

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Tämä on kauan vain kirjaston hyllyssä olleen kirjan digitaalinen kappale, jonka Google on huolellisesti skannanut, osana tavoitettaan tehdä maailman kirjatsaataville Internetissä.

Kirjan tekijänoikeussuoja on jo rauennut ja kirjasta on tullut vapaasti jaeltava. Vapaasti jaeltavalla teoksella ei joko koskaan ole ollut tekijänoikeussuojaa tai suoja on rauennut. Se, onko teos vapaasti jaeltava, riippuu kunkin maan lainsäädännöstä. Vapaasti jaeltavat teokset avaavat meille paluun menneisyyteen, menneisiin kulttuureihin sekä tietoon, joka muuten olisi vaikeasti löydettävissä.

Reunahuomautukset sekä muut lukijoitten lisäämät merkinnät on jätetty näkyviin kertomaan teoksen matkasta kustantajalta kirjaston kautta Internetiin.

Käyttöohjeet

Google on ylpä saadessaan digitoida materiaalia yhteistyössä kirjastojen kanssa, ja tuodessaan vapaasti jaeltavaa materiaalia yleiseen tietoon. Vapaasti jaeltavat teokset kuuluvat yleisölle, ja Google toimii ainoastaan asianhoitajana. Koska työ tulee kalliiksi, Google on kuitenkin ryhtynyt toimenpiteisiin kaupallisen väärinkäytön estämiseksi, esimerkiksi rajoittamalla automaattisten kyselyjen suorittamista.

Käyttäjältä odotetaan:

- Rajoittumista vain yksityiskäyttöön
Googlen teoshaku on tarkoitettu yksityishenkilöille, ja teosten kaupallinen hyödyntäminen on kiellettyä.
- Pidättäytymistä hakujen automatisoinnista
Googlen hakujärjestelmien automatisoitu käyttö on kiellettyä. Jos hakujen tarkoituksena on saada materiaalia koneellisen kielenkääntämisen, optisen tekstintunnistuksen tai muun suuria määriä tekstiä vaativan sovelluksen kehittämiseen, ota yhteyttä Googleen. Google on edelläkävijä julkisesti jaeltavan materiaalin hyödyntämisessä ja voi ehkä auttaa.
- Lähdetietojen säilyttämistä
Jokaiseen tiedostoon sisällytetty Googlen leima toimii muistutuksena projektista, ja auttaa etsimään lisämateriaalia Googlen teoshaun kautta. Älä poista merkintää.
- Varmistavan käytön laillisuuden
Käytinpä teosta mihin tahansa, on muistettava, että käyttäjän on itse varmistettava käytön esteettömyys voimassa olevien säädösten kannalta. Ei pidä olettaa, että kirja on vapaasti jaeltavissa kaikkialla, jos se on sitä Yhdysvalloissa. Se, onko teos tekijänoikeussuojan alainen, riippuu maittain, eikä ole olemassa kattavaa ohjetta siitä, miten yksittäistä teosta voi missäkin tapauksessa käyttää. Ei pidä olettaa, että teoksen oleminen Googlen teoshaussa tarkoittaisi, että sitä voi käsitellä miten tahansa missä tahansa. Tekijänoikeussuojan rikkomukset voivat käydä kalliiksi.

Tietoja Googlen teoshausta

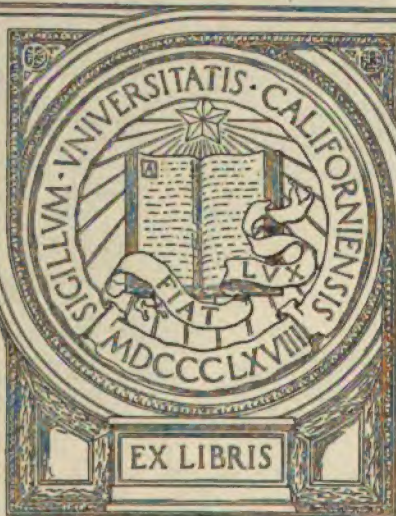
Googlen pyrkimyksenä on maailman tietojen järjestäminen ja niiden tuominen avoimesti kaikkien saataville. Googlen teoshaku tuo maailman kirjat lukijoitten ulottuville samalla kun se auttaa kirjailijoita ja kustantajia löytämään uutta yleisöä. Hakuja tämän teoksen tädestä tekstistä voi tehdä osoitteessa <http://books.google.com/>

68 82 924

12.

GIFT OF
Elin Kardell Petersen

EX LIBRIS

S. Vestin

S. J. Kardell

RUOTSALAIS-SUOMALAINEN

JA

SUOMALAIS-RUOTSALAINEN

SANAKIRJA.

TEHNYT

FERD. AHLMAN.

TOINEN, LISÄTTY PAINOS.

Edellinen osa: Svensk-Finsk Ordbok.

HELSINGISSÄ, 1883.

G. W. EDLUND, Kustantaja.

SVENSK-FINSK
O R D B O K,

UTARBETAD

AF

FERD. AHLMAN.

ANDRA, TILLÖKTA UPPLAGAN.

HELSINGFORS, 1883.

G. W. EDLUND, Förläggare.

GRT
Petersen

HELSINGFORS,
J. C. FRENCKELL & SON, 1883.

PH 281
A 45
1883

Förord till första upplagan.

Behovvet af mindre omfångsrika, praktiskt uppställda ordböcker från svenska till finska språket och tvärtom har blifvit alt mera kännbart i vårt land. Detta har föranledt utgifvandet af det lexikaliska arbete, som härmed utgår till allmänheten. Den ursprungliga planen för närvarande ordbok var uppgjord så, att densamma skulle i tvenne delar, nämligen en svensk-finsk och en finsk-svensk, innehålla de i begge språken allmännast förekommande och använda ord; att de för hvarje ord upptagna bemärkelserna på det andra språket skulle utgöra det minsta möjliga antal; att exempel och fraser för ordens användning inskränktes till högst få, samt att — — — begge delarne utgäfves i ett band — — — för den stora fördelen att hafva de begge i fråga komna språkens ordförråd samlat på ett ställe. — — — — —

Finska språkets förnämligast genom tillägg af härledningsändelser, och det öfverhufvud särdeles regelbundet, uppkomna ordmassa har tillåtit i den finsk-svenska delen betydliga uteslutningar af ord, som lätteligen kunna infyllas med tillhjälp af några vinkar, som nedanföre skola gifvas, något som i den svensk-finska delen icke gerna kunnat ske med svenska språkets mera på en inre och således mindre ögonskenlig äfvensom icke så alldeles regelbunden utbildning sig grundande ordförråd. — — — — —

För en riktig insigt i detta lexikaliska arbetes ändamål och plan torde det äfven vara nödigt att för läsaren och begagnaren deraf anföra, att dermed åsyftas underlättande af läsning af både svensk och finsk på vanligt skriftspråk författad litteratur samt derjemte möjlighet för den det främmande språket icke mäktige att i det allmänna praktiska lifvet nödortfeliggen reda sig medels uppsläende af ord för motsvarande begrepp, men ej så mycket — — — vägledning för det främmande språkets rätta begag-

nande i skrift och ännu mindre tillfredsställandet af några lingvistiskt vetenskapliga fordringar. Den enda afvikelsen häraf är den, att i den finsk-svenska delen äfven upptagits sådana ord och bemärkelser, som endast hafva tillämplighet för läsning af Kalevala.

Med det altigenom praktiska målet för ögonen, har ordens ordningsföljd blifvit bestämd allenast på alfabetisk grund, utan afseende på härstamning och härledning, dock sålunda, att de medels sammansättning bildade orden, med undantag af de med prepositioner och andra vanligare partiklar sammansatta, äfven med fäst afseende på utrymmet för det mesta blifvit anordnade i ett textstycke under sammansättningens förra eller första del, der de utan svårighet igenfinnas.

Beträffande ordförrådet i den svensk-finska delen af ordboken bör anmärkas, att af ofvan antydd orsak, beroende på svenska språkets natur, utelemnandet af ord hufvudsakligen endast kunnat ske med från adjektiv bildade abstrakta substantiv på *-het* och *-lek* samt adverbier på *t*, äfvensom med från verb härledda substantiv på *-ing*, *-are* (*-rska*) och *-nde*, hvarföre ordförrådet, innehållande äfven en stor mängd ofta mindre nödiga främmande ord, kan sägas vara temmeligen fullständigt i denna del. Hvad åter vidkommer den finsk-svenska delen uti i fråga varande hänseende, har, såsom ofvan redan nämndes, möjligheten och tillåtligheten af orduteslutningar varit större. Sålunda hafva de af verbstammar bildade substantiv på *-ja* (*-jä*), *-us* (*-ys*), *-mus* (*-mys*), *-minen*, *-nta* (*-ntä*), *-nto* (*-ntö*) och *-na* (*-nä*) som oftast blifvit utelemnade, helst i det fall, att de skulle kommit att stå nära till stam verbet, såvida nämligen dessa ord icke hafva någon annan betydelse än den vanliga, som med ofvananförda ändelser utmärkes. På enahanda grund hafva äfven betydliga uteslutningar skett ibland följande ord, nämligen: af nomina bildade substantiv på *-nen*, *-ut* (*-yt*), *-la* (*lä*), *-us* (*-ys*); af nomina bildade adjektiv på *-inen* och *-llinen*, *-kas* (*-käs*), *-isa* (*-isä*), *-mäinen* (*-mäinen*) och *-ton* (*-tön*); härledda verb på *-tan* (*-tän*), *-elen*, *-ksin*, *-skelen*, *-skentelen*, *-kselen*, *-ksentelen*, *-hdan* (*-hdän*), *-aisen* (*-äisen*), *-in*, *-on* (*-ön*), *-llan* (*-llän*), *-nman* (*-nnän*), *-nman* (*-nmyr*), *-stan* (*-stän*), *-stum* (*-styn*) och *-tun* (*-tyn*), samt adverbier på *-sti*, äfvensom i några andra fall, der härledningsändelsen är i det nuvarande skriftspråket sällsynt. Läsaren behagade med afseende

härå observera nedanstående korta förklaringar; och han skall ej hafva någon svårighet att fylla det bristande i ordförrådet med en hel massa af i ordboken icke förekommande ord samt förstå betydelsen af dem såväl i deras sammanställning med de beslägtade orden som i deras sammanhang med öfriga uttryck i språksatsen.

Härledda substantiv med ändelsen *-ja* (*-jä*), bildade från verb, beteckna den som verkställer eller utför den genom verbet uttryckta handlingen. Motsvaras mest af svenska subst. verbal. på *-are*.

Härledda substantiv med ändelsen *-minen*, bildade från verb, beteckna samma handling som stam verbet. Motsvaras af svenska subst. verbal. på *-nde*.

Härledda substantiv med någon af ändelserna *-us* (*-ys*), *-mus* (*-mys*), *-nta* (*-ntä*), *-nto* (*-ntö*) och *-na* (*-nä*), bildade från verb, beteckna verbets handling abstrakt och ofta äfven konkret samma handlings produkt; den sistnämnda är ändelse för dylika substantiv, som härledas från samma stam som vissa naturljud uttryckande, s. k. onomatopojetiska verb, hvilka åter slutas på *-isee*, *-ajaa* (*-äjää*), *-hkaa* (*-hkää*) o. d. Motsvarande äro de svenska subst. verbal. på *-ing* och *-nde*.

Härledda substantiv på *-nen* och *-ut* (*-yt*), bildade från substantiv, hafva betydelse af förminskning eller smekning.

Härledda substantiv på *-la* (*-lä*), bildade från nomina, beteckna ställe, hem eller vistelseort.

Härledda substantiv på *-us* (*-ys*) eller *-mus* (*-mys*), bildade af nomina, beteckna egenskapen af det, som stamordet betyder. Motsvaras af svenska subst. på *-het*, *-lek* och *-nad*.

Härledda adjektiv på *-inen*, bildade från substantiv, beteckna det, som tillhör, är gjordt eller består af, innehar eller innehåller det, som stamordet tillkännager. Motsvaras oftast af svenska adj. på *-ig* och *-lig*.

Härledda adjektiv på *-llinen* bildade af nomina, beteckna egande, tillhörighet eller egenskap af det, som stamordet betyder. Hafva sin motsvarighet ibland svenska adj. på *-ig* och *-lig*.

Härledda adjektiv på *-kas* (*-käs*), bildade af substantiv, beteckna att något är utrustadt eller försedt med eller har rikedom på det, som stamordet betyder.

Härledda adjektiv på *-isa* (*-isä*), bildade af substantiv, hafva någon af de betydelse, som adjektiven på *-inen* och *-kas*.

Härledda adjektiv på *-mainen* (*-mäinen*), bildade af nomina, beteckna att något liknar det, som stamordet betyder. Motsvaras af svenska adj. på *-aktig* och *-lik*.

Härledda adjektiv på *-ton* (*-tön*), bildade af substantiv, beteckna att någon eller något är utan eller har brist på det, som stamordet betyder. Motsvaras af svenska adj. på *-lös*, *-fri* — Hit höra äfven från verb bildade adjektiv på *-maton* (*-mä-tön*), betecknande förnekning af betydelsen i verbets participium.

Härledda verb på *-tan* (*-tän*), bildade af verb, beteckna att låta göra det, som stamordet betyder, eller att förorsaka ett sådant görande.

Härledda verb på *-elen*, bildade af verb, betyda att fortfarande, efterhand, småningom eller vanligtvis göra det, som stamordet betecknar.

Härledda verb på *-ksin*, bildade af verb, beteckna ett görande i smått eller i sakta mak af det, som stam verbet betyder.

Härledda verb på *-kselen* eller *-ksentelen*, *-skelen* eller *-skentelen*, hafva en betydelse, som utgör förening af hvad de på *-ksin* och *-elen* utmärka.

Härledda verb på *-hdan* (*-hdän*), *-aisen* (*-äisen*), bildade från verb, beteckna ett görande i hast eller en gång af det som stamordet betyder.

Härledda verb på *-in* och *-on* (*-ön*), bildade från verb, beteckna ett oftare eller starkt görande eller ock i någon viss grad skeende af det, som stamordet betyder.

Härledda verb på *-llan* (*-llän*), bildade af verb, beteckna ett hastigt och lätt eller kraftigt görande af det, som stamordet betyder.

Härledda verb på *-tan* (*-tän*), *-nman* (*-män*), *-stan* (*-stän*) bildade af substantiv, beteckna att vara en sådan som stamordet betyder, eller ock att förse eller utrusta med det, som stamordet utmärker.

Härledda verb på *-stan* (*-stän*) och *-nman* (*-nnän*), bildade af adjektiv, beteckna ett görande eller förändrande till det, som stamordet betyder.

Härledda verb på *-un* (*-yn*), *-udun* (*-ydyn*), och *-stun* (*-styn*), bildade både af nomina och verba, beteckna att låta sig undergå eller inlåta sig i den handling, som stam verbet utmärker, eller

och att gifva sig eller råka i det läge, som nominalstammen betecknar.

Den adverbiala ändelsen *-sti* betyder detsamma som de svenska adverbiernas *t* och *-en*, beroende på stamadjektivets betydelse.

Rörande den öfriga redaktionsutstyrelsen torde ej något vidare behöfva anmärkas uti den svens-finska delen: verben äro upptagna i infinitivus, nominas genus är utsatt o. s. v., alt på det i lexikaliska arbeten brukliga sättet. En i ögonen fallande afvikelse från det i ordböcker nu för tiden vanliga är deremot i andra delen, att icke verbens infinitiv, utan deras 3:dje person singularis af indikativens presens är utsatt. Härom var lång tvekan, men då det i alla afseenden gälde att hushålla med utrymmet och den ena af de begge för finska verbs themata nog behöfliga formerna måste uppoffras, skedde sådant med infinitiven, emedan dock upptagandet af 3 pers. pres. bör anses vara mera praktiskt och vanligast lättare leder till de öfriga böjningsformerna. Der det för de i detta fall så ofta ingripande konsonantförändringarna varit alldeles nödvändigt, hafva jemväl några infinitiv upptagits med hänvisning till den form, hvarunder verbet bör sökas.

En annan omständighet, som i den finsk-svenska delen äfven kan anses som brist, är den, att der icke alltid utsättes nominets genetiv, som för ordstammens finande är så nödvändig i bredd med nominativen. Denna inknappning har visserligen till en del föranledts af det trångt utmäta rummet, men äfven till annan del härrört deraf, att genetivens utsättande i många fall icke är så absolut nödvändigt, som det kunde tyckas. Det råder en så sträng regelbundenhet i de finska nominas genetivbildning, att en hvar, som icke utan all kunskap i språkets ordböjningslära och läran om konsonantförmildringarna företager sig att begagna ordboken, torde ganska lätt hjälpa sig, med ihogkommande blott af följande anvisningar:

nomina på *-e* och i de flesta fall på *-as*, *-es* och *-is* äro kontrakta och hafva derföre sin genetiv på *-een* samt *-aan*, *-een* och *-im*. derest ej annan genet. är utsatt;

de på *-i* hafva genet. antingen på *-in* eller *-en*, och är ej något vidare angifvet, så är det *-in*, hvilket också eges af främmande dylika ord;

de på *-in* hafva genet. på *-imen*;

de från nomina härledda egenskapssubstantiven på *-us* (*-ys*) eller *-uus* (*-yys*) hafva genet. på *-uden* (*-yden*) eller *-uuden* (*-yyden*); de från verb härledda orden på *-us* (*-ys*) hafva genet. på *-uksen* (*-yksen*);

• de på *-os* (*-ös*) hafva genet. på *-oksen* (*-öksen*);

de på *-nen* hafva genet. på *-sen*;

adjektiva på *-ton* (*-tön*) hafva genet. på *-ttoman* (*-ttömän*);

de på *-tar* (*-tär*) hafva *-ttaren* (*-ttären*);

de på *-nta* (*-ntä*), *-nto* (*-ntö*) och *-nti* hafva sin genet. på *-nnan* (*-nnän*), *-nnon* (*-nnön*) och *-nmin*;

de med dubbelt *k*, *p* eller *t* framför slutvokalen i nominativen hafva i genet. enkelt *k*, *p* eller *t*;

de med enkelt *p* hafva *v*, de med enkelt *k* hafva detta bortkastadt eller ett *j*, eller *g* efter *n*, och de med enkelt *t* hafva *ä*, eller ock *l*, *n* eller *r*, ifall dessa konsonanter äfven föregå *t* i stammen.

Helsingfors i Februari 1874.

Ferd. Ahlman.

Förord till andra upplagan.

Den år 1874 af undertecknad utgifna svensk-finska och finsk-svenska ordboken framträder nu i ny upplaga. Ändamålet och planen därför hafva i hufvudsaken förblifvit de samma som förut, nämligen att ordboken må utgöra en hjälpreda såväl vid läsningen af vanlig både svensk och finsk litteratur som äfven vid det mundtliga begagnandet af hvardera språket i det praktiska lifvet. För närmare inhemtande af hit hörande omständigheter, äfvensom hvad materialets anordning och arbetets uppställning i öfrigt beträffar, kan derföre läsaren lämpligen hänvisas till förordet till första upplagan, hvilket fördenskull med smärre uteslutningar här ofvan intagits. Tilläggas bör dock, att närvarande nya upplaga så till vida är olik sin föregångare, att ordförrådet ökats och jemväl för fraseologin större utrymme blifvit beredt. Det förstnämnda gäller förnämligast ordsammansättningarna samt de i den moderna svenskan så talrikt begagnade främmande orden. Derjemte har äfven antalet af de i kurialspråket förekommande ord och talesätt öökats, hvarvid författaren icke underlåtit att anlita de nyaste källor. Orsaken till tillökningen af exemplen och fraserna för ordens användning har åter legat deri, att, då redan den första upplagan veterligen begagnats vid skrifning af det ena eller andra språket såsom ett främmande språk, och det ej blott af enskilda personer, utan äfven uti skolor, det derföre har synts utgifvaren nödvändigt att i detta afseende gå allmänhetens önskingar till mötes mera än tillförene kunnat ske.

Hvad arbetets plan vidare beträffar, qvarstår äfven den sida deraf, att både den svensk-finska och den finsk-svenska delen äro afsedda att utgifvas tillsammans, för att komplettera och förtydliga hvarandra samt bereda allmänheten fördelen af att hafva begge språkens ordförråd samladt på ett ställe. Att dock den svensk-

finska eller förra delen nu till en början utgifves särskildt, har sin orsak deri, att något annat svenskt-finskt lexikon för närvarande ej finnes tillgängligt i bokhandeln. Detta frångående af arbetets plan för tillfredsställandet af ett allmänt behof för stunden gäller sålunda blott tills vidare eller till dess den finsk-svenska delen, hvars tryckning också redan begynt, hinner utkomma, hvar efter begge delarne såsom ett helt komma att hållas allmänheten till handa. Till denna tidpunkt vill undertecknad äfven uppskjuta, hvad särskildt angående förändringar med den finsk-svenska delen af arbetet kan vara nödvändigt att meddela läsaren, och förbehåller sig derföre härmed att då få i ett skildt förord till nämnde del lemna erforderliga upplysningar.

Helsingfors i Januari 1883.

Ferd. Ahlman.

Tillägg och rättelser.

Ed. 1. Efter ordet <i>Abnorm</i> tillägges: Abnormskola, f. aistinvaajaalliskoulu. " " Till exempel efter <i>Absolvera</i>: enskildt absolverad, salaripin käynyt. " " Ät <i>Aclamation</i> gifves äfven bemärkelsen: yhteis-äänöstys. " 2. För <i>Ackuschementsafdelning</i> bör bemärkelsen heta: lapsenpäästö-l synnytyks-osasto. " " Tillägges: Äder, m. asteri, atranmaa. " " " Adpertinens, n. tilustus, sivu- l. osakappale, sivuetu. " " För adjunkt <i>ex officio</i> bör betydelsen heta: virallinen l. virka-apulainen. " 3. För <i>Afblåsa</i> (landtdag) gifves bem.: julistaa päätetyksi l. päättyneeksi. " 4. <i>Afdrag</i> bör äfven heta: poisveto; (i tryck) vedos (-ksen). " " <i>Afdraga</i>: (boktr.) vetää l. painaa arki, ottaa l. vetää painanne, ottaa vedos. " " Tillägges: Affirmativ, a. myöntö- l. väittöperäinen, myöntömiäräinen. " 5. <i>Aföra</i> bör få bem.: panna poisluukuun: (från rulla, förslag) poistaa, erottaa. " " <i>Afbring</i> bet.: poisluku, lopulinen laskuun-pano. " " Ät <i>Afbugga</i> gifves bem.: lyödä l. hakata poikki l. pois. " " <i>Afhysa</i>: (hemman) yhdistää, hästää, panna yhteisviljelykseen. " 6. Tillägges: Afkommendera, v. a. komentaa erilleen. " " <i>Afkorta</i>: (rester, akatter) pyyhkiä pois, poisikirjoittaa. " " <i>Afkortningslängd</i> bör få bem.: pyyhkimisluettelo.	Sid. 7. <i>Afmönstring</i> bör bet.: päätö-l. erokatsastelu; päätö. " " <i>Afrad</i> får äfven bem.: tuotevero; voura. " 9. <i>Afskrifva</i> (i räkning) bör få bem.: poistaa laskusta l. tilistä. " " <i>Afskuta</i>; a. köp, päättää kauppa; a. bok, tehdä tilinpäätös, laskea tili umpeen. " 10. <i>Afsicka</i>; (karta) jäljentää, pieltellä. " " <i>Afsäga sig</i>; äfven: sanoutua pois. " " <i>Afsägelse</i>; äfven: poissanoututuminen. " " <i>Afsöndra</i>; (jord) palstata. " 11. Tillägges: Aftrumma, v. a. (sägblock) katkoa, katkouttaa. " " <i>Afstryck</i>; äfven bem.: jäljentäpaines. " " <i>Afstråda</i>; tillägges: (från hemman) lähteä. " " Tillägges: Afsträdare, m. lähtijä. " " <i>Afstråde</i>; tillägges: (från hemman) lähtö: afträdes syn, m. lähtökatselmus, af- och tillträdes syn, lähtö- ja tulokatselmus. " " <i>Afvel</i>; (afkastning från jord) tuote. " " <i>Afvika</i>; exempel: sifvika från lag, poiketa laista; a. från orten, paeta paikkakunnasta. " " <i>Afvita</i> får äfven bem.: vähämielinen. " " <i>Afvittra</i>; (bo) äfven bem.: osingoittaa, osingoita (-tsen). " " <i>Afväga</i>; för vaakittaa läsvaakita (-tsen). " 12. <i>Ajournera</i>; bem.: keskeyttää toistaiseksi, siirryttää. " " Under <i>Aktie</i> tillägges: Aktie-teekning, f. osakkeen-otto, osakekirjoitus. " " <i>Aktor</i>: äfven bem.: virallinen syyttäjä. " " <i>Aktorat</i>; bem.: virallinen syyte.

- Sid. 18. *Allmänning*; kiven: yhteiskö.
 ” ” *Allodialästeri*; kiven bem.: aldiästeri.
 ” 14. *Amandement*; kiven bem.: muutosehdotus.
 ” ” *Ambulatorisk*; amb. skola, kiertokoulu.
 ” 15. Under *Anatomi* tillägges: anatomieprosektor, m. anatomianneuvoja.
 ” ” *Ancienntet*; kiven: virkalkä-oikeus, virkalkä.
 ” 16. *Ansängig*; kiven: viireessä l. viireellä (oleva).
 ” ” *Anklagelse*; kiven: syyte.
 ” 17. Under *Anmärkning* tillägges: huomautus, n. oikaisuasia.
 ” ” För *Ansörning* står bet.: maksomäärä; lä: maksomääräys.
 ” 18. *Ansag* bör få betydelse: (tillkännagifvande) tiedoksi-päätös, ilmoitus, julkinenlaus; (stämpling) salahanke, hanke.
 ” ” *Anställa*; a. ätal, sja syytetä, syyttää.
 ” ” *Anställning* får kiven bem.: toimituspalkka.
 ” ” Under *Ansvar* tillägges: vastuuvapaus, vastuuvelvollisuus; — *ansvarande*, n. edesvastauksen vaatimus; — *ansvarighet*, f. vastuuvollisuus; — *ansvar*, f. vastuumäärä.
 ” 19. *Ansvarighet*; kiven: vastuuvelvollisuus.
 ” 20. *Arbetsråd*; får kiven bem.: työvaltuutettu.
 ” ” Under *Areal* tillägges: arealimäärä, n. pintamäärä.
 ” ” Under *Arf*: arffallen, a. periminen, n. periminen; *arffall*, n. periminen; *arffall*; rättare: perimys-oikeus.
 ” 21. Under *Arrende* tillägges: arrendetiedotus, f. vuokratiedotus, arrendetiedotus.
 ” 22. Tillägges: *Assignation*, m. osuuden antaja.
 ” ” *Assignation*; kiven: osuus.
 ” ” *Assignera*; bet.: antaa osuus.
 ” 23. För *Attack* kiven: voimaa.
 ” ” *Autentisk*; bem.: oikeaperäinen.
 ” ” *Avisbref*; bem.: tiedotus.
 ” 24. Står *Backsittare*; lä: takavastuuvelvollisuus; kiven bet.: takavastuuvelvollisuus.
- Sid. 25. Efter *Bana* kommer: *Banafdelning*, f. rataosasto; *bandirektör*, m. ratatirehtööri.
 ” ” *Tillägges*: *Banderol*, m. leimaside.
 ” ” Under *Bans*: *banesår*, n. kuolinhaava.
 ” ” *Bank*; — — — (uppkastad) keidas (-taan), pankka.
 ” ” *Bankrevision* bör heta: pankintarkastus.
 ” 27. *Tillägges*: *Beakta*, v. a. ottaa huomioon l. lukea, tarkata.
 ” 30. *Behållning*; kiven: säilyttäminen.
 ” ” *Behörig* skall ha: huomautus, tarpeellinen, oikeellinen, laillinen, kohdallinen; (värdig, kompetent) mahdollinen.
 ” ” *Beifra*; första bet.: saattaa syytteen.
 ” ” *Beifran*, *ände*; första bet.: syytteen saattaminen.
 ” 31. *Tillägges*: *Belgmord*, n. kohtuurtus.
 ” ” *Bemötande*; första bem.: vastaanotto.
 ” 32. *Bendningsbref*; bem.: armoituspäätös.
 ” ” *Beprovva*; till först bet.: harkita (-teen).
 ” ” *Beprovvande*; till först bet.: harkintaa.
 ” ” *Bereda*; (ärenden) valmistella.
 ” ” *Beredning*; kiven bem.: valmistelu, -leminen; under: — *beredning*, n. valmisteluvaliokunta.
 ” 33. Uttrycket med *berätt* med *berätt* bör ej stå under ordet *Berätt*, utan under ett särskildt ord *Berätt*, a. part., och återgivas med vakaalla atkomuksella, uhallansaa.
 ” 34. Under *Besigtning* tillägges: — *besiktare*, m. katsastusvaltuutettu.
 ” ” *Besittning*; första bem.: hallinta.
 ” ” *Tillägges*: *Beslutanderätt*, m. päätös- l. päättämisoikeus, päätösvalta.
 ” 35. *Besträffning*; till först bem. rankaiseminen, rankaus.
 ” ” *Besänd*; ordet *ryhmän* rätas till: ryhmänne (-nteen).
 ” 36. *Besuten*; (om lägenhet) itäperäinen, asukasta kannattava.
 ” ” *Besutenhet*; kannattavuus, itäperäisyys.

Sid. 36. Tillägges: *Besvärsväg*, m.; i b., valituksen kautta, valituk-sella.

" " Ät *Betalningsgill* bemärkelser-na: maksupakon-alainen, mak-sun-alainen.

" 38. Under *Bevillning* tillägges: be-villningskomité, f. suostunta-vero-komitea; — n. pl. -smedel, suostuntavarat; — -sskyldig, a. suostuntaverollinen; — -stiftel, m. suostontavero-luokka.

" " *Bevis*; äfven: näyte.

" " *Bevisning*; äfven: näytös, näy-tökset, todisteet.

" " *Bevisningsmedel*; äfven: todis-tin.

" " *Beväringspapper*; bem.: asel-tuskappaleet, varukset.

" " *Bisfall*; bet.: sivupuhe, syrjä-sopimus.

" 41. Tillägges: *Biträdande*, a. part. apulais-.

" 48. Under *Blind*: blindbotten, *n. -tak*, n. salalaipio.

" 47. *Boдрägt* skall hafva bem.: pe-sänkavallus.

" " *Bofast*; bem.; vakaa-asunnolli-nen, vakaasti asuva.

" 48. *Boj*; heter äfven: tapuri.

" " Till *Bok* exemplet: föra b., pitää kirjaa.

" 49. Under *Bol* tillägges: *bolåker*, m. kotipeitto.

" " *Bolagsman*; äfven: yhtiöläinen.

" " *Bonde*; bem.: talollinen, talo-kaa, talonpoika.

" " *Bondestånd* bör heta: talollis-l talonpolkaissäätty.

" 50. *Borgare* bör föregå *Borgen*.

" 53. *Brista*; brister ät eden, ei voi tehdä valaa; brister ät redovisning, ei kykene tillin.

" 54. *Bråk*; (nyttjande) käyttö, käyt-täminen; (sed) tapa, käyttötapa.

" 55. *Brutto*; äfven bem.: koko.

" " Under *Bräd*; bräddböd, m. kükikuoletta.

" " *Brädetilnad*; äfven: pikaistus.

" 56. *Brännares*; (för gasläga o. d.) hektin (-ttimen).

" 57. *Bröstvärn*; jemmäl: etuvaruste.

" " *Budget*; bet.: tulo- ja menoarvio.

" 59. Under *Bäl*, n. tillägges; bäl-bränna, v. a. polttaa lavalla.

" " *Båtfolk* bör komma näst efter *Båtfart*.

Sid. 59. *Båtmann* bör heta: laivamies, merisotilas; puosmanni, pursi-mies.

" 61. Under *Börd* står: perikanta-nastus; läs: perikanta-lunastus.

" " *Bördfri* bör heta: sukulunas-tuksesta vapaa.

" " Under *Börderätt* tillägges: *Bördsrätts*hemman, n. sukuoikeus- l. perintöoikeus-talo.

" " Under *Börs* tillägges: — -no-tering, f. pöresimääräys, pöresin kurssimääräys.

" 62. *Ceremoniel*; äfven bem.: juhla-menojen ohjeet.

" " *Corteparti*; äfven: rahtisopimus.

" " *Certifikat*; bör få bem.: varmis-tuskirja, sertifiikaatti.

" " Tillägges: *Cessionant*, m. ta-varanluovuttaja.

" " *Chaussée* heter äfven: kivitie.

" 63. *Creditera*; tillägges äfven bet.: menouttaa.

" " *Curam-gerens*; fullständigt: kirk-koherran-viran hoitaja.

" 64. Under *Dag* tillägges: dag-teokna, v. a. päivittä.

" " Under *Datera* står: päivittä; läs: päivätä.

" " *Debitera*; äfven: tulouttaa, pan-na vastattaviin.

" " *Debitering* bör hafva bemärkel-serna; maksettavaksi l. vastat-taviin pano l. paneminen, tu-loutus.

" 66. För *Decharge* står: edesvastaus-vapaus; läs: vastuunvapaus.

" " *Dreimera*; (fig.) harventaa.

" " *Deducera*; (protokoll) laatia, valmistaa.

" " *Delegation*; äfven: valtuuskunta.

" " *Delgifva* föres under *Del* och får bem.: antaa tiedokai.

" 67. *Delningsinstrument*; läs: del-ningsinstrument.

" " Tillägges: *Dementera*, v. a. ilmoittaa vääräksi, oikaista.

" 69. Tillägges: *Detektiv*, a.; d. poliis, etsivä poliisi, salapoliisi.

" 70. *Diarium*; äfven: asialuettelo.

" 71. *Diplom*; äfven: jäsenkirja.

" 72. *Dissenterlag* bör föregå *Dissenters*.

" 78. *Division*; jaosto i st. f. osasto.

" " Tillägges: *Docera*, v. n. se Dossier.

- Sid. 74. Under *Dom* tillägges: **doms-rätt**, m. tuomiovalta.
- ” ” Under *Domare* tillägges: **domareregel**, f. tuomarin-ohje.
- ” ” 1 spalten näst sista raden står: **tuomarinvalta**; läs: tuomari-valta.
- ” ” Står *Donationsbonds*; läs: **donationsbonds**.
- ” 75. Efter ordet *vaibuttavan* å spalt 2 rad 20 tillägges: l. olevan.
- ” 76. *Drifva*; (utöfva) äfven: harjoit-taa.
- ” 77. Efter *Dryckenskap* ordet: **dryckenskapslast**, m. juoppous- l. juopumuspahe.
- ” ” *Dröp*; först: tappo.
- ” 78. För *Dubb* står: kasa; läs: kara.
- ” 79. *Dupplett*; äfven: kaksoiskappale, dupletti.
- ” 82. *Dörr*; inom lykta, öppna dörrar, suljetuin, avoimin ovin.
- ” 84. *Efterlysa*; äfven: kuuluttaa et-sittäväksi.
- ” ” *Efterlymning*; jemväl: etsimis-kuulutus.
- ” 85. Under *Ego* tillägges: **egobe-skrifning**, f. tilussellitys; **ego-liquid**, m. tilussuoritus; **egolott**, m. tilus-osa, maaoisuus; **tilus-palsta**; **egoskifte**, n. tilusjako; **tiluspalsta**; **egostyckning**, f. tilusten lohkominen.
- ” 86. *Ekonomi*; äfven bet.: talous; tillägges: **ekonomiemål** l. ärende, n. talous-asia; — **utskott**, n. talous-valiokunta.
- ” ” *Ekonomisk*; e. besigtning rätt, taouskatselmus, -oikeus.
- ” 87. *Elementarläroverk* bör föregå *Elementarskola*.
- ” 88. Tillägges: **Emission**, f. ulos-anto, levitys.
- ” ” Under *En* exemplet: en för begge (alla) och begge (alla) för en, kumpikin (kukin) omasta ja toisensa (toistensa) puolesta, yhteisesti ja kumpikin (kukin) toisensa puolesta.
- ” ” Tillägges: **Endemisk**, a. koto-peräinen.
- ” 89. *Enlighet*; e — en med originalet bestyrka, yhtäpitäväksi alkuperäisen kirjan kanssa todistavat.
- Sid. 89. *Enrollera*; äfven: panna sota-väkeen.
- ” 90. *Envig* bör få bem.: kaksintais-telu, kahdenkamppaus.
- ” ” Tillägges: **Epizooti**, f. loisio-tauti; eläintauti.
- ” 92. Under *Evident* står: imiselvä, läs: ilmiselvä; och tillägg: il-meinen.
- ” ” Under *Examinera*, tillägges: **examinerad**, tutkinnon käy-nyt, tutkittu.
- ” ” Tillägges: **Exekutiv**, a. toi-meenpanollinen, toimeenpanta-va, ulosotto-voimainen; e. ät-gärd, ulosotto- l. täytäntötoi-mi; e. myndighet, toimeen-paneva viran-omainen.
- ” ” *Exekutorial* bör få bet.: ulos-otto- l. toimeenpano-kirjat.
- ” ” *Expedition*; tillägges: (utfärdad handling) toimituskirjoitus l. -kirja.
- ” ” Tillägges: **Expert**, m. asiantun-tija, ketnotajaja.
- ” 98. *Expropriation*; äfven: pakko-lunastus; tillägges: — **-slag**, m. pakkoluovutus-laki.
- ” ” *Expropria*; bem.: pakkoluo-vuttaa l. -lunastaa.
- ” ” *Extrajudicial*; bör heta: lainsyr-jäinen.
- ” ” *Extrajudicialiter*; bör heta: syrjässä laista, lainsyrjäisestä.
- ” ” *Fackkola*; äfven: erityiskoulu.
- ” 96. *Fartyg*; äfven bet.: laiva.
- ” 97. *Fastighet*; står: kiinteistö, ändras till: kiinteistö; tillägges: **fastighetsegare**, -innehaf-vare, kiinteistön-omistaja, -haltija.
- ” ” Under *Fattig* tillägges: **fattig-afgift**, f. vaivaismaksu l. -raha; **fattighjon**, äfven: vaivais-hoitolainen; **fattigvårdssam-hälle**, n. vaivaishoito-yhdy-s-kunta.
- ” 99. *Fideikommissarie*; äfven: sään-töperillinen.
- ” ” *Filial*; äfven: haara-; tillägges; f. afdelning, haaraosasto; f. rörelse, apu- l. haaraliike, vieriliike.
- ” 101. Under *Fix* tillägges: **fixpunkt**, n. määräys- l. ohjekohda.
- ” ” Tillägges: **Flöta** m. å., se **Flotta** m. å.

- Ed. 101. *Folio*; bör heta: lehti; (pagi-
na) sivu; tillägg: foliosida,
f. lehtisivu.
- " " *Fondpapper*; äfven: arvopa-
peri.
- " " Tillägges: *Fondera*, v. a. va-
kantaa; f — dt län, vakantettu
laina.
- " " Under *Fors* tillägges: *fors-
styrman*, m. koekenlaakija.
- " 109. *Forum*; äfven: oikeuspaikka.
- " 114. *Fredomstol*; äfven: sovinto-
oikens.
- " 115. Tillägges: *Frida*, v. a. var-
jella.
- " 117. Tillägges: *Frånhända*, v. a.
riistää, ottaa pois. — *Från-
viana*, v. a. voittoa (julta);
saada (jotkin).
- " 118. Under *Frälse* tillägges: *fräl-
senatur*, f. relssiinluontoisuus;
af f., relssiinluontoinen.
- " 119. *Fullfölja*; äfven: ajaa perille.
- " 120. Tillägges: *Fundationsbref*, n.
perustus- l. perustamiskirja.
- " 121. Under *Fyllnad* tillägges: *fyll-
nadslängd*, m. (millt.) täy-
dennysluettelo.
- " " *Fyndighet*; äfven: (om bergart)
annollisuus; (det funna) löy-
dös.
- " " *Fyr*; äfven: (fyrapparater) valo-
l. tulituslaite; (fyrbåk) tuli-
l. valomajakka; — tillägges: *fyr-
inrättning*, f. (apparater) tulitus-
laite; (verket) majakkalaitos.
- " 121. *Fyrsteg*; bem.: tulitus; tilläg-
ges: *fyrningstid*, m. tulitus-
l. valaistus-aika.
- " 123. Efter *fängvård* tillägges:
fängvårdsstyrelse, f. vankei-
hoito-hallitus.
- " 124. Under *Fängelse* tilläggelse:
fängelsebrott, n. vankihuo-
neen murtaaminen; vanginpäse-
tö-rikos.
- " 125. Under *Färg* tillägges: *färg-
blind*, a. värisokea.
- " 126. *Fästehjomen*; äfven: kihlakump-
panit.
- " 127. *Förfäskeda*; till först bem.:
palveluksesta erottaa.
- " 128. *Förankleda*; först: antaa aihet-
ta, aiheuttaa.
- " " Under *Förare*; — *boställe*,
n. kuljettajan- l. majoittajan-
virkatalo.
- Sid. 129. Under *Förbrukning* tillägges:
förbrukningsartikel, m. nau-
tinto- l. kulutus-aine l. -tavara.
- " 180. *Förbrytare*, läs: *Förbrytare*.
- " 181. *Förbädra*; bet.: väittää; nako-
tella.
- " " *Förbärande*; äfven: väitelmä;
(tomt) uskottelu, veruke.
- " 185. *Förenings- och säkerhets-
akt* bör hellre heta: yhdistys-
ja vakuuskirja; — *förenings-
spannål*, m. suostumusjyväk.
- " " *Föreställning*; (filos.) äfven:
mielle (-teen).
- " 184. *Författning*; (en stats) till
först: valtiomuoto, perustuslän-
tö (konstitution).
- " 186. *Förhyra*; äfven: antaa vou-
ralle; (sjöfolk) pestata.
- " 189. *För mildra*: lieventää; *för-
mildring*: lievennys.
- " " *Förmyndarens ämbud*: hellre: hol-
hous-lautakunta, holhukunta.
- " 140. *Föröldampa*; först: solvata;
föröldampning; först: solvaus.
- " 142. *Förskrifning*; äfven: sitoumus-
kirja.
- " " Under *Förslag* tillägges: *för-
slagsrum*, n. ehdotusajaja; vaa-
lisija.
- " 145. *Försvara*; fogas: försvaran-
de omständighet, raakaut-
tava asianhaara.
- " " Tillägges: *Försändelse*, f. lä-
hete, lähetys.
- " 148. *Förverka*; äfven: rikkoa; f. lif
och gods, rikkoa henki ja
omaisuus.
- " 149. *Efter Föröfva står på följän-
de rad: röka*; läs: *Föröka*.
- " 150. *Galler*; äfven: kaide, aidake.
- " 152. *Generalstab* bör få bem.: yleis-
esikunta.
- " " *Genomdraga*; (handlingar) yh-
distää siteellik.
- " " *Genstämna*; äfven: haastattaa
vaastaan; tillägges: *genstäm-
ning*, f. vastahaasto.
- " 154. Under *Görning* tillägges: *gör-
ningsort*, m. rikospaikka.
- " " Tillägges: *Geschworne*, m.
vuorityön-valvoja, geavorneri.
- " 162. *Groddkorn*; äfven: itiö.
- " 163. *Grund*; fri g.; äfven: ehdoton
ala.
- " " *Grundranta* bör hafva bet.:
pohjaverö.

- Sid. 165. Vid *gränsskilnad* står: väliraha; läs: väliraja.
- ” 168. Under *Guverneur* tillägges: —
-sembete, n. kuvernöörlavirka; (embetsverket) kuvernöörlinvi-rasto.
- ” 169. *Gård*; första bet.: kartano.
- ” 170. Under *Gälla*; g - nde lag, voi-massa oleva l. voipa laki; g—nde tideräkning, nouda-tettava ajanluku.
- ” 170. Under *Gård* tillägges: gårde-hö, n. verohelinät.
- ” 171. *Gästning*; olaga g. laitton majailu l. majanpito.
- ” 174. Vid *Halsjern* står: kaularand-at (pl.); läs: kaularauta.
- ” 175. Under *Hann* tillägges: *hamn-umgälder*, m. pl. satamamaksot.
- ” 180. Tillägges: *Helsovård*, m. ter-veyden- l. terveyshoito; —
-vårdansämnd, m. terveys-hoi-tokunta.
- ” ” *Hemgång*; äfven: kotoylläkkö.
- ” ” *Hemställa*; äfven: esittää, eh-dottaa.
- ” 185. Efter *Hjertsprång* kommer: *hjersten*, m. napakivi.
- ” ” Under *Hjord* tillägges; *hjord-davall*, m. karjalaidun, kar-jan syöttömaa.
- ” 186. Under *Hof* tillägges: *hoffläger*, n. hovitila.
- ” 188. *Hornblende*; äfven; sarvikille (-lteen).
- ” ” Under *Hufvud* tillägges: *huf-vudafal*, n. pääpuhe l. -sopi-mus; *hufvudränta*, f. varsi-nais- l. urkovero; *hufvudtitel*, m. päälluokka.
- ” 190. Under *Hund* tillägges; *hund-skatt*, m. koiravero.
- ” 191. Under *Huru* bör komma: h. många. kuinka monta, mon-tako; h. många te, kuinka mon-es, monesko.
- ” ” Under *Hus* förekommer; *hus-behofsbränning*; läs: *husbehofs-bränvinsbränning*; tillägges: *husbondevælde*, n., -makt, f. isäntävalta, isännöys; *hus-ransakan*, -visitation, f. huone- l. kotietsintö, huonetut-kiato.
- ” 196. Vid *Hyrestid* står: vourakan-si-aika; läs: vourakansi l. -aika.
- Sid. 196. Under *Höll* tillägges: *häll-turlängd*, m. hollivuoro-luet-telo.
- ” 200. Under *Här*, m. tillägges: *härväsende*, n. sotaväki-lai-tos, sotalaitos.
- ” 207. *Illbragd*; äfven: ilkityö l. -teko.
- ” 208. Under *Immision* tillägges: *immissionsbref*, n. imissioni-l. sijoituskirja.
- ” ” Står: *Imperial*, a. keisarilli-nen; m. (guldmynt) imperiaa-li. Läs: *Imperial*, m. guld-mynt. *Imperial*, a. keisarilli-nen, keisarin.
- ” 209. Tillägges: *Imputabel*, a. syyntakeinen.
- ” 210. *Indelningshafvare*; äfven: jaotuspalkan-nauttija; *indelnings-hemman*: veropalkka-talo.
- ” ” Vid *Indelt* fogas: l. hemman, palkakai annettu talo; l. lön, äfven: jaotettu l. jaotuspalk-ka.
- ” ” Tillägges: *Indicium*, n. to-distus-aihe.
- ” ” *Indrifva*; äfven: pakota.
- ” 211. *Införa*; tillägges (bringa till stånd) panna toimeen, asettaa.
- ” ” *Införseel* (lagt.); äfven anekki.
- ” 212. *Ingress*; bör få bem.: alkujoh-to, johdatus, johdesanat.
- ” ” *Inhemta*; (fig.) äfven: havaita (-teen); (införskaffa) hankkia.
- ” ” *Inhibera*; äfven: perkyttää.
- ” ” *Inhibitorial*; äfven: peräytys.
- ” ” Under *Inkomst* tillägges; *in-komstbevilning*, f. tulo-suos-tuntavero.
- ” 214. Tillägges: *Inmutning*, f. val-tans, valtaaminen; — -srätt, m. valtaus-oikeus.
- ” 215. *Inrymma*; (kameralt.) äfven: sijoittaa, tiloittaa.
- ” ” *Inrymning*; (kamer.) äfven: si-joitus, tiloitus.
- ” 218. Tillägges: *Insmugla*, v. a. tuoda luvattomasti l. salaa maahan l. sisään.
- ” ” *Insmugling*, f. luvaton maa-han-tuonti, salatuonti.
- ” ” *Inspektör* och *inspektör* böra få bet.: tarkastelija.
- ” ” *Instruktör*; får bem.: harjoi-tus-opettaja, harjoittajamies, ohjaaja, neuvoja, instruktööri.

- Sid. 218. *Interlokutoriresolution*; äfven: välipäätös.
- " 219. *Intimation*; tiedoksi-pano, julkinanlaus, julistus.
- " " *Intimera*; tiedoksi panna, julki naukata, julistaa.
- " " *Efter Intressent fogas: intressentakifte*, n. väliljako, osakajako.
- " 220. *Inventarium*; äfven: kalustokirja; tarvekalu l. -kapine.
- " 221. *Invärdning*; äfven: väliväite.
- " 222. *Iteration*; äfven: jälleenantkeemus; tillägges; *iterationsakrift*, f. andistuskirja.
- " " *Under Jagt* tillägges: jagträtt, m. metsätys-oikeus.
- " 223. *Jemngod*; äfven: tasa- l. saman-arvoinen.
- " 224. Tillägges: *Jetton*, m. jettoni, vapaalippu.
- " 225. *Jordbransabring*; äfven: maakirja-tutkinto.
- " " *Judicial*; äfven: oikeudellinen; j. myndighet, oikeusvirasto.
- " 226. *Justera*; till först: tarkistaa.
- " " *Justering*; till först: tarkistus; tillägges: *justeringsman*, m. tarkistaja; — *-sverk*, n. mittainvakans-laitos.
- " 227. *Under Kappe* tillägges: *Kappeland*, n. kapan-ala; geometriskt k., mitta-kapanala.
- " 228. Tillägges: *Kartasigillata*, f. kartapaperi.
- " " *Kartilägga*, v. a. kartalle panna l. oittaa, kartoitaa.
- " " *Kasern*; äfven: majasto.
- " " *Under Kassa* tillägges: *kassaförelag*, m. kassa-arvio, kassatili; *kassainventarium*, n. kassaluettelo.
- " 229. *Under Ked* tillägges: *kedlängd*, m. vitjaväl.
- " " Tillägges: *Kellist*, m. käyri-liista.
- " 230. *Under Klerens* tillägges: *kleresällagenhet*, f. kirkollis- l. papillistilla; *kleresistatan*, m. papialkunta.
- " 231. Tillägges: *Kläm*, m. ponel (-nen), sokmos (-ksen), pääkohta.
- " 232. *Kodicill*; äfven: lisäkirja.
- " " Tillägges: *Kodiflera*, v. a. koota lait yhteen.
- Sid. 241. Tillägges: *Kodifikation*, f. lakien yhteenkokoaminen.
- " 242. *Vid Kommunikation* *Andras* kulkaneuvo till kulkulaitos; tillägges: *kommunikationsfond*, f. kulkulaitos-rahas-to; — *komm. resolution*, äfven: vastuunvaadinta-päätös.
- " " *Kompetens*; bem.: pätevyys, hakukelpoisuus, kelvollisuus.
- " " *Kompetent*; pätevä, kelpaavainen, hakukelpoinen, hakuvaltainen.
- " 243. *Kompromis* får bet.: valioikeus, kompromissi.
- " " *Kompromissarie*: valiotuomari, kompromissinjäläsa.
- " 244. *Konsolidera*; äfven: vakauttaa.
- " 245. Tillägges: *Konsultativ*, a. neuvotteleva.
- " 246. *Kontrainsignation*; bem.: varmennus, nimellä-vahvistaminen.
- " " *Kontrainsignera*; bem.: varmentaa, nimellänsä vahvistaa.
- " " Tillägges: *Kontumacledom*, m. yksipuolinen tuomio.
- " " *Konvention*; äfven: sovintokirja; (förening) suostumus.
- " 247. Tillägges: *Konvertera*, v. a. (en skuld) muuntaa, muuttaa; (geom.) esiverrata.
- " " *Under Koppar* tillägges: *kopparafrad*, m. vaaskivero.
- " 248. *Korn*; (mynts) arvo, pelkkyys, hienous.
- " " *Korrespondens*; äfven; kirjeily; tillägges: — *-skort*, n. kirjekortti.
- " " *Korrespondera*; äfven: kirjeillä.
- " 249. *Under Kredit* tillägges: *kreditlagstiftning*, f. velkaluottamus-lait; — *kreditupplag*: tullikrediitti- l. tullinodotus-varasto.
- " 250. *Under Krig* tillägges: *krigslydnad*, m. sotakunnallisuus; *krigstillstånd*, n. sotatila.
- " 251. *Under Krona* tillägges: *kronnatur*, f. kruununluontoisuus; af k., kruununluontoinen; *kronopersedel*, m. kruununparsi l. -kapine; *kronoskatte*, a., kruununveroinen; *kronoskattehemman*, n. kruun-

- nun-verotalo; **kronovärdi**, n. kruunun-verohinta.
- Sid. 256. Under **Kropp** tillägges: **kroppskada**, f. ruuminvamman.
- ” 259. Tillägges: **Kungäladugård**, n. kuninkaan-karjatalo.
- ” 260. **Kuratel** bör få bem.: huolto-toimi.
- ” ” **Kurator**; bem.: huoltaja, kuraattori; k. ad litem, riidanvalvoja.
- ” ” Under **Kurs**: **kursnotering**, f. kurasinmääräys.
- ” 267. **Ladugård**; (hemman) bet.: karjatalo i st. f. karjakartano.
- ” ” Under **Lag** tillägges: **lagberedning**, f. lainvalmistelu; **lainvalmistelukunta**; **lagbud**, n. lainsäännös l. -käskey; **lagförlja**, äfven: laissa huudattaa; **lagsamling** hellre: lakikokoelma; **lagstridig** bättre: lainvaastoinen; icke: vastoinlaininen;
- ” 269. **Landsförrådare** bör heta: maanpettäjä.
- ” 270. Under **Land** tillägges: **landskommun**, m. maalaiskunta; **landsköp**, n. kulkukauppa; **landslott**, m. osavilja; **landtåggård**, m. sotavarustusvero.
- ” 271. Under **Last** tillägges: **lastpunkt**, m. painamuskohhta.
- ” 272. **Latitud** (af straff); äfven: ase-teala.
- ” ” Vid **Leda**, v. a. tillägges: l—nde artikkel, johtava l. johtokirjoitus, johdake.
- ” ” Vid **Ledar s** tillägges: (vid röse) johdatuskivi, johdatin: (ledande artikkel) johdake.
- ” 274. **Legal**: äfven bem.: lain säättämä l. määräämä.
- ” ” **Legostämna**; bet.: vourakausi.
- ” 276. **Libell** bör heta: vetokirja.
- ” ” Vid **Lifegenkap** står: perintö, elinorjuus; läs: perintö-, elinorjuus.
- ” 278. **Liktöl**; äfven: ruumis- l. maahanlaskijais maksu.
- ” 280. **Likneles**; tillägges: (anledning, indicium) aihe.
- ” 282. **Litterär**; l. eganderätt, kirjantekijän omistusoikeus.
- ” 284. **Logik**; äfven tiedonoppi.
- ” 285. Under **Lots** tillägges: **lotsfördelning**, f. luotsauspiiri;
- lotsuppassning**, f. luotsivar-tous.
- Sid. 285. Under **Lott** tillägges: **lottegar-re**, n. osakas.
- ” ” Under **Lottning** tillägges: —**sområde**, n. arvanotto-alue.
- ” 288. Under **Lyda**; aktien lyder å 100 mark, osake on 100 markan suurinen l. arvoinen.
- ” 290. **Lånsförakt**; bör heta: edeltälainaus.
- ” 298. Under **Län** tillägges: **länsting**, n. lääninkäräjät.
- ” 294. Under **Lärare** tillägges: **lära-rekollegium**, n. opettajakunta; **lärarepersonal**, m. opettajisto.
- ” 295. **Läst**; (mätt) äfven: kuormus (-ksen).
- ” 297. **Lön**; l. ö. stat, sääntöpalkka.
- ” ” **Löpa**; för löpande aln äfven: jatkokyyrä.
- ” 298. Under **Lös** tillägges: **löskomst**, m. irtipääseminen.
- ” 300. **Makulera**; äfven: tehdä kelpaamattomaksi l. mitättömäksi.
- ” 302. Under **Mantal** tillägges: **mantalssättning**, f. mantaalilinpano.
- ” ” **Manufaktur direktion**; äfven hellre: teollisuus-johtokunta.
- ” 305. Tillägges: **Materiel**, m. kalusto, kapineisto.
- ” 307. Tillägges: **Medgäldenär**, m. velkakumppani.
- ” 308. **Medicinalöfverstyrelse** m. m. bör vara: **Medicinalstyrelse**, f. lääkintöhallitus.
- ” ” Tillägges: **Medpart**, m. asiakumppani, puolelainen.
- ” 309. Under **Memorial** tillägges: **memorialprotokoll**, n. pohjakirja, pohja-pöytäkirja.
- ” 310. Under **Mening** tillägges: **meningsolikhed**, -skiljaktighet, f. erimielisyys.
- ” 311. Står **Merkelaktig**; läs **mergelaktig**.
- ” 312. Vid **Metropoli** står: metropoliitti; läs: metropoliitti.
- ” 318. Under **Militie** tillkommer: **militiefund**, m. sotilasrahasto; —**verk**, n. sotilaslaitos.
- ” 317. Under **Misräkning** tillägges: —**spenningar**, m. pl. laakerhetyshahat.

- Sid. 325. *Mundering*: äfven: tamineet; kavallerim., ratsutamineet.
- " " *Munsterskrifvare*, bör heta: katasatelnkirjoittaja. — *Munsterherre* är rättare: *Münsterherre*, m. katasatelnherra (sid. 353).
- " " *Museum*; äfven: taidevarasto.
- " " Vid *Musikdirektör* står: musikkiritirehtyöri; läs: musikkiritirehtöörri.
- " 326. Under *Myndighet* tilläggas: — *sälder*, m. täysi l. laillinenikä.
- " 327. Under *Mynt*: ändras *mynddirektör* till *myntdirektor* och *mynttitirehtyöri* till *mynttitirehtori* l. *tirehtöörri*; tilläggas: *mynthalt*, m. rahan puhtaus; *myntväsende* helst: rahajärjestelmä.
- " 328. *Mälman*; äfven: hoitomies.
- " 330. Under *Mång* tilläggas: *mångskifte*, n. monijako.
- " " Under *Mätt* tilläggas: — *system*, n. mittajärjestelmä.
- " 331. *Mäklare* m. m.; läs: *Mäklare*, m. kanpanvältittäjä, välittelijä, meklari; (vid auktion) meklari, huudattaja, vasaramies; (fig.) välittäjä, välimies, välinhieroja, sovittaja.
- " 332. Vid *Måtebref* står: kantamus-kirja; läs: kantavuuskirja, vetomäärä-kirja. Tilläggas: *Måtebok*, m. mittanskirja.
- " 333. *Mönstra* skall heta: katasatella, pitää katasatelu; *mönstring*: katasatelu.
- " 338. *Nederlagsrätt*: varastoonpano-oikeus.
- " " Tilläggas: *Nedfartaled*, m. laakuväylä.
- " 339. Tilläggas: *Nedskattning*, f. veronvähennys.
- " 342. Vid *Niveller* står: nivelyöri; läs: nivelöörri.
- " 344. Under *Notariat* tilläggas: *Notariatsattest*, m. notaarintodistus.
- " 345. Under *Ny* tilläggas: *nymärning*, f. uudestmittaus.
- " 348. Under *Näring* tilläggas: *näringslagstiftning*, f. elinkeino-lait.
- " 350. Under *Nöd* tilläggas: *nödrätt*, m. pakko-oikeus; *nödvärnsrätt*, m. hätävarjelus-oikeus.
- Sid. 358. *Obehörig*: äfven: epäoikea, asiaton, asiaan kuulumaton.
- " 356. *Obligatorisk*; äfven: pakollinen.
- " 357. Under *Observation* tilläggas: *observationsmedel*, n. pl. tarkastusrahat.
- " 358. *Läs*: *Ödal*, a. omaperäinen; — n. ominais- l. omaperäis-talollinen; o. s. v.
- " 360. Under *Ofri*: o. grund, ehdollinen ala.
- " 361. Tilläggas: *Ofäst*, a. kihlaamaton; jmf. *Fästa*.
- " 365. *Ohägn* skall få bem.: raiskaus.
- " " *Ohörd*; äfven bet.: kuulustamaton.
- " 366. *Okristen* bör föregå *Okristlig*.
- " 367. *Oktroj*; första bet.: valtalupa.
- " 371. *Ombud*: äfven: edusmies.
- " 378. Tilläggas: *Omorganisation*, f. uudestaan- l. toisinjärjestäminen. *Omorganisera*, v. a. uudestaan l. uudesti l. toisin järjestää.
- " " *Omreglera*, v. a. uudesti l. toisin järjestää. *Omreglering*, f. uudesti- l. toisinjärjestäminen.
- " 376. *Operation*: toimielu, toimihanke.
- " 377. *Optera*: optata, omistuttaa, valita.
- " " *Option*: optaus, omistuttaminen; *optionsrätt*: omistuttamisl. optaus-oikeus.
- " 377. *Oqvad*; äfven: häiritsämätön.
- " " *Oqvada*; först: parjata.
- " " *Oqvade*, *oqvadinsord*; först: parjaus, parjaussana.
- " 378. Under *Ordning* tilläggas: *ordningstadsa*, f. järjestyksäkäntö; *ordningsstraff*, n. järjestyksrangaistus.
- " 379. *Oriktighet*, i st. för *riktighet*.
- " 380. *Örtävis*; första bet.: epäoikeinen.
- " 381. *Osick*; äfven: epäkunto.
- " 388. *Ostämnd*; äfven: (inför rätta) haastamaton, haastamatta.
- " 384. *Otidig*; äfven: ennen-alkainen; (oförskämd) äfven: säädtyön.
- " " Står: *Otillräcknelig*, läs: *otillräcknelig*; första bet.: syynta-keeton.

- Sid. 889. *Oakta*; *Äfven*. epävioliolhaen.
 ” 890. *Pactum*: avioehto.
 ” 891. *Parad*; *Äfven*: esittäntö.
 ” 892. *Parcel*; till först: palstanne.
 ” ” *Tillägges*: *Parcellera*, v. a. palstata.
 ” ” *Pardonsplakat*: armahdukirje.
 ” ” *Part*; till först: asian-osainen.
 ” ” Under *Parti* tillägges: *partisumma*, f. osasumma.
 ” 898. Under *Pass* tillägges: *passvisering*, f. passinkatseha.
 ” 894. Vid *Patologisk* står: tautiliedollinen; läse: tautiliedollinen.
 ” ” *Pa rull*; *Äfven*: jaksovartio.
 ” 895. *Tillägges*: *Penni*, m. penni; — *valör*, m. pennin arvo l. arvo.
 ” 896. *Tillägges*: *Pensionsafgift*, m. pensiooninsaanti- l. eläkkeensaanti-maksu, pensioonimaksu; *pensionsstat*, m. pensioonitilintö; *pensionstagare* m. pensioonin- l. eläkkeennauttija.
 ” 898. *Pilaster*; *Äfven*: nojapataas.
 ” 400. *Plan*; *Äfven*: asemakaava; *planritning*, *Äfven*: asemapiirustus.
 ” 404. *Politi*: järjestysholto; *politiförbrytelse*, f. järjestyserkkomus; — *politika* *Äfven*: rankkuri.
 ” 406. Under *Post* tillägges: *postförskott*, n. posti-etuanti; *postkupéexpedition*, f. rautatie-postitoimitus; *postremissvexel*, *postvexel*, m. postivekseli, postitiluhetyksvekseli.
 ” 407. *Prejudikat*: entis päätös.
 ” 408. *Preskriberad* m. m. ändras till: *Preskriberas*, v. pass. vanhentua, käydä ylläkäiseksi; p—ad, vanhentanut, ylläkäinen.
 ” ” *Preskription*: vanhentuminen, vanhentumis-alka.
 ” ” *Press*; *Äfven*: (tidningarna) sanomalehdistö; *periodisk p.*, sanomakirjallisuus.
 ” 409. *Presumera*; till först: edellyttävä.
 ” ” *Princip*; *Äfven*: alkuperuste.
 ” ” *Prioriterad*; etuoikeudellinen.
 ” ” *Prioritet*: etuoikeus; *tillägges*: *prioritetsaktie*, f. etuoikeus-etuus-osake.
 ” ” *Prisdomare*: *Äfven*: palkintotuomari.
- Sid. 409. Under *Pris* tillägges: *prismål*, n. hinta-asia.
 ” 410. *Produsens*; till först: tuotetella; *producerer*: tuotella; *produktion*: tuotelu.
 ” 411. *Tillägges*: *Prokura*, f. prokura, valtuus, hoitovalta; *valtuuskirja*; per prokuram l. prokura, valtuuden nojaama l. mukaan, per prokura.
 ” ” *Promotorial*: *virkaavallituskirja*; i pr. v. g., *virkaavallitus-toimella*.
 ” 412. Till *Proprie* fogas: p. balans, omniaainen tilivajaus.
 ” ” Under *Protokoll* tillägges: *protokollutdrag*, n. pöytäkirjanote.
 ” 418. Under *Provincial* tillägges: *provinciaalläkaresdistrikt*, n. piiriääkkirin-alue.
 ” ” *Prägel*: *Äfven*: leima.
 ” ” *Pröfning*; *Äfven*: harkinto; *pröfningshemise*: tarkastus- l. tarkintokomitea; *tillägges*: *pröfningssämne*, m. tutkijalantakunta.
 ” ” *Pröfva*; *Äfven*: harkita (-teen).
 ” ” *Publicera*; *Äfven*: ilmaista.
 ” 415. *Pupill*; *Äfven*: hoihotti.
 ” 417. *Tillägges*: *Pällängd*, m. paa-luvki.
 ” ” *Pämonstra*, v. a. kirjoittaa laivaväkeen; katsastella otetavaksi.
 ” ” *Pämonstring*; bem.: laivaväkeen kirjoittaminen, sisäänkirjoittaminen; ottokatsastelu.
 ” 420. Under *Qvarn* tillägges: *Qvarnränta*, f. myllyvero.
 ” ” *Qvartalsförslag*; *Äfven*: neljänestilli.
 ” ” *Qvick*; *Äfven*: (levande) elävä.
 ” 424. *Tillägges*: *Rat*, m. erä; i jemna rater, tasaisin erin l. osamäärin.
 ” 425. Under *Real* tillägges: *reallycöum*, n. reaalliyseo.
 ” ” *Redaktion*; *Äfven*: sanain muoto; *redaktionsförändring*, f. sanain muutos.
 ” 424. *Redd*: setaman-edusta.
 ” ” Under *Roderi* tillägges: *redoribolag*, n. laivanvarustus-yhtiö.
 ” ” *Redogöra*: tehdä selko l. tili.

- Sid. 428. *Rekognition*; äfven: tarkustus-toimi.
- " " *Rekonvention*: kunnianhyvitys.
- " " *Relation*; äfven: kertoelma.
- " " *Remisshandlingar* l. -akt, m. lähete-asiakirjat l. -vihko; *Remissresolution*, f. lähetemääräys l. -päättös.
- " 429. *Remittent*; äfven: vekselnasaaja.
- " " *Remont*; äfven: kunnossa-pito.
- " " *Repartissera*; äfven: ositella.
- " 430. Tillägges: *reseobetyg*, n. matkakirja; *reseförbud*, n. poiskähdön-kielto.
- " 431. Under *Residens* tillägges: *residenshus*, n. hallituskartano.
- " " Under *Rest* tillägges: *restskyldig*, a. rästiläinen.
- " 432. *Resurs*; äfven: keinovara.
- " 433. *Ribba*; i st. f. ruode läs: rima.
- " 434. *Riksrätt*; hellre: valtakunnan-oikeus.
- " 439. Under *Rund* tillägges: *rundskrifvelse*, f. kiertokirje.
- " 440. *Rustning*; äfven (hellre): ratsuvarustus; derunder tillägges: *rustningsbesvär*, n. ratsu- l. ratsuvarustus-rasitus; — *-skyldighet*, f. ratsuvarustusvelvollisuus.
- " 442. Under *Rå*, f. tillägges: *råafattning*, f. rajankartoitus; *rågata*: raja-ankko.
- " 444. Tillägges: *Räntefri*, a. koroton; veroton; *räntesats*; äfven: korkomäärä.
- " 446. Tillägges eller ändras: *rätts-examen*, m. oikeus- l. oikeusopin-tutkinto; *rättslös*, a. oikeudeton, oikeuksia vailla oleva; *rättsmedicin*, m. oikeuslääketiede; *rättsmedvetande*; helst: oikeantajunta; *rättssubjekt*; oikeus-itselö; *rättsvis*; först: oikeinen; *rättsvisa*; först: oikeisuus.
- " 447. Under *Rök* tillägges: *röktal*, n. savnluku; efter. r—et, savuttain.
- " 448. Under *Röst* tillägges: *röstantal*, *rösttotal*, n. ääniluku l. -määrä; *röstlängd*, m. ääniluetelo; *rösträtt*, m. äänivalta l. -oikeus; *röstvärfning*, f. äänien kerääminen.
- Sid. 451. Under *Salu* tillägges: *salubref*, n. myyntikirja.
- " " Under *Sam* tillägges: *Samarbeta*, n. yhdystyö; *sambo*, n. yhdysesä.
- " 453. *Sawnad*; med a. hand, yksin toimin, yhdessä.
- " 458. *Sekret*; äfven: salassa pidettävä.
- " 459. *Servitut*: rasite.
- " " *Session*; äfven: istuntokausi.
- " 460. Vid *Sina* står: ihmistelkin; läs: ihmis-eläin.
- " " *Sidvårdnad*; äfven: epäkunnioitus.
- " 461. Under *Sigill* tillägges: *sigillbrott*, n. sinetin rikkominen.
- " 464. Under *Sjelf* tillägges: *sjelfbeskattningsrätt*, m. itseverotus-oikeus; — *sjelfbestående*: itsekannattavainen; *sjelfbestånd*: itsekannattavuus; *sjelfförsvär*, äfven: itsensä suojeleminen; *sjelfförvälad*, a. itse- l. omavalkuttama, omasyinen; *sjelfviligt*, äfven: omin valloin.
- " 467. Under *Sjö* tillägges: *sjöfällning*, f. järvenlasku; *sjömätning*, f. meri- l. järvimittaus.
- " 469. Vid *Skadeslös* förekommer: vahingoittamana; läs: vahingottomana.
- " 470. *Skallgång*; äfven: jahdinpito.
- " 471. Under *Skatt* tillägges: *skattotal*, n. veronmäärä; *skattotitel*, m. veroluokka; *skattevrak*, n. verohylky; *skatteväsende*, n. verotoimi; — *skattmark*: orava.
- " 472. *Skatte*; äfven bem.: vero; *skattebonde*, *skatteman*: perintö- l. verotalollinen; *skattebref*: perintö- l. veromaan-kirja; *skattefälls*: relssi-verotoinen perintöalo, relssi-verotalo; *skatteford*: perintö- l. veromaa; *skatteköp*: perinnöksi- l. verolle-osto; *skatteköpa*: perinnöksi l. verolle ostaa; *skattelösen*: perinnöksilosto-hinta; *skatterätt*, *skattemannarätt*, m. perintö- l. verotalon-oikeus; *skattenatur*, f. perintö- l. veromaan-luontoisuus; af s., perintö- l. veromaan-luontoinen;

- skatterusthäll*: perintö- l. verorusthälli.
- Sid. 474. Under *Skifte* tillägges: *skiftesinstrument*, n. jakokirja; *skiftesplacering*, f. lohko- l. palstasijoitus; *skiftesrå*, m. väliraja.
- " 476. Under *Skog* tillägges; *skogsindelning* f. metsänjaotus; — *skogssjöfving*: metsänhävitys l. -raiskaus; *skogsåverkan*: metsänhaaskaus, luvaton metsänvilljelys.
- " 480. *Skriftveala*; äfven: kirjellä; *skriftvealing*; äfven: kirjelly.
- " " *Skyldighätana*; äfven: tuomimita velkapääksi.
- " 487. *Skärpa*; — — — (bergverk); äfven: puhkoa (kalvosta).
- " 491. *Slut*; (jur.) äfven: lopputoimi, loppupäätös, loppu.
- " 498. Under *Slägt* tillägges: *slägtutredning*, f. suvunselvitys.
- " 498. *Slöjd*; äfven: kotiteollisuus.
- " 499. *Snaska*; äfven: imannella (telen).
- " 506. *Special, speciel*; äfven: erikohmainen.
- " 507. *Spekulant*; äfven: asianhalullinen.
- " 512. Vid *Sprit* står: vökiiviina; läs: väkiiviina.
- " 518. *Spådom*; äfven: (jur.) tietäjykeino.
- " 516. Under *Stab* tillägges: *stabsläkare*, m. esikunta-lääkäri.
- " " *Stadsrätt* bör heta: kaupunkilais-oikeus.
- " 517. Under *Stam* tillägges: *stamtrupp*, m. kanta joukko l. -väestö.
- " 517. *Stat*; (i konkurs); pesäntila; pesänlasku.
- " 518. Vid *Station* ändras pysäkki till seisakki; *stationsinspektör*: asemapäällikkö.
- " " *Statsförfatning*: valtiosääntö, valtiomuoto.
- " " Under *Stat* tillägges: *statspapper*, n. valtio-arvopaperi; *statsreglering*, f. vuosisarahan-säännön järjestäminen.
- " 521. *Stigbord*; äfven: sulkulauta.
- " 524. *Stom* (af hemman); till först: kanta-asena.
- " 525. *Storverksträd*: aarniopuu.
- Sid. 525. *Strafanstalt*: rankalaitos; *straffbud*, n. rankaisusäänös; *straffgrad*, n. rangaistusaste; *straffmått*, a. rangaistusmäärä.
- " 529. *Strögods*; hellre: hajatilat.
- " 580. Tillägges: *Studiebrief*, n. opintokirja; — *reglemente*, n. opinto-ohjessääntö.
- " 582. Under *Styrelse* tillägges: *styrelseåtgärd*, m. hallitustoimi.
- " " *Ståndquarter*; äfven: seisontakorttieri; *ståndrätt*; seisama-oikeus.
- " " Under *Stånd* tillägges: *ståndsprivilegium*, n., l. -rättighet, f. säätyoikeus; — *representation*, f. säätyedustus; sääty-eduskunta.
- " 584. *Städja*, v. a.; äfven: vourata.
- " " Tillägges: *Stämnodag*, m., -tid, f. vourapäivä, vourakausi; (för tjenstehjon) palvelukausi.
- " 585. Under *Stämpel* tillägges: *stämpelpappersafgift*, m. karttapaperi-makso; *stämpelpappersbevilning*, f. karttapaperi-suostuntavero.
- " 588. *Surrogat*; äfven: vastike.
- " 589. *Suspendera*; äfven: väliaikaisesti erottaa; *suspension*: väliaikainen erottaminen.
- " 542. Tillägges: *Svikelig* l. *sviklig*, a. vilpillinen, petollinen.
- " 544. Under *Syn* tillägges: *synegång*, m. katselukäynti.
- " 546. *Syta*; äfven: maksaa eläkettä.
- " " *Sytningshjon*; äfven: eläkemies, eläkevalmo, eläkkiläinen.
- " " Tillägges: *Sågning*, f. sahaus; — *safigift*, m. sahausvero.
- " 550. Under *Säte* tillägges: *sätetsbyggnad*, m. päärakennus, asuinhuoneus; — *sätedärd*: pääatalo l. -kartano.
- " " *Söka*: s. sak med ngn, hakea riitaa jkun kanssa; *söke domaren*, turvautukoon tuomariin; s. ngn för gäld, hakea velkaa jkltä.
- " 552. *Tagelott*; äfven: otto-osa.
- " 554. *Talan*; äfven: kannevalta, kanne.
- " " Under *Tal* tillägges: *talmanskonferens*, m. puhemies-neuvosto.
- " 555. Under *Tarf* tillägges: — *skog*, n. tarvemetsä.

- Sid. 556. *Torif*; till först: hintataulu.
 " 557. *Teknist*; äfven: teollistaldollinen.
 " " *Teknologist*: äfven: teollisopillinen.
 " 558. Tillägges: *Tentième*, f. osapalkka.
 " 560. *Tillandning*; äfven: maatumä.
 " 552. *Tillhålla*; (till att ngn gör) saattaa, vaatia, pakottaa, pitää (jhhkin).
 " 563. *Tillmäle*; icke: syytös; äfven: lause, puhe.
 " " *Tillräknelig*; syyntakeinen; *tillräknelighet*: syyntakeisuus.
 " 564. Tillägges: *Tillskifta*, v. a. jakaa jkille.
 " 565. Under *Tillträde* tillägges: *tillträdes*syn, m. tulokatselmus.
 " 566. Under *Ting* tillägges: *tingsmenighet*, f. kärjärahvas.
 " 567. *Titel*; äfven: (klass) nimiluokka, luokka.
 " 568. Under *Tjänst* tillägges: *tjänsteansvar*, n. virka-edesvastaus; *tjänstebetyg* l. -intyg, n. virallinen todistus; *tjänstebok*, f. palveluskirja; *tjänstemans*: virkamies.
 " 569. *Tjufgömmare*; äfven: varastetun kätktjä: *tjufsak*; äfven: varkaus; varastettu kalu.
 " " Tillägges: *Tjufvabot*, f. varkaudenrangastus.
 " 571. Tillägges: *Ton*, m. (mätt) tonni.
 " 573. Under *Total* tillägges: *totalsumma*, f. kokonaissumma.
 " 574. *Transsuant*; äfven: osaote.
 " 577. *Trolöfva*; t. sig, mennä kihloihin, ruveta kihlaukseen.
 " 578. Under *Tron* tillägges: *tron*tal, n. valtaistain-puhe.
 " 579. *Truga*; äfven: kinsaten houkutella, kinsata; *derunder står*: t. sig på ngt.; läs: t. sig till ngt.
 " " Under *Tryck* tillägges: *tryckalster*, n. painoteos l. -tuote.
 " 583. Under *Tull* tillägges: *tullagstifning*, f. tullilait, tullilaksuude (-teen); *tullkredit*, m. tullin-odotus; .. *tullbehandla*; äfven: tullauttaa.
 " 590. *Täring*; äfven: ravinto.
 " 593. Under *Undan* tillägges: *undanskifta*, v. a. ottaa erilleen, erottaa; *undantaga*; äfven: ottaa pätkäpäin, erottaa itselensä; *undantagsformen*, m. erottamis-etu; *poikkeus-* l. *erikois-etu*.
 Sid. 594. *Underkänna*; (lagt) hyljättä.
 " " *Underlydande*; äfven: käskynalainen.
 " 595. *Alistaa*; (fig.) till först: alistaa.
 " 597. Tillägges: *Undsaga*, v. a. soimata.
 " " Under *Undsättning* tillägges: *undsättningsfond*, m. avunanto- l. apurahasto l. -varasto.
 " " Tillägges: *Universal*, m. yleiskirja.
 " 598. *Uppassa*; tillägg: (om lotsar) varrota (-roan), vartoa.
 " " *Uppbjuda* tillägg: (fastighet) kuuluttaa, (laisa) huudattaa.
 " 599. *Uppbördsstämman*; äfven: veronkanto.
 " " *Uppdämma*; äfven: nostaa.
 " " Under *Uppfart* tillägges: -sled, m. nousuväylä.
 " 601. *Upphofman*; äfven: alkuunpanija.
 " " *Upplag*; äfven: varastoonpano; varastossa-pito.
 " 602. *Upplopp*: meteli.
 " 604. Tillägges: *Uppskrifningsräkning*, f. panotili; *upp* och *afskrifningsräkning*, panno- ja ottotili.
 " 605. *Uppsyningsman*; äfven: katsontamies.
 " " *Uppställa*; (skriftligen) äfven: laatia.
 " 606. *Uppteckna*; äfven: merkitä.
 " 607. *Urfjäll*: ulkoalue.
 " " *Urskilja*; äfven: (pröfva) tutkia; (stadga) säätää.
 " 608. Tillägges: *Uthetala*, v. "a. maksaa ulos, maksaa.
 " 609. *Utblåsa*; u. landtdag, julistaa valtiopäivät alkaneiksi.
 " " Under *Utby* tillägges: *utby*skatt, m. siirtotalo.
 " " Tillägges: *Utdelning*, f. jakelu; (dividend) jako-osa, osuus.
 " 610. *Utgiftspost*; äfven: menoerä.
 " 611. Under *Utlys*a förekommer: kuuluttaa pidettäväksi; läs: kuuluttaa pidettäväksi.
 " 612. *Utmätta*; (hos en gäldenär) tillägges: riisua.

- Sid. 612. *Utmätning*; tillägg: riisunminen, riisunto.
- " 613. *Utsprånget*; äfven: tarjoksia.
- " 614. Tillägges: *Utskifte*, n. ulkopalsta l. -sarka.
- " " *Vid Utskottsbråden står*: hyllylaudat; läs: hylly- l. raakki- laudat.
- " " *Utskyld*; fogas: personal u., hengeltä suoritettava ulosteko l. vero, henkivero.
- " 615. *Utsyna*; (skog) määrätä l. katsoa hakattavaksi.
- " 616. *Uttavera*; äfven: taksoittaa maksettavaksi.
- " 618. Tillägges: *vadsväg*, n.; i. v., vedon kautta, vetomalla.
- " " *Under Val* tillägges: *valordning*, f. vaalijärjestys, vaalisääntö.
- " 620. *Valör*; äfven: arvomäärä.
- " " *Vid Vankamt till först*: maalu.
- " 621. *Under Vandel* tillägges: handel och v., kauppa ja voitto.
- " 624. *Under Vas* tillägges: *Vaxljus*, n. vaksi- l. vahakynttilä.
- " " *Vid Vederböra* fogas: dem det vederbör, joihin se koskee.
- " " *Vedermäle*; äfven: tunnustodiste.
- " 626. *Vehikel*; (jur.) saattokirje.
- " " *Verificera*; äfven: todistaa oikeaksi.
- " 627. *Under Verld* tillägges: *verldspostföring*, f. maailman postikuljetus.
- " 628. *Under Vexel* tillägges: *vexelinnehafvare*, n. vekselinhaltija; *vexelslut*, n. vekselinkauppa; *vexelutställare*, m. vekselin-asettaja.
- " 629. *Vidkännas*; först: tuntea omakseen, omistaa.
- " 631. *Vikariat, vikarie, vikariera* böra heta: virkasijaisuus, virkasijainen, olla virkasijaisena.
- " " *Vihadråp*: tahallinen tappo.
- " 634. *Visitation*; äfven: tutkistelu; (& fartyg o. a.) etsintä.
- " 636. *Vid Viss* tillägges: *viss man*, nimitetty mies.
- " " *Vite*; förfallen till v., uhakkoon vikapää.
- " " *Viteord*; äfven: arvolause.
- " " *Vittnesbörd*; äfven: virkatodistus.
- Sid. 636. *Vräka*; (afhyssa) äfven: hästää (pois).
- " 637. *Vådadråp*: tapaturma-tappo.
- " " *Välla*; varomattomuuden-syyttä saada aikaan, aiheuttaa, vaikuttaa, olla syyntä, tuottaa.
- " 639. *Under Väg* tillägges: *vägbyggnadslag*, n. tien-teko-lahko; *väg- och brobyggnad*, teiden ja siltain teko l. rakentaminen; *väg- och vattenkommunikationer*, tie- ja vesikulkulaitokset, tie- ja vesiyhdistykset; *vägvisare*, äfven: tien-osotin.
- " 643. *Under Värde* tillägges: *värde-mätare*, m. arvomitta.
- " " *Värdora*; äfven: arvioita (-taen).
- " " *Värja*; v. köp, vastata kauppa.
- " 644. *Under Värn* tillägges: *värnpligtlag*, m. asevelvollisuuslaki.
- " 648. *Åborätt*; först: asukas-oikeus.
- " " *Åboskap*: asukas-oikeus l. -valta; asukkuus; *under två åboskap*, kahtena asukkuutena.
- " 649. *Under Ålder* tillägges: *åldersklass*, m. ikäluokka.
- " 650. *Under År* tillägges: *årsavgift*, m. vuosimaksu; — *-sanslag*, n. määrätty vuosiraha, vuotinen rahanmääräys.
- " 651. *Åtal*; först: syyte, syytös; *åtala*; först: syyttää; (brott) panna syytteesen.
- " 652. *Återfrakt*; äfven: paluurahti.
- " " *Under Återgång* tillägges: *återgångstalan*, f. takautuva kanne; *-svexel*, n. paluutettu vekseli.
- " " *Återhemta*: toistaa, kerrata uudistaa.
- " 653. Tillägges: *Återköp*, n. takaisinosto.
- " " " *Återremittera*, v. a. takaisin lykkä; j. lähettää.
- " 654. Tillägges: *Återupptaga*, v. a. ottaa uudelleen käytettäväksi; *Efter Återvinning* tillägges — *stalan*, f. takaisinvoitto kanne.
- " 655. *Åverka*: tehdä vahinkoa; (åker) äng) luvattomasti viljellä haaskata; (skog) haaskata.

<p>Sid. 655. <i>Åverkare</i>; vahingonteko, luva-
ton viljelys, haaskaus.
" " Tillägges: <i>Åverkansbot</i>, f.
haaskiosakko.
" " " " <i>Åverkare</i>, m. va-
hingontekijä, haas-
kaaja.
" 656. <i>Åktenskapsförord</i>: avioehto;
avioehto-kirja.
" " <i>Åktenskapslöfte</i>; äfven: aviolu-
pau; men icke: avioehto.
" 659. Under <i>Ätt</i> tillägges: <i>Ätteman</i>,
m. suku-urho.
" " <i>Ödesmål</i>; äfven: autiotila; au-
tioksi joutuminen.
" 660. Tillägges: <i>Öfverarkitekt</i>, m.
ylilarkkitehti.
" 661. Tillägges: <i>Öfverdebitera</i>, v. a.
panna liikaa maksettavaksi.</p> | <p>Sid. 662. Efter <i>Öfvergång</i> tillägges: <i>Öf-
vergångsstadgande</i>, n. välit-
tävä säkännös.
" " Tillägges: <i>Öfverkasör</i>, m.
yllikasööri.
" " Tillägges: <i>Öfverkontrollör</i>,
m. ylikontrollööri.
" 668. <i>Öfverlasta</i> sig; äfven: nauttia
ylellisesti.
" " Tillägges: <i>Öfverleverering</i>,
f. hikasuoritus.
" " Vid <i>Öfvermasmästare</i> står:
pää-maasmestari; läs: yll-maa-
mestari.
" 666. Tillägges: <i>Öfvertranslator</i>,
m. yll-kielenkääntäjä.
" " <i>Öfvertyga</i>; äfven: (jur.) syy-
pääksi näyttää l. sitoa.
" 668. <i>Önskningsmål</i>; äfven: toivo-
mus, pyyde (-teen).</p> |
|---|--|

A.

Abalienera, v. a. vieroittaa, ottaa pois, lohkoa maata l. tilusta.

Abandonnera, v. a. (*sjöf.*) abandonnitaa, luopua (vakuutetusta tavarasta).

Abbé, Abbot, m. abbé, abbotti, päämunkki; papismies.

Abbedissa, f. abbedissa, päänunna.

Abbreviation, f. lyhennys (sanojen).

Abbrevera, v. a. lyhentää, katkaista (sanoja).

Abc, n. aakkoset (*pl.*); — **abok**, m. aspiikirja, aspiinen; — **darius**, m. aspiilainen.

Abdikation, f. hallituksesta l. virasta luopuminen.

Abdikera, v. a. luopua hallituksesta l. virasta.

Aberration, f. (*astron.*) aberratio, näennäsiikunto; (*opt.*) valohaire.

Abitrient, m. lähtöoppilas; — **examen**, m. lähtö- l. päästötatkinto.

Ablativ, m. ablatiivi, otantosija.

Abnorm, a. epäkohtainen, -suhteinen, -vääntöinen; — **itet**, f. epäkohta, -koh-taisuus, -suhteisuus.

Aboliera, v. a. lakkauttaa.

Abonnement, n. tilaus, tinkaus.

Abonnent, m. tilaaja, tinkasaja.

Abonnera, v. a. tilata, tingata.

Aberre, m. ahven; — **rrgräs**, n. ahven-roho.

Abrakadabra, n. sekasotku, tuulen tuoma.

Abrot, Abrotsört, f. aaprotti, saksan-kataja.

Absentera, v. n. olla poissa, jäädä pois.

Absentie, f. poissaolo, poisjääminen; — **böter**, m. pl. huntosakko.

Absolut, a. absoluuttinen, ehdoton, suh-teeton, välttämätön; — a. höjd, kor-teus meren pinnasta, varsinainen kor-teus. — adv. ehdottomasti, välttä-mättömästi.

Absolution, f. (*teol.*) synninpäästö.

Absolutism, m. absolutismi, itse- l. yk-sinvaltaisuus.

Absolutist, m. absolutisti, itsevaltalainen.

Absolvera, v. a. suorittaa, täyttää; (*teol.*) päästää synnistä, ripittää.

Absorbera, v. a. imeä itseensä l. si-säänsä l. irti.

Abstrahera, v. a. eroittaa, erittää; (*f-los.*) abstrahita(-tsen), ajatuksessa erit-tää, yleisentää; — jag a — r från det, olen ajattelematta l. katsomatta l. lu-kunn ottamatta sitä.

Abstrakt, a. abstraktinen, erisohtoinen, ajatuksellinen, ajateltu; — a. tal, storhet, nimittämätön luku, suuruus.

Abstraktion, f. abstrahitseminen, erit-tely, yleisenty.

Absurd, a. mahdoton, suunnaton.

Acceleration, f. liikunt nopeus; lisään-tyvä l. kiihtyvä liikunto.

Accelererad, a. (*fys.*) enenevä, kiihtyvä.

Accent, m. aksentti, korko; (*accent-tecken*) korkomerkki.

Accentlös, a. aksentiton, koroton, kor-komerkitön.

Accentuera, v. a. koroittaa, panna korko.

Accentuerad, a. korollinen, koroitettu.

Accentuering, f. koronpano, koroitta-minen.

Accept, m. aksepti, hyväksymys.

Acceptant, m. akseptantti, hyväksyjä, vastaanottaja.

Acceptera, v. a. aksepteerata, hyväk-syä, ottaa l. hyväksyä maksettavaksi.

Accessit, n. lisäpalkinto.

Accidens, f. satunnaisuus, sattuma.

Accis, m. aksiisi, sisätulli, myymävero; — **fri**, a. aksiisitön, aksiisista vapaa, sisätulliton, myymäveroton.

Ack! int. ah! voi! oi!

Aoklamation, f. suostuntahuuto.

Aoklimatisera, v. a. totuttaa l. luon-nuttaa ilman-alaan.

Akompagnement, n. myötäsoitto, myötäily, säestys.

Akompagnera, v. a. soittaa myötä, myötäillä, säestää.

Akord, n. tinka, välipuhe, suostumus, sovinto; (*i musik. och mål.*) akordi, sointu, vastuu.

Akordera, v. a. tilata, tingata, suostua, sopia; (*i musik. o. mål.*) sointua, sopia yhteen.

Akreditera, v. a. (*dipl.*) uskotuttaa, valtuuttaa; (*handelt.*) uskotuttaa, hyvästyttää, kelpuuttaa.

Akurat, a. tarkka; — *ess*, f. tarkuus.

Akusativ, m. akkusatiivi, kohdesija.

Akusatorisk, a. syytteellinen.

Akuschemensafdelning, f. (*ö sjukhus*) synnytyösosasto.

Akuschera, v. n. synnyttää, saada lapsi; kääntyä lapsivuoteeseen.

Akuschörskå, f. kättilöin(-imen).

Adamsäple, n. Adamin pala, kurkun solmu.

Addend, m. yhteenlaskettava.

Addera, v. a. laskea yhteen.

Addering, Addition, f. yhteenlasku; — *stecken*, yhteenlaskumerkki.

Additional, a. lisällinen, lisä; a. akt, lisäkirja.

Adel, m. aateli, aatelissäätty l. -suku, aatelisto; (*fig.*) aatelisuus, jalous, ylpeys; — *s-bref*, aateliakirja; — *sskap*, aatellisuus, vapaasukuisuus; — *sman*, aatelliamies, vapaasukuinen; — *spri-privilegier*, aatellisoikeudet; — *stånd*, aatellissäätty, aatelisto.

Adept, m. tulokas, tiedonsaaja.

Adeqvät, a. vastaavainen, täydeksi vastaava l. sopiva.

Aderton, num. card. kahdeksantoista; — *årig*, kahdeksantoista-vuotinen.

Adertonde, num. ord. kahdeksastoista.

Adessiv, m. adessiivi, elivntosija.

Adhession, f. (*fys.*) adhessio, kiintymys, kiinnitartunta.

Ad interim, adv. toistaiseksi, väliaikaisesti.

Adjektiv, n. adjektiivi, laatusana; — a. adjektiivillinen, laatusanallinen.

Adjoint, m. apulainen, virka-apulainen.

Adjungera, v. a. panna l. ottaa apujäseneksi l. avuksi; a-d ledamot, varavirkalainen l. avuksi otettu jäsen.

Adjunkt, m. apulainen; a. ex officio, virka-apulainen; — *ur*, m. apulaisen virka, apulaisuus.

Adjutant, m. adjutantti; apulainen.

Adjö! int. jää hyvästi, jääköö hyvästi! Jumalan haltuun!

Adla, v. a. aateloita (-tsen), tehdä aateli-seksi.

Adlig, a. aatelinen, aatelissäätynen l. -sukuinen, aateli-; — *t namn*, aatelinen l. aatelinimi.

Administration, f. hallinto, hallitushoito, virkahoito.

Administrativ, a. hallinnollinen, hallitus- l. virkahoitollinen; — a. *åtgärd* hallinnollinen toimenpide, hallintotoimi.

Admission, f. ripille-laskemus.

Admittera, v. a. laskea, päästää, laskea l. päästää ripille.

Admonition, f. varoitus, muistutus.

Adoptera, v. a. ottaa l. omistaa lapsel-sensa.

Adoption, f. lapseksi-ottaminen.

Adoptiv, a. lapseksi otettu; — a. arvinge, ottoperillinen.

Adress, a. adressi, asuntonimi, asunto-osote; (*påskrift*) päällekirjoitus; (*polit.*) adressi, alamais-toivotus l. -esitys l. -pyyntö; — *kalender*, adressikalenteri; — *konter*, adressikon-toori.

Adressant, m. kirjeenlähettäjä.

Adressat, m. kirjeensaaja.

Adressera, v. a. osoittaa; (*ett bref*) kirjoittaa l. panna kirjeeseen päällekirjoitus l. asunto-osote.

Advent, n. adventti; — *första sördagen i a.*, ensimmäinen adventtunnuntai.

Adverb, n. adverbi, määräsanana; — *ia* a. adverbillinen, määräsannallinen.

Advis, se *Avis*.

Advocera, v. a. ajaa asiaa; (*fig.*) kokeilla, mutkittaa.

Advokat, m. advokaatti, asian-ajaja; — *fiskal*, m. advokaattiviakaali, kanniviakaali; — *ur*, f. asian-ajo, jutukanto; (*fig.*) koukkuileminen, mutkittaminen.

Äerologi, f. aerologia, ilmaoppi.

Äerometer, m. ilmanmitturi.

Äeronaut, m. ilmapurjehtija.

Äf, prep. äterges (*om upphof, ättmed kasus elativ, samt (stundor) partitiv o. genetiv, och äfve ablativ; t. ex. född af hederlig föräldrar, syntnytt kunnialligt vanhemmista; ringen är af guldörren af träd, sormus on kullasta ovi puuta l. puusta; han är af h*

börd, hän on suurta sukua; detta arbete är afensckicklig artist, tämä on taitavan taiturin teos; du får af mig, saat minulta; —ämne o. egen-skap återges äfven med adjektiva på -inen; t. ex. ett bord af jern, rautainen pöytä; en man af heder, rehellinen mies; (*om orsak*) med elativ o. illativ; t. ex. vis af skadan, vahingosta viisas; dog af sina sår, af sjukdom, af hunger, knoli haavoistansa l. haavoihinsa, taudista l. tautiin, nälkettä l. nälkään; (*egande, tillbrighet*) med genitiv; t. ex. egare af gården, talon omistaja; konungen af Sverige, Ruotsin kuningas; (*immehäll, mått o. s. v.*) med adjektiv på -inen o. genitiv; t. ex. af två alnars längd, kahden kyynärän pituinen; af 30 års ålder, 30 vuoden ikäinen; ett lån af 100 mark, 100 markan laina; (*mängd af ngt*) med partitiv o. genitiv; t. ex. en hop menniskor, joukko ihmisiä, ihmisjoukko; en tid af 10 år, 10 vuoden aika; (*del af ngt*) med partitiv o. elativ; t. ex. hälften af äpplet, puoli omenaa l. omenasta; drick af detta vatten, juo tätä vettä; — det passiva verbet med ätföljdt af återges helst med aktiv sats, men äfven, om ej tvetydighet uppstår, med verbets intr. form. a. ablativ, samt med III inf. akt. (*vid part. pass. i Svenskan*) jemte genitiv; t. ex. han förföljes af fienden, viholliset ahdistavat häntä; en bro slogs af soldaterna, sotamiehet tekivät sillan, silta tehtiin sotamiehiltä; skapad af fadren, isän laoma, isältä luotu; gjord af mig, minun tekemäni; af honom blir ingenting gjordt, häneltä ei tule mitään tehtyä l. tehdyksi.

Äf. adv. (*i sår, afbruten*) poikki; (*bort*) pois, irti; — a. och an, a. och till, adv. edes takaisin, edes ja takaisin.

Äarbete, v. a. työllä maksaa.

Äfert, m. sivulaji, lajimuute.

Äfska, v. a. tehdä väliseinä, väliseinätä.

Äfskning, f. väliseinä, väliseinäminen; väliseinä, väliseinämys.

Äfsunda, v. a. päästää vanteista, riisua nateet.

Äfsurka, v. a. koloa, kuoria, kiskoa kivi pois.

Äfaste, v. a. ottaa l. kuoria niintä; sitoa poikki.

Äfbedja, v. a. rukoilla l. pyytää (jnkulta) anteeksi.

Äfberga, v. a. korjata, koota (-koan); — a. en åker, leikata elo l. pelto; a. en äng, tehdä l. niittää heinäk l. niitty.

Äfbergning, f. korjaaminen, elonkorjuu, leikkuu; niitto, heinänteko.

Äfbeta, v. a. syödä l. syöttää paljaaksi.

Äfbetala, v. a. maksaa l. suorittaa osa, maksaa, maksella.

Äfbetalning, f. maksu, maksun suoritus l. -teko.

Äfbetala, v. a. riisua suitsista l. suitset.

Äfbida, v. a. odottaa, odotella, vartoa.

Äfbidan, f. — nde, n. odotus, odottaminen, vartoominen.

Äfbila, v. a. pilluta, pinnata (-ntaan), veistää l. pilluta kyljet.

Äfbild, m. kuva, kuvaus, muksu.

Äfbilda, v. a. kuvata, kuvailla, muodoilla; (*fig.*) kuvailla; (*återspegla*) kuvastaa, kuvastella.

Äfbildning, f. kuvaaminen, kuvaus, kuvailu; kuvaus, kuvaelma, muotoelma.

Äfbinda, v. a. sitoa poikki, katkaista sitomalla.

Äfbita, v. a. purra l. purasta poikki, (*att stycka af ngt*) hankata.

Äfbiten, a. (*bot.*) katkottu.

Äfblada, v. a. lehtii, riipiä, karvita (-tsen).

Äfbloka, v. a. vaaleuttaa, vaalennella.

Äfbloka, v. n. vaaleta (-enen), vaalistaa.

Äfbläsa, v. a. puhaltaa; (*landtdag*) lopettaa, päättää torven soittamisella.

Äfbläda se **Äfblada**.

Äfborsta, a. a. harjata pois l. puhtaaksi.

Äfbrinna, v. n. palaa pois, palaa kokonaan l. poroksi; (*om skjutvapen*) laueta (-kean), syttyä.

Äfbrista, v. n. katketa, mennä l. taittua poikki.

Äfbrott, n. keskeyminen, tankous, seisahdus, pysähdys; (*aktivt*) keskeytys, katkaisu, tauotus; — utan a. taukoomatta, herkenemättä, pysähtymättä; med a. tauoten, keskeytyen, pysähtyen.

Äfbruten, a. o. part. katkaistu, katkenut, taitettu, taittunut, katkonainen, taitannainen, poikkinaisen.

Äfbrutet, adv. katkomalla, pysähdellen, tauoten.

Äfbryta, v. a. katkaista, taittaa, panna

l. murtaa poikki; (*fig.*) keskeyttää, tauottaa, katkaista, jättää kesken; —v. n. työntää vastoin, olla vastoin l. vastakohtana; — *s* (*bli af bruten*), katketa, katkeilla, taittua; keskeytyä, jäädä kesken.

Afbräck, n. haitta, loukkaus, vahinko; lida a., saada haittaa l. loukkausta.

Afbränna, v. a. polttaa pois; (*ett fyrverkets*) polttaa, sytyttää.

Afbränning, f. poltto, sytyty; (*förlust vid afbränning*) palama.

Afbära, v. a. kantaa pois.

Afboja, v. a. (*att det brytes*) taiputtaa poikki; (*åt sidan*) kääntää l. väkääntää pois l. syrjään, syrjäyttää; (*fig.*) syrjäyttää, poistaa, ehkäistä; (*neka*) kieltää.

Afbön, f. anteeksi-anomus l. -pyyntö, polvirukous.

Afbörda, v. a. (*befria sig*) purkauttaa, purkaa (päältänsä), (*en skuld o. s. v.*) maksaa, suorittaa; —a. sig, v. r. (*en beskylning*) poistaa; (*om vattendrag*) purkaa vetensä.

Afdagataga, v. a. surmata, lopettaa, ottaa l. panna päiviltä.

Afdamma, v. a. tomuuttaa, pieksää tomu l. pöly pois, puhdistaa tomusta; —v. n. tomuta, pölytä.

Afdanka, v. a. eroittaa virasta l. palveluksesta, panna viralta l. palveluksesta pois; — d, a. virasta eroitettu, virkahetto.

Afdela, v. a. jakaa, jaoittaa, luokitaa, eroittaa.

Afdelning, f. jakaminen, jaoitus; osasto, jaelma, jaos, osa; (*vid univ.*) osakunta; (*i fröhus*) lokero; — *-svis*, adv. osastoittain, jaoittain; osakunnittain.

Afdika, v. a. ojittaa.

Afdikning, f. ojitus.

Afdofta, v. n. tuoksua pois.

Afdrag, n. poisotto, otto, vähennys; (*i tryck*) painannes, ottoarkki; — *ssumma*, ottoosumma.

Afdraga, a. a. vetää pois, vetää; (*å*) nylkeä; (*bryta*) vetää poikki; (*fig.*) vetää l. ottaa l. lukea pois, vähentää, vailtentaa; (*boktr.*) painaa ottoarkki, ottaa painannes.

Afdrifning, f. ajattaminen, tulipuhdistus; — *-shärd*, tulehduspohja.

Afdrift, m. (*sjöt.*) sorto, syrjäkulku.

Afdrifva, v. a. (*vid skallgång*) hyösyttää, ajattaa; (*metaller*) tulehduttaa,

puhdistaa; —v. n. (*om fartyg*) sortus, kulkea l. ajautua syrjään.

Afduka, v. a. korjata pöytä.

Afdukning, f. pöydän korjaus.

Afdunsta, v. n. haihtus, höyrähtää, haihtua l. höyrytä pois l. kuiviin; —v. a., haihduttaa, höyryttää.

Afdunstning, f. haihtuminen, höyräys, haihdutus; (*det afdunstade*) höyräys, höyry, haihtuma.

Afdäna, v. n. taintua, pyörtyä, mennä tainnuksiin l. pyörriksiin; —d, a. o. p. pyörtynyt, taintunut, pyörriksissä l. tainnuksissa (oleva).

Afdämma, v. a. sulkea, salvata (-paan), padota.

Afdämning, f. sulkeminen, salpaus. pato; sulkeumus, patoomus.

Afdömma, v. a. lopullisesti tuomita, päättää (asia), ratkaista (riita).

Afelium, se *Aphelium*.

Afall, n. (*från troslösa, parti o. s. v.*) luopumus, luopuminen, heitto; (*aflopp*) lasku, vuoto; (*slutning*) kaltavuus, viettävyys; (*vid beredn. af ngt*) lähdös, karikkeet, tähteet, törky; (*bergv.*) huononeminen.

Afalla, v. n. pudota pois, karista, lähteä; (*från ngn l. ngt*) luopua, erkauta, eritä; (*magra*) huonontua, laihtua; (*vissa*) surkahtua; (*sjöt.*) laskea tuulen alle l. puoleen.

Affatta, v. a. (*skrifvl.*) sommitella, panna kokoon, kirjoittaa, laatia; (*på karta*) panna l. ottaa kartalle, tehdä kartta.

Affeja, se *Feja*.

Affekt, m. innos, mielen kiihoitus.

Affektation, f. ylen- l. tekointoisuus l. -kiihkoisuus, teeskentelemys.

Affektera, v. a. teeskennellä, tekeytyä, olla teeskennelty, olla olevinansa; — *erad*, a. tekointoinen, ylenkiihkoinen, teeskentelevä.

Affektion, f. mielenliikutus; herkkätuntoisuus; mielisuosio.

Affektionerad, a. mielisuosioellinen.

Afficiera, v. a. vaikuttaa l. tehdä vaikutusta l. liikuttaa.

Affinitet, f. (*kem.*) taipumus.

Affisch, m. affisi, ilmoitin (-ttimen), tiedos.

Affix, n. affiksi, jälkiliite, liittäminen.

Affjädra, v. a. höyhentää.

Affjälla, v. a. suomustaa; —*sig*, v. r. luoda l. heittää suomuksensa.

Affissa, v. n., —*sig*, v. r. lähteä l. eritä; siruina l. sipaleina, luskoilla, sipalehtia.

Aflyta, v. n. vuotaa l. juosta l. valua pois l. kuiviin.
Aflytta, v. n. muuttaa pois.
Afordra, v. a. vaatia, voidella; — *B*, f. vaatimus, vastelu.
Aforma, v. a. muodolla, kaavalla.
Afräta, v. a. syödä l. syövyttää irti l. pois l. polkki.
Afröa sig, v. r.; vexten a — r sig, kasvi pudottaa l. laskee siemeniänsä.
Afallig, a. luopunut, eronnut, luopuvainen; — *het*, f. luopuvaisuus, luopuminen.
Afalling, m. nakonheittäri l. -luopio, uskonhylkääjä, heitteläinen.
Afär, m. asiatoimi, asia, toimitus, asioma, yritys; (*träffning*) ottelu; i afärsväg l. affärer, asioissa, asiatoimissa; — *sbréf*, asiomakirje, toimikirje; — *sbyrå*, asia- l. toimituskonttori; — *skarl*, asiomamies, toimintomies; — *skänedom*, asiomataito; — *eställning*, asiatoimi-asema.
Afärd, m. lähtö.
Afärda, v. a. lähettää menemään, lähettää.
Aföda, f. sikiöt (*pl.*).
Aföra, v. a. vielä l. kuljettaa pois; (*i räkensk.*) panna maksetuksi, kuitata; (*purgera*) purkaa, huoltaa, ulostaa.
Aföring, f. maksetuksi paneminen l. pano; tarpeenteko, vatsanperkaus; (*det välömda*) purkeet (*pl.*), ulostus.
Afgift, f. makso, vero.
Afgifva, v. a. antaa, tehdä.
Afgjord, a. o. part. määrätty, varma, tietty; täysi; a. motståndare, jyrkkä vastustaja.
Afgjuta, v. a. valaa, tehdä valamalla.
Afgjutning, f. valaminen; valelma, valanne.
Afglödga, v. a. tulistuttaa, kuumentaa.
Afgnida, — *gnugga*, v. a. hangata l. hieroa l. hivuttaa l. kihnuttaa pois l. poikki.
Afgrund, m. syvyys, kuilu, kadotus, horna, helveti; — *sande*, kadotuksen henki, lempo, paholainen; — *sbrott*, hornan teko, helvetinrikos; — *såjup*, helvetin kattila; — *sfoster*, lemmonsikiö; — *sfurste*, — *smakter*, kadotuksen ruhtinas, vallat.
Afgud, m. epäjumala.
Afguda, v. a. epäjumaloita (-tsen), pitää epäjumalana; liaksi suosia.
Afgudabeläte, n. — *bild*, m. epäjumalan-kuva; — *dyrkan*, f. epäjuma-

lan-palvelus, epäjumaluus; — *dyrkare*, m. epäjumalan-palvelija; — *hus*, — *tempel*, n. epäjumalan-huone l. tempelli; — *offer*, epäjumalan-uhri.
Afguderi, n. epäjumaluus, epäjumalan-palvelus.
Afgudisk, a. epäjumalainen.
Afgå, v. n. mennä, lähteä, erota, kulus; a. med döden, kuolla, kuoleamalla erota; — *ende*, erkaneva, lähteväinen.
Afgång, m. lähtö, poismeno, erkaneminen; kulunta; (*afsättning*) meno, menneki; — *sbotyg*, lähtötodistus; — *sexamen*, lähtötutkinto; — *stid*, lähtöaika.
Afgången, a. o. part. eronnut, lähtenyt; med döden a., edesmennyt, kuoleamalla eronnut.
Afgäld, m. (*lagt*) palkintovero, vero, makso, vouramakso; (*bibl.*) sato, saalis (-iin).
Afgärda, v. a. aidata erillensä, eroittaa välilläidalla.
Afgärda, a. (*kamer.*) siirretty, siirto; a. by, siirtokylä.
Afgöra, v. a. ratkaista, päättää, määrätä; — *nde*, n. ratkaiseminen, ratkaisu, päättäminen; jag lemnar till er att afgörande, jätän teidän päätettäväksenne.
Afhaka, v. a. päästää ha'asta anki, aukaista.
Afhandla, v. a. esittää, selittää; keskustella, tuumia.
Afhandling, f. esitelmä, tutkimus; keskusteleminen; välikirja.
Afhemta, v. a. noutaa, periä; läta a., noudattaa.
Afhjelpa, v. a. auttaa, parantaa; (*fylla*) tyydyttää.
Afhugga, v. a. hakata poikki l. pois.
Afhynia, v. a. höylätä pois l. tasaiseksi l. ohuemmaksi.
Afhysa, v. a. (*hemman*) hävittää, panna antioksi; (*en äbo*) ajaa pois tilalta, hästää.
Afhålla, v. a. pidättää, estää, häädyttää; — *sig*, v. r. pidättyä, pysyä erillensä, (*från fördring*) olla nauttimatta.
Afhållen, a. o. part. (*omtyckt*) hyvänä pidetty, suosittu.
Afhällig, a. luisu, loiva, viettävä.
Afhända, v. a. vielä l. ottaa pois, ryöstää; (*lifvet*) ottaa henki, surmata, tappa; — *sig ngt*, v. r. luopua (jatkin); (*lifvet*) surmata l. tappaa itsensä, lopettaa henkensä.

Afhängig, a. vallan-alainen, jostakunsta rippuva; — **het**, f. vallanalaisuus.

Afhöjja, v. a. paljastaa, ottaa peite pois.

Afhöra, v. a. kuunnella; (*vittnen*) kuulustaa, kysellä.

Afjemna, se **Jemna**.

Afkanta, v. a. reunata poikki, leikata reunat pois, syrjätä.

Afkappa, se **Kappa**.

Afkasta, v. a. viskata l. heittää l. riisua pois l. päältänsä; (*om egendom*) antaa, tuottaa.

Afkastning, f. poisheitto, riisunto; anto, tuotto; (*det afkastade*) tulo, sato, saalis (-iin); rik p a a., satoisa, annollinen, tuottoisa.

Afklippa, v. a. leikata pois l. poikki; (*genom klippning afbild*) leikata jnkin kuva; afklipt hufvud, keropää.

Afkläda, v. a. riisua, riisua (vaatteet m. m.) pois l. päältä; läta a. riisuttaa; — **sig**, v. r. riisutua, riisua päältänsä.

Afnappa, se **Knappa**.

Afnäta, v. a. sitoa l. solmita poikki l. erilleen; avata l. päättää solmusta.

Afnäppa, v. a. avata l. päättää napit l. napista; näpätä l. näpättää pois l. poikki.

Afkomling, m. o. f. (*om mennistor*) jälkeinen; (*om djur*) sikiö.

Afkomma, f. sing. sikiöt (*pl.*), suku, poikuus.

Afkomst, m. se **Afkastning**.

Afkopiera, se **Kopiera**.

Afkoppa, v. a. (*hundar*) päättää l. laskea kaulaimista l. koppelista; (*jernv.*) päättää kytkyestä l. irti, irroittaa.

Afkorta, v. a. lyhentää; — **s**, pass. lyhentyä, vähentyä.

Afkortning, f. lyhennys, vähennys; (*kameral.*) vähennys, helpoitus; summa a., vähennyseumma; — **slängd**, vähennysskirja l. -luettelo.

Afkrökning, f. poikkiväristys l. -mutkistus; (*vågens afkr.*) käännö, mutka.

Afkubba, v. a. pölytyä.

Afkunna, v. a. julistaa, kuuluttaa, julasta (-kasan).

Afkyla, v. a. jäähdyttää, kylmentää, vilvastaa; (*fig.*) jäähdyttää, laimentaa; — **s**, pass. jäähtyä, haalahtua; — **sig**, v. r. vilvastella, vilpoitella.

Afkylare, m. jäähdytys-astia, jäähdytin. (-tinen).

Afkylingsmedel, n. jäähdyke, jäähdytin.

Afla, v. a. siittää; — **af sig**, sikiötä (-teen); — **s**, sijitä l. siitä (sikiön), siityä; — **nde**, n. siittäminen, siitto.

Aflagring, f. kerroitus, kerrostuminen, kurostuma.

Aflassa, v. a. purkaa l. tyhjentää (kuorma).

Aflasta, v. a. purkaa l. ottaa pois (lasti); (*utlasta*) lastata l. laivata pois l. ulos.

Aflastare, m. lastinpanija l. -lähettäjä.

Aflat, m. synnin-anne l. -päästö; — **sbrof**, annekirja, synninpäästökuitti; — **skrämare**, anteenkauppias, synninpäästön-myyjä.

Afleda, v. a. johduttaa l. juoksuttaa pois l. syrjään, syrjäyttää; (*fig.*) johdattaa pois, syrjäyttää, poistaa; (*gram.*) johtaa, johduttaa.

Afledare, m. poisjohduttaja, poistaja; (*kem.*) johtajainen.

Afledning, f. pois- l. syrjäinjohdutus; poisjuoksu l. -johto, lasku.

Afelse, f. siittämys, sikiimys.

Afemna, v. a. antaa, jättää; — **nde**, n. anto, jättö, antaminen.

Afena, v. a. sulauttaa, sulattaa.

Afeverera, v. a. toimittaa l. hankkia pois, antaa ulos, jättää.

Afida, v. n. kuolla, vaipua pois.

Afiden, a. vainaja, kuollut; **af min a. fader**, isä vainajaltani.

Afifva, v. a. tappaa, surmata, panna hengeltä.

Afinda, v. a. päättää l. irroittaa kapaloista l. käärystä.

Afing, f. siittäntö, siitto; sikiäminen; — **e**, n. (*jord*) hankkio- l. ansiomaa, ansaittu maa.

Aflocka, v. a. houkuttella l. viekoitella pois; a. en bekkänelse, vietellä tunnustamaan.

Afloop, n. juoksu, lähtö, pääsy, kulku; — **sdike**, lasku- l. valta-oja; — **srör**, laskupiippu l. -torvi; — **sventil**, menoventtili.

Aflossa, v. a. päättää irti l. irrallensa l. auki, irroittaa; (*skott*) laukaista, ampua.

Aflossna, se **Lossna**.

Aflyfta, v. a. nostaa pois.

Aflysa, v. a. julistaa loppuneeksi l. lakanneeksi, lakkauttaa.

Aflång, a. soikea, pitkänomainen.

Aflåta, v. a. antaa pois, luovuttaa, ulos- antaa; -v. n. lakata, tauota (-kaan).

Aflägg, n. istukas (-kkaan).

Aflägg, v. a. panna l. heittää pois, luopua (jstkin); (*i förvar*) panna talteen l. säätöön, talleta (-ttan); a. ed, tehdä vala; a. prof, tehdä näyttö; a. examen, käydä l. suorittaa tutkinto; a. räkenskap, tehdä tili; a. besök, käydä tervehtimässä; (*träd*) istuttaa.

Afläggare, m. istutusvesa.

Aflägsen, a. etäinen, kaukainen, syrjäinen; a. gata, syrjäkatu; a. tid, kaukainen l. ammainen aika.

Aflägsenhet, f. etäisyys, kaukaisuus, matka.

Aflägsna, v. a. edentää, viedä l. saattaa edemmäksi l. kauvemaksi l. pois, karkoittaa, poistaa; — sig, v. r. mennä l. astua edemmäksi l. kauvemaksi, poikistua, mennä pois l. poikkeen.

Afläsa, v. a. (*sav.*) nähdä, katsoa, lukea (kompasissa).

Aflöfva, v. a. lehtiä, riipiä lehdet.

Aflösa, v. a. palkata, maksaa palkkaa.

Aflöning, f. palkan maksu; palkka, palkkaus; — stät, palkkasääntö.

Aflöpa, v. n. vierä l. laskeutua alas; (*om fartigg*) lähtöä teloilta l. veistimiltä; (*hända, slutas*) johtua, käydä, tapahtua, päätyä; saken aflöpp bra, asia johtui l. asian kävi hyvin.

Aflösa, v. a. päästää auki l. irti, irroitaa; (*om vakt*) tulla l. mennä jkun sijaan, vuoroittaa, päästää, muuttaa; (*teof.*) päästää (synnistä).

Aflösning, f. irti- l. aukipäästäminen; vuoroitus, muutto; päästö (synnistä), synninpäästö.

Aflmarsch, m. lähtö, polsmarsi; trumma till a., rummuttaa lähdöksi, lyödä lähtörumpua.

Aflmarschera, v. n. marssia pois, lähtöä marsseille l. maresimaan.

Afmasta, v. a. ottaa l. laskea maatot pois (laivasta); — d, mastoheitto.

Afmatta, v. a. voituttaa, väsäyttää; — s, v. d. voipua, väsäytyä, heiketä (-kkenen).

Afmattning, f. voitutus, väsäytys, heikkeneminen; (*heltänd*) voipumus, hervaanus; bringa till a., saattaa voivuksiin, hervaannuttaa.

Afmåla, v. a. kuvata, maalata; (*fig.*) kuvailla.

Afmåling, f. kuvaus, maalauus, kuvaelma.

Afmåta, v. a. mitata, mittella, suunnitella; mitata pois.

Afmätt, a. (*fig.*) mittelevä, mitelty, määräis (-kkään).

Afmönstra, v. a. (*miljö.*) pitää päästökatselmusta, poismynsträtä; (*gjöt.*) päästää, laskea, eroittaa (väki aluksesta).

Afmönstring, f. päästökatselmuus; päästö.

Afnysta, v. a. keräiä pois, repiä auki.

Afnamare, m. ostaja, ottaja.

Afnöta, v. a. kuluttaa, hivuttaa; — s, kuluu, hivuttua.

Afnött, a. kulunut, kulutettu, kulunnainen, hiukkinainen.

Aforism, m. aforismi, mielelmä.

Aforistisk, a. aforismillinen, mielelmälinen.

Afpacka, v. a. purkaa, tyhjentää.

Afpassa, v. a. sovittaa, mukauttaa, suunnitella.

Afpelsa, v. a. ottaa turkki päältä l. pois.

Afplana, v. a. tasoiittaa; pyyhkiä pois.

Afplanka, v. a. väliseinittää, tehdä väliseinä.

Afplankning, f. väliseinitys; väliseinä.

Afplattad, a. o. lattea, latuskainen.

Afplattung, f.; jordens a., maan lattaus.

Afplocka, v. a. poimia, nonkkia kaikki l. paljaaksi; (*fjädrar*) höyhentää, höyhennellä.

Afpreija, v. a. peijata pois (jkulta).

Afprensa, v. a. pusertaa pois; (*fig.*) kiekkoa (jkin jkulta).

Afpricka, v. pilkuittaa, merkitä.

Afprofva, v. a. koetella valmiiksi.

Afpruta, v. a. tinkiä, tingittää; helppoittaa.

Afprutning, f. tinkiminen, tinkimä; utan a., tinkimättä.

Afprygla, v. a. hosua poikki; antaa selkäsauna.

Afpräglä, v. a. painaa l. lyödä kuva, muodostaa, kuvata.

Afpumpa, v. a. pumpata pois; (*om syhet, hemlighet*) lappaa l. udella salaisuus l. untiset.

Afputsa, v. a. siivota l. puhdistaa pois, siistiä.

Afqvista, se Qvista.

Afqvitta, v. a. kuitata, maksaa l. kuitata velka saatavalla.

Afrad, m. vero, maavero; — sdag, veronmaksu-päivä; — sspannmål, m. verojyvät.

Afrada, v. a. ottaa l. purkaa rivistä pois.

Afreda, v. a. (*mat*) suurustaa, liemittää.

Afredning, f. suurustus, liemitys; suurus, liemi.

Afropa, v. a. (*fjäder*) kyniä; (*luf*) riipiä.

Afresa, v. n. lähteä, lähteä matkaan l. matkalle.

Afresa, f. matkaan l. matkalle lähtö, lähdönteko; vid a — n, lähtiessä; efter a — n, lähdettyä.

Afrifning, f. poisrepiminen; jauhettu väri.

Afrifva, v. a. repiä l. nyhtää pois, reväistä; jauhaa (väriä).

Afrinna, v. n. juosta l. valua l. vuotaa pois l. kuiviin.

Afrita, se Rita.

Afrosta, v. n. ruostua rikki l. pilalle; — v. a. paahtaa.

Afrulla, v. a. kiertää l. kierittää alas l. pois; (*upp*) kiertää l. kierittää auki; — v. n. kieritä l. vierä alas l. pois.

Afrunda, v. a. pyöristää, tehdä pyöreäksi; (*fig.*) luonnuttaa, tehdä sujuvaksi; — *d*, a.; a. mening, luonteva lause; a. anda, pyöreä pää; (*bot.*) pyöreäpäinen, kekkerä.

Afrundning, f. pyöristäminen, pyörentyminen, luonnutus.

Afrycka, v. a. revästä l. temmasta (-pasen) pois l. irti; — v. n. (*i falt*) lähteä marsalle l. sotaan.

Afråda, v. a. kielteä, evätä; varoittaa.

Afrådan, f., — *nde*, n. kieltö, varoitus.

Afräkna, v. a. lukea l. eroittaa pois; (*fig.*) olla lukuun ottamatta, lukea pois.

Afräkning, f. poislukeminen; ottoisuus; poisluku; (*arbetsfolkets*) till.

Afräte, n. suuteet (*pl.*), pehku.

Afrätta, v. a. mestata, teloittaa.

Afrättning, f. mestaus, teloitus.

Afrättsplats, m. mestaus- l. teloituspaikka.

Afrödja, v. a. raivata l. perata (-rkaan) pois, poistaa.

Afrösa, v. a. pyykittää, pyykillä eroittaa.

Afrösning, f. pyykitys; pyykkimaa l. -tilus.

Afröta, v. a. mädättää l. lahottaa pois l. poikki; — *s*, mädätä (-tänen) l. lahota pois l. poikki.

Afsadla, v. a. riisua satula (hevoselta); — *d*, jolta on satula riisuttu.

Afsagd, a. o. p. (*dom*) julistettu; (*fiende*) julkinen.

Afsaknad, se Sagnad.

Afsalu, adv.; till a., kaupaksi, kaupan myytäväksi, myytävänä.

Afsats, m. aste, askelma; (*af jord*) penger (-keren), pengerrys, askelma; (*kom.*) pohjasako.

Afse, v. a. (*äryfta*) tarkoittaa; (*göra af-*

seende) katsoa (jkin l. jnkin), pitää lukua l. huolia (jatkin).

Afsende, n. tarkoitus, katsanto, suhde (-teen); hafva a. på ngt, tarkoittaa l. tähdätä jtkin; i, med a. derå, sen suhteen, siihen nähden l. katsoen; i det a—t, siinä suhteessa l. tarkoitukseensa, sen suhteen l. puolesta; i intet a., ei missään suhteessa l. katsannossa, ei minkään puolesta; i alla a—n, kaikin puolin; i flera a—n, monessa suhteessa; i moraliskt a., siveydelliseltä kannalta katsoen l. nähden; fästa l. göra a. vid l. på ngt, pitää lukua l. vääliä jtkin, katsoa jnkin, ottaa huomioon l. varteen, panna huomiota; lemna utan a., jättää siksenä l. varteen l. huomioon ottamatta; utan a. på ålder, iästä huolimatta l. lukua pitämättä, ikää l. ikään katsomatta.

Afsögla, v. n. purjehtia (pois).

Afsides, adv. syrjässä, syrjäin, etäällä, etäälle; a. belögen plats, yksinäinen l. syrjäinen paikka.

Afsigkommen, a. kehnostunut, rappiolle joutunut; typerytynyt, hupeltunut.

Afsigt, f. aikomus, tarkoitus, aie (aikeen); göra ngt i l. med den a., att ... tehdä jkin siinä aikomuksessa l. tarkoituksessa, että ...; han kom i a. att plöja åkern, tuli kyntääksensä l. kyntämään peltoa; hafva för a., olla (jkulla) aikomus l. tarkoitus; utan all a., ilman vaan, suotta, ilman aikojaan, mitään tarkoittamatta; med a., tahalla -nsa, -ni o. s. v., aikomuksella.

Afsigtlig, a. tahallinen, aikeellinen, aikomuksellinen.

Afsigtligen, adv. tahallansa (-ni o. s. v.), ehdollansa, täydessä aikomuksessa.

Afsigtlös, a. aikomaton, tarkoitukseton, suottainen.

Afsikta, v. a. senloa erilleen l. pois.

Afsila, v. a. siivilöidä pois.

Afsilning, f. poissiivilöiminen; siivilöimä, poissiivitty aine.

Afsitta, v. n. (*af hästen*) astua l. laskeutua hevosen selkää; — v. a. (*böter*) istua (sakosta), suorittaa (sakkoa).

Afsjunga, se Sjunga.

Afskal, n. kaape, kaave, höyse.

Afskalla, v. a. poistaa, hävittää, lakkauttaa.

Afskaka, v. a. karistaa l. pudistaa alas l. pois.

Afskala, se Skala.

Afakod, n. jäähyväiset, hyvästijättö; taga a af ngn jättää jkuta hyvästi, sanoa l tehdä jäähyväiset jkulle; (om tjenst) virkaero, ero.

Afakoda, v. a antaa ero l laakea virasta; (*afdanka*) panna viralta l eroittaa virasta; (*fig.*) panna menemään, hästää; — *d*, viralta pantu, virkaheitto, (*i god bem*) viraasta eronnut, eron saanut.

Afakedsbesök, n. lähtökäynti, jäähyväisillä l jäähyväis-käynti; — *-sbetyg*, n. virkaero-todistus; — *-sbref*, n. erokirja, päästökirja; — *-skalas*, n. läksijäiset, jäähyväispidot; — *-spass*, n. ero l virkaero-passi l -kirja; — *-spredikan*, f. lähtösarna.

Afakoppa, v. a viädäläivalla, laivatapois.

Afakoppning, f. poislaivaus.

Afakifta, v. a jakaa erilleen l itselensä.

Afakild, a. erinäinen, eroitettu.

Afakildhet, f. erillisyytä.

Afakildt, adv. erillänäs, yksinänsä.

Afakilja, v. a erittää, panna erillensä, irrottaa; — *s*, eritä (-iän).

Afakiljelig, a. erläväinen, irtautuva.

Afakjuta, v. a laukaista, ampua pois.

Afakjutsa, v. a kyyditä (-tsen) pois.

Afakotta, v. a luoda l lapiolta pois.

Afakranka, v. a väliseinätä, eroitaa häkillä l väliseinällä.

Afakrankning, f. väliseinäys; välihäkki.

Afakrap, n. kaapheet, ruhka; (*fig.*) hylky, heittiö; roskaväki.

Afakrapa, v. a kaappia l rasppia pois.

Afakrifning, f. kopiaiminen, jäljennys; (*i räkning*) poisjättö l -kirjoitus.

Afakriff, f. kopia, jäljennös; taga en a. tehdä kopia.

Afakrifva, v. a kopiaita, jäljentää; (*ur räkning*) jättää l pyyhkiä pois.

Afakrifvare, m. kopiaitsija, kopiantekijä, jäljentäjä.

Afakrifva, v. a ruuvata auki, irrottaa ruuvi.

Afakräcka, v. a peljästyttä l peloittaa pois, kammottaa; — *s*, peloittua l peljästyä pois; — *nde*, n. peloittaminen, peloitus; — *nde*, adj. peloitava, kamala, hirvittävä, kammokos.

Afakräda, v. a perata (-rkaan), puhdistaa.

Afakräde, n. perkeet (*pl.*), ruoppu; (*af fat*) totkut, soskot.

Afakruda, v. a poistaa, karkoittaa; — *sig*, v. r. luoda l heittää päältänsä.

Afakum, n. vaahto, päällinen, kuore;

(*fig.*) roisto- l. roskaväki, heittiöt (*pl.*), hylty (*pl.*).

Afakumma, v. a kuoria l ottaa vaahto pois; (*mjölk*) kermoa, kuoria.

Afakumning, f. kuoriminen; kuorima, päällisvaahto.

Afsky, v. a inhota, kamoksua; (*impers.*) inhoittaa, ilettää (jokin jkuta).

Afsky, m. inho, ilety; väcka a., inhoittaa, kamottaa, iletyttää.

Afskyvärd, a. inhoittava, inhokas, ilettävä; — *t*, adv. inhoittavasti o. s. v.

Afskära, v. a leikata l leikellä poikki l pois.

Afskärning, f. leikkaus; — *-sdike*, n. poikki- l. leikkansoja; — *-sline*, f. leikkansviiva; — *-splan*, n. leikkanspinta l. -taso; — *-spunkt*, m. leikkans- l. kohtauspiste.

Afskölja, v. a huuhtoa l viruttaa l. valaa pois l. puhtaaksi.

Afslag, n. epäys, kieltö; (*på priest*) helpoitus, alennus, vähennys; upp o. a., nosto- ja laskuhuuto; gifva a., antaa kieltävä vastaus, evätä (-pään), panna l. kieltää vastaan; — *en*, a. kielletty, evätty; — *et dricka*, väljähtynyt l. laimistunut juoma.

Afslamma, v. a. (*bergv.*) liettyttää, huuhtoa l. ilettää pois l. puhtaaksi, puhdistaa.

Afslappas, v. d. veltostua, hervostua.

Afslappning, f. veltostus, hervostus.

Afslicka, v. a. nuolla l. nuoleksia pois l. puhtaaksi.

Afslipa, v. a. tahota l. hioa pois l. sileäksi.

Afslita, v. a. repiä l. reväistä poikki l. irti; — *s*, revähtyä pois.

Afslöckna, se **Slöckna**.

Afslumra, v. n. nukahtua, vaipua uneeen; (*dö*) nukkua.

Afsluta, v. a. päättää, lopettaa; (*afverenskomma*) sopia, suostua (jstkin).

Afslutning, f. päättäminen, sopiminen, suostunta; suostumus.

Afslå, v. a. lyödä poikki l. pois; (*vid auktion*) lyödä (pois) jkulle; (*hålla borti*) kaataa pois l. ulos; (*ansfall och åyl.*) lyödä takaisin l. vastaan, poistaa, torjua; (*ansökan, begäran*) kieltää; (*vågra*) evätä (-pään), kieltää; (*priest*) alentaa, helpottaa.

Afsläcka, se **Släcka**.

Afslöja, v. a. paljastaa; tuoda l. saatataa ilmi.

Afsmak, m. inho, ilety; jag har afsmak, minua inhoittaa l. ilettää; väcka a., inhoittaa l. ilettää (jkuta).

Afsmalna, v. n. kaveta (-penen), soieta (-kenen).
Afsmälta, v. a. sulata l. sulattaa pois; —v. n. sulaa.
Afsnäsa, v. a. töykeästä (pois).
Afsomna, v. n. nukkua, uinastua, kuolla.
Afsopa, v. a. lakaista pois.
Afspegla, v. a. kuvastaa; a. sig, v. r. kuvastua, kuvastaa (jhnkin).
Afspel, n. kumous, kaato; göra a., kumota (-oan), kaataa.
Afspela, v. a. kaataa l. voittaa pelissä.
Afspetsa, v. a. huijistaa, teroittaa.
Afspisa, v. a. ruokkia, ravita (-itsen); (*med fagra ord och löften o. s. v.*) tyydyttää, suittaa; (*med småsor*) töykeästä (pois), käskeä pois.
Afsprång, n. poikkeaminen; polvi; göra a., poiketa (-kkean), tehdä polvi (-en) l. polveke.
Afsprätta, v. a. ratkoa pois l. irti.
Afspänna, v. a. laukoa, päästää auki l. irti, liivittää; (*hästar*) riisua, päästää valjaista.
Afspännande, n. — ning, f. auki- l. irtipäästäminen, laukominen; riisuminen.
Afstanna, v. n. pysähtyä, seisautua, taouta (-koan), heretä (-keän), lakata; — nde, n. pysähtyminen, taukominen.
Afsteg, n. syrjähdys, erhetys, hairahdus; poikkeaminen.
Afsticka, v. a. pistellä (jnkin mukaan), merkitä (-tsen); erota silmään pistävästi (jstakin), näyttää erilaiselta.
Afstiga, v. a. astua alas l. ulos.
Afstigning, f. alas- l. ulosastuminen.
Afstjelpa, v. a. kaataa, kumota (-oan).
Afstraffa, v. a. rangaista (-kaisen), kurittaa.
Afstraffande, n. — ning, f. rankaiseminen, kuritus.
Afstryka, v. a. pyyhkiä l. pyyhästä pois.
Afstympta, v. a. tyssä, katkoa, typätä.
Afstyra, v. a. poistaa, hästää, torjua, estää.
Afstyrka, v. a. evätä, kieltää, epäyttää.
Afstä, v. a. antaa, jättää, antaa alttiiksi; v. n. luopua (jstakin), heretä (keän); — ende, n. herkeäminen, jättäminen, luopuminen.
Afstånd, n. matka, väli; på vissa a., vähän väliä, vissien matkain l. välien päässä; på a., kaukana, etäällä, matkan päässä; kauvas, matkan päähän, etäälle.

Afstänga, v. a. aidata (-taan) l. sulkea erillensä l. ulos; eroittaa, sulkea pois. — nde, n. eroittaminen, erillensä l. pois-sulkeminen, salpaaminen.
Afstöta, v. ä. sysätä l. työntää pois l. alas; lohkaista, murtaa.
Afsvala, — svalka, v. a. jäähdyttää, villistää.
Afsvalna, v. n. jäähtyä, villistyä; (*fig.*) kylmetä (-nen), jäähtyä.
Afsveda, v. a. korventaa l. polttaa pois, kärkeä.
Afsvimma, v. n. pyörtyä, taintua.
Afsvuren, a. (*fonds*) perinpohjainen, julkinen (vihollinen).
Afsvärja, v. a. valalla kieltää, kieltäytää l. luopua (jstakin).
Afsyna, v. a. pitää loppukatsastus.
Afsäga, v. a. sahata poikki l. pois.
Afsäga, v. a. (*dom*) julistaa; a. sig, v. r. kieltäytyä, luopua (jstakin).
Afsägelse, f. kieltäytyminen, peräytyminen, luopuminen.
Afsända, v. a. lähettää (pois). — ning, f. pois-lähtettäminen, lähettäminen.
Afsätta, v. a. panna pois l. syrjään; (*från syssla*) panna (viralta), eroittaa (virasta); (*varor*) myydä; (*bottnets*) laskea, jättää.
Afsättare, m. myyjä; (*trädg.*) vesa, taimi (-en).
Afsättlig, a. viralta-panon alainen, viralta pantava, jonka voi viralta panna l. luovuttaa.
Afsättning, f. pois- l. syrjäänpaneminen; viralta-pano; (*varors*) menekki, myynti. — sort, m. myyntipaikka, menekkipaikka.
Afsöndra, v. a. eroittaa, erittää, irroittaa; a. sig, v. r. eritä (-iän), eretä (-kenen), irroittaa, lohjeta (-kean); *afsöndradt stycke*, lohjennainen, loh-kare.
Afsöndring, f. erittäminen, lohkaiseminen.
Aftackla, v. a. ottaa l. riisua taklaus pois; a—d, riisuttu, tahtaukseton; (*fig.*) ransistunut, laihentunut.
Aftaga, v. a. ottaa pois, lyhentää; (*afbilda*) kuvata; — v. n. vähetä (-nen); (*om bläst, regn*) helpoittaa, aleta (-nen); (*om dagarna*) lyhetä (-enen); (*ommånens*) ehdastaa; (*försvagas*) heikontua, laih-tua.
Aftagande, n. väheneminen o. s. v.; vara i a., olla vähenemään l. helpoit-tamaan päin.

Aftal, n. välipuhe, sopimus.
Aftala, v. a. tehdä välipuhe, sopia, suostua (jstkin).
Aftappa, v. a. laskea, juoksuttaa, tyhjentää.
Aftockna, v. a. piirustaa, riitata, kuvata; kuvaella.
Aftöna, v. a. maksaa l. palkita (-teen) l. sovittaa työllä l. palveluksella.
Afton, m. ilta, ehto; högtids a., aatto; i afton, tänä iltana; i aftons, eilen illalla; om aftnarna, iltasilla, illoin; — **bön**, f. iltarukous; — **rednad**, f. iltarukko; — **stjärna**, f. iltal. ehtootähti; — **stund**, m. iltapuhde, iltal. ehtookausi (-den); — **sång**, m. iltal. ehtookirkko l. -saarna; — **vard**, m. iltainen, illallinen, ehtoolinen.
Aftoppa, v. a. latvistaa, latvoa, tyypistää.
Aftorka, v. a. pyyhkiä pois l. puhtaaksi; kuivata.
Aftroppa, v. n. lähteä l. marssia pois.
Afttryck, n. mukapainama, painannes, jätännö.
Afttrycka, v. a. painaa jälkeen l. mukaan, painaa (jnk:n) kuva; (*ett gevär*) laanata (-k:n).
Aftträda, v. n. astua ulos, luopua, ottaa eronsa; — v. a. luovuttaa, jättää.
Aftträdande, n. ulosastuminen, jättäminen.
Aftträde, n. eronotto, ero, luovunta; ulosastuminen; (*rum*) hyysä, makki; — **störmen**, m. luovunnaetu.
Aftvinga, v. a. (*agn agt*) pakoittaa, ahdistaa, vaatia (jtkin julta).
Aftvä, — **tvätta**, v. a. pestä l. huuhoi; (*fg.*) pestä, pyyhkiä pois.
Aftveta, v. n. riutua, kuihtua, rauveta (-kean, -kenen); (*om vädator*) surkahua, kuihtua. — **nde**, n. riutuminen, kuihtuminen.
Aftäg, n. lähtö.
Aftäga, v. n. kulkea l. lähteä pois.
Aftäcka, v. a. paljastaa, auasta (-k:n); purkaa katto.
Aftäckning, f. paljastaminen, paljastus.
Aftömma, v. a. tyhjentää, jouksuttaa l. laskea tyhjiin.
Afund, m. kateus, karsaus l. kateellisuus.
Afunda, v. a., — **as**, v. d. kadehtia, karsastella.
Afundsam, — **sfull**, — **sjuk**, a. kadehtiva, kateellinen, karsas (-aan), karsasteleva; — **samhet**, f. kadehtivaisuus;

— **siri**, a. kadehtimaton, kateeton;
 — **sfrifhet**, f. kadehtimattomuus, kateettomuus; — **sjuka**, f. se **Afund**;
 — **smån**, m. kadehtija, karsastelija;
 — **svård**, a. kadehtittava.
Afvakta, v. a. varrota (-toan), odottaa, odotella.
Afvaktan, f. odotus; under a. på, odottaessa (jtkin).
Afvel, m. sikiö, siitto, laji; af hemafvel, kotikasvuinen; — **sam**, a. siittäväinen, sikiävä, hedelmällinen; — **sbeskap**, m. siittokarja, sikiöraivas (-aan); — **söjur**, n. siittoelkin (-men); — **sgård**, m. karjatalo; — **shingst**, m. siitto-ori (-lin); — **skupa**, f. sarjakota; — **sstö**, n. varsa l. siittotamma.
Afverka, v. a. hakata (-kkaan), kuluttaa, käyttää; (*silverka*) valmistaa.
Afveta, v. a. tietää (jstkin).
Afvexla, v. a. vuoroittaa, vaihetella, muuttella.
Afvig, a. nurja, nurin oleva, nurinpäinen; (*bill sinner*) nurjamielinen, tyly.
Afvigt, adv. nurin, nurinpäin, nurinpuolisesti.
Afvika, v. a. kääntää poimeeseen l. kaksin kerroin; — v. n. kääntyä pois l. syrjään, poiketa (-kkean), syrjäytyä, eritä (-län) pois; (*lagt.*) paeta (-kenen). — **nde**, n. — **else**, f. poikkeaminen, eriaaminen, poikkeus, eroitus; pakeneminen.
Afvisa, v. a. ajaa l. kääntää pois, laittaa luotaan; kieltää, evätä.
Afvisare, m. (*vid portar o. s. v.*) väistekivi, työkkäri, luovutin (-ttimen).
Afvita, a. (*objl.*) mielipuoili (-en), hullu.
Afvittra, v. a. (*lagt*) (*egojord*) murtaa l. eroittaa pois (*maata*); (*do*) osittaa pesä.
Afvittring, f. pesän-ositus; liikimaan eroitus; — **sinstrument**, n. pesänositus-kirja.
Afvog, a. se **Afvig**,
Afvoghet, f. nurjamielisyys, tylyys.
Afväg, m. syrjätie, harhatie, väärä tie.
Afväga, v. a. punnita (-tsen), mitata; (*en slutning*) mitata korkeutta, vaakittaa.
Afvägning, f. punnitseminen; koron l. korkeuden mittaaminen, vaakitus, korkeuspunninta.
Afvälta, — **lra**, v. a. vierittää pois.
Afvända, v. a. kääntää pois; poistaa, väistää l. estää l. luovuttaa pois; (*sinner*) vieroittaa.

Afvänja, v. a. vieroittaa, luovuttaa, talvuttaa pois; a. sig, v. r. vierantua l. luopua (t. ex. tavasta).

Afväpna, v. a. riisua l. ottaa aseet pois; — d, a. aseeton, aseitta oleva.

Afväpning, f. asetten riisuminen l. poisottaminen.

Afvärja, v. a. torjua, häätää, poistaa, estää.

Afyttira, v. a. myydä, kaupita (-tsen) pois, luopua (jstkin).

Afösa, v. a. ammentaa l. kaataa vähemmäksi.

Aga, v. a. kurittaa, vitsaista.

Aga, f. kuritus, kuri, viteaus.

Agat, agaatti, pii-jalokivi.

Agens, n., plur. **Agentier**, vaikuttava aine.

Agenti, m. asioitsija, asiamies, agentti.

Agentur, f. asiointisto; asiamiehyys.

Agera, v. a. näytellä, kuvatella, olla olevinansa; (*en rätteg.*) ajaa asia l. juttu.

Agg, n. pistin, pisto, vaiva; (*samvatsagg*) tunnon vaivat; (*fig.*) viha.

Agga, v. a. pistää, vaivata, kalvaa.

Agglutination, f. liittämys.

Aggregat, n. luotos, pöperry; — **ions-tillstånd**, n. olomuoto, luotostila.

Agio, n. agio, välikorko, laasi.

Agitera, v. a. (*för ngt*) kiihoittaa, kerätä puolustajia.

Agn, n. (*lockbete*) syötti, sättä.

Agu, f. akana, ruumen (-nen), helve (-peen); -**borst**, vihne.

Agraff, m. agraffi, korusolki (-ljen).

Agreabel, a. kaultainen, mieluinen.

Agrikultur, f. maanviljelys, maanviljelystaito l. -oppi.

Agronom, m. agronomi, maanviljelynoppinut l. -opettaja l. -neuvoja.

Agronomi, f. agronomia, maanviljelys, maanviljelys-oppi.

Ah! int. ah! voi! ohhoh! kah!

Aha! int. ahaa! vai niin! no nyt!

Ai! int. ai! ai! voi! oih!

Ajournera, n. v. lykätä toistaiseksi.

Akademi, f. akademia, oppiseura.

Akademiker, n. akatemikko.

Akademisk, a. akatemiallinen.

Akroamatisk, a. akroamatinen, esitteilyllinen.

Akrobat, m. akrobaatti, nuoralla-tanssija.

Akromatisk, a. akromaattillinen, liikaväritön.

Akt, m. vaari, huoli (-en), huomio; toimitus; gifva a., ottaa vaariin; taga sig i a., kavattaa, pitää varansa; (*högtidlig*) toimitus, toimikohta, meno l. menot;

(i *skådespel*) näytös; (*dokument*) kirjavikko, asia- l. juttukirja; (*riksakt*) valtakunnan kirus.

Akta, v. a. ottaa l. pitää vaari l. huoli l. luku, tarkata, huolia; varoittaa, katsoa; (*vårdera*) pitää arvoa; a. sig, v. r. kavattaa, varoa, karttaa (jtkin).

Akter, m. perä, peräpuoli (-en); — **spe-gel**, m. peräpeili; — **-stäf**, m. perävannas, peräkäyrä; — **-ut**, adv. peränpuolella l. puolelle, perältä.

Aktgifvande, n. vaariinottaminen, vaarinpito, tarkkaaminen.

Aktie, m. osake, osue; — **-bolag**, n. osakeyhtiö; — **-bref**, n. osakekirja; — **-egare**, m. osakkeen-omistaja, osakas; — **-kapital**, n. osakevarat l. -pääoma.

Aktion, f. laintutkinto; (*tilltal*) virkasyte; (i *krig*) ottelu, meteli, tappelu; (*teat.*) toimitus, esitys.

Aktiv, a. aktiivinen, toimiva, vaikuttava, vaikutuksellinen; a. trupp, vakinainen joukko; a. handel, uloskohtainen l. omaperäinen kauppa; aktiva, varat, pesävarat; — **itet**, f. vaikuttavaisuus, vaikutus, toimeenpano.

Aktning, f. arvo, arvonanto, kunnia, kunnioittaminen; — **-sbjudande**, a. arvokas, kunnianarvoinen; — **-svärd**, a. arvollinen, kunnioitettava, arvossa pidettävä.

Aktor, m. (*lagt.*) aktori, julkinen syyttäjä.

Aktorat, n. virkakanne.

Aktris, f. aktriisi, näyttelijätär.

Aktsam, a. varova, huolikas, karttava; — **het**, f. varovaisuus, vaariinotto.

Aktuarie, m. aktuaris, asiakirjain-vartija.

Aktör, m. aktööri, näyttelijä; (i *elak mening*) viekastelija.

Akustik, f. akustiikka, äänioppi.

Akut, a. akuntillinen, rajullinen.

Al, f. leppä; grå a. jaaluleppä; — **-bestånd**, lepistö, leppäkasviasto.

Alabaster, m. alabasteri, ihokivi.

Alarm, n. hälytyse, jyräkkä, melske, meteli; blåsa a., soittaa hätätorvea l. hälytystä.

Alarmera, v. a. hälyttää, säikäyttää, häädysttää.

Album, n. albumi, muistikirja.

Albumin, f. albumini, valko; (*bot.*) siemenvalko; (*kon.*) munavalkuais-aine.

Aldrig, adv. ei koskaan l. milloinkaan; a. i verden, ei ikänänää, ei kuuna päivänä.

Alf, m. jankko, pohja; — **-luckrare**, jankkuri, kuohkuri, pohjanpehmittäjä.
Alf, f. (pl. Alfer l. Elfvor) alffa, keljuinen.
Alfabet, n. aapisto, kirjaimisto, aakkoset.
Alfägel, m. (*Fulgula glacialis*) allii.
Alg, f. (*alga fuitans*) levä.
Algebra, f. algebra, yleislasku.
Alkali, m. (*tem.*) alkali, kasvi- l. liipäsuola; — **isk**, a. alkalinen, emäkemäinen, kasvisuolainen.
Alkohol, m. alkoholi, ydinviina.
Alkov, f. alkoovi, sänkykomero.
All, a. kaikki (-en); alla möjliga, jos jotkin; allt möjligt, jos jotakin; på alla möjliga sätt, jos jollakin lailla l. tavalla; alla möjliga slags, jos jonkinlaiset; i allo, kalkan puolin, kaikkiansa, kaikkienensa; på allt sätt, kaikella tavalla, kaikin tavoin; för a. del, kaikella muotoa, kaiken moko-
dan, adv. jo, johan; — **-daglig**, a. päivittäinen, jokapäiväinen, tavallinen; — **-fader**, m. kaikkein tsä, taatto tai vahainen; — **-god**, a. kaikenhyvä, hyvän hyvä; — **-helgondag**, m. pyhäin miesten päivä, keri; — **-kunnig**, a. kaikkitahtava; — **-magt**, f. kaikkivaltaisuus; — **-rådande**, a. kaikkivaltias (-aan); — **-seende**, a. kaikkinäkevä; — **-sidig**, a. kaikinpuolinen; — **-sköns**, a. kaikenlainen, kaikki; — **-smächtig**, a. kaikkivaltias; — **-sväldig**, a. kaikkivoipa; — **-vetande**, a. kaikkietävä; — **-vetenhet**, f. kaikkietäväisyys; — **-vis**, a. kaikkiviisas (-aan); — **-vishet**, f. kaikkiviisaus.
Alldeles, adv. ihan, juuri, varsin, lopen valla; a. icke, ei ollenkaan l. ensinkään.
Alldenstund, konj. kun, koska, kuin.
Allé, f. aleija, kujanne, punkuja.
Allegat, n. liitekirja, liite.
Allegori, f. allegoria, kuvaesitys, kuvanpuhe, kuvalause; — **-sk**, a. allegorinen, kuvauksellinen; a. målning, vertauksellinen kuvaelma.
Allehanda, a. kaikenlainen.
Allen, **Allens**, a. o. adv. yksin, yksinänsä, ainoastansa.
Allenast, adv. o. konj. ainoastansa, ainoasti; om a., kun vaan, jos vaan.
Aller (*i sammansätt.*); a. nådigst, kaikkein-armollisin; a. underdånigst, kaikkein-alamaisin; a. ödmjukast, kaikkein-nöyrin.
Allsamman, **Allsammans**, a. pl. kaik-

ki, jokainen; alltsammans, kaikki tyynti.
Allestädes, adv. joka paikassa, kaikkialla; a. ifrån, joka paikasta, kaikkialta; a. hän, joka paikkaan, kaikkialle; a. närvarande, a. joka paikassa l. kaikkialla läsnä oleva.
Allians, m. liitto.
Allierad, a. liittolainen.
Alligationeräkning, f. seoslasku.
Allihopa, **Allihop**, a. pl. kaikki; allihop, kaikki tyynti.
Alliteration, f. alkusointu.
Allmoge, m. yhteinen kansa, rahvas(-aan).
Allmän, a. yleinen, yhteinen, valta-; a. landsväg, valta-maantie; — **-giltig**, a. yleisesti kelvollinen l. käypä, julkikäypä; — **-giltighet**, f. yleinen kelvollisuus, julkikävyväisyys.
Allmänhet, f. yleisyys; (*folket*) yleisö; i a., ylimalkaan, yleiseen, tavalliseen.
Allmännelig, a. se Allmän; — **neligen**, adv. se Allmänt.
Allmänning, f. yhteismetsä, yhteismaa.
Allmänt, adv. yleiseen, yleisesti.
Allo, se All.
Allodialjord, se Odaljord; — **-säteri**, n. säteritila, perintösäteri.
Allra, adv. (*i sammansätt.*) kaikkein, kaikkien, peri; a. ödmjukast, kaikkien nöyrin; adv. kaikkein nöyrimmästi; a. nordligast, kaikkein l. peripohjaisin; a. mest, enimmin, kaikkein enimmäin; a. bäst, kaikkein paras; a. som (*med öförljande superl.*) mitä och superl.; t. ex. a. som skönast, kaikkein l. mitä kaunein.
Alls, adv. se Alldeles.
Allshärjarting, n. kansakunnan-keräjä.
Allt, adv. kaikki; aina, yhä; a. efter som, aina sitä myöten l. sen jälkeen kuin; blir a. större, tulee aina isommaksi l. isoa isommaksi, isonee isone-
mistaan; a. bättre, uutta paraten; yhä parempi; a. mer och mer, yhä enemmän; a. under tiden, kaiken sen aikaa; a. längre fram, aina l. l. yhä edemmäksi.
Alltör, adv. aivan, kovin, liian, ylen.
Alltifrån, adv. hamasta l. aina (jotkin) asti l. lähtien l. alkain, (jotkin) asti; a. Torneå, Tornioasta asti l. alkain; — **-igenom**, adv. kokonansa, järkenään; — **-sammans**, a. kaikki tyynti.
Alltid, adv. aina, alati; för a., iäksi päiväksi, ainaiseksi.
Allting, n. kaikki.

Alltjemt, adv. alinoma.
Alltrog, adv. no siis, se vaan.
Alltså, konj. siis, niin muodoin.
Alltväl, interj. no hyvä! (*sjöt.*) kaikki järjin.
Alludera (*på*), v. a. osottaa, tarkoittaa, vihjata.
Allusion, f. osotteleminen, tarkoittelu, vihjaus.
Alluvialjord, f. liettynäismaa.
Allvar, n., — samhet. f. tosi (-den), vakaisuus, vakaamielisyys, todenteko; *på a.*, todella, toden perästä, todenteolla.
Allvarlig, a. vakainen, totinen, todenperäinen.
Allvarsam, a. vakaamielinen; (*sträng*) ankara, kova.
Allvarsamt, adv. totisesti; vakaamielisesti; ankarasti, kovasti.
Alm, f. (*ulmus*) jalava.
Almanack, f. almanakka, allakka.
Almosa, f. almu, annin (-timen).
Almosehjon, n. almulainen, almun-alainen.
Aln, f. kyynärä; — *-mått*, n. kyynäräpuu, kyynärämitta; — *-sbred*, — *-hög*, — *-lång*, o. s. v., kyynärän levyinen, korkuinen, pituinen; — *-tals*, kyynärättäin.
Alp, n. alppi, tunturi.
Alster, n. tuote, anto, kasvu.
Alstra, v. a. tuottaa, kasvaa, kasvattaa, siittää, kantaa hedelmiä; (*fig.*) tuottaa, synnyttää, siittää.
Alstring, f. tuottaminen, kasvattaminen, siittäminen.
Alt, m. altti; — *-stämna*, f. alttiäni; — *-fiol*, m. alttivilu; — *-sträng*, m. alttikieli.
Altan, m. altaani, parvi (-en).
Altare, **Altare**, n. alttari; *altarens* sakrament, alttarin sakramentti, Herran ehtoollinen; — *-disk*, m. alttaripöytä; — *-duk*, m. alttariliina; — *-kanna*, f. alttarikannu; — *-talls*, f. alttaritanu; — *-tjänst*, f. alttaripalvelus.
Alternativ, a. vuoroileva, vuoroonsa vaihttava; vaihtopuolinen; s. vaihtopuoli (-en) l. -ehto.
Alternativt, adv. vuoroittain l. vuoroitellen, vaihtopuolisesti.
Alternera, v. n. (*växla om*) vuoroitella, vaihetella.
Aluminium, n. alumiini (metalli).
Alumn, m. oppilainen.

Alun, m. aluna, vaasikivi.
Amandement, n. lisäehdotus, ehdotelma.
Amanuens, m. amanuenssi, apulainen, käsillinen.
Amatör, m. rakastaja; (taiteen)harrastaja.
Amazon, f. amatsooni, urotar.
Ambassad, m. lähetys, lähetyskunta; — *ör*, m. lähettiläinen, lähettiläs, airut (-nen).
Ambition, f. kunnianhalu l. -himo; kunniantunto.
Ambitiös, a. kunnianhaluinen; kunniantansa tarkka.
Ambulans, f. ambulanssi, kulkulasaretti.
Ambulatorisk, a. kiertävä, siirtelevä.
Amfible, m. rustilainen, matelija-eläin.
Amfiteater, m. amfiteatteri, kehäkalle (-liteen).
Amfiteatralisk, a. amfiteatterillinen, puolikehäinen, kehäkalteinen.
Amiral, m. amiraali, sotalaivaston päällikö.
Amiralitet, n. amiraalikunta.
Amma, f. amma, imettäjä.
Amma, v. a. imettää.
Ammoniak, m. ammoniakki.
Ammunition, f. ampuvarat.
Amnesti, f. amnestia, yleinen anteeksi-anto.
Amortera, v. a. kuolettaa l. lyhentää velkaa.
Amorterings- l. **amortissements-fond** l. **-kassa**, f. kuoletus-rahasto l. -varasto.
Ampel, a. suuri, korkea, suurelainen.
Amper, a. haikaa, katkera, tuima, tuikea, vinkerä.
Amputera, v. a. sahata poikki jäsen (-nen).
Amulett, m. lumouskalu.
An, adv.; *af och a.*, edes ja takaisin, edes taas; *gå a.*, käydä laatuun; *lågga a.*, tähdittää, oikeista (pysyessä).
Ana, v. a. och *impers.* aavistaa, aavistella; *det anar mig*, minua aavistaa l. aavistelee, minusta tuntuu.
Anakronism, m. anakronismi, ennen-aikaisuus.
Analog, a. analoginen, yhtävertainen, suhtainen, yhdenmukainen.
Analogi, f. analogia, yhtävertaisuus, tasamäärä.
Analys, f. analyysi, erittely, erittäminen, tutkinto; *qualitativ a.*, aineen tutkinto; *quantitativ a.*, paljouden l. suhteen tutkinto.
Analysera, v. a. eritellä, erittää, tutkia.

Analytiak, a. analyytinen.
Anamma, *se* Annamma.
Anarki, f. anarkkia, laittomuus, vallattomuus, hallitsijattomuus.
Anarkisk, a. anarkillinen, hallitsijaton.
Anatom, n. anatomi, leikelmän-oppinut, ruumiinleikkelijä.
Anatomi, f. anatomia, leikelmä-oppi; — **sal**, m. anatomiasali, leikkuuhuone.
Anatomisera, v. a. leikellä ruumista.
Anbefalla, v. a. käskää; suosioittaa; a. i n g n s y n n e s t , antaa l. jättää jkun haltuun l. suosioon, suosioittaa jkulle; a. sig, v. r. turvata, luottautua (jkuhun); a. sig i Guds skydd, turvata Jumalaan.
Anbelanga, v. n. tulla l. koskea (jkin).
Anblick, m. katsanto, katsaus, silmäys; (*åsyn*, *utsände*) näkö.
Anboren, a. luonnonperäinen, sukuperäinen.
Anbringa, v. a. asettaa, sovittaa l. panna yhteen, liittää.
Anbud, n. tarjo, tarjous.
Anciennitet, f. ikäoikeus, virkaetuna.
And, f. sorsa, suorsa.
And, f. elonleikkaus l. -korjaus, heinäreko; leikkaus- l. korjausaika, heinäaika, niittoaika.
Anda, f. henki (-en), mieli (-en).
Andakt, m. hartaus; förrätta sin a., pitää rukousta; med a., hartaudella; — **afull**, a. harras (-taan), jumalinen; — **söfning**, f. jumalisuuden harjoitus, rukoushetket.
Andas, v. dep. hengittää, huokua (-vun); a. ut, hengittää; jag har svårt att a., minua hengästyttää.
Ande, m. henki (-en); (*förnuft*) henki, mieli (-en); (*spöke*) kummitus, aave; o n d a., paha l. häijy henki; **mennisko** a., ihmishenki; — **besvärjare**, m. kummitusten l. aavetten käskijä l. nostaja, loitija; — **drag**, n. henkäys, hengen veto; — **drägt**, m. hengitys, huokuminen, hengenvetäminen; henki; — **fattig**, a. tyhjämielinen, aatteeton, neroton, innoton, typerä; — **fattighet**, f. aatteettomuus, typeryyt; — **mening**, f. sisällinen ymmärrys; — **rik**, a. mielevä, viisas (-aan); — **skådare**, m. henkein-näkijä; — **syn**, f. näkemä, kummitus, aave, enne (-teen); — **tag**, n. *se* Andedrag; — **verld**, m. näkymätön mailma, henkimailma.
Andel, m. osa, usuus, osinko.
Andelig, **Andlig**, a. hengellinen; mie-

lellinen; (*okroppelig*) ruumiiton; — subst. m. hengellinen, jumaluuden-oppinut; — **het**, f. hengellisyys.
Andeligen, **Andligen**, adv. hengellisesti.
Andfädd, a. *se* Andtruten.
Andhåll, n. henki- l. huokuretkä.
Andlös, a. hengetön.
Andra, **Andra**, num. ord. toinen; för det a., toiseksi; a. gången, toisen kerran, toinen kerta; de a., munt, toiset; å a. sidan, toiselta puolen; den ena och den a., toinen ja toinen; från den ena dagen till den a., päivästä päivään; på två påvärtä; för a. gången, toisesti.
Andraga, v. a. tuoda esiin, edestua, esittää, lausua.
Andragande, n. esiintuominen; lausunto.
Andrum, n. hengen l. henkäyksen aika l. vuoro, välhö; gif mig a., anna aikaa hengähtääkseni l. miettiäkseni.
Andryg, a. sukuylepä.
Andtruten, a. hengästynyt, ahdashenkinen; bli a., hengästyä, tuhostua.
Andtäppa, f. hengen l. rinnan ahdistus, tukkotauti; jag har a., henkeäni ahdistaa.
Andtäpt, a. ahdashenkinen, ahdasrintainen, tukehtunut.
Andäktig, a. harras (-taan); — **het**, f. hartaus.
Anekdot, m. kakkakertomus, kaaku, tarina.
Anfall, n. hyökkäys, karkaus, ryntäys; (*fys.*) kohtaus; (*fig.*) loukkaus; (*af sjukdom*) kohtaus, puuska; (*af vrede*) vihan puuakat, vimma, kiivaustus; — **skrig**, hyökkäysosa; — **svinkel**, kohtauskulma; — **svis**, adv. päälle käyden l. karaten.
Anfalla, v. a. hyökätä l. karata (-kaan) l. rynnätä l. täyttää (jkun päälle); (*fig.*) loukata, soimata; ahdistaa, hätyyttää.
Anfallen, a. hilaantunut, väljähtynyt, kaljehtunut.
Anfordra, v. a. vaatia, velkoa.
Anfordran, f. vaatimus, pyyntö; vid a., vaadittaessa.
Anfakta, v. a. kiusata, ahdistaa; a. sig, v. r. kiusata itseänsä; (*svärja*) vannoa.
Anfaktelse, **Anfaktning**, f. kiusaus, ahdistus; vannomus.
Anföra, v. a. johdattaa, olla johtajana l. päämiehenä, saattaa; (*i skrift och tal*) luetella, sanoa, tuoda esiin; a. klagomål, valittaa; — **nde**, n. johto, johdatus; (*i skrift och tal*) luetteleminen, esiintuominen.

Anförare, m. johdattaja, päämies, päällikkö.
Anförtro, v. a. uskoa l. jättää l. antaa haltuun l. huostaan.
Anförvänt, m. o. f. sukulainen, heimolainen, omainen.
Angelägen, a. tähdellinen, tärkeä.
Angelägenhet, f. tärkeys; tarveasia, asia; socknens a., pitäjän asia.
Angenäm, a. mieluinen, herttainen, hupainen, hauska.
Angifva, v. a. antaa ilmi, ilmaista, ilmoittaa.
Angifvare, m. ilmi-saattaja l. -antaja, edesantaja.
Angifvelse, m. ilmianto, ilmoituskanne.
Angrepp, n. karkaus, häytyys; (*fig.*) soimaus.
Angripa, v. a. karata (-kaan) l. täyttää (jkun) päälle, käydä kimppuun, hätyyttää; soimata; gripa an ngt, ryhtyä jhinkin; (*afficiera*) turmella, vahingoittaa; (*om sjukdom*) tapaella; — **nde**, n. karkaaminen, hätyyttäminen; vid a—t, päälle karatessa.
Angripare, m. hätyyttäjä, päällekkarkaaaja.
Agripas, v. p. o. d. turmeltua, pilaantua; a. af rost, ruostua; a. af röta, mädätä (-tänen), lahota (-oan).
Angränsande, a. lähinen, rajallinen, raja-
Angä, v. a. liikuttaa, koskea (jhinkin); tulla l. kuulua (jhkin).
Angående, a. liikuttava, koskeva; prep. (jonkin) suhteen; a. den saken, siitä asiasta.
Angöra, v. a. panna l. sitoa kiinni.
Anhang, n. lahko, puoluskunta, puolue.
Anhälla, v. a. pidättää, pysähdyttää; — v. n. anoa, pyytää, rukoilla (jtkin jkulta).
Anhällan, f. anomus, pyyntö, rukous.
Anhällande, n. pidättäminen, pysähdyttäminen.
Anhängare, m. lahkolainen; puoluelainen; yhtyläinen; (*af en tro l. sekt*) uskolainen.
Anhängig, a. (*lagt.*) ridadassa (oleva), ridadan-alainen; göra a., panna riitaan l. kanteeseen.
Anhörig, a. o. s. omainen, heimolainen, sukulainen.
Anilin, f. aniliini (väri).
Animalisk, a. animaallinen, eläimellinen.
Animera, v. a. elähdyttää, virkistyttää.
Aning, f. aavistus, aana, halmi.
Anis, m. anisruoho, anis (-ksen).
Anka, f. ankka; ankbonde, uros-ankka.

Ankar, **Ankare**, n. ankkuri, jakkari, riippa; (*i byggnader*) pidin (-timen), pidätys-koukku l. -haka; ligga för a., olla ankkurissa; gå till ankars, laskea ankkuriin; — **arm**, m. ankkurinsiipi; — **botten**, — **grund**, m. ankkuri-paikka l. -pohja; — **fly**, n. ankkurinkynsi; — **kors**, n. ankkuriristi; — **lägg**, m. ankkurinvarsi; — **plats**, m. ankkurivesi l. -paikka; — **spel**, n. ankkurinkierrin (-timen); — **stock**, m. ankkuripuu; — **tåg**, n. ankkuritouvi l. -köysi.
Ankare, m. ankkuri, lekkeri.
Ankel, m. *se* Fotknöl.
Anklaga, v. a. syyttää, kaivata (-paan) (jstkin) kantaa (jkusta jtkin).
Anklagelse, f. syytös, kanne (-nteen).
Anklagad, a. syytteen- l. kanteen-alainen, syytetty.
Anklagare, m. syyttäjä, kantaja, päälle-kantaja.
Anklang, m. helähdys; (*fig.*) suostumus.
Anknyta, v. a. liittää.
Ankomma, v. n. tulla, päästä; *se* Bero.
Ankommen, a. tullut; (*om matvaror*) pahentunut, pilautunut; (*drucken*) juopunut, päihtynyt, pälesänsä, humalassa.
Ankomst, f. tulo, tuleminen.
Ankra, v. n. ankkuroita (-tsen), heittää ankkuri, laskea l. panna ankkuriin.
Anlag, n. synnyntäkyky, taipumus, luonto, luonnonlahja; (*för osed*) viettymys.
Anledning, f. aihe, syy, alku, johto; (*bergv.*) johto, juoni; gifva a., antaa aiheita l. syytä; af förekommnen a., ilmaantuneesta syytä; i a. deraf, siitä syytä, sen johdosta l. tähden; utan a., ilman syyttä l. aikojansa.
Anlete, n. kasvot (*pl.*), muoto, naama; katsanto, näkö.
Anletsdrag, n. kasvot, muoto.
Anlita, v. a. anoa apua, pyytää, käyttää.
Anlopp, n. karkaus, rynnäkö, hyökkäys.
Anlägga, y. a. perustaa, rakentaa, laittaa, tehdä; (*om kläder*) pukeutua (jhinkin); (*i dålig bemärkelse*) *se* Anstifta; (*fig.*) tarkoittaa; (*på skjutning*) kohdistaa, osuttaa.
Anläggare, m. perustaja, rakentaja, tekijä.
Anläggning, f. perustaminen, rakentaminen, perustus, rakennus, laitos, laitelma; (*i dålig bemärkelse*) paha aikomus, juoni.
Anlända, v. n. saapua, tulla.
Anlöpa, v. a. tulla rantaan, käydä ran-

nassa, poiketa; — v. n. tummentua, ruostua.

Annana, v. a. kehoittaa, käskää.

Annaring, f. kehoitus.

Annoda, v. a. pyytää, tahtoa.

Annodaa, f. pyyntö; utan a., pyytämättä.

Annöla, v. a. ilmoittaa, tietää antaa.

Annölan, f., — nde, n. ilmoitus, ilmoittaminen.

Annärka, v. a. muistuttaa, merkitä (-teen), sanoa; kirjoittaa l. panna muistiin; (*blandra*) moittia.

Annärkning, f. muistutus, merkitseminen, muistiin-pano l. -kirjoitus; (*bländer*) moite (-teen), muistutus.

Annärkningsvärd, a. merkittävä, sanottava, mainittava.

Annaler, m. pl. vuosikirjat, aikakirjat.

Annalist; m. historioitsija, aikakirjainkirjoittaja.

Annalka, f., — nde, n. läheneminen, läheneminen, joutuminen; vid dödens a., kuoleman lähetessä.

Annalkas, se Nalkas.

Annamma, v. a. saada, ottaa, viedä; ottaa vastaan; fan a! piru vieköön l. periköön.

Annammade, n., — else, f. saaminen, ottaminen, vieminen.

Annar, best. form. andra, a. muu, toinen; en a. gång, toisen kerran, toiste; lemna till en a. gång, jättää toistaiseksi; gång efter a., kerta toisensa perästä; i a. händelse, muutoin, muussa tapauksessa; åt annat håll, toisella haaralla l. kullmalla, toiselle haaralle l. kullmalle.

Annandag, m.; a. påsk, a. pingst, pääsiäis-, helluntai-maanantai; a—gfrossa, vuoropäiväinen vilutauti.

Annars, adv. muuten, muutoin.

Annektara, v. anastaa, vallata (-taan).

Annex, n. apu- l. aneksipitäjä; aneksi (rakennus); — hemman, n. aputila l. -talo.

Annons, m. ilmoitus, ilmoite.

Annorledes, — lunda, adv. toisin, toisella tavalla l. tapaa, muuten.

Annorstädes, adv. muualla, toisialla; a. hän, muualle, muunne, toisanne; a. ifrån, muualta, toisialta.

Annotation, **Annatering**, f. muistoon- l. tietoon-pano l. -paneminen, muistutus; — -böck, m. muistokirja.

Annötera, v. a. panna muistoon l. tietoon.

Annuitet, f. vuotulmaksao, vuotuinen vähennys.

Annullera, v. a. tehdä tyhjäksi.

Anomali, f. epäsääntöisyys, säännöttömyys, anomalia.

Anonym, a. nimittämätön, nimetön, epäjulkinen; — itet, f. nimettömyys, epäjulkisuus.

Anor, f. pl. sukuperä, sukupolvet.

Anordna, v. a. sätää, määrätä; järjestyllä, toimittaa.

Anordning, f. sääntö, järjestely, määräys, laitos; (*penningars*) maksonmääräys.

Anorganisk, a. organiton, elimetön.

Anpart, m. osa, osinko.

Anropa, v. a. huutaa; (*om hjälp*) huutaa avuksi; (*bedja*) rukoilla.

Anrycka, v. n. lähteä l. saapua rynnäköön.

Anrätta, v. a. valmistaa, laittaa l. tehdä (ruokaa).

Anrättning, f. valmistaminen, laitos; (*mat*) ruokalaitos, ruoka, laitos.

Ans, m. ruokko, hoito, korjuu.

Ansa, v. a. ruokota (-kkoan), hoitaa, korjata.

Ansats, m. puhti, vauhti, karkaus; (*fg*) taipumus, halu; — -ring, pidäke l. puhtirengas.

Anso, v. a.; a. för ngt, pitää jonakin, katsoa l. luulla jkskin; a. för god, hyväksyä, hyväksiä, katsoa hyväksi; a. för godt, katsoa l. nähdä hyväksi; a. för liten l. ringa, vähäksy; a. för gammal, vanhaksua; (*akta*) pitää arvossa, arvata, kunnioittaa; (*värdera*, *uppskatta*) arvata; (*lagf.*) rangaista (-kaisen), tuomita (-itsen); a. sig kunna, arvella l. luulla voivansa; jag a—r, minä lulen l. katson, minun mielestäni, minusta; — dd, a. arvollinen, arvossa pidetty.

Anseende, n. kunnia, arvo, arvoisuus; i a. till, prep. sen suhteon l. tähden l. vuoksi; i a. dertill att, sentähden että, siinä katsannossa että.

Ansenlig, a. melkoinen, melkeä, runsas (-aan), suuri (-en); — nligen, adv. jokseenkin, melkoisesti, paljon, runsaasti.

Ansigt, n. kasvot (*pl.*), silmät, muoto, näkö.

Ansigtbildning, f. kasvojen muoto; — -drag, pl. n. kasvojen muoto l. piirteet.

Ansjovia, f. ansjovis (kala).

Anskaffa, v. a. hankkia, laittaa, toimittaa.

Anskri, n. kiljaus, parkaus, huuto; gifva till ett a., parasta (-rkasen).

Anskrifven, a. katsottu, tuttu; väl lilla a., hyvässä l. pahassa hundossa (oleva).

Anslag, n. (*tillkännagifvande*) julkinen ilmoitus, julki-ilmoitus l. -naulaus; julistus; (*stämpling*) vehkeet, juonet; penningar-, rahamääräys, määrärahat; löne-, palkanmääräys; (*musikt.*) näppäys; — *staffa*, f. ilmoitus- l. julistustaulu.

Ansluta sig, v. r. (*till*) liittyy l. yhtyy (jkhuhun l. jhkin).

Anslå, v. a. (*kunögöra*) julki-naulata, ilmoittaa, tiedoksi panna, julistaa; (*bestämna*) määrätä; (*uppskatta*) arvata; (*musikt.*) näpätä, näpähyttää; (*fig.*) liikuttaa, käydä (jkuun) mieleen l. sydämeen; voittaa (jkuun) mielisuosio.

Ansning, f. *se* Ans.

Anspraak, n. yhteen valjastetut hevoset, veto- l. juhtaparli.

Anspela, v. n. (*på ngt l. ngn*) *se* Alludera.

Anspråk, n. vaatimus, oikeus; göra a. på ngt, vaatia jtkin; tahtoa olla jkunä; — *sfull*, a. vaateliaa, paljon vaativa, paljokas, isoitteleva; — *slös*, a. vähän vaativa, vähään tyytyvä, vaatimaton, isoittelematon.

Anstalt, f. hanke (-kkeen), laitos, varustus, valmistus; (*inrättning*) laitos, varustus; göra l. föga a. om ngt, pitää tointa jtkin, hankkia l. laittaa jtkin.

Anställa, v. a. hankkia, toimittaa, laittaa, varustaa.

Anstöka, v. a. *se* Antända; (*fig.*) saastuttaa, pilata, turmella.

Anstifta, v. a. (*krig, brand, oenighet*) alottaa, tehdä, herättää, nostaa.

Anstiftan, f. alotus, kehoitus, toimi (-en), herätys.

Anstiftare, m. alottaja, tekijä, herättäjä, nostaja.

Anstryka, v. a. sivuta (-uan), pyyhkiä.

Anstrykning, f. sivuaminen, pyyhkiminen; (*fig.*) karva, muoto, vivahtus.

Anstränga, v. a. ponnistuttaa, vaivata, jännittää; a. sig, v. r. ponnistaa itseänsä, reudota (-toan), vaivata itseänsä (työllä), tehdä kovasti.

Ansträngning, f. ponnistus, vaiva, vaivaus, reutominen, kovalle-otto.

Anstå, v. n. o. *impers.* sopia, käydä laatuun, kelvata (-paan) (jkulle); (*dreja*)

viipyä, jäädä toistaiseksi l. toiseen kertaan.

Ånstånd, n. viivytyks, toistaiseksi lykkäys l. jättö, aika; gifva a., antaa aikaa.

Ånställa, v. a. pitää, laittaa, toimittaa, tehdä; a. examen, pitää l. toimittaa tutkintoa; å. fest, laittaa l. toimittaa l. pitää juhallisuus; (*dial*) nostaa; (*be-traktelser*) miettiä, arvelia; (*nederlag* o. s. v.) tehdä, matkaan saattaa; (*å tjenst*) asettaa l. panna l. ottaa virkaan l. palvelukseen.

Ånställande, n. asettaminen, laittaminen, paneminen, toimittaminen o. s. v.

Ånställning, f. toimitus, virka, paikka, palvelus, työ- l. palvelupaikka.

Ånständig, a. säädyllinen, siivo, siisti, sopiva; — *het*, f. säädyllisyys, siisteys.

Ånstöt, m. (*af sjukdom*) kohtaus; (*skandal*) loukkaus, soivaus; närkästys, pahastumus; taga a., pahastua, närkästyä, loukkautua.

Ånstötlig, a. loukkaava, sopimaton, hävytön; — *lighet*, f. loukkaavaisuus, kelvottomuus, hävyttömyys.

Ånsvär, n. edesvastaus, vastuu, takaus; ranganistus; vid äfventyr af a. enligt lag, lain määrämällä haastolla; — *sfull*, a. edesvastauksellinen, huolenalainen, tilin-alainen, suuresti velvollinen, josta on suuri edesvastaus; — *slös*, a. edesvastaukseton.

Ånsvära, v. n. vastata, edesvastata, ottaa vastataksensa; taata (-kaan).

Ånsvärlig, a. vastuun-alainen, tilin-alainen, velvollinen edesvastaamaan; — *ighet*, f. edesvastaus, vastuun-alaisuus.

Ånsätta, v. a. ahdistaa, kiusata; tapaila, hätyyttää; vaivata, pakottaa.

Ånsöka, v. a. hakea, anoa; a. tjenst, hakea virkaa.

Ånsökan, **Ånsökning**, f. hakemus, anomus; anomuskirja; — *stid*, m. hakemusaika.

Antaga, v. a. katsoa kelvolliseksi, ottaa hyväksi; ottaa vastaan; suostua (jhnkin); (*ponera*) olettaa, ottaa l. ajatella (jkakin), otaksua, luulla.

Antagande, n. vastaan-ottaminen, kelvolliseksi katsominen; suostuminen; olettaminen.

Antaglig, a. otollinen, kelvollinen; todenmukainen, luultava; — *het*, f. otollisuus, kelvollisuus, todenmuotoisuus.

Antagonist, m. vastustaja.

Antal, n. luku, määrä, lukumäärä, paljous.

Antarktisk, a. antarktinen, eteläpuolinen.

Antasta, v. a. *se* Ansätta.

Antecedentia, n. pl. edellinen elämä l. käyttö, edelliset.

Anteckna, v. a. kirjoittaa l. panna muistoon, kirjoittaa, merkitä (-teen).

Anteckning, f. muistoonkirjoitus l. panna, merkitseminen; — *sbok*, m. muistokirja, muistoonpano-kirja.

Antedatera, v. a. panna vanhempi antopäivä, antedateerata.

Antediluviaan, a. vedenpaisumuksen edellinen.

Antenner, f. pl. tuntosarvet, tunnistimet.

Anticipera, v. a. ennakoita (-teen).

Artik, a. muinainen, vanhanaikainen; — m. (*konstverk*) muinaisteos.

Artikrist, m. antikristus, Kristuksen vastustaja.

Antimonium l. **Antimon**, n. antimoni.

Antingen, konj. joko, taikka; a. — eller, joko — taikka; taikka — taikka.

Antipati, f. vastenmielisyys, tymepeys.

Antiped, m. antipoodi, vastajalkalainen.

Antiqva, f. antiqva, latinainen painokirjain.

Antiqvarie, m. antiqvarius, muinaisakaluhen hoitaja l. kerääjä.

Antiqvitot, f. vanhanaikainen kalu, muinaiskalu.

Antites, f. vastaväite.

Antologi, f. antologia, runokukasto, valiorunosto.

Antropologi, f. antropologia, ihmisoppi.

Anträda, v. a. (*se resa*) lähteä (matkaan), lähteä; (*tillträda ombud*) ottaa vastaan, ruveta (-pean) jhinkin.

Anträde, n. vastaanotto, rupeaminen; lähtö.

Anträffa, v. a. kohdata, tavata (-paan).

Antvärda, v. a. jättää, antaa, jättää hyltään l. huomaa.

Antyda, v. a. viitata, osottaa; ilmoittaa, varoittaa; (*befalla*) käkeä.

Antydan, **Antydaing**, f. viittaus, osottaminen, osotus, ilmoittaminen; käsky.

Antåg, n. läheneminen, tulo; vara i a., olla tulemassa l. tulossa.

Antåga, v. n. lähettää (-nen), tulla.

Antända, v. a. sytyttää; (*stinet*) kiihoittaa (mieltä); — s, v. p. o. d. syttyä.

Antändning, f. sytyttäminen, sytytys.

Antändbar, a. sytyttävä, palava.

Avvisa, v. a. osottaa, neuvoa, näyttää;

a. medel, osottaa l. määrätä varoja l. rahoja.

Avvisning, f. osotus, johdatus; neuvokki, neuvo; (*penninge a.*) osotus, rahanosotus, rahansaama-kirja.

Avända, v. a. käyttää, viljellä; kuluttaa, panna tarpeeseen; a. sig sjelf till godo, käyttää omaksi hyväksensä.

Avändbar, a. käytöllinen, kelvollinen, sopiva; — het, f. kelvollisuus, käytöllisyys.

Avändning, f. käyttäminen, käytäntö.

Apa, f. apina; (*nav.*) sappa.

Apanage, n. apanaasi, (ruhtinaallinen) omaisuus l. tila l. elatusraha.

Apart, adv. erikseen, erittäin.

Apartemang, n. *se* **Alfråde**.

Apati, f. haluttomuus, apatia, tunnottomuus.

Apelsin, m. apelsini.

Aphellium, n. afelio, etäimpänä oleminen.

Apokryfiak, a. apokryfinen, epäperäinen, epäalkuinen.

Apologi, f. apologia, puolustuskirja, puolustuspuhe.

Apoplexi, f. halvaus (-ksen).

Apostasi, f. luopumus (etenkin uskonopista).

Apostel, m. apostoli, lähettiläinen.

A posteriori, adv. (*filos.*) kokemuksesta, havainnosta.

Apoteriorki, a. havaintoperäinen.

Apostlagerningarne, f. pl. apostoleinteot, apostoleinteko-raamattu.

Apostlahäst, m. (*skåmtv.*); färdas med a—rna, matkustaa jalkapatikassa.

Apostolisk, a. apostolinen.

Apostrof, f. jättömerkki, katkokerkki; soimaus.

Apostrofera, v. a. katkaista; (*fig.*) nuhdella, soimata.

Apotek, n. apteekki, rohtola.

Apotekare, m. apteekari.

Apotheos, f. jumaloitsemus; taivaasen astuminen.

Apparat, m. laite, laitelma, laittokalu.

Apparelj, m. kalusto, laitekalut.

Apparens, f. todenmukaisuus; keino, neuvo, toive.

Apparent, a. näennäinen, näönmukainen.

Appell, m. veto, vetoonpano; (*krigst.*) sotaväen kokoonkutsuminen, henkilöhuuto; (*i spel*) uusi panos; (*jagtt.*) koirien kokoonhantaminen.

Appellativum, n. appellatiivi, lajittimi.

Appellera, v. a. panna vetoon, apilerata.

Appendix, n. *se* **Bihang**.

Appetit, m. ruoanhalu; (*fig.*) halu; — **-ssup**, kiihoittajainen, ruokaryyppy.

Appetitlig, a. hyvänmakuinen, maittävä, maukas, haluttava.

Applicera, v. a. asettaa, käyttää.

Applåd, m. käsien taputus.

Applådera, v. taputtaa käsiänsä.

Apposition, f. appositiooni.

Appretera, v. a. valmistaa, päätellä; si-lostaa, killoittaa.

Approbatur, n. approbatur, katsotaan kelvolliseksi.

Approbera, v. a. hyväksyä, katsoa kelvolliseksi, kelvoksiä.

Approcher, m. piiritys, juoksukaivanto; — **era**, v. a. lähestyä linnaa kalvannoilla; (*i allmänh.*) lähety (-en), lähestyä.

Approximativ, a. likimääräinen, lähen-televä; — **t**, adv. likimäärin, lähen-nellen, liketen.

Aprikos, m. aprikka; — **-träd**, n. aprik-kapuu.

April, m. huhtikuu.

A priori, adv. (*filos.*) järkeen perustau-ten, kokemuksesta huolimatta.

Apriorisk, a. (*filos.*) järkipерkinen, it-sestänsä tiedettävä.

Aptek, *se* Apotek.

Aptera, v. a. sovittaa.

Aqvodukt, m. vedenjohto.

Aqvileja, f. (*aqvilegia vulg.*) akileija, rupuliruoho.

Arabesk, f. arabeski, lehditys.

Arbeta, v. a. o. n. tehdä työtä, työskennellä; (*strängt*) raataa, reutaa; (*om sjuka*) potea, olla vaivoissa; (*om fartyg i sjögång*) kikkeröitä (-teen); (*om vätkor*) nousta; bröstat, hafvet arbetar, rinta, meri käypi; a. i jor-den, muokata maata; a. emot, vastustaa; a. för, puolustaa; a. på, ahkeroida, harrastaa; a. sig upp ur dyn, kömpiä ylös mudasta.

Arbetare, m. työmies, työntekijä, työ-läinen.

Arbete, n. työ, työnteko, raade (-teen); (*verk*) käsiala, teos, teko; gripa an ett a., ryhtyä l. ruveta (-pean) l. käy-dä käsin työhön; vara under a., olla tekeillä.

Arbetsam, a. työteliäs, ahkera, uuttera; — **het**, f. ahkeruus, uutteruus, työteliäisyys, työhakkeruus.

Arbetsdag, m. työpäivä; — **drift**, m. toimit (-en), viireys, työhalu; — **dryg**, a. töisevä, työläs; — **-folk**, n. työväki;

— **-för**, a. työkykyinen, työnvoipa, työhön pystyvä l. kykenevä; — **-förmåga**, f. työnteko-voima; — **-förtjenst**, f. työansio; — **-hjon**, n. työmies, työ-läinen; — **-hus**, n. työhuone; — **-häst**, m. työhevonen; — **-ifver**, m. työha-lu, työn into; — **-inrättning**, f. työ-laitos; arbets- och korrektions-inrättning, työ- ja ojennuslaitos l. -huone; — **-klass**, m. työväen luokka l. sääty; — **-kreatur**, n. juhta, työ-juhta; — **-lön**, m. työpalkka, teko-palkka; — **-lös**, a. työtön; — **-myra**, f. työmuurahainen; — **-ordning**, f. työjärjestys; — **-plan**, m. työluon-nos; — **-sätt**, n. työnlaatu l. -tapa; — **-vinst**, f. työvoitto.

Arbiträr, a. arvionmukainen, vapaaeh-toinen, mielivaltainen,

Area, f. pinta.

Areal, m. ala, pinta-ala.

Arena, f. taistelutanner (-teren).

Areometer, m. uppovaaka l. -puntari.

Arf, n. perintö, perimys; (*effektor*) perii; — **-del**, m. perintö-osa, perinnös; — **-drägt**, f. perintövarkaus; — **-fiende**, m. sukuperäinen l. perivihollinen; — **-furste**, m. perintöruhtinas (-aan); — **-furstinna**, f. perintöruhtinatar (-tta-ren); — **-följd** l. — **-söljd**, m. perin-minen, perimysjärjestys; — **-fördrag**, l. — **-sfördrag**, n. perintöliitto; — **-förening** l. — **-sförening**, f. perintö-suostumus; — **-gods**, n. perimysmaa l. -talo l. -tila; — **-konung**, m. pe-rintökuningas (-kaan); — **-lös**, a. pe-rinnötön, osaton perinnössä; — **-lös-het**, f. perinnöttömyys; — **-sdelning**, f. perinnön-ositus l. -jako; — **-skifte**, n. perintöjako; — **-skuld**, f. peritty velka; — **-slott**, m. perintöosa l. -osinko; — **-sordning**, f. perintövuoro l. -järjestys; — **-srätt**, m. perintöoi-keus; — **-synd**, f. perisynti; — **-ta-gare**, m., — **-tagerska**, f. perijä, pe-rillinen; — **-tvist**, f. perintö-asia l. -riita; — **-tägt**, m. perinnön otto l. vastaanottaminen; — **-vedel**, m. *se* Arfdel; — **-vegods**, n. *se* Arfgods; — **-vejord**, f. perimysmaa.

Arfvinge, m. o. f. perillinen, perijä.

Arg, a. vihainen, äkkäinen; vara a., olla vihoissaan l. ässänsä; bli a., vihaetua; — **-bigga**, f. äkkäkki l. -pussi; — **-list**, m., — **-listighet**, f. kavaluus, ilkeys; — **-listig**, a. kavala, ilkeä; — **-sint**, — **-sinnig**, a. pahasisuinen,

äksäntoinen; — *-sinhet*, f. pahasi-
 suisuus, vihapäisyys.
Argbet, f. vihasuus, kiukku.
Argument, n. todistus, toteennäyte
 (-teen).
Argumentera, v. a. näyttää toteen,
 päättää.
Aria, f. aria, arialaulu.
Aristokrat, m. ylimys, valtaherra; (*fig.*)
 ylimys-ystävä.
Aristokrati, f. ylimys- l. herrasvalta l.
 -kunta.
Aristokratisk, a. ylimyksellinen, suku-
 ypeä.
Aritmetik, f. aritmetiikka, lasku-oppi, lu-
 vunlasku-oppi; — *ör*, m. luvunlas-
 kun-oppinut.
Aritmetisk, a. lasku-opillinen, luvun-
 laskullinen, aritmeettillinen.
Ark, n. arkki, paperilevy; — *-tals*, adv.
 arkittain.
Arkad, m. arkaadi, kuvunkaari.
Arkaism, m. muinaismuisto l. -sana l.
 -puheenparisi.
Arkaistisk, a. muinaisaikainen, mui-
 nainen.
Arkebusera, v. a. ampuu kuoliijaaksi.
Arkeolog, m. arkeologi, muinaistutkija.
Arkeologi, f. arkeologia, muinaistut-
 kinto.
Arkiater, m. arkkiaateri, ylläkäkäri.
Arkipelag, m. arkipelagi, saaristomeri.
Arkitekt, m. arkkitehti, rakennusherra.
Arkitektonisk, a. rakennustaiteeseen kuu-
 luva, rakennustaiteellinen.
Arkitektur, f. (*konst.*) rakennustaide;
 (*byggnadsart*) rakennuslaatu l. -muoto.
Arkiv, n. arkkivi, arkisto.
Arkivarie, m. arkkivarius, arkistonhoi-
 taja.
Arkli, n. (*på fästningar*) sotavarasto;
 (*på örlogsfartyg*) aseisto.
Arktisk, a. (*geogr.*) pohjanpuolinen,
 arktinen.
Arla, adv. varhain aamulla; — *-regeln*,
 n. aamuade (-teen).
Arlekin, m. harleikki, ilveilijä.
Ärm, köyhä, kurja, poloinen, raukka,
 viheliäinen.
Ärm, m. käsivarsi (-ren), kyynärvarsi,
 käsi (-den); (*på kors o. s. v.*) risti- l.
 polkkipuu; (*på not*) reisi (-den), siipi
 (-en), siula; (*på kärl*) varsi, korva, ripa;
 (*af en fod*) pudas (-taan), haara; under
 s—en, kainalossa; gå a. i a., käydä
 käsi kädessä; sluta i sina a—ar,
 sulkea sylhinsä; med öppna a—ar,

avosylin; med a—arne i kors, ris-
 tissä käsin; sätta a—arne i sidan,
 panna kädet puukaan; (*fig.*) hålla
 under a—arna, kannattaa, puolus-
 taa; emottaga med öppna a—ar,
 vastaanottaa avokäsin; kasta sig i
 a—arna på ngn, heittäytyä jkun
 turviin; rättvisans a., lain käsi; —
-band, n. rannerengas, kalvoisanha;
 — *-bindel*, m. hihannauha l. -side; (*i
 kirurg.*) käsivarren side l. kannin (-ti-
 men); — *-borst*, n. joutsi l. jousi (-en);
 — *-båga sig fram*, v. r. tunkentaa
 likvitte; — *-båge*, m. kyynärpää; —
-hål, n. hihanläpi; — *-håla*, f. — *-grop*,
 m. kainalo, kainalopohja l. -kuoppa;
 — *-kraft*, — *-styrka*, f. käsivoima;
 — *-led*, m. kynkkänivel (-en); — *-pi-
 pa*, f. kynkkäluu, käsivarsi-luu, (*hilla*)
 värtinluu; — *-prydnad*, m. — *-ring*,
 m. kalvoiskoristus, rannerengas (-kaan);
 — *-släng*, a. käsivarren-pituinen; —
-spjell, n. (*på kläder*) olkatilkku; —
-stake, m. haara-kynttiläjalka; —
-stark, — *-styf*, a. kova- l. vahva-
 käinen; — *-svag*, a. heikkokäinen;
 — *-svett*, m. kainalohiki.

Armé, f. armeija, sotajoukko.

Ärmora, v. a. aseittaa, varustaa.

Ärmöd, f. köyhyys, kurjuus, viheliäisyys.

Ärom, m. hyvä haju, sulohaju.

Äromatisk, a. hyvähajuinen, suloha-
 juinen.

Ärrack, m. saarakki.

Ärrangera, v. a. asettaa, järjestää, lait-
 taa, toimittaa.

Ärendator, m. arenti l. vouramies, vour-
 raaja, vouratilallinen, arentieraaja.

Ärende, n. arenti, voura, vuokra; —
-afgift, m. — *-summa*, f. arentihinta
 l. -summa, vourahinta; — *-hemman*,
 n. arenti- l. voura-talo.

Ärendera, v. a. ottaa arennille, aren-
 tierata, vourata, vuokrata; a. ut, an-
 taa l. panna arennille l. vouralle.

Ärrest, m. aresti, tyrmä.

Ärrestant, m. arestilainen, vanki.

Ärrestera, v. a. vangita (-iteen), panna
 kiinni l. arestiin, arestierata.

Ärresteraende, n., — *ring*, f. vangitse-
 minen, kiinnipano, arestiinpano.

Ärriergarde, n. jälkiväki l. -joukko,
 selusjoukko.

Ärrogans, f. röykkeys, ylseys.

Ärrogant, a. röykkeä, yseä.

Ärs, m. perä, pyly; — *-klint*, m. pe-
 rävieri (-en) l. -pakara.

Arsohin, f. arssina.
Arsenal, m. arsenaali, asehuone l. -säily.
Arsonik, m. arseni.
Art, m. laji; laatu, luonto, tapa, keino; — *förändring*, f. lajimuute, sivulaji.
Arta sig, v. r. luontua, moitua, muuttua, käydä; — *ad*, a. (i *sammans.*) tapainen, laatuinen, -lainen; — *as*, v. d. *se* Bräs.
Arta, f. (*anas quervedula*) valkeasiipi-sorsa, tavi.
Arter, m. valtasuoni (-en), valtimo.
Artosisk, a. arteosinen, purahuokoinen.
Artificiel, a. keinotekoinen, teennäinen, teko-; a. äng, kylvönittyy; a. blom-ma, tekokukka.
Artig, a. kohtelias (-aan), säädyllinen, nöyrä, sievä; (*duelig*) keppo, aika, run-sas; — *het*, f. kohtellisuus, säädyllisyys, nöyryys; — *t*, adv. kohteli-aasti, säädyllisesti, nöyrästi; (*fig.*) run-saasti.
Artikel, m. artikla, kappale, luku, osa; (*alster*) tuote, esine; (*handelsa.*) tava-ra, kauppakalu; (*gram.*) artikkeli, mää-riö.
Artikulerad, a. jäsenellinen; tolkullin-nen, puheellinen.
Artilleri, n. artilleria, tykistö, tykki-väki (-en); (*vetenskap*) tykki-oppi.
Artillerist, m. tykistöläinen, tykkimies, artilleristi.
Artist, m. taituri, taideniekka.
Artistisk, a. taiturillinen, taiteellinen.
Arvode, n. palkio, palkinto, työpalk-ka; — *sräkning*, f. palkkiolasku.
As, n. raato, haaska.
Asfalt, m. asfaltti, kivi- l. maapihka.
Ask, m. rasia, lipas (-ppaan), vakkanen.
Ask, f. (*bröd*) saarni, sarapuu; gjord af a., saarninen, sarapuuinen; — *skog*, m. saarnisto, saarnikko.
Aska, f. tuhka; *het* a., poro; *lögga* i a., polttaa poroksi.
Aska, v. a. tuhittaa.
Askes, f. jumalisuuden harjoitus, kiihko-jumalisuus, lihankidutus.
Asket, m. askeetti, lihansa-kiduttaja.
Asketisk, a. askeettinen, hartaudellinen.
Askfärgad, a. tuhankarvainen; — *grå*, a. tuhkaharmaa; a. *höst*, hiirikko; — *hård*, m. tuhkapesi; — *onsdag*, m. keakiviikko piinaviikossa; — *rum*, — *fall*, n. tuhkapesi.
Askig, a. tuhkainen, poroinen.
Asp, f. (*bråd*) haapa; (*till lös*) aspi (-en), ainelli; gjord af a., haapainen; —

-rik, a. haapainen; — *skog*, haavikko, haavisto; — m. (*fisk*) turpa, seipi.
Aspiration, f. (*gram.*) hengähdys.
Aspirera, v. a. pyrkiä (jankin), harras-taa, tavoittaa; (*gram.*) hengähtää.
Assekurera, v. a. *se* Assurera.
Assemblé, m. kokous, tanssit, tanssi-kokous.
Assessor, m. asessori.
Assiett, m. asetti, asetin (-ttimen).
Assignment, f. assignaatio, velkomus-kirja, velkaseteli.
Assignera, v. a. antaa velkomuskirja.
Assimilera, v. a. yhtäläistää, muut-taa yhdenlaiseksi l. -laatuiseksi.
Assistans, f. apu, auttamus.
Assistent, m. apukumppani, apumies; (*fadder*) kummi; — *läkare*, m. apu-läilääkärri.
Assistera, v. a. o. n. auttaa, olla apu-miehenä.
Association, f. yhteys, yhdistys, liitto, yhdyskunta; *idéernas* a., aatteiden side.
Associé, m. yhdymies, osakas.
Associera, v. a. yhdistää, ottaa liittoon; a. sig med ngn, käydä jkun liittoon.
Assonans, m. sisäsointu.
Assorterad, a. (*handlet.*) lajiteltu, hy-västi varustettu.
Assuradör, m. vakuuden-antaja.
Assurans, m. vakuutus; — *afgift*, m. vakuutusraha l. -maksu; — *bolag*, n. vakuutus-yhtiö; — *polis*, m. vakuu-tuskirja; — *premie*, m. vakuus-makso.
Assurera, v. a. vakuuttaa.
Asterisk, m. tähdykky, tähtimerkki.
Asteroid, n. tähdyt (-yen), tähtilö.
Astrolog, m. tähteinselittäjä.
Astrologi, f. tähtien selitysoppi, astro-logia.
Astronom, m. tähteintutkija.
Astronomi, f. astronomia, tähtitiede (-teen).
Astronomisk, a. astronomillinen, tähti-tieteellinen.
Asur, m. taivaan sini, sinervä; — *blå*, a. taivaansininen.
Asyl, m. turvapaikka, pakopaikka.
Ateism, m. jumalankieltämys, jumalat-tomuus.
Ateist, m. jumalaton, jumalankieltäjä, ateisti.
Atelier, m. taiturin työhuone, ateliери.
Atlas, m. karttakirja, kartasto; (*tyg*) atlaska.
Atlet, m. atleetti, taistelija.

Atmosfer, m. ilmakehä, ilma.
Atom, m. atoomi, hiuke (-kkeen), jaoton aine, pieniäinen, inanen.
Att, konj. että, jotta; o att, jospa, voi jos! (*utalemnas ofta*) att vara, olla; önska att få, toivoa saavansa; beredd att dö, valmis kuolemaan; vara nära att falla, olla lankeamaisillansa; de säga, att de erhålla, erhällit, sanovat saavansa, saaneensa.
Attaché, m. airut (-uen), airutkuntaan kuuluva, lähetti.
Attaak, m. ryntäys, päällekkäisyys; (*sjudoms*) puuska, volme (-een).
Attaakera, v. a. rynnästä (-täsen) l. karata (-kaan) päälle, ahdistaa, käydä kimppaan.
Attentat, n. yritys, loukkaus; (*mot ngra lif*) murha-yritys.
Attent, m. todistus, astei.
Attestera, v. a. todistaa, antaa todistus.
Attiralj, m. tarpeet, aineet, kalut.
Attityd, m. ruumiin asettamus l. asettaminen.
Attrahera, v. a. vetää luoksensa l. puoleensa.
Attraktion, f. vetovoima.
Attrapp, m. attrappi, keppolahja.
Attribut, n. ominaisuus, tapaisuus; laatu-merkki, merkkikapine; (*gram.*) attributti.
Audiens, m. audienssi, eteenpäisy, puheilla-olo, puheille-päisy; få a., päästä puheille; — -rum, n. vastaanotto-huone.
Auditorium, n. luentosali; sanankuulijat.
Auditör, m. auditööri, sotatuomari.
Augmentshemman, n. akumenttitalo, sputalo, lisätalo.
Augusti, m. elokuu; — -feber, syys-tauti.
Aktion, f. huutokauppa, avisiointi; fri-viljig a., vapaaehtoinen huutokauppa; exekutiv a., pakko- l. ryöstö-huutokauppa; a på uppslag, nosto-huutokauppa; — -skammare, m. huutokauppa-kamari.
Aktionera, v. a. panna huutokaupalle, myydä avisiointissa.
Aktionist, m. avisiointin- l. huutokauppa-pitäjä.
Aktor, m. asian-alkaja; (*af en skrift*) tekijä, toimittaja, kirjoittaja.
Auktorisera, v. a. valtuuttaa.
Aktoritet, f. (*laglig magt*) haltijavalta, valta; (*effentl. myndighet*) virkakunta, virasto; (*ansende*) arvoisuus; hög re

a., ylempi virkakunta l. oikeus; (*litter.*) mainioisuus; (*person*) vakuuttaja, todistaja.
Auskultant, m. auskultantti.
Auskultera, v. n. olla kuuntelijana.
Auspicio, pl. enteet; (*fig.*) johdatus, suosis.
Autentisk, a. oikea-alkuinen, oikea, tosipäinen.
Autobiografi, f. omatekoinen elämäkerta.
Autodidakt, m. autodidakti, itäksensä oppinut.
Autografi, m. autografia, omakätinen nimikirjoitus.
Autokrat, m. itsevaltiainen, ehtovaltiainen.
Automat, m. automaatti, koneliikkuja.
Autonomi, f. autonomia, omavaltaisuus l. -valtiuus.
Avancemang, n. ylentyminen, korotus.
Avancera, v. n. edetä (etenen); (*fig.*) koreta (-kenen), yletä (-enen).
Avantgarde, n. etuväki l. -joukko.
Aversion, f. inho, vastamieli (-en).
Avertera, v. a. antaa tietää.
Avertissement, n. tietää-antaminen, ilmoitus, tiedon-anto.
Avis, m. tiedon-anto, sanoma; — -bref, n. sanomakirje.
Avisa, f. sanomalehti (-en), avisi.
Ax, n. tähti, terä, tähtipää; gå i a., tähtii (-hin), tehdä terää; — -borst, m. vihne, oas (okaan), siikainen; — -gängen, a. tähälle tullut, tähällä oleva, alkanut tähtii; — -plockning, f. tähänpoiminta; — -rik, a. tähtäinen; — -svingel, m. aroluste.
Axel, m. (*på hjul o. s. v.*) akseli, navatti; — -sprint, m. sokkanaula, akselintappi.
Axel, f. olka, olkapää; (*fig.*) se öfver axeln, ylenkatsoa; bära kappan på båda axlarna, kääntää mielensä tuulta myöten; — -band, n. (*på en väska*) viliäke, olus; (*på pager, lakejer m. fl.*) olkarilmat; (*gehöng*) kannike (-kkeen); — -ben, n. olkaluu; — -blad, n. lapaluu; — -box, m. akseliinpuuskin; — -bred, a. hartiakas; — -börda, f. olallinen, kannannalen, taaka; — -grop, m., — -håla, f. se Armhåla; — -lapp, olkatilkku l. -lappu; — -styeke, n. (*på kläder*) olkakappale.
Axla sig, v. r. nostella hartioitansa, hartioilla.
Asur, se Asur.

B.

Baal, m. epäjumala, baali.
Babian, m. babiaani.
Babörd, n. (*sjöt.*) (laivan) vasen puoli, alihanka.
Bachanaliér, n. pl. irstailupidot.
Back, m. (*sjöt.*) kenlakensä (-nnen), kokkapenger (-keren); — adv. (*sjöt.*) takaperin; — *-sgäst*, m. (*sjöt.*) pengermies.
Backa, v. a. (*sjöt.*) peräyttää, kääntää tuuleen purjetta; — v. n. peräytyä.
Backe, m. mäki (-en), ahde, törmä; maa; slä i backen, keikauttaa maahan; uppförb., vastamäki, ylämäki l. -maa; utförb., myötämäki, alamäki l. -maa.
Backbrink, m. mäen hyppyä, rinne (-teen); — *-dike*, m. mäki-, niskaoja; — *-hare*, m. (*fig.*) pelkuri; — *-hympe*, m. *se* Backbrink; — *-rå*, m. ahtolainen; — *-sippa*, f. (*anemone pulsatilla*) käensilmä; — *-sqval*, n. (*liten bäck*) mäkiöja, sadepuro; — *-stuga*, f. mäkitupa, mökki, tölli; — *-stuguhjon*, n., — *-sittare*, m. mäkitupalainen; — *-svala*, f. *se* Strandsvala, — *-timjan*, m. (*thymus serpyllum*) ajuruoho.
Backig, a. mäkinen, ahteinen.
Bad, n. kylpy, sauna, pesu; (*emma*) löyly; — *-gäst*, m. kylpijä, kylpyläinen; — *-hus*, n. kylpyhuone, uimahuone; — *-inrättning*, f. kylpylaitos; — *-kar*, n. kylpy- l. pesuamme, saunasaavi; — *-kläder*, pl. n. saunavaatteet; — *-kur*, m. kylpyparannus, vesilääkitys; — *-ort*, m. kylpypaikka; — *-qvast*, m. kylpyvasta; — *-stuga*, f. sauna; — *-ställe*, n. kylpy- l. pesu- l. uimapaikka; — *-tid*, m. sauna-, pesu-, kylpy- l. uima-aika.
Bada, v. a. kylvettää, saunoittaa; — v. n. kylpeä, uida; b. i tårar, olla kyyneltulvassa; b. i svett, olla hien vallaassa.
Baddande, n. kylpeminen, kylvetyä, saunoitus.
Badare, m. kylvettäjä, pesijä; kylpijä.
Baderska, f. saunapiika, kylvettäjä, pesijä.
Badd, n. paahde, haude, helle (-teen); i solbaddet, auringon helteessä l. paahteessa.
Badda, v. a. o. n. hautoa; (*om solem*) paahtaa, paistaa.

Baddande, n., — *ning*, f. hautominen, haude (-teen); (*åt kreatur*) haude.
Baddare, m. veikele; ihmeen-suuri, aika.
Bagage, n. kuormasto, pakasit, matkakalut; (*fig.*) roskaväki, roistoväki.
Bagaröd, n. leipäpuoti, pakaripuoti; — *-stuga*, f. leipuhuone, pakari.
Bagare, m. leipoja, leipuri, pakari; — *-embete*, n. leipurinammatti, leipojakunta.
Bagatell, m. vähäpätöinen asia.
Bageri, n. leipuhuone, leipopaikka.
Bagerska, f. naisleipoja.
Bagge, m. oinas (-aan), pääsi.
Bajonett, m. pistin (-timen), painetti, pajunetti.
Bak, n. leipomus, leipominen; — *-dag*, m. leipöpäivä; — *ning*, f. leipominen; leivos (-ksen); — *-spade*, m. leipälapio, piakka; — *-tråg*, n. taikina-kankalo, leivoiin; — *-ugn*, m. leipol. leivinuuni; — *-verk*, n., — *-else*, m. leivokset, hentuset, leivoskakku.
Bak, m. taka, perä, takapuoli (-en), peräpuoli, takapäsi; (*på en knif, yca m. m.*) hamara; — adv. o. prep. takana, taakse, takapuolella; — *-ärf*, n. selkäperintö; — *-ben*, n. takajalka, -koipi, -käpälä; — *-binda*, v. a. sitoa kädet selän taakse; — *-bog*, m. takajalka, takareisi (-den); — *-byggnad*, m. takarakennus; — *-böjd*, a. taaksepäin keikallaan (oleva); — *-danta*, v. a. *se* Baktala; — *-del*, m. *se* Bak; bakdelen af hufvudet, takaraivo; — *-etter*, prep. o. adv. jäljelle, jäljellä; jälkeen, jäljessä; — *-erst*, a. o. adv. takimmainen, perimmäinen; taimpana; — *-flod*, m. vastavirta, virrankoste; (*ebb*) pakovesi, luode (-teen); — *-fot*, f. takajalka; — *-fram*, adv. takaperin; (*fig.*) hullusti, takaperoiseesti; — *-grund*, m. perä, peräla; — *-gård*, m. takapiha; — *-halt*, a. rampa l. liikkaava takajaloitansa; — *-hand*, f. kädenselkä; — *-häll*, n. sala- l. lymyvahti, väijykeet; ligga i b., väijyä, olla väijyksissä l. lymyksissä; — *-ifrån*, adv. o. prep. takaa; — *-kappa*, f. kannantaus; — *-last*, m. peräpaino, perälasti; — *-lutad*, a. keno, perävoitto; vara b., olla kenollansa; —

-läs, n. takalukko; gå i b., mennä umpiluktoon; — -länges, adv. takaperin, seinin; — -om, adv. o. prep. takana, taa l. taakse; längre b., taempänä; — -på, adv. o. prep. takana; — -re, a. taemmainen, taempänä oleva; — -sida, f. takapuoli (-en), takaosivu; — -sko, m. takajalan kenkä; — v. a. kengittäk takajalat; — -skruf, m. peräruuvi; — -slag, n. takaisin-potkahdus l. -ammahdus; göra ett b., potkahtaa l. ammahtaa takaisin; — -slug, a. kavala, viekas (-kkaan); vara b., kavaloita (-teen), viekastella; — -slughet, f. kavaluus, viekkaisu; — -stam, m. peräkeula, peräkokka; — -steg, n. taka-askel (-een), peräytyminen; göra b., peräytyä; — -stycke, n. takakappale, takapuoli; (på skor) takakappale, kannantakainen; — -säte, n. taka-istuin, perä-istuin (-nimen); — -tal, n. panetus, parjaus, kielenkanto; — -tala, v. a. panetella, parjata, kielitellä; — -talare, m. panettelija, parjaaja, kielittelijä; — -tass, m. takakäpälä; — -till, adv. perässä, takana, takapuolella; — -åt, adv. o. prep. takapuolella, takana; — -vatten, n. vastavirta, suvanto, — -väg, m. takatie, paluumatka; — -vägg, m. peräseinä; — -vänd, a. edestakainen, nurinpuolinen, takaperin (oleva); — -vändt, adv. takaperoisesti, edestakaisin; — -åt, adv. taapäin, taaksepäin.

Baka, v. a. leipoa.

Baka, f. (af stock) kelles (-eksen), pintalaata.

Bal, m. (om varor) pakka; (dams) tanssit, pidot; (af papper) paali.

Balans, m. (väg) vaa'an orsi (-rren), vipu, vaakine; (jornvigt) tasapaino, tasa; (brist) vajaus, vaillinki; (öfverförörd summa) siirtosumma, siirtotili.

Balansera, v. n. vaakailia, punnitella, viippua, vaappua; (en räkning) laakea siirtosumma, siirtää.

Balanserstäng, m. viippupuu, vipu; — -mål, n. vaillinki-juttu l. -asia.

Ballett, m. baletti, teatteritanssit.

Balja, f. (på väster) palko, liako; (svärd) tappi (-en); (kärl) soikko, palju, pankki.

Balk, m. laahko, palkki; (vägg) vipu; (i lagom) kaari (-en); (i skepp) ansas (-aan); (mellan färör) pielos.

Balkong, m. balkongi, seinäsola.

Ballad, m. balladi, kertomalanla.

Ballast, m. se Barlast.

Ballong, m. ilmalaiva, balongi.

Ballottera, v. n. äännöstää kuulilla l. palloilla.

Balsam, m. balsami; (fj.) lievitys, lohdutus.

Balsamera, v. a. balsamierata.

Balsamering, f. balsamieraaminen.

Balsamisk, a. sulohajuinen, balsaminen.

Balustrad, m. balustradi, rintavastin (-men), varahäkki.

Bana, f. rata, tie, matka.

Bana, v. a. raivata, perata (-kaan), tasoittaa; b—d väg, kuljettava l. raivattu tie.

Band, n. nauha, rihma; side; (koppel) kahle; (förbund) liitto; (hinder) este; (af träd, jern m. m.) vanne (-teen), pidin (-timen); (på bok) side, kannet; (sjelfva boken) nios; (sadesb.) sidoin (-toimen), lyhde (-teen); (väng) pakko; lägga b. på, hillitä (-teen); — -formig, a. (bot.) nauhamainen; — -hund, m. kahlekoira; — -jern, n. vanneranta; — -knif, m. vuolin (-imen); — -ros, f. nauharusuu.

Banda, v. a. vannehtia, vyöttää.

Bandage, n. kääre, side, vyöte, köyte.

Bandit, m. rosvo, ryöväri.

Bandning, f. vannehtiminen.

Bane, m. surma, loppu, murha; bringa å b., panna alulle l. toimeen; vara å b., olla tekeillensä l. hankkeissa; — -man, m. surmasaja.

Banér, n. baneeri, lippu, viiri.

Bangård, m. rata- l. asemakartano; — -ingeniör, m. ratainsinööri; — -väkt, m. ratavahti.

Bank, m. (grund) kari, matalikko, san-takari; (penningeb.) pankki, rahasto; — -ir, m. pankkiiri, rahan-myyjä l. kaup-pias (-aan); — -fullmäktig, m. pankki-valtuusmies l. -edusmies; — -kom-missarie, m. pankinkomisarius; — -lån, n. pankkilaina, pankkivelka; — -ombudsman, m. pankin-asianvalvoja; — -revision, f. pankkitutkinto; — -not, — -sedel, m. pankkiseteli, pankkinseteli.

Banka, v. a. moikuttaa, mutkia.

Bankett, m. banketti, pidot (pl.), juhla-pidot.

Banko, n. pankkoo, pankki-arvo (rahan); 10 riksdaler b., 10 riksiä pankkoossa; — -direktör, m. pankkitirehtööri; — -mynt, n. pankkooraha.

Bankrott (l. bankrutt), m. häviö, vararikko.

Bankrottera, v. n. joutua häviöön, hävitä.

Bankrottör, m. häviöön joutunut, hävinnyt, häverikki.

Bankör, m. (*i spel*) pankinpitäjä.

Bann, n. panna, kirkonkirous; — **lysa**, v. a. panna pannaan l. kirkonkirouseen, hyljätä (-kään); — **lysning**, f. pannaan-pano l. -paneminen; kirkon panna l. kirous; — **lysningsbulla**, f. pannakirja; — **lyst**, a. panna-alainen; — **stråle**, m. kirot (*pl.*), kirkkirja.

Banna, v. a. (*förebå*) torua, nuhdella (-telen); — **a**, v. d. torua, riddellä (-telen); — **nde**, n. toruminen, nuhteleminen.

Bannor, f. pl. torat, nuhteet.

Bantler, m. miekkavyö.

Baptist, a. baptisti, kastaja.

Bar, a. paljas (-aan), alaston, pelkkä, silkkä; (*rön*) puhdas; — **baka**, adv.; rida b., ratastaa satulatta; — **bent**, a. paljain säärin (oleva); — **bröstad**, a. avorintainen, avoimin rinnoin; — **fotad**, a. paljaajalkainen, paljain jaloin; — **halsad**, a. paljain l. alastomin kaulo; — **hufvad**, a. paljain päin; — **händt**, a. paljain käsin; — **mark**, m. sula l. paljas maa, (*fläck*) pälvä (-een).

Bara, adv. ainoasti, ainoastansa, vaan; (*om blott*) jos l. kun vaan; (*så snart*) jähkä.

Barack, m. parakki, korsu.

Barbar, m. barbaari, raakalainen; julmus, hirmulainen.

Barbari, n. raakuus, raakalaisuus; julmuus.

Barbarisk, n. raaka, raakalais-, julma, hirmuinen.

Barbarism, m. (*i språk*) muukalaisuus, kielensotku.

Barbera, v. a. sjaa parta.

Barberare, m. parran-sajaja, parturi.

Barberstuga, f. partuuhuone.

Bard, m. *se* Skald.

Bardalek, m. sotaleikki, voitokset, taistelu.

Barduner, m. pl. (*sjöt.*) partuunat.

Bark, m. (*fartyg*) parkka, soima; (*å träd i allmänh.*) kuori (-en); (*å gran*) koskut (-uen), kosus; (*å tall*) kaarna; (*garfv.*) parkki; — **aktig**, a. kuoren-tapainen, kuorenlainen; — **bröd**, n. petäjäinen, pettu, silkkö; — **båt**, m. koskutvenhe (-een); (*leksak*) kaarnave-ne; — **lag**, n. (*garfv.*) parkkivesi

(-den); — **ning**, f. parkitseminen; — **skepp**, n. parkkilaiva.

Barka, v. a. kuoria, koloa; kiakoa; (*garfva*) parkita (-itsen); (*fig.*) b. af (*fy*), kiittää l. koivettaa (pois l. pakoon).

Barkass, m. parkaasi.

Barlast, m. painolasti, pallaati; taga in b., panna painolastia; — **a**, v. a. (*ett fartyg*) panna painolastiin.

Barm, m. povi (-en).

Barmhertig, a. laupias (-aan), armelias (-aan), säälivä, surkutteleva; — **het**, f. laupeus, armelaisuus, sääliväisyys; — **hetsverk**, n. laupouden työ.

Barn, n. lapsi (-en), (*litet*) lapsukainen; — **aktig**, a. lapsimainen; — **amörd**, n. lapsenmurha; — **arf**, n. lapsenperintö; — **asinne**, n. lapsen mieli; — **askap**, n. lapsuus; — **avård**, m. lastenhoito; — **abarn**, n. lapsenlapsi; — **bok**, m. lastenkirja; — **byting**, m. valindokas; lapsinulikka; — **dom**, m. lapsuus, lapsuuden ikä l. aika; — **dop**, n. lapsen ristintä; — **flicka**, f. lapsentyttö, lapsenliikka; — **föda**, f. lapsenruoka; (*underhåll, lagt.*) lapsen-eläke (-kseen) l. -ruokko; — **född**, a. (*jossakin*) syntynyt, (*jetkin*) syntyänsä l. syntyisin; — **föderska**, f. lapsivalmo, synnyttäjä; — **förlossare**, m. lapsenpäättäjä; — **förlossning**, f. lapsenpäästö; — **förlossningskonst**, f. lapsenpäästö-taito; — **hem**, n. lapsi- l. orpokoto; — **hus**, n. lapsihuone, orpuhuone; — **kammare**, m. lapsitupa l. kamari; — **kläder**, m. pl. lapsenvaatteet; — **krubba**, f. lapsenkaleseimi (-en); — **kår**, a. lapsirakas (-aan); — **lek**, m. lapsenleikki; — **lära**, f. lasten opetus; lastenoppi; — **lärare**, m. lastenopettaja; — **lös**, a. lapseton; — **löshet**, f. lapseettomuus; — **mörd**, n. lapsimurha; — **morska**, f. kättilöin (-men); — **mörderska**, f. lapsenmurhasaja; — **piga**, f. lapsenpiika; — **sbörd**, m. lapsensaanto, synnytyks; — **skola**, f. lastenkoulu; — **sköterska**, f. lastenkatoja l. hoitaja; — **skötsel**, m. lapsenkorjuu, lastenhoito; — **slig**, a. lapsellinen; b. kärlek, fruktan, lapsen rakkaus, pelko; — **snöd**, m. synnytyksensa, synnytyksvalva; — **säng**, m. lapsivuode, lapsisänna; falla i b., kään-tyä lapsivuoteelle; dö i b., kuolla lapsivuoteeseen; — **sängbesök**, n. var-pahaisilla käyminen; — **söl**, ristiäiset;

— **trädgård**, m. lapsukalstarha; —
undervisning, f. lasten-opetus; —
unge, m. lapsinulikka, kakara; — **Ål-**
dor, m. lapsuuden ikä; — **år**, n. pl.
lapsuuden aika l. vuodet.
Barock, a. tavaton; sävytön; eriskum-
mainen.
Barometer, m. baromeetri, ilmanmit-
tari, ilmapuntari.
Baron, m. parooni; — **essa**, f. paroo-
nitar (-ttaren); — **i**, n. paroonikun-
ta; — **isera**, v. a. paroonistaa, tehdä
parooniksi.
Barri, n. havu, neulanen; — **hind**, f.
marjakuusi; — **skog**, m. havumetsä;
— **träd**, m. havupuu.
Barrikad, m. barrikaadi, rovitus, katu-
sulku; — **era**, v. a. rovitaa, sulkea
l. varustaa rovituksilla.
Barak, a. tuima, tuikka.
Baryt, m. barytti, painomaa.
Baryton, m. barytoni.
Bas, m. asema, ala; jalka, kanta; (*kom.*)
emäs (-ksen) (ruok) paasi; — **fiel**,
m. paasiviulu, väkiviulu; — **linie**,
f. valta- l. selkkinja.
Bas, n. (*aga*) selkäsauna.
Basu, v. a. suomia, löylyttää, hosua, hau-
dottaa.
Basalt, m. paasalti.
Basar, m. paasari, puodisto.
Baschlik, m. paasikka, tuulihuntu.
Basisk, a. (*kom.*) emäksimäinen.
Basist, m. paasintiekka, paasio.
Basrelief, m. (*bildh.*) baarelleivi, yläs-
kuvaa.
Basun, m. pasenki, luko, allas (-taan);
vesikäily.
Bast, n. niini (-nen), perni; (*bot.*) niini-
tä, nila; — **matta**, f. niinimatto; —
rep, — **tåg**, n. niiniköysi l. -nuora.
Basta, interj. kyllä! soi!
Basta, v. a. köyttää, sitoa.
Bastaat, a. tukeva, tanakka, vahva, jy-
kä, jytävä.
Bastard, m. bataridi, seksieikiö.
Bastion, m. pastiooni, vallinsarvi (-en).
Basta, f. sauna; (*riob.*) selkäsauna.
Basun, m. pasuuna, torvi (-en).
Basuna, v. n. puhaltaa l. soittaa pa-
suunalla; b. ut, huutaa, kuuluttaa.
Batalj, m. tappelu.
Bataljon, m. pataljoona; — **skommen-**
dör, m. pataljoonankomentaja; — **sil-**
kare, m. pataljoonankäikkri; — **spre-**
dikan, m. pataljoonansarnaaja.
Batist, m. patisti, palttina.

Battens, a. battenasi, soiro.
Batteri, n. patteri, tykiistö; (*elektr.*) la-
tine, patteri.
Battin, m. puollisaapas (-ppaan).
Bautasten, m. hautakivi.
Baxna, v. a., **Baxnas**, v. d. ällistyt,
himmastua.
Be, v. a. se **Bedja**.
Bearbets, v. a. valmistaa, laittaa, mu-
kalla; (*jord*) muokata, valmistaa; (*för-*
bättra) parantaa, korjata.
Bearbetsning, f. valmistus, muokkaus;
(*bearbetsad skrift*) mukaelma.
Behlunda sig, v. r. sekaantua.
Behandelse, m. sekaannus; kroppslig
b., ihallinen yhteys.
Bebo, v. a. asua, asuskella (*jesakin*); —
dd, a. asuttu, asukainen; — **elig**,
a. asuttava, keivollinen asua.
Bebruka, v. a. viljellä, muokata.
Bebyggd, a. rakettu; asustettu; viljelty;
tätt b., väekäs, tiheässä asuttu.
Bebygga, v. a. rakentaa, asuttaa; — **re**,
m. asujan (-men), asukas (-kkaan),
elokas.
Behåda, v. a. ilmoittaa; ennustaa, aa-
vistaa.
Behådare, m. ilmoittaja, ennustaja.
Behådelse, m. ilmoitus, ennustus; **Ma-**
rie b. dag, Marian ilmestyspäivä.
Beck, n. piki (-en); — **aktig**, a. pienkal-
tainen l. -tapainen; — **bruk**, n. pi-
kiruukki, pikikettliö; — **ig**, a. piki-
nen; — **olja**, f. pikioily, pikihiki (-en);
— **sjuder**, n. pienkiehutto; — **svart**,
a. pikimusta; — **söm**, m. pikisauma;
b-s stövel, pikisaumainen saapas;
— **träd**, m. pikilanka.
Becka, v. a. piestä (-kekn).
Beckasin, m. kurppa; rantasipi.
Bedagad, a. iäkäs, elähtänyt.
Bedja, v. a. (*begära*) anoa, pyytää, ru-
koilla; (*anmoda*) käkeä, pyytää; (*by-*
da) käkeä, kutsua; — v. n. (*gåra bön*)
rukoilla.
Bedraga, v. a. pettää, kavaltaa; b. sig,
v. r. pettyä, erhettyä; b. sig på nga,
pettyä jnkun suhteen; b. sig till
ngt, viekoitella itselleen.
Bedragare, m. petturi, pettäjä.
Bedrift, m. urotyö, uroteko.
Bedriva, v. a. toimittaa, harjoittaa,
tehdä; b. mål, ajaa asiaa; b. en sak
derhän, saattaa asia siksi; — **nde**,
n. harjoittaminen, tekeminen, aikaan-
saattaminen; genom ngns b., jon-
kun toimesta l. aikaansaattamisesta.

Bedrägeri, n. petos, viekkaus, kavaluus; (*förvillelse*) pettymys.

Bedräglig, a. petollinen; — **lighet**, f. petollisuus, kavaluus.

Bedröflig, a. surkea, surullinen.

Bedröfva, v. a. surettaa, huolettaa; — **d**, a. murheellinen, apea, alakuloinen, paholla mielin (oleva); — **s**, v. d. tulla murheelliseksi, huolestua.

Bedröfvelse, f. huoleisuus, mielihäpä, murhe.

Bedyra, v. a. vanna, vakuuttaa, vaata (vakaan), takaila.

Bedära, v. a. hurrata, villitä (-teen), rivata; (*tjusa*) ihaistuttaa, lumota.

Bedöfva, v. a. (*ögra döf*) knuroituttaa, rokahtuttaa; (*quäfva*) tukahuttaa, unnuttaa, häikäyttää; (*beröfva sansningen*) tainnuttaa, miemostaa, tuperruttaa. †

Bedöma, v. a. arvostella, arvata, tuomita (-teen), tutkia; — **nde**, n. arvostelevinen, arvostelu, tutkiminen.

Bediga, v. a. valalla vahvistaa; — a. valalla vahvistettu; — **nde**, n. valalla-vahvistaminen.

Befalla, v. a. käskää, määrätä, vaatia; (*heraka*) hallita (-teen), valita; *h vad befalles? mitä mielenne? mitä sanoitte?* befalla sig i Guds skydd, antautua Jumalan huostaan l. huomaan; — **nde**, a. käskävä; röyhkeä, pöyhkeä, ylpeä.

Befällning, f. käsky; på l. enligt b., käskystä, käskyn mukaan; — **-shafvande**, m. käskynhaltija; — **-sman**, m. nimismies, vallesmanni.

Befara, v. a. (*en väg*) kulkea, matkustaa; (*frukta*) peljätä (-kään), varoa; — **nde**, n. kulkeminen; pelko, varominen.

Befaren, a. kuljettu, käyty; (*orfaren*) tottanut, oppinut.

Befatta sig med, v. r. ryhtyä, ruveta (-pean), puuttua l. käydä käsin (jhnkin); harjoittaa.

Befattning, f. toimi (-en), virka, toimitus; *ej har ingen b. dermed*, minulla ei ole siinä mitään tekemistä.

Befinna, v. a. löytää, tavata (-paan), nähdä; — **s**, v. p. näkyä, löytyä; — **sig**, v. r. olla, voida; olla, oleakella; — **nde**, n. (*en saks*) tila, laita; (*helsans*) vointi, terveys, olo.

Befintlig, a. oleva, löytyvä; — **en**, adv. niinkuin nähty on, tieltävästi; — **het**, f. oleminen, olevaisuus.

Befjädrad, a. sulitettu, sulallinen.

Befita sig, v. r. ahkerota (-teen), harastaa.

Befläcka, v. a. saastuttaa, tahrata; — **nde**, n., — **else**, f. saastuttaminen, saastutus.

Befoga, v. a. valtuuttaa, antaa valtaa; — **d**, a. valtuutettu; (*grundad*) perusteellinen, kohdallinen, syytä tehty.

Befogenhet, f. toimivalta, oikeus; kohutus, säällisyys, perusteellisuus.

Befolka, v. a. kansoittaa, asustuttaa; — **s**, v. p. saada asukkaita, kansoittua.

Befolkning, f. kansasto, väestö, asukkaat.

Befordra, v. a. (*föra*) kuljettaa, lähettää, toimittaa; (*sig*) edistää, edesauttaa; (*föröka*) kartuttaa; (*upphöja*) ylennää, korottaa; — **s**, v. p. (*sig*) edistys, menestyä; ylentyä.

Befordran, f., — **nde**, n. toimittaminen, edesauttaminen, edistäminen, edistys; menestys; (*i tjänst*) ylennys, korotus; virkaan-nimitys.

Befordrare, m. edistäjä, auttaja; ylentäjä.

Befordring, f. *se* Befordran; — **-smedel**, n. kuljetin (-ttimen), kuljetus-neuvo l. -keino; — **-srätt**, m. ylennys-oikeus.

Befrakta, v. a. vourata, rahdata; — **fö**, m. vouraja, rahtaaja; — **ting**, f. vouraminen, rahtaaminen.

Befreda, v. a. *se* Freda.

Befria, v. a. vapauttaa, päästää, päästää vapauteen; — **fö**, m. vapauttaja.

Befrielse, f. vapautus, päättäminen.

Befrukta, v. a. tehdä hedelmälliseksi, hedelmöittää; — **s**, v. p. sikiytyä, siementyä, tulla hedelmälliseksi, hedelmöityä; — **nde**, n., — **ting**, f. hedelmöitys, siementäminen, siemennyminen; sikiyttäminen, sikiytyminen, siitos.

Befrynda, v. a. tehdä sukulaiseksi, heimontaa; — **sig**, v. a. tulla sukulaiseksi l. yhteen sukuun, heimontaa; — **d**, a. heimolainen, sukulainen, lankolainen, heimoa (oleva); **b—e familjer**, heimolais-perheet.

Befrämlja, v. a. edistää, edistyttää, auttaa, kartuttaa.

Befröa, v. a. (*en väster*) siementää, sikiyttää; — **sig**, v. r. siementyä.

Befukta, v. a. *se* Fukta.

Befullmäktiga, v. a. valtuuttaa, oikeuttaa; — **d**, a. valtuutettu.

Befäl, n. päällikkyy; päällikkökunta,

pääliköt; föra b., olla päälikköinä;
 — *hafvare*, m. päälikkö, päälysmies.
Befängd, a. hullu, houkka, vimmuttu,
 mieletön; — *t*, adv. hullusti, hurjasti.
Befästa, v. a. linnoittaa, varustaa; (*stad-
 ga*) vahvistaa, lujentaa; — *d*, — *st*,
 a. linnoitettu, varustettu; — *nde*, n.
 linnoittaminen, varustaminen, vahvis-
 taminen.
Befästning, f. linnoitus, varustus, vah-
 vistus; — *skonest*, f. linnoitusoppi
 l. -taito.
Begabba, v. a. ivata, ilkkua, pilkata;
 — *re*, m. ivaja, ilkkuja, pilkkaaja.
Begabberi, n. ivaus, pilkka, ilkkuminen.
Begagna, v. a., — *sig* (af) v. r. käyt-
 tää, pitää, nauttia; — *nde*, n. käyt-
 taminen, pitäminen, pito, nautinto.
Begapa, v. a. ällistellä, töllistellä.
Begge, a. pl. molemmat, kumpikin, kum-
 paisetkin.
Beggedera, a. *se* Begge.
Begiva sig, v. r. lähtekä, mennä; (*Än-
 da*) tapahtua.
Begifvande, n. lupa, suostumus, myön-
 nitys.
Begifven (på), a. taipuva, hetas (-ttaan),
 kärkeä (-kkään); b. på drycken-
 skap, viinaan menevä, juolas; — *het*,
 f. taipumus, himoisuus, hettäus.
Begjuta, v. a. valella, kastella, holvata.
Begjutning, f. kasteleminen, valelu.
Begräning, f. hautaus (-ksen), haura-
 jaiset, peijaiset, maahanpanijaiset; —
shjelp, f. hautaisapu; — *akassa*,
 f. hautaisakassa; — *skostnad*, m.
 hautauskustannus; — *splats*, m. hau-
 tausmaa.
Begräva, v. a. haudata (-taan), kuopata;
 (*hg*) peittää.
Begrepp, a. käsitys, ajatus; (*log.*) käsi-
 te, ymmärrä (-rteen); (*begreppsförmåga*)
 käsityksen l. ymmärryksen voima, ta-
 ju; vara i b. att afresa, olla lähte-
 mässä l. lähtemäisillään.
Begräna, v. a. irvistellä, virstellä, ilk-
 kua.
Begräpa, v. a. käsittää, tajuta (-uan),
 äytää.
Begräplig, a. käsitettävä, ymmärrettävä,
 selkeä; — *het*, f. käsitettävyyttä,
 selkeys.
Begräpligtvis, adv. tietysti, ymmärret-
 tävästi, ainakin, kaiketikin.
Begrunda, v. a. miettiä, aprikoita (-tsen),
 tutkistella, arvella; — *nde*, n. miet-
 tinen, tutkistelu.

Begräta, v. a. itkeä (jkuta), itkettelä.
Begränsa, v. a. rajoittaa, olla rajalla l.
 rajana, rajata; (*en länse*) pittää; b—d,
 rajoitettu, rajallinen; — *nde*, n. ra-
 joittaminen; pittäminen.
Begynna, v. a. o. n. alkaa, alottaa, ru-
 veta (-pean); — *re*, m. alkaja, alot-
 telija, alkava.
Begynnelse, f. alku.
Begä, v. a. tehdä, laittaa; (*ära*) viet-
 tää, pitää; b. nattvarden, käydä
 Herran ehtoollisella; b. ett brott,
 tehdä rikos; — *ende*, n. teko, teke-
 minen, viettäminen; nattvarden b.,
 Herran ehtoollisella käyminen.
Begäva, v. lahjoittaa; varustaa; — *d*,
 a. lahjakas, lahjallinen, lahjoitettu;
 varustettu; rikt b. natur, runsas-
 lahjainen luonto.
Begängelse, f. vialto, viettäminen, pi-
 tttäminen.
Begär, a. halu, mieli (-en); himo; hafva
 b., (jkuta) haluttaa, (jnkun) mieli tekee.
Begärelse, f. himo, halu; känna b.,
 himota (-oan), haluta (-uan).
Begärlig, a. (*sak*) haluttu, mieluinen;
 (*person*) halukas (-kkaan), kärkeä (-k-
 kään); — *het*, f. halullisuus, mielu-
 isuus, halu; med b., halusta, mielensä
 perestä.
Begära, v. a. pyytää, anoa.
Begäran, f. pyyntö, anomus; på b.,
 anomuksesta, pyynnöstä.
Behag, n. iha, suloisuus, lempi (-men), mie-
 luisuus; (*vilja*) tahto, mieli; finna b. i
 ngt, mielitäjä l. mielitäjä jhkkin;
 utan b., suloton, lemmitön; efter
 b., mieltä myöten; manliga, qvin-
 liga b., miehen, naisen ihat l. lem-
 met; nyhetens b., uutauden vieh-
 titys; b—ens gudinnor, ihattaret,
 lemmettäret; — *full*, a. ihana, hem-
 peä, suloinen; — *lig*, a. ihana, su-
 loinen, mieluinen, otollinen; Gudi b.,
 Jumalalle otollinen; — *light*, f. iha-
 nuus, suloisuus; — *sjuk*, a. veikis-
 televä, miellestelevä; — *sjuka*, f. vei-
 kisteleväisyys.
Behaga, v. n. olla mieleen l. mieluista;
 (*vilja*) tahtoa, suvalta (-tsen),
Behandla, v. a. pidellä, kohdella; käy-
 tellä; menetellä (jnkun kanssa); b.
 mål, käytellä asioita.
Behandling, f. pitelemine, käyttö,
 kohtelu, pito.
Behädra, v. a. kunnioittaa.
Behärrska, v. a. hallita (-tsen), vallita

(-tsen); b. sig, v. r. hillitä (-tsen) itaensä.

Beherrakande, n., — ning, f. hallitseminen, valitseminen, hillitseminen.

Beherrskare, m., — rinna, f. hallitsija, valittaja; hallitajatar.

Behjelpig, a. avullinen, auttava; (*fig.*) välttävä.

Behjelpigen, adv. auttavasti, välttävästi.

Behjerta, v. a. panna sydämelle, helittää; tarkata, miettiellä; — *d*, a. sydämikäs, rohkea, uskalias; — *nöde*, n. sydämelle paneminen; tarkkaaminen.

Behjertansvärd, a. mietittävä, tarkkausta ansaitseva.

Behjertonhet, f. rohkeus, uskallus, uskallisuus.

Behof, n. tarve (-peen); i. b. af ngt, jnkin tarpeessa; efter b., tarpeen mukaan.

Behäll, n. talsi (-len); vara i b., olla tallella; jag har i b. (*qvär*), minulla on jäljellä.

Behålla, v. a. pitää; — len, a. (*återstående*) jäljellä oleva, säästynyt; (*oskadd*) eheä; (*förmyndig*) varakas (-kkaan), toimeen tuleva.

Behållning, f. säätö, tärä; voitto.

Behäftad, a. rasitettu, vaivattu; han är b. med, hänessä on, häntä vaivaa; b. med skuld, velkaantunut; b. med fel, viakas (-kkaan).

Behändig, a. sukkelaa, näppärä, naseva; — het, f. sukkelus; — *t*, adv. sukkelaasti, näppärästi.

Behöflig, a. tarpeellinen; — het, f. tarpeellisuus; tarve (-peen).

Behöfva, v. a. tarvita (-tsen), (*sakna*) kaivata (-paan); (*vara pligtig*) (minun) tarvitsee; — *nöde*, a. tarvitseva; — *nöde*, s. tarvitseminen.

Behörig, a. oikeellinen, kohdallinen, laillinen, oikea, asian l. tarpeenmukainen, (*vadervörig*) asianomainen; på b. tid, oikealla ajalla; i b. ordning, laillisessa järjestyksessä.

Behörigen, adv. oikein, oikeellisesti, laillisesti, niinkuin pitää.

Beifra, v. a. kilvoittaa; vetää oikeuteen, kannella, saattaa kanteeseen.

Beifran, f., — *nöde*, n. kilvaaminen; oikeuteen-veto, kanteeseen-pano.

Beifrare, m. kilvaaja, kantelija, kanteeseenpanija.

Bejaka, v. a. vastata myöntäen, myöntää, myönnyttää; — *nöde*, n. myön-

täminen. myönnytys; — *nöde*, adv. myöntävästi, myöntämällä.

Bekajad, a. takertunut l. kihertynyt (jhnkin); illa b., pahassa kihertässä l. pulassa.

Bekant, a. tuttu, tietty, tunnettu, tuttava; göra b., tutustaa, tehdä tutuksi; blifva b., tulla tutuksi (jnkan kanssa), tutustua; — göra, v. a. ilmoittaa, tehdä tiettäväksi l. tutuksi.

Bekantskap, m. tunteminen, tieto; tuttavuus.

Bekika, v. a. tirkistellä, kurkistella.

Beklaga, v. a. surkutella, valittaa; — sig, v. r. valittaa, päivitellä; — *nöde*, n. surkutteleminen, valittaminen; — *gansvärd*, — *glig*, a. surkuteltava, valitettava, surkea; — *ligen*, — *gtvis*, adv. valitettavasti.

Bekläda, v. a. vaatettaa; verhota (-oan), puettaa, peittää, vuorata; b. med jern, bräder o. s. v., randoittaa, laudoittaa o. s. v.; b. ngn med ett embete, asettaa joku virkaan; — *nöde*, n. vaatettaminen, pukeminen; (*om embete*) toimittaminen, toimitus; asettaminen.

Beklädnad, m. — ning, f. vaatetus, vaatetus, verho, puku; peite, vuoraus; — *spersedel*, n. puin (-kimen), vaatekappale.

Beklämd, a. ahdistuksissa (oleva), ahdistettu, raakautettu; med b—dt hjerta, raskaalla l. ahdistetulla mielellä.

Beklämning, f. ahdistus.

Bekomma, v. a. saada; det bekommer honom väl, se tekee hänelle hyvää; icke låta b. sig, ei olla millänäkään; väl bekomme! terveydeksi!

Bekosta, v. a. kustantaa.

Bekostad, m. kustannus, kulu; (*fig.*) på nngns b., jnkun vahingoksi l. vahingolla l. kustannuksella.

Bekransa, v. a. seppelöitä (-tsen).

Bekriga, v. a. käydä sotaa l. sotia (jkuta) vastaan.

Bekräfta, v. a. vahvistaa, todistaa; vakuuttaa; — sig, v. r. totentua; — *telse*, f. vahvistus, todistus.

Bekymmer, a. huoli (-en), murhe, mielihäpä; — *fri*, a. suruton, huoleton; — *full*, — *sam*, a. huolettava, arveluttava; murheellinen; — *samt*, adv. huolettavasti; — *alös*, a. huoleton, suruton; — *alöshet*, f. huolettomuus; — *alöst*, adv. huolettomasti, suruti, huoletta.

Bekymra, v. a. (minua) huolettaa l. huolestuttaa, (minua) surettaa; — sig, v. l. huolia, pitää huolta; — *d*, a. huolellinen, huolestunut, murheellinen; blifva b., huolestua.

Bekämpa, v. a. sjaa takaisin, vastustaa.

Bekänna, v. a. tunnustaa; — sig till, v. r. tunnustaa, uskoa (jkin), kuulla (jhnkin).

Bekännare, m. tunnustaja, uskolinainen.

Bekännelse, f. tunnustus; bringa till b., saattaa tunnustamaan; — *fänge*, m. tunnustusvanki.

Belacka, v. a. rävätä, parjata, soimata; — *re*, m. rävääjä, parjaaja.

Belamra, v. a. (*sjö*) rovistella, täyttää, sotkea.

Belanga, v. n. se Anbelanga.

Belasta, v. a. kuormata, kuormittaa, panna painoa; vaivata, rasittaa, ras-kuttaa; — *d*, a. (*sg*) vaivatta, sortunut.

Bele, v. a. nauraa (jkulle), pilkata, ivata (jkuuta).

Beledsaga, v. a. seurata, saattaa; — *nda*, n. saattaminen, seuraaminen.

Belofva, v. a. (*lagt*) päättää, määrätä, tehdä; — *d*, a. säädyllinen, siivo, kohtelias.

Belöfvenhet, f. säädyllisyys, kohteliaisuus, siivous.

Belg, n. palje (-keen), palkeet (*pl*), lietso l. lietsin; — *dragare*, m. liehtoja, lietsoja; — *hufvud*, n. paljepäähä; — *pipa*, f. lietsintorvi; — *stäng*, f. paljevipu.

Belletrist, m. belletristi, kaunokirjoittaja.

Belopp, n. määrä, summa.

Beluxa, v. a. peijata, sukia.

Belysa, v. a. valistaa, valaista (-kaisen), selittää.

Beläna, v. a. lainata (jnkin omaisuuden päälle), lainottaa.

Beläten, a. tyytyväinen, tyytyvä; vara b., tyytyä (jhnkin); olla hyvillensä.

Belätenhet, f. mielihyvä, tyytyväisyys; till allas b., kaikkein mieliksi.

Belägen, a. oleva, tiloitettu; vara väl b., olla hyvällä paikalla.

Belägenhet, f. asema, asento, paikka, sija; (*tillstånd*) asento, kanta, tila.

Belägga, v. a. peittää, päällystää, varustaa, panna päälle; b. med sten, kivittää; b. med tyg, vaatehtia; b. med bräder, laudoittaa; b. med böjor, panna kahleihin; b. med straff

saattaa rangaistuksen alaiseksi l. rangaistukseen; b. med böter, sakoit-taa; — *nde*, n., — *ning*, f. peittäminen, päällystäminen, päällystys.

Belägra, v. a. piirittää, saartaa.

Belägring, f. piiritys; — *stillstånd*, n. piiritystila.

Beläna, v. a. läänittää, antaa lääniksi.

Beläsen, — *läst*, a. lukenut, oppinut; — *läsenhet*, f. kirjatieto.

Beläte, n. kuva.

Belöna, v. a. palkita (-itsen), kostaa; — *re*, m. palkitsija, kostaja.

Belöning, f. palkinto; (*för valgering*) hyväntekijäiset.

Belöpa sig, v. r. nousta, käydyä, tulla, juosta.

Bemanna, v. a. miehittää; urhistaa; — sig, v. r. rohkaista mieltensä l. itsensä, miehittää itsensä; — *nde*, n. miehittäminen, miehitys.

Bemantla, v. a. verhoella, peitellä; (*sg*) peitellä, kaunistella; — *nde*, n. kaunisteleminen, peitteleminen.

Bemedla, v. a. välittää, sovittaa; — *d*, a. varallinen, varakas (-kkaan); — *nde*, n., — *ding*, f. välittäminen, välitys, sovittaminen, sovitus; — *re*, m. välittäjä, sovittaja.

Bemyndiga, v. a. antaa valta, valtuuttaa.

Bemäktiga sig, v. r. vallata (-ltaan), ansataa.

Bemäld, a. mainittu, sanottu.

Bemänga, v. a. sekoittaa; — b. sig, v. r. sekantua.

Bemärka, v. a. havaita (-tsen); merkitä (-tsen), hoksata.

Bemärkelse, f. merkitys, ymmärrys.

Bemästra, v. a. mestaroida.

Bemöda sig, v. a. ahkeroitaa (-tsen), koettaa, pyytää; — *nde*, n. ahkeroitteaminen, koettaminen.

Bemöta, v. a. kohdella (jkuuta); vastata (jkulle l. jhnkin); — *nde*, n. kohteleminen; vastaaminen, vastaus.

Ben, n. luu; (*hos farkar*) ruoto; (*lär o. fot*) koipi(-en), (*smalben*) säkäri(-en); af ben, luinen; komma sig på benen l. till fötterna, päästä jaloilleensa; — *aktig*, — *artad*, a. luumainen, luunkaltainen l. -tapainen l. -muotoinen l. -näköinen; — *betäckning*, f. säkäri-peite (-tteen), säkärystin; — *bildning*, f. (*vetensk.*) luutuminen; — *brott*, n. luuntaitto l. -rikko l. -murto; — *byggnad*, f. luut (*pl*), luunrakennus; — *flak*, m. ruotokala; — *frät*, n. luu-

mätä; — **-harnesk**, m. säärivaru; — **-hinna**, — **-hud**, f. luunkalvo; — **-kläder**, m. pl. housut; — **-knota**, f. luusolmu, luu; — **-lös**, a. luuton; (*fisk.*) ruodoton; — **-pipa**, f. säärivarsi (-ren), sääriluu; — **-rangel**, n. luuranko; — **-röta**, f. luumärkö; — **-skada**, f. luunvamma l. -vika; — **-skärfa**, f. luusiru; — **-soppa**, f. lunkeitto; — **-spalt**, m. (*anat.*) luunhaljennainen; — **-spatt**, m. luupatti, luulikai; — **-substans**, m. luuaine; — **-svulst**, f. jalkapöhö, jalkkoajetus; — **-svärta**, f. luumuste; — **-system**, n. luujako, luunrakennus; — **-sår**, n. jalkahaava; — **-unge**, m. (*fisk.*) kivenuolainen; — **-värk**, m. luunsärky, luuvalo.

Bena, f. jakaus.

Bena, v. a. (*fisk.*) ruotia; (*hår*) jakaa, tehdä jakaus.

Benig, a. luinen, (*fisk.*) ruotoinen.

Benling, m. kolpi (-ven).

Benåda, v. a. armahtaa, antaa armoa, armoittaa.

Benådning, f. armahtaminen, armonanto; — **-sbref**, n. armokirja; — **-srätt**, m. armo-oikeus, armoitus l. armahdusvalta.

Benågen, a. (*böjd för*) taipuva, taipuisa, kernas (-aan); (*gunstig*) suosiollinen, hyvintahtoinen; — **het**, f. taipumus, taipuvaisuus, halu; suosio, hyvintahtoisuus.

Benåget, adv. suosiollisesti, hyvintahtoisesti.

Benämna, v. a. nimittää, sanoa, kutsua.

Benämning, f. nimittäminen; nimitys, nimi (-en).

Beordra, v. a. käskä, määrätä; — **nde**, n. käskeminen, määräys.

Bepansra, v. a. panssaroida.

Bepriisa, v. a. yllistää, kehua.

Bepryda, v. a. kaunistaa, koristaa.

Beprófa, v. a. koetella, koettaa, tutkia, arvata; — **d**, a. koeteltu, tietty; b. vän, luja l. taattu ystävä; — **nde**, n. koettaminen, koetus, tutkinto, tutkiminen, arvio; efter b., tutkinnon l. arvion mukaan.

Beqväm, — **lig**, a. (*sak*) mukava, luonteva, sovelias; (*person*) verkkainen, nekoisa, laiskelias (-aan); (*skicklig*) kelvollinen; — **lighet**, f. mukavuus, soveliaisuus, työhelpous; verkkaisuus, hitausuus; — **ligt**, adv. mukavasti, nekosasti.

Beqväma v. a. taiputtaa, suostuttaa; —

sig, v. r. taipua, myöntyä, suostua, mukaantua (jhnkin).

Berama, v. a. määrätä, sopia, päättää.

Berberis (*surtorn*), m. karkkiainen.

Bereda, v. a. valmistaa, tehdä, varustaa; (*förskaffa*) hankkia, valmistaa; (*skinn*) peitota (-ttoan), muokata; — **sig**, v. r. valmistata, varustautua; — **edd**, a. valmis (-lin), valmistettu; (*skinn*) peitottu.

Beredelse, f. valmistus, hanke (-kkeen).

Beredning, f. valmistaminen, valmistus; muokkaus, peitto.

Beredskap, n.; vara i b., olla varalla l. valmis; hafva ngt i b., pitää varalla.

Beredvillig, a. kernas (-aan), mieluinen, valmis (-lin), nöyrä; — **het**, f. kernas, nöyryys; — **t**, adv. mieluisesti, kernaasti, mielellään.

Beresa, v. a. kulkea, matkata; — **st**, a. (*person*) kulkenut, matkustanut, matkannut.

Berg, n. vuori (-en), vaara; (*sten*) kallio;

— **-aktig**, a. vuorimainen; vuorinen;

— **-art**, m. vuori-l. kivilaji; — **-artad**

a. vuorentapainen, vuorenlainen; —

-bunden, a. kallioperäinen; — **-fast**,

a. vuoriperäinen; (*fig.*) kalliionlaja, kiinteä, jäykkätämätön; — **-fin**, a.; berg-

finnt silfver, vuorenpuhdas l. alkupuhdas (-taan) hopea; — **-folk**, n.

vuorikansa, vuorelaiset; — **-fäste**, n.

vuorilinna; (*i grufvor*) tukipylväs

(-ään); — **-gång**, m. malmisuoni (-en);

— **-halsa**, f. kiventerveys, luja terveys;

— **-hult**, m. (*sjöf.*) perhultti, yöte-

laidat; — **-häll**, m. kallio; — **-kettil**,

m. ouru, vuoren notko; — **-klint**, m.

vuorennpyppä, vuorenkulma; (*utskju-*

tande) kallionkieli (-en); — **-knut**, m.

vuoriryhmä; — **-kristall**, m. vuorikris-

talli l. -lasi; — **-land**, n. vuorikas;

— **-mossa**, f. tiera, kivisammal;

— **-mästare**, m. vuorimestari, vuoritu-

mari; — **-nymf**, f. vuoreneito; —

-olja, f. kiviöljy l. -piikka; — **-ras**,

n. vuorenvierros; — **-rese** m., pl. —

-resar, vuorenväki; — **-salt**, n. vuo-

risuola, jarkasuola; — **-sbo**, m. vuo-

relainen, vuori-asukas; — **-sbruk**, n.

vuorityö, vuorenviljely; — **-sbygd**, f.

vuoritienoo; — **-sfolk**, n. vuoriväki; —

-sfol, m. vuorenjuuri l. -lieve (-peen);

— **-shandtering**, f. vuoriammatti l.

elanto; — **-shauptman**, m. vuoripääl-

likkö; — **-shushällning**, f. vuore-

hoito; — **shåla**, f. vuorenkolo l. -luola; — **shöjd**, m. vuorenkumpu; — **sikare**, m. vuorimies, vuori-ammattilainen; — **sintendent**, m. vuori-intendentti; — **skam**, m. vuorenharja; — **skedja**, f. vuoriharjanne; — **sklack**, m. vuorenkulma; — **sklyfta**, f. vuoren rotko; — **skollegium**, n. vuorikollegi; — **skrefva**, f. vuorenloukko; — **skulle**, m. vuorinrypylä, vuorenkumpu; — **slag**, n. vuorikunta; — **slutning**, f. vuorenrinne (-teen), vuoren kuve (peen); — **slätt**, f. vuorilakea; — **smån**, m. vuoritallinen; — **smanshemman**, n. vuoritila; — **spass**, n. vuorensola l. -abdinko; — **spets**, m. vuorenhuippu; — **sprodikan**, f. vuorisaarna; — **sprodukt**, m. vuorenantti l. -tuote; — **srefva**, f. vuorenenkalo; — **sremna**, f. vuorenhalkeama l. -pako; — **srygg**, m. vuoren selkämä, vuorenselänne (-teen); — **sråd**, n. vuorineuvos; — **srätt**, m. vuorioikeus; — **stopp**, m. vuorenkukkula; — **srörelse**, f. vuoriliike (-kkeen); — **stad**, m. vuorikaupunki; — **statat**, m. vuorivirasto, — **strakt**, m. vuoriseutu, vuorimas; — **sträcka**, f. vuorijatko l. -jakao; — **sträckning**, f. vuorisätkänne (-nteen); — **sstyrelse**, f. vuorihallitus; — **stroll**, n. hiisi, vuorenväki; — **sudde**, m. kallioniemi; (*lügen*) kallionkieli; — **svetenskap**, m. vuoritiede (-teen); — **svigt**, f. vuoripaino; — **taga**, v. a. peihottaa, viedä hiiteen; — **tjåra**, (*asfalt*) f. kivi-pihka; — **verk**, n. vuorikaivanto, vuorikaivos l. -laitos; — **verksrörelse**, f. vuorityö-liikenne (-nteen); — **ulf**, m. huhkapöllö; — **vågg**, f. vuoriseinämä, kallionrinta; — **våsende**, n. vuoriasiat; — **ås**, m. vuorenharjanne (-nteen).

Berga, v. a. korjata, pelastaa; (*såd*) korjata, koota (-koan); (*hå*) tehdä heinää; (*sepel*) kääriä l. vetää purje kokoon; — **sig**, v. r. (*rådda sig*) pelastaa itsensä; (*lå sig ut*) tulla toimeen l. aikaan; (*båra sig åt*) käyttää itseänsä, tehdä.

Bergig, a. vuorinen; kallioinen.

Berging, f. (*befrielse*) pelastaminen, pelastus; korjaus, kokoaminen; (*uppehälle*) eläke (-keen), elatus, toimeentulo; *håb*, heinänteko; *hafva sin b.* tulla toimeen, saada elatuksensa; *solens*

b., auringon lasku; — **ningsbåt**, m. pelastusvene.

Berida, v. a. ratsustaa.

Beridare, m. ratsustaja.

Beriden, a, ratsastamaan oppinut; (*håst*) ratsuksi opetettu, ratsustettu; (*milit.*) ratsukaluilla varustettu, ratsustettu.

Beriktiga, v. a. oiaista (-kassen), ojentaa.

Berlinerblätt, n. berlininsini.

Berlock, m. kellus (-ksen), kellutin, peräin (-imen), vitjarippu.

Bernsten, m. merikivi, pernsteiini, pihkakivi.

Bero, v. n. (*af ngn*) olla jkun vallassa, tulla (jhnkin), rippua (jstkin); låta dervid b., jättää sillensä; det beror på, om . . . , se tulee siihen, jos . . . ; — **ende**, n. vallassa oleminen, vallan-alaisuus; — **ende**, a. vallanalainen, vallassa oleva; (*oafgjord*) päättämättä l. auki (oleva).

Beropa sig på, v. r. se Åberopa.

Berserk, m. raivio, raivokas; — **arseri**, n. raiviovimma.

Berså, m. lehtimaja.

Bertilsmessa, f. Pärttylin- l. Pertunpäivä.

Bernsa, v. a. juovuttaa, päihdyttää, humalluttaa; (*fig.*) hurmata, innostuttaa; — **sig**, v. r. juopua, päihtyä.

Berusning, f. päihdytys, päihtymys; hurmaus, innostus.

Berustad, a. (*kameral.*) ratsuvelvollinen; b—dt säteri, säterirustholli.

Berykta, v. a. tehdä tunnetuksi; — **d**, a. mainio, huudossa oleva, huntoon tullut.

Beråd, n. neuvoittelu, neuvoittelu; med b., tahallansa, uhallaa; i b. att resa, aikomassa matkaan; i b. att gå, lähtemässä; med beråd mod, uhallansa, tahdollansa.

Beräkna, v. a. laskea, lukea; — **sig** (*till godo*), v. r. laskea l. lukea hyväksensä.

Beräknelig, a. laskullinen, mahdollinen laskea, luvullinen.

Beräkning, f. (*räknannde*) luku, lasku, luvunlasku; (*fig.*) arvaaminen, harkinta, mielte (-tteen); göra med b., tehdä ajatuksen l. mieltteen peristä.

Berätta, v. a. kertoa, puhua; det b—aa sanotaan, puhutaan: — **re**, m. kertoja.

Berättelse, f. kertomus; vittnesberättelse, vieraanmiehen puheet.

Berättiga, v. a. oikeuttaa, valtuuttaa, antaa valta l. oikeus; vara b—d att,

- olja valta (jkulla) ... (*utan att*); — **nde**, n. valtuuttaminen; valta, oikeus.
- Beröfva**, v. a. (*ngn ngt*) riistää, ottaa, viedä (jkulta jkin); b. sig, menettää; olla huolimatta (jstakin); — **d**, a. ilman oleva, jolta on viety l. riistetty; — **nde**, n. riistäminen, menettäminen.
- Beröka**, v. a. (*med rökelse*) suitsuttaa, savuttaa.
- Beröm**, n. kiitos, ylistys; — **d**, a. kiitetty, ylistetty, mainio, kuuluisa; — **lig**, — **värd**, a. kiitettävä, ylistettävä; — **lighet**, f. kiitettäväisyys; med b., kiitettävästi.
- Berömma**, v. a. kiittää, kiitellä, ylistää, kehua.
- Berömmelse**, f. kiitos, kehu.
- Beröra**, v. koskea, koskettaa; (*fig.*) mainita (-tsen); — **rd**, a. (*fig.*) manittu, sanottu.
- Beröring**, f. keskeys, yhteys; komma i b., koskea yhteen.
- Besagd**, a. ennen mainittu l. sanottu.
- Besanna**, v. a. totentaa, näyttää l. tehdä todeksi, saattaa toteen; b. sig, totentua, käydä toteen,
- Besatt**, a. riivattu, vimmuttu, hullu, hurja; (*tjenst*) pois annettu; — adv. hullusti, hurjasti.
- Bese**, v. a. silmätä, katsastaa, katsoa,
- Besegla**, v. a. sinetillä vahvistaa; (*fig.*) vahvistaa, kiinnittää; (*segla*) purjehtiella.
- Besegra**, v. a. voittaa.
- Besigtiga**, v. a. katsastaa, silmätä, syyntä.
- Besigtning**, f. katselmus, kataustus; — **ningsinstrument**, n. katselmuskirja, syyntikirja; — **ningsman**, m. katselmus- l. syyntimies.
- Besinna**, v. a. mieltää, harkita (-tsen), ajatella, muistaa; — **sig**, v. r. ajatella l. arvella l. miettiä (asiaa), muistaa; — **nde**, n. — **ning**, f. miettiminen, ajattelu; (*medvetande*) tunto.
- Besitta**, v. a. olla (jkulla), omistaa, hallita (-tsen); pitää, nauttia.
- Besitning**, f. (*egendom*) omaisuus, alue (-een), maa; (*egande*) hallinto, nautinto; — **srätt**, m. hallitus- l. nautinto-oikeus.
- Besjunga**, v. a. laulaa, runoilla (jkusta); ylistää (jkuta) runossa.
- Besjälä**, v. a. (*lifva*) elähdyttää; — **d**, a. elähtynyt, kiihostunut.
- Besk**, a. karvas (-aan); — **het**, f. karvaus.

- Beskaffad**, a. -lainen, laatuinen, kaltainen, tapainen, muotoinen, luontoinen; sä b., sitä laatua, senlaatuinen, sen tapainen o. s. v.
- Beskaffenhet**, f. laatu, luonto; af hurdan b.? minkälaatuinen l. -lainen.
- Beskatta**, v. a. veroittaa, panna verolle, ottaa veroa.
- Beskattning**, f. veroitus, veroittaminen, veronotto.
- Besked**, n. päätös, vastaus, selko, tieto; med b., aika lajilla l. tavalla, kelpo lajilla.
- Beskedlig**, a. hyvänluontoinen, hyvä, lauhkea, säveä; — **lighet**, f. hyvänluontoisuus, lauhkeus.
- Beskicka**, v. a. (*legera metall*) sekoittaa.
- Beskickning**, f. (*sändning*) lähettäminen, lähetys; (*ambassad*) lähetti- l. airtukunta, lähettiläiset, lähetystö; (*mil.*) lähetti.
- Beskickning**, f. (*metallens*) sekoitus.
- Beskjuta**, v. a. ampua (päälle l. jhkin).
- Beskratta**, v. a. ivata, ilkkua, nauraa (jkulle l. jlekin).
- Beskrifva**, v. a. selittää, kertoa, osottaa.
- Beskrifning**, f. selitys, kertomus, osotus.
- Beskugga**, v. a. siimestää, varjota (-oan). kalvehtia.
- Beskydd**, n. suojelus, turva, varjelus.
- Beskydda**, v. a. suojella, varjella; — **re**, m. suojelija, holhooja.
- Beskylla**, v. a. syyttää, soimata.
- Beskyllning**, f. syytös, soimaus.
- Beskäda**, v. a. katsella, silmätä; — **nde**, n. kateleminen.
- Beskälla**, v. a. (*ston*) astuttaa; — **are**, m. (*hingst*) astuja, karkoja.
- Beskänkt**, a. juopunut, humalainen, humalassa l. juovuksissa (oleva).
- Beskära**, v. a. (*skära*) leikata, keritä (-tsen); (*hästhof*) vuolla; (*gifva*) sallia, suoda, määrätä.
- Beskärm**, n. suojelus, turva.
- Beskärma**, v. a. suojella, varjella; — **sig**, v. r. päivitellä, voitotella; — **melse**, f. päivittely, voitottelu.
- Beslag**, n. hela, sila; raudat, raudoitus: (*på gods*) takavarikko; göra b., panna takavarikkoon; — **are**, m. takavarikkoon-panija; — **sgill**, a. takavarikon-alainen.
- Beslut**, n. päätös; fatta b., tehdä päätös; — **för**, a. (*om domstol*) päätöksenvoipa; — **sam**, a. nerokas, uskalias (-aan), päättelias.
- Besluta**, v. a. päättää.

- Bealä**, v. a. (*med jern*) raudoittaa; (*med messing*) vaakittaa; (*med bröder*) laudoittaa o. a. v.; helata, silata; b. med lögn, saada kiinni valheesta.
- Bealäga**, v. a. *Befrynda*; — d, a. sukulainen, heimolainen; vara b. med ngn, olla sukua l. heimoa jkun kanssa.
- Bealöja**, v. a. peittää hunnulla, peittää, peitellä.
- Beaman**, n. puntari.
- Beamitta**, v. a. tartuttaa, saastuttaa; — telse, f. tartutus, saastutus.
- Beamutaa**, v. a. liata (-kaan), tahrata, ryvettää; — s, v. p. likautua, tahrantua.
- Beamykta**, v. a. kaunistella, koristella.
- Beamörja**, v. a. voidella, rasvata.
- Beesofva**, v. a. maata (-kaan), raikata, miestyttää.
- Beolda**, v. a. palkata; — dning, f. palkkaaminen, palkka.
- Beopara**, v. a. säästää; (*fig.*) päästää, säästää; — nde, n. säästäminen.
- Beosparing**, f. säästö; — smedel, n. pl. säästövarat.
- Beopaja**, v. a. vakoa, vakoilla, tiedustella; — rö, m. vakoja, tiedustelija.
- Beopisa**, v. a. ravita (-teen), ruokkia, atriottaa.
- Beopotta**, v. a. irvistellä, pilkata; — rö, m. pilkkaaja, irvistelijä; — telse, f. iva, ivaus, pilkka.
- Beopringa**, v. a. (*om hingstar*) astua, karkoa.
- Beopruta**, v. a. ruiskuttaa, pirakoittaa, pärskyttää.
- Beopringd**, a. pilkullinen, täplikäs; b. med gult o. blått, keltaisen ja sinisen pilkullinen.
- Beopänd**, a. o. part. valjastettu; vagn b. med fyra hästar, vaunut neljä hevosta edessä.
- Best**, m. peto, otus; (*fig.*) riiviö, konna, rötkäle.
- Bestialiak**, a. pedontapainen, petomainen.
- Bestick**, n. kotelo, koppilo, kalusto; (*sjöt.*) merkitys; göra b., (*sjöt.*) tehdä merkitys, ottaa merkki.
- Besticka**, v. a. lahjoa, lahjoilla voittaa; — sig, v. r. olla (jssakin).
- Bestiga**, v. a. nousta; (*om en hingst*) astua, polkea.
- Bestjälä**, v. a. varastaa (jtkulta).
- Bestorma**, v. a. rynnätä (-tään), hyökätä l. karata (-kaan) (jhkin); ottaa väkiryynnäköllä; (*fig.*) ahdistaa.
- Bestormning**, f. ryntäys, hyökkäys, rynnäkö, karkaus.
- Bestraffa**, v. a. rangaista (-kaisen); (*aga*) kurittaa; (*nöpsa*) nuhdella.
- Bestraffning**, f. rangaistus, kuritus.
- Bestrida**, v. a. kieltää, sanoa vastaan; (*förestä*) toimittaa, hoitaa; (*om kostnad*) kustantaa, suorittaa, vastata; — nde, n. kieltäminen, kieltö; toimittaminen; kustantaminen, suorittaminen.
- Bestryka**, v. a. sivellä, voidella, maalata; (*milit.*) pyyhkätä (-käsen); — kning, voiteleminen, maalaaminen.
- Besträla**, v. a. sädehtii, valostaa, kirkaata.
- Beströ**, v. a. riputella (päälle); b. med granris, havuittaa; b. med aska, tuhittaa o. s. v.
- Bestyoka**, v. a. tykittää, varustaa tykillä; — kning, f. tykitys, tykistö.
- Bestyr**, n. askare, puuha, toimitus.
- Bestyra**, v. a. toimittaa, puuhata, asaraita (-teen), hommata; — relse, f. toimikunta; — rsam, a. toimielias (-aan), toimekas.
- Bestyrka**, v. a. vahviataa, todistaa; — nde, n. vahvistaminen, vahvistus, todistaminen, todistus.
- Bestä**, v. a. (*om ngt*) antaa, tarita (-teen), kustantaa; (*uthärda*) kestää; — v. n. seisoa, kestää, pysyä; (*vara gjord af*) olla jotkin l. jtkin; deri bestär saken, siinä se asia on.
- Beständ**, n. pysyvällisyys, kestäväisyys, olo; (*af skog*) kasvosto, ryhmäinen, metsäikkö; vuosiala; hafva b., kestää, pysyä; — ndande, — stände, a. pysyvä, kestävä, pysyväinen; — ndedel, m. aines (-ksen), aineosa, olo-aine.
- Beställa**, v. a. (*läta göra*) tilata, teettää, laittattaa, tuottaa; (*bestyra*) puuhata, tehdä.
- Beställning**, f. tilaus, teettäminen; tilaama, teettämä; toimitus, asia; (*bjöms*) virka, sija.
- Beställsam**, a. häärivä, toimekas; ahkera, nöyrä, karkäs (-kkään); (*föraktl.*) liekatteleva; — het, f. toimekkuus, ahkernus, karkkäys.
- Beständ**, a. määrätty, tietty, varma, vissi; (*orubblig*) järkähtämätön, vakava; — het, f. varmuus, viseys, vakavuus; — t, adv. varmaan, vissisti, vakaasti.
- Bestämma**, v. a. määrätä, määrittää, asettaa, panna.
- Bestämmelse**, f. määräys, tarkoitus; — ort, m. määräpaikka.
- Bestämning**, f. määritys, määräys.
- Beständig**, a. alinomainen, alttuinen;

pysyväinen; — **het**, f. alinomaisuus; pysyväisyys; — **t**, adv. alinomaa, alltuisesti, yhä.

Bestänka, v. a. pirsuttaa, kastella, räiskä.

Bestört, a. hämmästynyt, säikähtynyt; blifva b., hämmästyä, säikähtää, säpsähtää; göra b., hämmästyttää, säikähdyttää; — **ning**, f. hämmästyä, säikähdys.

Besudla, v. a. tahrata, liata (-kaaa), ryvettää; — **ling**, f. tahramiuden, tahrans, ryvettäminen, ryvetys.

Besuten, a. (*kameralt*) tilallinen, itsensä kannattava; — **het**, f. tilallisuus, itsensä-kannattavuus.

Besvara, v. a. vastata (jkin); — **nde**, n. vastaaminen, vastaus.

Besvika, v. a. pettää, kavaltaa.

Besvuren, a. valallinen, valalla vahvistettu.

Besvägra sig, v. r. langostua, heimosua; — **d**, a. langostunut, heimosunut.

Besvär, n. vaiva, vastus, rasitus; (*lagt.*) valitus, kaipaus; — **lig**, a. vaikea, työläs (-ään), raskas, vaivaloinen, vastuksellinen; — **lightet**, f. vaiva, vaikeus, vaivaloisuus; — **-sanvisning**, f. valitus-osotus; — **-smål**, n. valitusjuttu, valitus-asia; — **-spunkt**, m. valitusaine, valituskohta; — **-sskrift**, m. valituskirja; — **-stid**, f. valitus-aika.

Besvärä, v. a. vaivata, rasittaa; med bevis b—d, todistuksella syyhyä käynyt; — **sig**, v. r. vaivata l. rasittaa itseään, nähdä vaivaa; (*lagt.*) valittaa; — **ande**, a. rasittavainen; (*lagt.*) s. valittaja.

Besvärja, v. a. (*afägga ed*) vanhoa, valalla vahvistaa; (*göra besvärjelseer*) loihia, manata, lumota; b. stormen, asettaa myrsky; — **re**, m. loihtija, tenhomies; — **jelse**, f. loihitu, manaus, lumous; — **jelseformel**, m. loihtusanat.

Besynerlig, a. eriskummainen, kumma, kummallinen; — **t**, adv. kummaasti, kummallisesti, oudosti; — **en**, adv. se Synnerligen; — **het**, f. eriskummaisuus, kummallisuus.

Beså, v. a. kylvää, siementää; — **ende**, n. — **ning**, f. kylväminen, kylvy, siementäminen, siemennys.

Besätta, v. a. asettaa, sijoittaa, panna; (*en tjänst*) asettaa, panna virkaan; (*en fästning*) ottaa valtaansa, panna allen-

sa, miehittää; — **nde**, n. miehittäminen, valtaan-otto; paneminen, asettaminen.

Besättning, f. miehitys; (*i fästning*) varustusväki, linnäväki; (*skoppa*) laivaväki.

Besök, n. luonakäynti, käynti, etsikko, tervellisillä-käynti.

Besöka, v. a. käydä luona l. tervellisillä l. tervehtimässä; käydä jaksin; — **ande**, a. luonakävijä; — **kelse**, f.; Marie Besökelse dag, Marian etsikkopäivä.

Besöla, v. a. tahrata, liata (kaan), saastuttaa; — **sig**, v. r. saastuttaa itseensä, rypeä.

Besörja, v. a. toimittaa, pitää huoli, laittaa; — **nde**, n. huolenpito, toimittaminen, toimitus.

Bet, m. (*i spel*) pietti.

Beta, v. n. käydä l. olla laiturilla, syödä, palkia; — v. a. syöttää, apattaa; (*skinn*) peitata (-taan), moukkia; — **nde**, n. — **ning**, f. laiturilla olo l. käyminen, syöminen; laiturille laskeeminen, syöttäminen; (*garfn.*) moukkiminen, peittäminen.

Beta, f. (*väst*) juurikas; (*munsbit*) pala, purto; (*vid garfn.*) moukki, peitta.

Betacka, v. a. julkisesti kiittää; — **sig**, v. r. estää l. kieltää kiitollisesti; jag b—ar mig derför, ei, kiitoksia paljon.

Betaga, v. a. ottaa, viedä (jkuulta jkin); (*hänrycka*) liikuttaa, ihasuttaa.

Betagen, a. liikutettu, ihasunut.

Betala, v. a. maksaa, suorittaa; — **re**, m. maksaja.

Betalning, f. maksu, makeo; maksaminen; — **-sanvisning**, f. maksu-osotus; — **-sgill**, a. maksettava; — **-stermin**, m. — **-tid**, f. maksu-aika, maksun määrä-aika.

Betar, m. pl. torahampaat, suuret hampaat.

Bete, n. (*creators*) syöttölaidun (-tumen), syöttömaa; (*lockmat*) syöte (-tteen), syötti; — **-sfodring**, f. laidunruokinto l. -syöttö; — **-shage**, m. syöttöhaka l. -aituus; — **-smark**, m. laidun (-tumen), karjamaa; — **-ställe**, n. syöttöpaikka; — **-sväxt**, f. syöttö-, laidunkasvi.

Bete, v. a. (*visa ngn ngt*) näyttää, osoittaa; — **sig**, v. r. käyttää itsensä, käyttäit, menetellä; — **ende**, n. osottaminen; käytös, menettely.

Betackna, v. a. merkitä (-tsen), osoittaa, tarkoittaa.

Beting, n. tinka, urakka, urakkatyö; på b., urakalla, summalla; — *sarbete*, n. tinka- l. urakkatyö.

Betinga, v. a. tingata, tilata.

Bettla, v. a. antaa nimi l. arvo; — *d*, part. pass. (jnkun) nimen l. arvon saanut, nimellinen.

Betjena, v. a. palvella, auttaa; — *sig af*, v. r. käyttää hyväksensä, käyttää, pitää; — *nde*, n. palveleminen, palvelus, auttaminen; hyväksensä käyttäminen.

Betjening, f. palveluskunta, palvelusväki, palvelijat; (*vid embetev.*) palvelusmiehet, käskyläiset.

Betjent, a. (*med ngt*) autettu.

Betjent, m. palvelija, käskyläinen.

Betona, v. a. korottaa, panna korko; b—d *läsning*, painokas lukeminen; — *nde*, n. korottaminen, koronpano.

Betrakta, v. a. katsoa, katsella, silmätiä; (*fig.*) katella, aprikoita (-tsen), miettiä, tutkia, tutkistella; — *nde*, n. katsominen, katseleminen; taga i b., miettiä, tutkia; ottaa lukuun l. huomioon; komma i b., tulla lukuun; i b. af, (jhnkin) katsoen l. nähden; — *re*, m. katsoja, katselija; miettijä; — *telse*, f. mietintö, tutkinto, tutkistelu; (*sånke*) ajatus, miete.

Betro, v. a. antaa l. jättää (jnkun) haltuun; uskoa; — *dd*, a. uskottu.

Betryck, n. ahdistus, puute (-teen); sorto, pula.

Betrycka, v. a. rasittaa, sortaa, vaivata; — *kt*, a. rasitettu, sorrettu; (*sorgsam*) alakuloinen, huolestunut.

Betrygga, v. a. *se Trygga*.

Beträda, v. a. astua, nousta; (*fig.*) ruveta (-pean); (*ertappa*) tavata (-paan).

Beträffa, v. a. tulla l. kuulua l. koskea (jhnkin); *hvad b—ar l. beträffande den saken, så...*, mitä siihen asiaan tulee, niin...

Beträngd, a. *se Betryckt*.

Betsa, v. a. pitsata (-aan); — *sning*, f. pitsaaminen, pitsaus.

Betsla, v. a. suitsittaa, suistaa, panna suitset suuhun; — *nde*, n. — *ling*, f. suistaminen.

Betsel, — *seltig*, n. suitset (*pl.*); — *selmunlag*, m. kuolaimet (*pl.*)

Bett, n. purema, pisto; (*sår efter b.*) purema, haava; (*på knif o. s. v.*) terä.

Bettla, v. a. *se Tigga*.

Betunga, v. a. raskauttaa, rasittaa, vaivata (-aan), ylläyttää; — *nde*, n. raskauttaminen; — *nde*, a. raskas (-aan), painava, rasittava.

Betvifla, v. a. epäillä.

Betvinga, v. a. valloittaa, voittaa, kukistaa; (*om person*) hillitä (-tsen), kukistaa, nöyryistää; — *nde*, n. valloittaminen, voittaminen; kukistaminen, nöyryttäminen.

Betyda, v. a. (*beteckna*) merkitä (-tsen); (*fig.*) merkitä, osoittaa; (*bebåda*) ennustaa, tietää; (*vara af vigti*) merkitä, vaikuttaa; (*om person*) olla arvoisa, olla mahtava; — *nde*, a. (*om person*) arvokas, arvollinen, mahtava, vaikuttavainen.

Betydelse, f. merkitys, merkintö, tarkoitus; arvo; — *full*, a. merkillinen; arvokas, tärkeäarvoinen, painava; — *lös*, a. merkittön, arvoton, mitätön.

Betydenhet, f. merkillisuus, arvoisuus, arvo, suuruus; af *stor b.*, erinomaisen mahtava l. merkillinen l. arvokas.

Betydlig, a. (*om sak*) melkeä, melkoinen, suuri; (*om person*) *se Betydande*.

Betyg, n. todistus; (*prest.*) papinkirja l. -todistus.

Betyga, v. a. todistaa, vakuuttaa; (*erkänsla*) osottaa; — *ande*, n. todistaminen, vakuuttaminen; osottaminen; todistus, vakuutus; osotus; till b. af min erkänsla, kiitollisuuteni osotukseksi; med b. af min erkänsla, kiitollisuuttani osottaen l. osottamalla; — *gelse*, f. osotus, vakuutus.

Betäcka, v. a. peittää, verhoa, varjella, suojella; (*med tak*) kattaa; (*om djur*) polkea, astua; (*gåra skadeslös*) suorittaa, korvata; — *sig*, v. r. peittää päänsä, panna lakki l. hattu päähänsä; (*för en skuld o. s. v.*) ottaa maksu.

Betäckning, f. peite (-teen), peitto, verho; (*takt.*) kate (-teen); (*manskap till b.*) varjelusväki.

Betänka, v. a. o. n. arvella, ajatella, miettiä, tuumia; muistaa; — *sig*, v. r. ajatella, muistaa; — *nde*, n. arveleminen, miettiminen; arvelu, arvelus; (*yttrande*) mietintö, lausunto; draga i b., arvella, epäillä; utan b., arvelematta, mitään huolimatta; — *ketid*, m. arvelunaika, ajatusvuoro l. -aika; — *klig*, a. arveluttava, epäiltävä; (*farlig*) vaarallinen; — *kliighet*, f. epäily, arveleminen; — *ksam*, a. arveluvainen, epäileväinen, miettivä; — *ksamhet*, f.

arvelevaisuus, epäileväisyys; — **ksamt**, adv. arvelevaisesti, epäileväisesti.

Beundra, v. a. ihmetellä, ihaltua, ihas-tella, ihalla.

Beundran, f. ihmetteleminen, ihalleminen, ihailus, ihastus; — **svärd**, a. ihmeteltävä, ihaltava, ihasuttava; — **nsvärdt**, adv. ihmeteltävästi; b. skön, ihmeellisen kaunis.

Beundrare, m. ihallija, ihmettelijä.

Bevaka, v. a. vartiota (-tsen), suojella, varjella; ottaa vaari; (*lagt.*) valvoa, hoitaa; — **nde**, n. vartioitseminen; valvominen, hoitaminen,

Bevakning, f. vartioitus; valvominen; vartijaväki.

Bevandrad, a. kulkenut, matkannut; (*fig.*) tietävä, kokenut, oppinut.

Bevara, v. a. (*om sak*) kätkeä, säilyttää, tallita (-tsen), varjella; (*om person*) varjella, suojella; — **nde**, n. säilyttäminen, varjeleminen, suojeleminen.

Bevars, int. (*Gud bevara oss*) Jumala varjelkoon! Herran tieteni! Arbetet torde redan vara slutadt? Ja, b. Työ taitaa jo olla lopetettuna? On kyllä! Niin onkin! Du är väl redan sömnig? Nej, b. Johan sinua nukuttanee? Eikö mitä, ei vähääkään, ei suinkaan.

Beveka, v. a. taivuttaa, liikuttaa; — **s**, v. p. taipua (*jhnkin*); — **nde**, n. taivuttaminen, liikuttaminen; — **nde**, a. liikuttava, taivuttava, vaikuttava; — adv. liikuttavaisesti, taivuttavaisesti.

Bevekelse, f. kehoitus, liikutus; — **grund**, m. kehoittava syy, kehoitin, yllyke.

Beveklig, a. (*som bevekles*) taipuisa, taipuva.

Bevilja, v. a. myönnyttää, luvata (-paan), suostua (*jhnkin*); — **nde**, n. myönnyttäminen, suostumus, suostunto.

Bevllning, f. suostuntavero, suostunta.

Bevinga, v. a. siivillä varustaa, siivittää; (*fig.*) jouduttaa, riennättää; — **d**, a. siivillinen, siipi-, siivillä varustettu.

Bevis, n. todistus, todiste (-een); (*skriftligt*) todistuskirja; (*prof*) näyte (-tteen), osote (-tteen).

Bevisa, v. a. näyttää toteen, todistaa, osoittaa; — **ande**, n. todistaminen, toteen näyttäminen, osottaminen.

Bevislig, a. todeksi nähtävä, toteen saatava, selkeä; — **ligen**, adv. todistetavasti.

Bevisning, f. *se* **Bevisande**; (*lagt.*) to-

teennäyttö, todistus; — **sgrund**, m. näytöntö-peruste (-een); — **smedel**, n. todistuskaino, toteennäyttö-keino.

Bevista, *se* **Bivista**.

Bevitna, v. a. todistaa, olla todistajana; (*fig.*) nähdä, olla saapuvilla (*jsakin*); — **nde**, n. todistaminen.

Bevuxen, *se* **Beväxt**.

Beväg, n. uskallus, edesvastaus; p ä e get b., omalla edesvastauksella l. uskalluksella, omin luvin.

Bevägen, a. suosiollinen, armas (-aan), hyväntahtoinen; — **het**, f. suosio, suosiolisuus, armaus, hyväntahtoisuus.

Beväntd, a. arvoinen; det är föga b. med honom, ei häneestä ole paljo mi-hinkään, hän ei ole mistään kotoisin; är det någonting b. med hans förmåga? onko hänen kykynsä min-kään arvoinen l. mistään arvosta?

Beväpna, v. a. aseittaa, asestaa, varus-taa, laittaa l. pukea aseihin; b. sig, varustaida; — **d**, a. aseellinen; (*bot.*) varustettu; (*i ans. till ögat*) näkölasilla varustettu.

Beväpning, f. aseitus, asevarustus; aseet.

Bevära, *se* **Beväpna**; — **ring**, f. ase-puku, aseet; varustusväki; — **ring-man**, m. asemies; — **ringpersedlar**, m. pl. asekapineet; — **ringsskyldig**, a. asevelvollinen, ase-en-alainen; — **ringsskyldighet**, f. aseenalaisuus, asevelvollisuus.

Bevärdiga, v. a. kunnioittaa, katsoa ansaitsevaksi; sällia.

Beväxt, a. kasvetunut, peitetty; b. med mossa, buskar o. s. v., sammaltunut, pensastunut o. s. v.

Bi, n. mehiläinen; — **afvel**, m. mehiläis-sikiö; — **kupa**, f. mehiläispataas (-aan) l. -pesä; — **stock**, m. mehiläiskides (-teen); — **svärm**, m. mehiläisjoukko l. -parvi; — **skötsel**, m. mehiläishiito.

Biafäigt, m. sivuaikomus l. tarkoitus; — **afäl**, n. lisäsuostunto; — **anmärkning**, f. sivumuistutus; — **arbete**, n. sivutyö, välityö; (*i konst*) eriteos, lisäteos; — **befattning**, f. syrjätoimitus; — **begrepp**, n. sivukäsite, alaymmärrä (teen); — **betydelse**, f. lisämerkitys; — **figur**, m. (*måln.*) lisäkuva, syrjäkuva; — **flod**, m. lisäjoki, pudas (-taan), sivujoki; — **fråga**, f. sivu-asia, vähäarvoinen kysymys; — **gerning**, f. — **göra**, — **göromål**, n. sivutyö, syrjätyö; —

handel, m. sivukauppa, lisäkauppa; — **hang**, n. liite, lisäke (-kkeen); (*till en tidning*) lisälehti; — **händelse**, f. sivu-l. syrjästäpaus; — **inkomst**, m. lisä-l. sivutulo; — **länder**, n. pl. alus-l. lisämaat; — **måne**, m. kuunsappi; — **namn**, n. lisänimi, liikanimi; (*heders-nomen*) kunnianimi; (*öknamn*) haukkumanimi; — **näring**, f. sivu-elinkeino; — **omständighet**, f. sivu-asia, syrjä-seikka; — **ord**, n. lisäsana; — **orsak**, f. syrjäisy, sivusyy; — **rot**, f. (*bot.*) lisäjuuri; — **rätt**, m. välirooka; — **sak**, f. *se* **Biomständighet** o. **Bigörömål**; **segel**, n. (*sjöt.*) pikkupurje (-een); — **skäl**, n. sivusyy l. -peruste; — **smak**, m. liikamaku; — **sol**, f. auringon sappi; — **sysla**, f. sivuammatti l. -toimi; — **vinst**, f. sivuvoitto, lisävoitto; — **våg**, m. syrjätie, sivutie, postitie; — **ändamål**, n. sivutarkoit-
tus.

Bibehålla, v. a. pitää, pysyttää; (*bevara*) varjella, säilyttää; b. sig, pysyä, kestää, säilyä; — **nde**, a. varjeleminen, säilyttäminen, pitäminen, pysyttäminen.

Bibel, m. Piplia, Pyhä Raamattu; — **fast**, — **lärd**, a. piplianlukenut, piplian-oppinut; — **forskare**, m. piplian-tutkija; — **forskning**, f. pipliantutkinto; — **förklaring**, f. raamatunselitys; — **mening**, f. piplianmieli; — **ord**, n. raamattu-, pipliansana; (*i best. form*) **Bibelordet**, Piplia, Pyhä Raamattu; — **språk**, n. piplian-, raamatunlause, Pyhän Raamatun sana; Piplian lausetapa; — **sällskap**, n. Pipliaseura; — **tolk**, — **tolkare**, m. piplianselittäjä; — **tolkning**, f. piplianselittäminen l. -selitys.

Bibliognost, m. kirjantuntija; — **graf**, m. kirjantekijä; — **man**, m. *se* **Bok-vurm**; — **tek**, n. kirjasto; — **te-karie**, m. kirjastonhoitaja.

Bibliak, a. pipliallinen, piplian-, raamatun-.

Bibiriga, v. a. (*fig.*) antaa, ilmoittaa, opettaa; — **nde**, n. antaminen, ilmoittaminen.

Bida, v. a. odottaa, odotella.

Bidevind, m. laitatuuli, hankavastainen tuuli.

Bidrag, n. autelma, apu, lisäys, apuliseä, apumakso.

Bidraga, v. a. (*om person*) auttaa, autella, edistää, antaa lisää l. apua; (*om*

sak) vaikuttaa, olla syynä; — **ande**, n. auttaminen, edistäminen, lisääminen.

Bienn, (*bot.*) a. kaksivuotinen.

Bifall, n. (*samttycka*) suostumus, myönnytyse, lupa; (*beröm*) mieltymys, hyväksyminen; gifva sitt b., myöntyy l. suostua (jhnkin); — **srop**, n. suostumushuuto; — **sytring**, f. suostumuksen l. mieltymyksen osotus l. näyte (-teen).

Bifalla, v. a. (*samttycka*) myöntää l. myönnyttää jkin, myöntyy l. suostua jhnkin; (*berömma*) hyväksyä.

Biff, m. (*eng. Beef*) biffi, pihvi, häränliha; — **stek**, f. pihvipalaisti, häränpalaisti.

Bifoga, v. a. liittää, jatkaa, lisätä (-ään), yhdistää (jkin jhnkin); — **nde**, n. liittäminen, lisääminen, yhdistäminen.

Bigga, f. *se* **Argbigga**.

Bigott, a. ulkollattu, ulkojumalinen, ulkoharras (-taan); — **eri**, n. ulkokultaisuus, ulkojumalaisuus, ulkoharras.

Bigödning, f. apulannoitus, apulanta.

Bijouteri, n. juvelityö, korukalu-työ.

Bikt, m. synnin tunnustus, rippi (kato-
lilaisessa uskossa); — **bar**, n. rippillä-kävijä; — **fader**, m. rippi-isä; — **stol**, m. synnintunnustus-istuin (-uimen) l. -tuoli, rippituoli.

Bikta, v. a. ripittää; — v. n. o. b. sig, v. r. tunnustaa syntinsä, käydä ripisä; — **nde**, n. (*akt*) ripittäminen; (*neutr.*) ripissäkäyminen.

Bil(bol — o. bord —)färdig, a. (*sjöt.*) (laiva) valmis vesille laskettavaksi; — **bref**, n. piilukirja, laivanrakennus-kirja.

Bila, f. piilu, piilukirves.

Bila, v. a. veistää, piiluta (-uan).

Bilaga, f. liite (-tteen); liitekirja, lisäkirja.

Bilans, m. siirtosumma; siirtotili.

Bild, m. kuva, kuvaelma; (*likenelse*) kuvaus, vertaus; — **bar**, a. (helposti) kuvautuva; (*fig.*) sivistyvä; — **dyrkan**, f. kuvanjumaloitsemus l. -palvelus; — **dyrkare**, m. kuvainpalvelija, kuvanjumaloitsija; — **erbibel**, m. kuvapiilua; — **erbok**, m. kuvakirja; — **ergalleri**, — **kabinett**, n. kuvaosto; — **gjutare**, m. kuvanvalaja; — **gjuteri**, n. (*konsten*) kuvallataide; (*inrättning*) kuvanvalu-laitos; (*handlingen*) kuvanvalanto; (*yrket*) kuvanvalajan-ammatti; — **huggararbete**, n. *se* **Bildhuggeri-arbete**; — **huggare**, m. kuvanveis-

täjä; — **-huggarjerna**, n. taltta, veistin (-timen); — **-huggeri**, n. (*konsten*) kuvanveisto-taide (-teen); (*yrket*) kuvanveistäjän-ammatti l. -ammattikunta; (*handlingen*) kuvanveisto; — **-huggeriarbete**, n. kuvanveisto-teos, kuvaveistos (-ksen); — **lig**, a. kuvallinen, vertauksellinen; — **-rik**, a. kuvikas, monikuvainen, monivertauksinen; — **sam**, a. taipuisa, kuvautuva, sivistyvä; — **-skrift**, f. kuvakirjoitus; — **-skärare**, — **-snidare**, m. kuvanleikkaaja; — **-skön**, a. ihmeen kaunis; — **-språk**, m. kuvapuhe; — **-stod**, m. kuvapatas; — **-stormare**, m. kuvanraastaja; — **-stormning**, f. kuvanraasto; — **-vis**, adv. kuvallisesti, kuvauksella, vertauksella (sanottu).

Bilda, v. a. (*forma*) kuvata, muodostaa; (*grunda*) perustaa; (*skapa*) seipitä (-tsen); (*fig.*) opettaa, sivistää, säädystää; — **sig**, v. r. (*om sak*) muodostaa, tulla, syntyä, muuttua; (*om person*) sivistyä, säädystyä; — **d**, a. sivistynyt, säädystynyt; en väl, illa b. kroypp, kaunis, rumamuotoinen rumis; — **ande**, n. kuvaaminen, muodostaminen o. s. v.; — **ande**, a. kuvaava, muodostava; (*fig.*) opettava, sivistävä; de b. konsterna, kuvaamataiteet.

Bildning, f. muodostus; (*fig.*) sivistys; — **-sgrad**, m. sivistyksen kanta l. aste (-een).

Biljard, m. biljardi.

Biljett, m. pilettilappu; — **-försäljare**, m. — **-försäljerska**, f. piletinmyyjä o. piletinmyyjätär (-ttären).

Bill, m. (*lagförel.*) asetus-ehdoloitus.

Bill, m. (*plogb.*) vannas (-taan).

Billig, a. (*om person*) puoltapitämätön; sopuisa, kohtuullinen; (*om sak*) halpa, huokea, helppo; (*mätlig*) kohtuullinen; b — t pris, halpa l. huokea hinta; — **het**, f. (*om persons*) puolenpitämättömyys, kohtuullisuus, sopuisuus; (*om saks*) halpuus, huokeus, helppous; kohtuus, kohtuullisuus; — **hetskänsla**, f. kohtuuden tuntu; — **t**, — **-vis**, adv. puoltapitämättömästi, kohtuullisesti.

Billiga, v. a. myönnyttää, hyväksyä.

Billjon, f. biljoona, tuhannen tuhatta miljoonaa.

Biltog, a. maanpakolainen, henkipatto.

Biläger, n. (ruhtinaalliset) häät.

Bilägga, v. a. liittää, yhdistää, lisätä (jhnkin); (*försöna en twist*) sovittaa, jättää siksensä, panna lamaan; — **nde**, n. yhdistäminen, liittäminen; sovittaminen; — **re**, m. sovittaja; — **gning**, f. sovinto, sovitus, siksensä-jättäminen.

Binda, f. (*kir.*) haavanside (-teen).

Binda, v. a. sitoa, köyttää, kääriä, solmeta (-ean); (*böcker*) nittoa, sitoa; (*nät*) kutoa; b. i klafve, kytkeä; (*sär*) sitoa; (*tem.*) kiinnittää, yhdistää; binda o. basta, köyttää ja vangita (-tsen); (*fig.*) b. händerna på ngn, tehdä tehottomaksi; vara bunden, olla estettynä (jotkin); — **sig**, v. r. (*fig.*) genom ed, löfte, sitoutua valalla, lupauksella; b. sig vid ngn l. ngt, ruveta jkun kanssa liittoon, antautua jkun valtaan; sitoutua jhnkin; — **ande**, a. pakoittava, tukeva; — adv. tukevasti; — **ande**, n. — **ning**, f. sitominen, köyttäminen, solmeaminen; kutominen; kytkeminen; nitominen; — **are**, m. sitoja, nittoja, köyttäjä, kytkijä.

Bindbjelke, m. liitin- l. side-ansas (-aan).

Bindel, m. side (-teen), kääre (-een).

Bindenyckel, m. pidätysavain (-imen); (*teol.*) binde- och lösenyckel, pidätys- ja päästö-avain.

Bindgarn, n. köyttö- l. sidelanka; — **-mossa**, f. pinni- l. tykkimyyssi; — **-nål**, m. (verkon) käpy, verkkoneula; — **-ord**, n. yhdyssana, välisana; — **-sena**, f. (*anat.*) yhdyssänne (-teen); — **-streck**, n. yhdistysmerkki.

Binge, m. (*en lär*) hinkalo, purnu; — (*hög, hop*) joukko, läjä, kasa.

Binnikeband, n. letti-nauha, pinikkinauha; — **-mask**, m. heisimato, lapamato, lettimato.

Binocle, f. kaksoskiikari, binokli.

Biograf, m. elämäkertotoja.

Biografi, f. elämäkertomus, elämäkerta.

Biografisk, a. elämäkerrallinen.

Birillare, m. viulunvinguttaja l. -kibnuttaja.

Bisam, m. myski, bisami.

Bisarr, a. eriskummainen, outo.

Bischoff, m. bischoff, sokeriviini.

Bise, m. joukko, läjä.

Bisittare, m. istuja, jäsen (-nen), jäsenys (-ksen).

Biskop, m. piispa; — **lig**, a. piispallinen, piispan-; — **-sdrägt**, m. piispanpuku (-vun); — **-sdöme**, — **-stift**, n. hiippakunta, piispakunta; — **-sembe-**

te, n. piispanvirka; — **-skåpa**, f. — **-mantel**, m. piispankaapu, piispanlevä; — **-smössa**, f. hiippa; — **-sstaf**, m. piispansauva; — **-sstol**, m. — **-ssäte**, n. piispan-istuin (-ulmen); — **-svisation**, f. piispankeräjät, piispanluku (-vun); — **-svårdighet**, f. (*embete*) piispanvirka, piispaus; (*används*) piispan-arvo.

Bispringa, v. a. antaa, antaa apua; — **-nde**, n. auttaminen, apu.

Bister, a. ankara, tuima, kova, äkeä; — **-het**, f. ankaraus, tuimuus, kovuus, äkeys.

Bistä, v. a. antaa.

Bistånd, n. apu, avunteko.

Bisatta, v. a. panna l. haudata (-taan) välhantaan.

Bit, m. pala, palanen, kappale, muru; — **-tals**, adv. paloitain, palasittain.

Bitä, v. a. haukata, purra; b. af, haukata, purra poikki; b. till, haukata l. purasta; b. på kroken, syödä l. näykkää onkea; (*fig.*) b. i gräset, kaataa, pyllähtää; b. hufvudet af skammen, hävyltä hännän katkaista; — v. n. (*om skärande verktyg*) pystyä (jhnkin); (*om intr. ämnen*) koskea, tuntua, tarttua (jhnkin); b. på (*om frätande medel o. d.*) kirpasta, syödä; knifven biter på, veitsi pysty; ingenting b—er på honom, häneen ei mikään pysty, ei hänen kanssaan mikään auta; b. sig fast i l. vid ngt, pureutua l. käydä hampain jhnkin; — s, v. d. pureksia; — **-ände**, n. haukkaaminen, pureminen o. s. v. — **-ände**, a. pureva, haieka, terävä, pistävä.

Biträda, v. a. antaa; (*gilla*) kannattaa, puolustaa; (*ett förbund o. d.*) mennä l. tulla l. ruveta (-pean) l. liittyä (jhnkin).

Biträde, n. apu, avun-anto; apumies, auttaja, apulainen.

Bitter, a. katkera, haieka, karvas (-aan); (*om person*) katkera, kova, tuima; — **-het**, f. (*om sak*) katkeruus, haiekaus, karvas; (*om persons*) kovuus, tuimuus, katkeruus; — **-ligen**, — **-t**, adv. halkeasti, katkerasti; — **-mandel**, m. karvaamanteli.

Bitti, **Bittida**, adv. varhain, aikaisin; i morgon b., huomisaamuna, aamulla varhain.

Bitaminös, a. maapihkainen.

Bivista, v. a. olla läsnä l. saapuvilla

(jesakin); — **-nde**, n. läsnäolo, läsnäoleminen.

Bivnak, m. bivnaki, kenttäolo.

Bivnakera, v. a. bivnakierata, pitää kenttäoloa, nuotiolla.

Bjebba, v. n. haukuella, luskutella; (*fig.*) pieksää kieltä, lärpättää, suulaistaa.

Bjefs, n. korut, koristimet, helistimet.

Bjelke, m. palkki, malja, hirsi (-rren), ansas (-aan); — **-elklag**, n. hirsikerta.

Bjellra, f. kulkunen.

Bjert, a. heleä, hohtava, tuikka; (*skarp*) tuikka, silmäänpistävä; — adv. heleästi, hohtavasti, tuikasti.

Bjesse, m. uros (-oon); (*fig.*) koko mies.

Bjuda, v. a. (*besälla, föreskrifva*) käskää, määrätä; (*herraka, förfoga öfver*) hallita (-teen), käyttää; (*bedja att komma*) kutsua, käskää; (*erbjuda*) tarjota (-oan), tarjolla; (*vid köp, auktion o. s. v.*) tarjota, huutaa, lisätä; — v. n. b. till, koettaa, kokea; — **-dning**, f. kutsumus, kutsu.

Bjugg, n. ohra; — **-bröd**, n. ohraleipä,

Björk, f. koivu; häng- l. slokb., ritva- l. rippakoivu; masurb., visakoivu; fjellb., tunturikoivu; dvergb., vaivaiskoivu; af b., björk, koivunnen, koivu; — **-bestånd**, n. koivisto, koivukasvosto; — **-lera**, f. urpa- l. koivusaavi; — **-lake**, m. koivunmahla, mahla; — **-lund**, m. koivikko, koivisto; — **-löf**, n. koivunlehdet, koivunlehvä; — **-safve**, m. koivunjälki (-llen); — **-skog**, m. koivumetsä, koivikko; (*sung o. idt*) liimu; — **-supp**, m. — **-svamp**, m. — **-tikka**, f. koivunkänkä, koivunkääpä, jännenkääpä; — **-tjära**, f. tuohenterva, tökötti; — **-trast**, m. katajarastas (-taan), kyntörastas; — **-ved**, m. koivupu, koivuhalko.

Björn, m. karhu, kontio; stora björnen (*karlavagnen*), iso karhu, otava; lilla björnen, vähä karhu, Lapin otava; — **-dans**, m. karhuntanssi; — **-dansare**, — **-ledare**, m. karhuntanssittaja, karhunkuljettaja; — **-fest**, m. karhunpeljaiset, karhunpäälliset; — **-fäll**, m. karhuntalja, karhunnahka; — **-fälla**, f. hangas (-kaan), karhunlouku; — **-helsa**, f. (*fig. fam.*) tukeva l. luja tveveys; — **-hona**, f. se Björninna; — **-hud**, f. se Björnfäll; — **-häl**, n. (*sjöt.*) karhuläpi (laivan märeissä); — **-ide**, n. karhunpeä l. korju; — **-inna**, f. emäkarhu, naaras l. imi-

sä karhu; — **-jagt**, f. karhunajo, harhunjähti; — **-klo**, m. karhunkynsi (-nnen); (*bot.*) maite (-teen); — **-mossa**, f. karhunsammal, sudensammal; — **-ram**, m. karhunkämmen (-nen); — **-skall**, n. *se* Björnjägt; — **-skinn**, n. *se* Björnhud; — **-unge**, m. karhunpentu, karhunpoika.

Black, a. halea, hallava, voilakka, vaalistunut.

Blackna, v. n. hallistua, vaalistua.

Blad, n. (*på växter o. i bok*) lehti (-en); (*af bleck o. d.*) levy; (*på ära l. spado*) lapa, terä; (*på knif l. säg*) terä; — **-aktig**, a. lehtimäinen; — **-artad**, a. lehdentapainen; — **-bas**, m. (*bot.*) lehdenkanta; — **-bildning**, f. lehdentupkeaminen; — **-bärande**, a. lehdestävä; — **-fjäll**, n. (*bot.*) hilse (-een); — **-formig**, a. lehdentuotoinen; — **-formighet**, f. lehdentuotoisuus; — **-full**, a. lehtevä, lehvakka, lehtikäs (-kään); — **-fullhet**, t. lehtevyys, lehvakkuus; — **-fäste**, n. (*bot.*) lehdenuuri (-en); — **-guld**, n. levykulta, lehtikulta; — **-gult**, n. lehtikelta; — **-hjul**, n. (*i qvarn*) härkinratas (-ttaan); — **-kant**, m. (*bot.*) lehdenkanta; — **-knopp**, m. (*bot.*) lehtisilmikko; — **-lus**, f. kasakas (-aan), lehtitäl, metsäklude (-een); — **-lös**, a. lehditön; (*som ej får blad*) lehdestymätön; — **-mage**, n. esatakerttu, -kerta, kuninkaanlakki; — **-mossa**, f. *se* Laf; — **-nerv**, n. lehtisuoni; — **-par**, n. (*bot.*) lehtipari; — **-rik**, a. *se* Bladfull; — **-silfver**, n. levyhopea, lehtihoopa; — **-skaff**, n. (*bot.*) lehtiruoti; — **-skifva**, f. (*bot.*) lehdentapa, emälehti; — **-skott**, n. (*bot.*) versolehti; — **-slida**, f. (*bot.*) lehtituppi; — **-stam**, m. (*bot.*) ruodike (-kkeen); — **-tenn**, n. levytina, lehtitina; — **-vass**, m. ruoko; — **-veck**, n. (*bot.*) lehtihanka; — **-vis**, adv. lehdittäin; — **-växt**, f. lehtikasvi; — **-ämne**, n. (*bot.*) lehdys (-ksen).

Bladig, a. lehtinen, lehvakka, liistoinen; finbladig, hienolehtinen; fyrbladig, nelilehtinen.

Blaggarn, n. -nsväf, m. piikko, sorto, vartti.

Blamera, v. a. hävlistä, panetella.

Blanmanger, m. blangmangeje, valkohillo.

Blanco; fullmakt in b., valtuuskirja in blanko, avoin vltuuskirja.

Bland, prep. *se* Ibland.

Blanda, v. a. sekoittaa, hämmentää; (*om kort*) saata (-kaan); — **sig**, v. r. sekaantua, sekautua, ryhtyä l. ruveta (-pean) (jhnkin); — **d**, a. sekainen, sekainen, eri (*indekl.*), erilainen, monenlainen; — **nde**, n. sekoittaminen, hämmentäminen, sakaaminen; — **ning**, f. sekoitus, hämennys.

Blandbröd, n. sekaleipä, surveleipä; — **-korn**, n. — **-säd**, f. sekuli, sekavilja.

Blank, a. kirkas (-kkaan), kiiltävä, väkkyvä; — **-borste**, m. lankki- l. kiillosharja; — **het**, f. kirkkaus, kiiltäväsäisyys; — **-läder**, n. lankkinahka, kiiltonahka; — **-läderstövvel**, m. lankkisaapas (-ppaan), kiiltosaapas; — **-smörja**, f. lankkivoide (-teen), kiiltovoide.

Blanka, v. a. lankata (-kkaan), kiillostaa.

Blankard, *se* Brankard.

Blankett, m. planketti, kaavapaperi.

Blaserad, a. riutunut, veltostunut.

Blast, m. varsi (ja lehdet), naatti.

Blasfem, m. — **femi**, f. herjansa.

Bleek, o. läkki; — **-arbete**, n. läkkitöös (-ksen), läkkiyeppän työ l. teos; — **-dosa**, f. läkkituosa, läkikirasia; — **-saker**, f. pl. läkikkalut; — **-slagararbete**, n. *se* Bleekarbete; — **-slagare**, m. läkkiyeppä, peltiseppä; — **-slageri**, n. (*verketaden*) läkkiyeppäntyöhuone l. -paja l. -verstas; (*konsten*) läkkiyeppäntaito; (*skräset*) läkkiyeppäntamattikunta.

Bleeka, v. a. (*barken på träd*) pilkuta, kolosa (-oan); (*hugga skivor i träd*) huoltaa; — f. huole (-een), huolain (-aimen); — **knig**, f. kolous; huoltamns.

Blek, a. vaalea, vaalakka, vaalennut, kalpea; (*mat, dunkel*) himeä; (*urblekt*) haleva.

Bleka, v. a. valasta (-kassen), vaalenta, vaalistaa; b—s, blifva blekt, valjeta (-lakenen); (*urblekas*) vaalistua, haalistua.

Blekaktig, a. kalvaka, vaalea.

Blekblå, a. vaaleansininen, sinertävä; — **-grön**, a. vaaleanvihreä, vihertävä; — **-gul**, a. keltaisen valvaka, kellahtava; — **-röd**, a. vaaleanpunainen; — **-sot**, m. kälvetys, kalvetus.

Bleke, n. sora-, multakalkki.

Bleket, f. kalpens, vaaleus.

Bleklagd, n. valvaka, kalvaka.

Blekna, v. n. vaaleta (-enen), kalveta (-penen); *se* Blackna; — **nde**, n. vaa-

leneminen, kalpeneminen; — **ring**, f. vaaleus, vaaleumus; (*berihet*) valkens.

Blomma, f. näppy, näppyä, nyppy, nyp-pyä, nästy; — **mig**, a. näppyinen, nyp-pyinen, nästyinen.

Blossera, v. a. haavoittaa.

Blossur, m. haava.

Blick, m. silmäys, katse, silmännäkö, kat-sahdas; (*uppsyn*) katsanto; han ka-stade en b. åt dörren, hän kat-sahti oveen päin.

Blicka, v. a. heittää l. luoda silmänsä (jnk:n), silmätä, katsahtaa; (*titta fram*) pilkistää; (*blinka*) iskeä silmää.

Blid, a. lauhkea, lempeä, leppeä, armas (-aan); (*om väder*) lauhkea, leuto, suo-jainen, suvinen; jmf **Gynsam**.

Blida, f. suoja, suvinen l. lauha ilma.

Blida, v. n. suojata, suveta.

Blidhet, f. lauhkeus, lempeys, leppeys.

Blida, v. a. lepyttää, hellyttää, sovitta, suoittaa; — **s**, v. d. leppyä, lauhtua; — **nde**, n. lepyttäminen, sovittaminen; — **dt**, adv. lauhkeasti, lempeästi, leppeästi.

Blifva, v. n. 1) tulla, muuttua, mennä, kääntyä, ruveta (-pean), päästä, jouta (jksikin); b. rik, tulla rikkaaksi, rikkaus; b. fattig, mennä l. käy-dä köyhäksi, köyhtyä; b. gul, gam-mal, stor, lång o. s. v., kellastua, vanheta (-enen), isota (-nen), suureta (-nen), pitkätä (-enen) o. s. v.; b. af, utaf, tulla toimeen l. tehdyksi, ta-pahtua; b. af med, päästä (jtkin); b. ifrån sig, kiihetä (-hkenen), kii-vastua, innostua; (*af hänsyckning*) ihastua; b. illa vid, pahastua; b. om iatet, mennä mitättömäksi; b. till ngt, muuttua, tulla, syntyä; b. till sig, (*af glädja*) ilahtua; (*af ströme*) säikähätä, säikähätyä; (*af frukt*) peljäytyä o. s. v. 2) kestä, pysyä, jäädä; (*dröja*) viipyä; b. borta, jäädä pois, olla tulematta; b. efter, jäädä jäljelle l. jälkeen, jää-pyä; b. efter med, jäädä takapajulle; b. hos, jäädä (jnkun) luokse l. tykö; b. på häft, jäädä keskokseksi; b. utan, jäädä ilman (jtkin) l. (jkin) osamatta; b. vid, pysyä (jsskin); det får b. dervid, (*i handel*) menköön siihen hintaan; b. åter, öfver, jäädä jäljelle l. jäljille; — **nde**, a. (*som blif-va*) tuleva; (*som förblifva*) kestävä, pysyvä.

Bliga, v. n. muijottaa, tirkistellä.

Blind, a. (*om menniska l. djur*) sokea, näkemätön; göra b., tehdä sokeaksi, sokeuttaa, soentaa; blifva b., tulla sokeaksi, soentua; (*om saker*) näky-mätön; (*fig.*) b. lydnad, ehdoton kuu-liaisuus; b. ärelyetnad, järjetön l. rajaton kunnianhimo; — **anstat**, f. sokeain-opisto; — **book**, m. (*person*) sokko; (*lek*) sokkosilla olo; leka b., olla sokkosilla; — **dörr**, f. salaovi; — **född**, a. sokeana syntynyt, syn-tyisin l. synnyttänäk sokea; — **fön-ster**, a. vale-akkuna l. -ikkuna; — **het**, f. sokeus, näkemättömyys; — **hugg**, n. tyhjä lyömä; — **klippa**, f. salakari, umpikari l. -luoto; — **knut**, m. umpisolmu; — **lykta**, f. salalyh-ty; — **mynt**, n. kulunut l. merkitön raha; — **söm**, m. salaommel (-pelen); — **dt**, adv. sokeasti, umpisilmän, siki-soki; — **tarm**, m. (*anat.*) umpisuo-li; — **vis**, adv. sikisoki, umpimähkään.

Blink, m. räpähdys l. räpsähdys, vilah-dus l. vilaus, vivahdus; på b-en, tuossa paikassa l. paikassa, silmänrä-päyksessä.

Blinka, v. n. räpähtää l. räpsähtää, pil-kuttaa, vilata (-kassen); b. med ögonen, räpäyttää silmiänsä; (*till tecken*) iskeä silmää (jkulle).

Blinkfy, m. vilkkumajakka.

Blinkning, f. räpitys, pilkutus, vilku-tus, silmän-isku.

Blixt, m. salama, leimaus, ukontuli (-en); — **full**, a. sikapässään; — **rör**, n. ukon-nuoli (-en); — **snabb**, a. tulenvilkas (-kan), erinomaisen vilkas; — **strå-le**, m. ukontuli, ukonnuoli.

Blixtra, v. n. salamoida, iskeä tulta, lei-mata (-aan), leimahtaa; (*fig.*) vilahtaa, säkenöidä, salamoida, välkkähtää; — **nde**, n. tulta iskeminen, tulen-isku, leimahdus; (*fig.*) vilahdus, välähdy.

Block, n. paikka, pölkky, järkäle, möh-käre; (*mekan. verktyg*) väkipyörä, ruhma, haulia; — **hus**, r. (*krigst.*) puu-varustus, puulinnoitus; (*infattn. för blocktrissan*) väkipyörän pihdit; — **makare**, m. väkipyörän-tekiä; — **o-vettig**, a. tuiki hävytön; — **skepp**, n. romulaiva; — **tyg**, n. kinunki, haulia.

Blocka, v. a. lyödä vaaja l. kiila, kiffata.

Blockad, m. (*krigst.*) sulkeissa pitämi-nen, piiritys.

Blockera, v. a. (*krigst.*) sulkea, pitää sulkeissa, piirittää.

Blod, m. o. n. veri (-en); (*stelnad* b.) hurme (-een); (*fig.*) väcka ond b., suututtaa, vihastuttaa; med kall b., kylmällä l. raakealla sydämellä; (*slägt*) suku; han är af kungl. b., hän on kuninkaallista sukua; — **-aktig**, a. verennäköinen; — **-artad**, a. verenlaatuinen; — **-bad**, n. verisauna l. löyly, verenvuodatus; — **-bestänka**, v. a. veritellä; — **-blandad**, a. verensekinen; — **-brist**, f. verenvajaus, verettömyys; — **-höld**, m. veripahka, veripaise, veriajos, äkämä; — **-drifvande**, a. verta-ajava; — **-droppe**, m. veripisara; — **-dränkt**, a. veristetty, verittynyt; — **-fink**, m. *se* Domherre; — **-fläck**, m. veripilku l. pilkka; — **-fläcka**, v. a. verellä tahrata (-aan); — **-flöd**, l. — **-flöde**, n. hurmikko, verenjuoksu; — **-full**, a. verevä, verellinen; blifva b., verehtyä, vertyä; — **-fullhet**, f. verevyys, verillisuus; — **-färg**, m. verenkarva; — **-färgad**, a. värinen; (*fig.*) veriruskea; — **-förinst**, f. verenvuoto; — **-gång**, m. punatauti; — **-hosta**, — **-hostning**, f. veriyksiä; — **-hund**, m. verikoira; — **-ig**, a. verinen, hurmeinen; — **-igel**, m. iili l. verimato; — **-igt**, adv. verisesti; — **-kaka**, f. verenmaksan l. ydin (-timen); — **-kanal**, m. veriviemäri l. tiehyke; — **-korf**, m. verimakkara; — **-käril**, n. veritiehke, verenpesä; — **-lös**, a. veretön; — **-löshet**, f. verettömyys; — **-omlopp**, n. venenkierto l. kulku; — **-renande**, a. verenpuhdistava; — **-rening**, f. verenpuhdistus; — **-röd**, a. veripunainen, veriruskea; — **-rör**, n. (*anat.*) verentiehke (-kkeen); — **-sband**, n. (*fig.*) heimolaisuus, sukulaisuus; — **-sdom**, m. (*fig.*) kuolematuomio, verituomio; — **-sfrände**, a. veriheimolainen, verellinen; — **-sfrändskap**, f. veriheimolaisuus; — **-sfränka**, f. naisasukalainen, naisverellinen; — **-sforvandt**, m. *se* Blodsfrände; — **-sforvandskap**, f. *se* Blodsfrändskap; — **-hämd**, m. verenkostoj; — **-shäm-nare**, m. verenkostaja; — **-skam**, m. sukurutsaus; — **-skuld**, f. verivelka; — **-skändande**, a. sukarutsainen; — **-skändare**, m. sukurutsa; — **-sot**, m. veri-l. punatauti; — **-spottning**, f. verensylky, verensylkeminen; — **-sprängd**, a. veristävä, verillinen, verittynyt; — **-spår**, n. verisen jalan jälki; veriset jäljet l. merkit; — **-stallning**, f. (*om*

hästar o. *bostapsdjur*) verenheitto, veren-kuseminen; — **-sten**, m. punakivi, punalitu; — **-stillande**, a. verenasettava, verensulkeva; — **-stilling**, f. verenasetus, verensulkeminen; — **-stinn**, a. verestä paisuva, verestä täyteläinen; — **-stinnhet**, f. veritäyteläisyys; — **-stockning**, f. verensulkeutuminen; — **-ström**, m. verivirta; — **-stämmare**, (*turnikett*) m. verensalpaaja; — **-stänka**, v. a. verittää, räjäkyttää verellä; — **-stänkt**, a. verissä oleva, verinen; — **-störtning**, f. verikohtaus, verensylky; — **-sugare**, m. veren-imiäjä, jältäjä; — **-sutgjutelse**, f. verenvuodatus; — **-svulst**, m. veripahka, veripaise; — **-sår**, n. verihaava; — **-trä**, n. punapu, veripuu; — **-törst**, f. verenhimo, verijano; — **-törstig**, a. verenhimoinen, verenjanoinen; — **-törstighet**, f. *se* Blodtörst; — **-uttömning**, f. verenlasku l. ulostus; — **-var**, n. verivisa; — **-vite**, n. (*lagt.*) verinaama, verestymä; — **-vittne**, n. veritodistaja, marttyyri; — **-åder**, f. verisuoni, laakusuoni.

Bloda, v. a. verittää, veristää.

Blom, m. (*oböjl.*) *se* Blomma; — **-artad**, n. kukkamainen; — **-ax**, n. (*bot.*) kukantähkä; — **-bildning**, f. kukkiminen, kukolstaminen; (*om sad*) hetiminen, heilimöiminen; (*sjelfva blomman*) kukka; — **-blad**, n. (*bot.*) kukkalehti; — **-bukett**, m. kukkakimppu; — **-bårande**, a. (*bot.*) kukallinen; — **-doft**, n. o. m. kukkatuoksu, kukanhaju; — **-fjäll**, n. (*bot.*) helve (-peen); — **-foder**, n. (*bot.*) kukkaverho; — **-form**, m. kukanmuoto; — **-formig**, a. kukanmuotoinen; — **-frö**, n. kukansiemen (-en); — **-fäste**, n. (*bot.*) kukkalapa, kukkavarssi (-ren); — **-kalk**, m. (*bot.*) kukankupu; — **-klase**, m. (*bot.*) kukkaterttu; — **-krans**, m. (*bot.*) kukkiehkura; — **-krona**, f. (*bot.*) kukanterä; — **-kruka**, f. kukka-astia l. ruukku; — **-kål**, m. kukkakaali; — **-skaff**, n. (*bot.*) kukkaperä; — **-skötsel**, m. *se* Blomterskötsel; — **-stjelnk**, m. kukkaperä; — **-stoft**, m. (*bot.*) siitepöly; — **-stängel**, m. (*bot.*) *se* Stängel; — **-vaas**, m. rimpi (-men), sarpa; — **-verk**, a. (*bygg. k.*) kukituskoristus, kukitukset.

Blomma, f. kukka, kakkanen; (*i ax*) heidelmä; stå i b., kukkia; konstgjord b., tekokukka; (*fig.*) hon är i b — n

af sin fägring, hän on ihanuutensa kukoistuksessa l. hempeimmällensä.

Blomma, v. n. kukkia, kukoistaa; (*om såd*) hetii, hedelmöitä (-teen), heilimöitä (-möin); (*fig.*) vattnet b—ar, vesi märkii; — *nde*, n. — *mnig*, f. kukkiminen, kukoistus; (*sådens*) hetiminen, hedelmöiminen; (*vattnets*) märkiminen; — *mnigstid*, m. kukkimisl. kukoistus-aika; (*sådens*) hedelmä-aika; (*fig.*) kukoistus-aika.

Blommra, v. a. (*vid väfning o. s. v.*) kukittaa; — *d*, — *mmig*, a. kukkias (-kkaan), kukitettu; — *ering*, f. kukittaminen; koristuskukat; — *rist*, c. kukanrakastaja; tekokukkain valmistaja.

Blomster, n. kukka, kukkanen; koristuskukka; — *artad*, a. kukkamainen; — *band*, n. kukkaside (-teen), kukkavyö; — *fält*, n. kukkaketo; — *gård*, m. kukkatarha; — *handel*, m. kukkakauppa; — *handlare*, m. — *handlerska*, f. kukkain-kauppias (-aan), kukkakauppias; — *knippe*, f. kukkaimppu l. -vihko; — *korg*, m. kukkaiskori; — *krans*, m. kukkakiehkura l. -seppel (-een); — *krona*, f. kukkakraunu; — *kunnig*, — *kännare*, m. kukkaintuntija; — *kunskap*, f. — *kännedom*, m. kukkaintunteminen; — *land*, m. kukkamaa; — *mosa*, f. ruusunsammal; — *målare*, m. kukanmaalari; — *måleri*, n. kukanmaalaminen; — *målning*, f. kukanmaalus; kukkataulu; — *månad*, m. toukokuu; — *odlare*, m. kukanviljelijä; — *odling*, f. kukanviljelys; — *park*, m. kukkametsistö; — *parterr*, m. kukkapenger, kukkaparterri; — *prakt*, f. kukkakoreus; — *pryda*, v. a. kukilla kaunistaa l. koristaa; — *prydnad*, m. kukkakaunistus, kukkakoristus; — *quartier*, n. (i *trädg.*) kukkacasasto; — *stergvast*, m. kukkahuiskilo; — *rabatt*, m. kukkapenger (-keren); — *rik*, a. kukas (-kkaan), kukkasto; — *saming*, f. kukasto, kukkajoukko; — *skötsel*, m. kukankasvatus, kukanhoito; — *stickning*, f. kukkankudelmus; — *strö*, v. a. kukittaa, kukilla kylvää; — *stycke*, n. kukkataulu l. -kappale; — *sådd*, m. kukkankylvö; — *sång*, f. (*trädg.*) kukkasarka, kukkapankki; (*poet.*) kukkarode (-teen); — *tid*, m. kukkaisaika, kukkima-aika; — *urna*, f. kuk-

ka-urna; — *vän*, m. kukkainsuoja; — *vårt*, f. kukkakaavi; — *älskare*, m. — *rinna*, f. kukanrakastaja; — *äng*, f. kukkanurmi (-en).

Blomstra, v. n. kukkia, kukoistaa, leitottaa; (*fig.*) kukoistaa; — *nde*, n. *se Blomning*; — *adj.* kukoistava; (*fig.*) en b. ungmö, verevä neito; b. kinder, helevät posket; — *ring*, f. *se Blomning*; (*fig.*) nu är sommaren i sin fulla b., nyt kesä on täyimmällään l. täydessä kukoistuksessaan; — *ringstid*, *se Blomningstid*.

Blond, a. valkeatukkainen, valkeaverinen; — *in*, f. valkeaverinen nainen, valkeaverikki.

Blonder, f. pl. blondit, silkipitsit.

Bloss, n. tulisoitto, soino.

Blossa, v. n. leimuta (-nan), liekahtaa, roihuta (-nan); (*om kinder*) b. upp, punastua, punehtua; — v. a.; b. eld o. rök i ansigtet på ngn, pihpusta puhaltaa tulta ja savua jkun silmiin; — *nde*, n. leimuaminen, roihuaminen; (*fig.*) tulipunaisuus.

Blot, u. (*offer*) lyylyitys, uhraaminen.

Blota, v. a. o. n. lyylytää (-iän), uhrata.

Blott, n. alaston, paljas (-aan); b. och bar, ripaleeton; (*fig.*) b. och bar oförsigtighet, paljasta l. sulaa varomattomuutta; — *adv.* ainoasti, ainoastansa, vaan; b. och bart, ainoastansa, yksinänsä, ei muuta l. muita kuin; — *konj.*; b. att eller om b., jähka, kun vaan, jos l. jähka vaan.

Blotta, v. a. paljastaa, riisua, alastaa; (*fig.*) antaa ilmi, paljastaa; (*milit.*) paljastaa, jättää suojeluksettn; — *a sig*, v. r. (*afstaga hufvudbonaden*) paljastaa päänsä; — *d*, a. paljastettu, paljas (-aan), alaston; — *nde*, n. paljastaminen, paljastus, alastaminen.

Blottetälla, v. a. altistaa, jättää alttiiksi; — *sig*, v. r. heittäytyä (jnkin) alttiiksi; — *nde*, n. altistaminen, alttiiksi heittäminen l. jättäminen.

Blund, m. torkku, nukahdus, uinahdus.

Blunda, v. n. torkkua, nukahdtaa, uinahtaa; — *nde*, n. torkkuminen, nukahdaminen, torkunta o. s. v.

Blunder, n. virhe, erhetys.

Blus, m. päkilyspaita, mekko; (i *biljard*) pusei, piussii.

Bly, n. lyijy; af b., bly-, lyijynen, lyijy-; — *aktig*, a. lyijymäinen; — *arbetare*, m. lyijyseppä; — *arbete*, n. lyijyteos; — *artad*, a. lyijynta-

painen, lyijynlainen; — **-bruk**, n. lyijyrunkki; — **-erts**, m. lyijyakivi, lyertsi, lyijyke; — **-ertspenna**, f. lyijyspännä l. -kynä; — **-färg**, m. lyijynkarva, harmaasini; — **-färgad**, a. lyijynkarvainen, harmaasininen; — **-gjutare**, m. lyijyvalaja; — **-haltig**, a. lyijyneekainen; — **-hvit**, m. lyijymuta, lyyvitti; — **-kolf**, m. lyijysulate; — **-kula**, f. lyijykuula; — **-lod**, n. lyijynoti l. -paino; — **-tung**, a. lyijyraskas (-kaan); — **-tyngd**, f. lyijypaino; — **-täcka**, v. a. lyijyittä, peittää (kattaa) lyijypelleillä; — **-vatten**, n. lyijyvesi.

Blya, v. a. lyijytä (-yän), lyijyittää.

Blyg, a. kaino, ujo, ujosteleva; vara b., kainostella, ujoilla, ujostella.

Blygas, v. d. hävetä (-peän); (vara blyg) kainostella, ujostella; jag, du, han o. s. v. b — es, minua, sinua, häntä o. s. v. hävettä, minä häpeän o. s. v.

Blygd, m. häpy, häpeä.

Blyghet, f. kainous, ujons.

Blygsam, a. häveliäs (-ään), kaino, ujosteleva.

Blygsamhet, f. häveliäisyys, kainous, ujostelevaisuus.

Blygsamt, adv. häveliäästi, kainosti.

Blygsel, m. häpeä, häpy.

Blå, a. sininen; (fig.) blå b. dunster i ögonen på ngn, huikaista l. sokaista silmät (jtkulta).

Blå, v. a. sinittää.

Blåaktig, a. sinervä, sinevä, sinertävä; **-blek**, a. sinikalpea, sinivaalea; — **-brun**, a. siniruakea; — **-bär**, n. mustikka; — **-bärshuske**, m. mustikkapensas (-aan); — **-flammig**, a. siniliekkinen; — **-fläckig**, a. sinipilkkuinen; — **-färg**, m. sini (-en), sinipaine (-een), siniväri; — **-färga**, v. a. sinittää; — **-färgare**, m. sinittäjä, sinisenpainaja; **-färgning**, f. sinittäminen; — **-grå**, a. siniharmaa; — **-grön**, a. siniviheriä; — **-gul**, a. sinikellervä; — **-hvit**, a. sinivalkoinen; — **-klint**, m. elokukka, ruiskukka; — **-klocka**, f. kisankello, harakanhattu, sinikello; — **-korp**, m. — **-kråka**, f. sininäkki; — **-kulla**, f. hitto, horna; — **-kål**, m. sinikaali; — **-lera**, f. tinasavi; — **-mes**, m. sinitiainen; — **-prickig**, a. sinipiskiäinen; — **-randig**, a. siniraitainen, sinijuovainen; — **-rutig**, a. sinirautainen; — **-röd**, a. sinipunainen; — **-sippa**, f. sinivuokko, kirsi-

kukka; — **-spräcklig**, a. sinipilkkuinen; — **-sprängd**, a. sinikirjava; — **-starr**, m. villosara, vihvilä; — **-sten**, m. sinikivi; — **-strimmig**, a. siniviruinen; — **-strumpa**, f. (skämtv.) sinisukka; — **-svart**, a. sinimusta; — **-syra**, f. (kon.) kyanivety-happo; — **-ved**, m. pihkapinta, sinerväpinta; — **-vifva**, f. punerva esikko; — **-ögd**, a. sinisilmä l. -silmäinen.

Blåna, v. a. sinertää, sinittää, sinittää; — v. n. sinistyä, sinertyä; — **å**, f. mustanema, mustelma, sinermä.

Blånor, **Blår**, f. pl. tappurat, rohtimet, töpyt; — **-rig**, a. tappurainen.

Blåsa, f. rakko, kupla, nästy; — **-saktig**, a. rakonnäköinen, kuplannäköinen; — **-sartad**, a. rakonlaatuinen, rakollainen; — **-sformig**, a. rakonmuotoinen; — **-sig**, a. rakkoinen, kuplainen.

Blåsa, v. a. o. n. (med munnen) puhalttaa, puhua; (eld) puhalttaa (valkeata), puhaltamalla sytyttää; b. ut, puhalttaa ulos; (släcka) puhalttaa sammaksiin; (sluta att blåsa) heretä (-keän) tuulemasta; (med blåsbälgar) lietsota; (med instrument) soittaa; (om väder o. vind) puhalttaa, tuulla; b. upp, ruveta (-pean) puhaltamaan.

Blåsande, n. puhaltaminen, lietsominen, soittaminen, tuuleminen.

Blåsare, m. puhaltaja.

Blåsbelg, m. palje (-keen), letsin (-imen); **-hjul**, n. paljeratas (-ttaan).

Blåsig, a. tuulinen; **se Blåddrig**; — **sinstrument**, n. puhallussoitin (-ttimen), (flöjt) huulu, pilli; (lur) sarvi, torvi; — **strör**, n. (kon.) juottopilli, puhalluspilli.

Blåsning, f. puhallus.

Blåst, m. tuuli (-en); — **-väder**, n. tuulinen ilma, tuuli-ima.

Blåck, n. lääkki; — **-butelj**, m. lääkiputelli; — **-flaska**, f. lääkipullo; — **-fläck**, m. lääkipilku; — **-horn**, n. lääkitörtö l. -tolppo; — **ig**, a. lääkinen; — **-plump**, m. lääkitippa l. -lääntti.

Blåcka, v. a. lätkä (-kkään).

Blåda, v. a. lehtii, riippiä, karsia; b. skog, harsistaa, harventaa l. karsia metsää; — **nde**, n. — **öning**, f. lehtiminen, riipiminen.

Blåddra, f. (på vatten) pore (-een), vesiherne (-een), kupla; (i glas l. emalj) kupla, rakko; (i huden) näppy, nästy, rakko.

Blåddra, v. a. selailla, käännellä (-nten) lehtiä; — **nde**, n. selailminen, lehtien kääntelevä.

Blåddras, v. d. kuplia, kuplistua, porrehtia.

Blåddrig, a. näppyinen, nästyinen, rakkoinen, poreinen.

Blåda, v. a. soentaa, soaista, heijaista, huikaista; — **nde**, n. soentaminen, heijaiseminen, huikaiseminen; — **nde**, a. heijaiseva, huikaiseva.

Blådhvit, a. heijaisevan-valkea.

Blåndverk, n. ulkokiilto, varjomeno.

Blånga, v. n. muljottaa, vilhua, mulkollia; — **nde**, n. — **ning**, f. muljottaminen, muljotus, silmäin väentelevä.

Blåka, v. n. välkkyä, kiiltää, hohtaa, loistaa; b. fram, vilkkua, välähtää; — **nde**, n. kiiltäminen, kiilto, välkkyä.

Blåkare, m. tiedustelija.

Blåkyr, m. vilkkumajakka l. -valkea.

Blå, m. (*blåt fack*) piirto, valkku; (*blåt med sådan fack*) laukki, piirtopää, läsipää; — **and**, f. haapana; — **gås**, f. kiljuhanhi, kilpihanhi; — **ig**, a. piirtopää, läsipää.

Blåster, m., pl. **blåstrar**, liehtoma; — **uga**, m. sulatus-l. melloitus-uuni; — **verk**, n. sulatus-l. melloituslaitos.

Blåda, v. n. juosta l. vuotaa verta; jag b—er, minusta juoksee l. vuotaa verta; — **nde**, — **dnng**, f. verenjuokseminen, verenvuotaminen, verenvuoto, verenjuoksu; — **a**. (*fig.*); med b—e hjerta, verta vuotavalla l. särjetyllä sydämellä.

Blådig, a. helläsydäminen, herkkäsydäminen, hellämielinen; löyhäpäinen, höperö; — **het**, f. hellä-l. herkkäsydämissyys, hellämielisyys; löyhäpäisyys, höperöisyys.

Blådmint, a. tylaämielinen.

Blåja, f. lapsenriepu (-vun).

Blåt, a. märkä, likeä, veteliä, lienteä; (*fig.*) velttomielinen, pehmeä; — **n**. liko, likovei (-den); vara i b., olla liossa; lägga i b., panna likoon; — **balja**, f. likoallas (-taan) l. -soikko; — **djar**, n. nilviäinen, nilvi-eläin (-imen); — **flak**, m. likokala, livako, lipiäkala; — **kärl**, n. liko-l. liotus-astia; — **mask**, m. nilvimato, nilviäinen; — **munt**, a. (*om hästar*) helläsuinen; — **röta**, f. mätärutto; — **ögd**, a. tihru-l. vesisilmäinen.

Blöta, v. a. liottaa; (*under bar himmel*)

taivastaa; — **nde**, n. liottaminen, liotus; taivastaminen; — **s**, v. p. liota (-koan).

Bo, m. asujan (-men), asukas (-kkaan); stadsbo, kaupunkilainen; Åbo-bo, Turkulainen o. s. v.; — **n**. (*för foglar o. andra djur*) pesä; (*för människor*) asuinsija, asunto, koto, maja; (*lagt.*) pesä; — **v**. n. asua, elää; — **-drägt**, m. kotivarkaus, talonvarkaus; — **ende**, n. asuminen, asunta; — **-fast**, a. talollinen, tilallinen, taloittunut; — **-fasthet**, f. talollisuus, tilallisuus; — **-flyttning**, f. majanmuutto; — **-fällig**, a. häviön-alainen, rappeutunut, rapiolla oleva; — **-fällighet**, f. häviön-alaisuus, rappio, rappaus; — **-hag**, — **-hagsting**, n. huonekalu, talonkalu; — **-lag**, n. yhtiö, yhdyskunta; — **-lagshandel**, m. yhdyskauppa, yhtiökauppa; — **-lagakontrakt**, n. yhtiöliitto l. -kontrakti; — **-lagsman**, m. yhtiömies, yhdysmies; — **-lagsregler**, f. pl. yhtiö-ohjeet; — **-lagsräkning**, f. seura-luvunlaaku; — **-lagsstämma**, f. yhtiökokous; — **-lagsstadgar**, f. pl. yhtiösäännöt; — **-lagssumma**, f. yhtiörahasto; — **-märke**, n. puumerkki, tilamerkki, nimipiirto; — **-pålar**, m. pl. asuinsija; — **-satt**, a. asuva, tiloittunut, asustunut; vara b., asua, olla asuntaa; — **-skap**, n. karja, raavaat, eläimet, elikot; — **-skapsdrift**, n. karjalauma; — **-skapsfoder**, n. karjanrehu, karjanruoka; — **-skapsbjörd**, m. karjalauma; — **-skapsmarknad** m. eläinmarkkinat; — **-skapsajuka**, f. karjatauti, eläintauti, eläinrutto; — **-skapskötsel**, m. karjanhoito; — **-skifte**, n. pesänjako, perunjako; — **-skilnad**, m. pesäero, asuntaero; — **-stad**, m. asunto, asuinpaikka l. -stja; — **-ställe**, n. virkatalo, puustelli; — **-ställsinnehafvare**, m. virkatalollinen, virkatalonhaltija; — **-ställsinsektor**, m. virkataloin-tarkastaja, puustelli-inspektori; — **-ställsordning**, f. virkataloin-asetus; — **-ställsbyggnad**, f. puustellinkateelu l. -syyntä; — **-sätta sig**, v. r. asustua, asettua l. käydä asumaan, tiloittua; — **-sättning**, f. asustaminen, asettautuminen, tiloittuminen; — **-uppteckning**, f. pesänkirjoitus, kalunkirjoitus; — **-uppteckningsinstrument**, n. perukirja, kalukirja; — **-ört**, f. kivakko, peltovilla.

Boa, f. jättilaiskäärme; kaulapuuha.
Bobine, f. bobina, popana, puolarulla.
Bock, m. pukki, kauris (-iin); stå som en målad b., seistä töllöttää l. öllöttää; (*traställning*) hepo, pukki; (*på åkdon*) pukki, kutsinlauta; (*fig.*) erhehtys, vika; — **blad**, n. mäki kieli, mäki kivehka; — **rot**, f. anisruoho, kangaskumina; — **skägg**, n. pukinparta.
Bock, m. (*bugning*) kumarrus.
Bocka sig, v. r. kumartaa, pokkuroida.
Bod, f. aitta, puoti; (*handelsb.*) puoti, kauppapuoti; — **betjent**, m. kauppa-l. puotipalvelija; — **disk**, m. toikkalauta, tiski; — **dräng**, m. puoti-l. kaupparenki; — **gosse**, m. puotipoi-ka; — **handel**, m. puotikauppa; — **hyra**, f. puotihyrry l. -voura; — **kammare**, m. puotikamari; — **kram**, n. kaupparihka; — **pris**, n. puoti-hinta; — **skuld**, f. puotivelka; — **vara**, f. puotittavara, rihkatavara; — **vigt**, f. puotipaino, puotimitta.
Bodmeri, n. bodmeria, merikauppa-l. uekallus-laina, laivalaina; — **bref**, n. bodmeri-l. laivapantikirja.
Boett, m. puetti, kuori (-en).
Bof, m. konna, koira, lurjus, roisto; (*rofsvare*) rosvö; — **aktig**, a. konna-mainen, koiramainen, roistokas (-k-kaan); — **aktighet**, f. konnaisuus, koiramaisuus; — **streck**, n. konna-näkö, koiruus.
Bofink, m. peippo, peiponen.
Bofist, m. tuhniö.
Bog, m. (*på djur*) olkapää, lapa; (*på skepp*) keulalaita; (*fig.*) slä om på annan b., muuttua toiselle kannalle, ruveta (-pean) toiseen ajatukseen l. mieleen; — **a**, v. a. lyöttää olkapäiltä, lapauttaa; — **a sig**, v. r. lyöttää olkapäiltä, lapauttaa; — **ankare**, n. keula-ankkuri; — **blad**, n. lapaluu; — **bruten**, a. lapautunut, olkapäiltä lyötynyt; — **lina**, f. purjenuora; — **ning**, f. lapautuminen, lyötyminen; — **rem**, f. rintavyö, rinnustin (-imen); — **spröt**, n. keularaaka (-raa'an), kokkapuu; — **stykke**, n. lapa, lapakappale (-een).
Bogsera, v. a. hinata (-aan), junnata, puksierata (-aan); — **serfartyg**, n. hinaajalaiva, puksierilaiva; — **ring**, f. hinaus, puksierinki.
Bohvete, n. tattari.
Boj, m. (*sjöt.*) poiju, ankkurinmerkki,

purjehdusmerkki; — **rep**, n. (*sjöt.*) poijuköysi.
Boj, n. (*tyg*) poijkangas, villavaate (-teen).
Bojar, m. pajari, pönäkki.
Bojor, f. pl. kahleet, raudat, siteet.
Bok, f. (*träd*) pyökki; saksantammi (-en); — **träd**, n. pyökkipuu.
Bok, f. (*skrift*) kirja; — **auktion**, f. kirja-avisioni l. -huutokauppa; — **band**, n. kirjanniide (-teen); — **bindare**, m. kirjannitoja l. -sitoja; — **binderi**, n. (*yrket*) kirjannitojan-ammatti; (*konstn.*) kirjannitoja-taito; — (*verkstaden*) kirjannitoja-tehdas (-taan) l. -versta; — **föra**, v. a. panna kirjaan; — **förande**, n. kirjaanpaneminen; — **förare**, m. kirjaanpitäjä, luvunpitäjä; — **föring**, f. kirjanpito, luvunpito; — **förlag**, n. kirjankustantus; — **förläggare**, m. kirjankustantaja; — **handel**, m. kirjakauppa; — **handlare**, m. kirjakauppias (-aan); — **hylla**, f. kirjahylly, kirjalauta; — **hällare**, m. kirjuri; — **hälleri**, n. kirjanpito; — **katalog**, m. kirjaluettelo; — **knäppe**, n. kirjan kansipidin (-timen), kirjanhaka (-a'an); — **kunskap**, f. kirjatieto l. -taito; — **kännare**, m. kirjanantaja, kirjemies; — **känedom**, m. kirjan-tieto; — **lig**, a. kirjallinen; — **läda**, f. kirjapuoti; — **lädspis**, n. kirja-kauppa-hinta; — **lärd**, — **synt**, a. kirjanoppinut, kirjaoppinen; — **lärdom**, m. kirjaoppi; — **mal**, m. kirjako-ki; (*fig.*) kirjainmärehtijä; — **marknad**, m. kirjamarkkinat; — **paket**, n. kirjamytty, kirjaketti; — **perm**, m. kirjankansi (-nen); — **press**, m. kirjanpainin (-imen); — **samlare**, m. kirjainkokoaja, kirjainkerääjä; — **saming**, f. kirjasto; — **skuld**, f. kirjavelka; — **skåp**, n. kirjakaappi; — **slut**, n. tilinpäätös, kirjapäätös; — **språk**, n. kirjakieli; — **staf**, m. puustavi, kirjain (-men); — **stafif**, a. puustavillinen, kirjaimellinen; — **stafifigen**, adv. puustavia l. kirjaimia myöten; (*fig.*) sanasta sanaan, suoraan sanoen; — **stafsafel**, n. puustavivirhe (-een); — **stafsärkning**, f. puustavilasku; — **tryckare**, m. kirjanpainaja; — **tryckarkonst**, f. kirjapainotaido (-teen); — **tryckeri**, n. kirjapaino; — **vett**, n. kirjaoppi; — **vurm**, m. kirjankiihkoinen; — **vän**,

— **läskare**, m. kirjan-ystävä, kirjan-rakastaja.
Boka, v. a. (*malme*) möyhytä (-yän), murentaa, rouhentaa; — **nde**, n. möyhyminen o. s. v.; — **re**, m. murentaja o. s. v.
Boken, a. näivettynyt, mädännyt, persaanut.
Bokhammare, m. särkyvasara, rouhinvasara, väkivasara; — **hjul**, n. rouhinratas (-ttaan); — **hus**, n. rouhinhuone; — **malm**, m. möyhyttävä malmi; — **mjöl**, n. malmijauho; — **ring**, f. *se* Bokande; — **verk**, n. särkymylly, rouhinmylly.
Bokna, v. n. (*om frukt*) näivettyä, persantua, mädätä (-tänen).
Bol, n. kartano, asunto; — **by**, m. pääkyliä, emäkyliä; — **egor**, f. pl. päätilukset, kotipalsta; — **räkning**, f. voutinluku, veron-otto; — **stad**, m. kartanon l. talon asema, kartano; — **stadaskäl**, n. pl. rajamerkit, tiluspyrköt, rajat.
Bolag, *se under Bo*.
Böld, a. *se Böld*.
Böjde, m. *se Böld*.
Boliza, f. (*sjöt.*) purjenuora, jännitysnuora.
Boll, m. palli, polla; slå l. spela b., heittää pallia; — **kastning**, f. pallinheittäjä; — **kastare**, m. pallinheittäjä; — **spel**, n. palliset (*pt.*), pallipeli; — **spelare**, m. pallinheittäjä; — **trå**, n. pallikarttu; — **verk**, n. *se Bälverk*.
Bolna, v. n. polittaa tupruttaa; — **nde** n. tupruttaminen, pölyttäminen; — **re**, m. tupruttaja, pölyttäjä.
Bolmört, f. villikaali, hammasheinä.
Bolster, n. patja, polsteri; — **var**, n. patjanpäällye, polstervaaru.
Bom, m. salpa, pönnä, puomi; (*för Notte*) puomi; sätta b. för, pönnätä (-kkään), salvata (-paan); bakom läs o. b., lukon ja salvan takana.
Bom, adv. sivuitse; skjuta b., ampua sivuitse l. syrjään; (*fig.*) det slog b. för honom, hän ampui syrjään l. honkaan.
Bomb, m. pommi, tulikuula; — **arde**ra, v. a. pommittaa, ampua pommeilla; — **arderaade**, o. — **ardering**, f. pommitus; — **fri**, a. pommin pystymätön l. kestävä; — **kanon**, m. pommitusmakuuna.
Bombasin, m. pumasini.

Bombastik, a. pöyhkeä.
Bomma, v. a. pönnätä, salvata (-paan), puomittaa; (*skjuta bom*) ampua syrjään l. sivuitse.
Bomolja, f. puuöljy.
Bomull, f. pumpuli, puuvilla; af b., pumpulinen, puuvillainen; — **sband**, n. pumpulinsauha; — **sfabrik**, n. pumpulitehdas (-taan); — **sfabrikant**, m. pumpulitehdastellija; — **sfabrikat**, n. pumpuliteos; — **sgara**, n. pumpulilanka; — **slärft**, n. pumpulinkehruäjä; — **splanta**, f. pumpulikaavi; — **splantage**, n. pumpulin-kasvatustmaa; — **sspinneri**, n. pumpulin-kehruhuone; — **sspinneriska**, f. pumpulinkehruäjä; — **sträd**, n. pumpulipuu, villapuu; — **styg**, n. pumpulivaate (-tteen), pumpulikangas (-kaan).
Bona, v. a. (*träd*) vahata (-aan), va hoittaa.
Bonad, m. puku; hufvud-b., päähine, päälaitos.
Bonde, m. talonpoika, talokas (-kkaan); — **stånd**, n. talonpojan-sääty, talonpoikais-sääty; — **aktig**, a. talonpoikainen; — **aktighet**, f. talonpoikaisuus; — **blyg**, o. tyhmän-ujjo; — **blyghet**, f. liika ujous, hölmöys; — **by**, m. maakylä; — **böna**, f. härkä, ihmis-papu; — **drägt**, m. talonpoikais-puku; — **dräng**, m. talonpojan-renki; — **flicka**, f. talonpojan-tyttö; — **folk**, n. talonpojat (*pl.*), talonpoikainen l. talonpoikaikansa, rahvas (-aan); — **gosse**, m. talonpojan-poika; — **gård**, m. talonpojan-talo; — **hemman**, n. talonpojan-tila l. -talo; — **hustru**, f. talonpojan-vaimo; — **högfärd**, f. tyhmä l. talonpojan yipeys; — **kaplan**, m. maakappalainen; — **kläder**, m. pl. talonpojan-vaatteet; — **kojs**, f. talonpoikaismökki; — **land**, n. syrjäkyliä, maakylät; — **pinare**, — **plågar**, m. talonpojan-rasittaja; — **prest**, m. maapappi; — **präl**, n. talonpojan-koreus l. -prameus; — **sk**, a. *se* Bondaktig; — **ska**, f. talonpojan-kieli, maakieli; — **vis**, adv. pã b., talonpoikaikaisella tavalla; — **visa**, f. talonpojan-laulu.
Boning, f. asunto, asuma; — **shus**, n. asuinhuone l. -huoneus, asumahuone; — **sork**, — **splats**, m. asuin-l. asutopaikka; — **srum**, n. asuinhuone l. -suoja.
Bonne, f. bonni, kasvattajatar, hoitajatar.

Borax, m. puraksi.

Bord, n. pöytä; (*på skepp*) kansi (-nnen), (*sidbord*) laita; stiga l. gå om b., nousta l. astua laivaan; vara om b., olla laivassa; kasta öfver b., heittää laivalta; — **färdig**, a. (*sjöt.*) valmielaitainen; — **lägga**, v. a. (*sjöt.*) laidoittaa; (*lägga på bordet*) panna l. jättää pöydälle; — **läggning**, f. laidoitus, laiteet; pöydälle-pano l. -jättö; — **sbön**, f. pöytärukous, ruokaluvut; — **sdak**, m. pöytäliina l. -vaate; — **sifot**, m. pöydänjalja; — **sklocka**, f. pöytäkello; — **sknif**, m. pöytäveitsi; — **skärl**, n. pöytä-astia, ruoka-astia; — **slåda**, f. pöytälaatikko; — **ssalt**, n. pöytäsuola; — **ssamtal**, n. ruokapuhe; — **sgäst**, m. ateria l. ruokavieras (-aan); — **ssilfver**, n. pöytähopeat; — **skamrat**, m. pöytä l. ruokakumppani; — **skant**, m. pöydänreuna, pöydän syrjä; — **sskifva**, f. pöytäpuolisko; — **ssudsare**, m. pöytäkello; — **surtout**, f. pöytäsurtauutti; **ssällskap**, n. pöytäseura, pöytäkunta, ruokaseura; — **sända**, f. pöydänpää; — **svin**, n. pöytäviini, ruokaviini.

Boren, a. syntynyt.

Borg, m. linna, linnoitus, pori; (*fig.*) turva, linna; — **gård**, m. linnanpiha; — **mästare**, m. porimestari; justitie-b., oikeus-porimestari; politie-b., kunnallis-porimestari; — **mästartjenst**, f. porimestarin-virka.

Borga, v. a. lainata (-aan), ottaa velaksi; (*ut*) lainata ulos, antaa velaksi; (*gå i borgen*) taata (-kaan), vastata (-aan); — **nde**, n. velaksi ottaminen l. otto; velaksi antaminen l. anto, takaaminen, takaus.

Borgen, f. takaus, takuu; gå i b. för ngn, taata (-kaan) l. mennä takauksen jkun edestä; — **esförbindelse**, f. takauksitonnus, takaus; — **enär**, m. velkoja, lainan-antaja; — **esskrift**, m. takauskirja; — **esman**, m. takausmies, takuumies, takaaja.

Borgare, m. porvari; — **aktig**, a. porvarilainen, porvarimainen; — **bref**, n. porvarikirja; — **ed**, m. porvarinvala; — **hus**, n. porvarinperhe (-een); **klass**, m. porvarinluokka; — **rätt**, m. porvarinoikeus, porvaruus; — **stånd**, n. porvarissääty; — **vis**, adv.; på b., porvarin tavalla l. tapaan.

Borgerlig, a. porvarillinen, porvarin.

Borgerskap, n. porvaristo; — **rsman**, m. porvarismies.

Bornera, v. n. kuohua, poreilla.

Borr, m. pura, kaira, vintilä, sukari; (*nafvare*) näveri; (*brännb.*) ora, polttinora; (*huggb.*) purasin (-imen); (*stemb.*) pura; — **bänk**, m. purastuoli l. -penkki; — **hål**, n. puranreikä, kairanreikä; — **jern**, n. purasin, kairaranta; — **mjöl**, n. kairanpuru; — **verk**, n. puranalaitos.

Borra, v. a. purata, purastaa, kaivaa reikää, nävertää; — **nde**, n. reiänkaivaminen l. puraaminen, nävertäminen, purastaminen; — **re**, m. reiänkaivaja, nävertäjä, purastaja, puraja.

Borst, m. harjas (-ksen); (*på ax*) oas (okaan), suka, siikanen, vihne; — **aktig**, — **lik**, a. harjaksen tapainen l. muotoinen, sukamainen; — **bindare**, m. harjantekijä, harjannitoja; — **bärande**, a. sukainen, sukasiinen; — **ig**, a. sukainen, harjaksinen; — **gräs**, n. ukonparta, harjaheinä; — **tistel**, m. aro-ohdake (-kkeen), harjaheinä; — **tätel**, m. ahdelauha, kasteheinä.

Borsta, v. a. harjata, sukia; — **sig**, v. r. (*om djur*) nostaa harjaa siiroon; (*fig.*) pyyhistelä, röhennellä (-telen).

Borste, m. harja, suka.

Bort, adv. pois, poikkeen; långt b., kauvas; längre b., kauvemmaksi; längt b., kauvimaksi; — **a**, adv. poissa, poikeessa; der b., tuolla; långt b., kaukana; längre h., kauvempana; längt b., kauvimpana; — **ackordera**, v. a. luvata l. tilata toiselle l. muualle, sopia toisen kanssa (jstakin); — **arrendera**, v. a. vourata pois l. muulle; — **auktionera**, v. a. myydä huutokaupalla l. huutokaupassa; — **avaro**, m. poissa-olo; under ngn b., jonkun poissa olleessa; — **bjuda**, v. a. kutsua l. kiskeä muualle l. munanne l. pois, kutsua vieraaksi; — **blanda**, v. a. sekoittaa, hämmentää, häiritä (-tsen); b—äs, v. p. sekautua, löpertyä, hämmentyä; — **blåsa**, v. a. puhaltua l. viedä pois; b—s, puhaltua, (*fig.*) haihtua; — **byta**, v. a. vaihtaa, vaihtaa pois; b—as, vaihtua pois;; — **domna**, v. n. rauveta (-kenen), hervota; — **drifva**, v. a. ajaa pois, karkoittaa, polstaa; — **dunsta**, v. n. höyrähtää, höyryä (-yän) pois, haihtua; — **dunstning**, f. haih-

tuminen, poishöyryminen; — **-dö**, v. n. kuolehtua, kuolla, surkastua; to-nerna dö bort, sävelet painuvat l. raukenevat; — **-döende**, n. kuoleminen, kuolehtuminen, surkastuminen; — **-eter**, prep. pitkin, myöten; — **-erst**, (*ysterst*) a. perimmäinen, takimmainen; — **-falla**, v. n. pudota (-toan) pois, (*borlemmas*) jäädä pois; — **-flyga**, v. n. lentää pois l. matkaansa; — **-flyta**, v. n. vuotaa l. juosta pois; — **-flytta**, v. a. o. n. muuttaa pois, muuttaa, muuttaa majaa; — **-flytning**, f. muuttaminen, poismuutto, majanmuutto; — **-frysa**, v. n. paleltua; — **-fräta**, v. a. syövyttää; b— as, v. p. syöpyä; — **-fuska**, v. a. siepata, uunata; (*borstakämma*) pilata, hutiloida; — **-färd**, m. poislähtö, poismeno; — **-föra**, v. a. viedä pois, viedä; — **-gifva**, v. a. antaa pois; — **-glömma**, v. a. unohtua; — **-gå**, v. n. lähteä, mennä pois; (*fig.*) lähteä, kuolla; — **-gång**, f. lähtö, poismeno; (*död*) kuolo, lähtö; — **-gängen**, a. vainaja, poismennyt; — **-hjälpa**, v. a. auttaa l. saada pois, poistaa; — **-hyra**, v. a. vourata, vourata pois l. toiselle; — **-ifran**, maikka, asti, päästä; ända b. Amerika, aina Amerikasta asti; flere mil b., monen peniknlman päästä; långt b., kaukaa, etäältä; — **-jaga**, v. a. ajaa pois, karkoittaa, häittää; — **-jagande**, n. poissajaminen, karkoittaminen, häittäminen, poissajo, karkoitus; — **-kalla**, v. n. kutsua l. kääntää pois; — **-kasta**, v. a. heittää l. viskata pois l. maahan; (*fig.*) hukata, menettää; — **-komma**, v. n. tulla pois, kadota (-toan), hävitä (-iän); — **-kommen**, a. (*fig.*) sekautunut, hämmennyntyt; — **-komst**, m. poistulo, katoaminen; — **-krängla**, v. a. hämmentää, sekoittaa; — **-lomma**, v. a. antaa pois; jättää l. heittää l. sulkea pois; — **-löfva**, v. a. luvata (-paan) pois; — **-lotta**, v. a. pelata pois arpajaisissa; — **-läna**, v. a. lainata pois, antaa lainaksi; — **-lägga**, v. a. panna pois; — **-om**, adv. o. prep. takana, taakse, toisella puolella; — **-resa**, v. n. lähteä l. matkata (-aan) l. matkustaa pois; — **-resa**, f. poislähtö l. -matka, lähtömatka; — **-rycka**, v. a. temmata (-paan) l. temmasta (-pasen) l. kaapata (-ppaan) pois; — **-rymma**, v. n.

karata (-kaan) pois; — **-röda**, v. a. raivata pois l. tieltä; — **-skaffa**, v. a. viedä l. saattaa pois, poistaa; — **-skjuta**, v. a. lykätä pois l. syrjäyttää; ampua tyhjiin; — **-skymma**, v. a. kaihtaa, peittää, estää näkymästä l. näkemästä; — **-skämma**, v. a. pilata, haaskata; (*fig.*) pahentaa, kehnottaa, pilata; — **-skära**, v. a. leikata pois; — **-slå**, v. a. lyödä l. kaataa pois; (*på auktion*) lyödä julle; — **-slösa**, v. a. tuhata pois, menettää, hävittää; — **-smälta**, v. n. sulaa pois; v. a. sulattaa (pois); — **-spola**, v. a. (*sjöt.*) valahuttaa pois; loiskakuttaa pois; — **-sälja**, v. a. myydä pois; — **-taga**, v. a. ottaa pois; — **-tappa**, v. a. kadottaa, hävittää; — **-torka**, v. n. kuitua, kuivettua; v. a. pyyhkiä pois; — **-tvina**, v. n. riutua, kuihtua, surkastua; — **-visa**, v. n. käskää pois; — **-vända**, v. a. kääntää pois; — **-ät**, adv. o. prep. päin, kohden, puoleen; (*ungefär*) paikoilla, noin; så b., niillä paikoin; en tid b., jonkun aikaa e-teenpäin, joksikin aikaa.

Boss, n, pehku, haiske, pahnat.

Bossa, v. a. (*under boskapen*) pehnittaa, pahnottaa.

Bot, m. lääkitys, paranne (-nteen); (*i kyrkl. afseende*) parannus, katumus; (*lagt.*) sako; — **-emedel**, n. lääke, lääkitys, paranne (-teen); — **-färdig**, a. katuva, katuvainen; — **-färdighet**, f. katuvaisuus; — **-görare**, m. — **-görrerska**, f. katumuksentekijä, katuja; — **-predikan**, f. katumussaarna; — **-psalm**, m. katumusviiri (-rren); — **-öfning**, f. katumuksen l. parannuksen teko l. harjoitus.

Bota, v. a. lääkittää (-tsen), parantaa; (*fig.*) kostaa, antaa; — **-nde**, n. lääkittäminen, parantaminen.

Botanik, f. botaniikka, kasvioppi.

Botaniker, m. botanikus, kasvintutkija, kasvintietäjä.

Botanisera, v. n. botanistella, kerätä ja tutkia kasvia.

Botanisk, a. botanillinen, kasviopillinen.

Botanist, m. botanisti, kasvinkerääjä,

Botten, n. pohja, perä, perukka; (*i ugn*) (nuunin) arina; på nedersta b., alikerrassa; i b., adv. perinpohjin, perinjuurin; — **-beklädning**, f. pohjaus, pohjitus; — **-deg**, m. juuritaikina; — **-dy**, m. pohjamutta l. -mura; — **-hvarf**, n. pohjakerros; — **-lag**, n. pohjakerta,

alikerros; — rik, a. upperikas, pohjattoman rikas; — syra, f. pohjamärkyys; — väning, f. alakerta; — yta, f. alapinta; — ärlig, a. tuiki l. ratki rehellinen.

Bottfor, m. päälysaapas, potvoori.

Bottin, m. potiini, puolisaapas,

Bottna, v. n. pohjautua, pohjata, päästä pohjaan; — v. a. täyttää, kyllästyttää; (skom.) pohjata, pohjittaa.

Boudoir, m. naiskammio l. kamari.

Boulevard, m. bulevardi, kävelypuisto, lehtokatu.

Box, n. (sjöt.) poksi, astia; (mek.) puukin.

Boxas, v. d. nyrkistellä, olla nyrkkisillä, rusikoita.

Boxning, f. nyrkkiset (pl.), nyrkki-ottelu.

Bra, a. kelpo, oiva, hyvä, kunnon; b. karl, kelpo l. kunnon mies; — adv. (framför adjektiva) hyvin, oikein; (framför verba) hyvästi, hyvin.

Brackor, f. pl. housut.

Bragd, m. urotyö, teko; (fiskb.) pyydys.

Brak, n. ryske, räike, kalake, jyske.

Braka, v. n. jyskää, ryskää, rattata, roiskaa; b. i tu, sänder, rätkähtää halki, rikki; b. ned, rutkahtaa l. rymähtää alas l. maahan.

Brakfågel, m. kurvi, kouru.

Brakved, m. paatsama, paastain.

Bramrå, f. (sjöt.) pramraaka; — segel, n. (sjöt.) prampurje; — stång, f. (sjöt.) pramtanko; — vant, f. (sjöt.) pramvanti.

Branche, f. haara, laji.

Brand, m. palo, tulipalo, tuli (-en); (kolnadi trädstycke) kekäle; (på sad) noki, polte; (sjukd.) vihat (pl.); sticka l. sätta i b., syyttää tuleen, pistää tuleen; — anstalter, m. pl. palokalut l. laitokset; — ax, n. nokitähkä, tuhkapää; — fri, a. tulenottamaton; tulenkestävä; — fux, m. mustanruskea l. -rautias (hevonon); — försakra, v. a. palovakuttaa; — försäkring, f. palovakuutus; — försäkringsbolag, n. palovakuutus-yhtiö; — gata, f. palokatu, -kuja, uikki; — gul, a. ruseva, rusahtava, rusokeltainen; — hake, m. palokoukku, palovanko; — jern, n. hillikoukku; (för ljustring) parila, tulaakoura; — korn, n. tuhka-, nokijyvä; — korps, m. palonsammutuskunta, palokunta; — mask, m. tuhkamato; — mur, m. palo l. tulimuuri; — mästars, m. palomestari; — ordning, f. palo-asetus; —

— os, n. käry; — pil, m. tulinuoli; — redskap, m. palokalut (pl.), palonsammutus-kalut (pl.); — räf, m. punakettu; — segel, n. palohursti l. -purje; — signal, m. palomerkki; — skada, f. palovahinko; — skadad, a. tulirikkinen, palonkärsinyt; — skatt, m. palovero, pakkovero; — skatta, v. a. paloveroitaa, pakkoveroitaa; — skepp, n. polttolaiva; — skott, n. palolaukaus; — spruta, f. paloruisku; — staka, m. hiilihanke, koriko, pranstaka; — stega, m. palotikkaat l. -tikapuut (pl.); — stif-tare, m. tulenpanija; — stod, m. paloapu, paloraha; — stodsbolag, n. paloapu-yhtiö; — ställe, n. palopaikka, tulipalon-paikka; — syn, f. palokatselmus; — torn, n. palotorni, vahtitorni; — vakt, m. palovartija; — ämbar, n. palosanko.

Brankard, m. aisa, lankaani.

Brant, ja. jyrkkä; — m. jyrkänne (-nteen), rinne (-nteen), törmä; (invid om ö) äyräs (-ään), törmä, parras (-rtaan).

Brasa, f. valkea, roihu, tulennos, reimakka.

Braska, v. n. röyhkällä, pöyhkeillä; (om väderlekken) pakastaa.

Brass, m. (sjöt.) ahdin (-timen), kääntönuora.

Brassa, v. a. (sjöt.) kääntää purjetta; — ning, f. purjeenkäännös.

Bravo! int. oikein! reimasti! bravo!

Bravur, f. uljaus, reippaus.

Braxen, m. lahna; — gräs, n. lahna-ruoho, vita; — pank, f. lisa, lahnanpartti.

Bred, a. leveä; göra b., leventää; blifva b., levetä (-enen), leventyä; en tum b., tuumas leveä, tuuman levyinen; — axlad, a. hartiakas, harteava; — bent, a. hajasäärinen, hajasääri; adv. hajalla säärin, hajoin säärin; — bladig, a. leveälehtinen; — bröstad, a. rintava, leveärintainen; — fotad, a. leveäjalkainen; — korn, n. kaksitahkolinen l. kaksisärmäinen ohra; — näsig, a. leveänenäinen, lättänenäinen; — randig, a. leveävii-ruinen, leveäjuovainen l. -raitainen; — sida, f. lappea, lape, kylki (-jen), kuve (-peen); — så, v. a. kylvää hajalle; — sådd, f. hajakylvö, hajallekylväminen.

Breda, v. a. levittää, levitellä; — sig, v. r. levitä (-iän), levetä (-nen).

Bredbarhet, f. laajentuvaisuus.

Bredvid, adv. o. prep. rinnalla, vieressä; rinnalle, viereen; b. hvarandra, vierekkäin, rinnattain.

Bref, n. kirje (-een); — **-bok**, m. kirjekirja; — **-bårare**, m. kirjeenkantaja l. -kuljettaja l. -saattaja; — **-dufva**, f. kirjeyhkyksen; — **-form**, m. kirjeenmuoto l. -tapa; — **-gömma**, f. kirjekkö; — **-kuvert**, n. kirjepäällys, kuvertti; — **-låda**, f. kirjelijäpöytä (-ppaan), kirjelaitikko; — **-papper**, n. kirjepaperi; — **-porto**, n. postiraha, kirjeraha; — **-post**, m. kirjeposti; — **-press**, m. kirjepinne (-nteen); — **-skrifvare**, m. kirjeenkirjoittaja; — **-stil**, m. kirjeellinen kirjoitustapa; — **-ställare**, m. kirjekaaivio; kirjejalja l. -teine; — **-vexla**, v. n. vuorokirjeillä vaihtaa kirjeitä, kirjoittaa toisilensa; — **-vexling**, f. kirjevaihto; — **-väska**, f. kirjelankku.

Brech, m. (muurin l. vallin) rikko; skjuta b., rikko-ampua.

Bricka, f. tarjain, asetin (-ttimen); (i spel) kapu, napu; (märke) laatta, lootu; (på rock) rintaplelli, rinnus.

Brigad, m. prikaatti.

Brigantiu, m. priikantti, sotapriki.

Brigg, m. (fartyg) priki.

Brigittinerorden, m. Brigittan luostarikunta.

Briļant, a. loistava, loistoisa, uljas, komea; subst. priliantti, hohtokivi.

Briļjera, v. n. heloitella, loisteilla, pöyhkeillä.

Brillor, f. pl. nenälasit.

Bringa, f. rinta; (kott.) rinnuke (-kkeen).

Bringa, v. a. (föra, hemta) saattaa, tuoda; (medföra) tuoda, tuottaa, saattaa aikaan; (fördatta i ett annat tillstånd) saattaa, panna, tehdä; (förmå) saattaa, saada, panna.

Brink, m. ahde (-teen), törmä, rinne (-nteen).

Brinna, v. n. palaa, hehkua, leimuta (-nan); — **-nde**, a. palava, hehkua, tulinen; — n. palaminen; jag b—ner af begär, mieleni hehkuu l. palaa; b—nde törst, hunger, kova l. ankara jano, näik; under b—nde krig, sodan leimutessa.

Bris, m. viuhka, leyhkö.

Brisk, m. solki (-jen), riiski.

Brist, m. (saknad) puute (-tteen), puutos, vajaa, vajuus; b. på penningar, rahan puute; lida b. på ngt, puut-

tua jtkin, olla vajaa jtkin l. jtkin vaila l. jnkin puutteessa; b. i kassan, kaasan vajuus; (fel) vika, virhe.

Brista, v. n. (gå af) katketa (-ean), taittua; (gå i tu) revetä (-peän), haljeta (-kean); (b. i sinnen) ratketa (-ean); (b. sönder) murtua, särkyä; (fattas) puuttua, olla vajaalla l. vaila; (fela) rikkoa; brister i betalning, jättää maksamatta; hjertat b—er, sydän pakahtuu; — **-nde**, a. o. part. puuttuva; — **-fällig**, a. puuttuvainen, vajaa, vaillinainen, vajanainen, puutteenalainen; — **-fällighet**, f. puuttuvaisuus, puutteenalaisuus, vaillinaisuus, vajuus.

Brits, m. laveri, ritai.

Bro, m. silta; — **-byggnad**, f. siltarakennus, sillanteko; — **-bänk**, m. laiturii; — **-fogde**, m. siltavoutii; — **-fäste**, n. sillankorva; — **-hufvud**, n. sillanpää; (krigt.) sillanvarustus; — **-hvalf**, n. sillankaari; — **-kista**, f. sillanarkku; — **-lägg**, v. a. silloittaa, rakentaa siltaa; — **-läggare**, m. sillantekijä; — **-pelare**, m. siltapattas (-aan); — **-penningar**, m. pl. siltaraha; — **-skans**, m. siltavarustus, siltalinnake (-kkeen).

Broche, m. brossi, nastio, korluke (-kkeen).

Brochyr, m. brochyri, arkkikirja, lentokirja.

Brodd, m. (på hästskor) jäänaula, hokki; (växtens embryo) ide (-teen); (på åkern) oras (-aan); skjuta l. taga b., orastua, orastaa, tulla oraalle; vara i b., olla oraalla; — a, v. a. nau-loittaa, hokittaa; — **-mask**, m. oras-mato.

Broder, m. veli (-jen), veikko; en af bröderna, veljes (-ksen); de äro bröder, he ovat veljekset; — **-barn**, n. veljenlapsi; — **-hat**, n. velivaino; — **-lig**, a. veljellinen, veikkoainen; — **-lighet**, f. veljellisyys, veikkoisuus; **-ligen**, — **-ligt**, adv. veljellisesti; — **-mördare**, m. veljensurmaaja l. -murhaaja; — **-skap**, n. veljeys, veikkoisuus; — **-skärlek**, f. veljen rakkaus.

Brodera, v. a. viirustella, nästättä, korko-ommella (-pelen), korkoneuloa, kirjata (-aan); — **-eri**, n. viirustelma, nästitys, korko-ompelus, kirjaus.

Brok, m. (sjöt.) pruki.

Brokad, m. prokaatti, kultakirja-vaate (-tteen).

Brokig, a. kirjava, kallava; — **het**, f. kirjavuus.
Brom, n. (*kem.*) bromi.
Broms, m. paarma.
Broms, m. (*mek.*) promssi, jarru, tauotin.
Bromsa, v. a. promssata, tauottaa, jarruttaa.
Bromsare, m. promssari, tauottaja.
Bronkier, pf. bronkkilot, henkitorvenhaarat.
Brons, m. pronssi, valovaasi; — **arbete**, n. pronssiteos, pronssikalu; — **arbetare**, m. pronssiaseppä; — **era**, v. a. pronssita (-teen); — **medalj**, m. m. pronssimetalji.
Bror, m. *se* Broderi; — **sbarn**, n. veljenlapsi; pl. veljestenlapset, serkukset; — **sdotter**, f. veljentytär (-ttären); — **sskäl**, m. veljenmalja, sinunmalja; — **slott**, m. veljen-osa; (*fig.*) paras osa; — **sson**, m. veljenpoika, nepas.
Brosk, n. rusto, rousku; — **aktig**, a. rustonkaltainen, rustomainen; — **artad**, a. rustonlainen, rustontapainen.
Brott, n. murto, murre (-teen), taitos, taite (-tteen); (*stemb.*) louhos; (*moraliskt*) rikos; — **mål**, n. rikosasia; — **målsdomstol**, m. rikosasiain-oikeus; — **målslag**, m. rikoslaki; — **målsprocess**, m. rikosasiallinen lainkäynti; — **målsstatistik**, f. rikostilasto; — **sjö**, m. tyrskyaalto, tyreky; — **slig**, a. rikoksellinen, syyn- l. rikoksen-alaluen; — **sling**, m. pahantekijä; — **yta**, f. murto, taitos, murron l. taitteen jälki, lohkiain.
Brottas, v. d. painia, heittää painia, olla painisilla.
Brottning, f. painiminen, paininheitto.
Brud, f. morsian (-men); — **folk**, n. morsiuspari l. -väki; — **fråma**, f. kaaso, saajas (-aan); — **följe**, n. nuodekana, johtoväki; — **gum**, m. sulhainen, sulho, ylkä; — **gåfva**, f. morsiuslahja; — **klädning**, f. morsius- l. vihkihame; — **krans**, m. — **krona**, f. morsiusseppäle, morsiuskruunu; — **par**, n. morsiuspari; — **skara**, f. johtokansa l. -väki, hääväki; — **skatt**, m. myötäjäläet; — **skrift**, m. hääruno, morsiusruno; — **skänk**, m. häännin (-timen); — **slöja**, f. vihkilinnikko; — **stol**, m. vihkituoli; — **sven**, m. nuodemies, rytkä; — **sång**, m. morsiusvuode (-teen); — **tärna**, f. mor-

siuspiika, piikakaaso, nuodeneiti, saajas; — **vigsel**, m. aviovihkiminen.
Bruk, n. käyttö, pito, nautinto; (*af jord*) viljelys, ruokko; (*vana, sed*) tapa, käyttö.
Bruka, v. a. käyttää, pitää, nauttia, viljellä; — v. n. olla tapa l. tapana (julkun l. jkulla), ruukata; — **nde**, n. käyttäminen, pitäminen, viljeleminen.
Brukbar, a. käytöllinen, käytettävä, välttävä. kelvollinen; — **het**, f. käytöllisyys, kelvollisuus.
Bruklig, a. tavallinen; vara b—gt, olla tavallista l. tapa.
Brukning, f. käyttö, pito, nautinto, muokkaus, viljelys; — **ssätt**, n. viljelystapa.
Bruk, (*fabrik*) n. ruukki, pajasto, tehdas (-taan); (*murbruk*) ruukki, laasti; — **sanläggning**, f. ruukkilaitos; — **sarbetare**, m. ruukin-työmies, ruukkimies; — **sdrift**, m. pajaston- l. ruukin-pito; — **segare**, m. ruukin-isäntä l. -omistaja; — **segendom**, m. ruukkitila; — **shandtering**, f. ruukintyö l. -keino; — **sikare**, m. ruukinpitäjä; — **spatron**, n. ruukin-isäntä l. -patruuna; — **spredikant**, — **prest**, m. ruukinsaarnaaja l. -pappi; — **srörelse**, f. ruukkiliike (-kkeen), ruukkielanto.
Brumma, v. n. möristä, muriata, jorista; marrittaa, yrrätä; — **nde**, n. mörinä, murina, jorina; marritus, yrrähdys.
Brun, a. ruskea, ruuni; blifva b., ruskettua; göra b., rusketuttaa; — **aktig**, a. ruuniläntä, rusottava; — **ett**, a. ruskeatukkainen, ruskeasilmäinen, ruskeaverinen; — **fläckig**, — **prickig**, a. ruskeantäplikkä, ruskeapilkkuinen; — **grå**, a. ruskeanharmaa; — **gul**, a. ruskeankeltainen; — **hå**, n. ruskehelnät, ruskeat heinät, — **kol**, ruska-, tumpurahiili; — **kål**, m. ruskokaaali; — **lett**, a. ruskeaverinen; — **ockra**, f. punamulta; — **randig**, a. ruskeajuovainen l. -raitainen; — **schäckig**, a. ruskeankallava; — **ögd**, a. ruskeasilmäinen.
Brunn, m. kalvo; dricka b., juoda terveysvettä; — **sdrickning**, f. runnin- l. terveydenjuonti; — **sgäst**, m. runninjuoja; — **shink**, m. kalvokiula, kalvokippa; — **shjul**, n. kalvoratas (-ttaan); — **shus**, n. runnihuone, kalvola; — **sintendent**, m. kalvopäällikkö; — **skur**, m. runninjuonti-parannus l. -käyttö; — **slock**, n. kal-

- vonkansi (-nnen), — -ssvängel, m. kaivonvipu; — -stimra, f. kaivonpuutos; — -svatten, n. kaivovesi; — -sämbar, n. kaivoämpäri.
- Brast**, m. kiima, kärvä, rökä; — ig, a. kiimainen, karjas (-aan), rökäinen, kärväs (-pään); vara b., karjastaa, kiimata, rökäistää, olla kiimoillansa l. juoksuillaansa; — -tid, m. kiiman aika.
- Brante**, m. ruuna.
- Bras**, n. kohina, kohu, humina, humu; — -hane, m. suokukko, tokkimus; — -hufvud, n. rajupää, huima, hulmapää.
- Brasa**, v. n. kohista, humista.
- Brasten**, a. (om ägon) lakastunut; se **Brista**.
- Bratal**, a. törkeä, hävytön; — itet, f. törkeysä.
- Bruten**, a.; b—et tak, taitekatto; b. röst, sortunut ääni; tala b—et, murtaa (kieltä); köpet är b—tet, kauppa on rikki l. rikottu; se **Bryta**.
- Brutto**, a. brutto, ylipäinen; — n. myömhinta; b. vigt, täysi paino; b. inkomst, täysi l. ylipäinen tulo.
- Bry**, v. a.; b. sitt hufvud med ngt, ajatella jtkin päänsä puhki, vaivata päättänsä jllakin; b. en för ngt, saattaa hämille, naurella, ivailta jkuta jtkin; b. sig om ngt, huolla, pitää lukua (jstkin).
- Brydd**, a. hämmästynyt; blifva b., tulla hämille.
- Bryderi**, n. epä tieto, epäennoisuus, puola, hämi; jag är i stort b., minna kovasti l. suuresti arveluttaa.
- Brydsam**, a. arveluttava, ajatteluttava, arveluksen-alainen; — het, f. arveluttavuus, arveluksen-alaisuus.
- Brygd**, m. pano, panos (oluen, viinan), ryki.
- Brygg**, n. panenta, ryki, panos; — -hus, n. juomakeittiö, panokota; — -kar, n. juomapano-sammio, panosammio; — -kittel, m. — -panna, f. juomanpanokattila l. -pata, panokattila.
- Brygga**, v. a. panna l. keittää (juomaa).
- Brygga**, f. silta, laitur.
- Bryggning**, f. juomanpano, juomankeitto.
- Bryggare**, m. juomanpanija, juomankeitäjä, juomatehtaan-isäntä l. -haltija.
- Bryggeri**, n. juomanpanenta; juomatehdas.
- Brylling**, f. serkkupuoli, nepäinen.
- Bryn**, n. (vatten-) pinta, kalvo; (skog-) laita, rinta, poski (-en).
- Bryna**, v. a. paahtaa, kivröntää; (egg-jern) hioa, teroittaa, kiritää.
- Brynja**, f. sopa, rantapalta.
- Brynsten**, m. siera, kovasin, harsti; (med vaf) takko.
- Bryta**, v. a. murtaa, taittaa, katkaista, särkeä, rikkoa, rutaista, louhia; (vita) taittaa; (om strålar) murtaa, taittaa; (om sadel o. s. v.) lyöttää; (fig.) rikkoa, rikkoa jtkin vastaan; (hejda) lannistaa, masentaa; b. åker, raivata peltoa; — v. n. (i uttalat) murtaa, songertaa, sokertaa; — sig, v. r. — sig, v. p. murtaa, taittua, lohjeta (-kean), sortua; — rde, n. — tning, f. murtaminen, murto, taite (-teen), rikko; (ovänskap) riita; — tningspunkt, m. (fys.) taivekohta, murtopiste; — tningsvinkel, m. (fys.) murtokulma; — -sår, n. lyöttämä.
- Bråk**, n. kohju, tyrä, suolimulku; — -band, n. tyrkyö, tyränside (-teen).
- Bråd**, a. kiire, kiiru, hätäinen, pikainen, rutto; äkillinen, äkki; (om mögenhet) aikainen; — -djup, a. äkkisyvä, äkkijyrkkä; — subet. n. jyrkkäys, syvyys; — -mogen, a. aikaisin kypsynyt, aikainen, äkkikypsi, arso; — -mogenhet, f. aikainen kypsytminen, arsous; — -skilnad, f. (lagt.) äkkipikaisuus, äkkipäisyys; — -stupa, f. äkkijyrkänne (-nteen); — -störta, v. a. syöstä (-ksen), survaista; tehdä äkiltä (jtkin), hätäillä; — -störtad, a. äkillinen; — -ärter, f. pl. aikaiset l. arsoherneet; — -död, m. äkkikuolema, äkillinen kuolema, surma.
- Brådska**, f. kiire, kiiru, hätä, hoppu.
- Brådska**, v. n. kiirehtiä, hätäillä; (b. på) kiiruhtaa; — rde, a. kiireellinen; hätäinen, malttamaton.
- Brådt**, adv. äkillisesti, pikaisesti.
- Bråk**, n. puuha, vaiva; (i råkning) murtoluku, murto.
- Bråka**, f. loukku.
- Bråka**, v. a. (lin) loukuttaa; b. sönder, ruhtoa, ruhjoa, rutistaa; (fig.) reuttoa, puuhata; b. sitt hufvud, vaivata päättäneä; b. sig förderfvad, runnella (-telen) l. katkaista (-gen) itsensä; b. svenska, solkata l. songertaa ruotisia; — kning, f. loukuttaminen, loukutus.
- Brånad**, m. kiima, himo, haureus.
- Brås**, v. d. (på ngn) tulla l. olla (jkuhun), olla jkun tapainen.
- Bråte**, m. sorros, murros; roukkio, rio, läjä.

Bråtyxa, f. kalso.

Bräck, n. halkeama, haljennainen.

Bräcka, f. särje (-keen), haljennainen, halkeama; (*verktyg*) murrin (-timen), särjin (-kimen).

Bräcka, v. a. särkeä, rikkoa; (*steka*) kärventää, käristää, käryttää.

Bräcklig, a. hauras (-aan), särkyvä, murrakka, heikko; (*om helsen*) raihnaa (-aan), heikko; blifva b., raihniutua, ransistua; — **het**, f. hauras, särkyväisyys, heikkous, raihnaus.

Brädd, m. reuna, parras (-taan), syrjä, vieri (-en), ohi (-en), kallas (-taan); på *gravens* b., handan partaalla.

Brädda, v. a. täyttää l. panna reunoja myöten täyteen; — **dd**, — **dfull**, a. reunoillansa, varpelaitehilla (oleva), täpötäysi.

Bräde, n. lauta; (*spel*) laudanheitto; slå ur b., panna takalaitaan; betala på ett b., maksaa kerrassansa; af b., bräd-, lautainen, lauta-.

Brädbake, m. pintalauta, pinta; — **bekläda**, v. a. laudoittaa; — **beklädning**, f. laudoitus; — **fodra**, v. a. laudoittaa; — **golf**, n. lautalattia; — **gång**, m. (*på skepp*) laide (-teen), varpe (-ppeen), parrus; — **gård**, m. lautatarha; — **lapp**, m. laudankappale, laudanpää; — **skjul**, n. lautakatos, lautasuoja; — **slå**, v. a. laudata, laudoittaa; — **spel**, n. lautapeli; — **stapel**, m. lautatapuli, lautaristikko; — **vägg**, m. lautaseinä, laipio.

Bråka, v. n. määkiä; — **nde**, n. määkiminen.

Bråken, a. härkilä.

Bräm, m. hepalo, laide (-teen), reunas; (*af polsvärk*) puuhka, sepalus.

Bränd, a. poltettu, palanut; lukta b — dt barn skyr elden, hellä purb — dt, haista palaneelta l. käryltä; tu, arka lyöty.

Bränna, v. a. polttaa, (*steka*) paahtaa; solen b — er, aurinko paahtaa; b — s, blifva bränd, palaa, polttantua, kärventyä; — **nde**, a. polttava, tulinen, kirveltävä; — **re**, m. polttaja; poltto-laiva; tulivirva; (*för kaffe*) paahtadin (-timen).

Brännbar, s. syttyväinen, palavainen; — **barhet**, f. syttyväisyys, palavaisuus; — **blåsa**, f. polttama, palorakko; — **bort**, m. ora, poltin-ora; — **glas**, n. tullias; — **het**, f. tulikuuma, tulinen; — **jeru**, n. poltinrauta;

— **lukt**, m. kartu, käry; — **materia**, n. poltto-aineet (*pl.*); — **märke**, v. n. polttomerkitä (-tsen), orastaa, merkitä polttimella; (*fig.*) saattaa pahaan huutoon, hävätä; — **märke**, n. poltinmerkki, häpymerkki, häpse; — **mästare**, m. polttomestari; — **offer**, n. polttouhuri; — **punkt**, m. syttiö, polttio; — **skada**, f. tulenvika, polttama, palannainen; — **spegel**, m. poltekuvasiin (-timen), poltepeili; — **sår**, n. palohaava, palannainen; — **torf**, m. polttoturve; — **ved**, m. polttopuu (*pl.*); — **vidd**, f. syttöala, syttöväl; — **vin**, n. paloviina, viina; — **vinsadvokat**, m. sikunasihitieri; — **vinsbrännare**, m. viinanpolttaja, viinankieittäjä; — **vinsbränneri**, n. viinanpolttamo, viinakota; — **vinsbränning**, f. viinanpoltto; — **vinsflaska**, f. viinapullo; — **vinsförsäljning**, f. viinanmyynti; — **vinskage**, m. viinalekkeri, viinanassakka; — **vinsminutering**, f. viinan kaupustus; — **vinspanna**, f. viinapannu; — **vinsprofvare**, m. viinanmittari l. -koetin (-timen).

Bränna, f. polte, kirvellyys.

Bränneri, n. polttimo, pränni, viinakota.

Bränning, f. polttaminen, poltto, poltanta; (*vågornas*) tursky, kuuhu.

Bränsle, n. polttopuu l. -aineet (*pl.*)

Brätte, n. lleri, röytä.

Bröd, n. leipä; surt b., hapan leipä; sötsurt b., varikkoleipä; osyradt b., rievä l. rieskaleipä; komma sig till b., leipäytyä; söka sig b., leivätä (-pään), leipällä; — **bit**, m. leiväpalanen, leivänpala; — **bräde**, n. leipilauta; — **durk**, m. leivähuone, leipäsälly; — **frukt**, m. leivähedelmä; — **föda**, f. leipäkulta, leivänapu l. -puoli; — **hylla**, f. leivälauta; — **kaka**, f. leipä, kakkara, leipäkakkara; — **kant**, m. leivänkanta, leivänsyrjä, leipäkannikka; — **korg**, m. leivävaasi, leipäkori; — **lös**, a. leivätön; — **löshet**, f. leivättömyys; — **nagg**, m. leivirauta; — **pieka**, f. puakuri, tokkari; — **skifva**, f. leiväviipale, leipäpytky; — **skorpa**, f. leivänkuori; — **smula**, fl leivänmuru; — **spade**, m. piakko, leipilapio; — **spetti**, n. leipävarras (-taan); — **stodium**, n. ruoka-opinto; — **styecka**, n. leivänkappale, leipäkyörä; — **träd**, n. leipäpuu; — **älta**, n. leipäre, lei-

päys; — **-änne**, n. leipäre, (*mjöð*) leiväs (-ksen).
Brödraband, — **-förbund**, n. veikkaus, veljealiitto; — **-församling**, f. veljes-seurakunta; — **-lag**, — **-skap**, n. veikkokunta, veliyhteys; — **-srike**, n. veli-valtakunta; — **-skifte**, n. veljes-jako; — **-sämja**, f. velisopu.
Bröllop, n. häät (*pl.*); fira b., pitää l. viettää häitä; (*i brudens hem*) läksäkiiset (*pl.*); — **-säg**, m. häppäivä; — **-sdiikt**, f. hääruno; — **-sfolk**, n. hääväki, häävieraat; — **-sgäst**, m. häävieraas (-aan); — **-shus**, n. häätalo; — **-skläder**, m. pl. häävaahteet, vihkivaatteet; — **-skrud**, m. hääspuku, vihkipuku.
Brömsa, *se* Broms.
Bröst, f. rinta; (*barne*) povi (-en); (*qvinnob.*) nisät, rinnat (*pl.*); (*klädespersedel*) rekkio, sepälus; med bart b., avorinnoin; jag har ondt i b—et, rintaani vaivaa; gifva b., antaa l. tarjota rinta; slå sig för b—et, lyödä rintaansa l. rintoihinsa; bära på b—et, kantaa rinnassaan l. rinnollaan; vid b—et, rinnoilla; — **-arvinge**, m. rinta-perillinen; — **-ben**, n. rintalasta, rintaluu; — **-bild**, m. rintakuva; — **-fena**, f. rintaevä l. -nimus; — **-ficka**, f. povitasku; — **-ganges**, adv. rynnätysten; gå b. till väga, rynnätä; — **-harnesk**, n. rintahaarniska; — **-håla**, f. rinnan-alus l. -ala, rintakomo; — **-kakor**, f. pl. yakileipä; — **-korg**, m. rintakehä; — **-kramp**, m. rinnan-ahdistaja; — **-nål**, f. rintanenla; — **-rem**, m. rinnustin (-imen), rinnushina; — **-sjuka**, f. rintatauti; — **-socker**, n. polttosokeri, rintasokeri; — **-ton**, m. rinta-änne (-nteen); — **-värta**, f. nänni, nannu; — **-värk**, m. rinnankolotus, röhkä; — **-värn**, n. rintavarustus, rintavarjo.
Brösta, f. rintavyöt (*pl.*).
Brösta sig, v. r. rehennellä (-ntelen), pöyhkiä, isoilla.
Bubbla, f. pore, kupla, vesikello.
Buckla, f. nastaa, nikara; (*i hår*) kiemura, kyhermä, kääkkä; — **klig**, a. nikarainen, kiemurainen.
Bud, n. käsky, sääntö; tio Guds b., Jumalan kymmenet käskyt; (*ambud*) tarjo, tarjous; stå till buds, olla tarjona; (*budskap*) sana, sanoma; (*budbörare*) sanantuoja, sananviejä; — **bä-rare**, m. sanansaattaja, käskynviejä;

— **-kaffe**, m. arpakapula; — **-skap**, n. sana, sanoma.
Budget, m. valtiovara-arvio l. ehdoitus, budsjetti, arvioesitys.
Buffel, m. puhveli (häkkä).
Buffet, m. puhvetti, ravintohuone.
Buga, v. n. — **sig**, v. r. kumartaa, kumarrella, pokkurroita (-teen).
Bugning f. kumarrus.
Bugt, m. mutka, kaarre (-teen), polvi (-en), polveke (-kkeen), lenko, kierros; (*vik*) poukama, lahtema, lahdeke; få b. på ngn, saada jku taipumaan l. nöyryttämään.
Bugta sig, v. r. koukistua, väkentyä, polveilla, lenkoilla.
Bugtig, a. mutkainen, polvikas (-kkaan), polvelleiva: b. yta; töyryinen pinta.
Buk, m. maha, vatsa; — **-fena**, f. vatsaevä l. -nimus; — **-fylla**, f. vatsaan l. mahan-täyte; — **-gjord**, m. mahan l. vatsavyö; — **-hinna**, f. mahakei (-den) l. -paita; — **-håla**, f. mahankehä; — **ig**, a. (*om menniskor o. djur*) mahakas (-kkaan); (*om ting*) kupuva, mykevä; — **-ref**, n. kähky, vatsanväanne (-teen); — **-rem**, m. vatsavyö l. -hina; — **-ring**, f. (*amat.*) mahan-notko, johtolinja; — **-stian**, a. pulomahainen; — **-talare**, m. mahapuhuja.
Bukett, m. kukkio, kukkakimppu l. -mytty.
Bula, f. kuhmu, kuhlo, pahka.
Buldan, m. pultaani, kosto.
Bulig, a. kuhmuinen, pahkainen.
Buljong, m. puljonki, lihaliemi (-en).
Bulla, f. kakku, pulla; (*pösk.*) paavinpulla l. aetusa.
Buller, n. (*brak o. sor*) jyake, pauhina; ryminä, jyrä, jyrinä, kolina; (*ovdsende*) telme, melake, hälinä; (*nyssende*) hälinä, humu; — **-bas**, m. rehmäjä, telmäjä, jyrjä; — **-blomster**, n. kulle-ro, viluruoho; — **-sam**, a. pauhaavainen, hälisevä, rähkäjävä, telmävä; — **-sten**, m. vierrekivi.
Bulletin, m. bulletini, päivälmoitus.
Bullra, v. n. rykää, jykää, pauhata, hälistä, telmää, jyrätä; (*om magen*) kurista, juhmuella.
Bulna, v. n. ajostua, ajettua, pöhöttyä.
Bulnad, f. pahka, ajos.
Bult, m. pultti, kanki (-en); (*att bulna med*) nakka.
Bulta, v. a. koputtaa, kolkuttaa, jyskyttää, pieksää; (*sakta*) naputtaa, nukit-

- taa; (*värka*) sytöä, juhkoa, jumittaa, kolottaa, — *ände*, n. — *tning*, f. ko-
puttaminen, kolkuttaminen, kolkutus,
jyskytys.
- Bulvan**, m. kaave, pulvana, pulvaani;
(*fig.*) töllö, pöllö.
- Bums**, int. adv. paikalla, tuossa paik-
kaa, suoraa päätä.
- Bunden**, a. sidottu, siteissä oleva; b.
stil, runomitallinen lausetapa; b—et
värme, kiintolämpö (—peen).
- Bundsförvandt**, m. liittolainen, liitto-
veli (—jen); — *skap*, m. liittolaisuus,
liittokunta.
- Bunkalag**, n. kuppilahko.
- Bunke**, m. kehlo, pönttö, pytty.
- Bunt**, m. kimppu, tukku, pakka, lito;
— *läder*, n. punttinahka; — *-ma-
kare*, m. turkkuri, turkitsaja; — *-ma-
keri*, n. turkkurintyö, turkinteko.
- Bunta**, v. a. kimpuittaa, tukuittaa.
- Bur**, m. häkki.
- Burafgift**, m. porvariraha, porvaruus-
raha; — *-abref*, n. porvarikirja, por-
varuuskirja; — *rskap*, n. porvaruus,
porvarin-etu, porvarin-oikena.
- Burdas**, adv. äkkipikaa, suoraa päätä,
suorastansa, paikalla.
- Buren**, a. (*om kor*) poikunut, maidossa
oleva.
- Burgen**, a. toimeentuleva.
- Burk**, m. pulli, tölkki, purkki.
- Burlesk**, a. ilveinen, narrillinen, narra-
kas (—kkaan).
- Burra**, v. a. pöyryttää, pörröttää.
- Buse**, m. kouko, pöppö, mörkö.
- Buska**, f. puaka, puakat (*pl.*), (*vört*) vier-
re (—teen).
- Buska**, v. a. viehkoittaa, viitoittaa.
- Buske**, m. pensas (—aan); (*gammal o.
tt*) pehko; — *-ablyg*, a. arka, arka-
lasta kotoisin; — *age*, n. pensasto;
— *-aktig*, — *-artad*, a. pensastava,
pensaantapainen; — *kig*, a. pensai-
nen, pensahinen; pörheä, tuuhea; —
-kpi, f. kääpiöpäju; — *-kskog*, m.
pensasto; — *-ksnar*, n. viita, pensai-
ko; — *-ksqvätta*, f. pensastasku; —
-kväxt, f. pensaskasvi.
- Buss**, m. urhio; (*tobaksb.*) purus, puru.
- Buss**, bussii; int. husi, hus!
- Bussa**, v. a. usuttaa, hasittaa.
- Bussa**, v. a. (*brumnan på ett hjul*) pus-
sata (—aan); (*sjöl.*) tukkia.
- Bussig**, a. reheä, urhea, reipas (—ppaan).
- But**, m. möykky, kokkare.
- Butelj**, m. puteli, pullo; — *-grön*, a.
puteliviheriä.
- Buteljör**, m. muonanjakaja (laivassa).
- Butik**, m. putiikki, puoti.
- Butter**, a. yrmy, äreä, juro, tyly; — *het*,
f. yrmyys, äreys, tylyys.
- Buttert**, adv. yrmeästi, äreästi.
- Buxbom**, m. puksipuu.
- By**, m. kylä; (*stormb.*) puusaka, vihuri,
tuuliaispäi; — *-alag*, n. kyläkunta,
kyläjäs; — *-aman*, m. kylänmies, ky-
läläinen; — *-fogde*, m. kylävouti; ky-
länvanhin; — *-ordning*, f. kylänsääntö;
-uppsyningsman, m. kylän-päällysmies;
— *-väg*, m. kylätie; — *-äldste*, m. ky-
länvanhin.
- Bygd**, m. tienoo, seutu, paikkakunta.
- Bygd**, a. rakennettu; (*väl b.*) hyvin ra-
kennettu, kaunis l. sievä varreltansa,
luonnikas (—kkaan); (*starkt b.*) vahva
varreltansa, tanea, tanakka.
- Bygel**, m. hanka, kaari (—en), rengas
(—kaan).
- Bygga**, v. a. rakentaa (—nna), tehdä;
(*grunda*) rakentaa, perustaa; (*läta på*)
luottaa; — *nde*, n. rakentaminen.
- Byggnästare**, m. rakennusmestari, ra-
kentaja.
- Byggnad**, m. rakennus; vara under b.
olla rakennuksella; — *-sföralag*, n.
rakennusehdotus; — *-shjelp*, f. (*ka-
meralt.*) rakennusapul-vero; — *-skost*,
m. (*obj.*) rakennustalve (—teen); (*subj.*)
rakennustaito; — *-sordning*, f. raken-
nusjärjestys l. -sääntö; — *-sttil*, m.
rakennuslaatu l. -muoto; — *-sätt*,
n. rakennustapa l. -laatu; — *-svirke*,
n. rakennustarpeet (*pl.*); — *-svurf*,
m. rakennuskiihko; — *-sämne*, n. ra-
kennusaineet l. -varat (*pl.*).
- Byggning**, f. huoneus, kartano, pytinki;
— *-abalk*, m. rakennuskaari (—en).
- Byk**, m. sotku, pyykki, pesu; (*bykläder*)
sotkut, sotkuvaatteet; — *-aska*, f. pe-
sutuhka.
- Byka**, v. a. o. n. pestä, sotkea.
- Byke**, n. roska, roski, roski; *se* Byk.
- Bykerska**, f. sotkija- l. pesuakka.
- Byksä**, m. pyykkiasaavi, sotkukorvo.
- Bykning**, f. pesentä, sotkenta.
- Bylte**, n. mytty, käkry, kämy.
- Bylta**, v. a. (*ihop*) kääriä l. mättää ko-
koon.
- Byra**, v. p. kilua, kyteä.
- Byrå**, m. pironki; toimipaikka, virka-
huone, toimisto, virasto.

Byråkrat, m. virkavaltainen, virkavaltias (-aan).

Byråkrati, f. virkavalta, virkavaltaisuus.

Byst, m. bysti, rintakuva.

Byssä, v. a. velasta vangita (-teen), panna velkavankeuteen; — **-ting**, f. velasta vangitseminen, velkavankeus; — **-tingsfångelse**, n. velkavankeus, kiistupa.

Byta, v. a. vaihtaa, vaihtettaa; (*ombyta*) muuttaa; — **s**, v. d. vaihettua, vaihtua, tulla vaihdoksiin.

Byte, n. vaihetus, vaihto; (*fångst*) saalis (-iin); (*ryfveri*) ryöstös; — **-saffal**, n. vaihtosuostunto; — **-sbref**, n. vaihtokirja; — **-sfördrag**, n. vaihtoliitto; — **-shandel**, m. vaihtokauppa; — **-shemman**, n. vaihtotalo; — **-skontrakt**, n. vaihdonkontrakti; — **-svis**, adv. vaihettamalla.

Byting, m. vaihdokas (-kkaan); (*pojvase*) nallikka.

Bytta, f. pytty, hulikka.

Byxa, f. l. byxben, n. housunlahe (-hkeen), housunkaatio; byxor, f. pl. housut; — **-ficka**, f. housuntasku; — **-hinning**, f. housunkaulus; — **-lös**, a. housuton; — **-spritt**, n. housunrako; — **-tyg**, n. housunkangas.

Båd, n. sanoma, viesti, kutsunta.

Båda, v. a. ilmoittaa, antaa tietää; (*föreb.*) ennustaa, tietää; b. för sig, ilmoittaa tuloansa; b. ihop l. b. upp folk, kutsua kansaa kokoon.

Både — oeh, konj. sekä — että, sekä — jotta.

Båge, m. joutsen l. jousi (-en), kaari (-en); (*s fönster*) kehykset, puitteet (pl.); (*i glasögon*) sangat (pl.); (*på säll*) kehävanne (-nteen); (*på säg*) puut; (*syb.*) ompelukehys.

Bågformig, a. kaarenmuotoinen, kaareva; — **-formighet**, f. kaarenmuotoisuus, kaarenmuoto; — **-formigt**, adv. kaarevasti, kaarekkaan; — **-linie**, f. kaariviiva.

Bågig, a. kaareinen, kaarekas (-kkaan).

Båga, v. n. notkistaa, lenkoilla; (*ut*) pullistua, turvota (-poan).

Bågakjutning, f. jousiammunta, jousella ampuminen; — **-skott**, n. jousen-ampuma; (*artill.*) kaartolankaus l. -ammus; skjuta b. ampua kaarekkaan l. kaartoon; — **-skytt**, m. jousimies, jousella-ampuja; — **-sträng**, n. jousenjäanne (-nteen); — **-ställning**, f. kaarostelineet l. -puut (pl.); — **-säm**, m.

kehys-ommel (-pelen) l. -ompelu; — **-trissa**, f. jousinuti.

Båk, m. majakka; (*fyrb.*) valotorni; — **-inrättning**, f. majakkalaitos.

Bål, n. lava, rovio, polttolava.

Bål, m. (*skål*) malja, maljakko; en b. full, maljallinen, maljakollinen.

Bål, m. (*af kroppen*) vartalo, runko, ruho; (*bot.*) varsikko, runko; (*på skjorta o. d.*) miehusta; — **-geting**, m. herhiläinen; — **-verk**, n. varustus, linnotus, vallitus.

Bål, a. (*utomordentlig*) kemppi, erinomainen; (*högfärdig*) kopea, pöyhkeä; vara b., kopella, pöyhkeillä.

Bång, n. se Buller; — **-styring**, a. valaton, raju, uppiniskainen; b. häst, raju l. äkky hevonen; — **-styrighet**, f. vallattomuus, uppiniskaisuus, äkkyys.

Bår, m. paaret (pl.) parilaat, sapilaat; — **-kläde**, n. — **-tärke**, n. paarivaate.

Bård, m. reunuus, sepalo, särmäke.

Bäs, n. pahnna; (*spilla*) hinkalo, pahnno; (*fälla*) loukku; — **-balk**, m. pahnaseinä.

Båt, m. vene l. venhe (-een), pursi (-rren), paatti; (*som kas båras*) karvas (-paan); — **-fart**, m. venekulku; — **-formig**, a. veneenmuotoinen; — **-färd**, m. venematka; göra en b. kyädy vesillä l. soutelemassa; — **-hamn**, m. venevalkama; — **-hus**, n. tala, talas; — **-karl**, m. venemies, soutuomies; — **-last**, m. venelasti; veneellinen (jtkin); — **-led**, m. veneväylä; — **-folk**, n. veneväki, soutuväki; — **-shake**, m. keksi, sauvoin (-imen); — **-smån**, m. pursimies, puosmanni; — **-smanshemman**, n. merisotilas-tila; — **-smanshall**, n. laivaväen-pito; — **-stad**, m. valkama; — **-virke**, n. venepuut.

Bäta, v. n. hyödyttää, auttaa.

Bätnad, f. hyöty, etu, hyvä.

Bä! int. mää!

Bäck, m. puro, oja.

Bäcken, n. kuppi, kulppo, säiliö; (*omat.*) lantio; — **-håla**, f. lantionsieus; — **-kota**, f. lantioluu.

Bädd, m. vuode (-teen), sija, alusta; (*nodb.*) uoma, ala, sija; (*stapel*) lava, alusta.

Bädda, v. a. tehdä vuodetta l. sijaa; b. under, alustaa, pohjata; b. ihop, panna vuode kokoon.

Bäddning, f. sijan- l. vuoteenteko.

Bäffa, v. n. vavista (-pisen), väristä, täristä.

Bäffvan, f. vavistus, väristys.

Bäfver, m. majava; — **-gäll**, n. majavanhaju, -hausta; — **-unge**, m. majavanpoika l. -penikka, kuoksa.
Bägare, m. pikari, kolpako; — **-rlik**, a. (*bot.*) pikarimainen.
Bägge, se **Bege**.
Bälg, se **Belg**.
Bälta, f. vyötiäinen, vyökkö.
Bälte, n. vyö.
Bända, v. a. kingottaa, kingota (-koan), päntätä (-ttään).
Bände, n. kingotin (-ttimein), kangotin (-ttimein), kääre (-teen).
Bängel, m. veitikka, huitukka, riiviö.
Bänk, m. penkki, rahi, lavitsa, istuin (-men).
Bär, n. marja; — **-buske**, m. marjapensas (-aan); — **-fläs**, m. metsälude (-teen); — **-mos**, m. hillo, marjahillo; — **-rik**, a. marjainen, marjakas (-kkaan); — **-säft**, m. marjavesi (-den) l. -neste (-een); — **-skog**, m. — **-ställe**, n. marjikko, marjapalkka l. -maa.
Bära, v. a. kantaa; kannella (-ntelen), kanniksella; läta b. kannattaa; (*understödjare*) kantaa, kannattaa; (*om kläder m. m.*) pitää jkin, käydy l. olla jakin; (*om jord*) kasvaa, kasvattaa; (*om kor*) kantaa, poikaa; (*frambringa*) kasvaa, kantaa; (*fördraga*) kantaa, kestää; — **sig**, v. r. kannattaa, kestää; (*gå om*) käydy, kelvata (-paan); b. sig åt, käyttää itsensä, tehdä; — v. n. viedä; mennä; — **nde**, n. — **-rning**, f. kantaminen, kestäminen, pitäminen, kanto, pito; — **nde**, a. (*om kor*) kantava, tiine; (*om träd*) hedelmi-, hedelmäinen.
Bärare, m. kantaja; — **-rgille**, n. kantajakunta; — **-rlön**, m. kantopalkka, kantajaiset (*pl.*).
Bärbjelke, m. kannatushirsi (-rren), kannatin (-ttimein); — **-korg**, m. korvasu; — **-rem**, f. kannin (-ttimein), kannike; — **-spruta**, f. kantoruisku; — **-stol**, m. kantotuoli, kannintuoli; — **-vidd**, f. kannatusväli.
Bärbling, m. käsitanko.
Bäsk, a. se **Besk**.
Bäst, a. paras (-aan), parhain (-mman); pä b—a vis, parhaimmalla tavalla, mitä parhaiten; — adv. parhaiten, parhaittain, parhaimmin.
Bästa, n. hyvä, paras (-aan).
Bättra, v. a. parantaa, oiaata (-kaen), ojentaa; b. sig, v. r. o. b—s, v. p. parantaa itsensä, parata (-nen), parantua.

Bättre, a. parempi (-mman); blifva b., parata (-nen), parantua; — adv. paremmin; desto b., sitä parempi; ju förr, dess bättre, sitä parempi, kuta pikemmin.
Bättring, f. parannus, parantaminen, ojenus; paraneminen; göra b., tehdä parannus; — **-sanstalt**, f. parannuslaitos; — **-sväg**, m.; vara på b., olla paranemaan päin.
Böckling, m. kapahalli, savushalli l. -kala.
Bödel, m. teloittaja, mestaaja, pyöveli; — **-syxa**, f. pyövelin kirves (-een), mestauspöilu.
Böfvel, f. saakeli, hiisi (-den); det var b—n, no saakeli; hvad b—n är det för slag? mitä saakelia se on?
Böja, v. a. taivuttaa, notkistaa, konkistaa, mutkistaa, kaartaa, painaa alas; (*fig.*) taivuttaa, masentaa, nöyryttää; b. hufvudet (*framåt*), kumartaa päätä; — **sig**, v. r. o. b—s, v. p. taipua, väkentyä, notkistaa, kumartua; nöyrytyä, masentua.
Böjd, a. taivutettu, kaareva; (*b. tillbaka*) keikkeä; (*för, till*) hetas (-ttaan), taipuva, taipuisa; b. för dryckenskap, viinaan menevä.
Böjelse, f. taipumus, luontumus.
Böjlig, a. taipuva, notkea, nokea, sujuva; — **het**, f. taipuvaisuus, notkeus.
Böjning, f. taivutus, notkistus, kumarus; (*bugt*) mutka, polvi (-en); notko, kaarto, konkistus; (*orda*) taivutus.
Böka, v. n. pengata (-kaan), jyllätä, mullostella, tonkia; — **nde**, n. — **-kning**, f. penkaaminen, tonkiminen, mullostelu.
Böla, v. n. mylviä, ammuu, mölätä; — **nde**, n. mylvinki, ammunainen, mölinä.
Böld, m. paise, paisuma.
Bölja, f. aalto, laine.
Bölja, v. n. aaltoilla, lainehtia.
Bön, m. rukous; — **-bok**, m. rukouskirja; — **-dag**, m. rukouspäivä; — **-dagspakat**, n. rukouspäivän-sääntö; — **-dagstext**, m. rukouspäivän-teksti; — **-epsalm**, m. rukousvirsi (-rren); — **-eskrift**, m. armonrukous, anomuskirja; — **-falla**, v. a. rukoilla; — **-fallande**, n. rukolleminen; — a. rukolleva, rukolijja; — **-hus**, n. rukoushuone; — **-höra**, v. a. kuulla rukous; — **-hörelse**, f. rukouksen kuuleminen; — **-kappell**, n. rukouskammio l. -kappeli; — **-klocka**, f. rukouskello; — **-sal**, m. rukoussali; — **-stund**, m. rukoushetki (-en); — **-söndag**, m. rukoussunnuntai.

Béna, f. papu, rokas (-ksen).
Béaland, n. papumaa; — **-smyg**, m. papuhiipijä.
Béahas, m. nurkkamestarl, hutilus, patus; — **eri**, n. patustus, nurkkamestaruna.
Béa, v. n. pitää, tulla; jag du o. s. v. bör, minun, sinun o. s. v. pitää l. tulee (*subjektet i genet.*).
Bérd, f. synnyntä; syntyperä, sukuperä; år efter Kristi b., vuosi Kristuksen syntymästä; finne till b—en, suomalainen syntyinsä l. syntyisin, suomalaista syntyperää; af hög b., ylhäistä l. suurta sukua (oleva); (*lagt.*) sukulunastus, perikanta-nnastus.
Bérda, v. a. sukuun lunastaa, peräyttää sukuun, lunastaa perikantaan; — **nde**, n. sukulunastus.
Bérda, f. taakka, paino, kuorma, kantama.
Bérdeman, m. sukulunastaja, sukuunperäyttäjä.
Bérdeskilling, m. sukulunastus-hinta l. raha.
Bérdfri, a. sakuunlunastamaton.
Bérdig, a. syntynyt; vara b. (ngstds) olla kotoisin l. syntyjäänsä l. syntyisin (jstkin); (*om jord*) viljava, hedelmällinen, satoisa, lihava; (*om skepp*) kantava; — **het**, f. viljavuus, hedelmällisyys.
Bérding, a. (*om skepp*) laitainen; trebörding, kolmilaitainen.

Bérdköp, n. suku- l. perikanta-osto.
Bérdköpt, a. sukuostoinen, suvussa ostettu.
Bérdsadel, m. sukuaateli.
Bérdjern, n. kannatusrauta.
Bérdsrätt, m. sukulunastus-oikeus.
Bérja, v. a. o. n. alkaa, alottaa; ruveta (-pean) (jhnkin); börja att göra, alkaa tehdä, ruveta tekemään.
Bérjan, m. alku, alotus, alje (-keen); i b., alussa; från b. alusta, alkuansa; från första början, alusta alkaen; till en b., aluksi; vara i sin b., olla alulla l. alkeilla.
Béra, m. kukkaro; (*handelsb.*) pörssi; — **-affär**, m. pörssiasia; — **-timme**, f. pörssitunti.
Bös, a. vihainen, suuttunut.
Bössa, f. pyssy; (*i hjul*) rumpu; sparb., säätöpyssy.
Böshäll, n. pyssynkanto l. -väli; — **-kolf**, m. pyssynperä; — **-pipa**, f. pyssynpiippu; — **-skott**, m. pyssynlaukaus; — **-smed**, m. pyssyseppä; — **-stock**, m. pyssynpuu, pyssyntukki.
Böta, v. a. vetää l. saada l. maksaa sakkoo.
Böter, m. pl. sakko, sakkoraha; vid äfventyr af b., sakon haastolla l. uhalla; fälla till b., sakoittaa, tuomita sakkoon.
Böteslängd, m. sakkoluetelo; — **-smedel**, n. sakkorahat.
Bötfälla, v. a. sakoittaa.

C.

Ann. Det som icke finnes under C., sökes under K.
Cactus, m. kaktus, näpö-ohdake (-kkeen).
Cadmium, n. (*kom.*) kadmio.
Calcium, n. (*kom.*) kalkio.
Calvinism, m. Calvinin-oppi.
Camarilla, f. kamarilla, salaneuvosto.
Cambio, m. vekselikirja, vekseli, (*spel*) kamfio.
Camera obscura, pimikammio; c. lucida, kuvasärmiö.
Cap, n. niemi (-en), niemeke (-kkeen).
Capitolium, n. kapitolio.
Caput familiae, suvun päämies; omröstning per capita, äänöstys miesluvun mukaan l. miesluvulta.

Caprifolium, n. kaprifolio.
Carambolage, m. karampollitus; — **-boler**, v. n. karampollittaa.
Carré, f. nelikulma, kareija.
Carrière, m. kareeri, rataarata; neli, nelinen; i full c., täyttää neliä l. neljää; (*Ag.*) elämänjuoksu.
Casualism, m. kasuualismi, sattuman-oppi.
Casnistik, f. kasuustiiikka, omantunnon kysymysten ratkaisemisen oppi l. taito; ratkaisutaito.
Casus, m. tila, sattuma, tapaus; (*gram.*) sija, kaasus.
Causal, a. syysuhteinen l. -peräinen; — **itet**, f. syysuhteisuus.
Causerie, f. tarinoima.

Ceder, m. cedripuu, ketripuu.
Cedera, v. a. (*afstå*) luopua (jstkin), luovuttaa; (*gifva vika*) antaa perää; (*bankrottera*) antaa alttiiksi, luopua omaisuudestaan (velkojien hyväksi).
Celeber, a. kuuluisa, mainio.
Celibat, n. aviottomuus, naimattomuus.
Cell, m. koppi, kammio; (*i bitupa*) kenno; (*bot.*) solu, soluke (-kkeen); (*anat.*) soluke, pesäke (-kkeen); (*nat. hist.*) pesä, raku; — -fängelse, n. koppivankeus; — -hjul, n. soluisratas (-ttaan); — -kärna, f. solujyvä; — -system, n. (*nat. hist.*) solusto, pesistö; (*kriminall.*) koppijärjestys; — ulös, a. pesikäs (-kkään), solikas (-kkaan); — -väf, m. solikko, soluverkko.
Cement, n. sementti, kivi-iskos, kivijauho.
Censor, m. sensööri, painontutkija; — -sur, m. senssuuri, painontutkinto; — -surera, v. a. tutkia painoa, senssuuristaa.
Center, m. keskus; (*krigsv.*) keskirinta, keskusta.
Centner, m. sentneri, satanaulainen; — -tung, a. hirmuisen raakas (-aan).
Centonal, m. senttonaali, sadannemakso.
Central, a. keski-, keskihohtallinen, keskellinen; — -afdelning, f. pää- l. emäosasto; — -bestyrelse, f. pää-toimikunta; — -förvaltning, f. pää- l. keskihallinto; — -kraft, m. kekkellisvoima; — -förelse, f. kekkellisliikunto, kiertokulku, kieppominen; — -styrelse, f. pää- l. yllihallitus.
Centralisation, f. kekkellistys, kekkeen-yhdistys; — -ssystem, n. kekkellisvaltaus.
Centralisera, v. a. kekkellistää, kekkeen yhdistää.
Centrifugal, a. kekkipakoinen, kekkeä pakeneva; — -kraft, f. kekkipakoisvoima.
Centripetal, a. kekkihakuinen l. -vetoinen, kekkeä liikenevä; — -kraft, f. kekkivetoisvoima.
Centrum, n. keki (-nen), kekkipiste (-een) l. -kohta, kekkus; c. gravitatis, painokeskus.
Cerebralsystem, n. aivojen tuntosuonisto.
Ceremoni, f. seremonia, meno, käytös, kuvaus; högtidliga c-er, juhlalliset menot; utan c., kursallematta; — -mästare, m. seremoniamestari, juhla-menoin-ohjaaja.
Ceremoniallag, m. kirkonmenois-laki.

Ceremoniel, n. menoinjärjestys, käyttö-osotus.
Ceremoniös, a. kursasteleva, kursasteltu.
Cernera, v. a. piirittää, sulkea.
Certeparti, n. seertteparttia, vakuullitto, lastansaktrahti.
Certifikat, n. vakuutuskirja, todistus.
Cesarewitsch, m. cesarevitai, perintöruhtinas (-aan).
Cession, m. omaisuuden alttiiksi-anto, luovunta, sessiooni; vararikko; — -sförmön, m. sessiooni- l. luovuntaetu.
Cesur, f. sananjako, sanantaite (-teen).
Champagne, m. samppanja.
Championn, m. samppinjo, makusieni (-en) ahosieni.
Changera, v. a. muuttaa; v. n. (*om färg*) läikehtää, vivahdella; lähtee, vaaleta (-nen), hallistua, kahtua.
Charad, f. tavuarvoitus, charadi.
Charouterie, f. charcuterio, lihapuoti l. -kauppa.
Charge, f. virka, toimitus; (*krigst.*) ryntäys.
Chargé d'affaires, m. asiamies.
Chariter, f. pl. ihattaret.
Charlatan, m. puoskaroitaja, ulkukulattu; — eri, n. puoskaroitseminen, ulkokultaisuus.
Charmant, a. ihaistuttava, oivallinen.
Charpie, n. liinanöhtä l. -kaave (-peen).
Charta sigillata, f. karttapaperi.
Chausasé, m. viertotie, chaussea.
Cheek, m. sekki, nostolappu.
Chef, m. päällikkö; — skap, n. päällikkyyks, päällikkökunta, päälliköt (*pl.*).
Chemisett, m. rintapaita, rehokas.
Cherub, m. serubi, enkelii.
Chevaleresk, a. ritarillinen.
Chevalerie, f. chevaleria, ritarillisuus, ritarilaitos, ritaristo.
Chevron, m. hihanauha.
Chiffer, f. salapuustavi, merkitte; — -stil, merkkikirjoitus.
Chiffonier, m. laastikki, sifonieri.
Chignon, m. hiuspussi, varatukka.
Chikan, m. solvaus, rääväys, häväistys.
Chikanera, v. a. räävätä, solvaista, häväistää.
Chikanös, a. häpäisevä, häpeällinen.
Chiliasm, m. kiliaami, tuhatvuosi-oppi.
Chimère, m. hioraus, houre, uneksima.
Chimerisk, a. houreinen, luuletteinen.
Chinin, n. (*kom.*) kiniini, kiinankuori.
Chlor, n. (*kom.*) kloori.
Choloroform, n. (*kom.*) kloroformi.
Choc, m. karkaus, hyökkäys.

Chokolad, m. o. n. suklaa.
Chorda, f. jänne (-teen).
Chorus, m. kööri, yhdyslaulu.
Chron, n. (*tem.*) kromi.
Chrysolit, m. krysooliitti.
Chymus, m. tahra, kymmo.
Chäs, m. kääsy, kiessit.
Cicero, m. ciceroni, opas (-ppaan).
Cider, m. siileri, marjavilina.
Cigarr, m. sikari; — **födral**, n. sika-rikotelo; — **munstykke**, n. sikariluu, -loppi, -imuke.
Cikoria, f. sikuri.
Cinober, m. sinuuperi.
Circus, m. sirkus, ratsaskehä.
Circa, prep. noin, noilla paikoin.
Cirkel, m. (*figuren*) ympyrä, pyörö; (*verktyget*) harppi, sirkilä; (*krats*) kehä; (*sällskapkrats*) seura, ihmisten pari; — **bestick**, n. harpikko; — **båge**, m. pyörön- l. ympyrän-kaari (-en); — **formig**, a. ympyrän- l. pyörönmuotoinen, pyörökkäinen; — **periferi**, f. ympyränkehä, pyörönpiiri; — **rund**, a. pyörönpyöreä; — **segment**, n. ympyränlohko; — **såg**, f. pyöräsaha.
Cirkla, v. a. sirkilöitä, harpita (-tsen).
Cirklad, a. sirkilöity; (*Ag.*) mitelty.
Cirkulation, f. ympärökulkeminen, kierto; — **sbruk**, n. kiertoviljelys.
Cirkulera, v. n. kulkea ympäri, kiertää.
Cirkulär, n. kiertokirje.
Cirkumflex, m. sirkumfleks, pitennysmerkki.
Cisclera, v. a. siseleitä (-teen), kuorukuvittaa.
Cistern, m. vesisäiliö, sisterni.
Citadell, n. sitadelli, pesälinna.
Citat, n. **Citation**, **Citering**, f. viittaus, viittaama, sitaatti.
Citationstecken, n. viittausmerkki.
Citera, v. a. viitata, vetää l. tuoda esiin.
Citra, f. sitra, kitara.
Citron, m. sitrunna.
Civil, a. siviili, kansallinen; — **expedition**, f. siviili-toimituskunta; — **ingeniör**, m. siviili-insinööri; — **förvaltning**, f. siviili- l. keukuvahallinto; — **klädd**, a. siviilivaatteissa (oleva), siviilipuettu; — **lag**, m. siviililaki, riitalaki; — **lista**, f. siviililista; — **mål**, m. riitajuttu, riita-asia, siviilijuttu; — **rätt**, m. siviili-oikeus, keukus-oikeus; — **stat**, m. siviilikunta, siviili-virasto; — **stånd**, n. siviiliasäty.

Civilisation, f. sivistys.

Clair-obscur, m. valoishämy, valoishi-meys; c. *voyance*, f. kirkkauksientä, maneetillisenäkeminen.
Claque, m. käsien paukutus, suosiomerkki; (*parti*) puolue, lahko.
Clamamus, n. hälinä, huhu.
Closett, m. klosetti, makki.
Cloth, m. kloodi, kangas.
Clown, m. klovni, narrittelija.
Codex, m. kirjoitettu kirja; lakiteos, lakikokous.
Coefficient, m. (*alg.*) yhdysnumero, yhdysluku.
Coercitiv, a. vastustavainen.
Collectivum, n. kollektiivi, joukkonimi.
Collegium, n. kollegio.
Colly, f. kolla, tukku, pakka.
Concert, m. konsertti.
Concilium, n. kirkolliskokous.
Conjunction, f. sidesana.
Conjunctivus, m. konjunktivi, sivutapa.
Conto, n. konto, tili.
Copula, f. yhdytin, kopula.
Corps, m. joukko, kunta.
Corpus, n. o. m. korppus, ruho; (*stil*) korppus; c. *delicti*, rikossyystö, rikoseaine.
Correlativ, a. vastineellinen, vastavuoroinen.
Cour, m. kunniskunta, tervehdysjoukko.
Crapula, f. kohmelo, pohmelo.
Credit, n. (*i räkning*) krediitti, vastaava, maksettava, tulo.
Creditera, v. a. krediteerata, panna krediittiin l. saaduksi l. maksuksi l. tuloksi.
Creol, m. kreoli.
Croisera, v. a. sekasiityttää, sekausvittaa, sekoittaa, sieteyttää.
Crocket, m. krocketti, nurmpalliset.
Croup, m. kuristustauti.
Cultivator, m. kultivaatori, pitkäpiikki-
 kes.
Cultus, m. jumalanpalvelus, palvelusmeno, palvelustapa.
Cupido, n. kupido, lempi.
Curam-gerens, m. virkaatekevä, viranhoitaja.
Curator, m. kuraatori, valvoja, kaitsija.
Curialstil, m. laki-kirjoitustapa, lakikirjoitus.
Curiosa, **Curiositeter**, n. pl. erinomaisuudet, eriskummallisuudet, eriskummat.
Cursor, m. kurssori, juoksumies, käsky-
 läinen.
Curv, f. kaariviiva, kaarto, käänne.

Gustos, m. kustos, vartimus.
Cyan, n. (*kom.*) kyaani.
Cykel, m. (*i allm.*) kerho, kehäys, jakso; (*i tidräkn.*) ajanjakso, aikakausi (-den).
Cyklöid, f. (*mat.*) kerhiö, pyöritys, pyöräily.
Cyklon, f. syklooni, pyöröpuuska.
Cyklop, m. kyklooppi, yksilimäinen jättiläinen.
Cylinder, m. sylinteri, lieriö; — *for-*

mig, a. lieriönmuotoinen, sylinterimäinen.
Cylindrisk, a. lieriömäinen, lieriä, myyrkäinen.
Cymbal, m. sympali, kilkka.
Cynisk, a. kyynillinen, ruokoton, sikamainen.
Cynism, m. kyynisyys, ruokottomuus, rietaus.
Cypress, m. kyprossi.
Czar, m. tsaari, ruhtinas (-aan).

D.

Da capo n. toistamiseen, uudestansa.
Dadel, m. dadel, dadelipähkinä; — *palm*, f. dadelipalmu.
Dag, m. päivä; lägga i d—en, saattaa l. tuoda ilmi l. (päivän) valkeuteen; ligga för öppen d., olla ilmi selvä; komma i d—en, tulla ilmi, ilmaantua; lefva för d—n, elää päiväkkeen; i d., tänä päivänä, tänäpänä, tänään; på d—en, päivällä; (*precis*) päivälleen; om d—en, päivällä, (*per dag*) päivässä; fram på d—en, päivän päälle l. rinnassa, myöhempään päivällä; här om d—en, jonakuna päivänä, tässä keran; d—en igenom, päiväkaus, päiväkauden; god dag! hyvää päivää! taga af d—a, päiviltä panna l. päästää l. ottaa; aldrig i mina d—ar, en kuuna päivänä, en ikipäivinänt; — *s*, adv.; så här d., tähän aikaan päivää, näin päivin; huru d. mihin aikaan päivää? matdags, ruoka-aikaan l. aikoihin; sängdags, maata-panon aikaan l. aikoihin; — *akarl*, m. päiväläinen, päivämies; — *blad*, n. päivälehti l. -sanoma; — *bok*, f. päiväkirja; — *bräckning*, f. päivänkoite l. -koitto; vid d—en, päivän koittaessa l. sarastassa, päivänkoitossa; — *drifvare*, m. joutilus, vetelehtäjä, tyhjätöimittäjä; — *drifveri*, n. vetelehtäminen, tyhjätöimetus; — *fjäril*, m. päiväperhonen; — *gryning*, f. päivänkoite l. -koitto l. -sarastus; — *jemning*, f. päiväntasaas; — *jemningalinie*, f. päiväntasaaja; — *karl*, m. päiväläinen; — *lön*, f. päiväpalkka; — *lönare*, m. päivämies l. -palkka-

lainen, palkkalainen; — *order*, m. päiväkäsky; — *ordning*, f. päivänjärjestys; — *sarbete*, n. päivän l. päivynen työ; — *sljus*, n. päivänvalo l. -valkeus; bringa, komma i d—et, saattaa, tulla ilmi l. valkeuteen; — *slända*, f. päiväkorennoinen; — *smarsch*, m. päivämarssi, päiväys, päiväiskulku; — *spenning*, m. päiväpalkka l. -raha; — *spisning*, f. päiväiruoka l. -ruokailu; — *strand*, f. päivänsalo l. -rako l. -vinkka; — *sressa*, f. päiväys, päivänmatka; — *sverk*, n. päivätyö; — *sverkare*, m. päivätyöläinen, päivämies; — *sverksbonde*, m. päivätyötalonpoika; — *sverkskhjon*, n. päivätyöläinen, päivätyömies; — *sverkskyldig*, a. päivätyön-alainen; — *tinga*, v. n. tinkaella, pakkosopia; d. med sitt samvete, olla oman tunnon kaupassa; — *tingan*, f. tinka, pakkosopimus; — *traktamente*, n. päivämuona l. -palkka l. -raha; — *talsvis*, adv. päivittäin, päivältä, päiväkausin; — *vatten*, n. pintavesi (-den).
Dagas, v. d. imp.; det d., päivää, päivä koittaa l. valkenee.
Dagelig, a. *se* Daglig.
Dager, m. päivä, valo.
Dagg, m. (*sjöt.*) pamppu, köydenpää.
Dagg, f. kaste, yökaste; — *bestänt*, a. kasteperäkinen, kasteinen; — *droppe*, m. kasteherne l. -pisara; — *mask*, m. kastemato; — *skålar*, f. pl. pöimulehti, hiirenhammet.
Dagga, v. a. (*sjöt.*) pamputtaa, antaa pampppua; — v. imp.; det d—r, kaste lankeaa.

Daggig, a. kasteinen.
Daglig, a. jokapäiväinen, päivittäinen; a-linomainen; — **-dags**, adv. päivittäin.
Dagligen, adv. joka päivä, päivittäin.
Dagning, f. päivän valkeneminen; vid d—en, päivän valjetessa.
Daguerreotyp, m. daguerre-l. valokuva.
Daktyl, m. daktyli, alkupitkä.
Daktylisk, a. daktylinen, alkupitkäinen.
Dal, m. laakso, (*sank*) alho, (*djup*) ouro; — **-ripa**, f. metsäriekko, metsäkana; — **-sänkning**, f. alanne, notko.
Daler, m. talari.
Dalk, m. känsä, käenä.
Dalkarl, m. Taalalainen, Taalaan-mies; — **-kulla**, f. taalalaistyttö, Taalaan-nainen.
Dalkig, a. känsäinen, käsnäinen, känsästynyt; blifva d., känsääntyä, känsettyä; göra d., känsittää, känsiittää.
Dallra, v. n. värätä, säristä, tärätä, värähdellä, särähdellä, tärähdellä, vivata (-pajan).
Dallrande, n. o. Dallring, f. väräjämisen, värinä, värähdys l. väräys, väristys, särinä, tärinä, o. s. v.
Dalning, f. (*horisontens*) alennus.
Dam, f. rouvas-l. vallasnainen, rouvas; (*i kortspel*) rouva.
Dam, m. (*spel*) tami, napupeli; — **-bricka**, f. taminapu; — **-bräde**, n. tami-l. napulauta; — **-spel**, n. tami-l. napupeli.
Dam, m. sulku, pato, tyty, salpaus; (*för skibragder*) toe (-keen), pato; (*vattenbehållning*) vesityty, patama, luko; — **-bord**, n. sulkulauta; — **-luka**, f. sulunreikä l. -aukko, sulkulukku.
Dam, n. tomu, pöly; — **-borste**, m. tomuharja, huiskin; — **-korn**, n. tomunhiukka; — **-mola**, n. tomupilvi, pölyryöppy; — **qvast**, m. tomuhuisku, tomutin; — **-vipa**, v. **-viska**, f. tomuviihko l. -huisku.
Damaskenerklings, f. damaskomieikka.
Damaakera, v. a. damaakita (-teen), kirjotakoa.
Damaskering, f. damaskitus, kirjotaonta; kirjotakoma.
Damasker, f. pl. säärystimet (*pl.*), säärukset (*pl.*).
Damast, m. tamasti.
Damejeanne, f. damjani, pullakko.
Damma, v. n. tomuta, pölytä, pölähdellä; — v. a. tomuttaa, pölyttää; d. till (*fig.*), tuiskaista, sivaltaa.
Damma, v. a. (*sjöt.*) tammata, pääksyttää.

Dammande, n. tomuaminen, pölyäminen; tomutus, tomuttaminen, pölytys, pölyttäminen.
Dammig, a. pölyinen, tomuinen.
Dammighet, f. tomuisuus.
Damning, f. *se* Dammande.
Dana, v. a. laatia, muodostaa, luoda, luontaa.
Danaarf, n. kruununperintö, suvuttoman perintö.
Danande, n. muodostaminen, laatiminen, luontaminen.
Dangla, v. n. *se* Dingla.
Daning, f. muodostus, laadinta, luominen, luontaus.
Dank, m. huono kynttilä, kynttiläkulu.
Dank; slä d., toimittaa tyhjää, vetelehtiä, lerrulla.
Danneman, m. maamies, talonpoika; isäntämies, perheenmies; — **-qvinn**, f. talonvaimo; perheen-emäntä.
Dans, m. tanssi, hyppy; ställa till en d., laittaa tanssit l. hyppy, — **-björn**, m. tanssarhu; — **-gille**, n. tansseura; tanssit; — **-konst**, f. tanssitaide; — **-lektion**, f. tanssinopetus; — **-lärare**, m. tanssinopettaja; — **-musik**, f. tanssimusiikki; — **-mästare**, m. tanssinopettaja, tanssimestari; (*fig.*) veitikka, konna; — **-nöje**, n. tanssihuvitus l. -huvi; (*tillställningen*) tanssihuvit; — **-ajuk**, a. tanssinhätäinen, tanssimielinen; — **-skola**, f. tanssikoulu; — **-älskare**, m. tanssinharrastaja.
Dansa, v. n. o. a. tanssia, tanssata, hypellä; låta ngn d., tanssittaa jkuta.
Dansare, m. tanssija.
Danserska, f. tanssijatar, tanssijanainen.
Dansk, a. tanskalainen, Tanskan.
Danska, f. tanskakko; tanskankieli.
Dansör, m. tanssija, tanssaaja.
Dansös, f. tanssinainen, tanssijatar.
Darra, v. n. värätä, hystistä, vavista (-pisen), täristä, tärätä, tutista; jorden d—r, maa järisee l. tärisee.
Darrande, n. väriseminen, väristys, vapiseminen, värinä, täriseminen, täristys, tutina, tutiseminen, järinä.
Darrgräs, n. räpelö, jämsiruoho; — **-rooka**, f. täryrausku; — **-ajuka**, f. vavistuttaja, vavistustauti; — **-äl**, m. tärysangerias.
Darrhändt, a. tutiseva l. vapiseva kädeltänsä, vavis- l. vapakätinen.
Darring, f. *se* Darrande.
Dart, m. miekkapuuikko, kalpa.

- Dasa**, v. n. o. **Dasa sig**, v. r. lojua, lojottaa, lojotella, keloilla.
- Dask**, n. hosu; få d., saada hosua l. selkäänsä.
- Daska**, v. a. o. n. hosua, hautoa, lämmittää.
- Daaymeter**, m. tiheydenmittari.
- Dat**, se **Bedrift**.
- Data**, n. pl. olo- l. tieto-asiat.
- Datera**, v. a. kirjoittaa antopäivä, päivättää, dateerata.
- Dativ**, m. (*gramm.*) datiivi, antosija.
- Datt**, se **Ditt**.
- Datum**, n. päivä, antopäivä l. -aika; d. ut supra, aika ja paikka kuin yllä; a dato, tästä päivästä.
- De**, pron. pers. pl. he; determ., ne.
- Deballera**, v. a. päästää l. purkaa käärröstä l. päällysteestä.
- Debarkera**, v. a. viedä l. laskea maalle, maaduttaa; — v. n. nousta maalle, maastua.
- Debatt**, m. taistelu, väittely, kiista.
- Debattera**, v. a. o. n. taistella, kiistellä, väitellä.
- Debet**, n. debet, debetti, vastattava, saatava, saaminen, maksettavaksi; d. och credit, vastattava ja vastaava, saatava ja saatu, tulot ja menot; — **sedel**, m. verolista, verokuitti.
- Debit**, m. menekki, meno.
- Debitera**, v. a. panna saatavaksi l. maksettavaksi, saamista; velkoa.
- Debitering**, f. maksunpano.
- Debitor**, m. velallinen, velanmaksaja.
- Debut**, m. alotus, alottelu.
- Debutant**, m. alottelija, ensi-alkaja.
- Debutera**, v. n. alotella, alottaa, tehdä ensi alku.
- December**, m. joulukuu.
- Decemvin**, m. kymmenmies.
- Decemvirat**, n. kymmenmiehistö, kymmenmies-kunta.
- Decennium**, n. vuosikymmeninen l. -kymmen.
- Decentralisera**, v. a. siirtää keskuksesta.
- Decharge**, f. tilinpäästö, edesvastausvapaus.
- Dechiffra**, v. a. selvittää, selittää.
- Decimal**, f. kymmenys, kymmenosa; — a. kymmeninen; — **bråk**, n. kymmenysmurto, kymmen-murtoluku; — **mätt**, n. kymmen- l. kymmenysmitta; — **räkning**, f. kymmenys-luvunlasku; — **system**, n. kymmenysjärjestelmä; — **tal**, n. kymmenysluku.
- Decimera**, v. a. kymmenitellä (rangaltavaksi).
- Deckel**, m. (*boktr.*) tekkeli, kaadake; (*i bössa*) kate (-teen).
- Dedicera**, v. a. omittaa, omistaa.
- Dedikation**, f. omittaminen, omistus, omistus.
- Deducera**, v. a. juontaa, juonnuttaa, perustella; (*jur.*) toteen näyttää l. juontaa.
- Deduktion**, f. perustelma, juontaus; toteen-näyttää.
- De facto**, adv. todenperäisesti, oikeastansa, itse asiassa.
- Defekt**, a. vaillinainen, vajaa.
- Defektiv**, n. (*gramm.*) vajaallissana.
- Defensiv**, a. puolustava, puoliansa pitävä; — **krig**, n. puolustus-sota.
- Defleit**, n. vaillinki, vajuus.
- Defilé**, m. ahdinko, solukka.
- Defilera**, v. n. (*krigt.*) defileerata, kulkea kapeissa joukoissa.
- Definiera**, v. a. määritellä, määrittää.
- Definition**, f. määrittäminen, määrittäminen.
- Definitiv**, a. lopullinen, ratkaiseva.
- Definitivt**, adv. lopullisesti.
- Deg**, m. taikina; (*smet*) tahdas; (*för fjäderså*) pöperö, pehmerö; — **artad**, a. taikinantapainen l. -lainen; — **bär**, n. taikinamarja; — **spad**, n. taikinajauuri (-en); — **spade**, m. taikinapalio; — **tina**, f. taikinatiinu l. -pytty; — **tråg**, n. taikinakaukalo; — **älta**, f. taikinavanauke.
- Dega**, v. a. taikinoita; d. sig, taikinoita, taikinoitua, tulla taikinaksi.
- Degaktig**, a. taikinamainen.
- Degel**, m. teekeli, sulatin.
- Degenerera**, v. n. ei tulla sukuunsa, paheta sukuunsa, huonota suvustansa.
- Degig**, a. taikainainen, tahtainen, iskostunut.
- Degradation**, f. alennus, alentaminen.
- Degradera**, v. a. alentaa, alennuttaa.
- Deism**, m. deismi, jumalista.
- Deist**, m. deisti, jumalista.
- Deistisk**, a. deistinen, jumalistuksinen.
- Deja**, f. karjako, karjapiika.
- Dejelig**, a. kaunoinen, korea.
- Dejeuner**, m. murkina, suurus.
- Dejour**, m. päivästäjä; — **officer**, n. päiväsupseri.
- Dejourera**, v. n. desjureerata, päivästellä.
- De jure**, oikeutta l. lakia l. laillisuutta myöten.
- Dekad**, m. kymmeninen, kymmenkunta.

Dekandria, f. (*bot.*) kymmenheteiset.
Dekanus, m. dekaanus.
Dekatera, v. a. tikatierata, varata, höyryvarata, sikistää.
Deklamation, f. deklamoiutus, lauseskely, puheääneen lukeminen.
Deklamera, v. a. deklamoiuta, lauseskella, lukea l. esittää puheääneen l. puheäänellä.
Deklaration, f. deklaritus, selitys; kaluuettelu l. -osotus; (*polit.*) selityskirja.
Deklinatation, f. (*gram.*) sijoittelu, sijoittelu; (*fys.*) poikkens, väärin- l. valhenäytös; (*astr.*) poikematka, poikkens.
Deklinera, v. a. (*gram.*) sijoitella; — v. n. (*astr.*) poiketa; (*fys.*) väärin näyttää, poiketa; (*aftega*) huonota (-onen).
Dekokt, m. keitos, keite, tikotti.
Dekoratiōn, f. koristus, kaunistus, korumaalaus; — *smälare*, m. koruskaunistaja.
Dekorera, v. a. koristaa, koristella, kaunistaa.
Dekreditera, v. a. alentaa arvoa l. luotamusta, epä-arvoittaa, epäluotattaa; *d—d*, epä-arvoittanut.
Dekret, n. sääntö, päätös, käsky.
Dekretera, v. a. säättää, käskää, päättää.
Del, m. osa; *till alla d—ar*, kaikin puolin; *för min d*, minun puolestani; *för ingen d*, ei suinkaan, ei millään muotoa; *för all d*, kaiken mokomin, kaikella muotoa; *hafva d i ngt*, olla osallinen l. osallisena jhk:n l. jaskin, olla osaa jhk:n; *få d (jur.)*, saada tieto l. tietää l. tietoon; — *egande*, n. osallisuus, osakkuus; — *adj.* osallinen, osakas; — *egare*, m. osakas, osamies; — *fäende*, n. tiedon saanti l. saaminen, tietoon-tulo; — *taga*, v. n. ottaa osaa l. olla osallinen (jaskin); — *tagande*, n. osanotto, osallisuus; (*fig.*) osanotto, säällisyys, myötätuntoisuus; — *tagare*, m. osanottaja, osallinen; — *-vis*, *adv.* osittain, osittellen.
Dela, v. a. jakaa, jaoittaa, jaoitella, osittaa; *d. jemnt*, tasata, panna tasaan; *d. sig*, v. r. jakautua, erota, eritä; (*sönderfalla i delar*) jaota, jakoilla, jaoittua; *d—d*, jaettu, jakoinen, erillinen, eroava.
Delaktig, a. osallinen, osakas.
Delaktighet, f. osallisuus.
Delbar, a. jakautuva, jakolleva, jakoisa.
Delbarhet, f. jakautuvaisuus, jakoisuus.

Delegerad, a. o. s. edunmies, valiomies.
Delfin, m. delfini, merisika.
Delegation, f. eduskunta.
Delgifva, v. antaa tieto, saattaa tietoon.
Deliberera, v. n. neuvoitella, tuumaila.
Delikat, a. imannes (-nteen), herkkuihin; (*fnkänslig*) herkkä, itseensä otava; (*kinbig*) arka, tukala, arveluttava, hellä.
Delikatess, f. herkkuisuus, herkkuyks; arkuus, tukaluus.
Delinqvent, m. pahantekijä, rangaistava.
Deliquescera, v. n. ilmassa liuveta (-kenn), vetelöityä.
Delirium, n. hoursaus, humalahulluus.
Delning, f. jako, jakaminen, ositus; jaoitus; — *-sgäfvor*, f. pl. jakajaiset (*pl.*); — *-sinstument*, n. jakokirja; — *-sman*, m. jakomies, jakaja.
Delo, f. indekl. riita.
Dels, *adv.* osaksi, osittain, osin.
Delta, n. delitta, suisto, suistamo.
Demagog, m. kansanjohtaja; kansankiihottaja l. -nostaja.
Demagogi, f. kansanjohdatus l. -kiihotus.
Demagogisk, a. kansanjohdajallinen; kansaa kiihottava l. nostava, kansanosainen l. -kiihkoinen.
Demarkationslinie, f. rajoitus- l. rajausviiva.
Demaskera, v. a. ottaa naamari pois, paljastaa.
Dementera, v. peruuttaa, kumota.
Demoiselle, f. mamselli, neiti.
Demokrat, m. demokraatti, kansavaltalainen.
Demokrati, f. demokratia, kansavalta.
Demokratisk, a. kansavaltainen, kansavallan, demokraattinen.
Demon, m. henki (-en), haltija.
Demonstration, f. totisuuttaminen, todistus, selitys; mielen-osottaminen.
Demonstrativ, a. totisuuttava, todistava; (*gram.*) osottava.
Demonstrera, v. a. totisuuttaa, näyttää toteen, selvityttää; osottaa mieltänsä.
Demontera, v. a. ottaa sijoilta l. asemilta, tehdä kelvottomaksi, turmella.
Demoralisera, v. a. pahentaa l. turmella tavat l. siveys; folket är *d—dt*, kansa on turmeltunut l. pahentunut tavoittansa.
Den, *det*, *pron.* se (*pl. ne*); *d. här*, tämä (*pl. nämät*); *d. der*, tuo (*pl. nuo*); *gå för den och den*, mene sinnekin! mene sen viedä! den 15 Juni 1877, 15 p:nä Kesäkuuta l. Kesä-

kuun 15 p:nä (v.) 1877; — **-samme**, *se Samme*.
Denaturalisera, v. a. ottaa kansalais-oikeus pois.
Denne, na, detta, pron. (*den här*) tämä, tää (pl. nämät, nää); (*den der*) tuo (pl. nuo); den 10 dennes, 10:nes p. tätä kuuta.
Dentist, m. hammaslääkäri.
Departement, n. osasto, osakunta; piirikunta, lääni; ekonomie- d., talous-osasto; justitie- d., oikeus-osasto.
Depens, m. *se Kostnad* o. *Utgift*.
Depensera, v. a. kuluttaa l. menettää (rahaa).
Depesch, m. depessi, sanoma, kirjelmä, sanomakirje.
Deployera, v. a. leventää, harventaa.
Deponens, n.; verbum d., vaihtomut- toinen teonsana, deponenttinen verbi.
Deponera, v. a. tallettaa, talleta (-ltaan), panna talteen l. tallelle.
Deponent l. **depositor**, m. talteenpanija, tallettaja.
Deportera, v. a. maasta karkottaa.
Deposition, f. talletus, talteus; talleraha l. -kalu; — **-ssedel**, m. talletusseteli.
Depositum, n. tallettavara, talteema, us- kottu kalu.
Depositär, m. talteenottaja, säilyttäjä.
Depot, m. varikko, varasto; säilykalu l. -tavara; — **-bataljon**, m. varapatal- joona.
Depravera, v. a. pahentaa, turmella.
Deprimera, v. a. likistää, litistää, alas- painaa, sortaa.
Deputation, f. lähetyskunta, lähetystö.
Deputerad, m. lähetti, asiamies; (*till riksdag*) edus- l. valtuusmies.
Der, adv. (*demonstr.*) (*afölgmare*) tuolla, (*närmare*) tuossa; (*determ.*) siellä, siinä; d. borta tuolla, tuolla noin, siellä, siellä niin; — **-af**, adv. siitä, tuosta; — **-an**, adv. siihen; vara illa d., olla pahassa pulassa l. pahemmissa kuin päivisessä; — **-efter**, adv. sitte l. sitten, siitä, sen perästä, sen jälkeen; (*enligt*) sen mukaan, sen jälkeen; (*prop- ortion*) sen suhteen, sen mukaan; — **-emellan**, adv. sillä välillä, sillä välin, siinä välissä; — **-emot**, adv. sitä vas- taan, sitä vastoin, siihen, (*i jemför- relse med*) sen suhteen; (*i utbyte*) sen sijaan, sitä vastaan; (*motsats*) taas, sitä vastoin; — **-för**, adv. sen l. ni- den edestä, siitä, niistä; jag fruktar ej d., sitä en pelkää; jag rå icke

d., minä en siihen l. sille mitään voi; — **-före**, adv. sentähden, sen vuoksi, sitä varten, siksi, siis; — **-förutom**, adv. *se Dessutom* o. *Hvarförutom*; — **-hos**, adv. *se Derjemte*; — **-hän**, adv. siihen, sinne, siksi, niiksi, siihen suun- taan, siihen asti; — **-i**, adv. *se Der- uti*; — **-ibland**, adv. niiden seassa l. joukossa, niiden sekaan l. joukkoon, niistä, niissä; — **-ifrån**, adv. sieltä, siitä; (*med påpekning*) tuosta, tuolta; — **-igenom**, adv. sen kautta l. lävitse, sillä lailla l. tavoin, sillä, siitä; — **-inifrån**, adv. tuolta sisältä l. sisä- puolelta; — **-innanför**, adv. tuolla l. siellä sisäpuolella; — **-inne**, adv. tuolla l. siellä sisällä; — **-inom**, adv. een sisällä l. sisässä, siinä; — **-intill**, adv. siihen asti l. saakka; — **invid**, adv. sen luona l. tykönä l. vieressä, siinä lähellä l. vieressä, lähellä sitä; — **-jemte**, adv. sen ohessa l. muassa l. sivussa, myöskin, ynnä sen kanssa; — **-med**, adv. sen l. niiden kanssa, sillä, niillä, siihen; — **-medels**, adv. sillä keinoin l. neuvojin l. tavoin, sillä, sen kautta; — **-nere**, adv. siellä l. tuolla l. tuossa alhaalla; — **-näst**, adv. sen jäljestä l. jälkeen, siitä l. sitä lähinnä, siitä lähtein; — **-om**, adv. siitä, niistä; — **-omkring**, adv. sen l. niiden ympä- rillä l. ympärille l. ympäri; (*kring det stället*) niillä l. sillä paikoin l. seuduin, niille l. sille paikoin o. s. v.; (*ungefär*) niillä l. niille l. sillä l. sille paikoin, sen seudussa l. seutuun; — **-på**, adv. (*om rum*) sen päällä l. päälle, siinä, siihen; (*om tid*) sitte l. sitten, siitä, tuosta, sen jälkeen l. perästä; dagen d., päivän jälkeen; — **-sam- mastädes**, adv. siellä samassa pai- kassa, samassa paikkaa l. paikassa; — **-städes**, adv. siellä, siinä, siellä l. siinä paikkaa l. paikassa; — **-till**, adv. siihen, siksi, sitä varten, sen lisäksi; — **-tills**, adv. siihen asti l. saakka; — **-under**, adv. sen l. siinä alla; sen l. sinne alle; tuolla l. tuon alla; tuon- ne l. tuon alle; (*om antal. pris*) sitä l. siitä alemmaksi, sitä vähempään l. huokeampaan; (*om tid*) sill'-aikaa, sillä välin; — **-uppe**, adv. siellä l. tuolla ylhäällä; — **-uppifrån**, adv. sieltä l. tuolta ylhäältä; — **-uppå**, adv. *se Der- på*; — **-ur**, adv. siitä, sieltä, tuosta, tuolta; — **-utaf**, adv. *se Deraf*; — **-uti**, adv. siinä, niissä, siihen, niihin:

— **-utifrån**, adv. sieltä l. tuolta ulkoa; — **-utinnan**, adv. *se Deruti*; — **utmed**, adv. siinä vieressä l. vierellä, sitä myöten; — **-utom**, adv. sen ulkopuolelle, ulkopuolelle sitä, sitä l. siitä ulommaksi; — **-utur**, adv. siittä, sieltä, tuosta, tuolta; — **-utöfver**, adv. sen päällä l. päälle l. päällitse, sen yli l. yllä l. ylle, siittä yli l. ylempiä l. päälle; — **-varande**, a. siellä oleva, sikäläinen; — **-varo**, f. sielläolo; under min d., siellä ollessani; — **-vid**, adv. siinä, siihen, sen sivussa; sillensä, siksensä, sillänsä, sinänsä; — **-å**, adv. *se Derpä*; — **åt**, adv. siellä päin l. käsin, tuolla päin; sille, siihen, sitä; — **-öfver**, adv. sen päälle, sen ylitse l. yli l. ylle, siittä ylitse, siittä; jemfr. *Derutöfver*.

Derangera, v. a. saattaa l. panna epäjärjestykseen l. hämmennyksiin, hämmennää, häiritä (-teen).

Deresat, konj. jos, jos vaan.

Derivat, n. johtosana, johdannainen.

Derivation, f. johtaminen, johtaus.

Derivera, v. a. johtaa; d. sig. v. r. johtaa, tulla, lähteä.

Dervisch, m. dervishi, turkkilaismunkki.

Desert, *se Dessert*.

Desertera, v. n. (*milit.*) karata (-kaan), paeta (-kenen), karata pois l. vihollisen puolelle.

Desertör, m. pakenija, karkulainen.

Desinfektion, f. puhdistus (taudista, tarttumisesta), raitistus.

Deskriptiv, a. selittäväinen.

Desmogräs, n. kiroraani; — **-ört**, f. tesmanyrtti.

Desorganisera, v. a. panna l. saattaa järjestyksestä l. järjestykseltä hävitä, saattaa rappiolle l. hunnakolle.

Desperat, a. julmistunut, sydäntynyt; blifva d., julmistua.

Despot, m. ylensvaltiaas, despootti.

Despotisk, a. ylensvaltiaallinen, ylensvaltainen.

Despotism, m. ylensvaltiaisuus, ylensvaltinuus.

Dessa, genet. af *den, det*, sen, hänen; sedan d., siitä asti, siitä alkaen; — **-emellan**, adv. välilajoin l. -päiten, välimiten; — **-förinnan**, adv. sitä ennen, ennen sitä; — **-förutan**, adv. ilman sitä, paitsi sitä, sittekin; — **-likes**, adv. samoin, samate, samalla nuotoa, niin myös; — **-medels**, adv.

se Dermedels; — **-utom**, adv. paitsi sitä, ilman sitä, sen lisäksi, siihen l. sitte vielä.

Dess, adv. *se Desto*.

Dessa, *dessa*, nämät l. nämä, nuo l. nuot.

Dessert, m. desertti, päällisruoka, jäliste, maklaiset (*pl.*).

Dest, a. *se Däst*.

Destillera, m. f. *se Distillera*.

Destination, f. määräpaikka.

Destinera, v. a. määrätä, panna, määrätä meneväksi.

Desto, adv. sitä, sen; icke d. mindre, sittekin, kuitenkin.

Det, *se Den*; i d. han gick, mennessänsä, hänen mennessään; — **-samma**, neutr. af *Densamma*, *se Samme*.

Det, konj. että, jotta.

Detachment, n. erillis- l. osijonkko.

Detachera, v. a. lähettää l. määrätä erikseen l. erillensä.

Detalj, m. erityisyys, erihaara l. -osa l. -seikka, osa-asia l. -seikka; i d., perinpohjin, perijuurin, kaikki seikoin, osa osalta, seikka seikalta; pienoisuus l. erityisyyksiä myöten; — **-känne-**
dom, m. seikkaperäinen l. osaperäinen tieto.

Detaljera, v. a. selittää l. osottaa osa-seikoin l. eri-osin l. seikkoja myöten l. perijuurin; d—d, seikka- l. osaperäinen, kaiken-seikkainen, perinpohjainen.

Determinera, v. a. rajoittaa, määrätä.

Detonera, v. n. (*tem.*) räjähtää, pamahattaa, räiskähtää; (*ä musik*) hairahtaa nuotista l. nuotilta, laulaa väärin.

Detronisera, v. a. syöstä l. eroittaa vallasta, panna vallalta l. valta-istuilta.

Detta, neutr. af *Denne*; före d. (*f. d.*) general, entinen (*ent.*) l. sitä ennen ollut kenraali.

Devis, f. deviisi, päällekirjoitus; aatelma, lauselma.

Dexel, m. vannekirves.

Di l. *Dia*, v. a. o. n. imeä; gifva di, imettä; — **-barn**, n. nisë- l. rintalapsi, imevä lapsi, imeväinen; — **-bro-**
dör, m. rinta- l. nisë-velli; — **-gif-**
ning, f. imettäminen, imetys; — **-gris**, m. imevä porsas; (*fig.*) piimäsuu, maitoparta; — **-horn**, n. tila, maito- l. imusarvi; — **-kalf**, m. maitovasikka, imevä vasikka; — **-lam**, n. maitovuona, imevä karitsa; — **-syster**, f. nisë- l. rintaisar.

Diadelphia, f. (*bot.*) diadelfia, kaksikuntaiset.

Diadem, n. diademi, kruunuripa; (*hårprydnad*) otsaripa.

Diagnos, f. (*med.*) diagnoosi, taudintunnus.

Diagnostik, f. (*med.*) diagnostiikka, taudintunnus-oppi.

Diagnostisk, a. taudintunnuksinen.

Diagonal, f. (*mat.*) kulmistaja, kulma- viiva.

Diakonissa, f. diakonitar, naispalvelija.

Diakonus, m. diakoni, tiakka, apupappi.

Diakustik, f. (*fys.*) diakustiikka, äänen kulku-oppi.

Dialekt, m. kiellimurre, murre (-rteen).

Dialektik, f. dialektiikka, ajatusjohdon- oppi; perustelma- l. ajatustaito, ajuvilsaus.

Dialektiker, m. dialektikus, ajatustai- taja,aju- l. puheviisas.

Dialektisk, a. dialektillinen, ajatustai- toinen, ajuvilsas, vilssasteleva.

Dialog, m. dialogi, kahdenpuhe.

Diamant, m. timantti; af d., timantti- nen, timanti-, timantista; — **ärtad**, a. timanttimainen; — **nål**, f. timant- tineula.

Diameter, f. (*mat.*) halkaisija, keskistä- jä, poikki- l. läpimitta; — **klafve**, m. kaulain.

Diametral, a. keskiöllinen, poikkimital- linen, halkikohtainen.

Diametralt, adv. keskikohtaisesti l. -koh- taan, halkisuoraan; d. motsaöt, hal- kisuoraan vastakkainen, halkivastak- kainen.

Diandria, f. (*bot.*) kaksiheteiset, diandria.

Diaphor, f. diafoori, sanakerto.

Diaphragma, n. (*anat.*) sydän- l. väli- kalvo.

Diarium, n. päiväkirja, diario.

Diarrhé, f. ulkotauti, vatsuri, kuratti, vetelä; hafva d., olla vetelällä l. vat- surilla.

Diatonisk, a. (*i musik*) diatoninen, lä- piääninen.

Diatrib, m. pistopuhe, kompassana, sol- vennus.

Dibbling, m. pisto-istatus.

Dichroit, m. (*mineral.*) dikroilitti, kuinto- kivi (-en).

Dickel, m. tikkeli, kuorisavi (-en).

Didaktik, f. didaktiikka, opetusoppi.

Didaktisk, a. didaktillinen, opetusoppi- linen.

Didynamia, f. (*bot.*) didynamia, kaksi- valtaiat.

Diende, n. imeminen, imettäminen.

Dieresis, f. kahtaansmerkki.

Diet, f. ravintojärjestys, elin- l. ravinto- tapa, ruokavalio.

Dietetik, f. dietetiikka, terveystoppi.

Dietetisk, a. dietestillinen, terveystoi- dollinen.

Differens, f. eroitus, väli.

Differential, f. (*mat.*) differentiaali, muut- teisluku; — **kalkyl**, m. — **räkning**, f. differentiaali- l. todenvaiheis-lasku, muutteislukuin lasku.

Differera, v. a. lykätä toistaiseksi; — v. n. olla erilainen, erota.

Diffraction, f. (*fys.*); ljusstrålarnes d., valosteitten murteuminen l. poike- murto.

Diftong, m. diftongi, kaksoisääntiö; e- gentlig d., jälkivoittoinen k.; o- egentlig d., esivoittoinen k.

Diger, a. iso ja paksu, paksu; — **dö- den**, m. hirmukuolema.

Digerera, v. a. (*kon.*) uuttaa; (*farm.*) sulattaa, huvettaa.

Digestion, f. uutto, uuttaminen; ruoa- sulaminen l. huvettaminen.

Digestiv, a. sulattava, sulatus-, huvet- tava.

Digna, v. n. nääntyä, vaipua, uupua; (*fig.*) menehtyä, nääntyä, rauveta (-kean); vara d — d, olla näännyksissä l. vai- vuksissa.

Dignande, n. nääntyminen, vaipuminen, nääntymys, uupumus.

Dignitet, f. digniteetti, arvokerta.

Dignitär, m. ylimys, vallikko.

Digression, f. poikkeus, poikkeama.

Digynia, f. (*bot.*) digynia, kaksi- emiset.

Dika, v. a. o. n. ojittaa, ojata, kalvaa ojas.

Dikare, m. ojuri, ojankaivaja.

Dike, n. oja, (*lites*) ojanne, ojanen; täckt d., sala-oja; — **sskopa**, f. oja- koura; — **estöt**, m. ojapetkel.

Dikning, f. ojitus, ojankaivuu.

Dikotyledon, m. (*bot.*) kaksisiirkkainen.

Dikt, f. runo, runoelma, (*dikt konst*) ru- nous; (*osanning*) sepustus, juoru; — **konst**, f. runotaide, runous.

Dikt, adv. (*sjöt.*); segla d. till vin- den, purjehtia liki tuulta.

Dikta, v. a. runoilla, sepitää (-teen); (*fig.*) panna omiansa, sepustella, jututa (jut- tuan), juortaa.

Dikta, v. a. (*med drog*) tilkittää, tukkia, riviä.

Diktal, m. tihtaali, paaluryhmä.
Diktamen, m. edellä-sanomus, esisanonta, saneleminen.
Diktan, f.; d. och traktan, hyöriminen ja pyöriminen.
Diktande, n. runoilminen, sepitys; tilkittäminen.
Diktare, m. runoilija, lauluseppä; sepostaja, loruseppä.
Diktator, m. diktaatori, ylivalttias.
Diktatoriak, a. diktaatorillinen, ylivalttainen; (*fig.*) valtiaallinen, pakonkäskevä.
Diktator, f. diktaatorinvirka, ylivalttiansija l. -virka.
Diktera, v. a. sanoa l. puhua edeltä, esisanoa, sanella; (*fig.*) määrätä; kehottaa.
Diktion, f. lause- l. kirjoitustapa.
Diktionär, m. sanakirja.
Dilemma, n. dilemma, epäjohtaus; välpä, välihanke.
Dilettaant, m. taitolainen, taiteen-aloteltija.
Diligens, m. diligenssi, kyytivaunu.
Dill, f. tilli; — -kött, n. tilliliha.
Diluvial, a. vedenpaisumuksen-aikainen; — -bildning, f. (*geol.*) vedenpaisumusmuodostuma.
Diluvium, n. vedenpaisumus.
Dimbild, — -figur, m. tumme- l. -summakuva; — -höljd, a. sumupeitteinen.
Dimension, f. mittaisuus, laajuus, mitta, koko.
Diminutiv, n. (*gram.*) vähennys-sana; — a. vähentävä, vähennyttävä.
Dimission, f. päätös, ero, ulospäästö; — -sbetyg, n. päätötodistus.
Dimittera, v. a. päästää pois l. ulos, eroittaa.
Dimma, f. sumu, usma, kaasu.
Dimmig, a. sumuinen, usmainen, umea, kaasuinen; (*fig.*) samea, sumea, tumma, tumakka; blifva d., sumuta, sumulla, sumustua.
Dimorfism, m. dimorfisuus, kaksimuotoisuus.
Dimpa, v. n. muksahtaa, jupsahtaa, rojahtaa, löksähtää, nulpahtaa, tupsahtaa, kiekkahtaa.
Dia, (n. Ditt), pron. sinun, -si l. -s; d. skalk, sinä koiransilmä, koiransilmä itäisiä; de d — a, omaisesi.
Dinä, m. päivällinen, lounainen.
Dinera, v. n. syödä päivällistä, lounalla.
Dingla, v. n. roikkua, heilua, lerkkua.
Diocia, f. (*bot.*) kaksikotiset.
Diopter, m. diopteri, tähtäin, tirkistin;

— -lineal, m. tähyviivain, diopteri-linjain.
Dioptrik, f. dioptrikka, valomurron-oppi.
Diorama, m. diorama, lämpikatsottava.
Diorit, m. dioritti, vihrekivi (-en).
Diplom, n. diploma, arvokirja, kirja; — -adel, m. kirja-aatelisto.
Diplomat, m. diplomaatti, valta- l. hallitusvälikkijä; lähetti- l. valtioviisas; (*fig.*) valtioviisas.
Diplomati, f. diplomatia, hallitusväkintö, valtavälin-tieto, lähettitaito.
Diplomatisk, a. diplomaattillinen, valtavälinen, lähettillinen; d — a korpsen, lähettilekkunta; (*fig.*) valta- l. periviisas.
Direkt, a. suoranainen, suora, suorakohmainen, väkintö.
Direkte, adv. suorastanaa, suoraan, kohvipäisesti, oikopäätä.
Direktion, f. johtokunta; johdatus, hoito; (*kosa*) suunta, kohta.
Direktor, m. tsehtori, johtaja.
Direktris, f. tsehtinna, johtajatar.
Direktör, m. tsehtööri, johtaja.
Dirigera, v. a. johtaa, ohjata, johdattaa.
Discipel, m. oppilas, oppilainen, koululainen.
Disciplina, f. kurin- l. kunnonpito; kuri, järjestys, kunto; (*vetenskap*) oppi, tiede; — -akommission, f. kurinpidon-toimikunta.
Disciplinarisk, a. kurinpidollinen, kuria koskeva.
Disciplinera, v. a. totuttaa kurin, kunnostuttaa.
Discus, m. kiekka.
Disgrace, f. se Onåd o. Ogunst.
Disharmoni, f. epäsointu l. -tajous; (*fig.*) epäsopu, eripuraisuus.
Disharmoniera, v. a. olla epäsoinnussa, epäsointua, epätajouta.
Disharmonisk, a. epäsointuinen, epäsopinen.
Disig, a. (*sjöt.*) utuinen, sumuinen.
Disjunktiv, a. (*gram.*) erittävä.
Disk, m. tiski, pöydänne (-nteen), käppäpöytä; (*bot.*) kehrä; d — ar, pl. peset, solkut; — -kärl, n. liikainen astia, pese-astia; — -lik, a. (*bot.*) kehrämäinen; — -trasa, f. pesinriepu; — -vatten, n. astia- l. solkuvesi.
Diska, v. a. solkuttaa, pestä, huuhdota, viruttaa, pestä astioita, tiskata.
Diskant, m. diskantti, kimein ääni; — -röst, f. diskantti-ääni, kimakka ääni.
Diskont, m. diskonto, poisotto, vähen-

nys; — **-bank**, m. diskontto- l. vekseli- l. vaihtopankki; — **-lån**, o. diskonttolaina.

Diskontera, v. a. diskontteerata.

Diskontör, m. diskontteeraja.

Diskreditera, v. a. hävittää luottamus, tehdä l. saattaa epäluotettavaksi.

Diskret, a. (*gaom.*); d. storhet, erikäinen suuruus.

Diskurera, v. n. pakinoita, puhella.

Diskurs, m. puheleminen, pakina.

Diskussion, f. keskustelu, neuvoittelu.

Diskutera, v. a. keskustella, tutkietella, neuvoitella, mietiskellä.

Dislokation, f. sijoitus, sijoittaminen, asetuttaminen.

Disparat, a. erilaatuinen; (*stridig*) ristikohtainen.

Dispasch, f. dispaassi, haaksirikon korvauslasku.

Dispaschör, m. dispasööri, merivahingon-laskija, haaksirikon korvaus-laskumies.

Dispens, f. dispensssi, erisvapaus, vapautus.

Dispensera, v. a. antaa erilupa, erilupaattaa.

Disponent, m. isännöitsijä, pitäjä, haltijamies.

Disponera, v. a. isännöitä, olla isäntänä, käyttää, hallita (-tsen), määrätä; (*döra hugad*) halustuttaa, mielistyttää; d—d, halukas, halustunut, mielas, mieluinen; illa d—d, pahalla tuulella, huonoissa roveissa; d—d för slag (*med.*), halvaukseen viettyvä l. taipuva.

Disponibel, a. käyttövarainen, joutilas, liikenevä, vallinnan-alainen.

Disposition, f. (*förfogande*) isännyys, käyttö- l. nautintavalta; till d., alttiiksi, nautittavaksi, käytettäväksi; (*anordning*) toimijoho, määräys, säätäminen; (*af ämne*) asettelu, järjestely; (*anlag*) olotila, luonto, taipumus, mieliala; (*kameral.*) rahavara-määräys; — **-smedel**, n. pl. käyttövarat; — **-srätt**, m. käytäntö- l. isännuusvalta.

Disproportion, f. epäsuhta l. -suhtaisuus.

Disput, **Dispyt**, f. väitös, jankka, sananväänne l. -käännö.

Disputation, f. väittely; väitöskirja, väitelmä.

Disputera, v. n. väitellä, taistella, kiistellä.

Diss, m. nissä, nänni.

Dissa, v. a. o. n. *se Dia*.

Dissekerä, v. a. leikellä, leikkaella.

Dissenters, m. pl. eriuuskolaiset.

Dissenterlag, m. eriuuskolais-laki.

Dissertation, f. tutkistelmä, oppikirjoitus.

Dissident, m. lahkoukolainen, lahkollainen.

Dissonans, f. epääänisyys l. -ääni, ristiääni, sekasointu.

Distans, f. väli, matka, välimatka.

Distichon, n. distikko, parisvärsy.

Distillat, n. (*kem.*) tislama, suodatus.

Distillera, v. a. tialata, suodattaa, juokuttaa.

Distillerapparät, m. tislaukone, tislirakennus; — **-verk**, n. tialaus- l. suodatuslaitos.

Distingvera, v. a. eroittaa, merkitä.

Distinkt, a. erotettu, selkeä, selvä.

Distinktion, f. eroitus, aateselitys.

Distrahera, v. a. (*störa*) häiritä (-tsen), hämmentää, sekoittaa; (*förströ*) huvittaa.

Distrait, a. *se Tankspridd*.

Distraction, f. *se Tankspriddhet*; **Förströelse**.

Distribuera, v. a. jaella (-kelen), tasaella.

Distribution, f. jakeleminen, tasaeleminen.

Distrikt, n. piirikunta, piiri, alue; — **-schef**, m. piirikunnan-päällikkö; — **-singeniör**, n. piirikunta-insinööri.

Dit, adv. sinne, (*med påpekning*) tuonne; — **-hörande**, a. siihen kuuluva, sitä koskeva; — **-intills**, adv. *se Dittills*; — **-komst**, f. sinnetulo; — **-till**, adv. sinne l. tuonne asti l. saakka; — **-tills**, adv. siihen asti l. saakka; — **-väg**, m. menomatka; — **-ät**, adv. sinne l. tuonne päin l. käsin, sitä l. tuota kohti; *något d.*, jotakin sellaista; — **-över**, adv. sille l. tuolle puolelle, sinne l. tuonne yltäe.

Dithyramb, m. dityrambi, innosruno.

Dito, a. sama, samoin.

Ditt ooh datt, niitä näitä, sitä ja tätä, tuota taata.

Diva, f. diiva, tenhetär.

Divan, m. divaani, sulttanin neuvosto; (*soffa*) divaani, patjakko.

Divergens, f. viivain l. äänteitten hajaantuminen; (*fig.*) erimielisyys.

Divergera, v. n. hajautua, hajaantua.

Diverse, a. kaikenlaista l. -moista, sekalaista; — **-bod**, m. kalupuoti; — **-handel**, m. diverssi- l. seka- l. kalukauppa.

Divertera, v. a. poikkeuttaa, haarauttaa,

viedä haaraan l. hairaan, hairauttaa, syrjäyttää; (*roa*) huvittaa.

Divertissement, n. huvittelu, huvitelma, huvitus.

Dividend, m. jaettava; (*lott*) osuus, osinko, saama- l. jako-osa.

Dividera, v. a. jakaa.

Divination, f. ennustaito, ennustus, aavistus.

Divis, m. (*boktr.*) sideviiva.

Division, f. jako- l. jakama-lasku; (*afdelning*) divisioona, osasto; — *-schef*, m. divisioonanpäällikkö; — *-stecken*, n. jako- l. jakolagu-merkki.

Divisor, m. jakaja; (*boktr.*) pidäke.

Djefladyrkare, m. perkeleenpalvelija.

Djeflig, a. saatanallinen, perkeleellinen, pirullinen, saatanan, perkeleen, pirun.

Djefvl, m. perkele, saatanan, piru; — *-safföda*, f. perkeleen l. saatanan sikiö; — *-styg*, n. *se* Djefvulskap.

Djefvulsk, a. saatanallinen, perkeleellinen, pirullinen.

Djefvulskap, n.; *der är något d.* siellä on jotakin perkelettä l. pirullista l. pannahista.

Djebel, m. saakeli, penetele, pannahinen.

Djekne, m. teini.

Djerf, a. rohkea, uskaljias.

Djerfhet, f. rohkeus, uskalijaisuus.

Djerft, adv. rohkeasti, uskalijaasti.

Djerfvas, v. d. uskaltaa, rohjeta (-hkenen l. -hkean), juljeta (-kenen l. -kean).

Djup, a. syvä; paksu; synkkä, synkeä, raskas, sikeä; d. snö, paksu lumi; d. skog, synkkä l. synkeä metsä; d. sömn, sikeä l. raskas uni; (*djupsin-sig*) syvä, syvällinen, pohjallinen; — *-blå*, a. *se* Mörkblå; — *-gående*, a. syvälle menevä, syvältä l. syvässä käypä, syväkulkuinen, syvältävä; — *-lig-gående*, a. syvässä l. syvällä oleva, syvä; — *-liggnig*, f. (*sjö*) syvällisyys, syvyyssalku; — *-plog*, m. jankko, pohja-aura; — *-sinnig*, a. syvällinen, pohjallinen, syvämielinen, tarkkapäinen; — *-sinnighet*, f. syvällisyys, syvämielisyys; — *-sinnigt*, adv. syvällisesti, mielen syvyydellä; — *-tänkt*, a. syvämielinen, syvältä l. syvään ajateltu.

Djup, n. syvyys o. s. v., jmf *Djup*, a.; (*ställe*) syväri, haata, pohja.

Djuphet, f. syvyys m. m., *se* *Djup*, a.

Djuplek, m. syvyys, paksuus o. s. v., syvyyssmitta.

Djupt, adv. syvässä, syvään, syvällä, sy-

vältä, syvälle, syvästi; sära d., haavoittaa l. pahoittaa syvältä; sofa d., nukkua sikeästi.

Djur, n. eläin (-men), elävä; (*smådjur*) eläimäinen, itikka; — *-artad*, a. eläimäntapainen; — *-beskrifning*, f. eläin kertomus, eläinten selitys; — *-dyrkan*, f. eläinten palvelus; — *-fång*, otuksen (*villbröd*) pyynti; — *-fångst*, f. eläinsaalessä; eläinsaalessä, otustelu; — *-fåkning*, f. eläin- l. petotappelu; — *-fänge*, n. eläimen- l. otuksen-pyynti l. -pyyntö; — *-gård*, m. eläintarha; — *-gödsel*, m. eläimenlanta; — *-kretsen*, m. eläinrata; — *-lif*, n. eläimen- l. eläin-elo; — *-lik*, a. eläimenmuotoinen l. -tapainen, elävämäinen; — *-läkare*, m. eläinten- l. eläinlääkäri; — *-rike*, n. eläinkunta, eläinten valtakunta; — *-själ*, f. eläinhenki l. -sielu; — *-styoke*, n. eläinkuvaus l. -taulu; — *-vaktare*, m. eläinten- l. eläin-vartija; — *-växt*, f. (*nat. hist.*) eläinkaavi; — *-ämne*, n. (*kem.*) eliö- l. eläinaine.

Djurisk, a. eläimellinen, pedollinen, eläimäntapainen, eläimen; (*fig.*) raadollinen, lihallinen.

Djuriskhet, f. eläimellisyys, eläimäntapaisuus; raadollisuus, lihallisuus.

Djuriskt, adv. eläimen tavalla l. tapaan; raadollisesti.

Dobbel, n. kordtimässäys, kortinlyönti, mässäys.

Dobbla, v. n. mässästä, lyödä l. pelata korttia.

Docens, **Docent**, m. dosentti, opettaja.

Docera, v. a. olla dosenttina, opettaa; (*fig.*) opettaen puhua, opetustella.

Doek, konj. kuitenkin, kumminkin, toki.

Doeka, f. nukke, vauva; (*på svarfstol*) pylvä, pölky; (*silke*) tokka, vyhtinen, viiko; (*lin*) sormaus; (*för skepp*) tokka, laivatelakka.

Dockkram, n. nukkekama; — *-skåp*, n. nukkekaappi.

Dodekaeder, m. (*mat.*) kakstoistasärmikäs, dodekæderi.

Dodekagnia, f. (*bot.*) dodekagnia, kakstoist-emiset (*pl.*)

Dodekandria, f. (*bot.*) dodekandria, kakstoista-heteliset (*pl.*)

Dodra, f. suoruoho.

Dof, a. (*om lufton*) vari, helteinen, tuhkattava; (*om ljud*) tohuinen, tohiseva, kumiseva, kumajava, sekava; d—t ljud, tohina, kumina, kumu,

- tohu; — **-hetta**, f. helle (-teen), tukohelle.
- Doffel**, m. dohvelli.
- Dofhjort**, m. metsipeura.
- Doft**, adv. tohuisesti, tohulla, kumeasti, kumisten.
- Doft**, n. o. m. (*soft*) tuoksu, tohu, pöly; f. (*luft*) lemu, tuoksu, haju.
- Dofta**, v. n. tuoksuta, lemuta, hajuta, hajahtaa, hajuilla.
- Doge**, m. dogi.
- Dogg**, m. doggi, verikoira.
- Dogm**, m. dogma, uskonsääntö.
- Dogmatik**, f. dogmatikka, uskontiede, uskonsääntö-oppi.
- Dogmatisk**, a. dogmatillinen, uskonsääntöinen.
- Dok**, n. linnikko, huntu, hippi.
- Doktor**, m. tohtori; — **-sgrad**, m. tohtorinarvo; — **-spromotion**, f. tohtorinvihkiäiset (*pl.*); — **-svärdighet**, f. tohtorinarvo.
- Doktorera**, v. n. tohtoristaa; — v. a. tohtaroita.
- Doktorinna**, f. tohtorinrouva, tohtorinna.
- Doktrin**, f. oppi, opetusjärjestö.
- Dokument**, n. kirja, asiakirja.
- Dokumentera**, v. a. varustaa asiakirjoilla l. todistuksilla, todistuttaa.
- Dold**, a. salainen, salattu.
- Dolk**, m. tikari, väkipuukko; — **-styng**, n. tikarinhaava l. pisto.
- Dolman**, m. tolma, sopa, husaarinjakku.
- Dolsk**, n. (*lömek*) luihu, salavihainen; (*trög*) kankea, hidas.
- Dolska**, **Dolskhet**, f. luihuus, salavihaisuus, hitaus.
- Dom**, m. tuomio; — **-bok**, f. tuomio-kirja; — **-brott**, n. tuomionrikkio l. rikkominen; — **-edag**, n. tuomio-päivä; — **-fäst**, a. tuomionvakaa; — **-fästa**, v. a. tuomiolla vahvistaa, tuomioittaa; — **-för**, a. tuomionvoipa; — **-hafvande**, m. tuomari; — **-lösen**, f. tuomionlunastus; — **-qval**, n. tuomionmoite l. laite; — **-saga**, f. tuomiokunta, tuomarinpiiri; — **-skäl**, n. tuomionperuste; — **-slut**, n. tuomio-päätös; — **-srätt**, m. tuomio-oikeus l. -valta; — **-stol**, m. — **-säte**, n. tuomio-istuin; oikeudesta, oikeuskunta, oikeus; — **-villa**, f. tuomiovirhe.
- Domare**, m. tuomari; — **-boken**, f. tuomareinkirja; — **-magt**, f. tuomio- l. tuomarinvalta; — **-säte**, n. tuomarin-istuin.
- Dome (däm)**, m. tuomiokirkko; (*hvalf*) kuputorni, kupu.
- Domestik**, m. o. f. palkollinen, palvelija.
- Domherre**, m. tuomioherra; (*fogel*) pu-napulmunen; — **-kapitel**, n. tuomio-kapituli; — **-kyrka**, f. tuomiokirkko; — **-kyrkosyssloman**, m. tuomiokirkon-toimitsija; — **-prost**, m. tuomio-provasti.
- Dominera**, v. n. vallita (-tsen); — v. a. vallata (-ltaan); (*jög*) detta hus d—r hela staden, tämä huoneus kohoaa yli koko kaupungin.
- Dominikanerorden**, m. dominikonmuu-kisto.
- Domino**, m. domino, kauhtana; d. spel, dumino- l. nappulapeli.
- Domkraft**, f. vipuruuvi, väkivipu.
- Domna**, v. n. puutua, kuoleutua, kuolla, turtua; vara d—d, olla puuduksissa l. turruksissa l. turtana.
- Domning**, f. puutumus, turteumus, puutumisen; i d., puuduksissa, turruksissa, kuolluksissa.
- Domän**, m. valtatilus l. -kartano.
- Don**, n. (*helst i plur.*) kalut, värkät, neuvot, lekkeet.
- Dona**, f. (*jög*) lahto, paula, sadin (-ti-men), ansa.
- Donation**, f. lahjoitus; lahjoitusmaa; — **-sbondo**, m. lahjoitustilallinen; — **-sgods**, n. lahjoitusmaa; — **-shemman**, n. lahjoitustila l. -talo.
- Donera**, v. a. lahjoittaa.
- Donlägig**, a. (*bergbr.*) kalteva, kaltto, loiva.
- Dop**, n. kaste, kastaminen, ristiminen; föra till d—et, viedä ristille l. kasteelle; — **-attets**, m. — **-betyg**, — **-bevis**, n. kaste- l. ristimätodistus, ristikirja; — **-bok**, f. kaste- l. ristintä-kirja; — **-bäcken**, — **-fat**, n. — **-funt**, m. ristin- l. kastemalja; — **-namn**, n. ristimä- l. ristintä nimi; — **-sedel**, m. **se Dopattest**, — **-skäl**, f. **se Dopbäcken**; — **-vatten**, n. ristin- l. kaste-vesi; — **-vittne**, n. kummi.
- Doppa**, v. a. kastaa, pistää.
- Dopping**, m. uiku, korri.
- Doppling**, f. kastanta, kastaminen.
- Doppsko**, m. kenkään, suovero, hokka.
- Dorisk**, a. dorilainen, dorilais-.
- Dorn**, m. kara.
- Dos**, m. **se Dosis**.
- Dosa**, f. tuosa, rasia.
- Dosis**, m. määrä, annos, satsi.

Doosera, v. n. viettä, kaltaa, kallistua, luisua.

Dotera, v. a. varustaa lahjoilla, määrätä lahjoja.

Dotter, f. tytär; — **-barn**, n. tyttären lapsi; — **-dotter**, f. tyttären tytär; — **-son**, m. tyttären poika.

Dotterlig, a. tyttärellinen, tyttären.

Dra, *se* **Draga**.

Drabant, m. henkivartija; seurustaja, seuralainen; (*astr.*) kuu, saattolainen.

Drabba, v. a. kohdata, tavata (-paan); — v. n. tapella, otella.

Drabning, f. ottelu, tappelu.

Drachma, f. drakma.

Draf, m. rapa, rupa, sakka.

Drafvel, n. loru, juoru, roskapuhe, roska.

Drag, m. veto, vetämä; i ett d., keräsaan, kerrallaan, yhdessä vedossa, yhdellä siemauksella l. henkäyksellä; i d—et, tuossa paikkaa, paikalla; (*strök*) vetämä, viiva, piirre; (*luftdrag*) hönkä, onge, veto, uho; (*karaktersdrag*) teko, työ, osotus, esimerkki; (*sakdrag*) uistin; — **-band**, n. kurenanha; — **-fri**, a. vetämätön, höngätön, taulenhuokumaton; — **-full**, a. taulenhuokoinen, hönkäinen, viimainen; — **-hål**, n. hormu, huokosikä, henkilöpi; (*i tak för rök*) reppänä, lakehinen; — **-häst**, m. vetohevonen;

— **-jord**, f. kuuhu-, kohomaa; — **-kista**, f. laatikkokirstu, laatikosto; — **-kraft**, f. veto- l. vedinvoima; — **-kärra**, f. käsi- l. vetorattaat; — **-lika**, f. lämpä, vetonuora, pesti; (*å släde*) jukko, sepakko; — **-lucka**, f. vetoluukku; (*för rök*) reppänä, lakehinen; — **-låda**, f. laatikka, laatikko; — **-medel**, n. (*med.*) veto- l. vedinaine, vedäte; — **-oxe**, m. veto- l. työhäikä; — **-rem**, f. vetohihna, sepakko, vedäke; — **-rep**, n. vetonuora, jukko, pesti; — **-ring**, m. veto- l. jukkorengas; — **-rör**, n. huoko- l. henkitorvi; — **-sjuka**, f. vetotauti; — **-stropp**, m. heilppohinna; — **-stång**, f. vetotanko; — **-ås**, m. ojas (-ksen), vetotanko.

Draga, v. a. vetää, (*ofta och smått*) vedellä, (*lätt och hastigt*) vetäistä, vedäiltä; (*rycka till sig*) vedäiltä, sivaltaa; d. (*slipa*) en knif, hioa veistä; d. lott, heittää arpa; d. vaxel, asettaa l. ulosantaa l. antaa vekseli; d. omsorg, pitää huolta; d. i betänkannde, arvella, epäillä, varoilla; d. ut på

tiden, aikaella, hidastella, viivytellä, pitkittää aikaa; (*inrymma*) vetää, mahtua (jhnkin); (*erfordra*) vetää, viedä; — n. matkata, kulkea, vaeltaa; drag åt fanders, mene hiiteen l. heikkariin; (*om luften i rum*) vetää, uhoa, uhostaa, käy uho l. hönkä; d. efter andan, haukkoa henkeänsä; d. på munnen, vetää suutansa hymyyn l. vihuun l. nauruun; d. sig, v. r. vetäytyä, vetä; d. sig igenom, päästä l. tunkentua lävitse; gå och d. sig, käydä vetelehtiä l. vetelehtää; ligga och d. sig, lamoa, virua, oikoa; uret drar sig, kello jää l. jättää jälkeen; d—s, v. d. taistella, otella, kärsiä.

Dragande, n. vetäminen; — a. vetävä, vetoinen, hönkäinen; på d. kall och embetets vägnar, vaikuttavan toimen ja viran puolesta.

Dragare, m. vetäjä, vetomies; (*djur*) vetoeläin, juhta.

Dragg, m. harkki, naara.

Dragga, v. n. naarata, harkkia.

Dragig, a. *se* **Dragfull**.

Draining, f. veto, vede, vedäntö, vetämys; hiominen o. s. v. *se* under **Drage**; — **-skraft**, f. vetovoima, vedinmahti.

Dragon, m. rakuuna.

Drainera, v. a. salaajittaa.

Drake, m. lohikäärme; (*pappersdrake*) (paperi) leija.

Drakonisk, a. drakonillinen, kovin ankara.

Dram, m. draama, näytelmä.

Dramatik, f. draamatikka, näytelmätaide.

Dramatisera, v. a. draamallistaa, näytelmöittää, tehdä näytelmäksi.

Dramatisk, a. draamallinen, näytelmällinen, näytelmäs-, näytelmä-.

Dramaturg, m. draamaturgi, näytelmäntekijä, näytelmäntekijä.

Dramaturgi, f. draamaturgia, näytelmänteko, näytelmäntekemys.

Drank, m. rankki, rapa.

Drapera, v. a. poimutella, poimuta, vaatehtia, väkittää.

Draperi, n. poimutelmä, poimunne.

Drastisk, a. (*med.*) pikamahtinen, pika-voipa.

Drasut, m. julku, jolkkari; ryökäle.

Dref, n. (*mek.*) hampio, hammastin; (*vid vargaktall*) ajo, ajovuoro; (*af tåg*) tuke, täpe; — **-yxa**, f. tilkin.

Drefva, v. a. *se* **Dikta** (*med dref*).

Dregel, m. kuola, kina.
Dregla, v. n. kuolata; d. ned, kuolas-
 ta, kuolata.
Dreglare, m. kuolasuu, kuolaaja.
Dreglig, a. kuolainen, kinainen.
Dreja, v. a. rejjata, vääntää, kääntää,
 kiertää.
Drejrock, m. (*tekn.*) väänti- l. rukkiras.
Dressera, v. a. taivuttaa, totuttaa, o-
 pettaa.
Dressering, f. taivutus, totutus.
Dretsel, m. *se* Drättsel.
Drick, m. juoma, siemaus, ryyppy; —
 -offer, n. juomahuuri; — -sglas, n.
 juomalasi; — -spenningar, m. pl.
 juomaraha; — -svatten, n. juomavesi.
Dricka, v. a. juoda, juoksella; d. ngn
 till, ens skäl, juoda jonkun muis-
 toksi l. maljaa, saastaa; gifva d.,
 juottaa, antaa juoda.
Dricka, n. juoma, juotava.
Drickande, n. juominen, juonti.
Drickare, m. juoja; juomari.
Drickbar, a. juotava, juoda l. juotavaksi
 kelpaava.
Drickning, f. juonti, juominen.
Dricksle, n. juomas, juomaket.
Drifbänk, m. taimetto, kasvu- l. taimi-
 l. istukaslava; — -fjäder, m. ponnis-
 tin, potkasin; (*fig.*) ylyke, kehotin,
 ponnike; — -hjul, n. hammas- l. käy-
 tinratas; — -hus, n. kasvin- l. hyö-
 töhuone, ansari; — -is, m. kulku- l.
 ajojää; — -jern, n. tilkitin; — -kraft,
 f. käytin- l. liikevoima; — -nöt, n.
 kulkuelukka, karkuraavas; — -sand,
 m. ajohiekka l. -hieta, santaryöppy;
 — -snö, m. *se* Yrsnö; — -ugn, m.
 puhdistus- l. ajamus-uuni; — -ved, m.
 vesiajo-puu; — -verk, n. ratas- l.
 käytilaitos.
Drifning, f. ajo, ajelu, ajanta; (*metal-
 lers*) taonta, hakkaus; (*skeppsö.*) til-
 kitys.
Drift, f. (*drifvande*) käyttäminen; (*far-
 tygs*) ajo, tuuli- l. vesiajo; (*boskaps*)
 lauma; (*böjelse*) vietti, alsto, valtimus;
 (*driftighet*) tolmi (-en), vireys, uutte-
 ruus; — -fä, n. *se* Drifnöt; — -kuku,
 m. pilkkapuu.
Driftig, a. vireä, toimelias, toimellinen.
Driftighet, f. vireys, toimelijaisuus.
Driftigt, adv. vireästi, vireydellä, toi-
 melijaaasti, toimelleästi.
Drifva, v. a. ajaa, ajella; d. gäck l. d.
 med ngn, tehdä pilkkaa jkusta, pil-
 kata l. ivata jkuta; (*sätta i rörelse*)

panna liikkeelle, liikuttaa, käyttää,
 vääntää, viedä; (*utöfva*) pitää, tehdä,
 toimittaa, käydä; (*förmå*) yllyttää,
 ajaa, saattaa, kiihottaa, pakottaa;
 d. på, ukittaa, kehottaa, kiiruhtaa;
 (*utsträcka*) tehdä l. laskea liiaksi, enen-
 tää, ylentää; d. upp priset, ylen-
 tää l. nostaa l. korottaa hintaa; d.
 knoppar, puhjeta, puhkella, tehdä
 umppeja; d. brodd, orastaa, tehdä
 l. hyötää orasta; (*d. metall*) takoa,
 takoa ulos; — v. n. ajelehtaa, ajella,
 ajaantua, kuljeksia, olla tuuli- l. vesi-
 ajolla; snön d—er, lumi juoksee l.
 kinostaa; (*gå sylvstolse*) vetelehtiä, kul-
 jeksia, lerulla.
Drifva, f. nietos, kinos, kulve.
Drifvande, n. ajaminon, ajo, ajelu; käy-
 täntö, pidäntö, pito; ajelehtaminen,
 ajaaminen, kuljeksminen; — a. ajava,
 pakottava; d. medel (*med.*), ulosta-
 va l. pakottava aine; d. jord, jou-
 duttava l. hyötävä l. kasvulle ajava
 maa.
Drifven, a.; drifvet arbete, ulostaot-
 tu teos.
Drill, m. (*borr*) kierutin, vintillä; (*prö
 åkern*) vaonharja; (*i musik*) liiru, liri-
 tys; — -borr, m. kierutin, vintillä; —
 -harf, n. harjaies; — -plog, m. har-
 ja-, multa-aura; — -snäppa, f. tilleri-
 vihka, rantaraukka l. tilleri; — -sål,
 v. a. kylvää hajalle; — -vält, m. har-
 jajyrä.
Drilla, v. a. nävertää, vääntää; (*vigi-
 lera*) kievoitella, mutkitella; — v. n.
 (*i sång*) liritellä, liirutella.
Drilling, f. (*borrning*) nävertäminen,
 kieruttaminen, vintiloiminen; (*i mus-
 sik*) liritys, liirutus, tilleröitys.
Drinkare, m. juomari, juoja, juoppo.
Drista, v. n. Drista sig, v. r. uskaltaa,
 rohjeta (-kenen l. -hkean), tohtia.
Dristeligen, adv. rohkeasti, rohkeudella,
 uskallijaaasti.
Dristig, a. rohkea, reipas, uskallias.
Dristighet, f. rohkeus, uskallijaisuus.
Dristigt, adv. rohkeasti, uskallijaaasti, reip-
 paasti.
Drog, m. rohdos, rohtoaine.
Drogist, rohtoainetten-kauppias, rohdos-
 kauppias.
Dromedar, m. dromedari.
Dropp, n. tippu, vuoto; — -bad, n.
 tippusauna; — -fri, a. tippumaton,
 vuotamaton; — -is, m. jääpura; —
 -sten, m. tippu- l. vuotokivi.

Droppa, f. Droppe, m. tippa, pisara, tilikka, märkä, (*fallande*) nore; (*fg.*) droppar (*pl.*), tipat, rohdot.

Droppa, v. n. tippua, norua, (*hastigt*) tipahtaa, norahtaa; regnet d—r ned, sade l. sadetta sipahtelee l. pisaroitsee l. pisarteleee; — v. a. tiputtaa, tipahuttaa.

Droppflaska, f. tippa- l. rohtopullo; —vis, adv. tipoitain, pisaroittain.

Droptals, adv. se Droppvis.

Droska, f. troska.

Drosometer, m. kastemittari.

Drots, m. se Riksdrots.

Drott, m. ruhtinas, kuningas.

Drottning, f. kuningatar.

Drucken, a. juopunut, juovuksissa l. humalassa l. päissänsä oleva, päihtynyt; blifva d., juopua, päihtyä, tulla juovuksiin l. humalaan.

Druckenhet, f. juovuksissa olo, päihetyms.

Drud, f. druidi, noita-akka, noita.

Drufformig, a. rypäleenmuotoinen; —hagel, n. raehauli; —klase, m. rypäle, viinaterttu; —must, —saft, f. rypäleneste l. mehu.

Drufva, f. viinirypäle, rypäle.

Druid, m. uhrisappi, druidi.

Drull l. **Drulle**, m. se Luns.

Drum, m. tutkain.

Drumla, v. n. jahnustella, retkailla, möhkällä, kuhkailla, kuhnuilla.

Drumlare, m. jahnus, jahnustaja, jolpittelija.

Drumlig, a. jolppo, jahnua, vetelä, möhleä.

Drummel, m. jorri, jahnus, jolppi, kähmys, lomperi.

Drunkna, v. n. hukkaa, kuolla l. hukkaa veteen, upota, uppoontua.

Drunkning, f. hukkuminen, uppoaminen

Dryad, f. dryadi, puutar, hongatar.

Dryck, m. juoma, juotava; —esbroder, m. viinaveli, juomaveikko; —esgod, a. viinankantava, viinaa kestävä; —eshorn, n. juomasarvi; —eskalas, n. juominki, juomapidot; —eskärl, n. juoma-astia; —eslag, n. juominki, juomaseura; —eslysten, a. juolas; —esrörd, a. humalapäinen, juopunut; —esvise, f. juomalaulu, viinaruno.

Dryckenskap, m. juopumus, juoppous, ylenjuominen.

Dryfta, f. pohdin (-timen).

Dryfta, v. a. pohtaa.

Dryg, a. runsas, melkeä, vahva; (*högmödig*) pöyhkeä, kopea, törkeä.

Dryghet, f. runsaus, melkeys, vahvuus; kopeus, pöyhkeys.

Drygt, adv. runsaasti, melkeästi, kylältä; kopeasti.

Drypa, v. n. tippua l. (*smäningom*) tipahdella, tiukkaa, herua, norua, valua, vuotaa; — v. a. tiputtaa, valuttaa, heuttaa, vuodattaa.

Dråp, n. surma, surmaaminen, tappo; d. af våda, tapaturma- l. vahinko-surma; d. af vållande, syyesurma; —mål, n. surma-asia; —ord, n. pisto- l. pilkkasana; —slag, n. surma-isku, kuolinlyönti.

Dråpare, m. surmaaja, tappaja.

Dråpelig l. **Dråplig**, a. mainio, jalo, jalomainen, oivallinen, kemppi.

Dråsa, v. n. ravista l. rapista, karista, varista.

Dråse, m. läjä, koko.

Drägg, m. rupa, uppa, rahka, sako, sakkaka, ruoppu.

Dräggig, a. upainen, sakkainen, rahkainen.

Dräglig, a. suvaittava, kärsittävä, kärsinnäinen; (*passabel*) auttava, mukiinmenevä, pätevä.

Drägt, f. veto; (*klädesl*) puku, asu, vaatepari (-rren); (*skepps*) kanto, veto.

Drägtig, a. tiine.

Drägtighet, f. tiineys; (*skepps*) kantomäärä, kantavuus, lastiveto; (*grufvas*) tuotto, tuottavuus.

Dräll, m. sentti, reivas, rälli, kilpikangas.

Dränara, se **Drainera**.

Dräng, m. renki; —arbete, n. rengintyö; —edagsverk, n. miehenpäivätyö; —tjenst, f. renginpaikka l. -virka.

Drängaktig, a. renkimäinen, renginlainen.

Dränka, v. a. hukuttaa, upottaa; d. sig, hukuttaa itsensä.

Dräpa, v. a. surmata, tappaa.

Dräpande, n. surmaaminen, tappaminen, tappo; —a. kumoava, kaatava, pureva.

Drätsel, m. raha- l. verotoimi, yhteistulot; —kammare, m. rahatoimikamari; —verk, n. rahatoimi, rahatoimilaitos; (*myndigheten*) rahatoimivirasto, rahatoimisto.

Drög, m. kivireki (-reen), laaha.

Dröja, v. n. viipyä, (*litet*) viivähtää, (*oftare*) viivähdellä, viivytellä, aikailla.

Dröjsmål, n. viipyminen, viipymys, ai-

- kalleminen; (*medel att fördröja*) viivytti, viivyke.
- Dröla**, v. n. kuhnulla, hidastella, aikaila, vitkistellä, nahjustella, kähnytellä.
- Dröm**, m. uni (-en), unennäkö, unelma; i d — men, unissa; — **-aktig**, a. unen tapainen, unemallinen; — **-bild**, m. unelma, uneksima; — **-bok**, f. unikirja; — **-tydare**, m. unenselittäjä l. -tietäjä; — **-tydning**, f. unenselitys, unenselitys-taito; — **-villa**, f. unen-haire l. -hoursaus, unihaave.
- Drömma**, v. n. nähdä unta, uneksia, unella.
- Drömmande**, n. unennäkeminen l. -näentä, uneksuminen; — a. unta näkevä, uneksiva, unelleiva.
- Drömmare**, m. uneksija, unennäkiä.
- Drömmeri**, n. unelleminen, unellema, karehtelu.
- Dröna**, v. n. kuhnustella, kähniä, kähnytellä; (*råma*) ynistä, myristä.
- Drönare**, m. kuhnuri, kähny, kuhnus, hituri.
- Dröning**, a. kähmeä, nahjaava, pitkäpiimäinen.
- Dröppel**, m. tippuri.
- Du**, pron. pers. sinä, sä, sa, sie; — **-broder**, m. sinäveli, velikulta; — **-skäl**, f. sinunmalja.
- Dua**, v. a. sinutella, sanoa sinuksi.
- Dualis**, m. (*gram.*) duaali, kaksikko, kaksiluku.
- Dualism**, m. kahtaallisuus, kaksisuus.
- Dubb**, m. vaarna, kasa, puikko, piena.
- Dubba**, v. a.; d. till riddare, lyödä l. tehdä ritariksi.
- Dubbel**, a. kaksin- l. kahdenkertainen, kahtamoinen, kaksinainen, kaksois-; vika d., panna kahden kerran l. kaksin kerroin; — **-beckasin**, m. isokurppa; — **-bössä**, f. kaksoispyssy, kaksipiippuinen pyssy; — **-dörr**, f. sisä-l. tupuliovi; — **-fåra**, f. kahtamovako; — **-fönster**, n. sisä-ikkuna, tuplaikkuna; — **-kikare**, m. kaksoiskiikari; — **-plog**, m. kaksinais-aura; — **-plöjning**, f. kahtamokyntö; — **-salt**, n. (*kem.*) kaksinaissuola; — **-ton**, m. kaksinaissääni; — **-trast**, m. kulo- l. korpirastas; — **-verkande**, a. kaksitoiminen; — **-öl**, n. tupuli-olut, tupulti.
- Dubbelhet**, f. kaksinkertaisuus, kahtamoisuus, kaksoisuus; (*fig.*) kaksipuolisuus l. -mielisyys l. -kielisyys.
- Dubbelt**, adv. kaksin- l. kahdenkertai-
- sesti, kaksin kerroin; kahta vertaa, toisen verran, toista vertaa.
- Dubblera**, v. a. kahdistaa, kerrata (-r-taan), tehdä kahdenkertaiseksi; purjehtia editse.
- Dubblett**, m. *se* Duplett.
- Dubbning**, f. ritariksi lyöminen l. tekeminen, ritariolyöminen.
- Dubiös**, a. *se* Tvifvelaktig.
- Dudal**, n. tuhtalpi, paaluryhmä.
- Duell**, m. kaksintaistelu, kahden-otelma l. -aseiset; d. på värja, kahdenmiekkaiset; — **-splakatet**, n. kahdenaseisääntö.
- Duellant**, m. kahden-ottelija l. -kampapalliija.
- Dueller**, v. n. taistella l. olla kaksintaistelussa l. -aseissa.
- Duett**, m. duetto, kaksio, kaksisääni, kahdensoitto.
- Dufbo**, n. kyyhkysen- l. kyyhkysipesä; — **-bonde**, m. koiras kyyhkynen; — **-hök**, m. kana-, kyyhkylin; — **-lins**, f. peltovirvilä; — **-slag**, n. kyyhkylisakka; — **-unge**, m. kyyhkysenpoika.
- Dufna**, v. n. mynnähtyä, hallahtua, laimistua, väillähtyä; (*fig.*) laimentua.
- Dufning**, f. mynnähtyminen, laimistuminen, hallahtuminen; (*sjöt.*) keikutus, kikkuna.
- Dufva**, f. kyhkynen, kyyhky.
- Dufva**, v. n. (*sjöt.*) keikkua, kiikkua, tuutua.
- Dufvekäl**, m. ukonnauris, ämmänauris; — **-lins**, m. peltovirvilä.
- Dufven**, a. mynnähtynyt, hallahtanut, laimistunut; (*fig.*) laimentunut, väsähtynyt; uteva, unestunut.
- Duga**, v. n. kelvata (-lpaan), suittaa, päteä, auttaa.
- Dugg**, **Duggregn**, n. tuhu- l. tiikkusade, vihma, tihma.
- Dugga**, v. n. vihmailla, vihmoa, tuhtua, tihmoa, udustaa.
- Duglig**, a. kelvollinen, kelpaava, kelpo-, kunnollinen, kunnan, pätevä.
- Duglighet**, f. kelvollisuus, kunto, kunnollisuus, pätevyys.
- Dugtig**, a. (*sticklig, redbar*) kunnollinen, oiva, oivallinen, kelpo; (*stark, stor, bastant*) vahva, vankka, jytävä, aika (*indekl.*); (*tapper*) uhkea, vahva.
- Dugtighet**, f. vahvuus, vankkuus, oivalisuus, uhkeus.
- Dugtigt**, adv. aika lajilla l. tavalla, vahvasti, lujasti.

Duk, m. huivi, liina, vaate; (*tyg*) vaate, kangas; — *-tyg*, n. pöytävaate.

Duka, v. a. kattasa pöytää, vaatehtia.

Duka under, v. n. vaipua, sortua, nään-
tyä, menehtyä, rauheta (-kean l. -ke-
uen).

Dukat, m. tukaatti.

Dalcinea, n. pr.; (*fg.*) kulta, helttunen,
ilolikka.

Dulgaböter, f. pl. salaturma-sakko; —
-dråp, n. salaturma.

Dulkamara, f. koiso, punakoiso.

Dum, a. tyhmä, tuhma, typerä; d—t *tyg*,
tyhmyys, pahuus; — *-bom*, m. tyh-
meliini, hölmöliini; — *-dristig*, a. tyh-
mänrohkea, julkea; — *-dristighet*, f.
tyhmänrohkeus, julkeus; — *-dryg*, a.
tuhmanpöyhkeä, röyhkeä; — *-hufvud*,
n. pölkkypä, hölmö, hokari, äällö.

Dum (*dumb*) a. mykkä.

Dumbe, m. mykkä.

Dumhet, f. tyhmyys, tuhmuus, typeryys.

Dumma sig, v. r. hölmäytyä, hölmäillä,
hokaroita.

Dumnerjäs, m. tolvana, tolikka, pöl-
vänä, töröjöllä.

Dumt, adv. tyhmästi, tuhmasti, type-
rästi.

Dun, n. untuva; — *-bolster*, n. untu-
vapatja; — *-bädd*, m. untuvavuode.

Duna, v. a. untuvoittaa, tehdä untu-
voiseksi.

Dunder, n. jyry, *jyrinä*, *jylinä*, *jyty*, *jy-
tinä*, pauhina, jyske; — *-slag*, n. jy-
rähdyks, tärehdyks, ukonjyrinä.

Dundra, v. n. fyristä, jyrätä, jyllätä,
pauhata, jyskyä, jydytä; d. till, jy-
rättää, jyrähdellä, paukahtaa.

Dundraende, n. jyriseminen, jyrinä, jy-
liseminen, pauhaaminen, pauhina; — a.
pauhaava, paukkuva; ett d. kalas,
humisevat l. paukkuvat pidot l. kestit.

Dunge, m. viidakko, metsikkö, lehdik-
ko; — *-gjord*, f. viittamaa.

Dunig, a. untuvinen.

Duska, v. n. jyhmä, mätkiä, mätkäh-
tää; — v. a. mälyyttää, muksauttaa.

Dunkel, a. tumma, pimeä, himeä, samea.

Dunkel, n. tummuus, pimeys, himeys,

Dunkelhet, f. tummuus, pimeys, himeys,
sameus.

Dunkelt, adv. himeästi, sameasti.

Dunkning, f. mälyytys, mätkähdys.

Duna, m. muksahdus, jyhmäys, mätkäh-
dys.

Dunsa, v. n. muksauttaa, mätkähtää,
moiskahtaa.

Dunst, f. huuro, höyry, kaasuu; slå blå
d. i ögonen, soalista silmät, viki-
telli; — *-hagel*, n. tupruhaili; —
-kreta, m. huuro- l. ilmakehä, höyry-
piiri.

Dunsta, v. n. huuruta, höyrytä, hiestää;
d. bort, haihtua, höyrähtää.

Dunstig, a. utuinen, höyryinen.

Dunstaing, f. huuruaminen, höyryäminen.

Duo, n. *se* Duett.

Duodes, m. duodeesi, kakstoista-taittei-
nen koko, kakstoista-taittio.

Duplett, m. toinen samanlainen, kaksos,
jäljennös; d—tter, kaksi samanlais-
ta, kahtalot.

Duplo; in d. kaksin, kahdessa.

Dur, f. duuri; — *-skala*, f. duurisäve-
lkkö.

Durabel, a. kestävä, vahva, vankka.

Durchlaucht, f. jalous; Hans D., Hä-
nen Jaloutensa.

Durk, m. säällö, komero.

Durk, adv. tuiki, perin; paikalla, heti;
-fart, f. läpikulku l. -käynti; — *-lopp*,
n. *se* Diarrhé; — *-marsch*, m. läpi-
kulku l. -marssi; under d—n, läpi
kulkeissa l. kuljettajissa; — *-slag*, n.
reikäin, läpirauta; (*sil*) läpäisin, lävik-
kö, siivilä; — *-tåg*, n. kautta- l. lä-
pikulku.

Dus, n. tohu; *lefva i sus och d.*, elää
täydessä humussa l. tohussa, velmot-
taa.

Dusch, m. ruiskutus, vihmo; taga d. l.
duschbad, kylpeä vihmo- l. ruisku-
saunassa.

Dusk, n. nuoskea l. märkä ilma, nuos-
keus.

Duska, v. imp. tubittaa, tihmoa.

Duskig, a. nuoskea, märkä, tuhuinen.

Dussin, n. tusina; — *-tals*, adv. tusi-
noittain.

Dust, m. ottelu, kiista, taistelu.

Dusör, m. hyväntekijäiset (*pl.*), lahja.

Dvala, f. unenhorto, horros, torros, mie-
mos, huumaus.

Dvalhändt, a. konttakäsi.

Dverg, m. kääpiö, kerä, linnunkotolai-
nen; — *-artad*, a. kääpiömäinen, pik-
kuruinen, tavattoman pieni; — *-björk*,
f. vaivais- l. nälkäkoivu.

Dverginna, f. naiskääpiö l. -kerä.

Dväljas, v. d. oleskella, venyä.

Dy, m. muta, lieju, liete (-teen); (*san-
dig d.*) mura; — *-aborre*, m. ruta-
shven; — *-aktig*, a. mutamainen, lie-
jumainen; — *-blad*, n. kilpukka; —

- botten, m. lieju- l. mutapohja; —
-jord f. muta- l. liejuma; — -plan-
ta, f. suoyrtti.
- Dyffelstreck**, n. pirunpihka l. -paska.
- Dygd**, f. hyve, avu, hyvä avu l. tapa; (*kyskhet*) puhtaus, siveys; — -elära, f. avu- l. siveysoppi; — -emönster, n. hyviö, hyveen esikuva; — -erik, a. hyveekäs, siveä; — -esam, a. siveä; — -ädel, a. siveäätäinen.
- Dygdig**, a. hyveinen, siveä, hyväavui-
nen l. -tapainen.
- Dygdighet**, f. hyveisyys, siveydellisyys.
- Dygdigt**, adv. hyveisesti, siveästi.
- Dygn**, n. vuorokausi (-den).
- Dyig**, a. mutainen, liejuinen; blifva d.,
mutaantua, tulla muta.
- Dyka**, v. n. sukeltaa, kuplistaa, uppoon-
tua; d. upp, nousta sukelluksista y-
lös; d. upp ngt, nostaa l. ottaa su-
keltamalla ylös.
- Dykand**, f. telkkä, telkkäsuorsa; — -fo-
gel, m. sukeltajalintu.
- Dykande**, n. sukeltaminen, sukellus.
- Dykare**, m. sukeltaja.
- Dykarklocka**, f. sukelluskello.
- Dyedalb**, se **Duodalb**.
- Dykeri**, n. (*inrdtning*) sukelluslaitos;
(*förening*) sukelluskunta; (*yrke*) sukel-
lusammatti; — -bolag, n. sukellus-
yhtiö.
- Dykning**, f. sukellus.
- Dylik**, a. (*så beskaffad*) sellainen, sem-
moinen, sentapainen l. -kaltainen; (*lä-
kadan*) yhdenlainen, samanlainen l.
-kaltainen.
- Dymedels**, adv. sillä lajilla, sillä kei-
noin, sen kautta, sillä.
- Dymling**, m. salavaarna, ynnäula.
- Dymmelveck**, f. piinaviikko.
- Dyna**, f. tyyny, pään-alus, pielus.
- Dynamid**, m. voimayksikkö.
- Dynamik**, f. dynamiikka, liikeoppi.
- Dynamisk**, a. itsevoipaa; dynaminen, lii-
keopillinen.
- Dynamist**, m. dynamisti, voiman-uskoja.
- Dynamit**, m. dynamiitti, voima-aine, voi-
mike.
- Dynamometer**, m: dynamometri, voi-
mamittari.
- Dynasti**, f. hallitsijasuku.
- Dyner**, m. pl. lietselkä, hietasärkkä.
- Dynga**, f. sonta, tade, lanta.
- Dynga**, v. a. sonnittaa, tadettaa, lan-
noittaa.
- Dyngbår**, f. sontapurila l. -paari; —
-grepe, m. tadikko, tadekanko; —
- grop, f. tadekuoppa; — -hög, m. son-
taläjä, tunkio, sonnikko; — -kärra, f.
sontarattaat; — -vatten, n. sonta- l.
tadevesi.
- Dyngig**, a. sontainen, tateinen.
- Dyning**, f. hyöky, maininki, umpilaine.
- Dynt**, m. siemenet (*pl.*)
- Dyntig**, a. siemeninen.
- Dyr**, a. kallis (-iin); (*ålskad*) kultainen,
arnas, kallis; (*ngt d.*) kallihihko; blif-
va d., kalliintua; göra d., kalliintaa,
kallistuttaa; — -köpt, a. kallishin-
tainen, kallisti ostettu; — -legd, a.
kallispalkkainen.
- Dyrbar**, a. kallis, kallisarvoinen.
- Dyrbarhet**, f. kalliutus, kalleus; (*sak*) kal-
lis kalu l. tavara, kalleus.
- Dyrhet**, f. kalliutus, kalleus.
- Dyrk**, m. tiirikka; — -fri, a. tiirikalla
avaamaton, tirkanvapaa.
- Dyrka**, (*upp*) v. a. tirkata, avata tiiri-
kalla.
- Dyrka**, v. a. (*om priset*); d. upp sä-
den, nostaa l. korottaa jyvän hin-
taa; (*tillbedja*) palvella, jumaloita (-t-
sen, palvoksia, rukoilla.
- Dyrkan**, f. palvelus, jumaloitseminen;
— -svärd, a. palveltava, jumaloitta-
va, armahinen.
- Dyrkare**, m. palvelija, jumaloitsija.
- Dyrt**, adv. kallisti.
- Dysenteri**, f. se **Rödsot**.
- Dyster**, a. (*skum*) synkeä, jylhä, pimeä,
synkkä; (*obehaglig*) kolkko; (*om per-
son*) kolkko, valju, kaihokas, synkea-
mielinen.
- Dysterhet**, f. pimeys, kolkkaus, jylhyys,
synkeys, synkeämielisyys, valjuus.
- Dystert**, adv. synkeästi, kolkosti, val-
justi.
- Då**, adv. (*på den tiden*) silloin, siinä;
då för tiden, siihen aikaan; då och
då, silloin tällöin, aika välistä, aika
ajoin, jolloinkulloin; (*således*) siis, sit-
te; (*ändå*) toki; — konj. (*när, emedan,
sedan*) kun, koska; — -varande, a.
senaikuinen, silloinen.
- Dåd**, n. työ, teko, paha teko; bistå
med råd och d., auttaa työllä ja
neuvolla l. työllä ja toimella.
- Dålig**, a. huono, kehnö, halpa.
- Dålighet**, f. huonous, kehnous.
- Dåligt**, adv. huonosti, kehnosti.
- Dån**, n. kumina, jyllinä, jumina, humina,
pauhina, jyrinä, jytnä, jyty, humu,
jyry.
- Dåna**, v. n. kumista, jylistä, jumista,

humista, jyristä, jytistä; (*falla i van-sagt*) pyörtyä, menehtyä, taintua, men-nä tainnuksia l. taintiomaksi.

Däning, f. pyörriksissä l. tainnuksissa olo, menehtyminen, pyörtyminen, taintuminen.

Dära, v. a. hurmata, vimmata, hourata, riivata, ihastuttaa; d—s, v. p. hurmoittua, riivaantua, vimmastua, ihastua.

Däraktig, a. mieletön, hourumainen, hullumainen.

Däraktighet, f. mielettömyys, hullumaisuus.

Däraktigt, adv. mielettömästi, hourumaisesti.

Därande, n. vimmaaminen, vimmaus, hurmaaminen, hurmaus.

Däre, m. mielipuoli (-en), hullu, hourio, houkkapäinen.

Därhus, n. hulluin-huone, hullula; —
-hushjon, n. hulluhuoneelainen, hullu-lainen; houkkio; —*repe*, m. luste; —
-vård, f. houruin- l. hulluinhoito; —
-vårdsanstalt, f. hourunhoito-laitos.

Därskap, f. hulluus, mielettömyys, tyhmyy, hullutus.

Däsig, a.; jag är d., olen torruksissa.

Däck, n. kansi (-nnen), tikki.

Däcka, v. a. kansittaa, täkittää, kattaa; d—d, katettu, kannellinen.

Däcker, m. o. n. kymmenys, kymmeninen, tekkeri.

Dädan, adv. sieltä, siitä.

Däfaa, v. n. kostua, kosteutua, nihkiä.

Däfven, a. kostea, nihkeä, lauha.

Däfvenhet, f. kosteus, nihkeys.

Dägga, v. a. imettää; v. n. imeä; däg-gande djur, imettäjä- l. nisä-eläin, imettäjäinen.

Däjelig, a. se Dejelig.

Däld, m. notko, alho, vuoma, onelma; (*sak*) noro, orko.

Däldig, a. alhoinen, notkoinen, orkoinen.

Dämma, v. a. sulkea, salvata (-paan), toeta (-kean).

Dämning, f. sulkeminen, salpaus, tokeaminen; (*dam*) sulku, toe (-keen).

Dämpa, v. a. häätää, tukahuttaa, seisa-huttaa, hillitä (-tsen).

Dämpande, n. häätäminen o. s. v.; jmf. föreg. ord.

Dämäng, m. salpausnilitä.

Dänga, v. a. kopata, läijätä, läjähyttää, sivaltaa, mäikyttää.

Däst, a. puhistanut, pöhöttynt, turpea, jäytä, möhleä.

Dö, v. n. kuolla; d. bort l. af (*om väster*) kuolla, kuoleutua, surkastua; d. ut, hävitä, kadota; orden dö, sanat sammuvat.

Död, a. kuollut (-een), hengetön; dödt kapital, kuollut l. hyödytön l. kasvuton raha; d. punkt, kiännöskohta, kuollut piste; —*dag*, m. kuolinpäivä; —*född*, a. kuolleena syntynyt; —*gräfvare*, m. haudankaivaja; —*kött*, n. kuollut l. paha liha; —*lik*, a. kuolontapainen, kalmamainen; —*skalle*, m. ruumiin-kallo.

Död, m. kuolema, kuolo; (*döden*) tuoni (-en), kuolema, kalma; ligga för d—en, olla kuoleman kielissä l. käsissä, olla kuolemaisillansa l. henkikeitoillansa; till döds, kuolijaksi, hengettömäksi; gifva döden, ottaa henki; på lif och d., hengen edestä, kuollaksensa, elämän ja kuoleman kaupalla; i öke till min död, en kuolemaksenikaan! —*sarbete*, n. kuolonkampankset l. -vaivat, kuolemankiut; —*sblek*, a. kalmankeltainen l. -karvallinen; blifva d., kalmettua; —*sblekhet*, f. kalman-keltaisuus l. -karva, kalmakuus; —*sbud*, n. kuolemansanoma; —*sbädd*, m. kuolinvuode; —*sdag*, m. kuolemapäivä; —*sdom*, m. kuolematuomio; —*sfall*, n. kuoleman-tapaus l. -kohtaus; —*sflende*, m. veri- l. hengenvihollinen, hengen-vihamies; —*sjö*, m. umpi- l. hyökylä-neet; —*skamp*, m. kuolonkampaus, hengenlähö; vara i d., olla kuoleman kielissä l. kourissa l. tuskissa l. hengen hieverissä; —*sklocka*, f. sanoma- l. kuolonkello; —*sknäck*, m. kuolemankolahdus; —*skyla*, f. kuolonkylmyys; —*sminut*, m. kuoleman-hetki (-en); —*soffer*, n. kuolinuhri; —*squal*, n. kuolontuskat l. -vaivat, kuolemankiut; —*srossling*, f. kuolonkorahus; —*sstraff*, n. kuolema-rangaistus, hengenrangaistus; —*stund*, f. kuoleman- l. kuolinhetki (-en); —*sstöt*, m. kuolemanpisto, kuolinhaava; gifva d., pistää l. haavoittaa kuolijaksi, antaa kuolinhaava; —*ssuck*, m. kuolinhuokaus; —*ssvett*, m. kalmahiki (-en); —*ssynd*, f. kuoleman-synti; —*ssär*, n. kuolinhaava; —*ssäng*, f. kuolinvuode; —*ssätt*, n. kuolintapa; —*stecken*, n. kuolon- l. kuolemanmerkki; —*stystnad*, m. kuolonhiljaisuus; —*sängest*, f. hengen-

- hätä, kuolemantuskat; — -sår, n. kuolinvuosi (-den).
- Döda**, v. a. tappaa, kuolettaa; (*utplåna*) tehdä mitättömäksi, kuolettaa.
- Dödande**, n. tappaminen; kuolettaminen, surmaaminen; — a. kuolettava, surmaava, tappava.
- Dödlig**, a. kuoleva, kuolevainen, kuolonalainen; (*dödande*) kuolettava, surmaava; d — t hat, verivilha, ikuinen viha.
- Dödlighet**, f. kuolevaisuus, surmaavaisuus.
- Dödligt**, adv. kuolettavaisesti; d. sårad, kuolinhaavan saanut, kuolinhaavoissaan (oleva); d. kär, päättömästi rakastanut.
- Döf**, la. kuuro; blifva d., kuuroituttu, tulla kuuroksi; — -dryck, m. huumausjuoma; — -stum, a. kuuromykkä; — -stumsskola, f. kuuromykkäin-koulu.
- Döfhet**, f. kuurous, lumpi (-en).
- Döfning**, f. *se* Döfvande.
- Döfva**, v. a. huumata, lumpentaa, turruttaa, (*qvåfva*) tukehuttaa; (*lindra*) lievittää, huojentaa; d — as, huumah-tua, lummehtua, turtua, turtaantua; lievittää, huojeta (-kenen).
- Döfvande**, n. huumaus, huumaus, lievitys, huojentus; — a. huumava, turruttava, lievittävä, huojentava.

- Dölja**, v. a. salata, kätkeä, piilottaa, peittää; d. sig, v. r. kätkeytyä, peittäytyä, peittyä, piillä.
- Döljande**, n. salaaminen, kätkeminen, peittäminen.
- Döma**, v. a. o. n. tuomita (-tsen); (*sluta*) päättää, arvata, arvella.
- Dömande**, n. tuomitseminen, päättäminen.
- Dön**, n. *se* Dån.
- Döna**, v. n. jyhmiä, jumista.
- Döpa**, v. a. kastaa, ristiä.
- Döpare**, m. kastaja.
- Döpelse**, f. kaste, kastaminen, ristiminen; — -akt, m. kasteentoimitus l. -menot; — -förbund, n. kasteenliitto.
- Döpnig**, f. kastaminen.
- Dörj**, m. koukku, uisti.
- Dörr**, f. ovi (-en); förse med d., ovittaa; — -gång, m. ovireikä, ovus; — -hake, m. säppi, ovenhaka; (*gångjern*) sara-nakoukku; — -handtag, n. kääkkä, ripa, vedähti; — -hängsel, n. sara-nakisko; — -karm, m. (*upptill*) kamana; (*på sidorna*) pielet; — -list, f. ovi-liista; — -post, m. pihtipieli l. -puoli, ovenpieli (-en); — -spigel, m. ovenpeili, ovilauta; — -vakt, f. ovenvartija l. -vahti.
- Dötel**, m. suute.

E.

- Ebb**, m. luode (-teen), pako- l. laakuvesi (-den); ebb o. flo d, luode ja vuoksi (-en).
- Ebenholts**, n. eepenholsi, musta puu.
- Ebenist**, m. ebenisti, kaune-puuseppä.
- Echaufferad**, a. varinen, kuumentunut.
- Echo**, n. *se* Eko.
- Eckel**, n. m. fl. *se* Äckel, m. fl.
- Ekklesiastik** l. -isk, a. kirkollinen, papillinen; — -expedition, f. kirkollis-toimituskunta; — -stat, m. kirkollis-virasto.
- Ed**, n. taival (-palen), kannas (-ksen).
- Ed**, m. vala; afkägga e., tehdä vala, vanna; taga e. af ngn, vannottaa jkuta; med liflig e., suullisella, hartaalla valalla; med e. bekräfta, valalla vahvistaa; — -gång, m. valan-teko, vannonus; — -gårdsman, a. valan-vahvistaja; — -sbrott, n. va-

- lanrikko, valanrikkomus; begå e., rikkoa valansa, tehdä valanrikko; — -sbrytare, m. valanrikkoja, valarikko; — -sformulär, n. valankaava, valansanat; — -sförbund, n. valaliitto, valakunta; — -sförpligtelse, f. valan ehto l. velvoitus; — -svuren, a. vannotettu, valantehnyt; — -söre, n. rauhavalta; — -söresbrott, n. rauhavalanrikos.
- Edelig**, a. valallinen, valan-alainen, vannottu; under e. förpligtelse. valan velvoituksella l. ehdolla, valaan sitouten, valan-alaisesti; — en, adv. valalla, valallisesti.
- Eden**, n. eedeni.
- Eder**, pron. poss. teidän; återges vanligen med suffixet -ne; t. ex. edert hus, talonne; eder häst, he-

voenne; vid större eftertryck på eder, begagnas teidän jemte suffixet -ne, såsom: eder trupp blef slagen, vår segrade, teidän joukkonne lyötiin, meidän voitti.

Eders, pron. pers. teidän; **Eders** Storfurstliga Höghet; Teidän Suuriruhtinaallinen Korkeutenne.

Edikt, n. julistus, asetus, sääntö.

Edition, f. painos.

Emär, a. päiväinen, päivänpitäinen.

Emernerider, pl. efemerit, päivämuistumat.

Effekt, m. vaikutus, mahti.

Effekter, pl. kappineet, kampsut, kalut.

Effektiv, a. todellinen, varsinainen.

Effektuaer, v. a. toimittaa.

Efting, m. tutkain (-men).

Efter, prep. jäljessä, jäljestä, jälkeen, perässä, perästä, perään; (*enligt*) mukaan, jälkeen, myöten; e. slutadt arbete, työssä päätettyä; e. hans död, hänen kuoltuansa; blifva e., jäädä jälkeen, myöhistyä; den andra e. honom, toinen hänestä; e. hvad jag tror, huollakseni, luuloni jälkeen; e. glädje kommer sorg, itku pitkästä iloista; begärlig e. ära, penningar o. s. v., kunniaa, rahaa halajava; begär e. ära, penningar, kunnian, rahan himo; jagt e. björnar, karhun-ajo; fara e. ved, hö, mennä puulle, heinään; hålla e. ngn, pitää vaari jkusta; e. hvarandra, peräkkäin, perätysten. jäljettäin; — adv.; kort e., vähää myöhemmin l. jäljemmin; mera e., jäljempänä, jäljemmäksi; mest e., jäljimpänä l. jäljinnä, jäljimmäksi; e. varande, jälkehinen; mera e. varande, jäljemmäinen, jäljempi; mest e. varande, jäljimmäinen, jäljin; — konj. koska, kun.

Efterapa, v. a. spinoida (-tsen), jälittelä, mukaella; — **apare**, m. jälittehjä, mukallija; — **apning**, f. jälittelemisen, mukalleminen, jälkeily.

Efterarbete, n. jälkityö.

Efterbergning, f. jälkinaitto, jälkikorjan; äpärä.

Efterbild, v. a. mukailla, jälitellä; — **bildning**, f. mukallus, mukaelu; mukaelma, mukallema.

Efterbruk, n. jälkimuokkaus.

Efterbörd, m. jälkimenot, jälkeiset.

Efterdöme, n. esikuva, esimerkki; — **ösmilig**, a. esikuvallinen, esimerkillisen. seurattava.

Efterforska, v. a. o. n. tiedustaa, tie-

dustella, udella (utelen), kuulustella; -forskning, f. tiedusteleminen, uteleminen, kuulusteleminen.

Efterfråga, v. a. kysyä, kysellä, tiedustaa, haella l. haeskella; — **frågan**, — **frågning**, f. kysyminen, kyseleminen, kuulusteleminen; genom e., kyselemällä.

Efterfölja, v. a. o. n. seurata, noudattaa; — **följande**, a. seuraava; — **följare**, m. seuraaja, noudattaja; — **följd**, — **följelso**, f. seuraaminen, seuraus, noudatus, esikuva; tjena till e., olla seurattava l. esikuvaksi.

Eftergift, f. myönytyks, helpoitus, hoiva; anteeksi-antaminen; utan e., helpoittamatta, hellittämättä; gifva, få e., antaa, saada anteeksi, antaa myöten; — **gifva**, v. a. o. n. myönnättä, antaa myöten l. perään, jättää l. antaa anteeksi, helpoittaa, hellittää; (*vara underlägsen*) olla hunompi, antaa perää; — **gifven**, a. myöntävyä, myöntävyäinen; möytenantava, löyhä, velto; — **gifvenhet**, f. myöntävyäisyys, veltouts.

Eftergöra, v. a. tehdä mukaan l. perässä, muata (-kaan), jälitellä; — **göra**, n. — **görning**, f. mukaaminen, mukaus, jälittely.

Efterhand, f. (*i kortspel*) takakynsi (-nen), jälkipenä.

Efterhand, adv. vähitellen, vähittäin.

Efterhålla, v. a. pitää silmällä l. kurissa, kovuttaa.

Efterhängsen, a. tunkeileva, kärkkyväinen, hännestäjä, niskoilija; (*med en anhöllan*) anelijas (-aan); — **het**, f. tunkeilevaisuus, kärkkyväisyys; anelijaisuus.

Efterhärma, v. a. jätkytellä, jäärytellä; (*ord*) matkia, jäärytellä.

Efterhöra, v. a. kuulustella, tiedustella.

Efterhöst, m. takasala.

Efterkalas, n. räppäiset.

Efterklang, m. kaiku, kaje.

Efterkomma, v. a. seurata, noutaa, tella, tehdä jälkeen.

Efterkommande, m. pl. jälkeen-tulevaiset, jälkeiset, etinen kansa.

Efterkälke, m. takareki (-en); blifva på e., jäädä takapajulle.

Efterkänning, f. mahle, jälkituntu.

Efterlank, m. perakko, takatippu, sikuna.

Efterlevva, v. n. o. a. elää jälkeen, jäädä jälkeen; (*träta sig efter*) totella, noudattaa, seurata; — **levvande**, a.

jälkeenjäänyt, jälkeinen; — **-lefnad**, f. totteleminen, noudatus, täyttäminen; till e., noudatettavaksi, seurattavaksi.

Efterlemna, v. a. jättää, jättää jälkeensä; — **-lemning**, f. jäännös, jätös, täräde (-teen).

Efterligga, v. n. jääpyä, viivästyä, olla tekemättä; e—nde arbete, viivästynyt l. jääpynyt työ; — **-liggare**, m. jäänyt laiva.

Efterlikna, v. a. olla jkun tapainen l. kaltainen; söka att e. ngn, pyrkiä jkun kaltaiseksi.

Efterljud, n. jälkiääni (-en).

Efterlysa, v. a. perään kuuluttaa; — **-lysning**, f. peräänkuulutus.

Efterlåta, v. a. olla huolimaton, laiminlyödä, jättää leväperälle; e. att göra, jättää tekemättä.

Efterlåten, a. löyhä, helppo, velto, leväperäinen; — **-låtenhet**, f. helppous, velttous, leväperäisyys.

Efterlängta, v. a. ikävöitä (-teen), halata (-jan), toivoa.

Eftermiddag, m. ehtoopuoli (-en), ilta-puoli; på e—gen, ehtoopuoleen, ilta-puolella, jälkeen puolipäivän.

Eftermognad, n. jälkikypsyminen.

Eftermäle, n. muisto, jälkipuhe.

Efterpjes, m. jälkinäytelmä.

Efterräkna, v. a. laskea perästä, laskea lukua; — **-räkning**, f. peräänluku, jälkilasku.

Efterrätt, m. jälkiruoka, jälleste.

Efterrättelse, f. (**under rättelse**) tieto, sanoma; (**föreskrift**) noudatus; hvilket vederbörande till (underdånig) efterrättelse länder, jota asianomaiset (alamaisuudessa) noudattakoot, jonka jälkeen asianomaiset (alamaisuudessa) itsensä ojentakoot.

Eftersatt, a. part. levällinen, leväperään l. tekemättä jäänyt.

Eftersats, m. jälkilause.

Efterse, v. a. katsoa perään, pitää silmällä.

Eftersinna, v. a. ajatella, miettiä, tuntea, arvella, johtaa mieleen; — **-sinande**, n. ajatteleminen, miettiminen, arvelus.

Efterskall, n. se Eko.

Efterskicka, v. a. lähettää perään, panna hakemaan l. noutamaan, noudattaa, haettaa; — **-skickning**, f. haettaminen, noudatus, haetus.

Efterskrifva, v. a. kirjoittaa perään, kutsua kirjallisesti l. kirjalla.

Efterskänka, v. a. jättää lahjaksi, lahjoittaa; (**förlåta**) jättää anteeksi.

Efterskörd, — **-slätter**, m. se Efterbergning.

Efterså, v. a. etsiä, hakea, ajaa takaa l. perästä; — **-slående**, n. etsiminen, haku, hakeminen, takaa- l. perästä-ajo.

Eftersläng, m. jälkituntu, mahle; (i **skrifning**) jälkikiekkura, jälkikiuru.

Eftersläppa, v. a. hellittää.

Eftersmak, m. jälkimaku.

Eftersom, konj. koska, kun, sen mukaan kuin.

Eftersommar, m. takasuvi, takasuvi (-en).

Efterspana, v. a. tiedustella, kuulustella, haeskella, ajaa jäljestä l. takaa; — **-spaning**, f. tiedustus, tiedusteleminen, jäljestä ajaminen.

Efterspann, n. takahivoset, takapari (-en).

Efterspel, n. jälkinäytelmä.

Eftersporja, v. a. kysyä perään, tiedustaa.

Efterst, a. jälin, jälimmäinen, perimmäinen, takimmainen; — adv. jälimpänä, jälimmäksi, perimmällä, perimmäille.

Eftersträffa, v. a. pyytää, pyrkiä (jhnkin), kokea, saada, harrastaa; — **-sträfvande**, n. pyytäminen, pyyntö, pyrkiminen, harrastaminen, harrastus.

Efterstyng, n. takatikki, takasaumana.

Efterstä, v. a. tavoittaa, pyytää, etsiä.

Efterstående, a. takimmainen, takana olija l. seisvoja; jälkeen l. tässä seuraava.

Efterstånk, n. jälkiriiske l. -roiske.

Eftersvärm, m. jälkiparvi (-en).

Eftersyn, f. (**tillys**) hoilous, hoito; peräänkatse, silmällä-pito; (**eftersöms**) esimerkki, esikuva.

Eftersäga, v. a. matkia, sanoa perästä l. jälkeen, kertoa.

Eftersätta, v. a. (**förfölja**) ajaa takaa, hätyyttää, ahdistaa, vainota (-oan); (**försumma**) laiminlyödä, jättää leväperään l. tekemättä; — **-sättande**, n. takaa-ajo, hätyytys, ahdistaminen, laiminlyöminen, tekemättä jättäminen.

Eftersöka, v. a. haeskella, tapailla; — **-sökande**, n. — **-sökning**, f. hakeminen, haeskeleminen, haeskelu, tapailus.

Eftertal, n. jälkimaine, jälkilause.

Eftertanke, f. ajatus, miete; utan e., miettimättä, ajattelematta.

Eftertrakta, v. a. se Eftersträffa.

Eftertrupp, m. selusjoukko, jälki- l. takajoukko.

Eftertryck, n. pontevuus, lujuus, paino,

voima; med e., koskevalla tavalla, pontevasti, lujasti, voimallisesti; (*af en bok*) jälkipainaminen, mukapainanta; (*boken sjöf*) jälkipainos, mukapainos; — **-trycka**, v. a. painaa jälkeen, jällenpaina; — **-tryckare**, m. jälkipainaja; — **-tryckning**, f. jälkipainaminen.

Eftertrycklig, a. ponteva, ponnellinen, navakka, luja, ankara; — **-tryckligt**, adv. pontevasti, lujasti, voimallisesti.

Eftertråda, v. a. käydä l. tulla sijaan l. jälkeen, seurata, periä valta l. virka; — **-trädande**, n. sijaantuleminen l. -käyminen, seuraaminen; — **-trädare**, m. sijaantulija, jälkeinen, seuraaja.

Eftertänka, v. a. miettiä, arvella, aprikoida (-tsen); (*draga sig till minnes*) muistella; — **-tänksam**, a. miettelijäs, ajatteleva, miettiväinen; — **-tänksamhet**, f. miettelijäisyys, miettiväisyys; — **-tänksamt**, adv. miettelijäisesti, miettiväisesti.

Efterverld, f. jälkimailma.

Eftervinter, m. takatalvi (-en).

Efteråt, adv. jäljestäpäin, jälkeinpäin, perästäpäin.

Ega, v. a. omata, omistaa, olla (j kulla); jmf. *Hafva*; (*böra*) tulla, pitää; eger rätt dertill, olkoon siihen oikeus l. valta; ni eger att göra det, teillä on valta l. oikeus tehdä se; hans e—nde hemman, hänen omistamansa l. hänellä oleva talo.

Ega, f.; i hans ego, hänen hallussansa l. huostassansa; pl. **egor**, tilukset, maat.

Eganderätt, m. omistusoikeus.

Egare, m. **Egarinna**, f. omistaja, omaaja.

Egen, a. oma, omainen; (*ansörvandt*) omainen; (*besymnerlig*) omituinen, erinomainen, erikummainen; erkännna ss. egen, omaksua.

Egendom, m. omaisuus, omasto, tavara; (*goda*) tila, tilus, kartano; — **-sherre**, m. kartanon- l. hovinherra, kartanonhaltija l. -isäntä; — **-sinnehafvare**, m. tilanomistaja l. -haltija; — **-srätt**, m. omistusoikeus.

Egendomlig, a. omituinen, omanlaatuinen, ominainen; — **-het**, f. omittuus, ominaisuus, omanlaatuisuus.

Egenhandsrätt, m. oman käden oikeus.

Egenhet, f. omittuus, erinomaisuus, erikummaisuus.

Egenhändig, a. omakätinen; — **-t**, adv. omakätisesti, omalla kädellä.

Egenkär, a. itserakas (-kkaan); — **-kärlek**, m. itserakkaus, omarakkaus; — **-mäktig**, a. omavaltainen; — **-mäktigt**, adv. omavaltaisesti, omin lupinsa, omalla vallallansa; — **-nytt**, f. oman voiton pyyntö, voitonhalu; — **-nyttig**, a. oman voiton pyytävä, voitonhaluinen, itsepuoleinen, itsekiä; — **-nyttigt**, adv. oman voiton pyynnöllä, omaan puoleen, omaksi voitoksi; — **-sinne**, n. itsepäisyys, itsepintaisuus; — **-sinnig**, a. itsepäinen, itsepintainen; — **-sinnighet**, f. ss. **Egensinne**; — **-villig**, a. itsemielinen.

Egenskap, m. ominaisuus, laatu, tapaus, laatusuus.

Egentlig, a. varsinainen, oikea; — **-en**, adv. varsinaisesti, oikeastansa, oikeammiten; — **-het**, f. varsinaisuus, oikeus.

Egg, m. terä, teräksuus; förse med e., terätä (-ään); — **-jern**, m. teräkalu.

Egga, v. a.; e. upp, yllyttää, kiihottaa, kehottaa; e—s, ylytä, kiihtyä, kiihettä (-hkenen).

Eggelse, f. yllytys, kiihotus, kiihtymys; (*medel*) ylytke, kiihotin.

Egna, v. a. omittaa, omistaa, lahjoittaa, pyhittää; — v. impers. (minun o. s. v.) sopii, tulee; e. sig, v. r.; åt något (*om person*) antautua l. ruveta (-pean) (jhnkin); (*om sak*) sopia, käydä.

Ego, **Egor**, ss. **Ega**.

Egodelar, m. pl. omainsuudet, tavarat, hyvyudet.

Egodelning, f. tilusjako, maanjako, isojako; — **-srätt**, m. maanjako-oikeus, isojaon-oikeus.

Egoism, m. itsekkyyt, itsekkäisyys.

Egoist, m. itsekki, itsekiä ihminen, oman voiton pyytäjä; — **-isk**, a. itsekiäinen, omanpuolinen, omavoittoinen.

Egolott, m. tilusosa l. -sarka, tilus; — **-tvist**, f. tilusriita.

Eho, pron. kuka hyvänsä l. tahansa, jos vaikka kuka.

Ehuru, konj. vaikka, ehkä.

Ehurudan, pron. minkäläinen l. mikä hyvänsä.

Ehuruväl, konj. vaikka, vaikka kyllä, vaikkapa, ehkä.

Ehvad, pron. mikä hyvänsä l. tahansa l. ikänensä, jos vaikka mikä; konj. jos, joko, taikka; e. du vill eller ej, joko l. jos tahdot taikka et.

Ehvar, adv. missä hyvänsä l. tahansa l. ikänensä, jos vaikka missä.

Ehvars, pron. kenen hyvänsä.

Ehvert, adv. mihin l. minne hyvänsä, jos vaikka minne.

Ej, adv. ei; uttryckes vid verber med negationsverbet en, et, ei, emme, ette, eivät.

Eja! int. jospa! voi kuin l. jos!

Ejder, e-fågel, e-gås, m. haahkatelkkä, hahka, kalkas (-kaan); — **dun**, n. haahkan-untuva, hahkanhøyhen (-nen).

Ek, f. tammi (-en); af e., ek-, tamminen, tammi-, tammeista; — **lund**, m. tammikko, tammisto; — **ollon**, n. tammenterho; — **oxe**, m. tamminkainen, tammihärkä; — **skog**, m. tammisto, tammimetsä; — **stook**, m. tammisen hirsii l. pölkky; (*farkost*) ruuhi (-en), kuutti; — **träd**, n. tammipuu; — **virke**, n. tammiaineet, tammipuut.

Eka, v. n. kalkua, kajahtaa, raikua.

Ekipage, n. ekipaasi, ajoneuvo, kuljin (-kimen); (*milit.*) ekipaasi, laivue.

Ekipera, v. a. pukea, vaatettaa, asustaa, varustaa.

Ekipering, f. vaatetus, asustus, pukemus; vaatteet, pukuihin (-imen), pukine.

Ektivok, a. epäilyttävä, nujakka, liivakka.

Eklatera, v. a. pamahtaa; tehdä tiedoksi.

Eklatant, a. loistava, ilmiselvä.

Eklektiker, m. eklektikus, valikoitsija.

Eklektisk, a. eklektinen, valikollinen.

Ekliptika, f. ekliptika, maanrata.

Eklog, m. eklogi, paimenruno.

Eklärera, v. a. valostaa.

Eko, n. kaiku, kaje, raiku.

Ekonom, m. taloudenhoitaja; — **i**, f. taloushoito, taloudenhoito; — **isk**, a. taloushoidollinen, taloudellinen; säästelijäs, visu; — **iskt**, adv. säästeliäästi, visusti, säästävästi.

Ekorre, m. orava; flygande e., siipi-orava.

Ekra, f. puolapuu, värttinä, kehrävarsi (-rren).

Ekstas, m. lovi (-en), haltiot, kauhdus; vara i e. olla haltioissa l. lovissa.

Ekumenisk, a. ekumeeninen, koko kristikunnallinen, yleinen.

Elak, a. ilkeä, häijy, paha: (*om smak*) paha, pilaantunut; — **artad**, a. pahanlaatuinen, pahanluontoinen; — **het**, f. ilkeys, pahuus, häilyys; — **t**, adv. pahaasti, ilkeästi.

Elasticitet, f. joustavuus, kimmoisuus, jänteys, venykyisyys.

Elastisk, a. joustava, kimpeä, kimmoava, jäntevä, pönteä, venykyinen.

Eld, m. tuli (-en), valkea; slå e., iskeä tulta; sätta e. på ngt, panna l. sytyttää tuleen; taga e., sytyttää tuleen; (*skott*) tuli, ammunta, ampuminen; (*fig.*) tuli; — **brand**, m. kekäle; — **brasa**, f. se Brasa; — **brygga**, f. tulenkynnyks; — **dön**, n. tulukset; — **dyrkan**, f. tulenpalvelus; — **dyrkare**, m. tulenjumaloitsija, tulenpalvelija; — **farlig**, a. tulenarka, tulenvaarallinen; — **fast**, a. tulenkestävä; — **fasthet**, f. tulenkestävyys; — **fri**, a. tulenottamaton, syttymätön; — **fång**, n. syttö; — **fångd**, a. tulenottava, sytyttävä, helppo syttymään; — **fång**, m. tulenkarva; — **fårgad**, a. tulenkarvainen, tulipunainen; — **gaffel**, m. hiilihanko, tuli- l. hiilikoukku; — **gäp**, n. tulikoukku; (*fig.*) tuliputki (-en); — **gevär**, n. tulipyssy; — **glöd**, m. se Glöd; — **gnista**, f. säen (-kenen), säkene (-nen); — **kol**, n. hiili (-en), tulinen hiili; — **kula**, f. tulipallo, tulinuoli (-en); — **märke**, n. tulenmerkki, tulenuoma; — **padda**, f. korpisammakko; — **pelare**, m. tulipatsas; — **prof**, n. tulikoeetus, tulivala; — **raka**, f. hiilikoukku; — **ria**, f. lämmitysriihi; — **röd**, a. tulipunainen; — **rör**, n. tulitorvi (-en), tulipippu; — **skadad**, a. tulen vioittama; — **sken**, n. valkean valo l. paiste; — **skiffel**, m. hiilikauha; — **skärm**, tulenvarjostin; — **sljus**, n. kynttilävalkea; — **slåga**, f. se Läga; — **släckning**, f. tulensammutus; — **släckningsredskap**, n. sammutuskalut, sammutusneuvot; — **sprutande**, a. tulta suitsuttava l. syöksevä; e. b erg, tulivuori; — **sprutning**, f. tulensammutus l. -syöksy; — **stad**, m. tulensija, lieki (-den), tulipesä; — **stod**, m. tulipatsas (-aan); — **strimma**, f. tulikieli (-en), tulijuova; — **stäl**, n. tulirauta; — **svåda**, f. tulipalo, valkeavaara; — **tyg**, n. tulineuvot; — **tång**, f. sipset, hiilipihdet.

Elda, v. a. lämmittää, tulestaa; — v. n. lämmittää (-piän); (*om eldstål*) tulestaa, antaa säkeniä; ugnen eldar, huone lämpiää.

Eldaktig, a. tulimainen, tulenmuotoinen.

Eldande, n. — **ning**, f. lämmittäminen, lämmitys.

Eldig, a. tulinen, palava, kiihkeä, inno-

kas; blifva e., tulistua, tulisuuuua; — het, f. tulisuuu, kiihkkeys; — t, adv. tulisesti, palavasti, kiihkkeesti, innokkaasti.
Eldorado, n. eldorado, onnela, kultala.
Elefant, m. elefantti, norsu; — förare, m. elefantinkuljettaja; — -lik, a. elefantinkaltainen l. -kokoinen; — -sua-bel, m. elefantinkärsä.
Elegant, f. pönäkkyytä, soren, sievyys, somuus; med e., pönäkkästä, soraesti, somasti.
Elegant, a. pönäkkä, sora, soma, sievä.
Elegi, f. elegia, huoliruno; — sk, a. elegillinen, huolirunollinen.
Elektr, m. valitsijamies, valitsija.
Elektricitet, f. elektrisiteetti, sähkö, sähkövoima; — -smaskin, m. sähkökone.
Elektriserä, v. a. elektristää, sähköyttää.
Elektrisk, a. elektrinen, sähköinen; blifva e., sähköytyä, tulla sähköiseksi l. elektriseksi.
Elektrofor, m. sähköitin (-ttimen).
Elektromagnetisk, a. elektromaneittillinen, sähkömaneittillinen.
Elektrometer, m. sähkömittari.
Element, n. elementti, alkuaine, aines, alje (-keen); (i vetensk.) alje, pl. alkeet; (fig.) mielilaine.
Elementar, a. alkeellinen; (i samman-sätt.) alkeis-; — -skola, f. alkeis-koulu; högre, lägre e., yll-, all-alkelakoulu; — läroverk, n. alkeis-opisto.
Elev, m. oppilas, oppilainen.
Elevation, f. korotus, ylennys; — -svinkel, m. koronta-l. ylennyskulma.
Elf, f. joki (-en), kymi (-en).
Elfbäst, m. maahisto.
Elfdans, m. keijuistanssi.
Elfenben, n. elefanttinielu, norsunielu.
Elfgäsa, n. lupikka.
Elfgång, m. kulokko.
Elfte, num. ord. yhdestoista.
Elftva, num. card. yksitoista.
Elfvä, f. keijunainen, keijo.
Elg, m. hirvi (-en), hirvo; — -gräs, n. mesiangervo; — -hud, m. hirventalja; — -ko, f. tevana; — -myra, f. jokileikka; — -oxe, m. teva.
Elidra, v. a. (gram.) katouttaa.
Eliminera, v. a. (alg.) karkoittaa, poik-keuttaa.
Elit, m. valikko, valio, ydin.
Elixir, n. (farm.) viinaliko.
Eljes, adv. se Annars.

Eller, konj. eli, tahi, elikkä, taikka, tai; antingen — eller, joko — taikka, taikka — taikka; hvarken — eller, ei — eikä; eller ock, taikka — -kin; (i frågesatser) om (huruvilda) — eller, -kö (-kö) — vai l. taikka, vai . . . ko.
Ellips, m. elipsi, soikio, pitkupyörö; (gram.) elipsi, poisjättö, sananheitto.
Elliptisk, a. elipseinen, soikioellinen, pitkulainen; (gram.) elipsinen, sananheittoinen.
Eludera, v. a. kiertää, kavalluttaa.
Elyse, m. elyseo, onnela.
Elände, n. kurjuus, vihelijäisyys, surkeus.
Eländig, a. kurja, vihelijäinen, katala, surkea; — t, adv. kurjasti, vihelijäisesti, katalasti.
Emalj, m. emalli, lasitus; (på tänder) pantaluu; — era, v. a. emallittaa, lasittaa; — ering, f. emallitus, lasitus; — ör, m. lasttaja, emallija.
Emancipation, f. vapauttaminen, vapaaksi teko l. päästö, päästäminen, itsenäisennys.
Emancipera, v. a. vapauttaa, päästää, itsenäisentää.
Emballage, n. sisänpakkaus, päällystyä, päällyste.
Emballera, v. a. pakata sisään, kääriä sisään, päällystää.
Embargo, m. puutanto, laivanryöstö, laivanpidätys.
Embarkera, v. a. panna laivaan; — v. n. mennä l. astua laivaan.
Embellera, v. n. kaunistua, somentua.
Embete, n. virka, ammatti; — -sbroder, n. virkakirje; — -sbroder, m. virkaveli (-jen), virkatoveri; — -sdrägt, m. virkapuku; — -sed, m. virkavala; — -sför-rättning, f. virantolmitus; — -smän, m. virkamies; — -smannabana, f. virkatie; — -smannakörps, m. virkamiehistö; — -smannavälde, n. virkavalta; — -smyndighet, f. virkakunta; virkavoima, virka-arvo; — -snit, n. virkaunteruus, virka-into; — -spligt, m. virkavelvollisuus; — -stress, f. virkamatka; — -strum, n. virkahuone; — -ssigill, n. virkasinetti; — -sverk, n. virka- l. hallituskunta, virasto.
Emblem, n. merkikuva, tunnusmerkki.
Embryo, n. alkio.
Emedan, konj. koska, kuin, kun.
Emellan, prep. välillä, välillä, välille, välissä, välillä, väliin, välitsee, kesken; (midt e.) keskellä, keskessä, kes-

kelle, keskeltä; sinsemellan, keskenänsä, välillänsä; oss e., keskenämme, meidän kesken; e. fyra ögon, kahden kesken; få, gifva e., saada, antaa välillä; varande e., välinen, keskuinen; — -ät, adv. vällestä, välimmiten, toisinaan.

Emellertid, adv. sillä välin, sillä aikaa, sillä ajalla; — konj. (*likväl*) kuitenkin.

Emeritus, m. emeritus, täysinpalvelut.

Emfas, f. pönteveys, voimakkuus.

Emigrant, m. siirtolainen, ulosvaeltaja, muuttolainen.

Emigration, f. ulosvaellus, ulosiirto.

Eminens, f. ylevyys.

Eminent, a. etevä, ylevä.

Emissarie, m. vakoja, tiedustaja.

Emittera, v. a. lähettää l. laskea l. antaa ulos, levittää.

Emot, prep. vastaan, vastassa, vasten, vastoin, kohti, kohden, kohtaan, päin, (*för*) edestä, (*i anseende till*) nähden, suhteen; e. morgonen, aamupuolella l. -puoleen; e. slutet af året, vuoden lopulla, loppupuolella vuotta, loppu vuotta; e. hvarandra, toinen toistansa vastaan, vastakkain, vastatusten; *se mera under Mot.*

Emottaga, v. a. ottaa vastaan, ottaa, saada; e. ett bref, saada kirje; (*uppsamlas*) kokoutua jnkin; — -nde, n. vastaanotto, saaminen.

Emottaglig, a. vastaanottoinen, vastaanottava, ottokykyinen.

Empiri, f. empiria, kokemus; — isk, a. empiirinen, kokemukainen.

Emploj, m. virka, paikka.

En, f. kataja; — -buske, m. katajapensas (-aan); — -bär, n. katajanmarja.

En, artik. eräs (-ään), muuan (-taman); (*någon*) joku, muutama; *lemnas oftast öfversatt.*

En, num. card. yksi (yhden); en o. annan, yksi ja toinen, muutamat, joku; en — en annan, toinen — toinen; (*enahanda*) yksi, yhtä; en o. samma, sama, samanen; en o. en, yksittäin, yksitellen; en här e. der, yksi siellä toinen täällä, mikä missäkin; i ett för allt, kerrassanaan, yhdenkertainen; af e. beskaffenhet, yhtä l. samaa laatua, samanlaatuinen.

Enarmig, a. (*fys.*) yksivartinen.

Enbart, adv. yksinäänsä, paljaaltaan.

Enbet, n.; i e., yhdellä hevosella; — -splog, m. yksinkertainen aura; — -svagn, m. yksivetoiset l. yhden hevosen vedettävät vaunut.

Enbladig, a. yksilehtinen; — -blommig, a. yksikukkainen.

Enbälling, m. piettiinö, pietturi.

Encyclopedi, f. encyclopedia, yleistiede.

Endast, adv. ainoasti, ainoastansa; vaan; konj. jos vaan, kun vaan, kunhan, joshan.

Ende, a. ainoa, ainokainen, ainoinen.

Endels, adv. osittain, osaksi, puolittain.

Endera, pron. jompikumpi (jommankumman); adv. (*antingen*) joko, taikka.

Endossat, m. siirron-ottaja, se jolle vekseli siirretään, vekselin ostaja.

Endossement, n. (*om vaxel*) siirto, lunastussiirto.

Endossent, m. siirtäjä, myyjä.

Endossera, v. a. (*om vaxel*) siirtää, myydä.

Endrägt, f. sopu, sovinto.

Endrägtighet, f. *se* Endrägt.

Endrägtigt, adv. sovinnollisesti, sovinnossa, hyvänsopuudesta.

Ene, m. *Ena*, f. o. n.; den e—den andre, andra, toinen — toinen, yksi — toinen; den e. efter den andra, toinen toisensa perään l. perässä l. perästä, yksi toisensa perästä; från det e. arbetet till det andra, työstä työhön, työstä toiseen; det ena med det andra, toinen kuin toinenkin, toista kuin toistakin.

Energi, f. voimuuus, voimakkuus, kiivaus, pönteveys; — isk, a. voimakas (-kkaan), pöntevä, navakka.

Enervera, v. a. voivuttaa; e—as, voipua, heikota (-kkonen), heiketa (-kkenen).

Enfald, f. yksinkertaisuus, typeryys, typerämielisyys.

Enfaldig, a. yksinkertainen, typerä, typerämielinen.

Enformig, a. yksimuotoinen, yksitoikkoinen.

Enformighet, f. yksimuotoisuus, yksitoikkisuus.

Enformigt, adv. yksimuotoisesti, yksitoikkoisesti.

Enfärgad, a. yksiväräinen, yksivärinen.

Enfödd, a. ainokainen.

Engagera, v. a. ottaa l. sitoa virkaan l. palvelukseen; e. sig, sitouta l. lupautua jnkin.

Engagement, n. palkka, sija, toimi (-en).

Engal, m. enkeli.
Engelsk, a. Englannin, englantilainen; e—a sjukan, luuritsi, riisi.
Engelaka, f. (*qvinn*) Englannin nainen, englannikko; (*språket*) englannin-kieli.
Engelsman, m. englantilainen.
Engifte, n. yksiavioisuus.
Eng-gros, adv. tukkumäärin, tukuittain.
Enhët, f. yhtönen, ykkönen, ykseys; (*estet.*) yhteensopu, yhteys; (*filos.*) yksiö, yhtyy.
Enhvar, pron. jokainen, itsekukin, kukin.
Enhällig, a. yksimielinen; — **hët**, f. yksimielisyys; *se* **Endragt**.
Enhälligt, adv. yksimielisesti.
Enhändt, a. käsipuoli (-en), yksikätinen.
Enhörning, m. yksisarvialainen.
Enig, a. yksimielinen, yhtäpitävä, sopuisa, yhtä; — **hët**, f. yksimielisyys, soppu, sopuisuus.
Enigt, adv. sopuisasti, sovussa, sovulla.
Enka, f. leski (-en), leskivalmo.
Enkannerlig, *se* **Synerlig**.
Enkannerligen, adv. *se* **Synerligen**.
Enkedrottning, f. leskikuningatar (-ttaren); — **fru**, f. leskironva; — **kassa**, f. leskeinrahasto l. -kassa; **Civilstatens enke** o. **pupillkassa**, siviilikunnan l. -viraston leski- ja orpokassa; — **stånd**, n. leskeys, leskenä olo; — **säte**, n. leskentila, leskenpaikka; — **underhåll**, n. leskieläke (-kkeen); — **år**, n. leskenvuosi (-den); — **klek**, m. leskenjuoksu, leskiset (*pl.*).
Enkel, a. yksinkertainen, selvä, mutkaton; — **hët**, f. yksinkertaisuus, selvyys, mutkattomuus, suoruus.
Enkelt, adv. yksinkertaisesti, mutkattomasti, suoraan.
Enklang, m. yksiäänisyys.
Enklung, m. leskimies, leski (-en); — **stånd**, n. leskeys, leskimiehyyt.
Enklättisk, a; e. ord, liittinsanainen.
Enkom, adv. vaseti, juuri, vartavasten, nimenomaan.
Enkönig, a. (*bot.*) yksineuvoinen.
Enlevera, v. a. poisryöstää.
Enlig, a. mukainen, yhtäpitävä, yhdenmukainen.
Enlighet, f. mukaisuus, yhtäpitävyys, yhdenmukaisuus; i e. med ngt, jonkin mukaisesti l. mukaan.
Enligt, adv. mukaan, jälkeen; e. omständigheterna, asianhaaran mukaan.
Enmanning, m. yksihetinen.

Enorm, a. suunnaton, summaton, summattoman suuri.
Enrollera, v. a. panna rulliin l. kirjoihin, ottaa sotamieheksi.
Enrum, n. yksinäishuone, eri huone; i e., yksinäishuoneessa; (*på tu man hand*) kahden keaken.
Enrådaende, a. yksinvaltainen.
Ens, adv. edes; återgifves i förening med *icke* vanligast utan edes med suffixet -kaan, -kään, som vidhäniges det *förnekade ordet*; dock nyttjas *ifven* edes och -kaan edes; t. ex. *icke ens vatten erhöll han*, ei vettäkään l. ei edes vettä l. vettäkään saanut; med e. kerrallaan, kerrassaan; (*i ett*) yhtä mittaa l. haavaa, yhtenäin.
Ensak, f. oma asia, yksinomainen asia; kronans e., kruunulle yksinänsä; — **sböter**, f. pl. yksinomais-sakko.
Ensam, a. yksinäinen, yksin; vara e., olla yksin l. yksinänsä.
Ensamhet, f. yksinäisyys, yksin-olo.
Ense, a. yksimielinen, sopuisa; blifva e., sopia, suostua; vara e., olla yhtä mieltä l. yhdestä mielestä.
Ensemble, f. yhdystoimi (-en), yhteensopivaisuus.
Ensid, adv. erillensä, erikseenä.
Ensidig, a. yksipuolinen.
Ensidighet, f. yksipuolisuus.
Ensidigt, adv. yksipuolisesti.
Ensitig, a. yksi-istuminen, yhden-istuttava.
Enskiftesbruk, n. yksijakois-viljelys, yksiviljelijäinen viljelys.
Enskild, a. yksityinen, erikoinen; — **t**, adv. yksityisesti, yksinänsä, erittäin, erinänsä.
Enslig, a. yksinäinen, erakkoinen, syrjällinen.
Enslighet, f. yksinäisyys, erakkoisuus.
Ensligt, adv. yksinänsä, itseksensä.
Ensling, m. erakkolainen, erokas.
Enspänd, a. yhden hevosen (rattaat).
Enspännare, m. (*vagn*) yksivetoiset rattaat, yhden hevosen rattaat, yksivaunut; (*kurir*) kirjanlennättäjä, kivalteri.
Enstafvig, a. yksitavuinen.
Enstaka, a. yksinäinen, yksittäinen; — adv. yksinänsä, itseksensä, erillensä.
Enstämmig, a. yksiääninen, yhdenlaulettava; yksimielinen.
Enständig, a. kiihkeä, harras (-taan), vakaa, väsymätön, heittämätön, hellit-

- tämätön, päästämätön; (*i böner*) anellias, harras (-taan).
- Enständighet**, f. kiihkeys, väsymättömyys, heittämyys, hartaus.
- Enständigt**, adv. vakaasti, hartaasti, väsymättömästi.
- Enstödning, Enstöring**, m. yksin-olija, yksin-eläjä, erikäs (-kkään), jörö.
- Ensådesbruk, se Enskiftesbruk.**
- Ental**, n. yksikkö, yksiluku.
- Entlediga**, v. a. eroittaa, luovuttaa, päästää; — *nde*, n. erottaminen, luovuttaminen, luovutus, päästö.
- Entomolog**, m. entomologi, hyönteistietäjä.
- Entomologi**, f. entomologia, hyönteistieto.
- Entomologisk**, a. hyönteistietoinen, entomologillinen.
- Entonig**, a. yhdenääninen; (*fig.*) *se* Kn-formig.
- En-tout-*cas***, m. ilmavarjo, säävarjo.
- Entrée**, f. pääsy, sisäänpääsy, pääsymakso.
- Entreprenad**, m. urakka, työtarjous, urakka- l. summakauppa.
- Entreprenör**, m. urakkamies, urakkalainen, summamies.
- Enträgen**, a. kiihkeä, harras (-taan), vakaa, väsymätön; e. *begäran*, vakaa vaatimus.
- Enträgenhet**, f. kiihkeys, väsymättömyys.
- Enträget**, adv. kiihkeästi, heittämyttä, luopumatta, väsymättä.
- Entusiasmi**, m. into, innostus, innokkuus, kiihkous.
- Entusiasmera**, v. a. innoittaa, innostuttaa.
- Entusiastisk**, a. innokas (-kkaan), intoisa; vara e., innoksa, innoita (-*ten*); *blifva* e., innostua, intoutua.
- Entydig**, a. yhdenymmärteinen, yhdenmerkittävä.
- Envig**, m. kahden-otelmalla l. -aseiset.
- Envis**, a. itsepäinen, itsepitäinen, yksipäinen; (*länge ihållande*) kiinteä, jykkä, luopumaton.
- Envisas**, v. d. niskoitella, jyrkistellä, olla itsepäinen.
- Envishet**, f. itsepäisyys, niskoittelevaisuus; kiinteys, jykkyyys.
- Enväldsherre**, — *herrska*, m. itsevalttias (-aan), yksinvalttias, yksinvalttisija; — *-magt*, f. yksinhallitus, yksinvalta.
- Envälde**, n. yksinvalta, yhdenvalta, itsevalttisuus, yksinvalttisuus.
- Enväldig**, a. yksinvalttainen, itsevalttainen.
- Enväldigt**, adv. yksinvalttaisesti, itsevalttiaasti.
- Enärig**, a. vuosinainen, yksivuotinen, yksikesäinen.
- Enär**, konj. koska, kun.
- Enögd**, a. silmäpuoli (-*en*), yksisilmäinen.
- Eolsharpa**, f. hönkaharppu, ilmakannel (-*ntelen*).
- Eos**, f. eos, koi, koitar (-*ttaren*).
- Epaulette**, f. epoletti, olus, olkanen.
- Epidemi**, f. kulkutauti; — *sk*, a. kulkutautinen, kulkutaudin.
- Epidermis**, f. marraakeksi (-*den*), orvaskettu.
- Epigram**, n. epigramma, komparuno, kompa.
- Epilepsi**, f. *se* Fallandesot.
- Epilog**, m. jälkimaine l. -lause.
- Episk**, a. epillinen, kertomaruollinen, kertoma.
- Episkopal**, a. piispallinen, piispainen.
- Episod**, m. episodi, välikertomus, välilaulu, sivuseikka, välitapaus.
- Epistel**, m. epistola, lähetykirja.
- Epitaphium**, n. epitafio, hautakirjoitus.
- Epitet**, n. sivusana l. -nimi.
- Epok**, m. epookki, ajanpolvi (-*en*), ajankäännä; (*tidrymd*) aikakausi (-*den*); — *-görande*, e. käänte- l. ajankäänte-*-tekevä*.
- Epos**, n. epos, kertomaruono, sankariruono.
- Epålett, se Kpaulette.**
- Eqvation**, f. yhtälö, tasakkuus.
- Eqvator**, m. päiväntasaaja, tasauspää, ekvaatori.
- Eqivalent**, a. yhdentekevä, vertainen; subst. (*kom.*) verre (-*rteen*), osaverta.
- Eqvilibris**, m. ekvilibristi, nuoratanseija.
- Er, se Eder.**
- Era**, f. eera, ajanpolvi (-*en*); ajanluku, aikakausi (-*den*).
- Erbarmlig**, a. katala, kurja, surkea.
- Erbarmligen, Erbarmligt**, adv. katalasti, surkeasti, kurjasti, onnettomaasti.
- Erbjuda**, v. a. tarjota (-*oan*), tarita (-*ten*); e. *sig*, v. r. tarjoutua.
- Eremit**, m. erokas (-*kkaan*), eräkäs (-*kään*); — *-boning*, — *-hydda*, f. erokkaan maja, erakkomaja; — *-lif*, n. erokkaan elämä.
- Erfara**, v. a. tulla tuntemaan, tuntea, kokea, saada kuulla l. tietää; — *nde*, n. kokeminen, tietää-saanto.
- Erfaren**, a. kokenut, totunut, taitava.
- Erfarenhet**, f. kokemus.
- Erforderlig**, a. tarpeellinen, tarvittava.

Erforderlighet, f. tarpeellisuus.
Erfordra, v. a. vaatia, tarvita (-teen), kaivata (-paan).
Erfordran, f. vaatimus.
Erfving, m. epärehkeä, oveluus.
Erg, m. (vaaken) ruoste.
Ergas, v. d. ruoetua.
Ergig, a. ruosteinen.
Erhålla, v. a. saada, saavuttaa; — **nde**, n. saaminen, saanto.
Erikskata, f. kuninkaankulku, valtiasmatka; — **-messa**, f. Eerikinjuhla.
Erinra, v. a. muistuttaa; **ö. sig.**, v. r. muistaa, muistella, hoksata.
Erinran, **Erinring**, f. muistelu, hokaus, muisto, muistutus.
Erke, pref. pää-, yli-, aika-; — **-biskop**, m. arkkipiispa, pääpiispa; — **-biskoplig**, a. arkkipiispallinen, arkkipiispan; — **-biskopedöme**, n. arkkipiisapakunta; — **-hof**, m. pääkoira, pääkonna; — **-engel**, m. pääenkeli, ylienkeli; — **-fiende**, m. perivihollinen; — **-hertig**, m. arkkiherttua; — **-narr**, m. aika narri, narrin narri; — **-stift**, m. arkkihiippakunta.
Erkänna, v. a. tunnustaa, myöntää, myönnättää, todeksua, omistaa; — **nde**, n. tunnustaminen, myöntäminen.
Erkänsam, a. kiittävä, kiitollinen.
Erkänala, f. kiitollisuus, kiitollisuuden tunto; (*gåfva*) kiitollisuuden merkki.
Erlägga, v. a. maksaa, suorittaa; — **nde**, n. maksaminen, maksu, suorittaminen, suoritus.
Ernä, v. a. saada, saavuttaa, tavata (-paan), päästä, ennättää; — **ende**, n. saaminen, tapaaminen, saavuttaminen, pääseminen.
Eros, m. eros, rakkauden l. lemmen jumala.
Erötisk, a. rakkaudellinen, rakkauden, lemmellinen, lempi-, lemmen.
Era, **es Edera**,
Ersätta, v. a. palkita (-teen), korvata, kostaa, maksaa.
Ersättilig, a. palkkiutuva, korvautuva.
Ersättning, f. palkkio, korvaus, palkinto, maksu.
Ertappa, v. a. tavata (-paan), tulla päälle, saada kiinni; — **nde**, n. tapaaminen, saavutus.
Eröfa, v. a. valloittaa.
Eröfrare, m. valloittaja.
Eröfring, f. valloittaminen, valloitus; (*fig.*) göra e-ar, saada l. tehdä voittoja; (*eröfradt land*) voittomaa; — **-slust**, m. valloitushalu.

Eskaader, m. eskaateri, laivasto.
Eskaoterä, v. o. vaihtaa, näpistää, ansastaa.
Eskatologi, f. eskatologia, viimeisten asiain oppi.
Eskena, m. suunnitelma, luonnos; **es Skissa**.
Eskert, m. vartijasto, vartijakunta, johtol. kuljetusvartijat.
Esomoftast, adv. useimmiten.
Esoterisk, a. esoterinen, keskusoloinen, kotoinen.
Esping, m. espinki, laivavene; (*orm*) kyyli keltakärme l. -mato.
Esplanad, m. esplanadi, kävelimö.
Esse, n.; vara i sitt e, olla omilla tullaan, oikealla tuulella.
Essens, m. esansi, väkimehu.
Essing, m. essinki, venereelinki.
Estetik, f. esteetikka, kaunetiede l. -oppi.
Estetisk, a. esteettillinen, kaunetieteellinen, ihanteellinen.
Estrad, m. estradi, koronne (-nteen).
Etablera, v. a. laittaa, asettaa; **ö. sig.**, v. r. asettautua.
Etablissement, n. asettaminen; laitos.
Etageré, f. etaseeri, hyllypöytä.
Etat, m. (laakettu) vuoden-otto.
Eternell, f. jäykkä.
Eter, m. eeteri, seeste, yli-ilma.
Eterisk, a. eeterinen, seesteinen, yliilmainen.
Etik, f. siveysoppi, etiikka.
Etikett, m. etiketti, osotin (-tinen); tavat, menot, siveytätapaisuus.
Etisk, a. eettillinen, siveydellinen, siveysopillinen.
Etnografi, f. kansatieto.
Etnografisk, a. kansatiedollinen.
Etsa, v. a. syövyttää l. piirtää sevedellä, etsata; — **sning**, f. syövytye, piirräntä, etsaus.
Ett, n. af En.
Etta, f. ykkönen.
Ettdera, n. af Endera.
Etter, n. muihe, muju; — **-blemma**, — **-blåsa**, f. äkkä; — **-böld**, m. veripahka, kuismapaise; — **-myra**, f. viholainen, kusialainen; — **-nässa**, f. rautanokkonen; — **-ört**, f. päivänkukka, harakanhattu.
Etyd, f. harjoitelma, etydi.
Etymologi, f. etymologia, sanaoppi; — **sk**, a. sanaopillinen, etymologillinen.
Eufonisk, a. sulo-ääninen; e. accent, syrjäkorko.
Evangelisk, a. evankelinen.
Evangelist, m. evankelista.

Evangelium, n. evankeliumi.
Evenement, n. merkkitapa.
Eventualitet, f. sattumus, mahdollisuus.
Eventuel, a. sattumoinen, mahdollinen.
Eventdelig, a. ikuinen, iki-, ikipäiväinen; för e—a tider, ikipäiviksi, ikuisiksi ajoiksi; — en, adv. ikuisesti.
Evident, a. silminnähtävä, imiselvä.
Evig, a. ijankaikkinen, ijäinen.
Evighet, f. ijankaikkisuus, ijäisyys.
Evigst, adv. ijankaikkisesti, ijäisesti, ijäti; e. minnesvärd, ikimustettava.
Evinerlig, a. se **Evig**.
Evinerligen, **Evinerligt**, adv. se **Evigst**.
Evolution, f. (*krigsk.*) liikunto, tempu.
Exakt, a. tarkka, tyyskä.
Exaltera, v. a. kihkoittaa, innollistaa, innostuttaa; — ä, a. intomiellinen, innoitseva.
Examen, m. tutkinto; undergå e., käydä l. suorittaa tutkinto.
Examinand, m. tutkittava.
Examinator, m. tutkija.
Examinera, v. a. tutkia.
Examinering, f. tutkimus, tutkiminen.
Excellent, m. ylhäisyys; Eders E., Teidän Ylhäisyytenne.
Excellera, v. n. oivastella.
Excenter, m. epäkesko.
Excentrisk, a. epäkeskellinen; (*fig.*) ylimielinen, haveksiva.
Exceptionel, a. poikkeuksellinen.
Excess, m. irtaus, vallattomuus.
Exeges, f. selitys.
Exegetik, f. eksegetiikka, selitysooppi.
Exegetisk, a. eksegetillinen, selittävä, selityksellinen.
Exekution, f. täyttäminen, toimeenpano, suoritus; (*lagt.*) ryöstö, ulosotto; — sverket, n. ulosotto-toimi (-en).
Exekutiv, a. velkova, ryöstöinen; e. auktion, ryöstö-aviasion l. huutokauppa.
Exekutor, m. täyttäjä, toimeenpanija, ryöstömiehes, ulosottaja.
Exekutorial, n. ulosotto-määräys, ryöstötuomio.
Exekutorisk, a. tuomiontäytännöllinen.
Exempel, n. esimerkki, esikuva; till ex. (*t. ex.*) esimerkiksi (esim.); föregå med godt e., olla hyvänä esikuvana l. hyväksi esikuvaksi.
Exempellös, a. esimerkitön, verraton, tavaton, ei koskaan ennen nähty l. kuultu.
Exempelvis, adv. esimerkiksi, osoiteeksi.
Exemplar, n. kappale, eksemplaari; — isk, a. esikuvallinen.

Exeqvera, v. a. (*verkställa*) toimeenpanna, täyttää, suorittaa; (*om ensigt*) toimittaa, laatia; (*afstraffa*) rangaista; (*utmäta*) ulosottaa, ryöstää; — ring, f. täyttämisen, toimeenpano, suoritus; ranskaiseminen, ryöstäminen.
Exercera, v. a. äksierauttaa, harjoittaa l. opettaa aselhin; — v. n. äksierata, harjoitellaista aseissa.
Exercis, m. äksieraus, harjoitus.
Exercitiemästare, m. harjoitusneuvoja l. -mestari.
Exerg, m. eksergi, reunama, vuosiluvun paikka rahoissa.
Exhaustor, m. tyhjentäjä.
Exing, m. kolranruoho.
Existens, f. oleminen, olemto, elo ja olo.
Existera, v. n. olla olemassa, olla.
Exklusiv, a. yksinomainen, ulosulkeinen.
Exkommunicera, y. a. panna pannaan, eroittaa (kirkon) yhteydestä.
Exkonung, m. heittokuningas.
Exkrementer, n. pl. ulosteet, jälki (-jen), sitta.
Exkursion, f. retkeys, retkielämä.
Ex officio, viran puolesta.
Exoterisk, a. eksoterinen, ulko-oloinen, ulkoinen.
Expansion, f. paisunta, avaroitumus; — smaskin, m. paisuntakone.
Expansiv, a. avaroituva, paisuvainen.
Expediera, v. a. suorittaa, toimittaa, lähettää.
Expedit, a. sukkela, vikkelä, joutuisa; handelsexp., kauppa-asiamies, kauppanpitäjä.
Expedition, f. lähettäminen, lähety; suorittaminen, suoritus, toimitus; (*krigsk.*) sotälähety; (*emb. verk*) toimitus- l. toimikunta; — -schef, m. toimituspäällikkö; — -sfogde, m. toimitusvouti; — -assekreterare, m. toimitus-sihtieri; — -sutskott, n. toimitusvaliokunta.
Expeditor, m. expeditööri, toimittaja, ulosantaja.
Expensar, n. pl. kulungit, kulunpalkkio; — -semedel, n. pl. tarverahat, kulutustarpeet, kulunkirahat.
Experiment, n. koetus, koete (-teen).
Experimental, a. koetteellinen, kokeellinen; — -fält, n. koetuskenkä l. vainio.
Experimentera, v. n. kokeilla, tehdä koetteita l. kokeita.
Explodera, v. n. räjähtyä, paukahtua.
Exploitera, v. a. tarkastella; alueittaa,

ottaa (esim. maata) sisään; käyttää, ulosottaa.
Explosion, f. räjähdys, tulipaukahdus.
Exponent, m. selittäjä, eksponentti, määräsä; näyttöille-pantja.
Exponera, v. a. panna näyttöille l. näyttöteeksi.
Export, m. maasta-vienti, ulosvienti; (*varas*) viemätavara; — *-tull*, m. vientitulli.
Exportera, v. a. viedä l. kuljettaa maasta l. ulos.
Exposé, f. yleissilmäys.
Exposition, f. näyttely, näyttäjaiset.
Express, m. lentolähetti l. -viesti; — *adv.* vaseti, varsinvarten.
Expression, f. osotus.
Ex professo, *adv.* ammattiansa.
Expropriation, f. maanluovutus, pakko-luovutus.
Expropria, v. a. luovuttaa, eroittaa pois.
Extirpator, m. juurtaja, juuri-äes (-keen).
Extas, m. into, innostus; vara i e., olla innoissa; komma i e., innostua.
Extempore, *adv.* suorasta päästä, suoraa l. kohtipäätä, uusi uudelta.

Extemporalium, n. kohtipäis-koe.
Extemporera, v. a. suorasta päästä l. kohtipäätä l. uutta uudelta laaketella.
Extension, f. laavennus, laajennus.
Extensiv, a. laajundellinen, laealle käytä; e—t jordbruk, laajaperäinen l. avara maanviljely.
Extense; in e., kokonaiseen, koko laavundeltaan.
Extern, n. käymäoppilas, eksterni.
Externat, n. käymä- l. eksternilaitos l. -opisto.
Extra, *adv.* erittäin, ohessa, sivussa; e. fin, erinomaisen oivallinen; — a. ylimääräinen, lisä-, syrjä-, sivu-; — *-fiskal*, m. ylimääräinen l. lisä-viakaali; — *-judicial*, a. syrjä- l. sivulaininen; — *-judicialiter*, *adv.* syrjälailla; — *-ordinarie*, a. ylimääräinen; — *-ordinär*, a. erinomainen, vara-; — *-vagnas*, f. kummallisuus, hulluus, hurjuus; tavattomuus, vallattomuus.
Extrakt, n. liotus, mehuste.
Extrem, a. ylellinen, puoleton; — a. ylellisyys.
Extremiteter, f. pl. raajat; öfre e., yläraajat; nedre e., alaraajat.

F.

Fabel, m. taru, eläinsatu, kasku; — *-diktare*, m. taruseppä; — *-lära*, f. tarutieto, taru-oppi; — *-ålder*, m. tarukausi, taruaika.
Fabelaktig, a. satumainen, tarumainen, kaskunsekainen.
Fabricera, v. a. tehdä, valmistaa, septä (-tsen).
Fabricering, f. tekeminen, valmistus.
Fabrik, m. tehdas (-taan), vapriikki; — *-arbetare*, m. vapriikintyömies; — *-folk*, n. vapriikinväki, tehtaalaiset; — *-sidkare*, m. tehtailija, tehtaanharjoittaja; — *-smässig*, a. vapriikimäinen; — *-smästare*, m. vapriikin- l. tehtaantörmestari; — *-svära*, f. tehtaantörmestari, vapriikkitaavara l. -kalu; — *-sväsende*, n. tehdasliike (-kseen) l. -toimi; — *-växt*, f. tehdaskaavi.
Fabrikant, m. vapriikin- l. tehtaantörmestari l. -haktija.
Fabrikat, n. vapriikkiteos, teelmä, teos.

Fabrikör, m. tehtailija, tehtaantörmestari, vapriikööri, vapriikintäijä.
Fabulös, *se* **Fabelaktig**.
Facett, m. särmä.
Facil, a. helppo.
Facit, n. tulo, tulos.
Fack, n. (*läda*) lokero, kotelo, laatikko; (*yrke*) ammatti, keino; man aff—et, keino mies, ammatinmies; — *-skola*, f. keino koulu; — *-verk*, n. hakkaus-jaosto.
Fackla, f. soitin, soitu, tulisoitto; — *-kelbärare*, m. soitunkantaja; — *-keldans*, m. soitintanssi; — *-kelros*, f. rantakukka, kuismahainä, pukinparta.
Fac-simile, n. käsialan-mukaus.
Factotum, n. kaikki kaikessa.
Factum, n. tosiseikka l. -asia, tosilo, tapahtuma; de facto, tosi-asialisesti, todestansa, tosiaan.
Fadd, a. hilaaka, äitelä, manton; (*fig.*) laimea, hailea, manton.

Fadder, m. kummi; stå f., olla kummina; — **-gäfva**, f. kumminlahja; — **-skap**, n. kummisuus, kummisuus.

Fader, m. isä, taatto; — **-broder**, m. setä, isänveli; — **-fader**, m. isänsä; — **-lös**, a. isätön (-ttömän), orpo; — **-moder**, f. isänkäiti, mummo; — **-mord**, n. isänmurha; — **-mördare**, m. isänmurhaaja; — **-shjerta**, n. isänsydän (-men); — **-skap**, n. isyys; — **-skärlek**, m. isänrakkaus l. -lempi; — **-ssystem**, f. isänsisar, is-täti.

Faderlig, a. isällinen.

Faderligen, adv. isällisesti.

Fadervår, n. isämeidän, Herran rukous.

Fager, a. sores, kaunis, pulsa; fagra ord, löften, makeat sanat, lupaukset.

Fagott, m. fagotti; — **ist**, m. fagotinsoittaja.

Fait accompli, tehty työ, tosi tapahtuma.

Fajans, f. fajanssi.

Faktion, f. puolue, lahko.

Faktisk, a. tosiasiallinen, tositolollinen, oloperäinen, työllinen.

Faktor, m. faktori, teettäjä; asiamies; (mat.) tulontekijä, tekijä; (fig.) tekijä, vaikuttaja.

Faktori, n. tehdas; kauppapaikka.

Faktum, se Factum.

Faktura, f. faktura, kalulista.

Fakultativ, o. valinnallinen.

Fakultet, f. voima, sielunvoima; tiedekunta.

Fal, a. altis (-ttiin), ostoisa, kaupan-alainen; (besticklig) lahjuksia ottava; vara f., olla kaupan l. altisna.

Falang, m. falangi, joukkio.

Falaska, f. höytytuhka.

Falhet, f. alttius, kaupan-alaisuus, ostolisuus.

Falk, m. haukka, jahtihaukka; — **-hufva**, f. haukanlakki; — **-jagt**, f. haukka-jahti; — **-öga**, n. haukansilmä, kurjensilmä.

Falkenerare, m. haukkamies, valkeneri.

Falkonett, f. falkonetti.

Fall, n. (ned) putous; (ombull) kaatumus, kaadunta, kaade (-teen); (framåt) lankeemus; (vattenfall) putous, pudote; (flytande) laskenta, vietinki; (undergång) lankeemus, hukka, häviö; (minskning) laskeminen, aleneminen; (ändelse) kohta, tapaus; i sådant fall, siinä tapauksessa; i annat f., muuten, muussa tapauksessa; i motsatt

f., vastakohdassa, päinvastoin ollessa; i alla f., ainakin, kaikkitenkin, joka tapauksessa l. kohdassa; i hvilket f. som helst, missä tapauksessa l. kohdassa hyvänsä; i f. att, jos niin on että, joshan.

Falla, v. n. (i brist på underlag) pudota (putoan l. putoon); (utför ngt) laskea, laskeutua, pudota; f. af, varista, karista, kirvota (-poan); f. omkull, langeta (-kean), kaatua, mennä kumoon; f. på näsan, langeta l. mennä nenällensä; f. på ryggen, sida, kaatua l. kelkahtaa seljällensä, kyljellensä; f. på knä, langeta polvillessä; (stupa) kaatua, langeta; (om vatten) aleta (-nen), laskea, vajeta (-nen); f. tungt, ruhjahtaa, rojahtaa, rynnähtää; (fig.) joutua, langeta, kukistua, kumoutua; (om pris) aleta (-nen), halveta (-penen); det f—er af sig sjelft, se tulee itsestensä; f. i talet, kekeyttää puhe; f. i ögonen, pistää silmään; f. i tycket, olla mieleen; den tanken föll mig in, se ajatus juolahti l. joutui mieleeni; f. på en tanke, darskap, ruveta tuumaan, hulluuteen; talet föll på honom, satuttiiin puhumaan hänestä, oli hänestä puhe, tuli hänestä puheeksi; f. till föga, nöyristyä, lannistua, mamentua; (hänga ned) käydä, valua, rippua; — **-sig**, v. r. sattua, käydä, sopia; det f—er sig svart för mig, minun on vaikea l. vaikeata l. käy vaikeaksi.

Fallande, n. lankeaminen, lankeemus, putoaminen, kaatuminen, väheneminen, o. s. v. se Falla; — **-sot**, m. pieksi-jäistauti, lankeava l. kaatuva tauti.

Fallaska, f. se Falaska; — **-bila**, f. laskukirves (-een), kaulapilli; — **-grop**, f. salahanta, salakuoppa; — **-höjd**, f. putousväli; — **-lag**, m. putouslaki; — **-lucka**, f. laskuovi, lattialuukku; — **-maskin**, m. putouskone; — **-nät**, n. (sjöt.) kattoverkko; — **-port**, m. (sjöt.) laskuportti; — **-rep**, n. (sjöt.) lasku-l. käsiköysi, valreppi; — **-råg**, m. laskoruis (-kiin); — **-skärm**, m. laskinvarjo; — **-stock**, n. sadin (-timen); — **-tåg**, n. laskutouvi.

Fallen, a. (för) taipuisa, taipuva, luontuva, menevä (jhnkin); (tjenlig) sovelijaa (-aan), sopiva.

Fallenhet, f. taipumus, taipuvaisuus, luonto, viettymys; hafva f. för, olla tai-

puvainen, viettyvä jhkin; hafva f. till, olla sovelijas jhkin.

Fallera, v. n. pettä, puuttua.

Fallissement, n. tavarantuovutus, tavarahäviö.

Falna, v. n. hiipua (-vun).

Fals, m. (*römsa*) loma tovi, (-en), uuroos, valssi; (*vitens kant*) kynsi (-nen), kamaana, kämmennys; f. vid f., lomittain, lomattusten; — **hyfvel**, m. uürinhöylä, valsihöylä; — **tång**, f. kynttöhohtimet.

Falsa, v. a. lomistaa, panna lomakkoin, kynttää, kamaanoita, uurostaa, valssata, kämmentää; f—a d, kyntetty, lomeinen.

Falsett, m. falsetti, väkiääni, kulkuaäni.

Falak, a. (*osann, oriktig*) väärä, epäoikea, epätotinen, valheellinen; (*lät-sad, bedräglig*) petollinen, pettava, villipillinen, valheellinen, kavala, viekas, valhe; — **myntare**, m. väärän rahan tekijä, rahanväärentäjä.

Falskas, v. d. viekaatella, vilpistellä.

Falsheligen, adv. kavalasti, viekaasti, petoksella, viekkauksella.

Falskhet, f. vääräys, valheellisuus, kavaluus, petollisuus, viekkaus.

Falakt, adv. väärin, epätotisesti, väärästi, kavalasti, petollisesti.

Falsning, f. kynttö, valssaus, lomitus, kämmennys, uurostaminen.

Familj, f. pere l. perhe (een), perekunta, (*slägt*) heimo, heimokunta; få f., perheytyä; (*nat. hist.*) heimo; — **eng-lägenhet**, f. perheellinen l. perheasia; — **efader**, m. perheenmies, perheen isäntä l. -isä; — **efel**, n. sukuperäinen vika; — **efördrag**, n. sukuliitto; — **eförhållande**, n. perhekohta, perheellinen olo l. suhde; — **egods**, n. sukukartano, perintökartano l. -hovi; — **egrafi**, f. sukuhauta; — **slif**, n. perheellinen l. perhe-elämä; — **enamn**, n. sukunimi.

Familiarisera sig, v. r. tutustua, tehdä itsensä tutuksi.

Familiär, a. ystävällinen, tuttava, tuttavallinen.

Famla, v. n. hapuilla, hapanoita (-teen), kopeloita (-tsen), hamuta (-nan); (*fig.*) hapuilla, hamuilla.

Famlande, n. hapuilleminen, hamuaminen, kopeloiminen.

Famn, m. helma, syli; en f. full, helmallinen, syllillinen; (*mätt*) syli (-en) syltä (-llän); en f. ved, syli puita, puu-

syli; famn i famn, sylitysten; — **sbörda**, f. sylys (-ksen), sylennäinen; — **sdjup**, a. sylensyvyinen, sylinen; — **shög**, a. sylenkoruinen; — **släng**, a. sylenpituinen, syltäinen; — **slängd**, m. sylenpituus; — **smätt**, n. sylenmitta; — **stake**, m. sylipuu; — **tag**, n. sylet (*pl.*), syleily, halaus; — **taga**, v. a. syleillä, halata, ottaa sylin käsin kiinni; — **tal**, n. sylluku, sylimäärä; — **tals**, adv. sylittäin, sylimäärin.

Famna, v. a. (*ved*) syletää (-eän), sylittää, panna syllille; (*ovfamna*) syleillä, ottaa sylin käsin kiinni.

Fan, n. lempo, piuru, hitto, hiisi (-den); — **ders**; åt f! mene hitolle! det går åt f., menee hitolle l. hiiteen.

Fana, f. lippu, sotalippu; — **förare**, m. lipunkantaja; — **junkare**, m. lipunmies, vaanjunkkari; — **stäng**, f. lipunvarsi (-ren); — **vakt**, m. lipunvartija.

Fanatik, m. yltiö, raivio, raivokkainen.

Fanatisera, v. a. raivostuttaa, hurjistuttaa, yllyttää.

Fanatisk, a. raivoisa, raivoinen, vimmainen, hurja.

Fanatism, m. yltiöpäisyys, uskonvimma, raivoisuus, hurjuus.

Faner, n. piirto, piena, villu.

Fanera, v. a. piirroittaa, viiluttaa, pienoittaa.

Fanering, f. piirroitus.

Fanerogam, f. (*bot.*) fanerogami, ilmi-siittiö.

Fanfar, m. fanfari, toittaus, räikkäys.

Fantasi, f. fantasia, kuvasaisti, mielikuvatus; (*griller*) haveet, mielijohteet; — **bild**, m. mielikuva, havekuva, luulokuva; — **styecke**, n. kuvatusteelmä l. -teos.

Fantasmagori, f. hahmokuvais-taito, hahmostus.

Fantasi, m. haveksija, innoksjaja, unenäkijä; — **isk**, a. haveellinen, haveksiva, haveksittu.

Fantisera, v. n. haveksia, innoksia.

Fantom, m. o. n. valekuva, saveilus; save.

Far, m. isä.

Fara, f. vaara, turma, hätä; f. för lifvet, hengen vaara l. hätä; med f. för lifvet, hengen kaupalla; löpa f., olla vaarassa; det är f. värdt, peljättävä on.

Fara, v. n. kulkea mennä, ajaa, matkata;

Federativ, a. valtalittollinen, valtaliton, valtalittoon kuuluva.

Federerad, a. valtalittolainen, valtalittoon yhdistetty.

Fööri, n. tenhous.

Feg, a. pelokas (-kkaan), arka, pelkuri; f. handling, pelonalainen l. arkamainen teko; — **hjeratä**, a. arkasydäminen, arkamielinen.

Feghet, f. pelokkuus, pelonalaisuus, arkamaisuus.

Fegt, adv. pelokkaasti, arkuudella.

Fega, v. a. kirkastaa, kyllöttää, puhdistaa; — **nde**, n. — **jning**, f. kirkastaminen, puhdistaminen.

Fejd, f. meteli, sota; jukka, jupakka, kiista.

Fel, n. (*brist, lyte*) vika, virhi (-en), virhe (-een); (*afvikels från regeln*) virhe, erehdys; (*moraliskt*) vika, hairaus; (*skuld*) vika, syy; — **aktig**, a. (*oriktig*) virheellinen; (*ofullkomlig*) viakas, viallinen; (*bristfull*) vialainen, vikapää, viallinen; (*falsk*) väärä, virheellinen; — **aktighet**, f. viallisuus, virheelisyys, vianalaisuus; — **aktigt**, adv. viallisesti, virheelisesti, väärin, vianalaisesti; — **fri**, a. virheetön, viaton; — **frihet**, f. virheetömyys; — **fritt**, adv. virheettä, virheettömästi, erehtymättä, hairautumatta; — **grepp**, n. erhetys; — **hugg**, n. syrjänyöntö l. -isku; — **kast**, n. sivuitseviakaus, ohiheitto; — **skott**, n. sivuitseampuma, harhalaukaus; — **skrifning**, f. väärinkirjoittaminen, kirjoitusvirhe; — **slag**, n. sivuitselyömä; — **slagen**, a. tyhjäksi mennyt, pettänyt, mitätön, turha, onnistumaton; — **slut**, n. väärä johtolause; — **slå**, n. pettää, mennä turhaan l. mitättömäksi, mennä l. käydä tyhjäksi; — **steg**, n. hairahdus, horjahdus, erhetys; — **stöt**, n. sivuitseöökkäys, ohitseisyys; — **tag**, n. erhetys.

Fela, v. n. tehdä virhi, lyödä l. viskata l. heittää syrjään l. hairaan; (*irra sig*) erhettyä, petettyä, hairautua, (*bryta*) rikkoa, loukata (-kkaan).

Felas, v. d. *se Fattas*.

Felp, m. velppi, silkkihuopa.

Fem, num. card, viisi (-den); f. och f. viisittäin, viisin; f. gånge, viidesti, viisi kertaa; f. par, viidet, viisi paria; — **bladig**, a. viisilehtinen; (*säg*) viisiteräinen; — **dags**, — **dagig**, a. viisipäiväinen; — **delt**, a. viisijakoinen; — **dubbel**, — **faldig**, a. viisi-

kertainen, viisinäinen; — **fotad**, a. viisijalkainen, viisipolvinen; — **handa**, a. viisinäinen, viisilajinen; — **hörning**, — **kantig**, a. viisikulmainen; — **hörning**, m. viisikulka, viisikulma; — **manning**, f. viisiheteinen; — **pundig**, a. viisinaulainen; — **punding**, m. viisinaulio, viisinaulais-tykki; — **radig**, a. viisirivinen, viisiratinen, — **sidig**, a. viisiviivinen, viisitahtoinen; — **skiftesbruk**, n. viisijako-viljelys, viisilohkoinen viljelys; — **stafvig**, a. viisitavainen; — **talig**, a. viisilukuisen; — **årig**, a. viisivuotias (-aan), viidenvuotinen; — **årsperiod**, m. vuosisiivennys, viisivuotias-aikakausi.

Femhundra, num. card. viisisataa.

Femhundra, num. ord. viides-sadaa.

Feminin, a. (*gram.*) naispuolinen, feminiini.

Femna, f. viisikko, viitonen.

Femte, num. ord. viides (-nnen); — **del**, m. viidennes (-ksen), viides osa.

Femtio, num. card. viisikymmentä.

Femtionde, num. ord. viideskymmenes.

Femtiotal, n. viisikymmenikkö; han är på f., hän on viidennellä kymmenellä; — **årig**, a. viisikymmenvuotinen l. -vuotias.

Femton, num. card. viisitoista.

Femtonde, num. ord. viidestoista.

Femtusen, num. card. viisituhatta.

Femtusende, num. ord. viidestuhannes.

Fena, f. evä, umus.

Fenhval, m. harjavala.

Fenkål, m. vänkooli, saksankumina.

Fennoman, m. suomikiihkoinen l. -kiihkolainen.

Fennomani, f. suomikiikko l. -kiihkoinisuus, suomivimma.

Fennomansk, a. suomikiihkoinen.

Fenomen, n. ilme, ilmaus.

Feodal, a. lääninäinen, läänityksellinen; — **system**, n. läänitysvalta.

Ferier, m. pl. lupa-aika, jouto-aika.

Ferla, f. patukka, pamppu, pätkä.

Ferm, a. kerkeä, nopsa, vikkellä.

Ferment, n. käyte-aine, käytin (-ttimen), käyte (-tteen).

Fermetet, f. kerkeys, näppäryys.

Fernissa, f. keitinöljy, vernissa.

Fernissa, v. a. keitinöljyllä l. vernissalla voidella, vernissata.

Fest, m. juhla, juhlallisuus; — **dag**, m. juhlapäivä.

Festiviteter, f. juhlallisuus, kutsunki, huvipidot.

Festlig, a. juhmallinen.
Feston, m. köytänne, kukkaköytös, festoni.
Fet, a. lihava, (*föttig*) rasvainen; (*om jord*) mehunen, lihava; göra f. lihoittaa; bliwa f., lihota (-oan), lihoa; — **aktig**, a. lihavainen, lihavahka; — **knopp**, m. maksaruoho, tukonmarja; — **lagd**, a. lihavanhäntä, lihavahko; — **mylla**, f. mehumulta; — **ost**, m. mehujuusto; — **tisdag**, m. laaskainen, laaskiaistitai; — **tistel**, m. valvatti, maitoheinä; — **ägg**, n. juottomuna; — **ört**, f. yökönlehti.
Fetisch, m. kuva-jumala.
Fetischm, m. kuva-jumaloitus.
Fetma, f. lihavuus.
Fett, n. rasva; — **hinna**, f. rasvakelmu.
Fiasco, n. patustus; göra f., mennä päin mäntyy.
Fibel, m. (*abcok*) aapinen; (*sjukdom*) viipeli.
Fiber, m. kinne, liha- l. hermosy; (*träd*) syy, lusto.
Fibler, m. häränsilmä.
Fibrin, n. kinneaine, lusto.
Fibrös, a. kintainen, säikeinen.
Ficka, f. tasku, lakkari.
Fickformat, n. taskun- l. lakkarin koko; — **lock**, n. taskunkansi (-nnen); — **tjuf**, m. taskuvaras (-rkaan); — **tjufveri**, n. taskuvaraus; — **ur**, n. lakkari- l. taskukello.
Fideikommiss, n. fideikomissi, sääntöperintö, sukukartano l. -tilus.
Fideikommissarie, m. fideikomissari, sukukartanon-omistaja.
Fidibus, m. sytytinpaperi.
Fiende, m. vihemies, vihollinen.
Fiendskap, f. viha, vihollisuus.
Fiendtlig, a. vihollinen, vihallinen, vihaa kantava l. pitävä, vihollisen.
Fiendtlighet, f. vihollisuus, vihanpito.
Fiffig, a. sukkela, sutka, näppärä.
Fiffighet, f. sukkeluus, näppäryys.
Figur, f. (*begräns. rum.*) kuvio, umpio; (*teckning*) kuva, kuvaus, piirros; (*form*) muoto, kuva; (*kroppsf.*) muoto, varsi (-ren); (*ä dans*) vikulleri, astuma; (*ä musik*) ääniparvi (-en), makuääni; (*ä tal o. skrift*) kuvanne (-nteen).
Figuralång, m. figurilaulanto, maku-ääni-laulu.
Figurant, m. vikulieraaaja.
Figurera, v. a. kuvioitella; — v. n. vikulierata. Hpakehtaa, osoitella; (*fig.*) oleskella, oleskennellä; taansia.

Figurlig, a. kuvanteellinen, kuvallinen, vertaava; f. huomautus, kuvallinen merkitys.
Figurligen, — **ligt**, adv. kuvallisesti, kuvilla, kuvitellen, kuvin.
Fika, v. n.; f. efter, kärkeä, himota (-oan), pyytää, ahneilla; — **nde**, n. kärkeminen, himoaminen, o. s. v.
Fiken, a. hetas (-ttaan), kärkeä (-kkään), halukas, ahnas.
Fikenhet, f. kärkeä, hettaus.
Fikon, n. viikuna; — **formig**, a. viikunanmuotoinen l. -kaltainen; — **löf**, n. viikunanlehti; — **träd**, n. viikunapuu.
Fil, m. villa; — **kläffe**, m. villanpihti, villapenkki; — **spån**, n. villajauho, villanpuru.
Fil, m. (*ä mjölk*) villi, maitila, kuori (-en); — **banke**, m. villikeho; taalepiimä, villipiimä, villipytty; — **mjök**, f. taalepiimä, villipiimä, villimaito.
Fila, v. a. villata; — **nde**, n. — **lning**, f. villaaminen, villaus.
Filare, m. villaaaja.
Filantrop, m. filantrooppi, ihmisystävä.
Filantropi, f. filantropia, ihmisystävyyys.
Filantropisk, a. filantrooppillinen, ihmisystävällinen.
Filett, m. (*bockr.*) viivake, viivanne.
Filfras, f. ahma, osmo.
Filial, a. vieril-, kylki-, ala-; f. bank, alapankki.
Filka, f. kanahka.
Filoker, m. pl. kampsut, kapineet.
Filolog, m. filologi, kielen tutkija.
Filologi, f. filologia, kielitiede (-teen).
Filologisk, a. filologinen, kielitieteellinen.
Filosof, m. filosofi, viisaustieteilijä, tietovias.
Filosofera, v. n. filosofistella, tiedistellä.
Filosofi, f. filosofia, viisaustiede.
Filosofisk, a. filosofinen, viisaustieteellinen.
Filt, m. huopa; öfverdraga med f., huovittaa; — **hatt**, m. huopahattu, vilhattu; — **täcke**, n. huopapeitto l. -täksi.
Filta, v. huovittaa, vanuttaa.
Filter, n. suodin (-timen), siivilä.
Filterra, v. a. suotaa, kuurnita (-taen), siivilöitä, juoksuuttaa.
Filterring, f. suodatus, suotaus.
Filterpapper, n. suotopaperi; — **hatt**, m. suotosippu l. -tuutti.

Filur, m. veitikka, kekkuli, konna, kolransilmä.

Fimmelstång, f. aisa; (*å plog*) ojas (-ksen); förse med f—stänger, aisoitaa; — **skrok**, m. aisankoukku, saverikko, vedätti.

Fin, a. hieno, pieni (-en), hento, sievä, oivallinen; (*om sinnen*) tarkka, terävä; — **bildad**, a. (*kroppsl.*) siro, sievä, sievämuotoinen; (*andl.*) sievätapainen, sievänsivistynyt; — **bladig**, a. (*om såg*) ohutteräinen; — **kornig**, a. pienijyväinen, pienimurainen; — **hyllig**, — **hyllt**, a. hienohipiäinen, hieno-ihoinen; — **hårig**, a. hienokarvainen, utuinen; — **jord**, f. maan hienommat osaset, maanhukkeet, hentomaa; — **känslig**, a. herkkätuntoinen, aristelava; — **mala**, v. a. jauhaa l. jauhattaa pieneksi l. hienoksi; — **skuren**, a. pieniksi leikeltä; — **smaklig**, a. oivanmakuinen; — **smide**, n. hienot takeet; — **stöta**, v. a. survoa pieneksi l. hienoksi, hienontaa, pienentää.

Final, m. finaali, lopete, pääte-osa.

Financier, a. rahavarainen, rahavarain, rahavarais-, varallinen.

Financier, m. varastovirkalainen, rahansioitsija.

Finanser, m. pl. valtiovarat; valtavaraisto, rahavarat.

Finanschef, m. valtiovaraston-päällikkö; — **expedition**, f. valtiovarain-l. rahavarain-toimituskunta; — **minister**, m. rahavarais-ministeri, rahanhoidon-ministeri; — **operation**, f. rahavarais-toimi (-en), raha-asiatn toimi; — **system**, n. rahavarais-järjestelmä; — **väsände**, n. rahavarais-asiat, rahavarainhallinto.

Finess, f. (*fin mening*) terävyys, ponsi (-nnen), mutka; (*knep*) mutka, juoni (-en), sukkeluus; (*noggrannhet*) tarkkuus, puhtaus.

Finger, n. sormi (-en); stor f. keakisormi; lilif. sakarisormi; pekf. etusormi; ringf. nimetön sormi; — **borg**, m. sormistin, vingerpori; — **färdighet**, f. sorminäppäryys, näppäryys (sormissa); hafva stor f., olla hyvin näppärä sormiltansa; — **handske**, m. sormikas (-kkaan); — **klåda**, f. sormisyhy; — **knoge**, m. rystö, rystönen; — **krok**, m. sormikoukku; — **ling**, m. (*skeppst.*) peräsin-l. ruotitappi; — **lös**, a. sormeton, sormiton; — **ring**, f. sormus; — **slång**, a. sormenpitu-

nen; — **spets**, m. näppi, sormenpää, (*yttersta ändan af fingret*) hyppy. hyppynen; — **språk**, n. sormipuhe; — **stjock**, a. sormenpaksuinen; — **tuta**, f. sormituppi (-en); — **vant**, m. sormikas (-kkaan), sormikinnas (-taan); — **visning**, f. sormiohjaus.

Fingerad, a. teennäinen, valeellinen.

Fingra, v. a. o. n. hypistellä, näperrellä (-telen), näpliä, käpliä, sormeilla; — **nde**, n. hypisteleminen o. s. v.

Finhet, f. hienous, pieneys, siveys, so-reus, sirous.

Fink, m. sirku, sirkuinen, varpulintu, varpuinen.

Finkel, m. sikuna.

Finland, n. Suomi (-en), Suomenmaa; (*poet.*) Suomenniemi, Suomensaari.

Finna, v. a. löytää; (*träffa*) tavata (-paan), kohdata; (*utfinna*) keksiä, tajuta (-uan), hoksata, älytää (-yän), (*anse*) nähdä; katsoa; (*tycka*) olla l. tuntua (jokusta). (*märka*) nähdä, käsittää; f. sig, v. r. nähdä l. pitää itsensä, olla mielestän-sä; (*icke blifva förlågen*) ei jäädä neuvottomaksi, toimentua; f. sig vid n gt, olla tyytyväinen jnkin; — **nde**, n. löytäminen o. s. v.

Finnas, v. d. löytyä, olla.

Finne, m. Suomalainen; (*på huden*) näppy, nyppy, näpykkä.

Finnig, a. näppyinen, näpykkäinen.

Finsk, a. suomalainen, Suomen.

Finnska, f. suomikko, suomalainen nainen; (*språket*) suomenkieli (-en), suomi (-en).

Fint, adv. hienosti, sievästi, tarkasti, somasti o. s. v.

Fint, m. temppu, kuje, koukku.

Fintlig, a. neuvokas, kekselijäs, sukkela, tarkkapäinen.

Fintlighet, f. neuvokkuus, kekselijäisyys.

Finurlig, a. (*smånätt*) sievaka; (*håjig*) sukkela, sutka.

Fiol, m. (*instr.*) viulu; — **stall**, n. viulunhepo, -talla; — **spelare**, m. viulunsoittaja, viuluniekka; — **stråke**, m. viulunjousi (-sen), roka; — **sträng**, m. viulunkeleli (-en).

Fiol, f. (*bot.*) se Viol.

Fira, v. a. viettää, pyhittää; (*om person*) juhliittaa; (*prisa*) ylistää, kunnioittaa; — **ande**, n. viettäminen, vietto, pyhitys, ylistäminen.

Fira, v. a. o. n. (*sjök.*) viirata, löysäti; hellittää, laskea alas.

Firma, f. firma, toimi- l. kaupanimi (-en) kirjanimi.
Firmament, n. taivaalaki (-en).
Fisk, m. kala; -**afänge**, n. kalansaalis (-iin);
 -**ben**, n. ruoto; kalanluu; — **beto**, n. kalansyötti, täky; — **blåsa**, f. kalanrako, vuoli; — **bragd**, m. kalansyöttö, kalastin (-timen); — **brist**, m. kalattomuus; — **dam**, m. kalalammikko; (*stångsel*) toe (-keen); — **fattig**, a. kalaton; — **fångst**, f. kalansaalis (-iin) l. -saanti; — **färs**, m. kalahakkelu; — **gumma**, f. kalaäm-mä; — **handlare**, m. kalanmyyjä, kalankauppias; — **häf**, m. kalaliippi l. -haavi; — **korg**, m. kalavaasu, kalakoppa; — **köpare**, m. kalanostaja, kalakauppi; — **lek**, m. kalankutu, kutu; — **marknad**, m. kalamarkkinat; — **måse**, m. kalalokki, kalakaja; — **pirog**, m. kalapiiras l. -piirakka, kalakukko; — **redskap**, n. kalastusneuvo, kalansyöttö; — **rik**, a. kalaisa, kalainen; — **slag**, n. kalanlaji; — **smak**, m. kalanmaku; — **soppa**, f. kalakeitto, kalasoppa; — **spåd**, n. kalaliemi (-en); — **sump**, m. kala-arkku l. -sumppu, satka; — **sås**, m. kalankas-take l. -kasti; — **tjonde**, n. kalakym-menekat; — **torg**, n. kalatori; — **traa**, m. kalanrasva, raani; — **yingel**, n. alve, mouhe, kalanpoika; — **örn**, m. kalakotka.
Fiska, v. a. kalastaa, pyytää kaloja; (*fg.*) f. efter, kiehtoa, urkkia; — **nde**, n. kalastaminen, kalastus, kalansyöttö.
Fiskal, m. viskaali; — **isera**, v. a. nuus-kia, tarkastella; — **isk**, a. viskaalin, viskaalinen; f—sk aktion, virallinen l. viskaalin syyte.
Fiskare, m. kalastaja, kalamies, kalansyöttäjä; — **båt**, m. kalavenhe,
Fiske, n. kalastus, kalansyöttö; — **läge**, n. kalastamo, kalastajan-asunto; — **vatten**, n. kalavesi (-den), kalasto; — **verk**, n. kalastin, kalastuslaitos, pato.
Fiskeri, n. kalastus; — **inspektör**, m. kalastustarkastaja l. -kattelija; — **stadga**, f. kalastussääntö.
Fistel, m. pukama, sjos; — **artad**, a. pukamanlainen.
Fix a vakava, luja, kiinteä; f. idé, päähän pistänyt ajatus; — **stjerna**, f. kiintonaistähhti.
Fixera, v. a. määrätä; katsoa terävästi; (*kem.*) hydyttää, kiinnittää.
Fjerde, num. ord. neljäs (-nnen); för

det f., neljänneksi; — **del**, m. neljännes (-keen), neljäs osa; f—dels mil, neljännes penkulmaa.
Fjerding, f. nelikko, neljännys; — **smån**, m. neljännysmies; — **svåg**, m. neljänneksen matka, ruotsinvirsta.
Fjermare, a. etäämpi, kaukaisempi, loitompempi, etempi; — **adv.** (*på frågan hvar*) etäämpänä, etäämmällä, kauvempänä, loitompänä, loitommalla; (*hvar*) kauvemmaksi, etäämmäksi, etäämmälle o. s. v.; *ifrån f.*, etäämpää, etäämmältä, kauvempaa.
Fjerran, adv. (*på frågan: hvar*) etäällä, kaukana, loitolla, loittona; (*hvar*) etäälle, kauvaksi, kauvas, loitos; f. *ifrån*, etäältä, kaukaa, kaukaalta, loitolta; — a. etäinen, kaukainen.
Fjerrglas, n. pitkäsilmä, kaukolasi.
Fjesk, n. hoppu, tyhjä puuha; — m. hätkkö, hotikko, hopsu.
Fjeska, v. n. hätköitä (-tsen), hätiä, hätköitä.
Fjeskig, a. hoppuinen, hätäinen, hätkkä.
Fjeskighet, f. hoppisuus, hätäisyys.
Fjeskigt, adv. hoppuisesti, hopulla, hätäisesti, hätköiden.
Fjetter, m. kahle, kammita.
Fjettra, v. a. kahleittaa, kahlehtia.
Fjettra, f. ketara, kaulas (-aan), reen-paju.
Fjol; i f., mennä vuonna; — **gammal**, a. menneenvuotinen; — **året**, n. mennyt vuosi (-den).
Fjoll, **Fjolleri**, n. hupsuus, löyhkyys, hölmöys.
Fjolla, f. hupsunen, huppuna, höpökkä, löyhkänä.
Fjollas, v. d. hupsutella, höperöitä, hölmöillä.
Fjollig, a. hupsu, huppelo, löyhäkkä, hullu.
Fjord, m. vuono, vuoma, uopaja.
Fjorton, num. card. neljätoista, neljätostakymmentä; — **årig**, a. neljätosta-vuotias, neljäntoista-vuotinen.
Fjortonde, num. ord. neljästoista; — **del**, m. neljästoista osa.
Fjoskig, a. houkkaapäinen, höperö.
Fjun, n. untuva, utukarva, utu, haltuva, hatu, ihokarva.
Fjunig, a. utukarvainen, untuvainen, ha-tuinen, höytyvinen; bli f., hatua, hementyä, utuvoittua.
Fjäder, m. (*mindre*) höyhen (-nen); (*större*) kynä, sulka; fölla f—na, luoda höyheniä; plocka f—na af en

Filur, m. veitikka, kekkuli, konna, koiransilmä.

Fimmelstång, f. aisa; (*å plog*) ojas (-ksen); förse med f—stänger, aisoittaa; — **skrok**, m. aisankoukku, saverikko, vedätti.

Fin, a. hieno, pieni (-en), hento, sievä, oivallinen; (*om sinnen*) tarkka, terävä; — **bildad**, a. (*kroppst.*) stro, sievä, sievämuotoinen; (*andl.*) sievätapainen, sievänsivistynyt; — **bladig**, a. (*om såg*) ohutteräinen; — **kornig**, a. pienijyväinen, pienimuruinen; — **hyllig**, — **hyllt**, a. hienohipiäinen, hieno-ihoinen; — **hårig**, a. hienokarvainen, utuinen; — **jord**, f. maan hienommat osaset, maanhiukkeet, hentomaa; — **känslig**, a. herkkätuntoinen, aristelleva; — **mala**, v. a. jauhaa l. jauhattaa pieneksi l. hienoksi; — **skuren**, a. pieniksi leikely; — **smaklig**, a. oivanmakuinen; — **smide**, n. hienot takeet; — **stöta**, v. a. survoa pieneksi l. hienoksi, hienontaa, pienentää.

Final, m. finaali, lopete, päätte-osa.

Financier, a. rahavarainen, rahavarain, rahavarais-, varallinen.

Financier, m. varastovirkalainen, rahansihtisija.

Finanser, m. pl. valtiovarat; valtavara-asto, rahavarat.

Finanschef, m. valtiovaraston-päällikkö; — **expedition**, f. valtiovarain- l. rahavarain-toimituskunta; — **minister**, m. rahavarais-ministeri, rahanhoidon-ministeri; — **operation**, f. rahavarais-toimi (-en), raha-aslain toimi; — **system**, n. rahavarais-järjestelmä; — **väsände**, n. rahavarais-asiat, rahavarainhallinto.

Finess, f. (*fin mening*) terävyys, ponsi (-nnen), mutka; (*knap*) mutka, juoni (-en), sukkeluus; (*noggrannhet*) tarkkuus, puhtaus.

Finger, n. sormi (-en); stor f. keskisormi; lillf. sakarisormi; pekf. etusormi; ringf. nimetön sormi; — **borg**, m. sormistin, vingerpori; — **färdighet**, f. sorminäppäryys, näppäryys (sormissa); hafva stor f., olla hyvin näppäri sormiltansa; — **handske**, m. sormikas (-kkaan); — **klåda**, f. sormisyhy; — **knoge**, m. rystö, rystönen; — **krok**, m. sormikoukku; — **ling**, m. (*skeppst.*) peräsin- l. ruotitappi; — **lös**, a. sormeton, sormiton; — **ring**, f. sormus; — **slång**, a. sormenpitui-

nen; — **spets**, m. näppi, sormenpää, (*yttersta ändan af fingret*) hyppy, hyppynen; — **språk**, n. sormipuhe; — **stjock**, a. sormenpaksuinen; — **tuta**, f. sormituppi (-en); — **vant**, m. sormikas (-kkaan), sormikinnas (-taan); — **visning**, f. sormiohjaus.

Fingerad, a. teennäinen, valeellinen.

Fingra, v. a. o. n. hypistellä, näperrellä (-telen), näplää, käplää, sormeilla; — **nde**, n. hypisteleminen o. s. v.

Finhet, f. hienous, pieneyts, siveys, so-reus, sirota.

Fink, m. sirku, sirkuinen, varpulintu, varpuinen.

Finkel, m. sikuna.

Finland, n. Suomi (-en), Suomenmaa; (*poet.*) Suomenniemi, Suomensaari.

Finna, v. a. löytää; (*träffa*) tavata (-paan), kohdata; (*utfinna*) keksiä, tajuta (-uan), hoksata, älytää (-yän), (*anse*) nähdä; katsoa; (*tycka*) olla l. tuntua (jokusta). (*märka*) nähdä, käsittää; f. sig, v. r, nähdä l. pitää itsensä, olla mielestän-sä; (*icke blifva förlagen*) ei jäädä neuvottomaksi, toimentua; f. sig vid ngt, olla tyytyväinen jhnkin; — **nde**, n. löytäminen o. s. v.

Finnas, v. d. löytyä, olla.

Finne, m. Suomalainen; (*på huden*) näp-py, nyppy, näpykkä.

Finnig, a. näppyinen, näpykkäinen.

Finnsk, a. suomalainen, Suomen.

Finnska, f. suomenkieli, suomalainen nai-nen; (*språket*) suomenkieli (-en), suomi (-en).

Fint, adv. hienosti, sievästi, tarkasti, so-maasti o. s. v.

Fint, m. tempu, kuje, koukku.

Fintlig, a. neuvokas, kekselijäs, sukkela, tarkkapäinen.

Fintlighet, f. neuvokkuus, kekselijäisyys.

Finurlig, a. (*smånätt*) sievakkä; (*åfåg*) sukkela, sutka.

Fiol, m. (*instr.*) viulu; — **stall**, n. viu-lunhepo, -talla; — **spelare**, m. viu-lunsoittaja, viuluniekka; — **stråke**, m. viulunjoussi (-sen), roka; — **sträng**, m. viulunkieli (-en).

Fiol, f. (*bot.*) se Viol.

Fira, v. a. viettää, pyhittää; (*om person*) juhlittaa; (*prisa*) ylistää, kunnioittaa; — **ande**, n. viettäminen, vietto, pyhitys, ylistäminen.

Fira, v. a. o. n. (*sjöt.*) viirata, löysätä, hellittää, laskea alas.

Firma, f. firma, toimi- l. kaupanimi (-en) kirjanimi.

Firmament, n. taivaalaki (-en).

Fisk, m. kala; -**afänge**, n. kalansaalis (-iin); — **-ben**, n. ruoto; kalanluu; — **-bete**, n. kalansyötti, täsky; — **-blåsa**, f. kalalanrako, vuolu; — **-bragd**, m. kalapyydyks, kalastin (-timen); — **-brist**, m. kalattomuus; — **-dam**, m. kalalammikko; (*stångsel*) toe (-keen); — **-fattig**, a. kalaton; — **-fångst**, f. kalansaalis (-iin) l. -saanti; — **-färs**, m. kalahakkelus; — **-gumma**, f. kalaäm-mä; — **-handlare**, m. kalanmyyjä, kalankauppias; — **-hälf**, m. kalalippi l. -haavi; — **-korg**, m. kalavaan, kalakoppa; — **-köpare**, m. kalanostaja, kalakauppi; — **-lek**, m. kalankutu, kutu; — **-marknad**, m. kalamarkkinat; — **-måse**, m. kalalokki, kalakaija; — **-pirog**, m. kalapiiras l. -piirakka, kalakukko; — **-redskap**, n. kalastusneuvo, kalapyydyks; — **-rik**, a. kalaisa, kalainen; — **-slag**, n. kalanlaji; — **-smak**, m. kalanmaku; — **-soppa**, f. kalakeitto, kalasoppa; — **-spad**, n. kalanliemi (-en); — **-sump**, m. kala-arkku l. -sumppu, satka; — **-sås**, m. kalankastake l. -kasti; — **-tionde**, n. kalakymmenekset; — **-torg**, n. kalatori; — **-tran**, m. kalanrasva, raani; — **-yngel**, n. alve, mouhe, kalanpoika; — **-örn**, m. kalakotka.

Fiska, v. a. kalastaa, pyytää kaloja; (*fg.*) f. efter, kiehtoa, urkkia; — **-nde**, n. kalastaminen, kalastus, kalapyyttö.

Fiskal, m. viskaali; — **-isera**, v. a. nunnia, tarkastella; — **-isk**, a. viskaalin, viskaalinen; f—sk aktion, virallinen l. viskaalin eyste.

Fiskare, m. kalastaja, kalamies, kalapyyttäjä; — **-båt**, m. kalavenhe,

Fiske, n. kalastus, kalapyyttö; — **-läge**, n. kalastamo, kalastajan-asunto; — **-vatten**, n. kalavesi (-den), kalasto; — **-verk**, n. kalastin, kalastuslaitos, pato.

Fiskeri, n. kalastus; — **-inspektör**, m. kalastustentarkastaja l. -kaitsija; — **-stadga**, f. kalastussääntö.

Fistel, m. pukama, sjos; — **-artad**, a. pukamanlainen.

Fix, a. vakava, luja, kiinteä; f. idé, päähän pistänyt ajatus; — **-stjerna**, f. kiintonaistähti.

Fixera, v. a. määrätä; katsoa terävästi; (*kes.*) hyydyttää, kiinnyttää.

Fjerde, num. ord. neljäs (-nnen); för

det f., neljänneksi; — **-del**, m. neljännes (-ksen), neljäs osa; f—dels mil, neljännes penikulmasa.

Fjerding, f. nelikko, neljännyys; — **-sman**, m. neljännysemies; — **-sväg**, m. neljänneksen matka, ruotsinvirsta.

Fjermare, a. etäämpi, kaukaisempi, loitampi, etempi; — adv. (*på frågan hvar*) etäämpänä, etäämmällä, kauvempana, loitompana, loitommalla; (*hvar*) kauvemmaksi, etäämmäksi, etäämmälle o. s. v.; ifrån f., etäämpää, etäämmältä, kauvempaa.

Fjerran, adv. (*på frågan: hvar*) etäällä, kaukana, loitolla, loittona; (*hvar*) etäälle, kauvaksi, kauvas, loitos; f. ifrån, etäältä, kaukaa, kaukaalta, loitolta; — a. etäinen, kaukainen.

Fjerrglas, n. pitkäsilmä, kaukolasi.

Fjesk, n. hoppu, tyhjä puuha; — m. hätikkö, hotikko, hopsu.

Fjeska, v. n. hätiköitä (-tsen), hätiä, häikäköitä.

Fjeskig, a. hoppuinen, hätäinen, hätikkä.

Fjeskighet, f. hoppuisuus, hätäisyys.

Fjeskigt, adv. hoppuisesti, hopulla, hätäisesti, hätiköiden.

Fjetter, n. kahle, kammita.

Fjettra, v. a. kahleittaa, kahlehtia.

Fjettra, f. ketara, kaulas (-aan), reen-paju.

Fjol; i f., mennä vuonna; — **-gammal**, a. menneenvuotinen; — **-året**, n. mennyt vuosi (-den).

Fjoll, **Fjolleri**, n. hupsuus, löyhkyys, hölmöys.

Fjolla, f. hupsunen, huppana, höpäkkä, löyhkinä.

Fjollas, v. d. hupsutella, höperöitä, hölmötellä.

Fjollig, a. hupsu, huppelo, löyhäkkä, hullu.

Fjord, m. vuono, vuoma, uopaja.

Fjorton, num. card. neljätoista, neljätoistakymmentä; — **-årig**, a. neljätoista-vuotias, neljätoista-vuotinen.

Fjortonde, num. ord. neljätoista; — **-del**, m. neljätoista osa.

Fjoskig, a. houkkaava, höperö.

Fjun, n. untuva, utukarva, utu, Haituva, hatu, ihokarva.

Fjunig, a. utukarvainen, untuvainen, ha-tuinen, höytyvinen; bli f., hatua, liementyä, utuvoittua.

Fjäder, m. (*mindre*) höyhen (-nen); (*större*) kynä, sulka; fälla f—na, luoda höyheniä; plocka f—na af en

- fogel, kyniä, höyhentää; (*i las o. s. v.*) ponnin (-timen), jousi (-en), vieteri; — **-aktig**, a. höyheläinen; — **-bolster**, n. höyhenpolstari, höyhenpatja; — **-buske**, m. höyhentöyhtö; **-få**, n. siipikarja, siipi-eläimet (*pl.*); — **-fällning**, f. sulkasato, höyhenenluominen; — **-hake**, f. potku- l. ponnihaka; — **-harts**, n. *se* Kautschuk; — **-hus**, n. vieterikolo; — **-kraft**, f. *se* Spänstighet; — **-kudde**, f. höyhentyyny; — **-lik**, a. sulkamainen; sulankarvainen; — **-lås**, n. vieteri- l. jänttilukko; — **-lätt**, a. höyhenen keveinen; — **-lös**, a. höyhenetön, suliton; — **-qvast**, m. höyhenviuhko, höyhenhulsku; — **-spritning**, f. höyhenriippiminen; — **-spänstig**, a. jousikimminen, joustava; — **-tofs**, m. höyhentyyny.
- Fjädra**, v. a. sulittaa, sulkia, varustaa sulilla l. höyhenillä; — v. n. joustaa, notkua, vietrata; — f. sig, v. r. höyhentyä.
- Fjädrad**, a. sulkainen; (*försedd med f—ar*) sulitettu, sulallinen, kynällinen.
- Fjädrig**, a. höyheninen, sulkainen.
- Fjäll**, n. (*på fiskar m. m.*) suomus, somu; (*på huden*) hilsmä; (*på växter*) helve (-peen), hilse, kilse.
- Fjäll**, n. tunturi, vuori (-en), vaara; — **-aktig**, a. suomumainen, suomuntapainen, kilseinen; — **-björk**, f. tunturikoivu; — **-bo**, m. vuorelainen; — **-bygd**, f. vuori- l. tunturitiensuu; — **-lemmel**, m. sopuli; — **-lik**, a. suomullinen, suomunlainen, suomukas; kilseinen, kilseenmuotoinen; — **-racka**, f. — **-räf**, m. naali; — **-ripa**, f. tunturirikko; — **-rygg**, m. tunturinseänue (-nteen) l. -harjanne; — **-skred**, n. vuorenraukeama; — **-sträcka**, f. tunturijakso l. -harjanne; — **-topp**, m. tunturinkukkula; — **-trakt**, m. tunturi- l. vuorisentu; — **-uggla**, f. tunturipöllö.
- Fjälla**, v. a. suomustaa; f. sig, v. r. heittää l. läöda suomuksensa, kesiä. hilsmoa.
- Fjällig**, a. suomuksinen, suomuninen; hilsmainen; helpeinen.
- Fjär**, a. kopea, ynsä, karsas (-aan).
- Fjärd**, m. merenlahti (-en), vuono; (järven l. meren) selkä, ulappa.
- Fjäril**, m. perho, perhonen.
- Fjäs**, n. liehimiset, hyväilemiset, lieheet.
- Fjäsä**, v. a. o. n. liehiä, liehitellä, hyväillä, kyöhää.
- Fjät**, n. askel (-en); jälki (-jen).
- Fjöl**, m. reikälaunta, läpilaunta; (*på plog*) siipi (-ven), luodin.
- Flack**, a. lakea, aukea; — n. (*sjöt.*) laaka, laako.
- Flacka**, f. tasanne (-nteen), lakeus; — v. n. kuljeksa, kuljeskennella, kipata, juoksennella; — **nde**, n. juoksentelu, juoksu.
- Fladder**, n. häilyntä, liehunta, liehu; (*fig.*) häilymys, turhallisuus.
- Fladderaktig**, a. häilyväinen, häilläkö; — **het**, f. häilyväisyys, häilläköys.
- Fladdra**, v. n. liehua, häilyä, löyhyä; (*om fjärlar*) liipoitella, lekutella; (*om eld*) leimuta (-uan), roihuta, liekkua; (*om person*) häilläköitä (-tsen), lepuutella, häilyä.
- Fladdrig**, a. häilyvä, löyhyinen, leimutinen, roihunen.
- Flaga**, f. kisko, hilse, hilve, sälö, löyhy; (*ullf.*) hahtuva, leve (-een); — **sig**, v. r. kiskoittua, hilseittyä.
- Flageolett**, m. hullunen, flageoletti.
- Flagg**, m. **Flagna**, f. lippu, laku; *hissa f.*, nostaa lippu; *gå under finsk flagg*, kulkea Suomen lipulla; (*stjöl*) viiri, laku; — **-duk**, m. lippuvaate, viirivaate; — **-man**, m. lippupäällikkö, lippu-amiraali; — **-skepp**, n. lippulaiva, viirilaiva; — **-stång**, f. lippuvarsi (-rren), lipputanko, viirinvarsi, viirinsalko.
- Flagga**, v. n. lippuella, lipuita (-tsen), kaunistaita lipuilla l. viireillä.
- Flagig**, a. löyhyinen, sälöinen.
- Flagna**, v. n. sälöillä, pykiä, hilseillä.
- Flaka**, f. sadin (-timen), vipu; (*språten för fallan*) selkään (-men); (*stången för locket*) ulku; (*ledningsgårdet*) vihi.
- Flake**, m. pökyte (-tsen).
- Flameld**, m. leimuvalkea, roihuvalkea.
- Flamma**, f. leimu, liekki, roihu; (*fig.*) lemmikki, armahinen; — v. n. leimuta (-uan), liekehtiiä, roihuta (-uan); — **nde**, n. leimuaminen o. s. v.
- Flammera**, v. a. juotrittaa, tehdä juotrikkaaksi l. juovikkaaksi, sidotella.
- Flammerad**, **Flammig**, a. juotrikas, juovikas, sidottu, liekkeinen.
- Flanell**, m. lanelli, rapikkokangas (-kaan).
- Flanera**, v. n. vetelehtiä.
- Flank**, m. kyki (-jen), kuve (-peen); (*fortif.*) sivausulinja.
- Flankera**, v. a. sivaista l. ampua sivul-

ta; kupeita (-teen), hätyyttää sivulta l. kupeelta.

Flankör, m. kuveratsu.

Flarn, n. kaarna, karppu.

Flaska, f. pullo; (*af träd*) hinkki, lelli; — *kfoder*, n. pullokopesa.

Flat, a. lappea, litteä, latukka; (*om tallrik*) laaka, matala; (*förlägen*) hvehtyvyt, hömmästynyt, älmistynyt; (*af terlösa*) veltto, laimea, helppo; f— a *handen*, kämmen (-nen); f— a *klingan*, miekanlappi; — *näsigt*, a. leveä l. litteänenäinen; — *sida*, f. lappio, lappi; — *skratt*, n. hohonauru, naurunhohotus; (*hånkratt*) pilkanauru; — *skratia*, v. n. nauraa hohottaa l. rekottaa l. kikottaa.

Flata, f. *se* **Flatsida**.

Flathet, f. lappuus, litteys; häpeä, hävehtymys, velttous, laimeus.

Flatna, v. n. hävetä (-peän), hävehtyä, älmistyä.

Flaxa, v. n. räpistellä, räpytellä, lelutella; — *nde*, n. räpistelemäinen o. s. v.

Flegma, m. hitaus, hidaslautoisuus; — *tiker*, m. hidaslautoinen ihminen; — *tisk*, a. hidaslautoinen.

Flen, m. helpi (-ven), rukoheina.

Flen, n. (*sjukdom*) kukonnuora, vesiahma; — *hus*, n. Hiika, kuhlo, kuhmu, syyliä; — *ört*, f. ayylijuuri, sianleuka.

Flep, n. **Flepig**het, f. löpöys, velttous.

Flops, v. n. mämmittelik, hennuitella.

Fleper, m. mämmittelijä, löperö.

Flepig, a. löperö, veltto, mämmittlevä.

Flerbladigt, a. monilehtinen; — *dubbel*, a. moninkertainen, moninainen; monta kertaa suurempi; — *dubbelt*, adv. monta kertaa, moninkertaisesti, monin kerroin; — *dubbla*, v. a. monistaa, monistella, tehdä moninkertaiseksi l. monta kertaa suuremmaksi; — *faldigt*, a. *se* **Flerdubbel**, — *faldig*het, f. moninaisuus, moninkertaisuus; — *faldigt*, adv. moninaisesti, moninkertaisesti, monin kerroin; — *grezig*, a. monihaarainen; — *höföad*, a. monipäinen; — *stafvig*, a. monitavainen; — *stämig*, a. monikäänäinen; — *tal*, n. monikko, moniluku; enemmistö, useammat; — *taligt*, a. monilukuinen, useampi; — *ärigt*, a. monenvuotinen, monivuotias (-aan).

Flore, **Flera**, a. pl. useampi, useammat, usea, moni (-en); f. *gånge*, useasti, usein, monesti, monin kerroin, monta

ketraa, useamman kerran l. kertaa; — *handa*, a. monenlaatuinen, monenlainen; — *rstädes*, adv. useassa l. monessa paikassa l. paikkaa, monin paikoin, monessa kohden l. kohdassa.

Flesto, **Flesta**, a. pl. useimmat, enimmäiset (*pl.*); enin osa.

Flexibel, a. taipuva.

Flexion, f. taivutus, taivuttelu.

Flicka, f. tyttö, neito, piika; — *kebarn* n. tyttölapsi; — *kakola*, f. tyttökoulu, naiskoulu; — *ksnärta*, f. työntynkä, tyttöretu l. kuosio.

Flickaktigt, a. tyttömäinen, tytönkaltainen, tytönlainen.

Flicka, v. a. paikata, korjata; — *re*, m. paikkaaja, korjaaja.

Flickigt, a. paikkainen, tilkkuinen.

Flickning, f. paikkaaminen, paikkaus, korjaus.

Flickverk, n. *se* **Lappverk**.

Flik, m. siekale, liuska, kaistale (*anat.*) lipukka, litu.

Flikig, a. liuskainen.

Flin, n. virnu, virnoitus, virnistys.

Flina, v. n. irjua, virnoittaa, virnahtaa, virnistää.

Flinga, f. siro, sirpale, sipale; (*snöfl.*) hiude (-teen), höytäle.

Fling, a. irjulinen, virnoittava, kikittävä.

Flink, a. kerkeä, nopea, nopsas (-aan), ketterä, ravakka.

Flinkhet, f. kerkeys, ketteryys, ravakkuus.

Flinkt, adv. kerkeästi, ketterästi, o. s. v.

Flint, m. otsa, naama; *midt i*—n, vasten naamaa; — *skalle*, m. paljaspää, kaljupää; — *skalligt*, a. paljas l. kaljupäinen, paljas l. kaljupää.

Flinta, f. pii, limpsä.

Flintartad, a. piinkaltainen l. -lainen l. -tapainen.

Flinthård, a. piinkovuinen, kivikova.

Flintlös, n. limpsä l. lintalukko.

Flipa, v. n. *se* **Lipa**.

Flisa, f. sirpale, liuska, siru, sipale.

Flisa sig, v. r. linskoa, lohkeilla, siuruilla.

Flisig, a. liuskainen, sipaleinen.

Flissa, v. n. tirskaa, kikottaa; — *nde*, n. tirskaaminen, tirske.

Flit, m. ahkeruus, utteruus, vireys; *med* f., utteruudella; (*med afsigt*) ehdollansä, tahallansa, (*i ämne bemärkelse*) uhallansa.

Flitigt, a. ahkera, uttersa, vireä.

Flitigt, adv. ahkerasti, utterasti; (*ofta*) useasti, usein, tiheästi.
Flitter, n. kiiltokalu, killos.
Flock, m. (*hop*) parvi, (-en) joukko; (*häfte*) kaari (-en), osa; i f. och farnöte, parvessa ja seuroissa; — **tals**, — **vis**, adv. joukoittain, parvittain.
Flocka, f. höytäle, vanuke, nuttura.
Flocka sig, v. r. tulla vanukkeihin, nutturoitua.
Flockull, m. nuttura, nutturavilla.
Flod, m. joki (joen), kyymi (-en), virta; (*flöde*) tulva; (*i hafvet*) nousuvesi; ebb. o. f., luode ja vuoksi, pako- ja nousuvesi; — **bugt**, m. joenpolvi (-en); — **bädd**, m. joen l. virran ojannees l. ura l. uoma; — **dike**, n. viemäri- l. juoksuoja; — **gebit**, — **område**, n. jokipääri, joki-alue; — **gren**, m. jokihaara, pudas (-taan); — **gud**, m. ahti, näkki, joenhaltija; — **gudinna**, f. velilamo, joetar (-ttaren); — **häst**, m. virtahepo; — **skuta**, f. parkka, jokivene; — **system**, n. joesto; — **tid**, m. nousuveden aika, tulvan aika; — **vatten**, n. jokivesi; tulvasvesi.
Flor, n. (*klädespersedel*) harso, harsi-vaate (-tteen), linnikko; (*blomstring*) kukoistus, loisto, menestys; — **sband**, n. harsinauha; — **shuiva**, f. linnikko, harshuntu; (*fig.*) hafva f., olla hiivassa; — **sikt**, m. harsiseula l. -sihti.
Flora, f. flora, kukatar (-ttaren), kasvit; (*bot.*) kasvisto; kasvio.
Florera, v. n. kukoistaa, loistaa, menestyä.
Florett, m. floretti, miekkasin (-imen).
Floskel, m. kukkain (-imen), suloke (-kkeen), makiainen.
Flossaväf, m. nukkakangas.
Flotagräs, n. palpakko, näkinpalpakko, näkinheinä.
Flott, n. rasva; — **fläck**, m. rasvapilkku l. -tahra.
Flott, a. indekl. valtoin (-men), irtain (-men), irras (-rtaan); vara f., olla irtaana l. irrallansa.
Flotta, f. laivasto; (*af timmer m. m.*) lautta.
Flotta, v. a. (*forsla sjöledes*) lautata, (*göra flottig*) rasvata.
Flottbro, f. lauttasilta; — **holme**, m. hillsaari, kulkusaari; — **timmer**, n. lauttahirsi (-rren); — **is**, m. ajojää; — **qvarn**, f. lauttamylly; — **ved**, m. lauttahalko, lauttapuu.

Flottig, a. rasvainen.
Flottilj, m. venelaiivasto, venheistö.
Flottning, f. lauttaus, lauttaaminen; — **smanskap**, n. lauttamiehet.
Fluga, f. kärpänen; slå två f—orien smäll, yksi tie kaksi asiaa.
Flugblomster, n. isokannusrnoho, ahdepellava; — **gift**, — **pulver**, n. kärpäsenmyrkyk; — **nät**, n. kärpäsenverkko; — **smälla**, f. kärpäsiälkpesä; — **snappare**, m. kärpässiieppo; — **svamp**, m. kärpäsiieni.
Fluidum, n. veteli aine, veteli.
Fluktura, v. n. muuntelehtaa, vaihteleehtaa.
Flundra, f. kammellias (-aan), maariankala.
Flunsa, f. luhjo, lutus, lönttänä.
Flunsig, a. kömpelä, lönttänä.
Fluss, m. (*sjukdom*) säilöstys; kino- l. nuhatauti, nuha, röhkä; (*metallurgi*) sulatin; (*glasart*) virilasi; hvita f—en, valkoisen juoksu.
Flussaktig, a. nuhainen, kinomainen, kinonlainen.
Flussig, a. hökkäinen, yskäinen, röhkäinen.
Fluster, n. pesänsuu, pesänsilta.
Flux, adv. paikalla, sillä hetkellä, äkkiä.
Fly, n. hylly, lieju, letto.
Fly, v. n. paeta (-kenen), karata (-rkaan); — v. a. (*undvika*) karttaa, välttää, paeta.
Flyga, v. n. lentää, lennellä (-ntelen); (*af och an*) lennähdellä, lenneskellä; f. upp i haet, lennähtää, pyrähtää (lentämään); f. om halsen, karata (-kaan) jkun kaulaan; — **nde**, n. lentäminen, o. s. v.
Flygblad, n. lentosanomaa; — **ald**, m. lentotuli; — **fisk**, m. lentokala, siipikala; — **få**, n. siipäinen, lentolainen; — **färdig**, siiviläinen, lennollinen; — **för**, a. lentokykäinen, lennonvoipa; — **myra**, f. siipimuurahainen; — **sand**, m. juoksuhieta; — **skrift**, f. lentokirja; — **värk**, m. juoksiainen.
Flygel, m. (*milit.*) sivusta, siipi (-en); (*byggnad*) sivusta, kuverakennus; (*på dörr*) puolisko; — **adjutant**, n. sivus-adjutantti; — **dörr**, f. kaksipuolinen ovi; — **fortepiano**, n. flygelipiano; — **man**, m. sivus- l. äärimies.
Flygt, f. lento; (*fig.*) into.
Flygtig, a. (*förflygtigande*) haihtuva; (*obeständig*) huikenteleva, hepakka, löyhäkkä; (*lösaktig*) irtas (-aan).

Flygtighet, f. haihtuvaisuus; huikentelevaisuus, löyhäkkyytä; irtaisuu.

Flykt, f. pako, pakolaisuus, karkaus, karku; siä pã flykten, ajaa pakoon, karkoittaa; begifva sig pã f—en, lähtee pakoon, karata (-rkaan); vara pã f—en, olla paossa.

Flykta, v. n. *se* Fly; — *nde*, n. pakeneminen, pako.

Flyktig, a. pakeneva, paennut, pakoinen.

Flyktig, m. pakolainen, karkulainen.

Flyta, v. n. juosta (-ksen), valua, vuotaa; (*pã glass af vatton o. d.*) kellua, pysyä l. uida l. olla veden päällä l. pinnalla l. varassa; f. upp, kohota (-oan) l. nousta päälle; — *nde*, n. — *ting*, f. juokseminen, juoksu, vuotaminen, vuoto.

Flytande, a. juokseva, vuotava, kelluva, veden päällä pysyvä l. oleva; (*om kropspar*) vetelä, sula; (*fig.*) f. stil, sujuva käsi-ala; f. tunga, lipeä kieli.

Flytta, v. a. muuttaa, siirtää, siirryttää; f. bo, muuttaa majaa, tehdä muuttoa; — v. n. muuttaa; f. sig, muuttaa, muuttada, siirtäytyä; låta f., muuttattaa, siirrättää; — *nde*, n. muuttaminen, siirtäminen, muutto, siirto.

Flyttbar, a. muutollinen, siirtonainen, siirtyväinen; — *het*, f. muutollisuus, siirtoisuus.

Flyttidafva, f. muuttokyyhkynen; — *flak* m. muuttokala, kulkukala; — *fogel*, m. muuttolintu, matkalintu; — *saker*, m. pl. muuttokalut.

Flyttning, f. muutanto, muutto, siirräntä, siirto; majanmuutto, muutto, lähtö; — *shjelp*, f. muuttoapu, muuttamisapu; — *stid*, m. muuttoaika, majanmuutto-aika.

Flå, v. a. nylkeä, kettää, ketistää; (*tråd-bark*) kiakoa, koloa; (*fig.*) nylkeä, kiakoa; — *ende*, n. nylkeminen, nyljettä, kettäminen; — *ning*, f. nylky, nyljettä, ketistys; — *hacksa*, f. kamarakokka.

Flåsa, v. n. läähöttää, puhata (-hkaan), vohkua, liehottaa.

Flåsprås, n. jänön-apila.

Flåsing, f. puhkaminen, puhku, läähöty.

Fläck, m. tahra, täpli, pilkka, täppä; (*utalle*) paikka, pilkka, (*bar*) laikku; (*fig.*) tahra, häpeäpilku; råka f—en, osata pilkkaan; — *feber*, m. pilkkukunne, pisoitus; — *fri*, a. pilkuton (-toman), liaton, tahraton; täplitön; f.

lefnad, tahraton l. saastuttamaton elämä; — *full*, a. täppiä täysi, tahrunen, täpläinen; — *tals*, — *vis*, adv. paikka paikoin, pilkoittain; — *uttagning*, f. tahran pesäntä.

Fläcka, v. a. tahrata, liata (-kaan), täpittää; f. sig, tahrantua, likaantua; f. åran, tahrata l. saastuttaa kunniansa.

Fläcka, *se* Flåka.

Fläckig, a. tahrainen, täppinen, täplikkä (-kkään), likainen; (*om djur*) täplikkä, papuri.

Fläder, m. seljapuu, selja; — *the*, n. seljaistee.

Flådermus, f. yölepakko, nahkasipi (-ven).

Flåka, v. a. halkaista, viillä l. viiltää halki; f. sig, revehtyä (haarosta).

Flåkt, m. leyhkä, löyhäys, viuhka, kare.

Flåkta, v. n. leyhkää, leyhytellä, tuulahdella, hönkää, huokua; — v. a. leuhutella, viuhota, leyhkätä, löyhätä; — *nde*, n. leyhkäminen, leyhitys, hönkäminen, tuulahdus.

Flåkta, f. löyhytin, viuhka, liuha.

Flåktörörn, m. kaksipiä-kotka, viilokotka.

Flåmta, v. n. vohottaa, läähättää, hengähdellä; (*om låga*) liekuttaa, leikutaa; — *nde*, n. -*ting*, f. vohottaminen, läähätys; liekutus.

Flång, n. heiske, leiske, heiskutus, homma, puuha.

Flånga, v. n. heiskua, leiskua, hommata; f. ute, kipata (-ppaan) l. juosta l. liepata ulkona.

Flård, f. turhuus, turhailisuus; (*liet*) vilppi, petollisuus, kavaluus; — *fri*, a. vilpitön, suoramielinen, vakaa, rehellinen; — *frihet*, f. suoramielisyys; — *full*, a. turhamainen, turhallinen, turhamielinen; vilpistelevä, petollinen; — *lös*, a. *se* Flårdfri.

Flåsk, n. lääki, silava, sianliha; — *aktig*, a. silavamainen, lääkimäinen; — *korf*, m. silavamakkara, sianmakkara; — *sida*, f. sianliikkiö, siansivu; — *skifva*, f. lääkiiviipale, — *svål*, m. silavan- l. lääkinemara.

Flåta, v. a. palmikoita (-tsen), letittää, rahnikoita (-tsen); f. korgar, mat-tor, kutoa kopsia, mattoja.

Flåta, f. palmikko, letti.

Flåtning, f. palmikoitus, letitys, kuto-mus.

Flåtja, f. huikentelevaisuus, löyhäys, kevytmielisyys.

Flätverk, n. rahnikko, kutomus.
Flöda, v. n. tulvata, vuotaa, uhuta (-kuan);
 — **ande**, n. tulvaaminen, vuotaminen.
Flöde, l. Flöd, n. tulva, vuoto; — **vatten**,
 n. tulvavesi, lämmävesi, kohovesi,
 luodevesi.
Flöj, **Flöjel**, m. viiri, virpu; — **stäng**,
 f. viirinvarsi (-reen), virpusalko.
Flöja, v. n. mennä aita, aidastaa, ka-
 ruta (-kuan).
Flöjare, m. aitori, leikari.
Flöjt, m. huilu; blåsa på f., huilutella,
 soittaa huilua; — **pipa**, f. huilupip-
 pu, huullutin (-ttimen); — **solo**, n.
 huilusoolo; — **stämma**, f. huiluisääni;
 — **ton**, m. hullusävel, huluääni.
Flöjträ, n. sianhanko, sianlänget, hanko.
Flöte, n. (*på metref*) polo, kuppo; (*på*
nät) pullo, polo, kipro; (*på not*) koho,
 polo, laudus; (*märke på nät*) tupuri,
 kukko.
Flöts, m. (*geol.*) juusma, kerros, juoni (-en);
 — **berg**, n. (*geol.*) kerros- l. juusma-
 vuori; — **lager**, n. vaakaiskerros;
 — **formation**, f. kerroksen muodos-
 tus, juusma- l. kerrosmuodostuma.
Fnas, n. silve (-peen), hilve (-peen),
 nöhtä; (*skräp*) roju, rohjo.
Fnasa, v. ajaa silvettä, silpiä (-vin),
 nöhtää.
Fnasig, a. silpeinen, hilpeinen, nöhtäi-
 nen; (*fig.*) keho, kurja.
Fnask, n. hilve (-peen), kehä, roju,
 röty; (*mask*) makeiset, hentuiset.
Fnaska, v. n. nuhjata, nuhoa.
Fnassel, n. (*utslag*) kerni, röhnä, roh-
 dunnainen; (*i hufvudet*) nuoha, nöhtä,
 kehä.
Fnasslig, a. kerninen, röhnäinen, roh-
 tunut; nuohainen, nöhtäinen.
Fnettra, v. n. nauraa kihertää l. hy-
 kättää.
Fnugg, n. *se* Fjun.
Fnurra, f. sykkyrä, kateensolmu.
Fnurrig, a. sykkyräinen; (*fig.*) nirpa
 (-ppaan), nirppa, äreä.
Fnysa, v. n. pursuta, tiskua, nyhättää;
 (*fig.*) ähkä, ähkäistä, puuskua; (*om*
hästar) kuorsua, päristää.
Fnöske, n. taula; af f., taulainen; —
svamp, m. — **tieka**, f. taulakkäppä,
 pakkula.
Fock, m. vokka; — **mast**, m. vokka-
 masto, keula- l. etumasto.
Focus, m. syttii, polttio.
Foder, n. vuori, alusta, sisuste; — **läfft**,
 n. aluspalttina, vuorilina; — **tyg**, n.

vuorikangas (-kaan), aluskangas; —
verk, n. nahoitus, sisustusnahat.
Foder, n. (*för boskap*) rehu, karjanruoka,
 ape (-ppeen), syöte (-teen); (*bot.*)
 verho; — **brist**, f. karjanruoan puu-
 te (-tteen), rehunpuute; — **gräs**, n.
 rehu, viljelysruoho; — **halm**, m. kar-
 janoljet; — **häck**, m. rehuhäkki; —
lada, f. rehulato, rehuhuone; — **nöt**,
 n. nauta-eläin (-men), elikko, elukka;
 — **penningar**, m. pl. rehuraha, kar-
 janruoan raha; — **påse**, m. (*hästars*)
 pääpussi, syötepusi; — **säck**, m. ape-
 säkki; — **växt**, f. rehuksävi, syöte-
 kasvi.
Fodra, v. a. (*kläder*) sisustaa, vuorittaa,
 alustaa; (*kreatur*) ruokkia, apattaa,
 syöttää; (*bekläda*) vuorata, päällystää.
Fodral, n. kotero, kotelo, koppilo, tup-
 pi (-en); — **makare**, m. koppilon- l.
 kotelontekijä.
Fodrande, n. sisustaminen; apattaminen;
 vuoraminen.
Fodring, f. sisustus, vuoritus; ruokinta,
 apatus, syöttö, syötös; vuoraus.
Fog, m. sauma, liite (-tteen); salvos, va-
 raus; — **hyvel**, m. sauma- l. liite-
 höylä; — **stryka**, v. n. saumalaas-
 taa l. -laastita (-teen); — **strykning**,
 f. saumalaastaus; saumalaasti.
Fog, n. ayy, peruste; *se* Foglight.
Foga, v. a. liittää, saumata, jamata, ja-
 moa (-oan); (*fig.*) salla, asettaa; f. an-
 stalt, panna toimeen, laittaa; f. sig,
 v. r. (*hända*) oljeta (-kenen), sattua,
 osautua, sukeutua; (*beqväma sig, gifva*
vika) mukautua, myöntyä, suostua, tyy-
 tyä; f. gasua (*foga sig*) liittyä, liittäy-
 tyä, jamautua.
Fogde, m. vouti; (*gårdsf.*) vouti, isäntä-
 renki.
Fogel, m. lintu, (*liten*) lintunen; — **ben**,
 n. linnunjalka l. -säkä; linnunluu; —
 — **bo**, n. linnunpesä; — **bur**, m.
 lintuhäkki; — **bössa**, f. lintupyssy;
 — **fri**, a. henkipatto, lainsuojaton;
 — **fälla**, f. linnunsola; — **fångare**,
 m. linnustaja, linnunpyytäjä, ansamies;
 — **fänge**, n. linnustus, linnunpyyntö;
 idka f., linnustella (-len); — **handel**,
 m. lintukauppa; — **handlare**, m. lin-
 nunkauppias (-aan); — **hund**, m. lin-
 tukoira; — **häck**, m. linnunhäkki; —
lek, m. soidin (-timen), linnunkiima;
lät, m. linnunääni; — **nät**, n. lin-
 tuverkko, linnunpyydys; — **rik**, a.
 lintuinen; — **sig**, m.; i f., yltäpäin

katoen; — **-skrämma**, f. linnunpe-loitin (-ttimen); — **-skytt**, m. linnus-taja, linnunpyytäjä, lintumies; — **-slag**, n. linnunlaji; — **-snara**, f. ansa, lah-to, sadin (-timen), permi (-en), riomainen; — **-sång**, m. linnunlaulu, viserrys, sirkutus; — **-unge**, m. linnunpoika; — **-vicker**, m. hilrenvirna; — **-väg**, m. suorimmiten; — **-ört**, f. lin-nunruoho.

Foglig, a. säveä, sopuisa, sopuinen, myöntyväinen.

Foglighet, f. säveys, sopuisuus, myön-tyväisyys.

Fogligt, adv. säveästi, sopuisasti, myön-tyväisesti.

Fogning, f. hitos, saama; liittäminen, saamaus, jamaus.

Foliant, a. levykirja, foliantti, koko ar-kin suuruinen kirja.

Folio, n. sivu; bok in f., koko-arkkinen kirja; — **-format**, n. koko arkin l. folio-muoto, arkinkoko.

Folk, n. kansa, kansakunta; (*lägre f—et*) rahvas (-aan); *Finska f—et*, Suo-men kansa; (*innevärnarne i en by o. s. v.*) väki (-en), kansa, asukkaat (*pl.*); (*menningar i allmänh.*) väki, kansa, ihmiset; (*arbetare, biträden o. s. v.*) vä-ki, (*krigf., sjöf.*) väki, väestö; — **-be-slut**, n. kansanpäätös; — **-bevapning**, f. kansanaseitus l. -varustus, kansan-nosto; — **-blad**, n. kansan-l. rahvaan-lehti; — **-brist**, f. väenpuutos, kan-sanvähyy; — **-fattig**, a. vähäkan-sainen, vähäväestöinen; — **-fattighet**, f. kansanvähyy, vähäväestöisyys; — **-fest**, m. kansan-l. rahvaanjuhla; — **-frihet**, f. kansanvapaus; — **-försam-ling**, f. kansankokous; — **-gunst**, f. rahvaansuosio; — **-hop**, m. väki-joukko, ihmisjoukko; — **-hvimmel**, n. väenkuhina, ihmiskuhina; — **-klass**, m. kansanluokka; — **-krig**, n. kansa-ota; — **-ledare**, m. rahvaanjohdat-taja; — **-lif**, n. kansanelämä, rah-vaanelo; — **-lik**, a. ihmisentapainen, ihmistynyt, säädystynyt, säädöllinen; (*billeg*) säällinen, kohtuullinen; — **-lik-het**, f. säädöllisyys, ihmisyy; — **-lä-rare**, m. kansanopettaja; — **-lös**, a. kansan, asujameton, väetön; — **-lös-het**, f. kansattomuus, väettömyys; — **-medvetande**, n. kansantunto; — **-minskning**, f. asujanten vähennys l. vähentyminen; — **-mängd**, f. (*hop*) väkijoukko, väenpaljous; (*innevärnar-*

astal) väkiluku; — **-nöje**, n. kansan-rahvaanhuvitus, -huvi; — **-poesi**, f. kansanrunous l. runosto; — **-prat**, n. kulkupuhe, kylänpuhe, juoru, hoku; — **-representant**, m. kansanedustaja; — **-rik**, a. kansakas (-kkaan), väkirikas (-kkaan); — **-rätt**, m. kansain-oikeus, kansain-oikeus-oppi; — **-rörelse**, f. kansanliike l. -liikunto; — **-saga**, f. kansataru l. -satu; — **-samling**, f. väkikokous, väkijoukko; — **-sed**, m. rahvaantapa, kansantapa; — **-skola**, f. kansankoulu; — **-skick**, n. ihmis-käytös; — **-skoledirektion**, f. kan-sankoulunjohtokunta; — **-skoledi-strikt**, n. kansankoulupiiri; — **-skole-inspektör**, m. kansankoulun-inspehtori l. -tarkastaja; — **-skolelärare**, m. kan-sankoulun-opettaja; — **-skolelärare-seminarium**, n. kansankoulunopettaja-seminari; — **-skolelärarinna**, f. kan-sankoulun-opettajatar; — **-skrift**, f. rahvaankirja; — **-skygg**, a. ihmisiä karttava l. a. -tettava l. kammoiva; — **-slag**, n. kansa, kansanheimo; — **-språk**, n. rahvaankieli (-en), rahvaan-murre (-rteen); — **-stam**, m. kansan-lahko, kansakunta; — **-stock**, m. kan-sasto, asukkaisto; — **-stuga**, f. per-heentupa; — **-suveränitet**, f. kansan-valtaisuus; — **-sång**, m. kansanlaulu l. -runo; — **-talare**, m. kansanpuhu-huja; — **-teater**, m. rahvaanteatteri; — **-tom**, a. se Folklös; — **-tro**, f. kansanluulo, rahvaanluulo; — **-under-visning**, f. kansanopetus; — **-van-dring**, f. kansainvaellus; — **-vett**, n. säädöllis-äly, ihmisäly; — **-visa**, f. kan-sanlaulu; — **-välde**, n. kansanvalta; — **-vän**, m. kansanystävä, rahvaansy-tävä; — **-ynnest**, f. rahvaansuosio; — **-ökning**, f. väenlisäännys.

Folka, v. a. (*upp*) ihmistä, säädystää; f. sig, ihmistä, säädystää.

Folklig, a. kansallinen, kansantapainen; kansallinen, kansakunnallinen.

Folklik, a. ihmikas, ihmisäinen, ihmistentapainen.

Fond, m. (*på teater, tafta*) perä; (*grund-summa*) varasto, varat, rahasto; — **-dekoratión**, f. peräkoristus; — **-pap-per**, n. pl. vakuuspapertti.

Fonetisk, a. foneettillinen, äänenmukainen.

Fonik, f. äänioppi, fonikka.

Fontaneli, m. haavari, visvaanvetäjä, von-tanelli; (*på barn*) lakuainen, pään-rako.

Fontän, m. fonteeni, suihkulähde, ruis-
kulähde (-teen).

Fora, f. matkakuorma, kuorma.

Forbonde, m. kuormanvetäjä, rahtimies;
— **-lön**, f. veto- l. kuljetuspalkka; —
-man, m. vetomies, vuormanni; —
-sedel, kuorma- l. rahtiseteli l. -kirja;
— **-vagn**, m. kuormarattaat, vetorataat.

Force, f. voima, kiivaus, kiiru.

Forcera, v. a. kiiruuttaa; vallata.

Forderligen, — **-rsamt**, adv. kiiruusti,
kiireesti.

Fordne, se **Forne**.

Fordom, — **domdags**, adv. muinoin,
muinaan, ennen muinoin, ennen van-
haan.

Fordon, n. kuljin (-kimen), kulku- l.
matkanuovo.

Fordra, v. a. vaatia, anoa, puistaa; (*om
skuld*) velkoa, vaatia.

Fordran, f. vaatimus, velkomus, velko-
minen; saatava, saaminen.

Fordring, f. se **Fordran**; — **-sanspråk**,
n. saamisvaatimus; — **-segare**, m. vel-
koja, saamamies; — **-smäl**, n. velka-
asia, velkomusjuttu; — **-srätt**, m. vel-
mis oikeus.

Forell, m. rantu, kuujas, mullo,

Fork, m. porkka, tarvoim (-poimen).

Form, m. muoto, hahmu; (*kroppens*) ruu-
miinmuoto, varsi (-rren); (*qjulforn*)
kuosi, kaava, muotti, vormu; — **-af-
vikelse**, f. muotoepikeus, muoto-
eroavaisuus; — **-enlig**, a. muodonmu-
kainen, muodonpitoinen; — **-fel**, n.
muotovirhe; — **-konst**, f. muodostus-
taito; — **-lära**, f. muoto-oppi; — **-lös**,
a. kuvaton, muodoton; — **-sand**, m.
vallihieta l. hiekka; — **-skärare**, m.
kaavanleikkaaja l. piirtäjä; — **-strid-
dig**, a. vastenmuotoinen.

Forma, f. (*lat.*); pro f., näyn l. muo-
don vuoksi, siksi näyksi.

Forma, v. a. kaavata, mallata, muodos-
taa, mointaa; f — as, muodostua, kaa-
vantua.

Formalist, m. muodoitsija.

Formaliter, adv. muodollisesti, tavan
mukaan, muotoonsa.

Formalitet, f. muototapa, tavanmukai-
isuus.

Formande, n. muodostaminen, kaavaa-
minen, mallaaminen.

Formare, m. kaavaaja, muodostaja.

Format, n. koko, muode (-teen); *qvartf.*,

neljänneskokoinen l. -muotoinen, nelji-
taltainen.

Formation, f. muodostus; (*geol.*) muo-
dostuma, mointuma.

Formel, a. muodollinen, muotosuhteinen,
muotokohtainen.

Formel, m. kaava, muodonne (-teen),
kaavio; sanat, lauselma.

Formelt, adv. muodollisesti, muotosuh-
teisesti.

Formera, v. a. tehdä, muodostaa, ku-
vata; (*ord*) septä (-tsen); (*penna*) vuola,
leikata; f. sig, v. r. tekeytyä, tulla,
syntyä; (*millit*) aettua, asettauta.
muodostaita.

Formlig, a. sääteinen, muotoperäinen,
sääntömuotoinen; (*uttrycklig*) vasitui-
nen, varsinainen, ekkännöllinen.

Formlighet, f. säätelysyy, muotoperäi-
syy, sääntömuotoisuus.

Formligt, adv. säateisesti, muotoperäi-
sesti, säännöllisesti.

Formning, f. muodostus, muodonnus,
kaavaus; — **-skonst**, f. kaavaustaito.

Formulera, v. a. muodolla, kaavoittaa.

Formulär, n. kaava, malli, kaavanne
(-nteen).

Forna, f. takku, kulo.

Forne, a. muinainen, entinen.

Fornforskare, m. muineentutkija, entis-
tutkija; — **-forskning**, f. muineen-
tutkinto, entistutkinto; — **-hjelte**, m.
muinaissankari l. -uro; — **-häfder**,
f. pl. muinaistaru l. -historiat; —
-kunnig, a. muineen-oppiintu l. -tie-
täjä; — **-kunskap**, f. muinetieto, muine-
soppi; — **-lemning**, f. muinais-
jäännös, muinejäännös; — **-minne**, n.
muinaismuisto, muinemuisto; — **-sa-
ga**, f. muinaissatu, muinetarina; —
-sak, f. muinaiskalu; — **-språk**, n.
muinaisakieli; — **-tid**, m. muinaisaika,
entinen aika, muinaisuus; — **-tida**, a.
muinainen, entinen; — **-älder**, m.
muinaisaika, muinaiskausi; — **-äldrig**,
a. muinaisakuinen l. -ajallinen; —
-älskare, m. muineenharrastaja, muine-
suisuuden ystävä.

Fors, m. koski (-en); (*kraft*) voima, vauhti;
— **-farare**, m. koskenlaskija.

Forsa, v. n. juosta koskena, kuohuta (-nan).

Forska, v. n. tutkia, tutkistella, tiedus-
taa, tiedustella.

Forskare, m. tutkija, tiedustelija, tie-
toillija.

Forskning, f. tutkimus, tutkinto, tie-
dustelu.

Forala, v. a. kuljettaa.

Foralands, n. kuljettaminen, kuljetus.

Forstförvaltning, f. metsähallinto; —
-institut, n. metsäopisto, metsänhoi-
to-opisto; — -konduktör, m. metsä-
konduktööri; — -man, m. metsäil-
lijä; — -mästare, m. metsänhoitaja,
forstmestari; — -revier, n. metsän-
hoito-alue l. -piiri; — -stat, m. met-
sänhoitovirasto; — -styrelse, f. met-
sänhoitohallitus; — -uppsyningsman,
m. metsä-päällysmies, metsäntarkasta-
ja; — -väsende, n. metsänhoito-lai-
tos l. -toimi, metsälaitos.

Fort, adv. pian, pikaisesti, kiiruusti, jou-
tuistaasti; så f. ske kan, niin pian
kuin mahdollista, mitä pikemmin;
f—are, pikemmin, joutuksammin, kii-
rummin; (*vidare*) eteenpäin, edespäin;
komma f., päästä eteenpäin.

Forte, adv. väkevästi, kovasti; — -pia-
no, n. fortepiano.

Fortfara, v. n. olla olemistansa, tehdä
tekemistensä, olla edellensä l. eteen-
päin, pitkittyä, jatkaa; pitää päälle,
pitkittää, jatkaa.

Fortfarande, n. edellensä-olo, pitkitty-
minen, päällepitäminen, jatkaminen,
pitkittäminen; — adj. edelleen kes-
tävä, jatkuva; — adv. edellensä, edel-
leen; allt f., aina edelleen l. edellensä.

Fortgå, v. n. kulkea l. mennä l. käydä
edelleen l. eteenpäin, edetä (-tenen);
(*fortsättas*) jatkaa, pitkittyä, edetä.

Fortgång, m. kulku, edelleenmeno l.
-käynti, jatkuminen, pitkittyminen.

Forthjelpa, v. a. edesauttaa, auttaa l.
viedä eteenpäin.

Fortifikation, f. varustus, linnoitus; lin-
noitusoppi.

Fortkomma, v. e. edistystä, edetä (-ten-
nen), edentyyä.

Fortkomst, m. edistys, menestys, edis-
tyminen.

Fortlöpa, v. n. kulkea eteenpäin l. edel-
lensä, edeltä, yltää; f—nde, yhte-
näinen, yhtäjaksoinen.

Fortplanta, v. a. siittää, sikiöitä (-tsen),
levittää, enentää; (*sjukdom*) istuttaa,
levittää; — sig, v. r. sikiytyä, lisää-
ntyä, levitä (-iän), levetä (-nen), enetä
(enenen).

Fortplantning, f. siitys, siittäminen; sikiy-
tyä, lisääntyä, enentyä, levennyä; —
-sorgan, — -verketyg, n. siitin (-tti-
men), pl. siittimet, siitinneuvot.

Fortskaffa, v. a. kuljettaa, viedä, toi-
mittaa l. laittaa l. kuljettaa edespäin.

Fortskicka, v. a. lähettää l. lähettyä
(eteenpäin).

Fortskrida, v. n. edetä (etenen), kul-
kea eteenpäin, edistyä.

Fortskrynda, v. n. kiiruhtaa, kiirehtiä,
jouduskella.

Fortstätta, v. a. pitkittää, jatkaa; f—s,
jatkaantua.

Fortstättande, n. pitkittäminen, jatka-
minen.

Fortstättning, f. jatko, jatkaannus; f.
följer, jatketaan; i en f., yhdessä
jaksoissa, yhtä menoa.

Fortuna, f. onnetar (-ttaren); (*spel*) on-
nenpeli, fortuna.

Fortusikka, f. fortuska, ilmaruntu.

Fortvara, v. n. olla edellensä l. pysy-
väinen, pysyä, kestää.

Fortvarande, n. pysyminen, kestäminen.

Fortvare, f. pysyvyyttä, kestäväisyys.

Forum, n. (*jur.*) oikeusasia, kohti-oikeus;
(*fig.*) toimitus.

Fosfor, m. fosfori, valkin (-imen); —
-syra, f. (*kem.*) fosforihappo.

Fosforisk, a. fosforinen, valkimainen,
valkimellinen.

Fossil, a. maannunnainen, maadunnai-
nen; f—a djur, maadunnais-eläimet;
fossilier, pl. maadunnaiskappalet l.
-aineet.

Foster, n. sikiö; (*nyssfödt*) saalas; (*fig.*)
sikiö, siittäminen; (*föräldrigt f.*) keukoinen;
— -barn, n. kasvatti, ottolapsi;
— -broder, m. kasvatusveli; — -brödra-
lag, n. veljeallitto; — -bygd, f. syn-
nyinmaa, kotoperä, syntymäseutu; —
-dotter, f. kasvattitytär, ottotytär (-t-
tären); — -fader, m. kasvatusisä, ela-
tussisä; — -föräldrar, m. pl. elatus-
l. kasvatusvanhemmat; — -jord, m.
kotimaa, synnyinmaa; — -land, n.
synnyinmaa, isänmaa; — -ländsk,
a. kotimainen, kotimaan, isänmainen,
isänmaan; — -landskärl, m. isän-
maanrakkaus, kotimaanrakkaus; —
-moder, f. elatus- l. kasvatusäiti; —
-son, m. kasvattipoika, ottopoika.

Fosträ, v. a. elättää, kasvattaa; (*fig.*)
synnyttää, siittää.

Fostrände, n. elättäminen, elätys, kas-
vattaminen, kasvatus.

Fot, m. jalka; till fots, jalkaisin, ja-
lan, jalkapatikassa; få fast f., tulla
l. päästä vakavalle pohjalle l. kannal-
le; vara på goda fötter, olla hy-

vällä jalalla l. kannalla; taga till fötters, ottaa sääret selkäänsä, polttaa pakoon; komma på fötterna, päästä jaloilleen l. jalkeelle; stå på god f. med ngn, olla hyvässä sovussa jkun kanssa; lefva på stor f., elää suuresti l. isosti; taga saken på annan f., katsoa asiaa toiselta kannalta; foten af ett berg, torn, träd, vuoren, tornin, puun juuri (-en); fot på bord, glas o. s. v., pöydän, lasin l. pikarin jalka; f. på kål, svampar, pelare, kaalin, sienen, patsaan kanta; (*mått*) jalka, jalkamitta; f. på strumpa, sukkanterä; — -angel, m. jalkansa; — -abjelle, n. jalkapöytä; från hjessan till f—t, kiireestä kantapäähän; — -spall, m. astinlautta; — -artilleri, n. jalkatykiöstö; — -bad, n. jalkavesi (-den), jalkahande; — -beklädnad, m. jalkine; — -blad, jalkapöytä l. -terä; — -boja, f. jalan-kahle, jalkaside (-teen); — -fall, n. jalkoihin lankeemus l. lankeaminen; — -fallen, a. jalanliikkumaton l. -astumaton; pystyssä l. seisallaan pysymätön; — -folk, n. jalkaväki; — -fäste, n. jalansija; — -gångare, n. jalkamies; — -jörn, n. jalkaraudat; — -jägare, m. jalkajääkäri; — -knöl, m. kehräsluu, nilkkaluu; — -lag, n. jalkapöytä, jalkaterä; — -led, m. nilkka, nilkkahein (-imen); — -lös, a. jalaton; — -mantel, m. jalkapolsta; — -pall, m. jalkarenkku l. -jakkara; — -rosa, f. jalkamatka; — -rygg, m. jalanpäällinen; — -sbredd, f. jalanala, jalansija; — -sid, a. kannanyltävä, pitkä l. jalkaliepeinen; — -sida, jalkapuoli; — -socka, f. syylinkä, terus, teruke (-kkeen); — -spår, n. jälki; träda i ens f., astua l. käydä jkun jälkiä; — -steg, n. askel; (*på åkdon*) astuin l. astin (-men); — -stook, m. jalkapuu; — -stycke, n. kannanpuoli, kanta-osa; — -ställning, f. jalusta, kanta, jalance; — -svett, m. jalkahiki, jalanhiki; — -såla, f. jalkapohja, jalan-alusta; — -säck, m. jalkasäkki, jalkapussi; — -tvägning, f. jalanpesentä, jalanpesu; — -vandrare, m. jalkamies, jalankävijä; — -vatten, n. jalkavesi; — -vrist, m. jalauinta, rintapöytä; — -värmare, m. jalanlämmitin; — -ända, f. jalkopää.

Fotogén, m. fotogeeni.

Fotograf, m. valokuvaaja, fotograafi.

Fotografera, v. a. valokuvata, fotografata (-tsen).

Fotografi, f. valokuvaaminen, fotografitus; (*bilden*) valokuva, fotografa.

Fotolitografi, f. fotolitografia, valo-kivipaino.

Fotometer, m. valonmittari.

Fournera, v. a. hankkia; varustaa.

Fourrage, n. hevoisruoka, ape (-ppeen), rehu.

Fourragera, v. a. hankkia l. koota rehuja l. hevoisruokaa, ruoastaa, ruokalla.

Foyer, m. foyeri, lämpiö.

Frack, m. frakki, hännystakki.

Fradga, f. vahto, vaahde (-teen), vahti; (*drägel*) kuola; (*på drycker*) manto, poreet, vaahto.

Fradga, v. n. **Fradga sig**, v. r. **Fradgas**, v. d. vahdota, vaahtoa, vaahtoelaa, poreilla.

Fradgig, a. vahtoinen, vahtinen; mantoinen; poreinen, kuolainen.

Fragment, n. katkelma, katkennainen, taittuma.

Fragmentarisk, a. taittumoinen, katkonainen, katkeinen.

Frakt, m. rahtaus, kuormankuljetus; (*betalingen*) voura, rahti, kuljetuspalkka; — -handel, m. rahtikauppa; — -sedel, m. rahtikirja, kuormakirja; (*konnoissemont*) tunnuskirja; — -skepp, n. rahtilaiva, vourauslaiva.

Frakta, v. a. rahdata, kuljettaa, laivata; f. ett fartyg, palkata l. vourata laiva.

Fraktare, m. rahtasaja, kuljettaja, vourasaja.

Fraktion, f. lahkokunta, lahko.

Fraktning, f. rahtaus, vouraus, kuormankuljetus.

Fraktur, f. (*kirurg*) luunrikko; — -stilar, m. pl. (*boktr.*) taitekirjaimet; — -tryck, n. taitepaino.

Fram, adv. eteen, edes, esiin, esille, eteenpäin; (*i dagen*) ilmi; längre f., edemmäksi, edempänä, kauvemaksi, kauvempana; f. under (*ngt*), alta; f. förbi, editse; f. efter, ohitse, pitkin; f. om, sivuitse, ohitse; f. åt (*ngt*) till, jhinkin päin; rätt f., suoraan, suorastansa; ända f., perille l. päähän asti; f. emot, edempänä --- päin, noin --- paikoilla l. paikoille; f. på natten, yön päälle, yön sentuun; f. på dagen, päivän rintaan l. rinnassa; f. på tiden, alkaa myöten; f. och bak, edessä ja takana, edestä ja

- takas; f. och tillbaka, edes takaisin, edes ja takaisin; på f. och återresan, tullen mennien; få sin vilja f., saada käymään mieltänsä myöten; — int. esiin! esille! tänne!
- Framarm**, m. kynnäsvarsi, kynnärvarsi (-rren); — **-axel**, m. etu-akseli; — **-ben**, n. etukoipi; — **-bog**, m. lapa, etulapa; — **-del**, m. etupuoli; — **-fart**, f. kulku; menetyks, eläminen; — **-fjording**, f. etuneljännes, etukappale; — **-fot**, m. etajalka, etukäpälä; — **-färd**, f. matkanteko, menomatka; (*fig.*) viireys; — **-gång**, f. menestys, eteneminen; hafva f., menestyä, onnistua, edetä (-tenen), — **-hjul**, n. etupyörä; **-komst**, m. perille-tulo, perille-pääsy; vid f—en, perille tullessa l. päästessä, perille tultua l. päästyä; — **-lass**, n. etukuorma, etupaino; — **-last**, f. etulaasti, keulalaasti l. paino; — **-lif**, n. etumiehusta; — **-sida**, f. etupuoli, etusuvi; — **-sits**, m. etu-istuin (-imen); — **-skepp**, n. (laivan) kokka-l. keulapuoli; — **-sko**, m. etukenkä; — **-stam**, m. keula, kokka, nenä; — **-stog**, n. kulku, etenemys, edistys; (*fig.*) edistys, edistyminen; göra f., edistys, kostua; — **-stycke**, n. etukappale; — **-stäf**, n. keula, kokka; (*i slide*) sepä; — **-säte**, n. etu-istuin (-imen); — **-tand**, f. etuhammas (-psan); — **-tass**, m. etukäpälä; — **-tid**, m. tulevaisuus, vastaisuus, tuleva aika; — **-vaga**, n. vaunujen etupuoli; — **-vig**, m. etupaino; (*i farttyg*) keulapaino; — **-vägg**, f. etuseinä; — **-ända**, f. etupää, nenä.
- Framblicka**, v. n. pilkahtaa, pilkoittaa, pilkistää, vilahtaa.
- Framblixtra**, v. n. välähtää, välkähtää, leimahtaa.
- Framblänka**, v. n. killahtaa, kimaltaa.
- Frambringa**, v. a. tuottaa, synnyttää, siittää, vaikuttaa.
- Frambryta**, v. n. rynnätä (-täsen), tungasta (-kassen), syötä; (*visa sig*) tulla näkyviin, koitua, koittaa.
- Frambära**, v. a. kantaa edes l. eteen; (*fig.*) edeskantaa, edestuoda.
- Framböja**, v. a. kumarruttaa, taivuttaa eteenpäin.
- Framdeles**, adv. vast'edes, vasta, vastapäin.
- Framdraga**, v. a. vetää esiin, vetää l. ottaa käsille; (*fig.*) tuoda l. saattaa ilmi; (*ansföra*) vetää l. tuoda esiin; (*befordra*) vedättää, nostaa, kohottaa.
- Framdrifva**, v. a. ajaa l. ajella esiin l. eteenpäin, ajaa, pakottaa; — v. n. ajelehtaa, olla ajolla.
- Framfara**, v. n. kulkea, matkata; ajelehtaa, vierrä (-ren); (*förfara*) menetellä, käyttää.
- Framfaren**, a. kulunut, mennyt, ollut.
- Framflyta**, v. n. juosta l. kulkea eteenpäin; (*förflyta*) kulua, rientää, vierrä (-ren).
- Framflytta**, v. a. siirtää l. muuttaa eteenpäin l. esille.
- Framforsla**, v. a. kuljettaa l. viedä perille.
- Framfusig**, a. röyhkeä, tyhmänrohkea, julkea.
- Framfusighet**, f. röyhkeys, julkeus, tyhmänrohkeus.
- Framföda**, v. a. synnyttää, tuottaa.
- Framför**, prep. edessä, edellä; eteen odelle; (*inför*) edessä, eteen; (*företäde*) ennen, enemmän kuin; f. allt, ennen kaikkea, olletikin, varsinkin, etenkin, ensinkin.
- Framföra**, v. a. viedä esiin l. esille l. edes, tuoda esiin.
- Framföre**, adv. edellä, edessä; edelle, eteen; etupuolella; etupuolelle, etupuoleen.
- Framgent**, adv. edespäin, edeskäsin, edellensä; allt f., aina l. yhä edellensä.
- Framgifva**, v. a. antaa esille.
- Framglida**, v. n. liukua l. vierrä l. suljua eteenpäin l. esille.
- Framglänsa**, v. n. kimaltaa, killahtaa, kiilua.
- Framgräfva**, v. a. kaivaa esiin l. näkyville.
- Framgå**, v. n. käydä l. mennä l. astua esiin; kulkea edelleen; (*följa*) seurata, näkyä.
- Framhemta**, v. a. tuoda l. noutaa esiin l. esille.
- Framhinna**, v. n. keretä (-keän) l. joutua perille.
- Framhjelpa**, v. a. auttaa edes l. eteenpäin; (*fig.*) edesauttaa, edistyttää.
- Framhvirvla**, v. a. pyöräyttää, kiepauttaa, tuprahtuttaa; — v. n. mennä ryöpyllä, pyörähtää, tuprahtaa.
- Framhviska**, v. a. kuiskauttaa, kuiskata (-sen).
- Framhålla**, v. a. pitää esissä l. esillä l. näkyvissä; (*fig.*) huomauttaa, osotuttaa (jkin), tarkkauttaa (jkin).
- Framhärda**, v. n. pysyä, kestää, pysyä

- kiinni, aina olla ja pysyä; (*fig.*) olla, aina l. alati olla.
- Framhårdelse**, *f.* kiinnipysyntä, uppiniskaisuus.
- Framhårdig**, *a.* pysyväinen, heikkenevätön.
- Framhårdighet**, *f.* pysyväisyys, heikkenevättömyys.
- Framifrån**, *prep.* etupuolesta, etupuolelta, edestä, edeltä; *eller med abl. -lta (-lta)*; — *adv.* edestäpäin, etupuolelta.
- Framila**, *v. n.* rientää, kiidellä, kiidättää.
- Framjaga**, *v. a.* ajaa, ajuttaa, kiidättää; — *v. n.* kiidättää, kiittää.
- Frankalla**, *v. a.* kutsua l. käskeä esiin, nostaa, nostattaa; (*föranleda*) vaikuttaa, nostaa, nostattaa, siittää.
- Framkasta**, *v. a.* viskata l. heittää esiin, viskata, viskahuttaa; (*fig.*) esitellä.
- Franklæcka**, *v. a.* munien synnyttää, kuoria l. hautoa esiin; (*fig.*) höllähtää, möllähtää.
- Framkomma**, *v. n.* tulla esiin; (*till ort o. ställe*) tulla l. päästä perille, periytyä.
- Framkrysta**, *v. a.* pakottaa l. pusertaa esiin; (*fig.*) pusertaa, puseruttaa, heruttaa.
- Franköra**, *v. a.* ajaa esille l. esiin l. eteen.
- Framlasta**, *v. n.* etulastata, etukuormata, panna liikaa painoa l. lastia keulan puolelle; *f—d*, etuvoittoinen l. -lastinen.
- Framlefva**, *v. n.* elellä, eleskellä, elää ikänsä.
- Framlemna**, *v. a.* antaa esiin l. käsiin, antaa, jättää.
- Framleta**, *v. a.* hakea l. etsiä käsiinsä, hakea esiin.
- Framliden**, *a.* mennyt, kulunut; (*oft.*) vainaja, edesmennyt.
- Framljunga**, *v. n.* leimahtaa, iskeä, sählättää; — *v. a.* (*fig.*) leimahuttaa, syöksähtää, isketellä.
- Framlocka**, *v. a.* viekoitella ulos l. ilmi.
- Framluta**, *v. n.* nojata eteenpäin, nuokua, kumartua; *f—d*, etuvoittava l. -voittoinen, kumarruksissa (oleva).
- Framlysa**, *v. n.* loistaa, paistaa, loistaa l. paistaa esiin, kuulua.
- Framlägga**, *v. a.* panna eteen l. näkyviin; (*fig.*) näyttää, osottaa; esiintuoda, antaa.
- Frammana**, *v. a.* vaatia l. kutsua esiin l. luoksi; *f. andar*, nostattaa l. nostaa l. loihtea henkiä l. saveja.
- Framme**, *adv.* esillä, esissä, käsillä; (*på ort o. ställe*) perillä, matkan päässä, päässä asti.
- Framom**, *prep. o. adv.* edellä, edelläpäin, etupuolella, edelle, edellepäin, etupuolelle.
- Framporla**, *v. n.* pulputa, pulppua, porahdella.
- Frampressa**, *v. a.* puristaa l. pusertaa ulos; (*fig.*) pakottaa l. pusertaa ulos; *f. tårar*, väkittää itkua; väkittää itkulle.
- Frampå**, *prep. o. adv.* etupuolella, etupuolella, etupuoleen, päälle, puoleen; *f. hösten*, sykeyn puoleen, syksymäällä.
- Framqvälla**, *v. n.* *se* Framvälla.
- Framrasa**, *v. n.* vierä l. vierrä alas l. esille; (*fara rasande fram*) riehua, rajota (-nan).
- Framropa**, *v. a.* hunttaa esille l. esiin l. eteen.
- Framrulla**, *v. a.* vierittää l. pyörittää eteenpäin — *v. n.* vierähdellä, pyörähdellä.
- Framrasa**, *v. n.* töydyä (-tään), hyökätä, karata (-kaan).
- Framrycka**, *v. n.* temmasta (-pasen), riuhtaista; — *v. n.* edetä (-tenen), kulkea eteenpäin, samoilla.
- Framræcka**, *v. a.* (*handen*) kurottaa, oiaata (-kasan), tarjota.
- Framsippa**, *v. n.* tihkuella, tihkua, siirahdella.
- Framskaffa**, *v. a.* saattaa l. saada l. hankkia l. tuoda esiin l. käsille; (*fortskaffa*) laittaa l. saattaa l. saattakaa perille.
- Framskjuta**, *v. a.* työntää, lykätä, edentää; — *v. n.* esiintyä, ulota (-konen), pistää, pistäitää; (*hastigt framkomma*) putkahtaa, puikahtaa.
- Framsko**, *v. a.* kengittää etujalat, panna etukenkään.
- Framskrida**, *v. n.* kulkea eteenpäin, edetä (-tenen); *tiden f—er*, aika kuluu l. etenee l. edistyy.
- Framskriden**, *a.* edennyt, kulunut, edistynyt.
- Framskymta**, *v. n.* vilahtaa, vivahtaa, sivahtaa, näkyä vivahdukselta.
- Framslippa**, *v. n.* päästä edes l. esille.
- Framslunga**, *v. a.* sinkahuttaa, lingolla.
- Framsläppa**, *v. a.* päästää edes l. esille.
- Framsmyga**, *v. n.* luikahtaa, puikahtaa, pujahtaa; — *v. a.* puikahtaa, pujahtaa, sujahtaa.

Framstamma, v. a. änkähyttää, soperoita (-tsen).
Framstappla, v. n. kompuroita (-tsen); — v. a. kangertaa lukea, sopertaa, soperoita.
Framstieka, v. n. pistää esiin, näkyä, pilkkua, vilkkua, pilkoittaa; — v. a. pistää esiin l. näkyviin.
Framstreta, v. n. kinaattaa, kinailaa, tunata.
Framstryka, v. n. kulkea, mennä.
Framstråla, v. n. loistaa, säteillä.
Framsträcka, v. a. ojentaa, kurottaa.
Framstupa, adv. nenällensä, nenällensä, suinpäin, pylyllensä, pylyllensä, suullensa, suullansa.
Framstä, v. n. (*framtråda*) astua esiin, (*skjuta fram*) pistää esiin, esintyä; ulota (-konen); (*fig.*) olla, näyttältä.
Framstående, a. alkoneva, esiinpistävä; julkinäköinen; (*tydlig*) silmäänpistävä l. -astuva, näkyvä; (*utmärkt*) etevä.
Framstålla, v. a. panna l. asettaa eteen; (*fig.*) esittää, esitellä; (*skildra*) osoittaa, näyttää, kuvaella; f. sig, näyttäit, tulla eteen.
Framställning, f. eteenpano, eteenasetus; esittely, esitys, esitelmä; kuvalus, ootus.
Framstörta, se Framrusa.
Framsåga, v. a. lausua, sanoa.
Framsätta, v. a. panna l. tuoda esiin l. eteen.
Framsöka, v. a. hakea l. etsiä käsille.
Framt, se Så framt (*under så*).
Framtaga, v. a. ottaa esiin l. käsille, tuoda.
Framta, v. a. näyttää, tuoda esiin, osoittaa; f. bevis, näyttää l. tuoda todistusta l. todistuksia.
Framtida, a. tulevaisuus, vastainen, etinen.
Framtill, adv. edessäpäin, etupuolella, etupuolelle, etupuoleessa, etupuoleen, edestä, edestäpäin, etupuolesta, etupuolelta.
Framtindra, v. n. tuikuttaa, tuikahtaa, pilkoittaa.
Framtrolla, v. a. noituen l. loihkien kutsua l. saada esiin, loihkia edes l. esiin.
Framtråda, v. n. tulla l. astua esiin l. eteen.
Framtränga, v. n. tunkeutua, työntäytyä, tungeita.
Framtvinga, v. n. pakottaa l. kiusata ulos l. ilmi.
Framtåga, v. n. kulkea, matkata, vael-

taa l. marssia eteenpäin l. edes l. ediltse.
Framuti, prep. o. adv. etupuolella, etupuoleessa.
Framunder, prep. o. adv. alta, altopäin, alitse.
Framvisa, v. a. tuoda näkyviin, näyttää.
Framvråka, v. a. rojauttaa, rötkähyttää.
Framvälla, v. n. kummuta (-puan), pulputa, pulpahtaa.
Framvälta, **Framvältra**, v. a. kierittää l. vierittää edes l. eteen l. tieltä.
Framåt, adv. o. prep. eteenpäin, edes, päin; — int. edes! eteenpäin!
Framöfver, prep. o. adv. yläpuolitse, ylitse.
Franc, m. frangi.
Française, f. franseesi, ranskankatrilli.
Franciskanermunk, m. fransiskaanimunkki; — -nunna, f. fransiskaanimunna; — -orden, m. fransiskaanimunkisto.
Franco l. **Franko**, a. frankko, maksettu.
Frankera, v. a. frankkeerata, maksaa postiraha; f—d, maksettu.
Frans, m. hipsu, ripsu, hetule.
Fransig, e. (*bot.*) ripsuinen, hetuleinen.
Fransk, **Fransysk**, a. Ranskan- l. Franskanmaan, ranskalainen; f—a nation, Ranskan l. Franskan kansa.
Franska, **Fransyska**, f. (*qvinna*) ranskakko, ranskalainen nainen; (*språket*) ranskan- l. fransankieli.
Fransman, **Fransos**, m. ranskalainen, ranskalainen.
Frappant, a. silmäänpistävä, osava, kummastuttava.
Frappera, v. n. pistää l. astua silmiin; — v. a. liikuttaa, kummastuttaa, hämmästyttää.
Fras, m. fraasi, puhetapa, puheen- l. lauseenpari (-rren); (*i såmre bemärkt.*) koru- puhe, koriste; — -makare, m. tyhjänlausunkelija, lausehavittelija.
Fras, n. kahina, sahina.
Frasa, v. n. kahista (-isen), sahista.
Fraesologi, f. lauseisto, puheenparisto, fraesologia.
Frat, n. syömä, nakertama,
Fraternisera, v. n. ystävästyillä, veljestyä, veikostella (jkun kanssa).
Fred, m. rauha; i f. och ro, levoessa ja rauhassa; jag får ickr vara i f. för honom, en saa rauhaa l. olla rauhassa häneltä; — -sanbud, n. rauhantaroitus l. -tarjo; — -sartikel, m. rauhantartila l. -pykäliä; — -sbemodling,

f. rauhavälitys l. välittäminen, rauhansovitus; — **-sbrott**, n. rauhanrikonta, rauhannrikko; — **-sbrytare**, m. rauhannrikkoja l. sortaja; — **-sbudskap**, n. rauhansanoma; — **-sdomare**, m. sovintotuomari, rauhatuomari; — **-sdomstol**, m. rauhaoikeus; — **-sfor**, m.; på f., rauhan kannalla l. tilassa; — **-sfurste**, m. rauhannruhtinas (-aan); — **-sförbund**, n. rauhannliitto; — **-sfördrag**, n. rauhansovinto. rauhansopimus; — **-sförslag**, n. rauhanehdotus; — **-shärold**, m. rauhantekijä, rauhannjulistaja; — **-skongress**, m. rauhakokous; — **-smedlare**, m. rauhannvälittäjä; — **-spreliminärer**, m. pl. rauhan esityöt l. alkuehdotukset, rauhannvalmistukset; — **-solut**, n. rauhanteko, rauhansopimus, rauhannpäättö; — **-sstiftare**, m. rauhantekijä; — **-sstörare**, m. rauhansortaja l. rikkoja; — **-stecken**, n. rauhannmerkki; — **-stid**, m. rauhan aika; — **-straktat**, m. rauhansovinto l. -sopimus; — **-sunderhandlare**, m. rauhannhieroja l. keskustelija; — **-sunderhandling**, f. rauhannkeskustelu l. -hieronta; — **-svilkor**, n. rauhanehto; — **-älskande**, n. rauhassa rakastava, rauhaisa.

Freda, v. a. rauhoittaa, rauhata. varjella, suojella; — f. sig, v. r. suojella; f— as, rauhoittua.

Fredad, a. rauhoitettu, rauhainen, levollinen, turvallinen.

Fredande, n. rauhoittaminen, rauhoitus, varjeleminen.

Fredag, m. perjantai.

Fredlig, a. rauhallinen, rauhaisa, tyvenmielinen.

Fredlighet, f. rauhallsuus, rauhaisuus, tyvenyys.

Fredligt, adv. rauhallsesti.

Fredning, f. rauhoitus; — **-stid**, m. rauhoitus aika.

Fregatt, m. fregatti; — **-tacklad**, a. fregattiksi taklattu.

Fremmande, se **Fremmande**.

Frenologi, f. frenologia. päänmuotooppi.

Frequentativ, a. (*gram.*) frequentatiivinen, pitkittäväinen.

Frequentera, v. a. käydä (jakin l. jtkin), usein käydä; f. akademian, käydä akatemiaa.

Fresco; måla af f., maalata kalkituksele, kalkkimaalata; — **-målning**, f. kalkille-maalaus, kalkki- l. freskomalau.

Fresta, v. a. (*försöka*) koettaa, koetella; (*andligen*) kiusata, houkuttaa, vietellä.

Frestande, n. kiusaaminen, houkuttelevuus, vietteleminen.

Frestare, m. kiusaaja, houkuttelija, viettelijä.

Frestelse, f. kiusaus, houkutus, viettelys; råka i f., tulla l. joutua kiusaukseen.

Frestetid, m. koetus aika.

Fri, a. vapaa; (*lös, ledig*) joutilas (-aan), irtain (-imen), valtoin (-imen), valloillinen; (*otvungen*) keveä, hilpeä; lukunpäättämätön (-tömmän); (*icke anständig*) vallaton, itsevaltainen, irstas (-aan); (*om sak: icke bunden*) vapaa, irtain (-imen), valtoin, valloillansa, irroillansa; (*i moralisk mening*) vapaa, vallas- sa oleva; (*utan betalning*) vapaa, maksuton, ilmaiseksi; (*obetäckt*) paljas, puhdas, avoin (-imen), aukea, sula; (*icke tvungen*) luonteva, jälkinen; f— tt språk, julkinen puhe l. sana; de f— a honsterna, jalot taiteet; (*kom.*) f— tt värme, irtonainen lämpö; — **-biljett**, m. vapaapiletti; — **-boren**, a. vapaasukuinen l. -syntyinen; — **-bref**, n. (*urkund*) vapauskirja; (*bref*) vapaakirje; — **-bytare**, m. merisissi; — **-dag**, m. joutopäivä, vapaapäivä; — **-gifva**, v. a. laskea l. päästää vapaaksi l. irti l. vapautteen, päästää, vapauttaa; f— as, v. p. vapautua; — **-gifvande**, n. — **-gifning**, f. vapaaksi-päästäminen, vapauttaminen; — **-gifven**, a. vapaaksi laskettu, päästetty, vapautettu; — **-gälig**, a. (*nat. hist.*) irtikiduksellinen; — **-göra**, v. a. vapauttaa, tehdä l. päästää vapaaksi, päästää valloillensa; (*kom.*) irtauttaa; f— as, v. p. vapautua; — **-görelse**, f. vapautus, vapauttaminen, päättö; — **-hamn**, m. vapaasatama; — **-herre**, m. vapaaherra; — **-herresäte**, u. vapaaherran-kartano l. -tila; — **-herrinna**, f. vapaaherratar, paroonitar; — **-herrlig**, a. vapaaherrallinen, paroonillinen; — **-herreskap**, n. paroonisääty, vapaaherraus; — **-hult**, n. (*skoppst.*) levittäjä, riuhkittaja; — **-kalla**, v. a. julistaa l. sanoa viattomaksi l. syyttömäksi, vapauttaa, päästättää; — **-kallelse**, f. vapautus, päästättäminen; — **-korps**, m. vapaajoukko; — **-kostig**, a. antokernas (-aan), auli, antelijas (-aan), vierasvarainen; — **-kostighet**, f. aulius, antelijaisuus; — **-kostigt**, adv. aulisti,

antelijaasti, varasaasti; — **-kyrka**, *f.* vapaakirkko, vapaaseurakunta; — **-köpa**, *v. a.* ostaa l. lunastaa vapaaksi; *f. sig.*, *v. r.* lunnahilla päästävä l. vapautua; — **-lott**, *m.* vapaa-osa; (*lotteri*) vapaa-arpa; — **-lysa**, *v. a.* julistaa vapaaksi; — **-marknad**, *m.* vapaamarkkinat; — **-modig**, *a.* rohkea, rohkeamielinen, ujoitelematon, reipas (*-ppaan*); — **-modighet**, *f.* rohkeamielisyys, ujoitelemattomuus; — **-modigt**, *adv.* rohkeasti, rohkeamielisesti, ujoitelematta; — **-murare**, *m.* vapaamurari, salakuntalainen; — **-murareloge**, *m.* vapaamurari-seura l. -kunta; — **-murareorden**, *m.* vapaamurari-yhteys; — **-mureri**, *n.* vapaamurarius, salakuntalainen; — **-måndag**, *m.* joutomaanantai; — **-märke**, *n.* postimerkki, vapaamerkki; — **-plats**, *m.* vapaasiija l. -paikka; — **-sedel**, *m.* vapaa- l. lupaseteli; — **-seglare**, *m.* valturjehtija, merirovo; — **-sinnad**, *a.* vapaamielinen; — **-sinnighet**, *f.* vapaamielisyys; — **-sinnigt**, *adv.* vapaamielisesti, vapaalla mielellä; — **-skilling**, *n.* suojelusäyri; — **-skola**, *f.* vapaakoulu; — **-skytt**, *m.* varkain-ampuja; noita- l. tenho-ampuja; — **-språkare**, *m.* julkipuhuja, laskettelijä; — **-språkig**, *a.* julkisuinen l. -puheinen, havelias (*-aan*); — **-stad**, *m.* vapaakaupunki; (*asyl*) suojapaikka, turvapaikka; — **-stat**, *m.* tasavalta, vapaavaltio; — **-stund**, *f.* joutohetki, väliaika; — **-stående**, *a.* erillinen, valtoin (*-imen*), irtainen, irrallinen; *f.* rörelser, valtoimet liikunnot; — **-sägga**, *v. a. se Frikalla*; — **-sägelse**, *f.* vapautus, vapaaksi sanominen; — **-talig**, *a.* julkisuinen, julkipuheinen, vapaa- l. rohkeapuheinen; — **-talighet**, *f.* julkipuheisuus, rohkeapuheisuus; — **-tid**, *m. se Fristund*; — **-timme**, *m.* joutotunti l. -hetki; — **-tänkande**, *a.* vapaa-ajatuksinen; vapaasuikoinen; — **-tänkare**, *m.* vapaa-ajattelijä; vapaasuikojä; — **-tänkeri**, *n.* vapaasuikoisuus; — **-vecka**, *f.* joutoviikko, lepoviikko; — **-villig**, *a.* vapaaehtoinen l. -tahtoinen; — **-villig**, *m.* vapaaehtoinen l. -ehtolainen; — **-villigt**, *adv.* vapaaehtoisesti, omin ehdoin, tahdolla, tahdollansa o. s. v., ehdollansa o. s. v.; — **-år**, *n.* vapausvuosi.

Fria, *v. a.* (*frikänna*) vapauttaa, julistaa vapaaksi, päästää; — *v. a.* (*friåsa*)

pelastaa, päästää, vapauttaa; *f. sig.*, *v. r.* puhdistaa itsensä, puhdistautaa, vapauttaa.

Fria, *v. a.* kosia, kosoita, naiskella.

Friande, *n.* kosiminen, kosiolminen, naiskeleminen.

Friare, *m.* kosiija, naimiamies.

Frid, *m.* rauha, rauhallisuus, lepo; fara i f., mennä rauhaan; — **-lysa**, *v. a.* julistaa rauhanomaiseksi l. -alaiseksi, rauhoittaa; — **-lysningstadsa**, *f.* rauhoitussääntö; — **-lyst**, *a.* rauhoitettu, rauhanomainen l. -alainen; — **-lös**, *a.* rauhaton (*-ttoman*), lainsuojaton; — **-sam**, *a.* rauhaa, rauhamielinen, säyseä; — **-samhet**, *f.* rauhaisuus, säyseys; — **-slag**, *m.* rauhalaki.

Frieri, *n.* kosinta, kosiminen, naiskentelu; — **-färd**, *m.* kosi-matka, kosiiskäynti.

Frihet, *f.* vapaus; (*ledighet*) joutilaisuus, jouto, vapaus; (*ötrungenhet*) keveys, omavaltisuus, luontevuus, julkisuus; (*oansändighet*) irstaisuus, vallattomuus; (*tillåtelse*) lupa, vapaus, vaita; (*undantag från skyldighet*) vapausuus, vapaus; (*moral.*) vapaus, vapaa ehto; — **-sända**, *f.* vapauden-halu, -henki, -mieli; — **-begär**, *n.* vapauden halu l. -himo; — **-ifver**, *m.* vapaudenkiihko l. -into; — **-skärlek**, *m.* vapaudenrakkaus; — **-slära**, *f.* vapausoppi; — **-straff**, *n.* vapausrangaistus; — **-stid**, *m.* vapausaikakausi l. -aika; — **-år**, *n.* vapausvuosi.

Frikadell, *m.* frikadelli, lihakokkare.

Frikasé, *m.* frikasee, hakkelusliha, villokkipaisti.

Friktion, *f.* kihnutus, hankaus.

Frilla, *f.* jalkavaimo, salavaimo.

Fris, *m.* (*byggv.*) friisi, otsikko, keski-otsikko; (*tyg*) karva- l. pörhökangas (*-kaan*), nukkeri, friisi.

Frisel, *m.* maahisto.

Frisera, *v. a.* käheröitä (*-tsen*), käherrellä; (*tyg*) nypellä, nukkia.

Friserkam, *m.* käherrykskampa; — **-tång**, *m.* käherrysspidit, hiuspidit.

Frisk, *a.* (*sund*) terve, raitis (*-ttiin*); (*oförsvagad*) pirteä, vilpaa (*-ppaan*), ravakka; (*kyllig*) raikas (*-kkaan*), raitis (*-ttiin*), pirteä, viileä; (*försk*) tuore, veres; (*som utvisar halsa*) verevä, veres; (*eförttrycklig*) navakka, ravakka, kiihkeä; *f. i* uft, raitis ilma; *f—t* vatten, raikas l. raitis vesi; *f—kt* sår, veres l. tuore haava; *f. frukt*, terve

l. pirteä l. raitis hedelmä; f. hästar, terveet hevoset; (*uthvilade*) pirteät l. vilppaat hevoset; f. vind, navakka l. ninha tuuli.

Friska, v. a. (*upp*) virkistää, vilpastaa; (*metallarb.*) puhdistaa; — v. n. (*sjöt.*) kiihtyä, viretä (-kenen).

Friskhet, f. raitius, raikkaus, pirteys, verekkyys, vilppaus, verevyys, vrkeys, navakkuus, ravakkuus; jemfr. **Frisk**,

Friskna, v. n. *se Tillfriskna*.

Friskt, adv. pirteästi, vilppaasti, verevästi, vikeästi, navakasti, ravakasti; jemfr. **Frisk**.

Frist, m. *se Anstånd*.

Frisur, f. käherryys, kähermä.

Frisör, m, kähertäjä, tukkuri.

Fritt, adv. vapaasti, esteettä; (*utan betaltning*) ilmaiseksi, ilman maksutta; (*ledigt från arb.*) joutilaasti, jouten; (*på öppet ställe*) ankealla, erillensä; (*ostrafadt*) vapaasti, esteettä; det står dig f., sinun on lupa l. valta, sinulla on vapaus; (*otvunget*) luontevasti, ujostelematta; (*uppriktigt*) suoraan, rohkeasti; (*oanständigt*) vullattomasti, irstaasti,

Frivol, a. irstas, siivoton.

Frivolitet, f. irstaus, irstaisuus, siivottomuus.

Frodas, v. d. rehoittaa, höystyä; (*om menniskor*) turveta (-penen), tuorehtua, höytyä.

Frodig, a. rehevä, kaseva, hyötykasvulinen, uhkea; (*om folk*) turpea, tuorea, rehevä.

Frodighet, f. rehevyys, hyötykasvuisuus, kasevuus, uhkeus; turpeus, tuoreus.

Frodigt, adv. raiuusti, uhkeasti, rehevästi.

Frodlem, m. siittinkaln.

Frodvärt, a. hyötykasvuinen, raisukasvuinen.

From, a. hurakas; (*slylig*) säveä, siivo, lauhkea, hiljainen.

Fromhet, f. hurakaus; säveys, siivous, hiljaisuus, lauhkens.

Fromma, f.; till f., eduksi, hyväksi, hyödyksi.

Fromsint, a. säveämielinen, hiljaisen- l. lauhkealuontoinen.

Fromt, adv. hurskaasti; säveästi, hiljaisesti, lauhkeasti.

Front, m. rintama, eturinta; — **förändring**, f. rintamanmuutos l. -känne.

Frontspice, f. etupuoli (-en), otsikko.

Frosk, m. (*hästsjuka*) ikenien turpeus.

Frossa, f. vilutauti, horkka.

Frossbrytning, f. vilunväre; horkansetki (-en), vilutaudin-puuska; — **feber**, m. vilukuume, horkkakuume.

Frost, m. halla, vilu, yökylmä; kylmyys: — **biten**, a. hallanpanema; — **fjäril**, m. viluperhonen; — **jord**, f. hallamaa, hallaperä; — **ländig**, a. hallaperäinen, hallainen; — **natt**, f. hallayö, pakkaisyö; — **rök**, m. kylmänhuuru; — **skada**, f. hallanpano l. -turmio; — **skadad**, a. hallanpanema l. turmelema; — **öm**, a. hallanarka.

Frostig, a. hallainen, hallanalainen, kylmä, vilu.

Frottera, v. a. hieroa, hierellä.

Frottering, f. hieronta, hierous.

Fru, f. rouva.

Frua, v. a. rouvitella.

Frukost, m. aamiaisen, aamuinen, suurus; (*tidigt på morg.*) einepala, eine; (*frukostmiddag*) murkina; — **dags**, adv. aamiaisen l. suuruksen l. murkinan aikana.

Frukostera, v. n. syödä aamiaista l. suurusta, suurustaa, einehtää.

Frukostering, f. suurustaminen, einehtminen o. s. v.

Frukt, m. (*bot.*) hedelmä, hedelmäs; (*i allm.*) hedelmä; (*fig.*) hedelmä, etu. seuraus; — **balja**, f. palko; — **bar**, a. hedelmällinen, viljava, satoisa; (*bot.*) stemeninen, sitteposinen; — **barhet**, f. hedelmällisyys, viljavuus, satoisuus; — **bringande**, a. hedelmiä tuova, hyötyisä; — **bärande**, a. hedelmiä kantava l. kasvava, hedelmällinen; — **hand**, m. hedelmäkauppa; — **handlare**, m. hedelmäkauppias; — **kart**, m. hedelmäraakila l. -raako; — **kärna**, f. hedelmänsydän (-men), siemen; — **lös**, a. turha, tyhjä, mitätön, hyödytön, tehoton; — **löshet**, f. turhuus, mitättömyys, hyödyttömyys; — **lost**, adv. turhaan, tyhjään; — **must**, m. hedelmämehu; — **månglerska**, f. hedelmä-akka; — **odling**, f. hedelmänviljelys; — **rik**, a. hedelmikäs, hedelmäinen; — **saft**, m. hedelmäeste; — **sam**, a. hedelmäinen, sikiävä, sikiöinen; — **samhet**, f. hedelmäisyys, sikiäväisyys; — **skörd**, m. hedelmäntulo, hedelmänsaalis; — **sort**, m. hedelmäaji; — **träd**, n. hedelmäpnu; — **trädgård**, m. hedelmätarha; — **vin**, n. hedelmäviina, mar-

javiina; — **ämne**, n. siemenys, hedelmäs.

Frukta, v. a. o. n. peljätä (-kään); (*hyssa twifvel*) varoa, peljätä.

Fruktaan, f. pelko; ingifva f., peljättä, peljättää, saada pelkäämään; betagas af f., peljästytä, säikähtyä; — **svärd**, a. peljättävä, peloitettava.

Frukål, m. häränsilmä, patukka.

Fruentimmer, n. rouvasihminen l. -nainen, vallaanainen, rouvas; — **sdrägt**, m. rouvaspuku, rouvasväen-puku, naispuku, naisväen-puku; — **shatäre**, m. naistenvihaaja; — **skar**, m. naistenlempiä l. -hyvällisiä; — **sröst**, f. naisenäni; — **ssjukdom**, m. naisten-tauti; — **salöjd**, m. rouvas- l. naisten käsiyö; — **sskola**, f. rouvasväen- l. naistenkoulu, tyttökoulu; — **estil**, m. rouvaskirjoitus; — **stykke**, n.; hafva, f. olla rouvasväen mieleinen.

Frusa, v. n. purkaa, porskua, porskah-taa, pärskyä, porskua.

Frusen, a. (*sillfrusen*) jäätynyt, paleltunut; (*ömtålig för köld*) (*om människor o. djur*) viluhinen; (*om växter*) kylmänarka.

Frusta, v. n. (*om hästar*) kuorskua, päristää; f. ut, porskahuttaa, pärsä-hyttää.

Fryntlig, a. leppeä, muhoinen, sulava, iloisa.

Fryntlighet, f. leppeys, sulavuus, iloi-suus.

Frysa, v. n. (*blå is*) jäätyä, mennä jää-hän l. kiinni (*om sjö*); (*stolna*) hyy-tyä, jähmettyä; (*bortfrysa*) paleltua, jäätyä, kylmää; (*hafva kallt*) olla vilu (jkuilla), vilustaa, paleltaa, kylmää (jku-ta).

Frysjord, f. pöhö-, kohomaa.

Fryskall, a.; det är f—t, on jäätävä kylmä l. jäättävän kylmä.

rysning, f. jäätyminen, hyytyminen, paleltuminen, paleltaminen.

Fryspunkt, m. jäätökohta, jäädeiviiva.

Fråga, v. a. kysyä; (*hastigt*) kysästä, (*ofta*) kysellä; f. efter (*bry sig om*), huolia, kysyä; f. sig före, kysellä, tiednstella, kuulustella.

Fråga, f. kysymys; (*ämne*) asia, puhe; det är utan all f., se on tietty; sätta i f., epäillä, panna puheeksi l. kysymykseen; kommer aldrig i f., ei siitä ole puhumistakaan, ei se tule kysymykseenkään; det var nu f—an (*iron.*), sehän kysymys, vielähen kysyy.

Frågende, n. kysyminen, kyseleminen, kuulusteleminen.

Frågeord, n. kysymyssana.

Frågetecken, n. kysymysmerkki.

Frågodag, m. kysymyspäivä.

Frågvis, a. kyselijä, kyselevä.

Frågvishet, f. kyselijäisyys.

Från, prep. *se Ifrån*; — **fälle**, n. kuolema, lähtö, ero; vid, efter mannens frånfälle, miehen kuollessa, kuoltua; — **häst**, m. erishevonen, oikeanpuolimmainen hevonen; — **landsvind**, m. (*sjöt.*) maanpuolinen tuuli, maatuuli; — **sida**, f. takapuoli, tausta; (*fig.*) nurja puoli, (*på väg*) erispuoli, oikea käsi l. puoli; — **varande**, a. poissa-oleva l. -olija; — **varo**, f. poissaolo; under hans f., hänen poissa olles-sansa.

Frändraga, v. a. vetää pois, vetää erillensä; f. en summa, vetää l. ottaa pois summasta, vähentää summaa.

Frändöma, v. a. tuomita (-tsen) l. määrätä pois.

Frånfalla, v. n. pudota (-toan) pois; (*dö*) mennä, lähteä, luopua.

Frångå, v. a. lähteä, luopua, erota (-oan); (*netta*) peruuttaa, palauttaa, kieltää; f. sin mening, luopua ajatuksestaan, peruuttaa ajatuksensa.

Frånhugga, v. a. hakata (-kkaan) erillensä l. pois.

Frånhålla, v. a. pidättää erillään l. eris.

Frånkomma, v. n. päästä, päästä erillensä.

Frånkänna, v. a. kieltää, eviä.

Frånrycka, v. a. temmasta (-pasen), temmata (-paan) pois.

Frånräkna, v. a. lukea pois, vähentää, viedä.

Frånse, v. a. ei huolia, olla huolimatta, jättää sikseen.

Frånskilja, v. a. erittää, eroittaa, luovuttaa.

Frånspänna, v. a. päästää valjaista l. aesiasta.

Frånstötta, v. a. työntää l. lykätä pois; (*fig.*) olla vasten mieltä l. inhottava.

Frånstänga, v. a. sulkea pois l. ulos; pidättää.

Frånsåga sig, v. r. *se Afsåga sig*.

Frånstaga, v. a. ottaa pois, viedä, riistää.

Frånvälja, *se Afvälja*.

Fråssa, v. a. syödä ylellisesti, ahmuttaa, ahmia.

Fråssande, n. ylellinen syöminen, ahmustaminen.

Frässare, m. ylensyömäri, ahmatti.
Frässeri, n. ylensyömyys l. -syöminen.
Fräck, a. rietas (-ttaan), julkea, hävytön (-ttömän).
Fräckhet, f. riettaus, julkeus, hävyttömyys.
Fräckt, adv. riettaasti, hävyttömästi.
Fräjd, m. maine, nimi (-en), huuto.
Fräjda, v. a. tehdä kuuluisaksi, maineittaa.
Fräjdad, a. kuuluisa, mainio, maineellinen, mainehikas.
Fräjdebevis, n. mainetodistus, puhtauskirja.
Fräken, m. korte (-tteen), rantakorte; — **-botten**, m. liejumaa.
Fräkne, m. pisama, pisa, kirpula, telrenpilku.
Fränkig, a. pisainen, kirpulinen, telrenpilkuinen.
Frälsa, v. a. vapauttaa, pelastaa, vapauttaa, päästää, lunastaa.
Frälsare, m. vapahtaja, lunastaja, päästäjä.
Frälse, a. veronvapaa, aatelinen; (*om jord*) veroton, veronvapaa, relssi.
Frälse, n. (*ford.*) veronvapaus; (*nufört.*) relssimaa, vapaa-maa, veroton maa; (*adelsståndet*) vapaasuku, aatelisto; — **-bonde**, m. relssitalonpoika l. -talollinen; — **-bref**, n. veronvapaus l. relssikirja; — **-gods**, n. vapaatila, relssitila l. -hovi; — **-hemman**, n. relssitalo; — **-jord**, f. relssimaa, veronvapaa maa; — **-man**, m. relssinhaltija; vapaamies; — **-mannarätt**, m. relssimiehen oikeus; vapaasukui-oikeus; — **-ränta**, f. relssivero, hovi l. kartanovero; — **-rätt**, m. — **-rättighet**, f. (*ford.*) veronvapaus; (*nufört.*) vapaa-oikeus, relssioikeus; — **-skatte**, n. relssiperintö, verollinen vapaamaa, relssiperintömaa; — **-skattehemman**, n. relssiperintötalo, verollinen vapaatalo; — **-stånd**, n. vapaasääty, aatelissääty; — **-säteri**, n. vapaa l. relssi-istuntatalo l. -säteri.
Frälsning, f. vapahtaminen, pelastus, päästö.
Fränja, v. a. *se* **Befränja** o. **Refordra**.
Fränling, m. muukalainen.
Främmandartad, a. vieraanlaatuinen, erilaatuinen.
Främmande, a. vieras (-aan), outo, muukalainen, ulkomaalainen; tuntematon; (*okunnig*) tietämätön, taitamaton, outo; (*ny*) outo, vieras; — m. vieras.

Främre, a. komp. etummaisempi, etu-, esi-, tännempi, tännemmänäinen.
Främst, a. superl. etummainen, etummaisn, ensimmäinen, ensimmäinen, etupuolimmainen; (*främsta rummet*) etupäässä, etupäähän, ensimmäisenä, ensimmäiseksi, etummaisena, etummaliseksi; **först** o. f., ensiksin, aluksi, etupäässä; f. i boken, kirjan alussa l. alkupäässä.
Från, a. tynpeä, äikeä, ulonhajuinen l. -makuinen.
Frände, m. heimolainen, sukulainen.
Frändskap, f. heimous, heimolaisuus; (*kom.*) taipumus.
Fränhet, f. ulonhaju l. -maku, tynpeys, äikeys.
Fränka, f. heimovaimo.
Fräs, n. kursio, kursokaulus.
Fräsa, v. n. (*om vätkor*) kihistä, käristä, sähköttää, pirstä; (*vid kem. förening*) kihatua, sähköttää, kihatella; (*af ilka*) purskaa, sähköttää, kiehua; (*om kattor*) sylkäistä; f. n. äsan, pursua l. pursuta nenä.
Fräsande, n. — **sning**, f. sähköttää, sähköttely, kihinä, kihiseminen, puriseminen.
Fräta, v. a. syödä, syövyttää, purra, leikata, kuluttaa; f— as, v. p. o. f. sig. v. r. syöpyä (-vyn), kulua, pureta.
Frätande, a. syöpä, syövyttävä, leikkaava, pureva.
Frätning, f. syövytys, syöpymys.
Frätmedel, n. syövytin (-tinen), leikkaava l. syöpä aine; — **-sten**, n. syövytyskivi, syöpäkivi; — **-sår**, m. syöjähaava, mätähaava.
Frö, n. siemen (-menen); gå i f., siementyä, tulla siemeniin; (*fröämne*) siemenys; (*fig.*) siemen, alku, juuri (-en); — **-balja**, f. palko, siemenpalko; — **-dyffel**, m. siemenmato; — **-handel**, m. siemenkauppa; — **-hus**, n. siemenkoti; — **-knopp**, m. siemenaihe, siemenpumpula; — **-korn**, n. siemenjyvä, jyvä; — **-redning**, f. siemenlaite, siemenenteko; — **-stock**, m. siemensarja; — **-säd**, m. siemenkylvö; — **-sättning**, f. siementyminen.
Fröa sig, v. r. o. **Fröas**, v. p. siementyä, tulla jyvään l. siemenen.
Fröjd, f. riemu, ilo, auvo.
Fröjda, v. a. ilahuttaa, iloittaa, riemuuttaa.
Fröjdas, v. d. o. **Fröjda sig**, v. r. riemuita (-tsen), riemastua, iloita (-tsen);

f. sig öfver ngt, riemulta jstkin l. jakin tähden.

Frjädobetygelse, f. riemun-osotus, riemutseminen, iloitseminen; — **eld**, m. riemuvalkea, iloivalkea; — **fest**, m. riemujuhla, ilouhla; — **full**, a. riemullinen, riemuisa, iloinen, riemukas (**-kkaan**), ilokas (**-kkaan**); — **rop**, n. riemuhuuto, ilouhuuto; — **sång**, m. riemulaulu, riemuvirsi (**-ren**); riemul. iloruno, ilolaulu.

Fröken, f. ryökynä, neiti.

Fröning, f. sientyminen.

Fucuslera, f. musta aavi.

Fukt, m. kosteus, märkyys.

Fukta, v. a. kostuttaa, kastaa, f— as, v. p. kostua, kastua, vettyä.

Fukter, m. pl. ilveet, kujeet, retket.

Fuktig, a. kostea, märkä, neitöä, vetinen.

Fuktighet, f. kosteus, vetevyys, märkyys, vetisyys.

Fuktning, f. kostutus, kostuttaminen, kasteleminen.

Ful, a. ruma, pahannäköinen; (**otäck**) rivo, törkeä; — **slag**, n. jäsenkot; — **sår**, n. mätähaava; — **falt**, adv. pahannäköisesti; törkeästi, rumasti.

Fulgurit, f. fulguriitti, salamakivi (**-en**), ukonnalkki.

Fulhet, f. rumuus; rivoisuus, törkeys.

Full, a. täysi (**-den**), täysinäinen; **alldeles f.**, täpötäysi, täpötäynnä l. -täyteen; **en sked f.**, lusikallinen; **en hand f.**, kourallinen; **en stuga f.**, tuvallinen; (**hel och hällon, fullständig**) täysinäinen, täyteläinen, täysi, kokonainen; (**drucken**) juopunut, päihdynyt; **supa sig f.**, juoda itsensä humalaan l. juovuksiin; **blifva f.**, juoppua, päihtyä; **vara f.**, olla humalassa l. juovuksissa l. päissään.

Fullbildad, a. valmistunut, täysikokoinen l. aikainen.

Fullblod, n. puhdas (**-taan**) laji l. veri.

Fullblodig, a. puhdasta lajia (oleva), puhdaslajinen l. verinen.

Fullborda, v. a. lopettaa, päättää, täyttää.

Fullbordan, f. lopetus, päättäminen; täyttäminen, täyttämys, loppu; **g å i f.**, käydä toteen, toteentua, tulla täytekiksi, täytyä.

Fullbygga, v. a. rakentaa täyteen l. täydellisesti, täyttää rakentamalla.

Fullleligen, adv. täydellisesti, täydesti, täysin määrin, kyllältä.

Fullfjädrad, a. täysihöyheninen, täydessä höyhenessä (oleva).

Fullfärdig, a. ihan valmis, täydenvalmis.

Fullfölja, v. a. (**fortsätta**) jatkaa, pitkittää; (**vidhålla**) pitää kiinni (jstkin), pysyä (jakin); (**fullborda**) täyttää, päättää, lopettaa, toimittaa l. ajaa päätökseen l. loppuun.

Fullföljelse, f. jatkaminen, pitkittäminen; pysyminen; täyttäminen, päätökseen sjäminen.

Fullgiltig, a. täysinäkypä, täysiarvoinen, täysin kelvollinen l. pätevä.

Fullgiltighet, f. täydellinen l. täysi kelvollisuus, täysiarvoisuus.

Fullgod, a. täydellinen, kelvollinen, kokonansa l. täysin hyvä l. kelpaava.

Fullgöngen, a. täysiainanen.

Fullgöra, v. a. täyttää, suorittaa, toimittaa.

Fullgörande, n. täyttäminen, täyttämys, toimitus, suoritus.

Fullhaltig, a. täysiarvoinen, täydenpitävä.

Fullhaltighet, f. täysiarvoisuus; täydenpitävyyys.

Fullhet, f. täyteys, täysinäisyys, kokonaisuus; hjertats f., sydämen kylläys.

Fullhofvad, a. (**om hästar**) täysi- l. korkeakavioinen.

Fullhånga, v. a. ripustaa täyteen.

Fullklottra, v. a. soasta (**-kaen**) täyteen.

Fullklädd, a. täydessä vaatteessa l. puussa.

Fullkomlig, a. täydellinen, täysi, kokonainen.

Fullkomligen, adv. täydellisesti, aivan, kokonansa, ihan, tykkänensä, täydellensä.

Fullkomlighet, f. täydellisyys, kokonaisuus; (**god egenskap**) täydellinen avu l. ominaisuus.

Fullkomna, v. a. täyttää, tehdä täydelliseksi l. valmiiksi; f. sig, v. r. harjaantua (jstkin l. jskin) täydellisesti, tulla täydelliseksi.

Fullasta, v. a. täyttää, lastata l. latoa täyteen.

Fullmagt, f. valtuus, valta- l. valtuuskirja; f. in blanko, avoin valta- l. valtuuskirja; (**på omb.**) valtuuskirja.

Fullmätad, a. täysijyväinen.

Fullmogen, a. täysin kypsä, täysikasvainen, joutunut.

Fullmyndig, a. täysi-ikäinen, täysi-ikäinen, laillisessa iässä oleva.

Fullmyndighet, f. täysi-ikäisyys, täysi-ikäisyys, laillinen ikä.

Fullmåne, m. täysi kuu.

Fullmächtig, m. valtuusmies, edusmies.
Fullmäktigskap, n. valtuus- l. edusmiehyys.
Fullo, adv.; till f., täyteen, täydellisesti, kyllin, aivan, kokonansa.
Fullpacka, v. a. sulloa l. tupata l. pakata l. ahtaa täyteen, täyttää.
Fullproppa, v. a. tupata l. tukkia täyteen, täyttää.
Fullskrifva, v. a. kirjoittaa täyteen, täyttää kirjoituksella l. kirjoittamalla.
Fullslå, v. a. täyttää, kaataa täyteen.
Fullsträngad, a. täysikielinen.
Fullstämmig, a. täysinäinen.
Fullstämmighet, f. täysinäisyys.
Fullständig, a. täysinäinen, täydellinen, kokonainen, eheä; (*bot.*) täysinäinen.
Fullständighet, f. täysinäisyys, täydellisyys, kokonaisuus eheys.
Fullsutten, a. täysilukuinen.
Fullsätta, v. a. panna täyteen, täyttää.
Fullt, adv. täydesti, täysinäisesti, täydellisesti, kokonansa; f. upp, kyllin kyllä, yltäkyllin; f. ut, aivan, ihan; f. och fast, varmaan, kokonansa, täyttää päätä.
Fulltalig, a. täysilukuinen, täysimääräinen.
Fulltalighet, f. täysi luku (-vun), täysimäärä, täysilukuisuus, täysimääräisyys.
Fulltonig, a. täysiaanteinen.
Fulltrycksmaskin, m. täyden painon kone, täysipaino-kone.
Fulltyga, v. a. täysin todeksi näyttää.
Fullviktig, a. täysipainoinen, painontäyttävä.
Fullvigtighet, f. täysi paino, täysipainoisuus.
Fullviss, a. täysi tosi, todentosi, aivan tosi l. varma.
Fullvuxen, **Fullväxt**, a. täysikasvuinen.
Fullända, v. a. täyttää, päättää, saattaa l. tehdä valmiiksi l. täydelliseksi.
Fulländad, a. täydellinen, täysi (-den).
Fulländning, f. täyttämys, päätös; (*fullkomlighet*) täydellisyys.
Fullärd, a. täysin-oppinut, täysioppinen.
Fullösa, v. a. ajaa l. kaataa l. ammentaa täyteen.
Fult, se under **Ful**.
Fund, m.; komma under f. med ngt, hoksata, älytä (-yän), tajuta (-uan); funder, pl. kujeet, mutkat, temput, vehkeet (*pl.*).
Fundament, n. perustus, alus, pohja, perus.

Fundamental, a. perustus-
Fundera, v. a. (*grundlägga*) perustaa, pohjata, alustaa; — v. n. (*begrunda*) aprikoida (-tsen), miettiä, arvela, tuumata.
Fundering, f. miete, arvelus, arvelu, tuuma.
Fundersam, a. ajattelevainen, miettiväinen.
Fundersamhet, f. miettiväisyys, ajattelevaisuus.
Fungera, v. n. virkaella, toimittaa virkaa, toimittaa.
Funktion, f. toimitus, toimi (-en); (*tjänst*) virka; (*en kroppdel*) toimitus.
Funktionär, m. virantoimittaja, virkakamies, virkailija.
Funt, m. kastemalja; — **-fadder**, m. kummi; (*stallbroder*) kumppani.
Fur, **Fura**, f. honka.
Furage, se **Fourrage**.
Furagera, se **Fourragera**.
Furie, f. raivotar (-ttaren), älmätär (-ttären).
Furir, m. majoittaja, furiiri.
Furore, f. riemastus.
Furste, m. ruhtinas (-aan); — **-hof**, n. ruhtinaanhoivi; — **-hus**, n. ruhtinasuku, ruhtinasheimo.
Furstendöme, n. ruhtinaskunta, ruhtinaanmaa.
Furstinna, f. ruhtinatar (-ttaren).
Furstlig, a. ruhtinaallinen.
Furstlighet, f. ruhtinaallisuus; ruhtinuus.
Furstligt, adv. ruhtinaallisesti.
Furu, m. **Furuträd**, n. honkapuu; — **-bestånd**, n. hongisto; — **-gran**, n. karttikuusi, karanko; — **-skog**, m. hongikko, hongisto.
Fusel, m. palturi.
Fusiliera, v. a. ampua kuoliijaaksi.
Fusk, n. se **Fuskeri**; — **-verk**, n. kyhe (-een), pattotyö.
Fuska, v. n. hutiloita (-tsen), hutikoita (-tsen), kyhätää, patustaa; f. bort, pilata; f. ihop, kyhätä (-ään), kyhällä.
Fuskare, m. hutilus, patus, kyhätäjä, nurkkamestari.
Fuskeri, n. hutiloitseminen, patto, kyhäys.
Futtig, a. kunnoton, huono, alhainen.
Futtighet, f. kunnottomuus, huonous.
Futuram, n. (*gram.*) futuuri, tuleva aika.
Fux, m. (*häst*) rautio, rautias (-aan), raudikko; (*äg.*) erhetys, vika.

Fuxsvansa, v. n. viekestellä, lehakoita (-isen), imarrella (-rtelen); — **-svansare**, m. imartelija, lehakoitsija; — **-svanseri**, n. imartelu.

Fy! int. hyi! hyh! yh! yhyh!

Fyld, a. täyteläinen, täysi (-den), täytetty.

Fylke, n. alavaltakunta, alavallasto; — **-skonung**, m. alakuningas (-kaan).

Fylla, v. a. täyttää, täydentää, panna täyteen, suuntaa; f. på, liiätä; (*berusa*) juottaa juovuksiin; f. sig, tulla täyteen, täytyä; juopua, juoda itsensä juovuksiin l. humalaan.

Fylla, f. *se* Rus; i f-n, juovuksissa, päässäänä, humalaassa.

Fyllbullt, — **-hund**, m. juomari, juoppo, juomaratti- l. lalli; — **-bytta**, f. juomariakka, juoppoakka; — **-kaja**, f. *se* Fyllbytta.

Fylle, n. kuun täyteys, täysi kuu.

Fylleri, n. juopumus, juoppous.

Fyllest, adv.; till f., kyllin, kylliksi, tarpeeksi.

Fyllig, a. turpea, kokosa, lihava, ruumiikas; (*ljud*) täyteläinen.

Fyllighet, f. turpeus, lihavuus, täyteläisyys.

Fylligt, adv. (*om ljud*) täyteläisesti.

Fyllnad, f. täyte, liäky; (*jemknöing i arfakifte*) täyte, palkinto; — **-sborgen**, m. täytetäkaus.

Fyllning, f. täyte, täytös; — **-sjord**, m. täytemulta.

Fylsig, a. juolas, juoppokas.

Fynd, n. löytö, löytämä, löytökalu; — **-ort**, m. löytö- l. löytöpaikka.

Fyndig, a. sukkela, kekselijäs, vilkas (-kkaan), älykäs (-kkään); (*om malm*) anollinen, runsas-metallinen.

Fyndighet, f. sukkelus, kekselijäisyys, vilkkaus, runsaus.

Fyndigt, adv. sukkelasti, kekselijäesti, vilkkaasti, älykkäästi.

Fynding, m. löytölapsi.

Fyr, m. majakan l. tulitornin valkea; gifva f., lauasta (-kaesen); (*fyrspräng*) nelistye, laukka; — **-boll**, m. tulipallo; — **-båk**, m. majakka, valotorni; — **-fat**, n. tuliastia; — **-torn**, n. tulitorni; — **-verk**, n. polttolaitokset; — **-verkare**, m. leikkilittelijä; — **-verkeri**, n. leikkilittus.

Fyr, m. (*gäckeri*) kujeet, ilveet; hafva f. för sig, kujelehtaa, ilvellä, ilveh-tää; hafva f. med någon, tehdä pilkkaa jkusta.

Fyra, v. n. (*sjöt.*) valkeilla, pitää tulta

valotornissa; f. af, ampua, lauasta (-kaesen); f. på, virittää valkeaa.

Fyra, num. card. neljä; på alla f., nelin ryömin; emellan f. ögon, kahden kesken; f. gånge, neljästi, neljä kertaa; f. i gånge, i sender, nelittäin, neljä kerrassansa l. erätänsä, neljin; — subet. f. (*sifra*) neljän numero, nelonen; (*kort*) nelonen, nelisilmä.

Fyrahanda, a. neljänkaltainen, neljänlaatuinen, neljää laja.

Fyrahundra, num. card. neljäsataa.

Fyrahundrade, num. ord. neljäs sadas (-nnen).

Fyrapundig, a. nelinaulainen.

Fyrapunding, m. (*kanon*) nelinaulainen tykki; (*vigtlod*) nelinaulio.

Fyratal, n. neliluku.

Fyratio, num. card. neljäkymmentä.

Fyrationde, num. ord. neljäs kymmenes.

Fyratusen, num. card. neljätuhatta.

Fyratusende, num. ord. neljäs tuhannes (-nnen).

Fyrdårig, a. nelivuotinen, nelivuotias (-aan), neljänvuotinen.

Fyrbenig, — **-bent**, a. nelikoipinen, nelijalkainen; — **-bladig**, a. nelilehtinen; (*om såg*) neliteräinen; — **-dela**, v. a. jakaa l. panna neljään osaan l. neljäksi, nelittää, nelitellä; — **-delt**, a. jaettu neljään osaan, nelijakoinen, neliosainen; — **-dubbel**, a. neljän- l. nelikertainen; — **-dubbelt**, adv. nelinkerroin, nelinkertaisesti; — **-dubbla**, v. a. kerrata neljästi, tehdä nelinkertaiseksi; — **-dubbling**, f. neljästi kertaaminen, nelinkertaiseksi tekeminen;

— **-faldig**, a. *se* Fyrdubbel; — **-faldighet**, f. nelinkertaisuus; — **-fota**, adv. nelin ryömin; — **-fotad**, a. nelijalkainen; — **-fotadjur**, n. nelijalkainen eläin; — **-hugga**, v. a. tehdä l. hakata nelitahoiseksi; — **-händt**, a. nelikäinen; — **-händing**, m. nelikätkäinen; — **-hörnig**, a. nelikulmainen, nelisnurkkainen; — **-hörning**, m. nelikulma l. kolikka, nelisnurkka, nelisoppi; — **-kant**, m. *se* Fyrhörning; — **-kantig**, a. *se* Fyrhörning; — **-klufven**, a. halkaistu neljäksi, nelihalkoinen; — **-männig**, a. (*bot.*) neliheteinen; — **-manning**, f. neliheteinen; — **-radig**, a. nelirivinen; (*kom*) nelitahkoinen; — **-sidig**, a. nelisivuinen, nelilytkäinen; — **-sitsig**, a. nelisijainen, neljän istuttava; — **-skiftesbruk**, n.

nelijako-, l. nelilohkoinen viljelys; — **-skåft**, n. (*tyg*) toimikas, toimikangas (-kaan); — **-skåftad**, a. nelivartinen, neliniitinen, toimikkainen; — **-språng**, n. laukka, neliselinjuoksu; i f. neliselin, täyttä nellä; springa i f., laukata, neliätä; — **-spänd**, a. (*vagn*) (vaunut) neljä hevosta edessä, nelivaljainen l. -vetoinen; — **-spännig**, a. neljänvedettävät, nelivetoiset (vaunut); — **-stafvig**, a. nelitavuinen; — **-struken**, a. (*musik*) neliviivainen; — **-strängad**, a. nelikielinen; — **-stäm-mig**, a. neliaäninen; — **-trädig**, a. nelilankainen, nellisäikeinen, nelikuituinen; — **-väpling**, m. nelliehtinen apilas (-aan).

Fyring, m. neljakkö, neljönen.

Fyrning, f. (*afskjut.*) laukaseminen, ampuminen; (*i en fyr*) tornivalon-pito.

Fyr- och båkagift, m. valotorni- ja majakkaraha.

Fysik, m. fysiikka, luonnonoppi.

Fysikalisk, a. fyysikallinen, luonnonopillinen; ainelitteellinen.

Fysiker, m. fyysikus, luonnonopin-tutkija.

Fysiognom, m. kasvojentietäjä, muodon-tuntija.

Fysiognomi, f. kasvojentieto.

Fysiolog, m. fyysiologi, fyysiolgian-tutkija.

Fysiologi, f. fyysiolgia, luonnonelontiede (-teen).

Fysiologisk, a. fyysiolginen.

Fysionomi, m. kasvot; näkö, muoto, naama.

Fysisk, a. fyysillinen, luonnollinen, luon-toinen, ruumiillinen.

Fysiskt, adv. luonnon l. ruumiin puolesta.

Fytolit, m. (*mineral.*) fytoliitti, kasviki-vettymä.

Fytologi, f. kasvuisoppi, fytoogia.

Få, a. pl. harva, harvat, vähät, muutama, juuri joku; några f., hyvin harvat, vaan muutamat; med f. ord, vähin puhumin l. sanoin; — **-kunnig**, a. vähätietoinen, taitamaton, mieleton; — **-kunnighet**, f. vähätietoisuus, taitamattomuus, mielettömyys; — **-ordig**, a. harvasanainen, harva l. vähäpuheinen; — **-ordighet**, f. harvasanaisuus, harva- l. vähäpuheisuus; — **-ordigt**, adv. harvoilla l. muutamilla sanoilla, harvapuheisesti; — **-talig**, a. vähä- l. harvalukuinen; — **-vitsk**, a.

tyhmä, typerä, tomppeli, vähämielinen; — **-vitska**, f. tyhmyys, typeryys; i f—o, tyhjään, ilman aikojaan, suotta.

Få, v. a. saada; f. skägg, parroitua; f. skinn, nahoitua; f. hår, karvoitua; stå att f., olla saatavana l. saatavissa; f. fast, saada kiinni, saavuttaa; f. sig, hankkia, saada; (*förvä*) saada, taivuttaa, saattaa; f. tillstånd, i gång, saada l. saattaa aikaan l. toimeen; f. i, tavata, (-paan), tarttua (jhnkin); (*böra*) saada, (jnkun) pitää l. täytyy.

Fåfång, a. (*onyttig, fruklös*) turha, turhamainen, mitätön, joutava; (*Årdåfull*) turhamielinen, turhapäinen, turhallinen; (*overksam*) joutilas (-aan), joutava, työtön (-ttömän).

Fåfånga, f. turhuus, turhamaisuus, mitättömyys, joutavuus; turhamielisyys; joutilaisuus.

Fåfånglig, a. turha, turhallinen, mitätön, joutava.

Fåfånglighet, f. turhuus, turhallisuus, mitättömyys.

Fåfångt, adv. turhaan, turhasti.

Fågel, se Fogel.

Fåla, v. n. varsoa, varsoita (-tsen).

Fåle, m. varsa; (*öfverårig*) sälkö.

Fäll, m. helma, helmus; (*kant på tyg*) päärmä, lieve (-peen), palle (-teen); (*i väf*) hulpio.

Fälla, v. a. päärmää, päärmätä (-ään), liestää, palttaa.

Fälla, v. a. (*bosk.*) tarhoita (-tsen), tarhoittaa, panna tarhaan.

Fälla, f. tarha, kuja.

Fällbank, m. kaappisänky, volpenkki.

Fällning, f. päärmääminen, päärmä, paltistus.

Fällning, f. (*boskaps*) tarhaan paneminen, tarhoitus.

Fålung, m. varsanen.

Fåne, m. hullu, hassu, houru, mielipnoli (-en), hupelo, hupau.

Fång, n. saanto, saanti, saalis (-iin), erä; pyytö, otto; ett f. hö, silyys l. syli l. syllinen helmiä, parmaus heiniä; — **-dike**, m. veto-, viemäriöja, pyydösoja; — **-träd**, n. pyydöspuu.

Fånga, v. a. pyytää, metsästää; (*fisk*) kalastaa; (*fogel*) linnustaa; (*få fatt på, i*) saada, saavuttaa, tavoittaa, käsitteä; (*gripa*) ottaa kiinni; (*taga till fånga*) ottaa vangiksi.

Fånge, m. vanki.

Fången, a. (*af fånga*) vangittu; gifva

sig f., antautua vangiksi l. kiinni; (*af få*) saatu, hankittu.

Fångenskap, f. vankeus, vankius.

Fångesman, m. saantomies, antomies.

Fångförare, m. vanginkuljettaja; — **hus**, n. vankihuone; — **knekt**, m. vankinihti, vanginvahti; — **lista**, f. vankilnnetelo; — **skjuts**, m. vankikytyt; — **traktamente**, n. vanginmuona; — **transport**, m. vanginkuljetus; — **vaktare**, m. vanginvartija; — **vård**, m. vanginhoito.

Fångjern, n. (*jåg.*) pyydysraudat; — **redskap**, n. pyydys; — **snara**, f. (*lasso*) suopunkti, lämsi.

Fångst, m. (*fångande*) pyynti (-nnin), pyytö; (*det fångande*) saalis (-iin), saanto, erä, pyynnös.

Fånig, a. hullu, hupsu, houru, mieli-
puoli (-en), hupelo.

Fånighet, f. hulluus, hupsuus, houruus, mieli-
puolisuus.

Får, n. lammas (-ppaan); — **afvel**, m. lammashoito, lampaanhoito l. -pito; — **akläder**, m. pl. lammasten vaatteet; — **aktig**, a. tyhmä kuin lammas, pösimäinen; — **aktighet**, f. lampahuus, lampaantyhmyys; — **bog**, m. lampaanlapa, lampaankäpälä; — **fälla**, f. lammastarha; — **herde**, m. lammaspaimen (-nen), lampuri; — **hjord**, m. lammaskarja, lammaslauma; — **hufvud**, n. pääsin-, lampaanpää; — **hus**, n. lammashuone, lammashuone; — **kropp**, m. lammashuone, kere (-een); — **kött**, n. lampaanliha; — **lik**, a. lampaannäköinen; — **sax**, f. keritsimet (*pl.*); — **skinn**, n. lammasnahka; — **skinnspele**, m. lammasnahkainen turkki; — **skötsel**, f. lampaanhoito; — **stek**, m. lampaanpaisti, lammaspaisti; — **styg**, n. lampaankillinen; — **ull**, m. lampaanvilla.

Fåra, f. (*i åker*) vako, (*fig.*) vana; (*på omigte*) rypyy, vana.

Fåra, v. a. (*åker*) vakoa, vaoittaa, vakoilla; (*skåra skåror*) uurtas; (*fig.*) vanata (-aan); (*pannan*) rypistää; f—**as**, vakoutua, rypistyä.

Fårad, a. vakoinen, vanainen; (*om pannas*) rypyyinen, rypistynyt; (*bot.*) uurrettu, uurtainen.

Få n. eläin (-men), raavas (-aan); (*fig.*) sika; (*lagt.*) tavara; — **aktig**, a. sikamainen, sikainen, koiramainen; — **aktighet**, f. sikamaisuus, sikaisuus, koiraus; — **aktigt**, adv. sikamaisesti,

sikaisesti, törkeästi; — **bod**, n. karjanmaja; — **drift**, m. karja, karjalauma; — **fluga**, f. paarma; — **fot**, m. rappio; ligga l. vara på f. olla rappiolla l. rappiossa, olla karjan jaloissa; — **gård**, m. karjapiha, karjatarha; — **herde**, m. karjanpaimen; — **hund**, m. (*fig.*) koira, sika, roisto, ruoja; — **hus**, n. navetta, ometta, läävä; — **kreatur**, n. elukka, raavas (-aan); — **tjuf**, m. karjanvaras, lehmänvaras (-kaan); — **tjufnad**, m. karjan- l. lehmänvarkaus; — **våg**, m. karjanpolku, karjatie.

Fäder, m. pl. esi-isät, isät.

Fäderna, a. isänpuolinen, isän; sub t. n. (*fädernaarf*) isänperintö; (*fäderna-sida*) isänpuoli (-en), isänkanta; bräs på f., olla isänsä l. isänsä; — **frände**, m. isänpuolinen sukulainen, sukulainen isän puolelta; — **hus**, n. isäntalo, kototalo; — **jord**, f. isänmaa; — **sland**, n. isänmaa; — **språk**, n. isänkieli.

Fägn, v. a. ilahuttaa, iloittaa, ihastuttaa, hyvittää; f. sig, v. r., f—**as**, v. d. iloita (-tsen), ilahtua, ihastua, ilahtella l. ihaila; f. sig öfver l. å t ngt, ihastua jhnkin, ihaila jkin.

Fägnad, f. ilo, mielihyvä, ihastus.

Fägnasam, a. ilahuttava, ihastuttava.

Fägring, f. ihanuus, ihanaisuus, kauneus.

Fakta, v. n. (*strida*) tapella, otella, taistella, kamppailla; (*med florett o. s. v.*) miekkaila; (*fig.*) teiskua, meiskata, telmää.

Fäktare, m. miekkailija, taistelija.

Fäktbana, f. miekkailupaikka, taistelupaikka; — **konst**, f. miekkailutaito; — **mästare**, m. miekkailuksen opettaja; — **sal**, m. miekkailussali; — **skola**, f. miekkailuskoulu, miekkailuksen opetus; — **öfning**, f. miekkailu-harjoitus.

Fälas, v. d. telmätä (-ään).

Fäll, m. vällyt (*pl.*), nahkanen, kaattu; (*på gräs*) kelmu.

Fälla, f. lonkku, sadin, loukas, lanta, rita; (*fig.*) paula, sadin.

Fälla, v. a. (*låta falla*) pudottaa, langettaa; f. tårar, vuodattaa kyynelitä; (*låta nedglida*) laskea alas; f. hår, fjädrar, horn, luoda hiuksensa l. karvansa, höyhenensä, sarsensa; (*gåra lågre*) laskea, alentaa; (*omkull*) kaataa; (*döda*) tappaa, kaataa; f. priset, alentaa l. helpoittaa

hinta; f. modet, käydä l. tulla alakuloiseksi, nulottua; f. sina anspråk, vähentää l. helpoittaa vaatimuksensa; (*döma*) tuomita, tuomita syyppäiksi, langettaa; f. dom, utslag, antaa l. tehdä tuomio l. päätös; f. ett ord, yttrande, sanoa, lausua, virkkaa; f. ett omdöme, lausua ajatuksensa jstkin, arvostella jtkin; f. förböner för ngn, rukoulla jkun edestä; f. i sär, kyntää hajalle; (*kem.*) vajottaa, erouttaa, sakauttaa; v. n. (*jdg.*) laskea; (*sjöt.*) laskea tuulen mukaan.

Fällbom, m. laskupuun, laskusalku; — **bord**, n. laskupöytä, saranapöytä; — **brygga**, f. nostosilta, vipusilta; — **bräde**, n. laskulauta; — **fönster**, n. lasku-ikkuna l. -akkuna; — **galler**, n. nostoristikko, nostohäkki, juoksuhäkki; — **knif**, m. niskapäätä l. kääntöpää veitsi, linkkuveitsi; — **lucka**, f. laskuovi, nosto-ovi, luukku; — **skifva**, f. laskupuolisko; — **stol**, m. sarana-tuoli, laskutuoli.

Fälle, n. murto, murros, kaski (-en).

Fällning, f. pudotus, langetus, lasku; kaato, tappo; alennus, huojennus, huostus; (*kem.*) vajotus, sakautus, sako, erouma; — **smedel**, n. (*kem.*) vajotin (-ttimen), sakauttamis-aine.

Fält, n. keto, kenttä, tanner (-nteren), lakeus; vainio, pelto, maa-ala; (*vetensk. o. dyl.*) ala; (*på taf. vapen o. d.*) pohja; (*slagf.*) kenttä, tanner, sotakenttä l. -tanner; (*krig*) sota, kenttä; — **artilleri**, n. kenttätykistö; — **flaska**, f. kenttälleili; — **fot**, m. *se Krigsfot*; — **förskansning**, f. kenttävarustus; — **herre**, m. sotapäällikkö, sotajoukon-päämies l. -johtaja; — **jägare**, m. sotajääkäri; — **kamrer**, m., sotakamreeri; — **kanon**, m. kenttä l. muuttotykki; — **kansli**, n. sotakanalia; — **kassa**, f. sotarahasto; — **kassör**, m. sotarahaston-hohtaja; — **kittel**, m. kenttälleili l. -kattila; — **lefnad**, m. sotaelämä; — **lemmel**, m. peltohiiri; — **läger**, n. sota- l. kenttälleiri; — **läkare**, m. sotalääkäri; — **magasin**, n. sotamakasini, sotavarasto; — **manöver**, m. sota- l. kenttäharjoitus; — **marsch**, m. sotamarssi; — **post**, m. kenttävahti; — **predikan**, f. sotasaarna; — **predikant**, — **prest**, m. sotapappi; — **prost**, m. sotaprovasti; — **rop**, n. (*lösen*) huuto- l.

tunnussana (sodassa); — **sjuka**, f. sotatauti, sotarutto; — **skär**, m. haavuri, välskäari; — **slag**, n. sotatappelu; — **spat**, m. (*mineral*) maasälpä, paktkivi; — **styecke**, n. *se Fältkanon*; — **tjenst**, f. sota- l. kenttäpalvelus; — **tyg**, n. tykistö; — **tygmästare**, m. tykistöpäällikkö; — **tåg**, n. sotaretki, sota; — **vakt**, f. kenttä- l. etuvartijat, etuvahti; — **verk**, n. kenttävarustus; — **väbel**, m. vältväpeli, väpeli.

Fänad, m. karja, eläimet, raavaat.

Fänge, n. pyytö, pyynti.

Fängelse, n. vankeus, vankihuone, tyrmä; (*fångenskap*) vankeus; inspektör för f—erna, vankeuksien tarkastaja; — **cell**, m. vankeuskoppi; — **straff**, n. vankeusrangaistus.

Fänghål, n. sankkireikä; — **krut**, n. sankkiruuti; — **panna**, f. sankki, vänpannu.

Fängseljern, n. vanginraudat.

Fängsla, v. a. (*binda*) sitoa, panna köysiin; (*fjottra*) kahleittaa, kahlehtia, panna kahleihin, (*hålla*) vangita (-tsen), panna vankuteen; (*fig.*) kiinnittää, viehättää, miellyttää (jkuuta).

Fängslande, n. sitominen, kahlehtiminen, vangitseminen, kiinnittäminen; — a. viehättäväinen, miellyttäväinen.

Fängslig, a. vangittu.

Fänrik, m. vänrikki.

Fänta, f. tyttö-tyynkö l. -lellu.

Fänting, m. raunikki.

Färd, f. kulku, matka, retki (-en); fara sina f—e, mennä matkaansa l. tiehensä; gifva sig i f. med ngn, ruveta (-pean) jkun pariin l. seuraan; gifva sig i f. med ngt, ruveta l. ryhtyä jhnkin; vara i f. med ngt, asaroita (-tsen) l. toimittaa jtkin; hvad är på f—e? mikä on hätänä l. asi-ana? det är ingen nöd på f—e, ei ole hätää ollenkaan; — **sup**, m. lähtö- l. piiskaryppy.

Färdas, v. d. kulkea, matkata (-aan); lähteä, mennä; f. hit och dit, kuljeksia, kuljeskella.

Färdig, a. (*beredd*) valmis (-iin), altia (-tiin); göra sig f., valmistautua (jhnkin); (*fullbordad*) valmis, päätetty; blifva f., valmistua; (*som slutat*) valmis; (*frisk, rask*) terve, riski, kerkeä; (*skicklig*) näppärä, taitava, kätevä, pystyvä (jhnkin).

Färdighet, f. valmeus; terveys, kerkeys;

näppäryys, taitavuus, taito, kätevyys; med f., taitavasti, näppärästi.

Färdigt, adv. kerkeästi, näpeästi, näppärästi, taitavasti.

Färg, m. (*subj.*) väri, karva; (*ansigtets*) väri, iho; (*obj.*: *ämne*) paine, maali, väri; (*fig.*) väri, muoto, laatu; — **beredning**, f. värinteko; — **bildning**, f. (*fys.*) värien synty l. muodostuminen; — **blandning**, f. maalinsekoitus l. yhdistys; väriyhdistys; — **bok**, f. värikirja, värjäyskirja; — **bråde**, n. maalilauta; — **drog**, m. paine, värjäysaine; — **fabrik**, m. maalitehdas (-taan); — **glans**, m. värinloisto; — **gräs**, n. paineruoho; keeltasauramo; — **handel**, m. maali- l. väri-kauppa; — **handlare**, m. maalin- l. värinkauppias (-aan); — **jord**, f. painemulta; — **kittel**, m. painekattila, värjäykattila; — **kullor**, f. keeltakukka, keeltasauramo; — **läda**, f. maalimaatikko; — **lägga**, v. a. värätä (-län), värittää, maalata; — **lös**, a. väritön (-tömän); (*bläk*) kalpea, vaalea; (*fig.*) väritön, yksitoikkoinen, kuivamainen; — **madra**, f. maratti; — **mossa**, f. kivenkarve (-peen) l. -sammal; — **mussla**, f. värinen näkinkenkä; — **prakt**, f. värien koreus l. kauneus, värikomens; — **prof**, n. värinäkyte, paineen- l. maalinnäyte; (*pröfvande af f.*) paineen- l. maalinkoetus; — **qvartn**, f. maalimylly, maalinjauhin (-men); — **rifning**, f. maalin jauhaminen l. hierominen; — **rot**, f. painejuuri, maalijuuri; — **skiftande**, a. eri värillä läikkövä l. vivahtava, välähteleväinen; — **skiftning**, f. värin läikköminen l. välähteleminen; — **soppa**, f. painevesi (-den); — **spekter**, n. värikuvio; — **stoff**, n. paine, väriaine; — **stryka**, v. a. maalata; — **ton**, m. värin eritunttu, värintuntu; — **tryck**, n. väripaino; värillä painaminen; — **trä**, n. väripuu; — **växt**, m. väri- l. painekasvi; — **ämne**, n. paine, väriaine, värjäys- l. paino-aine.

Färga, v. a. (*tyg, ull o. d.*) värjätä (-ään), painaa; (*måla*) maalata (-aan); (*om ämne*: *gifva färg*) f. röd, tehdä punaiseksi o. s. v.; f. ifrån sig, jätkin lähtee väri; (*fig.*) blygseln f—de kinderna, posket punastuivat häpeästä.

Färgad, a. värillinen, värinen, (*brokig*) kirjava; (*bot.*) outovärinen.

Färgande, n. painaminen, värjäminen; maalaaminen, punaaminen j. n. e.

Färgare, m. värjäri, painuri.

Färgeri, n. värjäyslaitos; värjäys- l. paineuhuone; (*arbetet*) värjäys, painanta.

Färgig, a. värinen, maalinen.

Färgning, f. värjäys, painanta; (*färg*) väri.

Färja, f. lossi, lautta.

Färja, v. a. lossita, lautata (-ttaan), kuljettaa l. viedä lautalla l. lossilla.

Färjkarl, m. lossimies, lauttamies, lautturi; — **penningar**, m. pl. lautta- l. lossiraha; — **ställe**, n. lossipaikka, lautta- l. lauttauspaikka.

Färjning, f. lossitus, lauttans, lossikuljetus.

Färla, f. patukka, pamppu.

Färre, a. komp. harvemmat, vähemmän; se Fä.

Färs, m. sisus, täyte (-teen).

Färsk, a. (*om kött, fisk, sår*) tuore (-een), veres (-ksen); (*om bröd, smör, spår*) nuori (-en), veres; (*om mjölk*) nuori, rieska; (*om frukt o. d.*) tuore, püreä; (*som nyligen tillkommit*) nykyisin l. äsken saatu, tapahtunut j. n. e.; på f. gerning, verekseltänsä, tuoreeltansa.

Färska, v. a. (*jern*) keittää, melloittaa.

Färska, f. rantameltouma.

Färskhet, f. vereksyys, tuoreus; nuoruus, püreys.

Färskjern, n. meltorauta, keittorauta.

Färskhärd, m. keitto- l. melto-ahjo.

Färskning, f. raudan keittäminen l. meltoittaminen.

Fäselled, m. kavieräsen, vuohinen.

Fästa, v. a. kiinnittää, panna kiinni, tartuttaa, istuttaa kiinni (jhnkin); f. med spik, naulata kiinni; (*hopfästa*) yhdistää, sitoa l. kiinnittää yhteen; (*fig.*) sitoa, yhdistää; f. i minnet, panna muistiin l. muistoon; f. ögonen på, luoda silmänsä (jkin päälle l. jhnkin); f. sin uppmärksamhet på, luoda huomionsa, tarkistaa jhnkin, tarkata l. tarkastaa jtkin; f. afseende på, vid, ottaa l. panna huomionsa, huolia (jstkin), pitää lukua (jstkin); (*beräkfta*) vahvistaa; f. med ed, vahvistaa valalla; (*städja*) pestata (-aan); (*brolofva*) kihlata (-aan); — v. n. tarttua, käydä kiinni (jhnkin), kiintyä; (*i hop*) yhtyä; (*fig.*) kiintyä (jhnkin); (*förbinda sig*) sitoutua (jhnkin).

Fästande, n. kiinnittäminen, kiinnitys, o. s. v.
Fästband, n. harjahirsi (-rren); — **-slida**, f. (bo.t) pohjustappi.
Fäste, n. kanta, pohja, sija; (*på värja*) kahva, ripa; (*himlaf.*) taivaankansi (-nen), -laki (-en), ilmankansi; (*bibl.*) vahvuus; (*ögats*) tähti; (*i båt*) pesti; (*skans*) linnake, linnoitus, varustus; — **-gåfva**, f. kihlat (*pl.*), kosiolahja; — **-hjonen**, n. pl. morsiuspari, naittilaat; — **-man**, m. ylkä, sulhanen, sulho; — **-penning**, m. pestiraha; — **-qvinna**, f. morsian (-men).
Fästing, m. punkki, puuntäl.
Fästning, f. linna, linnoitus, varustus; — **-sarbete**, n. linnantyö; — **-sartilleri**, n. linnatykistö; — **-sgraf**, f. linnankalvanto; — **-sstraff**, n. linnarangaistus; — **-svall**, m. linnanvalli; **-sverk**, n. linnarakennus, linnoitus, varustuslaitos.
Fästning, f. (*trolofning*) kihlaus; — **-agåfvor**, f. pl. kihlat (*pl.*); — **-aring**, m. kihlasormus.
Fästom; i f., kihloissa ollessa.
Föda, v. a. synnyttää, sikiöitä (-tsen); (*fig.*) synnyttää, siittää; f—s, v. p. syntyä; (*fig.*) syntyä, siitä (siktän); (*nära*) elättää, ravita (-tsen), ruokkia; f. sig, elättää itsensä.
Föda, f. ruoka, ravinto; (*uppehälle*) eläke (-kkeen), elatus.
Födande, a. ravitsevainen, elättäväinen.
Födande, n. synnyttäminen; (*närande*) elättäminen, ravitseminen, ruokkiminen.
Född, part. syntynyt; f. i, syntyisin (jetkin); f. svensk, syntyänsä ruotsalainen.
Födelse, f. syntymä, synty, synnyntä; — **-bygd**, m. syntymäseutu l. -paikka; — **-dag**, m. syntymäpäivä; — **-fest**, m. syntymäjuhla; — **-märke**, n. luomi (-en); — **-stund**, m. syntymähetki; — **-år**, n. syntymävuosi.
Födkraft, m. elättämisvoima; — **-kraft**, m. ravintovoima; — **-krok**, m. elatuskeino; — **-kräk**, n. elätki, elikko; — **-oämne**, n. elatus- l. ravintoaine.
Födse, m. synnytyks, syntyminen, syntymä; — **-slodel**, — **-lem**, m. siitin (-ttimen), siitinkalu; (*qvinna*) synnyttimet (*pl.*) — **-slopiua**, f. synnytystuska; — **-slostund**, f. synnytyshetki l. aika; — **-slovända**, f. — **-värk**, m. synnytyksiväntä (-pujen).
Föga, a. o. adv. vähän, aivan vähän, ei

paljon; (*knappast*) tuskin, ei suinkaan; f. värd, vähäarvoinen; f. fattades, att han drunknade, vähällä oli, ett'ei hän hukkunut, hän oli vähällä hukkua; falla till f., nöyryistyä, nöyrentyä, nöyrytyä.

Fögderi, n. voutikunta.

Föl, n. varsa, varsanen; — **-stinn**, a. tiine (-een), varsantiine; — **-sto**, n. varsatamma.

Föla, v. n. se **Fåla**.

Följa, v. a. (*ledsaga*) seurata (-aan), saattaa; (*fig.*) seurata, olla l. tehdä (muiden) mukaan; (*komma näst efter*) seurata; tulla jnkun jälkeksi l. perästä; (*härflyta*) tulla, lähteä, syntyä, seurata; (*rätta sig efter*) noutaa, noudattaa, seurata; f—as åt, v. d. kulkea l. mennä l. tulla yhdessä l. yhtenä, seurata toisiansa.

Följaktig, a. seuraavainen, saattavainen.

Följaktligen, adv. sitis, niinmuodoin, sentähden.

Följande, n. seuraaminen, saattaminen; noutaminen, noudattaminen; — a. seuraava, seuraavainen.

Följd, f. (*kedja*, *rad*) jatko, jakso, rivi, jono, (*ordning*) järjestyks; (*mängd*) joukko; (*verkan*) seuraus, vaikutus; (*slut*) päätös, loppu; (*stuf.*) johtaus, päätös; i f. af, johdosta, tähden (*med geomet.*) (*eller uttryckes med elativus*); i f. här af, tämän johdosta l. tähden, tästä syystä, tästä; — **-enlig**, — **-riktig**, a. johdon- l. asianmukainen, (*konsequens*) yhtämukainen; — **-enlighet**, — **-riktighet**, f. asian- l. johdonmukaisuus, oikea l. selvä johtaus l. päätös; yhtämukaisuus; — **-enligt**, — **-riktigt**, adv. johtauksen l. asian mukaan, asianmukaisesti, yhtämukaisesti.

Följe, n. seurue, saattajat (*pl.*), saattokunta, (*pack*) joukko, leisio.

Följeslagare, m. — **-inna**, f. seuraaja, saattaja, seuralainen, toveri, toveritaa.

Följetong, m. följetongi, kaunokirjallinen osa (sanomalehdessä).

Fölning, f. varsominen, varsoitus.

Fönster, n. ikkuna, akkuna; — **-bräde**, n. ikkunalauta; — **-båge**, m. ikkunankehä; — **-fördjupning**, f. ikkunankoukko; — **-galler**, n. ikkunaristikko; — **-glas**, n. ikkunalaasi; (*ruta*) ruutu; — **-glugg**, m. akkunus, ikkunareikä; — **-hake**, m. ikkunanhaka; — **-karm**, m. ikkunankarmi l. puite (-tteen); — **-list**, m. ikkunanhulpio l.

reunus; — **luoka**, f. ikkunanluokku; — **luft**, m. ikkunanreikä, akkuna; — **post**, m. ikkunanpieli; — **ram**, m. ikkunanpuite l. -raami; — **ruta**, f. ikkunanruntu; — **smyg**, m. ikkunanloukko; — **vägg**, f. ikkunaselä.

För, a. voipa, voimissaan, kykenevä.

För, prep. (*rum framför, inför*) edessä, edestä, eteen, edellä, edeltä, edelle (*med genet.*); f. allas ögon, kalkkien nähden l. silmissä; f. fötterna, jalkain juuressa l. edessä; f. sex vecor sedan, kuusi viikkoa sitten l. takaperin; f. ngn tid sedan, joku aika sitte l. takaperin, tuonnoin; f. d. länsman, entinen nimismies; f. hela året, koko vuodelta l. vuodeksi; f. länge, kauvaksi aikaa; f. närvarande, nykyään, nykyänsä, parastaikaa; nu f. tiden, nykyaikana, tätä nykyä; (*anledning*) tähden (*med genet.*), varten, vasten (*partitiv*), vuoksi (*gen.*), *äfven med elativus* (-sta, -stä); *vid negation stundom med ablativus* (-lta, -ltä); t. ex. man ser icke f. dimma, ei näe sumulta; f. ro skull, suotta, suotta vaan, ilman vaan, ilman aikojani, -si, -nea, lystin vuoksi; (*i stället för*) sijassa, sijaan (*med genet.*); (*till förmön för*) t. ex. tala f. ngn, puhua jkun puolesta; kämpa f. sitt land, taistella maansa edestä l. puolesta; (*betänning*) t. ex. köpa f. penningar, tre mark, ostaa rahalla, kolmella markalla; jag gaf f. det priset, annoin siihen hintaan l. siitä hinnasta; lemnade f. åtta mark, jätti kahdeksaan markkaan; sålde f. fem mark, möi viiteen markkaan l. viidestä markasta; köpte, sålde (*se mycket som fäs*) f. sex penni, osti l. myi kuuden pennin edestä; f. all del, kaikella muotoa, kaikin kokonain; f. min del, puolestani; kärlek f. ngn, rakkaus jkuta kohtaan; *kan äfven återges med objektkasus (part.)*; t. ex. vara rädd f. ngn, peljätä jkuta; hyss aktning f. ngn, kunnioittaa jkuta; (*med genet.*) förmyn-dare f. barnet, lapsen holhoja; *med ablat* (-lta, -ltä) t. ex. f. mig får du vara i fred, minulta saat olla rauhassa; åt upp allt f. gossen, söi kaikki pojalta; skydda f. fienden, varjella viholliselta; *ofta med allat*. (-De) t. ex. f. mig är det lika, minulle l. minusta se on yhtä kaikki;

nyttig f. ngn, hyödyllinen jkulle; finna f. godt, nähdiä hyväksi; hafva ngt f. sig, tehdä l. toimittaa l. as-karoita jtkin; hvad f. slag? mitä? hvad f. en? mikä, minkälainen; mim-molnen; f. det första, andra, ensimmäiseksi, toiseksi; ord f. ord, sa-nasta sanaan, sana sanalta; fot f. fot, jalka jalalta; man f. man, mies mie-heltä; f. att, konj. että, jotta; *åter-ges vanligen med nominalmodi af verb.* t. ex. man hemtade mat för att äta, tuotiin ruokaa syödä; tog bo-ken f. att läsa den, otti kirjan lu-keakseen; gå f. att se, mennä kat-somaan; penningar gåfvos f. att utdelas, rahoja annettiin jaettavaksi; f. att icke, ett'en ett'et o. s. v.; f. det att, sentähden l. sen vuoksi kuin l. että, siitä syytetä että.

För, m. keula, kokka; f. om, keulan edessä; f. ut, kokan puolella l. puo-lessa; f. ifrån, keulasta päin.

För, adv. (*allför*) liian, lopen, aivan, järin, kovin, ylen; f. mycket, liian, liiaksi, liikaa.

Föra, v. a. viedä, kuljettaa, saattaa; (*bära*) kantaa; (*anföra*) johtaa, johdat-taa; (*handtera*) käyttää, käsittää, pi-tää, pidellä (-telen); f. ordet, olla puheenjohtajana; f. talan, käyttää puhevaltaa, valvoa asioita; f. eu ngt till sinnes, mnistuttaa jkulle jtkin; f. klagan öfver ngt, valittaa jtkin; f. krig, käydä sotaa; f. räkning, laskea l. pitää lukua (jtkin); f. oljud, pitää melua l. elämää; f. an, johdat-taa, olla esimiehenä l. johtajana l. päämiehenä; f. sig. v. r. käyttää it-seänsä.

Föräfskeda, v. a. antaa ero, eroittaa, vapauttaa, päästää, luovuttaa (virasta); f—d, eron saanut, virasta eroitettu.

Förakt, n. ylenkatse (-een), halveksi-minen, hylkiminen.

Förakta, v. a. ylenkatsoa, halveksia, vä-heksii, hylkiä.

Föraktare, m. ylenkatsoja, väheksijä, hylkijä.

Föraktfull, a. ylenkatsova, ylenkatsee-linen, halveksiva, hylkiä.

Föraktlig, a. ylenkatsottava, halveksit-tava, hylky.

Föraktlighet, f. ylenkatsovaisuus; (*pas-sivt*) ylenkatseen-alaisuus, ylenkatsot-tavaisuus.

Förakligt, adv. ylenkatseella, ylenkatsoen, halveksien.

Förande, n. vieminen, kuljettaminen, saattaminen; kannattaminen; johtaminen; käyttäminen, pitelemine.

Förändliga, a. hengellisestä, tehdä hengelliseksi.

Förankra, v. a. panna ankkuriin; — v. n. käydä ankkuriin.

Föränleda, v. a. saattaa aikaan l. toimeen, matkaansaattaa, vaikuttaa, olla syynä (jhnkin).

Föränledande, n. aikaan l. toimeen l. matkaan saattaminen, vaikuttaminen.

Föränläta, v. a. saattaa, antaa syytä l. aihetta; jag finner mig föränläten, näen itselläni olevan syytä.

Föränstalta, v. a. laittaa, saattaa l. panna toimeen, toimittaa, hankkia.

Föränstaltande, n. laittaminen, toimitaminen, toimihanke, toimeen saattaminen l. paneminen; på hans f., hänen toimestansa.

Föränstaltare, m. laittaja, toimittaja.

Föränstaltning, f. laitos, toimitus.

Förarböta, v. a. tehdä kaluksi, valmistaa; f. ull till kläde, tehdä l. valmistaa villoja veraksi; f. sig, v. r. väsyttää l. turmella l. pilata itsensä työn teolla.

Förarbete, n. alkutyö, esityö, hanke.

Förarbetning, f. kaluksi-tekeminen, valmistus.

Förare, m. viejä, kuljettaja, saattaja; käyttäjä; johtaja, päämies, päällikkö.

Förarga, v. a. vihauttaa, suuttuttaa, närkästyttää, harmittaa; (*bibl.*) pahentaa; f. sig, v. r. o. f—aa, v. d. vihauttaa, suuttua, närkästyä, äkäytää (-kyn), harmistaa (jstkin); vara f—d, olla vihoissansa l. äissänään l. suuttukisissaan.

Förargelse, f. vihaustus, suuttumus, närkästys; (*förtret*) kiusa, harmi; (*skandal*) häiritys, pahennus.

Förarglig, a. harmittava, suuttuttava, vihauttava, närkästyttävä.

Förargligt, adv. harmittavasti, vihauttavasti, suuttuttavasti.

Förarm, m. kynnärävarsi (-rren), kynnävarsi.

Förbaka, v. a. käyttää leipomiseen, leipomalla kuluttaa.

Förband, n. sidos (-ksen), side (-teen), kääre (-een), tukko.

Förbanna, v. a. kirotta (-oan), sadatella (-ttelen), noitua; f. sig, v. r. kirotta.

Förbannad, a. kirottu, noiduttu, kironalainen; saatanan, saakelin, helvetin.

Förbannande, n. kiroaminen, noituminen, sadatteleminen.

Förbannadt, adv. saakelin, helkkarin, saakelin l. helkkarin lajilla l. tavalla.

Förbannelse, f. kirous, kiro, sadatus.

Förbarma sig, v. r. (*öfver*) armahtaa l. surkuttella (-ttelen) l. sääliä (jkuta); Gud f—e sig, Jumala armahtakoon l. nähköön!

Förbarmande, n. — -melse, f. armahdaminen, armahtavaisuus, surkuttelemine, surkutus, säälimine, sääli, armelijaisuus; utan f., armahtamatta, surkuttelematta, säälimättä.

Förbarmande, a. armelijas, armahtavainen.

Förbarmare, m. armahtaja.

Förbaskad, a. kirottu, saakelin, helkkarin, pahuksen.

Förbehäll, n. välipuhe (-een), ehto; med f. att, sillä ehdolla l. välipuheella että.

Förbehålla, v. a. ehdottaa, vaatia; (*bestära*) suoda, sallia; f. sig, varata itsellensä, ehdottaa l. vaatia l. pidättää itsellensä; (*fördra*) vaatia, anoa.

Förbehållande, n. ehdoittaminen; vaattiminen.

Förbehållsam, a. lukava, varova, varovainen, vaitiainen, salainen.

Förbehållsamhet, f. lukavuus, varovaisuus, vaitaisuus, salaisuus.

Förbehållsamt, adv. varovasti, varuisasti.

Förbemäld, a. ennen- l. edellämäinnittu l. -sanottu.

Förbena sig, v. r. luuttua, luuttua.

Förbereda, v. a. valmistella, valmistaa l. laittaa edeltäkeisin, alusta hankkia, alustaa; f. sig, valmistautua, edeltäpäin l. ennakoita valmistautua.

Förberedande, n. valmistelu, alustus.

Förberedande, a. valmistavainen, alustava.

Förberedelse, f. esivalmistus, hanke (-kheen), valmistelu, alkutoimi (-en).

Förberörd, a. se Förbemäld.

Förbi, prep. sivuitse, ohitse (*med genet.*), paitsi; f. gården, talon sivuitse l. ohitse; — adv.; tiden är f., aika on mennyt l. ohitse.

Förbida, v, n. odottaa, vartoa.

Förbida, f. — -ande, n. odotus, odottaminen o. s. v.; under f. på, odottaessa, vartoessa.

Förbifärande, n. sivuitse- l. ohitsekul-

keminen l. -matkaaminen; — m. si-
vuitse- l. ohitsekuljija; — part. si-
vuitse- l. ohitsekulkeva.

Förbifart, m. sivuitse- l. ohitsekulku l.
-meno, sivuutus; i f—en, sivuitse l.
ohitse kulkeissa l. mennessä.

Förbigå, v. a. mennä l. kulkea (jkun)
sivuitse l. ohitse, sivuuttaa, sivuta
(-uan); (*fig.*) mennä ohitae, jättää sil-
lensä, sivuuttaa.

Förbigående, n. sivuitsemeno l. -kulku,
sivuutus; i f., sivumennen, sivuutta-
malla.

Förbinda, v. a. (*sär*) kääriä, sitoa, ka-
paloita (-tsen); (*förena*) yhdistää, liit-
tää, panna yhteen, solmeta (-ean);
(*förpligtiga*) velvoittuttaa, sitouttaa,
velvoittaa; f. sig, v. r. (*förena sig*)
yhtyä, yhdistyä, ruveta (-pean) l. käy-
dä yhteen l. liittoon; (*förpligta sig*)
sitoutua (jhnkin), velvoittautaa (jhnkin),
luvata (-paan).

Förbindelse, f. (*förening*) yhdistys;
(*samb.*) yhteys; (*relation*) kekuus,
yhteys; (*förpligtelse*) sitoumus, vel-
voitus, lupaus; (*tacksamhetskuld*) kiit-
ollisuudenvelka.

Förbindlig, a. kohtelijas (-aan), suostut-
tava.

Förbindlighet, f. kohtelijaisuus, suos-
tuttavaisuus.

Förbindligt, adv. kohtelijaaasti, suostut-
tavaisesti.

Förbindning, f. kääriminen, sitominen;
yhdistys, liitos; (*förband*) kääre (-een),
side (-teen).

Förbisea, f. se **Förbifart**.

Förbise, v. a. olla l. jättää huomaamat-
ta l. havaitsematta, ei huomata, un-
hottaa.

Förbiseende, n. huomaamatta oleminen
l. jättäminen; af f., huomamattomuus-
desta.

Förbistra, v. a. sekoittaa, hämmentää,
häiritä (-tsen).

Förbistring, f. sekoitus, hämmennys,
hämmeikki, häiriö.

Förbittra, v. a. katkeroitaa, karvastaa,
tehdä katkeraksi l. karvaaksi, haikent-
taa, vihauttaa, saattaa vihaan; f—s,
katkeroitua, karvastua, vihaata.

Förbittring, f. katkeruus, karvaus, mie-
likarvaus, viha; i sin f., vihoissansa
l. vihan vimmassa.

Förbjuda, v. a. kieltää, evätä (-pään);
f. att göra ngt, kieltää jtkin teke-
mistä; Gud f—e, Jumala varjelkoon.

Förblanda, v. a. sekoittaa l. hämmentää
toisiinsa l. keskenänsä, sekoittaa, häm-
mentää; f. sig, sekautua, sekoittua,
hämmentyä.

Förblandning, f. keskenään l. toisiinsa
sekoittaminen, sekoitus, hämmennys,
hämmeikki.

Förblekna, v. n. vaalistua, vaaleta (-e-
nen), kalveta (-penen), kalvettua.

Förblifva, v. n. olla, olla edellensä, jää-
dä, pysyä; han f—er sådan han
är, jää semmoiseksi. pysyy semmoi-
senaan; f. hemma, jäädä kotia, py-
syä kotona.

Förblinda, v. a. pimittää, soasta (-ka-
sen), sokeuttaa; (*fig.*) soentaa, sokeut-
taa; f—s, pimentyä; soeta (-kenen),
soentua.

Förblindelse, f. pimitys o. s. v.; (*till-
stånd*) sokeus, pimennys.

Förblommara, v. a. kuvitella (-ttelen),
kannistella, kullata (-ltaan).

Förblommerad, a. kuviteltu, kaunistel-
tu, kullattu.

Förblommeradt, adv. kuvissa, kuvauk-
sissa, kuvitellen, kaunistellen.

Förblommring, f. kaunistus, kuvitus
o. s. v.

Förbluffa, v. a. hämmästyttää, ällistyttää.

Förbluffad, part. hämmästyntyn, häm-
mästyksissä (oleva); blifva f., häm-
mästyä, ällistyä, tulla hämmästyksin
l. hämille.

Förblända, v. a. huikaista, häikäletä
(-sen), soasta, pimittää; (*fig.*) huikaista,
vimmata (-aan).

Förblöda, v. n. juosta veri kulviin, me-
nettää l. vuodattaa kalkki verensä.

Förblödnig, f. veren kulviinjuoksu.

Förborga, v. a. kätkeä, salata (-aan),
peittää, piilottaa.

Förborgad, a. salainen, sala-; vara f.,
olla salassa l. peitossa.

Förbreda, v. a. levittää.

Förbrinna, v. n. palaa.

Förbruk, n. eturuokko.

Förbruka, v. a. käyttää, menettää, naut-
tia, kuluttaa.

Förbrukare, m. kuluttaja, käyttäjä, o.
s. v.

Förbrukning, f. kulutus, nautinto.

Förbrylla, v. a. sekoittaa, hämmästy-
ttää, ällistyttää, saattaa hämille; f—s,
pass. sekautua, hämmästyä, tulla hä-
mille.

Förbryllning, f. hämmästyys, hämmen-
nys o. s. v.

Förbryta, v. a. rikkoa, loukata (-kkaan); (*förverka*) menettää; f. sig, v. r. rikkoa.

Förbrytaro, m. rikkoja, rikoksentekijä, pahantekijä.

Förbrytelse, f. rikostyo, rikos, rikkomus, paha teko.

Förbränna, v. a. polttaa.

Förbrännelig, a. palavainen.

Förbränning, f. (*akt.*) polttaminen, poltto; (*pass.*) palaminen, palo.

Förbrödra, v. a. veljestyttää; f. sig, v. r. veljestyä.

Förbrödring, f. veljestyminen, liiton-teko, veljestys.

Förbud, n. (*accent på ö*) sana, ilmoitus; (*person*) ilmoittaja, sanansaattaja.

Förbud, n. (*accent på u*) kielto, epäys.

Förbund, n. liitto, liittokunta.

Förbunden, a. yhdistetty, liitetty, liitto-; (*förpligtad*) velvollinen, velvoitettu, velkapää; (*af tacksamhet*) kiitollisuuden velaassa (oleva); subst. de f — e, liittolaiset (*pl.*)

Förbundsbroder, m. liittolainen, liittokunnapani l. -veli; — *fest*, m. liittujuhla; — *fästning*, f. liittovallan linna; — *församling*, f. liittovallan-kokous, liiton l. liittokunnan valtakokous l. eduskunta; — *regering*, f. liittovallan-hallitus; — *stat*, m. liittovalta, yhdyvalta.

Förbygga, v. a. rakentaa eteen; (*skepp*) korjata (-aan), uudistaa, parantaa; f. sig, v. r. hävittää itsensä rakentamalla.

Förbyggnad, m. eturakennus, korjaus, parannus.

Förbyta, v. a. vaihtaa, vaihtettaa, muuttaa; f — s, vaihtua, vaihettua, muuttua.

Förbytande, n. — *tning*, f. vaihtaminen, vaihtaminen, vaihto, vaihtetus, muutos.

Förbätterlig, a. mahdollinen parantaa, parantuvainen.

Förbättra, v. a. parantaa, parannella, korjata (-aan); f. sig, v. r. parantaa itsensä, parata (-nen).

Förbättrare, m. parantaja, parantelija.

Förbättring, f. parannus; — *smedel*, n. parannuskeino l. -aine.

Förbön, m. esirukous, rukous (jkun) edestä l. puolesta; på hans f., hänen rukouksestansa l. pyynnöstänsä.

Fördans, m. alkutanssi.

Fördans sig, v. r. turmella itsensä tanssilla l. tanssimisella.

Fördatera, v. a. kirjoittaa aikaisempi antopäivä.

Fördel, m. etu, hyöty, voitto, hyvä; (*företräde*) etu; (*i oakiftadt bo*) etuosa.

Fördela, v. a. jakaa, jaottaa, ositella (-ttelen); (*ordna*) järjestyttää, sijoittaa; (*smärta*) helpottaa, huojentaa; f. sig, v. r. jakautua, hajota (-oan).

Fördelaktig, a. edullinen, etuisa, hyödyllinen, hyötyisä, voitollinen; f — t utseende, hyvä l. kaunis l. edullinen muoto.

Fördelaktighet, f. etuisuus, edullisuus, hyödyllisyys, voitollisuus.

Fördelaktigt, adv. edullisesti, etuisasti, hyödyllisesti, hyödyttävästi; yttra sig f. om ngn, puhua hyvästä jkusta.

Fördelände, n. jakaminen o. s. v.

Fördelning, f. jako, jaotus; (*anordning*) järjestys, sijoitus; (*af smärta*) helpotus, huojenus.

Fördens skull, konj. sentähden, siitä syystä, siis, sen vuoksi.

Förderf, n. (*underg.*) perikato, kadotus, tuho, hukka, turmio; (*förderfvadt tillstånd*) turmelus, pahennus, pahuus, rappio, häviö.

Förderfäg, a. turmiollinen, turmelevainen, pahentava, pilaava, hävittävä.

Förderfighet, f. turmiollisuus o. s. v.

Förderfigt, adv. turmiollisesti o. s. v.

Förderfva, v. a. (*förstöra*) hävittää, turmella, hukuttaa; (*skämma bort*) pahentaa, pilata (-aan), turmella, tärvtä; f — s, pasa, turmeltua, pahentua, pilantua, tärvtäytyä.

Förderfvande, n. turmeleminen, hävittäminen o. s. v.

Förderfvare, m. turmeliija, hävittäjä, pahentaja, pilaaja.

Fördevind, m. (*sjöt.*) myötätuuli, purjetuuli.

Fördjupa, v. a. syventää; (*fg.*) vajottaa; f. sig, v. r. syvetä (-nen), syventyä; (*i skog o. s. v.*) joutua l. mennä liian kauvaksi l. etäälle (metseen); (*fg.*) f. sig i skulder, velkautua, vajoutua velkoihin; f. sig i utsväfningar, vajota (-oan) irstaisuuteen; f. sig i läsnig, kiintyä l. sisääntyä kirjoihin l. lukuun; f. sig i tankar, vaihua ajatuksiin.

Fördjupa, a. (*bot.*) onteva.

Fördjupning, f. syvennys o. s. v.; (*djupt ställe*) syväne (-teen), vajoama; (*däld*) notko, notkelma.

Fördold, part. salainen, kätketty, peitetty.

Fördöm, m ennakko- l. etululo, turha usko, valelulo; — **-sifri**, a. ennakkoluoloton (-toman), turhia l. taikoja uskomaton; — **-sifrihet**, f. ennakkoluolottomuus, turhien uskomattomuus; — **-sifritt**, adv. etululoitta, taikoja uskomatta, edeltäkäisin päättämättä; — **-sfull**, a. turha- l. ennakkoluloinen, turhia l. taikoja uskova, tutkimatta l. edeltäkäisin päättävä; — **-fullhet**, f. turha- l. ennakkoluloisuus, taikaisuus; — **-sfullt**, adv. turha- l. taikauskolsesti, ennakkoluloisesti; **döma** f., päättää asia ennakkolta l. tutkimatta.

Fördrag, n. (*öfverenskommelse*) sovinto, liitto, välipuhe; (*tälamod*) kärsivällisyys, kärsimys; (*ansänd*) aika, odotus.

Fördraga, v. n. kärsiä, suvaita (-teen), kestää; (*köld*) tarjeta (-kenen); (*tilläta*) suvaita, sallia, sietää.

Fördragande, n. kärsiminen o. s. v.; kärsimys.

Fördragsam, a. kärsiväinen, kärsivällinen.

Fördragsamhet, f. kärsiväisyys, kärsivällisyys, sietäväisyys.

Fördrifva, v. a. karkottaa, ulosajaa, poistaa, häätää, ajaa pois; f. tiden, huventaa l. kuluttaa aikaa.

Fördrifving, f. karkotus, pois- l. ulosajo, häätö.

Fördrifvande, n. karkottaminen, häätäminen o. s. v.; (*tidens*) huventaminen, kuluttaminen.

Fördrifvare, m. karkottaja o. s. v.

Fördrista sig, v. r. ukaistaa (-llan), hirtvii (-iän), tohtia, rohjeta (-kean l. -kenen).

Fördröja, v. a. viivyyttää, pitkittää; f. sig, v. r. viipyä, viivästyä, myöhästyä.

Fördubbla, v. a. kahdistaa, panna kaksin kerroin, tehdä kahta suuremmaksi.

Fördubbling, f. kahdistus, kaksinkertainen tekeminen.

Fördunkla, v. a. pimittää, pimittää, himmentää, sumentaa, tummentaa; f—s, pass. pimetä (-nen), himmentyä, synketä (-kkenen).

Fördunkling, f. pimennys, pimitys, himmennys.

Fördunsta, v. n. haihtua, höyrytä (-yän), höyrähtää, kuivua.

Fördystra, v. a. tehdä kamalaksi l. kolkoksi, synkistyttää, kolkostuttaa; f—s, tulla kamalaksi l. kolkoksi l. synkeäksi, synkistyä, kolkostua.

Fördäck, n. keula- l. etukansi, keula- puolen täkki l. kansi.

Fördämma, v. a. sulkea, tuketa (-kkean), padota (-toan), salvata (-paan).

Fördämning, f. sulku, toe (-keen), pato, salpaus; (*af ruskor*) vata, toe.

Fördölja, v. a. salata (-laan), kätkeä, peittää, piilottaa (för ngn, jkulta).

Fördöma, v. a. tuomita (-teen), kirotta (-oan); (*förkasta*) hyljätä.

Fördömd, a. tuomittu o. s. v.; tuomion- alainen, kadotuksen alainen, kirottu.

Fördömelse, f. tuomio, hylkäys, kiros; (*tillstånd*) kadotus, tuomionalaisuus; vara i samma f., olla samassa pulassa.

Fördömlig, a. tuomittava, kirottava; hyljättävä.

Fördömlighet, f. tuomittavuus o. s. v.

Fördömligt, adv. hyljättävästi.

Före, n. keli, tila, siivo.

Före, prep. (*em ort*) edessä, edestä, e- teen, edeltä, edelle (*med genet.*); (*om tid*) ennen (*partit*), edellä (*genet.*); adv. edellä, edessä; — **-bild**, m. esikuva, esimerkki; — **-bilda**, v. a. kuvata (-aan), kuvailla, olla esikuvana; ennustaa; — **-bringa**, v. a. tuoda l. saattaa esiin l. edes; (*säga*) ilmoittaa, mainita (-teen); (*visa*) näyttää, osoittaa; — **-brå**, v. a. soimata, syyttää, nuhdella (jkuta jstkin); — **-bråelse**, f. soimaus, nuhde, syytös; — **-bud**, n. ennustus, enteet (enne, -teen); — **-bygga**, v. a. rakentaa eteen; (*fig.*) estää; — **-båda**, v. a. ennustaa, aavistaa; — **-bära**, v. a. vetää l. tuoda esiin, sanoa syyksi, syyttää; — **-bärande**, n. syyksi sanominen o. s. v.; (*det som f—es*) tekosyy, syy; — **-drag**, n. esitelmä, luento; puhe (-een), edespuhunta; — **-draga**, v. a. (*gifva företårde*) pitää parempana, katsoa paremmaksi; (*framstålla, tal o. d.*) esitellä; (*hålla föredrag*) esitellä, edespuhua, puhua, lukea; (*i ombetsverk, inf. rätt*) esitellä, esittää, vetää l. tuoda esiin; — **-dragande**, n. esittäminen o. s. v.; m. esittelijä; a. esittävä; — **-dragnig**, f. esittely, kertomus o. s. v.; — **-dragningslista**, f. esittelyluettelo; — **-dragningsätt**, n. esitystapa; kertomustapa; — **-döme**, n. esikuva, esimerkki; — **-fälla**, v. n. (*ske*) tapahtua, sattua, kohdata (-taan); (*synas*) näkyä l. tuntua l. olla (jkusta l. jnkun mielestä); — **-fallande**, part. sattuva, tapahtuva; — **-finna**, v. a. tavata (-paan), löytää; f—aa, v. n. ta-

vataan (*pass.*), löytyä, olla; — **-gifva**, v. a. sanoa syyksi, syyttää, esittää l. tuoda esiin syytä; uskotella, luulella; (*yttra*) ilmoittaa, sanoa; — **-gif**, **VÖN**, part. teeskennely, uskoteltu, luuletu; ilmoitettu, sanottu; teko-, vale-; — **-gifvande**, n. sanominen, syyttäminen o. s. v.; under f. af l. att ..., syyksi sanoen. syyttäen, syytellen; (*svepskal*) tekosyy, syy; — **-gå**, v. a. käydä (jkun) edellä; f. med godt exempel, antaa l. näyttää hyvää esimerkkiä; v. n. (*hända*) tapahtua; — **-gående**, part. edellinen, edelläkäypä; utan f. an hållan, edeltäkäsien pyytämättä; subst. n. edelläkäyminen; tapahtuminen; — **-gångare**, m. edelläkävijä; — **-gången**, part. edellä käynyt l. tapahtunut; efter f. ransakning, asiaa ensin tutkittua, tutkimuksen tapahduttua l. edellä käytyä; — **-hafva**, v. a. työskennellä (-telen), askaroitaa (-teen), toimittaa, f—s, v. d. olla (jkulla) käsillä l. tekellä, olla esillä l. esissä; — **-hafvande**, n. yritys, askare (-een), toimitus, toimi (-en), työ; aikomus, tunna, hanke (-kkeen); — **-hålla**, v. a. (*förebå*) nuhdella; soimata (-aan) (jkuta (jtkin); (*föreställa*) muistuttaa (jtkin), näyttää; — **-kalla**, v. a. kutsua esiin l. esille; — **-komma**, v. a. ennättää l. kerjätä (-keän) ennen (jkuta), ehdättää; (*hindra*) estää; v. n. (*anträffas*) tavaataan (*pass.*), löytyä, olla, kohdataan, (*inträffa*) tapahtua; (*föredragas*) tulla esiin; — **-kommande**, n. ennen ennättäminen, ehdättäminen o. g. v.; part. *se* **Förefallande**; a. (*tjenstfärdig*, *artig*) palvelevainen, hyvätahtoinen, avullinen, kohtelias (-aan); — **-lägga**, v. a. panna l. asettaa esiin l. esille l. eteen, antaa, näyttää, osoittaa; (*bestämma*, *älägga*) määrätä (-ään); — **-läsa**, v. a. lukea (jkulle), lukea (jnkun) kuulla l. kuultavaksi; (*hålla föreläsning*) lukea, pitää luentoja; — **-läsare**, m. esilukija; — **-läsning**, f. luento; — **-löpa**, v. a. juosta l. kulkea edellä; olla edellä, käydä edellä; (*hända*) tapahtua, sattua; — **-löpande**, part. edellinen, ensin l. edellä oleva l. tapahtuva; — **-löpare**, m. edelläjuoksija; *se* **Föregångare**; — **-mål**, n. esine (-een), kappale; (*fig.*) esine, aine, asia; (*mål*) esine, silmänetu, tarkoitus; han är f. för allas

hän, hän on kaikkein pilkan alainen l. pilkattavana, on kaikkein pilkan esineenä; — **-nämnd**, a. edellä l. yllämainittu, edelläsanoittu, ennennimitetty; — **-safs**, m. aie (-keen), aikomus, aivotus, tarkoitus, käkeys; med f., tahallane; utan f., aikomatta, tahtomatta; — **-se**, v. a. *se* **Förutse**; — **-seende**, n. *se* **Förutseende**; — **-sjung**, v. a. laulaa (jkulle), alottaa laulu; — **-skrift**, f. ohjekirjoitus, kirjoituskaava, mallikirjoitus; (*regel*) ohje, käsky, ohjekäsky, määräys, osotus; — **-skrifva**, v. a. kirjoittaa eteen; (*bestämma*) esittää, määrätä, käkeä; — **-skära**, v. a. leikata (-kkaan) eteen. leikata; — **-skärare**, m. eteenleikkaaja; — **-slå**, v. a. ehdottaa, panna ehdolle l. tarjolle; — **-spejla**, v. a. kuvalla eteen, luulotella, uskotella (jkulle jkin); — **-spegling**, f. luulotelu, uskotelu; — **-spel**, n. *se* **Förspel**; — **-språk**, n. (*företal*) esipuhe, alkulause; (*föword*) (jnkun) edestä puhuminen, puolustuspuhe; — **-språkar**, m. edestäpuhujia, puolustajia; — **-spå**, v. a. ennustaa, aavistaa, sanoa edeltäkäsien; — **-spände**, n. ennustaminen o. s. v., ennustus, aavistus; — **-spänna**, v. a. valjastaa, panna valjain l. aisoihin; — **-stafva**, v. a. sanella (jkulle), edelläsanoa; — **-stå**, v. n. olla (jnkun) edessä, olla tulemassa l. tapahtumassa; v. a. johtaa, hoitaa, olla esimiehenä l. päämiehenä; (*tjenst*) toimittaa, hoitaa; — **-ständ**, part. edellä oleva l. seisova; — **-ständig**, m. johtaja, hoitaja, edesseisija, esimies; — **-ständig**, f. johtajat, naisjohtaja; — **-ständigskap**, n. johtajanvirka l. toimi (-en), johtovirka, johto; — **-ställa**, v. a. (*afbild*) kuvata (-aan), kuvalla, näyttää; (*om bild*) olla, olla olévinansa. näyttää, merkitä (-teen); (*låta vara*) olla olévinansa (jkuna); (*på scenen*) näyttää; (*representera*) olla sijaisena l. edusmiehenä; (*förehålla*) nuhdella, torua (jkuta jtkin); juohduttaa mieleen, muistuttaa; (*presentera*) esittää; f. sig, v. r. (*låta sig*) ajatella, kuvata mielellään; (*förmoda*) luulla, arvella; — **-ställande**, n. kuvaaminen o. s. v.; — **-ställning**, f. (*afbildn.*) kuvaus, kuvallisuus, eteenkuvaus; (*på scenen*) näyttäntö, käyttäminen; (*presentering, till befordran*) esitys, esit-

täminen; (*förebärelse*) nuhteet (*pl.*), muistutus; (*filos.*) mielihuomio, mielen oivallus l. -kuvans; (*tänke, förmodan*) ajatus, luulo; — *ställningsäkt*, n. ajatustapa; — *svärfva*, v. n. olla mielessä l. edessä l. silmissä; — *-syn*, f. esikuva, esimerkki, seurattava; — *-säga*, v. a. edellä sanoa, sanoa, sanella (jkuille); (*företäga*) ennustaa; — *-sätta*, v. a. (*framsätta*) panna eteen; (*älägga*) määrätä (-ään), käsköä; (*om tid*) määrätä; f. sig, v. r. päättää, käetä (-keän); — *-tag*, n. yritys, hankke (-kkeen), edesottaminen, toimi (-en), puuha, työ; (*slakt*) vehkeys; — *-taga*, v. a. o. f. sig, v. r. ottaa esin l. eteen, yrittää, edesottaa. ottaa käsille, ruveta (jhnkin); — *-tagande*, n. eteenottaminen o. s. v.; — *-tagsam*, a. toimellinen, toimelias (-aan), vireä, yrittelijä; — *-tagsamhet*, f. toimellisuus, toimelijaisuus, vireys; — *-tal*, n. esipuhe, alkulause; — *-te*, v. a. näyttää, tuoda l. näyttää esin, antaa esin; f. sig, v. a. näyttäytyä, ilmaantua, ilmestyä, kohdata, osottaa; — *-teelse*, f. ilmaus, ilmiö, ilme, ilmaannus, ilmautuminen; — *-teende*, n. näyttäminen, esiintuonti l. -anto; — *-träda*, v. n. astua l. tulla esin; v. a. käydä l. olla jkun edellä, olla jkun edellinen l. edeltäjä, edeltää; (*förrätta en syssla*) olla jkun sijassa l. edestä l. sijainen, toimittaa virkaa; — *-trädare*, m. edellinen, ennen ollut, edeltäjä, edelläkävijä; hans f., hänen edellisensä; — *-tråde*, (*audiens*) eteenpääsy, luoksepääsy, puheillepääsy; (*högre värde, rang*) paremmuus, etevyys, etuoikeus; (*bättre rätt*) etuus; — *-trädesrätt*, m. etuoikeus, etuus-oikeus; — *-trädesvis*, adv. parhaiten, parhaitain, erinomattain, etenkin; — *-vara*, v. n. olla esillä l. käsillä; — *-varande*, a. esillä-oleva; (*ifrågav.*) puheenalainen; — *-visa*, v. a. näyttää, näytellä; — *-visande*, n. näyttäminen, näytteleminen; — *-vit*, v. a. soimata, syyttää (jkuta jstkin); — *-vitelse*, f. soimaus; — *-vända*, v. a. se *Föregifva*; — *-vändning*, f. estelmys, välte (-teen), tekosyy; han gjorde det under f. af sjukdom, teki sen, sanoen sairautta syyksi.

Fören, v. a. (*hopfoga*) liittää l. sovittaa l. panna yhteen, liittää (jhnkin); (*fg.*) (*förbinda*) yhdistää, liittää; (*för-*

lita) sovittaa; f. sig, v. r. yhdistyä, yhtyä, liittyä, käydä liittoon; sopia (jstkin).

Förenbar, a. yhdistyväinen.

Förening, f. yhdistys, yhdyntä, sovitus; (*tillstånd*) yhdistys, yhteys, liitto; (*öfverenskommelse*) sopimus, suostumus; *föreningsseppan* mäl, suostumusjyvät; *Förenings-* o. *Säkerhets-* akt, yhdistys- ja vakutuuskirja; (*kom.*) yhdistys; (*tillstånd*) yhteys; (*produkt*) yhtymä; — *-sband*, n. side (-teen), yhdistin (-timen); — *-sbank*, n. yhdyspankki; — *-smedel*, n. yhdyskeino; — *-spunkt*, m. yhdyspaikka, yhdyn-täpaikka.

Förenkla, v. a. selvittää, tehdä selvemmäksi l. yksinkertaisemmaksi l. helpommaksi.

Förenkling, f. selvennys, kevennys, helponnus.

Förenlig, a. yhdistyvä, yhtyvä; (*öfverensstämmaude*) soveltuva (jhnkin), yhtäpitävä, sopiva, yhteensopiva.

Förenlighet, f. yhdistyväisyys o. s. v.

Förevida, v. a. ikuisentaa, ikuistaa; f — s, ikuustua, ikuistua.

Förfall, n. häviö, rappio, riutumus; vara p ä f., olla rappiolla l. häviöllä; råka p ä f., joutua l. tulla rappiolle l. häviöön; luta till f., olla häviämäisillensä l. riutumaisillansa; (*hinder*) este; få f., esyä, saada estettä, tulla estetyksi.

Förfalla, v. n. hävitä (-iän), rappentua, riutua, tulla l. joutua rappiolle; (*söderfälla*) hajota (-oan), hajoutua; (*seke vara gällande*) rauheta (-kenen), menä mitättömiin; (*att betalas*) joutua l. tulla maksettavaksi.

Förfallen, a. rappentunut, rappiolle l. häviöön joutunut, hävinnyt, rauventunut; (*förverkad*) rikottu; (*betalningsbar*) jo maksettava, maksettavaksi joutunut; f. till straff, rangaistavaksi joutunut, rangaistuksen alainen.

Förfallogdag, m. maksupäivä, määräpäivä; — *-lös*, a. esteeton; — *-tid*, m. maksuaika, määräaika, ehto aika.

Förfalska, v. a. väärentää, tehdä l. muuttaa vääreksi.

Förfalskare, m. väärentäjä, vääreksitekiä.

Förfalskning, f. väärennys, vääreksiteko; — *-sbrott*, n. väärennysrikos.

Förfara, v. n. tehdä, menetellä, käyttää, pidellä; (*förderfva*) turmella;

f—s, v. d. menettyä, pahentua, turmeltua, hävitä (-iän).

Förfarande, n. menettely, menetteleminen, piteleminen.

Förfaren, a. oppinut, tottunut, taitava, tietäväinen.

Förfarenhet, f. tietäväisyys, tottumus, taitavuus, taitoisuus.

Förfaringssätt, n. menetys- l. menettelytapa.

Författa, v. a. tehdä, kirjoittaa, kirjailla.

Författare, m. tekijä, kirjantekijä, kirjoittaja, kirjallija.

Författarskap, n. kirjanteko.

Författning, f. sääntötila, järjestysmuoto, tila; (*en stats*) valtion sääntötila, valtio- l. hallitusmuoto; gå i f. om ngt, laittaa l. panna toimeen jkin, ruveta toimeen l. ryhtyä toimiin jkin suhteen; (*förordning*) asetus; — *senlig*, a. asetuksenmukainen; — *s-samling*, f. asetuskokous; — *svidrig*, a. vasten l. vastoin asetuksia (oleva), asetusvastainen.

Förfela, v. a. ei tavata (-paan) (jkin), ei osata (jhnkin), halrahtua, syrjähtyä.

Föräna, v. a. hienentää, sievistää, siivontaa; f—s, v. p. hienouta, hieneytyä, säädystyä, siivostua, sievistyä; f—de seder, sievistyneet tavat.

Föränande, n. hienentäminen, sievistäminen o. s. v.

Föränning, f. sievistys, siivonnus, hienennys; (*förf. skick*) hienentäminen, sievistäminen, sievistys, hienennys.

Föränska, v. a. (*öfversätta till finska*) suomentaa; (*förvandla till finskt*) suomistaa, suomistuttaa; f—s, suomistua.

Förflugen, a. *se* **Förflyga**; f. kula, lennähtänyt l. vauhditon luoti; (*fig.*) f. tanke, pika-ajatus, äkkinkäinen l. äkillinen ajatus; f—et ord, pika- l. kalirasana, pöykäseä, miettimätön sana, liikasana.

Förfluten, a. mennyt, kulunut; det f—na, menneet ajat, entuus, menneisyys.

Förflyga, v. n. lennähtää; (*fig.* dunsta o. s. v.) haihtua, laimistua, haihtahtaa, vällähtyä.

Förflygtiga, v. a. haihduttaa, muuttaa höyryksi, höyryttää; f—s, v. d. haihtua, höyryntyä, muuttua höyryksi.

Förflyta, v. n.; tiden f—er, aika kuluu l. menee.

Förflytta, v. a. siirryttää, siirtää, muut-

taa; f. sig, v. r. muuttaida, muuttaa l. siirtää itsensä.

Förfoga, v. n.; f. öfver ngn, hallita l. vallita l. olla valta jkun ylitse; f. öfver ngt, hallita l. käyttää jtkin; ega att f., olla (jkulla) käytäntövalta l. -lupa; f. om ngt, panna l. laittaa jkin toimeen l. hankkeihin; f. sig, v. r. lähteä, siirtyä.

Förfogande, n. käyttäminen, käytäntövalta, käytäntötoimi.

Förfrika, v. a. virvoittaa, virkistää; f. sig med ngt, virvoittaa itseänsä l. virvoittaita (jllkin).

Förfriskning, f. virvoitus, virkistys; (*det som njutes*) virvoitus, virvoite, nante.

Förfrukt, m. esikaavi.

Förfrysa, v. a. palelluttaa; — v. n. paleltua, jäätyä.

Förfråga sig, v. r. kysellä l. tiedustella l. udella jkulta jtkin.

Förfrågan, -gning, f. kysely, kysely, tiedustelu, tiedustelma.

Förfullständiga, v. a. täydentää, täydellisentää.

Förfuska, v. a. pilata, tärvtää, turmella.

Förfång, n. vahinko, haitta, haite, vääritys.

Förfången, a. (*om hästar*) kömpelö, kankealuinen.

Förfåa, v. a. (*fig.*) eläinnyttää, raastuttaa.

Förfäder, m. pl. esi-isät, esivanhempamat (*pl.*)

Förfakta, v. a. kiistellä, kiistää, puolustaa, sotia (jnkun) puolesta.

Förfaktare, m. kiistelijä, puolustaja, puolenpitäjä.

Förfära, v. a. hirvittää, kauhistaa, kauhistuttaa, kamouttaa; f—s. v. d. kauhistua, kamouta.

Förfäran, f. kauhistus, kammo.

Förfärdiga, v. a. valmistaa, tehdä.

Förfärelse, f. kauhistus, hirvitys, hirvutus.

Förfärlig, a. kauhea, kauhistava, hirvuttava, hirveä, hirvittävä.

Förfärlighet, f. kauheus, kauhistavuus, hirmuisuus, hirveys.

Förfölja, v. a. ajaa takaa, vainoa, vainota.

Förföljare, m. takaa-ajaja, vainooja.

Förföljelse, f. vaino, vainous; — *-anda*, f. vainonhenki, vainoushalu.

Förföra, v. a. vietellä, viekoitella, houkutella; f. sig, v. r. (på ngn), karata (-kaan) l. käydä jkun päälle, käydä käsin jkunun, tulla silmille.

Förförare, m. viettelijä, houkuttelija.
Förfördela, v. a. tehdä vääryyttä (jku-
 le), loukata, vahingoittaa (jkuta).
Förförelse, f. viettelys, houkutus.
Förförarska, f. viettelijätär, viehätteli-
 jä, tenhotar.
Förförisk, a. vietteleväinen, viehättele-
 vä, viehättävä.
Förgäpa sig, v. r. (på ngt) katsoa töl-
 listellä jtkin; (i ngn) äimentyä l. hur-
 mantua jkusta, ihastua jkuhuu.
Förgift, f. myrky; försätta med f.
 myrkyntyyttä, myrkyttää.
Förgifta, v. a. myrkyttää, myrkyttää;
 (fö.) myrkyttää, haikentaa.
Förgiftare, m. myrkyttäjä.
Förgiftig, a. myrkyllinen, myrkyinen.
Förgiftning, f. myrkytys.
Förgifva, v. a. myrkyttää.
Förgjord, a. noiduttu, riivattu.
Förglömma, v. s. se Glömma.
Förgrena sig, v. r. haarota (-oan), haa-
 roilla.
Förgrening, f. haarollema.
Förgripa sig, v. r. (på ngn) tehdä vä-
 kivaltaa l. ylläkköä (jkuille), (i ord)
 hävistä l. räväkää l. solvata (jkuta);
 (emot lagen) loukata lakia, tehdä ri-
 kos lakia vastaan.
Förgripelse, f. ylläkkö, väkivalta; louk-
 kaus, solvaus.
Förgriplig, a. ylläköllinen; loukkaava,
 solvaava.
Förgrund, m. etuala, etupuoli (-en).
Förgrymma sig, v. r. julmistua, hir-
 muistua, tuimistaa.
Förguda, v. a. jumaloita (-tsen), tehdä
 jumalaksi, pitää jumalana.
Förgudande, n. jumaloitseminen, juma-
 loitseemus.
Förgylla, v. a. kullata (-taan), kultaella.
Förgyllare, m. kultaaja.
Förgyllning, f. kultaus, kultaama.
Förgä, v. n. (förgäta) kulua, mennä,
 hävetä (-penen); (upphöra) loppua, hä-
 vitä (-iän), meneytyä; f. sig, v. r. hor-
 jahtaa, horjahtua, hairahtaa; loukata
 (jkuta); f—s, v. d. (om skepp) huk-
 kua, (om människor) kuolla, menettyä,
 nääntyä; (af hunger) nääntyä l. kuol-
 la nälkään.
Förgär; i f., toisassa päivänä, entispäi-
 vänä.
Förgärd, m. esipiha l. -kartano.
Förgäves, adv. turhaan, hukkaan, tyh-
 jään.

Förgängelse, f. katoaminen, menehdys,
 hävintö, loppu.
Förgänglig, a. katoava, katoavainen,
 häviävä, menetyvä, loppuvainen.
Förgänglighet, f. katoavaisuus, loppu-
 vaisuus, häviäväisyys, menetyväisyys.
Förgäta, v. a. unhottaa, unohtaa; f—s,
 unhottua.
Förgätenhet, f. unhotus, unohdus.
Förgät-mig-er, f. lemmikki, sisinsirkku-
 nen, sormus- l. muistokukka.
Förgöra, v. a. menettää, tuhoa, kuolet-
 taa, hukuttaa, surmata; (förhæsa) noi-
 tua; f. sig, surmata itsensä.
Förhala, v. a. (sjöt.) värpätä, varpata,
 hilata; (fö.) f. tiden, viivytellä l.
 viivyttää l. pitkittää aikaa.
Förhand, m. etukynsi (-nnen), etukäsi;
 på f., edeltäkäsini, ennakoita.
Förhand, -handen, adv. käsillä, käisissä;
 tiden är f., aika on käisissä; — han-
 denvarande, a. käisissä oleva, käisillä
 oleva.
Förhandla, v. a. keskustella, toimennella.
Förhandling, f. keskustelu, toimitukset.
Förhast, v. a. tehdä pikaisesti, pikai-
 suuttaa; f. sig, v. r. olla malttama-
 ton, pikaistua; f—dt ord, pikainen
 l. malttamaton sana.
Förhastande, v. a. malttamattomuus, pi-
 kaistuminen, pikaisuus.
Förhatad, a. vihattu.
Förhatlig, a. vihattava, vihanalainen;
 vastenluontoinen.
Förhemliga, v. a. salata, pitää salassa.
Förherrliga, v. a. jalostuttua, jalouttaa,
 kirkastuttaa; ylistää, yllistyttää.
Förherrskande, a. erittäin l. päänänsä
 vallitseva, vallitsevainen.
Förhetsa sig, v. r. kiivastua, pikaistua,
Förhexa, v. a. tenhoa, velhoa, noitua,
 lumoa.
Förhinder, n. este, estymys.
Förhindra, v. a. estää, hämmentää, häi-
 ritä (-tsen).
Förhjelpa, v. a. auttaa, autattaa.
Förhoppning, f. toive, toivo; — sfull,
 a. toiveinen, toivehikas, toivonalainen.
Förhud, f. esinahka.
Förhuggning, f. etumurros l. -sorros,
 etuhakkaus; (förstäm.) alustus- l. etu-
 hakkaus.
Förhus, n. etehinen, eteishuone.
Förhyda, v. a. varata, vaakella l. sin-
 killä l. kuparilla j. n. e. vuorata, le-
 vyttää, vaakittaa, sinkittää, kuparoita
 (-tsen).

Förhydning, f. varaus, vaski-, sinkki- l. kuparivuoraus.

Förhyra, v. a. vourata, vuorota (-oan), pakata.

Förhålla, v. a. (*undanhålla*) pidättää; (*dölja*) salata; f. sig, v. r. käyttäidä, tehdä, olla; huru f—er sig den saken? mitenkä se asia on l. sen asian laita on; ett f—er sig till två som två till fyra, yksi suhtentuu kahteen kuin kaksi neljään, yksi on kahteen l. kahden suhteen kuin kaksi neljään l. neljän suhteen.

Förhållande, n. (*undanhållande*) pidättäminen, pidätys; (*döljande*) salaaminen; (*uppsförande*) käytös, olo, menettely; (*beskaffenhet*) laita, selkka, kohta; (*proportion*) suhde (-teen), suhta, suhteisuus; (*öfverensstämmelse*) suhtaisuus, vertaisuus; (*ömsesidigt sammanhang*) väli, keskuus, suhde, suhta, keskenäinen suhde l. kohta; (*förbindelse*) yhteys, sopp, väli.

Förhållningsorder, m. toimiohje, käytöskäsäky, olosääntö.

Förhäna, v. a. *se Häna*.

Förhåda, v. a. *se Häda*.

Förhäfva sig, v. r. isolla, ylpeillä, sunnennella, suureilla; (*öfver ngt*) isolla, ylvästellä; f. öfver ngn, puolentaa jkuta, isoitella jkun suhteen.

Förhänge, n. esirippu.

Förhärda, v. a. paaduttaa, koventaa, kovennuttua; f. sig, v. r. paatua, kovettua.

Förhärkelse, f. paatumus, kovuus.

Förhärja, v. a. hävittää, perin hävittää.

Förhärjelse, — ning, f. hävittämys, hävitys.

Förhöja, v. a. korottaa, ylentää, nostaa.

Förhöjning, f. korotus, ylenritys.

Förhör, n. kuulustus, kuulustelu, luetus.

Förhöra, v. a. kuulustella, kuulustaa, luettua.

Förifra sig, v. r., **Förifras**, v. d. pikaistua, kiivastua.

Förifran, f. pikaistua, kiivastua.

Förifran, adv. (*sjöt.*) kokan puolelta, kokasta, kokalta.

Förinta, v. a. tehdä mitättömäksi l. tyhjäksi; f—s, v. p. käydä tyhjäksi, mennä tyhjiiin l. mitättömiin, kukieta.

Förintelse, f. tyhjäänmeno, mitättömyys.

Förirra sig, v. r. ekyä, mennä l. joutua ekyksiin l. harhatelle l. harhaan, hairahtua.

Förjaga, v. a. ajaa pois, karkottaa, poistaa.

Förkast, n. etuheitto, ensiheitto.

Förkasta, v. a. hyljätä (-lkään), kumota (-oan), sanoa l. julistaa mitättömäksi l. perättömäksi; f. sig, v. r. heittää l. viskata väärin l. tyhmästi.

Förkastande, n. hyökkäminen, kumoaminen o. s. v.

Förkastelse, f. hylkäys, hyljintä; — dom, m. hylkäystuomio l. -päättös.

Förkastlig, a. hyljättävä, hylkäyksenalainen, hylkymäinen; f. menniska, hylky, hylkiö.

Förkastlighet, f. hyljättäväisyys, hylkyisyys.

Förklara, v. a. (*uttyda*) selittää, selvitää; (*förkunna*) julistaa, ilmoittaa; (*förherrliga*) kirkastaa, ylistää; f. sig, selittäit, julistaita; ilmoittaita; (*i rättgång*) selittää, vastata, antaa selitys l. vastaus l. vasteselitys.

Förklaring, f. selitys, selitys; julistus, ilmoitus; (*lagt.*) selitys, vasteselitys, vastaus; afgifva f. öfver ngt, antaa vasteselitys jhkun; Kristi f., Kristuksen kirkastaminen l. kirkastus.

Förklena, v. a. hemmotella, leilitellä.

Förkläna, v. a. halventaa, lastaa, tärvätä.

Förklänande, n. halventaminen, lastaminen, halvennus.

Förklänare, m. halventaja, lastaja, tärväjä.

Förklänlig, a. halventava, alentava, tärvävä.

Förklänligt, adv. halventavasti, halventaen, lastaen, tärväten.

Förklinga, v. n. soinnahtua, laantua, lakahtua.

Förkläda, v. a. valepukea, valevaatettaa.

Förklädd, a. valepuvussa (oleva), valepuettu.

Förkläde, n. esiliina, esivaate, vyöliina.

Förklädning, f. valepuku, valevaatetus.

Förknappa, v. a. niukentaa, tiukentaa.

Förknappning, f. niukennus, tiukkuus.

Förknippa, v. a. yhdistää, liittää.

Förkofra, v. a. kartuttaa, enentää, lisäännyttää, vaurastuttaa; — sig, v. r. vaurastua, voimentua, hyötyä, kostua, karttua, lisääntyä, edistyä (jaskin).

Förkofran, f. vaurastuminen, vaurastus o. s. v.

Förkola, v. a. hillyttää, sydetää, sysittyttää.

Förkolna, v. n. hillytyä, sysittyä; (*fig.*) hiipua.

Förkolning, f. hiiltämys; hiiltymys.
Förkoma, v. n. kadota (-toan), huk-
 kua, hukkaantua.
Förkorta, v. a. lyhentää, lyhennyttää;
 f—s, lyhentää.
Förkortning, f. lyhennys, lyhentämä.
Förkroppaligad, a. ruumis-oloinen.
Förkrossa, v. a. musertaa, rutistaa, ruh-
 jentaa; (*fig.*) murtaa, runnella, musertaa;
 f—s, murtua, särkyä, musertua, sortua.
Förkrossning, f. muserrus, murennus;
 murtumus; sortumus.
Förkunn, v. a. julistaa, ilmoittaa; (*fö-
 rebäda*) ennustaa, tietää.
Förkunnande, n. julistaminen, ilmoitta-
 minen, julistus, ilmoitus.
Förkunnare, m. julistaja, ilmoittaja.
Förkunnskap, f. esitaito l. -tieto, alkutieto.
Förkyla, v. a. kylmetyttää, vilustuttaa,
 palelluttaa; f. sig, v. r. kylmettyä,
 vilustua.
Förkylling, f. vilustus, kylmetys.
Förkampe, m. puolustaja, edestä-taiste-
 lija.
Förkänning, f. oire, enteet, alkutuntu.
Förkänsla, f. haimi, haimo, aavistus.
Förkärlek, m. mieltymys, mieliteko, suu-
 rempi rakkaus l. lempi l. halu.
Förkättra, v. a. syyttää l. tehdä erius-
 koiseksi l. vääräsuokoiseksi.
Förköp, n. edeltä-osto, ennako-osto.
Förköpa sig, v. r. ostaa liikaa l. edut-
 tomasti, tulla ostolla tappiolle.
Förköra, v. a. ajaa pilalle l. uuvuksiin,
 periajaa.
Förkladdning, f. etulatinki, latingin pääl-
 ly.
Förslag, n. (*bekostnad*) kustannus, kus-
 tantamus; på ngn's f., jkun kustan-
 nuksella; (*det bekostade*) kustantama;
 (*förråd*) varasto, takavarat; (*förskotts
 lån*) teolaina; — *sartikel*, m. kus-
 tantama, kustannusnote; — *shandel*,
 m. kustannuskauppa; — *skapital*, n.
 kustannusvarat l. -pääoma; — *smån*,
 m. kustantaja, kustannusmies; teolai-
 nan-antaja; — *srätt*, m. kustannus-
 oikeus.
Förlama, v. a. halvata (-paan), rammata
 (-mpaan), rampauttaa, hervasta; (*fig.*)
 heikontaa, hervaista; f—s, halpautua,
 rammettua, rammistua; (*fig.*) veltostua,
 hervautua, rammistua.
Förlamad, a. halvattu, rampa; (*fig.*) ram-
 mistunut, veltostunut, velto.

Förlamning, f. halvaus, rampaus; hei-
 konnus, veltostus, velttos.
Förlank, m. häikäviina, arakko.
Förlasta, se **Framlasta**.
Förlöda, v. a. houkuttaa, houkuttaa,
 vietellä.
Förlödande, n. houkutteleminen, viette-
 leminen; — a. viettelevä, houkuttava.
Förlödare, m. houkuttelija, viettelijä.
Förlödning, f. houkutus, viettelys.
Förlögad, a. maatonut, mahennut, pe-
 lehtynyt, makautunut.
Förlöda, v. n. kulua, mennä, rientää.
Förlöden, a. kalunut, mennyt; under
 f—na vecka, menneellä l. viimeisellä
 viikolla.
Förlig, a. myötäinen; f. vind, myötäi-
 nen tuuli, myötä- l. purjetuuli.
Förlika, v. a. (*försöna*) sovittaa, lepyt-
 tää; (*inna öfverensstämmelse*) sovit-
 taa toinen toiseensa; f. sig, v. r.
 sopia, leppyä; f—s, v. p. sopia, tehdä
 sovinto, leppyä; (*vara same*) olla so-
 vinnossa l. sovussa, sopia, suostua
 (jkuhun).
Förliktig, a. sovinnollinen, hyväsoipinen.
Förlikna, v. a. verrata (-taan) l. ver-
 tailla (jkaikin l. jkuhun), panna rin-
 nan l. rinnatusten (jkin l. jkun) kanssa
 l. (jkun l. jakin) rinnalle.
Förliknande, n. vertaaminen, rinnanpano.
Förliknelig, a. verrattava (jkuhun l.
 jkaikin), jkun l. jkin verrallinen l.
 vertainen.
Förliknelse, f. vertaus, vertallus.
Förlikning, f. sopiminen, sovinto; ing å
 f., tehdä sovinto.
Förlissa, v. n. joutua haaksirikkoon,
 hukkuu.
Förlisning, f. haaksirikko l. -hukka, huk-
 kuminen.
Förlita sig, v. r. luottaa l. luottautua
 l. uskaltaa (jkuhun l. jhinkin).
Förlitan, f. — -nde, n. luottamus, us-
 kallus; luottaminen, uskalaminen; i
 f., luottamuksella, luottamuksessa, luot-
 taen.
Förljudas, v. impers; det f—es, kuu-
 luu, hoetaan, puhutaan, sanotaan.
Förljufva, v. a. sulostaa, sulostuttaa,
 ihantaa; f—s, v. p. sulostua, ihantua.
Förlöf, m.; med f., med f. sagdt, lu-
 valla sanoen, teidän luvallanne.
Förlöfning, f. kihlaus, kihlaaminen; (*fe-
 stem*) kihlajaiset.
Förlöfva, v. a. (*sig med ngn*) kihlata

- (jku); f. åt ngn, luvata l. kihlata (jkulle).
- Förlofvad**, a. kihlattu (jkulle l. jkun kanssa), kihloissa oleva (jkun kanssa); det f—e landet, luvattu maa.
- Förlopp**, n. kuluminen, kulunta; (*säll*) laita, seikka; under, efter f—et af ett år, vuoden kuluessa, kuluttua; sådant är f—et, semmoinen seikka l. asianlaista on.
- Förlorä**, v. a. kadottaa, hukata, tapata, menettää, hävittää; f. sig, v. r. kadota (-toan), hukkaata, hukkaantua, hävitä (-iän).
- Förlorad**, part. kadonnut, kadotettu o. s. v.; gå f., mennä l. joutua hukkaan l. katoon; allt är f—dt, kaikki on hukassa l. hukkaan tullut l. joutunut; han är en f. menniska, hän on kadotettu l. hävinnyt ihminen; den f—de sonen, tuhlaajapoika.
- Förlossa**, v. a. päästää, pelastaa.
- Förlossare**, m. pelastaja, päästäjä.
- Förlossning**, f. pelastus, päästö; (*fostrets*) synnytyks, lapsensaanti l. päästö; —skonst, f. lapsenpäästö- l. synnytyks-taito.
- Förloft**, m. etnosa.
- Förloppen**, a. karannut, karkaunut, karukalais-; jmf. **Förlöpa**.
- Förlost**, m. tappio, vahinko, menetyks, häviö; vid f. af sin rättighet, oikeutensa menettämisen l. kadotuksen uhalla, oikeutensa uhalla l. hukalla; f. af penningar, rahan tappio l. hukka l. vahinko.
- Förlostä**, v. a. huvittaa, hauskuttaa; f. sig, huvitella, huvittelaita, hilastaa, lystäillä.
- Förlostelse**, f. huvitus, huvittelu, hilastus, lystäily.
- Förlostig**, a. kadottanut, menettänyt, paitsio; gå f. om ngt, jäädä ilman l. paitsi l. paitsiolksi, menettää, kadottaa, tulla menettäneeksi.
- Förlyfta sig**, v. r. turmella itsensä l. turmeltaa nostamalla, reutoontua.
- Förläst**, m. esirippu.
- Förläta**, v. a. antaa anteeksi (jkin jkulle); förläti! antakaa l. suokaa anteeksi; anteeksi!
- Förlätelse**, f. anteeksi-anto; få f., saada anteeksi; bedja ngn om f., anoa jkulta anteeksi; om f., min herrel suokaa anteeksi, hyvä herra!
- Förlätlig**, a. anteeksi annettava, siledetävä.
- Förlägen**, a. hämmästynyt, ujo, ujomainen, neuvoton; göra f., hämmästyttää; blifva f., hämmästyttyä, tyhmistyttyä, hätäytyä; vara f., ujostella, ujoilla, ujoksaus, olla hämmästyksissä.
- Förlägenhet**, f. pula, hämi, neuvottomuus, hämmästyks; vara i f., olla neuvottomana l. pulassa l. hämillä; komma i f., joutua l. tulla pulaan l. hämille; vara i f. om penningar, olla rahan pulassa l. pulassa rahasta.
- Förlägga**, v. a. kätkeä, kätkeä, ei muistaa mihin on pannut; (*flytta*) muuttaa, panna; (*om manskap*) sijoittaa, asettaa; (*tryckalster*) kustantaa.
- Förläggare**, m. kirjankustantaja, kustantaja, painattaja.
- Förläggare**, m. (*sked*) pistinkauha, kauha, soppakauha.
- Förläna**, v. a. (*gifva förläning*) antaa lainaksi, lainittaa; (*gifva*) antaa, lahjoittaa, suoda.
- Förlänare**, m. lahjoittaja, antaja.
- Förlänga**, v. a. pidentää, pitkiä; f—s, pitenytä, pitkiä.
- Förlängning**, f. pitenys, pitkiä; (*stycke*) pitke, pitenys.
- Förläning**, f. läänitys, läänimaa, lahjoitusmaa; (*gifva*) lahja, lahjoitus; —sbref, n. läänitys- l. lahjoituskirja; —sgods, m. läänit- l. läänitys- l. lahjoitusmaa.
- Förläsa sig**, v. r. lukea itsensä pilalle l. houkaki, lueatna.
- Förläst**, a. puhkilukennut, lueatnuttu.
- Förlöjliga**, v. a. pitää nauruna, tehdä nauruksi l. naurtavaksi, nauruttaa.
- Förlöpa**, v. n. kulua, mennä ohitse; (*löpa bort*) karata (-kaan); f. sig, v. r. juoksahtaa, hairahtaa.
- Förlösa**, v. a. antaa l. päästää synnyttäjää, päästää; blifva f—st med en son, synnyttää poika, saada poikalapsi.
- Förmak**, n. vierashuone, perähuone.
- Förmala**, v. a. jauhaa (kaikki), jauhattaa.
- Förman**, m. esimies, päällysmies.
- Förmana**, v. a. varoittaa, neuvoa, kehoittaa.
- Förmanande**, n. varoittaminen.
- Förmaning**, f. varoitus, neuvo.
- Förmanskäp**, n. esimiehyys.
- Förmast**, f. keulamasto, etumasto.
- Förmasta**, v. a. mastoittaa, varustaa mastoilla.
- Förmedels**, se Medels.

Förmedla, v. a. välittää; (*kameralt.*) huojentaa, vähentää; f—dt mantal, uusi l. vähennetty manttaali.

Förmedling, f. välitys; (*kameralt.*) huojennus, vähennys.

Förmena, v. a. (*förbjuda*) evätä (-pään), kieltää, kieltää; — v. n. (*tro*) arvella, luulla.

Förmenande, n. estäminen, kieltäminen, kieltö; luulo, arvelu; enligt mitt f., minun luulteni l. luullakseni.

Förment, a. luultu, luuletu.

Förmer, adv.; vara f., olla enempi l. ylempi.

Förmera, v. a. enentää, laittaa; f—s, enetä (-enen), liestyä.

Förmiddag, m. aamupäivä, aamupuoli (-en); på f—en, aamupäivällä l. -päivissä, edellä puolen l. puolipäivän.

För mildra, v. a. huojentaa, keventää, pehmentää; (*gram.*) pehmentää.

För mildring, f. huojennus, kevennys, pehennys.

Förminska, v. a. vähentää, niukentaa, valentaa; — f—s, v. p. vähetä (-nen), vähentää, vallahtua, huveta (-penen).

Förminskning, f. vähennys, valiennus, huvennus, vallahtus.

Förmoda, v. a. luulla, arvella.

Förmodad, a. luultu.

Förmodan, f. luulo, arvelu.

Förmodlig, a. luultava, arvattava.

Förmodligen, adv. luultavasti, arvattavasti.

Förmon, m. etu, etuus, hyvä; till f. för ngn, jkun hyväksi l. eduksi; — -srätt, f. etuus- l. etuoikeus.

Förmonlig, a. etuissa, edullinen, hyödyttävä.

Förmonlighet, f. etuisuus, edullisuus.

Förmonligt, adv. etuisesti, edullisesti.

Förmultna, v. n. lahota (-oan), mädätä (-tänen).

Förmur, m. esimuuri; (*fg.*) seinä, tukiturva.

Förmycken, — -mycket, a. liika paljo, liian paljo, liiallinen, ylellinen.

Förmyndare, m. holhoja, vörmyntäri, huoltaja, holhemies; — -nämnd, m. holhukunta, holhoja-lautakunta.

Förmynderskap, n. holhutoimi (-en), huoltuus.

Förnä, v. a. o. n. (*hafva styrka*) jakaa, voida, kyetä (-kenen); (*beveka, drifva*) saada, saattaa, pakottaa; (*stadga*) määrätä, säätää; f. sig, saada (jkuksi), saattaa.

Förmåga, f. kyky, voima.

Förmån, se **Förmen**.

Förmåla, v. a. (*omtala*) mainita (-teen), puhua; (*avmåla*) ilmoittaa, sanoa; (*borgigifta*) naittaa; f—ld, naitu, nainut.

Förmålan, f. mainelma, maine, puhe; ilmoitus.

Förmåning, f. naittamus; (*festen*) vihkijäiset.

Förmånga, v. a. sekoittaa.

Förmärka, v. a. hoksata, havaita (-teen), saada nähdä, tulla nähneeksi.

Förmärs, m. etumärsä.

Förmäten, a. ylläinen, julkea, liian rohkea.

Förmätenhet, f. ylläisyys, julkeus, rohkeilevaisuus.

Förmögen, a. (*i stånd till nyt*) kykenevä, kykyinen; (*rik*) varallinen, varakas.

Förmögenhet, f. (*förmåga*) kyky, voima, avu; (*riksdom*) varallisuus, varakkuus, varat.

Förmörka, v. a. pimittää, pimittää, tummentaa; f—s, pimetä (-enen), pimentyä, tummetta (-nen).

Förmörkande, n. pimittäminen, pimittäminen.

Förmörkelse, f. pimennys, pimitys.

Förna, f. kulo, takku.

Förnagla, v. a. nauloittaa; nauhita (-teen) l. nauhata umpeen.

Förnamn, n. ristimi- l. ristinimi, esinimi.

Förnedra, v. a. alentaa, halventaa, solventaa; — f. sig, v. r. alentaa itsensä, halveta (-penen).

Förnedring, f. alennus, halvennus; — -stillstånd, n. alennustila, alhainen l. halpa tila.

Förneka, v. a. kieltää; — f. sig, v. r. kieltää itsensä, kieltäytyä.

Förnekande, n. kieltäminen, kieltämys.

Förnimbar, a. huomaittava, aisteellinen, aistinnainen, havaittava.

Förnimma, v. a. aistia, tuntea, havaita (-teen); (*få veta*) kuulla, saada kuulla l. tietää, havaita (-teen).

Förnimmeise, f. huomio, havainto, aistinto.

Förnuft, n. järki (järjen).

Förnuftig, a. järjellinen, järkevä.

Förnuftighet, f. järjellisyys, järkevyys.

Förnuftigt, adv. järjellisesti, järkevästi.

Förnuftslenig, a. järjen mukainen, järjellinen, järkipäkinen; — -grund, m. järkipäkinä; — -kunskap, f. (*filos.*)

järjentieto, ajatustieto; — *-lära*, f. järkioppi, ajatusoppi; — *-skäl*, n. järkiyys, järjellinen syy l. perä; — *-slut*, n. järkipäätelmä; — *-stridig*, a. epäjärjellinen, järkivaastainen, vastenjärkinen; — *-tro*, m. (*filos.*) järkinusko.

Förnumstig, a. turhanviisas, viisaasteleva, viisakas.

Förnya, v. a. uudistaa; f—s, uudistua.

Förnyelse, f. uudistus.

Förnäm, ylhäinen, isoinen, suurellinen.

Förnämhet, f. ylhäisyys, isoisuus, suurellisuus.

Förnämligare, a. komp. ylhäisempi, etevämpi.

Förnämligast, adv. parhaasta l. enimmästä päästä, erinomattain, parhaiten, etenkin, eritoten.

Förnämst, a. superl. (*till stånd*) ylhäisin, ylin, ylimmäinen; (*till värde*) etevin, parhain.

Förnär l. **Förnära**, adv. Hian l. järki likellä, Hian likelle l. liki; *göra ngn f.*, loukata jkuta, rikkoa jkun mieli.

Förnärma, v. a. loukata, rikkoa jkuta vastaan, solvaista.

Förnärmelse, f. loukkaus, solvaus.

Förnödenhet, f. tarve (-peen).

Förnöja, v. a. (*roa*) huvittaa, miellyttää; (*tillfredsställa*) tyydyttää, hyvitää; — f. sig, v. r. huvitella.

Förnöjd, a. hyvillänsä (oleva); tyytyväinen, tyytyvä.

Förnöjelse, f. miellytys, huvitus; mielihyvä, ilmieli; tyydytys, tyytyväisyys.

Förnöjsam, a. tyytyväinen; huvittava, miellyttävä.

Förnöjsamhet, f. tyytyväisyys; huvittavaisuus, miellyttävisyys.

Förnöta, v. a. kuluttaa, menettää.

Förnölyckas, v. d. tuhottaa, hukkaa, joutua turmioon l. haakerikkoon.

Förörelämpa, v. a. loukata, pahoittaa, solvaista, solvata.

Förörelämpning, f. loukkaus, pahoitus, solvaus.

Förörd, n. (*rekommendation*) hyvä sana, puoltoasana; (*företal*) alkulause, esipuhe; (*vilkor*) välipuhe; (*jur.*) ennen tehty ehto, entis-ehto.

Förörda, v. a. puhua puolesta l. puoleen, antaa l. tehdä hyvän l. puoltoasanana, puoltaa, puolustaa.

Förordna, v. a. (*stadga*) määrätä, säätää, asettaa; (*utnämna*) määrätä.

Förordnande, n. määräys, määrääminen; määräys, säätö.

Förordning, f. asetys; f—en af den 2 Maj 1872, asetys 1 p:itä Toukokunta v. 1872, Toukokuun 1 p:nä v. 1872 annettu asetys.

Förorsaka, v. a. olla syynä jhinkin, vaikuttaa, saattaa, tuottaa, siittää, tehdä.

Förorätta, v. a. tehdä vääryyttä jkulle, vääryyttä l. vahingoittaa (jkuta); f—d, vääryyttä kärsinyt.

Förpackning, f. pakkaus, sisäänpano; päälly.

Förpakta, v. a. vourota, vuorata (-oan).

Förpaktare, m. vouraaja, vuoroaja.

Förpaktning, f. vouraus.

Förpanta, v. a. pantata (-ttaan), panna pantiksi.

Förpantning, f. panttaus, pantiinpano.

Förpassa, v. a. passittaa, antaa passi.

Förpassning, f. passitus, passi.

Förpesta, v. a. saastuttaa, myrkyttää, ruttouttaa.

Förpjes, m. alkunäytös, alkukuvaillus.

Förpligta, v. a. velvoittaa.

Förpligta a. velvoitettu; velvollinen, velkapää.

Förpligtelse, f. velvoitus, velvollisuus.

Förplumpa sig, v. r. hölmäytyä, erhettyä.

Förpläga, v. a. kestata, kestitä (-taen), ravita (-taen).

Förplägning, f. kestäus, kestitys, ravinto.

Förpost, m. etu- l. esivartija, etuvaratio.

Förqväfva, v. a. tukahuttaa, läkähyttää; (*äg.*) tukahuttaa; — f—s, v. p. tukehtua, läkähtyä.

Förr, adv. (*tillföre*) ennen, mainoin; (*föret*) ennen; (*hellre*) ennen, ennemmin; ju f. des hellre, kuta l. mitä ennemmin sitä parempi; — *-året*, n. viimeis l. mennyt vuosi, edellinen l. entis-vuosi; — *-än*, konj. ennenkuin, ennen kuin.

Förre, **Förra**, a. (*som föregått*) edellinen, viimeis-, viime-; (*närmast föregående*) edellimäinen; f—a veckan, edellisellä l. menneellä viikolla, viimeis viikolla; f—a gången, viime kerralla, menneellä kertaa; (*som tillförene varit*) entinen; sätta allt åter på sin f—a fot, panna kaikki taas entisellensä.

Förresning, f. (*skopp*) keularustinki, keulapystytys.

Förridare, m. esiratsastaja.

Förrig, a. se **Förre**.

Förringa, v. a. vähentää, alentaa, halventaa.

Förrinna, v. n. juosta kuiviin, valahtaa; valua, kulua.

Förrosta, v. n. o. **Förrostaas**, v. d. ruostua.

Förrum, n. etahuone.

Förruttua, v. u. mädäntyä, mädätä (-tänen), lahontua.

Förruttuelig, a. mätäneväinen.

Förruttelse, f. mätänemys, mädännys.

Förryekt, a. vimmattu, hullu, mieletön.

Förryckhet, f. vimmaisuus, mielettömyys.

Förrymd, a. karkulainen, karkujain (-men), karannut.

Förråd, n. vara, takavarasto; i f., varalla, takavarassa; till f. för vintern, talven varaksi; — **shus**, n. varahuone, vara-aitta.

Förråda, v. a. pettää, kavaltaa; (**röja**) antaa ilmi, ilmasta, ilmottaa; — f. sig, v. r. ilmasta itsensä, ilmantua, tulla ilmi.

Förrådare, m. pettäjä, kavaltaja.

Förråderi, n. kavallus, petos, maanpetos.

Förrådisk, a. kavala, kavaltava; petollinen, pettävä.

Förrådiskt, adv. kavalasti, kavaluudella, petollisesti, petollisuudella.

Förränta, v. a. panna kasvulle l. korolle, panna korkoa kasvamaan, kasvuttaa.

Förrätt, m. esiruoka, alkuruoka.

Förrätta, v. a. toimittaa, pitää, tehdä; f. gudstjenst, pitää l. toimittaa jumalanpalvelusta.

Förrättning, f. toimitus, toimittaminen; — **smän**, m. toimitusmies.

Försagd, a. ujo, ujokas, uskaltamaton, arka; göra f., tyhmistyttää; blifva f., tyhmistyä, ujostua.

Försagdhät, f. ujosus, ujokkuus, arkaisuus, vienomielisyys.

Försaka, v. a. olla ilman (jtkin), kieltäytyä l. luopua (jtkin).

Försakande, n., **Försakelse**, f. luopumus, kieltäytyminen, ilmanolo.

Församla, v. a. koota (kokoan), kokoontuttaa, saattaa l. kutsua kokoon; — f. sig, v. r. kokoontua, kokoutua, keräytyä.

Församling, f. kokous; (**de församlade**) kokous, kokouskunta; (**kyrkosamfund**) seurakunta; — **sbo**, m. seurakunta-

lainen; — **sört**, m. kokouspaikka, kokoontumispaikka.

Försata, m. esilause.

Förse, v. a. varustaa, varata, varustella, huollittaa, panna; — f. sig, v. r. varustaita, varustanta, katsoa l. hankkia itsellensä, ottaa l. panna varalleensa.

Förse sig, v. r. (**med afseende å synen**) erehtyä l. hairahtaa näönsä, nähdä väärin; (**fela**) horjauttaa, hairauttaa, erhettyä.

Förseelse, f. horjautus, horjahdus, väärinteko, erhetys, hairaus; af f., erhetyksissä, epähuomioista, erhetyksestä.

Förseende, n. varustaminen, varaminen.

Försegel, n. keulapurje, etupurje.

Försegla, v. a. sinetittää, panna sinettiin l. sinetillä kiinni, sulkea sinetillä, lakata.

Försegling, f. sinetitys, sinetillä sulkeminen; sinetti.

Försigga, v. n. tapahtua.

Försigkommen, a. edistynyt, vaurastunut, jalolille pääsenyt.

Försigtig, a. varovainen, varova, varuista, kavattava.

Försigtighet, f. varovaisuus, varullisuus; — **smätt**, n. varokeino, varanpide (-teen), varutoimi (-en).

Försigtigt, adv. varovasti, varuisasti, varullisesti.

Försilfra, v. a. hopeita (-tsen), hopeilla.

Försilfring, f. hopeitus, hopeellus.

Försina, v. n. kuivua, kuivettua, nuuttua; (**om kor**) ehtyä, murtua, nuuttua.

Försinka, v. a. viivytää, viivästyttää; — f. sig, v. r. viivästyä, viivähtää, myöhästyä.

Försinliga, v. a. tehdä aistin alaiseksi l. aistin käsitettäväksi, tehdä tuntuvaaksi l. näkyväksi.

Försitta, v. a. (**lagt**) päästää ohitsee; f. tiden, päästää ohitsee l. laiminlyödä aikansa; f. sin talan, päästää ohitsee l. kadottaa l. menettää puhevaltansa.

Försjunka, v. n. painua, vaipua, syventyä.

Försakna, v. a. hankkia, saaduttaa, toimittaa, laittaa.

Försakansa, v. a. varustaa, vallittaa, esiturvata.

Förskansning, f. varustus, vallitus, varuste, esiturva.

Försakarp, n. (**å skepp**) keulakapeus, keulasoukka.

Förskepp, n. keulapuoli (-en), laivakeula.

Förskingra, v. a. hejottaa, panna ha-

jalle, hälventää; (*förelösa*) menettää, hukata.

Förskingrande, n. hajoittaminen, hukkaaminen.

Förskingring, f. hajoitus, hälvennys, hukkaus.

Förskinn, n. etunahka, paarva.

Förskjuta, v. a. lykätä (-kkään) eteen; (*förkasta*, *förneka*) hyljätä (-kkään), hylkiä; (*lønna förskott*) antaa l. maksaa edeltäkäs in l. -päin, lainata.

Förskjutande, n. hylkääminen, hylkäys, o. s. v.

Försko, v. a. terittää, nenittää.

Förskona, v. a. säästää, sääliä, armahtaa.

Förskoning, f. säästämys, sääli, armahdus; utan f., säästämättä, säälimättä; (*af skodon*) teritys.

Förskott, n. (*i allm.*) etuanti; (*af penningar*) edeltämäks en, etumäks en; — *svis*, adv. edeltä antaen, edeltäkäs in l. -päin, ennalta.

Förskrifning, f. (*för att lära*) eteenkirjoitus.

Förskrifning, f. (*requisition*) tuotto, hankkimus; hakukirjoitus; (*skuldsedel*) velkakirja, velvoituskirja, vakuuskirjoitus.

Förskrift, f. kirjoituskäytäntö, kaavakirjoitus.

Förskrifva, v. a. (*för att lära*) eteenkirjoittaa.

Förskrifva, v. a. (*requirera*) hakea kirjjeellä, kirjoittaa perään, toimituttaa; (*skrifvl. tillföreläkra*) kirjalla l. kirjallisesti luvata, (*såsom pant*) antaa l. panna vakuudeksi; — f. sig, v. r. (*skrifva orätt*) kirjoittaa väärin; (*skrifvl. utfasta sig*) kirjalla l. kirjallisesti sitoutus; (*härleda sig*) olla tullut l. lähtenyt, olla kotoisin, olla alkuaan (jstkin).

Förskräcka, v. a. säikäyttää, peljättää; f—s, säikähtyä, peljästyä, kauhistua.

Förskräckelse, f. peljästyminen, säikähdys, kauhistus.

Förskräcklig, a. hirmuinen, hirmullinen, kauhea, kauhistava.

Förskräcklighet, f. hirmuisuus, kauhistavuus.

Förskräckligt, adv. hirmuisesti, kauheasti, hirmutavalla; f. stor, hirmuisen l. kauhean suuri.

Förkräckt, part. peljästynt, pelonalainen.

För skull, prep. tähden, vuoksi (*med genet.*).

Förskylla, v. a. ansaita (-tsen), saavuttaa, olla syyntä.

Förskyllan, f. ansio; (*skuld*) syy.

Förskämma, v. a. pilata, turmella; — f—s, v. d. pilautua, pilaantua, turmeltua.

Förskämmande, n. pilaaminen, turmeleminen.

Förskämning, f. pilaus, pilaaminen, turmelus.

Förskära, v. a. leikata (-kkaan), leikata eteen.

Förskärare, n. eteenleikkaaja; — *knif*, n. eteenleikkaus-veitsi.

Försköna, v. a. kaunottaa, kaunistaa, ihantaa; f—s, kaunistua.

Förskönande, n. kaunistaminen, kaunotus.

Försäffa, v. a. orjuuttaa, orjistaa; — f—s, v. d. orjuutus, orjistua.

Förslag, n. ehdotus, ehdollepano; gifva f. till ngt, tehdä l. antaa ehdotus jhkin, panna jkin ehdolle; på hans f., hänen ehdotuksestansa; f. till lag, lain ehdotus, ehdotus laiksi l. lakiin; (*af inkomst och utgift*) arvio, kulankiarvio; (*till tjänst*) vaali, vaaliehdotus, vaaliinpano; uppöra på f., panna vaaliin l. ehdolle; vara på f., olla vaalissa l. ehdolla; uppätta f. till en syssla, tehdä vaali l. ehdotus virkaan l. tehdä virkaehdotus; — *smakare*, m. tuumittelija, tuumantarjoittelija; — *smening*, f. ehdotus, ehtoajatut; — *sräkning*, f. arviolinen lasku, arvio-l. ehdollislasku; — *svis*, adv. arviolta, ehdotteeksi; f. gjord, arviolinen, arviolta tehty.

Förslagen, a. tuumakas, neuvokas, sukela.

Förslagenhet, f. tuumakkuus, neuvokkuus, sukkeluus.

Förslappa, v. a. veltostuttaa, heraista, heikontaa; — f—s, v. d. veltostua, tulla veltoksi, heravaatua, heikota (-kkonen).

Förslapping, f. veltostus, veltoutus, heikkous.

Förslemma, v. a. näljättää, kinastuttaa, limauttaa; — f—s, v. d. näljäntyä, kinastua.

Förslita, v. a. kuluttaa.

Förslå, v. n. riittää, ylettyä, piisata, olla kyllä l. kyllin.

Förslöa, v. a. tylsättää, tylsentää; f—s, tylsyä, tylsättyä.

Förslösa, v. a. tuhata, hukata.

Förlöande, n. tuhlaaminen, hukkaaminen.

Församak, m. esimaku.

Föramä, v. a. halveksia, huonoksua, väheksiä, ylenkatsoa.

Församäda, v. a. herjata, räkkätä, pilkata, parjata.

Försämälse, f. parjans, herjans, pilkkaaminen, räkkäys.

Försämädlig, a. pilkallinen, nokkaviisas, ilkainen, herja.

Försämädligbet, f. pilkkaisuus, ilkaisuus, herjaavaisuus.

Försämädligt, adv. pilkallisesti, ilkaisesti.

Försämägta, v. n. näkentyä, hiukahtua, hintua; f. i fängelse, kitua l. nääntyä vankeudessa.

Försämälta, v. a. sulattaa, sulattaa.

Försanilla, v. a. kavaltaa pois, salata, hukata, varkain ottaa l. viedä.

Försöffa, v. a. unnuttaa, uinastuttaa, unteloittaa.

Försöffad, a. unteloitunut, untelo, uinastunut, untunut.

Försöffning, f. unnutus, untumus, uinastus, unteluus.

Försöfva, v. a. maata (-kaan) hukkaan, maata; — f. sig, v. r. maata l. nukkua yli aikansa.

Försöna, v. a. sovittaa, lepyttää; f. ett brott, sovittaa l. maksaa rikos; f. med böter, sovittaa sakolla; f. böterna, sovittaa l. suorittaa sakkonsa; — f. sig, v. r. leppyä, sopia.

Försönare, m. sovittaja.

Försöning, f. sovinto, sovitus, lepytys; — -sdöd, m. sovituskuolema; — -smädal, n. sovitus- l. lepytyksine l. -neuvo, lepyttäjät; — -soffer, n. sovitus- l. sovintouhri.

Försönlig, a. sovinnollinen, sopivainen, lepyllinen, leppyä.

Försönlighet, f. sovinnollisuus, lepyllisyys o. s. v.

Försörg, f. huoli(-en), huolenpito, murhe; draga f. om ngn l. ngt, pitää huolta l. murhetta jstkin.

Försöpann, n. etuhevoset.

Försöpel, a. alkukuvallus l. -tapaus, alkajaiset.

Försöpillä, v. a. hukata, menettää, tuhata, kadottaa.

Försöprida, v. a. hajoitella, levitellä.

Försöpräng, n. ennäkö, ennätys, ehdäty; hafva f., olla ennalla l. ennäkällä; få f., päästä ennalle l. ennätykselle l. edelle.

Försöpanna, v. a. valjaata.

Försöprja, v. a. kuulla, saada tietää l. kuulla.

Först, a. superl. ensimmäinen; (*främst*) ensin, etummainen, ensimmäinen; vara f., olla ensimmäisenä l. esinä; med det f—a, mitä pikemmin, kiireimmin mukaan, kiireimmiten; f—a gången, ensi l. ensimmäinen kerta, ensimmäisen l. ensi kerran; för det f—a, ensiksi, ensimmäiseksi; det f—a han kommer, heti kuin l. niin pian kuin hän tulee; — adv. ensin, ensiksi, ensimmäinen; f. då, vasta silloin; nu f., nyt vasta; f. om söndagen, vasta sunnuntaina; f. och främst kaikkia l. kaikkein ensin, ensiksikin, ensimmäkin; — -född, a. esikoinen, esikko; — -födsel, m. esikoisuus; — -födalo rätt, m. esikois-oikeus, esikoisuus; — -nämnd, a. ensimmäinen.

Förstad, m. esikaupunki.

Förste, m. *se Furste*.

Försteg, n. etevyytä, paremmuus, ehdäty; hafva f. framför ngn, olla jkuta etevämpi; taga f—et af ngn, ottaa l. viedä voitto jkulta.

Förstelna, v. n. aivan l. tykkänään hyytyä l. jäätyä.

Förstena, v. a. kiveyttää, kivennyttää; — f—s, v. d. kivettyä, kiventyä, kiveytyä.

Förstening, f. kiveytys, kivennys; (*Ämnet*) kivetymä, kivetynnäinen.

Förstling, m. esikko, esikoinen; alje (-keen).

Förstockad, v. a. paaduttaa.

Förstockad, a. paatunut.

Förstone, adv; i f., ensimmäistä, alussa, alusta, ensimmä.

Förstoppa, v. a. panna ummelle, ummettaa, ummistaa; — f—s, v. d. umpeutua, ummistua; (*om quarvar*) suupua, tukkeutua.

Förstopning, f. ummehdus, umpitaanti; hafva f., olla ummella l. ummehdusella.

Förstora, v. a. suurentaa, isontaa; f—s, v. d. suurentua, suureta (-enen), isontua.

Förstoring, f. suurennus, isonnus; — -sglas, n. suurennuslasi.

Försträcka, v. a. (*om lem, sönä*) venähdyttää, revähdyttää, niukahduttaa; f—s, v. d. venähtyä, revähtyä, niukahtua; (*pengar*) antaa, antaa edeltäkseen, antaa velaksi.

Försträckning, f. venähdyä, niukahduä, revähdyä; velaksi-anto, laina.

Förströ, v. a. (*utströ*) hajoitella, riputella; kylväk; (*förströra*) hajoittaa, hävittää; (*roa*) hauskuttaa, huvittaa, huvilla poistaa (esm. surua).

Förströelse, f. hauskutua, huvitus, huvikki.

Förstuga, f. porstua, etehinen, eteistupa; — -*qvist*, m. portaat, rappuset, rappulakka.

Förstulen, a.; f. blick, salainen vilkaus; kasta en f. blick, vilaäta (-kassen) salaa.

Förstumma, v. a. tehdä mykäksi l. äänettömäksi, mykistää; — f—s, v. d. mykättyä, tulla äänettömäksi, ällistyä.

Förstå, v. a. ymmärtää, älytä (-yän), tajuta (-nan), käsitteä; (*kunna*) ymmärtää, osata, taitaa; f. sig, v. r. (*på ngt*) osata; (*på ngn*) käsitteä l. ymmärtää jkun käytöstä.

Förstånd, n. ymmärryä, mieli (-en), äly; (*mening*) ymmärrä (-teen); (*förbindelse*) ymmärryä, liitto.

Förståndig, a. ymmärtäväinen, mielevä, älykäs (-kkään).

Förståndighet, f. ymmärtäväsyyä, mielevyys.

Förståndigt, adv. ymmärtäväisesti, mielevästi.

Förståsigpåare, m. ymmärtelijä, asianymmärtäjä, tietäjä.

Förståf, m. keulavannas, keulakäyrä, keulakokka.

Förståld, a. teeskennelty, teeskentelevä, olettu.

Förstålla, v. a. teeskennellä, oletella, muuttaa toisenlaiseksi; (*stålla för*) aittaa eteen; — f. sig, v. r. teeskennellä, teeskennellä.

Förställare, m. (*met.*) etuasetin (-tti-men).

Förställning, f. teeskentely, olettelu.

Förståmma, v. a. väärin säveltää, tehdä epäselviseksi l. epäsointuiseksi; (*fig.*) nyreyttää, nulouttaa; vara f—d, olla nyreissään l. nulollana; — f—s, v. d. nyreyttää, nulottaa.

Förståmning, f. epäselväsyyä, epäselväsyyä; nyreys, alakuloisuus.

Förståndiga, v. a. käskää, määrätä, panna määräksi, ilmoittaa.

Förståndigande, n. käskeminen, määräksi-paneminen.

Förstårka, v. a. vahvistaa, vahventaa, lujentaa; (*öka*) enentää, lisätä.

Förstårking, f. vahvistua, lujennua, enennys, lisäyäs, vahvike (-kkeen).

Förståra, v. a. hävittää, menettää, turmella, pilloa; f. sig, hävittää l. turmella itsensä, turmeltua, hukkaantua; se f—rd ut, näyttää hävinneeltä l. riutuneelta l. turmeltuneelta.

Förstårare, m. hävittäjä, pilloja, menettäjä, turmelija.

Förstårelse, f. hävitys, häviö, pillomua, turmio.

Förståring, f. *se* Förstårelse.

Försumlig, a. huolimaton, huolenpitämätön, laiminlyövä.

Försumlighet, f. huolimattomua, huolenpitämättömyyäs.

Försumma, v. a. laiminlyöä, olla huolimaton (jaskin), ei pitää huolta (jstkin), jättää tekemättä.

Försummelse, f. laiminlyönti, huolimattomua.

Försupen, a. juopostunut.

Försvaga, v. a. heikontaa, huonontaa, laimentaa; — f—s, v. d. heikota (-kkonen), heikontua, huonota (-nen).

Försva, n. puolustua, puolua, suojelua; laga f., laillinen suojeluä; — -*sfolk*, n. loiväki, joutoväki; — -*sförbund*, n. puolusliitto; — -*skrig*, n. puolustussota; — -*slös*, a. suojelukaseton, löysä, joutolainen, kirjoissa olematon, suojaheitto; — -*smedel*, n. puolustuskeino, suojelusuovo; — -*sskrift*, m. puoluskirjoitus, puolustuskirja; — -*ständ*, n. puolustus- l. suojelustila; — -*stal*, n. puolustuspuhe; — -*svapen*, n. varjelus- l. turva- l. puolusase; — -*sverk*, n. puolustusuvo l. -keino l. -koneet, puolustusalaita; — -*svia*, adv. puolustaen, puolustamalla.

Försva, v. a. puolustaa, puolustella, suojella; pitää (jkun) puolta, puhua (jkun) puoleen, puolustaa, puoltaa; f. sig, v. r. puolustaita, pitää puolutansa l. puoliansa.

Försva, m. puolustaja, puolusmieä. puolenpitäjä.

Försva, a. välttävä, kelvollinen, pätevä.

Försva, adv. välttävästi, välttävän.

Försvenska, v. a. (*öfversätta till svenska*) ruotsintaa; (*gåra till svensk*) ruotsiuttua; f—s, ruotsiäta.

Försvinna, v. n. kadota (-toan), katoa, hävittä (-iän).

Försvinnande, n. katoaminen.

Försvara, v. a. vaikeuttaa, vaijistaa, työlästytää; f—s, v. p. vaikeuttaa, vaijistua, työlästyä.

Försvarja, v. a. vannao pois, vannao lakataksensa (jetkin); — f. sig, v. r. väärin vannao; (i förbund) vannoutua liittoon.

Försyn, m. huolenpito, edeskatsomus; F—en, Luoja, Jumala; Guds f., Jumalan edeskatsomus l. huolenpito; det är F—ens skickelse, se on Jumalan sallimus l. sallimuksesta; gå på Guds f., mennä onnensa nojaan l. ohjaan; (blygsel) häpy, häpeä; hafva f. för ngn, hävetä (-peän) jkuta.

Försynda sig, v. r. tehdä syntiä; (fela) rikkoa jkuta kohtaan l. vastaan.

Försyndelse, f. (jkuta) kohtaan l. vastaan rikkominen, synninteko.

Försynt, a. häveliäjä.

Försynthet, f. häveliäisyys, kainoisuus.

Försät, n. salavaino, väijymys, väijykset, paula, vainous; lägga l. ställa f., väijyä, panna pauloja (jkun eteen), vainota (-oan); vara i f., olla väijyksissä.

Försätlig, a. kavaltava, salavainoinen, väijymys-, vainokas.

Försätligen, — ligt, adv. kavaltavasti, väijyen, salavainoin.

Försäga sig, v. r. sanoa väärin, erhettyä sanoissa l. puheissa.

Försäkra, v. a. vakuuttaa; (gifva visshet) varmistaa, vakuuttaa, taata (-kaan); (bedyra) vakuuttaa, taata; — f. sig, v. r. vakuuttaita, visseytyä.

Försäkran, f. vakuuttaminen, vakuutus, takaus; enligt hans f., hänen vakuuttamisensa mukaan.

Försäkring, f. vakuutus, vakuute (-tteen); — sanstalt, m. vakuutuslaitos; — sbref, n. vakuutus- l. vakuukirje; — sgifvare, m. vakuuttaja, vakuutuksen-antaja; — stigare, m. vakuuttaja, vakuutuksen-tekijä l. -saaja.

Försälja, v. a. myydä, myyskellä, myödä.

Försäljare, m. myyjä.

Försäljning, f. myynti, myyminen; ölförsäljning, olutkauppa l. -myymälä; — smän, m. myymämies, myyttäjä.

Försämlra, v. a. huonontaa, kehnontaa, pahentaa; f—s, v. p. huonota (-onen), huonontua, kehnostua, paheta (-nen), tärviytyä.

Försämring, f. huononnus, kehnonnus, pahennus.

Försända, v. a. lähettää, lähetyttää.

Försändning, f. lähettäminen, lähetytys.

Försänka, v. a. upottaa, vajottaa, vajouttaa; f—s, v. p. upota (-ppoan), vajoutaa.

Försänkning, f. upotus, vajotus; (det försänkta) upottama.

Försänkt, a. vajotettu, upotettu, vajonnut; f. i tankar, ajatuksiin vajonnut.

Försätta, v. a. (sätta före) panna l. asettaa eteen; valjaastaa.

Försätta, v. a. (bringa i annat läge, siltatänd) saattaa, panna; (förelösa) menettää, panna turhaan l. turhiin; (uppblanda) sekoittaa, panna sekaan; (flytta) siirtää, muuttaa.

Försättande, n. paneminen, asettaminen, saattaminen, o. s. v.

Försättning, f. pano, asetanto, panento; sekoittaminen.

Försök, n. koetus, koe (-keen), koete (-tteen), yritys; på f., kokeeksi, koetteeksi; (det första provet) koe, koelma; (ämnas titel) koelma, yrityelmä.

Försöka, v. a. koettaa, koetella, kokea, yrittää; f.— sig, v. r. yrittellä, koetella, orailla.

Försökelse, f. koetus, kiusaus.

Försörja, v. a. elättää, hoihota (-oan), pitää huoli; — f. sig, v. r. elättää itsensä.

Försörjande, n. elättäminen, holhoaminen, o. s. v.

Försörjare, m. elättäjä, holhooja, huolenpitäjä.

Försörjning, f. elätys, holhous, huolenpito, holho.

Försötma, v. a. makeuttaa, tehdä makeaksi; (sig) sulostuttaa.

Förtaga, v. a. ottaa pois, poistaa, karkottaa, hämentää.

Förtal, n. panettelu, panetus, parjaus, lompaus.

Förtala, v. a. panetella, parjata, lommata (-paan); — f. sig, v. r. tulla sanoneeksi (varomatta).

Förtalare, m. panettelija, parjaaja.

Förtappad, a. kadotettu, kirottu.

Förtappelse, f. kadotus, kirus.

Förteckna, v. a. panna luetteloon, tehdä luettelo; (anteckna) panna kirjaan.

Förteckning, f. luettelo.

Förtenna, v. a. tinata (-aan).

Förtennare, m. tinaaja.

Förténning, f. tinaus, tinaama.

Förtid, m. entisyys, entuus; i f., ennen aikaansa l. aikojansa, kesken.

Förtidig, a. ennenaikainen, liian varhainen.

Förtidigt, adv. ennen aikojansa, liian varhain l. aikaiseen.

Förtiga, v. a. salata, peittää, pitää salassa l. peitossa, olla puhumatta l. virkkamatta l. ilmoittamatta.

Förtigen, a. ilmaiseaton, vaiti oleva, virkkamaton (-ttoman).

Förtigenhet, f. ilmaiseattomuus, virkkamattomuus, vaitiolevaisuus.

Förtjena, v. a. (*genom arbete o. s. v.*) ansaita (-teen), voittaa; (*vara värd*) ansaita, kannattaa.

Förtjenst, m. (*vinnning*) ansio, voitto, saalis (-lin); (*merit*) ansio, ansiotyö, hyvätyö; — *full*, a. ansiollinen, suuriansiainen.

Förtjent, a. (*om sak*) ansaittu; ansionmukainen; (*om person*) kiitoksen ansainnut, ansiollinen.

Förtjusa, v. a. ihastuttaa, viehättää, lumoa; *f—s*, v. p. ihastua, viehättyä.

Förtjusande, n. ihastuttaminen, viehättäminen; — a. ihanainen, ihastuttava, viehättävä.

Förtjusning, f. ihastus, ihastuminen, viehätyä; (*förtjusande föremål*) ihannes (-nteen).

Förtjust, a. ihastunut, viehättynyt, rakastunut.

Förtona sig, v. r. (*sjök.*) kangastaa.

Förtoning, f. (*sjök.*) kangastus.

Förtopp, m. (*skopp*) keulahuippu.

Förtorka, v. a. kuivata, kuivattaa; v. n. o. *f—s*, v. d. kuivettua, kuivua, kuivaa, naatua.

Förtorkning, f. kuivatus; kuivetus, kuivettuminen.

Förtraf, m. eturatsut (*pl.*), etuväki (-en).

Förtrampa, v. a. tallata, polkea, poljeksiä; (*fig.*) polkea, sortaa; *f—s*, v. d. tallautua, polkeutua.

Förtret, m. kiusa, harmi, vastus; i *f—en*, kiusalla, harmilla; *göra f.*, tehdä kiusaa l. harmia.

Förtreta, v. a. kiusata, tehdä kiusaa l. harmia, suuttuttaa; *f—s*, v. d. harmittua, närkästyä, suuttua.

Förtretlig, a. kiusallinen, harmillinen, harmittava, tuskallinen.

Förtretlighet, f. kiusallisuus, harmillisuus, tuskallisuus.

Förtro, v. a. uskoa; *f. sig*, v. r. (*åt ngn*) uskoutua jkulle; (*förtro sig*) luottaa, luottautua, uskaltaa (jkhuhun).

Förtroende, n. luottamus, uskallus, uskomus; *hafva f. för ngn*, olla (jkulla) luottamusta jkahun, uskaltaa l. luottaa (jkahun), uskoa jkuta; *fatta f. till ngn*, ruveta luottamaan jkahun l. uskomaan jkuta; i *f. sagdt*, meidän kesken sanoen; — *post*, m. — *syssla*, f. luottamusvirka l. -toimi.

Förtrogen, a. uskottu, tuttava; *göra sig f. med ngt*, tulla tuttavaksi jonkin kanssa, tutustua l. perehtyä jhinkin; *göra f.*, tutustua.

Förtrolig, a. tuttavallinen, ystävällinen; *vara l. stå på f. fot med ngn*, olla l. eläkö tuttavan kannalla jkun kanssa.

Förtrolighet, f. tuttavallisuus, o. s. v.

Förtroligt, adv. tutusti, tuttavasti.

Förtrolla, v. a. noitua, tenhoa, velhoa (*fig.*) lumoa, hurmata, noitua; *f—s*, v. p. lumoutua, hurmautua.

Förtrollning, f. tenhous, velhous, lumous, hurmaus.

Förtropp, — *trupp*, m. etujonkko, etuväestö.

Förtroyok, n. sorto, sorranta, ahdistus, polkeminen.

Förtroyoka, v. a. sortaa, polkea, ahdistaa, vaivata.

Förtroykare, m. sortaja, vaivaaja.

Förtroyta, v. a. harmittaa, pistää vihaksi.

Förtroytelse, f. närkästys, harmi, vihaksi pisto.

Förtroytsam, a. närkästynyt, harmistunut.

Förtroytsamhet, f. närkästys, närkästymys, harmitus.

Förtrofflig, a. oivallinen, oiva, aimollinen, reima, kelpo.

Förtrofflighet, f. oivallisuus, aimollisuus, reimuus.

Förtroffligt, adv. oivallisesti, aimollisesti, reimasti.

Förtroänga, v. a. tunkea l. poistaa syrjään, syrjäyttää.

Förtrosta, v. n. luottaa, uskaltaa, turvata l. turvautua (jkahun l. jhinkin).

Förtrostan, f. luottamus, uskallus, turva, turvaus; — *sfull*, a. luottavainen, turvallinen, turvainen.

Förtrottas, v. d. väsyä, uupua.

Förtulla, v. a. tallata, maksaa tulli, tullittaa.

Förtullning, f. tullaus, tullitus, tullin maksu.

Förtunna, v. a. ohentaa, tehdä ohuemmaksi; (*om vätskor*) vetelöittää, ohentaa; *f—s*, v. p. ohentua, oheta (-enen); vetelöityä.

Förtvifla, v. n. olla epätoivoinen l. epätoivossa l. toivoton (-ttoman), epäillä.

Förtviflad, a. epätoivoinen, toivoton; (*ledes*) suutuksissa (oleva), harmistunut; (*högst öfverdådlig*) hurja, huima, raivokas (-kkaan); (*svår*) tuskallinen, ahdistava, ankara.

Förtvifadt, adv. hurjasti, ankarasti, hurjan.

Förtviflan, f. epätoivo, toivottomuus; hurjuus, huimuu.

Förtvina, v. n. näivettyä, kuihtua, hukuua, nuutua.

Förtv, konj. sillä, sentähden l. siksi että l. kun; *icke* f., kuitenkin, sittenkin; — adv. siis, sentähden.

Förtvicka, v. a. panna pahaksi, pahaksua, paheksia.

Förtvica, v. a. väkristää, väkristellä, seilitää väärin l. pahoin, väkintää l. kääntää pahaksi.

Förtvilda, v. a. selventää, selvittää, selittää.

Förtviga, v. a. raskauttaa, tehdä raskaaksi l. raskaammaksi; (*äg.*) rauhasta (-kassen), rasittaa, vaivuttaa.

Förtvika, v. a. saksantaa, saksastaa.

Förtvickt, a. peitelty, peittoinen, peitto-, sala-, salainen.

Förtälja, v. a. kertoa, tarinoida (-oin), tarinoita (-teen), jutella.

Förtänka, v. a. luulla l. ajatella pahaa, pahoilla; *det kan du ej f. mig*, et siitä minua voi moittia l. paheksia l. minulle pahoilla.

Förtänksam, a. eteenä ajatteleva l. katsova, aprikoiva, tuumivainen.

Förtära, v. a. (*äta*) nauttia, syödä; (*fräta*) syödä, kalvaa, kaluta (-uan), kuluttaa.

Förtäring, f. nautinto, nauttimus, syöminen; kalvaus, kulutus; ravinto, ruoka.

Förtöja, v. a. (*utlöja*) venyttää; (*öjöt.*) kiinnittää, töijätä, kytkä.

Förtörna, v. a. vihoittaa, suututtaa, pahentaa l. pahoittaa mieli; *f—s*, v. d. vihastua, suuttua, pahastua, sydäntyyä.

Förtörnelse, f. viha, vihastus, suuttumus.

Förtörsta, v. n. janostua.

Förtunderlig, a. eriskummainen, kummallinen, ihmeellinen.

Förtundra, v. a. kummastuttaa, kummata, ihmetyttää; *f. sig*, v. r. kummastella, kummeksia, ihmetellä, oudoksua, olla jkusta kummallista l. outoa l. ihmeel-

listä, käydä jkusta l. jkulle ihmeeksi l. kummaksi l. oudoksi.

Förundra, f. kummastus, ihme, ihmetys; — *—svärd*, a. ihmeteltävä, kummastuttava, ihmeellinen, kummeksittava.

Förurna, v. a. suoda, salia.

Förut, adv. edellä, edeltä, edelle, edelläkään, edeltäpäin l. -käsien, ensin, ennen; *gå f.*, käydä edellä l. ensin; *en timma f.*, tuntia ennen, tiimas edeltä; *dagen f.*, päivää ennen; *långt f.*, paljosa l. alkaa ennen; (*af gammalt*) ennestään, ennen; *sämre än f.*, huonompi entistäänsä l. kuin ennen; *dålig mot hvad det förut varit*, huono entisekseen; — *—bestämmelse*, f. *se* Predestination; — *—fattad*, a. edeltäkäsien l. ennalta päätetty l. tehty; — *—se*, v. a. aavistaa, arvata, edeltäpäin l. ennen arvata, ennakoita (-teen); — *—seende*, n. aavistus, edeltäarvaus; — *—spå*, v. a. ennustaa, aavistaa; — *—saga*, v. a. ennustaa, sanoa edeltäpäin; — *—sägelse*, f. ennustus, edeltäsanomus; — *—sätta*, v. a. edellyttää, olettaa, vaatia l. panna olemaan, ajatella l. vaatia olevaksi; — *—sättning*, f. edellyttämys, olettamus.

Förutan, *se* Utan.

Förvalta, v. a. hoitaa, hallita (-teen), toimittaa, pitää.

Förvaltare, m. hoitaja, haltija.

Förvaltning, f. hallinto, hallitus, hoito; *f—en*, hallitushoito, hallinto; — *—sgren*, f. hallintohaara l. -osa.

Förvandla, v. a. muuttaa l. tehdä (jksikin), muuntaa, toisintaa, tehdä toiseksi; *f—s*, v. d. o. f. sig, v. r. muuttaa, muuntaa, tulla toiseksi.

Förvandling, f. muutos, toiseksi teko, muuttumus; *böters f.*, sakkujen muuttaminen l. muuttaminen.

Förvandt, m. heimolainen, sukulainen.

Förvandtskap, f. heimolaisuus, sukulaisuus.

Förvansklig, ä. katoava, pysymätön (-ttömän).

Förvansklighet, f. katoavaisuus, pysymättömyys.

Förvar, n. talsi (-llen), säily, kätke, huosta; *fängsligt f.*, vankisäily, vankuus.

Förvara, v. a. säilyttää, talleta (-ltaan), tallettaa, kätkeä; *f—s*, v. d. säilyä, tallettua.

- Förvaring**, f. säilytys, talletus; säilymys; — -shus, n. säilyhuone, säilytyshuone, vara-aitta; — -medel, n. säilytin (-ttimen), säilytysaine; — -srum, n., -ställe, n. säiliö, säily, säilypaikka, pitopaikka, tallepaikka.
- Förveckla**, v. a. selkata, sekoittaa, rettelöitä; f—s, v. d. selkkautua, kietoutua, sekautua.
- Förveckling**, f. selkkaus, sekaannus, rettelö.
- Förvecklige**, v. a. hemmotella, hempeillä, hennontaa, vennontaa; f—s, v. d. hemmottua, vennostua.
- Förverka**, v. a. menettää, kadottaa.
- Förverkliga**, v. a. todellisentaa, toteuttaa, saattaa l. tehdä todeksi l. todelliseksi; f—s, toteutua, käydä toteen.
- Förveten**, a. tietelijäs, urkkiva, utelijas.
- Förvetenhet**, f. tietelijäisyys, utelijaisuus.
- Förvexla**, v. a. vaihtaa, vaihettaa, sekoittaa; f—s, v. d. vaihtua, vaihetua, sekaantua; namnen äro f—de, nimet ovat vaihdoksissa l. sekoitetut.
- Förvexling**, f. vaihetus, vaihdos, sekaannus.
- Förviken**, a. mennyt, kulunut.
- Förvilda**, v. a. villittää, raivoittaa, metsiäyttää, tehdä villiksi; f—s, v. d. villiäytyä, raivoittua, metsiäytyä, tulla villiksi.
- Förvilla**, v. a. eksyttää, harhauttaa, erhetyttää; (*förvirra*) hairauttaa, villitä (-tsen), hämmentää; f—s, v. d. o. f. sig, v. r. eksyä, harhautua, harhailla; hairautua, hämmentyä; vara f—d, olla eksyksissä l. ekeynyt, hairauksissa o. s. v.
- Förvillelse**, f. eksymys, erhetys, hairaus, harhaus.
- Förvirra**, v. a. sekoittaa, saattaa hämmille, huumata, häiritä (-tsen), hämmentää; (*i hög grad*) hurmata, vimmata, villitä (-tsen); f—s, v. d. sekaantua, hämmentyä, huumahtua; hurmautua, vimmastua.
- Förvirradt**, adv. sekaisesti, sekaisin hämmentyneesti.
- Förvirring**, f. sekaannus, hämmennys, hämminki, huume, häiritys, häiriö; vimma, vimmastus; (*i andl. mening*) sekaannus, hämmennys, hurmio.
- Förvisa**, v. a. panna l. lähettää pois, polstaa, ajaa pois, karkottaa, (*från ett land*) ajaa maasta pois l. maanpakoon l. maanpakolaisuuteen; (*hänskjut*) lykkätä; (*hänvisa*) neuvoa, osottaa.
- Förvisning**, f. maanpako, maanpakolaisuus, poislähetytys, karkotus; lykkäys, lykkääminen; osottaminen, neuvonta; — -sstraff, n. maanpako-rangaistus; (*från läroverk*) karkotusrangaistus.
- Förvissa**, v. a. visseyttää, varmistaa, vakuuttaa; f. sig, v. r. (*om en sak*) vakuuttaita (jstkin), visseytyä, hankkia l. pyytää vissi l. varma tieto (jstkin).
- Förvissna**, v. n. (*om växter*) lakastua, surkastua, kuolla, kuihtua, kuolettua; (*om kroppslennar*) nuutua, kuihtua, kuivettua, lakastua.
- Förvissa**, adv. todella, tosiansa, tosiaankin.
- Förvittra**, v. n. rapautua, mureta (-enen), rapistua.
- Förvittring**, f. rapautuminen, murennus.
- Förvrida**, **Förvränga**, v. a. vääristää, vääristellä, väännellä, viuruttaa.
- Förvunnen**, a. sydyn saatu, syyppäiksi l. syylliseksi todistettu l. näytetty.
- Förvälla**, v. a. olla syytä jhkun, vaikuttaa, saattaa aikaan; f—d, vaikutettu, itsevaikutama, syyllinen.
- Förvällande**, n. syyllisyys, syy, vaikutus.
- Förväna**, v. a. kummastuttaa, kummata, ihmetyttää, hämmästyttää; f—s, v. d., f. sig, v. r. kummaksua, kummastua, hämmästyä.
- Förväning**, f. kummastus, hämmästy.
- Förväg**, m. ennako, ennäkö; i f., enalta, ennakolta, edeltäpäin, ennen.
- Förvägen**, a. *se Oförvägen*.
- Förvägra**, v. a. kieltää, evätä (-pään).
- Förvägrande**, n. kieltäminen, epäminen.
- Förvälla**, v. a. ryöpätä, roukata, kiehauttaa.
- Förvänd**, a. nurja, nurintapainen, nurinpuolinen, edestakainen.
- Förvända**, v. a. käännellä (-ntelen), kääntää, panna nurinpäin l. väärin vääntää.
- Förvändhet**, f. nurjuus, nurintapaisuus, edestakaisuus.
- Förvändt**, adv. nurinpäin, väärinpäin, takaperoisesti.
- Förvänta**, v. a. odottaa, vartoa, varota (-rtoan).
- Förväntan**, f. odotus, vartomus; under f. på ngt, jtkin odottaessa.
- Förvärfl**, n. ansionpyynti, ansionsaanti, ansio, elatuksen saanto l. -pyynti; — -skälla, f. ansionlähde.

Förvärfva, v. a. ansaita (-teen), hankkia saada, saavuttaa.
Förvärfvande, n. ansaitseminen, hankkiminen, saavuttaminen.
Förvärta, v. a. tehdä pahemmaksi l. huonommaksi, pahentaa, huonontaa; f—s, v. d. paheta (-nen), huonota (-nen).
Förväxt, a. väärin kasvanut l. kasvetunut, liian välellä kasvanut.
Förvägra, v. a. nuorentaa, tehdä nuoremaksi, nuoruuttaa; f—s, v. d. nuorentaa, nuortua, tulla nuoremaksi.
Förvägring, f. nuorennus, nuortumus.
Förtytterlig, a. menekillinen, kaupaksi käypä l. kelpaava.
Förtyttra, v. a. myydä, panna l. saattaa menekkiin, vieroittaa, myymällä luopua (jstkin).
Föräldras, v. d. vanheta (-nen), vanhentua, iästyä, elähtää.
Föräldrad, a. vanhentunut, vanhaastunut.
Förädla, v. a. (*sjal o. hjerta*) jalostaa, siventää, ylevöittää; (*rdännen*) puhdistaa, sievistää, jalostaa.
Förädling, f. sievistys, puhdistus, jalostaminen; jalostus, sivennys.
Föräldrar, m. pl. vanhemmat; den ena af f—na, toinen vanhempi, toinen vanhemmista; — **drabus**, n. vanhempain koti; — **kärlek**, m. vanhemman-rakkautta, vanhempain rakkautta.
Förälska sig, v. r. rakastua, lemmistyä (jkuhun).
Föränderlig, a. muuttuvainen, muut-

teen-alainen, muuttelava, vaihteellinen, vaihteleva, epävakainen.
Föränderlighet, f. muuttuvaisuus, muutteluvaisuus, vaihtelevaisuus, epävakaisuus.
Förändra, v. a. muuttaa, muuntaa, muuttella, tehdä toisenlaiseksi l. muuksi; f. sig, v. r. muuttaa, muuntaa, muuttaita, muuttelaita; f—s, v. d. muuttua, muuntaa; (*variera*) muutteluttaa, toisintua, muuttua, tulla l. käydä toiseksi l. muuksi.
Förändring, f. muutos, muute (-tteen), muuttumus, vaihe.
Förära, v. a. lahjoittaa.
Föräring, f. lahjoitus, lahja.
Föräta sig, v. r. syödä liaksi l. itsensä turmiolle.
Föröda, v. a. autioittaa, tehdä autioksi, hävittää.
Förödelse, f. hävitys, autioitus.
Förödmjuka, v. a. nöyryttää, nöyryyttää, masentaa, lannistaa; f. sig, v. r. nöyrystyä, nöyryyttää itsensä.
Förödmjukelse, f. nöyrystyys, masennus, lannistus.
Föröfva, v. a. tehdä, harjoittaa.
roka, v. enentää, lisätä, kartuttaa; f. sig, v. r. o. f—s, v. d. lisääntyä, enentyä, enetä (-enen), karttua.
Förökelse, -**kning**, f. lisääntyminen, enennys, karttuminen.
Fösa, v. a. (*drifva*) histottaa, ajaa, ajauttaa, syöstä (syöksen); (*värka*) mättää, luoda, syöstä.
Fösare, m. ajaja, mättäjä, syöksiä.

G.

Gadd, m. pistin (-timen), piikki, haara.
Gafel, m. kahveli, haarukka; (*på plog*) kynsi (-nen); (*tyoga*) hanko; — **formig**, a. hangonmuotoinen, hangokas (-kkaan); — **hjul**, n. hankoratas, hankopyörä; — **lik**, a. hankomainen, haarapäinen; — **plog**, m. sahrat (*pl.*), kynsiaura; — **segel**, n. kahvelipurje; — **tistel**, m. haaravehmaro, haarareisat.
Gafvel, m. päätö, pääty, pääseinä; *dörren står på vid g.*, ovi on seljällänsä l. selki seljällänsä; — **fönster**, n. päätyikkuna, päänpuolinen ikkuna; —

-tak, n. päätyiskatto; — **-vägg**, f. pääseinä, pääty- l. peräseinä.
Gagat, n. gagaatti, piikkakivi.
Gage, n. kaasi, palkkio, eikke.
Gagn, n. hyöty, apu; *göra g.*, hyödyttää, olla hyödyksi; — **virke**, n. hyötytyyppi.
Gagna, v. a. hyödyttää, auttaa.
Gagnelig, a. hyödyllinen, hyödyttäväinen, hyödyttävä.
Gagnelighet, f. hyödyttävällisyys, hyödyllisyys.
Gagnlös, a. hyödytön (-ttömän).
Gala, f. hovijuhla; juhlapuku, -tamine,

komuvaatteet; i full g., täysiissä tamineissa; — *-drägt*, juhla- l. komupuku.

Gala, v. n. (*om tuppen*) laulaa, kiekua; (*om göken*) kukkua, kukahtaa; (*fig.*) hoilottaa.

Galaktik, f. galaktiikki, maitokivi (-en).

Galant, a. kensti, sievä, oiva.

Galanteri, n. kenstiys, sievyys; rakkausasia; — *-handel*, m. korukalun-kauppa, korukauppa; — *-vara*, f. korutavara, komukalu.

Galeas, f. kaljaasi.

Galen, a. hullu, hassu, mieletön (-ttömän); (*oriktig*) hullu, väärä; (*munter*) hullu, hullun iloinen; göra en g., tehdä hulluksi, hulluttaa, hullustuttaa; — *-panna*, f. hulluttelija, hullupää.

Galenskap, f. hulluus, hassuus, vimma; prata g—er, puhua hulluja, hullutella.

Galér, m. galieri, airoilaiva; — *-slaf*, m. galieri- l. laivaorja.

Galet, adv. hullusti, hassusti.

Galbacke, m. hirsipuu-mäki, hirtto- l. mestauspaikka; — *-fogel*, m. hirtehin, pyövelinruoka.

Galge, m. hirsi- l. hirttopuu, hirsi (-rren).

Galion, m. galiooni.

Gall, a. maho, mahoinen, ahtera, marto; — *-blomma*, f. marto- l. tyhjäkukka; — *-hampa*, f. marto- l. kitkohamppu; — *-ko*, f. maholehmiä; — *-mark*, f. martomaa.

Galla, f. o. Galle, m. sappi (-en); det retar g—n, se käy sapelle; — *-aktig*, a. sappimainen, sapenkaltainen; — *-blåsa*, f. sappirakko; — *-feber*, m. sappitauti; få g. (*fig.*) sapeta (-ppear), sappentua; — *-skrik*, n. parku, parkaus; — *-skrika*, v. n. hunttaa täyttä l. kohti kulkua, parkaista; — *-spränga*, v. a. halkaista sappi; (*fig.*) sappentaa, kiivastuttaa, tehdä sapelli-seksi; — *-sprängd*, a. sappentunut, sapelle tullut, sapellinen; fisken är g—ngd, kala on sapella.

Galler, n. kalteri, häkki, ristikko; (*på kläder*) ristike (-kkeen), ristine; — *-dörr*, f. häkkiovi; — *-verk*, n. ristikko, ristiraudat, häkitys.

Galleri, n. galleria, suojama.

Gallimatias, n. tuulentuoma, sekasotku.

Gallra, v. a. valikoita (-tsen), eroitella, harventaa.

Gallra, f. (*i gjutgods*) kuoppa, rakko.

Gallstekel, m. väripiistäinen.

Galläple, n. kalleppeli, väriomena.

Galmeja, f. kalmeja (-malmi).

Galnas, v. d. hullutella, hullustella, hokaroita (-tsen),

Galning, m. hullupää, houkkio, hullu, hupsu.

Galon, m. kaluuna, nauhus.

Galonera, v. a. kaluunittaa, nauhustaa.

Galopp, m. laukka, neli, nelinen, kuoppakka; i full g., täyttä nelieä l. laukkaa l. neljää.

Galoppad, m. laukkaus, nelistys; (*dans*) galopaati, kuoppakka.

Galoppera, v. n. laukata (-kkaan), nelistää, mennä nelistä l. laukkaa, kuoppakkoita (-tsen).

Galosoh, m. kalossi, päällysenkää.

Galt, m. karju.

Galvanisera, v. a. galvanoida (-tsen), sähköyttää.

Galvanisk, a. galvaninen, tarttussähköinen.

Galvanism, m. galvanisähkö, galvanisuus, tarttussähköisyys.

Galvanoplastik, f. galvanoplastiikka, sähkökuvasu.

Gam, m. korppikotka.

Gammal, a. vanha; (*ngt g.*) vanhakas (-kkaan), vanhanlöntä; fem år g., viiden vuoden l. viisi vuotta vanha, viisivuotinen, viisivuotias; af g—lt, vanhastansa, vanhuudestaan; blifva vid det g—la, olla l. pysyä vanhallaan l. entisellään; blifva g., se Föräldras; — *-dags*, a. vanhanaikainen l. -aikuinen; vanhan kansan; — *-modig*, a. vanhanalkainen, vanhanpartinen, vanhantapainen.

Gamman, f. ilo, riemu, ilostus.

Gangler, m. gangliot, hermosolmu, liuta-kimppu.

Ganser, m. pl. ganssit, läkköket.

Ganska, adv. hyvin, aivan, varsin, sangen; (*alltfor, utomordentligt*) ylen, peräti, perin, aika.

Gap, n. kita, kero, suu, nielu; — *-skratt*, n. hekotus, hohotus, kaakotus, naurunkaakotus l. -hohotus; — *-skratte*, v. n. hekottaa, hekotella, hohottaa, nauraa hekottaa o. s. v.

Gapa, v. n. ammottaa, töllöttää, ällämöitä (-taen), aukoa suutansa; stå och g., seisoa suu auki, katsoa töllöttää o. s. v.

Gapare, m. töllistelijä, ammottelija.

Gapar, **Gaphals**, m. hoho- l. löppösuu, löppöti.

- Gara**, v. a. (*koppar*) kasartaa, puhdistaa, sulattaa, kypseyttää.
- Garant**, m. takaaaja, kannattaja.
- Garantero**, v. a. o. n. taata (takaan), vastata, vakuuttaa, kannattaa.
- Garanti**, f. vakuus, takaus.
- Garde**, n. kaartti, henkivartio; — *-skapten*, m. kaartinkapteeni; — *-sbataljon*, f. kaartinpataljoona.
- Garderob**, m. vaatesäily, vaatekamari l. -kammio; (*kladerwa*) vaatteet, vaatehisto.
- Gardin**, m. kartiini, akutin (-ttimen), esteinen, esirippu; — *-stång*, f. kartiiniranko, -puu.
- Gardist**, m. kaartilainen, henkivartija.
- Garfning**, f. karvaus, parkitus.
- Garfspad**, n. parkkiliemi; — *-ämne*, n. parkkiaine.
- Garfstål**, n. meltoteräs, notkea teräs.
- Garfva**, v. a. karvata, määlää, parkita (-teen), pajuta; g. stål, notkeuttaa l. meltouttaa terästä.
- Garfvarbark**, m. karvarinparkki l. -paju.
- Garfware**, m. karvari, määlikki, parkitsija.
- Garfveri**, n. määlikkä, karvaushuone, karvuutehdas (-taan); (*konsten*) karvuul. karvaustaito.
- Garkoppar**, m. kasarivaaki l. -kupari.
- Garn**, n. lanka, rihma; (*nät*) verkko, langat; (*fig.*) langat, paulat; — *-handel*, m. lankakauppa; — *-ända*, f. langanpääh.
- Garnera**, v. a. reunustaa, ympäröitä l. -kyp(-teen), paarrettaa.
- Garnering**, f. reunustus; reunuste; reunus, reunake (-kkeen), liepeys; (*skopp*) laidoitus; peitelaudat l. -matot.
- Garning**, f. kasarrus, kuparinpuhdistus l. -kypseyty.
- Garnison**, m. varustusväki l. -kunta, karnisooni; seisontapaikka, karnisooni; — *-stjenst*, f. linna- l. varustuspalvelus.
- Garnitar**, n. reunusto, reunuste, reunusaine; 2) garnityyri, satsi.
- Gas**, m. (*kom.*) kaasua, höyry; (*tyg*) harsu, harsovaate; — *-artad*, a. kaasuntapainen, kaasumainen; — *-formig*, a. kaasunmuotoinen; ilmanmuotoinen; — *-haltig*, a. kaasunsekainen, kaasulinen; — *-lysning*, f. kaasuväli, kaasuväläistys; — *-ometer*, m. kaasunmittari; — *-reservoir*, m. kaasusäiliö, kaasusäilytin (-ttimen).
- Gasga**, v. a. lekottaa, lämmitellä.
- Gast**, m. liekkiö, peikko, aave, keijukas (-kkaan); (*fig.*) reuhakko, reuhkana; (*skopp*) laivamiehet, laivaväki, kastit; — *-kramad*, a. peikon painama, aavepanema.
- Gasta**, v. n. kukkailla (yöllä), peikkoilla; (*skrika*) parkua, luikata.
- Gastera**, v. n. se Gästa.
- Gastrisk**, a. gasterinen, mahallinen, mahan-; g. feber, mahankuume, mahan-kuume-tauti.
- Gastronom**, m. herkkutaituri, herkkusuu.
- Gata**, f. katu; (*i by*) raitti, kuja; *gam-mal som g-n*, lopen vanha, ikäloppu.
- Gatfyllning**, f. katumullos, kaduntäyte (-teen); — *-hörn*, n. kadunkulma, kadunnurkka l. -kolka; — *-krämäre*, m. katukauppi, katusaksa; — *-lopp*, n. kujanjuoksu, katulyöppi; — *-läggare*, m. kadunlaakija, -kivittäjä; — *-läggning*, f. kadunlasku, -kivitys; — *-pojke*, m. katupoika, katurakki; — *-sopare*, m. kadunlakaisija; — *-sopning*, f. kadunlakaisu; — *-sten*, m. katukivi; — *-strykare*, m. katukulkuri, kadunmittelijä; — *-uhandel*, m. katukauppa, -kaupustus; — *-urenhällning*, f. katujen puhdistus l. siivous; — *-visa*, f. kuja- l. katulaulu, roistolaulu.
- Gatt**, n. (*skopp*) reikki, anko, suu; 2) perä, peräpuoli (-en).
- Gazell**, f. gaselli.
- Gebit**, n. piiri, alue, piirikunta.
- Gedigen**, a. luontainen, luontais- l. alkupuhdas (-taan), selvä; g—et guld, selvä l. alkupuhdas l. luontainen kulta; (*fig.*) vankka, jäyhä.
- Gefreiter**, m. jefreitteri, kapraali.
- Geheimeråd**, n. salaneuvos; salaneuvosto; verkligt g., todellinen salaneuvos.
- Gehäng**, n. kannike (-kkeen), kannin (-ntimen), olus, kihenki.
- Gehör**, n. korva, kuulo; få g., saada suunvaroa l. puolta; lemna g., ottaa korviansa l. kuuloon; hafva g. med sig, olla mies puolestansa.
- Gelatine**, n. liivate (-tteen), liivakko, kelatiini.
- Gelbgjutare**, m. keittävalaja, keljuuttari, pronssi-seppi.
- Gelé**, n. (*i allm.*) hyty, liiva, säsy, jälä; (*kokk.*) hyytelö, säsyte, ydelmä.
- Geléaktig**, -artad, a. säsymäinen, hyytelömäinen, liivakainen.
- Gelike**, m. vertainen.
- Gemak**, n. tupa, kammio.
- Gemen**, a. (*ringa*) alhainen; g—e man yhteinen kansa; (*elak, nedrig*) ilkeä,

häijy, pahankurinen; i g., adv. ylipäin, ylimalkaan, yhteisesti.

Gemenligen, adv. tavallisesti, yleisesti.

Gemensam, a. yhteinen, yhtehinen.

Gemensamhet, f. yhteisyys.

Gemensamt, adv. yhteisesti.

Gemenskap, f. yhteys, yhteisyys, osallisuus; g—en, sotamiehistö, sotamiehet.

Gement, adv. häijyesti, ilkeästi.

Gemäl, c. puoliso.

Gen, a. suora, oikoinen; den genaste vägen, suorinta tietä; g—a vägen, (fig.) suoraa tietä l. päätä, tuota päätä, oikopäätä; — **stig**, m. oikopolku, suoriin tie l. polku; — **väg**, m. oikotie, oijelmus.

Gena, se **Gina**.

Genant, a. tukala, sopimaton (-toman), vaikea.

Genast, adv. heti, kohta, suoraastansa, paikalla, oikopäätä.

Gendarm, m. santarmi, varjemies (-hen).

Gendarmeri, n. santarmisto, varjeväki (-en), varjejoukko.

Gendrifva, v. a. kumota (-oan), ajaa takaisin l. valheeksi.

Genealog, m. suvuntutkija, suvuntietäjä.

Genealogi, f. sukulnnetelo, palveluku.

Genealogisk, a. sukutietoinen, sukujoh-teinen.

Genera, v. a. haitata (-ttaan), olla vai-vaksi l. haitaksi, vaivata.

General, m. kenraali; g. en chef, yli-kenraali; — **direktör**, m. päästireh-tööri; — **guvernör**, m. kenraaliku-vernööri, ylimaaherra; — **karta**, f. yleiskarta; — **kommisarie**, n. pää-komisarius; — **marsch**, m. yleismar-si; — **sperson**, m. kenraalimies; — **stab**, m. yli-esikunta, kenraalitaapi; — **staterne**, m. edusvallat; — **svär-dighet**, f. kenraaluus, kenraalinarvo; — **tulldirektion**, f. tullin-yllyjohto-kunta.

Generalitet, n. kenraalisto, kenraalikunta.

Generalska, f. kenraalitar (-ttaren), ken-raalinrouva.

Generation, f. miespolvi (-en), sukupolvi, polves, polvikunta.

General, a. yleinen, yltäyleinen.

Generisk, a. geneerinen, perijuurinen, perisukuien.

Genesis, f. luomisaaramattu.

Genetisk, a. geneettinen, syntyjohtoinen.

Genitiv, m. (gram.) genetiivi, omaanto-sija.

Genfordran, f. vastavelka, vastavelko-mus; — **gåfva**, f. vastalahja, vasta-vuoro; — **gångare**, m. haamio, kummittelija; — **gård**, m. vasta-anti l. -lahja; matkavero; — **kärlök**, m. vastarakkaus, vuorolempi; — **ljud**, n. kaiku, kaje, kajahdus; gifva ett vackert g., kajahtaa kannisti vas-taan; — **ljuda**, v. n. kaikua, kajah-della, raikua; — **måla**, v. a. vas-tata, lausua vastaan; — **måle**, n. vastaus, vastalause; — **skjuta**, v. a. mennä vastaan, olla vastassa; — **skänk**, m. vastalahja, vuorolahja; — **sträf-vig**, a. vastapintainen, vastahakoinen, uppiniiskainen, niskoitteleva; — **sträf-vighet**, f. vastapintaisuus o. s. v.; — **sträfvigt**, adv. vastapintaa, vasta-kyntä, vastahakoisesti; — **stämma**, v. a. laittaa l. tehdä (jklle) vastahaaste l. -pyyntö; — **svär**, n. vaste, vas-taanpano, vastustus; — **sägelse**, f. vastaansanomien l. -sanomus, vastus-tus; utan g., vastaansanomatta, kiel-tämättä.

Geni, n. äly, nero, genia; älymies; — **korps**, m. geniakunta l. -joukko.

Genialisk, a. älykäs (-kkään), nerollinen.

Genialitet, f. älykkyytä, nerokkuus.

Genius, m. haltija, hengetär (-ttären); språkets g., kielen henki (-en), kiel-letär (-ttären).

Genom (**Igenom**), prep. läpi, läpitse, lävitse, puhki, kautta; **med kasus ad-esivus** (-lla, -llä); **Äfven med elativus** (-sta, -stä); (**tvärsigenom**) halki, poik-ki puhki; dagen, året igen om, päiväkauden, vuosikauden; g. natten, läpiöisin, yön kautta; man blir lerd g. flit, ahkeruudella oppineeksi tul-laan; g. det man arbetar, työtä te-ke-mällä l. tehden; g. hoppet mildras olyckan, toivosta onnettomuus lievenee; gå g. dörren, fönstret o. s. v., mennä ovesta, ikkunasta j. n. e.; — adv. (**ganaka**) tulki, perin, ruti, lopen; g. god, hyvän hyvä, tulki hyvä; g. glad, perin iloinen; g. ärlig, tulki rehellinen; — **bakad**, a. kyp-seksi leivottu, tulki kypsyynt; — **biten**, a. läpipurttu; (fig.) se **Genomdrif-ven**; — **bläddra**, v. a. selata l. se-lailla läpi, läpiselata; — **blöt**, a. lä-pimärrä, likomärrä, läpikosteä; — **blö-ta**, v. a. läpiliottaa, läpikostuttaa, ve-tyttää; g—blött, läpimärrä, liko-märrä, läpiliionnut, läpikastunut; —

-**bera**, v. a. puhkaista, lävistää, pistää l. työntää lävitse l. puhki, tehdä reikiä l. läpi; — **bruten**, a. lävillinen, lävistetty, reikäinen, — **bryta**, v. a. läpimurtaa, puhkaista, tehdä reikä l. aukko; — **bränd**, a. puhki-l. läpipollettu, puhkipalanut; — **draga**, v. a. läpivettä, vetää l. pistää lävitse; — **drifva**, v. a. saada l. saattaa läpi l. aikaan l. toimeen l. käymään l. voimaan; — **drifven**, a. aika-veijari, tuikitaitava, aika-, tuiki-; g. skäl m, aika koira l. lurjus l. veitikka; — **fara**, v. n. kulkea l. matkata l. käydä läpi l. kautta, tunkea läpi; — **fart**, m. läpikulku, läpimatka l. -matkustus; (*stället*) kulkupaikka, väylä; — **frusen**, a. läpijäästynyt l. paleltunut; (*om person*) läpikylmettynyt, tuiki paleltanut l. vilustunut; — **föra**, v. a. kuljettaa l. viedä lävitse l. kautta; panna toimeen l. voimaan; *se* **Genomdrifva**; (*fig*) g—rd, kokonansa l. täydellisesti tehty, täydentehty; — **glödgä**, v. a. läpikuumentaa, tuiki l. kokonansa kuumentaa l. tulistaa; — **god**, a. hyvän hyvä, perin l. tuiki l. peräti hyvä; — **gripande**, a. (*fig*) perin pohjainen l. juurinen; — **gräfva**, v. a. kaivaa läpi l. poikki l. puhki; — **gå**, v. a. käydä läpi, läpikäydä, käydä; g. ex a men, läpikäydä l. suorittaa l. käydä tutkinto; — **gång**, m. läpikäyntö l. -käyminen; (*stället*) läpikäytävä; — **hugga**, v. a. hakata l. iyödä puhki l. halki; — **kall**, a. läpikylmä, perikylmä; — **koka**, v. a. keittää kypseksi, läpikieittää; — **korsa**, v. a. käydä ristiin (jakin) poikki, käydä l. mennä ristiin l. ristikkäisiin, olla ristikkäin, ristellä; — **kyla**, v. a. läpikylmettää l. -kylmää, paleltaa l. kylmätä läpikotaisin, — **lefva**, v. a. läpielä, elää; — **leta**, v. a. etsiä l. hakea kaikki läpi; — **lysa**, v. n. paisee l. hohtaa läpi; — **lörd**, a. perinoppinut, uppoviias; — **läsa**, v. a. lukea läpi l. lävitse, läpilukea; — **löpa**, v. a. kulkea l. juosta lävitse l. läpi l. kautta (jakin), kulkea l. juosta päähän l. loppuun; — **resa**, v. a. matkata l. kulkea läpi l. kautta; — **resa**, f. läpimatka; p å g—n, läpimatkatessa, läpimatalla; — **ratten**, a. läpimädännyt, tuiki mätä; — **räkna**, v. a. laskea l. lukea läpi, laskea l. lukea valmiiksi; — **se**, v. a. läpi-

katsoa, läpikäydä, tarkastaa, läpitutkia; — **skina**, v. n. kuultaa, kuulottaa, hohtaa l. näkyä läpi; — **skinig**, a. kuultava, kuulakka, läpinähtävä l. -näkyvä; bli fva g., kuullettu, kuulottua; — **skinlighet**, f. kuulakkuus, kuultavuus; — **skåda**, v. a. (*fig*) läpitutkia, läpinähdä, tuiki l. kokonansa klytä l. kseittä; — **skära**, v. a. läpilleikata l. -vilitää, halasta (-kassen), panna kahtia; — **skärning**, f. läpilleikkaus, halkasu; figur i g., halkioinen kuva, halkioiskuva; — **skärningslinie**, f. (*geom.*) leikkansuivi, halkasuvi; — **skärningspunkt**, m. leikkansuivi; — **släppande**, a. (*jord*) läpäisevä; — **stekt**, a. läpipaistettu, rutipaistunut; — **ströfva**, v. a. kuljella l. kuljesia halki l. kautta l. pitkin; — **såga**, v. a. sahata halki l. puhki, läpisaahata; — **söka**, v. a. etsiä l. hakea kaikki; — **torr**, a. rutiukuiva; — **tränga**, v. a. tunkea l. työntää läpi l. lävitse; v. n. tunkeutua l. tunkea läpi l. lävitse; — **trängande**, a. läpituunkeva, terävä, vinha; — **tränglig**, a. läpäisevä; — **tränglighet**, f. läpäiseväisyys; — **trött**, a. tuiki l. peräti l. perin väsynyt; — **tåg**, n. läpikulku, läpimarssi, läpimatka; — **tänka**, v. a. tarkoin l. tarkkaan l. perin pohjin ajatella l. tutkia; — **vandra**, v. a. vaeltaa l. käydä l. kulkea läpi l. pitkin l. ympäri; — **vät**, a. läpimärkä, -kastunut, likomärkä, läpikotaisin märkä l. kastunut; — **väfva**, v. a. läpikutoa, kutoa (jhnkin); — **väl**, adv. peräti l. järki l. ylen hyvin; — **ärlig**, a. peräti l. perin l. tuiki rehellinen; — **ögnä**, v. a. silmätä l. silmillä l. katsahtaa läpi.

Genre, m. tapa, laatu; — **målning**, f. tapamaalaus, laatumaalau.

Genl, adv. suorana, oikeisena.

Gentil, a. naasti, sievä, soma, kaunis (-iin).

Gentleman, m. kunnonmies, reimamies, gentlemani.

Genuin, a. syntyperäinen, synnyinäinen, luontoperäinen, alkunainen; (*akta*) puhdas (-taan), todellinen.

Genus, n. suku, sukupuoli (-en); g. verbi, verbin syntymuoto.

Geodesi, f. geodesia, maanmittausoppi.

Geognosi, f. geognosia, maaperän-tieto.

Geognost, m. geognosti, maaperän-tuntija.

Geogni, f. geognonia, maansyntyoppi.

Geograf, m. geograafi, maantieteen-oppinut.

Geografi, f. geografia, maantiede (-teen), maanopas (-ppaan).

Geografisk, a. maantieteellinen, geograafillinen.

Geolog, m. geologi, maanpinnan-tuntija.

Geologi, f. geologia, maanpinnan-oppi.

Geologisk, a. maanpinnallinen, geologillinen.

Geometri, f. geometria, mittatiede (-teen).

Geometrisk, a. mittatieteellinen l. oppillinen; g—kt tunnland, mittatynnyrinäla.

Geonomi, f. geonomia, maanlajin-tieto.

Geostatik, f. geostatikka, maantasapainon-oppi.

Geråd, adv. suoraan, oikeiseen.

Geranium, n. (*bot.*) kurjenpolvi (-en), kurenokka, geraani.

Germanism, m. saksalaisuus, germanismi.

Gerna, adv. mielelläni, -si o. s. v., mieluisesti, kernaasti; mycket g., aivan mielelläni o. s. v., hyvin kernaasti; icke g., ei hyvin, ei hevin.

Gerning, f. teko, työ; å l. på bar g., itse teossa, rikostyössä, verekseltä; på färak g., verekseltänsä, kohdastaan, kohdasteen; — **-sman**, m. tekijä, vikapää, pahantekijä; (*handverkare*) ammattimies, käsityöläinen; — **-söre**, n. ammattivero, käsityön-vero.

Gers, m. kiiski, rökäs (-kkään).

Gesandt, m. lähettiläinen, lähettiläs (-ään).

Geschworner, m. gesvorneri, valamies.

Gest, m. liikehdys, eleet (*pl.*), koikkaus, otattelu.

Gestalt, m. asumuoto, asu, muoto, varsi (-rren); (*skepnad*) haamu, hahmu; under många g—er, monenmuotoisena, monenlaatusena, monessa asumuodossa l. muodossa.

Gestalta sig, v. r. muodostua, laatiutua.

Gestikulera, v. a. liikehtii, elehtii, otatella, koikehtia.

Gesäll, m. kisälli, sälli; — **-bref**, n. kisällikirja.

Get, f. vuohi (-en), kuttu; — **-abock**, m. pukki, kauris (-iin); — **-blad**, n. mäki-kielo, kurjenkukka; — **-hår**, **-ragg**, n. vuohenvillat, vuohentakku; — **-klöfver**, m. *se* Vattenklöfver; — **-pora**, m. suopuru, suokäärva.

Geting, m. ampainen, vapsahainen.

Gevaldiger, m. kivalteri.

Gevalt, s. indekl.; med allt g., kaikkiin voimin, vihan väkeen.

Gevär, n. kivääri; ase; stå under g., olla aseissa; sträcka g., laskea aseet. i g.; aseihin! — **-sfaktori**, n. kivääritehdas (-taan); — **-skappa**, f. kiväärituppi; — **-smed**, m. kiväärisepä, pysäysepä; — **-ståndare**, m. kivääri-noja l. -tolppa.

Gifmild, a, antias (-aan), antelijas (-aan); — **-mildhet**, f. antiaisuus, antelijaisuus.

Gift, n. (*förgift*) myrky; — **-blandare**, m. myrkypanija, myrkyttäjä; — **-blandning**, f. myrkysekoitus, myrkypano; — **-blåsa**, f. myrkyrakko; — **-bägare**, m. myrkymajja, -pikari; — **-dryck**, m. myrkyjuoma; — **-säck**, m. myrky pussi; — **-tand**, m. myrkyhammas (-paan), mujuhammas; — **-växt**, m. myrkykasvi.

Gift, a. (*om män*) nainut, naisekas (-kkaan), vaimollinen; (*om kvinnor*) naittu, miehellinen; vara g. med ngn, olla naimisissa jkun kanssa; — **-vuxen**, a. (*man*) naimaikäinen, naipa, naimälässä l. naivan iällä oleva, naittilas (-laan); (*kvinnor*) naittava, naimaikäinen, naitio, naitavan iällä l. ikässä (oleva).

Gifta, v. a. naittaa, antaa miehelle; gifta sig, v. r. (*om man*) naida, mennä naimisiin; (*om kvinna*) tulla naiduksi, huolla, mennä miehelle l. naimisiin; — **-sajuk**, a. naimikkoinen, -haltunen; — **-sajuka**, f. naimikkoho; — **-stankar**, m. pl. naimatuomat.

Giftermål, **Gifte**, n. naiminen, naimiskauppa, naimalitto; — **-sbalk**, m. naimiskaari; — **-skontrakt**, n. naimakontrakti, naimasopimus.

Giftig, a. myrkyllinen, myrkyinen.

Giftighet, f. myrkyllisyys.

Giftoman, m. naittaja, naimias; — **-rätt**, m. naimaosa, naimaoikeus.

Gifva, v. a. antaa, annella (-telen), annessalla; (*i kortspel*) jakaa, antaa; (*afkasta, rendera*) antaa, tuottaa; g. emellan (*i byte*), antaa väliä; g. efter, antaa myöten l. perään, myöntää; g. vid handen, osottaa, antaa tietää; g. stryk, antaa selkään; g. sig, v. r. antautua, antautaa, antaa itsensä; (*sakta sig*) antaa perään, helpottaa. talttua; g. sig ut för ngt l. ngn, olla jkin l. jku olevinaan; g. sig tillfreds, olla tyytyväinen, malttaa mie-

lenä; g—s, v. d. olla, löytyä; de g—s. som . . ., niitä on, jotka . . .

Gifvande, n. antaminen, anto; — a. antava; satoisa, annollinen.

Gifvare, m.; — **inna**, f. antaja.

Gifven, a. annettu; (*viss*) tietty.

Giga, v. a. (*sjöt.*) nostaa, jikata, jännittää.

Gigant, m. jättiläinen.

Gigantisk, a. jättiläisuuuri, mahdottoman l. summattoman suuri l. iso.

Gigeltand, f. nirkkahammas (-paan), liikkahammas.

Gigg, m. jikki, kevykiesit; 2) laivavene.

Gigtåg, n. (*stepp*) jikitouvi, nostotouvi.

Gikt, m. kihti, luuvalo, luunkolottaja, leini; — **aktig**, a. kihtimäinen, luuvomainen, luuvalon kaltainen l. tappainen; — **bruten**, a. luuvaloinen, kihtinen; — **knöl**, m. kihtimukula.

Gild, **Gill**, a. laillinen, käypä, kelvollinen.

Gilja, v. a. köydätä (-tään), kosia.

Giljare, m. köytäkääjä, kosija.

Gilla, v. a. hyväksyä, hyveksiä, katsoa hyväksi l. kelvolliseksi, kelpuuttaa (jkin), suostua (jhnkin).

Gillande, n. hyväksyminen.

Gille, n. yhtyy, seurakunta, seuruus; (*händverkkareg.*) ammattikunta, ammattiseura; — **sbroder**, m. seurusveikko.

Giller, n. ansa, sadin (-tinen); (*fig.*) ansa, paula; — **pinne**, m. vierevarpu, rievävarpu; — **snöre**, n. rievälanka; — **stäng**, m. ulku, ansan l. satimen ulku.

Gillra, v. a. virtitellä, virittää pauloja l. ansoja; (*fig.*) panna l. virittää ansoja l. pauloja, saattaa ansaan.

Gillstaga, f. *se* **Gäldstuga**.

Giltig, a. kelvollinen, pätevä, täyden tekevä, täysivoimainen, otollinen, laillinen.

Giltighet, f. pätevyys, kelvollisuus, otollisuus.

Gina, f. (*stepp.*) kinunki, jiina.

Gina, v. n. oiaista (-kaasen), mennä oikotietä l. suoraa matkaa.

Gips, m. kipsi; af g., gips-, kipsinen, kipsi-, kipsin; — **aktig**, a. kipsimäinen, kipsinkaltainen; — **arbetare**, m. kipsiseppä, -mestari; — **arbete**, n. kipsiteos, -työ; — **brott**, n. kipsi-louhos, -louhos; — **tak**, n. kipsikatto l. laki.

Gipsa, v. a. kipsiä (-iän), kipsittää.

Gipsig, a. kipsinen, kipsillinen.

Gipsning, f. kipsitys.

Gira, v. n. (*sjöt.*) kiirata, polveilla, mutkalla.

Giraff, m. giraffi, kameelipaartti.

Girig, a. ahnas (-aan), ahne, ahvattu; (*snål*) saita, itara, ahne; — **buk**, m. saitori, ahnehtija, ahvatta.

Girighet, f. ahneus, saitus, itaruns.

Girigt, adv. ahnaasti, ahneesti.

Girland, m. kukkaköynnös, kukkakiekura.

Girobank, m. giropankki, panos- l. nostopankki.

Girs, m. *se* **Gers**.

Gislan, c. indekl. panttivanki, panttimus.

Gissa, v. n. arvata, arvaella.

Gissel, n. o. m. ruoeka; (*fig.*) vitseus, kuritus.

Gisala, v. a. ruoskia, hosua, suomia; (*fig.*) kurittaa, ruoskia.

Gissning, f. arvaus, arvaama, arvaelu; — **svis**, adv. arvaamalla, arvaten.

Gista, f. vave (-peen), kärväs (-ään).

Gista, v. a.; g. m alt, kuivata maltaita.

Gisten, a. ravistunut, hatara.

Gistna, v. n. ravistua, hataroitua, auristua.

Gitarr, m. kitari, kitara, varsikannel (-telen).

Gitta, v. n. voida, jaksaa, kyetä (-kennen), taitaa, saattaa.

Gittra, f. (*stepp.*) kitra, pesinkanki.

Gjord, f. vyö.

Gjuta, v. a. vuodattaa, kaataa, valaa, valattaa; (*metall*) valaa, valella.

Gjutare, m. valaja, valuri.

Gjutbar, a. valettava, valannainen.

Gjuteri, n. valinpaja, valimo; valaminen, valanta.

Gjutform, m. valinkuosi, valinkaava, valin (-men), valimet (*pl.*); — **gods**, n. valanne (-teen), valama, valanteos; — **hus**, n. valinhuone, -paja; — **sand**, m. valinhieta; — **slöf**, f. valinkauha; — **stäl**, n. valinteräs; — **söm**, m. valinnaarma, -viiva; — **ugn**, m. valin-uuni, sulatusuuni.

Gjutning, f. valaus, valanta, valaminen; — **skonst**, f. valamataito, valamistaito.

Glace, m. jääle, jäätelö, glassi.

Glacéhandske, m. silohansikas (-kkaan).

Glacial, a. jään-aikainen.

Glacier, m. jäätio, jääkkö, jäätikkö; — **lavin**, m. jäävyöryke l. -vyöry.

Glacis, m. paitta, linnanpaitta.

Glad, a. iloinen, iloisa, riemuisa, lysti;

vara g., iloita (-tsen), olla iloinen l. iloisansa; blifva g., tulla iloiseksi, ilostua, ilahtua; — **lynt**, a. ilomielinen, ilokas (-kkaan); — **lynthet**, f. ilomielisyys, ilomieli (-en).

Glada, f. säski (-en), ilmahanikka.

Gladiator, m. gladiatori, miekkailija.

Gläd, adv. iloisesti.

Glaf, **Glafven**, m. kalpa, peitsi (-en), miekka.

Glafs, **Glafs**, *se* **Gläfs**, **Gläfsa**.

Glam, n. rasto, leikki, suottailu.

Glamma, v. n. suottailla, resuta (-uan), ilakoita, laskea leikkiä.

Gandel, n. (*anat.*) rauhanen; (*bot.*) pisa, pisama.

Glanig, a. myrtynyt, kotkelo, hapahtunut.

Glans, m. kiilto, kiille (-teen), loiste, loisto, hohde (-teen), välke (-kkeen); (*fig.*) loiste, loisto, kirkkaus; — **borste**, m. kiillosharja, kiiltoharja; — **taft**, n. kiiltosilkki, välkesilkki.

Glansa, v. a. kiillottaa, kiillottaa, kiillyttää, kirkastaa.

Glansk, a. kiillokas (-kkaan), kiiltävä, välkkyvä; — **is**, m. kaljujää, liukas ja kirkas jää.

Glansning, f. kiillotus, kiillotus.

Glappa, v. n. lapsaa, läpsyttää, olla longollansa.

Glas, n. lasi; af g., lasinen, lasi-, lasin-; ett glas fullt, lasillinen; — **aktig**, a. lasimainen, lasinmuotoinen; — **arbete**, m. lasityön-tekijä, lasinvalaja; — **arbete**, n. lasiteos, -kalu; — **art**, f. lasin l. lasilaji; — **artad**, a. lasinkaltainen l. -tapainen; — **berg**, (*för gamla pigor*) kyöpelinvuori; — **blåsare**, m. lasinpuhaltaja l. -valaja; — **blåsning**, f. lasinpuhallus; — **bod**, f. lasipuoti, -kauppa; — **bruk**, n. lasiruukki, -tehdas (-taan); — **degel**, m. lasikaufa, -sulatin (-ttimen); — **dörr**, f. lasiovi; — **fönster**, n. lasikkuna, lasi; — **handlare**, m. lasinkauppias; — **hinna**, f. (*i ögat*) lasikalvo, -kelmu; — **hytta**, f. lasihytty, -tehdas (-taan); — **klocka**, f. lasikello, -kupukka; — **korg**, m. lasikoppa, -vaka; — **målare**, m. lasinmaalaja, lasimaalari; — **målning**, f. lasimaalaus, lasikuva; — **mästare**, m. lasiseppä, -mestari; — **perla**, f. lasihelmi; — **ruta**, f. lasirautu; — **skifva**, f. lasilevy; — **skåp**, n. lasikaappi; — **skäriva**, f. lasinsiro l.

-sironen, lasisirpale; — **slipare**, m. lasintahkooja; — **slipping**, f. lasintahkoaminen; — **smältning**, f. lasinsulatus; — **öga**, f. lasisilmä; — **ögd**, a. kuutlosilmä, killusilmä; — **ögon**, n. pl. lasisilmät, silmälasit, varasilmät.

Gläsera, v. lasertaa, lasierata.

Glaser, f. laserrus, lasieri.

Glatt, a. kalju, sileä, liukas (-kkaan), sulja; gifva ett g. lag, (*sjöt.*) ampua täydeltä laidalta; öfver g— a laget (*fig.*), päästä päähän, kauttaaltansa.

Glatta, v. a. *se* **Glätta**.

Glatt, f. kaljuus, sileys.

Gles, a. harva, harsu, hatara; g. (*porös*) kropp, hatara l. suhto kappale; göra g., harventaa; — **tänd**, a. harvahammas l. -hampainen.

Gleshet, f. harvuus, hataruus.

Glesna, v. n. harveta (-nen), harventua, hataroitua, varistua.

Glest, adv. harvassa, harvaan.

Gletscher, pl. jäätöt, jästeilt, jäätököt, jäävuoret.

Gli, n. alve, mouhi (-en), ispinä.

Glida, v. n. liukua, lipua, soljua, solahdtaa, vierrä, sujua.

Glidande, n. liukuminen, vieminen, o. s. v.

Glimma, v. n. kiilua, kiiltää, hiilua, kiimeltää, vilata, tuikkaa.

Glimmande, n. kiiluminen, kiilteleminen, o. s. v.; — a. kiilua, kiiltävä o. s. v.

Glimmer, n. kiillos, kimelys, vilaus; (*stenart*) kiiltokivi, kissankulta, kuutlokivi.

Glimt, m. vilahdus, vivahdus.

Glimta, v. n. vilahtaa, vilkkua, vivahdtaa, välähtää.

Glinder, n. tina- l. talvionki (-en).

Glindra, v. n. kimellellä (-telen), välkähdellä.

Glitter, n. välkyttimet, kimeltimet, kiiltokalju; — **guld**, n. kiillekulta, kissaan- l. katinkulta; — **verk**, n. kiiltotavara l. -kalu, kiillottimet.

Glittra, v. n. välkkyä, killellä, kimellellä (-telen).

Glo, v. n. malkoilla, muljottaa, töllöttää, kurkistella.

Glob, m. pallo; maanpallo.

Glop, m. jolppi, jorri, töllö, mölhö; — **ord**, n. *se* **Glåpord**.

Gloppa, v. n. lopakoita, sataa räntää l. lumiräntää l. lunta ja vettä.

Gloria, f. kunnia, kirkkaus; (*bring helgonknyfuden*) sädekehä, säteikkö.
Glörfördig, a. suurikunnialinen, korkeakunnialinen l. -muistoinen.
Glossa, f. lauselma, puhelma; (*spoglosa*) komppasana, pilkkapuhe l. -sana.
Glossa, f. selityssana, sananselvike, selitys.
Glossarium, n. selityssanasto, sanalnetelo.
Glossögd, a. mulkosilmä, herasilmä, vilkkuksilmä; (*beritögd*) kuintiosilmä.
Glösa, v. a. o. n. hotaista, hotkia, hulmia, ahmasta, ahtaa.
Glugg, m. aukko, reikä; (*för röken*) repänkä, lakainen.
Glunk, m. hoku, hokupuhe, huhu, juoksupuhe, kylänpuhe.
Gluka, v. n. hokea, käydä puhe l. huhu.
Glunt, m. loppi, mölli, lörtti.
Glupa, v. n. hotkaista, hulmia, lohvaa, ahmoa; g—nde ulf, hulmiva hukka, raateleva susi.
Glupak, a. ahvattu, hulmi, syöläs (-ään), hoto.
Glupakhet, f. ahvattuus, hotous, syöläys, hotoisuus.
Gluten, m. gluteeni, kasvillma.
Glutt, — snäppa, f. vesivikla, jokiryttäri.
Glutta, v. n. kurkistella, tirkistellä, pirkistellä, luikistella.
Glycerin, f. glyseriini, rasvamakiainen, öljysokeri.
Glyptik, f. glyptikka, kivenveisto-taito.
Glämig, a. käpeä, kelmeä, naal akka, haljakas, jolkahtanut.
Gläpörd, n. komppasana, pilkka- l. pistopuhe l. -sana.
Gläda, **Glädja**, v. a. ilahuttaa, ilottaa, riemuuttaa; g—s, v. d. o. g. sig, v. r. iloita (-tsen), ilota (-oan), riemuita (-tsen), olla iloissana; bli glad, ihasua, ilahtua, ilostua.
Glädande, **Glädjande**, a. ilahuttava, ilottavainen.
Glädje, f. ilo, riemu; — -betygelse, f. ilon-ocetus; ilakoitsemus; — -dag, m. ilonpäivä, riemupäivä; — -drucken, a. ilostunut, ilopäissensä oleva, ilosta hurmaantunut l. juopunut; — -fest, m. ilo, riemujuhla; — -full, a. iloisa, iloinen, iloa täynnä; — -lös, -tom, a. iloton, auvoton, riemuton (-ttoman); — -rik, a. iloisa, ilonrikas, ilosta rikas; — -röp, n. ilohauto; — -rus, n.

ilonvimmia; i g—et, ihastuksissa, ilonvimmassa; — -spräng, n. ilonhyppäys; göra g., hypätä ilosta, ilakoita (-tsen); — -strälände, a. ilosta l. iloa hehkuva l. paistava; — -sång, m. ilolanlu, ilovirsi, -runo; — -tecken, n. ilonmerkki; — -tår, m. ilokyynei; — -yra, f. ilonvimmia.
Glädigt, a. ilokas (-kkaan), ilollinen, iloinen.
Glädighet, f. ilokkuus, iloisuus, ilollisuus.
Gläfs, n. nalkutus, lopsutus, luakutus.
Gläfsa, v. n. nalkuttaa, nalkutella, lus-kutella, lopsutella.
Glänsa, v. n. kiiltää, välkkyä, paistaa, loistaa, helottaa.
Glänsande, a. loistava, hohtava, loistoisa.
Glänt, m. indekl.; på g., longallansa, raollansa; longallensa, raollensa o. s. v.
Glänta, v. n. (*på dörren*) raottaa l. lonkauttaa l. lengottaa (ovea).
Glätta, v. a. silittää, tehdä sileäksi.
Glöd, m. hilet (*pl.*), hillus, hehku, tulehma; (*sg.*) hehku, hohku; brinna till g., hiillistys, hiillustua, hiiltyä; — -eld, m. hillus, hilli-, hohkutuli; — -het, a. tulikuuma, tulinen; — -hetta, f. tulikuuma, -kuumus; — -hög, m. hillus, hillikko; — -kaka, hillikka; — -panna, f. hilli-, tulipannu; — -raka, f. hillustin (-tinen), hillikoukku l. -hanko; — -skyffel, m. hillikauha, -lappio.
Glöda, v. n. hehkuu, hohkaa, hohkaa, palaa.
Glödande, a. hehkuva, hohkava, tulinen, tulikuuma, palava.
Glödga, v. a. tulistaa, kuumentaa, paistaa, hehkottaa; g—s, v. d. tulistua, kuumentua.
Glödgar, **Glödgar**, m. lökäri, keitetty viina, viinakaito.
Glömma, v. a. unhoittaa, unohtaa; g. sig, v. r. unhoittaa, unohtaa itsensä, hairautua; g—s, v. p. unhotua, unohtua.
Glömsk, a. muistamaton, huonomuistinen, unhoittavainen.
Glömska, f. unhotus, unohtus, unhe; råka i g., joutua unhotuksiin l. unhouksiin, unohtua.
Glömskhet, f. muistamattomuus, unhoittavaisuus.
Gnabb, n. jukka, jankka, napina, pieni riita, janaus.

Gnabbas, v. d. jukkia, janata, jankata (-kkaan), takistella.

Gnaga, v. a. o. n. kalvaa, järsiä, nakertaa, nirhata, järnyttää.

Gnagande, n. kalvaminen, järsiminen, nakertaminen, o. s. v.

Gnagare, m. kalvaja, järsijä; (*nat. hist.*) nakertaja, nakertajainen.

Gnat, m. kärnytyks, jankutus, näriseminen, janaus, jamaus.

Gnata, v. n. kärnyttää, näristää, jankuttaa, jamata.

Gnatig, a. närisevä, kärnyttävä, ärisevä, närkas (-kkään).

Gneis, m. gneissi.

Gnet, f. saivar (-ren), väive.

Gneta, v. n. tihertää, tihruttaa, kirjoittaa tiheeseen.

Gnetig, a. saivarinen, väiveinen; (*fig.*) saivartava; tiherretty, tihrutettu.

Gnida, v. a. hieroa, hiertää, kihnuttaa, hivuttaa, hangata; (*vara smål*) idartaa, visuilla, tiivistellä; g. på fiolen, vinguttaa l. kihnuttaa viulua.

Gnidare, m.; (*fig.*) saitturi, idartaja, naukuja, itkijä, saivaren-l. kirpunnylkiä, visukinttu.

Gnideri, n. itarnus, saittuus, saivaren-l. kirpunnylky.

Gnidning, f. hieronta, hivutus, kihnutus.

Gnidsten, m. kitkakivi, hivutuskivi.

Gnissla, v. n. kitistä, kitkaa l. kitkaa, kiristä, nitistä, pirakua.

Gnisslande, n. kitseminen, o. s. v.

Gnissling, f. kitinä, kirinä, nitinä, kirske.

Gnista, f. kipeä, kyven (-penen), säkene, säen (-kenen); (*stor*) poukka; (*fig.*) kipeä, säen.

Gnistra, v. n. säkenöitä (-tsen), kipeä, kipeä (-tsen), säihkyä, säkeillä; (*fig.*) det g—r för ögonen, silmät lyövät tulta; g—nde ögon, säihkyvät l. sätellevät silmät.

Gnistrig, a. (*minoräl*) säkeinen, säteilevä, kimeltelevä.

Gno, v. a. (*gnugga*) hieroa, tuhertaa; v. n. (*löpa*) liidettä (-teän), pötkiä, kolvettaa.

Gnola, v. n. hyräillä, hyrytellä.

Gnom, m. sananlaaku, mieltelmä; (*ande*) peikko, maahinen.

Gnugga, v. a. hieroa, hierustella, hiekkertää, hangata (-kaan), kihnuttaa.

Gnuggande, n. hierominen, o. s. v.

Gnuggning, f. hieronta, kihnutus.

Gny, n. rymy, ryty, pauhu, pauhina, tohina, humu, kalske; (*af vapen*) ryty,

jymy, jyske, kalske; (*af en flod*) pauhina, kohina, tohina; (*af tungt fallande*) ryty, rytinä, ruhme, ryskinä.

Gny, v. n. rymistä, rydytää (-tyän), pauhata, tohista, kohistaa; jyskää, ruhmaa.

Gnäggä, v. a. hirnuu, hiljua.

Gnäggande, n. hirnuminen, hirnunta, hiljuminen.

Gnälla, v. n. (*om hundar*) vinkua, älistä, älähtää; (*om barn*) piristä, kiristä, nurista, mankaa; (*om hjul*) kitistä, piukkaa, naukua; (*fig.*) nukuttaa, nurista, älähtää (-jän), mauraata (-nan), naukua.

Gnällande, n. vinkuminen, vingahdus, älinä, kitinä, nurina, piukkaminen, uikuttaminen, ukutus.

Gnällig, a. pirisevä, nuriseva, kitisevä, kirisevä, o. s. v.

God, a. hyvä; i g. tid, hyvissä ajoin, hyvään aikaan; en god (*ansenlig*) tid, hyvän aikaa, hyvä aika; godt folk, hyvät ihmiset, ihmisuikullat; var så g., ole l. olkaa hyvä, tee l. tehkää hyvin! göra godt, tehdä hyvää; g. man (*lagt.*), uskottu mies; hålla l. anse för godt, nähdä l. katsoa hyväksi; han har godt för att tala, hänen on helppo puhua, puhuminen on hänestä l. hänelle helppo l. helppoa; han har godt om pengar, hänellä on hyvät rahavarat; det goda, hyvyys, hyvä; i godo, hyvällä, sovinnolla; med godo, hyvällä; hålla till g—o, pitää hyvänsä, ottaa hyväksensä; håll till g—o, terveydeksi, terveydeksenne, pitääkää hyvänänne, nauttikaa hyväksenne l. terveydeksenne; se en till g—o, katsoa jkun hyvä l. parasta; hafva till g—o, olla (jkuilla) saamista l. saataavaa (jkuilta); räkna sig till g—o, lukea hyväksensä l. voitoksensa l. edukseensa; (*gån*) lukea (jkun) hyväksi; g å i g—o för, taata (-kaan), mennä takaukseen; — *artad*, a. hyvälajinen, hyväksä, hyvänlainen, hyväntapainen; — *bit*, m. makupala; — *dag*, m. hyvät päivät; göra sig g., pitää päiviä l. hyviä päiviä; — *dagspilt*, m. hemmuttelija, elastelija, hyvin päivän pitäjä; — *hjärtad*, a. hyväsydäminen, -mielinen; — *lynt*, a. hyväsyvyinen, -mielinen, -luontoinen, sävyisä; — *känn*, v. a. hyväksä, kelpunutta, katsoa l. nähdä hyväksi, suostua (jhnkin); — *modig*, a. lausaa, säveä, suopea; — *rå*, n. vohve-

li; — **-sint**, a. hyvämielinen, säveä; — **-talig**, a. leppök-, hyväpuheinen; — **trogen**, a. hyväluuloinen, hyvää luuleva l. uskova; (*lüttrögen*) herkkäuskoinen; — **-trogenhet**, f. hyväluuloisuus, herkkäuskaisuus; — **-tycke**, n. mielivalta, vapaa ehto; efter g., mielen mukaan, mieltä myöten, mielin määrin; — **-tycklig**, a. mielivaltainen; — **-tycklighet**, f. mielivaltaisuus; — **-tyckligt**, adv. mielivaltaisesti; — **-villig**, a. vapaatahtoinen, -ehtoinen, sovinnollinen; — **-villigt**, adv. vapaaehtoisesti, -tahtoisesti, hyvällä, sovinnolla.

Godhet, f. hyvyys; haf den g—en, tekkää l. tee hyvin; — **-sfull**, a. hyvántahtoinen, hyväsuontoinen, suosiolinen.

Gods, n. (*egendom*) tavara, omaisuus; lif o. g., henki ja tavara; (*jordagods*) kartano, tila, hovi; (*varor*) kalu, tavara; (*sjöt.*) tavara, taklaasi, värkki (*pl.*); (*bes.*) aine, kalu; — **-egare**, m. tilanomistaja, hovin- l. kartanonhaltija l. -omistaja l. -herra l. -isäntä.

Godt, adv. hyvin, hyvästi; lika g., yhtä kaikki, yhden tekevä; så g. som intet, lähes l. melkein ei mitään; kort om g., lyhyesti, lyhykkäisesti; — int. hyvä! no niin; — **-ännande**, n. mieli (-en), ehto, mielivalta; efter g., mielen mukaan, mieltä myöten, miten hyväksi näkee l. luulee; — **-göra**, v. a. palkita (-tsen), hyvittää, korvata, sovittaa; g. sig, v. r. ottaa korvaus l. palkinto (jotkin); (*i räkning*) panna hyväksensä; — **-görande**, n. palkitseminen, korvaaminen, sovittaminen, hyvittäminen; — **-görelse**, f. hyvitys, korvaus.

Godta sig, v. r. pitää hyvää päiviä l. hyvää eloa, elää hyvästi; syödä makeisia.

Goffera, v. a. röyheltää, ruusata.

Golf, n. lattia, permanto, silta; — **-hjelke**, m. multiain (-men), multihirsi, niskapuu; — **-bräde**, n. lattialauta, permantopalkki; — **-drag**, n. lattiaveto, -aho; — **-källare**, m. lattiakuoppa, sillan-alus, kolpita; — **-legad**, a. (*om säd*) lattialla kuivanut; — **-läggä**, v. a. lattiottaa, silloittaa; — **-matta**, f. lattiamatto; — **-planka**, f. lattia- l. permantopalkki l. -laakko; — **-sten**, m. lattiakivi; — **-ståndare**, m. nurk-

kavirri, kuokkavieras (-aan); — **-vase**, m. juonialnen, multiain, multihirsi.

Gom, m. kita- l. sunlaki, kulkuklaki; — **-ben**, n. kitalaen-luu, lakilu; — **-bokstaf**, m. kulkupunastavi.

Gona sig, se **Godta sig**.

Gondol, m. gondoli.

Gorm, n. (*af frukt m. m.*) silpa, karppu; (*grül*) janka, kärnytyse, karnu.

Gorma, v. n. jauruta (-uan), jarnuttaa, karnuttaa, maruta (-uan), morista.

Gormig, a. jarnukas, mauraava, riitasa.

Gorr, n. se **Går**.

Gorä, n. vohveli.

Gosse, m. poika, poikanen; min g., poikaeni; — **-barn**, n. poikalapsi; — **-ären**, n. pl. poikuuden ikä, poikuus, poikaisuus; i g., poikana olleessa, poikunden l. pojan iällä l. iässä.

Gourmand, m. herkkusuu, imantelija, heraku.

Grabba, v. n. kouraista.

Grabbla, v. koplotella, kopeloita (-tsen), kouria.

Grabbnäve, m. kourallinen, kahmalollinen.

Grace, m. (*gunst*) suosio, lempi (-minen); (*behag*) iha, sulo, mieluisuus; gracer, f. pl. lemmettäret, ihattaret.

Graciös, a. (*behagfull*) miellyttävä, viehättävä, ihanainen; (*gunstig*) suosiolinen, hyvä.

Grad, m. aste, pykälä, astelma; (*ungefärligt*) määrä, suuruus, paljous; g. af värme, torrhet, styrka, hastighet, lämpimen, kuivuuden, voiman, nopeuden määrä l. suuruus l. aste; (*fig.*) määrä, mitta, kanta; i hög g., suuressa mitaessa l. määrässä, ylen, erinomaisen, suuresti; (*lörd g., rang, o. s. v.*) arvo, askel (-en); passera g—na, käydä kaikki arvo-asteet; (*gram.*) tila; — **-båge**, m. asteakaari, pykäläpuu; — **-följd**, m. askelmeno, -kulku; — **-mätning**, f. asteittainen, astemittaus; — **-skifva**, f. astelasta l. -mitta; — **-tal**, n. asteluku; — **-tals**, — **-vis**, adv. asteittain, pykälittäin; (*fig.*) askeleittain, askel askeleita, vähitellen.

Gradatim, adv. askel askeleita, askeleittain.

Gradation, f. askelnousu l. -meno, askeleellinen nouseminen l. eneneminen.

Gradera, v. a. (*dela i grader*) pykälöittää, jakaa asteihin; (*jord*) jyvittää, arvata, laakea; (*våttkor*) karaata (kaasen), väittää.

Gradering, f. jyvitys, jyvälasku.
Gradual, m. graduuaali; väljmessu; —
-disputation, f. graduuaali- l. oppiarvo-
 väitös.
Graduera, v. a. antaa tohtorin l. mais-
 terin arvo, graduuttaa, arvottaa; (*be-*
kransa) seppelöitä (-tsen); g—d, a.
 arvotettu, oppiarvoinen.
Graf, a. suolaton, suolaamaton, tuore,
 veres.
Graf, f. hauta; på g—ens brädd,
 haudan partaalla; (*fästningsg. o. d.*)
 kaivanne (-nteen), kaivanto; — **-änd**,
 f. ristisorsa; — **-hvalf**, n. hautaholvi,
 -kammio; — **-hög**, — **-kulle**, m. hau-
 takumpu l. -kasa; — **-kor**, n. hauta-
 kammio, -kuori; — **-kummel**, n. hau-
 takumpu; — **-skrift**, f. hautakirjoit-
 tus; — **-sten**, m. hautakivi; — **-vård**,
 m. hautapatsas, -risti, -varjo; — **-öl**,
 n. hautajaiset, peijaiset, maahanpani-
 jaiset.
Grafsak, a. grafillinen, kuviomerkinen,
 kuviollinen.
Grafit, m. grafiti, piiritys- l. syyskivi.
Grafitstickel, m. piirrin (-timen), piirto-
 rauta, piirustin.
Grafva, v. a. se *Gräva* o. *Gravera*.
Gram, m. gramma.
Grammatik, f. grammatikka, kielloppi.
Grammatikalisk, a. kiellopillinen, kie-
 liopin, grammatillinen.
Grammatikaliskt, adv. kiellopillisesti.
Grammatiker, m. grammatikus, kieliopin-
 taitaja l. -tekijä.
Gramse, a. indekl. karmea l. karmias,
 nurja, vihainen; blifva g., karmas-
 tua, karmistua, vihastua.
Gran, f. kuusi (-sen); (*ung. g.*) näre; af
 g., kuusi, kuusinen; — **-bark**, m.
 koskus, kuusenkuori; — **-bestånd**, n.
 kuusisto; — **-lund**, m. kuusikko, nä-
 reikkö; — **-ris**, n. kuusenhavut; —
-riss, v. a. havuttaa, haottaa; —
-skog, m. kuusisto, kuusikko; — **-sån-**
gare, m. kilttakerttu, kiltta; — **-ört**,
 m. suokunsi, taskunäre.
Gran, n. (*vigt*) graani, hiukka.
Granadör, m. kranatyöri.
Granat, m. kranasatti; — **-äpple**, n. kra-
 naatti-omena.
Grand, m. grand.
Grand, n. rahtu, hiukka, kauna; gif
 mig ett g., anna minulle hiukan ver-
 ran l. hiukkasen; grandet och bjel-
 ken, raskia ja malka.
Granda, v. n. puuttua, olla vajaa.

Granit, m. graniitti, madekivi, harmaa-
 kivi; — **-artad**, a. graniittintapainen
 l. -laatuinen l. -lainen; — **-berg**, n.
 graniittivuori l. -kallio.
Grann, a. korea, sievä, kaunis; (*noga*)
 tarkka; — **-hörd**, a. tarkkakauloinen;
 — **-synt**, a. tarkkanäköinen; — **-tyckt**,
 a. närkäs, närkki, herkkä.
Granne, m. naapuri, läheläinen; de äro
 g—nnar, ovat naapureksia l. naapu-
 rukset; — **-folk**, n. naapurit, naapu-
 rinväki; — **-gård**, m. naapuritalo, naa-
 puri, lähitalo; — **-hustru**, f. naapu-
 rivaimo; — **-rike**, n. rajavalta, naa-
 purivalta l. -valtakunta; — **-sämja**, f.
 naapurisopu, -rauha, naapurillinen sopu
 l. sovinto.
Granneligen, adv. visusti, tarkasti, tark-
 kaan.
Grannlaga, a. (*noggrann*) tarkka, visu;
 (*samvetog.*) tunnollinen, tarkka, totin-
 nen; (*inpräknad*) herkkä, närkäs (-k-
 kään); (*inpräknad*) herkkätuntoinen, kart-
 tavainen, arastava; (*kinkig*) herkkä,
 arka, tukala.
Grannlagenhet, f. tarkkuus, tunnolli-
 suus, herkkyyks, herkkätuntoisuus, kart-
 tavaisuus, arkuus.
Grannlåt, m. koru, korea, koristus, ko-
 reus; — **-skläder**, m. pl. hempu-, ko-
 reusvaatteet.
Grannskap, n. naapuristo, naapuri, li-
 kiseutu, lähitienuo, ympäristö; (*gran-*
nar) naapurit, naapuruus; i g—et,
 naapurissa, lähitienuoossa, lähi-, liki-
 sendussa.
Grannt, adv. koreasti; (*noga*) tarkasti.
Granska, v. a. tarkastaa, tarkastella;
 (*reconsera*) arvostella.
Granskare, m. tarkastaja.
Granskning, f. tarkastus, tarkastelu; —
-sutskott, n. tutkija-, tarkastajakunta.
Grant, se *Grannt*.
Grassera, v. n. retkeillä, hävitellä; (*äg.*)
 raivota (-oan), riehua; (*stojas*) rehkiä,
 telmätä.
Gratial, n. suoma-eläke, gratiaali.
Gratifikation, f. lahjapalkinto, palkkio-
 lahja.
Gratis, adv. ilmaiseksi, ilman, maksot-
 ta, makeamatta.
Gratis, m. gratisti, ilmanpääsijä, ilman-
 saaja.
Gratulation, f. onnentoivotus, onnittelu.
Gratulant, m. onnentoivottaja, onnit-
 telija.

Gratalera, v. a. toivottaa onnea (jku-
le), onnitella.

Gravation, f. velka- l. kiinnerasitus; —
-sbevis, n. velkatodistus, velkarasitus-
todistus.

Gravera, v. a. kaivertaa, piirrosta, piir-
tää; (*besvär*) rasittaa, painaa.

Gravering, f. piirrosto, piirtämys, kai-
verrus; piirtotaito (*konsten*).

Gravitation, f. painovoima, vetovoima.

Gravitetisk, a. (*allvarsam*) vakainen,
painava; (*tillgjordt vigtig*) mahtava,
painava.

Gravur, m. piirros, piirroskuva, kuva-
piirros.

Gravör, m. piirtäjä, piirrostaaja, gravööri.

Gredelin, a. sinikiuhtava, sinenpunerta-
va, punasinervä.

Greflig, a. kreivillinen, kreivin.

Grefskap, n. kreivikunta; (*värdighet*)
kreiviys, kreivin-arvo.

Grefve, m. kreivi; i g—ens tid, par-
haasen aikaan, parhaiksi.

Grefvinna, f. kreivitär (-ttären), krei-
vinna.

Grek, m. kreikkalainen.

Grekinna, f. kreikkalaisnainen l. -vaimo.

Grekisk, a. kreikkalainen, Kreikan, kreik-
kalais-.

Grekiska, f. kreikkankieli, kreikka.

Gren, m. haara, haaranen, haarnkka; (*af*
en åd) haara, pudas (-taan); (*på men-
niskam*) haarat; (*fig.*) haara; — -blad,
n. (*bot.*) haaralehti.

Grena, v. a. (*ut bemen*) haaroittaa l. ha-
joittaa l. panna haarteelle (jalkansa);
g. sig, v. r. haarota (-oan), haarolla,
haaroittua; (*fig.*) haaroittua, jakautua.

Grenadier, m. se Granadör.

Grenig, a. haarainen, haarakas (-kkaan),
haaraniekka.

Grensle, adv. kahdareisin, haarareisin,
hajareisin.

Gripe, m. ripa, pidäke (-kkeen), kahva,
korva; (*att bära*) kannin (-timen),
(*bågformig*) sanka.

Grapp, n. ottama, ote (-tteen); (*konstgr.*)
tempu; (*i musik*) ote, näppimä.

Griffel, m. kriihveli, kirjoitin (-timen),
taulukynä; — -taffa, f. kriihvelitaulu,
kivi- l. kirjoitustaulu.

Grift, m. holvihauta, hauta, lepokammio;
— -etal, n. ruumissaarna, hautaus-
puhe l. -saarna; — -hög, n. hauta-
kumpu.

Griljora, v. a. pariloita (-tsen), halsta-
roita, paistaa parilalla l. halstarilla.

Grill, m. haave, houre, tyhjä luulo l.
ajatus; — -fångare, m. haavehtija,
haaveksija; — -fångeri, n. haaveksi-
minen, tyhjän luuleminen.

Grimas, m. irve, virnutus, niuristus,
kasvojen l. suun väänne l. mnrto; gö-
ra g—er, irmastella, virnutella, ir-
vehtiä, murtaa l. väntää suutansa l.
nenäänsä l. kasvojansa.

Grimma, f. riimu, päätset (*pl.*); — -skaff,
n. marhaminta, riimunvarsi.

Grin, n. irvo, irvistys, irvinauru, virnu-
tus; — -olle, m. irvihammas, -suu,
virvunaama, virnuttelija, irviö; (*om*
barn) tirsukka.

Grina, v. n. irvistää, irvistellä, virnu-
tella, vetää suunsa irviin; (*vara upp-
sprucken*) olla irvissä l. irvellä, irvistää.

Grinare, m. irvistelijä, irvihammas
(-paan).

Grind, m. veräjä, hiljortti; — -stolpe,
m. veräjänpieli (-en) l. -pylväs, hila-
tolppa.

Grinig, a. irvisuu, irvokas (-kkaan), ir-
vistelevä.

Grip, m. sarni, Wäinön kotka.

Gripa, v. a. tarttua l. käydä jnkin,
ottaa kiinni, kouristaa, kaapata, sie-
pata (-ppaan); g. en sak an, ryhtyä
l. ruveta (-pean) l. tarttua asiaan, käy-
dä asiaan käsin; g. efter, tavottaa,
koettaa ottaa l. saada; g. omkring
sig, levitä (-iän), paisua, saada alaa;
g. sinnet, käydä sydämelle, koskea
l. ottaa sydämeen l. mieleen.

Gripande, n. kiinni-ottaminen, tarttumi-
nen, kouraiseminen, tavottaminen; — a.
(*fig.*) salvakas, sattuvainen, liikuttava,
koskettava.

Gris, m. porsas (-aan); (*lockord*) nasku,
piisku; — -kulle, m. pahnus, pahnue;
-kulting, m. talle; — -stinn, a. tii-
ne (sika).

Grisa v. n. porsia, tehdä porsaita.

Grisett, f. grisetti, helttu, ilotyttö.

Grissel, m. piakko, leipälapio.

Griisla, f. riskilä, risko.

Gro, v. n. itää; g. fast, igen, kasvaa
l. mennä umpeen, ummistua; (*fig.*) det
gror i honom, kytee hänessä; —
-blad, n. ratamo, raudanlehti, kouru-
lehti.

Grobar, a. itävä, itäväinen.

Grobian, m. kolho, julku, rötkäle, tör-
kimys.

Groda, f. sammakko, hottinen; — -dlä-
te, n. sammakon kurina l. kutkutus;

— **-dmun**, m. (*fam.*) lahnansuu; — **-drom**, m. sammakonkutu l. -mäti l. -kuiju; — **-depott**, n. paranvoi, konnansylki; — **-dunge**, m. rumppi, nölliäinen, sammakonpoika.

Grodd, m. itu, ide (-teen), itunen; — **-korn**, n. (*bot.*) ituhukka; — **-lök**, m. (*bot.*) itumyhy; — **-träd**, m. (*bot.*) iduke (-kkeen), itulanka; — **-öga**, n. itusilmikko.

Grof, a. karkea; (*tjock*) paksu, järeä, jykeä; (*ojemn*) karkea, karhea; (*stor*) iso, vankea, jykeä; (*gles*) harva; (*fig.*) raaka, törkeä, suuri; hävytön, ruokoton; *groft brott*, törkeä l. suuri rikos; — **-bladig**, a. iso-, paksulehtinen; — **-fl**, m. karkea villa; — **-fla**, v. a. karkelsvilata; — **-hugga**, v. a. karkelshakata, telsoa, palhoa, kolhia; — **-huggare**, m. kolhija; (*fig.*) kouho, kolho, julku; — **-hyfa**, v. a. karkelshöylästä, vähän höylällä; — **-hyllt**, a. karhea-ihoinen; — **-hårig**, a. paksukarvainen, karkeahiukainen l. -karvainen; — **-korn**, n. suuriyväinen ohra; — **-kornig**, a. järeä, isorakelinen; (*fig.*) törkeä, ruokoton, paksu; — **-lemnad**, a. isojäseninen, runteva, roteva; — **-sand**, m. sora, somero; — **-sikt**, n. harva seula; — **-sikt**, v. a. seuloa harvalla seulalla; — **-slipa**, v. a. tahota (-koan) l. hioa vähän, karkeistahota; — **-smed**, m. rautio, juraseppi; — **-smide**, n. vasaratakeet, järeät l. karkeat takeet; — **-stöta**, v. a. rouhia, murskata; — **-tarm**, m. paksusuoli; — **-trädig**, a. järeällänkainen; (*om lin*) paksukuituinen l. -säikeinen; — **-ullig**, a. karkea l. järeävillainen; — **-ådrig**, a. (*om träd*) paksusysinen.

Grofhet, f. karkeus, paksuus, järeys, jykkeys; törkeys, raakaus o. s. v.

Groffek, f. paksuus, jykkeys.

Groft, adv. karkeasti, järeästi; törkeästi o. s. v.

Grogg, m. groggi, kylmä totti.

Groll, n. kaihelma, vihankaana, viha; hysa g., pitää vihaa, kaihoksia.

Grondera, v. n. järnystä, muriata.

Groning, f. itäminen, idäntä, itämys; — **-skraft**, f. itämisvoima.

Grop, f. kuoppa; (*liten*) kuoppainen, patero, sylväne, syväne.

Gropig, a. kuoppainen, sylväntäinen, kuoppikas (-kkaan); (*om blad*) kuoppurainen.

Gropighet, f. kuoppaisuus o. s. v.

Gross, m. o. n. krossi, 12 tuusina; koso, tukku; *handla i g.*, pitää tukku l. kosokauppaa; — **-handel**, m. tukku-, kosokauppa; — **-handlare**, m. tukku- l. kosokauppias.

Grosses, f. raskaus, raskauden tila, kohtaisuus; *vara i g.*, olla kohtaisena l. raskaana.

Grossör, m. tukkukauppias, äveriäs kauppias.

Grotesk, a. tavaton, kummallinen, luonoton, ylläinen; — a. m. groteski, kummakva.

Grotta, f. luola, kolo, rotko.

Grubbel, n. *se* Grubblande.

Grubber, m. grubberi, juuriäsa, viiltäjä.

Grubbla, v. n. mietiskellä, sureksia, sureilla, murheksia.

Grubblande, n. mietiskeleminen, suresiminen o. s. v.

Grubbleri, n. mietiskely, sureksinta, surellus.

Grufarbetare, m. vuorityömies, vuorityöläinen, vuorikaivos-työläinen; — **-arbete**, n. vuorityö, kaivos työ; — **-brott**, n. -brytning, f. vuorenlouhos, ruuhlouhos; — **-drift**, m. kaivosviljely; — **-fogde**, m. kaivos- l. vuorivouti; — **-fält**, n. kaivos-ala; — **-ras**, n. kaivosvierros, -vierremä; — **-öppning**, f. kaivosaukko, kaivoksen suu.

Gruffig, a. hirveä, hirmuinen, kauhea, julma.

Gruffighet, f. hirveys, kauheus, hirmuisuus, julmuus.

Gruffigt, adv. kauheasti, hirveästi, julmaasti; g. arg, julman l. hirveän vihainen.

Gruffsam, a. harmitteleva, tuskaallinen, surekaiwa, murehtiva.

Grufva, f. vuorikaivos, kaivos, ruuhu.

Grufva sig, v. r. (*öfver ngt*) angehtia (jstkin), harmitella, pahoilla, tuskitella, murhehtia, sureksia, päivitellä (jkin).

Grumla, v. a. sekoittaa, seota (-kaan), tehdä sekaiseksi, hämmentää; — s, g v. d. o. g. sig, v. r. seota (-koan), seoittaa, hämmentyä, käydä l. tulla sekaiseksi.

Grumlig, a. sekainen, rupsainen, sakea, samea, sokainen; (*fig.*) sekainen, samea.

Grumlighet, f. sekaisuus, sakeus, sameus.

Grumligt, adv. (*fig.*) sekaisesti, sameasti.

Grummel, n. sako, seko, rupa, ruhka; (*bottensats*) uppa, upa, pohjasako, sakka.

Grums, n. ruoppu, soka, sakka, poro.

Grusig, a. ruoppunen, sakkainen, poroinen.

Grund, a. matala, (*långgrund*) laito, laaka; — n. kari, matalikko, luoto, sahi; stöta, fastna, raka på g., käydä, ajaa, tarttua, joutua karille l. luodolle; — m. (*bottnen*) pohja, perä, perus, perusta, kanta; stå på fast g., (*fig.*) seisoa l. olla lujalla pohjalla l. vahvalla kannalla; (*mark*) ala, alusta, pohja, perä; fri g., vapaa ala; ofri g., ehdollinen ala; på stadens g., kaupungin maalla; (*fig.*) på egen g., omalla pohjalla l. perällä l. kannalla; (*grundval*) perustus, peruste; af hjertans g., sydämen pohjasta, täydestä l. kalkesta sydäimestä; i g., perinpohjin, peräti, perinjuurin; i g—en, oikeittain, oikeimmittain, todella, tosiaan; (*i målsing*) pohja; (*tabn.*) alusta; (*i velensak.*) perustus; perä, pohja, perusta; de första g—na, alkeet, ensimmäiset alkeet; (*orsak*) perustus, perä, syy, aihe; på denna g. tänker jag, att..., tästä syystä l. tähän perustuen l. nojaten, minä ajattelen, että...; — **artikel**, m. juuri l. peri-uskonkappale; — **begrepp**, n. alkutieto l. -käsite, alje (-keen), perusymmärrä (-rteen), pohjatieto; — **beständsdel**, m. perus-aines; — **dikning**, f. salaojitus, pohjaojitus; — **drag**, n. (*fig.*) pääjohto l. -piirre, perijohto; — **egenskap**, f. pää-, perominaisuus, päälaatu; — **falsk**, a. perin l. peräti väärä; — **fast**, a. luja-peräinen, luja, kiinteä; (*sten*) maaperäinen; — **fel**, n. pää- l. perivika; — **fond**, f. pohjavarat, pohjarahasto l. -jyvästö, jalkarahat; — **form**, m. perimuoto, päämuoto; — **färg**, n. pohjaväri, pohjamaali; (*hufvudfärg*) pääväri; — **fäste**, n. pohjaperustus, alapohja, oloperä; — **ide**, f. pää-, periaate (-tteen), periajatus; — **kapital**, n. perustus-pääoma, pohjarahasto; — **kraft**, f. alku- l. perivoima; — **lag**, m. perustuslaki; — **lagsenlig**, a. perustuslain mukainen, perustuslaillinen; — **lagsstridig**, -**vidrig**, a. perustuslakia vastaan (oleva) perustuslain-vaastainen, perustuslaista poikkeava; — **linie**, f. alus-, pohjaviiva; (*fig.*) pääjohto; — **lägga**, v. a. perustaa, panna perustus; — **läggare**, m. perustaja, perustuksenpanija; — **lära**, f. perustusoppi, pääoppi; — **lörd**, a.

periooppinut, perivilsas, perinpohjin l. perinjuurin oppinut; — **lös**, a. perätön, aiheeton, perusteeton; — **massa**, f. perusjoukko; — **mening**, f. peritarkoitus, päämieli; — **mur**, m. alus- l. pohjamuuri, perustus; — **mur**, v. a. alus- l. pohjamuurata, alustaa kivillä, panna alus- l. pohjamuuri; — **måla**, v. a. pohjamaalata, maalata pohjavärillä, alustella; — **ord**, n. perussana; — **orsak**, m. perisyys, alkusyy; — **pelare**, m. aluspylväs (-ään), (*fig.*) tukipylväs, kulmakivi (-en); — **regel**, f. perusohje, pääsääntö l. -ohje; — **ritning**, f. pohjapiirros l. -piirustus; — **ränta**, f. maavero, urkovero; — **sanning**, f. peri- l. päätötnus; — **sats**, m. (*allm. sanning*) peruste, perusjohde, periajatus; (*regel för handl.*) mielenperuste, perusjohde, peruste; — **stj**, m. (*stjt.*) pohjalaine, pohja-aalto; — **skott**, (*stjt.*) pohja-ampuma, tuhoammus; — **språk**, n. alkukieli, alkuperäinen kieli; — **stafvelse**, f. (*gram.*) juuritavu, varsitavu; — **sten**, m. perustuskivi, aluskivi, jalkakivi; — **tal**, n. perusluku; — **tanke**, m. peri- l. perustusaajatus, pääajatus; — **teckning**, f. pohjapiirustus, -piirros, peruspiirre (-rteen); — **text**, m. alkuteksti, alkukirjoitus, alkukirja; — **ton**, m. perustussävel, pää-ääni; — **val**, m. perustus, alustus; (*fig.*) perustus, pohja, kulmakivi; — **vatten**, n. pohjavesi; — **vilkor**, n. pää- l. perusehto; — **vändning**, f. (*stjt.*) pohjakkäänös, ankkurikkäänös; — **yta**, f. pohja-ala, pohja-, aluspinta; — **ämne**, n. alku- l. perus-aine, alki, alje (-keen).

Grunda, v. a. perustaa, alustaa, pohjata; g. sig, v. r. perustua, perustautaa, perustaita; — v. n. g—s, v. d. o. g. sig, v. r. (*blifva grund*) madaltua, mataloitua.

Grundad, a. perusteellinen, perusteininen, perustettu, todenperäinen, totinen, varma.

Grundlig, a. pohjallinen, syvällinen, perinpohjainen l. -juurinen, vankka; (*duktig*) aika, vahva.

Grundlighet, f. perinpohjaisuus, syvällisyys.

Grundligt, adv. perinpohjin, perinjuurin, vankaasti, vahvasti, aika lailla.

Grupp, m. parvi (-en), sarja, ryhmä.

Gruppera, v. a. parvittaa, ryhmittää sarjoittaa.

Grus, n. sora, somer (-en), somero, mura; (*af murar*) musera, murska, raha; (*i murarne m. m.*) mura; (*ställe med g.*) somerikko, soreikko; — **aktig**, a. soramainen, muramainen, sorantapainen; — **blandad**, a. soransekainen, somerinen; — **jord**, f. soramaa, somerikko, soreikko.

Grusa, v. a. sorata, sorittaa, somerittaa, täyttää soralla; (*förstöra*) musertaa, murskata, raunioittaa; g. sig, v. r. mureta (-nen), musertua.

Grusig, a. sorainen, somerinen, some-roinen.

Gruta, f. suurus, eine, ape (appeen); gifva g. (*åt hästar*) apattaa, antaa apetta l. appeita l. suurusta.

Gruta sig, v. r. suurustaa, einehtää, ottaa eine- l. suuruspala.

Gry, n. rakeisuus, rækunto; (*fig.*) nero, kyky, alku.

Gry, v. n. koittaa, valjeta (-kenen); (*fig.*) koittaa, koitua.

Grym, a. julma, ankara, hirveä, hirmu.

Grymhet, f. julmuus, ankaruus, hirveys.

Grymt, adv. julmasti, ankarasti; julman.

Grymta, v. n. röhkää, röhkää, röhästä; (*fig.*) röhöttää.

Grymtan, f. — **nde**, n. röhkinä, röhmäinen, röhötyä.

Grymtoxe, m. röhköhärkä.

Gryn, n. ryyni, suurima; (*korn*) jyvänen, rae (-keen); — **gröt**, m. suurima-, ryynipuuro; — **korf**, m. ryyni-l. suurimamakkara; — **qvarn**, f. suurtomylly, ryynimylly.

Gryna, v. a. suurtaa, suuria, tehdä ryyniä l. ryyniksi; g. sig, v. r. ryyniä, mureta (-nen), murentua, hajota rakeiksi.

Grymig, a. nystyräinen, rakeenlainen, siemeninen; (*bot.*) nystyräinen.

Gryning, f. koitto, koite; i g — en, päivän koittaessa l. valjetessa.

Gryt, n. (*stenig mark*) louhikko, kivikko, kolu; (*djurhåla*) luola, kolo.

Gryta, f. pata; (*inmurad*) muuripata; — **thängare**, m. hahlat (*pl.*); — **krok**, m. patakoukku; — **ring**, m. padansanka; — **stek**, m. patapaisti.

Grå, a. harmaa; göra g. harmata, harmentaa; blifva g. harmautta, harmaantua; — **aktig**, a. harmahtava, harmaansekainen l. -lainen; — **blå**, a. harmaansininen, harmaansinertävä; — **bo**, n. pujomaruna, purjo; — **brun**, a. tummanhallava, harmaanruuni; — **bröder**,

m. pl. harmaaveljet; — **fläckig**, a. harmaantäplikkäs (-kkään), harmaankallava l. -kallu; — **gul**, a. hallava, harmaankeltainen l. -kellertävä; — **gås**, f. harmaahanhi; — **hårig**, a. harmaapäi-, -päinen; — **hårsmån**, m. harmaapäi; — **kall**, a. sala-, pilvipakkanen; — **måla**, v. a. harmata, maalata harmaaksi; — **prickig**, a. harmaapilkkuinen; — **randig**, a. harmaajuovainen l. -raitainen l. -rantuinen; — **sida**, f. kapatarska, merisiika; — **siska**, f. urpiainen, urpuvarpunen; — **skimmel**, m. harmaankiplo, -kimo, päistärökkö; — **skäckig**, a. harmaankallava l. -kallu; — **skägg**, m. halliparta; — **sparf**, m. kotivarpunen; — **spräcklig**, a. harmaankirjava l. -päistärökkö, harmaapilkkuinen l. -täplikkäs; — **sprängd**, a. harmaansekainen, harmahtava; — **sten**, m. harmaakivi; — **sugga**, f. sarvi-jaakko; — **verk**, n. oravannahka; — **vide**, n. vesi-, nahkapaju.

Grålle, m. (*om hästar*) harmaa, kimo.

Gråna, v. n. harmaantua, harmentua, käydä l. tulla harmaaksi.

Gråt, m. itku; (*högljud*) parku, poru; framkalla g., (jkin) itkettää (jku); — **färdig**, a. itkeväinen, itkemäisillensä (oleva); — **mild**, a. itkullinen, kyyneljä, itkusuu, herkkäitkuinen; — **mildhet**, f. itkullisuus, o. s. v.; — **ögd**, a. itkussa silmin (oleva), itku-silmä.

Gråta, v. n. itkeä; (*högt*) parkua, porata.

Grätig, a. itkuinen, itkeväinen.

Grådda, v. a. paistaa, kypsentää; g — s, v. d. paistua, kypsyä, kypsentyä; (*om mjölk*) kuortua, kermoittua.

Grådda, f. **Grådde**, m. taale, kerma, päällinen, maitilas; (*fig.*) parahola.

Gråddkaka, f. taalekaku, kermakakara; — **kanna**, j. taalekannu; — **panna**, f. kakkupannu, paistinpannu; — **skål**, f. taalekuppi, kermakulppi; — **snäcka**, f. taalehikko, kermakulppo.

Gråfa, v. n. peustoa, pengata (-kaan), kuokella, kaivella.

Gråfsvin, n., **Gråfving**, m. mäyrä, metsäseika, kamppi; — **svinshund**, n. mäyräkoira.

Gråfta, f. kuokka, turvekirves.

Gråfta, v. a. kuokkia.

Gråftare, m. kuokkamies, kuokkija.

Gräftland, n. kuokos, kuokko, kuokka-maa.

Gräfvä, v. a. kaivaa; (*smått*) kaivella, kaivertaa; (*ifrigt söka*) kaivella, urkia, peustata, pengastaa; g. efter, g. i, kaivella; g. ned, kuopata, haudata; g. sig ned på landet, haudata itsensä maalle.

Gräfvande, n. kaivaminen, o. s. v.

Grägna, v. n. itkeä veulottaa l. virnuttaa, virnutella.

Gräl, n. tora, riita, jupakka, jankka; komma i g. riitautua, torautua; — **makare**, m., — **makerska**, f. torakurkun riittelijä, torapussi, riitasäkki.

Gräla, v. n. riidellä (-telen), torua, jupakoita (-tsen), jankata.

Grälaktig, a. torakas, riitaisa, riitainen, riidakas.

Grälig, a. riitainen, riitaisa, torainen, torelijas.

Grälighet, f. toraisuus, riitaisuus, torelijaisuus.

Gräma, v. a. kaihottaa, harmittaa, paheuttaa, huolestuttaa (jkuuta); g. sig, v. r. kaihota (-oan), kaiholla, paheksia (jtkin), harmistua, sydäntyä, kaihoetua (jstkin).

Grämelse, f. kaiho, kaihostus, mielenmurre (-teen), harmi.

Gränd, m. kuja, kujanen, sola.

Gräns, m. raja, ääri (-en); på g—en, rajalla; (*fig.*) raja, määrä; — **bo**, m. rajalainen, rajanasuri; — **esyn**, f. rajankatselmus; — **fästning**, f. rajalinnoitus l. -linna; — **linje**, f. raja, rajaus, rajalinja; — **lös**, a. sääretön (-ttömän), määrätön, suunnaton; (*obegränsad*) rajaton; — **löshet**, f. äärettömyys, määrättömyys, rajattomuus; — **löst**, adv. äärettömästi, äärettömän; — **ort**, m. rajapaikka (l. -kyä l. -kaupunki); — **skilnad**, m. raja, väli-raha, rajoitus; — **stad**, m. rajakaupunki; — **sten**, m. rajapaasi, -kivi; — **traktat**, m. rajaliitto, -sovinto; — **tvist**, f. rajariita, riita rajasta.

Gränsa, v. n.; g. till, rajautua, koskea rajoillansa l. koskea (jhnkin), olla jkin rajana l. rajalla; (*fig.*) det g—r till v. sansinne, se on l. käy mielettömyydeksi, lähenee mielettömyyttä.

Gräs, n. ruoho, heinä; bita i g—et, haistaa tannerta; — **aktig**, a. heinämainen, ruohomainen, heinännäkönen; — **and**, m. heinä-, lautasorsa; —

-art, m., **-slag**, n. ruoholaji; — **artad**, a. heinäntapainen, ruohonlaatuinen; — **ax**, n. heinätkähkä; — **beväst**, a. heinälinen, ruohoinen, heinittynyt, ruohottunut; bli g. heinittyt, ruohottua, nurmettua; — **bänk**, m. ruohopenkki; — **enka**, f., **enkling**, m. elävänleski; — **fly**, n. heinä-, ruohoperho; — **fröharf**, m. heinäsiemen-äes; — **grön**, a. ruohonpäinen; — **gädda**, f. rantahauki; — **hoppa**, f. heinäsiirikka; — **kall**, m. sänkiäinen; — **lik**, a. heinänkaltainen, heinännäkönen, ruohonnäkönen; — **lupen**, a. ruohoitunut, karjetuttunut, numettunut; — **lök**, m. ruoholaukka; — **mark**, m. nurmisto, nurmikko, ruohoma; — **mask**, m. ruoho, heinämato; — **matta**, f. ruohokko, heinikko, nurmi; (*poet.*) ruohovalppa; — **månad**, m. huhtiku; — **plan**, m. ruohokenttä, ruohokko, nurmikko; — **strå**, n. heinä l. ruohonkorsi, heinänsivari; — **stubb**, m. heinänsänki; — **svål**, m. ruohonkamarra, karje (-keen); — **torf**, m. turve, ruohoturve; — **vall**, m. nurmikko, ruoho, nurmi, keto, karje (-keen); — **väst**, m. heinä- l. ruohokasvu l. -kasvi.

Gräsa, v. n. kimmahtaa, ponnahtaa.

Gräselig, **Gräslig**, a. kauhea, hirveä, hirvittävä.

Gräslighet, f. kauheus, hirveys.

Gräsligt, adv. kauheasti, hirveästi; g. ful, kauhean ruma.

Gröda, f. laiho, vilja, vuodentulo.

Gröe, m. lauha, nurmikas.

Grön, a. viheriä, viheriäinen, vihanta; (*grönsaker*) kasvokset, vihanneket; vara g., vihoittaa, vihannoita (-tsen); bli fva g., vihannoitua; gör sig grön (*fig.*), limakoita (-tsen); vara ute i det gröna, olla ukona ruohotossa l. nurmikolla l. vihannassa; — **aktig**, a. vihantava, vihertävä; — **fläckig**, a. viheriäntäplikkä l. -kallu; — **foder**, n. vihantarehu; — **fodra**, v. a. ruokkia vihantarehulla; — **gräset**, n. vihantola, ruohokko, ruohosto; — **gul**, a. viheriäntekainen, espenkarvainen; — **gödning**, f. vihantalan l. -lannoitus; — **göling**, m. viheriä tikka, viheritikka; — **hö**, n. vihantahainät; — **kål**, m. vihanta- l. lehtikaali; — **måla**, v. a. viheriäksi maalata, viheriöitä (-tsen); — **prickig**, a. viheriänpilk-

kuinen; — **-randig**, a. viheriäraitainen l. -juovainen; — **-rutig**, a. viheriäruutuinen, vihriäsiiruutuinen — **-saker**, f. pl. kasvakset, vihantakasvit, vihannekset; — **-siska**, f. keltasirkkunen, viheriävarpunen; — **-skörd**, f. vihan-tasaalis; vihantana leikkaaminen; — **-skördad**, a. vihantana leikattava l. leikattu, vihantaleikkoinen.

Gröning, m. viheriäsiirkku, ruohovarpunen.

Grönska, f. vihannus, viheriäisyys, vihereys.

Grönska, v. n. viheriöitä (-tsen), vihoittaa, vihannella (-tellen).

Gröpa, v. a. rouhia, suurtaa, survoa; (*urgröpa*) kovertaa, onttaa.

Gröpe, n. rouheet (*pl.*), surveet (*pl.*), ape (appeen).

Gröppa, f. kuopanne, sylvänne.

Gröppvarn, f. rouhumylly, suurtomylly; — **-yxa**, f. taskin, vesoin (-men).

Gröt, m. puuro, huttu; — **-myndig**, a. röyhkeä, pöyhkeä.

Grötig, a. (*fig.*) sekainen, sekasotkuinen.

Guano, m. guano, linnunsona.

Gubbaktig, a. kiihämäinen, kiihkäs (-kään), vanhamainen.

Gubbaktigt, adv. kiihämäisesti, kiihkäkästi.

Gubbe, m. ukko, äijä; min g. lilla! ukkoseni!

Gubblik, a. *se* Gubbaktig.

Gubevars! ikt. herran tähden! herran tieteni miks'ei! no vai ei! kaiketikin!

Gud, m. Jumala; gifve G. l suokoon Jumala! G. bevare! Jumala varjellukoon! G. hjelp! auta Jumala! Jumal' avuks! G. ske lof! Jumalan kiitos!

för G — s skull! Jumalan l. Herran tähden! vid G! jumaliete! jumal'auta!

G — i behaglig, Jumalalle otollinen; med Guds nåde, Jumalan armosta;

Gud vet hvad, Jumala tiesi mitä; min Gud! hyvä Jumala! jumalani!

— **-aktig**, a. jumalainen, hurskas (-aan); — **-aktighet**, f. jumalaisuus; — **-aktighetssöfning**, f. jumalaisuuden harjoitus; — **-aktigt**, adv. jumalaisesti;

— **-dotter**, **gudotter**, f. kummitytär (-ttären), ristitytär; — **-fader**, **gufar**, m. kummi (-isä), risti-isä; — **-lös**, a. jumalaton (-ttoman); — **-löshet**, f. jumalattomuus; — **-löst**, adv. jumalattomasti; — **-moder**, **gumor**, f. kummi, ristiäiti, äitikummi, naisikummi; — **-sdyrkan**, f. jumalan palveleminen;

— **-sfruktan**, f. jumalanpelko; — **-föraktare**, m. jumalanhylkääjä; — **-sförgäten**, a. jumalanunhottaja, jumalaton; — **-sörnekare**, m. jumalan-kieltäjä; — **-sörsmädelse**, f. jumalan-pilkka l. häväistys; — **-slån**, n. jumalanvilja l. -lahja; — **-snädellig**, a. näkyjumalainen, ulkojumalainen, jumalisen-näköinen; — **-son**, **guson**, m. kummipoika, ristipoika; — **-stjenst**, f. jumalanpalvelus.

Gudabarn, n. jumalanlapsi; — **-boren**, a. jumalainen; — **-dryck**, m. jumaltenjuoma; — **-hus**, n. jumaltenhuone, jumalanhuone; — **-lik**, a. jumalankaltainen; — **-lära**, f. uskonoppi, jumaluus- l. jumaloppi; — **-magt**, f. jumalanvoima; — **-menniska**, f. jumal'ihminen; — **-saga**, f. jumaluustaru; — **-svär**, n. jumalan- l. jumaltenvastaus.

Guda sig, v. r. olla olevinansa jumalinen, hurskitella.

Gudfruktig, a. jumalata pelkäävä, jumalainen, hurskas (-aan).

Gudfruktighet, f. jumalaisuus, hurskaus, jumalanpelko.

Gudfruktigt, adv. jumalaisesti, hurskaasti.

Gudinna, f. jumalatar (-ttären), naisjumala; (*fig.*) taivahatar.

Gudlig, a. jumalainen.

Gudlighet, f. jumalaisuus.

Gudom, m. jumaluus.

Gudomlig, a. jumalallinen, jumaluuden, taivaallinen.

Gudomlighet, f. jumalallisuus; (*gud*) jumaluus, jumala.

Gudomligt, adv. jumalallisesti, taivaallisesti, jumalan tavalla.

Gudunge, m. *se* Rjdersgäs.

Guerillakrig, n. partio- l. sissisota.

Guilcohera, v. a. gillosierata, sorvata koristuspiirroksia.

Guillotine, m. gilloitini, mestauskone, kaulapilli.

Guillotiner, v. a. gilloitinoita (-tsen), konein mestata.

Guirlande, *se* Girland.

Guitarre, *se* Gitarr.

Gul, a. keltainen; — **-aktig**, a. kellastava, kellertävä, kellervä; — **-blök**, a. kellanvaalea, ruskeanvaalaka; — **-blå**, a. kulonkarvainen, keltasininen; — **-brun**, a. ruskea, keltaruuni, keltaruskea; — **-färg**, m. kelta, keltaväri; — **-färga**, v. a. keltapainaa, kellata (-ltaan); — **-färgad**, a. keltavärinen, keltainen,

kellankarvainen; — **grå**, a. keltaharmaa, keltaisenharmaa; — **grön**, a. keltaviheriäinen, keltaisenvihertiä; — **måla**, v. a. keltamaalata, kellata (-l-taan), keltaiseksi maalata; — **måra**, f. keltamata, ruumiinheinä; — **nåbb**, m. keltanokka; — **ockra**, f. keltamulta, keltajauho; — **randig**, a. keltaraitainen, -juovainen, -rantuinen; — **röd**, a. keltapunainen, ruskea; — **siktig**, a. keltatautinen; — **sippa**, f. keltavuokko, keltavilukka; — **sot**, f. keltatauti; — **sparf**, m. keltavarpuinen, keltasirkku; — **trast**, m. kunnankittäjä, kullantutu; — **årla**, f. keltavästäräkki, paimenlintu.

Gula, f. (*i ägg*) ruskuainen.

Guld, n. kulta; af g., guld-, kultainen, kulta; 5 mark i g., viisi markkaa kullassa l. kultaa, viisi kultamarkkaa; — **anledning**, f. kultajuoni l. -aihe; — **arbetare**, m. kultaseppä, kullanseppä; — **arbete**, n. kullanseppintö l. -takominen; (*det gjorda*) kultateos, -kalu; — **bagge**, m. kultakuoriainen, vaskisonttiainen; — **beslagen**, a. kullansilattu, kullalla koristettu, kullankirjattu; — **bleck**, n. kultalevy, -peitti; — **broderad**, a. kullan-ommeltu, kullankirjattu; — **bröllop**, n. kultaehäät; — **dragare**, m. kullankehrääjä; — **frans**, m. kultahetale, -hipsu; — **färg**, m. kullankarva, -väri; (*Ämne*) kultaväri; — **färgad**, a. kullankarvainen; — **förande**, a. kultaa tuottava l. antava, kultasuoninen; — **glans**, m. kullankilto, -välke; — **glitt**, n. kullalehti (-den); — **gosse**, m. kultanuppu, lellipoika; — **grufva**, f. kultakalvos, -ruuhu; — **gul**, a. kullankeltainen, kullankarva; — **halt**, m. kullantalo, kullannäärä; — **haltig**, a. kullanseppäinen l. -pitoinen; — **höna**, f. kullaterttu, leppäterttu l. -kerttu; — **kedja**, f. kultavitjat l. -ketjut (*pl.*); — **korn**, n. kultarae (-keen), kultajyvä, -hiukka; — **lan**, n. kultakuitu; — **litare**, m. kullan-etsijä; — **lik**, a. kullannäköinen, kullahtava; — **lockig**, a. kultatukka, kultakutrinen; — **lösnig**, f. kullantuvos; — **makeri**, a. kullanteko, kullantekotaito; — **malm**, m. kultamalmi; — **mark**, m. kultamarkka; — **mynt**, n. kultataraha; — **myntfot**, m. kulta-rahakanta; — **pjes**, m. kultakalu, -kappale; — **ring**, m. kultasormus; —

sand, m. kultahieta l. -hiekkä; — **skedning**, f. kullanpuhdistus; — **slagare**, m. kullantakoja; — **slageri**, n. kullantakouspaja; kullantakous; — **smed**, m. kultaseppä; (*insetti*) kulta-kuoriainen, kultaseppä; — **smedagsäll**, m. kultaseppä-kisälli; — **smidd**, a. kultaan valettu, kullanpeittoinen; — **stekel**, m. kultavaapsahainen l. -pistiäinen; — **stickad**, a. kullankudottu l. -neulottu, kullankirjailtu; — **stykke**, n. kultaraha, kultakappale; — **stäng**, f. kultakanki; — **tacka**, f. kultakinko l. -harkko; — **tråd**, m. kullalanka; — **ur**, n. kultakello; — **vaskare**, m. kullanhuuhtoja; — **vaskning**, f. kullanhuuhtonta; — **verk**, n. kultapajasto, kultakaivos-laitos; — **vigt**, f. kullanvaaka: (*tyngd*) kullanpaino; — **åder**, f. kultasuoni, -juoni; — **ålder**, m. kulta-aika, kullan aikakausi.

Gulhet, f. keltaisuus, keltakarva.

Gulle, a. indekl. kulta; g. bror, veli-kulta; g. du, kultaseni.

Guling, m. *se* Gultrast.

Gullskålar, f. pl. *se* Smörblomster.

Gullvifva, f. kelta-esikko, orhipää, säynäskukka, keväänlempi.

Gulna, v. n. kellastua, kellahtua, keltertyä.

Gumma, f. akka, ämmä, eukko; min g. lilla! akkaseni, eukkoseni!

Gumma, **Gummera**, v. a. gummittaa, liimata gummilla.

Gummi, n. gummi, kumipihka; — **gutta**, f. gummigutta, purkupihka; — **lack**, n. gummilakka.

Gumor, *se* Gudmoder.

Gump, m. pyly, takapuoli (-en), peräpuoli; — **fena**, f. peräevä.

Gumpa, v. n. pylläköitä (-tsen), heiskuttaa, hetkuttaa, melkuttaa.

Gumrik, m. kummuras (-ohra).

Gumse, m. jääriä, pääsi, oinas.

Gunga, f. keinu, kiikka.

Gunga, v. n. keinaa, kiikkua, liekkua; (*om en gta*) hetkua, heilua, notkua; (*om gungfly*) hyllyä, notkua, keinaa; — v. a. keinuttaa, kiikkuttaa, liekuttaa, hetkuttaa, notkuttaa.

Gungbråde, n. keinu-, notkulauta; — **fly**, n. letto, kuplus, leijaa, hyllymaa; — **stol**, m. keinu-, soututuoli.

Gunst, f. suosio, mielisuosio, lempi (-m-men), armo; stå l. vara i g., olla lemmissä l. mielisuosiossa; af g. och nåde, suosiosta ja armosta; — **be-**

nägen, — -bevågen, a. suosiollinen, armias (-aan), lemmellinen.
Gunstig, a. suosiollinen, lempeä, armias (-aan), hyvä.
Gunstigt, adv. suosiollisesti.
Gunstling, m. lemmikki, lemmitty, lemmetyinen.
Gunås, int. Jumal' armahda', Jumala nähköön!
Guppa, v. n. hetkua, hytkyä, hölkkyä, helkkua.
Gurgel, n. riita, kiista.
Gurgelvatten, n. kurluvesi.
Gurgla, v. a. kurlata, kurluttaa, kulkuttaa, huuhdella suunsa (esm. vedellä).
Gurka, f. gurkku, kurkku.
Guson, m. *se* Gudson.
Guttapercha, f. guttaperkka.
Guttural, a. kulkullinen, kulkku-
Gutår! saas l. saappas l. saakaas tästä!
Gubernant, f. kuvernantti, koti-opettajatar (-ttaren).
Gubernement, n. kuvernementti, lääni; — -ssekreterare, m. kuvernisihtieri.
Guvernör, m. kuvernööri, maaherra; (*en ynglings*) johdattaja, kasvattaja.
Gyckel, n. ilveet (*pl.*), ilvehdys, kujeet (*pl.*), pila; — -makare, m. pilkkakirves, narrinparta, pilari; — -spel, n. silmäkäännös l. -haire, ilve.
Gyckla, v. n. ilvehtii, ilveillä, kujelehtaa, narritella, hullutella; g. med n g n, tehdä pilkkaa jkusta, ilvehtii jkulle l. jkun kansaa.
Gycklare, m. ilvehtijä, kujellija, narrittelija, hulluttelija.
Gyckleri, n. *se* Gyckel.
Gyldene, Gyllene, a. kulta-, kultainen.
Gyllen, m. guldeni, hopeariksi; — -duk, m. kultavaate (-tteen), kultakangas; — -äder, f. perä-, veritauti.
Gylling, m. *se* Gultrast.
Gymnasist, m. kymnasisti, kymnaasinoppilaa, lukiolainen.
Gymnasium, n. kymnaasi, lukio.
Gymnast, m. voimistelija.
Gymnastik, f. voimistelu, ruumiinharjoitus; — -lärare, m. voimistelunopettaja.
Gymnastisk, a. voimistelullinen, voimistelu-; g — a öfningar, voimisteluharjoitukset.
Gynandria, f. (*bot.*) gynandria, emiheiteiset.
Gynna, v. a. suosia, puoltaa, auttaa.
Gynnande, n. suosiminen, puoltaminen, auttaminen; — a. auttava, puoltava,

suosiva, myötäinen; g. vind, myötäinen l. myötätuuli.
Gynnare, m. suosija, auttaja, puoltaja; (*skålm*) veitikka, veijari.
Gynnarinna, f. suosijatar, puoltajatar, suosija.
Gynsam, a. suosiva, suosivainen; myötäinen, edullinen, suopusa.
Gynsamhet, f. suosivaisuus; myötäisyys.
Gynsamt, adv. suosivasti, suosien, myötäisesti, sopivaisesti.
Gyttja, f. muta, liete (-tteen), lieju.
Gyttjebad, n. muta-kylpy l. -sauna; — -full, **gyttjig**, a. mutainen, lietteinen, liejuinen, muta-, lieju-.
Gyttra, (*ihop*) v. a. *se* Hopgyttra.
Gyttring, f. *se* Aggregat.
Gå, v. n. käydä (käyn), kävellä; (*stiga*) astua; (*i motsats till komma*) mennä (menen); (*färdas*) kulkea (kuljen); låt oss g., käykäämme, menkäämme, läheteekäämme; g. sin väg, mennä tietehensä l. matkaansa; g. miste om ngt, kadottaa jkin, jäädä ilman jottakin; g. att hemta ngt, mennä noutamaan l. hakemaan jkin; g. omkring (*svänga*), mennä ympäri, pyöriä, kiepoa; g. och tiggas, käydä kerjäämässä; båten går, vene kulkee l. menee; maskinen, klockan går, kone, kello käy l. on käymässä; det går ett rykte, puhe käy l. liikkuu, huhu kuuluu; tiden går, aika kuluu l. menee; han går på sjette året, käy kuudetta, on kuudennella; saken går väl, illa, asia käy hyvin l. hyvästi, pahasti; (*leda*) mennä, viedä, kulkea, käydä; vägen går till staden, tie menee l. vie l. käy kaupunkiin; (*gålla*) käydä, kulkea; jag vet, hvad han går för, kyllä tiedän mitä miehiä hän on l. mistä l. minä hän käy; (*jur.*) g. ed, tehdä vala, käydä valalla; (*sträcka sig*) mennä, ulottua; (*rymmas*) mennä, mah-tua; gå af (*brista*), mennä poikki, katketa (-kean); (*försvinna*) t. ex. snön gick af berget, lumi lähti l. meni vuorelta; (*aflossas*) lauveta (-kean), päästä; (*om väg*) lähteä, poiketa (-kkaan); t. ex. här går vägen af, tästä tie poikkeaa; (*afropa*) t. ex. det gick af utan tröta, kävi l. päättyi riidatta; (*gifva efter*) t. ex. han går ej af så lätt, hän ei mene vähistä, ei anna perää vähällä; g. an, käydä laatuun, sopia, kelvata (-paan), välttää; det

går så der an (*med halsen*), käypähän laatuun, välttäähän tuo; g. emellan (*för att medla*) mennä väliin; (*åtgå*) mennä; g. ifrån, (*lemna*) luopua l. erota (jstkin), heittäi (jkin); (*lossna*) lähteä (pois); (*afvika*) poiketa (-kkaan); g. igenom med en sak, saada asiansa aikaan l. perille l. toimeen; g å i hop (*sluta till*), käydy yhteen l. umpeen; (*passa ihop*) sopia, soveltua (yhteen); g. in på ngt, suostua l. myöntyä l. mennä l. ruveta jhinkin; g. på (*fort*), rientää, joutua; (*ifrigt*) puuhata, rehkii (jtkin); g. på saken, sanoa asia suoraan l. suorastaan, suoraan käydy l. tarttua asiaan; g. under (*fig.*) mennä l. joutua perikatoon, hukkuu; g. upp (*upplösas*) mennä anki, auveta (-kenen); g å upp uti ngt, mennä tasan l. varsin jhkin, (*försvinna*) haihtua; g. upp emot (*vara jettmogod*), vetää vertoja (julle), olla (jkun) vertainen; g. ur (*upplånas*), lähteä, mennä pois; g. ut (*om väster*) kuolla, surkastua; g. ut på, tarkoittaa, tähdätä (-tään); g. ut med ngt, saada toimeen l. perille l. päähän asti; g. å t ngn (*medfara*), räivätä, haukkua; hvad går åt er, mikä teitä vaivaa, mikä teissä on? g. öfver (*kapitulera*), antautua, (*desortera*) mennä (vihollisen) puolelle, (*upphöra*) loppua, herjetä (-keän), mennä ohitsee, helpottaa.

Gående, n. käyminen, käynti, käyntö, meneminen, meno, o. s, v.; under g—nde, käydessä.

Gåfva, f. lahja, anti, annin (-timen); (*fig.*) lahja.

Gåfvoaftal, n. lahjasopimus, lahjallitto.

Gåfvobref, n. lahjakirja.

Gång, m. (*gående*) käynti, käyntö, astunto; (*rörelse*) liike (-kkeen), liikkuminen, kulku; sätta i g., panna käymään l. liikkeelle; komma i g., ruveta käymään, lähteä l. päästä liikkeelle; sakernas g., asiain meno l. kulku, olo ja meno; lifvets g., elämänjuoksu l. -tapa; (*våg*) käytävä, konki, polku; (*salångång*) suoni, juoni; (*i ur*) hakkuri; — -bro, m. — -brygga, f. jalkasilta, porrassilta; — -jern, n. sarana, uranto; — -kläder, m. pl. pitovaatteet; — -port, m. käymäportti; — -spel, n. konkipeli, kinunki, väkijoukko; — -stig, m. polku, jalkatie, ura; — -stol, m. käyntötuoli, reikätuoli; — -verk, n. (*i ur*) käymäverkki l.

-laitos, hakkuri; — -väg, m. se Gångstig.

Gång, f. kerta, erä, ote (otteen), haava; en g., kerran, kerta; två g—er, kaksi kertaa, kahdesti; flere g—er, monta kertaa, monesti, useat kerrat; denna g—en, tällä kertaa l. erällä l. haavaa l. haavalla; en annan g., toista, toisella kertaa l. erällä; någon g., joskus, jonkun kerran; hvarje g., joka kerta, jokaisen kerran; g. efter annan, kerran toisensa perään l. perästä, kerta kerralta; i g—en (*sänder*), kerrallansa, erittäinä, erikättä; på en g., yhdellä kertaa l. kerralla, yhtä haavaa, yhtä aikaa; en g. för alla, kerrassaan, kerta kaikkiansa; en g. till så lång, toista vertaa pitempi; en g. till så mycket, vielä kerran yhtä paljon, vielä sen verran l. verta; fem g—er så stor, viisi kertaa l. vertaa niin suuri; icke en g. (*ens*), ei edes, ei — kaan l. -kään; det är icke billigt, icke en g. (*ens*) lagligt, se ei ole kohtuullista, eikä (edes) laillistakaan; ändtligen en g., jopa kerrankin, jopa viimeinkin; det är nu en g. så, se nyt kerran l. kerta niin on.

Gångare, m. kävijä, jalkamies; (*häst*) konkari, jalkoja, astuja.

Gångbar, a. (*som kan gås*) käytävä, käydy kelvollinen; (*allmänt gällande*) käypä, kulkeva; (*gånge*) kulku, kulkeva; g. sjukdom, kulkutauti.

Gångbarhet, f. kulkevaisuus, kulku, käyntö, käyväisyys.

Går; i g. adv. eilen; i g. morgon, eilen aamulla, eillis-aamuna; värt samtal i g. l. värt gäriga samtal, eilinen puheemme; — -dag, m. eilinen l. eilispäivä; g—ens, eilinen, eilispäivänen l. -päivän.

Går, m. kura, rapa; (*var*) visva, märkä; — -gran, f. korpikuusi, kartti- l. lylykuusi, rapakuusi; — -tall, f. räkä, rapamänty; — -tjuf, m. karjanvaras.

Gåra, v. a. puhdistaa, kasaroita (-tsen).

Gård, m. talo; (*landig.*) kartano, talo, tilla; (*stadsig.*) kartano, talo; (*gårdsplan*) piha, kartano; (*gårde*) aita; (*inhägnad*) tarha, aittuus; på g—en, pihalla, kartanolla; g. och grund, koti ja kontu, talot ja tavarat, elo ja elämä; — -farihandel, m. kylänkulku-kauppa; — -farihandlande, m. kylänkulku-kauppias l. -kauppi. tuppi-

saksa; — *-sbo*, m. talolainen; — *-sbruk*, n. *se Hemmansbruk*; — *-segare*, m. kartanon- l. talonmistaja; — *-sfogde*, m. kartanonvouti; — *-sfolk*, n. talonväki; — *-shund*, m. talonkoira, pihakoira; — *-skarl*, m. kartanonmies; — *-stjuf*, m. talon-, kotivaras; — *-stomt*, m. talonpaikka, talontontti, kartanonsija l. -asema; — *-svakt*, m. talonvartija l. -vahti.

Gårding, f. (*skepp*) kordinki.

Gärkock, m. keitonmyyjä; — *-kök*, m. keittokauppa, kasvakeittiö.

Gärkoppar, m. kaasrivaski; — *-ugn*, m. puhdistusuuni, kasarrusuuni.

Gärmakeri, n. **Gärning**, f. vaskenpuhdistus l. -kasarrus.

Gås, m. hanhi (-en); — *-bröst*, n. hanhenrinta; — *-fotsharf*, m. hanhenjalka-, lusikka-äes; — *-karl*, m. koirashanhi, ukkohanhi; — *-marsch*, m. perätonkuri; (*lek*) hanhishilla olo, niilimäija; — *-penna*, f. hanhensulka, hanhenkynä; — *-stek*, m. hanhi-, hanhenpaisti; — *-unge*, m. hanhenpoika l. -poikanen; — *-ört*, f. ketohanhikki, hanhenruoho.

Gåta, f. arvoitus, ongelma; (*mörkt tal*) pulma; förelägga l. gissa gåtor, arvoitella; lösa en g., selittää l. arvata arvoitus; han talade i gåtor, hän puhui ongelmoita l. tolkuttomia; hvad ni nu säger, är en g. för mig, minkä nyt puhutte, se on minusta käsitteämätön asia l. tolkutonta l. pulmakasta l. siitä en saa tolkkua.

Gåtaktig, — *-lik*, a. pulmallinen, pulmansekainen, ongelmoinen, käsitteämätön, tolkuton.

Gäck, m. pilari, koiransilmä, narrinparta; *se Gäckeri*.

Gäcka, v. a. häikistellä, pilkata, pitää pilkkana l. narrina; (*svika*) pettää, kavaltaa; g—s, v. d. (*med ngn*) pilkata (jkuta), ilvehtyä l. ilkamoita (-teen) l. ilkailla (jnkun kanssa), tehdä pilkkaa (jkusta).

Gäckeri, m. pilkkaus, pilkanteko, häikistely; pettämys, kavallus.

Gädda, f. hauki (-en l. -in).

Gädddrag, n. hauven-uistin (-imen); — *-krok*, m. hauvenkonkku; — *-nate*, m. hauvinvita; — *-nät*, n. hauvinverkko; — *-snipa*, f. haukinsulikko.

Gäf och gänge, käypä ja kulkeva.

Gäfva, m. fi. *se Jäfva*, m. fi.

Gäl, m. kidus (-ksen), ikunen; — *-frans*,

m. kidushetule; — *-lös*, a. kidukseton; — *-öppning*, f. kidusreikä, kidusaukko.

Gäld, m. velka; — *-bunden*, a. velanalainen, velkautunut, velkainen, vellassa (oleva); — *-fri*, velaton (-ttoman), velanvapaa; — *-stuga*, f. kils-tupa, velkavankila.

Gälda, v. a. maksaa, sovittaa.

Gäldenär, m. velallinen, velanottaja.

Gäll, m. *se Bäfvergäll*, **Prestgäll**, **Hönsgäll**.

Gäll, a. (*om ljud*) kimeä, kimakka, räikeä, heleä; — *-ljudd*, a. kimeä-ääninen, kimakka.

Gälla, v. n. kimistä, räikyä.

Gälla, v. n. (*kosta*) maksaa, olla hinnassa, käydä hinnasta; (*vara gängbar*) käydä, kulkea; (*hafva laga kraft*) olla voimassa l. noudatettavana, käydä; (*anses*) käydä, pidetään; (*angå*) käydä (pöälle), koskea (jhnkin), kysyä; en rubel gäller fyra mark, yksi rupla käy neljästä markasta; det gäller lifvet, henkeä kysytään, koskee henkeen; nu gäller det, nyt on aika l. asia; om det gäller, jos siksi tulee l. käy; der det gäller, missä asia l. kysymys on; göra gällande, saada l. saattaa voimaan l. käymään; göra sig g—nde, saattaa itsensä valtaan l. voimaan, päästä voimaan l. valtaan.

Gälla, v. a. (*möpa*) kuohita (-teen), salvaa.

Gällare, m. kuohari, salvuri.

Gällboskap, m. kuoho-eläimet, kuohilaat, salvo-eläimet; — *-gumse*, m. salvopässi, oinas.

Gälling, m. kuoho, salvio, kuohilas.

Gält, adv. kimeästi, kimakasti, räikeästi.

Gänga, f. kierre (-teen).

Gänga, v. a. kierteittää, tehdä kierteitä.

Gänglig, a. roipakka, hoiakka, soleva, kaiskera, hoippuva.

Gängligt, adv. roipakasti, o. s. v.; gå g, käydä hoikkaroida l. hoipparoida l. toikkaroida.

Gängse, a. indekl. kulkeva, käypä, tavallinen, yleinen.

Gärd, m. (*kameral*) makso, vero; (*bevis*) osotus, merkki, työ.

Gärda, v. a. aidata (-taan), panna aitaan l. aitaan.

Gärde, m. situus, lohko, pala; aita; — *-sgärd*, m. aita, aitaus; binda g., vitsastaa, aidastaa; — *-sgärdstör*, m. aidanseiväs (-pään).

Gärdsel, Gärdsle, n. aidas (-ksen).
Gärdsmyg, m. peukalolintu, peukaloinen.
Gäsa, se Jäsa.
Gäspa, v. n. haukotella; jag har lust att g., minua haukottaa l. haukotuttaa.
Gäspning, f. hankotus, haukko.
Gäst, m. sing. se Jäst.
Gäst, m. vieras (-aan); — -**abad**, n. pidot, vieraspidot, kesti l. kestit; — -**fri**, a. vieraanvarainen, vieraanpitoinen; — -**frihet**, f. vieraanvaraisuus; — -**gifvare**, m. kestkievevari, majari; — -**gifveri**, n. kestkievaritalo, kyytilpostitalo; — -**kammare**, m., -**rum**, n. vierakamari l. -huone; — -**roll**, m. vierasrolli l. -näyttö; gifva gäst-roler, näyttellä vieraana; — -**vän**, m. majakas, majalainen, vuorovieras, lempivieras; — -**vänlig**, a. vieraanvarainen, majakas, lempivaraainen; — -**vänlighet**, f. vieraanvaraisuus, lempivaraisuus; — -**vänskap**, f. kestiystävyyys, vuorovaraisuus, majalaisuus.
Gästa, v. n. o. a. (*ngn l. hos ngn*) olla vieraana l. vieraisilla, vieralla (jkun luona).
Gästning, f. vierailus, majailus, vieraana olo; vieraanpito, kestaus; olaga g., laiton majoitus l. majanpito.
Göda, v. a. (*creator*) syöttää, lihoittaa; (*kalf*) juottaa; (*jord*) lannoittaa, väetää, lihoittaa; g. sig, v. r. lihoittaa itsensä, lihoittalta, syödä itsensä lihavaksi.
Gödboskap, m. syöttöläiset, syöttöraavaat, syöttökarija; — -**galt**, m. syöttö- l. syöttöläis-karju; — -**kalf**, m. juottovasiikka; — -**stia**, f. syöttölinävä l. -lätti.
Gödning, f. syöttö, lihoitus; (*jordens*) lannoitus, lanta, väetys, lihoitus; — -**sämne**, n. lannoitusaine, lanta-aine.
Gödsel, m. lanta, tade (-teen), sonta; — -**blandning**, f. lantaseos; — -**brunn**, m. lantakaivo; — -**hällare**, m. lanta-sontasäiliö; — -**hög**, m. sontatunkio l. -laji, tade- l. lantaläjä; — -**produktion**, f. lannantuotanto; — -**stad**, f. lantäsäiliö, -kuja, sonnikko; — -**vättem**, n. sontavesi.
Gödsla, v. a. lannoittaa, sonnittaa, taddettaa.
Göjemånad, m. Helmikuu.
Gök, m. kiki (käen), kähkönen; (*fig*) konna, ruoja; — -**blomster**, n. käen-pääkynkukka; — -**tyta**, f. käenpilka.

Göl, m. syväri, syväkne (-nteen); (*pöl*) lätkkö, allikko, kulju.
Gömlök, m. piiloiset (*pl.*), kuuruiset (*pl.*); — -**ställe** (*gömsle*), n. piilo- l. kätköpaikka, piilo, soppi (-en).
Gömma, v. a. piilottaa, kätkeä; (*förvara*) kätkeä, talleta (-ltaan); g. tjuftvar, kätkeä l. suojella varkaita; g. sig, v. r. kätkeä itsensä, kätkeitä, piileskellä, lymytä (-yän), mennä piiloon; (*vara gömd*) piillä, piileillä.
Gömma, f., **Gömmen**, n. piilopaikka, piilo, kätkö, kätköpaikka, lymypaikka, lymy.
Göpen, m. (*en hands*) koura, pivo; (*två händer*) kahvalo; en g. full, kourallinen, pivollinen; kahmalollinen; i göpnar, göpentals, kourallistain, kahmalolltain.
Göra, v. a. o. n. tehdä (teen); (*smått*) teenellä (-ntelen), teeskellä; g. o. låta, tehdä ja toimia, tehdä ja jättää l. olla tekemättä; g. ngn till viljes, tehdä jkun mielen mukaan l. mieliksi; det gör mig ondt, minun on paha, minua pahoittaa; det gör mig lika mycket, se on minulle yksi kaikki l. yhtä kaikki l. yhden tekevä; m & g, olkoon menneeksi, menköön sitte, olkoon, menköön; hvad gör det? mitä se tekee? mitä siitä? hvad är att g., mitä tehdä? mitäs tekee l. taitaa? det låter icke g. sig, sitä ei käy tekeminen l. voi l. sovi tehdä, se ei käy laatuun; jag har mycket att g., minulla on paljo tekemistä l. tehtävää; jag har ingenting att g. med honom, minulla ei ole mitään tekemistä hänen kanssansa; han är svår att g. med, hänen kanssansa on vaikea mitään tehdä l. toimeen saada; g. af (*någoting af ngt l. ngn*), tehdä jstkin jkin; g. till, tehdä kaikin; g. sig en ära af ngt, pitää jkin kunnianansa; g. af med, menettää, hukata, hävittää; g. upp (*en sak, affär*) sopia jstkin; g. sig till, olla olevinansa, teeskennellä, tekeytyä; gjordt som gjordt, tehty kuin tehty; sagdt och gjordt, tuumasta toimeen.
Göra, n. indekl. työ; vara utan g., olla työttä l. työttömänä.
Görande, n. tekeminen, o. s. v.; g. och låtande, työt ja toimet, tekemiset ja jättämiset.
Görare, m. tekijä.

Gördel, m. vyö; (*dim.*) vyöhyt (-yen);
— **-makare**, m. költermaakari, vas-
kenvalaja.
Görlig, a. mahdollinen; med det g—
aste första, niin pian kuin suinkin
l. mahdollista on.
Görlighet, f. mahdollisuus.

Görning, f.; vara i g—en, olla te-
keillä l. tekeissä l. tehtävissä.
Göromål, n. askare (-een), toimitus, työ.
Gös, m. kuha; (*af jern*) harkko; (*sjöt.*)
köösi.
Götisk, a. gootilainen, gootilais-

H.

Ha, se **Hafva**.

Ha! int.; (*förvåning*) oi! oh! (*harm*)
ähäh! äh! ahah!

Habit, m. asu, vaattens, puku.

Hack, m. (*med hacka*) kuokkaus; (*fig.*)
karnutus, nalkutus, riita, tora.

Hack; i h. och hål, kintuilla, kinte-
reissä.

Hacka, f. hara, kuokka; (*i kortspel*)
lankku.

Hacka, v. a. (*jord*) harata, kuokkia, hak-
kailla; (*hugga*) hakata, hakkailla, sil-
puta (-ppuan); (*en quarnten*) takoa,
tikata; (*med nåbben*) tokkia, nokkia;
(*vänder*) louskia, louskutella; (*i tal*)
äkittää, änkyttää, orailta, tavoitella
(sanoja).

Hackbråde, n. hakkuulanta; (*instrum.*)
harppulanta; (*på skopp*) peräparraspuu;
— **-epölsa**, a. pylsyy, höystö; — **-ho**,
m. hakkuri, silppuruuhi; — **-hosta**,
f. kähjä, köhä; — **-knif**, m. hakkuu-
rauta; — **-korf**, m. pylsyykakkara; —
-rensad, a. haralla perattava l. pe-
rattu, haraperkoinen; — **-spett**, —
-spik, m. tikka.

Hackelse, f. silppu, suppu, hakkelus;
(*fig.*) hakkelus, sotku; — **-maskin**, m.
silppukonä.

Hackning, f. kuokinta, hakkaus, silpu-
tus, o. s. v.

Haf, n. meri (-en); öppna h—et, ulappa;
— **-sbad**, n. merikylypy; — **-sband**,
n.; i hafsbandet, meren ärellä l.
partaalla; — **-sbryn**, n. merenkalvo l.
pinta; merenlaita l. rinne (-nteen);
— **-sdjur**, n. merieläin (-nen), me-
reneläin; — **-sflsk**, m. merikalva; —
-sflskö, n. merikalastus, meri-kalan-
pyynti; — **-sfru**, f. Vellamo, veden-
emäntä; — **-sgud**, m. Ahti, veden-
isäntä l. -jumala; — **-sgudinna**, f. ve-
denjumalatar; — **-shvirvel**, m. meren-

kurimus l. -pyörre (-rteen); — **-skant**,
m. merenlaita l. -rinne (-nteen); —
-sklippa, f. merenluoto; — **-skust**,
m. merenrannikko l. -ranne (-nteen);
— **-sluft**, m. meri-ilma; — **-småse**,
m. merilokki l. -kajava; — **-snymf**,
f. merenneito, Wellamon neiti, aallo-
tar (-ttaren); — **-snål**, f. merinenlai-
nen; — **-ssalt**, n. merensuola; —
-sström, m. merenvirta; — **-ssvall**, n.
merenhölkä l. -maininki; — **-ssvin**,
n. merisika; — **-stjäder**, m. meri-
metso; — **-stång**, m. merihaura; —
-sutter, m. merisaukko l. -saarva; —
-svik, m. merenlahti; — **-svidunder**,
n. meriturvas; — **-svind**, m. meri-
tuuli; — **-sörn**, m. merikotka, kala-
kotka.

Hafre, m. kaura; (*uttröskadt*) kaurat (*pl.*);
— **-bröd**, n. kaura-l. kaurainen leipä;
— **-bröd**, n. kauraryyni, -suurima;
— **-korn**, n. kauranjyvä; — **-land**,
n. kauramaa; — **-soppa**, f. kauralie-
mi, -keitos; — **-sådd**, m. kaurantouko,
-kylvö.

Hafs, n. hötöstys.

Hafsa, v. n. hättiköitä (-teen), hötöstää,
hättikoita (-teen), hapsutella.

Hafsar, m. hättikkö, hättikko.

Hafsig, a. maltiton (-ttoman), hättilevä,
hättikkö.

Hafva, v. a. olla (*med adessiv l. inessiv*),
omia, omata; jag har papper, mi-
nulla on paperia; bordet har två
lådor, pöydässä on kaksi laatikkaa;
han hade käpp i handen, hänellä
oli keppi kädessä; han har mycket
penningar, hänellä on paljon l. hän
omii paljon rahaa; (*afven med gene-
tiv*) jag har ett sår i foten, mi-
nun on haava jalassani; jag har svårt
att göra det, minun (l. minulle) on
vaikea tehdä sitä; hafva försig ngt,

se **Förehafva**; h. bort, viedä l. saattaa pois; vilja h., tahtoa; der h. vi det! siinä se nyt on! siinä on nyt! jag har att (*måste*) skriva, minun on kirjoittaminen; han har att (*kan*) välja, hänen käy valitseminen l. valita, hän saattaa valita; jag har mig bekant, minun on tiedossani, minulla on tieto; hjälperbet **hafva** återges med *olla och nominativ*; jag har skrivit, olen kirjoittanut.

Hafvande, a. kohtuinen, kohdullinen, rakas (-aan); gå h., olla raskaana, kantaa kohtua; h. tillstånd, raskaus, raskaana olo, kohtuisuus.

Hage, m. haka, situus.

Hagel, n. rae (-keen); (*af bly*) hauli; (*fig.*) rae; — **by**, m. raepuuska; — **bössa**, f. haulipyssy; — **skur**, m. raeade (-teen), jääsade; — **svärm**, m. hauliropsaus, -joukko.

Hagla, v. n. sataa rakeita, rakeilla; (*fig.*) tulla ikäänkuin rakeita, sataa.

Hagmark, n. syöttö- l. hakamaa.

Hagtorn, m. orapihlaja.

Haj, m. haji, hajikala.

Haj, m. tanhua, kuja.

Haj, a. (*indecl.*); blifva h., säikähtää, hämmästyä, säpsähtää.

Hak, n. lovi (-en), haka.

Haka, f. leuka (-van).

Haka, v. a.; h. af, avata l. päästää haasta; h. fast l. på, haata l. koukata kiinni, panna kiinni haalla; h. sig fast, käydä l. koukata kiinni, kiistua (jhnkin).

Hakband, n. leukanauha l. -hihna; — **bindel**, m. leukaside (-teen) l. -pinteli l. -nauha; — **lapp**, m. leukalappu l. -tilka.

Hake, m. haka, hakanen, koukku; (*i dörr*) säppi, haka.

Hal, a. liukas (-kkaan), (*slipprig*) nlippu, nujakka; (*fig.*) maire, liivistelevä, liukas; h. tunga, liukas l. viekas kieli.

Hala, v. a. hilata, lappaa, vetää; h. an, kristää, vetää; h. ut på tiden, hilata aikaa, aikailla, viivytellä.

Half, a. puoli (-en), puolimainen; en h. tum, puoli tummaa; halft år gammal, puolivuotinen, puolen vuoden vanha; h—va vägen, puoli tietä; vara på h—va vägen, olla puoli-tiessä; h. annan o. s. v., puoli toista o. s. v.; en h. gång till så mycket, puolta vertaa enemmän; — **bad**, n.

puolilyly l. -amme; — **blind**, a. puolisokea; — **broder**, m. velipuoli; — **bruten**, a. puoleksi polkki l. poikkinainen l. taivuttanut; — **bränd**, a. puolipalanut, puoliksi palanut l. poltettu; — **cirkel**, m. puoliympyrä l. -pyörö; — **dager**, a. hämärä, puoliselkeä l. -selvä l. -valkea; — **dragen**, a.; ej en h. ande, ei hengen hievaudustakaan, ei hiiskaustakaan; — **druken**, a. puoleksi l. puoliin juotu; (*om person*) puolihumalassa l. -juovuksissa (oleva); — **dunkel**, a. puoliselvä, hämärä, hämäräinen; — **däck**, n. peräkansi l. -täksi; — **död**, a. puolikuollut, puolikuolijaana (oleva); — **dörr**, f. puoli-ovi, ovenpuolisko l. -puolikas (-kkaan); — **full**, a. puoli-täysi, puoliinsa l. puolissa (oleva); — **färdig**, a. puolitekoinen, puolimainen, keskenkekoinen; — **galen**, a. puolihullu; — **gjord**, a. se **Halfärdig**; — **gud**, m. puolijumala; — **gängen**, a. (*om kvinna*) puolikuntainen, puoli-aikainen; (*om foster*) puolikuntainen l. -aikainen, keskoinen; — **herre**, m. puoliherra, nakuherra; — **klar**, a. puoliselkeä l. -pilvinen; — **klot**, n. puolipallo, pallonpuolisko; — **klädd**, a. puoleksi vaatetettu, puolivaatteisansa; — **kläde**, n. puoliverka; — **lärd**, a. keskenoppinen, puoli-oppinut l. -oppinen; — **mansbot**, m. puoli hengensakko; — **mogen**, a. puolikyysi l. -kypsynyt, puolitu-leentunut; — **måne**, m. puolikuun, kuunpuolisko l. -puolikas; — **naken**, a. puoli-alaston, puoli-alasti (oleva); — **officiel**, a. puolivirallinen; — **part**, m. puolet (*pl.*), puoli, puolikas; — **qväden**, a.; h. visa, puoli sanaa, puolimainen puhe; — **ren**, a. puolipuhdas (-taan); — **siden**, n. puolisilkki; — **siliten**, a. puolipitonen, -kulunut; — **spann**, m. nelikko, puolipanni; — **spänning**, f. puolivede l. -vire; — **stop**, n. puolituoppi, puoli tuoppia; — **stöfvel**, m. puolisaapas (-ppaan); — **sula**, f. puoliantura, -pohja; — **sula**, v. a. puolipohjata, -anturoita (-tsen); — **sy skon**, c. pl. puolisisarukset, sisaruspuolet; — **syster**, f. sisarpuoli; — **tanna**, f. puolikko, puoli tynnyriä; — **täckt**, a. puolikatteinen, puoleksi peitetty l. katettu; — **upphöjd**, a.; h—dt arbete, puolikorkea teko; —

-**VUXEN**, a. puolikasvainen, keskenkasvamaton; — **vägs**, adv. puolitiessä, puolitiehen, puolivälissä, puoliväliin; — **ylle**, a. puolivillainen; — **är**, n. vuosipuolisko, puolivuosi; — **ärig**, a. puolivuotinen, -vuotias (-aan); — **ö**, f. saarene (-nteen), saarento, niemi-maa.

Halftet, f. puolinaisuus, puoleus.

Halft, adv. puoleksi, puoliksi, puoli, puolen.

Halftva, f. puolisko, puoli, puolikas (-kkaan).

Halftvera, v. a. puolittaa, puolikoita (-tsen), jakaa l. panna kahtia.

Halftvering, f. puolitus, kahtia-jako.

Halhet, f. liukkaus.

Halka, f. liukas (-kkaan), kulju, kaljama, iljanko.

Halka, v. n. liukahtaa, luiskahtaa; (*fig.*) h. förbi, suljahtaa l. liipata sivutse l. ohitsee.

Halkning, f. liukahtus, luiskahtus.

Halla, v. a. hallata, leimata.

Hallmästare, m. hallimestari, tehdasmestari; — **ordning**, f. halli-asetus, tehdas-asetus; — **rätt**, m. halli-oikeus; — **stämpel**, m. hallimerkki, -leima.

Hallon, n. vattu, maarain (-men), vaarama; — **buske**, m. maarain- l. vat-tupensas.

Halm, m. olki (oljen); (*kollektivt*) oljet; af h., halm-, olkinen, olki; — **hatt**, m. olkihattu; — **kärfve**, m. olkikupo, -lyhde (-teen); — **staok**, m. olki-sauma, -keko; — **strå**, n. olki, oljenkorsi; — **tak**, n. olkikatto.

Halma, v. a. oljittaa.

Halning, f. hilaus, lappaus; (*tidens*) aikaleminen, viivytys.

Hals, m. kaula; (*strupe*) kulkku, kurkku; falla ngn om h—en, kavuta l. langeta jkun kaulaan; flyga en i hal-sen, karata (-kaan) kurkkuun; skrika med fall h., huntuu kohti l. täyttää kulkkuansa; lägga duk på h—en, panna huivi kaulaan l. kaulalle; h. öfver hufvud, päätshavin, nurinniskoin, ylen niskojaansa; ligga en på h—en, olla jkun niskoilla; — **band**, n. kaulanauha, -vyö; (*på hundar o. a.*) kaulapanta, -vyö; — **ben**, n. kulkunluu, kurkunsolmu; — **brytande**, a. nurinniskainen, ylenniskainen; — **bränna**, f. närä, kulkun-poltto; jag har h., minua närästää;

— **duk**, m. kaulahuivi, kaulaliina l. -vaate; — **grop**, m. kaulakuoppa; — **hugga**, v. a. mestata, lyödä l. leikata kaula poikki; — **huggnig**, f. mestaus, kaulanleikkaus; — **jern**, n. kaularaudat (*pl.*); stå i h., seisoa l. olla raudat kaulassa l. kaularandoissa; — **ked**, **kedja**, f. kaulavittjat, -ketjut; — **kläde**, n. kaulavaate (-tteen); — **knöl**, m. kurkunsolmu, kaulakuppu; — **kota**, f. kulkunsolmu, kaularusikka l. -nikama; — **krage**, m. kaulatin (-men), kaulustin; — **körtel**, m. kaularauhanehen, -risa; — **rem**, f. kaulahihna; — **sjuka**, f. kulkkutanti; (*hos hästar*) porikka, nori; — **amycke**, n. kaulakoristus l. -koriste; — **starrig**, f. uppiniskainen, niskoitteleva, niskuri, kovakorvainen; — **starrighet**, f. uppiniskaisuus, taipumattomuus; — **täppa**, f. kuristustauti; — **valk**, m. hamutsa, mallo; — **växt**, m. kaulakuppu, -liika; — **åder**, m. kaulasuoni.

Hals, m. (*stopp.*) halssi.

Halsa, v. a. halata, halaila, kaulaila, syleillä.

Halster, n. halstari, parila, tulikoura.

Halstra, v. a. halstaroita, paistaa halstarilla, pariloita.

Halt, m. (*i metall*) metalli-pito, -paljous, pitoisuus, sekaisuus, arvo.

Halt, m. seisahdus, seisatus; (*för att beta hästar*) purto, puhallus; göra h., seisattaa, seisauttaa, seisauttaa, pysähtyä; — **punkt**, m. seisauspaikka, pysähtö, seisakki, pysäkki.

Halt! int. seisoi seis!

Halt, a. ontuva, nilkku, liikkaava.

Halta, v. n. ontua, liikata, nilkuttaa, linkuttaa; h. på ena foten, ontua toista jalkaansa.

Haltande, n. ontuminen, liikkaaminen; — a. ontuva, liikkaava, o. s. v.

Haltlös, a. arvoton, mitätön, turha, turhan- l. tyhjänarvoinen.

Ham; i h. och häl, kintuilla, kintereissä, kantapäillä.

Hamla, v. a. oksia.

Hamling, f. oksminen.

Hammare, m. vasara.

Hammerskatt, m. vasaravero; — **slag**, n. vasaranlyömä, -kalke; — **smed**, m. rautio; ruukinseppä; — **smidja**, f. -verk, n. vasarapaja, ruukkipaja l. -pajasto.

Hammel, m. salvettu pässi, salvopässi.

Hamn, m. satama, hamina; (*båtplats*)
 valkama; ligger i hamn, haminoit-
 see; inlöpa i h., ajaa l. mennä sa-
 tamaan; (*fig.*) valkama; — **-bro**, -bryg-
 gå, f. satamasilta, laivalaituri; — **-buse**,
 m. rantakasakka, meripurjela; — **-kon-
 tor**, n. satamakonttori; — **-mästare**,
 m. haminamestari; — **-ordning**, f. sa-
 tama- l. hamina-asetus; — **-pennin-
 gar**, m. pl. satama- l. haminaraha; —
-rätt, m. satama-olkeus; — **-styrelse**,
 f. satama- l. haminahallitus; — **-tid**,
 m. sataman aikavesi, hamina-aika.

Hamn, m. (*skopnad*) haamu, hahmu; (*väl-
 sad*) aave, kummitus; i hamn och
 härl, kantapäällä, kintereissä, kintuilla.

Hanna, v. n. tulla l. päätä l. mennä
 satamaan, haminoitua; (*fig.*) joutua
 (jhnkin), löytää valkamansa.

Hampa, f. hamppu, hiina; (*hånväst*)
 marto- l. kitkohamppu, koirashamppu;
 (*hånväst*) siemenhamppu; af h., hamppu,
 hamppuinen, hamppu; — **-bråka**, f.
 hamppuloukku; — **-frö**, n. hamppu-
 siemen; — **-garn**, n. hamppulanka,
 hiinarihma; — **-land**, n. hamppuama;
 — **-odling**, f. hamppunviljelys; — **-olja**,
 f. hamppunöljy; — **-väf**, m. hamppu-
 kangas (-kaan), kosto, pilkko.

Hampa sig, v. r. sommistua, soveltua.

Hamra, v. a. vasarointa (-tsen), takoa,
 nakuttaa, kalkuttaa.

Hansa, v. n. hötöstää, hölmäillä.

Hamster, m. hamsteri.

Han, pron. pers. hän; se.

Hanbi, n. koirasemihiläinen; — **-blom-
 ma**, f. hede-, koiraskukka.

Hand, f. käsi (-den); flata h—n, käm-
 men (-nen); inre sidan af flata
 h—en, hämmenpää, -pöytä; yttre
 sidan l. afviga h—en, käden sel-
 kää; (*knymåfve*) nyrkki; (*nåfve*) kou-
 ra; en h. bred, kämmen levyinen; en
 h. full, kourallinen; med värjan i
 h—en; miekka kädessä; h. på det
 l. den saken, tuohon käteen, kättä
 päälle; gå h. i h., käydä käsikkäin l.
 käsi kädessä; bära händer på ngn,
 käydä l. tarttua l. ruveta käsin l. kou-
 rin jkuhun; lägga h. vid ett ar-
 bete, käydä käsin jhnkin työhön, ot-
 taakin työ käsille; ha sin h. med
 i spelet, olla yhdessä neuvossa l.
 juonessa l. yhtä neuvoa l. yksissä neu-
 voin; råka i goda händer, joutua
 hyvään käteen; råka l. falla i ngn's
 händer (*våld*), joutua jkun käsiin;

hafva h. om ngt, se Handhafva;
 taga h. om l. om h., se Öfvertaga;
 få om h., saada haltuunsa l. huos-
 taansa; h. efter h. l. efter h., vä-
 hitellen; hålla h. öfver ngt, pitää
 jkin silmällä l. vaarilla; från h. till
 h., från den ena h—en till den
 andra, kädestä käteen, toisesta kä-
 destä toiseen, käsi kädeltä; från h. i
 mun, kädestä kärsään; detta gifver
 vid h—en, tästä näkyy l. nähdään
 l. käy ilmi, tämä ilmoittaa; för han-
 den, käsillä, tulossa; med händer
 och tänder, kynsin hampain; på
 fri h., käsimäärättä, -varalta; vara
 på egen h., olla omassa vallaasansa,
 omin päinsä; på två, tre man h.,
 kahden, kolmen kesken; kahden, kol-
 misin; kahteen, kolmeen miehen; kah-
 dessa, kolmessa mieheessä; bära på
 händerna, kantaa käsillensä; komma
 till h—a, tulla l. saapua käteen,
 tulla (jkulle); till h—s, käsillä, kä-
 sille; (*om person*) saapuvilla, saapu-
 ville, läsnä; — **-arbete**, n. käsi-työ;
 — **-atlas**, m. käsi-kartasto; — **-bib-
 liothek**, n. koti-, käsi-kirjasto; — **-bok**,
 f. käsi-kirja; — **-bojor**, f. pl. käsi- l.
 ranneraudat; — **-borr**, m. näveri, kä-
 sikaira; — **-bref**, n. käsi-kirje;
 — **-duk**, m. pyyhe (-hkeen), pyyheliina,
 käsiliina; — **-fallen**, a. neuvoton, saa-
 maton, kykenemätön, töpertynyt, kä-
 sitön; — **-fast**, a. navakka, tanakka,
 lujakourainen; — **-fat**, n. käsi-, pesin-
 vati, käsi-astia; — **-formig**, a. käm-
 mekkäinen; — **-fäste**, n. käden-
 sija, ripa; — **-fästning**, f. kädenlyönti, kä-
 sivahvistus, -vakuutus; — **-gemäng**,
 n. käsiryö, ottelu, kahakka; — **-ge-
 vär**, n. käsi-kivääri l. -ase; — **-grepp**,
 n. käsitempu, tempu, pitely; —
-griplig, a. käsin koskettava, -tunnet-
 tava; — **-gripligen**, -ligt, adv. kä-
 sillä koskein, kourilla, kouristellen; —
-gåfva, f. vielis (-lin), annin (-timen);
 — **-hacka**, f. käsihara, kuokka; —
-hafva, v. a. hoitaa, pitää, käyttää,
 pitää hallussaan, pitää huolta l. yllä;
 h. lagarna, käyttää l. ylläpitää la-
 keja; — **-kafvel**, m. väkikarttu, kä-
 sikapula; — **-kammare**, m. kädenlas-
 kettava, varakamari; — **-klappning**,
 f. kättentaputus, kädenpaukutus; —
-klofvar, m. pl. se Handbojor; —
-kraft, f. käsi-voima; — **-lag**, n. kä-
 denpito l. -tapa, käden tottumus; godt

h., kätevyys, näppäryys; han har godt h., hän on hyvin kätevä l. näppäri; — **led**, m. ranne (-teen), kalvoin (-men); — **leda**, v. a. opastaa, ohjata, johdattaa; — **ledare**, m. opastaja, opas (oppaan), johdattaja; — **ledning**, f. opastus, johdatus, johdake; — **lexikon**, n. käsi-sanakirja; — **lik**, a. kouramainen, käden l. kämmenenmuotoinen; — **lofve**, m. *se* **Handled**; — **lägga**, v. a. eteenottaa, käsitellä, käydä käsin (jhnkin); h. ett mäl, ottaa asiaa eteen l. käsille, käytellä asiata; *handlagd*, esillä l. käsillä ollut, käsitelty; — **läggning**, f. eteenottamus l. otto, käsitely; — **löst**, adv. käsiittävästi, huolimattomasti; — **penning**, f. käsi-raha l. rahat; — **plagga**, f. kämmenpantukka l. pamppu; — **press**, m. käsipaino, -painin (-imen); — **qvarn**, f. käsi-kivi (-en), jauhekivi; — **rensa**, v. a. kitkeä, käsin perata; — **räkning**, f. apu, virka-apu; — **sbredd**, m. kämmenys, kämmen levy l. levyys; — **sekreterare**, m. käsi-kirjoittaja; — **skrift**, f. käsi-kirjoitus; — **skrifven**, a. käsi-kirjoitettu, käsitekoinen; — **slag**, n. kädenlyönti, kädenanto; (*på bössa*) tukki, puu; — **slöjd**, m. käsi-keino, käsityö l. -teollisuus; — **spak**, m. käsi-paaka l. -tanko, kingotin (-tti-men); — **stil**, m. käsi (-den), käsiala; — **sädd**, m. käsi-kylvö; — **tag**, n., -veta, f. kädensija, ripa, kahva; (*bärhandl.*) sanka; (*på dörr*) kädensija, vedike (-kkeen); (*på handqvarn*) ki-venpuu; (*på plog*) kurki (-jen), sarvikko; (*tag med handen*) kouristus, kaappaus, käden-anto; — **teckning**, f. nimenkirjoitus; — **tryoking**, f. kädenpu-ristus l. -liikitys; — **vändning**, f.; i, på, inom en h., siunaaman al-kaan, silmänräpyksessä, vivahtuksessa. **Handel**, m. kauppa; idka l. *drifva* h., harjoittaa l. pitää kauppaa; (*på annan ort*) käydä kauppaa; sluta h. med ngn, tehdä kauppa l. kaupat jkun kanssa; stå i h. med ngn, olla kau-poissa jkun kanssa; — **sagent**, m. kauppa-asioitsija; — **sartikel**, m. kauppatavara, -kalu; — **sbalans**, m. kaupan tasapaino; — **sbalk**, m. kaup-pakaari; — **sbetjent**, m. kauppal-palvelija; — **sbod**, m. kaupapuoti; — **sbok**, f. kaupanpito-kirja; — **sbokhållare**, m. kauppa-kirjuri; — **sbo-**

lag, n. kauppayhtiö; — **sbref**, n. kaupankirje; — **sexpedit**, m. kaup-patoimitsija, -palvelija; — **sfart**, m. kauppa-kulku; — **sfartyg**, -skepp, n. kauppalava l. -alus; — **flotta**, f. kauppalavaisto; — **sförbindelse**, f. kauppayhdistys, -yhtymys, -keskus; — **sfördrag**, n. kauppalitto, -sovin-to; — **sföretag**, n. kauppayritys; — **sförening**, f. kauppareura l. -kunta, kauppiasyhdistys; — **sgren**, f. kauppa-haara; — **shus**, n. kauppuhuone; — **sinstitut**, n. kauppiaskoulu, kauppa-opisto; — **kontor**, n. kauppa-kont-toori; — **skris**, m. kaupanmulkkaus l. -häiriö; — **skår**, m. kauppiaskun-ta; — **smän**, m. kauppiamies, kaup-pias (-aan); — **sombudsman**, m. kaup-pa-asiamies; — **splats**, m. kauppa-paikka; — **srörelse**, f. kauppa-liike (-kkeen); — **sskola**, f. kauppa-koulu; — **ssocietet**, f. kauppiasseura l. -yh-distys; — **sstad**, m. kauppa-kaupun-ki; — **storm**, m. kauppasana; — **straktat**, m. kauppalitto l. -liitto-kirja; — **svara**, f. kauppatavara l. -kalu; — **svetenskap**, f. kauppatiede (-teen).

Handla, v. a. (*köpa*) ostaa, tehdä kaup-paa; — v. n. pitää kauppaa, (*på annan ort*) käydä kauppaa; (*sälja*) kaupita (-teen); (*uppåtra sig*) tehdä, mene-tellä, käyttää itsensä; (*angå*) sisältyä l. koskea (jkin), olla l. puhua (jstkin).

Handlande, m. kauppias (-aan), kauppa-mies.

Handling, f. tekemys, teko, työ, toimin-ta; (*dokument*) asiakirja, juttukirja, kirja; (*ett sällskaps*) toimitus; (*estet.*) toiminta; — **ssätt**, n. tekemys- l. toimintatapa.

Handskas, v. d.; h. med ngt, tepas-taa l. taistella jkin kanssa l. jsekin; h. med ngn, tepastaa l. tumpuloita l. otella jkun kanssa.

Handske, m. käsi-ne, kädy (-ksen), han-sikas (-kkaan), hanska.

Handskmakare, m. hansikkaantekijä, hansikamaakari.

Handtera, v. a. pidellä (-telen), pitää, käsitellä, käyttää, käytellä, menetellä, hallita (-tsen).

Handtering, f. pitely, käyttely, käyttö; (*ndringsgren*) elatuskeino, elinkeino, ammatti.

Handterlig, a. pideltävä, helppopitoi-nen; (*fig.*) taipuvainen, myöntyisiä.

Handtlanga, v. a. tehdä apua l. olla apuna jkulle; — **langare**, m. käytri, apumies, apuri.

Handtverk, n. teosto, käsityö l. -ammati, hantvärkki; — **-sfolk**, n. käsityöläiset; — **-sgesäll**, m. käsityönikissä; — **-sklass**, m. käsityöläis-sääty l. luokka, käsityöläiset; — **-slåda**, f. käsityöläisten kassa l. rahasto; — **-mästare**, m. käsityö-mestari, ammattimestari; — **-srörelse**, f. käsityö- l. hantvärkkiliike.

Handtverkare, m. teostaja, käsityöläinen, käsityön-tekijä, ammattilainen, hantvärkkäri.

Handtverksmessig, a. käsityöntapainen.

Handtverksmessigt, adv. käsityön l. hantvärkin tapaan l. tavalla.

Hane, m. (i *allmänh.*) koiras, uros; (*stupp*) kukko; (*i gevär*) hana.

Hanföt, m. (*stupp*) haanfuutti, kukonjalka; — **-kam**, m. kukonharja; — **-kön**, n. urospuoli (-en) l. -suku.

Hank, m. (i *gårdeag.*) vitsa, raksi; (*att bära*) raksi, kannin (-timen), nostin (-timen); (*på besman*) hankki, raksi; (*kör.*) hankki.

Hankam, m. kukonharja; — **-kön**, n. urospuoli, -suku; — **-värt**, f. hede-kaavi.

Hanne, m. *se* Hane (i *allm.*).

Hanre, m. aisankannattaja, vakoveli.

Hans, pron. genet. af Han, hänen.

Hansesatsk, a. hansalainen, hansalais-

Hansförbundet, n. Hansallitto; — **-stad**, m. Hansakaupunki.

Harang, m. puhelma, leveä puhe.

Hardt nära, prep. aivan l. sangen lähellä l. lähelle; — adv. vähältä, vähällä, täpärällä, likkimiten.

Hare, m. jänis (-ksen); taga till harpasset, lähteä kypälämäkeen.

Harems, n. haaremi, vaimola, naisela.

Harf, f. äes (äkeen), karhi, astuva; — **-pinne**, m. äkeenpiikki.

Harfning, f. äestys, kahinta.

Harföt, m. jäniksenkypä; — **-hjerta**, f. jäniksen sydän; (*fig.*) jäniksen rohkeus, arka sydän; — **-hjärtad**, a. arkasydäminen, pelkuri; — **-hund**, m. jäniskoira; — **-jagt**, m. jäniksenpyyntö; — **-krank**, m. sarvinarkko, vaaksalainen; — **-mun**, m. ristihuuli- l. -suu; — **-mynt**, a. ristiaunen, ristisuu l. -huuli; — **-syra**, f. käenkaali, ketunkipä; — **-tass**, m. jäniksenkypä; **stryka öfver med h—en** (*fig.*),

silittellä, sukolla; — **-uggla**, *se* **Kattuggla**; — **-ull**, f. jäniksenvilla; (*ört*) tupikas (-kkaan), niiltävilla; — **-väpling**, m. *se* **Harsyra**.

Harfva, v. a. äestää, karhita (-tsen), karhia.

Harka, f. hara, rantaharava.

Harka, v. a. harata, harastaa.

Harkla, v. n. rykiä, kakoa, hökiä.

Harlekin, m. harleikki, ilveilläjä.

Harm, m. harmi, mielikarvaus, -paha; — **-full**, a. harmistunut, karvastunut, karvasmielinen; — **-lös**, a. lauhkea, so-puisa, harmiton.

Harmas, v. d. olla harmissansa l. pahollanssa (jetkin), harmistua l. närkästyä (jstkin), (jokin) harmittaa l. karvastelee (jkuta).

Harmilig, a. harmillinen, harmittava, suuttava, karvasteleva.

Harmoni, f. (i *tonor*) harmonia, sointu, sointumus; (*mellan delar*) sopusuunta, sopusu; (*fig.*) sointu, sopusu; — **-lära**, f. harmonia- l. sointuoppi.

Harmoniera, v. n. sointua, tajouta, tajuta l. sopia yhteen; (*fig.*) sopia, sointua.

Harmonika, f. härmonikka, käsi-urut (*pl*).

Harmonisk, a. sointuva, soinnullinen, sopusuuntainen, yhtäsointuinen, yhteensopiva.

Harmonium, n. harmonio, kamariurut.

Harmnen, a. harmistunut, närkästynyt, harmissansa l. miellipahollaan (oleva).

Harnesk, a. haarniska; (*af ben*) luusto; sätta i h., haarniskoita (-tsen).

Harpa, f. harppu, kannel (-teleen); (*ris-sel*) välppä.

Harpa, v. a. (*risola*) välppätä.

Harpspelare, m. harpunoittaja; — **-spe-lerska**, f. harpunoittajatar (-ttaren).

Harpu, m. harpuuni, lämsä- l. heitto-keihäs, ahingas (-kaan).

Harpunera, v. a. harpuunista (-tsen), heittäjä harpuunilla l. ahinkaalla, ahingoita.

Harpunerare, m. harpuunista, ahingasmies.

Harr, m. harri.

Harts, n. hartsi, ruka, pihka; — **-gång**, n. pihkasola.

Hartsa, v. a. hartsita, hartsittaa.

Has, m. kinttu, kinner (-teren); — **-led**, n. vuohinen, vuohus, kinttunivel.

Hasa, v. a. vuojustaa, leikata kinttu poikki, kintustaa; — v. n. lötööstää, laahata; — h. sig, v. r. (*utför ngt*) sujuta (-uan) l. laahustaa alas jtkin myöten.

Hasa, f. kenkiraja l. -rasa.

Hasard, m. onnentouko, sattuma, sattumus; — **-spel**, n. uhka- l. onnenpeli, sattumuspeli.

Haska efter, v. a. hamuta (-nan), hampuilla; h. bort, hatistaa, hätistää, eutistaa.

Hasklig, a. kamala, hirveä.

Hasp, **Haspe**, m. säppi, ovenhaka.

Haspel, m. kela, viipsi, vyyhdin (-timen).

Haspla, v. a. kelata, viipsiä.

Hassel, m. pähkinäpuu, sarapuu; — **-buske**, m. pähkinäpuu-pensas; — **-mus**, m. pähkinärotta; — **-nöt**, f. pähkinä; — **-skog**, m. pähkinämettä.

Hast, f. kiiru, kiire (-een), hoppu, hätä; i h., kiireesti l. kiiruusti, hätimiten; i störesta h., kiiruimmiten, hätähätää, kesken kiiruun l. kiireen; — **-verk**, n. pikatyö, hoppu- l. äkkityö.

Hasta, v. n. rientää, kiiruhtaa, kiirehtiä, joutua, jouduttaa.

Hastande, n. rientäminen, kiiruhtaminen o. s. v.

Hastig, a. pikainen, nopea, kerkeä, äkillinen, kiire; (*till sinnes*) pikainen, pikapäinen, äkillinen; i hastigt mod (*jur.*), pikalstuksissa.

Hastighet, f. pikaisuus, nopeus, kerkeys, kiiru.

Hastigt, adv. pikaisesti, äkisti, äkkiä, kiireesti; som hastigast, pikimmältänsä, pikipäin l. -päisin; helt h., yhtäkkiä, äkkipikaa.

Hat, n. viha, kaho; hysa h. till ngn, pitää vihaa jkulle.

Hata, v. a. vihata, kaihoksia.

Hatare, m. vihaaja.

Hatt, m. hattu; (*på svampar*) lakki; sätta h—en på sig, panna hattu päähänsä; gå med h—en under armen, käydä hattu kainalossa; — **-ask**, m. hatturasia, hattullipas (-ppaan); — **-band**, n. hatunauha l. -rihma; — **-brätte**, n. — **-bård**, m. hatunlieri l. -röytä; — **-fodral**, n. hattukoppilo, hatunsuojus; — **-kull**, m. hatunpohja, -perä; — **-makare**, m. hatuntekijä, hattumaakari; — **-makeri**, n. hatunteentä l. -teko; — **-stomme**, m. hatunkehä l. -runko l. -pohja; — **-svamp**, m. kanta- l. lakkisieni.

Haubits, m. haupitsi.

Haveri, n. merivahinko.

Haverist, m. merivahingon kärsinyt l. alainen.

Hebreisk, a. heprealainen, heprean.

Hebreiska, f. hepreankieli, heprea.

Hed, f. nummi (-en), kangas (-kaan).

Hedendom, m. pakanuus, pakanallisuus.

Hedenhös; från h., pakanuuden ajoista, ammon l. ikivanhoista ajoista asti.

Hedentima; i h., pakanuuden aikaan l. aikoina.

Heder, m. kunnia; en man af h., kunnon l. kunnian mies; på min h., totta tosiaan, toden totta; göra sig en h. af ngt, panna jkin kunniaksensa l. kunniansa asiaksi, tehdä jkin kunnianansa; — **-sbetygelse**, — **-bevisning**, f. kunnianosotus; — **-sborgare**, m. kunnianporvari; — **-sgubbe**, m. kunnon ukko, toimen ukko, kelpo äijä; — **-sgumma**, f. kunnon eukko, kelpo muija; — **-skänsla**, f. kunniantunto; — **-sledamot**, m. kunniajäsen (-nen); — **-sman**, m. kunnonmies, kelpomies; — **-snamn**, n. kunnianimi, korkonimi; — **-sord**, n. miehen sana; gifva sitt h. på ngt, taata (-kaan) l. luvata (-paan) miehen l. kunnian sanalla; bryta sitt h., pettää l. rikkoa l. syödä sanansa l. lupauksensa; — **-spost**, m. kunniaaika l. -virka; — **-ssak**, f. kunnian palja; — **-sskuld**, f. kunnianvelka; — **-sskänk**, m. kunnialahja; — **-stocken**, n. kunniamerkki; — **-stjenst**, m. kunniaavirka, kunniapalvelus; — **-stitel**, m. kunnia- l. korkonimi; — **-svakt**, m. kunniaavartija; — **-värd**, a. arvollinen, arvoisa, kunnioitettava; det h—a bondeståndet, arvoisa talonpoijansääty.

Hederlig, a. kunniallinen, rehellinen, kunnollinen, kunnon; h—t folk, kunnon ihmiset; h—t uppförande, kunniallinen käytös.

Hederlighet, f. rehellisyys, kunnollisuus, kunniallisuus.

Hederligt, adv. rehellisesti, kunnollisesti, kunniallisesti.

Hedersam, a. kunnollinen, kunnon, oivakuntainen.

Hedna; i h. tider, pakanuuden ajoilla, pakanalliseen aikaan.

Hedning, m. pakana.

Hednisk, a. pakanallinen, pakanainen.

Hedniskt, adv. pakanallisesti, pakanain lajilla l. tavalla.

Hedra, v. a. kunnioittaa, näyttää l. osoittaa kunniaa; h. sig, v. r. saada l. voittaa kunniaa, kunnioittaa itseänsä.

Hedrande, a. kunnioitettava, kiitettävä, kunniallinen.

Hej! Hejsan! int. hei! hoi! hei vaan!
hei ja hoi!

Hejare, m. junta, väkipalja.

Hejd, m. hillitys, hilti, mallti.

Hejda, v. a. hillitä (-teen), pidättää, seisauttaa, malttaa; h. sig, v. r. malttaa mielenää, malttaa, pidettyä, seisattua.

Hejdlos, a. hillitsemätön, hillittön.

Hejdlöst, a. hillitsemättä, hillittömästi.

Hejduk, m. heitukka, palvelija, käskylinen.

Hektisk, a. keuhkotaudillinen, taudillinen.

Hel, a. koko (indekl.), kokonainen, kaikki, täysi (-den); (ej *vändrig*) eheä, kokonainen; (*helad*) terve, parannut; en h. dag, kokonainen päivä; h—a dagen, koko päivä l. päivän, kaiken päivää; h—a ätta dagar, kokonaista kahdeksan päivää; h—a verlden, koko maailma; i h—a kroppen, koko ruumiissa; af h—a mitt hjerta, kaikesta sydämestäni; h—a veckan igenom, koko viikkokauden; h—a vägen, koko tien, kaiken tietä, pitkin matkaa; h. och hållen, kokonansa, kaikki tyyni; som en h. karl, kuin koko l. täysi mies, oikein miehen tavalla; ett helt, det h—a, kokonaisuus, koko; i det h—a taget, ylimalkaan, yleisesti nähden l. katsoen; betalas i hela mark, maksetaan täysin l. kokonaisin markoin; — **bad**, n. kokonaiskylpy; — **broder**, m. täysi veli; — **fri**, a. kokovapaa, täysivapaa; — **gjuten**, a. umpivalettu, kokovalannainen; (*fig.*) täysinäinen, kokonainen; — **kokt**, a. keitikäs (-kkään), handikas (-kkaan); k. potatis, perunakeitikäs, keitikäs- l. keittoperunna; — **pension**, m. asumakoulu; — **pensionär**, m. asumakoululainen; — **plåster**, n. parannuslaastari; — **siden**, n. kokonaisuilkki, täysesilkki; — **skinad**, a. eheänahkainen; slippa h., päästä eheänä l. ehällä nahalla; — **skyld**, a. täysisukuinen l. sukulinainen; — **spänd**, a. täysivireinen, täydessä veteessä l. vireessä (oleva); — **syskon**, n. pl. täydet l. koko sisarukset l. veljekset, täydet lapsekset; — **syster**, f. täysi sisar; — **ylle**, a. täysivillainen.

Hela, v. a. parantaa, ehjentää; h—s, v. d. parata (-nen), parantua, ehjetä (-nen).

Helregda, a. indekl. terve, eheä.

Heldre, **Heldst**, ss **Hellre**, **Helst**.

Helg, f. juhla, pyhä; under julhel-

gen, joulun pyhinä; — **fri**, a. pyhätön, arki-.

Helga, v. a. (*hålla helig*) pyhittää, pitää pyhänä; (*göra helig*) pyhittää, pyhentää, pyhätä, tehdä pyhäksi.

Helgamanna-samfund, n. (*teol.*) pyhain ihmisten yhteys.

Helgande, n. pyhittäminen, pyhennys.

Helgd, f. pyhyys; hålla i h., pitää pyhänä.

Helgedag, m. pyhäpäivä, pyhä; — **saf-ton**, m. (*dagen förut*) pyhän-aatto, juhlan-aatto; (*samma dag*) pyhä-ilta, juhlaetoo; — **skläder**, m. pl. pyhä-, juhla-vaatteet, pyhäiset vaatteet.

Helgedom, f. (*ting*) pyhäkkö; (*rum*) pyhä paikka l. huone, pyhyys.

Helgelse, f. (*teol.*) pyhennys, pyhitys.

Helgemessa, f. ss **Allhelgonadag**.

Helgerån, n. pyhänryöstö l. -varkaus, kirkonvarkaus; (*fig.*) pyhyden loukkaus l. häväistys.

Helgesmål, n. juhla-aatto, pyhän aatto.

Helgon, n. pyhimys, pyhä vaimo l. mies, pyhä; — **bild**, m. pyhän l. pyhimyksen kuva; — **glans**, m. — **gloria**, f. — **sken**, — **skimmer**, n. pyhain kirkkaus, pyhimyskirkkaus, pyhänloisto; — **skrin**, n. pyhimysarkku, pyhän-arkku.

Helhet, f. kokonaisuus, täyteys.

Helig, a. pyhä; göra sig h., olla pyhä olevinansa, tekeytyä pyhäksi; — **göra**, v. a. pyhentää, pyhittää, tehdä pyhäksi; — **görare**, m. pyhäksi-tekiä, pyhentäjä; — **görelse**, f. pyhäksiteko, pyhennys; — **hålla**, v. a. pyhittää, pitää pyhänä.

Helighet, f. pyhyys.

Helioskop, n. helioskooppi, auringonkuvat-in (-ttimen).

Heliostat, m. heliostaatti, auringonheijastin (-timen).

Heliotrop, m. heliotrooppi; (*fys.*) heliotrooppi, päivän- l. auringonkäännin (-timen).

Hell! int. terve; terve tänne!

Hellebard, m. pertuska, hillepori, piilukeihäs (-ään).

Heller, adv.; icke l. ej heller, eikä, ei l. eikä -kaan (-kään); icke jag h., en minäkään; du kom ju icke h., ethän sinä tullutkaan; det är ej h. sant, ei se totta olekaan.

Hellre, adv. ennen, ennemmin, kernaammin. mieluisemmin, mieluummin; (*sarare*) paremmin, pikemmin, ennen;

ju förr dess h., kuta ennestmin l. pikemmin, sitä parempi; sä mycket h. som, varsinkin l. etenkin kun, sitäkin ennestmin kun.

Helmintologi, f. helmintologia, matotieto.

Helna, v. n. parata (-nen), ehjetä (-nen), mennä kiinni.

Helsa, f. terveys (-den); huru står det till med h—n, kuinka on terveytenne laita? vara vid h., olla terveenä l. terveydessä.

Helsa, v. a. o. n. tervehtää, tervehtiä; (*framföra helsning*) sanoo l. viedä terveisiä l. terveyksiä, tervehtää; (*besöka*) käydä tervehtimässä l. terveisillä.

Helsning, f. tervehdys, terveiset; h—ar från staden, terveisiä kaupungista.

Helsobrunn, m. terveyslähde (-teen), terveyksiaivo; — **tillstånd**, n. terveyden tila, terveystila; — **vatten**, n. terveysvesi.

Helsosam, a. terveellinen.

Helsosamhet, f. terveellisyys.

Helsosamt, adv. terveellisesti, terveydeksi.

Helst, adv. mieluisimmin, mieluisimmin, kernaimmin, ennen kaikkea; hvem l. hvilken som h., mikä l. kuka hyvänsä l. tahansa l. ikinä; när som h., milloin l. koska hyvänsä l. ikään l. tahansa l. ikinä; huru som h., kuinka hyvänsä, miten tahansa; — konj.; **helst** l. **helst** som, etenkin l. liiatenkin kun, varsinkin l. semminkin l. olletikkin kun.

Helt, adv. ihan, varsin, aivan; h. och hållet, kokonansa, tykkänänäsä, pännänäsä, järkenään, lopen, peräti.

Helvete, n. helvetti, horna; h—s a grund, helvetin kattila l. syvyys, hornan tuutti.

Helvetisk, a. helvetillinen, helvetin.

Hem, n. koti, koto; hus o. h., koti ja kontu; — adv. kotia, kotiin; — **afvel**, m. kotokasvu; h—s, kotokasvuihen; — **arbete**, n. kotityö l. tehtävä; — **bakad**, a. kotona leivottu, omatekoinen; — **bjuda**, v. a. tarjota ehdoksi l. lunastettavaksi; — **brygd**, a. kotipainoinen, omatekoinen; — **bud**, n. lunastustarjous, tarjoksi pano; — **bygd**, f. kotiseutu l. tienoo; — **bära**, v. a. kantaa l. viedä kotiin; (*fig.*) edeskantaa, edestuoaa; — **fall**, n. jälleentulo, peräydyntä, takaisin l. jälleentulo, peräydyntä l. peräytyminen; — **falla**, v. n. langeta l. tulla takaisin,

peräytyä; h—en till straff, rangaistuksen alainen; h—et föl, kotikantoinen varsa; — **fallsrätt**, m. peräymisoikeus, jälleensaanti-oikeus; — **folk**, n. kotoväki; — **frid**, m. kotorauha, talonrauha; — **färd**, f. kotimatka, paluu- l. tulomatka; — **född**, a. kotisyntynäinen, kotona syntynyt, kotokasvuihen; — **följd**, m. *se Hemgift*; — **föra**, v. a. (*med sig*) viedä l. tuoda mukaansa l. myötänsä; — **förlofva**, v. a. päästää l. laskea kotiin, kotiuttaa; — **gift**, f. läksiäisanti l. -annin (-timen), myötäjäiset, kotoperu; — **gjord**, a. omatekoinen, kotitekoinen; — **gång**, m. kotorauhariikos; göra h., rikkoa kotorauha; — **ifrån**, adv. kotoa, kodista; — **kall**, n. — **kallsränta**, f. ruotupalakanlää, kotiintulo-raha l. -vero; — **kalla**, v. a. kutsua l. käskeä kotiin l. kotia; — **komma**, v. n. kotiutua, tulla kotiin; — **komst**, m. kotiintulo; — **komstöl**, n. tulijaispidot l. -häät, tulijaiset; — **kär**, a. kotimielinen, -rakas (-kkaan); — **land**, n. koti- l. kotomaa; — **längtan**, f. kotohalu l. -mieli, koti-ikävyys, ikävä kotiin; — **ort**, m. kotopaikka, kotiseutu; — **orterätt**, m. kotopaikka-oikeus; — **sed**, n. kottitapa; — **sjuk**, a. kotiin-ikävöitesevä, kotikiipeä; — **sjuka**, f. koti-ikävä, ikävä kotiin; — **slöjd**, f. kotiteollisuus; — **ställa**, v. a. alistaa (julle l. jhnkin), lykätä l. jättää jkun tutkittavaksi l. ratkaistavaksi; — **stället**, f. aliatuus, tutkintoonlykkäys; — **söka**, v. a. (*bibl.*) etsiskellä, etsitellä, etsiä; — **tamd**, a. keuytetty, kotoikesy, kotonainen, keuytynyt; — **vand**, a. tavastunut, kodittunut, keuytynyt; — **vist**, n. olin-, asuinpaikka, koto, kotopaikka; — **va**, a. kotokasvuihen, kotona kasvunut, omakasvuihen; — **väfd**, a. oma-, kotikutoinen; — **väg**, m.; på h—en, kotimatalla, tulo- l. paluumatalla; — **ät**, adv. kotia l. kotiin päin, kotoa kohden.

Hemisfer, m. hemisfeeri, pallopuolisko, puolipallo.

Hemlig, a. salainen, sala; hålla h—t, pitää salassa, salata; — **hållande**, n. salassa-pito.

Hemlighet, f. salaisuus, salaus; i h., salaisuudessa, salaisesti, salakähmässä; — **sfull**, a. salamielinen, salakähmäi-

nen, salainen; — **-fullt**, adv. salamieksisesti, salaisesti.

Hemligon, adv. salaa, salaisesti, sala-vihkaa.

Hemma, adv. kotona; hvar är du h? mistä olet kotoisin? h. ifrån, kotoisin l. syntyisin (jotkin); vara h. i en sak, tuntee asia perinpohjin, olla asiaan perehtynyt; — **-hörande**, a. kotoperäinen, kotoisin l. kotoperäisin oleva; — **-stadd**, d. kodittunut, perehtynyt, tavastunut, tottunut; blifva h., kodittua, perehtyä, tavastua.

Hemman, n. talo, tila, kontu; — **-sbönde**, m. talonmies, tilanmies, talon-isäntä; — **-sbruk**, n. talonpito, konnunn. l. tilanpito; — **-sbrukare**, m. talon. l. tilanpittäjä l. -viljelijä; — **-segare**, m. talollinen, talon- l. tilanomistaja; — **-sklyfning**, f. talon- l. konnunjako l. halkaseminen; — **-sränta**, f. tilan- l. talonvero; — **-såbo**, m. talollinen, talokas (-kkaan), talonasaaja; — **-tal**, n. taloluku, talojen paljous; (*mantal*) tilansuuruus, manttaali.

Hemorroider, m. pl. peräjuoksu, veritauti, hemorroidit.

Hemak, a. kamala, kamottava, kaihoisin.

Hemakhet, f. kamaluus.

Hemskt, adv. kamalasti, kamottavasti, kamalan.

Hemta, v. a. tuoda, noutaa; (*taga*) ottaa, käydä; låta h., tuottaa, tuottaa; h. sig, v. r. tointua, virota (-rkoan).

Hemtning, f. tuonti, tuominen, nouto, noutaminen; — **-säfventyr**, n. (*lagt*) noutamisen l. tuomisen uhka.

Hemal, m. (*lagt*) kauppanvastaus, kauppa-vastuu; stånda i h., vastata kaup-paa; brista i h., ei voida vastata kaup-paa; — **-smån**, m. kauppanvastaaja, ostontakaaja.

Hemala, v. a. (*lagt*) vastata kaup-paa, taata (-kaan) ostoa.

Henne, dat. o. ackus. af pron. pers. Hon, häntä, hänen, hänelle.

Hennes, genet. af Hon, hänen, hänen — **-nes** (-nsä).

Hepatisk, a. hepaattinen, maksa-, maksan.

Heptandria, f. seitsenheteiset, heptan-dria.

Heraldik, f. heraldiikka, vaakunatieto.

Heraldisk, a. heraldinen, vaakunatie-dollinen.

Herbarium, n. yrtistö, kasvisto, kasvaimisto, herbario.

Herberge, n. maja, majanne (-nteen); (*vårdshus*) majatalo, vierastalo, majala.

Herbergera, v. a. majauttaa, antaa maa, ottaa majaan l. huoneeseensa; h—d, majallinen, majautettu.

Herde, m. paimen (-en), paimentaja; — **-dikt**, f. paimenruno, -laulu; — **-folk**, n. paimenkansa, paimentolaiset (*pl.*); — **-goose**, m. paimenpoika; — **-lif**, n. paimenelämä l. -elanto, paimenolot (*pl.*), paimenen elo; — **-pipa**, f. paimentorvi, -pilli, luikuri; — **-qvåde**, n. *se Herdedikt*; — **-staf**, m. paimensaava; — **-visa**, f. karjalaulu, paimenlaulu l. -lulu.

Herdinna, f. paimenetar (-ttaren), paimentyttö.

Heresi, n. erivieroisuus l. -uskoisuus, hairaoppisuus.

Heretiker, m. erivierolainen.

Heretisk, a. erivieroinen, hereettinen, ha-raoppinen l. -uskoinen.

Hermafrodit, m. hermafrodiitti, kaksineuvoinen.

Hermelin, m. kärppä; — **-mantel**, m. kärpännahka-kaapu.

Hermetisk, a. hermeetinen, hengenpitävä; h—t tillsluten, hengenpitöisesti l. umpilukkoon suljettu.

Heroer, m. pl. *se Heros*.

Heroid, f. heroidi, sankaritarina.

Heroisk, a. heroinen, sankarillinen, urhoollinen.

Heroism, m. heroisuus, sankaruus, uljuus.

Herold, *se Häröld*.

Heros, m. heros, sankari.

Herpatologi, f. herpatologia, matelijais-tieto.

Herradöme, m. herraus, herruus, her-rausvoima; (*området*) herruuskunta, -alue, hallituspiiri; — **-välde**, n. her-rausvalta, herraus, valtaisuus.

Herraktig, a. herramainen, herrainen, herrakas (-kkaan); bli h., herrastua, herroitua.

Herraktighet, f. herraisuus, herramaisuus, herruus.

Herraktigt, adv. herroiksi, herrain ta-paan, herramaisesti.

Herre, m. herra; (*egare*) isäntä, herra; min h., hyvä herra, herraseni; mine h—ar, hyvät herrat; agera h., herrastaa, herrastella, herralla; lefva som en h., elää herroiksi l. her-raillen; vara h. öfver sig sjelf, voida hillitä (-leen) itsensä; vara h. i sitt hus, olla isäntä talossansa;

- vara sin egen h., olla oma käski-jänsä; Herrans namn, Herran nimi; vår H., Herra, Jumala, Luoja; — **-dag**, m. herrainpäivät (*pl.*); — **-folk**, n. herrasväki, vallasväki, vallat; — **-gods**, n. — **-gård**, m. hovi, herraskartano l. -talo, kartano; — **-klass**, herraluokka, vallasäätyiset (*pl.*); — **-man**, m. herrasmies; — **-säte**, n. aatelishovi,
- Herrlig**, a. herttainen, jaloinen, oivallinen, komea, loistava, ihana.
- Herrlighet**, f. kirkkaus, loistavuus, jaloisuus, komeus, herttaisuus, ihanuus.
- Herrligt**, adv. herttaisesti, komeasti, jalosti, loistavasti.
- Herrska**, v. n. hallita (-tsen), vallita (-tsen); h. öfver, hallita; (*vara gångse, rådande*) vallita, olla vallan päällä l. vallalla, liikkua.
- Herrskande**, n. hallitseminen, vallitseminen.
- Herrskap**, n. (*välde*) herraus, isannuus; (*gods*) herrastila; (*herre o. fru*) herrasväki, vallasväki, vallat (*pl.*); mitt h.! hyvät herrasväet! — **-shus**, n. herrastalo, herrasperhe; — **-smät**, m. herrasväen-ruoka.
- Herrskare**, m. hallitsija, valtiis (-aan).
- Herrskarinnan**, f. hallitsijatar (-ttaren), hallitsija.
- Herrsklysten**, a. vallanhimoinen; — **-lystnad**, m. vallanhimo l. -himoisuus.
- Herrvälde**, n. herrainvalta, herrais- l. ylimysvalta.
- Hertig**, m. herttua; h—en af Nassau, Nassaun herttua; — **-döme**, n. herttuakunta, herttuunmaa; h—t Nassau, Nassaun herttuakunta.
- Hertiginna**, f. herttuatar.
- Hertiglig**, a. herttuallinen.
- Hes**, a. käheä, käreä, sortunut, säheä; han är h., hänen äänensä kärisee l. on käheä l. sortunut l. sorruksissa.
- Heshet**, f. äänen käreys l. käheys l. sorrus.
- Hesitera**, v. n. empiä, epiä, epäillä.
- Hesja**, f. hasia, haasio.
- Hesja**, v. hasioita (-tsen).
- Hest**, adv. käheästi, käreästi, säheästi; tala h., puhua kähistää l. käheästi.
- Het**, a. kuuma, palava, vari, tulinen; (*häftig*) tulinen, kiivas (-aan), pikamelinen; h. strid, kuuma l. kiivas tappelu; blifva h., kuumeta (-nen), kuumettua, varistua; (*till sinnes*) tulistua, kiivastua, pikalistua; — **-blomma**, f. kuumen-näppylä l. -nyplä; —
- lefrad**, a. pikavihainen l. -luontoinen, tuittupäinen.
- Heta**, v. n. olla nimi l. nimenä l. nimeltä l. niminen, sanotaan, kutsutaan, nimitetään; huru h—er han? mikä hänen nimensä on l. hänellä nimenä on, mikä hän on nimeltä (-nsä)? huru h—er det djuret, den växten? miksi sitä eläintä, kasvia sanotaan l. kutsutaan; det h—er i laggen, att..., laissa sanotaan että, . . .; hvad skall det h. (*betyda*)? mitä se merkitsee? mitä se ollaksensa?
- Heterodox**, a. eri- l. väärä-uskoinen, erivieroinen.
- Heterogen**, a. erilaatuinen l. tapainen, vieraanlainen; (*om kroppar*) eritivis (-iin).
- Hetman**, m. hetmanni.
- Hetsa**, v. a. (*hundar*) usuttaa, härsyttää; (*fig.*) yllyttää, kiihottaa, härsyttää.
- Hetsig**, a. (*som hettar*) kuumentava, kiihottava; (*het*) kuumakka, kuuma; (*fig.*) tuittupäinen, tulinen, kiukkuinen.
- Hetsighet**, f. kuumuus, kuumakkuus; तुlieuus, kiukku.
- Hetsigt**, adv. tulisesti, rajusti, kiivaasti, kiukkuisesti.
- Hetajagt**, f. ajometsästys.
- Hett**, adv. kuumasti; (*fig.*) tulisesti, kiukkuisesti, kiivaasti; der gick det h. till, siellä oteltiin l. kävi kiukkuisesti.
- Hetta**, f. kuumuus, kuume, kuuma, helte (-teen), palava; (*solhetta*) helle, lekko, kuume; (*vrede*) kiukku, tulisuus, pikaisuus; (*häftighet*) kiivaus, kiihko, into; under l. i stridens h., tappelun l. rildan innossa l. riehuksessa l. kiihkossa.
- Hetta**, v. a. kuumentaa; — v. n. kuumaa, kuumata, paahtaa; (*om solen*) leikottaa, räkittää, paahtaa.
- Hetvägg**, m. keittosämpylät (*pl.*).
- Heuristisk**, a. heuristinen, keksinnöllinen.
- Hexa**, v. n. *se* Trolle.
- Hexa**, f. noita, noita-akka, velhovaimo.
- Hexameter**, m. heksameetri, kuusimita-runno.
- Hexandria**, f. heksandria, kuusheteiset.
- Hexeri**, n. noitumus, noituus, velhous, taika.
- Hexmästare**, m. velhoja, velhomies, taikuri, silmäkääntäjä.
- Hexört**, f. velholeitiä.
- Hicka**, f. nikka, nikotus, hikka.
- Hicka**, v. n. (jkuta) nikottaa, hikottaa, nikotella.

Hickning, f. nikotus.
Hide, se Ide.
Hierarki, f. hierarkia, papisvalta.
Hierarkisk, a. hierarkillinen, papisvaltainen.
Hieroglyf, m. hieroglyfi, kuvakirjain (-men); — **skrift**, f. hieroglyfikirjoitus, kuvakirjoitus.
Hilka, f. säpsä, lieho, päivähuntu, hilkka.
Hillebård, se Hellebard.
Hiller, m. hilleri.
Himla sig, v. r. taivotella, ohkailla, ohoitella, päivitellä.
Himlabryn, n. taivaan- l. ilmanranta; — **fäste**, — **hvalf**, n. taivaankansi l. -laki, taivaslaki, ilmankansi; — **kropp**, m. taivaankappale; — **ljus**, n. herkrankynttilä, taivaantähti; — **rymd**, f. f. taivaan l. ilman avaruus l. piiri, taivasala; — **skara**, f. taivaanjoukko; — **spis**, m. taivahinen ruoka, taivonruoka,
Himmel, m. taivas (-aan); under bar h., taivasalla, ilman alla, paljaan taivaan alla; (*stagh., thronh.*) telta; anropa himlen om hjelp, rukoilla apua taivaasta; o himmel; taivaan tähden! oi jumalani! oi taivas! uppröra h. och jord, koettaa maat ja taivaat; — **rike**, n. taivaan valtakunta; — **sblä**, m. taivaansininen l. -sinervä l. -karvainen; — **sfärd**, m. taivaassenastuminen; — **sfärdsdag**, m. helatorstai, taivaassen astumisen päivä; — **shög**, a. taivaantasallinen, taivaassen ulottuva; — **shögt**, adv. taivaan tasalla l. tasalle, taivaassa l. taivaassen asti l. saakka; — **skorn**, n. otavanohra; — **spol**, n. taivaan napa; — **safer**, m. taivaspallo; — **skriaude**, a. Jumalan nähtävä, kostoä huutava; ääretön, mahdoton; — **sstreck**, n. (*klimat*) ilmanala; (*väderstreck*) ilmanpieli l. -suunta; — **stecken**, n. taivaan merkki; — **svid**, a. mahdotoman suuri l. laaja.
Himmelak, a. taivaallinen, taivahinen, taivaan.
Himmelakt, adv. taivaallisesti; h. skön, taivahisen kaunis.
Hia, h. onde, piru, pirulainen, pahainen, hiisi (-den), hitto; drag för h. i värld! mene hitteen l. hitolle, hitto sun periköön! nu är h. lös, nyt on hitto merrassa.
Hind, f. naaras hirvi (-en).
Hinder, n. este (-een), haitta, vastus; —

-lös, a. esteetön; — **löahetsbetyg**, n. esteettömyyskirja; — **smäl**, n. se **Förhinder**; — **tyg**, n. mäkivyöt.
Hinderlig, — **sam**, a. estävä, esteellinen, haitallinen, haittaavainen, esteeksi l. vastukseksi (oleva), vastustava.
Hindermessa, f. Heikinpäivät (*pl.*).
Hindra, v. a. estää, ehkäistä, haitata, pidättää; h. ngn att göra ngt, estää l. ehkäistä jkuta jtkin tekemästä; blifva h—d, estyä, ehkäistyä, tulla estetyksi, saada estettä l. esteitä.
Hingst, m. ori l. oris (-iin).
Hink, m. kaivokiulu l. -ämpäri, hinkki; (*jäg.*) viipu.
Hinka, v. n. nostaa (vettä) kaivokiululla l. hinkillä; 2) se **Linka**.
Hinna, f. kalvo, kelmu, kesi (-den); (*på ögat*) kalhi (-en), hälvä,
Hinna, v. a. (*upp ngn*) ennättää, saavuttaa; — v. n. ennättää, ehtiä; h. fram, ennättää l. joutua l. päästä perille l. päähän asti; (*også kula, lod*) kannattaa l. kantaa l. päästä perille asti; (*hafva tid*) kerjetä (-keän), joutaa, ehtiä, ennättää; (*räcka till*) riittää, piisata, ulottua.
Hinnaktig, — **artad** a. kalvomainen, kalvontapainen l. -kaltainen, kelmumainen, kaihentapainen.
Hinsida, f.; på h—n, toisella puolella.
Hira, f. pyörätanti.
Hira, v. n. olla pyörällä, (jkuta) pyörryttää l. viepottaa.
Hirs, m. hirsi.
Hirschfångare, m. kuvetappara, hirs-väinkäri.
Hisklig, a. hirmuinen, hirveä, kauhea, julma, jylkeä.
Hiskligt, adv. hirveästi, kauheasti, julmasti, hirmuisesti; h—t stor, hirveän l. julman iso l. suuri.
Hisna, v. n. kammotta, kammastua, kauhistua; jag h—r (*håpnar*), när jag tänker derpå, minua kauhistaa l. kamottaa sitä ajattellessani.
Hisnande, n. kammastus, kamotus, kauhistuminen.
Hissa, v. a. vivuta (-puan), hissata, nostaa.
Hissjul, n. vipuratas (-ttaan); — **maskin**, m. — **verk**, n. vipulaitos, -kone.
Historia, f. historia; allmän h., yleinen historia; speciel h., erityinen historia; skrifva h., historiolta (-t-sen), kirjoittaa historiaa; (*berättelse*) kertomus, historia, juttu.

Historiebok, f. historiakirja; — **måla-re**, m. historiamaalari; — **målning**, f. historiamaalaus l. -kuvanus; — **skrifvare**, m. historioitsija, historiankirjoittaja.

Historiätt, f. jutelma, historiainen.

Historik, f. asiankertomus, kerronta, kertoelma.

Historiker, m. historiantutkija, historikus.

Historiograf, n. se **Historieskrifvare**.

Historisk, a. historiallinen.

Historiskt, adv. historian tapaan l. tavalla, historiallisesti, historian mukaan.

Hit, adv. tänne; närmare h., tännemäksi; ända h., (aina) tänne asti l. saakka; h. o. dit, sinne tänne; en h. en dit, mikä minnekin, kuka kunnekin, toinen sinne toinen tänne; än h. än dit, milloin minnekin l. mihin-kin, milloin sinne milloin tänne; —

hörande, a. tähän kuuluva; — **intill**, adv. tähän asti l. saakka; — **intills**, — **tills**, adv. tähän l. näihin asti, tähän saakka; — **komst**, m. tännetulo; — **om**, prep. o. adv. tällä puolen l. puolella; h. staden, tällä puolen kaupunkia; — **väg**, m.; på h—en, tänne tullessa; — **ät**, adv. tännepäin, tännekäsin; — **öfver**, adv. tälle puolen l. puolelle.

Hitta, v. a. löytää; (h. på) keksiä, löytää; (*träffa*) tavata (-paan), osata, löytää; h—r han till staden? osako hän kaupunkiin? h—s, v. p. löytä, löydetään.

Hittebarn, n. löytölapsi; — **barnshus**, n. löytölasten-huone; — **gods**, n. löytökalu l. -tavara, löytty kalu; — **lön**, f. löytöpalkka, löytäjätiset (*pl.*).

Hittig, a. löytelijä (-ään), neuvokas (-kkaan), kekselijäs.

Hiva, v. n. (*sjöt.*) hlvata; (*kasta*) laskeetaa, viskata.

Hjelm, m. kypäri, rautalakki; — **buske**, m. kypärinharja; — **galler**, n. kypärinsilmikko; — **smidd**, a. kypärinpää, rautalakkinen.

Hjelp, f. apu; genom hans h., hänen avullansa; komma till h., tulla avuksi l. apuun; — **behöfvande**, a. apua tarvitseva, avuntarvitseväinen; —

hustru, f. apuainio, -nuija; — **karl**, m. apumies; — **källa**, f. avunlähde (-teen), -vara; — **lös**, a. avuton, auttamaton, helletty; (*lafatt*) saamaton (-ttoman); — **löshet**, f. auttamatto-

muus, avuttomuus; saamattomuus; — **medel**, n. avunneuvo l. -keino, välikappale; — **prest**, m. apupappi, papin apulainen; — **reda**, f. selvike (-kkeen), neuvokki, neuvonapu, avunvara; — **trupper**, m. pl. apuväki, apujoukot; — **verb**, n. apuverbi.

Hjelpa, v. a. auttaa, avittaa; h. till, tehdä apua, olla apuna; han står ej att h., häntä ei voi auttaa, hän on auttamaton; så sant mig Gud hjälpe! niin totta kuin Jumala minua auttakoon! Gud h—pe! auta Jumala l. Jesus! Jumal' avuks! det kan ej h—s, sitä ei voi auttaa, siihen ei auta mikään; jag skall nog h. (*tuksa*) dig, kyllä minä sinut opetan l. näytän; h. sig, v. r. auttaa iteensä; k. sig fram, päästät eteenpäin; (*reda sig*) suorita (-ian), suoritua; h. sig med ngt, tulla toimeen jllkin; h—as ät, v. d. auttaa toisiansa.

Hjelpare, m. auttaja; (*medhjelpare*) apumies, apulainen.

Hjelpig, a. auttava, jommoinkin.

Hjelpsam, a. avullinen, avuljas (-aan), auttavainen.

Hjelpsamhet, f. auttavaisuus, avuljaisuus, avullisuus.

Hjelte, m. sankari, uro; (*sig.*) sankari; — **bedrift**, — **bragd**, — **dat**, m. urotyö, -teko, sankariteko, -työ; — **dikt**, f. sankariruno; — **död**, m. sankarikuolema; — **mod**, n. urhollisuus, uljuus; — **modig**, a. urhollinen, sankarillinen; — **modigt**, adv. urhollisesti; — **ålder**, m. sankari-aika.

Hjeltinna, f. sankarinainen, sankaritar (-ttaren).

Hjerna, f. aivot (*pl.*), aivo; — **hinna**, f. aivokalvo; — **inflammation**, f. aivonpolte; — **spöke**, n. houraus, houre, vanhke (-een), uneksima; — **substans**, m. aivoaine l. -moska; — **system**, n. aivorakennus l. -järjestelmä.

Hjerpe, m. pyy.

Hjerta, n. sydän (-men); h—t slår, klappar, sydän tykyttää, tykkii, sykii; af h—t, af allt h., sydäimestä, -ni o. s. v., kaikesta sydäimestä; af innersta h—t, sydämen pohjasta; hafva ngt på h—t, olla jkin sydämellä, painaa sydäntä; lägga en ngt på h—t, panna jkin jkun sydämelle; det ligger mig om h—t, se on sydämessäni, sydämeni koituu; det går mig till h—t, käy sydämelle-

ni, koskee sydäntäni; det skär mig i h—t, se kaivaa l. leikkaa sydäntäni; tala till h—t, puhua sydämeen; jag har icke h. dertill, ei ole sydäntä siihen, en henno l. raskitse sitä; hvaraf h—t är fullt, derom talar munnen, sydämen kyllyydestä sun puhuu; i h—t af landet o. s. v., maan o. s. v. sydämessä, sydämällä, sydänmaassa; mitt h. lilla! sydämyiseni!

Hjertans; h. gerna, aivan mielelläni l. kernaasti l. halulla; h. vän, kultanen, armas ystävä; af h. grund, sydämen pohjasta l. pohjukasta.

Hjertblad, n. (*bot.*) sirkkalehti, korvalehti; — **blod**, n. o. m. sydänveri, sydänveret (*pl.*); — **egryn**, — **ekorn**, n. sydänkäpy; — **elag**, n. sydämenlaatu; — **esorg**, m. sydämen suru l. murhe; — **frätande**, a. sydäntä kalvava l. pureva; — **gripande**, a. mieltä murtava, sydäntä särkevä l. musertava; — **grop**, f. sydänala, sydänkuoppa; — **innerlig**, a. harrasmielinen, sydämellinen; — **kammare**, m, sydänkammio; — **klappning**, f. sydämentykytys; — **klämning**, — **klämma**, f. sydämen ahdistus; (*köresta*) mielitetty; — **lös**, adv. sydämetön, armaton, tunnoton; — **löshet**, f. sydämettömyys; — **löst**, adv. sydämettömästi; — **njupen**, a. hellätyöminen, herkkäluontoinen, vieno-sydäminen; — **njupenhet**, f. helläsydämyisyys, herkkäluontoisuus; — **rot**, (*pårot*) f. emäjuuri; (*fig.*) sydämen juuret (*pl.*); — **rörande**, a. mieltä helläyttävä, sydäntä liikuttava; — **skakande**, a. sydäntä l. mieltä väväyttävä l. musertava, kauhistuttava; — **skärande**, — **slitande**, a. sydäntä vihlova l. pureva l. särkevä; — **sköld**, m. vaakunasydän, keakivaakuna; — **språng**, n. kouristajatauti, sydämenkouraukset; — **stock**, n. napahirsi, sydänpölkky; — **styng**, n. sydämenpisto, sydämensäry; — **styrkande**, — **stärkande**, a. sydäntä l. henkeä virvottava l. virkistävä l. vahvistava; **stöt**, m. sydänpisto; (*fig.*) sydämen loikkaus l. kolhaus; — **sår**, n. sydämenhaava; — **säck**, m. sydämenlaskina; — **unge**, m. sydänkäpy, herttuapsi; — **åder**, m. sydänsuoni; — **åra**, f. sydänkorva l. luska.

Hjeter, m. hertta.

Hjertlig, a. sydämellinen, sydämen.

Hjertlighet, f. sydämellisyys.

Hjertligt; — **ligen**, adv. sydämelliäisesti.

Hjessa, m., **Hjessa**, f. pöläki, kiire (-een).

Hjon, n. ihminen, henki (-en); (*tjonare*) palkollinen, työmies.

Hjonelag, n. pariskunta; bygga h., ruveta (-pean) l. mennä naimisiin l. naimiseen, ruveta pariskunnaksi.

Hjord, m. lauma.

Hjort, m. hirvi (-en), uroshirvi; — **horn**, n. hirsensarvi, — **ko**, f. lehmähirvi, emä, naarashirvi.

Hjortron, n. muurain (-men); (*fullmogel*) lakka.

Hjul, n. pyörä; (*i maskin*) ratas (-ttaan), pyörä; — **axel**, m. pyörän akseli, rattaan-akseli; — **bent**, a. länki, vääräsääri; — **borr**, m. pyöränkaira; — **bössa**, f. pyöränpyssy l. -reikä; — **don**, n. rattaat (*pl.*), pyörälekeet l. -kalut; — **före**, n. ratsaskeli l. -tila; — **hake**, m. pyörähaka, jarru; — **hus**, n. vesikota, ratsaskotos; — **kran**, m. rattaankehä; — **löt**, m. rattaankieru, pyöräkieru l. -kehru; — **makare**, m. pyöräntekijä; — **plog**, m. pyöräsaure; — **ring**, m. pyöränkehä; — **skena**, f. pyöräsaure l. -vanne (-teen) l. -kieko; — **sko**, m. pyöräjarru, pyöränkehä; — **snaf**, m. rattaan- l. pyöränkappa, pyöränrumpu l. -napa; — **spår**, n. pyöränjälki, rattaanraitio; — **stock**, n. ratsastuki l. -tammii; — **tapp**, m. rattaantappi; — **verk**, n. rattaat, ratsavärkki l. -laitos.

Hjula, v. n. heittää pyörää, mennä pyöränä.

Ho? pron. interrog. kuka? ken?

Ho, m. purtilo, kaukalo, allas (altaan).

Hoboja, f. hoboja.

Hof, m. kavio; — **beslag**, n. hevosenkengitys; — **jern**, n. kaviorauta; — **skägg**, n. huokasimet, vuohiskarvat (*pl.*); — **slag**, n. kaviontöminä, -kapse; **slagare**, — **smed**, m. hevoseppä, hevosenkengittäjä; — **trång**, n. kavionkuivetus l. -kirstytys; **tång**, m. hohtimet (*pl.*).

Hof, n. indekl; utan allt h., suhdattomasti, kohtuuttomasti, kaiketta kohtuudetta l. suhdatta.

Hof, n. hovi; hålla h., pitää hovia; på, vid h—et, hovissa; — **artiklar**, m. pl. kartano- l. hovisäännot; — **cirkel**, m. hoviseura; — **dam**, f. hovinainen, hovirouva l. -neitsy; — **drägt**,

m. hovipuku; — **-folk**, n. hoviväki, hovilaiset; — **-fröken**, f. hoviryökynä, hovineiti; — **-hällning**, f. hovinpito; — **-kansler**, m. hovikansleri; — **-kapell**, n. hovikirkko l. -kappeli; (*orkester*) hovisoittokunta; — **-man**, m. hovimies, hoviherra; — **-marskalk**, m. hovimaarsalkki; — **-mästare**, m. hovimestari, hovin-isännöitsijä; — **-mästarinna**, f. hovimestarinna, hovinemännöitsijä; — **-predikant**, m. hovisaarnaaja, hovipappi; — **-råd**, n. hovineuvos; — **-rätt**, m. hovioikeus; — **-rättsassessor**, m. hovioikeuden-asesori; — **-rättsauskultant**, m. hovioikeuden-*auskultantti*; — **-rättsråd**, n. hovioikeuden-neuvos; — **-stat**, m. hovivikunta; — **-svit**, m. hoviseurue; — **-taffel**, m. hovipöytä; — **-ton**, m. hovitavat l. -tapa, hovikäytös, hovimaisuus.

Hofsam, a. laadullinen, säveä, suunnallinen.

Hofvera, v. n. komella, uljailla, pöyhistelällä, ylpeillä.

Hofvisk, a. hovillinen, hovilainen.

Hog, m. mieli (-en); **mörk i h—en**, synkkämielinen, synkällä mielellä; **rinai h—en**, juolahtaa mieleen; **h—en leker**, mieli elää, mieli tekee; **leka i h—en**, kyteä l. pyöriä mielessä; (*lust, böjelse*) mieli, halu; — **-komma**, v. a. *se Ihogkomma*; — **-komst**, f. muisto, muistelo; — **-lös**, a. huoleton, haluton; — **-löshet**, f. huolettomuus.

Hogad, a. halullinen, halukas, taipuva, mielinen.

Hogas, **Hogfällas**, v. d. mieliä, haluta (-uan), haluttaa (jkuta).

Hojta, v. n. hoilata, lollottaa, hoikottaa; **h. till**, hoikalta, hoilahutta.

Hokus pokus, n. indekl.; **göra h. p.**, tehdä koirankuria, kääntää silmiä.

Holk, *se Hålk*.

Hollandare, m. Hollantilainen.

Holländeri, n. karjamoisio, hollenteria.

Holländsk, a. kollantilainen, Hollannin.

Holländska, f. (*quinna*) Hollantilaisnainen, hollannikko; (*språk*) hollanninkieli.

Holma, v. a. (*jäg*) saartaa.

Holme, m. saari (-en), luoto.

Holmgång, m. kahdentaitelu.

Holmig, a. saarinen, saarikas (-kkaan), luotoinen.

Homiletik, f. homiletiikka, saarnausoppi.

Homogen, a. yhdenlaatuinen, -tapainen; (*om kroppar*) yhtä tivism.

Homolog, a. vastaava, vastaavainen, verrallinen, kaimallinen.

Homöopati, f. homiopatia, myötäväivallinen parannustapa.

Homöopatisk, a. homiopatinen, myötäväivallinen.

Hon, pron. pers. hän.

Honblomma, f. emikukka, naarakukka; — **-kön**, n. naispuoli (-en); (*om djur*) naaraspuoli; — **-växt**, f. naaraakaavi, emikasvi.

Hona, f. naaras (-ksen, -raan); (*om svin, kattor, hundar*) imisiä.

Honing, *se Honung*.

Honnett, a. säädyllinen, kunnollinen, kunnon.

Honnör, m. kunnia, kunnianteko; **göra h.**, tehdä kunniaa, kunnioita (-tsen); **militärisk h.**, sotaväen l. sotilaallinen kunnianteko.

Honom, pron. pers. dat. o. ackus., hänelle, häntä, hänen.

Honorarium, n. honoraari, palkinto, kunnia-palkkio, tekopalkka.

Honorera, v. a. (*en skuld*) maksaa, suorittaa; (*en vezel*) lunastaa, maksaa; (*hedra*) kunnioittaa.

Honung, m. mesi (-den), hunaja; — **-sbi**, n. mesi- l. työmehiläinen; — **-sbröd**, mesleipä; — **-sdagg**, m. mesiruoste, hunajakaste; — **-sfogel**, m. mesilintu; — **-sgömm**, — **-shus**, n. mesipide (-teen), -pesä; — **-skaka**, f. mesikakku, -leipä; — **-spipa**, f. mesitorvi, -pesäke (-kkeen); — **-srik**, a. me-tevä, metinen, hunajainen, simainen; — **-ssöt**, a. mesimakea, hunajainen.

Hop, m. joukko, ryhmä, (*hög*) koko, läjä; **en h. menniskor**, joukko ihmisiä, ihmisjoukko; **en hel h. pengar**, koko joukko rahaa; **hopen**, **den stora h—en**, suuri joukko, kansan joukko; **adv. se Ihop** — **-arbete**, v. a. työllä koota l. kerätä; (*om vrå*) sekoittaa yhteen; — **-binda**, v. a. jamaa, sitoa yhteen l. kokoon; — **-blanda**, v. a. sekoittaa yhteen, sotkea sekaisin; — **-dikta**, v. a. seipitä (-teen) kokoon; — **-draga**, v. a. vetää yhteen l. umpeen l. kokoon, supistaa; — **-fälla**, v. n. kaatua l. langeta (-kean) l. painua kokoon; — **-fiäta**, v. a. kutoa l. palmikoita (-tsen) yhteen; — **-foga**, v. a. yhdistää, liittää yhteen, jamata; — **-fästa**, v. a. kiinnittää l. panna

yhteen; — **fösa**, v. a. mättää l. ajaa yhteen l. kokoon l. sekaisin; — **gro**, v. n. kasvaa kiinni l. umpeen; — **gyttira**, v. a. rahnikoita (-teen), paltaannuttaa; h. sig. paltaantua, rahnikoitua, paattaa yhteen; — **gyttring**, f. paltaannus, rahnikoimus; (*fig.*) sokerrus, paltaannus; — **jaga**, v. a. ajaa l. ajella yhteen l. kokoon; — **kasta**, v. a. luoda l. viakellä yhteen l. läjään; — **knyta**, v. a. sitoa l. solmeta yhteen, jamaa; — **knäppa**, v. a. (*knapparna*) napittaa, napittaa kiinni, panna nappiin l. napit kiinni; (*händerna*) panna kädet ristiin; med h—pta händer, ristissä käsin l. kädet ristissä; — **krumpon**, a. kyssiästynt, nyykiästynt, kyyristynt; (*i rymkor*) kurtuttanut; — **krympa**, v. n. kutistua, kististyt; (*fig.*) kurtistua, nuukistua; — **lägga**, v. a. panna l. asettaa yhteen l. kokoon; — **packa**, v. a. pakata (-kkaan) yhteen l. kokoon, sulloa; — **para**, v. a. (*djur*) parittaa yhteen, yhdyttää; (*fig.*) yhdistää; — **passa**, v. a. sovittaa l. asettaa yhteen; — **plattad**, a. latistunut, latistettu, lattea, lättäinen; — **pressa**, v. a. puristaa l. pusertaa l. painaa yhteen l. kokoon; — **rada**, v. a. latoa riviin l. kokoon, rivittää; — **rafsa**, v. a. hamuta (-uan) l. haalia kokoon; — **rulla**, v. a. kipertää yhteen l. kokoon; — **rullad**, a. kiperretty, kiperetynt; — **röra**, v. a. sekoittaa yhteen l. sekaisin, sotkea yhteen l. sekaisin; — **ajunka**, v. n. painua l. laakea l. vaihua kokoon; — **skjuta**, v. a. työntää l. lykätä kokoon l. yhteen; (*ponningar*) panna yhteen, kerätä kokoon; — **skrifva**, v. a. kirjoittaa kokoon; — **skrumpon**, se **Hopkrumpon**; — **smida**, v. a. takoa yhteen l. kokoon; (*fig.*) sepitellä l. valhehdella kokoon, nostaa; — **smälta**, v. a. sulattaa yhteen l. kokoon; v. n. sulaa yhteen l. kokoon; — **smörja**, v. a.; (*fig.*) sotkea kokoon l. yhteen; — **snörpa**, v. a. rypistää l. kuroa (kokoon); — **spinna**, v. a.; (*fig.*) kutoa, sommitella, vyyhdetä (-teän); h. intriger, osanningar, kutoa l. vyyhdetä, juonia, valheita; — **stöta**, v. a. sysätä l. lykätä yhteen l. kokoon; v. n. sattaa l. käydä yhteen; (*fig.*) yhtyä, sattaa l. tölmätä yhteen; — **sätta**, v. a. panna kokoon, som-

mitella; h. ett ur, panna kello kokoon; — **tals**, -**vis**, adv. joukoittain, läjittäin; — **trampa**, v. a. polkea l. tallata l. sotkea kokoon l. myttyyn; — **trassla**, v. a. vatkoa, sekaannuttaa, kiedottaa; (*fig.*) sekaannuttaa, hämmäntää, sorruttaa; h—as, v. d. kietoutua, sekaantua, mennä sekaannuksiin l. kiedoksiin; — **trycka**, v. a. painaa l. likistää yhteen l. kokoon l. myttyyn; — **tryckt**, a. likistynyt, mytistynyt, litteämäinen; — **tränga**, v. a. tunkea l. pakata yhteen l. kokoon; — **trängd**, a. sisäpäinen, likistynyt, pakattu; — **vrida**, v. a. vääntää l. kiertää yhteen l. kokoon; — **vräka**, v. a. mättää l. syyttää yhteen l. kokoon l. myttyyn.

Hopa, v. a. koota (kokoon), läjätä; h. brott på brott, lieätä rikosta rikokseen, laakea rikosta rikokselle; (*mynda*) huovata (-paan); — h. sig, v. r. koutua, keräytyä.

Hopp, n. (*språng*) hyppäys, hyppy, hyppäämä, harppaus.

Hopp! int. hei! mene mene! ppa ppa!

Hopp, n. (*förhoppning*) toivo; hysa h., olla toivossa; lefva i h—et, elää toivossa; hysa h. om ngt, toivoa jkin, olla jnkin toivossa; gifva godt h. om sig, antaa toivoa hyvää itseensä; sätta sitt h. på, till ngn l. ngt, panna toivonsa jkahun l. jnkin; — **gifvande**, a. toivehikas, toivollinen, toivonalainen; — **lös**, a. toivoton; — **löshet**, f. toivottomuus.

Hoppa, v. n. hypätä (-ppään), (*ofta*) hypätä, (*hastigt*) hypähtää; (*på ett bes*) kongottaa; h. till, hypähtää.

Hoppas, v. d. toivoa (jtkin), olla toivossa; jag h. att du kommer, toivon sinun tulevasi; h. på Gud, panna toivonsa l. luottaa Jumalaan.

Hor, n. huorinteko, huoruus; göra h., tehdä huorin; bedrifva h., harjoittaa huoruutta; enkelt, dubbelt h., yksinkertainen l. yhdenpuolinen, kaksinkertainen l. kahdenpuolinen huorinteko; — **harn**, n. huorilapsi; — **bock**, m. huoripukki, huorimus; — **karl**, m. huorintekijä, huorimus, verttimies; — **unge**, m. huorikakara.

Hora, v. a. huorata, huoria.

Hora, f. huora, portto.

Horä, m. parvi (-en), joukko, lauma.

Horöm, m. huoruus, huorinteko.

Horisont, m. horisontti, ilman l. taivaanranta; (*tekn.*) näköraja, näköpiiri.

Horisontalplan, n. horisontitasanne, vaakasuora l. -suuntainen tasanne.

Horisontel, a. horisontillinen, tasakokoinen, vaakasuora, -suuntainen.

Horn, n. sarvi (-en); hafva h. i sidan till ngn, kantaa l. pitää vihaa jkulle; (*att blåsa i*) torvi (-en), sarvi; må nens h., kuun sakara; af h. (*gjorde*), sarvi-, sarvinen; — **aktig**, a. sarvimainen, sarventapainen; — **arbetare**, m. sarviseppä, sarvikalun-tekijä; — **blende**, n. mustokivi; — **arbete**, n. sarviteos, -kalu; — **blåsare**, m. torvensoittaja; — **boskap**, n. sarviraavas (-aan) l. -raavaat, sarvikarja; — **flsk**, m. *se Spigg*; — **formig**, a. sarvenmuotoinen; — **fällning**, f. sarvenluominen l. -lähteminen; — **hinna**, f. (*anat.*) sarvikalvo, etukalvo; — **lik**, a. sarvennäköinen, sarvimainen; — **list**, f. piena, pääpiena; — **musik**, f. torvimusiikki l. -soitanto; — **oxe**, m. sarvijaakko, tammihärkä; — **qvicke**, m. (sarven) sohlo, tohlo; — **skall**, n. torventoitotus l. -kaiku; — **skata**, f. nokkaharaka; — **substans**, m. sarviaine; — **uggla**, f. sarvipöllö, metsäpöllö.

Horoskop, n. horoskopi, ennustuspeili.

Horribel, a. hirvuihin, hirveä, julma.

Horsgök, m. taivaanvuohi l. -mäkä, keskikurppa; — **mynta**, f. arominttu, käenminttu.

Hortikultur, f. puutarha-taito, puutarhan-viljely.

Hos, prep, luona, tykönä; h. mig, honom, o. s. v. luonani l. tykönäni, luonansa l. tykönänsä, o. s. v.; *ättergiftes äfven med adessiv.* (-lla, -llä) t. ex. vara i tjenst h. ngn, olla jkulla (l. jnkun) palveluksessa; *äfven med inessiv.*, t. ex. h. honom ligger intet ondt, hänessä ei ole mitään pahuutta; man läser h. Ovidius, Ovidiuksessa luetaan; — **fogad**, — **följande**, — **gående**, a. myötäseuraava, tähän liitetty, oheen pantu, mukana oleva.

Hospital, n. hospitaali, sairaahuone; vaivahuone; — **shjon**, a. sairaahuoneellinen, sairaahuoneen vaivainen.

Hospitant, m. hospitantti, vieralakivijä.

Hospitera, v. a. o. n. käydä vieraana l. kuuntelijana l. kuuntelemassa.

Hosta, f. yskä, rykä; (*torr*) hökä; jag har h., minussa on yskää, minua yskittä l. ryyttää.

Hosta, v. n. yskä, rykä, hökiä, (*hastigt*) yskästä (-sen).

Hostia, f. hostia, rippileipä.

Hot, n. uhka, uhkaus; — **full**, a. uhkaavainen.

Hota, v. a. uhata (-kaan), uhkailla, (*med handen*) häristää; huset h—r att instörta, huone on yhteen putoamaisillansa; himmelen h—r med regn, taivas uhkaa sadetta l. lientelee saateksi.

Hotell, n. hotelli, majala, ravintola.

Hotelse, f. uhkaus.

Hu, int. uh! hyh! huh!

Hud, f. nahka; (*hy*) ibo, hipiä; ömsa h., luoda nahkansa, kesiä; få h., kettä, tulla nahkaan l. keteen; (*bild. vid examen*) saada reput; (*rå djursk.*) vuota, talja; af draga h—en, nylkeä l. kettää nahka; af h., nahkainen, nahka, vuotainen, vuota; — **flänga**, v. a. nylkeä nahka, nylkeä; ruoskia, suomia; — **lös**, a. nahaton, nilko; — **ryckning**, f. vainonen, vainos, ihonvärre; — **sjukdom**, m. rohtuma, rohdunnainen, hipiä l. ihotauti, ihottuma; — **skada**, f. ihonvika, niennäinen, ihottuma; — **stryka**, v. a. ruoskia, suomia.

Huf, m. hattu, lakki, koppa.

Hufva, f. huntu, hippi, tanu, päähine, näty.

Hufvud, n. pää; (*lita*) päähyt, pääkkönen; hafva ondt i h—t, olla jkun pää kipeä, kivistä jkun päätä; kort om h—et, pikapäinen; med bart h., paljain päin; öfver h., ylimalkain, ylipäin; hals öfver h., *se Hufvudstupa*; (*förstånd*) pää, mieli (-en); godt, dåligt h., hyvä, huono pää; få i h—et, saada pääkännsä, pystyä päähän l. mieleen; han har sitt h. för sig, hänellä on oma päänsä; (*på en spik*) kanta, pää; (*på bål*) kupu, pää; — **anförrare**, m. pääjohdattaja, ylipäämies; — **arbete**, n. päätyö, teko; — **begrepp**, n. pääkäsite (-teen), perus- l. alku-ymmärrä; — **bindel**, m. pääkirja, päänauha, -käärre; — **bjelke**, m. emä l. alushirsi; — **bok**, f. pääkirja; — **bonad**, m. päähine, päänpeite; — **bry**, — **bråk**, n. päänvaivaus l. -homma; hafva h., halasta päänsä, ajatella päänsä puhki;

— **-byggnad**, f. päähuoneus, -rakenus; — **-drag**, n. pääpiirre (-teen), päätapo, -laatu; — **-flende**, m. päävihollinen l. -vihemies; — **-fråga**, f. pääasia, -kysymys; — **-gata**, f. valta-, pääkatu, — **-gods**, n. pesäntalo, emätila; — **-gård**, m. päänalainen l. -alus; — **-hår**, n. hiukset (pl.), tukka; (*ett enda hår*) hiuskarva, hius; — **-innehåll**, a. pääsisällisyys; — **-ingång**, m. pääovi, -portti, -mentävä; — **-kudde**, m. pääntyynty, -alus; — **-kål**, m. kupunkaali, keräkaali; — **-lag**, n. päätset (pl.), päätimet (pl.); — **-lott**, m. henkiosinko; — **-lära**, f. pää- l. perustusoppi; — **-lös**, a. pääton, kannaton; (*fig.*) pääton, mieleton; — **-man**, m. päämies, pääilysmies; — **-orsak**, m. pääsyy, suurin syy; — **-ort**, m. pääpaikka, emäpaikka; — **-person**, m. päähenkilö l. -henki; — **-prydnad**, m. päänkoristus l. koriste (-een); pääkoristus; — **-punkt**, m. (*fig.*) pääpaikka l. -kohta; — **-quarter**, n. päämajasto, päämaja l. -korttleri; — **-regel**, m. pääsääntö, -ohje; — **-räkning**, f. päälaaku, -tili; (*räkning i hufvudet*) pääsääntö; — **-sak**, f. pääasia; (*jur.*) pääjuttu, -asia; — **-saklig**, a. pääasiallinen, pää-, paras (-aan), erinomainen; det h—aste, pääasiat l. -paikat; — **-sakligen**, adv. pääasiallisesti, parhaasta päästä, parhaastansa, erinomattain; — **-skalle**, m. pääkallo; — **-skrift**, m. pää- alkukirjoitus; — **-skål**, m. pääkoppa l. -kallo; — **-stad**, m. pääkaupunki; — **-stol**, m. pääoma; — **-stupa**, adv. suinpäin, suinsilmin, nurmiakoin; (*fig.*) päästähavin l. -pahkaa; — **-stycke**, n. pääkappale, pääjako; — **-summa**, f. pääsumma; — **-svål**, m. päänahka, päämarto l. -kamarra; — **-säte**, n. pääsija, -pesä, -emäpaikka; — **-tal**, n. miesluku; — **-verk**, m. pääteos; (*fortif.*) valtalinna, päälinnoitus; — **-värk**, m. päänkipu l. -kivistys l. -särky; jag har h., päästäni kolottaa l. särkee; — **-ändamål**, n. päätarkoitus.

Hug, Hugad, m. fl. *se* Hog, Hogad, m. fl. **Hugg**, n. lyönti, lyömä, isku, hakkaus; i första h—et, ensi lyömältä l. iskulta; (*fig.*) ensi kerralla l. erällä l. toveella; gifva ngn ett hugg, silvaltaa l. lyödä jkuta; (*fig.*) iskeä jkumun; gifva h. på sig, päästää joku itseensä kiinni, jättää selkensä pal-

jaaksi; med h. och slag, lyöden ja pieksäen; — **-black**, n., — **-block**, m. hakkupölkky l. -hepo l. -tukki; — **-borr**, m., — **-jern**, n. purasin (-men), taltta, huppuri; — **-orm**, m. kyykkärme, kyy; — **-stock**, m. *se* **Huggblock**; — **-sår**, n. lyömä-, iskuhaava; — **-tand**, m. torahammas (-mpaan); — **-yxa**, f. hakkunurives.

Hugga, v. a. hakata (-kkaan), (*slå*) lyödä, hakata, iskeä; h. i (*angripa*), käydä l. tarttua l. iskeä kiinni; h. till, silvaltaa, huimasta; (*forma*) veistää, hakata (-kkaan); h. sten, takoa l. hakata kiviä; h. in (*på fionden*) käydä l. lyödä päälle, käydä l. iskeä kimp-puun; låta h., hakkauttaa; — h. sig, v. r.; han högg sig i foten, hän löi kirveellä jalkaansa; h. sig igenom, lyödä l. iskeä itensä lävitse.

Huggare, m. hakkaaja; (*vapen*) säiliä, palaasi; (*baddare*) kolho, julku, pukari.

Huggarlön, f. hakkupalkka.

Huggning, f. hakkuu, hakkaus, hakkaaminen.

Hugkomma, **Huglös**, *se* **Hogkomma**, **Hoglös**.

Hugna, v. a. ilahuttaa, suosia, hyvittää, suoda l. lahjoittaa jkin jkulle; blifva h—d med ngt, tulla suosituksi jllkin, saada suosiolahjaksi jkin.

Hugnad, m. mielihyvä, ilo, lohdutus.

Hugnelig, — **-sam**, a. lohdullinen, ilahuttava, mieleinen.

Hugskott, n. mielijohde (-teen); — **-stor**, a. ylevämielinen, korkea-asteinen; (*högg*) ylevä, jalo.

Hugsvala, v. a. lievittää, lohduttaa.

Hugsvalare, m. lohduttaja.

Hugsvalelse, f. lievitys, lohdutus.

Huj, m. indekl.; i en h., vilahduksessa, tuokiassa.

Huk, m. indekl.; sitta på h., olla kyykyllänsä l. kyyryllänsä.

Huka, v. n. kyykyttää, kyykistellä; h. sig, v. r. kyyristyä, kyykistyä, kyykistältä, lyykistyä.

Hukad, a.; sitta h., istua kyykyllänsä l. lyykyllänsä l. kyyryssä.

Hukert, m. (*fartyg*) hukertti.

Huld, a. lempeä, armas (-aan), hellä, rakkas (-kkaan); (*tillgifven*) mieliharras, armas; vara ngn h. och trogen, olla jkulle uskollinen ja kuuliainen; h—a flicka! armas tyttöseni! — **-rik**, a. armas (-aan), armas, armainen.

Hulda om, *se* **Omhulda**.

Huldhet, f. lempeys, armaus, hellyys, rakkaus; kuuliaisuus, mielihartaus; — **-sed**, m. kuuliaisuuden l. uskollisuuden vala.

Huldinna, f. sulotar (-ttaren), armahainen.

Hull, n. iho, hiipiä; liha; vara vid godt h., olla hyvässä lihaassa l. lihassansa; taga h., lihoa, lihostua; mista h—et, lahtua, hoikentua; med h. och hår, suolinsa sorkkinensa, luinensa lihoitensa; — **-hår**, n. iho-, hiipiäkarva; — **-sår**, n. iho-, lihahaava.

Huller om buller, adv. huiakin haiskin, mullin mallin, sikin sokin, hujan hajan.

Hullig, a. lihakas (-kkaan), turpea, lihava.

Hulling, m. väkä, häävi.

Hult, n. lehto, viidakkko, vilta.

Hum, s. indekl.; få h. om ngt, saada vihiä l. kalmoa jstkin, valnosta jtkin.

Human, a. ihmisellinen, säädytynyt, säädyläinen, sävyllinen, sievä, kohtelias (-aan).

Humaniora, n. humaniorat, jalot tieteet.

Humanisera, v. a. ilmistyttää, säädystää; h—s, v. p. ihmistyä, säädystyä.

Humanism, m. humanismi, humanisuus.

Humanistisk, a. humanillinen.

Humanitet, f. ihmisyyys, säädylisyys, sievyys, humanisuus.

Humbug, m. humbugi, kepponen, petos.

Humla, f. hööriäinen, metsämättäinen, kimalainen.

Humla, v. a. humaloita (-tsen), humaltaa.

Humle, m. humala; försätta l. blanda med h., humaloittaa; — **-binda**, f. humalavieras, nukulaishumala; — **-gård**, m. humalisto, humalatarha; — **-knopp**, m., **-koppa**, f. humalan-käpy; — **-ranka**, f. humalaköynnös; — **-stång**, m. humalariuku l. -salko.

Hummer, m. hummeri, merirapu.

Humor, m. humor, leikkillisuus, rattoisuus, leikkimielisyys.

Humorist, m. humoristi, ratostellija, ilostellija.

Humoristisk, a. humorinen, roveellinen, rattoisa, leikkilinen, lystillinen.

Humus, m. humus, väki-l. ruokamulta; — **-syra**, f. multahappo.

Humör, n. mieltala, mieli (-en), pää; vara vid l. på godt h., olla hyvällä mielellä l. päällä l. tuulella, olla roveisansa l. hyvässä roveissa; fatta h. öfver ngt, närkästyä jstkin.

Hund, m. koira; — **-aktig**, a. koiramainen, koiranparinen, koirikas (-kkaan); — **-aktigt**, adv. koiraaisesti, koiran tavalla; — **-bett**, n. koiranpuurema; — **-exing**, m. koiranruoho; — **-fatt**, a. koiramainen, konnamainen; — **-fla**, v. a. rienata, räkkätä; — **-fästing**, m. puppo, koiranpuppo; — **-galenskap**, m. koiraarvo; — **-gård**, m. koiratarha; — **-hufvud**, n. koiranpää; han bär h—et, hänen päänsä kantaa, hän saa syyn päällensä l. kantaa; — **-knep**, n. koiranpari l. -juoni; — **-koja**, f. koirankoppi; — **-koppel**, n. koirankaulin (-men), koiranvitjat, koirakoppeli; koirapari, vitjaskoirat; — **-köp**, n. koiranhintaa, pilkkahinta; — **-loka**, f. koiranputki l. -humala; — **-raka**, f. rakkikoira, koirarakki; — **-slott**, m. lurjus, ryökäle, konna; — **-sloftera**, v. a. pitää koirana; — **-skall**, n. koiranhaukunta l. -haukku; — **-slägte**, n. koirasuku; — **-snus**, n. torat (pl.); — **-turk**, m. koirankuonolainen; — **-vakt**, m. (*skopp*) koiranvahti, yövahti; — **-valp**, m. koiranpenikka l. -pentu; — **-öra**, f. koirankorva; (*i bok*) kissankorva.

Hundisk, **Hundsk**, a. koiramainen, konnamainen.

Hundra, **Hundrade**, num. card. sata;

— **-faldig**, a. satakertainen, satainen;

— **-faldt**, adv. sata kertaa, satakertaisesti, sadoin kerroin; — **-fotad**, a. satajalkainen l. -koipinen; — **-tal**, n. sataluku, sadat (pl.); — **-tals**, adv. sadoittain, sadoittaisin, satoja; — **-årig**, a. sadanvuotinen, satavuotias (-aan).

Hundrade, num. ord. sadas (-nnen); — **-del**, m. sadannes (-ksen), sadas osa.

Hunger, m. nälkä; känna h., nälittää (jkuuta); lida h., nähdä l. kärsiä nälkää; dö af h., kuolla l. nääntyä nälkään; — **-sdöd**, m. nälkäänkuolo l. -kuoleminen; — **-snöd**, f. nälänhäätä l. -pakko.

Hungra, v. a. nähdä nälkää, isota (-oan); h. efter ngt, isota jtkin; h. till döds, kuolla nälkään l. nälkätä.

Hungrig, a. nälkäinen, nälissänsä (oleva), isoava; jag är h., minun l. minulla on nälkä, olen nälissäni; h. efter guld, kullannälkäinen, kultaa nälkä.

Hur, adv. *se* Huru.

Hurra! int. hurraa! huroo! — **-rop**, n. hurranhuuto.

Hurra, v. n. huutaa hurraa l. huroota, hurrata; (*fig.*) sä att det h—r, että vinkuu vaan.

Hurtar, m. pl. (*sjöt.*) hurttaukset, nykkykset.

Hurtig, a. (*fin*) ripeä, ripsas (-aan), kerkeä, raisu; (*modig*) karski, reipas (-ppaan), ravakka, uljas (-aan); (*tilltag-som*) roteva, ravakka, raisu.

Hartighet, f. ripsaus, karskius, reippaus, ravakkuus.

Hurtigt, adv. ripsaasti, ravakkaasti, karskiasti, reippaasti.

Huru, adv. kuinka, kuin, miten, mitenkä; miksi, miltä, mille; -ko (-kö); h. synes det dig, kuinka l. miltä l. mille l. miksi se sinusta näyttää? h. som helst, kuinka hyvänsä l. tahansa, jos kuinkin l. mitenkään, jos vaikka kuinka l. miten; det må vara h. som helst, oli miten olikaan, olkoon l. oli kuinka hyvänsä; h. då? mitenkä? mitenpö? kuinka? kuinkapas; h. så? kuinka l. miksi niin? h. annars l. eljes? kuinkas sitte l. muuten? h. monne? mitenkähän? kuinkahan? eller h? val kuinka l. miten? h. länge sedan är det? kauvanko siitä on? kuinka kauvan siitä on? h. mycket? paljoko? kuinka paljo? — h. ljuft är det ej, kuinka suloista onkaan; h. du ser ut! miltä nyt näyttäkään!

Hurudan, a. mimmainen, millainen, kumoinen, minkälainen, minkaltainen l. -tapainen; h. som helst, mimmainen o. s. v. hyvänsä l. tahansa, jos mimmotnenkin o. s. v.

Huruledes, — lunda, adv. kuinka, mitenkä, millä lailla l. tavalla l. tavoin l. tapaa, kuten.

Hurusom, konj. kuinka, mitenkä, että kuinka.

Huruvida, adv. josko, tokko, noinko; *ötergifves helst med anhangsordet* -ko (-kö), t. ex. jag vet ej h. det är sant eller icke, en tiedä onko se l. josko se on totta vai eikö.

Hus, n. huoneus, huone (-een); (*gård*) talo; (*en smäckas*) pesä; (*öfver maskin* o. d.) kota; (*afträde*) makki, hyyskä; (*slägt*) huone, suku (-vun), helmo; stort, nytt h., iso, uusi huoneus; sr h. i h., talosta taloon; Guds h., jumalan huone; man ur h—e, mies talosta; in om h., kodissa, sisässä, huoneessa; utom h., kodin ulkopuo-

lella, kotoa poissa, ulkona; hålla h., oleksia, pitää taloa l. oloa; — **aga**, f. huonekuri; — **andakt**, f. kotihar-taus, -rukoukset; — **arrest**, m. kotovankeus l. -aresti; — **behof**, n. kotitarve (-peen), talontarve; — **behofsbränning**, f. kotitarpeen-viin-poltto; — **behofsqvarn**, f. kotitarve-myly; — **bonde**, m. isäntä, isäntä-mies; — **bonderätt**, m. isännöitsijöi-kens, isännöisyys; — **bondefolk**, n. isäntäväki; — **djur**, n. kotieläin (-men), taloneläin; — **egare**, m. talonomis-taja, isäntä; — **esyn**, f. talonkatsel-mus, -syynti; — **fader**, m. perheen-isäntä, perheenisä l. -mies; — **faderlig**, a. perheenisännän l. miehen, perheenisällinen; — **fattig**, a. kotiköy-hä, eläkölläinen; — **flit**, m. kotiteol-lisuus, -ahkeruus; — **fluga**, f. tupak-kärpänen; — **folk**, n. talonväki, per-he l. pere (-een), pere- l. huonekunta; — **fred**, m. kotirauha, talonrauha; — **fru**, f. emäntä; — **geråd**, n. huone-, talonkalu; — **gerådssaker**, f. pl. huone-, talonkalut; — **gud**, m. huonejumala, tupahaltija; — **hyra**, f. huoneenhyöry l. -voura; — **håll**, n. (*familj*) huonekunta, pere l. perhe (-een), talous (-den); (*hushållning*) talous, talonhallitus; — **hålla**, v. n. pitää l. hallita taloutta; (*förrätta en värddinnas syslor*) emännellä (-ntelen), emännöitä (-teen); (*avvända*) käyttä, pidellä; (*spara*) säästellä, pitää, olla tarkka l. visu; — **hållare**, m. talou-den-haltija l. -pitäjä, talonpitäjä; (*en som är sparsam*) säästettä, tarkka l. visu mies; — **hållerska**, f. emän-nöitsijä, emäntelijä; — **hållning**, f. taloudenpito l. -hallitus, taloushoito; säästävällisyys, tarkkuus, visuus; — **hållningsplan**, m. talonskaava l. -oh-jelma; — **hållningssällskap**, n. talousseura; — **hållsaktig**, a. sääste-ljäs (-kän), säästäväinen, tarkkapitoin-nen; — **hållsaktighet**, f. säästävälli-syys, tarkkapitoinisuus; — **hållsaktigt**, adv. säästävällisesti, tarkasti; — **hållsbestyr**, n. talonaskare, talous-, talontoimi; — **hållsbok**, m. talon-pito-kirja; — **hållsplan**, m. talonsuunnitelma l. -kaava; — **kors**, n. koto-riesti, talonpahennus, -rasitus; — **kur**, m. kotilääkitys, kotolääke (-k-keen); — **lega**, f. majavoura; — **lä-rare**, m. kotiopettaja; — **mamsell**,

f. emäntä-, talousmamselli; — **-man**, m. loinen, koturi; — **-manakonst**, m. jokapäiväinen ruoka (-oan); — **-moder**, f. perheen-emäntä, emäntä; — **-moderlig**, a. perheen-emännällinen, perheen-emännän; — **-piga**, f. sisäpiika; — **-postilla**, f. koti-, huonepostilla; — **-predikant**, — **-prest**, m. kotisaarnaaja, -pappi; — **-rad**, m. huone-rehto, -rivi, -jakso; — **-rätta**, f. talohiiri; — **-röta**, f. huonemätä; kartanomätä; (*kameral*) talonhävinki, rappeus; — **-slöjd**, f. se Hemslöjd; — **-svala**, f. räystäspääsky; — **-tadan**, f. huoneentaulu; — **-tjuf**, m. koto-varas (-rkaan); — **-tjuvad**, f. koto-varkaus; — **-tukt**, m. koto-, talonkuri; — **-vakt**, m. kotomies, kodinkaitsija, -vartija; — **-van**, — **-varm**, a. perehtynyt, kodittunut, kodikas (-kkaan); blifva h., perehtyä, kodittua; — **-vill**, a. koditon, majaton, huoneeton; — **-visitation**, f. huone-tutkinto; — **-värd**, m. isäntä, talonmies; — **-värdinna**, f. emäntä, talon-emäntä.

Husar m. husaari.

Husbloss, n. kalanliima, sampiliima.

Husch! int. uh, huh, hyh!

Husera, v. n. (*illa hushälla*) menettää, menetellä; (*fara illa fram*) pitää menoa, elamoita (-tsen), mellastaa.

Huslig, a. kodikas (-kkaan), kodillinen, taloinen, perheelminen; (*sparsam*) tarkka, tarkkapitoinen.

Huslighet, f. kodikkuus, kodillisuus; tarkkuus, tarkkapitoisuus.

Hustru, f. vaimo, aviovaimo.

Hut! int. huuti! häpee! veta h., tietää huutia.

Huta, v. n.; h. ät (ngn), käsköä l. ajaa häpeämään l. huutimaan; (*smäsa*) äyhkästä, tiuskasta.

Hutla, v. n.; h. med ngn, koiritella l. hutiloita (-tsen) jkun kanssa, tehdä koirunta jkulle; (*slösa*) tuhlata.

Hutlare, m. tuhlaaja, tuhlari, hurvio.

Hutlös, a. huuditon, hävytön.

Hvaba? adv. hah? häh? hää? mitä? mitä? pitää; mikä on?

Hvad, pron. relat. o. interrog. mikä, mitä; joka; h. som helst, mikä l. mitä hyvänsä l. tahansa, jos mitä, jos vaikka mikä l. mitä; h. är han för en karl? mitä miehiä hän on? mikä mies hän on? h. är det? mitä se on? på h. sätt? millä tavalla l.

tavoin? i h. egenskap är han der? minä l. minä miehenä hän siellä on? hvad? mitä? kuinka? hää? h. behagas? mitä? pitää? mikä on? h. är att göra? miten olla kuin eleä? mitä tehdä? — int. voi! ah! mikä! miten! h. du är lycklig! miten l. kuinka onnellinen sinä olet! h. mer om, entä sitte jos, entäpä jos; h. sedan, om, saati sitte l. saatikka jos.

Hvadan, adv. mistä, kusta.

Hval, m. valas (-aan); — **-fisk**, m. valaskala; — **-fiskfångst**, m. valaskalan-pyynti l. -pyytö; — **-rat**, m. valaanraave; — **-ross**, m. mursu.

Hvalf, n. holvi, laki (laen), kupu; himlahvalfvet, taivaan-, taivaaslaki; — **-båge**, m. kuvun-, holvikaari; — **-gång**, holvikäytävä.

Hvalfva, f. kehä, rinki, piiri.

Hvar, m. o. f., **Hvart**, n. pron. adj. jokainen, joka (*oböjl.*), kukin (kunkin), mi-kin; h. dag, joka päivä; h. gång, joka kerta l. kerran, jokaisen kerran; en h., h. och en, jokainen, itsekukin, kukin; h. enda, h. enda en, jokainoa, jokikinen; h. annan, joka toinen; h. för sig, kukin kohdastansa l. erikseenä, itsekukin, jokainen erittäin; h. sin, kukin omansa; de gå h. till sitt, menevät kukin omil-lensa; ngt h., vähän kukin; — **-andra**, — **-ann**, pron. toinen toistansa, toinen toisensa, toinen toisellensa o. s. v., toisiansa, toisillensa o. s. v., kukin toistansa, toisellensa o. s. v.; efter h., toinen toisensa perästä, yksi toisensa perään, peräkkäin, perästyten; på l. öfver h., päällekkäin, päälle-tyksin; — **-dag**, m. arkipäivä, joka-päivä; h. -dags, arkipäiväinen, joka-päiväinen, arki-; — **-daglig**, a. joka-päiväinen, tavallinen; — **-dagsarbete**, n. arkipäivän työ, arkityö; — **-dags-gäst**, m. jokapäiväinen vieras; — **-dagsläder**, m. pl. arkivaatteet, joka-päiväiset vaatteet; — **-dagslag**; i h. arkena, arkipäivinä; — **-dagsmenni-ska**, f. jokapäiväinen l. tavallinen ihminen.

Hvar, adv. missä, kussa; jossa; h. som helst, missä l. kussa hyvänsä l. ta-hansa, kussa ikänä, vaikka missä, jos missä l. missäkin; der och h., missä kussa, siellä täällä; h. om icke, jos ei, jollei, muuten; — **-af**, adv. mistä, josta, joista; — **-efter**, adv. (*ordning*,

(*tid*) jonka jälkeen l. perästä l. perässä l. jäljessä; (*onlighet*) jonka mukaan l. jälkeen; (*i fråga*) minkä jälkeen l. perästä l. mukaan; mistä; — **emellan**, adv. jonka l. joiden välillä l. välissä l. välillä l. välille; (*i fråga*) minkä välissä o. s. v.; — **emot**, adv. jota vastaan l. vastoin; (*i jämförelse*) jonka suhteen, jonka rinnalla; (*i fråga*) mitä vastaan l. vastoin, minkä vastaan l. suhteen; — **för**, adv. jonka l. joidenka edestä, josta, joista; — **före**, adv. (*i fråga*) miksi? mintähden? minkätähden? minkä vuoksi? mitä varten l. vasten? (*relat.*) jonka tähden l. vuoksi, jota varten; h. icke? miksi? minkätähden ei? — **förutan**, adv. jota ilman, ilman jotta; — **förutom**, adv. jota paitsi, paitsi jota; — **helst**, adv. *se Hvar som helst*; — **hos**, adv. *se Hvarjemte*; — **i**, adv. *se Hvaruti*; — **ibland**, adv. joiden l. joidenka seassa, joissa; — **ifrån**, adv. mistä? kusta? josta, joista; — **igenom**, adv. minkä kautta? jonka kautta l. läpi; (*medel*) millä? miten? minkä kautta? jolla, joten, jonka kautta; — **inne**, adv. jonka l. minkä sisällä l. sisäessä; — **intill**, adv. johon l. mihin, jonne l. kunne asti l. saakka; — **invid**, adv. jonka l. minkä viressä l. ääressä l. luona; — **jemte**, adv. jonka l. joidenka ohessa l. sivussa, ynnä jonka kanssa; — **med**, adv. jonka l. joiden kanssa; minkä kanssa? jolla, joilla, millä; — **medels**, adv. jolla, joilla, jonka kautta, jolla keinoin l. tavoin; millä? minkä kautta? millä keinoin; — **om**, adv. josta; mistä? *se Hvaromkring*; — **omkring**, adv. minkä ympärillä? minkä ympärille l. ympäri; jonka ympärillä l. ympärille; — **på**, adv. jonka päällä, jolla, jonka päälle, jolle, johon; minkä päällä l. päälle? mille? mihin? (*om tid*) jonka perästä l. jälkeen, jonka tehtyänsä; minkä perästä l. jälkeen; — **till**, adv. johon, johonka, joksi; mihin, mihinkä, miksi, miksikä; — **under**, adv. jonka alla l. alle; minkä alla l. alle? (*hvarib.*) joissa, joihin, joiden sekaan l. seassa; (*om tid*) jolla aikaa, joll'aikaa, jolla ajalla, jonka ajan kulussa; h. *förstås*, jolla l. joilla ymmärretään, jotka merkitsevät; — **uppå**, adv. *se Hvarpå*; — **ur**, — **utur**, adv. josta, mistä; —

utaf, adv. *se Hvaraf*, — **uti**, adv. jossa, kussa, missä; johon, kuhun, mihin; — **uttinnan**, adv. *se Hvaruti*; — **utmed**, adv. (*broddid*) jota pitkin, jonka sivulla l. varrella; (*utsefter*) jota myöten l. pitkin; — **utom**, adv. jota l. mitä ulomma l. ulommaksi l. edemmäksi, jonka ulkopuolelle, josta ulos l. ylitte; jota paitsi; *se följande ord*; — **utöfver**, adv. (*ofvanspå en yta*) jonka päälle l. ylitte; (*bortom*) jota edemmäksi l. edemmä l. ulommaksi; (*mera än*) jonka lisäksi, jonka päälliseksi, jota paitsi, jonka yli l. ylitte; — **vid**, adv. jonka viressä l. viereen, jossa, johon, joissa o. s. v.; missä, mihin o. s. v.; *se under Vid*; — **å**, adv. *se Hvarpå* o. *Hvartill*; — **åt**, adv. mihin päin? minne päin? mitä kohden l. kohti? mitä? mille? johon päin, jota kohden, jota, jolle; — **öfver**, adv. jonka ylitte; minkä ylitte? minkätähden? mistä? jonkätähden, josta; jmf. *Öfver*.

Hvardera, a. (*af två*) kumpikin (kummankin), kumpainenkin; (*af flere*) kukin (kunkin), jokainen, itsekukin.

Hvarest, adv. missä, kussa; jossa.

Hvarf, n. kerros (-ksen) kerta; — **tals**, adv. kerroksittain, kerroitain, pääteltäin.

Hvarje, pron. *se Hvar*.

Hvarjehanda, a. kaikenlainen, jos jokin; kaikenlaista, jos jotakin.

Hvarken, adv.; h — eller, ei — eikä.

Hvars, pron. (*genit.*) jonka, minkä; ken-nen?

Hvart, adv. mihin? minne? mihinkä? minnekä? kune? johon, jonne, jonneka.

Hvarthän, adv. *se Hvart*.

Hvartåt, adv. *se Hvaråt*.

Hvassa, adv. hä? häh? mitä?

Hvassa, a. terävä; (*spetsig*) sulppo, suipokas (-kkaan); (*fig.*) niuha, tuima, terävä; — **buk**, m. kilohaili, vaepuuki; — **kantig**, a. teräväsärmäinen l. -kulmainen; — **uddig**, a. teräväkärkinen l. -päinen l. -nenäinen.

Hvasst, adv. terävästi, niuhasti, tuimasti.

Hvem, pron. kuka? ken? h. som helst, kuka hyvänsä l. tahansa, jos kuka l. ken.

Hven, f. kastikka, röllä.

Hvete, n. vehnä, nisu; (*uttröskadt*) veh-

nät (*pl.*), nisut; — **bröd**, n. vehnä-, nisuleipä, vehnäinen; — **mjöl**, n. vehnä-, nisujauhoh (*pl.*); — **äl**, m. vehnä-änkeri.

Hvi? adv. miksi?

Hvila, f. lepo, levähdys; gå till h., käydä l. mennä levolle l. lepäämään.

Hvila, v. n. levätä (-pään), huoata (-kaan); h. smätt, levättää, huoattaa; slottet l-r på en klippa, linna seisoo kallioilla; min förmodan h-r på god grund, luuloni lepää l. on hyvällä pohjalla l. perustuksella, perustuu hyvälle pohjalle; — v. a. levättää, lepäyttää, lepuutella; h. sig, v. r. levättää, levätä.

Hvilken, pron. relat. o. interrog.: (*vel.*) joka; (*interr.*) mikä, kuka.

Hvilkenders, pron. inter. kumpi (-man), kumpainen, kumpiko.

Hvilobädd, m. leposija, makuusija; — **dag**, m. lepopäivä; — **punkt**, m. lepopaikka; (*fys.*) tukipaikka; — **rum**, m. lepokammio; — **stund**, m. lepo hetki, aika, välihetki; — **ställe**, n. lepopaikka l. -sija; (*för boskap*) leväs (-pään), tehdas (-taan).

Hvima, v. n. villistä, kuhista, kihistä, kiehua.

Hvimmel, n. villinä, kuhina, kihinä; — **kantig**, a. pyörreikäissä (oleva), pyörreypäinen; man blir helt h., oikein pää rupeaa pyörimään, oikein päästää alkaa pyörrettää.

Hvina, v. n. viuhua, viuhkaa, vinkua, piukkaa.

Hvinande, n. viuhina, piukkina, vinkuminen, viuhkaminen.

Hvirfla, v. a. kiehtoa, pyöriä, kiepoa; (*om rök, snö*) tuprutaa (-uan), kiehtoa; (*på trumma*) pärryttää, rätittää, virveltää.

Hvirffel, m. pyörre (-teen), pyörtämä; (*af rök, damm*) tupru, ryöppy; (*i ström*) pyörre (-rteen), kurimus; (*i häret*) pyörtö; (*med trumma*) virveli, pärrytys; — **vind**, m. tuuliaispiää.

Hviska, v. n. kuiskuttaa, kuiskasta, so-pottaa.

Hviskning, f. kuiskutus, kuiske (-een), kuiskaus.

Hvisselpipa, **Hvissla**, f. vihellin (-liti-men).

Hvissla, v. n. o. a. viheltää.

Hvisslare, m. viheltäjä.

Hvissling, f. vihellys.

Hvit, a. valkoinen, valkea; göra h., valota (-koan), valaista (-kaisen); — **aktig**, a. valvaka, vaalaka, vaalea; — **al**, f. harmaa l. valkea leppä, hikiäisleppä; — **ax**, n. valkotähkä; — **beta**, f. valkojuurikas (-kkaan); — **fläckig**, a. valkeantäplikkäs, pilkkunen; — **garfveri**, n. nahanhapatius; — **glödgä**, v. a. tulistaa l. kuumentaa valkoiseksi; — **grå**, a. valkeanharmaa, hallava; — **hinna**, f. valkokalvo; — **hårig**, a. valkeakarvainen; (*om menniskor*) valkopää, valkeapää l. -hinksinen; — **klädd**, a. valkeissa vaatteissa (oleva), valkeapukuinen l. -vaatteinen; — **klöfver**, m. nurmiapila; — **kål**, m. valkea l. valkokaali, kupukaali; — **lett**, a. valkeaverinen; — **limma**, **mena**, v. a. valaista (-kaisen), kalkita (-taen); — **lök**, m. kynsilaukka; — **mossa**, f. rahka-, valkosammal; — **mosse**, m. rahkasuo; — **måla**, v. a. valko-maalata, maalata valkeaksi; — **randig**, a. valkearaitainen, -juovainen; — **sippa**, f. valkea vuokko, vuohenhukka l. -silmä; — **spräcklig**, a. valkean-kalluinen, valkotäplikkäs (-kkään); — **ved**, m. mantopuu; — **väpling**, m. valkea apila, valkopää apila; — **öga**, f. silmän valkuainen; — **ört**, f. **se Kamillblomma**.

Hvita, f. valkuainen, valko.

Hvithet, f. valkoisuus, valkeus.

Hvitna, v. n. valjeta (-kenen), vaaleta (-nen), vaalettua.

Hvitnen, m.; ej en h., ei tipokaan, ei äyriäkään.

Hvälf, a. kupea, onteva, holvikas (-kkaan); det h—a blå, einlaki.

Hvälfning, f. holvitus, kaaritus, kaarros, kuvunkutus; (*ögonens*) muljailus, mulkallus, muljotus; (*vällning*) vieritys, kääntäminen; (*omhvälfning*) mulkkaus, mullaus, mullistus.

Hvälfva, v. a. (*göra hvalf*) kaarittaa, holvittaa, kutoa kupua; (*välta*) vierittää, heittää; (*fig.*) vierittää, kierryttää; (*vrída*) kääntää, käännellä; (*ögonen*) muljottaa, mulkoilla; — v. n. mullahdella, mullakoita (-taen), mulleroita; (*om hafvet*) lainehdella, aaltoilla, ajalehtaa; han h—ver stora planer l. förslag, hänellä on suuret l. hirmuiset hankkeet, hänen päässensä pyörii suuria hankkeita l. tuumia.

Hväsa, v. n. suhista (-sen), sähistä, sihistä, pihistä; (*om hes menniskoröst*)

- kähistä, sähistä, kärstä; (*fram*) sihistä, kähistää.
- Hvisande**, n. subiseminen, sähiseminen
o. s. v.
- Hvisaljud**, n. suhuääni.
- Hvisning**, f. suhina, sähinä, stihinä o. a. v.
- Hvissa**, v. a. teroittaa, hioa (*slipa*).
- Hy**, m. iho, hipiä, pinta.
- Hyacint**, m. hyasintti.
- Hybble**, n. hökkeli, korsu, kyysä, kopelo.
- Hybrid**, a. sekasukuinen, lajisekainen, sekasyntyinen.
- Hyckla**, v. n. o. a. teeskennellä, olla ulkokullattu, olla olevinansa, viekastella.
- Hycklare**, m. teeskentelijä, viekastelija, ulkokullattu.
- Hyckleri**, n. ulkokultaisuus, viekastelu.
- Hydda**, f. maja, kota.
- Hyde**, n. se Paack.
- Hydra**, f. (*myth.*) hydra, kyy- l. lohikiärme; (*fig.*) kyykäärme, syöpäkäinen; (*sat. hist.*) vesikyy.
- Hydrat**, n. (*kem.*) hydraatti, vettymä.
- Hydraulik**, f. hydraulikka, vedenvoimall. kalku-oppi.
- Hydraulisk**, a. hydraulinen, hydraulis-, vesivoimainen.
- Hydrodynamik**, f. hydradynamiikka, vedenliike-oppi.
- Hydrofobi**, f. hydrofobia, vesikauhu.
- Hydrografi**, f. hydrografia, vettentieto, vedenopas (-ppaan).
- Hydrometer**, m. vedenmitturi, hydrometri.
- Hydropati**, f. hydropatia, vesilääkintätaito.
- Hydrostatik**, f. hydrostatikka, vedentasa- l. paino-oppi.
- Hydrostatisk**, a. hydrostaattillinen, vedentasaandellinen.
- Hydroteknik**, f. hydroteknikka, vesirakennus-taito.
- Hydroteknisk**, a. hydroteknillinen, vesirakennuksellinen.
- Hycsa**, f. hycina.
- Hyende**, n. päänalainen, tyynynen; l ä g g a h. under lasten, antaa l. panna yll. hettä l. kannatusta pahuudelle.
- Hyta**, v. a. höylätä.
- Hyta**, v. a. (*göra mygg*) siistitää (-iän), siivota (-oan), sievistää, puhdistaa; (*alabr.*) sievistää, sieventää; (*fig.*) sieventää, säädystää, puhdistaa; h. sig, v. r. siivota itseänsä; sievistyä, säädystyä.
- Hyfsad**, a. sievistynyt, sievä, siivo, säädöllinen.
- Hyfsning**, f. sievistys, sievyys, siivous, säädystys.
- Hyffel**, m. höylä; (*sponth.*) saumahöylä; (*osh.*) härkähöylä; — **bänk**, m. höyläpenkki; — **spån**, m. höylänlastu.
- Hygga sig**, v. r. säädystyä, sieventyä; (*till ngn*) nojautua l. liittäytyä jkuhun, hakea l. pyytää jnkun ystävyttä l. suosiota.
- Hygge**, n. harkkaus, harkku; — **sföljd**, f. harkkausjako, -vuoro; — **syta**, f. harkkuala.
- Hygglig**, a. (*behagl. i sikt*) sievä, naasti, säädöllinen, sulava; (*god*) hyvä, reima, sävyinen, sävykäs (-kkään); (*vacker*) sievä, sokea, naasti.
- Hygglighet**, f. sävyisyys, sievyys, naastius, reimuus, hyvyys.
- Hyggligt**, adv. sävykkäästi, sievästi, kunnisti.
- Hygienisk**, a. hygieinen, terveydellinen, terveyttä koskeva.
- Hygrometer**, m. hygrometri, kosteudenmittari.
- Hygst**, m. harkku- l. ottosarka.
- Hylla**, f. hyly, laudakko.
- Hylla**, v. a. (*en regent*) tunnustaa l. kunnioittaa ruhtinaaksi, tehdä kuullaisuuden vala; (*gymna*) suosia, suositella; se **Hygga sig**.
- Hylle**, n. (*bot.*) verho, valppa.
- Hyllest**, f. uskollisuus ja kuullaisuus, kunnioitus, ylistys, suosio.
- Hyllning**, f. kunnioitus, tunnustaminen; suosimus, suosio; — **sed**, m. kunnioitus-, suosimusvala.
- Hylsa**, f. kotti, kotelo, tuppi (-en).
- Hymen**, m. kirki, avionjumala.
- Hymn**, m. hymni, ylistysvirsi (-rren).
- Hynda**, f. narttu.
- Hyperbel**, m. hyperbeli, lenkoviiva.
- Hyperbol**, m. hyperboli, ylellialause.
- Hyperboréer**, m. pl. pohjan-äärelläiset, pohjanperäläiset.
- Hyperborisk**, a. pohjan-äärellinen, pohjanperäläinen.
- Hypokondri**, f. se **Mjeltajuka**.
- Hypokondrisk**, a. se **Mjeltajuk**.
- Hypotek**, a. vastike (-kkeen), pantti, hypoteekki; — **sförening**, f. hypoteekkiyhdistys, panttilaina-yhteys.
- Hypotennusa**, f. hypotennusa, vastasivu.
- Hypotes**, m. luulos, arvioima, arvelu, ehtoajatus, hypoteesi.

Hypotetisk, a. luuloksellinen, hypoteesillinen, arveluksellinen; (*log.*) ehtolauseellinen, ehdollinen.

Hypotisera, v. a. pantata, panna pantiksi l. vastikkeeksi, antaa pantti l. vastike.

Hyppja, v. n. hyöriä, liekarrella.

Hyra, v. a. vourata, hyyrätä, vuorota (-oan); *se Lega*.

Hyra, f. (*afstal*) vouraus, hyyräys, voura; (*nyttjorätten o. betalningen*) voura, hyiry.

Hyrande, n. vouraaminen, hyyräminen.

Hyresfolk, n. hyiryväki, hyiryläiset; — **-gäst**, m. majokas (-kkaan), hyiryäinen; — **-kontrakt**, n. hyirykontrakti, vourasuostunta; — **-man**, m. vourasaja, hyiry mies; — **-summa**, f. hyiry-, vourasumma; — **-tid**, m. vourausaika, hyiry aika; — **-värd**, m. vouranantaja, voura-isäntä, huoneen-isäntä.

Hyrksnk, m. voura-ajaja l. -ajuri, ajuri, issikka; — **-vagn**, m. hyiryvaunut (*pl.*), vouravaunut.

Hys! int. huis! huisoo! tys!

Hysa, v. a. pitää huoneessansa l. luonansa, suojella, kätkeä, hysätä; h. aktning för ngn, pitää jkuta arvossa; h. hat till ngn, pitää vihaa jkulle.

Hyska, f. lätyt.

Hyssa, v. a. hyssätä, hyssyttää, huiskuttaa.

Hyssja, v. a. sanoa hss, vaikittaa.

Hysteri, f. hysteria, emä-, kohtauti, emyri.

Hysterisk, a. hysterillinen, kohtautiillinen; hermotaudillinen.

Hytt, f. hytti, taanu.

Hytta, f. hytty, sulatto, sulatuspaja.

Hyttugn, n. hytty-, sulatus-uuni; — **-verk**, n. hyttylaitos, -paja.

Hå! int. (*harm*) hoho! hoh! (*förvåning*, *ironi*) oho! ohoh! (*klagan*) hohhoh; ohoh! oi oi!

Håf, m. liippi, haavi, lippo; (*i kyrkor*) kukkaro, haavi.

Håfva, v. a. haavia, haavita (-tsen), liippiä.

Håfvor, f. pl. hyvyys, tavara; lyckans h., onnen lahjat.

Håg, m. si., *se Hog* o. s. v.

Håken, m. pentele, perhana, saakeli, paha kurki.

Hål, n. reikä (-iän), läpi (-ven). (*större*) aukko, loukko; (*otäckt ställe*) pesä, hyysä; — **-jern**, n. lävitysrauta, lä-

pitalta; — **-kaka**, f. sarvileipä, krysä; — **-söm**, m. reikäneulos; — **-väg**, m. solatie, solakko, onsillo; — **-ögd**, a. kuoppasilmäinen, -silmä.

Håla, f. kolo, luola, loukko.

Håle; hin h., paha henki, pahalainen.

Hålig, a. reikäinen, lävillinen, loukolinen.

Hålighet, f. reikäisyys, lävillisyy; (*grop*) kuoppa (-nteen), kolo; (*ihåligt rum*) loukko, lokero, kolo, ontto.

Hålk, m. (*ring*) holkki, rengas (-kaan), hela; (*tråg*) allas (-taan), kankalo.

Hålka, v. a. kovertaa, uurtaa.

Håll! int. pidä! seisata! seis!

Håll, a. (*skjutställe*) hollu, posti-, hollu-, kyytipaikka; stå på h., olla l. seisoa hollissa; gå på h., käydä hollia l. hollissa; (*afstånd*) väli, matka; på långt h., kaukana, etäällä, matkan päässä; på nära h., lähellä l. läheltä, vähän matkan päässä l. päästä; slågt på långt h., kaukaista sukua; (*sida*, *våderstreck*) haara, kulma, puoli (-en). suunta; (*skothåll*) kannatusmatka, ampumatka, -väli; ampupaikka, pidos; (*hållighet*) vahvuus, pitävyys, lujuus; — **-botten**, m. ankkuripohja; — **-fast**, a. kestävä, pitävä, tukeva, vahva; — **-hake**, m. pidäke (-kkeen), pidin (-timen); (*fig.*) pidätti, pidäke; — **-häst**, m. hollihevonen; — **-karl**, m. hollimies; — **-skjuts**, m. hollikyyti, postikyyti; åka med h., ajaa hollikyydillä.

Håll och Styng, n. pistokset (*pl.*).

Hålla, v. a. pitää, pidellä (-telen); h. hand öfver ngn l. ngt, (*fig.*) pitää silmillä jkuta; (*äterhålla*, *quarhålla*) pidättää, pitää; (*om mått*, *vigt*) vetää, pitää, olla (jsekin), mahtua (-jhnkin); h. stand emot ngn, pysyä l. kestää l. seisoa jkuta vastaan. pitää puolensa; h. vid magt, pitää kunnossa l. voimassa; (*ansæ*) pitää; h. för l. före, arvella, luulla, olla jkusta l. jkun mielestä; h. för en ära, pitää kunniana; h. af ngn, pitää jkusta; h. efter ngn, pitää jkuta silmällä l. kurissa; h. till godo, pitää hyvänensä; h. sig, v. r. pysyä, pitää itsensä, pitää; h. sig rak, pysyä suorana; (*fig.*) pysyä pystyssä, pysyä jaloillansa; h. sig snygg, olla l. pitää itsensä puhtaana l. siistinä; h. sig till l. vid ngn, nojata l. nojautua l. turvautua jkuhun; (*vara ngr.*)

anhångare) olla jkun puolella, pitää jkun puolia l. puolta; (*med vissa anspråk*) kääntää jkahun l. jkun puoleen, pitää jkusta kiinni; (*sisom kund*) pysyä jkun luona; (*bibehålla sig*) pysyä, säilyä, kestää; h. sig till höger, venster, rakt o. s. v., pitää l. kääntyä oikealle, vasemmalle, suoraan, o. s. v.; — v. n. (*stanna*) pitää, seisattaa, pysäyttää; (*icke brista*) pitää, kestää; h. emot, pitää vastaan, tehdä vastarintaa; h. på med ngt, työksennellä (-telen) l. askaroita (-tsen) jkin, olla jkin puuhassa l. teossa, tehdä jkin parhaallansa; h. till (*vistas*), oleksia, oleskella; h. upp (*med ngt*), herjetä (-keän), tanvota (-koan), lakata (-kkaan) (jstkin); h. ut (*uthärda*), kestää, jaksaa, pysyä.

Hällande, n. pitäminen, o. s. v.

Hällare, m. pitäjä, pidäke (-kkeen), pidin (-timen).

Hällbar, a. tukeva, pitävä, ryhdillinen, ryhtinsä pitävä.

Hällig, a. pitävä, kestävä.

Hällning, f. ryhti; asu, olento, käytös.

Hån, n. pilkka, häväistys, iva, ilkku;

— **le**, v. n. irvistellä, ilkkua; —

löje, n. pilkkanaurahdus l. nauru; —

skratt, n. pilkkanauru, virnistely, irvistely; —

skratta, v. n. ilkkuen nauraa jkulle, virnistellä l. ilkkua jkulle.

Håna, v. a. pilkata, häväistä, ivata (jku-
ta), ilkkua l. irvistellä l. nauraa jkulle.

Hånlig, a. ilkkuva, pilkallinen, häpäisevä.

Hår, n. karva; (*hufvudh.*) tukka, hiukset (*pl.*); (*hårstrå*) hiuskarva, hius

(-ksen); fälla h—et, luoda l. ajaa karvansa; på ett h. nära, hiuskarvan päälle; ligga ih—et på hvarandra, olla tukkanottaisilla; h—et

reste sig på mig, karvaani pyöristytti, karvani l. hiukseni kävivät pysyvyn; —

band, n. hius-, lettinauha; —

beklädnad, m. karvapeite, karvoitus; —

bevåxt, a. karvetunut, karvainen; —

borste, m. hius-, päähärjä; —

draga, v. a. tukkailla, vetää tukasta, tukistaa, vetää tukkanotta-

ta; (*fig.*) halkoa karvoja; —

dragning, f. tukistus, tukkanotto; —

fin, a. hiusmainen, karvanhiuonainen; —

fäta, f. hiuspalmikko, letti; —

fri-sör, m. hiuskähtäjä, tukanlaittäjä; —

full, a. karvainen, karvakas (-kkaan);

— **fällning**, f. karvan-ajo, karvan l.

takun tuominen; —

fäste, n. hiusten raja, tukaraja; (*hvarvid häret är fastad*) hiusmarto, tukkanahka; —

fästning, f. tikute, riporihmat; —

kam, m. hius-, pääkampa; —

klyfvare, m. karvanhalkoja, sanansaivartaja; —

klyfveri, n. karvanhalkominen, sanansaivarrus; —

lock, m. kutri, hiuskiekura l. käherä; —

lös, adj. karvaton; hiukseton; (*glatt*) kalju; —

nät, n. pääverkko, tukka- l. kassaverkko; —

piska, f. niskapalmikko, hiuspalmikko, niskapiiska; —

rik, a. karvainen, karvakas (-kkaan), tihukarvainen; —

rot, m. karvanjuuri, hiusten juuri l. marto; —

rör, n. (*fys.*) hiushuokonen; —

sikt, m. jouhiseula; —

smån, m. karvanverta, rahtu; ej en h., ei karvaakaan, ei karvan vertaa, ei rahtua-

kaan; —

strå, n. hiuskarva, hius (-ksen); —

test, m. hiusuortuva; —

tofva, f. hiusvanuke (-kkeen), tukka-

vanuke l. -suortuva; —

tång, f. hiuspihdit (*pl.*), kutripihdit; —

våxt, m. hiusten kasvu, tukankasvu.

Håra, v. a. karvata, karvoa; ngt h—r

af sig, jstkin lähtee karva; h—s, v. p. (*blifva hårig, växa hår*) karvettua, karvoittua, tulla karvoihin.

Hård, a. kova, luja; h. mark, kova l. luja (*fast*) maa; h—t vatten, kalsea

vesi; h—t hjerta, kova l. kalsea sydän; (*fig.*) kova, ankara, kalsea; —

agad, a. kovakurinen; —

hjärtad, a. kovasydäminen, kovaisuinen, luon-

toinen, armoton; —

hjärtenshet, f. kovasydämyys, kova sydän (-men), kova luonto l. sisu, armottomuus; —

händ, a. kovakourainen, kouristeleva;

—

knut, m. umpisolmu; —

kokt, a. kovaksi keitetty, kovakeitteinen;

(*svår att koka*) kova keittää, kovakeit-

toinen; —

lifvad, a. kovavatsainen;

—

läst, a. (*om läs*) jäykkä, kankea;

—

munt, a. kova-, jäykkäsuinen; —

nackad, a. uppiskainen, kovapint-

tainen l. -päinen; —

nackenhet, f. uppiskaisuus, kovapintaisuus; —

skallig, a. kovakuorinen; —

smält, a. (*om metall*) kova sulamaan l. sulattaa, kovansulava; (*om föda*) vaikea sula-

maan, kovansulava, vaikeasti sulava;

—

spänd, a. vänkeä, jäykkäjantei-

nen; —

söfd, a. raskas-, sikeäntinen;

—

vall, m. nurmi (-en), pengeri (-ke-

ren); — **-vallahö**, n. nurmiheinä; — **-vallsäng**, f. nurminiitty, maaniitty.

Hårdlig, adv. kovasti, ankarasti, kovuudella, kovan lailla.

Hårdhet, f. kovuus, ankaruus, lujuus.

Hårdna, v. n. kovettaa, koveta (-nen); (*om fisk*) kapautua.

Hårdnad, m. kovettunainen, kovettuma, syylä.

Hårt, adv. kovasti, kovin, kovalla, kovuudella; hålla h. i, pitää kovasti kiinni; jag ligger h., makaan kovalla.

Härlig, a. karvainen, karvakas (-kkaan).

Hä! int. hä! vai!

Häck, m. häkki, häkkiö; lefvande h., pensasaita; — **-kärra**, f. häkkirattaat; — **-vicker**, f. aivotirna.

Häcka, v. n. munia, hautoa; — v. a. munittaa, haudottaa.

Häckbur, m. munitushäkki.

Häckelmakare, m. häkiläntekijä.

Häckla, f. häkillä, häkyllä.

Häckla, v. a. häkilöitä (-tsen), häklätä, rohtia; (*fig.*) häklätä, säättää, moittia.

Häcklare, m. — **-erska**, f. häkilöitsijä, häklääjä; (*fig.*) häkläri, säättijä.

Häckning, f. munitus, muniminen.

Häda, v. a. herjata, pilkata, räivätä, riennata; som man är klädd, blir man hädd, höyhenistänsä lintukin tunnetaan.

Hädan, adv. täältä, pois; — **-efter**, adv. tästälähin, vasta, vast'edes; — **-fara**, v. n. lähtä pois, lähtää, erota (-oan); — **-färd**, m. lähtö, poislähtö, ero; — **-kalla**, v. a. kuteua pois.

Hädande, n. herjaaminen, räiväys o. s. v.

Hädare, m. herjaaja, pilkkaaja, räiviö, räivääjä.

Hädelse, f. herjaus, pilkka, riennaus, räiväys.

Hädisk, a. herjallinen, pilkallinen, häpäisevä, häpeällinen.

Häfd, m. (*jordens*) ruokko, muokkaus, viljelys; (*bruk af egendom eller rättighet*) nautinto; gammal, urminnes h., vanha, ikimuistoinen nauttimus l. nautinto; efter gammal h., vanhan tavan ja pitämysten mukaan; (*samlag*) makaaminen, miestytytys, sekaantuminen; — **-ebeskrifning**, f. nautinto-, viljelyskertomus; — **-vunnen**, a. nautintoperäinen, nautinnosta saatu, nauttiosaannainen; (*fig.*) tapaperäinen, käyttöperäinen; h. sed, pitämisperäinen l. vanha tapa, perehtynyt l. juurtunut tapa, käytäntötapa.

Häfda, v. a. (*jord*) ruokota (-koan), muokata, viljellä, hoitaa; h. en rättighet, viljellä l. nauttia oikeutta; (*om quinnor*) maata (-kaan), sekaantua, miestyttää.

Häfdatecknare, m. historioitsija, historiankirjoittaja, ajantiedoitsija, ajantiedonkirjoittaja.

Hädforskare, m. historiantutkija, ajantietoin-tutkija.

Häfder, m. pl. ajantiedot, historiakirjat, ajanmuistelmät.

Häfning, f. kohotus, kohoileminen, nousseileminen; (*bröstets*) liehtominen, kohoileminen; (*bröstens*) aaltoileminen, nousseileminen.

Häffoffer, n. nostouhri; — **-skruf**, m. kanko-, vipuruuvi; — **-stång**, m. (*mek.*) vipu, vipusin (-men), kanko, kinko; (*fig.*) viehätin, nostatin, vipusin; — **-tyg**, n. vipuvärkki, -kone.

Häfte, f. sidelappu; (*med.*) umpitauti.

Häfte, v. a. liittää, takistaa, puuttaa; (*bok*) nitaa, panna viholle; — v. n. puuttaa l. tarttua l. käydä kiinni, takeltua, takistua; h. för skuld, olla velkaa l. velassa.

Häfte, n. vihko, nios (-ksen).

Häftig, a. (*till sinnes*) kiivas (-aan), tulinen, äkeä, raju, pikaluontoinen, malttamaton; (*om sak*) raju, tuima, kova, ankara, äkeä.

Häftighet, f. kiivaus, tulisuus, äkeys, o. s. v. se **Häftig**.

Häftning, f. liitos, takistus; (*en bok*) nitous.

Häftplåster, n. kiinnelaastari.

Häfva, v. a. nostaa, kohottaa, vivuta (-puan); (*undanröjda*) poistaa, purkaa, kumota (-oan); h. sig, v. r. kohota, kohoilla, nousta, nousella, pöhytyä.

Häfvert, m. vetopilli, juoksatin (-ttimen), lappopilli, imetin.

Häger, m. hakara.

Hägg, f. tuomi (-en); — **-skog**, m. tuomikko, tuomisto.

Hägn, n. aita; (*fig.*) suoja, turva; taga ngn i sitt h., ottaa joku turviinsa.

Hägna, v. a. aidata; (*fig.*) kaita (-tsen), suojella, kätkeä.

Hägnad, m. aita, aituus, aitaus.

Hägna, v. n. kangastaa, kajastaa, kuvastaa, kuvastua.

Hägring, f. kangastus, kajastus, ilmakuvastus, kuvastaminen.

Häkta, f. lätty, hakanen, hakarengas (-kaan).

Häkta, v. a. panna hakaan; (*föra i fän-*

gelse) panna kiinni l. vankeuteen; (*gripa*) ottaa kiinni l. vangiksi, vangita (-teen), puuttaa.

Häkte, n. vankeus, vankila, vankihuone, tyrmä.

Häl, m. kantapäätä, kanta; — **-gångare**, m. kämmenjalkainen.

Häfte, f. puoli (-en); (*halfva*) puolisko; h—en af ngt, puoli jostakin; h—en så stor, puolenvertainen, puoliksi niin suuri; till h—en hvardera, puoleksi kumpikin; h—en råg och h—en korn, puoliksi rukiita ja ohria; äkta h., puoliso, aviopuoli l. puoliso.

Hälftenbonde, m. kahda-, osatillainen, puoliverolainen; — **-bruk**, n. kahdakyly, kahdavielijä, puoliviljely; — **-brukare**, m. kahda-, osaviljelijä.

Häll, m. (*sten*) paasi (-den), paatero; (*jern*) liesikkö, hella, arina, rautarina; — **-cart**, m. paasilaji; — **-eberg**, n. kallio; — **-ristning**, f. kalliokirjaus, kalliokirjat.

Häll, n. oböjl.; vara på h., olla kumarruksilla l. kuukallansa l. kallellansa.

Hälla, f. (*på byxor*) hella, jalan-alainen, jalkahihna; (*för hästar*) kammita.

Hälla, v. a. (*luta*) kallistaa; (*gjuta*) kaataa, valaa; — v. n. viettää, olla kaltava l. viettävä.

Hällande, n. kallistaminen, kaantaminen.

Hällning, f. kaatamus, kaato.

Hällregn, n. roikkasade (-teen), rankkasade, kaatosade; — **-regna**, v. impers. sataa roikkaa, sataa kaatamalla l. rankasti.

Häm, f. kosto; — **-begär**, n. kostonhimo, -pyyntö; taga h. på ngn för ngt, etsiä l. pyytää kosta jkulle jstakin; — **-girig**, a. kostonhimoinen, kosta huntuava l. pyytävä; — **-girighet**, f. kostonhimo, -pyyntö, kostonhimoisuus; — **-lysten**, a. kostonhaluinen; — **-lystnad**, f. kostonhalu l. -himo.

Hämkedja, f. jarru, mäkiakky, pidätin (-ttimen); — **-sko**, m. hillike, pidätin.

Hämna, v. a. seisattaa, seisahduttaa, pysähdyttää, pidättää, ehkäistä, estää.

Hämmande, n. seisattaminen, seisatus, pidätys, o. s. v. *se Hämma*.

Hämna, v. a., h. sig, v. r. och h—s, v. d. kostaa; h. på ngn för ngt, kostaa jkulle jkin; hämma ngn, kostaa jkun puolesta.

Hämna, m. kostaja.

Hämpling, m. hamppulintu.

Hämta, m. f. *se Hemta*, o. s. v.

Hända, v. n. o. h. sig, v. r. tapahtua, sattua, tulla (jkulle), kohdata; h—de hvad som h. vill, tulloon l. tapahtuukoon mikä l. mitä hyvänsä l. jos mitä; men hvad h—de? (*plöjel.*) mitäpä ollakaan? mitenpäs kävikään l. tapahtuukaan? kan h., kan väl h., kuka tiesi, ken tiesi, voipi l. mahtaa olla, ehkä niin lienee.

Händelse, f. tapaus, tapahtuma, sattumus, kohtaaus, kohtaama; af en h., sattumolta, sattumalta; i h. af hans död, i h. (att) han skulle dö, jos niin sattuisi l. tapahtuisi l. siinä tapauksessa, että hän kuolisi; — **-rik**, a. monitapauksinen, tapauksista rikas (-kkaan); — **-vis**, adv. sattumalta, sattumuksesta.

Händig, a. kätevä, käsillinen.

Händighet, f. kätevyys.

Härföra, v. a. (*räkna till ngt*) lukea, viedä, kohdistaa; (*hänrycka*) viehättää, ihastuttaa; h—s, v. d. ihastua, viehättyä; h. sig, v. r. kuulua l. olla kuuluva (jhnkin).

Härförande, n. lukeminen, kohdistaminen; (*hänryckande*) ihastuttaminen, viehättäminen; — a. ihastuttava, viehättävä.

Härförelse, f. viehätys, ihastus.

Hänga, v. a. ripustaa, panna rippumaan; (*i galge*) hirttää; — v. n. rippua, riippua, olla riipuksissa; (*dängla*) roikkua; hästen hänger hufvudet, hevosen on pää riipuksissa; h. ihop, riippua kiinni l. yhdessä, pysyä koossa l. yhdessä; huru h—ger det ihop med den saken? miten sen asian laita on? h. sig, v. r. ripustaa itsensä, käydä rippumaan; (*taga lifvet af sig*) hirttää itsensä.

Hängande, n. (*aktivt*) ripustaminen; (*till döds*) hirttäminen; (*passivt*) rippuminen; — a. rippuva, riippuvainen, roikkuva; med h. hufvud, pää riipuksissa, alla päin.

Hängare, m. vaatehaaru, vaatenaulat, hankki.

Hängbjörk, f. riippa- l. limakoivu; — **-bro**, f. rippusilta; — **-buk**, m. riippamaha; — **-byggnad**, n. (*å äng*) vieremälaitos; — **-bår**, f. purilaat, hihnapaarit; — **-dy**, m. letto, hylly; — **-färdig**, a. (*fig.*) kuin (puulla) päähän lyöty; — **-gran**, f. riippa-, heilu-

kuusi; — **-lås**, n. etu- l. munalukko; — **-matta**, f. rippumatto, rippakoikku, uudin (-timen); — **-rem**, f. kannatushina, kannike (-kkeen), kannin (-timen); — **-sjud**, a. kituljas (-aan), kivaloinen; — **-sjuka**, f. kituljaisuus, jalanpäällinen kipu; — **-öra**, n. luppa-, lötkökorva.

Hänge, n. rippu; (*bot.*) norkko, urpu.

Hängifven, a. harrastunut, intoinen, kiihtynyt, mieltynyt; *se* **Entusiastisk**.

Hängifvenhet, f. intoisuus, kiihtymys, mieltymys; *se* **Entusiasmm**.

Hängla, v. n. elää kituutta l. kitkuttaa, retkottaa, norkotella, luhjata.

Hänglig, a. kituljainen, kituljas (-aan), raihnas.

Hängning, f. ripustus; (*i galge*) hirttämys, hirtto.

Hängsel, n. kannike (-kkeen), kannatin l. kannin (-timen).

Hängsle, n. henseli, hankkilus, viileke (-kkeen), kannatin,

Hänleda, v. a. *se* **Härleda**; — **-rycka**,

v. a. ihastuttaa, hurmoittaa, hurmoa; h—s, v. p. ihastua, hurmoittua; —

-ryckning, f. hurmoitus, hurmaus, hurmos, ihastus; — **-seende**, n. kat-

santo, kohta, suhde (-teen), puoli (-en); i moraliskt h., siveyteen katsoen,

siveyden puolesta, siveydellisessä katsannossa l. kohdassa; i alla h—en,

kaikin puolin, kaikkeen katsoen l. nähden; i h. till hans flit, hänen ut-

terruutensa katsoen l. nähden, hänen utterruutensa suhteen l. puolesta; i

h. dertill, att . . . , siihen nähden l. katsoen, että . . . , sen suhteen,

että . . . ; — **-skjuta**, v. a. lykätä, työntää, alistaa; — **-sofven**, a. *se*

Afiden; — **-syfta**, v. n. *se* **Syfta**

på; — **-syn**, — **-sigt**, f. *se* **Hän-**

seende; — **-synslös**, a. puoleton, mistään huolimaton, välinpitämätön; —

-visa, v. a. neuvoa, viitata; — **-vis-**

ning, f. neuvomus, neuvous, viittaus.

Häpen, a. hämmästynyt, hämmästyksissä (oleva), tyhmiäytynyt, ällistynyt; göra h., hämmästyttää, tyhmiäyttää, ällistyttyä; jag är h., minua hämmästyttää.

Häpenhet, f. hämmästys, tyhmiäytys, ällistys.

Häpna, v. n. hämmästyä, ällistyä, tyhmiäytyä, hölmiäytyä.

Häpnad, m. *se* **Häpenhet**.

Här, m. sotajoukko, joukko, väestö; — **-fogel**, m. harjalintu; — **-färd**, m.

sotaretki; — **-förare**, m. sotapäällikkö, -johdattaja; — **-skara**, f. sotajoukko; — **-skri**, n. sotahunto, huuto; — **-smagt**, f. sotavoima.

Här, adv. täällä, tässä; den h., tämä; en h. en der, mikä siellä mikä täällä, yksi siellä toinen täällä, mikä missäkin; h. o. der, siellä täällä, paikoit-

tain; än h. än der, milloin missäkin, milloin siellä, milloin täällä; h. om dagen, äskettäin, näinä päivinä, joku päivä sitte; se h., tag! tässä on, ota nyt! tässä se nyt on! ota nyt tästä!

— **-af**, adv. tästä, siitä; — **-efter**, adv. (*om rum*) tämän jälkeen l. perästä;

(*om tid*) tästälähin l. -puoleen, tämän jälkeen l. perästä, vasta; (*om eftergö-*

rande) tämän l. näiden mukaan l. jäl-

keen; — **-emellan**, adv. tällä välillä, tässä välissä, näiden välissä l. välillä,

näiden välin l. välille l. keskelle, tähän väliin l. välille; — **-emot**, adv. tätä vastaan l. vastoin; — **-hos**, adv.

tämän myötä l. ohessa; — **-i**, adv. tässä, näissä; tähän, näihin; — **-ibland**,

adv. näiden seassa l. joukossa, näissä; näiden sekaan l. joukkoon; — **-ifrån**,

adv. tästä, täältä; näistä; — **-igenom**,

adv. tämän kautta, tällä, tällä keinoin; *se* **Derigenom**; — **-in**, adv. tänne sis-

sälle, tähän sisään; — **-inifrån**, adv. täältä l. tästä sisästä l. sisältä; —

-innanföre, adv. täällä l. tässä sisä-

puolella l. sisällä; — **-inne**, adv. täällä sisällä l. sisässä; — **-inom**, adv.

tämän sisällä l. piirissä, sisässä tässä; — **-intill**, adv. tähän l. tänne asti l.

saakka; — **-inuti**, adv. täällä sisässä l. sisällä, tämän l. näiden sisässä l.

sisällä; — **-invid**, adv. tässä lähellä l. vieressä, lähellä tätä, tämän luona

l. tykönä l. vieressä; — **-jemte**, adv. tämän ohessa, tämän muassa l. sivusa-

na, ynnä tämän kanssa, tässä . . . myöskin; — **-med**, adv. tämän l. näiden

kanssa, tällä l. näillä, tähän; — **-med-**

dels, adv. tällä tavoin l. lailla, näillä keinoin l. neuvoin, tämän kautta, täl-

lä; — **-näst**, adv. tämän jälkeen l. perästä, näiden jälkeen, tätä l. näitä

lähinnä, tästä lähtein; (*om tid*) tästä-

edes, tästä lähtien, tämän perästä, vasta, toiste; — **-om**, adv. tästä, näistä; —

-omkring, adv. tämän l. näiden ympärillä l. ympärille l. ympärille; — **-om-**

sistens, adv. tuonain, tuonnoin, tässä viimein; — **-på**, adv. (*om rum*) tä-

män päällä l. päälle, tähän; (*om tid*) tämän perästä l. jälkeen, sitte, siitä, nousta; *se Härpä*; — *-städes*, adv. täällä, tässä, tällä paikkaa, näissä; — *-till*, adv. (*till detta*) tähän l. tämän lisäksi; *upphofvet* h., tämän tekijä l. vaikuttaja; (*härtille*) tähän l. nähin asti l. saakka; — *-under*, adv. tämän l. näiden alla l. alle, täällä l. tässä alla l. allapain l. alapuoletta, tänne alle; (*om tid*) tällä ajalla, tällä aikaa, tällä välillä l. välin; (*om pris*) tätä l. tästä alemmaksi, tätä huokeampaan; — *-uppe*, adv. täällä ylhäällä; — *-uppfifran*, adv. täältä ylhäältä; — *-uppå*, adv. *se Härpä*; — *-ur*, adv. *se Härutar*; — *-ut*, adv. tästä l. täältä ulos l. pois, ulos; — *-utaf*, adv. *se Häräf*; — *-uti*, — *-utinnan*, adv. tässä, näissä; tähän, nähin; — *-utmed*, adv. tässä vierellä l. vieressä, tätä pitkin l. lähellä; — *-utom*, adv. tämän ulkopuolelle, ulkopuolelle tätä, tätä ulommaksi; — *-utur*, adv. tästä, tämän sisältä; (*häräf*) tästä; — *-utöfver*, adv. tätä enemmän, päälle tästä, tästä päälle l. yli, tätä yleemmäksi; *se Derutöfver*; — *-varande*, a. täällä oleva l. olia, tällalain; — *-varo*, f. täällä olo; *under hans* h., hänen täällä ollessansa; — *-vid*, adv. tässä, tämän sivussa l. sivulla; tänänsä, sinänsä, siksensä, täksensä; — *-å*, adv. tähän, tälle; *se Härpä*; — *-åt*, adv. tälle, tätä, tähän, näille, näitä; tääläpäin l. -kūsin; — *-öfver*, adv. tästä, tämän ylitse, tästä yli l. ylitse; tämän päälle, tämän l. tästä päällitse; *se Härutöfver* o. *Derutöfver*.

Häråd, m. kihlakunta; — *-sbokhållare*, m. kihlakunnan-kirjuri, henkikirjoittaja; — *-sdomare*, m. herastuomari, lautakunnan vanhin; — *-shöfding*, m. kihlakunnan-tuomari, tuomari, heras-yötinki; — *-snämndeman*, f. kihlakunnan-lautamies; — *-srätt*, m. kihlakunnan-oikeus; — *-skrifvare*, m. henkikirjoittaja; — *-sting*, n. kihlakunnan-keräjä (*pl.*).

Härd, m. hiesi (-den), arina, ahjo; *till egna* h—ar, omille tulille; (*fig.*) pejä, peja.

Härda, v. a. koventaa; (*jern m. m.*) karasta (-kassen); (*kallhamra*) kallita (-tsen); (*fig.*) kestyttää, totuttaa, taivuttaa, karaata; h. ut, kestää, sietää, kärsiä; h. sig, kestyä, karasta l. kes-

tyttää itseensä; h—d soldat, kesty-nyt l. kestävä sotamies.

Härdande, n. karkaseminen.

Härdning, f. karastus, karkaus.

Härdig, a. kestävä, sitkeä.

Härdighet, f. kestävyys, sitkeys.

Härf, f. *se Råfa*

Härfla, v. a. vyyhditä (-tsen), vyyhtiä, viipsiä.

Härflyta, v. n. tulla, lähteä, syntyä, saada alkunsa.

Härftråd, m. vyyhdinlanka.

Härfva, f. vyyhti l. vyhti (-den).

Härfvel, m. viipsin-, vyyhdinpuut.

Härja, v. a. hävittää, hävitellä; tehdä l. levittää turmiota l. hävitystä, rai-vota (-oan).

Härjande, n. hävittäminen o. s. v.

Härjning, f. hävitys, turmioteko.

Härkomst, m. sukuperä, syntyperä, suku, perijauri (-en); af ringa h., al-haieta sukua l. sukuperää.

Härleda, v. a. johtaa, juontaa; h. sig, v. r. o. h—s, v. p. johtua, tulla, juontua; härledt ord, johdettu l. johto-sana.

Härledning, f. johtaus, johto, johdanto, juontaus.

Härlig, m. *fi. se Herrlig*, m. *fi.*

Härma, v. a. jälitellä, jätkytellä, jääry-tellä, osotella; (*upprepa ens ord*) matkia.

Härmare, m. jälittelijä, jääryttelijä.

Härkning, f. jälitys, jätkytely, jäärytys.

Härnad, m. sota- l. vainoretki (-en).

Häröld, m. (*fördom*) sota-airut (-uen); (*nu*) julistusmies, julistaja, edeskuu-luttaja, kuuluttaja.

Härröra, v. n. tulla, olla, lähteä, saada alkunsa.

Härs och tvärs, adv. ristin ristin, ristissä rastiassa, ristiin rastiin, sinne tänne, sikin sokin.

Härsk, a. eltaantunut, härski, karkaa.

Härskhet, f. eltaannus, härskiys.

Härskna, v. n. eltaantua, muurehtua, härskiytyä, tulla härskiksi.

Härstamma, v. n. olla syntyisin l. suku-perää l. sukuisin, polventua, lähteä (jkusta), juurtaa alkunsa l. alkuperänsä; (*fig.*) juurtaa l. juontaa alkunsa, tulla, johtua, juontua, lähteä.

Härstämning, f. sukuisin l. syntyisin olo, lähteminen, synty.

Häsja, *se Hejsja*.

Häst, m. hevonen (-sen), hepo; sitta l. stiga till h., nousta ratsaille l. hevo-

sen selkään; till h., hevosella, (*ridande* elkkähevosella; — *afvel*, m. hevosten kasvatus, hevosholto; (*hästras*) hevoslaji; — *böna*, f. härkäpapu; — *dagsverk*, n. hevospäivätyö; — *galen*, a. oriessansa l. orilliansa (oleva); — *gödsel*, m. hevossonta, -lanta; — *harka*, f. hevoshara; — *kraft*, f. hevosvoima; af ätta h—er, kahdeksan hevosen voimainen; — *krake*, m. hevoskaakki, hepokatko; — *kur*, m. hevosen parannus l. lääkitys; (*fig.*) hevonlääkitys; — *kännare* m. hevoston-tija, hevosmies; — *köp*, n. hevosen-osto, (*handel*) hevoskauppa; — *läkare*, m. hevoslääkäri; — *man*, m. hevosen harja, hevoharja; — *marknad*, f. hevosmarkkinat; — *månglare*, m. hevoslanko, -huijari; — *räfsa*, f. hevosharava; — *sjuka*, f. hevoserutto, -tauti; — *sko*, m. hevosen kenkä; — *skoning*, f. hevosen kengitys; — *sköttsel*, f. hevosten hoito l. ruokko; — *skrapa*, f. suka, hevos-suka; — *styg*, n. hevoskiilijäinen; — *svans*, m. hevosen-häntä; (*bot.*) kukonkuusi, hepohäntä; — *täcke*, n. loimi (-en); hevosen loimi; — *vandring*, f. hevoskäynti l. -kierto; — *vurm*, m. hevoskiikko, hevoskiilkolija.

Hätsk, a. kiukkuisa, vihallinen, vihanpitoinen, kiukkuinen, äkäinen.

Hätakhet, f. vihallisuus, vihanpito, kiukkuisuus, kiukku.

Hättebar, n. se Smultron; lakkamarja; — **lik**, a. (*bot.*) hattumainen.

Hö, n. heinät (*pl.*), heinä; berga h., tehdä heinää; allt kött är h., kaikki liha on ruohoa; — **and**, m. heinäaika, heinänteko; — **bergare**, m. heinäemies, heinäntekijä; — **bergning**, f. heinänteko, heinänniitto; vara på h., olla heinän teossa l. heinää tekemässä l. heinäessä; — **bergningstid**, m. heinänteko-aika, heinä-aika; — **bol**, n. heinämaat (*pl.*); — **bom**, m. heinäpölkky; — **bår**, m. hamilaat (*pl.*), hamilas (-aan), sapilaat (*pl.*); — **frö**, n. heinäsiemen; — **fångst**, n. heinänsaalis (-iin), heinäntulo; — **gafvel**, m. heinähanko; — **grind**, m. heinilana; — **lada**, f. heinälato; — **lass**, n. heinäkuorma; — **skrinna**, f. heinähäkki; — **skulle**, m. heinäparvi, -korsu; — **slätter**, m. heinänniitto l. -teko; — **stack**, m. heinä-

suova, (*afång*) pieles (-ksen); — **strå**, m. heinänkorsi; — **tapp**, m. heinä-tukku l. -tappu; — **tjuga**, f. heinähanko; — **vålm**, m. heinäruko; — **vändare**, m. heinänpöyhötin; — **växt**, m. heinänkasvu.

Höfding, m. päämies, valtamies, maaherra.
Höfdingedöme, n. maaherran-lääni, maaherrakunta.

Höfelig, a. kohtelias, nöyry, höyll, laaska.
Höfighet, f. kohtelijaisuus, höyliys.

Höfligt, adv. höylysti, laaskasti, kohtelijaasti.

Höft, m. lonkka, kuve (-peen), lanne (-teen); — **ben**, n. lonkkaluu; (*spetsen deraf*) sarvena; — **panna**, f. reisi-, lonkkaverma; — **verk**, m. kuvetauti, lonkanvaiva, lannetauti.

Höft; pã h., umpimähkään, kaalalta, arviospiten.

Höfva, f. määrä, suhta; öfver h—n, ylen määrin, ylellisesti, ylenpaltisesti, ylenmääräisesti.

Höfvas, v. d. impera. sopia, käydä laatuun, olla soveljasta l. sopivaa; det höfves dig icke, sinun ei käy l. sovi l. ole soveljasta.

Höfvisk, a. säädyllinen, laadullinen, sopiva, soveljas (-aan).

Höfviskhet, f. laadullisuus, säädyllisyys, siivous.

Höfviskt, adv. laadullisesti, sopivasti, siivostli.

Höfvisman, m. päämies.

Hög, a. korkea, suuri (-en), ylhäinen, ylevä, jalo; fyra alnar h., neljää l. neljä kyynärää korkea; h. röst, ton, korkea ääni; i h. grad, suuressa mitassa l. määrässä, aivan l. varsin paljon; (*med adj.*) erinomaisen; h. person, ylhäinen l. korkea henkilö; h. älder, korkea l. pitkä ikä; h. tenke om ngn, suuri luulo l. korkea ajatus jkusta; h—a tankar, jalot l. ylevät ajatukset; det är h. tid, aika on täpäällä, on jo täpäri aika; h—a pri'set, suuret l. korkeat hinnat; de höge, ylhäiset, mahtavat, ylimykset; det höga, ylevyys, ylevät, korkeus; — **adel**, m. korkea aateli. suur'aatelisto; — **adlig**, a. suur'aatellinen, korkea-aatellinen; — **akta**, v. a. kunnioittaa, pitää kunniaa l. arvossa; — **aktad**, a. kunnioitettu, arvossa l. kunniaa pidetty; (*pã bref o. d.*) suurikunnialinen, suuresti kunnioitettu; — **aktning**, f. kunnioitus, arvossa

pito, arvon-anto; med h., kunnioit-
taen, kunnioituksella; m. all h., kal-
kella kunnioittamisella; med största
h., suurimmalla kunnioituksella, kor-
keimmaasti kunnioittaen; — **aktning-
fullt**, adv. kunnioituksella, kalkella
kunnioituksella; — **altare**, n. yli-
altari, pää-altari; — **bemäld**, a. kor-
keasti nimitetty l. mainittu; — **berg**,
n. tunturivuori; — **blå**, a. heleän-,
tummansininen; — **boren**, a. korkea-,
suurisukuinen; — **bröstad**, a. rin-
tava, rinnakas (-kkaan), korkearinta-
nen; — **djur**, n. yläis-eläin (-men),
ylevä eläin; (*fåg.*) pönäkkä, ylimys,
isoinen, suurimus; — **dragen**, a. suu-
rellinen, pöyhkeä, kopea; — **dragen-
het**, f. suurellisuus, pöyhkeys, kopeus;
— **draget**, adv. suurellisesti, kope-
asti; — **färd**, f. ylpeys, pöyhkeys;
— **färdas**, v. d. ylpeillä, röyhkeillä,
pöyhkeillä, suurennella; — **färdig**, a.
ylpeä, röyhkeä, kopea, pönäkkä; —
förrådare, m. maan- l. valtionpet-
tisiä, maankavaltaja; — **förråderi**, n.
maankavallus l. -pettämys; — **förrä-
disk**, a. maanpettävä, -kavaltava; —
gal, a. heleänkeltainen; — **gunstig**,
a. korkeasuosioloinen, -armonin; —
gunstigt, adv. korkeasuosiollisesti;
— **hjärtad**, a. jalosydäminen l. -luon-
toinen; — **land**, n. ylänkö, ylämaa;
— **ljudd**, n. äänekäs (-kkään), korkea- l.
suuriääninen, suurisuinen; — **ljudd**,
adv. äänekkäästi, ääneensä, korkealla ää-
nellä; — **loffig**, a. korkea-arvoinen, kor-
kean-arvollinen, ylistettävän; — **länd**,
a. yläinen, ylänkö-, yläne-; — **län-
dare**, m. ylänköläinen, ylämaalainen;
— **lärd**, a. korkeasti oppinut, kor-
kea- l. suurioppinen; — **mesa**, f.
puolipäivä-saarna; — **mod**, n. se Hög-
färd; — **mål**, n. valtiojuttu, valtari-
kos-asia; — **målsbrott**, n. valta-, val-
tiorikos, rikos valtakuntaa vastaan; —
mögende, a. isoiset, suurelliset, mah-
tavat; — **quartor**, n. pääkorttieri,
-maja; — **röd**, a. heleänpunainen, eh-
tapunainen; — **sinnad**, — **sint**, a.
ylevä, jalomielinen; — **sinthet**, f.
ylvärämielisyys, mielen ylpevyys; —
skog, m. ikäis- l. hirsikkometä; —
skola, f. yliopisto, korkeakoulu; —
slätt, f. yläistasanko, yläislakea; —
stäm, a. korkeapontinen, korkea-
asteinen, -mielinen; — **säte**, n. perä-
istuin (-men), yli-, kunniaistuin; —

-talig, a. käneenpuhuva l. -puhuja,
korkeääninen; — **-tid**, m. juhla; h
— en till prydnad, juhlan kunnii-
aksi l. kaunistukseksi; — **-tidlig**, a.
juhlallinen, juhla-; — **-tidligen**, **-tid-
ligt**, adv. juhlallisesti, juhlallisuudella;
— **-tidlighet**, f. juhlallisuus, (*stat*,
ceremonier) juhlallisuus, juhlitus;
— **-tidsafton**, m. aatto, juhlan-aatto; —
-tidsdag, m. juhlapäivä; — **-tidsklä-
der**, m. pl. — **-tidsklädning**, f. juh-
lavaatteet (*pl.*), juhlapuku, -hame; —
-tidsklädd, a. juhlavaatteissa (oleva),
juhlaksi puettu, juhlapukuinen; —
-trafande, a. korkealle karkaava, kor-
keutta tähtävä; — **-tryck**, n. (*fys.*)
ylhäispaino; — **-tryckningmaskin**,
n. (*mek.*) kovavoimais-kone, ylhäispai-
no-kone; — **-tyska**, f. yläsaksa; —
-tänkt, a. ylevä l. jalo-ajatuksinen;
— **-vakt**, f. päävahti, -vartio; — **-ve-
derbörilig**, a. korkeasti asianomainen,
korkean esivallan, korkeitten asiano-
maisten; — **-viktig**, a. tshdellinen,
suuresti tärkeä; — **-vis**, a. korkean-
viisas; — **-välboren**, a. korkean-va-
paasukuinen; — **-välborenhet**, f. kor-
kea vapauskisuus; — **-vördig**, a.
korkeasti kunnioitettava, kunnianar-
voinen; — **-vördighet**, f.; ers h.,
teidän korkea-arvoisuutenne; — **-vör-
digst**, a. kunnian-, suuri-arvoisin (-m-
man); — **ädel**, a. ylevänarvoinen,
suuriarvoinen; — **ärevördig**, a. kor-
keakunnialinen; — **ättad**, a. suuri,
korkeasukuinen; — **önskelig**, a. suot-
tavin (-mman).

Hög, m. läjä, kasa, röykkiö, koko; (*graf-
hög*) kumpu; — **-tals**, **-vis**, adv. lä-
jittäin, läjissä, kasoittain, kasoissa; —
-älder, m. kumpukausi (-den), kumpu-
aikakausi.

Höga, v. a. läjätä, läjäillä, kasata.

Högeligen, adv. suuresti, erinomaisesti;
(*med adj.*) erinomaisen, sangen, aivan,
suuresti.

Höger, a. o. s. oikea; högra handen,
oikea käsi; på högra handen l. si-
dan, oikealla kädellä l. puolella; å t,
till h., oikealla, oikealle, oikealla l. oi-
kealle puolen; h. om! oikealle!

Höghet, f. korkeus, ylhäisyys; (*högrin-
ket*) ylpevyys, jalous; (*öfvervalde*) valta,
herrsua, yleis; Hans Kejslerliga
Höghet, Hänen Keisarillinen Korkeu-
tens, Keisarillinen Korkeus; — **-srätt**,
m. valtaoikeus.

Högre, a. komp. korkeampi, ylempi, ylhäisempi; jmf. Höger.

Högst, a. korkein, ylimäinen, ylin, ylhäisin; jmf. Hög; det h—a goda, paras tavara, korkein hyvyys; i h—a grad, korkeimmassa l. suurimmassa mitassa l. määrässä; i l. till det h—a, korkeimmittain, korkeimmakseen, korkeintaan, korkeintansa;—adv. korkeimmasti, korkeintansa, enintään; h. d älig, sangen l. peräti l. kovin huono, huonon huono; h. tre glas, korkeintansa kolme lasia;— -bjudande, a. enimmän tarjoava;— -salig, a. korkeimmasti autuas, korkean-autuas.

Högt, adv. (*på frågan: hvar?*) korkealla, ylhäällä; (*på frågan: hvar?*) korkealle, ylhäälle; (*högre*) korkeammalla, ylempänä, korkeammalle, ylempäkei, ylempi; sälja h., myydä suureen l. korkeaan hintaan; spela h., pelata korkeaan; tala h., puhua kovasti l. ääneensä l. äänekkäästi;— -lofvad, a. korkeasti ylistetty, ylistettävien;— -älskelig, a. suuresti rakastettava, korkeasti rakastettu;— -ärad, a. korkeasti kunnioitettu, korkean-arvollinen.

Höja, v. a. (*göra högre*) korottaa, ylentää; (*om pris. skatter m. m.*) korottaa, lisätä, enentää; (*upplyfta*) kohottaa, nostaa, nostaa ylös, ylentää; h. sig, v. r. o. h—s, v. d. kohottaa l. ylentää itsensä, kohottaa, ylentätä, nousta, kohota (-oan), yletä (-nen), korota (-konen).

Höjd, f. korkeus, yläisyys, korko; (*högt ställe*) ylänne (-teen), ylänkä, mäki (-en), kukkula; (*geograf. h.*) leveysmitta; vara på h—en af Helsingfors, olla Helsingin leveysmitan kohdalla l. tasalla; nå sin h., tulla l. päästä korkeimmillensa; stå på h—en af sin lycka, olla onnensa kukkuloilla; på sin h., korkeintaan, korkeimmaksensa, enimmäksensä, enintään;— -mätare, m. korkeudenmittari;— -mätning, f. korkeuden mittaus l. mittaaminen;— -punkt, m. korkeuspiste; korkeuskohta l. -kanta;— -sträckning, f. ylänne (-teen), mäenselänne (-teen).

Höjning, f. (*aktivt*) korotus, kohotus, ylennys, nosto; (*passivt*) kohoaminen, nouseminen, nousta, ylennys.

Hök, hanka;— -uggla, f. haukka-pöllö.

Hökare, m. muonakauppias, höökkäri.

Hölja, v. a. verhota (-oan), peittää, kattaa, kääriä, kätkeä; h. sig med ära, peittyä kunniaan.

Hölje, n. peite (-tteen), verho.

Hölster, n. kotelo, tuppi (-en); (*bot.*) kotelo.

Höna, f. kana; naaras (lintu).

Höns, n. kana, kananen;— -afvel, n. kanainhoito l. -kasvatus;— -bo, n. kananpesä;— -bur, m. kanahäkki;— -dån, n. pyörtymys, pyöritys, taintumus; få h., mennä tainnukseen l. pyöräysiin;— -gård, m. kanapiha, -tarma;— -gäll, n. kukonlauku;— -hjerona, f. — -hufvud, n. (*fig.*) kananpää, pöllö, taulapää;— -piga, f. kana-piika;— -släktet, n. kanansuku;— -stång, f.,— -vigel, m. kanaorsi, yöpuu;— -tippen, m. pippa, kielisampsat (kanalla);— -unge, m. (*fam.*) härkämies;— -ägg, n. kananmuna.

Höra, v. a. kuulla; (*lyssna, höra på*) kuunnella (-telen), kuulla (-telen); h. efter, h. sig före l. om, kuulustella, kuulustaa, kysyä, tiedustella, kysyä perään; (*erfara, få veta*) kuulla, saada kuulla; (*lyda*) kuulla, olla kuulijainen (jkuille), totella (jkuuta); h—s, v. p. kuulla; h. vittnen, kuulustella todistajia; det höres icke mer af, sitä ei enää kuulu;— v. n. kuulua, koskea, tulla (jhnkin); hit hör, tähän kuuluu; det hör hvarje menniska till att arbeta, jokaisen ihmisen tulee työtä tehdä l. on työtä tekeminen.

Hörande, n. kuuleminen, kuunteleminen, kuulusteleminen, o. s. v.; (*förhållande*) kuuluminen.

Hörbar, a. kuuluva, kuultava, kuulenainen.

Hörn, n. kulma, nurkka, kolkka, soppi (-en); h. om h., kulmittain, nurkittaisiin;— -hus, n. kulmakartano, -talo;— -pelare, m. nurkka-, kulmapatsas (-aan), nurkkapylväs (-ään);— -rum, n. kulmahuone l. -suoja;— -sten, m. nurkka-, kulmakivi;— -ståndare, n. kulmanvälistin (-imen).

Hörrör, n. kuulintorvi;— -sal, m. kuulentosal;— -sagen, m. korvakuulo, kuulupuhe, kuuluma.

Hörsam, a. kuulijainen, tottelevainen.

Hörsamhet, f. kuulijaisuus, tottelevaisuus.

Hörsamma, v. a. totella l. kuulla (jkuuta), olla kuulijainen (jkuille).

Hörsel, m. kuulo, kuulenta, kuuntelo; fin h., tarkka l. herkkä kuulo; som har fin, dålig h., tarkkakuuloinen, huonokuuloinen; — **-ben**, n. kuulintu; — **-gång**, m. korvan-, kuuloreikä; — **-nerv**, m. kuulohermo; — **-organ**, m. o. n. kuulintu (-imen), kuuloaistin (-imen); — **-rör**, n. *se* Hör-rör; — **-sinne**, n. kuulolaisti, kuulon aisti.

Höst, m. syksy, syys (*indekl.*); i h., syksyllä, tulevana syksynä, tänä syksynä; i h—as, mennä l. viimeis syksynä; — **-aktig**, a. syksymäinen, syksyntapainen, syksyinen; — **-dag**, m. syyspäivä, syksyinen päivä; — **-dagjemning**, f. syyspäiväntasaus; — **-etid**, m. syksyinen aika, syksy-, syysaika;

— **-eting**, n. syyskäräjät; — **-köra**, v. a. syystää; — **-körning**, f. syystäminen; — **-lik**, a. syksyntapainen l. -näköinen, syksymäinen; — **-marknad**, m. syysmarkkinat (*pl.*); — **-månad**, m. syyskuu; — **-plöja**, v. a. syyskylvää, syystää; — **-sådd**, m. syyskylvö; — **-såde**, n. syysvilja; syyskylvö; — **-väder**, n. syysilma, syysää.

Hösta, v. a. *se* Skörda.

Höstlig, a. syksyinen, syksyllinen, syksy-, syys-

Höstning, f. *se* Skördande, Skörd.

Höta, v. n. härstää, herittää, terhentää.

Höta, v. a.; (*rofvor m. m.*) haudoittaa, palstaa.

Hötrofva, f. haudikas (-kkaan).

I.

I, prep. *äterges i fråga om rum med* inessiv (-ssa, -ssä) och illativ (h—n, -n); i rummet, huoneessa; i Finland, Suomessa; gå in i rummet, mennä huoneeseen; lägga ngt i lådan, panna jkin laatikkoon; hunden bet honom i benet, koira puri häntä sääreen; bladen i en bok, kirjan lehdet; i fråga om tid mest med essiv, (-na, -nä) och adessiv. (-lla, -llä); han kom i förliden vecka, tuli viimeis viikolla; det hände i sommar, tapahtui tänä kesänä; i dag, tänä päivänä, tänäpäivänä, tänään; i morgons l. morse, tänä aamuna, aamulla; i afton, tänä iltana l. ehtoon, illalla; i aftons, eilen illalla, illalla, eilis-iltana; i går, eilen, eilispäivänä; i måndags, menneenä l. viimeis maanantaina, maanantaina; i våras, menneenä l. mennä l. viime kevänä, keväällä; i julis, viime l. mennä jouluna; i fjol, mennä vuonna, viimeis vuonna; i förrårs, toisena vuonna; i år, tänä vuonna; i veckan, tällä viikolla l. viikkoa; en gång i veckan, månaden, kerta viikossa l. viikkoossa, kuukaudessa; i tid, ajoissa; i regn, sateessa; i solen, päivän l. auringon paisteessa;

i få ord, vähin puhumin, muutamalla sanalla; i och för sig sjelf, itsensänsä, itsensä puolesta; i det, konj. juuri kun l. kuin; i det l. i och med detsamma han gick, juuri hänen menneensänsä, juuri silloin l. samassa kuin hän meni.

I, pron. pers. pl. te.

Iakttaga, v. a. pitää vaarissa l. vaarilla, vaariinottaa (jkin), pitää l. ottaa vaari (jstkin), huomaita (-tsen), noudattaa.

Iakttagande, n. vaariinottaminen, o. s. v. **Iakttagelse**, f. vaariinottaminen, -ottamus, havainto, huomaus.

Ibland, prep. seassa, joukossa, sekaan, joukkoon; midt i., keskellä, keskelle, keskeen; en i. hundra, yksi sadaassa l. sadasta; — adv. välillä, väliin, välillä, toisinaan,

Ibland, v. a. sekoittaa (jkin jhnkin). **Ichtyolit**, m. iktyoliitti, kivetynyt kala, kalakivettymä.

Ichtyologi, f. iktyologia, kalaoppi.

Icke, adv. ei; en, et, ei, emme, ette, eivät; i. ngn, ei kukaan l. kenkään; i. en enda, ei yksikään, ei ainoakaan; i. ngt, ei mikään l. mitään; i. någonsin, ei milloinkaan l. koskaan; på det att i., ett'ei, jott'ei; i. desto mindre, sittekin, kuitenkin, yhtä hy-

- vin; i. heller, i. ens, *se under Hellen* o. *Ens*; är det icke sant, eikös i. eikö se ole totta? hurn god är han icke, kuinka hyvä hän onkaan i. on!
- Ickettillvaro**, f. olemattomuus.
- Ickore**, m. *se Ekorre*.
- Id**, m. säynäs (-ään), säynävä.
- Id**, f. (*oböjl.*) utteruus, ahkeruus, vi-reys.
- Id**, f. *se Idegran*.
- Idas**, v. d. viitsä.
- Idé**, n. pesä, loukas, kaade (-teen).
- Idé**, f. aate (-teen), idea, periaate; —
-krets, m. -verld, m. aatepiiri, käsi-tysala.
- Ideal**, n. (*estet.*) ideaali, ihanne (-teen), (*filos.*) ideaali, juuri- l. perikuva, yline.
- Idealisera**, v. a. ihannoita (-teen), teh-dä perikuvan l. -ajatuksen mukai-seksi, aatteellisentaa.
- Idealisk**, a. ideaalinen, ihanteinen, ihan-teellinen, aateperäinen, perikuvallinen.
- Idealism**, m. ideallami, aatteellisennus, aateolennollisuus.
- Idealist**, m. ideallisti, ihannoitsija, aate-ellisentaja.
- Idealitet**, f. idealisuus, aateperäisyys, ihanteisuus, yleisyys.
- Ideal**, a. aatteellinen, ideallinen, aatepe-räinen.
- Idegran**, f. marjakuusi, punakataja.
- Idel**, a. oböjl. pelkkä, sula, paljas, silk-ka, ihka.
- Idelig**, a. alinomainen, ainainen.
- Ideligen**, adv. alinomaa, yhtenänsä, ai-nian, jok'aika.
- Identifera**, v. a. yhtäläisentää, yhtäläis-tää, pitää yhtenä l. samana, tehdä l. luulla samaksi l. yhdeksi.
- Identisk**, a. identtinen, yhtäinen, samain-nen, yhtäpitoinen l. -pitävä l. -mer-kitsevä, yhdentekevä.
- Identitet**, f. identtisyys, samuus, yhtäi-syys, yhtäpitoisuus.
- Idiom**, n. omituisuus; (*språkbid.*) kieli-murre (-rteen), kielenparsi (-rren).
- Idiot**, m. tylsämielinen, epätto, type-rikkö.
- Idiotism**, m. (*språkogenhet*) murreomai-suus, murretapo, kielentapo; (*förstånds-svaghet*) epättoisuus, tylsäpäisyys l. -mieleyys.
- Idisla**, v. a. o. n. märehtiä.
- Idislan**, f., — *nde*, n. märe (-een), mä-reet (*pl.*), märehtiminen.
- Idka**, v. a. harjoittaa, pitää.
- Idkelig**, a. alinomainen, ainainen, lak-kaamaton.
- Idkeligen**, adv. alinomaa, jok'aika, lak-kaamatta.
- Idog**, a. uttara, ahkera, vi-reä.
- Idoghet**, f. uttaraus, vi-reys.
- Idogt**, adv. uttaresti, ahkerasti, nutte-raan, vi-reästi.
- Idol**, epäjumala; (*fig.*) lemmetyinen, epä-jumala.
- Idololatri**, f. kuvainpalvelus.
- Idrott**, m. mainetyö, urotyö.
- Idvatten**, n. virranokoste (-een), suvanto.
- Idyll**, m. eidylli, luontoruno.
- Idyllisk**, a. eidyllinen, luonnonelollinen, sulueloinen, -oloinen.
- Ifra**, v. n. harrastaa, kiivata, innostella.
- Ifran**, f. — *nde*, n. kiivotus, harras-tus, innostelu; kiivaaminen, harrasta-minen.
- Ifrare**, m. harrastaja, kiivaaja.
- Ifrig**, a. kiivas (-aan), innollinen, inno-kas (-kkaan), harras (-taan).
- Ifrigt**, adv. kiivaasti, hartaasti, innok-kaasti, innolla.
- Ifrågasätta**, — *ställa*, v. a. epäillä, panna kysymykseen, pitää epäilyksen alaisena.
- Ifrågavarande**, a. puheen-alainen, ky-symyksessä l. puheena oleva, puheeksi otettu.
- Ifrån** i. **Från**, prep. luota, tykö; pois; *ätterges mest med* elativ (-sta, -stä) och ablativ (-lta, -ltä); i. kyrkan, kir-kosta; i. (*närheten af*) kyrkan, kir-kolta; i. jorden, maasta; i. landet, maasta (*bort*, pois); i. landsbygden, maalta; i. Tavastland, Finland, Hämeestä, Suomesta; dag i. dag, päivä päivältä; år i. år, vuosi vuodelta; räknadt från denna dag, tästä päivästä lukein; jag kommer i. domaren, i. honom, tulen tuomarin luota l. tykö, hänen luotana l. tykönsä; vara i. sig l. i. för-ståndet, olla hämmästyksissä l. mieletönä l. ymmällä; blifva i. sig, hämmätyä, tulla hämille l. ymmälle l. mielettömäksi; göra i. sig, suorittaa l. toimittaa l. täyttää työnsä l. tehtä-vänsä; växa i. sig, kasvaantua, ru-mentua kasvaessa.
- Ifver**, m. into, kiivaus, kiikko, hartaus.
- Ifylla**, v. a. täyttää, panna täyteen.
- Igel**, m. ilimato, verimato.
- Igelkott**, m. siili.
- Igen**, adv. taa, jälleen; taga sina

ord i., ottaa sanansa takaisin; gifva i., antaa takaisin l. jälleen; nu i., nyt taas; nu i.? joko taas? nytkö taas? gå i., (*om andan*) kummitella, hahmotella; (*om stängning*) kiinni, umpeen, tukkoon; — *-fylla*, v. a. panna l. luoda tukkoon l. umpeen l. täyteen, täyttää, tuketa (-kkean); — *-grö*, v. n. kasvaa umpeen, ummistua; — *-komma*, v. n. tulla jälleen l. takaisin; — *-känna*, v. a. tuntea, tunnistaa, tunnella (-ntelen); — *-kännelig*, a. tunnettava, jonka voi tuntea; — *-lägga*, v. a. (*se bok*) panna kiinni, sulkea; (*åker*) heittää kesannoksi, panna nurmeksi l. karkeeksi; — *-läsa*, v. a. lukita (-teen) kiinni, panna lukkoon; — *-mura*, v. a. muurata kiinni l. umpeen; — *-plöjning*, f. umpeenkyntö; — *-skaffa*, v. a. laittaa l. toimittaa takaisin; — *-sopa*, v. a. lakaista tukkoon l. umpeen; — *-växa*, v. n. kasvaa l. kasvetta umpeen l. tukkoon; — *-yra*, v. a. tuiakuttaa l. tuisuta (-uan) umpeen l. tukkoon.

Igenom, adv. *se Genom*.

Igenomera, v. a. (*vara okunnig om*) ei tietää, olla tietämättä l. tietämätönnä; (*läsa ej känna*) ei panna tietäkkeen, ei olla tietävinänsä.

Ihjal, adv. kuolijaksi, hengettömäksi; frysa i., kuollaa viluun, paleltua kuolijaksi; svälta i., kuolla nälkään; — *-krama*, v. a. rutistaa l. liikittää kuolijaksi; — *-osa*, v. a. tappa häkään.

Ihokomma, v. a. muistaa; jag kommer ej ihog, en muista, ei tule mieleeni.

Ihop, adv. yhteen, kokoon; yhdessä, koossa; foga i., liittää yhteen l. kokoon.

Ihålig, a. ontelo, onteva, hotto, avo- l. tyhjäisuksinen; i. tand, onttohammas; i. käpp, ontelo l. hotto sauva; i. röst, kolea l. avokas ääni, painunut ääni.

Ihålighet, f. ontevuus, hottous; (*hål*) ontto, onkalo, kolo, knoppa.

Ihåligt, adv.; låta i., kuulua hotolta l. onteloilta.

Ihållande, a. heittämätön, hellittämätön.

Ihålla, v. a. kaataa (sisään).

Ihårdig, a. kestävä, nuras (-aan), suuntumaton, heittämätön, hellittämätön, sauras.

Ihårdighet, f. kestäväisyys, kestävyys, hellittämättömyys.

Ihårdigt, adv. kestävästi, kestävyydellä, suuntumatta.

Ijona, adv. äsken, äkettäin, taannoin, vast'ikään.

Ikalf, a. tiine (-een).

Ikäda, v. a. pukea, vaatettaa (jku jhinkin); i. sig, v. r. pukeutua (jhnkin), ottaa päällensä; (*åtaga sig*) ottaa (jkin) päällensä, ruveta, sitoutua (jhnkin).

Ikorn l. **Ikorre**, *se Ekorre*.

Ikosaeder, m. ikosaederi, kakskymmensärmikkä.

Ikosandria, pl. ikosandria, kakskymmensbeteset.

Ikring, *se Omkring*.

Il, m. puuskahdus, tuulenpuuska l. -vihka l. -vihuri; — *-bud*, n. lentoviesti l. -lähetti, sananlennättäjä; — *-marsch*, m. kiito, rientomarsi; — *-tåg*, n. kiito-, rientokulku; (*jernv.*) pikajuna.

Ilä, v. n. kiittää, kiidättää, lentää, rientää, kyytää.

Ilä, v. impers.; det i — r i tänderna, villasee l. vihloo hampaita.

Ilände, n. kiittäminen, rientäminen, lentäminen.

Illig, a. puuskainen, vihurinen.

Illigt, adv. puuskaten, puuskuen.

Ilä, adv. pahoin, pahasti, pahaa, huonosti, kehnosti; i. gjord, pahasti l. pahoin l. huonosti tehty; i. känd, pahoin l. pahaksi tunnettu; taga i. upp, panna l. ottaa pahaksi, pahastua, pahaksia, pitää pahaa; se i. ut, näyttää pahalta l. pahalle, (*vara ful*) olla rumannäköinen l. ruma; i. till mode, pahalla mielellä, pahoillansa, pahoilla mielin; vara i. fast, olla pahassa pulassa l. pahemmassa kuin päiviseä (jkin tähden); — *-faren*, a. pahentunut, pilaantunut; — *-luktande*, a. pahanhajainen, pahalta haiseva; — *-månde*, n. pahoin voiminen l. vointi, huono vointi; — a. huonosti voiva l. voipa, huonovointinen; — *-sinnad*, — *-tänkande*, a. ilkimielinen, pahanekäinen, pahasisuinen, pahansuopa.

Illativ, m. illatiivi, menentösjä.

Illbragd, m. paha työ l. teko, koiruus, konnantyö; — *-fundig*, o. s. v. *se Illistig*, o. s. v. — *-fånas*, v. d. ilkamoida, kiukkulla, juonitella; — *-gerning*, f. paha työ l. teko; koiruus; — *-gerningsman*, m. pahanekijä; — *-grepp*, n. konnankoukku, koiruus, juoni (-en): — *-listig*, a. ilkipintainen, pahajuoninen, juonikas (-kkaan);

— **-listighet**, f. ilkipintaisuus, paha-juonisuus; — **-listigt**, adv. ilkipintaisesti, juonikkaasti; — **-marig**, — **-parig**, a. luihu, ilkipintainen l. -pilainen, ilkeä-, pahajuoninen; — **-vilja**, f. pahansuonto, pahansuominen, kademiellisuus, häijyys; — **-villig**, a. pahansuopa, häijymielinen, kademielinen; — **-villigt**, adv. paha suoden, häijysti.

Illegal, a. laiton, epälaillinen.

Illegitim, a. epälaillinen, oikeudeton.

Ilbiral, a. epäjalo, aldasmielinen.

Illumination, f. valkeilu, illuminoitus.

Illuminera, v. a. valkeilla, illuminoita (-teen); (*belägga med färger*) värittää.

Illusion, f. vale, harhaluulo, luuletus; (*synvilla*) silmänharhaus, harhanäkö.

Illusorisk, a. harhaluulollinen, -luuloinen, harhallinen, harrauttava, joutava, turha.

Illustration, f. kuvitus, kuvitsemus, kuva, kuvallema; (*förläring*) kuvaselitys, selitys.

Illustrera, v. a. kuvittaa, kuvita (-teen), kuvilla selittää; (*göra ryktbar*) mainioittaa, tehdä mainioksi l. kuuluisaksi; (*förherliga*) kaunistaa, kirkastaa; i—d tidning, kuvallinen sanomalehti, kuvalehti.

Ilning, f. (*om värk*) vihlaus.

Ilaka, f. kiukku, häijyys, ilkeys, pahanjuonisuus.

Ilaken, **Ilsk**, a. kiukkuinen, kiukkuisa, häijy, pahasuinen.

Ilaknaa, v. d. kiukkuilla, kiukuitella, pahoitella, juonitella; såret i, haava rääky l. vihoillee.

Imagination, f. *se* **Inbillning**.

Imagera, v. a. ajatella kokoon; i sig, v. r. *se* **Inbilla** sig.

Imaginär, a. luultu, luulomainen, ajateltu; (*orimlig*) peritön, tyhjä.

Imbad, n. löyly-, hikikyipy.

Imellertid, *se* **Emellertid**.

Imellan, *se* **Emellan**.

Imitation, f. mukailu, mukselma, jäljeltä.

Imitera, v. a. jäljitellä, mukaila, muksella.

Imma, f. höyry, hiki (-en).

Imma, v. n. (*änga*) höyrytä (-yän), huuruta; hiestyä, hioetua.

Immanent, a. asuvainen, asuin-oloinen; (*om Gud*) maailmassa ilmautuva l. ilmestyvä.

Immateriel, a. epäaineellinen, aineeton, ruumiiton.

Immatrikulera, v. a. sisäänkirjoittaa, kirjoittaa nimikirjaan.

Immerfort, adv. alinoma, yhtenänsä.

Immig, a. höyryinen, (*om fönster o. dyl.*) hikinen, hiestynyt.

Immission, f. (*jur.*) imisjooni, tiluskiinne, sijoitus, majoitus, tiloitus.

Immittera, v. a. majoittaa, sijoittaa, ottaa asukkaaksi, tiloittaa.

Immoralisk, a. siveydetön, epäsiivyllinen.

Immoralitet, f. siveydetttömyys, epäsiivyllisyys.

Immuutet, f. erikoisvapaus.

Impediment, n. (*kameral.*) joutomaa, arvoton l. hylkymaa; (*svårt ställe*) vastuspaikka.

Imperativ, m. (*gramm.*) imperatiivi, käskentäpa.

Imperfekt, n. (*gramm.*) imperfekti.

Imperial, a. keisarillinen; — m. (*guldmynt*) imperiaali.

Impersonel, a. persoonaton, impersonalinen.

Impertinent, a. nenäkäs (-kkään), julkea, hävytön.

Impertinens, f. nenäkkyyde, julkeus, hävyttömyys.

Imponera, v. n.; i på, vaikuttaa kunnioitusta, tehdä vaikutusta, ihmetyttää.

Impopulär, a. impopularinen, kansanmieliton, kansantajuton, vaikeaymmärtelinen.

Import, m. maahantuonti, (sisään) tuonti; — **-tull**, m. tuontitulli; — **-vara**, f. tuonti-, sisääntuonti-tavara, maahantuonti-tavara.

Importera, v. a. tuoda maahan, tuoda sisään.

Imposant, a. uhkea, arvokas (-kkaan), kunnianvaikuttava.

Impregnera, v. a. tunkea lävitse; (*kon.*) kyllästyttää, imeyttää; (*besmitta*) saastuttaa, tartuttaa.

Impressario, m. impressario, välimies.

Imprimatur, n. painolupa, painattakoon.

Improbera, v. a. julistaa kelvottomaksi, improbeerata, hyljätä (-lkään), hyljeksiä.

Improduktiv, a. tuottamaton, annoton.

Impromptu, n. impromptu, suorasta päältä l. valmistelematta tehty puhe, runo, j. n. e., kohtipäis-teko.

Improvisation, f. improvisoitsemus, suoraanlaskettelu.

Improvisatör, m. improvisoitsija, suoranlaakettelija.
Improvisera, v. a. improvisoita (-tsen), lasketella l. panna kokoon suoraan päätä.
Impuls, m. sysäys, nostatus, herätys, kehotus.
Imputation, f. syyksi-luenta, syyksi-lukeminen.
Imputera, v. a. lukea l. sanoa syyksi, syyttää.
in, adv. sisään, sisälle; *återges åfven med illativ* (-h—n); gå ända in i staden, mennä aina kaupunkiin l. kaupungin sisälle asti; in på; t. ex. sitta långt in på natten, istua myöhään yön päälle l. yön selkään; in på dagen, päivän rintaan; in på grannens tege, naapurin sاران sisälle l. puolelle.
Inackordera, v. a.; i. hos ngn, tingata l. toimittaa eläkkeelle, ruoille jkun luoksi; vara i—d hos ngn, olla ruoilla jkun luona l. jkun ruoassa.
Inadeqvät, a. vastaamaton, epävastavainen.
Inadvertens, m. epähuomio, huomaa-mattomuus, virhe, erehdys.
Inaktiv, a. vaikuttamaton, tehoton.
Inalles, adv. kaikkiansa, yhteensä, kaikinensa, kaikki yhteen.
Inandas, v. d. henkiä l. hengittää sisään l. itsehenää.
Inandning, f. sisäänhengitys, hengittäminen.
Inaugurera, v. a. vihkiä, pyhentää.
Inbegrepp, n. yhteenkäsitys, yhteenkualuminen; med i. af allt detta, kaikki tämä yhteen käsitettynä, kaikkea tätä yhteen käsittäen l. lukein l. sisältäen.
Inbegripa, v. a. yhteenkäsitää, sisältää, sisätä, käsitää; huset deri l. derunder inbegripet, huoneus siihen yhteen luettuna l. pantuna l. siihen sitältyneenä.
Inberga, v. a. korjata l. kerätä sisään (eloa).
Inberäkna, v. a. lukea l. panna yhteen, ottaa l. panna lukuun l. yhteen lukuun; inberäkna dt hvad han vunnit, yhteen l. siihen luettuna l. lukein mitä hän on voittanut.
Inberätta, v. a, antaa l. tehdä l. laittaa kertomus l. ilmoitus, ilmoittaa, kertoa.

Inbespara, *se* **inspara**.
Inbetala, v. a. maksaa, sisäänmaksaa, suorittaa.
Inbilla, v. a. uskotella, uskottaa, luulettaa, saada l. saattaa uskomaan; i sig, v. r. luulla, luuletella, luuletteleita.
Inbillad, a. luultu, luuleteltu, perätön, tyhjä, luulomainen.
Inbillning, f. kuvatus, mielikuvatus, haave, luulo, luuletus, turha luulo; — **-sfoster**, n. luulo-mielentyhjönen, mielihaaave (-een), luulokuva; — **-sgåfva**, **-kraft**, f. mielikuvatus, -kuvatti, kuvatus, kuvaesasti; reproduktiv i, muisteleva l. jälleentuova mielikuvatus; produktiv l. skapande i, tuottava l. laativa mielikuvatus.
Inbilsak, a. itse-, suuriluoloinen, luuletteleva, luuleva jkin olevansa, omahyväinen.
Inbilsakhet, f. itseluuloisuus, luulettelevaisuus, omahyväilyys.
Inbilsakt, adv. itseluuloisesti, luulettelevästi.
Inbinda, v. a. nitoa, sitoa; låta i., si-dottaa, nitouttaa.
Inbindning, f. nitous, sitous.
Inbiten, a. syöpynt, juurtunut; pautunut.
Inbjuda, v. a. käskeä l. kutsua sisään; kutsua, pyytää.
Inbjudande, a. miellyttävä.
Inbjudning, f. kutsumus, kutsu, pyyntö.
Inblanda, v. a. sekoittaa l. panna sekaan; i sig, v. r. sekoittautua, sekaantua (jhnkin).
Inbringa, v. a. tuoda l. saattaa sisään; (*afkasta*) antaa, tuottaa.
Inbrott, n. sisäänmurtaus l. -murto; — **-astöld**, m. sisäänmurto-varkaus, murtovarkaus.
Inbryta, v. n. murtaa l. tunkea sisään, murtaa itsensä sisään, murtauta l. tunkeuta sisään; (*påkomma*) saavuttaa, tulla.
Inbunden, a. nidottu, sidottu; (*om karakter*) lukava, salamielinen, luhui.
Inbyggare, **Innebyggare**, m. asujan (-men), asukas (-kkaan), asuvainen.
Inbyrd, a. tuhertunut, tuhraantunut, täpötäysi (jstkin).
Inbädda, v. a. peittää sisään l. jhnkin l. jnkin sisään l. väliin.
Inbördes, adv. keskenänsä, kahden puolen; — a. indekl. keskenäinen.
Indefinit, a. epämääräinen.

Indeklinabel, a. sijoittumaton.
Indela, v. a. jakaa, jaottaa; (*kamer.*) jakaa veropalkalle.
Indelikat, a. laaduton, taidoton, tavaton, arastamaton.
Indelning, f. jakaminen, jaotus, jako; — *-shafvare*, m. veropalkan-saaja; — *-shemman*, n. palkkavero-talo, ruotutalo; — *-sstat*, m. veropalkan-jaotus, jakovero-palkoitus; — *-sverket*, n. ruotujako-laitos; veropalkka-laitos.
Indelt, a. jaettu; i. militär, ruotujakoinen l. jaettu sotaväki, ruotujakosotaväki; i. lön, veropalkka.
Indemnitet, f. tappionvapaus; vastuunvapaus.
Index, m. (i *bok*) nimistö, ainehisto; (*matem.*) osottaja, näyttäjä.
Indifferent, a. välinpitämätön, puoleuttamaton; (*kon.*) taipumaton.
Indifferentism, m. välinpitämättömyys.
Indigenatsrätt, m. syntyperäis-oikeus.
Indigestion, f. ruoansulamattomuus; ruoka- l. mahapakko.
Indignation, f. harmi, inhotus, mielikarvaus, nurjamielisyyys.
Indigo, m. indigo, Indigosini.
Indikativ, m. (*gram.*) indikatiivi, suoratapa.
Indikator, m. indikaattori, osottaja.
Indirekt, a. epäsuora, välillinen; i. skatt, välillinen vero.
Indiskret, a. suunsapitämätön, sunlas (-aan), salaamaton, varansa pitämätön.
Indisponibel, a. joka ei ole vallassa, vallassa olematon; (*om penningar*) liikennemätön.
Indisposition, f. sopimattomuus, huonovointisuus; paha mieli (-en), mielipahoisuus.
Individ, m. yksilö, itselö, erityis-, yksityis-ihminen.
Individualisera, v. a. yksilöitä (-teen), erityisentää.
Individualitet, f. yksilöisyys, erityisyys, erikkoisuus, omituisuus.
Individual, a. yksilöinen, itsellinen, erityinen, yksityinen, omituinen.
Indraga, v. a. vetää sisään l. jhnkin, vetää yhteen l. kokoon; i. till kronan, ottaa l. vetää kruunulle; (*in-skränka*) niukentaa, vähentää; (*ha att upphöra*) lakkauttaa.
Indragen, a. (*om lefnadsätt*) tyystä, säästelijää, yksinäinen.
Indraget, adv.; leiva i., elää tyystästi l. yksinkäisesti.

Indragning, f. sisäänveto; vähennys, niukennus; lakkaus; — *-sstat*, m. lakkauspalkka.
Indrifva, v. a. ajaa sisään; (*uppbära*) koota l. kerätä sisään.
Indrätigt, a. tuloisa, hyötyisä, karttuista, voitollinen.
Induktion, f. induktio, sisäänvienti, johduttaminen.
Induktiv, a. induktinen, johduttavainen.
Industri, f. teollisuus, keinollisuus; — *-idkare*, m. teollisuudenharjoittaja, keinomies; — *-riddare*, m. kujekeinollija.
Industriell, a. teollinen, teollisuuden; i. inrättning, teollisuuslaitos.
Industriös, a. vireä, unterra.
Infelvor, f. pl. sisukset (*pl.*), sisälmykset, (i *brösthålan*) sydämykset (*pl.*).
Inemot, prep. lähellä, lähelle, lähes, likelle, liki, likipitkin, melkein, likipalkoin, vähilleen.
Infall, n. maahankarkaus, maahansyöksy, maahantulo; (*plötslig tanke*) päänhänpietos, mielijohde (-teen); han fick det i—et, hänen pisti l. juolahti päähänsä; (*nyck*) oikku, mielijohde; (*quickhet*) kokka, sukpuhe, sutkaus.
Infalla, v. n. karata (-kaan) l. syöstä (-ksen) maahan l. sisään; (*inträffa*) tulla, sattua, langeta (-kean); (*plötsligt komma*) saada l. tulla käsiin l. eteen l. päälle, joutua eteen; (i *samtal*) virkahtaa, keakeyttää, puuttua puheeseen; nej, inföll han, ei, virkahti hän.
Infallen, a. (*om ögon, kinder*) kuopallansa l. lontollansa (oleva), kuoppainen, laskeunut.
Infallibel, a. erhettymätön, virheetön.
Infam, a. hävytön, ilkeä, rietas (-ttaan).
Infamera, v. a. häväistää (-päisen), raiskata, lastata.
Infami, f. hävyttömyys, ilkeys, häväistys.
Infanteri, n. jalkaväki (-en).
Infanterist, m. jalkaväkellinen, jalkasoturi.
Infart, m. sisäänkalku l. -meno; (*stället*) menoväylä l. -palkka, tulopalkka l. -väylä.
Infatta, v. a. panna, upottaa, kiintää, juottaa; i. i ram, panna puitteihin; i. i guld, upottaa l. puuttaa l. juottaa kultaan.
Infattning, f. sisäänpano, -kiinnitys; (*det, hvart ngt infattats*) kiinnos, ympäryys, puuttuus, juotos.

Inferaalitak, a. helvetillinen, pirallinen.
Infiiera, v. a. saastuttaa, tartuttaa.
In fidem; in fidem, todistukseksi, va-
 kudeksi.
Infinitesimalräkning, f. infinitesimaali-,
 määrämättömälasku.
Infiitiv, m. (*gram.*) infinitiivi, epämää-
 räinen sija; (*i verb*) nimitapa, epä-
 määräinen tapa.
Infitum; in i., määrämättömiin, lop-
 pumattomiin.
Ininna sig, v. r. saapua, tulla saapu-
 ville l. saapuviin l. paikalle, tulla
 (jhnkin l. jkun luoksi); i. sig på ort
 och ställe, saapua l. tulla määrät-
 tyyn paikkaan.
In iagranti, adv. verekseltänsä, teok-
 sitana.
Inflammation, f. tulehdus, pakkopolte
 (-teen), polte, (*i sär*) vihat, tulehdus,
 krysiseä olo.
Inflammatorisk, a. poltteinen, tulehdus-
 sellinen, pakkopoltteinen.
Inflammora, v. a. tulehduttaa, lennyt-
 tää, saada viholle, panna viholle, är-
 rytää; i—as, v. d. tulehtua, lentyä,
 rietua (-uan), ärtyä, tulla viholle.
Influka, v. a. pistää sisään l. väliin,
 sommitella sisään.
Influenza, f. influentaa, röhkäkrutto, ki-
 norutto.
Inflyta, v. n. (*om vätskor*) juosta l. pur-
 kantua sisään l. jhnkin; (*om pennin-
 gar*) tulla l. juosta sisään, karttua,
 kerääntyä.
Inflytande, n. sisäänjuokseminen; (*fig.*)
 voima, mahti, vaikutusmahti l. -voima.
Inflytelse, f. vaikutus; voima; — rik,
 a vaikutusvoimainen, mahdollinen.
Inflytta, v. a. siirtää l. muuttaa sisään;
 — v. n. muuttaa l. muuttanta jhnkin.
Inflytning, f. sisäänmuutto, muutto.
Influta, v. a. palmikoita (-teen) l. kutoa
 (jnkin) sisään l. jhnkin; (*fig.*) kutoa
 l. sommitella jhnkin l. jnkin sisään.
Inlega, v. a. liittää l. sovittaa jnkin si-
 sään l. väliin.
Infordra, v. a. vaatia, vaatia saadak-
 sena l. sisään.
Information, f. opetus, kotiopetus.
Informator, m. kotiopettaja, lastenopet-
 taja.
Informera, v. a. opettaa, olla kotiopet-
 tajana.
Infria, v. a. lunastaa.
Infrysa, v. n. jäätyä sisään l. kiinni.

Infusion, f. liotus, Hkous, vetytys; —
 -sdjur, n. infusiooni-eläväkinen, epänä-
 kyäinen.
Infödd, a. syntyperäinen, maassa synty-
 nyt, syntyisin l. syntyjäänsä (oleva);
 i. Finne, syntyperäinen l. syntyjäänsä
 Suomalainen, syntyisin Suomesta.
Inföding, m. kotoasujan (-men), -asukas
 (-kkaan), kotoperäinen l. syntyperäi-
 nen asujan.
Inför, prep. edessä, eteen; i alla, kaik-
 kien edessä l. nähden; han trädde
 i alla, astui kaikkien näkyviin l. näh-
 täväksi l. eteen.
Införa, v. a. viedä l. kuljettaa l. tuoda
 l. panna sisään l. jhnkin; i. i räk-
 ning, panna laskuun l. rätinkiin.
Införande, n. sisäänvieminen l. -vienti,
 o. s. v.
Införlifva, v. a. yhdeksi yhdistää, yh-
 teen liittää (jnkin jnkin kanssa), liit-
 tää l. panna (jnkin) yhteyteen, tehdä
 yhdeksi.
Införsel, m. (*af varor*) maahantuonti,
 sisääntuonti; (*lagt.*) pidätys, pidäke
 (-kkeen), tokiotto; i. i lön, palkanpi-
 dätys; i. i fastighet, kiintöimien
 otto hallitukseen l. pidätys; — tull,
 m. tuontitulli.
Införskaffa, v. a. hankkia l. toimittaa
 (maahan, kotihin, sisään).
Införskrifva, v. a. tuottaa, haetuttaa,
 kirjoittaa perään.
Införskrifning, f. tuotatus, haetutta-
 minen, peräänkirjoitus.
Införtulla, v. a. sisääntullilla (-tsen),
 tuoda tullin kautta sisään l. maahan.
Ingalunda, adv. ei suinkaan, ei aina-
 kaan, eihän suinkaan, ei millään muo-
 toa l. tavalla, ei ikänä l. ikinä; (*foga
 nog*) hui hai, kyllä kai, jopa kai.
Ingefära, f. inkivääri.
Ingen, Intet, pron., adj. o. subst. ei
 kukaan, ei kenkään, ei mikään, ei yk-
 sikään; han sade i. ord, ei sanonut
 sanaakaan l. yhtä l. yhtäkään sanaa;
 allt eller intet, kaikki tahi ei mi-
 tään l. yhtään; deraf vardt l. blef
 intet, siitä ei tullut mitään l. niin
 mitään l. niin mitä; för intet, ilmai-
 seksi, ilman edestä, ilman; gå l. blif-
 va till intet, käydä tyhjään, mennä
 l. jäädä mitättömiin l. mitättömäksi;
 göra om intet, tehdä tyhjäksi l.
 mitättömäksi; det har du ej gjort
 för intet, sitä et ole tehnyt ilman
 l. tyhjän edestä l. ilman mitäkään;

han erkänner sitt intet, hän tunnustaa mitättömyytensä; af intet, tyhjästä.

Ingendera, Intetdera, pron., a. o. s. ei kumpikaan, ei kumpainenkaan; på i. sidan, ei kummallakaan puolella l. puolen.

Ingeniör, m. insinööri; — -kär, m. insinöörikunta.

Ingenstädes, adv. ei missään l. missäkään, ei kussaan; i. ifrån, ei mistään l. mistäkään; jag går i., en mene mihinkään l. minnekään.

Ingenting, pron., a. o. s. ei mitään, ei mitään l. mitäkään, ei yhtään l. yhtäkään; det ges i. bättre, ei ole mitään parempaa; i. ondt, särdeles, ei mitään pahaa, erinomaista; han är i., hän ei ole mitään l. minäkään; det gör han som i., sen hän tekee kuin ei mitään l. kuin ei mitään olisi; han låtsar l. drom, hän ei siitä ole millänsäkään, ei sitä pane mikikään.

Ingifva, v. a. antaa sisään; antaa; panna l. johdattaa mieleen l. päähän; i. ngn mod, rohkaista jkun mieltä.

Ingifvande, n. sisäänantaminen.

Ingifvelse, f. mieleen- l. päähän-johdatus, vaikutus, yllytys, neuvo; en lycklig i., onnellinen mieleen-johtumusta.

Ingjuta, v. a. valaa l. vuodattaa l. kaataa jhnkin l. sisään; (*fig.*) vuodattaa.

Ingrediens, m. aineosa, sekoaine.

Ingrediens, v. n. olla l. kuulua aineosana; en i-nde del, varsinainen l. olollinen osa.

Ingrepp, n. valtaus, vahinko, haitta; göra i. i. ens rättigheter, ruveta (-pean) l. koskea jkun oikeuksiin, tehdä haittaa l. vahinkoa l. vääryyttä oikeuksille, vallata oikeuksia.

Ingress, f. alkulause l. -sanat, johdatus, johdesanat.

Ingripa, v. n. käydä, tarttua, koskea, ruveta (-pean).

Ingrodd, a. ryytynyt, pintynyt, paatunut, juurtunut.

Ingröpa, v. a. kovertaa, kaivaa kuoppalle l. kouruksi, tehdä kaalo l. kuoppa.

Ingröpfung, f. koverrus; (*det ingröpta*) kaalo, kolo, kouru, kuoppa.

Ingröpt, a. kovera, kaalokas (-kkaan), kouru.

Ingå, v. n. mennä sisään l. jhnkin; tulla, alkaa; ruveta (-pean); underrättelse har ingått, sanoma l. tieto on tul-

lut; när året 1884 ingått, kun vuosi 1884 on alkanut l. tullut; i. i tjenst, käydä l. ruveta palvelukseen; opium ingår i detta läkemedel, tässä lääkkeessä on opiumia; det i — r icke i hans planer, se ei kuulu hänen taumiinsa; i. på vilkor o. s. v., suostua l. myöntyä ehtoihin; i. med ansökan till regeringen, panna hakemus l. mennä hakemuksella hallitukseen l. hallitukselle; —, v. a. (*afsluta*) ruveta (-pean), tehdä; i. förlikning, tehdä sovinto, sopia; i. förbund, ruveta liittoon, tehdä liitto.

Ingående, a.; i. tull, sisääntuonti-tulli; i. året, tuleva l. alkava vuosi; i. veckan, nouseva l. tuleva viikko.

Ingång, m. sisäänmeno, meno, tulo; vid årets i., vuoden alkaessa l. tullessa; (*tillträde*) pääsy; (*ställe der man går in*) mentävä, sisäämentävä l. -käytävä, meno- l. tulopaikka, sun; i — en till hamnen, sataman l. haminan suu; i till kyrkan, kirkon ovi l. portti.

Ingångsspråk, n. ainesanat (*pl.*), esipuhe.

Ingäld, m. tulo, sisääntulo.

Ingårda, v. a. panna aitaan, aidata (-taan).

Inhemsk, a. kotomainen, oman maan, kotoinen, kotoperäinen, koto-, koti-

Inhemma, v. a. tuoda sisään; låta i., tuottaa, tuottaa; (*fig.*) saada tietää, tulla tietämään, oppia, tiedustaa, hankkia tietoa; i. ens råd, tanke, kysyä l. tiedustaa jkulta neuvoa, jkun ajatusta; i. lärdom, saada oppia.

Inhibera, v. a. kieltää, estää, ehkäistä, keskeyttää, lakkauttaa.

Inhibitorial, n. keskeytys, kieltö.

Inhugga, v. a. hakata jhnkin l. jnkin sisään; piirtää l. uurtaa sisään.

Inhuman, a. säädytön, sävytön.

Inhyra, v. a. hyyrätä luoksensa l. taloonsa.

Inhyssa, v. a. ottaa luoksensa l. taloonsa, pitää luonansa l. talossansa, ottaa loiseksi l. asumaan.

Inhyssa, a. oböjl. loinen, itsellinen, huonekuntainen; — adv.; bo i., asua l. olla koturina l. loisena; — -hjon, n., In-

hysing, m. loinen, loismies l. -vaimo, koturi, itsellinen, läksiäinen (-imen).

Inhägnad, v. a. panna aitaan, aidata, kiertää aidalla.

Inhägnad, m. aituus, aitaus.

Inhändiga, v. a. saada, saada kätteensä; i—s, kätettyä.
Inhöja, v. a. panna peitteesen l. peittoon, peittää sisään.
Inhöstä, v. a. se Inberga.
Ini, se Inuti.
Inirän, prep. o. adv. sisästä, sisältä; *äterses ofta med* elativ (-sta, -stä); man ropar mig i kammaren, kammarista huudetaan minua; längre i, sisemmältä.
Initialbokstaf, m. alkupuustavi.
Initiativ, n. alku, alotus; taga i—et, tehdä alku l. alkuesitys, panna alkuun; (*i statsrätten*) ehdotusvalta.
Injaga, v. a. ajaa sisään l. jhnkin; i fruktan, vaikuttaa pelkoa, peljästytystä, säikähdyttää.
Injektion, f. sisäänruiskaaminen l. -ruiskutus; sisäänruiske.
Injektor, n. säsäyskone, säsäin (-imen).
Injuriprocess, m. kunnianloukkauksiin l. -asia.
Ink, m. pahka, turvos.
Inkalla, v. a. kutsua l. kääkeä sisään.
Inkallande, n. sisäänkäskeminen; som å i—et afsades, joka sisäänkäskettyä julistettiin.
Inkapabel, a. kykenemätön, voimaton.
Inkapacitet, f. kykenemättömyys, saattomuus.
Inkarnation, f. Ihaksi-tuleminen, Ihaantuleminen.
Inkasera, v. a. koota (-koan) l. ajaa sisään, koota l. kerätä kasaan, ottaa vastaan.
Inkasering, f. rahan-otto, rahan-ylösanto, rahan-ajo.
Inkast, n. väkite, säistös, virkkaus, vastaus; görä ett i., viakata l. säistää sana vastaan, tehdä väkite.
Inkasta, v. a. viakata l. heittää sisään l. jhnkin.
Inkila, v. a. nalkita (-tsen) l. killata sisään.
Inklarera, v. a. klareerata l. suorita sisään.
Inklination, f. (*fys.*) kallistuminen, kaltaisuus; (*astr.*) vinous, kaltaisuus; (*psyke*) mielenveto, mieliteko, mieltymys; (*kärlek*) miellitietty, armas (-aan), mieliteko, lemmikki.
Inklina, v. a. Hkiestä l. pusertaa l. painaa sisään.
Inkognito, adv. tuntemattomana, tuntematonna; — s. n. tuntemattomuus; iaktaga strängt i., pitää itsensä hy-

vin tuntemattomana, pitää l. vaariinottaa tarkkaa tuntemattomuutta.
Inkoka, v. a. keittää l. kiehuttaa kokoon l. sisään; — v. n. kiehua kokoon l. kuivillessa.
Inkomma, v. n. tulla sisään l. jhnkin; i. med förklaring, ansökan, antaa l. jättää selityksensä, hakemuksensa sisään, tulla selityksinensä l. hakemuksinensa (jhnkin l. jkun luon).
Inkommensurabel, a. yhteismitaton.
Inkompetens, f. kelpaamattomuus, oikeudettomuus, pätemättömyys.
Inkompetent, a. kelpaamaton, oikeudetton, pätemätön.
Inkompiett, a. se Ofullständig.
Inkomst, m. tulo, sisääntulo, tulos; — skatt, m. sisääntulo-vero.
Inkonsequens, f. epämuikaisuus, johdonvastoisuus.
Inkonsequent, a. epämuikainen, ristiriitainen, johdonvastoinen, itsevastainen.
Inkonstitutionel, a. perussäännönvastoinen l. rikkova, perustuslainvastoinen.
Inkorporera, v. a. ottaa l. yhdistää yhteyteen l. seuraan.
Inkorrekt, a. virheellinen, epätarkka.
Inkrom, m. sisus, sisusta, sisälmys.
Inkrustera, v. a. karrettaa, päällystää.
Inkrustering, f. karretus; kuorivetoisuus.
Inkrängla, v. a. rahnikoita (-tsen), sotkea l. selkata sekaisin.
Inkräkta, v. a. vallata (-taan), anastaa, puolentaa.
Inkräktare, m. anastaja, valtaaja.
Inkräktning, f. anastus, valtaus, puolennos.
Inköp, n. ostos; (*det inköpta*) ostos, ostokset; — *-spris*, n. ostohinta.
Inköpa, v. a. ostella, ostaa varaksi.
Inköpare, m. varan-ostaja, ostelija.
Inköra, v. a. o. n. ajaa sisään l. sisälle l. jhnkin; (*dressera*) totuttaa l. opettaa juoksemaan l. vetämään.
Inkörsport, m. ajoportti.
Inlag, n. talteen-anto, talletus.
Inlaga, f. anomus, kannekirja.
Inlagsfå, n. tallekain, talletustavara, talteen nakottu kalu.
Inlasta, v. a. lastata sisään l. laivaan.
Inleda, v. a. viedä l. taluttaa l. johdattaa sisään l. jhnkin; (*börja*) alottaa, ruveta (-pean), panna alkuun l. alulle; (*föranleda*) antaa alku, vaikuttaa, olla alkuna; (*kyrktaga*) ottaa kirkkoon.

Inledande, n. sisään- l. jhkin johdat-
taminen, o. s. v.; — a. johdattava,
o. s. v.

Inledning, f. sisäänjohdatus; (*fig.*) joh-
datus, opastus; (*quinnors*) kirkkoon-
ottaminen.

Inlema, v. a. jättää l. antaa sisään l.
jhkin.

Inleverera, v. a. sisään maksaa l. toi-
mittaa.

Inlinda, v. a. kapaloita (-tsen), kääriä
sisään l. jhkin.

Inlopp, n. suu; i—et till en hamn,
sataman suu l. tulopaikka.

Inlotsa, v. a. luotsia l. opastaa sisään;
(*fig.*) lietsata l. opastaa jhkin.

Inläta, v. a. laskea l. päästää sisään; i.
sig, v. r. ruveta (-pean), ryhtyä, se-
kautua (jhkin); i. sig med ngn,
ruveta jkun kanssa yhteen l. yhtä pi-
tämään.

Inlägga, v. a. panna sisään l. jhkin;
panna säilyyn l. säästöön, astioita
(-tsen), korjata; inlagd gris, lax,
äl, sisäänpantu l. astioittu l. hyhyde-
porsas, hyhydelohi, hyhydeangerias;
i. till vall, panna nurmeksi; i. ära,
voittaa l. saavuttaa kunniaa; i. för-
tjenst, tehdä l. saada ansiota.

Inläggande, n. sisäänpaneminen, o. s. v.

Inläggning, f. sisäänpano, o. s. v.

Inländsk, a. *se* Inhemsk.

Inlära, v. a. oppia (jkin), oppeentua
(jhkin); oppeennuttaa.

Inläsa, v. a. lukota (-kkoan), panna lu-
kon taakse, lukita (-teen) sisään; vara
inläst, olla lukan takana l. sisään-
salvattuna.

Inlöpa, v. n. tulla l. ajaa sisään l. jh-
kin; i. i hamn, ajaa l. laskea l. pur-
jehitia satamaan.

Inlösa, v. a. lunastaa, lunastaa takaisin.

Inlösen, f. lunastus.

Inmana, v. a. käseä sisään; i. i häkte,
panna vankuteen l. kiinni, puutattaa.

Inmura, v. a. muurata sisään l. ympäri,
kutoa kivillä l. tiillä.

Inmuta, v. a. vallata (-ltaan), hankkia
oikeus l. lupa.

Inmänga, v. a. sekoittaa l. panna sekaan.

Inmönstra, v. a. pitää tulokatselmus, si-
säänkatsastaa l. mynsträtä.

Innan, prep. ennen; i. aftonen, ennen
iltaa; i. kort, ennen pitkää, ei aikaa-
kaan; *se* Innantill; — konj. ennen
kun l. kuin, ennenkuin; — *döme*, n.
sisus, sisusta; — *fönster*, n. sisä-

ikkuna; — *för*, prep., *före*, adv.
sisäpuolella, sisäpuolelle; i. porten,
portin sisäpuolella; — *ifrån*, *se* In-
ifrån; — *läsning*, f. sisäluku; —
mäte, n. sisältö, sisus; — *på*, adv.
sisäpuolella l. -puolelle; — *rede*, n.
sisä- l. sisusvärkki, sisälaitos l. -va-
rustus, sisustus; — *till*, adv. sisä-
puolelta, sisältä, sisästä; läsa i., lu-
kea sisältä l. sisästä; — *verk*, n. si-
sälinnoitus, -varustus.

Inne, adv. sisällä, sisäessä; i. i landet,
sisä-, sydänmaassa; tiden är i., jo
on aika, aika on käsissä l. tullut;
vara i. i en sak, hyvin ymmärtää l.
osata l. tietää jkin, olla hyvin taitava
jskin asiassa, perehtynyt (jhkin); —
boende, a. asuin-oloinen, syntyperäi-
nen, sisällinen; — *bära*, v. a. pitää
sisällensä, sisältää, tarkoittaa, merkitä
(-tsen); — *fatta*, v. a. pitää sisäl-
länsä, sisältää, käsittää; *innefattas*,
olla jskin, sisältä jhkin; — *hafva*,
v. a. hallita (-tsen) l. pitää (hallus-
saan) jkin, olla jkulla l. jkun hallussa,
olla jkin haltija l. pitkäjä; — *haf-
vara*, m. haltija, pitkäjä, omistaja; —
håll, n. sisällys, sisältö, sisällönpito;
(*innehållsförteckning*) aineisto, aine-
sisällys-luettelo; — *hålla*, v. a. si-
sältää, pitää (sisällensä), olla jskin;
i. en lön, pidiittää l. pitää jkun palk-
ka l. palkka jkulta; hålla inne med
ngt, olla sanomatta, pitää takanansa
l. sisäessän; — *hållarik*, a. runsas-
aineinen, amerikas (-kkaan), rikkaas-
sältöinen; — *liggande*, a. sisäessä l.
sisällä oleva, sisäänpantu; — *sluta*,
v. a. sulkea sisään l. jhkin, sisätä,
ympäritä (-tsen); i. sig i ens ym-
nest, sulkeentua jkun suosioon; —
stå, v. n. olla saamatta l. maksa-
matta l. saatavana; — *vara*, a.
nykyinen, nyt kuuluva, tämä; under
i. år, tänä l. nykyisenä l. nyt kulu-
vana vuonna; i. i. m. n. a. d., tässä kuussa.

Innerlig, a. harras (-taan), sydämellinen.
harrasmielinen.

Innerligen, **Innerligt**, adv. sydämelli-
sesti, hartaasti, hellästi.

Innerst, a. sisimmäinen, sisin (-mmän);
af i—a hjerta, sydämen pohjasta;

— adv. sisimmälle, sisimpänä, sisim-
mällä, o. s. v.; i. ifrån, sisimmältä,
kaikkein sisimpää.

Innästla sig, v. r. oleutua, luikertaa,
peilytyä, ruohtua.

Inom. prep. sisässä, sisällä, sisään, sisälle, sisäpuolella, sisäpuolelle; *uttrycket äfven med inessiv (-ssa, -ssä) och (mest i nekande sats) med illativ (h-n);* i staden, kaupungin sisällä l. sisässä; i vallarna, vallien sisäpuolella, sisäpuolella valleja; i håll, näkyvissä, kuuluvissa, kuuluvissa, nähtävissä, o. s. v.; i en månad, kuukaudessa, kuukauden kuluessa; tänka i sig, ajatella mielessään l. itsekseen; hålla sig i skrankorna, pysyä asemillansa; inom (*innan*) årets slut, ennen vuoden loppua; — -bords, adv. (*äg.*) sisäasänsä, mielessä, päässä; — hus, adv. kotoisella, kodin kesken, kodikodissa; — lands, adv. kotomalla l. -maassa, omassa maassa; — skärs, adv. saaristossa, saariston sisäpuolella l. keskellä.

Inpacka, v. a. sisäänpakata, tukuta (-kkuan) l. pakata jhnkin, panna l. kääriä pakkoihin.

Inpassa, v. a. sovittaa l. sommittaa l. aetella sisään l. jhnkin.

Inpiska, v. a. pieksää sisään, pieksämällä l. väkisin pakottaa jhnkin; en i-d kanalje, riivattu l. paatunut lorjua.

Inplanta, v. a. (*äg.*) juurruttaa, istuttaa, painuttaa; i sig, v. r. juurtua, kiintyä, painua.

Inplantning, f. juurrutus, istutus; juurtunua, kiintymys.

Inplugga, v. a. lyödä l. tunkea l. naukata sisään; (*äg.*) ajaa l. tunkea päähän.

Inpressa, v. a. hikistää l. painaa l. puertaa sisään l. jhnkin.

Inprotokollera, v. a. panna pöytäkirjaan.

Inpräglä, v. a. painaa l. teroittaa mieleen, kiinnyttää l. ajaa päähän.

Inpudra, v. a. puuteroittaa; (*äg.*) peijata, uakotella.

Inpä, prep. asti, likemmäksi, päälle; i grannens åker, naapurin pellon puolelle l. puolelta l. sisälle; i natten, yön selkään, kappaleen yötä; i tre-dje dagen, kolmatta päivää, kolmanneksi päivää.

Inquiet, a. hätäinen, levoton, malttamaton.

Inkvartera, a. majoittaa, majauttaa; i sig, v. r. majoittua, majautua.

Inkvartering, f. majoitus, majautus; (*folket*) majokkaat; — -sreglemente, n. majoitusääntö.

Inquisition, f. inkvisitiooni, syökäystutkinto.

Inkvisitor, m. inkvisitori, syökäystuomari, keisaaja.

Inkvisitorisk, a. inkvisitorillinen, syökäyksellinen.

Inrapporterä, v. a. panna l. lähettää raportti l. ilmoitus.

Inre, a. sisällinen, sisä-, sisäinen, sisempi, sisäpuolinen, -puolimmainen; i rum, sisähuone; i oroligheter, sisälliset l. keskenäiset rauhattomuudet; det i af staden, kaupungin sisällä l. sisäpuoli; det i af landet, maan sydän (-men) l. sisällä, sydänmaat; mitt i, sydämykseni, sisuni.

Inroda, v. a. sisustaa, sisustuttaa, laitaa sisävärkki.

Inredning, a. sisustus, sisuslaitos.

Inregistrera, v. a. panna registeriin l. ainehistoon; panna kirjoihin, kirjoittaa sisään l. kirjoihin.

Inrida, v. a. ratsastaa sisään l. jhnkin; v. a. ratsustuttaa, opettaa ratsuksi; inriden, ratsustunut, ratsustettu, ratsuksi opetettu.

Inrikes, a. kotomaan, kotomainen, oman maan, kotovaltion; — adv. kotomalla l. -maassa, omin main; i angelägenheter, kotomaiset l. kotomais-asiat.

Inringa, v. a. saartaa, kiertää.

Inrista, v. a. piirtää, piirustaa sisään l. jhnkin.

Inrita, v. a. piirustaa sisään l. jhnkin; i sig, v. a. juurtua, päästä l. tulla tavaksi, päästä jhnkin.

Inrop, n. (*på auktion*) huuto, sisäänhuuto; (*det inropade*) huudo.

Inropa, v. a. huutaa, huutaa itsellensä l. sisään.

Inrota sig, v. r. juurtua, juurettua, kiintyä.

Inrusa, v. n. hyökkiä l. töykkiä l. syöstä sisään l. jhnkin.

Inryoka, v. a. vetää l. temmata (-paan) jhnkin l. sisään; — v. n. tulla l. tehdä tuloansa l. marssia jhnkin l. sisään.

Inrymma, v. a. vetää; mahtua (jhnkin); ett käril som i—er en kanna, kannun vetävä l. vetoinen astia; (*öfverläta*) antaa sijaa, antaa, myödyttää; (*kamerall.*) majauttaa, antaa haltuun l. hallittavaksi.

Inrymme, n.; lemna i. (*äg.*), antaa l. sietää sijaa l. tilaa.

Inrymning, f. vetäminen; mahtuminen;

(kameralt.) asuntolupa, majautus; —
-sbref, n. majautus- l. imisjoonikirja.
Inråda, v. a. neuvoa, kehottaa.
Inrådan, f. neuvo, kehoitus; på hans
i., hänen neuvostansa l. kehoitukse-
tansa.
Inräkna, v. a. lukea sisään l. talteen;
ottaa lukuun.
Inrätta, v. a. laittaa, asettaa, tehdä; i.
sig, v. r. asettaa itsensä, asettanta.
Inrättning, f. laitos, laitelma; allmän
i., yleinen laitos.
Insalta, v. a. panna suolaan, suolata
(sisään l. astiaan).
Insaltning, f. suolaanpano.
Insamla, v. a. koota (-koan) l. kerätä
(sisään), ajaa, kerätä.
Insamling, f. kokoonkeräys; kokoomi-
nen; (det *insamlade*) keräämät (pl.),
keräykset (pl.), kokoilema; medelst
l. genom i., kokoamalla, kokoon ke-
räämällä l. keräten.
Insats, m. panos, sisäänpano; — -vigt,
m. sisäyspaino.
Inse, v. a. tajuta (-uan), kseittä, älytä
(-yän), oivaltaa.
Inseende, n. katsomus, silmällä-pito, huol-
lenpito, valvonta.
Insegel, n. sinetti, valtamerkki.
Insekt, m. hyönteinen, itikka; — -nål,
f. hyönteisneula; — -samlare, m. hyön-
teisten kerääjä; — -samlng, f. hyön-
teistö, hyönteiskokoelma.
Insida, f. sisäpuoli (-en), sisusta.
Insigrier, n. pl. arvomerkit, arvotun-
nukset.
Insigt, f. oppitieto, oppi, tieto, taito,
ymmärrys; — -sfull, a. tietäväinen,
älykäs.
Insinuation, f. sukellus, salalause, sala-
viittaus, peittosana, vihkaus; (*inställ-
samhet*) sukelteleminen, suosioon-
kellus.
Insinuera, v. a. sanoa salalauseita, vih-
kaella; i. sig, v. r. sukeltaa l. sukel-
lella jkun suosioon l. miellin, miellis-
tellä.
Insjukna, v. n. sairastua, kääntyä sai-
raaksi l. tautiin.
Insjunka, v. n. vajota (-oan) l. vajou-
tua (sisään l. jhnkin), käydä kuopalle,
laskenta, mennä lontoon l. lontollensa;
i—kna kinder, lontoiset l. painu-
neet posket; i—kna ögon, kuopak-
kaat silmät.
Insjukning, f. vajous, kuopalle-käynti;
(*stället*) kuopanne (-nteen), kuoppaus.

Insjö, m. järvi (-en), maavesi (-den),
(*mindre*) lampi (-mmen); — -fisk, m.
maaveden-kala, järvikala; — -fiske, n.
järvikalastus.
Inskaffa, v. a. hankkia sisään l. jhnkin,
tuottaa, tuottaa.
Inskoppa, v. a. panna l. lastata laivaan,
laivuttaa; tuoda laivalla, laivattaa si-
sään.
Inskoppling, f. laivaanpano, laivautus;
sisäänlaivutus.
Inskicka, v. a. se Insända.
Inskjuta, v. a. työntää l. lykätä l. sy-
sätä sisään l. jhnkin, ampuu sisään;
— v. n. pistää l. pistäytyä sisään l.
jhnkin l. sisälle.
Inskrifning, f. sisäänkirjoitus, kirjoihin
pano; (*vid domstol*) juttuunpano, jut-
tujen l. asiain kanteeseen kirjoitus; —
-slängd, m. juttuluettelo, -kirja; —
-spenningar, m. pl. sisäänkirjoitus-
raha; kanne, jutturaha.
Inskrift, f. päällekirjoitus, kirjoitus.
Inskrifva, v. a. sisäänkirjoittaa, kirjoit-
taa jhnkin, kirjoittaa l. panna kirjaan
l. kirjoihin; (*om mål*) panna juttuun
l. huutoon, kirjoittaa kanteeseen; låta
i., kirjoittuttaa; (*geom.*) piirtää jnkin
sisään, sisätä (jhnkin).
Inskription, f. se Inskrift. o. Inskrif-
ning.
Inskränkta, v. a. rajauttaa, rajoittaa,
panna l. asettaa raja, supistaa, niuken-
taa; i. sig, v. r. rajoittaa l. vähentää
tarpeensa, pysyy rajoissa l. rajain
sisäessä, rajoittautna.
Inskränkning, f. rajautus, rajoitus, ra-
janpano, supistus, niukennus, vähennys.
Inskränktt, a. rajoitettu, määrän-alainen,
niukka, supistettu, ahdas (-taan); *le fva*
i., elää vienusti, niukaasti, köyhästi, mää-
rän-alaisesti; (*ensfaldig*) typerä, vähä-
mielinen.
Inskränkthet, f. rajoitettu l. rajattu tila,
määrän-alaisuus, rajallisuus; (*förelän-
dets*) typeryyys, vähämielisyys.
Inskära, v. a. leikata l. nurtaa l. pyäl-
tää sisään l. jhnkin, kolaa, lovistaa;
(*sjöt*) leikata sisään, pujottaa.
Inskärning, f. leikkaus, nurros, koro,
ura.
Inskärpa, v. a. painaa l. teroittaa mie-
leen l. päähän, juurruttaa, kiinnittää.
Inskörda, v. a. se Skörda.
Inslag, n. kude (-teen), kuteet (pl.); —
-sgarn, n. kudelanka.

Inalumra, v. n. nukahtaa, uinahtaa, mennä uneen l. nukuksiin l. uinuksiin.
Inälä, v. a. lyödä l. hakata sisään l. jhnkin; (*slå sänder*) lyödä rikki l. sisään; i. en annan väg, kääntyy toiselle tielle l. uralle.
Inäläppä, v. a. päästää l. laakea sisään l. sisälle l. jhnkin.
Insmya, v. a. hiivutella l. ahertaa l. viedä salakähmässä sisään l. jhnkin; v. n. o. i sig, v. r. hiipoa l. hiipiä l. puikahtaa l. liikahtaa sisään l. jhnkin.
Inmärja, v. a. kietoa, pauloa, sotkea; i sig, v. r. o. i—s, v. p. kietoutua, pauloittua, sotkentua.
Insnäd, a. lumeen peittynyt, lumettunut, lumen peitossa (oleva); blifva i., peittyä lumeen, jäädä lumen alle, lumetua.
Insnöra, v. a. köyttää l. nuorittaa l. jamoa sisään l. kiinni.
Insockne, a. oböjl. pitäjänsisäinen, oman pitäjän.
Insockra, v. a. panna sokeriin, sokeroita (-tsen).
Inselvent, a. maksuvoimaton, makeaan kykenemätön.
Insonna, v. n. nukkua, mennä nukuksiin, nukahtaa; i—d, nukkuksissa (oleva), nukkunut.
Inspara, v. a. saada säätymään, säästettyä, säästää kokoon.
Inspektera, v. a. tarkastella, katsastella; pitää katsastusta, käydä tarkastelemassa.
Inspektion, f. tarkastelu, tarkastus, katsastus; — -sdistrikt, n. tarkastus-, katsastuspiiri, -alue.
Inspektor, m. inspehtori, tarkastaja; (*på en gård*) pehtoori.
Inspektör, m. inspehtööri, tarkastaja.
Inspiration, f. mielenvalkutus, innostus, kiihko, mielenkiihko; (*intalan*) kehoitus, kihhotus.
Inspirera, v. a. innottaa, innostaa, kihottaa, vaikuttaa; i—s, v. p. innostua, intoutua, kihottaa, tulla intoon l. kiihkoon, olla hätköissään.
Inspärra, v. a. salvata (-paan) l. sulkea sisään l. jhnkin, panna sulkeeseen.
Installation, f. virkaan-*viikkimys*.
Installera, v. a. vihkiä l. asettaa virkaan.
Instans, f. oikeus- l. valtakonta, oikeuspaikka, valtapaiikka.
Insteg, n. pääsy, ala, alkua, valta; fä, vinna i., saada, voittaa alaa, päästä

valtaan, saada alkua l. valtaa; lemna i., antaa valtaa, päästää l. laakea valtaan l. jhnkin.
Instifta, v. a. asettaa, perustaa.
Instiftare, m. asettaja, perustaja.
Instiftelse, f. aetetus, perustaminen.
Instiktelseorden, n. pl. aetussanat.
Instinkt, m. valisto, aisto, vainu, luonnon veto l. vietytyy, luonto; — -artad, — -lik, — -messig, a. aistomainen, valstontapainen, luonnonvevtoinen, vaimunlainen.
Institut, n. opisto, oppilaitos.
Institution, f. laitos, valtalaitos, aetetus.
Instruera, v. a. neuvoa, opastaa, ohjata.
Instruktion, f. johdesääntö, virkaohje, ohjans; (*undervisning*) ohjaus, opastus.
Instruktiv, a. ohjaavainen, opettavainen, neuvollinen; (*gram.*) instruktiivi, keinoisija.
Instruktör, m. neuvoja, ohjaaja, instruktööri.
Instrument, n. keino- l. konekalu, kalu, ase, työkalu, telin (-kimen); (*tonverktyg*) soitin (-ttimen), soittonuovo-, kalu; blåsinstrument, torvisoitin; stränginstrument, kielisoitin; (*skrift*) kirja, toimituskirja; — -makare, m. kaluseppä; soitinseppä, soittimentekijä.
Instrumentalmusik, m. soitinmusiikki, soitanto.
Instrumentera, v. a. (*i musik*) asettaa soittimille.
Inströmma, v. n. virrata l. tulvata sisään l. jhnkin.
Instudera, v. a. oppia, oppeentua, harjoittanta.
Instufva, v. a. se Stufva.
Instunda, v. n. lähestyä, lähetä (-nen), tulla, joutua.
Instundande, a. tuleva, ensintuleva, nousseva.
Inställa, v. a. panna l. asettaa sisään; (*för rätta*) tuoda, tuottaa; (*läta upphöra*) lakkauttaa, seisauttaa, lykkyttää; i. sig, v. r. saapua, tulla, tulla saapuville l. esin.
Inställelse, f. saapumus, tulo, esiintulo; tuotatus, tuominen; — -dag, m. saapumus-, esiintulopäivä, valvontapäivä; — -äventyr, n. tuomisen uhka.
Inställsam, a. mieltitelevä, mielinkieli-nen, liehakas, sukelteleva.
Inställsamhet, f. mieltiteleväisyys, mielinkieliisyys.
Instämna, v. a. (*för rätta*) pyytää, haastaa, haastattaa, paitata; läta i.,

pyytättää, haastattaa, haastatuttaa, paittäuttaa; — v. n. (*i en sång*) yhtyä lauluun l. laulamaan, ruveta yhdessä laulamaan; (*fig.*) pitää yhtä, pitää jkun kanssa, myöntyä l. yhtyä jhnkin, olla yhtä mieltä; (*öfverensstämma med*) soveltua jhnkin.

Instämning, f. pyyntö, haasto, haastatus, paittäus.

Instänga, v. a. sulkea l. salvata (-paan) l. lukita (-tsen) sisään l. jhnkin; (*ingärda*) panna altaan, aidata ympäri.

Instörta, v. n. syötätä sisään l. jhnkin; (*falla ihop*) pudota l. sortua sisään l. kokoon, rauvetta alas.

Insubordination, f. epäkuulijaisuus, esimiehen loukkaaminen.

Insuga, v. a. imeä l. vetää sisäänsä; i. sig, v. r. imeytyä l. vetäytyä sisään l. jhnkin.

Insularisk, **Insulär**, a. saarellinen, saarella (oleva).

Insultera, v. a. räivätä, rienätä, herjata.

Insupa, v. a. imeä l. vetää l. huokua sisäänsä; (*fig.*) imeä.

Insurgent, m. kapinoitsija, kapinallinen.

Insurera, v. a. vietellä l. yllyttää kapinaan, nostaa kapinaa.

Insurrektion, f. kapinoitsemus, kapinannosto, kapina.

Insvepa, v. a. kääriä, kapaloita (-tsen); (*fig.*) pukea, puettaa; i. sig, v. r. kääriytyä.

Insylta, v. a. hillota (-oan), sylkitä (-tsen); i. sig, v. r. (*fig.*) vajottaa l. upottaa itsensä; i—d i skulder, velkaan uponnut l. vaipunut.

Insända, v. a. lähettää l. panna l. laittaa sisään l. jhnkin.

Insätta, v. a. panna sisään l. jhnkin; panettaa sisään l. jhnkin, asettaa (jkskin l. jhnkin).

Insättning, f. panenta, sisäänpano, asettaminen; (*del in satta*) panos, pano.

Insöfva, v. a. nukuttaa, uinuttava, tuuduttaa, nukutella; (*fig.*) viihdyttää, vaivuttaa, tuuduttaa, uinuttaa.

Intaga, v. a. ottaa sisään l. jhnkin; (*taga i besittning*) vallata, valloittaa, ottaa valtaansa l. sisään; i. sin plats, käydä l. astua sijallensa l. paikallensa; i. egor, sulkea puolellensa, ottaa viljeiltäväksi; (*behaga*) miellyttää, viehättää; — i—s, v. p. (*fig.*) viehättyä l. mielytä l. harastua jkahun l. jhnkin.

Intaga, f. raade (-tsen), raadetarha l. -aituus, viljelysmaa.

Intagande, a. miellyttävä, viehättävä.

Intagen, a. mieltynyt, ihastunut, viehättynyt; i. af kärlek till ngn, rakaastunut jkahun; i. af fasa, kauhistunut, kauhistuksissa (oleva), kauhistuksen alainen.

Intagning, f. sisäänotto, valloitus, o. s. v.

Intala, v. a. kehottaa, vaikuttaa, yllyttää; i. ngn mod, rohkaista jkuta l. jkun mieltä, vaikuttaa rohkeutta jkussa; (*inbilla*) luuletaa, uskotaa.

Intalan, f. kehotus, yllytys; uskotus.

Inte, adv. *se Intet, l. öke.*

Inteckna, v. a. kiinnittää, pantiksi kirjoittua, kiinnityksellä vakuuttaa.

Inteckning, f. kiinnitys, intekki.

Integralräkning, f. integraali- l. vaihe-suhteis-lasku, vaihekokois-lasku.

Integrerande, a. olennainen, oleellisesti kuuluva.

Integritet, f. loukkaamattomuus, eheys.

Intellektuel, a. mielellinen, ajallinen, ymmärryksellinen.

Intelligens, f. ajua, mielellisyys, ymmärrys- l. älyvoima.

Intelligent, a. ajukas, ajallinen, ymmärtäväinen, älyllinen.

Intendent, m. intendentti, yllhoitaja.

Intension, f. voimamäärä, voimaperä, voimuu.

Intensitet, f. voimallisuus, väekkyys, voimaperäisyys.

Intensiv, a. voimaperäinen, väekäs, voimudellinen; i—t jordbruk, voimaperäinen l. suppea maanviljelys.

Intention, f. pyrkimys, tarkoitus, pyrintömäärä.

Intercession, f. väliintulo, välitys.

Interdikt, n. kirkonkirous, -panna (koko maakunnalle l. maalle).

Interfoliera, v. a. välilehdittää.

Interims, **Interimistisk**, a. väliaikainen, välinäinen, vähi-, väliaikais-; — *fördrag*, n. väliaikais-sopimus l. -liitto; — *regering*, f. välihallitus, väliaikainen hallitus; — *predikant*, m. väliajan-saarnaaja, väliesaarnaaja.

Interjektion, f. (*gram.*) interjektio, huudahdus- l. huutosana.

Interiör, m. interiööri, huonekuvaus.

Interlokutorie-resolution, f. lykkäyspäätös.

Intermezzo, n. intermetso, välinäytelmä.

Intermittent, — *terande*, a. välipäinen, -vuoroinen, vuorottava.

Intern, m. asuinoppilas (-aan).

Internat, n. asunalaits.

Internationel, a. kansainvälinen l. keskeinen.

Internera, v. a. sisäyttää.

Interpellation, f. selitys- l. vastauspyyntö.

Interpellera, v. a. pyytää vastaamaan, kyskää selittämään.

Interpolera, v. a. (*algebr.*) interpolita (-tsen), välitellä; (*fig.*) väliäkkärentää.

Interpretation, f. tulkitseminen, selittäminen.

Interpunktora, v. a. välimerkittäjä, välimerkitellä.

Interpunktoring, **Interpunktation**, f. välimerkitys.

Interpunktionsstecken, n. välimerkki.

Interregnum, n. väli- l. väliaikais-hallitus, vallan-avonaisuus.

Interrogativ, a. kysyväinen, kysymyksellinen.

Intervall, m. o. n. välipää, väli aika; (*i musik*) välipää, intervalli.

Intervention, f. väliintulo, väliin-rupeaminen, välitys.

Intestinalmask, m. suoli-, sisusmato.

Intet, n. *se Ingen*,

Intetdera, *se Ingendera*.

Intill, prep. o. adv. asti, saakka, aina ... asti l. saakka; nära i., aivan lähellä l. lähellä, aivan lähelle l. lähelle l. liki, vieressä l. ääressä, viereen l. ääreen; närmare i., lähemmäksi l. lähemmäksi l. vieremmälle, lähempänä l. lähempänä l. vieremmällä.

Intilldess, konj. siksi kuin, siihen asti kun, kunnes, kunneka; — adv. siihen asti l. saakka, siksi.

Intim, a. harras (-rtaan), sydämellinen, herrtainen.

Intimation, f. julkinlausaus, ilmoitus, julistus.

Intimera, v. a. julkinlaulata, ilmoittaa.

Intolerans, f. suvaitsemattomuus, kärsimättömyys.

Intolerant, a. suvaitsematon, kärsimätön.

Intonation, f. intonaatio, sävelen tapaminen, sävel-ääntö.

Intorka, v. n. kuivaa sisään, kuivettua, saattaa.

Intrader, m. pl. saatavat, tulot.

Intransitiv, a. (*gram.*) intransitiivi, kohdeton.

Intrasala, v. a. kietoa, sekaannuttaa, sotkea l. panna sekaisin, selkata; i—s, v. p. kietoutua, sekaantua, selkkautua, rettelöityä, hämmentyä.

Intrassling, f. kietous, selkkaus, sotku, kiedos, sekaannus.

Intratta, *se Tratta*.

Intressant, a. mielenkiintoinen, mielihaluinen, halukas (-kkaan); (*underhållande*) huvittava, mielihaluinen.

Intresse, n. (*fördel*) etu, hyöty, tarve, etuasia; mielietu, halunperä, mielihalu; (*liftigt deltagande*) mielihalu, halunperä, mielenkiinto, harrastus; (*förståga att underhålla, roa, intaga*) mielihalu, miellytyä, huvitus, mielenkiinto; (*römta*) korko, inträssi; — *räkning*, f. korkolasku l. -laskento.

Intressent, m. osakas (-kkaan), osamies, osanomistaja, osallinen.

Intressera, v. a. (*gåra till deltagare i ngt*) tehdä l. ottaa osalliseksi (jhnkin); (*väcka deltagande*) haluttaa, miellyttää, harrastuttaa, mieltä kiinnittää l. liikuttaa l. koskea; (*angå*) koskea, liikuttaa (jkuhun l. jkuta); i. sig, v. r. (*för ngn l. ngt*) olla halullinen jhnkin, harrastaa, (jkuta) haluttaa, olla halu l. mieli jkun puoleen; blifva i—d, harrastus, mieltä, halustus (jhnkin); vara i—d, olla halustunut l. mieltynyt l. mielihaluinen; i—d i saken, asiassa l. asiaan osallinen.

Intrig, m. juoni (-en), vehe (-hkeen), kuje, tempu; (*i ett dram. arbete*) juoni, selkka.

Intrigant, a. juonikas (-kkaan), juonilinen, vehkeellinen, vehkelevä, konnankoukkuinen.

Intrigera, v. n. juonitella, vehkeillä, koututella.

Intrikat, a. (*om sak*) selkkautunut, sotkettu, seka-sortoinen; (*om person*) juonilinen, konnankoukkuinen, pahajuoninen, ilkipintainen.

Introducera, v. a. viedä l. saattaa l. ottaa sisään, tutustua.

Introduktion, f. sisäänvienti l. -otto; (*i musik*) johdatus.

Intryck, n. sisäänpainos, painannes; (*fig.*) aiste, liikutus, vaikutus, kosketus; göra i., liikuttaa l. koskettaa (jkuta), vaikuttaa (jkuhun l. jkun mieleen); emottaga i., tulla liikutetuksi, saada liikutuksia l. aisteita.

Intrycka, v. a. painaa l. liikittää sisään l. jhnkin.

Intryckning, f. sisäänliikitys; *se Intryck*.

Intrång, n. ahdinki, väkryys, haitanteko,

sorto; göra i., sortaa, haitata, tehdä haittaa l. ahdinkia.

Inträda, v. n. astua l. käydä l. mennä l. tulla sisään l. jhnkin; (*fig.*) käydä l. ruveta (-pean) (jhnkin), alkaa (jkin); i. i utöfningen af sina rättigheter, astua l. käydä l. ruveta oikeuksiansa käytäntöön; (*insticka*) pujottaa sisään l. jhnkin.

Inträde, n. sisääntulo l. -astunta, sisäänpääsy, pääsy; vid hans i, hänen astuessaan sisään l. tullessansa; — **safgift**, f. pääsymakso; tulomakso; — **biljett**, m. — **kort**, n. pääsyplätti l. -kortti; — **skalas**, n. tullijalepidot (*pl.*); — **spreddikan**, f. tulo-, tullijaisaarna; — **stal**, n. tullijais- l. tulopuhe.

Inträffa, v. n. (*anlönda*) tulla, saapua; (*hända*) tapahtua, sattua, utautua; (*slå in*) tammata, käydä toteen, tapahtua.

Intränga, v. n. tunkea l. tunkeutua sisään l. jhnkin; — v. a. tunkea l. tungettaa sisään l. jhnkin.

Intyg, n. todistus, todistuskirja.

Intyga, v. a. todistaa, vakuuttaa.

Intåg, n. tulo, tulenta; göra sitt i., tehdä tuloansa.

Intåga, v. n. tulla l. marssia sisään, tehdä tuloa.

Intäkt, m. tulos (-ksen), tulo, saalis (-iin).

Inunder, prep. o. adv. alla, alle, alla l. allepkin.

Inuti, prep. sisässä, sisään, sisällä, sisälle; — adv. sisästä, sisältä, sisäpuolelta, sisältäpäin.

Inväga, v. a. tuuditella.

Invalid, m. invalidi, rahnalainen, saamaton.

Invandra, v. n. käydä l. vaeltaa jhnkin l. sisään, tulla asumaan.

Invandring, f. sisäänvaellus, maahanvaellus.

Invasion, f. maahankarkaus, sisäänryntäys.

Invoice, v. a. kietoa l. kääriä l. takertaa sisään l. jhnkin; (*fig.*) kietoa, selkata, sotkea, sekoittaa; i. sig, v. r. kietonta, selkkautua, sotkentua, sekaantua, mennä sekaisin; i—d, sekasortoinen, tempukas (-kkaan), selkkanut, selkkainen, monimutkainen.

Inveckling, f. sekaannus, kietomus, kiedos, sekasorto.

Inventarium, n. kaluluettelo, tavaruettelo; inventaari, kalusto, kaluvarat.

Inventera, v. a. tehdä kalu- l. tavaruettelo, katsastaa, tarkastaa, pitää kalun l. tavaran katsastus; (*uppläsa*) keksiä; (*uppdikta*) panna l. vaihetella kokoon.

Inventering, f. kalun- l. tavarankatsastus, kaluston tarkastus.

Inventiös, a. kekselijäs (-ään), löytelijäs; (*om sak*) sukkela, näppärä.

Inverka, v. a. vaikuttaa l. koekettaa (jkuhun).

Inverkan, f. vaikutus, vaikuttamus, kosketus.

Invertes, a. sisällinen, sisä-; i. meniskan, ihmisen mieli l. sydän l. sisu; — adv. sisällisesti, sisältä, sisästä, sisästäpäin, sisäpuolelta.

Investitur, f. virkaan-asetus.

Invidia, v. a. sisään l. takaisin vaihettaa, lunastaa.

Inverling, f. sisäänlunastus l. -vaihetus.

Invid, prep. vieressä, ääressä, luona, tykönä; viereen, ääreen, juureen, luoksi, tykö; — adv. vieressä, vierellä, ääressä; der i., siinä vieressä.

Inviga, v. a. vihkiä, pyhittää, pyhitä (-teen); i. i hemligheter, vihkiä l. opettaa salaisuuksiin.

Invigning, f. vihkimys, pyhennys, pyhitys.

Invika, v. a. kääntää l. taittaa sisään l. sisäänpäin, tehdä polmu sisäänpäin; vrt. **Vika** in.

Invikning, f. sisäänkääntämys l. -kääntö; (*inviket ställe*) polmu, käänte (-teen), käännös.

Invisa, v. a. oottaa l. neuvoo sisään l. jhnkin; se **Anvisa**.

Invisning, f. sisäänosotus l. -neuvominen; se **Anvisning**.

Invit, m. kehoitus, pyyntö; (*hemligt tecken*) salamerkki, viittaus, vihjans.

Invitera, v. a. kutsua, kutsutua, kääkeä, pyytää.

Invotera, v. a. kääntää l. huutaa sisään.

Invuxen, a. sisäänkasvanut l. -kasvetunut.

Invånare, m. asujan (-men), asukas (-kkaan), asuja.

Inväfva, v. a. kutoa sisään l. väliin l. jhnkin.

Invälja, v. a. valita (-teen) jhnkin l. sisään.

Invända, v. a. kääntää sisään; (*fig.*) väittää, väittää väliin l. vastaan, esittää.

Invändig, a. sisäpuolinen, sisä-.

Invändigt, adv. sisäpuolelta, sisältä, sisästä, sisästäpäin.

Invändning, f. väite (-een), vastaansaannus, -känne (-nteen), vastaanvältös l. -pano.

Invänta, v. a. odottaa (tuloa).

Inväxa, v. n. kasvaa l. kasvettua sisäänpäin.

Iympä, v. a. ympätä, istuttaa; (*fig.*) juurruttaa, istuttaa.

Ilyra, v. n. tuiskuta (-uan) l. ryöpytä (-ppyän) sisään l. jhkkin.

Ilyrd, a. sisäänpuiskunnut; (*igonyrd*) umpeuntuiskunnut.

Inät, prep. o. adv. sisäänpäin, sisällepäin, sisäpuolelta.

Inöfva, v. a. totuttaa, harjoittaa.

Inöfver, prep. o. adv. ylitse, takapuolelle, toiselle puolelle.

Inögd, a. kuoppasilmäinen, notkosilmä.

Iordningställa, -sätta, v. a. panna l. laittaa järjestykseen l. kuntoon, järjestellä.

Iris, f. (*anat.*) silmänterä, terä l. silmänterä-kehä.

Ironi, f. ironia, umpimieli (-en), salava l. -ilku l. -pilkkä; (*anman mening*) tekomieli, -ajatus, umpimieli.

Ironisk, a. ironillinen, ivallinen, salavainen, pilkkainen; toista ajatteleva l. puhuva, umpimielinen.

Irra, v. n. harhailla, olla yksyksissä; l. omkring, kuljeksia, hairastella, ajalehtaa; i. sig, v. r. harhaantua, mennä harhaan, hairahtua, ekyä, pettyä.

Irrationel, a. järjenvastoinen, epäjärjellinen, järkiperusteeton; (*mat.*) suhteeton, epäsuhteinen, epämääräinen.

Irrbild, m. vale-, hairekuva; -bloss, n. virva, virvatuli, aarniovalkea; -färd, m. harharetki (-en) l. -matka; -gång, m. sokkelo, haira-, mutkatie; -lära, f. harhaoppi, -usko, väärä oppi l. usko; -lärig, a. harha- l. vääröppinen l. -uskoinen, harhaoppillinen; i—a satser, harhalliset l. vääränakoiset opit; -mening, f. harhaluulo, väärä luulo l. oppi; -sken, n. hairehamu l. -muoto, vale-näky, -muoto, harhanäky; -våg, harhatie, haira- l. harhapolku.

Irregularitet, f. epä säännöllisyys.

Irregulier, a. epä sääntöinen l. -säännöllinen, epämukainen, säännötön.

Irreligiösitet, f. jumalanpelkäämättömyys, jumalattomuus, uskomattomuus.

Irreligiös, a. jumalanpeloton, jumalapelkäämätön, jumalaton.

Irrig, a. harha-, harhainen.

Irring, f. hairaus, erhetys, harhaluulo, valeluulo, mielihaire.

Irritabilitet, f. (*fysiol.*) kiihkeneväisyys, ponnellisuus, yhteenvetoisuus.

Iråka, v. n. joutua l. sattuua jhkkin; hans i—de obestånd, häviötillä, johon hän on joutunut, hänelle sattunut häviö.

Is, m. jää; (*istorpa*) hile (-een), riite (-teen); af is, jäinen, jää-; frysa till i., jäätyä, käydä jääksi; —-aktig, a. jäätöspäinen, jäinen; —-back, n. slide; —-belägga, v. a. jäätää, jäädyttää; isbelagd, a. jäinen, jäätynyt, jäässä (oleva); bli i—gd, jäätyä, mennä jäähän; —-ben, n. häpyluu; —-berg, n. jäävuori, vuorijäätkkö; —-betäckt, a. jäinen, jäätelinen, kalleinen; —-bildning, f. jääde (-teen), jäätö, hyydänne (-nteen); —-bill, m. jäätuura, tuura; —-björn, m. jääkarhu; —-brodd, m. jäänala, jääkenkä, -rauta; —-brytare, m. jään-särkijä l. -murtaja l. -lohkoja; (*å broar m. m.*) jääpötkö, jäänmurtaja; —-flgurer, f. pl. pakkasen kaidat, jääkaidat; —-flake, m. jäälatikka l. -lohkare (-een), jääteli; —-flinga, f. jääsilu l. -siru l. -sironen; —-fri, a. jäätön, sula; —-fält, n. jääkenttä, -lakeus, -selkä; —-gata, f. jäätikkö, jääkalle; —-glöpp, n. silusade (-teen), siiteensato; —-grå, a. jäänkarvainen, jääharmaa; —-gång, m. jään-ajo, jäiden kulku l. luoma; —-haf, n. jäämeri; —-kall, a. jääkylmä, jäinen; —-klimp, m. jäänökki, -talla; (*under hästfötter*) tilsa, tiera; —-källare, m. jääkellari; —-källarlax, m. jääkellari-lohi; —-lossning, f. jäiden lähtö; —-lupen, a. jäätelinen, jäätynyt; —-läggning, f. jäätyminen, jäähänmeno, jäätymys; —-not, f. talvi, jäänuotta; —-pigge, m. jääpura, -kynttilä; —-skorpa, f. kohvannes (-nteen), jääkohma, pohvanne (-nteen); (*på vat-ten*) hile (-een), riite (-tteen); —-skred, m. jäänvieremä; —-smältning, f. jään l. jäiden sulaminen; —-sörja, f. hyyh-mä, jääsohjo; —-tapp, m. se lispigg; —-vrak, n. jäärouhe (-een) l. -röykky l. -röyste (-een); —-våg, m. jäämatka; i—en, jäisin, jäämatkaa.

Isa, v. a. (*fjg*) jäättää, jäädyttää; — v. n. jäätyä, jäätää.

Isagogik, f. isagogiikka, johdatusoppi.

Isig, a. jäinen, hyinen.

Iskra, v. n. kiljua, hirnuu.

Iskänka, v. a. kaataa sisään l. jhnkin.

Islam, **Islamism**, m. islami, Mahometin usko.

Islandsmossa, f. kangasjäkkälä, nummi-jäkkälä.

Islä, v. a. kaataa sisään l. jhnkin.

Isländak, a. Iislantilainen, Iislannin.

Isländska, f. (*qvinna*) Iislannikko, Iislannin nainen; (*språk*) Iislannin kieli.

Isolator, m. isolaatori, eristäjä.

Isolera, v. a. eristää, panna erikseen l. itäekseen l. erillensä.

Isopp, m. isoppi.

Isoterm, m. isoterma, lämpöviiva.

Isprängd, a. *se* Spräcklig.

Ispäda, v. a. kaataa l. lisätä l. sekoittaa jhnkin.

Ispänna, v. a. valjastaa, panna valjaisiin l. aseihin.

Istadig, a. vikuri, äksy.

Istadighet, f. vikuruus, äksyys.

Ister, n. ihra; rasva; — **-buk**, **-mage**, m. ihra- l. rasvamaha, mätimaha; — **-haka**, f. rasvalenka, riippaleuka.

Iständsätta, v. a. panna l. laittaa kuntoon l. voimaan, laittaa voimiin l. käymään.

Isvostschik, n. issikka, isvosikka.

Isy, v. a. ommella (kiinni l. jhnkin).

Isynnerhet, adv. erinomattain, varsinkin.

Italiensk, a. Italialainen, Italian.

Italienska, f. (*qvinna*) Italikko, Italian l. Italialais-nainen; (*språk*) Italian kieli.

Iteration, f. jälleenteko, kertaaminen, uudistelu, toistelu.

Iterera, v. a. tehdä jälleen l. uudelleen, uudistaa, kerrata, rikkoa jälleen.

J.

Ja, adv. niin, kyllä, jaa; var han der? ja, oliko hän siellä? oli; var det der han var? ja, sielläkö hän oli? siellä, niin; j. så, val niin, niin vain, seppä se; j. visst, j. väl, niin kyllä, totta kai l. kaiketi, onpa niin; svara j., sanoa niin olevan, sanoa niin l. jaa, myöntää; få ja (*under frieri*), saada lupaus l. myötäinen vastaus; — int. onpa! vieläpä! jopa! niin! noi! no! niin! hän är rik, ja mycket rik, hän on rikas, onpa l. vieläpä hyvin; det är nyttigt, ja nödvändigt, se on hyödyllistä, jopa välttämätöntä; ja! det kan så vara, noi olkoon niin l. niinkin, no, saattaapa olla; ja ja, adv. niin niin, tee niin, niinpä niin; ja! ja! int. jaa jaa! jaa jaa! niinpä kyllä! niin niin!

Jabror, m. jaaha-veli, mukiinmenijä, niinsanoja.

Jacka, f. jakku, röijy.

Jag, pron. pers. minä, (*förk.*) mie, ma, mä; j. har (*eger*), minulla on; j. för min del, minä puolestani; också j., minä kansa l. myöä, minäkin; j. sjelf, minä itse; just j., juuri minä l. minä

itse; jaget (*filos.*), minuus; sitt eget j., oma itsensä.

Jaga, v. a. o. n. metsästää, jahdata, ajaa, käydä metsällä l. metsästämissä; j. efter, ajaa takaa l. perästä; j. på flykten, ajaa pakoon; j. bort, ajaa pois; j. omkring (*neur.*), ajella l. ajelehtaa l. kuljeksia ympäri l. pitkin.

Jagare, m. (*stopp.*) jaakari.

Jagt, f. metsästys, jahti, metsäkäynti l. -ajo; fågelj., linnun-ajo, linnustus, linnussa-käynti; var j., suden-ajo; björnj., karhun-ajo l. -jahti; gå på j., lähteä l. mennä metsälle l. metsästämään l. jahtiin; vara på j., olla metsällä l. jahdissa l. metsästämissä; — **-falk**, m. jahtihaukka; — **-horn**, n. jahtitorvi; — **-hund**, m. jahti-, metsäkoira; — **-ordning**, f. jahtiasetus l. -säkntö; — **-park**, m. jahti- l. ajo-metsikkö; — **-parti**, n. jahti-, metsästysjoukko l. -seura; — **-styecke**, n. (*musik*) jahtisoitanto; (*skap*) jahtikuvaus; — **-term**, m. metsästys- l. jahti-sana; — **-vuxen**, a. jahdin ikällä (oleva), jahti-ikäinen, metsästettävä; — **-väska**, f. jahtilaukku.

Jagta, v. a. ajaa perästä l. takaa, ahdistaa; — v. n. kirehtää, hätäillä.
Jaka, v. a. myöntää, myönnyttää; mennä mukiin, sanoa niin olevan, suostua.
Jakande, m. myöntäminen, myönnyttäminen; — a. myönteinen, myöntävä.
Jakonnett, f. sjakonetti.
Jakt, m. jahti, jächti, jahtialus, -laiva.
Jalonör, m. viittoja, sjalonööri.
Jaloux, a. mustasukkainen, luulevalinen.
Jalusi, f. mustasukkaisuus, luulevaisuus; (*för fönestor*) varjostin (-men), saluslini.
Jama, v. n. naukaa, mauraa.
Jamb, m. jambi, lyhytpitkä.
Jannari, m. Tammikuu, Januarikuu.
Jaord, n. myöntö-, lupasana, lupaus.
Japanera, v. a. japanita (-tsen), lakierata.
Jarl, m. jaarli.
Jasmin, m. jasmini, sasmina.
Jaspis, m. jaspikivi, jaspil.
Jemföra, v. a. verrata l. vertailla (jkin ihmiin), vetää verroille.
Jemförelse, f. vertaaminen, vertailu.
Jemförelsevis, adv. verraten, vertaamalla, verrattain.
Jemförlig, a. verrattava, vertainen, yhdenvertainen.
Jemka, v. a. o. n. (*ötra jemna*) tasoiittaa, tasalla, panna yhtä tasaan; (*passa*) mukauttaa, sovitaa, asetella, laitella; (*moderera*) tasoiittaa, sovitaa, mukauttaa; (*maka*) asettaa, kohentaa, korjata; j. sig. v. r. tasoiittaa, olkeentua, mukautua.
Jemkning, f. tasoiitus, mukautus, sovitus.
Jemner, m. valitus, voivotus, ruikutus; (*jemnerligt tillstånd*) surkeus, kurjuus; — **dal**, m. murheenlakso; — **full**, a. vihelijäinen, surkea, kurja, katala, valitettava; — **klagan**, f. voivotus, ihku ja parku; — **rop**, n. valitushuuto, voivotus.
Jemnerlig, a. surkea, kurja, vihelijäinen, katala.
Jemnerligen, — **ligt**, adv. surkeasti, kurjasti; (*framför adjektiver*) surkean, kurjan.
Jemna, a. tasainen; (*slät*) sileä, lakea; (*öppen*) lakea, tasainen; (*icke udda*) parillinen, tasainen; i j— a tal, tasain luvuin, tasaluvuin, -määrin; (*oafbruten*) alituinen, alinomainen; (*regelbunden*) tasainen, yhtäläinen; (*modererad*) juohea, tasainen; (*till lymmet*) tasainen, juohea; j. delning, taasjako; — **bred**, a. tasalevyinen, yhtä leveä; j. med ngt, jonkin levyinen, yhtä

leveä kuin jokin; — **bredd**, f.; sätta l. ställa i j. med ngt, panna l. asettaa jonkin rinnalle l. tasalle l. kohdalle l. verroille; — **bördig**, a. yhtäsuuinen, yhtä hyvä l. suurta sukua l. säätyä; — **föta**, — **föttes**, adv. taasajalkaa, -jaloin, -käpälää; — **god**, a. yhdenvertainen, yhtä hyvä (kuin), niin hyvä (kuin), jonkun vertainen l. verrallinen; — **godhet**, f. yhdenvertaisuus, vertaisuus; — **hög**, a. yhdenkorkeinen, -tasainen, tasakorkeinen l. -verrallinen; — **lik**, a. yhdenvertainen, yhtäläinen; — **like**, m. vertainen; sin j., vertaisensa; de äro j— ar, ovat toistensa vertaiset; — **likna**, v. a. pitää vertaisena, vetää rinnalle, sanoa vertaiseksi; — **likt**, adv. mukaan, johdosta, jälkeen; — **lång**, a. yhtä pitkä, yhdenpitäinen, saman-, tasapitäinen; — **mätt**, n. **ä Symmetri**; — **sides**, adv. rinnattain, rinnakkain, vieretysten; — **skuren**, a. tasaiseksi leikattu, tasattu; — **skyld**, a. taasakuinen, tasalanko, -pölvinen, yhtä läheistä sukua (oleva); — **smal**, a. tasakaitainen, -hoikka; — **stor**, a. yhdenkokoinen, yhtä suuri; vara j. med ngt, olla jonkun kokoinen, yhdenkokoinen jonkin kanssa; — **tjock**, a. taasapaksu, -paksuinen; (*lika tjock*) yhdenpaksuinen, yhtä paksu; — **vigt**, f. taasapaino; vara i j., olla taasapainossa l. tasallansa; komma i j., tulla taasapainoon l. tasallensa; (*fig.*) taasapaino; — **årig**, a. yhden-, yksikäinen, ikäveli, saman ikäinen l. vuotinen; vara j. med ngn, olla jkun ikäinen l. ikäveli l. vuosikumppani.

Jemna, f. taasaisuus, taasamäärä, -kohta; för j— an, yhtenänsä, alinomaa; hålla j— an, pysyä taasakohdassa.

Jemna, v. a. tasoiittaa, tasoiitella; j. med jorden, panna maan tasalle.

Jemnhet, f. taasaisuus o. s. v.

Jemns, adv. tasalla, tasalle, asti; pitkin; j. med bräddarne, laittain tasalla; j. med knäna, polviin asti, polvien tasalla.

Jemnt, adv. tasan, taasaisesti; dela j., panna l. jakaa tasan, tasata; draga j., (*fig.*) vetää yhtä l. yhtä köyttä, pitää yhtä; i dag j. tio år sedan, tänään juuri l. tasan kymmenen vuotta sitte l. takaperin; j. om j., taasapäätä, vastavertaa; ligga j. (*jemna*) med ngt,

olla jonkin tasalla; j. l. j. och samt, alinoma, yhtenänsä, alati.

Jemra sig, v. r. voitottaa, voitotella, vaikerolta (-teen), päivitellä, voihtakaella.

Jemte, prep. o. adv. kanssa, keralla, ynnä — kanssa, ohessa; *ätorges äfven med* komitativ på -ne med *ätfölj. suffix*, t. ex. herr N. jemte hustru och barn, herra N. vaimoinensa lapsinensa l. ynnä vaimonsa ja lastensa kanssa; j. det att, ynnä l. yhdessä sen kanssa että, sen ohessa l. paitsi että.

Jemväl, adv. myöskin, myös.

Jeremiad, f. valitusvirsi (-rren).

Jern, n. rauta; skört j., rääkky- l. mantorauta, hauras rauta; segt j., meltorauta, sitkeä rauta; af j., rautainen, rauta-; (*bojor*) raudat; slå i j., panna rautoihin; — **aktig**, a. rantamainen, raudantapainen; — **anledning**, f. rautajohto l. -juoni (-en); — **arbetare**, m. rautatyöläinen, -seppä; — **arbete**, n. rautatyö, -teos, -kalu; — **bana**, f. rautarata, -tie; — **band**, n. rautavanne (-teen), -panta; — **beslag**, n. rautahelat (*pl.*), randoitus; — **beslå**, v. a. raudoittaa, panna rautaheloihin l. -kiekoihin; — **blandad**, a. raudansekainen; — **bleck**, n. rautaläkki, -pelti; — **bruk**, m. rautaruukki l. -pajasto; — **bråte**, m. raudanromu; — **byrd**, — **börd**, m. raudankannanta; — **ök**, f. raudustammi; — **fast**, a. teräksinen, raudanluja; — **färgad**, a. rautioinen, raudankarvainen; — **grufva**, f. rautakaivos; — **halt**, m. raudansekaisuus, raudanpito; — **haltig**, a. raudansekainen, -pitoinen; — **hand**, f. (*fig.*), rautakoura; — **helsa**, f. terästerveys, kova terveys; — **hård**, a. raudankova, rautainen, kova kuin rauta; — **häll**, m. rauta-arina; — **malm**, m. rautamalmi; — **malms-
streck**, n. rautamalmi-suoni l. -juoni; — **manufakturvara**, f. rautatehtaanteos l. -tavara, rautateos; — **nätter**, f. pl. rautayöt; — **ockra**, f. (*mineral.*) rautamulta; — **oxid**, m. (*kem.*) rautaoksiidi, rautahapottuma, happiranta; — **plåt**, m. rautalaakka, rautapelti; — **saker**, f. pl. rautakalut, -tavara; — **sko**, v. a. raudoittaa, panna rautaan, raudata; — **slagg**, n. raudankuono; — **smidd**, a. rautoihin pantu, randoissa (oleva); — **smide**, n. rautatae (-keen), -takeet (*pl.*), rau-

tatavara l. -kalut; — **stör**, m. rautakanki; — **tråd**, m. rautalanka; — **vandlas**, v. d. raudettus; — **vandling**, f. raudettuminen, raudettuma; — **verk**, n. rautatehdas (-taan); — **verkstad**, m. rautapaja l. -pajasto; — **väg**, m. rautatie; — **vägsbyrå**, f. rautatie-toimisto; — **vägsdirektion**, f. rautatien-johtokunta; — **vägsstation**, f. rautatien-pyysäyspaikka l. -asema; — **vägsstyrelse**, f. rautatien-hallitus; — **åder**, f. rauta-suoni l. -juoni; — **ålder**, m. raudan-aikakausi, rauta-alka.

Jesuit, m. jesuitti, jesuitti.

Jesuitorden, m. jesuittiseura.

Jesuitisk, a. jesuittillinen, jesuittin oppia (oleva).

Jesuitism, m. jesuittisuus, jesuittinoppi.

Jesus, nom. pr. Jesus (-ksen).

Jo, adv. niin, niin juuri; *ör han ej kommen ännu? jo*, eikä hän vielä ole tullut? on, on kyllä, kyllä; j. visst, totta kai, olen (o. s. v.) kai, niinpä niin, niin aina; j. visst också (*grow.*), kyllä kai, jopahan, jopa kai, niin ainakin; åh j., kyllä, kyllä kyllä, kyllähän; jo jo, niin niin, no niin, tee niin; j. men, niin kyllä, kylläpä; (*det går an*) kyllä toki l. sentään; j. pytt! mitä vielä! kyllä l. jopa kai!

Jockey, m. ratsupalvelija, ratsustaja.

Jod, m. (*kem.*) jodi.

Jodia, v. joeltaa, joellella (-itelen).

Johannedag, m. Juhannus, Johannes-päivä.

Joll l. **Jolle**, m. venonen, ruuhi (-en).

Joller, m. leletys, jokellus, löperry, lorutus.

Jollra, v. a. o. n. lelettää, jokeltaa, löpperellä (-rtelen), loruta.

Jolster, f. halapaju, ojahalava.

Jonblund, m. nukkumatti.

Jonglör, m. kekkilija, kujehtelija, veijari.

Jonisk, a. jonialainen.

Jord, f. maa; falla på, till j—en, pudota l. kaatua l. langeta maan päälle l. maahan; (*mult*) multa, maa; j—en (*planeten*), maa; j—ens innersta, maan sisus; (*egojörd*) maa, maatilus; — **abalk**, m. maakaari (-en); — **afång**, n. maansaanti; — **agoda**, n. maatila, maa; — **agrand**, m. maatala, -perä; — **art**, m. maalaji, mul-lanlaji; — **artad**, a. mullantapainen, maamoinen; — **atvist**, m. maariita; — **axel**, m. maan-akseli; — **bana**,

f. maanrata; — **-beck**, n. maapihka; — **-beskrifning**, f. maanopas (-ppaan), maantiede (-teen); — **-blandad**, a. mullansekainen; — **-bruk**, n. maanviljelys l. -viljely; — **-brukare**, m. maanviljelijä; — **-bruksexpeditionen**, f. maanviljelys-toimituskunta; — **-bruksmetod**, n. maanviljelys-tapa; — **-brukshandelskap**, n. maanviljelys-kalu; — **-bruksskola**, f. maanviljelys-koulu; — **-brukssystem**, n. maanviljelys-järjestelmä; — **-bäning**, f. maanjärjesty; — **-ebok**, f. maa-, verokirja; — **-ebokspranta**, f. maakirja-vero, maavero; — **-egara**, m. maanomistaja; — **-egendom**, m. maatila, maatilus, -omaisuus; — **-egumma**, f. lasten-ämmä; — **-fast**, a. maaperä, maaperäinen; — **-frukt**, m. maahedelmä, juurikas (-kkaan), juurihedelmä; — **-fynd**, n. maasta-löytö; — **-färgad**, a. mullan-karvainen l. -muotoinen; — **-fästa**, v. a. panna maahan, haudata (-taan); lukea l. siunata hauta; — **-fästning**, f. haudansiunans l. -lukeminen; maahanpano; — **-glob**, m. maanpallo; — **-gäbbe**, m. hyötymansikka; — **-hållig**, a. mullansekainen, -pitoinen; — **-harta**, n. maapihka; — **-klot**, m. maanpalo; — **-krets**, — **-rund**, m. maanpiiri; — **-kula**, f. maanluola, maaknoppa; — **-lager**, n. maakerros; — **-lif**, n.; j — et, maallis-elo, maallinen elämä; — **-loppa**, f. retu, maakirppu; — **-lägenhet**, f. maatila, maatalo l. -kartano; — **-meridian**, m. maanmeridiaani; — **-mon**, m. maanlaji, maanlaatu; — **-mätning**, f. maanmittaus; — **-natur**, f. (*kameral.*) maanluonto; — **-pol**, m. maannapa; — **-produkt**, m. maan-anti, -tuote (-tteen); — **-päron**, n. maa-omena, peruna; — **-rån-sakaing**, f. (*kameral.*) maantutkinto; — **-rås**, n. maanvieremä l. -lohkeama; — **-ref**, n. maahumala, katinnäre (-een); — **-refning**, f. maanmittaus, -mittailu, maan karttaan-otto l. -pano; — **-ranta**, f. maavero; — **-salt**, n. (*kom.*) maasuola; — **-skalf**, n. maantäristys l. -tärähdy; — **-skatt**, m. maa-, aitasvero; — **-skelett**, n. maan karkeimmat osat, maanluosto; — **-skorpa**, f. maankohva, -kalvo, -kuori; — **-stycle**, n. maakappale, -tilkku; — **-sväl**, m. maankamara, karje (-keen); — **-torfva**, f. karje (-keen), nurmiturve; (*fig.*) maatilkku, turve; — **-vall**, m.

multavalli, mullitus, vallimullos; — **-vandling**, f. maatuminen; — **-vatten**, n. maan vesi; — **-verk**, n. multavarustus; — **-väning**, f. ala-, maakerta; — **-väkt**, f. maakasvi; — **-yta**, f. maanpinta.

Jorda, v. a. haudata (-taan), panna maahan.

Jordig, a. multainen, mainen, multaantunut.

Jordisk, a. maallinen; det j — a, maallisuus, maalliset asiat.

Jordiskt, adv. maallisesti, maallisen; vara j. sinnad, olla maallisen miellinen.

Jovialisk, a. rattoisa, hupainen, lystikäs (-kkään).

Ju, adv. -han (-hän), -pa (-pä); du har j. gjort det, olethan sen tehnyt; det var j. du som gjorde det, sinähän sen telt; han säger j. ingenting, eihän l. eipä hän mitään sanokkaan; jag tviflar icke, att du j. gör det, en epäilekään, ett'et sinä sitä tee; ju — ju (*desto*), kuta — sitä, jota l. mitä — sitä; j. förr, dess hellre, kuta ennemmin l. pikemmin, sitä parempi.

Jubel, n. riemu, riemustus; — **-dag**, m. riemupäivä; — **-fest**, m. riemujuhla; — **-magister**, m. riemumaisteri; — **-år**, n. juhla-, riemuvuosi.

Jubilera, **Jubla**, v. n. riemuita (-teen), riemuella.

Jubileum, n. riemujuhla; riemu, riemustus.

Jude, m. juutalainen.

Judendom, m. juutalaisuus, juutalais-usko.

Judiciel, a. lainkäynnillinen, lainkäynti-, oikeudenkäynnillinen.

Judinna, f. juutalaisnainen, -tyttö.

Judisk, a. juutalainen, juutalaisten; j — a läran, juutalaisten usko.

Juft l. **Jukt**, m. juhti.

Jufver l. **Jur**, n. udar (utaren), utara; (*helst i plur.*) utaret, tuumenet.

Jul, m. joulu; fira j — en, viettää joulua; i j., jouluna, ensi jouluna; i j — as, viimeis l. mennyt jouluna; — **-afton**, m. jouluaatto, -ilta; — **-dag**, m. joulupäivä; — **-ferier**, m. pl. joululupa, -loma; — **-halm**, m. joulupahnat, -oljet; — **-helg**, — **-högtid**, m. joulunjuhla, -pyhäät (*pl.*); under j — en, joulun pyhinä; — **-kalas**, n. joulupidot (*pl.*) l. -kestit (*pl.*); — **-klapp**, m. joululahja l. -anti; — **-må-**

- nad**, m. joulukuu; — **-nöjen**, n. pl. jouluhuvit l. -huvitukset l. -ilto; — **-otta**, f. joulun aamusaarna, joulusaarna; — **-tid**, f. joulun aika; vid j — en, joulun aikaan l. aikoina.
- Jula**, v. n. joululla, olla l. viettää joulua.
- Juli**, m. Heinäkuu, Julkuu.
- Julle**, m. ruuhi (-en), venonen.
- Jungfru**, f. neiti (-den), neitay (-yen), impi (-men); (*mätt*) jumpru; — **-aktig**, a. neitimäinen, plikamainen; — **-bur**, m. neittikammio; — **-bär**, n. lilluvatukka, lillukka; — **-dom**, m. se **Mödom**; — **-lik**, a. työtöntapainen, neidenlaatuinen; — **-mätt**, m. jumprumitta; — **-stift**, n. neitsyylaitos; — **-stånd**, n. impeys, neitipäivät, neitsyys.
- Jungfrulig**, a. neitsyellinen, immellinen, neidellinen.
- Jungman**, m. jungmanni.
- Juni**, m. Kesäkuu, Junkuu.
- Junkare**, m. junkkari.
- Junker**, m. junkkari, herrasmies.
- Juridik**, f. lakitiede (-teen), lainoppi.
- Juridiak**, a. lakitieteellinen, lainopillinen.
- Jurisdiktion**, f. (*domsrätt*) tuomiovalta, -oikeus; (*domsaga*) oikeuspiiri, lakipiiri.
- Jurisdoktor** (Juris utriusque D.), m. lakitiedetten tohtori, molempain oikeuksien tohtori, juristohtori.
- Jurist**, m. lainoppinut, lakimies, juristi.
- Jurnal**, m. päiväkirja, -lista, jurnaali; (*tidning*) sanoma-, päivälehti.
- Jurnalist**, m. sanomankirjoittaja.
- Jury**, m. juri, tutkijakunta, valakunta, valamiehistö; — **-man**, m. tutkijamies, jurimies.
- Jus patronatus**, papinkutsunta-oikeus.
- Just**, adv. juuri, ihan, aivan, ikään; -pa (-pä); j. deri ligger svårigheten, sinä juuri l. siinäpä (juuri) vaikus onkin; j. så, aivan niin, juuri l. ratki niin; j. som bäst, par'ainkaa, parasta kättä.
- Justera**, v. a. tarkastaa, oiasta (-kasan); (*mät*) va'ata (-kaan), kruunata.
- Justerare**, m. mittainvakaaja, vakaaja, kruunaaja, tarkastaja.
- Justering**, f. tarkastus, vakaus, kruunaus; — **-sman**, m. tarkastaja.
- Justitieborgmästare**, m. oikeusporimestari; — **-kansler**, n. oikeuskansleeri; — **-minister**, m. oikeusministeri; — **-ombudsman**, m. (säätäjien) oikeus-edusmiehe, oikeudenvalvoja; —
- rådman**, m. oikeus-neuvosmiehe l. raatimies; — **-staten**, m. oikeussääty l. -virasto.
- Juvel**, m. juveli, kallis kivi; (*fam.*) veitikka, riviö.
- Juvelerare**, m. juvelyöri, juveliseppä.
- Jäns**; i j., ääken, vast'ikkään.
- Jäf**, n. jäävi, polje (-ksen), este, epuu.
- Jäfva**, v. a. jäävätä, polkea, pyytää polkea, epuuttaa.
- Jäfvig**, n. jäävillinen, jäävin-l. polkeenalainen.
- Jägare**, m. metsämies, metsästäjä, jahtimies; (*soldat*) jääkeri; — **-garkoja**, f. metsästy-, jahtikoju, -maja.
- Jägeri**, n. metsästy, metsänkäynti; — **-stat**, m. jahtipalvelijasto, metsävirasto.
- Jägta**, v. a. ahdistaa, kiuaata, ajaa takaa, vainota (-oan).
- Jäkel**, m. pentele, peijakas (-kkaan), helkkari.
- Jänta**, f. piikanen, työtöntynkkä, kasepää.
- Järf**, m. ahma, kamppi.
- Järtecken**, n. ennustusmerkki, ennuste, saave.
- Jäsa**, v. a. käydä, nousta, keritä (-kiän); (*om jord*) hapata (-ppanen); (*äg.*) kuohua, kiehua, paisua; jäsa ande dryck, käypä juoma.
- Jäsdog**, m. hepatustaikina, juuritaikina; — **-jörd**, m. kuohu-, hyllymaa; — **-lera**, f. kuohu-, pöhösavi; — **-mjölk**, f. pöhöpiimä.
- Jäsning**, f. käyminen, nouseminen, kiehuminen, kuohuminen; — **-skraft**, f. käyte, hapatusvoima; — **-smedel**, — **-sämne**, n. hiiva-aine, hiivas (-ksen). käyte (-tteen), käyte-aine; — **-sproccs**, m. käyminen, käymis-, hapattustila.
- Jäst**, m. hiiva, käyte (-tteen), jästi, nostin.
- Jätte**, m. jättiläinen; — **-gestalt**, m. jättiläismuoto, -hahmu; — **-graf**, m. jättiläis-, hiidenhauta; — **-gryta**, f. sokanlinna, hiidenkirnu l. -pata; — **-grö**, n. iso-sorsimo; — **-hög**, m. jättiläisohautaus-, kumpu, hiidenkumpu, pesä, -kiivas (-kaan); — **-kast**, n. jättiläis-harkko, -raunio; — **-lik**, a. jättiläisen kokoinen l. muotoinen, jättiläis-, mahdottoman suuri l. iso; — **-ofm**, m. jättiläiskäärme; — **-spår**, n. hiidenjälki; — **-sten**, m. jättiläiskivi, -harkko; — **-stuga**, f. hiiden-pesä, kiivas (-kaan) jättiläiskammio.

Jättinna, f. jättitär, jättiläisnainen, naisjättiläinen.

Jöns, nom. propr. Jussi, Jusso; (*fig.*) pöllö, tolvana.

K.

De ord, som ej finnas under K, sökas under C.

Kabbala, f. kabbala, salaoppi (juutalaisten).

Kabbelsjö, m. (*sjö.*) ristiaallot, keikkulaiskuuaallot.

Kabbla, v. n. (*sjö.*) sjön k—ar, aallot leikkuvat l. keikkuvat.

Kabel, m. (*sjö.*) kaapeli, varppi l. luomaköysi; — **längd**, f. kaapelipituus (120 sylvä); — **slagen**, a. kolmikelattu, kolmisäinen.

Kabeljo, m. kapaturska, kapeljo.

Kabinett, n. kabinetti, kammio; — **sorter**, kabinetti-, kamarikäsky.

Kabyssa, **Kabyss**, f. kettinkoju, laivakettiö, kapysi.

Kackla, v. n. kaakottaa, kotkottaa; (*fig.*) pätkittää, läppättää.

Kacklande, **Kackel**, n. kaakotus, läppäys.

Kadaver, n. raato, haaska.

Kadens, m. lopetus, lopuke (-een), loppuväty.

Kader, m. kantavästö, kaaderi.

Kadett, m. kadetti, sotakoululainen; — **korps**, m., — **skola**, f. kadettikunta, kadettikoulu.

Kadrilj, m. katrilli.

Kaffe, n. kahvila.

Kaffe, n. kahvi; — **brännare**, m. kahvipaahdin (-timen); — **dags**, adv. kahvin aikana l. ajaksi; — **hus**, n. kahvila; kahvihuone; — **kokare**, m. kahvinkeitäjä, kahvikeltin (-timen); — **rep**, n. kahvinuora, -seura; — **servis**, m. kahvikalut (*pl.*), -kalusto; — **sump**, m. kahvinporo.

Kafa, v. a. kaulata, rullata.

Kafe, m. karttu, kalikka; (*vals*) vierin (-imen), rulla, tela; (*för mangling*) kaulain (-imen), kaulauskapula; — **bro**, f. porras-, telasilta; — **bräde**, n. kaulauslanta; — **trå**, n. kaulain (-imen).

Kaftan, m. kahtana.

Kagge, m. naseakka, pullakko.

Kaj, m. kaji, rannas (-taan), rantasilta.

Kaja, f. naakka.

Kajman, m. kaima.

Kajuta, f. kajutta, laivamaja, kastari.

Kajutvakt, m. kajutanvahti.

Kaka, f. kaku, kakkara, leipä, leipänen; **kakspade**, leipälapio.

Kakel, n. kaakeli; — **ugn**, m. kakuuni; — **ugnsmakare**, m. kakuuni-
maakari, uunintekijä.

Kakerlaok, m. rusakka, torakka.

Kakofoni, f. kakofonia, epä-ääni.

Kal, a. paljas (-aan), kalju, alaston, aukea; — **hugga**, v. a. hakata paljaaksi, paljaata.

Kalabalik, f. melake.

Kalasa, n. kesti l. kestit (*pl.*), juominki, pidot (*pl.*), kemut.

Kalasa, **Kaläsera**, v. n. pitää kestiä l. juominkia l. pitoja, keсталla, kemulla.

Kalefaktor, m. kalefaktori, lämmittäjä.

Kaleidoskop, n. kaleidoskooppi, kaunoklikari.

Kalender, m. kalenteri.

Kalesch, m. kalessi, kaleska.

Kalf, m. vasikka; — **dans**, m. vasikan-tanssi; (*rätt*) terni-, lehmänjuusto; — **drieka**, n. vasikanjuoma; — **hage**, m. vasikkahaka l. -aituus; — **stek**, m. vasikan- l. vasikkapaisti.

Kalfatra, v. a. tilkitä (-teen), töpyttää, tukkia.

Kalfva, v. n. poikia, kantaa, vasikoita (-tsen).

Kalhet, f. paljaus, alastomuus, aukeus.

Kali, n. (*kem.*) kali; kaustik k., syöpä kali.

Kaliber, m. kaliiperi, sisuskoko, -mitta, koko; (*fig.*) laatu, arvo.

Kalif, m. kalifi.

Kalifat, n. kaliifkunta, kaliifinvalta.

Kalium, m. (*kem.*) kalio.

Kalk, m. (*bägar*) kalkki.

Kalk, m. (*jordart*) kalkki; släckt k., kastettu kalkki; osläckt l. mild k., kastamaton kalkki; — **aktig**, — **artad**, a. kalkkimainen, kalkintapainen; — **art**, m. kalkkinlaji; — **band**, n. kalkki-

peite, kalkitus; — **-bloke**, n. kalkkisorja; — **-brott**, n. kalkkikaivanto, -kalvos; — **-bruk**, n. kalkkiruukki, -polttimo; (*murbruk*) kalkkiseko, -ruukki; — **-bränning**, f. kalkinpolto; — **-haltig**, — **-blandad**, a. kalkinpitoinen, -sekalnen; — **-jord**, f. kalkkima, kalkinsekainen maa; — **-lager**, n. kalkkikerros; — **-mergel**, m. kalkkimerkeli, savikalkki; — **-skiffer**, m. liuskakalkki; — **-slagning**, f. kalkitus; — **-slå**, v. a. kalkita (-tsen), kalkittaa; — **-spat**, m. sälpä-l. vuolukalkki; — **-tuff**, m. kalkkikarsta.

Kalka, v. a. kalkita (-tsen).

Kalkera, v. a. kalkentaa, kalkierata.

Kalkerpapper, n. öljypaperi.

Kalkig, a. kalkkinen.

Kalkon, m. kalkkuna.

Kalkyl, m. laskento, laskunteko, luvunlaaku, lasku.

Kalkylära, v. n. laskea lukua, laskea, aprikoida.

Kall, a. kylmä, vilu; (*kyllig*) kalsea, kolea; rummen stå k—a, huoneet ovat kylmillänsä; blifva k., vilustua, kylmettyä, tulla l. käydä kylmäksi; ngt kall, kylmänlainen, kylmäkkö; jag har k—t, minun l. minulla on kylmä l. vilu; (*fig.*) kylmä, tily, kalsea, kylmäkiskoinen, jäykkä; — **-blodig**, a. kylmäverinen; (*fig.*) kalsealuontoinen, karsti, kylmämielinen; — **-blodighet**, f. (*fig.*) karstius, karakiluontoisuus, kylmämielisyyys; — **-blodigt**, adv. kylmällä mielellä, karstisti; — **-brand**, m. kylmänvihhat, lihakuolio; — **-hamra**, v. a. kallita (-tsen), takoa kylmitänsä; — **-mura**, v. a. muurata paljaaltansa; — **-sinnig**, a. se **Kall o. Kallblodig**; — **-skål**, f. kylmikastin, kalskooli; — **-svulst**, m. vesipahka.

Kall, n. kutsumus, toimi (-en), virka, ammatti.

Kalla, v. a. kutsua, käskeä; (*ropa på*) huutaa; (*benämna*) nimittää, sanoa (jkskin); så k—d, siksi l. niin sanottu, sen niminen.

Kallelse, f. kutsunta, kutsumus, kutsu; (*kall*) kutsumus, virka; (*böjelse*) kutsumus, taipumus; halu, tarve (-peen); (*ständning*) kutsumus, lähetys.

Kalligraf, m. kaunokirjoittaja.

Kalligrafii, n. kaunokirjoitus.

Kallina, v. n. kylmetä (-nen), kylmen-

tyä; (*svälna*) jäähtyä; (*fig.*) kylmistyä, kylmetä, tilystyä.

Kallt, adv. kylmästi; (*fig.*) kylmästi, tilysti.

Kalmuck, m. kalmukki.

Kalmus, m. (*rot*) kalmojuuri, vuohenmiekkä.

Kalops, m. kalopsi, vatkuli.

Kalorifer, m. kalorifeeri, lämmityskone, lämmönjohtaja.

Kalorimeter, m. lämpimenmittari.

Kalott, m. kalotti, patalakki.

Kaluf, m. haivenet (*pl.*), tukka.

Kam, m. kampa, suka; alla öfver en k., (*fig.*) kaikki lamaltaan l. läpensä; (*på berg, tak, foglar*) harja; (*på hjul*) hammas (-paan); — **-hjul**, (*mek.*) harjal. kamparatas (-ttaan); — **-makare**, m. kammantekijä.

Kambrick, m. kamritsi.

Kamée, f. kameiija, kaksinais-jalokivi.

Kamel, m. kameeli; — **-hår**, n. kameelin karvat, -villat (*pl.*).

Kameral, a. kameraali-; — **-examen**, m. kameraalitutkinto; — **-lagfarenhet**, f. kameraallait l. -laisto, kameraali-lainoppi; — **-vetenskap**, f. kameraalitiede.

Kamererare, m. kamreeri.

Kamfer, m. kanvertti; — **-spiritus**, m. kanverttiini.

Kamillblomma, f. saunakukka, juhanneksenkukka.

Kamin, m. kamiini, rautauuni, siirtouuni.

Kamlott, m. kamlotti.

Kamma, v. a. kammata (-paan), sukia.

Kammararrest, m. huonearesti; — **-betjent**, m. sisäpalvelija, kamarirenkki; — **-duk**, m. kamaripalttina, kammarituukki; — **-expedition**, f. kamari-toimituskunta; — **-förvandt**, m. apukamreeri, kamarivirallinen; — **-herre**, m. kamariherra; — **-jungfru**, f. kamarineito; — **-junkare**, m. kamarijunkari; — **-kollegium**, n. kamarikollegi; — **-kontor**, n. kamarikonttori; — **-lård**, m. kamariloppinen, -viisas; — **-råd**, n. kamarineuvos; — **-rätt**, m. kamarioikeus; — **-skrifvare**, m. kamarikirjoittaja; — **-tjenare**, m. kamaripalvelija; — **-verk**, n. kamarivirastonlaaku-virasto.

Kammare, m. kamari, kammio.

Kamning, f. kamppaus.

Kamp, m. (*strid*) kamppaus, taistelu, voittelo, ottelu.

Kamp, m. (*häst*) koni, kaakki.
Kampanj, f. sotaretki, kamppanja.
Kampe, m. tähtio, tähtikehinä.
Kampera, v. n. (*vara i läger*) asennoita (-teen), olla leirissä; (*flacka af och om*) värjätellä, kuljeskella; (*idka kamratskap*) kumppanustella.
Kamrat, m. kumppani, toveri.
Kamratskap, n. toveruus, kumppanuus.
Kamrer, m. kamreeri.
Kanal, m. kanava, kaivanto; (*nat.*) tiehyke (-kkeen); — **byggnad**, m. kanavanrakennus l. -teko; — **system**, n. kanavisto, kanavajako.
Kanaljo, m. riivattu, konna, koira, lurjus, ryökäle.
Kanapé, m. nojatuoli l. -sohva, kanappi.
Kanariefågel, m. kanarinlintu.
Kandelaber, n. kandelabri, haara-kynttiläjalka.
Kandera, v. a. sokuroittaa, sokuroita (-teen).
Kandidat, m. kandidaatti, kokelas (-aan); (*vid val*) kandidaatti, ehdokas; — **grad**, m. kandidaatin-arvo.
Kandisocker, n. rintasokeri, kandisokeri.
Kanel, **Kanelbark**, m. kanelli, kanelinkuori.
Kanfas, m. kanvasti, jäykiste, vahvike.
Kanhända, adv. kentiesi, kukatiesi, ehkä, ehkäpä.
Kanik, m. kanikki.
Kanin, m. kanini, kani.
Kanister, m. kanistri, kirstu.
Kanka, *se* **Känka**.
Kanna, f. kannu.
Kannibal, m. kannibaali, ihmissyöjä.
Kannmätt, n. kannunmitta; — **rum**, n. — **rymd**, m. kannullinen, kannuntyysi, veto; kurl om 10 k., 10 kannunvetoinen l. vetävä astia.
Kannstöpa, v. n. (*i politik*) tinamestaroita (-teen), valtioviisastella; — **stöpare**, m. valtioviisastelija; astianvalaja.
Kanon, m. kanoni, kirkkosääntö l. -asetus, sääntö.
Kanon, m. kannuuna, tykki; — **båt**, m. kannunavene; — **bäddning**, f. kannunan-alusta l. -alunen; — **dunder**, n. tykinjyrinä, kannunanjyske; — **gjuteri**, n. kannunavalimo, tykkipaja; — **kula**, f. tykkinkuula l. -luoti, kannunankuula; — **slup**, m. kannunapursi.
Kanonad, m. kannuuna-ammunta l. -ampuminen.

Kanonier, m. tykkijunkkari, kannunalainen.
Kanonisera, v. a. autnuttaa, tehdä pyhäksi l. pyhimykseksi, kanonisentaa.
Kanonisk, a. kanonillinen, kirkkosäännöllinen; k—a böckerna, täysiarvoiset kirjat.
Kanske, adv. *se* **Kanhända**.
Kansler, m. kaneleeri; vice k., sijaiskaneleeri.
Kansli, n. kanslia; — **råd**, n. kanslian neuvos; — **stil**, m. kanslian kirjoitustapa.
Kanslist, m. kanslisti.
Kant, m. reuna, syrjä, ääri (-en), parras (-taan), särmä, tahko (-hon); vara l. stå på sin k., (*fig.*) pitää puoleensa l. pintansa, olla mies puolestansa; lägga på k., panna syrjällensä; k. mot k., syrjätysten, syrjätyksin, (*tilika på hvarandra*) limitysten; från alla k—er, joka taholta l. kulmalta; — **hugga**, v. a. syrjätä, syrjiä, veistää syrjät; — **hyfvel**, m. hulpiohöylä; — **list**, m. reunus, syrjäpiena; — **söm**, m. reunaommel (-pelen) l. -sauma.
Kanta, v. a. reunustaa, reunata, parataa, pallistaa.
Kantat, m. kantaatti, soittolaulu.
Kantig, a. kulmikas (-kkaan), tahokas, särmikäs, tahkoinen; två, trekantig, kaksi-, kolmitahkoinen l. -kulmainen.
Kantin, m. putelikopsa l. -laatikko, pullokotti.
Kantning, f. reennustus, reunaus, pallistus, paartaminen.
Kanton, m. kanttona, maakunta.
Kantonera, v. n. majailta taloissa l. kylissä; — v. a. majanttaa l. asuttaa kyliin.
Kantor, m. kanttori, lukkari.
Kantra, v. a. kaatua, kaatua kumoon, krukertna.
Kantring, f. kaatumus, kunkerrus.
Kantschuk, m. kansukka, pamppu.
Kaos, n. kaos, alkusoka; (*fig.*) sekasoka, sekasorto.
Kaotisk, a. sekasokainen l. -sortoinen.
Kap, n. saalis (-iin), otto; göra ett godt k., saada aika saalis.
Kapa, v. a. kaapata, ryöstää.
Kapabel, a. kykenevä, kykyinen, voipa.
Kapacitet, f. kykeneväisyys, kyky, kunto.
Kapare, m. kaappari, ryöstölälvä; — **bref**, n. kaapparikirja.

Kapell, n. kappeli; (*orkester*) soittokunta, kapelli; — *församling*, f. kappelikunta l. -seurakunta; — *mästare*, m. kapellimestari, kapellin- l. soittokunnanjohtaja.

Kapellan, **Kaplan**, m. kappalainen.

Kaperi, n. kaappaus, ryöstäntä.

Kapillaritet, f. huokosveto, hiuspilliveto.

Kapillarrör, n. hiushuokonen.

Kapital, n. pääoma; (*penningar*) rahat, varat, varasto.

Kapitalisera, v. a. panna pääomaan; kasvunna.

Kapitalist, m. raharikas (-kkaan), rahamies.

Kapitalt, adv. aika l. uhka lailla l. tavalla, vahvasti.

Kapitel, n. (i bok) luku (-vun); (*ämne*) asia, juttu; (*församling*) kapituli, koukuskunta.

Kapitulation, f. pakkosovinto, antautuminen; (*en soldats*) palveluskausi l. -määrä.

Kapitulera, v. n. tehdä pakkosovinto, antautua, antaa l. jättää linna viholliselle; (*fig.*) antaa perin.

Kapitäl, n. (*bygn.*) kapiteeli, latvas (-ksen).

Kaplake, m. kaplaakki, laivapäällikön osa l. prosentti.

Kapott, m. kapotti, kaapu, viitta.

Kapott, **Kaputt**, a. tyhjä, ilman (oleva), osaton (-ttoman).

Kapp; i k., kilpaa, kilvan, kilvalla, kiistään; — *körning*, f. kilpa-sjo; — *löpning*, f. kilvanjuoksu; — *löpare*, m. kilpajuoksija; — *rodd*, m. kilpa-l. kilvansoutu; — *släde*, m. kilpareki.

Kappa, f. kappaa, kaapu, viitta; mister k—n (*om prestor*), pannaan kappaa nauhaan; *vända k—n efter vinden*, olla aina alla tuulen; (*på pistol*) kansi (-nnen); (*på skodon*) kannantaus l. -takanen; (*på en spis*) kupu; kappkrage, m. kapankaulus.

Kappa, **Kapa**, v. a. (*sjö.*) hakata l. lyödä poikki, katkasta.

Kappas, v. d. kilpalla, kiistata, tehdä l. kulkea kilpaa.

Kappe, m. kappaa; en k. full, kapallinen.

Kapprak, a. supi l. ihan suora, pyti-pyety l. -pyytysä.

Kaproock, m. kaprokki, levätti, viitta; — *säck*, m. matkalaukku, kapeäkki.

Kapriol, m. kaprioli, hypäkki, pylläkki, hypähdys.

Kapris, m. (*nyck*) oikku, mielijohde (-teen), juoni (-en), mutka.

Kaprisiös, a. oikullinen, juonikkaa (-kkaan), mutkikas (-kaan).

Kapsel, m. kotelo, kapsula.

Kapson, m. kankisuitset, turpavyö, marhaimet, kapsuuni.

Kapten, m. kapteeni.

Kaptenaska, f. kapteeninrouva, kapteeninleski.

Kapun, m. salvo- l. kuohilaskukko, kapuuni.

Kapunera, v. a. kapunierata, kuohita (-teen) kukkoa.

Kapusohong, m. päähine (-een), pääpussi.

Kar, n. amme (-een), sammio; — *bad*, n. ammekylpy l. -peso, sammiosuuna.

Kara, f. kola, hiilikola, kohennuspuu, kuokkari.

Kara, v. a. kohentaa hiiliä, säetä (-kenen); (*fig.*) k. ät sig, koota (kokoan) l. raappia puolehensa.

Karabinier, m. karabinieri, pyssyratsastaja.

Karaff, **Karaffin**, m. karahvi.

Karakter, m. (*skriftecken*) punstavi, kirjain (-lmen), kirjoitusmerkki; (*egen-skap*) luonne (-nteen), tapamoto, laatu; (*själshalt*) luonne, mielenlaatu, luonnonlaatu l. -tapa; (*stadga*) järkevyytä, vakaisuus; (*värdighet*) arvo, sääty, kölli, karasteeri; — *sbild*, m., -skildring, f. luonnekuvaus, -kuvaelma; — *sbokstaf*, f. tunnuspuustavi; — *sbyggnad*, f. päähuoneus, asuinpytinki; — *sdans*, m. tapaistanssi; — *sdrag*, n. luonteen-osote (-tteen), -merkki, mielenlaadun näyte; — *slös*, a. luonteeton, mielenmäärätön.

Karakterisera, v. a. osottaa l. näyttää laatus l. luontoa l. luonnetta, olla luonteen merkinä, olla tunnusmerkinä.

Karakteristik, f. luonteenselitys l. -oetus, luonnon l. laadun l. tapain osotus.

Karakteristisk, a. tunnusmerkillinen, laadun l. luonteen mukainen, luonteen-omainen, tapaisuudellinen.

Karamell, m. karamelli.

Karantän, m. karantteeni, ruttosulku l. -salpaus.

Karat, n. karaatti; — *halt*, m. karaattiarvo l. -pito.

Karavan, m. karavani, matkue (-een),

kauppamatkue; — **-handel**, m. karavan- l. matkuekauppa.
Karbas, m. patukka, ruoska.
Karbasa, v. a. ruoskia, patukoita (-tsen), hutiä.
Karbin, m. karbiini, lyhyt ratsupyssy.
Karbolsyra, f. karbollahappo.
Karborre, *se* **Kardborre**.
Karbunkel, m. äkämä, putkama, kuisema.
Karoor, m. karseri.
Karda, f. karita, raasi.
Karda, v. a. kartata, raasia.
Kardborre, m. takkiainen.
Kardemumma, f. kardemumma.
Kardialgi, f. niuka.
Kardinal, m. kardinaali; — a. pää, pääasiallinen; — **-fråga**, f. pääkysymys, pääasia; — **-tal**, n. perusluku.
Kardmakare, m. karttamaakari, kartantekijä.
Kardus, m. kartausi; — **-papper**, n. kartansipaperi.
Karosa, f. hyväily, mairittelu, maire (-een).
Karossora, v. a. hyväillä, mairitella, lepytellä.
Karfknif, m. karvinveitsi, nirhaveitsi; — **-stock**, m. pykäläpuu.
Karfning, f. pyälly; karviminen, nirhaus.
Karfva, v. a. karvita (-tsen), leikellä, nirhata, pyältää.
Karg, a. itara, saita, kitsas (-aan); k. natur, kova l. saita l. karu luonto.
Karghet, f. itaruus, saitus.
Kargt, adv. kitsaasti, itaraati.
Karierad, a. (*kirury.*) itäpyöpinen.
Karikatar, m. karikatyyri, irvi-, naurukuva.
Karikera, v. a. tehdä pilkka- l. irvikuvaksi, kuvata pilkalliseksi, pilkkakuvata.
Karkass, m. karkasi, kehäke (-kkeen).
Karl, m. mies (-hen); det är k. det, sehän on mies, sitä on mies; du är ej k. dertill, siihen ei sinussa ole miestä; vara k. för sig, olla mies puolestansa; han är en hel k., hän-pä on koko mies; blifva k., miehistyä, tulla mieheksi; — **-akarl**, m. miesten mies, kelpo mies; — **-akraft**, f. miehen voima; — **-aktig**, a. miehettä, miehuinen; — **-aktighet**, f. miehettä, miehuisuus; — **-avis**, n.; på k., miehen l. miesten tavalla; — **-avulen**, a. miehettä (-kkään), urokas, miehentapainen; — **-avulenhät**, f. miehettäisyys, miehentapaisuus; — **-längd**,

f. miehen pituus l. koko l. mitta; — **-stump**, m. miehenkäsäkkä l. -tynkä; — **-tycke**, n.; hafva k., olla miesten mieleinen.
Karl- l. **karlavagnen**, m. otava.
Karlig, a. miehävä, miehistelevä; vara k., miehisteillä.
Karm, m. karmi, puite (-tteen), puitteet (*pl.*); karmi, selkälauta, -puu; — **-stol**, m. selkä-, karmistuoli.
Karmin, m. karmini, tulipuna.
Karmosin, m. karmosinipuna.
Karnation, f. liha-, ihoväkitys.
Karnaval, m. karnavaali, laakiais-ilot.
Karneol, m. karneoli.
Karnis, m. karniisi, särves, vanukka, reunua.
Karott, m. karotti, kulho.
Karp, m. toutain (-imen).
Karpus, m. reuhka.
Karsk, a. ravakka, karaki.
Kart, n. raakila, raakale.
Karta, f. kartta; (*stämpelpapper*) kartta, karttapaperi; belägga med k., karttoittaa.
Kartbok, m. karttakirja, kartasto; — **-ebeskrifning**, f. kartanselitys, karttakirjoitus; — **-eritare**, m. kartanpiirustaja; — **-ritning**, f. karttapii-rustus; — **-samling**, f. kartasto, maan-kartasto; — **-verk**, n. karttateos, -kokous, kartasto.
Kartera, v. a. kartoittaa.
Kartesch, m. kartessi.
Kartig, a. raakoinen, raakilainen.
Kartnagel, m. kaarna- l. rapakynsi.
Kartong, m. karttoni, pahvikko, pahvi-teos l. -laatikko.
Karusell, m. karuselli, napakeinu l. -heissa, holjakka.
Karyatider, v. a. (*byggnadsk.*) kariatit, kariatipatsaat.
Kas, int. hys, tys, luutis.
Kasa, v. a. l. kasa bort, hättistää, hättistaa.
Kase, m. rovio; jmf. **Vårdkase**.
Kasematt, m. kasematti, vallimaja.
Kasern, m. kasarmi.
Kasernera, v. a. kasarmita (-tsen), ma-joittaa kasarmiin.
Kask, m. kaski, kypäri.
Kaskad, m. nikara, putous.
Kasket, m. kasetti, lakki.
Kassa, f. kassa, rahasto, rahavarat; per k., rahalla, rahaa vastaan, rahan edestä; — **-behållning**, f. kassasäästö säätörahat; — **-bok**, m. kassakirja;

— **brist**, f. kassavaihtokassa; — **förvaltare**, m. rahavarainhoitaja, rahaston- l. rahainhoitaja; — **kista**, f. kassa-arkku l. -kirstu; — **konto**, n. kassakonto, -tili; — **special**, m. kassaluetto.

Kassation, f. kumoaminen, tyhjäksi tekeminen; hylkääminen, poistaminen, viralta-pano; — **sdomstol**, m. kumous-oikeus, -oikeudesta.

Kasse, m. klippi.

Kassera, v. a. kasierata (-aan), hyljätä (-kään); (*upphäfva*) tehdä tyhjäksi, kumota (-oan).

Kassera (in), v. a. kerätä l. koota (-koan) sisään.

Kassering, f. kasieraus, hylkäys.

Kassör, m. kasööri, rahanhoitaja.

Kast, n. heitto, viskaus; (*mätt*) heitto, kouramus; — **bok**, m. arpakirja; — **kropp**, m. (*artill.*) heitos, viskanne (-nteen); — **maskin**, m. heitto- l. viskauskone; (*åkerbr.*) viskuri, viskauskone; — **not**, m. käsinuotta, vata; — **nät**, n. käsiverkko, lana; — **rem**, f. heitto- l. linkohihna, (*marva*) suopunki, heittopaula; — **skofvel**, m. viskain (-men); — **snara**, f. lämsä, suopunki, heittopaula; — **spjut**, n. heitokeihäs (-kään); — **vapen**, n. heitohalo; — **ved**, m. halko (*pl.* halot); — **vidd**, f. (*artill.*) heittoväli, -matka; — **vind**, m. (*sjöt.*) tuulenpuuska, tuulilaispää.

Kast, m. (*hög*) läjä, pino.

Kast, m. (*stilkast*) kolosto, kotisto, kasti.

Kast, m. (*ståndsklass*) kasti, sääty, lahko; säätyluokka; — **anda**, f. lahko-henki.

Kasta, v. u. heittää, viskata, nakata (-kkaan), luoda; (*häufigt*) paiskata; (*ofta*) viskellä, heitellä, viskoa; k. ögonen på ngt, luoda l. kääntää silmänsä jhnkin; k. skulden på ngn, lykätä syy jkun päälle; stoet k—r, tamma luo; k. öfver (*i ömnad*), neuoa l. ommella yli vieren; — v. n.; k. om, kääntyä, muuttua; k. sig, v. r. heittäytyä, panentua, viskaantua, syöstä itsensä; (*af och an*) paiskelehtaa, viskellä itseänsä; — vinden k—r sig, tuuli käännähtää l. viskaantuu; låta k., viskauttaa, heittää, nakauttaa.

Kastande, n. heittäminen, viskaaminen, o. s. v.

Kastanje, m. kastanja.

Kastanjett, m.; k—er, kastaniset, kiluttimet, napsuttimet.

Kastell, n. linnanen, linna.

Kastellan, m. linnanvouti l. -isäntä.

Kastning, f. viskaus, viskuu, heitto, o. s. v.

Kastrat, m. kuohilas (-aan), salvio.

Kastrera, v. a. kuohita (-tsen).

Kastrull, m. kastrulli.

Kasuar, m. kasuaari.

Kata, v. a. (*träd*) koloa.

Katafalk, m. katafalkki, ruumis-alttari.

Katakomb, m. katakombi, hautaholvi.

Katalog, m. katalogi, luettelo.

Katarakt, m. putous, koski (-en).

Katarr, m. hökö, katarri, kino.

Katarralfeber, m. kinotauti, kinokuume.

Katastrof, m. päätte-, lopputapaus, mahdava tapaus l. muutos.

Kateder, m. katedra, opetus-istuin (-men).

Katedralkyrka, f. katedraalikirko, tuomio- l. hiippakirkko; — **skola**, f. katedraaliskoulu.

Kategori, f. (*filos.*) kategoria, aatosmääre (-een), aateala l. luokka; (*klass*) kategoria, nimiluokka, ololuokka, luokka, ala.

Kategorisk, a. kategorinen, ehdoton, välttämätön.

Katekes, m. katkismus.

Kateket, m. katekeetta, uskonopettaja, opetus- l. lukupappi.

Kateketik, f. kateketiikka, kyselymystaito l. -oppi.

Kateketisk, a. katekeettillinen, kyselymksellinen.

Katekiser, v. n. katekoita (-tsen), kysellen l. kyselyksillä opettaa, tutkimmalla opettaa.

Katet, m. kateetti, kohtisivu.

Kateter, m. kateeteri, virtsatorvi (-en).

Katig, a. ripsas (-aan), riiska.

Katolicism, m. katolisuus, katolinusko.

Katolik, m. katolilainen, katolinuskolainen.

Katolsk, a. katolinen, katolinuskoinen, katolin-; k—a religioinen, katolinusko l. -uskonto.

Katoptrik, f. katoptriikka, heijastusoppi.

Katsa, f. katiska.

Katsegård, m. katiskan-aita l. -toe (-keen); — **håf**, m. katiskalippi.

Katt, m. kissa, katti; (*skopp.*) katti; — **fötter**, m. pl. kissankäpälä; — **guld**, n. katinkulta; — **lo**, m. kissa-ilves (-ksen); — **musik**, m. kissannaukujaiset (*pl.*); — **ryggig**, a. (*skopp.*)

selkäynyt (laiva); — *-sorenad*, f. *se*
Kattausik; — *-slägte*, n. kissansuku;
 — *-uggla*, f. tarha-, kissapöllö; —
-ögd, a. kissanselälläinen.

Katta, f. naaras l. imisä kissa.

Kattun, m. karttuuni.

Kaustioitet, f. syöpäisyys.

Kaustik, a. kaustinen, syöpä, syövyt-
 tävä.

Kaution, f. takaus, vakuus.

Kautionera, v. n. mennä takuksen, taata
 (-kaan).

Kautionist, m. takaaja, takuumies.

Kautsehuk, n. kausu, kimmopihka.

Kavaj, m. viitta, kaapu.

Kavaljer, m. kavaliери.

Kavaljerisk, a. kavaliерillinen, vonke-
 romainen.

Kavalkad, m. kavalkadi, ratsakulku.

Kavalleri, n. hevosväki, ratsuväki, ka-
 valleria.

Kavallerist, m. ratsumies, hevosmies, rat-
 sulainen.

Kavera, v. n. taata (takaan).

Kaviar, m. kaviaari, sammin määnä.

Kavitet, f. lonkko, ontto, kehä.

Kax, m. koiranputki (-en),

Kaxe, m. veikele (-een), päämäri, äytäri.

Ked, **Kedja**, f. ketju, vitjat, käädyt; en
 k. af jern, guld, rautavitjat l. -ket-
 jut, kultavitjat l. -käädyt; (*bojor*) kah-
 leet, vitjat; (*fig.*) jana, jakso, ketju.

Kedja, v. a.; k. *fast*, i hop, vitjastaa,
 panna vitjoilla kiinni l. yhteen.

Kedjeräkning, f. ketjulaaku, rivilaaku;
 — *harf*, m. ketjuäes.

Kejsare, m. Keisari.

Kejsaredöme, n. keisarikunta.

Kejsarinna, f. Keisarinna.

Kejsarkrona, f. keisarin kruunu; — *-snitt*,
 n. kohdunleikkans; — *-rike*, n., —
-stat, m. keisarin-valtakunta, keisari-
 kunta; — *-titel*, m. keisarin nimi; —
-värdighet, f. keisarin-arvo.

Kejsarlig, a. keisariallinen, keisarin; de
 k — e, keisarilliset, keisarilaiset.

Kela, v. n. *se* **Klema**.

Kemi, f. kemia, ainestiede; teknisk k.,
 teknillinen l. teollisuus-kemia.

Kemikalier, n. pl. kemiatuotteet, -ai-
 neet, kemiatarpeet.

Kemisk, a. kemiallinen, kemian, aine-
 seollinen.

Kemist, m. kemisti, kemianoppinut l.
 -tietäjä.

Kerna, m. fl., *se* **Tjärna**, m. fl.

Korsbär, *se* **Körsbär**.

Kersing, m. kersinki.

Kerub, m. kerubi.

Kesa, v. n. kipaikoita (-teen), heiskutella,
 killiä, kirmata.

Ketta, v. n. luoda, viipäiä.

Ketto, m. karsina.

Kettil, m. *se* **Kittel**.

Ketting, m. vitjat, kettinki.

Kid, n., **Kidling**, m. vohla, kili, vuo-
 henkaritsa, vuona.

Kidla, v. n. vohla, vuonia, poikia.

Kif, n. riita, kiista.

Kifva, v. n. o. **Kifvas**, v. d. riidellä,
 torata, kiistellä.

Kika, v. n. tirkistää, tähytää, kiikata.

Kikare, m. kiikari, tähystin (-imen).

Kikhosta, f. hinku, tukkoyakä.

Kikna, v. n. nikahtua, kikahtua, juleh-
 tua, läikähtyä, menehtyä (nauruun l.
 naurusta).

Kil, m. killa, nalkki, vaaja, suute (-
 teen); (*på kläder*) killa, kaiista; (*svickla*)
 vikkeli, kaira; (*på not*) perä.

Kila, v. a. nalkita (-teen), kilata, tel-
 kitä (-tten); — v. n. kiittää, lentää,
 kyytästä, viletää.

Kilformig, a. nalkikas (-kkaan), killa-
 mainen, suipukka, snippa.

Killa, **Killing**, *se* **Kidla**, **Kidling**.

Kilning, f. nalkitus, o. s. v.

Kilo, m. kilo, tuhat; — *-gramm*, m.
 kilogramma, tuhat grammaa; — *-me-
 ter*, m. kilometri, tuhat metriä.

Kim, m. kimpä, laitapu, laita.

Kimma, v. a. laidoittaa.

Kimrök, m. kimröökki.

Kina, f., **Kinabark**, m. kiinua, kiinan-
 kuori; — *-pulver*, n. kiinan jauho.

Kind, f. poski (-en); som har röda
 k — r, punaposkinen; — *-ben*, n. pos-
 kiluu, -pää, poski; — *-båge*, m. pos-
 ki, leukapieli (-en); — *-knota*, f.
 poski-, sasupää; — *-pnst*, m. korva-
 punsti; — *-tand*, f. poski-, takaham-
 mas.

Kink, n. *se* **Kinkande**.

Kinka, v. n. kirrata, kättää, itistä, ärellä;
 (*vara veltig*) lellitellä, hemmotella.

Kinkande, n. kirraaminen, kirras, itinä,
 äreileminen; lellitty, hemmottele-
 minen.

Kinkig, a. kirreä, kärty, äreä; (*svår*) vai-
 kea, tukala; (*på mat*) nirso; (*veltig*)
 itisevä, lelli.

Kinkighet, f. kirreys, äreys; vaikus,
 tukalaus.

Kiosk, m. kioski, lystihuone.

Kip, m. (*stepp*) klippi, uurros, ura.
Kippa, v. a.; k. ned skorna, käydä kengät lintallensa l. kannallensa.
Kiromant, m. kädenkatsoja.
Kirra, v. n. jarista, marista.
Kirurg, m. kirurgi, haavallääkäri.
Kirurgi, f. kirurgia, haavuritaito; —
 -edoktor, m. kirurgiantohtori.
Kirurgisk, a. kirurgillinen, kirurgian;
 k. klinik, ukkotautilien hoito.
Kis, m. kiisu.
Kisa, v. n. tiurutella, tirkistää.
Kisel, m. pii, kuutilo, ukonkivi; —
 -sten, m. piikivi, ukonkivi; —
 -syra, f. (*kem.*) piihappo.
Kiss, **Kisse**, m. kissu.
Kista, f. arkku, kirstu; en k. full, arkullinen.
Kisöga, n. siiro-, tihrusilmä.
Kisögd, a. siiro-, tihrusilmäinen.
Kitt, n. kitti, iakos (-ksen).
Kitta, v. a. kitata, tahdastaa, panna kiinni kitillä l. isokella, iskostaa.
Kittel, m. kattila; —
 -dal, m. umpilaakso; —
 -flickare, m. kattilanpaikuri; —
 -hake, —
 -krok, m. haahlat (*pl.*), hahlot (*pl.*); —
 -sten, m. pata-, karstakivi.
Kittla, v. a. kutittaa, kutkuttaa; k. högmodet, himartaa l. kutkuttaa ylpeyttä; —
 v. n. kutita (-ian), kutua, kiheltää.
Kittlig, a. kutiavainen, kutuinen.
Kittling, f. kutitus, kutkutus; jag käner en k., minua kutittaa l. kututtaa.
Kittning, f. kittaus, iskostus.
Kittelig, a. näykkiväinen, ilkijuoninen, ärhäkkä; (*småaktig*) turhamainen, kurikas (-kkaan), nirso, näykkivä.
Kittlighet, f. ilkijuonisuus, näykkiväisyys, turhamaisuus.
Kjol, **Kjortel**, m. hame (-een).
Kjusa, f. ouru, onelma.
Klabb, m. lapu, kapale (-een), pölkäre (-een); (*i sjön*) luoto, karl.
Klabba, v. a. tehdä lapuja; se Smeta.
Klack, m. korko, apsaatti; (*på ysa*) pohja, tukka; (*mek.*) nasta; —
 -jern, n. korkoranta; —
 -lappa, v. a. korkolaippaa.
Kladd, m. lista, muistikirja l. -lista.
Kladda, v. a. tuhria, tahrata, lista (-kaan).
Kladderi, n. tuhrinta, tahrans.
Kladdig, a. tahrainen, likainen, tuhe-
 roinen.

Klaf, se **Klafve**; —
 -bunden, a. kytketty, kytkyessä (oleva).
Klaff, m. (*i byrå*) viilu, luukku; (*på kläder*) lämsä, kansi (-nnen), läppä; (*af papper o. d.*) liuska, lämsä; (*på en väska*) kieli (-en); (*på föjt o. s. v.*) läppä, läpäke (-kkeen), tuhotin (-timen).
Klaffare, m. parjaaja, panettelija, kielenkantaja.
Klafsä, v. n. loksua.
Klafve, m. kytkyt (-yen).
Klaga, v. n. valittaa, voivottaa, vaikke-
 roita (-teen), päivitellä, nurkua; (*anföra klagomål*) valittaa, kaivata (-paan), kannella (-telen); k. öfver ngt, valittaa jkin, kaivata jotkin; k. öfver ngn, valittaa jkusta l. jkun päälle, kannella jkusta.
Klagan, f. valitus, voivotus; (*jur.*) valitus, kantella, kanne.
Klagande, n. valittaminen, o. s. v.; —
 a. valittava, kantava, kanteleva; k. part, valittaja, kantaja; (*squallrare*) kante-
 lija.
Klagodag, m. huolipäivä, valitus- l. kai-
 puupäivä; —
 -dikt, f. huoliruno; —
 -ljud, n., —
 -låt, m. voivotus, voihi-
 kina, vaikkerrus, ruikutus; —
 -mål, n. valitus, kanne (-teen), kantelu, kaipuu; —
 -punkt, m. valitus-, kannekohta; —
 -rop, n. valitushuuto, voivotus; —
 -skrift, f. valituskirja; —
 -visa, f. valitusvirsi (-rren).
Klakör, m. klakööri, palkkapankuttaja.
Klammer, n., **Klamra**, f. sinkeli, hakaset (*pl.*).
Klammeri, n. meteli, hälinä, riita, melake (-een).
Klamp, m. (*stepp*) klamppu, koukku, vekara.
Klampig, a. möhkeä, puiseva, paksu.
Klander, n. moite (-tteen), soimaus, laste (-een); (*vid domstol*) moite, riita, kanne (-teen); —
 -fri, —
 -lös, a. nuhteeton, moitteeton, moittimaton; —
 -fritt, adv. nuhteettomasti, moitteetta, moittimatta; —
 -ajuk, a. moittelias (-aan), moittivainen, moitteenhaluinen; —
 -ajuka, f. moitteenhalu, moittivaisuus; —
 -värd, a. moitteenalainen, moittittava, nuhteellinen.
Klandra, v. a. moittia, morkata, soimata, lastaa; (*jur.*) moittia, panna riitaan, riitauttaa.
Klandrare, m. moittija, soimaja, morkasaja.

Klang, m. sointi, soinne, kaju, hely, helinä, ääni (-en), (*stark*) kiminä; — -lös, a. soinniton, kajuton, helytön, äänetön; — rik, a. heleä, helyinen, soiva, kajuinen.

Klapp, m. läppäys, läpsäys, napsaus, taputus; (*på port*) kolkutin (-ttimen), läppiä; — -bräde, n., -stol, m. pyykkituoli, sotkutuoli l. -lauta; — -trä, n. karttu, tapuin (-ppulmen).

Klappa, v. a. (*sakta*) taputtaa, läpätä, läpyttää; (*hård*) koputtaa, kolkuttaa, paukuttaa; k. kläder, kartuta (-ttuan), soitkea; — v. n.; hjertat k-r, sydän tykki l. tykyttää l. sykkii.

Klapper, n., **Klappersten**, m. levy- l. mukulakivi, (*ör*) somerkivi, somero; rik på l. full af k., somerinen, some-roinen; ställe fullt med k., some-rikko.

Klappert, m. henkiläppiä, ilmakieli (-en), tuhotin (-ttimen).

Klappning, f. taputus, läpytys, läpätys; koputus, kolkutus, paukutus; (*kläderna*) sotkenta.

Klappra, v. n. kolkutella, kopistella, kalkutella.

Klar, a. selkeä, selvä, kirkas (-kkaan), heleä; göra k., tehdä selväksi l. selkeäksi, selvittää, suoria; — skinnande, a. heloittava, kirkkaasti pais-tava; — synt, a. selvänäköinen; (*fg.*) selkeämielinen; — -vaken, a. pirteä, vallan valveillansa (oleva); — -ögd, a. heleä, kirkassilmäinen, helosilmä.

Klara, v. a. selkeyttä, selittää, kir-kastaa.

Klarera, v. a. selvittää, saada selvälle l. selväksi, suoria; (*ligvidera*) suorittaa; k. ett fartyg, suoria l. klareerata laiva.

Klarhet, f. selkeys, selvyys, kirkkaus, heleys.

Klarinett, m. larinetti.

Klarligen, adv. selkeästi, selvästi, nähtävästi.

Klarna, v. n. seljetä (-kenen), sellä (-kiän), selvätä (-nen), selvitä (-iän), kirkastua.

Klarning, f. selkeytys, selitys; selkenneminen, selvintä.

Klart, adv. selkeästi, selvästi, kirkkaasti, heleästi.

Klassig, v. r. tehdä rypäleitä l. terttuja, tulla terttuihin l. rypäleihin, käydä tertuille l. rosolle, rypälöityä, verastua.

Klasse, m. terttu, rypäle (-een), versas (-aan), roso.

Klasig, a. (*full med klasar*) terttuinen, rypäleinen; (*växt i klasar*) tertullinen, rypäleellinen.

Klass, m. luokka; — föreståndare, m. luokanjohtaja, -esimies; — lärare, m. luokkaopettaja; — vis, adv. luokittain.

Klassificeret, f. klassillisuus, pää-arvoisuus, etuarvoisuus.

Klassificera, v. a. luokittaa, luokata, jaostaa.

Klassifikation, f. luokitus, luokkajako.

Klassiker, m. klassikus, pääkirjailija,

Klassisk, a. klassillinen, pääarvoinen, oivakuntoinen.

Klatsch, int. läiskä! moiskä! lopsä! subst. m. läiskäys, läjähdys, moiskaus.

Klatscha, v. n. läiskä, läiskähtää, moiskaa, moikahattaa; k. till, läiskähyttää, moiskahuttaa.

Klaudera, v. a. sulkea hakasiin, sinke-löitä (-een).

Klausul, m. vällehto, -puhe.

Klav, m. (*i musik*) klaavi, nuotti; (*fg.*) selvike (-kkeen), neuvokki.

Klaver, n. klavieri.

Klaviatur, f. näppäimistö, koskettimet (*pl*), klaviatuuri.

Klema, v. a. hemmotella, lellitellä, mämmitellä.

Klemig, a. lellikäs (-kkään), asso, hempulainen, hennokas.

Klen, a. (*svag*) heikko, hehno, huono; (*spåd*) heikko, pieni (-en); (*knapp*) vähä, vähäinen, kehno, huono; — hjertad, — modig, a. arkaasydaminen, pelokas, arka- l. vieniomielinen; — smod, m. kaluseppä; — smide, n. kaluta-keet (*pl*); — trogen, a. heikko-uskoinen; — trogenhet, f. heikko-uskoisuus.

Klena, v. a. sivellä, voidella (-telen), silitellä.

Klenhet, f. heikkous, huonous, kehnous.

Klenod, m. kalleus, kallis kalu l. kappale (-een), pyhäkkö.

Kleresi, m. papiskunta, papissääty, kirkkosääty.

Klerikal, a. papispuolinen.

Klerk, m. pappi, papissäätyläinen.

Klerus, m. papisto, papissääty.

Kli, n. lese (-een), listin (-imen), liisi (-den).

Klia, v. n. o. impers. syhyä, kihelillä

(-telen); det k—r i fingret, sormea syhyttää, sormi syhyy.
Klibb, n. lima, limaska, tahma, takellus, sitku; — **-al**, f. rauta-, tervasleppä.
Klibba, v. n. takeltua, tarttua; v. a.; k. fast, tartuttaa, takelluttaa, limata; k. sig, v. r. iskottua, tahmistua, limettyä.
Klibbig, a. tahmea, tahmainen, limainen, limaska, sitkuinen.
Klick, m. pisku, tilkka, korpale (-een); (*fig.*) nurkkakunta, joukkio; en k. smör, volkirpale.
Klicka, v. n. (*om skjutgevär*) pettää, ei lauveta (-kean); (*fig.*) pettää.
Klient, m. hoidokas (-kkaan), turvatti, luottilas (-aan).
Klientel, n. luottilaisuus, turvaolo l. -suhde (-teen); (*biiråde*) asian-ajo.
Klifs, n. makeiset (*pl.*), hentuiset.
Klifsig, a. makeinen, imelä; (*fig.*) ime-lä, rievä.
Klifstätta, f. jalkaporras.
Klifva, v. n. kavuta (-puan), kiivetä (-peän), kilpeä.
Klimat, n. ilman-ala, ilmasto.
Klimatisk, **Klimatologisk**, a. ilmastolinen, ilmaston, ilman-alan.
Klimp, m. (*i allm.*) kokkare (-een), köntti, kimpale (-een), kentale (-een), paakku; (*i mjölk*) kokkare, sakkare; (*i soppa o. dyl.*) möykky, paakku, nökki.
Klimpa sig, v. r. kokartua, käydä kokareihin l. kokkareille, paakistua.
Klinga, f. säiliä, lape (-ppeen), terä.
Klinga, v. n. helistä (-sen), helistää (-äjän), helkkyä, helkkää, kilistää, kimistä, soida; k. med glasen, kilistää l. kilkistää lasaja; ha att k., helistää, helisyyttää, kilistää, helkyttää; klingande mynt, kova raha; k—nde röst, soiva l. helisevä ääni; k—nde namn, upea l. soiva nimi.
Klingande, n. heliseminen, kiliseminen, o. s. v., (*aktivt*) helistäminen o. s. v.
Kling, **Klang!** int. kilkis! kilin kalin! helk häk! subst. n. kilinä, helke, helinä.
Klingamed, m. säilä-, teräseppä; — **-smide**, n. säiläntaonta l. -teko, teräkalun-teko; terätakeet (*pl.*); — **-stål**, n. teräteräs (-ksen), säiläteräs.
Klinik, f. kliinikka, sairaanhoito, -pitely; (*sjukhus*) sairaahuone, kliinikka.
Klinisk, a. kliinillinen, sairaanhoidollinen.

Klink (*skopp.*); bygd på k., limilaitainen, kynnelaitainen.
Klinka, f. linkku, säppi.
Klinka, v. n. (*på piano och dyl.*) kilkuttaa, kilkutella.
Klinkor, f. pl. peräpakarat, perävieret (*pl.*).
Klint, m. töyry, töyrämä, kukkula; (*stuss*) peräpakara; — m. (*bot.*) kaunokki, aurankukka.
Klipa, f. kallio; (*i haf o. s. v.*) luoto, kari, kallio.
Klippa, v. a. o. n. leikata; (*hår, ull*) keritä (-tsen); (*med ögonen*) räpyttää silmiänsä, (*till tecken*) iskeä silmää; (*med bronnen*) vilhuttaa korviaansa; låta k., leikkaattaa, kerityttää; klipt och skuren, nuoltu ja juotettu.
Klippare, m. leikkaaja, keritsijä; (*skålm*) veitikka, liuhari, sukkelus; (*häst*) konkari, virkku.
Klippdufva, f. kallio-, merikyyhky; — **-fast**, a. luja l. vankka kuin kallio, kallionluja; (*fästad vid klippa*) kalliooperäinen; — **-grund**, m. kari- l. riuttapohja; — **-rel**, n. karisärkkä; — **-vägg**, m. kallionkyliä, -lape.
Klippig, a. karinen, luotonen.
Klipping, m. kilinnahka, klippinki; sätta k—en till, oikaista koipensa.
Klippning, f. leikkaaminen, leikkaus.
Klipak, a. sukela, sutka, hukas (-kkaan), viekas.
Kliester, n. sitku, iskos, liisteri.
Klistir, n. ruiske (-een), peräruiske; — **-spruta**, f. peräruisku.
Klistra, v. a. sitkustaa, liisteröitä (-tsen).
Klistrig, a. sitkuinen, liisterinen.
Klistring, f. sitkustus, liisteröiminen.
Klo, m. kynsi (-nunen); med klor försedd, kynsillinen.
Kloa, v. a. kynsittää.
Kloak, m. likaviemäri, kloakki.
Klocka, f. kello; (*liten*) tluku; med k. på halsen, kello kaulassa; hvad är k—n? mitä kello on? k—n är tio, kello on kymmenen; k—n går på fyra, på ett, kello käypi neljättä, yhtä; k—n är half åtta, kello on puoli l. puolivälissä kahdeksan.
Klockare, m. lukkari; — **-bol**, n. lukkarintila l. -punstelli; — **-gård**, m. lukkarila, lukkarintalo.
Klockarfar, m. lukkarin-ukko; — **-kärlek**, m. hempimys, rakastelu.
Klockblomster, n. kellokukka, kellokki; — **-foder**, — **-fodral**, n. kellonko-

- tero l. -koppi; — -formig, a. kello-
mainen, kellonmuotoinen; — -gjut-
re, m. kellonvalaja; — -gjuteri, n.
kellopaja, kellonvalimo; — -gods, n.
kellonaine, kellometalli; — -lik, a.
kellomainen, kellonnäköinen l. -tapai-
nen; — -ringare, m. kellonsoittaja;
— -ringning, f. kellonsoitto, kello-
jen soitanto; — -slag, n. kellonlyö-
mä, kellonlyönti; på k — et, kello-
lyömätä; — -stapel, m. kellotapuli l.
-kastari; — -sträng, m. kellonvedin
(-timen) l. -nuora.
- Kloffe, m. pihti, piitta; (*för portor*)
pihti, irvo; (*för väfsked*) kaidepuu,
lahat (*pl.*).
- Klok, a. viisas (-aan), mielellinen, mie-
levä; bli k., viisastua, tulla viisaksi.
- Kloket, f. mieli (-en), mielevyys, mielelli-
syy, viisus.
- Klokt, adv. viisaasti.
- Klosett, m. klosetti, makkituoli l. -tila.
- Kloss, se Klots.
- Klossa, f. se Groda.
- Kloster, n. luostari, monasteri; — -bro-
der, m. luostariveli; — -lofnad, —
lif, n. luostarielämä l. -elo; — -lik,
a. luostariomainen, luostarlilinen; —
-löfte, n. luostarivala, luostarilupaus l.
-liitto.
- Klot, n. pallo; — -formig, a. pallomai-
nen, pallonmuotoinen; — -rund, a.
ymmyrkäinen, pallonpyöreä.
- Klots, m. pöllikkä, pulikka.
- Klottra, v. n. töhriä, töhertää, tuhria,
söhrä.
- Klovn, m. ilviö, ilvehtijä, kloveni.
- Klubb, m. klubi, seurasi; — -medlem,
klubbist, m. klubbilainen.
- Klubba, f. nuija, kurikka; (*för trösk-
ning*) lupu, kurikka; (*en ord förändras*)
vasara.
- Klubba, v. a. nuijata, nuijia, kurikoita
(-teen).
- Klubbekrig, n. nuijasota.
- Klubbslag, n. nuijanlyönti; (*vid auk-
tion o. d.*) vasaranlyönti l. -lyömä.
- Klueka, v. n. (*om kalkoner*) lutkuttaa,
rotkottaa.
- Kludd, n. tuhraus, töhryys; — -verk,
n. töhrys- l. tuhruustyö, tuhre (-een).
- Kludda, v. n. töhriä, töhrtää, tuhria,
höivätä.
- Kluddare, m. tuhrija, tuhru.
- Kluddig, a. töhriäinen, tuhruinen.
- Klump, m. möhkeä, möhkäle (-een), kin-
ko, juhkura, järkäle, kämpäle (-een);
- -fot, m. potukka, kampurajalka;
— -vis, adv. kingottain, paakioittain,
tukuttain.
- Klumpig, a. möhkeä, köntikäs, jyrkeä,
järkeä; k. sko, kenkämöhkäle, -mäi-
käle; k — t bord, puiseva l. järkeä
pöytä; k. menniska, köhmelö, köh-
mys, kömpelö, köntya.
- Klunga, f. ryhmä, ryväs (-pään), paa-
kio, tukku.
- Klunk, m. siemaus, kulaus, litkaus.
- Klunka, v. n. siemaista, lotkaista, ku-
lauttaa.
- Kluns, m. löntti, nökki, köntäle (-een),
mähkä.
- Klunsig, a. mukulainen, mähkäinen, kön-
täleinen, o. s. v.; k — a händer, kop-
purakädet, käsimöhkäleet, -köntäleet.
- Klut, m. riepu, lappu, rätti; k — ar (*tra-
siga kläder*), ryyssyt, rievut.
- Klyfning, f. halkasu; (*af hemman*) hal-
kasu, välijako; — -sakifte, m. väli- l.
osakasjako, tilanjako.
- Klyft, f. halkeama; (*fast berg*) kallio-
perä, -emä; i fast k. (*varande*), kal-
lioperässä oleva, kallioperäinen.
- Klyfta, f. rotko, onkalo, halkeama; (*för
lin*) lihta, lipsu.
- Klyftig, a. tarkkapäinen, viisasteleva,
sukkela, nokkela.
- Klyftighet, f. tarkkapäisyys, viisastele-
vaisuus, nokkeluus.
- Klyftigt, adv. nokkelasti, sukkelasti, te-
rävästi, tarkkapäisesti.
- Klyftva, v. a. halasta (-kasen), halkoa;
(*hemman*) halasta, lohkoa; k. sig, v.
r. o. k — as, v. p. haljeta (-lkean), käy-
dä l. mennä halki; klufven, halki
(*indekl.*), halkinainen, halastu, hal-
jennut.
- Klyftvare, m. (*sjöt.*) viistopurje (-een),
klyyväri, liivari.
- Klyföppning, f. huokurako, silmikko.
- Klyka, f. haarukka, haara; (*för portor*)
pihti; (*stepp.*) klyyky, vekara, hanka.
- Klä, v. a. kynsiä, raappia; (*piska*) höy-
hentää, pieksää, löylyttää; (*preja*) kis-
koa, kaltata, nylkeä; — -finger, —
-fingrig, a. kihokynsi.
- Kläda, f. syhelmä, syyhy.
- Klädig, a. syhelmäinen, syyhyinen; (*sig.*)
kihokynsinen.
- Kläpa, v. n. hötöstää, hutlilustaa, hutli-
loita (-teen).
- Kläpare, m. poropeukalo, hutilus, pa-
tus, kölpyys, lohmus.
- Kläperi, n. hötöstys, hutiluus, patuus.

- Kläcka**, v. imp.; det kläckte i mig, sydämeni kulahti l. lävähti; — v. a. hautoa, hautouttaa; k. ut, kuoria, puhkaista; k. fram en dumhet, hölmöistä sanoa l. suustansa.
- Kläckning**, f. hautominen, kuoriminen, kuorinta.
- Kläda**, v. a. pukea, vaatettaa, verhota (-oan); k. skott (*fig.*), olla maalina l. pilkkana; denna hatt klär dig, tuo hattu sinua soristaa l. omansa sinulle; k. sig, v. r. pukeutua, pukea yllensä l. päällensä, pukea l. vaatettaa itsensä; k. af sig, riisua päältänsä l. yltänsä, riisuta; k. om sig, muuttaa vaatteensa l. vaatteita, muuttaa päällensä l. yllensä; k. ut sig, pukeutua jkuksi; klädd, puettu, vaatetettu, vaatteissa; väl k., hyvissä vaatteissa (oleva), hyvin l. hyvästi vaatetettu l. puettu.
- Klädbod**, m. vaateaitta; — **-borste**, m. vaateharja; — **-odrägt**, f. puku, vaatteet, vaatepari (-rren); — **-esperedel**, m., — **-esplagg**, n. vaatekappale, pukine; — **-hängare**, m. vaate-aulakko, -haaru, naulanjalat; — **-lus**, m. vaateentäli; — **-mal**, m. vaateenkol; — **-mäklare**, m., — **-mäklerska**, f. vaateiden kaupittelija, vaateakka; — **-stånd**, n. vaatepuoti; — **-söm**, m. vaateen-ompelus, -neulonta; — **-sömmerska**, f. vaateen-ompelijatar; — **-tyätt**, m. vaatepesu.
- Kläde**, n. verka; af k. l. klädes-, verkainen; — **-sfabrik**, m. verkavapriikki, -tehdas (-taan); — **-shandel**, m. verkakauppa; — **-shandlare**, m. verankauppias (-aan); — **-srock**, m. verkanuttu, -takkii; — **-stillverkning**, f. veranvalmistus, -teko.
- Kläder**, m. pl. vaatteet; en omgång k., vaatekerta.
- Klädnad**, m. vaateus, vaatteet, pukine (-een), puku (-vun).
- Klädning**, f. vaatetus, pukemus; (*plagg för frunt.*) leninki; (*för herrar*) vaatteet, vaatekerta.
- Klädsel**, m. vaatetus, pukemus.
- Klämma**, f. pinne (-nteen), puristin (-imen), likistys; (*fig.*) pinne, pinnistys, ahdinko, pula.
- Klämma**, v. a. pusertaa, puristaa, likistää, pinnistää, ahdistaa; k — as, v. p. (*blå klämd*) puristaa, pusertua, likistyy.
- Klämning**, f. puserrus, puristus, likistys.
- Klämskruf**, m. kiinnityseruvi.
- Klämta**, v. n. läpätä.
- Klämtning**, f. läppäys.
- Klänga**, v. n. kavuta (-puan), kämpiä, kärhentää.
- Klängande**, a. (*om våder*) väännelijäs (-ään), kärhentelevä.
- Klängo**, n. (*bot.*) kärhi (-en), kierre (-teen), tartuin (-tuimen).
- Klängväxt**, f. kärhikasvi.
- Kläpp**, m. pala, Heri, kieli (-en); (*barra*) kakara, mukula.
- Klätterfogel**, m. kiipijälintu.
- Klättra**, v. n. kiivetä (-peän), kavuta (-puan).
- Klättrare**, m. kiipijä, kapuja.
- Klöf**, m. sorkka, kynsi (-nnen); — **-djur**, n. sorkkaeläin (-imen).
- Klöfja**, v. n. kuljettua satulassa.
- Klöfsadel**, m. säkkisatula.
- Klöfver**, m. apila, ahmalo (*kort*) risti; slä k., hoiperrella (-telen), vintturoida; — **-frö**, n. apilansiemen, apilansiemenet; — **-land**, n. apilamaa l. -pelto, apilisto.
- Klösa**, v. a. kynsiä, raappia.
- Klösharf**, f. kynsiäse.
- Klösning**, f. kynsiminen.
- Knacka**, v. a. naputtaa, nakuttaa, koputtaa.
- Knackning**, f. naputus, koputus.
- Knagg**, m. hääkkyrä, naula, vaarna.
- Knaggla**, f. nystyrä, ryhmylä, mukura.
- Knagglig**, a. kolea, koleinen, mukurainen, nystyräinen, epätasainen; (*fig.*) mutkikas (-kkaan), solmikas.
- Knak**, n. nauske (-een), nauskina, natina, ritinä.
- Knaka**, v. n. nauskaa, natista, ruskaa, luskaa, ritlistä.
- Knakande**, n. nauskaminen, luskaminen, o. s. v.
- Knall**, m. läjähdys, paukaus, pamaus; frambringa k., paukauttaa, läjähdyttää, pamahuttaa; — **-effekt**, m. paukevoima; (*fig.*) tärähdys; — **-gas**, m. (*kem.*) läjähyksaasu; — **-hatt**, m. nallihattu, nalli.
- Knalla**, v. n. läjähtää, paukahtaa, pamahtaa, jyrähtää; (*fortfarande*) paukua, paukkaa, paukahdella, pamahdella; k. af l. k. sig af, lähteä kömpimään l. tallustelemaan, tallustella pois, töpsä tiehensä.
- Knallande**, n. paukkaminen, pauke (-keen), paukkina, pamahtelu.
- Knalle**, m. laivakorppu, paukko.
- Knape**, m. knaappi, huovi.

Knapp, m. nappi, nasti; (*knopp*) nuppi, ponsi (-nnen); (*bot.*) ponsi (-nnen); ngt som har k., heppi- l. nuppipää; — *-form*, m. napinkuosi; napinkanta; — *-nål*, f. nuppineula; — *-rad*, m. nappirivi.

Knapp, a. niukka, tiukka, tärkki, vajaa, liian vähä l. lyhyt; k. vigt verst, vajaa paino, virsta; — *-händig*, a. vajavainen, vajaa, vaillinainen.

Knappa, v. a. niukentaa, vähentää, niukentaa.

Knappast, adv. tuskin, töin tuskin, vai-voin.

Knappersten, m. mukulakivi.

Knapphet, f. niukkuus, tiukkuus, vajuus.

Knappa, v. a. nakertaa, napertaa, ratsi-taa; — v. n. natista, napeaa, rapesaa.

Knaps, int. napsis, nipsis.

Knapt, adv. tuskin, vai-voin; niukasti, niukalta, tiukasti; det räcker k. till, tuskin riittääkään; jag har k. om tid, minulla on niukalta aikaa; det lönar k. mödan, se maksaa tuskin vaivaa; lefva k., elää niukasti.

Knarka, v. n. narskaa, narskua, ruskaa, kikkaa, karahtaa.

Knarr, n. se Knarrande.

Knarr, m. (*knarrig menniska*) naristaja, kirri, nurrus, rätsisijä.

Knarra, v. n. narista, nirstä, nurieta, kiristä, kikkaa, kitistä; (*fig.*) näristä, nurieta, turista, jarruttaa, kurnuttaa.

Knarrande, n. nariseminen, narina, nars-ke (-een), nurina, o. s. v.

Knarrig, a. yrmeä, äreä, käreä, näreä; vara vid k—gt humör l. lynne, olla näreissänsä l. äreissänsä.

Knarrighet, f. yrmeys, käreys, näreys, äreys.

Knast, m. pahka, oksa.

Knaster, m. kanasteri; (*pop.*) rehtu-pakka, palturi, röty.

Knastra, v. n. ruskaa, räyskiä, raus-kaa, murskaa, karahtaa.

Knäk; komma på k—en, joutua rap-piolle l. päiviin l. huonoihin varoihin.

Kneka, v. n. lysähtää, nulpahtaa.

Knekt, m. sotamies (-hen); (*kort*) sotamies, pamppu; — *-ehemman*, n. ruotutilla, -talo, sotamies-tila; — *-ehäll*, n. so-tamiehen-teko l. -pito; — *-ekontrakt*, n. sotamiehen-kontrakti; — *-etorp*, n. sotamiehen-torppa, ruotutorppa.

Knep, m. juoni (-en), lutka, kuje (-een), konkku; begagna k., juonitella, mut-

kailla, pitää juonia l. kujeita l. kouk-kuja, kujella.

Knif, m. veital (-en); (*taljknif*) puukko; — *-blad*, n. veitsenterä l. -lape (-p-peen); — *-härj*, f. puukkoäes; — *-sbak*, m. veitsen-, puukonhamara; — *-sagg*, n. veitsen-, puukonterä; — *-skaft*, n. veitsen-, puukonpää; — *-sudd*, m. veitsen-, puukonkärki; en k. salt, veitsenkärjellinen suola; — *-ten*, m. (*inne i skafet*) veitsenruopio l. -ruoto.

Knifsa, v. a.; k. af, nipsata l. nipsa-huttaa pois.

Knifvas, v. d. olla puukkoisilla, puu-kostella, puukkoilla.

Knip, n. se Knipning; — *-full*, a. täpö täysi; — *-knipslug* (*knipsk*), a. suk-kela, viekas (-kkaan); — *-tång*, f. nä-pittimet (*pl.*), ataimet, hohtimet.

Knipa, v. a. nipistää, näpistää, purra (puren); (*tega*) näpistää, naapata, sie-pata; det k—er i magen, vatsaa puree l. vihloo.

Knipa, f. näppi, näppeet (*pl.*); (*fig.*) pula, pinne (-nteen).

Knipa, f. sotkatelkkä, sotka, telkkä.

Knipning, f. nipistys, näpistys; (*i ma-gen*) pureet (*pl.*), purut, väkenteet, vih-leet.

Knippa, f., **Knippe**, m. kimppu, kinka, vihko, tukku.

Knippa, v. a. (*lägga i knippor*) kim-puttaa, panna l. sitoa kimpulle l. vi-holle l. kimppuun.

Knippammare, m. kimppurauta-pajasto; — *-jörn*, n. kimppurauta; — *-vis*, adv. kimputtain, tukuttain, tukussa, kimpussa.

Knittelvers, m. runostelma.

Knodd, m. (*pop.*) puotimies.

Knoga, v. n. idartaa, kitsastella, tiivis-tellä.

Knogare, m. saituri, itaroitsija, kitsas (-aan).

Knoge, m. rystäs (-ään), rystynen.

Knop, m. solmu, solmuväli; med 10 k—s fart i timmen, 10 solmuväl-in vauhdilla tunnissa.

Knopp, m. (*bot.*) silmä, silmikko, umppu, pumpula; (*linknopp*) sylkky; (*på knopp*) nuppi, heppi, ponsi (-nnen); gå i k., puhjeta (-hkean); — *-lök*, m. siemen-silmikko l. -umppu; — *-öga*, n. sil-mikko.

Knoppas, v. d. olla umpulla, puhjeta (-hkean); träden k., lehdet puhkea-

vat l. ovat puhkeamassa, puut ovat umpulla.

Knopning, f. puhjenta, puhkeemis-aika.

Knoria, f. kähre, kihara, kiemura.

Knoria, v. a. kähertää, kähleröitä (-tsen), kihertää; k. sig, v. r. kähertyä, kihertyä.

Knorig, a. kählerä, kihärä, kähleräinen, kiheräinen.

Knorr, m. (*krökning*) kaari (-en), mutka; (*kaffek.*) norri, nenäpaju.

Knorr, n. *se* Knorrande.

Knorra, v. n. napista, murista; *se* Knota.

Knorrande, n. napina, murina, napiseminen, muriseminen.

Knorrig, a. napiseva, näreä, nuriseva, muriseva.

Knoster, n. ruhjin (-imen), palja, kurikka.

Knostra, v. a. musertaa, ruhjoa, lyödä l. läijätä kurikalla, kurikoita (-tsen).

Knot, n. napina, nurina, murina.

Knota, v. n. napista, nurista, murista, valittaa.

Knota, f. solmu, nikama.

Knotig, a. luiseva, luinen, pystyluinen, nikamainen.

Knott, n. polttajainen.

Knotted, n. nystyrät, nystyt, nyhermät (*pl.*).

Knöttra, f. nysty, nystyrä, nyhermä.

Knottig, a. nyhermäinen, nystyinen, nystyräinen; (*om hår*) *se* Knorig.

Knubb, m. *se* Kubb.

Knubbig, a. pyylevä, jännterä, tanakka, lyhytvartinen.

Knuff, m. tuustaus, tuuppaus, nyhkäys, töykkäys.

Knuffa, v. a. tuustia, tuustasta, tuupata, nyhjäätä, töykätä, sysäätä; k—s, v. d. sysiä, tuustia, tuuppia, sysiä l. telliä toisiansa.

Knussel, n. *se* Knussleri.

Knussla, v. n. nutustaa, nuturoita (-tsen), nuhjustaa.

Knusslare, m. nutustelija, nutus.

Knussleri, n. nutustus, nuhjustus.

Knut, m. solmu, solmi (-en); löp k., vetosolmu; blind k., umpisolmu; valk., osmansolmu; med k. försedd, solmuinen; (*fig.*) temppu, mutka; (*å vågg*) nurkka; (*straff*) nuutta.

Knuta, v. n. (*draga lott med knut*) solmustaa; — v. a. (*straffa*) nuutata.

Knutig, a. solmuinen.

Kny, n.; hvarken knäpp eller k., ei hiiskaustakaan, ei hengen hervahdusta.

Knyck, m. nytkähdyks, nytkäys, nykäys, (*på metspö*) nytkäys, tärppäys.

Knycka, v. a. nykästä, nytkästä, nytkäyttää; (*fortfarande*) nykiä, nytkiä.

Knylhafre, m. heinäkaura.

Knypeldyna, f. nyplytyyny, nappula-tyyyny.

Knyppla, v. a. nypilätä, näpylöitä (-tsen), solmeilla.

Knyppling, f. nypläys.

Knysta, v. n. hiiskahtaa, pukahtaa, muukahtaa, tikahtaa.

Knysta, v. a. solmita (-ian), solmeilla; (*med nål*) solmeilla, sidellä (-telen), kutos; (*binda*) sitoa, sidellä; k. igen, ihop, solmita l. sitoa yhteen l. kiinni, panna solmuun; k. till, åt, sitoa l. solmita kiinni; k. upp, päästää l. avata solmusta; k. näfven, puristaa nyrkkiänsä, nyrkittää kättänsä; k. nät, kutoa verkkoa l. havasta; k. sig, v. r. kerä, (*gå i knut*) solmeuta; kälén börjar k. sig, kaali rupeaa kerimään.

Knyta, n. kääry, mytty, nyytti; ett k. med kläder, vaatekääry l. -mytty.

Knytkalle, m. kalvoin (-imen), verkonalvoin; — -nål, f. verkonkäpy, verkkoenula; — -näfve, m. nyrkki; — -näfvekamp, m. nyrkkisoita, -putikka, nyrkkiset (*pl.*).

Knytning, f. solmita, solmiamus, kutominen.

Knåda, v. a. sotkea, vanuttaa; k. deg, vastata l. alustaa l. sotkea talkina.

Knåding, f. sotkenta, vanutus, alustus.

Knä, n. polvi (-en); (*led på väster*) solmu, polvi, nikama; (*bugt*) polvi, mutka; (*skopp*) polvi, polvipuu, kaari (-en); — -band, n. polvus, polvinauha; — -byxor, f. pl. polvihousut; — -böja, v. n. polvistua, notkistaa polvensa, langeta (-kean) polvillensa; — -böjning, f. polvein notkistus, polvistuminen; — -fall, n. polvistus, polveinnotkistus; göra k., langeta polvillensa; — -falla, *se* Knäböja; — -hund, m. sylikoira, polvirakki; — -hög, a. polvuinen, polvenkorokainen; — -jern, n. kaarirauta; — -led, m. polvinivel, polvenjuuri (-en); — -sena, f. polvikinner (-teren); — -skäl, f. polviluu, lumpio; — -stycke, n. polvikappale, polvi-varus l. -peite (-tteen); — -svag, a. lotkupolvi, heikko l. hoippapolvi; — -veck, n. polventalve (-peen) l. -tai-vuin (-pumen), kinnerkouku.

Knäk, m. lyämäys, särkö, säräys, paiskahdus; (*ig.*) puusti, puuskaus.

Knäcka, v. a. naksahuttaa l. napahuttaa rikki, särkeä, murtaa, taittaa, ruskahuttaa, riksahuttaa; knäckt (*druckes*), päähtynyt, humaltanut.

Knäcka, f. neikka.

Knäckebröd, n. näkki, ruskuleipä.

Knäfig, a. *se* Djeffig.

Knäffel, m. pentele, peljaks (-kkaan), juukeli.

Knäffelborr, m. p. viikset, nävelit, huuliparta.

Knäpp, m. näppäys, napsahdus, nypäys, käpseäys, koppaus; (*sup*) nakaus, paukku, naukku.

Knäppa, v. a.; k. till (*en rock*) panna napit l. hakaset kiinni; k. upp, päästää l. avata napit l. napista.

Knäppa, v. a. näpätä, näpäistä, näpähyttää, napsahuttaa, kopata, kopahuttaa; — v. n. napsaa, napsahtaa, napsuttaa, naksaa; (*om ur*) tikittää, napsaa; (*om väggar*) raksaa, raksuttaa.

Knäppare, m. (*djuret*) napsuttajainen.

Knäppning, f. näppäys, näpäytys, kopsaus, nakutus; napse, napsutus, nakutus, raksutus.

Knäl, m. (*större*) mukula, kuhmu, pahka, pakura; (*mindre*) nyyli, nysty, nystyrä, syyliä, ryhmy; (*utväxt*) kasvainen, lilka, pahka, kuhmu, nysty; — **påk**, m. ryhmy-, oksasauva; — **växt**, m. mukulakaavi l. -kasvain (-imen).

Knöla, v. n.; k. på, moikuttaa l. mäilyttää l. rusikoita (-teen) selkään.

Knölig, a. mukulainen, pahkainen, kuhmuinen, nystyinen, ryhmyinen; (*druckes*) hutikassa.

Knöppla, *se* Knyppla.

Knös, m. pohatta, äverjäs (-ään); (*fnaster*) kytry, ärmätti.

Ko, f. lehmä; — **hent**, a. pihtipolvi l. -kinttu; — **fot**, m. lehmänjalka; (*bräckstäm*) sorkkarauta, koiranleuka; — **hud**, m. lehmänvuota; — **kalf**, m. lehmäinen l. lehmävasikka; — **kopper**, f. pl. lehmänrokko; — **koppymping**, f. rokon-istutus, -pano; — **raka**, f. lehmänlakka; — **skälla**, f. lehmänkello; — **svamp**, m., — **ticka**, f. lehmäntatti, -sieni; — **vända**, v. n. kääntää myötätuuleen.

Koadjutor, m. apulaispiispa, sijapiispa.

Koagulera, v. n. juosta kokoon, juoksettua, pihmettyä, hyytyä.

Koalition, f. liitto, yhdistys.

Kobolt, m. kopoltti.

Kock, m. kokki, ruoankeittäjä l. -laittaja, keittäjä; — **smät**, m. (*sjöt*) koksaatti, apukokki.

Kodde, m. Koddar, pl. (*på hästar*) kuhat, munat, kellekset.

Kodex, *se* Codex.

Kodicill, m. kodisilli, testamentinlisä.

Koeffera, v. n. laittaa tukkaa l. hiuksia.

Koefficient, m. koeffisientti, etukertaaja.

Koeffyr, m. tukan-, päänlaitos.

Koefför, m. tukkuri, tukanlaittaja.

Kofferidartyg, n. kauppalaiwa l. -alus;

— **flagg**, f. kauppalaiwan-, kauppalippu; — **flotta**, f. kauppalaiwaasto;

— **man**, m. kauppa-alus l. -kulkija;

— **reglemente**, n. merikaupan-asetus l. -ohjesääntö; — **sjöman**, m. kauppa-merimies; — **sjömanskap**, n. kauppa-meriväki; — **skoppare**, m. kauppalaihuri.

Koffernagel, m. topelo, kohvernaakeli.

Koffert, m. arkku, lipas (-ppaan), kohvortti.

Kofsa, f. kotsa, luuska, leiju.

Kofta, f. kohtu, sielikko.

Koger, n. viini (-en), nuolikontti.

Kohesion, f. (*fys.*) koossapysyvälisyys, yhdysovoima, kiinniriippuminen.

Kohort, m. kohortti, joukko, parvi (-en).

Koj, m. (*skopp*) koju, koju.

Koja, f. mökki, koppi, tölli, maja; (*af ris*) korusu, koju.

Kok, n. keitto, keitos; ett k. fisk, keitto kaloja, kalakeitto; ett k. stryck, selkäsauna; — **bok**, f. kyökki, ruoka-, kokkikirja; — **gryta**, f. keittipata; — **het**, a. kiehuva, tulikuuma;

— **hus**, n. kota, keittihuone, keittiö;

— **konst**, f. keittotaito; — **kärl**, n. keittoastia, keitin; — **punkt**, m. (*på termometer*) kiehuin-aste (-een), kiehuamakohta; — **salt**, n. keittosuola;

— **ved**, m. keittopuut (*pl.*).

Koka, v. n. kiehua; k. bort, ihop,

in, kiehua l. kiehahtaa pois, kokoon,

kuiviin; k. upp, kiehahtaa, ruveta

kiehumaan; blodén k—r, veri kiehuu l. kuohtuu; låta k., kiehuttaa,

kiehauttaa; — v. a. keittää, kiehuttaa; låta k., keittää, kiehuttaa; k.

ihop, in, keittää kokoon, kuiviin l.

kuivilleen.

Koka, f. kokkare (-een), paakku.

Kokard, m. kokardi.

Kokerska, f. keittäjä, keittäjätar.

Kokett, a. kiekalleva, keimeä, veikistelevä.

Kokettera, v. n. kiekaila, keimailla, veikistellä, leinakoita.

Koketteri, n. kiekailleminen, kiekaillevaisuus, o. s. v.

Kokning, f. keittäminen, keitto, kiehuutus; kiehuutus, kiehuaminen.

Kokong, m. (silkki-) kotelo, kokonki.

Kokosnöt, f. kokospähkinä; — **-palm**, f. kokospalmu.

Kokt, a. keitetty, kiehuunut, kypsä; k. rofva, potatis o. d., keittikäs (-kään), haudikas (-kkaan).

Kol, n. hiili (-en), (*amidjakol*) syssi (-den); (*kem.*) hiili; bränna k., polttaa syssiä; bränna till k., polttaa syssiksi l. hiiliksi; (*förbränna*) polttaa sydelle l. hillelle, sydettää, hiillyttää; glödande k., tuliset hillet; göra k på ngt, tuiki l. lopen syödä l. hävittää; — **-artad**, a. hiilimäinen; — **-ax**, n. nokipää, syssitähkä; — **-bod**, f. syssi, hiilikoppi; — **-bonde**, m. systeinvetäjä, syssimies; — **-botten**, m. syssipaikka, -hiilusta; — **-brännare**, m. systeinvetäjä, syssipolttaja; — **-bränning**, f. systeinvetäjä; — **-bädd**, m. hiilusta, hiilikeros; — **-eld**, m. hiillos, hiili- l. syssivalkea; — **-gas**, m. hiilikaasu; — **-glöd**, n. (*hop af kol*) hiilikko, hiilisto, hiilusta; — **-halt**, m. hiilipito l. -pitoisuus; — **-hus**, n. se Kolbod; — **-mila**, f. syssimilli, syssihanta l. -kuoppa; — **-mörk**, a. pilkko-, umpipimeä; — **-panna**, f. hiiliasia; — **-raka**, f. hiilikola, -kouku; — **-ryss**, m., — **-skrinna**, f. syssiretelit l. -reelat (*pl.*), syssihäkki; — **-stig**, m. 18 tynnyriä syssiä; — **-stybb**, m., — **-stybbe**, n. syssimuraka; — **-svart**, a. syssi-, nokimusta; — **-syra**, f. (*kem.*) hiilihappo; — **-syrad**, a. hiilihappoinen; — **-trast**, m. mustaras-tas; — **-tång**, f. hiilipihdit (*pl.*); — **-tägt**, m. syssimetsä; — **-ämne**, n. (*kem.*) hiililaine, hille (-lteen).

Kola, v. a. sydettää, hiillyttää, polttaa sydelle l. hillelle; (*bränna kol*) polttaa syssiä, miiluta (-nan), syssittää; — v. n. hiiltyä, sydettää.

Kola, v. n.; k. af, heittää henkensä.

Kolare, m. syssi- l. miilumies, kolari, miilustaja.

Kole, n. hiililaine, hille (-lteen).

Kolera, f. koleera, rutto.

Kolerin, f. koleriini, pikku koleera, sappitauti.

Kolerisk, a. koleerinen, sapellinen, sappiluuontainen.

Kolf, m. (*mek.*) mäntä; (*kom.*) kolvi; (*på bössa*) perä, tyvi (-en); (*i läs*) roira, salpa; (*fig.*) kolaus, pönkkä, nuhde (-teen); — **-läs**, n. salpalukko; — **-rör**, n. kolvin- l. pumpuntorvi.

Kolfva, v. a. (*fam*) kolahutella, kovistella.

Kolibri, m. kolibri, mesilintu.

Kolig, a. (*sotartad*) sysinen, sysimäinen, hiilinen; (*förkolad*) hiillytynyt, sydettynyt; (*om säd*) nokinen, nokipäinen.

Kolik, m. ihky, kohotauti, mahapakko.

Kolja, f. (*fiak*) kolja.

Kollation, f. yhdys-atria, väliatria; (*fest*) kesti, pidot.

Kollationera, v. a. vertoa, kollationeerata.

Kollationering, f. kollationeeraus, vertominen.

Kollega, m. kollega; virkaveli.

Kollegiassessor, m. kollegin-assessori; — **-registrator**, m. kolleginregistraatori; **-råd**, n. kolleginneuvos.

Kolleginm, n. kollegi, neuvoskunta, hallintokunta; (*föreläming*) luento, opiluento.

Kollekt, m. kolehti, rahankeräys; (*böva*) kollehta, alkurukous.

Kollektion, f. kokoelma.

Kollektiv, a. kollektiivinen, joukkoinen; s. kollektiivi, joukkosana.

Koller, m. vauhkous, virma, hurjuus.

Kolli, m. (*handelst.*) koli, tukku.

Kollision, f. yhteensattuma, ristiriita; **krafters k.**, voimain vastayhdyntä l. yhteensattuminen; råka i k. (*fig.*), riitautua l. joutua riitaisuuteen kekenänsä.

Kollra, v. n. hullutella, hupsutella, houreilla.

Kollrig, a. (*om hästar*) vauhko, virmainen; (*fig.*) hullu, houra, hupsu.

Kolna, v. n. hiiltyä, sydettää; (*fig.*) hiipua, lakata.

Kolning, f. syssipolttaminen, syssitys.

Kolon, n. seurausmerkki, koloni.

Koloni, f. siirtomas, siirtokunta, kolonia, uudisasunto.

Kolonialvara, f. kolonia- l. siirtomaantavara.

Kolonisera, v. a. asuttaa, asututtaa.

Kolonisation, f. asutus, siirtotasutus.

Kolonist, m. uudisasukas (-kkaan), siirtolainen, siirtomaalainen.
Kolonn, m. kolonna, patsas (-aan); (*mit.*) kolonna.
Kolonnad, m. kolonnisto, paripatsaisto, patsaaskäytävä.
Koloratur, f. koloratuuri, liirutus.
Kolorera, v. a. värittää; k—d plansch, värikuva.
Kolorit, m. värinsekoitus, väritys; (*färg-ton*) värintuntu, väritys; (*fig.*) soreus, somuus, karva, elävyytä.
Kolorum, n. se Larm, Oväsände.
Koloss, m. kolossi, jättiläiskuva; (*fig.*) koljo, hojaus.
Kolossal, a. kolossinen, suunnaton, summattoman suuri l. iso, jättiläis-; (*estet.*) suunnaton, ylisuuri, tavaton (-ttoman).
Kolportör, m. kulkukauppi l. -kauppias (-aan), kolportööri, kuljettaja.
Kolt, m. koltti, hamukka.
Kolumn, m. kolumna, särke (-kkeen), linjaväli.
Kombination, f. yhteenasetus, rinnanpano, yhteenlaakemus.
Kombinera, v. a. asettaa l. asetella l. panna yhteen l. rinnalle, vertoa, yhdistää.
Komedi, f. ilveily, komedia.
Komediant, m. ilvehtijä, komeljantti.
Komendant, se Kommandant.
Komet, m. pyrstötähti, komeetti.
Komfort, m. mukavuus, luontevuus, sopivuus.
Komfortabel, a. mukava, sopivainen, hyväoloinen.
Komik, a. naurullinen, ilveinen.
Komiker, m. komikus, ilvenäyttelijä, ilvedijä.
Komisk, a. ilveilyinen, ilveily-; ilveellinen.
Komitat, n. komitaatti, kreivikunta.
Komitativ, m. komitatiivisija.
Komité, m. komitea, toimikunta; k—n för Finska ärendena, komitea Suomen asioita varten.
Komiterade, m. pl. komitealaiset, toimikuntalaiset.
Komlig, a. kömpelä, köpökkö.
Komma, n. komma, pilkku; pilkkuväli.
Komma, v. n. tulla; k. efter (*för att hemta*), tulla perään l. noutamaan; k. (*slippa*) fram, päästä perille l. edes, (*hinna f.*) ehtiä l. päästä l. tulla perille; (*råka komma i ett visst läge l. tillstånd*) tulla, joutua, sattua (jhnkin);

(*härflyta*) tulla, lähteä, syntyä (jstkin); (*härleda sig*) tulla, johtua; k. att (*skola*); t. ex. han k—er att predika i söndag, hän on saarnaava l. tulee saarnaamaan ensi sunnuntaina; han kom att gå förbi (*tillyfalligtvis*), hän tuli sivuitse menneeksi l. käyneeksi; jag kom (*råkade*) att tala derom, tulin siitä puhuneeksi; k. af sig (*på förfall*), joutua rappiolle l. varattomaksi, (*i tal*) topertua, häkeltyä, tulla hämille, sekaantua; k. an på ngt l. ngn, tulla jhnkin l. jhnkhun, olla jskin l. jkussa; om det k—er derpå an, så... jos niiksi l. siksi tulee l. on, niin...; k. in l. k. sig in i en sak, tulla l. päästä asian sisään l. perille, saada asiasta kiinni; huru kom han på den tanken? miten se ajatus hänen päähänsä l. mieleensä juolahti? jag kommer ej nu på hans namn, hänen nimensä ei nyt tule mieleeni, en nyt tule hänen nimensä päälle; k. på tal l. till tals, tulla puheksi l. puheeksi; det huset kommer mig på 10,000 mark, se huoneus tulee minulle mak samaan 10,000 markkaa l. nousee minulle 10,000 markkaan; k. på ett ut, olla yhtä kaikki l. yhden tekevä, ajaa saman asian; huru kom det till? mistä se tuli, miten se niin kävi? k. till sig (*igen*), toipua, tointua, malttaa mielensä; k. upp emot, tulla tasalle l. vertaiseksi l. rinnalle, olla vertainen; k. öfver ngn l. ngt, saada joku l. jkin kiinni, tulla jkun l. jkin päälle; en rysning kom öfver mig, minua alkoi kauhistuttaa l. hirvittää, kauhistus tuli päälleni;— v. a. saada, saattaa, panna; k. en att gråta, skratta, itkettää, naurattaa jkuta, saada l. saattaa l. panna joku itkemään, nauramaan;— k. sig, v. r.; k. sig l. k. sig före (*igen*), tointua, toipua, virkistyt, päästä voimiinsa; k. sig till (*få*) ngt, saada l. tavata (-paan) jkin; han k—er sig icke till att arbeta, hän ei tule työtä tehneeksi, häneltä ei tule työtä tehdyksi l. tehtyä;— kommande, a. part. tuleva, tulevainen, eteinen, tulija; k. och gående, tulijoita ja menijöitä; kommen, a. part. tullut.

Kommanditbolag, n. kommandiitti- l. äännötön yhtiö;— handel, m. kommandiittikauppa, asiointikauppa.

Kommando, n. komento, komennus, käsky; (*af soldater*) komennuskunta (sotamiehiä); står under ens k., on jkun komennettavana l. komennon alla; — *-bygga*, f. komennussilta; — *-mål*, n. komentoasia; — *-ord*, n. komennussana.

Kommatera, v. a. komittaa, välimerkitä (*-tsen*), välimerkittää.

Kommatering, f. välimerkitys, välimerkit (*pl.*), kommitus.

Kommandant, m. komendantti, linnanl. kaupungin päällikkö, linnanhaltija.

Kommendera, v. a. o. n. komentaa, komtierata, käskeä.

Kommendering, f. komennus, komennonpito; komennuskunta.

Kommandör, m. komentaja, komendööri.

Kommensurabel, a. yhteismitallinen, samamitallinen.

Kommentarie, m. selitysmuistutus, selitys.

Kommentera, v. a. tehdä selitys l. selitysmuistutus l. muistutuksia, selitellä.

Kommerciel, a. kaupallis-, kaupallinen, kaupan, kaupallikkeinen, kaupallikkeen.

Kommers, m. kaupallike (*-kkeen*), kauppa.

Kommersa, v. n. kaupustella, pitää kaupaa.

Kommerseråd, n. kauppaneuvos.

Kommis, m. kaupakirjuri.

Kommissariat, n. kommissariaatti, komisarivirasto.

Kommissarie, m. kommissarius, komissari.

Kommission, f. toimen-anto, asian-anto, toimitettava; toimikunta, kommissiooni; — *-sbyrå*, m., *-kontor*, n. asia-, toimituskonttori, asiatoimisto; — *-shandel*, m. toimitus-, asiaskauppa; — *-slandtmätare*, m. komisssiiooni-, piiri-maannittari.

Kommissionär, m. toimimies, toimenpitäjä, asioitsija, toimittelija.

Kommitté, *ss* Komité.

Kommittent, m. asianantaja, toimenantaja, lähettäjä.

Kommittera, v. a. antaa asioita, antaa asiaksi l. tehtäväksi l. toimitettavaksi, antaa tehdä l. toimittaa, toimituttaa.

Kommod, a. (*om person*) nekosa, verkainen, mukavuutta rakastava; (*om sak*) mukava, luonteva.

Kommod, m. komuuti, pesinkaappi.

Kommun, m. kunta, yhdyskunta.

Kommunal, a. kunnallinen, kunnallis-, kunnan; — *-författning*, f. kunnallis-asetus; — *-förvaltning*, f. kunnallishallinto l. -hoito; — *-nämnd*, m. kunnallis-lautakunta; — *-råd*, n. kunnallisneuvos; — *-styrelse*, f. kunnallishallitus; — *-stämma*, f. kunnallis-l. kuntakokous.

Kommunicera, v. a. ilmoittaa, antaa tietää l. tiedoksi; — v. n. käydä ripillä l. Herran ehtoollisella.

Kommunikant, m. rippivieras (*-aan*), ehtoollisvieras, rippiväki.

Kommunikation, f. tiedon-anto; (*ortsförbindelse*) yhdistys, kulkuyhdistys, -neuvot (*pl.*); — *-sbevis*, n. tiedonanto-, ilmoitustodistus; — *-slinie*, f. yhdistysväli, -reitti; — *-sresolution*, f. tiedonanto-päätös.

Kommunion, f. Herran ehtoollinen, rippi; — *-vin*, n. rippiviina.

Kommunism, m. kunnunismi, tasajakolaisuus.

Kommunist, m. kommunisti, tasajakolainen.

Kompakt, a. tiivis l. tiivis (*-iin*), täysinäinen.

Kompani, n. komppania; W. et komp., W. ja kump. (*-pani*); — *-chef*, m. komppanianpäällikkö.

Kompanjon, m. yhdysmies, asiakumppani, kaupakumppani.

Komparation, f. (*gram.*) komparatiooni, vertalleminen.

Komparativ, a. vertalleva; subst. n. komparatiivi.

Komparera, v. a. vertailla.

Kompass, m. kompassi, suuntaneula, -opas (oppaan); — *-dosa*, f. kompassirasia; — *-nål*, f. kompassineula; — *-ros*, f. kompassiruusu, -terhi; — *-skifva*, f. kompassitaulu; — *-streck*, n. kompassipiiru, kompassinpieli.

Kompendium, n. kompendio, lyhyt oppikirja.

Kompendiös, a. kompendioinen, lyhykäinen, supistettu.

Kompensera, v. a. vastakutella, korvata, antaa vastike.

Kompetens, f. otollisuus, keivollisuus, hakuoikeus l. -valta.

Kompetent, a. otollinen, keivollinen, hakuvaltainen.

Komplement, n. täyte (*-tteen*).

Komplett, a. täysinäinen, täydellinen.

Komplettera, v. a. täydentää, lisätä.

Komplex, m. yhdiste, ryhmä.
Komplicerad, a. monimutkainen, -temp-
 puinen, monenkertainen.
Komplimaang, m. komplimangi, sievistely, sievistelmä; (*helming*) tervehdys; göra sin k, tervehtiä, tehdä hyvä päivä l. kumarrus.
Komplimentera, v. a. sievistellä; (*halsa*) tervehtiä, tervetuloitella.
Komplott, m. salahanke (-kkeen), sala-, kapinallitto.
Komponera, v. a. panna kokoon, laatia l. laittaa kokoon, seipitä (-teen).
Komponist, m. se Kompositör.
Composition, f. kokoonpano, laatimus, laitos; (*af metall*) sekoitus; (*i musik*) seipitys, sävellys, sävelpanos l. -teos.
Kompositör, m. säveltäjä, sävelseppä l. -niekka.
Kompost, m. komposti, sekalanta.
Kompott, m. marjahillo, kompotti.
Kompress, m. sidekääre (-een), kääre.
Komprimerad, a. pakattu, puserrettu.
Kompromettera, v. a. heittää l. saattaa alttiiksi, altistaa, paljastaa (jkun) vika, sekoittaa asiaan, saattaa harmiin.
Kompromiss, m. kompromissi, kompromi-, vaho-, sovinto-oikeus.
Kompromissarie, m. komprominjäsen, sovintomies l. -tuomari.
Kon, m. kella, keko, kartio; — *-formig*, a. keilannuotoinen, keilamainen, kekomainen.
Kona, f. lutka, luuska.
Koncentration, f. keakitys, yhteenkoomus, yhdistys; (*kon.*) väkevyitys, väety.
Koncentrera, v. a. keskittää, keakitä (-teen), yhteen liittää l. vetää, yhdistää, koota yhteen; (*kon.*) väkevöitä (-teen), väettää.
Koncentrisk, a. (*mat.*) samakeakinen.
Koncept, n. konsepti, alustelma, pohja l. kantakirja l. -kirjoitus; tappa k—erna (*fig.*), hukata l. pudottaa aivon avaimet; — *-papper*, n. konseptipaperi.
Koncession, f. myönnytyä, myöditys.
Koncessiv, a, (*gramm.*) koncessiivi.
Koncipera, v. a. panna ylös, alustaa, luonnostaa.
Koneis, a. vankka, tiivis (-iin).
Koncision, f. tiiviyä, vankkuus.
Kondemnera, v. a. tuomita saaliiksi.
Kondensation, f. saennus, sakenus, tiivistys.

Kondensator, m. kondensaatori, sakenustaja.
Kondensera, v. a. sakenustaa, tiivistää; k—s, v. d. sakenustaa, sikistysä, sakenustaa.
Kondition, f. (*vilkor*) ohto, väkkipuhe (-een); (*stillstånd*) tilla, laatu; (*tyonst*) palvelus, paikka; (*informatorskap*) kotiopettajan paikka l. toimintu.
Konditionalis, f. (*modus*) konditionaali.
Konditionel, a. ehdollinen, ehdottava.
Konditionerä, v. n. olla palveluksessa, olla paikka (jkuilla); (*ädsom huslärare*) olla kotiopettajana.
Konditionerad, a. laatuinen, jeskin tilassa oleva.
Konditor, m. kondiitori, sokurileipoja.
Konditori, n. kondiitoria, pakarilla.
Kondolera, v. a. surkutella, valittaa surua.
Konduktor, m. konduktori, sähkökääräjä l. -vedätin (-ttimen).
Konduktör, m. konduktööri, johdattaja, ohjaaja.
Konfederation, f. liitto, liitonteko.
Konfedererad, a. liittolainen, liittovälinen.
Konfekt, m. konfetti, sokurileivos (-ksen).
Konferera, v. n. neuvotella, pitää neuvoa.
Konferens, m. neuvokokous, neuvonpidot (*pl.*), konferenssi.
Konfession, f. uskon- l. oppitunnustus, uskonto; uskunkunta.
Konfidentiel, a. kahdenkeskinen, salaa uskottu.
Konfirmation, f. ripille-laakenta, lastenriipitys.
Konfirmera, v. a. ripittää lapsia, laskea l. päästää ripille.
Konfiskabel, a. takavarikkoon l. kiinni pantava, takavarikon-alainen.
Konfiskation, f. takavarikkoon- l. kiinnipano, ryöstö.
Konfiskera, v. a. panna takavarikkoon, takavarikoita (-teen), pois ottaa, ryöstää.
Konfytur, m. hedelmähillo, sokerisose (-een).
Konflikt, m. ristiriita, ristikohtaus.
Konformera sig, v. r. (*after ngt*) muodostaita jnkin mukaan l. tapan.
Konformist, m. myötäuskolainen, konformisti.
Konformitet, f. tasamukaisuus, yhdenmuotoisuus, yhdenmolsuus.
Konfrontation, f. yhdessä-kuulustelu, -tutkinto, vastakkais-kuulustelu.

Konfrontera, v. a. kuulustella l. tutkia yhdessä l. vastatuksin, panna l. asettaa vastatuksin l. vastatusten.

Konfundera, v. a. hämmentää, saattaa hämille, panna l. saada sekaisin, sekoittaa pää l. aivot.

Konfus, a. sekäpäinen, höpelö.

Konfusion, f. hämmennys, höpelyys; (*villervalla*) sekasorto, hämmennys.

Kongestion, f. pakkautumus, verenpakkkaus, nesteensulku l. -pakkkaus.

Konglig (*kongl.*), a. kuninkaallinen (kunink.).

Konglomerat, n. (*geol.*) paltaannus, paltaantuma, jamauma.

Kongregation, f. kongregatiooni, yhdysseura, tuomioseura.

Kongress, m. valtakokous, kongressi.

Kongruens, f. yhteellisyys, yhdenmukaisuus.

Kongruent, a. yhteellinen, yhdenmukainen.

Kongsljus, n. tulikukka, peitsiruoho; — *spira*, f. valtikka; — *sädra*, f. valtajouva l. -väylä.

Konisk, a. (*mat.*) keila- l. kekomainen, kartiokas (-kkaan); k. sektion, keilaleikkaus; k—t hjul, kartioratas (-ttaan).

Konjugation, f. (*gram.*) käytemä, konjugatiooni.

Konjugera, v. a. käytellä, konjungeerata.

Konjunktion, f. yhdistys, liitos; (*gram.*) sidesana, konjunktiooni; (*astr.*) yhdysasento.

Konjunktiv, m. (*gram.*) konjunktiiivi, sivu- l. ehtotapa.

Konjunktur, f. liike- l. kauppa-suhde (-teen) l. -vaihe, aslain vaihe (-een).

Konkv, a. onteva, kovera.

Konklav, m. huonekokous, konklaavi.

Konklusion, f. päätelmä, johtopäätös, loppupäätös.

Konkordat, n. konkordaatti, kirkkosuostumus.

Konkordieboken, f. konkordiakirja.

Konkret, a. (*gram.*) esineellinen, tunto- l. aistipohjainen; (*filos.*) itseperäinen, täysioloinen, esineellinen.

Konkubin, f. vertti-, jalkavaimo.

Konkubinät, n. verttielo l. -yhteys, sallyhteys.

Konkurrens, f. kilpailu, kilvällisyys.

Konkurrent, m. kilpailija.

Konkurrera, v. a. kilpailla, kilvalla tehdä l. tarjota, ehdetellä; (*medverka*)

kilvan tehdä l. vaikuttaa, yhteen vaikuttaa.

Konkurs, m. konkurssi, omaisuuden luovutus l. altistus; göra k., mennä konkurssiin, tehdä konkurssi; — *massa*, f. konkurssipesä.

Konnossement, **Konnässement**, n. tunnuskirja l. -seteli, kuorma- l. tavara- lista, konnossementti.

Konrektor, m. konrehtori, apurehtori.

Konselj, m. konseli, neuvonpidot (*pl.*), neuvokunta, neuvosto.

Konseqvens, f. johdonmukaisuus; (*evstämninghet*) asianmukaisuus, yhtämu- kaisuus; (*följd*) seuraus.

Konseqvent, a. johdonmukainen, yhtä- mukainen, asianmukainen; — *adv.* yhtä-, johdonmukaisesti, johdon l. asian mukaan.

Konsert, m. konsertti, soittajaiset (*pl.*), laulajaiset; — *sångare*, m., — *sångerska*, f. konserttilaulaja, konserttilaulajatar.

Konservativ, a. konservatiivi, vanhan- pitoinen, vanhalla-olija.

Konservatism, m. vanhanpitoisuus, van- halla-oloisuus, konservatismi.

Konservatorium, n. konservatorio, soi- tinto-opisto.

Konserver, m. pl. varjolasit, varasilmät; (*födömmen*) säilyaineet.

Konservera, v. a. säilyttää, varjella, pitää säilyssä.

Konservering, f. säilytys, säilyssä-pito, ruoansäilytys; — *sanstalt*, m. säily- tys-, ruoansäilytys-laitos.

Konsideration, f. mietintö, tutkistelu; (*undseende*) arvelu, sukolleminen.

Konsignation, f. (*handelst.*) tararaulä- hetys.

Konsistens, f. vakavuus, lujuus, kiin- teys, tivelys, koossapysyntä.

Konsistoriel, a. konsistorillinen, kon- sistorin.

Konsistorium, n. konsistori, piispan-oi- keus.

Konskription, f. sotaväen-, sotamiehen- otto.

Konsol, m. (*arbit.*) konsoli, olkakivi (-en), kaulakivi.

Konsolidera, v. a. vahvistaa, varustaa; vakuuttaa, antaa vakuutus l. vakuu- tusvaroja.

Konsonant, m. (*gram.*) konsonantti, ke- rake (-keen); — *dubbel k.*, kaksois- kerake; — *förmildring*, f. kerakkeen- pehmenys.

Konsertter, **Konsorties**, m. pl. osakump-panit, osaveljet (*pl.*); (*fig.*) vertaveljet, vertaiset (*pl.*).

Konspiration, f. kapinallitto, salaliitto.

Konspirator, m. salaliittolainen, kapinallittolainen.

Konspirera, v. n. tehdä salaliittoa l. salaisia hankkeita, ruveta salaliittoon, olla sala- l. kapinallittosaa.

Konst, f. (*färdighet*) taito, taitavuus, keino, konsti; (*estet.*) taide (-teen); k—en att skriva, sy o. s. v., kirjoittamisen, ompelemisen taito l. konsti; de sköna k—na, ihanne-, kaunotaitteet; (*krop*) vehe (-keen), juoni, mutka; — **akademi**, f. taideakatemia l. opisto; — **beridare**, m. konstiratsas-taja; — **domare**, m. taidetuomari; — **erfaren**, — **förfaren**, a. konstin-op-pinut, keinoaitoinen; — **flit**, m. kei-novireys, keinollisuus; — **färdig**, a. taiteellinen, taidokas (-kkaan), hyvä-taitoinen; — **färdighet**, f. taidollis-uus, hyvätaitoisuus, taiteellisuus; — **förening**, f. taideyhdistys l. -seura; — **förvärd**, m. taitellija; — **gjord**, a. keinoitekoinen; — **grepp**, n. kei-notemppu, temppu; (*fig.*) mutka, juoni (-en); — **idkare**, m. taitellija; — **kabi-nett**, n. taitehisto, taidekokous, -va-rasto; — **kännare**, m. taiteentun-tija; — **kännedom**, m. taiteentieto, -tuntemus; — **lös**, a. konstiton, mut-katon; — **makare**, m. konstiniekkä; (*råksaksidare*) juonittelija, konehtellija; — **messig**, a. taiteellinen, konstitin-tapainen; — **ord**, n., -**term**, m. taito-, keinosana; — **produkt**, m. taide-teos, taiteentuote (-tteen); — **rik**, a. konstikas (-kkaan), konstillinen, taido-kas (-kkaan); — **sak**, f. taidekalu, -teos; — **samling**, f. taidekokoelma, -varasto; — **skatter**, pl. taideasteet; — **sinne**, n. taidetunto, -aisti; — **språk**, n. oppikieli, taidekieli; — **svarfvare**, m. konsti-, keinosorvari; — **verk**, n. taideteos, -työ; — **vidrig**, a. vastenteiteinen, taiteenvastallinen; — **vän**, a. taiteen-ystävä; — **älskande**, a. taidehaluinen, -mielinen, taidetta rakastava l. harrastava; — **älskare**, m. taiteenharrastaja, -rakas-taja.

Konstant, a. alituinen, pysyväinen, va-kaa.

Konstapel, m. konstaappeli.

Konstatera, v. a. vahvistaa, todistaa, toteuttaa.

Konstellation, f. tähdistö, tähtikuva l. -ryhmä.

Konstig, a. konstikas (-kkaan), konstli-linen, vehkeellinen.

Konstigt, adv. konstikkaasti, temppei-sesti.

Konstituera, v. a. asettaa, säätää, mää-rätä; k. sig, asettaa l. perustaa itsensä.

Konstitution, f. (*kropp*) rakennus, lai-tos; (*statsförfattning*) konstitutiioini, perus- l. valtiosääntö, perustuslait.

Konstitutionel, a. perus- l. valtiosään-nöllinen, perustuslaillinen.

Konstitutiv, a. perusmääräinen, takiti-lainen, järkinäinen.

Konstitutorial, n. virkamääräys, -vah-vistus, virka-vahvistuskirja.

Konstla, v. n. konstalla, vehkeillä, kou-kuitella.

Konstlad, a. teeskennelty, teeskente-levä, konstalleva, konstallitu, kaunis-televa.

Konstnär, m. taituri, taideniekkä.

Konstnärlig, a. taiturillinen, taidenie-kan, taiturin, taitehikas.

Konstnärskap, n. taiturillisuus, taiteel-lisuus.

Konstruera, v. a. rakentaa, järjestää, asettaa l. sovittaa yhteen.

Konsul, m. konsuli; vice k., sijais-konsuli; general k., pääkonsuli.

Konsulat, n. konsulinvirka l. -paikka, konsulinvirasto.

Konsultera, v. n. tuumitella, neuvo-tella, pitää neuvoa; kysyä neuvoa.

Konsument, m. kuluttaja, nauttija, tar-vitsija.

Konsumera, v. a. kuluttaa, nauttia, käyt-tää tarpeksensa.

Konsumtion, f. kulutus, nauttimus, tar-peesen-pano.

Kontant, m. puhdas (-taan) raha; be-tala k., maksaa puhtaassa rahassa; k—a fordringar, rahasaatavat.

Kontantera, v. a. maksaa puhtaaksi l. rahassa.

Kontemplation, f. mietiskely, mielen-tutkistelu.

Kontemplativ, a. miettiväinen, mietis-kelevä, tutkisteleva, ajattelevainen; k—t lif, mietiskely-elämä.

Kontenans, f. toimi (-en), malti, mie-lenmalti; förlora k—en, tulla hä-mille l. toimeettomaksi, häkeltyä; bi-

- behålla k—en, pysyä toimella l. maltissanaa.
- Konteramiral**, m. konteramiraali, aliamiraali.
- Konterfej**, n. muoto- l. naamakuva.
- Kontinent**, m. mannermaa, manner (-teren).
- Kontinental**, a. mantereinen, mannermaan; k—t klimat, mannerilmasto; —system. n. mannerkunnan-liitto.
- Kontingent**, m. apulisia l. -vero, osinkoapu, kauppavero; (*truppafdelning*) sotamies-määrä; —handlare, m. nimi-, verokauppias (-aan).
- Kontinuerlig**, a. yhtäperäinen, jatko-menoinen, jatkaantuvainen.
- Konto**, n. konto, tili.
- Kontor**, n. konttoori.
- Kontorist**, m. konttoristi, kirjanpitäjä.
- Kontraband**, n. salatavara, tulliton l. kielletty tavara; (*tullförmillning*) salakuljetus, salakauppa, tullirikos; —bas, m. kontrabasso l. -paassi; —bok, f. vastakirja, povikirja; —borgen, m. vastatakaus; —bud, n. kieltol. vastasanoma; —dans, m. kohtajais-, vastakkaistanasi; —diktion, f. vastoin-sanomus; —diktorsk, a. vastoin-sanovainen, l. -panevainen; —diktorskikt, adv. (*log.*); k. motsatta begrepp, vastoin-sanovaisesti l. kieltäväisesti vastakkaiset käsitteet; —mandera, v. a. peräyttää, perunuttaa; —märke, n. vastalappu; —order, m. vastakäskey, käskynperuutus; —signant, m. nimellä-vahvistaja, vastakirjoittaja; —signation, f. nimellä-vahvistus, vastakirjoitus; —signera, v. a. nimellensä vahvistaa, vastakirjoittaa.
- Kontrahent**, m. sopija, välinsopija, -suostuja, liittokumppani.
- Kontrahera**, v. n. suostua l. sopia keskenänsä, tehdä sopimus l. välikirja.
- Kontrakt**, n. kontrahti, välikirja; (*del af ett stift*) provasti-, kontraktikunta; —senlig, a. kontrahdinmukainen; —sprost, m. kontrahti-, lääninprovasti.
- Kontrast**, m. erilaisuus, vastakohta, erikohta.
- Kontrastera**, v. n. olla erilainen l. erilaiset, pistää erilaiselta l. erikohtaiselta.
- Kontribuera**, v. a. maksaa osaltansa, ottaa osaa maksuun.
- Kontribution**, f. veron-osa l. -osuus, apu-vero l. -maksu; (*miljt.*) pakkovero.
- Kontroll**, m. silmällä-pito, vaarinpito, tarkastus; (*medel*) tarkastin; (*stämpel*) kontrolli, tarkastusleima; —stämpla, v. o. merkitä tarkastusleimalla, kontrollilla (-tsen).
- Kontrollera**, v. a. tarkastaa, pitää silmällä l. vaarilla; (*föres med stämpel*) kontrollilla (-tsen), leimoittaa.
- Kontrollör**, m. kontrollööri, vakaaja, tarkastaja, vaarinpitäjä; (*stämplare*) kontrollinpanija, kruunaaja, vakaaja.
- Kontrovers**, f. oppiriita l. -kiista, kiista-asia.
- Konträr**, a. vastallinen, vastoinpäinen, vastakohtainen.
- Konträrt**, adv. (*log.*); k. motsatta begrepp, vastakohtaisesti vastakkaiset käsitteet.
- Kontur**, n. hahmoviivat (*pl.*), hahmoitus, osapuu; —teckning, f. hahmopiirustus l. -kuvasu.
- Konfusion**, f. ruhjaus, ruhjevamma.
- Konung**, m. kuningas (-kaan); k—en af l. i Sverige, Ruotsin kuningas.
- Konungaböckerna**, f. pl. kuningastenkirjat; —ed, m., —försäkran, f. kuninkaanvala; —hus, n. kuninkaanpere (-een); kuningassuku (-vun); —magt, f. kuninkaanvalta; —rike, n. kuningaskunta, kuninkaan-valtakunta; —son, m. kuninkaanpoika; —säte, n. kuninkaan sija l. paikka; —titel, m. kuninkaannimi; —val, n. kuninkaanvaali; —välde, n. kuninkaanvalta, kuningasvalta; —ätt, m. kuningassuku, -heimo.
- Konungsk**, a. kuninkaanpuoleinen.
- Konungslig**, a. kuninkaallinen, kuninkaanlaatuinen.
- Konvalescent**, a. paraneva, toipuva.
- Konvalje**, f. kielo, lehmänkieli (-en).
- Konvenans**, f. sovinnaisuus, soveltajaisuus.
- Konvent**, n. seurakokous, kokonakunta, konventti.
- Konventikel**, m. hartauskokous, salakokous.
- Konvention**, f. sovinto-liitto.
- Konventionel**, a. sovintoliittolinen, sovinnainen.
- Konvergera**, v. n. längetä (-keän) yhteen.
- Konversation**, f. puhelma, kansaa-, keuhkupuhe (-een), pakinoiminen; —slexikon, n. tietosanasto, puhe-sanakirja.
- Konversera**, v. n. haastella, pakinoita (-tsen), puhella.

Konvertering, f. (*geom.*) esivertaaminen; (*af skuld*) muuttaminen.

Konvex, a. mykvä, kupea, pullerjas.

Konvik, n. kammioikunta.

Konvoj, m. matkavartio; (*i allm.*) vartiojoukko, saattajat.

Konvojera, v. a. olla vartijana, suojella, saattaa vartiojoukolla l. vartijain turvissa.

Konvolut, n. käärepäälyys, päälly, kääre (-een).

Konvulsion, f. puistutus, väkähdy; fä k-er, saada puistutuksia, ruveta jkuta puistuttamaan l. väkähdyttämään.

Konvalsivisk, a. puistuttava, pieksävä, vähättävä.

Koordinera, v. a. rinnastuttaa, rinnatella; k-e satser, tasa-arvoiset l. rinnastutetut lauseet.

Kopek, m. kopeekka.

Kopia, f. kopia, jäljennös (-ksen).

Kopiera, v. a. kopioita (-teen), jäljentää.

Kopist, m. kopisti, kopioitaja.

Kopp, m. kuppi; en k. full, kupillinen.

Koppa, v. a. kupata; låta k., kuppauttaa.

Koppar, m. vaski (-en), kupari; af k., gjord af k., vaski, vaskinen, kupari-, kuparinen; — -aktig, -artad, a. vaskimainen, vaskentapainen, -kaltainen, kuparimainen; — -bergverk, n. vaski-, kuparipajasto; — -beslagen, a. vaskella peitetty l. päällystetty, vaakitettu; — -erg, m. vaakenruoste, -home (-een); — -färgad, a. vaakenkarvainen; — -grufva, f. vaakikaivos; — -halt, n. vaakenpito, -pitoisuus; — -haltig, a. vaakenpitoinen, -sekainen; — -hammare, m. (*bruk*) vaskiruukki l. -paja; — -hytta, f. vaskisulatto l. -hytty; — -malm, m. vaski- l. kuparimalmi; — -mynt, n. kupariraha; — -orm, m. vaskikäärme; — -plåt, m. vaskilevy; — -röd, a. vaakipunainen; — -rök, m. kuparryökki; — -segring, f. vaakenpuhdistus; — -alagare, m. vaski-, kupariseppä; — -stick, n. vaskipiirros, -paine (-een); — -stickeri, n. vaakenpiirto, vaakenpiirto-taito; — -streck, n. vaakisuoni, -juoni; — -verk, n. vaakitehdas (-aan); — -ålder, m. vaakikausi, vaaken aikakausi.

Koppel, n. kaulain (-imen), koiranvitjat l. -vitjakset (*pl.*), koppeli; (*mek.*) kytky; ett k. hundar, vitjaakoirat, parikoirat (*pl.*), koirapari, pari koiria;

— -brak, n. koppellivijelys, heinävuoroinen viljelys.

Kopperska, f. kuppari, kuppariakka l. -muori.

Koppglas, n. kuppalasi; — -horn, n. kuppasarvi; — -jern, n. kupparaus l. -kirves (-een); — -ympning, f. rokon-istatus l. -pano; — -ärrig, m. rokonarpinen l. -rikkoinen.

Koppla, v. a. kopuloita (-teen), panna kaulaimen l. kaulavitjoihin; k. gevär, kytköä l. kopuloita (-teen) kiväkit; k. vagnar, kytköä vaunut; k. ihop, kytköä; (*fig.*) parittaa.

Kopplare, m., **Kopplera**, f. parittaja, parinhankkija.

Koppleri, n. parittaminen, paritus.

Koppning, f. kuppaus, kuppaminen.

Koppor, f. pl. rokko, rupuli.

Koppra, v. a. kuparointa (-teen), vaskita.

Koprolit, m. koprolitti, sontakivettymä.

Koppskatt, m. pää-, henkivero.

Kopula, f. yhdyin (-timen), kopula.

Kopulativ, a. yhdistytävä, yhdyttävä.

Kor, n. kuori; — -sångare, m. kuorilaulaja.

Kora, v. a. valita (-teen).

Koral, m. koraali, kirkkoveisu; virsi- nuotti; — -bok, f. koraalikirja; — -musik, m. kirkkosointo, koraalimusiikki.

Korall, m. koralli, kasviloivarsi; af k., koralli-, korallinen; — bank, m. korallikari, -luoto; — -flske, n. korallinpyyry; — -ref, n. koralliriutta, -säikkä.

Koran, m. koraani.

Korda, f. korda, jkne (-nteen).

Kordong, m. nauha, nyöri; (*fig.*) kordongi, saarto l. sulkujana, estorinta.

Korfi, m. makkara; — -mat, m. makkara-ruoka; (*mos*) makkarus; — -skinn, n. makkarasuoli (-en).

Korg, m. vasu, koppa, keesi, kori; (*i vagn*) koppa; (*för bröd*) kori, vasu; (*afslag*) rukkaset (*pl.*); en k. full, korillinen, kopallinen o. s. v.; — -arbete, n. koppa- l. vasuteos; — -flätning, f. vasunteko, -kudonta; — -makare, m. vasuntekijä, korimaakari; — -vagn, m. koppa- l. vitsasvaunut (*pl.*); — -verk, n. koppalaitos, vitsa- l. vasukutous.

Korinter, m. korintti, korinttimarjat.

Korinthisk, a. korinttilainen.

Korist, m. kuorilaulaja, koristi.

Kork, m. korkki, suullinen, tulppa; —

-skruf, m. korkkiruuvi, -väännin (-ntimen); — -träd, n. korkkipuu.
Korka, v. a. korkita (-teen), tulpita (-tsen), suullistaa; k—d, korkattu; (fig.) typerä, hölmöpäinen.
Korn, n. (frö) jyvä, jyvänen; (söderlag) ohra; (uttrökad) ohrat (pl.); af k., ohrainen, ohra; tväradigt k., kaksitehoinen-l. särkinen ohra; fyradigt k., nelitehoinen l. -teräinen ohra; sexradigt k., lesipää- l. kuusitehoinen ohra; ättaradigt k., hömpää l. kahdeksantehoinen ohra; (grand) rae (-keen), jyvänen; (sigte på böva) jyväsien (-imen), nastat, sihti; — -ax, n. ohrantähkä; — -blirt, m. kalevantulet l. -valkeat; — -bod, f. jyväsaitta; — -dräll, m. ridantoimi (-en), ohransilmäinen; — -jude, m. jyväsaksa, -juutas; — -knarr, m. ruisräikkä; — -skrika, f. se Nötskrika; — -sparf, m. kykkävarpunen.
Kornett, m. kornetti.
Kornig, a. rakeinen, jyvänen.
Korollarium, n. korollaari, seurio.
Korp, m. korppi, kaarne (-een).
Korpa, v. a.; k. ät sig, raapata l. kaapata itsellensä.
Korporal, m. kapraali, korpraali.
Korporalakap, n. korpraalikunta, kapraalisto.
Korporation, f. yhdyskunta, yhteystö.
Korps, se Corps o. Kär.
Korpulent, a. ruumikas (-kaan), tanakka.
Korrekt, a. virheetön, tarkka.
Korrektion, f. oikaisu, ojennus; — -shus, n. ojennushuone; — -sinnrättning, f. ojennuslaitos.
Korrektionist, m. ojennushuonealainen.
Korrektiv, n. oikaisin (imen), ojennuskeino, -neuvo.
Korrektur, n. (bokr.) korjaus, korehtuuri; läsa k., lukea korjausta; — -ark, n. korjausarkki; — -läsning, f. korjauslenta l. -luku.
Korrespondens, f. kirjevaihto; (motsvarighet) vastaavaisuus.
Korrespondent, m. kirjeenvaihtaja.
Korrespondera, v. n. vaihtaa l. vaihdella kirjeitä, olla kirjevaihdossa; (motsvara) vastata.
Korridor, m. korridoori, käytävä, väli-käytävä.
Korrigerä, v. a. oikaista, ojentaa, korjata, parantaa.
Korruption, f. pilaannus, turmelus.
Kors, n. risti; (anat.) ristiluu; Kri-

sti k., Kristuksen ristinpuu; k—e ts fot, ristin juuri; k. oeh tvärs, ristin rastiin, ristissä rastissa; — -band, n. ristisiide (-teen); — -eld, m. risti-tuli; — -farare, m. ristiretkeläinen; — -formig, -lik, a. ristinäinen, ristinmuotoinen, -tapainen; — -fästa, v. a. ristinnaulita (-teen); — -förhör, n. vastakulustus; — -gata, f. ristikatu, kadunristiys; — -gång, m. ristikonki l. -käytävä, poikkikäytävä; — -hvalf, n. ristikupu, -laki; — -kyrka, f. ristikirkko; — -messa, f. ristinpäivä; — -märke, n. ristimerkki; — -näbb, m. (fogel) kieronokka, käpylintu; — -rid-dare, m. ristiritari; — -tecken, n. ristinmerkki; — -tåg, n. ristiretki l. -vaellus; — -verk, n. ristikko, risti-puut; — -väg, m. ristiä, poikkitie, tienristi l. -ristiä.

Kors! int. kas! kahi voi! ah! k. i alla tider, voi minun päivälli! k. bevars! no, entäpä! jopa nyt peräti l. kaikki! kah, mitäpä!

Korsa, v. a. panna ristiin, ristiä (-tsen), käydä ristiin; k. ens planer (fig.), ehkäistä l. solmita jkun tuumat; k. sig, v. r. ristiä silmänsä, tehdä ristinmerkki; (fig.) siunailla, ahkailla.

Korsar, m. korsaari, meriroavo, ryöstö-laiva.

Korsett, m. kurellivit, korsetti.

Kort, n. kortti; — -konst, f. korttikonsti; — -lek, m. korttileikki, yh-det kortit; tvä k—ar, kahdet kortit; — -spel, n. korttipeli, kortinlyönti; — -spelare, m. korttipelari, kortin-lyöjä.

Kört, a. lyhyt (-yen); (helt kort) lyhy-käinen; k. till växten, lyhyt-, ma-talakasvuinen, lyhyt l. matala varrel-tansa l. ruumiltansa; på k. tid, vä-hässä ajassa l. aikaa, vähällä l. lyhy-ellä ajalla; för k. tid sedan, vähän aikaa sitte l. takaperin, hiljattain, äs-kettäin; komma till k—a, ei päästä pitkälle, jäädä takalaitaan; göra k. l. kortare, lyhentää, tehdä lyhemmäksi; blifva k., lyhetä (-enen), lyhentyä; — adv. lyhyesti; k. sagdt, lyhyesti puhuen l. sanoen, vähin puhumin; k. och godt l. k. om godt, lyhyestä tärkeimpään, lyhykäisesti; k. förut, vähästä l. vähää l. pikkuista ennen; k. derpä, vähää myöhemmin, pikkuista l. hiukkaista myöhemmin l. jäl-jemmin, vähän l. hiukan aikaa sen

perästä l. jälkeon; innan k., ennen pitkä, koht(a)siällensä; — -halsad, a. lyhytkaulainen; — -hårig, a. lyhytkarvainen; (om *manniskor*) lyhyttakainen; — -klippt, a. lyhyeksi leikattu, keritty; — -skrifning, m. lyhkäkirjoitus; — -synt, a. lyhytnäköinen, hiikinäköinen; (*fig.*) lyhytmielinen l. -näköinen; — -tånkt, a. lyhytmielinen, -mietteinen; — -våxt, a. matala, lyhyt-, matalakasvuinen.

Kortteligen, adv. lyhykäisesti, lyhyesti.

Korthet, f. lyhyys, lyhykäisyys; i k., lyhykäisydessä, lyhykäisesti.

Korum, n. koorumi, (sotaväen) rukoushetki, iltasoitto.

Korvett, m. korvetti.

Koryfé, m. johdattaja, päämies, ylimys; vetenskapens k—er, tieteen ylimykset.

Kos; gå, löpa sin k., mennä menojansa, mennä tietänsä l. tiehensä; han är sin k., hän on tiesensä l. maillansa, meni menojansa l. maillensa.

Kosa, f. suunta, kulku, veku; förlora rätta k—an, tulla l. joutua oikealta suunnalta l. uralta; taga k—n, ottaa uransa.

Kosmetisk, a. kaunottava, kaunistava.

Kosmisk, a. kosmolinen, mailmallinen, mailmais-, mailman.

Kosmogoni, f. kosmogonia, mailmansyntyyoppi.

Kosmografi, f. kosmografia, mailmanoppi.

Kosmografisk, a. kosmografillinen, mailmanoppi.

Kosmologi, f. kosmologia, mailmantieto.

Kosmologisk, a. kosmologillinen, mailmantiedollinen.

Kosmopolit, m. kosmopolitti, mailmalainen, mailmanporvari.

Kosmopolitisk, a. mailmalainen, mailmalais-, komopolittinen.

Kosmorama, m. kosmoraama, mailmannäyttö.

Kosmos, m. kosmos, mailma.

Kossack, m. kasakki.

Kost, m. ruoka (-oan), muona; mager k., (*fig.*) heikko l. mieto ruoka; — -föraktare, m. ruokainkuorvoja; — -gångare, m. ruokavieras (-aan), leipäkäinen, ruocalla-kävijä; — -hållning, f. ruoanpito; — -hållare, m. ruoanpittäjä; — -penningar, m. pl. ruokailmuonarahat l. rahat.

Kosta, v. a. maksaa; (*erfordra*) maksaa,

kysyä; detta arbete k—r mycken tid, tämä työ kysyy l. maksaa paljon aikaa l. ison ajan; det har k—t honom mycken möda, siitä l. siinä on hänellä ollut paljo vaivaa; k. på (*utgå penningar*) kustantaa, kulluttaa; k. på (*medföra tvötthet*) kustantaa päälle, olla vaivaa l. valkeata, tuntua palnavalta; det k—r på helsan, se kustantaa l. käy torveyden päälle; k. på (*förorsaka smärta*), olla tuskaa l. karvasta l. kovaa.

Kostbar, a. kallis (-iin), kallis-arvoinen.

Kostbarhet, f. kallisuus, kallis kalu.

Kostlig, a. (*läcker*) makuisea; (*utsett*) olvallinen, reima, aimollinen; (*löjlig*) naurattava, hullu.

Kostnad, m. kustannus, kulunki, kuluutus; — -sfri, a. maksuton, kulungiton (-gittoman); — -sfritt, adv. maksutta, maksamatta; — -sförslag, n. kustannusarvio l. ehdotus; — -sräkning, f. kustannuslasku.

Kostsam, a. kuluttava, kuluinen, kallis (-iin), suurimaksuinen, maksava.

Kostsamhet, f. maksavaisuus, suurimaksuisuus, kallisuus.

Kostsamt, adv. maksavaisesti, suurin maksuin, kallisti.

Kostym, m. puku (-vun), asu, tamineet (*pl.*).

Kostymera, v. a. panna pukuun, pukea asuun.

Kota, f. luunsolmu, nikama.

Kothurn, m. koturni, piippasaapas (-p-paan).

Kötlett, m. kotletti, kyljys (-ksen).

Kotte, m. käpy (-vyn).

Kotteri, n. joukkio, joukkokunta, liitto-lahko, nurkkakunta.

Koxa, v. n. tirkistellä, kurkistella.

Krabat, m. ryökäle, räivä.

Krabba, f. krapu, rapu.

Krack, int. rouskis, nauskis.

Kraf, n. vaatimus, tarve (-pean); (*af skuld*) velkomus, vaatimus; tidens k., ajan vaatimus; naturens k., luonnon tarve.

Krafta, v. n. ryömiä, kömpiä, kömpyröitä (-tsen).

Krafts, n. rapheet (*pl.*), raspeat; (*små-saker*) ruhka, noukkeet (*pl.*).

Krafta, v. n. kuoputtaa, kuoputella, rapisia, raappia.

Kraft, f. voima, väki (väen), tarmo, mahti; af alla k—er, kaikin voimainsa, voimainsa perstä l. takaa, tar-

monsia takaa; i k. af mitt embete, virkani voimasta l. puolesta; — **-ansträngning**, f. voimainponnistus; — **-foder**, n. väkirehu; — **-full**, a. voimakas (-kkaan), voimallinen, tarmokas, mahdollikas; — **-fullhet**, f. voimakkuus, tarmokkuus, voimallisuus; — **-lös**, a. voimaton (-ttoman), tehoton, vähäväkinen; — **-löshet**, f. voimattomuus, tehottomuus; — **-löst**, adv. voimattomasti, tehottomasti; — **-ord**, n. mahti, voimaana, väkipuhe (-een); — **-soppa**, f. mehusoppa, väkiliemi; — **-vunnen**, a. (*lagt*) lakivoimainen, voiman saanut; — **-ytring**, f. voiman-osotus, -näytös.

Kraftig, a. voimakas (-kkaan), voimallinen, vahva, tehokas, mahdollikas, väkevä.

Kraftigt, adv. voimakkaasti, voimallisesti, väkevästi, mahdollikkaasti, tehokkaasti, vahvasti.

Krage, m. kaulus, raji; (*af stinn*) puuhka.

Kragstöfvel, m. polussaapas (-ppaan).

Kraka, f. routa, röyke (-kkeen).

Krake, m. raakku, haaru; (*häsja*) routto, kierettimet (*pl.*); (*häst*) kaakki, luuska; (*hafvidunder*) tursas (-aan), meritursas.

Krakel, n. riita, meteli, hälinä; råka l. komma i k., riitautua, joutua l. tulla riitaan l. meteliin.

Krakmandel, m. kuorimanteli.

Kralla, v. n. vintturoita (-teen), tolkkuroita, kompuroita.

Kram, a. (*om snö*) moska, märkä.

Kram, n. kama, rihkama, räämä; det är just i hans k., se on juuri hänen omaansa l. kamaansa; — **-bod**, f. rihkama- l. kamapuoti; — **-gods**, n. -vara, f. rihkamakalu, -tavara; — **-handel**, m. rihkamakauppa; — **-handlare**, m. rihkamakauppias.

Krama, v. a. pusertaa, puristaa, kouristaa.

Kramla, f. sinkeli, rautakynsi (-nnen).

Kramning, f. puserrus, puristus.

Kramp, m. suonenveto, jäsenkatko, vetotauti; — **-aktig**, a. suonenvetontapainen, tempovainen; — **-sjuka**, f. vetotauti; — **-stillande**, a. suonenvettoa asettava l. lieventävä.

Krampa, f. sinkilä, puristin (-timen), koura, rautakynsi (-nnen).

Kramsfogel, m. pl. pienet linnut, pyytilinnut.

Kran, m. rana, junta; (*tapp*) hana; —

-hjelke, m. rananhirsi l. -tanko; — **-kika**, m. hanantulppa.

Kraniologi, f. kranilogia, pääkallon-tieto.

Kranium, n. pääkallo, kranio.

Krans, m. seppelä (-een), vannikka, ranssi; (*på hjul o. d.*) kehä; (*på mur, stöp o. d.*) särves, vannikka, reunus, pienuus; (*på spisel*) otsa, reunus; (*på blommor*) säiteikkö, kehä; — **-list**, f. (*arkit.*) pienuus, reunus, vannikka, särves.

Kransa, v. a. seppelöitä (-teen), vannehtia.

Kras, s. indekl.; gä i k., mennä pirataksi l. murakaksi; (*till en smörja*) liivaksi; slå i k., lyödä murakaksi o. s. v.

Krasa, v. n. murakaa, murakua, muskuttua.

Kraschan, m. krasjaani.

Krasla, v. n. olla kivuloinen, raihnaatella.

Kraslig, a. kivuloinen, raihnaa (-aan), kivuljas (-aan).

Kraslighet, f. raihnaus, raihnaisuus, kivulaisuus.

Krasse, m. (*lepidium*) nousuruoho, rasei.

Krater, m. ankkio, silmä.

Krats, m. karistin (-imen), kaaputin (-timen); — n. kaapeet (*pl.*), karisteet.

Kratsa, v. a. karistaa, kaapia, raappia.

Kratsch! int. murkisi! rauskisi! rätsisi!

Kratsoha, v. n. rauskahtaa, jurkaa.

Kratia, f. (*skinnmörr*) luuska, katko.

Kratia, f. se Harka.

Kratia, v. a. se Harka.

Kravall, m. katumelake (-een) l. -tappelu.

Kravatt, m. kaulahuivi; kaulus.

Kravel, (*skopp*); bygd på k., tasasau-malle l. syrjäsaumoin rakennettu.

Kraxa, v. n. (*om kråkor*) vaakkaa, raakkaa; (*om korpar*) koikkua, roikkua.

Kreatur, n. luontokappale (-een), elkin (-men); (*blindt verktyg*) juhta, elkin; — **-smärknad**, m. elkinmarkkinat.

Kredit, m. (*ansände*) arvo; (*förtroende*) luottamus; (*betalningsansänd*) odotusaika, velka, velkakauppa; taga varor på k., ottaa tavaroita velaksi; — **-anstalt**, f. lainatoimi-laitos; — **-bref**, n. luottamuskirje; — **-system**, — **-väsende**, n. velkakauppa, lainaustoimi; — **-upplag**, n. odotusvarasto.

Kredit, se Credit.

Kreditera, v. a. se Creditera,

Kreditiv, n. krediitti, velkavakuus l.

-vakuute (-teen), lainoikeus; (*full-magt*) valtuuskirja; — *lån*, n. kreddiivilaina, velkavakuus-laina.
Kreditor, m. velkoja, velkamies, velanantaja.
Krepp, m. kreppi, silkkiharsio.
Krepuk, a. närkä (-kkään).
Krestomati, f. krestomatia, lukemisto.
Kreti ooh **pleti**, lytyt ja lityt, kaikenlaista joukkoa, sitä ja tättä väkeä, Peikat ja Paavot.
Kretin, m. kretiini, epaatio.
Krets, m. kerho, kehä, pyörö, piiri; (*landkrets*) piirikunta, piiri, alue (-een); (*verksamhetst.*) piiri, ala; (*umgångst.*) keukku (-nuden), pari, seura; — *formig*, a. kehämäinen, kehänmuotoinen l. -tapainen, pyörökkäinen; — *gång*, m. kiertomeno, ympärämeno, kehäkalku; — *lopp*, n. kiertokalku, ympärärikalku; — *rörelse*, f. kiertoliikunta, pyöröliikunta; — *skola*, f. piirikoulu.
Kretsa, v. n. kierrellä (-rtelen), kierrättää, kiertää; (*om foglar*) laukalla, kierrellä.
Krevera, v. n. räjähtää l. revetä (-peän) palasiksi l. rikki, halkentua.
Kria, f. kriia, koulukirjoitus.
Krieka, **Krickand**, f. tavisorsa, räikkäsuorsa.
Krig, n. sota; *föra k. emot ngn*, käydä l. pitää sotaa l. sotia jkuta vastaan; — *förande*, a. sotivainen, sotas käypä; — *saga*, f. sotakuri; — *sakademi*, f. sota-akatemia; — *sartiklar*, m. sota-säännöt l. -artikkelit; — *sbefäl*, n. sotapäällikkyyde, sota-päällikkökunta l. -päälliköt; — *sbedrift*, — *bragd*, f. sotateko l. -työ; — *sbruk*, n. sodantapa; — *sbuse*, m. sotauros (-oon), sötiuro; — *sdestol*, m. sota-tuomioistuin, sota-oikeus; — *sflotta*, f. sotalaivasto; — *sfolk*, n. sotaväki; — *sflot*, m.; pã k., sotakannalla l. -jalalla, sodan kannalla l. tilaasa; — *sflänge*, m. sotavanki; — *sförklaring*, f. sodanjulistus; — *sgud*, m. sodanjumala; — *sgärd*, m. sotavero l. -maksio; — *shistoria*, f. sotahistoria; — *shär*, m. sotajoukko l. -väestö; — *shäröld*, m. sodanjulistaja; — *skommisariat*, n. sotatarve-virasto, sota-kommissariaatti; — *skommisarie*, m. sotakommissarius; — *skonselj*, m. sotakonseli, -neuvokunta; — *skonst*, f. sotataito, -konsti; — *skostnad*, f.

sotakulunki, -kustannus; — *skämpe*, m. sotauros, soturi; — *slag*, m. sotatalaki; — *sligt*, f. sotajoukko, -petos, -sukkeluus; — *alyeka*, f. sotaonni, -menestys; — *släga*, f. sodanliakki, -tuli; — *smagt*, f. sotavoimat (*pl.*), sotavoimisto; (*till lande*) maa-sotavoima; (*till sjöss*) meri-sotavoima; (*till lands och vatten*) sotavoimat maalla ja merellä, maa- ja meri-sotavoimat; — *smän*, m. soturi, sotilas (-aan); pã k—na vis, sotilaan l. sotamiehen tapaan l. tavalla l. laatuun; — *smansnad*, n. sotilaanvala; — *smanshus*, n. sotilashuone; — *smanshuakassa*, f. sotilashuone-kassa; — *sminister*, m. sotaministeri; — *sministerö*, m. sotaministeristö; — *soperation*, f. sotavehe (-hkeen), -keino, -toiminto, -yritys; — *seroligheter*, f. pl. sotarauhattomuudet, sodanmelakheet l. -hikint; — *srep*, n. sotahuuto; — *srustning*, f. sodanvarustus, sota-varukset l. -tamineet; — *srad*, n. sotaneuvosto l. -neuvokunta; (*titel*) sotaneuvos; — *sragt*, m. sota-oikeus; — *sakola*, f. sotakoulu; — *steater*, m. sotatanner (-nteren) l. -kenttä; — *stid*, m. sota-aika, sodan aika; — *stjenst*, m. sotapalvelus; — *strumpet*, m. sotatorvi; — *stukt*, f. sotakuri, -kunto; — *stäg*, n. sotaretki; — *svapen*, n. sota-ase; — *sveten-skap*, f. sotatiede (-teen); — *sväsende*, n. sota-asiat (*pl.*) l. -toimi; — *söfning*, f. sotaharjoitus; — *söfverste*, m. (*bibl.*) sodanpäällies.

Kriga, v. n. sotia.

Krigare, m. sotilas (-aan), soturi.

Krigisk, a. sotainen, sotaissa; (*till krig hövande*) sodallinen.

Kriken, n. kriikuna.

Kriminal, a. rikosasiallinen, rikos-, rikosasiain; — *lag*, m. rikoslaki; — *lagfarenhet*, f. rikoslain-oppi; — *process*, m. rikoslainkäynti, rikosjuttu l. -asia; — *rätt*, m. rikoslain-oppi; rikosoikeus.

Kriminel, a.; k—lla m&l, rikosjuttu l. -asiat.

Krimskrams, n. koristimet (*pl.*), liip-paiset, renkunrankut.

Kring, (*prep.*) *se Omkring*; — *binda*, v. a. sitoa ympärä l. ympärille; — *bjuda*, v. a. tarjota (-oan) ympärä, tarjoella; — *boende*, a. ympärillä asuva, läheläinen; — *bygga*, v. a.

rakentaa ympärille; k—gd gård, umpeen l. umpinaiseksi rakennettu talo, umpinaisen talo; — **bära**, v. a. kantaa l. kannella ympäri; — **drifva**, v. a. ajalla l. ajaa ympäri l. pitkin; v. n. ajelehtaa, ajella, kuljeksia, vetelehtää; — **fluten**, a. saarellinen, saaressa (oleva), vedellä ympäröity; — **flyta**, v. a. o. n. juosta l. käydä ympäri, kiertää; — **gjorda**, v. a. vyöttää; — **gå**, v. a. o. n. käydä l. kävellä ympäri, kaartaa, kiertää, kiertää ympäri; k. lagen, kaartaa l. kiertää lakia; — **gårda**, v. a. aidata ympäri l. umpeen, panna umpeensa l. ympäri aitaan; — **hvärfva**, v. a. piirittää, kiertää, ympäröitä (-teen); — **irra**, v. n. kuljeksia, ajelehtaa, kulkea l. kuljeksia ympäri l. pitkin; — **liggande**, a. läheinen, lähi-, läheläinen, naapuri-, ympärillä l. tienoilla oleva; k. orter, lähitienoot, naapuriseudut, läheiset paikat, ympäristö; — **mura**, v. a. muurata ympäri, muurata l. muurittaa umpeen; — **ränna**, v. a. kiertää, saartaa, ympäröittää; v. n. karella (-rkelen); — **segla**, v. a. o. n. purjehtia ympäri; — **ajuka**, f. (*hos fär*) pyörätauti; — **skansa**, v. a. ympärivallitaa, piirittää l. ympäröitä (-teen) l. vyöttää vallilla l. valituksilla; — **sko**, v. a. (*en häst*) panna umpikenkään, kengittää ympäri l. yli-ympäri; — **skuren**, a. part. ympärinäsk leikattu l. leiketty; (*i kagelspel*) ympärikaatonen l. kaarrettu (kuingas); (*fig.*) ahdistettu, supistettu, kytketty, rajoitettu, vähissä l. ahtaassa (oleva); — **sluta**, v. a. ympäröitä (-tsen), vyöttää, olla yltä ympäri; — **smygä**, v. n. hiipiä l. vaania ympäri l. pitkin; — **snärja**, v. a. kietoa l. kiertää ympäröitä l. kokonansa; — **sprida**, v. a. hajoittaa, hajoitella, levittää, levittää; k. sig, v. r. levitä (-iän), hajota (-oan), hajoilla; k—dd, hajallinen, hajallansa (oleva); — **stryka**, v. n. kuljeksia, kuljeskella; — **strykare**, m. kulkulainen, kulkijain (-imen), kulkuri, juoksijain (-imen); — **strö**, v. a. tuiskia, hajoitella, ripoitella, kylvää ympäri l. pitkin; — **ströfva**, v. n. retkiellä l. kuljeksia ympäri l. pitkin, olla kululla l. kulkemassa l. pitkillä; — **stående**, a. ympärillä seisova l. oleva, ympäriseisoja l. -olija; — **stånga**, v. a.

ympärisulkea l. -piirittää, umpeen sulkea l. saartaa; — **sväfva**, v. n. liidellä (-telen) l. laukuilla l. leijailla ympäri l. pitkin; (*fig.*) pyöriä, häällyä; — **svärma**, v. n. kihistä l. pyöriä l. viekkeillä ympäri l. ympärillä; (*kringstryka*) kaahatella, kuljeksia, juoksesta; k—d af tiggare, kerjäläisten kienteessä l. pyörinässä; — **vandra**, v. n. vaellella (-telen), vaeltaa ympäri.

Kringla, f. rinkilä, rinkeli.

Krinolin, m. krinoliini, vannehamme (-een).

Kris, m. (*i sjukdom*) murre (-rteen), käännepä, heitto, muutos; (*farlig vändpunkt*) pälös (-lkään), pula.

Krisk, a. kirpeä, muikaa.

Kristall, m. kristalli, kide (-teen); af k., kristallinen, kristalli-; — **glas**, n. kristallilasi; — **klar**, a. lasikirkas; — **lina**, m., — **vätska**, f. kristallil. näkölinasi, kristallivesi.

Kristallinisk, a. kiteemäinen, kiteen- l. kristallinmuotoinen, kristallimainen.

Kristallisation, **Kristallisering**, f. kiteytyminen, kristallistuminen.

Kristallisera, v. n. kiteytyä, kristallistua.

Kristallografi, f. kristallografia, kristallooppi.

Kristelig, m. fl., se **Kristlig** o. s. v.

Kristen, a. kristitty, kristillinen; subst. kristitty, kristinuskolainen; de k—na folken, kristityt kansat; den k—na läran, kristinoppi l. -usko; den k—na verlden, kristitty l. kristillinen maailma.

Kristendom, m. kristinuskol. -oppi, kristillisyys; — **sbroder**, m. kristiveli; — **ssytycken**, n. pl. kristinopin kappaleet; — **ssyster**, f. kristisisar.

Kristenhet, f. kristikunta.

Kristlig, a. kristillinen.

Kristligen, **Kristligt**, adv. kristillisesti, kristityn tapaan l. tavalla.

Kristmild, a. armelias (-aan), kristinlaupias; — **trogen**, a. kristinuskovainen.

Kristna, v. a. ristiä, kastaa.

Kristning, f. ristintä, kaste (-een); — **sbarn**, n. ristilapsi.

Krita, f. liitu; pä k. (*fig.*), velaksi.

Krita, v. a. liiduta (-tuan).

Kritaktig, — **artad**, a. liitumainen, liiduntapainen l. -lainen; — **brott**, n. liitlouhos, -kalvos; — **hvit**, a. valkea knin liitu l. vaate (-tteen), li-

dunvalkea; — *jord*, f. hitumulta; — *slå*, v. a. merkitä l. napata liitulan-galla.

Kriterium, n. tunnustin (-imen), koetin, tarkastin.

Kritig, a. liitainen, hidussa (oleva).

Kritik, f. arvostelu, tutke, tarkastus; under all k., huonoa huonompi; (*klander*) moite (-teen).

Kritikast, m. tutkamies, takatutkija, sääksiä, tutkellija.

Kritiker, **Kritikus**, m. arvostelija, tutkija.

Kritisera, v. a. arvostella, tutkia, sääk-siä; (*tadla*) moittia, panetella.

Kritisk, a. (*granskande*) arvosteleva, tutkiva, tutkinnollinen, arvostelullinen; (*afgörande*) ratkaiseva, tähdellinen; (*bedänklig*) arveluttava, arvelun-alai-nen, tukala, pulmallinen.

Krog, m. kapakka, rouvi; — *hål*, n. juomapesä; — *hund*, m. kapakka-lalli; — *skylt*, m. rouvintaulu.

Kroisera, v. a. risteyttää.

Krök, m. koukku, konkero, vekara; (*metk.*) onki (-en), (*stor*) koukku, häivä; nappa på k—en (*fig.*), käydä l. tart-tua onkeen; (*krökning på väg o. d.*) polvi (-en), mutka; det är en mils krok, se tekee penikulman väärän l. mutkan; — *ben*, n.; *slå k.*, kam-pittaa, lyödä kamppiin l. kamppia; — *ben*, a. koukkupolvi l. polvinen, väärä, lätkäsääri; — *knif*, m. koveri, kovelin (-imen); — *linie*, f. köyry, koukkuviiva, väärä viiva; — *linig*, a. väärä, köyryviivainen; — *nåbb*, m. käyrä l. koukkunokka; — *nåbbig*, a. käyrä l. koukkunokkainen l. -nokka, kiperänokka; — *nåsa*, f. konko, köyrynenä; — *nåsig*, — *nåst*, a. konkonenä, könkö, kiperänenäinen; — *ryggig*, a. kyrryselkkinen l. -selkä, köyry-, vääräselkkinen; — *sabel*, m. kaari-, venkuspelli; — *skafstad*, a. väärävarsinen l. -vartinen; — *spetsad*, a. väärä l. koukkukärkinen l. -päinen, kiperäkärkinen l. -päinen; — *våxen*, — *vårt*, a. väärään l. vääräksi l. koukkun kasvanut l. kasvet-tunut, känkyläinen, konkeroinen; — *våg*, m. väärä, mutkatie, kaarto, kier-totie; (*fig.*) mutka, polvi (-en), koukku, kierto; gå k—ar, mutkistella, kierrellä, koukkulla, tehdä l. käydä mutkia l. koukkuja.

Krokan, m. krokaani.

Krokig, a. väärä, käyrä, koukkuinen, konkero, mutkiva, mutkainen; (*i en smäktoridning*) kiperä, kimurainen; bli k., väärästytä, käyristytä, mutkistaa.

Krokighet, f. vääräys, käyryys, kipe-ryys, koukkuisuus, mutkaisuus; pol-veke (-kkeen), mutka, konkero, lenko.

Krokigt, adv. väärästi, väärässä, väärään, mutkalla, mutkalle, koukussa, konkulla, koukkun o. s. v.

Krokna, v. n. väärästytä, käyristytä, koukistua, mutkistua, kipertyä, käydä vääräksi; (*fig.*) nuupahtua, nuukistua, kör-nistytä.

Krokodil, m. krokodiili; — *tårar*, m. pl. (*fig.*) kissan-itku, kisseankyynelet; gråta k., itkeä kissan itkua.

Krollhöna, f. pörhö-, röyhykana.

Kroma sig, v. r. naalailta, keikailta, re-hennellä.

Kromgädda, f. kiverhauki.

Krona, f. kruunu, runnu; sätta k—n på verket (*fig.*), antaa kaunistus työlle, kaunistaa työnsä; (*regering*) kruunu; finska k—n, Suomen kruunu; (*på träd*) latva, latvas; (*blomkrona*) (kukan)terä; (*på hästshof*) (kavion)raja; (*ljuskrona*) kynttiläkruunu.

Kronarfvinge, m. kruununperijä l. -perillinen; — *blad*, n. (*bot.*) terälehti; — *glas*, n. ruunulaasi; — *guld*, n. kruununkulta; — *hjärt*, m. pääpeura; — *hjul*, n. (*metk.*) harjaratas (-ttaan); — *juvel*, m. kruununkalleus, riikin-l. valtiovallisuus; — *pretendent*, m. kruununpyytjä l. -vaatija, vallankiehto-ja; — *prins*, m. kruununprinssi, valta- l. perintöprinssi; — *prinsessa*, f. kruunun- l. perintöprinsessa; — *rot*, f. terä-, sivujuuri; — *stam*, m. puunvarsi l. -runko; — *söm*, m. (*amat.*) aju- l. otsarako; — *träd*, n. latvas-puu; — *verk*, n. (*fortif.*) otsalinnoi-tus l. -varustus; — *ärter*, f. pl. lat-vusherne.

Kronisk, a. aikakautinen, aikavälinen; (*långvarig*) pitkälinen, pitkittäväinen.

Krono, a. kruunun; — *allmoge*, m. kruununvaltiolliset l. -tilalliset, kruunun-talonpojat; — *allmänning*, m. kruunun yhteismaa; — *befallningsman*, m. kruunun-nimismies, -vallesmanni; — *betjening*, f. kruununpalvelijat (*pl.*); — *betjent*, m. kruununpalve-lijä, -mies; — *bonde*, m. kruunun-talonpoika, -tilallinen; — *fiske*, n. kruununkalastus; — *fogde*, m. kruun-

nunvointi; — **-hemman**, n. kruunun-talo, -tila; — **-jord**, f. kruununmaa; — **-lägenhet**, f. kruunutila; — **-magasin**, n. kruununmakasiini; — **-mark**, m. kruunun-ala, -maa, -liikamaa; — **-park**, m. kruununmetsikkö, -puisto; — **-rån**, ta, f. kruunun- l. valtionvero; — **-skattejord**, m. kruunun-perintömaa; — **-skjuts**, m. kruununkyyti; — **-skog**, m. kruununmetsä; — **-spanmål**, m. kruununjyvät (*pl.*), kruunun verojyvät; — **-tionde**, m. kruununtihuntti, -kymmenekset (*pl.*); — **-uppbörd**, m. kruunun-ylökanto, -veronkanto; — **-utskylder**, m. pl. kruunun-uloeteot, -maksot, -verot; — **-åbo**, m. kruunutilallinen, kruunun-talon-asukas (-kkaan).
Kronogram, n. aikaväry, aikarano, kronogramma.
Kronolog, m. kronologi, ajanlaskija l. -tietäjä.
Kronologi, f. kronologia, ajanlasku l. -luku (-vun).
Kronologisk, a. ajanlaskullinen l. -lu-vullinen.
Kronometer, m. kronomeeteri, ajanmit-tari; — **-ur**, m. kronomeeteri-l. ojen-nuskello.
Kropp, m. ruumis (-iin), ruho; (*bdl*) runko, vartalo; till k. och själ, ruumiin ja sielun puolesta; (*rymd*) kappale (-een); fast k., kiinteä l. jähmeä kappale; (*på plog o. d.*) runko, ruho, pääosa; — **-saga**, f. ruumiillinen kuritus; — **-sarbete**, n. ruumiin- l. varistyö; — **-sbyggnad**, f. ruumiinrakennus; hafva klen, stark k., olla heikko, vahva ruumiiltansa l. varrellansa, olla (jkuilla) heikko, vahva ruumiinrakennus l. ruumis; — **-sdel**, m. ruumiin-osa, -jäsen; — **-skraft**, f. ruumiinvoima; — **-lyte**, n. ruumiinvika; — **-längd**, f. ruumiinmitta, -pituus; — **-srörelse**, f. ruumiinliikunto; — **-skapnad**, f. ruumiin-, var-talonmuoto, kasvunmuoto; — **-störlek**, f. ruumiinkoko; i k., ruumiin ko-koisena l. suuruisena; — **-straff**, n. ruumiinrangaistus, ruumiillinen ran-gaistus; — **-styrka**, f. ruumiinvoi-ma, -väkevyys; — **-söfning**, f. ruumiinharjoitus; — **-ås**, m. harja, kur-kihiri.
Kroppslig, ruumiillinen, ruumiin, lih-al-linen.
Kroppslighet, f. ruumiillisuus.
Kroppsligt, adv. ruumiillisesti.

Krossa, v. a. musertaa, murskata, ru-tistaa, ruhjoa, rouhia; (*hastigt*) ruh-jaista, rutaista, rouhaista; (*fig.*) k. en fiende, musertaa l. masentaa vihol-linen.
Krossning, f. muserrus, o. s. v.
Krossvält, m. särkyjyrä.
Krubba, f. selmi (-en), rupu.
Krucifix, n. krusiaksi, ristinkuva.
Kruka, f. ruukku; en k. vatten, ruu-kullinen vettä; (*fig.*) pelkuri, hätikkö.
Krukmakare, m. ruukkumakari, saven-valaja; — **-makarera**, f. ruukkusevi; — **-russin**, n. ruukkurusina.
Krulla, v. a. kivertää, kiemuroittaa, kä-pertää, kähertää; k. sig, v. r. kiver-tyä, käpertyä, kähertyä.
Krullig, a. kiperä, kiverä, käherä, kie-murainen.
Krum, a. käyrä, väärä, kiperä, koukero; — **-bugt**, m. polvi (-en), mutka, kier-ros, lenko; (*fig.*) mutka, koukku; — **-bugta**, v. n. poikistella, longerrella, mutkistella, koukuella, kierrellä (-rte-len); — **-fotad**, a. liikkä- l. väärk-säärinen, koukkupolvi (-en); — **-holts**, n. kaaripuu; — **-hornad**, a. koukku-l. käyräsarvinen; — **-språng**, n. heis-kahdus, keikahdus, leikkahdus; — **-staf**, m. koukku-, käyräsauva.
Krumelur, m. renkula, saikura.
Krampen, a. kurttunut, kurtistunut, käyristynyt, käpertynyt, kurttuinen.
Krampenhet, f. kurtisuus, kurtistu-naisuus, käyristymys, kurtisuus.
Krumpna, v. a. kurtistua, kurttua, käy-ristyä, ryhlistyä.
Krus, n. (*bärl*) runsi, kiviastia, pottu.
Krus, n. (*någonting krusadt*) röyhelys; (*fig.*) kursaus, kursailus, kursastelu; utan k., kursallematta, kaunistele-matta, kursauksitta; — **-bär**, n. kar-vainen, karvamarja, tikkerperi; — **-flor**, n. kiherkharso, silkkiharso; — **-hufvud**, a. kähärä- l. kiharatukka l. -tukkainen; (*fig.*) kursailija, (*full af öycker*) kurikas (-kkaan), juonikko; — **-hårig**, a. kähärä- l. kihertätkäinen, -karvainen; — **-jern**, n. kiherryrauta, kiherrin (-rtimen); — **-kål**, m. ryp-pykaali; — **-makare**, m. kursastelija, kursailija, kaunistelija; — **-mynta**, f. arominttu, jalominttu; — **-tåtel**, m. ahdelauha; — **-vägor**, m. pl. väreet, kareet (*pl.*).
Krusa, v. a. kiharoita (-tsen), kähertää, ruusata; k—s, v. p. o. d. kaharoitus,

kähertyä, kihertyä; (*om gjöns yta*) ka-rehtia; k. bröd, ruuasta l. rutuustaa leipää; k. kanterna af ngt, röy-heltää l. kähertää l. (*ngt härdé*) pyyl-tää l. ruuasta jonkin syrjät l. reunat; — v. n. (*fig.*) kursailla, kursastella, kaunistella, empiä.

Krasare, m. kursaillija, kaunistelija.

Kruserlig, a. kursalleva, kursasteleva, kaunisteleva.

Kruserlighet, f. kursailevaisuus.

Krasig, a. kiherä, käherä, kiekurainen, kimura, käiverä.

Krasning, f. käherrys, kiharoitus o. s. v. *se* **Krusa**.

Krat, n. ruuti; — **-brak**, n. ruutiteh-das (-taan), -ruukki; — **-därk**, m. ruutisäily, -komero; — **-horn**, n. ruu-tisarvi; — **-hus**, n. ruutiailta; — **-kammare**, m. (*ä bössa*) ruutipesä l. -kolo; — **-laddning**, f. ruutiapanos l. -latinki; (*krullast*) ruutilasti; — **-ma-gasin**, n. ruutimakasiini, -aitta; — **-sata**, m. ruutisatei l. -määrä; — **-stänkt**, a. ruutinen, ruudinrikkoinen; — **-till-verkning**, f. ruudinvalmistus l. -teko.

Kry, a. kepeä, kekkeä, kykyinen, rip-sas (-aan).

Krycka, f. kainaloesuva; (*på en häpp* o. *d*) vekara, konkka.

Krydda, f. ryyti, höyste (-een), mauste.

Krydda, v. a. höystyttää, höystää, ma-ustaa; hungern k—r maten, näm-kä särpimeksi.

Kryddbod, f. ryyti-, höystepuoti, -kaup-pa; — **-gård**, m. ryytimaas, -tarha; — **-kramhandel**, m. ryytikauppa, ryy-tikaman-kauppa; — **-krämäre**, m. ryy-tikauppi, maustenkauppias (-aan); — **-neglika**, f. ryytineilikä; — **-pep-par**, m. ryyti-, mauspippuri; — **-sa-ker**, f. pl. ryytiaineet, höystyaineet.

Kryddning, f. höystytys, maustus; höyste (-een), mauste.

Kryhet, f. kepeys, kekkeys, ripsaus, ky-kyisyys.

Krympa, v. a. kutistaa, sikistää, kitis-tää; — v. n. sikistys, kutistus, supistua.

Krympling, m. raajarikko l. -rikkoinen.

Krympning, f. kutistus, sikistys.

Kryp, n. matelijainen, mankija; — **-and**, *se* **Arta**; — **-böna**, f. länkäpappi; — **-djar**, n. matelikko, matelijainen; — **-häl**, n. konakko, lymyreikä, piilorei-kä; — **-in**, n. kyysä, hyyskä, — **-skytt**, m. salametsästäjä l. -kyttä; — **-vä-gar**, m. pl. salatiet, piilotiet, syrjä-

polut; — **-väkt**, m. loikero-, länkä-kaavi; — **-ärter**, f. pl. virna- l. lui-koherne.

Krypa, v. n. matak, madella, mankia; (*på alla fyra*) ryömiä, kontata, käm-piä; (*fig.*) luikerrella, lehitellä, nöyris-tellä, köyristellä, ryömiä.

Krypare, m. matelija, matelijainen; (*fig.*) köyristelijä, nöyristelijä, kumartelija.

Kryperi, n. (*fig.*) nöyristely, kumartelu, köyristely, lehitteily.

Krypning, f. matelu, konttaus, o. s. v. *se* **Krypa**.

Krypta, f. krypta, alusta.

Kryptogam, f. salaisuus, kryptogaami.

Krysolit, m. krysolitti.

Kryssa, v. n. ristellä, kryssätiä.

Kryssare, m. ristelijä, ryöstölaiva.

Kryssning, f. ristely.

Krysta, v. a. pusertaa, puristaa, jäker-tää, pakottaa; (*fig.*) pusertaa l. pa-kottaa ulos.

Kräka, f. varis (-ksen); (*hufva*) säpö, leho; hoppa k., hypätä harakkaa, kyykkäillä.

Kräkbär, n. variksenmarja, harakan-marja; — **-fötter**, m. pl. (*dålig hand-stil*) ripuli, harakantallustus; (*bot.*) kur-jenjalca l. -käpiä, hanhempaju; — **-ris**, n. variksenvarsi l. -varvas (-paan) l. -raakku, harakanmarja l. -mustikka; — **-vinkel**, m. nurkkala, kujala.

Kräm, *se* **Inkrom**.

Kräma sig, v. r. *se* **Kroma sig**.

Krängel, n. rettelö, selkaus, juonet (*pl.*); — **-makare**, m. juonijunkkari, juonittelija, koukuttelija.

Krängla, v. n. selkata, juonitella, mut-kitella, koukutella; k. sig till, saada koukujensa kautta, päästä konkuil-lansa.

Kränglare, m. *se* **Krängelmakare**; (*i kaffe*) kahviplöri, nenäpaju.

Kränglig, a. (*om person*) kurikas (-kkan), juonikas (-kkaan); (*om sak*) selkai-nen, rettelöinen, tempukas (-kkaan).

Kränglighet, f. kurillisuus, juonillisuus, selkkaisuus.

Krängligt, adv. juonillisesti, juonitellen, tempuisesti, selkkaisesti, tempuilla, juonilla.

Kräs, n. (*innanmäte*) sisukset, sydä-myksät; smörja k—et, ajaa hot-tiinsa; (*på bröstet*) röhhelö, rintapaita; — **-nål**, m. korluneula, rintaneula.

Kräckla, *se* **Kräkla**.

Kräfning, f. vaatimus, velkomus, pa-tistus.

Kräfstinn, a. pullokupu.

Kräfta, f. rapu, äyriäinen; (*sjukdom*) syövä, vieras, koi.

Kräfta, v. a. o. n. ravustaa.

Kräftaktig, — -*artad*, a. rapumainen; syövän- l. vieraantapainen; — -*gång*, m.; *gå k—en*, käydä l. mennä ra-vun tapaan l. taapain; — -*håla*, f. ravun konakko; — -*klo*, m. ravun-saksi, -kynsi; — -*akada*, f., -*sår*, n. syövän l. vieraan vika l. haava, syö-pä- l. koihaava.

Kräfva, f. kupu, näre, kivipiira.

Kräfva, v. a. vaatia, (*fam.*) puistaa, ki-ristää; (*om skuld*) velkoa, vaatia, pa-tistaa.

Kräk, n. eläväinen, itikka; (*om barn*) rankka, poloinen; (*om boskap*) eläin (-imen) elukka; (*om person i föraktlig mening*) eläin.

Kräkas, v. d. oksentaa.

Kräkla, f. härkin (-kkimen), hierin (-i-men); *biskopsk.*, piispansauva.

Kräkmedel, n. oksetin (-ttimen), oksen-nusaine (-een); — -*pulver*, n. okse-tin- l. oksennuspulveri; — -*rot*, f. ok-setinjuuri; — -*salt*, n. oksennusnuola.

Kräkning, f. oksennus, okse.

Kräla, v. n. mataa, madella (-telen), manka, läkkärtää.

Kräldjur, n. matelija, matelikko.

Kräm, m. kieseeli, rämi.

Krämare, m. kauppi, kamasaksa.

Krämpa, f. vaiva, vamma, kipu, rasitus.

Krämpig, a. kivuloinen, vammaisen, ki-tuljas (-aan).

Kränga, v. a. kallistaa, kääntää syrjäl-lensä; v. n. kallistua, kuukahdella, vaa-rua, vaappua.

Kränska, v. a. (*en kvinna*) raiskata, pi-lata, hävkiätä (-päiseen); (*bryta emot ngn l. ngt*) loukata (-kkaan), rikkoa, sor-taa, solvata.

Kränskare, m. raiskaaja, loukkaaja, rik-koja, o. s. v.

Kränsking, f. loukkaus, solvaus, häväis-tyä, raiskaus.

Kräslig, a. herkullinen.

Kräslighet, f. herkullisuus, herkut (*pl.*), ¹ herkkuruoat (*pl.*).

Kräsligen, **Kräsligt**, adv. herkullisesti.

Kräsmagad, a. hersku, herkkutellija.

Kräsmage, m. se föreg. ord; herkku-maha, paha l. huono vatsa.

Kröga, v. n. pitää kapakkaa l. krouvia, kapakoita (-tsen).

Krögare, m. kapakoitsija, kapakanpitäjä.

Krögeri, n. kapakanpito.

Kröka, v. a. väärittää, vääntää l. käänt-ää l. painaa vääräksi l. koukkuun, koukistaa, köyristää, notkistaa; k. sig, v. r. vääristää, vääntää, käydä kouk-kuun l. koukeroon, käyristyä, köyris-tyä; k. sig nedåt, kyyristyä, ku-martua, kyykistyä.

Krökning, f. vääritys, koukistus, o. s. v. *se* **Kröka**; (*krökt ställe*) väänne (-nteen), käännös, mutka, polvi (-en), taive (-peen).

Krökt, a. koukero, koukeroinen, koukis-tunut; *se* **Krokig**.

Krön, n. harja.

Kröna, v. a. kruunata, ruunata; (*med krans*) seppelittää (-tsen); (*fig.*) kan-nistaa; *ändan k—er verket*, lo-pussa kiitos seisoo; (*om mått, vigt m. m.*) kruunata, leimata, panna kruunun-merkki; *krönt*, kruunattu, kruunulli-nen.

Krönare, m. kruunaja.

Krönika, f. kronika, aikakirja, ajantieto l. -muistelma.

Krönikeböckerna, f. pl. (*bibl.*) aikakir-jat, kronikakirjat; — -*skrifvare*, m. ajantiedon- l. kronikankirjoittaja, aika-kirjan-tekijä.

Kröning, f. kruunaus, ruunaus; — -*sakt*, m. kruunausmenot (*pl.*); — -*sfest*, m. kruunausjuhla; — -*sgård*, — -*hjelp*, f. kruunausvero.

Krös, n. suolipalle (-lteen); — -*körtel*, m. (*anat.*) palle- l. suolirauhanen, pal-lerisa.

Kub, m. kuutio, kapu, makuri.

Kubb, m. pölkäre (-een), palkku, pölkke.

Kubera, v. a. kuutioita (-tsen), mitata l. laskea kuutiosäälyä.

Kubikfot, m. kuutiojalka, makurijalka; — -*innehåll*, n. kuutiosääly; — -*mått*, n. kuutio- l. makurimita; — -*rot*, m. kuutiojuuri, kolmas juuri.

Kubisk, a. kuutiollinen, kuutiomainen.

Kudde, m. tynny, pään-alus, patja.

Kufva, v. a. voittaa, kukistaa, valloit-taa; (*fig.*) masentaa, lannistaa, nöy-ryyttää.

Kugga, v. a. masentaa, kovuttaa, lan-nistaa; *blifva k—d*, lannistua, ma-sentua, saada silpeensä l. selkäänsä.

Kugge, m. hammas (-paan).

Kuggjul, n. hammasratas (-taan).

Kujan, m. huitukka, pelkuri; (*skålen*) konna, veitikka, räivä.
Kujonera, v. a. puolentaa, pitää kurissa l. kannuskurissa, masentaa, räivätää.
Kukeliku! int. kukkokiekuu.
Kuku! int. huhuu! kukkuu!
Kuku, m. kukkulintu, kähkönen.
Kal, m. se Kultje.
Kala, f. (*åbla*) luola, pesä, kolo, maan-kuoppa; (*klotformig kropp*) kupukka, kello; (*för bössa*) kuula, luoti; (*knöl*) kahmu, kuhlo, mukula; pä ny k., toista rautaa, toiseen otteen.
Kalen, a. kolea, kalsea, rankka; (*fig.*) valju, kalsea.
Kalform, m. kuulankaava l. -vormu, kuulavalin (-imen); — *-formig*, a. kupulamainen, kuulani- l. kupulanmuotoinen; — *-lopp*, n. kuulapatki, -torvi; (*kaliber*) sisuskoko; — *-spruta*, f. kuularuuku.
Kalissa, m. kalissi.
Kall, m. (*af barn*) sarja, veljeskunta; (*af dyrunger*) poikue (-een), pesäkunta, pesus, sarja; (*af grisar*) pahnus.
Kall, **Kulle**, m. (*på hatt*) pesä, pohja, kupu.
Kall, adv. se **Omkull**; — *-blåsa*, v. a. puhaltaa kumoon; v. n. puhaltua kumoon; — *-bytta*, f. kuperkeikka, härkäpylly, ylenpylly; — *-byttera*, v. n. langeta l. kaataa l. mennä kuperkeikka l. härkäpyllyä tuperoita (-tsen), kukertua; — *-falla*, v. n. langeta (-kean) l. kaataa kumoon l. nurin, mennä kumoon, kukistua, kukertua; — *-kasta*, v. a. kaataa l. viskata kumoon l. nurin l. maahan, kumota (-oon), kukistaa; (*fig.*) kumota, kukistaa; (*ett köp*) purkaa, kumota; — *-segla*, v. n. o. a. purjehtia kumoon l. nurin, kaataa l. kaataa purjehtiessa; — *-slå*, v. a. lyödä kumoon l. maahan l. nurin, kumota (-oan); — *-störta*, v. n. o. a. kaataa l. syöstyä kumoon l. maahan, kukistua; kukistaa, kaataa l. syöstyä kumoon l. nurin l. maahan; — *-stöta*, v. a. lykätä l. työntää l. survaista kumoon l. nurin.
Kalla, f. kulla, tyttö.
Kulle, m. kunnas (-aan), kukkula, mäki (-en), kumpu; (*mindre*) töyrymä, tölmäke (-kkeen), nyyppylä.
Kullersten, m. vyörykivi, mäkkikivi; — *-stol*, m. töyrytuoli, vihkituoli.
Kullig, a. (*som har form af en kulle*) töyrymäinen, töyrykäs (-kkään), kuu-

pijas, tölmäkäs; (*full af kullar*) kukkulainen, mäkinen, kumpuinen, töyryinen, tölmäinen; (*utan horn*) nutipää, mulipää.
Kullor, f. pl. sauramo.
Kullra, v. a. pyörittää, vierittää; v. n. pyöriä, vierrä (-ren).
Kullrig, a. töyrykäs (-kkään), kuperlainen, kupea, mykevä, pyöreä; (*om väg*) kaateinen, harjukas (-kkaan), töyrykäs.
Kulmination, f. (*astr.*) puoloutuminen, korkeimmallansa olo; — *-spunkt*, m. (*astr.*) puoloutusmiakohta, korkein kohta l. palkka; nä sin k., päästä l. nousta korkeimmillensa l. ylimmillensä.
Kulminera, v. n. (*astr.*) puoloutua, olla korkeimmallansa l. puolipäivän-piirissä; (*fig.*) olla korkeimmillansa l. ylimmillensä.
Kult, m. jumalanpalvelus, kirkonmeno l. -menot (*pl.*), palvelustapa l. -laatu.
Kulting, m. talle.
Kultivera, v. a. (*odla*) viljelöitä (-tsen), viljellä, (*sköta*) kasvattaa, hoitaa; (*fig.*) sivistää, sieventää.
Kultje, m. (*vindens styrka*) tuulen voima l. nopeus, tuulen kulku; (*frist vind*) navakka l. vireä tuuli.
Kultur, f. viljelys, hoito, kasvatus; (*fig.*) sivistys, valistus; — *-land*, n. viljelty maa; sivistynyt maa, sivistysmaa; — *-växt*, f. viljelyskasvi.
Kummel, m. (*stenröse*) raunio, roukkio; (*grafhög*) (hauta) kumpu; (*sjömärke*) kumpele (-een).
Kummin, m. kumina; vild k., metsäkumina; — *-ost*, m. kuminajuusto.
Kunbar, a. tiettävä, tietty, tunnettu; göra k., se **Kungöra**.
Kund, m. ottaja, tuttu.
Kung, m. kuningas (-kaan).
Kunglig, a. kuninkaallinen, kuninkaan.
Kungligt, adv. kuninkaan tavalla, kuninkaallisesti.
Kungsfogel, m. hippikerttunen, pensaspyöri; — *-frid*, m. kuninkaanrauha; — *-gård*, m. kuninkaankartano; — *-ord*, n. kuninkaan sana; — *-vatten*, n. (*kem.*) kuningasvesi; — *-åder*, m. pää, valtajuova, -väylä; — *-örn*, m. maakotka, valtakotka.
Kungöra, v. a. kuuluttaa, julistaa, ilmoittaa.
Kungörelse, f. kuulutus, julistus.
Kunna, v. a. (*vara i stånd*) taitaa, saattaa, voida; (*förstå*, *hafva insigt*) taitaa, osata; (*begreppet af möjlighet*) tai-

taa, saattaa, voida, mahtaa; det kan (*torde*) sä vara, lieneepä niin, voipi l. taitaa l. saattaa l. mahtaa niin olla; han kan (*får*) komma, tulkoon l. tulkoonpa vaan, hän saa l. voi tulla; det kan vara nog, olkoon siinä kyllä; du kan gerna säga det, kernaasti sen saat l. saatat sanoa; hvad kan jag dertill? mitä minä siihen voin l. taidan? mitä minä sille teen l. tehdä voin; jag kan ej med honom, minä en saa häntä kärsityksi l. suvaituksi, en voi häntä kärsiä l. suvaita.

Kunnig, a. taitava, taidollinen, osaava; (*känd, bekant*) tietty, tunnettu, tuttu, tiettävä; göra k—gt, tehdä tiettäväksi l. tutuksi, saattaa tietoon l. tiedoksi; blifva k—gt, tulla tietyksi l. tutuksi.

Kunnighet, f. taitavuus, taitavaisuus, osaavaisuus.

Kunskap, f. (*vetenskap*) tieto; få k. om ngt, saada tietää l. tietoonsa jkin; gifva k. om ngt, antaa tieto jstkin, saattaa tietoon jkin; det har kommit till min k., olen tullut tietämään, tiedokseni l. tietooni on tullut; med min k., minun tieteni; så vidt jag har k. derom, minun tietääkseni; utan min k., tietämättäni; (*insigt*) taito, oppi, tieto; utan k—er, opitta l. tiedotta, opiton, tiedoton, taltamaton, oppia l. tietoa valla; en man med k—er, taidokas l. tietoinen mies; — *sdrift*, f. taidon- l. tiedonhalu l. -vietti; — *sförmåga*, f. tiedon- l. taidonvoima; — *sgrän*, f. tiedonhaara, opin- l. taidonhaara; — *srik*, a. tiedokas; — *sstyeke*, n. opin-kappale; — *sämne*, n. tietoine, oppiaine (-een).

Kunskapa, v. a. tiedustella, kuulustella, vako.

Kunskapare, m. tiedustelija, kuulustelija, vakoja.

Kupa, f. kupukka, kupu, pullero; (*vid västfötter*) mullikko, mullos; (*för bin*) pesä.

Kupa, v. a. (*våter*) multia, mullita (-tsen); k. bin, panna mehiläiset pesäänsä.

Kupé, f. kuppeija, vaunu.

Kuperad, a. kunnahinen, mäkinen.

Kupig, a. kupuva, kuvukas, mykevä, pullokas, pullerjas.

Kupighet, f. kupuvuus, mykevyys, pullokkaisuus.

Kuplett, m. villilaulu, kupletti, laulukappale (-een).

Kupning, f. mullitus, multaus.

Kupol, m. kupooli, kupulaki (-en), kuvukko.

Kupong, m. kuponki, korkolippu.

Kupp, m. tekonen, teko, kepinen, multaus; statsk., valtiomultaus.

Kuppa, v. a. naapata, siepata.

Kupplög, m. multiaura.

Kuppryggi, a. kuhmu- l. kupuselkäinen, kyyry- l. kymyräselkäinen.

Kur, m. (*uppvaktning*) kunnia-, terveisillä-käynti, kunnukset (*pl.*); göra ngn sin k., käydä tervehtimässä jkuta, käydä jkun luona kunnuksilla l. kunnia-tervehdyksillä; pyrkiä jkun suosioihin, suostutella, lepytellä; (*sätt att bota*) parannus, parannuskeino l. -tapa; undergå en svår k., olla kovilla parannuksilla; (*på en vagn o. d.*) kuuri, kuomi; (*regntak*) lakka, katos; (*vaktkur*) koju, koppi; — *hus*, n. parannushuone; — *slåde*, m. kuuri, kuomireki.

Kura, v. n. käydä tervehtimässä l. kunnia-terveisillä.

Kura, v. n. (*gömma sig*) kuuristua, kyyristellä, olla kuurusilla l. kyyryksillä; (*leta gömlek*) olla pilloisilla.

Kurage, n. rohkeus, luonto, sydän (-men).

Kurant, a. käypä, pätevä.

Kuratel, n. holhoisuus, valvominen, kaitseminen; viranhoito, viranpito.

Kurator, m. kuraattori, valvoja.

Kurbettera, v. n. helsakoroita (-tsen), keikka.

Kurbitz, m. kurpitsa.

Kurera, v. a. parantaa, lääkittää (-tsen); (*fg.*) auttaa, kostaa.

Kurfurste, m. vaaliruhtinas; — *furstlig*, a. vaaliruhtinaallinen.

Kurialstil, } se Curialstil, o. s. v.

Kuriositet, }

Kurir, m. kurieri, sananlennättäjä; — *klocka*, f. kurierikello, aiskello.

Kuriös, a. eriskummainen, kummallinen.

Kurra, f. putka, kähkänä.

Kurra, f. (*trissa*) kiekko, hyrrä.

Kurra, v. n. kurista, morista.

Kurra gömma, ss *Kura*.

Kurra, m. kurre, vekku, pilari.

Kurs, m. (*kosa*) suunta, kulku, meno. (*afstånd*) matka, väli; (*banan för studier*) kurssi, oppimäärä, opittava; (*föbjd i vetenskap*) jakso, kurssi, määrä; (*myntets gångbarhet*) kurssi.

Kursiv, a. kursivi, kallallinen, vino; med k. stil, kursivi-, vinokirjaimilla, kallallisella kirjoituksella.

Kursor, m. kurssori.

Kursorisk, a. yhtämittäinen, kurssoriin.

Kurtin, m. (*fortif.*) kurttiina, keskiväll.

Kurtia, m. leperryys, lepertely, hyväily, lieheily, kyöhäys.

Kurtisan, f. hemppu, helttu, liehityttö, lollikka.

Kurtisera, v. a. kyöhätä, lepperellä (-telen), liehtiä, hyväillä, mielitellä, lepytellä.

Kurtisör, m. hyväilijä, lepertelijä, liehijä, naisten naurattaja.

Kusa, f. (*sjet.*) köysirengas (-kaan).

Kusa, **Kuscha**, v. n. luiralla, kyyristellä, käydä l. kulkea kyyryllänsä; (*fig.*) kyyristellä, nöyristellä, luiralla.

Kusin, m. o. f. serkku, orpana; de äro k—er, ovat serkukset.

Kusinakap, **Kusinage**, n. serkkuus, orpanuus.

Kusk, m. ajaja, ajomies, kuski; — -bock, m. — -säte, n. kuskilauta l. -istuin.

Kuska, v. n. ajaa, olla ajajana l. ohjissa, kuskata, kuteata.

Kuslig, a. se Ruskiig.

Kust, m. rannikko, rantuus, rantamaa; — -bo, — -bebyggare, m. rannikkolainen, rantamaan-asukas (-kkaan), rantamaalainen; — -bevakningsfartyg, m. rantavartio-laiva; — -farare, m. rannankulkija, -purjehtija; — -fart, m. rantakulku, -liike, rannanpurjehdus; idka k., pitää l. käydä rantaliikettä, käydä rantakauppa; — -fartyg, n. rantalaiva l. -alus; — -handel, m. ranta-, rantunakauppa; — -land, n. rannikko-, rantamaa, -seutu, merimaa; — -ort, — -stad, m. rantakaupunki, rantapaikka; — -pipare, m. meriraukku; — -sträcka, f. rannanseutu, -tienoo, ranne (-nteen), rantuus; — -vakt, f. rantavartija l. -vahti.

Kuta, v. n. juosta selkä kyyryssä, mennä kyyryttää.

Kutig, **Kutryggig**, a. köykkytseläinen, köyryselkä.

Kutter, m. kutteri, kutterialus.

Kutting, m. pullikka, lekkeri, nassakka.

Kutira, v. n. kuhertaa, sukertaa; (*fig.*) hyhkyillä, kyherrellä, liverrellä (-telen).

Kuvert, n. (*på matbord*) kuvertti, kate (-tteen); (*på bref*) kuvertti, päällystä.

Kuvertera, v. a. panna kuverttiin, päällystää, kuvertita (-tsen).

Kyokling, m. kananpoika, tupu; (*fig.*) maitoparta l. -suu.

Kyffe, n. mökki, hökkeli, tölli.

Kyla, v. a. (*göra kall*) kylmentää, kylmää, jäädyttää; (*vadka kånsla af kold l. svalka*) viilistää, jäädyttää, vilpoittaa; k. sig, paleluttaa itsensä, paleltua.

Kyla, f. kylmyys, viileys.

Kylande, a. vilpoittava, vilvastava, viilistävä; k. med el, vilpoittava l. vilvastava aine, vilvoke (-kkeen), jäädyke (-kkeen).

Kylare, m. kylmäjä, kylmäri, jäädytint (-ttimen).

Kylfat, n. hyyastia, jäädytysastia l. -tinnu, piippuri; — -kittel, m. kylmi-, jäädytyskattila; — -plåster, n. palelluslaastari; — -redskap, m. jäädytint (-ttimen), jäädytyskalu l. -astia, kylmäri; — -slå, v. a. haillentaa, jäädyttää; kylslagen, hailea, haalistunut, jäähtynyt; — -svulst, m. pakkaasensuurema, pakkasen ajos l. syyliä; — -sår, n. paleltunainen, paleltuma, pakkaasenhaava.

Kylig, a. kylmäkkä, kolea, kalsea, viileä, vilvaka.

Kylighet, f. kolous, kalseus, viileys, kylmyys.

Kyller, m. költeri, nahkavarus.

Kyning, f. kylmennys, jäädytys, viilistys.

Kylsa, v. n.; k. på sig, kietoa l. kääriä yllensä, myytyä (-ttyän) yllensä l. päällynsä.

Kylse, n. mytty, kääry.

Kylsig, a. käärykäs (-kkään), pussikas, pöhökäs.

Kyndelmessa, f. kynttilänpäivä, kynttilämessun-päivä.

Kynne, n. elki (eljen), sisu.

Kyp, m. kyyppi, väripata l. -kattila.

Kypare, m. kyyppiäri, viinuri.

Kypra, v. a. selventää, kirkastaa, kyyppäätä.

Kyrass, m. rintavarus l. -haarniska.

Kyrassier, m. kyraassieri, haarniska-ratsunies.

Kyrfväl, m. kirveli.

Kyrka, f. kirkko; (*teol.*) kirkko, uskokunta.

Kyrkdags, adv. kirkkoonmenon aika l. aikaan; — -dörr, m. kirkon-ovi; — -folk, m. kirkkohaukka; — -folk, n.

kirkkoväki, -kansa; — -kläder, m. pl. kirkkovaatteet; — -rätta, f. kirkko-, kirkonrotta; — -silfver, n. kirkonhopeat (*pl.*); — -socken, m. kirkkokunta; — -taga, v. a. ottaa kirkkoon, kirkottaa; — -tagning, f. kirkkoon-otto l. -ottaminen; — -tid, m. kirkon aika; — -torn, n. kirkontorni; — -vall, m. kirkkomäki; — -väg, m. kirkkotie; (*färd till k.*) kirkkomatka.

Kyrklig, a. kirkollinen, kirkollis-, kirkon.

Kyrkobann, n. kirkonkirous-, -panna; — -betjening, f. kirkonpalvelijat (*pl.*); — -betjent, m. kirkonpalvelija; — -bok, f. kirkonkirja; — -bot, m. kirkkorippi, kirkonrangaistus l. -sakko; — -bruk, n. kirkonmenot (*pl.*), kirkollinen meno l. tapa; — -by, m. kirkonkylä; — -hyggnad, m. kirkonrakennus; — -ceremoni, f. kirkkomeno l. -ceremonia, kirkonmenot l. -tavat; — -frid, m. kirkkorauha; — -fäder, m. pl. pyhät isät, kirkon-isät; — -författning, f. kirkkoasetus, kirkollis-asetus; — -gång, m. kirkkosea-käynti, kirkkoonmeno, kirkonkäynti l. -käyminen; — -gångare, m. kirkonkävijä, kirkkomies; — -gård, m. kirkkotarha, -maa; — -gäll, n. kirkkokunta; — -handbok, f. kirkko-käsikirja; — -herde, m. kirkkoherra; — -historia, f. kirkonhistoria; — -håf, m. kirkonkukkaro, -haavi; — -kassa, f. kirkonkassa, -rahasto; — -lag, m. kirkkolaki; — -medel, n. pl. kirkonrahat; — -möte, n. kirkollis-kokous; — -ordning, f. kirkkojärjestys, kirkonmenon-sääntö; — -plikt, f. *se* Kyrkobot, — -råd, n. kirkkoneuvosto, -raati; — -samfund, n. uskollaiskunta, uskokunta, kirkko-yhdyskunta; — -sexman, m. kirkonmiehes, kirkon-kuudennusmiehes; — -staten, m. kirkkovalta, -valtakunta; — -styrelse, f. kirkonhallitus; — -stämma, f. kirkkokokous; — -stöld, -tjuftnad, m. kirkonvarkaus; — -stöt, m. suntio, unilukkari, torkkari; — -sång, m. kirkkoveisuu; — -tjuf, m. kirkonvaras; — -tukt, m. kirkkokuri; — -visitation, f. piispankäräjät, kirkonkatselmus; — -väktare, m. suntio, kirkkovartija; — -värd, m. kirkkovärtilä, kirkon-isäntä; — -år, n. kirkkovuosi.

Kyrksam, a. kirkollinen, kirkkomielinen, -harras.

Kysk, a. siveä, puhdas (-taan), pilaa-maton.

Kyskhet, f. siveys, puhtaus; — -slöfte, n. naimattomuuden lupaus, siveyden lupaus.

Kyskt, adv. puhtaasti, siveästi, puhtaudessa, puhtaudella.

Kyss, m. suun-anto, suutelu, suudelma, muisku, suukkonen.

Kyssa, v. a. suudella (-telen), antaa suuta, muiskata l. suikata suunta, muiskaista; k — as, v. d. suudella toisiansa, suikutella, muisikutella.

Kytta, v. a. kydöttää, kydetää, polttaa (suota); — v. n. kyteä.

Kyttland, n. kytömaa.

Kyttning, f. kydöty, poltto.

Käda, f. pihka, ruka.

Kädaktig, a. pihkamainen.

Kädde, *se* Kodde.

Kädig, a. pihkainen.

Käk, m. kaakki, kaakinpuu; — -stryka, v. a. pieksää l. vitsoa kaakinpuussa, kaakittaa.

Käl, m. kaali; — -blad, n. kaalinlehti;

— -fjäril, m. kaaliperho; — -hufvud, n. kaalinkupu, kaalinkerä;

— -land, n. kaalimaa; — -mask, m. kaalimato;

— -planta, f. kaalintaimi;

— -rabbi, m. kaalirabbi, -lanttu; — -rot, m. lanttu, junti; — -stock, m. kaalinkanta, -tyvi (-en), -tyynkä;

— -stånd, n. kaalinvarsi (-ren); — -supare, m. (*fam.*) huitukka, kehnoliini; — -tappa, f. kaalitarha.

Käna, *se* Kona.

Känka, v. n. retkuttaa, raaputtaa, ki-

nastaa.

Käpa, f. kaapu.

Kär, m. kunta, koori.

Käre, m. tuulenvlakka, tuulenviuhka.

Kät, a. kiemas (-aan), kiimainen, kisui-

nen, haluiliansa (oleva), haureljas (-aan).

Käta, f. kota.

Käbbel, n. janaus, jukka, janka, tora,

härske (-een).

Käbbla, v. n. jankata, janata, jäyhätä,

härskätä.

Käbblare, m. jäyhä, jäyhääjä, jankku,

jankuttaja.

Käck, a. karaki, urhea, uljas (-aan),

rohkea.

Käckhet, f. karakius, uljuus, urheus,

rohkeus.

Käckt, adv. karakisti, rohkeasti, uljaasti,

urheasti.

Käfiing, m. kalikka, kapula, karttu; (*sest*) kalpi (-ven), mulli.
Käffa, v. n. (*fam.*); k. emot, kääkättää vastaan.
Käffi, m. leuka (-van), leukapieli (-en), leukaluu; i d ö d e n s k — a r, kuoleman kielessä l. erissä, henkiheitoillansa, hengenhieverissä; (*på verktyg*) leuka.
Kägelhana, f. keillilatu, -rata; — **-for-mig**, a. keilimäinen, keilamainen, kartiomainen; — **-klot**, n. keilimonna, keilipallo; — **-spel**, n. keilimheito, -viskua.
Käglä, f. kelli, kella, kartio; kasta k — o r, heittää l. viskata l. lyödä keiliä, olla keihittillä.
Käik, m. *se Käift*.
Käil, m. (*arkit.*) käkili, käyri.
Käila, v. n. kirttää, routaa (-dan), jättää; — v. a. roudata (-taan), kirttää, jättää.
Käle, m. kirsi (-rren), routa.
Kälke, m. kelkka.
Kälkbacke, m. liukumäki, kelkkämäki; äka k., liukuella, laakea mäkeä; — **-borgare**, m. (*fam.*) poroporvari, konttiporvari; — **-vagn**, m. jalasvaunu.
Källa, f. lähde (-teen); (*fig.*) lähde, alku.
Källare, m. kellari.
Källargäst, — **-kunn**, m. kellarivieras (-aan), -tuttu; — **-hals**, m. kellarihalsi, kellarinporstus; — **-halsbär**, n. näsiismarja; — **-mästare**, m. kellarinpitäjä, -isäntä; — **-rörelse**, f. kellarinpito; — **-svale**, m. kellarinporstus, -katos; — **-sven**, m. kellari-poika, viinuri.
Källdrag, n. *se Källäder*; — **-frö**, n. *se Gröda*; — **-krasse**, m. rantaneittä, vesikraasi; — **-mossa**, f. lätsämmäl (-en), lähde (-kkeen); — **-ös**, — **-säg**, n. heteikkö, hettiö, hete (-teen); — **-språng**, n. lähteensilmä, lähteen- l. vesihuoko; — **-vattn**, n. lähdevesi (-den); — **-äder**, f. hete (-teen), lähteensuoni, vesisuoni.
Kält, n. *se Kältande*.
Kälta, v. n. jankata, jankattaa, jamata, kiertää, jupittaa.
Kältande, n. jankkaus, jankutus, jukitus, o. s. v. *se Kälta*.
Kältare, m. jankuttaja, kurnuttaja, jupittaja.
Kältring, m. jankuttaja, kiertäjä, jupikas.
Känner, m. kännäri; — **-srätt**, m. kännärin-oikeus.

Kämpa, v. n. taistella, kamppailla, sotia, otella.
Kämpader, m. pl. urhotyöt, -teot, soturityöt; — **-lek**, m. taistelukiasa; — **-lik**, a. uroonnäköinen, -tapainen, urhokas (-kkaan); — **-saga**, f. urho-, soturisaatu; — **-visa**, f. soturiruno, -laulu, urholaulu.
Kämpa, m. soturi, sotija, urho, taistelija, ottelija.
Känga, f. pieksu, ruojukenkä, kenkä.
Känna, v. a. tuntea, tuntella; k — es, tuntuu, tunnetaan; det k — es hårdt, tuntuu kovalle l. kovalta; känn, huru det smakar, koetapa, miltä maistuu; (*beröra med hand, fingrar*) koottaa, koetella; k. efter, koetella, koettaa, tunnustella; k. sig före, koetella, tunnustella, (*tröfva*) kopeloita (-tsen); (*fig.*) tiedustella; (*k. till utseende, karaktär*) tuntea; (*förstå, veta*) tietää, tuntea; så vidt jag k — er, minun tietäkseni; k. till ngt, tietää jkin l. jstkin; k. igen, *se Igenkänna*; (*jur.*) havaita (-tsen), nähdä, tuomita (-tsen); han kändes skyldig, hän nähtiin l. tuomittiin vika-päiksi; — k. sig v. r. tuntea itsensä l. itseänsä; jag känner mig icke väl, ei ole hyvä olakseni, en tunne hyvin voivani; k. till sig, tuntea paikat, olla tietäessä; icke k. till sig, oudoksua olojansa; känd, part. o. adj. tunnettu, tuttu, tietty; väl k., hyväksi tunnettu, hyvämaineinen, hyvässä huudossa l. maineessa (oleva).
Kännare, m. tuntija, tietäjä, osaja; k. af viner, viinien tuntija.
Kännbar, a. tuntuva, tuntuva, koskeva; (*igenkännelig*) tunnettava, tunnunnainen.
Kännbarhet, f. tuntuvaisuus, koskevaisuus.
Kännbart, adv. tuntuvasti, tuntuaksensa, koskevasti.
Kännedom, m. tieto, tietämys, tuntemus; få k. om ngt, saada tieto l. tietoa jstkin; taga k. af ngt, tiedustella jkin, kokea saada tietää l. tulla tietämään, ottaa tieto.
Kännemärke, — **-tecken**, n. tunnus, tuntomerkki, tunnus (-ksen).
Känning, f. tuntu, oire, tunnelma; k — ar af frossa, vilutaudin tuntuja l. oireita; — **-sbåk**, m. tunnusmajakka, johtotorni.
Kännspek, a. tarkka tuntemaan, tunte-

vainen; (*lätt igenkännelig*) tunnettava, hyvä l. helppo tuntea, tunnunnainen.

Känsl, m. tunto, tuntemus; — **-organ**, n. tunnin (-ntimen); — **-sinne**, n. tunnon-aiisti.

Känsla, f. tunne (-nteen), tunnelma, tunto; känslor, tunteet; k. af rättvisa, af det goda, oikeuden, hyvän tunto, oikeustunne, hyvyystunne; ha k. af ngt, tunnehtia jkin; k. för det sköna, kauneuden tunto l. tunne; med k., tunnolla, tunteisesti, tunnon peristä, tunteellisesti.

Känslig, a. tuntoinen, tunteellinen, herkkä l. hellätunteinen, herkkä, hellä; k. för köld, herkkä kylmälle, kylmän arka l. herkkä; en k. sjä!l, herkkä l. hellä mieli, hellätuntoinen l. tunteellinen mieli.

Känslighet, f. tunteellisuus, herkkyyt, tuntoisuus, hellä- l. herkkätuntoisuus o. a. v.

Känslöfull, a. tunnokas (-kkaan), tunteellinen, hellätuntoinen, heltyvä; — **-fullhet**, f. tunnokkuus, tunteellisuus, hellä- l. herkkätunteisuus, heltyväisyys; — **-förmåga**, f. tunnevoima, tunteenkyky l. -mahti; — **-lölös**, a. tunteeton, tunnoton (-ttoman), lemme-tön; (*om kroppen och dess delar*) turta, muurehtunut, tunnoton, tuntematon; bli k., turrettua, muurehtua; — **-lös-het**, f. tunteettomuus, tunnottomuus, lemmettömyys, turrus, turtuus, muurehdus; — **-löst**, adv. tunnottomas-ti, tunteettomasti, lemmettömästi; — **-pjunk**, n. tunteenhellitys l. -helty-mys, hellittely, määmittely; — **-sam**, a. herkkä- l. hellätunteinen, heltyväi-nen; — **-samhet**, f. herkkä- l. hellä-tunteisuus, arkautuntoisuus; — **-öm**, a. hellätuntoinen l. tunteinen, hentosydä-minen l. mielinen.

Käpp, m. keppi, sauva; — **-häst**, m. keppihevonen; — **-knapp**, — **-knopp**, m. kepinnuppi, -ponsi; — **-rapp**, n., — **-släng**, m. kepinlyömä; gifva k., keppittää, kepakoiita (-tsen).

Kär, a. (*älskad*) rakas (-kkaan), armas (-aan); (*vid tilltal*) min käre bror, velhaeni, veikkoseni, velli kulta l. kultaseni; käre herre, herra kulta; (*förälskad*) rakastunut, mieltynyt; (*kär-lig*) lempeä, armas; vara k. af sig, olla rakas l. armas luonnostaansa; så kärt honom är, att..., niin mie-luista l. rakasta kuin hänen lieene,

jos hän suinkin mielli; — **-kommen**, a. mieleinen, tervetultu; k. gäst, mie-livieras, lempivieras; — **-älskelig**, a. rakas, rakastettu.

Kära, v. n. kantaa, kaivata (-paan); k—nde, k—nde part, kantaja, pääl-lekantaja, kantajapooli (-en).

Käran, f. *se Käromål*.

Käresta, f. kulta, armahinen.

Kärf, a. karkea, karkea.

Kärft, adv. karkeasti, karneasti.

Kärfve, m. kupo, sidoin (-toimen), (*af halm*) lyhde (-teen).

Kärl, *se Kärl*.

Käring, f. ämmä, akka; som k—en mot strömen, kuin hako vastavir-taa; — **-aktig**, a. akkamainen, äm-mäkäs; — **-bär**, n. illuvatukka, hil-lukka; — **-ås**, m. *se Bofist*; — **-krok**, m.; sätta k. för ngn, kampaattaa jkuta, panna l. lyödä jkun jalka kampa-piin; — **-prat**, n. ämmänpuhe, -juttu; — **-sladder**, — **-snack**, n. ämmäin lörpötys l. lopetus l. juoru.

Kärl, n. astia, (*anat. o. bot.*) pesäke (-kkeen), tiehyke (-kkeen), putkilo; — **-system**, n. tiehykerakennus.

Kärlek, m. rakkas (-den), lempi (-m-men); faderlig k., isällinen l. isän rakkas; sinlig k., ihallinen rak-kas; k. till fäderneslandet, rak-kas isänmaata kohtaan l. isänmaa-han, isänmaan-rakkas; fatta k. till ngn, rakastua l. mielistyä jkuhun; hysa k. för ngn, rakastaa l. lempiä jkuta, olla rakas jkuhun; — **-sband**, n. rakkauden side (-teen); — **-sbedrift**, — **-sbragd**, m. rakkaustyö, rakkauden vehe (-hkeen); — **-sbetygelse**, f. lemmen l. rakkauden ootus, lem-pimys; — **-sbröf**, n. rakkauskirje (-een); — **-sdrucken**, a. (*fg.*) rakkaudesta hurmaantunut l. juopunut; — **-sdryck**, m. lemmentuoma; — **-söld**, m. lem-menliekki, rakkauden tuli; — **-sfull**, a. rakkahinen, lempevä, rakasmie-linen, lemme-käs (-kkään); — **-sförbindelse**, f. rakkaudenliitto; — **-sförklaring**, f. rakkauden ilmoitus; göra sin k., ilmoittaa rakkautensa; — **-sgnabb**, n. rakkauden höytäleet (*pl.*), rakkauden napina l. riita; — **-sgriller**, m. pl. rakkauden haaveet (*pl.*), rakkauden luulot l. tuumat (*pl.*); — **-sgud**, m. lempi, lemmen l. rakkauden jumala; (*amorin*) lemmikki; — **-sgudinna**, f. lemmentär (-ttären), rakkau-

den jumalatar (-ttaren); — **-shandel**, m. rakkauden asia, rakkauden l. naimisen kaupat (*pl.*); — **-slös**, a. lemme-
 metön, armoton, surkuton; — **-slöshet**,
 f. lemmettömyys; — **-slöst**, adv. lem-
 mettömästi, armottomasti, armottele-
 matta; — **-spant**, m. (*fg.*) rakkauden
 lahja l. vesa l. merkki; — **-spligt**, f.
 lempivelvollisuus, rakkauden velvollis-
 uus; — **-sqvåde**, n. lempiruno l. -ru-
 noelma, lempilaulu, rakkausruno; —
-srik, a. rakkaudesta rikas (-kkaan),
 runsaslemmellinen; — **-srus**, n. (*fg.*)
 rakkauden vimma l. kiikko; — **-stan-
 kar**, m. *pl.* rakkauden mietteet l. tuu-
 mat l. ajatukset (*pl.*); — **-svarm**, a.
 lempeä huokuva, rakkahinen, lemme-
 llinen; — **-sverk**, n. rakkauden työ l.
 teko, lempityö; — **-svisa**, f. rakkau-
 den l. naimalaulu; — **-syra**, f. rak-
 kauden vimma l. into l. kiikko; —
-säfventyr, n. rakkauden seikka l.
 vehkeet (*pl.*).

Kärlig, a. rakas, rakastava, rakkaallinen,
 halmielinen, mielas.

Kärligt, adv. rakkaasti, rakas- l. halu-
 mielisesti.

Kärna, f. (*i frukt*) sydän (-men), sydä-
 mys; (*frö i äpple m. m.*) siemen (-nen);
 (*i fröet*) sydän, ydin (ytimen), tuma;
 (*inuti träd*) sydän; (*fg.*) ydin (ytimen).

Kärnfolk, n. ydin-, valioväki; — **-frisk**,
 a. terveysuoksinen, veresydäminen;
 (*fg.*) pirteä, raittiamielinen, tervevo-
 mainen; — **-frukt**, m. sydänhedelmä;
 — **-full**, a. täyysisuoksinen l. -sydämi-
 nen, tumakas (-kkaan), ytimellinen;
 (*fg.*) ytimekäs (-kkään), ytimellinen,
 navakas; — **-hus**, n. (*bot.*) sydän-,
 siemenkotti; — **-is**, m. teräs-, sydän-
 jää; — **-karl**, m. kunnan mies, aika
 mies; — **-lös**, a. tumaton, tyhjäsuk-
 sinen; (*fg.*) ytimetön; — **-skott**, n.
 (*artill.*) suora ampuma, sydän-ampuma;
 — **-skugga**, f. sydänvarjo; — **-språk**,
 n. ydinlause (-een); — **-stäl**, n. puh-
 das (-taan) teräs; — **-trupper**, m. *pl.*
 ydin-, valiojoukot; — **-ved**, m. sy-
 dänpuu, lylly.

Käromål, n. kanne (-nteen), kaipuu, pääl-
 lekann.

Kärr, n. suo, (*trädlös*) neva, (*trädbesut*)
 korpi (-ven), (*med små träd*) räme
 (-een); — **-aktig**, a. suontapainen, ne-
 vaimainen; — **-botten**, m. suopereä, suo-
 maa l. -pohja, rämeikkö; — **-hö**, n.
 suo-, nevaheinä; — **-jord**, f. suomul-

ta, -muta; — **-kaffe**, m. suo-puntar-
 pä; — **-mark**, m. suomaa; — **-mos-
 sa**, f. ihvi-, rahka-, suoammal; —
-mylla, f. ruoppa, suomulta; — **-mä-
 ra**, f. (*bot.*) suomatar; — **-puss**, m.
 suppa, upakko, suonsilmä; — **-skäfte**,
 n. (*bot.*) aro-, suokorte (-teen); —
-snäppa, f. suovikla, -tiukka; — **-äng**,
 f. suo-, rämenlitty.

Kärra, f. rattaat, karrit (*pl.*).

Kärrhjul, n. kärryn-, rattaanpyörä; —
-lass, n. ratas-, kärrykuorma; — **-lega**,
 f. kärry-, ratasraha, rattaisten voura;
 — **-spår**, n. rattaanjälki, -vuolio.

Kärrig, a. soinen, rämeinen.

Kärt, adv. rakkaasti, hartaasti; (*öjöl.*)
 likeltä, ylös.

Kättare, m. vääräsuoksinen, haira- l. vää-
 räoppinen.

Kätte, m. karsina.

Kätteri, n. haira- l. vääräsuokisuus l.
 -usokisuus.

Kättersk, a. haira- l. vääräsuoksinen l.
 -oppinen.

Kättja, f. kisu, himoisuus, kiima.

Kättjefull, a. kisuinen, himoinen, ki-
 mainen.

Kättla, v. n. (*om kattor*) poikia, tehdä
 poikia, kantaa.

Käx, n. *se Tarmkäx*.

Käx, n. *se Käxande*.

Käxa, v. n. kääkättä, kärnyttää, jankut-
 ta, vernukehtia.

Käxande, n. kärnyttäminen, kääkätys,
 jankutus, o. s. v.

Kö, m. kyö, biljardikeppi; (*eftordel*) ta-
 kaosa l. -pä; (*rad af personer*) jono,
 jana; ställa sig i k., asettauta jo-
 noon l. perättäin.

Kök, n. kyökki, keittö; — **-sbtjening**,
 f. kyökkiväki; — **-sdepartement**, n.
 kyökinpiiri, kyökkiosasto; — **-shan-
 duk**, m. kyökkipyyhe (-hkeen); —
-skäril, n. kyökkiaasiat (*pl.*); — **-spi-
 ga**, f. kyökkipiika; — **-ssaker**, f. *pl.*
 kyökkikalut; — **-sspis**, m. kyökin-
 liesi, -piisi; — **-strädgård**, m. kyök-
 kitarha, -maa; — **-väsendet**, n. kyök-
 kitoimet, -asiat (*pl.*); — **-sväxt**, f.
 kyökki- l. ruokakasvi.

Köksa, f. kyökkipiika.

Köl, m. talka, emäpuu, kööli; — **-bryt-
 ning**, f. köölin selkkyminen; — **-hala**,
 v. a. (*stopp.*) köölihaalata, kallistaa l.
 kaataa laiva syrjällensä, korjata; —
-svin, n. (*stopp.*) kelsi, talkapohja; —

-vatten, n. kööll- l. vana- l. jälkivesi (-den).

Köla, v. a. talata (-lkaan), kööllittää.

Köld, m. kylmyys, kylmä, vilu, (*stark*) pakkanen; (*fig.*) kylmyys, kalseus, tylyys.

Kölna, f. mallashuone (-een), mallastupa, kuivuhuone (-een).

Kön, n. sukupuoli, puoli (-en); (*gram.*) suku; det manliga k—et, miespuoli, miehenpuoli, urospanuoli; det qvinliga k—et, vaimon- l. naispuoli; en vän af k—et, naisten harrastaja; — -lös, a. sukupuoleton, suvuton; (*bot.*) neuvoton, siittimetön; — -sdel, m. (*mannens*) siitin (-ttimen), siittineuvo, siitinkalu l. -jäsen (-nen); (*quinnans*) synnytin (-ttimen); (*bot.*) siitin; — -sdrift, m. sukuhimo, -halu, siitoshimo, -halu.

Köp, n. kauppa, (*köpande*) osto; sluta k., tehdä l. päättää l. sopia kauppa; slå upp k., purkaa l. peruuttaa kauppa; på k—et, päälliseksi, päälle päätteeksi, kaupan päälle; (*pris*) hinta, kauppa; få, slippa för godt k., saada, päästä hyvällä kaupalla l. vähillä kaupoin l. vähällä kaupaa; (*spel*) osto; — -kort, n. ostokortti; — -man, m. kauppias (-aan), kauppiamies; — -mansvara, f. kauppatavara l. -kalu; — -skäl, f. ostajaiset (*pl.*), (*vid hestköp*) harjakannut, harjakaiset; — -slaga, — -slå, v. n. hieroa l. tehdä kauppa; (*idka handelstrelse*) kaupustella, pitää kaupaa; — -slagare, m. kaupanhieroja; — -slut, n. kauppa, kaupasuostumus, kaupanpäätös; — stad, m. kauppa kaupunki.

Köpa, v. a. ostaa, (*smått eller ofta*) ostella, osteksella.

Köpare, m., **Köperska**, f. ostaja, ostelija.

Köpebref, n. kauppakirja; — -gods, n. ostokalu, -tavara, ostos (-ksen); — -handlingar, m. pl. kauppakirjat, kaupan asiakirjat; — -kontrakt, n. kauppa sopimus, -kontrakti; — -pris, n. ostohinta; — -skilling, m. kauppahinta.

Köpenskap, m. kaupanpito, kauppa.

Köping, m. kauppa.

Kör, m. kööri, laulukunta; yhdyslaulu, kööri.

Köra, v. a. o. n. ajaa; vetää; k. vatten, ved, sand, vetää vettä, puita, hietaa; k. efter ngn, ajaa jkun jäljessä l. perässä; k. omkull, ajaa kumoon l. nurin; kör på (*fortare*)! aja aja! aja kovemmin l. paremmin! k. ngn till

ett ställe, viedä l. kuljettaa joku jhinkin paikkaan; (*drifva*) ajaa; k. boskapen till brunnen, ajaa karja kaivolle; k. till staden, ajaa kaupunkiin; k. knifven i magen, ajaa l. syöstä punkko vatsaan.

Körbar, a. ajettava, ajollinen; en k. väg, ajettava l. ajotie.

Körfogel, m. se Vrakfogel; — -redskap, m. ajokalut (*pl.*), ajolekeet, neuvot; — -sven, m. ajo-, ohja-, kyytimies; — -väg, m. ajotie, ratastie.

Körffel, m. metsäkirveli.

Körna, v. a. rouhentaa, rouhia, murentaa.

Körning, f. ajo, ajaminen; rouhennus.

Körsbär, n. kirsikka, kirseri; — -skärna, f. kirsikaneydän (-men) l. -kivi; — -sträd, n. kirsikkapuu; — -svin, n. kirsikkaviini.

Körtsel, m. ajo, ajaminen, veto, vedäntä.

Körsla, f. ajo, veto.

Körsnär, m. turkkuri, turkkitaja.

Körtel, m. (*anat.*), rauhanen, risanen, risas (-ksen); — -svulst, m. rauhasajettuma, -paha.

Kött, n. liha; (*i frukter*) liha, sisus; bli k., tulla lihaksi; han är af mitt k. och blod, hän on minun lihaani ja vertani; köttensens begreppser, lihan l. lihalliset himot; — -aktig, a. lihamainen, lihantapainen; — -bod, f. lihapuoli, lihankauppa; — -bulle, m. lihaköntti, -möykky; — -diger, a. lihakas (-kkaan), paksu-, turpealihainen; — -öd, m. pattivala; — -extrakt, n. lihamehus; — -fluga, f. horri, lihavorri; — -full, a. lihakas (-kkaan), lihainen; — -färgad, a. lihan- l. ihonkarvainen l. -värinen; — -korf, m. lihamakkara; — -lake, m. liha-suolavesi, -vesi; — -lös, a. lihaton (-ttoman), lihapuoli (-en); — -mat, m. liharuoka; — -månglare, m. lihakauppi, -kauppias (-aan); — -rätt, m. liharuoka; — -sida, f. (*garf.*) lihan-, keipupuoli; — -soppa, f. lihakeitto, -liemi, lihasoppa; — -spad, n. lihan l. lihalemi; — -stycke, n. lihankappale, -pala; — -sår, n. lihahaava; — -träd, m. lihansäije (-säikeen), -kinne (-nteen); — -ätande, n. lihansyöminen l. syönti; adj. lihaa syöpä, lihansyöjä; — -ätare, m. lihansyöjä.

Köttig, a. lihainen, lihakas (-kkaan).

Köttlig, a. lihallinen; k. broder, o. d., täysi veli, o. s. v.

Köttligt, adv. lihallisesti, lihassa.

L

Labb, m. ryömä, kypälä, kämmen (-nen).
Labbe, m. riisäkä.
Laberkultje, m. (*sjöst.*) hiljukainen tuuli.
Labial, a. kiell-, kielellinen; l. bokstaf, kieliipnustavi.
Laborator, m. laboratorii.
Laboratorium, n. laboratoriumi.
Laborera, v. a. laboroita (-tsen), tehdä kemiallisia kokeita; (*bråka*) puhata, reuhtoa.
Labyrint, m. labyrintti, sokkelo, kierrospeä.
Lack, n. lakka; — *-fernissa*, f. lakka-vernissa l. -öljy; — *-stång*, f. lakka-palukka, -puikko.
Lack, n.; lägga l. och lyte på, sadatella (-tten), räivätä.
Lacks, v. a. (*bref*) lakata, lakata kiinni.
Lacks, v. n. valua, vuotaa.
Lackage, n. vuodannainen, vuotovahinko.
Lackera, v. a. lakierata.
Lackering, f. lakieraus, lakierinki, lakakilitto.
Lad, m. (*i väfstol*) luhat (*pl.*).
Lada, f. lato.
Ladda, v. a. ladata (-aan), panna panokseen; bössan är laddad, pyssy on panoksissa l. ladattu l. latingissa.
Laddfaska, f. latauspullo; — *-stake*, — *-stock*, m. laastukki, latastin (-men); — *-tyg*, n. latauskalut (*pl.*), latausmet (*pl.*).
Laddning, f. (*ett gevärs*) (*laddandet*) lataus, lataaminen; (*det laddande*) latinki, lataama, panos; (*ett skopp*) (*handlingen*) lastaus, lastaaminen; (*lasten*) lasti, laivallinen, aluksellinen; taga in en l. salt, lastata laivallinen suoloja.
Ladugård, m. karjapiha; (*byggnaderna*) karjahuoneet; (*boskapen*) karjasto, karja; (*hemman*) karjakartano, latokartano; — *-gårdspiga*, f. karjapiika; — *-gårdsskötsel*, m. karjanhoito l. -pito.
Laf, m. jäkälä; (*på träd*) naava, haven (-penen); (*på sten*) karve, sammal; — *-skrika*, f. kunsankanärhi.
Lafva, m. (*i badstuga*) lavo; (*sofställ*) lava, pola, laveri; (*för sädörkning*) laudat (*pl.*), reteli.

Lafvig, a. jäkäläinen, o. s. v. se *Laf*.
Lag, m. (*våtka*) uutos, kelte (-tteen), vesi (-den).
Lag, n. (*hvarf*) kerta, kerros; (*af kanoner på skopp*) laitaus, rivi; skjuta glatta l—et, ampua täydeltä laudalta.
Lag, n. (*ordning, skick, stånd*) kunto, toimi (-en), säänti; ställa i l., laittaa l. asettaa l. panna kuntoon l. säntillensä; hålla vid l., pitää kunnossa l. toimessa; taga l., onnistua, sukautua, tulla toimeen l. kuntoon; (*behag*) mieli, pää; göra ngn i l., tehdä jkun mieltä myöten l. mielen mukaan, tehdä jkulle l. jkun mieliksi; (*ställe, tidpunkt*) paikka, aika; här, der vid l., täällä, siellä paikoin, näillä, niillä paikoin l. paikkoja, täällä, sillä paikkaa; hvar vid l.? millä paikoin, missä paikkaa? så vid l., niillä paikoin, sillä voittoa, melkein sillä lailla; nu vid l., vid det här l—et, näillä ajojin, näihin aikoihin, näillä aikoja; i sednaste l—et, viimeisellä hetkellä l. tipalla.
Lag, m. (*stadga*) laki; stifta l., sätää l. laatia lakia; skipa l. och rätt, käyttää lakia ja oikeutta; efter l., enligt l., lain mukaan l. jälkeen, lakia myöten; nöden har ingen l., ei hätä lakia lue; bryta l—en, rikkoa laki l. lakia vastaan; — *-bok*, f. lakikirja; — *-brott*, n. lainrikonta, rikkominen; — *-brytare*, m. lainrikkoja, lakipatto; — *-bunden*, a. lain-alainen l. -rajainen, lakisiteinen; — *-enlig*, a. lainmukainen; — *-enlighet*, f. lainmukaisuus; — *-fara*, v. a. laissa hurruttaa l. käyttää, laillistaa; — *-faren*, a. lainoppinut; — *-farenhet*, f. lainoppi, lakitiede (-teen); — *-fart*, m. laillistus, laissa-huuto, lakihuudatus; — *-fråga*, f. lakiasia; — *-fångön*, a. laillisesti l. lailla saatu l. hankittu, lakisaantoinen; — *-fästa*, v. a. laissa l. lailla l. oikeudessa vahvistaa, laillisuuttaa; — *-följa*, v. a. laillistaa, laissa käyttää; — *-föra*, v. a. lakittaa, lakiin vetää, manata l. vetää oi-

keuteen; — **förklaring**, f. lainselitys; — **gift**, a. laillisesti nainnut l. (om *qvinnor*) naittu, laillisessa naimisessa (oleva); — **gill**, — **giltig**, a. lakivoimainen, laillinen; — **karl**, m. lakimies; — **klok**, a. lakiviisas (-saan), lainoppinut; — **komité**, m. lakikomitea; — **krönt**, a. laillisesti krunnattu; — **kunnig**, a. laintunteva, laintietäjä; — **kunnighet**, f. — **kunskap**, m. laintieto, lakiviisaus; — **likmätig**, a. lainmukainen, lakiperäinen; — **lydig**, a. laille kuulijainen, lainkuulijainen; — **lydnad**, f. lainkuulijaisuus; — **lös**, a. laitton (-ttoman); — **löshet**, f. laittomuus; — **löst**, adv. laittomasti; — **man**, m. laamanni; — **revision**, f. lainkorjaus l. tarkastus; — **rum**, n. lainkohta l. paikka, lakisääntö; — **saga**, f. laamaninunta; — **samling**, f. lakikokous, laisto; — **skipande**, a. lakia käyttävä; den l. magten, lainkäyttäjävaita; — **skipare**, m. lainkäyttäjistä; — **skipping**, f. lainkäyttäjät; — **språk**, n. lakikieli; — **stadd**, a. laillisesti pestattu, laillinen; — **stiftande**, a. lakial. lainsäätävä l. -laativa; l. magten, lainsäätävä-valta, lakia säätävä l. laativa valta; — **stiftare**, m. lainsäätävä, -tekijä, -laativa; — **stiftning**, f. lainsäädäntö; lakisääde (-teen); — **stil**, m. lainkirjoitustapa, lainkirjakieli l. -lausetapa; — **stridig**, a. vastenlakinen, lakivastoinen, vastoin lakia (oleva); — **stridighet**, f. vastenlakisuus, lakivastaisuus; — **ständen**, a. laillistunut, lakivoimainen, laissa käytetty, loppuun haudatettu; — **söka**, v. a. hakea l. velkoa oikeuden l. lain kautta; — **sökning**, f. lainhaku, lain l. oikeuden kautta velkominen; — **term**, m. lakisana, lainoppi-sana; — **tima**, a. laillis- l. lainaikainen; l. ting, laillisuuskäsitteet l. varsinaiset l. lakimääräiset käsitteet; — **tolkning**, f. lauluento, lain selittäminen l. selitys; — **utskott**, n. laki-vallokunta; — **vadd**, a. vedottu, vetoon pantu; — **verk**, n. laisto, lakiteos; — **vrångare**, m. lainvääristäjä; — **vrångning**, f. lainvääristys; — **vunnen**, a. lain kautta l. laillisesti l. lailla saatu l. voitettu, lakiasantoinen; — **väsende**, n. lain asiat l. asiasto, lakiasian toimi.

Lag, n. (*gille sällskap*) joukko, mieskunta, seura, seuruus, pari; bryta

laget, pettää seura, olla seuranpettjä; hafva ett ord med i laget, olla jkulla myöskin jkin sanottavaa l. sanomista (yhteen joukkoon).

Laga, a. (*oböjl.*) laillinen, lainmukainen; i l. form, lailliseen tapaan, laillisella tavalla; vinna l. kraft, saada laillinen voima, tulla l. päästä lailliseen voimaan.

Laga, v. a. laittaa, laatia, tehdä; l. mat, laittaa ruokaa; l. i ordning, laittaa l. panna kuntoon l. reilaan; (*reparera*) laittaa, parantaa, korjata; l. om elden, korjata l. kohentaa tulta; l. om sig, laittaa itseensä, laatiutua; l. sig bort, suoria l. suoritua tiheensä, pötkiä l. pyrkiä pois; l. sig i ordning, suoritua, suoria l. laittaa itsensä valmiiksi, laatiutua.

Lagd, se **Lägga**; väl l. (*om väkten*), sievä l. luonteva ruumiltansa l. varreltansa.

Lager, n. (*hvarf*) kerros (-ksen), kerta; (*mek.*) laakeri; (*af varor*) varasto, tavara; ett vinlager, viinivarasto.

Lager, m. (*bot.*) laakeri; skörda lagrar, (*fg.*) leikata l. voittaa laakeria; hvila på sina lagrar, levätä kunniollensa; — **blad**, n. laakerinlehti; — **kraus**, m. laakeriseppele; — **kröna**, v. a. laakerilla seppelöitä (-teen), laakeroittaa; — **ört**, f. se Tibast.

Lagg, m. uurre (-rteen); (*staf*) laita; utan l., uurteeton (-ttoman); med l. försedd, uurteellinen; — **band**, n. uurre, pohjavanne (-nteen); — **dike**, n. niska, mäkiöja; — **kärl**, n. uurre, laita-astia; — **stäf**, m. astian laidas (-ksen); — **såg**, m. uurresaaha; — **trä**, — **virke**, n. laitapuu, laitapunt l. -aineet, laidakset.

Lägga, v. a. uurttaa, tehdä uurre; l — d uurteellinen.

Läggare, m. astiantekijä, uurtaja.

Läglig, a. laillinen, lakiperäinen.

Lägligen, adv. laillisesti, lailla, lain mukaan.

Läglighet, f. laillisuus.

Lägning, f. laittaminen, laittamus, o. s. v. se **Laga**.

Lagom, a. kohtalainen, parahultainen, parhaiksi oleva; i l. tid, parhaiksi, parhaan l. parahultaiseen aikaan.

Lagom, **Lagomt**, adv. kohtalaisesti, parahultaisesti; (*framför adjektiver*) kohtalaisen, kohdin, parahultaisen, (*iron.*)

mokoman; sä l skön (*iron.*), moko-
mankin l. kohtuullisen kaunis.
Lagring, f. (*geol.*) tiloitus, kerrostila,
kertymä.
Lagan, m. lannas (-ntaan), laguuni.
Laikus, m. laikus, maallikko; (*fig.*) mei-
kiäinen.
Laka, v. n. vuotaa, tippua; björken
l—r, koivu on mahlaassa l. tippuu
mahlaasa.
Lakan, n. lakana, räiti.
Lake, m. (*fiskart*) made (-teen), matikka.
Lake, m. (*af träd*) mahla, mahlaaja; (*af
såd*) suolaveesi (-den), suolake (-kkeen);
— **gods**, n. suolakalu l. -tavara.
Lakej, m. lakeija, vantikki.
Lakonisk, a. lakonillinen, lyhytpuheinen.
Lakonomism, m. lakonillisuus, lyhyt l.
vanka lause l. puhe, lyhytpuheisuus.
Lakrita, n. latriksi, lakeri, yakänleipä.
Lakrunnen, a. suolavedetön (-ttömän).
Laktuk, f. vuohenkaali.
Lalla, v. n. lallattaa, lällöttää, löpertää;
(*slå dant*) vetkustella, ventturoida.
Lam, a. rampa, hervoton, rampainen;
göra l., se Förlama; bli l., se Förl-
lamos; l i hela kroppen, rampa
l. hervoton koko ruumiiltansa; (*om
fjedarar o. d.*) veltto; (*fig.*) veltto, her-
voton, ponneton.
Lam, n. karitsa, vuona; from som ett
l., hiljainen kuin lammis (-paan); —
diger, a. (*om får*) karitsainen, tiine;
— **skinn**, n. vuonan- l. karitsannah-
ka; — **stek**, m. vuonanpaisti.
Lamell, m. lamelli, liistake (-kkeen), vii-
luke (-kkeen).
Lamhet, f. rampeus, hervottomuus, velt-
tous.
Lamma, v. n. vuonia, karitsoida, kantaa
l. tehdä vuonia.
Lampa, f. lamppu.
Lampett, m. lampetti, seinälamppu.
Lampfot, m. lampunjalka; — **glas**, n.
lamppulasi; — **sken**, n. lampunvalo;
— **tändare**, m. lampunsytyttäjä.
Lamt, adv. hervottomasti, veltosti, pon-
nettomasti.
Lan, m. (*af guld o. d.*) kuitu.
Lancier, m. keihäsmies, lansieri.
Land, n. maa; (*tege*) sarka, lohko; fast
l., manner (-teren), mannermaa; p å l.,
maalla; till lands o. vatten, maalla
ja merellä; gå i l., mennä l. nousta
maalle, maatua, rantautua; gå i l. med
ngt (*fig.*), saada aikaan l. toimeen
jkin, tulla jskin toimeen l. änttiin;

sätta i l., viedä l. luoda maalle; läg-
ga ut från l., lähteä rannaista l.
maalta; in i l—et, sydänmaassa, sy-
dänmailla, maasydämessä; utom l—ds,
ulkomailla l. -maalla, ulkomaille l.
-maalle; in och utom l—ds, koti-
ja ulkomaalla; — **bo**, — **bonde**, m.
lampuot, vouratilallinen; — **dika**, v.
a. sarkaojittaa; — **dike**, n. sarka,
lohko-oja; — **djur**, n. maaselkin (-inen);
— **fast**, a. maassa kiinni oleva, maa-
kiinteinen; maalle kiinni pantu; —
fästa, f. (*sjöt.*) rantatouvi, pesti, pes-
tiköysi (-den); — **fäste**, n.; isen har
l., jää on maassa kiinni; få l., päästä
maalle l. rantaan (kiinni); — **gång**,
m. (*sjöt.*) maalle-meno, maalla-käynti;
(*af plankor*) rantalauta, rantaporras
(-rtaan), lankonki; — **hafre**, m. huk-
ka-, ukonkaura; — **höjd**, f. maaharju
l. -selänne (-nteen), maa-ylännä (-n-
teen); — **höjning**, f. maan kohon-
nus l. kohoaminen; — **karta**, f. maan-
karta; — **krabba**, f. maarapu; (*fam.*)
maanmoukka; — **krig**, n. manner-,
maasota; — **känning**, f. (*sjöt.*) maan-
tuntu l. tunnus; få l., saada maa nä-
kyviin; hafva l., olla maa näkyviässä,
olla maan näkyvillä; — **sbo**, m. maa-
lainen; — **sbygd**, f. maaseutu, -ky-
lät; — **sdel**, m. maanpalkka, maan-
seutu l. -puoli; maasoa; — **sfader**,
m. maan-isä; — **sfaderlig**, a. maan-
isällinen; — **sfiskal**, m. maaviikaali;
— **sflykt**, f. maanpako, maanpako-
lausuus; döma till l., tuomita maan-
pakolaisuuteen l. maanpakolaiseksi;
lefva i l., elää maanpakolaisena l.
maanpaossa; gå i l., lähteä maanpa-
koon, ruveta maanpakolaiseksi; —
sflyktig, a. maanpakolainen, maas-
tansa paennut; — **sflyktning**, m. maan-
pakolainen l. -pakojaan (-imen); —
sfred, m. maanrauha; — **sförråda-
re**, m. maansapettäjä, maankavaltaja;
— **förråderi**, n. maanpetto, maanka-
vallus; — **sförsamling**, f. maa-seu-
rakunta; — **sförvisa**, v. a. sjaas l.
lähettää l. tuomita (-tsen) maanpako-
laisuuteen l. maanpakoon; — **sför-
visning**, f. maanpakoon-ajo, maanpa-
kolaisuus; — **sherre**, m. maanherra
l. -hallitsija, maanruhtinas (-aan);
— **shöfding**, m. maaherra; — **shöf-
dingedöme**, n. maaherran-lääni; — **skam-
fer**, m. läänin- l. maankamreeri; —
skansli, n. läänin- l. maankanslia; —

-skanslist, m. lääninkansallisti; —-skap, n. maiseima, palkkakunta, tienoo; ett vackert l., ihana maiseima; (*hist.*) maakunta; l—et Tavastland, Hämeen maakunta; —-skapslag, m. maakuntalaki; —-skapsmålar, m. maiseimanmaalari; —-skapsstycke, n. maiseimakuvaus l. -taulu; —-skontor, n. läänin- l. maakonttori; —-skontorist, m. lääninkonttoristi; —-skunnig, a. maankuulu l. -mainio; —-skyrka, f. maakirkko; —-slag, m. maan- l. valtakunnan-laki; —-sman, m. maanmies; —-sort, m. maaseutu, maanpalkka; frå n l—en, maalta, maaseuduilta; —-srätt, m. maaoikeus, maalaki; —-ssekreterare, m. läänin l. maansihtieri; —-sstat, f. lääninviasto, lääninkunta, läänin virkamiehet; —-stiga, v. n. nousta l. tulla l. mennä maalle; —-stigning, f. maalle-nouseminen l. -nousu; —-storm, m. maavien-nosto, maannosto; (*folket*) tulva-väki, nostoväki; —-strykare, m. kulki-jain (-inen), maanjuoksija, mieronkiertäjä, kulkulainen; —-sträcka, f. maiseima, maanpalkka, tienoo, palkkakunta; —-styoce, n. maankappale (-een) l. -palanen; —-sväg, m. maantie; allmänna l. stora l—en, valtatie, valta-maantie; —-sända, f. maanääri (-en), äärimaa; —-sätta, v. a. viedä l. luoda l. laskea maalle; —-vidd, f. maanlaajuus l. -avaruus, maanala; —-vind, m. maatuuli, maapöyl-linen tuuli; —-vinning, f. maavoitto, voittomaa; —-väg, m. maamatka; dit är endast l., sinne on vaan maamatkaa; fara l—en, kulkea l. ajaa maata myöten l. maisin l. matsee.

Landa, v. n. maatua, rantautua, nousta l. mennä l. käydä maalle l. rantaan.

Landamåre, n. raja, maat; inom Finlands l—en, Suomen malla, Suomen rajain sisällä.

Landning, f. maatuminen, maalle-nousu, rantaantulo, rantalaskema; —-ställ, n. laskemasija, valkama, maallenus-palkka.

Landtadel, m. mais-aateli, maa-aateli; —-armé, m. maa-armelja; —-befolkning, f. maakansa, -kansasto, maalaiset; —-bo, m. maalainen; se Landbonde; —-bruk, n. maanviljelys; —-brukare, m. maanviljelijä; —-bruksinstitut, n. maanviljelys-opisto; —-bruksmöte, n. maanviljelys-kokous;

—-bruksråd, n. maanviljelys-neuvos; —-bruksskola, f. maanviljelys-koulu; —-brukssällskap, m. maanviljelys-seura; —-dag, m. valtiopäivät (*pl.*); —-dagsbeslut, n. valtiopäivä-päätös; —-dagsman, m. valtiopäivä-mies; —-dagsordning, f. valtiopäivä-järjestys; —-dagsreder, n. pl. valtiopäivä-asiat l. -toimet; —-egendom, m. maakartano l. -hovi; —-folk, n. maakansa, maanväki, maalaiset (*pl.*); —-försvar, n. maanvarjelus-väki, maan-suojelus l. -varjelus; —-gods, n. maakartano l. -hovi, maatia; —-grofve, m. maakreivi; —-gård, m. maatalo; —-handel, m. maakauppa; —-handlare, m. maakauppias (-aan); —-hus, n. maatalo l. -kartano; —-hushållare, m. maatalon-pitäjä l. -hoitaja, maatilän- l. maanviljelijä; —-hushållning, f. maatilainpito l. -hoito; maatalous, maalaisalustus; —-junkare, m. maahovilainen, maa-herrasmies; —-jägare, m. maajääkeri; —-lefnad, f. maallämä l. -elanto, maalaisolo l. -elo; —-lik, a. maannäköinen l. -tapainen; —-lolla, f. maanlutus, -töllerö; —-luft, m. maan-ilma, maalais-ilma; —-magt, f. maavoima l. -sotavoima; maavaltia, maa-valtakunta; —-man, m. maamies; —-mannaarbete, a. maamiehen työ; —-mannanäring, f. maa-elinkeino, maamiehen elanto, maalais-elinkeino; —-manufaktur, m. maamiehen, maalais-tuote; —-mannarörelse, f. maamiehen elanto l. toimi, maalaisliike (-keen); —-mannavara, f. maatavara, maamiehen l. maalaistavara; —-mannayrke, n. se Landtmanmanäring, -rörelse; —-marskalk, m. maamar-salkki; —-milis, f. maalais-sotaväki; —-mätare, m. maanmittari; —-mäteri, n. maanmittaus; (*ombetsverk*) maanmittaus-virasto; —-mäterikontor, n. maanmittaus-konttori; —-mäteristat, f. maanmittaus-virasto, maanmittari-kunta; —-mäteriofverstyrelse, f. maanmittauksen ylläpito; —-nöje, n. maahuvitus; (*ställe*) maahuvila; —-produkt, m. maananti l. -tuote (-teen); —-rygg, —-ås, m. maan-selkä l. -selänne (-nteen) l. -harju; —-rånteri, n. lääninrånteri l. -rahaasto, maanrånteri; —-råntmästare, m. läänin- l. maa-rånthemestari; —-stat, m. läänin virkamiehet (*pl.*); —-stän-

- der**, n. pl. valtioekädyt, maansäädyt;
— **-udde**, m. niemi (-en), maankärki;
— **-tunga**, f. niemke (-kkeen), kasku;
— **-värn**, n. nostoväki (-en); —
-värnsman, n. nostomies.
- Ländtlig**, a. maanlainen, maanlaatuinen
l. -tapainen, maaseudullinen, maaseu-
dun.
- Langa**, v. a. antaa l. aneppella kädestä
käteen, antaa, saada.
- Lank**, m. sikuna, holkki.
- Lanka**, f. lahju, haasu.
- Lans**, m. keihäs (-ään), peitsi (-en);
bryta l., olla keihätsillä; — **-bryt-
ning**, f. keihäiset (pl.), keihätsillä olo;
— **-knökt**, m. peitsäkäs (-kkään), kei-
häsmies.
- Lansett**, m. lansetti.
- Lanterna**, f. lanterna, (varsi) lyhty.
- Lapidarstil**, m. kivi kirjoitus.
- Lapp**, m. Lappalainen; — **-gamma**, f.
lappalais-akka l. -enkkö; — **-hund**, m.
lapinkoira; — **-käta**, f. lappalaiskota;
— **-land**, n. Lapinmaa; — **-mark**, f.
Lappi; L—en, Lapinmaa; — **-man**,
m. lappalainen; — **-mudd**, m. peaki,
poromekko; — **-skatt**, m. Lapinvero;
— **-sko**, m. lapikas (-kkaan); — **-slä-
de**, m. ahkio, pulkka.
- Lapp**, m. tilka, paikka, lappu; (*af pap-
per*) lappu, lista; — **-täckke**, n. tilka-
täkki; — **-verk**, n. poro- l. paikka-
työ, parsikko, turostin.
- Lappa**, v. a. paikata (-kkaan), tilkoittaa,
panna paikka l. turnu jhinkin; (*fig.*)
parsia, paikata.
- Lappig**, a. paikkainen, turnuinen.
- Lappning**, f. paikkaus, tilkoitus.
- Lappri**, n. joutava, tyhjä, vähäinen l.
pleni asia; äh l.! mitä joutavia! mi-
töpä siitä!
- Lappaka**, f. naislappalainen, lappalais-
vaimo; (*språket*) lapinkieli.
- Larf**, m. toukka, hyönteismato; under
vänskapens l., ystävyiden hammussa
l. peitteellä.
- Larm**, n. hälinä, melu, jyräkki; — **-blä-
sare**, n. häikkätorvettaja, hädänhuu-
taja; — **-klocka**, f. hätä- l. häikkä-
kello; — **-signal**, m. hädänmerkki l.
-ilmoitus, häikän l. hälyn merkki; —
-skott, m. häikkäampuma l. -laukaus;
— **-trumma**, f. hätä- l. hälyrumpu.
- Larma**, v. n. hälistä, meluta (-uan), pau-
hata, jyrätä (-yän), ryskää.
- Larmessa**, f. Laurinpäivä.
- Lasarett**, n. lasaretti, sairashuone (-een);
— **-ssyssloman**, m. lasaretin-toimit-
sija.
- Lasera**, v. a. laseroita (-tsen), maalata
kuultoväriä.
- Lask**, m. (*steppbyggn.*) limisauma, laski.
- Laska**, v. a. laskata, limisaumata; (*sko-
mak.*) laskata, naskata.
- Lass**, n. kuorma; ett l. hö, kuorma l.
kuormallinen heiniä; — **-tals**, — **-vis**,
adv. kuormittain, kuormin, kuormalli-
sittain.
- Lassa**, v. a. tehdä l. panna kuormas,
kuormata.
- Lasso**, n. lämsi, suopunki.
- Last**, f. (*tyngd*) paino; (*steppl.*) lasti,
laivallinen; (*på åkdon*) kuorma, vetä-
mys; (*på ryggen*) taakka, kantamus;
(*fig.*) kuorma, rasitus; syy, vika, laste
(-een); ligga ngn till l., olla jkun
vaivoiksi, olla jkulle vaivaksi l. rasi-
tuksiksi; lägga en ngt till l., lu-
kea l. panna jkin jkulle syyksi l. vi-
aksi l. laasteeksi; (*moral.*) pahe (-een),
paha tapa; — **-brygga**, f. lastauslai-
turi; — **-dragande**, a. kuorma-, veto-;
l. djur, vetoeläin, kuormaeläin;
— **-dryg**, a. vetävä, kantava, lastiveto-
nen; — **-full**, a. paheellinen, pahata-
painen; — **-fullhet**, f. paheellisuus,
pahatapainen elämä l. käytös, tur-
meltu l. rietas (-ttaan) luonto; —
-gammal, a. ikäloppo; — **-kreatur**,
n. kuorma- l. vetoeläin, työjuhta; —
-linie, f. lastilinja l. -määrä; — **-pen-
ningar**, m. pl. lastiraha l. -makso; —
-rum, n. lastiruma, lastinpaikka; —
-vagn, m. kuormavaunu l. -ratat
(pl.); — **-värd**, a. se Tadelvärd.
- Lasta**, v. a. lastata, säilyttää, kuormata,
panna lastia l. kuormaa; (*fig.*) lastaa,
moittia, lukea viaksi l. syyksi l. las-
teeksi.
- Lastageplats**, m. lastauspaikka.
- Lastare**, m. lastaaja, lastausmies; (*fig.*)
lastaja, panettelija.
- Lastbar**, a. paheen-alainen, paheellinen,
paha, ilkeä; (*tadelvärd*) moitteen-alai-
nen, moitteellinen.
- Lastbarhet**, f. paheellisuus, pahuus, pa-
ha l. pahuuden elämä.
- Lastbart**, adv. pahatapaisesti, paheelli-
sesti, pahalla l. riettaalla tavalla, pa-
huudessa.
- Lastelig**, a. lastava, lastavainen, lasteel-
linen, moitteellinen.
- Lastning**, f. lastaus, säilytys, kuormaus.

Lat, a. laiska; bli l., laiskistua; —
-djuret, n. laiskainen; — -hnd, m.
laiskuri, vetkuri; (*linieradt papper*)
viivuri, viivapaperi; — -mansgöra, n.
laiskantyö; — -vulen, a. laiskakas,
laiskanpuolinen.

Latas, v. d. laiskehtia, laiskoitella.

Latent, a. pillevä, salainen.

Later, m. pl. eljet (sing. elki), tavat,
ilveet.

Lathvod, m. pärepuu.

Latin, m. o. n. latina, latinankieli.

Latinare, m. latinantaitaja, latinalainen.

Latinisera, v. a. latinoita (-tsen).

Latinism, m. latinalaisuus.

Latinitet, f. latinaisuus.

Latinsk, a. latinainen, latinalainen, latinan; l. grammatik, latinan kielioppi; (*hist.*) Latiolainen.

Latitud, m. latitudi, leveys; 70 grad'er nordlig l., 70 astetta pohjaisleveyttä; under 70 grad'ers nordlig l., pohjaisleveyden 70 asteen kohdalla; (*af straff o. d.*) laveus-ala, asteellisuus, mita, ehtomitta.

Latitudinär, a. (*om straff*) ehtomitallinen, asteellinen.

Latrin, f. hyyskä, makk; likaoja; —
-spillning, f. makkisonta.

Laudatur, n. laudaatori (kiitetään, kiitoksella).

Lava, f. laava, tulimuju.

Lavemang, n. lavemanki, perärnieke (-een).

Lavera, v. a. (*mål.*) lavierata, vesimaa-lata, vedellä polstaa.

Lavett, m. lavetti, kanuunatelat (*pl.*).

Lavin, m. lumivyöryke, laviini.

Lax, m. lohi (-en); — -dam, m. lohipato; — -fiske, n. loheenpyynti l. -kalastus; (*stället*) lohivesi (-den), lohiepaja l. -kalasto; — -forell, m. *se* Laxöring; — -fångst, m. lohensaalis (-iin) l. -saanti; — -gård, m. lohipato l. -patama; — -kista, f. lohiaraku; — -not, m. lohennuotta; — -öring, m. lohennullo, harjuslohi.

Laxativ, laxermedel, n. ulostus- l. huoltusaine, laksieri.

Laxera, v. a. huolluttua l. purkaa vatsaansa; ottaa ulostavia l. purkavia aineita.

Lazaron, m. latsaroni, päiväläinen.

Lä, v. n. naurahtaa, hymyillä, muholla, vetää suunsa nauruun; med leende min, mun, naurussa l. hymyissä suin, naurusuin, -suulla, hymyillä huulin.

Leckage, *se* Läckage.

Led, f. (*kosa*) suunta, tie, kohta, taho; följa samma l., mennä yhtä suuntaa l. tietä l. samalle suunnalle l. taholle; komma ur rätta l.—en, syrjähtyä oikealta uralta l. suunnalta.

Led, n. (*på gårdesyrd*) veräjä, laukku.

Led, m. o. n. (*ledfogning*) nivel (-en), jäsen; vricka ur l., nivellyttää, horjauttaa; gå ur l., niveltä, horjauttaa, lähteä sijoiltansa; (*på strå, rör o. s. v.*) solmu, polvi (-en); (*stället mellan två leder*) solmun l. polven väl; (*slägitl.*) polvi; slägingar i tredje l., sukulaisia kolmannessa polvessa l. kolmatta polvea; i rakt upp och nedstigande l., suorastaan takenevassa ja etenevässä polvessa; (*i en trupp*) rivi; på tre l., kolmen rivin, kolmessa rivissä; — -brott, n. niukahdus, nivellys, jäsenrikko l. -murto; — -bruten, a. niukahtunut, niveltynyt, jäsenrikkoinen; — -djur, n. niveljäinen, niveleläin (-imen); — -drag, n. *se* Kramp; — -fogning, f. nivelliite (-tteen) l. -liitos; — -fri, a. niveletön, polveton, solmuton; — -full, a. nivelikäs (-kkään), polvellinen; — -gång, m. *se* Ledfogning; — -harf, m. lenkku, nivel-äes; — -kant, m. nivelrusikka l. -solmu; — -styf, a. kankea- l. jyykkäjäsenninen; — -vis, adv. rivittäin, rivi riviltä; — -värk, m. jäsenten l. jäsenärky l. -kolotus; — -värt, f. jäsenpähkä l. -liika, nivelkaavannainen.

Led, a. ilkeä, häijy, suuttuttava.

Leda, f. inho, inhotus, iljetys, tymeys; det väcker l. hos mig, ja har l. därför, se minua inhottaa l. iljettää l. tymepeyttää.

Leda, v. a. johdattaa, johtaa, ohjata, (*vid handen*) taluttaa; l. talet på ett ämne (*fig.*), saattaa jkin asia puheeksi; (*härleda*), johtaa, juontaa, lukea; ledande kroppar (*fys.*), johtavaiset kappaleet.

Ledad, a. (*bot. o. nat. hist.*) nivelikäs (-kkään), nivellinen, nivel-, jäseninen.

Ledamot, m. jäsen (-nen).

Ledamotskap, n. jäsenyys (-den).

Ledare, m. johdattaja, johtaja, ohjaaja, taluttaja; (*fys.*) johdattaja, johtajainen.

Ledas, v. d. kyllästyä, suuttua; ikävyytyä, ikävöistyä.

Ledband, n. talutusnuora; gå i l. (*fig.*), olla talutettavana, käydä ohjain mu-

kaan; (*amat.*) jänne (-nteen); — **stjerna**, f. (*äg.*) johtomerkki l. -tähti; — **stäng**, f. käsipuu l. -punt (*pl.*); — **sven**, m. saattomies, saattaja; — **tråd**, m. johtolanka; (*äg.*) johto, johdake.

Ledera, v. a. loukkaa, satuttaa.

Ledig, a. (*som rör sig med lätthet*) notkea, nuortea, liukas (-kkaan); l. tunga, sujuva l. lipeä kieli; (*fri från tvång*) joutilas (-aan), jouto-, vapaa; l. till äktenskap, vapaa l. esteetön naimiseen; l. tjenst, avonainen l. haettava virka; l. — a stunder, joutohetket; l. plats, avonainen sija l. paikka; ett l. — t sätt l. skick, osaava l. liukas l. luonteva käytös l. asu.

Ledighet, f. notkeus, nuortuus, liukkaus; joutilaisuus, jouten olo l. oleminen, jouto; (*en syssla*) avonaisuus, aukki l. avoinna olo; det finnes ingen l. (*ledig tjena*), ei ole yhtään virkaa aukki, ei ole avonaisia virkoja; vid första l., kun ensi kerran l. heti kun joku virka tulee avonaiseksi l. aukki.

Ledig, adv. notkeasti, nuorteasti, liukkaasti, sujuvasti, osavasti, luontevasti; jmr. Ledig.

Ledning, f. johdatus, johto, johtaus, ohjaus; (*ngt som leder*) johto, johdake; (*handledning*) johdake, opastus, johdatus, ohjaus.

Leds, *se* **Ledas**.

Ledsaga, v. a. saattaa, seurata; Gud l. — ge honom! Jumala häntä kätkeköön l. seurakoon!

Ledsagare, m., — **rinna**, f. seuraaja, saattaja, seuralainen, saattolainen; en l. — inna genom lifvet, elämän seuraveri l. kumppani.

Ledsam, a. ikävä; jag har l. — t, minun on ikävä, minua ikävystyttää; han har l. — t hem, hänen on ikävä kotoansa l. kotia, hän ikävöi kotiinsa l. kotiansa; (*obehaglig*) ikävä, paha, harmittava.

Ledsamhet, f. ikävä, ikävyys; (*obehag*) harmi, mielihaha.

Ledsamt, adv. ikävästi, harmittavaesti, pahasti.

Ledsen, a. (*vid ngt*) kyllästynyt, ikävystynyt (jhnkin); bli l. (*vid*), kyllästyä l. ikävystyä (jhnkin); (*på*) harmistua, suuttua, närkästyä, pahastua; vara l. öfver ngt, olla pahollansa l. mielihahossansa l. harmissansa (jstkin); göra l. vid ngt, kyllästyttää l. ikävystyttää (johonkin); göra ngn

l., pahastuttaa l. suuttuttaa o. s. v. joku l. jkuta; det gör mig l., se minua pahastuttaa l. pahoittaa, se pahoittaa mieltäni.

Ledsna, v. n. kyllästyä, suuttua. tuskautus, saada kyllänsä.

Ledsnad, f. ikävä, ikävyys; (*bedröfvelse*) mielihaha, nure (-een); det är med l. jag måste säga det, ikäväkseni l. mielihahakseni täytyy minun se l. sitä sanoa.

Leende, n. naurahdus, hymyily, myhäily; med l. — t på läpparne, hymyllä huulin, hymysuin.

Lefeland, f. nurmisoorsa, lusiikkasorsa.

Lefnad, f. elämä, elo, ikä; (*hela lefnaden*) elinkausi (-den), ikäpäivät (*pl.*); föra en ordentlig l., elää l. pitää kunnollista elämää; aldrig i min l., en eläissän l. ikäpäivinäni, en sinä ilmoisna ikänä; lång l., pitkä ikä; — **safton**, m. elämän ehtoo. iän ilta; — **sbana**, f. elämän juoksu, elontie l. -haara; — **sbeskrifning**, f. elämäkertomus, elämäkerta; — **sfrisk**, **sgrad**, a. eloisa, elokas (-kkaan); elehtelevä, hilpeä; — **skloket**, f. elämän kunto l. viisuus; — **slopp**, n. elämän juoksu l. vaellus; — **slust**, f. — **mod**, n. elomieli, elämänhalu, elokkuus; — **slustig**, a. elomielinen, elokas (-kkaan), hilpeämielinen; — **slycka**, f. elämän onni l. onnellisuus; — **sordning**, f. elämän- l. elonjärjestys; — **sregel**, f. elämän- l. elannon-ohje (-een) l. -ääntö; — **sските**, n. elämänvaihe l. -kohtalo; — **ssätt**, n. elanto, elämänilaatu, elantotapa; — **steckning**, f. elämätkuvalma l. -kertomus; — **stid**, m. elämänaika, ikäkauti (-den), elinaika; — **svana**, f. elämäntapa l. -laatu, elintapa; — **svandel**, m. elämänilaatu, elämä; — **svett**, a. elämäntaito, elintottumus l. -osavuus; — **svishet**, f. elämänvaihe l. -kunto l. -järki; — **sår**, n. ikävuosi (-den).

Lefra sig, v. r., **Lefras**, v. d. maksoitua, hyytyä; l. — d blod, hurme, maksainen l. hyytynyt veri.

Lefrig, a. maksainen, maksoittunut, hyytynyt.

Lefva, v. n. elää; (*vara vid lif*) olla elossa l. hengissä; (*vistas*) elellä, elostaa; (*lefva obändigt*) elamoita (-tsen), elostaa; l. upp, *se* **Uppleva**; l. upp igen, elpyä, virota (-koan), virkiästyä;

seglen l., purjeet liepehtivät l. läpjäivät; lefve Finland och dess folk! eläköön Suomi ja Suomen kansa!

Lefvande, a. elävä, elossa l. hengissä (oleva); l. tro, hopp, elävä usko, toivo; l. vatten, juokseva l. elovesi; l. häck, pensasaita; l. kraft, elonen l. liikkuva voima; l. språk, elävä kieli; allt l., kaikki elävälset l. luodut; äta upp l., syödä elävältä l. elävänä.

Lefver, m. maksa; — **-brand**, m. maksanpolte (-tteen) l. -poltto; — **-fläck**, m. huonpurema, kesakko; — **-färgad**, a. maksankarvainen; — **-korf**, m. maksamakkara; — **-ajuka**, f. maksatauti.

Lefverne, n. elämä, elämäkerta; föra ett gudaktigt l., elää jumalisesti l. jumalista elämää; — **-sbeskrifning**, f. elämäkerta, elämäkertomus.

Lefverop, n. eläköönhuuto, onnenhuuto.

Lega, f. (*hyra*) voura, vuoro; (*ät folk*) palkka, palkkaraha; taga l. som soldat, ottaa sotamiehen pesti.

Lega, v. a. vourata, vuorota (-oan), hyyrätä, palkata; l. ut, vuorota (jkuille), antaa vouralle; en legd häst, palkka l. vuorohevonen; l. en karl, palkata mies.

Legal, a. laillinen, lainmukainen.

Legalisera, v. a. laillistaa, tehdä l. julistaa lailliseksi, antaa lain l. laillinen voima.

Legalitet, f. laillisuus, lainmukaisuus.

Legat, n. *se* Testamente; — m. legaatti, lähettiläs (-ään).

Legation, f. lähetys, lähetikkunta, airutkunta, lähettiläät; — **-ssekretetare**, m. lähettisihtleri.

Legd, f. turvalupa, suojelus; — **-ebrof**, n. turvakirja, tiekirja.

Legel, m. leili.

Legend, m. legenda, uskotarina.

Legera, v. a. sekoittaa, lekeröitä.

Legering, f. metalliseos (-ksen).

Legion, f. legio, legiooni.

Legislativ, a. *se* Lagstiftande.

Legislatur, f. *se* Lagstiftning.

Legitim, a. laillinen, oikea, aviollinen (*om barn*).

Legitimation, f. oikeuttaminen, oikeuden l. vallan anto l. saanti.

Legitimerä, v. a. oikeuttaa, antaa oikeus l. valta; (*om odäta barn*) ottaa l. julistaa aviolliseksi l. oikeaksi, ottaa l. tehdä aviolapseksi; l. sig, v. r.

näyttää oikeutensa l. laillisuutensa, oikeuttaa l. laillistaa itsensä.

Legitimist, m. legitimisti, laillis-puoluelainen.

Legitimitet, f. laillisuus, lainmukaisuus, oikeudellisuus; oikea-avioluus; (*regenta*) perintölaillisuus.

Legning, f. vouraus, palkkaus, vuoraus; *se* Lega, v. a.

Legoaftal, n. vourasopimus, palkkausvälipuhe (-een); — **-dräng**, m. päivä-mies, palkkainen; — **-folk**, n. palkkaväki, palkkalaiset (*pl.*), päiväläiset (*pl.*); — **-hjon**, n. palkollinen, palkkainen; — **-hjonsstadga**, f. palkollissääntö l. -asetus, palkkaväen asetukset; — **-knekt**, m. palkka-sotamies, palkkasotilas; — **-stadga**, f. palkollissääntö, palkkaväen-sääntö; — **-stäm-ma**, f. (*lagt*) vouraus-, vouran aika, palkkaus-, palvelusaika.

Leja, **Lejd**, *se* Lega, **Legd**.

Lejon, n. leijona, jalopeura; (*fig.*) keikari, vonkero; — **-kula**, f. leijonan l. jalopeuran luola l. pesä; — **-land**, f. leijonan hammas (-paan); (*bot.*) voikukka, siansilmä; — **-unge**, m. leijonan pentu, poika-leijona.

Lejoninna, f. naaras leijona.

Lek, m. leikki, kisa; (*med dans*) karkelo; göra ngt på l., tehdä jkin leikillä l. suotta l. pilalla; (*fiskl.*) kutu (-dun); (*korll.*) leikki, yhdet kortit (*pl.*); (*fågell.*) soidin (-timen); — **-boll**, m. (*fig.*) leikkikalua; vara en ödets l., olla onnettaren heiteltävänä; — **-broder**, m. leikkiveikko, leikkitoveri l. -kumppani; — **-fisk**, n. kutukala; — **-kamrat**, m. *se* Lekbroder; — **-plats**, m. leikkipaikka, kiekentä; kutupaikka; — **-sak**, f. leikkikalua, leikki, lelu; — **-ställe**, n. leikkipaikka; soidinpaikka; — **-syster**, f. leikkisiukunnen l. -sisar l. -kumppani; — **-tid**, m. leikinaika; (*för fisk*) kutu l. kudun aika; (*för fogel*) soidin aika, soidin (-timen); — **-verk**, n. leikkikalua, leikkiteos; (*fig.*) leikki, leikin l. tyhjätanko.

Leka, v. n. leikitä (-taen), leikkiä, kisata (-aan); l. blindbock, kurra gömma, olla sokkoisilla, pilloisilla; han är icke att l. med, hänen kanssansa ei ole leikkimistä l. hyvä leikitellä; det är icke att l. med, ei siinä l. se ole leikintekoa; (*om fiskar*) kutea; (*om foglar*) olla soiti-

mella l. soitimessa, solda; det leker honom i hogen, siihen hänen mielenensä palaa l. hehkuu, se miellesänsä kytee l. liikkuu; lever l—er, mieli elää.

Leka, f. liipotin, kieppo; (*väderleka*) vipperä, väkkärä.

Lekamen, m. ruumis (-iin).

Lekamlig, a. ruumillinen; i l. mätto, ruumiillisessa muodossa l. mitassa.

Lekamligen, adv. ruumillisesti.

Lekatt, m. kärppä.

Lekman, m. maallikko.

Lektion, f. luento, luku, opetustunti, opetus; gifva l—er i ngt, antaa opetusta jssakin; den femte l—en, viides luku l. luento.

Lektor, m. lehtori.

Lektyr, f. lukeminen, lukemus, luettava.

Lem, m. jäsen (-nen), raaja; kroppen och lemmarna, ruumis ja raajat; han kan icke röra en l, hän ei voi jäsentä järkähyttää l. liikuttaa; — **-lytt**, a. raajarikko l. -rikkoinen; — **-lästa**, v. a. silpoa (-poan), rikkoa l. silpoa l. runnella jäsenet l. raajat; — **-lös**, a. jäsen-, raajapuoli, raajaton (-ttoman).

Lemna, n. apu- l. lisälause.

Lemmel, m. sopuli, peltohiiri.

Lemna, v. a. jättää, heittää, antaa, päästää, laskea, luopua (jstkin), lähteä (jstkin); lemna efter sig hustru och barn, jättää vaimo ja lapset jälkeensä; l sig efter, jääpyä l. jättää itsensä jälkeen l. perään; l sig på slarf, jättäytyä l. heittäytyä rasiolle; l ngn åt sig sjelf, jättää l. laskea l. päästää joku omiin valtoihinsa l. itseksensä; l. staden, lähteä kaupungista; (*öfvergifva*) jättää kaupunki, luopua pois kaupungista; l. mig i ro, i fred, anna minun olla rauhassa, päästä l. laske minut rauhaan; l. hjelp, antaa apua (jkulle); l. rum, antaa tilaa, väistää itsensä; l. derhän, jättää l. heittää siksensä l. sil lensä; l. ifrån sig, antaa l. laskea l. päästää käsistensä, luopua (jstkin); l—d åt sig sjelf, itseksensä heitetty l. jätetty, omillensa l. omaan nojaansa jätetty.

Lemning, f. jäännös, jäte (-tteen), jätös; l. af en sjukdom, taudin mahle (-een) l. jäte.

Lemonad, se Limonad.

Len, a. lahea, hieno, henteä, pehmeä; lent skinn, hieno l. lahea nahka; lent hår, hieno l. hienteä karva; hienot hiukset; l. snö, lauha lumi; lent väder, lauhkeä l. leuto ilma; lent vatten, pehmeä l. lahea vesi; blifva l, hienota (-nen), hienoutua, laheta (-enen), tulla lauhkeaksi l. hienoksi; göra l, hienonnuttaa, tehdä hienoksi l. laheaksi, lahentaa; — **-hyllt**, a. hieno-ihoinen l. -hipiäinen, lahea- l. hienopintainen; — **-hårig**, a. hieno- l. laheakarvainen, hieno- l. laheatukainen; — **-väder**, n. se Töväder.

Lena, **Lena upp**, v. a. pehmentää, lahentaa, sulattaa, lauhduttaa.

Lenhet, f. laheus, lauheus, hienous, o. s. v. se **Len**.

Lent, adv. hienosti, lauheasti, lauhkeasti, pehmeästi.

Leopard, m. leopardi.

Ler, n., **Lera**, f. savi (-en); af l., savin, savinen, savesta (tehty); bstryka med l., saveta (-ean); — **-aktig**, — **-artad**, a. saventapainen, savimainen; — **-art**, f. savenlaji; — **-blandad**, a. savensekainen; — **-botten**, m. savipohja l. -perä; — **-form**, m. savin valin (-imen), savenskaava; — **-gök**, m. savikukko; — **-jord**, f., — **-grund**, m. savimaa, saviperä, savikko; — **-haltig**, a. savenpitoinen, -sekainen, savinen; — **-kran**, m. savimylly; — **-käril**, n. saviastia; — **-mylla**, f. savimulta, -maa; — **-pipa**, f. savipesä l. -piippu; — **-slå**, v. a. saveta (-ean), savittaa; — **-tägt**, f. savento l. -kaivos; savensaanti.

Lerig, a. savinen, savettu.

Leta, v. n. etsiä, haeskella, urkkia, tiedustella; l sig fram, urimoita (-tsen), orailta, hakea tiensä.

Letargi, f. letargia, unitanti; (*fig.*) unteluus, horros.

Letargisk, a. letarginen, unitautinen; (*fig.*) untelo, taintunut.

Letterjern, n. (*myntv.*) särmäysrauta; — **-verk**, n. (*myntv.*) särmäyslaitos l. -kone (-een).

Lettra, v. a. (*myntv.*) särmätä, ruusata.

Leuteration, f. (*jur.*) mukautus, lievitä, rangaistuksen muutos l. lievitys.

Leuterera, v. a. (*jur.*) mukauttaa, lievittää l. muuttaa rangaistus.

Levanten, m. Levantti, itälamaa.

Levantisk, a. levanttinen, Levantin.

Leverans, m. tavaran hankkimus l. han-

kinta, hankkimus, toimitus, laittaminen, perille vienti; åtaga sig l—en af ngt, ottaa hankkiaksensa l. laittaaksensa l. toimittaksensa jkin; —**anbud**, n. hankkimatarjous.

Leverant, **Leverantör**, m. tavaranhankkija l. -toimittaja l. -laittaja.

Leverera, v. a. hankkia, toimittaa, laittaa, tuoda l. viedä paikalle l. perille; l. en batalj, pitää tappelu, ruveta (-pean) tappeluun.

Leverering, f. hankinta, toimittaminen, perille l. paikkaansa vienti l. tuonti.

Levit, m. leviitta.

Levitisk, a. leviittallinen.

Lexa, f. läkey, luettava.

Lexa (*upp*), v. a. läksyttää, räävätä.

Lexikalisk, a. sanakirjallinen.

Lexikograf, m. sanakirjan-tekijä.

Lexikografii, f. sanakirjan-teko.

Lexikografisk, a. sanakirjan-teon, sanakirjallinen; l—t arbete, sanakirjallinen työ l. teos.

Lexikon, n. sanakirja.

Lia, f. *se* Lie.

Lian, f. laani, köynnöskasvi.

Libation, f. juomauhuri, maistajaiset (*pl.*).

Libell, m. kannekirja.

Liberal, a. liberaalinen, vapaamielinen; (*adel*) ylevä; *se* Frikostig.

Liberalism, m. vapaamielisyys, liberaalisuus.

Liberalitet, f. vapaamielisyys; (*adelhet*) ylevyys, ylevä mieli; *se* Frikostighet.

Libertin, m. libertiini, irstas (-aan) ihminen, irstallija.

Libhaber, m. rakastaja, harrastaja, ystävä, mielletohtoinen.

Libretto, m. libretto, kirjananen.

Licentiat, m. lisensointi; — **examen**, m. lisensoititutkinto.

Lida, v. a. o. n. kärsiä, tulla vaivatuksi; l. för ngn, kärsiä l. saada kärsiä jkun tähden l. edestä; han lider af tandvärk, hammastauti vaivaa häntä, hän potee hammastautia; (*utstå*) kärsiä; l. sitt straff, kärsiä rangaistuksensa; l. nöd, brist, kärsiä l. nähkö häätä, puntetta, olla häden, punneteen alaisena; l. skeppsbrott, tulla l. joutua haaksiriksoon; helsan lider deraf, *se* vahingoittaa l. turmelee l. loukkaa terveyttä; (*fördraga*) kärsiä, stettä; jag kan ej l. det, en saa sitä kärsityksi; jag blir derigenom l—nde, tulen siinä vahinkoon l. vahingolle l. tappiolle, saan siinä kärsiä.

Lida, v. n. (*framskrida*) kulua, mennä eteenpäin, kulkea, joutua, sujua; det lider mot våren, kevät jo joutuu l. on tulossa l. alkaa olla; arbetet l—er mot slutet, työ joutuu l. kerkiä lopullensa; det l—er för honom, häneltä työ sujuu l. joutuu l. joutumalla käy; han har en l—nde gång, hänellä on joutuista l. jouduttava l. salvakas käynti.

Lidande, n. kärsiminen, kärsimys, vaiva.

Lidelse, f. *se* Passion.

Lider, n. vaja, katos, liiteri.

Liderlig, a. irstas (-aan), irstainen, hurjamainen.

Liderlighet, f. irstaisuus, irstaus; slå sig på l., ruveta irstaaksi l. irstautteen.

Liderligt, adv. irstaasti, hurjamaisesti.

Lie, n. viikate (-teen); — **-band**, n. viikatteen luta l. lustut; — **-blad**, n. viikatteen terä; — **-orf**, m. — **-skaff**, n. viikatteen varsi (-rren), viikatevarsi; — **-rygg**, m. laeksen harja l. selkä; — **-slag**, n. viikatteen lyömä l. viip-saus; — **-sticka**, f. harsti, hiaisin (-imen), hippsa; — **-sträng**, m. laes (laeksen), luoko (-von).

Liera, v.; l. sig, liittyä, yhdistyä; l—d. likinäinen, liki liittäytynyt.

Lif, n. elo, henki (-gen), elämä; djuren l., eläinten elo l. henki; väx-tens l., kasvin elo; andens lif, hengen elo; vara vid l., olla hengissä l. elossa; är han ännu vid l.? har han ännu l.? vieläkö hänellä l. on hengissä? onko hänessä vielä henkeä? komma till l., få l., tulla henkiin l. eloon, (*igom*) virota (-koan), virkiätyä, elpyä; med litet l., vähissä hengin; slåss på l. och död, tapella hengen uhalla l. kaupalla l. elämän ja kuoleman uhalla; bringa om l—vet, ottaa l. panna hengeltä, surmata; med fara för l—vet, hengen kaupalla; i fara för l—vet, hengen hädässä l. vaarassa; det står icke för l. på l—vet, ei ole hengen hättä; för brinnkåra l—vet, hengin hipiin, henkensä perästä; det går på l. gäller l—vet, henkeä kysytään, käy hengelle l. hengen päälle, on hengen asia; i l. och död, elämässä ja kuolemassa; han fick ej ett lif (*på fiske*), ei saanut päätäkään; (*lifskraft*) elinvoima l. -kyky; (*lefnad*) ikä, elämä; l—vet.

lopp, elämän juoksu l. vaellus; aldrig i mitt l., ei ikinä l. ikäpäivinä, ei sinä päivänä, ei ilmaisoita ikänä; tillbringa sitt l., elää l. olla ikänsä l. elinkautensa; (*sätt att leva*) elo, elämä, elanto; (*samhällelig gemenskap*) elo, elämä; allmänna, dagliga l—vet, yhteinen, jokapäiväinen elämä; (*liflighet*) elävyys, eloisuus, vilkkaus, vireys; (*midjan i menniskotroppen*) vyötäiset (*pl.*), suolivyö, varsi (-tren); han har bälte om l—vet, hänellä on vyö vyötäisillensä l. vyöllänensä; smal om l—vet, hoikka varrellansa l. vyötäisillensä; veka l—vet, suolivyö, kupeet (*pl.*); taga till lifs, saada suhunsa, einehtiä; hårdt, löst l., kova, vetelä vates; (*l. på kläder*) liivi, miehusta; rocken är för smal i l—vet, takki on liian pieni l. ahdas vyötäisiltä l. miehustalta; — **aktig**, a. eloinen, elois, virkeä; — **assurans**, f. *se* **Liförsäkring**; — **betjening**, f. henkivalvelijat; — **drabant**, m. henkivartija; — **dragon**, m. henkirakuuna; — **dryck**, m. mielil. halujuoma; — **dömd**, part. a. hengengettä tuomittu, henkensä rikkonut; — **egen**, a. elinomainen, perintö-orja, elinorja; — **egenskap**, f. elinomaisuus, perintö, elinorjuus; — **färg**, m. ihonkarva, hiipiän karva; (*omtyckt färg*) mieliväri; — **färgad**, a. ihonkarvainen; — **försäkring**, f. hengenvakuutus; — **försäkringsbolag**, n. hengenvakuutus-yhtiö; — **garde**, n. henkivartija-väki, henkivartio; — **geding**, n. elatusvero; — **gifvande**, a. henkeä l. eloa antava, eläväksi tekevä; (*fig.*) elähyttävä, elvyttävä, virkistävä; — **gördel**, m. kuvevyö, vyöllisyö; — **hank**, m. hengen kitku l. pide (-teen); — **häst**, m. mielihelponen; — **jägare**, m. henkijääkäri; — **kalf**, m. elättivasikka; — **kjortel**, m. Hiivihame; — **knekt**, m. henkisoturi l. sotilas; — **lös**, a. hengen, eloton, antelo; ett l—t före drag, hengen l. untelo esittely; — **löshet**, f. hengengettömyys, elottomuus, unteloisuus; — **medikus**, m. henkilääkäri; — **moder**, f. kohtu, emäkohtu; — **nära**, v. a. elättää; l. sig, v. r. elättää itsensä l. henkensä; — **näring**, f. hengen elatus l. eläke (-kkeen); — **näringsfoder**, n. elatusrehu; — **regemente**, n. henkirykmentti; — **rock**, m. iho-

kas (-kkaan), Hiivitakki; — **ränta**, f. elinkorko, elatusraha; — **räntestalt**, n. elinkorko-laitos; — **rätt**, m. himoruoka, mieli- l. haluruoka; — **sandar**, m. pl. elinvoimat, hengenteet, elon- l. elämävoimat; — **sarvinge**, m. perillinen, henkiperillinen; — **sdagar**, m. pl.; i alla mina l., kaikkena elinaikanani, koko l. kaiken ikäni l. elinaikani, ikäpäiväni; — **sfara**, f. hengenvaara, -kauppa; vara i l., olla hengenvaarassa- l. henkensä kaupalla; med egen l., oman henkensä kaupalla l. uhalla l. vaaralla; — **farlig**, a. hengenvaarallinen, hengelle vaarallinen, henkeä uhkaava; — **farligt**, adv. hengenvaarallisesti, hengen uhalla l. kaupolla; — **sfrukt**, m. kohdun hedelmä, kantamoinen; — **sfråga**, f. elinastia; — **sfunktion**, f. elin-, elontoimitus; — **sfånge**, m. ikuinen vanki; — **sförnödenhet**, f. elon l. elatuksen tarve, elatuksen varat (*pl.*) l. aineet (*pl.*), ruokavarat l. tarpeet; — **sförrättning**, f. *se* **Lifsfunktion**; — **sgerning**, f. elämäntyö; — **shank**, *se* **Lifhank**; — **skraft**, f. elovoima, elinvoima; — **slevande**, a. ilmetty, ilmetyinen, ihka elävä; han åt fiskarna l., hän söi kalat ihan elävältänsä l. elävinä; — **smedel**, n. pl. ruoka-aineet l. varat, elatusaineet, elonaineet; — **snöd**, f. hengen häätä; — **sprincip**, m. elinaihe (-een), elonaihe l. perustus; — **sprocess**, m. elon- l. elämäntulkku l. -toimitus, elinjärjestys; — **ssaft**, m. elon-, elineste; — **ssak**, f. hengenrikos l. -asia; — **sspillan**, f. hengen menetys l. hukka; — **sstraff**, n. hengen- l. kuolemarangaistus; vid l., hengen- l. kuolemarangaistuksen uhalli; — **stid**, m. elinikäsi (-den), elinikä, ikä (-iän); under faderns l., isän eläessä l. elinaikana; — **stids**, elinkautinen, elinikäinen, ikuinen; — **stråd**, m. elämänlanka; — **stycke**, n. liivit (*pl.*), liivi, miehusta; — **suppehälle**, n. hengen elatus; — **sverksamhet**, f. elinvaikutus l. toimi; — **svärme**, m. elo-, elinlämpö; — **sytring**, f. elonmerkki l. -liike, elinliikunto l. -osotus; — **tröja**, f. Hiiviröijy, hihaliivit (*pl.*); — **vakt**, f. henkivartijat (*pl.*), -vartio, henkivartio-väki; henki- l. hengenvartija; — **värmare**, m. ruumiin-, varrenlämmittin.

Lifig, a. vilkas (-kkaan), vilpas (-ppaan), virkeä, hilpeä, elävämielinen l. -luontoinen, eloisa, terävä; *se Lifaktig*; l—a ögon, vilkkaat l. terävät silmät; l. kånsla, elävä l. hilpeä tunto; l. önskan, harras toivo l. tahto; l. handel, vilkas l. virkeä l. eloisa kauppa; i l—a färger, elävillä l. hilpeillä väreillä; l—t samtal, terävä l. vilkas puhelu; l. ed, harras l. hengellinen l. ruumillinen (*kroppslig*) vala; bli l., vilpastua, vilkkaantua, elostua, viretä (-kenen), elehtyä.

Lifighet, f. hilpeys, vilkaus, vilppaus, virkeys, o. s. v. *se Lifaktig* o. **Liflig**.

Lifva, v. a. elähyttää, elvyttää, vilkaistuttaa, virkistää, rohkaista, kiihottaa; l—s, v. p. elähtyä, vilkaistua, virkistyä, innostua.

Liga, f. liittokunta, liitto, liittoteko; höra till samma l., olla yhtä liittoa l. yhdessä liitossa.

Ligament, n. niveljänne (-nteen), jänne.

Ligatur, f. suonenside (-teen), suonentuke (-kkeen).

Ligga, v. n. maata (makaan), olla pitkällensä, levätä (-pään), olla; boken l—er på bordet, kirja on pöydällä; l. på knä, olla polvillansa l. kontillansa; hönan l—ger på sina ägg, kana hautoo muniansa l. on hautomassa; (*sofva*) maata, makailla; (*vråka sig*) loikoa, oikoa; l. till sängs, olla levolla; l. sjuk, sairastaa, olla l. maata kipeänä l. sairaana; l. öfver natten, maata yönsä, olla l. pitkää yötä; (*vistas*) oleksia, virua, venyä; l. vid universitetet, virua l. venyä yliopistossa; l. på värdshus, virua l. oleksia ravintolassa; l. i fält, olla l. oleksia sodassa l. sotaretkellä; l. inne, pysyä huoneessansa; l. inne med ngn, olla yhdessä liitossa l. tuumassa jkun kanssa; l. inne med penningar, olla jkulla rahaa tallessa l. varalla l. takanansa; (*våra belägen*) olla; staden l—ger nära hafvet, kaupunki on lähellä merta; slottet l—er väl, linna on kauniilla paikalla; l. framme, olla käsillä l. saatavilla; (*hafva riktning åt ett visst håll*) olla, painaa, käydä; blåsten l—er från land, tuuli käy l. painaa maalta; fönstret l—er åt norr, ikkuna on l. antaa pohjaseen; (*stå orörd*) seisoa, maata; denna frukt tål ej att l., nämät hedelmät eivät siedä sei-

somista l. seisottamista; l. af sig, maheta (-nen), halveta (-penen), (*sig*) tylsyä, mahia; l. till sig, väkiä, muhia, voimentua, toipua; (*stådja sig*) maata, levätä (-pään); tyngden l—er der på, paino lepä l. makaa sen päällä; süden l—er, vilja on laossa l. lakoutunut; sjön l—er, järvi on jäässä l. ummessa; (*om fartyg*) l. an, maata l. olla kompassissa l. kursissa; l. bi, olla l. maata l. painaa tuuleen l. tuulen suuhun; l. till ankars, maata l. olla l. seisoa ankkurissa; (*sig*) han l—er beständigt för mig, hän on aina edessäni l. silmissäni; felet l—er ej hos honom, vika ei ole hänen l. hänessä; deri l—er det, sinäpä l. siinä se on; l. en på tungan, pyörä l. olla kielellä; l. efter l. öfver ngn, olla jkun niskoilla l. hännässä.

Liggare, m. (*sjöt.*) likari, iso tynnyri; (*dokument*) taltioin (-imen).

Liggdags, adv.; det är l., on makuun l. maata-panon aika; —höna, f. hautova kana; —ställe, n. makuupaikka l. -sija; —sär, n. niletynäinen, nilkohaava; —säd, m. lakovilja; —tid, m. makuun l. makuaika; (*fog-lars*) hautomis-aika.

Liggodagar, m. pl. (*sjöt.*) makaus-, seisontapäivät; —penningar, m. pl. (*sjöt.*) makausrahat.

Liggnig, f. (*på ägg*) hautominen; *se vidare* **Ligga**.

Lignin, n. puuaine.

Lik, n. (*skepp*) helmanuora, liikki.

Lik, n. ruumis (-iin), kuollut, kuollut ruumis; ligga l., maata ruumiina; blök som ett l., kalmankarvainen; här luktar l., täällä on kuolleen l. kalman haju; —bögängelse, f. hautajaiset, hautaiset, ruumiinsaatto l. -saattaminen; —besigtning, f. ruumiin-arkaisu l. -katselmus; —blök, a. kalmankarvainen; —bår, f. hautapaaret (*pl.*), ruumiinpaarit (*pl.*); —färd, m., —följe, n. ruumiinsaatto l. -saattoväki l. -saattajat (*pl.*); —färg, m. kalman- l. kuolemankarva; —färgad, a. kalman- l. kuolemankarvainen; —kista, f. ruumiinarkku; —lukt, m. kalman-, ruumiinhaju; —predikan, f. ruumis- l. ruumiinsaarna, hautaisaarna; —procession, f. *se* **Likfärd**, **Likfölje**; —rum, n. ruumishuone; —stol, m. hautaus-l.

ruumisraha; — **-stolsko**, f. maahanlaakijais-lehmä, testamenttilehmä; — **-tal**, n. hautaus-, hautapuhe; — **-törn**, m. liikavarvas (paan), varpaan känsä l. hiika; — **-vagn**, m. ruumis-, hautausvaunut.

Lik, a. (jonkun) näköinen l. tapainen l. muotoinen l. kaltainen, yhdennäköinen l. -muotoinen l. -lainen, o. s. v., samannäköinen, o. s. v., (*likadan*) yhtäläinen, yhtä kuin (jkin), (*till utseendet*) yhtä näköä (kuin joku); han är sig alltid l., hän on aina tapaisena l. yhtä laatu l. yhdenlaatuinen; det är honom l—t, se on häneen l. hänen tapaistansa; dela l— a delar, tasata, panna tasan, jakaa yhtäläisiin osiin; — **-artad**, a. yhdenmoinen, yhden- l. samanlaatuinen l. -lajinen; — **-belägen**, a. samaasemallinen; — **-bent**, a. tasa- l. yhtäkykinen; — **-benämnd**, a. yhden- l. samanniminen; — **-formig**, a. tasamukainen, yhtämuotoinen; — **-formigt**, adv. yhdenmukaisesti l. -muotoisesti; — **-giltig**, a. (*om sak*) yhden tekevä, joutava, arvoton; det är mig l—t, se on minusta yhtä kaikki, se minulle yhden tekee; tala om l— a saker, puhua joutavista asioista l. joutavia asioita; (*om person*) välinpitämätön, jäykkä; l. för beröm, tadel, kiitoksesta, moitteesta pitämätön l. huolimaton l. väliä pitämätön; — **-giltighet**, f. välinpitämättömyys, jäykkyys; joutavuus, arvottomuus; — **-giltigt**, adv. väliä pitämättä, mistään huolimatta, jäykästi; — **-ljudande**, a. saman-, yhdenääninen; — **-mätig**, a. mukainen, yhtäpitävä; l. med ngt, jonkin mukainen; — **-mätigt**, adv.; l. kejsrerliga förordningen, keisarillisen asetuksen mukaan l. mukaisesti; — **-nämning**, a. samananimellinen; — **-nöjd**, a. *se* **Likgiltig**; — **-sidig**, a. (*geom.*) tasasuvinen, yhtäsuvinen; — **-sinnad**, a., — **-sinnig**, a. yhdenmielinen, yksimielinen, yhtä l. samaa mieltä pitävä l. oleva, samanmielinen l. -ajatuksinen; — **-ställa**, v. a. asettaa l. lukea (jkun) vertaiseksi l. verroille; — **-ställd**, a. yhtävertainen, yhdenverrallinen, yhden-, samanvertainen; — **-ställig**, a. yhdenmukainen, samaoloinen, samalla l. yhdellä lailla oleva; — **-stämmig**, a. yhtäsointuinen, sopusointuinen, yhden-

mukainen, yhtäpitävä, yksimielinen; — **-stämmigt**, adv. yhtäsointuisesti, sopusointuisesti, sopusoinnussa l. -soinnulla, yhtä pitäen; — **-tidig**, a. yhdenaikainen, yhtäaikainen, samanaikainen; — **-tidighet**, f. yhdenaikaisuus; — **-tidigt**, adv. yhteen l. samaan aikaan, yhdellä ajalla l. aikaa, yksin ajoin; — **-tydig**, a. yhtä merkitsevä, samanmerkityksellinen; — **-vinklig**, a. yhtäkulmainen; — **-visst**, **-väl**, adv. kuitenkin, kumminkin; sittekin.

Lika, a. (*obj.*) yhtäläinen; af l. utseende, yhden- l. samannäköinen, yhtä näköä; af l. form, yhden l. samanmuotoinen; l. med originalet, yhtä kuin alkukirjoitus, alkukirjoituksen kaltainen l. kanssa yhtä; vara af l. storlek, olla yhtä iso l. yhdenkokoinen l. yhtä kokoa l. samankokoinen; af l. ålder, yksi-ikäinen, samanikäinen; gifva l. för l., antaa verta verrasta; det är mig l., se on minusta yhtä l. yhtä kaikki; lika mot lika, samasta sarvesta; — **-lydande**, a. yhtäkuuluva, samsanaainen; l. med originalet, kuuluva samoin l. yhtä kuin alkukirjoitus; — **-tänkande**, a. yhdenmielinen, yksimielinen, samanajatuksinen, yhtä l. samaa ajatteleva.

Lika, adv. yhtä, yhtäläisesti, yhden; (*jemt*) tasan; l. stor, lång, bred, hög, yhtä iso, pitkä, leveä, korkea, tasapitkä, yhden suurinen, -pitäinen, -levyinen, -korkeinen; l. många, yhtä monta, yhtä moni l. monet, yhtä usea l. useat; l. ofta, yhtä usein; l. mycket, litet, yhtä paljon, vähän; l. väl, yhtä hyvin; l. beskaffad, saman- l. yhdentapainen l. -laatuinen l. -kaltainen; bemöta alla l., kohdella kaikkia yhtäläisesti l. yhdellä tavalla; dela l. (*jemt*), panna l. jakaa tasan, tasata; — **-fullt**, adv. yhtähyvin, sittekin; — **-ledes**, adv. niin myös l. myöskin, samoin, samate, yhtäläisesti; — **-som**, adv. juuri kuin, ikään l. samoin kuin; l. han vore sjuk, juuri kuin kipeä olisi; l. om, kuin l. niinkuin jos, ikään l. juuri kuin; — **-så**, adv. niin-ikäin, samoin, samate, myöskin; l. jag, niin ikään minäkin.

Lika, v. a. (*obj.*) helmustaa, liikittää.

Likadan, a. yhtäläinen, saman- l. yhdenlainen l. tapainen l. -kaltainen, samanmoinen.

- Likare**, m. mitanmäärä, mittamalli; —
-mätt, n. malli- l. ohjemitta.
- Like**, m. vertainen; han har ej sin
l. hänen vertaistansa ei ole l. löydy.
- Likhet**, f. yhtäläisyys, saman- l. yhden-
laisuus, yhden- l. samannäköisyys l.
-muotoisuus l. -tapaisuus, yksi l. sa-
ma laatu l. näkö l. tapa; han har
alla ingen l. med fadern, hän ei
ole ensinkään isänsä näköinen l. nä-
köä; l. i sin nelag, lynne, mielen-
laadun, luonteen yhtäläisyys; l. till
utseendet, yhden- l. samannäköi-
syys; l. till formen, yhden- l. sa-
manmuotoisuus; i l. med hvad förut
stadgadt är, samoin l. sen mukaan
l. siihen tapaan kuin l. mitä ennen
sääty on; — -stecken, n. yhtäläi-
syyserkki.
- Likna**, v. n. olla (jkun) näköinen l.
muotoinen l. kaltainen l. tapainen l.
laatuinen; han l—r sin fader, hän
on isänsä näköinen l. näköä l. kal-
tainen; — v. a. (*förlitna*) verrata
(-rtaan); han l—de honom vid ett
vilddjur, hän vertasi häntä metaän-
pedoksi; — l. sig, v. r. näyttää, nä-
kyä; hon l—r sig att bli vac-
ker, hänestä näyttää l. näkyy kau-
nis tulevan, hän näyttää tulevan kau-
niiksi.
- Liknelse**, f. vertaus; (*tecken*) merkki,
jälki.
- Liknelsevis**, adv. vertaamalla, vertauk-
sen tapaan l. tavalla.
- Liksom**, se **Likasom**.
- Likså**, se **Likaså**.
- Likt**, adv. yhtäläisesti, samaan l. yhteen
tapaan l. muotoon, jonkun tavalla l.
tapaan.
- Likör**, m. likööri.
- Lillput**, m. maatiainen, pienulainen.
- Lilja**, f. lilja, lemменkukka.
- Liljeartad**, a. liljamainen; — -hvit, a.
liljanvalkea, lumivalkea; — -konvalje,
m. lehmänkieli, kielo.
- Lille**, Lilla, a. pieni, vähä, vähäinen,
pikku, pikkuinen; hennes l. barn,
hänen pieni lapsensa; lillan är i
famnen, pikku on sylissä; mamma
lilla, äitieni, emoseni, äiti kulta;
det l. jag kan, se vähä minä l.
mitä minä voin.
- Lillfinger**, n. pikku-, sakarisormi; —
-gammal, a. vanhamainen, vanhakas
(-kkaan); — -tä, m. pikkuvarvas (-paan);
— -ända, f. latvapää, pieni pää.
- Lim**, n. liima; (*vadslim*) tymä, liima,
jälä; — -aktig, a. liimamainen, lii-
mantapainen; — -färg, m. liimaväri,
-maali.
- Limb**, m. reunus.
- Limitera**, v. a. rajoittaa, määrätä, mää-
ritellä.
- Limma**, v. a. liimata.
- Limmig**, a. liimainen, liimakas (-kkaan),
jäläinen; bli l., liimaantua.
- Limning**, f. liimaus.
- Limonad**, m. limonadi.
- Limpa**, f. limppu, kakku.
- Lina**, n. pellava, liina, (*blårfrött*) sivina;
af l., pellavainen, sivinainen; — -brå-
ka, f. pellaisloukku, loukku; — -docka,
f. pellavasormaus l. -pivo; — -dodra,
f. ahde- l. kitkopellava; — -frö, n.
pellavansiemen, pellaissiemen; — -garn,
n. pellavas-, aivinalanka; — -handel,
m. pellavankauppa; — -knippa, f.
pellava- l. pellaiskimppu, (*mindre*) pel-
lavaasykerö l. -suikko; — -knopp, m.
sylikky, pellavan sylikky; — -land, n.
pellavamaa; — -limmer, n. pellavas-
pivo, -sitoma; — -odling, f. pella-
vanviljelys; — -olja, f. pellaissäily; —
-repa, f., -kam, m. rohka, pellaissäily,
riivinsauta; — -rötning, f. pellavan-
mahennus, -lihotus.
- Lina**, f. liina, köysi (-den), nuora; (*att
draga*) jukka, juko; dansa på l.,
tanssia nuoralla.
- Lind**, f. lehmus, niinipuu.
- Linda**, f. nurmi (-en), karje (-keen); & k e r n
ligger i l., pelto on karkeana l. nur-
mena; gå i l., karjettua, nurmettua;
(*åkerren*) piennar (-ntaren).
- Linda**, f. (*för barn*) kapalo; (*fig.*) ka-
palo, kehto, alkutaimet.
- Linda**, v. a. (*ett barn*) kapaloita (-tsen);
(*binda*) kääriä, kietoa, vyöttää; l. af,
upp ett barn, päästää lapsi kapa-
lostta, päästää l. avata lapseen kapalo.
- Lindansare**, m. nuorantanssija.
- Lindanseri**, n., **Lindansning**, f. nuo-
ralla-tanssiminen, nuorantanssi.
- Lindare**, m. (*fak*) tuntain (-men), suntari.
- Lindebarn**, n. kapalolapsi.
- Lindning**, f. kapaloiminen, käärimys,
kietominen.
- Lindorm**, m. sepi-, vyökäärme.
- Lindra**, v. a. huojentaa, helpottaa, lie-
vittää; l. sig, v. r. l—s, v. d. huo-
jeta (-kenen), kevetä (-nen), vähetä
(-nen).

- Lindrig**, a. helppo, huokea, lauhkea, vähäinen; l. plåga, helppo l. huokea l. vähäinen tuska; l—t straff, helppo l. huokea rangaistus; l. frost, vähäinen l. lauhkea halla.
- Lindring**, f. helpotus, huojennus, lievitys, helppo, hoiva.
- Lindrigt**, adv. helposti, helpolla, huokeasti, vähän, lauhkeasti; vara l. sjuk, olla vähän l. vähäisen l. helposti kipeä.
- Lineal**, m. linjain (-imen), viivotin, viivuri, linjaali.
- Linearteckning**, f. viivanto, viivapiirustus.
- Lingon**, n. puola, puolukka.
- Lingvist**, m. kielitaituri, kielentutkija.
- Lingvistik**, f. kielitiede, kielentutkinto.
- Lingvistisk**, a. kielitieteellinen, -tutkinnollinen.
- Linie**, f. (matem.) viiva, linja; (rad, streck) piiru, viiru, juova, rivi; (i sligt) kanta, haara; i rätt ned, uppstigande l., suoraan etenevällä, takenevällä haaralla l. kannalla, suoraan etenevää, takenevaa haaraa l. polvea; (värt) kynsi (-nnen), linja; (equator) päiväntasaaja, linja; (sig.) hon har redan passerat l—n, hänpä jo on kasattu piika; —bataljon, m. linjapataljoona; —lott, m. kantaosa; —skopp, n. linja, sotalaiva.
- Liniera**, v. a. viivoittaa, viivoa, linjottaa; l—dt papper, viivottu l. viivapaperi.
- Liniering**, f. viivoitus, viivaama, linjau, viivat (pl.), linjat (pl.).
- Linierstift**, n. viivasin (-men), viivakynnä.
- Liniment**, m. linimentti, voideöljy, hivutusvoide.
- Linke**, v. a. liikata, nilkuttaa; se Halta.
- Linne**, n. liina, liinainen l. aivinakangas (-kaan); (linnkläder) linna-vaatteet; (skjorta) paita; i bara l—t, paitasillansa, paljaalla paidallansa; — a. liinainen, pellavainen, aivina, pellavais-; —skaf, n. liinan- l. palttinannöyhtä l. -kaave (-peen); —söm, m. liinapöytä; —väf, m., —väfnad, m. liina- l. palttinakangas (-kaan); —väfvare, m. liinakankuri, palttinankutoja.
- Linning**, f. lininki, kauluri, kaulatin.
- Lins**, m. virviliä, virna, lääkeä, linsä; (opt.) linsä, mykiö; —formig, a. linssinmuotoinen, mykiökäs (-kkään); (bot.) virnamainen.
- Lip**, n. itinä, tilitys.
- Lipa**, v. n. itkeä tilityttää, tilityttää, itietä, ihkata, ilityttää.
- Lipare**, Liper, m. tilienpiippa, itkusuu.
- Liquid**, a. liukea, veteliä.
- Liquid**, m. likviitti, tilin- l. välinsuoritus, suoritus, selvitys, luvunteko.
- Liquidation**, f. selvänteko, selvitys, suoritus, tilin- l. maksusuoritus.
- Liquidera**, v. n. tehdä selvä l. suoritus l. suora l. likviitti, suorittaa väliä; v. a. suorittaa, maksaa.
- Lirka**, v. n. (med ngn) suostutella, marutella, maanitella (jkuta); l. sanningen ur ngn, urkkia l. maanitella l. viekoitella totuutta (julta).
- Lisa**, f. hoiva, helpotus, lievitys.
- Lisa**, v. a. hoiventaa, helpottaa, lievittää.
- Lisma**, v. n. liehakoita (-tsen), liukastella, mielillä, mairitella.
- Lismare**, m. liehako, liehakoitsija, liukastelija.
- Lismeri**, n. liehakoitus, liukastelu, mielittely.
- Lispund**, n. leiviskä; l—tals, leivisköittäin.
- List**, m. (på kläder) rennus, hulpio, pääme (-een); (af träd) pienu, hulpio, liiste; —hyffel, m. reunnushöylä; —matta, f. hulpiomatto; —verk, n. reunnustus, pienuus.
- List**, f. viekkas, kavaluus, petos; bruca l., viekastella, kavaltaa, pettää, pitää juonia, harjoittaa kavaluutta l. viekkautta.
- Lista**, f. lista.
- Listig**, a. viekas (-kkaan), kavala.
- Listighet**, f. kavaluus, viekkas.
- Listigt**, adv. kavalasti.
- Lit**, f. luottamus, turva, turvaus; sätta sin l. till ngn, luottaa jkuhun, panna turvansa l. luottamuksensa jkuhun.
- Lita**, (pd), v. n. luottaa, luottautua, turvata; han är ej att l. på, häneen ei ole luottamista.
- Litani**, f. litania.
- Liten**, a. pieni (-en), vähä, vähäinen, pienoinen, pikku, pikkuihin; l. fogel, lintunen, pieni lintu; l. stuga, tupanen, vähäinen tupa; få en l., saada pieniä l. pikkuisia l. pikun; helt l., pikkarainen, pienukainen, vallan pieni l. vähäinen; ngt l., vähäläntä, piene- läntä, vähänlainen; ngt l—et, jokin

- vähä l. vähäinen l. pikkuinen, jotakin vähäistä l. pientä l. pikkuiata; anse för l—et, vähäkayä, väheksiä.
- Litenhet**, f. plenuus, vähyys, vähäisyys, pienuisuus.
- Litet**, adv. vähän, vähäisen; helt l., pikkuisen, hiukan, pikkuraisen; l. blek, kalvaka, vähän kalpea; l. djup, syväkö, vähän syvä; l. svart, mustahko, hiukan musta; l. större, vähän l. vähää isompi.
- Litograf**, m. litograafi, kivipainaja, -piirtäjä.
- Litograf**, f. litografia, kivipaino l. -piirräntä, kivipainon-taito, kiveenpaino; (*aftryck*) kivipainos l. -piirros.
- Litografiera**, v. a. litografioita (-tsen), kiveen painaa l. piirtää.
- Litografisk**, a. litograafillinen, kivipainollinen, -piirrollinen.
- Litokromi**, f. litokromia, kivimaalaus.
- Lits**, m. syrjäys, reikäreunus.
- Litsa**, f. (*skepp*) litsa.
- Littera**, f. littera, kirjain (-men); under l. A., A kirjaimen l. litteran alla l. kohdalla.
- Litterat**, a. lukenut, kirjan-oppinut; kirjames.
- Litteratur**, f. kirjallisuus; — -blad, n. kirjallisuusaletti; — -historia, f. kirjallisuushistoria; — -sällskap, n. kirjallisuuden-, kirjallisuus-seura; — -tidning, f. kirjallisuuden sanomalehti l. sanomat.
- Litteratör**, m. kirjantekijä, kirjaniekka, kirjailija.
- Litterär**, a. kirjallinen, kirjatiedollinen, opillinen.
- Liturgi**, f. liturgia, kirkonmeno, kirkkojärjestys; (*handbok*) kirkko-käsikirja, kirkkokirja.
- Liturgisk**, a. kirkonmenollinen, kirkonmenon, jumalanpalveluksen, käsitteellinen.
- Livré**, n. livreija, palvelijan-puku.
- Ljud**, n. ääni (-en), äänne (-nteen); gifva l. ifrån sig, äännähtää, helähtää, soida; äska l., anoa l. pyytää kuulemista; af lika l., yhdenääninen, samanäänellinen; — -lära, f. äänne-l. äänoppi; — -lös, a. äänetön; — -metod, m. ääntelytapa; — -tecken, n. ääni-, äänne-merkki; — -väg, f. (*fys*) äänilaine (-een).
- Ljuda**, v. n. soida, antaa ääntä, kuulua, helistää, kaikua; dessa klockor l. lika, näillä kelloilla on yhtäläinen
- ääni, nämät kellot soivat yhtäläisesti; (*gram*) ääntyy, kuuluu; en l—nde malm och en klingande bjellra, helisevä vaski ja kilisevä kulunen.
- Ljudelig**, a. kuuluva, kaikua.
- Ljuf**, a. suloinen, sulo-, herttainen; l—t och ledt, onni ja onnettomuus, hyvät ja pahat päivät.
- Ljufhet**, f. sulous, sulaisuus, sulo, herttaisuus.
- Ljufflig**, a. suloinen, herttainen, mieluisin.
- Ljuffligt**, **Ljufft**, adv. suloisesti, sulolla, suloudella, herttaisesti.
- Ljuga**, v. a. o. n. valhetella (-ttelen); l. på ngn, valhetella jkun syyksi l. päähän; l. sig fram, päästää valhetellen jhnkin; l. sig ifrån, päästää valheella l. valhettelemalla jtkin; l. vänskap, olla valheystävä l. ystävä olevinansa.
- Ljugare**, m. valhetelija.
- Ljum**, a. (*om vatten* o. d.) hailea, laimea; (*om vinden*) penseä, lenseä, lauha; (*fig*) penseä, mieto, laimea; bli l., haileentua, penseytyä, lauhentua, miedostua.
- Ljumhet**, f. haileus, penseys, lauhuus, laimeus, mietous.
- Ljumma**, v. a. haillentaa.
- Ljumske**, m. kuve (-peen), rauhaset (*pl.*), nivukset (*pl.*).
- Ljunt**, adv. penseästi, lauhasti, laimeasti.
- Ljung**, m. kanerva; — -hed, — -mo, m. kanervikko, kanervikangas.
- Ljunga**, v. n. välähtää, välähdellä, leimahtaa, leimahdella, iskeä tulta; — v. a. leimahduttaa, iskeä, säikäyttää, välähdyttää.
- Ljungeld**, m. leimaus, salama.
- Ljus**, a. valkea, vaalea, valoinen, valoisa, selvä, selkeä; l—t rum, valoisa huone; l—a band, vaaleat l. valkeat nauhat; l—a dagen, selvä l. täysä päivä; stå i l—an låga, olla ilmituksessa; l—t hufvud (*fig*), terävä l. tarkka pää; l. idé, valistava l. tarkka aate; — -blå, a. vaaleansininen; — -brun, a. vaaleanruuni, ruskea; — -grå, a. vaaleanharmaa, hallava; — -hårig, a. vaaleakarvainen; (*om människor*) valkotukkainen, vaaleatukkainen l. -tukka; — -lett, a. valkeaverinen, valkeanverevä; — -röd, a. vaaleanpunainen; — -skygg, a. valoisa l. päivää pelkäävä l. kammova, valon-arka.

Ljus, n. valo, valkeus (-den); (*af talg* o. d.) kynttilä; varde l. i tulokoon valkeus! komma i l—et, tulla valkenteen l. ilmi; taga af l—et, niittää kynttilää; arbete vid l., tehdä työtä valkealla l. kynttilän l. valkean valolla; föra en bakom l—et, hämmentää l. peittää jkun silmät; —**-arm**, m. kynttilähaaru; —**-brand**, m. kynttilän karsi (-rren); —**-fabrik**, m. kynttilätehdas (-taan); —**-form**, m. kynttilänvalin (-imen) l. vormu; —**-huggning**, f. valoshakkaus, väljennys; —**-knekt**, m. kynttilänihti l. -seikko; —**-krona**, f. kynttiläkruunu; —**-låga**, f. kynttilän valkea l. tuli; —**-meteor**, m. (*fys.*) valollimlö l. -ilme (-een); —**-mätare**, m. valonmittari; —**-punkt**, m. valopilkku l. -paikka; —**-sax**, f. kynttiläsakset (*pl.*) l. -niistimet, niistimet (*sing.* niistin); —**-skärm**, n. kynttilänkarvi l. -karmu; —**-sken**, n. kynttilänvalo l. -loiste (-een); i l—et, kynttilänvalossa; —**-skärm**, m. kynttilänvarjostin (-imen) l. -varjo; —**-släckare**, m. kynttilänhattu l. -sammutin (-ttimen); —**-stake**, m. kynttiläjalka; —**-strimma**, f. valon l. päivänraita l. -vinkka, vinkka; —**-stråle**, n. valosäde (-tteen); —**-stöperi**, n. kynttilänteko l. kaastaminen; (*stället*) kynttilätehdas (-taan) l. -kaastamo; —**-stöpning**, f. kynttilänkaastaminen l. -teko; —**-veke**, m. kynttiläneydän (-men); —**-våg**, f. (*fys.*) valolaine (-een); —**-ämne**, n. valosaine (-een).

Ljuse, m. *se Fiskljuse*.

Ljushet, f. valkeus, valoisuus, vaaleus.

Ljusaa, v. n. valjeta (-kenen), seljetä (-kenen); det börjar l., päivä alkaa valjeta l. seljetä; det l—ar ändtligen för honom, hänen päivänäkerran valkenee l. selkenee.

Ljusning, f. valkenemus, valostus; (*på mullens himmel*) seljastus, päivänrako l. -vinkka.

Ljuster, —**-jern**, n. ahraim (-imen), tuulas (-aan), tuulaskoura.

Ljustra, v. n. tuulastaa, käydä l. olla tuulaalla l. tuulastamassa, tuohustaa.

Ljustring, f. tuulastus, tuohustaminen; —**-sredskap**, n. tuulastin (-imen), tuulastuskalu l. -ase, tuohusneuvo.

Ljuta, v. a.; l. döden, saada kuolemansa l. surmansa.

Lo, m. o. f., **Lodjur**, n. ilves (-ksen).

Lo, m. (*lugg på kläder*) nukka, karva; *se Lugg*, m. m.

Lo, m. (*garfvarbark*) parkki; —**-garva**, v. a. parkita (-teen), pajuta (-nan); —**-garfvare**, m. parkkikarvari, parkitsija; —**-garfveri**, n. parkitus, nahkainparkitus.

Lock, m. kutri, käherä, kiekura; håret faller i l—ar, hiukset ovat kiekuroissa l. kutrellia.

Lock, n. kansä (-nnen); betäckt med l., kansipäällinen.

Lock, n. (*lockning*) houkutus, huntuelu, viete, viettely; hvarken med l. eller pock, ei pyynnöllä eikä pakolla; —**-fogel**, m. viete-, kutsu-, johtolintu; —**-mat**, m., **-bete**, n., **-medel**, n. viehdäke, syötti, viehätin; —**-pipa**, f. viete-, johtopilli; —**-ägg**, m. munitusmuna.

Locka, v. a. (*om foglar*) huudella; (*i allmänh.*) houkutella, vietellä, viettää.

Locka, v. a. (*hår*) kutrittaa, kähertää, kiharruttaa.

Lockelse, f. houkutus, viettelys.

Lockig, a. kutrillinen, käheräinen, kiharainen; l—t hår, käheräinen l. kihara tukka, kiharat hiukset (*pl.*); som har l—t hår, käherä- l. kiharatukkainen.

Lockning, f. (*af hår*) kutritus, käheräys, kiharrus; *se Lock*.

Lod, n. luoti; (*i väggur*) luoti, paino, punnikka; —**-besman**, n. luotipuntari; —**-boj**, n. luotansuojaju; —**-bössa**, f. luotipussy; —**-lina**, f. luotinuora l. -liina; —**-linie**, f. luotilinja l. -viiva, pystyviiva; —**-rät**, a. pystysuora, luotisuora, pystönäinen; —**-rätt**, adv. pystysuoraan l. suorassa, pystönäisesti, pysty- l. luotisuorana; —**-skott**, n. luotikoelma; —**-snöre**, n. punnukan- l. painon- l. luodinnuora l. -nyöri.

Loda, v. n. (*sjöt.*) luodata.

Lodja, f. lotja, soima.

Lodning, f. (*sjöt.*) luotaus.

Lof, m. (*sjöt.*) luovi, polvi (-en); göra l—ar, *se Lofvera*; taga l—ven af ngn, kiertää l. päästä jkusta luoviin l. tuulen päälle, (*fig.*) viedä voitto, päästä l. tulla voitolle; —**-vart**, m. (*sjöt.*) luuvartti, tuulenpuoli; vara i l., olla luuvartissa l. tuulen puolella l. päällä tuulen.

Lof, n. (*stillätales*) lupa; på ditt l., sinun luvallasi; får jag l.? saanko

- minä? saanko luvan? med eget l., omin luvun l. lupinsa; jag får l. att (*måste*) betala, minun täytyy maksaa; (*loftid*) luvat (*pl.*), lupa-, loma-aika; taga sig l., ottaa jouto- l. loma-aikaa; — *gifva*, v. a. luvata (-paan), antaa lupa; är det l—et? onkos l. olisiko luvallinen l. luvallista? onko lupa?
- Lof**, n. (*beröm*) kiitos, ylistys; Gudi l., Gud ske lof! Jumalan l. Jumalalle kiitos, kiitos Jumalan l. luojaan; — *ord*, n. kiitos, kiitokset (*pl.*), ylistys; — *qväde*, n. kiitos- l. ylistysruno; — *sjunga*, v. a. ylistää, veisata kiitosta; — *sång*, m. ylistys-, kiitosvirsi; — *tal*, n. kiitos-, ylistyspuhe (-een), ylistely; — *talare*, m. ylistelijä, ylistäjä; — *värd*, a. kiitettava, ylistettävä.
- Loflig**, a. luvallinen; (*lofvärd*), kunnioitettava, arvollinen, arvolinen.
- Loflighet**, f. luvallisuus.
- Lofigt**, adv. luvalla, luvallisesti.
- Loft**, n. luhti, parvi (-en).
- Lofva**, **Lova**, v. n. (*sjöt.*) luovata, luvata, käydä luoviin l. tuleen.
- Lofva**, v. a. (*gifva löfte*) luvata (-paan), (*åt Gud l. helgon*) jääksiä, luvata; denna yngling l—ar mycket godt, tästä nuorukaisesta on paljon hyvää toivominen l. on varsin hyvät toiveet (*pl.*); knifven är hvass, det l—ar jag, puukko on terävä, sen takaan.
- Lofva**, v. a. (*prisa*) ylistää, kiittää.
- Lofve**, se Handlofve.
- Lofven**, m. lupaus, takaus, vakautus; tro och l., lupaus ja luottamus.
- Lofvera**, v. n. luovaella, risteillä, polveilla.
- Logaritm**, m. logaritmi, suoritusluku.
- Loge**, m. luuva, luha.
- Loge**, m. (*i teater*) loge, loosi.
- Logement**, n. korttieri, majapaikka, asunto; (*fortif.*) suoja- l. majakorttieri.
- Logera**, v. n. majalla, asunnoita (-teen), asua, olla korttiera; — v. a. ottaa asumaan l. korttieriin, majauttaa.
- Logg**, m. (*sjöt.*) loki; — *bok*, f. loki-kirja; — *lina*, f. lokinuora l. -liina.
- Logga**, v. n. (*sjöt.*) lokata.
- Loggert**, m. lokerti.
- Logik**, f. logiikka, ajatusoppi.
- Logiker**, m. logikus, ajatusoppinut l. -tieteilijä.
- Logis**, n. (*boning*) majapaikka, maja, korttieri, asunto.
- Logisk**, a. loogillinen, ajatusjohtoinen, järkeis- l. ajatusopillinen.
- Logogryf**, m. logogriifi, sana-arvoitus.
- Lojal**, a. velitto, vetelä, hidas (-taan).
- Lojal**, a. lojaali, totinen, vakainen, vilpittön, lainkuulijainen.
- Lojalitet**, f. vakaisuus, vilpittömyys, lojaalisuus.
- Lofhet**, f. velittous, vetelyys.
- Loka**, f. vommel (-mpelen), luokki.
- Lokal**, a. paikallinen, paikkakunnallinen, paikkakunnan, paikallia; de l—a myndigheterna, paikkakunnan l. paikalliset virastot.
- Lokal**, m. paikka, huonetila, huoneisto, huoneet (*pl.*) asuinpaikka; — *minne*, n. paikanmuisti; — *sinne*, n. paikantunto.
- Lokalisera**, v. a. paikallistaa, sijastuttaa, sovittaa l. sovelluttaa jnkin paikkaan.
- Lokalitet**, f. paikallisuus, paikanlaatu l. -tila.
- Lokomobil**, m. lokomobili, höyrykäytin.
- Lokomotiv**, n. lokomotiivi, höyryveturi.
- Lolla**, f. lutus, töllerö, tollakka.
- Lom**, m. kaakkuri, kuikka.
- Loma**, v. n. luhjustella, luhjailla, vetkistellä, vedellä jalkojansa; l. af, pötkiä tiehensä.
- Lomhörd**, a. vähäkuuloinen, huonokuuloinen.
- Lomma**, v. n.; så att det l—ar om öronen, niin että korvat soivat l. humajavat.
- Lomme**, m. airon pakka l. pyyhi.
- Lomme**, m. (*bot.*) taskuheinä.
- Longitud**, f. longitudi, pituus; *synf.* Latitud.
- Lopp**, n. juoksu, kulku, meno, vauhti; tidens l., ajan kulku l. juoksu; under årets l., vuoden pitkään l. kuudessa, vuosikautena; gifva fritt l. åt sin smärta, päättää l. laakea suru valloillensa l. valtoihinsa; tankarnas l., ajatusten juoksu; (*i skjutvapen*) sisus, reikä, putki (-en).
- Loppa**, f. kirppu, sonaar.
- Loppa**, v. a. hakea l. tappaa kirppuja.
- Loppbett**, n. kirpupunpura.
- Loppig**, a. kirppuinen.
- Lorgnätt**, m. lornetti, nenälasi.
- Lorgnettera**, v. a. katsoa l. tirkistää lornetilla l. nenälasilla, tirkistellä.
- Lort**, m. sitta, sonta, säkkä, kura; (*efter fär, getter o. d.*) papana; (*håsl.*) kakkare (-een); (*kos*) lakka; — *pass*,

- m. likaropakko, sonta-allikko; — **-va-aker**, m. sonta- l. kurakinttu.
- Lorta**, v. a. sontia, ääkköä; l. ned, sontia l. kurata täyteen, soalista l. ryvetää täyteen.
- Lortig**, a. sontainen, kurainen, ääkkäinen, ryvetetty.
- Losa**, a. (*oböjl.*) o. adv. irti, auki, irrallensa l. irroillensa, irrallansa l. irroillansa; blifva l., päästä auki l. irti l. irrallensa.
- Lossa**, v. a. irroitaa, päästää, avata, päästää l. ottaa l. panna irti l. irrallensa l. auki; l. banden, päästää nauhat l. siteet, päästää nauhoista l. aiteistä; l. en knut, päästää l. avata solmu; l. p. ngt (*göra ngt lösave*), hellittää, löyhentää; l. sin tungas band, kirvoittaa kieltänsä; l. en kanon, laukaista kannuuna; l. ett fartyg, purkaa lasti laivasta, purkaa l. lossata laiva.
- Lossna**, v. n. lähtöä, päästä irti, irtautaa, irroitaa, auveta (-kenen), höltyä, hellittää (-tiän); knuten har l—t, solmu on pääsnyt l. auvennut l. (*till en del*) höltynyt l. hellinnyt.
- Lossning**, f. päästö, irroitus, avaus, irtiotto; lossaus, purkaminen; irtipääy, irtaaminen, lähemäinen.
- Losta**, f. kattara, hanhenkaura.
- Lota**, m. luotsi; — **-båt**, m. luotsivene (-een); — **-hemman**, n. luotsitalo; — **-inrättning**, f. luotsilaitos l. -virasto; — **-uppsyningsman**, m. luotsi-päällysmies; — **-älderman**, m. luotsivanhin l. -oltermanni.
- Lotsa**, v. a. luotsata; (*fig.*) opastaa, johdattaa, neuvoa.
- Lott**, m. arpa, lotti; draga, kasta l., lyödä, heittää arpaa; (*del, andel*) osinko, osa, osuus; (*af egot*), sarka, osa; (*fig.*) osa, onni, kohtalo; vara nöjd med sin l., tyytyä osaansa l. onneensa; — **-dragnig**, — **-kastning**, f. arvanheitto l. -lyönti, l. -otto; medels l., arvalla, arvanheitolla; — **-lista**, f. arpalista; — **-lös**, a. osaton (-ttoman), erätön.
- Lotta**, v. n. arpos, arpalla, heittää arpaa.
- Lottari**, n. arpakauppa, arpominen; (*tillställningen*) arpajaiset, arpahuvi.
- Lötting**, f. arpominen, arvanheitto; genom l., arpomalla, arvalla.
- Lofart**, se Lofvart (under Lof).
- Lucka**, f. luukku; (*i en front*) aukko, avoväli; (*i ströft*) välipää, vajuus, lo-
- mapaikka; (*fig.*) lovi (-en), vajuus, puute (-tteen).
- Lucker**, a. kuohkea, möyheä, muhea.
- Luokra**, v. a. kuohkenta, möyhentää, tehdä kuohkeaksi.
- Ludd**, n. (*bot.*) höyty, lievenet (*pl.*), liemenet (*pl.*); — **-tätel**, m. mesiheinä, maasara.
- Ludda sig**, v. r. tulla höyteäksi l. karvaiseksi, karvettua.
- Luddig**, a. höytyinen, liemeninen, karvainen.
- Luden**, a. karvainen, hatuinen, karvetunut; l. mössa, reuhka, karvalakki.
- Luder**, n. (*för rofdjur*) haaska, raato; (*liderlig qvinna*) huteu, lutka, lutsu.
- Ludra**, v. n. pyytää haaskalla.
- Luf**, m. tukka, haivenet (*pl.*); taga, flyga ngn i l—ven, käydä, tarttua, syöstä jkun tukkaan (kiinni); de äro i l—ven på hvarandra, he ovat tukkanuottaisilla.
- Luf**, se Skälm.
- Luffa**, **Luffsa**, v. n. juosta luntuta (-ttuan), konkutella.
- Luft**, m. ilma, henki (-gen); taga frisk l., mennä puhtaaseen l. raittiiseen ilmaan, olla raittissa ilmassa, (*insupa*) hengittää raitista ilmaa; flyga i l—en, lentää l. lennähtää l. löyhähtää ilmaan; springa i l—en (*med knall*) räjähtää ilmaan; instängd l. tukkohinen ilma l. henki, umpihenki; gifva sina känslor l., antaa helpoa l. valtaa tunteillessa, hellittää tunteitansa; — **-ande**, m. ilmatar (-ttaren), ilmakeijukas (-kkaan); — **-artad**, a. ilmainen, ilmantapainen; — **-bad**, n. ilma- l. kaasukylpy; — **-ballong**, m. ilmalaiva, -pallo; — **-blåsa**, f. henkirakko; — **-drag**, n. ilmanveto; **se Drag**; — **-form**, m. ilmanmuoto, ilmallisuus; antaga l., muuttaa ilmalliseksi l. ilmanmuotoiseksi; — **-formig**, a. ilmallinen, ilmanmuotoinen l. -kaltainen; — **-gångar**, m. pl. henkilehykkeet l. -reitit; — **-häl**, n. henkiläpi l. -reikä; — **-krets**, m. ilmakehä, ilmanpiiri; — **-pump**, m. ilmanpumppu l. -imetin (-ttimen); — **-rör**, n. (*anat.*) henkitorvi l. -kurku, kurkuntorvi; (*för vädervealing*) henkihuokonen, henkireikä (-iän); — **-rörs-hufvud**, n. (*anat.*) kurknnnielu, henkitorven-nielu l. -pää l. -suu; — **-seg-lare**, m. ilmapurjehtija l. -laivuri; — **-slot**, n. tuulentupanan l. -tupa; —

-spogling, f. ilmankuvastus, kangastus; — -språng, n. koikkans, väkihyppäys; — -streck, n. *se* Klimat; — -strupe, m. *se* Luftrör; — -tom, a. ilmaton; — -torka, v. a. kuivata ilmassa l. tuuleessa; l—d säd, tuulikuiva vilja; — -tryck, n., — -tryckning, f. ilmanpaine l. -puerrus; — -tät, a. hengenpitävä, henkipitoinen, umpihenkinen; — -vexling, f. ilmanmuutos l. -vaihto l. -vaihe (-een); *se* Vädervexling.

Luffig, a. tuulenkäppä, vilvakka; l. drägt, vilpeät l. löyhyvät vaatteet; l—a figur, f. leijuvaiset kuvat.

Lufva, f. räysä, lätsä, lunikka.

Lufva, Lufvas, *se* Lugga, Luggas.

Lufver, *se* Skålm.

Lugg, m. tukka; (*på kläde*) nukka, karva; stryka med l—en, hivuttaa myötäkaraan l. myötäsukaisiin; mot l—en, vastakarvaan, vastasukaisiin; — -sliten, a. nukkavieru, karvakulu.

Lugga, v. a. tukistaa, haiventaa; l—as, v. d. tukkailla, tukistaa toistiansa, olla tukkanuottaisilla l. -nuorassa.

Luggig, a. nukkinen.

Luggning, f. tukistus.

Luggis; få l., saada tukkapörröä l. haitvennusta.

Lugu, a. tyven l. tyyven (-nen), tyyini (-en), laimea; (*fig.*) tyven, juohea, rauhallinen, levollinen, huoleton, säyseä; var l., ole huoleti l. huoletonna; subst., n. tyven (-nen), tyyini, tyyneys, tyvenyys; (*fig.*) lepo, rauha, tyvenyys, levollisuus; — -svall, n. laiminki, maininki, hyökylaineet; — -vatten, n. laimi (-en), tyven l. tyyini paikka l. veisi; i l., tyvenessä l. tyyinessä l. laimessa; (*i ström*) suvanto; — -väder, n. tyven l. tyyini ilma; i l., tyvenellä, tyyneillä.

Lugna, v. a. tyyntää, tyyntyyntää, rauhoittaa, viihdyttää, asettaa; det l—ar, ilma tyyntyy l. ylentyy, tuuli asettuu; l. sig, v. r. tyyntyä, tyventyä, asettua, viihtyä, rauhoittaa, malttaa mielensä; sinnena l. sig, mielet malttavat l. asettuvat l. tyyntyvät.

Lugnt, adv. tyvenesti, juoheasti, tyvenellä mielin l. mielellä; (*bekymmer-löst*), huoletta, huoleti, huoletonna.

Lukrativ, a. hyötyisä, voitollinen.

Lukt, m. haju; (*svag*) lemu, haimi; (*stark*) haisu; (*efter bränd*) käry, katku; (*luktsinne*) haisti, haisto; kän-

na l—en af ngt, tuntea jonkin haju; känna ngt på l—en, tuntea jkin hajusta; — -fri, -lös, a. hajuton, lemuton, haiseaton; — -nerv, m. haistihermo, -suoni; — -organ, n. haistin (-imen); — -sinne, n. hajunaisti, haisti; — -vatten, n. haju-, lemuvesi.

Lukta, v. n. haista (haisen), hajuta (-uan), lemuta (-uan); (*hastigt*) hajahattaa, haiskahtaa, lemahtaa; l. väl, haista hyvälle l. hyvältä; l. illa, haista pahalle l. pahalta; det l—r brändt, haisee kärylle l. palaneelta; — v. a. (*lukta på*) haistaa, haistella.

Luktande, a. haiseva, hajullinen, hajuihin, lemullinen.

Lulla, v. n. lallattaa, lelettää; (*vagga*) tuuduttaa, liekuttaa; gå och l., käydä lallustella l. vetkuttella.

Lullig, a. hiivassa l. humalassa (oleva), hiivapäinen, kielesänsä (oleva).

Luminös, a. kirkas, valkoinen.

Lummer, m. lieko.

Lummig, a. tuuhea, lehvaka, lehtevä.

Lummighet, f. tuuheus, lehvakuus.

Lump, *se* Lumpor; — -handlare, m. lumpsu- l. ryysykauppias (-aan); — -samlare, m. lumpsuuri, lumpsu-, ryysykerääjä, -kokooja.

Lumpen, a. halpa, mitättön; kurja, katala.

Lumpenhet, f. halpuus, mitättömyys, kurjuus, kataluus.

Lumpor, f. pl. ryysyt, räpäleet, rievut, lumpsut; klädd i l., ryysyissä (oleva), ryysyihin puettu.

Lunarium, n. lunario, kuunnäytin.

Lunarisk, a. kuullinen, kuun.

Luneh, m. hinkapala, atriapala.

Lunett, m. lynetti, puolikuu-linnoitus.

Lund, m. lehto, viita, viidakko, metsikkö.

Lunga, f. keuhko.

Lungbrand, m., — -inflammation, f. keuhkonkuume (-een) l. -polte (-teen) l. -tulehdus; — -mos, m. keuhkosose (-een) l. -hakkelus; — -siktig, a. keuhkotautinen; — -sot, m. keuhkotauti.

Lunk, n. hölkkäjuoksu, hölkkä, lönkky, nulkutus; i sakta l., hölkkäjuoksu, hölkytellen, hössötellen.

Lunka, v. n. jolkuttaa, hölkyttää, nulkuttaa, lönkyyttää.

Luns, m. luntti, juntus, tolvana, hontikko.

Lunsa, f. lönttänä, hontikka, lutus.

Lunsa, v. a. löntystä, lutustaa.
Lunsig, a. kömpelö, hontikas (-kkaan), köntikäs (-kkään).
Lunta, f. sytytin (-ttimen), luntu; (*gam-mal bok*) luntu, kirjaramä.
Luntstake, m. luntunvarsi (-rren).
Lupin, m. lupiini, karvas papu.
Lupp, m. luppi, suurennuslasii.
Lur, m.; stå, ligga på l., olla väijyksissä, väijyä.
Lur, m. (*kort-sömn*) nukahdus; taga sig en l., nukahtaa (vähän).
Lur, m. (*vallhorn*) torvi (-en), luikku, lukuri; blåsa i l., torvettaa, toittotaa, lukutella.
Lura, v. n. väijyä, vaania, lukistella, olla väijyksissä; — v. a. pettää, peijata, kavaltaa.
Lura, v. n. (*taga sig en lur*) nukahtaa.
Lurendreja, -dräga, v. a. o. n. salaa l. varkain kuljettaa, kuljettaa kiellettyä tavaraa, soimia.
Lurendrejare, m. salakuljettaja, tullivaras (-rkaan).
Lurendrejari, n. salakuljetus, kielletyn tavaran kuljetus, tullinkierto (-rren), tullivarkaus.
Lurfi, m. pörhötukka, pörro, hanssu.
Lurfvig, a. pörheä, röyheä, pöyryinen, hoesakka.
Lurifax, m. viksari, koiransilmä, veijari.
Lurk, m. lurjus, riivio.
Lus, f. täi; (*på kreatur*) väive (-een); (*på svin*) vaarnikainen, vaarnikka.
Lusa, v. a.; l. ned, full, tehdä täihin l. täiseksi, täittää.
Lusig, a. tämän, täissä (oleva); blifva l., tulla täihin, täittyä.
Luska, v. a. se Löska.
Lust, m. (*böjelse*) halu, mieli (-en), mieleko, mielenteko, mielihalu; jag har l., mieleni tekee, minua haluttaa, minulla l. minun on halu; (*nöje*) lysti, huvitus, mielihyvä, halu, mielihalu; i nöd och l., myötä- ja vastoinkäymisessä; det är en l. att se, oikein on lysti kateella, sitä lystiksensä l. mieleksensä katelee; med l., mielellänsä, halulla, halukkaasti; (*begärelse*) himo, halu; onda, kötteliga l—ar, pahat, lihalliset himot l. halut; —eld, m. ilotuli, huvivalkea; —fart, -färd, m. huvimatka, huvitusajot (*pl.*), lystäysmatka; —gård, m. huvitarha; (*bibl.*) yrttitarha; —hus, n. lystimaja l. -huone (-een); —park,

m. huvipuisto l. -metsikkö; —-slott, n. huvilinna; —spel, n. ilvellys, ilvenäytelmä; —vandra, v. n. lystäillä, käydä l. kävellä lystäilemässä; —vandring, f. lystäyskävely, huvikävely.
Lusta, f. himo, halu.
Lustbarhet, f. huvitus, huvi, ilonpito, hilastus.
Lustig, a. lystillinen, lysti, rattoisa, leikkilinen, hupainen, huvittava; göra sig l., hilastella, huvitteleita, pitää lystiä elämää l. iloisia päiviä, (*öfver segn*) nauraa jkulle, pitää jkuta naurunansa.
Lustighet, f. lystillisuus, rattoisuus, leikkisyys, leikinteko, leikkipuhe (-een).
Lustigt, adv. hupaisesti, iloisesti, lystiä, rattoisaasti.
Lustrum, n. lustru, vuosiviitonen.
Lut, m. lipeä, live (-peen); —fisk, m. live- l. likokala; —lägga, v. a. liivettää.
Luta, f. luuttu, kannel (-ntelen).
Luta, v. a. lipeöitä (-taen), livettää.
Luta, v. n. olla kallellansa l. nojallansa; l. till sin undergång, (*fig.*) olla kukistumaisillansa l. häviämään päin; —v. a. kallistaa, panna kallellensa, nojata, (*framåt*) kumartaa l. kumaruttaa; l. sig, v. r. nojata, nojautua, kumartua alas; lutande, nojaava, kallellinen, kallellansa l. kallallansa (oleva); l. plan, kaltapinta, kaltava l. viettävä pinta; l. af ålderdom, vanhuuttansa kumarruksissa l. kyyryssä.
Lutera, v. a. tahdaataa l. iskottaa kiinni l. umpeen.
Lutheran, m. lutherilainen, lutherin-uskolainen.
Lutheranism, m. lutherilaisuus, Lutheruksen oppi.
Luthersk, a. lutherinen, lutherilais-, Lutheruksen.
Lutning, f. (*af fisk o. d.*) lipeöiteisyys, livetyy.
Lutning, f. (*neutral*) kalteus, kaltavuus, viettävyys, vinous; (*aktivt*) kallistus, nojaus, kumarrus; —svinkel, m. kalteus- l. välikulma.
Lutter, a. pelkkä, sula, puhdas (-taan), ihka; l. lögn, sula l. puhdas vale.
Luttra, v. a. puhdistaa, kirkastaa; l—s, v. d. o. p. puhdistua, kirkastua, puhdistetaan.
Luxa, v. a. peijata, pettää.

Luxation, *f.* (*kir.*) nyrjähdys, niukahdus.
Luxuös, **Luxuriös**, a. ylellinen, loistelijas (-aan), ylenpalttinen.
Luzern, *m.* luserni, mailanen.
Lya, *f.* kaade (-teen), pesä.
Lyceum, *n.* lyceumi, lyseo.
Lyoka, *f.* (*löptnut*) silmus, silmukka; knyta i l—or, silmustaa, silmustella; (*liten äker*) tarha.
Lyoka, *f.* onni (-en), onnellisuus, lyky; det var en l. för mig, se oli minun onneni l. onneksi minulle; till all l., onneksi, kaikeksi onneksi, onnekseni, onneksensa o. s. v.; i förtröstan på egen l., oman onnensa nojassa, omaan onneensa nojaten l. luottaen; l. på resan! onnea matkallenne! l. till, onneksi olkoon, onneksenne, onnea vaan; l. till godt nöje! toivotan iloista oloa l. ollaksenne! l—ans gudinna, Lyokan, onnetar (-ttaren).
Lyokas, *v. d.* onnistua, menestyä, kävestyä, lykättyä, luonnistua; det lyckades honom l. han lyckades att få, hänen l. hänelle onnistui l. luonnistui saada.
Lyoklig, *a.* onnellinen, hyväonneninen; onnistuva, luonnistuva, menestyvä; skatta sig l., sanoa itseänsä onnelliseksi, pitää itseänsä onnellisena; se l. ut, näyttää onnelliselta, olla onnellisen näköinen; — **göra**, v. a. onnistuttaa, tehdä l. saattaa onnelliseksi.
Lyokligen, **Lyokligt**, *adv.* onnellisesti, hyvällä onnella.
Lyokligtvis, *adv.* onneksi, hyväksi l. kaikeksi onneksi.
Lyokobringande, *a.* onnea tuova l. tarjoava, onnellinen.
Lyokosam, *a.* onnellias (-aan), onnekas (-kkaan), onnellinen.
Lyoksalig, *a.* autuaallinen, onnellinen; — **salighet**, *f.* onnellisuus, autuaallisuus; — **skott**, *n.*, — **träff**, *m.* onnenkohtaus l. -tammaus l. -sattuma; — **sökare**, *m.* onnentavoittelija l. -haeskellija; — **sökeri**, *n.* onnenhaeskelu l. -tavoittelu; — **önska**, *v. a.* onnitella, toivottaa onnea; — **önskan**, — **önskning**, *f.* onnitteleminen, onnentoitutus.
Lyokt, *a.* lukittu, suljettu; inom l—å dörrar, lukon takana, lukittuin ovien takana.
Lyokta, *se* **Lykta**.

Lyda, *v. a.* totella (tottelen), kuulla, olla kuullijainen, noutaa; l. råd, seurata l. totella neuvoa; l. lagen, kuulla l. noutaa lakia; l. roret, (*sjöt.*) totella l. tuntea ruoria; (*vara af ett vist innehåll*) kuulla, sanoa, olla jonkin lainen; så l. hans ord, näin kuuluvat hänen sanansa, nämät ovat hänen sanansa; svaret l—er sålunda, vastaus on tämmä l. tämmöinen, vastaus kuuluu näin; en så l—nde skrifvelse, näin kuuluva l. tämmöinen kirjoitus; såsom orden l., niinkuin se sanasta sanaan on l. kuuluu, niinkuin sanat kuuluvat; lika l—nde med originalet, yhtäläinen l. yhtäpitävä l. kuuluva kuin alkukirjoitus; lagen l—er, att..., laki sanoo että l. laissa sanotaan l. säättään että...; l. till, under, kuuluu jonkin l. jillekin, kuuluu jonkin alle l. alueeseen, olla jonkin aluetta; l. under lagen, olla lain alainen.

Lydaktig, *a.* tottelevainen, kuulevainen.

Lydbiskop, *m.* alapiispa; — **furste**, *m.* alaruhtinas; — **stat**, *n.* alavaltio l. -valtakunta.

Lydelse, *f.* sanain kuuluminen, lausemuoto; af följande l., seuraavalla tavalla l. seuraavaisesti l. näin kuuluva; efter ordens l., sanain mukaan l. jälkeen, niinkuin sanat kuuluvat.

Lydig, *a.* kuullijainen, tottelevainen, nöyrä.

Lydighet, *f.* kuullijaisuus.

Lydigt, *adv.* kuullijaisesti, kuullijaisuudella, tottelevaisesti.

Lydnad, *m.* kuullijaisuus, tottelemus, tottelevaisuus, nöyryys; med l., kuullijaisuudella.

Lyfta, *v. a.* nostaa, nostattaa, kohottaa, ylentää, korottaa; l. penningar, nostaa l. periä rahoja, ottaa rahoja ulos.

Lyftarm, *m.* nostosakara, kangotin (-ttimen), nostopuu; — **bord**, *n.* nostolauta; — **vals**, *m.* (*mek.*) nostotella l. -valssi.

Lyftning, *f.* nosto, nostanto, o. s. v. *se* **Lyfta**; (*fig.*) ylennys, into, pöngevyys; hans språk har en högre l., hänen sanoissansa on jotakin ylevätä l. pöngevatä.

Lykta, *f.* lyhty.

Lykta, *v. a.* päättää, lopettaa; *v. n. o.* l—as, *v. d.* päättävä, loppua.

Lytkubbe, m. *se* Irrbloss.
Lytkpäle, m. lyhtypaalu; — **tändare**, m. lyhdynsytyttäjä l. -virittäjä.
Lymfa, f. lymfa, maitoneste (-een).
Lymfatisk, a.; l—t kärl, maitonesteen tiehyke l. suoni.
Lymmel, m. lurjus, roisto, rälvä, ärmätti.
Lynchlag, m. kostolaki, nyrkkilaki l. -oikeus.
Lynga, f. seve (-peen), mutka, lenku; lägga ett tåg på l—or, panna köysi sepeelle l. vyhdelle.
Lynga, f. (*bestaffenhet*) laatu, luonto; (*sinnelag*) mieli (-en), mieliala, mielenlaatu, luonne (-nten), luonto; han har ett godt l., hänellä on hyvä luonto l. luonne, hän on hyväluontoinen; vara vid godt l., olla hyvällä päällä l. tuulella l. mielellä l. hyvissä roveissa; han är i dag vid l., hän on tänäpäpä roveissaan l. mielissään.
Lyra, f. lyyriä, lyyry.
Lyrik, f. lyriikka, laulurunous.
Lyriker, m. lyirikus, laulurunoilija.
Lyrisk, a. lyyrillinen, laulurunollinen, laulurunon, laulu-, lauluis-, lauluinen.
Lysa, v. n. valaista (-aisen), valota (-oan), loistaa, paistaa, kiilua; falskheten l—er ur hans ögon (*fig.*), petollisuus paistaa l. kiiluu l. näkyy hänen silmistänsä; l fram (*hastigt*), valahtaa, pilkahtaa; — v. a. näyttää valkeata l. kynttilää l. tulta, valaista; lys hit med ljuset, näyttää tänne kynttilällä; (*kungöra*) kuuluttaa; det lystes för dem i söndags, heidät mennä sunnuntaina kuulutettiin; en l—nde kropp, valollinen l. valoisa l. valaiseva kappale; l—nde färger, hohtavat l. loistavat värit; l—nde sgrar, loistoivat l. loistavat voitot.
Lyse, n. valoaine (-een), valke (-kkeen), valo.
Lyseld, m. *se* Irrbloss; — **-gas**, m. valokaasu; — **-hällning**, f. valonpito, kadunvalaistus; — **-mask**, m. kiiltomato; — **-vidd**, m. valo- l. valaisuala, valolavues.
Lysning, f. valkeanpito l. -näyttö; kuulutus; — **-ssedel**, m. kuulutuskirja.
Lysa, v. d., **Lyssna**, v. n. kuulella (-itelen), kuunnella (-ntelen), kuuleskella; l till fogeln sång, kuunnella linnun laulua.
Lysnare, m. kuulutaja, kuuleskelija.
Lysta, v. n. o. *impers.* haluttaa, mie-

liä, tehdä (jkun) mieli; han gör allt hvad honom l—er, hän tekee mitä vaan tahtoo l. haluttaa l. mielei.
Lysten, a. halukas (-kkaan), haluisa, tahovainen, hetas (-ttaan), himoinen; l efter ära, kunnianhimoinen; hon är l., häntä haluttaa, hänen tekee miensä.
Lystenhet, f. *se* Lystnad.
Lyster, m. loisto, loiste (-een); — a. loistava, loistoisa.
Lystmåte, n. kyllä, mieliteko; han har fått sitt l. deraf, hän on siitä saanut kyllänsä l. mielitekonsa l. tarpeeksensa.
Lystnad, f. halu, haluisuus, hettaus, halutus, himo; l. efter beröm, kiitoksen himo l. haluisuus.
Lystra, v. n. *se* Lyssna; hundens l—ar till namnet Karo, koira tuntee l. kuulee Kaaron nimen.
Lystrings-kommando, n. huomauskommento l. käsky; — **-ord**, n. huomio-, kuulemussana.
Lyte, n. vika, virhe (-een), vamma; utan l., virheetön, vammaton, viaton; få l., vioittua, vikautua; (*fig.*) virhe, vika; **-sbot**, m. voitussakko.
Lyta, a. rujo, raajarikko, viallinen.
Lyx, m. loisto, komeus, ylellisyys; — **-artikel**, m. loistotavara, komeus- l. ylellisyyskalu.
Låda, f. laatikko, luota, lipas (-ppaan).
Lådfack, n. laatikonkolo; — **-fakt**, m. laatikiesto, luotahylly.
Låda vid, *se* Vidlåda.
Låg, a. matala, (*ringa*) alhainen, (*låg-ländt*, *låg belägen*) alava, alhaalla l. matalalla (oleva), (*djup*) lausea, (*flät*) laaka, matala; det är l—t vatten, vesi on matalalla l. alhaalla; l—t land, alava maa; l. röst, matala ääni; l—t pris, halpa l. huokea l. alhainen hinta; höga och l—a, ylhäiset ja alhaiset; af l. börd, härkomst, alhaista l. halpaa säätyä l. sukua; hafva l. tanke om ngn, olla (jkulla) halpa l. huono ajatus jkusta; (*nedrig*) halpa, häpeällinen, juljeton; göra l., göra lägre, madaltaa, mataloita (-tsen), tehdä matalaksi l. matalammaksi; bli l., madaltua, mataloitua, alentua, aleta (-nen); ngt l., matalahko; — **-bent**, a. matalajalkainen l. -säärinen, lyhytkoipinen; — **-halt**, a. onnastava, liikkaava, lynkkä l. lysmäpolvi; — **-land**, n. alanko,

alankomaa; — **-länd**, a. alava, lamakka, matala; l. trakti, alava-l. alankola. alhomaa l. -seutu; — **-målt**, a. matala- l. hiljais-ääninen; — **-sinnad**, a. -sint, a. halpamielinen l. -luontoinen; — **-skog**, m. veesametsä; — **-slätt**, m. alavuus, alanne (-nteen); — **-tänkt**, a. se **Längsinnad**; — **-vatten**, n. matala vesi.

Låga, v. n. leimuta, liekkiä, liekehtiä, roihua; (*fig.*) leimuta, palaa, hehkua.

Låga, f. liekki, leimu, Heska, panu, tuli (-en); (*rot i kärr, öjv*) lieko; (*kullfallet träd*) rytö.

Låghet, f. mataluus, alhaisuus, alavuus; se **Låg**.

Lågt, adv. matalalla, alhaalla; matalalle, alhaalle; tala l., puhua matalasti l. hiljaisesti; l. stäm d (*om instrum.*), matalaksi sävelletty; tänka l., ajatella alhaisesti l. halvasti.

Lån, n. laina; gifva, taga, få till l—ns, antaa, ottaa, saada lainaksi; vara på l., olla lainassa l. lainana; Guds l., Jumalan vilja l. lahja; — **-eanstalt**, m. **-einträttning**, f. lainaus-, lainalaitos; — **-obank**, m. lainapankki; — **-ebibliotek**, n. lainakirjasto; — **-eförskott**, n. apulaina; — **-gifvare**, m. lainanantaja; — **-tagare**, m. lainanottaja l. -saaja.

Låna, v. a. lainata, ottaa l. antaa lainaksi; l. sitt öra åt ngt (*fig.*), luoda l. kallistaa l. lainata korvansa jnkin l. jollekin, ottaa jkin korviinsa l. kuulaksensa; lånad l. lånt, lainattu, laina-.

Lånare, m. lainaaja.

Lång, a. pitkä, mittava; på l—t håll, (*hvar*) kaukana, etäällä, matkan päässä; (*hvar*) kauvas, kauvaksi, etäälle, matkan päähän; (*hvarifrån*) kaukaa, etäältä; falla så l. man är, kaatua l. mennä pitkällensä; för l. tid sedan, aikoja sitte, kauvan aikaa sitte, jo ammoin sitte; han har ej synte till på l. tid, häntä ei ole näkynyt pitkään l. kaukaan aikaan l. isoihin aikoihin; hela l—a dagen, koko päiväkauden l. pitkän päivää; hafva l—a fingrar, (*fig.*) olla varkaansekainen l. pitkäkynsinen; ngt l., pitkälläntä, pitkäkkö; anse (*tiden o. s. v.*) för l., pitkäkavä, pitkästyä, kaukavua; göra l., långre, pitkistää, pidentää, tehdä pitkäksi l. pitemmäksi; bli l., långre, pidentyä, pitkistyä,

tulla pitkäksi l. pitemmäksi l. mittavammaksi; — **-armad**, a. pitkäkätiäinen; — **-bent**, a. pitkäkoipinen l. -jalainen; — **-bänk**, m. lavitea, sivupenkki; (*flyttbar*) rahi, pankko; komma på l—en, jäädä l. joutua takalaitaan; — **-dike**, n. selkä-, pituus-oja; — **-dragen**, a. pitkävetäinen, venytetty; — **-finger**, n. keakisormi; — **-fredag**, m. pitkäperjantai; — **-grund**, a. laito, loiva; — **-halsad**, a. pitkäkaulainen; — **-handske**, m. rannehansikka l. -kinna; — **-hårig**, a. pitkäkarvainen, pitkävillainen; — **-kåtekes**, m. pitkä l. iso kiskimus; — **-lagd**, a. pitkänomainen, (*till ansigtet*) pitkäkasvoinen l. -muotoinen l. -naamainen; (*till våtten*) varteva, pitkäläntä, pitkäkäs (-kkään); — **-ledas**, v. d. ikävystyä, pitkästyä, pitkästyä l. ikävystyä aikojansa; — **-lifvad**, a. pitkä-ikäinen; — **-modig**, a. pitkämielinen; — **-ref**, f. pitkä siima, vela, koukkureivi; — **-rund**, a. pitkän pyöreä, puika, soikea; — **-sida**, f. pitempi sivu l. puoli, pitkä puoli; — **-sint**, a. pitkävihainen; — **-skepps**, adv. pitkän alusta, pitkänpuolin l. -päin aluksessa; — **-skranglig**, — **-skånglig**, a. pitkänroikelo l. -roikka l. -holja; — **-skyl**, m. närte, pitkä kuhilas; — **-slutt**, — **-sluttande**, a. loiva, loikka, loitto, lauku, viettävä; — **-släp**, a. pitkälahoinen; (*fig.*) pitkäpiimäinen l. -venyinen l. -vetäinen; — **-sträckt**, a. pitkänomainen, pitkäkäs, soikea; — **-synt**, a. kauvas näkevä, pitkänäköinen; — **-sökt**, a. kaukaa l. kauvan haettu l. haeskeltu; — **-trädig**, a. pitkälankainen l. -syinen; (*fig.*) pitkällöinen, pitkävetäinen l. -piimäinen; — **-varig**, a. pitkällinen, pitkä, kauvallinen, viikkoinen; — **-ved**, m. ranka l. rangat (*pl.*), rankapuu; — **-väga**, a. oböjl. kaukainen, pitkämatkainen, pitkän matkan takainen; adv. kaukaa, pitkän matkan takaa l. päästä; — **-vägg**, m. sivuseinä, pitkä seinä; — **-örad**, a. pitkäkorvalnen, pitkäkorva.

Långa, f. turska, lonka.

Långlig, a. pitkä; i l—a tider, monta aikaa, monet ajat; icke på l—a tider, ei moneen aikaan, ei pitkään l. isoon aikaan, ei moniin aikoihin.

Långe, se **Längs**.

Långsam, a. hidas (-taan), hitainen, ver-

kallinen, vitkallinen, (*långvarig*) pitkällinen.

Långsamhet, f. hitaus, hitaisuus, vitkallisuus, pitkällisyys.

Långsamt, adv. hitaasti, pitkällisesti, vitkaan, vitkallensa, verkkiaan, verkkalensa.

Långt, adv. (*om afstånd*) (*hvar*) kaukana, etäällä; (*hvar*) kauvas, kauvaksi, etäälle, loitos; (*om tid*) paljo, kauvan, kauvas, pitkälle, aikaa; l. före detta, ammoin l. kauvan sitte, aikaa l. aikoja sitte; l. förut, aikaa l. aikoja ennen, paljoa ennen; (*om framsteg*) kauvas, pitkälle; sä l. har det nu gått l. kommit, siihen mitaan l. niin pitkälle se nyt on tullut l. joutunut; (*vida*) paljoa, paljon, aikaa; l. större, aikaa l. paljoa isompi; han är l. ifrån rik, paljo puuttuu hänen rikas ollaksensa, hän ei likimaillekaan l. vähääkään ole rikas; l. derifrån! kaukana siitä! paljonpuuttuul det var icke l. ifrån att jag föll, vähällä olin langeta, ei paljoa puuttunut, etten langennut.

Lär, m. hinkalo, laari, purnu; en l. full med säd, laarillinen l. hinkaloinen jyviä; (*låda*) laatikko, arku.

Lär, n. reisi (-den); med utbredda l., hajalla reisin, reidet hajallansa l. levällensä; — *-pipa*, f. reisiluu; — *-stycke*, n. reitikka, reisikappale (-een); — *-veck*, n. reidenjuuri.

Läring, m. (*skopp.*) loorinki.

Läs, n. lukko; dörren är i l., ovi on lukossa; sätta dörren i l., panna ovi lukkoon; det går icke i l. (*fg.*), se ei käy päinsä l. laatuun, sitä ei tule valmista; — *-fjäder*, m. lukonponnin (-ntimen) l. -vieteri; — *-gång*, m. lukonsisus l. -rakennus; — *-kolf*, -regel, m. lukonsalpa l. -loira; — *-smed*, m. lukkoseppä; — *-ten*, m. lukonkara.

Läsa, v. a. se **Läsa**.

Läsa, se **Läsa**.

Lät, n. se **Läte**.

Läta, v. n. (*gifva ljud*) kuulua, soida; det l—er vackert, kuuluu l. soi kauniilta; det l—er ngt, sepä joltakin kuuluu; det l—er (*förljudes*) väl, illa för honom, kuuluu hyväksi l. hyvältä, pahaksi l. pahalta hänelle l. hänen suhteensa; det l—er på hans tal, som vore han...,

hänen puheestansa tuntuu l. kuuluu, knin hän olisi!...

Läta, v. a. auxil. (*villåta*) antaa, sallia, sietää; l. taga, förstå, antaa l. sallia ottaa, ymmärtää; l. se sig, tulla näkyville l. nähtävälle, näyttää l. antaa nähdä itseänsä; det l—er höra sig, sitäkin kuulla kelpaa l. saattaa, sepä joltakin kuuluu; det l—er sig icke göra, ei se käy laatuun, sitä ei käy tekeminen; det l—er säga sig, sen l. niin l. sitä sanoa saattaa, sitä käy sanoa l. sanominen; låtom oss gå, o. s. v. menkäämme o. s. v.; med *imperativ*; låt dem dansa, tanssikoot vaan, anna heidän tanssia; låt bli l. vara, anna olla; han kunde icke l. bli att dricka, ei saanut olluksi l. voinut olla juomatta; låt så vara, olkoon l. olkoonpa niin l. niinkin; (*föranställa att ngt sker*) antaa med infinitiv, eller hellre med *faktiva verbformen* på -tta (-ttä); l. göra, flytta, hugga, teettää, muuttaa, hakkuttaa; l. veta, antaa tietää l. tietoon, antaa saada tietää; l. sitt lif, panna l. antaa henkensä; göra och l., tehdä ja jättää l. olla tekevä; låt upp! avaa ovi! laske l. päästä sisään; l. igen, panna kiinni, sulkea.

Lätande, n. se **Görande**.

Läta, v. n. olla olevinansa l. tekevinänsä, teeskennellä, tekeytyä; l. skriva, olla kirjoittavinansa; l. vara sjuk, olla kipeä olevinansa; l. glädje, teeskennellä l. tekeytyä iloiseksi, olla iloinen olevinansa; l. om ingenting l. som om ingenting hade händt, ei panna miksikään, ei olla millänsäkään, ei olla mistään tietävinään; l—d vänskap, teeskennelty l. valheellinen ystävyys.

Lä, n. oböjl. tuulen alapuoli (-en), suojan puoli, lee, holme (-een); vara i l. om ngt, olla leen puolella jtkin l. jstkin, olla tuulen alapuolella l. alla tuulen jstkin; ligga i l. om holmen, olla saaren holmeessa l. suojassa l. terheessä; (*läsidan af fartyget*) suojan puoli; — *-segel*, n. leeseili, kaitapurje (-een); — *-varts*, adv. tuulen alla, alla tuulen, suojan l. tyvenen puolella.

Läck, a. vuotava, aurea; göra l., auristaa; bli l., auristua, hataroitua.

Läcka, f. vuoto, reikä, vuotoreikä l. -läpi.

Läcka, v. n. vuotaa.

Läckage, n. vuotama, vuotomäärä.

Läckor, a. herkkunen, imannes (-nteen), maire (-een); l. mat, herkkuruoka; (om person) herkullinen, herkutteleva; — bit, m. makupala, herku, herkupala; — mun, m. herkkusuu, imantelija, herkuttelija.

Läckerhet, f. herkkuisuus, maireus, makeus; (ngt läckert) herku, herkkunen.

Läckert, adv. herkkuisesti, herkullisesti, imannellen; leffa l., herkuttella, elää herkkuisesti; smaka l., maistua l. maistaa herkulle l. makealle.

Läckt, **Läcktare**, m. fl. se **Läkt**, **Läktare** m. m.

Läder, n. nahka; af l., nahkainen, nahka; som har l., nahallinen; belägga med l., nahoitaa; — artad, a. nahkamainen, nahantapainen l. -kaltainen; — band, n. nahkanauha; (bokband) nahkanide (-teen), nahkakannet (pl.); — beredning, f. nahanteko l. -valmistus l. -muokkaus; — handel, m. nahkakauppa; — handlare, m. nahkakauppias (-aan); — lapp, m. (djur) nahkasiipi (-en); — vant, m. rukkanen, nahkakinnas (-ntaan).

Läge, n. paikka, asema; huset har ett vackert l., huoneus on kauniilla paikalla l. paikkaa l. asemalla; (tillstånd) tila; hans l. är bedräfligt, hänen tilansa on surkea, hän on surkeassa tilassa.

Lägel, m. leili.

Lägenhet, f. (tillfälle) tila, tilapäi, tilaisuus; med första l., ensi tilassa l. tilaisuudessa; (tjänst) paikka, virka; (hus, väning) huoneet (pl.), huonetta; (egendom) tila, maatila; efter råd och l., tilan ja varan mukaan; — sinnehafvare, m. tilallinen, tilanomistaja l. -haltija, tilanmies.

Läger, n. (bädd) vuode (-teen), sija, makuusija; (för trupper) leiri; slå l., leiriytyä, asettaa l. ottaa leirinsä; (för djur) pesä; — smån, m. vertimies, valmonmakaaja; — smål, n. (lagt.) vaimonmakaus, salavuoteus; salavuoteus-juttu l. asia; — stad, m. makuusija l. -paikka, leposija; — plats, m. -ställe, n. leirinpaikka; — vall, m. (sjöt.) leekervalli, sorrus, sorrustila; vara i l., olla sorruksissa l. leekervallissa; (fig.) rappio, häviö; rä-

ka l. komma i l., joutua l. tulla rappiolle l. häviölle l. rappiotilaan.

Lägg, m. kynnärälly; säari (-en), (vad) pohje (-hkeen); (på halmstrå) solmunväli, kerkkiä.

Lägg, m. (hvarf) kerros, panos.

Lägga, v. a. panna, laskea, asettaa; l. handen på värjan, panna l. laskea kätensä miekalle; l. ett barn, panna lapsi maata l. makaamaan; l. ägg, munia, tehdä munia; l. tak, panna l. tehdä kattoa, kattaa; l. grund, laskea l. panna perustusta; l. hand vid ngt, ottaa käsille jkin, tarttua l. käydä jnkin käsin; l. an (med bössa), ojentaa pyssyä; l. igen ögonen, ummistaa l. sulkea silmänsä, panna silmänsä kiinni l. umpeen; l. in om afsked, anoa virkaeroa, panna l. antaa sisään eron anomus; l. in på ngn (utsöka), hakea velkaa l. velkoa oikeuden kautta, panna riitaan velasta; l. på hjertat, panna l. laskea sydämellensä; l. på minnet, panna mieleensä l. muistoonsa; l. upp ett arbete (förlägga), painattaa l. kustantaa kirja; l. sig, v. r. paneutua, laskeuta, panna itsensä, panna, laskea; l. sig att sofva, panna l. paneutua maata, käydä l. mennä levolle l. nukkumaan; rågen har lagt sig, ruis on laossa l. mennyt lakoon l. lakoonnut; sjön har lagt sig, järvi on jäänyt l. jäässä, järvi on käynyt l. mennyt umpeen l. jäähän; l. sig (om vinden), alentua, asettua; l. sig efter kroppen (om kläder), keveltyä ruumiille, käydä ruumista myöten l. ruumiin mukaan; l. sig emot, paneutua l. panna l. pitää vastaan; l. sig i en sak, ruveta (-pean) l. ryhtyä l. sekaantua jnkin asiaan; det l—er sig på bröstet, se käy rintaan l. rinnan päälle, paneutuu rinnalle, rupeaa rintaa vaivamaan; l. sig ut för ngn, ruveta jkun puoltajaksi l. auttajaksi, ottaa joku auttaaksensa l. puoltaaksensa.

Läglig, a. sopiva, mukava, soveljas (-aan); när det faller sig l—t, kun niin sopii l. soveltuu.

Läglighet, f. tilaisuus, sopiva tilaisuus, soveljaisuus.

Lägligt, adv. soveljaasti, mukavasti, sopivasti, hyvään l. sopivaan l. mukavaan aikaan.

Lägra, v. a.; l. en qvinna, maata (ma-

kaan) vaimo; l. sig (*slå lager*) asettaa l. ottaa leirineä, sijoittua, asettua.

Läka (*läcka*), v. n. vuotaa.

Läka, v. a. lääkittää (-teen), parantaa; v. n. o. l—as, v. d. parata (-nen), tulla lääkityksel.

Läkare, m. lääkäri, parantaja; — **-arvode**, n. lääkäripalkkio; — **-bevis**, n. lääkirinkirja l. -todistus; — **-vetenskap**, f. lääketiede l. lääkintätiede; — **-vård**, f. lääkarinhoito.

Läke, m. lääkitys, lääke (-kkeen); — **-skraft**, f. lääkitys- l. lääkintävoima.

Läkekonst, f. lääke- l. lääkintätaito; — **-moder**, n. lääke (-kkeen), lääkitys, lääke- l. lääkityksine (-een); parannuskeino l. -aine, paranne (-nteen).

Läkning, f. parannus, lääkintä; parantaminen.

Läkt, m., **Läkto**, n. ruode (-teen).

Läktere, m. lehteri, parvi (-en).

Läms, m. (*jäg*) hangas (-kaan).

Lämpa, v. a. sovittaa, sovitella, sovelluttaa, asettaa l. tehdä jonkin mukaan; detta kan l—as på honom, tämä sopii hänelle, tätä voi sovittaa l. sovelluttaa hänen; l. sig efter ngns vilja, mukautua l. sovitua jkun tahtoon l. mieleen, olla l. mennä jkun mielen mukaan; det l—är sig icke rätt väl, se ei sovi l. käy laatuun l. sovellu oikein hyvin.

Lämpa, f. suhdallisuus, sävy, mukaisuus; bruka lämpa l. lämpor, käyttää suhdallisuutta l. sävyisyyttä, kohdella sävyisesti l. suhdallisesti.

Lämplig, a. sovelijas (-aan), sopiva, mukava, luonteva.

Lämpligen, **Lämpligt**, adv. sovelijaasti, sopivasti, mukavasti.

Lämplighet, f. sovelijaisuus.

Län, n. lääni, (*förväning*) läänitys; — **-agronom**, m. lääniin-agronoomi l. -maanviljelyneuvoja; — **-arkitekt**, m. lääniin-arkkitehti; — **-obokhållare**, m. lääniinikirjuri; — **-ödeja**, f. lääniinarkkari; — **-censpännare**, m. lääniinvalteri; — **-ehäkte**, n. lääniin-vankihuone l. -vankila; — **-elandtmätare**, m. lääniin-maanimittari; — **-elassarett** l. -sajukhus, n. lääniinlasaretti l. -sairashuone; — **-enämnd**, n. lääniintomisto; — **-estyrelse**, f. lääniinhallitus; — **-sbref**, n. lääniin-kirja; — **-sed**, m. lääniinvala; — **-sförfattning**, f. lääniin-hallitusmuo-

to; — **-sherre**, m. lääniherra, läänittäjä; — **-höghet**, f. lääni-, lääniiläisvalta; — **-s-innehafvare**, m. lääniemies, lääniiläinen; — **-smän**, m. nimismies, vallesmanni; — **-spligtig**, a. lääniin- l. läänityksen-alainen; — **-sväsende**, n. läänitysjärjestelmä l. -laitos.

Läna sig, v. r. nojata, nojautua jhnkin l. jkin vasten.

Länd, m. lanne (-nteen), kuve (-peen), vyöttäiset (*pl.*); omgjordasinal—er, vyöttää kupeensa; (*på häst*) lautanen l. lautaset (*pl.*), lanne; — **-kota**, f. lannenikama l. -solmu; vyöttäissolmu; — **-stycke**, n. lautaishihna, häntävyö; — **-värk**, m. ristiluun-särky, lanteen kolotus.

Lända, v. n. o. impers. olla, tulla, käydä; det l—er honom till heder, se on hänelle kunnia, siitä on hänelle kunnias; l. till bevis, olla l. käydä todistukseksi.

Länderi, n. alusmaa, maatilus.

Länga, f. (*af byggnader*) rivi, jakso; (*skopp.*) lenka, länki.

Längd, f. pituus; vara af ngns l., olla jkun pituinen l. mittainen; växa på l—den, kasvaa pituutta l. mittaa l. pituudelleen; säga på l—en, sahata pitkinpään l. pituudelleen; i tidens l., ajan pitkään l. mittaan l. pitunteen; i l—en, ajallensa, ajan pitkään; draga ut på l—en, pitkittää aikaa, pitkittää, aikailla, viivyttellä; geografisk l., maantieteellinen pituus; (*förteckning*) lista, luettelo, lenki; — **-grad**, m. pituusaste (-een); — **-mått**, n. pituusmitta, pituuden mitta.

Länge, adv. kauvan, kauvan l. ison aikaa; huru l.? kauvanko? kuinka kauvan? vänta så l., odota niin kauvan l. sen aikaa; farväl så l., hyvästi siksi l. siksi aikaa l. niin kauvaksi; l. sedan, aikaa l. aikoja sitte, aikaa päiviä, kauvan sitte, ammojin; på l., isoon l. pitkään l. kaukaan aikaan.

Längre, komp. af **Lång**, pitempi l. pidempi (-emmän); ett hufvud l., päätä l. pään verran pitempi; en fjerdedel l., neljänestä pitempi; göra l., pidentää, tehdä pitemmäksi; blifva l., pidetä (-tenen), tulla pitemmäksi; adv. komp. af **Långt** o. **Länge**; l. bort, fram (*hvar?*) kauvempana, edempänä, etäkömmällä, pitemmällä, loitompana, loitommalla; (*hvar?*) edem-

- mäksi, kauvemmaksi, etäämmälle, loitomalle; l. fram på dagen, myöhempään päivällä; l. fram i boken, tuonnempana kirjassa; l. ifrån, kauvempaa, edempää, pitemmältä, loitompaa; l. in, sisemmälle, sisemmäksi; l. bakom, taempana, taemmaksi, taemalle; l. ned, alempana; alemmalle, alemmaksi; l. upp, ylempänä, yleemmäksi, ylemmälle; l. åt söder, norr, etelämmällä, etelämmälle, pohjaisemalla, pohjaisemmalle; han blef der l. än jag trodde, hän jäi sinne kauvemmaksi l. enemmäksi aikaa kuin luulinkaan.
- Längs**, prep. pitkin, myöten; gå l. vägen, käydä pitkin tietä l. tietä myöten l. pitkin; ro l. stränderna, soudella pitkin rantoja l. rantoja myöten; såga ett träd l. efter, sahata puuta pitkinpäin l. pitundellensa.
- Längst**, superl. af Lång, pisin (-män), kaikkein pitempi; i det l—a, mitä kauvimmin, niin kauvan kuin mahdollista; adv. superl. af Långt o. Långe; l. i söder, norr, etelimmällä, pohjoisimmalla; l. bort, fram, kauvimpana, kauvimalla, kauvimmaks, kauvimalle; l. ifrån, kauvipmaa, kaukaisimmalta.
- Längta**, v. n. o. a. ikävöitä (-tsen), halata (-ajan), halulla, olla ikävä l. halu; jag l—ar att komma bort, halajan l. ikävöin pois päästäkseni, mieleni tekee päästä pois; jag l—ar hem, haluttaa l. halajan kotiini, ikävöitsen kotia; l. efter sommaren, ikävöidä l. olla (jkun) ikävä kesää, halata l. vartoa kesän tuloa.
- Längtan**, f. halajaminen, halu, halutus, ikävöittäminen, mieltenteko; jag brinner af l. ett få träffa henne, mieleni hehkuu l. palaa halusta häntä tavatakseni; l. efter hemmet, kotihalua, kodin l. kotiin ikävöiminen.
- Länk**, m. lenkku, lenkki, mutka, rengas (-kaan); — *harf*, *se* *Ledharf*.
- Länka**, v. a. ohjata, johdattaa; l. sig (*efter*), mukautua, ojentua.
- Läns**, a. oböjl. (*sjöl.*) tyhjä, tyhjillensä (oleva), lenssi; pumpa l., pumputa tyhjillensä l. tyhjäksi; börsen är l., kukkaro on tyhjillensä l. työpöytä.
- Länsa**, v. a. tyhjentää, lenssata; v. n. olla tyhjänä, tulla tyhjäksi.
- Länstol**, m. nojatuoli.
- Läpp**, m. huuli (-en); hänga l., olla alla päin l. huuli lerpassa; falla på l—en, olla mieleinen; som har tjocka l—ar, paksuhuulinen; (*skopp.*) läppä; — *formig*, a. huulettava, huulimainen.
- Läppja**, v. a. maistella, lipoa, latkia.
- Lär** l. **Lärer**, v. auxil. l. taitaa, mahtaa, lienee; *uttrycket helst med verbets concessiva l. potentiala form på -nen*; jag lär aldrig få se honom, minä en saane l. taida saada häntä nähdä koskaan; ni l. tro, te uskonette l. mahdatte uskoa; det l. vara sant, se lienee totta.
- Lära**, v. a. (*undervisa*) opettaa, neuvoa; l. ngn, opettaa jkuta; l. ngn ett språk, opettaa kieltä jkulle; jag skall l. dig (*hotande*), kyllä sinun l. sinulle opetan l. näytän; (*emottaga undervisning*) oppia, opetella; l. ngt af ngn, oppia jkin jkulta; l. läsa, skriva, oppia l. opetella lukemaan, kirjoittamaan; l. känna, tulla l. oppia tuntemaan; l. sig, v. r. oppia, opetteleita, opetella; l. sig en lexa, oppia läksynsä; l. sig utantill, opetella l. oppia ulkoa.
- Lära**, f. oppi, neuvo, opetus; vara i l., olla opissa; gå i l., käydä opisaa l. oppia; religionens läror, uskonnon neuvot l. opetukset l. opit.
- Läraktig**, a. hyvä, tarkkaoppinen, oppenevainen, oppivainen, hyvä l. tarkka oppimaan; bli l., oppeentua.
- Läraktighet**, f. oppenevaisuus, oppivaisuus, hyvä l. tarkkaoppisuus.
- Lärare**, m. opettaja, miesopettaja; — *duplikant*, m. apu-, apulais-opettaja; — *kall*, n., — *syssla*, f. — *yrke*, n. opettajanvirka l. -ammatti l. -toimi; — *tjänst*, m. opettajanvirka.
- Lärlärinna**, f. opettajatär (*-ttaren*), naisopettaja.
- Lärbref**, n. opinkirja, oppitodistus; — *girig*, a. opinhaluinen, -halukas (-kkaan); — *girighet*, f. opinhalu, -haluisuus; — *gosse*, m. oppipoika; — *junge*, m. oppilas (-aan), oppilainen; opetuslapsi (*bibl.*); — *penningar*, m, pl. opetus-, oppiraha.
- Lärd**, a. oppinut, lukenut, opillinen; en l. man, oppinut l. lukenut mies; l—a ämnen, opilliset aineet; l—a studier, opilliset l. kirjalliset opinnot; ett sällskap af l—a, oppineitten seura.

Lårdom, m. oppi, oppisuus, tieto; neuvo, opetus; en man af grundlig l., syväoppinen mies; historiens l.—ar, historian opetuksel. neuvot; —**sgrad**, m. oppiarvo, oppilinen arvo; —**sgrön**, f. opin- l. oppihaara; —**siddkare**, m. opinharjoittaja; —**sprof**, n. opinäyte (-teen); —**sskola**, f. oppiliskoulu, opinkoulu; —**sväg**, m. opin tiet (*pl.*).

Lärdt, adv. oppineen tapaan l. tavalla, oppineesti.

Lärf, f. palttina, liina; af l., palttinafainen, liinainen.

Lärka, f. kiuru, leivonen; —**kfalk**, m. leivo- l. poutahaukka.

Lärkräd, n. lehtikunsi (-en).

Lärling, m. oppipoika, oppilainen.

Läroanstalt, f. oppilaitos; —**bok**, m. oppikirja; l. i geometrin, mittaus-tieteen oppikirja; —**begrepp**, n. oppikäsitys; —**dikt**, f. oppiruno; —**embete**, n. opetusvirka; —**frihet**, f. opetusvapaus, -valta; —**grund**, m. opinperustus, alku-oppi; (*teol.*) uskonkappale (-een), opin-l. uskonopin pääkappale; —**metod**, m. opetustapa, opetusmuoto; —**mästare**, m. oppiisä, opettaja, neuvoja; —**plan**, m. opetus suunnitelma l. kaava; —**programm**, n. opetusohjelma; —**rik**, a. opettavainen, opikas (-kkaan); —**sal**, m. oppisali; —**sats**, m. oppi, opinmielelmä l. väite (-teen); —**spån**, m. opinoke (kokeen), oppi-koetus; göra sina l., koetella oppi-anaa; —**stol**, m. opetussija l. -istuin; —**strid**, m. oppiriita; —**stånd**, n. opettajan, opetuskäty; —**system**, n. opetusjärjestelmä; —**säte**, n. opisto, opetuspaikka; —**sätt**, n. opetuslaatu l. -tapa; —**tid**, m. oppi-, opintoaika; —**timme**, m. opetus-tunti l. -tima; —**verk**, n. oppilaitos, opisto; —**år**, n. oppivuosi.

Läsa, v. a. o. n. lukea, lueskella; l. en bok (*till slut*), lukea kirjan; l. i en bok, lukea kirjaa; l. i bok, innan-till, lukea kirjasta l. sisästä; l. i ens ögon, lukea l. keksiä jkun silmistä.

Läsa, v. a. (*stänga till*) sulkea, lukita (-teen), panna lukkoon; l. ngn in, sulkea joku sisään l. lukon taakse; l. undan, panna l. kätkeä lukon taa.

Läsare, m. lukija; (*sektorisk*) herännäinen.

Läsarinna, f. lukija, lukijatar (-ttaren).

Läserska, f. herännisvalmo.

Läsart, m. toisinto; —**förhör**, n. lukukinkerä, lukuiset, kylänluvut; —**karl**, m. kirjanlukija, lukumies, kirjemies; —**lag**, n. lukukunta, l. -lahko, kinkerkunta; —**vurm**, m. kirjan-märehtijä, lukuhullu; —**vägen**, m.; han går l. hän käy opin l. luku-teitä l. tietä; —**vård**, a. luettava, luvun-ansaitseva.

Läsbar, a. luettava, lukea kelpaava, lukukelpoinen.

Läsebibliotek, n. lukukirjasto; —**bok**, f. lukukirja, lukemisto; —**cirkel**, m. luku-, lukijaseura; —**förening**, f. lukuyhteys; —**kabinett**, n. lukukabinetti l. -paikka; —**termin**, m. lukukausi; —**timme**, m. lukutunti l. -hetki; —**öfning**, f. lukuharjoitus.

Läsa, v. a. virvoittaa, kostuttaa; sammuttaa janoa; l. sig med vatten, virvoittaita vedellä; l.—nde dryck, virvoittava juoma; l. kalk, kostuttaa l. kastaa kalkkia.

Läskdryck, m. virvoitusjuoma; —**medel**, n. virvoitusaine (-een), virvoike (-kkeen); —**papper**, n. imu- l. vetopaperi.

Läslig, a. selvälukuinen, selvä lukea, selvä.

Läsning, f. lukemus, luku, lukeminen; l. för folket, lukemisia kansalle.

Läspa, v. n. sammaltaa, sopertaa, sokeltaa, lällättää, läpättää.

Läspare, m. sammalkieli (-en), lässäkieli, sokeltaja.

Läspning, f. sammallus, sokellus.

Läst, m. (*skomak.*) lesti; (*mätt*) lästi.

Lästetal, n. lästiluku, -määrä.

Läte, n. ääni (-en), äännähdy.

Lätja, m. fl. se Lättja o. a. v.

Lätt, a. keveä, kevyt (-yen), huokea, helppo; l. arbete, huokea l. helppo työ; l. på foten, ketterä l. keveä l. kepeä jaloitansa; l. jord, möyheä l. keveä maa; l.—a trupper, kevyet joukot; — adv. keveästi, huokeasti, helposti, kerkeästi, herkästi; l. klädd, keveässä vaatteissa (oleva); han soffer l., makaa herkästi; han har l. för att tala, hän on kerkeä kieleltänsä l. puheeltansa; det kan l. hända, pian l. helposti voi tapahtua; —**brukad**, a. huokeaviljelyinen, helppo l. huokea viljellä; —**drucken**, a. helppo l. huokea juoda, helposti juotava; —**fattlig**, a. helposti l. huokeasti ymmärrettävä, huokeatajallinen;

— **fotad**, a. kepeä, kerkeä, ketterä, keveä jalalta, ketterä-, kevytjalkainen; — **färdig**, a. irstas (-aan), haurelijas (-aan); — **köpt**, a. helppo- l. huokeastoinen; — **läst**, a. helppolukuinen; — **löst**, a. helposti sulava l. liukeneva, sulavainen, herkkä-, helpoliukainen; (*om problem m. m.*) helpo- l. huokeaselkoinen; — **rodd**, a. helppo- l. keveäsoutuinen; — **trogen**, a. herkkälunloinen l. -uskoinen; — **trogenhet**, f. herkkälunloisuus l. -uskaisuus; — **rörd**, a. herkkälunontoinen l. -mielinen, hellälunontoinen l. -mielinen l. -sydäminen; — **sinnig**, a. kevytmielinen, hepakka, löyhämielinen; — **sinnighet**, f. -sinne, n. kevytmielisyyttä, hepakkuns, löyhämäisyys; — **sinnigt**, adv. kevytmielisesti; — **skrämd**, a. arkamielinen, -luontoinen; — **smält**, a. (*om mat*) helposti l. keveästi l. huokeasti sulava, helppo, pehmeä; (*om metaller*) helppo l. herkkä sulamaan, helposti sulava l. liukeneva; — **söfd**, a. (*lätt att söfva*) herkkäuninen, herkkä nukkumaan; (*lätt vaknande*) herkkäunellinen.

Lätta, v. a. keventää, huojentaa, helpottaa, (*om samvete m. m.*) lievittää; l. ankaret, nostaa l. nostattaa ankuria; v. d. l—ar, tuuli helpottaa l. alentuu; l—as, v. d. (*bli lätt*) keventä (-nen), keventyy, helpota (-ponen), huojeta (-kenen), huoistua.

Lätteligen, adv. *se* **Lätt**, adv.

Lätthet, f. keveys, helppous, huokeus; *med* l., huokeasti, helposti.

Lätting, m. laiskuri, laiska, vetelys.

Lättja, f. laiskuus; *jag plågas af* l., minua laiskuttaa.

Lättjas, v. d. laiskutella, laiskehtia, laiskehtella, vetelehtii.

Lättjefull, a. laiskelijas (-aan), laiskehtiva; — **fullt**, adv. laiskellijaasti, laiskasti.

Lättna, v. n.; *luften l—r*, ilma ylentyy.

Lättnad, m. helppo, helpotus, huojenus, kevennys.

Löda, v. a. juottaa, nuttaa.

Lödder, n. vahto, rahka.

Lödöra, f. raksi, silmukka.

Lödöra, v. n., **Lödöra sig**, v. r. vaahdota (-toan), vaahtaista, kuohlata.

Lödörlig, a. vaahtoinen, rahkainen.

Lödöft, n. juoteraava; — **jern**, n. juotinrauta; — **kolf**, m. -korn, n. juotin (-ttimen).

Lödlig, a. luotinen.

Lödighet, f. luodinpito l. -arvo, puh-tauden määrä (hopeassa).

Lödning, f. juote (-teen), juotos, juot-taminen.

Löf, n. lehti (-den); (*löfbevuxen quist*) lehvä, lehdes; l—ven spricka ut, lehdet puhkeavat, lehti puhkeaa; *bryta l.*, taittaa lehtiä l. kerpoja; *gå för att bryta l.*, mennä lehteen l. lehdekseen l. kerpoon; (*l. till quast*) vas-tas, vihdas, lundas; — **brott**, n., — **brytning**, f. kervontaitto, lehden-taitto l. -teko; vara på l., olla leh-dessä l. kervossa l. kervontaitossa; — **dunge**, m. lehdikkö, lehto; — **frö**, n. *se* **Löfgroda**; — **fällning**, f. leh-den lähtö l. variseminen, lehtisato; — **gren**, f. lehvä, lehväs, lehtioksa; — **gröda**, f. lehtorupsale (-een); — **hyd-da**, f. lehtimaja; — **knopp**, m. lehti-tumppu l. -silmä; — **kärve**, m. kerpo; — **mask**, m. lehtimato, kirppa; — **rik**, a. lehtevä, lehdekäs (-kkään), lehtinen, lehvakas (-kkaan); — **ruska**, f. lehvä, lehväs; — **sal**, m. lehti-, lehvämaja; — **skog**, m. lehti-metsä, lehto; — **skära**, f. vesuri, vesoin (-imen), kassara; — **strö**, v. a. lehdittää, lehdestää; — **sångare**, m. pajukerttu l. -lintu; — **träd**, n. lehtipuu; — **tägt**, f. lehden- l. kervontaitto, lehdestys; lehdes- l. kerpo-lupa; — **verk**, n. lehditykset (*pl.*), lehtikoristeet.

Löfja, f. laiskijainen.

Löfkoja, f. leukoija.

Löfning, f. lehditys, lehdintä.

Löfte, n. lupaus; *gifva, göra l.*, lu-vata, tehdä l. antaa lupaus; *stå vid sitt l.*, hällä sittä l. pysyä lupauksensa, pitää lupauksensa; — **sbrott**, n. lupauksen rikkominen; — **sman**, m. -skrift, f. *se* **Borgesman** o. s. v.

Löfva, v. a. lehdittää; (*samlä löf*) lehtiä, käydä l. olla lehdessä; l—as, v. d. lehdittyä, tulla lehdelle l. lehteen.

Löga, v. a. nittaa; v. n. o. l. sig, v. r. peseitä, uida, kylpeä.

Lögn, m. valhe (-een); *fara fram med* l., käydä l. juosta valheita.

Lögnaktig, a. valheellinen.

Lögnaktighet, f. valheellisuus.

Lögnaktigt, adv. valheellisesti, valheella.

Lögnare, m. valhetelija.

Lögställe, n. uittamo, uittopaikka; ni-maranta, kylppäpaikka.

Löja, f. salakka, tiuru.

Löje, n. nauru, hymy, hymyily.

Löjlig, a. naurullinen, naurun-alainen, naurettava.

Löjlighet, f. naurullisuus, naurun-alaisuus.

Löjligt, adv. nauruttavasti, naurullisesti.

Löjtaant, m. luntnantti.

Lök, m. sipuli, laukka, lyökki; — **-aktig**, — **-artad**, a. sipullimainen, sipulintapainen l. -kaltainen; — **-knöl**, m. pakkasipuli.

Lömsk, a. luitu, salavihainen.

Lömskhet, f. luituus, salaviha.

Lön, f. palkka; l. i spanmål, jyväpalkka, palkka jyvissä; — **-obesparing**, f. palkansäästö; — **-lös**, a. palkaton; l. möda, hyödytön l. turha vaiva, hukkatyö; — **-tagare**, m. palkkalainen, palkanottaja l. -saaja.

Löna, v. a. (*gifva lön*) palkata (-kkaan), palkoittaa, maksaa palkkaa; (*belöna*) palkita (-teen), maksaa, kostaa; det l—r icke mödan, ei se maksa vaivaa, ei se kannata; den handeln l—r sig, se kauppa kannattaa, on edullista.

Lönande, a. hyötyisä, edullinen, etuise, voitollinen.

Löningshemman, n. palkkatalo, veropalkka-tila.

Lönn, f. vahteri, vahder (-teren); — **-skog**, m. vahteristo; — **-socker**, m. vahdersokeri.

Lönn, adv. lägga ett foster å l., panna l. heittää sikiö salaan, salata l. lymyttää sikiönsä; — **-dörr**, f. salaovi; — **-gång**, m. salakäytävä, salatie l. -pääsy; — **-krog**, m. salakapaka; — **-lägg**, v. a. salata, lymyttää, panna salaan; — **-mord**, n. salamurha; — **-mörda**, v. a. salamurhata, salaa murhata; — **-mördare**, m. salamurhaaja; — **-väg**, m. sala-, piilo-, lymytie.

Lönndom; i l., salaisesti, salaisuudessa, salassa, peitossa.

Lönlig, a. salainen, sala.

Lönnligen, **Lönnligt**, adv. salakkali, salaisesti, salaa, varkain.

Lönnskaläge, n. salavuotenus.

Lönt, adv. hålla l., pitää salassa.

Löpa, v. n. juosta (juokseen); l. kring staden, juosta l. kipata pitkin kaupunkia; ryktet löper, huhu kulkee l. kää; vägen löper, tie menee l. kulkee; l. af och an, hit och dit, juokseamalla, juokseksella, juosta l. juokseksella sinne tänne l. siellä täällä;

l. ihop (*löpna*), juosta, piimiä; tiden l—er fort (*fram*), aika kuluu l. rientää edelleen; l. fara, risk, olla vaarassa l. vaaran-alainen, joutua vaaraan l. vahinkoon; denna sedel l—er med ränta, tämä seteli kasvaa korkoa l. kulkee korolla l. kasvulla, tästä setelistä juoksee korkoa; (*vara löpst*) kiilliä, olla juoksuillansa l. juoksulla; l—nde år, måned, kuluu l. kulkeva vuosi, kuukausi; l—nde ränta, juokseva l. kasvava korko; l—nde räkning, avonainen l. juokseva tili; l—nde gods, (*skepp*) juoksevat touvit; l—nde aln, mittakyyrä, pituuskyynäri.

Löpare, m. juoksija, kiittäjä; (*att rifva färger med*) hierinkivi, jauhuri, lyöppäri; (*öfre quarntonen*) päällyys, päälkivi; (*i schackspel*) juoksuri; (*å skala*) hahlo.

Löpban, f. juoksu- l. kilparata, kiistakenttä, kilpapaikka; — **-eld**, m. juoksuvalkea; ryktet gick som en l. kring staden, huuto kulki l. lensi valkean vauhdilla l. kuin tulen liekki pitkin kaupunkia; — **-graf**, f. juoksu-, saartokäivanto; — **-knut**, m. vetosolmu; (*i ndr*) juoksuolmu l. -silmä; — **-mage**, m. makonen; — **-ring**, m. juoksurengas (-kaan); — **-tid**, m. juoksu-aika, kiiman aika; hundens har sin l., koira on juoksuillansa l. kiimoillansa l. nalkillansa.

Löpe, n. juoksentin, juokseke, piimitin.

Löpna, v. n. juosta, piimettyä, piimiä, jotkeltua.

Löpning, f. (*ystning*) juoksu, juoksentus, piimetus; (*i musik*) juoksentus, juoksuma; (*djurens*) juoksu, juoksentu, kiima.

Löpsk, a. juoksuinen, kiimainen.

Lördag, m. lauantai.

Lös, a. irtonainen, irrallinen, irtain (-imen), valtoin (-imen), valloillinen, irti, irrallansa l. valloillansa l. auki oleva; hästen, elden är lös, hevonen, valkea on irti l. irroillaan l. valloillansa; göra l., irroittaa, erittää; blifva, gå l., irtautaa, irroittua, eritä (-iän); släppa l., päästää irti l. irrallansa l. valloillensa; l. karl, löysä l. irtain mies; l—t folk, irtain kansa, joutoväki; slå sig l., ruveta (-pean) joutilaaksi, ruveta ja revetä, ruveta kuin ruvetakin; (*icke hård*) löyhä, höllä, pehmeä; l. snö, löyhä l. pehmeä lumi; l. sand, löyhä l. irrallinen

hieta; (*icke tät*) auhto, hatera, löyhä; (*om träd*) lievä; l—t lif, vetelä vatsa l. maha; jag har l—t lif, vatsani on vetelällä; (*icke spänd*) löyhä, löysä, höllä, hölteä; tyglarna äro l—a, objekset ovat höllällensä l. höllänä l. löysällä; l—t rykte, tyhjä puhe l. huuto, kuku-, juorupuhe; l—t prat, tyhjat l. joutavat puheet; l—a grunder, perättömät l. ponnettomat l. löyhät perusteet l. syyt; gå l., (*om skott*) lauveta (-kean), päästä; (*lossna*) irrota (irtonen), mennä l. päästä irti l. auki; — **-aktig**, a. haurelijas (-aan), irtas; — **-aktighet**, f. haurelijaisuus; — **-aktigt**, adv. haureljaasti, irtaaasti; — **-bar**, a. se Löslig; — **-bryta**, v. a. murtaa l. rutaista l. kiskoa irti l. erillensä; — **-drifvare**, m. irtolainen, löysä; — **-drifveri**, n. irtolaisuus, löysyys, löysänä olo; — **-egendom**, m. irtain omaisuus l. kalu l. tavara, irtaimisto; — **-gifva**, v. a. päästää l. laskea vapaaksi l. irti l. valloillensa, päästää, vapauttaa; — **-grymig**, a. murakka, murea-, pehmeärakeinen l. -jyväinen; — **-göra**, v. a. irroitaa, irtauttaa, avata l. päästää irti l. irrallensa l. auki l. erillensä; — **-hjon**, n. joutohminen, päiväläinen, joutolainen; — **-hugga**, v. a. hakata l. lyödä irti l. erillensä; — **-hår**, n. varahiuukset, valel. liikakukka l. -hukset; — **-häst**, m. jouto-, vierihevonen; — **-knyta**, v. a. avata l. päästää solmu l. solmusta; — **-koka**, v. a. keittää l. kiehuuttaa vähän l. helposti; löskokta ägg, kiehautettuja l. vähän kiehutettuja l. veteliä munia; — **-krage**, m. irto-, varakaulus; — **-köpa**, v. a. lunastaa, lunastaa pois l. vapaaksi; — **-lifvad**, a. vetelävatsainen, vetelällä oleva; — **-lock**, m. varakutrinen, tekokutri, liskä l. varakäherä; — **-munt**, a. helläsuulinen; — **-penningar**, m. pl. pieni raha, pienet rahat; — **-rycka**, v. a. temmaista (-paisen) l. vetäistä l. nyhtäistä irti l. erillensä; — **-saltad**, a. vähäsuolainen, vähän l. helposti suolattu; — **-skägg**, n. teko- l. valeparta, liikaparta; — **-slita**, v. a. kiskoa l. reväistä (-päisen) l. rutaista irti l. erillensä; l. sig, v. r. irroitaa l. erkaannuttaa itsensä, irtaantua, eritä (-iän); — **-släppa**, v. a. päästää l. laskea irti l. valloillensa l. irrallensa; — **-taga**, v. a. irroitaa, erittää, ot-

taa irti l. erillensä; — **-tand**, f. valehammas, panentahammas; — **-väska**, f. irto- l. kantolaukku; — **-ärm**, m. irtohiha; — **-ören**, n. pl., — **-örebo**, n. se Lösegandem; — **-örepersedel**, m. irtanaiskapine.

Lösa, v. a. (*ngt knutet, bundet*) päästää l. laskea auki l. irti l. irrallensa l. valloillensa, avata, ankaista; (*göra lözare*) höllittää, hellittää, helpottaa, laskea; (*ngt tvinnadt, flådt*) kehittää, lieštyttää, purkaa, päästää auki; (*kom.*) liuventaa; (*medelst lösen*) lunastaa; l. en gåta, arvata l. selittää arvoitus; l. en uppgift, suorittaa tehtävä; l. sig, v. r. päästää, päästää l. lunastaa l. vapauttaa itsensä; (*kom.*) liuveta (-kenen); knuten l—er sig, solmu pääsee l. aukenee; l—nde medel, sulattava l. pehmentävä l. huolluttava aine.

Lösemedel, n. liuvotin (-timen), sulatin (-timen); — **-penning**, m. lunnaat (*pl.*), päästimet (*pl.*), lunastusraha; — **-skilling**, m. lunastushinta, lunastin (-timen).

Lösen, m. lunastus, lunnaat, lunastin (-imen); l. för ett utslag, päätöksen lunastus l. lunnaat; l. för en fånge, vangin lunnaat l. lunastusmaksu l. raha; (*å fält*) pääsyaana.

Löshet, f. irrallisuus, irtaus; löyhyys, hölteys; hateruus, pehmeys; vetelyys, luukeus.

Löska, v. a. etsiä päätä, etsiä l. tappaa taitä.

Löske, a. (*lagt.*) irtain (-imen), löysä.

Löslig, a. (*som kan lösas*) liukeneva, sulava, sulantuva; (*utredbar*) selviävä, suorituttava; (*sig.*) löyhä, pintapuolinen; — **-göra**, v. a. liuvennuttaa.

Lösligen, adv. se Lösligt.

Löslighet, f. liukenevaisuus, selviäväisyys, löyhyys, o. s. v.

Lösligt, adv. löyhästi, päällisin puolin, pintapuoln l. -puolisesti.

Lösning, f. päästö, päästämys, ankipäästö; höllitys, suoritus, selvitys; lunastus; (*kom.*) (*operationen*) liuvoitus, liuvennus, sulatus; (*verklningen*) liukeneminen, liukeaminen; (*det uppkomna ömnet*) liuvos; — **-grätt**, m. lunastus oikeus.

Löst, adv. löyhästi, höllästi, veteliästi; se Lös; gå l. på, karata l. käydä päälle, karata l. ryntästä jkun kimppuun.

Löt, m. käyrä, kieru.

Löt, f. (*betsmark*) karjamaa, yhteislaidon.

M.

Macadamisera, v. a. makadamita (-tsen), tinnertää, viertää, museroittaa.

Macrera, v. a. (*tem.*) liottaa; m—s, v. p. liota (-koan), liotetaan.

Maccaroni, f. makarooni.

Madam, f. matami.

Mader, m. noro, neva.

Madonna, f. madonna, pyhä neitsyt (-yen).

Madra, f. maratti.

Madrass, m. matrassi.

Maestro, m. maestro, mestari.

Mag, m. maagi, tietäjä.

Magasin, n. makasiini, vara-aitta; — -sförvaltare, m. makasiininhoitaja.

Magasinage, n. makasiinoitsemus, makasiiniinpano; makasiinimaksu.

Magasinera, v. a. panna makasiiniin l. vara-aittaan, makasiinoita (-tsen), aitata.

Magbräck, n. mahan- l. vatsanreveh-
tymä, mahakohju; — -droppar, m. pl. maharohdot; — -grop, m. sydän-
ala; — -hinna, f. mahapaita l. -kel-
mu; — -plåga, f. vatsanvalva l. -vään-
ne (-nteen) l. -kipu, (*knipning*) vat-
sanpuru l. -pure (-een), (*slining*) vat-
savihle (-een); — -ref, n. ähky, vat-
sanpurut (*pl.*); — -saft, m. maha-
neste (-een); — -sjukdom, m. vat-
santauti; — -stark, a. ruokainen, su-
lamaton; (*fig.*) ruokainen, illetön, hä-
peämätön; — -stärkande, a. vatsaa
sitova l. vahvistava; — -syr, f. vat-
sankutkelma, vatsanhapos; — -säck,
m. mahalaukku; — -värk, m. vatsan-
puru l. -kivistys.

Mage, m. vatsa, maha; (*bimage*) haima;
jag har ondt i m—en, vatsaani
puree l. kivistää; jag har ej m. att
se det, ei ole pernaa sitä nähdäk-
seni; ligga på m—en, olla l. maata
vatsollana; lägga sig till l. få
stor m., vatsistua, tulla vatsikkaaksi.

Mager, a. laiha; (*sponelig*) hoikka; (*om
jord, kost m. m.*) laiha, huono, vähä-
väkinen; (*fig.*) ponneton, kuiva; bli
m., laihtua, tulla laihaksi; göra m.,
laihentaa, laihtuttaa; något m., lai-

hanläntä, laihanlainen; — -lagd, a.
laihakas (-kkaan), laihanläntä.

Magerhet, f. laihuus, hoikkuus; vähä-
väkisyys; kuivuus.

Mager, adv. laihaasti, kuivasti; äter m.,
syö laihaa l. huonoa.

Magi, f. loihdu, loitsu, velhous.

Magiker, m. loittelija, velhoja, velho.

Magisk, a. loitsuinen, taikainen, loihtu-
noita-; (*fig.*) lumoava, loihtiva, hur-
maava.

Magister, m. majisteri; filosofie m.,
filosofian l. viisaustieteen majisteri; —
-bref, — -diplom, n. majisterinkirja
l. -todistus; — -grad, m. majisterin-
arvo; — -promotion, f. majisterinvih-
kijäiset (*pl.*).

Magistrat, m. majistraatti; — -sperson,
m. majistraatin-jäsen; — -ssekrete-
rare, m. majistraatinsihteri.

Magistrera, v. n. käydä majisterin tut-
kinto l. tutkintoa.

Magnet, m. valtikas (-kkaan), ylimys,
mahtava.

Magnesium, n. magnesio.

Magnet, m. maneitti; — -nål, m. ma-
neittinenula; — -pol, m. maneittinapa.

Magnetisera, v. a. maneitita (-tsen).

Magnetisk, a. maneittillinen, maneitin.

Magnetism, m. rautaveto, maneittisuus,
maneittivoima, raudanhenki.

Magnetisör, m. maneititsija, turtovoi-
malla parantaja.

Magnifik, a. aimollinen, uhkea.

Magra, v. n. laihtua, laihtentua.

Magt, f. voima, väki (-en), mahti, valta;
med all m., kaikin voimin, kaikesta
voimasta; med m., väkisin, väkival-
lalla; de som m—en hafva, ne
joilla voima l. valta on, mahtavat, val-
tiaat; vara vid m., pysyä l. olla
voimassa; hålla vid m., pitää voi-
massa, ylläpitää; han har språket i
sin m., hänellä on kieli vallassansa,
hän kielen hyvin osaa; derpå ligger
ingen m., siinä ei mitään mahtia ole,
se on vallan mahdittonta l. ponneton
l. vähäpätöistä l. mitätöntä; m. till
lands o. sjöss, voima l. sotavoima
maalla ja merellä; de krigförande

m—erna, sotaa käyvät l. pitävät val-
lat; de europeiska m—erna, Euroo-
pan vallat; högsta m—en, ylin l.
korkein valta; — **fullkomlighet**, f.
täysivaltaisuus, täysimahtisuus; — **ö-
gande**, l. — **halvande**, a.; de m.,
valtiaiset, valtiat, vallanpitäjät; —
lös, a. voimaton, mahditon; — **lös-
het**, f. voimattomuus, mahdittomuus;
— **ord**, — **språk**, n. mahtisana,
valtakäsky, voimassana; — **påliggan-
de**, a. tähdellinen, painava, tärkeän-ar-
voinen.

Mahn, *se* **Man** (*långt a.*).

Mahognyträd, n. mahonkipuu.

Mahomedan, m. mahomettilainen.

Maj, m. Toukokuu, Majkuu; *första M.*,
Wapunpäivä; — **bagge**, m. touko-
härkä, turilas (-aan); — **dag**, m. ke-
vätpäivä, Toukokuun päivä; — **stång**,
f. kukkalssalko l. riuku.

Maja, f. limo.

Majestä, n. majesteetti; (*fig.*) valtasu-
rus, ylevyys, majesteettisuus; *Hans*
Kejsarliga M., Keisarillinen Majes-
teetti, Hänen Keisarillinen Majesteet-
tinsa; *Hans M.*, Hänen Majesteet-
tinsa; *Era M.*, Teidän Majesteettinne;
— **sbrott**, n. majesteetinrikos; —
sförbrytare, m. majesteetinrikkoja l.
loukkaaja.

Majestätisk, — **tlig**, a. majesteetilli-
nen; (*fig.*) jalovoimainen, majesteetil-
linen.

Majestätlighet, f. majesteettisuus.

Major, m. majuri.

Majorat, n. esikoloikeus, esikon pe-
rittävä (omaisuus).

Majoritet, f. enemmistö, useimmisto,
enin osa.

Majs, m. maissi.

Mak, n. oböjl.; i sakta m., hilja-
voittoa, hiljallensa, verkallensa.

Maka, v. a. siirtää, siirryttää, muuttaa,
asettaa, (*kol.*) kohentaa; m. sig, v. r.
siirtyä, väistää, väistyä, liihennellä.

Maka, f. puoliso, avio, aviopuoli l. kump-
pani.

Maka, a. pari, yhtä paria (oleva); m.
vantar, parikintaat, parittaiset kin-
taat.

Makadamisera, *se* **Macademisera**.

Makalös, a. verraton; — **löst**, adv.
verrattomasti, vertaisettansa.

Make, m. puoliso, aviokumppani; (*af
ett par*) pari, vastine (-een); utan
m., paripuoli, pariton; (*like*) verta,

vertainen; aldrig har man hört
m—n, eihän sellaista l. mokomaa
vielä l. ennen ole kuultu; har du
sett m—n till karl, oletko mointa
l. mokomaa miestä ennen nähnyt?
äkta m., aviopuoliso l. -puoli, avio-
mies l. -kumppani; m—n till en
vant, kintaan pari; m—n till en
tafle, taulun vastine l. pari.

Maklig, a. verkkainen, verkallinen, vet-
kallinen, vedäperäinen; m—t lif, ne-
koisa l. vetkallinen l. työtön elämä;
(*sjöt.*) mukainen, mukava.

Maklighet, f. verkkaisuus, verkallisuus,
nekoisuus, vetelyys; (*sjöt.*) mukavuus.

Makligt, adv. verkallensa, verkkaan, ne-
kosasti, vetkalleen.

Makrill, m. makrilli.

Makt, *se* **Magt**.

Makulatur, s. oböjl. kääre- l. törtöpa-
peri, roskapaperi.

Makulera, v. a. lista (-kaan), soaista
(-kaisen), ryvettää; m. papper, panna
roskapaperiksi; m—d stämpel, mi-
tätön leima.

Mal, m. monni, säkki; (*klädmal*) koi,
tiisa; — **äten**, a. koinisyömä, koitu-
nut; (*fig.*) kuitunut, ransistunut, rap-
peutunut; — **ört**, m. koiruoho.

Mala, v. a. jauhaa, myllyyttää; låta m.,
jauhattaa, jauhatuttaa; blifva malen,
jauhanta.

Malheur, m. onnettomuus, kova onni.

Malis, f. pahuus, häilyys; m—en på-
stär, hoetaan, takanapain sanotaan l.
pannaan.

Malitös, a. häily, ilkamoinen.

Malja, f. rengas (-kaan); (*skopp*) ruori-
sarana l. -rengas.

Mall, m. malli.

Malle, m. (*i bröd*) sydän (-men), sisusta.

Malm, m. malmi; bryta m., louhia l. kai-
vaa malmia; — **aktig**, a. malmimai-
nen, malmintapainen; — **anledning**,
f. malmin-aihe (-een) l. -ilmaus l. -johto;
— **art**, m. malminlaji; — **artad**, a.
malminlainen l. -laatuinen l. -kaltai-
nen; — **brott**, n., -**grufva**, f. mal-
milouhos l. -kaivos; — **brytning**, f.
malminlouhinta l. -hakuu; — **fyndig**,
a. malminen, malmijohtoinen, malmin-
pitävä; — **fång**, n. malminsaanto; —
fält, n. malmiala l. -maa l. -kenttä; —
förande, a. *se* **Malmfyndig**; — **gång**,
m., -**streck**, n., -**åder**, f., malmisuoni
l. -juonti; — **halt**, m. malminpito l.
-paljous, malmillisuus; — **haltig**, a.

malmipitoinen l. -sekainen, malmi-
linen; — **letare**, m. malmin-etsijä; —
proberare, m. malminkoettaja; —
rik, a. runsasmalmiinen; — **stuff**, m.
malmikivi.

Malm, m. (*sandig mark*) nummi (-en),
kangas (-kaan), malmi.

Malning, f. jauhaminen, jauhatus.

Malplacer, v. a. malplaseerata, pahasti
l. väärin asettaa l. panna.

Malström, m. pyörrevirta, vedenpyörre
(-teen).

Malt, mallas (-ltaan), maltaat (*pl.*); —
bad, n. mallassanna; — **dryck**, m.
mallasjuoma.

Mamelucker, m. pl. mamlukit, pussi-
housut.

Mamma, f. mamma, äiti.

Mammon, m. mammona.

Mammuthdjur, n. mammut-eläin.

Mamsell, f. mamselli.

Man, (*a långt*) m. harja; häst med
hvit m., liinaharja hevonen; med
gul m., kuloharja.

Man, (*a kort*) m. mies (miehen); m.
emellan, från m. till m., ihmisten
kesken, kansan kesken, miehestä mie-
heen, yhdestä toiseen; på m., till
mans, per m., mieheen, miestä päälle
l. kohti; en dödens m., kuoleman
oma; menige m., rahvas (-aan), yhe-
inen kansa; m. mot m., mies miestä
vastaan; det är jag m. för, minussa
on sen mies l. tekijä; man efter m.,
m. för m., mies mieheltä l. miehestä,
miehittäin; god m. (*lagt.*), uskottu
mies; tre m. högt, kolmessa mie-
hessä, kolmen miehen; bli m., mie-
histyä; — **dråp**, n. miesmurha l.
tappo, miehen murha l. tappo; —
dråpare, m. miehenmurhaaja l. tap-
paja; — **folk**, n. miesväki; — **grant**,
adv. miestuten, joka mies, jokikinen,
miehissä; — **gård**, m. mies-l. asuin-
piha; — **haftig**, a. miehevä, miehuu-
linen, urhea; — **haftigt**, adv. mie-
huullisesti, urheasti; — **håll**, n. kul-
kuaukko; — **kön**, n. miehenpuoli,
mies-, urospuoli; af m—et, miehi-
nen, miespuolinen; — **naminne**, n.;
i m., miesmuistiin, miesmuistissa; —
namod, n. miehuus, miehuullisuus;
— **namon**, m. mieskuitta, mieheen
katsominen, puolenpito; — **namord**,
n. se **Mandrap**; — **naålder**, m.
miehuuden ikä, miehuus-ikä; — **sbot**,
m. hengensasako l. -uhka; — **sbörda**,

f. miehen kantamus; — **sfadder**, m.
mieskummi, miehinen kummi; — **shög**,
a. miehen korkuinen l. mittainen; —
slinie, f. miehinen haara l. kanta,
miehen l. miehinen puoli; — **spers-
son**, m. miehinen henki, mieshenki l.
-puoli; — **spillan**, f. mieshukka l.
-häviö l. -kato; — **röst**, f. miehen
ääni, mies-ääni; — **ssida**, f. miehen
l. miesten puoli; — **stark**, a. mies-
voipa, miehissä l. miehin (oleva); de
kommo m—a, tulivat miehissä l.
miesjoukolla; — **sålder**, m. mies-
polvi (-en), polves (-ksen), ihmispolvi;
— **tal**, n. (*antal*) miesluku; se **Man-
tal** o. s. v.

Man, (*a kort*) pron. indef. *ätorges
vanligen med* intr. formen på -taan
(-tään) *eller med* 3 pers. sing. ak-
tivi; t. ex. m. säger, sanotaan; m.
visade, näytettiin; m. går, mennään,
m. visar icke, ei näytetä; m. tålte
icke sanningen der, siellä ei kär-
sitty l. eivät kärsineet totuutta; m.
får se, saa nähdä; m. orkar icke
alltid sjunga, ei aina laulaa jaks;
dertill kan m. sluta deraf, sen
vol l. saattaa arvata siitä; om dem
hörde man aldrig talas, niistä ei
koskaan kuullut l. kuultu puhuttavan;
m. brukar, tapa l. tapana on; m.
måste arbeta, työtä täytyy tehdä;
m. har att l. m. måste iakttaga,
vaariin on ottaminen, tulee ottaa vaari,
on vaariinotettava.

Man l. **Mans**, adv.; säg m. ut, sano
vaan, sanoppa suoraan; hör m. på,
min vän, kuuleppa, ystäväni; hör
m. på bara, kuuleppas l. kuules vaan,
kuulkaapas vaan.

Man, v. a. kehottaa, vaatia, penätä;
m. på, ukittaa, hoputtaa; m. godt
för en, puhua jkun puolesta l. puo-
leen; m. i häkte, panettaa vanki-
teen; m. en ända (*skopp.*), manata l.
juoksentaa köyden pää.

Manat, m. manaatti, merilehmä.

Manbar, a. (*om ynglingar*) mieskuntai-
nen, miehen iässä (oleva), miehen-ikäi-
nen, naima-ässä (oleva); (*om flickor*)
mieskuntainen, naitavan ikällä l. iässä
(oleva); m. ålder, naima-ikä, naitavan
ikä, mieskuntaisuus.

Manbarhet, f. mieskuntaisuus, miehen-
ikäisyys, naima-ikä.

Mandarin, m. mandariini.

Mask, m. (*för ansigtet*) naamio, naamari, maski; — *under vänskapens m.*, ystävyyden muodossa l. muodolla l. varjolla; (*person*) naamio, naamioilinen.

Maska, f. silmä, silmukka, silmus (-ksen); maskstock, m. kalvoin (-imen).

Maska, v. a. silmustaa, tehdä l. kutoa silmiä.

Maskera, v. a. maskittaa, maskierata, naamioittaa, naamioita (-tsen); (*fig.*) peittää, peitellä.

Maskerad, m. maskeraati, naamiohuvit, naamioiset; — **bal**, m. naamio-, maskitanseit; — **drägt**, -kostym, m. naamioispuku, maskituspuku l. vaatteet.

Maskin, f. kone (-een), masiina; — **byggnad**, m. koneenrakentaminen; — **lära**, f. koneoppi, masiinaoppi; — **messig**, a. koneellinen, konemoinen, masiinallinen; — **ritning**, -teckning, f. koneenkuvus l. piirros.

Maskineri, n. koneisto, kone-, masiinailaitos l. rakennus.

Maskinist, m. masinisti, koneenkäyttäjä, koneenhoitaja.

Maskopi, f. salatuuma, -seura.

Maskulin, a. maskuliini, urospuolinen.

Masmästare, m. maamestari, maasunninkäyttäjä.

Massa, f. (*af ämne*) paljous, joukko, ainejoukko l. -määrä; (*stor mängd*) joukko, tukku, paljous; (*bo*) pesä; en m. af menniskor, joukko ihmisiä; i m., tukulta, paljolta; m—n, den stora m—n, joukko, rahvaan joukko.

Massage, m. hieronta.

Massaker, m. merenvuodatus, verilöyly, raatelus.

Masskrera, v. a. raadella (-telen), tap-paa, surmata.

Massiv, a. täysiläs (-ään), täyteläinen, tiivis (-itn), täysi (-den); af m—t guld, kokonansa kultaa l. kultainen, täyteläistä kultaa.

Mast, m. masto, purjepeili (-en) l. -puu; med tre master, kolmimastoinen; — **fisk**, m. mastoreikä; — **korg**, m. mastonhäkki l. -koppi; — **lös**, a. mastoton; — **topp**, m. mastonlatva l. -huippu; — **trääd**, n. mastopuu l. -hirsi (-rren); — **virke**, n. mastonaineet (*pl.*), mastokset.

Masta, v. a. mastoittaa.

Mastix, m. mastikki, kivillima.

Mastologi, f. mastologia, imettäjäisoppi.

Masn, m. maasnuni, sulatusunni.

Masur, m. visa; af m., visainen; — **björk**, f. visa-, pahkakoivu.

Masurera, v. a. visata, visauttaa.

Masurka, f. masurkka.

Mat, m. (*sjöt.*) maatti, apuri.

Mat, m. ruoka (ruoan), syötävä; laga m., laittaa ruokaa l. ruokla; förse med m., ruoittaa; — **back**, m. ruokakehlo; — **bit**, m. ruoka-, einepala; — **bord**, n. ruokapöytä; — **dags**, adv. ruokapäivissä, ruoan aika, ruoka-aika, ruoka-aikana, ruoka-ajaksi o. s. v.; — **frisk**, a. ruoanhaluinen, hyvä syömään; — **girig**, a. ruoanhimoinen, syöläs (-ään); — **grann**, a. nirsu, kuortova; — **hemtare**, m. ruoantuojia; (*portör*) ruoankannin; — **jord**, f. ruokamulta, väkimulta; — **klocka**, f. ruokakello; (*folkl.*) vellikello; — **lag**, n. ruokakunta, leipä-, kattilakunta; — **lagning**, f. ruoanteko l. -laitos; — **leda**, f. ruoanhaluttomuus, ruokanivo, nujjo; — **lust**, f. ruokahalu, ruoanhalu; — **moder**, f. emäntä, ruoittaja; — **morskap**, n. emännys; — **nyttig**, a. ruokava, ruokainen, ruoaksi kelpaava; — **påse**, m. eväspussi, ruokapussi; — **ro**, m. ruokarauha; — **sal**, m. ruokasali; — **sedel**, m. ruokalista l. -seteli; — **sked**, f. ruokalusikka; en m. om dagen, ruokalusikallinen päivässä; — **smältning**, f. ruoansulatus l. -sulaus, vatsanteko; — **smältningsorgan**, n. ruoansulatin (-t-timen), ruoansulatus-neuvo; — **smör**, n. ruokavoi; — **strupe**, m. (*anat.*) emätin (-t-timen), ruokakulku; — **ställe**, n. ruokala, ruoka- l. ravinto- paikka; — **svamp**, m. syömä-, ruokasieni, tatti; — **säck**, m. eväspussi, -kontti; rätta mun efter m—en, panna suu säkkiä myöten; — **varor**, f. pl. ruokatarvat l. -varat, ruoanaineet, ruokaneuvot.

Mata, v. a. syöttää, ruokkia; m. i (*fig.*) syöttää, suuttaa; m—s, v. d. o. m. sig, v. r.; säden m—s, elo tekee jyvää l. terää l. tulee jyvälle; väl m—de ax, täydet l. täysinäiset l. jyvökkäät täht.

Matador, m. matadori; (*i kortspel*) matatoori, esivalitti; (*fig.*) vonkero, teikari, pukari, mahtava.

Matematik, f. matematiikka, suuretiede (-teen).

Matematiker, m. matemaatikos, suure-
tieteilijä.
Matematisk, a. matemaattillinen, suure-
tieteellinen.
Materia, **Materie**, f. aine (-een); (*se
kroppen innehåller*) täyteys; (*i sår*) märkä.
Material, **Material**, n. aineet (*pl.*), te-
ko-, tarveaine, kapineet; — *förslag*,
n. ainearvio; — *förvaltare*, m. tar-
veainetten-hoitaja, aineenhoitaja.
Materialism, m. materialisuus, aineelai-
sus, aineollisuus.
Materialist, m. materialisti, aineellinen,
materiallainen.
Materialistisk, a. aineollinen, mate-
rialistinen.
Materiel, a. aineellinen, ruumiillinen,
materiallinen.
Matinee, f. matinea, aamuhvit.
Matning, f. ruokinta, syöttö, syötäntö.
Matrikel, m. matrikeli, nimikirja.
Matris, f. matrisi, valinkaava.
Matrona, f. eukko, emäntä.
Matros, m. merimies, laivamies, mat-
runai; — *pressning*, f. merimiehen
ylläkkö l. pakotus.
Matt, a. raukea, voipunut, väyksissä (ole-
va), lakastunut; (*utan glans*) himeä,
raukea; bli m., väsytyä, raueta
(-kean), lakastua, himetä (-enen), tum-
meta (-enen); jag känner mig m.,
minua raukaisee l. väsyttää; jag bör-
jar bli m., minua alkaa raukaista l.
rubeaa raukaisemaan; — *slipa*, v. a.
tahota (-hkoan) l. laakea himeäksi; —
ögd, a. himeä- l. raukaesilmäinen.
Matta, v. a. väsyttää, raukaista, voivut-
taa, heikontaa, himentää; m — s. v. p.
väsyä, raueta (-kean), heikota (-kko-
nen), himetä (-nen), lakastua, tum-
meta (-enen); *se Matt*.
Matta, f. matto; (*äg. o. post.*) vaippa.
Mattbindare, **flätare**, m. matonkutoja
l. -tekijä; — *nål*, f. mattoneula l.
-äimä.
Mattegräs, n., **Mattlumner**, m. katin-
lieko, pyynpaula.
Matthet, **Mattighet**, f. raukeus, väyky-
sissä-olo, voimattomuus.
Mattning, f. himennys.
Mataritet, f. kypsyys; — *sexamen*, m.
valmiustutkinto.
Mausolé, m. mausoleo, hautakammio l.
-rakennus l. -varjo.
Maxill, f. maksilla, alileuka.
Maxim, *se* **Grundsats**.
Maximum, n. korkein l. ylin määrä l.

kanta, enimmäys, ylimmys; uppnå
sitt m., nousta l. tulla korkeimmil-
lensa.

Mecenat, m. mecenatti, taiteen-edistäjä
l. -suojelija.

Med, prep. o. adv. kanssa, kera, keralla,
mukana, mukana, myötä, o. a.; uttry-
kes i många fall och talesätt
med *adessiv* (-lla, -llä) och *komitativ*
(-ne), äfven med *nominativ*; tala m.
ngn, puhua jkun kanssa; han kom
m. mig, hän tuli minun kansani l.
kerallani; han har barnen m. sig,
hänellä on lapset myötä l. muassa l.
kanssaan; en häst m. rede, hevo-
nen valjainensa l. kaluinensa; m. det
vilkor, sillä ehdolla; från och m.
den dagen, siitä päivästä alkaen l.
asti l. lukain, sen päivän alusta l.
aamusta (asti); m. mera (*m. m.*) ynnä
muuta (*y. m.*), ja muuta (*j. m.*); det
är jag m. om, siihen minä mukaan
l. mukiin menen, siihen minäkin suos-
tun l. mukaannun; hvad som till-
hör, åtföljer ngn l. ngt, återges
oftast med *nominativ*, eller ett
frånsubst. härledt *adjektiv* på -inen;
en gosse med ljust hår, valkea-
l. vaaleatukkainen poika; en knif
med skaft, varrellinen veitsi; en
kyrka med torn, tornillinen kirkko
l. kirkko tornin kanssa; kyrkan m.
sitt torn, kirkko torninensa; m. vär-
jan i handen, miekka kädessä; sitta
m. mössan på huvudet, istua lakki
päässä; kärra m. två hästar före,
kärryt kaksi hevosta l. kahdella hevo-
sella edessä; huru är det m. dig?
miten l. kuinka sinun laitasit on? mi-
ten sinun (kanssasi) nyt on? jag vet
med mig sjelf, tiedän iteessäni l.
tunnossani; (*medel, verktyg*) med *ades-
siv* (-lla, -llä) och äfven med *in-
struktiv* (-n); skära med knif, lei-
kata veitsellä; betala m. pengar,
maksaa rahalla; se med egna ögon,
nähdä omin silmin l. omilla silmil-
länsä; han lever m. att bära tid-
ning ar omkring, hän elää sanoma-
lehtiä kuljettamalla l. sanomalehtien
kuljettamisella; han har intet att
betala m. honom, hänellä ei ole millä mak-
saa; skriva m. posten, kirjoittaa
postissa; (*sättet*) oftast med *adessiv*
(-lla, -llä); m. glädje förnimma,
ilolla havaita; arbete m. mycken
skicklighet, tehdä työtä hyvin tai-

tavasti l. suurella taidolla; m. godo eller ondo, hyvällä tai pahalla; (*i samma riktning*) myötä, mukaan; m. strömmen, myötävirtaan, virran mukaan; (*emot*) kanssa; slåss m. ngn, tapella jkun kanssa; (*oaktadt*) kanssa, vaikka (*med bisats*), ollen (*med adjektiv*), äfven med *adessiv* (-lla, -llä) och *infinitiv* *formen* på -ten (-en) och -ssa (-ssä); m. aktning för honom, måste jag likväl säga, häntä kunnioittaen l. vaikka häntä kunnioitan l. kaikella kunnioittamisellani, minun kuitenkin täytyy sanoa; m. allt detta, har ni dock blifvit narrad, kaiken näin ollen l. vaikka nyt on näin, on teldät kumminkin petetty; (*till försvär*) myötä; det taldades både m. och mot, puhuttiin sekä myötä että vastaan; — konj. kanssa, myös, -kin; jag gör så m., minäkin l. minä myös l. myöskin l. minä kanssa teen niin; m. mindre, se Mindre; gifva m. sig, antaa perään l. myötä l. myöten.

Medalj, m. mitalji, rintaraha, kunnjarahaa; muisto- l. palkintoraha; — -kabinett, n. mitaljivarasto.

Medaljong, m. mitaljonki, muistoraha.

Medaljör, m. mitaljinpiirtäjä.

Medan, konj. kun, silloin kun, sillä ajalla l. aikaa kuin l. kun; *uttrycket ofta såsom följer*; m. han lefde; hänen ellessänsä; m. han var der, hände det, hänen siellä ollessansa (= kun hän oli siellä) se tapahtui; smida m. jernet är hett, takoa raudan kuumana ollessa; m. tider är, aikain ollessa l. ajoissa.

Medarbetare, m. työkumppani, työnantaja.

Medarfvinge, m. kanssaperillinen, toinen l. muu perillinen.

Medborgare, m., — -inna, f. yhteiskuntalainen, kansajäsen, kansalainen; — -rätt, m. yhteiskuntalais- l. kansalais-oikeus, kansalaisuus.

Medborgen, m. takanskumppani, kanssatakaaja.

Medborgerlig, a. yhteiskunnallinen, kansalainen, kansalais-.

Medbringa, v. a. tuoda kansansa l. myötänsä l. mukansa.

Medbroder, m. kanssaveli, kansakumppani, veljes; — -broderskap, n. kanssaveljeys l. -veikkous.

Medbrottlig, a. rikokseen osallinen, sa-

man rikoksen alainen; — -brottlighet, f. rikoksen-osallisuus; — -brottsling, m. rikosveli l. -toveri, kansarikkoja.

Meddela, v. a. antaa tietoa, antaa osaa, ilmoittaa, antaa l. saattaa tietoon; m. sig, v. r. ilmoittaa l. sanoa mielensä l. ajatuksensa, vaihtaa puhetta l. sanaa; de meddelade sig med hvarandra derom, he siittä tiedon antoivat l. sitä ilmoittivat toisilleen, he siinä l. siitä ilmoittivat mielensä toinen toiselleen; hans sorg m — de sig åt alla, hänen surustansa kaikki huolestulivat, hänen surunsa levisi l. kävi kaikkiin; lukten m — r sig åt kläderna, haju tarttun l. leviää vaatteihin.

Meddelande, n. tiedon-anto l. -antaminen, puheen- l. sananvaihto.

Meddelbar, a. ilmoitettava, jota käy ilmoittaminen l. saattaa ilmoittaa.

Meddelsam, a. puhelijas (-aan), haastelijas (-aan), herkkäpuheinen, kernas (-aan) l. halukas (-kkaan) puhumaan, puhekernas.

Meddelsamhet, f. puhelijaisuus, haastelijaisuus, puhekernas, herkkäpuheisuus.

Meddraga, v. a. vetää myötänsä l. mukansa.

Mede, m. jalas (-ksen); stå på medarne, olla l. seisoa vantilla l. kannoilla, *kannaksilla*

Medel, n. (*midt*) keski (-en), keskipaikka, keskiväli; vid m — t afförra århundradet, viime vuosisadan keskivälissä l. -paikoilla; ifrån m — t af sommaren, keskikesästä; (*mellangrad*) välinen, välyä, välikanta; (*läkemedel*) lääke (-kkeen); (*botemedel i allmänh.*) keino, neuvo, apu; (*utväg att vinna ngt*) välikappale (-een), keino, neuvo; begagna alla möjliga m., käyttää l. panna kaikenmoisia välikappaleita l. keinoja l. neuvoja, koettaa kaikin neuvoin l. jos mitäkin keinoja; (*tillgångar, penningar*) varat, rahat, neuvot; lefva af egna m., elää omilla varoillansa l. omin neuvo; kronans, statens, allmänna m., kruunun, valtion, yleiset l. yhteiset varat; — -art, m. välikaji; — -bar, adv. vällillinen, välikantainen, välikohmainen; — -barhet, f. vällillisyyt; — -barligen, -bart, adv. vällillisesti, välikantaisesti, välittäen, välikeinoin l.

-neuvoin; — **-dag**, m. keskimääräispäivä; — **-fin**, a. keskikhieno l. -pieni, keskinkertaisen hieno; — **-färg**, m. väliväri, keskiväri; — **-hastighet**, f. keskijoutuisuus l. -nopeus, keskinkertainen joutuisuus; — **-höjd**, f. keskikorkeus, keskimittainen korkeus; — **-klass**, m. keskisäätty l. -luokka; — **-lös**, a. varaton, vähävarainen; — **-löshet**, f. varattomuus, vähävaraisuus; — **-mätta**, f. kohtalaisuus, keskisuhta, keskinkertaisuus, keskiväli; hålla m—n, pitää kohtuutta, pysyä keskivälillä l. kohtalaisena, olla keskinkertainen l. kohtalainen; vara öfver m—n, olla paremman puolinen l. parempi keskinkertaista; vara under m—n, olla huonomman puolinen l. huonompi kohtalaista; — **-måttig**, a. keskinkertainen, kohtalainen, keski-kohtainen; hon är af m. skönhet, hän on keskinkertainen l. kohtalaisen kaunis; af m. storlek, keskikokoinen, kohtalaisen l. keskinkertaisen iso l. suuri; — **-måttighet**, f. *se Medelmätta*; — **-måttigt**, adv. keskinkertaisesti, kohtalaisesti, keskisuhtaisesti; (*frånför adjektiver*) keskinkertaisen, kohtalaisen; m. rik, kohtalaisen rikas; — **-pris**, m. keskuhinta; — **-punkt**, m. keskipiste (-een), keskus, keskipaikka l. -kohta; (*fig.*) keskus, keski (-en); — **-sort**, m. keskulaji; — **-stor**, a. keskikokoinen l. -suuri; — **-storlek**, m. keskikoko l. -suuruus; — **-stånd**, n. keskisäätty; (*vattnets*) keskikorkeus, -kohta; — **-tal**, n. keskimäärä; i m., keskimäärin, keskimittien; — **-tid**, m. kesku aika; *se Mellantid*; (*hist.*) keskiaika; — **-ting**, n. *se Mellanting*; — **-väg**, m. (*fig.*) keski-suunta l. tie, keskiväli; — **-värde**, n. keskiarvo; — **-ålder**, m. kesku-ikä, puoli-ikä; en m—s man, kesku-ikäinen l. puoli-ikäinen mies; — **-åldrig**, a. kesku-ikäinen, keski- l. puoli-ässä (oleva).

Medels, prep. kautta; uttryckes ofta genom *adessiv.* (-lla, -llä) af *nomina* och *verbors infinitiver*; m. list, kaivalundella; m. läsning, lukemalla l. lukemisella; m. byte, vaihtamalla l. vaihttaen.

Medfadder, m. kummiveli l. -toveri, kanssakummi.

Medfara, v. a. (*fig.*) pidellä, käyttää, menetellä; illa m—ren, pahoin pi-

detty l. pidetty l. menetetty, turmeltu, tärääntynyt.

Medfart, m. menety, pito, menettely.

Medfriare, m. kilpakosija, kosikumppani.

Medfå, v. a. saada mukaansa l. myötänsä.

Medfänge, m. vankiuskumppani.

Medfödd, a. syntyperäinen, synnynnäinen, luontainen, luoma-, luota, luonto-; m. gåfva, luontoinen l. luontolahja; ett m—dt fel, syntyperäinen vika, luomavika; m. böjelse, luontainen l. synnynnäinen taipumus l. halu.

Medfölja, v. a. seurata myötä l. mukana l. mukana, mennä l. tulla l. kulkea myötä, olla muassa l. myötä.

Medfölje, n. seuruus, seurue (-een), seurajoukko.

Medföra, v. a. viedä l. tuoda l. kuljettaa myötänsä l. mukanaan l. kansansa; (*förorsaka*) tuoda, tuottaa, saada aikaan, vaikuttaa, synnyttää; detta m—ör den olägenheten, att... tästä on l. tulee l. syntyy se paha l. vastus, että..., tämä vaikuttaa l. tuottaa l. tekee sen hankaluuden, että...

Medgift, n. *se Hemgift*.

Medgifva, v. a. antaa mukaan l. myötä; (*erkänna, tillåta*) myöntää, antaa myöten, myönnyttää, tunnustaa; (*tillåta*) sietää, sallia, myöntää, myödyttää, kannattaa.

Medgifvande, n. myönnyty, myöntämys, myöntäminen.

Medgång, m. myötäkäyminen, menestys, hyvä onni (-en); i med och motgång, myötä- ja vastoinkäymisessä.

Medgörlig, a. myöntäväinen, myöntentävä, myösperi, myötämielinen.

Medgörlighet, f. myöntäväisyys, myösperiäisyys, *o. s. v.*

Medhafva, v. a. olla (jkulla) myötä l. mukana l. muassa, tuoda myötänsä l. mukanaan.

Medhjelpare, m., — **-rinna**, f. apuri, apumies, auttaja, apulainen.

Medhinna, v. a. kerjetä (-keän), ennättää, joutaa.

Medhåll, n. puolenpito, puolustus, kannatus; (*person*) puolenpitäjä, puolustaja; den åsigten vann intet m., se ajatus ei saanut kannatusta l. puolenpitoa l. puolustajia, sitä asiaa ei kannatettu.

Medianpapper, n. keskikoko-, mediaani-paperi.

Mediatiation, f. vallan-alaiseksi muuttaminen, itsenäisyytensä menettäminen.

Medicin, f. (*vetenskapen*) lääkintäoppi, lääketiede (-teen); (*medlet*) lääke (-kkeen), lääkitys; m—e doktor, lääketieteen tohtori.

Medicinalfond, m. (*skatt*) lääkevarasto, -rahasto; — **lagfarenhet**, f. lääkintälainoppi; — **råd**, n. lääkintäneuvos; — **taxa**, f. lääkehinnan-määrä, lääkitystaksa; — **verk**, n. lääkintähallinto, lääkintätoimi; — **vigt**, f. lääkepaino; — **öfverstyrelse**, f. lääkintätoimen ylläpito.

Mediciner, v. n. käyttää lääkettä, olla lääkkeillä l. lääkityksillä.

Medicinsk, a. lääketieteellinen l. -opillinen, lääkäri-, lääkäriin, lääkkeellinen, lääke-; m. klinik, sisätautien hoito; m—a afdelningen (*vid lasarett*), sisätautien osasto.

Medikament, n. lääke (-kkeen), lääkitys, rohto, paranne (-nteen).

Mediko-legal, a.; m. besigtning, lallinen lääkärintarkastus.

Medikus, m. lääkäri, lääkitsijä, parantaja.

Medintressent, m. osakumppani, kanssa-asianosallinen.

Meditera, v. n. miettiä, mietiskellä.

Medium, n. (*midt*) keski (-en), kekus; (*medelvåg*, *medellat*) keskimäärä, keskikohta; per m., keskimäärin, keski-kohtaisesti, keskimmiten; (*fys.*) ainekohta, väli-, välitysaime.

Medja, f. *se* Midja.

Medkristen, m. kanssakristitty, kristikumppani, -veli, -sisar.

Medkänsla, f. myötätuntoisuus, myötätunto.

Medla, v. a. välittää, sovittaa, mennä väliin.

Medlare, m., — **riinna**, f. välittäjä, soveltaja, välilies.

Medlem, m. jäsen (-en).

Medlerst, a. keskimäinen, keskinen, keski-; sitta m., istua keskimäisenä l. keskisenä.

Medlertid, *se* Emellertid.

Medlidande, n. sääl, surku, sääliväisyys; jag känner m. med honom, minun käy häntä sääliseksi, minun on sääl l. surku häntä, minä surkuttelen l. säälän häntä, utan m., säälimättä, surkuttelematta.

Medlidsam, a. säälivä, sääliväinen, armelijas.

Medlidsamhet, f. sääliväisyys, armelijaisuus, surkuttelevaisuus.

Medljud, n. *se* Konsonant.

Medlärare, m. opettajakumppani, kanssaopettaja.

Medlärjunge, m. kanssaoppilas (-aan), oppikumppani, -veli.

Medmenniska, f. kanssa-ihminen.

Medregent, m. hallitajakumppani, kanssahallitsija.

Medskapad, a. luomisperäinen, luomasperäinen, luontainen.

Medakylidig, a. *se* Medbrottlig.

Medsols, adv. myötäpäivään l. -päivää.

Medsyster, f. kanssasisar (-en), sisares (-ksen).

Medsökande, a. o. subst. kilpahakija, kanssahakija, hakijakumppani; — subst. n. kilpahu l. -hakeminen, kanssa-haenta.

Medtaga, v. a. ottaa mukaan (-sa) l. myötä (-nsä) l. kanssa (-nsa); (*äg.*) heikontaa, voivuttaa, viedä heikoksi; kuluttaa, menettää, huventaa; blifva m—gen, mennä l. käydä huonoksi, menehtyä; kulna, huveta (-penen).

Medtäflan, f. kilpailu, kilvoitus, kiistailu.

Medtäflare, m. kilvoittelija, kilpailija, kilpakumppani, -toveri.

Medverka, v. n. vaikuttaa (jkin jhnkin), vaikuttaa myötä l. yhteen, auttaa; m—nde orsak, avuksi oleva l. myötävaikuttava syy, apu.

Medverkan, f. myötä-, yhteen-, kanssa-vaikutus, autelma.

Medvetande, a. kanssatietävä, myöskin tietävä; vara m. om ngt, myös tietää jotakin; — subst. n. tietoisuus, tietäväisyys, tietäminen, tunto, tieto; hafva m., olla tietoinen l. tuntoinen, olla tuntoa (jkulla); hafva sitt m., olla tunnoillansa; vara utan m., olla tunnottomana l. tainnuksissa; m—t om det rätta, oikeuden tunto; komma till m., tointua, tulla tunnoillensa.

Medveten, a. (*som har medvetande*) tuntoinen, tunteva, tietäväinen, tietoinen, jolla on tunto l. tieto, joka tuntee l. tietää; vara m. om sin skönhet, tuntea kauneutensa, tietää kaunis olevansa; var han m. derom? tiesikö hän sen? oliko hänellä tieto l. tunto siitä?

Medvetenhet, f. *se* Medvetande.

Medvetslös, a. tunnoton, tainnuksissa l. miemoksissa (oleva).

Medvind, m. myötätuuli, purjetuuli; segla för m., purjehtia myötätuuleen l. -tuulta.

Medvittne, n. todistus- l. todistajakump-pani.

Medåbo, m. kansa-asukas (-kkaan).

Medömkan, f. *se* Medlidande.

Meeting, m. yleiskokous, kokous.

Meitisk, a. tukehduttava, läkähdyttävä, henkitukkoinen.

Mehn, *se* Men, n.

Meja, v. a. niittää, leikata (-kkaan).

Mejeri, n. meijeria, maitotalo l. -talous.

Mejerist, m. meijeristi, maidonhoitaja.

Mejram, m. meirami.

Mejrare, m. meirari, maitotalon-hoitaja.

Mejsel, m. taitta, veistin (-imen).

Mejsla, v. a. veistää, vuolla.

Mekanik, f. mekaniikka, kone- l. koneisoppi, konetaito; (*mek. sammansättning*) koneisto, konerakennus l. -laitos l. -värkki.

Mekanikus, m. mekaanikus, koneniekka l. -taituri.

Mekanisk, a. mekaanillinen, koneellinen, kone-, konemoinen; (*fysisk*) ainelii- teellinen; m. verkstad, koneellis-paja; (*fy.*) konemenoinen, tavanmukainen.

Mekanism, m. koneisto, konerakennus.

Meker, m. löppöinen, mämmittelijä, raukka.

Melankoli, f. alakuloisuus, synkkä- l. raskaamielisyys.

Melankoliisk, a. alakuloinen, synkkä- l. raskaamielinen.

Melankoliiskt, adv. alakuloisesti, synk- kämielisesti.

Melera, v. a. sekoittaa; m—de klä- den, sekavaraiset l. -väriset verat.

Melis, m. meliisi, melissokeri.

Mellan, prep. *se* Emellan; — -akt, m. näytösväli (-in) l. -loma; — -arbete, n. välityö; — -art, m. vällilaji; — -balk, m. vällisaakko l. -palkki, välli- seinä, vällys, välinen; — -bark, m. välikuori; — -blå, a. keskusiainen, puolisusiainen; — -brun, a. ruskean- museva, puolruskea; — -diké, n. vä- lioja; — -däck, n. välikansi (-nen); (*midten af däck*) keskikansi; — -fö- der, n. välivuori; — -gift, m. väli, välite (-tteen); få, gifva 5 mark i m., saada, antaa 5 markkaa väliä; — -gårde, n. vällilaita; (*anat.*) välikalvo l. -jäntäre (-een), sydänkalvo; — -göra, n. välityö l. -tehtävä, lomatyö, väli- aakare; — -hand, f. välihanka, väli-

käsi l. -kynsi (-nen); råka i svår m., joutua l. tulla pahaan välihankaan; — -handel, m. välikauppa; — -hinna, f. välikelmu l. -kalvo; — -komma, v. n. tulla l. sattua l. mennä väliin, vä- lityö; — -komst, m. väliintulo l. -meno, väliin käyminen; utan hans m., hänen väliin tulemattansa l. väli- tymättänsä; — -lera, f. keskusevi; — -liggande, a. välinen, välimäinen, väli-, vällillä l. vällissä (oleva); m. vin- kel, välikulma; — -länk, m. välike, välin (-imen), välliside (-teen); — -mål, n. välpala; — -radig, a. välieräinen l. -rivinen, rivinvälinen; — -regering, f. välihallitus; — -rum, n. väli, loma, väli paikka l. -maa, lomapaikka, vällys; — -sats, m. vällilause (-een); — -skifte, n. vällipää l. -aika l. -vaihe (-een); — -skof, n. vällipää, kuuro, aikaväli, vä- lli aika; med m., kuuroittain, välisajoit- tain, vällipäisin; — -slag, n. (*boktr.*) välinen, vällityö (-tteen); — -slagen, a. (*boktr.*) vällityöteellinen, vällitely; — -sort, m. väli-, keskilaji; — -stånd, m. loma- l. joutohetki, väli aika l. -hetki; — -stånd, n. *se* Mellanrum; — -stäm- ma, f. vällikäni l. -sävel (-en); — -stående, a. keskimäinen, välimäi- nen, keskellä l. vällissä seisova l. oleva; — -tak, n. välikatto; — -tid, n. vä- lli aika, loma-aika, kuuro; — -tillstånd, n. vällitila, vaihetila, väliolo; — -ting, n. vällikkö, välinen, sillä vällillä (ole- va), väliolento; ett m. af menniska och djur, ihmisen ja eläimen vä- likkö l. väliolento; det är ett m., se on sillä vällillä; — -ton, m. väli- ääni, äänne; — -vägg, m. väliseinä; — -ås, m. väliharju; — -åt, adv. *se* Emellanåt.

Mellerst, a. *se* Medlerst.

Melodi, f. nuotti, sävelto, melodia, soinne.

Melodisk, **Melodiös**, a. hyväsointuinen l. -nuottinen, nuotikas (-kkaan), sulo- sointuinen l. -äänninen l. -sävelinen.

Melodram, m. melodrama, sävelpuhelma.

Melon, m. meluuni.

Membran, m. kesi (-den), kelmu.

Memma, f. mämmi.

Memoirer, m. pl. muistokirjoitukset, muistoonpanot, muistelmat.

Memorial, n. muistuke (-een), virkakirje, (*ansökan*) ilmoitus, esitys, (*ansökan*) anomus; (*protokoll*) kantakirja; (*kladd*) muistikirja.

Men, n. vahinko, haitta, vastus; (*lyte*)

vamma, vika; svärja sig m., vannoa väärin, tehdä väärä vala; — **-ed**, väärä vala, pattovala; — **-edare**, m. valapatturi, väärinvannoja; — **-ederi**, n. valapattoisuus l. -pattous; — **-edig**, a. valapattoinen, -rikkoinen; — **-för**, a. se *Vanför*; — **-före**, n. kelirikko l. -riite (-teen), rospuutto; — **-lös**, a. viaton, vilpitön; — **-löshet**, f. viatomuus.

Men, konj. mutta, vaan, entä; m. om, mutta jos, entä jos l. kun; ja m., niin l. niinpä kyllä, niinpä niin.

Mena, v. a. (*hälla före*) luulla, arvelta, ajatella; (*äsyfta*) tarkoittaa, ajatella, tahtos; m. en väl, m. väl med en, suoda l. tahtoa hyvää julle, tarkoittaa jkun hyvää; m. ondt, olla paha mieleessä, ajatella l. miettiä pahaa; hvad m—r ni om den saken, mitä siitä asiasta pidätte l. arvelette?

Menageri, n. menaseria, eläimistö.

Menig, a.; m—e man, yhteinen kansa, rahvas (-aan).

Menighet, f. (*det ringars folket*) yhteinen kansa, rahvas (-aan), yleisö; (*kommun*) seurakunta, kunta, yhdyskunta.

Mening, f. (*tänke, åsigt*) arvelu, ajatus, luulo, tuuma, mieli (-en), mielipide; hvad är er m., mikä teidän mieleenne l. luulonne l. mielipiteenne on? deri är jag icke af din m., siinä l. siitä en minä ole yhtä l. samaa mieltä l. ajatusta kuin sinä; efter l. enligt min mening, minun luulteni l. luullakseni l. arvellakseni, minun luuloani l. arveluani myöten; (*af-sigt*) tarkoitus, aikomus, tuuma, mieli; i den m. att förbättra honom, häntä parantaaksensa, siinä mielessä l. tarkoituksessa, että häntä parantaisi; (*betydelse*) mieli, ymmärrys, tarkoitus; lagens rätta m., lain oikea ymmärrys l. mieli l. tarkoitus; (*sats*) lausejako, lause (-een); man får ingen m. deraf, siitä ei saa lausetta kokoon; — **-slös**, a. tuumaton, aatteeton, tyhjäperäinen.

Menk, m. tuhkur, vesikko.

Menlig, a. haitallinen, vahingollinen.

Menligt, adv. haitallisesti, vahingollisesti.

Menniska; f. ihminen; der fans ingen m., siellä ei ollut ketään l. yhtään ihmistä.

Menniskoande, m. ihmishenki, ihmisen henki l. sielu; — **-art**, f. ihmislaji;

— **-barn**, n. ihmislapsi, ihmisen lapsi; (*poet.*) inehmonlapsi; — **-blifvande**, n. ihmiseksi tuleminen, ihmistyminen; — **-fruktan**, f. ihmispelko; — **-funder**, m. pl. ihmiskeksimät, ihmisten juonet l. ajatelmät; — **-förstånd**, n. ihmisymmärrys l. järki; — **-gestalt**, f. **-hamn**, m. ihmismuoto, ihmisen muoto l. haamu; — **-hat**, n. ihmisiha l. -kaiho; — **-hatere**, m. ihmisihaaja l. vihollinen, ihmisten vihaaja; — **-hjerter**, f. ihmisi sydän, ihmisen sydän; — **-kropp**, m. ihmisen l. ihmisi ruumis (-iin); — **-känedom**, m. ihmisten tunteminen l. tuntemus, ihmisi tuntemus l. -kokemus l. -tieto; — **-lif**, n. ihmisen l. ihmisi-elämä, ihmisi-elo l. -henki; — **-magt**, f. ihmisi voima, ihmisen voima l. kyky; det står ej i m., siihen ei ihminen kykene, ei ole ihmisiesssä voimaa l. kykyä siihen, ihmisiesssä ei ole sen tekiötä l. saajaa; — **-natur**, f. ihmisi luonto, ihmisen luonto; — **-själ**, m. se *Menniskoande*; — **-slägte**, n. ihmisi kunta, ihmisi suku; — **-soner**, m. ihmisen poika; — **-verk**, n. ihmisen l. ihmisten työ l. teko, ihmisi teko; — **-vän**, m. ihmisi ystävä, ihmisten ystävä; — **-ålder**, m. se *Mansålder*; — **-ålskande**, a. ihmisi rakastava, ihmisi rakas (-kkaan).

Mensalhemman, n. liittä, pappliantila; — **-rättighet**, f. liittänoikeus.

Mensklig, a. ihmisiellinen, inhimillinen, ihmisen, ihmisten l. ihmisi tapainen.

Mensklighet, f. (*menniskokänsla*) ihmisi syys, ihmisiellisyys; (*menniskoslägte*) ihmisi kunta.

Menskligt, adv. ihmisiellisesti, ihmisen tavalla, ihmisiyydellä.

Menstruation, f. se *Månaderening*.

Ment l. **Mentlädar**, n. mäntti.

Menta, v. a. mänttää.

Mention honorable, m. kiitos- l. kunnialaus.

Mentor, m. neuvoja, ohjaaja, johdattaja.

Menuett, m. minuetti.

Mer, **Mera**, adv. o. a. enemmän, enemmän, paremmin, enää, vielä; enempi, suurempi, parempi, muu; ngt m., jokseenkin l. vähän enemmän l. enemmän; litet m., vähän l. pikkuista l. hiukan enemmän; der är ej m. än en, siellä ei ole useampaa l. monta l. enempää kuin yksi; m. än en gång, kerta useammin, useamman kuin yhden kerran; m. än förut, entistä

enemmän, enemmän kuin ennen; med m. (m. m.) se under Med; hvad m. l. ä n m. är, ja vielä lisäksi, päälle päätteeksi, mikä vielä parempaa on; så mycket m., sitä enemmän; desto m., sen enemmän, sitä enemmän; han är m. stor till växten, hän on suurempia l. suurenpuolinen l. isoikko kooltansa; summan är m. litten, summa on vähempi l. vähäkkäinen; m. mat, enemmän ruokaa; m. mot slutet, lopummalla, lopummalle; m. åt kanten, reunemmalla, -lle, syrjimmällä, -lle; det regnar icke m., ei nyt enää sata; hvad m.? mitä l. mitä? vielä? entä mitä? m. och m., allt m. och m., yhä l. aina enemmän l. enemmän, enemmän vaan; han föräldras m. och m., hän vanhenee vanhenemistansa, tulee yhä vanhemmaksi; det blir m. och m. tokigt, se tulee hullua hullummaksi.

Meraanänd, Merbemäld, Merberörd, a. vielä l. useinmainittu l. nimittetty l. -sanottu, useasti l. monesti mainittu l. sanottu.

Merendels, adv. enemmiten, enimmittään, enimmäksensä, useammin, useimmiten.

Merg, m. ydin (ytimen), säsky; (i växter) ydin; (fåg.) ydin, väki (-en), voima; det går genom m. och ben, se leikkaa l. käy läpi sydämen l. luiden ja lihain; — **aktig**, a. ytimen tapainen l. lainen, ytimäinen.

Mergel, m. merkillä, kalkki- l. mehu-savi; — **art**, f. merkelin l. kalkkisaaven laji.

Merkelaktig, a. merkelimäinen, merkelinen.

Mergia, v. a. merkelöittä, lannoittaa l. väettää merkillillä.

Meridian, m. meridiaani, puolipäivänpiiri.

Merit, m. ansio; — **lista**, **-förtäckning**, f. ansioluettelo.

Meritera, v. a. o. n.; det m—r icke, ei se kannata l. maksa vaivaa l. sitä ansaitsee; det m—r icke att tacka, ei kestä kiittä, ei mitään kiittämistä; m—d, ansiollinen.

Merkantil, a. kauppa-, kaupallisa-, kaupallinen, kaupassa koskeva.

Merkur, m. merkuuri, markkuli.

Merla, f. sinkkiä, aspi (-en), määriy.

Merla, v. a. (sjö.) määriä, kutoa ympärille.

Merling, m. määriinki, kakaiskä-nuora.

Mes, m. tiitinen, tiainen; (fåg.) lölli, rankka, pelkuri, lallu; — **aktig**, a. pelkurimainen, löllimäinen.

Mesallians, f. epäkäytyinen avio, polkuavioisuus l. -avio.

Messa, m. (stepp.) messaani, peräpurje (-een).

Messost, m. herajuuosto.

Messa, f. messu; (**marknad**) päivät; **Henriks**- m., **Helkinpäivät**.

Messa, v. a. o. n. messuta (-uan).

Messbok, f. messukirja; — **-fall**, n. kirkonmenon laiminkkyminen l. kaipuu; — **-hake**, m. kasukka, messukaasukka; — **-prest**, m. messupappi; — **-skrud**, m. messupuku l. -vaatteet (pl.).

Messias, m. Messias.

Messing, m. messinki; af m., messinki, messinkinen; — **-arbetare**, **-slagare**, m. messinkiseppi; — **-beslag**, n. messinkihela l. -kisko; — **-stråd**, m. messinkilanka l. -vanunki.

Messing, m. tuhkarokko, vihmarokko.

Mest, a. superl. af **Mera**, enin (enemmän), enin osa (jtkin); adv. enemmin, enimmästi, parhaiten, parhaastansa; m—a såden införes från utlandet, enimmäst jyvät l. enin osa jyviä l. viljaa tuodaan ulkomaalta; det m—a onda, enin l. suurin paha l. pahuus; för det m—a, enimmäksi, enimmäksensä, enimmäksi osaa l. puoleksi, enimmiten, enintänsä; honom tycker jag m. om, hänestä parhaiten l. enimmästä pidiin; m. åt sidan, kanten (varande), syrjimmällä l. reunimmalla (oleva); — **-bjudande**, a. enimmästä tarjoova l. tarjooja.

Mestadels, adv. enimmiten, enimmäkseseen; jmf. **Merendels**.

Mestiz, m. mestitsi.

Meta, v. a. onkia.

Metacontrum, n. (mek.) vaihtokeskus.

Metafor, m. metafora, kuvitukselause (-een) l. -puhe (-een), kuvapuhelma, vertaus.

Metaforisk, a. kuvallinen, kuvapuheellinen, vertauksellinen.

Metafysik, f. metafysiikka, perusteenoppi, viisaudenoppi.

Metafysiker, m. metafysikus, viisaudentutkija, perustentutkija.

Metafysisk, f. metafysiillinen, perustus- l. viisausopillinen.

Metall, m. metalli, mitalli; — **-arbetare**, m. metalliseppi, -työläinen; — **-blandning**, f. metalliseos l. -sekoitus;

— **vigt**, f. metallipaino; — **åder**, f. metallisuoni l. -juoni.
Metallisk, a. metallinen, metalli.
Metalloid, n. metalloidi, epämetalli.
Metallurg, m. metallurgi, metallinoppi-
 nut l. -tietäjä.
Metallurgi, f. metallurgia, metallintieto
 l. -oppi.
Metallurgisk, a. metallurginen, metalli-
 tiedollinen l. -opillinen.
Metamorfoos, f. muodonvaihos l. -muu-
 tos, muuttuminen.
Metamorfoserad, a. toiseksi tehty l.
 muuttanut, muodon muuttanut, tois-
 muotoinen.
Metande, n. onkiminen.
Metare, m. onkija, onkimies.
Mete, n. onkiminen, ongella pyytö l.
 olo l. käynti; fånga på m., pyytää
 l. saada ongella l. onkimalla.
Meteor, m. meteoroi, lentotähti, ilman-
 raana l. -merkki; — **jern**, n. raana-
 rauta, meteorirauta; — **sten**, m. me-
 teorikivi, ilmakivi, ukon l. ukkosen
 kivi l. vaarna.
Meteorit, f. tulennuoli (-en), meteoritti.
Meteorolog, m. meteorologi, ilmantut-
 kija, -tietäjä, -katoja.
Meteorologi, f. meteorologia, ilmatieto
 l. -oppi, ilmamerkein l. -näkyin oppi
 l. tieto.
Meteorologisk, a. meteorologillinen, il-
 matiedollinen l. -opillinen, ilmamer-
 killinen, ilmamerkkien l. -näkyjen.
Meter, m. (*versmått*) runomitta, laulu-
 mitta; (*måttenhet*) metri, meetteri
 (Ranskan pituus-yksisö).
Metgrund, n. onkimakari; — **krok**, m.
 onki (ongen), ongenkoukku; — **mask**,
 m. onkimato l. -liero; — **ref**, f. on-
 gensilma; — **spö**, n. onkivapa l.
 -pahla.
Metning, f. *se Mete*.
Metod, m. tekotapa l. -muoto, menette-
 lytapa, tapa, tekojärjestys.
Metodik, f. metodikka, tekotavan-oppi,
 opetustavan-oppi.
Metodisk, a. metodillinen, tekotapainen
 l. -muodollinen, opetusmuodollinen l.
 -tapainen, tekojärjestyksellinen.
Metodist, m. metodisti, metodilainen.
Metodologi, f. metodologia, opetusta-
 van-oppi.
Metrik, f. metriikka, runomitä-oppi.
Metrisk, a. runomitallinen, mitallinen.
Metropol, m. pääkaupunki.
Metropolit, m. metropoliitti, pääpiispa.

Metvurst, m. lihamakkara.

Miasm, m. tartuma- l. saastoinne, katku.

Middag, m. (*tiden*) puolipäivä, (*då solen står högst*) keski- l. sydänpäivä; (*mältid*) päivällinen, puolipäivällinen, puo-
 linen, lounainen; om m—en, i m—s,
 puolipäivän l. puolen päivän aikaan l.
 aikana; före m—en, ennen puoli-
 päivää l. puolta päivää, aamupäivällä;
 vid (*omkring*) m—en, puolipäivän pai-
 koilla l. ajolla l. tienoilla; mot (*inomot*)
 m—en, puolipäivän rinnassa, puolen
 päivän seutuun l. sendulla; spisä m.;
 syödä l. nauttia päivällistä l. puolistä;
 sofva m., maata l. nukkua päivällistä l.
 päivällisen päälle, olla ruokalevolla, pi-
 tää ehtonetta; — **scirkel**, m. (*astron.*)
 puolipäivän-kaari l. -kehä; — **gäst**,
 m. päivällisvieras; — **shöjd**, f. (*astron.*)
 puoli- l. keskipäivän yläisyys l. korkeus,
 keskipäivä-korkeus; vara på
 sin m., (*fig.*) olla korkeimmillansa;
 — **elinie**, f. puolipäivän-piiri l. -linja; —
slur, m. päivällisnukahdus l. -uni,
 päivällis- l. puolislepö, ehtone (-een);
 — **mål**, n., — **smältid**, m. päivällis-
 ateria; *se Middag*; — **ssol**, m. puo-
 lipäivän l. sydänpäivän aurinko; —
stid, m. puolipäivän l. puolen päivän
 aika, päivällis-aika.

Midfaste, f. puolipaasto; — **natt**, f.
 puoliyö, sydänyö, yösydän (-men);
 om m—en, sydänyöllä l. -yönä, puo-
 liyön aikaan, yösydännä; vid (*om-
 kring*) m—en, puoliyön ajalla l. ai-
 kana l. seuduilla; — **nattstid**, m.
 puoliyön l. puolen yön aika; — **skepps**,
 adv. keskilaivalla l. -laivassa, keskellä
 laivaa, laivan keskessä; — **sommar**,
 m. keskikesä, sydänkesä, kesän sydän
 (-men); — **sommarafton**, m. Juhannus-
 aatto l. -ilta, Juhannuksen l. mit-
 tumäärin aatto; — **sommardag**, m.
 Juhannuspäivä, Juhannuksen päivä,
 Mittumaari; — **sommarråg**, m. ke-
 skäruis; — **vinter**, m. sydän-, keuki-
 talvi, talvisydän (-men).

Midt, m. keski (-en), keskus, keskusta,
 keski- l. keskupaikka, keskiväli l.
 -kohta; i m—en, keskellä, keskessä,
 keskelle, keskeen; jmf. **Medel**.

Midt, adv. m. emellan, keskivälissä,
 keskivälillä, keskellä, keskessä; m.
 emellan frisk och sund, terveen
 ja sairaan vaiheella; det är så der
 m. emellan, se on sillä välillä l. vai-
 heella; m. af, keskeltä poikki; m.

emot, vastapäätä, kohdalla; m. emot kyrkan, vastapäätä kirkkoa, kirkon kohdalla l. vastapäätä; m. emot hvarandra, vastatuksin, vastakkain, vastapäätä toisiansa; m. i l. uti, keskellä, keskelle, keskeksi, keskeen; m. i staden, keskellä kaupunkia, kaupungin keskessä l. keskellä, keskikaupungissa; m. i talet, kesken puheen l. puhetta; m. i tu, keskeltä halki; m. i bland, keskellä, seassa, keskelle, sekaan, joukossa, joukkoon; m. igenom, keskeltä lävitse, puhki, halki, poikki; m. p. å dagen, keskellä päivää, sydänpäivällä, päiväsydännä l. -sydämellä; m. p. å gatan, keskellä katua; m. under stormen, parhaan myrskyn aikana l. ollessa, parhaalla myrskyllä, parhaassa myrskyssä; solen stod m. öfver oss, aurinko oli ihan päämme kohdalla l. suoraan päällämmme; m. under bordet, keskellä pöydän alustaa l. alla.

Mig, pron. pers. *se Jag*.

Migrän, m. mikrani, päänpakotus l. -kiivistys.

Mikaeli, n. o. Mikaelsmessa, f. Mikonpäivä.

Mikrokosmos, m. mikrokosmo, pienois- l. pikkuismallina.

Mikroskop, n. mikroskooppi, suurennuslasit, pienotakatsotin (-imen).

Mikroskopisk, a. mikroskoopillinen, suurennuslasillinen, paljaan silmän näkemätön.

Mil, f. penikulma; — *-släng*, a. penikulman pituinen; — *-sten*, *-stolpe*, m. penikulma-kivi, -tukki l. -tolppa; — *-tal*, n. penikulma-luku l. -määrä; — *-tals*, adv. penikulmittain.

Mila, f. milu; *se Kolmija*.

Mild, a. (*god, huld, lindrig*) lempeä, leppeä, lauhkea, armias (-iaan), laupias (-iaan); (*om väderlek*) lauhkea, lauha, suopea, leuto, mieto; (*om jord*) lauhkea; m—a seder, sävekt l. lauhkeat tavat; m—t straff, hellä l. lempeä rangaistus; m—a stiftelser, armelijaat laitokset.

Mildhet, f. lempeys, leppeys, lauhkeus, lauhuus, suopeus, o. s. v. jemt. **Mild**.

Mildra, v. a. lievittää, lieventää, helpottaa, huojentaa, lauhduttaa, tehdä lauhkeammaksi l. leppeämmäksi l. suopeammaksi, lepyttää; m. ett uttryck, keventää l. helpottaa l. lieventää sanoja l. lausetta; upplysningen m—r

sederna, valistus lauhentaa l. sivistää l. laadustaa tavat, tekee l. saa tavat lauhkeammiksi l. säveämmiksi; detta medel m—r smärtan, tämä aine l. keino lievittää l. helpottaa l. huojentaa valvaa; m. straffet, lieventää l. huojentaa rangaistus; m. ens vrede, lepyttää l. lauhduttaa viha; — m—s, v. d. huojeta (-kenen), huojentua, lievetä (-nen), helpota (-pponen), kevetä (-nen), lauhtua, tulla l. muuttua lauhemmaksi l. lauhkeammaksi l. suopeammaksi.

Mildring, f. huojentus, hoiva, lievyys, helpotus, helppo, kevennys.

Mildsinnad, a. lempeämielinen, lauhkeal. leppeämielinen, leppyisä.

Mildsinthet, f. lempeä- l. lauhkeamielisyys, leppyisyys.

Mildt, adv. lempeästi, leppeästi, hennosti, hellästi; jmf. **Mild**.

Millis, m. nostoväki, millisi.

Militie-boställe, n. sotilaanpuustelli, sotilas-virkatalo; — *-expedition*, f. sotasasiain-toimituskunta.

Militär, m. sotilas (-aan), soturi; (*kollektiv*) sotaväki (-en); g å in vid m—en, mennä l. ruveta (-pean) sotaväkeen; adj. t. ex. m—a mål, sotaväen l. sotaväkeä koskevat jutut l. asiat; m—e embetsmän, sota-virkamiehet l. sotaväkeen kuuluvat l. sotaväen virkamiehet; — *-diskrikt*, n. sotaväenpiiri, sota-, sodallispöörunkunta.

Militäriak, a. sotilaallinen, sotilaan, sotaväen, sodallinen; m. disciplin, sotilaan l. sodallinen l. sota-kuri.

Militäriskt, adv. sotaväen l. sotilaan tapaan l. tavalla.

Millefolium, n. pyörtänekräsmö, kupperkeikka, piennarkukka.

Milliard, m. miljardi, tuhannen miljoonaa.

Million, n. miljoona, tuhannen tuhatta; — *-tals*, adv. miljoonittain.

Millionär, m. miljoonanmies, miljoonalinen.

Mimik, f. mimikka, osottelu, osottelemus.

Mimikus, **Mimiker**, m. miimikus, osotteluniekka, osottelija.

Mimisk, a. miimillinen, osottelullinen, osottelu-.

Min, m. o. f., **Mitt**, n. pron. poss.; uttrycket genom minun jemt suffixet -ni, eller ock blott med -ni, samt, utan åtföljande huf-

vudord, genom minun; m. far, isäni, minun isäni; hvem s hatt är det? min, kenenkä hattu se on? minun; jag, m. tok, minä hullu l. hullujani, hullu itseäni; jag har gjort mitt till i den saken, olen minä puolestani l. kohdastani sitä asiaa l. sinä asiassa puhannut; de mina, omaiseni, omani.

Min, m. kasvoinkunto, kasvojen l. kasvoin näky l. luonto l. muoto, silmänluonne, suun muikistus l. mutistus, nenän niuristus; hafva l. visa glad m., olla naurussa suin l. naurusuulla l. naurusuin, olla iloisen näköinen; hålla god m., ei olla milläkään, olla tyvneen l. vakaisen näköinen, ei olla mistään huoltivansaa; göra l. visa sura m—er åt ngn, väännellä suutansa l. silmiänsä l. kasvonsa julle, muikistella, tuimistella, niuristaa nenänsä; jag såg på hennes m., att... näin hänen kasvoitansa, että...; göra min af att gå bort, olla tahtoviansa lähtekä pois, olla menossa l. lähössä olevinansa.

Mina, f. miinu, salakaivanto.

Minaret, n. minaretti, torni.

Minderårig, a. ala-ikäinen; — årlighet, f. ala-ikäisyys; under barnens m., lasten ollessa alaikäisiksi l. alaikäisiä; — åring, m. ala-ikäinen.

Mindre, a. komp. vähempi, pienempi (-mmän); han är mycket mindre än jag, hän on paljon pienempi minua; med m. besvär, vähemmällä vaivalla; — adv. komp. vähemmän, vähemmin; m. talrik, vähälukisempi; m. stor, vähempi, vähemmän suuri, vähemmänpuolinen; m. än in tet, vähemmän kuin ei mitään, tyhjä vähemmän; desto m., vielä l. sitä vähemmän; icke desto m., sittekin, kuitenkin; med m., konj. jos ei, ellei (ellen, ellet o. s. v.), ei ennen l. vähemmällä kuin; än m., saattika, vielä vähemmin.

Minera, v. a. miinuttaa.

Mineral, n. kivennäinen, kivisäine (-een), mineraali; — riket, n. kivennäis-, kivi-kunta; — vatten, n. ruostevesi (-den), kivennäisvesi.

Mineraliekabinett, n., -samling, f. kivennäiskokous, -varasto.

Mineralisk, a. mineraalinen, kivennäis-, kivennäisellinen; m—a ämnens, kivennäisainet.

Mineralog, m. mineralogi, kivennäis-tutkija.

Mineralogi, f. mineralogia, kivennäis-oppi l. -tieto.

Mineralogisk, a. mineraloginen, kivennäis-opillinen.

Miniatur, m. pienoiskoko, pienennetty l. vähennetty koko l. mitta; (*målning*) pienoiskuva l. -taulu; — målare, m. pienoiskuva-maalari.

Minimum, n. vähin l. alin määrä, vähimmys, alimmaus; nå sitt m., tulla vähimmillensä.

Minister, m. ministeri; inrikes m., kotomais-ministeri; utrikes m., ulkomais-ministeri; m. för inrikes, utrikes ärenderna, kotomaan, ulkomaan asialain ministeri; — statssekretäre, m. ministeri-valtiosihteeri.

Ministere, m. ministeristö, ministerikunta; (*embetet*) ministerinvalta l. -virka, ministeryys; under hans m., hänen ollessansa ministerinä, hänen ministeryytensä aikana.

Ministeriel, a. ministerillinen.

Ministerium, n. se Ministère; (*presterskap*) papisto, papisvirka, saarnavirka.

Minnas, v. d. muistaa, muistella, pitää mielessänsä; jag vill m., muistelen, luulen muistavani, muistaakseni; så vidt jag kan m., minun muistaakseni, miten minä muistelen l. muistan.

Minne, n. muisti, muisto, mieli (-en); hafva godt m., olla (julla) hyvä muisti, olla tarkka- l. hyvämuistinen l. tarkka muistiltansa; dåligt m., keho l. huono muisti; lägga på m—et, panna mieleensä l. muistoonsa; draga sig ngt till m—es, muistella l. muistutella jkin, johdattaa mieleensä; föra en ngt till m—es, muistuttaa jkulle jkin, johdattaa l. saattaa jkin jkun mieleen; (*äminnelse*, *erminring*) muisto, muistelu; tag detta till ett m. af mig, ota tämä minulta muistoksi; m—n från en resa i Finland, muistelmia matkalta Suomessa; (*samtvike*) lupa, suosio; med hans goda m., hänen suodollanssa l. suosiollisella luvallansa; — sbeta, f. muistomarja; — bok, f. muistikirja; — fest, m. muistujuhla; — god, a. tarkka-, hyvämuistinen, muistavainen, muistillinen; — lexa, f. muistokäsky; (*ig.*) muistomarja, muistettava; — lös, a. muistamaton, muistiton; (*utan äminnelse*) muistoton; — löshet, f.

muistamattomuus; — -**märke**, n. muistomerkki, muistos; — -**teckning**, f. mustokvaelma, muistokertomus, jälkimuisto; — -**vård**, m. muistopatsas (-aan), muistomerkki l. -varjo; — -**vård**, a. muistettava, merkillinen.

Minoritet, f. vähemmistö, harvemmisto.

Minsann, adv. o. int. todella, todellakin; totta tosiaan, toden totta, tosiaankin, kyllä maarin.

Minska, v. a. vähentää, vajentaa; m—s, v. d. vähetä (-nen), vähentyä, tulla l. kiäydä vähemmäksi, vajeta (-nen).

Minskning, f. vähennys, vajennus, vähentymä.

Minst, a. superl. vähin (immän), pienin (-immän), kaikkein vähin l. pienin l. vähempi l. pienempi; den m—e af bröderna, vähin l. pienin veljeksisistä; m—a antalet, vähin määrä l. paljous, harvimmat; m—a rösterna, harvimmat l. vähimmät huudot; icke det m—a, ei vähintäkään l. pienintäkään l. hiukkaakaan l. pikkuistakaan; det m—a han blir kall, kun l. jos hän vaan vähänkin l. jos hän kuinkin vähän l. jos hän kuinka vähänkin vilustuu; till det m—a, i det m—a, vähintänsä, vähintäänkin, vähimmäksensä, vähinnäkin; — adv. vähimmin, vähimmän, kaikkein vähemmän; se: till det m—a; han värdaras m. ibland bröderna, häntä pidetään vähimmässä arvossa kaikista veljeksisistä; — -**bjudande**, a. vähimmän l. vähintä tarjoava, vähimmän tarjoaja; — -**fordrande**, a. vähimmän vaativa l. vaatija, vähintä vaativa.

Minuend, m. (*arithm.*) vähennettävä.

Minus, adv. minus, vajaa, pois, vähemmän; sex minus två, kaksi pois kuudesta, kuusi vajaa l. minus kaksi; (*brist*) vallinki, vajaus.

Minut, m. minuutti; uret går på m—en, kello käy minuutilleen l. minuutin päälle; på m—en, på eviga m—en, tuossa paikassa l. paikkaa, paikalla, tällä hetkellä, sillä hetkellä; köpa, sälja i m., ostaa, myödä vähin erin l. vähittäin l. vähitellen; — -**handel**, m. vähittäis-, hiukkakauppa, pieni kauppa, vähäiskauppa; — -**handlare**, m. vähittäiskauppias l. -kaupustaja, vähäis-, hiukkakauppias; — -**tals**, adv. minuuttitain, minuuteissa; — -**visare**, m. minuuttivisaril l. -näyttäj.

Minutera, v. n. vähitellä, vähittää, myydä vähittäin l. vähin erin.

Minutering, f. vähittäily, vähittäin-myyminen.

Minutiös, a. pienykkäinen, turhan tarkka, piestä katsova, turhan aikainen l. -pälväinen.

Minör, m. miinuri, miinunkaivaja.

Mirakel, n. ihme (-een), kumma, kummitus, eriskummaisuus.

Mirakulös, a. kummallinen, ihmeellinen, eriskummainen l. -kummallinen.

Misantrop, m. ihmisvihaaja l. -kaihoja l. -karttaja.

Misantropi, f. ihmisviha l. -kaiho.

Misantropisk, a. ihmisvihallinen l. -kallhollinen.

Misceller, m. pl. sekasanomat.

Mischmasch, n. sekasotku l. -soka, moska.

Misère, f. kurjuus, viheliäisyys; (*i kortspel*) miseeri, alapeli.

Miserabel, a. viheliäinen, kurja, valvainen.

Miskund, m. se Förbarmande,

Miskunda sig, v. r. se Förbarma sig,

Miskundelig, a. se Barmhertig.

Miskundsam, a. armelijas (-iaan), armah-tavalinen.

Miskundsamhet, f. armahtavaisuus, armellijaisuus,

Misost, m. herajuusto.

Mispel, m. tuhka-, koiranpun.

Missakta, v. a. halveksia, pitää halvassa l. huonossa l. vähässä arvossa, ylenkatsoa.

Missaktning, f. ylenkatse (-een), halveksiminen, halpana pito, epäkunnioitus, epäkunnia l. -arvo; visa ngn m., kohdella jkuta ylenkatseella, osottaa l. näyttää jkulle ylenkatsetta l. epä-kunnioitusta.

Missal, m. missaali, messukirja.

Missbeläten, a. se Missnöjd.

Missbelätenehet, f. se Missnöje.

Missbildad, a. epämuotoinen, luonnaton, kuvaton, rumasyntyinen l. -tekoinen, pahasti tehty l. muodostettu.

Missbildning, f. luonnattomuus, epämuoto l. -muotoisuus, rumasyntyisyys l. -tekoisuus.

Missbilliga, v. a. se Ogilla.

Missjuda, v. a. tarjota liian halpaa hintaa, polkea hintaa, pyytää polkuhinnasta l. halvalla hinnalla.

Missbruk, n. väärinkäytös, väärä käytäntö l. menettely, väärinpito; (*af heliga ting*) häväistys, pilkka, väärinpito.

Missbruka, v. a. väärin käyttäk l. pitää.
Missbud, n. polkutarjous, epätarjous, halpa l. huono tarjous.
Missbytt, a. vähä-, huono-osainen, osaton.
Missdad, n. paha teko l. työ, pilla.
Missdadare, m. pahantekijä, pillomus, pilloja.
Missfall, n. keskoiset (*pl.*), keskenmeno; få m., saada keskoisia, mennä kesken.
Missfirma, v. a. halventaa, hävällstä (häpäisen), solvalsta.
Missfirmelse, f. halvennus, solvaus, häväietys.
Missfirmelig, a. halventava, solvaava, pilkallinen, häpäisevä.
Missfoster, n. rujokas (-kkaan), luoti (-en).
Missförhållande, n. epäkohta, epäsuhtaisuus, epäsoju l. -välisyys, nurjuus.
Missförstå, v. a. ymmärtää l. käsittää väärin; du m—r mig, väärin minut ymmärrät, erhetyt minun suhteeni.
Missförstånd, n. väärin-ymmärtäminen, väärä l. nurja ymmärrys l. käsitys, epähuomio; (*oenighet*) epäsoju l. -välisyys.
Missgerning, f. paha teko l. työ, pahanteko, väärinteko; — *sbalk*, m. rikoskaari; — *smån*, m. pahantekijä.
Missgifte, n. *se* Mesallians.
Missgrepp, n. hairahdus, hairatempu, pettymys, erhetys.
Missgunst, f. *se* Ogunst.
Misslag, n. vastenmielisyys, paha mieli (-en), pahakuminen; det väck te hans m., se ei ollut hänelle mieleen, hän sai siitä pahan mielen, se nosti hänessä vastenmielisyyttä.
Misshaga, v. a. olla vasten mieltä l. vastenmielistä, suuttuttaa, harmittaa, ei kelvata (-paan), ei olla mieleistä l. mieleen.
Misshaglig, a. vastenmielinen, vasten mieltä oleva, suuttuttava, harmittava.
Misshandel, m. *se* Misshandling.
Misshandla, v. a. rääkätä, pidellä (jkuu) l. menetellä (jkuu kanssa) pahasti l. julmasti.
Misshandling, f. rääkkäys, paha pitely l. menettely, pahoja-pitelemine.
Misshugg, n. syrjäänlyönti; det var ett m., se meni l. kävi syrjään l. sivute l. väärin.
Misshumör, n. paha l. tyrmä l. nyrkä mieli (-en), huonot roveet, apea mieliala.
Misshushålla, v. a. tuhata, hurvitella, pitää talouttansa huonosti l. pahasti.

Misshushållare, m. tuhlaaja, tuhлари, huono talouden pitäjä.
Misshushållning, f. tuhlaus, säästämtömyys, huono talouden-pito.
Misshällig, a. *se* Oalene.
Misshällighet, f. eripuraisuus, epäsojuisuus, epäsoju, riitavälisyys.
Misshöra sig, v. r. kuulla väärin l. hairaan, korva pettää l. hairaa.
Missjon, f. lähetys, läketysoimi (-en); (*kall*) kutsumus; den inre m—en, sisällinen l. kotimainen lähetystoimi; — *sskola*, f. lähetyskoulu; — *ssällskap*, n. lähetysseura; — *sverk*, n. lähetystoimi.
Missjonär, m. lähetyssearnaaja, uskonlähetti l. -searnaaja.
Missiv, n. lähetyskirje (-een); (*förordnande*) virkamääräys l. -käsky.
Missklåda, v. a. rumentaa, tehdä rumaksi.
Misskredit, m. epäluottamus l. -luottolisuus; (*dåligt rykte*) paha huuto, huono arvo, epämaine (-een); råka i m., joutua l. tulla epäluottamukseen l. pahaan huutoon, saada paha nimi l. maine.
Misskreditera, v. a. saattaa pahaan huutoon l. epäluottamukseen; m—d, epäluottollinen, -maineellinen.
Misskrifning, f. kirjoitusvika, väärinkirjoitus, erhekirjoitus.
Misskrifva sig, v. r. kirjoittaa väärin l. virhe (-een), tehdä virhe l. erhettyä l. hairautua kirjoituksessa.
Misskund, m. *fi. se* Miskund o. s. v.
Misskänna, v. a. väärin tuntea, halveksia; m—s, v. d. olla väärin luulon l. tuntemisen alainen, olla halveksittu l. väärin tunnettu.
Missleda, v. a. eksyttää, hairahduttaa, saattaa erhetysiin.
Missjud, n. epä-ääni, sorina, paha ääni.
Missjuda, n. soida pahasti, kuulua pahalta, sorista (-iseen).
Misslyckas, v. d. ei onnistua (olla onnistumatta), ei luonnistua, ei menestyä, onnistua huonosti, mennä turhaksi l. pilalle; m—d, onnistumaton, luonnistumaton, menestymätön, pahoja l. huonosti onnistunut l. menestynyt.
Misslynt, a. pahoilla mielin (oleva), pahamielinen, alakuloinen, huolinen, nyrreissänsä l. nulollansa (oleva); göra m., pahoittaa mieli (-en), saattaa l. panna pahoille mielin, nyrreyttää, tehdä alakuloiseksi; blifva m., pahastua, ny-

reytyä, tulla paholle mielein l. alakuloiseksi.

Missalynthet, f. paha mieli (-en), pahamiehisyytä, alakuloisuus, nyreys, apea mieli.

Misamod, n. alakuloisuus, nulous, apeamielisyys.

Missamodig, a. alakuloinen, nulollansa l. nyreissään (oleva), nulomielinen, apeamielinen; blifva m., nyrkähtyä, tulla paholle mielein, nuloutua.

Missne, f. vehka.

Missnöjd, a. tyytymätön, nurkuva, epätyytyväinen; den härmed m—e, tähän tyytymätön.

Missnöje, n. tyytymättömyys, nurku-mieli (-en).

Misspyda, v. a. pahoin kaunistaa, rumentaa.

Misspydnad, f. epäkaunistus l. -koristus, rumennus.

Missriktning, f. epäsuunta, väärä suunta, hairasuunta.

Missräkna sig, v. r. erhettyä l. pettyä laskussa l. luvunlaskussa, laskea l. lukea väärin; (*fig.*) pettää itsensä, pettyä, erhettyä.

Missräkning, f. erehdyslasku, laskneredys, erhetys laskussa; (*fig.*) pettymys, erhetys.

Missrag, n. erehdys, erhetys, erhe (-een), epähuomio, hairahdus; begå ett m., se Missstaga sig.

Missstaga sig, v. r. erhettyä, erehtyä, hairahtua, pettyä, tehdä epähuomiossa; deri m—r du dig, siinä erehdyt l. pettyt.

Missstanke, m. epäluulo, paha luulo, varominen; fatta m—kar emot l. till ngn, ruveta (-pean) epäilemään l. luulemaan l. varomaan jkuta; ådraga sig m—kar, tulla l. joutua l. tehdä itsensä epäluulon alaiseksi, joutua epäluuloon l. pahaan luuloon.

Missstro, m., **Missstroende**, n. luottamattomuus, epäileminen, epäluulo, uskomattomuus, paha luulo; hysa m. till ngn, kantaa epäluuloa jkuta kohtaan, epäillä jkuta, ei luottaa jkuhun; utan m., paha luulematta, mitään luulematta.

Missstro, v. a. epäillä, ei uskoa, ei luottaa, varoa, luulla, kaiheksua; m. sig sjelf, ei luottaa itsehensä, epäillä l. ei luulla voivansa.

Missstrogen, a. epäileväinen, uskomaton, luottamaton, epäluuloinen, kaiheksua.

Missstrogenhet, f. epäluuloisuus, epäile-

väisyys, luottamattomuus, uskomattomuus, paha luulo.

Missströsta, v. n. ei toivoa, ei olla toivoa, epäillä, olla epätoivossa l. -turvassa.

Missströstan, f. epätoivo, epäily, toivottomuus.

Missstycka, v. a. pahaksua, pahastua, panna l. ottaa pahaksi, ei olla jkun mieleen l. mieleistä; han m—te det icke, se ei ollut paha l. pahasti hänen mielestänään, hän ei siitä pahastunut l. sitä pahaksunut l. ottanut pahaksi.

Missstycke, n. se Missahag.

Missstyda, v. a. selittää väärin, väärillä sanoilla l. selittää toiseksi, kääntää pahaksi l. pahoin päin.

Missstyding, f. väärinselittäminen, vääristely.

Missstänka, v. a. varoa, luulla, kaiheksua, varoa l. luulla jkun syyksi, olla (jkulla) epäluulo (jkuta).

Missstänklig, a. luulon-alainen, epäiltävä, varottava, epäluulon-alainen, arveluttava, arvelun-alainen.

Missstänksam, a. luulokas, luulevainen, epäluuloinen, kaiheksua.

Missstänksamhet, f. luulevaisuus, epäluuloisuus.

Missstänksamt, adv. luulevaisesti, kaiheksuen, luulemalla.

Missstänkt, a. epäluulon-alainen, luulon-alainen, epäiltävä, arvelun-alainen; han är m. för delaktighet i brottet, häntä luullaan osalliseksi rikokseen, hän on luulon l. epäluulon alainen rikoksen osallisudesta; göra sig m., joutua l. saattaa itsensä epäluulon alaiseksi l. epäiltäväksi.

Misssunna, v. a. kadehtia, ei suoda.

Missunsam, a. kadehtiva, kadehtivainen, kateellinen, kateinen, suomaton.

Missunsamhet, f. kadehtivaisuus, kateellisuus.

Misssvisa, v. a. näyttää l. osottaa väärin l. erannaesesti.

Missvisning, f.; magnetnålens m., manetin väärinnyttä l. erannaesua.

Missvärd, se Vanvärd.

Missvärt, m. viljakato, kato, katovuosi (-den); — -år, n. katovuosi, nälkävuosi.

Missåga sig, v. refl. erhettyä l. hairaantua puheessa, sanoa väärin.

Missågning, f. hairasana, erhetyspuhe l. -sana, väärinsanomien.

Missöde, n. kova l. paha onni (-en), tapaturma, turmio.

Mist, m. (*söt.*) usva, sumu.

Mista, v. a. kadottaa, menettää, hukata; (*umbära*) olla ilman l. vailla.

Miste, adv. väärin, vääriin, hairaan, sivutse, syrjään, paitsi; höra, se m., kuulla, nähdeä väärin; skjuta m., ampua syrjään l. sivutse; stiga m., astut paitsi l. sivutse; gå m., mennä hairaan l. harhaan l. vääriin; gå m. om ngt, jäädä ilman l. paitsi jotakin l. saamatta l. osattomaksi, kadottaa jkin; taga m., *se* Misstaga sig.

Mistig, a. usvainen, sumuinen.

Mistlig, a. *se* Umbärlig.

Mistaing, f. kadotus, menetys; komma i m. af ngt, joutua l. jäädä jotakin vaille l. paitsi.

Mitra, f. mitra, hiippa.

Mitraljös, f. mitraljööri, kuularuisku.

Mitt, *se* Min.

Mittel, m. keski (-en), keskus, keskusta; i m — n af ngt, jonkin keskessä l. keskuksessa; *se* Midt; — -parti, n. keskiosa.

Mixtur, f. sekoitus, mikstuuri.

Mjama, *se* Jama.

Mjell, n. (*i hufvudet*) nuoha, nöhtä, kehnä.

Mjell, a. heleä, kirkas (-kkaan), kulahka; m. hy, heleä iho; — -hvit, a. lumi-valkoinen, heleänvalkea, appovalkea.

Mjelte, m. perna.

Mjeltajuk, a. pernatantinen, sydäntantinen; (*om sinnet*) synkkä- l. raskasmielinen; — -sjuka, f. pernatanti, kynsi- l. sydäntanti; synkkä- l. raskasmielisyys.

Mjugg, oböjl.; i m., salavikhaa l. myhkää l. -kähmässä.

Mjuk, a. pehmeä; (*böjlig*) notkea, norja; (*len*) lahea, hientä, pehmeä; m — t vatten, lauhkea vesi; (*fig.*) (*medgör- lig*, *ödmjuk*) nöyry, taipuva, notkea; göra m., pehmentää, pehmittää; bli m., pehmetä (-enen), pehmittyyä.

Mjuka upp, *se* Uppmjuka.

Mjukhet, f. pehmeys, notkeus o. s. v.

Mjukna, v. n. pehmetä (-enen), pehmittyyä, pehmitä (-län), nuortua, lahetua.

Mjåker, m. *se* Fleper.

Mjåkig, a. *se* Flepig.

Mjäll, *se* Mjell.

Mjärde, m. merta.

Mjöd, m. sima, mesijuoma.

Mjöl, n. jauhot (*pl.*), jauho; — -aktig, a. jauhomainen, jauhontapainen; —

-bår, n. *se* Mjölon; — -dagg, m. (*på väster*) home (-een), homejauho; — -dam, — -doft, n. janhontomu l. -tohu l. -pöly; — -dryck, m. jauhojuoma; — -dryga, f. härkä-, torajyvä; — -gröt, m. jauhopuro, huttu; — -handel, m. jauhokauppa; — -handlare, m. jauhokauppias (-aan); — -lår, m. jauhopurnu l. -laari; — -qvarn, f. jauhomylly; — -öka, f. *se* Mjöldryga.

Mjöla, v. a. jauhottaa, jauhota (-oan), tehdä jauhoihin; m. sig, v. r. (*blifva till mjöl*) jauhouta, tulla l. mennä jauhoksi; (*blifva mjölig*) jauhottua, tulla jauhoihin.

Mjölilig, a. jauhoinen, (*mjölrik*) jauhokas (-kkaan); vara m., olla jauhoinen l. jauhokas l. (*mjölbestänkt*) jauhoissa l. jauhoisena; blifva m., (*nodmjölas*) tulla jauhoihin, jauhottua, (*b. mjölrik*, *mjölaktig*) tulla jauhoiseksi, jauhontua.

Mjöljk, f. maito; söt m., rieskamaito, nuori maito; sur m., hapan maito, piimä; rå m., juusto- l. ternimaito; som har m., maito-, maidollinen; — -blandad, a. maidonsekainen; — -bud, n. maidontuoja, maitomies; — -bunke, m. maitokehlo; — -drifvande, a. heruttava, maitoa heruttava; — -fattig, a. vähäimäinen, maitoköyhä, maidoton; — -finger, n. hellähyyppyinen; — -färgad, a. maidonkarvainen l. -värinen; — -glas, n. maitolasi; (*ett slags glas*) maitolasasi; — -gris, m. juottoporsas (-aan); — -gång, m. (*anat.*) maitoputki l. -hormi l. -suoni; — -hvit, a. maitovalkea; — -hår, n. ternikarvat (*pl.*), maitoharjakset (*pl.*); — -kalf, m. maito-, juottovasikka; (*fig.*) piimäsuu, maitoparta; — -kastning, f. maidonluonti, -heitähdys; — -ko, f. lypsylehmä; — -kur, m. maitoparannus l. -huusaus; undergå m., juoda maitoa parannukseksensa, olla maitoparannuksella; — -käril, n. maitoastia l. -hulikka; (*anat.*) maitoputki l. -hormi l. -suoni; — -mat, m. maitoruoka, maidollinen, lehmällinen; — -profvare, m. maidonkoetin (-ttimen) l. -mittari; — -rätt, m. maitoruoka, maidollinen; — -saft, m. maitoneste; — -stark, a. maidokas (-kkaan), maitoinen; — -starr, m. (*med.*) valkea kaihi; — -sten, m. maitokivi; — -stinn, a. maitopakkoinen, aittunut; bli m., aittua, tulla maitopakolle; — -stockning, f. (*med.*) maitopakko, maidon pakotus;

— -stäfva, f. lypsinkiulu, maitokiulu;
 — -säs, m. maitokastin, kopsu; —
 -tsänd, f. maitohammas, varсахаммас;
 — -äder, f. maitosenoni l. -hormi.
Mjölka, v. a. lypeää; v. n. lypeää, olla
 maidossa l. lypeysää; m—nde ko,
 lypeävi lehmä, lypeylehmä; mjölka
 ngt ur l. af ngn (*fg.*), heruttaa l.
 herutella l. lypeyttä jkulta.
Mjölke, m. maiti, niika; (*bot.*) horsma;
 — mjölkflak, m. maitikala.
Mjölkiq, a. maitoinen, maidossa (oleva);
 maitinen, maidikas (-kkaan).
Mjölpare, m. mylläri.
Mjölön, n. sianpuola l. (-marja); — -ris,
 n. sianpuolan-varsi.
Mnemonik, f. mnemonikka, muistitaito.
Mo, f. kangas (-kaan), nummi (-en).
Mobb, m. alhaiso, roskaväki (-en).
Mobil, a. Hikka, siirtyvä, liikkuvainen,
 irtainen.
Mobilier, m. pl. irtain (imen) kalu l.
 tavara, irtaimisto, irtain omaisuus.
Mobilisera, v. a. (*om egendom*) tehdä l.
 muuttaa irtaimeksi; (*om trupper*) panna
 l. asettaa Hikekannalle.
Mocka, f. (*väl*) jata, mukka.
Mocka, v. a. luoda, mättää.
Mod, n. (*sinn*) mieli (-en), sydän (-men),
 pää; (*modighet*) rohkeus, miehuus, ur-
 hoollisuus, mieli, uljans; med gläd t
 m., ilmielien, iloissella mielellä; väl
 till m—s, vid godt m., hyvällä
 mielellä l. päällä, hyvillänsä, hyvillä
 mielin, hyvässä roveissa; med kallt
 m., kylmällä sydämellä l. mielellä;
 illa till m—s, pahoilla mielin, pa-
 hoillansa, pahalla mielellä l. päällä,
 alla päin; ingifva m., rohkaista miel-
 tä; nedslä ens m., betaga en
 m—et, tehdä alakuloiseksi, lannistaa
 l. masentaa jkun mieltä; förlora,
 fälla m—et, tuilla alakuloiseksi, hä-
 täytyä, nulostua, mieli lannistuu l. ma-
 sentuu l. nulostuu; fatta, repa m.,
 rohkaista mielensä l. itsensä; — -fälla,
 v. a. nulostuttaa, tehdä alakuloiseksi;
 — -fäld, a. nulomielinen, alakuloinen,
 alla päin (oleva); — -fäldhet, f. nu-
 lous, nulo mieli, alakuloisuus; — -lös,
 a. rohkeneaton, uskaltamaton, mie-
 huuton; *se Modfäld*; — -lösnet, f.
 uskaltamattomuus, rohkeneamattomuus,
 miehuuttomuus; *se Modfäldhet*; —
 -löst, adv. alakuloisesti, nuloisti, nu-
 loudella; — -stulen, a. *se Modfäld*,
 m. m.

Mod, n. (*mode*) parsi (-rren), muoti, tapa,
 malli; efter nyaste m—et, uusinta
 partia l. muotia l. mallia, uusimman
 parren mukaan; en karl på m—et,
 parren l. muodin mukainen mies, miea
 muodin mukaan.

Modal, a. modaalinen, olotapainen.

Modalitet, f. (*log.*) vakuullisuus.

Modd, m. suohka, tohmero, möhjä; —
 -häl, n. ruparetkä.

Moddig, a. möhjäinen, tohmeroinen, suoh-
 kainen, haterainen.

Modeartikel, m. *se* Modevara; — -han-
 del, m. muotikauppa, parsiakauppa; f. —
 -handlare, m., — -handlerska, f. muo-
 tikauppias (-ian) l. -saksa, muotikaup-
 pan-pitäjä; — -journal, m. muotisa-
 noma l. -lehti l. -aviisi; — -ajuka, f.
 muotihalu l. -himo; — -vara, f. muo-
 titavara l. -kalu.

Modell, m. malli, meisti; (*gjutform*) muo-
 ti, malli, kaava; (*fg.*) malli, kaava; —
 -samling, f. mallisto, mallikokous; —
 -skärare, m. mallinveistäjä, kaavan-
 l. muotinveistäjä l. -leikkaaja.

Modellera, v. a. kaavalla, mallita (-tsen),
 mallata, muodolla (-toilen).

Modelling, f. mallitus, kaavallus, mal-
 laus, muotoilu; — -skonst, f. malli-
 tus- l. kaavailustaito.

Moder, f. äiti, (*djure*) emä; de äro af
 samma m., he ovat yhtä äitiä l. yh-
 destä äidistä; likna sin m., olla äi-
 tinsä näköinen, (*bräs*) olla äitiänsä;
 (*lifmoder*) kohtu; (*kem.*) emos, pohja-
 sako; — -broder, m. *se* Morbror; —
 -fader, m. *se* Morfar; — -fall, n.
 (*med.*) kohdunlasku l. -repeämä; —
 -församling, f. emä-seurakunta; —
 -kaka, f. istukka; — -kyrka, f. emä-
 kirkko; — -kyrkoförsamling, f. emä-
 kirkon-seurakunta; — -land, n. emä-
 maa; — -lif, n. kohtu, emäkohtu;
 ifrån m—vet, kohdusta asti, synty-
 mästä; — -lös, a. äiditön, orpo; —
 -moder, *se* Mormoder; — -mun, m.
 (*anat.*) emäntorvi, kohdunsuu; — -natt,
 f. vuoden pisin (-immän) yö; — -nä-
 ring, f. emä-elinkeino; — -sarf, n.
 äidinperintö; — -skärlek, m. äidin-
 rakkaus l. -lempi; — -smjök, f. äi-
 dinmaito, emänmaito; — -smäl, n.
 äidinkieli (-en); — -språk, n. emäkieli;
 — -syster, *se* Moster.

Moderat, a. maltteellinen, malttavainen,
 malttelias (-aan), juohea, kohtuullinen,

ksakiväinen; m. pris, huokea l. kohtuullinen l. suhdallinen hinta.

Moderation, f. maltteellisuus, kohtuullisuus, kohtuus, maltti; utan m., maltittomasti; (*jernkning*) mukautus, tasoitus, vähennys, lievennys.

Moderera, v. a. suhtaa, vähentää, tasooittaa, juohentaa, helpottaa, mukauttaa, sovittaa; m. sig, v. r. hillitä itseänsä, malttaa mielensä l. itseänsä, tasooittaa, asettua.

Moderlig, a. äidillinen, äidin.

Moderligen, **Moderligt**, adv. äidillisesti, äidin tavalla l. lailla.

Moderlighet, f. äidillisyyys, äidin mieli (-en).

Modern, a. parren- l. muodinmukainen, muodikas, nykyis-aikainen, uusimuotinen, uutta partta l. muotia (oleva); (*estet.*) uuden-aikainen l. -tapainen, nykyis-aikainen.

Modernisera, v. a. tehdä parren l. muodin mukaiseksi l. uuden-aikaiseksi.

Moderkap, n. äitiys (-den).

Modest, a. kaino, siivo, häveliäs (-ään); adv. säädyllisesti, kainosti.

Modesti, f. säädyllisyys, kainous; (*plagg*) rintaliina.

Modifera, v. a. mukauttaa, muodostella, sovittaa, tasoittaa, sieventää.

Modifikation, f. mukautus, muodostelu, sovittelu, tasoitus.

Modig, a. rohkea, urhea, urhollinen, rohkea l. urheamielinen, uljas.

Modighet, f. rohkeus, urheus, uljuus, urhollisuus, rohkea l. urhea mieli, rohkeamielisyys.

Modigt, adv. rohkeasti, urheasti, rohkealla l. urhealla mielellä, rohkeudella, urheudella.

Modist, m. muotikauppias (-aan), muoti-ompelija.

Modulation, f. soinnunjärjestys; (*lätt öfvergång*) äänen vaihtelu.

Modulera, v. a. o. n. vaihetella ääniä, lauritella.

Modus, m. (*gram.*) modus, tapa.

Mogen, a. kypsä (-en), kypsynyt, valmis (-iin), tullut, tuleentunut, joutunut, kerinnyt, täysi (-den); göra m., kypsyttää, jouduttaa, tulentaa, valmistaa; m. ålder, täysi ikä; m. öfverläggning, tarkka l. vakainen keskustelu l. miettiminen.

Moget, adv. täydellä mielellä, älykkäästi, ajatellen, tarkasti.

Mogna, v. n. kypsyä, tullea, tuleentua,

joutua, keritä (-kiän), valmistua, tulla valmiiksi l. täydeksi l. kypseksi; — v. a. kypsyttää, jouduttaa, tuleuttaa.

Mognad, f. kypsyys, kypsymys, joutumus, valmis; bringa till m., kypsyttää, tuleennuttaa, jouduttaa; förståndets m., mielen täyteys l. valmius, täysimielisyys.

Mohammedan, m. Mahomettilainen.

Mohammedanism, m. Mahometin usko l. oppi, Mahomettilaisuus.

Mohammedansk, a. Mahomettilainen, Mahometin.

Moiré, m. läikesilkki.

Moja sig, v. r. keloilla, loikoa, lojotella, velmiä.

Mojna ur, v. n. (*sjöt.*) laaveta (-nen), asettua, työntyä.

Molekyl, m. molekyyli, hiuke.

Molekylarattraktion, f. hiukkais-veto-voima.

Moll, a. oböjl. molli; — -skala, f. molli-äänelikkö.

Molla, f. maltaa, savike (-kkeen); (*i kortspel*) molla.

Mollusk, m. likomato, molluska, nilviäinen.

Moln, n. pilvi (-en); lätt m., hattara, keveä pilvi; tungt m., synkkä pilvi, vaaru; — -beströdd, -betäckt, a. pilvestynyt, pilvittynyt, pilvillä l. hattaroilla peitetty, pilvessä; — -bädd, m. pilvenpengeri, lonkapilvi; — -fläck, m. pilvenpilku l. -haitale (-een) l. -hattara; — -fri, a. pilvitön, selkeä, sees (sekeen); — -full, a. se Molnbeströdd; — -sky, m. pilvenripsi l. -hattara l. -haituva; — -stod, m. pilvenpataas (-aan); — -tapp, m. pilvenkokka l. -tukku; — -vägg, f. pilvenvaaru, vaarupilvi.

Molnig, a. pilvinen, pilvellinen.

Momang, m.; på m — en, paikalla, tuossa l. siinä paikassa l. paikkaa, tällä l. sillä hetkellä.

Moment, n. (*mindre afdelning*) kohta, momentti; (*tidspunkt*) ajankohta, hetki (-en); statiskt m., (*mek.*) tasapaino-kohta.

Momentan, a. äkillinen, hetkellinen, silmänräpäyksellinen.

Mon, adv. o. inter. se Monne; m. tro? m. l. må det? tokkopa? tokkohan? niinköpi? noinkohan? mahtaneeko? mahtakohan?

Mon, m. verta, mitta, hiukka; en fingers m. bredare, sormen verran l. vertaa leveämpi; i mindre m., vä-

hemmän verran, vähemmässä mitassa l. määrässä; en liten m. större, hiukan verran l. hiukkaa isompi; i m. af tillgångar, varoja myöten, varojen mukaan; i lika m., yhtä l. yhden l. saman verran, yhtä; i den m. han förtjenar, sen mukaan l. jälkeen kuin hän ansaitsee, sen verran l. sikki kuin ansaitsee.

MOR, a. (*omsorgsfull, angelägen om*) tarkka, vaarinpitävä, huolenpitävä, visu, arastava; vara m. om sin halsa, tarkasti suojella terveyttänsä, pitää tarkka huoli terveydestänsä; vara m. om ngn, pitää huolta jkusta, olla huolenpitävä l. tarkka-huolinen jkun suhteen.

Monad, m. monadi, hiuke (-kken), pieniäinen, alkiaainen.

Monadelphia, f. (*bot.*) yksikuntaiset, monadelfiat.

Monandria, f. (*bot.*) yksiheteiset, monandriat.

Monark, m. yksinvaltiijas (-aan); hallitsija.

Monarki, f. monarkkia, yksinvalta l. -hallitus; inskränkt m., rajoitettu yksinvalta; oinskränkt m., rajaton yksinvalta.

Monarkiaki, a. yksinvaltainen, monarkillinen.

Monarkiskt, adv. yksinvaltaisesti.

Monarkist, m. monarkisti, yksinvaltalainen.

Monitör, m. monitööri, opettajaoppilas (-aan); (*krigsk. monitor*) monitori.

Menn, **Monne**, adv. tokko? tokkohan? tokkopa? noinkohan? onkohan? -ko (-kö)? -kohan (-köhän)? m. det är sant? onkohan l. lieneekö se totta? huru m. det är med den saken? kuinkahan sen asian l. asian laita lienee?

Monoccia, f. monoccia, yksikotiset.

Monofysit, m. yksiluontolainen, monofysitti.

Monogami, f. monogamia, yksivioliisuus; (*bot.*) yksivioliiset, monogamiat.

Monografi, f. monografia, yhdenselitys.

Monolog, m. monologi, yksinpuhe.

Monomaani, f. monomania, ainoisvimmia.

Monopoli, n. monopoli, yksinkauppa, eriskauppa, yksin-oikeus.

Monopolisera, v. a. pitää yksinkauppana, tehdä yksinkaupaksi l. yksin-olkeudeksi, yksin-olkeuttaa.

Monoteism, m. monoteismi, yksijumalaisuus.

Monoteist, m. monoteisti, yksijumalainen, yhden jumalan palvelija.

Monoteistet, m. monoteisteetti, yksitahtolainen.

Monoton, a. se **Entonig**.

Montera, v. a. varustaa, varustella, reilata, säälää, laitella.

Monument, n. muistopatsas (-aan) l. -merkki, muistos.

Monumental, a. muistomerkkillinen.

Mops, m. rakkikoira, mopsi, tiisti.

Mor, f. se **Moder**; — -broder l. -bror, m. eno, äidinveli; — -fader, -far, m. äidin-isä, vaari; — -moder, -mor, f. äidin-äiti, muori, mummo; — -agris, m. lelli, lellikki, mammanpoika, -porras.

Mor, m. Mauri, muriaani.

Mor, m. se **Moras** o. **Mosse**.

Moral, m. (*sedelära*) siveys-oppi; (*sedlighet*) siveys, siveydellisyys; (*förmäning*) nuhteet (*pl.*), neuvo, opetus; — -flosöf, f. siveysfiosefia; — -läka, f. siveysnuhde (-teen), nuhde, tora; — -lag, m. siveyden l. siveyslaki; — -predikant, m. siveydensaarnaaja; — -princip, m. siveysperustus l. -peruste.

Moralisera, v. a. nuhdella, saarnata siveyttä.

Moralisk, a. siveydellinen, siveyden, siivillinen.

Moraliskt, adv. siveydellisesti, siveyden suhteen l. puolesta.

Moralist, m. moralisti, siveydensaarnaaja, nuhtelija.

Moralitet, f. siveydellisyys, siivillisuus, siveys.

Moras, n. räme (-een), rämeikkö, neva, rahkasuo.

Morasig, a. rämeinen, nevainen, soinen.

Mord, n. murha; begå m., tehdä murha; — -anlag, n. murhahanke (-kkeen) l. -neuvo; — -begär, n. murhanhimo, murhamieli (-en); — -brand, m. murhapalo l. -poltto; — -brännare, m. murhapolttaja; — -engel, m. murhanenkeli; — -försök, n. murhayritys; — -gerning, l. murhatyö f. -tekö; — -girig, -lysten, a. murhanhimoinen l. -haluinen; — -girighet, f., -lust, m. murhanhimo l. -haku, murhamielisyys; — -historia, f. murhakerktonus l. -tarina; — -jern, -stål, n. murharauta l. -ase (-een); — -vapen, n. murha- l. surma-ase (-een).

Mordisk, a. murhallinen, murhaka (-k-kaan), murhamielinen, murhanhaluinen.

Morfin, m. morfiini, unimyrkky.

Morganatisk, a.; m—t äktenskap, morganaattinen l. eriarvoinen l. sivupolinen avioliitto l. naiminen.

Morgna sig, v. r. valveta (-nen), valvaantua, selveta (-eän) l. selvitteläitä unesta.

Morgon, m. aamu; (*morgondag*) huomen (-en), huomenes (-ksen); m. och afton, m—ar och aftnar, aamuin illoin, illoin aamuin, aamusilla ja iltasilla; från m. till qväll, aamusta iltaan; bittida på m—en, varhain aamulla l. huomeneksella; i m—s, (*morgas*) tänk aamuna; god m., hyvää huomenta; i m., huomenna; i m. afton, huomen-illalla, huomia-iltana; — *andakt*, m. aamuhartaus l. -rukoukset (*pl.*); — *besök*, n. aamu- l. huomenkäynti; — *bön*, m. aamurukous; — *dag*, m. huomen (-en), huomenes (-ksen), huomispäivä, huominen päivä; som sker om m—n, huominen, huomeninen, huomispäiväinen; m—ens sammanträde, huominen l. huomeninen l. huomispäivän kokous; — *dag*, m. aamukaste (-een); — *gåfva*, f. huomenlahja; — *helsning*, f. huomentervehdys; — *hylla*, f. aamulepo; — *mål*, n. se *Frukost*; — *psalm*, m. aamuvirsi (-rren); — *rodnad*, m. aamurusko l. -ko; — *sol*, f. aamuaurinko; — *stjerna*, f. kointähti; — *stråle*, m. aamusäde (-teen), aamukoite (-teen); — *stund*, m. huomenes (-ksen), aamuhetki l. -puhde (-teen); på m—en, huomeneksella, aamupuheteilla; i har guld i mun, aamu on iltaa viisaampi; — *sång*, m. aamukausi (-den) l. -päivä l. -puoli (-en); — *vakt*, m. aamuvartiija l. -varti; — *vard*, m. se *Frukost*; — *våkt*, m. aamuvartio.

Morgas, adv.; i m., tänk aamuna, aamalla; i går m., eilen aamalla, eilis-aamuna.

Morian, m. murjaani.

Moriak, a. maurilainen.

Morkulla, f. mäki- l. lehtokurppa.

Moria, v. n. sorista, morista, porista, uhkua.

Morna sig, v. r. se *Morgna sig*.

Morot, *Morotsört*, f. mollilainen, muurutti.

Morr, n. murina, ärinä, myrinä, yrinä, kurnutus; — *hår*, n. se *Murrhår*.

Morra, v. n. murista, kristä, yristä, morata (-ajan), myristä, kurnuta (-uan).

Morsk, a. tulma, äkeä, tuikka, ankara.

Mortalitet, f. kuolevaisuus, kuolleitten luku l. määrä; — *stabell*, m. kuolintaulu, kuolemataulu.

Mortel, m. mortteli, (*stor af träd*) huumar (-en); — *stöt*, m. morttelisurvin (-imen) l. -petkel (-een).

Mortåg, m. nurmitatar (-ttaren), siantatar.

Mos, n. suttu, sose (-een), hytelö; (*af bår*) hillo, hilla.

Mosa sig, v. r. sosehtia, hytelöityä, tulla l. sakoa soseeksi, hillaantua.

Mosaik, m. mosaikki, kivikutoma, kivikutoinen kuva; — *arbete*, n. mosaikkiteos l. -työ, kivikutoma-teos.

Mosaisk, a. Moseksen; M—a religio-nen, Moseksen usko l. uskoto.

Mosig, a. soseinen, suttuinen, hytelöinen, hilloinen; (*rusig*) hiihvassa l. pöhmerössä l. kielessään (oleva).

Moské, m. moskeija.

Mossa, f. sammal (-en), sammaleet (*pl.*); drifva med m., sammaloita (-teen), sammaloittaa, tukkia l. tilkitä sammalla.

Mossa sig, v. r. sammaltua, sammaloittua.

Mosse, m. sammal- l. letto- l. rahkasuo, neva.

Mossig, *Mossslupen*, *Mossbevårt*, a. sammallinen, sammaltunut, sammaloittunut, rahkainen; m. ställe, sammalikko, sammalisto.

Mossjord, f. sammal-, nevamaa; — *ros*, f. sammal-, haturuus; — *torf*, m. sammal-, mätästurve (-peen); — *våxt*, f. (*bot.*) sammalkasvi.

Moster, f. täti, kitiitä.

Mot, prep. se *Emot*.

Mota, v. a. (*ställa sig emot*) vastustaa, panna l. pitää vastaan, häättää, estää, (*foa*) ajaa, häättää; m. på, ukittaa.

Motarbete, v. a. vastustella, vastustaa, tehdä vastusta, pitää l. panna vastaan.

Motbacke, m. vastamäki l. -maa; — *beskyllning*, f. takaisinsyöttäminen, vastaansyöttö; — *besök*, n. vuorol. vastakäynti; — *hjudande*, a. vastenluontoinen l. -mielinen, tylkeä, inhottava, vastahakoinen; — *bok*, f. vastakirja; — *förbund*, n. vastaliitto; — *förklaring*, f. vasta-, vastaanselitys; — *förslag*, n. vastahdotus;

— **gift**, n. myrkynvastus; — **gång**, m. vastoinkäyminen, vastus, vaurio; — **hårs**, adv. vastakarvaan l. -sukaisiin; — **kraft**, f. vastavoima; — **kritik**, f. vasta-arvostelu; — **liggande**, a. vastapäätä l. vastassa oleva, vastakkainen; — **part**, m. riitavelli (-jen) l. -mies, vastuspuoli; — **parti**, n. vastapuolue (-neen), vastustava puoli (-en); — **påstående**, n. vastakanne, vastaväittäminen, vastustuspuhe (-een); — **räkning**, f. vastarätki l. -lasku; — **sats**, m. vastakohta l. -haka l. -puoli (-en); päätä m—en, sanoa l. välttää päin vastoin l. vastahakaan; — **satt**, a. vastakkainen, vastoin l. vastoinpäin (oleva), vastallinen, vastapuolinen; i m. fall, vastakkaisessa l. vastal. muussa kohdassa l. tapauksessa; — **se**, v. a. odottaa, ajatella tulevaisuutta, katsua päin; (*förutse*) aavistaa, luulla tulevan; — **sida**, f. vastapuoli, toinen puoli, vasta; — **skrift**, f. vastakirjoitus, vastakirja; — **skäl**, n. vastaus l. -peruste (-een); — **sols**, adv. vastapäivään; — **spänstig**, se **Motsträfvig**; — **stridande**, — **stridig**, a. se **Stridig**; — **stridighet**, f. se **Stridighet**; — **sträfvig**, a. vastahakoinen l. -pintainen, vastaanpaneva l. -pitävä, vastustelevalainen; — **sträfvighet**, f. vastahakoisuus l. -pintaisuus, o. s. v.; — **sträfvigt**, adv. vastahakoisesti l. -pintaisesti, vastaan pannen l. pitäen, vastustellen; — **strycke**, n. (*fig.*) vertainen, vastaverta, samannäköinen l. mukainen, vastine; (*estet.*) vastine (-een), vastakuva, pari; — **stå**, v. a. seisoa l. pitää l. olla vastaan, vastustaa, pidättää, tehdä vastarintaa l. vastusta; — **stående**, a. vastassa oleva, vastakkainen, vastapäinen, vasta-; — **stånd**, n. vastaanpito l. -pano, vastustus, vastarinta, -kyysi (-nneen), vastus; göra m. se **Motstå**; — **ståndare**, m. vastustaja, vastaanolija l. -panija l. -seisoja, riitavelli (-jen); — **ståndskraft**, f. vastus- l. vastustusvoima; — **svara**, v. a. vastata, täyttää, olla (jnk:n) mukainen l. verrallinen; se **Svara emot**; — **svarande**, — **svarig**, a. vastaava, vastaavainen, mukainen, yhteenkäypä, verrallinen; m. behöfvet, tarpeen täyttävä; — **svarighet**, f. vastaavaisuus, mukaisuus, verrallisuus, vastike, vastin (-imen); — **säga**, v. a. sanoa l. välttää l. lausua vastaan l. vastoin päin,

olla vastoin, kieltää; m. sig, v. r. puhua l. sanoa ristiin l. kahdinpäin l. vastahakaan; — **sägande**, a. vastaan-sanoja l. -sanovainen, vastahakainen, ristiriitainen, erikväinen; — **sägelse**, f. vastaanonomus l. -sanominen, ristiriita, vastahaka; — **sätta**, v. a. panna vastaan; m. sig, v. r. paneutua l. panna l. olla l. välttää vastaan, olla l. tehdä vastoin; — **taga**, v. a. se **Emottaga**; — **taglig**, a. vastaanottoinen, -ottava, ottokkyinen; — **tryck**, n. vastaanpaine l. -painaminen; — **verka**, v. a. vaikuttaa vastaan l. takaisin, vastustaa; se **Motarbete**; — **verkan**, f. vastavaikutus, vastustus, vastaanpito; — **vigt**, m. vastapaino l. -punnus; (*fig.*) vastapaino, painovastike (-kkeen), vastin (-imen); — **vilja**, f. vastenmielisyys l. -luontoisuus, inho; det väcker m. hos mig, se on västen l. vastoin luontoani, se on minusta vastenluontoista o. s. v., se minua inhottaa l. ieltää; — **villig**, a. vastenluontoinen l. -mielinen, vastahakoinen; — **villighet**, f. se **Motvilja**; — **vind**, m. vastatuuli, vastainen tuuli; segla i m., purjehtia vastatuuleen l. -tuulta; — **väga**, v. a. vastata paino l. painoa, painaa vastaan, västata, vetää l. pitää vertaa l. vertoja; — **vänd**, a. vastaan kääntynyt l. käännetty, vastakkainen, vastapäinen; — **värn**, n. vastustus, vastaanvarjelu, vastarinta; sätta sig till m., nousta vastaan, puolustaa l. varjella itseänsä, tehdä vastarintaa l. vastustusta.

Motion, f. (*rörelse*) liikkunto, jaloittelu; taga sig m., olla liikkeellä, olla l. käydä jaloittelemassa; (*förelag*) ehdotus, esitys, esite, esin-asetus; — **srätt**, m. ehdotus- l. esitys-oikeus.

Motionera, v. a. (*väcka förslag*) esin asettaa, tehdä l. nostaa esitys l. kysymys (jstkin), ehdottaa l. esittää l. asettaa puheeksi; (*gifva rörelse*) pitää liikkeellä, jaloitella; m. sig, v. r. se under **Motion**.

Motionär, m. esin-asettaja, esityksen l. ehdotuksen tekijä, ehdottelija.

Motiv, n. johto- l. perusey, vaikutte (-teen), vaikuttava syy; (*i musik*) soittojohto, perijohto.

Motivera, v. a. esittää l. osottaa syytä l. syyt, perustella; olla syyntä l. vaikutteena; denna omständighet

m—r hans handlingssätt, tässä seikassa on syy l. vaivute l. perustus hänen menettelytapansa; m—dt förslag, perus- l. johtosyyllinen l. perusteltu ehdotus; (*estet.*) alkaa asian syiden mukaan, perustella.

Motor, m. mootori, liikutin.

Mott, n. koi, koisa.

Motto, n. motto, ainelauselema.

Mucka, v. n. mutista, mukahdella, päästä ääntä; *se* Knysta.

Mudd, m. spitalikalala.

Mudd, m. rannustin, ranneturva; (*lappmudd*) peski.

Mudder, n. mura, muta, ruoppa, Hete (-teen); — *präm*, m. perkaus- l. ruoppaus-lossi, hetelautta; — *verk*, n. mudan- l. lietteenluomari, perkauslaitos, ruoppauskone.

Muddra, v. a. ruopata (-ppaan), perata (-rkaan) murasta l. lietteestä, perata, luoda muuttaa l. muraa; m. med kölen (*sjöt.*), kyntää mutaa kööllillä.

Muddrig, a. murainen, Hetteinen, mutainen.

Muff, m. puuhkio, käsipuuhka, muhvi; (*kring rör*) muhvi, holkki.

Mufti, m. mufti, turkkilainen ylituomari l. -pappi.

Mugg, m. muki, kippanen; (*håstajukdom*) vuohisen rohtuminen.

Mugga, v. n. mukeltaa (-llan), mutustaa, munnuttaa, nätyttää.

Muhamedan, m. *se* Mohammedan.

Mujka, f. muikka, räpyä.

Mula, f. saashevonen, aasi.

Mulatt, m. mulatti.

Mulbete, n. karjalaidun (-tunen), laidun.

Mulbärsträd, m. mulperipuu, silkkiaipuu; (*bibl.*) metsä-viikunapuu.

Mule, m. turpa, kuono.

Mulen, a. pilvinen, pilvessä (oleva); bli m., mennä pilveen, pilvettyä, pilvetyä; (*fig.*) synkeä, valju, surunalainen.

Mulkorg, m. kuonokoppa, pääkoppa; (*fig.*) turpasuitset (*pl.*).

Mull, f. multa; — *artad*, a. multamainen; — *bildande*, a. mullantekevä, multaa tekevä; — *bänk*, m. multa-penkki l. -seinä, multimus; — *fattig*, a. vähämultainen; — *fösa*, a. mullin (-litimen); — *hög*, m. mullikko, multaläjä; — *plog*, m. multuri, multaura; — *rik*, — *stark*, a. multava, runsasmultainen, multainen; — *sko-pa*, f. multapohdin, multuri; — *sork*, — *vad*, m. myyrä.

Mullig, a. lihantyyvekkä (-kkään), puhlakka, taamarainen, lylleröinen; 2) multainen.

Mullra, v. n. jymistä, jylistä, (*hastigt*) jyrähtää, jymähtää.

Mulna, v. n. o. impers. pilvestyä, pilvittyä, mennä l. käydä pilveen; (*ändningom*) pilveillä, pilvitellä, lienteillä; (*fig.*) syngistyä, pimetä (-enen), kamaltua, valjehtua.

Muloxe, m. aasihärkä.

Multipel, m. multipeli, kertaluku.

Multiplicera, v. a. kertoa (-rron), monistella.

Multiplikand, m. kerrottava, monistettava.

Multiplikation, f. kertolasku, kerranto, monistus.

Multiplikator, m. kertoja, monistaja.

Multna, v. n. mädätä (-tänen), (*om bräd*) lahota (-oan); m—d, mädännyt, mätä, lahonnut.

Muläsna, f. hevois-aasi, muuli.

Mumie, m. muumia.

Mumla, v. n. jupista, mutista, mökiästä, morista.

Mummel, n. jupina, mutina.

Mussa, v. n. mosuta (-uan), matustaa, mähkiä, mukeltaa.

Mun, m. suu; en m. full, suullinen, suun täysi; med en m., yhtä suuta, yhteen ääneen, yhdellä suulla; draga på m—en, vetää suunsa nauruun l. vihuun; vrida på m—en, mukistella l. väkännellä suutansa; håll m—nen på dig! suu l. suusi kiinni! pidä suusi (kiinni)! bruka m—nen på ngn, haukkua jkuta, hammastaa jkulle; vara stor i m—nen, olla leveä l. suuri suutansa, olla suulas (-aan) l. suurisuinen; tala ur m—nen (tala rent ut), puhua suunsa puhtaaksi; ur hand i m., kädestä kärsään l. suuhun; rätta m—nen efter matsäcken, panna suu säkkiä myöten l. säkin mukaan; — *art*, m. murre (-reen), kielimurre, puheoppari (-rron); — *duk*, m. leuka, suuhuivi; — *flak*, m.; få sig en m., saada suutillikka; — *förråd*, n. ruokavara l. -varat (*pl.*), muonavarat (*pl.*); — *giga*, — *harpa*, f. huuliharppu; — *gipa*, f. suunpieli (-en); — *huggas*, v. d. hammastella, kiistellä, riidellä (-telen); — *håla*, f. suunsius l. -kaalo; — *häfta*, f. *se* Tunghäfte; — *kafe*, m. suu- l. kikatapula; — *kristen*, m. (*fig.*) suu-

l. ulkokristitty; — **laak**, n. sunlaakka; — **lag**, n. kuulaimet (*pl.*), kuulain (-imen); — **lim**, n. suu- l. huullilima; — **lås**, n. (*fig.*) munalukko, saunsaipa; — **sbit**, m. suupala; — **skolla**, f. suunnikko, huulten rohtama l. nilki (-en); **barnet** har m. lapsen suu onniljellä; — **skänk**, m. juomanlaakija; — **spröt**, n., — **tråd**, m. tunnustin (-imen), tantosarvi (-en); — **stykke**, n. hammaslun, imuke (-kkeen), loppi, munstykki; (*på blåsinstrumenter*) huulikkappale (-een), suutin (-timen); — **styl**, a. kovasuinen; — **vek**, a. helläsuinen; — **vig**, a. kielevä, lipokieli; (*stor i mun*) suulas (-aan); — **vinkel**, m. suunpieli; — **våder**, n. tyhjä puhe (-een) l. lorn, lörpötys, jaaritus; — **öppning**, f. suumalo.

Mund, se **Mun**.

Mundera, v. a. vaatettaa l. pukea (so-taväkeä).

Mundering, f. vaateus, vaatteet (*pl.*), puku, sotapuku.

Municipalitet, n. kaupunginhallitus, paik-kahallitus.

Munition, f. sotavarat (*pl.*).

Munk, m. munkki; — **cell**, m. munkin kammio; — **kloster**, n. munkkiluo-tari; — **kåpa**, f. munkkikaapu l. -viitta; — **lefnad**, m., — **lif**, n. munkin-elo l. elämä, munkillinen elä-mä; — **löfte**, n. munkkilupaus; — **orden**, m. munkisto, munkkikunta; — **panna**, f. munkkipannu; — **våsende**, n. munkkilaisuus, munkillisuus, munkillis- l. luostariolot (*pl.*).

Munajör, m. junkkari, munsyöri.

Munsterherre, m. katselmas-, katsoja-herra; — **skrifvare**, m. katselmus-kirjoittaja.

Munter, a. rattoisa, lystillinen, lystikä (-kkään), iloinen; — **gök**, m. huli-vii, hupilainen.

Munterhet, f. rattoisuus, iloisuus, lystil-lisyys, ilomielisyys.

Muntert, adv. rattoisaasti, lystillisesti, iloi-sesti, ilomielin.

Muntlig, a. sunsanallinen, suullinen.

Muntligen, adv. sunsanalla, suullisesti.

Muntra, v. a. ilottaa, huvittaa, hilpoit-taa; m—s upp, ilahtua, hilvistyä, ilostua.

Munstration, f. huvitus, huvittelu, hila-tus, ilot (*pl.*); — **sråd**, n. ilo- l. hu-vimestari.

Mur, m. muuri; — **bruk**, n. savirunkki, laasti; slå, älta m., sekoittaa savi-runkkia l. savea; — **bräcka**, f. muu-rinruuhin (-imen) l. -murrin (-timen), muurinmurtaja l. -särkiä; — **gryta**, f. muuripata; — **grön**, — **gröna**, f. muratti, muurivihreä; — **släf**, f. sa-vilusikka; — **tegel**, n. muuri- l. uu-ntilli.

Mura, v. a. o. n. murata.

Murare, m. muurari, muuraaja; — **ge-säll**, m. muurarinkisälli; — **mästare**, m. muurari- l. muuraajamestari.

Murken, a. laho, lahonnut, mahi, mätä, perstaunut.

Murkenhet, f. lahous, perstaas, laho.

Murkla, f. morski, vuohenlani (-en).

Murkna, v. n. lahota (-oan), lahoutua, maheta (-enen), pehkanta, perstaantua.

Murmeldjur, n. marmeli, marmelieläin (-imen), morrinkainen.

Murning, f. muuraus, muurinteko.

Murrhår, n. kuonokarvat, viikset; (*fjun*) liemenet.

Mus, f. hiiri (-en); — **black**, a. hii-rikka, hiirenkarvainen; — **frat**, n. hiirensyömä; — **fårg**, m. hiirenkarva l. -väri.

Musch, m. mussi, muska.

Muser, f. pl. runottaret (*pl. af sing.* runotar).

Museum, n. museo, taidekokoelma.

Musioera, v. n. soitella (-ttelen), har-joittaa soittoa, pelaila.

Musik, f. musiikki, soitto, soitanto; — **direktör**, m. musiikkitrehtyöri, soi-tannonjohtaja; — **instrument**, n. se under **Musikalisk**; — **kapell**, n. soit-tokunta, soittajisto; — **kännare**, m. musiikin- l. soitannon tuntija; — **lä-rare**, m. musiikin- l. soitannon-ope-ttaja; — **noter**, f. pl. soittonuotit.

Musikaliehandel, m. soitinkauppa, nuot-tikauppa.

Musikalier, m. pl. musiikki- l. soitanto- nuotit; musiikkitarpeet.

Musikalisk, a. musiikin, musiikillinen, soitteollinen, soitannon; m—t in-strument, soittonuovo l. -kalu, soi-tin (-timen).

Musikaliskt, adv. musiikillisesti, soitte-ollisesti, soivasti.

Musikant, m. musikantti, soittoniekka.

Musikus, -ker, m. musikus, soittotaituri.

Muskat, m. muskaatti.

Muskedunder, m. väkipyasy, musketun-teri.

Muskel, m. lihas (-ksen), lihasuoni (-en), jäntäre (-een); — **-byggnad**, m. lihausten l. lihasuonten rakennus; — **-kraft**, f. lihas- l. jäntärevoima; — **-stark**, a. jäntävä, väkevä- l. jäntäväsuoninen, väkevä lihaksistansa; — **-system**, n. *se Muskelbyggnad*.

Musketerare, **Musketör**, m. musketyöri, muskettimies.

Muskott, n. muskotti.

Muskulös, a. jäntävä, suonikas.

Muskusdjur, n. muskus- l. myskieläin.

Musköt, m. musketti, pyssy.

Musselin, n. musliini.

Musselskal, n. raakunkenkä l. -raukalo.

Mussera, v. n. vaahdota (-toan), vaah-toella.

Mussla, f. kotilas, simpukka, kuorikko, raaku, karinkaukalo.

Must, m. mehu, neste (-een), väki (-en); (*fig.*) mehu, ydin (-timen).

Mustasch, m. viikset (*pl.*), näävelit, huuliparta.

Mustig, a. mehukas (-kkaan), mehuinen, mehevä; (*fig.*) mehevä, ponteva, voimakas (-kkaan); (*plump*) törkeä, ruokainen, paksu.

Mustighet, f. mehuisuus, mehevyys; voimakkuus, pontevuus; ruokaisuus, törkeys.

Mustigt, adv. mehevästi, pontevasti, väkevästi, ruokaisesti.

Musulman, m. muslemi.

Muta, v. a. lahjoa, luusia; m. ned en sak, lahjoilla l. lahjomalla lamata asia; m. in (*bergv.*), hankkia oikeus, vallata (-taan).

Muta, f., *pl.* **Mutor**, lahja, lahjat, lahjus, lahjukset, luuseet.

Mutkolf, m. lahjakontti l. -koira.

Mutsedel, m. valtaus- l. kaivoslupa, kaivoskirja l. -lupakirja.

Mutter, m. tulka, mutteri.

Myoken, a. paljo, paljon; m— et folk, paljo väkeä; m— en tid, paljon aikaa, iso aika; m— en möda, paljo vaihua, suuri vaihua; huru m— et? paljoko, kuin l. kuinka paljon? minkä verran l. verta? så m— et, så här m— et, niin paljon, näin paljon, sen verran l. verta, tämän verta; det kostar ej hälften så m— et, se ei maksa puoltakaan siitä l. sitä l. sen vertaa; så m— et jag vet, minun tietäkseni, sen minkä min tiedän; det är mig lika m— et (*godt*), se

on minulle l. minusta yhtä kaikki l. yhden tekevä.

Myckenhet, f. paljous, joukko; en stor, ofantlig m. säd, folk, suuri, ääretön (-ttömän) viljan, kansan paljous l. paljous viljaa, kansaa; i m., paljoita, joukolta, tukulta.

Mycket, adv. paljon, hyvin, hyvin paljon, kovin; m. mindre, kortare, paljoa l. paljon pienempi, lyhyempi; m. mer, paljoa l. paljon enemmän; så m. bättre, sitä l. sen parempi l. (*adv.*) paremmin; så m. värre, sitä l. sen pahempi l. (*adv.*) pahemmin; så m. mer som..., varsinkin l. etenkin l. semminkin kun l. kuin...

Mygg, **Mygga**, f. hyttynen, sääksi (-en), surviainen, mäkäräinen; — **-bett**, — **-sting**, n. hyttysten purema l. pisto; — **-biten**, — **-stungen**, a. hyttysten syömä l. purema; — **-dans**, m. sääksien l. hyttysten survonta l. hyppely; — **-svärm**, m. hyttys- l. sääksiparvi.

Myiologi, f. myiologia, karpäis-oppi.

Mykologi, f. mykologia, sieniloppi.

Mylla, f. multa, ruoka- l. väkimulta.

Mylla, v. a. multia, mullata; m. jorden, pöyhöttää l. möyhentää maa; m. ned, mullata (-ltaan), peittää multaan, kyntää l. peittää maahan.

Myllharf, m. multi-, sekoitusies (-keen), siemenen-sekoittaja; — **-plog**, m. multaura.

Myllig, a. multava; (*luoker*) möyheä, kuohkea.

Mynda, v. a. (*ro baklänges*) huovata (-paan).

Myndare, m. (*styröre*) huopari, mela.

Myndig, a. täysivaltainen, täysi-ikäinen, täydessä l. laillisessa iässä (oleva); blifva m., komma till m. ålder, tulla täysivaltaiseksi l. -ikäiseksi l. täyteen l. lailliseen ikään; förklara ngn m., julistaa joku täysivaltaiseksi l. lailliseksi; (*som har mycken betydighet*) mahtava, valtiijas (-aan); (*stolt och anspråksfull*) mahtava, röykeä, uljas (-aan); taga en m. min på sig, ottaa mahtava muoto päällensä, ruveta (-pean) l. tekeytyä mahtavaksi l. mahtavan näköiseksi.

Myndighet, f. täysivaltaisuus, -ikäisyys, laillinen l. täysi ikä (iän); (*magt*) valtiijaisuus, mahtavuus, mahti; visa sin m., näyttää mahtiansa l. mahtavuutensa; af egen m., omin valloin l.

luvin; (*ambetsmyndighet*) virasto, val-
tapaikka; vallanpitäjä, viran-omainen.
Myndigt, adv. (*med myndig ton*) mahta-
vasti, suurellisesti, valtijaan l. mahta-
van tavalla.
Myndling, m. holholainen, holhottava,
holhotti.
Mynda, v. n. juosta l. laskea jhnkin,
olla suu l. pää jssakin; floden m—r
i viken, joki juoksee lahteen, joen
suu on lahdessa; gatan m—r åt
stora torget, kadun suu l. pää on
isolle torille päin; v. a. *se Mynda*.
Mynning, f. suu, aukko; flodens, ka-
nonens m., virran, kanuunan suu;
m—en af ett eldsprutande berg,
tulivuoren aukko l. suu.
Mynt, n. raha, myntti; klingande m.,
kova raha; smått m., pieni raha,
pienet rahat (*pl.*); gängbart m.,
käypä raha; falskt m., väärä raha;
(*myntverk*) myntti, myntistö; —
direktör, m. mynttitirehtyöri, rahapajan-
johtaja; — *fot*, m. rahakanta; —
förfalskare, m. väärän rahan tekijä,
rahanväärentäjä; — *förfalskning*, f.
rahanväärennys, väärän rahan teko; —
förändring, f. rahanmuutos; — *hus*,
n. mynttihuone, myntti- l. rahapaja;
— *kabinett*, n. mynttikabinetti, ra-
havarasto, muinaisrahasto; — *mä-
stare*, m. myntti- l. mynttäsimestari;
— *ordning*, f. rahan- l. myntin-
säntö, rahanasetus; — *platt*, —
plante, m. rahalaatta l. -lopo; —
press, m. rahanpainin (-imen); —
proberare, m. rahantutkija l. -koet-
telija l. -tarkkaaja; — *probering*, f.
rahantutkimus l. -koetus; — *prägel*,
m. rahanmerkki, rahakuva; — *regal*,
n. rahakannan-säntö, rahanarvon-säntö
l. -määräys; — *rättighet*, f. mynt-
täys l. rahanlyönti-oikeus l. -lupa; —
samling, f. rahakokoelma; — *slag*,
n., — *sort*, m. rahalaji, mynttilaji;
— *verk*, n. mynttilaitos, myntti- l.
rahapaja; — *väsande*, n. mynttitoimi,
rahanjärjestys.
Mynta, v. a. mynttää, lyödä l. tehdä
rahaa.
Mynta, f. minttu.
Myntare, m. mynttääjä, rahanlyöjä l.
-tekijä.
Myntning, f. rahanlyönti l. -teko, mynt-
täys.
Myra, f. (*mosse*) räme (-een), neva, rä-

meikkö; full med m—ror, rämeinen,
nevainen.
Myra, f. (*insekt*) muurahainen, muurial-
nen, viholainen; hafva m—ror i huf-
vudet, olla (jkillä) pää täynnä huolia
l. paljo päänhommaa.
Myrbåd, n. muurahaisauna; — *-kott*,
m. muurialskotti l. -silli; — *-lejon*,
n. muurialskorento; — *-slok*, m. muu-
rialenielläinen l. -karhu; — *-stack*,
m. muurahaispesä l. -keko.
Myrbjörk, f. vaivais- l. matarakoivu; —
-bår, n. karpalo; — *-gran*, f. noro-
l. korpikuusi; — *-jern*, n. hölmärauta,
melto- l. mantorauta; — *-jord*, f. suo-
muta, mutamulta; suo- l. rämemaa,
rämeikkö; — *-malm*, m. suomalmi,
hölmä, rantamuta l. -multa; — *-ång*,
f. neva- l. rämenlitty.
Myriad, m. myriaadi, epäluku.
Myrten, m. myrtti.
Myssa, v. n. muhoilla, myhällä, hymyillä.
Mysk, n. myski; — *-djur*, n. tuoksu-
peura, myskieläin; — *-oxe*, m. tuoksu-
härkä.
Myssja, v. a. sammaloita (-teen), sam-
maltaa (-llan).
Myster, m. salaisuus, sala-asia.
Mysterier, m. pl. mysteerit, salaisuudet,
salamuotoisuudet, sala-asiat l. -opit.
Mysteriös, a. mystillinen, salaisuudel-
linen, salamielinen l. -mietteinen, sa-
lakähmäinen l. -pyhäinen.
Mysticism, m. mystillisuus, pimikköi-
suus, salapyhäisyys l. -näköisyys.
Mystifera, v. a. tehdä salamuotoiseksi,
uskotella.
Mystifikation, f. salamuotoiseksi teko,
uskottelu; salamuotoinen l. -kähmäi-
nen asia.
Mystik, f. mystiikka, salaoppi l. -opii-
lisuus.
Mystiker, m. mystikus, pimikkö, sala-
opillinen l. -pyhäinen.
Mystisk, a. mystillinen, salaperäinen.
Myt, m. taru, jumalais- l. uskotaru l.
-satu, muinaistaruu, runotaru.
Myteri, n. salavehkeet, salakapina, ka-
pinannosto l. -teko.
Mytisk, a. tarullinen, tarunsekainen, ju-
malais-tarullinen l. -sadullinen, muinais-
tarullinen.
Mytolog, m. taruntutkija, jumalais- l.
muinaisatujen tutkija l. tietäjä, my-
tologi.
Mytologi, f. mytologia, taruoppi, juma-
laisadusto l. -tarusto.

Mytologisk, a. mytologillinen, taruoppilinen, jumalals- l. muinaistarullinen.

Må, v. n. *suxll*; återges med *optativus*, *imperativus* eller *konditionalis modus*, eller ook med mahtaa, saa och andra talesätt; handla rätt, på det du må blifva lycklig, tee aina oikein, että onnelliseksi tulisit; må du lefva skäll! elköös onnellisena; det må du gerna göra, sen kernaasti saat l. mahdat tehdä; han må gå, komma, menköön, tulכון vaan, mahtakoon mennä, tulla, meni niin meni, tuli niin tuli; må ske, må göra, må gå, olkoon menneeksi, menköön sitte, tehdään se l. niin; jag må göra hvad som helst, teen minä vaikka mitä, jos minä teen l. tekisin vaikka mitä, jos minä mitäkään tekisin; jag må sofva eller vaka, jos maakaan tahi valvon, jos maannen tahi valvon; må (*monne*) det vara sant? onkohan l. mahtaakohan se olla totta? lieneekö se totta? tokko l. tokkohan se on totta? han måtte (*torde*) vara gammal, hän lienee vanha, hän mahtaa l. mahtanee olla vanha; må man akta sig blott, mahdettakoon vaan varoa; må man icke tro sådant, semmoista ei ole uskominen l. uskominen, semmoista älköön uskottako.

Må, v. n. (*till heluan*) voida, jaksaa; huru mår du? kuinka voit l. jaksat? må väl! voi l. voikaa hyvin! jag mår (*trifves*) rätt väl här, täällä on oikein hyvä ollakseni, täällä minä voin vallan hyvin; jag mår illa, voin pahoin l. pahasti; nu mår han först! nytpå hänen on hyvä ollaksensa!

Måbär, n. talkinamarja, talkinainen.

Måfå; på m., arviokauppa, umpimähkään, kuinka vaan sattuu.

Måg, m. vävy, vävy mies.

Mågskap, f. vävy miehyys, vävynä olo.

Måhända, adv. *se* **Kanhända**.

Måka, v. a. *se* **Mocka**.

Måkare, m. *se* **Knoster**.

Mål, n. (*tal*) puhe (-een), ääni (-en), kieli (-en); häfta på m—et, tavoitella l. songertaa l. äkittää puheeksansa; känna ngn på m—et, tuntea joku puheesta l. äänestä; han har m. i munnen, hänenpä suussansa ääntä l. sanoja on, hänellä on suu oikealla palkkaa; (*rättgångssak*) asia, juttu; handlingarna i m—et, asi-

aan kuuluvat kirjat l. paperit, riidan l. jutun asiakirjat; afgjorda mål, päätetyt riidat l. asiat; — **-brott**, n. äänen karkeneminen; han är i m—et, hänellä l. hänen on ääni karkenemassa; — **-fördelning**, f. juttujako l. -huuto; — **-före**, n. puhe, puheenlaatu l. -parsl (-rren), äännös; — **-inskrifning**, f. juttuunpano; — **-lös**, a. puhumaton, äänetön, mykkä; — **-löshet**, f. puhumattomuus; — **-segande**, **-segare**, m. asian-omistaja, asialinen; — **-smad**, m. edumies, holhoja; sanningens m., totuuden puhja l. julkitnoja l. edumies.

Mål, n. (*att skjuta på o. d.*) pilkka, maali, määrä; skjuta till m—s, ampua pilkkaan l. maaliin; han upphann först m—et, hän ensin pääsi määrän päähän l. perille l. perille asti; (*ändamål*) päämaali l. -määrä, määrä, tarkoitus, tarkoituksperi; han nådde slutligen sitt m., hän pääsi viimein tarkoituksensa perille; (*föremål*) esine (-een); återges oftast med kasus *essivus* af verbets *participia passivi* på -va (-vä) l. genom (jonkin) alainen; vara ett m. för allas åtlöje, olla pilkan alainen l. pilkan esineenä l. (jonkun) pilkattavana; (*gröns*) määrä, loppu; sätta ett m. för ngt, panna määrä illekin, tehdä loppu jstkin; — **-skjutning**, f. pilkkaan- l. maaliin-ampuminen l. -amunta.

Mål, n. (*mått*) mitta; hålla m—et, täyttää mitta; (*rymdmått*) veto- l. astiamitta; — **-fyllig**, a. mitantäyttävä; — **-kär!**, n. mitta-astia; — **-tunna**, f. tynnyrinmitta, mittatynnyri.

Mål, n. (*gång*) erä, kerta; kon mjölkar tre m. om dagen, lehmä lypsää kolme kertaa päivässä.

Mål, n. (*målbid*) atria, ruokavero; — **-ro**, f. ruokarauha.

Måla, v. a. o. n. maalata; (*fig.*) kuvalle, maalata; låta m., maalauttaa.

Målande, a. (*fig.*) ihantava, kuvaveleva.

Målarakademi, f. maalarikatemia l. -opisto; — **-arbete**, m. maalarin- l. maalaustyö; — **-konst**, f. maalaritalde, maalaustaito; — **-skola**, f. maalarinkoulu.

Målare, m. maalari, maalaja.

Måleri, n. maalaus; maalaustaito.

Målning, f. maalaus, maaluu; (*färgen*) maalinki, maali; (*tafa*) maalaus, maa-

likuva; (*fig.*) kuvaus, kuvaelma, maalaus; — *-sgalleri*, n. taulukokous, maalikuvasto.

Måltid, m. atria, ateria, ruokavero; s m a k l i g m., maistukoon ruokanne; — *-stimme*, m. ruokahetki, aterian aika.

Mån, *se* Mon.

Månad, m. kuukausi (*-den*), kuu; i April m., Huhtikuussa l. -kuulla; den 20 i denna m., 20 p:nä tätä kuuta, tämän kuun 20 päivänä; i denna m., u'nder denna m., tänä kuukautena, tässä kuussa; en gång i m—en, kerran l. kerta kuukaudessa l. kuussa; för en m., fem m—er sedan, här förinnan, kuukausi, viisi kuukautta sitte l. tätä ennen; fyra m—er gammal, neljän kuukauden vanha, nelikuinen l. -kuukautinen (*fyra månaders*); — *-sförslag*, n. kuukausi (kuunki) arvio; — *-sgammal*, a. kuukautinen; — *-slön*, m. kuukausi-, kuukautinen palkka; — *-srening*, *-sajuka*, f. kuukautiset (*pl.*), kuunmenot (*pl.*), kuutanti; — *-sräkning*, f. kuukausrätinki l. -luvunlaaku, kuukautinen luvuteko; — *-skrift*, f. kuukauskirja; — *-svis*, adv. kuukausittain, kuukausin.

Månatlig, a. kuukautinen, kuukauden, kuukaus-, jokakuinen.

Månatligen, adv. joka kuukausi, kunkin kuukautena, kuukausittain.

Måncirkel, -cykel, m. kuunvuosisto, kuun ajanjakso l. aikakausi; — *-dag*, m. maanantai; fri m., joutomaanantai; — *-fas*, f. kuunvaihe; — *-formig*, a. kuuntapainen l. -muotoinen l. -näköinen; — *-förmörkelse*, f. kuun pimeneminen; — *-lik*, a. kuutava, kuun-näköinen; — *-ljus*, n. kuuvalo, kuutama; adj. kuunvaloinen l. -valollinen, kuutama-, kuutaminen; en m. natt, kuutamoyö, kuunvaloinen yö; det är m—t, on kuuvalo l. kuutama; i m—et, kuutamalla, kuuvallolla; — *-ring*, m. kuunkehä; — *-sken*, n. *se* Månljus, — *-skifte*, n. kuunvaihe (*-een*) l. -käänte (*-nteen*); — *-år*, n. kuuvuosi (*-den*); — *-öka*, f. (*sjöt.*) kuunjatko.

Månde, *se* Monne o. MÅ, v. auxil.; hvad m. bli'va af det barnet? mikähän siitä lapsesta tullee l. tulleekaan l. mahtaa tulla?

Måne, m. kuu; m—n tändes, kuu syntyy.

Mång, *se* Mången; — *-ahanda*, a. oböjl. monenlaiset (*pl.*), monenlainen, moni-

tuinen, monenkaltaiset (*pl.*), monenl. useanlaatuinen; af m. slag, monenkaltaista laatua, monen monituista laatua l. lajia; — *-armad*, a. monikätinen l. -käsinen; — *-artad*, a. monenl. useanlainen l. -laatuinen; — *-bepörfvad*, a. monissa ollut, paljon kokenut; — *-bladig*, a. monilehtinen; m. såg, moniteräinen saha; — *-dubbel*, a. monenl. monikertainen, moninainen; — *-dubbelt*, a. moninaisesti, monenkertaisesti, monin kerroin, monta kertaa l. vertaa; — *-dubbla*, v. a. monistaa, monistella, tehdä l. panna monenkertaiseksi l. moninaiseksi l. monta vertaa suuremmaksi; — *-fald*, a. o. subst. f. *se* Mångfaldig o. Mångfaldighet; en m. af ämnen, moninainen l. monenkaltaiset l. monet aineet; (*matem.*) monisuus, moninaisuus; — *-faldig*, a. moninainen, monenkertainen, monituinen, monenlainen l. -muotoinen; m—a gånger, monta monituista kertaa; — *-faldiga*, v. a. monistaa, tehdä moninaiseksi l. monenkertaiseksi, monistuttaa; — *-faldighet*, f. moninaisuus, monenkertaisuus; — *-faldigt*, *-falt*, adv. *se* Mångdubbelt; — *-fota*, f. (*insekt*) monijalka, monijalkainen; — *-fälla*, f. *se* Bladmage; — *-färgad*, a. moni-l. monenkarvainen l. -värinen; — *-gifte*, n. moniavioisuus; — *-grenig*, a. moni-l. monenhaarainen l. -haarallinen, haarakas (*-kkaan*); — *-gudadyrkare*, m. monijumalainen, monen jumalan palvelija; — *-guderi*, n. monijumalaisuus, -jumaluus, monen jumalan palveleminen; — *-hufvad*, *-höföad*, a. monipäinen; — *-hörning*, a. monikulmainen l. -kolkkainen l. -soppinen, monikulma l. -kolka; — *-hörning*, m. monikulmio l. -kulma; — *-kantig*, a. monisärmäinen l. -tahoinen; — *-klufven*, a. (*bot.*) monihalkoinen; — *-kunnig*, a. monitietoinen l. -oppinen, monentietävä; — *-läsari*, n. monien lukeminen, monenlais-luku; — *-ordig*, a. monisanainen, sanakas (*-kkaan*), pitkä l. leveä l. laajapuheinen; — *-sidig*, a. monisivuinen l. -sivukas (*-kkaan*); (*fig.*) monipuolinen l. -kantainen l. -peräinen; — *-sidighet*, f. (*fig.*) monipuolisuus l. -peräisyys l. -kantaisuus; — *-sidigt*, adv.; han är en m. bildad man, hän on monipuolisesti l. monelta kannalta oppinut l.

taitava mies; — -slöjd, f. monitöisyys l. -virkaisuus l. -ammattilaisuus; — -stafvig, a. monitavuinen; — -talig, a. monilukuinen, suurilukuinen l. -määräinen, lukuisa; *se* Mångordig, — -tydig, a. moniympäritäinen l. -merkityksellinen, monikantainen, monella tavalla selitettävä l. ymmärrettävä; — -välde, n. monivalta l. -valtaisuus; — -årig, a. monivuotinen l. -vuotias (-aan), monenvuotinen.

Mångelska, Månglerska, f. kaupusakka, kauppa- l. kaupus-vaimo.

Mängen, a. moni (-en), usea; m—en menniska, moni l. usea ihminen; m—ga menniskor, monta ihmistä, useita ihmisiä, useat ihmiset; m—en gång, m—ga gånger, monta kertaa, monesti, useat l. monet kerrat, usean kerran; det finnes menniskor af m—ga slag, ihmisiä on monenlaatuista l. -laisia l. monta lajia l. monenkaltaisia; — -städes, adv. monessa l. useassa paikassa l. paikkaa l. paikoin l. kohden, monin paikoin.

Mängla, v. n. kaupustella, kaupustaa, pitää pientä l. kamakauppaa.

Månglare, m. kaupustelija, kyynärä- l. nurkkasaksa.

Mångleri, n. kaupustelu, kaupustus.

Männe, *se* Monne.

Måra, f. matara.

Mård, m. näätä; skogsmård, mäntynäätä; stenmård, haapanäätä; — -skiinn, n. näädännahka.

Mårtensgåsa, m. Martinhanhi; — -messa, f. Martinpäivä.

Mås, **Måse**, m. kajava, kaljakka, lokki.

Måssa, m. fi. *se* Mossa.

Måste, v. auxil. (jkun) täytyy l. pitää; vi m. alla dö, meidän pitää kaikkein kuoleman l. täytyy kuolla; det m. borttagas, se pitää otettaman pois; man m. borttaga det, se pitää l. täytyy ottaa pois; *se* Böra.

Mätt, n. mitta, määrä; efter m., mitan mukaan l. jälkeen, mitalla (*med mått*); i fullt m., täysin määrin, täydessä mitassa, täyteen määrään l. mitaan; m., mål och vikt, pituus, aetia- ja painomitat; ett m. ved, mitallinen l. mitta puita; i större, mindre m., suuremmassa, vähemmässä mitassa l. määrässä; taga nödiga m. och steg, ruveta (-pean) l. käydä tarpeellisiin toimenpiteihin l. toimiin; — -stock, m. mittapu u l.

-keppi, mittamäärä, mitta; (*fig.*) mittamäärä, tunnusmäärä; — -tagning, f. mitan-otto.

Mätta, f. kohtuus, suhta, määrä, malti; hålla m—n, tietää l. pitää määrän, pitää kohtuus l. määrä; med m., kohtuudella; utan m., kohtuudetta, kohtuuttomasti, suhdattomasti; öfver m—n, öfver all m., ylenmäärin, yli l. päälle määrän, liiallisesti, ylellisesti, kohtuuttomasti.

Mätta, v. a. tähdätä (-tään), tavoittaa, tarkoittaa, osotella; (*fig.*) tähdätä, tarkoittaa.

Mätte, *se* Må, v. auxil.

Mätlig, a. kohtuullinen, suhdallinen, kohtalainen.

Mätlighet, f. kohtuullisuus, kohtuus, kohtalaisuus.

Mätligt, adv. kohtuullisesti, kohtuudella, kohtuullisen, kohtalaisesti, kohtalaisen.

Mätto; i ngn m., jonkin verran, jonhonkin määrän, jossakin määrässä l. suhdassa; i högsta m., suurimmaassa mitassa l. määrässä; det är i högsta m. farligt, se on erinomaisen l. peräti vaarallista, se on mitä vaarallista; i mångahanda m., monella muotoa; i så m., sen suhteen l. puolesta, sitä myöten, sen mukaan, niin paljon.

Mäta, v. n. o. a. jaksaa, kyetä (kykenen), voida; det m—r han ej med, siihen hän ei kykene, sitä hän ei voi l. jaksaa, sitä hän ei saa tehneeksi.

Mäta, adv. sängen, ylen, tuiki, perin, peräti, varsin.

Mätig, a. voimallinen, voimakas (-kkaan), valtias (-aan), mahtava, mahdikkaas (-kkan); (*om bergverk*) annokas, runsas; de m—e i verden, mailman mahtavat l. valtiijat l. valtavat; han var ej sig sjelf m., hän ei voinut hallita l. hillitä (-tsen) itseänsä, hänellä ei ollut voimaa l. valtaa itsensä ylitte; han är ej m. sina sinens bruk, hänellä ei ole voimaa l. kykyä aistiensa käyttämiseen; vara m. ett språk, taitaa l. osata jkin kieltä, olla jonkin kielen taitava; en m. furste, voimallinen l. mahtava ruhtinas; m. mat, väkevä l. kyllöittävä l. väkinen ruoka, väkiruoka.

Mätighet, f. *se* Magt; matens m., ruoan väkevyys l. lihavuus l. kyllöit-

tävyys; en malmgångs m., malmisuonen annokkuus l. runsaus.

Mäja, se Mejä.

Mäkla, v. n. (vara mäklare) olla myymäiehenä l. välkkauppaana; (*bemedla*) välittää, sovittaa, olla välmiehenä l. välittäjänä.

Mäklare, m. välkkauppias (-aan) l. -kaupittelija, välittäjä; (*fig.*) välittäjä, välimies, sovittaja, välinhieroja.

Mäklari, n. kaupanvälitys, välkkaupanpito, välkkaupan-toimi; (*fig.*) välittely, välinsovitus l. -hierominen.

Mäkta, Mäktig, se Mägta, Mägtig.

Mäld, f. jauhe (-een), jauhettava; jauhatus, myllytyys.

Mälta, v. a. imellyttää, imeltää, idättää; (*bereda malt*) tehdä maltaita; m—s, imeltyä; m—d säd, imeläiset l. imelät (*pl.*); — v. n. (*gro*) itää.

Mältare, m. imellyttäjä, imeltäjä.

Mälthus, n. mallashuone (-een) l. -sauna, imeltyshuone; — -kar, h. imeltyshuone (-een) l. -tilnu.

Mälting, f. imeltyys, imeltyys, maltaan-teko.

Mänga, v. a. sekoittaa; *se Blanda.*

Mängd, f. joukko, paljous; en m. folk, paljo kansaa, kansanpaljous; m—en, joukko, alhainen kansa.

Mänt, Människa, Märg, m. fl. se Ment, o. s. v.

Märka, v. a. o. n. (sätta märke på) merkitä (-teen), merkittää, panna merkki l. merkkiin, merkata; (*med Åckar eller streck i träd o. d.*) pyältää, pilkuta (-kkuan); (*varma*) havaita (-tsen), huomata (-aan) l. huomaita (-tsen), nähdä, äkätä (-kkään), keksiä; (*gifva akt*) tarkata (-kkaan), huomata, muistaa; jag märker nog hvad han har i sinnet, kyllä huomaan l. keksin l. älyän, mitä hänellä on mielessä; m. kläder, merkittää l. merkitä vaatetta; märk väl, muista l. tarkkaa *se, muista*; härvid är att m., det är till m—ndes, tässä on muistettava l. huomattava, huomattava l. muistettava on; jag m—te på hans ögon, tal o. s. v., näin l. huomaan hänen silmistänsä, puheestansa o. s. v.; han låtsar som han ej m—te, hän ei ole huomaavinaan l. näkevinäänkään l. tietävinänsäkään.

Märkbar, a. tuntuva, näkyvä, nähtävä, huomattava, melkoinen.

Märkbart, adv. tuntuvasti, näkyvästi, nähtävästi, tuntuaksena.

Märkblök, n. merkki- l. merkkauksiikki; — -duk, m. merkkauksivaate (-teen); — -jern, n. merkkirauta, poltinrauta; — -rulla, f. (*skepp.*) merkkikirja, lastikirja; — -värdig, a. merkillinen, merkittävä, erinomainen; (*besymmerlig, underbar*) eriskummainen, kummallinen, ihmeellinen; det var då m—t, sepä nyt on merkillistä l. ihmeellistä; — -värdighet, f. merkillisyys, erinomaisuus, ihmeellisyys, kummallisuus, eriskummaisuus; — -värdigt, adv. merkillisesti, merkillisen, erinomaisesti, erinomaisen, ihmeellisen, kummallisen.

Märke, n. merkki; (*efter slag, bränning o. d.*) jälki (jäljen), merkki; (*ärr*) arpi (arven); (*bot.*) luotti; (*sjömarke*) rasti; sätta m. på ngt, panna merkki jhkin l. jnkin päälle, panna jkin merkkiin; lägga m. till, panna merkille; tarkata.

Märkelig, Märklig, a. merkittävä, merkillinen; (*ansönlig*) tuntuva, melkoinen; *se Märkbar, Märkvärdig.*

Märkelsedag, m. merkkipäivä, merkillinen päivä.

Märkning, f. merkitys, merkintö, merkinpano, merkkau; *se Märka.*

Märla, se Merla.

Märr, f. tamma, mera; (*skällsord*) luuska, märiä.

Märs, m. (skepp.) märsy; — -gast, n. märsymies; — -korg, m. (skepp.) märsykori; — -segel, n. (skepp.) märsypurje (-een) l. -seili.

Mäsk, m. (till dricka) mäski, sakka, (*till brännvin*) riista, mäski; (*draf*) rapa, mäski; — -kar, n. riista-, mäskiamme.

Mäska, v. a. o. n. mäskätä, tehdä mäskiä l. riistaa.

Mäskning, f. mäskäys, mäskinpano, riistanteko.

Mässa, se Messa.

Mästare, m. mestari, mestarimies; verk et prisar m—n, työ tekijätäänä kiittää; i honom fann han sin m., hänestä tapasi hän mestarinsa l. taitavampansa l. mahtavampansa.

Mästerbref, n. mestarikirja; — -knep, n. mestarillinen l. osaava juoni l. kuje (-een), taitajan juoni l. mutka; — -man, m. mestaaja, teloittaja, mester-manni; — -prof, n. mestarinäyte (-teen) l. -teos (-ksen); — -stycke, *se*

Mästerprof; — -verk, n. taitoteos l. -työ, mestarin l. taiturinteos.

Mästerlig, a. mestarillinen, mestarin, taidollinen, oivallinen.

Mästerligen. **Mästerligt,** adv. taidollisesti, mestarilaisesti, taiturin l. mestarin l. taitajan tavalla.

Mästerskap, n. mestaruus, mestarin oikeus l. -arvo l. -taito; (*samlige mästare*) mestarikunta, mestaristo.

Mästra, v. a. mestaroida.

Mät, (*lagt.*); taga i m., panna ryöstöön l. ulosottoon, ulosottaa; gå i m., mennä ulosottoon l. ryöstöön; jnfr. **Beslag, Sequester.**

Mäta, v. a. mitata, mitellä (-ttelen); (*vårderna*) arvata; m. sina krafter med ngn, mitellä voimiansa jkun kanssa; m. sig med ngn, vetää vertoja jkulle, pyrkii jkun rinnalle l. verroille l. vertaiseksi.

Mätare, m. mittasaja, mittari; — -bref, n. mittauskirja l. todistus, kantamuskirja.

Mätbar, a. mitattava, mitallinen, jonka voi mitata.

Mätebref, n. kantamuskirja.

Mätisman, m. (*gam. lagt.*) arvio- l. arvausmiehes.

Mätning, f. mittaus; se **Mäta.**

Mätress, f. jalka-, salavalmo.

Mätt, a. kylläinen, ravittu, kyllänsä l. kylläksensä syönyt l. saanut; jag har ätit mig m., olen syönyt kylläni l. tarpekseni; han blir aldrig m., hän ei koskaan saa kyllänsä l. tarpeksensa; jag är m. på lifvet, olen kyllästynyt elämään, olen saanut kylläni elämästä.

Mätta, v. a. ravita (-tsen), kyllittää, tyydyttää, kylläännyttää, täyttää vatsa, syöttää tarpeeksi l. kylläksi; m—s, v. p. kyllittyä, saada kyllänsä, tulla kylläiseksi l. ravituksi, saada vatsaansa täyteen, täyttyä, kylläntyä; m. sig, v. r. ravita l. ruokkia l. kylläännyttää itsensä, syödä kylläksensä l. kyllänsä, täyttää itsensä ruualla; (*kona.*) kylläännyttää, tehdä kylläiseksi.

Mätthet, f. kylläisyys, kylläisyys, kyllä, vatsan täyteys l. täysi.

Mättnad, f. se **Mätthet;** (*kona.*) kylläisyys, kylläisenä olo.

Mö, f. impi (immen), pilka, neito; — -dom, m. (*anat.*) impikaivo; (*fg.*) impies, pilkuus, neiteys; — -qväll, m. morsian-ilta l. -iltaiset (*pl.*).

Möbel, m. huonekalu, myöpeli; — -handel, m. huonekalujen kauppa, myöpeli-kauppa (-een); — -tyg, n. myöpeli- l. huonekalu-kangas (-kaan).

Möblera, v. a. varustaa huonekaluilla, hankkia l. laittaa huonekaluja, kaluuttaa.

Möblemang, n., **Möblering,** f. huonekalut (*pl.*), huonekalusto.

Möda, f. vaiva, väivännäkö, puuha; göra sig mycken m. med ett arbete, nähdä paljon vaivaa l. vaivata paljon itseänsä jossakin työssä; det lönar icke m—n, ei se maksa vaivaa l. vaivoja; med m., vaivoin, tuskin, töin tuskin, työllästi, tukalasti.

Möda, v. a. vaivata; m. sig, v. r. vaivata itseänsä, puuhata, nähdä vaivaa, ponnistaa.

Möderne, n. (*arf*) äidimperintö; (*sida i släktkap*) äidinpuoli l. -kanta; vara slägt på m—t, olla sukua äidin puolelta; bräs på m—t, olla äitinsä sukuun.

Mödosam, a. vaivaloinen, työlläs (-ään).

Mödosamt, adv. vaivaloisesti, työllästi, suurella vaivalla l. työllä.

Mögel, n. home (-een); (*på våta varor*) kanahka; angripas af m., tulla l. käydä huoneeseen.

Möglä, v. n., **Möglas,** v. d. homehtua, tulla l. käydä homeeseen.

Möglig, a. homeinen, homehtunut, homeessa (oleva); kanahkainen.

Möja, f. leinikkö.

Möjlig, a. mahdollinen; all m., jonkinlainen, jos jokin l. jonkinlainen, kaikenlainen, kaikki kuin mahdollista on, kaikenmoinen, kaikki kuin olla mahtaa l. taitaa; på allt m—t sätt, jos jollakin lailla l. tavalla l. tavoin, jos jonkinlaisella tavalla l. tapaa; så stor som m—t, niin suuri kuin mahdollista on l. olla taitaa, niin suuri kuin suinkin l. vaan (olla taitaa), miten suuri suinkin; med m—aste skyndsämhet, mitä joutuismmin l. kiiruimmin, niin kiiruusti l. joutuissasi kuin suinkin l. mahdollista on; med m—aste första, mitä pikimmin, niin pian l. kiiruusti kuin suinkin l. mahdollista on; det är m—t, mahdollista on, saattaa l. mahtaa olla niin; det är visst l. mycket l. ganska m—t, mahdollistapa on l. Hence, mahtaneepa l. saattaneepa niin olla, se on l. voi olla hyvinkin mah-

dollista; med minsta m—a kostnad, mahdollisimman vähällä kustannuksella, niin vähällä kustannuksella kuin suinkin.

Möjligen, Möjligtvis, adv. mahdollisesti, ehkä, kukaatesi, kentiesi; jag kan m. bli sjuk, saatan l. voim kukaatesi l. ehkä sairastua, mahdollista on että käännyin kipeäksi l. sairaaksi; m. förhåller det sig så, mahdollisesti se on niin, se taitaa ehkä niin olla, ehkä niin laita lienee.

Möjlighet, f. mahdollisuus; det är en m., se on mahdollista, voipihan niin olla; dertill finnes ingen m., se ei ensinkään l. suinkaan ole mahdollista, siihen ei ole mitään mahdollisuutta.

Mölj, m. möljä.

Mölja, f. seka; allt i en m., kaikki sekaokaisin l. sikinokin.

Mölnare, m. mylläri.

Mönja, f. mönjä.

Mönster, n. meisti, malli, mynsteri, kuosi, kaava; (*fasonering i tyg*) kuosi, kuva, kirjat (*pl.*); (*fig.*) esikuva, malli; taga ngn till m., ottaa joku mallikseen l. esikuvaksensa; — *-gill*, a. mallikelpo, malliksi kelpaava; katselmuskelpo; — *-herre*, m. katoja-, katselmusherra; — *-rulla*, f. katselmus-, mynsträyälästä, -luettelo; — *-skola*, f. mallikoulu; — *-skårare*, m. mallin- l. meistinleikkaaja l. -veistäjä.

Mönstra, v. a. katsella, mynsteröitä, mynsträtä, pitää katselmusta l. koetusta; m. af, ut, se *Afmönstra*, *Utmönstra*; (*fig.*) tutkia, silmällä tarkasti, mitellä.

Mönstring, f. katselmus, mynsträys.

Mör, a. murea, murakka, möyheä, tauru; m. i (om) munnen, (*fig.*) miehässensä, suu vihussa; bli m., taurata (-nan), tulla mureaksi; — *-bulta*, v. a. pieksää l. hakata pehmeäksi l. mureaksi, hakata nähjäksi; m—d, nähjä, nähjäksi l. mureaksi hakattu; (*fig.*) pehmittää selkää, vatkata, pieksää nähjäksi.

Mörda, v. a. murhata; ett m—nde arbete, surmaava l. tappava työ.

Mördande, n. murhaaminen, murhaus.

Mördare, m. murhamies, murhaaja.

Mörderska, f. murhaaja, murhaajatar (-ttaren).

Mörhet, f. mureus, möyheys; se *Mör*.

Mörja, f. sulju, suhja, mura; se *Åskmörja*.

Mörja, v. n. kytekä.

Mörk, v. a. pimeä, synkkä; (*om färg*) tumma, musta; m—t rum, pimeä huone; det är m—t, on pimeä; m. skog, synkkä l. pimeä metsä; han har m—t hår, hänellä on tumma l. musta tukka, hän on mustatukkainen; (*fig.*) m. i hogen, synkeämielinen, synkällä l. mustalla mielellä l. mielin; m. uppåyn, synkeä l. tuima l. valju muoto; m. mening, tumma l. hämärä lause l. ajatus; — *-blå*, a. mustan- l. tumman-sininen; — *-brun*, a. tumpura, tumman- l. mustanruskea l. -ruuni; — *-lagd*, — *-lett*, a. tumman-, mustanverevä; — *-radd*, a. pimeän arka, pelkäävä l. arka pimeässä, pimeätä pelkäävä; se *Skuggradd*; — *-röd*, a. tumman-punainen, rusappa; — *-ögd*, a. musta- l. tummasilmäinen, mustasilmä.

Mörker, n. pimeys, pimeä, synkeys, pimentö; under nattens m., yön pimeällä l. pimeydessä; sitta i m—ret, istua pimeässä, pitää pimeätä; djupt m., synkkä pimeys; svärfva i m. angående en sak, olla pimeänä jaskin asiassa, olla epä tiedossa l. pimeydessä asiasta; vara insvept i m., (*fig.*) olla pimeyden peitossa l. pimeyteen l. hämärään peitetty.

Mörkhet, f. pimeys, synkkyys.

Mörkna, v. n. pimetä (-enen l. -eän), pimittyä, pimentyä, musteta (-enen), tummeta (-enen), tummetta; (*fig.*) synkistyä, tuimistua, musteta; det m—r, tulee pimeä, alkaa olla l. tulla pimeä, alkaa pimetä l. pimittää; hyn m—r, iho tummenee l. mustenee; det m—de för mina ögon, silmäni pimenivät, musteni l. pimeni silmissäni.

Mörkning, f. se *Skygning*.

Mörkt, adv. (*fig.*) pimeästi, hämärästi, epäselvästi; synkeästi, valjusti.

Mörna, v. n. tulla mureaksi, pehmentyä, taurata (-nan), möyhentyä.

Mörrare, m. mörseäri.

Mört, m. särki (-jen).

Mössa, pl. af *Mus*.

Mössa, f. lakki, myssy; taga m—n af sig, ottaa lakki päästänäk; lägga l. taga m—n på sig, panna lakki päähän; sitta med m—n på huvudet, istua lakki päässä; — *-sstock*, m. myssytukki l. -pölky.

Möta, v. a. o. n. tulla vastaan, kohdata (-taan), tavata (-paan); jag mötte honom, tulin hänen vastaan l. hänelle vastaan, kohtasin hänet; de mötte hvarandra l. de möttes på gatan, tulivat toinen toisensa vastaan l. vastatuksin kadulla, kohtasivat toisensa kadulla; gå att m. ngn, mennä jonkun l. jkulle vastaan, mennä l. lähteä jkuta vastaan ottamaan; honom möter motgång i allt, häntä kohtaa vastus joka asiassa, hänelle käy kaikessa vastoin; det möter svårigheter, siinä on vastusta l. vastuksia; — m—s, v. d. tulla l. sattuä yhteen l. vastatuksin, tulla toisiansa l. toistensa vastaan, kohdata toisensa; der m—s vägarna, siinä tiet yhtyvät l. tulevat yhteen.

Möte, n. vastaan- l. yhteentulo, kohtaaminen, yhtymys; (*sammankomst*) kokous, yhtymys; vara ngn till m—s vid porten, olla portilla jkun l. jkuta vastassa l. ottamassa vastaan; gå ens önskningsar till m—s, olla l. tehdä jkun tahdon l. mielen mukaan l. mieltä myöten; hafva m. med ngn, olla yksissä l. yhdessä jkun kanssa, tulla yhteen jkun kanssa; regementet har m., rykmentti on koolla l. kokouksessa l. kokountuneena, rykmentillä on kokous; sammankalla ett m., kutsua l. käskää kokoon l. kokoukseen l. kokoon tulemaan; — -splats, m. yhtymys- l. yhdyntäpaikka, kohtauspaikka; (*för sammankomst*) kokouspaikka; — -punkt, m. yhdyntä-, yhtymyskohta, -piste.

N.

Nabo, m. naapuri, läheläinen; — -lag, m. naapuristo, lähistö; — -rätt, m. naapurin-oikeus.

Nabob, m. navobi.

Nachdel, n. vahinko, tappio; det är honom till n., se on hänen vahingoksena l. pahaksena, on hänelle vahingoksi.

Nachterhus, se Nakterhus.

Nackben, n. niskaluu, raivoluu; — -grop, f. niskaknoppa, -tuuru; — -hög, a. kenopää l. -kaula, pystypää; — -senä, f. niskasuoni l. -jänne (-nteen); — -styf, a. kanka- l. jäykkäniskainen, niskava; — -styfhet, f. niskan kankaus, niskavuus.

Nacke, m. niska; hugga n—n af ngn, lyödä kaula l. niskat poikki jkulta.

Nadir, m. naadiri, jalka- l. alakohta.

Naf, n. kappi, rumpu; napa; — -borr, m. pyöräkaira, napakaira; — -kubb, m. kappapu, pyörän kappapu; — -ring, m. kappanpata l. -kehä.

Nafä, v. a. sitoa napaa.

Nafte, m. napa.

Nafsa, v. a. näykkäistä, hankaista, näykkää.

Nafta, f. nafta, kiviöljy.

Nafvare, m. kaira, näveri.

Nafvel, m. napa; — -band, n. — -bindel, m. naparihma l. -vyö, navanside (-tteen); — -bräck, n. navanrepeämä, -kohjut (*pl.*); — -sträng, m. napasuoni l. -nuora.

Nagel, m. (*spik*) naula, vaarna; (*på vägbalk*) nasta.

Nagel, m. (*på fingrar, tår*) kynsi (-n- nen); vara ngn en n. i ögat, olla jkun silmäntikkuna; — -band, n., -rot, f. kynnen juuri; — -böld, m. kynnen-ajos; — -fara, v. n. tutkia tinkkaan l. kovasti l. perinpohjin, kovistella; — -språng, n. kynnenvihhat (*pl.*), kyntensärky l. -ajos (-ksen); — -trång, n. kynteymä, kynnenkoiso l. -ajos, kopperakynsi (-n- nen); — -tång, f. kynsiatimet l. -raudat.

Nagg, n. näykkäisy, näykkäisy, naperus; (*brödnagg*) leipärauta l. -tikka.

Nagga, v. a. näykkää, nakertaa, napertaa, pureksia, pykittää.

Nagla, v. a. naulata, naulita (-tsen).

Naiv, a. luontea, luonnollinen, kaunistelematon, totinen, suoraan sanova l. sanottu, lapsellinen.

Naivete, f. luonteus, luonnollisuus, totisuus.

Naja, v. a. (*skoppst.*) najata.

Najad, f. vedenneito, vellamonneiti, sal-
lotar (-ttaren).

Naken, a. alaston, alasti (oleva), paljas
(-aan); kläda sig n., riisuita alasti;
splitter n., ilki alaston l. alasti;
(utan hår) nilko, nilkonainen, kalju;
(ig) paljas; göra n., paljastaa, tehdä
alastomaksi.

Nakenhet, f. alastomuus, paljaus.

Nakterhus, n. (å skepp) nahterhuusi,
kompassikaappi.

Nalkas, v. d. lähetä (-nen), lähestyä, li-
ketä (-enen).

Nalle, m. kontio, karhu.

Namn, n. nimi (-en); en vid n. Matts,
muuan Matti niminen l. nimeltä; känd
till n—et, nimeltänsä l. nimeltä tun-
nettu; af hvad n. det vara må,
minkä nimistä l. nimellistä olla mah-
taa l. lieneekin; i vänskapens n.,
ystävyyden nimessä l. nimeen; un-
der n. af vänskap, ystävyyden ni-
mellä, ystävyyden peitteen l. varjon
alla; (rykte) maine (-een), nimi; hafva
godt n. om sig, olla hyvässä mai-
neessa, olla jkusta hyvä kuulu; som
har flere n., moniniminen l. -nimel-
linen, useaniminen; — -chiffer, m.
nimimerkki l. -merkitte, nimikuva; —
-förändring, f. nimenmuutos; — -gif-
va, v. a. nimittää, nimittellä, sanoa l.
ilmoittaa nimi l. nimeltä; — -kun-
rig, a. kuuluisa, mainio, nimikuulu;
— -kunnighet, f. kuuluisuus, maini-
oisuus; — -lös, a. nimetön; (utan
rykte) maineeton, kuuluton; (outredlig)
sanomaton; — -löshet, f. nimettömyys,
maineettomuus; — -sdag, m. nimi-
päivä; (kalaset) nimipäivät (pl.); —
-sdagsgåfva, f. nimipäivä-lahja; —
-stämpel, m. nimileimasin, -painio; (af-
trycket) nimipainos, -painama, -leima;
— -teckning, f. nimikirjoitus.

Namn, n. oböjl. namuset (pl.), ma-
keiset (pl.).

Namme, m. kaima; de äro hvaran-
dras n—n, ovat kaimakset l. tois-
tensa kaimat.

Nanneligen, adv. nimen-omaan l. -omat-
tain.

Nankin, n. nankkini.

Napp, m. lapsensarvi (-en), tila.

Napp, n. nappaus, nyppäys, nykäys,
kaappaus, sieppaus; se Nappa.

Nappa, v. a. napata (-ppaan), nypätä,
näpäistä, nykäistä, siepata (-ppaan),
temmaista (-paiseen), kaapata (-ppaan);

fisken n—r, kala syö l. tärppi l.
näppää; n. på kroken, käydä on-
keen; — n—s, v. d. otella, kiistellä,
taistella, (munbuggas) näykkää, ham-
mastella.

Nappatag, n. käsiryysy l. -kähmä, ottelu.
Napping, f. nappaus, nyppäys; se Nappa.

Narciss, f. narsissa.

Narf, m. martio, narvi.

Narhval, m. rataakala, sarvivalas (-aan).

Narkotisk, a. narkootinen, huumaava,
unettava.

Narr, m. narri, houkkio, haasu; (gyck-
lare) narrinparta, narri, koiransilmä,
pillari, hulluttelija; — -aktig, a. (där-
aktig) narrillinen, narrimainen, turha-
mainen; (putslustig) narrinparinen, hul-
lunpököinen, -peräinen; — -aktighet,
f. narrimaisuus o. s. v.; n—heter,
narrinmutkat, koirankurit, narrittelut;
— -aktigt, adv. narrimaisesti, narrin-
tavalla; — -käpa, f. narrinkaapu l.
-puku; — -spel, n. narrinkuri l. -leik-
ki, narrittelu, ilvehdyä; — -verk, n.
se Narrspel o. Gyckel.

Narra, v. a. (föra bakom ljuset) narrata,
viekoitella, vietellä, uskotella; (bedra-
ga) peijata, narrata, pettää; bli n—d,
tulla petetyksi l. narratuksi, petetään
(pass.), narrataan; — n—s, v. d. nar-
rata, puhua l. tehdä narraa l. pilaa l.
leikkiä, ilvehtiiä, ilveillä, (med ngn)
jonkun kanssa.

Narri, n. pila, leikki, ilve (-een), kuri;
süga ngt på n., sanoa jkin piloil-
lansa l. leikillä; utan n., pilaa l. hul-
luja puhumatta.

Nasalljud, n. nenä-äänne (-nteen), -ääni.

Nata; springa n., juosta nippaa, olla
nippaisilla.

Nate, m., -gräs, n. vesiheinä.

Nation, f. kansakunta, kansä; finne
till n., syntyisin l. sukuisin l. kan-
saltansa suomalainen; (vid universitet)
osakunta, maakunta.

National, a. kansallinen, kansallis-
kansakunnallinen, kansan; — -angelä-
genhet, f. kansallis- l. kansakunnalli-
nen asia; — -drägt, m. kansanpuku,
maakunnan-puku l. -vaatteus; — -eko-
nomi, f. kansallistalous; — -fel, f.
kansallinen vika; — -fest, m. kan-
sallisjuhla; — -församling, f. kansal-
likokous; — -hat, n. kansallisviha;
— -karakter, m. -lyenne, n. kansan-
luonne (-nteen), kansallinen luonne l.

luonto, kansallisuonne; — **-teater**, m. kansallisteatteri.

Nationalisera, v. a. kansunntaa, kansallisenta, tehdä kansalliseksi.

Nationalitet, f. kansallisuus.

Nationel, a. kansallinen; n—a seder, kansalliset l. kansakunnan tavat.

Nativitet, f. syntyväisyys, syntyneiden luku l. määrä.

Natrium, n. (*kem.*) natrio.

Natron, n. (*kem.*) natri, lipiäsuola.

Natt, m. yö; om n—en, yöllä; om näterna, öisin, öillä; denna n., tänä yönä; den n—en, sinä yönä; i n., mennyt l. menneenä yönä, yöllä; i går n., eillis-yönä, toissa yönä; i morgon n., huomis-yönä; nästa n., tulevana l. ensi yönä; n—en emellan måndagen o. tisdagen, maanantain ja tiistain välinen yö; n—en emot söndagen brann gården, sunnuntain edellisenä yönä l. yöllä sunnuntaita vastaan paloi talo; emot n—en, yön tullessa l. tulien, yön seutuun l. seudussa; resa ut mot n—en, lähteä matkalle yön päälle l. selkään; n—en igenom l. hela n—en, kaiken yötä, yökauden, koko yön; resa genom n—en, kulkea läpiöisin l. puhki yön l. yötä myöten; läsa n. och dag, lukea yö- ja päiväkaudet l. öin päivin; ligga öfver n—en, maata yötä; blifva till l. öfver n—en, jäädä yöksi, yötyä, yöpyä; god n.! hyvää yötä; inom n. och år, vuoden ja yön kulussa, vuodessa ja yössä; hela n—en varande, yökautinen; två, tre nätter gammal, kaksi, kolmioinen; — **-arbete**, n. yöllistyö, öinen työ, yötyö; — **-bol**, n. yökunta, kinkeri- l. lukunkunta, -lahko; — **-bäcken**, n., — **-potta**, f. yöastia l. kulppo l. -pottu; — **-duksbord**, n. yöpöytä, vaatetus- l. pukemuspöytä; — **-etid**, m. yönaika, -seutu, öinen aika; — **-fjäril**, m., — **-fly**, n. yöperho l. -perhonen l. -perhollainen; — **-främmande**, — **-gäst**, m. yövieras (-aan), yötä-olija, yöta; — **-frost**, m. yökylmä l. -halla; — **-gammal**, a. yönvanha, yksioinen; n—t (*nattständer*) dricka, yöllinen juoma; — **-herberge**, n. yökortteri l. -maja l. -sija; — **-hugg**, n. yönkppi; — **-kappa**, f. rihokas (-kkaan), rintapaita l. -liina, puoliapaita (-dan); — **-kärl**, n. yöastia, tarveastia; — **-kommod**, m. yö-

kaappi, pesinkaappi; — **-lapp**, m. yölepakko, yökkö; — **-lång**, a. yötinen, yökautinen; — **-läger**, n. yöleiri l. -sija; (*sofplate*) yösiija l. -vuode (-teen); — **-mossa**, f. yölakki l. -mysey; prata i n—n (*äg.*), puhua unen pyöräyksissä; — **-post**, m. yövahti l. -vartija; — **-rook**, m. yönuttu, uninuttu l. -takki; — **-tröja**, f. yöriijy, makuu- l. uniröijy; — **-skjorta**, f. yö-, makuupaita; — **-skräfva**, — **-skära**, — **-skärta**, f. kehrääjä, yöleilakka; — **-stol**, m. tervetuoli; — **-strykare**, m. yökulkija l. -juoksija; — **-stycke**, n. yökuvaus l. -taulu; — **-stånd**, a. yöllinen, yön seisonut l. ollut; — **-svärmare**, m. yöjalkainen, yöjalassa kulkija, yötyri; — **-svärmeri**, n. yöjuoksu l. -jalka, öitseminen, yöjalassa käyminen; — **-säck**, m. vaatesäkki l. -pussi; — **-uggla**, f. tarhapöllö, yökkö; — **-vak**, n. yönvalvonta l. -valvominen; — **-vaka**, f. *se Sängtrast* o. *Vaka*; — **-vakt**, *se Nattpost*; — **-vard**, m. Herran ehtoollinen, ehtoollinen; gå till l. begä n—en, käydä Herran ehtoollisella l. ripillä, mennä Herran ehtoolliselle l. ripille; gifva, utdela n—en, jakaa aneita l. Herran ehtoollista; — **-vardsbarn**, n. rippilapsi; — **-sbröd**, n. ehtoollisleipä; — **-vardsgång**, m. ripillä-käynti l. käyminen, Herran ehtoollisella käyminen; — **-vardsgången**, a. ripillä-käypä; — **-vardsgäst**, m. rippivieras (-aan), ehtoollisvieras, Herran ehtoollisen vieras, (*nattvardsfolk*) rippiväki; — **-viol**, f. valkea lehdokki; ilakko; — **-väkt**, m. yövartio l. -vartiot (*pl.*); — **-väktare**, m. yövartija; — **-tyg**, n. yövaatteet (*pl.*), yöname (-een).

Natta, v. a. (*sjöf.*) natata, kostuttaa, kastella.

Nattlig, a. öinen, yöllinen, öillinen; (*nattlång*) yötinen, yökautinen.

Natur, f. luonto; af n—en väl begäfvad, hyvillä luonnonlahjoilla varustettu; god af l. till n—en, hyvä luonnoltansa l. luontoansa; krokig af n—en, luonnon-väärä, luonnotansa väärä; — **-alster**, n. luonnon-anti l. -tuote (-tteen); — **-anlag**, n. luonnontalpumus, luonnollinen talpumus, luonnonlahja; — **-barn**, n. luonnonlapsi; — **-drift**, f. luonnonvalttimus l. -vietti l. -veto; — **-enlig**, a. luonnonmukainen l. -omainen, luon-

- oleva, alla l. alempana mainittu l. sanottu; — *till*, adv. *se Nedanpä*.
- Nedan**, n. alakuu; mänen är i n., on alakuu, kuu vähenee.
- Nedbloda**, v. a. tahrata l. ryvettää verellä, verittää, tehdä vereen l. veriin.
- Nedblåsa**, v. a. puhalttaa alas l. maahan; nedblåst, tuulen kaatama l. karistama l. puhaltama.
- Nedbrinna**, v. n. palaa tuhaksi l. maahan.
- Nedbädda**, v. a. peittää, peittää maahan l. multa.
- Nedböja**, v. a. painaa l. taivuttaa alas l. maahan.
- Neddamma**, v. a. tomuttaa, tehdä tomuun l. tomuiseksi, pölyyttää; n—s, tulla tomuun l. pölyyn, tomuttua, pölyyttää.
- Neddigna**, v. n. vaipua l. raueta (-kenen) maahan l. alas.
- Neddoppa**, v. a. kaataa l. pistää (jhnkin).
- Neddraga**, v. a. vetää alas l. maahan.
- Neddrifva**, v. a. ajaa l. syöstiä alas; n. en påle i jorden, ajaa l. lyödä paalu maahan.
- Nedeffter**, prep. alipuolta myöten, alipuolta.
- Neder**, adv. *se Ned*; — *börd*, m. saateutulo, sade (-teen); — *lag*, n. (i *krig*) tappio, kaatumus, miestappo; fienden led ett stort n., viholliselta kaatui paljo väkeä, vihollinen sai suuren tappion; (af *varor*) varasto, säilystö, varapaikka, varasäily l. -säkeistö; — *lagsplats*, m. varasto- l. ta-varapaikka; — *lagsrätt*, m. säilystö, tavaransäily-oikeus.
- Nederst**, a. alin (-mman), alimmainen; n—a våningen, alimmainen l. alakerta; — adv. alimpana l. alinna, alimmaisena.
- Nedfalla**, v. n. pudota (-toan) alas l. maahan, langeta (-kean) l. kaatua alas l. maahan.
- Nedflotta**, v. a. (*nedsvulla*) tehdä rasvaan l. rasvaiseksi, tahrata rasvalla; *se Nedflöta*.
- Nedflyta**, v. n. juosta l. vuotaa alas l. maahan.
- Nedflöta**, v. a. (*timmer* o. *d.*) lautata alas, uittaa alas.
- Nedfälla**, v. a. laskea alas l. maahan, pudottaa, kaataa.
- Nedför**, prep. alas (jtkin) myöten, alas; n. berget, vuorta l. vuorelta alas, alas vuorta myöten; n. trapporna, rappuja l. rapuista alas; fara n. strömmen, kulkea virtaa alas l. virtaa myöten alas; *se Utför*.
- Nedföre**, adv. alaspäin, alas, alas pitkin l. myöten.
- Nedgräva**, v. a. kaivaa l. haudata maahan, kuopata (-ppaan).
- Nedgå**, v. n. mennä alas, laskea, laskeutua, alentua; solen har n—tt, aurinko on laskenut l. laskeutunut; priset nedgår, hinta alenee.
- Nedgång**, m. alasmeno, laaku, laskeudunta, alennus; solens n., auringon laaku l. laskeutuminen; vid solens n., auringon laskeissa.
- Nedgåra**, v. a. lyödä l. kaataa maahan l. kumoon, kaataa; fienden bleftotalt nedgjord, vihollinen kokonansa kaadettiin l. tuli kaadetuksi.
- Nedhaga**, v. n. (*sig*) sataa, sataa l. tulla kuin rakeita, rakeina tulla l. sataa.
- Nedhugga**, v. a. hakata l. kaataa maahan, aistaa.
- Nedhuka sig**, v. r. kyyristää itsensä, kyyristyä, kyykistyä, käydä kyyrylensä; nedhuka d, kyyryllänsä l. kyyryssä l. kyyryllänsä (oleva), kyyristynyt.
- Nedhåra**, v. a. tehdä karvoihin l. karvaiseksi, karvoittaa; n—d, karvoissa (oleva), karvoihin tullut, karvoittunut.
- Nedi**, adv. o. prep. alhaalla jsekkin, jonkin pohjalla.
- Nedifrån**, adv. o. prep. alhaalta, alipuolelta, alhaalta päin; mera l. längre n., alemmaa, vielä alemmaa l. alemmalta; längst n., alimpaa, kaikkein alemmaa l. alemmalta.
- Nedigenom**, adv. o. prep. alas (jonkin) lävitse l. kautta.
- Nedkalla**, v. n. kääkeä l. kutsua alas; n. Guds välsignelse öfver ngn, rukoulla jkulle Jumalan siunausta.
- Nedkomma**, v. n. tulla alas; (*förlöas*) synnyttää.
- Nedkomst**, m. alastulo; (*förlöasning*) synnytyt.
- Nedkrita**, v. a. tehdä l. tahrata liituun, liiduta (-tuun).
- Nedköra**, v. a. ajaa alas; vetää l. kuljetttaa alas; pistää l. työntää alas l. jhnkin.
- Nedluta**, v. a. kallistaa l. kumartaa alas l. alaspäin; — v. n. olla kallellansa l. alaspäin l. kumarruksissa; n. sig, — v. r. kumartua, kyyristyä, kumartaa l. kyyristää itsensä.
- Nedlåt sig**, v. r. taipua, alentaa itsensä.

Nedlåtande, — låten, a. alhainen, alentuvainen, itsensä alentava.

Nedlåtenhet, f. alentuaisuus, alhaisuus.

Nedlågga, v. a. laskea, laskea l. panna alas l. maahan l. pois; n. vapen, laskea aseet maahan; n. ett embete, luopua l. erota (-oan) virasta; n. sin handel, sitt yrke, lakata l. luopua kaupastansa, elinkeinostansa, jättää kauppansa, elinkeinonsa sikseen; n. en process, lakata (-kkaan) l. herätä (-keän) lainkäynnistä; saken nedlades, asia pantiin lamaan l. alas l. lamattiin; n. en fiende, kaataa l. kaataa maahan vihollinen; n. kostnad på ngt, panna l. kuluttaa kustannusta jhkin.

Nedläsa, v. a. panna alas l. jhkin lukon taakse l. taa.

Nedmjöla, v. a. tehdä l. tahrata jauhoihin, jauhottaa.

Nedmulla, v. a. mullata (-taan); n. utsäde, mullata l. kyntää maahan l. sekoittaa siementä.

Nedplöja, v. a. kyntää maahan l. sisään.

Nedomkring, prep. a. adv. alhaalla l. alhaalle ympäri, pitkin l. ympäri alpuolta l. alireunaa.

Nedpruta, v. a. (om säljaren) alentaa l. huojentaa hintaa; (om köparen) tinkiä huokeaan hintaan.

Nedramla, v. n. kaataa l. mennä kumoon l. nurin, hajota (-oan) maahan l. alas.

Nedre, m., Nedra, f. o. n. adj. komp. af Ned, ala-, ali-, alempi, alipuolimmainen, alinen.

Nedrifva, v. a. repiä l. purkaa (maahan l. alas).

Nedrig, a. halpa, ilkeä, ilkeämielinen, ala-arvoinen.

Nedrihet, f. halpuus, ilkeys, ilkeä l. halpamielisyys; ilkeä l. halpa työ.

Nedrigt, adv. halvasti, ilkeästi, halpa l. ilkeämielisesti.

Nedröka, v. a. savuttaa, tehdä saviseksi, savustuttaa; bli nedrökt, savustua, tulla savuun l. savuiseksi; nedrökt, savustunut, savuinen.

Nedsabla, v. a. hakata kuolijaksi l. maahan, tapparoita (-tsen).

Nedsjukna, v. n. kääntyä l. painua tautivoteelle, sairastua.

Nedsjunka, v. a. laskea l. painua alas, vajota (-oan) l. vaipua alas l. maahan; n. i laster, vaipua l. vajota pahei-

sin; n. i tankar, painua l. vaipua ajatuksiin.

Nedskjuta, v. a. ampua kuolijaksi l. maahan; (nedskuffa) lykätä l. sysätä alas l. maahan.

Nedskrifva, v. a. kirjoittaa (jhkin), panna paperille, kirjoittaa ylös.

Nedskälla, v. a. haukkua täyteen, haukkua l. räivätä suut silmät täyteen.

Nedslagen, a. maahan lyöty; (modfald) alakuloinen, nulo, nyreä.

Nedslagenhet, f. alakuloisuus, nyreä l. nulo miell, nulous, nulo- l. nyreämiehyys.

Nedslagning, f. maahan- l. alaslyönti; (höets) niitto.

Nedslå, v. a. lyödä alas l. maahan l. kumoon, kaataa (alas l. maahan), kumota (-oan); n. hö, niittää heinää; n. ögonen, painaa silmänsä alas, katsoa alaspäin; n. priset, lyödä hinta alas, alentaa l. alennuttaa hinta; n. sina bopålar, ottaa asentonsa l. asuntonsa, asettua; n. modet, tehdä alakuloiseksi, masentaa l. nyreyttää l. alentaa miell.

Nedslående, a. surettava, mieltä masentava l. alentava.

Nedsmeta, v. a. tahrata l. hölvätä täyteen l. kokonansa.

Nedsmörja, v. a. tahrata rasvaan l. rasvalla, tehdä rasvaan; tahrata, soaista; nedmord, tahrainen, tahaantunut, soaistu.

Nedsnöa, v. a. lumeta (-ean), tehdä l. saada lumeen, peittää lumella; n—d, lumella peitetty, lumettunut, luminen.

Nedsota, v. a. tehdä nokeen l. nokiaksi, noeta (nokean) täyteen.

Nedsticka, v. a. pistää alas l. jhkin; (ihjel) pistää kuolijaksi.

Nedstiga, v. n. astua l. mennä alas, tulla l. lähteä alas, laakentua; n—nde linie (slägtled), takeneva l. alaskohmainen polvi.

Nedstämma, v. a. alentaa, virittää l. sävellyttää alemmaksi l. alas; (minska) alentaa, vähentää; (sinne, mod) se

Nedslå.

Nedstånd, a. se Nedslagen.

Nedstånka, v. a. räiskyttää l. roiskuttaa täyteen l. märkeksi.

Nedstörta, v. a. kukistaa alas l. maahan, syöetä (syökseen) alas l. maahan l. kumoon;— v. n. kukistua l. kaataa l. langeta (-kean) maahan.

Nedsvärta, v. a. mustata, mustata täyteen, tehdä mustaksi; (*fig.*) panetella, mustuttaa.

Nedsänka, v. a. laskea alas l. maahan, laskeuttaa, alentaa, (*försänka*) vajottaa, upottaa.

Nedsätta, v. a. laskea l. panna l. asettaa alas l. maahan; n. en komité, asettaa komitea; n. penningar, panna rahoja talteen, tallettaa rahoja; (*minska*) alentaa, vähentää, huoventaa; (*förringa*) alentaa, vähentää, sortaa, polkea; n. ens anseende, alentaa l. polkea jkun arvoa; — n. sig, v. r. asettua, ottaa asentonsa l. paikkansa, asettauta.

Nedsöla, v. a. saastuttaa, soaista (-kaisen), ryvettää, tahrata kaikki l. täyteen l. kokonansa.

Nedtaga, v. a. ottaa alas l. maahan, purkaa.

Nedtill, adv. *se* Nedanpå o. Nedvid.

Nedtrycka, v. a. painaa alas, painuttaa; (*fig.*) polkea, sortaa, lannistaa; n. pris, polkea l. painaa alas hinta.

Nedtysta, v. a. valentaa, vaikittaa, saattaa vaikenemaan, tuketa (-kkeen) suu; saken blef n — d, asia lamattiin, painettiin l. pantiin alas; n. ett rykte, saattaa kulkupuhe painumaan, vaientaa l. painuttaa kulkupuhe.

Neduti, adv. o. prep. alhaalla jsskin l. jnkin sisässä l. pohjalla.

Nedvid, adv. o. prep. alhaalla, ala- l. alipuolella, alhaalta, ala- l. alipuolesta l. -reunasta; n. tjock, alhaalta paksu; n. kanten, alhaalla reunassa, reunan alipuolella.

Nedåt, adv. o. prep. alaspäin l. -käsän, maahan päin, alas...päin l. kohti; n. stranden, alas rantaan päin; det går n., menee l. käy alaspäin.

Negation, f. kieltämys, kieltö, epämys, eittämys, (*frånvaro af egenskap*) epäolemus, olemattomuus, kieltämys; (*nekningssord*) kieltosana.

Negativ, a. kieltävä, kielteinen, eittävä, epävä, epätapainen; n. sats, kielteinen l. kieltävä lause, kieltolause; n. bild, vastakuva; n. elektricitet, vastainen sähkö; n. storhet (*algebr.*) epäsuuruus l. -luku, epätapainen suuruus.

Negativt, adv. kieltävästi, epävästi, kieltävällä tavalla.

Neger, m. neekeri; — *handel*, m. neekerikauppa.

Negera, v. a. kieltää (-llän), evätä (-pään), vastustaa.

Negligé, m. aamuhame (-een) l. -vaatteet (*pl.*); (*hufva*) säpsä, myssy, neglisee.

Negligera, v. a. laiminlyödä, jättää leväperään l. leväperälle, olla huolimatta l. huolta pitämättä.

Neglika, f. neilikka.

Negociant, m. kaupantoimittaja l. -hieroja.

Negociation, f. kaupantoimitus, hankinta; (*underhandling*) keskustelu, kaupan l. sovinnon hieronta.

Negociera, v. a. o. n. (*anskaffa*) hankkia, toimittaa, tehdä kauppa; (*underhandla*) keskustella, hieroa kauppa l. sovintoa; n. upp ett lån, hankkia l. toimittaa rahaa lainaksi, tehdä lainan kaupat l. kauppvoja.

Negrinna, f. neekerinainen, neekeritär.

Nej, adv. ei, eipä; uttryckes äfven med nekningssverbet en, et, ei, emme, ette, eivät; har du gjort det? nej, oletko sen tehnyt? en (ole); hafva de redan kommit? nej, ovatko jo tulleet? eivät l. ei; är det sant? nej, onko se totta? ei; n. men, ei niin, eihän l. eipä juuri niin; säger hvarken ja eller n., ei sano niin eikä näin; säga n., sanoa ei, kieltää, ei myöntää; n. pass! ällas vielä l. vaan! n. hvad säger du? no l. kah, mitäpä sanot, eipäs mitä sanotkaan? n. n. i, ei; (*vid utrop*) eihän nyt eihän nyt, ei nyt ei nyt!

Nejd, f. seutu, tienoo; n — en kring slottet, linnan tienoot l. lähitienoot (*pl.*); i n — en af Tavastehus, Hämeenlinnan tienoolla l. paikoilla.

Nejonöga, f. nahkiainen.

Neka, v. a. o. n. kieltää (-llän), evätä (-pään), eittää, ei sanoa l. tahtoa l. myöntää; han n — r att saken så förhåller sig, hän kieltää l. ei sano asian niin olevan; n. att hjälpa någon, kieltää antaakaensa jkuta, kieltää apunsa jkulta, kieltäytyä auttamasta; n. ngn att hjälpa, kieltää l. evätä jkuta auttamasta; jag kunde ej n. mig det nöjet, en saanut ilman sittä huvitta olluksi, en voinut l. saattanut kieltäytyä siitä huvituksesta; n — nde svar, kieltävä l. eittävä vastaus.

Nekande, n. kieltäminen, o. s. v.

Nekning, f. kieltö, kieltäminen; — *sord*, n. kieltosana.

Nekrolog, m. nekroloogi, vainajanmuisto, kuolokertomus.
Nektari, m. nehtari, jumaljuoma.
Nemesis, f. kostajatar (-ttaren), koston jumalatar (-taren), kosto; n. divina, Jumalan (lähettämä) kosto.
Nemligen, **Nennas**, *se* **Nämligen**, **Nänas**.
Neolog, m. neoloogi, uudiskirjoittaja, sanansepitsijä; (*fig.*) uudis-oppinen.
Nepotism, m. nepotismi, sukuhyväisyys.
Neptunisk, a. (*geol.*) neptuninillinen, vedenjälkeinen, vesiluomainen.
Ner, *se* **Ned**.
Nere, adv. alhaalla, alaalla; säden ligger n., vilja on laossa l. lamassa l. lakoutunut; handeln ligger n., kauppa on lamassa l. lamaantuneena.
Nereid, f. aallotar (-ttaren), vellamon-neiti.
Nerifrån, adv. *se* **Nedifrån**.
Nerv, m. hermo, lutasuoni (-en), liudin (-timen); (*fig.*) jänne (-nteen), ponsi (-nnen); (*på blad*) suoni (-en); det fins ingen n. hos honom, hänessä ei ole pontta l. pontevuutta; — **feber**, m. lavantanti; — **full**, a. hermoinen, hermokas (-kkaan), liutainen, suonikas (-kkaan); (*fig.*) jäntevä, ponteva; — **knöta**, f., **knut**, m., **hylsa**, f. liuta-, hermosolmu l. -kimpupu; — **lös**, a. hermoton, liudaton, liutimeton; — **retning**, f. hermoihin kiihotus; — **sjuka**, f., **sjukdom**, m. hermoikipu l. -vaiva, hermotanti, hermoihin heikkous; — **slag**, n. hermonhalvans; — **stark**, a. hermokas (-kkaan), vahvahermoinen; — **svag**, a. heikko- l. arkahermoinen, heikko hermoista; — **system**, n. hermo- l. liutarakenus, hermot (*pl.*), liutimet (*pl.*); — **väfnad**, m. hermoverkko, liuta- l. hermotutus.
Nervositet, f. (*styrka*) pontevuus; (*nerfsvaghet*) heikkohermoisuus.
Nervös, a. hermojen, hermois-, liudinten; *se* **Nerfsvag**.
Nesa, f. häpeä, häväistys.
Neelig, a. häpeällinen, häpäisevä.
Neelighet, a. häpeällisyys; (*handling*) häpeätyö, häväistys.
Neeligt, adv. häpeällisesti, häpeällä.
Netto, a. netto, puhdas (-taan), suorittu; adv. puhtaasti, suoraansa; 100 skäl-pund n., suoraansa l. puhtaasti 100 naulaa; — **behållning**, **-vinst**, f.

puhdas voitto, nettovoitto; — **vigt**, m. netto-, puhdas l. suora paino.
Neuralgi, f. neuralgia, hermoaiva, -kipu.
Neutral, a. neutraalinen, puoltamaton, puolenpitämätön, asiaan puuttumaton l. ryhtymätön; (*gram.*) ett n—lt verb., kohteeton teonansa; (*kom.*) laimea, neutraalinen.
Neutralisation, f. puoltamattomaksi tekeminen, neutraalisennus; (*kom.*) laimennus, neutraalisennus.
Neutralisera, v. a. tehdä l. saattaa puoltamattomaksi; (*kom.*) laimentaa, neutraalisentaa; (*fig.*) laimentaa, hervaista, tehdä voimattomaksi.
Neutralisering, f. (*kom.*) laimennus, neutraalisennus.
Neutralitet, f. puoltamattomuus, puolenpitämättömyys, neutraalisuus.
Neutrum, n. (*om nomina*) neutri, sukupuoleton; (*om verb.*) neutri, kohteeton.
Ni, pron. pers. pl. te; ni är alltför god, te olette ylen hyvä.
Nia, v. a. (*kalla ngn ni*) teititellä.
Nia, f. (*sifra*) yhdeksänmerkki, yhdeksä; (*i kort*) yhdeksäinen.
Nick, m. nyykkäys, nyykähdytys, niekkaus.
Nicka, f. *se* **Nickhake**.
Nicka, v. n. nyykätä (-kkään), nyykkyttää l. nyökäyttää päätänsä; (*blunda*) nuokkua, torkkua, torkahdella.
Nickel, m. nikkeli.
Nickhake, m. nikhaka, tykkinen.
Nickning, f. nyykäys, nyökäys, nyökäytys, nyökitys; nuokkumus, torkkomus.
Niding, m. ilkiö, ilkimys, pillomus, pahantekijä; — **sdåd**, n. ilkityö l. -teko; — **smörd**, n. ilkimurha; — **astöld**, m. ilkivarkaus; — **sverk**, n. ilkiteko l. -työ, ilki- l. ilkiörkos.
Nidsk, a. kitsas (-aan), saita, itara.
Nidskhet, f. kitsaus, itarus, saitus.
Nidvisa, f. ilki- l. ilkkumalaulu.
Nie, *se* **Nio**.
Niece, **Nies**, f. veljen-, sisarentytär.
Niga, v. n. niitata, lyykistää polviansa, lyykistätä.
Nigning, f. niitaus, lyykistys.
Nikotin, n. nikotiini, nikotti.
Nimbus, m. pyhyysloiste (-een) l. -säteet (*pl.*), sädekehä.
Nio, num. card. yhdeksän; n. gånger yhdeksästi, yhdeksän kertaa; — **dubbel**, a. yhdeksänkertainen, yhdeksäinen; — **dubbelt**, adv. yhdeksän kertaa l. vertaa, yhdeksänkertaisesti, yhdeksän kerroin; h. så stor, yhdeksän

- vertaa isompi, yhdeksän kertaa niin suuri l. iso; — **-faldig**, a. yhdeksän-kertainen, yhdeksinen; — **-faldt**, *se* **Niodubbelt**; — **-handa**, a. yhdeksän-laatuinen l. -lainen, yhdeksinen; — **-hundra**, num. card. yhdeksän sataa; — **-hundrade**, num. ord. yhdeksäs (-nnen) sadas (-nnen), yhdeksänsadas; — **-manning**, f. (*bot.*) yhdeksän- l. yhdeksiheteinen; — **-sidig**, a. yhdeksän- l. yhdeksäsvuinen; — **-skifte**, n. (*äkerbr.*) yhdeksikylvö, yhdeksijako (-aon); — **-stafvig**, a. yhdeksän- l. yhdeksitavuinen; — **-tal**, n. yhdeksikkö, yhdeksänluku; — **-tusen**, num. card. yhdeksän tuhatta; — **-tusende**, num. ord. yhdeksäs (-nnen) tuhannes (-nnen); — **-årig**, a. yhdeksivuotias (-aan), yhdeksivuotinen.
- Nionde**, num. ord. yhdeksäs (-nnen); n. *gången*, yhdeksäs kerta, yhdeksän-nessä, yhdeksänen kerran; — **-del**, m. yhdeksännen (-ksen), yhdeksäs osa.
- Nipper**, m. pl. korut, koristimet, korukalut; — **-handel**, m. koristinkauppa, korukalujen kauppa; — **-tippa**, f. hempujainen, hempukka; (*måsig flicka*) toratilli, kiukkunenä.
- Nisch**, m. komero, kovero.
- Nisk**, a. *se* **Nidsk**.
- Nit**, m. niitti, tyhjä numero l. arpa.
- Nit**, n. uutteruus, into; — **-ålska**, v. a. (*för ngt*) harrastaa, ahkerointa (-tsen); — **-ålskan**, f. harrastus, harrastukset (*pl.*); — **-ålskare**, m. harrastaja, ahkerointija.
- Nita**, v. a. pärsätä, niitata (-ttan), päättää, kotkata.
- Nithammare**, m. niitti- l. päättövasara; — **-nagel**, m. niitti- l. päättenaula l. -vaarna.
- Nitisk**, a. uuttera, ahkera, innokas (-kkaan), harras (-rtaan).
- Nitiskt**, adv. uutterasti, uutteraan, ahkerasti, ahkeraan, ahkerundella, uutteruudella.
- Nitning**, f. pärsäys, niittäus, pääte (-tteen), kotkaus.
- Nitrum**, n. nitro, salpietari.
- Nittio**, num. card. yhdeksänkymmentä.
- Nittionde**, num. ord. yhdeksäs (-nnen) kymmenes (-nnen); — **-del**, m. yhdeksäkymmenes osa.
- Nitton**, num. card. yhdeksäntoista.
- Nittonde**, num. ord. yhdeksäntoista (gen. yhdeksännentoista).
- Nivellera**, v. a. vaakita (-tsen), mitata (-ttaan) korkeutta, nivelierata; (*ögra vågrät*) tasailta, tehdä tasakorkuiseksi.
- Nivellör**, m. vaakitsija, nivelyöri.
- Nivå**, m. tasakorko l. -pinta; (*fig.*) tasakorko l. -olo l. -paino; vara i n. (*au niveau*) med ngt, olla jnk:n tasalla l. jnk:n kanssa tasakorkuinen.
- Njugg**, a. kitsas (-aan), saita, itara, niukka; med n—an nöd, kiivan kasvavan, hädin l. töin tuskin.
- Njugga**, v. n. kitsastella, idartaa.
- Njugghet**, f. kitsaus, itaruus, saittuus, niukkuus.
- Njukt**, adv. kitsaasti, itarasti, saidasti, kitsastellen.
- Njupa**, f. *se* **Nypa**.
- Njupon**, n. *se* **Nypon**.
- Njure**, m. munuainen, munaskuu.
- Njurfett**, n. munuais- l. munasrasva; — **-tal**, m. munaskuu l. -tali, munu-aistall.
- Njuta**, v. a. nauttia, nautita (-tsen); n. af ngt skönt, ihailta l. ihan-nella l. nauttia jtk:n kaunistaa; n. af ens olycka, iloita jonkun onnettomuudesta.
- Njutning**, f. nautinto, naute (-tteen); ihailus, ihantelu; ilomieli, huvitus; — **-sfull**, **-srik**, a. nautteellinen, runsas- l. rikaanautinnainen, nautinto- l. huvirikas, runsashuvinen; — **-slysten**, a. nautintohimoinen.
- Nobel**, a. (*adelig*) astellinen, aatelis-; (*adel*) jalotapainen, jalomielinen, ylevä; (*ädelst*) stoltt uljas (-aan), rehevä, uhkea.
- Nobless**, f. (*adel*) aateli, aateluus; n—en (*de förnåma*), ylimysväki, ylhäiset; (*adelhet*) jalotapaisuus, ylevyys, jalo mieli; (*adel stolhet*) uljuus, rehevyys, uhkeus.
- Nock**, m. (*brok i spinnerocksrullen*) nukka, nokka; (*på slåde*) sepi, nokka; (*skopp*) nokka; hafva i n—en (*fig.*), olla kielessänsä l. päissänsä l. hii-vassa.
- Nod**, m. (*astron.*) noodi, risteys (-ksen).
- Nog**, adv. kyllä, kyllin, kylliksi, kylläällä, tarpeeksi; hafva n. att lefva af, olla jkulla kyllä l. kylläitä eläkö-sensä; n. af, n. sagdt, siinä kyllä, *se* vaan; mer än n., öfver n., yltä-kyllin, ylenkyllä, kyllin kyllä l. kylläitä; han har fått n., hän on saanut kyllänsä l. tarpeeksensa l. tarpeensa; bra n., hyvin kyllä; han lär n. komma, kylläpä hän tulee, hän kyllä taitaa tulla; n. vet man,

huru...kylläpä sen tietää l. tiedetään, miten...; det var n. l. vai niin! niin vain! se! sel

Noga, a. oböjl. (*sparsam*) tyystä l. tyysti, tarkka, visu; n. om tiden, pennin-gen, visu l. tyystä l. tarkka ajalle, rahalle; n—ste priset, viimeinen hinta.

Noga, adv. tarkasti, tarkkaan, tarkoin, tarkallensa, tyyskästi, tyystästi, tyystin, visusti; när jag ser n—re derpå, kun sitä tarkemmin l. tyystemmin katoon; n. taget, tarkkaan l. tyystin katoon.

Noggrann, a. tarkka, visu, tyyskä; — **grannhet, f.** tarkkuus, tyyskyys; med n., tarkkuudella, tarkasti, tyyskästi; — **grant, adv. se Noga, adv.;** — **räknad, a.** närkäs (-kkään), herkkä, itsehensä ottava.

Nogsamt, adv. kylliksi, kyllin, kyllin kyllä, tarpeeksi.

Nojs, n. oböjl. se Spe, Buller.

Noll, n. nolla, tyhjönen.

Nolla, f. nolla, tyhjikkö.

Nomad, m. paimentolainen, nomaadi; — **folk, n.** paimentolaiskansaa, paimen-l karjalaiskansaa; — **lefnad, f., -lif, n.** paimentolais-elämä l. -elanto; föra n., elää l. elellä paimentolaisena.

Nomadisera, v. n. paimenoita (-teen), paimennella (-ntelen), olla l. elää paimentolaisena.

Nomadisk, a. paimentolais-, karjastolais-, paimentolaisten, paimenkansain, paimennollinen.

Nomen, n. noomeni, nomini, nimikkö.

Nomenklatur, f. sanasto, sanaluettelo, nimistö.

Nominal, a. nimellinen, nimellis-; — **värde, n.** nimi- l. nimellisarvo.

Nominativ, m. nominatiivi, nimentösiija.

Nomnel, a. nimellinen, nimellis-; n—t värde, nimellinen l. nimellisarvo.

Nonsens, n. oböjl. tolkuttomuus, mielettömyys, jorina, selkkapuhe (-een).

Nopp, n., Noppa, f. nyppy, nukkelma.

Noppa, v. a. nyppiä, nukkia, nykiä l. noppia nyppyjä.

Noppig, a. nyppyinen, nukkainen, nukkelmainen.

Noppra, v. a. se Noppa; — n. sig, v. r. (*om foglär*) kynä l. nyppiä itseensä.

Nord, m. pohja, pohjanen; från n—en, pohjaesta; (*de nordliga länderna*) pohjola, pohjanmaat (*pl.*), pohjaismaat; från yttersta n—en, pohjan pe-

riitä, käärimmäisestä pohjolasta; — **bo, länding, m.** pohjolainen, pohjaismaalainen; — **nordost, m.** pohjalakollinen, kollispohja; — **nordvest, m.** luodepohja, pohjalaluode (-teen); — **ost, m.** kollinen, itäpohja; nordost till nord, pohjanen itäpohja, pohjalakorva; n. till ost, itäinen itäpohja; — **ostlig, a.** itäpohjainen, kollinen, kollis-ilmainen l. -puolinen; n. vind, kollistuu, itäpohja-tuuli; — **pol, m.** pohjaanapa; (*fig.*) pohjan perä l. perä (*pl.*); — **sjön, m.** Pohjanmeri; — **stjerna, f.** pohjan-tähti; — **stjerneorden, m.** Pohjan-tähden-ritarista; Pohjan-tähden-ritaris-merkki; — **varts, adv.** pohjaseen päin, pohjasta kohti, pohjaasuuntaa l. -suunnalle; — **vest, m.** luode (-teen), länsipohja; det blåser från n., tuulee l. tuuli käy luoteesta; — **vestlig, a.** luoteinen, luoteis-, länsipohjainen; n. vind, luodetuuli, luotenen l. länsipohjainen tuuli; — **vestra, a.** luoteinen, luoteis-, länsipohjainen; — **östra, a.** kollis-, kollinen, itäpohjainen.

Nordan, Nordanvind, m., Nordanväder, n. pohjatuuli, pohjainen tuuli, pohjanen.

Nordisk, a. pohjainen, pohjais-, pohjanmaiden l. kansain, pohjolan.

Nordlig, a. pohjainen, pohjais-, pohjoinen, pohja-; n. vind, pohja- l. pohjainen tuuli.

Nordligt, adv. (*inom*) pohjaseessa, pohjaseessa päin; (*åt norr*) pohjaseen, pohjaseen päin; (*från norr*) pohjasesta, pohjasesta päin, pohjaispuolelta; Helsingfors ligger mera n. l. nordligare än Stockholm, Helsinki on pohjaismalla Tukholmia l. kuin Tukholmi.

Norm, f. ohje (-een), malli, johto, johde (-teen).

Normal, a. (*efter norm*) ohjeellinen, johteellinen; (*reglerätt, vanlig*) säännökäs, säännöllinen, tavallinen; — **famn, m.** sääntösyli; — **mätt, n.** sääntö- l. mallimitta; — **skola, f.** normaalkoulu, mallikoulu.

Normalitet, f. säännöllisyys, ohjeellisuus.

Normativ, a. määräväinen, ohjaavainen, ohjeellinen, johteellinen.

Norna, f. norna, onnetar (-ttaren).

Norr, s. oböjl. pohja, pohjanen; från n., pohjasesta, pohjasta; åt n., poh-

- jaseen, pohjaseen päin, pohjasta kohti; i n., pohjasesa; vägen går i n. och söder, tie käy l. en pohjaseen ja etelään; n. ifrån, pohjaseesta, pohjaseesta päin, pohjaspuolelta l. -kulmalta; n. om Helsingfors, pohjaspuolella l. pohjan puolella Helsinkiä l. Helsingistä, pohjaseen Helsingistä; längre åt n., pohjasemmalle, pohjasemmalla l. pohjasempana; n. ut, n. åt, adv. pohjaseen päin, pohjasta kohti l. kohden; mera norrut, pohjasemmalle; — *-skén*, n. pohjasenpalo, revontulet (*pl.*).
- Norra**, a. pohjainen, pohjais-, pohjoinen, pohjois-, pohja-, pohjan; n. sidan, pohjainen puoli, pohjoispuoli; på n. sidan belägen, pohjanpuolimmainen; N. Amerika, Pohjois-Amerika.
- Nors**, m. kuore (-een), norssi, (*liten art*) siniäinen.
- Nos**, m. kuono, turpa; med n. försedd, turpainen, kuonollinen; — *-grimma*, f. turpa- l. kuonovyö; (*fig.*) turpasuisset l. -vyö; — *-hörning*, m. sarvi-kuono; — *-klämma*, f. huulipaarna; — *-korg*, m. kuono- l. pääkopsa; jmf. **Mulkorg**; — *-rem*, f. kuonohihna.
- Nosa**, v. n. nuuskaa, tuhnia, nenällä.
- Not**, f. (*anmärkning*) viitta, aliviitta, muistutus; (*af en diplomat*) muistine, muistutuskirja; (*tontecken*) nuotti; — *-bok*, f. nuottikirja; — *-linie*, f. nuottiviiva l. -linja; — *-skrifning*, f. nuottikirjoitus; — *-ställare*, m. nuottijat (*pl.*), nuottiteline (-een); — *-system*, n. nuottijakso, nuotisto; — *-tecken*, n. nuottimerkki; (*i bok*) viittamerkki; — *-tryckeri*, n. nuottipaino.
- Not**, f. (*fiskeredskap*) nuotta; draga n., vetää nuottaa, olla nuotalla; gå att draga n., mennä nuotalle l. nuottaa vetämään; — *-arm*, m. nuotan reisi (-den) l. siula; — *-bindare*, m. nuotankutoja; — *-drägt* (*dragning*), m. nuotantveto; — *-flöte*, n. nuotanpolo l. -koko; — *-folk*, n. nuottaväki l. -miehet (*pl.*); — *-garn*, n. havas- l. nuottalanka; — *-gista*, f. nuottavave (-peen) l. -ahdin (-timen); — *-hus*, n. nuottatalas (-aan) l. -lato; — *-kil*, m. nuotanperä l. -perät (*pl.*); — *-lag*, n. nuotakunta, nuottue (-een); — *-stång*, f. uittu, nuottarinku l. -salko; — *-sånke*, n. nuotankives (-ksen); — *-teln*, m. nuotanpaula l. -aina; — *-varp*, n. nuotta-apaja.
- Nota**, f. muistin, muistos, muistolista.
- Notabel**, a. mainittava, mainiollinen, erinomainen.
- Notabene**, adv. nimittäin, huomaten; s. muistin.
- Notabilitet**, f. mainittavuus, erinomaisuus; n — er, mainiolliset, ylimykset.
- Notariat**, n. notaarinvirka.
- Notarie**, m. notarius, notaari, pöytäkirjuri; notarius publicus, julkinen notarius.
- Notera**, v. a. kirjoittaa ylös, merkitä (-tsen), kirjoittaa muistoon; n. kursen, määrätä kurssi; illa n — d, huonossa huudossa.
- Notifikation**, f. ilmoitus, tiedon-anto; — *-skort*, m. ilmoituskortti.
- Notificera**, v. a. ilmoittaa, antaa tieto l. tietoa.
- Notion**, f. se Begrepp.
- Notis**, f. tieto, tiedonsaanti, sanoma, ilmoitus; — *-blad*, n. tietosanomat.
- Notorisk**, a. yleisesti tunnettu l. tietty, perintuttu, täysin tietty.
- Novell**, m. novelli, utelo.
- Novellist**, m. novellin- l. untelonkirjoittaja, uteloltsija.
- November**, m. Marraskuu.
- Noviciat**, n. alokkuus, alokas- l. uusikkoalka.
- Novis**, m. o. f. alokas (-kkaan), uusikko.
- Novitet**, f. uutinen; uutuuus.
- Nu**, adv. nyt; just n., juuri nyt, nyt juuri, vastikään; rätt n., aivan nyt, paikalla, tuossa paikassa l. paikkaa; n. för tiden, n. mera, tätä nykyä, tähän aikaan, nykyään, tällöin; (*då*) nyt, sitte, sitten; (*således*) nyt, siis; n. en, n. en annan, milloin yksi, milloin toinen, milloin mikin; (*om*) jos, milloin; i ett n., tuokiossa, yht'äkkiä; — *-tid*, m. nykyaika, nykyisyys; n — ens, nykyajan l. -aikainen, nykyinen; — *-varande*, a. nykyinen.
- Nubb**, m. nupi, tenlikka.
- Nubba**, v. a. naulata (-aan) nupilla, nupittaa.
- Nuoka**, v. n. se Blunda.
- Null**, se Noll.
- Nullitet**, f. mitättömyys.
- Nuamera**, adv. se under Nu.
- Numerera**, v. a. numeroittaa, numeroita (-tsen).
- Numeri**, m. pl. (*fjerde Mosebok*) numeriraamattu.

Numerisk, a. luvullinen.
Numero, **Numro** (N:o), numero (N:o).
Numerus, m. (*gram.*) numerus, luku.
Numerär, a. luvullinen, lukuinen; s. lukumäärä, luku, määrä.
Namismatik, f. numismatikka, rahan-tieto l. -oppi.
Nummer, m. numero; — **-taffa**, f. numerotaulu; — **-tal**, n. numeroluku l. -määrä.
Numrera, *se* Numerera.
Nunna, f. nunna.
Nunnedragt, f. nunnanpuku (-vun); — **-kloster**, n. nunnaluostari, naisluostari.
Nuntie, m. nuntius, paavin lähettiläinen.
Nutation, f. nutatio, kiepunta.
Nutrition, f. (*fysiol.*) ravintotoimi, ruoansulatus; — **-sorgan**, n. ruoansulatin.
Ny, a. uusi (-den); på nytt, å nyo, uudestaan, uudesti, uudelleen, uudelleen; ny säd, uutinen; nyaste underrättelser, uusimmat l. nykyisimmät tiedot; — **-bakad**, a. äsken leivottu; (*fig.*) äsken, vasta kypsytetty l. kypsytetty, vastatullut l. -tehty; — **-banad**, a. äskenraivattu l. -avattu l. -tehty; — **-begynnare**, m. vasta-alkava, aloittelija, vasta-alkaja; — **-brott**, n. *se* Nyplog; — **-brytning**, f. pelonteko l. -peranta; (*jord*) perko-l. perantoma, perkiö; — **-buren**, a. äsken- l. vastapolkinut l. -kantanut; äskenkannettu; — **-bygga**, v. a. rakentaa uutta l. uudesta, uudisrakentaa; — **-byggare**, m. uudistalollinen l. -tillallinen l. -asukas (-kkaan); — **-bygge**, n. uudistalo l. -tila l. -paikka; — **-byggnad**, f. uudisrakennus; uudesta-rakentaminen; — **-fiken**, a. utelijas (-aan), kärkeä (-kkään), hetas (-taan) uussille; — **-fikenhet**, f. utelijaisuus; — **-fiket**, adv. utelijaasti, kärkeästi; — **-född**, a. vasta- l. äskensyntynyt; — **-gift**, a. äskennainut, nykyisin nainut, (*om kvinna*) vasta- l. äskennaitu, nuorikko; de n—e, äsken- l. vastainaineet, nuori pari l. pariskunta; — **-komling**, m. tulokas (-kkaan), äskentulija; — **-kristen**, a. uudiskristitty; — **-läring**, m. aloittelija, vasta-alkaja l. -oppiva; — **-modig**, a. usinnotin l. -partinen l. -tapainen, uudenlainen l. -alkainen; — **-måne**, m. uusi kuu, yläkuu; — **-odling**, f. uudispelto l. -maa, perkiö, raivio; — **-plog**, m.

rikkopelto, perkiö; — **-råg**, m. uudisruis (-kiin), uutinen; — **-rågsbröd**, n. uudisleipä; — **-silfver**, n. uusi hopea, teko- l. valehopea; — **-tändning**, f. uusi kuu, kuunseyntä; — **-vald**, a. äskenvalittu; — **-år**, n. uusi vuosi; på n—et, uudella vuodelle, uutena vuotena; — **-årsdag**, m. uuden vuoden päivä; — **-årsvisit**, m. uuden vuoden tervehdys.
Ny, n. yläkuu, uusi kuu; i n. och nedan, ylä- ja alakulla; månen är i n., kuu ehdastaa, on yläkuu.
Nyans, m. vaiheväri, väliväri, välivaihe (-een), erituntu; (*fig.*) erotus, poikkeus, välivaihe.
Nyansera, v. a. tehdä erituntiseksi l. vaihettelevaksi, vaihevärittää; — v. n. olla erituntainen l. vaihetteleva l. vaihevärinen l. välivaiheinen.
Nyok, m. oikku, juoni (-en), elki (eljen), mutka, mielihohde (-teen); — **-full**, a. oikullinen, juonikas (-kkaan), kurikas (-kkaan), monimielinen; — **-fullhet**, f. oikullisuus, juonikkuus.
Nyokel, m. avain (-imen); — **-ax**, n. avaimen lehti l. haitat (*pl.*); — **-ben**, n. (*anat.*) olkaluu l. -vitsa, solisuus; — **-hål**, n. avaimen reikä; — **-knip-pa**, f. avainkimppu; — **-piga**, f. avainpiika; (*en fogel, en insekt*) lenninkäinen, kännä l. känni; *se* Guldhöna; — **-pipa**, f. avaimen putki; — **-skylt**, m. avainhertta l. -kilpi (-ven).
Nyhet, f. uutuus (-den), uutisuus; n—ens behag, uutuden viehätyys; (*ny sak, underrättelse*) uutinen, uudissanoma; goda n—er, hyviä uutisia; — **-sbe-gär**, n. uutisten halu, uutishalu, uutelijaisuus; — **-sjägare**, m. uutisten ajaja l. kerääjä; — **-skrämare**, m. uutisen tietäjä; — **-smakare**, m. uutisten l. uutten puuhaaja l. nostaja l. tekijä.
Nykter, a. juomaton, raitis (-tiin), selvä, pirteä; bli n., selvä (-onen), kaljeta, raitistua; på n. mage, syömätömin vatsain, inehtimättä; (*fig.*) neroton, mahditon.
Nykterhet, f. raitius, juomattomuus, selvyys; — **-sförening**, f. raittindenseura.
Nyktert, adv. raittisesti, selvänä; nerotomasti.
Nyligen, adv. nykyisin, hiljakkoin, hiljan, äsken.
Nyländing, m. Uusmaalainen.

Nymf, f. luonnotar (-ttaren), impi (immen).
Nymfomani, f. immentuska.
Nyo, *se* Ny.
Nypa, v. a. nipistää, näpistää.
Nypa, f. hyppysellinen, hyppynen, näpillinen, hypyn l. hyppysen täysi (-den).
Nypning, f. nipistys.
Nypon, n. kiulakka, orjantappura-marja; — **-buske**, m. orjanruusu l. -tappura, orjantappura-pensas.
Nys, m.; få n. om ngt, haistaa jkin, saada vihiä l. kaimoa l. haikaa jtkin.
Nysa, v. n. aivastaa, aivastella, (*fnysa*) nyyskiä, (*frusta*) pärskyä; komma en att n., aivastuttaa.
Nysgräs, n. kärsämö, päräkyheinä.
Nysning, f. aivastus; förorsaka n., aivastuttaa.
Nyss, adv. äskettäin, äsken, vast'ikkään, nykyisin, vasta juuri; — **-berörd**, — **-nämnd**, a. vasta- l. äskenmainittu l. -sanottu; — **-född**, a. *se* Nyfödd; — **-viken**, a. äskenen, äskenkulunut.
Nysta, v. a. kerä, panna kerälle.
Nystan, n. kerä, sommelo.
Nystbotten, m. kerinpohja l. -kanta; — **-fot**, m. kerinpuut (*pl.*); — **-pinne**, m. kerinpuikko.
Nystning, f. kerimys.
Nyter, a. hyvillänsä l. mielissänsä (oleva), tyytyväinen, iloinen.
Nytta, f. hyöty, hyödytys; göra n., hyödyttää, olla hyödyksi, tehdä hyötyä; hafva n. af ngt, hyötyä jtkin, olla hyötyä jkulle jtkin.
Nyttig, a. hyödyllinen, hyödyttävä.
Nyttighet, f. hyödyllisyys.
Nyttigt, adv. hyödyllisesti, hyödyksi.
Nyttja, v. a. pitää, käyttää, nauttia; n. kläder, pitää l. käyttää vaatteita; n. sin rätt, nauttia l. käyttää l. viljellä oikeuttansa.
Nyttjorätt, m. nautintoikeus.
Nål interj. noi noi; nå nå! no noi no noi! hei hei! n. väl, no niin! noi olkoonpa!
Nå, v. a. o. n. ylettää, yltää (-llän), tavata (-paan), ylettyä, ulottua, päästä; n. målet för sin resa, päästä matkansa perille l. päähän; n. bottenen, ylettyä l. ulottua pohjaan, ylettyä l. tavata pohja; så långt ögat når, niin kauas kuin silmä kantaa l. kannattaa l. yltää; n. en hög ålder, päästä l. tulla korkeaan l. suureen ikään; söka att n., tavottaa, yllättää, kokea päästä l. yltää.

Nåd, n. (*på en spik*) päättö, päätte, niittäus, kotkaus.
Nåd, f. armo; af n., af n—e, armosta; i n—er, armossa, armoissa; gifva sig på n. och onåd, antauttaa armoille; lefva på n—er, elää armoin l. toisen armoilla; med Guds n—e, Jumalan armosta; n. l. n. l. armaa! armaa! — **-år**, n. armovuosi.
Nåda, v. a. armahtaa; Gud nåde, Jumal' armahtakoon l. armahda.
Nåda, v. a. (*en spik*) päättää, niitata (-taan), kotkata (-kaan).
Nåda-stol, m. armo-istuin (-imen); — **-val**, n. armoistös, -valitseemus.
Nåde-ansökning, f. armon-anomus l. -hakemus; — **-betygelse**, f. armon-osoitus; — **-bröd**, n. armoleipä, almu; — **-full**, a. armoinen, armias (-aan), runsas-armoinen; — **-gåfva**, f. armo lahja; — **-hjon**, n. armonnauttija, armon-alainen, armoilla l. almuilla eläjä; — **-medel**, n. armon välikappale (-een); — **-rik**, a. rikas- l. runsas-armoinen, armosta rikas, armias (-aan); — **-rike**, m. armon valtakunta; — **-stöt**, m. hengenlopetus l. -päästö; gifva ngn n—en, lopettaa henki jkulta, päästää joku hengeltä; — **-tid**, m. armon-aika; — **-verk**, n. armotyö l. -teko l. -toimi.
Nådelig, a. *se* Nådlig.
Nådeligen, adv. *se* Nådigt.
Nådlig, a. armollinen.
Nådigt, adv. armollisesti; nådigast, nådigst, armollisimmasti.
Nådning, f. (*af en spik*) niittäus, kotkaus, päättö.
Någon, Något, a. o. subst. joku (genet. jonkun), jokin (jonkin), muutama; n. af oss, joku meistä; icke n., ei kukaan, ei mikään; n. gång, joskus, jonkun l. muutamana kerran, muutamasti, jollotunkulloin, jollotunkullon; det finnes några, som..., muutamia l. joitakuuta on, jotka...; vet du ngt nytt, tiedätkö mitään l. jotakin uutta; på ngt sätt, jollakin tavalla l. tavoin l. tapaa, jotenkuten; det låter ngt, sehän l. sepä joitakin kuuluu; det är ändå ngt, se l. siinä on toki jotakin; — **n—t**, adv. vähän, hiukan, jokseenkin; n. större, vähän l. jokseenkin isompi; n. mer, hiukan l. vähän enemmän; — **-dera**, pron. indef. jompikumpi (genet. jommankumman); icke n., ei kumpikaan l. kum-

painenkaan; — **-sin**, adv. joskus, jolloinkulloin, jollonkullon, milloinkaan l. milloinkin, kerrankaan l. kerrankin; suinkin; har du någonsin sett det, oletko milloinkaan l. joskus nähnyt sitä? sä mycket jag n. kan, niin paljon kuin suinkin voin; icke n., ei koskaan l. milloinkaan l. kertaakaan; — **-städes**, adv. jossakin, jossakussa, johonkin l. jonnekin, jonnekunne, minnekin l. mihin; om... n., jos... johonkin l. mihinkään l. minne; det finnes icke n., ei sitä ole missään l. missäkään l. kussaan; n. ifrån, jostakin, jostakin paikkaa; — **-ting**, n. (jokin), jotakin, mitä; om n. händer, jos mitä l. jotakin tapahtuu; *se* Nägot.

Någor, *se* Någon.

Någorledes, adv. joiakin, jotenkuten, jollakin tavoin.

Någorlunda, adv. jotenkin, joksikin, joksseenkin, jotensaakin.

Någorstädes, *se* Någonstädes.

Några, **Någre**, *se* Någon.

Nål, f. neula, (*kantig*) äimä; träda på n—en, panna l. pistää lanka neulan silmään l. neulaan; — **-bref**, n. neulapaperi; — **-bössa**, f. neulapyyssy l. kotelo, neulikko; — **-hufvud**, n., — **-knapp**, m. neulannappi l. -kanta; — **-makare**, m. neulaseppä l. -maakari; — **-penningar**, m. pl. neularahat; — **-stråd**, m. neulansilmäys; — **-styng**, n. neulanpistämä l. -reikä (rei'an); — **-söga**, f. neulanilmä.

Nånsin, adv. *se* Någonsin.

Nåt, n. (*skepp*) nootti, sauma.

Näbb, m. nokka, noukka; — **-djur**, n. noukkaeläin (-imen); — **-gädda**, f. nokka- l. sarvihauki; — **-mus**, f. karjahiiri, noukkahiiri.

Näbba, f. nirpakka, näsäkkä.

Näbba, v. d. (*om foglar*) nokastella, nokitella; (*fig.*) nenistellä, hamaastella.

Näbbig, a. näsäkäs (-kkään), nenäkäs (-kkään), suulas (-aan).

Näbbigt, adv. näsäkkäästi, nirpakkaasti.

Näck, m. näkki, ahto; — **-blad**, n. lumpeenlehti, kilpilehti; — **-ros**, f. ulpukka, lumenkukka.

Näfrätt, m. nyrkkioikeus; — **-tag**, n.; komma i n., ruveta (-pean) l. joutua nyrkkisille l. nyrkkiputikkaan; — **-tals**, adv. kourallisittain, kourittain, koura-

määrin, pivottain, (*med två händer*) kahmaloittain, kahmalollisittain.

Näfva, f. vinkeriäinen.

Näfve, m. koura, pivo; (*knuten*) nyrkki; knyta n—en, puristaa nyrkkiä, nyrkittä kättänsä; en n. full, kourallinen, kouran l. pivon täysi l. määrä, (*dubbelgöpen*) kahmalollinen, kahmalo; med mössan i n—en, lakki pivossa l. kourassa.

Näfver, m. tuohi (-en); af n., tuohinen, tuohesta; — **-ask**, m. — **-dosa**, f. tuohikko, tuohilipas (-ppaan) l. -tuosa; — **-kläfva**, f. tuohipihdit (*pl.*) l. -piltta; — **-knippa**, f. tuohikinko, tanokerä l. -sommelto; — **-korg**, m. tuohi- l. tanokoppa; — **-lur**, — **-tut**, m. tuohi- l. tanotorvi; — **-olja**, f. tuohenterva, tökötti; — **-remsa**, f. tano, tuohiliuska; — **-riva**, f. tuokkonen, tuohinen, rove (-peen); — **-rulla**, f. tuohitollo l. -hierre (-rteen), tanotollo l. -kerä; — **-sko**, m. tuohikas (-kkaan), viiru, tanokas (-kkaan); — **-skäppa**, f. tuohivakka l. -koppa, tuohikko, tuokkonen; (*att ösa och dricka med*) rovikko, lolikko, hippi, liuba; — **-väska**, f. kontti, tuohi- l. tanokontti.

Näktergal, m. satakieli l. -kielinen; *se* Sångtrast; (*poet.*) ilolintu.

Nämnd, **Nämnd**, a. *se* Nämna.

Nämligen, adv. nimittäin, muka; n. des sa, nimittäin nuo; det säges n., niin muka l. nimittäin sanotaan.

Nämna, v. a. nimittää, mainita (-tsen), sanoa; n. ngn vid namn, nimittää l. mainita jkuta nimellä l. nimeltä l. jonkun nimi; det bör n—s, se on mainittava l. sanottava, se pitää mainittaman l. sanottaman; nämnd l. näm, part. o. adj. sanottu, mainittu; säsom ofvan n—dt är, niinkuin edellä l. yllä on sanottu l. mainittu.

Nännare, m. (*aritm.*) nimittäjä.

Nännbar, a. jonka voi l. saattaa mainita l. sanoa, sanottava, mainittava.

Nämnd, m. lautakunta l. -miehet; (*bestyrelse*) hoitokunta, toimisto, toimikunta; — **-eman**, m. lautamies.

Nänna, v. d. hentoa (-nnon), raakita (-tsen), raahia.

Näpen, a. sievä, nästi, näppärä.

Näppeligen, adv. tuakin, tuakinpa, valvoin.

Näpssa, v. a. kurittaa, rangaista (-kal-

sen); (*med ord*) nuhdella (-telen), kovistaa.

Näpst, f. kuritus, rangaistus; nuhtelu, kovistus.

När, konj. koska, kuin l. kun; uttrycket äfven med *infinitiva formen på -ssa (-ssä)* jemte *pron. suffix*, samt med *participium på -ttu (-tty)* och *suffix*; n. jag ser honom, kun hänet näen, hänet l. häntä nähdessäni; n. han hade gått, hänen mentyänsä, kun l. koska hän oli mennyt; n. jag vill skrifva, kun l. milloin minä tahdon kirjoittaa; (*i frågade och relativa sätser*) koska, milloin l. milloinka, kulloin; n. skedde det? milloin l. koska se tapahtui? jag vet ej, när han kommer, en tiedä, milloinka l. koska l. kulloin tulee.

När, adv. *se Nära*; (*hos*) luona; på två n., kahta valla; en timme på 10 minuter n., 10 minuuttia valla tunti; på långt när icke, ei lähekkään l. likimäärinkään l. likimainkaan; ngt n., ngt så n., jokseenkin, jotensakin, melkein; han hade så n. fallit, vähällä oli l. piti l. vähällä ett'ei langennut, oli vähällä langeta (-kean); jag har ej gjort honom ngt för n. (*förnärmat*), en ole hänelle mitään vääryyttä tehnyt, en ole häntä mitenkään loukannut.

Nära, adv. o. prep. lähellä, lähelle, lähes, likelle, liki, luona, läsnä; n. kyrkan, liki l. lähellä kirkkoa, kirkon lähellä l. likellä; han gick n. dörren, hän meni lähelle l. liki l. likelle ovea, meni oven lähelle l. likelle; n. ifrån, läheltä, lästä; n. intill, lähellä l. likellä vieressä l. luona, läheisyydessä; n. på, n. nog, lähes, pian, melkein, ml't'ei, likipitään, likimain l. -paikoin, plammittain; n. var det, det var n. deran, vähällä oli l. piti, vähältä piti, kylä liki piti; jag var n. att falla, olin pudota l. putoamassa l. putoamaisillani.

Nära, a. oböjl. läheinen, lähinen, likeinen, likinen, liki-, lähi-; på n. håll, lähellä, likellä, läheltä, likeltä, lähelle, likelle, liki; en n. vän, släkting, vänskap, likeinen l. läheinen ystävä, sukulainen (likisukulainen), ystävyys.

Nära, v. a. ravita (-tsen), ruokkia, elättää; n—nde föda, ravitseva l. einelnen ruoka; ved när elden, puut pättävät tulta voimassa l. viireillä; n. hat

mot ngn, pitää vihaa kulle; n. sig, v. r. elättää itseensä, elättäitää.

När-belägen, a. läheinen, lähinäinen, likeinen, lähellä l. likellä oleva; n. ort, lähi- l. likipaikka l. -seutu; — **-beslägtad**, a. lähi- l. likisukulainen, läheistä sukua (oleva); — **-gränsande**, a. lähellinen, lähinäinen, läheinen, likeinen, raja-, rajalla oleva, rajallinen, lähirajainen; — **-gående**, a. läheinen, koskeva, liikuttava; — **-gängen**, a. julkea, nenäkäs (-kkään), nenäilevä, kättelijäs, tokinen; — **-lagd**, a. myötaseuraava, tämän ohainen, mukaan l. oheen pantu; — **-liggande**, a. *se När-belägen*; **-skyld** — **-släktad**, a. *se Närbesläktad*; — **-skyldhet**, f. liki- l. lähisukulaisuus; — **-stående**, a. lähellä l. likellä l. liki seisova, likellä l. lähellä l. liki oleva, likeinen, läheinen; — **-synt**, a. liki- l. lyhytnäköinen; — **-synthet**, f. liki- l. lyhytnäköisyys; — **-vara**, v. n. olla läsnä l. saapuvilla; — **-varande**, a. jäsenä l. saapuvilla oleva, läsnäolevainen l. -olija; n. tid, nykyinen aika, nykyaika, nykyisyys; för det n., tätä nykyä, nykyään, nykyään; — **-varo**, f. läsnäolo; i hans n., hänen läsnä ollessansa l. aikansa n. nähtensä.

Närhet, f. läheisyys, lähinäisyys, likeisyys, liki- l. lähitienoo l. -paikka l. seutu, lähistö; i n—en af staden, kaupungin läheisyydessä l. likitienoolla l. lähellä l. lähistössä.

Närig, a. keinolijas (-aan), toimelijas (-aan).

Närighet, f. keinolijaisuus.

Näring, f. (*föda*) ravinto, elatus, ruoka, (*för elden*) syötti, viri; (*grke*) elinkeino, elatuskeino, ammatti; drifva n., harjoittaa l. toimittaa elinkeinoa; — **-sbekymmer**, n. elatuksen murhe (-een); — **-sdrift**, **-slift**, m. keinovireys, keinollisuus, keinolijaisuus, elantotoimi; — **-sfrighet**, f. elinkeino- l. ammattivapaus; — **-sfång**, n. elatuskeino l. -tapa, elinkeino, ammattikeino; — **-sgren**, f. elatus- l. elinkeino, elantotohaara l. -keino; — **-sidkare**, m. elinkeinonharjoittaja, elinkeinolainen, ammattilainen; — **-skraft**, f. ravintovoima l. ravitseva voima; — **-skälla**, f. ravintolähde (-tsen), elannonlähde; — **-slag**, n. elinkeino- l. elantolaki; — **-amedel**, n. ravintoaine (-een) l. -neuvo, elatus- l. ruoka-aine l. -neu-

vo; (*utvåg*) elatus, elantoneuvo; — *srättighet*, f. elanto- l. elinkeino-oikeus, ammattioikeus; n—er, ravintolan-, kapakan-oikeus, -oikeudet; — *-ssatt*, m. ravintoneste (-een); — *-sakatt*, m. elinkeino- l. ammatti-vero; — *-sställe*, n. ravintopaikka, ravintola; — *-ssätt*, n. elatustapa l. -laatu, elannon l. elinkeinon laatu, elatuslaatu; — *-sämme*, n. se Näringsmedel; — *-sören*, n. pl. ammattiyri l. -vero.

Närma, v. a. lähentää, likentää, lähennellä (-ntelen); n. sig. v. r. liketä (-enen), liketä (-enen), likentyä, lähestyä, lähennellä.

Närmare, **Närmre**, komp. af **Nära**, a. o. adv. lähempi (-mmän), likempi, lähisempi, likisempi, tännempi (-mmän) (*mera hität*), lähemmin, likemmin; flytta n., muuttaa lähemmäksi l. likemmäksi; vara n., olla lähempänä l. likemmällä l. tännempänä; skjuta p. n. håll, ampua lähemmältä l. likempää.

Närmat, **Närmat**, superl. af **Nära**, a. o. adv. lähin (-immän), likin (-immän); likimmäinen, likeisin l. läheisin (-immän); likeisimmästi, lähimmästi, likimmin; gå den n—ste vägen, mennä suorinta l. likintä tietä; stå n., seisoa likimpänä l. lähinnä l. lähimmäisenä; n. honom, lähinnä l. likinnä häntä; i det n—ste, likimittään, likimmiten, likipitään.

Närmelsevis, adv. liketen, likimäärin.

Näs, n. kannas (-ksen), taival (-palen) l. taipale (-een).

Näsa, f. nenä, nokka; taga ngn om n—n, ottaa jkun nenästä kiinni; falla p. n—n, kaatua l. langeta nenä-lensä; ligga p. n—n, olla l. maata nenällänsä; rynga p. n—n, niuristaa l. nirpistää nenänsä; tala i n—n, puhua nenänsä, puhua honottaa; han ser ej längre än n—n är lång, hän ei näe nenänsä edemmäksi; med bred, lång n., leveä, pitkänenäinen; m. böjd n., konkonenäinen; med uppnäsa, pysty- l. koikkaenenäinen.

Näsen, n. nenälau; — *-blöd*, n. nenäveri, nenänvuoto; han har n., hänen nenänsä vuotaa (verta); — *-bör*, m. sieran (-amen) l. sierain; — *-dåk*, nenä- l. nielstinliina; — *-knäpp*, m. nenäpiuvi; — *-ljud*, n. nenä-äänne; — *-perla*, f. nirpakka, nirppanenä, nä-

säkkä; — *-tipp*, m. nenänpää l. -nippu; — *-ton*, m. nenä-ääni l. -ääntö, hononääni, honotus; — *-vis*, a. nokkaviisas (-aan), nenkkäs (-kkään), näskäs; — *-vishet*, f. nenäkkyytä, näskkyytä, nokkaviisaus; — *-vist*, adv. nenäkkäästi, nokkaviisaasti, näskkäästi, nenitellen.

Näsja, v. n. nuuskia, nenustella, valnuta.

Nässelfeber, se **Nässling**; — *-fjäril*, m. polttijais- l. nokkoleperhonen.

Nässla, f. nokkonen, polttijainen.

Näsaling, m. lentorokko.

Näst, a. superl. lähin (-immän), likin (-immän), likimmäinen, lähimmäinen; (*om tid*) ensi (*oböjli*), ensintuleva, tuleva, seuraava, nouseva; i n—a vecka, ensi viikolla, nousevalla viikolla l. viikkoa; i n—a månad, tulevassa l. ensi kuussa; n—a år, tuleva l. ensi vuosi; n—a gång, tulevana kertana, tulevalla kertaa, toisen l. ensi kerran; med n—a post, ensi l. tulevassa postissa; — adv. o. prep. lähinnä, likinnä; n. efter kungen, lähinnä kuninkaan perässä; — *-följande*, a. seuraavainen, lähinnä seuraava, tämän jälkeinen; — *-föregående*, a. edellisimmäinen, lähinnä l. tämän edellinen; — *-förfänten*, se **Nästliden**; — *-inständande*, — *-kommande*, a. ensintuleva, ensi, nouseva, tämän jälkeinen l. lähinen; — *-liden*, a. viime- l. viimeksi- l. viimeksi-kulunut l. mennyt, mennyt, tämän edellinen; — *-nämnd*, a. lähinnä-mainittu, edellisimmäinen; — *-viken*, se **Nästliden**.

Nästa, m. o. f. sing. lähimmäinen.

Nästan, adv. melkein, lähes, miltei, lähimmäittäin.

Näste, n. pesä; (*jordkula*) l. nola; (*dåligt hus*) hyysä; (*fig.*) pesä.

Nästla sig, v. r.; n. sig in, se **Innästla** sig.

Nät, n. verkko; (*nätämne*, *nätstycke*) havas (-paan); (*handnät*) käes (-ksen); (*laxnät*, *kolknät*) kulle (-lteen); knyta l. binda n., kutoa havasta l. verkkoa; lägga ut n., laskea verkkoja; (*fig.*) verkko, paula; fastna i n—et, käytä l. puuttua verkkoon l. paulaan; — *-binding*, f. verkon- l. haapaan-kudonta; — *-flöte*, n. verkonpelo l. -tollo; — *-gista*, f. verkonvave (-peen) l. -ahdin (-timen); — *-hinna*, f. verkkokalvo; — *-kaffe*, m. kalvoin l. kal-

voisin (-imen); — **-lag**, n. kullekunta; — **-mage**, m. verkkomaha, satakerttu; — **-nål**, f. käpy; — **-sten**, m. kives (-ksen); — **-stioka**, f. puikkari, kävys; — **-ställning**, f. verkonvapeet l. ahtimet; — **-tejn**, m. verkonpaula l. -aina; — **-vingad**, a. verkkosiipinen.

Nätja, v. n. kalastaa l. pyytää verkoilla, käästää.

Nätt, a. soma, sievä, siro, nätti, naasti; adv. somasti, sievästi, nättisti, naastisti; (*sparasamt*) nättisti, nättillä, viisusti; n. och jemnt, töin tuskin, valvojn, nipasta nappaan.

Nättdlak, m. nokkoispalttina, nettel-tuukki.

Nätthet, f. somuus, sievyys, sirous, nättiys, naastius.

Nätting, m. *se* Nejonöga.

Nöd, m. hätä, pula; (*behof*) puute (-tteen), tarve (-peen); lida n., kärsiä l. nähdä hätää; n—en har ingen l., ei hätä lakia lue; det går ingen n., ei ole hätää; det går ingen n. på honom, ei hänen ole hätää l. hätäpäivää, hätäkös hänen on; vara af n—en, olla tarpeen; med knapp n., hädin tuskin, töin tuskin, kiivankaavan; penninge-nöd, rahan pula l. puute; — **-ankar**, n. hätä- l. vara-ankkuri; — **-bröd**, n. hätäleipä; — **-dop**, n. hätäkaste (-teen); — **-fall**, n. hätätä; — **-fallsmedel**, n., — **-fallsutväg**, m. hätävara, hätä- l. pakkoneuvo l. -keino; — **-hamn**, m. varasatama, hätähamina; — **-hjelp**, f. hätävara l. -apu; — **-lidande**, a. hädällinen, hädän-alainen, puutteen-alainen, hätää l. puutetta kärsivä; — **-lön**, f. hätä- l. pakkovalhe (-een); — **-rop**, n. hätähunto; — **-saka**, v. a., — **-sakas**, v. d. *se* Nödga o. Nöd-gas; jag var n—d, minun oli l. tuli pakko l. täytyä, olin pakotettu; — **-skott**, n. hätäampuma; — **-spil-ta**, f. kengityspunt; — **-stadd**, — **-stald**, a. *se* Nödlidande; — **-torft**, m. tarve (-peen); efter n., tarpeen mukaan l. jälkeen; lifvta uppehälle och n., hengen elatus ja tarpeet; hafva sin n., olla jkulla tarpeensa l. hengen l. elon tarpeeksi; — **-torfteligen**, adv. tarpeellisuuden l. tarpeen mukaan, tarpeellisesti, tarpeenmukaisesti; — **-torftig**, a. tarvittava, tarpeen-alainen, tarpeen l. tarpeeksi oleva, tarpeenmukainen; (*be-höfvande*) tarpeen- l. puutteen-alai-

nen; — **-trängd**, a. *se* Nödtvungen; (*i behof att göra sitt tarf*) (tarpeen)-pakkoinen, tarpeensa pakossa l. hädässä oleva; — **-tvungen**, a. pakon-alainen, pakotettu, jonka on pakko, (*ogerna sköende*) väkinäinen, pakollinen; han är n., hänen on pakko l. täytymys, hän on pakotettu l. pakon-alainen; — **-tvunget**, adv. (*med tvång*) väkipakolla, väkisin; (*ogerna*) väkinäisesti, pakolla; — **-tvång**, n. pakko, väkipakko, pakotus, täytymys; väkinäisyys (*motvilja*); af n., *se* Nöd-tvunget; — **vändig**, a. (*nödig*) tarpeellinen, tarpeen vaatima, tarpeenmukainen; (*oundviklig*) välttämätön; han lider brist på det n—a, hän on valla l. puuttuu tarpeellista, häneltä puuttuvat välttämättömät tarpeet; — **vändighet**, f. tarpeellisuus, välttämättömyys, täytyminen, täytymys; n—en af detta behof, tämän tarpeen välttämättömyys; n—ens kraf, välttämättömyyden l. täytymisen vaatimus; — **vändighetsvara**, f. tarvetavara, välttämätön tavara; — **vändigt**, adv. välttämättömästi, kaikin mokomin; — **-värja sig**, v. r. varjella l. suojella henkeänsä, torjua päältänsä; — **-värn**, n. hätävarjelus l. vastustus, hengenvarjelus; sätta l. ställa sig till n., ruveta (-pean) henkeänsä varjelemaan, ruveta l. nousta hätävastustukseen, tehdä hätävas-tusta; — **-växt**, a. kitukasvuinen, valvats, valvaiakasvuinen, songertunut.

Nödd = Nödgd; *se* Nödga.

Nödga, v. a. pakottaa, vaatia; n—s, v. d. täytyä, olla pakko (jkun) l. pakotettu.

Nödig, a. tarpeellinen; det är n—t, on tarpeellista l. tarpeen.

Nöja sig, v. r., **Nöjas**, v. d. tyytyä l. tyytyä l. olla tyytyväinen (jhnkin); n. med litet, tyytyä vähään.

Nöjaktig, a. tyydyttävä, tyydyttäväinen.

Nöjaktigt, adv. tyydyttävästi.

Nöjd, a. tyytyväinen l. tyytyväinen, tyytyvä; n. med litet, med sin lott, vähään, onneensa tyytyväinen.

Nöje, n. mielihyvä, huvii, huvitus, lysti, hyvä mieli, hauskaus; med n., mielihyvällä, varsin mielellänsä; för n—s skull, hauskuudeksensa, huvikensa, huvitukseksensa; det gjorde honom ett stort n., se kovin huvitti häntä, se oli hänelle suureksi mielihyväksi l.

huviksi; han finner n. l. sitt n. i läsning, fiskande, lukeminen, kalastaminen on hänelle mieliksi l. mieluisa, hän mieliksensä l. huviksensa lukee, kalastaa; göra ngn till n—s, tehdä jkulle l. jkun mieliksi l. jkun mieltä myöten; besöka n—n, käydä huvituksissa l. huveissa; lycka till godt n., onnea huvituksiin!

Nöjsam, a. hupaisa, hupainen, huvittava, hauska, lysti, mieluisa, mieluisa; det är n—t att höra honom, häntä on hupaisa l. hauska l. mieluisa kuulla, häntä kuulee mieliksensä; ett n—t sinne, tyytyväinen mieli.

Nöjsamhet, f. hupaisuus, hanakuus, mieluisuus, o. s. v.

Nöjsamt, adv. hupaisesti, lystisti, hauskaasti, huvittavasti.

Nöt, n. nauta, raavas (-aan); (*fig.*) nauta, koira, eläin; de feta och magra

n—en, lihavat ja laihat lehmät; —**aktig**, a. nautamainen, koiramainen; —**boskap**, m., —**skapar**, n. nautaeläimet (*pl.*), naudat, raavaakarja, raavaat; —**kött**, n. nautan- l. raavaanliha; —**styg**, n. puuppo.

Nöt, f. pähkinä; hård n. att bita på, kova papu purtava; (*skapp.*) hammas (-paan), kolo; —**knäppare**, m. pähkinänsärkijä l. -särjin (-rkimen); —**kra**, f. pähkinähakkinen; —**olja**, f. pähkinöiljy; —**skal**, n. pähkinänkuori; —**skrika**, f. hohkanäri, kakkoo; —**väcka**, f. pähkinänokkeli.

Nöta, v. a. kuluttaa; (*skubba, gnida*) hangata (-kaan), hivuttaa, hiestata (-aan), kihnuttaa; n—s, v. p. kulus; hankautua, hiestautua.

Nötning, f. (*aktivt*) kulutus, hankaus; (*passivt*) kuluminen, kulumus, hiestäminen.

O.

O! int. oi! oi! voi! o Gud! o Jumala! o min Gud, oi l. voi Jumalani! o yngling! oi nuorukainen! o, att det redan vore slut! o l. voi jos l. kun se jo olisi lopussa!

Oadlad, **Oadelig**, a. aateliton, ei aatelia (oleva), aateliksi tekemätön.

Oafbruten, a. lakkaamaton, herkenemätön, keskeymätön, keskeyttämätön, alinomainen.

Oafbrutet, adv. lakkaamatta, herkemättä, keskeymättä, yhtenänsä, yhtä suoraa l. mittaa.

Oafjord, a. ratkaisematon, päättämätön, ratkaisematta l. päättämättä (oleva).

Oafhändelig, a. luovuttamaton, vierontamaton, kaupaksi kelpaamaton l. menemätön, myydä l. luovuttaa mahdoton, jota ei voi myydä l. luovuttaa.

Oafhängig, a. omantakeinen, itsenäinen, vallassa l. vallan alla olematon, omavaltainen.

Oafhängighet, f. omantakeisuus, omavaltaisuus, itsenäisyys.

Oafklädd, a. riisumatta (oleva), riisumaton.

Oafkortad, a. lyhentämätön, vähentämätön, vähentämättä l. lyhentämättä (oleva), kokonainen.

Oafkortadt, adv. lyhentämättä, vähentämättä, kokonansa.

Oafkunnad, a. kuuluttamaton, julistamaton, kuuluttamatta l. julistamatta (oleva).

Oafslätlig, a. *se* Oafbruten o. Oafhändelig.

Oafslätligen, **Oafslätligt**, adv. *se* Oafbrutet.

Oafsedd, a. tarkkaamatta l. katsomatta (oleva l. jätetty); o—dt behofvet, tarvetta l. tarpeeseen katsomatta, tarpeesta huolimatta.

Oafsigtlig, a. aikomukseton, aiheeton, tarkoittamaton, suottainen.

Oafsigtligen, adv. aikomatta, aikomuksetta, aiheetta, suotta, tarkoituksetta.

Oafskild, a. erottamatta l. erittämättä (oleva l. jätetty), erottamaton.

Oafskiljelig, a. erottamaton, jota ei voi l. taida erottaa l. saada l. panna erillensä.

Oafslutad, a. päättämätön, lopettamaton,

suorittamaton, kesken-eräinen, päättämättä l. suorittamatta (oleva).

Oafsänd, a. lähettämättä (oleva), lähettämätön.

Oafsättilig, a. (*om varor*) myydyksi l. kaupaksi kelpaamaton l. saamaton, myydä mahdoton, jota ei voi myydä l. ei saa myydyksi l. kaupaksi; (*från tjensl*) viralta menemätön, virasta erotumaton, virasta erottamaton l. luovuttamaton, viralta panematon, jota ei voi luovuttaa l. erottaa virasta l. panna viralta.

Oafvislig, a. välttämätön, pääsemätön, estämätön, mahdoton estää l. välttää l. päästä, josta ei voi päästä, jota ei saata välttää l. estää l. evätä (-pään).

Oafvänd, a. poiskääntämätön; betrakta med o—a blickar, katsella silmiänsä pois kääntämättä.

Oafytterlig, a. *se* Oafhändelig.

Oaktadt, konj. o. prep. vaikka, ehkä; vastoin, huolimatta; o. hans varningar, hänen varoituksistansa huolimatta, vastoin hänen varoituksiansa, vaikka hän varoitti l. on varoitannut; det o., sittenkin, vielä sittenkin, siltä huolimatta, vaikka niin l. niinkin on l. oli.

Oaktsam, a. varomaton, karttamaton, kaivatamaton, varan pitämätön, epähuomioellinen.

Oaktsamhet, f. varomattomuus, karttamattomuus o. s. v.

Oaktsamt, adv. varomatta, varomattomasti, varaansa l. vaaria pitämättä, karttamatta.

Oanad, a. aavistamaton, arvaamaton.

Oanfäktad, *se* Oantastad.

Oangenäm, a. paha, vastenmielinen, harmittava.

Oangripen, a. (*ej illafaren*) terve (-een), turmeltumaton, turmelematta (oleva); (*fig.*) loukkaamatta l. koskematta l. turmelematta (oleva).

Oangriplig, a. turmeltumaton, vahingoittumaton, mahdoton turmella l. loukata (-kkaan), jota ei voi turmella l. loukata, johonka ei pysty l. pyätyä.

Oanmodad, a. jota ei ole vaadittu l. pyydetty, käskemätön, kenenkään vaatimatta (oleva).

Oanmald, a. ilmoittamaton, ilmoittamaton, ilmoittamaton (*egenl. som ej läti annala sig*), itseänsä ilmoittamatta, ilmoittamatta.

Oanmärkt, a. o. adv. muistuttamaton,

muistuttamatta (oleva), virkkamatta, hoksaamatta; passera o., mennä hoksaamatta l. muistuttamatta; göra ngt o., tehdä jkin muistutuksitta l. muistuttamatta.

Oansad, a. korjaamaton, ruokkoamaton, korjaamatta l. ruokkoamatta (oleva).

Oansedt, *se* Oaktadt.

Oansenlig, a. vähäarvoinen l. -pätöinen, mitätön, turha.

Oansenlighet, f. vähäarvoisuus l. -pätöisyys, vähä l. halpa arvo, mitättömyys.

Oanständig, a. säädytön, kunnoton, siivoton, epäsiivo, ruokoton.

Oanständighet, f. siivottomuus, säädyttömyys, ruokottomuus; tala o—er, puhua ruokottomia l. siivottomia.

Oanständigt, adv. siivottomasti, säädyttömästi.

Oanstötlig, a. loukkaamaton, suuttamaton, närkästyttämätön.

Oansvarig, a. edesvastaukseton, edesvastauksesta vapaa, tilinteoton.

Oansvarighet, f. edesvastuttomuus.

Oantaglig, a. epäotollinen, kelpaamaton, hyväksymätön, ei kelpaava l. vastaan-otettava, jota ei voi hyväksyä l. vastaan-ottaa; (*osannolik*) todenmukoton, arvelun-alainen, jota ei voi todeksi l. todenmukaiseksi luulla l. arvella l. sanoa, otaksumaton.

Oantastad, a. hätyyttämätön, ahdistamaton, hätyyttämättä l. ahdistamatta oleva l. jäänyt.

Oantastlig, a. syyhyn tulematon l. puuttumaton, jota ei voi l. saa ahdistaa l. syyttää, syytöksestä l. lakiinvedosta vapaa, loukkaamaton.

Oantastlighet, f. syyhyn-tulemattomuus, vapaus syytöksestä o. s. v., *se* Oantastlig.

Oantänd, a. syyttämätön, virittämätön, syyttämättä (oleva).

Oantändbar, a. syytymätön, palamaton, virittämätön, jota ei saata syyttää, joka ei syty l. pala.

Oanvänd, a. käyttämätön, nauttimaton, käyttämättä (oleva).

Oanvändbar, a. kelpaamaton käyttäjä, kelpaamaton, sopimaton, jota ei saata l. voi käyttää l. nauttia.

Oanvändbarhet, f. kelpaamattomuus, sopimattomuus.

Oappetitlig, a. maittamaton, haluttamaton, tympäisevä, mieltä kääntävä, vastenmielinen.

Oarbetad, a. kaluksi tekemätön, valmistamaton, laittamaton.

Oart, m. huono l. paha laji l. laatu, epälaji l. -laatu; (*slak vana*) paha elki l. tapa, pahantapaisuus, juoni (-en), vika.

Oartad, a.; o. malm, epälaatuinen l. pahanlajinen l. -luontoinen malmi.

Oartig, a. epäkohtelijas (-aan).

Oartighet, f. epäkohtellisuus.

Oartigt, adv. epäkohtelijaasti.

Oartikulerad, a. tolkuton, merkityksetön.

Oartistisk, a. epätaiteellinen.

Oas, m. oasi, kosteikko, keidas (-taan).

Oassurerad, a. vakuttamaton, vakuuttamatta (oleva).

Obakad, a. leipomaton, leipomatta (oleva).

Obanad, a. raivaamaton, tietön, uraton, ummessa (oleva), raivaamatta l. aukaisematta (oleva); på o—de stigar, tiettömillä l. umpipoluilla.

Obarkad, a. parkitsematon; (*äg.*) perkaamaton, muokkaamaton, höyläkämätön.

Obarmhertig, a. armoton, säälimätön, surkuttelematon.

Obarmhertighet, f. armottomuus, säälimättömyys.

Obarmhertigt, adv. armottomasti, armotta l. armoitta, säälimättä, surkuttelematta, säälimättömästi; (*högt mycket*) armottomasti.

Obducera, v. a. avata (-aan) ruumis.

Obduktion, f. ruumiin-avaus l. -tutkinta, avaututkinta.

Obearbetad, a. kaluksi tekemätön, laittamaton, muokkaamaton.

Obobodd, a. autio, asumaton, asujamaton, asumatta l. kylmillänsä (oleva) (*om rum*).

Obeboelig, a. kelpaamaton asua l. asuttavaksi, jossa ei saata asua.

Obebygd, a. rakentamatta (oleva), rakentamaton, rakennukseton, asunnoton; se Obobodd o. Oodlad.

Obeden, Obedd, a. se Oombedd.

Obeedigad, a. valalla vahvistamaton, valaton.

Obefaren, a. kulkematta (oleva), kulkeamaton, jota ei kuljeta l. ole kuljettu.

Obefintlig, a. olematon, löytymätön.

Obefläckad, a. saastuttamaton, häpäisemätön, häpäisemättä l. saastuttamatta (oleva).

Obefogad, a. perätön, perusteeton, kohdaton, oikeudeton.

Obefogenhet, f. perättömyys, oikeudettomuus.

Obefolkad, a. asujamaton, asujaton, kansaton.

Obefästad, a. linnoittamaton, varustamaton, varustamatta l. linnoittamatta (oleva).

Obegagnad, a. käyttämättä l. pitämättä (oleva), käyttämätön, pitämätön.

Obegriplig, a. käsittää l. ymmärtää mahdoton, käsittämätön, tolkuton, jota ei voi käsittää l. ymmärtää, josta ei saa selkoa l. tolkkua.

Obegriplighet, f. käsittämättömyys, tolkuttomuus.

Obegripligt, adv. käsittämättömästi, tolkuttomasti.

Obegränsad, a. rajaton, rajoittamaton, määrätön.

Obehag, n. mielipaha, harmi.

Obehaglig, a. vastenmielinen, harmillinen, inhottava.

Obehaglighet, f. vastenmielisyys, harmillisuus, harmi, ilkeä l. paha asia, mielipaha l. -harmi.

Obehagligt, adv. ilkeästi, pahasti, harmillisesti; låta o., kuulua ilkeältä l. pahalta l. kamalalta.

Obehindrad, a. estämätön, esteeton.

Obehindradt, adv. estämättä, esteettä l. esteittä; gossen läser redan o., polka lukee jo tavan taiten l. kangertamatta.

Obehöfig, a. tarpeeton.

Obehörig, a. oikeudeton, jolla ei ole oikeutta l. valtaa l. lupaa, syrjäinen, sivullinen, perätön, sopimaton; o. att döma, oikeudeton tuomitsemaan l. tuomariksi; o—a personer, sivulliset l. asiaan kuulumattomat l. syrjäiset henkilöt; o. att bedöma, kunnoton l. kelpaamaton l. sopimaton arvosteamaan; en o. anmärkning, perätön l. oikeudeton muistutus.

Obehörighet, f. oikeudettomuus, sivullisuus, perättömyys.

Obehörigt, adv. oikeudetta, oikeudettomasti, perättömästi.

Obekant, a. outo, tuntematon, äkkinäinen, tietämätön, tietymätön; o. person, författare, outo l. tuntematon henkilö, kirjailija; jag är alldeles o. här, minä olen varsin outo l. äkkinäinen täällä; försvinna i o—a öden, kadota tietymättömiin l. teille

tietämättömille; jag är alldeles o. med vägen, en ensinkään osaa l. tunne tietä, tie on minulle aivan tuntematon l. outo.

Obekantskap, f. tuntemattomuus, outous, äkkinäisyys, tietämättömyys; hans o. med ställningar och förhållanden gjorde, att..., hän kun ei tiennyt l. tuntenut oloja ja kohtia, niin..., hänen tietämättömyytensä l. äkkinäisyytensä elojen ja olojen suhteen vaikutti l. teki sen, että...

Obeklädd, a. puettamaton, verhoomaton.

Obekymrad, a. huoleton, suruton, huolletta l. huoleti (oleva).

Obekymradt, adv. suruttomasti, huoletti, suruti.

Obelevvad, a. säädytön, siistymätön, osaamaton, taitamaton, epäsielvä, törkeätapainen.

Obelevvad, adv. säädyttömästi, taitamattomasti o. s. v.

Obelevvenhet, f. säädyttömyys, epäsielvyys, o. s. v.

Obelisk, a. obeliski, kartiopatsas (-aan).

Obeläten, a. tyytymätön; vara o. med ngt, ei tyytyä l. olla tyytymätön (jhnkin).

Obeläsen, **Obeläst**, a. lukematon, kirjatiedoton.

Obeläsenhet, f. kirjatiedottomuus, lukemattomuus.

Obelönad, **Obelönt**, a. palkitsematta l. palkinnotta (oleva l. jäänyt), palkitsematon, kostamaton, palkinnoton.

Obemedlad, a. vähävarainen l. -varallinen, varaton.

Obemängd, a. sekoittamaton, pelkkä, silkkinen, puhdas (-taan).

Obemärkt, a. havaitsematta, huomaamatta, näkemättä, tarkkaamatta (oleva l. jäänyt); näkymätön, keksimätön, havaitsematon; o. lif, huomaamaton l. kenenkään tietämätön elämä.

Obenägen, a. talpumaton, haluton, vastahakoinen, epäsuosiollinen; han är dig o., hän on sinulle karsas l. nurjamielinen l. epäsuosiollinen.

Obenägenhet, f. talpumattomuus, haluttomuus, o. s. v.

Obenäget, adv. haluttomasti, vastahakoisesti, nurjalla mielellä.

Obenämd, a. nimitämätön.

Obepörfvad, a. koettelematon, koettamaton.

Obeqväm, -lig, a. hankala, sopimaton, haittaava, vastuksellinen; (oduglig, o-

skicklig; lagt.) kelpaamaton, epäpätöinen.

Obeqvämighet, f. hankaluus, vastuksellisuus o. s. v.

Obeqvämt, adv. hankalasti, sopimattomasti.

Oberedd, a. varustaamaton, varustamaton, valmistamaton, valmistamaton; (om hud) muokkaamaton.

Oberest, a. matkustamaton, kulkematon.

Obergad, a. korjaamaton, korjaamatta (oleva), pelastamaton; tekemätön, tekemättä (oleva); jmf. **Berga**.

Oberoende, a. vallassa l. vallan alla oleminen, rippumaton, omavaltainen, o-massa vallassa oleva, itsenäinen, itseoloinen l. -varainen; o. af allt detta, kaikkeen tähän katsomatta, kaikesta tästä huolimatta; — subst. n. itsenäisyys, omavaltaisuus, itseoloisuus l. -varaisuus.

Oberyktad, a. maineeton, kuuluton.

Oberäknad, a. lukematta, lukuun ottamatta l. ottamaton, arvaamaton; den dagen o., sitä päivää lukematta; det var alldeles o—t, se oli vallan arvaamatonta l. luulematonta l. odottamatonta.

Oberäknelig, a. arvaamaton, jota ei voi lukea l. laskea l. arvata.

Oberättigad, a. oikeudeton, vaituudeton; se **Obergad**.

Obesatt, a.; en o. tjenst, avonainen l. ottamaton virka, virka, johon kehtään ei ole pantu l. asetettu.

Obesedd, a. katsomaton, näkemätön; katsomatta, näkemättä (oleva l. jäänyt).

Obesegrad, a. (med sigill) sinetitön, sinetillä vahvistamatta; (om haf, vatten) purjehtimaton, kulkematon.

Obesegrad, a. voittamaton, voittamatta (oleva), jota ei ole voitettu.

Obeskattad, a. veroton, verottomaton.

Obeskedlig, a. paha, pahan-ekkinen, ilkasteleva, laaduton, epäkiltti.

Obeskriflig, a. sanomaton, kuvailematon.

Obeskrifligen, **Obeskrifligt**, adv. sanomattomasti, sanomattoman, kuvailemattomasti.

Obeslagen, a. raudoittamaton; helaton; jmf. **Beslä**.

Obeslutsam, a. epäriivä, epämielinen, neroton, päättämätön, kahdella päällä oleva; (vankelmodig) epävakainen.

Obeslutsamhet, f. epäriivisyys, epämielisyys, epävakaisuus.

Obesmittad, a. saastuttamaton, saastu-

maton, saastuttamatta l. tarttumatta (oleva); o. af verden, mailmasta saastumatta, mailman saastuttamatta.

Obesticklig, a. lahjomaton, lahjoja ottamaton, joka ei ota lahjoja.

Obestiglig, a. päällepäisemätön, josta l. jonne ei ylös l. päälle pääse, jonne l. jolle ei voi nousta l. päästä.

Obestraftad, a. rankaisematon, rankaisematta oleva.

Obestridd, a. vastustamaton, kieltämätön, kiistämätön, ei kielletty.

Obestriddlig, a. kieltämätön, epäämättön, välttämätön, vastaansanomaton, kumoamaton, jota ei kieltää l. evätä (epään) l. kiistää voi.

Obestriddlighet, f. kieltämättömyys, vastaansanomattomuus.

Obestriddligen, **Obestriddligt**, adv. kieltämättä, epäämättä, kiistämättä, vastaansanomatta, kieltämättömästi.

Obestaeken, a. lahjomatta (oleva), jota ei ole lahjottu.

Obestyrkt, a. toteennäyttämätön, todistamaton, todistamatta (oleva).

Obestyrksam, a. toimeton.

Obestånd, n. rappio, häviö, häviö- l. rappiotila; komma på l. råka i o., joutua l. tulla rappiolle l. häviöön l. häviölle, rappentua; vara på o., olla rappiolla l. häviössä l. hävinneenä; bringa på o., saattaa rappiolle l. häviöön.

Obestämbar, a. määrätymätön, mahdoton määrätä, jota ei voi määrätä.

Obestämmd, a. määrämätön, määrämättä (oleva), määrätön, epämääräinen, epävakainen; af o—t antal, pris, määräluvuton, -hinnaton; tjenstledighet på o. tid, määräjaton virkavapaus, virkavapaus määrämättömäksi ajaksi.

Obestämndhet, f. määrämättömyys, määrättömyys, epämääräisyys l. -vakaisuus.

Obestämndt, adv. määrämättä, epämääräisesti l. -vakaisesti.

Obeständig, a. pysymätön, epävakainen, huikenteleva, muuntelehteva.

Obeständighet, f. pysymättömyys, epävakaisuus; jmr **Obeständig**.

Obesuten, a. tilaton; den o—na allmogen, tilaton rahvas (-aan) l. kansa.

Obesvarad, a. vasteensaamaton, vastamatta (oleva), johon ei ole vastattu; o. kärlek, vastavuoroton rakkaus.

Obesvärad, a. haittamaton, vaivautamaton, vaivatta l. haitatta l. haittamatta l. rasittamatta (oleva); helt o.

bar han två tunnor råg, vallan vaivaumatta l. vastuksetta kantoi hän kaksi tynnyriä rukiita; o. af tiggare, kerjäläisten rasittamatta l. haittamatta, kerjäläisistä haittautumatta; (*ledig, olvungen*) keveäliikkeinen, luontea, liukas (-kkaan), sujuva.

Obesökt, a. käymättä (oleva l. jätetty), käymätön.

Obetagen, a.; o—get, luvallinen, estämättä, kieltämättä, ollen valta; det är dig o—et, sinua ei estetä l. kielletä, sinulla on valta l. lupa; honom likväl o—et att i domen söka ändring, ollen hänellä kuitenkin valta l. lupa hakea muutosta tuomioon, häntä kuitenkin estämättä hakemasta tuomion muutosta; hans rätt honom o—en, hänen oikeutansa l. valtaansa estämättä, ilman estettä hänen oikeudellensa.

Obetald, a. maksamaton, maksamatta (oleva).

Obetingad, a. ehdoton, tinkimätön, rajaton, määrätön.

Obetingadt, adv. ehdottomasti, tinkimättä.

Obeträdd, a. jalan-astumaton.

Obetsad, a. pitsaamaton, pitsaamatta (oleva).

Obetslad, a. suitsiton, suitsitta l. suisitamatta (oleva), suisitamaton.

Obetvingad, a. voittamaton, nöyryistämätön, masentamaton, voittamatta oleva.

Obetvingelig, a. voittamaton, masentamaton, jaksamaton, jota ei voi masentaa l. voittaa l. vallata (-taan), valtautumaton.

Obetydande, **Obetydlig**, a. vähäpätöinen l. -arvoinen, turha, mitätön, mukamaton.

Obetydlighet, f. vähäpätöisyys l. -arvoisuus, vähä l. vähäinen arvo, mitätömyys, vähäinen l. vähäpätöinen l. -arvoinen asia.

Obetydligt, adv.; o. större, hiukan l. hiukkaista l. vähäisen l. vähäistä l. pikkuista isompi.

Obetäckt, a. peittämätön, peitteetön, peittämättä l. peitteettä (oleva); (*om ston*) astuttamaton, astuttamatta.

Obetänksam, a. ajattelematon, miettimätön, malttamaton.

Obetänksamhet, f. ajattelemattomuus, malttamattomuus.

Obetänksamt, adv. ajattelematta, malt-

- tamatta, ajattelemattomasti, malttamattomasti.
- Obetäntk**, a. *se* **Obetänksam**; adv. *se* **Obetänksamt**.
- Obevakad**, a. vartioitsematta l. vartijatta (oleva), vartioiton, vartijaton; (*som ej ger akt*) vaariin-ottamaton l. -pitämätön, malttamaton; (*lagt.*) valvotaton.
- Obevandrad**, a. osaamaton, kokematon, puto, äkkinäinen.
- Obeveklig**, a. jäykkä, järkähtämätön, myöntymätön; (*oförsonlig*) leppymätön, helytmätön.
- Obeveklighet**, f. jäykkyys, järkähtämättömyys, leppymättömyys.
- Obevekligt**, adv. jäykästi, järkähtämättä, myöntymättä; o. sträng, järkähtämättömän l. leppymättömän kova l. ankara.
- Obevisad**, **Obevist**, a. toteennäyttämätön, todistamaton, todistamatta l. toteen näyttämättä l. toteen saamatta.
- Obevislig**, a. toteensaamaton, todistaa mahdoton, jota ei voi todistaa l. saada toteen.
- Obevittnad**, a. todistamaton, todistajaton, todistajitta l. vierasmiehittä (oleva), todistamatta (oleva).
- Obevågen**, a. epäsuosiollinen, suosioton, nurjamielinen.
- Obeväpnad**, a. aseeton, aseitta, aseilla varustamaton.
- Obevärad**, a. *se* **Obeväpnad**.
- Obildad**, a. sivistymätön, säädystymätön; (*oformad*) kuvaton, muodoton, muodostumaton.
- Obillig**, a. kohtuuton, suunnaton.
- Obilliga**, v. a. *se* **Missbilliga**.
- Obillighet**, f. kohtuuttomuus.
- Obilligt**, adv. kohtuuttomasti, kohtuutetta; o. dyr, sträng, kohtuuttoman kallis, kova.
- Objekt**, n. (*föremål*) esine (-een), eteys, kohtaama; (*gram.*) objekti, kohde.
- Objektiv**, a. (*gram.*) objektiivinen, kohteellinen; (*åskådlig*) ulkokohtainen, esineinen, esineissä oleva l. näkyvä; (*fälos.*) objektiivinen, ulkokohtainen, esineinen, yleis-asiallinen l. -perusteellinen; — **glas**, n. objektiivilasi, perä l. esineis- l. kohdelasi.
- Objektivitet**, f. esineisyys, ulkokohtaisuus, yleis-asiallisuus l. -perusteellisuus.
- Objuden**, a. kutumaton, käskemätön, kutumatta l. käskemättä (jätetty l. oleva).
- Oblandad**, a. sekoittamaton, sekoittamatta (oleva), silkkoinen; med o. glädje, hämmentämättömällä l. puhtaalla ilolla.
- Oblat**, m. öylätti, rippileipä; — **-ask**, m. öylättituosa l. -rasia; — **-talrik**, m. öylättilautanen.
- Oblekt**, a. valkaisematon, valkaisematta (oleva), haalistumaton, vaalistumaton.
- Oblid**, a. lemmetön, tily, nurja; o — a öden, nurjat l. onnettomat l. epämyötäiset kohtalot l. onnenvaiheet.
- Oblidhet**, f. lemmettömyys, tilyys.
- Oblidkad**, a. lepyttämätön, lepyttämättä (oleva).
- Oblidkelig**, a. leppymätön.
- Oblidkelighet**, f. leppymättömyys.
- Oblidkeligt**, adv. leppymättä, leppymättömästi.
- Oblidt**, adv. lemmettä, lemmettömästi, tilysti, nurjasti.
- Obligation**, f. (*förbindelse*) velvollisuus, velvoitus; (*sedel*) velkaseteli, obligationiin.
- Obligatorisk**, a. välttämätön; (*bindande*) sitovainen.
- Oblik**, a. epäsuora, vino, viisto; o. kasus (*casus obliquus*), sivusija.
- Oblyg**, a. julkea, ujoilematon, häpeämätön, hävytön.
- Oblyghet**, f. julkeus, hävyttömyys.
- Oblygt**, adv. julkeasti, hävyttömästi, häpeämättä.
- Oblött**, a. liottamaton, liottamatta (oleva), likoamaton, likoamatta.
- Oboe**, m. oboi, hoboija.
- Oboist**, m. oboisti, hoboijansoittaja.
- Oborstad**, a. harjaamaton, harjaamatta (oleva); (*fåg.*) höylämätön, siivoton, siistitön.
- Obotad**, a. parantamatta (oleva), parantamaton.
- Obotfärdig**, a. katumaton.
- Obotfärdighet**, f. katumattomuus.
- Obotfärdigt**, adv. katumattomasti, katumatta.
- Obotlig**, a. paranematon, parantumaton, lääkittymätön, auttamaton, jota ei voi l. on mahdoton parantaa l. auttaa; o. sjukdom, paranematon tauti; o. skada, auttamaton l. parantumaton vahinko.
- Obotligt**, adv. parantumatta, paranemattomasti, auttamattomasti.
- Obrottslig**, a. (*fri från brott*) rikokseeton, nuhteeton, vilpittön; (*som ej bry-*

- isa*) rikkomaton, vilpiton, virheetön, nuhteeton.
- Obrottslighet**, f. rikoksettomuus, vilpittömyys, nuhteettomuus.
- Obrottsligen**, **Obrottsligt**, adv. nuhteettomasti, vilpittömästi, rikkomatta.
- Obrukad**, a. käyttämätön, pitämätön, käyttämättä l. pitämättä (oleva); (*om jord*) viljelemättä (oleva), viljelemätön, raastamaton, muokkaamaton.
- Obrukbar**, a. (*om jord*) viljellä l. viljel-täväksi kelpaamaton, jota ei saata viljellä; *se* Oanvändbar.
- Obruklig**, a. käyttämätön, jota ei käytetä, tavasta mennyt l. jäänyt.
- Obrunnen**, a. palamaton, palamatta (oleva).
- Obränd**, a. polttamaton, polttamatta (oleva).
- Obräbar**, a. syttymätön, palamaton.
- Obscen**, a. törkeä, ruokoton, rietas (-taan).
- Observanda**, n. pl. tarkattavat, huomattavat.
- Observation**, f. vaariin-ottamus, -otto, havainto, huomaus, havaitsema, merkitsemä; — *-sformåga*, f. huomausvoima l. -lahja, havaintovoima l. -taito, vaariinotto-kyky.
- Observator**, m. vaariin-ottaja, havaitsija, tarkkaaja.
- Observatorium**, n. observatorio, tähtitorni.
- Observera**, v. a. (*gifva akt på*) vaariin-ottaa, vaarilla l. silmillä pitää, tarkata; (*anställa rön*) vaariin-ottaa, tarkata, oivaltaa, katsella; (*varna*) havaita (-tsen), huomata (-aan), keksiä.
- Obskur**, a. pimeä, tumma, hämärä, epäselvä; (*om person*) tuntematon, alhainen, vähäpätöinen.
- Obskurant**, m. valonvihaaja, pimeyden ystävä, obskurantti.
- Obskurantism**, m. valonviha, obskurant-tisuus.
- Obetinat**, a. vastapintainen, uppinis-käinen.
- Obstruerad**, a. ummella l. kovalla oleva.
- Obunden**, a. sitomatta (oleva), sitoma-ton, kahleeton, valloillinen; (*ej för-pligtad*) sitomaton, sitomatta, sito-maton; o. still, suorasanainen kirjoitus l. lausetapa.
- Obygd**, a. rakentamaton, rakennukseton, rakentamatta (oleva).
- Obytt**, a. vaihettamaton, vaihettamatta (oleva); de hafva alltid något o. med hvarandra, heillä on aina jo-
- kin sana sanomatta l. vaihettamatta toisilleensa.
- Obäddad**, a. tekemätön, korjaamaton, te-kemättä l. korjaamatta (oleva); jmf *Bädda*.
- Obåka sig**, v. r. venkailla, vengotella, veikailla.
- Obåke**, n. venkale (-een), kolho, koljo, julku; (*slat menniska*) roikale (-een), vänkäle (-een).
- Obåklig**, a. köntikäs (-kkään), kankero, hontelo, jykeä, julman iso l. paksu.
- Obändig**, a. huima, äksy, hillitön, tai-pumaton, vallaton.
- Oböjd**, a. taivuttamatta (oleva), taivut-tamaton.
- Oböjlig**, a. taipumaton, jäykkä, jukeva; (*om person*) taipumaton, myöntymätön, jäykkä; (*gram.*) taipumaton.
- Oböjlighet**, f. taipumattomuus, jäykkyy-s, o. s. v.
- Oböjligt**, adv. jäykästi, taipumatta, ju-kevasti.
- Occident**, m. länsimaat (*pl.*), länteistö.
- Occidentalistisk**, a. länsimainen, länsi-maiden.
- Ocean**, n. valtameri (-en), okeano.
- Och**, konj. ja; vid nekningsordet nyttjas vanligen ändelsen -kä; far o. mor, isä ja äiti; han gick o. kom icke tillbaka, hän meni eikä l. ja ei palannut; de gingo två o. två, he menivät kaksittain l. kak-sitellen l. kaksi ja kaksi; kom o. se, tule katsomaan; gå o. säg, mene sa-nomaan, mene ja sano.
- Ociviliserad**, a. sivistymätön, säädysty-mätön.
- Ock**, konj. myös, myöskin; återges ofta med slutpartikeln -kin; så o. med dinom anda, niin myös si-nun henkesi kanssa; jag o., minäkin, minä myös; tiden är o. redan in-ne, aika onkin l. myös onkin l. myös on jo; om o., josko, joskokin, vaikka — — — -kin; om o. den vore ännu större, jos l. josko se l. vaikka se olisi vielä isompikin.
- Ocker**, n. väärä voitto, liika korko, voi-ton l. koron kiskominen.
- Ockra**, v. n. ottaa liikkakorkoa, ottaa l. kiskoa liikaa l. väärää korkoa l. voit-toa.
- Ockra**, f. väri-, metallimulta.
- Ockrare**, m. koronkiskuri l. -kiskoja, kiskuri.
- Också**, konj. *se* Ock.

- Okkupation**, f. valtaan- l. alleottaminen, valtaaminen; miehittäminen, miehitys, miehillä l. väellä täyttäminen; (*intagning*) valloittaminen, omaksi ottaminen.
- Okkuperä**, v. a. (*taga i besittning, intaga*) ottaa omaksensa l. valtaansa l. valtohinsa, valloittaa; (*besitta*) ottaa l. panna allensa l. valtaansa, vallata, täyttää väellä l. miehillä, miehittää; (*sysselsätta*) ottaa l. viedä aika, antaa työtä, pitää työssä.
- Odal**, n. vapausmaa, ominaistila, oman-takeinen omaisuus; — **bonde**, m. vapaatalollinen, ominaistalollinen, vapaa l. ominainen talonpoika; — **frihet**, f. perimysmaan veronvapaus, perintötilan vapaus, omistusvapaus; — **gods**, n. vanha perimysmaa l. -tila, ominaismaa; — **jord**, f. (*kameral.*) vapausmaa, omistusmaa, vanha perimysmaa; — **man**, m. itsetylmiestä, vapaa tilan- l. maan-omistaja, vapaa l. ominaistalollinen; — **qvärn**, f. itsetyinen l. veronvapaa mylly; — **ränta**, f. maavero, omistusvero; — **äng**, f. vanha niitty, perimysniitty.
- Odammat**, a. tomuttamaton, tomuttamatta (oleva l. jäänyt).
- Odasterad**, a. antopäiväto.
- Ode**, f. o. n. virsilaulu, veisurunno, veisu.
- Odelad**, a. jakamaton, kokonainen, jakamatta (oleva); o. aktning, vajauton l. täydellinen kunnioitus.
- Odelbar**, a. jakaumaton, jakamaton, jakaa sopimaton, jota ei voi jakaa.
- Odelbarhet**, f. jakaumattomuus.
- Odiös**, a. vihattava, inhottava, vastenmielinen.
- Odisciplinerad**, a. kuriin tottumaton, kuriton, kurinpidoton.
- Odjur**, n. peto; (*vidunder*) hirviö, kouko; (*fig.*) hirviö.
- Odla**, v. a. viljellä, kasvattaa; o. konster och vetenskaper, viljellä l. harjoittaa taiteita ja tieteitä; o. ett språk, viljellä l. sivistää l. sieventää kieltä.
- Odlare**, m. viljelijä.
- Odling**, f. viljelys, viljely, kasvatus; (*fig.*) viljelys, harjoitus; (*upprusten mark*) viljelys, raados, perkiö, raademaa, viljelysmaa, viljamaa; — **sbar**, a. viljellä l. pelloksi kelpaava l. käypä, viljelyskelpoinen; — **sfält**, n. — **smark**, f. viljamaa, viljelysmaa, raados; — **ssätt**, n. viljelystapa l. -laatu.
- Odoga**, *se* **Oduga**.
- Odon**, n. juovukka.
- Odrickbar**, a. juoda l. juotavaksi kelpaamaton l. kelvoton, jota ei voi juoda, joka ei kelpaa juoda.
- Odrucken**, a. juomatta (oleva), juomaton.
- Odräglig**, a. tuskauttava, tuskallinen, kärsimätön, jota ei voi l. on mahdoton kärsiä l. suvaita (-tsen).
- Odräglighet**, f. tuskallisuus, tuskauttavaisuus, kärsimättömyys.
- Odrägligt**, adv. tuskauttavasti, kärsimättömästi; o. hett, kärsimättömän l. tuskallisen kuuma.
- Oduga**, f. epäkelpo, epätto, kunnoton.
- Oduglig**, a. kelvoton, epäkelpo, kelpaamaton, epäpätö l. -pätöinen, kunnoton.
- Oduglighet**, f. kelvottomuus, kelpaamattomuus, kunnottomuus, epäpätöisyys l. -kelpoisuus.
- Odugling**, m. epätto, epäpätö l. -kelpo, heittä.
- Odugligt**, adv. kelvottomasti, kunnottomasti.
- Odnkad**, a. kattamaton.
- Odygd**, f. paha tapa l. juoni (-en) l. kuri, pahuus; göra o—er, tehdä kuriansa l. pahojansa, ilkastella.
- Odygdas**, v. d. kuriella, ilkastella, tehdä pahojansa, ilvehtii.
- Odygdig**, a. pahankurinen l. -tapainen, pahajuoninen, vallaton, ilkasteleva.
- Odyssé**, m. odysseia.
- Odåga**, *se* **Oduga**.
- Odäckad**, a. kanneton.
- Odödlig**, a. kuolematon; — **göra**, v. a. tehdä kuolemattomaksi, ikuistuttaa.
- Odödlichkeit**, f. kuolemattomuus.
- Odömd**, a. tuomitsematon, tuomitsematta (oleva).
- Odöpt**, a. kastamaton, ristimätön, kastamatta l. ristimättä (oleva).
- Odört**, f. katko, isoyrtti.
- Oeftergiflig**, a. pääsemätön, välttämätön, jota ei voi heittää l. välttää, josta ei pääse.
- Oeftergörlig**, a. jälitellä mahdoton, jälittelemätön, mukailematon, jonka mukaan l. jälkeen ei voi l. taida tehdä.
- Oefterhärmlig**, a. jätkytellä mahdoton, jätkyttelemätön, matkimaton, jälittelemätön.
- Oefterrättlig**, a. ojentumaton, opiksi l. opiksena ottamaton, parantumaton.
- Oeftertänksam**, a. perään-ajattamaton; *se* **Obetänksam**.

Oegennytta, f. omahyödyttömyys, voitonhiemottomuus, oman voiton pyytämättömyys.

Oegennyttig, a. omahyödytön, omaa voittoa l. oman voiton pyytämätön, joka ei katso omaa etuansa l. pyydä omaa voittoa.

Oegennyttigt, adv. omaa voittoa pyytämättä, omatta voittoa l. edutta.

Oegentlig, a. epäperäinen l. -mukainen l. -omainen, ei varsinainen; i o. huomattava, syrjäisessä l. epäomaisessa merkityksessä.

Oegentligt, adv. epäomaisesti, ei oikealla tavalla, eristapaisesti, ei varsinaisesti.

Oelastiak, a. joustamaton, kimmoamaton, venymätön.

Oeldad, a. lämmittämätön, lämmittämättä (oleva).

Oemotståndlig, a. vastaanseisomaton, vastustamaton, pääsemätön, jota ei voi olla l. seisoa vastaan.

Oemotståndligt, adv. vastaanseisomatta, vastustamatta, vastaan panna l. seisoa voimatta.

Oemotsäglig, se **Obesträdlig**.

Oemottaglig, a. ottokyvvytön, vastaanottamaton.

Oenig, a. eripurainen, epäsovinen, riitainen, sovuton; bli o., riitautua; göra o — a, rikkoa väli, saattaa epäsovinen l. eripuraisiksi.

Oenighet, f. eripuraisuus, epäsovinuus, riitaisuus; stifta o., nostaa l. tehdä eripuraisuutta, rikkoa väli.

Oenigt, adv. eripuraisesti, epäsovinaisesti, -sovussa, riidassa.

Oense, **Oens**, a. o. adv. se **Oenig** o. **Oenigt**; de äro o., ovat eripuraiset l. epäsovinuus; göra o., saattaa eripuraisiksi l. riitaan l. riitautumaan; leva o., elää epäsovinuus l. eripuraisesti.

Oerfaren, a. kokematon, harjaantumaton, äkkinäinen.

Oerfarenhet, f. kokemattomuus, o. s. v.

Oerhörd, a. sanomaton, suunnaton, summaton, ääretön, mahdoton.

Oerhördt, adv.; o. stor, summattoman l. mahdottoman l. äärettömän suuri.

Oersättlig, a. palkkiomaton, palkitseamaton, korvaamaton.

Oexaminerad, a. tutkinnonkäymätön.

Ofall, n. vaurio, tapaturma, kommelus.

Ofantlig, a. jylkeä, suunnaton, summaton, mahdottoman l. suunnattoman suuri.

Ofantligt, adv. summattomasti, suunnattomasti, mahdottomasti; o. rik, summattoman rikas.

Ofarbar, a. kulkea mahdoton l. sopimaton, pääsemätön, tietön, ummessa oleva, jota ei voi kulkea l. päästä.

Ofarlig, a. vaaraton, hädätön.

Ofasonlig, a. laaduton, muodoton, kuvaton, kömpelö.

Ofatt, a. perätön, suunnaton, summaton, kuvaton, luonnoton; — adv. peräti, suunnattomasti, kuvattomasti.

Ofattlig, a. se **Obegräplig**.

Ofelbar, a. erhehtymätön, virheetön, erheetön, hairahtamaton; (*som ej förfe-lar*) pettämätön, hairahtamaton, varma.

Ofelbarhet, f. erheetttömyys, virheetttömyys, pettämättömyys.

Ofelbarligen, **Ofelbart**, adv. vissisti, vallon varmaan, pettämättömästi, epäilemättä, välttämättömästi.

Offensiv, a. päällekkäypä l. -karkaava, hyökkäävä; o — t krig, hyökkäyssota; o — t förbund, hyökkäämisen l. päällekkäisyysliitto; stålla sig på o — en, ruveta (-pean) hyökkäämään päälle, valmistautua l. asettautua karkaukseen l. hyökkäykseen.

Offensivt, adv. hyökäten, päällekkäyden l. -karaten; gå o. tillväga, menettellä hyökkäävästi, käydä l. täyttää l. karata (-kaan) päälle, tehdä päällekkäisyys.

Offentlig, a. julkinen, julkinainen; — göra, v. a. julasta l. julkaista, saattaa l. tuoda ilmi.

Offentlighet, f. julkisuus.

Offentligen, **Offentligt**, adv. julkisesti, julki.

Offer, n. uhri; han blef ett o. för partihatet, hän joutui puoluevihan uhriksi; — -djur, n. uhrieläin l. teuras (-aan); — -prest, m. uhrinpappi; — -tjänst, f. uhrivalvelus.

Offert, m. tarjous.

Officer, m. upsiერი; — -skorps, m. upsiერიkunta, upsiერიisto.

Officiant, m. toimitusmies, virkailija.

Officiel, a. virallinen.

Officiera, v. a. toimittaa l. pitää palvelusta, olla toimituksessa, virkailla.

Officin, f. tehdas (-taan).

Officium, n. velvollisuus, viranvaatimus; ex officio, viran puolesta.

Officiös, a. virkapuolinen; (*halfofficiel*) puolivirallinen; (*tjänstaktig*) kernas (-aan) l. nöyrä auttamaan l. palvelemaan.

Ofra, v. a. o. n. uhrata (-aan); han o—r all sin tid åt detta nöje, hän uhrar l. panee kaiken aikansa siihen huvitukseen; o. på någon, omistaa lahjoja jkulle, uhrata jkun hyväksi.

Ofrare, m. uhraaja.

Offering, f. uhraus, uhraaminen.

Ofilad, a. viilaamaton, viilaamatta (oleva).

Ofinsk, a. epäsuomalainen.

Ofjettrad, a. kahleeton, kahleitta l. kahlehtimatta (oleva), kahlehtimaton.

Ofjädrad, a. höyhenitön.

Ofjällad, a. suomustamaton.

Oflyttad, a. muuttamatta l. siirtämättä (oleva), muuttamaton.

Oflyttbar, a. siirtymätön, siirtämätön, muuttamaton, jota ei voi siirtää l. muuttaa.

Ofäckad, a. tahraamaton, likaamaton, saastaton.

Ofodrad, a. vuoriton, vuorittamaton, alustaton, sisustamatta l. vuorittamatta l. vuoritta (oleva); (*om kreatur*) apattamaton, ruokkimaton, syöttämätön, ruokkimatta o. s. v. (oleva).

Ofog, n. vallattomuus, ilkivaltaisuus l. -valta; föröfva o., tehdä vallattomuutta, harjoittaa ilkivaltaa.

Ofoglig, a. sävytön, pahäsävyinen, epäsävyisä l. -sopuisa, myöntymätön.

Oformad, a. muodostamaton, mointamaton.

Oformerad, a. (*om pennor*) vuolematon, vuolematta (oleva).

Oformlig, a. kuvaton, luonnaton, hahmoton, muodoton, epämuotoinen.

Oformlighet, f. kuvattomuus, muodottomuus; (*saknad af vederörlig form*) sääntömuodottomuus, epämuotoisuus.

Oformligt, adv.; o. stor, luonnattoman l. epämuotoisen iso.

Ofrankerad, a. postimaksoton l. -rahaton, postirahatta l. -maksotta; o—dt, postimaksotta l. -rahatta.

Ofred, m. vainon- l. vihan-aika, sota, rauhattomuus; under stora o—ens tider, ison vihan aikaan l. aikoina.

Ofreda, v. a. rikkoa lepo l. rauha, häiritä (-tsen) lepoa l. rauhaa, häiritä, hätyyttää.

Ofredlig, a. rauhaton, levoton, vainolinen, epärauhallinen.

Ofri, a. epävapaa, vapaudeton.

Ofrihet, f. epävapaus, vapaudettomuus.

Ofris, f. orho, ahdepellava.

Ofrivillig, a. vastentahtoinen, ehdolla

tekemätön, vapaatahdoton l. -ehdoton, väkinäinen.

Ofrivilligt, adv. väkinäisesti, vastentahtoa, väkisin, vapaahdottomasti.

Ofruktbar, a. hedelmätön, kasvamaton; o—t arbete, hedelmätön l. hyödytön työ; ett o—t kapital, kasvaton l. kasvamaton rahasumma l. pääoma.

Ofruktbarhet, f. hedelmättömyys, kasvattomuus.

Ofruksam, a. hedelmätön, sikiötön, ah-tera; (*om skaldar m. fl.*) siirtämätön.

Ofruksamhet, f. hedelmättömyys, sikiöttömyys.

Ofrusen, a. paleltumaton, jäätymätön, sula.

Ofrånskiljelig, a. eriytymätön, erottumaton, luopumaton, jota ei voi erottaa l. erittää l. luovuttaa, joka ei erä l. luovu.

Ofrålse, a. aateliton, vapaasuvuton, ei aatelia l. aatellisuutta (oleva); veronvapaudeton, veron-alainen; de o. ständen, aatellitomat säädyt.

Ofra, adv. usein, useasti, monesti; så o. som möjligt, niin usein kuin suinkin l. mahdollista on; o—re, useammin, useammasti; o—st, useimmin, useimmissi, enimmästi; som o—st, useimmiten, useimmittain, enimmiten; — **nämnd**, a. useinmäärä.

Ofthalmologi, f. oftalmologia, silmänlääkintä-oppi.

Ofullbordad, a. päättämätön, kesken-eräinen l. -tekoinen, keskoinen, kesken l. päättämättä l. täyttämättä (oleva).

Ofullgängen, a. keskoinen, kesken-eräinen; o—et foster, keskoinen sikiö, keskoinen.

Ofullkomlig, a. epätäydellinen, vajava-ainen, puuttuva-ainen.

Ofullkomlighet, f. epätäydellisyys, vajavaisuus, puuttuvaisuus.

Ofullkomligt, adv. puuttuvaisesti, vajavasti.

Ofullkomnad, a. täyttämätön, ei täydellinen o. s. v. *se* **Ofullbordad**.

Ofullständig, a. vaillinaisen, vajajan, vajaa, vajaallinen.

Ofullständighet, f. vaillinaisuus, vajajaisuus, vajaus.

Ofullständigt, adv. vaillinaisesti, vajajallisesti.

Ofulländad, a. *se* **Ofullbordad**.

Ofulländadt, adv. kesken-eräisesti l. -tekoisesti, keskoisesti, vajavasti, kesken.

Ofunnen, a. löytämätön, löytämättä (oleva), jota ei ole löydetty.

Ofvan, adv. ylhäällä, yllä, edellä, päällä; från o., ylhäältä; här o., tässä ylhäällä l. (*förut*) edellä; — prep. päällä; o. jord, maan päällä; — *bemält*, — *berörd*, a. yllämainittu l. -sanottu, edellämainittu l. -sanottu, ylläpuhuttu; — *efter*, adv. ylhäältä; — *för*, prep. o. adv. yli l. ylipuoella, päällä; o. backen, ylipuoella l. ylempänä mäkeä, mäen ylipuoella l. päällä; *vatten* et *gick* o. *knä*et, vesi meni ylempäksi l. ylipuoelle polvia; — *före*, adv. yli l. ylipuoella, ylempänä; o. *omnämndt förhållande*, yllä l. edellä l. ylempänä mainittu kohta l. asia; — *ifran*, prep. o. adv. ylhäältä, ylhäältä päin, päältä, päältä päin; — *nämnd*, — *omförmält*, — *omtalad*, — *sagd*, a. *se Ofvanbemält*; — *om*, prep. o. adv. *se Ofvanför* o. *Ofvanföre*; — *på*, prep. o. adv. päällä, päälläpäin, päälle, päällepäin; *ett skåp med en bild* o., kaappi ja kuva päällä; — *till*, adv. yli l. ylipuoella l. -puolelle l. -puolelta; o. *kantad*, ylipuoesta l. ylhäältä rennustettu; *der* o., tuolla l. siellä ylipuoella l. ylempänä.

Ofyndig, a. (*bergv.*) annoton, emätön, malmiton.

Ofällad, a. palttamaton, palttamatta l. päärmämättä (oleva).

Ofälle, n. *se Ofall*.

Ofärd, m. tuho, turma, perikato.

Ofärdig, a. (*ej färdig*) ei valmis (-iin), keskentekoinen l. -eräinen, valmistamaton; (*behäftad med kroppslyte*) viallinen, viakas (-kkaan), rampa, hantela, saattamaton.

Ofärdighet, f. viallisuus, hanteluus, rampuus.

Ofärgad, a. värjäämätön, painamaton, värjäämättä l. painamatta (oleva).

Ofödd, a. syntymätön, syntymättä (oleva).

Oför, a. *se Vanför*.

Oförarglig, a. suuttamaton, harmiton; (*som ej blir arg*) suuttamaton, harmistamaton.

Oförarglighet, f. harmittomuus, suuttamattomuus.

Oförargligt, adv. harmittomasti, suuttamatta.

Oförbehållsam, a. peittelemätön, salaamaton, suorapuheinen, julkimielinen.

Oförbehållsamt, adv. peittelemättä, salaamatta, julki- l. suoramielisesti.

Oförberedd, a. valmistamaton, edeltäpäin l. edeltä l. ennen valmistamaton l. hankkimaton, valmistamatta l. ennen hankkimatta (oleva).

Oförbrännelig, a. palamaton.

Oförbätterlig, a. parantumaton, paraneamaton, paremmaksi saamaton, jota ei voi parantaa l. saa paremmaksi.

Ofördelaktig, a. epävoittollinen l. -edullinen, eduton, hyödytön, voitoton, voiton-antamaton; (*ogynnsam*) haittaava, haitallinen, sopimaton, (*tanke*) epäedullinen, huono, (*utseende*) ruma, epäedullinen.

Oförderfvad, a. turmeltumaton, turmelematon, pilautumaton.

Ofördragsam, a. suvaitsematon, sietämätön, kärsimätön.

Ofördragsamhet, f. suvaitsemattomuus, kärsimättömyys.

Ofördragsamt, adv. suvaitsemattomasti, kärsimättömästi.

Ofördrojlig, a. viipymätön, viivyttämätön, jota ei saa l. voi viivyttää.

Ofördrojligen, adv. viipymättä, viivyttelemättä, hidastelematta.

Ofördunklad, a. pimentymätön, himentymätön, pimentämätön.

Oföre, n. kelirikko l. -riitto.

Oförenlig, a. yhteensopimaton, soveltumaton; *det är o—t med den goda ordningen*, se ei sovi hyvän järjestyksen kanssa yhteen, ei sovellu l. on soveltumaton hyvään järjestykseen.

Oförfaren, a. tiedoton, taitamaton, tottumaton; *se Oerfaren*.

Oförfärad, a. *se Oförskräckt*.

Oförgriplig, a. vastustamaton, loukkamaton; *min o—a tanke är, att ...*, minun vastustamaton ajatukseni on, että ...

Oförgyld, a. kultaamaton.

Oförgänglig, a. katoamaton, menehtymätön, haihtumaton.

Oförgänglighet, f. katoamattomuus, haihtumattomuus.

Oförgängligt, adv. katoamatta, haihtumatta.

Oförgäten, a. unhottamaton, unhottamatta (oleva).

Oförgätlig, a. unhottumaton, unhottamaton, mielestä menemätön.

Oförgätlighet, f. unhottumattomuus.

Oförgätligt, adv. unhottamatta, ikuisesti muistaen.

Oförhappandes, adv. äkkljarvaamatta; *se* **Oförmodadt**.

Oförhindrad, a. estämätön, esteetön, esteettä l. esteittä (oleva), estymätön, häiritsemätön, häiritsemättä (oleva).

Oförhindradt, adv. esteettä, esteittä, estämättä, haltatta, häiritsemättä.

Oförklarad, a. selittämättä (oleva), selittämätön.

Oförklarlig, a. selittää mahdoton, selittämätön, jota ei voi l. on mahdoton selittää l. ymmärtää.

Oförkränkt, a. sortamaton, sortamatta (oleva), häiritsemätön.

Oförliklig, a. leppymätön, sovinnoton, pahasopuinen.

Oförliknelig, a. verraton.

Oförlikneligt, adv. verrattomasti, verrattoman.

Oförlikt, a. sovittamaton, sopimaton, sovittamatta l. sopimatta (oleva).

Oförlofvad, a. kihlaamaton, kihlaamatta (oleva).

Oförlätlig, a. anteeksi antamaton l. saamaton, jota ei voi anteeksi antaa l. saada, sietämätön.

Oförlätligt, adv. anteeksi antamatta l. saamatta, sietämättömän.

Oförmedlad, a.; o—dt mantal, tasamaton l. vähentämätön l. vanha manttaali; o—dt hemman, vanhamanttaallinen talo.

Oförminskad, a. vähentämätön, vähentymätön, vähentämättä (oleva).

Oförmodad, a. odottamaton, arvaamaton, äkkiluulematon.

Oförmodadt, adv. arvaamatta, odottamatta, äkkljarvaamatta l. luulematta.

Oförmonlig, *se* **Ofördelaktig**.

Oförmåga, f. kykenemättömyys, voimattomuus, saamattomuus.

Oförmärkt, adv. huomaamatta, havaitsematta, hoksaamatta, tietämättä.

Oförmögen, a. kykenemätön, voimaton, saamaton; (*fattig*) varaton, köyhä; o. att röra sig, kykenemätön liikkumaan; o. att betala, kykenemätön l. varaton maksamaan.

Oförmögenhet, f. *se* **Oförmåga**; (*fattigdom*) varattomuus, köyhyys.

Oförneklig, a. *se* **Oneklig**.

Oförnimbar, a. havaista l. huomaita mahdoton, huomaitsematon, alstimaton, jota ei voi havaista l. huomaita.

Oförnuft, n. järjettömyys, mielettömyys; det vore o. att tro det, järjettöntä l. mieletöntä olisi sitä uskoa.

Oförnuftig, a. järjetön, mieleton, epäjärkinen.

Oförnuftighet, f. järjettömyys, mielettömyys, epäjärklisyys.

Oförnuftigt, adv. järjettömästi, mielettömästi, järjettä.

Oförnöjd, a. tyytymätön, pahoillansa (oleva), surun alainen.

Oförnöjsam, a. tyytymätön.

Oförnöjsamhet, f. tyytymättömyys, tyytymätön mieli.

Oförpantad, a. panttaamaton, panttaamatta (oleva), pantiksi panematon l. panematta.

Oförpassad, a. passiton, passikirjaton, passin-saamaton.

Oförruttnelig, a. mädäksi käymätön l. menemätön, mätänemätön, mädäntymätön.

Oförryekt, n. (*orörd*); summan skall o. qvarstå i kassan, summan pitää liikuttamatta l. siirtämättä jäämän kassaan.

Oförräntad, a. kasvunttamaton, kasvulle l. korolle panematon l. panematta, korkoa kasvamatta (oleva).

Oförrätt, m. vääritys, vääryytys, solvaus, sorto; tillfoga ngn o—er, tehdä jkulle vääryyttä l. sortoa; lidna o—er, kärsityt vääryydet.

Oförrättad, a. tekemätön, toimittamaton; han återvände med o—t ärende, hän tuli takaisin sinä hyvänsä l. asiaansa ajamatta l. tyhjin toimin l. kesken asiaansa.

Oförsagd, a. ujoستelematon, hämmästy-mätön, pelkäämätön.

Oförseglad, a. sinetittämätön, sinetitön, sulkeaton, sinetittä oleva.

Oförsigtig, a. varomaton, kavahtamaton, varuton, varansa-pitämätön, eteensä katsomaton.

Oförsigtighet, f. varomattomuus, kavahtamattomuus; han begick deri en o., hän oli siinä varomaton l. teki siinä varomattomasti l. varansa pitämättä.

Oförsigtigt, adv. varomattomasti, varomatta, kavahtamatta, varansa pitämättä, eteensä katsomatta.

Oförsilfrad, a. hopeiomaton.

Oförskräckt, a. pelkäämätön, rohkea, säikähtymätön; — adv. pelkäämättä, säikähtämättä.

Oförskräckthet, f. pelkäämättömyys, o. a. v.
Oförskyld, a. ansaitsematon, syytön, ansioton.
Oförskyldt, adv. syyttömästi, ilman syyttä l. ansiotta.
Oförskänd, a. hävytön, häpeämätön.
Oförskändhet, f. hävyttömyys, häpeämättömyys.
Oförskändt, adv. häpeämättä, häpeämättömästi, hävyttömästi.
Oförsonad, a. sovittamaton, lepyttämätön, lepyttämättä (oleva); jmf Försona.
Oförsonlig, a. leppymätön, sovinnoton, sovittamaton, lepyttämätön, pitkävihainen; ett o. brott, sovittamaton rikos.
Oförsonlighet, f. leppymättömyys o. a. v., leppymätön mieli.
Oförsonligt, adv. leppymättä, leppymättömästi.
Oförstådd, a. ymmärtämätön, käsitteämättä l. ymmärtämättä (oleva).
Oförständig, a. ymmärtämätön, mieleton, taitamaton; ett o—t barn, taitamaton lapsi; o—t beteende, ymmärtämätön l. mieleton käyttö.
Oförständighet, f. ymmärtämättömyys, mielettömyys, taitamattomuus.
Oförständigt, adv. ymmärtämättömästi, mielettömästi, ymmärtämättä.
Oförstald, a. teeskentelemätön, kannistelematon, olettelematon, vilpiton.
Oförstaldt, adv. teeskentelemättä, olettelematta, suoraan.
Oförstörbar, a. hävittää mahdoton, häviytymätön, hävittämätön, häviämätön, menehtymätön, jota ei voi hävittää l. menehdyttää.
Oförstörd, a. hävittämätön, häviämättä l. hävittämättä (oleva).
Oförsvagad, a. heikontamaton, heikkonematon, heikontamatta l. heikkonematta (oleva).
Oförsvarad, a. puolustamatta l. vastustamatta l. suojelematta (oleva), puolustamaton.
Oförsvarlig, a. puolustaa mahdoton l. sopimaton, puolustamaton, jota ei voi puolustaa, kelvoton; det är o—t att handla så, semmoista työtä ei voi puolustaa l. käy puolustaminen, kelvotonta l. puolustamatonta on tehdä niin.
Oförsynt, a. hävytön, julkea.

Oförsynthet, f. hävyttömyys, häpeämättömyys, julkeus.
Oförsäld, se Osäld.
Oförsäkrad, a. vakuuttamatta (oleva), vakuuttamaton.
Oförsökt, a. koettamatta l. yrittämättä (oleva), koettamaton.
Oförsörjd, a. turvaton, holhoton, turvatta (oleva).
Oförtennad, a. tinaamaton.
Oförtjent, a. ansaitsematon, ansioton, syytön; — adv. ansaitsematta, ansiotta, syyttömästi, ilman l. paitsi ansiotta.
Oförtruten, a. väsymätön, suuttamaton, sauras (-aan).
Oförtrutenhet, f. suuttamattomuus, väsymättömyys, sauras.
Oförtrutet, adv. suuttamatta, väsymättä, herkenemättä, seuraasti.
Oförtullad, a. tullaamaton, tullitsematon, tullaamatta, tullia maksamatta.
Oförtäckt, a. julkinainen, peittämätön, peittelemätön; — adv. julkinaisesti, peittelemättä, salaamatta.
Oförtäckt, a. se Oförmodad.
Oförtöfvadt, adv. vilpymättä, vilvyttelemättä, alkalematta, tuota l. sitä päättä.
Oförutsedd, a. odottamaton, (edeltä) arvaamaton, aavistamaton.
Oförvandlad, a. muuntamaton, muuttamaton, muuttamaton, muuttamatta l. muuttamatta (oleva).
Oförvansklig, a. se Oförgänglig.
Oförvarad, a. säilyttämättä l. tallettamatta (oleva), säilyttämätön, kätkemätön, talteamaton.
Oförvarandes, adv. tapaturmas l. -turmasta, vahingosta, vahingossa, huomaamattansa.
Oförvillad, a. eksyttämätön, eksymätön, harahtamaton, harhaantumaton.
Oförvissnelig, a. lakastamaton, kuolettamaton, joka ei lakastu l. kuihdu l. kuoletu.
Oförvit, adv. syyttämättä.
Oförvitlig, a. nuhteeton, moitteeton, moittimaton.
Oförvitlighet, f. nuhteettomuus, moitteettomuus.
Oförvitligt, adv. nuhteettomasti, moitteettomasti, moittimatta.
Oförvittrad, a. rapautumaton.
Oförvunnen, a. syyhyn saamaton l. voitattamaton l. käymätön.

- Oförvållad**, a. johon ei ole (jonkun) syytä, johon ei (joku) ole syytä l. syyppä, omavalkutteeton, itsenvaikuttamaton.
- Oförvägen**, a. huimapäinen, rajupäinen l. -mielinen, huima.
- Oförvägenhet**, f. rajuus, rajupäisyys, raju mieli, huimapäisyys.
- Oförväget**, adv. rajusti, huimasti, huimalla l. rajulla mielellä l. päällä, rajumielisesti.
- Oförväntad**, a. *se* Oväntad.
- Oförytterlig**, a. kaupaksi menemätön l. kelpaamaton, jota ei saa l. voi myydä l. antaa toiselle l. mulle, luovuttamaton, vierouttamaton; en o. rättighet. vierouttamaton l. poisjoutamaton oikeus.
- Oföryttrad**, a. luovuttamatta l. myymättä (oleva), luovuttamaton.
- Oförädlad**, a. puhdistamaton, sievistämätön, valmistamaton, kaluksi tekemätön; (*om själen*) jalostumaton, siiventämätön.
- Oföränderlig**, a. muuttumaton, muutteen, muuttelematon, vaihettematon.
- Oföränderlighet**, f. muuttumattomuus, o. s. v.
- Oföränderligt**, adv. muuttumatta, muuttumattomasti, o. s. v.
- Oförändrad**, a. muuttamaton, muuttamatta (oleva), muuttamaton.
- Ogarivad**, a. parkitsematon, peittamaton.
- Ogement**, adv.; så o. vacker, niin erin-omaisen l. mahdollottoman kaunis.
- Ogen**, **Ogin**, a. tily, nurja, tyykeä, tyrmeä; (*ej gen*) epäsuora, hankala.
- Ogenerad**, a. ujostelematon, ujoilematon, reippeä, rohkea.
- Ogeneradt**, adv. ujostelematta, reippeästi, rohkeasti.
- Ogenhet**, f. nurjuus, tilyys, tyrmeys, nurja l. tily mieli.
- Ogenomskinlig**, a. läpinäkymätön l. -näkemätön l. -kuultamaton.
- Ogenomskinlighet**, f. läpinäkymättömyys.
- Ogenomsläppande**, a. (*om jord*) läpäisemätön.
- Ogenomtränglig**, a. läpipääsemätön l. -laskematon; läpäisemätön.
- Ogenomtränglighet**, f. läpipääsemättömyys, läpäisemättömyys.
- Ogent**, adv. nurjasti, tilysti.
- Ogerna**, adv. ei kernaasti l. mielellänsä, vastenmielisesti, vastahakoisesti; jag gör det o., sitä en mielelläni tee.
- Ogerning**, f. *se* Missgerning; — *-sman*, m. *se* Missgerningsman.
- Ogift**, a. naimaton, naimatta (oleva), avioton; o — a ståndet, naimattomuus.
- Ogild**, **Ogill**, a. (*lagt.*) mitätön, arvoton; ligge o., jääköön kostamatta l. ranskaisematta.
- Ogilla**, v. a. paheksia, katsoa pahaksi l. kehnoksi, julistaa kelpaamattomaksi, moittia; (*förkasta*) hyljätä, polkea.
- Ogiltig**, a. voimaton, kelpaamaton, pätemätön, mitätön.
- Ogiltighet**, f. kelpaamattomuus, voimattomuus, o. s. v.
- Ogjord**, a. tekemätön, tekemättä (oleva); gjordt kan ej blifva o — t, tehty kuin tehty, ei tehtyä saa tekemättömäksi; löpa i o — t väder, mennä syyhyttämättä saunaa.
- Ograduerad**, a. oppiarvoton, majisterin- l. tohtorin-arvoton.
- Ogrannlaga**, a. välinpitämätön, karttamaton, arastamaton; — adv. karttamattomasti, väliä pitämättä.
- Ogrannligheten**, f. välinpitämättömyys, karttamattomuus.
- Ogranskad**, a. tarkastamaton, tarkastamatta (oleva l. jäänyt).
- Ograverad**, a. kaivertamaton, piirtämätön; (*utan skuld*) velan-painamaton, velkakiinteetön, kiinnityttämätön.
- Ogrundad**, a. perätön, turha, perusteeton, aiheeton.
- Ogrudad**, a. einehtimätön, suurustelematon, ayömätön, einehtimättä l. suurukselta (oleva).
- Ogräddad**, a. paistamaton, paistumaton, paistamatta l. kypsentämättä (oleva).
- Ogräs**, n. rikka- l. ruhkaruoho; (*ibid.*) ohdake (-kkeen).
- Ogudaktig**, a. jumalaton, epähurkas (-aan).
- Ogudaktighet**, f. jumalattomuus.
- Ogudaktigt**, adv. jumalattomasti.
- Ogulden**, a. maksamaton, sovittamaton, maksamatta l. suorittamatta (oleva).
- Ogunst**, f. epäsuosio, suosiottomuus.
- Ogunstig**, a. epäsuosiollinen, suosioton.
- Ogunstigt**, adv. epäsuosiollisesti l. -suosiolla, suosiottomasti.
- Ogynnad**, a. suosimaton, suosittelematon, puoltamaton.
- Ogynnsam**, a. epämyötäinen, haittaava,

haitallinen; (*ogunstig*) epäsuosivainen l. myötäinen, epävä (*om svar*).
Ogångbar, a. käymätön.
Ogäldad, *se* **Ogälden**.
Ogällad, **Ogäld**, a. kuohitsematon, salvamaton.
Ogästfri, **Ogästvänlig**, a. vieras- l. vieraanvaraton, lempivaraton.
Ogödd, a. syöttämätön, lhoittamaton; (*om jord*) lannoittamaton, väettämätön.
Ogörlig, a. mahdoton, laatuun käymätön, jota ei voi tehdä.
Ohandterlig, a. hankala l. vaikea pidellä, hankala, hankala- l. vaikeapitoinen; *se* **Oregerlig**.
Oharfvad, a. äestämätön, äestämättä (oleva).
Oharmonisk, a. epäsointuinen, sopusointunut.
Ohederlig, a. kunnoton, epärehellinen.
Ohedrad, a. kunnioittamaton, kunnioittamaton.
Ohejad, a. hillitön, hillitsemätön, pidättämätön, malttamaton.
Ohelga, v. a. ei pitää pyhänä, häväistä (-päisen), riivata, saastuttaa; (*fig.*) häväistä, halventaa.
Ohelgande, n., — **else**, f. häpäiseminen, saastuttaminen, häväistys, pyhänä pitämättömyys, pyhittämättömyys.
Ohelig, a. pyhytön l. pyhydetön, epäpyhä.
Ohelsa, f. epäterveys, kivulloisuus.
Ohelsosam, a. terveydelle vahingollinen, epäterveellinen.
Ohemul, a. perätön, toteensaamaton, todistamaton; (*opassande*) kelvoton, sopimaton.
Ohistorisk, a. epähistoriallinen.
Ohjelpig, a. auttaa mahdoton, auttamaton, parantamaton l. parantumaton, jota ei voi auttaa l. parantaa.
Ohjelpigen, **Ohjelpligt**, adv. auttamattomasti, auttamatta.
Ohjelpsam, a. avuton, auttamaton, ei avullinen.
Ohjelpsamhet, f. avuttomuus, auttamattomuus.
Ohjelpsamtt, adv. avuttomasti, auttamatta, apua tekemättä.
Ohoj! int. hoi! hohol!
Ohuggen, a. hakkaamaton; (*om sten*) tikkaamaton, hakkaamaton.
Ohuld, a. lemmitön, suosioton, epäsuosiollinen, armoton.
Ohulpen, a. auttamatta l. avutta (oleva), auttamaton, avun saamaton.

Ohycklad, a. teeskentelemätön, viekaalematon.
Ohyflad, a. höyläämätön, höyläämättä (oleva).
Ohyfsad, a. sivistymätön, säädystymätön, siivoton, siistitön.
Ohygglig, a. hirveä, kauhea, hirmuinen, kamala, inhottava.
Ohygglighet, f. hirveys, hirmuisuus, o. s. v.
Ohyggligt, adv.; o. svår, hirveän l. hirmuisen l. kauhean vaikea.
Ohyra, f. syöpäläiset (*pl.*), eläväiset (*pl.*).
Ohällbar, a. ryhditön, ryhtinsä pitämätön, pitämätön, kestävä.
Ohäftad, a. nitomaton.
Ohägn, n. (*lagt*) haaskio, aitaushaaskio.
Ohägnad, a. aitaamaton, aidaton, aidatta l. aitaamatta (oleva).
Ohämmad, a. pidättämätön, estämätön, hillitsemätön, seisattamaton, pysäyttämätön, pidättämättä l. estämättä l. pysäyttämättä (oleva).
Ohämnad, a. kostamaton, kostamatta (oleva l. jätetty).
Ohärdad, a. koventamaton, karkaisematon; (*fig.*) kestyttämätön, totuttamaton, kestmätön.
Ohärjad, a. hävittämätön, hävittämättä (oleva l. jäänyt).
Ohöflig, **Ohöflighet**, **Ohöfligt**, *se* **Oartig** o. s. v.
Ohöfsad, a. *se* **Ohyfsad**.
Ohöfvisk, a. sopimaton, säädytön, siivoton, laaduton.
Ohöfviskt, adv. siivottomasti, sopimattomasti, säädöttömästi.
Ohöljd, a. peittämätön, verhoamaton, paljas (-aan).
Ohörbar, a. kuulumaton, jota ei voi kuulla.
Ohörd, a. kuulematon, kuulematta; *se* **Gerhörd**.
Ohörsam, a. tottelematon, kovakorvainen, kuulematon.
Ohörsamhet, f. kovakorvaisuus, tottelemattomuus.
Ohörsamt, adv. kovakorvaisesti, tottelemattomasti.
Oigenkännelig, a. tuntea mahdoton, tunnistamaton, tuntelematon, tuntematon, jota ei voi tuntea.
Oigenkännelighet, f. tuntemattomuus, tuntelemattomuus.
Oigenkänneligt, adv. tuntemattomasti, niin ett'ei voi tuntea.
Oinbergad, *se* **Obergad**.

Oinbunden, a. sitomaton, kansiton.

Oinkörd, a. (om hästar) opettamaton, juoksemaan l. vetämään totuttamaton l. opettamaton.

Oinredd, a. sisustamaton, sisustamatta (oleva).

Oinriden, a. ratsustamaton, ratsuksi opettamaton l. opettamatta (oleva).

Oinskrifven, a. sisäänkirjoittamaton, sisäänkirjoittamatta (oleva); (om mål vid domstol) juttuun l. kanteeseen panematon l. kirjoittamaton.

Oinskränkt, a. rajoittamaton, rajaton; — adv. rajoittamatta, rajattomasti, rajoittamattomasti.

Oinstämnd, a. pyytämätön, haastamaton, haastauttamaton, pyytämättä l. haastamatta (oleva).

Ointaglig, a. valloittaa mahdoton, valloittumaton, valloittamaton, valtaamaton, valtaan ottamaton l. saamaton, mahdoton voittaa l. vallata (-taan), jota ei voi vallata l. valtaansa saada.

Ointresserad, a. harrastamaton, mielihaluton, (opartisk) osaa-ottamaton, puoltamaton.

Oinvidg, a. salaisuuden tuntematon, syrjäjäkinen.

Ojemförlig, a. mihinkään vertaamaton, verraton.

Ojemförligt, adv. verrattomasti; o. större, bättre, verrattoman isompi, parempi.

Ojenn, a. epätasainen, (skroflig) ryhmyinen, ryheltäinen; (ombyttlig) epävakainen l. -tasainen.

Ojemnhet, f. epätasaisuus; (grop på väg) sylvänne (-nteen).

Ojemnt, adv. epätasan l. -tasaisesti.

Ojäfaktig, a. polkeutumaton, polkematon, epäjäkäntö.

Ojäfvig, a. polkeeton, jäävittö, polkematon.

Ojäfvighet, f. polkeettomuus, jäävittömyys.

Ojäst, a. käymätön, nousematon, kerkiämätön; se Jäsa.

Ok, n. ies (-keen); (för vattenbärning) tanko, niskatanko; — -rem, m. jutta, ikeen jutta l. rahje (-hkeen); afskudda sig o—et, luoda ies päältänsä.

Oka, v. a. iestä.

Okallad, a. kutsumaton, käskemätön, kutsumatta l. käskemättä (oleva).

Okammad, a. kampaamaton, kampaamatta (oleva).

Okastad, a. (om såd) viskaamaton.

Oklanderlig, a. moitteeton, nuhteeton moittimaton.

Oklandrad, a. moittimaton, ei moittittu, moittimatta (oleva); (lagt.) moittimaton, valittamaton.

Oklar, a. epäselvä, sekainen, samea, himeä; o—t glas, himeä l. epäselvä lasi; o—t vatten, samea l. sekainen vesi; o. luft, samea l. sumea ilma; göra o., himentää, sumistaa; bli o., himentyä, käydy epäselväksi.

Oklarhet, f. epäselvyys, sekaisuus, sameus, himeys.

Oklast, adv. epäselvästi, himeästi, hämärästi.

Oklipt, a. leikkaamaton, keritsemätön, leikkaamatta l. keritsemättä oleva; jmf Klippa.

Oklok, a. typerä, mieleton, älyton.

Okloket, f. mielettömyys, typeräisyys, älyttömyys.

Oklokrati, f. oklokratia, alhaisovalta.

Oklokt, adv. mielettömästi, älyttömästi, typeriästi.

Oklädd, a. pukematon, pukeutumaton, vaatettamaton, pukematta l. vaatettamatta l. ei vaatteissaan (oleva).

Oknuten, a. solmeamaton, solmeamatta (oleva), solmuun panematon l. panematta.

Oknäpt, a. (om kläder) napittamaton, napittamatta l. nappiin panematta (oleva).

Okokt, a. keittämätön, kiehumaton, keittämättä l. kiehumatta (oleva).

Okonstlad, a. teeskentelemätön, konstalleamaton, kannistelematon.

Okonstladt, adv. teeskentelemättä, kannistelematta.

Okraft, **Okraftd**, a. vaatimaton, kehoittamaton, vapaaehtoinen; velkomaton.

Okraftd, adv. vaatimatta, vapaaehtoisesti.

Okrigisk, a. rauhallinen, sotimaton, sediton.

Okristlig, a. epäkristillinen, jumalaton, kristitön.

Okristligt, adv. epäkristillisesti, jumalattomasti.

Okristen, a. kristin-uskomaton, kristitön; s. kristinuskoton, kristitön.

Okristnad, a. ristimätön, ristimättä (oleva).

Okroppelig, a. ruumiiton, ruumis-oloton.

Okryddad, a. höystämätön, höysteetön, maustamaton, höystämättä l. maustamatta (oleva).

Okränkbar, a. loukata l. sortaa mahdoton l. saamaton, loukkaamaton, sortaa-

maton, jota ei voi l. saa loukata l. polkea.

Okränk, a. loukkaamaton, sortamaton, solvaisematon; (*om qvinn*) raiskaamaton, pilaamaton, häpäisemätön; (*lagt.*) rikkomaton, polkematon; loukkaamatta, raiskaamatta, polkematta o. s. v. (oleva).

Okront, a. kruunnaamaton, kruunuton, kruunnaamatta (oleva).

Oktaeder, m. oktaederi, kahdeksisärmiö.

Oktrandria, f. kahdeksanheteiset (*pl.*), oktandria.

Oktaant, m. oktanti.

Oktav, m. oktaavi, kahdeksannus; bok i o., kahdeksantaitteinen kirja; — **-ark**, n. oktaaviarikki, kahdeksantaitteinen arkki; — **-band**, n. kahdeksantaitteinen nide (-teen), oktaavinide; — **-format**, n. kahdeksantaitteinen koko l. muoto, kahdeksannus- l. oktaavikoko.

Oktober, m. Lokakuu.

Oktodes, m. kahdeksantoista-taitteinen koko, oktodeesikoko.

Oktroj, m. valtuus, valtalupa l. -oikens.

Oktröjora, v. a. antaa valtalupa l. valtuus; o—d, valtaluvan saanut, valtuudellinen.

Okufvad, a. voittamaton, masentamaton, hillitsemätön, voittamatta l. masentamatta (oleva).

Okufvelig, a. lannistumaton, masentumaton, hillitsemätön, jota ei voi lannistaa l. masentaa; voittamaton, valtaamaton, kukistamaton, jota ei saa voitetuksi l. kukistetuksi.

Okulera, v. a. silmästä, ympätä (-p-pään) silmä l. umppu toisen pnun kuoreen.

Okulerknif, m. silmästysveitsi.

Okulist, m. silmäkäärä.

Okulärglas, n. silmäneteis-lasi, silmän puolinen l. eteinen lasi; — **-undersökning**, f. silmämääräinen l. silmä-tutkimus, silmintutkiminen.

Okullstötlig, a. *se* Oomkullstötlig.

Okunnig, a. taitamaton, taidoton, tietämätön, osaamaton, oppimaton; o. i finska språket, suomenkieltä taitamaton l. osaamaton, taitamaton l. taidoton suomenkielessä; o. om en sak, asiasta tietämätön, asiantuntematon.

Okunnighet, f. taitamattomuus, tietämättömyys, taidottomuus, o. s. v.

Okynne, n. pahan-ekisyys, paha juoni l. elki (eljen), ilkivaltaisuus, pahan-kurisuus; — **-sfä**, n. pahan-elkiset eläimet (*pl.*).

Okynnig, a. ilkivaltainen, pahan-elkinen l. -kurinen, kurjeton.

Okysk, a. haurellijas (-aan), siveytön, epäsiivä.

Okyskhet, f. haurellisuus, sivityttömyys.

Okyskt, adv. haurellijaasti.

Okänd, a. tuntematon, outo; det är o—t, se on tuntematonta l. tietämättömtä, sitä ei tiedetä.

Okännbar, a. tuntematon, (*oigenkännlig*) tuntematon.

Okär, a.; det är mig o—t, on vasten mieltäni, minua pahoittaa, pahaa on minusta.

Okörd, a. ajamaton, ajamatta (oleva).

Oladdad, a. lataamaton.

Olag, n. pila, epäkurto, vika, särviö; vara i o., olla pilalla l. vialla l. epäkunnossa.

Olag, **Olaglig**, a. epälaillinen, laiton, luvaton; på o. tid, luvattomalla l. laittomalla ajalla.

Olagad, a. korjaamaton, laittamaton, laittamatta (oleva); jmf **Laga**.

Olagligen, adv. *se* **Olagligt**.

Olaglighet, f. epälaillisuus, laittomuus.

Olagligt, adv. laittomasti, vasten lakia, luvattomasti.

Olappad, a. paikkaamaton, paikkaamatta (oleva).

Olastad, a. lastiton, kuormaton, lastaamaton, lastaamatta l. lastittu (oleva).

Oldttar, m. *se* **Äldttar**.

Oledad, a. nivelitön, jänenitön.

Oledande, a. (*fys.*) johtamaton, johdatamaton.

Olein, n. (*kon.*) olefini, rasve (-een).

Olidlig, a. kärsimätön, jota ei voi kärsiä; *se* **Odräglig**.

Oliv, m. f. *se* **Öliv**, o. s. v.

Olifantpapper, n. olifanttipaperi.

Oligarki, f. oligarkia, harvainvalta.

Oligarkisk, a. oligarkinen, harvainvaltainen.

Olik, a. eroavainen, erinäköinen, erilainen l. -kaltainen, toisennäköinen, toisenlainen; han är o. andra, hän on muista eroavainen, hän ei ole muiden näköinen l. tapainen l. kaltainen; han är sig o., hän ei ole kaltaisensa l. tapaisensa; de äro mycket o—a både till utseende och lynne, he ovat hyvin erikaltaiset l. -laatuiset sekä ulkonäön että luonteen puolesta; det är icke o—t honom, se on hänen tapahansa l. tapaistansa, se ei ole hänen tapansa vastaan l. ta-

vastansa eroavaisista; likt och o—t, sitä ja tätä, niitä näitä; *se Lik*, a.; — *artad*, a. erilainen l. -laatuinen l. -tapainen; — *formig*, a. erimuotoinen l. -mukainen, epämuotoinen; — *formighet*, f. erimutoisuus, epämuotoisuus; — *färgad*, a. eriväriäinen l. -karvainen; — *könad*, a. erineuvoinen, erisukuinen l. -puolinen; — *sidig*, a. erisivuinen, epäsiivuinen; — *tidig*, a. eriaikainen l. -aikainen, eri aikain; — *tydig*, a. erimerkityksellinen.

Olika, a. (*oböjl.*) eri; o. stor, lång, bred, erisuuri, eripitkä, erilevä; de äro af o. storlek, höjgd, längd, he ovat erisuuret l. -kokoiset, erikerkeat, eripitkät l. -mittaiset; af o. utseende, erinäköiset l. -muotoiset, eri näköä; af o. beskaffenhet, erilaatuiset l. -laatus l. -tapaiset l. -kaltaiset; af o. värde, eriarvoiset; af o. slag, erilaiset, eri lajia; af o. par, eri paria; af o. stånd, eri säätyä; *se Lika*.

Olika, adv. eri lailla l. tavalla, erilaisesti; o. stora, breda, o. s. v. erisuuret, erilevyiset, o. s. v.

Olikhet, f. eroavaisuus, erotus, erilaisuus, erinäköisyys l. -kaltaisuus, toisenlaisuus; o. i sinnelag, mielenlaadun erotus l. erilaisuus; formens, utseendets o., muodon, ulkonäön eroavaisuus l. erotus, erimutoisuus l. -näköisyys.

Oliklig, *se* Osannolik.

Olikt, adv. erilaisesti, eri lailla l. tavalla l. tapaan.

Oliqviderad, a. suorittamaton, maksamaton, suorittamatta l. maksamatta (oleva).

Oliv, m. öljymarja; — *blad*, n. öljypuun-lehti; — *färgad*, a. öljymarjan-karvainen; — *olja*, f. öljypuun-öljy; — *qvist*, m. öljypuun-oksa; — *träd*, n. öljypuu.

Olja, f. öljy; måla i o., maalata öljyllä l. öljyväriellä.

Olja, v. a. öljytä (-yän), voidella öljyllä.

Oljaktig, a. öljymäinen, öljyntapainen l. -kaltainen.

Oljefärg, m. öljyväri l. -maali; — *glas*, n. öljylasi; — *kaka*, f. öljykakku; — *målning*, f. öljymaalauksen l. -taulu l. -kuva; — *qvarn*, f. öljymylly; — *skörd*, m. öljynkorjuu; — *slageri*,

n. öljymylly l. -tehdas; — *jobberget*, n. (*bibl.*) öljymäki.

Oljig, a. (*liknande olja*) öljyinen, öljykäs (-kkään); (*nedsvlad med olja*) öljyinen, öljyssä (oleva).

Oljud, n. melake (-een), melu, meteli, räihinä, hälinä; föra o., pitää räihinää l. meteliä, rähistä, melkata (-aan), meluta.

Olka, f. nikku.

Ollon, n. terho; — *borre*, n. turila l. turilas (-aan); — *skog*, m. terhometsä, tammimetsä; — *skrika*, f. *se Nötakrika*.

Oloflig, a. luvaton.

Olofligt, adv. luvattomasti, luvatta.

Ologisk, a. epäloogillinen, ajatusjohdoton.

Olust, f. mielipaha, haluttomuus, vastenmielisyys; (*för mat*) nivo; det väcker o. hos mig, se minua nivoittaa l. inhottaa l. mieltäni kääntää.

Olustig, a. haluton, nopea, nurpea, nurpeamielinen; vara o., olla mielipahoissansa l. nurpeassansa.

Olustighet, f. haluttomuus, nopeus, nurpeus.

Olvon, n. heisi, heisipuu, koiran-heisipuu.

Olycka, f. onnettomuus, kova onni; till o. l. all o., kovaksi onneksi, onnettomuudeksi; o — n fogade, oli kova onni, kova onni l. onnettomuus teki.

Olyckas, v. d. *se* Förolyckas o. Misslyckas.

Olycklig, a. onneton, kovaonninen, poloinen; göra, blifva o., tehdä l. saattaa, tulla onnettomaksi; jag o — e, minä onneton l. poloinen, onneton l. poloinen itseäni.

Olyckligt, adv. onnettomasti.

Olyckligtvis, adv. kovaksi onneksi, onnettomuudeksi.

Olycksalig, a. autuudeton, (*olycklig*) onneton.

Olycksalighet, f. autuudettomuus, onnettomuus.

Olycksaligt, adv.; o. ledsamt, onnetoman l. onnettomasti ikävä.

Olycksbarn, n. onneton l. kovaonninen lapsi, kovan onnen orja, onnen heittäjä l. heittolais (-aan), kovan onnen kantama; — *sbringande*, a. turmallinen, kovaa onnea l. turmiota tuottava; — *sdiger*, a. turmallinen, kovaonninen; — *sfall*, n. tapaturma, onnettomuus, vaurio, onneton kohtaus l. tapaus, turmatapaus; — *sfogel*, m.

turmalintu, turmiolintu; (*fig.*) turmi-
ontuoja l. -oma, onnenheitto; — *-sfull*,
a. onnettomuutta täysi, onneton; —
-shändelse, f. onneton tapaus l. ta-
pahtuma l. kohtaus, tapaturma; —
-smenniska, f. turman- l. turmion-
tuoja; — *-stjerna*, f. turmion l. ko-
van onnen tähti; — *-söde*, n. onnet-
ton osa l. kohtalo.

Olydig, a. tottelematon.

Olydighet, **Olydnad**, f. tottelematto-
muus.

Olymp, m. olympi; i o—en, olympis-
sä; (*fig.*) jumaloissa.

Olympiad, m. olympiikasi (-den), olymp-
piasi.

Olympisk, a. olympin, olymppinen; o—a
spelen, olympin leikit l. taistelut.

Olät, n. hälinä, rähinä, älinä, mökinä,
paha huuto.

Olägenhet, f. haitta, haitallisuus, vastus,
pulma; förorsaka o—er, tehdä hait-
taa, olla haitaksi l. vastukseksi.

Oläglig, a. ajaton, sopimaton, haittaava,
haitallinen; i o. tid, ajattomalla l. so-
pimattomalla ajalla.

Oläglighet, f. sopimattomuus, haitalli-
suus.

Olägligt, adv. ajattomasti, sopimatto-
malla ajalla.

Oläklig, a. paranematon, parantumaton,
lääkittymätön, jota ei voi lääkittää l.
parantaa.

Oläkt, a. lääkitsemätön, parantumaton,
parantamatta l. lääkitsemättä (oleva).

Olämplig, a. sopimaton, sopeumaton,
epäsovelijaa.

Olämplighet, f. sopimattomuus.

Olämpligt, adv. sopimattomasti.

Oländig, a. karu, juoleinen; o. mark;
karu maa, kivinen maa, kivikko, juo-
leikko, koleikko.

Oläraktig, a. oppenematon, oppimaton,
kova- l. vaikeaoppinen, jäykkä l. vai-
kea oppimaan.

Oläraktighet, f. oppenemattomuus, op-
pimattomuus, kova- l. jäykkäoppisuus.

Olärd, a. opiton, oppimaton, ei oppinut,
opinvajaa.

Olärdt, adv. opittomasti, opittomalla ta-
valla.

Oläsbar, **Oläsalig**, a. mahdoton lukea,
lukematon, tolkuton, jota ei voi lukea;
(*om dörr*) lukitsematon, mahdoton luki-
ta (-taen), jota ei voi lukita.

Oläst, a. (*om bok*) lukematon, lukematta

(oleva); (*om dörr*) lukitsematon, lukotta
l. lukitsematon (oleva).

Oläte, n. *se* **Olät**.

Olödd, a. juottamaton, juottamatta (o-
leva).

Olönt, a. palkitsematon, palkitsematon
l. palkinnotta (oleva).

Olöslig, a. (*kom.*) liukenematon, liukea-
maton; (*som ej lossnar*) irtaumaton,
erikmäton; *se* **Öupplöslig**.

Om, konj. (*sävida*) jos; (*huruvida*) -ko
(-kö), josko; om du icke varit, ha-
de detta icke skett, jos ei sinua
olisi ollut, ei se olisi tapahtunut; om
ock, jos kohta l. vaikka, vaikka koht-
ta, jos — — -kin; om du ock
vore frisk, jos vaikka l. kohta l. jos
tervekin olisit; men om, mutta l. vaan
jos, entä jos l. kun; men om han
icke kommer heller, entä jos l.
kun hän ei tulekaan; jag frågar, om
du kommer eller icke, kysyn, tu-
letko vai etkö; om han är stor el-
ler liten, det kommer på ett ut,
josko hän on suuri taikka pieni l. on-
ko hän suuri taikka l. vaiko pieni, se
on juuri yhden tekevä; om blott!
jos l. jospa vaan!

Om, prep. (*omkring*) ympärillä, ympä-
rille, ympärä, ympärinsä; binda bäl-
tet om lifvet, sitoa vyö ympärillen-
sä l. suolillensa l. vyötäisillensä; roc-
ken går icke o. mig, nuttu ei uo-
tu ympärilleni l. minun ympärini; bä-
ra bindel o. hufvudet; pitää si-
dettä l. käärettä päänsä ympärillä; —
jag fryser om fötterna, jalkojani
paleltaa, jalkani palelevat; det brän-
ner mig om hufvudet, päättäni polt-
taa, polttaa päästäni; kort o. näsan,
lyhyt nenästänsä l. nenältänsä; han
har medel om händer, hänellä on
varoja l. rahoja käsissä; det ligger
mig djupt om hjertat, se on mi-
nulla syvältä mielessä l. sydämessä,
se lepää syvällä mielessäni; det gick
om intet, kävi l. meni tyhjään l. mi-
tättömiin l. mitättömäksi; göra om
intet, tehdä tyhjäksi; blanda om
hvertannat, sekoittaa sekaisin l. si-
kin sokin; — *på frågan*: angående
hvad? *svaras med kasus* elativus
(-sta, -stä); t. ex. tala om ngn, pu-
hua jkusta; sagan om räffen och
vargen, satu ketusta ja sudesta; jag
bryr mig icke om honom, en huo-
li hänestä, en pidä hänestä lukua;

bedja ngn om förlåtelse, anoa l. pyytää anteeksi jkulta; spela om penningar, pelata rahasta l. rahan päälle; *beträffande tid på frågan* när? *svaras med* adessiv (-lla, -llä) och essiv (-na, -nä), samt instruktiv (-n); t. ex. om dagen, natten, aftonen, påvällä, yöllä, illalla; en gång om dagen, kerran päivässä; tre gånger om natten, kolmesti l. kolme kertaa yöllä l. yössä; om dagarna, päivillä, päivin, päivinä; om nätterna, öisin, öillä, öinä; om aftnarna, illoin, iltaisin, ehtoisiin, iltoina, iltasilla; om söndagarna, sunnuntaisin, om söndag (*nästa*) sunnuntaina, ensi sunnuntaina; om vintern, talvella; om somrarna, kesäisin, kesillä; en gång om året, kerran vuodessa; året om, vuoden umpeen l. ympäri, vuosikauden, kaiken l. ympäri vuotta; (*efter någon tid*) päästä, takaa, perästä; om fem dagar (*härefter*), (tästä) viiden päivän perästä l. päästä; (*förbi*) ohitae, sivutae, edelle; han sprang om mig, juoksi ohitsemi l. sivutsemi; han har läst om sin bror, hän on lukenut veljensä edelle l. ohitsee; de seglade om udden, purjehtivat niemien nenitsee; — läge å tätt håll *återges med* partitiv l. elativ kasus; t. ex. norr om Helsingfors, pohjoispuolella Helsingin, pohjaseen Helsingistä; till höger om torget, oikealla puolella toria, torin oikealla puolella l. kädellä; på denna sida om floden, joen tällä puolen l. puolella; — *om viss vigt* med genet.; en vigt om tre skålpund, kolmen naulan paino; en gädda om tio skålpund, kymmenen naulan l. kymmennaulainen l. kymmenen naulaa painava hauki; ett kärl om tre kannor, kolmen kannun vetoinen l. kolmen kannun l. kolmikannuinen astia.

Om, adv. (*tillbaka*) takaisin; (*ångrigt*) udestansa, uudellensa, toistamiseen; (*omkring*) ympäri, ympärinsä; (*annorlunda*) toisin; vända om, kääntä takaisin, (*återvända*) palata (-aan), palata takaisin; vända om blad'et, kääntää lehti; vända sig om, kääntä l. kääntää itsensä ympäri; läs om denna läxa, lue tämä läksy udestansa l. uudelleen; om igen, vielä kerran l. toiste, toistamiseen; höger om! oikealle! oikealle ym-

päri! venster om! vasemmalle ympäri! vasemmalle!

Omak, n. haitta, vastus, vaiva; vara till o., olla haitaksi l. vaivaksi l. vastukseksi; det fick jag för o—et, sen sain vaivastani.

Omaka, a. ohjil. pariton, eri l. toista paria; o. skor, parittomat l. eri paria (olevat) kengät.

Omake, m. paripuoli, pariton.

Omalen, a. jauhamaton, jauhamatta (oleva).

Omanerlig, a. laaduton, osaamaton, kömpelö.

Omanerligt, adv. osaamattomasti, laaduttomasti.

Omanlig, a. miehuuton, epämiehekäs, miehelle sopimaton.

Omansa, v. a. ruokota (-kkoan), hoinnella (-ntelen).

Omarbeta, v. a. tehdä udestansa l. uudelleen, toisintaa.

Omarbetning, f. udestaan-teko, toisinnos, udestansa tekeminen.

Omarma, v. a. halata (-aan), halaila, syleillä (-lellen), sevätä (-pään).

Omaskerad, a. maskiton, naamioton, maskittamaton, maskittamatta l. maskitta l. naamiota (oleva); (*fig.*) julkinainen, maskittamaton.

Omastad, a. mastoton.

Omatad, a. ruokkimatta l. syöttämättä (oleva), ruokkimaton, o—e ax, terättömät l. tyhjät tähkät.

Ombaka, v. a. leipoa udestansa.

Ombedja, v. a. pyytää; ombedd, pyydetty.

Ombestyrta, **Ombesörja**, v. a. pitää tointa l. huolta (jstkin), panna toimeen, toimittaa, huolentaa.

Ombetro, v. a. uskoa (jkin jkulle); han är dermed o—dd, se on hänelle uskottu, hän on siihen uskottu.

Ombilda, v. a. toisin muodostaa, antaa uusi muoto, tehdä l. laittaa uuteen muotoon, uudistaa.

Ombinda, v. a. (*binda omkring*) sitoa l. kietoa ympärille.

Omblanda, v. a. sekoittaa l. panna sekaisin, sekoittaa.

Ombona, v. a. kääriä l. vyöttää l. kietoa ympärille, verhota (-oan); (*förse*) varustaa, verhota.

Ombord, se Bord.

Ombringa, v. a. surmata (-aan), hukuttaa, ottaa l. viedä henki (jkulta).

Ombryta, v. a. (*boktr.*) taittaa uudesta-
taan, taittaa ulos l. palstalle.

Ombud, n., **Ombudsman**, m. asiamies,
asianvalvoja, asian-ajaja.

Ombudskap, n. asiamiehyyys, asiamie-
hen toimi.

Omygga, v. a. rakentaa uudelleen l.
uudestaan.

Omybta, v. a. muuttaa (*kläder, hästar*
m. m.); o—s, v. p. vaihtua, vaihet-
tua, tulla vaihtuakseen.

Omybte, n. muutto, muute (-teen), muun-
telo, muuttaminen; (*ställe*) muutto-
paikka.

Omybtlig, a. muutteellinen, muutteleh-
tava, muuttuvainen, vaihteleva.

Omdöme, n. arvostus, päättämys, pää-
telmä, ajatus; (*log.*) päätelmä, arvostus;
fälla ett o. om ngt, päättää l. teh-
dä päättämys l. antaa arvostus jsta-
kin, sanoa ajatuksensa jstakin, ar-
vostella; efter mitt o., minun ym-
märrykseni l. ajatukseni mukaan, mi-
nun ymmärtäkseni l. arvellekseni; han
har godt o., hän on hyvä l. taitava
päättämään l. arvostelemaan, hänellä
on hyvä arvostustaito l. mielenlahja;
-*störmsåga*, -*sgåfva*, -*skraft*, f. päät-
tämys- l. arvostustaito l. -lahja l. -voi-
ma, mielenlahja.

Omdöpa, v. a. kastaa l. ristiä uudestaan l.
toistamiseen.

Omeddelsam, a. puhumaton, jäykkä pu-
humaan.

Omedelbar, a. välitön, suoranainen, suo-
ra, suorakohtainen l. -päinen, kohti-
päinen.

Omedelbarligen, **Omedelbart**, adv. vä-
littömästi, suoraan, suorastansa, koh-
tipäisesti; (*genast*) kohdastansa, koh-
dasteen, paikalla.

Omedgörlig, a. myöntymätön, suostu-
maton, myöten-antamaton.

Omedveten, a. tietämätön, tuntematon,
joka ei tiedä l. tunne.

Omelette, f. omletti, munapiiras (-aan).

Omen, n. merkki, enne (-nteen).

Omening, f. epälause (-een), sekalause;
(*brist på mening, sammanshang*) tol-
kuttomuus, sekasanaisuus.

Omenniska, f. epä-ihminen, hirmuinen
ihminen, hirmu, peto.

Omensklig, a. ihmisyytön, ihmisyydä-
metön l. -tunnoton, armoton, hir-
muinen.

Omensklighet, f. ihmisyyttömyys, ihmis-
äydämättömyys l. -tunnottomuus.

Omenskligt, adv. ihmisyyttömästi, ih-
missydamettä l. -tunnotta, armottomaa-
ti, hirmuisesti.

Omfamna, v. a. syleillä, ottaa sylinsä,
sevätä (-pään).

Omfatta, v. a. käydä l. tarttua käsin
kiinni; (*omgifva*) ympäröitä (-tsen);
(*innesluta, inbegripa*) sisältää (-llän),
pitää sisällensä, olla (jakin), käsit-
tää; o. ngn med vänskap, kohdella
jkuta ystävyydellä, osottaa jkulle ys-
tävyyttä; o. en lära, ruveta (-pean)
l. kääntyä jhkin oppiin; o. en sak
med intresse, mielihalulla tarttua
l. ryhtyä asiaan, halulla l. mielihalulla
harrastaa aslata; den åsigt en o—s
af flere, useat pitävät l. ovat sitä
mieltä, useat kannattavat l. puolusta-
vat sitä mielipidettä.

Omfattande, a. (*vidsträckt*) laaja, laeva,
laajaperäinen.

Omfattning, f. kiinni-käyminen; sisältä-
minen; (*vidd*) laajuus, laueus, ala.

Omflyten, a. vedellä ympäröity l. pii-
ritetty; *se Kringflyta*.

Omflytta, v. a. siirtää l. muuttaa toi-
seen paikkaan l. toisiin.

Omförma, v. a. toisin muodostaa.

Omfång, n. laueus, laajuus, ala, piiri.

Omförmåla, v. a. *se Omtala*.

Omgestalta, v. a. *se Ombilda*.

Omgifning, f. ympäristö, läheisö, lähi-
seutu l. -maisema; 2) uudestaan l. uusi
antaminen.

Omgift, a. uudesti l. toiste nainut l.
naitu.

Omgifta sig, v. r. naida uudestansa,
mennä uuteen naimiseen.

Omgifva, v. a. ympäröitä (-tsen), panna
ympäri, olla ympärillä l. seurassa,
käydä l. tulla ympärille; den o—nde
trakten, ympärillä oleva seutu, ym-
päristö, lähi-seutu.

Omgjorda, v. a. vyöttää, vyöttää l. pan-
na l. sitoa vyölle; o. sina länder,
vyöttää kupeensa.

Omgå, *se Umgå*.

Omgående, a.; med o post, ensi pos-
tissa, ensinlähtevässä l. -menevässä pos-
tissa.

Omgång, m. (*omväg, omsvep*) mutka,
(*behandling*) menettely; utan vidare
o., ilman muuta menettelyä, ilman
muutta mutkitta l. kierroitta; (*om klä-
der m. m.*) kerta, kertamus; en o. klä-
der, vaatekerta l. -kertamus, yhdet
vaatteet.

- Omgås, Omgålder, Omgålla**, m. f. *se* **Umgås, Umgålder, Umgålla**, o. s. v.
- Omgårda**, v. aidata ympäri; (*fig.*) piirittää, ympäröitä.
- Omhinna**, v. a. päästä l. ehtiä l. ehdättä (jkun) edelle l. sivutse.
- Omhulda**, v. a. helliä, suosia, armastella, suojella.
- Omhvälfning**, f. (*polit.*) nullistus, mulkaus, mylläys, kumous.
- Omhvälfva**, v. a. (*hvälfva omkring*) vyöryyttää, vierittää l. pyörittää ympäri; (*hvälfva omkull*) kaataa kumoon l. nurin, kumota (-oan), nullistaa, myllätä (-ään).
- Omhvärfva**, v. a. *se* **Kringhvärfva, Omgifva**.
- Omhägna**, v. a. *se* **Hägna**.
- Omhänge**, n. esiverho, ripustin (-imen), nudin (-timen).
- Omhölja**, v. a. peittää l. verhota (-oan) l. suojata (-aan) ympäriltä, panna peittoa l. verho ympärille.
- Omhölje**, n. verho, verhotus, peite (-teen).
- Omid**, a. epäsnopea l. -lauheka, jyrkkä, lemmetön.
- Ominskad**, a. vähentämätön, vähentämättä (oleva).
- Omintetgöra**, v. a. tehdä l. saattaa mitättömäksi l. tyhjäksi.
- Ominös**, a. enteellinen, ennustava; paha ennustava l. tietävä.
- Omisskännelig**, a. väärintuntematon l. -ymmärtämätön, jota ei voi väärin ymmärtää, selvästi ymmärrettävä l. tunnettava l. nähtävä.
- Omistlig**, a. poisjoutamaton, välttämätömän tarpeellinen, välttämätön.
- Omjölkad**, a. lypsämätön, lypsämättä (oleva), jota ei ole lypsetty.
- Omkast**, n. muutos, käänne, o. s. v. *se* **Förändring**.
- Omkasta**, v. n. (*förändra sig*) viskaata toiseksi, muuttua, kääntyä, pyörähtyä.
- Omkastning**, f. muutos, kääntyminen, pyörähdys; (*i runopossin*) takahaitto.
- Omkläda**, v. a. peittää, verhota (-oan), huolitella; (*förtäcka*) peitellä, peittää; (*kläda på annat sätt*) vaatteeta l. pukea toiseksi l. toiseen tapaan; o. sig, v. r. muuttaa vaatteita, pukea l. vaatehtia uudestansa, pukeutua toisiin vaatteisiin.
- Omklädning**, f.; en tankes o. i ord, ajatuksen pukeminen sanoihin.
- Omkomma**, v. n. menehtyä, menehtyä, hukkuu, kadota (-oan), sortua; o. genom skeppsbrott, hukkuu haaksirikossa; o. i krig, menehtyä l. sortua sotaan.
- Omkostnad**, f. kulunki, kustannus, kulutus, kulu.
- Omkrets**, m. ympäryys, kehä, piiri; staden håller två mil i o., kaupunki on kaksi penikulmaa ympäri; en alu i o., kyynärä l. kyynärän ympäri l. ympäri mitaten l. ympärimitallensa; på en o. af flere mil, monen penikulman alalla l. alueella l. piirissä.
- Omkring**, adv. o. prep. ympäri, ympärille, ympärillä; gå o. staden, käydä kaupungin ympäri l. ympäritse, käydä ympäri kaupungin; gå o. i staden, käydä pitkin l. ympäri kaupunkia, kävellä kaupungissa ympäri l. pitkin; se sig o., katsoa l. katsella ympärillensä l. ympärinsä; vända sig o., kääntyä ympäri; (*vid pass, ungefär*) noin, paikoin, paikoilla, valheella, senduilla; o. femtio man, noin viisikymmentä miestä, viidenkymmenen miehen paikoilla l. paikoin l. valheella; o. julen, joulun aikaan l. seutuun l. senduilla; så o., niillä paikoin l. paikoilla.
- Omkull**, adv. kumossa, kumoon, nurin, maassa, maahan, (*med hela sin längd*) pitkällänsä l. pitkällensä; *se de med Kull sammansatta verber*.
- Omlasta**, v. a. lastata l. säilyttää uudestaan.
- Omliggande**, a. *se* **Kringliggande**.
- Omlinda**, v. a. kääriä l. kietoa (jonkin) ympärille, kietoa.
- Omlopp**, n. kierto, kulku, ympärikätkä l. -kierto l. -juoksu; sätta falskt mynt i o., panna väärää rahaa kulkemaan l. kulkuun; — *-sbana*, f. kiertorata l. -piiri; — *-sbruk*, n. kierto- l. vuorotusviljelys; — *-stid*, m. kiertoaika.
- Omlägga**, v. a. panna l. asettaa toisin, muodostaa toisin.
- Omnibus**, m. yhteisvaunut, omnibus.
- Omnejd**, f. ympäristö, lähisentu.
- Omnämna**, v. a. mainita (-tsen).
- Omogen**, a. kypsämätön, valmistamaton, kypsämättä l. valmistumatta (-oleva).
- Omoralsk**, a. siveydetön, sivyton, epäsiiveellinen, pahantapainen l. -elkinen.

Omorda, v. a. sanalla, mainita (-tsen), puhua, jutella.

O Morgnad, a. unesta selviämätön l. virkistymätön, selviämätön.

Omplåstra, v. a. panna laastaria päälle, laastaroita.

Ompröfva, se Pröfva.

Omqvåde, n. laulukerto.

Omringa, v. a. piirittää, saartaa (-rran), ympäröitä (-tsen), kiertää (-rrän), käydä l. tulla ympärille l. kehälle.

Område, n. aluskunta, piirikunta, piiri, alue, ala; på Finlands o., Suomenmaan alalla l. piirissä l. alueella; det är ett finskt o., se on Suomen alue l. aluskunta l. piirikunta.

Omröra, v. a. sekoittaa, hämmentää, (hå o. d.) pöyhä, pöyhöttää; *se Omtala o. Vidröra*.

Omrösta, v. n. äännöstää, ääntää.

Omröstning, f. äännöstys, ääntö, hunto; skrifa till o., ruveta (-pean) l. käydä äännöstimään l. äännöstykseen l. äännöksille; saken kom under o., asia tuli äännöstyksen alaiseksi l. äännöstettäväksi; utan o., äännöstimättä, äännöstyksettä.

Omsadla, v. a. satuloita uudestaan; (*fig.*) istua toiselle satulalle.

Omsägla, v. a. purjehtia (*förbi*) sivutse l. ohitse l. edelle l. (*omkring*) ympäri l. (*kring en udda o. d.*) nenitse l. editse.

Omsider, adv. vihdoin, viimein, viimeinkin; sent o., vihdoin viimeinkin, kerrankin.

Omskaka, v. a. huljuttaa l. huiskuttaa eekaisin.

Omskapa, v. a. tehdä uudeksi l. toiseksi, luoda l. muodostaa uudestaan, antaa l. tehdä toinen l. uusi muoto, panna l. laatia toiseen muotoon, uudistaa.

Omskifta, v. a. o. n. *se Omvexla, Ombyta*.

Omskifta, Omskiftlig, se Ombyta, Ombytlig.

Omskoffa, v. a. lapioita sekaisin.

Omskrifning, f. (*skrifning ånyo*) uudestaan-kirjoitus; (*geom.*) ympäritys, ympärille kuvaaminen; (*af begrepp*) mukailuva selitys l. lause (-een), mukaselitys, selityslause l. -sanat (*pl.*); uttrycka genom o., toimittaa l. sanoa apusanalla l. selittämällä l. selittäen l. selityssanoilla l. -lauseella.

Omskrift, f. ympäry- l. ympärikirjoitus, kehäkirjoitus.

Omskrifva, v. a. (*skrifva ånyo*) kirjoittaa uudestaan; (*geom.*) ympärittää, ympäröitä (-tsen), kuvata (-aan) ympärille; (*begrepp med flere ord*) *se under Omskrifning*.

Omskrika, v. a. hunttaa kovin l. ylen paljon jstkin.

Omskugga, v. a. varjota (-oan) kokonansa l. ympäri.

Omskära, v. a. ympärilekata (-kkaan).

Omskäralse, f. ympärileikkaus.

Omslag, n. (*kring bref, paketter*) päällys, päällystä, kääre (-een), (*på sävade lomma*) kääre, kääreet (*pl.*); (*förändring*) muutos, muute (-teen), käänne; (*återgång i köp*) purkuu, takaperot; — *spapper*, n. kääre- l. päällyspaperi.

Omslinga, -slingra, v. a. kiertää l. seipä ympäri.

Omsluta, v. a. sulkea, ympäröitä (-tsen), piirittää, olla ympäri l. yltä ympäri.

Omsorg, f. huoli (-en), huolenpito, tarkkuus, murhe (-een); haiva, bära, draga o. om ngt l. ngn, pitää huolta l. murhetta jstkin l. jkusta; lemnä ngt åt ens o., jättää l. heittää jkin jkun huolenpitoon l. huoleksi; verldsliga o—er, maalliset huolet; — *sfull*, a. huolellinen, tarkka, tarkahuolinen, huolenpitoinen, toimellinen; — *sfullhet*, f. huolellisuus, tarkkuus, tarkka huoli l. huolenpito; — *sfullt*, adv. huolellisesti, tarkkudella, tarkasti, tarkalla huolella l. huolenpidolla.

Omsstjelpa, v. a. kaataa kumoon, kumota.

Omspringa, v. a. juosta (jkun) sivutse l. ohitse, ennättää l. ehdättää joku juoksussa.

Omsträla, v. a. säteillä l. sädehtiä ympäriltä, valaista säteilläänä.

Omsstående, a. toisella puolella oleva, edellä seisova l. oleva.

Omsälla, v. a. asettaa toisin.

Omsänd, a. pyytetty, haastatettu, haastoon pantu.

Omsändighet, f. seikka, asia, asianhaara, tempu, mutka; en o. af vigt, tärkeä seikka l. asianhaara; för en ringa o., pienestä l. vähästä asiasta, vähän asian l. seikan tähden; under dylika o—er, asiain l. asianhaarain niin ollen l. ollessa; efter o—na, asianhaarain mukaan; vara i knappa

o—er, olla huonoissa l. vähissä va-
roissa l. vähävaraisessa tilassa; göra
o—er, vetää verukkeita, tehdä seik-
koja l. mutkia, panna temppeja, lii-
oitella vastaan; utan vidare o—er,
ilman mitään verukkeita, liioitta tem-
puitta l. seikoitta, mistään muusta
huolimatta; sätta sig i o—er, ru-
veta (-pean) l. ryhtyä liiallisuuksiin
l. liikoihin seikkoihin.

Omsändlig, a. juurtajaksainen, perin-
pohjainen, seikkaperäinen, lavea.

Omsändligen, adv. juurta- l. juurten-
jaksain, perinpohjin l. -juurin, lave-
asti, seikkaperäisesti, kaikkiin seikoihin.

Omsändlighet, f. perinpohjaisuus, juur-
tajaksaisuus.

Omsändligt, adv. *se* **Omsändligen**.

Omsörta, v. a. kukistaa, kumota (-oan),
mullistaa.

Omsörtning, f. kukistus, kumous, mul-
listus.

Omsvep, n. mutka, kierto puhe, veruke
(-kkeen), kaunistelut (*pl.*), liioittelemiset;
utan o., ilman mutkitta l. ver-
ukkeita, verukehtimatta, kierrättele-
mättä; bruka o., verukehtia, kierrä-
tellä, vetää l. vedellä verukkeita, kau-
nistella, vältellä.

Omsvepa, v. a. kääriä l. vaatettaa l.
kapaloita (-tsen) ympärille.

Omsvägning, f. pyörähdys.

Omsäga, v. a. sanoa udestansa l. tois-
teen, kertoa, matkia.

Omsätta, v. a. (*sätta änyo*) panna l.
latoa udestansa; o. ett lån, uudis-
taa l. muuttaa l. usua laina; o. varor,
pitää tavaroita liikkeessä; o. pen-
ningar, panna rahat toisaalle l. muu-
hun yritykseen.

Omsättning, f. muualle l. toisaalle pa-
no; uudistus, muutos; liikkeessä pito
l. olo; en god o. af varor, hyvä
tavarain liike l. kulku l. muutto.

Omtala, v. a. mainita (-tsen), puhua,
virkaa, virkata (-kkaan).

Omtanka, f., **Omtanke**, m. toimi (-en),
toimellisuus, nero, tarkkuus, huoli (-en),
huolenpito.

Omtrent, adv. *se* **Omkring** (*ungefär*).

Omtugga, v. a. (*fig.*) märehä, pureksia.

Omtvistä, v. a.; en o—d fråga, riid-
dan-alainen l. riitainen asia l. kysay-
mys.

Omtyckt, a. mielitekoinen, mieleinen l.
mielehin, mielenmukainen.

Omtyda, v. a. muodostella.

Omtänksam, a. toimellinen, toimekas
(-kkaan), tarkka, tarkkahuolinen l. -toi-
minen, eteensä ajatteleva.

Omtänksamhet, f. toimellisuus; *se* **Om-
tanka**.

Omtänksamt, adv. toimella, toimekkaas-
ti, ajattelevaasti.

Omtöckna, v. a. (*fig.*) sumentaa, pi-
mittää, sokaista.

Omurad, a. muuraamatta (oleva), muu-
raamaton.

Omutlig, a. *se* **Obestickligr**.

Omval, n. uusi l. toinen vaali, uusi va-
linta, uudestaan-valitseminen.

Omväxla, v. a. vaihettaa, muuttaa, vuor-
rotella, vaihetella; — v. n. vaihetella,
vaihdella, vaihtelehtaa, vuoroilla, vai-
hettua, muuttua; om man o—r för-
hållandena, jos olot vaihetetaan l.
keskenään muutetaan; kyä o—r med
hetta, kylmä vaihtelehtaa l. vaihte-
lee l. vuoroilee kuuman kanssa; lyc-
kan o—r lätt, onni muuttuu l. vai-
hettuu helposti; ljus och mörker
o—de der beständigt, valo ja pi-
meys siellä alinomaa vuoroilla l. vai-
helteli; o—nde väderlek, vaihteleva
l. vaiheinen l. muunteellinen l. muut-
tuvainen sää.

Omväxling, f. (*passivt*) vaihettelu, vaih-
telemus, vaihtelu, vaihetus, muuttu-
mus; (*aktivt*) vaihettaminen, muutta-
minen.

Omvårdnad, m. hoito, hoidanto, holho-
us, huolenpito; stå under ngns o.,
olla jkun hoidettavana l. holhottavana,
olla jkun hoidon l. holhouksen alla l.
hoidossa l. hoidannossa.

Omväg, m. kierto, kaarto, väärä, mutka;
taga l. göra en o., tehdä kaarto l.
kierto l. väärä, kiertää, kaartaa; göra
l. bruka o—ar, (*fig.*) kierrätellä,
kierrellä (-telen), mutkailla, tehdä pol-
via l. mutkia.

Omvälja, v. a. valita uudestaan.

Omvända, v. a. kääntää, käännyttää;
kääntää takaperin l. takaisin (*tillbaka*)
l. nurin (*ut och in*); o. hedningar,
käännyttää l. kääntää pakanoita; o.
sig, kääntyä, kääntää itsensä; om-
vänd, käännetty, kääntynyt; o—dt
förhållande, käännetty suhde (-teen),
vastapäinen suhde l. kohta; i o. ord-
ning, käännettyssä l. vastapäisessä l.
takaperäisessä järjestyksessä; de o—de,
kääntyneet.

Omvändelse, f. käännitys, kääntämys, kääntymys; (*nådeverket*) käännitys, käännyttäminen; — **verk**, n. käännitys- l. kääntämysoimi.

Omyndig, a. vallan-alainen, ala-ikäinen, holhoun-alainen; i o — a är, ala-ikäisenä, ala-ikäisyydessä.

Omyndighet, f. vallan-alaisuus, ala-ikäisyys, holhoun-alaisuus; — **stillstånd**, n. ala-ikäisyyden tila, ala-ikäisyys, holhoun-alaisuus.

Omyntad, a., mynttämätön, rahaksi lyömätön.

Omålad, a. maalaamaton, maalaamatta (oleva).

Omättlig, a. kohtuuton, kohtuudeton, ylellinen, ylenpalttinen.

Omätthighet, f. ylellisyys, ylenpalttisuus, kohtuuttomuus.

Omätthigt, adv. ylellisesti, ylenpalttisesti, kohtuuttomasti, kohtuudetta, määrää pitämättä; o. rik, ylellisen l. määrättömän l. suunnattoman rikkaa.

Omända, *se* **Ändra**.

Omärkbar, -lig, a. tuntumaton, näkyvätön, havaitsematon.

Omärkligen, adv. tuntumattomasti, havaitsematta, hoksamatta.

Omärkt, a. merkitön, merkkimätön.

Omätlig, a. mitata mahdoton, mittamaton, määrätön, ääretön, mahdoton.

Omätthighet, f. määrättömyys, äärettömyys, mittamattomuus.

Omätthigt, adv. äärettömästi, mahdottomasti, määrättömästi; o. stor, rik, pohjattoman l. äärettömän l. summatoman suuri, rikkaa.

Omätt, a. mittaamaton, mittaamatta (oleva), ei mitattu.

Omätthig, a. täyttymätön, kylläntymätön, pohjaton; en o. hunger efter guld, pohjaton l. kylläntymätön kullan himo.

Omöblerad, a. huonekaluton, huonekaluita (oleva), huonekaluja vailla, kalustamaton.

Omöjlig, a. mahdoton; det är o — t, se on mahdotonta.

Omöjlighet, f. mahdottomuus; begära o — er, vaatia mahdottomia.

Omöjligen, **Omöjligt**, adv. mahdottomasti; det kan o. ske, se ei suinkaan l. millään muotoa voi tapahtua, se on mahdotonta tapahtuakaan; jag kan o. gissa, hvem det är, minun on mahdoton l. mahdotonta arvata, ken se on.

Onani, f. onania, itsensä-saastutus.

Onatur, f. epäluonto l. -luonteus.

Onaturlig, a. luonnoton, epäluonnollinen l. -luontoinen, luontoa vastoin (oleva).

Onaturlighet, f. luonnottomuus, epäluontoisuus.

Onaturligt, adv. luonnottomasti; o. stor, luonnottoman iso.

Ond, a. (*vredgad*) vihainen; blifva o., vihausta, suuttua, tulla vihaiseksi; vara o. på ngn, olla vihainen l. vihoisensa l. suuttuissansa jkulle; se o. ut, näyttää vihaiselta, olla vihaisen näköinen; (*ej god*) paha, (*styggt*) häijy, ilkeä; den onde, paholainen, piru; jag har o — t i hufvudet, päästäni kolottaa l. kivistää, pääni on kipeä; han har o — t i sinnet, hänellä on paha l. pahat mielessä; det gör mig o — t om honom, häntä minun on surkeani l. säällini, oikein on hänestä mieleni paha; hafva o — t om penningar, tid, olla jkulla niukka l. kova l. pakko rahasta, ajasta; det onda, paha, pahuus; med ondo, pahalla.

Ondsint, a. kiukkuinen, äkäinen, vihapäinen, pahasisuinen.

Ondsintet, f. äkäisyys, kiukkuisuus.

Ondska, f. viha l. vihat (*pl.*), pahuus, kiukku, ilkeys.

Ondska, v. d. pahoilla, ilkailla, kiukkuilla.

Ondskefull, a. pahasisuinen, ilkeäsiuinen l. -pintainen.

Oneklig, a. kieltämätön, epäämätön.

Onekligen, **Onekligt**, adv. kieltämättä, epäämättä.

Onera, n. pl. *se* **Onus**.

Onkel, m. setä, eno.

Onomastikon, n. sanaluettelo.

Onomatopojetisk, a. onomatopojettinen, luonnon-käninen.

Ondag, m. keskiviikko; om o. l. om o — en, keskiviikkona; sista o — en voro vi der, viimeis keskiviikkona l. (*hela dagen*) keskiviikon olimme siellä.

Ontologi, f. ontologia, olo-oppi, olointietä.

Onummerad, a. numeroimaton, numeroton.

Onus, n. rasitus, ulosteko.

Onystad, a. kerimätön, kerimättä (oleva).

Onyttig, a. hyödytön, hyödyttämätön, (*fäfang*) joutava, turha.

Onyttighet, f. hyödyttömyys, joutavuus.

Onyttigt, adv. hyödyttömästi, hyödyttämättä, (*fäfangt*) turhaan, joutavasti.

Onyttjad, a. pitämätön, käyttämätön, pitämättä l. käyttämättä (oleva).

Onåd, f. armottomuus, suosiottomuus, lempettömyys, epäsuosio; falla, råka, komma i ngn's o., joutua jkun epäsuosiioon l. armottomuuteen.

Onådig, a. armoton, suosioton, lempe-
tön, epäsuosiollinen.

Onådigt, adv. epäsuosiollisesti, epäsuosiolla, suosiottomasti, armottomasti.

Onämnd, a. nimittämätön, nimetön, nimittämätön; nimittämättä l. mainitsematta (oleva).

Onåmbar, a. sanomaton.

Onödigt, a. tarpeeton, joutava; det är o—t, se on tarpeetonta.

Onödighet, f. tarpeettomuus, joutavuus.

Onödigtvis, adv. ilman tarpeetta, tarpeettomasti, turhaan, turhanpäin l. päiten, suotta, ilman aikojansa.

Onöjd, a. *se* Missnöjd.

Oodlad, a. viljelemätön, viljelytön, viljelemättä (oleva).

Oombedd, a. pyytämättä l. vaatimatta (oleva), pyytämätön, vaatimaton; göra ngt o., pyytämättä l. vaatimatta tehdä (jkin).

Oomkullrankelig, **Oomkullstötlig**, a. kukistumaton, kumoutumaton, kukistamaton, kumoamaton, jota ei voi kukistaa l. kumota.

Oomtånsam, a. toimetön, epätoimellinen, eteensä-ajattelematon.

Oomvänd, a. kääntymätön, käännättämätön, käännättämättä l. kääntymättä (oleva), kääntämätön, kääntämättä (oleva).

Oordentlig, a. kunnoton, epäkuntoinen, säädytön, järjestyksetön, huolimaton, huikenteleva.

Oordentlighet, f. kunnottomuus, säädyttömyys, huolimattomuus, huikentelevaisuus.

Oordentligt, adv. kunnottomasti, säädyttömästi, huolimattomasti.

Oordnad, a. järjestämätön, järjestämättä (oleva).

Oordning, f. epäjärjestys, epäkunto, huono järjestys, hämmennys, sekaus.

Oorganisk, a. orgaaniton, elimetön, elojäsenetön; o. kropp, elimetön l. eloton (*livlös*) kappale.

Opal, m. opaali (kivi).

Opartist, a. tasapuolinen, puoltamaton, puolta-pitämätön, tasamielinen.

Opartisthet, f. puoltamattomuus, tasapuolisuus.

Opartistkt, adv. tasapuolisesti, puoltamatta, puoltamattomasti.

Opassande, a. sopimaton.

Opasslig, a. (*illamående*) epävoipa, kipeänlainen l. -puolinen; (*som icke passat*) sopimaton.

Opasslighet, f. epävointi, huono vointi, kipeänlaisuus l. -puolisuus.

Opatriotisk, a. isänmaatansa rakastamaton, isänmaan-lempe-
tön l. -rakkauden l. -mieletön.

Opera, f. soittonäytelmä, ooppera; —hus, n. oopperahuone (-een); —sångare, m. ooperalaulaja; —sångerska, f. ooperalaulajatar (-ttaren).

Operation, f. toimivehe (-hkeen); (*kirurg.*) kipeänleikkaus, leikkaus; (*kem.*) toimitus; (*milit.*) toimielu, liikunto, vehe; —sbas, m. (*milit.*) toimielu l. liikunto-asema; —sline, f. (*milit.*) liikunto- l. toimielu-linja l. -paikka; —splan, m. (*milit.*) toimielu- l. vehkeilystuma.

Operera, v. a. o. n. toimia, tehdä, vai-
kuttaa; (*kirurg.*) leikata (-kkaan); (*milit.*) toimia, toimiella, vehkeillä, olla toimissa.

Operett, m. operetti.

Operonlig, a. persooneaton.

Opiat, n. opiaatti, univesi-lääke.

Opinion, f. mieliala, mieli (-en), ajatus, päättämys; allmänna o—en, yleinen ajatus l. mieliala, yleisön mieli l. päättämys; —sytring, f. mielen l. ajatusten osotus.

Opium, n. opiumi, univesi.

Oplanterad, a. istuttamaton, istuttamatta (oleva).

Oplockad, a. (*om bår*) poimimaton, noukkimaton, poimimatta (oleva); (*om fjådrar*) höyhentämätön, kynimätön, höyhentämättä l. kynimättä (oleva); de hafva en gås o., (*fig.*) heillä on ratkaisematonta riitaa l. asiaa, on jokin hammasteltavaa.

Oplojd, a. kyntämätön, kyntämättä (oleva).

Opolitisk, **Opolitiskt**, *se* Oklok, Oklokt.

Opp, *se* Upp.

Opponent, m. vastustaja, vastaväittäjä.

Opponera, v. n. vastustaa, väittää vas-

taan; o. sig, v. r. panna l. väittää l. sanoa (jkin) vastaan.

Opposition, f. vastustus, vastaväittä; (*parti*) vastustus-, vastustajapuolue (-een), vastapuolue, vastustus; (*astr.*) vasta-asento.

Opris, n. huono hinta, polkuhinta.

Oprioriterad, a. etuus- l. etuoikeudeton, ennätys-oikeudeton.

Oprivilegierad, a. eri- l. etuoikeudeton.

Oproportionerlig, a. epäsuhtainen l. -suhteellinen.

Optativus, m. optatiivi, toivomustapa.

Optera, v. a. valita, tahtoa, pyytää.

Optik, f. optikka, näköoppi.

Optikus, m. optikus, näköopin-tietäjä, näkölasien myyjä l. tekijä.

Optimism, m. hyvän-uskomus, optimismi.

Optimist, m. hyvän-uskoja, optimisti.

Option, f. valinta, vaali; — *srätt*, m. valinta- l. otto-oikeus.

Optisk, a. optillinen, näköpillinen, näöllinen.

Opus, n. teos, teko, tekemä, työ; (*iron.*) tekonen, tekaus.

Opåkallad, a. tarpeenvaatimaton, tarpeeton.

Opåkalladt, adv. tarpeettomasti, ilman tarvetta, tarpeen vaatimatta.

Opålitlig, a. luottamaton, ei luotettava, johon ei voi luottaa, jota ei voi uskoa.

Opålitlighet, f. luottamattomuus.

Opåmint, a. muistuttamaton, muistuttamatta.

Opåräknad, a. odottamaton, arvaamaton; *se* *Oförmodad*.

Opåräknadt, adv. odottamatta, arvaamatta; *se* *Oförmodadt*.

Opåtalt, a. o. adv. moittimatta, nuhteetta, kieltämättä; moittimaton, kieltämätön.

Opåtänkt, a. ajattelematta l. tuumalle-matta (oleva l. jäänyt), jota ei ole ajateltu l. tuumailtu.

Oqvald, a. ahdistamaton, sortamaton, levollinen; vara i o. besittning af ngt, ahdistamatta l. sortamatta nauttia l. pitää jkin, olla jonkin sortamattomaassa l. levollisessa nautinnossa.

Oqvinlig, a. epävaimeellinen l. -naisellinen, naiselle sopimaton.

Oqvitterad, a. kuittaamaton, kuittaamatta (oleva).

Oqväda, v. a. hankkia, herjata (-aan), räpäytä (-ään).

Oqvädesord, **Oqvädinsord**, n. herja-

ussana, herjaus, haukkumasana, räk-väys.

Orakad, a.; o—t skägg, ajamaton l. ajelematon parta; han är o., hänen on partansa ajamatta; gå o. på visit, mennä vieraisille ajamattomin parroin l. partaansa ajamatta.

Orakel, n. oraakeli, jumalaisvastaus, ennustus; (*ställe*) ennus- l. ennustuspaikka; — *svär*, n. ennustus- l. ennustevastaus, ennustelma, jumalaisvastaus.

Orange(gul), a. punakellertävä, ruskean-keltainen.

Orangeri, n. kasvuhuone (-een), ansari. †

Orappad, a. rappaamaton, saveamaton.

Oration, f. puhe, saarna.

Orator, m. puhuja, sulopuhuja.

Oratorisk, a. sulo- l. kaunopuheinen, oratorillinen.

Oratorium, n. oratorio, hengellinen soitelma.

Orehis, f. (*bot.*) kämmekkä.

Ord, n. sana; det ena o—et ger anledning till det andra, sana sanasta kaksi paraasta; föra o—et, johtaa puhetta, olla esimiehenä; du har o—et, sinulla on puheenvuoro l. puhevuoro, sinun on vuorosi puhua; begära o—et, pyytää puhe- l. sananvuoroa l. -valtaa; taga till o—a, ruveta (-pean) l. nousta puhumaan; innan han visste o—et af, ennen kuin sanaakaan haistoi l. arvasi; med ett o., sanalla sanoen l. sanottu; efter o—en, o. för o., sanasta sanoan; mans o. mans ära, sanasta miestä, sarvesta härkää; — *bildning*, f. sanan-teko l. -johto; — *bildningslära*, f. sananjohto- l. sanansyntyoppi; — *bok*, f. sanakirja; — *böjning*, f. sanantaivutus; — *fattig*, a. vähäsanainen, köyhäsanainen, vajaanainen, sanoista köyhä; — *fogning*, f. sananliitto; — *form*, m. sananmuoto; — *följd*, f. sanansopu, lauserakennus; *förande*, m. puheenjohtaja, esimies; under hans ordförandeskap, hänen ollessa puheenjohtajana; vice o., vara-puheenjohtaja, vara-esimies; — *förråd*, n. sanavarat (*pl.*), sanainpaljous; — *hållen*, — *hållig*, a. sanansa pitävä, sanassansa pysyvä; — *hållighet*, f. sananpitävyyttä, sanassansa pysyminen; — *karg*, a. harvasanainen l. -puheinen, tiivissanainen; — *klyfvare*, m. sananseuloja l. -suo-

- lija; — **-klyfveri**, n. sananseulominen; — **-kram**, n. sanakama; — **-krig**, n. sanasota l. -kiista; — **-krämare**, m. tuuleenpuhuja, lorunlaskija, sanasaksa; — **-lag**, n. *se* **Ordalag**; — **-lek**, m. sanaleikki l. -sutkaus, solmusana; — **-präl**, n. koreuspuheet (*pl.*), leveät l. komeat puheet l. sanat, korusanat; — **-register**, n. sanaluettelo, sanasto; — **-rik**, a. rikas- l. runsassanainen, sanakas (-kkaan), sanaisa; — **-ryttare**, m. sanain ajaja l. pureksija; — **-rytteri**, n. sanain ongittelu l. ajaminen l. pureksiminen, sanain ajo; — **-språk**, n. sananlasku; — **-språksvis**, adv. sananlaskun tapaan l. tavalla, sananlaskuna; — **-stäl**, n. sananparsi (-rren), puheenparsi, sanantapa, puhetapa; — **-ställning**, f. sanajärjestys l. -jakso; — **-sätt**, n. **Träsätt**; — **-tolkare**, m. sananselittäjä; — **-tolkning**, f. sananselitys l. -selvike (-kkeen); — **-tråta**, — **-tvist**, f. *se* **Ordkrig**; — **-vexla**, v. n. kiistellä, väitellä, torua; — **-vexling**, f. kiistely, väittely; — **-vändning**, f. sanatempu, sanankäännö (-n-teen) l. -solmu.
- Orda**, v. n. sanalla, puhella, nimetä (-eän), virkkaa.
- Ordabetydelse**, f., — **-förstånd**, n. sananmerkitys l. -ymmärrys, sanallinen merkitys; — **-grann**, a. sananmukainen, sanasta sanaan tehty l. lausuttu l. puhuttu; — **-grant**, adv. sanasta sanaan, sanain mukaan l. mukaisesti; — **-lag**, n. sanat, lause (-een); i väl valda o., hyvin valituilla sanoilla l. lauseilla; — **-lydelse**, f. sanain kunnunta, sanat; efter o—en, sanain mukaan l. jälkeen, niinkuin sanat kuuluvat; — **-sätt**, n. lausetapa, sananparsi (-rren).
- Ordalier**, m. pl. ordaalit, pyhätuomiot, koetustuomiot.
- Orden**, n. ordeni, ritaristo, ritarikunta, tähtikunta, tähdistö; (*munkorden*) munkisto; (*ordens tecken*) ordeni, ritartähti, rintatähti; — **-sbroder**, m. ritariveli; — **-sdrägt**, m. ritarikunnan puku; — **-skapitel**, n. ritarikunnan l. tähtikunnan hallitus, tähdistöhallitus; — **-sledamot**, m. tähdistön l. ritarikunnan jäsen (-en); — **-sregel**, m., — **-stadga**, f. ritarikunnan l. tähdistön asetus l. sääntö, ritarisääntö l. ohje (-een); — **-ssällskap**, n. ritaris-
- seura, liittoseura; — **-tecken**, n. ritari-merkki.
- Ordentlig**, a. säälinen, säännöllinen, kunnollinen, säädyllinen; (*verklig*) oikea, todenperäinen.
- Ordentligen**, **Ordentligt**, adv. säällisesti, säännöllisesti, kunnollisesti, säädyllisesti, kunnolla, järjestyksellä, oikein.
- Ordentlighet**, f. säällisyys, säännöllisyys, kunnollisuus; *se* **Ordentlig**.
- Order**, m. käsky, käskykirje, orteli; till herr N. N. eller o. (*ordres*), Herralle N. N. tahi hänen määrämälleenä l. hänen käskyllensä l. kelle hän määrää.
- Ordinale**, n. järjestyysluku.
- Ordinarie**, a. vakinainen, varsinainen.
- Ordinat**, f. (*geom.*) ordinaatti, järjestäjäviiva.
- Ordination**, f. (*läkares*) määräys, neuvo; (*prestors*) vihintä, papinvihintä.
- Ordinera**, v. a. (*föreskrifva*) määrätä (-ään), neuvoa; (*prestiga*) vihkiä papiksi.
- Ordinär**, a. tavallinen, (*medelmättig*) kohtalainen.
- Ordna**, v. a. järjestää, suunnitella; o—s, v. d. järjestäjä, laatiutua.
- Ordning**, f. järjestys; det hör till o—en för dagen, (*fig.*) se on nyt tavallista l. tapana joka päivä; (*godt sticket*) järjestys, kunto, reila; det är redan i o., se on jo reilassa l. kunnossa; det är alldeles i sin o., se on vallan oikein l. kohtuullista l. paikallansa; (*rang*) arvo, luokka; en författare af andra o—en, toisen arvon kirjailija, kirjantekijä toista arvoa l. luokkaa; (*bot.*) laho; (*i arkitekt.*) tapa, järjestö, rakennustapa; (*tur*) vuoro; hvar i sin o., kukin vuoronsa l. vuorostansa; — **-sföljd**, f. järjestys, järjestysjohto l. vuoro; — **-sman**, m. laatumies, järjestyksen mies; (*tjensteman*) järjestysmies; — **-snummer**, n. järjestysnumero; — **-srätt**, m. järjestys-oikeus; — **-ssinne**, n. järjestysmieli l. -halu, hyväkuntoisuus; — **-stal**, n. järjestysluku.
- Ordonnans**, m. ordonanssi, käskyläinen.
- Oread**, f. vuoretar (-taren), vuoreneito.
- Oreda**, f. hämmennys, rettelö, sekavuus, sekasorto, sekannus.
- Oredå**, a. suorittamaton, selvittämätön, suorittamatta l. selvittämättä (oleva).

Oredig, a. sekava, epäselvä, sekäsortolonen, sekainen.

Oredighet, f. sekavuus, epäselvyys, epäselko.

Oredlig, a. vilpillinen, petollinen, epärehellinen.

Oredlighet, f. vilpillisyys, petollisuus, epärehellisyys.

Gredligt, adv. vilpillisesti, petollisesti, väärällä mielellä.

Oregelbunden, a. epä säännöllinen, sääntön, (*ojens*) epätaainen.

Oregelbundenhet, f. epä säännöllisyys, sääntöttömyys.

Oregelbundet, adv. sääntöttömästi, epä säännöllisesti l. -taaisesti.

Oregelmässig, o. s. v. *se* **Oregelbunden**.

Oregertilig, a. vallaton, hillitön, asettumaton, hurja, huima, hallitsematon.

Oregertilighet, f. vallattomuus, hillittömyys, raivoisuus, o. s. v.

Oregertiligt, adv. vallattomasti, hillittömästi, huimasti, hurjaesti.

Oreglad, a. salvatta l. salpaamatta (oleva), salpaamaton, salvaton.

Oren, a. likainen, epäpuhdas, saastainen; (*fig.*) saastainen; o — a lustar, saastaiset l. riettaat himot; (*sjöt.*) sekainen, karinen, matalainen.

Orena, v. a. liata (-kaan), saastuttaa; (*fig.*) saastuttaa; o — s, v. d. likautua, saastua.

Orenhet, f. likaisuus, saastaisuus.

Orenlig, a. siivoton, pahasivoinen, likainen.

Orenlighet, f. siivottomuus, likaisuus, pahasivaisuus, paha siivo l. ruokko; (*smuts*) lika, saasta.

Orensad, a. perkaamaton, perkaamatta (oleva), puhdistamaton; (*ifrån ogräs*) kitkemätön, kitkemättä (oleva).

Orera, v. n. pitää puhetta, saarnata (-aan); (*fig.*) saarnata.

Orf, n. viikatevarsi.

Org, m. o. n. elin (-imen), elojäsen, vaikutin (-ttimen); *kroppens* o — er, ruumiin elimet l. elojäsenet; *röstens* o — er, näkimet, näköelimet; *luktens* o — er, haistimet; *andedrägtens* o — er, hengittimet, hengitys-elimet; (*stämman*) ääni (-en); (*fig., redskap*) vaikutin, kannattaja; *styrelsens* o, hallituksen äänenkannattaja l. vaikutin.

Organisation, f. järjestäminen, järjestysmuoto.

Organisera, v. a. järjestää, suunnitella, rakentaa, panna kokoon.

Organisk, a. orgaanillinen, elimellinen, elollinen, eloperäinen.

Organism, m. elinrakennus, elimistö, rakennus, jäsenrakennus.

Organist, m. urkuinsoittaja, urkuniesti, urkuri.

Orgel, m. urut (urkujen), pl.; — *-byggare*, m. urkujen tekijä l. rakentaja, urkuseppä; — *-läktare*, m. urkulehteri l. -parvi; — *-spelare*, m. urkuinsoittaja; — *-trampare*, m. urkuinsoittaja; — *-verk*, n. urkulaitos l. -rakennus, urut (*pl.*).

Orgelnist, *se* **Organist**.

Orgier, pl. hurjapidot, juomakarkelot.

Orgor, m. pl. *se* **Orgel**.

Orient, m. itämaat (*pl.*), itäistä.

Orientalisk, a. itämaiden, itämaallinen, itämainen.

Orientalism, m. itämaisuus.

Orientalist, m. orientalisti, itäskielten l. -olojen tutkija l. tuntija.

Orientera sig, v. r. opastua, tavastua, tulla tutuksi l. tuntemaan.

Original, n. alkukirjoitus, alkuperäinen l. alkunainen kirjoitus, pääkirjoitus; (*om person*) eristapainen l. omituinen mies; — *-dokument*, n., — *-handling*, f. alkunainen l. alkuperäinen asiakirja l. kirja l. paperi.

Originalitet, f. (*ursprunglighet*) alkunaisuus, alkuperäisyys; (*egendomlighet*) omituisuus, omatapaisuus, eritapaisuus.

Originel, a. eristapainen, omituinen, omatapaainen.

Oriktig, a. väärä, epäoikea.

riktighet, f. vääräisyys, epäoikeus, väärä paikka l. tieto.

Oriktigt, adv. väärin, väärästi.

Orikligt, a. mahdoton, suunnaton.

Oriklighet, f. mahdottomuus, suunnattomuus; *fordra* o — er, vaatia mahdottomia l. suunnattomia.

Orikligt, adv. mahdottomasti, suunnattomasti.

Oriklig, a. riimitön, loppuvasteeton.

Orionsbälde, n. Kalevan miekka, Wäl-nämöisen viikate (-tteen).

Orka, v. n. jakasa, voida.

Orkan, n. tuuliaispää.

Orkester, m. orkesteri, soitosto, soitto-kunta; (*platsen*) orkesteri, soitto-*pl.*

Orklös, **Orkealös**, a. jaksamaton, saatamaton.

Orklöshet, f. saamattomuus, jaksamattomuus.

Orlof, n. palvelus-ero, pääsyero; (*tillåtelse*) lupa, pääsylupa, vapaus; — **-s sedel**, m. päätöskirja l. -seteli, ulosseteli.

Orm, m. käärme l. kärme (-een); — **-bett**, — **-styng**, n. käärmeenpisto l. -purema l. -pistämä l. -haava; — **-biten**, — **-stucken**, — **-stungen**, a. käärmeen purema l. panema, jota käärme on purrut l. pannut; — **-bo**, n. käärmeenpesä; — **-bunke**, m. sanikalien, sanajalka; — **-etter**, m., — **gift**, n. käärmeen muju l. muihe (-een), käärmeenmyrky; — **-slå**, f. kyykärme (-een), vaakitsa; — **-skinn**, n. käärmeenkesi l. ²nahka; — **-spott**, n. paranvoi; — **-tjusare**, m. käärmeenlumoja; — **-vråk**, m. käärme-latvasliipi, hiirihaukka; — **-ödda**, *se Ödla*.

Orma sig, v. r. käärmeillä, longerrella (-telen), koukerolla.

Ornament, n. koristus, koriste (-een).

Ornat, m. ornaatti, juhla- l. virkapuku (-vun).

Ornera, v. a. koristaa, koristella.

Ornitolog, m. lintutiedon-oppinut, ornitologi.

Ornitologi, f. ornitologia, lintutieto l. -oppi.

Oro, f. levottomuus, rauhattomuus; väc-ka o. hos ngn, saattaa joku levottomaksi; (*i ur*) liipotin (-ttimen), heilari; — **-stiftare**, m. rauhattomuudenostaja.

Oroa, v. a. huolettaa, vaivata (-aan), tehdä l. saattaa levottomaksi; (*störa*) häiritä (-tsen), vaivata; o. sig öfver ngt, olla levoton joskin, hätällä jätkin.

Orolig, a. levoton, rauhaton, tuskainen.

Orolighet, f. levottomuus, rauhattomuus.

Oroligt, adv. levottomasti.

Orre, m. teeri (-en); (*örfil*) korvatillikka.

Orrhane, m. koirasteeri; — **-hona**, f. naarasteeri; — **-lek**, m. teeren soidin (-timen).

Orsak, f. syy; af hvad o.? mistä syystä, minkä syyn vuoksi? af o. att..., siitä syystä l. sentähden kun l. että...; utan o., syyttä, ilman syytä, suotta; jag har ingen o. att klaga, minulla ei ole syytä valittaa, ei ole syytä valitukseen l. valituksen syytä.

Orsaka, v. a. *se Förorsaka*.

Ort, o. paikka, (*trakt*) palkkakunta; på o. och ställe, oikeassa paikassa,

määräpaikassa; på hög're, högsta o., ylempäässä, ylimpäässä paikassa l. oikeuskohdassa; domaren i orten, paikkakunnan tuomari; — **-beskrifning**, f. paikanselitys l. -kertomus.

Ortlig, a. paikallinen, paikallis-, paikkakunnan, paikkakunnallinen.

Ortodox, a. oikea- l. puhdas-uskoinen.

Ortodoxi, f. oikea- l. puhdas-uskoisuus.

Ortoepi, f. oikein-ääntäminen, oikein-ääntö-oppi, ääntämisoppi.

Ortografi, f. oikein- l. oikokirjoitus, ortografia.

Ortografisk, a. oikeinkirjoituksellinen, ortografillinen.

Ortopedi, f. ortopedia, kasvun-oikominen.

Ortopedisk, a. ortopedillinen; o—t institut, kasvun-oikouks-laitos.

Orubbad, a. liikuttamatta l. koskematta (oleva), liikuttamaton, koskematon.

Orubbelig, **Orubblig**, a. järkähtämätön.

Orubbeligt, **Orubbligt**, adv. järkähtämättä, järkähtämättömyydestä.

Orubblighet, f. järkähtämättömyys.

Orund, a. epäpyöreä.

Oryggelig, **Orygglig**, a. peruuttamaton, peräytymätön, purkamaton, muuttamaton.

Oryggeligt, **Oryggligt**, adv. peruuttamatta, peräytymättä, peräyttämättä.

Orygglighet, f. peruuttamattomuus, muuttamattomuus.

Oråd, n.; han föll på det o—et, hänelle pisti päähän, hänen päähänsä palkkähti; märka, ana o., aavistaa l. peljätä (-lkään) pahaa l. (*fara*) vaaraa l. (*svak*) petosta.

Orådlig, a.; det vore o., ei olisi hyvää l. hyödyllistä.

Orådd, a. rohkea, peloton.

Oråknad, a. laskematon, lukematon, laskematta l. lukematta (oleva).

Oråknelig, a. lukematon, epälukenainen.

Oråknlighet, f. lukemattomuus, epälukenisuus.

Orätt, a. väärä, epäoikea, (*afvig*) nurja; åt o. led, väärin päin; hafva o., olla väärässä, olla vääräys (jkulla); med o., vääräydellä; — adv. väärin, (*afvigt*) nurin päin; — **-fången**, a. väärin saatu, vääräydellä saatu; — **-färdig**, a. epävanhurskas (-aan), epähurskas, jumalaton; — **-färdighet**, f. epävanhurskaus l. -hurskaus, jumalattomuus; — **-mätig**, a. epäoikeudellinen, oikeudeton, laiton, oikeutta vastaan (oleva); — **-mätighet**, f. oikeu-

dettomuus, laittomuus, vääräys; —
-mäligt, adv. laittomasti, väärästi, oi-
keutta vastaan; — -rädig, a. väärin-
tekevä, vilpillinen; — -rädighet, f.
väärintekeväisyys, vilpillisyys; — -rä-
digt, adv. väärin tehden, vääräydellä,
vilpillisesti; — -vis, a. väärä, epä-
oikea, vasten oikeutta (oleva); (*om per-
son*) väärintekevä, oikeudeton, epä-
oikendellinen; — -viss, f. vääräys,
väärinteko, epäoikeus, oikeudettomuus;
— -visligen, — -vist, adv. väärästi,
vääräydellä, oikeutta vastoin.

Oröjd, a. (eg. *Orödd*) (*om skog*) raivaamaton, raivaamatta (oleva), perkaamaton; (*ej uppställt*) ilmoittamatta l. näyttämättä l. salassa (oleva), ilmaantumaton, näyttämätön.

Orörd, a. liikuttamatta l. koskematta l. kajoamatta (oleva), liikuttamaton, kajoamaton, koskematon.

Orörlig, a. liikkumaton, liikattamaton, järkähtämätön.

Orörlighet, f. liikkumattomuus, o. a. v.

Orörligt, adv. liikkumatta, liikattamatta, järkähtämättä.

Os, n. häki, häyry, (*stickande*) katku, tikku, (*luft*) haiku, käry.

Osa, v. n. häyrytä (-yän), katkuta (-uan), kärytä (-yän), haikua.

Osadad, a. satulaton, satuloimaton, satulatta l. satuloimatta (oleva).

Osagd, a. sanomatta (oleva).

Osalig, a. kadotettu, autuudeton, onneton, epäautuus.

Osalighet, f. kadotus, kadotuksen tila, autuudettomuus.

Osaltad, a. suolaton, suolaamaton, suo-
laamatta (oleva).

Osamanhängande, a. koossa pysymätön l. kestämätön, yhteydetön, yhtä-
jaksoton.

Osams, a. oböjl. se *Oense*.

Osann, a. valheellinen, valhe-, todeton, epätosi; det är o—t, se ei ole totta, se on valhe l. valhetta; — -färdig, a. valheellinen, valhetteleva, epätotinen; — -färdighet, f. valheellisyys, epätotisuus; — -färdigt, adv. totuutta vastoin, valheellisesti, epätotisesti.

Osanning, f. valhe l. vale (-een), epätotisuus, todettomuus; beslå med o., saada valeesta kiinni.

Osannolik, a. uskomaton, epäiltävä, ei todennäköinen l. mukainen, ei uskotava, valheennäköinen.

Osannolikhet, f. epäiltäväisyys, uskomattomuus, valheennäköisyys.

Osant, adv. se *Osannfärdigt*.

Oscillation, f. lerkahdeltu, lerkkuminen, heilahtelu.

Oscillera, v. n. lerkahdella (-telen), heilahtella, lerkkua.

Osed, m. paha l. väärä tapa, vika.

Osedd, a. näkemätön, näkemättä (oleva), jota ei ole nähty.

Osedig, a. pahantapainen l. -kurinen, säädytön.

Osedighet, f. pahankurisuus l. -tapaus, säädyttömyys.

Osedlig, a. epäsiiveellinen, siveydetön, siveytön, turmeltu, (*lösaktig*) irstas (-aan).

Osedlighet, f. epäsiiveellisyys, siveytttömyys.

Osedligt, adv. siveytöttömästi.

Oseglbar, a. jota ei voi purjehtia, purjehtia kelpaamaton, aluksen kulkematon, kuljetamaton.

Osinlig, a. epäsiestillinen.

Osjelfständig, a. itsenäisyys, vallan-alainen, itsenäisyyttä vailla (oleva), itsen.

Oskadad, **Oskadd**, a. vahingoittamaton, turmeltu, pilautumaton, vikautumaton, vahingoittumatta l. turmeltu-matta (oleva).

Oskadlig, a. vahingoittamaton, ei vahingollinen, turmelematon, joka ei vahingoita l. turmele.

Oskadlighet, f. vahingoittamattomuus.

Oskafad, a. varreton.

Oskapad, a. luomaton, luomatta (oleva).

Oskaplig, a. kuvaton, laaduton.

Oskapligt, adv.; o. stor, kuvattoman l. laaduttoman l. tavattomau suuri l. iso.

Oskarfvad, a. jatkamaton, jatkamatta (oleva).

Oskattbar, a. arvaamaton, verraton, verrattoman kallis (-iin), jota ei voi arvata; (*kamer.*) jota ei voi verottaa l. verolle panna, jolle ei voi veroa panna.

Oskattbarhet, f. arvaamattomuus, verrattomuus.

Oskattlagd, a. verottamaton, veronmaksamaton, verolle panematon.

Oskedd, a. tapahtumaton, tapahtumatta (oleva).

Oskick, n. epäkuunto, tavattomuus, paha tapa l. tilla; se *Olag*.

Oskicklig, a. (*okunnig*) taitamaton, taidoton, osaamaton; (*oanständig*) sopimaton, siistitön, epäkuuntoinen, kun-

- noton, taitamaton; (*lagt.*) kelpaamaton, epäkuntoinen, kunnoton.
- Oskiekklighet**, f. taitamattomuus, osamattomuus, taidottomuus, sopimattomuus, epäkuntoisuus, kunnottomuus, kelpaamattomuus.
- Oskiekkligt**, adv. taitamattomasti, taidottomasti, säädyttömästi, kunnottomasti.
- Oskiftad**, **Oskift**, a. jakamaton, jakamatta (oleva).
- Oskiljaktig**, a. erlämätön, irtaumaton, luopumaton, erottumaton.
- Oskiljaktighet**, f. erlämättömyys, luopumattomuus, erottamattomuus.
- Oskiljaktigt**, adv. erlämättömästi, erottamattomasti, irtaumatta.
- Oskirad**, **Oskird**, a. sulaamaton, merraumaton.
- Osködd**, a. kengätön, kengittämätön, kengittämättä l. kengittä (oleva).
- Oskrifven**, a. kirjoittamaton, kirjoittamatta (oleva l. jäänyt).
- Oskrymtad**, a. viekastelematon, teeskentelemätön, vilpittön.
- Oskuld**, f. viattomuus, syyttömyys, puhkaus; — **-sfull**, a. varsin viaton, perin puhdas (-taan), vilpittön.
- Oskummad**, a. kuorimaton, kuorimatta (oleva), kummaamaton.
- Oskuren**, a. leikkaamaton, leikkaamatta (oleva), *se* **Outakuren**.
- Oskylad**, a. kuhiloimaton.
- Oskylä**, a. (*ej skyld*) peittämätön, peitteetön, paljas (-aan); (*ej beslägtad*) sukua olematon, vieras (-aan), syrjäinen.
- Oskylidig**, a. viaton, syytön, pilaamaton (*om kvinnan*).
- Oskylidigt**, adv. viattomasti, syyttömästi, ilman syyttä.
- Oskäl**, n. kohtuuttomuus, perättömyys, syyttömyys.
- Oskälilig**, a. (*grundlös*) syytön, perätön; (*obillig*) kohtuuton, perätön; (*oförnuftig*) järjetön, mieletön.
- Oskära**, v. a. saastuttaa, häväistä (-päisen).
- Oskön**, a. epäkaunis (-iin).
- Oskördad**, a. niittämättä l. korjaamatta l. leikkaamatta (oleva).
- Oskött**, a. hoitamaton, vaalimaton, holhoamaton, hoitamatta l. vaalimatta l. toimittamatta (oleva).
- Oslagen**, a. lyömättä l. niittämättä (oleva), niittämätön.
- Oslagtd**, a. teurastamaton, teurastamatta (oleva).
- Oslipad**, a. hiomaton, hiomatta (oleva).
- Oslipplig**, a. pääsemätön; jag är ho-
- nom o., olen hänestä pääsemättömissä l. pääsemättömänä.
- Osliten**, a. kulumaton, kuluttamatta l. kulumatta (oleva).
- Oslitlig**, a. kulumaton, kuluttamaton, jota ei voi kuluttaa.
- Osläcklig**, a. sammuttaa mahdoton, sammuttamaton, sammumaton, jota ei voi sammuttaa.
- Osläckt**, a. sammuttamaton, sammuttamatta (oleva); o. kalk, kastamaton kalkki.
- Osmak**, m. epämaku, liika l. outo maku.
- Osmaklig**, a. maistumaton, mauton, pahanmakuinen; (*fig.*) mauton.
- Osminkad**, a. maalaamaton, punaamaton; (*fig.*) kaunistelematon, teeskentelemätön, vilpittön.
- Osmord**, a. rasvomaton, rasvaamatta (oleva).
- Osmundsjern**, a. melto- l. keittorauta.
- Osmundsmide**, n. raudan keittäminen l. meltoutus, meltoustaonta.
- Osmyskad**, a. koristamaton, koristelematon, koristeeton, kaunistamaton.
- Osmält**, a. (*aktivt*) sulattamaton, sulattamatta (oleva); (*passivt*) sulamaton, sulamatta (oleva).
- Osmältlig**, a. jota ei voi sulattaa, joka ei sula, sulamaton, sulaumaton.
- Osnyg**, a. siistitön, ruokoton, siivoton, likainen.
- Osnygghet**, f. siistittömyys, siivottomuus, ruokottomuus, paha siivo.
- Osnygt**, adv. siivottomasti, ruokottomasti, likaisesti.
- Osockrad**, a. sokuroimaton, sokeriton.
- Ospad**, a. lakaisematon, lakaisematta (oleva).
- Ospard**, a. säästämätön; med o. m ö da, vaivojansa katsomatta l. säästämättä.
- Ospord**, a. *se* **Oåtspord**.
- Ospädd**, a. vedellä sekoittamaton, laimistamaton.
- Oss**, pron, meitä, meille, o. s. v. *se* **Vi**.
- Ost**, m. (*öster*) itä, itä-ilma; — **-nordost**, m. itäkoillinen, itäinen itäpohja; — **-varts**, adv. itään päin, itää kohden l. kohti.
- Ost**, m. (*af myölk*) juusto; — **-fluga**, f. juustokärpänen; — **-kar**, n. juustokehä l. -kaava; — **-löpe**, m. juuston juokseutin l. plimitin (-tinen); — **-mott**, n. juustotiisa; — **-ämne**, n. juuste.
- Osta sig**, v. r. juustoutua, juosta l. muuttua l. käydä juustoksi.

Ostadd, a. pestaamaton.

Ostadig, a. epävakainen l. -luja, vakauton, löyhä; o—t lynne, epävakainen l. huikenteleva luonne.

Ostadighet, f. epävakaisuus.

Ostadigt, adv. epävakaisesti, löyhästi.

Ostakt, a. paistamaton, paistamatta (oleva).

Osteolit, f. osteoliitti, luukivettymä.

Osteologi, f. osteologia, luntieto l. -oppi.

Ostig, a. juustoinen.

Ostindiefarare, m. Itä-Intian kävijä l. matkustaja.

Ostlig, a. itäinen, itä-, itäis-; o. vind, itätuuli; o. riktning, itäinen l. itäsuunta.

Ostligt, adv. idässä, itään, itään päin, idästä; segla o., (*åt öster*) purjehtia itään l. itään päin l. itää kohden; det blåser o., tuuli käy l. tuulee idästä.

Ostraffad, a. rankaisematon, rankaisematta (oleva).

Ostraffadt, adv. rankaisematta, rangais-tuksesta, moitteetta.

Ostraffelig, **Ostrafflig**, a. nuhteeton, vilpittön, moittimaton, moitteeton, soimaamaton.

Ostraffighet, f. nuhteettomuus, o. s. v.

Ostraffigt, adv. nuhteettomasti, vilpittömästi.

Ostridig, a. riidaton; se **Obestridlig**.

Ostron, n. osteri, ustri, kotilas, syömäsimpukka; — *flske*, n., — *fångst*, m. osterinpyytö l. pyynti.

Ostruken, a. pyyhkimätön, silittämätön, pyyhkimättä l. silittämättä (oleva); o. not, viivaton nuotti; jmf **Stryka**.

Osträngad, a. kielitön, kielittämättä (oleva).

Ostuderad, a. koulunkäymätön, tieteis-telemätön.

Ostyrig, a. kuriton, vallaton, hillitön.

Ostyrihet, f. kurittomuus, vallattomuus, hillittömyys.

Ostrykt, a. todistamaton, toteen näytämätön.

Oståda, v. a. tehdä siivottomaksi, rähjätä (-ään), tuhria.

Ostådad, **Ostådig**, a. siivoamaton, siivoton, ruokoton; (*fig.*) siivoton, säädytön.

Ostådighet, f. paha l. huono siivo, siivottomuus, ruokottomuus.

Ostämnd, a. sävellyttämätön, viritämätön, sävellyttämättä l. viritämättä

(oleva); (*orätt stämnd*) epäsävellyinen l. -sointuinen.

Ostämplad, a. leimaamaton, merkitön, merkittä l. merkitsemättä (oleva); o—dt papper, kartaton paperi.

Ostärkt, a. tärkkäämätön, tärkkäämättä (oleva).

Ostörd, a. häiritsemätön, koskematon, häiritsemättä l. koskematta l. rauhassa (oleva), levollinen; i o. ro, häiritsemättä, levossa ja rauhassa, häiritsemättömässä levossa.

Ostördt, adv. häiritsemättä, rauhassa.

Osund, a. epäterveellinen, terveydelle vahingollinen, epäraitis, taudillinen, pahentanut.

Osundhet, f. taudillisuus, epäterveellisyys.

Osundt, adv.; här luktar o., täällä on taudillinen l. epäraitis haju, täällä haistaa pahentuneelta l. turmeltuneelta.

Osvensk, a. epäruotsalainen, ei ruotsalainen.

Osviklig, a. pettämätön, vilpistymätön, järkähtämätön, luotettava.

Osviklighet, f. pettämättömyys, o. s. v.

Osvikligt, adv. pettämättä, luotettavasti.

Osvuren, a. vannomaton; o—et är bäst, ei ole takaaamista.

Osynad, a. katsastamaton, syynäämättä l. katsastamatta (oleva).

Osynlig, a. näkymätön; i o. mätto, näkymättömällä tavalla, näkymättömmän.

Osynlighet, f. näkymättömyys.

Osynligt, adv. näkymättömästi, näkymättä, näkymättömällä tavalla.

Osyrad, a. hapaton, happanematon.

Osädd, a. kylvämätön, kylvämättä (oleva).

Osäld, a. myymätön, myymättä (oleva).

Osärad, a. haavaton, haavoittamaton, haavoitta l. haavoittamatta (oleva).

Osärbär, a. haavoittumaton, jota ei voi haavoittaa; (*fig.*) lonkkautumaton.

Osäker, a. epävarma, epätietoinen, epävakaa l. -vakainen, vakuuton, epäiltävä; det är o—t om han kommer, tietämätöntä l. epätietoista l. epävarmaa on, tuleeko hän; o. fordran, epävarma l. epätietoinen l. vakuuton saaminen; o. väg, epäluotettava l. epäiltävä l. epävakaa tie; o. gäldenär, epäluotettava l. vakuuton velkamies.

Osäkerhet, f. epävakaisuus l. -varmuus l. -tietoisuus, vakuuttomuus, epäluotettavuus.

Osäkert, adv. epävakaisesti; man lefver i skogen ganska o., metsässä on hyvin epäiltävää l. epävarma l. luottamaton elää.

Osäljbar, a. kaupaksi menemätön, myymätön, jota ei voi myydä, menekitön.

Osäll, a. onneton, kovaonninen, autuudeton.

Osämja, f. *se* Oenighet.

Osökt, a.; o. anledning, suora l. etsimätön l. tavottelematon syy; o. stil, tavottelematon l. teeskentelemätön l. suora kirjoituslaatu.

Otaack, m. kiittämättömyys.

Otaackad, a. o. part. kiittämättä (oleva), kiittämätön.

Otaacklad, a. taklaamaton, taklaamatta (oleva).

Otaacksam, a. kiittämätön, kiitollisuudeton; (*om arbete*) eduton, hyödytön, anniton, antamaton (*om jord*); o—t ämne, eduton l. antamaton aine.

Otaacksamhet, f. kiittämättömyys.

Otaacksamt, adv. kiittämättömästi, kiitollisuudesta.

Otdaglig, a. *se* Oklanderlig.

Otalig, a. *se* Oräknelig.

Otal, a.; han har mycket o., hänellä on paljo puhumatta l. puhuttavaa l. puhumista l. sanottavaa; jag har intet o. med honom, ei minulla ole hänelle mitään sanomista l. puhuttavaa.

Otam, **Otamd**, a. kesytön, kesyttämätön, kesyttämättä (oleva).

Otid, m. ajattomuus, ajaton aika; komma i o., tulla pahaan aikaan l. sopimattomalla ajalla l. ajattomasti l. (*i förtid*) ennen alkojansa.

Otidig, a. ajaton, sopimaton, perätön; (*oförskämd*) hävytön, häijy, julkea.

Otidighet, f. ajattomuus, hävyttömyys, julkeus.

Otidigt, adv. hävyttömästi, julkeasti, perättömästi.

Otidisenlig, a. ajanlaaduton l. -luonnoton, joka ei ole ajanmukainen.

Otillbörilig, a. sopimaton, perätön, kohtuudeton, epäsuullinen.

Otillböriligen, **Otillbörligt**, adv. sopimattomasti, perättömästi.

Otillbörlighet, f. sopimattomuus, perättömyys, kohtuudettomuus.

Otillfredsstäld, a. tyytymätön, tyydyttämättä (oleva), joka ei ole saanut kylläksi l. kylläänsä, kylläänsä saamaton.

Otillfredsställande, a. tyydyttämätön.

Otillfrågad, a. kysymätön, kysymättä (oleva), jolta ei ole kysytty.

Otillförlitlig, a. epäluotollinen, luottamaton, ei luotettava.

Otillförlighthet, f. epäluotollisuus, luottamattomuus.

Otillgänglig, a. luokse- l. lähipääsemätön l. -pääsytön, pääsytön; han är o. för alla, hänen luoksensa ei kukaan pääse, hän ei laske l. päästä ketään luoksensa; jmf **Tillgänglig**.

Otillgänglighet, f. luokse l. lähipääsemättömyys l. -pääsytömyys, pääsytömyys, o. s. v.

Otillräcklig, a. riittämätön, ulottumaton, piisaamaton.

Otillräcklighet, f. riittämättömyys, ulottumattomuus.

Otillräckligt, adv. riittämättömästi, ei tarpeeksi l. kylliksi, riittämättä.

Otillräcknelig, a. syyhynkelpaamaton.

Otillsپرد, a. kysymätön, jolta ei ole kysytty; honom o., häneltä kysymättä.

Otillständig, a.; *se* **Otillbörlig** o. **Obehörig**.

Otillåtten, **Otillåtlig**, a. luvaton, kielletty, kiellon-alainen.

Otillåtligen, **Otillåtligt**, adv. luvattomasti, luvatta, vasten kieltoa.

Otillämplig, a. soveltuamaton, käyttää sopimaton, sopimaton.

Oting, n. kuvaton l. olematon kappale (-een), tyhjönen, turhonen.

Otjenlig, a. sopimaton, kelpaamaton, kelvoton, avuton.

Otjenlighet, f. sopimattomuus, o. s. v.

Otjenst, m. huono l. kehno apu, kelvoton l. avuton apu; han gjorde mig dermed en o., hänen apunsa sinä oli minulle haitaksi l. vahingoksi.

Otjärad, a. tervaamaton, tervaamatta oleva.

Otorkad, a. kuivamaton, kuivamaton, kuivaamaton, kuivamatta l. kuivaamatta (oleva).

Otreflig, a. huviton, ikävä, huvittamaton.

Otro, f. uskomattomuus, uskottomuus; (*vantrö*) epänsko.

Otrogen, a. uskoton, uskomaton; de o—ne, uskomattomat.

Otrohet, f. uskottomuus.

Otrolig, a. uskoa mahdoton, uskomaton, jota ei voi uskoa; det är alldeles o—t, ei sitä voi l. voisi uskoa l. luulla, se on vällän uskomatonta, ei

ole uskottavaa; o. höjd, arvaamaton l. summaton korkuus.

Otrolighet, f. uskomattomuus; det gränssar till o., se mencee vallan uskomattomiin.

Otröligt, adv.; o. stor, uskomattoman l. arvaamattoman l. mahdottoman suuri.

Otryckt, a. painamaton, painamatta (oleva).

Oträngd, a.; i o—t mål, tarpeettomassa tillassa.

Otröskad, a. puimaton, puimatta l. tapamatta (oleva).

Otröstlig, a. lohduton, lohtumaton, lohduttamaton, jota ei voi lohduttaa.

Otröttad, n. väsyttämätön, väsyttämättä l. väsymättä (oleva).

Otröttlig, a. väsymätön.

Otta, f. puhde (-teen), aamu.

Ottemål, n., — -vard, m. suuruspala, aamupala; — -sång, m. aamusaarna.

Ottoman, m. ottomaani, leposohva.

Ottomanisk, a. ottomaanilainen; O—a porten, Ottomaanilais-portti.

Ottakt, m. haureus, riettaus; bedrifva o., harjoittaa haureutta l. riettautta.

Ottaktig a. haurea, haureilias (-aan), haureellinen, rietas (-ttaan), rivo.

Ottaktighet, f. haureilisuus, haureellisuus, riettaus, rivous.

Ottaktigt, adv. haureiljaasti, haureasti, riettaasti.

Ottullad, a. tullaamaton, tullitsematon, tullaamatta (oleva).

Ottur, m. huono l. paha onni, onnettomuus.

Otvagen, se **Otvättad**.

Otvetydig, a. tuiki l. varsin selvä l. selkeä, arveluttamaton.

Otvifvelaktig, a. epäilemätön, epäitedoton; det är o—t, se on epäilemättöntä, ei ole epäilemistäkään.

Otvifvelaktighet, f. epäilemättömyys.

Otvifvelaktigt, adv. epäilemättä, epäilemättäkin.

Otvungen, a. pakottamaton, pakoton, vaatimaton, ehdollinen; (*ledig*) luontea, keveä.

Otvungenhet, f. pakottomuus, luonteus, o. s. v.

Otvunget, adv. pakotta, pakotuksetta, pakottamatta, pakottomasti; (*ledigt*) luonteaasti, keveästi, sujuvasti.

Otvättad, a. pesemätön, pesemättä (oleva l. jätetty).

Otydlig, a. epäselvä, hämärä, sekava, sekainen.

Otydlighet, f. epäselvyys.

Otydligt, adv. epäselvästi, sekavasti, hämärästi.

Otyg, n.; hvad är det för o.? mitä pahuusta l. hulluutta se on?

Otyglad, a. hillitön, hallimätön, hillitsemätön, ohjaton, hallitsematon; o—e begär, hillitsemättömät himot.

Otygladt, adv. hillitsemättä, hallitsematta.

Otymplig, a. jyrkeä, kömpelö, pöllömläinen.

Otålig, a. kärsimätön, malttamaton, hätkäinen, tuskainen, levoton; blifva o., tuskaantua, tuskiutua, hätkäntyä, tulla tuskaieeksi, käydä malttamattomaksi.

Otålighet, f. kärsimättömyys, malttamattomuus, hätkäisyys, tuskaisuus.

Otåligt, adv. kärsimättömästi, malttamattomasti, malttamatta, tuskaisesti.

Otäck, a. (*ful*) pahan- l. ilkeännäköinen; (*elak*) paha, ilkeä, häijy; (*plump, afskyvärd*) rietas (-ttaan), rivo, ruokoton.

Otäcka, f. ilkeä, ilkeä, inhakka.

Otäckhet, f. pahan- l. ilkeännäköisyys, ilkeä näkö, ilkeys, riettaus, rivous, ruokottomuus; tala o—er, puhua rivoja l. ruokottomia.

Otäcking, m. fletys, ilkiö, ilkimys.

Otäckt, adv.; o. ful, ilkeän l. häijyn ruma.

Otäckt, a. peittämätön, peitteetön, (*utan tak*) katoton, kattamaton.

Otämjelig, a. kesyttää mahdoton, kesyttämätön, jota ei voi kesyttää.

Otänkar, a. ajatella mahdoton, jota ei voi ajatella, ajattelematon.

Otänkarhet, f. mahdottomuus, ajattelemattomuus.

Otät, a. hatara, harva, pitämätön, vuotava.

Otätet, f. harvuus, hataruus, pitämättömyys.

Oumbärlig, a. poisjoutamaton, tuiki tarpeellinen, välttämätön, välttämättömän tarpeellinen.

Oumbärlighet, f. poisjoutamattomuus, tarpeellisuus, välttämättömyys, välttämätön tarve (-peen), tuikitarpeellisuus.

Oumbärligt, adv.; o. nödvändig, välttämättömän tarpeellinen.

Oundersökt, a. tutkimatta (oleva), tarkastamaton.

Oundertecknad, a. allekirjoittamaton, allekirjoitukseton.

Oundgänglig, a. välttämätön, pääsemätön, väistämätön.

Oundgänglighet, f. välttämättömyys, pääsemättömyys.

Oundgängligen, **Oundgängligt**, adv. välttämättömästi, välttämättä; (*framsför adjektiver*) välttämättömän.

Oundviklig, a. vältteetön, välttämätön, karttamaton.

Oundviklighet, f. välttämättömyys, o. s. v.

Oundvikligen, **Oundvikligt**, adv. välttämättä, välttämättömästi, o. s. v.

Ouppruten, a. aukimurtamaton, avaa-maton.

Ouppyld, a. täyttämätön, täyttämättä (oleva); (*som ej gått i fullbordad*) toteenkäymätön, toteutumaton, toteen käymättä l. toteutumatta (oleva).

Oupphinnelig, a. saavuttaa mahdoton, saavuttamaton, kiinni saamaton, jota ei voi saavuttaa l. ennättää, rinnalle l. kohdalle pääsemätön.

Oupphannen, a. saavuttamaton, jota ei ole saavutettu l. kiinni saatu, jonka rinnalle ei ole päästy.

Oupphörlig, a. lakkaamaton, herkeämätön, alinomainen.

Oupphörligen, **Oupphörligt**, adv. lakkaamatta, taukosamatta, herkeämättä, loppumatta, alinomaa.

Oupplyst, a. valaiseamaton, valoton; (*fig.*) valistamaton, valistuttamaton.

Oupplöslig, a. purkaumaton, liestymätön, eriamätön, kehkeämätön; (*om vätskor*) liukenematon, eriamätön, erittymätön; (*om gåtor*) arvaamaton, selviämätön, selittämätön.

Oupplösligen, **Oupplösligt**, adv. eriamättömästi, o. s. v.

Ouppmärksam, a. tarkkaamaton, vaarintottamaton, huomaamaton, epähuomioinen.

Ouppmärksamhet, f. tarkkaamattomuus, huomaamattomuus.

Ouppmärksamt, adv. tarkkaamattomasti, tarkkaamatta, huomaamattomasti.

Ouppodlad, a. viljelemätön, viljamaakaitekemätön l. perkaamaton, viljelemättä l. perkaamatta (oleva).

Ouppstigen, a. ylösnousematon, ylösnousematta l. nousematta (oleva).

Ouppsätlig, a. aiketon, aikomaton, tahdoton, ei aiottu.

Ouppsätligen, **Ouppsätligt**, adv. aikomatta, aikomuksetta, tahdottomasti, aikomattomasti.

Opptecknad, a. ylös l. kirjaan kirjoittamaton l. panematon.

Ouraluldad, **Oursäktad**, a. anteeksi saamaton l. antamaton, anteeksi saamatta l. antamatta.

Oursäktlig, a. mahdoton anteeksi antaa l. saada, puolustaa mahdoton, anteeksi antamaton l. saamaton, puolustamaton, ei anteeksi annettava l. saatava.

Outbildad, a. kehitymätön, muodostumaton, versomaton, vajaanuotoinen.

Outförbar, a. mahdoton toimeen saada l. panna, toimeen- l. alkaan-saamaton, jota ei voi tehdä l. alkaan l. toimeen saada.

Outgrundlig, a. mahdoton tutkia l. käsitellä l. tietää, tutkimaton, käsittelemätön, tietymätön, selittämätön.

Outgrundlighet, f. tutkimattomuus, käsittelemättömyys, o. s. v.

Outgrundligt, adv. tutkimattomasti, käsittelemättömästi, o. s. v. (*framsför adjektiver*) tutkimattoman, o. s. v.

Outtyrd, a. kellekään hyyrämätön, hyyrämättä (oleva).

Outhärdlig, a. *se* Odräglig.

Outplänlig, a. lähtemätön, polstamaton, häviämätön.

Outplänligt, adv. lähtemättömästi.

Outransaklig, *se* Outgrundlig.

Outredd, a. selvittämätön, tietämätön, selvittämättä (oleva).

Outrotlig, a. mahdoton hävittää, jota ei voi hävittää, häviämätön.

Outskuren, a. (*om hästar*) salvamaton, kuohitsematon, salvamatta l. kuohitsematta (oleva); en o. oxe, uvehärkkä, salvamaton härkä.

Outslagen, **Outsprucken**, a. (*om blom-mor*) puhkeamaton, puhkeamatta (oleva).

Outsläcklig, a. sammuttaa mahdoton, sammuttamaton, sammumaton, joka ei sammu, jota ei voi sammuttaa; o—t hat, tukahuttamaton l. tukahtumaton viha.

Outsäglig, a. sanomaton, jota ei voi sanoa l. selittää.

Outsägligen, **Outsägligt**, adv. sanomattomasti, et/ei niin sanoa voi; o god, sanomattoman hyvä.

Outtröttlig, a. väsymätön.

Outtröttlighet, f. väsymättömyys.

Outtröttligt, adv. väsymättä, väsymättömästi.

Outtömlig, a. tyhjentyvätön, tyhjene-

- mätön, puuttumaton, kuivumaton, loppumaton.
- Outvecklad**, a. kehittymätön, elpymätön, varttumaton.
- Overture**, f. ouverture, johto-, alkusoitto.
- Ovaccinerad**, a. rokkoon panematta l. panematta (oleva).
- Oval**, a. puikea, pujea, soikea, mukulainen; — subst. m., soikko, puikelo, pujonen.
- Ovalbar**, a. valita (-tsen) l. vaaliin kelpaamaton, jota ei saa l. saata valita.
- Ovald**, a. valitseematon, valitseematta (oleva), jota ei ole valittu.
- Ovan**, a. tottumaton, outo, äkkinäinen; o. vid arbete, työhön tottumaton.
- Ovana**, f. tottumattomuus, äkkinäisyys; (*elak vana*) paha tapa l. tottumus.
- Ovanlig**, a. tavaton, outo, erinomainen, harvinaisen; det är ngt o—t för mig, sepä minusta on tavatonta l. outoa l. erinomaista.
- Ovanlighet**, f. tavattomuus, erinomaisuus, harvinaisuus.
- Ovanligt**, adv.; ett o. godt hufvud, erinomaisen l. tavattoman tarkka l. hyvä pää.
- Ovanskelig**, a. se *Oförgänglig*.
- Ovaraktig**, a. pysymätön, kestävä, pitämätön (*t. ex. om förg*).
- Ovaraktighet**, f. pysymättömyys, kestävämyys.
- Ovarsam**, a. varomaton, kavahtamaton, varaansa-pitämätön.
- Ovarsamhet**, f. varomattomuus, kavahtamattomuus, varaansa-pitämättömyys.
- Ovarsamt**, adv. varomattomasti, varomatta, varaansa pitämättä.
- Ovation**, f. kunnia- l. riemupidot.
- Ovattnad**, a. kastelematon, kastamaton, kastamatta (oleva); (*om djur*) juottamaton, juottamatta (oleva).
- Ovederlagd**, a. kumoamaton, vääräksi näyttämätön, kumoamatta l. vääräksi näyttämättä (oleva).
- Ovederlägglig**, a. kumotuksi saamaton, kumoutumaton, jota ei voi l. on mahdoton kumota (-oan).
- Ovedersäglig**, a. kiistämätön; se *Obestridlig*.
- Overksam**, a. toimeton, toimimaton, työtön, vaikuttamaton; (*kraftlös*) tehoton, vaikutukseton, ponneeton.
- Overksamhet**, f. toimettomuus, työttömyys, vaikuttamattomuus, tehottomuus.
- Overksam**, adv.; o. tillbringa sitt lif, elää toimettona l. työtönnä l. vaikuttamatta l. mitään tekemättä l. mitään toimimatta.
- Overkastad**, a. toimeen panematta (oleva), toimeen panematon, tekemätön.
- Overkaställbar**, a. se *Outförbar*.
- Ovetande**, a.; göra ngt o., tehdä jkin tietämättä l. tietämättänsä; det skedde mig o., se tapahtui minun tietämättäni.
- Ovetenhet**, f. tietämättömyys.
- Oveterlig**, a.; det är mig o—t, se on minusta tietämätöntä.
- Oveterligen**, **Oveterligt**, adv.; det skedde honom o., se tapahtui hänen tietämättänsä.
- Ovett**, n. herjaus, räiväys, herjaus (pl.), torat l. torasanat (pl.); få o., saada toria l. silmillensä; gifva o., antaa silmille l. toria.
- Ovettas**, v. d. räivätä (-ään), haukkua, torua.
- Ovettig**, a. räivävä, herjaava, hävytön, ilkeä- l. rumasanainen.
- Ovidrörd**, a. koskematon, koskettamaton, kajoamaton, koskematta o. s. v. (oleva).
- Ovig**, a. kömpelö, könttyrä, kankea, hantela; o. i sina rörelser, kömpelö l. kankea liikunnoissansa; o. metod, hantela l. kankea l. vaikea menettelytapa.
- Ovigd**, a. vihkimätön, vihkimättä (oleva).
- Ovighet**, f. hanteluus, kömpelyys, kankeus.
- Ovig**, adv. kömpelösti, kankeasti, hantelasti.
- Ovigtig**, a. epätärkeä, joutava, vähäarvoinen l. -pätoinen, ei tärkeä.
- Ovilja**, f. paha l. nurja mieli, vastenmielisyyt, harmi, inho.
- Ovilkorlig**, a. (*utan vilkor*) ehdoton; (*nödvändig*) välttämätön.
- Ovilkorlighet**, f. ehdottomuus, välttämättömyys.
- Ovilkorligen**, **Ovilkorligt**, adv. välttämättömästi, välttämättä; ehdottomasti, ehdoitta.
- Ovillig**, a. vastenmielinen, haluton, joka ei tahdo l. mieli; (*ogen*) nurja, nurjamielinen, pahamielinen.
- Ovilligt**, adv. vastenmielisesti, nurinmielinen, pahalla l. nurjalla mielellä.
- Ovis**, a. mieletön, typerä, älytön.
- Ovishet**, f. älyttömyys, typeryyt, mielettömyys.

Ovialigen, Ovist, adv. älyttömästi, typerästi, mielettömästi.
Oviss, a. epätietoinen, tietämätön, epä-tiedossa (oleva), epävarma.
Ovisshet, f. epätieto l. -tietoisuus, epä-varmuus.
Ovårdad, a. huoleton, huolimaton, epä-siäjä; (*utan vård*) hoitamaton, hoi-doton.
Ovårdig, *se* Vårdslös.
Ovåder, n. rajuilma, paha ilma l. sää; (*storm*) myrsky.
Ovägbar, a. (*fys.*) punnitsematon, pun-nita mahdoton.
Ovägd, a. punnitsematon, punnitsematta (oleva).
Ovägerlig, a. kieltämätön, epäämätön, estämätön.
Ovägerligen, adv. vastaan panematta, kieltämättä, estämättä.
Oväld, f. puoltamattomuus, puolenpitä-mättömyys; med c., puoltamatta, puol-ta pitämättä.
Oväldig, a. puoltamaton, puolta pitä-mätön.
Oväldigt, adv. puoltamatta, puolta pitä-mättä.
Ovän, m. vihamies.
Ovänd, a. kääntämätön, kääntämättä (o-leva).
Ovänlig, a. tylymielinen, tyly, kylmä, jäykkä, lemmetön.
Ovänlighet, f. tylyys, o. s. v.
Ovänligt, adv. tylysti, kylmästi, jäykästi.
Ovänskap, f. vihanpito, viha.
Ovänskaplig, a. ystävydetön; *se* Ovän-lig.
Oväntad, a. odottamaton; det var all-deles o—t, se oli aivan odottama-tonta.
Oväpnad, a. aseilla varustamaton.
Ovärderlig, *se* Oskattbar.
Ovärdig, a. ansaitsematon, arvoton, kel-voton, halpa, hylky; jag är o. denna nåd, minä en tätä armoa ansaitse, olen tämän arvon ansaitsematon; hän är en o. prest, hän on kelvoton l. hylky pappi; ett o—t bemötande, halpa l. kelvoton kohtelu; o. till nattvarden, mahdoton l. ansioton pyhälle ehtoolliselle.
Ovärdighet, f. ansaitsemattomuus, kel-vottomuus, halpuus, o. s. v.
Ovärdigt, adv. kelvottomasti, halvasti.
Oväsen, Oväsande, n. meteli; melske (-keen), meno, hälinä, rähinä; göra

l. föra o., metelöitä (-tsen), melskoa, rähistä, pitää menoa l. meteliä.
Oväsentlig, a. takitilaton, syrjäkohtai-nen l. -puolinen, ei vasitluen.
Oxaktig, *se* Nötaktig.
Oxalsyra, f. (*kem.*) suolakehappo.
Oxblåsa, f. härän- l. sonnini-rakko; —-drift, f. härkälauma l. -karja; —-drif-vare, -fösare, m. härän-ajaja; —-hand-lare, m. häränkauppias (-aan); —-huf-vud, n. häränpää; (*vätvarumätt*) här-kätynnyri; —-hyffel, m. härkä- l. härkihöylä; —-kött, n. häränliha; —-mickel, m. tolvana, tomPELLI, luatti; —-stek, m. härkä- l. häränpaisti; —-tunga, f. häränkieli; (*bot.*) häränkieli; —-öga, f. häränsilmä; (*på teater*) esiloukko; (*sjöt.*) tuulensilmä l. -sil-mäke (-kkeen).
Oxe, m. härkä.
Oxel, m. orapihlaja; —-rönn, f. viron-pihlaja, härkäpuu; —-tand, f. taka-hammas (-paan), syömä- l. ruokaham-mas.
Oxid, m. (*kem.*) oksidi, happimetalli, ha-pottuma.
Oxidation, f. (*kem.*) hapetus, hapetta-minen.
Oxidera, v. a. hapettaa, hapottaa.
Oxidul, m. (*kem.*) oksiduli, happilome-talli, happilo.
Oär, n. katovuosi.
Oäterhållsam, a. kohtuutta pitämätön, kohtuudeton, ylenpalttinen.
Oäterhållsamhet, f. kohtuuden-pitä-mättömyys, kohtuudettomuus, ylenpalti-tuus.
Oäterkallelig, a. peruntamaton, paluut-tamaton, epuuttamaton.
Oäterkalleligen, Oäterkalleligt, adv. peruntamatta, paluuttamatta, epuut-tamatta; o. förlorad, palaumattomas-ti l. pääsemättömästi hukassa l. kado-tettu.
Oätkomlig, a. luokse-, kiinni-pääsemä-tön, kiinni l. käsiin saamaton, mah-doton tavata l. saavuttaa, tapaamaton. johon ei voi päästä, jota ei voi kiinni l. käsiin saada l. tavata; o. för af-unden, tadlet, kateuden, moitteen pystymätön l. tapaamaton.
Oätlydd, a.; befällningen blef o., käsky jäi kuulematta l. noudattamatta. käskyä ei kunnitu l. toteltu l. nouda-tettu.
Oätakiljelig, a. erottamaton, eriamätön, erillensä saamaton.

Oåtsbord, a. kysymätön; mig o., mi-
nulta kysymättä.
Oådel, a. epäjalo, halpamielinen, halpa,
jaloudeton; (*om metall*) epäpuhdas
(-taan), epäjalo.
Oåfven, a.; han är icke så o., hän
ei ole hullumpi l. niinkään hullu l.
kehno l. huono l. kunnoton.
Oåfvet, adv.; det var ej så o. sagdt,
ei se ollut hullummaasti l. niinkään
hullusti l. huonosti sanottu.
Oåkta, a. oböjl. avioton, vihkimätön,
äpäri-, äpäriäinen; o. barn, äpäriäläpsi,
yksioinen lapsi; född af o. säng,
syntynyt vihkimättömistä vanhemmis-
tä; o. sammanlefnad, avioton l.
vihkimätön yhdessä eläminen; o. sten,
förgyllning, epä-oikea, -puhdas l.
epäperäinen kivi, kultaus.
Oändlig, a. loppumaton, ääretön, jolla
ei loppua ole.
Oändlighet, f. loppumattomuus, ääret-
tömyys; det räcker i o., sitä kes-
tää loppumattomiin l. niin ett'ei lop-
puu tulekaan.
Oändligt, adv. loppumatta, loppumatto-
masti, äärettömästi; o. lång, äärettö-
män pitkä.
Oårlig, a. vilpillinen, epärehellinen, pe-
tollinen, pettävä.
Oårlighet, f. vilpillisyys, petollisuus,
epäkunniallisuus.

Oårligt, adv. petoksella, petollisesti, vil-
pillisesti.
Oåten, a. syömätön, syömättä (oleva).
Oåfvad, a. harjoittamaton, harjaantu-
maton.
Oåfverlagd, a. miettimätön, aikomaton,
aikeeton, jota ei ole aiottu l. ajateltu.
Oåfversködlig, a. silmäkantamaton, ää-
rettömän laaja l. avara, ylitsenäke-
mätön.
Oåfverstiglig, a. ylipääsemätön, josta
ei ylitse pääse.
Oåfversättlig, a. mahdoton kääntää,
jota ei voi kääntää, kääntämätön.
Oåfverträffad, a.; han är ännu o.,
häntä etevämpää l. parempaa ei ole
vielä tullut l. ollut.
Oåfverträfflig, a. etevämpiänsä l. pa-
rempaansa löytämätön l. saamaton;
(*oförliknelig*) verraton, vertaansa löy-
tämätön; voittamaton, massentumaton.
Oåfvertäkt, a. edeltä-ajattelematon,
miettimätön, aprikoitsematon.
Oåfvervinnelig, a. mahdoton voittaa,
voitetuksi tulematon l. saamaton, voit-
tamaton, jaksamaton, jota ei taida
voittaa l. saa voitetuksi.
Oåfvervinnerlighet, f. voittamattomuus.
Oåfvervunnen, a. ei voitettu, voittama-
ton, voittamatta (oleva l. jäänyt).

P.

Pacifera, v. a. rauhoittava.
Pack; med pick och p., kaluunensa
kampsuunensa, kipineineen kapinei-
neen.
Pack, n. roisto- l. roskaväki l. -kansa.
Packa, f. pakka, pankko, tukku, mytty.
Packa, v. a. pakata, sulloa, tupata,
ajaa; p. sig, v. r. pakkanta, pakkaan-
tua, tunkeutua; p. sig af, bort,
suorita pois, mennä tihensä, korjata
luunsa.
Packare, m. pakkari, pakkaaja, sulloja;
— *penningar*, m. pl. pakkausraha l.
-maksu.
Packarlön, f. pakkaajan l. sullojan pak-
ka l. maksu.
Packbod, f. pakkapuoti, -aitta; — *-do-*

sa, f. käärekehä, tivistyskääre, tivis-
tin; — *-duk*, m. pakka- l. -tukku-
kangas, pankkopalttina; — *-hus*, n.
pakkahuoneus; — *-husinspektör*, m.
pakkahuoneen-hoitaja; — *-häst*, m.
selkähevonen; — *-kista*, f. pakka-
kirstu, pankko-arkku; — *-låda*, f.
pakka- l. kuormalaastikko; — *-lärf*,
n. *se Packduk*; — *-sadel*, m. kuor-
ma- l. taakkasatula; — *-tråd*, m. *se*
Segelgarn; — *-vagn*, m. kuorma- l. pak-
kavaunut (*pl.*); — *-väf*, m. *se*
Packduk; — *-åsa*, f. kuorma- l. pakka-
aasi.

Packe, m. *se* **Packa**, f.
Packning, f. pakkaus, pakkaaminen, sul-
lous; (*samliga saker*) kannettavat (*pl.*),

kantamus, kuormitus; (*met.*) tivistys-kääre, tivistin.

Pactum, n. paktumi, aviosuostumus.

Padda, f. rupisammakko l. -konna, konna.

Paddbär, n. konna-marja; — **-sten**, m. kivettynyt meripihkkiäinen.

Paff, int. pah!

Page, m. hovipoika, paasji.

Pagina, f. sivu.

Paginerä, v. a. sivunumeroita (-tsen), merkitä l. numeroita sivut.

Pajazzo, m. pajatso, ilvehtijä, ilviö, narri.

Paket, n. mytty, tukku, paketti; — **-bät**, m. paketti-l. postilaiva l. -vene; — **-gods**, n. lähetystavara.

Pakta, **Paktare**, *se* **Förpakta**, **Förpak-tare**.

Paktum, *se* **Pactum**.

Palats, n. palatsi, hovilinna.

Paleontologi, f. paleontologia, muinais-olento-oppi; luotuis-oppi.

Palett, m. paletti, värilautanen.

Paletä, m. paltto, päällysnuttu l. -takki.

Palindrom, m. palindroomi, takaperois-arvoitus.

Palissad, m. paalu, paalutus.

Palissadera, v. a. paaluttaa, varustaa paaluilla.

Paljett, m. paljetti, liistare.

Pall, m. jakkara, renkku, palli.

Palladium, n. palladio, varjeluskuva; (*metall*) palladio.

Pallasch, m. palaasi, ratsasmiekka.

Palliativ, n. peitelmä, helpotuslääke.

Pallra, v. n. (*gå sakta*) talsia; (*tala fore*) säätittää.

Palm, m. palmu, palmupuu; — **-olja**, f. palmun-öljy; — **-qvist**, m. palmun-oksä; — **-skog**, m. palmumetsä, palmisto; — **-söndag**, m. palmusunnun-tai; — **-träd**, n. palmupuu.

Palsternačka, f. palsternakka, mora-juuri.

Palt, m. roppana, rössö, palttu, veri-rieska; — **-bröd**, n. verileipä l. -rieska.

Palta, f. ryysy, riekale, räpäle.

Palta, v. n.; p. af, tallustaa l. pötkiä pois; p. på sig, ajaa ryysyjä l. rie-kaleita päällensä.

Paltig, a. ryysyinen, riekaleinen.

Pamflett, m. pilkka- l. lentokirja.

Pamp, m. tappara, iso l. pitkä miekka; (*i kortspel*) pamppu.

Panacé, m. valta-lääke.

Panasch, m. kypäri- l. höyhentöyhtö.

Panegyrik, m. panegyriikka, ylistys- l. kunniapuhe.

Panegyriisk, a. ylistyspuheellinen, yllä-täväinen, ylistyksellinen.

Panegyriat, m. ylistelljä, ylistyspuhuja.

Panel, m. paneeli, laudoitus; — **-verk**, n. laudoitus, lautavuoraus.

Panela, v. a. laudoittaa, paneellata.

Panelning, f. laudoitus, paneellinki.

Pang, int.; p. så sprack rutan, runtu halkesi että läjähti l. kumahti.

Panisk, a.; p. förskräckelse, perätön l. hätäinen pelko l. säikähdys.

Pank, a. oböjli. rahaton.

Panka, f. parti, lahnanpartti.

Panna, f. otsa; (*kärl*) pannu, riehtiä.

Pannband, n. otsaripa l. -rihma l. -nauha, timppi, pinteli; — **-ben**, n. otsa-luu; — **-bindel**, m. *se* **Pannband**; (*kir.*) otsaside; — **-glas**, n. merkki-lasi; — **-hår**, n. otsatukka; — **-kaka**, f. pannukaku; — **-rem**, f. otsahihna l. -remeli; — **-skäft**, n. pannunvarsi; — **-sten**, m. kattila- l. kuorikivi; — **-söm**, m. (*anat.*) otsarako.

Panorama, m. panoraama, ympärikuvaus.

Pansar, n. rantapaita, sopa, pantsari; — **-fisk**, m. haarniska- l. luustokala; — **-skjorta**, f. rantapaita, sotisopa.

Panslavism, m. panslaavisuus, yleisslaa-vilaisuus.

Pant, m. pantti, vastike; sätta i p., panna pantiksi; stå i p., olla pant-tina; — **-bref**, n. panttikirja; — **-egare**, m. pantin-omistaja l. -pitäjä; — **-förskrifning**, f. pantiksi pano l. anto; *se* **Pantbref**; — **-förskrifva**, v. a. panna l. kirjoittaa pantiksi; — **-gif-vare**, m. pantin-antaja l. -panija; — **-gods**, n. panttikalu l. -tavara; — **-innehafvare**, m. pantinhaltija l. -omis-taja; — **-lek**, m. pantitset (*pl.*), pant-tisilla olo, panttileikki; — **-läsein-rättning**, f. panttilaina-laitos; — **-lös-ning**, f. pantinlunastus; — **-pennin-gar**, m. pl. panttiraha l. -rahat (*pl.*); — **-rätt**, m. pantti- l. pantinmyynti-oikeus; — **-skilling**, m. panttilun-naat (*pl.*), pantin maksu- l. lunastus-raha; — **-sätta**, v. a. panna pantiksi; — **-tagare**, m. pantin-ottaja.

Panta, v. a. pantata, ottaa pantiksi, pi-tää panttina.

Pantalonger, m. pl. roimahousut, hou-sut, kaatlot.

Pantare, m. pantaaja, pantin-ottaja.

Panteism, m. panteismi, yltäjumalaisuus, kaikkijumalaisuus.
Panteist, m. panteisti, kaikkijumalainen, yltäjumalainen.
Panteon, n. panteoni, jumalisto, jumalten linna; (sw) hautalinna, kuvasto.
Panter, m. panteri.
Pantning, f. pantin-otto, pantiksi ottaminen l. otto, panttaus.
Pantomim, m. osottelu, osottelunäytelmä.
Pantomimisk, a. osottelullinen.
Pantsar l. **Panzar**, se **Pansar**.
Papeguja, f. papukaija.
Papiermaché, m. papiermachee, paperivanuke.
Papiljott, m. paperrus, hiuspaperrus, papiljotti, kikkä.
Papism, m. paavilaisuus, papismi.
Papist, m. papisti, paavilainen, paavilaismielinen.
Papisteri, n. paavilaisuus, paavilais-into l. -kiikko.
Papistisk, a. paavillinen, paavilais-
Papp, n. pahi; — **-arbete**, n. pahlvityö l. -teos; — **-band**, n. pahlvinide, paperinide l. -kannet (pl.); — **-dosa**, f. pahlvituosa l. -rasia; — **-makare**, m. pahlvintekijä, pahlvimaakari; — **-skifva**, f. pahlvilevy l. -kiivu.
Pappa, m. pappi, isä.
Papper, n. paperi; af p., paperi, paperinen; — **-sark**, n. paperi-arkki l. -levy; — **-blad**, n. paperilehti l. -levy; — **-sbrak**, n. paperiruukki l. -tehdas; — **-sdrake**, m. paperiletja; — **-shandel**, m. paperikauppa; — **-shandlare**, m. paperinkauppias; — **-sklämma**, f., — **-sklämmare**, m. paperipiitta l. -palnaja; — **-slapp**, m. paperilappu l. -palanen; — **-slik**, a. paperinäköinen l. -tapainen, paperimainen; — **-slykta**, f. paperilyhty; — **-smakare**, m. paperintekijä l. -vahmistaja; — **-smassa**, f. paperivanuke, paperiaine-joukko; — **-smynt**, n. paperil esteliraha; — **-spröss**, m. paperinpuristin l. -pihti; se **Pappersklämna**; — **-spåse**, m. paperipussi; — **-srenska**, f. paperisimale l. -liuskale; — **-srulle**, m. paperihierre l. -käärä; — **-ssax**, f. paperisaksat (pl.); — **-stillverkning**, f. paperinvalmistus l. -teko.
Papyrossa, m. papirossi.
Par, n. pari; ett p. strumpor, par sukkaa, sukka-para; ett äkta p., avio-para, parikunta; p. om p., parittain,

parittaisin, kaksittain; fördela i p., parittaa, panna l. jakaa parin; — **-bladig**, a. (bot.) pari- l. kaksioislehtinen, parittainen; — **-tals**, -vis, adv. parittain, parittaisin, kaksittain.
Para, v. a. parittaa; (fig.) yhdyttää, yhdistää; p. sig, v. r. paritella, kiimalla; dessa egenskaper p. sig icke väl tillsammans, nämät ominaisuudet eivät hyvin sovellu l. käy yhteen.
Parabel, m. (litterals) paraabeli, vertaus, vertauspuhe; (geom.) paraabelli, heittoviiva.
Parabolisk, a. vertauksen-tapainen l. -kaltainen, vertauksellinen; heittovilvan- l. paraabelinmuotoinen.
Parad, m. (med soldator) paraatti, näyttämys; (präl) näyttely; göra p. med ngt, näyttellä jkin, pitää jkin näyttöksi, uljailla l. ylpeillä jilkin; (fakt.) väkistö; — **-drägt**, m. juhla- l. näyttöpuku; — **-dörr**, m. suuri ovi, paraattiovi; — **-rum**, n. paraatti- l. loistohuone; — **-säng**, f. loisto- l. näyttövuode; — **-uniform**, m. näyttö-, juhla-virkapuku; — **-vagn**, m. paraatti- l. loisto- l. juhlavannut (pl.).
Paradera, v. n. (om soldator) paratielata, olla paraatissa l. näyttössä, tehdä näyttämälälikuntoja; (prunka) uljailla, pöyhkeillä, ylpeillä.
Paradering, f. se **Parad**.
Paradigm, m. (gramm.) taivutusaava, kaavio.
Paradis, n. paratiisi, ilotarha; (fig.) kaunola, ihantola, onnela; — **-fogel**, m. paratiisinlintu.
Paradisisk, a. paratiisillinen, paratiisinkaltainen, kaunokainen, ihantollainen, perin ihana.
Paradox, a. eriskummainen, epämielinen; — subst. m. epäväitös l. -ajatus.
Paraffin, n. parafiini, valkorasve.
Parafraas, m. parafraasi, mukaselitys, mukailuva selitys.
Parafrasera, v. a. selittää mukailien l. mukailemalla.
Paragraf, m. pykälä, paragraafi.
Parakronism, m. myöhä-sikaaisuus.
Parallel, a. rinnakkainen, tasankulveva, tasa- l. yhtäsuuntainen; — subst. m. rinnakkaisviiva; (fig.) se **Jemförelse**; — **-cirkel**, m. leveyskehä l. -piiri.
Parallelipiped, m. suuntitahokas, parallelipiipedi.

Parallelism, m. rinnakkaisuus, yhtäsuuntaisuus; (*i runopoesin*) kerto, lausekerto.

Parallelogram, m. suunnikas, yhtäsuuntio, parallelogrammi.

Parallelt, adv. rinnakkain, rinfattain, yhtä suuntaa.

Paralogism, m. paralogismi, väärä lopputulos, väärin päätös.

Paralysera, v. a. tehdä hervottomaksi, hervaista, heikontaa.

Paralysi, f. hervottomuus, halpauus.

Paralytisk, a. hervoton, hervonnut, halpautunut.

Paraply, m. o. n. sateenvarjo, varataivas.

Parasit, m. (*smyltgäst*) kuokka- l. nirkkavieras; (*fig.*) ruokalainen, loisruokalainen; — växt, f. loisikasvi, loisio.

Parasoll, m. o. n. päivänvarjo, aurinkovarjuss.

Parcell, m. palstatila, maanlohko.

Pard, m. *se* Panter.

Pardon, m. armo, anteeksi-antamus; — splakat, n. armojulistus.

Pardonera, v. a. armahtaa.

Presentation, f. hauta- l. kuolinpuhe.

Parentera, v. n. pitää hauta- l. kuolinpuhetta.

Parentes, m. (*sats*) välistetty l. sulkuvälinen lause, välinäislause; (*tecken*) sulkijaiset, sulkumerkit (*pl.*).

Parera, v. a. (*afböja*) väistää, väistellä; (*hälla vad*) lyödä l. panna vetoa; (*hörsumma*) totella.

Parfym, m. hyvä haju l. lemu, haju, hajuvesi l. -aine.

Parfymera, v. a. hajustaa, hajutella.

Parfymör, m. hajuin- l. hajuainettenkauppias.

Pari l. **Al pari**, tasa-arvo l. -hinta, tasa-arvossa, tasa-arvosta, tasa-arvoon l. -hintaan.

Paria, m. paria, alhaisin kansaluokka Intiassa, sortolainen.

Parisyllabisk, a. yhtätavuinen.

Park, m. puisto, metsäistö.

Parkett, m. parketti, kirjailtu lattia; — golf, n. parkettilattia.

Parkum, n. parkkumi.

Parlament, n. parlamentti, säätykokous.

Parlamentera, v. n. keskustella, hieroa sovintoa.

Parlamentär, m. sovintolähetäjä; — flagga, f. rauha- l. sovintoviiri.

Parlera, v. n. puhella, haastella.

Parm, m. parmas, parmaus; — mätare, m. parmaanmittari, parmaaja.

PARMA, v. a. parmata, parmastaa, panna parmaisin l. parmaille.

PARNASS, m. parnaasi.

Parning, f. parittelu, kiima; — stid, m. paritusaika.

Parodi, f. parodia, ivamukaus.

Parodiera, v. a. ivamukailla, tehdä ivamukaus.

Paroll, m. (*lösen*) tunnussana; (*lofte*) lupaus, sana.

Paroxysm, m. taudinsätke l. -setki l. -puuskaus.

Part, m. (*del*) osa, osuus; (*lagt.*) riitaveli l. -puoli, asialainen, riitämies.

Parterr, m. parterri, lattiataso; (*blomsterplan*) kukkasarja l. -penkki l. -tehdas.

Parti, n. (*anhang*) puolue, lahko, lahko l. puolus- l. joukkokunta; taga p. för ngn l. ngns p., käydä l. ruveta jkun puolelle; (*af soldater*) joukko, joukkokunta; (*beslut*) päätös; (*fördel*) etu, hyöty; (*gifte*) kaupat (*pl.*), naimiskaupat (*pl.*); (*i musik*) osa; (*af varor*) tukku, joukko; i p., tukulta, kosolta; paljottain, tukuttain; (*i kortspel o. d.*) erä, voitto; (*del af en taffla o. d.*) paikka, osa; (*öfverenskommelee om ett nöje*) liitto, huvilitto; (*sjöfva nöjet*) lysti-ajot (*pl.*), lystimatka; (*samtliga personerna*) liittolalahko, -joukko; — ägg, n. puolue- l. lahkoviha; — anda, f. lahkomieli l. -halu, lahkoiisuus, puoluehalu l. -mielisyys, puoluekuntaisuus; — anhängare, m. puoluelainen, lahkolainen; — chef, m. puolueen l. lahon päämies l. johtaja; — gängare, m. puoluelainen, puolielainen, lahkolainen; (*i brig*) kiveks, erikkosoturi, partiolainen, sissi; — gängarkrig, n. partio- l. sissisota; — man, m. puoluemies; — vis, adv. tukuttain, joukottain, tukuisa; — yta, f. puolue- l. lahkovimma.

Partioopera, v. n. ruveta osalliseksi, olla osallisena, ottaa osa.

Participium, n. (*gramm.*) partisippi, laattutapa.

Partiel, a. osittainen; p. solförmörkelse, osittainen auringon pimeminen.

Partikel, m. hiukkanen, osanen; (*gramm.*) apusana, sanukka, partikkeli.

Partikulier, a. erityinen, erinäinen, erittäinen, omituinen; — subst. m. erityismies.

Partiak, a. puoltavainen, puolenpitäväinen.

Partiakhet, f. puoltavaisuus, puolenpito l. -pitäväisyys.

Partiakt, adv. puoltaen, puoltavaisesti, puolta pitäen.

Partitiv, a. osapuolinen, partitiivi.

Partitur, m. partituura, äänistö, kaikki äänet.

Parure, f. kaunistus, puku.

Parveny, m. nousukas, onnenkohottama.

Pascha, m. pashja.

Paskill, n. iva- l. pilkkakirjoitus, ilkkul. pilkkakirja.

Pasma, f. o. Pasman, n. kata, makanen, pasma.

Pasma, v. a. pasmata, pasmailla, kadottaa, panna l. jakaa pasmoille l. katoihin.

Pass, n. (*bergpass*) vuorensola l. -ahdinko, louru; (*smalt forvattion*) meriahtaat (*pl.*), ahdinkovesi l. -paikka, salmi (*-en*); (*Østveerfart*) lossipaikka, salmi; (*ressepasse*) passi; — **-expedition**, f. passi-toimituskunta l. -toimisto; — **-gång**, m. tasa- l. konkarikykinti; — **-gångare**, m. konkari, tasajuoksija; — **-verket**, n. passilaitos.

Pass, n.; komma väl, illa till p., sattua l. sopia hyvin, pahasti; vid p., noin, palkoilla, palkoin; vid p. 100 man, 100 miehen palkoilla, noin 100 miestä; *jmfr Omkring*.

Pass! int. passi! nej p., äläs vielä, annas olla; — subst. n. (*ett spel*) kirves, passi.

Passa, v. a. sovittaa, soveltaa, asettaa; p. på tiden, pitää l. ottaa ajasta vaari; p. på ngn, odottaa l. pyytää jkuta tavatakensa; pass på! katso perään! ota vaari!

Passa, v. n. sopia, käydä, soveltua; p. o. p. sig, v. imp., sopia, käydä laatuun, olla sovelijas l. sovelijasta.

Passa, v. n. (*i kortspel*) passata, sanoa passi.

Passabel, a. joltinen, välttävä, suittava, suuttava, kelpaava, mukiin menevä.

Passadvind, m. passatituuli, pysyväinen l. asunto-tuuli.

Passage, m. ylipääsy, pääsy, pääsy-, kulkupaikka; fri p., esteetön pääsy l. kulku; (*afgift*) kulku-, pääsymakeo, ylipääsyn maku; (*i musikk*) äänen juoksen, äänijuoksu.

Passagerare, m. matkustaja, matkailija, matkalainen; — **-afgift**, m. matka-

lais- l. kulkumaku; — **-taxa**, f. matkustajain hinta- l. maksimäärä, matkailastaka; — **-vagn**, m. matkustajanvaunu.

Passande, n. sovittaminen, sovittelu; — adj. sopiva, sopivainen, sovelijas, laadullinen.

Passare, m. harppi, passari, mäiritin.

Passato; viime l. viimeis kuussa l. kuulla.

Passe-partout, m. yleispiletti.

Passera, v. n. (*gå, fara*) kulkea (kantta l. läpi l. yli); (*förflyta*) kulua, mennä; (*hända*) tapahtua, sattua; (*gå an*) välttää, suittaa, kelvata, (-paan); — v. a. (*tillbringa*) olla, viettää.

Passerlig, se Passabel.

Passerläder, n. pasieri- l. rasvanahka.

Passivolans, m. passevolanssi, kokouskulut (*pl.*).

Passion, f. (*lidande*) piina, kärsimys; (*begär, lidelse*) sydännys, himo, intohimo, kiukku, kiikko; — **-shistoria**, f. piinanhistoria; — **-predikan**, — **-predikning**, f. ahti- l. kärsimysaarna; — **-stid**, m. paaston l. kärsimysaika; — **-svecka**, f. piinaviikko.

Passionerad, a. himollinen, himostunut, intohimoinen, innokas, innostunut, kiikkoinen, kiivas, kiikka.

Passiv, a.; förhålla sig p., olla vaikuttamatta l. liikkumatta, olla l. pyyvä ryhtymättä (jhkn); p. ledamot, vaikuttamaton l. työtön jäsen; p. lydnad, ehdoton kuullisuus; p. handel, sisäkohtainen l. vierasten toimittama kauppa; (*gram.*) passiivi, vastakohtainen; passiva, velat, pesänvelat.

Passivitet, f. vaikuttamattomuus, osanottamattomuus.

Passivt, adv. vaikuttamatta, vaikutuksetta, asiaan ryhtymättä l. koskematta.

Passivum, n. passiivi, vastakohtainen teonsana.

Passlig, a. sopiva, mukava, sovelijas, luonteva, omainen; (*medelmättig*) välttävä, kelpaava.

Passlighet, f. sopivaisuus, mukavuus, m. m.

Passligt, adv. mukavasti, sopivasti, sovelijaisesti, o. s. v.

Passning, f. sovitus, sovittelu, asettelu.

Passopp! int. ota l. ottakaa vaari! pidä l. pitäkää vaari l. vaarilla! huomaa! — subst. m. passari.

Pastej, m. pastejia, piiras, piirakka.

- Pastell**, — *färg*, m. pastelliväri, liituväri l. -maali; — *målare*, m. pastelli- l. liituväri-maalari.
- Pastill**, m. pastilli.
- Pastor**, m. kirkkoherra, pastori; vice p., nimi-kirkkoherra l. -pastori.
- Pastoral**, a. kirkkoherrallinen, kirkkoherran viran l. virallinen; — subst. n. paimenlaulu l. -runo, paimenvirsi, paimennäytelmä; — *examen*, m. kirkkoherran-tutkinto; — *teologi*, f. papinvirka-oppi, saarnavirka-oppi, papillinen jumaluus-oppi, pastoraaliteologia.
- Pastoralier**, pl. papin l. kirkkoherran saatavat l. vaalat.
- Pastorat**, n. (*församlingen*) kirkkoherrakunta, pittäjä; (*beställningen*) kirkkoherran-tila l. -paikka.
- Pastorska**, f. pastorinrouva.
- Paten**, n. leipälantane, öylättilantane.
- Patent**, n. patentti, yksinoikeus-kirja; — *vara*, f. patenttikalu l. -tavara, yksinoikeus-kalu l. -tavara; oivallinen l. erinomaisen hyvä kalu.
- Patentera**, v. a. antaa yksinoikeus l. yksinoikeus-kirja; — *d*, part. yksinoikeus-kirjallinen, patentillinen.
- Pathetisk**, a. innollinen, innoittelevainen, intomielinen.
- Pathos**, n. into, kiivaus, mielen into; (*konstlad*) teko- l. ulko-into l. -hartaus.
- Patiens**, f. kortin-asettelu; *lägga p.*, asetella korttia.
- Patient**, m. o. f. sairas, potilas.
- Patinera**, v. a. patinoita, valkovasketa.
- Patolog**, m. tauti-oppinut, taudintietäjä.
- Patologi**, f. patologia, tautitieto l. -oppi.
- Patologisk**, a. patologillinen, taatitiedollinen.
- Patrask**, n. roisto- l. roju- l. roakaväki.
- Patriark**, m. patriarkka, perheenvanhin l. -iskä.
- Patriarkalisk**, a.; p. styrelse, patriarkallinen l. perheenvanhimman l. isänvaltainen hallitus; p—a a seder, perhevaltaiset l. -olaiset tavat.
- Patriarkat**, n. patriarkan arvo; (*distriktet*) patriarkkakunta.
- Patricier**, m. patriisi, ylhäisöllinen, ylimys.
- Patricisk**, a. patriisillinen, ylhäisöllinen, ylhäisekädyläinen.
- Patriot**, m. isänmaan-rakastaja, maansa-puoltaja.
- Patriotisk**, a. isänmaan-mielinen, isänmaasta rakastava, isänmaallinen.
- Patriotism**, m. isänmaan-rakkaus, isänmaan-mielisyys.
- Patron**, m. (*beskyddare*) hoitaja, holhoja, suojelija; (*egare af ngt*) patruuna, isäntä; (*med patronatsrätt*) kirkkopatruuna; (*till gävar*) patroona; — *kök*, n., — *taska*, f. patroonataisku.
- Patronat**, n., **Patronatsrätt**, m. papinotto-oikeus, patruunals-oikeus.
- Patronel**, a.; p—t *gäll*, patruuna-seurakunta.
- Patronessa**, f. patruunan-rouva, patruunitar.
- Patrull**, m. patrulli, yövahti, kulkuvahti.
- Patrullera**, v. n. kävellä l. käydä kulkuvahtia, kulkea vahtimassa.
- Patt**, m. tissi, niska.
- Patta**, v. n. tissitä, imeä.
- Paulun**, m. uudin (-timen); — *säng*, f. uudinsänky.
- Pauperism**, m. köyhtynäisyys, köyhtymys, köyhyystila, elannottomuus.
- Paus**, m. panssi, seisahdus, levähdys, pysähdys.
- Pausera**, v. n. seisahdella, levähdellä, pysähdellä.
- Paviljong**, m. paviljonki, puistosali. huvi- l. lystihuone.
- Pecorale**, n. tyhmäntuoma.
- Pedagog**, m. pedagoggi, kasvatus-tieteilijä, kasvatus-oppinut, lasten-opettaja l. -kasvattaja.
- Pedagogi**, f. pedagogia, kasvatuslaitos.
- Pedagogik**, f. pedagogikka, kasvatusoppi l. -tiede.
- Pedagogisk**, a. pedagogillinen, kasvatus-opillinen, kasvatuksellinen.
- Pedal**, m. pedaali, poljin (-kimen); — *harpa*, f. poljinharppu.
- Pedant**, m. pölytakki, kirjakoi; (*alltför småaktig*) turhimus, turhantarkkaaja.
- Pedanteri**, n. turhantarkkuus l. -intoisuus, turhamaisuus.
- Pedantisk**, a. turhamainen, turhantapainen, turhantarkallinen.
- Pedantiskt**, adv. turhantarkasti, turhamaisesti.
- Pedell**, m. pedelli, juoksumies, jalkuri.
- Pegasus**, m. pegasi, lento- l. mahtihepo, runohepo.
- Pejla**, v. a. (*sjöt.*) suuntia, peilata, pohjalla.
- Pejlkompas**, m. suuntimiskompassi.
- Peka**, v. n. oottaa l. näyttää sormelansa, oottaa, tarkoittaa.
- Pekfinger**, n. etusormi, nuolusormi; —

-pinne, m., — -sticka, f. kirja- l. lukunappula l. -tikku l. -puikko, osotin, torkotin.

Pekunier, f. pl. rahat.

Pekuniär, a.; p— a omständigheter, rahaseikat.

Pelare, m. patsas, pylväs, pillari; (*fig.*) *sted*) pylväs.

Pelarfot, m. kantakivi (-en), patsaankanta, pylväänjalka; — -gång, m. patsas- l. pylväskäytävä; — -hufvud, m. patsaanlaus l. -pää; — -rad, m. patsas- l. pylväerivi; — -skäft, n. patsaanrunko l. -vartalo.

Pelegrim, m. *se* Pilgrim.

Pelerin, m. peleriini, kaulakappa.

Pelikan, m. pelikaani, (*biöl.*) ruovonpöristäjä.

Peliss, m. pelissi, rouvasväen-kappa.

Pell, m. telta.

Pels, m. turkki l. turkit, pälsy, pälsit;

ge på p— en, antaa roukkuihin l. nahkaisiin, sutkia eelkään; — -bärande, a. turkkinahallinen; p. djur, turkki-eläin; — -foder, n. turkkisuus l. -sisustus l. -alustus; — -fodra, v. a. sisustaa l. alustaa turkilla l. nahoilta; — -handel, m. turkki- l. metsännahka-kauppa; — -krage, m. turkinkaulus; (*skinkrage*) nahka- l. karvakaulus; — -mössa, f. karva- l. turkkilakki; — -vant, m. karvakinnas; — -verk, m. turkki- l. metsänahat, turkkiset; — -ärm, m. turkin- l. päls-synhiha.

Pelsa, v. a.; p. på, turkittaa, panna turkki päälle l. ylle; p. på sig, panna turkki l. turkit yllensä l. päällensä.

Pelteri, n. *se* Pelsverk.

Pen, a. hieno, hento, teeskennelty.

Penator, m. pl. huonejumalet.

Pendant, m. *se* Motstykke.

Pendel, m. pendeli, lerkku, heiluri; — -rörelse, f. lerkun l. pendelin liikunto, lerkkausliikunto; — -svängning, f. lerkahdus, lerkkaus, lerkahdus, heilahtelevuus; — -ur, n. lerkkukello.

Pendyl, m. pandyyli, pöytäkello.

Pengar, *se* Penning.

Penitens, f. katumus, synninkatumus.

Penitent, m. o. f. katuja.

Penna, f. kynä, sulka, pännä; gripa till l. fatta i pannan, käydä l. tarttua kynään.

Pennal, m. kynäkotelo.

Pennalism, m. pennallami, pilttousvalta, kurin-alaisuus.

Penndrag, n. kynäys, kynän pyörähdys; — -fjäder, m. kynänsulka; — -foder, — -fodral, n. kynä- l. pännäkotelo; — -formerare, m. kynänvuolija; (*masin*) kynänvuolin l. -vuolija; — -faktare, m. kynäseturi, kynällijä; — -fakteri, n. kynäkiista l. -kahakka, kynäileminen; — -knif, m. kynä- l. pännäveitsi; — -krig, n. kynäsota l. -kiista; — -ritning, f. kynäpiirräntä l. -kuvaanto; (*det ritade*) kynäpiirros l. -kuva; — -rör, n. kynän- l. sulkatordi l. -putki; — -torkare, m. kynänpyyhin l. -pyyhe.

Penning, m. raha; förtjena penningar (*pengar*), ansaita rahaa; förvandla i penningar, muuttaa rahaksi; — -dryg, a. äveriäs, rahojaansa ylpeilevä; — -eafgift, n. rahamakso l. -maksu; — -ebehof, n. rahantarve; — -ebelöning, m. rahapalkinto; — -ebriast, m. rahanpunte, rahanpula; — -eböter, pl. rahasakko, sakko, sakkorangaistus; — -ehjelp, m. raha-apu; — -einkomst, m. raha- l. rahantulo; — -efattig, a. rahaton, köyhä rahasta, vähärahainen; — -eförlost, m. rahavahinko l. -tappio; — -eforråd, n. rahavara l. -varat (*pl.*); — -girig, a. rahanhimoinen, rahan-ahne; — -girighet, f. rahan-ahneus; — -jude, m. rahajuutus; — -karl, m. rahamies, rahakas l. rahallinen mies; — -kassa, f. rahakassa, rahasto; — -kista, f. raharkku l. -kirstu; — -lysten, a. rahanhimoinen l. -haluinen; — -lystnad, f. rahanhimo l. -halu; — -lån, n. rahalaina; — -lön, m. rahapalkka; — -lös, a. rahaton; — -mäklare, m. rahankauppias; — -nöd, m. rahanpako l. -pula; — -post, m. rahaposti l. -jakao; — -pung, m. rahakukkaro; — -påse, m. rahapussi l. -taaku; — -rik, a. raharikas, rahallinen, rahakas; — -räknare, m. rahallukija; — -räkning, f. rahanluku l. -luenta l. -lasku; — -rörelse, f. rahaliike, rahanliikunto l. -kulku; — -sak, m. rahan-asia, (*affär*) raha-asia; — -skatt, m. rahavero; — -skrin, n. rahalipas l. -arkkunen; — -stock, m. rahanmäärä l. -paljous, rahajonkko; — -summa, f. rahasumma l. -määrä; — -tillgång, m. rahavara l. -varat (*pl.*); — -tjul, m. rahanvaras; — -un-

- derstöd**, n. raha-apu; — **-uppbörd**, m. rahan-otto l. -ylöakanto; — **-utgift**, f. rahan ulos-anto, rahameno l. -kulu; — **-utskyld**, m. raha-ulos-teko, rahavero l. -maksu; — **-vexlare**, m. rahanvaihtaja, rahanvaihtokauppias; — **-vexling**, f. rahanvaihto l. -vaihtetus; — **-vinglare**, m. rahankieveltäjä, rahaveijari l. -luikari; — **-vingleri**, n. rahankievellys l. -veijaus; — **-vinst**, m. rahavoitto; — **-värde**, n. raha-arvo l. -hinta; (*penningens värde*) rahan arvo l. hinta.
- Pensel**, m. pensseli, sivelliin; (*bot.*) hah-tuva; — **-drag**, n. sivellys, pensselin-vetäys.
- Pension**, f. (*underhåll*) eläke-raha, pens-siooni, eläke; (*anstalt*) elatus-, kasva-tuskoulu, kasvattila.
- Pensionera**, v. a. antaa eläke-raha, panna pensioonille l. eläkerahalle; p—s, v. p. päästä l. tulla eläkerahalle.
- Pensionanstalt**, f. kasvatus- l. elatus-koulu; — **-bref**, n. pensiooni- l. elä-kekirja; — **-messig**, a. eläkkeelle pääsnyt l. pääsevä, eläke-ikäinen.
- Pensionär**, m. (*born*) kasvattilainen, kas-vatus- l. elatuskoululainen; (*en som ämjuiter pension*) eläke- l. elorahallinen, elorahalla olja, elakkeennauttija.
- Pensla**, v. a. penselöitä, penslata, si-velleillä (-ltelen).
- Pensum**, n. määrä; (*visst kunskapsmått*) oppi- l. opinmäärä, opittava; (*förelagd arbete*) tehtävä, työmäärä.
- Pentameter**, m. pentametri, viisimitta-runo.
- Pentandria**, f. (*bot.*) viisihetiset, pen-tandria.
- Penterlina**, f. (*sjöt.*) pentteri- l. pentti-liina l. -touvi.
- Penultima**, f. (*gram.*) viimeisen edel-linen tavu, penultima.
- Pepla**, f. humalankäpy.
- Peplig**, a. *se* Pjunkiä.
- Peppar**, m. pippuri; — **-buske**, m. pip-uripensas; — **-dosa**, f. pippurituosa l. -astia; — **-kaka**, f. piparkakku, mes-sileipä l. -kaku; — **-korn**, n. pip-puripapu l. -herne; — **-mynta**, f. pi-parminttu; — **-rot**, f. piparuutti, pip-puruuri; — **-strut**, m. pippuritorttu l. -tuutti; — **-träd**, n. pippuripuu.
- Peppra**, v. a. pippuroita, panna pip-puria sekaan l. päälle.
- Per**, nom. pr.; P. och Pål, Pekat ja Paavot.
- Per**, prep.; p. man, mieheen, miestä päälle l. kohden; mark p. stycke, markka kappaleita; p. posto, postin kautta, postissa; p. capita, mie-s, henkiluvun mukaan.
- Peremtorisk**, a. lopullinen, päättävä, viivytteetön.
- Perenn**, a.; p—a växter, monikesäiset l. -vuotiset kasvit.
- Perfekt**, a. täydellinen; — adv. täydelli-sesti; — subst. n. (*gram.*) perfekti, täys-lähiaika.
- Perfektibilitet**, f. täydellisytyväisyys.
- Perforation**, f. (*kir.*) puhkaiseminen.
- Pergament**, n. pergamentti, nahkapaperi; — **-band**, n. pergamenttinide l. -kan-net (*pl.*).
- Periferi**, f. kehä, ympärys.
- Perifras**, m. *se* Omskrifning.
- Perifrastisk**, a.; p. konjugation, apu-lauseinen käytelmä.
- Perihelium**, n. perihellumi, auringon lä-himmys; jorden är i sitt p., maa on aurinkoa lähinnä.
- Perikoper**, pl. perikooptit, valitut saar-nan-aineet.
- Perimeter**, m. piiri, ympäry.
- Period**, m. (*tidevarf*) aikakausi (-den); (*gram.*) lauseisto, lausejakso; (*aritm.*) jakso; — **-byggnad**, f. lause-, lan-seistorakennus; — **-hygge**, n. sarja-ala.
- Periodicitet**, f. määrätkaisuus, aika-kantisuus.
- Periodisk**, a. aikakautinen.
- Periodiskt**, adv. aikakausittain, aika-kansin, ajoittain, määräkajoilla l. -ajoin.
- Peristil**, m. (*bygg.*) peristilli, pylvä-ympärystä.
- Perkussion**, f. lyönti, isku, puusti; — **-sgevär**, n. lyötinpyssy l. -kivääri.
- Perla**, f. helmi (-en), simpso; (*bibl.*) pääri; (*på ytan af en vätska*) pore, helmi, sira, herne.
- Perla**, v. n. herneillä, poreilla, siroa, strolla.
- Periband**, n. helminauha l. -rihma; — **-bank**, m. helmikari; — **-emor**, — **-mor**, m. peerlemo, simpso-kan-kuori; — **-flskare**, m. helmeinpyytäjä; — **-flske**, — **-flskeri**, n. helmeinpyytö l. -pyynti; — **-färgad**, a. helmenkar-vainen l. -värinen, sinihallava; — **-grya**, n. rae l. helmisuuri l. -ryyni; — **-grå**, a. siniharmaa, helmiharmaa; — **-gräs**, n. helmikki, helmihelmi l. -ruo-ho; — **-höns**, n. piskukana; — **-muss-**

la, f. helmisimpukka, simpukka; —
 -**pydd**, a. helmitetty, helmillä kau-
 nistettu; — **smycle**, n. helmikoriste,
 helmike; — **stickare**, m. helmenku-
 toja l. -neuloja; — **stickeri**, n. hel-
 misneulonta, helmein kutominen; —
 -**stil**, m. helmispuustavit l. -kirjaimet;
 — **uggla**, f. helmipöllö.

Perm, m. kansi (-nnen), kirjan-kansi;
 — **bref**, n. pärmäkirjoitus l. -kirja.

Perma, f. vetelä terra.

Permanent, a. alituinen, alinomainen,
 yhtenäinen, ainainen.

Permission, f. permissi, virka- l. pal-
 velusloma, kotilupa.

Permittera, v. a. laskea lomalle, kotiut-
 taa, antaa kotilupa l. virka- l. palve-
 lusloma.

Perpendikel, m. *se* **Pendel**; (*lodrät li-
 nse*) pysty-, luotiviiva.

Perpendikulär, a. pystysuora, pystyi-
 nen, luotisuora.

Perpetuel, a. alinomainen, ainainen.

Perplex, a. *se* **Förbrylla** o. **Förbluffa**.

Perrong, m. peronki, etusilla.

Pera, m. rässäys, prässäys; — **-jern**,
 n. räsi- l. saumaranta.

Persa, v. a. rässätä, prässäätä, sillittää
 raudalla.

Persedel, m. parseli, kappale; ränte-
 p., verokappale l. -parseli.

Persiflera, v. a. ivata, irvistellä.

Persika, f. persikka.

Persiketräd, n. persikkapuu.

Persilja, f. persilja.

Person, m. persoona, henkilö, itsiö, henki
 (-en), ihminen, mies, itse; (*teol.*) per-
 soona, olemusmuoto; tio p—er, kym-
 menen henkeä l. henkilöä; i egen p.,
 itse, omassa persoonassaan; utan af-
 seende på p—en (*bibl.*), ilman muo-
 don katsomatta; (*dram.*) jäsen; (*gram.*)
 olio, persoona; (*fil.*) itsiö, persoona;
 — **-trafik**, f. ihmisliikenne.

Personal, m. hengistet, henkilöt, väki,
 henkilö- l. henkilökunta; lärareper-
 sonal, opettajat; — **pronomen**, n.
 persoona- l. tekiöasemo; — **-suffix**, m.
 asemo- l. omistallite; — **-union**, f.
 persoona- l. itseomais-yhteys.

Personalier, pl. elämäkertomus, vai-
 najan elämävaiheet.

Personalitet, f. *se* **Personlighet**.

Personel, a. *se* **Personlig**; p—a ut-
 skylder, hengeltä maksettava vero,
 henkirahat.

Personifera, v. a. olennoita (-taen, tehdä
 olennoksi, persooniotta (-taen).

Personifikation, f. olennoitsemus; (*det
 personifierade*), olennoima, olento.

Personlig, a. persoonallinen, itseomai-
 nen, itse- l. miekohtainen, oma, it-
 seinen, itseä koskeva l. kohtaava l.
 tarkoittava.

Personligen, adv. itse, itse kohdastansa,
 miekohtaisesti.

Personlighet, f. persoonallisuus, itsei-
 syys, itsekohtaisuus.

Personnage, m. persoona.

Perspektiv, n. o. m. perspektiivi, ete-
 nemyskuvaus; (*utsigt från en punkt*)
 katsantoala, etenemysnäky; (*instru-
 ment*) läpikatsolin; (*fig.*) hafva ngt i
 p., toivotella l. odotella jkin; — **-lära**,
 f. katsanto- l. etenemys- oppi; —
 -**teckning**, f. etenemyspiirustus.

Perspektivisk, a. katsanto-opillinen, kat-
 sannollinen, perspektiivinen, etene-
 väinen.

Persvadera, v. a. *se* **Öfvertala**.

Pert, m. (*skopp*) pertti.

Perta, f. päre; af p., päreinen, päreestä
 (tehty).

Pertbrand, m., — **-sot**, n. päreen kar-
 si (-rren); — **-klyka**, f. pärepihti l.
 -seikko l. -irvo; — **-korg**, m. päre-
 koppa l. -vasu; — **-tak**, n. pärekatto,
 päreinen katto.

Perturbera, v. a. *se* **Förvirra**.

Peruk, m. peruukki, tekotukka, varatukka;
 — **-makare**, m. peruukinvalmistaja, pe-
 ruukintekijä; — **-stock**, m. hiustukki,
 tukkapölkky; (*fig.*) tukki- l. pölkky-
 pää, pötkelöpää.

Pessimism, m. pessimismi, pahastele-
 mus, pahan- l. pahimman-usko.

Pessimist, m. pahan-uskoja, pahanluu-
 loinen.

Pest, m. rutto, ruttotauti, tarttuva tau-
 ti; — **-aktig**, — **-artad**, a. rutto-
 mainen, rutollinen, ruttontapainen; —
 -**böld**, m. ruttopaise; — **-smitta**, f.
 tarttumarutto, ruton saasta l. saastu-
 tus; — **-smittad**, a. ruttoinen, ruton
 saastuttama l. saastainen.

Pestera, v. n. mässä.

Pestilens, f. *se* **Pest**.

Peta, v. a. kaivaa, kaivella, tonkia, söh-
 riä, ähriä.

Petig, a. *se* **Småaktig**.

Petit, f. petiitti, pienotakirjaimet.

Petit-maitre, m. *se* **Sprätt**.

Petition, f. anomus, anouselu, pyyntö-

- esitys; — -smemorial, n. anomus-esitys; — -srätt, m. anomus-oikeus l. -valta.
- Petitionerä**, v. n. tehdä anomus, anoskella, anoa, pyytää.
- Petitionerär**, m. anomuskentekijä.
- Petrificera**, v. a. kivityttää; p—s, pass. kivityttyä.
- Petrifikaat**, n. kivitytymä, kivitytynkinen.
- Petrifikation**, f. kivityttämys, kivityttäminen; kivitytyminen, kivitytymys.
- Petto**; in p., itseksensä, ajatuksissansa.
- Pifffig**, a. *se* **Fifffig**.
- Phalang**, **Pharisé**, **Philosofi**, m. f., *se* **Malang**, **Farisé**, **Filosofi**, o. s. v.
- Pianino**, n. pianino.
- Pianist**, m. piasonsoittaja.
- Piano**, n. piaano; — adv. hiljaan, hiljaisesti, vienosti; pianissimo, adv. hyvin hiljaa.
- Piccanell**, m. pikaneli, lanka- l. rullatupakka.
- Piccolaflojt**, m. pikkolahuilla, pilli- l. kilkkahuilla.
- Piek och pack**, *se* under **Pack**.
- Pioka**, v. a. o. n. (*om foglar*) nokkia, tokkia; hjertat p—r, sydän sykkii l. tykkii l. tykyttää; uret p—r, kello napsaa l. raksuttaa l. napsuttaa l. tikittää; p—r (*korsar*) sig, ristii silmiänsä.
- Picka**, f. nokinrauta, nokin, tokkari.
- Pickelhufva**, f. piippa- l. huippulakki; — häring, m. *se* **Putsmakare**.
- Piekhogad**, a. kärkeästynt, himokas; göra p., kärkeästyttää; — jern, n. *se* **Pioka**; — nick, m. osuuspidot (*pl.*).
- Piokles**, pl. pikkelsi, kasvisose.
- Piedestal**, m. jalanne (nteen), kanta- kivi (-en), kenkäkivi.
- Pietet**, f. hellyys, lempeys, lempi (-men); (*estet.*) hartaus, tarkkuus.
- Pietism**, m., **Pietistéri**, n. pietismi, herännäisyys, kerettiläisyys.
- Pietist**, m. herännäinen, herännyt, kerettiläinen.
- Pietistisk**, a. herännäisyyden, herännäis-, herännäistapainen.
- Piga**, f. piika, palkkapiika.
- Pigarbete**, n. pihan työ; — kammare, m. piikakamari, piikan kamari l. huone; — lön, m. pihanpalkka; — tjenst, m. pihanvirka, piikapalvelus.
- Pigg**, a. pirteä, tirkeä, vilpas, vilkas.
- Pigg**, m. piikki, pistin (-imen), tutkain; — svin, n. piikkisika; — tistel, m. piikkiäinen, piikkiohdake; — var,
- m. maariankalan laji; — -vält, m. piikkijyrä.
- Pik**, m. piikki, keihäs; (*fig.*) pistosana l. -puhe; ge p—ar, pistellä, puhua pistosanoja.
- Pika**, v. a. (*fig.*) pistellä, tonkia, pistää puheella.
- Pikant**, a. (*om smak*) kirpale, kirpeä, pistävä; (*fig.*) pistelijäs, pistelevä; (*retande*) kihottava, elävä.
- Piké**, n. pikee, nyypp kangas.
- Pikenerare**, m. keihäs- l. piikkimies, piikkittäjä.
- Pikera**, v. a. nyyyttää, niputtaa; (*fig.*) pistellä, puhua pistosanoja; p. sig af ngt, ylvästellä l. kerskailla l. pöyhkeillä jstkin.
- Pikerjern**, n. nyyptys- l. nyyppyranta, nyyptin.
- Piket**, m. piketti, vartio.
- Pil**, m. nuoli (-en), (*med knopp i ändan*) vasama; — -formig, a. nuolimainen, nuolentapainen; — -koger, n. viini (-en), nuolikontti l. -kotero; — -skott, n. nuolen-ampuma; — -skytt, m. jousimies, nuolen-ampuja; — -snabb, a. nuolenohea, nopea kuin nuoli; — -spets, m. nuolenkärki l. -pää; — -söm, m. (*anat.*) nuolisauma, kiireenrako; — -ört, f. keiholehti.
- Pil**, f. paju, pillipuu; (*grönpil*) salava, halava; — -fink, m. metsävarpunen, pajupeippo; — -skog, m. halavisto, salavisto, pajusto; — -spinnare, m. *se* **Nattfjäril**; — -träd, n. *se* **Pil**.
- Pilaster**, m. seinäpylväs l. -patsas.
- Pilgrim**, m. pyhiinvaeltaja, toivioretke- läinen; — -sfalk, m. muuttohaukka; — -sfärd, m. pyhiinvaellus, toivio- retki.
- Piller**, n. pilleri, marjake, lääkepapu.
- Pillra**, v. a. nyytelöitä, hivutella; p. sig, v. r. (*om foglar*) kyniä l. nyyppiä itseänsä.
- Pilt**, m. piltti, polkanen.
- Pimpornell**, f. punaluppu, luppio.
- Pimpinella**, f. anisruoho, kangaskumina.
- Pimpla**, v. n. ryyppiä, ryyppikellä.
- Pimplare**, m. ryyppiäri, ryyppiäjä, ryyppiskeltijä.
- Pimsa**, v. a. killoittaa hohkakivellä.
- Pimsten**, m. hohkakivi, pimpsikivi.
- Pina**, f. piina, tuska, vaiva, kiusa, kiusaus, kärsimys.
- Pina**, v. a. piinata, kiduttaa, rääkkää, vaivata; p—s, v. p. piinautua, kitua, vaivautua.

Pinakotek, n. pinakoteekka, taulusto, taulukoelma.

Pinbänk, m. pinapenkki, elämänlanta; — **-full**, a. täpötäysi, (*drucken*) tuiki humalassa l. sikahumalassa (oleva); — **-kär**, a. tuiki l. perästä rakastanut; — **-omedel**, — **-oredskap**, n. kiduttin, kidutus- l. piinauskeino l. -kone; — **-oram**, n. pinapaikka, vaivan l. piinan sija.

Pinoenez, m. nenkäsi.

Pincett, *se* Pinsett.

Ping pang, int. kilin kalin.

Pingla, v. n. kilistää, kilkuttaa, helistää, pillistää, pingeltää.

Pingla, f. kilkuu, tiuku, helu; (*grodunge*) rumppi, nölli.

Pinglande, m. kilinäk, helinäk, kilke, kilkaminen, pingellys.

Pingat, m. helluntai; *annandag* p., helluntain maanantai; — **-afton**, m. helluntain aatto, helluntain-lauvantai; — **-dag**, m. helluntaipäivä; — **-eld**, m. helvalke, kokkvalke; — **-helg**, m. helluntaiyhät (*pl.*) l. -juhla; — **-lilja**, f. valkoinen narsissi; — **-vecka**, f. helluntaiviikko.

Pingvin l. **Pengvin**, m. nahkahanhi, pingviini.

Pinia, f. ruokamänty.

Pinig, a. kiduttava, piinallinen, kidutuksellinen, kidutus-.

Pinligen, adv. piinauksella, piinallisesti, piinaten, kiduttamalla.

Pinna, v. a. säylätä, vaarnata.

Pinne, m. nappula, vaarna, säylä l. säyläs, puikko, piikki; — **-hår**, m. plikkias; — **-sladd**, m. plikkilata.

Pinsam, a. piinallinen, piinaava, vai-vaava, tuokainen.

Pinschback, m. pinspakki.

Pinsett, m. atulmet, näpittimet (*pl.*).

Pion, f. pioon.

Pionier, m. vallinkalvaaja.

Pip, m. toro, torvi (-en, piippu; (*bot.*) torvi.

Pip, n. *se* Pipande.

Pipa, v. n. vittistä, vikistä, kitistä, piipitää, tiukua, titittää, kulkuttaa, pillistää, inniä, vinkua; — v. a. piipata.

Pipa, f. piippu, torvi (-en); (*tobakspipa*) piippu; (*blåsinstrument*) pilli, huilu; (*skorstenspipa*) piippu; (*båspipa*) piippu; (*våttvarumått*) piippu, tynnyri.

Pipande, n. vitinä, vikinä, kitinä, tuke, piipitys, piipatus, kulkutus, kitseminen,

nen, vitiseminen, pillitys, pillittäminen; vinkua, vinkuminen.

Pipare, m. piipari, pillipiipari, pillittäjä.

Pipblomster, n. (*bot.*) pillikukasto; — **-form**, m. piipunkaava l. -valin; — **-formig**, a. pillikeinen, pillimäinen, pillintapainen; — **-hufvud**, n. piipunpesä l. -koppa; — **-hylla**, f. piippuhylly l. -lauta; — **-krage**, m. röyhy l. piippakaulus; — **-krass**, m. piipunperkein l. -karietin; — **-lera**, f. piippusavi; — **-lock**, n. piipunkansi; — **-lärka**, f. heinä l. metsäkirvisen; — **-makare**, m. piippumaakari, piipuntekijä; — **-mossa**, f. huokosmatal; — **-mur**, m. piipunmuuri; — **-nubb**, m. *se* Pipsugga; — **-näsla**, f. pillike; — **-rensare**, m. piipunruokkooja l. -perkaaja, piipunperkein; — **-skäft**, n. piipunvarsi; — **-skägg**, n. pujo-, nykeriparta, leukaparta; — **-snugga**, f. piippunysä l. -nykä l. -kynä, nysäpiippu; — **-sår**, n. *se* Fistel; — **-tändare**, m. piipunseytin; — **-verk**, n. piipunrakennus, piipusto, piiput (*pl.*).

Pipig, a. (*porrå*) huokoinen, hohkainen; (*bot.*) pillimäinen; (*om barn*) kirreä, kitsevä, vitsevä; p. röst, vinkua ääni.

Pipp, m. *se* Hönstippen.

Pippa, f. (*luse*) popo, pöpö.

Pirat, m. merirosvo; (*liten påse*) käsi-pussi, pussukka.

Pirog, m. piirakka, piiras, piroogi.

Pirrogd, a. tirri- l. tirisilmäinen, tirkeäsilmäinen, tiri- l. tirkisilmä.

Piruett, m. pyörähdys, pyöräys.

Piram, a. oböjl.; vara p., olla hiivassa l. pöhnäessä.

Pisang, m. pisanki.

Pisk, n. *se* Stryk.

Piska, f. piiska, ruoska; (*hårpiska*) letti, piiska.

Piska, v. a. piiskata, ruoskia, hosua, pieksää, hutkia, suomia.

Piskare, m. piiskuri, pieksäjä.

Piskrapp, n., — **-släng**, m. piiskan- l. ruoskanlyömä, sivallus l. huimaus piiskalla l. ruoskalla; — **-skäft**, n. piiskan-, ruoskanvarsi; — **-smäll**, m. piiskan- l. ruoskanlähhdys l. -mäjähhdys; — **-snärt**, m. piiskan- l. ruoskannauha l. -nuora l. -sliima l. -letku.

Pissoir, m. pisaari, kusipaikka.

Pistill, m. (*bot.*) emi, pistilli.

Pistol, m. pistooli; — **-hölster**, n. pistoolituppi l. -koteri; — **-kolf**, m. pistoolinperä l. -varsi (-ren); — **-smed**, m. pistooliseppi.

Pistång, m. pistoni, mäntä; — **-kana**, f. männänkuppi; — **-slag**, n. männän-isku.

Pitschaft o. **Pitscher**, n. sinetin (-tti-men), pitseri.

Pitscherring, m. sinettisormus; — **-stio-kare**, m. sinetinpiirtäjä l. -kaivertaja.

Pitprop, m. pitproppi, kaivosnyte l. -salko.

Pittoresk, a. kuvan-ihana, ihantava, ihaltava.

Pjes, m. (*dram.*) näytelmä; (*sak. ting*) kalu, kappale; (*kanon*) tykki, kanuuna; (*i schack*) napelo.

Pjexa, f. pieksu, puolisaapas, kurpponen, lapikas.

Pjoller, n. loru, lörpötys, lärvitys.

Pjollra, v. n. loruta, lörpötelä, lärvitellä, lörpöttää.

Pjollrig, a. hupakko, lärvä, löppö, löppöinen, löppömäinen.

Pjoskig, a. (*klemig*) helpoinen, asso, lellikäs; (*ej klok*) pötkö, hupsu, hupelo, löyhkämäinen.

Pjunk, n. haikatus, haikalleminen, ruikallus, nurkutus, vaikerus.

Pjunka, v. n. haikattaa, haikailla, ruikalla, vaikerrella, nurkua, naukua.

Pjunkig, a. haikaileva, ruikaileva, naukuvainen, vaikeroinen, heilttu.

Pjunkigt, adv. haikaillen, naukuen, vaiker- taen.

Pjäk, n. lellitys, mämmittely; (*pjäktig menniska*) lelli.

Pjäka, v. n. lellitellä, hemmoitella, mämmittellä, arkailla.

Pjäktig, a. lellimäinen, hemmoinen, arkalleva, lellikäs, hätikkö.

Pjäkighet, f. lellimäisyys, arkallevai- suus.

Pjäktigt, adv. lellimäisesti, arkallevasti.

Placemajor, m. linnamajuri.

Placera, v. a. asettaa, panna, tiloittaa, sijaistuttaa, sijoittaa.

Pladask, int. lopsis, loiakis, ropsis, roiakis.

Pladder, n. loru, lorutus, lörpötys, mo- lotus, mölötys.

Pladderaktig, a. löppö, löppömäinen, lörpöttelevä, loruava.

Pladdra, v. n. lörpöttää, lörpötelä, lo- ruta, mölöttää, lopottaa, lavertaa, la- verrella.

Pladdrare, m. löppö, lörpötelijä, lärvä, lipilaari, kielenpieksäjä, lavertaja.

Plafond, m. hölvikkato, kipsikatto.

Plagg, n. puin (-kimen), vaate, vaate- kappale; selkiänsaanti.

Plagga, f. *se Handplagga*.

Plagga, v. a. hutkia, sutkia, pieksää, hosua.

Plagiat, n. sananvarkaus l. -ryöstö.

Plagiera, v. a. varastella l. ryöstää sa- noja, lainata muiden kirjoista l. teok- sista.

Plakat, n. plakaatti, julistus; adj.; — vara p., olla aika humalassa.

Plan, a. tasainen, sileä; — **-konkav**, a. tasaonteva; — **-konvex**, a. tasamy- kevä.

Plan, m. taso, tasapinta, lakea, tasamaa, kenttä, tanner (-nteren); (*planritning*) pohja- l. asemapiirre l. -piirros; (*utkast, förelag*) luonnos, suunnitelma, perus- juoni (-en), tuuma, tuumailu; — **-karta**, f. ala- l. asemakartta, peruskartta; — **-lägga**, v. a. asetella l. ajatella l. tuumia kokoon, aihehtia; — **-lös**, a. tuumaton, perukseton, suunnaton, luon- neton, levällinen; — **-messig**, a. tuumallinen, tuumajohtoinen, peruk- sellinen, tuuman- l. luonnoksenmukai- nen, kaavaperäinen; — **-messighet**, f. tuumallisuus, luonnoksellisuus, o. s. v.; — **-messigt**, adv. visain tuu- man l. luonnoksen mukaan, tuumalli- sesti, suunnallisesti; — **-måtning**, f. *se Planimetri*; — **-ritning**, f. perus- piirre l. -piirros, pohja-, asemapiirros, perus- l. perustusaava.

Planera, v. a. (*jemna*) tasoittaa, tasoi- tella, tasailla; (*fig.*) tuumailia, tuumia, suunnitella, määrittää, aihehtia.

Planering, f. tasoittelu, tasoitus, suun- nittelu, alan-tasoitus l. -suunnittelu.

Planet, m. planeetti, kiertotähti; (*om- sigte*) naama; — **-system**, n. kiertotähdistö, kiertotähti- l. pikneetikunta.

Planetariak, a. kiertotähden l. -tähden, planeettillinen.

Planetarium, n. planetario.

Planetoid, f. planetoidi, kiertotähtynen.

Planiglob, m. *se Planisfer*; — **-metri**, f. planimetria, tasapinnan-mitanto, ta- samitanto; — **-sfer**, m. tasapallo, ta- sapallo-kuva.

Plank, n. lauta-aita, plankku.

Planka, f. laakko, paikki, lankku.

Planka, v. a.; p. af, *se Afplanka*; p. en stock, kellestää l. piiluta hirttä.

Plansch, m. piirros, kuva, piirroskuva;
— verk, n. piirroskuvaosto, kuvisto.
Planschett, m. lastikka, lastanen.
Planta, f. (*växt*) kasvi; (*telning*) taimi
(-en), istukas; (*fig. om barn*) vesa,
taimi.
Planta, v. a.; p. in, *se* **Inplanta**.
Plantage, m. kasvatusmaa, kasvikko,
kasvumaa.
Plantera, v. a. istuttaa, panna; (*odla*)
kasvattaa; p. fisk, siittää kaloja,
panna kaloja sikiämään; (*uppressa*) pys-
tyttää, asettaa.
Planterdam, m. siitylampi.
Plantering, f. istutus, kasvatus; siitos,
siitäntö; pystytys, asettaminen; (*det*
planterade) istutus, istuttama, kas-
vikko, kasvos.
Plantbänk, — lafve, m. taimisto, is-
tutti, taimi- l. kasvi- l. istukaslava; —
lif, n. kasvin-elo l. -elämä, kasvi-elo;
— skola, f. istukasmaa, istukasto, tai-
mimaa l. -tarha, taimisto; — säng,
f. *se* **Plantbänk**.
Plants, m. kinko, laatta, loppo.
Plaska, v. n. pulista, pulikoita, lotista,
molakia, loiskuttaa.
Plaskande, n. molakina, mulskina, lois-
ke, loiskina, pulina, molskiminen.
Plastik, f. plastiikka, kaavaustaide l.
-taito.
Plastisk, a. plastillinen, kaavaustaiteel-
linen, kaavallinen.
Platan, m. plataani, saksanvahteri.
Platina, f. platina, valkokulta.
Platfond, m. platfoni.
Platform, m. platforma, etusilta l. -lattia.
Platonisk, a. platoninen, Platonin, Pla-
tonin-opillinen.
Platonism, m. platonisuus, Platonin-
oppi.
Plats, m. paikka, sija, tila, asema, ala;
blifva på sin p., pysyä paikallansa,
jäädä paikallensa l. asemallensa; blif-
va på p—en, jäädä tantereelle l.
kentälle; god p. att bygga på, hy-
vä rakentamisen asema l. paikka l.
sija; med p., töin l. hädin tuskin,
tuskin, vaivoin.
Platt, a. litteä, lattea, latuskainen, laa-
kea, lättöinen, tasainen; (*fig.*) veteli,
mieto, tyhmä, typerä; — form, m.
platforma, etulattia; katonlaaka, tasa-
katto; (*fortöf.*) kannunatöyräs l. -kuk-
kula, töyrämä; — fot, m. (*sjöt.*) plat-
fuutti, iltavahti; (*skämtv.*) lättö- l. la-
tuskajalga; — gattad, a. (*sjöt.*);

p—t skepp, tasaperäinen laiva; —
hufvud, n. (*skepp.*) lättönaula, lättö-
päinen l. -kantainen naula; — list,
f. (*byggn. k.*) latuskallista, latto- l.
lättöliista l. -liistake; — land, n.
tasanko, tasamaa, lakea l. laakamaa;
— näsa, f. lättö- l. lyssänenä; —
-tysk, a. alaksalainen; — -tyska,
f. alaksakko; alaksan kieli, ala-
saksa.
Platt, m. (*myntplatt*) laaka, laatta, la-
tukka.
Platt, adv. tuiki, peräti, vallan; p. in-
tet, ei ensinkään, ei ollenkaan; (*fig.*)
vetelästi, miedosti, nerottomasti.
Platta, v. a. litistää, latistaa, lasentaa,
lätkistää, ohentaa; p. ut, *se* **Utplatta**;
p—s, v. p. litistyy, latistuu, laaeta
(-kenen).
Platthet, f. litteys, lattuus, latuskal-
suus, laakeus, lättöisyys; (*fig.*) vete-
lyys, mietous, typeryyt.
Plattning, m. (*skepp.*) plattinki, latuska,
lättöletti.
Platå, m. yltasanko, ylä-tasamaa, ylä-
kö; (*vågbråde*) vaakalauta.
Plausibel, a. kehittelevä, myönnettävä,
suostuttava, (*troilig*) uskottava.
Plebej, m. plebeji, alhaisolainen, alimus.
Plebejisk, a. plebejinen, alhaisolainen,
alhaisäätyinen, alhaistapainen.
Plejaderna, f. pl. plejaadit, seulaiset,
Wäinämöisen virus.
Plenipotentiär, a. täysivaltainen.
Plenum, n. yhteis-istunto; istunto, täy-
sikokous; p. plenorum, yhteinen
täysi-istunto.
Pleonasm, m. liikasanaisuus, sanaliika.
Pleonastisk, a. liikasanainen l. -sanal-
linen.
Pleti, *se* under **Kreti**.
Pligg, m. nappula, sunte, puunaula.
Pligga, v. a. naulata, panna kiinni nau-
loilla, plikata.
Pligt, f. velvollisuus; — enlig, a. vel-
vollisuudenmukainen; — enlighet, f.
velvollisuudenmukaisuus; — förgä-
tön, a. velvollisuutensa rikkova l. pet-
tävä, velvollisuuden muistamaton; —
förgätethet, f. velvollisuuden unho-
tus l. rikonta; — förgätet, adv. vel-
vollisuutensa unhottaen l. rikkoen l.
pettäen; — kollision, f. velvollisuus-
sien ristiriita l. yhteensattunta; —
känsla, f. velvollisuustunto, velvolli-
suudentunto; — skyldig, a. velvol-
linen, tuiki l. peräti velvollinen; —

- **stridig**, a. velvollisuutta vastoin (oleva), velvollisuuden vastainen.
- Pligtig**, a. velvollinen, velkapää, velvoitettu.
- Plikt**; f. sako; — **fälla**, v. a. sakottaa; pliktfäld, part., sakon-alainen, sakotettu.
- Plikt**, m. (*skopp*) kalupaikka l. -skily, plihti; — **ankare**, n. vaara l. plihti-ankkuri; — **huggare**, m. (*sjöt.*) plihti-hukari, keksimies, etusoutaja.
- Plikt**, v. n. saada l. vetää sakkoo; (*straffas*) kärsiä; p. med kroppen, kärsiä rummillansa; (*fig.*) maksaa, kärsiä; (*sjöt.*) *se* Loda.
- Plint**, m. kenkä l. kantalieta, plintti.
- Plira**, v. n. tihruttaa, illistää, tirkistää, tirkistellä.
- Plirögd**, a. tihrusilmä l. -silmäinen, kynnysilmä l. -silmäinen.
- Plistor**, m. pillike, peippi.
- Pliit**, m. miekka, pampuu.
- Plita**, v. n. miekkaila, miekoittella; p—s, miekoittella, tapella; (*fig.*) taistella, kinata.
- Plook**, n. rihkammat (*pl.*), rippeet (*pl.*), kerut (*pl.*), kokolleimat (*pl.*); — **mat**, m. tähderuoka, ruoantähteet (*pl.*); — **skulder**, m. pl. pienet velat, pikkavelat.
- Ploeka**, v. a. poimia, nonkkia; (*saml*) keräillä, kokoilla; p. fogel, silpoa l. kyniä lintuja; p. grönsaker, nyhtää l. nyhdellä l. nyppiä kaavaksia; p. ull, valvoa l. vatvoa l. nyppiä viljoja; p. sönder, nyppiä l. nokkia rikki; (*fig.*) *se* Preja.
- Plog**, m. aura, sahra l. sahrat (*pl.*), (*möplog*) lana; — **ben**, n. auraluu, (kaksi pientä nenkäntä); — **betsel**, n. auranpäätset; — **bill**, m. vannas, auranranta l. kynsi (-nnen); — **blankard**, m. auran l. sahran-ojas l. -aia; — **fjöl**, m. luodin, luotikainen, auran-sipi (-en), multiain; — **fära**, f. vako, auranvako; — **handtag**, n. auran perät l. kädensijat l. kurki; — **hyffel**, m. koro l. ruhkahöylä; — **häst**, m. kyntöhevonen; — **instruktör**, m. kynnönneuvoja l. -opettaja; — **jern**, n. *se* Plogbill; — **lag**, n. (*för möplogning*) lanakunta; — **land**, n. auranmaa; — **rist**, m. ruodin, ruotikainen, auranveitsi (-en); — **skacklor**, f. pl. auranperät, -sarvet; — **skifva**, f. auran multiain l. sipi; — **släpa**, f. auran juttu l. laahotin, aurakontio; —
- stjert**, m. aurankurki (-en) l. -perä, sauvakka, sahrapuu; — **sula**, f. auran antura l. kenkä; — **svängel**, m. auran hammeli l. jukkotanko; — **tilta**, f. turvevillake l. -viilu; — **tistel**, m. ojas, auran-ojas l. -tanko l. -aia; — **vinda**, f. *se* Plogfjöl; — **äs**, m. auran ojas l. aia l. selkä.
- Ploga**, v. a. vetää lumirekeä l. -auraa, lanata.
- Plomb**, m. plompi, lyijeske, lyijymerkki l. -leima; lyijyrae, lyijyke.
- Plombera**, v. a. lyijyttää.
- Plommon**, n. luumu, plummoni; — **träd**, n. luumupuuu.
- Plotter**, n. töherryks, rönttäys; (*onyttig utgift*) tuhlaus, hukkaus; — **papper**, n. töherryks- l. töhräpaperi; — **penningar**, m. pl. hukkaus- l. tuhlausrahat; — **vis**, adv. vähitellen, sinne tänne pannen l. hukaten.
- Plottra**, v. n. töhertää, töherrellä, töhriä, rönttää; (*slösa*) hurvitella, haaskata, tuhлата.
- Plugg**, m. tulppa, pulkka, telkin, nap-puula, suute, vaarna.
- Plugga**, v. a. naukata, pulkita, telkitä (-teen), suuttia, suutita (-teen), naukata l. naulta (-teen) kiinni; p. i minnet, ajaa l. tulpata päähänsä l. mieleensä.
- Plump**, m. läntti, löntti, tölppä.
- Plump**, a. törkeä, siivoton, ruokoton, rivo; (*öfvermåttan stor*) tölkeä, suunnaton, summaton, mahdoton; — **huggare**, m. *se* Grobian.
- Plumpa**, v. n. länttää, tölpittää, lönttittää, liata läkkillä.
- Plumphet**, f. törkeys, ruokottomuus, siivottomuus, rivoas.
- Plumpig**, a. tölppäinen, tölppetty, länttinen, lönttätty.
- Plumps!** int. molakis! mulkis! loiskis! pulakis!
- Plumpsa**, v. n. molsakahtaa, mulsakahtaa, pulsakahtaa, pulsakahtaa, loisakahtaa.
- Plumpt**, adv. törkeästi, rivosti, ruokottomasti; (*särdels mycket stort*) suunnattomasti, mahdottomasti.
- Plumpudding**, m. ruusnaputinki.
- Plunderskruf**, m. pyssynpurkain l. -perkain.
- Plundra**, v. a. hävittää, ryöstää, riistää, rosvota; p. en kanon, purkaa latinki tykistä.
- Plundring**, f. ryöstö, ryöstäminen, hävitys, riistäminen.

Plural, m. pluraali, monikko, moniluku.
Pluralitet, f. enemmistö, useimmisto, enimmät, useimmat.
Pluring, m. roppo, kolikka.
Plus, adv. ynnä, ja; (*tecken*) enennysmerkki, (*vinet*) voitto, tulo; — *tecken*, n. enennys- l. lisäysmerkki.
Pluskvamperfekt, n. pluskvamperfekti, entinen ohiaika.
Plussig, a. puhlakka, möhleä, kohmea, kohistunut.
Pluto, m. (*myt.*) Pluto, manalan- l. tuonelanjumala.
Pluton, m. plutoona; — *vis*, adv. plutoonittain.
Plutonisk, a. tullenomainen, tulenjälkeinen l. -peräinen.
Pluttra, v. n. *se* Plottra.
Pluviometer, m. sateenmittari.
Plym, m. töyhtö, höyhen- l. sulkatöyhtö; — *hafre*, m. sulka- l. töyhtökaura.
Plys, m. plyysi, villasametti, messinki, nukkaverka; (*biljardpås*) pussi.
Plåga, f. tuska, vaiva, kiusaus, ahdistus, piina,kipu.
Plåga, v. a. kiusata, vaivata, piinata, rääkätä, kiduttaa, (*ansätta*) ahdistaa.
Plågåre, m. kiusaaja, vaivasaaja.
Plågnaste, n. valvain l. kiusausten pesä; — *oande*, m. kiusaaja, kiusapukki; — *oria*, n. vitsaus.
Plågsam, a. tuskallinen, tuskanalainen, kipuissa, vaivallinen, kiusallinen.
Plån, n. taskupaperi, öljypaperi; (*å sticlådor*) raappio; — *bok*, f. lompakko, taskukirja, povikirja.
Plåns ut, *se* Utplåna.
Plåster, n. laastari; — *lapp*, m. laastarilappu l. -tilkku.
Plåstra, v. a. laastaroita (-tsen).
Plåt, m. laatta, laaka, pelti, levy; (*mynt*) loutu, lootu; — *hammare*, m. pelti- l. laattavaasara; — *bruk*, n. pelti- l. rantalevy-ruukki; — *sax*, f. pelti- l. laattasaksat; — *slagare*, — *smed*, m. pelti- l. levyseppä; — *smedja*, f. pelti- l. levy- l. laattapaja; — *smide*, n. pellin- l. levynteko l. -taonta.
Plåga, v. n. olla tapa l. tapana, tavastaa, runkata.
Plåga, v. a. (*undfåga*) kestata, kestitä (-tsen), pitää hyvänä, ravita (-tsen); p. *umgänge*, pitää seuraa l. kanasaikymistä; p. *vänskap*, olla ystävy-

deessä; p. *råd* med ngn, neuvotella l. pitää neuvoa jkun kanssa.
Plågsed, m. tapa, tavastus.
Plåter, m. pleeteri, vaaskihoepa.
Plåtera, v. a. pleeteröitä (-tsen).
Plätt, m. liisto, laatta; (*fläck*) laikka, pilkku; (*pannkaka*) lettu, lätty, lättynen; (*slag med handen*) läpsäys.
Plätta, v. a. litistää, latustaa; p. *till* (*ge ett slag*), läpsäyttää, lätsähyttää.
Plöja, v. a. kyntää; p. i sär, kyntää hajalle.
Plöjare, m. kyntäjä, kyntömies.
Plöje, n. kynnös (-ksen).
Plöjning, f. kyntö, kyntäminen.
Plöjser, f. pl. huoli- l. surureunukset l. -sepalot.
Plös, m. litti, kengän korva.
Plötslig, a. äkillinen, äkkiarvaamaton, äkkipikainen.
Plöteligen, **Plötsligt**, adv. yht'äkkiä, äkisti, äkillisesti, äkkipikaa, äkkiarvaamatta.
Pneumatisk, a. ilmaa koskeva, pneumaattinen, ilmallinen.
Pock, n. *se* Pockande; hvarken med lock eller p., ei pyynnöllä eikä pakolla.
Pocka, v. n. ängätä, ängertää, vaatia väkisin; p. på (*högmödas*), pöyhkeillä, ylpeillä, kopeilla.
Pockande, n. änkäys, ängästys, ängerrys.
Pockenhol, n. kuppoppuu, pokkenholssi.
Pocker, m. hiisi (-den), lempo.
Podager, m. jalkakihti l. -leini.
Poem, n. runoelma, runo.
Poesi, f. runous, runotaito, runollisuus; p—er, runoelmat, runoilemat.
Poet, m. runoilija, runoniekka l. -seppä.
Poetaster, m. runostelija, runottelija, runonsepustaja.
Poetasteri, n. runostelemus, runonsepustus.
Poetisk, f. runousoppi l. -tieto.
Poetisera, v. n. runoella, runostella, seipitä l. sepustaa runoja.
Poetisk, a. runollinen.
Poetiskt, adv. runollisesti.
Poetissa, f. runojatar, naisrunoilija.
Pojkaktig, a. poikamainen; — *aktighet*, f. poikamaisuus; — *byting*, m. poikanukki l. -pale, pojannulikka; — — *streck*, n. pojanjuoni (-en), koirankuri, koirus; — *vase*, m. *se* Pojkyting; — *är*, n. pl.; i mina p., poikana l. poikamiehenä ollessani, poikuudessaani.

Pojke, m. poika.
Pokal, m. kolpakko, pikari, pukaali.
Pokulera, v. n. ryyppiä, ryyppiskellä.
Pol, m. napa, pooli; — **cirkel**, m. napapiiri; — **höjd**, f. napakorkeus; — **stjerna**, f. pohjantähti.
Polar l. **Polarisk**, a. navallinen, navanpuolinen l. -seutuinen; — **länder**, n. pl. navansentu-maat.
Polaritet, f. navallisuus, napakäänteisyys.
Polemik, f. kirja- l. kynäkiista, riitakirjoitus.
Polemisk, a. kirjakiistallinen, riitakirjoituksellinen.
Polemiserä, v. n. olla kirjakiistassa l. -kiistaisella, kirjoittaa riitakirjoituksia, kiistellä, pitää kynä-, kirjakiistaa.
Polera, v. a. killottaa, silentää, pulerata.
Polering, f. killotus, kille.
Polermaskin, m. killotuskone; — **verktyg**, n. killotin, killotuskalu.
Police, m. vakuutuskirja.
Polichinell, m. narrittelija.
Polis, f. poliisi; (**försäkringsbref**) vakuutus- l. vakuuskirja; — **betjent**, m. poliisimies, -palvelija; — **kammare**, m. poliisikamari; — **kommisarie**, m. poliisikomisarjus l. -herra, poliisihoitaja; — **konstapel**, m. poliisipalvelija l. -mies, poliisivartija; — **mål**, n. poliisiasia; — **mästare**, m. poliisipäällikkö l. -mestari; — **ordning**, f. poliisijärjestys l. -säätö; — **appsyningsman**, m. poliisihoitaja l. vartija; — **väsande**, n. poliisitoimi l. -asiat.
Polissonger, m. pl. poskiparta, korvaparta.
Politie, f. politia, yleishotto, poliisi; — **karl**, m. putimies, piiskuri; — **borgmästare**, m. kunnallis-pormestari; — **förbrytelse**, f. järjesty- l. poliisirikos; — **lagfarenhet**, f. hallinto-, järjestyks-lainoppi.
Politik, f. politiikka, valtiokäytös, valtiotieto l. -taito l. -viisaus; (**fig.**) sukkela, kavaluus.
Politiker, m. valtioviisas l. -mies, valtiotaitaja l. -taituri.
Politiserä, v. n. puhella valtio- l. hallitus-asioista, valtioviisailla; (**iron.**) valtioviisaustella, valtatieturoita (-tsen).
Politisk, a. valtiotiedollinen l. -taidollinen, poliittinen, valtiollinen, valtio-

käytöksellinen; (**slug, slipad**) sukkela, kavalu, viisaus.
Politiskt, adv. valtiollisesti, valtiotaidolla l. -tiedolla l. -viisaasti; (**fig.**) sukkelaasti, viisaasti, kavalasti.
Politur, f. kiilto, kilittävyys; antaga vacker p., käydä kauniikiiltoiseksi.
Polka, f. polkka, vippely.
Polkera, v. n. tanssia polkkaa, vippelähtää.
Polkör, m. polkantanssija.
Pollen, n. siemen- l. siitepöly.
Pollett, m. poletti.
Pollution, f. siemenen-vuoto.
Polonaise, f. poloneesi.
Polsk, a. puolalainen, Puolan.
Polska, f. puolakko, puolalaisnainen l. -valmo; (**språket**) Puolan kieli; (**dansen**) polska.
Poltron, se **Pultron**.
Polyadelfia, f. (**bot.**) polyadelfia, monikuntaiset; — **andria**, f. (**bot.**) moniheteiset; — **arki**, f. monivalta; — **eder**, m. polyeedri, monisärmikäs l. -tahokas; — **gami**, f. moniavioisuus l. -valmoisuus; — **gamia**, f. (**bot.**) moni- l. epä-avioiset; — **glott**, m. polyglotti, monikielinen; — **gon**, m. monisivukas l. -nurkkio; — **gynia**, f. (**bot.**) moniemiset; — **histor**, m. monitieteittäjä, monen-oppinut; — **kotyledon**, m. (**bot.**) monisirkkainen; — **nom**, m. (**alg.**) moniosikas, polynoomi; — **teism**, m. monijumalaisuus; — **teist**, m. monijumalainen, monen jumalan palvelija; — **teistisk**, a. monijumalallinen; — **teknisk**, a. monitaitainen l. -taitoinen; p—t institut, polyteknillinen l. monitaidollinen opisto.
Polyp, m. polyyppi, kasvilo, kasvi-elävinen; (**köttväst**) lihakasvannainen.
Pomada, f. pumaasta, hius- l. päävoide.
Pomadera, v. a. voidella hiusvoiteella, pumaatoita (-tsen).
Pomerans, m. pumeranasi; — **brännvin**, n. pumeransaviina; — **färgad**, a. pumeransinkarvainen l. -keltainen; — **skal**, n. pumeransinkuori.
Pomologi, f. pomologia, hedelmäoppi.
Pomp, m. komu, komeus, loisto, suurellisuus, isoisuus; med p. och ståt, komulla ja loistolla.
Pompong, m. pomponni, tupau.
Pompös, a. komea, komullinen, isoinen, loistava, ylpeä, juhlallinen, pöyhkeä.
Ponderabilier, n. pl. ponderabilitt, painollis-aineet.

Ponera, v. a. *se* Antaga o. Förrätt. **Pontak**, m. pontakki. **Pontifikat**, n. ylimmäispapin-arvo, paa-
vin-arvo l. -virka. **Ponton**, m. ponttoni, siltavene; — -bryg-
gå, f. ponttoni- l. venesilta, lauttasilta. **Pontonnier**, m. venesillan-tekijä, vene-
siltamies, ponttonierli. **Pony**, m. poni, virkku. **Popp**, m. *se* Härfogel. **Poppel**, m. poppeli, saksanhaapa. **Popularisera**, v. a. tehdä kansantajui-
seksi l. mielliseksi; (*göra fattlig*) teh-
dä kansan l. jokaisen ymmärrettäväksi;
p. sig, v. r. etsiä l. hakea kansan
miellisuosiota, mieltellä kansaa. **Popularitet**, f. (*folkgunst*) kansanmiel-
isyys, kansan l. rahvaan suosio; (*all-
män fattlighet*) kansantajuisuus. **Population**, f. kansasto, väestö. **Populär**, a. (*omtyckt af folket*) kansan-
mieheinen; (*allmänt fattlig*) kansan-
tajainen, helposti ymmärrettävä. **Populärt**, adv. kansantajuisesti, kansan
ymmärryksen mukaan. **Por**, m. huokonen, hiki-reikä l. -huo-
konen. **Porfyr**, m. porfyryri. **Porla**, v. n. (*om kokande vatten*) po-
rista, sopsottaa; (*om rinnande vatten*)
lorista, lirstä, holista; p. upp, pul-
puta l. kummuta ylös; det p—r i
magen, kurisee l. porisee vatsassa. **Porositet**, f. huokoisuus, reikäisyys, ha-
teruus. **Pors**, m. suomyrtti, suo- l. porsurahka. **Porsalin**, n. posliini; — -sbruk, n., —
-fabrik, f. posliinitehdas l. -ruukki;
— -smälare, m. posliinimaalari. **Port**, m. portti; — -gafvel, m. *se* Port-
halfva; — -galler, n. porttihäkki;
— -gång, m. porttivaaja l. -käytävä l.
-katos, läpikäytävä; — -halfva, f.
portinpuolisko l. -puolikas; — -klapp
m. portinkolkutin l. -kolkka; — -klock-
ka, f. porttikello; — -sten, m. port-
tikivi l. -työkkäri; — -vakt, m. por-
tinvahti l. -vartija. **Portal**, m. pääportti, suuri portti. **Portativ**, a. kannettava. **Porte-d'épée**, m. miekkanauha. **Portemonnaie**, f. portmoneta, rahasäiliö
l. -pussi. **Porter**, m. portteri, väkiolut (-nen). **Portfölj**, m. salkku, kirjalaukku l. -salk-
ku, portföli.

Portier, m. porttieri, oven-, portinvar-
tija. **Portik**, m. pylväs- l. patsaskäytävä,
kattokäytävä, porttikki. **Portion**, f. erä, annos; (*fig.*) määrä, osa,
osuus. **Portlake**, m. portlakka, hetekaali. **Porto**, n. postiraha l. -makso; p. fran-
co, postirahasta vapaa; — -fri, a.
vapaa postirahasta, postirahaton l.
-maksoton; — -fritt, adv. (ilman) pos-
tirahatta l. -maksotta. **Porträtt**, n. muotokuva, kuva; — -må-
lare, m. kuvan- l. muotokuva-maalari. **Porträtter**, v. a. maalata l. tehdä jkun
kuva l. muotokuva, kuvata, muotoku-
vita (-tsen). **Portschäs**, m. kanto-istuin l. -tuoli. **Portvin**, n. portviini. **Portör**, m. kantaja; (*matportör*) ruoan-
kannin; — -mat, m. kantoruoka. **Porös**, a. huokoinen, reikäinen, auhto,
hatera, hohkainen. **Position**, f. (*ställning*) asento, asento-
paikka; (*antagande*) oletus; (*metr.*)
edellisyys, sijallisuus. **Positiv**, a. (*bestämd*) suoranainen, vissi,
varma; (*befallande*) käskävä, säädän-
näinen; (*jakande*) myötäinen, oletta-
tava; p. bild, varsinainen kuva; p.
elektricitet, myötäinen sähkö; —
subst. n. (*gram.*) positiivi, alkutilla,
vertomaton tila, alkutilainen; 2) kan-
tourut, positiivi; — -spelare, m. po-
sitiivin- l. kantourkuin-soittaja. **Positivt**, adv. suoranaisesti, olettavasti,
vissisti, varmaasti, varmaan, jäykästi. **Posito**, adv. otetaan l. oletetaan siksi,
jos niin olisi. **Positur**, f. asento, asehus. **Possession**, f. *se* Besittning. **Possessionat**, m. tilan-, kartanon-omis-
taja, tilan-, hovinhaltija. **Possessivum**, a. (*gram.*) omistava, pos-
sessiivi. **Post**, m. (*vaktställe*) vahtipaikka, vahti;
(*sysla*) paikka, sija; (*parti*) posti, jouk-
ko, erä; (*nyhet*) sanoma; (*liten stolpe*)
pieli, *se* Dörr-, Fönsterpost; (*brefpost*)
posti; — -afgift, f. postimakso l.
-palkka; — -anstalt, m. postitoimisto,
-laitos, -paikka; — -bok, f. posti-
kirja; — -bud, n. postinoutaja l.
-tuoja; — -dag, m. postipäivä; —
-daglig, a. jokapostinen, joka posti-
päiväinen; — -dagligen, adv. joka
postipäivä l. -päivänä, postipäivittäin;

— **-direktion**, f. postin-johtokunta;
 — **-direktör**, m. postinjohtaja, postitirehtööri; — **-expeditör**, m. postintoitomittaja; — **-fartyg**, n. postialus l. -laiva; — **-fri**, a. vapaapostinen, postimaksoton; — **-frihet**, f. postivapaus, postirahattomuus; — **-förare**, m. postinkuljettaja l. -viejä; — **-föring**, f. postinkuljetus l. -vienti; — **-förvaltare**, m. postinhoitaja; — **-gång**, m. postinkulku; — **-hemman**, n. postitalo l. -tila; — **-hus**, n. postikartano l. -huoneus; — **-häst**, m. posti-, kyytihevonen; — **-inrättning**, f. postilaitos; — **-inspektör**, m. postintarkastaja l. -inspektori; — **-karl**, m. vahtimies, vahti; — **-karta**, f. postikarta l. -luettelo; — **-kontor**, n. postikonttori; — **-medel**, n. pl. postitulot l. -varat; — **-mästare**, m. postimestari; — **-papper**, n. posti- l. kirjepaperi; — **-penningar**, m. pl.; — **-porto**, n. postiraha l. -maksu l. -hinta; — **-sekreterare**, m. postisih-teeri; — **-skrifvare**, m. postikirjoittaja l. -kirjuri; — **-stat**, m. postivirasto l. -kunta; — **-station**, f. postipaikka l. -talo, hollil. kyytipaikka l. -talo; — **-styrelse**, f. postihallitus; — **-tara**, f. postitakaa, postihinnan-määrä; — **-vagn**, m. postivaunu l. -ratat; — **-verk**, n. postitoimi l. -laitos, postivirasto; — **-väg**, m. posti- l. valtatie; — **-väsende**, n. postijärjestö l. -toimi l. asiat; — **-väska**, f. postilauku l. -väsky.

Posta, v. n. olla l. seisoa vahdissa l. vahtina, seisoa vahtia; (*fig.*) varrotta, vahdata.

Postament, n. jalusta, jalaste, jalka, kanta, kenkäkivi (-en).

Postdatera, v. a. kirjoittaa l. panna myöhempi antopäivä.

Postera, v. a. asettaa l. panna vahtiin l. seisomaan; p. sig, v. r. asettauta, asettaa.

Posthum, a. (*om person*) kalmannos; (*om arbete*) jälkijätöinen.

Postiljon, m. posteljooni, postinkuljettaja.

Postilla, f. postilla, saarnakirja.

Posto, a. oböjl. asento; fatta p., asettua, seisattua, ottaa paikkansa.

Postposition, f. (*gram.*) jälkisana l. -sijake, postpositiooni.

Postskriptum, n. jälkiliesys l. -kirjoitus, peräänliäske, perästä sanottu (P. S.)

Postulat, n. (*geom.*) vaadelta, vaatio.

Potatis, m. peruna, potaatti, maa-omens;
 — **-blast**, m. perunanvarret (*pl.*); — **-bröd**, n. perunaleipä; — **-knopp**, m. potaatin- l. perunan-umppu l. -momo l. mollo; — **-land**, n. perunamaa; — **-mjöl**, n. potaatti- l. perunajauhot; — **-ajuka**, f. perunarutto; — **-skaff**, n., — **-stjelnk**, m. potaatin- l. perunanvarsi.

Potens, m. (*alg.*) voima- l. korotusmäärä; (*fil.*) kanta, määrä; (*fysiol.*) vaikutus; (*fig.*) määrä. mitta.

Potentat, m. valtikas, valtaherra.

Potentill, f. hanhikki.

Pott, m. pesä, määrä, satsi.

Potta, pottu, toppu.

Pottaska, f. potaska; — **-askesjuderi**, n. postaskkeitämö l. -tehdas.

Pottkäs, m. potkeesi, ruukkujuusto.

Pottra, v. n. *se* Puttra o. Porla.

Pracka, f. jousihkoselo.

Pracka, v. a. kiertää, veijata, viekoitella; p. på en ngt, turkuttaa l. tuputtaa l. tunkea jkin jkulle.

Prackande, n. turkutus, tuputtaminen, veijaus, viekoittelu.

Prackare, m. turkuttaja, veijari, konna, koira.

Pragmatisk, a.; p. historia, järjestyksellinen l. syyjohtoinen historia.

Prakt, f. loisto, komeus, loistavaisuus, uljuus; — **-bibel**, m. kaunopiplia, loistoraamattu; — **-byggнад**, m. loistorakennus; — **-drägt**, m. loisto- l. komupuku; — **-ejder**, m. pulskatelkki; — **-full**, a. loistava, komea, uljas; — **-kärlek**, m. loiston- l. komeudenhalu, loistellisuus; — **-lysten**, a. *se* **Praktälskande**; — **-stykke**, n. *se* **Praktverk**; — **-upplaga**, f. loisto- l. kaunopainos; — **-verk**, m. loisto- l. pulskateos l. -työ; — **-växt**, f. pulska- l. kaunokasvi; — **-älskande**, a. loistelijas, loisteleva, komeileva, loistonhaluinen.

Praktik, f. käytäntö, harjoitus, käytöllisyys; (*erfarehet*) tottumus, kokemus, harjaannus; (*tillopp af kunder*) käytäntö.

Praktika, f. praktika, yhteyslupa l. -lupakirja.

Praktikabel, a. mahdollinen, kelvollinen, käytettävä.

Praktikus, m. praktikus, käyttö- l. käytäntömlies; (*praktiserande*) harjoittelija.

Praktisera, v. a. harjoitella, olla käytännössä; p. bort, siepata l. hiipalasta pois; p. sig in, luikahata l. pulkahata l. hiiviä l. sukeltaa sisään.

Praktisk, a. käytännöllinen, käytöllinen. **Praktiskt**, adv. käytännöllisesti.

Prassel, n. *se* Prasselnde.

Prassla, v. n. o. imp. rahista, ratista, kahista, sahista, kahahtaa, karahtaa, rahahtaa.

Prasselnde, n. kahina, rahina, sahina, rahahdus, kahahdus, rahiseminen, kahiseminen.

Prat, m. juora, loru, jaaritus, lörpötys, hoku; — **makare**, m. jaarittelija, löppö, lorunlaakija, kielikello, lörpäkieli, hölppähuuli, lavertelija; — **sjuk**, a. kielekäs, kielevä, lörpöllinen, läpätti, suulas; — **sjuka**, f. kielekkyys, kielevyys, lörpötysahimo.

Prata, v. a. o. n. jututa, jutella, puhella, pakinoita (-teen), hokea, lörpöttää, löpöttää, juuruta, jaaritella, loruta, jaahata.

Pratare, m. *se* Pratamakare.

Prataam, a. puhelijas, kielevä.

Pratamhöt, f. puhelijaisuus, kielevyys.

Praxis, f. (*utöfvande*) käytäntö, harjoitus, toimitus; (*vedertaget bruk*) käyttö, käytäntö, tavallisuus.

Prebende, n. palkka- l. elatuspitäjäs; (*pastors rättighet*) vuosisaatavat; — **hemman**, n. palkkatila l. -talo; — **pastorat**, n. palkkapitäjäs, palkkakirkkoherrakunta.

Preceptor, m. opettaja, ohjaaja, neuvoja.

Precipitat, n. (*tem.*) pohjasako l. -sakka.

Precis, a. tarkka, täsmällinen, osuva, tarkkamääräinen.

Precision, f. *se* Noggrannhet.

Precist, adv. tarkkaan, tarkallensa, täsmälleen, osuvasti, paikallensa.

Preciös, *se* Pretiös.

Predestination, f. ennen- l. ennaltamääräys; (*teol.*) armonvalitseemus, ennenvalitseemus; — **alära**, f. valitsemisoppi, armonvalitsemuksen usko l. oppi.

Predestinera, v. a. ennalta määrätä l. valita; (*teol.*) valita autunteen tahi kadotukseen, ennalta valita.

Predika, v. a. o. n. saarnata.

Predikament, n. tila, kanta; *se* Kategori.

Predikan, f. saarna.

Predikant, m. saarnaaja, saarnamies.

Predikare, m.; Salomos P., Salomonin Saarnaaja; — **munk**, m. saarnaaja-munkki.

Predikat, n. mainos, predikaatti.

Predikning, f. saarnaus, saarna, saarnaaminen.

Predikoembete, n. saarnavirka; — **-gäll**, n. saarnahuone-kunta; — **-stil**, m. saarnantapa, saarnan l. saarnallinen kirjjoitustapa; — **-text**, m. saarnan-teksti l. -sanat; — **-ton**, m. saarna-ääni l. -tapa.

Predikstol, m. saarnaatuoli.

Predisponera, v. a. vähittäin tehdä (jkin tautiin) taipuisaksi.

Prefekt, m. maaherra, päällikkö.

Prefektur, f. maaherruus, päällikkyyys.

Preferens, f. *se* Företräde.

Preferera, v. a. *se* Föredraga.

Prefix, n. (*gram.*) prefiksi, esi- l. alku- liite.

Pregel, *se* Pregla, *se* Prägel, Prägla.

Pregnant, a. vankea, tarkka.

Preja, v. a. (*sjöt.*) huutaa, huntaa torvella; 2) kiskoa, kaltata, peijata, pettää.

Prejare, m. peijasaaja, pettäjä, veijari, pettari.

Prejeri, n. peijaus, veijaus, pettäminen, petos, kiskominen.

Prejudicera, v. a. *se* Förorätta, Förfördela.

Prejudikat, n. ennen tehty päätös, todistus päätös; päätöslaut.

Prejudis, m. *se* Förfång, Intrång.

Prekär, a. luottamaton, armon-alainen, epävakainen.

Prelat, m. prelaatti, esi- l. pääpappi.

Preliminär, a. alullinen, alku- aluntekevä, valmistava; — **-fråga**, f. alullis- l. alkukysymys l. -asia, valmistavain l. alullinen asia l. kysymys.

Preliminärer, (*pl.*) esiehdot, alkumääräykset l. -suostumukset, alulliset l. valmistavat kohdat.

Prella, v. a. ampahuttaa, kimmahuttaa; (*prata*) mölöttää, lopottaa, lärpättää.

Preludium, n. soiton-alottelu l. -alottelma, alkusoittelu; (*fig.*) valmistelu, johdatus, aprikoiminen.

Premie, m. o. Premium, n. palkinto, kunniapalkinto; (*försäkringsavgift o. d.*) vakuusmaksu, osuusmaksu.

Premiss, m. (*log.*) pohja- l. peruslause, peruste.

Prenotion, f. esikäsité.

Prenumerant, m. tilaaja.

Prenumeration, f. tilaus, tilaaminen; — **-safgift**, m., — **-pris**, n. tilaushinta l. -maksu l. -raha.

Prenumerera, v. a. tilata.

Preparat, n. valmiste, laite.
Preparator, m. preparaattori, valmistaja.
Preparera, v. a. valmistaa, laittaa.
Preposition, f. (*gram.*) prepositiooni, esi-
 sana l. -sijake.
Prerogativ, n. etuus, etuus- l. -etuoi-
 keus, ominainen oikeus.
Presbyterian, m. presbyteriläinen.
Presence, f. *se* Närvaro.
Presenning, m. (*skapp.*) presenninki, ter-
 vavaate, pressupeite.
Presens, n. (*gram.*) preesensi, lähi-aika,
 oleva aika.
Present, m. lahja.
Presentabel, a. kelvollinen näytettäväksi,
 kauniin l. sievän näköinen.
Presentation, f. näyttäminen; esittämi-
 nen.
Presentera, v. a. tuoda l. näyttää eslin;
 (*föreställa en person*) esittää, esitellä;
 (*bjuda*) tarjota, tarita (-tsen), panna
 eteen; p. sig, v. r. näyttäkät, näyttää
 itseensä, näkyä.
Presentertallrik, m. tarjulinlautanen.
Preservativ, n. estäke, estyte, varjelu-
 aine.
Preservera, v. a. varjella, estää, estyt-
 tää; p—nde medel, estyttävä l.
 varjeleva l. estäntö-aine.
Preses, m. esimies, esi-istuja.
President, m. presidentti, esimies; vice
 p., varapresidentti.
Presidera, v. n. olla esimiehenä.
Presidium, n. esimiehyys, esimiehenä olo.
Preskriberad, a. ylläkäinen, yllvuoti-
 nen.
Preskription, f. (*jur.*) määräkausi (-den),
 kanne aika.
Press, m. painin, rässi, puserrin, puris-
 tin, pinne, pantio, mänkki; lägga en
 bok under p—en, ruveta kirjaa
 painamaan, panna kirja painettavaksi;
 — **frihet**, f. painovapaus; — **glans**,
 m. rässi- l. silityskilto; — **höjd**, f.
 puserrus, painokorkuus; — **jern**, n.
 rässi- l. saumaranta; — **jäst**, m. pu-
 ristettu hiiva l. käyte; — **mål**, n.
 painojuttu; — **ombudsman**, m. pai-
 no-asiamies; — **styrelse**, f. paino-
 hallitus; — **sylta**, f. makkara- l. pai-
 nosylty; — **tvång**, n. painopakko;
 — **ärendena**, n. pl. painoasiat.
Pressa, v. a. puristaa, pusertaa, painaa,
 painostaa, pinnittää; p. kläder, räs-
 sätä l. painostaa vaatteita; p. matro-
 ser, yllättää l. pakolla ottaa meri-

miehiä; p. segel, prässätä l. kiusata
 purjeita.

Pressant, a. kiireellinen, pakottava.
Pressera, v. a. ahdistaa, valvata, pa-
 kottaa.
Pressning, f. pusertaminen, puserrus o.
 s. v. *se* Pressa; (*matrosers*) yllätys,
 pakotus.
Prest, m. pappi; — **-attest**, m., —
-betyg, n. papinkirja, papintodistus;
 — **-bol**, n. pappila, pappilanmaa l.
 -tila, papintalo; — **-drägt**, m. papis-
 l. papinpuku; — **-embete**, n. papis-
 virka, papin virka; — **-enka**, f. pa-
 pinleski; — **-estånd**, n. papissaäty,
 pappein sääty; — **-examen**, m. papin-
 tutkinto; — **-fru**, f. papinrouva; —
-gård, m. pappila; — **-gäll**, n. kirk-
 kokunta, pitäjäs; — **-hus**, n. papin
 pere l. talo l. huone; — **-kandidat**,
 m. papinkokelas, papiksipyrkijä;
-kappa, f. papinkappa l. -kaapu; —
-klädd, a. papinvaatteissa (oleva), pa-
 piksi puettu; — **-krage**, m. liperit,
 liputtimet, papinkanuus; (*bot*) päivän-
 kukka l. -kakkara, harakanukka, vuohensilmä;
 — **-lägenhet**, f. papintila
 l. -paikka; — **-man**, m. papismies;
 — **-möte**, n. papiskokous, pappein-
 kokous; — **-rock**, m. papinkanu-
 ta l. -takki; — **-rättigheter**, f. pl. pa-
 pin saatavat l. vaalut; — **-skrud**, m.
 papin- l. papispuku; — **-stånd**, n.
se Prestestånd; — **-sysala**, f. papin-
 l. papis- l. papillisvirka; — **-sällskap**,
 n. pappein seura, papisseura l. -yhteys;
 — **-tionde**, n. papin tihunti l. kym-
 menekset; — **-val**, n. papinvaali l.
 -huuto; — **-viga**, a. vihkiä papik-
 si; — **-vigning**, f. papinvihintä, pa-
 piksi-vihkiminen; — **-vägen**, m.; gä
 p., ruveta papiksi; — **-välde**, n. pa-
 pivälta; — **-värdighet**, f. pappius,
 papin- l. papis-arvo, papillisuus; —
-ämne, n. papin-alku.
Prestaf, m. huoli- l. surusaava.
Prestanda, n. pl. suorittavat, toimi-
 tettavat, tehtävät; pretera p., teh-
 dä l. suorittaa l. täyttää tehtävät.
Prestation, f. suoritus, suorittaminen,
 toimitus, toimittaminen; (*konstföreis-
 ning*) näyttäntö.
Pretera, v. a. täyttää, suorittaa, teh-
 dä, toimittaa.
Presterlig, a. papillinen.
Presterligt, adv. papillisesti, papin ta-
 valla.

Presterskap, n. papisto, papiskunta.
Prestige, f. (*rykte, utseende*) maine, arvo, näkömuoto.
Prestinna, f. papitar, naispappi.
Presumera, v. a. arvata, luulla.
Presumtiv, a. arvattu, luultu, luultava; p. arvinge, luultava l. luultu perillinen.
Pretendent, m. pyytäjä, hakija, kiehtoja.
Pretendera, v. a. isotella, vaatia, pyytää.
Pretention, f. vaatimus, isottelu.
Pretentiös, a. vaatelija, isotteleva, kärttelijäs.
Preteritum, n. (*gram.*) ohi aika, preteeriti.
Pretext, m. *se* Förevändning.
Pretiosa, n. pl. kalleudet, kallit kalut l. tavarat.
Pretiös, a. kallis; kaunisteleva, teeskennely.
Preventiv, a. ennakoinen, ehdättävä, este, estäväinen.
Prick, m. pilkku, pisku, tipla, piste; (*sjöt.*) meriviitta l. -rasti l. -merkki.
Pricka, v. a. o. n. pilkuttaa, pilkuttaa, pistellä, tiploittaa; (*sjöt.*) rastiittaa, viitoittaa, merkittää.
Prickig, a. pilkullinen, pilkkuinen, täplikkäs.
Prim, f. (*fakt.*) ensi-asento; (*musik.*) ensi-ääni.
Prima, f. (*i skolor*) ensiluokka; af p. sort, ensimmäistä l. parasta lajia; p. donna, prima donna, ensimmäinen laulajatar; p. vexel, ensimmäinen vekseli; p. vista, näytettäessä.
Prima, v. n. *se* Prata, Pladdra.
Priman, m. ensiluokkainen.
Primas, m. pääpiispa l. -pappi.
Primat, n. pääpappius, pääpiispan l. -papin virka, ylisuus.
Primitiv, a. alkuperäinen, alullinen; subst. n. (*gram.*) perussana; — fond, m. alkuperäis-rahasato.
Primo, adv.; pro p., ensiksi, ensimmäiseksi.
Primstaf, m. rımusauva.
Primal, n. (*arim.*) kerraton l. jaoton luku.
Primus, m. ensimmäinen, esimies.
Primär, a. alullinen, ensikertainen; — akola, f. alulliskoulu.
Princip, m. periaate, perus- l. perustus- l. peri-ajatus, mieliperuste, peri- l. päätötnus; — fråga, f. peri- l. peruskysymys, perustus-asiä.
Principal, m. pää- l. esimies, isäntä.

Principiel, a. periajatuksellinen l. -aatteellinen, prinssiipillinen.
Prins, m. prinssi, (*furste*) ruhtinas.
Prinsessa, f. prinsessa, ruhtinatar.
Prior, m. priori, esimunkki, luostarin-päällikkö.
Priorat, n. luostari-päällikkyyt, priorin-arvo l. -virka.
Priori, *se* A priori.
Priorinna, f. priorinna, prioritar, esi-nunna.
Prioriterad, a. etuus- l. ennätys-oikeudellinen.
Prioritet, f. etuus- l. ennätys-oikeus.
Pris, n. (*värde*) hinta; (*utfästad belöning*) kilvat (*pl.*), palkinto, kilpapakinto; (*lof, beröm*) ylistys, kiitos; sälja för godt p., myydä hyvään l. halpaan hintaan l. halvasta hinnasta; köpa för godt p., ostaa hyvällä l. helpolla hinnalla l. halvalla hintaa; till hvad p. som helst, mihin hintaan hyvänsä, millä hinnalla tahansa; täfla om p—et, kilpailulla palkinnosta; vinna p—et, saada kilvat l. kilpapakinto, voittoa palkinto; — belöna, v. a. kilpapakita (-teen), palkita kilpa- l. kunnia-palkinnolla; — domare, m. kilpatuomari, kilvanmääräjä; — fråga, f. kilpa- l. palkintokysymys; — giltig, a. palkintokelpoinen; — kuran, m. hinnasto, hintamäärä l. -luettelo l. -lista; — skrift, f. palkittu kirjoitus, palkinto- l. kilpakiirjoitus; — sättning, f. hinnanpano l. -määräys, hinnoitus; — täflan, f. palkintokilpa, palkinnonkilvoitus l. -kilpailus; — värd, a. ylistettävä, kiitettävä; — ämne, n. kilvoitus- l. kilpallus-aine, palkinto- l. kilpapakintoina.
Pris, m. saalis (-iin); gifva staden till p., antaa kaupunki alttiiksi l. jkun valtaan; (*sjöt.*) saalis, ryöstetty alus, ryöstös; (*nypa*) näpe, näpillinen, hyppynen, hyppysellinen; — döma, v. a. tuomita saaliksi; — gifva, v. a. antaa l. panna alttiiksi, altistaa; — penningar, m. pl. (*sjöt.*) saalisrahat, ryöstörahat.
Prisa, v. a. ylistää, kiittää; (*skryta*) kiitellä, kehua; p. vinder (*sjöt.*), pyrkii tuulen päälle.
Prisma, n. särmiö, särmikkä.
Prismatisk, a. särmikkäinen, särmikäs, särmöllinen.
Privat, a. yksityinen, erityinen; — adv.

- yksityisesti; — **-lif**, n. yksityis-elämä l. -elanto, itsemiehininen elämä; — **-man**, m. yksityinen l. itsepäällinen mies, yksityismies; — **-person**, m. yksityis-eljä, yksityinen ihminen l. henkilö.
- Privatim**, adv. eripäällensä, erinänsä, yksityisesti.
- Privatist**, m. privatisti, yksityis- l. erityis-oppilas, yksityislukulainen.
- Privativ**, a. riistäväinen, kieltäväinen.
- Privet**, n. hyyskä, makkii.
- Privilegiera**, v. a. antaa eri- l. etuoikeus l. etuvalta; p—d a. o. part. eri- l. etuoikeudellinen, oikeutettu.
- Privilegium**, n. eri- l. etuoikeus, oikeus, erietuus.
- Pro et contra**, myötä ja vastaan; p. forma, näyksi; p. gradu, majisterin arvoksi; p. rata, suhteellisesti, osaltansa.
- Proba**, f. koetus.
- Probabel**, a. luultava, uskottava, todennäköinen l. -mukainen; (*duglig*) kelvollinen, päteellinen, pätevä,
- Probabilism**, a. probabiliismi, todellisuus.
- Prababilitet**, f. luultavaisuus, todennäköisyys; — **-skalkyl**, m. todennukaislaskenta.
- Probat**, a. koeteltu ja hyväksytty.
- Probera**, v. a. koettaa, tutkia, koetella.
- Proberare**, m. koettaja, koettelija.
- Proberdel**, m. koetinkauha; — **-konst**, f. koetustaito; — **-nål**, f. koetin- l. koetusneula; — **-rör**, n. koeputki; — **-sten**, m. koetinkivi; — **-ugn**, m. koetus-uuni; — **-ur**, n. ojennus- l. oikaisukello; — **-våg**, m. ojennusvaaka.
- Problem**, n. probleemi, tehtävä, teko-osoitus, teon-anto, kysymys.
- Problematisk**, a. epä tietoinen, kysymyksellinen, vakuudeton, todistamaton.
- Procedur**, f. menettely, käyttämys, tekemys, toimitus.
- Procent**, m. prosentti, sadan korko.
- Procenta**, v. n. *se* Ookra.
- Procentare**, m. koronkiskuri l. -kiskoja, korkuri.
- Process**, m. (*utvecklingsgång*) toimi (-en), toimitus, edelleenmeno, edistyminen; (*förfarande*) menettely, toimitus; (*kom.*) tapaus; (*rättegång*) kärjäjäelmä, lainkäynti, oikeuden- l. kärjäjäkäynti, riita, lain l. oikeuden asia; göra p—en kort (*fig.*) tehdä pikainen loppu asiasta l. asialle; — **-makare**, m. kärjäjäkävijä, lainjuoksjia, riita-pukari.
- Processa**, v. n. kärjäjäjä (-öin), käydä oikeutta l. kärjäjä l. lakia, riidellä (-tellen).
- Procession**, f. kulkue, juhla-kulku l. -saatto, saatto.
- Prodirektor**, m. vara- l. sijaistirehtori, varajohtaja.
- Producent**, m. tuottaja, valmistaja, ta-varantuottaja.
- Producera**, v. a. tuottaa, kasvattaa, valmistaa, tehdä; (*genom tidning bekantgöra*) julkaista; (*apple*) tuoda esiin.
- Produkt**, m. tuote, teos, tekemä, tuot-tama; (*afkastning*) anti, tuote, kasvu, tulos, saalis; (*aritm.*) tulos, saanto; (*kom.*) saama, saalis, tulos.
- Produktion**, f. tuotanto, tuottaminen, valmistus, tekeminen; — **-sförmåga**, f. tuottamiskyky, tuottamusvoima.
- Produktiv**, a. tuottava, tuottelias, annollinen, annokas, runsastotteinen, tekelijä.
- Produktivitet**, f. tuottavaisuus, annollisuus, tuottelijaisuus, tekelijäisyys.
- Prof**, n. (*försök*) koetus, koete, koe; (*ädagällgöande, profstycke*) näyttö, näyttös, näyte, ootus, oote; sätta p å p., panna koetukselle l. koetteeksi; — **-ark**, n. näyttöarkki; — **-bit**, m. näyttöpala l. -palanen, näyte; — **-blad**, n. näyttölehti; — **-garn**, n. näyttö- l. koetuslanka; — **-gill**, a. koetuskelppoinen, koettaessa kelvollinen; — **-haltig**, a. koetuksen kestävä; — **-lapp**, m. näyttötilka l. -tilkku l. -lappu; — **-mätt**, n. koetus- l. ojennusmitta; — **-mätning**, f. näyttömittaus, mittaamisen koetus, koetusmittaaminen; (*pröfning af mätt*) mit-tain koetus l. tutkinto; — **-plöjning**, f. näyttökäyntö; (*för läffan*) kilpakyntö; — **-predikan**, f. vaalisarna, näyttösaarna; — **-predikant**, m. vaalisar-naaja l. -pappi; — **-ridning**, f. koetusratsastus; — **-ryttare**, m. tavarannäyttelijä, tuppisaksa; (*lycksökare*) onnenkoettelija l. -hakija; — **-segling**, f. koetuspurjehdinta; — **-skjutning**, f. koetus-ampuminen; — **-stycke**, n. näyttöteos l. -työ l. -kappale; — **-år**, n. koetusvuosi.
- Profan**, a. pyhätön, maallinen; *se* Oin-vigd.
- Profanera**, v. a. hävkiä (-päisen), saastuttaa, riivata.

Profession, f. (*yrke*) virka, ammatti; (*vid universitetet*) professorin virka.
Professionalist, m. ammattimies.
Professo; ex. p., ammattiansa, vartavasten, nimen-omaan.
Professor, m. professori; — *-ssysla*, f. æ *Professorat*; — *-svärdighet*, f. professorin arvo.
Professorat, n. professorinvirka l. -paikka.
Professorska, f. professorinrouva.
Professur, f. professorinvirka.
Profet, m. profeetta, ennustaja.
Profetera, v. a. ennustaa, ennustella.
Profetia, f. ennustus, ennustama.
Profetiak, a. profetaallinen, ennustuksellinen, ennustava.
Profetissa, f. naisprofeetta.
Profil, m. poikkimuoto; (*af byggnad*) halkio- l. sivupiirros.
Profit, m. voitto, hyöty, etu.
Profitabel, a. voitollinen, hyödyllinen, edullinen.
Profitera, v. n.; p. *af ngt*, hyötyä l. voittaa jstkin, saada voittoa l. hyötyä, käyttää jkin hyödyksi l. eduksensa l. hyväksensä.
Profning, f. koetus, koettaminen, koetelu, tutkinta.
Profess, m. piiskuri, htkuri.
Profva, v. a. koettaa, koetella, tutkia.
Profvare, m. koettaja; (*verktyg*) koetin, mittari.
Prognos, m. ennuste, ennusmerkki.
Program, n. programmi, ohjelma.
Progression, f. etenemys, edistyminen; (*mat.*) luku- l. numerojakso.
Progressiv, a. etenevä, edistytävä, karttuva.
Prohibera, v. a. kieltää, evätä (-pään).
Prohibition, f. kiello, epäys.
Prohibitiv, a. kieltävä, epäävä; — *subst.* n. estin (-imen); — *-system*, n. kiello- l. estelyjärjestys.
Projekt, n. ehdotus, ehdotelma, esitys, tuumaus; — *-makare*, m. tuumittelija, turhautuuttamattilija, tuuma- l. ehdotusmestari.
Projektera, v. a. ehdottaa, ehdotella, panna ehdolle, tuumitella.
Projektil, m. viakanne (-nteen), heitos, heittokappale.
Projektion, f. määrä- l. ohjekuvaus l. -kuvaanto; ympyrän kuvaus.
Prokansler, m. sijaiskansleri, kanslerin-sijainen.
Proklama, f. proklaama, vuosihaasto, velkojain kutsumus.

Proklamation, f. julistus, julkinen kuulutus.
Proklamera, v. a. julistaa, julkisesti ilmoittaa l. kuuluttaa.
Prokonsul, m. alakonsuli.
Prokreera, v. a. siittää, synnyttää, tuottaa.
Prokurator, m. prokuraatori, lainvalvoja l. -vartija; — *-s-adjoint*, m. prokuraatorin apulainen l. -sijainen; — *-s-embete*, n. prokuraatorinvirka l. -virasto; — *-s-expedition*, f. prokuraatorin-toimituskunta.
Proletariat, n. köyhtynäisyys, viheliäisyys, vaivaisuus, köyhästä.
Proletär, m. köyhimys, viheliäinen, valvainen, elannoton.
Prolog, m. prologi, alkumaine, johtopuhe.
Prolongation, f. ajan pitennys, pitenys- l. viipymys-aika.
Prolongera, v. a. *se Förlänga*.
Promemoria, f. muistokirjoitus l. -kirja.
Promenad, m. kävely, käveleminen, jaloittelu, lystäily; — *-rock*, m. kävelys- l. lystäilystakki; — *-plats*, m. käymistö, kävely- l. lystäilyspaikka; — *-vagn*, m. lystäilyvaunut.
Promenera, v. a. kävellä, jaloitella, olla kävelemässä; p. i *vagn*, lystäillä vauhuissa.
Promotion, f. promotiooni, majisterin- l. tohtorin-vihkiäiset (*pl.*).
Promotor, m. promootori, majisterin- l. tohtorin-vihkiä.
Promotorial, n. edistys-, välityskirja, virkaapu-kirja; i *pr. väg*, virkaapu- l. edistystoimella; — *-mål*, n. virkaapu-asia.
Promovera, v. a. vihkiä majisteriksi l. -tohtoriksi, promoteerata.
Prompt, adv. paikalla, heti paikalla, kohdastana.
Promulgera, v. a. julkisesti kuuluttaa, julistaa.
Pronomen, n. pronomeni, asemasana.
Prononcera, v. a. ääntää, ulos-sanoa l. puhua; (*mål.*) tarkoin l. hyvin osottaa.
Propaganda, f. uskonlevittäminen, uskoon-kääntäminen; uskoonkääntö-seura.
Propagera, v. a. levittää.
Propedeutik, f. propedeutikka, alotus- l. johdatustieto, johdatus.
Propedeutisk, a. propedeutillinen, alottavainen, alotus- l. johdatustiedollinen, johdattavainen.

Propell, m. propelli, potkuri, peräväänin; — **-fartyg**, n. propelli- l. ruuvilaiva.

Proponera, v. a. esittää, esitellä, ehdottaa.

Proportion, f. suhde, suhta, vertaisuus, tasamäärä; i p. af arbetet, työn suhteen l. mukaan, työn verran mukaan; — **-sräkning**, f. verrantolasku; — **-svis**, adv. suhteellisesti, suhteen mukaisesti, verraten.

Proportional, f. suhdeluku.

Proportionel, a. suhteellinen, sama- l. yhtäsuhteinen, suhtainen, verrannollinen.

Proportionera, v. a. suhtaa, suhdittaa, tehdä suhtaiseksi l. suhdalliseksi, mukauttaa.

Proportionerad o. **Proportionerlig**, a. suhditettu, suhdallinen, hyvä- l. oikea- l. kannissuhtainen, suhdanmukainen.

Proposition, f. esitys, ehdotus; (*log.*) lause, osotus; (*geom.*) osotus, esitys.

Propp, m. tulppa, tukko, tuke, suullinen; — **-full**, a. täpötäysi, täpösen l. täpiästen täysi.

Proppa, v. a. tulpita (-tsen), suuttaa, tuke l. tupata kiinni; p. i sig, ahtaa l. mättää sisäänsä.

Proprie, a. oma, ominainen; p. borgen, ominainen takaus, takaus niinkuin omasta velasta.

Proprietär, m. omaisuuden-omistaja, tilan-omistaja.

Proprium; nomen p., erisnimi, ominainen nimisana.

Prorektor, m. sija- l. vararehtori, rehtorin sijainen.

Prorogera, v. a. keskeyttää, toistaiseksi lykätä, myöhentää.

Prosa, f. proosa, suora kieli l. puhe, suorat sanat; på p., suorasanaisesti.

Prosaiker, m. *se* Prosaist.

Prosaisk, a. suorasanaallinen l. -sanainen; (*fig.*) jokapäiväinen, kuiva, yksitotinen, yksinkertainen.

Prosaist, m. proosankirjoittaja, suorasanais-kirjailija.

Prosektor, m. prosehtori, leikkausmies l. -opettaja, leikkaaja.

Proselyt, m. käännynnäinen, käännetyinen, uskonmuuttaja; — **-makare**, m. uskoon-käännäyttäjä, käännynnäis- l. käännitys-maakari; — **-makeri**, n. käännitykkihko, uskoon-käännitys, käännynnäisteko.

Prosit! int. Jumal' auta l. avuksi! Kies avuksi!

Proskribera, v. a. tehdä maanpakolaiseksi, ajaa maanpakolaisuuteen, kirotta maasta l. valtakunnasta pois; p-d, part. valtakunnan kirottu.

Proskription, f. valtakunnan kiros, maanpakolaiseksi ajaminen l. tekeminen, maanpakoon ajo.

Prosodi, f. prosodia, runo- l. äänneoppi.

Prosodisk, a. prosodiallinen, äänneoppiäinen.

Prospekt, m. näky, katsanto; näkykuvaus; näyttökaava.

Prost, m. provasti; — **-gård**, m. iso pappila, provastila, provastin talo; — **-tunna**, f. provastin-tyynyri; — **-väska**, f. provastin väsky l. laukku.

Prosteri, n. provastikunta, provastinlääni.

Prostinna, f. provastin rouva, pruustiana.

Prostituera, v. a. hauristaa, heittää yhteiseksi, pitää haurendelle altisna; p. sig, olla l. pitää itseänsä altisna haurendelle l. haureuteen.

Prostitution, f. haureus-elo, hurous, hauristumus.

Protege, m. *se* Skyddaling.

Protegera, v. a. *se* Beskydda.

Protein, m. siemenvalko, proteiini.

Protektion, f. suojeleminen, turva.

Protektor, m. suojeleja.

Protektorat, n. holhoaminen, suojeleminen.

Protest, m. vastuke, vastakielto l. -väättö, vastaanpano, vastalause.

Protestant, m. protestantti, vastususkolainen.

Protestantisk, a. protestantillinen, vastus-uskolinen.

Protestantism, m. protestanttilaisuus, vasta-uskoisuus l. -uskolaisuus.

Protestera, v. n. kiistää l. väittää l. lausua vastaan, panna vastaan, vastustaa.

Protevangeliium, n. ensi-evankeliumi.

Protokoll, n. pöytäkirja, protokolla; — **-ssekreterare**, m. pöytäkirja-sihteerit.

Protokollist, m. pöytäkirjuri, pöytäkirjan tekijä l. kirjoittaja.

Protonotarie, m. pää- l. ylinotarjus, pääkirjuri.

Prototyp, m. perikuva, kaava.

Proverb, n. proverbi, sananlasku.

Proviant, m. muona, ruokavarat (*pl.*), eväs; — **-mästare**, m. proviantti- l. muonamestari.

Proviandera, v. a. muonittaa, evästä, ruastaa; — v. n. evästellä, ruoastella, hankkia ruokaa l. muonaa.

Provincial, a. maakunnallis-, maakunnallinen, maakunnan; — -läkare, m. piirilääkäri.

Provincialism, m. maakunnan-murre l. -sana.

Provins, m. maakunta, (*eröfradt land*) voittomaa.

Provision, f. vara, muonavara; (*arvode*) toimituspalkkio.

Provisionel, **Provisorisk**, a. välivarainen, varaksi oleva, väliaikainen.

Provisor, m. proviisori.

Prunk, n. *se Präl*.

Prunka, v. n. komeilla, loistella, uljailulla, upeilla.

Prusta, v. n. päristää, päristellä, pärskiä, purakua.

Prustning, f. pärekinä, purakuna, päristys, purakahdus.

Prustrot, f. pärekäjuuri.

Prut, n. *se Prutande*; — -mon, m. tingan l. tinkimisen vara.

Pruta, v. n. tinkoa, tinkiä, hiistää, hiistellä; p. af, *se Afruta*; låta p. med sig, antaa tinkauksen l. tinkimisen valtaa, (*fig.*) olla myöntäväinen; p. emot, tehdä vastusta l. vastuksia, panna vastaan.

Prutande, n. tinka, tinkiminen, hiisto, hiiste, hiistäminen.

Prutare, m. tinkijä, hiistäjä.

Prutgå, f. kaulushanhi.

Prutsam, a. tinkovainen, tinkiväinen, hiistäväinen.

Pryd, a. turhan l. ylen häveliäis, häveliäis l. kaino olevinansa.

Pryda, v. a. kaunistaa, koristaa.

Pryderi, n. turha l. teeskennelty kainous l. häveliäisyys.

Prydlig, a. pulakea, soma, sorea, korullinen.

Prydlighet, f. pulakeus, somuus, soreus.

Prydligt, adv. pulakasti, somasti, korkeasti.

Prydnad, f. kaunistus, kauniste, koriste, koristus.

Prygel, m. hосу, lyömä, lyönti.

Prygla, v. a. hosua, suomia, antaa l. lyödä selkään.

Pryl, m. puhkuri, tuikkari.

Präl, n. korakeus, korskallus, uljailus, komeisuus, komeus; — -ajuka, f. korskeilevaisuus, korskeudenhalu, korskeilevaisuus.

Präla, v. n. korakeilla, uljastella, korskeilla, komeilla, loistella.

Prälig, a. korakea, uljallea, komeileva.

Prälighet, f. korakeus, korskeilevaisuus.

Präm, m. lossi, proomu, lossivene; — -karl, m. lossimies.

Prång, n. sola, solus, kuja; *se Nödspilta*.

Prångla, v. n. huijata, veijata, peijata; p. ut, huijata l. peijata kaupaksi.

Prånglare, m. huijari.

Prångleri, n. huijaus, huijaaminen, huijauskauppa.

Präbende, *se* Prebende.

Prägel, m. rahakuva, rahan merkki; (*fig.*) kuva, merkki, merkikuva.

Prägla, v. a. panna l. lyödä l. painaa merkki l. kuva; p. mynt, lyödä rahaa.

Präktig, a. mukkea, upea, uljas, komea, pulakea; (*fig.*) reima, rehti, kunnon.

Präktigt, adv. mukkeasti, upeasti, pulakasti, komeasti, reimasti.

Prälla, *se* Prella.

Pränt, n. präntti.

Pränta, v. a. präntätä.

Pröfning, f. koetus, koettalemus, tutkinto, tutkimus; — -skomitö, m. tutkimuskomitea.

Pröfva, p. a. (*försöka*) koettaa, koetella; (*erfara*) kokea; (*undersöka*) tutkia; p — r rättvist, näkee l. tutkii l. katsoo oikeaksi.

Pröfvodag, m. koetuspäivä; — -sten, m. koetin- l. koetuskuvi, tutkistin; — -tid, m. koetus-aika.

Psalm, m. virsi (-rren), psalmi; — -bok, f. virsikirja.

Psalmist, m. psalmista, virrentekijä.

Psalmodikon, n. virsikantele.

Psaltare, m. psaltari, virsiraamattu.

Pseudonym, m. sala- l. vale- l. tekoniäinen, vaihtonimi.

Psykisk, a. sielullinen, mielellinen.

Psykolog, m. psykologi, sielutieteilijä, sielutiedon-oppinut.

Psykologi, f. psykologia, sielutiede.

Psykologisk, a. sielutieteellinen, sielullinen.

Publicera, v. a. julkaista, julistaa.

Publicist, m. sanomalehden-kirjoittaja, sanomankirjoittaja.

Publicistisk, a. sanomakirjallinen, julkisandellinen.

Publicitet, f. julkisuus.

Publik, a. julkinen, yleinen; — subst., m. yleisö.

Publikan, m. publikaani, tullimies.

Publikation, f. julkaisu, julistaminen.
Publikt, adv. julkisesti.
Puckel, m. ryhä, kyssä, kyttyrä; —
 -ryggig, a. kyttyrä- l. kyssä- l. ryhä-
 selkäinen l. -selkä.
Pucklig, a. kyttyräinen, ryhämäinen, kä-
 säsmäinen.
Pud, n. punta.
Pudding, m. putinki.
Puddla, v. a. paahtaa, keittää.
Pudel, m. villa- l. luppakoira, villuri.
Puder, n. punteri, tukkajauho; (*fig.*) jou-
 tava, juoru, loru; — **socker**, n. so-
 kerijauho.
Pudra, v. a. puuterolta, jauhottaa tukka,
 (*fig.*) narrata, puhua valeita.
Pudrett, n. pudretti, lantajauhe, jauhe-
 sonta.
Pueril, a. lapsellinen, lapsekas, poika-
 malinen.
Puff, m. (*stöt*) tupsaus, tuuppaus, tuusti;
 (*dof knall*) kumaus, puhkaus, muksa-
 us; (*i tidning*) pöyhkäys; (*int.*) puk-
 sis! müksis! (*på kläder*) puhka, pöhö-
 tin; — **ärm**, f. pöhö- l. puhkahiha.
Puffa, v. a. tuustaista, tuustia, tupsaut-
 taa, töykäistä; p. för ngn, pöyhkäis-
 tä l. pöyhkiä jhun edestä; p — s, v.
 d. tuppiloita, tuustia toisiaansa.
Puffert, m. puhvertti, taskupistooli.
Puka, f. vaski- l. patarumpu.
Puke, m. orakko.
Pukhvete, n. peltomattikka; — **-törne**,
 n. *se* Puke.
Pukslagare, m. vaskirummun-lyöjä.
Pulang, m. sisäänpano, panos, kassa.
Pulard, f. kuohilaskana.
Pull Pull! int. tipu tipu! tupu tpu!
Pulla, f. (*höna*) tipu, tipanen, tupu; (*fig.*)
 kananen, tipanen.
Pulpet, m. pulpetti, vieto- l. kaltapöytä.
Puls, m. *se* Pulsåder; (*dess slående*) ty-
 kyty; — **mudd**, -**värmare**, m. ran-
 neturva, rannustin; — **slag**, n. suo-
 nen l. veren tykyty l. tykinä; —
åder, f. valtimo, valtasuoni; — **åder-**
bräck, n. valtasuonen venähdys l. re-
 vehdys.
Puls, m. (*stång vid notdrägt*) porkka,
 tarvoin (-poimen); — **not**, f. kierre-
 l. kontta-nuotta.
Pulsa, v. n. tarpoa, porkata.
Pulsare, m. tarpoja, porkkamies.
Pulsation, f. tykyttäminen, tykyty, ve-
 ren tykyty.
Pulsera, v. n. tykyttää, tykkiä, tykytellä.
Pultron, m. pelkuri, hätikkö.

Pultroneri, n. pelkuruus, uskaltamatto-
 muus, hätikkömyisyys.
Pulver, n. jauhennos, jauhos, jauho, pul-
 veri.
Pulverisera, v. a. pulverolta (-teen),
 jauhentaa, survoa l. jauhaa jauhoksi.
Pump, m. pumppu, imetin; — **-hjerta**,
 n., -**klaff**, m. pumpunkielii; — **-kolf**,
 m. pumpunmäntä; — **-rör**, n. pum-
 puntorvi; — **-sko**, m. *se* Pumpstöv-
 vel; — **-slag**, n. pumppu-erä; —
-stock, m. pumpunhirsä l. -takki; —
-stång, f. pumpunvarsi l. -mäntä; —
-stövvel, m. pumpunkenkä l. -aliupuoli
 (-en); — **-svängel**, m. pumpunvipu l.
 -tanko; — **-verk**, n. pumppukone l.
 -laitos l. -rakennus.
Pumpa, v. a. pumputa; p. ut. pumputa
 ulos, (*fig.*) lappaa ulos; p. i sig, ah-
 taa l. lappaa sisäänsä.
Pumpa, f. pumppu,
Pumpning, f. pumppuaminen, pumputus.
Pund, n. leiviskä; (*fig.*) leiviskä, luon-
 nonlahja; — **-hufvud**, n. pötkelö- l.
 pölkkypä; — **-tal**, n. leiviskäluku l.
 -määrä; — **-tals**, -**vis**, adv. leivis-
 köittäin, leivisköin.
Pundig, a. naulainen; — **-tal**, n. nau-
 laluku l. -määrä.
Punding, m. naullo, naulainen.
Pung, m. kukkaro, massi; (*anat.*) p — ar,
 mukt; — **-djur**, n. pussi- l. kukka-
 roeläin; — **-formig**, a. (*bot.*) rakko-
 mainen, kukkaromainen; — **-lås**, n.
 munalukko; — **-rem**, m. kukkaron nauha
 l. hihna; — **-råtta**, f. kukkarohiiri l.
 -rotta; — **-slå**, v. a. tyhjentää kuk-
 karo, peijata.
Punga ut, v. n. maksaa pois l. ulos.
Punkt, m. piste; (*gram.*) piste, päätö-
 merkki; (*stycke, mening*) kohta, pykälä,
 osa; (*ställe*) paikka, kohta; p. för p.,
 kohta kohdalta, osa osalta; (*tillstånd*)
 kohta, kanta; (*grad*) kohta, kanta, as-
 te; (*geom.*) piste, kohta.
Punktera, v. a. pisteillä, pilkuttaa, mer-
 kitä pisteillä l. pilkuilla; (*disputera*)
 kinastella, viisastella.
Punktering, f. väli- l. eromerkitys, pis-
 teily.
Punkternål, f. pistellysneula.
Punktlig, a. täsmällinen, tarkka-ai-
 kainen, tarkka.
Punktlighet, f. täsmällisyys, tarkka-ai-
 kaisuus.
Punktligt, adv. täsmällensä, tarkallensa,
 tarkasti.

Punktur, f. pistellys; (*boktr.*) pistokii-
vu, pistelin.

Punä, m. ponsi, loivrauta.

Punsch, m. punasi; — *-bål*, m. punsei-
malja; — *-glas*, n. punsellasi.

Punscha, v. n. punssata.

Pupill, m. (*myndling*) holholainen, hoi-
dokas, holhottava; (*i ågar*) silmänterä.

Puppa, f. kotero, kuorus, koppamato.

Pur, a. puhdas, pelkkä, paljas, sula.

Purgativ, n. huollutus- l. vatsaa per-
kaava aine, huolluke.

Purgera, v. a. o. n. puhdistaa, huoltaa
vatsaa, ajaa vetelille.

Purism, m. purismi, kielenperkaus, kie-
lenperkaus-kiihko.

Purist, m. puristi, kielenperkaaja.

Paritaner, m. pl. puritaanit, puhdas-us-
kolaiset l. -uskolaiset.

Parjolök, m. parju- l. ruoholaukka, puur-
laukka.

Parpra, v. a. purpuroita, rusertaa, pu-
nata; p—s, v. p. rusertua, punottua,
rusistua.

Purpur, m. purpura, purpurapuna, tull-
l. rusopuna; — *-färg*, m. purpura- l.
rusopuna-väri; — *-färgad*, a. purpura-
punainen l. -värinen; — *-mantel*, m.
purpurakaapu; — *-snäcka*, f. purpu-
rasimpsukka.

Purra, v. a. narrata, peijata, pettää;
(*sjöt.*) ajaa hereille, herättää, purrata.

Purrig, a. *se* **Fnurrig**.

Puss, m. lätkäkö, rapakko, allikko; *se*
Kyss o. **Puts**.

Pussa, v. a. *se* **Kyssa**.

Pussera, v. a. pusierata, valaa kuvia.

Pusserlig, a. *se* **Putslustig**.

Pussig, a. puhlea, puhlakka, pöhöttynt.

Pust, m. (*andetag, suck*) hengähdys, huo-
kaus; (*vindflakt*) puuska, puuskaus,
puhallus; (*redskap*) lietsin, käsilpal-
heet (*pl.*).

Pusta, v. n. lähkättää, puhkaa, ähkää,
puhaltaa, puuskaa; — v. a. lietsoa,
lietsottaa, puhaltaa paikella.

Putä, f. paatsa, patja.

Putifanaak, n. nöikki, nulikka, töpel.

Puts, n. pila, kuri, leikki, kuje, sutka-
us, vekkuluus; (*prydnad*) koristus, ko-
riste, somistus; — *-jern*, n. muokka-
usranta; — *-lustig*, a. sutka, kujeel-
linen, kurillinen, lystillinen, lystikäs,
sukkela; — *-makare*, m. vekkuli, hu-
liivi, koiransilmä; — *-makerska*, f.
somustelija.

Putsa, v. a. puhdistaa, siivota, somus-
taa.

Putaning, f. puhdistus, siivoaminen, si-
vous.

Putt, m. *se* **Puss**.

Puttelkrämäre, m. kyynäri l. tuppi-
saksa.

Putra, v. n. jupista, mutista, narkut-
taa, näristä.

Puttrande, n. jupina, mutina, narkutus,
jupiseminen, mutiseminen.

Pygmé, m. *se* **Pysling**.

Pyisa, f. *se* **Pölsa**.

Pyndare, m. puntari.

Pynta, v. a. pyntätä, laittaa, laittaa,
muokata.

Pyra, v. n. kyteä.

Pyramid, m. pyramiidi, särmä- l. kartio-
pylväs; (*geom.*) pyramiidi, särmä- l.
huippukartio, särmäkikka.

Pyramidalisk o. **Pyramidformig**, a. py-
ramidiomainen, huippusärmikäs, pujo-
pylväinen; (*bot.*) kikkamainen.

Pyré, f. pyreiija, hernellemi (-en).

Pyrit, m. (*mineral.*) pyriitti, rikkikivi
(-en).

Pyrofor, m. (*kom.*) tulijauho l. -jauhen-
nos; — *-meter*, m. hehkun l. kuu-
munden mittari, pyrometri; — *-tek-
nik*, f. tulitustaito, pyrotekniikka.

Pyrrhichius, m. (*pros.*) kaksi- l. kak-
sialyhyt.

Pyrväl, **Pys**, m. poikanen, pieni poika,
poikanulikka.

Pyssla, v. a. askaroita, työksennellä, pi-
dellä; p. om ngn, hoidella l. huoli-
tella jkuta.

Pysaling, m. maatlainen, kääpiö, linnun-
kotolainen.

Pyts, m. pytsy, purakka, ämpäri.

Pytt, int. hui hall jo p! p. ock! hui
hall mitä vielä! jopa kall! taikka mitä
l. maarin!

På, prep. päällä, päälle, o. a.; återges
oftast med särkilda kasus af
orden, såsom följande exempel
visa: (*läge på, vid*) inessiv och
adessiv; t. ex. på taket, bordet,
väggen, katolla l. katon päällä, pöy-
dellä, seinällä; på jorden, maan pääl-
lä; på marken, maassa; mössan är
på hufvudet, lakki on päässä; (*vrö-
relse till, emot, vid*) illativ och al-
lativ; t. ex. ställa på bordet, pan-
na pöydälle; gå på teatern, mennä
teatteriin; hänga taflor på väg-

gen, ripustaa tauluja seinälle l. seinään; (*tillfalle, akt, då något försig-går*) inessiv och illativ, adessiv och allativ; t. ex. vara på bröllop, olla häissä; gå på kalas, mennä kestitin; vara på mete, olla ongella l. onkimassa; begifva sig på resa, lähtee matkalle l. reisuun; (*tiden, då något sker*) adessiv och essiv; t. ex. på dagen, päivällä; på en måndag, eräänä maanantaina; (*tiden, hvarunder l. inom hvilken ngt sker, varar*) inessiv och essiv samt (*helst i nekande sats*) illativ; t. ex. han gjorde det på tre dagar, hän teki sen kolmessa päivässä l. kolmena päivänä; jag har icke sett honom på tre månader, en ole nähnyt häntä kolmeen kuukauteen; äfven med translativ och partitiv; t. ex. han reser bort på fyra dagar, hän matkustaa pois neljäksi päiväksi; barnet går på åttonde året, lapsi käy kahdeksatta (vuottansa); (*om del af ett helt*) genetiv, äfven adessiv; t. ex. hufvudet på en häst, hevosen pää; (*värde, vikt*) genetiv; t. ex. en sedel på 20 mark, 20 markan seteli; en vikt på 10 skålpund, 10 naulan paino; (*brist, tillgång*) genetiv och elativ; t. ex. brist på penningar, rahan puute, puute rahasta; (*sätt, vis*) adessiv, illativ och instruktiv; t. ex. på samma sätt, sammalla tavalla l. tavoin, samaan tapaan; äfven med translativ; t. ex. på finska, suomeksi; (*omedelbart efter*) återges med päälle, peristä l. perään eller ock med ablativ; t. ex. dricka på soppan, juoda soppan päälle l. perään; det kom bud på bud, tuli sana l. sanoma sanan l. sanoman perään l. sana sanalta l. sanoma sanomalta; (*af, genom*) elativ; t. ex. känna en på røsten, tuntee joku äänestänsä; (*till följd af, enligt*) elativ och adessiv; t. ex. på befallning, käskystä l. käskyllä; (*vid utbildning af vissa verber och nominor*) mest med partitiv; t. ex. ropa på hjelp, huutaa apua; — på det att, jotta, että eller genom verbformer på -ksi med suffix; t. ex. på det att han skulle granska det, jotta l. että hän sitä tutkisi, hänen tutkiaksensa l. tutkittavaksensa.

Påakta, v. a. tarkata, oivaltaa, ottaa vaari.

Påbeggynna, v. a. alottaa, alkaa (jkin), ruveta (jhhin).

Påbinda, v. a. sitoa (jonkin) päälle.

Påbjuda, v. a. käskää, määrätä, säättää, panna päälle.

Påbud, n. käsky, sääntö.

Påbygga, v. a. rakentaa päälle.

Påbyggnad, f. päälle-l. päällis-rakennus.

Påbörda, v. a. sanoa l. lykätä l. ajaa syyksi, syyttää, sälyttää päälle.

Pådikta, v. a. valhetella syyksi l. syy-pääksi, väärin soimata l. syyttää.

Pådraga, v. a. vetää päälle; p. stöflarne, vetää saappaat jalkaansa.

Pådragsventil, m. emäventtiili.

Pådrifva, v. a. ajaa, pakottaa, hoputtaa, ukittaa.

Påfallande, a. silmiin pistävä, merkillinen, silmin-nähtävä.

Påfinna, v. a. löytää, tavata (-paan), keksii.

Påflig, a. se Påfvelig.

Påflugen, a. julkea, röyhkeä, tyhmänrohkea.

Påflugenhets, f. röyhkeys, julkeus, tyhmä rohkeus.

Påfogel, m. riikinkukko.

Påfordra, se Fordra o. Anfordra.

Påfund, n. keksimä, keksintö, juoni (-en).

Påfve, m. paavi; — -bref, n. — -bulla, f. paavinkirja; — -döme, n. paavikunta, paavilaisuus; — -läran, f. paavinusko, paavilaisuus; — -magt, m. paavinvalta; — -val, n. paavinvaali l. -valinta; — -välde, n. paavin-l. paavilaisvalta.

Påfvelig, a. paavillinen, paavin, paavilainen; p — a stolen, paavin istuin.

Påfvisk, a. paavilainen, paavillinen; de p — e, paavilaiset.

Påfviskt, adv.; p. sinnad, paavilaismielinen.

Påfylla, v. a. täydentää, lisätä, panna lisää l. täytettää.

Påfyllning, f. täydennys, lisääminen; (*det påfylla*) täyte, lisää, lisääys.

Påfästa, v. a. kiinnittää (jonkin) päälle l. jhhin.

Påfölja, v. n. seurata, tulla perästä.

Påföljd, f. seuraamus, seuraus.

Påföra, v. a. viedä päälle; (*i räkning*) panna l. lukea (jkun) päälle, panna l. kirjoittaa (jkun) velaksi l. rasitukseksi; p. sig, v. r. panna l. ottaa l. kirjoittaa velaksensa l. päällensä.

Påföring, f. velaksi l. rasitukseksi pano l. kirjoitus, lukuunpano, lukulias.
Pågjuta, v. a. valaa päälle.
Pågå, v. n. kestää, olla, tapahtua, pidetään; under pågående landtdag, valtiopäiväin ollessa l. kestäessä, valtiopäiviä pidettäessä.
Påhåffa, v. a.; han påhade en kappa, hänen l. hänellä oli kaapu yllänsä l. päällänään.
Påhålsa, v. a. tervehtii, tervehtää.
Påhålsning, f. tervehdys, tervehtiminen.
Påhinna, v. a. se Upphinna.
Påhitt, n. keksimä, kuje, kuri, vehkeet (pl.).
Påhitta, v. a. keksiä, löytää.
Påhittig, a. kekseliäs, löytelijäs, älykäs.
Påhäng, n. rasitus, vastus.
Påhänga, v. n. rippua (jkun) päällä l. niskoilla, tungetella.
Påhängsen, a. tungetteleva, vastuksena oleva.
Påk, m. kanki (-en), keppi; — olja, f. keppirasva; — släng, m. kepin lyömä l. sätkäys, kangen lyömä.
Påkalla, v. a. kutsua, pyytää, kutsuttaa; (fordra) vaatia, kaivata (-paan); när omständigheterna sådant p., asianhaaran niin l. sitä vaatiessa.
Påkallan, f. kutsuminen, pyyntö, vaatimus.
Påklaga, v. a. valittaa.
Påklistra, v. a. liisteröitä päälle l. jhkin.
Påkläda, v. a. pukea ylle l. päälle, puettaa, vaatettaa; p. sig, v. r. pukeutua (jhkin), pukea yllensä l. päällensä.
Påknyta, v. a. sitoa päälle l. kiinni l. jhkin.
Påkomma, v. n. kohdata (-taan), sattua, tapahtua.
Påkosta, v. a. kustantaa, maksaa.
Påkostande, a. tuntuva, kipeä, vaikea, vaivaloinen.
Påkostnad, f. kustannus, kulutus.
Påkänna, v. a. koettaa, koetella, tunnustella; (erfara) kokea, maistaa, tuntea.
Påkänning, f. koettelu, koetus, tunnustelu; (förlust, stöt) vahinko, kolaus, vaiva, rasitus.
Påköra, v. a. se Pådrifva.
Påla, v. a. paaluttaa, vaajoittaa.
Pålaga, f. vero, rasitus, ulosteko.
Påländsvind, m. meri- l. selkätuuli, maata kohden käypä tuuli.

Pålassa, v. a. panna l. tehdä kuormaa, kuormata.
Pålata, v. a. lastata l. panna lastia (laivaan); panna painoa.
Påle, m. paalu, vaaja; (skampåle) kaakki, kaakinpuu.
Påliggande, a. o. part. päällä oleva l. makaava, päkllinen.
Pålitlig, a. luotettava, uskottava, taatava.
Pålitlighet, f. luotettavuus, uskottavuus.
Pålitligt, adv. luotettavasti, taatavasti.
Pålklubba, f. paalumoskuri; — -kran, m. junta, juhmuri; — -rad, m. paalurivi l. -jako; — -rot, f. emäjuuri; — -verk, n. paalusto, paalutus.
Pålning, f. paalutus, vaajoitus; — -maskin, m. paalutuskone, paalumoskuri l. -junta.
Pålysa, v. a. kuuluttaa (pidettäväksi).
Pålägga, v. a. panna l. laskea l. asettaa päälle; — p. undersåtarne skatter, panna veroja alamaisten päälle; p. ngn att göra ngt, panna l. määrätä jkin jkun tehtäväksi; — p. boskap, panna karjaa elänteelle l. elänettäväksi.
Påläggnig, f. päälle-pano l. -paneminen.
Påläggakalf, m. elättivasiikka.
Påminna, v. a. muistuttaa, johdattaa mieleen; p. ngn om ngt, muistuttaa jkin jkulle l. jkuta jstkin; jag vill p. mig, vähän muistelen; p. sig, v. r. muistella, muistutella.
Påminnelse, f. muistutus; utan hans p., hänen muistuttamattansa.
Påmönstring, f. sisäkirjoitus l. -mynsträys, otto- l. tulokatselmus.
Pånyttföda, v. a. undesti l. undestansa synnyttää l. virkistää; p—s, v. d. undesti l. undestaan syntyä; p—dd, undesta-syntynyt.
Pånyttfödelse, f. undesta-syntyminen.
Påpacka, v. a. mättää l. pakata päälle.
Påpassa, v. a. se Passa på.
Påpasslig, a. vaarillinen, tarkka, ehtiväinen; (uppmärksam) huomaavainen.
Påpasslighet, f. vaarillisuus, ehtiväisyys.
Påpeka, v. a. osottaa, muistuttaa, viitata.
Påpelsad, a. turkki päällä l. yllä, turkkiin kääritty.
Påropa, v. a.; p. mäl, huutaa asioita.
Påräkna, v. a. odottaa, toivoa; (bry sig om) pitää lukua, panna lukuun.
Påse, m. pussi.

Päse, v. a. katsoa, katsella.
Päsende, n. katsomus, katsahdus; vid första p—t, ensi katsahdukselta l. katsannossa.
Päseglä, v. a. purjehtia päälle.
Päsela, v. a. panna silat selkään, valjastaa.
Päsäg, a. pussikaa, pullottava.
Päsk, m. pääsijäinen; annan dag p., pääsijäismaanantai, toinen pääsijäispäivä; — **-afton**, m. pääsijäis-aatto l. lauantai; — **-alam**, n. pääsijäislammas; — **-dagen**, m. pääsijäispäivä; — **-helg**, m. pääsijäisjuhla, pääsijäisen pyhä; — **-högtid**, m. pääsijäisjuhla; — **-kaka**, f. pääsijäisleipä l. -kaku; — **-lördag**, m. pääsijäislauantai; — **-penningar**, m. pl. pääsijäisraha; — **-veck**, f. pääsijäisviikko; — **-ören**, n. pl. pääsijäisrahat.
Päskina, v. n.; låta p., näyttää olevan, olla olevinansa.
Päskrift, f. päälle-kirjoitus, päällekirjoittaminen.
Päskrifva, v. a. kirjoittaa (jonkin) päälle, päällekirjoittaa (jkin); ge p—vet, antaa nuhteita l. toria; få sig p—vet, saada nuhteita l. toria.
Päskynda, v. a. jouduttaa, kiiruuttaa, (*mana på*) hoputtaa.
Päslä, v. a. lyödä (jonkin) päälle.
Päsmöta, v. a. laappia l. tahrta päälle l. jhkin.
Päspapper, n. pussi- l. törttöpaperi; — **-ajuka**, f. pussitauti, siantsauti.
Päspika, v. a. naulata (-aan) l. naulita (-teen) kiinni l. päälle.
Päspäda, v. a. ohentaa, vetelöittää.
Päspänna, v. a. kiinnittää soljella.
Pästryka, v. a. tuhertaa l. pyyhkiä l. voidella päälle; pästruken, a. o. part., (*fig.*) päihtynyt, juovuksissa.
Pästä, v. a. väittää, sanoa, pitää l. seisoa päälle, vaatia.
Pästä, v. n. kestää, olla, pysyä; under p—ende krig, sodan kestäessä l. ollessa, sotaa pidettäessä.
Pästända, n. väittäminen, väittäminen, väite, puhe, vaatimus, päällepito; göra p. om ngt, vakaasti vaatia jkin, vaatia jkin tapahtuvaksi l. saadaksensa; göra p. emot ngn, tehdä väite l. kanne l. vaatimus jkuta vastaan, väittää l. kantaa jkuta vastaan.
Pästöt, m. (*fig.*) syysys, yllytys, pakotus.
Pästöta, v. a. syysyä, kiihottaa, pakottaa; (*anträffa*) kohdata, tavata (-paan).

Päsätta, v. a. panna l. sovittaa päälle l. jhkin.
Päta, v. n. tonkia, kaivaa, kaivella.
Pätaga, v. a. (*kläder*) ottaa l. panna (vaatteet) päällensä l. yllensä; p. sig, v. r. (*taga på sig*) ottaa päällensä, ottaa huoleksensa l. tehdäksensä.
Pätaglig, a. tietty, nähtävä, perin selvä, käsin koskettava.
Pätaglighet, f. nähtävyys, periselvyys.
Pätala, v. a. moittia; se Åtala.
Pätappa, v. a. laakea l. juokuttaa l. panna astioihin.
Päteokna, v. a. kirjoittaa (jkin), kirjoittaa l. merkitä päälle, päällekirjoittaa.
Päteckning, f. päällekirjoitus.
Pätinga, v. a. ehdotella l. tingata itsellensä (jkin).
Pätuga, v. a. (*ngn ngt*) turkuttaa l. tuputtaa l. pakata l. tunkea (jhkin jkulle).
Pättryk, n. se **Pättryckning**.
Pättrycka, v. a. painaa l. pakottaa päälle, painaa, pakottaa, ahdistaa.
Pättryckning, f. päällepaino, pakotus; (*fig.*) pakotus, kiihotus, yllytys.
Pätträda, v. a. pujottaa, pujotella.
Pätträffa, v. a. tavata (-paan), kohdata.
Pätvinga, v. a. pakata jkun päälle, pakottaa l. tunkea jkulle, pakottaa ottaamaan.
Pätär, m. lisätippa, päälliset (*pl.*).
Pätända, v. a. syysyttää, panna palamaan.
Pätänka, v. a. miettiä, mietiskellä, tuumalla.
Päyrka, v. a. vaatia, väittää.
Päyrkande, n. vaatimus, vaatiminen, päällepito.
Päögna, v. a. silmäillä.
Pär, m. peeri, ylimys; — **-skammare**, m. peeri- l. ylimyskamari.
Pärä, **Pärm**, se **Perla**, **Perm**.
Päron, n. päärinä.
Pärta, f. se **Perta**.
Pöbel, m. alhaiso, roskaväki (-en) l. -kansa; — **-aktig**, a. roistomainen, roistokansan l. alhaisen tapainen, törkeä, ruokoton; — **-aktighet**, f. roistomaisuus, törkeys, törkeätpaisuus; — **-aktigt**, adv. roskaväen l. alhaisen tavalla, roistomaisesti, törkeällä tavalla l. tapaa; — **-hop**, m. roska- l. roistojoukko, roistoväki (-en); — **-språk**, n. alhaisen l. roskaväen kieli; — **-värde**, n. alhaiso- l. roistovalta.

Pöl, m. lätäkko, rapakko, ropakko; (*kud-*
de) tyyny, nahkatyyny; — *-vass*, m.
haarapalpako.

Pölsa, f. pylssy, höystö, murennos.

Pörte, n. pirtti, savutupa.

Pösa, v. n. pöhöttyä, puhistua, kohot-
tua, kuohua, pöyhistyä, pursua, hyl-
lyä; p. af högm od, kuohua l. pur-
sua ylpeyttä l. ylpeydestä.

Pösande, a. kuohuva, kohoava, (*fig.*) pöy-
histelevä, pöheä.

Pösigt, a. pöhöttynyt, pöheinen, puhis-
tunut, turvonnut, puhlea, möhleä; (*pö-*
sande) lieju, liejuinen, kohoinen, pö-
heä, kuohuva.

Pösighet, f. kohoisuus, liejuisuus, pö-
heys, puhleus, möhleys.

Pösjörd, f. pöhö-, kohomaa, näkämaa;
— *-lera*, f. hylly- l. kuohu- l. lieju-
savi; — *-munk*, m. pöhö- l. koho-
kaku l. -munkki; — *-munt*, a. pöhö-
l. pussisuus l. -suinen.

Q.

Qvabba, f. merikrotti.

Qvabbel, n. kuihu, nujo.

Qvackla l. **Qvacksalva**, v. n. puoska-
roita, huusata.

Qvacksalvare, m. puoskari, puoskaroit-
sija; — *-salveri*, n. puoskaroinen.

Qvader l. **Qvadersten**, m. neljäkäski.

Qvadrangulär, a. nelikolkkainen l. -kul-
mainen, neljömäinen.

Qvadrant, m. kvadrantti, neljäkko, nurk-
kaisin.

Qvadrat, m. neljö, nelkolkka; (*aritm.*)
neljäkäski; — *-fot*, m. neljö- l. sarka-
jalka; — *-mil*, m. neljö- l. sarkape-
nikulma; — *-mått*, n. neljö- l. risti-
mitta; — *-rot*, f. neljäkäskijuuri; —
-tum, m. neljötuumma.

Qvadratisk, a. neljöllinen, neljömittai-
nen.

Qvadratur, f. neljöttäisyys.

Qvadrera, v. a. neljöttä, tehdä neljäksi
l. neljäkäksi; — v. n. sopia, soveltna.

Qvadrilj, m. katrilli, neljäinen.

Qvadruped, m. neljäjalkainen.

Qvadrupel, m. nelkerta- l. neljeluku;
— *-allians*, m. neljä- l. neljäliitto,
neljän vallan liitto.

Qvaf, a. vari, helteinen, hikinen.

Qvaf, n.; g & i q., mennä upoksiin l.
hukuksiin, hukkaa, upota; (*fig.*) mennä
mitättömiin.

Qvafhet, f. varisuus, helteisyyys.

Qvai, se Kaj.

Qvak! int. kur! kutki!

Qval, n. tuska, vaiva, kipu; — *-full*,
a. tuskan- l. kivun-alainen, tuskalli-
nen, vaivallinen; — *-söfd*, a. levotto-
masti makaava.

Qvalificera, v. a. sanoa l. määrätä jon-
kin laji l. omaisuus, tehdä laadullis-
seksi l. kelvolliseksi; väl q—d, hy-
vin kelvollinen, kelpolaatuisen; q, sig,
v. r. tehdä itsensä kelvolliseksi l. voi-
vaksi, laatiutua.

Qvalifikation, f. laatumääräys, ominai-
isuus.

Qvalifikativ, a. laatumäärällinen, laa-
dun määräävä.

Qvalitativ, a. laadullinen, laatumääräi-
nen, ominaisuudellinen, kaltaisuudel-
linen.

Qvalitet, f. kaltaisuus, laatu, laatusuus,
ominaisuus.

Qvalm, n. helle, aure, palava, vari.

Qvalma, v. n. olla helteinen l. hikinen
l. vari l. kuuma.

Qvalmig, a. helteinen, hikinen, palava.

Qvalmighet, f. helteisyy, palavuus.

Qvalster, n. punkki.

Qvantitativ, a. paljoudellinen, koilli-
nen, määrällinen, joukkomääräinen.

Qvantitet, f. paljous, kokoisuus, koko,
määrä, joukkomäärä; (*gram.*) laajuus,
arvo.

Qvantum, n. määrä, paljous, joukko.

Qvar, adv. jäljellä, jäljelle, tähteenä,
tähteeksi; — *-blifva*, v. n. jäädä;
(*blifva öfrigt*) jäädä jäljelle; — *-drö-*
ja, v. n. viipyä, viipäytyä; — *-håll-*
la, v. a. pysyttää, pidättää, pida-
tella, pitää paikalla l. luonansa; —
-lefva, v. n. jäädä elämään l. eloon
l. jälkeen; — *-lefva*, f. jäte, jäännös,
jälkijätö, loput (*pl.*); tähdä; — *-lem-*
na, v. a. jättää, jättää jäljelle l. jäl-
keensä; — *-ligga*, v. n. jäädä jäljelle

l. olemaan, jäädä, olla jäljellä; — *-läta*, v. a. *se Quarlemna*; — *-läten-skap*, f. jäämistö, jälkeen jäänyt omaisuus, perut, jätökset; — *-sitta*, v. n. jäädä istumaan l. paikallensa, pysyä istumassa, istua l. olla l. pysyä paikoillansa l. kiinni; — *-stad*, m. takavarikko; *belägga med q.*, panna takavarikkoon; — *-stanna*, v. n. jäädä olemaan l. paikallensa l. jäljelle, jäädä; — *-stä*, v. n. jäädä seisomaan l. jäljelle, pysyä paikallansa l. seisomaassa, olla jäljellä.

Qvarantän, *se Karantän*.

Qvarka, f. pääntauti, köhä, yskä.

Qvarn, f. mylly; — *-backe*, m. myllymäki; — *-byggnad*, f. myllyn rakentaminen; myllyrakennus; — *-dam*, m. myllynsulku; — *-fall*, n. myllyputous l. -koski; — *-hjul*, n. myllynratas; — *-kappe*, m. mylly- l. tullikappa; — *-kar*, n. myllynkahna; — *-klapp*, m. kivenkolkka, karinpuu; — *-kupa*, f. myllynkahna l. -tuutti; — *-leka*, f. *se Qvarnklapp*; — *-lucka*, f. myllynluukku; — *-ränna*, f. myllynränni l. -tori, myllyoja; — *-sko*, m. myllynkaristin; — *-skruf*, m. *se Qvarntratt*; — *-sten*, m. myllynkivi; — *-stensbrott*, n. myllynkiven-louhos; — *-ställe*, n. myllynpaikka l. -sija; — *-tratt*, m. myllyntuutti; — *-trut*, m. myllynnapa l. -kita; — *-tull*, m. jauhatus l. myllyntulli; — *-tur*, m. mylly- l. jauhinvuoro; — *-vinge*, m. myllynlehti; — *-öga*, n. tuutinreikä.

Qvart, m. neljännes (-ksen), neljäs osa; q. timme, neljännes l. kortteli tuntia; *klockan är q. öfver tre l. en q. på fyra*, kello en neljänneksen l. kortteli yli kolmen l. neljättä l. neljän päällä; *en bok i q. format (in quarto)*, nelitaitteinen kirja; — *-band*, n. neliakoko, neli- l. nelitaitte-nidos; — *-blad*, n. arkinneljännes, neli-arki l. -lehti; — *-format*, n. neli- l. nelitaitte-koko, nelitaitteinen koko; — *-sida*, f. neli- l. neljännessivu.

Qvarta, f. neljäs luokka.

Qvartal, n. neljännes, neljännes (-ksen), vuosineljännes, palkkaneljännes; — *-sförslag*, n. neljännes-arvio; — *-svis*, adv. neljänneksittäin, neljänneksin, vuosineljänneksittäin.

Qvartaliter, adv. *se Qvartalsvis*.

Qvartan, m. nelialuokkalainen.

Qvarter, n. (*mätt*) kortteli; (*månens*) kortteli, neljännes l. neljännes; (*i en stad*) kortteli; (*trädgårdsland*) kortteli, nelisarka; (*herberge*) korttieri, maja; *förlägga i q.*, majoittaa, majoittaa; (*pardon*) armo; — *-mästare*, m. maja- l. majoittaja- l. korttieri-mestari; — *-sman*, m. ala-päällismies, työnjohtaja l. -katsoja, neljännessmies.

Qvartera, v. a. (*myntv.*) erittää kultaa hopeasta; q. in, *se Inqvartera*.

Qvarterier, m. majoittaja.

Qvarteron, m. kvarterooni, valkoisesta isästä ja mulattilaisesta syntynyt.

Qvartett, m. kvartetti, nelisäänikkö, nelisäänis-laulu l. -soitto.

Qvartis, m. kvartsi, ukonkivi (-en); — *-artad*, a. ukonkiven-tapainen l. -laatuinen; — *-blandad*, -haltig, a. ukonkiven- l. kvartsin-sekainen l. -pitoinen; — *-gång*, m. kvartsisuoni (-nen).

Qvas, a. kvaasu, taari.

Qvasi-, (*i sammansättning*) hahmu, tapainen; t. ex. *qvassiregering*, hahmuhallitus, hallituksen tapainen.

Qvassia, f. kvassilautu.

Qvast, m. (*sopqvast*) luuta, vasta; (*utan löf*) varpaluuta; (*badqvast*) vihta, vasta; (*blomqvast*) kukkavihko l. -kimpupu; — *-käpp*, m. luudanvarsi; — *-löf*, n. pl. vastaket, vihdaket; — *-ris*, m. pl. luudaket, luudanvarvut.

Qvatern, m. neljunen, nelinen.

Qvattuor species, luvunlaskun neljä tapaa.

Qved, f. kohtu, immikko.

Qvessa, f. koiso, pisama.

Qvesgräs, n. ukonputki (-en); — *-rot*, f. kolrannauris; — *-ved*, m. koiso, koisonpuu.

Qvestion, f. kysymys, tutkimus.

Qvestionera, v. a. tutkaella, tutkaista, udella (-telen), kysellä.

Qvene, f. *se Kö*.

Qvick, a. (*lyftig*) vilkas, virkku, vilpas, hilpeä; (*snabb*) kerkeä, vikkeli, ketterä, virkku, näppärä; (*till förståndet*) terävä, sukkela; (*i ord och infall*) sutka, sukkela, kokkapuheinen; — *-hufvud*, n. sutkapää, sukkelus, viisaste-lija, kokkapuheinen; — *-hvyete*, n. juolavehnä, juolas- l. villiheinä; — *-rot*, f. *se Qvickhvyete*; — *-sand*, m. juoksuhieta; — *-silfver*, n. elohopea, elävä hopea; — *-silfverkula*, f. elohopea-kuula l. -kupula; — *-stjert*, m. västkräkki.

Qvicka, f. se Qvickhvete.

Qvicka upp, v. a. se Uppqvicka.

Qvicke, n. kelho, sohlo, tohlo.

Qvickhet, f. vilkkaus, vikkelyys, kerkeys, ketteryys, näppäryys, virkkuus, tevävyys, sukkeluus, sutkuus; (qvickt infall) sutkaus, kokka- l. sutka- l. leikkipuhe.

Qvickna l. Qvickna vid, v. n. virota (-rkoan), viretä (-rkenen), virkistyä, tointua, toipua.

Qvickt, adv. vikkellästi, vilkkaasti, sukkelaasti, m. m. jmftr Qvick.

Qvicktionde, n. karjakymmenykset.

Qvida, v. n. ukuttaa, ruikuttaa, valke- roita, vikistä, inua, itistä, kitistä.

Qvidan f. o. Qvidande, n. ukutus, ruikutus, itinä, kitinä, vaikerrus, ukut- taminen, itäminen.

Qvidfogel m. se Ormvråk.

Qvietism, m. kvietismi, lepolaisuus.

Qviga, f. hieho, mullikka.

Qvigkalf, v. n. lehmäinen l. hiehovasikka.

Qvillra, v. n. piipertää, piipottaa, pi- tistä, puipottaa, suherrella, titistä.

Qvinnna, f. nainen, vaimo, vaimo- l. nais- ihmisen.

Qvinnfolk, n. nais- l. vaimoväki; — -kön, n. se Qvinnokön.

Qvinnlig, a. vaimoinen, vaimollinen, naispuolinen, vaimon, naisten, nais- vaimokas, akkamainen; q—a arfvin- gar, vaimoiset l. naisperilliset; q—a arbeten, nais- l. vaimoväen l. nais- ten työt; q. blygsamhet, naisen l. naisellinen l. vaimoinen kainous; en q. karl, vaimokas l. akkamainen l. naisentapainen mies.

Qvinnlighet, f. naisuus, vaimous, vaimoisuus, vaimon l. naisen mieli l. huonto; (vacklighet) miehuedettomuus, akkamaisuus.

Qvinnligt, adv. vaimon l. naisen tavalla l. lajilla.

Qvinnöansigte, n. naisen l. vaimon kas- vot, naiskasvot; — -arbete, n. nais- ten l. naisväen l. vaimoväen työ l. askare; — bild, m. vaimon l. naisen kuva, naiskuva; — -fadder, f. nais- l. vaimokummi; — -frid, m. naisrau- ha; — -hat, n. viha naisia kohtaan, naistenviha; — -hatare, m. naisten vihaaja; — -kläder, n. vaimo- l. nais- väen vaatteet; — -kön, n. nais- l. vai- monpuoli, vaimoinen puoli l. suku; — -linie, f. nais- l. vaimonpuolen kanta, naispuolinen kanta l. haara; — -list,

f. naisen kavaluus l. viekkaus; — -mjolk, f. naisen l. vaimo-ihmisen mai- to; — -regering, f. vaimoinen l. nais- hallitus; — -sadel, m. vaimo- l. nais- väen satula; — -sida, f. vaimo- l. naisväen puoli; — -väld, n. nais- l. akkavalta.

Qvinnsperson, f. vaimo-ihminen, vai- moinen henki, naishenkilö.

Qvingvannium, n. viiden vuoden aika, vuosiviidennys.

Qvingvennitabell, m. viisivuotis-taulu, viiden vuoden taulu.

Qvint, m. kvintti, viides ääni; (på fol) kvintti; (fakt.) viides asento; — qvin- ter, pl. se Knep.

Qvinta, f. viides luokka.

Qvintan, m. viidesluokkainen.

Qvintern, m. kvinterni, viitonen, vii- sikko.

Qvintessens, m. ydin (-timen), voima, paras.

Qvintett, m. kvintetti, viisiäänis- l. viitis- laulu l. -soitto, viisiäänikkö.

Qvintilera, v. n. liirutella, vinguttaa, pingeltää.

Qvintin, n. kinttiini, neljannes luotia, luo- tinehjännys.

Qvissla, f. mailuva, näppylä, rakkula.

Qvisslig, a. mailuvinen, näppyläinen, rakkulainen.

Qvist, m. oksa, (med löf) lehvä, lehväis (-ksen); — -knöl, m. oksan pahka l. kuhmu; — -röta, f. oksamätä; — -rött, a. mädännyt oksista, oksamätä; — -ympa, v. a. oksasta, ympätä ok- salla; — -yxa, f. vesuri, vesoin, kas- sara.

Qvista, v. a. karsia, oksia.

Qvista, v. n.; q. af, bort, painattaa l. oikaista l. karsia pakoon l. pois, men-nä l. juosta liidettää, kiidättää pois l. pakoon.

Qvistig, a. oksainen, oksillinen, oksikas; (fj. kintig) tukala, vaikea; blifva q., oksittua, oksastua.

Qvistighet, f. oksaisuus, o. s. v.

Qvistning, f. oksiminen, karsiminen, karsinta.

Qvitt, a. kuitti, suora; vi äro nu q—a, meidän välimme on nyt suora l. kuit- ti; jag är honom q., olen hänestä kuitti l. suorana l. pääsnyt.

Qvitta, v. a. kuitata; det q—r mig lika, se on minusta yhtä l. yks' kaikkik l. yhden tekevää.

Qvittens, n. se Qvitto.

Qvitter, n. viserrys, liverry, sirkutus.
Qvittera, v. a. kuitata.
Qvitto, n. kuitti, kuittaus, kuittikirja; gifva q. på ngt, antaa kuitti jstkin.
Qvittra, v. n. visertää, viserrellä (-telen), liverttää, liverrellä, sirkuttaa, sirkutella.
Qvodlibet, n. niitä ja näitä, sitä ja tätä.
Qvot, m. osamäärä.
Qvåda, v. a. o. n. runota, runoilla, laulaa.
Qvåde, n. runo, runoelma, laulu, laulelma.
Qväfgas, m. tukokaasu; — **-syra**, f. tukohappo.
Qväfning, f. tukahduttaminen, tukehdus, tukehtuminen.
Qväfva, v. a. tukehduttaa, tukahuttaa, läkähdettyä, häikäyttää; q—s, v. d. tukehtua, tukahtua, läkähtyä.
Qväfvide, n. tukehduttaminen, läkähdyttämisen; — adj. tukehduttava, tukahuttavainen.
Qväfve, n. tuko, typpi; — **-halt**, m. tukopitoisuus, tukoisuus.
Qväka, v. n.; grodan q—er, sammakko kurisee l. kutkuttaa.
Qväkare, m. kvääkeri, kveekari.
Qvälja, v. a. kuvottaa, tuimeltaa, viekehtää; (*fig. plåga*) vaivata, kiusata;

(*jur.*) q. en dom, moittia l. polkea päättöstä.

Qväljning, f. kuvotus, viekehtyminen.

Qväll, m. ilta, iltanen, ehtoo; mot q—en, illan suussa, iltapuoleen; i q., tänä iltana, illalla; om qvällen, illalla, iltasella; om qvällarne, iltain, iltasilla, illoin; det lider mot q—en, päivä illastuu, ilta tulee l. jontuu; — **-knarr**, m. *se Nattskräva*; — **-smål**, n., — **-svard**, m. illallinen, iltainen, ehtoollinen; — **-syssla**, f. puhdetyö; — **sättning**, f. *se Qvällning*; — **-söl**, m. ilta- l. illanvirku; — **-sömnig**, a. ilta- l. ehtoollinen.

Qvälla, v. n. kummuta (-puan), kuohua; *se Välla*.

Qvällas, v. d.; det q—s, ilta tulee l. jontuu, päivä illastuu l. illastaa.

Qvällning, f. iltahämärä, illastus, illan tulo.

Qväsa, v. a. ruhtoa, ruhjoa; (*fig.*) masentaa, lannistaa, nöyristää.

Qväsnig, f. ruhtomuus, masennus, lannistus.

R.

Rabarber, m. raparperi.

Rabatt, m. hinnan-alennus, alennus, vähennys; (*i trädgård*) kukkatehdas l. -penkki l. -penger.

Rabattera, v. a. alentaa, vähentää, suoda l. myöntää alennusta.

Rabbi, m. rabbi, mestari.

Rabbin, m. rabbiini.

Rabbla, v. n. lopottaa, lukea.

Rabulist, m. koukuttelija, koirittelija, kapinotseija.

Rabulisteri, n. koukuttelemisen, kapinotseminen.

Rack, m. (*skopp.*) rakki; (*slåde*) komiska, laitto.

Racka, f. rakki, tiisti.

Rackare, m. rakkari, nykyri; (*sturrk*) rakkari, konna, koira.

Rackelhane, m. teeri- l. korpimetso.

Rackla, v. n. kakoa, kakistella, rykiä, hökiä.

Rad, f. rivi, jakso, jata, juna; i r., å r., yhtä riviä l. jonoa, yhdessä rivissä l. jaksossa, yhteen riviin, perättäin, yhtämittaa; — **-band**, n. rukousnauha; — **-så**, v. a. kylvää riviin; *rad sådd*, riviin kylvettävä l. kylvetty, rivikylvöinen; — **-säningsmaskin**, m. rivikylvö-kone; — **-tals**, — **-vis**, adv. rivittäin, rivissä, perättäin.

Rada, v. a. rivitä (-lään), rivittää, lataa.

Radera, v. a. raaputtaa, raappia.

Raderknif, m. raapeveitsi.

Radiation, f. säteileminen.

Radie, m. säde (-teen).

Radig, a. rivinen; (*om korn*) särmäinen.

Radikal, a. perinpohjainen l. -juurinen; de r—e, yltöölliset.

Radikalt, adv. perinjuurin, perinpohjin.

Radix, f. junri (-en).

Radotera, v. n. loruta, löpöttää, soittaa.

Raffel, m. rahveli.

- Raffinadsocker**, n. puhtosokeri, puhdistettu sokeri.
- Raffinera**, v. a. puhdistaa; (*fig.*) sieventää, soristaa; r—d grymhet, perintaitoinen julkumus.
- Raffla**, v. n. rahveltaa, pelata rahveilla; det r—r i halsen, karruttaa kurkussa.
- Rafgalen**, a. rutiuhullu.
- Rafstulera**, v. n. penstata, penkoa, etsiä l. tutkia perinpoihin.
- Rafs**, n. roska, kamu, romu.
- Rafsa**, v. a. hamuta, haalla, kaapaista, siepata.
- Ragassa**, v. n. mellastaa, metelöitä, elämoita.
- Ragata**, f. torakurkku, ritaasäkki.
- Ragg**, n. takku, karvat (*pl.*); — *laf*, m. luppu, luppusammal; — *mossa*, f. takkusammal.
- Raggen**, m. pahuus, pentele.
- Raggig**, a. takkukarva l. -karvainen, takkuinen.
- Raggla**, v. n. hoiperrella (-rtelen), horjua.
- Ragu**, m. höystelihä, ragu.
- Rajolera**, v. a. (lapiolla) kääntää l. kai-veskella, syvään kyntää.
- Rak**, a. suora, oikea, oikeinen; göra r., suurentaa, oikaista, ojentaa; — *stammig*, a. suoravartinen l. runkoinen; — *värt*, a. suorakasvuinen.
- Raka**, v. a. ajaa, ajella; — r. skägget, r. sig, ajaa l. ajella partsaansa; — v. n.; r. i elden, kohentaa l. kolata valkeata; r. ät sig (*fig.*), vetäistä l. kahmata itsellensä.
- Raka**, v. n. (*springa*); r. af, bort, oikaista l. kiidättää pakoon l. pois; r. under bordet, rojahtaa l. roiskah-taa pöydän alle.
- Raka**, f. hiilikola l. -koukku, korilo.
- Rakask**, m. partarasia; — *borste*, m. partsauti; — *don*, n. parranajo-kalut; — *fat*, n. parranajo-astia; — *fodral*, n. partakalu-kotelo l. -säilytin; — *knif*, m. partaveitsi; — *stuga*, f. parturitupa, parranajo-huone; — *tyäl*, m. partasaippua; — *tyg*, n. *se Rakdon*.
- Raket**, m. raketti; — *hylsa*, f. raket-tikotero.
- Rakhet**, f. suoruus, oikeisuus.
- Rakitis**, f. riisi, riisitauti.
- Rakna**, v. n. suurentaa, oieta (-kenen), ojentaa.
- Rakning**, f. parran-ajo.
- Rakt**, adv. suoraan, oikoiseen, ihan, juuri.
- Raljera**, v. n. *se Skämta*.
- Raljeri**, n. *se Skämt*.
- Raljör**, m. *se Skämtare*.
- Rall**, m. ralli.
- Ram**, m. kehys, raami, kehikko; (*lass*) kämmen, käpälä; — *tag*, n. kahma-lus, kahmaus.
- Ram**, a. raaka, törkeä; — *pris*, n. polkuhinta; — *svart*, a. piki-, noki-musta.
- Rama**, v. a. kouristaa, kahmata.
- Ramla**, v. n. kukistaa, kukertua; r. omkull, romahtaa l. kukertua l. hoiper-tua kumoon l. nurin; r. på porten, kolkutella l. tömistellä porttia; (*para sig*) kiimalla.
- Ramm**, m. (*skepp*) juhmuri.
- Ramma in**, v. a. (*skepp*) rammata l. lyödä l. takoa sisään.
- Rammel**, n. (*buller*) räminä, rytinä, ryty; (*fallande*) romahdus, kukertuminen.
- Ramp**, m. ramppi.
- Ramponerad**, a. turmeltunut, rikkaan-tunut.
- Ramsa**, f. jono, rivi, lanakka, pino, (*af papper*) leteri.
- Rand**, f. (*yttre kant*) ääri (-en), reuna, syrjä, parras (-taan); (*på mynt*) särmä, reuna; (*sträck*) juomu, juova, raita, rantu; (*i träd*) syy, lusto; (*på skor*) ranti; dagens r., päivän koite l. salo; — *glossa*, f. reunamuistutus l. -merkintö; — *list*, m. säkkrös; — *sko*, m. rantikenkä; — *skrift*, f. (*på mynt*) särmä l. reunakirjoitus.
- Randa**, v. a. juomuttaa, juovittaa, rai-doittaa; — r—s, v. d. koittaa, sa-rastaa, siintää.
- Randig**, a. raitainen, juomuinen, rantui-nen, viivainen.
- Rang**, m. arvo, virka-arvo, arvoluokka, luokka, ranki; — *lista*, *-rulla*, f. arvo-luettelo; — *ordning*, f. arvo- l. sääty-järjestys, arvoluokasto; — *afjuk*, a. arvonhimoinen; — *ajuka*, f. arvonhimo; — *skepp*, n. ranki- l. linjalaiwa; — *skilnad*, m. arvo-, sääty-erotus; — *strid*, — *tvist*, m. arvo- l. säätyriita; — *vördnad*, n. arvonkunnioitus.
- Rangera**, v. a. reilata, järjestää, laittaa l. asettaa järjestykseen; en r—d karl, varakas mies.
- Ranglig**, a. kaskera, huojuva, säippärä.
- Rank**, a. (*om farkost*) kiikkerä, vaarava.

Ranka, f. (*af vinträd*) köynnös.
Ranka, f., pl. Rankor (*ä seldon*), länki, (*pl.*) länget, ränget.
Ranka, v. n. kiikerrellä, huojuu, vaarua huiskua.
Rankdyna, f. kaulapaita l. -paatsa, hammta, (*liten vid rankorna*) vollinke, lappalainen.
Ranke, f. pahaputki (-en).
Rankig, a. huojuva, horjuva, vaaruva, kiikkava, vaperä.
Rankigt, adv. huojuvasti, horjuvasti m. m. jmf. Rankig.
Ransaka, v. a. tutkia, tutkistella.
Ransakare, m. tutkija, tutkistelijä.
Ransakning, f. tutkimus, tutkinto, tutkisteleminen; — *-sfänge*, m. tutkimusvanki; — *-sprotokoll*, n. tutkimus-, tutkintopöytäkirja.
Ranson, m. lunastusraha; (*sjöt.*) päivämuna, ruokamäärä.
Rant, m. renttu, juoppo, hurja, retkale.
Ranta, v. n. renttuella, hurjalla.
Ranunkel, m. leinikkö, karpäskukka.
Rapa, v. n. ryökätä, ryökäistä, röyhkiä.
Rapping, f. ryökäys, röyhkäys.
Rapp, a. ravakka, raisu, virkku, vilkas.
Rapp, n. sivallus, sätkäys, lyömä, lyönti, hutkaus; i r—et, paikalla, tuossa paikassa.
Rappa, v. a. sivaltaa, sätkiä, sätkäistä, hutkia, hutkaista; (*kalkstä*) rapata, saveta, kalkita (-teen); r. ät sig, kaapata l. siepata l. raapata itsellensä.
Rappell, m. paluutus, takaisin- l. kokoonkutsutus (rummulla).
Rappellera, v., a. kutsua takaisin, paluuttaa, peruuttaa.
Rapphöns, n. peltopyy, metsikana; — *-hund*, m. lintukoira; — *-jagt*, m. peltopyyn-jahti.
Rapping, f. rappaus, saveus, kalkitus.
Rapport, m. raportti, ilmoitus, ilmoite, sanoma, kertomus.
Rapportera, v. a. antaa l. lähettää ilmoitus l. kertomus, ilmoittaa, raportteerata.
Rapportör, m. ilmoituksen- l. sanomanantaja; (*squallrare*) kielen- l. kontinuantaja.
Raps, m. rapsi.
Rapsat, m. rapsatti (nauris).
Rapsodi, f. rapsodia, lauluosa l. -kappale, irtiosa.
Rapsodisk, a. rapsodillinen, kappaleinen, irtiosainen.
Rar, a. harvinainen, (*fin*) hennollinen,

hento; (*förträfflig*) ailmollinen, erinomainen.
Raritet, f. harvinaisuus, erinomaisuus.
Ras, m. rotu, laji, suku.
Ras, n. vierros, vierimys, lohkeama; (*yr lek*) remu, teuhaus; — *-bytta*, f. riehakko, riehakka tyttö; — *-full*, — *-vill*, a. riehakka, vallaton, hurjapäinen.
Rasa, v. n. vierrä, vierä, vieruta, lohkeilla; (*vara ursinnig*) raivota, riehua; r. ut, lakata raivoamasta; (*leka yrt*) riehata, peuhata, teuhata.
Rasande, a. hurja, hurjapäinen, raivokas, hulma- l. vimmapäinen, villitty; (*däraktig*) hullu, hurja; — adv. hullusti, vallan l. perin hullusti l. villitysti; (*öfvermåttan*) julman, julmasti, kauhean, kauheasti.
Rasera, v. a. hajottaa, hävittää, kukistaa, purkaa.
Raseri, n. vimma, raivo, raivoisuus, hurjuus, raivoaminen, rajuaminen.
Rasig, a. riehakka, raivokas, hurja.
Rask, a. ravakka, ripeä, ripas, raisu; (*modig*) urhea, kareki.
Raska, v. a. (jmf. Rafsä); r. ihop, *se Hoprafsa*; — r. sig, v. r. rientää.
Raskhet, f. ravakkuus, ripeys, ripsaus, urhens.
Rasket, adv. ripeästi, ripsaasti, raisusti, ravakasti.
Rasp, m. raspi, jämsä, raasta.
Raspa, v. v. jämsä, raspata.
Rassel, n. ratina, rahina, kahina.
Rassla, v. a. rahista, ratista, kahista.
Rast, f. levähdys, rastaus; — *-dag*, m. levähdys- l. lepäys- l. purtopäivä; — *-lös*, a. väsymätön, levähtämätön, taukoamaton; — *-ställe*, n. levähdyspaikka.
Rasta, v. n. levähtää, pitää lepoa l. (*med hästar*) purtoa, rastata.
Rastral, *se* Rostral.
Rat, n. raiske, hylkimä.
Rata, v. a. hylkiä, hyljeksiä, raiskia, rieputtaa; r. mat, hylkiä l. kuortoa ruokia.
Ratgods, n. raiskeet (*pl.*), hylkykalu, hylkeet (*pl.*).
Ratificera, v. a. vahvistaa.
Ration, f. *se* Förhållande; 2) muonannos, muonamäärä, päivämuna.
Rationalism, m. järkiperäisyys, järkeys, järkeys- l. ymmärrys-usko.
Rationalist, m. järkeys-uskoja l. -uskolainen.

Rationalistisk, a. järkeis-uskoinen, järkipälinen.
Rationalitet, f. järjennukaisuus, järjellisyys.
Rationel, a. järjennukainen, järkeinen, järjellinen, perusteellinen, järkiperusteinen l. -peräinen; r— a kvantiteetti, suhdalliset suurudet.
Ratt, m. ratti, perä- l. ruoriratas.
Ravelin, m. raveli, linnan ulkovaivastus.
Ravenduk, m. raventuuki, purjepalktina.
Ravin, m. vesivuorros, rotkelma, kuru.
Reagentier, n. pl. (*kem.*) vaikutusaineet.
Reagera, v. n. vastaanvaikuttaa, vastustaa; (*kem.*) vaikuttaa.
Reaktion, f. vastaavaikutus, vastustus; (*polit.*) taantumus; — *smedel*, se *Reagentier*.
Reaktionär, a. vastaanvaikuttava, vastustava, taantuva.
Real, a. asiallinen, todellinen, asiaperäinen, aineellinen; r. afgift, todellinen maksu; r— t onus, ainevero; — *kunskap*, f. asiallinen l. asiallisyys; — *lexikon*, n. asiallinen l. asiallisuus-sanakirja; — *skola*, f. reaalikoulu; teknisk r., teknillinen reaalikoulu, taiteellinen keinokoulu; — *vetenskap*, f. asiallis- l. käytöllisyys.
Realier, n. pl. oikeat l. todelliset asiat l. kappaleet; asiallisyys.
Realisation, f. todellisuus, toteuttaminen, todeksi tekeminen l. saattaminen; rahaksi muutto l. teko.
Realisera, v. a. (*förverkliga*) todellistaa, toteuttaa, saattaa l. tehdä todeksi l. todelliseksi; (*förvandla i penningar*) tehdä l. saattaa l. muuttaa rahaksi.
Realism, m. asialisuus, asialisoppi, realismi.
Realist, m. realisti, asialainen, asialisopillinen.
Realitet, f. asialisuus, todellisuus, asiaperäisyys.
Reassurera, v. a. takaisin l. jälleen vakuuttaa.
Rebell, m. kapinointija, kapinallinen.
Rebellera, v. n. kapinoita, tehdä l. nostaa kapinaa.
Rebellion, f. kapina.
Rebellisk, a. kapinallinen, kapinointeva.
Rebus, m. rebus, kuva-arvoitus; (*såter*) kapineet.
Recept, m. resepti, saapanaikka.

Recensent, m. kirjan-arvostelija l. -tutkija, arvostelija.
Recensera, v. a. arvioita (-teen), arvostella.
Recension, f. arvioima, arvostelu, arvostelma.
Recepisse, n. saantitodistus, saamapöytäkirja.
Recept, n. resepti, lääkemääräys l. -lista.
Receptiv, a. vastaanottoinen, l. -ottavainen, ottokyyminen.
Receptivitet, f. vastaanottavaisuus l. -ottoisuus, ottokyyminen.
Recess, m. liitto, suostumus, liittokirja l. -pöytäkirja.
Recett, m. hyvite, palkinto; — *tagare*, m. hyviteen- l. palkinnonantaja.
Recidiv, n. pahettumus, taudin-uudistus; få r., tulla undestaan tuntiin l. kiipeäsi.
Recipient, m. (*kem.*) esi-astia; (*fys.*) ilmakello l. -pullo.
Reciproitet, f. vastavuoroisuus l. -vuoro, välinäisyys.
Reciprok, a. vastavuoroinen, välinäinen; (*gram.*) keskinäinen.
Recitativ, n. resitatiivi, soitto kertomus, laulunkertomus.
Recit, m. kertoelma; yhteenveto.
Recitera, v. a. lukea l. kertoa muistotansa.
Reda, v. a. selvittää, suoria, suorittaa, laittaa, saada selvä l. suora l. selville; r. en åker, ruokota pelto; r. ett skepp, varustaa laiva; r. af, till, ut, se *Afreda*, o. s. v.; r. sig, v. r. selvä, selvitä (-kiän), suorittaa, suorita (-ian), järjestä; r. sig till ngt, suorita l. säälä iteensä jhk:n.
Reda, a.; r. penningar, puhdas l. selvä raha.
Reda, f. selko, selvä, tolkkua, luku, tili; göra f. för ngt, tehdä tili l. selko jstkin; taga r. på ngt, ottaa selko l. selvä l. tolkkua jstkin.
Redaktion, f. toiminta, ulosantaminen, kirjoitus; sanain kuuluminen, sanan lausemuodostus.
Redaktör, m. toimittaja, sanomaintoimittaja.
Redan, adv. jo.
Redare, m. laivan-isäntä l. -varustaja.
Redbar, a.; r— t mynt, puhdas l. selvä raha; r. egendom, kallis l. arvokas tavara l. omaisuus; en r. man l. vandel, kunnollinen l. rehellinen l. suora mies l. elämä.

Redbarhet, f. kunnollisuus, keivollisuus; r—er, kelpo- l. arvokalu, kallenket.

Redd, f. retli, ankkuripaikka, sataman-suu.

Rede, n. valjaat, aseet, kalut (*pl.*).

Redebogen, a. *se* Beredvillig.

Redelig, a. *se* Redlig.

Rederi, n. laivan isännät l. varustajat l. isännistö.

Redig, a. selvä, selkeä; blifva r., selvittää, seletä (-kenen).

Redigera, v. a. toimittaa, antaa ulos, kirjoittaa; muodostaa sanat l. lause.

Redighet, f. selvyys, selkeys, järjestys, tolkk.

Redigt, adv. selvästi, selkeästi.

Redis, m. retliis.

Redlig, a. rehellinen, vilpittön.

Redlighet, f. rehellisyys, vilpittömyys.

Redligt, adv. rehellisesti, vilpittömästi.

Redlös, a. hoitamaton, ohjaton; (*fig.*) saattamaton, saamaton.

Redo, a. valmis.

Redo, f. *se* Reda; — *göra*, v. a. (*för ngt*) tehdä till l. luku (jstkin); — *görelse*, f. selvänteko, till, tilin- l. luvun- l. tilin- l. luku; — *visa*, v. a. o. n. tehdä till l. tilin l. luku; — *visning*, f. tilinteko; — *visningsskyldig*, a. tilinteon- l. tilin-alainen l. -velvollinen; — *visningskyldighet*, f. tilinteon- l. tilin-alaisuus l. -velvollisuus; — *visningsår*, n. tilivuosi.

Reds; till r., *se* Tillreds.

Redskap, n. ase, kalu, työase l. -kalu, rakkine; (*koll.*) kalut, työaseet, aseet (*pl.*); (*fig.*) väikkappale, ase; — *slider*, n. kaluhuone l. -vaja.

Reducera, v. a. (*inskränka*) vähentää, supistaa; (*förvandla*) muuttaa, laittaa l. tehdä jkskin; (*aritm.*) muuttaa; (*kem.*) pelkistää, selvittää; r. gods (*kameral*), perunutta l. vetää kartanoita sisään l. takaisin kruunulle.

Reduktion, f. vähennys, supistus, vähentäminen; muuttaminen, muutos, pelkistys; peruutus, sisään-veto, takaisin-otto; — *sräkning*, f. muuttamis-lasku; — *stal*, n. muuttoluku.

Reduplikation, f. (*gram.*) kerronta, kak-sinno.

Redutt, m. redutti, sisäturva l. -linnoitus, sulkulinnoitus.

Reel, a. (*verklig*) todellinen, totinen, asiallinen; (*grundlig*) pohjallinen; (*red-bar*) kunnollinen.

Ref, f. silmä, reivi.

Ref, n. (*grund*) särkkä, riutta; (*skepp.*) reivi, kääre; (*bot.*) lonkero; (*i magen*) ähky; — *band*, n. (*sjöt.*) reivilista.

Refben, n. kylkiluu; — *sspjell*, n. (*sian*) kylkipaisti.

Referat, n. kertomus.

Referendarie, m. asian-esittelijä l. -kertoja; — *sekreterare*, m. esittelijä-sihteerli.

Referent, m. *se* Referendarie; (*till en tidning*) kertoja, kirjoittaja.

Referera, v. a. kertoa, antaa l. tehdä kertomus, kirjoittaa; (*föredraga*) esitellä; r. till ngt, osoittaa l. johdattaa l. neuvoa jhkin.

Reffelbössa, f. rihiapyssy.

Reffla, f. rihiä, koro, piirre (-teen), uurto.

Reffla, v. a. rihiä, urastaa, kuurnittaa, tehdä rihoja l. koroja; r—d, rihi-lattu; (*bot.*) uurtojuovainen.

Reffing, f. rihiä, rihiat (*pl.*).

Reffern, *se* Rifjern.

Reflektera, v. a. heijastaa, heijastuttaa, kuvastaa; r—s, v. d. heijastua, kuvastua; — v. n.; r. öfver ngt, miettiiä l. aprikoita jhkin; r. på ngt, tarkata jhkin, tarkkauttaa jhkin.

Reflektor, m. heijastin (-imen), kuvastus- l. heijastuspeili.

Reflex, m. heijastus.

Reflexibel, a. heijastuvalainen.

Reflexibilitet, f. heijastuvalaisuus, heijastuvalaisuus.

Reflexion, f. heijastus, heijastaminen; (*begrundande*) miettiminen, mietintä, mielte, aprikoiminen, (*förmågan*) mielte- l. mietintävoima; — *sspegel*, m. heijastus- l. kuvastuspeili.

Reflexiv, a. (*gram.*) itsekohtainen, refleksiivinen.

Refning, f. (*jords*) maanmittaus; (*se-gels*) purjeenkääritys.

Reform, m. savipuuilainen, maahinen.

Reform, m. (*förbättring*) parannus, puhdistus, ojennus, (*ombildning*) uudis-muutos, uudennus, muutos.

Reformation, f. uskonpuhdistus l. -uudennus.

Reformator, m. muutoksen-tekijä, parantaja, uudentaja, uskonpuhdistaja.

Reformera, v. a. parantaa, puhdistaa, ojentaa, uudistaa, muuttaa.

Reformert, a. reformeerattu; r—a religionen, puhdistettu l. reformeerattu l. uudis-uskonto; en r., uudis-uskolainen, reformeerattu.

Refraktion, f. sädemurto.
Refräng, m. jälkisaäje l. -värsy; (*fig.*) sama virsi.
Refsa, **Refst**, *se* **Räfsa**, **Räfst**.
Refstake, m., — **träd**, n. luoma l. loinpuut (*pl.*).
Refusera, v. a. *se* **Vägra**, **Förkasta**.
Refutera, v. a. *se* **Vederläggga**.
Refva, f. repeämä, halkeama, rako; (*sträma*) naarma, raamu; (*skada*) vamma, vahinko; (*ref*) lonkero.
Refva, v. a. (*jord*) mitata; (*sjöt.*) kääriä, reivata; r. väf, luoda kangasta.
Refvel, m. särkkä, riutta.
Refvig, a. (*bot.*) lonkeroinen.
Regal, a. kuninkaallinen; regale (*pl. regalier*), kruunun l. kuninkaan etuus l. oikeus; regalierna, kuninkaan l. hallitsijan arvomerkki.
Regalera, v. a. ravita (-tsen), kestitä (-tsen).
Regatta, f. regatta, kilpasoutu l. -purjehdus.
Regel, m. salpa, loira, säppi.
Regel, f. sääntö, ohje, ohjake; — **bunden**, a. säännöllinen; — **bundenhet**, f. säännöllisyys; — **bundet**, adv. säännöllisesti; — **lös**, a. sääntötön, ohjeeton, (*oordentlig*) tavaton, järjestyksetön; — **messig**, a. sääntön-mukainen, säännöllinen.
Regemente, n. rykmentti; (*styrelse*) hallitus.
Regementschef, m. rykmentinpäällikkö; — **sförändring**, f. hallitus- l. valtamutos.
Regenerera, v. a. *se* **Pånyttföda**.
Regent, m. hallitsija.
Regentinna, f. hallitsijatar, naishallitsija.
Regentskap, n. hallitsijanvirka, vallanpito.
Regera, v. a. o. n. hallita (-tsen); (*gram.*) vaatia; (*vämas*) elamoita, pitää elämää, mellastaa.
Regering, f. hallitus, esivalta (*öfverhet*); (*regerandet*) hallitseminen, hallinta, hallitus; under någons r., jonkun hallitessa; — **sbörda**, f. hallituskorma; — **form**, m. hallitusmuoto l. -sääntö; — **konselj**, m. hallitusneuvosto l. -konselji; — **konst**, f. hallitustaito; — **lös**, a. hallitukseen, hallitsijaton; — **magt**, f. hallitusvalta; — **omsorg**, m. hallitustoimi; — **sätt**, n. hallitustapa l. -laatu l. -meno; — **tid**, m. hallitus-aika.

Regim, m. hallitus; ravinto- l. elämän- l. elonjärjestys.
Region, m. seutu, tienoo; (*af luftkretsen*) ilmakerros l. -kerta.
Regissör, m. regissööri, näytelmän-ohjaaja l. -järjestäjä.
Register, n. registeri, luettelo, nimistö, nimisillä, aineisto; (*i orgelverk*) äänikerta; urkutappi; (*fig.*) luettelo, leteri.
Registrator, m. registraatori, sisäänkirjoittaja.
Registratur, f. luettelu- l. sisäänkirjoitus-kirja, registratuura.
Registrera, v. a. registeröitä, kirjoittaa luetteloon l. sisään; tehdä luettelo l. aineisto.
Regla, v. a. salvata (-paan), teljetä (-keän), panna telkeen l. salpaan.
Reglementarisk, a. ohjesäännöllinen, ohjeellinen.
Reglemente, n. ohjesääntö.
Regler, f. pl. *se* **Månadsrening**.
Reglera, v. a. järjestää, järjestellä, määrällä, ojentaa, antaa sääntöjä.
Reglering, f. järjestely, järjestäminen, määräily, ojenteleminen.
Regn, n. sade (-teen), vesisade; — **aktig**, a. sateellinen, sateennäköinen; — **bläst**, **by**, m. sateen- l. sadetuuli; — **brist**, m. sateettomuus, sateenpunto; — **båge**, m. talvaan- l. vesikaari; — **bäck**, m. sadepuro; — **dag**, m. sateinen l. sadepäivä; — **diger**, a. runsassateinen, sateinen; — **droppe**, m. sade- l. sateenpisara; — **dugg**, n. tuhusade; — **dusk**, n. vihmasade; — **fri**, a. sateeton; — **kappa**, f. sade- l. sateenkaapu; — **lik**, a. *se* **Regnaktig**; — **moln**, n. sadeplivi; — **skjul**, n. sateenvaja l. -katos; (*skydd för regn*) sateensuoja; — **skur**, m. kuurosade, sateen- l. sadekuuro; — **skärm**, m. sateenvarjo; — **stänka**, v. imp. pisaroita, pisarrella (-rtelen); — **tid**, m. sateen- l. sade-aika, sade-kausi (-den); — **tät**, a. sateen-pitävä l. -läpäisemätön; — **vatten**, n. sadevesi; — **vind**, m. sadetuuli; — **väder**, n. sade-ilma l. -sää.
Regna, v. imp. sataa, sataa vettä.
Regnig, a. sateinen, sateellinen.
Regress, m. takaisinmeno, peräytyminen; (*utväg*) varakeino.
Regressiv, a. takaisin menevä l. vaikuttava, taannehtiva.
Regula de tri, n. kolmiluvun-lasku.

Regularitet, f. *se* Regelbundenhet.
Regulator, m. järjestäjä; (*mek.*) järjestin, suuntaaja.
Regulier, a. *se* Regelbunden.
Rekapitulation, f. pää-asiallinen kertominen.
Rekapitulera, v. a. lyhyesti l. pää-asiallisesti kertoa.
Reklamation, f. takaisin- l. jälleenvaadinta; palkkion vaatimus.
Reklamera, v. a. vaatia takaisin l. itsellensä l. vapaaksi.
Rekognition, f. tutkiminen, tarkastus; tarkastusmaksu.
Rekognoscera, v. a. o. n. tiedustella, vakoilla.
Rekognoscering, f. vakoileminen, tiedustelu.
Rekommodation, f. suosiolause, suositus, puoltolause l. -sana; — **sbref**, n. suosituskirje.
Rekommendera, v. a. suosioita (-teen), suosittaa, antaa puoltosanansa; r. ngt förfarande, puolustaa l. kiittää l. suosioita jtkin menettelyä, puhua jnkin menettelyn puoleen; r. bref, sisäänkirjoittaa l. vakuuttaa kirjje; r. sig, v. r. tarjoutua l. sulkeutua suosioon, (*taga afsked*) sanoa l. ottaa jäähyväiset.
Rekonvention, f. syytöksen korvaus l. palkinto, edesvastauksen vaatimus, vastavaatimus l. -kanne.
Rekreation, f. virkistys, virkisteleminen, ajanvietto l. -kulu.
Rekreera, v. a. virkistää, huvittaa.
Rekryt, m. rekryytti, nahkapoika.
Rekrytera, v. a. ottaa l. pestata utta l. lisää sotaväkeä; (*fig.*) hankkia seuralaisia l. lisää.
Rekrytering, f. sotaväen- l. sotamiestenotto.
Rektangel, m. suorakulmio l. -nurkka, rektangeli, suorakalde.
Rektangulär, a. suorakulmainen l. -nurkainen, suorakulmion-tapainen.
Rektificera, v. a. ojennella (-telen); (*kom.*) undestaaan tilalata.
Rektor, m. rehtori.
Rektorat, n. rehtorinvirka.
Relatera, v. a. kertoa, jutella.
Relation, f. (*berättelse*) kertomus, juttelu; (*förhållande*) suhta, suhde, keskuus; (*bekänskap, beröring*) yhteys, yhdistys, tuttavuus, keskuus.
Relativ, a. suhteellinen, verrannainen; (*gram.*) takakohtainen.

Relativt, adv. suhteellisesti, verrannaisesti, verraten.
Relegation, f. karkotus, pakenutus, opistoero.
Relegera, v. a. karkottaa, pakenuttaa.
Relevera, v. a. (*berömma*) kiitellä, ylistellä, kehua; (*utpeka*) osotella, tarkeitella.
Relief, m. reliehvi, korkokuva l. -kuvaus; (*fig.*) ylennys; — **-glob**, m. korkokuva- l. reliehvipallo; — **-karta**, f. korko- l. korkokuva-karta.
Religion, f. uskonto, uskon-oppi, usko; kristna r—en, kristin-usko l. -uskonto; kristen r., kristillinen uskonto; — **-sbegrepp**, n. uskonkäsitys l. -ajatus; — **-sbekännelse**, f. uskontunnustus; — **-s-ed**, m. uskontovalja; — **-sfilosofi**, f. uskontofilosofia; — **-sfrighet**, f. uskon- l. uskontovapaus; — **-sförakt**, n. uskonnon-ylenkatse; — **-sförföljelse**, f. uskonvalnoaminen l. -valno; — **-sförvandt**, m. sama- l. yksinuskolainen; — **-sförändring**, f. uskonnonmuutos; — **-shat**, n. uskon- l. uskontoviha; — **-shistoria**, f. uskonnonhistoria; — **-skrig**, n. uskon- l. uskosota; — **-skunskap**, f. uskontieto, uskon- l. uskonto-oppi; — **-slära**, f. uskonnon-oppi; — **-snit**, uskon- l. uskonto-into; — **-ssak**, f. uskon- l. uskonnon-asia; — **-ssamfund**, n. usko- l. uskontokunta, uskolaiskunta; — **-ssekt**, m. uskonlahko; — **-sstiftare**, m. uskonnonperustaja; — **-ssystem**, n. uskontojärjestelmä; — **-stvist**, f. uskontoriita; — **-stväng**, n. uskontopakko; — **-sundervisning**, f. uskon- l. uskonnon-opetus; — **-söfning**, f. uskon- l. uskonnonharjoitus.
Religiositet, f. jumalaisuus, hurkaus.
Religiös, a. uskonnollinen, uskon-opillinen; jumalinen, hurkaa.
Relik, m. jäänös, pyhänjäänös; — **-skrin**, n. pyhänjäänös-arkkunen.
Reling, m. reelinki, laivanreunus.
Rem, f. hihna, remeli; — **-gång**, m. (*mek.*) hihnajuoksu; — **-tyg**, n. hihnat (*pl.*), hihnasto.
Remarkabel, a. merkittävä.
Remedium, n. *se* Botemedel; (*för mynt*) ainealennus.
Reminisens, f. muisto, muistelo.
Remiss, m. lähetys, lähete, lähettämä, rahälähetys; takaisinlykkäys; — **-handlingar**, f. pl. palautus- l. lähetyksiakirjat; — **-lage**, n. lähetyksenprosentti.

Remittent, m. rahanlähettäjä; (*af vaxel*) vekselin-ottaja l. -ostaja.
Remittera, v. a. lähettää l. lykkää takaisin, palauttaa, peruuttaa; lähettää, lähettellä.
Remmare, m. (*bågar*) kolpakko; (*sjöprick*) reimari.
Remna, v. n. haljeta (-kean), halkella, revetä (-peän), raottaa.
Remna, f. halkeama, repeämä, rako.
Remnig, a. rakoinen, halkeinen.
Remont, m. korjaus, uudistus.
Remontera, v. a. korjata, uudistaa.
Remplacera, v. a. ottaa toisen sija; korvata tappio.
Remsa, f. kaistale, liuska, liuskale, siekale, rimsu.
Ren, m. (*vild*) peura, (*tam*) poro; — **-kalf**, m. peuran l. poron vasikka; — **-ko**, f. vaadin (-timen), naaras- l. lehmäporo l. -peura; — **-laf**, m., **-mosa**, f. peuranjäkäli l. -sammal; — **-lag** (*betande*) palkinen; — **-oxe**, m. hirvas, koira- l. härkäpeura, porohärkä; — **-rankor**, f. pl. käsäket.
Ren, f. (*åkerren*) piennar (-ntaren), pyörtäjä; — **-fana**, f. piennar-yrtti; — **-kaffe**, m. nurmi-puntarpää; — **-repe**, m. pyörtänöluste.
Ren, a. puhdas (-taan), (*idel*) pelkkä, sula, selvä; bliſva r., puhdistua, tulla puhtaaksi; — **-göra**, v. a. puhdistaa, siivota, perata (-rkaan), tehdä puhtaaksi; — **-hjärtad**, a. puhdassydäminen; — **-hälla**, v. a. pitää puhtaana; — **-hällning**, f. puhtaana-pito; puhdistus, ruokonta; — **-lefnad**, f. puhtaus, puhtaasti eläminen; — **-lärig**, a. puhdas- l. oikea-oppinen l. -opillinen; — **-skrifva**, v. a. kirjoittaa puhtaaksi; — **-skrifvare**, m. puhtaaksi-kirjoittaja; — **-tvätta**, v. a. pestä l. huuhtoa puhtaaksi.
Ren, adv. jo.
Rena, v. a. puhdistaa, siivota.
Renaissance, f. renesanssi, uudistuminen.
Rendera, v. a. antaa voittoa, tuottaa, antaa; (*bära sig*) kannattaa.
Rendezvous, n. yhtymys, yhteentulo, kohtaans.
Renegat, m. luopio, heittolainen.
Renhet, f. puhtaus.
Rening, f. puhdistus.
Renlig, a. puhtaallinen, siisti, puhdas.
Realighet, f. puhtaallisuus, siisteys, puhtaus.

Renligt, adv. siististi, puhtaasti, puhtaasti.
Renomme, n. maine, huuto.
Renommera, v. a. tehdä kuuluisaksi l. mainioksi.
Renons, f. puute, vajuus.
Renovera, v. a. uudistaa, parantaa, laittaa.
Rensa, v. a. perata (-rkaan), puhdistaa; (*från ogräs*) kitkeä, perata.
Rensare, m. perkaaja; (*verktyg*) perkain.
Rensel, m. reppu, rensaeli, laukku; (*af nål/ver*) kontti.
Rensning, f. perkaus, perkaaminen, puhdistus, kitkettä.
Rent, adv. puhtaasti; (*alldeles*) vällän, ihan, kokonansa, suorastansa; säga, tala r. ut, sanoa suoraan, puhua suunsa puhtaaksi.
Renta, se Räntä.
Rentabel, a. kannattavainen.
Rentier, m. rahamies, -eläjä.
Reorganisation, f. uudestajärjestäminen.
Reorganisera, v. a. uudestansa l. uudellensa järjestää.
Rep, n. köysi (-den), (*snare*) nuora; sä l. r., punoa l. tehdä köyttä; — **-gunga**, f. köysi- l. nuorakeinu l. -kiikku; — **-slagare**, m. köydenpuojoja l. -tekijä; — **-slagarebana**, f. köysitehdas-rata; — **-slageri**, n. (*fabriken*) köysitehdas; (*konsten*) köydenpunos l. -teko; — **-stump**, m. nuoran- l. köydenpää l. -pätkä.
Repa, v. a. (*riſva*) piirtää, raappia, uurtaa; r. lin, rohkaa l. riipiä pellavia; r. löf, riipiä lehtiä; r. mod, rohkaista mielensä l. itsensä; r. sig, v. r. toipua, tointua, virota (-rkoan), virkistyä.
Repa, f. (*streck*) koro, piirto, piiru, nurto; (*linrepa*) rohka, riivin (-pimen).
Reparabel, a. korjautuva, parantuva, jonka voi parantaa l. laittaa.
Reparation, f. parantaminen, parannus, korjaaminen, korjaus, laittaminen.
Reparera, v. a. korjata, parantaa, laittaa.
Repartisera, v. a. (*del*) osittaa, jakaa osiin, panna tasan; (*taga del i*) ottaa osaa, olla osallinen.
Repartition, f. osittelu, jakaminen.
Repe, n. luste.
Repellera, v. a. ajaa takaisin; (*fys.*) sysiä luotansa, vierastaa.
Repertoire, m. näytelmistö, näytelmälistä.

Repetera, v. a. kerrata, toistella; (*in-
dfva*) harjoitella; (*om fekur*) lyödä.
Repeterrflagg, m. vastausviisari; — **ur**,
n. lyöpä taskukello.
Repetition, f. kertaaminen, toistelu;
harjoittelu; — **-skollegium**, n. ker-
tauslento.
Repetitorium, n. yhteenveto l. -ker-
ranta.
Repli, m. (*milit.*) tukipaikka l. -kohta.
Replik, m. (*svar*) vastaus; (*i musik*)
kerronta; (*på teater*) loppusanat.
Replikera, v. a. vastata, vastaila.
Representant, m. edustaja, edusmies.
Representation, f. (*framställning*) näyt-
täminen, esittäminen, näytäntö; (*riks-
församling*) edus- l. edustajakunta,
edustajisto; — **-srätt**, m. edustus-oi-
keus.
Representativ, a. edustuksellinen, edus-
kunnallinen, edustava, edusmiehellinen.
Representera, v. a. edustaa, olla edus-
miehenä l. edustajana.
Repressalier, n. pl. kostokset, vahin-
gon kostamiset.
Repressiv, a. seisahduttava, pidättävä,
estävä, hillitsevä.
Repris, m. (*i musik*) kertosäije, kerto-
jakso; i flera r—er (*gänger*), mo-
nin ottein, monessa otteessa.
Reproducera, v. a. uudestansa l. tois-
tamiseen laatia l. tuottaa l. synnyttää;
(*i en tidning*) uudestansa kertoa.
Reproduktiv, a.; r. inbillningskraft,
muisteleva l. jälleentuova mieliku-
vastin.
Reps, m. repsi, piirtosilikki.
Reptilier, m. pl. matelijat, matelijaiset,
matelija-eläimet.
Republik, f. tasavalta, vapaavaltio.
Republikan, m. tasavaltalainen.
Republikanisera, v. a. tehdä tasaval-
laksi.
Republikanism, m. tasavaltalaisuus.
Republikansk, a. tasa- l. vapaavaltai-
nen l. -vallallinen.
Republikanskt, adv. tasavaltaisesti l.
-valtalaisesti.
Repuls, m. vastaanlyönti, epäys, ruk-
kaset l. reput (*pl.*).
Repulsera, v. a. lyödä vastaan, antaa
reput.
Repulsion, f. (*fys.*) luotaansysintä, vie-
rastus; — **-skraft**, f. (*fys.*) vierastus-
voima.
Repulsiv, a. (*fys.*) vierastava, takaisin-
l. luotansa-työntävä.

Reputation, f. arvollisuus, maineisuus.
Reputerlig, a. arvollinen, arvokas.
Reqvier, n. rekviemi, sielunmessu.
Requivalent, m. tilaaja, tuottaja, haet-
taja.
Requirera, v. a. tilata, tuottaa, haet-
taa, kirjoittaa perään.
Requisition, f. tilaus, haetus, haetus- l.
tuotto- l. hakukirje.
Requisitum, n. (pl. -ita), tarpeellinen
ominaisuus, tarveaineet.
Resa, f. matka, matkustus, reisu; (*gång*)
kerta, erä, verta; under r—n, mat-
kalla, matkatessa; första r—n stöld,
ensimmäisen kerran l. erän l. ensiker-
tainen varkaus; sju resor värre,
viittä vertaa pahempi.
Resa, v. n. matkata, matkustaa, rei-
suta.
Resa, v. a. nostaa, kohottaa, pystyttää;
r. upp, *se Uppresa*; r. sig, v. r.
nousta, kohota, nousta pystyyn l. sei-
soalle; (*göra uppror*) nostaa l. tehdä
kapina, nousta kapinaan.
Resande, a. matkustava; subst. mat-
kustaja, matkailija, matkamies, mat-
kustavainen, reisuavainen.
Rese, m. jättiläinen, jäppi.
Rese-berättelse, — **-beskrifning**, f.
matkakertomus l. -kertoelma; — **-be-
skrivare**, m. matkakertoja l. -ker-
toilija; — **-dag**, m. matka- l. kulku-
päivä; — **-hjelp**, f. matka-apu; —
-reglemente, n. matkustussääntö l.
-ohjesääntö.
Reseda, f. reseeda.
Resen, a. (*utmerglad*) uuttunut, kuih-
tunut, nuntunut.
Resenär, m. ratsumies; *se Resande*.
Reserv, m. vara, takavara; (*milit.*) re-
servi, varaväki l. -joukko; — **-fond**,
m. takavarasto, vararahasto; — **-mast**,
m. varamasto; — **-skjuts**, m. reser-
vikyyti.
Reservant, m. vastaanlausuja l. -sa-
noja, epäjä, varaaja.
Reservation, f. vastalause; (*viltkor*) vä-
lipuhe; (*om fataljer*) varaus, määrä-
ajan-varaus; *inlägga r.*, tehdä l.
panna vastalause; — **-sskrift**, m. va-
rauskirja.
Reservera, v. a. varata, säilyttää, pidät-
tää; r. sig, v. r. lausua vastaan, tehdä
vastalause; (*sina fataljer*) varata it-
sellensä määräraika.
Reservoir, m. säiliö, säily, varapaikka;
vatten r., vesisäiliö.

Resfärdig, a. lähtövalmis, valmis lähtemään l. matkalle; (*i begrepp allt resa*) lähtemässä (oleva); — **-hatt**, m. matka- l. reisuhattu; — **-kamrat**, m. matkatoveri; — **-karta**, f. matka- l. tiekarta; — **-klädd**, a. matkavaatteissa (oleva); — **-kläder**, n. pl. matkavaatteet; — **-kost**, m. eväs, matkaeväs l. -muona; — **-kostnad**, f. matkakustannus; — **-pass**, m. matka- l. reisupassi; — **-penningar**, m. pl. matka- l. reisu raha l. -rahat; — **-sup**, m. lähtö- l. piiskaryppy; — **-sällskap**, n. matkaseura, matkakumppani l. -toveri; — **-vurm**, m. matkakäikko; matkakäiköinen; — **-väska**, f. matka- l. reisu väsky l. -salkku.

Residens, n. residenssi, asunto, pääpaikka, siija; — **-stad**, f. hallituskauttupunktii.

Residera, v. n. sijaita (-tsen), pitää sijajansa l. asuntota l. asuutaansa.

Resignation, f. malttavaisuus, kärsiväisyys; (*en tjänste*) viran heittäminen, virasta luopuminen.

Resignera, v. n. luopua virasta, heittää virkansa; r. sig, v. r. malttaa itseenä l. mielensä.

Reskript, n. käskykirje; vastauskirje.

Reslig, a. mittava, kookas.

Reslighet, f. mittavuus, kookkuus.

Resmila, f. pystymilla.

Resning, f. (*uppresande*) pystytys; (*hög ställning*) kohous, korkeus, rakennus; (*skepp*) korkeus, kohous; (*uppror*) kapina; (*jur.*) päätöksen särkeminen l. purkaminen, tuomionpurku; — **-samsökning**, f. purkamis- l. särkyanomus; — **-slinie**, f. (*skepp*) kohous- l. korkeuslinja; — **-sutslag**, n. purkaus- päätös.

Resolution, f. määrätö, välipäätös, päätös; (*gram.*) selitys, suoritus.

Resolvera, v. n. (*giva utslag*) päättää, määrätä, antaa päätös l. välipäätös; (*gram.*) suorittaa, selittää; r. sig, v. r. tehdä päätöksenä, ruveta (-pean); r—d, uskalljaa, mieleviä.

Reson, f. (*förnuft*) järki (-jen), mieli (-en), ymmärrys; (*skäl*) syy, perä; (*bilighet*) kohtuus, maltti.

Resonabel, a. ymmärtävä, mielellinen; perällinen, kohtuullinen.

Resonans, m. äänen pitkitys l. venytys, kumu, kaku; — **-botten**, n. kumu- l. kaikkupohja, kumu- l. äänikoppa.

Resonemang, n. (*samtal*) juttelu, kes-

kustelu, paknoiminen; (*bevisning*) perustelu, päättely, aprikoiminen.

Resonera, v. n. (*sluta*) perustella, päättellä, aprikoita, tuumailia; (*prata*) jutella, puhella, keskustella.

Resonlig, a. *se Resonabel*.

Respekt, m. kunnioitus, arvonta, huoliminen; han *inger r.*, hän saa kunnioitusta, hänestä pidetään väliä; med r. (*sagde*), luvalla sanoen.

Respektabel, a. arvollinen, arvossa pidettävä; (*ansenlig*) melkoinen, melkeä.

Respektera, v. a. pitää arvossa, antaa l. panna arvoa, huolia, peljätä (-kään).

Respektiv, a. (*ärad*) kunnioitettava, arvollinen; (*stråkildt beträffande*) itsekukin, kutakin koskein.

Respiration, f. *se Andedrägt*; — **-sorganerna**, n. pl. hengittimet, hengityselimet.

Respirator, m. hengenvedätin; henkähäkki.

Respirera, v. n. *se Andas*.

Respit, f. odotus-aika, vähöaika, respiitti.

Respondent, m. puolustaja, puolenpitäjä, puolesta-vastaja.

Respondera, v. n. olla puolustajana, puolustaa, vastata puolesta.

Rest, m. jäännös, jäämä, jäte, loput, rästi; — **-längd**, f. rästi- l. jäännösluettelo.

Restantier, n. pl. maksunjätteet, rästit, takaperäiset (*pl.*).

Restauration, f. (*äterupprättande*) restauratiooni, takaisin-asetus l. -asettaminen; (*värdehus*) ravintola, ravintopaikka.

Restaurator, m. takaisin-asettaja.

Restauratör, m. ravintolan-isäntä l. -pitäjä.

Restaurera, v. a. asettaa takaisin l. entisellensä, tehdä l. laatia uudestaan, panna uuteen kuntoon, uudistaa.

Restera, v. n. olla rästinä l. rästii l. suorittamatta.

Restituera, v. a. (*återställa*) laittaa l. asettaa entisellensä l. jälleen, (*återlämna*) antaa l. maksaa takaisin, (*återuppföra*) panna uuteen kuntoon, rakentaa uudestansa.

Restitution, f. entisellensä- l. takaisin-asettaminen l. -laittaminen; takaisin-anto l. -maksaminen, jälleen-palkitseminen.

Restriktion, *se Inskränkning*.

valtio- l. herrainpäivät (*pl.*); — *-dagsbeslut*, n. valtiopäivä-päätös; — *-dagsman*, m. valtiopäivämies; — *-daler*, m. riksi, riikintalari; — *-drets*, n. valtakunnanandrotsi, valtionvalvoja; — *-föreståndare*, m. valtion- l. vallanhoitaja; — *-föreståndarskap*, n. valtionhoitajan-virka; — *-förrådare*, m. valtakunnan-pettäjä; — *-förråderi*, n. valtakunnan-pettämys l. -kavallus; — *-församling*, f. valtio- l. valta-kokouskunta; — *-härold*, m. valtiokunluttaja; — *-kanaler*, m. valtiokansleri; — *-konselj*, f. valtio-neuvoakunta l. -konseli; — *-kropp*, m. valtiokunta, vallasto; — *-kunnig*, a. maankuulu l. -kuuluissa l. -mainio; — *-marsk*, m. valtio- l. valtakunnanmarski; — *-mynt*, n. valtionraha; — *-möte*, n. valta- l. valtiokokous; — *-råd*, n. valtakunnan-neuvosto; (*person*) valtakunnan-neuvos; — *-rätt*, m. valtio-oikeudesto l. -oikeus; — *-sal*, m. valtiosali; — *-sigill*, n. valtiosinetti; — *-skattkammare*, m. valtakunnan- l. valtiotrahasto; — *-skuld*, f. valtakunnan- l. valtiovelka; — *-stad*, m. valtakaupunki; — *-stånd*, n. valtiosäätö; — *-vapen*, n. valtiovaakuna; — *-viktig*, a. valtiolle l. valtakunnalle tärkeä l. tarpeellinen, valtatärkeä; — *-vårdande*, a. valtionhoitava, valtiohoitollinen; — *-äple*, n. valta- l. valtio-omena; — *-öfverhufvud*, n. valtakunnan- l. valtionpäämieh; — *-örn*, m. valtiokotka.

Rikt, adv. rikkaasti, runsaasti.

Rikta, v. a. (göra rik) rikastuttaa, kartuttaa; r. sig, v. r. rikastuttaa itseänsä, rikastua.

Rikta, v. a. (*vända, syfta*) suunnata (-taan), suunnittaa, osuttaa, kääntää l. luoda l. asettaa jhkin päin; r. kanonerne, suunnata l. osuttaa l. kääntää kanunnat, tähdätä kanunolla; r. sin upp- märksamhet, luoda l. kääntää huomionsa, tarkistua.

Riktig, a. oikea, oikeellinen.

Riktighet, f. oikeus, oikeellisuus, totisuus; r-en bestyrkes, todistetaan oikeaksi.

Riktigt, adv. oikein, oikeasti.

Riktning, f. suunta; (*riktandet*) suuntaus, suunnitus, kääntäminen l. asetus jhkin päin; — *-slinie*, f. suuntaus- l. suuntaviiva.

Riktunkt, m. suuntaus- l. suunta- l.

tähtäyspiste l. -kohta l. -paikka; — *-skruf*, m. suuntausruuvi.

Rim, n. riimi, loppusointu l. -vaste, sointu; — *-fattig*, a. köyhäsointuinen; — *-kläpare*, m. *se Rimmare*; — *-konst*, f. riimitaito, soinnunseustus; — *-krönika*, f. riimikronika; — *-slut*, n. sointu- l. loppuvaste, loppusointu; — *-smidare*, — *-snidare*, m. *se Rimmare*.

Rim, n., — *-frost*, m. huude, härmä, huurto, kuura; — *-frostig*, — *-frusen*, a. huuteinen, härmäinen, huudettu, härmätynyt; — *-salta*, v. a. riivi- l. puollisuolata; — *-saltad*, a. riivi- l. puollisuolainen l. -suolattu.

Rimlig, a. säällinen, mahdollinen, uskottava, otollinen.

Rimligen, adv. *se Rimligtvis*.

Rimlighet, f. säällisyys.

Rimligt, — *-ligtvis*, adv. mahdollisesti, säällisesti.

Rimma, v. a. o. n. sovittella l. septä sointuja l. riimii, riimitellä, soinnustella, sopia riimiksi l. soinnuksi; r. sig, v. r. (*sg.*) käydä laatuun, sopia.

Rimma, v. a. *se Rimsalta*.

Rimma, v. imp.; det r-r, hurtaas, härmettyy, tekee härmää, käy huurtoon.

Rimmare, m. soinnun- l. riiminseptsijä, riimi- l. virsiseppä, riimittelijä, soinnustelija.

Rimsa, f. *se Remsä*.

Ring, m. rengas (-kaan); (*finger-ring*) sormus; (*kransform*) kehä, piiri, ympyrä; (*dans o. d.*) rinki; — *-barka*, v. a. kaulata; — *-dans*, m. rinkitanssi; — *-dufta*, f. kauluskyyhky; — *-finger*, n. nimetön sormi; — *-formig*, a. renkaanmuotoinen l. -tapainen, ympyräinen; — *-halsad*, a. vyöti- l. kehäkaulainen l. -kaula; — *-haltig*, a. vähäpi- toinen l. -aineinen l. -arvoinen; — *-krage*, m. kehäkaulus; — *-lagd*, a. (*om orm*) *se Ringlad*; — *-lek*, m. rinkileikki, rinkiset (*pl.*), rinkisillä- l. piirisillä-olo; — *-mur*, m. ympärysmuuri; — *-orm*, m. (*smok*) tarha- l. kirjokäärme; (*amerikanak*) rengas- l. vyötikkäärme; — *-svala*, f. tervapääky; — *-trast*, m. kaulusrastas; — *-vält*, m. kiekkojyrä; — *-ärla*, f. *se Sadesärla*.

Ringa, v. a. rengastaa; r. ett svin, rengastaa sika; r. ett hjul, randoittaa pyörä l. pyörä; r. (in) en björn,

saartaa l. kiertää karhu; r. in, ut, *se Inringa, Utringa.*
Ringa, v. n. o. imp. soittaa, soida; klockan ringer, kello soi; ringde klockor, soitti kelloja.
Ringa, a. oböjl. vähäinen, vähä, vähäpätöinen l. arvoinen, halpa, alhainen.
Ringa, adv. vähän, vähäiseen, halvasti, vähäksi, halvaksi; icke det r—ste, ei vähäistäkään l. vähintäkään l. huikkaakaan l. pikkustakaan.
Ringakta, v. a. pitää vähässä l. halvassa arvossa l. vähän arvoisena, antaa l. panna vähän arvoa (jnkulle).
Ringare, m. soittaja, kellonsoittaja.
Ringel, m. kiemura, rengas (kaan).
Ringhet, f. vähäisyys, vähäpätöisyys, halpuus, alhaisuus.
Ringklocka, f. soitto- l. helistinkello.
Ringla sig, v. r. kiemuroita, käiverrellä (-rtelen), kiekuroita.
Ringlad, a. kiemurallinen, kiekurainen, kimura, kiemurtunut, kälvertynyt, renkaallinen.
Ringning, f. soitto, soitanta, soittaminen, soiminen, sointi; rengastus, rengastaminen; kierto, saarto.
Rinna, v. n. juosta (juoksen); (*drypa*) valua, vuotaa, tippua; säden rinner ur axen, jyvät varisevat l. rapisevat tähistä; r. i sinnet, i hogen, tulla l. joutua l. juolahtaa mieleen, pälkähtää l. pistää päähän; sinnet rann öfver för honom, hänen sisunsa kuohui l. kuohahti; tiden rinner, aika vierii.
Ripa, f. riekko, metsikana.
Riporre, m. riekkometsäs; — *ris*, n. *se Fjällbjörk.*
Ris, n. (*sädeslag och om papper*) riisi; — *gryn*, n. riisisuurimat l. -ryynit; — *grynsgröt*, m. riisisuurima-puuro.
Ris, n. (*qvistad*) vitsoa, (*ogvistad*) varpu, virpi, (*tort*) risu; (*af barrträd*) havu, hako, risu; (*bärris*) varsi (-en), varret (*pl.*); slita r., saada vitsoja; — *bastu*, f. selkäsäuna, löylytys; — *dike*, n. risuoja; — *gård*, -*hag*, m. risunaita, (*af hela träd*) sorto- l. ryttöaita; — *hög*, m. risukasa l. -läjä; — *knippa*, f. risu- l. varpukimppu l. -vihko, havukimppu; — *qvist*, m. varpu, virpi, risu, havun- l. haonoksa; — *slitning*, f. vitsoarangaistus l. -sauna, vitsoainsaanti, vitsoimus.
Risa, v. a. (*ärter*) risuttaa, varvuttaa; (*bestrå med granris*) havuttaa, ha-

oittaa; (*straffa med ris*) vitsoa; r. skog, karsia l. perata (-rkaan) metsää.
Risare, m. piiskuri, vaituri.
Risk, m. (*fara*) vaara, vahinko; (*ansvar*) vastaus; takaus; (*bevåg*) uskallus.
Riska, f. ruusti, riskasieni (-en).
Riskabel, a. vaaran-alainen, vaarallinen, peljättävä.
Riskera, v. a. (*våga*) uskaltaa, koettaa. onneansa; (*äfventyra*) panna alttiiksi, saattaa vaaran-alaleeksi.
Risp, n. *se Nappatag.*
Risp, m. eine- l. ruokapala.
Rispa, f. (*i tyg*) kehkeämä, lapanen; (*på huden*) naarma, raamu.
Rispa, v. a. (*om tyg*) kehittää, repiä. langat pois; (*huden o. d.*) raamustaa, raamuttaa; r. sig, v. r.; tyget r—r sig, kangas kehkiää l. purkautuu l. lievi l. riesoo.
Rispig, a. (*om tyg*) kehinnyt, riipaleinen, lievinnyt; (*om huden*) naarmainen, raamuinen, riesonut.
Rissel, n. välppä, niniseula.
Rissla, v. a. välppä, seuloa.
Rist, m. *se Plogrist.*
Rista, v. a. piirtää, piirrellä (-telen), viiltää, villoa; det r—r i magen, vatsaa vihloo l. villeksii; det r—r i tänderna, hampaita vihlaisee; (*skaka*) tärryttää, täristää, ravistaa.
Ristning, f. piirräntä, piirtely, piirre (-teen), viiltäminen, leikkaaminen; vihlominen, vihle; täristys, ravistaminen.
Rita, v. a. o. n. piirustaa, riitata; r. sig in, *se Inrita sig.*
Ritare, m. piirustaja.
Ritbok, f. piirustus- l. riittauskirja; — *bråde*, n. piirustuslauta; — *konst*, piirustusaitto; — *mästare*, m. piirustuksen-opettaja, riittausmestari; — *penna*, f. piirustus kynä; — *skola*, f. kuvaanto- l. piirustus koulu; — *stift*, n. piirustin.
Ritning, f. piirustus, kuvaanto; piirustus, riitinki.
Ritorka, v. a. kuivata riihessä, riihetä (-eän), riihittää.
Ritorr, a. riihikuiva.
Rits, n. piirretty viiva l. piiru.
Ritsa, v. n. *se Rista.*
Ritual, m. kirkko-käsitkirja l. -kirja.
Ritus, m. jumalanpalveluksen- l. kirkonmenon-muoto, kirkonmeno.
Rival, m. kilpakosija, hangoittelija; (*medtäfvere*) kilpallija, kilpakumppani.

Rivalisera, v. n. kiistoitella, kilpailla, hangoitella.

Rivalitet, f. kiistoittelu, kilpailus, kilvoitteleminen; kilpakosinta.

Rivier, *se* Revier.

Ro, f. *se* Höft.

Ro, f. (*lugn*) lepo, rauha, levollisuus; (*nöje*) huvi, ratto, lysti; för r—s skull, (*för nöjes skull*) lystin vuoksi (*fåfångt*) suotta, (*till tidafördrif*) joutessani; gifva ro, levottaa; rogifvande medel, levote, levottava aine.

Ro, v. n. o. a. soutaa, (*hit och dit*) soudella; r. bakut, huovata (-paan); r. ut med ngt (*fig.*), maksaa pois.

Roa, v. a. huvittaa, huvitella, olla huviksi, tehdä iloa; jag är ej r—d deraf, se ei minna huvita; r. sig, v. r. huvitella, huvittelaita, hlastella, iloilla, lystäillä; r. sig åt ngn, nauraa jkulle.

Rob, m. roobi, pitkä lenkki.

Robust, a. jäntterä, voimakas.

Rook, m. nuttu, takki, jakku; (*för fruntimmer*) rokkihame, rokki; — *ficka*, f. takin- l. jakuntaaku; — *knapp*, m. takin- l. nutunappi; — *ärm*, m. takinhä.

Rock, m. (*spinnrock*) rukki, vokki; — *arm*, m. rukiinlapa, lapakko; — *flykt*, m. rukiinlyhti; — *hjul*, n. rukiinpyörä; — *hufvud*, n. kules, rukiinvärttinä l. lapa.

Rocka, f. rauskakala, rausku.

Rococo, n. rokokko.

Rodd, m. souto, soudanto; med r., soutamalla; — *båt*, m. soutovene; — *flotta*, f. souto- l. airolaivasto.

Roddarbåt, m. kynti- l. luoma- l. palkkavene; — *bänk*, m. tuhto, tuhtolauta, teljo; — *fartyg*, n. soutualus, airolaiva l. -alus.

Roddare, m. soutaja, soutomies.

Rodderska, f. soutaja, souto- l. soutaja-akka.

Roder, n. ruori, peräsin; sitta vid rodret, pitää perää; — *hake*, m. pl., *se* Rorhake, o. s. v.

Rodium, n. rodio.

Rodna, v. n. punetua, punastua, punertua, punoittaa, ruskottaa; komma ngn att r., punastuttaa joku, saat-
taa joku punetumaan.

Rodnad, f. puna, rusko, rusko, punoitus, punastus, punehtuminen; en r. för öfver hennes kinder, hänen pos-

kensa lensivät punaisiksi, hän lensi punaisiksi poskiltansa.

Rodnande, n. punastuminen, punehtuminen, punoittaminen, ruskottaminen.

Roende, n. soutaminen.

Rof, n. (*röfveri*) ryöväys, ryöstäminen, ryöstö, ryöväminen; (*det gripna*) saalis, ryöstö, ryöstösaalis; icke akta för r., pitää hyvänänsä l. sopivana, ei olla ottamatta; — *aktig*, a. ryöstelijäs, petomainen, pedollinen; — *djur*, n. peto, petoeläin; — *flsk*, m. ryöstökala; — *fogel*, m. ryöstö- l. petolintu; — *girig*, a. (*om djur*) raateleva, raatelevainen, raatelijäs; (*om menniskor*) saalinhimoinen, ahnas, rosvo-
mainen; — *girighet*, f. raatelevaisuus, saalinhimo l. -himoisuus; — *girigt*, adv. raatelijaaasti; saalinhimolaisesti, hotkaasti; — *lysten*, — *lystnad*, *se* Rofgirig, Rofgirighet; — *tand*, f. tora- l. iskuhammas.

Rofblad, n. naurinlehti, (*med stjälken*) naurinnaatti; — *frö*, n. naurinsemen; — *land*, n. naurismaa; — *olja*, f. nauriin- l. nauris-öljy; — *skal*, n. naurinhihto l. -kuori; — *stjolk*, m. naurinnaatti l. -varsi; — *sträng*, m. naurinnapa; — *säningsmaskin*, m. naurinkylvö-kone.

Roffa, v. a. ryöstää, riistää, raapata.

Rofferi, n. ryöstäminen, ryöstö, riistäminen, raappaaminen.

Rofva, f. nauris.

Rojal, a. rojaali, kuninkaallinen.

Rojalism, m. rojaalisuus, kuninkaallisuus, kuninkaanpuoleisuus.

Rojalist, m. rojaallinen, kuninkaanpuoleinen l. -puolelainen.

Rojalistisk, a. rojaallinen, kuninkaanpuolellinen l. -puoleellinen.

Role, *se* Roll.

Rolig, a. (*lugn*) levollinen, rauhallinen; (*roande*) hupa, hupainen, lysti, lystikäs, hauska, rattoisa; (*besynnerlig*) kumma, hullu, lysti.

Rolighet, f. hupaisuus, lysti, rattoisuus, ratto, huvitus; (*lugn*, *ro*) levollisuus, rauhallisuus; — *smakare*, m. leikinlaakija l. -lyöjä, leikki- l. ilomestari.

Roligt, adv. (*nöjsamt*) hupaisesti, rattoisesti, hauskasti; (*lugnt*) levollisesti, rauhallisesti.

Roll, m. osa, näyttöosa l. -kohta, rooli; (*fig.*) kohta, asia.

Rom, m. (*dryck*) rommi.

Rom, m. (*af fisk*) *se* Räm.

Roman, m. romaani, retukirja; (*ärlighets-historia*) lempikuvaelma l. kertomus; — **bibliotek**, n. romaani kirjasto; — **författare**, m. romaani kirjailija l. tekijä; — **hjelte**, m. romaani-urho l. sankari; — **hjeltnina**, f. romaani-urhotar l. sankarit; — **lik**, a. se **Romanesk**; — **litteratur**, f. romaani kirjallisuus; — **läsning**, f. romaani lukeminen.

Romanesk, a. romaanimainen, romaani tapainen; (*äfventyrlig*) tarinallinen, (*äfverspänd*) ylentuntoinen, (*rörande*) liikuttava.

Romanisk, a. romaani lais-, romaani laisen. **Romans**, m. romansi, laulukertomus l. -runo.

Romantik, f. romanttisuus, romanttisuus.

Romantiker, m. romanttillainen.

Romantisk, a. romantillinen; (*postiskt skön*) ihastuttava, ihantava, ihana.

Romb, m. rombi, vinoneliu, neljus.

Romboeder, m. romboederi, tasavino- särmio.

Romboid, m. romboidi, vinokalde, neline; — **harf**, m. vinoneliu-äes.

Romersk, a. ruomalainen, ruomalais-, Ruomin, roomalainen.

Rond, m. se **Rund**.

Roning, f. soudanta, soutu.

Rop, n. huuto.

Ropa, v. a. o. n. huuttaa, (*ofta*) huddella, (*hastigt*) hundahtaa; (*hojta*) hollata, hoikkaista; r. upp, ut, m. fi., se **Uppropa**, o. s. v.

Ropare, m. huntaja; (*instrument*) huurturi, tolotin, tömyri.

Ror, n. se **Roder**; — **gångare**, m. ruori l. laukumies; — **hake**, m. ruorihaka; — **kult**, — **pinne**, m. ruoritanko, ruorinvarsi; — **man**, m. ruorimies; — **stock**, m. ruorin-emä; — **talja**, f. ruorinoura; — **ögla**, f. ruorinsarana, ruorirengas.

Ros, f. ruusu, ruusunkukka, orjantappurakukka; (*fig.*) ruusu; (*sjukdom*) ruusu; — **aktig**, a. ruusumainen, ruusuntapainen; — **qvarter**, m. ruusutapa.

Ros, n. (*beröm*) kiitos, kehu, kiitteleminen, kaunistelu.

Rosa, v. a. ylistää, kiittää, kehua, kiitellä, kaunistella; r. sig, v. r. kaunistella, kiittää l. kehua itsensä; r. marknaden, kehua kauppaansa.

Rosam, a. se **Rolig**.

Rosarium, n. rosario, ruusukehä.

Rosenbi, n. ruusumehiläinen; — **buske**, m. ruusu- l. orjantappurapensas; — **böna**, f. ruusupapu; — **ångrad**, a. ruusu- l. kukkasorminen; — **färg**, m. ruusunväri, ruusun- l. kukkapuna; — **färgad**, a. ruusunpunainen l. -karvainen, ruosuttava; — **gård**, m. ruusu- l. kukkatarha; — **hy**, m. ruusu- l. kukkaiho; — **häck**, m. ruusupeneasto; — **knopp**, m. ruusuteränen l. -nuppu; — **kran**, m. ruususeppeli; (*vadband*) ruusukehä, rukousnauha; — **mun**, m. ruusunpuna- l. kukkasuu; — **olja**, f. ruusun-öljy; — **röd**, a. ruusunpunainen; — **träd**, n. ruusupu; — **vatten**, n. ruusuvesi.

Rosende, a. se **Rosenfärgad**.

Rosett, m. ruusuke, ruusuosmu, nauharuus; (*teckn. o. byggn.*) rosetti, ruusuke, pyörylä.

Rosig, a. ruusuinen, ruusullinen, ruusunkallinen l. -punainen, ruosuttava.

Roak, n. roju, romu, roaka, törky.

Roskarl, m. luotolainen.

Rosmarin, m. rosmariini.

Rosell, n. korina, örinä.

Rossla, v. n. korista, köristä, öristä, (*hastigt*) korahata.

Rosslig, a. koriseva, körisevä, köreä, örisevä.

Rost, m. ruoste; — **brun**, a. ruosteenkarvainen l. -ruskea; — **fläck**, m. ruostetäppä l. -pilku; — **färg**, m. ruosteenkarva l. -väri; — **skadad**, a. ruosteensyömä l. -turmelema.

Rost, m. se **Rostagn** o. **Halster**; — **biff**, m. härän- l. härkäpaisti; — **grop**, f. pahto- l. polttokuoppa l. -hauta; — **ugn**, m. pahto- l. polttouuni.

Rosta, v. n., **Rostas** v. d. o. **Rosta sig**, v. r. ruostua, käydä l. tulla ruosteeseen; — v. a. ruostuttaa.

Rosta, v. a. (*steka*) paahata, paistaa, käristää; (*bergbruk*) paahata, polttaa, korventaa.

Rosta, f. kuurna.

Roste, n. paahdin (-timen), parila, arina.

Rostig, a. ruosteinen, ruostunut.

Rostning, f. (*neutralt*) ruostuminen, ruostutus; (*aktivt*) paahattaminen, paahato, käristäminen, ruostutus.

Rostral, m. viivuri, piirturi.

Röt, f. juuri (-en); fatta, slå rötter, tehdä l. kasvaa juuria, juurehtia, juurtua; — **artad**, a. juurimainen, juuren

tapainen; — **-fast**, a. juureva, vahva-l. lujajuurinen; — **-formig**, a. juurimainen, juurenmuotoinen; — **-frukt**, m. juurihedelmä, juuriska; — **-full**, a. juurekas, juurinen, sakeajuurinen; — **-fasta**, v. a. juurruttaa; r. sig, v. r. juurtua; — **-fäste**, n. juurensija, juurtuma; f& r. (*fig.*), päästä juurtumaan; — **-hals**, m. juurenniska; — **-hugga**, v. a. juuria, hakata juurinnensa l. juuret l. juuria; — **-hugging**, f., **-hygge**, n. juuriminen, juurinta, juurihakkuu; — **-knöl**, m. (*bot.*) juurimunkula; — **-korg**, m. juurikopasa l. -vasu; — **-kål**, m. juurikas-kaali; — **-lik**, a. **se Rotatad o. Rotformig**; — **-mask**, m. juurimato; — **-märke**, n. (*alg.*) juurimerkki; — **-ord**, n. (*gram.*) juurisana; — **-qvist**, m. **se Rotskott**; — **-råg**, m. juurilainen, juurus(ruis); — **-saker**, m. pl. juurikkaat, juurikasvaimet; — **-skott**, n. aaluva, juurivesa l. -verso, hyötyvesa; — **-stark**, a. juureva, vahvajuurinen; — **-stock**, m. (*bot.*) juurakko; — **-stungen**, a. juurimadon-syömä, madon syömä juuresta; — **-tal**, n. juuriluku; — **-tecken**, n. juurimerkki; — **-telning**, m. **se Rotskott**; — **-växt**, f. juurikasvi, juurikka; — **-yxa**, f. kanto- l. juurikirves; — **-ända**, f. tyvi, tyvipää.

Rota, v. n. tonkia, tönkiä.

Rota sig, v. r. juurtua, juurettua; — r. sig in, **se Inrota sig**; rotad, juurtunut.

Rota sig, v. r. (*tillsammans*) **se Sammanrota sig**.

Rotation, f. kiepominen, pyöriminen; — **-srörelse**, f. kiepomis- l. pyörittäminen.

Rote, m. ruotu, ruoti; (*af soldater*) ruotu, ruotukunta; (*rad*) rivi; — **-bonde**, m. ruotutalollinen l. -tilallinen, ruotutalopoika; — **-hjon**, n. ruoturi, ruotivaivainen; — **-hällare**, m. sotamiehenpäättäjä, ruotutalallinen l. -isäntä; — **-kontrakt**, n. ruotukontrakti l. -sopimus; — **-soldat**, m. ruotu-sotamies; — **-vis**, adv. ruoduttain.

Rotel, m. asiakirja-luettelo.

Rotera, v. n. kiepoa, pyöriä.

Rotera, v. a. ruoduttaa, jakaa l. panna ruotuihin.

Rotering, f. ruotujako; sotamiehenpito; — **-sverk**, n. ruotujako-laitos.

Rotgel, m. **se Rödhaka**.

Rots, m. räkätauti.

Rott, m. (*skepp*) rottii.

Rotting, m. meriruoko, rottinki; — **-astol**, m. rottinkituoli.

Rotunda, f. pyöreäkkö, kehikkö.

Rotvis, adv. **se Rotevis**.

Rotväliska, f. rengonkieli, siansakaa, mongernna.

Roué, m. lupihaitto.

Roulade, o. s. v. **se Rulad** m. f.

Rubb och stubb; taga r. och st. viedä l. ottaa etu ja elämä l. kalut ja kampsut; med r. o. st., juurin jaarin; kaluineen kampsuineen, pöytäineen päivineen.

Rubba, v. a. liikuttaa, liikahuttaa, järkähtyttää, siirtää, hämmentää; r. ett testamente, rikkoo l. sortaa testamentti; r-s, v. p. liikautua, järkähtyä, siirtyä, hairautua, hämmentyä, sekaantua; han är rubbad (*till sina sinnen*), hans förstånd är rubbad, hänen on päänsä sekaisin l. hämmennyksissä, hän on mielipuoli l. heikkopäinen l. hauraantunut.

Rubbing, f. liikuttaminen, liikahutus, järkähtäminen, siirtäminen, hämmennys, rikkominen, hairautuminen.

Rubel, m. rupla.

Rubin, m. rubini, punatimantti.

Rubricera, v. a. kirjoittaa l. panna nimitys l. päällekirjoitus l. päälly- l. ainenimi; (*fig.*) nimittää.

Rubrik, m. päälly- l. ainenimi, nimitys, päälle- l. yli-kirjoitus.

Rucka, v. a.; r. ett ur, rukata l. lykkätä kelloa.

Ruckartafia, f. rukkatalu.

Ruckel, n. **se Ruckle** o. **Rucklande**.

Ruckla, v. n. renttuella, juopotella, mässäätä, luhjustella.

Rucklande, n. juopotteleminen, rentusteleminen, mässäys.

Rucklare, m. juoppo- l. juomalalli, juopottelija.

Ryckle, n. hökkeli, rakkinen, m. m. **se Kyffe**.

Ruda, f. kouri, ruutana.

Ruddam, m. kouri- l. ruutanalammikko.

Rudimaterie, f. raaka-aine.

Rudiment, n. alku, alje (-keen).

Ruelse, f. katumusvaiva.

Ruff, m. (*skepp*) ruuvi, kolo.

Ruff, m.; han har r. i sig, hänessä on pontta l. pontevuutta l. tointa.

Rufva, f. (*på sdr*) rupi.

Rufva, v. n. hautoa.

Ragg, n. pörhö l. pörro, takku, karvat (pl.); — -fogel, m. sato- l. pörhölinta.
Rugga, v. a. pörhistää, pörrottää; — v. n. luoda sulkiansa, olla sulkasadossa, pörhistellä; — r. sig, v. r. (om kläder) pörhötyä, pörhistyä.
Ruggig, a. pörheä, takkuinen, pörhistynyt; (om foglar) sulkasatonen, pörhistelevä.
Rugging, f. pörhöttäminen, pörhötyä, pörrottäminen; (foglar) sulkasato, sulkasadossa olo, pörhistelemys.
Ruin, m. jännös, raunio; (undergång) häviö, hukka, tuho, perikato.
Ruina, v. a. hävittää, saattaa häviöön l. hukkaan l. perikatoon; r. sig, v. r. hävittää itsensä, joutua l. tulla häviöön l. perikatoon.
Rulad, m. (maträtt) rulaadi, käärykkä; (i musik) hieritys, luokerrus.
Rulans, m. rahallike, liike.
Rulera, v. n. olla liikkeellä l. liikunnossa.
Rulett, m. ruletti, pyöräpeli.
Rulla, v. n. kieritä, vierrä, vieritä, pyöriä; — v. a. vierittää, kierittää, pyörittää; r. sig, v. r. kieriellä, kierähdellä, vieritellä, pyörähdellä.
Rulla, f. rulla, lista, luettelo, nimikirja.
Rullande, n. vieritys, kierittäminen; kieräminen, viereminen, kierähtely.
Rullbrygga, f. telasilta; — -gardin, m. rullakartiini; — -harr, f. rullakes; — -sten, m. vierinkivi; — -stensfod, m. vierinkivi-talva; — -stock, m. rullapuu, hatturulla; — -stol, m. rulla l. kehrätuoli; — -sylta, f. rulla l. kehräsylyt; — -öga, n. kehräsilmä.
Rulle, m. tela, pyörin, rulla; (på spinnrock) rulla; (nät hoprullad) kääry, hierre, tullo.
Rullning, f. *se* Rullande; (fartygs) viip-päminen, vaaruminen.
Rulta, v. n. vaapertaa, lylertää, vaaperrella, kaakertaa.
Rulta, f. lylterö, pulsukka.
Rum, m. *se* Rom.
Rum, a.; r. sjö, sijava l. sukea meri; r. vind, laaja tuuli.
Rum, n. tila, paikka, sija; (boningsrum) huone, suoja; (i ett fartyg) runma; ega r., tapahtua.
Rumla, m. fl. *se* Ruckla, m. fl.
Rumor, n. rymy, huuto, humu, hälinä.
Rumpa, f. perse, pylly, puo; (svans) häntä.

Runa, f. (hemlig kunskap) tieto, loihutu-tieto; (skrifstocken) rimu, rimukirjain, kirja.
Runalfabet, n. rimukirjaimisto l. kirjaimet; — -häll, f. kirjopaasi l. -kallio, rimupaaši; — -skrift, f. rimukirjoitus l. -kirjat; — -språk, n. rimukieli; — -staf, m. rimusauva; tenho l. taikasauva; — -sten, m. kirjo-kivi l. -kallio, rimukivi.
Rund, a. ympyräinen, pyöreä; (afrundad) pyöryläinen; r— a toner, täysinläiset l. runsaat äänet; r. tid, melke l. iso l. runsas aika; i r— t tal, tasaluvuin, umpimäärin; — -aktig, a. pyöreäminen, pyöreäkkö, pyöreänlän-tä; — -bild, m. ympärikuvaus; — -bladig, a. pyöreä l. ympyräilehtinen; — -brel, n. kiertoakirje; — -hufvud, n. pyörö l. keropää; — -hugga, v. a. hakata l. vetistä pyöreäksi l. ympyräiseksi; — -hult, n. (stepp) runhultti, pyöröpuu; — -hyffel, m. kupuhöylä; — -klipt, a. pyöreäksi l. ympyräiseksi leikattu; — -lagd, a. pul-sakka, tanakka; — -löpning, f. ympärikuusu l. -kierto, kiertäminen; — -målning, f. *se* Panorama; — -skuren, a. pyörästetty, pyöreäksi l. ympyräiseksi leikattu; — -slag, n. (sjö) ympärikiertos; — -stycke, n. runs-tykki, äyri; — -vända, v. a. kääntää ympäri l. myötätuuleen; — -ögd, a. kehrä l. kiekkosilmäinen.
Rund, m. pyörö, piiri, ympyrä, kehä; (milät) kierto, ympärikynti; kiertäjä; göra en r., kävellä ympäri, kiertää.
Runda, v. a. pyöristää, pyörentää, tehdä pyöreäksi l. ympyräiseksi; r. sig, v. r. pyöretä (-nen), pyörentyä, pyöristyä.
Rundel, m. ympyrä, pyörö, pyörylä, pyörykkä, kehä.
Rundelig, a. *se* Rundlig.
Rundhet, f. pyöreys, ympyräisyys.
Rundlig, a. varava, olohka, olollinen, paljokas; *se* Riklig.
Rundligen o. **Rundligt**, adv. oloita, pal-jolta, paljokkaasti; *se* Rikligen.
Rundning, f. pyöreämys, pyöritys; (rund bönning) pyöreys, pyöremä; stilsens r. (sg.), kirjoituksen luontevuus.
Rundt, adv. pyöreästi; r. om l. om-kring, yli l. yltä-ympäri, ylisten-ympäri, ympäräise.
Runka, v. a. huiskuttaa, puistaa, hut-

juttaa, nyykyttää, keikutella; — v. n. huiskua, hutjua, heilua, järkkyy.

Runkning, f. huiskutus, huiskuttaminen, m. fl.; huiskuminen, hutjuminen, m. m. *infr föreg. ord.*

Ruptur, f. rikonta, rikko.

Rus, n. juopumus, päihtymys, humala, juovuksissa l. päissänsä olo; (*fig.*) vimma, huumehdus; taga sig ett r., juoda itsensä humalaan l. juovuksiin; sofva bort r—t, maata itsensä selväksi; gifva r., *se* **Rusa**; — **-dryck**, m. päihdyttävä l. päihdytys-juoma; — **-gifvande**, a. päihdyttävä, juovuttava.

Rusa, v. a. päihdyttää, juovuttaa, humalluttaa, mennä päähän.

Rusa, v. n. hyökätä, hyökäistä, syöstä (syökseen), karata, rynnätä (-tään), töydätä; r. fram, in, bort. *se* **Framrusa**, o. s. v.; r. upp, syöksähtää l. ryöpsähtää ylös.

Rusig, a. päihtynyt, juopunut, humalainen, päissänsä l. juovuksissa (oleva); blifva r., juopua, päihtyä, tulla päihinä l. humalaan l. juovuksiin.

Rusighet, f. *se* **Rus**.

Rusk, n., -väder, n. rankka l. nuoskea ilma, paha sää.

Ruska, f. (*torr*) risu l. (*större*) murto, (*läfruska*) lehvä, lehdes, (*af barrträd*) hako, haon-okea, havu.

Ruska, v. a. o. n. ravistaa, pudistaa, ravistella.

Ruskig, a.; r—t väder, rankka l. nuoskea ilma l. sää; jag känner mig så r., olen niin ryytyneenä l. ruteana l. viluisena; han ser r. ut, hän näyttää rentumaiselta l. silvottomalta.

Ruskighet, f. rankkuus, nuoskeus, ryytymys, rentumaisuus, silvottomuus.

Ruskning, f. ravistaminen, ravistus, pudistus.

Russin, n. rusina.

Rust, *se* **Röst**; — **-lina**, f. (*stepp.*) rustillina l. -köysi.

Rusta, v. a. o. n. varustaa, valmistaa; r. för ett hemman, pitää l. varustaa ratsumies talolta; r. sig, v. r. varustaa itseänsä, valmistaita; r. ut, *se* **Utrusta**.

Rusta, v. n. (*vdemas*) elamoita, räyhätä; (*rumla*) juoda, ryyptää, juopotella, mässästä.

Rustare, m. mässäri, ryyppymies; (*stojare*) räyhä, mellastaja.

Rusthåll, n. rustholli, ratsutila, huovitalo; — **-hållare**, m. rusthollari, rat-

sutilallinen; — **-kammare**, m. varushuone, aseisto; — **-mästare**, m. varusmestari; — **-tjenst**, f. ratsupalvelus; — **-vagn**, m. varus- l. kalvuvanut; — **-verk**, n. aluserakennus.

Rustning, f. varustus; (*vapenrustning*) varukset (*pl.*), asu, tamineet (*pl.*), varustus, asevarustus; (*underhåll af häst och karl*) ratsumiehen-varustus.

Ruta, f. ruutu.

Ruter, m. runtu.

Rutformig, a. rautumainen, ruudunmuotoinen l. -tapainen; — **-vis**, adv. ruuduttain, ruuduilla, ruuduissa, ruutuihin, ruuduille.

Rutig, a. ruudullinen, ruutainen, ruudukas.

Rutin, m. tottumus, totuttu tapa; efter gammal r., totuttua tapansa.

Rutinerad, a. tottunut, harjaantunut, tavastunut.

Rutsch, m. *se* **Utflygt**; — **-bana**, f. liukulaitos l. -rata.

Rutten, a. mätä, mädännyt, mätäinen.

Ruttenhet, f. mätäisyys.

Ruttna, v. n. mädätä (-tänen), mädäntyä.

Rya, f. ryijy, vaippa, nukkeri.

Ryök, n. tempaus, riipaus, veto, nytkäys; i ett r. (*skof*), yhdessä otteessa, yhdellä kerralla, yhtä mittaa; ett r. af vansinne, mielipuoisuuden puuska; — **-tals**, **-vis**, adv. kuuroittain, väliajoittain, alkavallista.

Ryoka, v. a. temmata (-paan), temmaista, nykäistä, nytkiä, riipaista, riipoa; r. på a x larna, nykkyttää l. kohauttaa olkapäitänensä l. hartioitansa; r—s, v. d. tempaella, tempoella, tempoa l. nykiä toisiansa.

Ryoka, v. n. (*tåga*) lähteä, käydä, mennä, samota.

Ryckning, f. tempaus, tempominen, nykiminen, nytkäys; (*krampaktig*) vavahdus, vavahtelevainen, tytky, puuska.

Rygg, m. selkä, harja, harjanne; skjuta r. (*om kattor*) köyristää selkiään; lägga till r—a, *se* **Tillryggalägga**; r—en på en bok, kirjan niska l. niskat; r—en på en knif, värija, veitsen, miekan hamara; — **-bast**, a. selkäsuoni l. -jäntäre; — **-ben**, n. selkäluu; — **-byggnad**, m. selkämälaitos; — **-fena**, f. selkävä l. -uimus, harja; — **-fåra**, f. selkävako; — **-hud**, f. selkänahka; — **-kota**, f. selkäsolmu; — **-länges**, adv. selittäin, selin, selittäisin; falla r., kaatua selkillensä l.

selki selkillensä; — **märg**, m. selkäydin l. -kuu; — **märgeystem**, n. selkäpiin-rakennus; — **muskel**, m. selkähäls l. -jäntäre; — **nerf**, m. selkähermo l. -lita; — **rad**, f. selkäranka l. -pii l. -ruoto; — **rem**, f. selkävyö l. -higna; — **sköld**, m. selkäkuori l. -kilpi; — **språng**, n. selkäskilötys; — **stol**, m. selkätuoli; — **stark**, a. selkävä, selkäs; — **stycke**, n. (*på kläder*) selkämä, selkäkappale; (*på sela*) selustin, selkähigna; — **stöd**, n. selkätuki l. -noja, takaturva; (*i en stol*) selkälauta l. -noja; — **taffa**, f. selkänahka l. -lappa, selkämystä; — **värk**, m. selkätauti, selän kipu l. pakotus; — **värn**, n. taka- l. selkäturva, selkävärustus.

Rygg, v. n. peräytyä, paeta (-kenen); — v. a. peruuttaa, peräyttää, purkaa.

Ryka, v. n. esvuta, suitsuta, pölytä, tupruta; (*rädda, rusa*) karata (-kaan), syöstä.

Rykt, m. ruokko, hoito, korjuu.

Rykta, v. a. ruokota, hoitaa, hoinnella (-telen), korjata, vaalia.

Ryktbar, a. kuuluisa, kuulu, mainio, mainittava.

Ryktbarhet, f. kuuluisuus, maine, mainioisuus.

Rykte, n. huhu, hoku, puhe, kulkupuhe, maine, sanoma; ett löst r., kulkupuhe; det går ett r., puhe l. huhu käy, hoetaan; godt namn och r., hyvä nimi ja maine; — **vis**, adv.; höra r., kuulla hoettavan l. puhuttavan l. kulkupuheista.

Ryktning, f. ruokous, hoitaminen, korjuu.

Rymd, f. avaruus, tila, ala; (*kärle*) veto, vetoisuus; ute på r—en (*på öppna sjön*), ulkona ulapalla l. selällä; (*mat.*) kappale, tilavuus; — **omätt**, n. veto l. tilamitta; — **storhet**, f. tila- kapaleisuus.

Rymlig, a. tilava, avara, väljä, sijava; ett r—t käril, vetävä l. avara astia.

Rymma, v. a. (*inrymma*) vetää; r—s, v. d. mahtaus; vinden r—mer i, tuuli parantuu l. käy myötäiseksi.

Rymma, v. n. karata (-kaan), mennä l. lähteä karkuun l. pakoon, paeta (-kenen); r. landet, fältet, paeta maasta, kentältä.

Rymmare, m. karkuri, karkulainen.

Rymme, n. (*fysiok.*) pesä, pesäke.

Rymning, f. karkaaminen, karku, karkuun-meno; på r., karussa, karkusalla.

Rynka, f. ryppy, rytty, kurttu, kure.

Rynka, v. a. rypyttää, ryttyttää, kuroa, kurtuttaa, nyripistää, panna ryppyihin l. rypyille l. kureihin l. kureille; r. sig, v. r. käydä rypyy l. rypyille l. kurttuihin, kurehtua, rypyttyä.

Rynkad, a. rypytetty, kurottu, rypyillä l. kureilla l. kurtuilla (oleva); se Rynkig.

Rynkband, n. ryppe- l. kurenauha l. -nuora.

Rynkig, a. ryppeinen, rypyllinen, ryppeinen, kureinen, kurttuinen.

Rynkning, f. rypytys, rypyttäminen, o. s. v. *jmf* Rynka.

Rysa, v. n. väristä, jkuta värisyttää l. pöyristyttää l. pöyristää; (*förskräddas*) jkuta hirvittää l. kauhistaa l. kamottaa, kauhistua.

Rysk, a. Wenäjän, venäläinen.

Ryska, f. (*språket*) venäjän-kieli, venäjä; (*qvinnan*) venakko.

Ryslig, a. hirveä, hirmuinen, hirvittävä, kauhea, kauhistava.

Ryslighet, f. hirveys, hirmuisuus, kauheus.

Rysligt, adv. hirveästi, hirmuisesti, kauheasti, julmasti; r. stor, hirmuisen l. hirveän suuri.

Rysning, f. väristys, värähdyys, väre, pöyristys; jag känner r—ar, minna pöyristyttää l. värisyttää, tunnen värähdyksiä l. väreitä; se Fasa, Förfäran.

Ryss l. Rysse, m. Wenäläinen, Ryssä.

Ryss, m. se Kolryss.

Ryssbår, f. liisterensut l. -purilaat.

Ryssinna, f. Wenakko.

Ryssaja, f. ryssä.

Ryssolja, f. tökötti, tuohenterva, ryssäöljy.

Rysvärd, a. se Ryslig,

Ryta, v. n. kiljua, ärjyä, karjua; r. till, kiljaista, ärjälästä.

Rytande, n. kiljuna, kiljuminen, kiljaiseminen, ärjyminen, ärjynä, ärjähdys.

Ryttn, m. poljento, rytmi, tahti.

Ryttnik, f. poljentaoppi, rytmiikka.

Ryttnisk, a. poljennollinen, tahdillinen.

Ryttare, m. ratsastaja, ratsas- l. hevosmiehes.

Ryttarhäst, m. ratsas- l. ratsuhevenen, ratu.

Rytteri, n. ratsu- l. hevosväki.

Ryttmästare, m. ratsumestari, rytmestari.

Rå, a. raaka, uusi (-den), tuore; äta ngt rätt, syödä jkin raakaa l. uutta l. (*älsom rätt*) ra'altansa l. raakana; rätt virke, tuoreet l. ra'at puut; rå seder, ra'at l. törkeät tavat; rå luft, rutea l. märkä ilma; — **barkad**, a. raakaparkissa (oleva), ra'alta l. raakana parkittu; (*fig.*) törkeä, ruokoton; **jern**, n. kuonarauta; — **kall**, a. rutea, kalsea; — **koppar**, m. kasari-l. kuonavaasi; — **mjolk**, f. terni-l. juustomaito; — **silke**, n. raaka silkki; — **smälta**, v. a. (*bergstr.*) ra'alta sulattaa; — **socker**, n. raaka l. puhdistamaton sokuri; — **väder**, n. rutea l. kalsea sää l. ilma; — **ämne**, n. raaka-aine.

Rå, m. (*på knifvar*) och — **egg**, f. kierre (-teen).

Rå, f. (*djur*) se **Rådjur**; — **bock**, m. metsäkauris; — **djur**, n. metsävuohti (-en), vuohipeura; — **get**, f. metsävuohti; — **kalf**, m. metsävohla; — **stek**, m. metsävuoheen-paist.

Rå, n. (*bakverk*) se **Görå**.

Rå, f. (*gräns*) raja; rå och rör, rajat ja pyykki; rå- och rörs hemman, raja- ja pyykkitalo, rajapilri-tila; — **gata**, f. rajalinja; — **granne**, m. rajanaapuri, rajalainen; — **gång**, m. rajankäynti; rajalinja, raja; — **läggning**, f. rajanteko l. käynti; pyykitys; — **märke**, n. rajamerkki l. pyykki; — **skilnad**, f. raja, rajaus, tilus-raja; — **sten**, m. rajakivi.

Rå, f. (*skopp*) raaka, raakapuu; — **bult**, m. (*skopp*) ra'anpultti; — **hult**, n. (*skopp*) parrasplankku l. -hultti; — **nock**, m. (*skopp*) raaka- l. ra'an-nokka.

Rå, n. (*ett ställes ande*) haltija.

Rå, v. n. se **Råda**.

Råbråka, se **Rådbråka**.

Råd, m. (*förmögenhet*) vara, varat (*pl.*).

Råd, m. neuvo, neuvokki; taga ngn till r—s, kysyä l. pyytää neuvoa jkulta; gå till r—s med ngn, pitää neuvoa l. neuvotella jkun kanssa; (*rådsförsamling*) neuvoisto, neuvo-l. neuvoakunta, raati; (*rådslag*) neuvottelu, keskustelu, neuvonpito; med r. och dād, työllä ja neuvolla; (*person*) neuvo; (*utväg, medel*) neuvo, keino; **fråga**, v. a. kysyä l. pyytää neuvoa; — **föra sig**, v. r. se **Rådfråga** o.

Rådgrå; — **gifvande**, a. neuvon-antava, neuvotteleva; — **gifvare**, m. neuvon-antaja; — **grå**, v. n.; r. med ngn, neuvotella l. keskustella l. tuumalla l. pitää neuvon jkun kanssa; — **hus**, n. raastupa, raatihuone; — **husrätt**, m. raastuvan-oikens; — **kammare**, m. neuvoahuone l. -kunta; — **lägga**, v. n. se **Rådgrå**; — **lös**, a. neuvoton, neuvon-tietämätön, epäneuvoinen; — **man**, n. raati-l. neuvosmiehi; — **plåga**, v. n. se **Rådgrå**; — **plåging**, f. neuvottelu, keskustelu, neuvotteleminen, neuvonpito, tuumailus; — **rum**, n. ajatus-l. neuvoalka; — **sförsamling**, f. neuvo-l. neuvokokous, neuvo-l. neuvoskunta, neuvoisto; — **sherre**, m. raatiherra; — **slag**, n. neuvo, neuvominen; (*plan*) tuuma, päätös; (*rådplåging*) neuvottelu, tuumailu; Guds r., Jumalan sallimus l. päätös; — **slå**, v. a. se **Rådgrå**; — **stufva** l. **stuga**, f. raastupa; — **stufvurätt**, m. raastuvan-oikens; — **stufvusal**, m. raastuvan-sali; — **svärdighet**, f. neuvo-l. neuvoksen-arvo; — **vill**, a. se **Villrådig** o. **Rådlös**.

Råda, v. n. o. a. neuvoa, kehottaa; (*herraka, hafva magt*) vallita (-teen), hallita (-teen), olla vallan päällä; voida, olla jkun vallassa; r. l. rå sig sjelf, olla oma isäntänsä l. herransa l. käskijänsä, olla omassa vallassansa l. omassa valloissansa; hvad rå jag för det? mitä minä sille l. siihen voin?; jag rådde ej för det, en minä siihen mitään tainnut l. voinut; r. på ngn, ottaa l. saada valta jkulta l. jkusta; (*hafda, lågra*) maata (makaan), raikata.

Rådbråka, v. a. ruhjota, runnella (-telen); r. ett språk, sokertaa jkin kieltä.

Rådbråkning, f. ruhjominen; sokertaminen.

Rådda, v. n. räätä, sohrta, ähriä.

Rådelig, a. se **Rådlig**.

Rådlig, a. neuvokas, neuvollinen, nerokas, tuumakas.

Rådighet, f. neuvokkuus.

Rådlig, a. hyvä, hyödyllinen.

Råg, m. ruus (-kiini); (*uttröskad*) rukiit (*pl.*); af r., ruus, rukiinen; — **ax**, n. rukiin-l. ruistähki; — **blomma**, f. ruiskukka; se **Blåklint**; — **brodd**, m. rukiin-oras l. -oraat; — **bröd**, n. rukiinen l. ruisleipä; — **fält**, n. ruis-

pelto l. -vainio; — **halm**, m. rukiin-l. ruis-oljet (*pl.*); (*vågstånd*) rukiin-olki; — **korn**, n. rukiin-jyväs; — **mjöl**, n. rukiin-l. ruisjauhott (*pl.*); — **stånd**, n. rukiin-olki l. -korsi; — **sädd**, m. rukiin-l. ruiskylvö; — **växt**, m. rukiin-l. ruiskaavu; — **åker**, m. ruis-pelto l. -maa.

Råga, f., **Råge**, m. kukkura, kukku; (*fig.*) lisää, päälliset (*pl.*).

Råga, v. a. kukuta, panna kukkua l. kukkuraa l. kukkurallensa; r—d, kukkurainen, kukullansa (oleva), kukku-l. kukkurapäi; i r—dt mått (*fig.*), runsaassa mitassa, kukkuralmitalla.

Råhet, f. raakuus.

Råk, n. (*af slagboskap*) sisukset, perheet, tekijäiset (*pl.*).

Råk, f. *se* Vråk.

Råka, f. peltovaris.

Råka, f. (*i isen*) rairo, rouko.

Råka, v. a. kohdata (-taan), tavata (-paan), osata; — v. n. sattua, osua, osautua, tavata, jontua, sopia; — r—s, v. d. yhtyä toisiinsa l. yhteen, tavata l. kohdata toinen toisensa, tulla l. osua l. sattua yhteen.

Råm, m. mähkä, mäti, (*råmhylsa*) mauku; — **korn**, m. mähkäjyvänen.

Råma, v. n. *se* Böla.

Rån, n. ryöväys, ryöstö.

Råna, v. a. ryövätiä, rosvoita, ryöstää.

Råna, v. n. (*om luften*) käydä ruteaksi l. kalseaksi, kalsistua, rutentua.

Rånare, m. rosvooja, ryöväri.

Rånste, m. *se* Fargalt.

Råtta, f. rotta, hiiri (-en).

Råttfrat, n. rotan-l. hiirensyömä; — **fälla**, f. hiiren-l. rotanlauta l. -loukku; — **gift**, n. hiirenmyrky.

Råcka, v. a. o. n. (*utsträcka*) ojentaa, kurottaa; (*vå*) ulottua, ylettyä, yltää; (*fortfara*) keetää, piisata; (*råcka till*) riittää, piisata, (*öfverloppe*) liietä (-kenen).

Råcka, f. jono, jata, rehto.

Råcke, n. käsi-l. kaldepuu.

Rådas, v. d. *se* Fruktå.

Rådd, a. arka, pelkuri; blifva r., ruveta pelkäämään, peljäästyä; vara r. för ngn, peljätä j.kuta; han är r. om sin heder, hän on arka kunniallensa, arastelee kunniaansa; han är r. om sig, arastaa l. pelkää terveytensä l. ruumistansa; — **hoga**, f. pelko, pelkääminen, arkuus.

Rådda, v. a. pelastaa; (*berga*) korjata.

Råddare, m. pelastaja.

Råddhet, f. arkuus, pelkuruus.

Råddning, f. pelastus, pelastaminen, turva; — **sanstalt**, f. pelastuslaitos, turva-l. turvanalaitos; — **sboj**, m. henki-l. pelastuspoiju; — **sbåt**, m. pelastusvene; — **shus**, n. turvakoti, turvaushuone.

Rådiga, f. retisiä.

Rådala, f. *se* Råddhoga.

Råf, m. kettu, repo; — **aktig**, a. ketukas, kettumainen, ketuntapainen; — **blomster**, n. orakko; — **fångare**, m. ketunpyytäjä; — **gård**, m. ketunrita l. -aituus l. -tarna; — **hane**, m. koiraskettu; — **hona**, f. naarasketettu; — **kaka**, f. ketunleipä l. -kakkara; — **klor**, m. pl. ketun kynnet; (*en ört*) marmalo, akanhammas (-paan); — **knep**, n., — **krok**, m. ketunkoukku l. -juoni; — **kula**, f. ketunluola l. -pesä l. -kides; — **lo**, n. kettu-ilves; — **lik**, a. ketunnäköinen l. -muotoinen l. -kaltaisen; — **sax**, f. ketunraudat l. -sangat; — **skinn**, n. ketunnahka; — **skinnskappa**, f. ketunnahkainen l. ketunnahka-kappa; — **spår**, n. ketunjälki; — **unge**, m. ketunpoika l. -poikanen, poikakettu.

Råfla, *se* Refla.

Råform, *se* Reform.

Råfsa, f. harava; tvärträdet på r—n, haravan lapa; pinnarne på r—n, haravan piit l. piikit; en r. hö, haravallinen l. laapaus heinäk.

Råfsa, v. a. haravoita (-tsen).

Råfsare, m. haravoitsija.

Råfsning, f. haravoitseminen, haravointa, haravoiminen.

Råfst, f. tutkimus, laintutkinto; — **eting**, n. tutkimuseräjä (*pl.*).

Råkel, m. loikari, jotkale, ryökäle.

Råkenbok, *se* Råkebok; — **kari**, m. laaku-l. numeromies, luvunlaskun-taitaja; — **maskin**, m. luvunlasku-kone; — **taffa**, f. luvunlasku-l. laskutaulu.

Råkenkap, f. luvun-l. tilinteko, till; r—er, pl. luvunlaskut, tilllaskut, tillikirjat; — **sverk**, n. luvunlaskuvirasto; — **sår**, n. tilinteko-l. tillvuosi.

Råksa, v. a. laskea lukua, lukea, laskea; r. penningar, lukea rahaa l. rahoja; r. folket, lukea väkeä l. kansaa, laskea kansan lukua; r. ihop, laskea yhteen; r.ifrån, lukea pois; r. i

- hufvudet, laskea päässänsä; r. upp, luetella; r. fel, miste, hairahtua l. erhettyä laskussa, laskea väärin; (*avse*) pitää (jonakin), lukea l. katsoa (jok-sikin); r. på ngt, odottaa l. toivoa (jkin), luulla l. odottaa saavansa.
- Räkande**, n. luvunlaskeminen, laskeminen, laskento.
- Räknebok**, f. luvunlasku- l. laskukirja; -*exempel*, n. lasku-esimerkki; -*fel*, n. laskuvirhe; -*konst*, f. luvunlaskun- l. laskuntaito; -*lära*, f. luvunlasku- l. laskuoppi; -*ord*, n. (*gram.*) las- kusana; -*sätt*, n. lasku- l. lasken- totapa.
- Räkning**, f. luvunlasku, laskento, mak- solasku, rätinki, lasku, tili; gifva r., antaa maksolasku l. lasku l. rätinki; taga på r., ottaa velaksi l. rätin- gille; taga ngt på sin r. (*fig.*), ot- taa jkin päällensä l. niskoillessa; för ngn r., jonkun varalle l. nimelle, jollekulle jonkun puolesta l. nimessä; lefva för egen r., elää itseksensä l. itse puolestansa; hålla ngn r. för ngt, olla kiittollinen j.kulle jstkin, lukea j.kulle hyväksi l. ansioksi; gö- ra sig r. på, odottaa l. toivoa saa- vansa; finna sin r. vid ngt, lukea l. katsoa jkin eduksensa l. hyödyk- sensä.
- Ränker**, f. pl. juonet, koukut, retket, mutkat; bruka r., juonitella, kouku- tella, mutkitella.
- Ränkfull**, a. juonikas, juonillinen, kava- lajuoninen; -*makare*, -*smidare*, m. juonittelija, koukuttelija, juonten- pitäjä.
- Ränn**, n. *se* Rännande o. Spring; -*knut*, m. vetosolmu; -*käring*, f. juoksuakka; -*snara*, f. suopunki, vipuansa.
- Ränna**, f. ränni, koro, kuoru; r. i en å, ett dike, joen, ojan uitti l. juotti; takränna, räystäskuoru.
- Ränna**, v. n. juosta (-ksen), karata (-kaan), kipata, juoksahtaa; r. väf, luoda kan- gasta.
- Ränna**, v. a. syöstä (-ksen).
- Rännande**, n. juokseminen, juoksu, kip- paaminen, karku.
- Rännarebana**, f. kilpa- l. kiistäkettä, kilpapaikka.
- Rännformig**, a. kuoromainen, kuorukas, kuoruntapainen; -*sten*, m. kadun- oja, katuränni.
- Rännil**, m. ojanne, uitti, norovesi.
- Ränning**, f. loimi (-en).
- Ränna**, v. a. tehdä koroja l. kuoruja, kuoruttaa.
- Ränträ**, n. luoma- l. loinpuut.
- Ränta**, f. (*inelfvor af slag*) tekimet, sieukset, siekalut.
- Ränta**, f. (*afkastning*) korko, inträssi, kasvu, kasvut (*pl.*); (*skatt*) vero; sätta på r., panna korolle l. kasvulle l. korkoa kasvamaan; betala r., mak- saa korkoa l. inträssiä; ordinarie r., vakinainen vero, urko- l. maavero.
- Ränta**, v. a. antaa l. tuottaa l. kasvaa korkoa, antaa voittoa.
- Räntebärande**, a. korkoa antava l. kasva- va; -*fot*, f. korkomäärä l. -kanta; -*gifvare*, m. veron- l. koronmaksaja; -*hö*, n. veroheinät; -*kontrakt*, n. verokontrakti; -*kupong*, m. korko- lippu l. -seteli; -*persedel*, m. vero- kappale; -*räkning*, f. koronlasku; -*sata*, m. korkoerä; -*spann- mål*, m. verojyvät; -*tagare*, m. veron- l. koronsaaja.
- Ränteri**, n. räntteri, (läänin)rahasto.
- Räntmästare**, m. räntmestari, (läänin-) rahastonhoitaja.
- Rät**, a. suora, oikeinen, oikea; -*kluf- ven*, a. suoraan halkaistu; -*linig*, a. suoraviivainen; -*sida*, f. oikea puoli; -*trädig*, a. suora- l. oikea- lankainen; -*vinklig*, a. suorakul- mainen; -*vinkligt*, adv. suurin kul- min, suorakulmaisesti.
- Räta**, v. a. oikaista, ojentaa, oikoa, suo- rentaa.
- Räta**, f. *se* Rätsida.
- Räthet**, f. suoruus, oikoisuus.
- Rätt**, a. oikea; det är r., se on oikein; han har r., hänellä on oikeus l. oi- kein; göra det r.—a, tehdä oikeata l. mikä oikein l. oikea on; ställa till r.—a, asettaa oikealle kannalle l. oi- keaan l. paikallensa; få, taga r. på ngt, saada, ottaa selvä jstkin; komma l. fås till r.—a (*ästerfnas*), löytyä, tulla selville l. selviin; komma till r.—a med ngn, tulla toimeen jonkun kanssa; komma till r.—a med ngt, tulla toimeen l. aikaan jollakin l. jon- kin kanssa.
- Rätt**, adv. (*af Rät*) suorassa, suoraan, oikeiseen, oikeissa.
- Rätt**, adv. (*af Rätt*) oikein; r. så, al- van niin, niinpä niin, niin oikein.

Rätt, m. (*rättighet, rättvisa*) oikeus, valta; (*lag*) oikeus; (*domstol*) oikeus, oikeudesta; haftva bättre r. till ngt, olla parempi oikeus johonkin; med hvad r., millä oikeudella l. vallalla; med r—a, syyttä, oikeudella, alvan oikein; han gör r. för sig, hän tekee tehtävänsä, tekee toimella l. kunnolla; stämman för r—a, pyytää l. haastaa oikeuteen l. lakiin; stå till r—a, vastata oikeudessa l. oikeuden edessä.

Rätt, m. (*maträtt*) ruokalaji, syömys, ruoka.

Rätta, v. a. (*af Rätt*) ojentaa, oikaista, korjata, parantaa; (*afpassa*) sovittaa, ojentaa; r. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä, ojentaa, parantaa; r. sig efter ngt, noudattaa l. seurata j.kin, käyttä l. ojentaa itsensä jonkin mukaan l. jälkeen.

Rättare, m. järjestäjä, ojentaja, työnjohtaja.

Rättareting, n. ojennuseräjä (*pl.*).

Rättarlag, n. ojennus-alue l. -kunta.

Rättegång, m. oikeudenkäynnin l. -käynti, lain- l. kerjänkäynti, oikeuden- l. lain-asia, riita; hålla r., istua oikeutta; föra r. med ngn, käydä oikeutta l. kärjää l. olla oikeuden käynnissä jkun kanssa.

Rättegångsbalk, m. oikeudenkäymiskaari; — *biträde*, n. oikeuden- l. lainkäynnin-apulainen l. -apu; — *bruk*, n. lainkäynti- l. oikeus-tapa, oikeudenkäynnin meno l. tapa; — *dag*, m. oikeus- l. kerjää- l. istuntopäivä; — *fel*, n. oikeudenkäymis-virhe, oikeusvirhe l. -vika, lainkäytös-virhe; — *form*, m. oikeudenkäymis-, lainkäynnin-muoto; — *fråga*, f. oikeudenkäymis- l. lainkäynti-kysymys; — *fullmakt*, m. oikeudenkäymis-valtakirja, asianajon-valta l. -valtakirja; — *fullmäktig*, m. lainkäynti-asiamies, kerjään-apulainen; — *handling*, f. oikeudenkäynti-asikirja, oikeudenkäymis- l. riitakirja; — *kostnad*, m. oikeudenkäynti-kustannus l. -kulunki; — *missbruk*, n. oikeudenkäynnin väärinkäyttäminen; — *mål*, n. oikeuden- l. lainkäynti- l. oikeudenkäymis-asia l. -juttu; — *ombud*, n. *se Rättegångsfullmäktig*; — *ordning*, f. oikeudenkäynti-järjestys l. -meno l. -tapa; — *sak*, f. *se Rättegångsmål*; — *skrift*, f. oikeus- l. lainkäynti-kirjoitus; —

-*stil*, m. laki- l. lainkäynnin-kirjoitus-tapa; — *-sätt*, n. *se Rättegångsordning*; — *-term*, m. oikeudenkäyntisana l. -lause; — *-tima*, f. oikeudenkäymisen l. -istunnon hetki l. aika; — *-tvist*, f. *se Rättegångsmål*; — *-verk*, n. lainkäynti- l. oikeuspaikka l. -laitos, oikeudesta, oikeuden- l. oikeusistuin; — *-väg*, m.; i r., oikeudenkäymisellä, lainkäynnin kautta; i r—en, lakiasian ajossa l. käyttämisessä, oikeuden asioissa; — *-väsende*, n. lainkäynti- l. oikeudenkäymis-toimi l. -laitos.

Rätteligen, adv. oikeastansa, oikeimmiten, oikeutta myöten.

Rättelse, f. ojennus, oikaisu, oikaiseminen, korjaus, parannus.

Rättsnöre, n. ohjake, ohje, osviitta, johto.

Rättfram, a. suorasukainen, suora, vilpittön; — *-fången*, a. oikeasaantoinen, oikein saatu; — *-färdig*, a. vanhurskas, hurkas; — *-färdiga*, v. a. näyttää oikeaksi l. puhtaaksi, puhdistaa, todistaa syyttömäksi; r. sig, v. r. puhdistaa, puhdistaa itsensä, näyttää l. todistaa oikeutansa; — *-färdiggöra*, v. a. vanhurskauttaa, vanhurskaaksi tehdä; — *-färdiggörelse*, f. vanhurskauttaminen, vanhurskaaksitekeminen; — *-färdighet*, f. vanhurskaus; uppfylla allan r., tehdä l. näyttää kaikki laki; — *-färdigt*, adv. vanhurskaasti; — *-förstådd*, a. oikein ymmärretty l. käsitetty; — *-lös*, a. oikeudeton, oikeutta vailla (oleva); — *-löshet*, f. oikeudettomuus, oikeuden puute; — *-mätig*, a. oikeudenmukainen, oikea, oikeudellinen, laillinen, oikeaperäinen; — *-mätighet*, f. oikeudellisuus, oikeudenmukaisuus o. s. v.; — *-mätigt*, adv. oikeudella, laillisesti, oikeuden mukaan l. mukaisesti; — *-nu*, adv. paikalla, tuossa paikassa l. paikkaa, heti kohta l. paikalla; — *-rådig*, a. hurkas, rehellinen, vilpittön; — *rådighet*, f. hurkas, rehellisyys, vilpittömyys; — *-skaffenhet*, f. hurkasmielisyys, hurkaus, vilpittömyys, nuhteettomuus; — *-skaffens*, a. (*from*) hurkas, hurkasmielinen, (*redlig*) vilpittön, nuhteeton, (*samvetsgrann*) tunnollinen; — adv. hurkaasti, nuhteettomasti o. s. v.; — *-troende* o. -*trogen*, a. oikeuskoinen; — *-trogenhet*, f. oikeauskoisuus; — *-troget*,

adv. oikeuskoisesti; — **-sanspråk**, n. oikeuden- l. oikeusvaatimus; — **-sanstalt**, f. oikeuslaitos; — **-sbe-grepp**, n. oikeudenkäistys; — **-sbrött**, n. oikeudenrikos; — **-bruk**, n. oikeus-tapa l. -käyttö; — **-sdogm**, m. oikeus-sääntö; — **-senlig**, a. oikeudenmu-kainen; — **-senlighet**, f. oikeudenmu-kaisuus; — **-senligt**, adv. oikeuden-mukaisesti, laillisesti; — **-sfall**, n. oike-ustapaus; — **-sfilosofi**, f. oikeusfiloso-fia; — **-sform**, m. oikeuden- l. oikeus-muoto; — **-sfråga**, f. oikeus- l. laki-kysymys; — **-sförhållande**, n. oike-ussuhde l. -olo, oikeudellinen suhde l. väli; — **-sgiltig**, a. oikeusvoimain- nen, oikeuden- l. lainmyöntämä l. -mu-kainen; — **-sgiltighet**, f. oikeuden- l. lainmukaisuus, oikeusvoimaisuus; — **-sgrund**, n. oikeuden- l. oikeusperuste l. -perustus; — **-sinnad** o. -sinnig, a. oikea- l. oikeus- l. hurskasmielinen, oikein ajatteleva; — **-s-innehafvare**, m. oikeuden-omistaja l. -haltija; — **-sinnigt**, adv. oikea- l. oikeus- l. hurskasmielisesti; — **-s-instans**, m. oike-uskohta l. -paikka; — **-s-institut**, n. oikeus-asento l. -laitos; — **-sint**, a. *se* Rättsinnad; — **-skrifning**, f. oi-kein- l. oikeokirjoitus; — **-skränk-ning**, f. oikeudenloukkaus l. -sorto; — **-skänsla**, f. oikeuden- l. oikeus-tunto; — **-slära**, f. oikeus-oppi; — **-slärd**, a. oikeuden-oppinut; — **-smed-vetande**, n. oikeuden- l. oikeustunto l. -tieto; — **-snorm**, m. oikeusohje; — **-s-objekt**, n. oikeuden- l. oikeus-esine; — **-sols**, adv. myötäpäivään; — **-spligt**, f. oikeusvelvollisuus; — **-spolift**, f. oikeusvallinto; — **-ssata**, m. oikeuspäätö; — **-ssubjekt**, n. oi-keuspää; — **-stillstånd**, n. oikeuden- l. oikeustila; — **-stjonare**, m. oikeu- den- l. lainpalvelija; — **-stridig**, a. oikeusvastoinen, oikeudenvastainen, oi-keutta vastoin (oleva); — **-svetenskap**, f. oikeustiede; — **-svidrig**, a. oi-keutta polkeva l. sortava; *se* Rättstri-dig; — **-sökande**, a. oikeutta hakeva, oikeuden etsijä; — **-svåda**, f. oike-usvaara; — **-svård**, f. oikeuden- l. lainhoito; — **-svårdande**, a. oikeutta hoitava l. suojeleva, oikeushoitoinen l. -hoidollinen; — **-sväsende**, n. oikeus- l. lainkäytös-toimi l. -asiasto; — **-vis**, a. oikea, oikeudellinen, oikeudenpi-tävä, oikeudessa pysyvä; r. sak, oi-

kea l. oikeudellinen asia; r. domare, oikeudellinen l. oikeudentekävä tuo-mari; — **-visa**, f. oikeudellisuus, oi-keus, oikeuden pito l. pitäminen, oi-keudenmukaisuus; läta ngn r. ve-derfaras, antaa jkun oikeutta saada l. nauttia, tehdä l. osottaa jkulle oi-keutta; i r—ns händer, oikeuden käsiin l. valtaan; — **-visa**, v. a. *se* Rättfärdiga; — **-visligen** o. -vist, adv. oikein, oikeudella, oikeuden mu-kaan l. jälkeen; — **-tänkande**, a. *se* Rättsinnad.

Rätthet, f. oikeus, oikeellisuus.

Rättighet, f. oikeus, valta; han har r. att befälla, hänellä on oikeus l. val-ta käskää; presta-r—r (*inkomster*), papinsaattavat l. -vaalut.

Rättika, f. retikka.

Rättning, f. ojennus, oikaisu, oikaise-minen, korjaus; ojentuminen, ojennus.

Rättslig, a. oikeudellinen, oikeutta kos-keva, oikeuden-alainen.

Rö, n. ruoko.

Röd, a. punainen; vara r., olla punai-nen, punottaa; blifva r., punetua, punastua; skifta r., punertaa; en r. häst, ruskea hevonen; rödt, puna, pune; — **-aktig**, a. punahka, punai-senvoipa, punertava, punahtava; — **-beta**, f. punajuurikas; — **-blommig**, a. punakukkainen l. -kukallinen; (*om person*) punaposkinen; — **-brokig**, a. punaisenkirjava; — **-brun**, a. punai-senruskea; — **-brusig**, a. punaisen-verevä, verevä, puna-ihoinen l. -poaki-nen; — **-bröckt**, a. punahauras; — **-bränd**, a. punaiseksi poltettu, puna-polttoinen; — **-fläckig**, a. punatäpli-käs l. -kallu l. -laikkainen; — **-fotad**, a. punajalkainen l. -jalca; — **-färg**, m. punaväri, puna, pune; (*röd jord*) punamulta; (*rifven färg*) punamaali l. -väri; — **-färga**, v. a. punata, punaa-taa, painaa l. värjätä punaiseksi; — **-färgad**, a. punaiseksi painettu l. vär-jätty, punattu, punavärinen; — **-färg-jord**, f. punamulta; — **-färgning**, f. punaiseksi painaminen l. värjäys, pu-naus, punaaminen, punapaino l. -vär-jäys; — **-glödga**, v. a. kuumentaa punaiseksi, punakuumentaa; — **-gul**, a. punervan- l. puna- l. ruskeankeltai-nen, punakellervä; — **-haka** l. **-hake-sångare**, m. kultarinta-kerttu; — **-hä-rig**, a. punatukkainen l. -tukka; — **-klint**, m. arankukka, punalainen; —

-klöfver, m. nurmi- l. punapää-apila; — krita, f. punalitu; — käl, m. punakali; — lett, a. puna- l. punaisenverinen l. -verevä, punakko; — lök, m. punalanka, sipuli; — mädra, f. se Färgmädra; — messa, f. kuohu- l. rakkasammal; — mylla, f. punamulta l. -maa; — måla, v. a. maalata punaiseksi, punata, punastaa, punamaalata; — målad, a. punattu, punaiseksi maalattu, punamaalattu l. -maalinen; — ockra, f. se Rödmylla; — pil, f. vesipaju; — priekig, a. puna- l. punaisenpilkkunen l. -pilkkulinen l. -täplikkä; — randig, a. puna- l. punaisenraitainen l. -juovainen; — skimlig, a. ruskeankimo l. -kiplo; — sot, f. punatauti; — spräcklig, a. punaisenkalava l. -täplikkä, punapilkkulinen l. -päistärikä; — sprängd, a. punaisensekainen, punahtava, punalaikkunen; se föreg. ord; — sten, m. punakivi l. -kalkki; — stjert o. -stjertsångare, m. leppälintu l. -kerttu; — strimmig, a. punakallunen l. -viiruinen l. -juovainen; — vinge o. -vingetrast, m. punasilpi- l. lahorrast; — väpling, m. se Rödkläfver; — ögd, a. punasilmäinen.

Rödhet, f. punaisuus, puna, puneus, rusous.

Röding, m. nieräinen.

Röjja, v. a. raivata, perata (-kaan), raataa; — r—d mark, perkiö, perko-
maa, raados; bliſva r—d, raivautua; r. ur vägen, poistaa, karkottaa.

Röjning, f. raivaus, raivaaminen, perkaaminen, raade.

Röjva, v. a. ryövätkä, rosvota, vorota, ryöstää, raspata.

Röfvaraktig, a. rosvomainen, ryöväri-
mäinen, rosvon- l. ryövärintapainen; — anförare, m. ryövären l. rosvon-
jen päemies; — band, n. ryöväri- l. rosvojoukko; — historia, f. ryöväri-
juttu l. -kasku; — ehand, f.; falla i r., joutua rosvon kiettiin; — kula, f. ryövärein- l. rosvoinluola, rosvon-
peä; — köp, n.; få för r., saada koiran- l. pilkkahinnalla; sälja för r., myydä pilkkahintaan; — näste, n. rosvoinpeä; — pack, n. rosvojoukko, ryövääjäjoukko; — pennin-
gar, m., — pris, n. se Röfvarköp.

Röfvere, m. rosv. ryöväri, voro, ryö-
väjä, rosvooja.

Röfveri, n. ryöväys. rosvous, ryövää-
minen, rosvoaminen.

Röjja, v. a. antaa ilmi, ilmaista, ilmoit-
taa; r. sig, v. r. ilmautua, tulla ilmi,
näkyä, näyttäkätä.

Röjmatisk, se Reumatisk.

Röjning, f. ilmaiseminen; se Röjning.

Röjstock, m. astian-mittapuu l. -koetin.

Rök, m. (sky) kuhilas.

Rök, m. savu; (osig rök) haiku; gå upp i r., palaa poroksi; (sig.) mennä l. haihtua tuuleen, haihtua kuin savu; (lagt.) savu; — altare, n. suitsutus- l. suitsu-
altari; — fång, n. savuhor-
mi, nuunkaapu; — gubbe, m. suitsu-
sujainen, suitsukekunen; — hål, n. röpänkä, lakeinen, savureikä; — kort, m. suitsu- l. savutuakortti; — lack, n. suitsu- l. hajulakki; — ljus, n. se Rök-
gubbe; — medel, n. savutin, savutusneno l. -aine; — mössa, f. pipolakki; — offer, n. suitsutus- l. suitsu-
uhri; — pulver, n. suitsu-
tus- l. suitsujanho; — porre, n. savu-
pirtti; — rum, n. tupakka- l. polt-
tohuone; — stuga, f. pirtti, savu-
tupa; — tobak, m. poltto- l. piip-
putupakka; — verk, n. suitsute, suitsu-
aine, suitsutus; (om tobak) tupakan-
l. poltto-aine l. -värkki.

Röka, v. n. (ryka) savuta; v. a. savus-
taa; r. tobak, polttaa tupakkaa, tu-
pakoita; r. ut, bort, savulla karkot-
taa.

Rökare, m. savuttaja; (tobaksrökare) tu-
pakanpolttaja, piippu- l. polttomies.

Rökelse, f. pyhä savu, suitsutus, suitsute; bränna r., polttaa pyhää sa-
vua, suitsutella; — fat, -kar, n. suitsu-
tus- l. suitsu- l. pyhän savun astia l. malja.

Rökig, a. savuinen, savuttanut.

Rökning, f. savutus, savustaminen; (to-
baks) polttaminen, tupakanpolto.

Rölleka, f. kärsämo, vareruoko.

Rön, n. koe, koetus.

Röna, v. a. (försöka) koettaa; (erfara) kokea, huomaita, tavata (-paan), saada tietää.

Rönn, f. pihlaja; af r., pihlaja, pihla-
jainen; — bär, n. pihlajanmarja; — skog, m. pihlajisto, pihlajikko.

Rör, n. (landtm.) pyykki; — lägga, v. a. pyykkää, tehdä l. panna pyykkää; — läggning, f. pyykkäminen, pyykitys, pyykkien pano l. teko.

Rör, n. (*vårt*) ruoko, pilli; (*cylinder*) torvi (-en), putki (-en), hormi, pilli; af r., ruokoinen; — **dike**, n. torvi-
oja; — **drum**, m. päristäjä-haikara, ruovonpäristäjä; — **käpp**, m. ruokokeppi; — **ledning**, f. torvi-johto, torvenjohtaus; — **pipa**, f. ruokopilli; — **strå**, n. ruovonkorsi l. -varsi; — **svingel**, m. rantanata; — **tofs**, m. ruoko l. rimmenpää; af r., ruoko l. rimmenpäinen; — **vass**, m. ruoko, rimpi, ruokokahila.

Röra, v. a. o. n. (*vidröra*) koskea (jkin l. jhkin), kajota (jhkin); (*sätta i rörelse*) liikuttaa, liikutella, liikkuttaa; (*omröra*) sekoittaa, hämmäntää; han blef rörd af slag, häntä kohtasi l. tapasi halpau, hän tuli halvatuksi; r. ens hjerta, liikuttaa l. hellyttää jkun sydäntä; hon rördes till tårar, hän heltyi itkemään l. kyynelihin; r. sig, v. r. liikkua, liikuttaa itseensä.

Röra, f. pöpörä, pöperry, sotku.

Rörande, a. liikuttava, liikuttavainen, mieltä liikuttava l. koskeva; såsom prep., suhteen, koskein, koskeva; å terges äfven blott med elativus; r. denna sak, tästä asiasta, tämän asian suhteen, tästä asiasta koskein.

Rörelse, f. liikunto, liike, liikutus, liikuminen; jemn r., taasainen liikunto l. liikkuminen; han har stor r., hänellä on suuri liike; komma i r., päästä liikkeelle, ruveta liikkumaan; djup r., syvä liikutus; — **kapital**, n. liikerahat l. -varat; — **kraft**, f. liikevoima; — **lag**, m. liikunnon l. liikelaki; — **lem**, m. liikkuma l. liikujäsen; — **punkt**, m. (*mék.*) liikel. kannatuskohta.

Rörig, a. pöperöinen, pöpertävä, valkeasti sulava.

Rörka, f. (*på bössor*) tukinrengas, (*för laddstock*) laastukinreikä.

Rörlig, a. liikkuva, siirtyvä, (*lös*) irtonainen, irrallinen, kulkeva; (*rask, verk-sam*) vireä, ripeä, kivaas, liikkuvainen.

Rörlighet, f. liikkuvaisuus, irtonaisuus, ripeys, m. m., *se föreg.*

Rörning, f. sekoitus, hämmennys, sekoittaminen.

Rörom, n. sekoitin.

Röralef, f. sekoituskanha.

Rösa, v. a. pyykitä.

Röse, n. raunio; (*råmärke*) pyykki.

Rösning, f. pyykitys.

Röst, f. ääni (-en); (*vid omröstning*) huuto, äännös, ääni; (*röstättighet*) ääni l. ääntövalta; folkets r., (*omdöme*) kansan ääni; — **berättigad**, — **egande**, a. ääntövaltainen, äänioikeudellinen, äänellinen; — **rättighet**, f. ääntö- l. huuto-oikeus l. -valta; — **skala**, f. ääniaattelko.

Röst, n. (*skopp.*) rusti, rästä.

Rösta, v. n. ääntää, äännöstää, huutaa; de r—nde, huutajat, ääntäjät, äännöstäjät.

Röste, n. rästä, räystä.

Röta, f. mätä, mätäneminen, lahoaminen; taga r., ottaa mädätöksensä l. (*om träd*) lahoaksensa, alkaa mädätä l. lahota.

Röta, v. a. mädäntää, mädännyttää, (*om träd*) lahottaa, lahouttaa; r. lin, mähentaa l. (*i vattn*) liottaa pellavia; r—s, mädätä, mähentua, liottaa, liota (-koan).

Rötaktik, a. mätäinen, mätämäinen; — **böld**, m. mätäpaise; — **feber**, m. mätätauti l. -ruume; — **månad**, m. mätäkuu; — **ägg**, n. mätämuna.

Rötning, f. mädäntäminen, mädännys, mahennus, liotus.

S.

Sabbat, m. sapatti, lepo l. pyhäpäivä; — **sbrott**, n. sapatinrikos; — **sbrytare**, m. sapatinrikoja; — **sdag**, m. sapatinpäivä.

Sabeism, m. auringonpalvelus, sabeolaisuus.

Sabel, m. sapeli, kalpa; — **balja**, f. sapelintuppi; — **formig**, a. kalpamainen; — **hugg**, n. sapelinlyömä l. -haava; — **klinga**, f. sapelinsäiliä l. -lape.

Sabla, v. a.; s. ned, *se Nedsabla*.

Sacellani, n. kappalaisen- l. kappalais-
virka l. -paikka.
Sacka, v. n. (*om jord*) vaihua, laskea;
(*om fartyg*) sakata, peräytyä, kulkea
perittäin.
Sadel, m. satula; — **-bom**, **-båge**, m.
satulankolju l. -kaari l. -puu; — **-brott**,
n. satulanlyöttämä l. -lyöte; — **-brun-**
ten, a. satulan lyöttämä, satulasta lyöt-
tynyt; — **-dyna**, f. satulanpaatesa; —
-fast, a. lujaasti l. vakavasti satulassa
(oleva l. istuva); — **-gjord**, f. satula-
vyö; — **-knapp**, m. satulanpuka l.
-nuppi; — **-makare**, m. satulamaa-
kari; — **-puta**, f. *se* **Sadeldyna**; —
-tyg, n. satulukset (*pl.*), satulakalut.
Sadla, v. a. satuloita; s. *af*, riisuus sa-
tula (*pois*).
Sadling, f. satuloitseminen.
Saf, *se* **Safva**; — **-rand**, **-ring**, m. syy,
lusto; — **-tid**, m. mähän- l. jälle-
aika.
Saffian, n. sahviანი; — **-sakor**, f. pl. sah-
vianikengät.
Saffran, m. safrani; — **-sbröd**, n. saf-
ranileipä; — **-sfärgad**, a. safraninvä-
rinen, tummankeltainen.
Safir, m. safiri, sinikivi.
Safning, f. jälttö, mähääminen, mäh-
häys.
Saft, f. mehu, neste, hera; (*fig.*) mehu;
— **-full**, a. *se* **Saftig**; — **-lös**, a. me-
huton, nesteetön, kuivakas; — **-ström-**
ning, f. nestevuoto.
Safta sig, v. r. mehustua, nestyä; (*ut-*
svettas saft) mehestää, mehtää.
Saftig, a. mehulinen, mehevä, mehukas,
nesteinen; (*fig.*) mehukas, mehevä,
tuores.
Saftighet, f. mehevyys, mehuisuus, nes-
teisyys.
Safva, f. o. **Safve**, m. mähkä, jälsi
(-län).
Safva, v. a. mähätä, mähkiä, jälttää;
v. n. tehä mähkiä l. jälttää, tulla mäh-
hään, jälttyä.
Safvig, a. mähäinen, jältinen.
Saga, f. safu, juttu, tarina, kasku; bär
syn för s., olla sen näköinen kuin
hoetaan.
Sagacitet, f. *se* **Skarpsinnighet**.
Sagesman, m. kertoja, ilmoittaja.
Sagg, n. *se* **Saggande**.
Sagga, v. n. hokea, hokista, jankata.
Saggande, n. hoku, hokeminen, jank-
kaus.

Saggig, a. hokevainen, hokiseva, jank-
kainen.
Sagoberättare, m. tarinoitsija, sadun-
kertoja; — **-lik**, a. satumainen, sadun-
tuntainen; — **-litteratur**, f. satu-
kirjallisuus; — **-samling**, f. satuko-
kous, sadusto; — **-ålder**, m. satu-
kausi l. -aika l. -alkaus.
Sagogryn, n. saagusuurimat l. -ryynit.
Sak, f. asia, kalu (*ting*); hvar s. för
sig, kukin asia erikseen; asia pai-
kassansa; söka s. med ngn, etsiä
riitaa jonkun kanssa, etsiä syytä jon-
kun päälle; stor s. l. stor s. i det!
mitäpä l. mitäpä luku siitä l. mitä
siltä sittelä vähä luku siltä; det är
s. samma med honom, sama on
laita hänenkin; det är s. samma,
se on yhtä kaikki l. yhdentekevä, se
ajaa juuri saman asian; så hänger
s—en ihop, niin l. se on asian
laita; s—er, pl. kalut, kalu; — **-ega-**
re, m. asiallinen, asianomistaja; — **-fall**,
n. menetetty asia; — **-fälla**, v. a.
tuomita syyppäksi l. syyhyn; sak-
fäld, asiaan voitettu, syyhyn tuo-
mittu; — **-förare**, m. asian-ajaja l.
-valvoja; — **-förhållande**, n. asian-
laita, asiakohta; — **-föring**, f. asian-
l. asiain-ajo l. -ajaminen; — **-förkla-**
ring, f. asian- l. asiainselitys; — **-för-**
valtare, m. *se* **Sakförare**; — **-kun-**
nig, a. asian-ymmärtävä l. -tietävä; —
-kunnighet, **-kunskap**, f. asiantieto
l. -ymmärrys, asiataito; — **-kännedom**,
m. *se* **förg.** ord; — **-lös**, a. syytön,
edesvastaukseton, syynevapaa; — **-lös-**
het, f. syyttömyys, syynevapaus; —
-löst, adv. edesvastauksetta, syyhyn
tulematta, rankaisematta; — **-ord**, n.
olo l. asiasana; — **-register**, n. ai-
nehisto, aineluettelo; — **-rik**, a. run-
sas- l. moni-ainainen l. -asiainen; —
-öre, n. sako, sakkoraha; — **-öres-**
längd, f. sakkoluettelo l. -kirja.
Saker, a. vika- l. syyppä, syyllinen,
syyin-alainen.
Saklig, a. asiallinen, asiais-
Sakna, v. a. kaivata (-paan), olla vail-
la, puuttua (julkta).
Saknad, m. kalpaus, puute, vajuus; vara
i s. af irgt, olla jonkun puutteessa l.
jkuuta vail-
Sakrament, n. sakramentti.
Sakramenterlig, a. sakramentillinen.
Sakramentskad, a. saakelin, pannahinen.

Sakristan, m. sakristaani, kirkonpalvelija.

Sakristia, f. sakaristo, sakaasti.

Sakta, a. hiljainen, hiljakas, verkallinen, vieno; s. ljud, hiljainen l. vieno ääni; s. gång, hiljainen l. verkallinen käynti; s. eld, vieno l. helppo l. hiljainen tuli.

Sakta, adv. hiljaa, hiljaan, hiljaisesti, vienosti, verkallensa; tala s., puhua hiljaa l. hiljaisesti; köra s., ajaa hiljaa l. hiljallensa l. verkallensa; int. hiljaa! hiljaan!

Sakta, v. a. hiljentää, alentaa, vähentää, helpottaa; s. sig, v. r. hiljentyä, hiljetä (-nen), vähentyä, alentua; rauhoittua, tyyntyä.

Sakteligen, adv. hiljallensa, hiljaksensa.

Saktlig, a.; en s. karl, hiljainen l. hiljakas mies.

Saktmod, n. hiljaisuus, hiljainen mieli, tyyneys, sävyisyys; — **modig**, a. hiljainen, hiljamielinen, sävyisä; — **modighet**, f. *se Saktmod*; — **modigt**, adv. hiljaisesti, sävyisästi, hiljaisella l. tyyneellä mielellä.

Sal, m. sali; (*poet.*) tupa; — **sbord**, n. salinpöytä; — **sdörr**, m. salinovi.

Sala, v. n.; s. ihop, *se Sammanskjuta*.

Salad, m. salaatti, kaalikset (*pl.*).

Salahybika l. **Salahypken**, n. (*ett spel*) hypäkkiä.

Salamander, m. salamanteri, tulikonna.

Salarium, n. salaari, palkkio.

Salband, n. hulpilus; — **list**, f. hulpilo.

Saldera, v. a. suorittaa, saldottaa.

Saldo, n. saldo, erotus; s. mig till godo, jäljellä l. suoritettavaa minun hyväkseni.

Salva, *se Salva*.

Salig, a. autuas, autuaallinen, (*afiden*) vainaja; högtsalig, korkean-autuas; högtsalig, korkeimman-autuas, autuain; — **göra**, v. a. autuuttaa, autuaaksi tehdä; — **görare**, m. autuaaksi-tekijä, autuuttaja; — **görelse**, f. autuuttaminen, autuaaksi-tekeminen.

Salighet, f. autuus, autuaallisuus; vid min s., niin totta kuin tahdon autuaaksi tulla; — **slära**, f. autuudenoppi; — **smedel**, n. autuuden-välikappale.

Saligt, **saligen**, adv. autuaasti, autuaallisesti.

Saliv, m. sylki (-ljen).

Salivation, f. syljenjuoksu l. -vuoto.

Sallake, *se Sallilake*.

Sallat, *se Salad*.

Salm, *se Psalm*.

Salmiak, m. salmiakki.

Salong, m. sali, salonki.

Salpeter, m. salpietari; — **aktig**, -**artad**, a. salpietarimainen; — **gård**, f. salpietarivero; — **haltig**, a. salpietarinsekainen l. -pitoinen; — **lag**, n. salpietarikunta l. -lahko; — **sjuderi**, n. salpietarikeittämö l. -runkki; — **syra**, f. salpietarihappo; — **syrad**, a. salpietarihappoinen; — **syrlighet**, f. salpietarihapos; — **verk**, n. salpietarilaitos l. -tehdas.

Salskrake, m. hernäkoskelo.

Salt, n. suola; — **aktig**, **artad**, a. suolantapainen l. -laatuinen, suolamainen; — **bad**, n. suolakylpy; — **bas**, m. (*kem.*) suolaemys; — **beredning**, f. suolanvalmistus l. -keitto; — **bruk**, n. suolaruukki; — **brunn**, m. suola l. suolaiskaivo; — **brytare**, m. suolankaivaja l. -lohkoja; — **dam**, m. suolanpados l. -patama; — **grufva**, f. suolakaivos; — **handel**, m. suolakauppa; — **kar**, n. suolakko, suolatorkki, salkkari; — **korn**, n. suola l. suolanrae; — **källa**, f. suolalähde; — **kärl**, n. suola-astia, salkkari; — **lake**, m. suolavesi (-den); — **lög**, a. suolaton; — **magasin**, n. suolamakasiini l. -aitta; — **rik**, a. runsassuolainen, suolaisa; — **sjuderi**, n. (*sjudningen*) suolankeitto l. -keitäntä; (*saltverk*) suolankeittämö, suolalaitos l. -tehdas l. -runkki; — **ajudning**, f. suolankeitto l. -keitäntä; — **ajö**, m. meri (-en); — **ajöflak**, m. meri l. merenkala; — **ajövatten**, n. merivesi; — **skatt**, m. suolavero; — **skorpa**, f. suolakuori l. -kohva; — **skum**, n. suolavaahto; — **slag**, n. suolanlaji; — **sleke**, n. suolannuoli l. -nuolin, suolatikku l. -suti; — **smak**, m. suolainen l. suolanmaku; — **stod**, m. suolapataas; — **syra**, f. suolahappo; — **syrad**, a. suolahappoinen; — **tillverkning**, f. suolanvalmistus; — **vara**, f. suola l. suolainen l. suolattu kalu l. tavara; — **vatten**, n. suolainen l. suolaisvesi; — **verk**, n. suolalaitos l. -tehdas; — **våg**, f. suolavaaka; — **ört**, f. kilokki, suolayrtti.

Salt, a. suolainen, suola-

Salta, v. a. suolata, panna suolaan l. suolaa; s - s, suolautaa, suolaantua.
Salthet, f. suolaisuus.
Saltig, a. suolainen.
Saltning, f. suolaus, suolaaminen.
Saltmortale, n. saltmortale, uhka- l. yleenniskainen hyppäys.
Saltpeter, se Salpeter.
Salu; vara till s., olla kaupaksi l. myytävänä; bjuda till s., tarjota kaupaksi, kaupita (-teen), kaupitella; — **bod**, f. kauppa- l. myymäpuoti; — **plats**, m., **-torg**, n. kauppa- l. myyntipaikka l. tori; — **-värdering**, f. myyntiarvio.
Salut, m. tervehdys-ampuma, tervehdys; gifva s., ampua tervehdyksellä.
Salutera, v. a. tervehtää ampumalla, ampua tervehdykseksi l. tervehtimistä, tervehtiä.
Salva, f. (*läkemedel*) voide (-teen), salva.
Salva, f. (*med skjutgevär*) yhteislaukaus, laukaisema, laukaus.
Salvelse, f. voide, hajuvoide; (*fig.*) henkivoima, mahtisuus.
Samarva, a. pl. oböjl. kanssa- l. yhdisperilliset, perikunta; — **band**, n. välilyhyys, yhteys, side; — **bladig**, a. (*bot.*) yhdislehtinen; — **broder**, m. täysi veli; — **bruk**, n. yhdysviljelys l. -nautinto; — **-brukare**, m. yhdysviljelijä; — **-byggare**, m. (*bot.*) yksikotiset; — **-drägt**, f. se **Endrägt**; — **-egare**, m. yhdysomistaja; — **-ego**; i s., yhteisessä omistuksessa; — **-fund**, n. yhdyskunta, yhteisö, yhteys, keskuuskunta; — **-fundsanda**, f. yhteisenhenki l. -mieli; — **-fundslefnad**, f. se **Samhällelif**; — **-fäld**, **-fällig**, a. yhteinen; — **-fäldt**, adv. yhteisesti, yhdessä; — **-fällighet**, f. yhteisyys, (*byalag, skifteslag*) lohko- l. jakokunta; (*samsfäld jord*) yhteismaa; — **-färdsel**, f. keskuusliike, keskuus; — **-hälle**, n. yhteiskunta; (*amdrre*) seura- l. liitto- l. keskuuskunta; — **-hällelig**, a. yhteis- l. keskuuskunnallinen; — **-hällig**, a. se **Enhällig**; — **-hällighet**, f. se **Enhällighet**; — **-hällighetsdrift**, f. seurallisuus, yhteis- l. yhteysshalu; — **-hällbildning**, f. yhteiskunnan l. yhteiskunnallinen sivistys; — **-hällsfördrag**, n. yhteisliitto; — **-hällsförening**, f. yhteiskunnallinen l. kansallisyhteys; — **-hällsförfattning**, f. yhteiskunnan asetukset l. sääntöillä; —

-hällslag, m. yhteiskunnan l. yhteislaki; — **-hällsklass**, m. yhteiskuntalais-, kansa- l. kansalais- l. säätyluokka; — **-hällslefnad**, f., **-lif**, n. yhteis- l. kansalliselämä, yhteiskunnallinen elämä l. elo; — **-hällslära**, f. yhteiskunta-oppi; — **-hällsordning**, f. yhteiskunnallinen l. yhteisjärjestys; — **-hällepligt**, f. yhteis- l. yhteiskuntalais-velvollisuus; — **-hällstillstånd**, n. yhteiskunnallinen tila; — **-klang**, m. sointu, sopusointu, mukaisuus; — **-konung**, m. yhdys- l. apukuningas; — **-könad**, a. (*bot.*) yksioipainen, yhdisneuvoinen; — **-lag**, n. vuodeyhteys, paritus, parittelemine; hafva s. med ngn, partella jkun kanssa; — **-lefnad**, f. se **Sammanlefnad**; — **-ljud**, n. yhdiskäini l. -sointu, sointu; — **-ljuda**, v. n. sointua, sointua yhteen; — **-ordnad**, a. se **Koordinerad**; — **-qvada**, a. oböjl. (*lagt.*) kohtukaimat, yksi- l. samaäitiset; — **-qväm**, n. seura, keskuus; — **-regent**, m. ydisehallitsija; — **-regering**, f. yhdyshallitus; — **-råd**, a. yhteinen l. yksi neuvo; i s. med ngn, yksissä neuvoin jkun kanssa; — **-råda**, v. n. o., **-rådas**, v. d. se **Rådgöra**; — **-skyld**, a.; s - e bröder, veljet l. veljekset yhtä isää ja äitiä l. yksistä vanhemmista, täysisukuiset l. täydet veljekset; — **-släktad**, a. samaa l. yhtä sukua l. sukuperää; — **-språk**, n. se **Sammanstämmande**; — **-syskon**, n. täysiveljet ja -sisaret, sisarukset l. veljekset yhtä isää ja äitiä l. yksistä vanhemmista, täydet sisarukset ja veljekset; — **-syster**, f. sisar yhtä l. samaa isää ja äitiä, täysi sisar; — **-tal**, n. kansapuhe, puhuttelemine, haastelu, juttelu, keskinäinen puhe; — **-tala**, v. n. puhella, jutella, haastella, paki-noita; — **-talsform**, m. puhe- l. juttelumuoto; — **-talsämne**, n. puheen- l. jutun-aine; — **-tid**, m. sama aika, silloinen aika; aikalaiset, yht'aikuiset; (*nutid*) nykyisyys, nykyaika; — **-tida**, a. oböjl. o. **-tidig**, a. saman- l. yhden-aikuinen l. -aikainen; — **-tiding**, m. aikalainen, saman-aikuinen; — **-tycka**, v. n. suostua, myöntyä (jkin); — **-tycke**, n. suostumus; — **-vara**, v. n. olla yhdessä l. yht'-aika l. ynnä; — **-var**, se **Sammanvar**; — **-verka**, v. a. vaikuttaa l. antaa yh-

dessä l. myötä; — **-verkan**, f. yhdysl. myötävaikutus.

Samka, v. a. kartuttaa, koota; s. p. & sig, *se* **Asamka sig.**

Samla, v. a. koota (kokoan), kerätä, ko-koella, kartuttaa; s. sig, v. r. o. s—s, v. d. keräytyä, kokoutua, karttua.

Samlare, m. kerääjä, kokooja, kerällijä.

Samling, f. (*samlände*) keräys, keruu, kerääminen, kokoaminen; (*det samlade*) kokoelma, kokous, keräys; — **-splats**, m., **-sställe**, n. kokous- l. yhtymäpaikka.

Samma, *se* **Samme.**

Sammaledes o. **Sammalunda**, *se* **Lika- ledes.**

Samman, adv. *se* **Tillsamman**; — **-afia**, v. a. (*lagt.*) yhdessä siittä; — **-binda**, v. a. sitoa yhteen, yhdistää siteellä; — **-binding**, f. yhteensitominen, ordens s., sanain sovitus l. raken- nus; — **-bindningsbana**, f. yhdistys- rata; — **-bits**, v. a. purra yhteen, puremalla yhdistää; — **-blanda**, v. a. sekoittaa l. hämmentää sekaisin; — **-bringa**, v. a. kerätä l. koota yhteen; **sammånbragta barn**, erisukuiset l. -sarjaiset lapset; — **-drabba**, v. n. otella, tapella; — **-drag**, n. yhteen- veto; **lärok** i s., yhteenvetoinen l. lyhennetty oppikirja; — **-draga**, v. a. vetää yhteen, kerätä l. koota yhteen, vetää l. kerätä kokoon, lyhen- tää, supistaa; s—s, v. d. vetäytyä yhteen l. kokoon, supistaa; — **-drag- ning**, f. yhteen- l. kokoon-vetäminen l. -veto l. -kerääminen; (*gram.*) sup- pistaminen, supistus; — **-falla**, v. n. kaatua l. pudota yhteen l. kokoon; (*fig.*) sopia yhteen l. toistensa päälle, olla yhtä; — **-fatta**, v. a. yhdistyt- tää, supistuttaa, supistaa l. vetää yhteen; — **-fattning**, f. yhdistämys, yh- distyttäminen, supistus; yhdiste, ko- koonpano; — **-flicka**, v. a. paikata l. parata kokoon l. yhteen; — **-foga**, v. a. liittää, yhdistää, liittää l. sovittaa l. saumata yhteen; — **-föra**, v. a. vie- dä l. panna yhteen, yhdyttää; — **-fösa**, v. a. *se* **Höpfösa**; — **-gadda sig**, v. r. liittäytyä l. ruveta yhteen tuumaan l. neuvoon; — **-gadding**, f. yhteen- liittäytyminen, liitonteko; — **-gyttra**, v. a. *se* **Höpgyttra**; s—d (*bot.*), ryh- mistynyt; — **-hang**, n. (*fys.*) koossapy- syntä l. -pysyväisyys; (*fig.*) vällyhteys,

yhtenäisyys, yhdistys, järjestys; sa- kens s., asian laita; — **-hangsfränd- skap**, m., **-hangskraft**, f. yhdysvoima l. -taipumus, koossa-pysyväisyys; — **-höpa**, v. a. koota (kokoan), läjätä, las- kea toista toisen päälle, koota yhteen, panna yhteen joukkoon; — **-hälla**, v. a. pitää yhdessä l. koossa; (*jöm- föra*) panna (jonkin) rinnalle l. ver- roille, pitää rinnalla; s—s, pysyä yh- dessä l. koossa; — **-hänga**, v. n. olla yhdessä l. yhteydessä; (*fys.*) pysyä l. kestää koossa l. yhdessä; s—nde, yhteydellinen, järjestyksellinen, yhtei- näinen; — **-kalla**, v. a. kutsua l. käskää kokoon l. yhteen; — **-kallelse**, f. kokoonkutsumus l. -käsky; — **-kedja**, v. a. (*fig.*) kytkeä l. jamoa yhteen; — **-knippa**, v. a. sitoa yhteen l. ko- koon kimpuille l. kimppuihin, kim- puttaa yhteen; (*fig.*) *se* **Förknippa**; — **-knyta**, v. a. sitoa l. solmeta yhteen l. kokoon; — **-knäppa**, v. a. *se* **Höpknäppa**; — **-koka**, v. a. keittää yhteen l. yhdessä l. sekaisin; — **-komma**, v. n. tulla yhteen l. kokoon, ko- koutua; — **-komst**, f. kokoontulo, ko- kous, yhteentulo, koolla-olo; — **-lef- nad**, f. yhdessä-eläminen; — **-lefva**, v. n. elää yhdessä; — **-leta**, v. a. *se* **Höpleta**; — **-ligga**, v. n.; s—nde, yhdessä oleva, yhtenäinen; — **-lägga**, v. a. panna l. asettaa yhteen l. ko- koon, yhdistää; — **-länka**, v. a. ren- gastaa yhteen l. kokoon; (*fig.*) sovit- taa l. johtaa yhteen l. kokoon; — **-löpa**, v. n. juosta kokoon l. yhteen; (*fig.*) tulla yhteen, yhtyä; — **-mala**, v. a. jauhaa l. jauhattaa sekaisin l. yhdessä; — **-packa**, *se* **Höppacka**; — **-para**, *se* **Höppara**; — **-pressa**, v. a. sulloa, litistää, sulloa l. likistää yhteen; — **-rafsa**, v. a. haalia l. ha- muta kokoon; — **-ringning**, f. yhteensoitto l. -soitanto; — **-ropa**, v. a. huutaa kokoon l. koolle; — **-rotsa sig**, v. r. *se* **Sammangadda sig**; — **-räkna**, v. a. lukea l. laskea yhteen; — **-sätt**, a. *se* **under Sammansätta**; — **-skarftva**, v. a. *se* **Höpskarftva**; — **-skjuta**, v. a. panna yhteen, kerätä ko- koon, koota (kokoan); — **-skott**, n. ko- koonkeräys l. -pano l. -paneminen; (*det sammanskjutna*) kokoonsaama, yhteenpano, keräämä; — **-skrapa**, v. a. *se* **Höpskrapa**; — **-skrifva**, v. a. kir- joittaa kokoon l. yhteen; — **-slag-**

ning, f. yhdistäminen, yhteenpano l. -paneminen; — **sluta**, v. a. ummistaa, sulkea yhteen l. kokoon l. umpeen; — **slå**, v. a. (*hopräkna*) panna l. laskea yhteen; (*förena*) panna l. laskea yhteen, yhdistää; — **smälta**, v. a. sulattaa yhteen; v. n. sulaa yhteen; — **spinna**, v. a. *se* Hopspinna; — **stafva**, v. a. tavata l. tavalla yhteen; — **strömma**, v. n. virrata yhteen; (*fig.*) virrata l. tulvalla yhteen l. kokoon; — **stånde**, a. yhdessä seisova; — **stålla**, v. a. asettaa l. asetella yhteen l. yhtä rinnan l. rinnattain; — **ståmma**, v. a. käkeä l. manata kokoon; — **ståmma**, v. n. (*om instrumenter*) soittoa l. käydä yhteen, soittoa; (*öfverensståmma*) sopia yhteen, olla yhtä; s—nde, yhtäpitävä, yhteensopiva, yhtäläinen; — **störta**, v. n. kukistua, kaatua l. kukistua kokoon l. maahan l. yhteen läjään; — **stöta**, v. a. lykätä l. työntää yhteen; — v. n. käydä l. töytäistä yhteen; (*fig.*) sattua l. kohdata l. joutua yhteen; — **stötning**, f. yhteenlykkäys l. -lykkäminen; yhteenkäyminen l. -töytäys, yhteensattumus l. joutuminen, kohtaama, yhtymä; — **svärja sig**, v. r. liittoutua, ruveta yhteen liittoon l. neuroon, ruveta kapina l. salaliittoon; de s—svurne, liittoutuneet, salaliittolaiset, liittomiehet; — **svärjning**, f. liittoutuminen, liittonteko, kapina l. salaliitto; — **sätta**, v. a. panna l. liittää yhteen l. kokoon, yhdistää; s—satt, yhteen l. kokoon-pantu, yhdistetty, liittoinen, moniperäinen l. -osainen l. -puolinen; s—satt ord, liitännäis- l. liittosana, yhdistetty sana; s—satt sats, yhdistetty l. liitännäis-lause; s—satt kropp, yhdistetty l. moniosainen kappale; s—satt ax, moniosainen l. -peräinen l. liitännäis-täkki; — **sättning**, f. kokoonpano, yhteenpano l. liitto, yhdistys, yhdistäminen, aineyhdistys; — **trycka**, v. a. painaa l. puristaa l. liikittää kokoon l. yhteen; — **tryckbarhet**, f. pusertavuus, kitistävyyttä; — **träda**, v. n. tulla kokoon, kokoutua, kokoontua; (*hålla sammanträde*) olla koossa l. koolla, pitää istuntoa; — **träde**, n. kokous, kokoon-tulo, istunto; — **träffa**, v. n. yhtyä l. sattua l. kohdata yhteen, yhtyä, kohtautua; — **träffning**, f. yhtymys,

yhdelys, kohtaama; — **tränga**, v. a. panna ahtaalle, tunkea l. pakata yhteen l. kokoon; — **varande**, a. yhdessä l. yksissä oleva l. olijja; — **varelse**, f. yhdys-olo l. -olemus; — **varo**, f. oböjl. yhdessä-oleminen l. -olo; under vår s., yhdessä l. koolla l. yksissä ollessamme; — **viga**, v. a. vihkiä yhteen l. pariksi.

Sammastådes, adv. samassa paikassa l. paikkaa, yhdellä paikkaa l. paikalla.

Samme o. **Samma**, a. pron. sama, samainen, yksi (yhden); det är s. man, sak, se on sama mies, asia; af s. slag, samaa l. yhtä lajia; vid s. tid, samaan aikaan, yksin ajoin; i det s., samassa; det är det s., sama se on, se on yhtä l. yksi kaikki.

Sammelplats, *se* Samlingsplats.

Sammelsurium, n. sekasotku, sekamölo, moska, sokerrus.

Sammet, m. sametti; af s., samettinen, sametti-; — **sband**, n. samettinauha; — **sfabrik**, m. samettivapriikki l. -tehdas; — **skläder**, m. pl. samettivaatteet; — **slen**, a. samettihieno l. -lahea; — **slik**, a. samettimainen, samettinäköinen l. -tapainen l. -kaltainen; — **srook**, m. samettitakki l. -nuttu; — **sros**, f. samettikukka l. -ruusu.

Samnad, a.; med s. hand, yhteisesti, yhdessä.

Sams, a. oböjl. o. adv. *se* Ense; vara, leffa s. med ngn, olla, elikkä sovussa l. sovinnossa jkun kanssa.

Samt, konj. sekä, ynnä, ja myös; s. och synnerligen, kaikki tyyni l. yhteisesti; jemt och s., alin-omaa.

Samtelig, a. *se* Samtlig.

Samtlig, a. kaikki, kaikki yhteensä l. yhteisesti.

Samtligen, adv. yhteisesti, yhdessä, kaikki yhteisesti.

Samvete, n. oma tunto, tunto; han har ej s., hänellä ei ole tuntoa l. omaa tuntoa; det plågar mitt s., se vaivaa minun omaa tuntoani; lägga ngt på ens s., panna jkin jkun tunnolle l. tunnon päälle l. omalle tunnolle.

Samvets-agg, n. omantunnon- l. tunnon-vaiva, kalvava omatunto; — **frid**, m. omantunnon- l. tunnon-rauha l. -lepo; — **frihet**, f. omantunnon-vaipaus; — **fråga**, f. omantunnon-asia l. -kysymys; — **förebåelse**, f. oman-

tunnon-nuhde; — **-grann**, a. tunnollinen, tunnokas, tarkkatuntoninen; — **-grannhet**, f. tunnollisuus, tarkkatuntonisuus; — **-grant**, adv. tunnollisesti, tunnokkaasti, tunnollisuudella; — **-lugn**, n. *se* **Samvetsfrid**; — **-lös**, a. omatunnoton, tunnoton; — **-löshet**, f. tunnottomuus; — **-löst**, adv. tunnottomasti, ilman omaa tuntoa; — **-pligt**, f. tunnonvelvollisuus, — **-qval**, n. *se* **Samvetsagg**; — **-ro**, f. *se* **Samvetsfrid**; — **-sak**, f. omantunnon-asia; — **-skrupel**, m., — **-tvifvel**, n. omantunnon- l. tunnon-ahdistus l. epäily; — **-tvång**, n. tunnon- l. omantunnon-pakko; — **-öm**, a. arkatuntonlinen, arka tunnotansa l. omalta tunnotansa.

Sand, m. hiekka, santa, hieta, (*gröfre*) sora, somero; — **-aktig**, a. hiekkamainen, santamainen, hiedantapainen; — **-art**, f. santa- l. hiekkalaji; — **-backe**, m. hiekka- l. soramäki, some-rikko; — **-bank**, m. hietasärkkä l. riutta, santa- l. hietakari, lietselkä; — **-blandad**, a. sannan- l. hiedanse- kainen; — **-botten**, m. santa- l. hiekkapohja; — **-form**, m. hieta- l. hiekkavalin l. -kaava; — **-fält**, n. hie- dikko, hieta-aava l. -lakea; — **-grund**, m. santa- l. hietaperä l. -pohja; — **-grus**, n. sannansora, sora; — **-gång**, m. santa- l. hiekkakäytävä l. -tie; — **-hed**, f. hietanummi l. -kangas; — **-jord**, f. hiekka- l. hietamaa, hiedikko; — **-korn**, n. hietajyvänä, santarae; — **-lager**, n. hiekkakerros; — **-mo**, m. hietakangas l. -nummi, *kankare*, hiedikko; — **-mylla**, f. hiekkamulta l. -maa; — **-perla**, f. hietahelmi; — **-refvel**, m. hietasärkkä, lietselkä; — **-rulling**, m. rantaraukka l. -rauku; — **-sten**, m. hiekkakivi; — **-stensbrott**, n. hiekkakiven-louhos l. -kaivos; — **-tägt**, f. hiekansaanti, hiekansaanti- paikka, santaknoppa; — **-ur**, n. hie- talasi l. -kello; — **-vall**, m. hiekkavalli, santatöyry; — **-ås**, m. hieta- harju; — **-öken**, f. hieta-antio l. -aavikko, hiekkakorpi.

Sanda, v. a. sannoittaa, hiekoittaa, san- nata (-taan), hiedata.

Sandal, m. varvakas, sandaali.

Sandelträd, n. santelipun.

Sandig, a. santainen, hietainen, hiekkainen, sannassa l. hiedassa (oleva).

Sandriak, m. sandriakki.

Sangvinisk, a. herkkäverinen, verevä- luontoinen, sangviininen.

Sanitet, f. *se* **Sundhet**.

Sanitär, a. terveyttä koskeva, tervey- dellinen, terveyden; s— a förhållan- den, terveyden l. terveysnhteet.

Sank, a. rämeinen, noroinen, vesperäi- nen, suoperä, alankoinen.

Sank, n.; g ä i s., mennä upoksin.

Sankhet, f. rämeisyys, noroisuus, suo- peräisyys.

Sankt, a. pyhä.

Sanktion, f. vahvistus.

Sanktionera, v. a. vahvistaa.

Sann, a. tosi (-den), varma, totinen; s. händelse; tosi tapaus; det är sant, se on totta l. tosi; det är ett sant ord, se on totinen l. tosi sana; en s. vän, totinen l. varma ystävä; — **-färdig**, a. totinen, totuudellinen, to- tinainen; — **-färdighet**, f. totisuus, totuudellisuus; — **-färdigt**, adv. toti- sestä, totiuudella; — **-olik**, a. toden- lainen, todennäköinen l. -moinen, luul- tava; — **-olikheter**, f. todennäköisyys; — **-olikt**, adv. todenlaisesti, todennä- köisesti, kaiketi, luultavasti; — **-skyl- dig**, a. todellinen, oikea, varsinainen; — **-spådd**, a. totta ennustava, toden- ennusteinen.

Sanna, v. a. totenttaa, todistaa; s—s, v. d. totetua, käydä toteen.

Sannerligen, adv. totisesti, toden totta, totta tosiaansa.

Sannhet, f. totuus.

Sanning, f. totuus, tosi (-den); s—en att säga, totta puhuen, totta l. totuutta puhuakseni; religionens s—ar, us- konnon totuudet; i s., adv. tosiaans, todella, toden totta, tosiaankin; — **-senlig**, a. todenperäinen l. -mukai- nen; — **-senlighet**, f. todenperäisyys l. -mukaisuus; — **-senligt**, adv. to- den l. totuuden mukaan, todenmu- kaisesti l. -peräisesti; — **-skänsla**, f. totuudentunto; — **-skärlek**, f. to- tuudenhalu; — **-slös**, a. totuudeton, todeton; — **-sälskande**, a. totuutta rakastava, totuudenmielinen, todenha- luinen.

Sans, m. *se* **Sansning**; — **-lös**, a. tain- tunut, taintoin, tainnuksissa l. pyör- ryksissä (oleva); — **-löshet**, f. tain- tunnus, tainnostila, pyörreksissä l. tain- nuksissa olo.

Sansa sig, v. r. malttaa l. muistaa mie- lensä, malttua, talttua.

Sansad, a. o. part. malttavainen, malttillinen.

Sanskrit, n. sanskriitti, sanskriitinkieli.

Sanskulott, m. sankylötti, paljaskinttulinainen.

Sansning, f. tunto, tieto; maltti; utan a., taintioimena, tainnuksissa, tunnottomana; förlora s—en, mennä tainnuksiin l. taintioimeksi; återfå s—en, tulla tuntohonsa l. tunnollensa, tointua.

Sant, adv. todesti, totisesti, todella; så a. jag lever, niin totta l. totisesti kuin minä elän.

Sappör, m. sapööri, vallinkaijaja.

Sardell, m. sardelli.

Sardonisk, a.; s—t skratt, väkinäinen l. pilkallinen naura, nauruvirnistys.

Sarf, m. sorva.

Sarg, n. se Kält.

Sarga, v. a. repiä, riipoa, risata, raadella (-telen); v. n. se Kälta.

Sarkasm, m. pistosana l. -puhe, komppa l. ilkkusana.

Sarkastisk, a. pistäväinen, pisteleväinen, ilkkuvainen, pistopuheinen, puhevainen.

Sarkofag, m. sarkofaagi, kivi- l. kunniaarkku.

Sars, n. sarssi, villaläike.

Satakundens, s. Satakuntalainen.

Satan, m. saatana, perkele; — -styg, n.; hvad är detta för a.? mitä pörrullistä l. perkelettä l. hittoa tämä on?

Satanisk, a. saatanallinen.

Satellit, m. se Drabant.

Satin, n. satiini, kilusilkki.

Satinad, m. puolisilkki, silkkikangas, satinaati.

Satinett, n. satinetti, engelskannahka.

Satir, m. ilku- l. pilkkalaulu l. -runo, ilkkuma, satilri.

Satiriker, m. ilku- l. pilkkarunoilija; (satirisk person) pilkkasuu, ilkuja.

Satiriserä, v. a. ilkuella, laittaa l. tehdä nauruksi l. pilkaksi.

Satirisk, a. ilkuinen, pilkkasuinen, pistelijä.

Satisfaktion, f. hyvitys, korvaus; (teol.) tekoin-täyttämys.

Satrap, m. maaherra, valtiemies.

Sats, m. (ill en blandning) määrä, määrällinen, satsi, panos; (insats) pano, panos, satsi; (språng) hyppäämä, hyppäys, leikaus; (påstånde) päätelmä, päätös, väite, lauselmä; (log. o. gram.)

aatelma, lause; (i musik) parvi, satsi; — -analys, f. lauseselvitys.

Satt, a. tanakka, jänterä.

Sattyg, n. se Stanstyg; — -unge, m. pirulainen, piron l. lemmon sikiö.

Satyr, m. satyyri.

Savanner, f. pl. savannit, ruoholakeet l. -kedot.

Savolaksare, m. Savolainen; Savolaks-Karelare, Savo-Karjalainen.

Savlaksisk, a. savolainen, Savon.

Sax, f. sakset (pl.), leikkaimet (pl.); (färsax) keritsimet, lammasraudat; (räfsax) randat, sangat, sakset.

Sbirr, m. sbirro, poliisi.

Seen, m. (skådeplats) näyttämö, näyttö- l. näytelmäpaikka, näkymö; (i en teaterpjäs) kohtaus; (ort, der pjässen spelar) tapauspaikka, näyttö- l. näytelmäpaikka; (tafa, syn) näky, näkymä, näelmä, kohtaus, olo; (suppträde) kohtaus, näky; — -förändring, f. näyttämönmuutos.

Seeneri, n. näytelmälaitos, näyttökoris-tus; (fig.) näkyala l. -paikka, näelmä.

Seenisk, a. näytelmällinen, näytelmän; den s—a konstens, näytelmälaide.

Seepsis, f. epäarvelus, epäileminen.

Scepter, m. valtikka.

Scepticism, m. epä-arvelisuus, epäileväisyys.

Sceptiker, m. epä-avelija, epäillijä.

Sceptisk, a. epä-aveluinen, epäleväinen.

Sch, int. hys, hs, hiist!

Schablon, m. malli, kaava.

Schabrak, n. ratsuvaippa, satulavaippa l. -loimi l. -vaate.

Schack, n. (spel) sjakki; hålla i s. (fig.), pitää pelon l. kurin alla; — -bräde, n. sjakkilauta; — -matt, a. sjakmatti, voitettu, uupunut; — -parti, n. sjakkierä l. -ryvä; — -pjes, n. sjakkina-pelo l. -kuva; — -spel, n. sjakkipeli; — -spelare, m. sjakinpelaaja l. -pelari.

Schacka, v. a. sjakita (-tsen), uhata sjak-kia, häytyttää.

Schackra, v. n. kaupustella, pitää nurk-kakauppaa; (preja) peljata.

Schackrare, m. saksaa, nurkkasakea l. -kauppi, kaupustelija.

Schackreri, n. kaupustelu, kaupittelu, nurkkakauppa.

Schakal, m. sjakaali, koirasusi.

Schakt, n. nostoväylä, purnu, aukko.

Schakta, v. a. kaiveskella, kuokkia sy-vään, mylleröittää.

Schal, m. sjaali, iso huivi.
 Schalett, m. sjaletti, huivinen.
 Schaman, m. into- l. velhomies, velho, lohtija.
 Schamplun, m. malli.
 Schariak, *se* Skariakan.
 Scharlatan, Scharpi, *se* Charlatan, Charpie.
 Schas! int. tyysi! hus! kukis!
 Schasa, v. a. häätistä l. sutistaa pois.
 Schattera, v. a. varjottaa, varjostaa, varjolla.
 Schattering, f. (*handlingen*) varjotus, varjotus; (*resultatet*) varjot, varjotus, varjollema; (*skifning, fig.*) vivahdus, erinäky.
 Schatull, n. satullif, lipas.
 Schavott, m. mestaus- l. telauslava, pilkkalavo.
 Schavottera, v. n. seisoa pilkkalavalla l. telauslavalla, seisoa rautakaulassa (*i halsjern*); (*fig.*) seisoa häpeämässä, saada hävetä.
 Schema, n. kaava, esikuvaus, luonnos.
 Schematisera, v. a. o. n. kaavalla, asettaa l. tehdä kaava l. luonnos, kaavoittaa.
 Schematisk, a. kaavaksi asetettu l. pantu, kaavana oleva, kaavallinen, kaava-, kaavalleva.
 Schemisett, *se* Chemisett.
 Schiffer, *se* Chiffer o. Skiffer.
 Schikt, *se* Skikt.
 Schinell, m. sinelli, päällystakki.
 Schism, m. uskoritaisuus, riita- l. erisuus, lahkokuntaisuus.
 Schismatiker, m. eris- l. riitauskoinen, lahkuskoinen.
 Schismatisk, a. eris- l. riita- l. lahkuskoinen, uskorittainen.
 Schlafrock, m. yönuttu, halatti.
 Schnapps, m. Snapps.
 Schoklad, *se* Chokolad.
 Scholaris, m. koululainen, koulupoika.
 Scholasticism, m. o. Scholastik, f. skolastilaisuus, skolastisuus.
 Scholastiker, m. skolastilainen.
 Scholastisk, a. skolastinen.
 Schweitzeri, n. sveitseri, juomala.
 Schää, v. n. syydellä, syytää.
 Schääre, m. svytäkijä, syytellijä, laivanpurkaja.
 Schäp, *se* Sjåp.
 Schäck, Schäckig, *se* Skäck, Skäckig.
 Schäferhatt, m. röytä- l. paimenhattu.
 Schäferi, n. lampurila, lammasmoisto l. -kartano.

Schäs, m. käsit, kieit (*pl.*).
 Se, v. a. nähdä (pres. näen), (*betrakta*) katsoa; läta s., näyttää, antaa nähdä l. katsoa; det läter se sig, kyllä sitä katsoa l. nähdä kelpaa; se så, kas niin; se der kommer han, kah l. kas tuossa hän tulee; se der l. här har du nu, hvad du ville, se l. seh tuossa l. tässä on nyt, mitä tahdoit; se på ngt, katsoa l. katsella jkin; se på ngn, katsoa jkuhun, katsella jkuta; se efter en bortgående, katsoa poismenevän perään; se efter barn, katsoa lapsia; se efter ett ställe i bibeln, hakea jkin paikka piipilasta; jag skall se till, kyllä mä katson; se sig före (*fig.*), katsoa eteenä, pitää varansa l. varallansa; se sig om efter ngt, katsoa saadakseen l. hakea jkin; se ut, v. a. *se Utse*; se ut, v. n. näyttää, näkyä, olla näköinen; det ser vackert ut, se näyttää kaunilta; hon ser bra ut, hän on kaupin näköinen; se åter, öfver, *se* Återse, Öfverse; seende, a. o. part. näkevä.
 Seance, f. istunto, yhtymä, luento.
 Sed, m. tapa; — -obud, n. tapakäsäky l. -sääntö, tavankäsäky l. -ohje; — -edomare, m. tapaintuomari; — -eförderf, n. tapaintuomio l. -turmelus; — -elag, m. tapain- l. siveyalaki; — -elära, f. tapa- l. siveysoppi; — -elärande, a. siveyttävä, siveyttä l. hyviä tapoja opettava; — -elärare, m. tapain- l. hyvin tapain l. siveydenopettaja; — -elös, a. siveydetön, siveytön; — -elöshet, f. siveyttömyys, tapainturmio; — -elöst, adv. siveyttömästi; — -emålning, f. tapainkuvaus l. -kuvaelma; — -eregol, f. tapain- l. siveydenohje l. -sääntö; — -espråk, n. siveylause l. -sana; — -olära, m. f., *se* Sedelära, o. s. v.; — -vana, f. tapa, totuttu l. yleinen tapa, totutus; — -vanlig, a. tavallinen, tavanmukainen l. -omainen; — -vanligt, adv. tavallisesti, tavanmukaisesti, totuttua l. yleistä tapaa, yleisen tavan mukaan; — -vänja, f. *se* Sedvana.
 Sedan, adv. sitte, sitten, sen jälkeen l. perästä; — prep. asti, saakka (*efter föregående elativus*); s. blir det för sent, sitte se jo on myöhästä; allt s. har han varit sjuk, aina siitä asti l. saakka on hän ollut kipeänä; för en tid s., joku aika sitte l. sitten; hu-

ru länge s. är det? joko siitä kau-
ankin on? — konj. sittenkuin; åter-
ges oftast genom participium på
-ttu (-tty) med åtföljande genitiv
eller personal-suffix.

Sedel, m. seteli, lista; — -bank, m.
setelipankki; — -hufvare, m. sete-
linpitäjä l. -haltija; — -mynt, n. se-
teliraha; — -stock, m. setelimäärä l.
-varat (*pl.*); — -utgifningsrätt, m.
setelinanto-oikeus.

Sodermera, adv. sittemmin, sitte l. sit-
ten, sen peristä l. jälkeen.

Sodés, m. kuusitoista-taittio, kuusitoista-
taitteinen koko; — -band, n. kuusi-
toista-taitteinen nidos; — -format,
n. kuusitoista-taitteinen koko.

Sodesam, a. siveä; **se Sedig**.

Sodesamhet, f. siveys.

Sedig, a. siivo, siivollinen, hyvätapai-
nen, lauhkea, hiljainen.

Sedighet, f. siivous, siivollisuus, hyvän-
tapaisuus, hiljaisuus.

Sedigt, adv. siivosti, siivollisesti.

Sediment, n. pohjasako, -uppa.

Sedimentär, a. vesil. pohjaluomainen.

Sedlig, a. siveä, siveä- l. hyvätapainen,
siveydellinen, siveellinen, siveyden, hy-
vään tapain.

Sedlighet, f. siveys, siveydellisyys, si-
veellisyys, siveä- l. hyvätapaisuus; —
-spolilti, f. siveysvallinto.

Sedligt, adv. siveellisesti, siveydellisesti,
siveästi.

Sednare, a. komp. jälkimäinen, jäljempi,
myöhempi, nykyisempi, viimeinen; den
förre och den s., edellinen ja jäl-
kimäinen; på a. tiden, nykyisem-
pänä l. viimeisen aikana; — adv. komp.
myöhemmin, myöhempiin, jäljemmältä,
jäljempää.

Sednast, a. o. adv. superl. **se Sist**.

Sedrgarn, n. sefiri- l. kirjolanka.

Sefyr, m. lännetär, läsnituuli.

Seg, a. sitkeä, (*myk och seg*) nahkea,
nahkava; göra s., sitkistä; bli fva
s., sitkistyä, sitkeytyä; — -lifvad, a.
sitkeähenkinen; — -aliten, a. sitkeä-
pitoinen, pitävä; — -tröskad, a. vai-
kea l. kiinteä l. sitkeä puida, sitkeä-
puintoinen.

Segel, n. purje, seili; med a. försedd,
purjeellinen, purjeinen; utan s., pur-
jeeton; — -area, f. purjeitten l. sei-
lien ala l. paljous, purje-ala; — -båt,
m. purjevene; — -dnk, m. purjevaate
l. -palttina; — -fart, f. **se Sjöfart**;

— -fartyg, n. purjelaiva l. -alus; —
-färdig, a. valmis l. valmiina pur-
jelle l. purjehtimaan, purjevalmis; —
-föring, f. purjeenpito; — -garn, n.
purje- l. seililanka; (*still att omvända*)
seili- l. kääre- l. köyttölanka; — -klar,
a. **se Segelfärdig**; — -klädd, a. pur-
jepuvussa (oleva), purjelhin puettu;
— -led, m. purjeväylä; — -linie, f.
purjehduslinja l. -juonta; — -makare,
m. purjeentekijä; — -ordning, f. pur-
jehdus- l. purjejärjestys; — -punkt,
m. tuulen- l. purjekohta; — -rå, f.
purjeraaka; — -sömmare, m. purjeen-
neuloja l. -ompelija; — -täck, a.
(*bot.*) purjepeitteinen.

Segelbar, a. purjehdittava, aluksen kul-
jettava, purjehtia kelpaava.

Seger, m. voitto; vinna en s. öfver
ng t, saada voitto jostakusta; — -fest,
m. voitonjuhla, voittajaiset; — -fur-
ste, m. voitonruhtinas; — -gudinna,
f. voitonjumalatar, voitotar; — -herre,
m. voittaja, voitonsaaja, voittovaltiias;
— -hjelte, m. voitonsankari; — -hufva,
f. onnenlakki; — -krans, m., —
-krona, f. voitonseppele l. -kruunu;
— -rik, a. voittoisa, voitollinen, voit-
torikas; — -rop, n. voitonhuuto; —
-sång, m. voiton- l. voittolaulu l.
-viirsi; — -säll, a. voitto-onninen; —
-tecken, n. voiton- l. voittomerkki;
— -tåg, n. voittoretki l. -matka; —
-van, a. voittamaan l. voittoihin tot-
tunut; — -vinnare, m. voittaja, voi-
tonsaaja; — -vinning, f. voitonsaanti.

Segersam, a. **se Segerrik**.

Seghet, f. sitkeys.

Segla, v. n. purjehtia, sellata; s. af,
lähteä purjehtimaan, lähteä.

Seglare, m. purjehtija.

Seglation, f. purjehtiminen, purjehdus;
— -sordning, f. purjehdussääntö l.
-asetus.

Seglats, m. purjehdustapa; (*segling*) pur-
jehtiminen; under s—en, purjehtie-
tiessa.

Segling, f. purjehtiminen, purjehdinta,
purjehdus; — -skonst, f. purjehdus-
taito.

Segment, n. (*geom.*) lohko, leikkaus.

Segna, v. n. sitkistyä, sitkeytyä; (*om
mjölk o. d.*) jotkeltua; (*nedfalla af
vanmagt*) uppus, nääntyä.

Segra, v. n. voittaa, saada voitto, päästä
voitolle.

Segra, v. a. (*om metaller*) valuttaa, juok-
suttaa.
Segrare, m. voittaja.
Segring, f. valutus.
Sejlar, m. *se* Repslagare.
Sejfall, n. (*skepp*) viiriköysi (-den).
Sejour, m. oleskelu, olopaikka, oloaika,
kansi (-den).
Sejsa, v. a. (*sjöt.*) seissata.
Sejsing, m. (*skepp*) seissinki, punoköysi.
Sekant, m. (*geom.*) sekantti, leikkaaja.
Sekel, n. vuosisata.
Sekret, a. salainen, sala-
Sekreterare, m. sihtieri; — *befattning*, — *syssla*, — *tjenst*, f. sihtierinvirka l. -paikka l. -toimi.
Sekretion, f. eräminen, erämä, ulostuma.
Sekretär, m. kirjoituspöytä, -kaappi.
Sekt, f. lahko, uskonlahko, eriseura.
Sekterisk, a. usko- l. erilahkoinen, lahko- l. eriuskoinen, eriseurainen.
Sekterism, m. lahkolaisuus, usko- l. erilahkoisuus, lahko- l. eriuskoisuus, eriseuraisuus.
Sektion, f. (*afskärning*) leikkaus; (*afdelning*) lohko, osasto.
Sektor, m. (*geom.*) lohkare.
Sekularfest, m. vuosisata-juhla; — *geni*, n. miespolven- l. polvikunnan-viisas.
Sekularisera, v. a. muuttaa maalliseksi l. maallisen vallan alle, maallistaa.
Sekularisk, a. sekulaarinen, vuosisadoittainen.
Sekularitet, f. maallisvalta, maallinen tuomiovalta.
Sekund, m. sekunti, lerkkaus; — *visare*, m. sekuntiviisari.
Sekunda, f. toinen luokka.
Sekundan, m. toisluokkainen.
Sekundant, m. varakamppallija, puolusmieh, puoltaja.
Sekundavexel, m. toinen l. tois-vekseli.
Sekundera, v. a. auttaa, puoltaa, olla apumiehenä; (*i musik*) laulaa l. soittaa toista ääntä; (*i rumsång*) säistää.
Sekundlöjtnant, m. alaluutnantti; — *stämna*, f. toinen ääni.
Sekundär, a. toisluokkainen, toisarvoisen l. -kertainen.
Sela, v. a.; s. l. s. pä, panna silat selkään l. päälle, valjastaa; s. af, riisua siloista l. valjasta.
Seldon, n. silat (*pl.*); — *makare*, m. silantekijä; — *pinne*, m. silannappula l. -tappi; — *puta*, f. silapaatea l. -hamutaa; — *tyg*, n. silat (*pl.*), silavyöt.

Sele, m. silat (*pl.*).
Selen, m. (*kom.*) seleni.
Selenit, m. seleniitti, peilikivi.
Selleri, n. selleri.
Selning, f. silainpano, siloihin-pano.
Seltersvatten, n. selterivesi.
Semester, m. puoli vuotta, puolivuosi, kuusi kuukautta; (*löstertid*) luku-kansi (-den); (*ferien*) loma- l. jouto-aika, virkaloma.
Semikolon, n. puolipiste, pistepilku.
Seminarist, m. seminaristi, seminarilainen, seminarin-oppilas.
Seminarium, n. seminari, opisto; s. för folkskollärare, kansakoulun-opettajain seminaari.
Semitisk, a. semittiläinen.
Semiton, m. puoli-ääni; — *vokal*, m. puoli-ääntö.
Semla, f. sämpylä, saikka.
Sen, *se* Sedan.
Sen, a. myöhäinen, myöhä; *anse för s.*, myöhäksyä; *han var ej s. att göra det*, hän ei viivytellyt l. myöhästellyt sitä tehdäkseenä; — *fotad*, a. hidasjalkainen l. -koppinen, hidas- l. laiskakäyntinen; — *färdig*, a. vitkainen, vitkallinen, hidas (-taan); (*som kommer sent*) myöhäinen, myöhästelevä; — *född*, a. äpönen, myöhään syntynyt, myöhäeräinen; — *gångare*, m. laiskijainen; — *mogen*, a. myöhään kypsänyt l. tullut, äpäre.
Sena, f. jänne (-teen), jäntere, jänne- l. liutasuoni, liuta, suoni (-en).
Senaktig, a. jänteentapainen, jännemäinen; — *brott*, n. jänteen- l. suonen-repeämä l. -revehdys; — *drag*, n. suonenveto; — *full*, a. suonikas, jäntevä; — *sträng*, m. suonijänne.
Senap, m. sinappi, narsku; — *sdeg*, m. sinappitaikina; — *srosa*, f. sinappitölkki l. -tuosa; — *sfrö*, l. *skorn*, n. sinapinsiemen; — *ssäs*, m. sinappikastin l. -kastake.
Senare, **Senast**, komp. o. superl. af **Sen** o. **Sent**, *se dessa ord*; *se* **Sednara**, **Sednast**.
Senat, m. senaatti; Kejsarliga **Senaten** för Finland, Keisarillinen Suomen Senaatti.
Senator, m. senaattori.
Senatorisk, a. senaattorillinen.
Sender, adv. i s., om a., erältänsä, erästänsä, kerrassa, kerrallansa, kulakin kertaa l. erää l. kerralla.

Senig, a. suoninen, suonikas, jäntevä, jänteinen.
Senighet, f. suonisuus, suonikkuus, jänteyys, jäntevyys.
Senior, m. vanhempi; s—es, vanhuksset.
Sennamos, n. sennahillo.
Sensation, f. aistimus, huomaus, aistiminen; (*uppsående*) kohina, hälinä.
Sensibel, a. hentoinen, tunteellinen, hellä-l. arkatuntoinen, hentohermoinen.
Sensibilitet, f. tunteellisuus, tuntevoima; *se* Känslighet.
Sensmoral, m. opetus, tarkoitus.
Sensualism, m. sensualismi, aistinopimus, tunto-l. aistiperusteisuus.
Sensualist, m. sensualisti, tuntolainea.
Sensualistisk, a. sensuaalinen, aistin-l. tuntois-opillinen, tuntolais-, tunteperusteellinen.
Sensualitet, f. *se* Sinlighet.
Sent, adv. myöhään, myöhäiseen; s. o. m. sider, viimeinkin, vihdoin, vihdoin viimeinkin.
Sentens, m. mietelmä, siveyslause l. -sana, lauselma.
Sentimental, a. *se* Känslöfull o. Känslösam.
Separatfred, m. erikoisrauha.
Separatism, m. eriskuntaisuus, erikkolisuus, lahkolaisuus.
Separatist, m. eriskuntalainen, erikkolainen, lahkolainen.
Separera, v. a. *se* Åtskilja.
Sepia, f. sepia, kalamuste.
September, m. Syyskuu.
Septennat, n. seitseksi (den), vuosiseitsemäinen.
Septett, m. septetti, seitseksi (den), seitsemikkö.
Septisk, a. mädäntävä.
Sequester, m. takavarikko.
Sequestrera, v. a. panna l. ottaa takavarikkoon.
Seraf, m. seraafi, ylienkeli.
Serafimerorden, m. serafimiritaristo l. -tähdistö.
Serafisk, a. taivaallinen, taivaan, enkelillinen, enkelien.
Seralj, m. seralji, naisela.
Serenad, f. serenadi, iltalaulu.
Sergeant, m. kersantti.
Serie, f. jakso, sarja, rivi, jana.
Seriös, a. vakainen, yksoinen.
Serla, adv. (*bibl.*) myöhään illalla, myöhäiseen.
Serskind l. **Serskilt**, *se* Särskild.
Servera, v. a.; s. maten, panna l. an-

taa ruoka eteen, tarjota ruokaa; s. ett bord, laittaa l. kattaa pöytä; a. en kanon, hoitaa l. sääliä kannunaa.
Servet l. **Serviett**, m. servetti, ruokaliina.
Servil, a. nöyriestelevä, orjallinen, orjallinen.
Servis, m. (*bords*) pöytäkalut l. -astiat, astiasto; (*för en kanon*) tykkimiehet, tykkikunta; (*vid en spruta*) ruiskunhoito l. -käyttäjät.
Servitut, m. uloste, rasitus.
Serös, a. visvainen.
Session, f. istunto; hålla s—er, pitää istunnot, istua; —sdag, m. istuntopäivä; —srum, n. istunto-l. kokoushuone l. -sali.
Sex, num. card. kuusi (-den); —dubbel, a. kuusinainen, kuutiainen, kuusinkertainen; vika a., panna kuusin kerroin l. kuuden kerran; —dubbel, adv. kuusi vertaa l. kertaa, kuudesti, kuudenkertaisesti; —dubbla, v. a. kuusinaisetaa, tehdä kuusinaiseksi l. kuusinkertaiseksi, tehdä l. toistaa kuusi kertaa l. kuudesti; —faldig, faldt, *se* Sexdubbel, Sexdubbel; —fotad, a. kuusijalkainen l. -koipinen; —hundra, num. card. kuusi sataa; —hundrade, num. ord. kuudes sadas, kuusisadas; —hundrat, n. kuudes sataluku, kuuden sadat; —hörning, a. kuusinurkkainen; —hörning, f. kuusinurkko l. -soppinen; —kant, m. kuusikulma l. -nurkka; —kantig, a. kuusitahoinen l. -särmäinen; —man, m. kuudennusmies; —manning, m. kuusiheteinen; —pundig, a. kuusinaulainen; —punding, m. kuusinaulo, kuusinaula-kanuuna; —radig, a. kuusivivinen; s—t (*sexlinne*) korn, kuusitahkoinen l. -särmäinen l. lesipää ohra; —sidig, a. kuusivivinen; —tid, m.; s—en, kuuden aikaan l. ajalla; —tio, num. card. kuusi kymmentä; —tionde, num. ord. kuudes kymmenes, kuusikymmenes; —tiondedel, m. kuusikymmenenes, kuudes kymmenes l. kuusikymmenes osa; —tiotal, n. kuusikymmen-luku, kuusikymmenkunta; —tioårig, a. kuusikymmen-vuotias, kuuden kymmenen vuotinen; —tusén, num. card. kuusi tuhatta; —tusende, num. ord. kuudes tuhannes, kuusituhannes; —årig, a. kuusivuotias l. -vuotinen.

Sexa, *f.* (*siffran*) kuutonen, kuudennumero l. -merkki, kuusi; (*kort*) kuutonen, kuutti, kuussilmä; (*afstönvard*) kuutinen, iltapala, kello kuutta.

Sexta, *f.* (*i musik*) kuudes ääni, kuutisaäni.

Sextant, *m.* sekstantti, kuusipykälikkö.

Sextett, *m.* sekstetti, kuusiäänistö, kuudikko.

Sexton, *num. card.* kuusitoista; — **hörnig**, *a.* kuusitoista-kulmainen l. -nurkainen; — **årig**, *a.* kuusitoista-vuotias, kudentoista-vuotinen.

Sextonde, *num. ord.* kuudestaista; — **del**, *m.* kuudestaista osa.

Sexualsystem, *n.* (*bot.*) siittinluokasto l. -järjestelmä.

Sfer, *m.* pallo; (*omloppsbana*) kiertorata l. -piiri; (*verkningskrets, vidd af ngt*) piiri, ala.

Sferisk, *a.* pallomainen, palloinen, palloföresä; *s.* trigonometri, pallokolmiomitanto.

Sferoid, *m.* palloka, soikkopallo.

Sfinx, *m.* sfinks, ihmiseläin.

Sheriff, *m.* seriffi, ylituomari.

Shirting, *m.* sertinki.

Sil *int.* katso! kas l. kah! *adv.*; *s.* och så, niin ja näin.

Siare, *m.* tietäjä, näkijä; (*vetenskapsman*) tiedemies.

Sicka, *f.* koro, kolo.

Sickling, *m.* kihnutin.

Siicksack, *m.*; *i s.* sinne tänne, polvitellen, vinkkuellen; — **harf**, *m.* vinkkuses.

Sid, *a.* pitkä, maata-viistävä l. -vetävä; (*sank*) alankoinen; — **länd**, *a.* alhoinen, alanko-, alava, lantea; *s.* äng, alho l. notkoniitty; — **vall**, *m.* alho l. noroma, alho, luhta; — **vallshö**, *n.* luhtaheinä, noromaan l. alhoheinä; — **vallsäng**, *m.* noro l. alho l. luhtaniitty.

Sida, *f.* kylki (-jen), sivu, puoli (-en), vierä (-en), laita; *särad i s—n*, haavoitettu kykeen; *händerna i s—n*, kädet puuskassa l. kupeella; *vid min s.*, vieressäni, rinnallani, sivullani; *s. vid s.*, kylki kyljessä, kyljitysten, rinnatuksin, sivuksuttain; *slädans sidor*, reen laidat l. kyljet l. sivut; *på hvardera s—n*, kummallakin puolen l. sivulla; *bokens sidor*, kirjan sivut; *goda, norra s—n*, hyvä, pohjainen puoli; *åt sidan*, sivulle päin, syrjässä, syrjäin; *från alla sidor*, joka kulmalta l. puolelta,

kalkilta puolin; *vara på ngns s.*, olla jkun puolella; *från min s.*, minun puoleltani.

Sidbord, *n.* (*skepp.*) varppeet, varpe l. varalaidat; — **länges**, *adv.* syrjin, syrjittäin, sivuttain, sivutuksin, sivutusta, kyljittäin; — **vind**, *m.* poikkilaitatuuli; — **vörtnad**, *m.* ynseys, ylenkatse.

Siden, *n.* silkki; *af s.*, silkki-, silkinen; — **band**, *n.* silkkinauha l. -rihma; — **fabrik**, *f.* silkkivapriikki l. -tehdas; — **handel**, *m.* silkinkauppa; — **klädd**, *a.* silkkivaatteissa (oleva), silkkiin puettu, silkkipukuinen; — **klädning**, *f.* silkkileninki; — **sars**, *n.* silkkisarssi; — **svans**, *m.* tilhi, jouhilintu; — **tyg**, *n.* silkkivaate l. -kangas; — **varor**, *f. pl.* sikkitavarat l. -kalu; — **väfna**, *f.* silkkikangas; — **väfvare**, *m.* silkkikankuri, silkkinkutoja.

Siderisk, *a.* sideerinen, tähtimääräinen.

Sidoafsig, *f.* syrjätkoitus; — **anfall**, *n.* sivu l. kylkiryntäys l. -karkaus; — **anförvandt**, *m.* sivu l. syrjänsukulainen; — **arf**, *n.* syrjä l. sivuperintö; — **arfvinge**, *m.* syrjä l. sivuperillinen; — **blick**, *m.* sivu l. syrjäsilmäys, sivukatsaus; — **byggna**, *f.* sivu l. kylkirakennus; — **dörr**, *f.* sivu l. syrjäovi; — **fönster**, *n.* sivu-ikkuna; — **gevär**, *n.* kuve l. vyö-ase; — **grön**, *f.* sivu l. kylkihaar; — **inflytande**, *n.* syrjävaikutus, sivullinen l. sivullisten vaikutus; — **kamrat**, *m.* kylkitoveri, vierikumppani; — **linie**, *f.* sivuviiva l. -linja; — (*slägled*) *sivu* l. syrjäkanta, sivupuoli; *skyldskap på s—en*, sivukantainen suku, syrjä l. sivusuku l. -sukuisuus, (*svetydigt*) suku sivulta päin l. syrjäpuolelta; — **riktning**, *f.* syrjä l. sivu l. kylki-suunta; — **rygg**, *m.* sivuharjanne l. -selänne, kylkiharjanne; — **skopp**, (*i kyrka o. d.*) sivukupu l. -kumu; — **skott**, *n.* (*bot.*) hyötiäis- l. hyöty l. kylkivasa; — **stykke**, *n.* sivu l. kylkikappale; — **stöd**, *n.* nyte, kylkituki l. -turva; — **stöt**, *m.* syrjä l. -sivupisto; — **teckning**, *f.* sivukuva l. -kuvaus; *se Profil*; — **verk**, *n.* sivu l. kylkilinnoitus l. -varustus; — **vind**, *se Sindvind*; — **vapen**, *kuvease*; — **vinkel**, *m.* vierikulma; — **våg**, *m.* sivu l. syrjätie; —

-vägg, m. sivuseinä; — *-yta*, f. sivupinta l. -ala; — *-ås*, m. sivuharju.
Sjerska, f. tietäjätär, tietäjä-akka.
Siesta, f. *se Middagalar* o. *Middagshetta*.
Sifferkalkyl, m. numerolasku l. -laskento; — *-kari*, m. numeromies; — *-talla*, f. numerotaulu; — *-tal*, n. numeroluku; — *-uppgift*, f. numero-osotus, numerollinen osotus.
Sifra, f. numero, luvunmerkki, laskumerkki.
Siffera, v. a. numeroita (-tsen), osottoa l. merkkiä numeroilla.
Sifon, m. *se Häfvert*.
Sig, pron. refl. itsensä, itsensä; det reflexiva talesättet uttryckes med särskilda verbformer (*vanligast på -un -yn*) eller ock genom itsensä och itseänsä; med s., kansansa, myötänsä; för sig (sjelf), itsensä; i och för s., itsessänsä, itseätänsä; slå s. för pannan, lyödä otsaansa; gå s. trött, käydä itsensä väyksiin; vända s., kääntyä, kääntää itsensä; sig emellan l. sinsemellan, keskenänsä, keskenä, välillänsä; sjelf sins ed, oma valansa.
Sigill, n. sinetti, sikilli; med s. för sedd, sinetillinen; — *-afgift*, f. sinettimaksu; — *-bevarare*, m. sinettivartija; — *-lack*, n. sinettilakka; — *-lösen*, m. sinettimaksu, sinetlinunastus; — *-oblat*, n. sinettiöylätti l. -lima; — *-ring*, m. sinettisormus.
Signa, v. n. *se Digna*.
Signa, v. a. sinutaa; s. sig, v. r. sinualla; — v. n. (*trolla*) taikoa, lukea, loihia, velhoa.
Signal, m. merkki, ilmoitusmerkki, ilmoitin, signaali; — *-eld*, m. vartio l. merkki-tuli l. -valkea; — *-flagg*, f. merkkiviri l. -lippu; — *-pipa*, f. ilmoitus- l. merkkipilli; — *-skott*, n. ilmoitus- l. merkki-ampuma l. -laukaus.
Signalement, n. ulkonaiset tunnusmerkit, tunnusmerkit, tunnusmerkkien luettelo.
Signalera, v. a. merkillä ilmoittaa l. ilmoitella, näyttää l. antaa merkkiä, merkitellä.
Signalisera, *se Signalera*.
Signalist, m. signalisti, merkkisoittaja.
Signare, m. taikuri, loihitukija, loihitija, velhoja.
Signatur, m. nimi- l. puumerkki; (*på apotek*) päällekirjoitus, nimitys.

Signera, v. a. panna nimi l. päällekirjoitus.
Signeri, n. talkakeino, loihitu, loihittimen, talkominen, taikaus; s — er (*trollformler*), loihitulvut l. -sanat, loihteet, taikaukset.
Signerska, f. loihitu- l. taika-akka, velhovalo.
Signet, m. sinetin (-ttimen); *se Sigill*.
Sigt, m. (*handlat*) näytös, näyttöaika, näyttämä; på 8 dagar a., 8 päivää näyttämässä l. näytön jälkeen.
Sigta, v. n. tähdätä (-tään), sihdata.
Sigte, n. (*synadll*) silmäkantto l. kantama l. -näkemä, näkyvissä olo; komma i a., tulla näkyville l. näkyville l. silmiin; (*på skjutgevär*) tähtäin, jyvään.
Sigthål, n. tähtöreikä; — *-linie*, f. tähtäysviiva l. -linja, tähtöviiva l. -suunta.
Sigtning, f. tähtäys, tähti, tähtäminen, sihtaus.
Sik, m. siika; — *-löja*, f. muikku, räppys.
Sikt, m. sihti, seula, (*gröfre*) välpä; — *-duk*, m. sihti- l. seulakangas; — *-mjöl*, n. seulo- l. sihtijauhut, seulojat jauhot; — *-qvarn*, f. seulo- l. sihtimylly; — *-verk*, n. seulolaitos.
Sikta, v. a. sihdata, seuloa, välpätä.
Sikter, m. sihtieri.
Siktning, f. seulonta, seulominen, sihtaus, sihtaaminen.
Sil, m. siivilä, silli, siivitsin; — *-ben*, n. (*amat*) lattioluu; — *-duk*, m. siiviläsiivilävaate; — *-kärl*, n. siivinsastia; *se Glandel*; — *-rör*, n. (*glandel*) siivitsin, siilihuoko; — *-äng*, f. valutus-, siiliniitty.
Sila, v. a. siilata, siivitä l. siivilöitä (-tsen), kuurnita (-tsen).
Silfver, n. hopea; af s. hopea-, hopeiden, hopeainen; — *-anledning*, f. hopeajohto, -juoni; — *-arbetare*, m. hopeaseppä; — *-arbete*, n. hopeatyö l. -teos; — *-artad*, a. hopeanlainen l. -laatuinen l. -tapainen; — *-bergverk*, n. hopeakaivos l. -vuori; — *-beslag*, n. hopeahela l. -sila; — *-beslagen*, a. hopeahelainen l. -silainen; — *-beslä*, v. a. hopeilla, hopeoitaa, hopeoita; — *-blandad*, a. hopeasekainen; — *-bleck*, n. hopealevy; — *-broderad*, a. hopean-ommeltu l. -kirjattu; — *-brokad*, m. hopea-kirjasilkki; — *-bröllopp*, n. hopeahäät; — *-färgad*, a. hopeanvärinen l. -karvainen; — *-glans*,

m. hopeanhohde l. -loisto; — **-glitt**, m. hopeanlehti; — **-grufva**, f. hopeakaivos; — **-grå**, a. hopeanharmaa; — **-halt**, m. hopeanpito l. -paljous; — **-haltig**, a. hopeanpitoinen l. -sekainen; — **-hvit**, a. hopeanvalkea l. -hohtava; — **-hår**, n. hopeahiukset; — **-klang**, m. hopeanhelinä; — **-klar**, a. hopeanheleä l. -helkkävä l. -kirkas; — **-kårl**, n. hopea-astia; — **-lan**, m. hopeakuitu; — **-lik**, a. hopeamainen, hopeannäköinen l. -kaltainen; — **-malm**, m. hopeamalmi l. -kivi; — **-medalj**, m. hopeamitali; — **-mynt**, — **-penning**, m. hopearaha; — **-pjeser**, m. pl. hopeat, hopeakalat l. -kappaleet; — **-plants**, m. hopeakinko l. -kanki; (*till myntning*) hopealopo l. -laatta; — **-plåt**, m. hopealaka l. -pelti l. -lootu; — **-prof**, n. hopeankoetus; — **-rik**, a. runsashopeainen, hopearikas; — **-rubel**, m. hopearupla; — **-sand**, m. hopeahiekka l. -santa; — **-servis**, m. hopea-astialasto l. -astiat, hopeiset pöytäkalut; — **-sked**, f. hopealusikka; — **-skedare**, m. hopeanpuhdistaja; — **-smidd**, a. hopeaan-valettu, hopeittu, hopeanpeittoinen; — **-stickad**, a. hopein-kudottu l. -kirjailtu; — **-stuff**, m. hopeakivi; — **-stål**, n. hopeateräs; — **-stång**, — **-tacka**, f. hopeakanki l. -kinko; — **-tillgång**, m. hopeavarat; — **-tråd**, m. hopealanka; — **-tyg**, n. hopeakangas l. -vaate; — **-ur**, n. hopeakello; — **-verk**, n. hopeapajasto l. -kaivos l. -laitos; — **-våg**, f. hopeanvaaka; (*poet. om vågor*) hopea- l. välkkylaine; — **-värde**, n. hopeis- l. hopea-arvo; — **-åder**, f. hopeasuoni l. -juoni; — **-ålder**, m. hopea-aika l. -kausi.

Silhuett, m. siluetti, varjo- l. kuvajaiskuva.

Silikat, n. silikaatti, piiseos.

Silke, n. silkki, silkkilanka; af s., silkki-, silkinen, silkistä; — **-safvel**, m. silkinhoito; — **-sand**, f. jouchi-uiku; — **-sband**, n. *se* Sidenband; — **-sdocka**, f. silkkivihko l. -tokka; — **-sfjäril**, m. — **-sflly**, n. silkkiperho; — **-sfårgare**, m. silkinvärjäri l. -painaja; — **-sfårgeri**, n. silkinvärjäys l. -painanta; silkinpainio l. -painolaitos; — **-shatt**, m. silkkihattu; — **-shår**, n. silkkikarva l. -hiukset; — **-slen**, a. silkinhienoinen l. -lahea; — **-S-mask**, m. silkkimato; — **-sodling**, f.

silkinhoito l. -valmistus; — **-ssammet**, m. silkkisametti; — **-sspinneri**, n. silkinkehrusto l. -kehruu; — **-stråd**, m. silkkilanka; — **-sända**, f. silkkisäle, silkkilangan-pää.

Sill, f. silli; — **-flåke**, n. sillinpyttö l. -kalastus; — **-fångst**, m. sillinsaalus; — **-handel**, m. sillinkauppa; — **-not**, f. sillinuotta; — **-rik**, a. sillinen, runsassillinen; — **-sallat**, m. sillisalaatti l. -hakkelus; — **-salteri**, n. sillinsuolaus; — **-stim**, n. silliparvi; — **-tunna**, f. sillitynnyri.

Silning, f. siivilöiminen, siilaus, siivittämisen.

Simblåsa, f. uima- l. henkirakko; — **-fena**, f. uimus, uimavä; — **-fogel**, m. uima- l. vesilintu; — **-fot**, m. uimajalka; — **-gördel**, m. uimavyö; — **-hinna**, **-hud**, f. uimakalvo l. -nahka; — **-hus**, n. uimahuone; — **-inrättning**, f. uimalaitos; — **-kläder**, m. pl. uimavatteet; — **-konst**, f. uima- l. uintitaito; — **-lärare**, m. uimailu-uinnin-opettaja; — **-magister**, m. uimamajisteri; — **-plats**, m., — **-ställe**, n. uimapaikka; (*för hästars simning*) uittamo, uittopaikka; — **-skola**, f. uimakoulu; — **-snåppa**, f. vesisiipi.

Simma, v. n. uida; s. hit och dit, uiskennella, uskella; s. i luften, leijalla ilmassa; s. i tårar, kylpeä kyynelissä; låta s., uittaa.

Simmare, m. uija, uimari.

Simmig, a. sakea, sakountu, liemekäs, tymäkkä.

Simning, f. uiminen, uinti.

Simoni, f. simonia, papisevrikain l. kirkonvirkain kauppa l. myynti.

Simpa, f. simppu.

Simpel, a. halpa, paljas, yksinkertainen, alhainen, jokapäiväinen.

Simpelt, adv. *se* Enkelt.

Sims, m. simsi, kamana.

Simulaker, m. teeskentely; harjoitus-
ta, huvitappeln.

Sin, **Sitt**, pron. poss.; återges egentligen vanligast med pers. suffix -nsa (-nsä); blott i vissa fall med oma, oma (-nsa); modren med sina barn, äiti lapsinensa; hvar s., kukin omansa; få sitt igen, tulla omillensa, saada omansa takaisin; göra sitt till, tehdä l. puhata puolestansa l. osaltansa; de sina, omaisensa. **Sin**, n. oböjl.; stå, vara i s., olla ehtyksissä l. ehtyneenä l. marruksissa.

Sina, v. n. ehtyä, martua, (*om kvinnobrost*) kuivua; (*fig.*) kuivettua, kuivua, ehtyä.

Sinder, n. raudansile; — **-stampmull**, m. maasunni-knona, kuona-, tamppi-jauho.

Sinekar, m. nimivirka, tyhjänvirka l. -toimi, laiskanvirka.

Sinfoni, *se* **Symfoni**.

Singular, m. yksikkö, yksiluku.

Singulier, a. erinomainen, eriskummallinen, yksinomainen, yksinäinen.

Sining, f. ehtyminen, ehtymys.

Sink, m. *se* **Zink**.

Sink, n. viipyminen, viipymys, alkalleminen.

Sinka, v. n. viivytellä, aikalla, hidastella, kähmiä, vitkastella; s. sig, viivähtyä, tulla viipyneeksi.

Sinka, f. salvin, sinkkilä.

Sinka, v. a. (*hopfoga*) paikata, saumata, (*falsa*) sinkata.

Sinlig, a. aistillinen, aistin- l. tunnonalainen, ruumillinen, (*vällustig*) ihallinen, hémollinen.

Sinlighet, f. aistillisuus, aistin- l. tunnonalaisuus, ruumillisuus, näkyväisyys, ihallisuus, hémollisuus.

Sinligt, adv. aistillisesti, ruumillisesti, ihallisesti.

Sinnad, a. aikova, mielivä, mielinen; han är s. att resa, hän aikoo l. mieli lähteä matkalle; väl s., hyvämielinen, hyvänsuopa; huru är han nu s., kuinka hän nyt on mieleltänsä, mikä hänen mieleensä nyt on?

Sinne, n. (*ytöre*) aisti; (*inre*) mieli (-en), tunto, taito, luonto, mielenlaatu, sydän, sisu; han är från sina s—n, hän on mieletonnä l. taidotonna, hänen ei ole tietoa eikä taitoa; vara vid sina s—n, olla täysijärkinen l. täydellä järjellä l. taidolla; glädt s., iloinen mieli l. luonto; elakt s., paha sisu l. luonto; sorgen till s—s, surumielinen, surumielellä; du har ngt i s—t, sinulla on jotakin mielestäsi; hvad har han nu fått i s—t, mikä hänen päähänsä nyt on pistänyt l. mieleensä juolahtanut? a. för det sköna, kauneuden aisti l. tunto, luonto l. mieli kaunisen; det gick honom till s—t, se kävi hänen sydämellensä l. mieleensä; — **-bild**, m. vertauskuva, kuvaus; — **-bildlig**, a. vertauskuvallinen l. -kuvainen, kuvauksellinen, — **-bildligt**,

adv. vertauskuvin l. -kuvilla; — **-lag**, n. -sart, f. mielen- l. luonnonlaatu, luonto, sisu; — **-sdvala**, f. mielen- l. tunnonhuumaus l. -untumus; — **-sfrid**, m. mielen- l. sydämen- l. tunnonrauha l. -lepo; — **-sförfattning**, f. *se* **Sinnetstillstånd**, **Sinnelag**, **Sinneestämning**; — **-sförmögenhet**, f. mielen- l. sielunvoima l. -kyky; — **-sförvirring**, f. mielensekaisuus l. -sekaannus l. -hauraus l. -hämmennys, hourupäisyys; — **-sförändring**, f. mielen- l. mielenlaadun- l. mielialanmuutos; — **-slugn**, n. levollinen mieli l. tunto, mielen- l. tunnonlepo l. -rauha; — **-snärvaro**, f. mielenmaltti, neuvollisuus, nerokkuus, nero; — **-sorgan**, m. o. n. aistin (-men), huomain, huomion-välikappale; — **-soro**, f. mielen l. tunnon levottomuus l. rauhattomuus, levoton mieli; — **-sro**, f. *se* **Sinneslugn**; — **-srubning**, f. mielen- l. järjenhämmennys l. -erhehtyys, hourupäisyys, harhamielisyys; — **-srörelse**, f. mielenliikunto l. -liikutus; — **-sajak**, a. sairaamielinen, mielipuoli (-en); — **-sajukdom**, m. sairaamielisyys, mielenheikkous l. -sairaus; — **-sstyrka**, f. lujamielisyys, mielenvoima l. -lujuus; — **-sstämning**, f. mieliala, mieli; — **-ssvag**, a. heikkomielinen l. -päinen; — **-ssvaghät**, f. heikkomielisyys l. -päisyys, mielen heikkous; — **-stillstånd**, n. mielentila l. -laatu; — **-sverktyg**, n. *se* **Sinneorgan**; — **-syra**, f. mielenvimma l. -maltittomuus, mielihuumaus; — **-verld**, f. aistimaailma, tunnon l. aistien l. näkyväinen maailma.

Sinnlig, m. fi., *se* **Sinlig** o. s. v.

Sinnrik, a. taidokas, terävä, näppärä, kekselijäs, älykäs; — **-rikhet**, f. taidokkuus, älykkyyys, näppäryys; — **-rikt**, adv. taidokkaasti, älykkäesti, näppärästi.

Sinom; tusende s. tusende, tuhat kertaa tuhannen, tuhannen tuhatta, tuhansittain.

Sins, gen. af **Sig**.

Sinus, m. sinus, kainalus.

Siphon, *se* **Hälvvert**.

Sipp, a. teeskennelty, tekosivo.

Sippa, f. vuokko, vilukukka.

Sippa, v. n. kihota, kiholla, tihkuu, tihkuella, pihkuu, siristä.

Sir, m. herra.

Sira, v. a. koristaa, koristella.

Sirap, m. sirappi.
Sirat, m. koristus, koriste.
Siratlig, a. *se Prydlig*.
Sire, m. sire, majesteetti.
Sirén, f. sireeni, aallotar, vedenneito; (*fig.*) tenhotar, ihastuttaja; (*träd*) siirenipuu, sireeni.
Sirlig, a. *se Prydlig*.
Sirlighet, f. *se Prydlighet*.
Sirocco, m. sirocco, polttotuuli.
Siska, f. *se Grönsiska*; (*post.*) sirkkunen, pelponen, käkönen.
Siskonkorf, m. siskunamakkarut, makkarainen.
Sist, a. superl. viimeinen, (*efterst*) jälkimmäinen, jälkeisin; — adv. viimeiseksi, viimeisenä, jälkimmäisenä, jäljinnä; i s—a veckan, viime-l. viimeis-viikolla; vara på sitta—a, olla viimeisillensä; s. inom ett år, viimeistäänkin l. viimeistensä vuoden kuluessa; — *hemålt*, *berörd*, *se Sistanämnd*; — *förfäntan*, *liden*, a. viimeksi-kulunut l. mennyt, viimeis-kulunut, viimeis, viime; — *nämnd*, a. viimeksi-mainittu l. sanottu l. nimitetty; — *omtalad*, *omnämnd*, *se Sistanämnd*.
Sistes l. **Sisters**, adv.; här om s., tässä viimeen, tuonnoin, viimeen.
Sistone; p. s., viimeiseltä, viimeisest, lopulla.
Sits, m. (*sitta*) istuin, istuinlauta l. -palkka; — *puta*, f. istuinpaatsa.
Sits, m. (*tyg*) sitai, sitaikarttuni.
Sitta, v. n. istua, (*sitta sig*) istuutua, (*vara*) olla; sitt ned, käy l. käykkää istumaan, istu l. istukaa, (*befallande*) istu, istu paikallasi; han sitter med hustru och barn, hänellä on vaimo ja lapset; s. af (*om ryttare*), astua maahan l. lähteä selästä l. ratsailta; s. i hop, olla l. pysyä kiinni l. koossa; s. upp (*om ryttare*), nousta l. käydä ratsalle l. hevosen selkään; (*om kläder*) sopia, keveltyä, olla, istua; s. i skuld, olla velassa l. velkaantuneena; det s—ter åt, kovassa l. kovaa l. vaikeata on, kovalta l. kovalle käy; förblifva sittande, jäädä istumaan l. istualleen.
Sittande, n. istuminen; i ett a., yhtäperä l. yhtenäksä istuen.
Sittarbete, n. istuma- l. istuntatyö; — *dyna*, f. istunta- l. istuintyyppi; — *plats*, m. istuma- l. istuinpaikka; — *sysla*, f. istumavirka.

Sittning, f. istuminen, istunta, istunto.
Sittopp, m. korvapuusti l. -tillikka, suutillikka.
Situation, f. (*läge*) asento, asema, asentotila; (*i en dram*) satunto, asentotila, kohtaama.
Sjelf, **Sjelft**, pron. a. itse; jag s., minä itse; vi s—ve, me itse; af sig s., itsestänsä, itse kohdastansa; lefva, tala för sig s., elää, puhua itseksensä; tänka vid sig s., ajatella itseksensä; i och för sig s., itesensä, itsestänsä; — *afhängande*, a. (*skördmaskin*) itsekokoova; — *aktning*, f. itsearvo, oma arvon-anto, oman arvon anto; — *antändning*, f. itsestänsä syttyminen, itsestän-syttymys; — *bedrägeri*, n. itensä pettäminen, itenpetto; — *behag*, n. itsemieilymys l. -rakkaus; — *behaglig*, a. itensä mieleinen, itsemielehinen l. -rakas; — *beherrskning*, f. malttavaisuus, mielenmaltti, valta itensä ylitse, valta itee ylitensä, itensä hillitseminen; — *belåten*, a. itseensä tyytyvä, itseytyväinen, oma-l. mielihyväinen, itsellensä kelpaava; — *belåtenhet*, f. itseytyväisyys, oma-l. mielihyväisyys; — *beröm*, n. oma kiitos l. kehu, itsenkiitos, itensä kehuminen l. kiittäminen; — *bestående*, a. iteoloinen l. -päällinen, ite-l. omavoimainen l. -varainen, omintakeinen; — *bestånd*, n. iteoloisuus l. -päällisyys, ite-l. omavaraisuus, omintakeisuus; — *bestämning*, f. itensä-määrittäminen, vapaaehtoisuus; — *bevarelse*, f. itensä säilyttäminen l. varjeleminen, itensä-säilytys; — *hjuden*, a. itensä käskemä l. kutsuma, itsekutsuinen; — *död*, a. itsestänsä kuollut, itekuollut; — *fallen*, a. itsestänsä tuleva l. oleva l. tietty l. selvä; — *fråsten*, m. rapakivi; — *förakt*, n. oma ylenkatse, itensä ylenkatseminen; — *förgudning*, f. itensä jumaloitsemus, omajumaloitsemus; — *förgäten*, a. itensä l. arvonsa l. oman arvonsa unhottanut l. unhottaja, itseunhottainen; — *förgätenhet*, f. itensä unhottaminen, itseunhotteluus, arvonsa heittäminen; — *förnekande*, a. itseltänsä kieltävä, itsekieltainen, alttiiksi antavainen; — *förnöjd*, *förnöjelse*, *se Sjelfbelåten*, *belåtenhet*; — *försakelse*, f. alttiiksi-antamus l. -antavaisuus, it-

sensä l. oman hyvän l. nautinnon kieltäminen, itsekielto l. -kieltolaisuus; — **försvar**, n. itsepuolustus, itsensä puolustaminen, oma varjelus l. puolustus; — **försörjare**, m. (om *gesäller*) itse-eloinen l. -päällinen, itseksen-eläjä, omintakeinen; — **försörjning**, f. itsensä-elättäminen l. -hoitaminen, itsehoito l. -päällisyys l. -eloiisuus; — **förtroende**, n., **förtrostan**, f. itselnottamus l. -luottolaisuus l. -uskallus, itseensä luottamus l. -uskaltaminen; — **förvillelse**, f. itseeksymys l. -hairaus, oma eksymys l. harhaus, itsensä eksyttäminen l. erihetyttäminen; — **förvällande**, n. oma vaikutus l. syyllisyys l. syy, itseksyyllisyys; — **gjord**, a. omatekoisuus l. -teko, oma l. itse tekemä; — **god**, a. oma l. itsehyväinen l. -kelpoinen, itsellensä kelpaava; — **herrskare**, m. itsevaltijas; — **hämnd**, f. oma kosto, itsekoisto; taga s., kosta omalla kädellä; — **hännare**, m. itseekostaja, omalla kädellä kostaja, oma kostajansa; — **klok**, a. itseviisaus; — **kloket**, f. itseviisaus, oma viisaus; — **kännedom**, m. itsetuntemus, itsensä-tunteminen l. -tuntemus; — **känsla**, f. itsetunto, oman arvon tunto; — **kär**, a. itserakas, itsestävä, itsekäs, itsestäänsä pitävä; — **kärlek**, m. itse l. omarakkaus, itsestäänsä pitäminen; — **ljud**, n. ääntö, äänike; — **ljudande**, a. itse-ääntäjä l. -äänikäs, oma-ääninen; — **lysande**, a. omavaloinen, itsevalaiseva; — **lörd**, a. itseoppinut, omaoppinen, itseksensä oppinut; — **mant**, a. oma- l. vapaaehtoinen l. tahtoinen; — adv. omasta ehdosta l. tahdosta, oma- l. vapaaehtoisesti l. -tahtoisesti, itsestäänsä, omalla ehdolla; — **medvetande**, n. itsehuomio l. -tieto l. -tietoisuus, tieto l. tunto itsestäänsä; — **medveten**, a. itsetietoinen; — **mord**, n. itsenmurha, itsensä murhaus l. surmaaminen; — **myndig**, n. *se Sjelfrådig*; — **mördare**, m. itsensäsurmaaja l. -murhaaja, henkipatto; — **panta**, v. a. ottaa omavaltainen pantti, ottaa omalla kädellä; — **pantare**, m. omalla kädellä yöetäjä l. ottaja, itsepanttaaja; — **pantring**, f. omakäden-ulosotto, itsepanttaus; — **pröfning**, f. itsensä l. oman tannon tutkimus l. koetteleminen, itsetutkimus; — **rådande**, a. omaperäinen l. -val-

tainen, itsepäällinen; — **rådig**, a. omanevoinen l. -päinen l. -määräinen; (*egenmäktig*) oma- l. itsevaltainen, itsemahtava; — **rådighet**, f. omapäisyys l. -neuvoisuus; oma- l. itsevaltaisuus, itsevalta; — **skapad**, a. (*inbillad*) omaluoloinen, luulontekoinen; — **skrifven**, a. itsestäänsä tuleva l. oleva l. määrätty, itse-oikeutettu l. -määrätty; — **spillan**, f. itseetappo l. -surmaus; — **spilling**, m. henkipatto, itseensäetappaja; — **stridig**, a. itsevastainen, m. m., *se Inkonsequent*; — **ständig**, a. itsenäinen, itsepäällinen l. -varainen, omintakeinen; — **ständighet**, f. itsenäisyys, itsepäällisyys l. -varaisuus, omintakeisuus; — **ständig**, adv. itsenäisesti, itsepäällisesti l. -päällensä, omintakeisesti; — **sväld**, n. vallattomuus, ilkkivaltaisuus l. -valta, hillittömyys; — **sväldas**, v. d. olla vallaton l. ilkkivaltainen, ilkamoinen, elamoita; — **sväldig**, a. vallaton, ilkkivaltainen, hillitön l. hillittömön l. hillitsemätön; — **tagen**, a. itsellensä ottama l. anaatama, omin valloin otettu, itseottama l. -ottoinen; — **tillfredsställelse**, f. itsetyytyväisyys, itseensä tyytyminen, omahyväisyys; — **tillit**, f. itselnottamus l. -uskallus, itseensä luottaminen; — **tillräcklig**, a. itae- l. omakylläinen, itsestävä; — **tillräcklighet**, f. itae- l. omakylläisyys; — **tänkande**, a. itseajatteleva l. -mietteinen; — subst. n. oma ajatteleminen l. ajatus l. miettiminen, itsemietteleisyys; — **uppehållelse**, f. itseylläpidon-vaisto; — **upoffring**, f. uhraaminen, itsensä uhraaminen l. alttiiksi-antaminen; — **vald**, a. itsevalitsema l. -valinen; — **verkande**, a. itsestäänsä l. itseksensä vaikuttava l. toimittava; — **verksam**, a. itsetoiminen l. -toimiva, omatoiminen; — **verksamhet**, f. oma toimi l. vaikutus, itsevaikutus, oma- l. itsetoimisuus; — **villig**, a. oma- l. vapaatahtoinen, omaniäinen; — **villigt**, adv. omasta tahdosta, oma- l. vapaatahtoisesti; — **åskådning**, f. oma näkeminen l. havainto.

Sjelfvisk, a. itsekäs, omanpuolinen, itsestävä, itsepuoleinen.

Sjelfviskhet, f. itsekkyyks, itsekkäisyys, itsestäväisyys.

Sjelfviskt, adv. itsekkäesti, omapuolisesti.

Sjetta, num. ord. kuudes; för det s., kundenneksi; — **-del**, m. kuudennes, kuudes osa.

Sju, num. card. seitsemän; s. och s., s. i sender, seitsemittäin, seitsemän kerrallansa l. eristänsä; — **-dagars**, a. seitsepäiväinen, viikkokautinen; — **-dubbel**, **-faldig**, a. seitsemän- l. seitseekertainen, seitseminen; **lägga s.**, panna seitsemin kerroin; — **-dubbel**, **-faldigt**, adv. seitsemänkertaisesti, seitsemän kertaa, seitsemin; — **-dubbla**, v. a. seitsemöitä, tehdä seitsemänkertaiseksi, kertoa seitsemästi l. seitsemän kertaa; — **-fotad**, a. seitsemenjalkainen; — **-hundra**, num. card. seitsemän sataa; — **-hundra**, num. ord. seitsemäs sadas, seitsemsadas; — **-hörning**, m. seitsemlukio; — **-månadars**, a. seitsemenkuinen l. -kuukautinen, seitsemänkunkautinen, seitsemän kuukauden; — **-manning**, f. seitsemenheteinen; — **-rygg**, m. vilukala; — **-sidig**, a. seitsemsivuinen; — **-sofvar**, m. unikeko; — **-stafvig**, a. seitsemtavuinen; — **-stjornan**, f. seulaiset, seitsemtähtinen, Wäinämöisen viirsut; — **-stämmig**, a. seitsemenääninen; — **-tal**, n. seitsemluku, seitsemikkö; — **-tusen**, num. kard. seitsemän tuhatta; — **-tusend**, num. ord. seitsemäs tuhannes, seitsemtuhannes; — **-årig**, a. seitsemenvuotias, seitsemänvuotinen.

Sjua, f. seitikko, seitsemä, seitsemenmerkki l. -numero, seitsemän merkki l. numero; (*i kort*) seitonen, seitikko, seitsemsilmä.

Sjuda, v. n. kiehua, kihistä; — v. a. kiehuttaa, keittää; s. öfver, kuohua.

Sjuderi, n. keittäjä, keittopaikka.

Sjudhet, a. se Kokhet.

Sjudning, f. (*aktivt*) keittäminen, keittäjä; (*neutr.*) kiehuminen, kihinä.

Sjuk, a. kipeä, sairas, potilas; vara s., olla kipeänä l. sairaana, sairastaa, potea; ligga s. i rödsot, sairastaa l. potea punatauti, olla l. maata punataudissa; blifva s., sairastua, tulla l. käydä kipeäksi; s. potatis, kipeä l. tautinen peruna; vara s. efter ngt, himota l. himota jkin; — **-anstalt**, m. sairaus- l. parannuslaitos; — **-besök**, n. (*läkares*) sairaan luona käynti l. käyminen, sairaankatsanto; (*prests*) sairaanriipitys; vara på s., olla sairaan tykönä l. sairasta ripittäessä;

— **-bädd**, m. tauti- l. sairasvuode; — **-hus**, n. sairasvuono l. -huonens; — **-husläkare**, m. sairasvuoneen-lääkäri; — **-hussysloman**, m. sairasvuoneen-taloudenhoitaja; — **-mat**, m. sairaan- l. kipeänruoka; — **-rum**, n. sairaan- vuono; — **-skötare**, m., **-sköterska**, f. sairaanvaalija l. -hoitaja l. -kateoja; — **-skötsel**, m. sairaanhoito l. -vaaliminen; — **-säng**, f. tautivuode; (*säng för en sjuk*) sairaansänky l. -vuode; — **-vaktare**, m., **-vaktorska**, f. sairaankatsoja l. -hoitaja; — **-vård**, m. sairaanhoito, sairaanhoito l. -holho.

Sjuka, f. tauti, kipu.

Sjukas, v. d. sairastella, potea, olla kivuloinen, kitua, läsiä.

Sjukdom, m. tauti, sairaus, kipu; falla i en s., ådraga sig en s., sairastua jkin tautiin, kääntyä tautiin l. sairaaksi; — **-sanfall**, n. taudinkohtaus l. -setki (-en); — **-sfall**, n. taudintapaus; — **-sorsak**, f. taudinisy l. -aihe l. -alku; — **-sämne**, n. tauti-aine, taudin-aine l. -aihe.

Sjuklig, a. kivuloinen, kivulias, tautinen, sairaallinen.

Sjuklighet, f. kivulaisuus, tautisuus, sairaallisuus.

Sjukling, m. potilas, sairastaja, sairas.

Sjukna, v. n. sairastua, tulla l. kääntyä l. käydä sairaaksi l. kipeäksi.

Sjunde, num. ord. seitsemäs; för det s., seitsemänneksi; — **-del**, m. seitsemännes, seitsemäs osa.

Sjunga, v. n. o. a. laulaa, laulella, (*högtidligt*) veisata, veisalla; (*uttrycka sig i versform*) runoilta, laulaa; låta s., laulattaa, veisauttaa; det s — ger i öronen, korvat soivat l. humisevat.

Sjunka, v. n. vajota, vaipua, uppoa, upota; (*sänka sig*) laakea, laskentua, aleta (-nen) painua; s. ihop, in, m. m. se Hopajunka, o. s. v.

Sjunkningsmon, m. laskemusvara.

Sjupp, m. suppi, pestijärkäru; — **-skinn**, n. supinnahka; — **-skinspels**, m. supinnahka l. supiturkki l. -pölsit.

Sjuttio, num. card. seitsemän kymmentä; — **-tal**, n. seitsemenkymmen-luku, seitsemäs kymmen; — **-årig**, a. seitsemenkymmen-vuotias l. -vuotinen, seitsemän kymmenen vuotinen.

Sjuttionde, num. ord. seitsemäs kymmenes, seitsemän-kymmenes; — **-del**,

m. seitsemänkymmenennessä, seitsemäs kymmenes osa.

Sjutton, num. card. seitsemäntoista; — **-hundra**, num. card. seitsemäntoista sataa; — **-hundredal**, n. seitsemäntoista sataluku; — **-årig**, a. seitsemäntoistavuotias l. -vuotinen, seitsemäntoista vuoden; — **-åring**, m. o. f. seitsemäntoista-vuotias.

Sjuttonde, num. ord. seitsemäntoista; — **-del**, m. seitsemäntoista osa.

Sjåp, n. o. **Sjåpa**, f. läntys, länttänä, letus, hepsana, honttana.

Sjåpa, v. n. o. **Sjåpa sig**, v. r. letustella, läntystellä, hepsastella.

Sjåpig, a. läntyistäjä, läntystelevä, letustaja, hepsakas, hontakas.

Sjåpighet, f. hepsakkuus, hontakkuus, läntysteleväisyys.

Sjål, f. sielu, (*sinn*) mieli (-en); (*person*) henki(-en), sielu; min a., vid min a. l. totta tosiansa, sieluni kautta; det är s. i hennes sång, hänen laulunsa on tunnokasta, hänen laulussaan on hilpeyttä l. eloisuutta; — **-adöd**, m. sielun kuolema; — **-aföda** f. *se* **Sjåla-spis**; — **-aförening**, f. sieluin-yhteys; — **-aherde**, m. sielunpaimen; — **-ameasa**, f. sielumees; — **-amord**, n. sielun surma l. kadotus; — **-amördare**, m. sielun surmaaja l. kadottaja; — **-anöd**, f. sielun hätä l. valva; — **-aringning**, f. sanoma- l. sielukellot (*pl.*); — **-aro**, f. sielun rauha; — **-aspis**, m. sielun ruoka l. ravinto; — **-asörjare**, m. sielunhoitaja l. -paimen; — **-avandring**, f. sielunvaellus l. muuttelu, hengenvaellus; — **-våda**, f. sielunvaara; — **-avård**, m. sielunhoito; — **-avän**, m. mielen- l. luonnon-ystävä; (*kyrkli.*) sielun-ystävä; — **-full**, a. mielevä, mielellinen, eloisa, tunnokas; — **-fullhet**, f. mielevyys, eloisuus, tunnokkuus; — **-lös**, a. tyhjämielinen, eloton, hengetön; — **-sadel**, m. mielen ylevyys l. jalous; — **-sansträngning**, f. mielen- l. sielunponnistus; — **-sbildning**, f. sielun l. mielen sivistys l. valistus; — **-sfrände**, m. mielen- l. sieluhelmolainen; — **-sförmögenhet**, f. sielunkyky l. -voima, mielen l. hengen voima l. avu; — **-sförvandt**, m. *se* **Sjålafrände**; — **-sgåfva**, f. mielen- l. sielunlahja, hengenlahja l. -avu; — **-shöghet**, f. mielen ylevyys l. jalous, ylevämielisyys; — **-skraft**, f. sielun l. mielen

voima l. nero, into; begåfvad med s., innollinen, intomielinen, mielivomainen, nerokas; — **-slidande**, n. sielunvalva; — **-slugn**, n. sielun lepo l. rauha, mielen lepo l. levollisuus; — **-snärvaro**, f. matkittisuus, mielenmaltti, neuvollisuus; — **-sodling**, f. sielun l. mielen sivistys; — **-storhet**, f. mielen ylevyys l. jalous, ylevämielisyys; — **-sstyrka**, f. mielen lujuus l. vahvuus; — **-sångest**, f. sielun tuuska l. vaiva l. hätä; — **-tåg**, n. hengenlähtö, lopunteko; *ligga i s-*et, olla hengenlähdessä l. kuolemankielissä, tehdä loppuansa l. lähtöänsä, hankkoa henkeänsä.

Sjål, m. *se* **Sål**.

Sjålas, v. d. tehdä loppua l. lähtöä, olla hengenlähdessä, hankkoa henkeänsä.

Sjö, m. järvi (-en); (*haf*) meri (-en); fara till sjös, lähteä merille; gå till sjös, lähteä vesille; s — n går hög, on l. käy korkeat aallot, meri käy korkealle; — **-atlas**, m. merikartasto; — **-befaren**, a. merta kulkenut; — **-björn**, m. vesi- l. merikarhu; — **-blad**, n. *se* **Näckros**; — **-bod**, f. ranta- l. vesilaitta; — **-boll** l. **-borre**, m. meri- l. vesipiikkiäinen l. -sarvialainen; — **-botten**, m. järven l. meren l. veden pohja; — **-bruk**, n. meritapa l. tavallisuus; — **-bädd**, m. merilava; — **-duglig**, a. merikuntainen l. -kelvollinen; — **-djur**, n. vesi- l. merieläin; — **-drabbning**, f. meritappelu l. -ottelu; — **-drucken**, a. meren l. meriveden pilaama; — **-ekipage**, n. meriekippaasi l. -väestö, sotalaivue; — **-expedition**, f. meriretki l. -matka; — **-farande**, a. merenkulkija, vettä kulkeva, merimatkalainen; — **-fart**, m. meren- l. vesikulku; — **-fogel**, m. vesilintu; — **-folk**, n. meriväki l. -miehet; — **-fru**, f. veden emäntä l. emonen; — **-färd**, m. vesi- l. merimatka l. -kulku; — **-förklaring**, f. merivahingon- l. merikulunselitys; — **-försvar**, n. merisuojelus l. -varustus; — **-försäkring**, f. merivakutus; — **-gast**, m. meripeikka l. -härkä; — **-grupp**, m. järvistö; — **-gräs**, n. vesi- l. meriruoho, meriheinä; *se* **Hafslånga**; — **-grön**, a. vesivihreä, vedenvihreäinen l. -karvain; — **-gud**, m. veden l. meren jumala l. haltija, ahti; — **-gudinna**, f.

veden l. meren jumalatar l. emäntä, vellamo; — **gång**, m. aaltoileminen, merenkäynti, aallot, (*mindre*) lainehtiminen, laineet, (*mycket stark*) ärjy, ärjyaallot; — **hamn**, m. merisatama; — **handel**, m. merikauppa; — **hjelte**, m. merisankari l. -uroos; — **hund**, m. hylje, vedenkoira; — **häst**, m. merihepo, mursu; — **höfding**, m. merivallikko l. päällikkö l. -ruhtinas; — **kadett**, m. merikadetti; — **kalf**, m. vedenkoira; — **kapten**, m. merikapteeni; — **ko**, f. meri- l. vedenlehmä; — **konung**, m. *se* Sjöhöfding; — **kort**, n. merikartta l. -kortti; — **krabba**, f. merisapu; — **krig**, n. merisota; — **kung**, m. jääkyyhky; — **kust**, m. merimaa l. -maat (*pl.*), merenrannikko; — **lag**, m. merilaki; — **ledes**, adv. meritse, vesitsee, merta l. vettä l. järviä myöden, meri- l. vesimatkojen; — **lejon**, n. merileijona; — **luft**, m. meri- l. meren-ilma; — **lukt**, m. meren- l. vedenhaju; — **lägenhet**, f. laiva- l. meritilaisuus, laivakulku l. -pääsy; — **magt**, f. (*krigsmagt till sjöss*) merivoima, merisotavoima; (*stat*) merivalta, merivaltakunta; — **malm**, m. järvimalmi, vesimalmi; — **man**, m. merimies; — **mansdrägt**, m. merimiehen vaatteet l. puku; — **manshus**, n. merimieshuone; — **manshyra**, f. merimiehenpalkka; — **manskap**, m. merimiehyys, merimiehen virka l. toimi; — n. merimiehistö l. -miehet (*pl.*); — **manslif**, n. merimiehen elo l. elanto; — **manslik**, a. merimiehen-tapainen l. kaltainen; — **mansrulla**, f. merimies-luettelo; — **mansvis**, adv.; på s., merimiehen tapaan l. tavalla; — **mil**, f. meri-penikulma; — **märke**, n. merirasti l. -merkki, purjehdusmerkki; — **nymf**, f. aallotar, vedenneito; — **nöd**, f. veden- l. merihätä, vedenvaara; — **officer**, m. meriupseeri; — **orre**, m. pilkkusilpi, mustalintu; — **pass**, n. meripassi; — **protest**, m. meriprotesti, haaksirikonlausunto; — **resa**, f. meri- l. vesimatka; — **rustning**, f. merivarustus; — **rå**, n. vedenhaltija; — **rätt**, m. merioikeus; — **röfvaré**, m. merirosvo; — **röfvarskepp**, n. merirosvo-laiva; — **röfveri**, n. merirosvo; — **sida**, f. järven- l. merenpuoli l. -kulma; — **sjuk**, a. meritautinen l.

-kipeä; — **sjuka**, f. meritauti l. -kipu; — **skada**, f. meri- l. vedenvahinko; — **skadad**, a. meren l. veden vahingoittama, merivahinkoinen; — **skata**, f. *se* Strandskata; — **skola**, f. merikoulu; — **skum**, n. merenvaha, penkka, syöskumi; — **skumspipa**, f. syöskumi- l. merenvaha-piippu; — **slag**, n., **slagtning**, f. meritappelu; — **slagen**, a. vettynyt, veden pilama, kastunut; — **soldat**, m. merisotamies; — **stad**, m. merikaupunki; — **stat**, m. merivalta l. -valtakunta; — **strand**, m. järven ranta, (*brant*) järven äyräs l. vierikkö; — **stykke**, n. merikuvaus l. -taulu; — **svamp**, m. merisieni; — **system**, n. järivistö; — **term**, m. meri- l. merimiehen-sana; — **tjenst**, f. meripalvelus; — **trakt**, m. (*vid inöj*) vesikanava l. -kulma, vedentausta, (*vid haf*) merimaa l. -tienoo; — **transport**, m. meri- l. merikuljetus; — **trupper**, m. pl. meri-sotaväki l. -sotajoukko l. -joukot; — **träffning**, f. merikahakka l. -ottelu; — **tullkammare**, m. meritullikamari l. -tullipaikka; — **tåg**, n. meriretki l. -matka l. -vaellus; — **ur**, n. merikello; — **van**, a. merelle l. vesille tottunut; — **vana**, f. meritottumus; — **varta**, adv. meren puolella l. puolelle; — **vatten**, n. järvi, (*hafsvatten*) merivesi; — **vetenskap**, f. meritiede, merimiehen- l. meriloppi; — **vind**, m. merituuli; — **vrak**, n. meriajo, meren ajama; — **våg**, m. vesi- l. järvimatka; fara s—en, kulkea l. mennä vesimatkaa l. vesitsee l. meritsee; — **väsönde**, n. meritoimi l. -järjestö l. -asiat; — **växt**, m. järvi-, merikasvi; — **ärend**, n. pl. meriasiat l. -toimet.

Skabb, m. kappi, syyhy, maahinen, maahisto.

Skabba, v. a.; s. ned, tehdä l. tartuttaa kaplin l. syyhyyn.

Skabbig, a. syyhyinen, kappinen, (*skorfvig*) rupinen.

Skackel, *se* Skakel.

Skada, f. vahinko, pilla l. pila; taga s., vahingoittaa, turmeltua, tulla l. mennä pillalle; (*åkomma, sär*) vamma, vika.

Skada, v. a. vahingoittaa; (*fördorfa*) turmella, pilata; (*öbra fel, lyta*) vioittaa, viata, satuttaa; det s—r inte, ei se haltaa l. tee pahaa; — s—s, v.

d. vahingoittua, turmeltua, vikautua; — s. sig, v. r. vahingoittaa itseänsä, loukata l. turmella itseänsä; s. sig till lif eller lem, vahingoittaa l. turmella henkensä tahi jäsenensä.

Skadedjur, n. vahingollinen eläin, vahinko- l. turmio-eläin, pillomus; — **ersättning**, f. vahingon korvaus l. palkinto l. palke; — **fröjd**, **glädje**, f. vahingon ilo, ilo vahingosta; — **gläd**, a. iloinen l. iloissanaa vahingosta, vahingon-iloinen; — **slös**, a. (*ostadd*) vahingoton, vahingotta, vahingosta vapaa; hålla en s. (*gifva skadeersättning*) för ngt, maksaa l. korvata l. palkita jkun vahinko jstkin, pitää joka jonkin vahingosta vapaana l. vahingoittamana jstkin; — **stånd**, n. *se Skadeersättning*.

Skadlig, a. vahingollinen, turmainen, turmeleva.

Skadlighet, f. vahingollisuus, turmelevaisuus.

Skadligt, adv. vahingollisesti, vahingoittaan, turmellen.

Skadskjuten, a. turmiolle l. pilalle ammuttu.

Skaf, n. (*skafning*) hankaus, hiestaus, kaaputus, lyöttäminen; (*skafvadt ställe*) lyötös, lyöttymä, kuluma, hiestaama; (*afskaf*) kaave (-peen), nöhtä, karve; — **bock**, m. kaavin- l. karvinpuu; — **bräde**, n. kaavin- l. kaaputuslauta; — **föttes**, adv. jaloitusten, jalat vastatuksiin; — **gods**, n. kaave, kaapeet (*pl.*), karveet; — **gräs**, n. *se Skäfte*; — **jern**, n. kalvin (-pimen), kalvin- l. jämsirauta; (*för hudberedning*) hanka- l. härkinrauta; — **knif**, m. (*vid hudberedning*) härkin- l. hankarauta, kalvinveitsi; (*för skäkning af lin och hampa*) vidin, vitiöveitsi; — **sten**, m. kaavin- l. jämsikivi; — **sår**, n. lyöttö- l. hiero- l. kihnuhaava, lyöttämä, lyötynäinen; — **ull**, f. kaavevillat l. karvat; — **vank**, n. kulunnainen, vikauma, vika, (*på huden*) lyöttymä, lyötynäinen.

Skaffa, v. a. (*sjöt.*) ruokia, syödä.

Skaffa, v. a. hankkia, laittaa, toimittaa; s. rätt på ngn, etsiä l. hakea joku, laittaa l. hankkia tieto l. selko jkusta; s. af, fram, m. m., *se Afskaffa*, o. s. v.; — v. n. toimia, toimittaa, askaroita, puhata, häärätä; jag har dermed ingenting att skaffa, minulla l. minun ei ole sen kans-

sa l. siinä mitään tekemistä, minun ei tule siihen mitään.

Skaffare, m. hankkija, toimittaja; (*bibl.*) edeskäypä.

Skafferi, n. ruokakamari l. -kammio l. -komero.

Skafning, f. hankaus, hiestaus, hierominen, kaaputus, kulutus, lyöttäminen, m. m. jmf *Skafva*.

Skaff, n. varsi (-rren), pää; (*bot.*) varsi, ruoti, (*väfskaff*) niisiä (-den), niisipuu; — **tionde**, n. vilja-, elotihuntii; — **villa**, f. lapanen.

Skaffa, v. a. panna (jkin) varteen, panna varsi (jkin), vartaa.

Skaffad, a. varrellinen, varressa oleva, vartinen l. varsinen; med kort, tjockt skaff, lyhyt-, paksuvarainen l. -varsinen; s — t blad, ruodikas lehti.

Skaffva, v. a. hangata (-kaan), hiestata, hieroa, kihnata, kuluttaa, kaapia l. kaappia, kalvaa, lyöttää; s. en in på benen (*fg*), kalvaa l. koloa joku luita myöten; s — s, v. p. hankautua, hiestautua, hieroutua, kulua, lyöttyä.

Skaffvare, m. hankaaja, kaavija; (*verktyg*) hankain, kaavin (-pimen), hanka-, jämsirauta.

Skak, n. *se Skakande*.

Skaka, v. a. täristää, täryyttää, ravistaa, pudistaa, huiskuttaa, hutjuttaa, hylkyttää; (*skaka ned*) karistaa, varistaa, ravistaa (alas); s. på hufvudet, pudistaa l. ravistaa päätänsä; — v. n. täristä, tärskää, huiskua, huojuua, hellua, hylkyä, järistä.

Skakande, n. täristäminen, täristys, ravistaminen, pudistaminen, m. m.; täriseminen, tärinä, tärske, järistyys, täristys, o. s. v., jmf *Skaka*.

Skakel, m. aisa; skaklar, hllat, kakulat; skena öfver s — arna, ei pyösy aisolissa, karata aisoiista; vända s — arna i vädret (*dö*), kääntää kotaransa l. kantapäätänsä pystyyn.

Skakning, f. *se Skakande*.

Skal, n. kuori (-en); bilda s., kuortua, tehdä kuorta; — **bagge**, m. kuoriainen, kova- l. koppakuoriainen; — **bärande**, a. kuorellinen; — **djur**, n. koppa- l. kuoriainen l. -elävä; — **frukt**, m. kuorusjyvä, kuorihedelämä; — **mask**, m. kuoriainen l. koppamato; — **vinge**, m. kuori- l. kattosiipi; (*djur*) kuoriainen.

Skala, v. a. kuoria; s. af, *se Afskala*.

Skala, v. n. (*springa*) koivettaa, jalkoa, kiittää, pötkiä.

Skala, f. mittakaava, skaala, asteikko, pykälikkö, aste- l. pykälämitta; (*i tonkonsten*) sävelikkö, mitasto.

Skald, m. runoilija, runoja, runoniekkä l. -seppä; — *-öbref*, n. kirjeruno; — *-egåfva*, f. runolahja l. -henki l. -into; — *-ekonst*, f. runoustaide, runotaito, runous; — *-emö*, f. runotar; — *-eqvåde*, n. *se Skaldestrycke*; — *-eslag*, n. runouslaatu, runonlaji; — *-espråk*, n. runo- l. runouskieli; — *-estrycke*, n., — *-esång*, m. runoelma, runoteos l. -laulu; — *-eåder*, f. runonsuoni.

Skaldinna, f. runojatar, naisrunoilija, runojanainen.

Skaldskap, n. runous, runotaito.

Skalf, n. järjestys, järinä; *se Skålfning*.

Skalig, a. kuorinen, kuorellinen; en-, tvåskalig, yksi-, kaksikuorinen.

Skalk, m. vekkuli, koiransilmä l. -hammas, narrinsilmä l. -parta, veljari, koirus; — *-aktig*, a. narrin-parinen l. -silmäinen l. -partainen, koirankurinen l. -kujainen, ilkamoinen; — *-aktighet*, f. narrinparisuus, koirankurisuus l. -kujet (*pl.*), ilkamoisuus; — *-aktigt*, adv. narrinparisesti, koirankurisesti l. -kurilla, ilkamoiden, kujellen; — *-strycke*, n. *se Skålmstrycke*.

Skalkas, v. d. narritella, koiritella, kujella, kujehdella (-telen), tehdä koirunutta, ilkamoita.

Skalkhet, f. *se Skalkaktighet*.

Skall, n. (*skallande ljud*) raikkuna, kajahtus, kaikutus; (*hundars*) haukunta, haukku, haukkuminen, haukkuma; (*jagt*) ajo, jahti; gå s., pitää ajoa, olla ajossa l. ajoksilla; — *-fogde*, m. jahtivouti; — *-gata*, f. jahtitanhua; — *-gång*, m. metsän-ajo, ajonpito.

Skalla, v. n. kaikua l. kaikkua, kajata, kajahtaa, kajahtella, raikkua; s. efter vargar, pitää suden ajoa, olla susien ajossa; s. efter ngn (*Ag.*), ajaa jkuta takaa l. perään.

Skallande, a. kaikuva, kajahteleva, kajaava, riikeä.

Skalle, m. kallo.

Skallergräs, n. tasku- l. kukkarohelinä; — *-orm*, m. kalkkukäärme.

Skallig, a. kalju- l. paljaspää l. -päinen.

Skallighet, f. kaljuisuus, kalju- l. paljaspäisyys, pään paljaus.

Skallra, f. kalkku, kalkkare, kalistin.

Skallra, v. n. kalista, kilistä, helistä, kalahdella (-telen), rämähdellä.

Skalm, m. (*på kårra*) aisa, reisi (-den); (*på saw*) reisi, perä (*pl.*), puolikas; (*på glasögon*) sanka.

Skalmeja, f. sora- l. luikkupilli; (*skalle*) kallo.

Skalning, f. kuoriminen, kuorinta.

Skalp, m. kallonahka.

Skalpera, v. a. nylkeä kallo.

Skam, m. häpeä, (*blygsel*) häpy; komma på s., joutua l. tulla häpeään; komma en på s., saattaa jku häpeään l. häpeämään; har du ingen s., oletko häpyä vailla, etkö hävystä tiedä? för s—s skull, häpeän l. hävyn vuoksi; — *-flå*, v. a. (*sjöt.*) kuluttaa, hiestata, hieroa; (*fig.*) räävätä; — *-flåt*, a. häpeän-alainen; vara s., olla häpeissänsä l. häpeillänsä; — *-fläck*, m. häpeäpilkku, häpeän merkki; — *-full*, a. häpeällinen; — *-lös*, a. hävytön, häpeämätön; — *-löshet*, f. hävyttömyys, häpeämättömyys; tala s—er, puhua hävyttömiä; — *-löst*, adv. hävyttömästi, häpeämättömästi, häpeämättä; — *-pall*, m. musta penkki, häpeäpenkki; — *-påle*, m. kaakki, kaakinpuu; stå vid s—n, seisoa kaakinpuussa l. rauta kaulassa; — *-rodnad*, f. hävähdys, häpeän punastus; — *-tafia*, f. häpeätauhi; — *-vrå*, f. häpeänurkka l. -soppi; stålla i s—n, panna nurkkaan häpeämään.

Skamlig, a. häpeällinen.

Skamlighet, f. häpeällisyys.

Skamligt, adv. häpeällisesti.

Skandal, m. häpeä, häväistys, pahennus, häiritys, solvaus; — *-blad*, n. häpeälehti.

Skandalisera, v. a. saattaa häpeään l. solvaukseen, häväistä, tehdä l. nostaa hälinää l. häiritystä l. pahennusta.

Skandalös, a. häpeällinen, hävytön, ilkeä, inhollinen.

Skandera, v. a. lukea mitallisesti, mitellä.

Skandäok, a. (*skepp*) kantäkki, varpekansi.

Skank, f. koipi (-ven), potka.

Skans, m. vallitus, linnoitus, varuste; (*å skepp*) kansat; — *-arbete*, n. valitustyö; — *-grävning*, f. vallin- l. varustuskalvanta; — *-gräfvare*, m.

vallin- l. varustuskaivaja; — -verk, n. esi- l. etuvarustus l. -vallitus.
Skapa, v. n. o. s. omkring, *se* **Kring-skansa**.
Skansion, f. mitallisesti lukeminen, mit-taluenta.
Skapa, v. a. luoda; (*fig.*) tehdä, luoda, laatia, synnyttää.
Skapare, m. luoja.
Skapelse, f. luominen, luonta, luoma, luodut kappaleet; — -dag, m. luomisen- l. luomapäivä; — -verket, n. luomisen- l. luomistyö l. -toimi.
Skaplig, a. kelvöllinen, kuvallinen, aut-tava.
Skaplyne, n. luonto, luonnonlaatu, laatu.
Skapnad, m. muoto, haamu.
Skara, f. joukko, parvi (-en).
Skarabé, m. skarabeus, kuoriainen.
Skare, m. hanki (-gen).
Skarf, m. merimetso.
Skarf, m. jatko, jatkos, liitos.
Skarfning, f. jatkanta, jatkaminen, jatko.
Skarfva, v. a. jatkaa, panna l. liittää jatko l. jatkoa l. jatketta, jatkella.
Skarlakan, n. tuli- l. keltapuna; — -sfeber, m. puna- l. tulirokko.
Skarn, n. lika, loka; (*å ljus*) karsi (-ren), karmu.
Skarp, a. (*hvas*) terävä; (*om ljud*) ki-meä, kimakka, (*skrällande*) räikeä; (*om smak*) äikeä, äkeä, tuikka, tulkea, tuima, kirpeä; (*om lukt*) kirpeä, tulkea, tuima; (*om en yta*) karkea, ryhmyinen; (*fig.*) tarkka, terävä; (*om min*) terävä, jyrkkä, niuha, tuima, kova; (*om väder*) tuima, niuha, kova; — -hugga, v. a. hakata l. veistää teräväksi; — -kantig, a. teräväsyrisäinen l. -reunainen; — -ladda, v. a. ladata luodilla, panna kova l. tuima latinki; s—d, kova- l. luotilatinkinen; — -ljudande, a. räikeä, räikeä-käninen; — -rättare, m. mestaaja, teloittaja, pyöveli; — -saltad, a. äkeäenolainen; — -sinne, n. *se* **Skarpsinnighet**; — -sinnig, a. terävämielinen l. -järkinen, älykäs, ajallinen, tarkkamielinen l. -päinen; — -sinnighet, f. ajallisuus, älykkyys, terävä- l. tarkkamielisyys l. -järkkisyys l. -päisyys, mielen l. järjen tarkkuus l. terävyys; — -sinnigt, adv. ajulli-sesti, älykkäästi, terävämielisesti, tark-kapäisesti, terävästi; — -skodd, a. (*om hästar*) terävässä l. jäskengässä (oleva); — -skytt, m. tarkkampuja;

— -skyttebataljon, f. tarkkampuja-pataljoona; — -synt, a. tarkkanäköi-nen; *se* **Skarpsinnig**; — -ögd, a. te-rävä- l. tarkkaälmäinen.
Skarp, n. (*skopp.*) suippous.
Skarphet, f. terävyys; kimeys, räikeys; äikeys, tuimuuus, tuikkaus, kirpeys, karkuus, jyrkkyys, tarkkuus.
Skarpt, adv. terävästi, kimeästi, räike-ästi, tuimasti, tuikeasti, kirpeästi, kar-keasti, jyrkästi; *smakar s.*, maistuu kirpeältä l. äikeältä; *s. bygd* far-tyg, kapeapohjainen alus.
Skarsnö, m. hanki, lumihanki.
Skata, f. harakka.
Skatbo, n. harakanpesä.
Skate, m. latvus (-ksen), latva.
Skatt, m. aarre (-teen); aarni, aarnihauta; (*dyrbar sak*) aarre, kalleus; (*väskyld*) vero; — -dragande, a. o. s. verolainen, verollinen, veron-alainen l. -maksava l. -maksaja; — -dragare, m. veronmak-saja, verolainen; — -bidrag, n. ve-roapu, apuvero; — -ebörda, f. vero-kuorma l. -raetus; — -eförmedling, -nedsättning, f. veronvähennys l. -alennus l. -tasoitus; — -öpenning, m. veroraha; — -eqvarn, m. veromylly; — -eskrifning, f. veronlaaku, veron-kiroitus; — -euppbörd, m. veron-otto l. -maksu, verojen ylöskanto; — -euppbördsman, m. veron-(ylö)-kantaja; — -fri, a. veronvapaa, va-paa verosta, veroton; — -frihet, f. veronvapaus, verottomuus; — -gräf-ning, f. aarteenkaivanta; — -gräfvare, m. aarteenkaivaja; — -kammare, m. rahastohuone, rahasto, aarteisto, tavarasto; — -lagd, vero-, verotettu, verolle pantu, verollinen; — -lagga, v. a. panna l. laskea verolle, verot-taa; — -läggning, f. verolle- l. ve-ronpano, verotus; — -läggningsme-tod, m. veronpano- l. verotustapa l. -laatu; — -längd, f. veronluettelo, verokirja; — -mark, f. veron- l. ora-vanmaa; — -mästare, m. rahavartiija; — -skrifva, v. a. kirjoittaa verolle, verokirjoittaa; — -skyldig, a. veron-alainen l. -maksava, verollinen; — -skyldighet, f. veron-alaisuus; — -öre, n. veroäyri.

Skatta, v. a. o. n. maksaa l. vetää ve-roa, olla verollinen l. veron-alainen; *s. bin*, ottaa mettä, tyhjentää mehi-läispesä; (*värdera, anse*) arvata, kat-soa jonkin arvoiseksi, pitää jonkin

arvoisena, pitää (jonakin), lukea, katsoa (joksikin).

Skattbar, a. veronkannattava, verotettava, verollinen; (*dyrbar*) arvollinen, kallis.

Skatte, n. oböjl. o. a. perintö; af s. natur, perinnön luontoa l. laatua, perinnönluontoinen; — **-bonde**, m. perintötalallinen, perintötalonmies; — **-bref**, n. perintömaan- l. perintökirja; — **-frihet**, f. perintövapaus l. -lupa l. -valta; — **-frälse**, n. veronvapaata maa, verorelssi; — **-hemman**, n. perintö- l. perimystalo l. -tila; — **-jord**, f. perintö- l. perimysmaa; — **-köp**, n. perintö- l. perinnöksi-osto l. -lunastus; — **-lösen**, m. perintötilan-lunastus l. -lunastushinta; — **-man**, m. se **Skattebonde**; — **-rusthåll**, n. perintörustholli; — **-ränta**, f. maa- l. tilan- l. perintövero; — **-rätt**, m. perintö-omistusoikeus, perintötilan-oikeus; (*rättighet till ränta af jord*) maaveron-oikeus; — **-vrak**, n. veronheittä l. -voimaton; — **-värdering**, f. perintöostol. vero-arvaus, veronlasku.

Skatning, f. (*biens*) meden-otto.

Skatull, se **Schatull**.

Skavank, se **Skaufvank**.

Ske, v. n. tapahtua. käydä; mig s — r orätt, minulle käy väärin l. tapahtuu vääritys l. tehdään väärin; vid skende val, pidettävässä l. tapahtuvassa vaalissa; efter skedd öfverläggning, asiasta keskusteltua, keskustelun oltua l. tapahduttua.

Sked, f. lusikka; ösa med s., lusikoita (-teen); en s. full, lusikallinen; (*våfsked*) kaide (-teen); — **-blad**, n. lusikanpesä; ett a., lusikallinen; — **-gås**, f. lusikkahanhi; — **-hjul**, n. (*mek.*) kauharatas; — **-klofve**, m. luhat (*pl.*); — **-mat**, m. lusikka- l. liemiruoka; — **-tals**, lusikallisin, lusikoittain; — **-ört**, f. kuirimo, kuiruoho.

Skeda, v. a. puhdistaa.

Skede, n. matka, mitta, veku.

Skedkolf, m. puhdistus-astia l. -pullo; — **-vatten**, n. sievesi, tulliöljy.

Skedning, f. puhdistus.

Skef, a. karsas, väärä m. m. se **Sned**; s. föreställning, väärä l. karsas luulo; **-bent**, a. kiero- l. venkosäärinen; — **-munt**, a. veulo- l. -väärä- l. vinosuinen l. -suu; — **-rund**, a. pyöreähkö, veulo, veulosainen; — **-ögd**, a. kiero- l. karsassilmä l. -ilmäinen, karso.

Skefhet, f. karsaus, kierous, vääritys.

Skeft, adv. karsaasti; se s., katsoa karsaasen l. kieroan l. karsaasti.

Skeftva, v. n.; s. med ögonen, karsastaa, olla kierosilmäinen l. karso, katsoa kieroan l. karsaasen; s. med benen, käydä venkaillen l. venkuttaen.

Skela, v. n. karsastaa, katsoa kieroan l. karsaasen, olla kierosilmäinen l. karso.

Skelett, n. luuranko l. -rankale; (*jordens*) luusto, karkeat osat; (*af träd*) kuivas.

Skelögd, a. se **Skefögd**.

Sken, n. valo, loisto, loiste, paiste, (*på afstånd*) kuume; (*fig.*) muoto, haamu, varjo, näkö; solens a., auringon valo l. loiste, päivän paiste; ljuset s., kynttilän valo l. kuume; bedrägligt s., pettävä muoto l. näkö; det är blott s., se on vaan haamua l. ulkonäköä; för s — s skull, näön vuoksi, näkeksi; under s. af vänskap, ystävyyden varjolla l. nimellä; hafva s — et emot sig, olla epäluulon alainen, näyttää syylliseltä; — **-bild**, m. vale- l. näennäis- l. näkykuva; — **-dygd**, f. ulko- l. näkyhyve, valheavu; — **-död**, a. vale- l. näky- l. näennäiskuollut; — subst. m. vale- l. näkykuolema; — **-fager**, a. ulko- l. teko-kaunis, kaunisteltu, valemuotoinen; — **-grund**, m. tyhjä perustus, näky- l. haamuperustus; — **-helgon**, n. tekopyhimys, tekopyhä l. ulkokullattu ihminen; — **-helig**, a. varjo- l. tekopyhä, ulkokultainen l. -kullattu, ulkoharras; — **-helighet**, f. teko- l. varjo- l. valepyhyys, ulkokultaisuus; — **-heligt**, adv. teko- l. ulkopyhästi, ulkokultaisesti; — **-kristen**, a. o. subst. m. ulko- l. teko- l. näky- l. valekristitty; — **-lif**, n. näennäis- l. haamuelämä, näkyelo; — **-tro**, f. näky- l. teko- l. valeusko.

Skena, f. tallas, kisko, rauta.

Skena, v. n. kiltua, karata (-rkaan), kiltää, pilttoutua.

Skenbar, a. näennäinen, ulkonäkyinen, valeellinen.

Skenbarhet, f. näennäisyys, ulkonäkyisyys, valeellisuus.

Skenbarlig, a. näkyväinen, nähtävä, ilmeinen, selkeä.

Skenbarligen, adv. selkeästi, nähtävästi, ilmeisesti.

Skenbart, adv. näennäisesti.
Skenben, n. sääriinun, sääri (-en).
Skengalen, a. hurja- l. huima- l. virmapäinen, villitty, pilttoisa, pillastava; s. häst, pillastaja, pilttomus, hurja l. huima hevonen.
Skenig, a. se Skengalen.
Skepa sig, v. r. olla olevinansa, teeskennellä (-telen).
Skepelse, f. se Skepnad.
Skepnad, f. muoto, haamu, hahmo; (*spöke*) aave, haamu.
Skepp, n. laiva, alus, haaksi (-ksen); (*boktr.*) alus; — **sbefäl**, n. laivan-päällikkökunta l. -päällikkyyks; — **sbeklädnad**, f. laivan peite l. vuoraus; — **sbesättning**, f. laivue, laivaväki l. miehistö; — **sbord**, n. laivanparras (-taan); jmf **Bord**; — **sbotten**, m. laivanpohja; — **sbro**, f. laivalaituri l. -silita; — **sbrott**, n. haaksirikko; lida s., joutua haaksirikkoon; — **sbruten**, a. haaksirikkoinen; — **sbrygga**, f. alus- l. laiva- l. lotjasilta; — **sbyggeri**, n. laivan rakennus l. rakentaminen; — **sbyggnadskonst**, f. laivanrakennus-taito; — **sbåt**, m. laivavene; — **sdocka**, f. laivatokka l. telakka; — **sdäck**, n. laivankansi; — **sflart**, m. laivakulku l. -liike; — **sflagg**, m. laivanlippu l. -viiri; — **sflotta**, f. laivasto, laivakunta; — **sfolk**, n. laiva- l. meriväki; — **sgoose**, m. laivapoika; — **sjurnal**, m. laivan-päiväkirja; — **skapten**, m. laivan-kapteeni l. -päällikkö; — **sklarerare**, m. laivansuorija l. -skällijä; — **skeock**, m. laivakokki; — **skost**, m. laivaruoka l. -muona; — **sladdning**, — **slast**, f. laivanlasti, laivalinen; — **sled**, f. laiva- l. purjehdusväylä, laivareitti; — **slega**, f. laivavaura; — **slista**, f. laivalista l. -luettelo; — **slägenhet**, f. se **Sjölägenhet**; — **släst**, f. laivalästi; — **smäklare**, m. laivanvälittäjä l. -suorittaja; — **smätare**, m. laivanmittari; — **spart**, m. laivaosus l. -osa; — **sprest**, m. laivapappi; — **sredare**, m. laivan-isäntä l. -varustaja; — **srederi**, n. laivanvarustus; — **srum**, n. laivanruuma; — **ssida**, f. laivansivu l. -laita; — **sakorpa**, f. laivakorppu; — **sekrof**, n. laivanrunko l. -koppa; — **stimmer**, n. laivahirret l. -puut, laivanrakennuspuut, laivakset; — **stimmerman**, m. laivanveistäjä l. -veisto-

mies, laiva-timperanni; — **sumgälder**, f. pl. laivamaksot l. -kulut; — **svarf**, n. laivatehdas (-taan) l. -varvi; — **svirke**, n. laivakset (*pl*), laivapunt; — **svrak**, n. haaksihylky, laivarani l. -rytä, hylkylaiva.
Skeppa, v. a. laivattaa, viedä l. kuljettaa laivalla.
Skeppare, m. laivuri, kippari.
Skeppund, n. kippunta, laivaleiviskä.
Skeptiker, se **Sceptiker**.
Skick, n. (*tillstånd*) tila, kunto, asu; (*ordning*) kunto, reila, voima; (*bruk*) tapa, laatu; är det s. och skäl, onko se säällistä l. laittaa semmoinen?
Skicka, v. a. lähettää; låta s., lähettyttää; (*förfoga*) sallia, määrätä; — s. sig, v. r. käyttäitä, käyttää itsensä; (*rätta sig*) sovitaa itsensä, noudattaa; (*passa*) sopia, käydä laatuun.
Skickelse, f. sallimus, kohtaus, sattu-ma; ödets, lifvets s — r, onnen, elämän kohtalot l. sattumat l. olot.
Skicklig, a. taitava, taidollinen, taitavainen; (*passande*) sopiva, taitava, kelvollinen.
Skickligen, adv. se **Skickligt**; (*någor-lunda*) jokseenkin, joltisesti.
Skicklighet, f. taitavuus, taidollisuus, kelvollisuus, sopivuus.
Skickligt, adv. taitavasti, taidolla, taidollisesti, näppärästi.
Skiokning, f. lähetyks, lähettäminen.
Skid, n. o. **Skida**, f. suksi (-en), hiihdin; löpa, gå på skidor, hiihtää, hiihtää suksilla; — **löpare**, m. hiihtäjä, hiihtomies, suksija; — **löpning**, f. hiihto, hiihtäminen, suksiminen; — **spår**, n. suksen latu l. jälki; — **staf**, m. hiihto- l. suksi- l. sompasaava; (*trissan i Andan*) sompa, porkka.
Skida, v. n. hiihtää, suksia.
Skida, f. (*bot.*) palko, (*utan frön*) lisko, litu; (*slida*) tuppi (-en).
Skidfrukt, m. palko- l. liskohedelmä, palkovilja; — **värt**, f. palko- l. liskokasvi; — **ärter**, f. pl. lisko- l. palkoherneet.
Skidgård, m. pysty- l. piirtoaita, säleaita.
Skifbord, n. tulvakansi (-nen), kiivpuurti.
Skiffer, m. liuskio, liuskakivi; — **art**, f. liuskakiven-laji; — **artad**, a. liuskion- l. liuskakiven-laatuinen l. -ta-painen; — **berg**, n. liuska, liuskakivi-vuori l. -kallio; — **brott**, n. liuskakiven-kaivos l. -louhos; — **gång**, m.

liuskakiven-juoni l. -suoni; — **-lager**, n. liuskekivi-kerros; — **-lera**, f. liuska, tina- l. sinisavi; — **-taffa**, f. liuskekivi- l. kivitaulu; — **-tak**, n. liuskekivinen katto, kivikatto.

Skifra sig, v. r. liuskoita, eritä l. lohjeta (-kean) liuskoihin.

Skifrig, a. liuskainen, liuskova, liuskoittainen, levykkäinen.

Skifta, v. a. (*dela*) jakaa; (*ombyta*) muuttaa, vaihtaa; s. v. apen, tapella, miekkaella, mitellä aseitansa; — v. n. (*om färger*) läikkyä, vivahtaa, kiuhdata; s. r. ödt, vivahtaa punaiselle, punertaa, olla punaisen-vipevä l. -kiuhaava; s. färg, muuttaa värinsä, punertua (*rodna*), vaaleta (*blekna*); s. om, se Omvexla.

Skifte, n. (*delning*) jako; (*ombyte, omvexling*) vaihe, vaihto, vaihtelu, muutos; (*del af jord*) palsta, lohko; g. är till s—s, menee jakoon l. jaettavaksi, tulee jaetuksi, jaetaan; — **-sberedning**, f. jaonvalmistus, pöytäjäko; — **-sbruk**, n. vuoro- l. kiertoviljelys, lohkoviljely; — **-sdelning**, f. palsta- l. lohkojako; — **-slag**, n. lohkokunta, jakopiiri l. -kunta; — **-sman**, m. jaonpitäjä, jakomies; — **-srik**, a. monivaiheinen; — **-svis**, adv. vuorottain, vuoroin, vuorotellen.

Skiftning, f. (*delning*) jakaminen, jako; (*vexling*) vaihto, vaihtelu, muutos; (*färgers*) läikkiminen, läikyntä, vivahdus, vaiheväri.

Skifva, f. vilpale, villu, liuska, pytky, levy; (*i bord*) puolisko, kiivu; (*i ur*) taulu; g. är i s—vor, liuskautua, liuskoa, vuoltua, käydä l. eritä liuskoille.

Skifva sig, v. r. liuskaantua, liuskoa, lohkeilla, eritä l. mennä liuskoihin l. liuskoille l. viiluihin; (*om foglar*) viiletellä, liidellä (-telen), laukuilla; (*yfvas*) keikailla, leikailla, rehennellä (-telen).

Skifver, m. pl. kiskot; — **-tand**, f. liiska- l. nirkkohammas.

Skifvig, a. liuskainen, viiluinen, viiplainen, levykkäinen.

Skikt, n. kertymä, kerros.

Skiktad, a. kertymällinen, kerroksellinen, kerros-, kerroksittain oleva, vuoluinen.

Skilderi, n. kuvaus, taulu.

Skildra, v. a. kuvailla, jutella, kertoella, selitellä.

Skildring, f. kuvaelma, kuvailema, juttelma, kertoelma.

Skildvakt, m. vahti- l. postimies.

Skilja, v. a. erottaa, erittää, luovuttaa; s. emellan tvistande, ratkaista riitelijäin väli; — s—s, v. d. o. s. sig, v. r. erota, eritä, luopua, mennä erillensä, ottaa eronsa; skild, erillinen, eri, erinänsä l. erillänsä (oleva), erotettu, eronnut; skildkönad, (*bot.*) erineuvoinen l. -sopuinen.

Skiljaktig, a. eroavainen, eriäväinen, erilajinen l. -laatuinen, erimielinen.

Skiljaktighet, f. eroavaisuus, erotus, erimielisyys.

Skiljbar, a. eriävä, eriäväinen, erillinen.

Skiljebref, n. erokirja; — **-domare**, -man, m. riidanratkaisija, välinratkaisija l. -sovittaja, välilmes; — **-mur**, m. välimuuri l. -seinä; — **-mynt**, n. pieni raha, särkyraha, pienet rahat; — **-märke**, n. erotus- l. rajamerkki; — **-tecken**, n. ero- l. välimerkki; — **-väg**, m. haaratie, (*vägsäl*) tienhaara; — **-vägg**, f. väliseinä; (*bot.*) välikelmu.

Skilling, m. killinki.

Skilnad, m. ero, erotus, väli; det är ingen s. dem emellan, niillä ei ole väliä l. erotusta, niissä ei ole eroa l. erotusta, niiden välillä ei ole erotusta; s. till säng och säte, vuodeja asunto- l. leipä-ero.

Skilsmessa, f. ero, eroaminen, eriäminen, ero- l. eron-alka, erillänsä olo.

Skimmel, m. kimo, kiplo, kailo, kaksikarva, päistarikkö.

Skimmer, n. kiille (-teen), hohde, (*darrande*) vipajaminen, kimellys; (*matt ljus*) kuume, kuumotus, haamotus.

Skimra, v. n. kimeltää, kimellellä, kilua, hohtaa, (*svagt*) kuumottaa, haamottaa.

Skina, v. n. palstaa, loistaa, helottaa; s. fram, plikahtaa l. loistaa esiin.

Skingra, v. a. hajottaa, panna l. ajaa hajallensa; (*förjaga*) poistaa, hävittää, haihduttaa, hälvittää; — s—s v. d. o. s. sig, v. r. hajota, hajaantua, hälvittää (-nen), haihtua, poistua, hävitä, mennä hajallensa.

Skinka, f. hiikkiö, kinkku.

Skinkel, m. (*skopp*) sinkkeli, kentteli.

Skinkhalt, a. se Låghalt.

Skinkmär, f. hovoskatko l. -kaakki, nahkakoni.

Skinn, n. nahka, (*hinnartadt*) kesi (-den); af s., nahkainen, nahka-; med s. försedd, nahallinen; — **bagge**, m. nahkakuoriainen; — **beredning**, f. nahamuokkaus l. valmistus; — **bracka**, f. konttiporvari, hölmö, (*prejare*) peijari; — **byxor**, f. pl. nahkahousut; — **fäll**, m. vällyt, kaatu, nahkavälly, nahkaiset; — **handlare**, m. nahkakauppias; — **handske**, m. rukkanen, nahkarukka; (*luden*) turvako, turvikas; — **kamp**, m. nahkahevonien l. -koni; — **kappa**, f. nahkali (*pels*) turkkikappa; — **lax**, m. nahkalohi; — **mössa**, f. reuhka, karvalakki; — **pels**, m. turkki, nahat, (*ädvre*) roukut, nahkaroukut; — **pung**, m. nahkakakkaro; — **torr**, a. lukuiva; — **vante**, m. karvakinnas; — **varor**, f. pl. metsän- l. turkkinahat, nahkalu l. -tavarat.

Skinna, v. a. ketistää, nylkeä, nilkoa l. nilota; (*fig.*) nylkeä, kaltata, (*bedraga*) peijata.

Skinnare, m. nylkiä; (*fig.*) nylkiä, nylkyri, peijari.

Skinneri, n. nylkeminen, kaltaaminen, peijaaminen.

Skipa, v. a.; s. lag, käyttää lakia.

Skir, a. (*klar*) kirkas, puhdas; (*tunn och genomskinlig*) harsi (-ren), harsaa, harvikas; — **duk**, m. harsivaate l. -kangas.

Skira, v. a. meruta, sulata, selittää, puhdistaa.

Skirning, f. meruaminen, merutus, suulaaminen, o. s. v.

Skiss, **Skits**, m. aiho, arimo, luonnos, alkupiirre, alustus; (*berättelse*) jutelma, tarina.

Skitsera, v. a. arimoita (-tsen), aihehtia, alustella.

Skjorta, f. paita, miehenpaita; i bara s—n, paitasillansa, paljaalla paidallansa.

Skjortbröst, n. paidan rintamus l. sepalus; — **knapp**, m. paidan nappi; — **lärf**, n. paitaliina l. -palttina; — **ärm**, f. paidan hiha, paitahiha; sitta i s—arna, istua paitahihoillansa l. paidan hihailla.

Skjul, n. katos, vaja, suojuus, (*framför en ingång*) lakka, katos.

Skjuta, v. a. o. n. työntää, lykkää, sysätä; (*med skjutgevär*) ampua, ammuta (puan); s. ryg g, köyristää selkäänsä, nostaa selkäänsä köyryyn; s. skulden på

ngn, ajaa l. lykkää syy jkun päälle l. päähän, ajaa jkun syyksi; s. (*spänna*) ut, pullistaa; (*frambringa*) kasvaa, tehdä; lähteä, pistäitä; s. fart, olla vauhdissansa l. tehdä l. mennä vauhtia; s. öfver, se Öfverskjuta.

Skjutbana, f. ampuma- l. amputie l. rata; — **gevär**, n. ampuase l. -kalu l. -neuvo, pyssy; — **gille**, n. ampu- l. ampujaseura l. -kunta; — **konst**, f. ampu- l. ampumataito; — **linie**, f. ampu- l. ampumalinja; — **plats**, m. ampu- l. ampumapaikka l. -kenttä; — **sällskap**, n. ampu- l. ampujaseura l. -yhteys; — **tillställning**, f. ampupalset; — **väska**, f. ampu- l. metsä- l. jahtireppu l. -lauku; — **öfning**, f. ampu- l. ampumarjoitus.

Skjutning, f. ammunta, ampuminen.

Skjuts, m. kyyti; — **bonde**, m. kyyditsijä, kyytimies; — **färd**, f. kyytimatka l. -tie; — **häll**, n. kyytiväli; — **hällning**, f. kyydinpito, kyydinkäynti; — **häst**, m. kyytihevonen; — **inrättning**, f. kyyti- l. kyydityslaitos; — **kamp**, m. kyytikoni l. -luuska; — **karl**, m. kyytimies; — **lega**, f. kyytiraha l. -palkka; — **ordning**, f. kyyti- l. kyyditysasetus; — **penningar**, m. pl. kyytiraha l. -rahat; — **pojke**, m. kyytipoika; — **rättare**, m. kyydinohjaaja, rättäri; kyyditsijä, hollimies.

Skjutsa, v. a. kyydittää (-tsen), kyydittää; (*bertjaga*) ajaa pois l. menemään.

Skjutsare, m. kyyditsijä.

Skjutsning, f. kyyditseminen, kyyditys; — **sbesvär**, n. kyytirasitus; — **skylidig**, a. kyytivelvollinen.

Skjal, se Säl.

Sko, m. keukä, avokenkä; (*af luden hud*) kurpponen; (*doppsko*) kenkä, rautakenkä; — **band**, n. kengännauha l. -rihma; (*skotväng*) kengänpaula, aineke; — **bod**, f. kenkäpuoti l. -kauppa; — **borste**, m. kenkä- l. kenkiharja; — **don**, n. jalkine, kenkäaine; — **flieckare**, m. raja- l. patkkaustari, kengänpaikkuri; — **flieknig**, f. kengän palkkuu, kenkän palkkaus; — **läst**, m. kengänlesti; — **mätt**, n. kengän- l. kenkämitta; — **pinne**, m. tenlikka, tellikka, lesti- l. suutarinnaula; — **plagg**, n. se Skodon; — **pligg**, m. kengännaula; — **plös**, m. kengän-ilti l. -korva; — **putsare**, m. kengänpuhdistaja l. -ruokkooja; — **rem**, f. kengänpaula l. -aineke l.

hihna; — **-skaf**, n. kengänlyöttämä l. -hieroma; — **-smörja**, f. kenkä l. kenkirasva, kengänvoide; — **-spik**, m. kengän- l. kenkinaula, telikka; — **-spilta**, f. kengityspuut; — **-spänne**, n. kengänsolki; — **-sula**, f. kengänpohja l. -antura; — **-svärta**, f. kengän- l. kenkimuste; — **-söm**, m. kengänauma l. -ommel; — **-trasa**, f. kenkirätti l. -riepu; — **-tråd**, m. suutarin- l. kenkilanka; — **-trång**, n. kengän ahdistus l. likistys; — **-tvång**, n. kengänpaula l. -nauha, aineke, ainake.

Sko, v. a.; s. hästar, kengittäjä hevosia, panna l. lyödä hevosia kenkään; s. med jern, raudoittaa; s. en kappa, klädning, reennustaa l. pallistaa kappa, leninki; — s. sig, v. r. kenkiä, kenkiä, panna kengät jalkaansa; s. sig (*fg.*), ottaa voittoa l. hyötyä l. voittonsa.

Skock, m. parvi (-en), joukko, joukkio, lauma, röykkiö; (*antal af seetio*) kuisikymmenikkö; — **-tals**, **-vis**, adv. joukottain, joukoin, parvittain, laumoittain; (*skock efter skock*) joukko joukolta, parvi parvelta, lauma laumalta.

Skocka, v. a.; s. ihop, tillsammans, joukottaa, koota l. kokoilla yhteen l. joukkoihin; — s. sig, v. r. joukkoilla, keräytyä joukkoihin l. parviin, parveilla.

Skognde, n. *se* Skoning.

Skof, n. ote, erä, kuura, väli aika l. -pä; — **-tals**, adv. ajoittain, ajoittaisin, kuurottain, väliäin l. -päisin, toisin ajoin, aikapäin l. -välin.

Skofla, v. a. laploita (-teen), luoda.

Skofla, f. lutka, portto.

Skofvel, m. laplo, laploinen, lasta, (*skopa*) liskin, (*för sad*) viskain l. viskin, viskuri; (*på hjul*) siipi (-ven), lasta; — **-hjul**, n. siipi- l. lastaratas.

Skofvor, f. pl. (*vid kokning*) kaapeet; (*i pipor*) perät, karmut.

Skog, m. metsä; — **-beväxt**, **-lupen**, a. metsällinen, metsistynyt, metsäinen; *blifva s.*, metsittyä, metsätyä, kasvaa metsää; — **-lös**, a. metsätön, metsätön; — **-rik**, a. metsäinen, metsäkäs, runsasmetsäinen; — **-saffatning**, f. metsänmittaus; — **-saffär**, m. metsäasia; — **-safverkning**, f. metsän hakkuu l. käyttäminen l. otto; — **-sallmätning**, m. yhteismetsä; — **-sbeständ**,

n. metsikkö, metsän vuosiala; — **-sbe-te**, n. metsälaidun; — **-sbetjening**, f. metsäpalvelijat; — **-sbi**, n. metsäinen, metsämehiläinen; — **-sbo**, m. metsäkuntalainen; — **-sbrand**, m. *se* Skogseld; — **-sbryn**, n. metsän laita l. rinne (-teen) l. poski (-en); — **-sbygd**, f. metsälä, metsämaa l. -kunta l. -kulma, metsäseutu l. -tienoo; — **-sdufva**, f. metsäkyrky; — **-sdunge**, m. metsikkö, metsistö, lehdikko, viidakko, (*af småskog*) varvikko, vesakko; — **-seld**, m. kulo- l. metsävalkea; — **-sfång**, n. metsän-oikeus, -saanti, -otto; — **-sfälle**, n. metsänhakuu l. -sorranta l. -alistus; (*ett sådant ställe*) sorros, murros; — **-förvaltning**, f. metsänhallinto; — **-sgud**, m. metsän jumala l. haltija; — **-sgudinna**, f. metsän jumalatar l. emäntä; — **-shage**, m. metsähaka; — **-shult**, n. metsäpalsta l. -tilkku; — **-shandtering**, f., — **-shushällning**, f. metsänhoito, metsätoimi l. -talous; — **-shygge**, n. metsänhakuu l. -haka; — **-s-institut**, n. metsä-opisto l. -kouluaitos; — **-s-instruktör**, m. metsänhoidon-neuvoja; — **-skärr**, n. korpi (-en), metsäkorpi; — **-sloppa**, f. puunkirppu; — **-s-lott**, m. metsälohko, -osuus, -palsta; — **-smark**, f. metsä- l. salomaa; — **-smus**, f. *se* Skogsrått; — **-smård**, m. mäntynäätä; — **-snyf**, f. hongatar, metsänneito; — **-sordning**, f. metsäsiintö l. -asetus; — **-s-park**, m. metsistö, lehto; — **-splantering**, f. metsänistutus l. -kylvö; — **-sprodukt**, m. metsäntuote, -anti, -aine; — **-srå**, n. metsänhaltija, metsäläinen, hiippa; — **-sråtta**, f. metsähiiri; — **-ssjö**, m. metsäjärvi; — **-sskifte**, n. metsänjako; metsäpalsta; — **-ssköfning**, f. metsänhaaskaus l. -hävitys; — **-skötsel**, m. metsänhoito; — **-staxation**, f. metsänjärjestys-oppi; — **-staxering**, f. metsän arvio l. takseeraus; — **-stjuf**, m. metsänvaras; — **-stjufnad**, m. metsänvaraus; — **-strakt**, m. *se* Skogsbygd; — **-stroll**, n. metsänhaltija; — **-tägt**, f. *se* Skogsfång; — **-suf**, m. metsä l. sarvipöllö; — **-svaktare**, m. metsänvahti l. -vartija; — **-vicker**, m. kurjenvirna; — **-sväsendet**, n. metsähoidon-toimi, metsätoimi l. -asiat; — **-sväxt**, m. metsäkasvi; (*skogens växt*) metsän kasvu l. kasvaminen; —

-**såverkan**, f. metsänvarastus, metsän luvaton viljelys, luvaton metsän viljeleminen, metsänvaraus l. -haaskio; —**såverkare**, m. metsänhaaskaaja l. -varas, luvaton metsänviljelijä; —**sång**, f. metsänlaulu; —**söre**, n. metsävero; —**vuxen**, a. *se* Skogbeväxt.

Skogig, a. metsäinen, metsällinen.

Skoj, n. *se* Skojeri.

Skoja, v. n. hurjehtia, huijailia, kuljekisa, olla kululla l. kyläkululla; (*öfva bedrägeri*) huijata, veijata, peljata.

Skojare, m. hurjehtija, huijari, veijari.

Skojeri, n. huijaus, huijaaminen, konnantyöt l. -kujest.

Skola, f. koulu, oppila; (*estet. o. filos.*) oppi- l. taidekunta, koulu.

Skola, v. a. kouluttaa.

Skola, v. n. auxil.; vid återgifvandet af det svenska futurum nyttjas verbets presens indikativ eller ock presens af olla och verbets adjectivus primus, samt stundom äfven pitää i förening med verbets infinitivus; för att uttrycka det svenska imperfektum eller plusquamperfektum i konjunktiv med 'skulle' nyttjas i finskan modus konditionalis; för betydelsen 'böras' sättes pitää med verbets infinitivus eller olla i behörig form jemte adj. prim. passivi; i betydelsen af 'säges, berättas' sanotaan, kullun, muka, pitää; (*Ämna, Ärna*) olla med verbets infinitivus; t. ex. han skall nog göra det, hän kyllä sen tekee l. on tekevä; hvad skall jag nu göra, mitä nyt teen l. mitä minun nyt pitää tekemän; om han skulle veta det, jos hän sen tietäisi; denna befallning skall åtlidas, tämä käsky on noudatettava, tätä käskyä pitää toteltaman; han skall hafva sagt så, hän kuuluu l. hänen sanotaan niin sanoneen, hänen pitääi muka niin sanoneen.

Skolafgift, m. koulumaksu l. -raha; —**barn**, n. koululapsi; —**bok**, f. koulukirja; —**bruk**, n. koulun- l. koulutapa; —**disciplin**, f. koulukuri l. -järjestys l. -kunto; —**distrikt**, n. koulupiiri; —**elev**, m. koulupilias, koululainen; —**flicka**, f. koulutyttö; —**fax**, m. koulukarhu, kouluttaja; *se* Pedant; —**gosse**, m. koulupoika; —**gång**, m. koulunkäynti; —**gård**,

m. koulupiha; koulutalo l. -kartano; —**hus**, n. kouluhuoneus l. -kartano; —**inrättning**, f. koululaitos; —**kamrat**, m. koulutoveri l. -kumppani; —**lof**, n. koululupa; —**lärare**, m. koulun-opettaja, kouluttaja; —**lärare-tjänst**, f. koulunopettajan-virka; —**lärarinna**, f. koulun-opettajatar; —**man**, m. koulumies; —**metod**, m. koulun opetustapa l. -muoto, koulutustapa; —**mässig**, a. koulutapainen; —**mästare**, m. koulumestari, kouluttaja; —**mästarinna**, f. (*lärrinna*) koulun-opettajatar, naiskouluttaja, kouluttajatar; (*skolmästarers hustru*) koulumestariatar, koulumestarin vaimo; —**ordning**, f. koulusääntö l. -asetus; (*ordning i skola*) koulujärjestys l. -kunto; —**pojke**, m. koulupoika l. -nukka; —**rum**, n. kouluhuone l. -suoja; —**råd**, n. kouluneuvosto; kouluneuvos; —**ajak**, a. koulunkipeä, koulutautinen; —**ajuka**, f. koulutauti l. -kipu; —**stat**, m. kouluvirasto, koulukunta; —**straff**, n. koulurangaistus; —**studier**, n. pl. kouluoppi l. -opinnot; —**sysla**, -tjänst, f. kouluvirka; (*skolbestyr*) koulun-askare l. -toimitus; —**tid**, m. koulun- l. koulun- l. koulutus-aika; —**timme**, f. koulutunti l. -hetki; —**tukt**, f. koulukuri, koulukunto; —**undervisning**, f. kouluopetus; —**ungdom**, m. koulunuoriso; —**verk**, n. koulun (*pl*), koulusto, koululaitos; gå in vid s—et, ruveta kouluvirkoihin; —**väsande**, n. koulutoimi l. -asiasto, -asiat, koulunhoito; —**ålder**, m. koulun-ikä; —**år**, n. kouluvuosi; i mina s., koulun käydessäni, kouluni aikana l. ajalla, kouluvuosinani.

Skolastiker, m. fl. *se* Scholastiker, o. s. v.

Skolfuxeri, n. *se* Pedanteri.

Skolk, n. *se* Skolkande.

Skolka, v. n. kulkkailia, joutiloita, laiskoitella, värjätellä.

Skolkande, n. joutiloiminen, laiskoitteleminen, vetkuroiminen.

Skolla, f. (*af bleck*) kisko, laatta; (*under klacken*) kanta- l. korkoranta; (*munskolla*) suun nilko l. rohtuma.

Skolla, v. a. kaltata, polttaa varilla (vedellä).

Skollfat, n. kaltaus-astia l. -vati; —

-het, a. kiehuva, tulikuuma; — -vat-
ten, n. kaltaus- l. polttovesi.
Skollning, f. kaltaus, kaltaaminen.
Skomakararbete, n. suutarintyö.
Skomakare, m. suutari; — -gesäll, m.
suutarinkisälli; — -mästare, m. suutari-
mestari; — -verkstad, m. suutarinver-
stas l. -työhuone.
Skomakeri, n. suutarintyö l. -ammatti,
kenkään teko.
Skona, v. a. säästää, sääliä, armaita (-
sen), armahtaa; s. sig, v. r. säästää l.
armotella itseensä.
Skonare, **Skonert**, m. kuunari, kuu-
nertti.
Skoning, f. kengitys, kengittäminen;
(*besläende med jern*) raudoitus; (*sydd
remsa längs kanten*) pallistus, reunistus,
reunus; (*skonande*) säästämys, ar-
mottelu, armaiteeminen.
Skonsam, a. säälivä, sääliväinen, sää-
stävä, armotteleva.
Skonsamhet, f. sääliväisyys; utan s.,
säälimättä, säästämättä.
Skonsamt, adv. säälivästi, sääliväisesti,
säästävästi.
Skonslös, a. säälimätön, säästämätön,
armoton, armahtamaton; — -löshet, f.
säälimättömyys, säästämättömyys, ar-
mottomuus; — -löst, adv. säälimättä,
säästämättä, armahtamatta, säälimättö-
mästi; — -mål, n. sääliminen, säästä-
minen, säälimys, armottelemus, ar-
mahtaminen.
Skoppa, f. kousa, kousikka, liskin, nappo;
(*af näfver*) lippi, rovikko; en s. vat-
ten, kousallinen l. napollinen vettä.
Skorbutisk, a. kerpukintapainen, ker-
pukillinen, kerpukin.
Skorf, m. rupi (-ven), rehne; 2) pelto-
hatikka.
Skorfvig, a. rupinen, ruvessa l. ruvella
(oleva), rehneinen; bli s., ruvettua.
Skorfvighet, f. rupisuus.
Skorpa, f. kuori (-en), koppa, kohva,
kovettuma; (*isskorpa*) riite; (*bakad*)
korppu.
Skorpdjur, n. kuori- l. koppaeläin; —
-harf, m. kohva- l. pintaäes; — -korg,
m. korppukori l. -vasu; — -sten, m.
se Stalakakti.
Skorpig, a. kuorinen, kohvainen, kuor-
tunut, riittelen.
Skorpion, m. skorpplöoni.
Skorpnä, v. n. kuortua, kuorettaa.
Skorra, v. n.; han s — r, hänen kie-
lensä sorahtaa l. sorajaa, hän on sora-

kieli l. -kielinen; strängen s — r, kieli
päryyttää l. pärisee l. sorisee; (*om en
sprucken klocka*) rämiätä, räpyyttää.
Skorrig, a. pärisevä, päryyttävä, sori-
seva, rämeä, rämeäkki; (*om uttal*) so-
rakielinen, sorahtava.
Skorsten, m. takanpiippu, korsteini,
piippu; — -sfejare, m. piipun- l. ta-
kannuohoja, nuohoja, nokija, nikok-
lari; — -spipa, f., -rör, n. savutorvi
l. -piippu, piipunporvi, korsteininpiip-
pu, takanhormi.
Skot, n. (*skepp*) jalusnuora, purjenuora
l. -jalus.
Skota, v. n. (*skepp*) kuutata, kiristää l.
vetää jalusta.
Skott, n. laukaus, ammus, ampuma,
kuti; (*laddningen*) panos, kuti, latini-
ki; (*i ett fartyg*) kotti, laipio; (*på
väster*) vesa, verso, aaluva, kylki-
oksa; skjuta s., versoa, vesoa, tehdä
l. kaavaa vesoja l. kylkioksia; (*troll-
skott*) ammus, lennos, amputauti, am-
pujainen; han har ett duktigt s.
(*rus*), hän on kovin humalassa l. päis-
sänsä l. hiivassa; — -bom, m. telki(-jen),
telkitanko; — -bräde, n. (*på en kär-
ra*) perälauta; (*i en dam*) salpa- l.
luukkulauta; (*i fönster*) juoksulanta;
— -dag, m. karkauspäiviä; — -fri, a.
luodinpystymätön l. -tapaamaton; —
-fönster, n. juoksu-akkuna; — -glugg,
m., -hål, n. ampu- l. ampumareikä,
ampu-akkuna l. -aukko; — -håll, n.
ampuväli l. -matka, pyssynkantama l.
-kanto; inom s., ampumatalla l. -vä-
lillä, ammuttavissa; — -kärra, f. työn-
tökärryt, kotkärryt, ykspyyrä-kärrit;
— -linje, f. ampu- l. ampumalinja l.
-juonta; — -lucka, f. juoksu- l. työn-
tölauta; — -låda, f., juoksu- l. työn-
tölaatikko; — -mål, n. ampumaali l.
-pilkkä; — -penningar, m. pl. korra-
l. tapporaha, hengen-ottajaiset; —
-sjuka, f. se Troliskott; — -spole,
m. syöstävä, sukkula; — -stol, m.
(*handväffel*) nauha- l. rihmatuoli l.
-punt; (*skjutstol*) amputuoli l. -teline;
— -ställa, v. a. asettaa ampumille,
koettaa tarkkuutta; — -taffa, f. maali-
l. ampumataulu; (*fig.*) pilkkä, maali;
— -vidd, f. ampu- l. kantoväli l. -mat-
ka; — -år, n. karkausvuosi.
Skotta, v. a. luoda, lapioita (-tsen).
Skottning, f. lapioitseminen, luominen.
Skrabba, f. merisimppu; (*om ting*) raa-
tio, ruju, kulu, rani.

Skrabbig, a. rapea, ruja l. ruju, raatea, huonoinen.

Skralla, v. n. ropista, rahista, rohista, kalista, kilistä.

Skrävelis, m. kohma- l. kohva- l. ritkää, pohvanne (-nteen).

Skraggemalm, m. kuonarauta l. -malmi, räykkyranta.

Skrake, m. koskelo, röhkä.

Skräl, a. huono, huonoinen, heikko, raihnas.

Skralna, v. n. (*om vinden*) paheta (-nen), heiketä (-knenen).

Skralta, v. n. raihnaustella, olla heikkona l. huonona.

Skraltig, a. raihnas, huono, huonoinen.

Skrämia, f. räikkä, räty, kalkkare, päristin.

Skrämia, v. n. sälistä, rämytä, ropista, kolista, kolkkaa, kolkottaa.

Skrammel, n. sällinä, rämy, räminä, kolkina, kolina, ropina.

Skranglig, a. rokelo, hoikeloinen, kaiskera.

Skrank, n. häkki, piiri- l. välhäkki, väli-aita l. -lappio; hoppa öfver skrankorna, mennä yli aidan l. rajainsa.

Skranka, v. a.; s. af, *se* Afskranka.

Skrap, n. kaappeet, raappeet, ruhka; — **bulia**, f. kaavin- l. kaappiaskakku, kaappiainen; — **jörn**, n., — **knif**, m. kaavin- l. raapinrauta.

Skrapa, v. a. raappia l. raapia, raaputtaa, kaappia l. kaapia, karvia; s. hästar, sukia hevosia; s. upp ngn, torua l. nuhdella jkuta silmät täyteen, antaa jkulla toria l. nuhteita.

Skrapa, f. kaavin- l. raapinrauta, jämsirauta, kaapin, raapin; (*hästkrapa*) suka; (*fig.*) nuhteet, torat.

Skrapping, f. raappiminen, raapinta, kaapiminen, kaaputus, raaputus.

Skratt, n. nauru, naurahdus; brista ut i s., remahtaa l. puskahtaa nauramaan l. nauruun; — **dufva**, f. naurukyyhy; — **full**, a. nauruinen, naurukas, naurua täynnä (oleva); — **lust**, f. nauratus, nauran halu; jag har s., minua naurattaa l. hykäyttää; — **lysten**, a. naurukas, nauruinen, naurunhaluinen; — **mild**, a. naurusuinen, nauravainen, naurukas, herkkä nauramaan l. naurulle; — **muskel**, m. naurujänne, nauratin; — **sjuk**, a. nauruinen, naurunhätäinen l. kipeä l. -pakkoinen, naurukaa; — **sjuka**, f.

nauruisuus, naurukkaisuus, naurunhätä l. -kipu l. -pakko.

Skratta, v. n. nauraa, (*hastigt*) naurahtaa, (*fortfarande smått*) naurella, nauruskella, naurahdella; s. högt l. högljudt, nauraa hekottaa l. rekottaa l. habattaa, nauraa kovasti l. ääneensä l. suureen ääneen; komma en att s., naurattaa l. nauratella jkuta, saada l. saattaa joku nauramaan; s. åt ngn, nauraa jkuta l. jkulle.

Skrattare, m. nauraja, naurellija.

Skräf, n. harppaus, loikkaus; (*grenen*) haarat (*pl.*).

Skröfva, v. n. levittää haaransa l. jalkansa, seisoa harittaa l. hajasäärin.

Skröfva, f. *se* Bergskröfva.

Skri, n. huuto, kirku, m. m., *se* Skrik; gifva till ett s., kirkaista, kiljaista, parkaista.

Skrä, v. n. huudella (-telen), kirkua, m. fl., *se* Skrika; en s — nde orättvisa, mahdoton vääritys.

Skräbent, m. kirjoittelija.

Skräbler, m. kynäilijä, kynästellijä, kirjoittelija.

Skräda, v. n. kulkea l. astua l. liikkua pitkään l. verkalleen, kulkea; (*glida*) liukua, kulkea; s. till ngt, ruveta (-pean) l. käydä l. ryhtyä jhkin, aloittaa jkin.

Skrädfä, n. *se* Amfibie, — **sko**, m. luistin; åka på s — r, luistella; — **skobana**, f. luistin- l. luistelurata; — **skofart**, — **skogång**, m. luistelu; — **skogångare**, — **åkare**, m. luistelijä, luistinmies.

Skrädt, n. käynti, kulku, astuminen; gå i s., mennä l. astua käyntiä l. käyden.

Skräfarbete, n. kirjoitustyö; — **art**, f. kirjoituslaatu l. -laji; — **bläck**, n. kirjoituslääke l. -muste; — **bok**, f. kirjoituskirja; — **bord**, n. kirjoituspöytä; — **don**, n. kirjoituskalu l. -neuvo, kirjoitin; — **fel**, n. kirjoitusvirhe l. -vika; — **konst**, f. kirjoitustaito l. -keino; — **kunnig**, a. kirjoittaa l. kirjoituksen osaava l. taitava, kirjoitustaitoinen; — **materialier**, n. pl. kirjoitusaineet l. -tarpeet; — **mästare**, m. kirjoitus-opettaja l. -mestari; — **papper**, n. kirjoituspaperi; — **penna**, f. kirjoituskynä; — **prof**, n. kirjoitusnäyte, näytekirjoitus; — **regel**, f. kirjoitus-ohje l. -sääntö; — **riktig**, a. kirjoitussääntöinen l. -säännöllinen,

oikein kirjoitettu; — **-sand**, m. kirjoitussanta l. -hiekkä; — **-skola**, f. kirjoituskoulu; — **-sätt**, n. kirjoitustapa l. -laatu; — **-tecken**, n. kirjoitusmerkki; — **-tyg**, n. kirjoitusneuvo; — **-öfning**, f. kirjoitusharjoitus.

Skrifning, f. kirjoittaminen, kirjoitus, kirjoittelu.

Skrift, f. kirjoitus, kirja, kirjoittama; den heliga s., pyhä raamattu; s — ens ord, raamaton sana; (*skriftermål*) rippi; — **-obarn**, n. rippilapsi; — **-efader**, m. rippi-isä, rippittäjä; — **-ermål**, n. rippi, riptyö; — **-lörd**, a. kirjan-oppinut; — **-ställare**, m. **-stäl-lerska**, f. kirjantekijä, kirjoittaja, kirjantekijä, kirjallija; — **-ställerl**, n. kirjanteko, kirjatoimi, kirjalleminen; — **-vexla**, v. n. kirjoittaa molemmiin puolin, kirjoittaa toinen toistansa vastaan, vaihtetaan l. vuorotella kirjoituksia; *se* **Brefvexla**; — **-vexling**, f. vuoro- l. vaihtokirjoitus, kirjoitus- l. kirjelmävaihto; *se* **Brefvexling**.

Skrifta, v. a. ripittää; (*såd*) lyödä seinään, pudistaa.

Skriftlig, a. kirjallinen.

Skriftligt, adv. kirjallisesti.

Skriftning, f. ripitys.

Skrifva, v. a. kirjoittaa, kirjoitella; låta s., kirjoituttaa; låta s. ngn på sig, kirjoituttaa joku päällensä, panna joku päällensä kirjoihin.

Skrifvare, m. kirjoittaja, kirjoitusmiehe.

Skrifvarbiträde, n. kirjoitus- l. kirjoittaja-apu; (*person*) kirjoitus- l. kirjoittaja-apulainen, apu- l. apulaiskirjoittaja; — **-hjelp**, f. kirjoitus- l. kirjoittajan-apu.

Skrifvelse, f. kirjoitus, kirjelmä.

Skrifveri, n. kirjoittelu, kirjoittaminen, kirjoittaminen.

Skrik, n. poru, parku, hunto, kirku, kiljuna, kirkuminen, parkuminen; gifva till ett s., parkaista, kirkaista, kiljauttaa, porahtaa; — **-hals**, m. porurukku, parkusuu.

Skrika, v. n. porata, parkua, huutaa, kirkua, kiljua, laikata, räykkä; s. till (*hastigt*), parkaista, kirkaista, kiljaista, hundahtaa, porahtaa; s. ut ngt, huutaa jkin, nostaa hunto jtkin; komma en att s., poruttaa l. paruttaa jkuta.

Skrika, f. *se* **Nötskrika**.

Skrikande, n. *se* **Skrik**.

Skrikare, m. huutaja, kirkuja, parkuja, kiljuja.

Skrikig, a. parkuva, poraavainen, poruinen, parkuinen.

Skrilla, v. n. luistua, liukua.

Skrin, n. arkkunen, lipas, (*rund*) vakka, vakkunen; stryka l. krypa i s — et, käydä l. mennä tyhjii l. kuiviin; — **-lägga**, v. a. panna l. kätkeä arkkun l. arkukseen, arkkuttaa.

Skrinda, f. häkki, häkkireki l. -rattaat; en s. hö, häkillinen heiniä, heinä-häkki.

Skrinna, v. n. (*med skridskor*) luistella; s. backe, liukua l. laskea mäkeä, liukuella; *se* **Skrida**.

Skrinnbana, f. liukurata; luistinrata; — **-backe**, m. liuku- l. laakumäki.

Skrutt, *se* **Skridt**.

Skroock, n. taika, taikus, taikansko; — **-full**, a. taikanskoinen l. -luuloinen, taikainen, taikamainen.

Skroocka, v. n. (*om hns*) kaakattaa, kotkottaa, rutkuttaa, (*mera gält*) kakistaa; (*prata*) hokea, huutaa; (*prata strunt*) juoruta, puhua hulluja l. turhia.

Skroockhona, f. kotko- l. rutkukana, (*som legger*) hantokana.

Skrodera, v. n. hälpättää, pälpättää, (*skrytande*) kerskata, kerskaella, kehua.

Skrodör, m. lipilaari, hälpää, hälpättäjä, kerskaaja, kerskuri.

Skrof, n. runko; ett stort s. till karl, suuri koljo l. julku mieheeseen l. miehiänsä; — **-is**, *se* **Skrafvelis**; — **-karl**, m. rahvasmiehe, kunnan l. kelpo mies.

Skrofler, m. pl. risautti, kaulariisi, rauhaisvika, kaulan ajettuma.

Skroflig, a. ryhmyinen, romulainen, rosoellinen.

Skroflighet, f. ryhmyisyys, romulaisuus.

Skrofulös, a. risauttinen, kaulariisinen.

Skrot, n. raehaulit, karkeat haulit; s. och korn, koko ja arvo, palno ja arvo l. hienous; — **-hammare**, m. rouhin- l. lohkoavaara; — **-hyvel**, m. *se* **Skrubhyvel**; — **-jern**, n. lohje- l. rouherauta; — **-koppar**, m. vaskenrouheet, rouhe- l. lohkoavaaki l. kupari; — **-mejsel**, m. lohko- l. lohinhirauta l. -talta; — **-sax**, f. lohko- l. peltisaksat.

Skrota, v. a. rouhia, rouhenta; (*lshugga ett mindre stycke metall*) louhia, lohkoa.

Skrubb, m. soppelo, koppelo, kammio; (*fullt rum*) koppell, koppli.

Skrubb, n. (*förebildelse*) *se* Skrapa.

Skrubba, v. a. hiestata, raappia, raappaista, reväistä, nirhata; (*skepp.*) pestä, raappia; a. upp ngn, antaa toria l. nuhteita jkulle, torua jkuta.

Skrubba, f. *se* Flundra.

Skrubbare, m. (*skepp.*) raapin- l. pesinluta.

Skrubbfil, m. ruuhka- l. härkivilla; — *hyfla*, v. a. höylätä ruuhkahöylällä; — *hyfvel*, m. ruuhka- l. härkihöylä; — *maskin*, m. raastin- l. karttauskone; — *sår*, n. nirhama.

Skrubblor, f. pl. raastimet.

Skrubbla, v. a. raastia, kartata.

Skrud, m. puku, juhlapuku.

Skruf, m. ruuvi, vääntö, jurppu; — *borr*, m. ruuvi- l. jurppuväänin; — *eylinder*, m. ruuvintappi l. -telä l. -kaira; — *fermig*, a. kierteinen, kierukainen, ruuvintapainen, ruuvimainen; — *gång*, m. ruuvinkerteet (*pl.*); — *gänga*, f. ruuvinkierre l. -kierukka l. -koro; — *maskin*, m. ruuvi- l. ruuvauskone; — *mejsel*, m. ruuviveitsi l. -taltta; — *mutter*, f. ruuvinmutteri l. -emä; — *nyckel*, m. ruuvivain; — *skifva*, f. ruuvinrauta l. -laatta; — *spik*, m. ruuvinaula; — *spindel*, m. ruuvinkaira l. -tappi; — *ståd*, n. ruuvipenkki l. -pihti, villapenkki; — *verk*, n. ruuvilaitos.

Skrufva, v. a. ruuvata; — v. n. kiertää l. kieritellä sanojansa.

Skrumpen, a. kurttuinen, kurtistunut, rypyyinen, rypistynyt.

Skrumpenhet, f. kurttuisuus, rypyyisyys.

Skrumpna, v. n. kitiätyä, kurttua, rypistä, kämkyä.

Skrupel, m. krupula, hiukka; (*beständlighet*) arvelus, epäileminen.

Skrupens, m.; få, ge s., saada, antaa toria.

Skrupensa, v. a. antaa toria l. nuhteita, torua, kovistaa.

Skrupulös, a. arvelevainen, epäileväinen; (*yttert noga*) turhan tarkka.

Skrym, a. isotilainen.

Skrymma, v. n. ottaa iso tila; s—nde, isotilainen, tilan-ottava.

Skrymsla, o. Skrymsle, n. soppi (-en), loukko, pillopaikka.

Skrymta, v. n. teeskennellä (-telen), olla ulkollattu l. vilpillinen.

Skrymtaktig, a. teeskentelevä, ulkollattu, vilpistelevä.

Skrymtaktighet, f. ulkollattaisuus, teeskenteleväisyys.

Skrymtan, f. *se* Skrymteri.

Skrymtare, m., Skrymterska, f. ulkollattu, teeskentelijä, vilpisteelijä.

Skrymteri, n. vilpillisyys, ulkollattaisuus.

Skrynka, o. Skrynkla, f. rypyy, kurttu, rytty, kolto.

Skrynkla, v. a. mykittää, rypistää, kurtata; s—s, v. d. o. s. sig, v. r. kurttua, rypistyä, mykertyä.

Skrynklig, a. rypyyinen, ryttyinen, kurttuinen, koltoinen, mykeräinen.

Skrynklighet, f. rypyyisyys, kurttuisuus, o. s. v.

Skrynkligt, adv. rypyyssä, mykkärässä, rypyyisesti, kurtuilla, kurttuisesti.

Skryt, n. kehuminen, kehu, keuhanta, kerskaus.

Skryta, v. n. kehua, kerskata, kerska, pohvata, uhotella.

Skrytaktig, a., m. m., *se* Skrytsam, o. s. v.

Skrytare, m. kehuja, kerskaaja, kerskuri, pöyhkäri.

Skrytsam, a. kehuva, kerskaava.

Skrytsamhet, f. kehuvaisuus, kerskaavaisuus.

Skrytsamt, adv. kehuvaaisesti, kehuen, kerskaavasti, kerskuen.

Skrå, n. ammatti, ammattisto, ammattikunta; — *broder*, m. ammattilainen, ammattiveli l. -kuntalainen; — *bunden*, a. ammatin-alainen, ammattiin kuuluva; — *fri*, a. ammatin vapaa; — *förvandt*, m. *se* Skråbroder; — *handverkare*, m. ammatti-käsityöläinen; — *låda*, f. ammatinkassa l. -varasto; — *mässig*, a. ammatintapainen; — *ordning*, f. ammatissääntö; — *rättighet*, f. ammatti- l. ammatillais-oikeus; — *tvång*, n. ammattipakko.

Skråkant, m. syrjäys, vino syrjäl. reuna.

Skrål, n. räyhä, räyhä, melu, melko, hälinä.

Skråla, v. n. räyhätä, räyhätä, pauhata, meluta, melkata, hällätä, loilottaa.

Skråma, f. naarma, raamu, viiru; gifva s—mor, raamuttaa, raamia, naarmoittaa.

Skråmig, a. naarmainen, raamuinen.

Skråpuk, m. kouko, kummitus, linnunpelko; (*larf*) madontoukka l. -kotti; (*mask*) naamio, naamari, naamakoppa.

Skräck, m. hirnu, kauhu, pelko, kauhistus, kammo; injaga s., hirmuttaa, kammahuttaa; — bild, m. hirmukuva l. -kuvitus, kummitus, pelotus; — värde, n. hirmuvaalta l. -hallitus.

Skräcka, f. *se* Skrake.

räda, v. a. lestä, lesik, niistä; s. mat, kuortoa ruokaa; s. en stock, syrjästä l. pinnata (-taan) l. piiluta tukkia.

Skräddare, m. räätäli, ompelijä.

Skräddararbete, n. räätälintyö; — gösäll, m. räätälinkeski l. -skili; — handverk, n. räätälin-käsityö l. -ammatti; — mästare, m. räätälimestari; — sax, f. räätälin-sakset; — verkstad, m. räätälin-verstas l. -työhuone; — yrke, n. räätälin-ammatti l. -virka l. -elanto.

Skrädderi, n. räätälin toimi l. toimitus; *se* Skräddarhandverk o. Skräddarverkstad.

Skrädderska, f. räätälin vaimo, räätälitär; naisräätäli.

Skräddra, v. n. räätäliötä.

Skräde, n. *se* Afskräde, Affall.

Skrädning, f. lesentä, lesiminen.

Skräffa, v. n. pälpättää, lärpättää, rupattaa, mölöttää.

Skräffa, f. läppä, lärpätti, höpiä, hölp-pähuuli.

Skräffare, m. lärpätti, lärpättäjä, rupattaja, mölöttäjä.

Skräffel, n. rupatus, lärpätys, pälpätys, mölötys.

Skräll, m. räjähdys l. räjäys, räjähdys, jyräys; gifva till en s., räjähdyttää, jyrähdyttää; (*skrällande ljud*) räjähdys.

Skrälla, v. n. (*skrälla till*) räjähtää, rä-mähtää, jyrähtää, jyrähtää; klockan skräller, kello rämisee l. särisee; s—nde, rämisevä, rämyinen, särisevä, rämökkä, rämek; s—nde ljud, rämökkä l. räikeä ääni.

Skrällus, m.; hela s—en, kaikki koppinensa, koko romsen l. romssit; (*kalas*) repsaus, juomingit.

Skrälle, n. rämä, rani, räppä; (*fig.*) rämä, hylky, ramu.

Skrällig, a. rämek, rämisevä, räikeä.

Skrälligt, adv. rämeksti, rämökkästi, rämisten, räikeästi.

Skrämma, v. a. pelottaa, pelotella, peljättää, säikkyttää; — s—s, v. d., o. s.

sig, v. r. pelästyä, säikkyä, kam-mastua.

Skrämma, f. pelotin, pelite, pelko, peljätys.

Skrämsel, m. peljätys, säikkyys, säikky.

Skrämskott, n. säikyte, säikytyä, pelotus, peljäte.

Skrän, n. rääkynä, räakyminen, räikänä, poru, parku; — mäse, m., -tärna, f. raututira.

Skräna, v. n. räkyä, porata, parkua, raakua.

Skränka, v. a. (*sågtänder*) haarottella, haritella.

Skräp, n. romu, rohjo, ruhka, pärtty, roska; — gömma, f. romkotti l. -kättö; — rum, n. romu- l. roskahuone.

Skräpa, v. n. olla l. kulkea romma l. rohjona, ajella, romustaa, rohjoilla.

Skräpig, a. romuinen, rohjoinen, ruh-kainen, roskainen; (*dålig*) ramustunut, rämkinen.

Skräppa, v. n. *se* Skräffa.

Skröplig, a. rainnas, kitulijas, heikko, ransoa, rämkinen.

Skröplighet, f. rainhaus, ransaus, huonous; (*brömpa*) vamma, kipu; (*fel, brist*) vika, vialisuus, vikanaisuus.

Skubba, v. a. hangata (-kaan), hiestatata, kyhnyttää, syhyttää, kyhniä, nyhdätä.

Skudda af, *se* Afskudda.

Skuff, m. tuustaus, tuuppaus, sysäys, työkkäys.

Skuffa, v. a. tuupata, tuustata, sysätä, työkkätä, (*hastigt*) tuustaista, (*fortfarande*) tuustia, tuuppia; — s—s, v. d. tuustia l. tuuppia l. lykkää l. systä toisiansa.

Skufva, v. a. sysätä, lykkää; s. sig, v. r. (*om tyger*) hankautua, riesoa, hieuta (-kean).

Skugga, f. varjo, pimento, (*sva*) kalve l. siimes; (*på målning, teckning*) varjo, varjotus; (*välrad*) hahmu, haamu.

Skugga, v. a. (*en teckning o. d.*) varjoita (-teen), varjottaa, varjostaa; *se* Öfverskygga.

Skuggbild, m. varjokuva, kuvajainen; (*bländverk*) kuvitus; — rik, a. varjoisa, siimeksinen, pilveksinen, kalveh-tiva; — räd, a. tyhjää l. turhia pelkäävä, tyhjänpeluri; — rädala, f. tyhjänpelko l. -pelkävälisyys; — sida, f. varjo- l. pimentopuoli; (*fig.*)

pimeä l. varjopuoli, virhepuoli; — **spel**, n. kuvajaispelit (*pl.*).

Skuggig, a. varjainen, varjokas, kalvenen, siimeksinen.

Skuggning, f. varjotus, varjostus, varjot (*pl.*).

Skuld, f. velka; (*fel, orsak*) syy, vika; (*synd*) synti, velka; sätta sig i s., velkautua, tehdä velkaa; stå i skuld hos l. till ngn, olla velkaa l. velassa jkulle; ge en s—en för ngt, syyttää jkuta jetkin, ajaa jkin jkun syyksi l. päähän; — **-belasta**, v. a. velkauttaa, velkaannuttaa, sälyttää velkaa; s—dt samvete, syynt— l. syyntin-alainen l. viallinen omatunto; — **-obref**, n. velkakirja; — **-fordran**, **-fördring**, f. velkominen, velkoma; — **-fördringsmål**, n. velkomisjuttu l. -asia; — **-fri**, a. velaton, velasta vapaa; (*fri från ansvar*) syytön, viaton; (*utan fel*) viaton, syytön; — **-förskrifning**, f. velkakirja l. -sitomus l. -kirjoitus; — **-lös**, a. se **Skuldfri**, — **-offer**, n. synti— l. vikauhri; — **-register**, n. syynt— l. syyntinluettelo; — **-sedel**, m. velkakirja; — **-sätta**, v. a. velkauttaa, velastuttaa, saattaa velkaan; s. sig, v. r. velkautua, velastua, joutua velkaan, tehdä velkaa l. velkoja; — **-sättning**, f. velanotto l. -teko, velkaantuminen.

Skuldenär, m. se **Gäldenär**.

Skulderben, -blad, n. lapaluu; — **punkt**, -vinkel, m. (*bestän. k.*) hartiakulma l. -pää.

Skuldra, f. hartia l. hartio, olkapää.

Skull; för s., tähden, vuoksi, takia; för min s., minun tähteni.

Skulla, v. n. konehtia; se **Hägra**.

Skulle, m. parvi (-en), ulakko, lyijiset (*pl.*).

Skulor, f. pl. virutukset, virutteet, huuhte- l. virutusvesi, huuhteet.

Skulptera, v. a. veistää kuvia.

Skulpteris, f. kuvanveistäjä l. -veistäjätär.

Skulptur, f. kuvanveisto, kuvanveistotaide; (*arbete*) veistokuva, kuvaveistos.

Skulptör, m. kuvanveistäjä.

Skulvatten, n. se **Skulor**.

Skum, a. himeä, himmi, tumma, hämärä, hämyinen; — **-ögd**, a. himeä l. raukeasilmäinen; — **-ögdhet**, f. himeä l. hämysilmäisyys, himeät l. raukeat silmät.

Skum, n. vahto l. vahto, manto, kuuhu; (*på soppa*) vahla, manto; — **-mjölk**,

m. (*skummad mjölk*) kuorittu l. kermottu maito; (*med skum*) mantopimä;

— **-plog**, m. kamara-, kuorilaura; — **-plöja**, v. a. kyntää kamaraa l. kamarasta; — **-rist**, m. kamaraveitsi; — **-sked**, -slef, f. päällis— l. kuorinlusikka l. -kauha.

Skumhet, f. himeys, hämäräys.

Skumma, v. a. kermoa, kuoria; v. n. (*fradga*) vaahdota l. vahdota (-toan), kuohua; s. sig, v. r. vaahdaista, vaahduttaa l. vahtiuta, mantoutua.

Skummig, a. vaahtoinen l. vahtoinen, mantoinen.

Skumpa, v. n. hötköttää, hötkötellä, lönnkyttää, hölköttää.

Skumrask, n.; i s—et, hämäriseä, hämyssä.

Skunk, m. kunkki, haisijainen.

Skur, m. kuuro, kuurosade, roikkaus; (*fig.*) sade, roikkaus; — **-regn**, n. kuurosade; — **-tals**, adv. kuurottain, kuuroin, kuuroissa.

Skura, f. koro, kolo.

Skura, v. a. kuurata, pestä, puhdistaa, kirkaata.

Skurfräken, m., — **-gräs**, n. se **Skäfte**; — **-kåring**, f. pesu— l. kuuraaja-kämmä; — **-trasa**, f. kuuraus— l. pesinrätti l. -riepu.

Skurk, m. konna, koira, riiviö, roisto; — **-aktig**, a. konnamainen, koiramainen, konnantapainen; — **-aktighet**, f. konnamaisuus, koiraus; — **-streck**, n. konnan— l. koiraantyo l. -juoni, koiraus.

Skurpens, se **Skurpens**.

Skuta, f. kuintto, jaala, soima.

Skutakeppare, m. ranta— l. kuuttolavuri.

Skutt, n. loikkaus, hyppäys, harppaus; taga, göra ett s., loikahtaa, huipahtaa, hypähtää.

Skutta, v. n. loikata, harpata, (*fortfarande*) hyppiä, hypähdellä, harppoa, loikkia, (*hastigt*) loikahtaa, hypähtää, huipahtaa, leikahtaa.

Sky, v. a. viero, kamma, kaihtia, peljätä (-kään).

Sky, m. oböjl; utan s., kammomatta, karttamatta.

Sky, m. pilvi (-en), hattara; — **-betäckt**, a. pilvessä (oleva), pilvinen, pilvistynyt; — **-drag**, n. pilvenpatsas l. -pyörre l. -tappuri, (*på vatten*) vesipatsas; — **-fall**, n. kaatosade, pilvyys; — **-hög**, a. pilvenkorkeinen, pilviin ulottuva, pilvein tasalla (oleva), pilvein-

tasallinen; — **-högt**, adv. pilviin asti, pilvien tasalle.

Skydd, n. suoja, turva, varjo, suojeleminen; — **-sände**, m. haltija, haltijatar, suojelejakenki; — **-sbref**, n. suojeleminen l. turvakirja; — **-sengel**, m. suojeleminen l. turvaenkeli; — **-sförbund**, n. suojeleminen l. varjeluksiitto; — **-sgud**, m. suojeleminen l. turvajumala; — **-sgudinna**, f. haltijatar, suojeleminen l. turvajumalatar; — **-shelgon**, n. haltija l. suojeleminen, suojeleminen; — **-sherre**, m. suojeleminen l. turvaherra, suojeleminen, suojeleminen, puolustaja; — **-skoppor**, f. pl. varjeluksen l. istutusrokko; — **-spatron**, m. valtakunnan haltija, suojeleminen, suojeleminen; — **-svakt**, m. suojeleminen l. turvavahdi l. -vartija; — **-svapen**, n. varjeluksen l. puolustustase; — **-svärn**, n. turva, suoja.

Skydda, v. a. suojelella, varjella; s. sig, v. r. suojelella, suojelella l. varjella itseensä.

Skyddare, m. *se* Beskyddare.

Skyddskap, n. turvaus, hoitoisuus, suojeleminen, suojeleminen.

Skyddsalig, m. hoidokas, hoitolaime, hoidon- l. turvan-alaime, turvatti.

Skyffel, m. kihveli, lapioime, läppä; — **-harf**, m. lapio-, lusikkaime.

Skyffa, v. a. lapioita, kihvelöitä, luoda kihvelillä.

Skyfve, n. *se* Brätte.

Skygd, f. suoja, varjo, varjos, (*skjul*) katos, suojeleminen, (*skugga*) siimes, varjos, (*lä*) terhen, loude, suoja.

Skygg, a. vaukka l. vaukko, kammovaiime, pelkuri, arka, kaihtiva; — **-lapp**, m. kaihdin (-timen), kaihdin- l. silmälappu.

Skygga, v. n. kaihtia, vavahtaa, peljästyä, arastaa.

Skygga, v. a. suojelella, suojelella, varjota.

Skygge, n. suoja, suojeleminen, *se* Brätte.

Skygghet, f. vaukkous, arkuus, kaihtivaisuus.

Skyll, m. kuhilaime, kykkä.

Skylla, v. a. (*sätta i skylar*) kuhiloita, kykkä.

Skylla, v. a. (*betäcka*) peittää, peitellä, verhota, varjota; s. sig, v. r. verhota l. peittää itseensä.

Skyld, a. sukulaine, heimolaime; — **-eman**, m. sukulaine, sukulaimies.

Skyldig, a. (*som har skuld*) velkaime l. velassa (oleva), velalline, velkaine;

(*pliktig*) velvolline, velkapää; (*välände, förvunnen*) syy- l. vikapää, syylline, syyne-alaime; du är mig skyldig l mark, olet minulle velkaime l markan; — **-känna**, v. a. löytää l katsoa l tuomita syylliseksi l syyppääksi l syyne-alaimeksi, (*ålägg*) velvoittaa, velvoittuttaa.

Skyldighet, f. velvollisuus.

Skyldra, v. a. o. n.; s. gevär, kylteröitä l sojauttaa kiväärillä, näyttää l tehdä kunniaime l kunnioittaa kiväärillä; stå och s. (*fig.*), seisoo tojottaa l töröttää.

Skyldskap, f. sukulaisuus, suku, heimous, heimolaisuus; s. till rygga, taapain suvussa; — **-sled**, m. sukupolvi.

Skylla, v. a. o. n. syyttää, ajaa päähän, ajaa syyksi, syytellä; s. ifrån sig, syyttää muita l toisia, ajaa muiden päähän, torjua syy itseensä.

Skyllerkur, m. vaihtikoju l. koppi.

Skyllra, *se* Skyldra.

Skyll, m. kyltti, taulu; (*på nyckelhål*) herttaranta, kyltti.

Skyllvakt, *se* Skildtvakt.

Skyrmf, m. solvaus, herjaus, häväistys; — **-örd**, n. herjaus- l. haukkumassaime, rääväysana l. -puhe.

Skyrmfa, v. a. o. n. solvata, herjata, haukkua, häväistä (-päiseen), räävätä.

Skyrmflig, a. solvaava, häpeälline, häpäisevä, pilkalline.

Skyrmflighet, f. häpeällisyys, häpäisevyys, solvaavuus.

Skyrmfligt, adv. solvaavasti, häpeällisesti, häpäisevästi.

Skymla, v. n. o. imp. haamottaa, hämytä, hämärtää, kaihtaa.

Skymlig, a. himeä, himmi, kaiheime, hämyime, hämärä.

Skymma, v. a. o. n. kaihtaa, pimentää, himmentää, peittää, olla edessä, varjota l estää näkyvistä; det s — er, hämärtää, hämystää, tulee hämärä.

Skymmel, *se* Skimmel.

Skymning, f. hämärä, hämy.

Skymt, m. vivaudus, vilaudus, pilkaudus, haamo, häivä, siinto.

Skymta, v. n. vivahtaa, vivahdella, vilauttaa, pilkoittaa, siintää, haamottaa, kuumottaa.

Skymundan; vara s., olla peitossa l peiton takana l kaihdoksissaime l piilossa.

Skynda, v. n. rientää, kiihuttaa, kil-

rehtii, joutua; s. p.ä, kiiruhtaa, joututtaa.

Skyndsam, a. joutuisa, joudukas, kiiru, kiiruinen.

Skyndsamhet, f. joutuisuus, joudukkasuus, kiire, kiiruhdus.

Skyndsammelingen, **Skyndsamt**, adv. joutuisasti, joudukkaasti, kiiruusti, kiireesti, joutuen, kiiruhtaen, rientäen.

Skynte, n. ryysy, riepu, rätti, verho.

Skytt, m. ampuja, pyssy- l. metsämies, kyttä; (*stjernbildens*) joutsimies; —**koja**, f. jahti- l. ampukoju l. suojuus.

Skytt, **Skytteri**, n. metsästys, metsäiläolo.

Skyttel, m. se **Skotts pole**.

Skåda, v. a. katsella, katsoa, katsahtaa.

Skådebana, f. se **Skådeplats**; —**bord**, n. näyte- l. antipöytä; —**bröd**, n. näky- l. näyteleipä; —**mynt**, n., —**penning**, m. muisto- l. näyte- raha; —**plats**, m. näyttöpaikka, näyttämö, näyttelmäpaikka l. kenttä; —**spel**, n. näyttelmä, näyttöpelii, näyttelmäruno; (*anblick*) näky, näyttelmä, katsanto; —**spelare**, m. näyttelijä; —**spelerska**, f. näyttelijätär; —**spelskonst**, f. näyttelijän- l. näyttelytaito.

Skål, f. malja, kulppi, (*bågar*) kolpakko; (*bot*) kehtokanta; *din* s., sinun maljaasi; —**drickning**, f. maljanjuonti; —**formig**, a. maljamainen, kupin- l. maljanmuotoinen; —**pund**, n. naula; —**pundals**, adv. nau-loittain; —**tom**, a. typtyhyjä.

Skåla, v. a. (*skopp*) koolata; — v. n. juoda maljoja, maljalla.

Skålig, a. kupikas, kuppimainen, ontelo.

Skålla, se **Skolla**.

Skånka, f. potka, konkka.

Skåp, n. kaappi; —**dörr**, f. kaapinovi; —**smak**, m. kaapin- l. umpinais-maku.

Skår, n. o. **Skåra**, f. koro, kolo, lovi (-en), uura, uurros, huolain (-imen), huole; (*om h*) laes, lasko.

Skårig, n. koroinen, lovinen, lovellinen, uurainen, huolaiminen.

Skårsa, f. raamu, vilto.

Skåta, v. n. (*sjö*) huovata (-paan).

Skäck, m. kailo, kirjo.

Skäckig, a. kallava, kalluinen, kirjava.

Skäfte, n. kangaskorte.

Skäfvig, a. päistärinen.

Skäfvor, f. pl. päistäret.

Skägg, n. parta; (*på granar*) naava;

—**botten**, n. parran säkki (-en); —**fjun**, n. liemenet, utu- l. partakarvat; —**hår**, n. parran- l. partakarvat; —**laf**, m. hakana, luppo; —**lös**, a. parraton.

Skägga, v. a. sukaista l. raappia parrallansa, raappia, hiestata.

Skäggit, a. partainen, parrakas, partasuu; *blifva* s., parroittua.

Skäkta, f. lipsu, lihta, (*bråka*) lonkku.

Skäkta, v. a. lihdata, lipsuta, vitii, (*bråka*) loukuttaa.

Skäktnif, m., —**trä**, n. vidin, kalvin, vitilöveitel, lipsu- l. lihtaveitsi l. -puu.

Skäl, n. (*vågskal*) haara, ristilya.

Skäl, m. se **Säl**.

Skäl, n. (*grund*, *orsak*) syy, peruste, perustus; (*billighet*) kohtuus; *gifva* s. för sin mening, näyttää l. tuoda eslin ajatuksensa syitä l. perusteita; *taga* s., huolia syistä, kunlla l. hyväksyä syitä; *på goda* s., hyvistä syistä; *med* s., syytä; *göra* s. för sig, tehdä täysi l. kohtuus puolestansa.

Skålfva, v. n. väristä, vavista (-pisen), täristä, järistä, tutlsta.

Skålfva, f. se **Frossa**.

Skålfning, f. värinä, väriseminen, väristy, vavistus, vapiseminen, järistys, järiseminen.

Skålig, a. kohtuullinen, säälinen, joltinen, suittava; *finna* s-t, nähkä kohtuulliseksi l. (*på skål grundadt*) syytä olevan l. syyntukaiseksi.

Skåligen, adv. (*billigtvis*) kohtuullisesti, säällisesti; (*någorlunda*) jokseenkin, joltisesti.

Skålla, f. kolka, kello, rämpä.

Skålla, v. n. haukkua; s. p.ä ngn (*fig.*), haukkua l. rienata l. räivätä jkuta.

Skållbårande, a. kellokaula l. kaulainen, kellollinen; —**ko**, f. kello- l. kolkkailemä, kellokaula lehmä.

Skållsord, n. haukkumasana.

Skålm, m. veitikka, veijari, konna, koira, lurjus; —**aktig**, a. koirankurinen l. -parinen, ilkamoinen, konna-mainen, veijarimainen; —**aktighet**, f. koirus, koirankurisuus, ilkamoisuus; —**aktigt**, adv. koirankurisesti l. -parisesti, kujeellisesti, ilkamoisesti; —**stykke**, n. koirankuri, koirus, koiran- l. konnaantyö.

Skålmeck, a. se **Skålmechtig**.

Skåmma, v. a. pilata, turmella, tärvätä;

- s. ut, häväistä (-päisen), pahentaa, saattaa häpeämään; s—s, v. d. pilasantua, turmeltua, tärväytyä; (*bluggas*) hävetä (-peän).
- Skämt**, n. pila, leikki, pila- l. leikki-puhe, leikinlasku l. teko; jag gjorde det på s., minä tein leikkilläni l. piloiliani l. pilan vuoksi; — *-aktig*, a. se Skämtsam; — *-ord*, n. pila- l. leikkipuhe, leikkisana; — *-vis*, adv. leikkillä, pilanpäin l. -päiten, pilan l. leikin vuoksi.
- Skämta**, v. n. puhua l. laskea leikkiä, piloilta, suottailla, puhua piloja.
- Skämtare**, m. pilanpuhujia, leikinlaskija, pilaparta.
- Skämtsam**, a. leikkilinen, leikkisä, leikkisä, pilallinen.
- Skämtsamhet**, f. leikkisyys, leikkillisuus, pilallisuus.
- Skämtsamt**, adv. leikkilisesti, leikkilänsä, pilallisesti.
- Skända**, v. a. häväistä (-päisen), saattuttaa, räväätä, pilata.
- Skändare**, m. räväääjä, häpäisijä, saattutaja.
- Skändlig**, a. rietas, hävytön, ilettävä, häpeällinen, häpäisevä.
- Skändlighet**, f. riettaus, ilettävällisyys, hävyttömyys.
- Skändligt**, adv. riettaasti, ilkeästi, hävyttömästi, häpäisevästi.
- Skänk**, m. (*gåfva*) lahja, annin (-timen), anti; till s—s, lahjaksi.
- Skänk**, m. senkki, kaappi, ruokakaappi; (*disk*) pöytä; — *-bord*, n. tarjin- l. antopöytä; — *-fat*, n. pesin- l. huuhtoväli l. -astia; — *-kanna*, f. pesin- l. huuhtokannu; (*tillbringare*) antokannu; — *-mamsell*, f. tarjoaja- l. automamselli; — *-tallrik*, m. tarjo- l. tarjin- l. antolautanen.
- Skänka**, v. a. lahjoittaa, antaa lahjaksi; s. efter, se *Efterskänka*.
- Skänka**, v. a.; s. i, kaataa sisään l. jhkin.
- Skänkel**, m. reisi (-den), sääri (-en).
- Skäppa**, f. vakka, vakkanen; en s. full, vakallinen; (*af näfver*) tuokkonen, tuohinen.
- Skär**, n. (*klippa, holme*) luoto, kari; skären, saaristo, saaret, luodot; — *-bo*, m. saaristolainen, saarelainen; — *-båt*, m. saaristo- l. saarivene; — *-gård*, m. saaristo, saarimaat, luodot, saaret; — *-gårdsbo*, m. se Skärbo; — *-gårdsfartyg*, n. saaristo- l. saari-
- alus; — *-gårdsflotta*, f. saari- l. rantalaivasto.
- Skär**, n. (*instörning*) koro; se Skärjerna.
- Skär**, a. kirkas, heleä; (*i sprickor*) sieroittanut, ahvettanut, nilkonainen; — *-söld*, m. kiirastuli; — *-skåda*, v. a. visusti tutkia l. tarkata l. tuumailta, tutkistella, tarkkailla; — *-skådande*, n. tutkisteleminen; — *-thorsdag*, m. kiris- l. kihlatnorstai.
- Skära**, v. a. (*gåra skär*) kirkastaa, he- lastaa.
- Skära**, v. a. (*med knif o. d.*) leikata, vuolla, villtää, viillä, (*hastigt*) villaista; s. bröd, leikata l. villtää leipää; a. säd, leikata viljaa; s. en penna, vuolla l. veistää l. leikata kynkä; knifven skär bra, veitai pystyy hyvin; s. tänder, purra hammasta, kirsitellä hampaitansa; det skar mig i hjertet, sydäntäni vihlaasi l. puri; mjölken skär sig, maito juoksee l. juoksetuu skär sig, pimitty; s—nde ljud, huikaa l. vihlaiseva l. pistävä ääni; s—nde färg, pistävä l. tuikka väri.
- Skära**, f. sirppi; (*löfskära*) vesari, vesoin.
- Skärbord**, n. leikkun- l. leikkanspöytä; — *-bräde*, n. leikkun- l. leikkunlauta; — *-harf*, f. puukkoes; — *-hyffel*, m. leikkun- l. kirjahöylä; — *-jern*, n. leikko- l. leikkansrauta, leikkasin, terä; — *-knif*, m. leikkunpuukko l. -veitai; — *-slipare*, m. hloja, teränhioja; — *-tänder*, f. pl. leikko- l. silmähampaat; — *-verk*, n. leikko- l. leikkaukone.
- Skärf**, m. ropo, ropoin; — *-ört*, f. tasku- l. kukkarohelinä.
- Skärfva**, f. siru, sirunen, sirkale, sirpu, säre, luuska, laikka.
- Skärfva sig**, v. r. liuskoittua, sirkuilla, sirpuilla, lohkeilla.
- Skärfvig**, a. liuskainen, siruinen, sirpaleinen.
- Skärm**, m. varjo, varjostin, varjos; (*på mössa*) lappu, lippu; (*bot.*) verho; — *-tak*, n. katos, riima; (*på trappa*) lakka, röytä.
- Skärmytsel**, m., *-mytelling*, f. kahakka, ottelu, yhdelys.
- Skärmytsla**, v. n. kahakoita, otella, pitää kahakkaa.
- Skärning**, f. leikkun, leikkun, leikkaminen; (*stället*) leikkun, leikkaama; (*smärtsam känsla*) vihle, vihlaus; (*mygd-*

kous) juokseminen, juoksetus; — **-aliniä**, f. leikkaus- l. kohtausviiva l. -linja; — **-spunkt**, m. leikkaus- l. kohtauspiste, leikkauskohta.

Skärp, n. vyöhyt (-yen), vyötin, serppi; — **-spänne**, n. vyöhyen l. serpin solki, vyöhytsolki.

Skärpa, f. terävyys; (*stränghet*) kovuus, tiukkuus; (*våtskors*) kirpeys, karkeus.

Skärpa, v. a. teroittaa, (*håsa*) hioa; (*göra strängare*) koventaa, karkaistaa; s. in, teroittaa l. juurruttaa mieleen; (*bergv.*) avata kaivos, tehdä aukko; (*sjöt.*) tinkoittaa l. prassata tuuleen l. liikemmäksi tuulta.

Sköfä, v. a. ryöstää, raastaa, ransia, hävittää; s. skog, haakata l. hävittää metsää.

Sköfning, f. ryöstö, raasto, raastaminen, hävitys, haaskuu.

Sköka, f. portto.

Sköl, m. vesiuura l. -uurros, veden-uurto; — **-gång**, m. veden-uurros l. -uurrama, rotkelma; — **-malm**, m. uramalmi.

Sköld, m. kilpi (-ven); (*nat. hist.*) kilpi, selkikuori (-en); (*vapen*) vaakuna, kilpi; — **-bärände**, a. kilvellinen, kilpinen, selkakilvellinen; — **-bärare**, m. kilvenkantaja; — **-ebref**, n. vaakuna- l. kilpikirja; — **-emärke**, n. vaakuna- l. kilpikuva l. -merkki; — **-formig**, a. kilpimäinen, kilvenmuotoinen; — **-mö**, f. sotaneito, urotar; — **-padd**, m. kilpikonnankuori l. -luu, kilpiluu; — **-padda**, f. kilpikonna; — **-tak**, n. kilpikatto.

Sköldad, a. *se* Sköldbärände.

Skölja, v. a. viruttaa, huuhtoa, valaa, valalla, huuhdella; floden sköljer slottets murar, joki loiskii l. loiskuttelee l. huuhtelee linnan muureja.

Sköljbalja, f. huuhte- l. pesin-astia l. -pöntö; — **-fat**, n. huuhte- l. pesin-vati; — **-vatten**, n. huuhte- l. virtavesi.

Sköljning, f. virutus, viruttaminen, huuhtomus.

Skölp, m. *se* Sköl.

Skölplning, f. (*sjöt.*) uurros, ura, koverrus.

Skön, n.; det står i hans s., se on hänen mielivallassansa l. tahdossansa.

Skön, a. kaunis (-iin), kaunoinen, ihana, ihanainen; s. konst, ihanne- l. kaunotaide; s. litteratur, kaunokirjallisuus; de s—s, kaunoiset, kaunokaiset; det s—a, kaunous, ihanteisuus, ihana; blifva s., kaunistua, ihantua;

— **-färgare**, m. kaunovärkäri; — **-färgeri**, n. kauno- l. kaunovärkäys; — **-skrifning**, f. kaunokirjoitus.

Skönhet, f. kaunous, kaunoisuus, ihanuus, ihanaisuus; — **-smedel**, n. kaune- l. kaunistus-aine, kaunistin; — **-sinne**, n. kauneuden aisti l. -tunto, kaunealsti l. -mieli.

Skönja, v. a. nähdä (näen), havaita (-teen), huomaita; s—s, näkyä.

Skönt, adv. kauniisti, ihanasti, kaunoisesti; i n. t. hyvä! oivallista!

Skör, a. hauras, hapersa, räyskä, rapea, murea; — **-aktig**, a. haures, haureellinen, haurelljas; — **-aktighet**, f. haureellisuus, haurellisuus; — **-aktigt**, adv. haureellisesti, haurellisesti; — **-löfnad**, f. hauresus, haureellisuus.

Skörask, m., — **-dosa**, f. tulus- l. sytykekuppi l. -tuosa.

Skörbjugg, m. kerppukki.

Skörd, f. elon l. viljan leikkuu l. korjuu, leikkuu, niitto; (*örsväxt*) vuoden- l. vuositulo, vuosi; (*fångst*) saalis, elon- l. viljanssaalis; (*skördetid*) elon- l. leikkuu-aika; (*västen*) kasvu, laho; — **-and**, f. elon- l. leikkuu-aika, leikkuun kiire l. puuha; — **-efest**, m. elo- l. viljajuhla; *se* Skördeöl; — **-folk**, n. leikkuu- l. eloväki; — **-emann**, m. *se* Skördare; — **-emaskin**, m. leikkuukone; — **-emånad**, m. elokuu; — **-etid**, m. elon- l. leikkuu-aika; — **-ööl**, n. talkoo, elo- l. leikkuntalkoo.

Skörda, v. a. leikata l. korjata eloa l. viljaa, leikata, niittää, (*samlä*) koota (-koan), (*fä*) saada, saavuttaa.

Skördare, m. elomies, elonleikkaaja.

Sköre, n. sytytin, sytyke.

Skörhet, f. hauraus; jmf Skör.

Skört, n. lieve (-peen), lieppi, körtti, helma; (*skötsles*) verho, peite.

Skörta upp, *se* Uppakörta.

Sköt, n. *se* Sköta.

Sköt, m. o. Sköta, f. käes- l. silakka-verkko, jata, potku; — **-båt**, m. verk-kovene.

Sköta, v. a. hoitaa, hoidella, vaalia, holhota, korjata; s. barn, hoitaa l. vaalia l. katsoa lapsia; s. en sjuk, hoitaa l. holhota l. vaalia l. korjata sairasta; s. plantor, hoitaa l. hoidella l. holhota taimia; s. hästar, hoitaa l. ruokota hevosta; s. en tjänst, hoitaa virkaa; s. tin pligt, huoltaa l. hoitaa velvollisuuttansa, pitää huoli

velvollisuudestansa; s. sig sjelf, pitää huoli itsestensä, hoitaa itseänsä.

Sköte, n. helma, (*barm*) povi (-en), (*famn*) syli (-en); — *baru*, n. helmali. lempilapsi, lemmityinen, hellikko; — *ssynd*, f. mieli- l. helmasynti.

Sköterska, f. holhoja, vaalija, katsoja.

Skötse, m. hoito, holho, holhous, hoitaminen, vaaliminen, vaalinta, ruokko, ruokonpito.

Sköttel, m. *se* Skottspole.

Slabbertaska, f. *se* Sladdertaska; — *tyska*, f. rengonkieli, siansaksa.

Slabbra, v. n. *se* Sladdra.

Sladd, m. (*äkerbr.*) lata; (*skopp.*) pohjuri, lati, köydenpää.

Sladda, v. a. ladata (-taan).

Sladder, n. loru, lorut (*pl.*), lörpötys, löperry, jaaritus, hölpötys; — *aktig*, a. löppöminen, löppä, löppökäs, hölpämäinen; — *hané*, m. *se* Prätmaskare, o. — *taska*, f. löppä, hölpähuuli, lorusuu, kielpalkku l. -kello, hölpöttäjä.

Sladdra, v. n. löppöttää, löppötellä, laskea loru, lorutella, hölpöttää, jaaritella, käkertää.

Sladdrare, m. löppöttäjä, löppö, hölpöttäjä, loruslaakija.

Sladdrig, a. löyhä, löysä, löyhällensä l. höllällensä (oleva).

Slaf, m. orja, (*lifogen*) perintö- l. henki-orja; — *arbete*, n. orjantyö; — *handel*, m. orjakauppa; — *handlare*, m. orjankauppias; — *marknad*, m. orjemarkkinat (*pl.*).

Slafsa, v. n. lotkia, lotkotella, lopsotella.

Slafva, v. n. olla orjana, orjalla.

Slafveri, n. orjuus, perintö- l. henki-orjuus.

Slafvinna, f. orjapiika, nais-orja, orjatar.

Slafvisk, a. orjallinen.

Slafviskt, adv. orjallisesti, orjantavalla.

Slag, n. lyömä, lyönti, isku, huimaus, sivallus; (*smäll*) läjähyys, puusti; (*pulsens*, *hjärtats*) tytky, tykkäys, tykyty; (*åskslag*) jyrähdyys, isku, lyömä; (*fältslag*) tappelu; (*sjukdom*) halvaus l. halvaus; *få ett a.*, saada puusti l. läjähyys l. lyönti l. sivallus; *gifva flere a.*, läjähyyttää l. sivaltaa l. lyömä; monta kertaa, antaa monta iskua l. lyömä; *få a.*, halvautua, tulla halvatuksi; *rörd af a.*, halvattu, halvauksen tapaama; (*af hö*) luoko, laes (-ksen); (*fogeldrill*) viserrys, liiru, liirtyys, liirutus; (*gångtur*) käymä, käynti, kerta; (*vid kryss-*

ning) polvi (-en), käännö, luovi; (*på tåg*) kierros, pohti, (*twinning*) kierre, mutka, (*länk i ändan*) silmuke; (*jäg.*) polveke, polvi; (*våderkorn*) vainu, vihi; (*hvarf*) kerta; (*duslag*) lakka; (*på kläder*) käännös, laskos, (*veck*) pieli (-en), pielus; (*utslag vid vägning*) seosonta, tasaneisominen; (*afgränd*) päätös, ratkaus; det gjorde slag i saken, se teki päätöksen asiassa l. lopun asiasta; (*motgång*, *olycka*) puusti, punsaus, kohta; (*art*, *sort*) laji; *af bästa a.*, parasta lajia, paraanjajainen; det *s—s folk*, sen laatuset l. laajiset ihmiset; det är ett *s—s kappa*, se on erään lajinen kappa, se on kaupun lajinen l. tapainen; *hvad är det för a.*, mitä lajia l. mitä se on, mitä se semmoinen on? — *anfall*, n. halvaus, halvauksen puuska l. kohta; — *björna*, m. erk- l. sarnokarhu; — *bom*, m. salpa- l. salpauspuu l. -tanko; (*i väfstol*) luhat (*pl.*); — *fjäder*, m. vipusin, potkasin, potku- l. lyöntivieteri; (*vingpenna*) vipusulka, vipusin; — *fält*, n. tappelukenttä l. -tanner; — *färdig*, a. valmis tappeluun, tappeluvalmis; — *guld*, n. läjähyyskulta; — *hök*, m. iskuhaukka, mehiläslavvasipi; — *jern*, n. lyöttimet (*pl.*), pyydys- l. sankarautat (*pl.*); — *klocka*, f. lyömäkello, lyöpä kello; — *list*, f. pielus, reunapiena; — *lod*, n. (*i ur*) lyömäpunnit l. -paino; (*att hamra med*) lyömäjuote; — *ordning*, f. tappelurinta l. -asento; — *piller*, n. halvauspilleri; — *regn*, n. roikka- l. räikkä- l. kaatosade; — *rute*, f. talka- l. loihtuvapa; — *rörd*, a. halvattu, hantela; — *sbulte*, m. tappelijä, tappelijas; — *sida*, f. (*sjö*); *hafva s—n*, olla kallellansa l. kallistuksissa; — *skugga*, f. luomavarjo, kuvajainen; — *skämpe*, m. tappelijä; — *smäl*, n. tappelus; — *svärd*, n. kalpa, lyömä- l. iskumiekka; — *ur*, n. lyömäkello; — *vatten*, n. halvauvesi; — *verk*, n. (*i ur*) lyömävärkki; — *vidd*, f. (*fys.*) sähkö- l. iskuväli; (*i slätter*) laes; — *åder*, f. valta- l. pulppusuoni.

Slaga, f. varsta, riusa l. riuska.

Slagdånga, f. remppulaulu, renkutus, loilu.

Slagg, n. kuona, pajansitta; (*af smö*)

- räntä; — *ngn*, m. kuonaus- l. kuonauuni.
- Slagga**, v. a. polttaa kuonaksi, kuonata, kuonita (-tsen); s—s, v. d. palaa kuonaksi, kuontaa; (*gloppa*) sataa räntää.
- Slaggig**, a. kuonainen, pajansittainen.
- Slagning**, f. lyönti, lyöminen.
- Slagt**, m. (*slagtande*) teurastus, lahtaus; (*slagkreatur*) teuras, tapporaavas l. -nauta, lahti; — *boskap*, m. teuras- l. tappokarja, tapporaavaat; — *bänk*, m. teurastuspenni; — *får*, n. teuras- l. tappolammas; — *fält*, n. *se* Slagfält; — *gill*, a. teuraskelpoinen l. -kelpo, teurastettava, teurastaa kelpaava; — *hus*, n. teurastushuone; — *kreatur*, n. teuras, tapporaavas l. -eläin; — *månad*, m. lokakuu; — *offer*, n. uhriteuras, teuras, teurastus-uhuri; — *ordning*, f. *se* Slagordning; — *oxe*, m. teuras- l. tappohärkä.
- Slagta**, v. a. teurastaa, lahdata, tappaa.
- Slagtarbod**, f. lahtarin- l. teurastajan- l. teuraspuoti; — *hus*, n. teurastushuone; — *knif*, m. teurastus- l. tappopuukko; — *yrke*, n. teurastusammatti, teurastajatoimi.
- Slagtare**, m. teurastaja, lahtari.
- Slagting**, f. teurastus, tappaminen; (*fältslag*) tappo, tappelu.
- Slak**, a. höllä, löyhä, löysä, velto; — *sida*, f. kuve, nivuslihat (*pl.*), pallio- l. kuvelliha.
- Slakhet**, f. löyhyys, löysyys, höllyys.
- Slakna**, v. n. höltyä, löyhtyä, löyhetä, hälletä (-ltenen), tulla l. käydä hölläksi l. löyhäksi; (*mista epänstigheten*) hervottua, mennä hervoksiin.
- Slam**, n. kuotta, muta, liete.
- Slamma**, v. a. hiettä, huuhtoa, hämentää vedellä; s—s, lietettyä.
- Slammer**, a. kalina, kalko, kalake, räminä, särinä, sälinä; (*af röster*) hälinä, sälinä; — *qvarn*, m., — *väska* f. *se* Sladdertaska.
- Slammig**, a. kuottainen, lietteinen, mutainen.
- Slamra**, v. n. sälistä, kalista, kalkkia, kalakaa, helistä, rämistä; — v. a. sälisty- tä, kalistaa, kalkuttaa, rämsyttää.
- Slams**, n. hulttiomaisuus, huolimattomuus, hätköisyys, homsutus.
- Slamsa**, v. n. homsuta, hotikoita (-tsen), hulttioita; (*gå slamsigt*) lutustaa, luhjalla, homsuttaa, loihoa.
- Slamsa**, f. volppana, hatikka, lutus, luhja, hopsea, homsu.
- Slamsa**, f. *se* Slimsa.
- Slamsig**, a. hulttiomainen, hotikkoinen, homsuinen.
- Slana**, f. piirto, salko.
- Slang**, m. letku, lanki; *slå sig i s.* med *ngn*, ruveta *jkun* pariin l. *jkun* kanssa yhteen; — *gurka*, f. lonkogurku.
- Slank**, a. solea, soleva, solakka, heitukka.
- Slanka**, v. n. lutkailla, lotkottaa, letkuttaa, lutustaa, vetkuttaa.
- Slankhas**, m. retkale, lotikko, lotkio, vetkuli.
- Slankig**, a. lotka l. lotkea, lotkainen, letkainen, veteli, vetkukas.
- Slant**, m. kolikka, kilukka, lantti; (*får redskap*) torkko, torkein; — *krok*, m. torkko- l. torkinkoukku, torkko.
- Slanta**, v. n. torkkoa, pyytää torkolla l. torkkokonkulla.
- Slapp**, a. löyhä, löysä, helppo, velto, hervoton, hervakka; — *händt*, a. löpö- l. löyhäkätinen.
- Slappa**, v. a. velittouttaa, vellostuttaa, tehdä löyhäksi l. löysäksi, löyhistää.
- Slapphet**, f. löyhyys, velttous, helppous, hervakkuus.
- Slapt**, adv. veltoasti, löyhästi, hervotto- masti.
- Slarf**, m. retus, hulttio, hotikko, hupihaitto, rentukka, retkale, rutkale; — *hans*, m. retvana, retkale.
- Slarf**, n. retustus, hutiloiminen.
- Slarfaktigt**, a. hotikkoinen, hapsuinen, hulttiomainen, huolimaton.
- Slarfaktighet**, f. hotikkoisuus, hulttiomaisuus, huolimattomuus.
- Slarfaktigt**, adv. hotikkoisesti, hulttiomaisesti, huolimattomasti.
- Slarfva**, f. räpäle, repale, rettu, rikäsy, (*Nisa*) siekale; (*fig.*) retus, hulttio, hotakka.
- Slarfva**, v. n. hotikoita (-tsen), homsuttaa, retustaa, hutiloita.
- Slarfvig**, a. räpäleinen, repaleinen, rettuinen, siekaleinen; (*fig.*) rettuinen, rettukas, hotikkoinen, huolimaton.
- Slarfvigheit**, f. retuisuus, hotikkoisuus.
- Slarfvig**, adv. retuiseesti, hotikosti, huolimattomasti.
- Slask**, n. soleke, lika, loka, lika- l. loka- l. porovesi; (*funn supamat*) latku, läty; (*slaskigt väder*) lika- l. lokasää; (*slaskande*) lätsätys, sadelätty l. -rän-

- tä; — **-vatten**, n. solake- l. lika- l. huuhdevesi; — **-väder**, n. lika- l. solskesä, likainen l. märkä ilma.
- Slaskig**, a. solakuinen, likainen, lokainen, poroinen, märkä, latkuinen.
- Slav**, m. Slaavilainen.
- Sleeper**, m. siiperi, ratapölkky l. -tela.
- Slef**, f. kauha; en s. full, kauhallinen; — **-gås**, f. kauhahanhi.
- Slefva**, v. n. kauhoa, pistää l. ajaa kauhalla.
- Sleka**, v. a. se **Slicka**.
- Sleke**, n. nuolu, nuolin, suolake.
- Slem**, a. häpeällinen, ilkeä, juljeton.
- Slem**, n. näljä, nilja, kina, ilma, limaska, liiva, liitta, jäkä, räkä; — **-aktig**, a. näljämäinen, kinamainen, näljääkäs, näljän- l. kinan- l. jälän-kalttainen l. -tapainen; — **-flytning**, f. kinan l. räknvuoto, räkiminen; — **-hinna**, f. kina- l. limakelmu l. -kalvo; — **-hosta**, f. kina- l. räkäyskä, räkiminen; — **-körstel**, m. kina- l. -näljä- l. räkäräsanen; — **-stockning**, f. kinan l. räsn paatumus l. pakkautuminen.
- Slemma**, v. a. o. n. tehdä limaa l. kinaa, näljäästä, limastaa, kinoittaa; s. sig, v. r. näljääntyä, näljääntyä, kinoittua, tulla limaiseksi l. kinaiseksi, tulla kinaan l. limaan l. näljään.
- Slemmig**, a. näljäinen, kinainen, limakas, räkäinen, liittainen.
- Slemmighet**, f. näljäsyy, kinaisuus, limakkuus, räkäsyy; (*slemmigt ämne*) limaska, liitta.
- Slentra**, v. n. ventturoita, kulkkaila, vetelehtää, jolpittelä, laiskoitella, hurjannella.
- Slentrian**, m. tavanteko, vanha tapa l. tottumus l. ura.
- Sliok**, n. muta, heja, ilma.
- Sliok**, m. (*liön lemning*) tilkka, riponen.
- Slioka**, v. a. nuolla, (*hastigt*) nuolaista, (*ofta och fortfarande*) nuoleksia, nuoleksella; s. sig om munnen, nuolla huuliansa l. suutansa.
- Slickare**, m. nuolija.
- Slid**, m. luisti.
- Slida**, f. tappi (-en), huotra.
- Slidad**, a. (*bot.*) tupellinen.
- Sliddersladder**, n. lorunlaru, lorutus, lörpöty.
- Slik**, adv. se **Sådan**.
- Slimsa**, f. hitsale, kötkkile.
- Slinga**, f. lenkku, lenko, linkerö; (*af rep o. d.*) lenkku, paula, surmansolmu.
- Slinga**, v. a. linkeröittää, panna l. sitoa lenkulle, tehdä lenkku l. paula.
- Slingerbult**, m. linkerö, jänksenpolvi (-en), luikerrus; slå s — ar, linkeröitä, tehdä mutkia l. koukkuja; — **-växt**, f. köynnöskasvi.
- Slingra**, v. n. kikkeröitä, vaarua, kiikerrellä (-telen), lipetä; — s. sig, v. r. luikertaa, luikerrella, longertaa, kierrellä, konkerrella, loikerrella, länkellä, köynnellä (-telen, väännyä l. kiertyä ympäri l. ympärille).
- Slingrande**, a. (*bot.*) köynnelliäs, väänneliäs.
- Slingrig**, a. (*i bugter*) mutkallinen, mutkiva, mutkisteleva, loikerteleva, koukullinen; (*sluttande, om väg*) kaltevinen, hippeellinen, liiteellinen, luistainen.
- Slingring**, f. luikerrus, longerrus, suikertelu, koukerteleminen, köynteleminen; (*slingrigt ställe*) viehu, liipe, liide, luikero; (*fartyget*) kikkeröittäminen, kiikertely, vaaruminen.
- Slinka**, v. n. (*hånga lös*) lerpattaa, lerpua, olla lerpassa l. letkassa, letkua, roikkua; (*gå i smyg*) luikahtaa, luikahtaa, lipeahtaa, litkahtaa, puikahtaa.
- Slinka**, f. lutka, kutka.
- Slinkföre**, n. solkikeli, liukas keli; — **-mål**, n. hiukkapaala; — **-rätt**, m. nuoluruoka; — **-ärendé**, n. juoksuasia.
- Slinta**, v. n. luiskahtaa, liukahtaa, suljahtaa, solahtaa, liivastua, kilpistyä.
- Slip**, n. tiura, hieet (*pl.*), hiejanho; m. (*mek.*) sliippi, telakka.
- Slipa**, v. a. hioa l. hivoa, tahkoa l. tahota.
- Slipare**, m. hioja, tahkoja.
- Slipbänk**, m. hion- l. hioima- l. tahko- penkki; — **-medel**, n. hioin l. hivoin, hioima-aine; — **-sten**, m. hioima- l. tahkokivi; (*brynsten*) kovasin, siera; — **-stensbrott**, n. tahko- l. kovasin louhos; — **-stensgrus**, n. tahko- l. tahonkuotta; — **-stensåh**, m. tahkokaukalo; — **-trä**, n. harski, hierta, liippa; — **-verk**, n. tahkoloisto l. -mylly.
- Sliperi**, n. höylämö, hiamo.
- Slipning**, f. hionta, tahonta, hivominen.
- Slippa**, v. n. o. a. päätä; s. ngn, ett besvär, att göra ngt, päätä jkusta, valvasta, jonkin tekemisestä.
- Slipprig**, a. niljakka, nujakas, lijakainen, kaljain; (*fg.*) liukas, niljakka.

Slipprighet, f. niljakuus, nuljakuus, hvakuus, hukkaus; (*slipprigt ställe*) iljanne, niljama.

Slira, v. n. (*sjöt.*) luistaa, luiskahtaa, liipii.

Sliak, n. hentuset (*pl.*), makaiset (*pl.*).

Sliakig, a. imeliä, imeliäs.

Slita, v. a. (*rycka*) reväistä (-päisen), repiä, riipaista; (*nöta*) kuluttaa; s. sp ö, saada raippavittoja; s. ondt, kärsiä l. nähdä vaivaa; s. en tvist, ratkaista riita; s—s, v. d. (*nötas*) kulua, (*rycka hvarandra*) repiä l. riipoa toisiansa, reviskellä.

Slitage, n. kulunta.

Sliten, a. kulunut, kulunnainen.

Slitlärf, n. pitopalttina; — -sko (*å plog*), m. kenkä, antura.

Slitning, f. kulunta, kuluminen, kulutus, kuluttaminen, repäiseminen, riipaus; s—ar (*i magen*), reväisimet, pureet, vihleet.

Slitaa, v. a. (*snik.*) sinkata.

Slobod, m. lopotti.

Sloekna, v. n. sammua.

Slok, **Sloker**, m. vetelys, vetkiö, lotko; — -björk, f. riippa l. ritva l. naokukoiyu; — -gräs, n. helmikkä; — -hatt, m. rällä l. läppä l. rätti l. riippahattu; — -öra, n. lappa l. lotkokorva; — -örig, a. lappa l. lotkokorvainen l. -korva.

Sloka, v. n. lerpattaa, lerppua, lupattaa, olla lerpassa l. lupassa l. riipuksissa; g å och s. omkring, käydä lerpulla l. lotkotella pitkin l. ympäri.

Slokg, a. lerppainen, riipainen, lerpassa l. läppässä l. riipuksissa oleva,

Slom, m. iso kuore l. norssi.

Slopa, v. a.; s. ett skepp, luupata l. repiä l. purkaa alusta.

Slott, n. linna; — -sbacke, m. linnan l. linnanmäki; — -sbtjening, f. linnanpalvelijat (*pl.*); — -sförsamling, f. linnanseurakunta; — -sgraf, f. linnankaivanto; — -shjelp, f. linnanrakennus-apu, linnan-apu l. -vero; — -skapell, -skyrka, f. linnankirko; — -släkare, m. linnanlääkäri; — -smur, m. linnanmuuri; — -splau, m. linnakenttä, linnanpalta, (*framför*) linnan edusta, (*omkring*) linnanliepeet; — -spredikant, m. linnansaarnaaja l. -pappi.

Sluddra, v. n. hutiloita, hurvitella.

Slug, a. viisas, sukkela, klykäs; (*bak-*

slug) viekas, kavala; — -hufvud, n. sutkapää, sukkelus.

Slughet, f. viisuus, sukkeluus, älykkyys, viekkas, kavaluus.

Slugt, viisaasti, klykkäästi; (*listigt*) viekkaasti.

Sluka, v. a. nielaista, hotalaista, hotkia, appaa, ahmata, hulmata.

Sluka, f. uittio.

Slukare, m. ahmatti, hotko.

Slummer, m. uinahdus, uinuu, unen vieno l. horto l. tore l. huove.

Slump, m. sattumus, sattuma; (*osorterad hop*) tukku, koso; (*lemning*) jäte, pohja, poro; af en s., sattumolta, sattumaltansa; — -handel, m. koso l. onnenkauppa; — -vis, adv. (*i slump*) kosoitansa, tukultansa, tukuttain; (*af en slump*) sattumaltansa, tapaturmaa.

Slumpa, v. n. o. a. tehdä tukku l. koso-kauppoja, ostaa l. myydä tukuttain l. kosoissa, tehdä onnenkauppa l. -toukka.

Slumra, v. n. uinaella, uinahtaa, nukahtaa, olla uinuksissa l. unen vienossa l. unen horrossa; s. in, mennä unen vienoon l. unen hortoon l. unen toreihin l. uinuksiin, nukkua, uinahtaa; s—nde krafter, uinailevat l. nukkuvalet voimat.

Slunga, f. linko.

Slunga, v. a. lingota (-koan), lennättää, sinkahuttaa, (*ofta*) linkolla, sinkahutella.

Slungare, m. linkoja, linkomies.

Slup, m. pursi (-rren), luuppi; — -gast, m. luuppi l. pursimies.

Slurf, **Slurfvig**, m. f. se Slarf, Slarfvig, o. s. v.

Slusk, m. ruoja, ryökäle, rähjä, rutkale, renttu.

Sluskig, a. ryökäleinen, ruokoton, rähjäinen, renttuinen.

Sluss, m. sulku, patous; — -afgift, f. sulkumakso l. -raha; — -byggnad, f. sulkurakennus; — -port, m. sulkuportti; — -appsyningsaman, m. sulunkaitaja; — -verk, n. sulkulaitos, sulut (*pl.*).

Slut, n. loppu, pääte, päätös; mot s—et, lopun puolella, lopulla; till s., lopuksi, päätteksi; allt är s., kaikki on lopussa l. loppunut; s—et blef det, se tuli lopuksi; taga s., loppua, tulla loppu, päättyä; — -dom, m. lopullinen tuomio l. päätös, loppupäätös; — -fall, n. lopetus, loppuma, loppusäije; — -följd,

f. *se* Slutledning, Slutsets; — ledning, f. (log.) päätelmä, johtaus, johtopäätös; — liqid, m. loppusuoritus; — punkt, m. loppupiste, loppukohta l. -pääte; — rim, n. loppusointu l. -vaste; — räkning, f. loppulaaku, lopullinen tili lasku l. rätinki, (*slutlig uppgörelse*) lopputili, lopullinen tili, tilin suoritus; — sats, m. loppujohtaus, johtopäätös, päätelmä; — sedel, m. kaupantekodistutus, kauppatodistus; — stafvelse, f. lopputavu; — sten, m. päätekiivi, viimeinen kiivi; — stycke, n. loppukappale; — sätt, n. päätös- l. päätämystapa; — värn, n. loppu- l. sisäturva.

Sluta, v. a. (*stänga, tillsluta*) sulkea, panna kiinni l. umpeen, ummistaa; s. ihop, panna l. liittää yhteen, yhdistää; (*föra intill, trycka*) sulkea; s. en krets kring ngn, kiertyä kehälle jkun ympärille, sulkea joku piiriin; s. lederna, supistaa rivit; s. i bojor, panna l. sitoa kahleisiin; (*läta upphöra, föra till slut*) lopettaa, päättää; (*utföra det sista*) päätellä, viimeistellä; (*s. upp, upphöra*) lakata, tauota (-koan), päättää, lopettaa; s. läsningen, päättää l. lopettaa lukeminen, lakata lukemasta; han s — de med att gråta, lopuksi l. viimeiseksi hän rupesi itkemään, hän päätti l. lopetti itkemällä l. itkulla; (*draga slutsets*) päättää, päätellä, arvata, arvella; att s. af utseendet, är han en bra karl, ulkonäöstä päättäen l. arvaten, on hän kelpo mies; (*afsluta, ingå*) tehdä, sopia; s. ett köp, tehdä l. sopia kauppa, sopia kaupasta; — v. n. käydä, sopia; — s — s, v. d. loppua, päätyä, tulla loppu l. lopuksi l. päätteeksi; s. sig till ngn, yhdistyä l. yhdistäytyä jkahun; s — ten, p. pass. o. adj. suljettu, supistettu, umpinainen; umpimielinen; med slutna seldar, suljetuilla l. umpinaisilla lapuilla l. Istolla; han är så sluten, hän on niin umpimielinen l. umpinainen.

Slutelig, Sluteligen, *se* Slutlig, Slutligen.

Slutlig, a. lopullinen, viimeinen.

Slutligen, adv. lopuksi, loppuasti, päätökeksi, viimeiseksi, viimein, päätteeksi, lopullisesti.

Slutt, a. *se* Sluttande.

Slutta, v. n. viettää, kallistua, olla kallallansa l. kaltava l. vierevä, vierettää; (*s. sakt*) kallattaa, vietättää, olla loiva l. luisu; (*s. hastigt*) olla äkkivieru l. -vierevä.

Sluttande, a. kaltava, viettävä, vieru, vierittävä, kallallansa oleva; lågt s., kallattava, viettävä, loiva, luisu.

Sluttning, f. (*sluttande*) kaltavuus, vierevyys, vietos; (*sluttande plan*) vieru, rinne (-teen), vietos, paltta, laide, lieve (-peen).

Slyna, f. lutka, lutus, luuska.

Slyngel, m. loppi, lortti, veinari, ärmätti; — aktig, a. lorttimainen, loppimainen, ärmätillinen; — år, n. pl. ärmätin l. lopin ikä, loppi- l. ärmättivuodet.

Slå, v. a. o. n. lyödä; s. till, sivaltaa, sivaattaa, sivalta, huimaista, (*smålande*) läjähyttää; s. af, ned, upp, *se* Åfåla, o. s. v.; s. upp en bok, avata kirja; (*hålla*) kaataa; (*fälla*) kaataa, lyödä maahan, lyödä; (*meja*) niittää; (*besegra*) lyödä, voittaa; (*omveckla*) kääriä l. panna l. kietoa ympärille; s. en knut, tehdä solmu, panna solmuun; s. rötter, tehdä juria, juurtua; s. bort, heittää l. jättää pois; s. efter ngn, sjaa jkuta takaa; s. i ögonen, pistää l. sattu silmiin; pappret s. igenom, paperi läpääsee; s. in, käydä toteen, sopia yhteen, pitää yhtä; s. omkring (*känna sig före*) kierrellä (-tellen); s. om, muuttua, kääntyä, pyörähtää; s. under sig, panna allensa, anastaa; slå till ett skratt, pursahtaa l. remahtaa naurun l. nauramaan; s. upp ett köp, purkaa kauppa, tehdä takaperaiset; hjertat slå, sydän tykyttää l. tykkii l. sykkii l. sykyttää; sångfogeln slå, laululintu laakettelee l. visertele l. laakee liiruja; — s. sig, v. r. (*ge sig slag*) lyödä iteensä; s. sig ifrån ngt, jättää l. heittää jkin, luopua l. erota jstakin; s. sig ihop med ngn, ruveta (-peää) yhteen jkun kanssa l. jkun yhteyteen; s. sig lös, ruveta l. lyöttäytyä joutilaaksi, irtautua töistensä; när han riktigt slår sig lös, kun hän oikein siksi rupeaa l. ratkeaa; s. sig ut, tulla toimeen l. aikaan l. aikoihin; s. sig på, ruveta, lyöttäytyä, heittäytyä; kolden slår sig, pakkaneen lauhuu; s — n de, luja, vakava, sitova,

osaava; slagen med blindhet, sokeaksi l. sokuteen joutunut l. saatettu.

Slå, f. piena, puu, tanko.

Slå, m. *se* Ormslä.

Slån, f. oratnomi (-en).

Slånga, f. ajokas, kokalmus.

Slåss, v. d. tapella.

Slätter, m. heinänteko l. -niitto, niitto; — -karl, m. niittomies, heinä mies, niittäjä; — -maskin, m. niittokone; — -tid, m. heinän- l. niitto-aika, heinänteon-aika; — -vall, m. niitonurmi; — -öl, n. niitto- l. heinätalkoo, niittäjäiset.

Släcka, v. a. sammuttaa.

Släckare, m. sammuttaja, (*medel*) sammutin.

Släckning, f. sammutus, sammuttaminen; — -smedel, n. sammuke, sammutus-aine; — -sredskap, n. pl. sammutusneuvot l. -kalut, sammuttimet.

Släddyna, f. rekityyny; — -fart, f. rekimatka l. -kulkui; — -före, n. rekitala l. -keli; — -korg, m. reenkoppa l. -laitio; — -mede, m. reenjalas; — -parti, n. rekiajelus l. -ajot (*pl.*), rekiseura l. -kunta; — -spår, n. reenjäki l. -jäljet (*pl.*) l. -raitio; — -täcke, n. rekipeite l. -vaippa, (*af hud*) reentalja.

Släde, m. reki (*re'en*).

Slägga, f. väkivaara, moukari, palja.

Slägga, v. a. moukata, lyödä l. takoa moukarilla l. väkivaaralla.

Slägt, f. suku (-vun), heimo, suku- l. heimokunta; de äro af samma s., he ovat yhtä sukua l. samasta suvusta; vi äro nära s., olemme likeistä sukua l. läheltä sukua l. ikisukulaiset; — -agg, n. sukuviha l. -kiukku; — -band, n. *se* Slägtförbindelse; — -bok, f. sukukirja; — -fel, n. sukuvika, sukuperäinen vika; — -följd, f. perikunta, suvunjohto, sukukunta l. -perä; — -förbindelse, f. sukuperäisyys, sukulaisuus, heimosuus, heimolaisuus, lankous, heimosuusväli; i ng å s., ruveta (-pean) sukulaisuuteen l. lankouteen l. sukulaiseksi; — -grön, f. suvun- l. sukuhaara; — -hat, n. sukuviha, sukuperäinen l. suvun viha; — -kär, a. sukumielinen, sukulaisrakas, rakas sukunsa; — -kärlek, m. sukulaisrakkaus l. -lempi, sukumielisyys, rakkaus sukun; — -led, m. o. n. sukupolvi (-en); — -ledning, f. polviluku, — -linie, f. sukukanta l. -vea; — -namn, n. sukunimi; —

-register, n. sukulnnetelo, polviluku l. -luettelo; — -tafia, f. *se* Stamtafia; -tycke, n. suvunnäköisyys, sukulaisnäkö; — -utredningsbevis, n. perikanta-kirja, sukutodistus.

Slägta, v. d.; s. p. na ngn, olla l. tulla jkhuun l. jkun sukuun.

Slägte, n. suku, polvi (-en), heimokunta; från s. till s., suvusta sukuun, polvesta polveen.

Släktig, m. sukulainen, heimolainen.

Slägtskap, f. sukulaisuus, heimolaisuus; — -sförhållande, n. sukulaisuuden suhde l. kohta, sukuperäisyys, suvun suhde l. väli.

Slända, f. värttinä, kehrävärsi (-rren); (*insedt*) korennoinen.

Släng, m. letkaus, läpsäys, lätkäys, hutkaus, huimaus, hetkaus, pyörähdys; (*i skrifning*) saikara, pyöräys; (*af sjukdom*) lento, oire, kohtaus; (*ngt liknande*) merkki, kauna; — -kappa, f. heilukaapu, viitta; — -kyssa, m. suikkaus, suun suikkaus, käsimuisku l. -suukkonen; — -polska, f. hyppy- l. kiepo- l. heiskupolska.

Slänga, v. a. paiskata, viskata, viakasta, nakata, huimaista; (*fortfarande*) paiskella, paiskoa, viskellä, huimia, heitellä; (*svänga*) heiluttaa, heilauttaa, kiekuttaa, kiekahuttaa, kiekutella, pyöräyttää, pyörittellä; s. sig, v. r. paiskelehtaa, heiskahutella, värjähdellä, heitellä l. paiskella l. paiskoa itseänsä; slängd, paiskattu, viakattu, o. s. v.; (*fig*) liukas, taitava.

Släp, n. laaho, jutka, häntä, hännys, (*följe*) häntä, hännys; (*svårt arbete*) jutkaus, kinaus, rehkiminen, rehme; — -bärare, m. laahon- l. liepeen- l. hännyskentakaja; — -häst, m. kuorma l. työ- l. vetohevonen; (*fig*) juhta, työjuhta; — -karl, m. työ- l. raatomies; — -kläder, n. pl., — -mundering, f. arkivaatteet l. -puku; — -kläddning, f. (*kläddning med släp*) laahus- l. hännysshame l. -leninki; (*svardagskläddning*) arkkileninki l. -hame, jokatpäivänen leninki; — -syssla, f. vaivavirka, työläs l. raakas virka; — -tåg, n. veto- l. jutatouvi l. -köysi; joukko; vara i s., olla perässä vedettävänä l. vetoköydessä; (*fig*) olla peräkallossa l. joukon jatkona; — -ärter, f. pl. liako- l. palkoherneet.

Släpa, v. a. vetää, vedellä, vetää perässä, hllata, laahata; (*tungt*) kinata,

kinastaa, raastaa, rehmätä, jutkata, jutkuttaa; — v. n. laahata, laahustaa, laapustaa; (*arbata svdrt*) rehmä, kinata, kinastaa; han har s—nde gång, hän käy laapustaan l. jalkojansa vetäen; s—nde toner, pitkävetiset äänät.

Släpa, f. laaha, jutka, laaha-l. hilareki, laahotin, laapotin.

Släpare, m. vetäjä, laahaaja.

Släpig, a. pitkävetinen, pitkällinen; s. menniska, jahnus, pitkäpiimäinen.

Släpighet, f. pitkävetisyys l. piimäisyys, pitkällisyys, jahnaisuus.

Släpning, f. veto, perässä-veto, vetäminen, laahaus, laahaaminen, kinastus.

Släppa, v. a. päästää, laskea; (*låta falla*) päästää, pudottaa; s. till ngt, panna l. lisätä jkin omaansa; s. fjädrar, här, luoda höyheniänsä, karvaansa; s. sig, v. r. laskea itseänsä l. itsensä, laakeutua l. laakeuta, laskeita.

Släpphänd, a. höllähyyppinen, löyhä-l. heppokäinen.

Slät, a. sileä, (*jonna*) tasainen; (*dålig*) huono, keho; göra sig s. för ngn, hukastella jkulle, mairitella l. liehitellä jkuta; — *ål*, m. silivilla; — *fla*, v. a. silivillata; — *harf*, m. tasausaes; — *hamra*, v. a. takoa sileäksi l. tasaiseksi; — *hugga*, v. a. hakata l. veistää tasaiseksi l. sileäksi, tasaveistää; — *hyfla*, v. a. höylätä sileäksi l. tasaiseksi, sili-l. tasahöylätä; — *hyffel*, m. tasaus-l. silushöylä; — *hårig*, a. sileäkarvainen; (*med slätt hufvudhår*) sileätukkainen l. päinen; — *jörn*, n. silusranta l. terä; — *måla*, v. a. maalata yhdellä värillä, silimaalata; — *målare*, m. kalu-l. silimaalari; — *stål*, n. silusteräs; — *söm*, m. saunampelu, tasainen l. suora ompelu l. neulonta.

Släta, v. a. sillittää, sillitellä, (*jonna*) tasoittaa; s. öfver ngt (*fig.*), sillitellä l. kannistella jkin.

Slätthet, f. sileys, tasaisuus; kehnous; mielinkiellisyys, mairaus.

Slätt, adv. sileästi, tasaisesti; huonosti, kehnosti; rätt och s., paljaaltansa, koreilematta; s. intet, ei ollenkaan l. yhtään mitään, ei pienintäkään, ei laisinkaan.

Slätt, f. tasanko, lakeus, lakea, tasamaa; — *bo*, m. tasamaalainen, lakealainen; — *land*, n., —*märk*, f. tasamaa, lakea maa.

Slö, a. tylsä; (*fig. om människor*) tylsäpäinen l. -mielinen, tylsä; blifva s., tylsyä, tylsistyä, tulla l. käydä tylsäksi; göra s., tylsyttää, tylsyttyä, tehdä tylsäksi; — *hafra*, f. kau-rankahut, kahukaurat; — *hjerna*, f. typerä l. tyhjää; — *korn*, n. ohrankahut l. kahuhohrat; — *sint*, a. tylsäpäinen l. -mielinen, typerä; — *skedd*, a. tylsässä kengässä (oleva); — *såd*, f. kahut (*pl.*), kahu-l. tuultojyvät (*pl.*), pohteet (*pl.*), etujyvät (*pl.*).

Slödder, n. roisto-l. roakaväki l. -kans, renttuväki.

Slög, a. näppärä, näpeä, kätevä, käsilinen, kätelijä.

Slögd, se **Slöjd**.

Slöhöt, f. tylsyyys.

Slöja, f. huntu, linnikko, silmikko, nätty, tirkatti.

Slöjd, f. käsiteollisuus, käskeino, käsil. kototyö l. -teko, kästytely; (*arbetsande i trä*) puu-l. veistotyö, veisto; — *idkare*, m. käsiteollisuuden-harjoittaja, käskeinonilija; — *akola*, f. kästytö-koulu; — *virke*, n. kalu-l. tarvepuut.

Slöjda, v. a. veistää, veistellä, tehdä puu-l. kototyötä, kästytellä.

Slöjdare, m. puutyön-tekijä, kototyöntekijä, käskeinonilija.

Slör, n. helтта, heltanlehti.

Slör, m. (*sjök.*) laaja l. myötäinen tuuli.

Slösa, v. n. o. a. tuhata, hurvitella, menettää, hukata; a. med ord, olla ylellinen sanoissa.

Slösaktig, a. tuhlaava, tuhlaavainen, aulis.

Slösaktighet, f. tuhlaavaisuus.

Slösaktigt, adv. tuhlaavaisesti.

Slösare, m. tuhlar, tuhlaaja.

Slöseri, n. tuhlaaminen, tuhlaus.

Smack, n. maistakin.

Smacka, v. n. maistuttaa, maistaa, maistaa, lakuttaa, litsoittaa; (*om grodor*) kutkuttaa.

Smackande, n. maistutus, maistuttaminen, lakuttaminen; kutkutus.

Smak, m. maku, (*smakinnel*) maku, maisto l. maisti; (*tycke, böjoles*) tunto, mieli, halu, maku; (*karaktären af ett verk, af en författare*) laatu, luonne (-teen), parsi (-rren); (*estet.*) maku, tunto, aisti, kauneuden tunto; det har s. af körsbär, siinä on kirsikan maku, se on kirsikan makuista; med god s., hy-

VIKKI halulla l. maulla, maistavasti; fin a., hyvä l. hieno maku, (*skovp*) tarkka maku; det är icke i min s., se ei ole minun mielestäni l. makuuni; ngn i s—en, jkulle mieliksi, jkun mieltä myöten; det är med s. gjordt, se on tehty maukaasti l. osavasti, hyvällä tunnolla l. hyvällä aistilla; —full, a. somatekoinen, luonnikas, soma, maullinen; —fullhet, f. somatekoisuus, somuus, maullisuus; —falt, adv. somasti, luonnikkaasti, osavasti; —lös, a. manton; (*sg.*) manton, laaduton; —löshet, f. manttomuus; —organ, maistin; —sinne, n. maun- l. makuaisti, maisti, maisto.

Smaka, v. a. maistaa, maistella; s. på ngt, maistaa jotakin; (*röna, njuta*) maistaa, tuntea, kokea; — v. n. maistaa, maistaa, tulla, tuntua; det s—r väl, illa, se maistuu l. tuntuu hyvältä, pahalta; huru s—r det, miltä l. mille maistuu? maten s—r mig, ruoka maistaa minua l. maistuu minulle l. minusta; låta sig väl s., nauttia mielellään l. hyvällä halulla l. maistavasti; det s—r efter mer, mieli tekee l. haluttaa enempää, vielä enempi maistaa.

Smaklig, a. makuisa, maukas, maullinen, maistuva; s. måltid! maistukoon ruokanel!

Smaklighet, f. makuisuus, maukkuus, maullisuus.

Smal, a. (*ej bred*) kaita, kapea, sonkka; (*ej tjock*) holkka, sonkka; göra s., kaventaa, kaidentaa, soukenta, soukistaa, hoikentaa, tehdä kapeaksi o. s. v.; blifva s., kaveta (-penen), kaventua, soukistaa, hoiketa (-knenen), tulla l. käydä kapeaksi o. s. v.; —ben, n. säkri (-en); —bent, a. hoikkasäkriäinen, säkripääsäkri, kaitakinttuinen; —halsad, -halsig, a. hoikka- l. pienikaulainen; —lifvad, a. hoikkavartinen, hoikka varrelta.

Smalhet, f. kapeus, kaitaisuus, hoikkuus.

Smalna, v. n. kaveta (-penen), hoiketa, kaidentua, soukenta, soukistaa.

Smaragd, m. smaragd, vihreäkiivi.

Smaaka, v. n. maikuttaa, loakuttaa, loakutella, naskuttaa.

Smatter, n. se Smattrade.

Smattra, v. n. räätätä, räiskää, räikkyä, räikää, rapista.

Smattrade, n. rätkä, rapina, räisky, räikkinä, rätsäminen, räiskäminen.

Smed, m. seppi; —sarbets, n. sepän- l. seppitystö; —shandverk, n. sepän kääntö l. ammatti; —smästare, m. seppämestari; —sverktyg, n. sepänkalu.

Smedja, f. paja.

Smedjebelg, m. sepän- l. pajapalkeet (*pl.*); —kol, n. syssi, sydet (*pl.*).

Smek, n. se Smekande; —aktig, a. hyväkyläinen, hyväkylänhaluinen; —full, a. hyväkyläinen, mieltäleväinen, mairallinen; —månad, m. lempi- l. kisaviikot; —namn, n. lempi- l. hempu- l. mielinimi; —ord, n. hyväkylässana l. puhe; —unge, m. lempilapsi.

Smeka, v. a. hyväillä, (*klappande*) taputella, (*slätande*) silittelä; (*smickrande*) mairitella, liehakoita (-tsen), mielitellä; s—s; v. d. hyväillä toisiaan, allakoita (-tsen), hyväillä.

Smekande, n. hyväileminen, hyväily, mairittelu o. s. v.

Smeker, m. liehako, liehakoitsija.

Smekning, f. se Smekande.

Smergel, m. merkki, rautajauho; —skifva, f. merkellaatta.

Smergla, v. a. hioa merkelillä l. rautajauholla, merkelöitä.

Smet, m. tahdas (-taan), iskos (-ksen), kyrsä, liitta; — n. se Smetande.

Smeta, v. a. laappia, tahdaata, liitata, kyrsätä, tahrata.

Smetande, n. laappiminen, tahdaatus, tahrinta.

Smetig, a. tahtainen, kyrsäinen, liittainen, tahrainen.

Smicker, n. imarrus, imartelu, imarteleminen, mairittelu, mairitus, mielisteleminen, liehitys, liehakoitseminen; —aktig, a. imartelevalainen, mairittelevä, mielistelevä, liehakoitseva.

Smickersam, a. se Smickeraktig.

Smickfull, a. täpötyksi; (*besuppen*) sika-humalassa (oleva).

Smickra, v. a. imarrella (-telen), mairitella, liehakoita, liehalla, mielistellä, hyvitellä; det är mycket s—nde för mig, se minua kovin hyvästyttää, se on eangen hyvästyttävää l. mairrellista minulle.

Smickrare, m. imartelija, mairittelija, o. s. v.

Smida, v. a. takoa, seppiä, sepitä (-tsen)

- a. i bojor, panna kahleihin l. rautoihin.
- Smidbar**, a. taottava, taontakelpo.
- Smidbarhet**, f. taottavaisuus.
- Smide**, n. (*smidning*) taonta; (*smidda varor*) tae (-keen), taekalu l. -työ; (*hvad som skall smidas*) taottavat, tae l. takoytöt; — *skol*, n. pl. pajaadet (*pl.*).
- Smidig**, a. nuortea, norja, notkea, taipuva, sujuva, solea.
- Smidighet**, f. nuortens, norjuus, notkeus, m. m. se föreg.
- Smidverk**, n. takeet (*pl.*), tae l. taontatyöt l. -teokset.
- Smilla**, v. n. miekalla, vihuilla, naurahdella, linkastella, liehaila, liehakoita.
- Smiler**, m. liehijä, liehallija, linkastelija, liehisuu, silivili.
- Smilig**, a. naurateleva, miekalleva, liehailleva, linkasteleva, lipakka, mielin-kielinen.
- Smink**, n. poskiväri l. -maali, ruse.
- Sminka**, v. a. maalata poskivärillä l. ruseella.
- Smiska**, v. a. läpsähyttää, läjähyttää.
- Smitta**, f. (*smittande*) tarttumus, tarttuminen; (*smittsam sjukdom*) tarttuma, tartunnainen, tarttuva tauti; (*fig.*) saasta, saastaisuus.
- Smitta**, v. a. tarttua, tartuttaa, saastuttaa; den sjukdomen s—r på andra, se tauti tarttuu muihin, tartuttaa l. saastuttaa muut.
- Smittböld**, m. (*smittsam böld*) tarttuva paise l. ajos, tartuinpaise; (*wppkommen genom smitta*) tarttumapaise l. -ajos; tarttuma; — *koppor*, f. pl. rupuni, iso rokko; (*genom ympning*) panentarokko.
- Smittosam** l. **Smittsam**, a. tarttuva, tarttuvainen.
- Smocka**, f. löntti, laatta, läiskä.
- Smocka**, v. a. laatata, mätkää, läisketä.
- Smola**, v. n. vuotaa, tippua, karistaa.
- Smolk**, n. rikka, ruhka, ralska, rupa, röpä, sokare.
- Smolkig**, a. rikkainen, ruhkainen, ralskainen, rupainen.
- Smolsäd**, m. vuoto- l. varejyvät, maahan karloneet jyvät.
- Smord**, p. pass. af **Smörja**.
- Smorläder**, n. rasvanahka.
- Smuga**, f. (*smal gång mellan hus*) sola, kuja.
- Smugla**, v. a. o. n. kuljettaa salaa l. varkain, tehdä sala- l. piilokauppaa, soimia.
- Smuglare**, m. salakuljettaja, sala- l. lymykauppiaa, piilokas; — *fartyg*, n. piilokas- l. salakuljetus-laiva.
- Smugleri**, n. sala- l. piilo- l. lymykuljetus.
- Smula**, f. muru, murunen, hipale, hipunen, rahtu; inte l. aldrig en s., ei rahtuakaan l. hiukkaakaan l. hipuistakaan.
- Smula**, v. a. l. **Smula sönder**, murentaa, murennella, panna l. pienentää muruksi l. murulle, s. sig, v. r. mureta (-nen), murentua, mennä muruksi l. murulle.
- Smulgråt**, m. saitori, kitunikki l. -lukkari, ruinu.
- Smulig**, a. muruinen, murullinen, murakka.
- Smult**, a. neutr. (*sjöt.*); s. vatten, tyven l. hiljainen vesi.
- Smultron**, n. mansikka.
- Smusla**, v. n. tehdä salaa l. salaviikkaa, kähmiä, mukeltaa, sukeltaa, hiipoa.
- Smuslare**, m. hiipoja, hiipijä, kähmiä; (*stackare*) kuotus.
- Smuts**, m. lika, loka, saasta; — *fläck*, m. likapilkku, tahra; — *grå*, a. liikaharmaa, likaisen harmaa; — *kasta*, v. a. (*fig.*) ryvettää, soaista; — *pöl*, m. rapakko, ropakko, lätäkkö.
- Smutsa**, v. a. liata (-kaan), loata, soaista, saastuttaa, ryvettää, ryöttää, tehdä likaan l. likaiseksi; s—s, v. p. likautua, soaistua, tulla likaan l. lokaan; s. sig, v. r. liata l. soaista l. ryvettää itsensä, likautua, ryvettyä, saada likaa päällensä, tehdä l. tahrata itsensä likaan.
- Smutsig**, a. likainen, lokainen, saastainen, tahrainen.
- Smutsighet**, f. likaisuus, saastaisuus, saastaisuus.
- Smutti**, m. tintti, tilkka, ryyppäys.
- Smutta**, v. n. maistella, tinttailla, ryyppiä, ryyppikellä.
- Smycka**, v. a. kaunistaa, koristaa, so-riistaa.
- Smycke**, n. kaunistus, kauniste, koristus, koriste.
- Smyg**, m. (*smygål*) piilo, piilopaikka, loukko; i s., salaa, salaviikkaa, salakähmässä, salakkali, varkain; — *hål*, n. piilo- l. lymy- l. salapaikka; piilopekä, loukko, salaloukko; — *trappa*, f.

sala- l. pilloraput; — **-vis**, adv. *se* I smyg; — **-vrå**, f. *se* Smyghål; — **-våg**, m. sala- l. pillotie.

Smyga, v. n. o. **Smyga sig**, v. r. hiipiä, hiivistellä, luikkia, luikahtaa, luikahdella, liihennellä (-telen), pujahtaa l. puikahtaa, pistäytyä salaa; — v. a. hiipoa, hiivuttaa, liihentää, sukeltaa, pistää l. viedä salaa.

Smyga, f. *se* Smyg.

Smygande, n. hiipiminen, hiivistely, luikahdus, o. s. v.; — adj. hiipivä, hiiviväinen, luikkiva; — adv. hiipien, hiivutellen, luikkien, liihennellen.

Smyger, m. hiipijä l. hiivijä, luikkilija.

Smygeri, n. *se* Smygande, l. (*egensk.*) luikailevaisuus, hiipiväisyys.

Små, a. pienet, pikkuiset, vähäiset; i s—tt, vähässä mitassa, vähin erin, vähin; jag har s—tt om tid, minun on aika vähässä, minulla on niukka ajasta l. niukalta aikaa; — **-aktig**, n. turhamainen, turhanpäiväinen, turhan tarkka, vähästä l. vähästä huoliiva; — **-aktighet**, f. turhamaisuus, turhanpäiväisyys; — **-aktigt**, adv. turhamaisesti, turhan tarkasti, vähäpätöisesti; — **-barnskola**, f. lapsuuskoulu, pienten lasten koulu; — **-cirkel**, n. pikkuympyrä; — **-dike**, n. pikkuoja; — **-djur**, n. eläväinen; — **-flåk**, m. pienet kalat, alveet, murokalat, mouheet; — **-fläckig**, a. pienipismäinen, piskulainen; — **-fogel**, m. pienet linnut, pikkulinnut; — **-folk**, n. pienet l. alhaiset ihmiset; — **-gammal**, a. vanhamainen, vanhakas; — **-gubbar**, m. pl. menninkäiset, leijukkaiset, viinapirut; — **-hafre**, m. pienijyväinen kaura; — **-handel**, m. pieni kauppa, vähäis- l. pikkukauppa; — **-handlare**, m. *se* Småkrämare; — **-herre**, m. nakuherra, pieni herra; — **-klok**, a. viisakas, viiso, pikkuviisas; — **-konung**, m. pikkukuningas, pieni kuningas; — **-korn**, n. pienijyväinen ohra; — **-kornig**, a. pienijyväinen l. muruinen; — **-krusa**, v. a. vähän röyheltäisä l. kähertäisä, käherrytellä, runsaella; — v. n. (*fig.*) kursastella, vähän kursailla; — **-krämare**, m. pikku- l. vähäiskauppias, kaupustelija; — **-kuisin**, m. puollorpana; — **-le**, v. n. naurahtaa, naurahdella, hymyillä, miekalla; — **-leende**, n. naurahtelu, hymyileminen; — **-lom**, m. kaakkurikuikka, kaatra; — **-löje**, n. *se* Små-

leende; — **-mynt**, n. pieni raha, pienet rahat; — **-nätt**, a. sievä, sievakka, nästi, nätikäs; — **-penningar**, m. pl. pienet rahat; — **-persedlar**, m. pl. pienet saatavat l. vaalut l. parselit; — **-plock**, n. noukheet (*pl.*), pienet kalut l. kapineet; — **-rolig**, a. lystimäinen, lystikäs; — **-rot**, f. juurekset; — **-rum**, n. vähä l. vähäinen huone, pikkuhuone; — **-sak**, f. pieni l. vähä l. vähäinen l. vähäpätöinen asia, pienoisuus, pieni l. vähäinen kalu, pikkukalu, kapine; — **-sedel**, m. pieni seteli; — **-sinne**, n. *se* Småaktighet; — **-sinnad**, a. turhamielinen l. -päinen; — **-skald**, m. runostelija, pikkurunoilija; — **-skog**, m. vesakko, varvikko, viidakko; — **-skrake**, m. jouhikoskelo; — **-skratta**, v. n. naurella, naurahdella, naureskella; — **-slug**, a. pikkuviasas, viiso, viisakas, sukkelamainen; — **-spof**, m. pieni kuovi l. kurppa; — **-stad**, m. pikkukaupunki; — **-stadsaktig**, a. pienen kaupungin tapainen, pikkukaupungillinen l. -kaupunkimainen; — **-stadsaktighet**, f. pikkukaupunkimaisuus; — **-stadsbo**, m. pikkukaupunkilainen; — **-slug**, m. pienet kivet, someri, sorakivet; — **-sysslor**, f. pl. käsiaskaaret, pienet askareet l. toimet; — **-tokig**, a. hullumainen, hupelo, hassumainen, hullukas, hassukas; — **-tråta**, v. n. kiistellä, kiistätellä, toralla; — **-täck**, a. kaunoinen, kaunokainen, sievaka, siro; — **-tänkt**, a. turhamielinen; — **-vessla**, f. nirppa, pikkukärppä; — **-värt**, a. lyhyt- l. matala- l. pienikasvuinen; — **-ögd**, a. pikkusilmäinen.

Småningom, adv. vähittäin, vähitellen.

Smått, adv. vähän, vähäisen, hiukan, pikkuisen.

Smäck, m. läpsäys, läppäys, lätsäys; — **-full**, a. täpötäysi, täpösen täysi.

Smäcka, v. a. läpsätä, läpätä, lätsätä, läpsäyttää, läiskäistä.

Smäcker, a. hieno, pieni (-en), ohut (-nen).

Småda, v. a. herjata, parjata, räävätä, pilkata, häväistä (-päisen).

Smådare, m. herjaaja o. s. v.

Smådelust, f. herjaus- l. parjaushalu l. -himo; — **-lysten**, a. herjaus- l. parjaushalunen l. -himoinen; — **-lystnad**, f. *se* Smådelust; — **-mun**, m. herja- l. rääväsuu; — **-namn**, n. haukku- l. haukkuma- l. herja- l. herjausnimi; — **-ord**, n. herjaus- l. haukku-

ma-sana l. -puhe; — -skribent, m. pilkka- l. häväistys- l. herjakirjoittaja; — -skrift, f. herja- l. pilkkakirjoitus, herjaus- l. pilkka- l. häväistyskirja.

Smädelse, f. herjaus, parjaus, räiväys, pilkka, pilkkaus.

Smädlig, a. herjaava, herja, herjaavainen, parjaavainen, räiväävä, häpäisevä.

Smädlighet, f. herjaavaisuus, parjaavaisuus, häpäiseväisyys.

Smäkta, v. n. nääntyä, nautua, upua, hiukua, hiukahtua; s. af hunger, hiukahtua l. nääntyä nälästä; s. i fängelsetse, kitua l. hiukua l. uupua vankudessa; s—nde ögon, raukeat l. hiukeat l. uupuvaliset silmät.

Smäle, m. häväistys, pilkkaus, häpeä, pilkka.

Smäll, m. läjähdys, paukahdus l. paukaus, paukku, mäjähdyys, räjähdyys; — -fikon, n. korvatillikka l. -marja; — -kall, a. paukkukylmä; midt i s— a vintern, kovimmassa l. paukkavassa talven pakkaisessa; — -kyss, m. muiskaus, moiskaus; — -piska, f. lätkä- l. läikäpliska l. -ruoska.

Smälla, f. lätkä, läpeä.

Smälla, v. n. paukahtaa, läjähtää, mäjähätä, pamahtaa; (*fortfarande*) paukkaa, paukkua, paukahdella, läjähdellä, läikkyä; v. a. (*åstadkomma en smäll*) paukahuttaa, läjähyttää, mäjähyttää; (*åstadkomma flere smällar*) paukautella, läjähyttellä, mäjähyttellä, paukuttaa, paukautella, mäikyttää, mäikyttellä.

Smällande, n. paukkina, pauke, paukahdus, läikinä, läikyminen, läjähteleminen, mäjähätely; paukuttaminen, paukutus, paukuttelu, mäikyttäminen, läjähyttäminen, paukahuttaminen.

Smälta, v. n. sulaa, sulautua; — v. a. sulata, sulattaa, sulauttaa; smält, a. o. part. sula, sulanut, sulattu, sulatettu.

Smälta, f. (*det som smältes*) sulaama, sulatos l. sulatus; (*stor hop*) röykkiö, joukkio.

Smältare, m. sulattaja, sulasaja.

Smältbar, a. sulautuva, sulavainen; — -görning, f. sulavoitseminen.

Smältbarhet, f. sulavaisuus, sulavaisuus, sulavuus.

Smältdegel, m. sulatus-astia, sulaatin; — -hytta, f. sulatuspaja l. -ruukki, sulatto, sulattamo; — -hård, m. sulasus- l. sulatus-ahjo; — -punkt, m. sulamis- l. sulantokohta; — -ugn, m. sulatus- l.

sulaamauni; — -verk, n. sulatuslaitos.

Smältlig, a. *se* Smältbar.

Smältning, f. sulaminen, sulanta, sulautuminen; sulatus, sulaaminen, sulattaminen; — -sorgan, n. sulaatin, sulatussuoli.

Smärling, m. partiaainen.

Smärre, a. komp. (*af Små*) vähempi, vähäisempi, pienempi.

Smärst, a. superl. (*af Små*) vähin, vähäisin, pienin.

Smärt, a. solakka, hoikka, soleva; (*om hästar*) salkki, solakka.

Smärta, a. kipu, kivitus, kipeys; (*qual*) tuska, vaiva; (*fig.*) tuska, karvas mieli, miellkarvas.

Smärta, v. a. (*föroarsaka smärta*) kivittää, kolottaa, pakottaa; (*i andlig mening*) surettaa, karvastella, karvastuttaa.

Smärtfull, a. *se* Smärtsam; — -lindrande, -stillande, a. kipua l. vaivaa asettava l. vähentävä l. helpottava.

Smärthet, f. solakkuus o. s. v.

Smärting, m. (*skepp.*) märttinki, tervakäärä.

Smärtlös, a. vaivaton.

Smärtsam, a. (*kroppel.*) kivistävä, kivistelevä, kivullinen, vaivallinen; (*andl.*) surettava, surkea, karvasteleva.

Smöja, v. a. pujoittaa.

Smör, n. voi; vara i s— et hos ngn, olla jkun suosioissa; — -aktig, a. voin- tapainen; — -ask, m. voirasia; — -bakelse, m. voikakkunen; — -blomster, n. aholeinikki, voikukka; — -but, m. voinökki l. -mökky; — -bytta, f. voipytty; — -duk, m. voi- vaate; — -gås, voileipä l. -kaku; kasta s— ar, heittää l. viakata littua l. lininkä; — -handel, m. voikauppa; — -handlare, m. voinkauppias;

— -kerna, f. voikruu; — -klik, m. voi- l. voinkirpale; — -klimp, m. voi- l. voinköntti l. -kimpale; — -köp, n. voin osto; (*godt pris*) pilkkahinta l. -kauppa; — -profvare, m. voin-ora l. -koetin; — -tionde, m. voisaatavat l. -vero.

Smöra, v. n. tulla voihin; — v. a. tehdä l. tahrta voihin.

Smörig, a. voinen, voissa (oleva).

Smörj, n. *se* Stryk; — -burk, m. rasvatölkki l. -purakko.

Smörja, v. a. voidella (-tellen), rasvoa, rasvata; (*muta*) rasvoa, lahjoa, voidella; s.

kräset, a. s. a. ajaa hottiinsa, sukia suutansa; s. ihop, sotkea l. sutata kokoon; s. ned, tahrata l. tahrata, tehdä jhkkin; (*ge stryk*) sutkia l. sukia selkään; — s. sig; v. r. voidella itseänsä, voiteleita; (*förplåga sig*) herkutella, sukia suutansa; sm ord, part. voideltu.

Smörja, f. rasva, voide; (*fig.*) sotku, sekaotku, suttu.

Smörjelse, f. (*smörjning*) voitelu; (*salva*) voide.

Smörjig, a. (*som har egenskapen af smörja*) rasvamainen, rasvan- l. voiteentapainen, rasvakas, rasvainen; (*ned-smörd*) tahrassa l. rasvassa (oleva), rasvaan tehty.

Smörjning, f. voitelu, voiteleminen, rasvaaminen, rasvominen, rasvonta.

Snabb, a. nopea, nopea, joutuisa, pikainen, ketterä, kerkeä, vikkeli, virkku; — *-fotad*, a. ketterä- l. nopsajalkainen, kerkeä jalaltansa, ketterä; — *-löpare*, m. pika- l. joutujuoksija; — *-seglare*, m. pika- l. joutupurjehtija; — *-skrifning*, f. pikakirjoitus; — *-skrifvare*, m. pikakirjoittaja.

Snabba sig, v. r. joutua, jouduttaa itseänsä, rientää.

Snabbhet, f. nopeus, nopsuus, joutuisuus, pikaisuus, o. s. v.

Snabel, m. tirso, kärsä, kärsätorvi (-en).

Snabt, adv. nopeasti, nopeaan, joutuisasti o. s. v.

Snack, n. se Prat, Sladder.

Snacks, v. n. se Prata, Sladdra.

Snafva, v. n. kompastua, kompastella, kunkahtaa, kunkahtua; (*slinta*) luisahtaa, liukastua.

Snappa, v. a. kaapata, siepata, kahmata, kahvaltaa; s. upp, m. m., se Upp-snappa, o. s. v.; s. efter andan, haukkoa henkeänsä.

Snapphane, m. siepposissi, sissi.

Snapps, m. nauttu, napaus, ryyppy, tintti, kopaus, kulaus.

Snar, a. pikainen, joutuisa, joudukas, väleä; — *-fyndig*, a. sukkela- l. nopsa-älyinen, älykäs, vikkeli- l. tarkkamielinen; — *-lik*, a. pian l. piammasti jkun näköinen l. muotoinen; — *-mogen*, a. aikaisin l. pian l. väleen kypsä l. tuleutuva, pikakypsyinen, aikainen; — *-sint*, a. pikamielinen l. vihainen; — *-skrämd*, a. herkkäpelkoinen; — *-sticken*, a. pikavihainen, äkkipäinen l. -tuittu, tuittupäinen, närkki, närkäs, äky; — *-tänkt*, a.

vikkeli- l. nopeamietäinen l. -ajatuk-
sinen.

Snar, n. se Snär.

Snara, f. ansa, paula, permi (-eh), (*trädtopp*) lahto; (*fig.*) paula, ansa.

Snarare, a. komp. pikaisempi, joutuisampi; — adv. pikemmin, joutuisemmin, välemmin; (*hellre*) ennemmin, ennen, paremmin, pikemmin.

Snarast, a. superl. pikaisin, joutuisin; — adv. joutuisimmin, pikaisimmin, kerkeimmin; med det s—e, mitä pikimmin l. pikaisimmin, hetimiten.

Snarhet, f. pikaisuus.

Snarka, v. n. kuorsata, kuorsnata, kor-
sailla.

Snarkning, f. kuorsaus o. s. v.

Snarlig, a. piakkoinen.

Snarligen o. **Snarligt**, adv. piakkoin, kohdakkoin, kohdakkoon, piammittain, piammasti.

Snarp, m. (*på gräs*) kelmu.

Snarrefva, f. kierrehelä, humalavieras.

Snarrvika, n. (*på orgor*) pärityn, pär-
rälaitos.

Snart, adv. pian, väleen, kohta, kiiruusti; s. s. (som), niin pian kuin, heti l. kohta kun; s. sagdt, miltei, piam-
masti, melkeittäin.

Snask, n. makeiset (*pl.*), hentuset (*pl.*).

Snaska, v. n. syödä makeisia, mausua, mausuella.

Snasker, m. maku- l. mausesuu, makeis-
ten syöjä, mausuja.

Snatta, v. a. näpistää, näpistellä.

Snatter, n. kaakotus, rääkätys l. rää-
kitys.

Snatteri, n. näpisteleminen.

Snattra, v. n. kaakottaa, rääkättää l.
rääkittää, kääkättää.

Snau, f. (*ett slags farttyg*) nouvi.

Sned, a. vino, viisto, venlo, vitainen; (*sluttande*) kaltto, kalteva; (*vind*) kie-
ro, karsas; (*brokig*) väärä; *blifva s.*,
vinoutua, viistoutua, kalttoutua, kalt-
tua; *göra s.*, se **Sneda**; s—t ord,
harkko sana, karsas l. väärä sana;
vara på s., olla vinossa l. viistossa
l. (*lutande*) kallellansa; *plöja på s.*,
kyntää viistoon l. viteelleen; det är
på s. emellan dem, heidän välinsä
on karsas l. karsaansa l. kanseaa l.
kierollansa; — *-fotad*, a. väärä- l.
kampurajalkainen, potukka; — *-hal-
sad*, a. vino- l. viisto- l. kierokaulai-
nen; — *-hörnig*, a. viisto- l. vino-
nurkkainen l. -kulmainen; — *-kör-*

- ning, f. viistoonkyntö l. -ajo; —
-munt, a. veulo- l. viistosu; — **-skuren**, a. viistetty, viistoon l. viistoksi leikattu; — **-springare**, m. vino- l. syrjäjuoksija; — **-språng**, n. vinoilu, syrjähdys, syrjähtäminen; **göra s.**, syrjähdellä, vinoilla; — **-vinklig**, a. vino- l. viistokulmainen; — **-ögd**, a. viisto- l. vinosilmäinen l. -silmä.
- Sneda**, v. a. vinota, viistää, kaltoittaa, kallattaa.
- Snedd**, f.; pã s— en, viistoon, vitään, kaltoin, viteelle.
- Snedhet**, f. vinous, viistous, kalttous.
- Snedt**, adv. viistosti, vinosti, karsaasti, viistossa, vinossa, klerossa, kallellansa, viistoon, viinon, väärään, kallellensa.
- Snegla**, v. n.; pã ngn, katsoa kieroon l. vilkua jkuhun l. jkuta, vilkuttaa silmiänsä l. karsastella jkulle.
- Snes**, m. seiväs-, teikkikykkä.
- Snibb**, m. nippu, korvake.
- Snibba**, v. a. niputtaa.
- Snibbig**, a. nippuinen, nipullinen.
- Snickararbete**, n. nikkarin työ, nikkaus-työ; — **-handtverk**, n. nikkarin-ammatti l. -käistyö; — **-verkstad**, m. nikkarin versta l. työhuone; — **-verktyg**, m. nikkarin kalu l. työkalu.
- Snickare**, m. nikkari, puuseppä; — **-gesäll**, m. nikkarin kisa.
- Snickra**, v. n. nikkaroita.
- Snida**, v. a. leikata, nikertää.
- Snidt**, *se* Snitt.
- Snidverk**, n. nikerrys, nikertämä, puuleikos.
- Snifsa**, v. a. naksia, nipsata, nipsauttaa.
- Snigel**, m. etana.
- Snikas**, v. d. ahnastaa, ahnastella, ahnehtia, idartaa.
- Sniken**, a. ahnas, ahnehtiva, voitonhimoinen l. -haluinen.
- Snikenhet**, f. voitonhimo, ahnaus, ahnehtivaisuus.
- Snilla**, f. utu- l. silkkinnyöri.
- Snilla undan**, *se* Undansnilla.
- Snille**, n. äly, aju, nero; (*snillrik men-nisha*) älyniekka l. -mies; — **-alster**, n., — **-bragd**, f., — **-foster**, n. älyntuote l. -tuottama l. -sikiö, älytyö; — **-flygt**, f. älyn-innostus l. -lento; — **-gåfva**, f. älyn- l. ajulahja; — **-kraft**, f. älyn- l. ajunvoima, älyllinen l. ajullinen voima l. mahti, aju; — **-prof**, n. älynnyyte l. -osotus.
- Snillrik**, a. älymielinen, älykäs, älyllinen, ajukas, mielevä.
- Snillrikhet**, f. älykkyytä, älymielisyys, mielevyys.
- Snillrikt**, adv. älykkäästi, älyllisesti, älyllä, mielevästi.
- Snipa**, Snippgädda, f. hauksuhikko.
- Snipig**, a. pujokas, huipukainen, huippu- l. pujopäinen.
- Snitt**, n. (*skärning*) leikkaus, vuolo; — m. (*klädere*) parsi (-ren), kuosi.
- Snittling**, f. istukasvesa.
- Sno**, f. *se* Snodd, f.
- Sno**, v. a. punoa, säistää, köyttää, (*tvinn*) kiertää; s. upp, liestyttää, kehittää; s. åt sig, naapata l. kiepata itsellensä; s. sig, v. r. kiertyä, punoutua, mennä kierroksiin; s. sig tillbaka, liestyä, liestyä l. kehittyä takaisin; s. sig ifrån, undan (*fg.*), kieveltyä l. luiskauttaa l. viletää pois, pakoon.
- Sno**, v. n. kipata, lipata, lentää, viletää, liidettää.
- Snobb**, m. reipastelija, herrastaja.
- Snodd**, m. *se* Snoende.
- Snodd**, f. punos, punonainen.
- Snoende**, n. punominen, punonta, kiertäminen, säistäminen.
- Snok**, m. tarha- l. vesikäärme.
- Snok**, m. (*en som snokar*) nuuskija, vaa-nija, lukki.
- Snoka**, v. a. nuukia, nenustella, vaa-nia, lukkia, kuhnia.
- Snopen**, a. nuloinen, nulollansa l. häpeillensä (oleva), hölmistynyt, hämästyntynyt.
- Snopp**, m. karsi (-ren).
- Snoppa**, v. a. niistää.
- Snor**, m. räkä, kina; — **-killing**, m. räkärekko l. -nenä, piimäsuu; — **-näsa**, f. räkänenä l. -nokka.
- Snora**, v. n. o. a. räkiä, juokuttaa l. valuttaa räkä; s. ned, tehdä l. tahria räkään, räätä.
- Snorfa**, v. n. *se* Snöffa.
- Snorig**, a. räkäinen, räkässä (oleva).
- Snubba**, v. a. (*upp*) nuhdella, torua, antaa toria l. nuhteita.
- Snubbla**, v. n. kompastella, potukoita.
- Snubbor**, f. pl. torat, nuhteet.
- Snudda**, v. n. viistää, lipaista, pyyhkiästä.
- Snufva**, f. unha, nuha, nenän tukko l. tukkeus.
- Snugga**, v. n. norkkia, norkotella, norvehtia, kärkeä.
- Snugga**, f. nysä, piipunnysä.

Snuggare, m. norkkija, norvehtija; *se* **Snyltgäst**.

Snuggeri, n. norkkiminen, norvehtiminen, kärkkyminen.

Snugg-gäst, m. *se* **Snyltgäst**.

Snurra, f. hyrrä, vyrrä.

Snurra, v. n. hyrrätä, vyrrätä; s omkring, kiepoa, viipooa, pyöriä l. kiepoa ympäri.

Snus, n. nuuska; — **-bod**, f. nuuska-puoti; — **-dosa**, f. nuuskatuosa l. -rasia; — **-föruftig**, a. viilaasteleva, viilao; — **-hane**, m. nokkamöihö, nokastelija.

Snusa, v. n. o. a. nuuskata, panna l. haistaa nuuskaa; s. på ngt, nuuskia l. haistella jkin.

Snusare, m. nuuskuri, nuuskaaja, nuuskamies.

Snusig, a. nuuskainen, nuuskassa (oleva).

Snusk, n. lika, saasta.

Snusker, m. ryötys, ryökäle, moskali, ruokoton.

Snuskig, a. ruokoton, siivoton, saastainen, likainen.

Snuskighet, f. ruokottomuus, saastaisuus, siivottomuus.

Snuskigt, adv. ruokottomasti, o. s. v.

Snut, m. (*nos*) turpa, kuono; (*ansigte*) naama; (*spets, vrå*) nuha, nyhä, hui-pukka; min lilla s. nöpösen! vunnukkaiseni; — **-fager**, a. sieväsuinen, kaunonaama.

Snyffel, m. nöikki, vunukka.

Snyfta, v. n. nyyhkyttää, nihkuttaa, ti-huttaa, ihkata.

Snyftan, f., **Snyftande**, n., **Snyftning**, f. nyyhkinä, nyyhkytys, nihkuttaminen, tihutus.

Snygg, a. siisti, puhdas, siivokas, siivollinen, puhtainen.

Snygga, v. a. siistitää (-iän), siivota, puhdistaa.

Snygghet, f. siistisyys, puhtaus, siivokkuus.

Snygt, adv. siististi, sievästi, puhtaasti.

Snylta, v. n. *se* **Snugga**.

Snyltgäst, m. nakuri, kuokkavieras.

Snyta, v. a. niistää; (*mappa*) kiemata; s. sig, niistää nenänsä.

Snyte, n. tirso, turpa, suu; (*stump*) pätkä, tynkä.

Snäl, a. ahne, kärkäs, perso; (*njugg*) kitsas, saita, itara; — **-jåpa**, f., **-jåper**, m. ruokaperso, norvehtija, persoilija; — **-varg**, m. saitori, puotto.

Snålas, v. d. ahnehtia, kärkkyä, persoilla, norvehtia.

Snålhøt, f. ahneus, kärkkäys, persous; (*gnideri*) saitus, kitsaus, itaruus.

Snålt, adv. ahneesti, kärkkäesti, soesti; kitsaasti, itaraasti, saidasti.

Snår, n. pensainko, pensaaosto, tiheikkö, viita.

Snåcka, f. kuorikko, raakku, kotelo, näkinkenkä, karinkaukalo, (*mussla*) simpukka, kuorikko, kuorilas; (*i ur*) kieruratas.

Snåckformig, a. kierukainen, kiperiäinen, kippurainen; — **-gång**, m. kierukäytävä, kieramo; — **-hus**, — **-skal**, n. raakunkuori, näkinkenkä; — **-vis**, adv. kierukaisesti.

Snåckslåde, m. pulkkareki.

Snåf, a. kapea, kaita, (*ringa*) näpeä, kääpikkä, nitukka.

Snåfhøt, f. kapeus, kaituus.

Snåll, a. (*snåll*) nopea, nopsa, kerkeä; (*sticketig, kunnig*) näpeä, näppärä, sukeva, taitava; (*beskedlig*) kiltti, sievä, siivo, hyvä; — **-fotad**, a. *se* **Snåbbfotad**; — **-låd**, n. (*kom.*) pikajuotin; — **-press**, m. pikapaino; — **-seglare**, m. pikapurjehtija.

Snållhøt, f. nopeus, nopsuus, näpsyyys, taitavuus, kilttisyys, hyvyys.

Snålt, adv. nopsasti, kerkeästi, näpsästi, kiltisti, hyvästi.

Snåppa, f. vikla, tilleri.

Snåppare, m. näppäri, suonirauta.

Snårja, v. a. kietoa, pauloa, jumoa; (*fig.*) kietoa, solmeta, sekoittaa; s. sig, v. r. kietoutua, kietoa itsensä, kiertyä, sekantua.

Snårjande, a. o. part. kietova, solmeava, m. m., *se* **föreg.**; (*bot.*) kärheä.

Snårjgrås, n. kierumatara l. -ruoho, kierreheinä.

Snårp, n. vihne, oas, siikainen.

Snårt, m. siima, letka, piiskan nuora l. nauha; (*slång, slag*) siimaus, letkaus, läppäys; (*stickord*) pistopuhe l. -sana, kompa, kompasana, siimaus.

Snårta, v. a. siimaista, sivalta, lyödä l. läpätä ruoskalla.

Snårta, f. utukka, tytöntynkkä, tyttöretu.

Snåsa, v. a. tiuskata, tiuskooa, töykäistä, äyhkäistä, tikaista.

Snåsig, a. äyhkeä, yreä, tiuskova.

Snåsigheøt, f. äyhkeys, yreys, tiuskovaisuus.

Snäsigt, adv. äyhkeästi, yreästi, äyhkäisten, tiuskaten.

Sväsor, s. pl. nuhteet, torat.

Snö, m. lumi (-en); tunn s., viti, lumen viti; — **-berg**, n. lumivuori l. -tunturi; — **-betäckt**, a. lumenpeittoinen, luminen, lumella peitetty; — **-blandad**, a. lumensekainen; — **-boll**, m. lumipallo; — **-bollar**, v. d. olla lumisilla l. lumipalloisilla l. lumisotaisilla, lumitella; — **-by**, m. puuskatuisku; — **-drifva**, f. kinos, lumikinos, nietos, niete, (*med skare*) hanki (-gen); bilda s — or, kinostaa, nietostaa; — **-fall**, n. lumisade; — **-flaga**, f. lumihöytäle l. -höytö l. -hahutuva; — **-flinga**, f. lumihuede l. -höyde; — **-flocka**, f. *se* **Snöflaga**; — **-glöpp**, n. lumiräntä; — **-gräns**, m. lumenraja, lumipiiri; — **-gubbe**, m. lumiäijä l. -ukko; — **-hvit**, a. lumivalkea l. -valkoinen; — **-mos**, m. o. n. lumisee l. -huttu; (*fig.*) höytypuhe, tyhjä puhe, lörpötys; — **-mus**, f. lumikko, lumitirkka; — **-plog**, m. lumireki l. -aura, lana; — **-ploga**, v. a. lanata, ajaa lumireellä, vetää lumirekää; — **-ras**, n. lumivyöry l. -vyöryke l. -vierros; — **-region**, m. lumipiiri; — **-ripa**, f. *se* **Ripa**; — **-skata**, f. *se* **Björktrast**; — **-skorpa**, f. karmannes, karppu, lumenkarmu; — **-slagg**, — **-slask**, n. lumiseide l. -silo l. -räntä; — **-sparf**, m. lumisirku, pulmunen; — **-sörja**, f. lumisohjo l. -suohka, hyhmä; — **-väder**, n. lumisää, luminen ilma l. sää; — **-yra**, f. tuisku, pyry, lumipyry.

Snöa, v. imp.; det s — r, sataa l. tulee lunta, lumittelee.

Snöd, a. inha, paha; (*fäfänglig*) turha, pysymätön.

Snöfla, v. n. (*tala i näsan*) honottaa; (*tala fnysande*) nuhista, nuuskuttaa.

Snöga, **Snöig**, *se* **Snöa**, **Snöig**.

Snöig, a. luminen, lumessa (oleva).

Snöpa, v. a. kuohita (-tsen), salvaa.

Snöpare, m. kuohari, salvuri.

Snöping, m. kuohilas, salvio, salvikko.

Snöplig, a. katala, nolo, kunnoton, häpeän-alainen, häpeällinen, keho, huono.

Snöpligen, adv. *se* **Snöpligt**.

Snöplighet, f. kataluus, huonous, keho, häpeällisyys, o. s. v.

Snöpligt, adv. katalasti, kehnosti, huonosti, häpeällisesti, häpeällä.

Snöra, v. a. nyörätä, nuorata, pauloit-

taa, pauloa, vetää l. sitoa nyörillä l. nuoralla kiinni; s. sig, v. r. nyörätä l. puristaa itseensä; (*nyttja snörlif*) pitää kurelliviä.

Snörband, n. kurenauha l. -nuora l. -paula, nöyrinauha; — **-lif**, n. kurel. nyörilivi; — **-makare**, m. nyörimaakari, nyörimaakari l. -tekijä; — **-makeri**, n. nyörinteko, -punonta; — **-rät**, a. oiko- l. kohti- l. supisuora; — **-rätt**, adv. supisuoraan l. -suorassa, oikosuoraan l. -suorassa, nuoraisesti.

Snöre, n. nyöri, paula, punos.

Snörpa, v. a. nyripistä, rypistää, kurata, vetää kokoon l. ruohon; s. sig, v. r. nyripistä, kutistua, kuroutua, rypistä.

So, f. *se* **Sugga**.

Sobel, m. suopeli, suopelikärppä; — **-skinn**, n. suopelin nahka; af s., suopelin-nahkainen.

Social, a. yhteis- l. keskuuskunnallinen, yhteis- l. keskuuskunnan, yhteisöllinen.

Socialism, m. sosialismi, tasajaollisuus.

Socialist, m. sosialisti, tasajakolainen.

Socialistisk, a. sosialistinen, tasajaollinen.

Societet, f. seura, yhteys; (*sällskaps-krets*) keskuus, seura, keskuuskunta; — **-shus**, n. seurahuone.

Socka, f. (*på foten*) teruke, terunen, syylinkä; (*på benet*) säärys.

Sockel, m. jalusta, kanta, jalka.

Socken, f. pitäjäs, pitäjä; — **-adjunkt**, m. pitäjän-apulainen; — **-allmänning**, m. pitäjän yhteismaa l. -mettä; — **-beskrifning**, f. pitäjänkertomus; — **-bo**, m. pitäjäläinen, pitäjäläinen; — **-bud**, n. satraan ripitys l. ripitysmatka; — **-folk**, n. pitäjäläiset (*pl.*), pitäjän väki l. kansa; — **-karta**, f. pitäjänkarta; — **-magasin**, n. pitäjänmakasiini l. -jyvästö; — **-prest**, m. pitäjän pappi, maanpappi; — **-skola**, f. pitäjänkoulu; — **-skolmästare**, m. pitäjänkouluttaja l. -koulumestari; — **-skomakare**, m. pitäjänsuutari; — **-skrifvare**, m. pitäjänkirjoittaja l. -kirjuri; — **-skräddare**, m. pitäjänräätäli; — **-stuga**, f. pitäjänntupa; — **-stämma**, f. pitäjänkokous.

Socker, n. sokeri, sokuri; — **-art**, f. sokerin laji; — **-artad**, a. sokerimainen, sokerinlainen; — **-ask**, m. sokeriastia l. -rasia; — **-bägar**, m. sokerinleipoja l. -leipuri; — **-baga-rebod**, f. sokerileipä-putti; — **-ba-**

geri, n. sokerinleivonta; (*stället*) sokerinleipohuone; — *-bakelse*, m. sokerileivos; — *-beta*, f. sokerijuurikas; — *-bruk*, n. sokeriruukki l. -tehdas; — *-bröd*, n. sokerileipä; — *-böna*, f. sokeripapu; — *-dosa*, f. sokeritölkki l. -tuosa; — *-driicka*, f. sokerijunoma; — *-gryn*, n. sokerimuru; (*fig.*) murunen; — *-haltig*, a. sokerinpitoinen l. -sekainen; — *-handel*, m. sokerinkauppa; — *-kaka*, f. sokerikakku l. -kakkunen; — *-läda*, f. sokerilaatikko; — *-rot*, f. sokerijuurii; — *-rör*, n. sokeriruoko; — *-saker*, f. pl. sokerilevokset l. -aineet; — *-sirap*, m. sokerisirappi; — *-skum*, n. sokerikohma; — *-skål*, f. sokeriastia; — *-söt*, a. sokerinmakeinen l. -makea; — *-topp*, m. sokeritoppa l. -keko; — *-tång*, f. sokeripihdit; — *-vatten*, n. sokerivesi; — *-ärter*, f. pl. sokeriherneet.

Sockneadjunkt, m. fl. *se* **Socketnadjunkt**, o. s. v.

Sockneman, m. pitäjänmies.

Sockra, v. a. sokeroita, panna sokeria päälle l. sekaan; s. sig, v. r. sokeroitua.

Soda, f. suuta; — *-vatten*, n. suutavesi.

Soffa, f. sohva.

Soffdyna, f. sohvatyyny.

Sofgomak, -rum, n. makuukammio, -huone; — *-tid*, m. makuu- l. makuun aika.

Sofism, m. sofisma, viisasteima, viisastelupäätös l. -päätelmä.

Sofist, m. sofist, viisastelija.

Sofisteri, n. viisasteleminen, viisastelevalaisuus.

Sofsticera, v. n. viisastella.

Sofstisk, a. sofistinen, viisasteleva, viisastelullinen.

Sofra, v. a. valikoita, erotella.

Sofsig, a. möhjiäinen, möhjuinen, pöperöinen.

Sofva, v. n. maata (makaan), nukkua; s. tungt, hårdt, maata l. nukkua sikeästi, raakaasti; s. lätt, maata herkästi; lägga sig att s., panna l. paneutua maata; s. ut, maata l. nukkua tarpeekseen l. tarpeeksi asti l. kylläksi.

Sofvare, m. makaaja, nukkuja; (*fig.*) untelo, unikeko.

Sofvel, n. särvin (-pimen).

Sofvelsam, a. ruokainen, ruokava, ravitseva.

Soirée, f. iltame l. iltama, illatsu, illakokous l. -huvit.

Soja, f. soija.

Sol, f. aurinko, päivä; s—en går upp, aurinko l. päivä nousee; s—en går ned, aurinko l. päivä laakee; med s—en, myötäpäivään; mot s—en, vastapäivään, vasten päivää; — *-badd*, n. auringon l. päivän helle l. polte, autero, leppo; — *-beglänst*, *-belyst*, a. päivänpaisteinen l. -loisteinen, auringon-alainen; — *-bergung*, f. auringon l. päivän laaku l. mailleen meno; — *-blind*, a. auringon huijaisema l. sokaisema; — *-bränd*, a. päivettynyt; blifva s., päivettyä, ahvettua; göra s., päivettää, päivetyttää, ahavoittaa; — *-bränna*, f. päivettyä, päivetyä, ahvas; — *-cirkel*, — *-cykel*, m. aurinkokausi; — *-dyrkan*, f. auringon palveleminen l. palvelus l. jumaloitseminen; — *-fjäder*, m. viuhkain, varjostin; — *-fläök*, m. auringon pilkku; (*på huden*) pisama, päivän polttama; — *-förmörkelse*, f. auringon pimeneminen; — *-glimt*, m. auringon l. päivän välkähdyks l. pilkkaus; — *-grand*, n. päivänhiukka l. -hiude; — *-gud*, m. auringon jumala; — *-gång*, m. auringon kulku l. nousu ja laaku; — *-hetta*, f. auringon l. päivän helle l. kuuma; — *-hvarf*, n. aurinkokausi; auringonkierto; — *-klar*, a. auringonvaloinen l. -paisteinen; (*fig.*) selkeä kuin päivä, päivänselkeä; — *-ljus*, n. auringon valo; — *-månad*, m. aurinkokausi; — *-nedgång*, m. auringon l. päivän laaku; — *-ros*, f. auringon l. päivänkukka; — *-rök*, m. päivän savu, autero; — *-sida*, f. päivänpuoli; — *-sken*, n. auringon- l. päivänpaiste; — *-skifte*, n. (*af åker*) ilmansuuntainen jako, suuntajako; (*den tid solen lyser*) auringon aika; — *-skifva*, f. auringon kehä l. terä; — *-skärm*, m. *se* Parasoli; — *-strimma*, f. auringon l. päivän pilkkaus l. säde, päivän soitto l. vinkka; — *-stråle*, m. auringon säde; — *-styng*, n. päivän l. auringon panema l. purema; — *-stånd*, n. päivän seisaus l. seisahdus; — *-ståndspunkt*, m. päivänseisauksen kohta l. -piste; — *-system*, n. aurinkokunta; — *-tid*, m. aurinko-aika; — *-torke*, v. a. kuivata l. kui-

vattaa auringossa l. päivässä, kavoittaa; s—d, kapa, kapainen, kapautunut; —**-tält**, n. päivän- l. auringonsuoja; —**-uppgång**, m. auringon l. päivän nousu; —**-ur**, n. aurinkokello; *se Solvisare*; —**-visare**, m. tiimapatssas l. -tukki l. -lauta, päiväkello; —**-värme**, m. auringon lämpimä; —**-år**, n. aurinkovuosi.

Sola, v. a. panna päivän l. auringon paisteesen l. suuhun, panna päivään; s. sig, v. r. lekotella, paistattaa päivää, päivötelä.

Sola, a. oböjl.; s. vexel, ainoa l. yksinäinen vekseli.

Solar o. **Solarisk**, a. auringollinen, auringon.

Sold, m. palkka; vara i ngns a., olla jkun palkkalainen l. palkoissa.

Soldat, m. sotamies; —**-löfnad**, f., —**-lif**, n. sotamiehen l. sotamiehen elämä l. elo; —**-lik**, a. sotamiehen-näköinen l. -tapainen; —**-maner**, n., —**-sed**, m., —**-sätt**, n. sotamiehen tapa l. laatu; —**-torp**, n. sotamies-torppa.

Soltatesk, m. sotamiehistö, sotamiehet.

Solenn, a. juhallinen.

Solennitet, f. juhallisuus; —**-ssal**, m. juhlasali.

Solf, n. nidet (*pl.*).

Solid, a. (*fast, säker*) vankka, luja, vakava; (*förvägen*) vakavarainen, vankka, kiinteä; (*geom.*) tllainen, täyteinen; s. figur, kappalekuvio.

Solidarisk, a. kaikkiihyteinen.

Solidariskt, adv. kaiken-yhteisesti, kaikki toistensa edestä.

Solidaritet, f. kaikkiihyteisyys.

Soliditet, f. lujuus, vankkuus, vakavuus, vakavaraisuus.

Solig, a. auringon-alainen, päivänloistoinen l. -rintainen, lekkoinen.

Solitär, m. ainokivi l. -timantti.

Solk, n. solkku, sotku.

Solka, v. solkata, sokea; (*tala*) mon-gertaa, sopertaa.

Solo, a. oböjl. o. adv. yksinässä, yksinäis-; subst. n. soolo, yksinäis-ääni, yksinsoitto l. -laulu; —**-dans**, m. yksin- l. soolotanssi; —**-parti**, n. soolokohta, yksinäis-osa l. -kohta l. -paikka; —**-stycke**, n. soolokappale, (*sång*) yksinlaulu, (*spel*) yksinsoitto; —**-sång**, m. yksinäis- l. soololaulu.

Solvent, m. täysivertainen, maksunvoipa l. -kykyinen.

Som, pron. rel. joka; hvilken, hvad som, joka, mikä; hvem som, joka, ken; — adv. o. konj. kuin, niinkuin, kuten, miten; (*emedan*) kun, koska; s. oftast, useimmiten, useimmittain; när nöden är s. stört, kun hätä on kovimmillansa l. suurimmallansa; s. häftigast, pikimmiltänsä; s. bäst; par-aikaa, parasta kättä l. aikaa, parhail-lansa; en karl s. han, hänen kaltai-sensa l. laatusensa mies; såväl — som l. som ock, sekä — että, niin hyvin — kuin myös l. kuin...kin, niin — kuin...kin; s. ung var han frisk, nuorena hän oli terve; s. embetsman betraktad är han ett mönster, virkamies ollen l. virkamieheksi (*kat-soen*) l. virkamiehen lajthin on hän esikuvaksi; just s. jag kom, juuri tullessani; s. jag skulle gå, kun olin mennä l. menemässä l. menemä-silläni.

Somatologi, f. somatologia, ruumiin-oppi l. -tieto.

Somliga, **Somlige**, pron. indef. pl. muu-tamat, moniaat; s. — andra, toiset — toiset, muutam — muutam l. toiset.

Somligstädes, adv. muutamissa l. muu-tamin paikoin.

Sommar, m. kesä, suvi (-en); om s — en, kesällä, suvella; i s., ensi l. tulevana kesänä; tänä kesänä; i s — s., mennyt l. menneenä l. viimeis kesänä; —**-afton**, m. kesä-ilta; —**-aktig**, a. suvimainen, kesämäinen, kesäntapainen; —**-arbete**, n. kesätyö; —**-bete**, n. kesälaidun; —**-boning**, f. kesäasunto; —**-byxor**, f. suvi- l. kesähosut; —**-dag**, m. kesäpäivä, kesäinen päivä; —**-fläck**, m. *se Fräkn*; —**-fogel**, m. kesälintu; *se Fjäril*, —**-hvete**, n. kesävehnä; —**-klädd**, a. kesä- l. suvivaatteissa (oleva); —**-kläder**, m. pl. kesävaatteet; —**-lik**, a. kesäin-lainen l. -tapainen; —**-luft**, f. kesä-ilma, kesäinen l. suvinen ilma; —**-morgon**, m. kesäaamu, kesäinen l. suvinen aamu; —**-månad**, m. kesä-kuukausi, suvikuu, (*juni*) kesäkuu; —**-mossa**, f. kesä- l. suvilakki; —**-natt**, m. kesäyö, kesäinen l. -suvinen yö; —**-nöje**, m. kesähuvitus; (*landställe*) kesähuvila; —**-qväll**, m. kesä- l. suvi-iltanen; —**-regn**, n. kesäinen l. suvi-nen sade; —**-ro**, f. *se Sommarnöje*; —**-råg**, m. kesäruis; —**-solstånd**,

n. kesäinen päivänseisäns, kesä-päivänseisäns; — -tid, m. kesäis-aika, kesän l. kesäinen aika; — -tyg, n. suvikangas, kesävaate; — -vårn, a. kesälämpöinen; — -våder, n. suvi- l. kesäilma, kesää, suvinen l. kesäinen ilma l. sää; — -vårme, m. o. n. suvi- l. kesälämmin, kesän l. suven lämmin l. lämpö; — -vårt, m. kesällinen l. kesäinen kasvi, kesäkasvi, suvikuntainen l. suvikunta-kasvi.

Somna, v. n. nukkua.

Somnambul, se Sömngångare.

Somnambulism, se Sömnvandring.

Somt, a. n. oböjl. joku, joku osa, muutamat.

Son, m. poika; — -dotter, f. pojan tytär; — -hustru, f. miniä; — -son, m. pojanpoika.

Sonat, m. sonaatti.

Sond, m. koetin.

Sondera, v. a. koettaa l. tutkia koettimella, koetella.

Sonlig, a. pojallinen, pojan.

Sonnett, m. sonetti.

Soner, a. heleä, helakka.

Sopa, v. a. lakaisela l. laasta.

Sopa, f. luutanen.

Sopare, m., Soperska, f. lakaisija l. lakaisija.

Sophög, m. tunkio, rikkatunkio l. -lää; — -qvast, m. luuta; — -skyffel, m. rikkalapio l. -viskuri.

Sopning, f. lakaisu, lakaseminen.

Sopor, f. pl. rikat, lakaisemat, lakaisukset, tunkiot.

Sopp, m. tatti.

Soppa, f. soppa, liemi (-en), keitto, keitto, särpä.

Soppfat, n. soppa- l. keitosvatli l. -astia; — -skål, f. soppamalja; — -slef, f. soppa- l. liemikauha.

Sopran, m. sopraani.

Sorg, f. suru, murhe, huoli (-en); anlägga s. efter ngn, ruveta suruun l. huolipukuun jkun jälkeen; — -beklagelse, f. surun valitus; — -besök, n. huoli- l. surukäynti l. -tervehdys; — -betygelse, f. surun l. murheen osotus; — -bref, n. surukirje, surusanoma; — -bunden, a. se Sorgsen; — -dikt, f. huoliruno, murherunoelma; — -dök, n. huolihuntu l. -verho, suruvaippa; — -drägt, f. huoli- l. suruvaatteet, huoli- l. murhepuku; — -ehus, n. surutalo; — -esång, m. huoli- l. murhelaulu l. -runo, suru-

virsi; — -otåg, n. suru- l. huolisaatto; — -flor, n. huoli- l. suruharo; — -folk, n. suruväki, huolikansa; — -fri, a. suruton, murheeton, surusta vapaa; — -frihet, f. suruttomuus, murheettomuus, surunvapaus; — -fritt, adv. surutta, suruti, huoletta, murheitta, suruttomasti; — -full, a. monihuolinen, suruinen, huolekas; — -fällig, a. huolellinen, tarkka- huolinen, huolenpitävä l. -pitoinen; — -fällig, a. huolellinen, tarkka- huolinen, huolenpitävä l. -pitoinen; — -fällighet, f. huolellisuus, tarkka huoli, huolenpito l. -pitoisuus; — -fälligt, adv. huolellisesti, huolella, tarkalla huolella, tarkasti; — -klädd, a. huoli- l. suruvaatteissa (oleva), huoli- l. murhepuvussa (oleva); — -kläder, n. pl. se Sorgdrägt; — -lös, a. huoleton, suruton; — -löshet, f. huolettomuus, suruttomuus; — -löst, adv. huolettomasti, suruttomasti, huoletta; — -marsch, m. surumarssi; — -musik, f. suru- l. murheosoitanto l. -soitto; — -qväde, n. se Sorgdikt o. Sorgesång; — -spel, n. murhenäytelmä; — -tid, m. surun- l. huolen-aika; — -år, n. suru- l. huolivuosi.

Sorglig, a. surullinen, surettava, surkea. Sorglighet, f. surullisuus, surettavaisuus, surkea.

Sorgligt, adv. surullisesti, surettavasti, surkeasti.

Sorgsen, a. murheellinen, surullinen, suru- l. murhemielinen, huolellinen, surun- l. murheen- l. huolen-alainen; göra s., murhetuttaa, huolestuttaa.

Sorgsenhet, f. murheellisuus, surullisuus, suru- l. murhemielisyys, huolellisuus, surullinen l. murheellinen mieli, suru- l. murhemiel.

Sork, m. ojarotta, peltohiiri; jmf Mullvad.

Sorl, n. (af en källa, bäck o. d.) lorina, porina, hulina, solina, (doft) holina, (sakta) lirinä; (af insekter) surina, sorina, hörinä, hurina; (i örat) suhina, surina; (af menniskor) melu, häly, sorina, kohu, kohina.

Sorla, v. n. (om rinnande vatten) lorista, porista, hulista, hulata, solista, solata, (doft) holista, (sakta) lirstä; (om menniskor) hällistä, meluta, sorista; kohista, pitää melua l. kohua l. hällinää; (om insekter) surista, sorista, hurista, surata; (om örat) suhista, so-

- rista, surista; s. hastigt, lorahtaa, lorahtaa; korahtaa, surahtaa; s. ofta och fortfarande, lorahtella, lorahtella; surahdella.
- Sort**, m. laji, laatu, sortti.
- Sortera**, v. a. lajitella, laadustella, erotella, järjestellä; s. sig med varor, varustaa itsensä tavaroilla, lajitella l. järjestellä tavaroita itsellensä; s — dt lagar, lajiteltu varasto.
- Sortera**, v. n.; s. under ngn, olla jkun alla l. alainen, kuulua jkun alle.
- Sortiment**, n. lajittelo, lajisto.
- Sot**, f. se Sjukdom; — **död**, m. tautikuolessa; — adj. tautiin kuollut; — **säng**, f. tautivuode; (*dödssäng*) kuolinvuode.
- Sot**, n. noki (noen); (*af lys, perta*) karsi (-ren); (*hårdnadt sot på grytor, i skorstenar*) karmu; (*i säd*) noki; — **aktig**, a. nokimainen, noentapainen; — **ax**, n. nokipää l. -tähkä; — **flagg**, m. nokijauho; — **eld**, m. nokivalkea; — **färg**, m. nokiväri, noenkarva; — **färgad**, a. noenkarvainen l. -värinen; — **höna**, f. nokikana; — **skorpa**, f. karmu, tiura.
- Sota**, v. a. (*rena från sot*) nuohota; (*sota ned*) noeta (-kean); v. n.; s. för ngt, saada kärsiä jstkin.
- Sotare**, m. nuohooja, nokikolari, nokija.
- Sotig**, a. nokinen, noessa (oleva).
- Sotning**, f. nuohoaminen.
- Sottis**, m. tyhmyys, hävyttömyys.
- Spad**, n. liemi (-en), lekki.
- Spade**, m. lapio; en s. full, lapiollinen.
- Spader**, m. pata.
- Spadformig**, — **lik**, a. lapiomainen, lapionnäköinen l. -muotoinen; — **tag**, n. lapion pistämä l. työntämä; (*en spade full*) lapiollinen, lapion erä; — **vända**, v. a. kääntää l. multia lapiolla.
- Spak**, m. paakka, kanki (-gen).
- Spak**, a. masea, säveä, tassinen; (*lam*) key; blifva s., masentua, tasiintua; — **färdig**, a. ihmis- l. mielikerno, valmis l. kernas tekemään.
- Spakhet**, f. maseus, säveys, tassisuus.
- Spalier**, m. säleistö, säle- l. liistahäkki.
- Spalt**, m. palsta, palsto.
- Spana**, v. n. tiedustella, kuulustella, etsiä, hakea; s. efter, upp, ut, se *Efterspana*, o. s. v.
- Spaning**, f. tiedustelu, kuulustelu, etsiminen.

- Spanjor**, m. Espanialainen, Hispanialainen.
- Spann**, m. (*längdmått*) vaaksa; (*sädesmått*) panni (*20 kappar*), (*halftomma*) puolikko; — **land**, n. panni-ala l. -maa; — **lång**, a. vaashaanpituinen l. -mittainen, vaakaainen; — **mål**, n. jyvät (*pk.*); — **målsbod**, f. jyväsaita l. -puoti; — **målshandel**, m. viljan- l. jyväkauppa; — **målshandlare**, m. viljan- l. jyväinkauppias; — **målsmagasin**, n. jyvämakasiini l. -aitta, jyvästö; — **målspris**, n. jyvähinta, jyvän hinta; — **målsränta**, f. jyvävero; — **måls-tionde**, n. jyväkymmenekset; — **måls-torpare**, m. jyvätorppari, muonamies l. -torppari; — **rem**, f. (*skom*) polvihina; — **ring**, m. pihtringas; — **tals**, adv. vaaksoittain, vaaksoin; puolikoittain, pannittain.
- Spann**, n. (*af hästar*) tiuhtihevost l. -pari, etuhevoset; — **häst**, m. tiuhti l. etuhevonen; — **ridare**, m. tiuhti l. esiratsastaja.
- Spanna**, v. a. vaaksata, vaaksia.
- Spansk**, a. Espanjan, Hispanian, espanialainen; (*högmödig, stolt*) kopea, panski; — **fluga**, f. pansalukka, juntutka; — **gröna**, f. pansakryönä, vaskenruoste; — **rör**, n. panskryöri, merenruoke.
- Spanska**, f. Espanian kieli, hispanian-kieli, espanja.
- Spant**, n. (*skeppet*) pantturi, kaaripuu.
- Spara**, v. a. säästää, säästellä; s — s. v. pass. säästetyä; s. sig, v. r. säästelläitä, säästää l. säästellä l. armotella itseänsä.
- Sparbank**, m. säästöpankki l. -rahasto; — **bössa**, f. säästöpyyssi l. -tölkki l. -laatikko; — **penning**, m. säästö-raha.
- Sparf**, m. varpunen; — **fogel**, m. varpuislintu; — **hök**, m. ilma- l. varpuishaukka; — **uggla**, f. varpuispöllö.
- Spark**, m. potku, potkaus.
- Sparka**, v. a. potkaista, potkata, (*fortfarande*) potkia, potkiakella; s — s, v. d. potkia, potkitella, potkiella, potkia toisiansa.
- Sparring**, f. säästäminen, säästämys, säästö.
- Sparkning**, f. potkaisu, potkinta, potku.
- Sparre**, m. parru, vuoliainen, vuolihiri. lapioin, (*nedanom taket*) orsi (-ren), pari (-ren); (*krage*) parri.
- Sparris**, m. parashoinä.

Sparrlag, n. parru- l. vuolekerta, vuolihirret, vuoliaiset.

Sparrilakan, n. uudin, uutimet (*pl.*), säkkytelä; — *-slexa*, f. aika torat l. äykheet.

Sparsam, a. säästäväinen, säästelijäs, visus; (*mindre ymsig*) tiukka, niukka.

Sparsamhet, f. säästäväisyys, säästelijäisyys, visuus.

Sparsamt, adv. säästävästi, säästäväästi, säästän, säästellän, säästelijäisesti, visusti, niukasti.

Spasm, m. värve, värviäinen, ihon värvy l. vävähdyt, vävähdyt.

Spasmodisk, a. värvyllinen, värveellinen, vävähdyksellinen.

Spåt, m. sälpä, spaatti.

Spåtöl, m. laata, laastain.

Spåtios, a. avara, laaja.

Spåtsera, v. n. kävellä, käveskellä, ja-loitella.

Spåtsergång, m. huvikävely; (*gång, väg*) käytävä, käymätie; — *-käpp*, m. käymä- l. kävelykeppi.

Spåt, m. patti, liika.

Spe, n. pilkka, iva; p. s., pilkalla, pilkoillaan, ivalla, ivaten; — *-fogel*, m. pilkkakirves, pilasäkki, irvihammas, koiransilmä l. -hammas, ilviö; — *-full*, a. pilkallinen, ivallinen, ilvekäs; — *-glosa*, f. pilkka- l. ivasana l. -puhe, ivaus, ivallema; — *-namn*, n. pilkka- l. haukkumanimi; — *-ord*, n. pilkka- l. ivasana l. -puhe, ilvesana, kompa- sana.

Specerier, n. pl. höyستetavara, maustavara l. -kalu, höyستet, mausteet.

Specerihandel, m. höyست- l. maustavaran kauppa.

Special, a. se *Speciel*; — *-karta*, f. erityis- l. yksityiskarta.

Specialist, m. erityistaitolainen.

Specialitet, f. (*särskildhet*) erityisyys, erityis-asia l. -kohta, erinäisyys, (*enskildhet*) yksityisyys, yksityis-asia l. -kohta.

Speciel, a. erityinen, erityis- l. eri.

Specificera, v. a. luotella erittäin l. yksittäin, erityisennellä (-ntelen).

Specifik, a. (*särskildt tjenlig*) omissuinen, ominainen, erinomainen, erityinen; (*upptagande hvar sak eller sort*) eriasiallinen l. -kohtainen, erityis-asiallinen; s. vikt, ominainen paino.

Specifikation, f. erityis- l. erisluettelo.

Specimen, n. oppinäyte l. -koetus, oppikoe.

Speciminationstid, m. oppinäytteen aika, oppinäyte-aika.

Speciminera, v. n. näyttää oppiansa l. tietoansa, tehdä l. toimittaa oppinäytettä, käydä oppinäytteensä.

Spedition, f. tavarantoimitus l. -lähetyt, tavarantoimi; — *-shandel*, m. tavaraniähetyt-kauppa, tavaratoimi-kauppa.

Speditör, m. tavarant- l. kaupantoimit- taja, tavaraniähettäjä.

Spegel, m. peili; (*stepp.*) peräpeili; — *-bild*, m. peilikuva; — *-blank*, a. kirkas l. kiiltävä kuin peili, peilikir- kas; — *-fabrik*, m. peilitehdas; — *-fabrikör, m. peilintekijä, peiliteh- taan-isäntä; — *-faktare*, m. ilmaan- hosuja, tuulenpieksäjä; — *-glas*, n. peililasi; — *-handel*, m. peili-kauppa; — *-lik*, a. peilimäinen, peilinnäköi- nen l. -tapainen; — *-lugn*, a. rasva- tyyni.*

Spejla sig, v. r. peilata, peillailla, pei- lata itseensä, katsoa l. katsella pei- liin; s. af sig, se *Afspegla sig*.

Speja, v. n. vakoa, vakoilla.

Spejare, m. vakoja.

Spektakel, n. näytelmä; (*hvad som väcker uppmärksamhet, oivlsen*) meno, kohina, hällinä; (*spe*) pilkka, iva, nauru.

Spektakla, v. n. (med ngn) ilkamoina, ilvehtiä, hullutella (jkun kanssa).

Spektrum, n. spektri, kuvakohta l. -paikka.

Spekulant, m. keinottelija, kaupankun- lustelija, -tuumittelija, toimihaluinen; (*köpare*) ostaja, kuulustelija, (*afnä- mare*) ottaja.

Spekulation, f. miettiminen, mietiskely, perusteellinen, tutkiminen; (*beräk- ning i handel*) tuumittelu, keinottelu, kauppatuuma; (*handelsföretag*) kaupan- yritys, kauppatuuma, keinottelu.

Spekulativ, a. mieltävä, mieltiväinen, tutkimainen, mietinnöllinen, peruste- levainen; (*i handelsaffärer*) tuumikas, tuumivainen, keinotteleva, toimihaluinen, neuvollinen.

Spekulera, v. n. mieltä, mietiskellä, tutkia, perustella; (*uppgöra handels- planer*) keinotella, tuumitella, neu- votella; s. på ngt, haeksa l. ha- luilla l. kuulustella l. keinotella jkin.

Spel, n. peili; (*på instrument*) soitto, soitanto, pelaus; (*orrrens*) soidin (-ti- men), soitto; (*med kort*) pelaus, peili; ett s. kort, yhdet kortit; (*håmpalet*) leikki, taistelu; (*en skådespelares*) ku-

vattelu, näyttely; (*gångspel*) pelivärkki, kinunki; stå på s., olla altisna l. kaupalla l. vaarassa; vara med i s—et, hafva sin hand med i s—et, olla pelissä l. leikkissä myötä; (*fig.*) olla yksissä tuumissa l. yhdessä liitossa, olla leikkissä l. kaupassa osallisena; vi hade der fritt spel, siellä saimme vapaasti elamoita l. menoaa pitää, siellä olimme omissa valloissamme; ögonens a., silmäin vilkkuna; vindens s., tuulen humina l. sointi l. leikki; — -bom, m. kierrin l. väänninpuu l. -tanko; — -bord, n. pelli l. korttipöytä; (*ett spelands sällskap*) peli l. pelaajakunta; — -bricka, f. pelinapu l. -kapunen; — -bråde, n. kapu l. napu l. pelilanta; — -everk, n. pelivärkki l. -kone, peliti; (*leksak*) leikku, leikkikalu; — -evink, m. hulli, luikari, vintiö; — -hus, n. peli l. pelaushuone l. -paikka; — -jakt, f. pelijähti, huvipursi; — -klubb, m. peli l. pelausseura l. -klubi, peliseura-huone; — -kort, n. peli l. pelauskortti; — -kråka, f. *se Spillkråka*; — -man, m. viulunsoittaja l. -niekka, pelimanni; — -mark, m. pelimarkka l. -merkki; — -orrö, m. sointiteeri; (*fig.*) koiranleuka l. -hammas; *se Spelevink*; — -parti, n. peli l. pelaus-erä; (*sällskapet*) pelikunta l. -seura; — -rum, n. pelihuone l. -kamari; (*rum att röra sig*) liikkuma l. käymättilä; (*fig.*) liikkumatila, tila, sija, ala, vaikutus-ala; — -ställe, n. peli l. pelauspaikka; (*foglars*) soidinpaikka; — -termin, m. (*vid teater*) näytelmä l. näytöntö-aika l. -löysi; — -verk, n. pelivärkki l. -laitos; *se Vindspel*; — -år, n. näytelmä l. näytöntövuosi.

Spela, v. a. soittaa, soitella, pelata; (*med kort, värning, källor*) pelata, lyödä, nakata, heittää; (*agera*) näyttellä, kuvatella; s. älskare, kuvatella rakastajana, (*lätsa ålaka*) olla rakastavinansa; s. en roll, näyttellä joutakin osaa; — v. n. (*om foglar*) soida; (*om instrumenter*) soida, käydä, pelata; s. ngn ett puts l. spratt, tehdä sutkaus l. kepponen jkulle; s. ngn ur brädet, lykätä jku takalaitaan; vattenkonsten s—r, suihkuri on käymässä l. käy, vesilaitos suihkuua.

Spelare, m. (*af instrument*) soittaja, pe-

laaja, soittomies l. -niekka; (*af kort o. d.*) pelari, pelaaja, kortinlyöjä.

Spelning, f. pelaus, soitanto.

Spensat, m. spenaatti.

Spensbarn, n. rinta- l. nisälapsi, imevä lapsi, imeväinen; — -böld, m. nisäpaise; — -glas, n. nisä- l. rintalasi; — -varm, a. lypsylämmin; (*om kvin-nomjök*) nisälämmin.

Spendera, v. a. (*påkosta*) kuluttaa, mennettää; (*undfåga*) kestittää (-teen), pitää hyvänä.

Spensersam, a. antomiellinen l. -kerna, kestittävä.

Spene, m. nisä, nänni; (*hos djur*) nunu, nisä.

Spenslig, a. solakka, kaiskera, hoikka; (*bot.*) hoikka, kaihera l. kaihura.

Spenslighet, f. solakkuus, kaiskeruus, hoikkuus, kaiheruus.

Spergel, m. hatikka.

Speta, v. a. pingottaa, pinnistää, venyttää.

Spets, m. huippu, suippu, kärki (-jen), nirkko, pää, nenä, nokka, sakara; (*stickad eller väfd prydnad*) pitsi; *bergets* a., vuoren huippu l. kukkula; *ärans* s., kunnian kukkulat, ylimmät istuimet; nå sin a., tulla korkeimmillensa l. ylimmillensä; bjuda ngn s—en, asettauta jkuta vastaan; stå, gå i s—en för en trupp, olla l. seisoa l. käydä jonkun etupäässä l. päämiehenä l. johtajana; — -bof, m. hirteinen, korpin- l. pyövelinruoka; — -borr, m. kärki- l. piikkipura; — -båge, m. suippoholvi l. -kaari; — -bågestil, m. (*byggn.*) suippokaaristapa l. -muoto; — -fundig, a. nokkela, viisaasteleva; — -fundighet, f. viisaastelevuus, nokkeluus; (*ord*) viisaasteleminen, viisaastelutapa l. -puhe, ongelma, koukkusana; — -fundigt, adv. viisaastelevaisesti, viisaastellen, nokkelasti; — -glas, n. ryppyylasi; — -gård, m. piikkiäitä, vartija- l. piikkipiiri; — -knyppleraka, f. pitsinkutoja l. -nyplääjä; — -knyppling, f. pitsinkudonta l. -nypläys; — -krage, m. pitsikanalus; — -mossa, f. (*spetsig mössa*) huippu l. piippa l. pipolakki l. -mossa *med spetsar*) pitsilakki l. -huntu; — -nosig, a. suippo- l. terävä- l. pitkäkuonoinen; — -näsa, f. terävänenä l. -nokka, suipponen; — -vinkel, m. terävä kulma, suippukulma; — -vink-

lig, a. terävä- l. suippokulmainen l. -nurkkainen.

Spetsa, v. a. (*göra spetsig*) teroittaa, suipentaa, huipistaa, tehdä suipoksi l. teräväksi; s. munnen, panna suunsa sippuun; s. öronen, noetaa korvansa pystyyn, herittää korviansa; (*af-lifva med spetsad päle*) pistää seipäsen, seivästää; s. sig på ngt (*fig.*), luulla l. odottaa saavansa jkin, olla jonkin toiveissa.

Spetsig, a. huipukas, kärkevä, suippo, suipukka, terävä, huippu- l. terävä-päinen l. -kärkinen; (*fig. hvas*) pistävä, terävä, kärkevä.

Spetsighet, f. huipukkaisuus, kärkeyyys o. s. v.

Spetsigt, adv. huipukkaasti, huipulla, huippuun, huipussa, suiposti, o. s. v., jmf. **Spetsig**.

Spett, n. varras (-taan); träda på s., panna vartaasen, varraata.

Spetålk, a. pitaalinen.

Spetålska, f. pitaaliantti.

Sphinx, se **Sån**.

Spicka, v. a. riivisuolata, kapaannuttaa, knivata kovaksi, palvata, savustaa.

Spickeflåsk, n. palvu- l. savusliäksi l. -silava; — **-gås**, f. savushanhi; — **-gädda**, f. kapahauki; — **-kött**, n. palvu- l. savusliha, palvattu l. kuiva liha; — **-lax**, m. savuslohi; — **-mat**, m. suolaruoka, kuiva ruoka; — **-sill**, f. kapa- l. savusilli.

Spicken, a. riivisuolainen, kapa-, kapaantunut, palvattu, savustettu, kuivattu.

Spickna, v. n. kapaantua.

Spicknykter, a. vesiselvä, selvän selvä, aivan l. ihan selvä.

Spigg, m. rautakala, tuikkinen, kituspikki.

Spik, m. naula; på s — en, naulalla l. naulassa, naulalle l. naulaan; (*fig.*) teemälensä, kovallelensä; — **-bort**, m. naulanäveri l. -kaira, uhari, sinkula; — **-böld**, m. äkämä, putkenpolttama, putkama; — **-formig**, a. naulan- tapainen l. -maotoinen; — **-hammare**, m. naulavasara; (*ställe*) naulapaja l. -pejasto; — **-handel**, m. naulakauppa; — **-hufvud**, n. naulan kanta l. pää; — **-hål**, n. naulan reikä l. läpi; — **-klubba**, f. piikinuja; hulluruoho; — **-nykter**, a. se **Spicknykter**; — **-olja**, f. tärpätti- l. piikkiöljy; — **-smed**, m. naulaseppä; — **-smedja**, f.

naulapaja; — **-smede**, n. naulanteko l. -taonta; — **-tunna**, f. (*med spikar besatt*) piikkitynnyri; (*der spik förvaras*) naulapukko l. -tynnyri.

Spika, v. a, naulata, naulita (-tsen).

Spilkum, m. kuppi, kulppo, piikkumi.

Spilla, v. a. (*vätvaror*) tiputtaa l. tiputella (*droppvis*), kaataa; (*equalpa*) läikyttää, läikähyttää; (*torra varor*) ripoittaa, ripoitella, ripahuttaa, kaataa, karistaa; — s — s, v. p. tipua, tipah- taa, läikkyä, läikähtää, ripah- taa, karista.

Spillernaken, a. se **Spitternaken**.

Spillfoder, n. suuteet (*pl.*), rippeet (*pl.*), ruoan l. rehun rippeet l. vareet (*pl.*); — **-kappar**, m. pl. karistuskapat; — **-såd**, f. vare- l. vuotojyvät, vareet; — **-vatten**, n. kaato- l. läikkyvesi; (*vid qvarn*) hukka-vesi.

Spillkråka, f. palokärki (-rjen), musta- tikka.

Spilling, f. kaadanta, kaatamus, tiputus, läikkytys, ripoitus, kaataminen, o. s. v., jmf. **Spilla**; (*förspillning, affall*) rippeet, tippeet (*pl.*), hukka- meno; (*dynga*) tade, sonta; lång s., sitkeä l. pitkä sonta; kort s., hapera l. lyhyt l. lyhyeksi palanut sonta; — **-shög**, m. sonta- l. tadeläjä; — **-slass**, n. sonta- l. tadekuorma.

Spillo; gifva till s., heittää l. jättää hukkaan l. alttiiksi.

Spillra, f. pirsta, pirstale, pirkale, sir- nen, sirkale.

Spillra, v. a. pirstata, pirstoa, särkeä l. halkoa pirstaksi l. pirstaleiksi l. sir- kaleiksi; s. sig, v. r. o. s — s, v. d. pirstautua, mennä pirstaksi l. pirsta- leiksi.

Spilta, f. hinkalo, pilttoo l. piltuu.

Spindel, m. hämähäkki, lukki; (*mak.*) kierutin; (*i nyckel*) avaimen kieli; — **-ben**, n. hämähäkin sääri; (*fig.*) säip- pärsääri, säippäri; — **-nät**, n., **-väf**, m. hämähäkin verkko l. seitti; (*en en- skild tråd*) hämähäkin siima.

Spink, n. rippeet (*pl.*), ripaleet (*pl.*), laetut (*spån*).

Spinkig, a. kaiskera, väipäs, säippää.

Spinna, v. a. kehrätä; s. sig omkring, kutoutua l. kietoutua l. kehräytyä ym- päriille; (*om kattor*) hyrrätä, hyrrittää; s. ihop, m. m., se **Hoppinna**, o. s. v.

Spinnare, m. kehrääjä; (*en art fjärdl*) kutoja, kehro.

Spinnarlön, f. kehruupalikka.

Spinneri, n. kehrutehdas l. -paikka, kehrämö.
Spinnerska, f. kehrääjä, kehrääjäätär, kehruvalmo l. -akka.
Spinnehus, n. kehruhuone; — **rock**, m. rikki, vokki; — **rocksarm**, m. rukiinlapa; — **rockshjul**, n. rukiinpyörä; — **vårta**, f. (*hos insekter*) lankanystermä, kuderuuppa.
Spinning, f. kehruu, kehräys, kehräminen.
Spint, n. pilppu, sipru, lastu, säle, vuoleke.
Spinta, v. a. (*sönder*) pilputa, pilputella, pirstoa, pirstata, säliä.
Spion, m. vakoja, keisaaja, lukki, nuuskija.
Spionera, v. n. vakoa, vakoilla, lukkia, nuuskia, keisata, urkkia.
Spioneri, n. vakoaminen, lukkiminen.
Spira, f. rinku, salko, piirto; (*å skopp*) piira, raaka; (*på torn*) huippu; (*kunglig*) valtikka; (*blomspira*) harkko.
Spira, v. n. (*om väster*) nousta.
Spiral, a. kierteinen, kiekurainen; s. kierukka, kieruviiva; — **sfjäder**, m. kierre- l. kierpotkasin l. -vieteri; — **formig**, a. kierteinen, kiekurainen, kierukkainen, kierumainen; (*bot.*) köynteinen, kierteinen; — **trappa**, f. kiertol. kierteisraput l. -portaot (*pl.*).
Spiritualism, m. spiritualismi, henkioppisuus l. -mielisyys.
Spiritualist, m. spiritualisti, henkiopillinen l. -mielinen.
Spiritualistisk, a. spiritualistinen, henkiopillinen l. -mielinen.
Spiritualitet, f. hengellisyys, hengellänousto.
Spirituel, a. hengellinen; (*anderik, sinnrik*) mielevä, sukkela, terävämielinen.
Spirituosa, n. pl. väkevät juomat.
Spiritus, m. väkiviina, vilne.
Spirituös, a. viineinen, viinäväkainen, väkevä.
Spis, m. ruoka, ravinto; — **bröd**, n. arki- l. sarvilleipä, karkaa leipä; — **dricka**, f. kalja, kaljajuoma; — **förfåd**, n. ruokavarat (*pl.*); — **gäst**, m. atria- l. ruoka- l. pöytävieras; — **hållerska**, f. ruokalan- emäntä, ruoan- antaja; — **kammare**, m. ruoka- l. atriahuone l. -kamari; — **lag**, n. ruoka- l. leipä- l. pöytäkunta; — **offer**, n. ruokauhri; — **örning**, f. ruokajärjestys; — **quarter**, n. ruoka- l. ra-

vintopaikka, ruokala; — **öl**, n. kalja, sahti.
Spis, **Spisel**, m. liesi (-den), takka, piisi; — **aska**, f. liesi- l. takkatuhka; — **häll**, f. takan- arina, arinakivi l. -paasi; — **skärm**, m. pesän- l. tulenvarjostin.
Spisa, v. a. o. n. atrioita, syödä, ruokailla, olla ruoalla; (*bespisa*) ravita (-teen), ruokkia; s. af, se **Afspisa**; (*förelä*) riittää, piisata, olla kylläksi.
Spisning, f. atrioitseminen, ruoalla olo; (*tillhandahållande af mat*) ruoan- anto l. -pito; hålla s., antaa ruokaa l. ravintoa, pitää ruokalaa.
Spissam, a. (*som förelår*) piisaava, riit- tiväinen; (*som innehåller spis*) ruoka- va, sakova.
Spjela, v. a. säleittää, liistoittaa, lastoittaa; se **Spjelka**.
Spjela, f. o. **Spjela**, m. säle, liista, liistare, lasta; (*tir.*) lasta.
Spjelka, v. a. halkoa, säliä, liistoa, lohkoa, kiskoa, kiskoa l. halkoa säleiksi; s. sig, v. r. säleillä, sälok, lohkeilla, liistoilla.
Spjelka, f. liista, liistare, laikka, säle.
Spjelkig, a. lohkoinen, liistareinen, sälöinen, lohkeileva, halkelleva, sälönyt, liistonut.
Spjell, n. pelti.
Spjelverk, n. liistakko, säleikkö, liista- l. sälehäkki.
Spjerna, v. n. potkia, kantustaa, tenä- tää, penästää, ponnistaa; s. emot udden, potkia tutkainta vastaan.
Spjufver, m. luikki, luikari, koiranhammas, ilkamuu.
Spjufveri, n. luikaroitseminen, ilkamoit- seminen.
Spjut, n. keihäs, peital (-en), piikki; — **formig**, a. keihomainen, keihäntä- painen l. -muotoinen; — **jern**, n. keihään terä l. rauta; — **kastare**, m. keihäsmies, keihäänheittäjä; — **kastning**, f. keihäänheitto.
Spleen, se **Mjeltajuka**.
Splendid, a. se **Praktig**, **Lysande**.
Splint, m. rahna, kisko, sirunen; (*voden under barken*) pintapuu, manto.
Splinta, v. a. se **Splitra**, **Spillra**.
Split, n. riita, riitaisuus, eripuraisuus.
Splitea, v. a. pleisata, pliteata.
Splitter, n. se **Spillra**.
Splitternaken, a. ilki- l. appaalastoin, ilmoisen l. ilki alasti (oleva); — **ny**,

a. uuden uutakainen, ihka l. ihkaten unsi.

Splittgalen, a. ruti- l. taikihullu.

Splittra, v. a. pirstoa, pirstata, särkeä, lyödä pirstaksi l. särkeiksi l. pirstaleiksi l. palaiksi; (*fig.*) hajoittaa; s. sig, v. r. pirstautua, mennä pirstaksi l. pirstaleiksi l. siruiksi, sirulla, särkyä; (*fig.*) riitautua, eretä (-kenen) hajallensa, hajota.

Splittra, f. *se Spillra*.

Splittring, f. pirstominen, pirstaus; (*svd*) eripuraisuus l. mielisyyys, riitautuminen.

Spof, m. kuovi, kuiri, kuikka.

Spol, n. (*på fiskar*) harja.

Spola, v. a. o. n. (*skölja*) viruttaa, valella, holvia; s. öfver, loiskahtaa l. holvaista ylltse.

Spola, v. a. (*garn på spolar*) käämiä, puolia, puolata.

Spole, m. käämi, puola; (*skottepole*) sukkula, syöstävä; (*i hjul*) väärttinki; (*i fogelstäd*) kynä.

Spoliera, v. a. *se Plundra*.

Spolmask, m. suolinkainen, suoli- l. väärttinämato; — -rör, n. käämi- l. puolapilli; — -sticka, f., — -ten, m. puola- l. käämikara l. -puikko.

Spondé, m. kakaspitki, spondeija.

Spont, m., *se Spant*, o. s. v.

Spontan, a. vapaa- l. omaehtoinen l. -tahtoinen.

Spor, m. itiö, ituhukka.

Sporadisk, a. hajallinen, hajapaikkainen l. -paikallinen.

Sporra, v. a. kannustaa; (*fig.*) kiihottaa, yllyttää.

Sporre, m. kannus (-ksen); (*fig.*) yllyke, kiihotin.

Sporrformig, a. kannuksennäköinen l. -tapainen; — -stroock, n.; i s., täyttää laukkaa l. karkua l. lentoa.

Sport, m. sportti, huvite, voimaleikki; — -smån, m. sporttineikka.

Sportel, m. sivu- l. lisätulo, sivusaatava.

Spotsk, a. (*trotsig*) röyhkeä l. röykeä, korskea; (*hånande*) ilkkuinen, pilkallinen, ilkkuva.

Spotskhet, f. röyhkeys l. röykeys, korskaus; ilkkuisuus.

Spotskt, adv. röykeästi l. röyhkeästi, korskeasti, ilkkuen.

Spott, m. syli (-jen); (*hån, ållöje*) pilkka, nauru, ilkkuminen; — -körtel, m. sylkirisaan l. -rauhanen; — -låda, f. sylkilastikko; — -örd, n.

se Speord; — -penning, m., — -pris, n., — -styfver, m. pilkka- l. koiran- hinta, turha hinta l. raha.

Spotta, v. n. o. a. sylkeä, (*ofta*) syljeksiä l. syljeakellää, (*hastigt*) sylkkistä.

Spottare, m. sylkijä, syljeksiä.

Spraga, f. raaku, vipele, raippa.

Spraka, v. n. räkitä, räiskää, räiskyä, (*hastigt*) räiskähtää.

Sprakved, m. pankku- l. rätypuut.

Spratt, n. tepponen, kepponen, kupsu.

Sprattla, v. n. sätkytellä, räpiatellä, pyristellä, täristellä, värvähellä, sapikoita.

Spri, n. (*stepp.*) prii, priitanko, pirkkeli; — -stång, f. priitanko, pirkkeli.

Spricka, v. n. revetä (-peän), ratketa, haljeta, halkella, mennä halki, pakahduttaa, rakolla; (*om hud, skinn*) sierotua, pykiä; s. ut (*om blommor, löf*), puhjeta (-kean).

Spricka, f. halkeama, haljenne (-nteen), rako, repeämä, ratkeama, särö; pykimä, sierottama; full med s—kor, halkeiminen, pykeinen, rakoinen.

Sprickning, f. repeäminen, ratkeaminen, reventä, haljeta, halkeaminen, puhjenta, o. s. v.

Sprida, v. a. hajoittaa, levittää, ajaa l. panna hajallensa; s. sig, v. r. levetä (-nen), levitä (-iän), hajota, hajolla; s. förskräckelse, rykten, levittää pelkoa, huhuja; spridd, hajallinen, erillinen, hajalla l. hajallansa oleva, hajapaikkainen, hajoitettu, levitetty, levennyt; husen ligga s—a, huoneukset ovat hajallansa l. erillensä; s—a tidningar, levinneet sanomalehdet.

Spring, n. juoksu, juokseminen; (*steppst.*) prinki; *se Resning*; — -brunn, m. suihkukaivo l. -lähde, suihkuri; — -bräde, n. ponnahus- l. potkulauta; — -fjäder, m. lyömäponnin l. -vieteri, ponnahusvieteri; — -flod, m. tulvan juoksu, juoksuvesi; — -källa, f. hete, kuohulähde; — -mask, m. alve, alvemato; — -pojke, m. juoksu- l. käskyjalka, juoksalainen, käskettävä; — -tid, m. juoksuveden aika l. luomaväli; — -åder, f. lähteen silmä, kuohulähde; — -årende, n. juoksuasia l. -toimi l. -aakare.

Springa, v. n. juosta (juoksen), (*hit och dit, af och an*) juoksennella (-telen); (*hoppa, rusa*) hypätä, hypähtää, karata (-kaan); (*gå sänder, löse*) räjäh-

tää, paukahtaa, ponnahtaa, ammahtaa; s. af (*gå af*), katketa, ritkahtaa l. ponnahtaa poikki; (*aflossas*) lauleta (-kean), ammahtaa l. räjähtää ulos; (*om hästars parning*) astua; en källa sprang upp, lähde pulpahti l. kumpusui ylös; dörren sprang upp, ovi läjhti l. paukahti l. ammahti auki; komma s—nde, tulla juosten l. juoksujalkaa; låta s., juoksuttaa; räjähyttää; astuttaa.

Springare, m. juoksija.

Sprint, m. sokka, sokkanaula, suute, naula, nappula.

Sprit, m. vökiivina, viine.

Sprita, v. a. (*ärter*) silpiä l. silpoa, riipiä; (*fjäder*) riipiä, kyniä, nyppiä.

Sprithöror, f. pl. silpivavut; — *ärter*, f. pl. silpoherneet.

Spritsa, v. n. räiskähtää, räiskyä, säihkyä.

Spritt, adv. se Splitter.

Spritt, n. (*på skjortor*) rintarako, sepale.

Spritta, v. n. hypähtää, hypähdellä, säpsähtää, kavahtaa, vavahtaa, silahtaa; (*af glädje*) ilahtaa; s—nde glad, ilahteleva, allahteleva, vilkkaan iloinen; han har ett s—nde lif, hän hypähtelee l. allahtelee elevyyttänsä, on niin elevä ja vilkas.

Sprucken, a. haljennut, halkinainen, halkeinen.

Sprund, n. tulppo, runti, suullinen; (*på en kjöl*) rako, halkein; — *hål*, n. tulpporeikä, runti, runtinsuu.

Sprunda, v. a. tulpata, tuketa l. panna runti kiinni, panna tulpolla kiinni l. tulppaan.

Spruta, v. a. ruiskuttaa, purskuttaa, (*hastigt*) ruiskaista, pursakaista; v. n. ruiskua, purskua, ruiskahtaa, pursakhahtaa, syöksähtää, knohahtaa.

Spruta, f. ruisku, ruiskutin.

Sprutflaska, f. ruisku- l. ruiskanspullo; — *hus*, n. ruiskuhuone; — *kanna*, f. ruiskukannu, ruiskutin; — *langare*, m. ruiskuapuri; — *mästare*, m. ruiskunhoitaja l. -haltija; — *rör*, n. ruisku- l. ruiskuntorvi l. -piippu; — *slang*, m. ruiskunletku.

Språk, n. kieli (-en); puhe, sanat (*pl.*); finska s—et, suomenkieli; tala ett s., puhua l. haastaa jotakin kieltä; han har l. för ett fritt s., hän on vapaapuheinen, hän puhuu vapaista sanoista; djerft s., rohkeat sanat l. puheet; skriftens s., raamatun lause

l. sanat; hjertats s., sydämen kieli l. puhe; vi komma i s., jouduimme l. tulimme puheihin l. puheeseen; — *bruk*, n. puhe- l. kielentapa, puheensäntö (-rren), tavallinen kieli; — *egenhet*, f. kielen omituisuus; — *enlig*, a. kielenmukainen l. -tapainen, oikeapuheinen; — *enlighet*, f. kielenmukaisuus l. -tapaisuus; — *enligt*, adv. kielenmukaisesti, kielen mukaan l. jälkeen l. tapaan l. laatuun; — *fel*, n. kielivirhe l. -vika; — *forskare*, m. kielen- l. kielitentutkija; — *forskning*, f. kielen- l. kielitentutkinto; — *färdighet*, f. kielinäppäryys l. -taito, kielen sujuvuus; — *förmåga*, f. puheen- l. puhe- l. sanavoima; — *kunnig*, a. kielen- l. kielen- l. kielitaitoinen l. tietoinen, kieliä taitava; — *kunnighet*, — *kunskap*, f. kielen- l. kielitaito, kielen taitaminen; (*filologi*) kielentieto, kielitiede; — *kännare*, m. kielen- l. kielitentuttija l. -taitaja; — *läda*, f. sanasäkki l. -lipas; — *lära*, f. kieliooppi; — *lärare*, m. kielen-opettaja; — *lärd*, a. kielen- l. kielen-oppinut, kieliniekka; — *mästare*, m. kielen-opettaja, kielitaituri; — *regel*, f. kielen-ohje, kielisääntö; — *riktig*, a. m. m., se **Språkenlig**, o. s. v.; — *rör*, n. puhuri, puhetorvi, tömyri; — *stäm*, m. kielihelmo l. -lahko; — *stridig*, a. kielenvastainen; — *studium*, n. kielen-opinto, kielen-oppiminen; — *vetenskap*, f. kielitiede; — *väg*, m.: i s., kielen l. kielitaidon suhteen; — *öfning*, f. kielenharjoitus.

Språka, v. n. o. **Språkas**, v. d. puhella, jutella, jututa, pakinoita l. pakinoita.

Språklig, a. kiellinen, kielellinen.

Språksam, a. puhelijas, juttelijaa.

Språksamhet, f. puhelijaisuus.

Språng, n. juoksu, juokseminen; (*hopp*) hyppäys, hyppäämä, karkaus; (*större*) harppaus, loikkaus; (*parning*) astuma, karkoma; (*i hälen*) kantalasta; (*å ett fartyg*) kohous, pullous; taga l. göra ett s., hypähtää, loikahtaa, loikata: stå på s., olla hyppäämäisillään l. juoksemallansa l. (*fig.*) lähtemäisillään l. tekemäisillään; — *ben*, n. kantalasta; — *lina*, — *rem*, f. kammitta.

Språte, m. säilyä, säilyä, nappula, varve, säle l. sale, poikki- l. porraspuu; (*i steg*) puolapuu, kapula.

Sprätvägg, f. varve- l. säleseinä.
Spräcka, v. a. halkaista, rikkoa, särkeä, säröttää.
Spräcklig, a. täplikäs, papurikko, pilkulinen, (med större fläckar) kailava, kailuinen.
Spränga, v. a. särkeä, louhia, halkaista, lyödä rikki; v. n. (rida i fullt spräng) laukata, karkuuttaa, ajaa l. karata täytettä laukkaa l. karkua; s. sten, halkoa l. porata kiviä; s. hästen, pakahduttaa hevonen.
Sprängbomb, m. räjäys- l. särkypommi; — -kall, a.; s. vinter, paukkuva talvi, pakkaistalvi; — -lörd, a. rikki-viisaa, perkiiviisaa l. oppinut; — -mätt, a. vatsapakkoinen, pakkotäyteinen.
Sprätt, m. keikari, teikari, heiskari, leikari.
Sprätta, v. a. (bringströ) pirskoittaa, pärskyttää, piroitella; (om hänsen) ruoputtaa, kuopia, kuoputtaa.
Sprätta, v. a. (ngt hopsyd) ratkoa.
Sprätta, v. n. o. Sprättas, v. d. (agera sprätt) keikalla, keikaroita, heiskaroita, teikaroita, leikaroita.
Sprättbåge, m. kaari- l. jousipyssy, kärrä; — -hök, m. se Sprätt.
Sprättla, v. n. se Sprattla.
Spröd, a. hauras, hapera, räyskä.
Sprödhet, f. hauraus, räyskyys.
Spröt, n. tunnustin, tuntosarvi (-en); (bot.) ota; se Bogspröt.
Spröte, n. se Spräte.
Spy, v. a. o. n. oksentaa; jag har lust att s., minna oksettaa l. oksennuttaa.
Spyfluga, f. paskakärpänen; se Spöfögel.
Spyor, f. pl. oksennus, okseet (pl.).
Spå, v. n. o. a. ennustaa, ennustella, povata, taikoa; (ana) aavistaa; låta s. sig, ennustuttaa l. povauttan itselensä; — -gumma, — -kåring, f. povaus- l. povari- l. tietäjä-akka; — -man, m. tietäjä, ennustaja, taikuri; — -qvinnå, f. tietäjä-akka l. -vaimo; povari- l. taikuri-akka.
Spådom, m. ennustus; s—en slår in, ennustus käy toteen; s—en går om intet, ennustus käy tyhjäksi l. menee tyhjään; — -skonst, f. ennustus- l. povauttaito l. -konsti.
Spån, f. o. n. lastu; (sågspån) sahajauho l. -muha; (takepån) paanu; (samling af spån) lastut, lastukko; — -hatt, m. lastuhattu; — -huggning, f. (till tak) paanun veisto l. veistäminen; — -hög,

m. lastukko, lastukasa; — -läggå, — -slå, v. a. paanuttaa, kattaa paanuilla, panna paanuja; — -tak, n. paanukatto; — -täckare, m. paanuttaja.
Spånåd, m. kehruu, kehräys; (det spånå) kehros, kehräys, kehräämät.
Spång, f. porras, porraspönt (pl.); (gångstig) polku, ura; (spånå) solki (-en).
Spånt, m. (list) piena, liista, vaarna; (upphöjd kant på bråder o. d.) pöntti, kämmelmys, sauma; — -hyffel, m. pöntti- l. huuli- l. saumahöylä.
Spåntå, v. a. pönttää, saumata, uurtaa.
Spår, n. jälki (-jen), jäljet (pl.); (efter slåde, kårra) raitio, jälki. (efter skida) latu, jälki, vana; (fig. tecken, lemning) merkki, jälki; — -hund, m. vainu- l. lukkikoira, lukki; (fig.) lukki, vainustelija; — -ledning, f. jälki- l. jäljenviete; (jernv.) raitiojohto; — -snö, m. viti, viti- l. vihilumi, lumen viti; — -vidd, m. rataleveys, raitioleveys.
Spåra, v. a. o. n. ajaa jälkiä, vainustella, vainuta, tuusia; (fig.) vainuta, tavata, haistaa.
Späck, n. silava, rasva; — -aktig (späckig), a. silavamainen; tahmakas.
Späckå, v. a. silavoittaa, silavoita, (gåda) lihoittaa; (fig.) lihoittaa.
Spåd, a. (låten) pieni (-en), pienoinen, pienokainen; (klen) heikko, hento, hentoinen, vieno; s—t barn, vakahainen l. pienoinen lapsi.
Spåda, v. a. lisätä, panna (vettä) lisää l. sekaan; (utspåda) laimistaa.
Spådhet, f. pienuus, pienoisuus, heikkous, hentous.
Spådning, f. lisääminen, veden- l. lisääpano l. -paneminen.
Spåka, v. a. masentaa, taltuttaa, tastiuttaa; s—s, blifva spåkt, masentua, talttua, tastiutua.
Spånna, v. a. pingottaa, kinnata, jännittää, kiristää, tiukentaa, (låge) jännittää, virittää, vetää; (fåsta med spånne) soljeta (-kean), panna solkeen, panna solki kiinni, kiinnittää soljella; s. af, ifrån, ur, riisua l. päästää valjaista; s. för, panna valjaisin, valjastaa; s. emot, kangottaa; s. klorna, ögonen i ngt, iskeä l. kiinnittää kyntensä, silmänsä jhkin; s. upp ögonen, mulkoittaa l. suurentaa silmänsä; med spånå öron, pytyssä l. herissä korvin, pystytetyillä korvilla; med spånå uppmarksamhet, tarkistuneella l. jännitettyllä l. tarkalla

huomiolla, tarkistuneena; tåget är spändt, köysi on kireällä l. piukassa l. pingotettuna.

Spännare, m. (*verktyg*) pingotin, kiinnitin, jännitin, pännäri.

Spännbjelke, m. sidepuu l. -hirsi, nisakapu; — *bälte*, n. solkivyö; — *kraft*, f. jännevoima, jänteveys; — *rem*, f. solkiihna; (*på byxor*) housun l. suoliihna, housuntamppi; (*kudrem*) polviihna.

Spänne, n. solki (-jen), malju; (*i bok*) haka, hakanen.

Spänning, f. pingotus, jännitys, kiristys, ponnistus, kiinnitys; bössan är i s., pyssy on veteessä l. hanassa; jag var i stor s., mieleni on hyvin ponnistuksissa l. tarkistuneena.

Spänstig, a. jäntevä, ponteava, kimmoinen.

Spänstighet, f. pontevuus, jänteveys, kimmoisuus.

Spänta, v. a. säliä, liistoa, kiskoa l. lohkoa säleitä l. päretä.

Spärra, v. a. sulkea, salvata (-paan), tukkia, piirittää; s. upp, ut, m. m., se Uppspärra, o. s. v.

Spärrhjul, n. ota- l. koukku- l. telkiratas; — *kedja*, f. esto- l. seisatus- l. pidätinvitjat l. -ketjut; (*på vagnar*) jarru, jarruvitjat; — *ventil*, m. sulkuläppä.

Spö, n. raippa, vipeli, raippavitsa, (*met-spö*) paha, vapa; — *gubbe*, m. suntio, unilukkari; — *sliten*, a. raipoilla rangaistu; — *slitning*, f., — *straff*, n. raipparangaistus, raippain l. raippavitsain saanti l. kärsimys.

Spöa, v. a. raipata, raippoa, vitsoa; s. bönor, panna keppiä papuun, säipätä papuja.

Spöka, v. n. kummitella, aaveilla; s. ut sig, pukea itsensä l. pukeutua kummitukseksi l. kummituksen-näköiseksi.

Spöke, n., **Spökelse**, n. kummitus, aave, konko, menninkäinen.

Spökeri, n. kummitteleminen, kummitus.

Spökhistoria, f. kummitus- l. aavejuttu; — *lik*, a. kummituksen- l. aaveen-näköinen; — *rädd*, a. kummituksia l. aaveita pelkäävä, (*fig.*) tyhjänpelkuri.

Spörja, v. a. (*fråga*) kysyä, kysäistä, tiedustaa; (*erfara*, *förnimma*) huomaita (-tsen), äkätä, saada tietää;

s — s, v. d. (*höras*) kuulua, tulla tietyksi l. tiedoksi.

Spösmål, n. kysymys.

Squere, f. tarhanne (-nteen), skveeri.

Sqvadbril, a. iljettävä, kuvottava.

Sqvadron, m. eskadroona, ratsaskunta l. -joukko.

Sqval, n. lotina, loiskina, solina, hollina, vedenkaade; (*svag supamat*) latku, hoilu; — *bäck*, m. tulva- l. sohu- l. kuohu-oja; — *regn*, n. kaato- l. soilusade; — *regna*, v. imp. sataa kaatamalla l. kaataen l. rankasti, sataa lotista l. soilua; — *sten*, m. loiskukivi.

Sqvala, v. n. lotista, loiskua, soilua, hollista, solista; se **Sqvalregna**.

Sqvaller, n. kielen l. kielten kanto l. kantaminen, kieliminen, kanteleminen, (*sladder*) juoru; springa, löpa med s., kantaa l. kannella kieliiä, juoksuttaa kulkupuheita, juosta l. käydä kielimässä; — *aktig*, a. kieliväinen, kieliiä kantava; — *bytta*, *taaka*, f. kielikello l. -palku, kielenkantaja, juorukontti; — *historia*, f. juoru- l. kantelus- l. kielijuttu, kielenkantelus; — *jägare*, *krämare*, m. kielilakkari, kontin- l. kielenkantaja; — *käring*, f. juoru- l. kieli-ämmä l. -akka; — *timme*, m. hämärän-aika, hämärähetki.

Sqvallra, v. n. kieliiä, kielitellä, kantaa kieliiä, (*klaga på*) kannella (-telen). (*sladdra*) juoruta; s. ur skolan, kieliiä l. löpötelillä sala-asioita.

Sqvalra, f. se **Sqvallerbytta**.

Sqvallrare, m. kielenkantaja l. -kante-
lija, kielittelijä.

Sqvalp, n. loiskina, loiskuminen, loiske. läikkyminen, hölkkyminen.

Sqvalpa, v. n. loiskua, loiska, läiskyä, läikkyä, hölkkyä, huljua; — v. a. loiskuttaa, loiskutella, läikyttää, huljuttaa, hölkyttää.

Sqvalpande, n. o. **Sqvalpning**, f. loiskutus, loiskuttaminen, läikytys, läikyttäminen, hölkyttäminen, huljutus; se **Sqvalp**.

Sqvalta, v. a. läikyttää, loiskuttaa, hölkyttää.

Svalta o. **Svaltqvarn**, f. jalka- l. harakka- l. härkinmylly.

Sqvapp! int. lätsis! mäiskis! muksis! mössis!

Sqvatter, n. (*antors*) räkätytys, käkätys,

kaakotus; (*skators*) säkätyks, kakistus; (*fig.*) kikostus, kakistus.
Sqvattr, v. n. (*om ankor*) rääkättää, kääkättää, kaakottaa; (*om skator*) säkättää, kakistaa; (*fig.*) kikostaa l. kikottaa, kakistaa, kakistella.
Sqvattr, f. *se* Snökskata.
Sqvattr, f. o. *Sqvattram*, m. suopursu l. -kanerva.
Sqvip, n. latku, lätsy.
Sqväka, v. n. (*om grodor*) kurista, kutkuttaa.
Sqvätt, m. tilkka, pisara; (*stor*) laimiska; — *bord*, n. varpeet (*pl.*), varpe l. varalaidat (*pl.*); — *tals*, adv. tilkoittain, tilkka tilkka, tipahutellen, lirahutellen, tipahdellen, lirahdellen.
Sqvätta, v. a. tilkahuttaa, tipahuttaa, tipahutella, lirahuttaa, lirahutella; — v. n. lirahtaa, tipahtaa, tilkahtaa.
St! int. hse! hiist! hiljaa!
Stab, m. esikunta; — *skapten*, m. alikapteeni; — *sofficer*, m. esiupseeri.
Stabbe, a. pökkö, pölkky.
Stabil, a. seisova, seisovainen, pysyvä, kestävä.
Stabilitet, f. seisovaisuus, pysyväisyys.
Stack, m. (*af säd*) keko, auma; (*af hö*) suova, (*af lång*) pieles; (*myrstack*) keko, koko, pesä.
Stacka, v. a. keota (-koan), aumata, panna kekoon l. aumaan l. keolle l. aumalle, suovata, suovia, panna suovalle l. suovaan l. pielekseen, pielestää.
Stackare, m. rankka, raiska, rukka, parka, poloinen, kuotus, haitukka, haasu.
Stackig, a. tanakka, pullakka, tasmakka, (*kort*) lyhyt, matalainen, (*dum*) typerä.
Stackning, f. kekoaminen, keolle-pano, keonteko, aumaaminen, aumanteko, suovaus, suovaaminen, suovanteko, suovalle l. suovaanpano l. -paneminen, pielestäminen.
Stad, m. kaupunki; (*ställe, läge*) sija, kohta, olo, olinpaikka; (*kant på väf*) hulpio, reuna; i hans s. och ställe, hänenä ja hänen sijassansa, hänen sijassansa l. tilassansa l. kohdastansa; — *fästa*, v. a. vahvistaa; — *fästelse*, f. vahvistus; — *fästelsebref*, n. vahvistuskirja, kiinnekirja; — *s-arkitekt*, m. kaupungin-arkkitehti; — *s-betjent*, m. kaupunginpalvelija; — *s-bo*, m. kaupunkilainen, kaupungin asukas l. asujan; — *s-del*, m. kau-

pungin-osa; — *segendom*, m. kaupungin- l. kaupunkitalo l. -kartano; — *sfskal*, m. kaupunginviskaali; — *sfogde*, m. kaupunginvouti; — *sfolk*, kaupungin väki l. kansa, kaupunkilaiset (*pl.*); — *fullmägtig*, m. kaupungin-valtuusmies; — *sfängelse*, n. kaupungin vankihuone l. vankius l. vankila; — *s-församling*, f. kaupungin l. kaupunki-seurakunta; — *hus*, n. raastupa, kaupungin hallitushuone l. -kartano; — *shäkte*, n. *se* Stadsfängelset; — *singeniör*, m. kaupunginmittari l. -insinööri; — *skassa*, f. kaupunginkassa l. rahasto; — *sklocka*, f. kaupunginkello, tornin- l. tornikello; — *slag*, m. kaupunkilaki; — *slefnad*, f., — *slif*, n. kaupungin elo l. elämä l. elanto; — *släkare*, m. kaupunginlääkäri; — *smånér*, n. kaupungin l. kaupunkilaisen tapa l. laatu; — *mannanäring*, f. kaupunki- l. kaupunkilaiselinkeino; — *smark*, f. kaupunginmaa; — *sområde*, n. kaupungin piiri l. alue; — *sport*, m. kaupungin portti; — *spost*, m. kaupunginposti; — *spreddant*, *prest*, m. kaupunginpappi l. -saarnaaja; — *sprivilegier*, n. pl. kaupungin-oikeudet (*pl.*) l. -oikeus; — *srätt*, m. kaupunkioikeus, kaupungin oikeus; — *sseder*, m. pl. kaupungin l. kaupunkilaisen l. kaupunkilaiset tavat; — *sstyrelse*, f. kaupungin hallitus; — *stjenare*, m. kaupunginpalvelija; — *svakt*, f. kaupunginvahti l. -vartijat; — *svapen*, n. kaupunginvaakuna; — *svåg*, f. kaupungin vaakuna; — *äldst*, m. kaupunginvanhin.
Stadd, a. oleva; han är s. på resa, hän on matkalla; s-a i våra böner, rukouksissa ollessamme; är du s. vid kassa, oletko rahoissa l. rahallisena; — 2) part. *se* Städja.
Stadeliga o. **Stadeligen**, adv. pysyväisesti, lujasti, alinomaa, taukoamatta.
Stadga, v. a. (*göra stadig, befästa*) vahvistaa, vakauttaa, tehdä vahvaksi l. lujaksi, lujentaa; (*förordna*) säätää; s. sig, v. r. o. s—s, v. d. vakauttaa, vahvistaa, lujentaa; s. sig, (*om vätskor*) sakoa, saketua; stadgdag, säädetty l. sääty, o. s. v.; en s—d man, vakava mies; s—d älder, vahva l. vakaa ikä; s—d karakter, vakaantunut l. tasainen l. vakava luonne.

Stadga, f. vahvuus, lujuus, vakavuus; få s., tulla vahvaksi l. lujaksi l. vakavaksi, vahvistua, vakautua, saada vahvutusta l. lujutusta, (*om vdiator*) sako, saketua, tulla sakeaksi l. sakeammaksi; (*i vilja, uppforande*) vakaisuus, vakavuus, vakautumus, vahvuus, lujuus; (*stadgad lag, foreskrift*) sääntö; — *lägenhet*, f. sääntötila.

Stadgadt, adv. vakaasti, vakavasti, vakaisesti, vakavuudella.

Stadgande, n. vahvistaminen, m. m.; (*lagens*) säännös, säädös.

Stadie, m. *se* Stadium.

Stadig, a. luja, vankka, vahva, tanea, tukeva, vakaa, vakava, jämeä, kiinteä, jäykkä; (*om flytande ämnen*) sakea, paksu, jähmeä, sakonnut; s—t bord, vankka l. tanea l. vakava l. jämeä pöytä; med s. hand, lujalla l. vakavalla kädellä; s. till växten, tanea l. tukeva l. vahva kasvutansa; s. väderlek, tasainen l. vakava l. pysyväinen sää; s. tro, vahva l. vakaa usko; s—t beslut, luja l. jäykkä l. seisova päätös; — *varande*, a. seisovainen, pysyväinen, vakava, vakainen.

Stadighet, f. *se* Stadga.

Stadigt, adv. vakaasti, vakavasti, lujasti, tukevasti, vankasti, vahvasti, taneasti, jämeästi, jäykästi; (*beständigt*) pysyvästi, seisovaisesti; stå s. på foten, seisoa jalka lujassa l. lujana l. vakavana; bordet står s., pöytä seisoo vankasti l. vankassa l. lujassa; stålla s., asettaa lujaan l. vankkaan l. vankasti l. taneasti.

Stadium, n. (*vägmätt*) vakomitta; (*utvecklingstid*) aikakausi (-den), ajanjakso, jakso; (*grad, läge*) kanta.

Stadna, *se* Stanna.

Staf, m. sauva, tavi; *se* Kim; — *bärrare*, m. sauvankantaja; — *karl*, m. mierolainen, sauralainen; — *led*, n. seiväs- l. keppijohto l. -linja; — *rum*, n. (*mätt*) syli (-en), sauvamitta, pieli-parmaus l. -väli.

Stafett, m. sananlennättäjä, lento-postimies.

Staffage, n. (*mål.*) elo- l. sivukuvaukset (*pl.*) l. -kuvaus.

Stafflett o. Staffli, n. maalausjalat (*pl.*) l. -teline.

Stafning, f. tavaus, tavaaminen; — *sfel*, n. tavausvirhe; — *ssätt*, n. tavanstapa.

Stafva, v. a. tavata, tavalla.

Stafvelse, f. tavu, tavaus; — *mätt*, n. (*gramm.*) tavumitta l. -arvo; — *tecken*, n. tavu- l. tavausmerkki.

Stag, n. (*skepp.*) taaki, harus- l. väliköysi; — *segel*, n. taakipurje; — *vända*, v. n. (*sjö.*) taakikääntää, kääntää tuulen puolitse l. vastatuuleen.

Stagg, m. *se* Borstgräs.

Stagnation, f. seisautumus, seisahdus, suupumus, seisautuma.

Stagnera, v. n. seisautua l. seisattua, suupua, seisoa, olla seisahduksissa l. suupuneena.

Staka, v. n.; s. sig fram, s. fram en båt, sauvoa venettä, kulkea sauvoamalla; s. l. s. ut en väg, viitoittaa l. viehkoittaa l. panna viittaa tietä; s. bönor, panna säippiä l. vapoja paunin; s. sig (*vid gårdegård o. d.*) karata l. puhkaista itsensä seipäseen; s. sig (*fig.*), hämmentyä, häkeltyä, pettyä.

Stake, m. saitta, vaaja, seiväs (-pään). (*mindre*) säippä, teikki; (*för vintervägar*) viitta, viehka; *se* Ljusstake.

Staket, n. säle- l. liista- l. pisto- l. piirto-aita.

Stalagmit, m. vuoto- l. tippukivi.

Stalaktit, m. kohva- l. vuoto- l. sierokivi.

Stall, n. talli. (*kostall*) navetta; (*på stränginstrumenter*) talle, hepo; — *broder*, m. toveri, kumppani; — *dräng*, m. talli- l. hevoisrenki; — *fodring*, f. sisänavettauokinta, -syöttö; — *gård*, m. talli- l. hevoispiha; — *gödsel*, m. talli- ja navettalanta, karjansonta; — *mästare*, m. tallimestari, tallinpäällikkö; — *rum*, n. tallihuone l. -tila l. -paikka.

Stalla, v. a. (*göda*) syöttää (tallissa); — v. n. (*läta urin*) virtsata.

Stalp, n. kaade; *se* Ras.

Stam, m. (*af träd och andra växter*) runko, emävarsi l. -puu, varsi (-ren), varsikko; (*på skepp*) keula, kokka; (*folkstam*) suku- l. kansakunta, perisuku; (*härkomst*) sukuperä, perisuku l. -juuri, rotu; (*gramm.*) runko, vartalo; (*upphof*) juuri (-en), perijuuri, pohja, kanta; (*i släktledning*) kanta; — *bana*, n. emärata; — *bok*, f. suku- l. rotukirja; (*för sammanskjutna medel*) keräys- l. keräämä- l. almukirja; — *dike*, n. runko-, emäoja; — *fader*, m. kanta-isä, esi-isä; — *förvandt*, m. kantaheimoinen; — *föräldrar*, pl.

kanta- l. esivanhemmat; — **-gods**, n. peri- l. perintökartano l. -hovi; — **-gäst**, m. olo- l. päävieras; — **-hålländeri**, n. siittoeläin-moisio; — **-håll**, n. pääpesä l. -koto, perikoto; (*sjöt.*) keulamerkki; — **-lott**, m. haara- l. kantaosa; — **-moder**, f. kanta- l. esiäiti; — **-ord**, n. kanta- l. juurisana; — **-ort**, m. syntypaikka l. -koti, koto- paikka; — **-schäferi**, n. siittolampurilla, siittolammas-moisio; — **-språk**, n. kanta- emäkieli; — **-tafla**, f. kanta- kirja; sukutaulu l. -luettelo l. -kirja; — **-träd**, n. sukupuu; — **-ved**, m. emäpuu.

Stamma, v. n. änkyttää, änkätä, tavoitella, olla änkä.

Stammare, m. änkä, änkyttäjä, kampe- lakieli.

Stamp, m. tamppi, survin, tamppi- l. polkuhirsi (-rren); (*att slå hål*) taltta, tamppi; (*stöt*) petkel; (*stämpel*) kuvasin, leimasin; — **-bröd**, n. kerta- l. surveleipä, lemetti, hömyri; — **-ho**, m. surveruuhii l. -huhmari, vatvoruuhii; **se Hackho**; — **-mjöl**, n. kerta- l. survejauhot, kerrat, surveet; — **-mull**, m. tamppi- kuonamulta; — **-qvarn**, f., — **-verk**, n. tamppimylly l. -laltos, survin- l. polkumylly.

Stamp, n. **se Stampande**.

Stampa, v. n. polkea, lyödä, tömistää, koputtaa; (*om fartyg*) hypätä, kiikkua; — v. a. tampata, survoa, hakata; (*hål*) taltata.

Stampande, n. töminä, tömistys, tömistäminen, jalanlyönti; tamppaaminen.

Standar, n. ratsaslippu l. -viiri, tantari.

Standert, m. päälly- l. päällikkölippu; (*mätt*) standertti.

Stank, m. haisu, paha haju l. lemu, löyhkä, lemu, katku.

Stanna, v. n. seisattua l. seisautua, pysähtyä, tauota (-koan), lakata, heretä (-keän), keskeytyä; (*quar*) jäädä, viipyä; *qvarnen s—r*, mylly seisattuu l. pysähtyy, mylly taukoo l. lakkaa käymästä; *s. i växten*, heretä l. tauota l. keskeytyä kasvasta; *s. öfver natten*, jäädä yöksi; *han s—de vid dessa ord*, hän taukosi l. pysähtyi l. lakasi näihin sanoihin; *han s—de vid det beslut*, hän seisautui l. päätyi l. tuli siihen päätökseen; — v. a. seisattaa, seisauttaa, pysähdyttää, tauottaa, keskeyttää.

Stannfogel, m. palkkalintu.

Stanniol, m. stannioli, tinapaperi, lehtitina.

Stans, m. säije- l. sointujakso, säikeistö; (*verktyg*) stanssi, puikko.

Stapel, m. (*af bräder o. d.*) tapuli, latomus, läjä; elektrisk s., sähkö- jakso; (*för fartyg*) veistämö, veistämät (*pl.*), telat (*pl.*), tehdas (-taan); — **-frihet**, f., — **-rätt**, m., — **-rättighet**, f. tapulikaupungin l. meriliikkeen oikeus l. vapaus; — **-stad**, m. tapuli- kaupunki.

Stapla, v. a. latoa, läjätä, panna läjälle l. tapulille.

Stappla, v. n. (*öfra felsteg*) kompastua, kuukahtua, holpertua, kuukahdella, kompastella; (*gå vacklande*) konkkia, kompuroita, hoippuroita, hoiperrella, horjuella; (*i tal*) sopertaa, äkittää, kangertaa, (*i läsning*) orailla, kangertaa; (*fela*) horjahtaa, horjua.

Stare, m. musta kottarainen, kottarainen.

Stark, a. väkevä, voimallinen, voimakas, (*fast*) vahva, luja, pitävä, tukeva; (*eftertrycklig*) kova, vahva, ankara; *s. helsa*, vahva terveys; *s. röst*, vahva l. voimakas ääni; *s. storm*, kova l. ankara l. väkevä myrsky; *s. dryck*, väkevä juoma; *s. färg*, tuiikka l. väkevä väri; *s. själ*, vahva l. luja l. voimakas mieli; — **-lemnad**, a. roteva, ryntävä, vahvajäseninen; — **-peppar**, m. karvas pippuri.

Starkhet, f. väkevyys, voimakkuus, voimallisuus, m. m., **se Styрка**.

Starkna, v. n. (*om vätskor*) sakoaa, samentua, paksuntua.

Starkt, adv. vahvasti, kovasti, tukevasti, voimallisesti, lujasti, ankarasti.

Starost, m. starosti, maan- l. kylän- vanhin.

Starr, m. sara, luhtaheinä l. -ruoho; — **-gräs**, n. **se Starr**; — **-hö**, n. sara- l. luhtaheinä l. -heinät (*pl.*); — **vall**, m. sara- l. luhtanurmi, luhta; — **-vallsäng**, — **-äng**, f. sara- l. luhtaniitty.

Starr, m. (*ögonjukdom*) kaihi (-en); — **-blind**, a. kaihisilmäinen.

Stat, m. (*rike*) valtio, valtakunta; *till s—en hörande*, valtiollinen, valtio-, valtion; (*embetskorps*) virasto, virkamiehet; (*förteckning på och bestämning af löner*) vuosirahan-sääntö, vuosisääntö, palkka- l. kulunkisääntö; (*underhåll in natura*) muona, muonapalkka; (*i konkurs*) varat ja velat,

vara- ja velkaluettelo; (*stat, prakt*) komeus, uljuus; han har lön på s., hänellä on palkkasäännöllinen l. sääntömääräinen palkka; föra s., elää uljaasti l. komeasti l. komeudella; — **karl**, m. muonamies; — **sagronom**, m. valtioagronomi, valtion-maanviljelysneuvoja; — **sangelägenhet**, f. valtiotoimi l. -asia, valtiollinen toimi l. asia; — **sanslag**, n. valtio-määrärahat, valtion-rahamaääräys; — **sanstalt**, f. valtiolaitos, valtiollinen laitos; — **sbank**, m. valtionpankki; — **bankrutt**, m. valtion varattomuus l. varakato; — **sbehof**, n. valtio- l. valtiontarve; — **sbidrag**, n. valtioapu l. -makso; — **sborgare**, m. valtiolainen, valtionjäsen; — **sbrist**, f. valtiovarain l. valtiopuute l. -puutos; — **sbrott**, n. valta- l. valtiotikos; — **sbyggnad**, m. valtiotakennus; — **sdrägt**, f. valta- l. vallaapuku; — **sekonomi**, f. *se* Statahushällning; — **sembete**, n. valtiotvirka, valtiollinen virka; — **sfond**, m. valtiotrahasto, -varasto; — **sform**, m. valtiomuoto; — **sfänge**, m. valtio- l. valtakirkosvanki; — **sfängelse**, n. valtiotankkaus; — **sförbrytare**, m. valtiollinen pahantekijä, valtiotrikoksellinen valtiotrikoksen-tekijä; — **sförbrytelse**, f. valtiotrikos; — **sförbund**, n. valtio- l. valtaliitto, valtiollinen liitto; — **sfördrag**, n. valtiotuosustus l. -suostunta; — **sförfattning**, f. valtiojärjestys l. -muoto, hallitusmuoto; — **sförelag**, n. valtioarvio, valtiokulunkiarvio l. -lasku; palkkasäännön-arvio; — **sförvaltning**, f. valtionhoito l. -hallinto; — **sförändring**, f. valtion- l. vallanmuutos; — **sgrepp**, n. peruslain-kierto l. -sorto; — **sgrundsats**, m. valtiollinen peruste l. perusjohde, valtioperuste; — **shandling**, f. valtio-asiakirja, valtiollinen asiakirja l. kirjoitus; — **shushällning**, f. valtiotalous, valtiollinen taloushoito; — **shvälfning**, f. valtiomulkkaus, vallankumous l. -muutos; — **sinkomst**, f. valta- l. valtion-tulo, valtion tulo l. sisääntulo; — **sinrättning**, — **sinstitution**, f. valtioasetus, valtalaitos l. -meno; — **sintresse**, n. valtioetu, valtion- l. valtakunnan-etu l. -tarve l. -hyöty, valtiollinen etu l. tarve; — **jernväg**, m. valtion-rautatie; — **skalender**, m. valtiokalenteri, -luettelo; — **skassa**,

f. valtion l. valtakunnan kassa l. rahasto, valtiokassa; — **sklok**, a. valta- l. valtioviisas l. -taitoinen; — **skloket**, f. valta- l. valtioviisaus l. -taito, valtiollinen viisaus l. äly; — **sklokt**, adv. valtioviisaasti l. -viisaudella; — **skonst**, f. valtio l. valta-taito, valtiollinen taito; — **kontor**, s. valtionkonttoori; — **skropp**, m. vallasto; — **skupp**, m. valtiotekkaus l. -kaappaus l. -mulkkaus l. -tekonen; — **slän**, n. valtiolaina; — **slära**, f. valtio-oppi; — **smagt**, f. valtiovalta l. mahti, perusvalta; — **sman**, m. valtiomies; — **smedel**, n. pl. valtiotavarat l. -rahat; — **smedicin**, f. valtiotil-läketiede; — **sminister**, m. valtioministeri; — **sobligation**, f. valtion-velkaseteli l. -obligatiooni; — **spapper**, n. valtiopaperi; — **sreglering**, f. *se* Statsförslag; — **sreligion**, f. valtio-uskonto; — **sroder**, n. valtion-ohjat; — **srum**, n. vallas- l. juhlahuone; — **sråd**, n. valta- l. valtiot-neuvosto l. -neuvoskunta; (*person*) valtiotneuvos; — **srätt**, m. valtio-oikeus; — **ssak**, f. valtioasia; — **ssekretariat**, n. valtiotistieristö, valtiotistierin-virasto; — **ssekreterare**, m. valtiotistieri; — **sskuld**, f. valtiotvelka; — **sskäl**, n. valtiollinen syy, valtiotyy; — **ssystem**, n. valtiotjärjestelmä; — **sutgift**, f. valtiotmeno l. -makso; — **sutskott**, n. valtiovarain- l. valtio-valiokunta; — **svagn**, m. juhla- l. vallaavaunut; — **sverk**, n. valtiovarasto, valtio; — **sveten-skap**, f. valtiotiede l. -oppi; — **säd**, f. muonajyvät; — **särende**, n. valtio- asia l. -toimi, valtiollinen asia l. toimitus; — **söfverhufvud**, n. valtiot-päämies; — **torpare**, m. muona- l. jyvätorppari, muonamies.

Stata, v. n. komeilla, upeilla, uljailla.

Statik, f. statilikka, tasapainon-oppi, tasapaino l. -kohtaisuus l. -kohdasto.

Station, f. (*uppehållsort*) pysäyspaikka, asema, pysäkki; (*för hästars ombytte*) muuttopaikka; (*håll*) väli, muuttoväli; (*der ngt är förlagdt*) asemapaikka, sija, asento; (*i musik*) pysäyspaikka; — **shus**, n. pysäyspaikan-kartano, pysäystalo, asemahuone; — **chef** l. **inspektor**, m. pysäyspaikan-kaitsija l. -päällikkö.

Stationera, v. a. sijoittaa, asetuttaa, määrätä l. antaa asemapaikka l. -sija.

Stationär, a. seisova, seisovainen, alalinen, paikallansa oleva.

Statisk, a.; s—t moment, tasapainosuhte.

Statist, m. statisti, mykkänä-olija, äännetön jäsen.

Statistik, f. tilastotiede, tilasto.

Statistiker, m. tilastontutkija l. -taitaja.

Statistisk, a. tilastollinen, tilastotieteellinen; s. byrå, tilastollinen toimisto.

Stativ, n. jalat (*pl.*), jalusta, pystytin.

Statuera, v. n. säättää, määrätä; s. ett exempel, asettaa esimerkki.

Statur, f. vartalo, ruumiin varsi l. kaavu.

Statut, m. sääntö, asetukset.

Staty, f. kuvapatsas; vartalokuva.

Stearin, n. steariini, taliaine; —ljus, n. steariini kynttilä.

Steg, n. askel l. askele; (*fofstep på vagn o. d.*) astuin l. astin; (*på en trappa*) astuin, porras; (*på trampmaskiner*) polkunen, polkaisin, astuin; taga långa s., astua pitkiä askelia; s. för s., askel askelelta, askeleesta askeleeseen.

Steganografi, f. salapainustain-kirjoitus, salakirjoitus-taito.

Stege, m. tikapunt (*pl.*), raput (*pl.*); (*sidospröten på en kårra*) häkki, häkkipunt.

Stegel, n. teili, pyörä, tela l. mestausteloituspyörä.

Stegkårra, f. häkkirattaat (*pl.*); —pinne, m. tikapuiden kapula l. napula l. porras.

Stegla, v. a. tellata, teloitaa.

Steglitsa, f. tikliäinen, tiklivarpunen.

Stegra, v. a. (*priset*) ylentää, korottaa, enentää, nostaa (hintaa); (*öka*) enentää, (*förhöja*) ylentää; s. sig, v. r. (*om hästar*) hypätä l. kavahtaa l. karata pystyyn, nousta takajaloillensa l. pystyyn.

Stegring, f. ylennys, korotus, enennys, korottaminen, nostaminen, pystyynousu l. -hyppäys.

Stek, f. paisti; —fat, n. paistivati; —fisk, m. paistettu kala, paistukala; —lukt, f. -os, n. paistinhaju l. -kärry; —panna, f. paistinpannu, rieh-tillä; —rofva, f. nauriin-, naurispaistikas, -haudikas; —spett, n. paistin- l. paistovarras l. -ora; —sås, m. paistikastake l. -kastin; —ugn, m. paistin- l. paisto-uuni; —våndare, m.

paistinkääntöjä, (*verktyg*) paistinkään-nin.

Stek, n. teekki, solmu.

Steka, v. a. paistaa, paahtaa, käristää; s—s, v. d. paistua, paahtua, käristyä.

Stekel, m. pistiäinen.

Stekning, f. paistaminen, paisto, käristys.

Stel, a. (*stuf*) jäykkä, kankea; s. af köld, kylmästä kankea l. (*känslolös*) turta, kontassa oleva, köntistynyt, jähmettynyt; (*om våtskor*) jähmeä, jähmettynyt; (*kal och brant*) jyrkeä, jyl-seä; (*tvungen, ogen*) jäykkä, töykeä, tylseä; göra s., jäykistää, kangistaa, kankeuttaa, jähmetyttää, hyyttää; blifva s., se Stelna; —frusen, a. köntistynyt l. kangistunut l. jähmettynyt l. tampistunut kylmästä l. vilusta.

Stelhet, f. jäykkyyks, kankeus, jähmeys, jyrkeys o. s. v.

Stelna, v. n. kangistus, jäykistyä; (*om våtskor*) hyytyä, jähmettyä; s. af köld, köntistyä l. kangistua l. jähmettyä vilusta l. kylmästä.

Stelt, adv. (*fig.*) tylseästi, jäykästi, kankeasti; jmf Stel.

Sten, m. kivi (-en); förvandla i s., kivettää, kivetyttää; blifva till s., kivettyä, kiveytyä, tulla l. muuttua kiveksi; af s., kivinen, kivi-, kivistä (tehty); (*i frukt*) luu, kivi; (*testikel*) kives (-ksen); —aktig, a. kivimäinen; —art, f. kiven- l. kivilaji; —artad, a. kivenlajinen l. -tapainen; —blind, a. umpisokea; —block, n. kiviharkko l. -järkele l. -lohkare; —bock, m. vuorikauris; (*astron.*) kauris; —bord, n. kivi- l. paasi-pöytä, kivinen pöytä; —borr, m. kivenpura l. -pora; —botten, m. kivipohja, kivinen pohja; —bro, f. kivilaita, kivinen silta; —brott, n. kiven- l. kivilouhos; —brytare, m. kiven- l. kiveinlouhija l. -lohkoja; —bräcka, f. kivirikko; —bunden, a. kivinen, kiviperäinen, kivikkoinen; —död, a. hengenkuolija l. -kuolijas l. -pisaraton; —döf, a. umpikuuro; —fat, n. kivivati; —fiisa, f. kivenliuska l. -liuskale l. (*mindre*) -sirunen; —fot, m. kivijalka; —frukt, f. kivi- l. luumarja l. -hedelmä; —gata, f. kivikatu, kivinen katu; —get, f. vuorivuohi; —gods, n. astia- l. ruukkusavi; (*stenkär*) kivi-astiat (*pl.*); —golf, n. kivipermento l. -lattia, kivi-

nen lattia; — -grund, n. kivikari, kari; *se* Stenbotten; (*stenmark*) kivi-perä l. -pohja; (*till byggnader*) kivi-perustus, kivinen perustus; — -gårde, n. kiviaita; — -hop, m. kiviläjä l. -roukkio, kiviraunio; — -huggare, m. kiventikkaaja l. -hakkaaja; — -huggeri, n., -huggning, f. kiventikkaus l. -hakkaus, kivien hakkuu l. hakkaaminen l. tikkaaminen; — -hus, n. kivihuoneus l. -kartano; — -hård, a. kivikova, kivenkova; — -häll, f. paasi (-den), paatero, (*större*) louhi (-en); (*klippa*) kallio; (*i ugn*) kivi- l. paasarina; — -hög, m. *se* Stenhop; — -hölster, n. kivikolu, loughikko, kivikko, koleikko; — -kast, n. kivenheitto l. -viakaus, (*afstånd*) kiviheitto, kiven viakattava; — -kista, f. kiviarkku; — -kol, n. kivihiili; *af s.*, kivihiili-, kivihiilinen, kivihiilestä; — -kolskrufva, f. kivihiilen-kaivos; — -kolsknapp, m. kivihiili-nappi; — -kolsstybb, m. kivihiili-jauho; — -kolstjärä, f. kivihiilen-terva; — -kruka, f., -krus, -kärl, n. kiviastia l. ruukku, saviruukku; — -kärna, f. luu- l. kivisydän; — -lag, n. kivitkerta l. -kerros; — -lera, f. ruukku l. astiasavi; — -lupen, a. kiveytynyt, kivioppainen l. -peitteinen; — -lägga, v. a. kivetä, kivittää, laskea l. la-toa l. tikata kivillä; — -läggare, m. kivenlaskija l. -latoja, kadunlaskija; — -läggning, f. kiveäminen, kivitys; (*det stenlagda*) kivitys, kiveämä, kivilaaku; — -mossa, f. kiven- l. kivi-sammal; — -mur, m. kivimuuri, kivinen muuri; (*lägre*) kiviaita; — -mård, m. haapanäätä; — -passion, f. kivitauti; — -rik, a. väki- l. upporikas, — -riket, n. kiviakunta; — -ristning, f. kivenkirjaus l. -kirjoitus; — -rör, n. kivipyöky, pyöky; — -rös, -röse, n. kiviraunio, raunio, kivikko; *se föreg.*; — -skifva, f. kivi-l. kivenliuska; (*på bord o. d.*) paasi; — -skorpa, f. kiviakunta l. -peite l. -kohma; — -skrift, f. kiviakirjoitus, kiveäkirjoitus l. -piirräntä; — -slipare, m. kiventakkoja; — -sprängning, f. kivien särjettä l. louhiminen l. puraaminen; — -sqvätta, f. kivi-taaku l. -taasi, hiistakka; — -stick, n. kiivipiirros; — -söta, f. kallioimarre l. -yrätti, kivenmakainen; — -tafla, f. kivitaulu, kivinen taulu; — -tryck,

n. kivipainanta l. -paino, kiveen-paino; (*det tryckta*) kivipainos l. -piirros; — -tryckare, m. kivipainaja l. -piir-täjä; — -tryckeri, n. kivipaino; — -vandla, v. a. kivetettyä, kivettää; s—s, v. p. kivityä; — -vandling, f. kiveytyminen, kivitys; kivettymä; — -växt, f. kivikasvi. kasvikivety-näinen; — -ålder, m. kivikausi, ki-ven-aikakausi; — -ör, n. kivikolu l. -loughikko l. -perä, juoleikko.

Stena, v. a. kivittää.

Stenig, a. kivinen, kolainen.

Stenograf, m. pikakirjoittaja.

Stenografi, f. pikakirjoitus.

Stepp, m. aro, aroma, aavikko.

Sterbhus, n. kuolinhuone; (*arfvingar*)

kuolinpesä, perilliset (*pl.*), perikunta;

— -delegare, m. kuolinpesän-osakas.

Stereografi, f. kappaleenkuvaanto l. -ku-vaus, stereografia.

Stereometri, f. kappaleenmittaus, ste-reometria.

Stereoskop, m. stereoskooppi, kappaleen-katsoin.

Stereotomi, f. kappaleenleikkaus, ste-reotomia.

Stereotyp, m. stereotyyppi, kiinto- l. kiin-

tonaispaino, kiintokirjaiminen paino;

s—upplaga, kiintonaispainos, kiin-

tokirjaiminen painos.

Stereotypera, v. a. painaa kiintokirjai-milla.

Stereotypisk, a. kiintokirjaiminen.

Steril, a. karu, maras, hedelmätön.

Sterling, m. sterlingi; 10 P. St., 10 Sterlingi-puntaa.

Stia, f. läätti l. lätti, panna.

Stick, n. pisto, pistäntä, pistämä; stä

i s—et, olla pulassa l. pulan-alaisena;

(*i kortspel*) kaato, tikki, pisto; s. i

stäf, nokka- l. halki- l. emästäinen;

— -bäcken, n. alus-astia; — -fri, a.

pistonvapaa, pisto-asetilla vapaa; (*fig.*)

pulaton; — -ord, n. pistosana l. -pu-

he, pisteleminen, tuikkaus, kompassana;

— -säg, f. puukkosaha; — -sår, n.

pistoahaava, pistämä; — -vapen, n.

pistoase.

Sticka, v. a. o. n. pistää, pistellä, tö-

kätä, tokaisa, tuikata, ronkia, ronk-

kaista, puhkaista; s. med nål, pistää

l. tuikata neulalla; s. med fingret

i ögat, pistää l. ronkaista sormella

silmään; s. ut ögat, puhkaista sil-

mä; s. upp en bild, puhkaista l.

pistää auki paise; s. eld på ett hus,

pistää l. taikata huoneus tuleen; s. svärdet i sidan, pistää l. työn-tää miekka tuppeen; det s—er mig i sidan, kylkeäni pistää l. pisteleee; det s—er på tungan, se kirpaisee l. pisteleee kieltä; brodden s—rupp, oras nousee l. pistää ylös; s. af, fram, genom, m. m., se **Afsticka**, o. s. v.; stucken, pistetty; han är s., hän on äisään l. harmissaan.

Sticka, v. a. (*med strumpstickor*) neuloa, kutoa; (*brodera*) viirulla, kirjaililla; s. ett tücke, en söm, tikata tikkiä, saamaa.

Sticka, f. tikku, puikko; (*perta*) päre; (*strumpstikka*) sukkapuikko l. -varras; ha sig en s., olla hutikassa l. pajussa.

Stickbacke, m. lastukko, lastusonta; —bloss, n. pääsoitto l. -soinio.

Stickbåge, m. neuloinpuut l. -kehys; —silke, n. tikkaus- l. neulosilkki; —strumpa, f. sukankudin l. -neulomus; —söm, m. viiru- l. korko- l. tikkaus-ompelua.

Stickelbär, n. karvamarjoja, karviainen, tikkerperi; —sbuske, m. karvikka- l. tikkerperi-pensas.

Stickelhårig, a. kimo, päistärkarvainen.

Sticken, a. se **Snarsticken**; (*harmson*) närkästynyt, äisäänä (oleva); bli s. öfver ngt, närkästyä l. suuttua l. suutahtaa jstkin.

Stickert, m. tikari, meritikari.

Stickfuss, m. julehdus-ykä, julehtuminen; —hosta, f. tukehdus- l. läkähdys-ykä.

Stickling, m. pistokas, istukas, istutin, aaluva.

Sticknas, v. d. närkästyä, suutahtaa, nipastua, nirpastua.

Stickning, f. (*stickande*) pistäminen, pisto, pistäntä; neulominen, kutominen, tikkaus; (*ngt stickadt*) neuloma, kutoma, tikkaama, tikkaus; (*i kroppen*) pisto, pistos.

Sticka, v. a. se **Instifta**.

Stift, n. (*andligt område*) hiippakunta, piispakunta, piispanlääni; (*i Norrige*) lääni; (*jungfrustift*) neitsytluostari l. -laitos; —sfröken, -sjungfru, f. neitsytlaitos- l. luostariyökkinä, luostarinetti; —sprest, m. hiippakunnan pappi.

Stift, n. (*att fästa med*) naulanen, puikka, tikkika; (*att teckna*) piirustin, piirrin; (*på vägbalans*) nasta, kieli (-en);

(*framstående spets*) nasta; (*på pistillen*) vartalo.

Stifta, v. a. asettaa, perustaa, laittaa, tehdä, nostaa, vaikuttaa; s. en skola, perustaa l. asettaa koulu; s. lagar, säätää lakeja; s. frid, vänskap, tehdä l. rakentaa l. laittaa rauhaa, ystävyyttä; s. ondt, vaikuttaa pahaan, nostaa pahoja; s. uppror, nostaa l. vaikuttaa kapina.

Stiftare, m. o. **Stiftarinna**, f. perustaja, asettaja, vaikuttaja, laittaja, nostaja, rakentaja.

Stiftelse, f. (*stiftande*) asettaminen, perustaminen, laittaminen, m. m., jmr **Stifta**; (*inrättning*) laitos, perustama, säätös, säätämä; milda, välgörehets s—r, armelijaat, hyvänteon laitokset.

Stiftning, f. se **Stiftelse**; —sdag, m. perustus- l. asetuspäivä.

Stig, m. polku, ura, tola; (*kolmätt*) pollesta, kaksitoista tynnyriä; stor s., neljäkolmatta tynnyriä; —bord, n. vesiportti l. -luukku; —bygel, m. jalustin, polustin; —rör, n. (*mök.*) nostopiippu l. -torvi.

Stiga, v. n. (*taga steg*) astua, astella, astuskella; (*höja sig*) nousta, kohota, yletä (-nen); (*tilltaga*) yltyä, enetä (-nen), nousta, paisua; (*komma, gå, träda*) käydä, astua, tulla, mennä; (*skjuta fram*) eteytyä, ulota (ulkonen), pistää ulos, nousta, kohota; stig in, var så god, tee l. tehkää niin hyvin ja astu (astukaa) l. käy (käykää) huoneesen l. sisään l. sisälle.

Stigande, n. astuminen, nouseminen, kohoaminen, yleneminen, eneneminen, m. m.

Stigare, m. päällysmies, vuorityön päällys l. katsoja.

Stil, m. (*handstil*) käsi (-den), käsiala; (*gjuten bokstaf*) kirjasin, tilu; (*aftryck af stilar*) kirjoitus; (*skrifstätt*) kirjoituslaatu l. -muoto l. -puku, lause-tapa l. -keino; (*hos en konstnär*) te-kolaatu l. -muoto, kuvauslaatu, laatu; (*tidräkning*) luku, ajanluku; —gju-tare, m. kirjasinvalaja; —gju-teri, n. kirjasinpaja l. -valimo; —gju-ning, f. kirjasinvalaminen l. va-lanta; —kast, m. -läda, f. kirjasin-laatikko; —prof, n. kirjoitusnäyte; (*boktr.*) kirjainnäyte; —öfning, f. kirjoitusharjoitus, kirjoitusalaadun harjoitus.

Stilett, m. tiletti, pistinpuukkonen.
Stillsaera, v. a. laatia l. laittaa kirjoitus-pukuun, laatia kirjoitukseksi.
Stilist, m. laatukirjoittaja, luonteva kirjoittaja.
Stilistik, f. kirjoituspuvun l. -laadunoppi l. -taito, stilistiikka.
Stilistisk, a. kirjoituspuvullinen l. -laadullinen; i s — t afseende, kirjoitustaladun l. -puvun suhteen.
Stilla, v. a. seisattaa, asettaa, pidättää, hillitää (-teen), tyretttää; s. sig, v. r. aettua, seisattua, tyrettyä, lauhntua, viihtyä; s. blodet, tyretttää l. seisattaa veri; s. värken, aettaa l. tauottaa särkyä; s. vågorna, asettaa aallot; s. ens vrede, asettaa l. hillitää l. lauhduttaa jkun viha; s. sin törst, juoda janoonsa; s. ett barn, viihdyttää l. imettää l. tyytetyttää lasta; s. boskap, ruokkia l. ravita karjaa.
Stilla, a. oböjl. hiljainen, säisy, tasainen, (*lugn*) tyyri (-en), tyven, levollinen; — adv. hiljaa, hiljaan, hiljaisesti, siivolla, paikoillansa, tyvenesti; — interj. hiljaa, siivolla; stä s., seisoa paikoillaan; en s. karl, hiljainen l. säisy mies; s. lefnad, hiljainen l. siivo elämä; — *-sittande*, a. paikallaan-istuva l. -olija, liikkumaton; — subst. n. paikallaan-olo l. -istunta, liikkumattomuus; — *-stående*, a. paikallaan seisova, seisova, seisovainen, liikkumaton; — subst. n. paikallaan-seisonta l. -seisominen; — *-tigande*, a. vaitio-oleva, ääneton; — subst. n. vaitiolo, äännettömyys.
Stillestånd, n. (*stagnation*) seisahdus; (*vapenhvila*) sotilakko, vältrauha, aseiden seisahdus.
Stilhet, f. hiljaisuus, tyvenyys, äännettömyys; levollisuus.
Stilla, v. n. aettua, tasautua, tyyntyä, tyventyä, hiljentyä.
Stilning, f. ruokinta.
Stillsam, a. hiljainen, siivo, hiljakas.
Stillvatten, n. tyyri vesi; (*i fors*) suvanto.
Stilt, adv.; det är s., nyt on tyven l. tyyri ilma.
Stiltje, m. (*sjöt.*) tyven ilma, tyyri (-en), laimi (-en).
Stim, n. parvi (-en), päntä, paarma; (*stoj*) telme, teuhaus, hilaastelu.
Stimma, v. n. kutea l. kulkea parvissa l. pännissä; (*stoj*) telmää, teuhata, remuta, hilaastella.

Stimulera, v. a. kiihottaa, ylyttää; (*kroppsligt*) kihottaa, hakaroittaa.
Stimulus, m. se Eggelse.
Stind, se Stinn.
Sting, Styng, n. pisto, pistos, pistämä, tikki; håll och s., pistokset; (*insekt*) killijäinen, paarma, (*larf deraf*) permu, puuppo.
Stinga, v. a. se Sticka.
Stink, n. nore, noreet (*pl.*), pärake.
Stinka, v. n. (*spritta*) pärsyä, pirskaa, norua; (*lukta illa*) haista pahalta l. pahlalle, haiskahtaa, löyhkää, lemuta, lemahtaa.
Stinkdjur, m. haisu-eläin; — *-sår*, n. mätä- l. haisuhaava.
Stinn, a. pakkoinen, pullakka, pullalansa l. pakollansa (oleva), pullistunut, täyteläinen.
Stinnhet, f. pakkaisuus, pullakkuus, pullisuus, täyteläisyys.
Stint, adv.; se ngn s. i synen, se s. på ngn, kateoa tuijottaa jkun silmiin, kateoa jkahun l. jkun silmiin tuikasti l. tuimaasti.
Stipel, m. (*bot.*) korvake, apulehti (-en).
Stipendiat, m. apurahalainen, apurahanel. stipendinnauttaja l. -saaja; — *-examen*, m. stipendi- l. apuraha-tutkinto.
Stipendium, n. apuraha, stipendi.
Stipulation, f. välipuhe, sopimus, sopiminen, kaupat (*pl.*).
Stipulera, v. a. tehdä välipuhe l. sopimus, sopia.
Stirra, v. n. tuijottaa, tirkistää, tirrittää.
Stjerk, m. varsi (-ren), (*stock*) vana; (*halmartad*) korsi (-ren), (*för blad och blommar*) kanta; med lång, tjo c k s., pitkä, paksuvartinen l. -korsinen; — *-lös*, a. varreton.
Stjelpa, v. a. kaataa; s. omkull, kumota, panna l. kaataa kumoon; — v. n. kaatua, kumoutua, mennä nurin l. kumoon.
Stjelpig, a. kaateinen, vieru.
Stjerna, f. tähti (-den); en s. af första ordningen, ensiluokkainen tähti.
Stjernbeströdd, a. tähditetty, tähtinen, tähdellinen, tähdillä täytetty l. peitetty; — *-bild*, m. tähdikkö, tähdistö, tähtikihermä l. -tarha; — *-fall*, n. tähden- l. tähtilento, tähden putous; — *-formig*, a. tähtimäinen, tähdenmuotoinen l. -näköinen; — *-full*, a. se Stjernbeströdd; — *-grupp*, m. tähtiryhmä l. -ryvä; — *-himmel*, m. tähtitaivas; — *-hjul*, n. (*mek.*) ham-

mas- l. säderatas; — **-hvalf**, n. tähtikansi l. pohja, taivaan- l. ilmakansi; — **-kikare**, m. tähteintähtytäjäs l. -katsoja, (*astronom*) tähteintutkija; — **-klar**, a. tähdenpilkkava l. -palava, kirkkaassa tähdessä (oleva), tähtinen; — **-konst**, f. tähtitaito; — **-kunnig**, a. tähtitietoinen, tähteintietäjä l. -tuntija; — **-kunnighet**, -**kunskap**, f. tähtitieto l. -tiede, tähteinoppi; — **-skott**, n. *se Stjernfall*, — **-tid**, m. tähti aika; — **-tydare**, m. tähteinse-littäjä; tähdistä ennustaja, tähdentietäjä; — **-tyderi**, n. — **-tydning**, f. tähteinse-litys, tähdistä ennustus; — **-töcken**, n. tähtiusma.

Stjernig, a. tähtinen.

Stjert, m. pursto l. pyrstö, häntä; *fiskens s.*, kalan pursto l. häntä; *fogelnas s.*, linnun häntä; (*i skepp*) kerti, lämsä; (*å plog*) kurki (-jen); — **-and**, f. pyrstö- l. jouhi- l. piikki-suorsa; — **-ben**, n. häntäruoto; — **-fena**, f. purstoevi; — **-fjäder**, m. häntäsulka; — **-mes**, m. häntätäinen l. -tiittinen.

Stjuf, i sammansättning, *se Styf*.

Stjåla, v. a. varastaa, (*smått, ofta*) varastella; (*smyg*) hiivuttaa, pistää l. viedä varkain l. salaa; — *s. sig*, v. r.; *s. sig in*, bort, mennä varkain l. salaa sisään, pois, hiivä l. sukeltaa l. pujahtaa l. luikahtaa sisään, pois.

Sto, n. tamma; — **-fö**, n. tammavarsa; — **-mjölk**, f. tammannaaito.

Stock, m. tukki, pölkkä, (*timmer*) hirsi (-ren); (*straffredskap*) jalkapuu; (*på mangel*) rulla, tela, tukki; *se Bistock*, **Folkstock**; **Penningestock**; — **-blind**, a. umpisokea; — **-dum**, a. typtyhmä, pölkky pää; — **-döf**, a. umpikuuro; — **-eld**, m. nuotio, nuotiovalkea; — **-fisk**, m. kapaturaka; — **-hus**, n. tukkihuone; (*fångelse*) puutto- l. vankihuone; — **-lat**, a. upi-, läpialaika; — **-lås**, n. kommolukko; *nyckel dertill* = piikkari; — **-makare**, m. tukkimaakari, pyseyntukin-tekijä; — **-mörk**, a. pilkkopimeä, pilkkoloinen l. pilkkolaisen pimeä; — **-ros**, f. iso- l. paksuruusu; — **-skog**, m. tukki-, hirsimetsä; — **-straff**, n. jalkapuu-rangaistus; — **-såg**, f. tukki- l. hirsisaha; — **virke**, n. tukki- l. pölkky puut (*pl.*) l. -aineet (*pl.*).

Stocka, v. a. (*förse med stock*) tukittaa; (*adta på stock*) panna tukille l. tuk-

kiin; (*ha att stadna*) tukkoa, suuvuttaa, seisahuttaa, puuttaa; *s. bin*, panna mehiläisiä pesiin; — *s. sig*, v. r. tukkeutua l. tukkeentua, supua, seisautua; (*stocka sig*) tukkeutua, pakkautua, tunkeutua.

Stockning, f. tukitus, puun- l. tukinpano, puuhun l. tukkiin l. tukille panno l. paneminen; suupumus, tukkeumus, seisautumus, puuttamus; (*om bin*) pesin pano.

Stod, m. patsas (-aan).

Stoff, n. (*ämne*) aine; (*tyg*) vaate, värkki, kangas.

Stoffera, v. a. huolitella, koristaa, somistaa.

Stoft, n. tomu; — **-korn**, n. tomuhiukka.

Stofta, v. a. tomuttaa.

Stoicism, m. stoalaisuus, stoalaisoppi; (*fig.*) lujatuntoisuus l. -mielisyys.

Stoiker, m. stoalainen; (*fig.*) lujatuntoinen mies.

Stoisk, a. stoalainen, stoalaisopillinen; (*fig.*) luja- l. jäykkämielinen l. -tuntoinen.

Stoj, n. kohu, kohina, häly, hälinä, metelli, räyhy.

Stoja, v. n. räyhätä, hälistä, metelöitä, mellastaa.

Stojare, n. räyhääjä, räyhä, mellastaja.

Stol, m. tuoli, istuin; — **-gång**, m. tarpeenteko; — **-makare**, m. tuolinte-kijä; — **-piller**, n. ulostus- l. huolitus- l. peräpilleri; — **-sfor**, m. tuolinjalca; — **-skarm**, m. tuolinselkän l. -selkälauta l. -karmi; — **-tränga**, f., -**tvång**, n. tarpeenhäätä l. -pakko.

Stola, v. a. (*ett hus*) kengittää, kengästä.

Stollas, v. d. ällistellä, tollottaa, töllistellä.

Stolle, m. pöllö, hölmö, möhö, hömmelö, höperö.

Stollig, a. höperö, hupelo, pöllömainen, hölmökäs.

Stolpe, m. pylvä, tolppa.

Stolprad, f. pylväsrivi.

Stolt, a. (*högfärdig*) pöyhkeä, ylpeä, upea, korskea, (*öfver sina penningar*) pönäkkä, äveriläs; (*i god mening*) uljas, rehevä; *jag kan vara a öfver honom*, hänestä saatan ylpeillä l. kerskata.

Stolt, adv. pöyhkeästi, ylpeästi, kopeasti, uljaasti, rehevästi.

Stolthet, f. pöyhkeys, ylpeys, kopous, upeus, korskeus; uljuus, rehevyys, jalous.

Stoltisera l. **Stoltsera**, v. n. ylpeillä, ylvästellä, pöyhkeillä, upeilla, korskeilla, rehennellä (-telen).

Stom, m. *se* **Stomme**; — **hemman**, n. kanta- l. emätila l. -talo.

Stomla, v. n. kömpsiä, kömperöitä, könyntää.

Stomme, m. runko, kehä; (*till en byggnad*) salvos, kehä, hakkans; (*af menniskokroppen*), ruho, runko, vartalo; (*till skjorta*) miehusta; (*till hatt*) kehä, pohja; (*af ett hemman*) pää- l. emäloho, emä- l. kantatila.

Stomp, m. tomppi.

Stompera, v. a. tompita (-tsen).

Stop, n. tuoppi, (*med två öron*) haarikka; (*mätt*) tuoppi; ett s. fullt, en stop s y m d, tuopillinen; — **-tals-**, **-vis**, adv. tuopittain, tuopillisittain.

Stopp, m. tukko, tuke, tuppo; (*stoppadt ställe på tyg*) paikka, tilka, parsima; — **-garn**, n. parsinlanka; — **-nål**, f. parsinneula, älmä; — **-ull**, f. tuppovillat.

Stopp! int. seis! seis! kylläksi!

Stoppa, v. a. tuketa, tukkia, tupata; (*stanna*) pysäyttää, pidättää, seisauttaa; (*sticka in*) pistää, tunkea, työntää; (*fylla med ngt*) topata, täpätä, täyttää; (*med nål och garn*) parsia, kiemiä; s. höns, lihoittaa kanoja; den na mat s — r, tämä ruoka panee kovalle; — v. n. (*förelä*) välttää, riittää, täyttää, olla kyllä.

Stoppning, f. toppaus, tukinta, täyttämys; (*det, hvarmed ngt stoppas*) topinki, täyte; (*gödningsmat*) lihoitusruoka l. -tahdas.

Stor, a. suuri (-en), iso; (*fig.*) suuri; vara s. på sig, isoilla, suurennella (-telen), kopeilla, ylpeillä; temligen, någorlunda s., isohko, suurehko, isoläntä, suurenpuolinen, jokseenkin l. melkein iso l. suuri; anse för s., suureksua, isoaksua; blifva s., suurentua, isontua, suureta (-nen), isota (-nen); göra s., suurentaa, isontaa; med stort hufvud, stora fötter, suuri-, isopäinen, iso-, suurijalkainen; s. i ord, suuripuheinen l. -suinen, kerekalleva; de s — e, isoiset, suuret, mahtavat, suurisukuiset; så s. som ngt, jonkin suurinen l. kokoinen, niin suuri l. iso kuin jokin; hälften så s. som

ngt, puolta vähempi l. pienempi, puoleksi niin iso l. suuri; dubbelt så s., toista vertaa suurempi, kaksi vertaa l. kertaa niin suuri; en s. man, suuri l. jalo mies; Alexander den Store, Aleksanteri Suuri; — **-amiral**, m. suuri- l. yli-amiraali; — **-artad**, a. suurenlainen l. -moinen; — **-bladig**, a. iso- l. suurilehtinen; — **-bukig**, iso- l. suurimahainen; — **-cirkel**, m. isoympyrä; — **-finger**, n. keskisormi; — **-fläke**, n. iso- l. merikalastus; — **-folk**, n. isoiset, suuri- l. korkeasukuiset, isoiset ihmiset; — **-furste**, m. suuriruhtinas; — **-furstendöme**, n. suuriruhtinaanmaa, suuriruhtinaakunta; — **-furstinna**, f. suuriruhtinatar; — **-furstlig**, a. suuriruhtinaallinen; — **-gata**, f. valta- l. pääkatu; — **-hertig**, m. suuriherttua; — **-hertigdöme**, n. suuriherttuunmaa, suuriherttuakunta; — **-hertiginna**, f. suuriherttuatar; — **-hertiglig**, a. suuriherttuallinen; — **-kors**, n. iso risti, suurristi; — **-käftig**, a. lenkava; — **-ljugare**, m. suuri l. vanha valhettelija, päävalhettelija; — **-lom**, m. selkakuikka, tohtaja; — **-lätig**, *se Stortalig*; — **-läppig**, a. iso- l. paksuhuulinen; — **-mast**, m. iso maasto, suurmaasto; — **-modig**, a. suurellinen, ylpeä, pöyhkeä; — **-munt**, a. suuri- suinen; (*näddig*) suupaltti; — **-mägtig**, a. suurivaltainen l. -valtiias; **Stor mächtigate**, Allernädigte Kejsare, Suurivaltaisin, Kakkkein-armollinen Keisari; — **-mästare**, m. pää- l. ylimestari; — **-ordig**, a. *se Stortalig*; — **-pratare**, m. jaarittelija, hälpättäjä, pälpättäjä, suukko, lörpöttäjä; — **-segel**, n. iso- l. emäpurje; — **-sint**, a. jalo- l. ylevämielinen; — **-skifta**, v. a. tehdä l. pitää iso- l. lahkojako, jakaa isossa jaossa l. lohkoihin; — **-skifte**, n. iso- l. lohkojako; — **-skiftesberedning**, f. pöytäjako; — **-skola**, f. yläkoulu, iso koulu; — **-skratt**, n. naurun hohotus l. kaakotus, suuri nauru; — **-skratta**, v. n. nauraa hekottaa l. hohottaa, nauraa täyttä suuta l. kohti kurkuansa; — **-skrika**, v. n. parkua, kirkua, riekua, huutaa l. parkua täyttä kurkua l. suuta; — **-skrikare**, m. huima- l. parkukurkku, parkuri, holottaja; — **-skryta**, v. n. kerskua, kerskailla, pöyhkiä; — **-skrytare**, m. kerskuri, pöyhkyri; — **-slef-**

ven. f.; ge med s., antaa kauhoittain l. leveästi l. kukkuramitalla; — **slukare**, m. *se* Storätare; — **slägtad**, a. suurisukuinen; — **spe-lare**, m. suurpelari, pääpelari l. pelaaja; — **stätlig**, a. perkipöyhkeä, upi- l. uhkauljas; — **stätligen**, o. **stätligt**, adv. upi- l. uhkauljaasti, perkipöyhkeästi; — **sultan**, m. suursulttaani; — **tarm**, m. isosuoli; — **ting**, n. (*é* *Norrige*) kansankäräjät (*pl.*); — **tjuf**, m. pää- l. valtavaras; — **topp**, m. isohuippu, isomaston huippu; — **tå**, f. iso l. suuri varvas; — **tänkt**, a. jalo- l. suuriasjateinen, -mielinen; — **verk**, n. valta- l. uros-työ; — **verksträd**, n. masto- l. hirsi- l. aarnipuu; — **virke**, n. hirsiaineet, tukkipuut; — **visir**, m. yli- l. päävisiiri; — **växt**, a. kookas, kokoisa, mittava, varteva, iso- l. pitkäkaasuinen; — **ända**, f. tyvipää; — **ätare**, m. ayömäri, suuri l. isoyömäri, melku; — **ättad**, a. suurisukuinen; laaja- sukuinen; — **ögd**, a. iso- l. suurisilmäinen, mulkoisilmäinen; han blef s., hänen silmänsä suurenvat l. mulkoilivat, hän ällistyi.

Storas, v. d. suureilla, suurennella (-telen), isoilla, isotella.

Storhet, f. suuruus, isous, jalous, suuren- moisuus; (*matem.*) suure, suuruus.

Stork, m. haikara.

Storkna, v. n. tukehtua l. tukahtua, lä- kähtyä, julehtua.

Storlek, m. koko, suuruus, isous, laa- juus.

Storliga l. **Storligen**, adv. suuresti, paljon, varsin, vallan, erinomaisesti.

Storm, m. myrsky, raju-ilma; (*stormning*) rynnäkö; ringa till s., soittaa hä- täväkeä kokoon, soittaa hätäkelloa; — **by**, m. myrskyn puuska l. puus- kaus, tuulispää; — **fogel**, m. myrsky- lintu; — **galen**, a. rutihullu; — **hake**, m. tuulihaka; — **hatt**, m. **hufva**, f. rynnäkökypäri, -hytyrä; — **klocka**, f. hätä- l. kaitotuskello; — **käftig**, a. leukava; — **löpning**, f. *se* **Stormning**; — **regn**, n. myrsky- l. rajusade; — **regna**, v. imp. sataa rajuta, sataa rajusti l. koskena l. kaatamalla; — **segel**, n. myrsky- purje; — **steg**, n. rientoaskel; — **stege**, m. rynnäköportaat (*pl.*); — **supa**, v. n. juoda rajusti l. hurjasti; — **tak**, n. rynnäkö- l. ryntäys- l.

kilpikatto; — **viind**, m. myrskytuuli; — **väder**, n. myrsky-ilma l. -ssä; — **vädersfogel**, m. *se* **Stormfogel**.

Storma, v. n. myrskytä, myrskyä, olla l. käydä myrsky, rajuta, pauhata (*rusa*) rynnäkö (-tään), karata (-kaan) päälle, hyökätä, tehdä väkiryynnäkö.

Stormig, a. myrskyinen, rajuihin, ra- juava.

Stormning, f. ryntäys, rynnäkö, väki- rynnäkö, hyökkäys, päälleryntäys l. -hyökkäys.

Stort, adv. (*storsinnadt*) suuren tavalla, jalosti, ylevästi, suurenmoisesti; (*för- näm*) isoisesti, suuresti, suurellisesti; (*skrytsamt*) suurellisesti, kopeasti, le- veästi; (*mycket*) paljon, suurin, kovin; lefva s., elää leveästi l. suurellisesti; han frågar ej s. derefter, hän ei siitä suurta väliä l. lukua pidä, ei siitä suurin l. paljon l. kovin huoli.

Straff, n. rangaistus; — **anstalt**, f. rangaistuslaitos; — **arbete**, n. ran- gaistus- l. kuritustyö; — **balk**, m. rangaistuskasaari; — **dom**, m. rangais- tustuomio; Guds s— ar, Jumalan vit- saukset l. kuritukset; — **fänge**, m. rangaistusvanki; — **fängelse**, n. ran- gaistusvankeus; — **lag**, m. rangais- tuslaki; — **lös**, a. rangaistukseton- rankaisematon; — **löshet**, f. rangais- tuksettomuus, rankaisemattomuus; — **löst**, adv. rankaisematta, rangaistuk- setta; — **och benädningsrätt**, m. rankaisu- ja armo-oikeus; — **predi- kan**, — **predikning**, f. kuritus- l. rangaistus- l. nuhdesaarna; — **pre- dikant**, m. kurituksen l. rangaistus- sen saarnaaja; — **påle**, m. pieksin- patsas, kaakinpuu; — **redskap**, n. rangaistus- l. kurituskalu l. -ase l. -neuvo; — **ränta**, f. sakkokorko; — **skyldig**, a. rangaistukseen syyppiä l. syyllinen, rangaistuksen-alainen; — **skyldighet**, f. rangaistuksen-alaisuus, rangaistussyyllisyys; — **värd**, m. m., *se* **Straffbar**, o. s. v.

Straffa, v. a. rangaista (-kaisein), (*aga*) kurittaa.

Straffbar, a. rangaistava, rangaistuksen- alainen, rangaistuksen ansaitseva, (*klan- dervärd*) nuhteen-alainen.

Straffbarhet, f. rangaistavuus, ran- gaistuksen- l. nuhteen-alaisuus.

Straffbart, adv. rangaistavalla tavalla, rangaistuksen- l. nuhteen-alaisesti.

Stramalj, m. stramall, harva- l. risti- kangas.

Stramm, a. piukka, kireä, ylen l. perin ahdas.

Stramma, v. n. kingottaa, kiristää, ahdistaa, olla kireässä l. pinkassa l. kireä l. pinkka.

Strand, f. ranta; båten ligger i s., vene on rannassa l. (*uppdragen*) rannalla; — **batteri**, n. rantatykistö l. -patteri; — **bo**, m. rantalainen, rannan-asujan; — **bro**, — **brygga**, f. rantasilta, laivaasilta l. -laituri; — **byggare**, m. *se* **Strandbo**; — **ögare**, m. rannan-omistaja; — **fynd**, n. rantalöytö l. -saalis; *se* **Strandvrak**; — **gata**, f. rantakatu; — **gods**, n. *se* **Strandvrak**; — **pipare**, m. ranta-rukka; — **ridare**, m. rantavahti l. -ratsastaja; — **råg**, m. rantavehänä, veriheinä; — **rätt**, m. ranta oikeus; — **skata**, -**skjura**, f. rantaharakka, pliiksi; — **sluttning**, f. rantavieru, ranne (-teen); — **svala**, f. ranta- l. vierupääsky; — **sätta**, v. a. viedä l. jättää l. laskea rannalle; (*fig.*) heittää l. jättää hätään l. pulaan, hätyyttää; *strandsatt*, pulassa l. hädässä (oleva), hätyytynyt; — **vakt**, f. ranta-vahti l. -vartija; — **vipa**, f. tiivi; — **vrak**, n. merihylky l. -ajo, rantahylky l. -rytä; — **våg**, m. rantatie.

Stranda, v. n. käydä l. ajautua l. karille l. matalalle l. rantaan l. rannalle, tölmätä; (*fig.*) tölmätä (jkin), ei onnistua, jäädä onnistumatta, mennä tyhjän l. mitättömäksi.

Strandning, f. karille l. matalalle l. rantaan käyminen l. ajautuminen, tölmäys.

Stranguri, f. vesiumpi (-men).

Strapats, m. vaiva, rasitus, vastus.

Strapatsera l. **Strapsera**, v. n. nähdä vaivoja l. rasituksia, vaivata itseensä, rehkiiä.

Strategi, f. strategia, sodanjohto-oppi l. -taito.

Strategisk, a. strategillinen, sodanjohto-oppilinen, sodanjohdollinen, sotavehkeellinen.

Strax l. **Straxt**, adv. kohta, heti, heti kohta, koht'sillään.

Streck, n. (*smalt rep*) nuora, (*knep, spratt*) mutka, juoni (-en), kepponen.

Streck, n. piiru, viiva; (*på kompass*) pieli (-en), piiru, träkki; (*malmsstreck*)

suoni (-en), juoni (-en); hälla s., pitää ryhtinsä.

Strecka, v. a. piiruttaa, viivata, viivalla, viivoittaa; s—d, piirainen, viivainen, viivaeltu, piirutettu.

Strejk, *se* **Strike**.

Stroke, m. *se* **Strömdrag**.

Streta, v. n. kinastaa, juurata, ponnistaa, rehkiä, kährystää.

Strickla, f. rukka, rukkonen.

Strid, a. väkevä, vikevä, äkeä, ryöpeä, vuolas; s. *söd*, täysinäiset jyvät, rapea l. satoisa vilja; s—a *tårar*, runsaat l. kuumat kyyneleet.

Strid, m. taistelu, tappelu, (*tvist*) riita, (*krig*) sota; — **sfråga**, f. riitakyymys, väittely- l. riitakohta; — **sfält**, n. sota- l. taistelu- l. tappelukenttä l. -tanner; — **sfärdig**, a. valmis sotaan l. tappeluun; — **hjelte**, m. sotauros; — **shäst**, m. sotahevonen l. -ratsu; — **skamrat**, m. sotatoveri l. -kumppani; (*som tvistar med en*) riitaveli l. -kumppani; (*begge de tvistande*) riitaveljekset l. -kumppanukset; — **sklubba**, f. sotanuija; — **skrift**, f. riitakirja l. -kirjoitus; — **slysten**, a. sodanhimoinen l. -haluinen; (*fig.*) riidan- l. kiistan- l. taistelunhimoinen; — **slystnad**, f. sodanhalu l. -himo; (*fig.*) riidan- l. taistelunhimo; — **smal**, m. soturi, sotija; (*fig. bibl.*) kamppailija, taistelija, sotamies; — **splats**, m. sota- l. sotima- l. tappelu paikka, sotakenttä; (*fig.*) kiista- l. taistelupaikka l. -kenttä; — **svapen**, n. sota- l. tappelu-ase; — **syxa**, f. tappara; — **sämne**, n. riidan-aine, riitakohta.

Strida, v. n. (*kriga*) sotia, (*kämpa*) taistella, otella, (*slås*) tapella, (*tvista*) riidellä (-telen), (*disputera*) väittää, kinata.

Stridbar, a. (*duelig till strid, krig*) sotaan kelpaava l. kelvollinen, sotakelpo l. -kelpoinen; (*krigisk*) sotainen, soitaisa.

Stridig, a. (*tvistande*) riidallinen, riitelevä, riita- vastainen; (*trätig*) riitainen, riitaisa; (*motgångande, motsatt*) riitainen, ristiriitainen, vastakkainen, eriyvä, erimieleinen; (*tvistig*) riitainen, riidallinen, riidan-alainen; *göra en ngt s—t*, tehdä jkin jkulle riidalliseksi l. riidan alaiseksi, kieltää l. evätä (-pään) jkin julta.

Stridighet, f. riidallisuus, riitaisuus, eri-

mielisyys, ristiriitaisuus, riidan-alaisuus, eriväisyys, vastakkaisuus.

Stridsam, a. *se* Stridbar.

Stridt, adv. väkevästi, kovasti, ryöpeästi, rajusti.

Strigel, m. hiaisin, hivutin, hiohihna.

Strigla, v. a.; s. rakknifvar, hiaista l. hivuttaa partaveitsiä, vetää partaveitsiä hiaisimella l. hivuttimella.

Strike, m. työlakko, streikki.

Strikt, a. *se* Sträng o. Noga.

Strimma, f. viiru, juomu, juova, juotti, viiva, (*större*) kailu, (*blodig*) naarmu; en s. af hopp, toivon häivä l. vinkka l. pilkahdus.

Strimming, a. viiruinen, juomuinen, juovainen, juovikas, juotillinen, kailuinen, kallava.

Stripa, f. suortuva, suorruke.

Stripig, a.; s—t här, sirohiukset, suorrukkeiset hiukset.

Strit, m. tekka.

Stritta, v. n. tirakhaata, pärskähtää, pirska, pärskyä.

Strof, m. värsyajako, värsy, jakao.

Stropp, m. raksi, nuoralenkku; (*å stöfvel*) vedike, helppi- l. helppohihna; (*ärhanke*) hankavitsa, raksi; (*skopp*) troppu.

Strufva, f. tippaleipä.

Struken, a. pyyhitty l. pyhitty, pyyhkäisty; struket matt, pyyhkäistymitta; s. not, viivallinen nuotti; *se* vidare Stryka.

Struktur, f. rakennus, rakenne (-teen), laitelma.

Strumpa, f. sukka.

Strump- l. **Strumpeband**, n. sukkaside l. nauha; — **ebandsorden**, m. sukkanauhan-ritaristo l. -tähdistö; (*tecknet*) sukkanauhan ordeni l. ritarimerkki; — **fabrik**, f. sukkatehdas l. -vabrikki; — **fot**, m. jalkain, sukanterä l. -terus; gä i strumpfötterna, käydä sukkaisillansa l. sukkajalassaa; — **handel**, m. sukkakauppa; — **läst**, m. sukkalesti; *se* Strumpföt; — **skaff**, n. sukanääri l. -säärys l. -varsi; — **socika**, f. terunen, terus, syyliä l. syyliä; *se* Strumpföt; — **sticka**, f. sukka-varras l. -puikko; — **stickare**, m., — **stickerska**, f. sukkantuoja l. -neuloja; — **stickning**, f. sukkantoumus l. -kudonta l. -neulomus; — **väfvare**, m. sukkainkutoja, sukkakankari.

Strunt, m. (*dålig karl*) epättö, epakko, kuhjus, haitukka; (*lappri, skräp*) tyhjä

l. turha l. joutava l. pilanpäivänen asia; prata s., puhua turhia l. joutavia, lörpötellä, jaaritella; s. i det! se l. sekös siitä! siitä viisi! se siitä huollikoon; — **karl**, m. haitukka, huitukka, kuhjus, mitätön mies; — **prat**, n. redun- l. juorunlaaku, turha l. mitätön l. pilanpäiväinen puhe, turhat l. turhanpäiväiset puheet; — **sak**, f. turha l. turhanpäiväinen l. mitätön l. joutava asia.

Strupe, m. kurkku, kulkku, (*svalg*) nielu, kita.

Struphuvud, n. kurkku nielu l. -pää, kurkkutorven pää; — **knöl**, m. kurkunselmu; — **ljud**, n. kurkkusääni; — **myning**, f. nielu, kurkunsuu l. -nielu.

Strut, m. sippu, tuutti, törtö, tötterö, suppilo; — **formig**, a. tuuttimainen, suppilomainen.

Struts, m. strutsi, nälkä- l. kameelikurki.

Strutta, v. n. käydä lyllettä l. lylle- röttä l. ryseyttää.

Stryk, n. selkäsanna, selkäänsaanti; få s., saada selkäänsä; ett kok s., sellän täysi, selkäsanna.

Stryka, v. a. o. n. silittää, sivellä, hivuttaa, pyyhkäistä, pyyhkiä; (*kläder*) siloottaa, ryykätä; s. en katt på ryggen, silittää l. hivuttaa kissan selkää; s. smör på bröd, sivellä l. laappia voita leivälle; s. ett sudesmätt, pyyhkäistä viljamitta; s. med färg, vetää l. maalata l. sivellä värillä l. maalilla; s. på foten, (*skrapa*) raapaista l. kaapaista jalkaansa, (*gå sin väg*) sukaista l. oikaista l. sutkia pakoon, korjata luunsa, mennä menojaan l. tipotiehensä; s. af, *se* Afstryka; s. (*med*) hästen, peräyttää hevosta; gå och s. (*omkring*), kävellä ja kulkea l. kuljeksia, olla kululla l. kulkemassa l. kuljeksimassa; s. med, åt, käydä kaupaksi, mennä mukiin l. menojaan; med s—n de fart, ankaraa l. aika vauhtia.

Strykare, m. hivuttaja, silittäjä, siloottaja, m. m., jmf Stryka; lång s., pitkä l. aika loikkari l. jolkari l. koljo.

Strykjern, n. silostin, silitin, ryykkyrauta; — **lod**, n. silitin- l. ryykkyluoti; — **magnet**, m. hivutusmaneitti; — **maskin**, m. silitin- l. ryykkykone; — **rem**, m. mäkiyö, hihna; — **stic-**

- ka**, f. raappatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.
- Strykning**, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, sillitys, ryykky, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.
- Strypa**, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristaa.
- Strypping**, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.
- Strypajuka**, f. sulkutauti, kuristustauti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).
- Strå**, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bilden s., korttua, kortentua; samla s—n. korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvain l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi- l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa- l. pillihelmi; — **-såde**, n. korsivilja.
- Stråk**, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välpäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.
- Stråka**, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.
- Stråka**, v. a. rohkia.
- Stråka**, f. rohka.
- Stråke**, m. jousi (-sen), roka.
- Stråla**, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.
- Stråblomma**, f. (*bot.*) sädekukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., -**sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteissä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.
- Stråle**, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.
- Strålig**, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.
- Stråt**, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvar**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantieröväys.
- Sträck**, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttää karkua l. laukkaa; —
- bänk**, m. kiristys- l. kinnauspenni, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikosoylei; — **-muskol**, m. (*anat.*) ojen- nualihäs, -jänne; — **-sona**, f. (*på hästen*) potkakinnet, kinterys, potka- suoni.
- Sträcka**, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*uttänjan*) venyttää, kinnata; (*gifva utsträckning, låta fortgå*) ulottaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; s. gevär, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikoa, kiskotella; (*räcka, nå*) ulottaa, kestää.
- Sträcka**, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vägstycke*) matka: gå två mil i en s., käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekua l. yhtenänsä.
- Sträckbar**, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.
- Sträckbarhet**, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.
- Sträckning**, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuus, ulottaminen, levittäminen; venyttäminen, venytys; ulottuminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.
- Strälf**, a. (*för känslan*) karkea, karhea (*om vatten*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörseln*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuima, tyyli.
- Stråfhet**, f. karkeus, karheus, kirpeys, räikeys; töykeys, tuimuus, tyyly.
- Stråfning**, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.
- Stråfsam**, a. uurastava, uuras, ahkeroitseva, unuttera, ahkera.
- Stråfsamhet**, f. uuraus, unutteruus, ahkeroitsevaisuus.
- Stråfstötta**, f. nyte, tuetus, tuki- l. nytepuu l. -hirsi.
- Stråft**, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, töykeästi.
- Stråfva**, f. se **Stråfstötta**.
- Stråfva**, v. a. (*med stråfvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nytepuilla, panna tukia l. tukihirsäi.
- Stråfva**, v. n. uurastaa, koettaa, ahkeroida. harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkeroida l. uurastaa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, uurastaa l. ponnistella kovassa työssä.
- Stråfvande**, f. o. **Stråfvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, rientö, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*mörs att draga på*) vedin-
nuora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-
ge*) jänne (-teen); (*på musikinstru-
ment*) kieli (-en); (*modd i rep*) sää,
punos; (*anat.*) jänne; (*hösträng*) karhe
l. karho; (*bot.*) varsi (-ren); — *a-
spel*, n. kielisoitto l. -peli; — *instru-
ment*, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
kova l. ankara pakkunen; s—t ar-
bete, straff, kova työ, rangaistus;
s. uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
pito; s. uppsyn, ankara l. tuima
muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-
taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en bäge, jännittää
jousta, panna jänne jouseen; s. en
fiol, kielittää viulua, panna kielet
viuluun.

Strängeligen, adv. *se* **Strängt**.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
tää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
masti, tarkasti.

Strö, v. a. hajoittaa, hajoitella, ripoi-
taa, riputella, piroittaa, levittää, kyl-
vää, kyvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
jallinen, hajallansa l. erillansä (ole-
va), erillinen, erinäinen, hajapaikkai-
nen; husen ligga s—a, huoneet
ovat hajallansa l. erillansä; — *bössa*,
f. piroitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
-astia; — *gods*, n. eristila l. -talo;
(*diverse*) kaikenlaista, kaikenlaista ka-
lua, niitä näitä; — *moln*, n. hat-
tara, hajapilvi, pilven kauna; — *sand*,
m. ripostushieta, kirjoitussanta; —
sked, f. varistin, ripoitlusikka; —
skrift, f. tilapä- l. lentokirja; —
socker, n. jauhe- l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
aineet; — *halm*, m. pahnna- l. pehku-
l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-
kunta; — *parti*, n. (*ströftåg*) partio,
partioskulku l. -matka; (*sällskap*) parti-
okunta, kulkukunta l. -seura; —
tåg, n. partio, partioretki l. -matka,
kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-
kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-
korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-
oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen,
partioskulkija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, parti-
otiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s—men,
myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten
(alas); mot l. uppför s—men, vas-
tavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten vir-
taa; s. aftärar, kynneltulva l. -virta;
— *bädd*, m. *se* **Flodbädd**; — *drag*,
n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-
kulku; — *fall*, n. (*en ströms lutning*)
virran putoas l. lasku; (*vattenfall i
ström*) koski, virrankoski, köngäs; —
fart, f. virrankulku l. -laskenta; —
flek, m. virtakala; — *fåra*, f. vuo,
virranvuo l. juova; — *karl*, m. kos-
ken- l. joenhaltija; — *rensning*, f.
kospenperkaus; — *rensningsskorp*,
m. koskenperkaajakunta; — *stare*,
m. koikikara l. -harakka; — *sättning*,
f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; —
vatten, n. virtavesi; — *vis*, adv.
virroittain, tulvittain, virroissa, vir-
tana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* **Strömming**.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l.
kulkea virta; (*rienna ymnigt*) kuohua,
tulvata, virrata, virtalla; (*fig.*) tul-
vata, tulvailla, virtailla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-
taava.

Strömming, m. silakka, halli.

Strömming, f. virtaaminen, virtaus, m.
m., jmf **Strömma**.

Stubb, m. (*underkjol*) töppö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren säd, hö*) säntki (-en);
(*afhuggen svans*) tyyppi- l. töpöhäntä,
töppö; *se* **Stubbe**; — *hyra*, f. kanto-
raha; — *hår*, n. kero- l. leikkotuk-
ka; tyyppi- l. töppökarvat; — *höna*,
f., -höns, n. hännätön l. tyyppihäntä
kana; — *jord*, f. (*kameral.*) perkuu-
l. raadema; — *näsä*, f. töppö- l.
nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nok-
ka; — *näsig*, a. nykerä- l. tollo- l.
nöpönenäinen; — *rödja*, v. a. raivata
l. perata l. raataa kannikosta l. juu-
rista; — *röta*, f. kantolaho; — *skära*,
f. säntkisirppi; — *svans*, m. tyyppi- l.
töpöhäntä; — *svansig*, a. töpöhäntäi-
nen l. -häntä; — *åker*, m. säntki-
pelto; — *öra*, n. töppö- l. tyyppi-
korva.

Stubba, v. a. typtää, typlistää, leikata l.
hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

ka, f. raapatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.

Strykning, f. pyyhkiminen, huvittaminen, hivutus, silitys, ryykkyy, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.

Strypa, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristua.

Stryppning, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.

Strypajuka, f. sulkutauti, kuristustauti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).

Strå, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bilda s., korttua, korteutua; samla s—n, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvainen l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi- l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa- l. pillihelmi; — **-såde**, n. korsivilja.

Stråk, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.

Stråka, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.

Stråka, v. a. rohka.

Stråka, f. rohka.

Stråke, m. jousi (-sen), roka.

Stråla, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.

Strålblomma, f. (*bot.*) sädekuukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., -**sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteisä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.

Stråle, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.

Strålig, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.

Stråt, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvare**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, aissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantie-ryöväys.

Sträck, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; —

-bänk, m. kiristys- l. kinnauspenni, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikosyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) ojen-nuslihas, -jänne; — **-sena**, f. (*på hästen*) potkakinner, kinterys, potkasuoni.

Sträcka, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*utlånja*) venyttää, kinnata; (*gifva usträckning, låta fortgå*) ulontaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; s. gevär, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikoa, kiskotella; (*räcka, nå*) ulottua, kestää.

Sträcka, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vågstycke*) matka; gå två mil i en s., käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekua l. yhtenänsä.

Sträckbar, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.

Sträckbarhet, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.

Sträckning, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuks, ulottaminen, levittäminen; vennyttäminen, venytys; ulottuminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.

Stråf, a. (*för känslan*) karkea, karhea, (*om vatten*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörseln*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, tyykeä, tuima, tyyli.

Stråfhet, f. karkeus, karheus, kirpeys, räikeys; tyykeys, tuimuus, tyyliä.

Stråfning, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.

Stråfsam, a. urastava, uras, ahkeroitseva, uuttera, ahkera.

Stråfsamhet, f. uraus, uutteraus, ahkeroitsevaisuus.

Stråfstötta, f. nyte, tuetus, tuki- l. nytepuu l. -hirsi.

Stråft, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, tyykeästi.

Stråfva, f. se **Stråfstötta**.

Stråfva, v. a. (*med stråfvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nytepuilla, panna tukia l. tukihirsiiä.

Stråfva, v. n. urastaa, koettaa, ahkeroitaa, harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkeroitaa l. urastaa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, urastaa l. ponnistella kovassa työssä.

Stråfvan, f. o. **Stråfvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, rientö, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*möre att draga på*) vedin-
nuora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-
ge*) jänne (-teen); (*på musikinstru-
ment*) kieli (-en); (*smodd i rep*) sää,
punos; (*anat.*) jänne; (*hössträng*) karhe
l. karho; (*bot.*) varsi (-rren); — *a-
spel*, n. kielisoitto l. -peli; — *instru-
ment*, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
kova l. ankara pakkanen; s—t ar-
bete, straff, kova työ, rangaistus;
s. uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
pito; s. uppsyn, ankara l. tuima
muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-
taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en både, jännittää
jousta, panna jänne jouseen; s. en
fiol, kielittää viulua, panna kielet
viuluun.

Strängeligen, adv. *se* Strängt.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
tää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
maasti, tarkasti.

Strö, v. a. hajottaa, hajoitella, ripoi-
taa, riputella, piroittaa, levitellä, kyl-
vää, kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
jallinen, hajallansa l. erillansä (ole-
va), erillinen, erinäinen, hajapaikkai-
nen; husen ligga s—a, huoneet
ovat hajallansa l. erillansä; — *bössa*,
f. piroitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
-astia; — *göds*, n. eristila l. -talo;
(*diverse*) kaikenlaisia, kaikenlaista ka-
lua, niitä näitä; — *moln*, n. hat-
tara, hajapilvi, pilven kauna; — *sand*,
m. ripostushieta, kirjoitusantaa; —
sked, f. varistin, ripoitusalusikka; —
skrift, f. tilpää- l. lentokirja; —
socket, n. jauhe- l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
aineet; — *halm*, m. pähna- l. pehku-
l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-
kunta; — *parti*, n. (*ströfståg*) partio,
partioskulku l. -matka; (*sällskap*) partiokunta,
kulkukunta l. -seura; —
tåg, n. partio, partioetki l. -matka,
kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-
kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-
korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-
oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen,
partioskulkija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, par-
tiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s—men,
myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten
(alas); mot l. uppför s—men, vas-
tavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten vir-
taa; s. af tårar, kyyneltulva l. -virta;
— *bädd*, m. *se* Flodbädd; — *drag*,
n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-
kulku; — *fall*, n. (*en ströms lutning*)
virran putous l. lasku; (*vattenfall i
ström*) koski, virrankoski, köngäs; —
fart, f. virrankulku l. -laskenta; —
fisk, m. virtakala; — *fåra*, f. vuo,
virranvuo l. juova; — *karl*, m. kos-
ken- l. joenhaltija; — *rensning*, f.
kospenperkaus; — *rensningsskorp*,
m. koskenperkaajakunta; — *stare*,
m. koskikara l. -harakka; — *sättning*,
f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; —
vatten, n. virtavesi; — *vis*, adv.
virroittain, tulvittain, virroissa, vir-
tana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* Strömming.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l.
kulkea virta; (*rinna ymnigt*) kuohua,
tulvata, virrata, virtailla; (*fig.*) tul-
vata, tulvailla, virtailla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-
taava.

Strömming, m. silakka, halli.

Strömming, f. virtaaminen, virtaus, m.
m., jmf *Strömma*.

Stubb, m. (*underkjol*) töppö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren såd, hö*) säntki (-en);
(*afhuggen svans*) tyyppi- l. töppöhäntä,
töppö; *se* Stubbe; — *hyra*, f. kanto-
raha; — *hår*, n. kero- l. leikkotuk-
ka; typpi- l. töppökarvat; — *höna*,
f., -*höns*, n. hännätön l. tyyppyhäntä
kana; — *jord*, f. (*kameral.*) perkuu-
l. raademas; — *nåsa*, f. töppö- l.
nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nok-
ka; — *nåsig*, a. nykerä- l. tolo- l.
nöpönenäinen; — *rödja*, v. a. raivata
l. perata l. raataa kannikosta l. juu-
rista; — *röta*, f. kantolaho; — *skåra*,
f. säntkisirppi; — *svans*, m. tyyppi- l.
töppöhäntä; — *svansig*, a. töppöhäntä-
nen l. -häntä; — *åker*, m. säntki-
pelto; — *öra*, n. töppö- l. tyyppi-
korva.

Stubba, v. a. typätä, typistää, leikata l.
hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

- ka**, f. raappatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.
- Strykning**, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, silitys, ryykkyys, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.
- Strypa**, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristaa.
- Strypping**, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.
- Strypajuka**, f. sulkutahti, kuristustanti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).
- Strå**, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; *bilda s.*, korttua, kortentua; *samla s—n*, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvain l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa l. pillihelmi; — **-såde**, n. korsivilja.
- Stråk**, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.
- Stråka**, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.
- Stråka**, v. a. rohkia.
- Stråka**, f. rohka.
- Stråke**, m. jousi (-sen), roka.
- Stråla**, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.
- Stråblomma**, f. (*bot.*) sädekukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., -**sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteisä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.
- Stråle**, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.
- Strålig**, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.
- Stråt**, m. valta l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvar**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantieröväys.
- Sträck**, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; —
- bänk**, m. kiristys- l. kinnauspenkki, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikosyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) ojen-nuslihas, -jänne; — **-sena**, f. (*på hästen*) potkakinnet, kinterys, potka-suoni.
- Sträcka**, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*uttänja*) venyttää, kinnata; (*gifva utsträckning, låta fortgå*) ulontaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; a. *gevär*, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikoa, kiakotella; (*räcka, nå*) ulottaa, kestää.
- Sträcka**, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vägstycke*) matka; *gå två mil i en s.*, käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekua l. yhtenänsä.
- Sträckbar**, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.
- Sträckbarhet**, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.
- Sträckning**, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuus, ulottaminen, levittäminen; venyttäminen, venytys; ulottuminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.
- Sträf**, a. (*för känslan*) karkea, karhea, (*om vallen*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörsein*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuima, tyyli.
- Sträfhät**, f. karkeus, karheus, kirpeys, räikeys; töykeys, tuimuus, tyylyä.
- Sträffning**, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.
- Sträfsam**, a. nurastava, uuras, ahkeroitseva, unterra, ahkera.
- Sträfsamhet**, f. uuraus, unterruus, ahkeroitsevaisuus.
- Sträfstötta**, f. nyte, tuetus, tuki- l. nyttepuu l. -hirsi.
- Sträft**, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, töykeästi.
- Sträfvä**, f. se **Sträfstötta**.
- Sträfvä**, v. a. (*med sträfvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nyttepuilla, panna tukia l. tukihirsia.
- Sträfvä**, v. n. uurastaa, koettaa, ahkeroitaa, harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkeroitaa l. uurastaa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, uurastaa l. ponnistella kovassa työssä.
- Sträfvän**, f. o. s. **Sträfvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, rientö, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*möre att draga på*) vedin-
nuora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-
ge*) jänne (-teen); (*på musikinstru-
ment*) kieli (-en); (*modd i rop*) sää,
punos; (*anat.*) jänne; (*hösträng*) karhe
l. karho; (*bot.*) varsi (-rren); — *a-
spel*, n. kielisoitto l. -peli; — *-instru-
ment*, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
kova l. ankara pakkanen; s—t ar-
bete, straff, kova työ, rangaistus;
s. uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
pito; s. uppsyn, ankara l. tuima
muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-
taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en bäge, jännittää
jousta, panna jänne jouseen; s. en
fiol, kielittää viulua, panna kielet
viuluun.

Strängeligen, adv. *se* **Strängt**.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
tää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
masti, tarkasti.

Strö, v. a. hajottaa, hajoitella, ripoi-
taa, riputella, piroittaa, levitellä, kyl-
vää, kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
jallinen, hajallansa l. erillänäsä (ole-
va), erillinen, erinäinen, hajapaikkal-
nen; husen ligga s—a, huoneet
ovat hajallansa l. erillänäsä; — *bössa*,
f. piroitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
-astia; — *gods*, n. eristila l. -talo;
(*diverse*) kaikenlaista, kaikenlaista ka-
lua, niitä näitä; — *moln*, n. hat-
tara, hajapilvi, pilven kanna; — *sand*,
m. ripostushieta, kirjoitusasanta; —
sked, f. varistin, ripoituslusikka; —
skrift, f. tilapäis- l. lentokirja; —
socker, n. jauhe l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
aineet; — *halm*, m. pahnua l. pehku-
l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-
kunta; — *parti*, n. (*ströftåg*) partio,
partioalku l. -matka; (*sällskap*) parti-
okunta, kulkukunta l. -seura; —
tåg, n. partio, partioetki l. -matka,
kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-
kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-
korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-
oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen,
partioalkuja.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, par-
tiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s—men,
myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten
(alas); mot l. uppför s—men, vas-
tavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten vir-
taa; s. af tårar, kyyneltulva l. -virta;
— *bädd*, m. *se* **Flodbädd**; — *drag*,
n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-
kulku; — *fall*, n. (*om ströms lutning*)
virran putous l. lasku; (*vattenfall i
ström*) koski, virrankoski, köngäs; —
fart, f. virrankulku l. -laskenta; —
fisk, m. virtakala; — *fåra*, f. vuo,
virranvuo l. juova; — *karl*, m. kos-
ken- l. joenhaltija; — *rensning*, f.
kospenperkaus; — *rensningsskorps*,
m. koskenperkaajakunta; — *stare*,
m. koskikara l. -harakka; — *sättning*,
f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; —
vatten, n. virtavesi; — *vis*, adv.
virroittain, tulvittain, virroissa, vir-
tana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* **Strömming**.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l.
kulkea virta; (*rinna ymnigt*) kuohua,
tulvata, virrata, virtailla; (*fig.*) tul-
vata, tulvailla, virtailla, lappas.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-
taava.

Strömming, m. silakka, halli.

Strömming, f. virtaaminen, virtaus, m.
m., jmf **Strömma**.

Stubb, m. (*underkjol*) töpö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren sid, hö*) sänki (-en);
(*afhuggen svans*) tyyppi- l. töpöhäntä,
töppö; *se* **Stubbe**; — *hyra*, f. kanto-
raha; — *hår*, n. kero- l. leikkotuk-
ka; typpi- l. töppökarvat; — *höna*,
f., -*höns*, n. hännätön l. tyyppyhäntä
kana; — *jord*, f. (*kameral.*) perkuu-
l. raademas; — *nåsa*, f. töppö- l.
nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nok-
ka; — *näsig*, a. nykerä- l. tolo- l.
nöpönenäinen; — *rödja*, v. a. raivata
l. perata l. raataa kannikosta l. juu-
rista; — *röta*, f. kantolaho; — *skära*,
f. sänkiurppi; — *svans*, m. tyyppi- l.
töpöhäntä; — *svansig*, a. töpöhäntä-
nen l. -häntä; — *åker*, m. sänki-
pelto; — *öra*, n. töppö- l. tyyppi-
korva.

Stubba, v. a. typätä, tyyptää, leikata l.
hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

ka, f. raapatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.

Strykning, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, silitys, ryykkyy, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.

Strypa, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristua.

Strypning, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.

Strypajuka, f. sulkutauti, kuristustauti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).

Strå, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bilda s., korttua, korteutua; samla s—n, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvalnen l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi-l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa-l. pillihelmi; — **-säde**, n. korsivilja.

Stråk, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.

Stråka, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.

Stråka, v. a. rohka.

Stråka, f. rohka.

Stråke, m. jousi (-sen), roka.

Stråla, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.

Stråblomma, f. (*bot.*) sädekuukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-elkin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., -**sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteilleminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteisä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.

Stråle, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.

Strålig, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.

Stråt, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvere**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantierövyäys.

Sträck, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; —

-bänk, m. kiristys- l. kinnauspenni, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikoeyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) ojen-nuslihas, -jänne; — **-sena**, f. (*på hästen*) potkakinnet, kinterys, potkasuoni.

Sträcka, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*utlånja*) venyttää, kinnata; (*gifva*) *usträckning*, *låta fortgå*) ulontaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; a. gevär, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikos, kiskotella; (*räcka, nå*) ulottua, kestää.

Sträcka, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vågstycke*) matka; gå två mil i en s., käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekua l. yhtenänsä.

Sträckbar, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.

Sträckbarhet, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.

Sträckning, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuks, ulottaminen, levittäminen; venyttäminen, venytys; ulottuminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.

Strål, a. (*för känslan*) karkea, karhea, (*om vatten*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörseln*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuima, tyyli.

Strålnet, f. karkeus, karheus, kirpeys, räikeys; töykeys, tuimuus, tyyliä.

Stråfning, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.

Stråfsam, a. uurastava, uuras, ahkeroitseva, uuttera, ahkera.

Stråfsamhet, f. uuranus, uutteruus, ahkeroitsevaisuus.

Stråfstötta, f. nyte, tuetus, tuki- l. nytepuu l. -hirsi.

Stråft, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, töykeästi.

Stråfva, f. se **Stråfstötta**.

Stråfva, v. a. (*med stråfvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nytepuilla, panna tukia l. tukihirsiiä.

Stråfva, v. n. uurastaa, koettaa, ahkeroitaa, harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkerointa l. uurastaa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, uurastaa l. ponnistella kovassa työssä.

Stråfvan, f. o. **Stråfvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, riento, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*snöre att draga på*) vedin-
nuora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-
ge*) jänne (-teen); (*på musikinstru-
ment*) kieli (-en); (*modd i rep*) sää,
punos; (*anat.*) jänne; (*höststräng*) karhe
l. karho; (*bot.*) varsi (-rren); — **a-
spel**, n. kielisoitto l. -peli; — **instru-
ment**, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
kova l. ankara pakkanen; s — t ar-
bete, straff, kova työ, rangaistus;
s. uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
pito; s. uppsyn, ankara l. tuima
muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-
taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en bäge, jännittää
jousta, panna jänne jouseen; s. en
fiol, kielittää viulua, panna kielet
viuluun.

Strängeligen, adv. *se* **Strängt**.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
tää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
masti, tarkasti.

Strö, v. a. hajottaa, hajoitella, ripoi-
taa, riputella, piroittaa, levitellä, kyl-
vää, kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
jallinen, hajallansa l. erillensä (ole-
va), erillinen, erinäinen, hajapaikkai-
nen; husen ligga s — a, huoneet
ovat hajallansa l. erillensä; — **bössa**,
f. piroitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
-astia; — **gods**, n. eristila l. -talo;
(*diverse*) kaikenlaista, kaikenlaista ka-
lua, niitä näitä; — **moln**, n. hat-
tara, hajapilvi, pilven kauna; — **sand**,
m. ripostushieta, kirjoitussanta; —
sked, f. varistin, ripoitussikka; —
skrift, f. tilapä- l. lentokirja; —
socker, n. jauhe- l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
aineet; — **halm**, m. panna- l. pehku-
l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-
kunta; — **parti**, n. (*ströftåg*) partio,
partioskulku l. -matka; (*sällskap*) parti-
okunta, kulkukunta l. -seura; —
tåg, n. partio, partioretki l. -matka,
kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-
kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-
korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-
oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen,
partioskuljija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, parti-
olla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s — men,
myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten
(alas); mot l. uppför s — men, vas-
tavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten vir-
taa; s. af tårar, kyyneltulva l. -virta;
— **bädd**, m. *se* **Flodbädd**; — **drag**,
n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-
kulku; — **fall**, n. (*om ströms lutning*)
virran putous l. lasku; (*vattenfall i
ström*) koski, virrankoski, köngäs; —
fart, f. virrankulku l. -laskenta; —
fisk, m. virtakala; — **fåra**, f. vuo,
virranvuo l. juova; — **karl**, m. kos-
ken- l. joenhaltija; — **rensning**, f.
kospenperkaus; — **rensningskorps**,
m. koskenperkaajakunta; — **stare**,
m. koskikara l. -harakka; — **sättning**,
f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; —
vatten, n. virtavesi; — **vis**, adv.
virroitain, tulvittain, virroissa, vir-
tana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* **Strömming**.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l.
kulkea virta; (*rienna ymmigt*) kuohua,
tulvata, virrata, virtailla; (*fig.*) tul-
vata, tulvalla, virtalla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-
taava.

Strömming, m. silakka, haili.

Strömning, f. virtaaminen, virtaus, m.
m., jmf **Strömma**.

Stubb, m. (*underkjoel*) töpö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren ädd, hö*) sänki (-en);
(*afhuggen svans*) tyyppi- l. töpöhäntä,
töppö; *se* **Stubbe**; — **hyra**, f. kanto-
raha; — **hår**, n. kero- l. leikkotuk-
ka; tyyppi- l. töppökarvat; — **höna**,
f., -höns, n. hännätön l. tyyppyhäntä
kana; — **jord**, f. (*kameral.*) perkuu-
l. raadema; — **näsa**, f. töppö- l.
nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nok-
ka; — **näsigt**, a. nykerä- l. tollo- l.
nöpönenäinen; — **rödja**, v. a. raivata
l. perata l. raataa kannikosta l. juu-
rista; — **röta**, f. kantolaho; — **skära**,
f. sänkisirppi; — **svans**, m. tyyppi- l.
töpöhäntä; — **svansigt**, a. töpöhäntä-
nen l. -häntä; — **åker**, m. sänki-
pelto; — **öra**, n. töppö- l. tyyppi-
korva.

Stubba, v. a. typätä, tyypistää, leikata l.
hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

ka, f. raappatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.

Strykning, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, silitys, ryykkyys, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.

Strypa, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristua.

Strypning, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.

Strypajuka, f. sulkutahti, kuristustahti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).

Strå, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bilda s., korttua, korteutua; samla s—n, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvainen l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi- l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa- l. pillihelmi; — **-såde**, n. korsivilja.

Stråk, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.

Stråka, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.

Stråka, v. a. rohkia.

Stråka, f. rohka.

Stråke, m. jousi (-sen), roka.

Stråla, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.

Stråblomma, f. (*bot.*) sädekukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., -**sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteissä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.

Stråle, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.

Strålig, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.

Stråt, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvere**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantieröväys.

Sträck, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; —

-bänk, m. kiristys- l. kinnauspenni, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikosyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) ojen-
nualihaa, -jänne; — **-sena**, f. (*på hästen*) potkakinner, kinterys, potkasuoni.

Stråcka, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*utlånja*) venyttää, kinnata; (*gifva utsträckning, låta fortgå*) ulontaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; s. gevär, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikoa, kiskotella; (*röka, nå*) ulottua, kestää.

Stråcka, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vågstycke*) matka; gå två mil i en s., käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekua l. yhtenänsä.

Sträckbar, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.

Sträckbarhet, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.

Sträckning, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuks, ulottaminen, levittäminen; venyttäminen, venytys; ulottuminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.

Strälf, a. (*för känslan*) karkea, karhea, (*om vatten*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörsein*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuima, tyly.

Strälfhet, f. karheus, karheus, kirpeys, räikeys; töykeys, tuimuus, tylyys.

Strälfning, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.

Sträfsam, a. uuras, uuras, ahkeroitseva, ututtera, ahkera.

Sträfsamhet, f. uurous, ututteruus, ahkeroitsevaisuus.

Sträfstötta, f. nyte, tuetus, tuki- l. nytepuu l. -hirsä.

Sträft, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, töykeästi.

Sträfvä, f. se **Sträfstötta**.

Sträfvä, v. a. (*med sträfvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nytepuilla, panna tukia l. tukihirsäiä.

Sträfvä, v. n. uuras, koettaa, ahkeroitaa, harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkeroitaa l. uuras-
taa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, uurasaa l. ponnistella kovassa työssä.

Sträfvän, f. o. **Sträfvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, riento, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*snöre att draga på*) vedin-
nuora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-
ge*) jänne (-teen); (*på musikinstru-
ment*) kieli (-en); (*snodd i rep*) sää,
punos; (*anat.*) jänne; (*höststräng*) karhe
l. karho; (*bot.*) varsi (-rren); — **a-
spel**, n. kielisoitto l. -peli; — **instru-
ment**, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
kova l. ankara pakkanen; s—t ar-
bete, straff, kova työ, rangaistus;
s. uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
pito; s. uppsyn, ankara l. tuima
muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-
taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en både, jännittää
jousta, panna jänne jouseen; s. en
fiol, kielittää viulua, panna kielet
viulun.

Strängeligen, adv. *se* **Strängt**.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
tää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
masti, tarkasti.

Strö, v. a. hajoittaa, hajoitella, ripoi-
taa, riputella, piroittaa, levitellä, kyl-
vää, kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
jallinen, hajallansa l. erillänäsä (ole-
va), erillinen, erinäinen, hajapaikkai-
nen; husen ligga s—a, huoneet
ovat hajallansa l. erillänäsä; — **bössä**,
f. piroitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
-astia; — **gods**, n. eristila l. -talo;
(*diverse*) kaikenlaista, kaikenlaista ka-
lua, niitä näitä; — **möln**, n. hat-
tara, hajapilvi, pilven kauna; — **sand**,
m. ripostushieta, kirjoitusanta; —
sked, f. varistin, ripoitussusikka; —
skrift, f. tilapä- l. lentokirja; —
socket, n. jauhe- l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
aineet; — **halm**, m. panna- l. pehku-
l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-
kunta; — **parti**, n. (*ströflåg*) partio,
partioalku l. -matka; (*sällskap*) parti-
okunta, kulkukunta l. -seura; —
tåg, n. partio, partioretki l. -matka,
kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljettaa, kuljeskella, kul-
kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-
korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-
oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen,
partioalkija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, par-
tiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s—men,
myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten
(alas); mot l. uppför s—men, vas-
tavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten vir-
taa; s. af färar, kynneltulva l. -virta;
— **bädd**, m. *se* **Flodbädd**; — **drag**,
n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-
kulku; — **fall**, n. (*om ströms lutning*)
virran putous l. lasku; (*vattenfall i
ström*) koski, virrankoski, köngäs; —
fart, f. virrankulku l. -laskenta; —
fisk, m. virtakala; — **fära**, f. vuo,
virranvuo l. juova; — **kärl**, m. kos-
ken- l. joenhaltija; — **rensning**, f.
kospenperkaus; — **rensningsskorp**,
m. kospenperkaajakunta; — **stare**,
m. koskikara l. -harakka; — **sättning**,
f. virtapaikka l. -vesi, virranvirta; —
vatten, n. virtavesi; — **vis**, adv.
virroitain, tulvittain, virroissa, vir-
tana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* **Strömming**.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l.
kulkea virta; (*rinna ymnigt*) kuohua,
tulvata, virrata, virtalla; (*fig.*) tul-
vata, tulvalla, virtailla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-
taava.

Strömming, m. silakka, haili.

Strömming, f. virtaaminen, virtaus, m.
m., jmf **Strömma**.

Stubb, m. (*underkjol*) töppö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren säd, hö*) sänki (-en);
(*afhuggen svans*) tyyppi- l. töppöhäntä,
töppö; *se* **Stubbe**; — **hyra**, f. kanto-
raha; — **hår**, n. kero- l. leikkotuk-
ka; tyyppi- l. töppökarvat; — **höna**,
f., **höns**, n. hännätön l. tyyppyhäntä
kana; — **jord**, f. (*kameral.*) perkuu-
l. raademaa; — **näsa**, f. töppö- l.
nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nok-
ka; — **näsigt**, a. nykerä- l. tollo- l.
nöpönenäinen; — **rödjä**, v. a. raivata
l. perata l. raataa kannikosta l. juu-
rista; — **röta**, f. kantolaho; — **skära**,
f. sänkiörppi; — **svans**, m. tyyppi- l.
töppöhäntä; — **svansigt**, a. töppöhäntäi-
nen l. -häntä; — **åker**, m. sänki-
pelto; — **öra**, n. töppö- l. tyyppi-
korva.

Stubba, v. a. typätä, tyypistää, leikata l.
hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

- ka**, f. raappatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.
- Strykning**, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, silitys, ryykky, m. m., jmf **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.
- Strypa**, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristaa.
- Strypping**, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.
- Strypsajuka**, f. sulkutauti, kuristustauti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).
- Strå**, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bil-da s., korttua, korteutua; samla s—n, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvainnen l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi-l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa-l. pillihelmi; — **-såde**, n. korsivilja.
- Stråk**, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.
- Stråka**, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.
- Stråka**, v. a. rohkia.
- Stråka**, f. rohka.
- Stråke**, m. jousi (-sen), roka.
- Stråla**, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.
- Stråblomma**, f. (*bot.*) sädekuukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., **-sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -peri, sädekohta; — **-vis**, adv. säteilissä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.
- Stråle**, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.
- Strålig**, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.
- Stråt**, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvere**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantie-ryöväys.
- Sträck**, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; —

- bänk**, m. kiristys- l. kinnauspenni, kiristyspuut; — **-famn**, m. jatko- l. oikosyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) ojen-nuslihas, -jänne; — **-sena**, f. (*på hästen*) potkakinner, kinterys, potka-suoni.
- Sträcka**, v. a. ojentaa, oikaista, kurottaa; (*utlänja*) venyttää, kinnata; (*gifva utsträckning, låta fortgå*) ulontaa, ulottaa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittää; s. gevär, laskea l. heittää aseensa maahan l. pois; — s. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itsensä l. itseänsä, oikoa, kiskotella; (*röka, nå*) ulottua, kestää.
- Sträcka**, f. (*rymd*) ala, laajuus; (*rad*) jana, jakso, rivi; (*vädgtycke*) matka; gå två mil i en s., käydä kaksi penikulmaa yhtä mittaa l. vekuua l. yhtenänsä.
- Sträckbar**, a. (*fys.*) venyvä, venytettävä, sitkeä.
- Sträckbarhet**, f. (*fys.*) venyväisyys, sitkeys.
- Sträckning**, f. ojentaminen, kurotus; ulonnuks, ulottaminen, levittäminen; venyttäminen, venytys, ulottaminen, ala, matka; jmf **Sträcka**; (*riktning*) suunta.
- Sträf**, a. (*för känslan*) karkea, karhea, (*om vatten*) kalsea; (*för smaken*) karkea, kirpeä; (*för hörseln*) karkea, räikeä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuima, tyly.
- Sträfhät**, f. karkeus, karheus, kirpeys, räikeys; töykeys, tuimuuks, tylyys.
- Sträffning**, f. tuetus, tuettaminen, tukien l. nytteiden l. tukihirsien pano.
- Sträfsam**, a. uurastava, uuras, ahkeroitseva, utterta, ahkera.
- Sträfsamhet**, f. uuraus, utteruus, ahkeroitsevaisuus.
- Sträfstötta**, f. nyte, tuetus, tuki- l. nytepuu l. -hirsi.
- Sträft**, adv. karkeasti, karheasti, tuimasti, töykeästi.
- Sträffa**, f. se **Sträfstötta**.
- Sträffa**, v. a. (*med sträffvor*) tukea l. tueta nytteillä l. nytepuilla, panna tukia l. tukihirsiiä.
- Sträffa**, v. n. uurastaa, koettaa, ahkeroitaa, harrastaa, pyrkiä, ponnistaa; s. att vinna, koettaa l. pyytää saada, pyrkiä saamaan; s. för ngt, ahkeroitaa l. uurastaa jonkin eteen, harrastaa jkin; s. med svårt arbete, uurastaa l. ponnistella kovassa työssä.
- Sträffvan**, f. o. **Sträffvande**, n. pyrintö, pyrkiminen, riento, ahkeroitseminen, harrastus, koettaminen, ponnistus.

Sträng, m. (*enöre att draga på*) vedin-nuora, vedin (-timen), nuora; (*på båge*) jänne (-teen); (*på musikinstrumēt*) kieli (-en); (*modd i rep*) sää, punos; (*anat.*) jänne; (*höststräng*) karhe l. karho; (*bot.*) varsi (-rren); — **-aspel**, n. kielisoitto l. -peli; — **-instrument**, n. kielisoitin.

Sträng, a. kova, ankara, tuima; s. köld, kova l. ankara pakkane; s — t arbete, straff, kova työ, rangaistus; s. uppsigt, kova l. tarkka vaarinpito; s. uppsyn, ankara l. tuima muoto; i s. mening, tarkassa l. ah-taassa merkityksessä.

Stränga, v. a.; s. en bäge, jännittää joustaa, panna jänne jouseen; s. en fiol, kielittää viulua, panna kielet viuluun.

Strängeligen, adv. *se* Strängt.

Strängera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pitää kovassa kurissa.

Stränghet, f. kovuus, ankaruus.

Strängt, adv. kovasti, ankarasti, tui-masti, tarkasti.

Strö, v. a. hajottaa, hajoitella, ripoi-ttaa, riputella, piroittaa, levitellä, kyl-vää, kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-jallinen, hajallansa l. erillänäsä (ole-va), erillinen, erinäinen, hajapaikkai-nen; husen ligga s — a, huoneet ovat hajallansa l. erillänäsä; — **-bössa**, f. piroitus- l. ripoitustuosa l. tölkki l. astia; — **-gods**, n. eristila l. -talo; (*diverse*) kaikenlaista, kaikenlaista ka-lua, niitä näitä; — **-moln**, n. hat-tara, hajapilvi, pilven kauna; — **-sand**, m. ripostushieta, kirjoitusanta; — **-sked**, f. varistin, ripoituslusikka; — **-skrift**, f. tilapä- l. lentokirja; — **-socker**, n. jauhe l. ripoitussokeri.

Strö, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-aineet; — **-halm**, m. pahn- l. pehku-l. alus-oljet, haiskeet.

Ströfkorps, m. partiojoukko, partio-kunta; — **-parti**, n. (*ströflåg*) partio, partio-kulu l. -matka; (*sällskap*) partiokunta, kulkukunta l. -seura; — **-tåg**, n. partio, partioretki l. -matka, kulkumatka l. -retki.

Ströfva, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-kea ympäri l. pitkin; (*om en ströf-korps*) käydä l. olla l. kulkea parti-oilla l. ryöstöretkillä.

Ströfvare, m. kuljeksija, partiolainen, partiokulkija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, partiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s — men, myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten (alas); mot l. uppför s — men, vastavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten virtaa; s. af tårar, kyyneltulva l. -virta; — **-bädd**, m. *se* Flodbädd; — **-drag**, n. virta, virtapaikka, vuolle, virran-kulku; — **-fall**, n. (*en ströms lutning*) virran putous l. lasku; (*vattenfall i ström*) koski, virrankoski, köngäs; — **-fart**, f. virrankulku l. -laskenta; — **-fisk**, m. virtakala; — **-fåra**, f. vuo, virranvuo l. juova; — **-karl**, m. kosken- l. joenhaltija; — **-rensning**, f. kospenperkaus; — **-renningskorps**, m. koskenperkaajakunta; — **-stare**, m. koskikara l. -harakka; — **-sättning**, f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; — **-vatten**, n. virtavei; — **-vis**, adv. virroitain, tulvittain, virroissa, virtana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* Strömming.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l. kulkea virta; (*rinna ymnigt*) kuohua, tulvata, virrata, virtailla; (*fig.*) tulvata, tulvailla, virtailla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, vir-taava.

Strömming, m. silakka, hailli.

Strömning, f. virtaaminen, virtaus, m. m., jmf *Strömna*.

Stubb, m. (*underkjol*) töpö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren säd, hö*) sänki (-en); (*afhuggen svans*) tyyppi- l. töpöhäntä; töppö; *se* Stubbe; — **-hyra**, f. kanto-raha; — **-hår**, n. kero- l. leikkotukka; tyyppi- l. töppökarvat; — **-höna**, f., **-höns**, n. hännätön l. tyyppihäntä kana; — **-jord**, f. (*kameral.*) perkuu-l. raadema; — **-näsa**, f. töppö- l. nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nokka; — **-näsig**, a. nykerä- l. tollo- l. nöpönenäinen; — **-rödja**, v. a. raivata l. perata l. raataa kannikosta l. juurista; — **-röta**, f. kantolaho; — **-skära**, f. sänkiisrppi; — **-svans**, m. tyyppi- l. töpöhäntä; — **-svansig**, a. töpöhäntäinen l. -häntä; — **-åker**, m. sänki-pelto; — **-öra**, n. töppö- l. tyyppi-korva.

Stubba, v. a. typtä, typtistää, leikata l. hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

kylä; — **-rättshemman**, n. (*kameral.*) raadeoikeus-talo.

Stubbig, a. töpökkä, töppä, tyypeä; (*full med stubbar*) kantoinen.

Stubbighet, f. tyypeys, töpökyys; kantoisuus.

Stubin, m. (*fyrv.*) sytytinlanka, stubiini.

Stuck, m. marmoriseko, stukki.

Stuckatur, n. stukki- l. marmoriseko-teos.

Stucken, *se* **Sticka**.

Student, m. studentti, ylioppilas, yliopistolainen; — **-bref**, n. ylioppilastodistus l. -kirja; — **-examen**, m. ylioppilas-tutkinto; — **-forening**, f. ylioppilas-yhteys l. -seura; — **-hus**, n. ylioppilas-kartano l. -huoneus; — **-kalas**, n. ylioppilas-kestit (*pl.*); — **-katalog**, m. ylioppilas-luettelo; — **-lefnad**, f., **-lif**, n. ylioppilaan-elämä l. -elo; — **-lik**, a. ylioppilaan-tapainen l. -laatuinen; — **-manér**, n. ylioppilaan-tapa l. -laatu; — **-rättighet**, f. ylioppilas- l. ylioppilaan-oikeus; — **-år**, n. ylioppilas-vuosi.

Studera, v. a. o. n. opiskella, tietoita (-taen), tieteistellä, lukea, harjoittaa lukua l. oppia; (*utforsaka*) tutkia, tiedustaa; s—d karl, lukenut l. tieteistellyt mies; s—e miner, teeskennellyt l. opetettu muoto.

Studerande, m. oppivainen, (*student*) ylioppilas.

Studerammare, m. luku- l. oppi- l. tieteiskamari.

Studium, n. opinto, tieteistäminen, lukeminen, tutkiminen; *sluta sina studier*, päättää opintonsa l. lukemiseä l. oppimääränsä; *han har goda s—er*, hän on hyvin oppinsa tehnyt l. opittavansa oppinut, hänellä on hyvät oppi- l. opintotiedot.

Studs, m. *se* **Studsning**.

Studsä, v. n. ponnahtaa, pompahtaa, kupsahtaa, kimmoa, kimmahdaa, ammahtaa; (*om ljuset*) heijastua, kimmeltä; (*blifva bestört, förvärad*) säpsähtää, kavahtaa, önnähtää, hätkähtää.

Studsare, m. tussari; *se* **Bordstudsare**.

Studsning, f. ammahdus, ammahtaminen, ponnahdus, ponnahtaminen, kimmoaminen, kimmahdus; (*fig.*) säpsähdys, säpsähtäminen, kavahdus, önnähdys.

Stuf, m. loppupää, kankaanpää.

Stuff, m. malmikappale, (*prof af malm*) malminnäyte, näytepala l. -kappale;

— **-gods**, n. (*bergv.*) pala- l. kappale-malmi.

Stufning, f. muhennus, höystytyä, tuuvaus; (*det stufvade*) tuuvinki, höystyte; (*sjöb.*) latomus, säilytyä, sisäänpano.

Stufva, v. a. muhentaa, tuuvata, höystyttää, tehdä tuuvinkia; s. in (*sjöb.*), latoa l. säilyttää l. ajaa sisään l. laivaan.

Stufva, f. *se* **Stuga**.

Stuga, f. tupa, (*rökstuga*) pirtti.

Stugdörr, f. tuvan-ovi; — **-golf**, n. tuvan lattia l. permanto; — **-gris**, m. tupaporsas; (*fig.*) tupalelli.

Stuka, v. a. lyödä l. painaa kasaan l. kokoon; (*fig.*) masentaa, lannistaa, kurittaa.

Stulta, v. n. vaapertaa, lyllyttää, lääkertää.

Stum, a. myykkä, ääneton; s. konsonant, jäykkä kerake.

Stumhet, f. myykkyys.

Stump, m. pätkä, tynkä, katkennainen; (*om knifvar o. d.*) nykä, nysä, tynki; — **-näsa**, f. lyhyt nenä, lyhkönenä.

Stumpa, f. tyyppä, tyttötyönkä.

Stand, f. hetki (-en), tuokio; en kort, liten s., hetkinen l. tuokio l. vähän aikaa; en god, lång s., ison l. hyvän aikaa, kotvan aikaa; för en s. sedan, vähän l. tuokio l. hetkisen aikaa sitte; om, efter en s., hetken l. tuokion kuluttua, vähän ajan takaa l. päästä; i denna s., tällä hetkellä l. haavaa; nu på s—en, paikalla, tuossa paikassa l. paikkaa, heti l. kohta paikalla; — **-tals**, adv. tuokiottain, ajoittain, välipäin.

Stunda, v. n. lähetä (-nen), lähestyä, tuletella, olla tulossa l. lähellä.

Stundelig o. **Stundlig**, a. jokahetkinen, alinomainen.

Stundeligen, adv. joka hetki, alinomaan, yhtenänsä.

Stundom, adv. joskus, välistä, toisinaan.

Stup, n.; på s., kumarruksissa, nojassa päin.

Stupa, v. n. kaatua, kuatua kumoon l. maahan, suistua, sortua, langeta (-kean); (*luta*) olla kallellansa l. (*framåt*) kumarruksiseä; — v. a. kumartaa, kallistaa, panna kumarruksiin; s—nde. (*brant*) äkkijyrkkä.

Stupa, v. a.; s. med ris, pieksää l. rangaista vitsalla.

Stupa, a. oböjl.; ligga s. med huf-

vudet, olla l. maata suullansa l. pää alaspäin; klipporna hänga s. öfver vägen, kalliot ovat jyrkkänä l. jyrkällänsä tien päälle l. yli.

Stupa, f. jyrkäne, kaade (-teen), jyrkkä.

Stupid, a. typerä, tyhmä, hömmelö.

Stupkärra, f. kaatorattaat; — -räna, f. vuoto- l. putousränni; — -stook, m. mestaustukki, pyövelinpölkky.

Stupning, f. kaatuminen, suistuminen; jyrkkyyks, kallellansa olo; pieksäminen; (*geol.*) kaade.

Sturak, a. rökkeä, yneä, sisukas, jyrkistelevä; (*i ord*) suulas, sunpaltti; (*högmodig*) röhkeä, uljakk.

Sturakas, v. d. jyrkistellä, yneillä, rökkeillä, suulaistaa.

Sturakhet, f. rökkeys, yneisy, jyrkisteleväisyys, suulas.

Sturakt, adv. rökkeästi, yneästi, si-sukkaasti.

Stuss, m. pyily, pemppu.

Stussare, se Stussarc.

Stat, m. kalpi (-en), mulli; (*straff*) tolo.

Stata, v. a. antaa toloa, tollottaa.

Stuteri, n. siittolaitos, hevoissikiö-laitos, tammakartano.

Stutsa, se Stutsa.

Stutta, se Stalta.

Stybb, m. o. Stybbe, n. systi- l. hillimuraka l. -poro; — -eshärd, m. syporoli.

Stycka, v. a. paloittaa, paloitella, lohkoa, leikellä.

Styckarbete, n. kappaletyö; — -vis, se Styckervis.

Styckgjutare, m. tykinvalaja; — -gjuteri, n. (*bruk*) tykinvalimo l. -valinpaja; (*gjutandet*) tykinvalanta; — -junkare, m. tykkijunkari l. -mies.

Stycke, n. kappale, pala, palanen, (*spjelt*) laikka; (*om konstverk, målning, m. m.*) kappale, teos; (*teaterstycke*) näytelmä, näytelmäteos l. -kappale; (*kanon*) tykki; (*till bindmössa*) tykki, timppi; (*görning*) teko, työ; (*hånseende*) asia, kohta, seikka; — -glugg, m. tykinreikä l. -aukko; — -gods, n. kappalekalu l. -tavara; — -täls, -vis, adv. kappaleittain, kappale kappaleelta.

Styckning, f. paloitus, paloittaminen, lohkominen, leikkely.

Styf, a. kankea, jäykkä, jämeä, jäyhä, töykeä; s. fjäder, vänkeä l. kankea l. jäykkä l. (*stark*) jämeä vieteri; en s. karl, jäykkä l. jämeä l. jäyhä l. (*dagtig*) tanea l. jänkeä l. (*tvär*) töy-

keä mies; — -bent, a. kankeasääri-nen l. -jalkainen l. -koipinen; — -hä-rig, a. kankea- l. kovakarvainen; — -kjortel, m. pönkkähame; — -lem-mad, a. kankea- l. jäykkäraajainen l. -jäseninen l. -luinen; — -lera, f. kova l. jäykkä savi, tinaasevi; — -munt, a. kovasuinen; — -sinnad, -sint, a. jäykkä, jäykkä- l. jäyhä- l. töykeä-mielinen, jäykkäluontoinen; — -sint-het, f. jäykkä l. taipumaton mieli, jäykkämielisyys l. -luontoisuus, mie-len l. luonnon jäykkyys l. taipumat-tomuus.

Styfbarn, n. lapsipuoli (-en), lapsintima; — -broder, m. velipuoli, velintimä; — -dotter, f. tytärpuoli, tytärtentä-mä; — -fader, m. isäpuoli, isäintimä; — -föräldrar, pl. isä- ja äiti-puoli, puolivanhemmat; — -moder, f. äiti-puoli, emintimä; — -moderlig, a. äiti-puolen, äiti-puolellinen, emintimäinen; — -moderligt, adv. äiti-puolen l. emintimän tavalla, emintimäisesti; — -mors-blomma, f. keto-orvokki, lemme-kukka, äiti-puolen-kukka; — -son, m. polkupuoli, pojintimä; — -svärfar, m. appipuoli, apintimä; — -svärmar, f. anoppi-puoli, anoppintimä; — -syskon, n. pl. velli- ja sisarpuolet, puollap-sekset, puollisisarukset; — -syster, f. sisarpuoli, puollis-sisar, sisarintimä.

Styfhet, f. kankeus, jäykkyyks, vänkeys, jämeys, töykeys.

Styfna, v. n. kangistua, jäyketä (-kke-nen), jäykistyä, tampistua, turtua; s. af smuts, ryytyä.

Styfning, f. (*hvarmed ngt styfves*) kangistus, kangistin, vahvike; (*handlin-gen*) kangistaminen, jäykistys.

Styfva, v. a. kangistaa, jäykistää, jäy-kentää; s—s, v. d. o. s. sig, v. r. se Styfna; (*brösta sig*) töykeillä, jäy-kistellä.

Styfver, m. hopea-äyri, äyri; (*fig.*) äyri, ropo, tipo.

Stygg, a. (*elak*) ilkeä, häijy, inha, iljet-tön; (*ful*) ilkeä, inhakka, iljettävä, ilkeän-näköinen.

Stygga, f. ilkiö, iljetys, herja.

Styggas, v. d.; jag stygges dervid, se minua inhottaa l. iljettää, minä sitä inhoan l. kauhistun.

Styggelig, a. se Vederstyggelig.

Styggelse, f. kauhistus, inhotus, inho, iljetys.

Stygger, m. ilkimys, ilkiö, iljetys.

Stygghet, f. ilkeys, häijyy, iljettäväsyy, inhakkuus.

Stygt, adv. ilkeästi, häijyesti.

Stygn, se Sting.

Styl, m. f., se Stil, m. m.

Stylta, f. puujalka, hittiä; se Stötta.

Stylta, v. a. se Stötta.

Stymmelse, f. se Tillstymmelse; (hog, drift) vietti, kiihko.

Stympa, v. a. katkaista, katkoa, silpoa, ty pistää, typätä; s—delemmar, silvotut l. katkotut jäsenet.

Stympare, m. se Kläpare, Stackare.

Styng, se Sting.

Styr, n.; hålla ngn i s., hålla s. på ngn, pitää jkuta kurissa l. kurin alla l. alallansa, hallita l. hillitä jkuta; hålla sig i s., pysyä alallansa l. siivolla; —blad, n. mela, perämela; —bord, n. ylihanka, oikea puoli; —kompass, m. peränpito-kompassi; —lastig, a. (sjöt.) perälastillinen l. -lastissansa (oleva), perävoitto l. -painoinen; —lastighet, f. perävoittisuus l. -lastillisuus l. -painoisuus; —linie, f. kulkusuunta l. -linja; —man, m. perämies, peränpitäjä; —plan, m. johtotasa l. -pinta; —åra, f. mela, perämela.

Styra, v. a. (ett fartyg) pitää perää, olla perässä, ohjata, tyyrätä, laskea; (regera, leda) hallita (-tsen), ohjata, johtaa; (hålla i styr) hillitä, hallita; (gramm.) vaatia; s. land och folk, hallita maata ja kansaa; s. sig, v. r. hallita l. hillitä l. malttaa itsensä l. mielensä.

Styre, n. peräsin, ruori; (styråra) mela, perämela; (på fottor) vesla; sitta i s—t, istua peränpitäjänä, pitää perää; —sman, m. hallitus- l. pää- l. esimies, hallitsija.

Styrrelse, f. hallitus; —form, m. hallitusmuoto; —sätt, n. hallitustapa l. -laatu; —verk, n. hallituskunta; se Embetsverk.

Styrka, f. voima, voimat (pl.), väki (-en), väkevyys, vahvuus; k öldens s., kylmän suuruus l. vahvuus l. kovuus; få s., voimistua, vahvistua, väkiä.

Styrka, v. a. vahvistaa, voimistaa; (bekräfta) vahvistaa, todistaa; (vederqvicka) virkistää.

Styrkedryck, m. virkistys- l. voimistajuuoma, voimistin.

Stå, v. n. o. a. seisoa; (vara) olla; (stå, hålla) pysyä, seisoa, pitää, ke-

tää; s. an, bi, efter, emot, m. f. se Anstå, o. s. v.; der stå vi nu, siinä nyt ollaan l. seisotaan; stolpen står stadigt, pylväs seisoo l. on lujassa; tornet står på sned, torni on l. seisoo kallellaan; arbetet står tills vidare, työ on l. pysyy tekevämmä toistaiseksi; så länge världen står, niin kauan kuin maailma seisoo l. pysyy; det vädret står ej länge, se ilma ei pysy l. kestä l. sitä säätä ei kestä kauan; det står så i boken, kirjassa on l. luetaan l. seisoo niin; brölloppet stod i går, häät olivat l. pidettiin l. tapahtuivat eilen; såsom sakerna nu står, niinkuin l. sillä kannalla kuin asiat nyt ovat, asiain nykyisellensä l. nykyisellä kannalla ollessa; hans lif står i fara, hänen henkensä on vaarassa l. vaaranalaisena; stå under vapen, olla l. seisoa aseissa; det står icke att hjälpa, sitä ei saa autetkai l. voi auttaa; det huset står mig till 50,000 mark, se huonens maksaa minulle 50,000 markkaa; fradgan står om minnen, vahto käy suusta, suu on vaahdossa; jag står till er tjenst, olen teille alitena l. valmiina; det står er öppet, teillä l. teidän on valta l. lupa; stå fast i sin föresats, pysyä (kiinni) l. seisoa aikomuksessansa; det står emot väta, se kestää l. pitää märkyttyä vaataa; hvad står på? mikä nyt on? mitäpä nyt? huru står det till? kuinka voitte l. voit l. jaksatte; det står illa till med honom, hänen on huono l. huonosti laitansa; vara stående, olla seisallansa l. seisovana l. seisomassa; stående lön, vakinaisen palkka; s. ställning, pysyminen l. seisova asento; han står sig bra, hän tulee hyvin toimeen, voi hyvin.

Stål, n. teräs; af s., teräksinen; —aktig, a. teräksimäinen, teräksimäinen, teräksentapainen; —arbete, n. terästyö l. -teos; —bakad, a. likilaskulinen l. -sattuinen, tinapohja; —beredning, f. teräksen teko l. valmistus; —fjäder, m. teräsvieteri l. -ponnin, teräksinen vieteri; —grå, a. teräsharmaa, teräksen- l. raudan-karvainen; —hård, n. teräsulatto, terästyösuuni; —hårdning, f. teräksen karkaisu l. kovetus, raudan teräs-

tys; — **-klädd**, a. teräkseen puettu, teräspuvussa (oleva), teräspäällinen; — **-penna**, f. teräskynä l. -pännä; — **-rand**, f. teräskuova l. -viiva; s. i bröd, tinajuova leivässä; — **-smide**, n. teräkseen taonta l. teko; (*stälarbeten*) terästakeet l. -teokset (*pl.*); — **-stiök**, n. teräspiirros; — **-sätta**, v. a. terästä, panna terästä, (*kallhamra*) kallita (-teen); (*ingifva mod, ständaktighet*) miehistää, terästä, rohkaista mieltä; (*härda*) karaista l. karkaista, kestyttää; — **-tråd**, m. rauta- l. teräselanka; — **-vara**, f. teräskalu l. -tavara.

Ståla, v. a. terästä.

Stålning, f. terästy.

Stånd, n. (*stående*) seisonta, seisomus; (*vattensånd*) korkeus; (*Ayttbar salubod*) koju, lautapuoti, kauppa-l. markkinakoju; (*stjelm*) varsi, korvi (-ren); (*tillstånd*) tila, kunto, voima, kyky, ryhti; (*en persons ställning i samhället*) sääty, (*börd*) suku; fatta s., asettua seisomaan, seisottua; hålla s., pitää puolensa l. paikkansa l. ryhtinsä, kestä l. pysyä paikkassansa; sätta i godt s., panna l. saattaa hyvään kuntoon l. voimaan l. tilaan; han är i s. att betala, hän kykenee maksamaan, hänellä on kyky l. voimaa l. hän jaksa maksaa; han är ej i s. att betala, hän on kykenemätön maksamaan; bringa, få till s., saattaa l. saada aikaan l. toimeen, saada tehdyksi; komma till s., tulla tointa l. valmistaa, tulla tehdyksi l. toimeen pannuksi, tulla toimeen; laga s., laillinen lunastusaika; laillinen vahvistus l. voima; inom laga s., före åkommet s., ennen lunastusajan kulumista; af högt s., ylhäistä säätyä l. sukua, ylhäissäätyinen; en man af s., sääty mies, ylhäinen mies; termometerns s., lämpömittarin seisonta l. osotus; — **-krok**, m. polo- l. vaajala. häiväkoukku; — **-läger**, n. olo- l. seisontaleiri; — **-penningar**, m. pl. kourahat; — **-punkt**, m. kanta, ala, pohja; — **-rätt**, m. seisonta l. pika-oikeus; — **-quarter**, n. majallupaikka; — **-sbroder**, m. säätyveli, säätyläinen; — **-sbörd**, f. sääty-perikanta; — **-skall**, n. seisonta- l. paikallaan-haukkuminen; — **-sklass**, m. säätyluokka l. -kunta; — **-skog**, m. pystymetsä, kasvava metsä; — **-sperson**, m. vallas- l. sää-

tyhenki l. -ihminen, herras- l. vallasväki; — **-sskildnad**, m. sääty- l. säätyläis-erotus, erisäätyisyys; — **-svis**, adv. säädyttään; — **-träd**, n. elopuu.

Stånda, v. n. o. a. seisoa, pysyä; vastata; s. till ansvär, saada vastata, olla edesvastauksen-alainen; stånde fritt, olkoon valta.

Ständaktig, a. järkähtämätön, pysyväinen, luja, luja- l. vakaamielinen, jäykkämielinen.

Ständaktighet, f. järkähtämättömyys, luja- l. vakaamielisyys, luja l. vakaa mieli, mielen lujuus l. vakavuus.

Ständaktigt, adv. järkähtämättömästi, järkähtämättä, luja- l. vakaamielisesti, lujasti.

Ständande, a. pysyvä, seisova.

Ständare, m. (*suppstående bjelke o. d.*) pystytin, pystyypylväs l. -puu l. -pieli; (*bot.*) hede (-teen).

Stång, f. kanki (-en), tanko, (*lång*) salko, riuku, (*stake*) saitta, teikki, (*stör*) seiväs (-pään), (*såstång*) korento; (*af metall*) kanki; (*af lack o. d.*) palukka, puikko, kanki; (*fanstång o. d.*) varsi (-ren), puu, tanko; (*långdmätt*) tanko, riuku; — **-betsel**, n. kankisuitset; — **-häst**, m. aisahevonen; — **-jern**, n. kankirauta; — **-jernshammare**, m. kankirauta-ruukki l. -paja, kankirauta-vasara; — **-jernshård**, m. kankirauta-uuni l. -sulatto; — **-jernsmedja**, f. kankirauta- l. kankipaja; — **-piska**, f. kankisaparo l. -palmikko.

Stånga, v. n. puskea; s—s, v. d. puskeskella, puskea toisiansa, puskea.

Stångning, f. puskeminen, puskenä.

Stånka, f. haarikka.

Stånka, v. n. ähkää, puhkaa, vohkaa, ähistä, puhista, (*jämra sig*) voihkaa.

Ståt, m. menot (*pl.*), meno, komeus, loisto; föra s., elää komeasti l. loistavasti l. kempisti.

Ståta, v. n. kemppailla, komeilla, muhkeilla, uljalla, upeilla.

Ståthällare, m. maaherra; (*på ett slott*) linnanherra l. -päällikkö.

Ståtlig, a. komea, uljas, muhkea, upea, julkinen, rehtävä.

Ståtlighet, f. komeus, muhkeus, uljuus, o. s. v.

Ståtligt, adv. komeasti, uljaasti, o. s. v.

Stäcka, v. a. (*afkorta*) lyhentää; (*fig.*) masentaa, lannistaa.

Städ, n. alaisin (-imen).

Städa, v. a. siivota, ruokota, puhdistaa, siistiä; en s—d karl, siivollinen l. puhdas l. sievä mies; s—dt språk, sievät sanat l. puheet, siisti l. sievä kieli.

Städadt, adv. siivosti, sievästi, siivoil-
laesti.

Städerska, f. huoneensiivoija, siivoija.
Städig, a. siisti, siistillinen, puhdassiivoi-
voinen.

Städja, v. a. pestata, palkata; s. ett
hemman, vourata tila; s. sig bort,
s. sig, ottaa pesti, palkkautua, pest-
tautua.

Städja, f. pesti, (*hyra*) voura.

Städjepenning, m. pestiraha; — *-tid*,
m. pestausaika.

Städning, f. siivous, siivoaminen, ruok-
kous, siistintä.

Städs o. Städsö, adv. alati, alituisesti.

Städsel, m. pestaus, pestaminen, pesti,
pestiraha.

Städsla, v. a. *se* Städja.

Stäf, m. vannas (-taan), keula.

Stäfja, v. a. *se* Hejda.

Stäfva, v. n. (*sjöt.*) kulkea, juosta, pitää.

Stäfva, f. kiulu, (*mjölk-*) rainta.

Stägn, n. *se* Stängsel.

Ställa, v. a. asettaa, panna, laskea; s. en
bok på hyllan, asettaa l. panna
kirja hyllylle; s. käppen i knuten,
panna l. laskea keppinsä nurkkaan;
s. vittnen, tuoda l. hankkia todis-
tajia; s. borgen, tuoda l. panna ta-
kaus; s. fram, ihop, till, upp, m.
m., *se* Framställa, o. s. v.; sig, v.
r. asettaantua, asettaa itsensä, ottaa si-
jansa, käydä, mennä; s. sig in, mie-
histellä; (*läsa*) teeskennellä, olla ole-
vinansa.

Ställare, m. (*ställning*) asetin, jalka,
pystytin.

Ställe, n. paikka, sija; på alla stäl-
len, joka paikassa, kaikissa paikoissa
l. paikoin; på s—et, paikalla; på
ort och s., oikeassa l. määrätys-
paikassa, määräpaikassa; sätta på
sitt s., panna paikollensa l. paikal-
lensa; om jag vore i ditt s., jos
sinna l. sinun sijassasi olisin; sätt
er i mitt s., asettukaa minun tilaani
l. olooni; i s—t för vatten, veden
sijaan l. sijassa l. asemasta; i s—t
för mig, minun sijassani l. sijaani;
i s—t för att sköta sina göro-
mål, askareittensa toimittamisen si-
jaan.

Ställföreträdare, m. (*substitut*) sijainen,
sijallinen; (*representant*) edustaja, edus-
mies.

Ställkil, m. asetinkilla; — *-pinne*, m.
(*på sög*) sahanlasta; (*i en fälla*) viri-
tin, asetinpuikko l. -nappula; — *-skruf*,
m. suuntaus- l. asetinruuvi.

Ställning, f. (*hvarpå ngt står*) teline,
telineet (*pl.*), telat (*pl.*), jalat (*pl.*);
(*läge*) asento, asema; (*tillstånd*, *belä-
genhet*) tila, kanta, asento, kohta, olo;
i stående s., seisallansa, seisovil-
lansa; i sittande s., istuallansa; i
lutande s., kallellansa, nojallansa,
(*framåt*) kumarruksissa; hans s., hän-
nen asemansa l. tilansa; sakernas s.,
asiain kanta l. olokanta; s—ar och
förhållanden, olot ja suhteet, olot
ja kannat l. kohdat; ställning l. asen-
toon! — *-ssteg*, n. asento-askel.

Stängaffel, m. sävellin (-timen), sävel-
rauta l. -kahveli; — *-hammare*, *-nye-
kel*, m. viritin- l. sävellys-avain.

Stämm, m. seipi, morakka.

Stämma, v. a. (*hämma*) seisattaa, seisa-
huttaa; (*blodet*) tyrehtyttää, sulkea,
seisahuttaa.

Stämma, f. (*urinstämma*) vesiumpi.

Stämma, f. (*röst*) ääni (-en); (*parti vid
sång och musik*) ääni, sävel; (*de sjun-
gande*) äänikunta; (*röstträttighet*) äänen
valta l. oikeus, ääntöoikeus.

Stämma, v. a. (*ett instrument*) sävellyt-
tää, virittää; (*gifva viss sinnesstämming*)
miellyttää, taivuttaa; — v. n. säveltyä,
sointua, ääntyä yhteen; s. öfverens,
m. m., *se* Öfverensstämma, o. s. v.;
vara stämd för, emot ngt, olla
myötä-, vastamielinen jhk:n.

Stämma, f. (*stam, ätt*) suku, rotu.

Stämma, v. a. (*kalla*) pyytää, haastaa,
paidata, manata; låta s. ngn till
vittne, haastattaa l. pyytättää joku
vieraaksi mieheksi l. möte med
ngn, tehdä yhtymysliitto jkun kans-
sa, päättää yhtyäkseen l. tulla yhteen.

Stämma, f. (*sammankomst*) kokous.

Stämmare, m. sävellyttäjä, soitonvirit-
täjä.

Stämning, f. (*en vätska*) seisatus, sul-
jenta, (*blodens*) tyretyt; (*ett instru-
ments*) sävellytys, viritys; (*sinnesstäm-
ning*) mieli-ala, mielet (*pl.*); (*läga
kallelse*) haasto, haaste, pyytö, ma-
nun, paitaus; hålla s—en, pyyää
sävelessä l. sävellytettynä; taga s.
på ngn, haastattaa joku, ottaa haasto

l. pyyttö jkulle; — **-sansökan**, f. haaston- l. pyytönhakemus l. anomus; — **-smål**, n. haaste- l. pyytö-asia.

Stämmoböter, f. pl. veronsakko; — **-dag**, m. määrä- l. yhtymäpäivä; — **-tid**, f. määrä-aika, voura-aika l. -kausi; palveluskausi.

Stämpel, m. kuvasin, nimesin, leimasin; (*aftrycket*) leima, leima- l. nimesin-merkki, stempelli; (*fig.*) merkki, kuva; — **-afgift**, f. stemplaus- l. kruunasmakso l. -raha, leima- l. kuvasinmakso, karttapaperi-makso; — **-märke**, n. karttamerkki.

Stämpla, v. a. leimata, stemplata, panna leima l. merkki (jkin), merkitä kuvasimella, (*kröna*) kruunata; s — dt papper, karttapaperi; (*fig.*) merkitä (-tsen), panna merkki, julkaista.

Stämpla, v. n. o. a. mieltii salahankkeita l. kavalluksia, olla salatuudessa l. -hankkeissa, mieltii l. ajatella turmiota.

Stämplare, m. leimaaja, stemplaja, kruunaja, leiman- l. merkinpanija; (*fig.*) salatuksellinen l. -juonittelija.

Stämpling, f. leimaaminen, stemplaus, stemplaaminen, kruunaus, kruunaaminen, leiman- l. merkinpano l. -panenta; (*hemlig anläggning*) salahanke l. -juoni l. -paula, kavallus.

Ständer, f. pl. säädyt, valtiosäädyt, maansäädyt; — **-församling**, f. säätykokous l. -kunta.

Ständig, a. *se* Beständig.

Stänga, v. a. sulkea, salvata (-paan), panna kiinni l. umpeen, (*gärda*) aida, (*illstoppa*) tuketa, tukkia; s. in, till, ute, *se* Instänga, o. s. v.; s. handeln, salvata l. estää kauppa.

Stängbom, m. oven kanki l. tanko, salpatanko.

Stängel, m. varsi (-rren), vana.

Stängsel, m. o. n. sulku, sulkemus, (*för dörr*) salpa, salpaus, (*kringgärning*) aitaus, (*gärdesgård*) aita; (*fig.*) sulku, este; — **-skyldighet**, f. aitausvelvollisuus.

Stänk, n. roiske, räiske; (*fiut regn*) saateen ripse, ripsu- l. vihmasade; — **-röst**, f. hajaääni; — **-välling**, m. muna- l. roiskuvelli.

Stänka, v. a. roiskia, räiskii, roiskuttaa, räiskyttää, ripsuttaa, roiskalata, räiskähtää; — v. n. roiskaa, räiskää, roiskua, räiskähtää, roiskahdella; det

s — ker (*regnar smått*), sataa ripsuttaa, ripottelee, vihmo.

Stärka, v. a. vahvistaa; (*med stärkelse*) tärkätä, tärkkelöitä, kangistaa.

Stärkelse, f. tärkkelys, tärkki, jähmike; — **-beredning**, f. tärkkelysmaksetus; — **-halt**, m. tärkkelyskäisyys.

Stärkläder, n. pl. tärkkäys- l. tärkki-vaatteet, tärkkättävät l. tärkkätyt vaatteet.

Stätta, f. *se* Klifstätta.

Stöd, n. tuki (-en), tuke (-keen), noja, turva; till s. för mätt påstående, kanteeni l. puheeni tukeeksi l. perusteeksi l. vahvikkeeksi l. todisteksiksi; i s. af ngt, jonkin nojaasa l. voimasta; utan s., tueton, turvaton; — **-bjelke**, m. kannatus- l. tukihirsi l. -palkki; (*under ett förtugutak*) lakkapuu; — **-punkt**, m. tukikohta, alus; (*miljö*) tukipaikka l. -kohta.

Stöda o. **Stödja**, v. a. tukea, tueta (-kean), nojata, perustaa; s. hufvudet mot handen, nojata päänsään käteensä, olla pää käden nojassa, panna pää käden nojaan; s. sin åsigt på ngt, nojata l. perustaa ajatuksensa jkin; han s — er mig, hän tukee l. turvaa minua; (*med stöd l. stötta*) pönkittää, pylvästä, tukea, panna tynkiä l. nytteitä, nytteillä; s. sig, v. r. nojata, nojautua, nojata itseensä, perustautua; s. sig vid ens ord, turvata l. luottaa jkun sanoihin.

Stödjemur, m. tuki- l. turvamuuri; — **-pelare**, m. tukipylväs; — **-staf**, m. noja- l. tukisanva.

Stöffa, v. n. saapastaa, saapostella, laapostaa.

Stöflett, m. puolisaapas, saapikas.

Stöfva, v. n. vaania, nuuskaa.

Stöfvere, m. hurtta, lukki, valnu- l. hurttakoiria.

Stöfvel, m. saapas; (*fig.*) tolvana, hömmelö, hölmö; — **-knekt**, m. saapaspihti; — **-krage**, m. saappaankaulus l. -polvus; — **-skaff**, n. saappaan- l. saapasvarsi; — **-stropp**, m. saappaankorva, -raksi, helppihihana.

Stök, n. *se* Stökande; (*skräp*) puurre, törky.

Stöka, v. n. (*ställa i ordning*) korjata, (*böka*) kunnia, peustata, hungastaa, jyllätä, (*skräpa*) rohjota, kulkea, ajella.

Stökande, n. korjaus, korjaaminen; peustaaminen, hunkaaminen; rohjoaminen, kulkeminen.

Stökig, a. törkyinen, rohjoinen, romuinen, puurteinen.

Stöld, f. varkaus; begå l. föröfva s., tehdä varkaus, tehdä l. harjoittaa varkautta, varastaa.

Stöna, v. n. ohkaa, ähkätä, ähkyä.

Stöp, n. hyhymä, suohka, sohju; *se* Stöpping; — form, m. valinkaava, valin; — ljus, n. kastinkynttilä; — slef, f. valinkauha.

Stöpa, v. a. valaa, kasta; s. säd, liottaa l. kastaa jyyviä; det stöper l. s—per igen om, sulaa hyhymäksi, lumi hyhmentyy l. suohkautuu.

Stöpel, m. oksa-istukas.

Stöpig, a. hyhymäinen, suohkainen, sohjuinen.

Stöpping, f. valanta, valaminen, kastaminen, liotus.

Stör, m. seiväs (-pään), (*stäng, stake*) kan-ki, saitta, salko; — böna, f. salkopapu.

Stör, m. (*fisk*) sampi.

Störa, v. a. (*ett gårde*) seivästä; (*bö-nor*) panna säippiä l. keppiä l. salkoja; s. (*stoda*) ett träd, pönkittää l. nytteillä puuta.

Störa, v. a. (*oroa, orsaka afbrott*) häiritä (-tsen), hämmentää, sekoittaa, tehdä häiriötä l. hämmekkiä.

Störing, f. häiritys, hämmennys, hämmekki, epäsuhta l. -kohta.

Större, a. komp., isompi, suurempi; (*mera stor*) isommainen; *se* Stor.

Störta, v. n. kaataa, kukistaa, sortua, syöstyä; (*rusa*) syöstä (-ksen), syöksyä, töydätä, hyökätä; v. a. syöstä, syöstä alas, (*omkull*) kukistaa, kaataa, kumota; s. sig, v. r. syöstä itsensä, syöstä, syöksyä, syöksähtää; (*fig.*) kukistaa l. syöstä itsensä.

Störtregn, n. rankka- l. roikkasade; — ajö, m. karjaspää, ärjyaalto, hyökäyslaine.

Stöt, m. sysäys, tuustaus, puusti, kolhaus, (*med stickande vapen*) pisto, pistämis; (*hornstöt*) törähys, toitaus; (*stöt-tel*) survin, petkel, tölkki; (*motgång*) kommelus, kolaus, puusti, loukkaus; — esten, m. loukkauskivi; — not, f. porkka- l. tarponuotta.

Stöta, v. a. syöstä, sysiä, lykätä, tuustaista, survaista, kolhaista, lyödä, syöstä, satuttaa, loukata; (*staka*) täsejyt-tää, hetkahuttaa, hetkuttaa; (*fnstöta*) pienentää, survoa; (*i horn*) tötähyttää, toitahtuttaa, törähyttää; (*med not*) tarpoo, porkkia; — v. n. sattua, käydä, kos-

kea; — s. hufvudet mot väggen. tuustaista l. lyödä l. kolhaista l. (*si-att det tar ondt*) satuttaa l. loukata l. lyödä päänsä seinään; det s—er örat, se loukkaa korvaa; vi stötte i hop, satuimme l. jouduimme yhteen, yhdyimme; bössan s—ter. pyssy työntää l. lyö takaisin l. potkaisee; s. med svärd, pistää l. työntää miekalla; blifva stött öfver ngt, suuttua l. märkästyä l. pahastua. loukkautua jatkin; s. i gult, blätt. o. s. v., olla keltaisen-, sinisen-voipa l. vähän kellertävää, sinertävä, vivahtaa keltaiselle, siniselle; det s—er på galenskap, se tuntuu l. näyttää hulluudelle, vivahtaa hulluudelta l. hulluudeksi; — s. sig, v. r. satuttaa l. loukata itsensä, loukkautua; s—s, v. d. tuustiella, tuustiskella, tnuppia, tnuppailla, sysäillä, lykkäillä; — s—nde ord, svar, loukkaava l. pahoittava sana, vastaus.

Stötel, m. survin l. survoin, tölkki, petkel l. petkele.

Stötta, f. tynki, tönkä, pönkkä, nytetuki.

Stötta, v. a. tynkeä, tueta (-kean), pönkitä, pönkittää, nytteillä, panna tynkiä l. nytteitä.

Stötting, f. takareki.

Suada, f. kaunopuheisuus, korusanat, sanavirta.

Subaltern, a. subalterni, kääkynalainen; — officer, m. subalterni- l. alimmais- l. alhaisupseri.

Subbassement, n. aluskerta, kivi jalakerta.

Subjekt, m. (*gramm.*) subjekti, alus, pääasana.

Subjektiv, a. itsekohtainen l. -puolinen, oma- l. sisäkohtainen, itsellinen, itsäinen, subjektiivinen.

Subjektivit, f. itsekohtaisuus l. -puolisuus, itsellisyys.

Subjektivi, adv. itsekohtaisesti l. -puolisesti, itsellisesti, itsekohdalta, omalta kohdalta.

Sublim, a. ylevä, korkea.

Sublimat, n. (*kem.*) härmä.

Sublimera, v. a. (*kem.*) härmistää.

Subordination, f. kuulijaisuus, kääkynalaisuus; — sbrott, n. kuulijaisuuden rikos.

Subordinera, v. a. panna l. asettaa jkun alle l. alaiseksi, alistaa jkun alle; — v. n. olla jkun alainen l. alla, kuulua

jkun alle; — a — d sats, ala-arvoinen l. alistettu lause; s — nde konjunktion, allistava sidesana.

Suboxid, m. (*kem.*) alahapettuma.

Subsidier, n. pl. apuvarat.

Subsistens, m. aikaan- l. toimeentulo, eläminen.

Subsistens, v. n. tulla toimeen l. aikaan, voida elää; *se Bestä.*

Subskribent, m. tilaaja, sanomain- l. kirjaintilaaja; (*till ett företag*) nimensäpanija, listaankirjoittaja.

Subskribera, v. n. kirjoittaa listalle l. listaan l. nimensä; s. på en tidning, bok, tilata sanomalehtä, kirjaa.

Subskription, f. alle- l. nimen- l. listaan-kirjoitus, tilaaminen; — -lista, f. allekirjoitus- l. keräyslista, tilaamall. tilauslista.

Substans, m. (*beständsmne*) aine, olo-aine, aineosa; (*filos.*) olemus, olento, itseolemus l. -olema; s. och accidens, itseolemus l. -olento ja satunnaisuus l. satunnais-olo; (*det väsentliga af ngt*) pää-asia l. -aine l. -sisällisyys, olemus-aine.

Substantialitet, f. itseoloisuus l. -olollisuus, omintakeisuus.

Substantiel, a. itseoloinen l. -olollinen, omintakeinen, taktillainen.

Substantiv, n. substantiivi, olo- l. asia-sana.

Substituera, v. a. panna l. asettaa l. toimittaa l. hankkia sijaan.

Substitut, m. sijainen, viransijainen l. -toimittaja, etulainen.

Substrat, n. pohja- l. perusaine, pohja, perustus.

Subsumera, v. a. lukea l. sovittaa (*jonkin*) alle.

Subtil, a. hieno, hienoinen, hienotekoinen; (*fig.*) hieno, liukas, osaava, taidokas.

Subtrahera, v. a. ottaa l. lukea l. vetää pois, vähentää.

Subtrahend, m. vähentävä.

Subtraktion, f. vähennys- l. poisotto-lasku, vähennys.

Subtraktiv, a. pois-otettava.

Subvention, f. apu, kannatus, avunteko, apuvarat.

Succession, f. jälkeen- l. sijaantulo, jälkeenseuraus; (*tronföljd*) vallanperimys l. -perintö; (*oafbruten följd*) perättäisyys, seurallaisuus.

Successiv, a. perättäinen, perättäin seuraava l. tuleva, seuralleva.

Successivt, adv. perättäin, perättäisin, perättäisesti.

Suck, m. huokaus.

Sucka, v. n. huoaata (-kaan), huoahtaa, huokalla.

Suckan, f. o. **Suckande**, n. huokaaminen, huokaleminen, huoahtaminen.

Sudd, m. suti, tahrin, nahturi; (*för barn*) tila, tuppua.

Sudd, n. tuhraus, tahre, sutans.

Sudda, v. a. o. n. sutata, tuhrata, tuhrata, tuhrata.

Suddare o. **Sudder**, m. tuhrus, tuhraaja, tuhrari, sohmeri.

Sudderi, n. *se Sudd.*

Suddig, a. tuhrainen, tuhrattu, sutattu, tuhrattu.

Suden, part. af **Sjuda**.

Sudla, v. a. tahrata, tahrata.

Suffix, n. liite, loppuliite.

Sufflera, v. a. kuiskuttaa, sanoa l. lukea hiljaa jkulle.

Sufflett, m. knomi.

Sufflör, m. näytelmäsanoja l. -kuiskuttaja, suffööri, kuiskuttaja.

Suga, v. a. imeä, imeksiä; det s — er i magen, hiukaisee vatsaa l. vatsasta; — s. sig, v. r. imeytyä.

Sugare, m. imijä; *se Sugrör.*

Sugga, f. imisä sika, emäsika.

Sughäl, n. imu- l. imireikä; — -papper, n. imu- l. tölppäpaperi; — -pump, m. imupumppu, imetin; — -rör, n. imuhuoko l. -torvi, imuke; — -spets, m. imuke, imukärki; — -verk, n. imu- l. imetinnaitos, imuri; — -värta, f. imunysterä l. -känä; — -ympa, v. a. oksastaa, imin-oksastaa; — -åder, m. imusuoni.

Sugill, m. verestymä.

Sugning, f. imentä, imeminen; s. i magen, hiukaus, hiukaistus, hiukaiseminen.

Sujet, m. aine; susjetti, jäsen.

Sula, f. (*skovula*) antura, pohja; (*fotosula*) jalkapohja, jalan-alusta.

Sula, v. a. pohjittaa, pohjata, anturoita.

Sulfid, m. rikkiö.

Sulläder, n. antura- l. pohjanahka.

Sultan, m. sulttani.

Sultaninna, f. sulttanitar.

Summa, f. summa; in s., yhteensä, yhteen, kaikki yhteen.

Summarisk, a. summittainen, ylimalkainen, yhteenvetoinen.

Summariakt, adv. summittaisin, ylimalkaisin, yhteenvetoisesti.

Summera, v. a. laskea l. vetkää yhteen.
Summevis, adv. summittain, summissa.
Sump, m. (*stilla stående vattem*) heteikkö, lammikko, lieju; (*fisksump*) sumpu, kala-arkku; (*af kaffe o. d.*) poro, saka, sako; — **-mark**, f. lieju-, heta- l. noromaa, heteikkö.
Sumpig, a. hetteinen, liejuinen, rämeinen, noroinen, leväinen, suo- l. vesiperäinen.
Sumpighet, f. hetteisyys, liejuisuus, leväisyys, o. s. v.
Sund, n. salmi (-en), rauma.
Sund, a. raitis (-ttiin), terve; (*helsosam*) terveellinen, raitis; s—t förnuft, terve järkli.
Sundhet, f. raittius, terveys, terveellisyys; — **-snämnd**, m. terveyshoitokunta l. -lautakunta.
Sunnan, m. etelä; — **-vind**, m., **-väder**, n. etelätuuli.
Sup, m. ryypyy; — **-broder**, m. viina- l. juomaveli; — **-lolla**, f. juoppo- l. juomari-akka, juoppolellu; — **-sällskap**, n. juoma- l. juopposeura, juomajoukko.
Supa, v. a. ryypätä, (*ofta, småningom*) ryypätä, ryypiskellä; s. sig full, juoda l. ryypätä itsensä juovuksiin.
Supamat, m. liemi- l. lusikkaruoka.
Supare, m. ryypääjä, ryypäri, juomari, juoppo.
Supé, m. illallinen, iltainen.
Supera, v. n. illastella, pitää l. syödä illallista, olla illallisella l. iltaisella.
Superb, a. oivallinen, oiva.
Superfin, a. ylihienoinen, hienon hieno, hienoin, näpein; — **-intendent**, m. superintendentti, ylikattaja l. -tarkastaja; — **-karg**, **-kargör**, m. laivan-asioitsija l. -toimimies; — **-naturalism**, m. *se* Supranaturalism; — **-oxid**, m. ylihapettuma.
Superi, n. juopumus, juoppous.
Superlativ, m. superlatiivi, monivertainen tila.
Supig, a. ryypypivä, ryypääväinen, juoppo, viinaan menevä.
Supinum, n. supini, tarkoitustapa.
Suppleant, m. varajäsen, vara- l. sijamies, sijainen.
Supplement, n. täyte, lisäys.
Supplera, v. n. olla jkun sijassa l. edestä, olla vajaan varalla, täyttää (vajaus).
Supplicera, v. n. tehdä l. antaa aqomuskirja, anoa, rukoilla.

Supplik, m. anomus- l. ano- l. pyyntö- kirja; — **-ärende**, n. anomusasia.
Supplikant, m. armon-anoja, anomusmies, anoja, palvoinen.
Supponera, v. a. arvella, luulla, olettaa.
Suppuration, f. märänteko, märille tulo.
Suppurativ, a. märille ajava, märkää tekevä l. ajava.
Suppurera, v. n. tulla l. ajaa märille, tehdä märkää, märkiä.
Supra, adv.; ut s., niinkuin yllä; — **-naturalism**, m. ylenluontolaisuus, ylenluontolaisoppi.
Supremati, f. yli- l. päävalta.
Suput, m. juoppo, juomari.
Sur, a. hapan (-ppamen), (*syrlig*) mukea; s. ved, vetiset l. tuoreet puut l. halot; s—a ben, mätäiset l. mätähaavaiset jalat; s—a ögon, hätärät l. vetiset silmät; s. pipa, ihvinen piippu; s. jord, märkä l. hapan l. myreä maa; s—t lif, haikesa l. katkera elämä; göra s—a miner, muki- kistella, tuimistella; — **-bent**, a. norikontti, mätäjäkainen; — **-bruna**, m. hape- l. happivesi-lähde; — **-deg**, m. hapan taikina; (*ibid.*) hapatus; — **-foder**, n. haperehu; — **-käl**, m. hapankaali, hapan kaali; — **-mjölk**, f. piimä, hapan maito; — **-mjölkstost**, m. piimäjuusto; — **-mulen**, a. tauma, suuttanut, nyreä, nyreissäänä (oleva), tulman- l. suuttuneennäköinen; — **-ögd**, a. hätärä- l. vesisilmäinen.
Surhet, f. happamus.
Surna, v. n. hapata (happanen), hapantua; (*om mjölk, öl*) hapata, myrtyä.
Surnumerär, a. ylimääräinen l. -lu- kuinen.
Surprenera, v. a. *se* Öfverraska.
Surpris, f. *se* Öfverraskning.
Surr, n. hurina, hörinä, surina, pöriä; int. hyrr! hyrr, hyrr!
Surra, v. n. hurista, hyristä, hyrrätä, hörrätä, höristä, surista, pöristä; (*rum- la*) hummata; s. fast, kiinnittää, sitoa, jamoa.
Surrogat, n. sija- l. apu-aine.
Surt, adv.; smaka, lukta s., maistua, haista happamelle l. happamelta; (*ovan- ligt*) muikeasti, tuimasti, karvaasti.
Surtout, *se* Syrtut.
Survivans, m. sijaanpääsö, sija- l. seurauslupa l. -oikeus.
Sus, n. suhina, kohina, kohn, tohu, tohina, humu, humina.

Susa, v. n. humista, suhista, sohista, kohista, kohata, tohista.

Susceptibel, a. (*emottaglig*) vastaanotoinen l. -ottavainen, ottokykyinen, (*lättörörd*) tunnonvoipa, hellä- l. herkkäntoinen; (*skicklig till, fallen för*) taidonvoipa l. -kykyinen, taftavainen.

Susceptibilitet, f. vastaanottoisuus, ottokyky l. -kykyisyys, hellä- l. herkkäntoisuus.

Susning, f. suhiseminen, kohiseminen, o. s. v., humina, suhina, tohina, m. m.; jmf *Sus* o. *Susa*.

Suspendera, v. a. lykkää toistaiseksi; s. från tjensten, eroittaa l. luovuttaa virasta ajaksi l. määrä-ajaksi.

Suspension, f. määrä-aikainen virkaero, väil-virkaero.

Suspensioer, m. tyrävyö; mulkunkannatin.

Sutare, m. se *Lindare*.

Suvenir, m. muisto, muistolahja l. -merkki.

Suverän, a. (*ofelbar*) pettämätön, ylikkinen; (*oinstränkt, enväldig*) esivaltainen, ylivalallinen, itsevaltainen, rajaton; — subst. m. esivaltijas, ylivaltijas.

Suveränitet, f. esivaltius, ylivaltius, yksinvalta l. -valtaisuus l. -valtijaisuus.

Svabb, **Svabel**, m. vaapeli, köysilnuta.

Svabla, v. a. vaapeloita, pestä l. laikaista köysilnudalla.

Svaeka, f. notkelma.

Svada, se *Suada*.

Svafä, v. a. tulikivetä, rikkittä.

Svafä, f. rikkilö.

Svafvel, n. rikki, tulikivi (-en); — **-aktig**, -artad, a. rikkimäinen, rikin- l. tulikiven-tapainen l. -laatuinen; — **-blomma**, f. lullikiven-tohu, rikkihärme; — **-bunden**, — **-haltig**, a. rikin- l. tulikiven-sekainen, tulikiven-pitoinen, rikkikiintoinen; — **-jord**, f. rikki- l. tulikivi-multa; — **-lukt**, f. rikin l. tulikiven haju; — **-stöka**, f. tuli- l. rikkitikku; — **-stång**, f. rikki- l. tulikivi-palukka l. -pukko; — **-syra**, f. rikkihappo; — **-syrad**, a. rikkihappoinen; — **-syrighet**, f. rikkihapes; — **-ånga**, f. tulikiven l. rikin höyry.

Svag, a. heikko, voimaton, hento, mieto, halpa, laha; s—a nerver, heikot l. hennot hermot; s—t ljud, hiljainen l. vieno ääni; s. röst, heikko l. voimaton ääni; vara s. för ngn, hemmoitella l. hennotella jkuta, olla helppo l. mieto jkuta kohtaan l. jkun

suhteen; olla jkin himoinen; (*vara kär i ngn*) rakastella l. armastella jkuta; — **-dricka**, f. kalja, sahti; — **-sint**, a. heikkomiellinen, heikko- l. löyhäpäinen; — **-sinthet**, f. heikkomielisyyt; — **-synt**, a. heikko- l. huononäköinen l. -silmäinen, vähänkööinen; — **-synthet**, f. heikko- l. vähänköisyys.

Svaghet, f. heikkous, voimattomuus, mietous, halpuus; — **-ssynd**, f. heikkouden l. ehdoton synty.

Svagt, adv. heikosti, voimattomasti; (*sakta*) hiljaisesti, hiljaa.

Svaj, n. (*ett fartyg*) kiekkuinen, käänneskely.

Svaja, v. n. (*om flaggor o. d.*) liehua, heilua; (*om fartyg*) kiekkua, käänneskellä, heilata.

Sval, a. viileä, vilpeä, vilvakka.

Svala, v. a. jäähdyttää, jäähdyttellä, viilistää, vilvoittaa, vilpoittaa; s. sig, v. r. vilvoittaa l. vilpoitella itseänsä, viillistellä, vilpoitella; — s—s, v. d. jäähtyä l. jähtyä, viillistyä, vilvoitua.

Svala, f. pääsky, pääskynen.

Svalg, n. (*inre munhålan*) nielu, kero, kurkku, (*gap*) kita; (*klyfta, afgrund*) syvyys, juopa, kuilu; (*stort afstånd*) juopa; (*öfverföd, dryckenskap*) ylillisyyt, juopumus, ylenjuominen; (*bot.*) nielu; — **-körtel**, m. nielunen, nielurisa.

Svalhet, f. villeys, vilpeys.

Svalka, v. a. se *Svala*.

Svalka, f. villeys, vilpeys, vilpeä l. vilpeä ilma, vilpeä, vileä; (*sval skugga*) siimes.

Svalkedryck, m. vilvoitusjuoma.

Svall, n. hyöky, kuohu, maininki; (*fig.*) kuohulleminen, kuohu, kuohuminen; — **-gång**, m. hyökyminen, hyöky, hyökylükunto, maininki l. mailinki; — **-is**, m. kohva- l. kohmajää, jään kohma l. kohva; — **-kött**, n. liika-liha; — **-våg**, f. hyöky- l. kuohulaine l. -aalto.

Svalla, v. n. hyökyä, hyökyillä, kuohulla, aaltoilla, aallota (-toan).

Svalna, v. n. jäähtyä l. jähtyä, vilvautua, viillistyä; (*fig.*) jäähtyä, laimentua, kylmetä (-nen).

Svalt, adv. vileästi l. vileästi, vilvakasti, vilpoisesti.

Svalting, m. sarpio, koirankieli.

Svamla, v. n. lojuta, ladella, puhua l.

kirjoittaa laveasti l. leveästi, puhua lojuta l. lojutella l. ladella.

Svammel, n. lojutus, loju, leveät l. laajat puheet l. sanat, sanain l. puhetten latelu l. lojutus.

Svamp, m. sieni (-en), tatti; (*trädsvamp*) kääpä; (*tvättsvamp*) vamppu, sieni; — **aktig**, a. sienimäinen, sienettävä, (*porös*) hohkamainen, hohkainen.

Svampa sig, v. r. sienettyä, sienestystä, käävittyä; (*om rofvor o. d.*) nahistua, sienestystä.

Svampig, a. sieninen, sienettynyt, käävettynyt; (*om rofvor o. d.*) nahistunut.

Svan, m. o. f. joutsen (-en); — **osång**, m. joutsenen laulu l. uikutus; (*fig.*) loppu- l. lähtövirsi, viimeinen virsi; — **hals**, m. joutsenen kaula, joutsenkaula; (*fig.*) kaarettava l. koukeroinen ranta, koukeroranta.

Svang, m.; gå, vara i s., olla tavallinen l. yleinen l. vallallansa l. käypä, liikkua, kulkea.

Svank, m. o. n. notko; — **rem**, f. selkähihna l. vyö; — **ryggig**, a. notkoselkäinen l. -selkä, kyyttö- l. keikkaselkä; — **trä**, n. notko- l. koukeropuu.

Svans, m. häntä; — **ben**, n. hännäsluu, nukeroluu; — **rem**, f. häntävyö l. -hihna; — **skruf**, m. peräjurppu l. -ruuvi.

Svansa, v. a.; s. en häst, häntiä, solmeta hevosen häntä, panna hevosen häntä solmuun; s. en kanon, suunnata l. suunnittaa kanuuna; — v. n. (*vifta med svansen*) hieruttaa l. liehuttaa l. heiluttaa häntää; (*kroma sig*) hierakoita, hierutella, hännystellä.

Svar, n. vastaus, vastuu; till svar härå l. härtill, vastaukseksi tähän, tämän vastaukseksi; stå till s—s, vastata, saada vastata; — **fyndig**, a. sukela l. näppärä vastaamaan; — **omål**, n. vastaus, vastepuolustus; — **sgod**, a. kelvollinen, otollinen; — **slös**, a. vastaukseton, vastaamaton, vastauksen puutteessa l. vastausta vajaalla (oleva); — **sskrift**, f. vastuukirja l. -kirjoitus.

Svara, v. a. o. n. vastata; (*sjöf.*) sopia; s. ngn, vastata jkulle; s. på ngt, vastata jhkin; s. för ngt, vastata jotkin l. jokin; s. mot ngt, vastata jotakin; s. för ngn, vastata jkun edestä l. puolesta; jag s—r för, att det går, minä takaan l. vastaan, että

käy; s—n de part, vastasjapuoli, vastaja.

Svarande, m. (*jur.*) vastaaja.

Svarf, m. sorvi; — **bänk**, -**stol**, m. sorvi- l. varvi- l. sorvauspennkki; — **jörn**, n. sorvi- l. varvirauta.

Svarfning, f. sorvaus, varvaus, sorvaaminen.

Svarfva, v. a. sorvata, varvata.

Svarfvare, m. sorvari, varvari; — **mästare**, m. sorvarimestari.

Svart, a. musta; det stöter i s., vi-vahtaa mustalle, on mustanvoipa l. **museva**, mustahtaa; bli s., musteta (-nen), mustetua, mustua; göra s., mustata, mustentaa, mustuttaa; — **aktig**, a. museva, mustahtava, mustanvoipa; — **brokig**, a. mustankirjava; — **brun**, a. mustanruskea; — **fläckig**, a. musta- l. mustantäplikkä, mustakallinen l. -laikkuinen; — **hårig**, a. mustakarvainen l. -tukkainen; — **klädd**, a. mustiassa vaatteissa, mustaan l. mustiin puettu; — **konst**, f. (*trollkonst*) noitus, loihutaito, velho- l. loihutkeino; (*i kopparstickeri*) mustepiirustus; — **konstnär**, m. velho- l. tenhontea, silmäkääntäjä; — **krita**, f. musta liitu; — **lagd**, a. mustakas, mustaläntä, mustanvoipa; — **lett**, a. mustanverinen l. -pintainen l. -verevä; — **mes**, m. mustafiainen; — **muskig**, a. mustapintainen l. -kulmainen; — **mylla**, f. musta multa, väkimulta; — **mälad**, a. mustaksi maalattu, mustattu, mustennettu; — **sjuk**, a. mustasukkainen, luuleva, luulevainen, mustiessa sukissa (oleva); (*af-undejuk*) kade (-teen); — **sjuka**, f. mustasukkaisuus, luulevaisuus, paha luulo l. varominen; — **smide**, n. musta- l. mustetakeet; — **soppa**, f. mustasoppa; — **spräcklig**, a. mustankallava l. -latkullinen l. -kirjava l. -päistärikkä.

Svarthet, f. mustuus.

Svartna, v. n. mustua, musteta (-nen), mustettua, pimetä (-nen); det s—r för ögonen, silmät pimenevät l. mustenevat, silmät lentävät pimeiksi.

Svassa, v. n. pöyhkiä, kerakoitella.

Svassande, a. pöyhkiä, pöyhkeilevä, kerskalleva.

Sved, m. huhta, palo, (*obränd*) kaski (-en); (*under bruk stående*) halme, työsiö.

Sveda, f. kirvely, poltto; s. och värk, kipu ja särky.

Sveda, v. a. sydettää, korventaa, polttaa sydelle, (*bryna*) paahtaa.

Svedja, v. a. (*bränna sved*) kasketa, kaskentaa, polttaa kaskea, huhkia; (*rödja sved*) perata l. tehdä kaskea l. huhtaa, kasketa.

Svedja, f. se **Sved**.

Svedjande, n. kaskaaminen, huhkiminen, kaakenpoltto l. -poltanto.

Svedjebruk, n. kaski- l. halmeviljely, huhkiminen; — **huggning**, f. kaska-ajo l. -hakkuu, kaskan kaastaminen l. hakkaaminen, kaskennus, kaskaaminen; — **land**, n., — **mark**, f. huhta, huhta- l. kaski- l. palomaa, halme, kaski, työsiö; (*skogbevezen*) kaakes, (*gräs och ungskog vävande*) aho, ahomaa; — **råg**, m. halme- l. kaskirus; — **skog**, m. kaakes, kaskisto, ahometsä.

Svedjern, n. poltin- l. polttorauta.

Svega, f. heinä- l. taakkavitaa, vipele.

Svegryggad, a. se **Svankryggig**.

Svek, n. vilppi, petos, kavaluus, kavaluus; utan s., vilpittömästi, vilpittä, petoketta; som är utan s., vilpittön; — **full**, a. vilpillinen, petollinen, kavala.

Svekoman, a. ruotsikiihkoinen l. -kiihkoinen, ruotsivimmainen.

Svekomani, f. ruotsikiihko l. -kiihkosuus, ruotsivimma.

Svekomansk, a. ruotsikiihkoinen l. -kiihkoinen.

Sven, m. (*ynpling*) poika, nuori mies, sulho; (*tyonare*) palvelija, paseari; (*vapensven*) aseenkantaja, vänni; — **barn**, n. poikalapsi; — **klass**, m. vänni- l. aseenkantaja-luokka; — **qväll**, m. sulhais- lta l. -iltaiset.

Svendom, m. poikuus.

Svensk, a. ruotsalainen, Ruotsin; — subst. m. Ruotsalainen.

Svenska, f. (*svensk qvinn*) ruotsikko, ruotsalainen vaimo l. nainen; (*svenskt språk*) ruotsi, ruotsinkieli, Ruotsin kieli.

Svep, n. (*slag*) lyönti, läjähyys; (*vindens*) puuska; — **blad**, n. (*bot.*) varus- l. verholehti; — **duk**, m., — **kläde**, n. kääri- l. kääriinvaate l. -liina; s—er, pl. kuolin- l. puetusvaatteet; — **sak**, f. tekoriita l. -syy; — **skäl**, n. teko- l. peittosyy.

Svepa, v. a. kääriä, kääriellä, verhota; s. lik, puettaa l. liinata ruumista.

Svepa, v. n. (*om vinden*) puuskaa, puuskata.

Svepe, n. kääre, kääriö, verho, päällystä; (*bot.*) varus, verho.

Sveperska, f. kuolleen- l. ruumiinpuettaja, puettaja.

Svepning, f. kääriminen, puetus; (*ett lika svepläder*) puetus, puetus- l. kääriinliinat.

Sveticism, m. ruotsalaisuus, ruotsalais- tapa.

Svetas, v. a. uuttaa, keittää ja takoa yhteen.

Svetsning, f. utto, uttaminen, yhteenkaitto l. -taonta; (*stället för hopfö-ningen*) uttos, utto- l. keitelitos.

Svett, m. hiki (-en); — **bad**, n. hies l. hios, hiossauna l. -kylpy, hiotus- l. lölykylpy; — **drifvande**, a. hiotava, hiostava, hikeen ajava; — **droppe**, m. hikipisara l. -karpale; — **duk**, m. hikiliina; — **lukt**, f. ihvi (-en), hienhaju; — **medel**, n. hiotussaine l. -neuvo, hiottava aine; — **rem**, f. hikihihna l. -remeli; — **rör**, n. hikihuokonen l. -reikä.

Svettas, v. d. (*vara svettig*) hikoilla, olla hiessä, (*blifva svettig*) hiota (*koan*), tulla hikeen, hikoutua; (*öfverdras med svett*) hiestyä, hiottua, hikoontua.

Svettig, a. hikininen, hiessä (oleva); blifva s., hiota, hiottua, tulla hikeen, hikoutua, (*om fönster*, o. d.) hiestyä, käydä hikeen; göra s., tehdä hikeen l. hikiseksi, hiottaa, hikouttaa.

Svettning, f. hikoaminen, hikoama, hikoileminen, hikeentulo, hiessä-olo; (*fönsters m. m.*) hikoileminen, hikoutuminen, hiestyminen.

Svicka, f. henkitappi.

Svickborr, m. reiän- l. lävenväännin, reikäora; — **hål**, n. henkireikä l. -läpi, työlikki.

Svickla, f. vikkeli, suikkeli, kaira.

Svida, v. n. kirvellä, kirveltää, kirvelöitä, kirkeloittää, vihavoita, ällehtiä, karvastella; händerna s. af (*öfter*) köld, hädet kinnervöitsälevät, hädet kirvelevät kylmästä.

Svigt, f. se **Svigtning**; gifva s., notkistaa, antaa myöten l. perään; vara i s., notkua, notkahdella, olla notkussa l. notkuvana; (*bugt*) notkelma.

Svigta, v. n. notkua, notkaa, notkistaa, hetkua, hetkaa, letkaa, (*vackla*) horjua; (*hastigt*) notkahtaa, hetkahtaa, lysämättä.

Svigtning, f. notkuminen, notkaminen,

notkahdus, hetkuminen, hetkuna, letkaminen, horjunta.

Svika, v. a. o. n. pettää, kavaltaa, vilpistellä, vilpistä; sviken förhoppning, pettynyt toivo.

Svikligen, adv. petollisesti, vilpillisesti.

Svimma, v. n. pyörtyä, mennä pyörreksiin l. tainnuksiin.

Svimning, f. pyörtyminen, pyörtäminen, pyörreksissä olo.

Svin, n. sika; — **afvel**, m. sikain hoito l. kasvatus; (*art af svina*) sianlaji; — **aktig**, a. sikamainen, sikamas, sikainen; — **aktighet**, f. sikamaisuus; — **aktigt**, adv. sikamaisesti; — **borst**, m. sianharjas l. harjakaet (*pl.*); — **gård**, m. sikopiha; — **gödsel**, m. sianlanta, -sonta; — **herde**, m. sianl. sikopaimen; — **hjord**, m. sika l. sikolauma; — **hund**, m. hurtta, sika, konna, lurjus; — **kött**, n. sianliha; — **mat**, m. sikain l. sian ruoka; — **pels**, m. *se* Svinhund; — **skötsel**, m. sikain hoito; — **slag**, n. sian l. sikolaji; — **slagt**, m. teurassika; sianteurastus; — **stök**, f. sika l. sianpaisti; — **stia**, f. sikopahna l. -lätti; — **tryne**, n. sian kärsä; — **vall**, m. sikolaidun l. -maa.

Svindel, m. huijaus, pyörtäjäinen, pyörtäminen, pyörtäminen, pyörreksissä l. huijauksessa olo, viemistys.

Svindla, v. n. o. a. huijata, huiittaa, pyörretyttää, huikaista, viemata.

Svinga, v. a. heiluttaa, heilahuttaa, häilyttää, heiskuttaa; — v. n. heilua, häilyä, heiskua, kiepoa, viipoo, väipyy; — s. sig, v. r. heiskahtaa, leiskahtaa, keikahtaa, heiskahuttaa l. heilahuttaa l. keikahuttaa itsensä.

Svingel, m. nata, nataheinä.

Svinka, v. n. väipästellä, vilpistellä, liivistellä.

Svinna, v. n. *se* Försvinna; (*trympa*) kutletua.

Svirra, v. n. retkalehtia, mässäätä, elämoita, hekoitella.

Sviskon, n. veskuna, väskynä.

Svit, m. seurue, saatto; (*följed*, *rad*) jakso, jono; (*påföljd*) seuraus.

Svordom, m. kirous, manaus, noitus, vannomus.

Svullen, a. *se* Svälla.

Svullna, v. n. ajettua, pöhötyä, tulla ajetuksiin l. pöhötyksiin.

Svullnad, m. ajettuma, ajettunainen, ajos, pöhötyä.

Svulst, f. ajos, ajetus, kuppo, syyli, (*i halsen*) porkka; (*fig.*) pöyhkeys, pöyhkely.

Svulstig, a. (*fig.*) pöyhkeilevä, pöyhkeä.

Svulstighet, f. pöyhkeys, pöyhkeileväisyys.

Svulten, a. nälkäinen, nälkäytynyt; *se* Tvälta.

Svuren, a. *se* Svära.

Sväger, m. (*systers eller hustrus systers mam*) lanko, lankomies; (*hustruns bror*) nääli, näälimies, lanko; (*mams bror*) kyty, lanko; (*systers mam*) nuode, lanko; de äro svägrar, he ovat langokset; — **lag**, n., **-skap**, m. lankous; s. å sidone, sivulankous.

Svål, m. kamara, ketto, nahka.

Sväng, a. nälkäinen; — **rem**, f. nälkävyö.

Svår, a. vaikea, työläs, tukala, hankala, kankea, raskas, kova; s—t arbete, vaikea l. kova l. vaivaloinen l. (*svång*) raskas työ; s. lexa, vaikea l. kankea läksy; han är s. att få tala med, häntä on työläs l. vaikea saada puhutella; s. ställning, tukala l. vaikea l. kova tila; s. sjukdom, kova l. raskas tauti l. sairaus; s—t brott, suuri l. kova rikos; s. väg, hankala l. tukala l. raskas tie; jag har s—t att tro det, minun on vaikea sitä uskoa; — **agad**, a. vaikea l. kovakurinen, vaikea kurittaa; — **brukad**, a. viljellä l. viljeltäväksi vaikea l. työläs; — **läst**, a. vaikea l. kankealuinen, vaikea lukea l. luettavaaksi, työläästi l. vaikeasti l. vaivoitin luettava; — **löslig**, a. vaikealuinen, vaikeasti liukeneva; — **löst**, a. vaikea l. työläs selittää l. suorittaa, vaikeasti selitettävä, vaikeaselitteinen; — **mod**, n. raskas l. synkkämielisyys, alakuloisuus, nolous, raskas l. synkkä mieli, mielen raskaus; — **modig**, a. raskas l. synkkä l. nulomielinen, alakuloinen, surunalainen; — **modighet**, f. *se* Svårmod; — **modigt**, adv. raskaalla l. synkällä mielellä l. mielin, raskas l. synkkämielisesti, alakuloisesti; — **smält**, a. vaikea sulattaa l. sulamaan, vaikeasti l. työläästi sulava.

Svärå, adv. *se* Svårliga, Högeligen.

Svårighet, f. vaikeus, työläisyys, työläisyys, tukaluus, hankaluus, raskaus, kovuus, kankeus, vastus; det har sina s—er, siinä on hankaluuksia l. vas-

- tuksia l. vastusta; med s., työllästä, tukalasti, hankalasti, vaivoin, vaikeasti.
- Svårliga**, adv. paljon, kovin, varsin paljon, erinomaisesti.
- Svårligen**, adv. tuskin, vaivoin, töin tuskin, työllästä.
- Svårt**, adv. vaikeasti, työllästä, tukalasti, hankalasti, kovasti, kovin, suuressi, raskaasti.
- Svåfva**, v. n. leijalla, laukuilla, liidellä (-telen), väikkyä, häikälyä; s. på målet, puhua tavotellen; ordet s—r mig på tungan, sana pyöri l. väikky kielelläni; s. i fara, olla vaarassa l. vaaran kaupolla; s. mellan hopp och fruktan, olla toivon ja pelon vaiheella.
- Svåfvande**, a. leijalleva, liitelevä, väikkyvä, pyörivä; (*vacklande, osäker*) epävakainen l. -tietoinen, horjuva; s. skuld, liikkuva velka.
- Svågorska**, f. (*mannens syster*) natio; (*hustruns syster, mannens brors hustru*) käly; (*brors hustru*) veljen vaimo, käly; de äro s—kor, he ovat kälykset l. nadokset.
- Svälja**, v. a. niellä, (*hastigt*) nielaista, lainaista, (*ofta*) mieleksiä, nieleakellä.
- Svälla**, v. n. paisua, turvota (-poan), pöhöttyä, pullistua, kohota, kohottua, nousta; (*svullen*) ajettua, turvota.
- Svällning**, f. paisunta, paisuminen, turpoaminen, o. s. v.; bringa till s., paisuttaa, turvottaa, pöhöttää.
- Svälta**, m. nälkä, nälän näkeminen l. kärsiminen, syömättömyys; — föda, v. a. pitää nälkällä; — kur, m. nälkäparannus; — rom, m. nälkävyö.
- Svälta**, v. n. nähdä l. kärsiä nälkää; s. ihjel, kuolla l. nääntyä nälkään; — v. a. nälkäyttää, näännyttää nälkällä; svulten, nälkäinen, nälkäytynyt.
- Svältaf**, n. (*ett kortspel*) nälkä, nälkäinen, talonhävitys.
- Svåmlera**, f. lieju-, lietynnäs-savi.
- Svåmma**, v. n.; s. l. s. öfver, se Öfversvåmma.
- Svång**, m. (*svängning*) heilahdus, pyörähdys, käännähdys, viippaus; (*ställe, der man svånger*) käänne, käännepaikka; — bro, f. pyörä- l. kääntösilta; — hjul, n. kiepo l. vauhtiratas; — plog, m. kääntö-, vipuaura; — rum, n. liikkuma- l. kääntymätila, väljyys.
- Svånga**, v. a. heiluttaa, häilyttää, viipottaa, kieputtaa, pyörittää, kääntää; — v. n. heilua, häilyä, kieppua, pyö-
- riä, viipoa, pyörähtää, käännähtää, kiekkahtaa, lerkkua, heilahtaa; — s. sig, v. r. heilahtaa, heilahdella, pyörähtää, pyörähdellä, kiekkahtaa, kiekahdella, liekahdella, kääntyä, kääntyellä.
- Svångel**, m. kiepotin, viipotin, viippa, vipu.
- Svångning**, f. (*aktivt*) heilutus, heiluttaminen, kiepotus, viiputus, pyöritys, käännytys; (*neutralt*) heiluminen, heilahdus, heilahtelu, pyörähdys, käännähdys, viippahdus, kieppahdus, viippaminen, lerkkahdus; — svårelse, f. heiluma- l. heiluliikunto, lerkkahtelu, heilahteleminen; — stid, m. (*mek.*) heilahdus- l. lerkkaus-aika.
- Svåra**, f. se Svårmoder.
- Svåra**, v. n. se Svårja.
- Svård**, n. miekka; — fisk, m. tuurakala; — fäste, n. miekan ponsi l. kahva; — segg, f. miekan terä; — silja, f. kurjen- l. vuohenmiekka; — sorden, m. miekanritaristo l. -tähdistö; — sriddare, m. miekkaritari, miekkantähdistön jäsen; — sida, f.; på s—n, miehisellä puolella, miehistä haaraa l. kantaa.
- Svårdotter**, f. minniä; — fader, m. appi, appimies l. -vaari, ati; — föräldrar, m. pl. appi ja anoppi, ativot; besöka s., käydä ativoissa l. appeloissa; — moder, f. anoppi, anoppi-muori; — son, m. vävy, vävymies l. -poika.
- Svårja**, v. n. o. a. vannoa, tehdä vala; s. vid Gud, vannoa Jumalan kautta; (*utösa svordomar*) kirotta, kirolloilla, manata, noitua.
- Svårjare**, m. kirollija.
- Svårm**, m. parvi (-en), joukko.
- Svårma**, v. n. (*vara i mängd i rörelse*) parveilla, kihistää, pyöriä, karehtia; (*vara svårisk*) karehtia, karehdella, viehkeillä, haaveksia.
- Svårmare**, m. haaveksija, (*kringstrykare*) kuljekasija, karehtelija; (*fyrv.*) sähköinen.
- Svårmeri**, n. karehtiminen, haaveksiminen, mielen haaveksiminen.
- Svårmerska**, f. karehtijatar, haaveksijatar, karehtija, haaveksija.
- Svårsmisk**, a. kareä, huikantelevainen, vieheä, karehtivainen, haaveksivainen.
- Svårsmiskt**, adv. kareästi, haaveksivasti.
- Svårta**, f. mustasuorsa, varkki.
- Svårta**, f. muste, musta.
- Svårta**, v. a. mustata, mustuttaa; s.

ned, tehdä l. tahria mustaksi; (*fig.*) panetella, soimata, sortaa, mustuttaa.

Svärthord, n. mustapöytä; — **-vals**, m. musterulla l. tela.

Sy, v. a. o. n. ommella (-pelen), neuoa; — **-arbete**, m. ompelu- l. neulostyo; — **-båge**, m. ompelu- l. neulospunt (*pl.*), neuloinkehys; — **-don**, n. ompelu- l. neulouskalu l. -kapine; — **-korg**, m. ompelu- l. neuloukori l. -kopsa; — **-mamsell**, f. ompelija- l. neuvoja- l. ompelumamseli; — **-maskin**, m. ompelu- l. neulomakone; — **-nål**, f. silmäneula; — **-ring**, m. neulosormus, syyrinki; — **-tråd**, m. neule, rihma, ompelulanka.

Syd, m. etelä, suvi (-en); — **-ost**, m. kaakko, itäetelä; — **-ostlig**, a. kaakkoinen, kaakko-, itäeteläinen; — **-pol**, m. etelänapa; — **-sydost**, m. etelä-kaakko, eteläinen itäetelä; — **-sydvest**, m. etelälouna, eteläinen länsietelä; — **-varts**, adv. etelään päin, etelää kohden, eteläsuuntaa; — **-vest**, m. louna, länsietelä; — **-vestan o. -vestvind**, m. lounastuuli; — **-vestlig**, a. lounainen, lounas-, länsieteläinen; — **-vestra**, a. lounainen, lounaspuolinen, länsieteläinen; — **-vind**, m. etelä- l. suvituuli; — **-östra**, a. kaakkoinen, kaakkois-, itäeteläinen.

Sydlig, a. etelä-, eteläinen.

Sydligt, adv. (*i söder*) etelässä, etelän l. suven puolella; (*åt söder*) etelään, etelään päin, etelää kohden; (*från söder*) etelästä, etelästä päin, etelän l. suven puolelta.

Synde, n. ompeleminen, ompelu, neulominen, neulonta.

Syflis, f. kuppatauti.

Syflitisk, a. kuppataudillinen.

Syfta, v. a.; s. malt, kastaa maltaita.

Syfta, (*på*) v. n. tähdätä (-tään), tähtäätä, kohtaila, tarkoittaa, tavoittaa.

Syfte o. — **mål**, n. tähtäys, tähtäämä, tarkoitus, tavoitus, aikomus; (*mål*) tähtäämä, tavoittama, pilkka, tähtäysmaali; *ändring i det s.*, muutos siihen suuntaan.

Syftning, f. tähtäys, tähtääminen, tarkoitaminen, tavoitus.

Syl, m. naakali; (*spets af berg*) ora, huippu.

Sylf l. **Sylfd**, f. ilmatar, keijunen.

Sylfidisk, a. kevykäinen, solakkainen.

Syll, f. vuoliainen, juoniainen, vuoli- l. alushirsi.

Syllogism, m. syllogismi, ajatusjohdella, päätelmä, johtopäätös.

Syllogistisk, a. päätelmällinen, johtuksellinen, ajatusjohdollinen.

Sylt, m. hillo, syltti; — **-burk**, m. hillo- l. syltitiötkki; — **-skål**, m. syltitiastia l. -malja.

Sylta, v. a. syltätä, hillota.

Sylta, f. syltti; *göra s.*, syltityä.

Symbol, m. (*sinnbild*) vertauskuva, kuvaus; (*trosbekännelse*) uskontunnustus.

Symbolisk, f. tunnustus- l. uskontunnustus-oppi; (*estet.*) vertauskuva-taito.

Symbolisk, a. (*sinnbildlig*) vertauskuvallinen, kuvauksellinen; *s—a böcker*, tunnustuskirjat.

Symfoni, f. symfonia, yhteyssoitto.

Symmetri, f. kohdallisuus, kohdattaino, suhtasopu, suhdallisuus, symmetria.

Symmetrisk, a. kohdallinen, sopusuhtainen, suhdallinen, kohdattain oleva, symmetrillinen.

Sympatetisk, a. myötätuntoinen l. -tunteellinen, myötävaikutuksellinen, sympateettillinen.

Sympati, f. myötätuntoisuus l. -tunteellisuus, yhtämielisyys, sympatia.

Sympatisera, v. n. olla yhtämielinen l. myötätunteinen.

Symptom, m. oire, enne (-teen), ennusmerkki.

Syn, f. (*synsinnet*) näkö; (*seendet*) näkö, näentä; (*det som ses*) näky, näkemä; (*utvärtes åkom*) näky, näkö; (*ansigte*) kasvot, silmät, naama; (*besigtning*) katselmuks, syyni; *för s—s skull*, näkyksi, näyn vuoksi, näkeiksi; *midt i s—en*, vasten naamaa l. silmiä; — **-axel**, m. näkökeakusta; — **-bild**, m. näkökuva; — **-eförrättning**, f. katselmuks- l. syynitoimitus, syynin-pito; — **-einstrument**, n. katselmuks- l. syynikirja; — **-eman**, m. katselulu. syyninies, syyninpitäjä; — **-för-måga**, f. näkö- l. näentävoima l. -kyky; — **-glas**, n. näkölasia, suurennuslasia; — **-häll**, n. silmäkantta, näkömatka l. -väli; *komma inom s.*, tulla näkyviin l. nähtäville; — **-kraft**, f. näkö- l. näentävoima; (*synens öfika styrka*) näön voima l. vahvuus; — **-nerv**, m. näköhermo; — **-krets**, m. näköala, näky- l. silmäala l. -piiri; — **-punkt**, m. näkökohta l. -kanta, näkemys- l. katsomuspaikka; (*fig.*) kanta, katsantokunta, näkökohta; *från den s—en*, siltä kannalta katsoen;

—sinne, n. näön- l. näköaisti; —
-vidd, f. *se* Synkrets; — **-villa**, f.
 silmän- l. näön- l. näkyharhaus l. hai-
 raus, näkövirhe, harhanäky; — **-vin-
 kel**, m. näkökulma.
Syna, v. a. katsastaa, katsella, syynätä,
 pitää katselmusta.
Synagoga, f. synagoga, juutalaiskirkko.
Synas, v. d. näkyä, näyttää, tuntua;
 stjernan, glädjen synes, tähti,
 ilo näkyy; han vill s. lörd, hän
 tahtoo näkyä oppineeksi l. näyttää op-
 pineelta; han synes vara glad, hän
 näkyy l. näyttää olevan iloinen, hän
 näyttää iloiselta; så synes det mig,
 niin l. siltä se minusta näyttää, siksi
 se minulle näkyy; det synes som,
 näyttää l. tuntuu l. näkyy siltä kuin;
 här af synes, tästä näkyy l. nähdään;
 såsom dig godt synes, niinkuin
 l. miten hyväksi näet l. sinusta hy-
 väksi näkyy.
Synbar, a. näkyvä, näkyväinen, näen-
 näinen, nähtävä; (*tydlig*) nähtävä, sel-
 vä, ilmeinen.
Synbarhet, f. näkyväisyys, nähtävyys,
 selvyys, ilmeisyys.
Synbarlig, a. silminnähtävä, nähtävä,
 ilmeinen, julkinen.
Synbarligen, **Synbart**, adv. nähtävästi,
 näkyvästi, silminnähtävästi, silmään
 pistävästi, ilmeisesti.
Synd, f. synti; begå s., tehdä syntiä;
 — **-abekännelse**, f. synnintunnus-
 tus; — **-abock**, m. syntipukki; —
-abot, f. synninkatumus; — **-afall**,
 n. syntiinlankeemus; — **-aföd**, f. ve-
 denpaisumus l. -paisuminen; — **-aför-
 lätelse**, f. synnin anteeksi-saaminen l.
 -antaminen, synnin -anne(-teen); — **-are-
 gister**, n. syntiluettelo; — **-askuld**,
 f. syntivelka; — **-astraff**, n. synnin-
 rangaistus; — **-aträl**, m. synnin-orja;
 — **-fri**, a. synnitön, synnistä vapaa;
 — **-full**, a. syntiä täysi l. täynnä,
 synnillä täytetty, synnillinen, synti-
 nen; — **-lös**, a. synnitön; — **-offer**,
 n. synti- l. synnin-uhri.
Synda, v. n. tehdä syntiä.
Syndare, m. syntinen, synnintekijä.
Syderska, f. *se* Syndare.
Syndig, a. syntinen, synnillinen.
Syndighet, f. syntisyys.
Syndigt, adv. syntisesti.
Syndikus, m. toimitsija, toimennus- l.
 asiamies, asianvalvoja.
Syne, *se* Syn.

Syngenesia, f. syngenesia, yhdyskuk-
 kaiset.
Syning, f. (*syndet*) ompelus, ompelu,
 neulonta; (*syndandet*) katselmus, syy-
 näys.
Synkope, f. (*gramm.*) synkopi, yhteen-
 lyöntö, lyhennys.
Synkretism, m. lahkols-yhdistys, syn-
 kretisyys.
Synkretist, m. synkretisti, lahkols-yh-
 distöläinen, lahkoin-yhdistäjä.
Synkronistisk, a. yhden- l. samanaik-
 kainen, yksiaikainen.
Synlig, a. näkyvä, näkyväinen, näkyisä,
 näkyvässä l. julki l. ilmi (oleva); blif-
 va s., tulla näkyviin l. näkyville, ru-
 veta näkymään.
Synligen, adv. näkyväisesti, näkyvästi.
Synlighet, f. näkyväisyys.
Synnerhet, f.; i s., varsinkin, etenkin,
 semminkin, liiatenkin, luonainkin, erin-
 omattain, erittäinkin, eritoten.
Synnerlig, a. erinomainen, erityinen.
Synnerligen, adv. erinomattain, erin-
 omaisen, erittäin, varsin.
Synod, m. synodi, papiskokous, pap-
 pein-kokous.
Synodal, a. papiskokouksen l. -kokouk-
 sellinen, pappein-kokouksen; — **-möte**,
 n. pappien kokous, papiskokous.
Synodisk, a.; s. månad, synodillinen
 l. täysikuun kuukausi.
Synonym, a. synonyminen, yhtämerkit-
 sevä, samanmerkityksellinen; subet. m.
 synonymisana, yhtämerkitsevä sana.
Synonymi, f. synonymia, yhtämerkitse-
 väisyys.
Synoptiker, m. synoptiko, yhdysnäkiä
 l. -todistaja.
Syntaktisk, a. lauseopillinen, lauseopin,
 syntaksillinen.
Syntax l. **Syntaxis**, f. lauseoppi, synt-
 taksi.
Syntes, m. yhdistämys, synteesi, yh-
 diste.
Syntetisk, a. yhdistämyksellinen, yhdis-
 teellinen, synteesisillinen.
Syra, f. (*egenkapen af sur*) happamuus,
 happo, hape; (*kem*) happo; (*i jorden*)
 märkyys, vesirooste; (*bot.*) hierakka.
Syra, v. n. hapata (-ppanen), hapistua;
 v. a. hapattaa, hapannuttaa.
Syre, n. happi, hape; — **-bas**, m. (*kem.*)
 happiemäs; — **-haltig**, a. happinen,
 hapinpitoinen l. -sekainen; — **-salt**,
 n. (*kem.*) happisuola.
Syren, f. sireeni, sireenipuu.

Syrfälla, v. a. (*jord*) pehkaannuttaa; — **-gas**, m. happikaasu; — **-salt**, n. happosuola; — **-sätta**, v. a. (*kem.*) hapettaa, hapistuttaa; — **-satt**, hapistunut, hapettunut, happeellinen.

Syrlig, a. hapahko, myrä, tikkelä.

Syrlighet, f. hapahkoisuus, myreys; (*kem.*) happonen, hapas (-ksen).

Syrsa, f. sirkka.

Syrtrut, m. sortuutti, takki; (*bordsyrtrut*) pöytäasetin, surtuutti.

Syskon, n. veli ja sisar, veljet ja sisaret, lapsekset, sisarukset; — **-barn**, n. serkukset, orpanukset; — **-säng**, m. yhteis- l. sekavuode; — **-tycke**, n. sisarusnäkö, veljen ja sisaren näkö, toistensa-näköisyys.

Sysselsätta, v. a. pitää työssä, panna työlle l. työhön, teettää l. toimituttaa (*jkulla*), antaa työtä; s. sig, v. r. työskennellä, askaroita, olla työssä l. toimessa, toimitella; s. sig med läsning, harjoittaa lukemista, työskennellä lukemisessa; han är sysselsatt, hän on työssä l. askareissa, hänellä on työskentelyä; — **-sättning**, f. työskentely, työnteko, työssä olo, askaroiminen.

Syssla, v. n. askaroita, toimiella, työskennellä (-telen), häärällä, puuhalla, olla toimessa.

Syssla, f. askare, työ, toimitus, toimi (-en); (*tjänst*) virka, toimi, toimitus.

Syssling, m.; s — ar, orpanukset, sisaresten lapset, kilykset.

Sysslöös, a. työtön, joutilas, jouto-; — **-löshet**, f. työttömyys, joutilaisuus; — **-man**, m. toimitsija, toimennus- l. talousmies.

System, n. järjestelmä, säädelmä, rakennus, järjestyslaitos.

Systematisera, v. a. järjestellä, järjestöitä, panna järjestykseen l. järjestelmälle.

Systematisk, a. järjestelmällinen, sääteellinen, järjestysohjoinen.

Systematiskt, adv. järjestelmällisesti, järjestyksessä, järjestyksin, sääteellisesti.

Syster, f. sisar (-en), sisko; — **-barn**, n. sisarenlapsi; — **-dotter**, f. sisarentytär; — **-lott**, m. sisaren osa l. osinko; — **-son**, m. sisarenpoika.

Systerlig, a. sisarellinen, sisaren.

Systerligt, adv. sisaren tavalla, sisarellisesti.

Systerskap, n. sisarus.

Syta, v. n. elättää.

Sytning, f. eläke, muona; — **-shjon**, n. eläkkeellä-olija, muonavaaril. -muori.

Så, adv. niin; s. här, näin, näin ikään; s. der, noin, noin ikään, (*temmeligen*) jokseenkin, jotenkin; s. när, melkein, oli vähällä; ngt s. när, jokseenkin, jotensakin, jotenkin; (*förundran, tvifvel, ironi*) vai niin, niin vain, vai; (*såsom svar*) vai niin, sepä se; — konj. s. att, jotta, että, niin että; s. framt, s. vida, jos, jos vaan; s. snart, s. snart som, jähka, heti kun, kohta kun, niin pian kuin; — **-vida**, konj. (*om*) jos, jos vaan; (*emedan*) koska, kun; — **-vidt**, adv. sikäli kuin, mikäli, niin paljon kuin; — **-väl**, konj. sekä, niin hyvin, niin.

Så, pron.; i s. fall; siinä tapauksessa l. kohdassa, jos niin on; i s. mätto, sillä tavalla, sen suhteen l. puolesta.

Så, v. a. kylvää, (*så frö, besä*) siementää.

Så, m. korvo, saavi; en s. full, korvollinen, saavillinen; — **-stång**, f. korento; — **-tals**, adv. korvottain, korvollittain, saavittain; — **-öra**, n. saavin l. korvon korva.

Såd, n. *se Spad*.

Sådan, a. semmoinen (sen-moinen), sellainen l. senlainen (sen-lajinen); s. der, tuomoinen (tuon-moinen); s. här, tämmöinen (tämän-moinen); af s. beskaffenhet, senlaatuinen l. -tapainen, sitä l. semmoista laatua.

Sådröd, n. akanaleipä.

Sådd, f. (*äning*) kylvö, touko; (*utsådd såd*) touko, kylvö; (*sådd mark*) kylvös, touvos.

Sådig, a. akanainen, kaunainen.

Sådor, f. pl. akanat, kaunat.

Såg, f. saha; — **-bak**, m. pintalauta; — **-blad**, n. sahanteriä; — **-bräde**, n. sahalauta; — **-maskin**, m. saha- l. sahauskone; — **-ram**, m. sahankehä l. -puut; — **-snitt**, m. sahan jäiki (-en); — **-spån**, f. o. n. pl. sahajauho l. -jauhoh, sahanputu; — **-stock**, m. sahatukki; — **-ställ**, n. sahankehä; — **-tand**, f. sahanhammas; — **-verk**, n. sahalaitos l. -mylly.

Såga, v. a. o. n. sahata.

Sågare, m. sahuri, sahaaja.

Såla, *se Sula*.

Således, adv. *se Sålunda*; konj. siis, niin muodoin.

Säll, n. seula, välppä; — **-makare**, m. seulantekijä.

Sälla, v. a. senloa, välpätä.

Sälläder, *se* Sulläder.

Sälunda, adv. sillä tavalla l. tapaa l. muotoa l. lajilla, siten, niin.

Såmedels, adv. sillä keinoin l. neuvoin l. tavoin, sillä, sen kautta.

Sång, m. (*sjungande*) laulu, laulanto; (*andlig*) veisuu, veisaus; (*lyriskt qvåde*) laulu, laulelma, runo, veisu, (*psalm*) virsi (-ren); — **anförare**, m. laulunjohtaja; — **bok**, f. laulu- l. veisukirja; — **fogel**, m. laululintu; — **gudinna**, f. runotar; — **kör**, m. laulaja- l. laulukunta, laulajisto; — **lärare**, m. laulun-opettaja; — **mö**, f. *se* Sånggudinna; — **parti**, n. lauluosa; — **spel**, n. laulunäytelmä; — **stycke**, n. lauluruno; — **trast**, m. laulu- l. laho- l. korpirastas.

Sångare, m. laulaja, veisaaja; (*diktare*) runoilija, laulaja; (*sångfogel*) laululintu, kerttu.

Sångbar, a. laulettava, laulullinen.

Sångerska, f. laulajatar, laulaja, laulajanainen.

Såning, f. kylvö, kylvy, kylväminen, kylvätä; — **smån**, m. kylväjä, kylvömies; — **smaskin**, m. kylvökone; — **asträng**, m. sitkain, sitkalmen pisto.

Såpa, f. suopa, pesetin, saippua.

Såpa, v. a. suovata (-paan).

Såpaktig, a. suopamainen; — **bubbla**, f. suopakupla l. -kello, saippuakello; — **sjuder**, n. suovan- l. saippuankeittäjä, suopatehdas.

Sår, n. haava; (*fig.*) haava, vamma; — **åbot**, f. (*lagt.*) haavasakko; — **åmål**, n. (*händelsen*) haavoitus, haavoitusasia; (*tillfogadt sår*) haavoitus, haavoittama; — **feber**, m. haavakuume.

Sår, a. *se* Sårig.

Såra, v. a. haavoittaa; (*fig.*) loukata, pahoittaa (mieli l. mieltä); blifva sårad l. såras, haavoittua, tulla haavoitetuksi, saada haava l. haavoja; (*fig.*) loukkautua, pahoittua.

Sårbar, a. haavoittuvainen; pahoittuvainen.

Sårig, a. haavainen, haavoissa (oleva); (*skår*) nilellä (oleva), sierottunut.

Sårna, v. n. käydä l. tulla haavalle, haavoittua, (*blå skår*) tulla nilelle.

Sårnad, m. sirkuma, haavanen; nilkonainen.

Sås, m. kastake, kastin, kasti.

Såsa, v. a. panna kastaketta l. kastinta, kastita (-tsen).

Såsom, adv. niinkuin, kuin, kuten; återges ofta genom kasus essivus.

Såt, n. liitos, liite, sauma, (*i vägg*) varaus, varo.

Såt, a. rakas, lemmekeis.

Såta, v. a. ru'ota (-koan), panna rukoon l. ruoille.

Såto, m. ruko, saatto, kuoppo, (*hvad med en räfsa kan lyftas*) lapaus.

Säck, m. säkki; en s. full, säkillinen, säkin täysi; — **pipa**, f. säkki- l. rakkopilli; — **väf**, m. säkkikangas, piikko, kosti l. kosto, rohtiminen.

Säcka, v. a. panna säkkiin.

Säd, m. vilja, elo, riista, (*vårande*) laiho, vilja, (*spannmål*) jyvät (*pl.*); (*meniskors och djurs*) siemen; (*afkomma*) siemen; — **esand**, f. elon-aika; — **esart**, f. viljan l. riistan laji, viljalaji; — **esax**, n. jyvätähkä, viljan tähkä; — **sband**, n. sidoin (-toimen), lyhde; — **esbinge**, m. elo- l. viljapurnu, jyvä- l. riistahinkalo l. -salvo; — **esblåsa**, f. siemenrakko; — **esbod**, f. jyvä- l. vilja- l. eloaitta; — **esbrist**, f. elon l. viljan punte l. puntos; — **esbränvin**, n. jyväviina; — **eslöd**, n. *se* Sädnytning; — **esfält**, n. *se* Sädgård; — **esgårde**, n. vainio, viljamaa l. -aitaus; — **gul**, a. viljan, elonkarvain; — **esgås**, f. jyvähänhi; — **eshandel**, m. jyvä- l. viljakauppa; — **eshandlare**, m. viljan- l. jyvänkauppias; — **esknäppare**, m. viljanaputtajainen; — **eskor**, n. jyvä, elon- l. viljanjyvä; (*till utsäde*) siemenjyvät; — **eskärffe**, m. elo- l. viljalihde; — **eslada**, f. vilja- l. elolato; — **esland**, n. viljamaa, pellonmaa; — **eslår**, m. *se* Sådesbinge; — **esmagasin**, n. elo- l. viljamakasiini l. -aita, jyvästö; — **esman**, m. kylvö- l. toukemies, kylväjä; — **mask**, n. jyvä-, peltomato; — **sodling**, f. viljankasvatus l. -viljelys; — **sort**, m. viljaseutu; — **espris**, n. jyvähinta, jyvän l. viljan hinta; — **esrik**, a. viljava, viljainen, viljarikas; — **eskruf**, m. viljatuntti, -tori; — **esslag**, n. jyvälaji, viljanlaji; — **esstånd**, n. elokorsi, viljan olki l. korsi; — **stionde**, n. jyvätihuntti, viljakymmenekset; — **estunna**, f. jyvä- l. elo- l. viljatynnyri; — **esvärt**, f. vilja- l. jyväsavi; (*äldrens värt*) vil-

jan kasvu; (*afkastning*) vuoden- l. vuositulo, elo- l. viljasato; — *-esäker*, m. elo- l. viljapelto; (*bibl.*) kylvöpelto; — *-esår*, n. viljavuosi; (*år, då en åker är i såde*) touko- l. kylvövuosi; — *-esårfa*, f. (valkea) västäräkki, riukuhäntä; — *-flytning*, f. siemenvuoto, siemenen vuoto.

Såde, n. (*såning*) kylvö, kylväminen; (*besådt tillstånd*) kylvös, laihopelto, laiho, toukomaal. -pelto; (*våxt*) kasvu, laiho, vilja; (*utsäde*) kylvösiemen, siemen.

Säf, m. kahila, kaisla; — *-sparf*, n. suovarpunen; — *-sångare*, m. kaislakerttu.

Säffig, a. säveä, hiljainen, sävyisä, siivomielinen, lausaa.

Säffighet, f. säveys, hiljaisuus, siivo l. säveä mieli, lausaus.

Säffigt, adv. säveästi, hiljaisesti.

Säga, v. a. (*yttra*) sanoa, virkkaa, lausua; (*omtala*) mainita (-tsen), sanoa; (*betyda*) merkitä (-tsen); (*ljuda, låta*) panna, sanoa; det säges, sanotaan, puhutaan, hoetaan, mainitaan; så att s., att jag så må s., niin sanoakseni l. puhuakseni; det måtte jag s.!, no, sepä se! sehän nyt! säg nu det! sanoppas muuta! mitäpä sanot! nej, säg! no ettäkö? oikeinkö? hvad har ni att s.? mitä teillä on sanomista l. sanottavaa? det låter s. sig, sitä voipi l. sopii sanoa; det säger sig sjelft, ven itsestänsäkin ymmärtää; hvad vill det s., mitä se l. tämä on, mitä se merkitsee l. tarkoittaa? det vill s. (d. v. s.) se on (s. o.), se tahtoo sanoa (s. t. s.); oss emellan sagdt, meidän kesken puhuen; sagdt och gjordt, tuumasta toimeen; s. efter, fram, till, m. m., *se Eftersäga*, o. s. v.

Sägen, f. tarina, puhe, kuulupuhe, sanoma; (*saga*) taru, tarina.

Säker, a. varma, vissi, tietty, luotettava, turvallinen; s—t ställe, varma l. luotettava paikka; gatorna äro ej säkra, kadut eivät ole turvallisia l. luotettavia; s. för sitt lif, vaka l. varma l. turvallinen l. vaaratta henkensä puolesta; s. om sitt uppehälle, varma l. vissi l. suruton elätkestansa; s. syndare, suruton syntinen; s. hand, tarkka l. varma l. vakava käsi; af l. från s. hand, varmalta l. tietyltä l. luotettavalta ta-

holta l. mieheltä; s. på saken, varma l. vissi asiasta; — *-ställa*, v. a. vakauttaa.

Säkerhet, f. varmuus, visseys, vakavuus, vakuus, tarkkuus, turva, turvallisuus, luotettavuus; lefve i s., elää turvassa l. turvallisena l. surutta; allmänna s—en, yleinen turvallisuus; till s. för lånet, lainan vakuudeksi; sätta i s., panna talteen l. säilyyn; med s., varmuudella, varmasti, varmaan, vissisti; — *-sakt*, m. vakuus- l. vakuutuskirja; — *-slampa*, f. vakuus- l. varanpide-lamppu; — *-slås*, n. vakuus- l. varolukko; — *-smätt*, n. varanpide, vakuus- l. varomushanke; — *-sventil*, m. (*mek.*) vakuus- l. varaläppä l. -venttiili.

Säkerligen, adv. tietysti, varmaan, varmaankin, vissiin, vissiinkin; *se Säkert*.

Säkert, adv. varmasti, vissisti, varmaan, vissiin, luotettavasti, vakavasti, tarkasti, lujasti; stå s., seisoa lujassa l. lujasti l. vakavasti.

Säl, m. *se Skäl*.

Sälj, f. raitapaju, raita; — *-pipa*, f. pajupilli l. -huilu.

Sälja, v. a. myydä, myöä.

Säljare, m. myyjä, myöjä, myymä- l. myömämies.

Säljbar, a. kaupaksi l. kaupoiaksi menevä l. kelpaava, myydä kelpaava, menekillinen, myytävä.

Säljning, f. myynti l. myönti, myyminen l. myöminen.

Säll, a. autuas, autuaallinen, onnellinen.

Sälla sig, v. r.; s. sig till, ruveta (-pean) l. liittyä l. luonnella (-telen), yhteen l. seuraan; s. sig ihop, till samman, liittäytyä yhteen, ruveta yhteen seuraan.

Sällan, adv. harvoin.

Sälle, m. veitikka, haitukka, roikale.

Sällhet, f. autuas, autuaallisuus, onnellisuus.

Sällsam, a. eriskummainen, kummallinen, kumma, ihala.

Sällsamhet, f. eriskummaisuus, kummallisuus.

Sällsamt, adv. eriskummaisesti, oudolla l. kummallisella tavalla, kummallisesti.

Sällskap, n. seura; i s. med folk, ihmisten pariassa l. seurassa; — *-sbroder*, n. seurakumppani l. -veikko l. -toveri; — *-sdam*, f. seura- l. seuruseittinen, seuranpitäjä; — *-skarl*, m. seura- l. seuranmies, seuranpitäjä; —

-skrets, m. seurakeskuus' l. -piiri; —
 -skär, a. seuramielinen, seuranhalui-
 nen, seuraa l. seuroja rakastava; —
 -slif, n. seura- l. seurallis-elämä; —
 -slik, a. seurallinen, seuramielinen;
 — -sspel, n. seurapeli l. -pelaus; —
 -sspråk, n. seurallinen kieli l. puhe-
 tusta; — -steater, m. seuranäytelmä;
 — -ston, m. seurallinen käytös l. ta-
 pa l. käytöstapa; — -svana, f. seu-
 ra- l. seurallistapa, seurallinen tottu-
 mus, seuratottumus.

Sällskap, v. n.; s. med ngn, seurusta-
 l. seurustella l. pitää seuraa jkun
 kanssa, pitää seuraa l. olla toverina
 jkulle.

Sällskapare, m., — -erska, f. seurusta-
 taja, seurustelija, seurakumppani, hu-
 pillainen.

Sällskaplig, a. seurallinen, seuraista, seu-
 ramielinen.

Sällskaplighet, f. seurallisuus, seura-
 mielisyys l. -mieli.

Sällspord, a. harvoin kuultu l. satuttava
 l. havaittava, harvinainen.

Sällsynt, a. harvinainen, harvoin nähty
 l. tavattava l. tapahtuva, erinomainen;
 adv. erinomaisen, kumman.

Sällsynthet, f. harvinaisuus, erinomai-
 suus.

Sälta, f. suolaisuus, suola.

Sältig, a. suolainen, suolallinen.

Sältning, m. suolake, suolaheinä l. -ruoho.

Sältra, f. o. Sälträ, n. maila, tavi, kart-
 tu, kalikka.

Sämja, f. sopu, sovinto, suosio.

Sämja, v. a. sovittaa; s—s, v. d. so-
 pia, suostua, sopia l. suostua yhteen,
 suopua, elää l. olla sovussa l. suosiolla.

Sämjoskifte, n. sovintojako.

Sämre, a. komp. (*dåligare*) huonompi,
 kehnempi, (*ringare*) halvempi, pahem-
 pi; — adv. huonommin, kehnemmin,
 huonommasti, kehnommasti.

Sämsek, m. säämyskä; — -garfvarer, n.
 säämyskänahkuri, säämyskäntekijä; —
 -skinn, n. säämyskänahka; af s., sää-
 myskäinen, säämyskä.

Sämka, v. a. säämyskötä, tehdä sää-
 myskäksi l. säämyskää.

Sämst, a. superl. huonoin, kehnoin, hal-
 vin, pahin; — adv. kehnoimmin, keh-
 noimmasti, huonoimmin, huonoimmasti.

Sända, v. a. lähettää.

Sända, f. siera, sierakivi.

Sändebref, n. lähetykskirje, (*bibl.*) lähetyk-
 s kirjja; — -bud, n. sananviejä l. -tuoja

l. -saattaja, sana, lähetti, airut (-en),
 lähettiläinen; (*ambassadör*) lähettiläs,
 lähettiläinen, lähettimies.

Sänder, se Sender.

Sändning, f. lähetyks, lähettäminen; (*upp-
 drag*) lähetystyö, lähettitoimi, lähetyks;
 — -smän, m. pl. lähetyksmiehet.

Säng, f. sänky, (*bädd*) vuode; (*i trädgård*)
 pengeri, penkki; gå till s—s, men-
 nä l. käydä makuulle l. makaamaan
 l. vuoteelle; ligga till s—s, olla l.
 maata vuoteella; ligga i s—en, maa-
 ta sängyessä; — -bräde, n. sängyn
 laita; — -dags, adv. maastapanon-ai-
 kaan; — -förhänge, n., -gardin, m.
 uudin, sängyn uudin l. eteinen l. ran-
 kinen; — -halm, m. vuode- l. sänky-
 oljet; — -himmel, m. sängyn telta l.
 uutimet; — -kammare, m. makuu-
 sänkykamari; — -kamarat, m. makuu-
 kumppani l. -toveri, vierikumppani,
 vierellinen; — -kläder, n. pl. makuu-
 l. sänkyvaatteet; — -lag, n. vuoteen,
 vuodeyhteys; — -leda, v. a. saattaa
 vuoteelle; — -liggande, a. vuoteen
 oma l. omana (oleva), vuoteellinen;
 — -rum, n. (*rum med säng*) vuode-
 l. makuuhuone; (*plats för säng*) makuu-
 paikka, sängyn l. vuoteen tila l.
 sija; (*plats i säng*) makuutila, sänky-
 tila l. -sija; — -ställe, n. (*säng utan
 sängkläder*) makuusija l. -paikka, vuo-
 depaikka; (*plats för säng*) sängyn l.
 vuoteen paikka l. tila l. sija; — -vär-
 mare, m. vuoteen- l. sängynlämmit-
 täjä.

Sänka, v. a. laskea, alentaa, vajottaa,
 upottaa; s. rösten, hiljentää l. alen-
 tää äänensä; — s. sig, v. r. alentua,
 aleta (-nen), laskea, laskeutua, vaipua,
 painua.

Sänkbly, n. painolyijy, lyijypaino; —
 -håf, f. pohjalippu l. -haavi, laskip-
 liippi; — -lod, n. laskin- l. riippa-
 luoti, laskin; — -våg, m. laskuvaaka.

Sänke, n. riippa, riippi, paino; (*i nåt
 och not*) kives, riippa; (*på metrefvar*)
 paino, lyijy.

Sänkning, f. (*sänkande*) alennus, lasku,
 vajotus; (*dalsänkning*) notko, alanne
 (-nteen), alanko, alavuus.

Sär, adv.; i s., erillensä, hajallensa, m.
 m., jmf. Sönder o. Åtskils.

Särdeles, adv. erinomattain, erinomai-
 sesti, erinomaisen, erittäin, erittäin-
 kin, varsinkin, etenkin, vallan, val-
 lankin; s. vacker, erinomaisen l. erit-

täin l. varsin l. vallan kauris; s. som, varsinkin l. vallankin kuin, etenkin l. erittäinkin kun; — adj. erinomainen, erityinen.

Säregen, a. omituinen, yksinomainen.

Särk, m. paita.

Särskild, a. erinäinen, erityinen, eri (*indekl.*).

Särskildhet, f. erityisyys, erinäisyys, eri kohta l. asia.

Särskildt, adv. erittäin, eriksensä.

Särskilja, v. a. erottaa.

Säsöng, m. kausi (-den), toimikausi.

Säte, n. istuin, istuma, istuinpaikka l. -lauta; (*bakdel*) perä, taka-l. peräpuoli (-en); (*boningsort*) sija, paikka, asunto; (*rättighet att deltaga i ett råd*) istunnon valta, sija; s. och stämman, istunnon ja äänen l. puheen valta; taga s. i rätten, käydä istumaan l. ottaa sijansa oikeudessa; — *sgård*, m. säterikartano, pää- l. istuntotalo l. -kartano.

Säteri, n. säteri, säteritila; *se* **Sätögård**; — *frihet*, f. säterin l. säteritilan oikeus l. vapaus; — *rusthäll*, n. säterirustholli.

Sätt, n. tapa, keino, laji; på sådant s., sillä tavoin l. tavalla l. tapaa, sillä lailla l. muotoa, sillä l. niillä keinoin; på allt s., kalkin tavoin, kaikella tapaa l. tavalla; på s. och vis, på visst s., på sitt s., tavallansa, lajillansa, lajihinsa, eräällä l. jollakin tavalla.

Sätta, v. n.; s. af, rientää l. kiittää l. koiveta (-pean) l. laskettaa pois; s. af från stranden, lähtää l. laskea rannalta; s. till att springa, ruveta l. lähtää juoksemaan l. kiittämään l. kolpeamaan; s. efter, *se* **Eftersätta**; s. öfver, karata l. loikata l. laskea l. laskettaa ylitse.

Sätta, v. a. panna, asettaa; (*ha att sitta, plantera*) istuttaa; (*boktr.*) latoa; s. sig, v. r. istua, istuutua, käydä istumaan, panentua, asettua; (*sänka sig, sjunka*) laskea, laskeutua, painua, asettua; s. i ria, ahtaa riittä, panna l. ahtaa riiheen; s. sin fot, astua jalkansa, panna jalkansa; sätt er, istukaa, käyäkää istumaan; det s — er sig mögel, tulee l. tekeytyy hometta; s. sig till doms, ruveta l. istua tuomariksi; s. sig upp, nousta istumaan l. istuallensa, nousta; s. sig

öfver ngt, pitää arvoansa alempana, ei panna huoliaksensa.

Sättare, m. (*boktr.*) latoja.

Sättbräde, n. ladonta- l. latomuslauta; — *-fisk*, m. pano- l. panentakala; — *-gren*, f. pano- l. panenta- l. istutusokaa; — *-planta*, f. istukas, taimi; — *-qvist*, m. *se* **Sättgren**.

Sättning, f. pano, panenta, paneminen; (*boktr.*) ladonta, latomus, latominen; (*i ria*) ahdos; (*i ström*) vienti.

Söckendag, m. arkipäivä, arkiöin, arkio.

Söder, m. etelä; s — n etelämaat, etelä-ilmät; — *-länderna*, n. pl. etelä- l. kesämaat; — *-ländsk*, a. etelämaiden, etelä- l. kesämainen; — *-om*, adv. o. prep. eteläpuolella l. -puolelle; — *-skén*, n. etelänpalo; — *-ut*, adv. etelään, etelää kohden l. kohti, etelän puoleen.

Södra, a. etelä-, eteläis-, eteläinen, etelänpuolinen.

Söfning, f. nukutus, nukuttaminen, makuutus.

Söfva, v. a. nukuttaa, nukutella, makuuttaa, valvuttaa uneen.

Söka, v. a. o. n. hakea, etsiä; (*föröka, ströfva*) koettaa, pyytää, tavottaa, pyrkiä; s. ut, *se* **Ütsöka**; väriluftten söker, kevätilma vaikuttaa; sökt, haettu; (*fig.*) tavoteltu, teeskennelty.

Sökande, m. hakija, (*kärande*) kantaja; n. (*sökning*) hakeminen, etsiminen, haku, etsintö.

Söknedag, m. *se* **Söckendag**.

Söl, söleri, n. viivytely, vitkastelu, kähmentä; — *-korf*, m. *se* **Sölare**.

Söla, v. a. saastuttaa, ryvettää, tahrata, tahria, tohlata, soaista (-kaisen), tehdä jhk:n; — v. n. viivytellä, vitkastella, nuhjailla, kahnia, kähmiä.

Söläktig, a. vitkasteleva, nuhjusteleva, nuhjalleva, nahjusmainen, uiveloinen.

Söläktighet, f. vitkastelevaisuus, nuhjallevaisuus, uiveloisuus.

Sölare, m. viivytelijä, vitkastelija, nuhjus, kähmys, uivelo, nuhjustelija.

Sölig, a. tahrainen, sokainen; *se* **Söläktig**.

Sölja, f. solki (-ljen).

Söljetorn, m. solkipaljin (-lkimen).

Söm, m. sauma, ommel (-pelen), ompelus, neulos; (*på hufvudsåklen*) rako, sauma; *se* **Sömnad**; n. (*håstskoepik*) kenkä- l. hevosenaula; — *-hål*, n. naulanreikä; — *-nål*, f. äimä, sauma-

neula; — **-sticka**, v. a. lyödä kenkä-naula lihaan.

Sömma, v. a. saumata, ommella (-pelen), neulaa.

Sömmeraka, f. ompelijatar, ompelija, ompelija- l. ompelus- l. neuolojanainen l. -vaimo, neuvoja.

Sömn, m. uni (-en); tala i s — en, puhua unipäissänsä l. unessa l. unenpäin; — **-aktig**, a. unelijas, untelo; (*fig.*) untelo; — **-aktighet**, f. unelijuaisuus, unteloisuus; — **-dryck**, m. unijuoma l. -vesi; — **-gifvande**, a. unettava, nukuttava; — **-gångare**, m., **-gångerska**, f. unen- l. unessa-kävijä, unijalkalainen; — **-lös**, a. uneton; — **-löshet**, f. unettomuus; — **-vandrare**, m., **-erska**, f. se Sömgångare, **-erska**; — **-vandring**, f. unessa- l. unenkäynti, unijalkalaisuus, unessa käveleminen; — **-yrsel**, m. unen hauraus l. torros l. pyörrys.

Sömnad, m. ompelus, ompeleminen, neu-lominen, neuulos.

Sömnig, a. uninen, (*sömnaktig*) unelijas; jag är s., minun l. minulla on uni, minus unettaa l. nukuttaa; du blir s., sinun tulee uni, sinua rupee unet-tamaan, sinä unastut.

Sömnigt, adv. unelijaasti, untelosti.

Söndag, m. sunnuntai; det var en s., oli sunnuntaipäivä; om s — arne, sunnuntaisin; — **-sbokstaf**, m. sunnun-taipuustavi l. -kirjain; — **-sbön**, f. sunnuntairukous; — **-skläder**, pl. pyh-ä l. kirkkovaatteet.

Sönder, adv. rikki, hajallansa, hajal-lensa, (*ä bitar*) palasina, palasiksi, (*ä kras*) sämänä, sämäksi, pirstana, pirstaksi; — **-bita**, v. a. purra rikki; — **-braka**, v. n. räjähtää l. ritkahtaa rikki; — **-brista**, v. n. rikkaantua, rikkoutua, särkyä, mennä l. käydä l. räjähtää rikki; — **-bryta**, v. a. taittaa l. murtaa rikki, murtaa, särkeä; s — s, v. p. murtua, särkyä, särkeytyä; — **-dela**, v. a. erityttää, erittää, erit-tellä, jakaa erillensä, panna eri jakoi-hin; s — s, s. sig, osiinsa erittyä, erittyä, jakoilla; — **-falla**, v. n. pu-dota l. kaatua rikki, hajota, mureta (-nen); (*ävna indelas*) jakautua, erot-tua; — **-hugga**, v. a. hakata rikki l. palasiksi, pilstoa, pilputa (-ppuan); — **-klyfva**, v. a. halkoa, pilstoa, pilkkoa, halaisista rikki, (*stenar*) louhia, rouhia, halkoa; — **-koka**, v. a. keittää rikki;

v. n. kiehua rikki; — **-krossa**, v. a. murskata, mursuttaa, ruhjaista, ruhjoa, rutistaa rikki, (*sten o. d*) rouhia, rouh-entaa, rouhaista; — **-köra**, v. a. ajaa rikki; — **-mala**, v. a. jauhaa rikki l. pieneksi, jauhentaa; — **-rifva**, v. a. repiä l. raastaa rikki, repiä, raas-taa; (*pulverisera*) jauhentaa, pienent-ää, jauhaa rikki l. pieneksi; — **-ska-ka**, v. a. täristää l. tärskeyttää l. ra-vistaa l. pudistaa rikki, runnella (-telen); — **-skära**, v. a. leikellä, leikata rikki, pilputa (-ppuan); — **-slå**, v. a. lyödä rikki l. hajallensa l. palasiksi; — **-smula**, v. a. rouhia pieneksi l. mu-ruiksi, murentaa, murennella, panna muruiksi; — **-smälla**, v. n. paukah-taa l. mojahtaa l. läjähtää rikki l. pa-lasiksi l. hajalle; — **-springa**, v. n. räjähtää l. räiskähtää rikki l. palasiksi l. halki l. hajalle; — **-stycka**, v. a. paloittella, lohkoa, leikellä palasiksi l. kappaleiksi; — **-stöta**, v. a. rouhia l. survoa rikki; — **-taga**, v. a. ottaa erillensä l. hajallensa l. irroillensa, ha-joittaa, purkaa; — **-trasa**, v. a. tehdä l. repiä siekaleiksi l. säikkaleiksi l. rie-kaleiksi l. ryysyiksi.

Söndra, v. a. särkeä, rikkoa; (*afskilja*) erottaa, erittää; (*grå oense*) rikkoa väli, riitauttaa, erottaa, tehdä riitai-seksi l. erimieliseksi; s. sig, v. r. o. s — s, v. d. särkyä, rikkoutua, särkey-tyä, rikkaantua, (*skilja sig*) hajota, loh-jeta (-kean), erkautua; (*blifva oense*) riitauttaa, tulla riitaisiksi l. erimiel-iiksi, rikkoutua väli.

Söndrig, a. rikkinäinen, rikki (oleva), hajanainen.

Söndring, f. rikkominen, rikonta, sär-keminen, särjentä, särkyminen, rikkau-tuminen; (*oenighet*) eripuraisuus, riit-taus, riitainen väli, riitavälisyys; (*relig.*) lahkokuntaisuus, lahko.

Sörja, f. suohka, sohjo, hyhmä.

Sörja, v. n. o. a. surra, murhehtia; s. för ngn l. ngt (*bära omsorg om*), pitää huolta l. murhehtaa l. surra jkusta l. jatkun; (*öfver ngt*) itkeä, surra.

Sörpa, f. silppu, suppu.

Sörpa, v. a. silputa (-ppuan), tehdä silp-pua l. suppu.

Sörpla, v. n. särpiä, särvellä, ryyppiä, ryyystää, horia.

Sörplare, m. särpijä, horija.

Söt, a. makea, maire, imannes, suloinen, herttainen; s. frukt, makea hedelmä;

s. lukt, makea l. suloinen l. maire haju; s—a ord, makeat l. rievät l. maireet sanat; hon är bra s., hän on hyvin herttainen l. suloinen l. imannes; han gjorde sig så s., hänen oli suu rievällä; min s—a vän! ystäväiseni, ystävä kultani, armaani; s. mjölk, rieskamaito, nuori l. rievä maito; — **aktig**, a. imannes, imara, imelä, rievä; — **ebröd**, n. makea l. rievä leipä, rieska, rieska- l. lestyleipä; — **ebrödsdag**, m. pl. hyvät l. makeat päivät, hempupäivät; (*högtid*) makean leivän juhla l. pyhä; — **saker**, f. pl. makeiset; — **sur**, a. varikoinen, rievä, happamen imelä; s—t

bröd, varikoisleipä, varikoinen; (*fig.*) rievä, imelä; — **vattenfisk**, m. järvi- l. maaveden-kala; — **unge**, m. o. f. imarrut (-tuen), sima- l. sulosuu.

Söta, v. n. imannella (-telen), syödä makeista.

Söthet, f. makeus, imanteisuus, maireus.

Sötig, a. imelä, imelijäs, imara.

Sötighet, f. imelyys, imarus.

Sötma, f. makeus.

Sötna, v. n. makeutua, tulla makeaksi, maeta (-kenen); (*bli sötig*) imeltyä, käydä imeläksi.

Sött, adv. makeasti, maareesti, rievästi, m. m., jmf **Söt**.

T.

Tabell, m. taulu; — **verk**, n. väkita- lusto l. -luvusto, väen- l. kansanlasku.

Tabellarisera, v. a. tauluita (-tsen), lait- taa tauluksi l. taulunmuotoiseksi l. taulun muotoon.

Tabellarisk, a. tauluntapainen l. -muo- toinen, taulullinen.

Tabellariskt, adv. taulullisesti, taulun- tapaisesti, taulun tapan l. laadulla.

Tabernakel, n. tabernakeli, kirkkoteltti.

Table d'hote, f. yhtelöspöytä.

Tablå, m. taulukuva, taulu; (*skildring*) kuvaus, kuvaelma.

Tabula, f. taulu; tabulan, kertotaulu.

Tabulatur, f.; efter gamla t—er, vanhassa järjestyksessä, vanhan l. en- tisen tavan l. järjestyksen mukaan.

Taburet, m. taburet, töyrytuoli; val- tatnoii.

Tack, f. kiitos; tack! tack skall ni ha! kiitoksia! suuri kiitos! kiitoksia paljon! nej, tack! ei, kiitoksia pal- jon l. vaan! t. vare eder hjelp, teidän apunne kautta l. avullanne, josta kiitän teidän apunne; — **lös**, a. kiitokseton, kiittämätön, palkaton; — **offer**, n. kiitos-uhri.

Tacka, v. a. kiittää, kiitellä; t. ngn för ngt, kiittää jkuta jstkin l. jon- kin edestä; det är ingenting att t. för, förtjenar ej att t., ei kestä kiittää, ei mitään kiittämistä, ei se ansaitse kiitosta l. kiittelemistä; t—r

öd mjukast, kiitän nöyryimmästi; nej, jag t—r, ei, kiitoksia paljon, suuri kiitos, en minä enää; jo, jag t—r, kyllä, kiitoksia vaan l. paljon.

Tacka, f. (*fårhona*) uuhi (-en), emä- lammas.

Tacka, f. (*af jern o. d.*) harkko.

Tackel, n. takkeli, taakeli, käplimä.

Tackjern, n. harkkorauta.

Tackla, v. a. käplää, köysittää, takeloi- ta, taklata, panna kaluun; t. af, riisua l. purkaa taklinki l. taklaus.

Tacklage, n. köysitys, käplimä, takeloi- ma, taklaasi, taklaus.

Tackling, f. (*tacklande*) takelointa, tak- laus; (*tacklage*) taklinki, taklaus.

Tacknämlig, a. otollinen; (*tack värde*) kiitoksella mainittava.

Tacksam, a. kiitollinen, kiittäväinen; (*som lönar mödan*) edullinen, vaivan makeava.

Tacksamhet, f. kiittolisuus; (*ett arbe- tes*) edullisuus.

Tacksammeligen, **Tacksamt**, adv. kiit- tollisuudella, kiittolllisesti, kiittäen, kiit- täväisesti.

Tacksägelse, f. kiitos, kiitokset (*pl.*); aflägga t., kantaa l. tehdä kiitokset; — **psalm**, m. kiitosvirsi.

Tadel, n. moite, laite, morkkaus, nuhde, moitinta; — **fri**, a. moitteeton, moitti- maton, laitteeton, nuhteeton; — **fritt**, adv. moitteetta, moitteita, laitteita,

moittimatta, moitteettomasti, nuhteet-
tomasti; — **ajuk**, a. moittelijas, moit-
tivainen, morkkaava, moitteenhalu-
nen; — **ajuka**, f. moittelijaisuus, moit-
teen l. moittimisen halu; — **vård**, a.
moitittava, moitteen- l. nuhteen-
alainen, nuhteellinen, nuhdeltava.

Tadla, v. a. moittia, morkata, laittaa,
nuhdella, morkkailla.

Tadlare, m., -erska, f. moittija, mork-
kaaja, laittaja.

Tafatt, a. äälä, saamaton, osaamaton,
kömpelö, ätyrä; — adv. äälästi, köm-
pelösti, saamattomasti.

Tafatthet, f. ääläys, kömpelyys, saa-
mattomuus, osaamattomuus.

Taffel, m. pöytä, taffel, ateria- l. ruoka-
pöytä; — **glas**, n. levy- l. laakalaasi,
laalevyt (*pl.*); — **musik**, f. pöytä-
l. ateria-soitanto; — **penningar**, m.
pl. pöytärahat; — **täckare**, m. pöy-
dänkattaja.

Tafa, f. taulu.

Tafa, m. sää, tupeu, tupeunen; (*på met-
ref*) rahje (-keen), tapsi.

Tafsa, v. a. (*sjöt.*) liestatyätä.

Taft, n. tahti, tahtisilkki.

Tafvelgalleri, n., -samlng, f. taulusto,
taulukokous l. -sali l. -kalteri.

Tag, n. nappaus, kaappaus, koppaus,
kiinnikäynti l. -pito l. -otto, otte, ote,
veto; få t. i ngt. saada kiinni josta-
kin, saada jkin käsiinsä; släppa t.,
laskea menemään l. käsiänsä, hellit-
tää käteensä l. otteensa; i ett t., yh-
dellä otteella l. vedolla l. kerralla, yh-
teen otteeseen; komma i t—et, saa-
da päästä kiinni, päästä alkuun; det
var ett godt t., se oli hyvä kaap-
paus l. ote l. veto; — **elott**, l. -lott,
m. (*lagt.*) otto-oikeus, etuosa.

Taga, v. a. o. n. ottaa; t. af, *se Af-
taga*; t. af (*i kortspel*) nostaa; t. af
ngn (*portvärtarna*), kuvata joku l. jku-
ta, tehdä jkun kuva; t. af daga, *se*
Afdagataga; vägen tager af, tie
poikkeaa l. kääntyy l. erkanee; taga
ngn vid handen, ottaa jkun kä-
destä kiinni, käydä l. tarttua jkuta
käteen; knifven tager på, veitai
pystyy; färgen tar på, väri ottaa l.
kääntyy kiinni l. tarttuu; t. ngt för
äkämt, ottaa l. panna leikkiksi l. pi-
laksi, pitää pilana; t. emot, ottaa l.
panna vastaan, tehdä vastusta; t. i
ngn, käydä l. tarttua kiinni jkuhun,
ottaa kiinni jkusta; t. i (*begynna*)

ngt, ruveta l. ryhtyä jhkin, käydä
jhkin käsin; t. in, till, *se* **Intaga**, **Till-
taga**; — t. sig. v. r. kostaa, koitua,
toipua, virkiytyä; t. sig fram, päästä
eteenpäin, tulla toimeen l. aikaan;
det tager sig väl ut, se näyttää
hyvältä l. kauniilta; t—s, v. d. otella,
taistella.

Tagel, n. jouhi (-en); (*kollekt.*) jouhet
(*pl.*); af t., jouhi, joushinen, jou-
hista; — **lik**, a. joushimainen; —
madrass, m. joushimatrasssi; — **mask**,
m. joushimato; — **strå**, n. jouhi, jou-
henkarva.

Tagg, m. piikki, pistin, oka, hakara;
(*på kam*) pii, piikki; — **fenig**, a.
piikki- l. okaeväinen; — **fisk**, m.
piikkikala.

Taggig, a. piikkinen, okainen, piikil-
linen.

Taimen, m. taimen (-en), tammakka.

Tak, n. katto; — **band**, n. katonraja;
— **bjelke**, m. katto- l. vuolihirsi; —
brott, n. katontaite; — **dropp**, n.
rästäs- l. räystävesi l. -vuoto l. -tip-
pu; — **fot**, m. rästäs l. räystä, ka-
tonraja; — **kam**, m. katonharja; —
lag, n. katon- l. laenkannatus; —
list, f. katonraja, rästälisti; — **läg-
ga**, v. a. kattaa, katottaa, panna ka-
to l. kattoa; — **panna**, f. kattotili;
— **papp**, n. kattopahvi; — **plåt**, m.
kattopelti l. -levy; — **resning**, f. ka-
torakennus l. -puut; — **ränna**, f.
rästäs- l. räystään- l. katonkuori; —
röste, n. *se* **Takresning** o. **Takfot**;
— **skiffer**, n. kattokivi l. -paasi; —
sluttnng, f. katon lape l. lappea; —
sparre, m. vuolihainen, vuolihirsi, raa-
vilo, kattoparru; (*lös, lägre än taket*)
orsi (-ren); — **spån**, n. paanu, paanu-
lauta, kattopaanu; (*spjelkestån*) kattoliis-
te l. -päre; — **stega**, m. tikapunt; —
stol, m. katonkannatus l. -teline; —
tegel, n. kattotili, (*kol.*) kattotililet;
— **täcka**, v. a. *se* **Taklägga**; —
täckare, m. kattaja, katonpanija l.
-tekijä, katottaja; — **täckning**, f.
katonpano l. -teko, kattaminen; —
ved, m. ruoteet, malat (*pl.*); — **ås**,
m. katonharja, harja- l. kurkkihirsi (-en).

Taka, a. (*lagt.*); sätta i t. händer,
panna luotettavaan talteen l. huos-
taan, panna luotettavaan miehen kä-
teen.

Takt, m. tahti, polku, poljento; vara i
t—en att arbeta, olla työn l. työn-

- teon vanhdissa l. puhaassa; (*fin känslor*) tarkka tunto, tarkkuus, osaavaisuus, taitavaisuus; — *-hvila*, f. polkupyssähdys; — *-lös*, a. laaduton, säädytön, taitamaton; — *-mässig*, a. tahdin- l. polunmukainen, tahdillinen, polullinen; — *-pinne*, m. tahtipuikko l. -kapula.
- Taktik**, f. asetelma- l. asetus- l. menestystaito, menetteleminen; (*fig.*) menestystapa, menettely.
- Taktiker**, m. asetelmantaitaja, asetustaitoinen.
- Taktisk**, a. asetus- l. asetelmataitoinen l. -taidollinen, menestystaidollinen; t. enhet, asetelma-yksö.
- Takygraaf**, f. *se Snabbskrifning*.
- Takymeter**, m. nopeudenmittari, takymetri.
- Tal**, n. (*antal*) luku (-vun), (*räknetal*) laskuluku, (*sifertal*) numeroluku; utan t., lukematon; (*talande*) puhe, puhuminen, haastanta, pakina; (*samtal*) puhe, pakina, puheenpito; (*rykte*) puhe, kuulupuhe, kuulu; känna på t—et, tuntee puheesta; falla ngn i t—et, puuttuu jkun puheeseen, keeskeyttää jkun puhe; bringa ngt på t., ottaa puheeksi; hålla t., pitää puhe l. puhetta; — *-ogåfva*, f. puheen- l. puhelajaja, puhelijaisuus; — *-esätt*, n. puheen- l. sananparsi (-ren), puhetapa; — *-för*, a. puhelijas, kielevä; — *-förmåga*, f. puheen voima l. lahja; — *-konst*, f. puhetaito; — *-lös*, a. lukematon, määrätön, summaton; — *-man*, m. puhemies; — *-organ*, m. o. n. äännin (-ntimen), äänineuvo; — *-rik*, a. lukuisa, suuri l. moullukuinen, paljolta oleva; — *-rikhet*, f. lukuisuus, suurlukuisuus, paljous; — *-trängd*, a. puheenhimoinen l. -haluinen, puhepakoinen; — *-värde*, n. luku- l. numeroarvo; — *-ämne*, n. puheen aine, puhe, puhuttava; — *-öfning*, f. puheen- l. puhumarjoitus.
- Tala**, v. a. o. n. puhua, haastaa, puhella, haastella; t. å ngt, kantaa l. panna kanteeseen jkin; det t—r emot honom, se todistaa l. puhuu häntä vastaan; t—nde tunga, puhelijas l. lipeä kieli; t—nde blickar, puhuvat l. mielen-ilmeiset silmäykset; t—nde skäl, todistava l. selvä l. pätevä syy; t—s, v. d.; t—s vid, puhella l. haastella keskenänsä, puhutella toisiansa, olla puheisilla l. puheissa.
- Talan**, f. puheen- l. sananvalta; vid (*äfventyr af*) t—s förlust, puheen paitteella, puhevallan menetyksen uhalta; föra ens t., puhua jhun puolesta, ajaa jkun asiata; nedläggga sin t., luopua puheestansa l. kanteestansa l. puhevallastansa.
- Talang**, m. taiti, taidollisuus, luonnon- l. taidonlahja; — *-full*, a. taidillinen, taidokas.
- Talar**, m. talaari, pitkä kauhtana.
- Talare**, m. puhuja; — *-stol*, m. puhujan- l. puheistuin l. -paikka.
- Talent**, m. talentti; (*bibl.*) leiviskä.
- Talg**, m. tali; af t., tali-, talinen, talista; — *-aktig*, a. talimainen, talintapainen; — *-ljus*, n. talikynttilä; — *-mes*, — *-oxe*, m. taltiitinen l. -tiainen, pakalstiainen.
- Talg**, m. leikkaus; (*väst*) varsi (-ren), vartalo; (*i spel*) pankki.
- Talga**, v. a. talita, voidella talilla; t. ned, tehdä l. tahrata tallin.
- Talgig**, a. talinen; t—a ögon, hätärät l. raukeat silmät.
- Talisman**, m. taikakalu, taikainen.
- Talja**, f. (*skepp*) talja, plocki.
- Talja**, v. a. (*sjöt*) taljata.
- Talk**, m. talkki; — *-jord*, f. talkkimaa l. -multa.
- Tall**, f. mänty, petäjä; af t., mänty-, petäjä-, mäntyinen, petäjäinen, mäännyttä, mäntyä; — *-bark*, m. männyn l. petäjänkuori, (*Arve*) kaarna; — *-bestånd*, n. männistö, mäntykasvosto; — *-bit*, m. männynkappale; (*fogel*) hakotiainen, taviokuurna; — *-mo*, m. mänty- l. petäjäkangas l. -nummi; — *-säl*, m. männyn mäihä l. jälsi; — *-skog*, m. mäntymetsä, männistö, männikkö, petäjikkö; — *-strunt*, m. männyn kerkkä l. keikki l. kasvannainen; — *-trast*, m. *se Sångtrast*; — *-ved*, m. pl. mänty- l. petäjähäly l. -puut, mäntyiset l. petäjäiset puut l. halot.
- Tallrik**, m. lautanen, talreikki; — *-salickare*, m. kupinnoilija.
- Talmud**, m. talmudi, lakiraamattu.
- Talong**, m. jäämäkörtit; (*i statspapper*) emälippu, talonki.
- Tam**, a. kees, kesyinen, alju, ihmiskereno; bli t., keesyä, kesyttyä; göra t., kesyttää.
- Tambur**, m. tampusuri, esi- l. eteishuone, eteinen; *se Sybåge*; — *-söm*, m. kutomaompelu.

Tamburmajor, m. rumpumajuri.
Tamarin, m. käsirumpu, rumpunen, rammutin.
Tamd, a. kesytetty, kesy.
Tamhet, f. kesyys, kesyisyys.
Tamp, m. (*af läder, o. d.*) tamppi, raksu, hihnanpää; (*stort stycke trä*) juhkura, pölikkä; (*stor gosse*) mölhö, kolho; (*Andan af ett tåg*) köydenpää, tamppu.
Tampig, a. (*klumpig*) kolhokas, kolhoinen, pölkykäs.
Tana, f. käpylauta; (*giller*) pihtipuu.
Tand, f. hammas (-mpaan); — **agnislan**, f. hammasten kiristys; — **borste**, m. hammasharja; — **flstel**, m. hammas-ajos, -pukama; — **kött**, n. ien (kenen), ikenet, hammasliha; — **läkare**, m. hammaslääkäri; — **lös**, a. hampaaton; — **löshet**, f. hampaattomuus; — **medel**, n. hammaslääke l. -aine; — **operatör**, m. hampaanleikkaaja l. -vetäjä; — **petare**, m. hammastikku l. -puikko; — **plågor**, f. pl. hammaskiivot l. -vaivat; — **råd**, f. hammasriivi l. -sarja, hampaat (*pl.*); — **sprickning**, f. hampaan l. hammasten puhjenta l. puhkeaminen, hammasten saanti l. tulo; — **värk**, m. hammastauti l. -kipu, hampaan l. hammasten särky l. kolotus.
Tanda, v. a. hammastaa, tehdä l. panna hampaista; t—d, hampainen, hampaallinen, hammastettu, pykäläinen.
Tangent, m. (*på instrumenter*) näppäin, kosketin; (*matem.*) sivuja, sivujaviiva.
Tangera, v. a. sivuta, koskea, hiipata.
Tangeringspunkt, m. koskema- l. sivua- miskohta.
Tankdiger, a. *se* Tankrik; — **full**, a. ajatuksissansa (oleva), mietteellinen, ajattelullinen, syväajatuksinen; göra t., ajatteluttaa; — **fullhet**, f. mietteellisyys, ajattelullisuus, syvät ajatukset; — **lös**, a. ajattelematon, miettimätön; — **löshet**, f. ajattelemattomuus; — **löst**, adv. ajattelematta, ajattelemattomasti; — **rik**, a. aatteellinen, rikas-ajatuksinen l. -ajuisen, runsas-ajatuksinen l. -mietteinen; — **spridd**, a. haja- l. sekamielinen, epä- l. seka- huomiollinen; — **spridd**, adv. haja- l. sekamielisesti, ajatuksissansa; — **streck**, n. ajatusviiva l. -merkki.
Tanke, m. ajatus, mieli (-en), miete; vända, fästa sina tankar på ngt, luoda l. kiittää l. tarkistaa ajatuk-

sensa l. mielensä jhkin; jag är af den t—en, minä olen sitä mieltä l. ajatusta l. siitä ajatuksesta; enligt min t., minun ajattelakseni, minun ajatukseni mukaan; — **ansträngning**, f. ajunponnistus, ajatuksen l. mielen ponnistaminen l. ponnistus; — **byggnad**, m. ajatusluoma; — **frihet**, f. ajatuksen vapaus; — **följd**, f. ajatuksen juonne l. johto l. juoksu; — **förmåga**, — **gåfva**, f. ajuri, ajatusvoima, ajatuksen l. ajun lahja; — **gång**, m. mielen l. ajatuksen juoksu l. johto; — **krets**, m. ajatuspiiri, -ala; — **kraft**, f. *se* Tankeförmåga; — **rim**, m. ajatusseointu l. -riimi; — **villa**, f. ajatushaire.

Tant, f. täti, tätinen.

Tantal, m. tantali.

Tantieme, a. ospapalkka.

Tapet, m. tapetti, seinäpaperi; vara på t—en, olla puheina l. puhuttavana, (*i görningen*) olla tekeytymässä; — **fabrik**, m. tapettivapriikki l. -tehdas; — **papper**, n. tapetti- l. seinäpaperi.

Tapetsera, v. a. (*om rum*) panna tapettia, peittää tapetilla l. seinäpaperilla, paperoita (-teen), tapisierata; (*om möbler*) vaatehtia, peittää, päällystää.

Tapetserare, m. huonekaluin-päällystäjä, tapisieraaja.

Tapir, m. tapiri.

Tapisseri o. — **arbete**, n. harso- l. tapiseri-ompelus l. -neulos.

Tapp, m. tappi, nappula, puikko; (*list fång*) tukko, tappu, tupponen.

Tappa, v. a. (*af tömma*) laskea, juoksenttaa.

Tappa, v. a. (*förlora*) kadottaa, hukata, tapata, hävittää; t—s, v. d. kadota (-toan), hukkaa, hävitä.

Tapper, a. urhoollinen, urhea.

Tapperhet, f. urhoollisuus.

Tappert, adv. urhoollisesti, urheasti; (*dugtigt*) aika tavalla l. lajilla, kovasti.

Tapping, f. lasku, laskeminen, juoksentus.

Tapt; ge t., heittää menneeksi l. saaliiksi.

Tapto, n. iltarumpu, tattu.

Tara, f. (*handels.*) taara, astian- l. päällyspaino.

Tarf, n. tarve (-peen).

Tarfäg, a. tarpeenmukainen, kohtalainen, visutarpeinen, tarpea; t. menniska, visutapainen l. kohtuullinen l. (*fig.*) kohtalainen ihminen; t. mäl-

tid, kohtalainen l. tarpeenmukainen
 atrie; t. bergning, kohtalainen toi-
 meentulo, tarpea l. tarpeellinen elatus.
Tarfighet, f. kohtalaisuus, tarpens, vi-
 satarpeisuus, tarpeenmukaisuus.
Tarfigt, adv. kohtalaisesti, tarpeiden
 mukaan, visusti.
Tarfva, v. a. tarvita (-teen), kaivata
 (-paan); t—s, v. d. tarvitaan (*pass.*),
 tarvita, olla tarpeen.
Tariff, m. hintalista l. -luettelo, taksa,
 tariffi.
Tarm, m. suoli (-en); — **bräck**, m. suo-
 likohju l. -mulku, suolenmuljahus;
 — **kanal**, m. suolisto, suolitie; —
käx, n. suolikelmu; — **säck**, m.
 mahakelmu l. -kalvo, suolisäkki l.
 -laukku; — **vred**, n. suolipalle, suo-
 lenlukko.
Tartaren l. **Tartarus**, m. manala, tuo-
 nela.
Taska, f. tasku, lakkari.
Taskbok, f. taskukirja, lompakko; —
spelare, m. silmäkääntäjä; — **spe-
 leri**, n. silmän kääntäminen.
Tasker, m. retkale, huitukka, väty.
Tass, m. kypälä, ryömä; — **plog**, m.
 ryömäaura.
Tassa, v. n. kypälöitä; (*gå sakta*) his-
 son, hissuttaa, hissutella.
Tassel, n. sipinä, supina, kuiskina,
 myhky.
Tassig, a. *se* **Fänig**, Tokig.
Tassla, v. a. o. n. supista, sipistä, kuis-
 kia, kuiskutella, myhkiä.
Tasslare, m. kuiskija, kuiskuttelija, su-
 pattaja, supisija.
Tastare, m. tastari.
Tattare, m. mustalainen, tattari.
Tatterska, f. mustalais-akka l. -tyttö.
Tatuera, v. a. piirrellä ihoa l. ihoon,
 maalata iho.
Tautologi, f. tautologia, yhtäsanaisuus.
Tautologisk, a. tautologinen, yhtäsanai-
 nen.
Tavastlänning, m. Hämäläinen.
Tavastländsk, a. Hämeen, hämäläinen.
Tax, f. *se* **Idegran**.
Tax o. — **hund**, m. määräkoira.
Taxa, f. taksa, hinnanmäärä.
Taxera, v. a. määrätä hinta, panna l.
 laskea taksa l. hinnanmäärä; (*värdera*)
 arvata, arvioita, taksierata; (*beskatta*)
 taksoittaa, taksierata.
Taxering, f. hinnan määräys, hinnan l.
 taksan pano l. lasku; arvaus, taksoi-
 tus, taksieraus; — **slängd**, f. taksie-

raus- l. arvaus- l. veronpano-lista; —
sman, n. arvaus- l. taksoitusmiehe; —
snämnd, f. taksieraus-lautakunta.
Te, v. a. näyttää, osottaa; t. sig, näyt-
 täitää.
Te, n. tee; (*dekoti*) keitos, keite, tee;
 — **bord**, n. teepöytä; — **bröd**, n.
 teeleipä; — **buske**, m. teepensas; —
drickning, f. teenjuonti; — **fat**, n.
 tassi, teevati l. -vatinen; — **kök**, n.
 teenkeitin, teekyökki; — **vatten**, n.
 teevesi.
Teater, m. teatteri, näytelmähuone; —
biljett, m. teatteri- l. näytelmäpilettilä;
 — **direktion**, f. teatterinjohtokunta;
 — **direktör**, m. näyttelijäin- l. teaat-
 terinjohtaja l. -tirehtyöri; — **pjes**,
 m. näytelmäkirjoitus l. -teos, teatteri-
 kappale; — **trupp**, m. teatteri-, näyt-
 telijäjoukko.
Teatralisk, a. teatterillinen, näytelmä-
 llinen.
Teatraliskt, adv. teatterin l. näytelmän
 tapaan, näytelmällisesti.
Technik, m. fi., *se* **Teknik**, o. s. v.
Tecken, n. merkki, (*spår*) jälki (-jen);
 — **språk**, n. merkki- l. viittomapuhe
 l. -puhunta; — **tydare**, m. merk-
 keinselittäjä l. -tietäjä.
Teckna, v. a. merkkiä, merkitä (-tsen),
 merkitellä, panna l. tehdä merkki;
 (*skrifva*) kirjoittaa, merkitä, piirtää;
 (*rita*) piirustaa, kuvata; (*gifva tecken*)
 antaa merkki, viitata; t. sig, v. r.
 kirjoittaa nimensä; (*framställa sig*)
 näyttää, kuvaustua; hunden är väl
 t—d, koira on somankirjava l. luon-
 tevamerkinen.
Tecknare, m. piirustaja, kuvaaja, mer-
 kitsijä.
Tecknatydare, m. *se* **Teckentydare**.
Teckning, f. (*tecknande*) merkkiminen,
 merkitseminen, merkintä, merkittele-
 minen, merkin pano, piirtäminen, pii-
 rustus, kuvaanto; (*ngt tecknade*) pii-
 rustus, kuvaama, kuvaus; — **skonst**,
 f. kuvaanto- l. piirustustaito.
Te Deum (l. *Tedeum*), n. kiitos- l. ylis-
 tystyvirsi, tedeumi.
Teg l. **Tege**, m. sarka, palsta; — **dika**,
 v. a. sarkaojittaa; — **lägga**, v. a.
 saroittaa; — **skifte**, n. saroitus, sar-
 kajako.
Tegel, n. tiili (-en); (*koll.*) tillet; af t.,
 tiili-, tiilinen, tiilistä; sl & t., tehdä l.
 lyödä tiiliä; — **bruk**, n. tiilirunkki
 l. -tehdas; — **form**, m. tiilikellä l.

-vormu l. -kaava; — **lik**, a. tiilinäköinen l. tapainen, tiillmäinen; — **mur**, m. tiili- l. tiilikivi-muuri, tiillinen muuri; — **panna**, f. katto- l. paauntilli; — **rör**, n. tiilltorvi; — **slagare**, n. tiillintekijä, tiillinlyöjä; — **slageri**, n. *se* Tegelbruk; — **sten**, m. tiili- l. tiiliakivi; — **tak**, n. tiilikatto, tiillinen katto; — **tillverkning**, f. tiillen teko l. valmistus; — **täckare**, m. tiilikaton-tekijä l. -panija, tiillillä-kattaja; — **täckning**, f. tiilikaton-teko, tiillillä kattaminen; — **ugn**, m. tiiliuuni.

Teism, m. teismi, jumalan-uskoisuus.

Teist, m. jumalan-uskoja l. -uskoinen.

Teka, v. n. teikata, arpoa.

Teknik, f. (*konstlära*) taito- l. keino-oppi, keinotaito; (*konstpråk*) oppi- l. taidesanat, taidekieli.

Teknisk, a. teknillinen, keino-aidollinen, taito-opillinen, taidollinen, keinollinen; t—a a term, oppi- l. taito-*sanat*, taito-opilliset sanat; t. realskola, teollisuuskoulu, keino-opillinen reaalkoulu.

Teknolog, m. teknologi, keino-aitteilla, teollisuuden-oppint, teollistaitaja.

Teknologi, f. teknologia, teollisuusoppi l. -taito, taiteoppi, keino-*tiede*.

Teknologisk, a. teknologillinen, teollisuus- l. taite-*opillinen*, teollistaidollinen.

Telefon, m. telefooni, äänenlennätin.

Telefona, v. a. telefonierata, lähettää lentoääni, ilmoittaa l. puhua äänenlennättimellä.

Telegraf, m. telegrafi, sananlennätin; elektrisk t., sähkölennätin, sähkölinen sananlennätin; — **skrift**, f. sananlennätin- l. lennätinsana-kirjoitus; — **våg**, m.; p ä t., sananlennätimen kautta, lennätinsanan panemalla.

Telegrafer, v. a. o. n. telegraferata, ilmoittaa sananlennättimellä, panna l. lähettää lennätinsana l. -sanoma.

Telegrafi, f. telegrafia, sananlennätin- l. sananlennätys-taito.

Telegram, m. telegramma, lennätin- l. sananlennätin-sanoma.

Teleologi, f. luonnontarkoitus-*oppi*, teleologia.

Teleologisk, a. luonnontarkoituksellinen.

Teleskop, n. teleskopi, kauko- l. etäislasii, pitkäsilmiä.

Teleskopisk, a. teleskopillinen, kauko- l. etäislasillinen.

Tellur, m. telluri.

Tellurisk, a. maanpallon, maanpallollinen; (*kem.*) tellurinen, tellurillinen.

Tellurium, n. tellurio.

Teln, m. paula, aina, siula.

Telning, m. vesa, verso; skjuta t—ar, veso, versoa, pensoa, tehdä l. kasvaa vesoja.

Tema, n. teema, pää- l. perus-*aine* l. -juonne; (*uppgift*) aine, tutkimus, käännös-*aine*; (*på ett verb, nomen*) perusmuodot, teema.

Temlig l. **Temmelig**, a. joltinen, jommoinkin, melkoinen, suittava, auttava.

Temmeligen, adv. jotenkin, jokseenkin, joksikin, joltisesti, melkein, melkeittäin, auttavaasti.

Tempel, m. temppeli; — **herre**, m. temppeliherra; — **orden**, m. tempeliritaristo, temppeliherra-seura.

Tempel, m. (*i väfstol*) temppeli, pinnitin, pingotin.

Temperament, n. luontaisuus, luonnonlaatu.

Temperatur, m. lämpö määrä, lämpimyyt; (*klimat*) ilmapiiri, ilmanlämpö.

Temperera, v. a. lauhkenta; tempererad, lauhkea, lauhainen, kohtuulliseen lämmin.

Tempo, n. (*i musik*) tempetto, alkamäärä l. -mitta, nopeusmäärä; (*i exercis*) tempetto, mutka.

Temporel, a. ajallinen, ajanakainen.

Temporär, a. ajoittainen, tilapäinen, väliaikainen, välinäinen.

Tempus, n. (*gramm.*) tempetti, aika, aikamuoto.

Ten, m. kara, pulkko; (*slända*) tainta, värttinä; (*i spänne*) paljin (-lkimen).

Tenakel, m. pidin (-timen), pihti.

Tendens, m. (*syftning*) tarkoitus, suunta; (*böjelse*) taipumus; — **roman**, m. tarkoitusromani.

Tender, m. tenderi, hiilipurnu, etuvaunu.

Tenlika, f. tenlikka.

Tenn, n. tina; af t., tina-, tinainen, tinasta, tinaa; (*tennsaker*) tinat (*pl.*), tinakalut; — **bländad**, a. tinasekainen; — **fat**, n. tinavati l. -malja l. -kppi, tinainen vati l. malja; — **gjutare**, m. tinaseppi, tinanvalaja; — **gjuteri**, n. tinanvalamo; — **haltig**, a. tinanpitoinen l. -sekainen; — **kärl**, n. tina-astia, tinainen astia; — **lödning**, f. tinalla juottaminen, tinajuotos; — **plåt**, m. tinalevy l. -laak-

ka; — *-sked*, f. tinalusikka; — *-tacka*, f. tinakinko l. -kanki.
Tenor, m. tenoori, tenoori-ääni.
Tenorist, m. tenoorinlaulaja; tenoorinsoittaja.
Tentamen, m. opinkoetus, koetus, tutkelo, tenttaami.
Tentand, m. koeteltava, koetuksen- l. tutkelon-alainen.
Tentator, m. koettelija, opinkoettaja.
Tentera, v. a. koetella, tutkella, tutkia; v. n. koettaa, koetella, käydä koetuksessa l. koeteltavana l. opinkoetuksessa.
Teodicé, f. jumalanpuolustus, teodikea.
Teognosi, f. teognosis, jumalantieto.
Teogoni, f. teogonia, jumal'oppi, jumalais-oppi l. -tieto.
Teokrati, f. teokratia, jumaluusvalta, papishallitus.
Teokratisk, a. teokratillinen, jumaluusvaltainen.
Teolog, m. teologi, uskon- l. jumaluusoppinut, jumaluusopin-tutkija.
Teologi, f. teologia, uskotiede, jumaluusoppi; t—e doktor, jumaluusopin tohtori.
Teologisk, a. teologillinen, jumaluusopillinen, jumaluus-opin, uskotieteellinen.
Teologiskt, adv. jumaluus-opillisesti, jumaluus-opin suhteen l. puolesta l. kanalta.
Teorem, n. teoreema, väittämi.
Teoretiker, m. tieteis-oppinut l. -tutkija, teoreetikus.
Teoretisk, a. tiedollinen, tieteis-opillinen, tietopuolinen, teoreettillinen.
Teoretiskt, adv. tieteis-opillisesti, tietopuolisesti,
Teori, f. tieteisoppi, perustelma, teoria.
Teosof, m. teosofi, jumaluusviisas, jumaludentietäjä.
Teosofi, f. jumaluusviisaus.
Tepig, a. (jmf. *Tåpig*) *se* *Våpig*.
Terapeutik l. **Terapi**, f. terapeutikka l. terapia, tautioppi.
Term, m. termi, sana, nimisana; (*konst-term*) taito- l. tiedesana; (*matem.*) jäsen.
Termin, m. termiina, määräpäivä l. -aika; (*vid läroverk*) lukukausi l. -löysi, termiina; — *-salgift*, f. lukukausi- l. termiinanmaksu.
Terminologi, f. terminologia, taito- l. tiedesananasto.
Termit, m. termiitti, muurahaismato.
Termometer, m. termometri, lämmön- l. lämpimänmittari.

Terpentin, m. tärpätti; — *-olja*, f. tärpättiöljy.
Terracotta, f. terracotta, keittosavi (-en).
Terrass, f. paltta, pengerr, pengerys; (*geogr.*) pengerrmaa, penkeristö; — *-land*, n. pengerr- l. askelmaa.
Terrester, a. maanpäällinen.
Terrin, f. liemimalja l. -kuppi, soppamalja l. -vati, pöytyri.
Territorial, a. aluskunnallinen l. -piirillinen, alueellinen.
Territorium, n. alue, aluskunta l. -piiri, piirikunta.
Terrorism, m. hirmulaisuus, hirmuhallitus l. -vaitaisuus.
Terrorist, m. hirmuvaltalainen, hirmulainen, terroristi.
Terräng, m. ala, toimiala.
Ters, m. (*skepp.*) terssi, kikka; (*i musik*) terssi, kolmas ääni; (*fäkt.*) kolmas ottamus l. ote, terssi.
Terserol, m. tersseroli, taskupistooli.
Tersett, m. tersetto, kolmiäänis- l. kolmislaulu l. -soitto.
Tertia, f. kolmas luokka.
Tertial, n. kolmannes, vuosikolmannes; — *-spannmål*, m. kolmannusjyvät.
Tertialiter, adv. kolmanneksittain, vuosikolmanneksin.
Tertian, m. kolmaaluokkainen.
Tertiär, a. kolmaaskertainen.
Tes, f. väite, väitöslause.
Test, m. suortuva.
Testamentarie, m. testamentinperijä l. -saaja l. -ottaja.
Testamentarisk, a. testamentillinen, jälkiesännöllinen.
Testamente, n. testamentti, jälkiesännös; (*bibl.*) testamentti.
Testamentera, v. a. testamentita (-tsen), jälkeensättää, määrätä l. antaa testamentilla.
Testamentsgifvare, m. testamentintekijä l. -antaja; — *-tagare*, m. *se* *Testamentarie*.
Testator, m. testamentintekijä, jälkeensättäjä.
Testikel, m. mulkku, kives (-ksen).
Testimonium, n. todistus, todistuskirja.
Téte, f. etuosa, -pää.
Tetradynamia, f. tetradynamia, nelivaltijaat.
Tetraeder, m. nelisärmikkö, nelitahkio, tetraederi.
Tetrandria, f. tetrandria, neliheteiset.
Tetrark, m. tetrarkka, neljännesruhtinas.

Teurg, m. teurgi, haltijois-ihmeilijä l. -loihittija.

Teurgi, f. teurgia, haltijoisloihittaminen.

Text, m. teksti; (*för predikan*) tekstisanat, teksti, ainesanat; (*under noterna*) sanat, teksti.

Texta, v. a. tekstata, korukirjoittaa.

Textur, f. kutomus, rakennus; (*minor.*) rakeisuus.

Thalia, nom. propr. Thalia, Näytelmätär. **The**, se Te.

Thor, nom. propr. Tuori, Ukko, ukkoisen ja voiman jumala; — **-dyffel**, m. sontainen; — **-dön**, n. ukkoisen jyrinä l. jylinä, ukonjyrinä; — **-sdag**, m. tuorstai, torstai; — **-smånad**, m. tammikuu; — **-vigg**, m. ukonnuoli.

Thorit, m. toriitti, tuorimulta.

Thron, se Tron.

Thy, pron.; för t. att, i t., i t. att, koska, sentähden kun; i t. fall, siinä l. semmoisessa tapauksessa l. kohdassa.

Tia, f. kymmönen, kymmennumero; (*spelkort*) kymmönen, kymppi; (*sedel*) kymmönen.

Tiar, m. tiara, huippu- l. hiippahattu.

Tibast, m. näsiä, näsiäinen.

Tibet, m. tiipetti, tiipettikangas.

Ticka, f. käspä.

Tid, f. aika; i tiden, tässä elossa, tällä iällä, (*i sinom tid*) aikansa; någon t. jonkun aikaa; lång t., pitkä aika, ison l. kauan aikaa; t. efter annan, aika ajoin, aikavälillä, tavantakaa, tuon tuostakin; vid den t—en, niillä ajoin, siihen aikaan; med t—en, aikaa myöten l. voittaen, ajan pitkään; icke på lång t., ei isoon l. kaukaan aikaan; inom vis t., visissä l. määrättyssä ajassa; under t—en, sillä aikaa, sillä välin; då för t—en, p. den t—en, siihen aikaan, silloisina aikoina; — **-eböcker**, f. pl. aikakirjat; — **-ehvarf**, n. aikakausi (-den); — **-lag**, n. eläimeen-sekautuminen, heikkuruus; begå t., sekautua eläimeen; — **-punkt**, m. ajankohda, aika, hetki (-en); — **-rymd**, f. aikakausi (-den), ajat (*pl.*); — **-räkning**, f. ajanluku; — **-s-anda**, f. ajan luonto; — **-sbestämmelse**, f. ajan määrääminen; — **-senhet**, f. aikayksikkö; — **-senlig**, a. ajanmukainen l. -laatuinen; — **-senlighet**, f. ajanmukaisuus; — **-senligt**, adv. ajan mukaan l. laatuun l. tapaan, ajanmukaisesti; — **-sföljd**, f.

ajan-, aikajakso, -järjestys; — **-sfördrif**, n. ajankulu l. -viete, huvike; — **-sförhållande**, n. ajansuhde l. -vaihe, ajan laatu l. laita; — **-skifte**, n. aikakausi (-den), ajanvaihe; — **-skrift**, f. aikakauskirja; — **-sometändighet**, f. ajanselkeä l. -olo; — **-sord**, n. (*gramm.*) teonsana; — **-spillan**, f. ajan hukka l. häviö l. menekki; — **-sutdrägt**, f. ajan viivytys l. pitkitys, viivyttämisen, viivyttelemisen, aikalleminen; — **-sålder**, m. ikäpolvi (-en), ikä- l. aikakausi (-den); — **-södande**, a. aikaa tuhlaava l. menettävä; — **-tals**, adv. ajoittain, ajoittaisin, aikavälillä l. -väliittäin; — **-vatten**, n. aikavesi, vuorovesi.

Tidig, a. aikainen, varhainen.

Tidigt, adv. varhain, aikaisin, aikaiseen; tidigare, varhemmin, aikaisemmin.

Tidning, f. sanoma, uutinen; (*periodisk skrift*) sanomalehti, sanoma, avisi; — **-sbihang**, n. sanomain-lisälehti; — **-sblad**, n. sanomalehti; — **-sbyrå**, m. sanomain l. sanomalehden toimituspaikka l. toimisto; — **-sexpedition**, f. sanomalehti-toimituskunta; — **-slit-teratur**, f. sanomakirjallisuus; — **-sman**, m. sanomalehti-mies; — **-spress**, m. (*fig.*) sanomalehdet l. -lehdistö; — **-sredaktion**, f. sanomain l. sanomalehden toimitus; — **-sredaktör**, m. sanomain- l. sanomalehden-toimittaja; — **-sskrifvare**, m. sanomain- l. sanomalehden-kirjoittaja; — **-sspalt**, m. sanomalehti-palsta.

Tidt, adv.; t. och ofta, tavantakaa, tuon tuostakin.

Tiga, v. n. olla vaiti l. äänettä l. ääneti, pitää suunsa kiinni; (*tystna*) vaieta (-kenen).

Tiger, m. tiikeri.

Tigga, v. a. kerjätä, käydä mieroä; t. sig till, kerjätä l. kättää l. mankaa saadakseen l. itsellensä.

Tiggaraktig, a. kerjäläisentapainen; — **-barn**, n. kerju- l. kerjäläislapsi; — **-gubbe**, m. kerjäläis- l. kerjääjäukko, mieron ukko; — **-munk**, m. kerjäläismunkki; — **-orden**, m. kerjäläismunkisto; — **-påse**, m. kerjupussi; — **-staf**, m. kerju- l. kerjäläissauva; bringa till t—ven, saattaa mieron l. mieron tielle l. kerjusauvan nojaan.

Tiggare, m., — **-erska**, f. kerjäläinen, kerjääjä, käypäläinen, mieronlainen.

Tiggeri, n. kerjääminen, kerjäys, kerjuu l. kerju.

Tigrerad, a. tiikerintäplikkä l. -pilkkuinen.

Tigrinna, f. naaras- l. emätikeri.

Tik, f. narttu, naattu.

Tilja, f. lattiapalkki, siltalauta; b *eträda* t — n, astua permannolle.

Tiljerätt, adv. pitkin lattian rakoa.

Till, prep. luoksi, luo, tykö; återges oftast med kasus: allativ, ablativ, illativ, translativ och genetiv; går t. kyrkan, menee kirkolle; skrifva till sin far, kirjoittaa isällensä; gå till sin far, mennä isänsä luoksi l. tykö; snabb till loppet, nopea juoksulle l. juoksuloppaan; färdig t. strid, valmis sotaan; väljes till anförare, valitaan päälliköksi; son t. en prest, papin poika; förslag t. stadgar, sääntöjen l. sääntö-ehdotus, ehdotus säännöiksi l. sääntöihin; det kostar två t. tre mark, se maksaa kahdesta kolmeen markkaan l. kaksi tahi kolme markkaa; t. och med detta år, tämän vuoden loppuun asti; han vet t. och med det, hän tietää vielä senkin l. yksin senkin; i dag ätta dagar t., tästä (päivästä) viikon takaa l. päästä; t. att vinna så stor rikedom, niin suuren rikkauten saamiseksi l. saamiseen, niin suurta rikkautta saadaksensa; t. lands och sjöss, maalla ja merellä, maitse ja meritsee; t. fots, jalkaisin; (*ända till*) asti l. saakka (*med illativ*); — adv. (*tillökning*) lisääksi, lisää, vielä, tykö; (*stängning*) kiinni, umpeen, tukkeeseen, tukkoon.

Tillaga, v. a. (*tillreda*) laittaa, laittella, valmistaa; (*tillrusta*) valmistaa, valmistella, varustella, laittella.

Tillagning, f. (*tillagande*) laittaminen, valmistaminen, laittelu, valmistelu, varustelu, valmistus, laitos; (*det tillagade*) laittama, laitos, valmistama, laitelma.

Tillandning, f. vesijättö, vesijättö-maa.

Tillbaka, adv. takaisin, takaperin, takaisin päin; — *böjd*, a. taakääntöinen, keikka, alaspäinen; — *böjning*, f. takaisinvääntyminen, takaisinkeikkaus, taapäin koukistuminen; — *draggen*, a. erillään-pysyväinen l. olevainen; — *dragenhet*, f. erillään-pysyväisyys l. -pysyminen; — *fordra*,

— *föra*, — *gifva*, se *Återfordra*, o. s. v.; — *kasta*, v. a. heittää takaisin; (*drifva tillbata*) sija l. työntää l. lyödä takaisin; se *Återkasta*; — *sätta*, v. a. panna takaisin; (*fig.*) jättää taapain l. takalaitaan; — *visa*, v. a. viitata takaisin l. takaperin; (*drifva tillbako*) lyödä l. työntää takaisin, peräyttää; (*rättfärdiga sig, vederlögga*) peräyttää, kumota, lyödä l. sija takaisin.

Tillbedja, v. a. palvoksia, palvella, kunnioita (-teen), kunnioittaa l. pitää jumalanansa, jumaloita (-teen).

Tillbedjan, f. o. **Tillbedjande**, n. palvoksiminen, palveleminen, kunnioittaminen, jumalana pito, jumaloitseminen, ihalleminen; — *svärd*, a. rukoiltava, jumaloittava, ihalltava.

Tillbedjare, m. palvoksija, rukoilija, kunnioittaja, jumaloitsija; (*en flickas*) ihailija, ihastelija, armaastelija.

Tillbehör, n. tarpeet (*pl.*) tarveaineet (*pl.*).

Tillbjuda, v. a. tarjota, tarita (-teen).

Tillblanda, v. a. sekoittaa, sekoittaa l. panna sekaan.

Tillblandning, f. yhteensekoitus, sekoitus.

Tillbomma, v. a. panna telkeen l. telki päälle l. kiinni, panna teljellä kiinni, teljetä (-keän) kiinni.

Tillbringa, v. a. (*tillföra*) tuoda, viedä, hankkia, tuottaa; (*om tid*) viettää, kuluttaa, olla.

Tillbringare, m. (*kärl*) kaadin (-timen), tuotin.

Tillbud, n. tarjo, tarjous; (*försök*) yritys; (*början*) alku, aihe; (*händelse*) kohta, tapaus.

Tillbygga, v. a. rakentaa lisää l. lisääksi.

Tillbyggnad, m. lisää rakentaminen; lisärakennus.

Tillbyta sig, v. r. vaihettua itsellensä, saada vaihettamalla.

Tillböra, v. imp. pitää, tulla; som sig tillbör, niinkuin (olla) pitää l. tulee.

Tillbörlig, a. säälinen, kohtuullinen, mahdollinen, velvollinen; (*tillbörande*) jkulle tuleva; t. aktning, velvollinen l. mahdollinen l. (jkulle) tuleva kunnioitus; t. andel, säälinen l. kohtuullinen l. (jkulle) tuleva osa.

Tillbörligen, adv. säällisesti, velvollisesti, niinkuin pitää l. olla pitää, niinkuin asia vaatii.

Tillbörlighet, f. velvollisuus, mahdollisuus, säällisyys, jkulle tuleva asia.

Tillbörligt, adv. *se* Tillböriligen.

Tilldana, v. a. muodostaa, laittaa, laatia.

Tilldela, v. a. antaa osa, antaa, määrätä.

Tilldess, konj. siksi kuin l. kun, siihen asti kun l. kuin, kunnes, (*så länge som*) niin kauan kuin.

Tilldraga, v. a. vetää kiinni l. umpeen l. kiinnemmäksi; t. sig, v. r. (*draga till sig*) vetää puoleensa; (*hända*) tapahtua, sattua.

Tilldragande, a. puoleensa vetävä, viedävä.

Tilldragelse, f. tapaus, tapahtuma.

Tilldöma, v. a. tuomita jkulle, tuomilla päättää l. määrätä jkulle; jmf *Tillskrifva*.

Tillegna, v. a. omistaa, antaa omaksi, tehdä l. hankkia jkun omaksi; t. sig, vällata l. ottaa itsellensä, anastaa; (*tillskrifva sig*) omistaa itsellensä.

Tillegnan, **Tillegnelse**, f. omistus, omistaminen; omistuseanat (*pl.*).

Tiller, pl. latat, rivat.

Tillerkänna, v. a. tunnustaa l. myöntää jkulle l. jkun omaksi; omistaa jkulle; t. sig, omistaa l. myöntää itsellensä.

Tillfalla, v. n. tulla omaksi l. osaksi, omistua, tulla l. langeta (-kean) jkulle.

Tillflykt, f. turva, pako, turvapaikka; taga sin t. till ngn, ottaa pakonsa jkun luokse, turvautua jkuhun, paeta (-kenen) jkun turviin; lemna t., antaa turvaa l. suojaa; — *-sort*, m. turva- l. pakopaikka.

Tillflyta, v. n. tulla, karttua.

Tillföde, n. lisävesi (-den).

Tillfoga, v. a. liittää, lisätä, panna lisäksi l. lisää; (*förorsaka*) tehdä, saattaa.

Tillfreds, adv. o. adj. tyytyväinen; — *-ställa*, v. a. tyydyttää, kyllyttää, hyvittää; (*lugna*) rauhoittaa, tyydytellä, tehdä tyytyväiseksi.

Tillfredsställelse, f. (*sinnesstämning*) tyytyväisyys, mielihyvä, tyytyminen; (*tillfredsställande*) tyydyttäminen, tyydytys, kyllyttäminen.

Tillfriskna, v. n. parata (-nen), parantua, tulla terveeksi, kostua.

Tillfrysa, v. n. jäättyä, jäättyä kiinni, mennä l. käydä jäähän.

Tillfråga, v. a.; t. ngn om ngt, kysyä jkin jkulta.

Tillfrågan, f. kysymys, kysyminen; på t., kysyttyä, kysyttävissä.

Tillfylles, adv. kylläksi, kylliksi, kyllin, kyllä, tarpeeksi; — *-göra*, v. a. täyttää, tyydyttää, olla tarpeeksi l. kylliksi, kyllistää; — *-görelse*, f. täyttäminen, täydeksi teko l. tekeminen; (*teol.*) täyttämistyö, tekoitäyttämys.

Tillfångataga, v. a. ottaa vangiksi, vangita (-tsen).

Tillfälle, n. tilaisuus, tilapä.

Tillfällig, a. satunnainen, sattumoinen, tilapäinen; — *-tvis*, adv. sattumaltansa, sattumoilta, satunnaisesti.

Tillfällighet, f. satunnaisuus, sattumoisuus; (*tillfällig händelse*) sattuma, sattumus, tilapä.

Tillfälligt, a. satunnainen, sattumainen; — *-skrift*, f. tilapäkirjoitus, tilapäinen kirja l. kirjoitus.

Tillföra, v. a. viedä, tuoda.

Tillförbinda, v. a. sitoa, velvoittaa, sitouttaa.

Tillförrene, adv. ennen, ennenkin, entiseen aikaan, tätä l. sitä ennen.

Tillförlitlig, a. luotettava, uskottava, luotollinen.

Tillförlitligen, adv. luotettavasti, uskottavasti.

Tillförlitlighet, f. luotettavuus, uskottavuus, luotollisuus.

Tillförsordna, v. a. määrätä, määrätä virkaa tekemään l. viran tekijäksi; t—d, määrätty, väliaikainen.

Tillförsel, m. ruoantuonto l. -vientti, elatuksen l. ruokatarvan tuonto l. tuominen.

Tillförsigt, f. luottamus, luottavuus.

Tillförsäkra, v. a.; t. ngn ngt, vakuuttaa jkin jkulle, vakuuttaa l. varmistaa jkuta jatkun.

Tillgift, f. *se* Förärelse.

Tillgifva, v. a. *se* Föräta.

Tillgifven, a. mieliharras, harras (-taan), harrastunut, rakastunut, mielyntyt, harrastavainen.

Tillgifvenhet, f. mieliharras, harrastavuus, hartaus.

Tillgjord, a. teeskentelevä, tekomieli, teeskennelty, olevinansa.

Tillgjordhet, f. teeskenteleväisyys, tekomieliisyys l. -mieli, teeskennelty olo l. olento.

Tillgodogöra, v. a. ottaa l. käyttää hyväksensä l. hyödyksensä; — *-hafvande*, n. saatava, saamiset (*pl.*); — *-njuta*, v. a. nauttia etuansa l. jonkin etua, nauttia l. käyttää hyväksensä l. eduk-

- sensa; — -so, v. a.; t. ngn, katsoa jkun hyvää l. parasta, pitää huolta jkusta, tyydyttää jkuta.
- Tillgrepp**, n. anastus, valtaus, kaappaus.
- Tillgripa**, v. a. anastaa, vallata (-taan), kaapata, ryhtyä l. ruveta (-pean) l. tarttua (jhkin).
- Tillgrunda**, v. n. mataloitua, laitoutua.
- Tillgränsa**, v. a. koskea jhkin, olla jonkin rajalla l. ohellinen; t—nde, rajallinen, raja-, rajalla oleva, rajakainen.
- Tillgå**, v. n. (sko) käydä, tapahtua, tehdään (*pass.*); hafva l. finnas att t., olla varana l. varoja l. varaa l. saatavissa l. saatavana.
- Tillgång**, m. (*ställe för inträde*) pääsy l. menopaikka, tie; (*tillträde*) pääsy; (*förråd*) vara, varat (*pl.*); (*tillförsel*) tulo, tuonti.
- Tillgänglig**, a. päästävä, mentävä, luokse l. sisään päästävä, johon päästä voi; (*som är att tillgå*) saatava, saatavissa oleva; (*foglig*) sävyllinen, luoksensa päästävä.
- Tillgänglighet**, f. luoksepäästäväisyys, luoksepääseminen, luokse l. sisään pääsy.
- Tillgöra**, v. a. tehdä, tehdä l. vaikuttaa (jonkin) eteen.
- Tillgörande**, n. tekeminen, toimi (-en), vaikutus.
- Tillhanda**, adv. tarjona, tarjolla; *se* **Tillhanda**; — -gå, v. a. olla avullinen l. apuna, auttaa; — -hålla, v. a. pitää saatavana l. saatavilla l. käsillä, käteyttää, pitää (jkun) varalla l. varana; — -komma, v. n. käteytyä, tulla käsiin.
- Tillhandla sig**, v. r. ostaa, ostaa kaupassa.
- Tillhands**, adv. käsillä, saapuville, saatavilla, käsilte, saapuville, saataville.
- Tillhjelp**, f. apu, avunteko.
- Tillhjelpig**, a. avullinen.
- Tillhoppa**, adv. yhteen, yhteensä, yhdessä, kokoon, koossa, koolla, koolle.
- Tillhugg**, n. ase, lyömä-ase.
- Tillhugga**, v. a. hakata l. veistää osapuulle.
- Tillhviska**, v. a. kuiskuttaa l. kuiskaista (jkulle).
- Tillhygge**, n. *se* **Tillhugg**.
- Tillhäll**, n. tyyesija, pesä, pesäpaikka.
- Tillhålla**, v. a. (*hålla tillsluten*) pitää kiinni l. suljettuna; (*till att ngn gör*) pitää, pakottaa (jhkin).
- Tillhårdna**, v. n. kovettua.
- Tillhålla**, v. a. kaataa lisäksi.
- Tillhöra**, v. n. olla jkun, olla jkun oma, kuulua jhkin l. jkulle, tulla jkulle; (*åligga, anstå*) tulla, olla, olla asia, kuulua; detta hus tillhör mig, tuo huoneus on minun l. minun oma; dygden tillhör hvar och en, hyve on jokaisen (oma) l. kuuluu jokaiselle; han tillhör sällskapet, hän kuuluu seuraan l. on seuraan kuuluvainen; den omsorgen tillhör dig, se huoli on sinun asiaksi l. sinun l. kuuluu sinulle; det tillhör honom att granska saken, hänen tulee tutkia asia, asia on hänen tutkittavansa, asia kuuluu hänen tutkittaviansa; det tillhör ej mig att döma deröfver, minun ei ole asiaini l. minun ei tule l. käy sitä tuomita.
- Tillhörig**, a. jhkin l. jkulle kuuluva, jkun oma l. oleva.
- Tillhörighet**, f. kuuluvaisuus, oma, omuus, mikä l. mitä jhkin kuuluu.
- Tillika**, adv. ynnä myös, samassa, samalla, myös, myöskin; t. med ngt, ynnä l. yhdessä jonkin kanssa.
- Tillimma**, v. a. liimata kiinni l. yhteen l. umpeen.
- Tillintetgöra**, v. a. tehdä tykjäksi l. mitättömäksi, hävittää; t—s, v. d. käydä l. mennä tyhjäksi l. mitättömäksi, mennä tyhjiin, käydä tyhjään, rauveta (-kean).
- Tillit**, f. luottamus l. uskallus (jhkin); — -sfull, a. turvallinen, luottamuksellinen, luottoisa.
- Tillita**, v. a. anoa l. hakea apua (jkulta), pyytää (jkulta), turvautua (jhkuhun).
- Tillkalla**, v. a. kutsua paikalle l. saapuville, kutsuttaa.
- Tillklappa**, v. a. lyödä l. litsata l. pännätä yhteen l. tasaiseksi.
- Tillklippa**, v. leikata vaatteeksi l. valmiiksi, leikata.
- Tillklipping**, f. valmiiksi-leikkaus, leikkaaminen.
- Tillklämma**, v. a. painaa l. likistää l. puristaa yhteen l. kiinni.
- Tillknyta**, v. a. solmeta l. sitoa kiinni l. umpeen.
- Tillknäppa**, v. a. napittaa (kiinni), panna napit kiinni.

Tillkomma, v. n. tulla tykö l. lisäksi l. luokse, tulla jhkin; (*tillfalla*) tulla l. omistua jkulle; (*tillhöra*, *anstå*, *passa*) sopia, tulla, olla; (*uppkomma*) tulla, syntyä; (*tillståta*) tulla, sattua, kohdata (-taan).

Tillkommande, a. tuleva, tulevainen, vastainen, vastatuleva; det t., tulevaisuus, vastaisuus.

Tillkommelse, f. (*bibl.*) tuleminen, tulemus.

Tillkommandera, v. a. komentaa l. määrätä jhkin l. tykö; t—d, (jhkin) komennettu l. määrätty, (joukkoon) komennettu, tykökomennettu.

Tillkomst, f. lisää-tulo, tulo, lisäksi l. luokse tuleminen; (*uppkomst*) synty, ilmestyminen.

Tillkonstla, v. a. konstitella, tehdä konstitilliseksi l. konstikkaaksi, teeskennellä; t—d, konstikas, konstitillinen, konstiteltu.

Tillkrängla, v. a. rahnikoita (-tsen), kietoa, sotkea; t. sig, anastaa l. valata (-taan) itsellensä.

Tillkämpa, v. a.; t. sig, saada l. voittaa taistelemalla l. taistelulla, taistella itsensä voittajaksi.

Tillkännagifva, v. a. ilmoittaa, antaa tietää l. tiedoksi.

Tillkännagifvande, n. tiedon- l. tietää-anto, ilmoitus.

Tillköpa, v. a. ostaa lisäksi.

Tillköra, v. a. sjaa l. kulkea tasaiseksi, ajamalla tasaittaa.

Tillmura, v. a. muurata umpeen l. kiinni.

Tillmäle, n. syytös, solmaus.

Tillmäska, v. a.; t. dricka, bränvin, tehdä juoman, paloviinan mäskiä, tehdä juoman sakkaa, paloviinan riistaa.

Tillmäte, v. a. mitata jkulle; t. sig, anastaa l. lukea itsellensä.

Tillnamn, n. (*slägtnamn*) suku- l. Hikanimi; (*vedernamn*) litka- l. lisäänimi.

Tillnarra, v. a.; t. sig, houkutella l. viekoitella itsellensä.

Tillocka, v. a. houkutella l. viehätellä luokse l. jhkin.

Tillopp, n.; t. af vatten, vedentulo l. -vara; hafva sitt t., lähteä tulemaan l. juoksemaan, olla tulo; t. af folk, kansan l. väen tunko l. tungos l. yhteentulo; — *sgraf*, m. nostoja; — *sventil*, m. tuloventtiili.

Tillplatta, v. a. litistää, lästistää, painaa litteäksi; t—s, v. d. litistyy, painua l. tulla litteäksi.

Tillproppa, v. a. tulpita l. tukkia kiinni.

Tillpynta, v. a. laitella, pyntätä, sötöittää; se *Tillyga*.

Tillra, v. n. tiukkua, vierä, vierähtää, norahtaa, pisoilla.

Tillreda, v. a. valmistaa, valmistella, laittaa, laittella.

Tillredelse, f. valmistus, valmistelu, laittelu, laitos, laittaminen; — *-dag*, m. valmistuspäivä.

Tillreds, adv. valmis, valmiina, varana.

Tillregla, v. a. salvata kiinni, panna salpaan l. salpa eteen l. säppi eteen, säppiä.

Tillrop, n. huuto, huudahdus.

Tillropa, v. a. huutaa l. huudahtaa (jkulle).

Tillrusta, v. a. varustaa, varustella, hankkia, rakennella (-telen), valmistaa.

Tillrustning, f. varustelu, valmisteleminen; varustelma, varustus, rakennelma, hanke.

Tillryggalägga, v. a. kulkea, matkustaa.

Tillråda, v. a. kehottaa, neuvoa.

Tillrådan, f. kehoitus, neuvo.

Tillräcklig, a. riittävä, kylläinen, kylläinen, tarpeeksi l. kyllä l. kylläksi oleva, täyttävä; det är t—t, siinä on kyllä l. kylliksi l. tarpeeksi, se riittää l. täyttää.

Tillräcklighet, f. riittäväisyys, kylläisyys, kyllällisyys, kylluus, täyttäväisyys.

Tillräckligt, adv. tarpeeksi, kylläksi, kyllin, tarpeellisen, riittävän, riittävästi.

Tillräkna, v. a. lukea jkun syyksi, syyttää jkuta, arvata joku syylliseksi l. synn-alaiseksi.

Tillräknelig, a. syyllisyyden-alainen, syytteen-alainen, syytettävä.

Tillräknelighet, f. syyllisyyden-alaisuus, syytteen-alaisuus, syytettäväisyys.

Tillrättafä, v. a. löytää, saada selvään l. selko; t—s, löytyy, löydetään; — *-föra*, v. a. saattaa oikeaan, oikeaista; — *-skaffa*, v. a. saattaa l. laittaa l. toimittaa selvään l. takaisin; — *-ställa*, v. a. aettaa l. laittaa paikoilleen l. oikein, asettaa l. laittaa kuntoon jälleensä; — *-visa*, v. a. saattaa l. johdattaa oikeaan l. oikealle tielle, oikeaista; (*förehålla*) ojentaa, nuhdella (-telen); — *-visning*, f. ojenus, nuhteet (*pl.*).

Tills, adv. o. konj. se *Till* o. *Tilldess* t. *vidare*, toistaiseksi.

Tillsamman l. **Tillsammans**, adv. yh

dessä, yhteen, yhtenä; (*sammanlagdt*) yhteensä, kaikkiansa.

Tillsats, m. lisää, lisääys, lisäämä, lisääpano.

Tillse, v. n. katsoa, katsoa perään, laittaa.

Tillskansa, v. a.; t. sig ngt, vallata (-taan) l. anastaa itsellensä, vasten oikeutta omistaa l. ottaa.

Tillskapa, v. a. muodostaa, laatia; (*fig.*) synnyttää, septä (-tsen).

Tillskicka, v. a. se Tillsända.

Tillskjuta, v. a. (*skjuta fast*) lykätä l. syysää kiinni; (*göra tillskott*) antaa lisäksi l. avuksi, panna kokoon.

Tillskott, n. lisääpano, lisäksi, lisää, yhteenpano, pano-osa.

Tillskrifva, v. a. (*skrifva till ngn*) kirjoittaa jkulle l. jkun tykö; (*i skrift tillägga*) kirjoittaa lisää l. tykö; (*tilldela förtjensten, skulden*) lukea jkun työksi l. syyksi l. ansioksi.

Tillskrufva, v. a. ruuvata kiinni.

Tillskynda, v. a. tehdä, tuoda, tuottaa, saada aikaan, matkaan-saattaa.

Tillskyndelse, f. tuottamus, vaikutus, syy.

Tillskära, v. a. leikata (valmiiksi); det är väl l. för drygt tillskurit, sitä on runsaasti l. ylen paljon otettu l. pantu.

Tillskärare, m. valmiiksileikkaaja, leikkaaja.

Tillsluta, v. a. sulkea kiinni, sulkea, ummistaa, panna l. painaa kiinni l. umpeen; t—s, v. d. sulkeutua, ummistua, mennä l. käydä umpeen, mennä kiinni.

Tillsluten, a. o. part. suljettu, ummistettu, kiinni oleva, (*bringstångd*) umpinainen.

Tillslå, v. a. (*slå igen*) lyödä l. paiskata kiinni; (*hålla mera*) kaataa lisää l. enemmän; (*tilldela*) määrätä.

Tillsläppa, v. a. panna omastansa l. osaltansa, panna lisää omastansa, panna.

Tillsnöra, v. a. nyörätä l. köyttää l. vetää kiinni.

Tillspetsa, v. a. sulpentaa, huipistaa, teroittaa, kärjestää; t—d, suipennettu, teroitettu, suippopää, teräväpäinen, suipukka.

Tillspäda, v. a. laimentaa, hämmentää l. sekoittaa vedellä.

Tillspörja, v. a. se Tillfråga.

Tillstoppa, v. a. tukkia, tuketa (-kkean), panna tukkoon l. tukkeeseen, tuketa kiinni l. umpeen, umpeuttaa.

Tillströmma, v. n. virrata, virtailla, tulvia, tulvalla, tulla l. juosta virtana l. tulvanansa.

Tillstunda, v. n. lähestyä, läheta (-nea), olla lähellä l. likellä; t—nde April månad, ensintuleva l. nouseva Huh-tikuu.

Tillstymmelse, f. osapuu, osapuut (*pl.*), kyhäys, kyhe, (*liten början*) alku, alkunonnos l. -hiukka.

Tillstyrka, v. a. (*uppmana*) kehottaa, (*gifva sitt förord*) puolustaa.

Tillstyrkan, f. kehotus, puolustus.

Tillstå, v. a. tunnustaa, myönnötyä.

Tillstånd, n. (*belägenhet*) tila, kanta; (*lof*) lupa; i dåligt t., huonossa tilassa, huonolla kannalla, huonona; —sbevis, n. luvantodistus; —sbrief, n. lupakirja l. -kirje.

Tillstådes, adv. (*vara*) läsnä, saapuvilla, (*komma*) saapuville, paikalle; —komma, v. n. tulla saapuville l. paikalle.

Tillstådja, v. a. sallia, suoda, sietää; se Tillåta.

Tillstålla, v. a. (*öfverlemn*) käteyttää, antaa, toimittaa, antaa l. saattaa käteen; (*göra anstaller*) laittaa, hankkia, panna toimeen, aikaan-saattaa, valmistaa, nostattaa.

Tillställare, m. laittaja, hankkija, toimeenpanija.

Tillställning, f. laittaminen, hankkiminen, toimeenpano, aikaan-saanti, laitos, hanke; (*kalas, nöje*) pidot (*pl.*) pitolaitos, laitos.

Tillståndig, a. jkulle tuleva, luvallinen, sovelijäs.

Tillstånga, v. a. salvata (-paan), sulkea, panna salpaan l. lukkoon, sulkea l. salvata l. teljetä (-keän) kiinni.

Tillstöt, m. kommelus, kohtaous.

Tillstöta, v. n. (*hända*) kohdata, sattua, sattua yhteen; (*gränsa*) koskea, olla rajalla l. rajakkain, sattua l. koskea yhteen.

Tillsyn, f. katsonta, peräänkatsomus, silmällä-pito, valvominen; ha t. öfver ngt, pitää jkin silmällä l. silmänsä alla; lemna utan t., jättää katsomatta l. silmällä-pidotta.

Tillsyningsman, m. katsojames, peräänkatsoja.

Tillsäga, v. a. sanoa l. ilmoittaa jkulle; (*befalla*) käskää, antaa käsky.

Tillsägelse, f. käsky, sana, ilmoitus.

Tillsända, v. a. lähettää l. panna l. panna menemään jkulle.

Tillsätta, v. a. panna lisää l. lisäksi l. omaastansa, lisätä; (*om tjänster*) asettaa, panna; (*färhåra*) menettää, heittää.

Tilltag, n. (*försök*) yritys; (*djerft företag*, *ingrepp*) rohkea yritys l. työ, julkisuus.

Tilltaga, v. n. enetä (-nen), lisääntyä, paisua, kiihtyä, yltyä, (*i längd*) pidetä (-nen); vattnet, förståndet t—er, vesi, ymmärrys lisääntyy l. enenee l. paisuu; vreden t—er, viha paisuu l. yltyy; tilltagen, otettu, pantu.

Tilltaggen, a. takkela, toimehjas, yrittelijä, esin-ottelijas, (*djerft*) rohkea, uskalijas.

Tilltaggenhet, f. takkeluus, yrittelijäisyys, toimelijaisuus, rohkeus, uskalijaisuus.

Tilltagset, adv. takkelaasti, uskalijaasti.

Tilltal, n. puhuttelu; (*förebärrelse*) nuhteet (*pl.*), nuhdesanat (*pl.*); (*vid domstol*) kanne (-teen), syytös, syyte.

Tilltala, v. a. puhutella; (*förebär*) nuhdella; (*vid domstol*) syyttää, kantaa päälle, syyttää oikeudessa, vetää l. panna oikeuden- l. syytteen-alaiseksi; tilltalad, syytetty, syytteen-alainen.

Tilltomta, v. a. käydä l. katsoa tontti l. asema.

Tilltrampa, v. a. polkea l. tallata l. poljeksia kiinni l. kovaksi l. kovaan l. tasaiseksi.

Tilltro, v. a. uskoa, luulla; det t—r jag honom ej, siksi l. sen tekijäksi l. siksi mieheksi en häntä usko, sen tekijää en hänessä luule olevan; t. sig att göra ngt, luulla voitavansa l. saattavansa tehdä jkin, luulla itseensä olevan jonkin tekijää.

Tilltrycka, v. a. painaa l. likistää kiinni l. kiinnemmäksi, painaa syvempään.

Tillträda, v. a. ottaa vastaan, tulla l. päästä (jkin).

Tillträdare, n. tulija, tulokas, vastaanottaja.

Tillträde, n. eteenpääsy, pääsy, pääseminen; få t., päästä luokse l. eteen l. pakinoille l. puheille; hafva t., päästä, päästä esille; lemna t., päästää l. laskea luokki l. eteen; (*tillträdande*) vastaanotto, pääsy, tulo.

Tilltugg, n. viinaleipä.

Tilltvinga, v. a. voittaa l. ottaa väkisin, pakottaa (itsellensä).

Tilltyga, v. a. (*omutsa*) ryvettää; (*illa*

medfara) pahoin l. pahasti menetellä l. pidellä, pelmuuttaa, röykkyttää.

Tilltänka, v. a. aikoa.

Tilltäppa, v. a. ummistaa, panna l. sulkea umpeen; tilltäpp, ummistettu, umpinainen.

Tillvarataga, v. a. ottaa l. viedä l. panna korjuusen, korjata, korjata tal- lelle.

Tillvaratagare, m. korjaaja, korjuusen- l. talteen-ottaja.

Tillvarölse o. **Tillvaro**, f. oleminen, olemus, olemassa olo l. oleminen; hafva t., olla olemassa; — **sätt**, n. olemus l. olemistapa l. laatu.

Tillverka, v. a. tehdä, valmistaa, teeskellä.

Tillverkare, m. tekijä, valmistaja.

Tillverkning, f. tekeminen, valmistami- nen, teko, valmistus; vara under t., olla tekeillä; (*det tillverkade*) teos, valmistus, valmistama, tekemä.

Tillvexla, v. a.; t. sig, vaihtaa l. vaihtaa itsellensä.

Tillvinka, v. a. viitata, viittaamalla antaa.

Tillvinna, v. a. voittaa, saada, saavuttaa.

Tillvita, v. a. sanoa l. väittää l. ajaa (jkun) syyksi, syyttää, soimata; t. en ngt, soimata l. syyttää jkuta jstkin.

Tillvitelse, f. soimaus, syytös, syytte- leminen.

Tillvunnen, se **Förvunnen**.

Tillvägbringa, v. a. saada aikaan, mat- kaan- l. aikaan-saattaa, toimeen-saattaa l. -panna; — **gå**, v. n. tehdä, toi- mittaa, menetellä.

Tillvälla, v. a.; t. sig, anastaa l. val- lata (-ltaan) itsellensä.

Tillvänja, v. a. totuttaa (jkin).

Tillväxa, v. n. kasvaa, lisääntyä, enetä (-nen), enentyä, karttua, vahvistua, vau- rastua.

Tillväxt, m. kasvaminen, kasvanto, ene- neminen, lisääntyminen, lisää- kasvu, karttuminen, vahvistuminen, vaurastu- minen.

Tillydande, a. (jhnkin l. jllekin) kuulu- va, jkun alainen l. alueellinen.

Tillyxa, v. a. kirvestää, veistää l. kol- hia kirveellä, telsoa; t—d, kirveen- jäljellinen, kirveellä veistetty, kirves- tetty, telsottu.

Tillläsa, se **Tillläsa**.

Tillläta, v. a. sietää, sallia, suvaita (-teen), antaa, antaa lupa; tillläten, luvalli- nen, sallittu, suvaittu; t. ngn att träda in, sallia l. antaa jkun tulla

sisään, antaa jkulle lupa tulla huoneeseen; tillät mig fråga, sallikaa l. suokaa l. suvaitkaa minun kysyä l. kysyäkseni; hans helsa t—er ej, hänen terveytensä ei salli l. siedä l. antaa myöten; hans inkomster t. det, hänen tulonsa kannattavat l. myönnättävät sen; han t—er sig ingen hvila, hän ei salli l. myönnätä itselleen lepoa.

Tillätelse, f. lupa, luvan-anto l. -saanti, myönnytys.

Tillätlig, a. luvallinen; det är ej t—t, ei ole lupa l. luvallista.

Tillätligen, adv. luvallisesti, luvalla.

Tilläfventyrs, adv. ehkä, kentiesi l. kenties, kukatiesi l. kukaties.

Tillägg, n. lisäys, lisää, lisääke, lisät (*pl.*), lisäpano.

Tillägga, v. a. panna lisää l. lisääksi, lisätä; (*tillskrifva*) sanoa olevan jkun; (*tilldela, anså*) antaa, määrätä.

Tilläggningsvis, adv. lisäten, lisäämällä, lisääillen, lisää pannen l. panemalla.

Tillämna, v. a. (*göra ämne till*) tehdä l. panna osapulle, alustella; (*ämna åt*) aikoa l. aikoa tehdä l. hankkia (jkulle); *se* Tillärna.

Tillämpa, v. a. soveltaa, sovitaa, sovelluttaa, käyttää; t. lagen, käyttää lakia; t. ett lagrum, sovelluttaa l. käyttää lainsäätöä.

Tillämplig, a. soveltuva, sopiva, käytettävä, käyttää sopiva.

Tillämplighet, f. soveltuvaisuus, sopivaisuus.

Tilländaga, -löpa, v. n. loppua, kulua l. mennä loppuun, päättävä, tulla loppu.

Tillärna, v. a. aikoa, hankkia.

Tilläsa, v. a. lukita (-tsen), lukita kiinni, panna lukkoon.

Tillöka, v. a. lisätä, lisäällä, panna lisää, enentää; t—s, v. p. lisääntyä, enentyä, enetä (-nen), tulla lisää.

Tillökning, f. (*tillökande*) lisääminen, lisääys, enennys; (*det, hvarmed tillökes*) lisää, lisääys, enennys, lisääke.

Tillönska, v. a. toivottaa.

Tillönskan o. **Tillönskning**, f. toivotaminen, toivutus.

Tillösa (*till-ösa*), v. a. sjaa l. ammentaa lisää.

Tillösa (*till-lösa*) v. a.; t. sig, lunastaa itsellensä.

Tilta, f. (auran) villoke l. villu.

Tima, v. n. tapahtua, sattua.

Timbre, m. sointu.

Timglas, n. tiima- l. tunti- l. hietalasi; — -lärare, m. tuntiopettaja; — -sten, m. tiimakivi; — -tals, adv. tunnitain, tuntikausittain; — -vis, adv. tunnitain, tilmoittain; — -visare, m. tuntivisari.

Timid, a. *se* Skygg, Blyg, Försagd.

Timjan, m. ajuruoho.

Timlig, a. ajallinen; det t—a, ajallisuus; lemna det t., lähteä ajasta l. ajallisesta elämästä.

Timligen, adv. ajallisesti, ajallisuuden suhteen.

Timma, m. tunti, tiima; komma på t—n, tulla tunnilleen, tunnin päälle l. kellonlyömällä l. hetkelleen; gifva t—r, antaa oppitunteja.

Timmer, n. (*antal af 40*) kiertelys, rihma; hirs (—ren), (*koll.*) hirret, rakennuspuut (*pl.*); — -arbete, n. salvo- l. salvos- l. rakennustyö; — -bagge, m. seinärautio, juminkainen, sarvijaakko; — -flotta, f. tukki- l. hirsilautta; — -man, m. salvo- l. kirveämies, timmermanni; — -skog, m. hirs- l. tukkimetsä; — -stock, m. huone- l. salvohirsi; — -träd, n. tukki- l. hirrenpuu.

Timotej, m. nurmitähkiö, timotei.

Timpel, m. sulatus-ahjo.

Timra, v. a. salvaa, salvata, veistää, rakentaa.

Timra, f. salvos, kehä.

Timring, f. salvaus, salvaminen; vara under t., olla salvoksella l. kehällä.

Tina, f. tiiau, sammio.

Tina, v. a.; t. l. t. upp, sulattaa; v. n. sulaa, sulautuu.

Tindra, v. n. tuikkaa, tuikkaella, vilkuttaa, kilua.

Ting, n. kappale, esine, olio, asia; (*jur.*) aine, asia, esine; de skapade t—en, luodut kappaleet l. esineet l. aineet; t—ens väsende, esineiden l. aineiden l. asiain olento.

Ting, n. käräjät l. keräjät (*pl.*); hålla t., istua l. pitää käräjiä; lagtima t., lallia-aikaiset l. varsinaiset käräjät; urtima t., välikäräjät; — -sbord, n. käräjä- l. lakipöytä; — -sdag, m. käräjäpäivä; — -sfall, n. käräjänkaipuu, käräjäin laiminkäyminen; — -sfrid, m. käräjärauha; — -sgästning, f. käräjäkapat; — -sgästningspenningar, m. pl. käräjäkappalahat; — -shus, n. käräjätalo l. kartano; — -slag, n. käräjäkunta; — -snotarie, m. käräjä-

notarius l. -kirjuri; — **-spredikan**, f. käräjäsaarna; — **-ssak**, f. käräjän-
asia, käräjäjuttu, käräjöimä; — **-ssal**,
m. käräjäsal, lakitapa; — **-sskrifva-
re**, m. käräjäkirjoittaja; — **-sstad**, m.,
— **-sställe**, n. käräjäpaikka l. -talo;
— **-termin**, m. käräjän aika l. määrä-
aika; — **-stid**, m. käräjän-aika; —
-stima, f. käräjähetki l. -aika.

Tinga, v. a. tingata (-kaan), tilata, py-
hittää.

Tingest, m. kalunen, kalu.

Tingta, v. a. pitää l. istua käräjiä, kä-
räjöitä.

Tinktur, f. tinktuuri, liuos.

Tinne, m. (*på tak*) saikara, hammas (-paan),
harja; (*i kam o. d.*) pii, piikki.

Tinning, m. ohimo, ohaus, silmä l. ot-
sukulma; — **-sben**, n. uni l. ohimo-
luu; — **-söm**, m. ohimorako l. -liitos.

Tio, num. card. kymmenen; t. gånger,
kymmenen kertaa, kymmenesti; t. da-
gars, kymmenpäiväinen, kymmenen
päivän; de voro t., heitä oli kym-
menen; — **-bladig**, a. kymmenlehti-
nen; — **-dubbel**, **-faldig**, a. kymmen-
l. kymmenenkertainen, kymmeninen;
— **-dubbelt**, **-faldt**, adv. kymmenker-
taisesti, kymmenen kertaa; — **-handa**,
a. kymmen- l. kymmenenlaatuinen,
kymmenenlajine, kymmeninen; —
-hörnig, a. kymmenkulmainen l. -nurk-
kainen; — **-hörning**, m. kymmennurk-
kio l. -kulma; — **-manna**, a. kymmen-
miehinen; — **-manning**, m. (*bot.*) kym-
menhetinen; — **-punding**, m. kym-
mennaulio; — **-sidig**, a. kymmensi-
vuinen; (*bot.*) kymmentuhkoinen; —
-stafvig, a. kymmentavuinen l. -ta-
vullinen; — **-tal**, n. kymmenikkö,
kymmenkunta, kymmen; ett t. af år,
kymmenkunta vuotta, vuosia l. vuotta
kymmenen l. kymmenkunta, kymme-
nikkö vuosia; han var der t. (tio-
tals) år, hän oli siellä vuosikymme-
niä l. kymmenittäin vuosia; t - en,
kymmenet; — **-tusen**, num. card. kym-
menen tuhatta; — **-tusende**, num.
ord. kymmenes tuhannes, kymmentu-
hannes; — **-årig**, a. (*tio år gammal*)
kymmenvuotias l. -vuotinen; (*som va-
rar tio år*) kymmen- l. kymmenen-
vuotinen.

Tionde, num. ord. kymmenes (-nnen);
subst. m. kymmenekset l. kymme-
nykset (*pl.*), tihunti; — **-sgift**, f.
kymmenysmaksu l. -vero; — **-del**, m.

kymmenes osa, kymmenennes (-ksen);
— **-gifvare**, m. kymmenysten mak-
saja; — **-rättighet**, f. kymmenys- l.
-tihunti-oikeus; t - er, kymmenyssaa-
tavat (*pl.*), kymmenekset (*pl.*); —
-spannål, m. tihunti- l. kymmenysjy-
vät (*pl.*); — **-sättning**, f. tihunnin-
l. kymmenyslaaku l. -määräys; — **-ta-
gare**, m. kymmenysten saaja l. naut-
tija.

Tipp, m. nippu, nipukka, huippu; se
Hönstippen.

Tippa, f. tipu, tupu.

Tirad, m. ainejaksu l. -juonta, lausejuon-
ta, kynäelmä.

Tiraljera, v. n. tiraljoita, (-tsen), tapella
l. ampuella hajalla,

Tiraljör, m. tiraljyöri, haja-ampuja l.
-sotija.

Tisdag, m. tiistai.

Tissel, **Tissla**, se **Tassel**, **Tassla**.

Tistel m. ohdake.

Tistel, m. — **-stäng**, f. aiantanko, veh-
maro, välläisa l. -tanko.

Tistron, n. siestarlainen, oivukka.

Titan, m. titaani, jättiläinen; (*metall*)
titaani.

Titel, m. (*påskrift*) nimi (-en), nimitys;
(*för personer*) kölli, korko- l. virka- l.
arvonimi; — **-blad**, n. nimilehti; —
-sjuka, f. nimenhimo.

Titta, v. n. kurkistaa, tirkistää, kurkis-
tella, tirkistellä.

Titulatur, m. kirkonimet, arvo- l. kun-
nianimet l. nimitykset (*pl.*), korko- l.
arvonimistö.

Titulera, v. a. sanoa l. nimittää nimellä
l. kirkonimellä l. arvonimellä, sanoa
l. puhutella (joksikin).

Titulus, m. (*förk. Tit.*) återges med
pron. Te.

Titulär, a. (jonkin) nimellinen, (jonkin)
nimeä kantava, nimi-; — **-råd**, n. ni-
mineuvos.

Tjena, v. a. o. n. palvella; (*vara tje-
lig*) antaa, hyödyttää, olla hyvää, olla;
t. ihop, ansaita l. koota palveluksel-
la, palvella kokoon; t. ut, palvella ai-
kansa l. loppuun l. täysin; hvar med
kan jag t. er, millä voin tälle apua
tehdä l. teitä palvella? det t - r till
intet, ei se auta l. hyödytä mitään
l. ollenkaan, siitä ei ole mitään hyö-
tyä l. apua; det t - r till bevis, se
on l. kelpaa todistukseksi; den t - n-
de klassen, palvelusväen luokka.

Tjenare, m. o. Tjenariina, f. palkolli-

nen, palvelija; tjenare och tjena-
rinnor, mies- ja naispalvelijat l. -pal-
kolliset, palvelijat ja palvelijattaret.
Tjenlig, a. kelpaava, sopiva, auttava, so-
velijaa, hyvä, mukava.
Tjenlighet, f. sopivuus, mukavuus, so-
velijaisuus, kelpaavaisuus, auttavaisuus.
Tjenst, f. (en *tjenares*) palvelus; (*tjenst*
i staten) virka, palvelus; (*bistånd*) pal-
velus, apu, toimitus, hyvä työ; taga t.,
gå i t., mennä l. ruveta (-pean) palve-
lukseseen; inträda i statens t., astua
l. ruveta valtion palvelukseen l. virkoi-
hin; göra sin t., tehdä l. toimittaa
virkansa; han gör kaptens t., hän
tekee l. toimittaa kapteenin virkaa;
belöning för t—er, palkinto pal-
veluksista l. hyvistä töistä; gör mig
den t—en, tee minulle se hyvä työ
l. palvelus; det står till er t., se
on teidän nautittavananne l. käytettä-
vänäne l. vallaassanne; — **adel**, m.
virka-aateli; — **aktig**, a. palvelevainen,
avulijaa, apukernas, hyvä l. nöyryä aut-
tamaan; — **aktighet**, f. palvelevai-
suus, apu- l. palveluskernaus, avulijai-
suus; — **ande**, m. palvelus- l. palve-
lijahenki; — **bar**, a. palvelukseen
kelpaava l. kelvollinen, palveluskelpo;
kelpaava; — **barhet**, f. palveluskel-
poisuus, palvelukseen-kelpaavaisuus,
kelvollisuus; — **bevisning**, f. palveluk-
sen l. avun osotus; — **duglig**, a. palve-
luskuntoinen l. kelpo; — **ebefattning**,
f. virkatoimitus, virka; — **ebref**, n.
(*fullmägt*) virkakirja, (*embetsbref*) vir-
kakirje; — **eed**, m. virka- l. palve-
lusvala; — **efel**, n. virkarikos l. -vir-
he; — **efficka**, f. palvelustyttö l. -pti-
ka; — **efolk**, n. palvelus- l. palkka-
väki, palkolliset; — **eförteckning**, f.
ansio- l. virkaluettelo; — **egrad**, m.
virka- l. palvelus-aste l. -arvo; — **egö-
romål**, n. virkatoimi l. -askare, vira-
ntoimitus; — **ehjon**, n. palkollinen;
— **ehjonstadga**, f. palkkaväen-asetus,
palkollisääntö; — **eman**, m. palve-
lusmies; *embets- och tjenstemän*,
virka- ja palvelusmiehet, yhäisemmät
ja alhaisemmat virkamiehet; — **e-
mannabana**, f. virkamiehen tie, vir-
katie l. -tiet (*pl.*); — **enit**, n. virka-
l. virallis-uutteruus, virka-into; — **e-
piga**, f. palkka- l. palveluspiika; —
eqvinna, f. palvelusvaimo l. -nainen;
— **etid**, m. palvelus-aika l. -vuodet
(*pl.*), virka-aika, virkavuodet (*pl.*); —

-**eväg**, m. virkatie; i t., virkatietä,
viran suhteen l. puolesta, virantoimi-
tuksessa; — **eålder**, m. ansiovuodet
(*pl.*), virka-ikä; — **eår**, n. virka-
l. ansiovuosi; — **fri**, a. virkalomai-
nen l. -välinen; — **färdig**, a. *se Tjenst-
aktig*; — **förrättande**, a. virkaa toi-
mittava l. hoitava, virantoimittaja,
virka sijainen; — **göra**, v. a. toimittaa
l. tehdä virkaa, olla virassa, palvella;
— **görande**, a. virkaansa toimittava
l. pitävä, virantoimituksessa l. palve-
luksessa oleva, virkaa tekevä; — **gö-
ring**, f. viranteko l. -pito, palvelus-
toimitus, virassa olo; — **ifver**, m.
se Tjenstenit; — **kamrat**, m. vir-
kaveli l. kumppani; (*som tjenaar sam-
ma husbonde*) palvelus- l. palvelija-
kumppani; — **ledig**, a. virasta va-
paa, virkavapaudellinen; — **ledighet**,
f. virkavapaus; — **lös**, a. viraton,
(*afsatt*) virkaheitto; — **löshet**, f. vi-
rattomuus; — **pligt**, f. virkavelvel-
vollisuus; *se Tjenstskyldighet*; —
pligtig, — **skyldig**, a. velvollinen
l. velvoitettu palvelemaan, palveluk-
sen-alainen, palvelusvelvollinen; —
skyldighet, f. palvelusvelvollisuus,
palvelun-alaisuus; — **sökande**, a.
virkaa hakeva, viranhakija; (*hos em-
skild*) palvelusta hakeva l. etsivä, pal-
veluksenhakija; — **villig**, a. *se Tjenst-
aktig*; — **värja**, f. virkamiehekkä; —

Tjock, a. paksu; (*ej fytande*) sakea, pak-
su; t—t hår, paksu l. sakea tukka
l. karva; t. skog, sakea l. synkkä l.
paksu metsä; t—t moln, paksu l.
synkkä pilvi; något t., paksuläntä,
paksuainen, paksuhko, paksullainen;
göra t., paksunuttaa, tehdä paksuksi;
bli t., *se Tjockna*; — **ben**, n. poh-
kea, pohje; — **bukig**, a. mahakas,
vatsakas, paksu-, turpeamahainen; —
halsad, a. paksukaulainen l. -kaula;
— **hufvud**, a. paksupäinen; (*fig.*) pak-
su- l. kovapäinen l. -pää; — **hårig**,
a. sakea- l. paksukarvainen; (*om huf-
vudet*) sakea-, paksutukkainen; — **skä-
lig**, a. paksukuorinen l. -kuorellinen;
— **ända**, f. tyvipää, tyvi (-en).
Tjocka, f. (*ejöt.*) usma, sumu.
Tjockhet, f. paksuus, sakeus, synkkyys.
Tjocklek, m. paksuus; af tre tums t.,
kolmen tuuman paksuinen.
Tjockna, v. n. paksuta (-nen), paksun-
tua, tulla l. käydä paksuksi, sakoa,
saeta (-kenen).

Tjoekt, adv. paksusti, paksussa, pak-suun, paksulta; t. klädd, paksussa vaatteessa; sockra t., sokuroita pak-suun; det finnes snö tre tum t.. lunta on kolmen tuuman paksulta l. paksussa; tala t., puhua paksusti l. puurokkaasti.

Tjog, n. tiu, tiuvi; — **-tals**, adv. tiut-tain, kaksikymmenin.

Tjoder, n. lieka, liekaköysi (-den), kam-mitsa; (*fig.*) kammitsa.

Tjodra, v. a. lieata (-kaan), panna lie-kaan; vara t—d, olla lieassa l. lie-attuna.

Tjuf, m. varas (-rkaan); — **-aktig**, a. varkaaneekainen l. tapainen, varaste-levainen; — **-art**, f. varkaanluonto; — **-band**, n. varasjoukko l. -joukkio, var-kaiden joukko; — **-gods**, n. varkaan-l. varkauskalu; — **-gömma**, f. var-kaankätkö l. -piilo l. -pesä; — **-göm-mare**, m. varkaankätkijä l. -suojeilija; **-häl**, n. *se* Tjufnäste; — **-knep**, n. varkaan kuje l. juoni; (*fig.*) konnan juoni l. kuje l. mutka l. koukku; — **-kona**, f. varas-ämmä l. -lutka; — **-konster**, f. pl. varkaan l. konnan ku-jeet l. konkut l. konstit (*pl.*); — **-mål**, n. varkausjuttu l. -asia, varkauden l. varkaan juttu l. asia; — **-näste**, n. varkaanpesä, varasten pesä l. luola; — **-pack**, n. roisto- l. varasjoukko; — **-pojke**, m. varaspoika; (*fig.*) poi-kalurus l. -veitikka; — **-sak**, f. *se* Tjufmål; t—er, varastetut kalnt l. tavarat; — **-skytt**, m. sala-ampuja l. -metsästäjä; — **-skytte**, n. salamet-sästys l. -jahti; — **-srätt**, m. varkaan laki l. syy; stånde t., olkoon var-kaan syyssä l. syyin alainen, tuomitta-koon l. rangaistakoon varkaana; — **-streck**, n. *se* Tjufknep; — **-unge**, m. *se* Tjufpojke.

Tjufnad, m. varkaus, varastama; — **-s-mål**, n. varkausjuttu l. -asia.

Tjufsk, a. *se* Tjufaktig.

Tjufva, f. *se* Tjuga.

Tjufva, v. a.; t. tobak, riipiä l. listiä tupakkaa.

Tjufvahand, f. varkaan käsi.

Tjufveri, n. varastaminen, varkaus; stöld och t., kakenlainen varkaus.

Tjuga, f. hanko, vanko.

Tjugondagen, m. *se* Tjugonedagen.

Tjugonde, num. ord. kahdeskymmenes, kaksikymmenes; — **-dagen**, m. hiiva-

l. sakkanuntti; — **-del**, m. kahdes-kymmenes osa, kaksikymmenes osa.

Tjugu, num. card. kaksikymmentä; — **dubbel**, — **-faldig**, a. kaksikymmen-kertainen, kahdenkymmenen kertainen, kaksikymmeninen; — **-dubbelt**, — **-faldigt**, adv. kaksikymmen-kertaisesti, kaksin kymmenin kerroin; — **-hörnig**, a. kaksikymmen-kulmainen l. -nuhai-nen; — **-hörning**, m. kaksikymmen-särmio l. -särmikkä, kaksikymmen-kul-mio; — **-männig**, m. (*bot.*) kaksikymmen-heteinen; — **-punding**, m. kaksikymmen-naulio; — **-sidig**, a. kak-sikymmen-sivuinen; — **-tal**, n. kak-sikymmen-luku, kahdet kymmenet (*pl.*); hon är på t—et, hän on toisella kymmenellä; — **-årig**, a. (*tjugu år gammal*) kaksikymmen-vuotias, kahden kymmenen vuotinen; (*som varar tjugu år*) kahden kymmenen vuoden l. vuotinen, kaksikymmen-vuotinen.

Tjur, m. sonni, härkä; — **-aktig**, a. här-kämäinen, jörö-l. juropäinen; — **-fakt-ning**, f. härkätappelu; — **-hufvud**, n. juro- l. jurripää, härkä- l. lautapäätä; — **-pes**, m. sonninsuoro, häränjura l. -suoro; — **-skalle**, m. *se* Tjurhufvud.

Tjura, v. n. o. Tjuras, v. d. jurotella, jörritellä, olla juro- l. jörripäinen, olla nurpeillansa, jörottää, vetää kieroa.

Tjusa, v. a. lumoa, hurmata; *se* För-tjusa.

Tjusare, m. lumoja, hurmaaja; (*besvär-jare*) loihittaja, lumoja, inhomies.

Tjuserska, f. tenhetär, ihastuttaja.

Tjusning, f. lumous, hurmas; *se* För-tjusning; — **-skraft**, f. tenho- l. lu-mousvoima.

Tjut, n. ulvina, ulvominen, vinkuminen, vonkuna, viuhminen, lollutus.

Tjuta, v. n. ulvoa, ulista, lollottaa, vin-kua, vonkua, viuhua; vargen t—er, susi ulvoa l. vonkuu; barnet t—er, lapsi vonkuu l. ulisee l. lollottaa; vinden t—er, tuuli vinkuu l. viuhuu.

Tjäder, m. metso, metsäs (-ksen); — **-hane**, m. koirasmetso, metso; — **-hona**, f. koppelo, naarasmetso; — **-lek**, m. metson l. metsäksen soidin (-ti-men); — **-tapp**, m. *se* Tjäderhane.

Tjäll, n. (*tal*) teltti, (*hydda*) maja.

Tjära, f. terva.

Tjära, v. a. tervata; t. ned, tehdä l. tahlia tervaan, tervata.

Tjäraktig, a. tervamainen; — **-back**, m. tervakotti l. -kuurna; — **-blomster**,

n. tervakko, tervakukka l. -nunu; — **-brännare**, m. tervanpolttaja; — **-bränneri**, n. tervanpolttimo l. -polttopaikka; *se följ.*; — **-bränning**, f. tervanpoltto, tervan poltanta l. polttaminen; — **-bytta**, f. tervapyyty l. -puntu; — **-dal**, m. tervahauta l. -kuoppa; — **-lag**, m. tervavesi l. -liuvos, tervankusi; — **-pyts**, m. tervapönttö l. -pytty l. -kirnu; — **-tunna**, f. tervatynnyri; — **-udal**, *se Tjärdal*; — **-ugn**, m. tervauuni; — **-vatten**, n. tervavesi, tervankusi; — **-ved**, m. tervaa (-ksen), tervaspuu; — **-ört**, f. *se Tjärdal* blomster.

Tjärig, a. tervainen, tervassa (oleva).
Tjärna (l. kerna), v. a. kirnuta.
Tjärna (l. kerna), f. kirnu.
Tjärfärsk, a. vasta l. äsen kirnuttu; — **-mjölk**, f. kirnumaito l. -piimä; — **-staf**, m., — **-stång**, f. kirnumäntä mäntä.

Tjärning, f. (*af tjära*) tervaus, tervaiminen; (*af tjärna*) kirnunta, kirnuaaminen.

Toalett, m (*klädsel*) vaatetus, vaatteet; *göra sin t.*, pukea päällensä, vaatettaa itseänsä; — **-bord**, n. vaatetuspöytä; — **-rum**, n. vaatetushuone; — **-spegel**, m. vaatetuspeili.

Toast, m. muistomalja, malja.

Tobak, m. tupakka, tupakki; *nyttja*, röka t., tupakoita (-teen); — **-sask**, m. tupakkarasia l. -lipas; — **-saska**, f. tupakantuhka l. -poro; — **-släd**, n. tupakanlehti, lehtitupakka; — **-sbod**, f. tupakkapuoti; — **-sfabrik**, m. tupakkatehdas; — **-sfabrikör**, m. tupakkavaprikyöri, tupakkatehtailija; — **-shandel**, m. tupakka- l. tupakankauppa; — **-shandlare**, m. tupakankauppias; — **-sland**, n. tupakkamaa; — **-sodling**, f. tupakan kasvatusta l. viljelys; — **-spipa**, f. tupakkapiippu; — **-splanta**, f. tupakantaimi; — **-splantage**, n. tupakkamaa, tupakankasvatusmaa; — **-splantering**, f. tupakan istutus; — **-spung**, m. tupakkakukaro, tupakkipunka; — **-srök**, m. tupakan savu; — **-srökning**, f. tupakanpoltto; — **-sspinnare**, m. tupakankehääjä l. -vanuttaja; — **-sstjelm**, m. tupakanvarsi, tupakanvana; — **-stuggning**, f. tupakan pureminen l. purustus.

Tobisgrissla, f. punajalka-riskilä.

Tocka, v. a. syysätä, työkätä.

Tocken, a. *se Sådan*.

Todda, v. n. totata.

Toddy, m. totti, toddi.

Toffel, m. tohveli, laapotti, varvaskenkä; *stå under t—n*, olla ämmälauri l. akkavallan alla; — **-styrelse**, f. — **-valde**, n. akkavalta, naisen l. akanvalta.

Tofning, f. vanuminen.

Tofs, m. tupsu, töyhtö, vipsu; — **-dufva**, f. töyhtökyyhky; — **-gälig**, a. (*mat. hist.*) töpe- l. tukku-eväinen; — **-mes**, m. tupsutiainen, töyhtötiainen; — **-mössa**, f. tupsulakki; — **-vipa**, f. tupsu- l. töyhtöhyppä.

Tofsig, a. tupsuinen, tupsullinen, töyhtöinen, töyhtöpäinen.

Toft, f. tuhto, teljo.

Tofva, f. suortuva, vanuke.

Tofva, v. a. l. t. ihop, vanuttaa yhteen, panna l. sekoittaa suortuviin l. vanukkeihin; t. sig, käydy suortuviin l. vanukkeihin, vanua, takuttua.

Tofvig, a. suortuvainen, vanukkeinen, takkuinen; *vara t.*, olla vanukkeissa l. suortuvilla l. takkuisena.

Tofvighet, f. suortuvaisuus, vanukkeisuus, takkuisuus.

Tok, m. hupsu, pötkö, houkko, hulluttelija; *se Däre o. Narr*; n. hulluus, hullutus; *prata t.*, hullutella, puhua hulluja l. hullutuksia; *på t.*, hullusti, hullunpäiväisesti; (*på narr*) hulluin päin, hullunpäiten, hulluilleana; — **-fan**, m. hullupää; — **-prat**, n. hullutus- l. hulluusepuhe, hullutus; — **-rolig**, a. hullutteleva, hulluileva, hullumainen, hullunparinen, hassumainen, narrinvehkeinen; — **-rolighet**, f. hulluttelevaisuus, hulluilevaisuus, hullunparisuus l. -päiväisyys; (*tokroligt knep*) narrinteko l. -vehje (-keen), hullutteleminen, hullulleminen.

Toka, f. hupakka, huppama, hullu, hassu, pötkö.

Tokas, v. d. hullutella, hulluilla, hupautella, hassutella, pötköillä.

Tokeri, n. hullulleminen, hulluttelu, hulluus, hullutus.

Tokig, a. hupsu, houkka, hassu; mieleton, houru, houru- l. houkkaapäinen; (*munter, rolig*) hullu, hassu, hullunpäiväinen, hullukas, hullumainen.

Tokighet, f. hassuus, hupsuus, houkkaus, hullunpäiväisyys, o. a. v.

Tokigt, adv. hassusti, hullusti, hupsusti, houkan l. hupsun tavalla, hullunpäiväisesti, houkkamieheisesti, hullumaisesti.

Tolag, m. tuulaaki, tolagi, satamatulli; — **-sbokhållare**, m. tuulaakikirjuri.

Tolerabel, a. suvaittava, kärsittävä.

Tolerans, f. suvaitsevaisuus, kärsiväisyys; (*religiös*) uskonsieto.

Tolerant, a. suvaitseväinen, kärsiväinen, uskonsietoinen.

Tolerera, a. suvaita, kärsiä, sietää.

Tolf, num. card. kaksitoista, kaksi toista kymmentä; — **-dubbel**, **-faldig**, a. kaksitoista- l. kahdentoista-kertainen; — **-hörning**, m. kaksitoista-kulmio l. -nurkko; — **-kant**, m. kaksitoista-särmio l. -kulmio; — **-löd**, a. kaksitoista-luotinen; — **-man**, m. lautamies; — **-manning**, m. (*bot.*) kaksitoista-heteinen; — **-punding**, m. kaksitoista-naulio; — **-sidig**, a. kaksitoista-sivuinen; — **-tusen**, num. card. kaksitoista tuhatta; — **-tusende**, num. ord. kahdestoista tuhannes; — **-årig**, a. (*tolf är gammal*) kaksitoista-vuotias l. -vuotinen; (*som varar tolf år*) kaksitoista- l. kahdentoista-vuotinen, kahdentoista vuoden.

Tolft, f. toltti.

Tolfte, num. ord. kahdestoista, — **-del**, m. kahdestoista osa.

Tolfva, f. kahdentoista numero, kaksitoista; (*antal af tolf*) kaksitoistikko; (*i kort*) kaksitoista-silmä; (*tolfskilling*) tolva, tolppa.

Tolfving, m. (*tolfstedels tunna*) oravas.

Tolk, m. tulkki, tulkitsija; (*bok*) kielikirja, tulkki.

Tolka, v. a. tulkita (-tsen), kääntää, (*förklara*) selittää.

Tolkning, f. tulkitseminen, käännös, selitys.

Tom, m. osa, nide.

Tom, a. tyhjä; (*ihälig*) hotto, ontto; stå t., olla tyhjillänäs l. tyhjänä; bli t., tyhjetä (-nen), tyhjentyä; göra t., tyhjentää; — **-hufvud**, n. ontto- l. hottopää; — **-händ**, a. erätön, tyhjäkätinen l. -käsinen, tyhjin käsin (oleva); — **-rum**, n. (*fys.*) tyhjä paikka l. väli, onttopaikka; — **-skalle**, m. se Tomhufvud; — **-tarm**, m. tyhjäsuoli.

Tomback, m. tomppaki.

Tomhet, f. tyhjuys.

Tomt, m. tontti, talon-asema, kartanoma; — **-orm**, m. se Snok, — **-ören**, n. pl. tonttiraha l. -äyrit, kartanomaan vero.

Tomta, v. a.; t. till, se Tilltomta.

Tomte, — **-bisse**, m. se Tomtegubbe;

— **-bolycka**, f. uudispaikan onni; — **-gubbe**, m. kotohaltija, haltija, tonttu.

Ton, m. äänne (-teen), ääni (-en), soinne, sävel; (*melodi*) nuotti, sävel, soinne; (*gramm.*) korko; (*sättet att tala*) suu, nuotti; (*sätt att uppföra sig*) sävy, käytöstapa l. -parsi (-ren); (*af färg*) tuntu, värintuntu, värinvale; — **-art**, f. äänen- l. sävellaji; — **-följd**, f. äänil. säveljakso; (*skala*) sävelikkö; — **-gifvande**, a. käytöksen-kannallinen, tavan-osottavainen, käytöksen osottaja; — **-idkare**, m. soitonharjoittaja, soittonleikka; — **-konst**, f. säveltaito l. -taide, soittoaito l. -taide, soitanto; — **-konstnär**, m. soitto- l. säveltauri; — **-lära**, f. sävel- l. soitto-oppi; — **-omfång**, n. äänen laueus l. laajuus; — **-system**, n. äänistö, äänneistö, ääni- l. äännejärjestelmä; — **-sättare**, m. nuotin- l. sävelen- l. soitonpanija, säveltäjä; — **-sättning**, f. sävellys, nuotin- l. sävelen- l. soitonpano l. -panenta; — **-tecken**, n. sävel- l. nuottimerkki; (*gramm.*) korko-merkki; — **-vigt**, f. korko, äänen korko.

Tona, v. n. ääntää, soida, kuulua, kumista.

Tonisk, a. (*med.*) vahvistava; (*gramm.*) t. accent, pääkorko, ylempi korko.

Tonsill, m. tonsilli, nielurisanen l. -nyppyy.

Tonsur, f. (*hårets afrakande*) tuhan ajeleminen, tuhan-ajo; (*det afrakade*) ajeltu päälaki, tuhan-ajelma.

Topas, m. topaasi, keltakivi.

Topograf, m. sotamittari, paikankertoja, topografi.

Topografi, f. topografia, paikankertomus, sotamittanta.

Topografisk, a. topografinen, paikankertomuksellinen; pintasuhteellinen; t. korps, sota-mittajakunta, topografikunta.

Topp! int. no! hei! olkoon niin l. menneeksi! menköön sille!

Topp, m. (*af träd*) latva, (*af berg*) kukula, huippu, (*af mast*) latva, huippu, (*af torn*) huippu; (*sockertopp*) topa, keko; från t. till tå, päästä jalkoihin (asti), kiireestä kantapäähän; i t — en (*heldagen*), latvahinen; — **-bladig**, a. (*bot.*) latvalehtinen; — **-grenig**, a. latvahaarainen l. -haarukas; — **-hugga**, v. r. typätä, latvata, latvustaa, hakata latva poikki; — **-krona**, f.

latvaterttu, latvus; — **länta**, f. latvatouvi, topienta; — **rasande**, a. tuike vihainen l. tulinen l. kiivas, vihanvimmainen, tulistunut; bli t., tuike l. ylen tulistua, tulla tuliseen vimaan; — **rep**, n. (*stepp.*) topreepi, latva l. huippuköysi; — **rida**, v. a. kannustaa, puolentaa, pitää kannuskurissa; — **segel**, n. (*stepp.*) latva l. huippu-purje, topselli; — **socket**, n. toppe l. kekosokuri; — **stycke**, n. latvus.

Toppa, v. a. (*träd*) latvoa, tyypistää, katkoa; (*socket*) topita (-tsen), panna topille l. toppiin, kekoilla; (*sjöt.*) topata, kallistaa.

Torda, f. Tordmule, m. ruokki, turmuuli. **Tordyffel**, **Tordön**, *es* Thordyffel, Thordön.

Torf, m. turve (-peen); taga t., turvettua, turpeentua; — **aktig**, **artad**, a. turvemäinen, turpeen-tapainen l. -lajinen; — **aska**, f. turpeentuhka; — **bänk**, m. turpeikko, turve l. nurmpenger l. -penkki; — **hacka**, f. turvekuokka; — **jörd**, f. turvemaal. -multa; — **kniif**, m. turvevillin l. -puikko; — **kompost**, m. turvekomposti, turve-sekalanta, — **lägga**, v. a. turpeittaa, peittää turpeilla; — **mosse**, m. sammal- l. rahkasuo; — **tak**, n. turvekatto; — **täcka**, v. a. kattaa l. peittää turpeilla; — **tägt**, f. turpeen-otto l. -saanti.

Torftig, a. tarpea, tarvitseva, varaton, köyhä, puutteen-alainen, vähävarainen, niukka, tiukka.

Torftighet, f. tarvitsevaisuus, varattomuus, puutteen-alaisuus, vähävaraisuus, köyhyys, niukkuus.

Torfta, f. turve (-peen).

Torfta, v. a.; t. till, läjähyttää, sivaltaa, sävähyttää.

Torg, n. tori, turku; föra till t—s, viedä torille l. kaupaksi; (*fg.*) pitää näkyvissä l. näkyisällä, viedä näkyviin; — **dag**, m. toripäivä; — **handel**, m. torikauppa; — **pris**, n. torihinta; — **vara**, f. torikalua l. -tavara.

Torka, v. n. kuivaa, kuiveta (-nen), (*förtorka*) kuivettua, kuivua, (*hastigt*) kuivahtaa; t. in, käydä l. mennä kuiviin, kvivia; låta t., kuivattaa, antaa kuivaa; — v. a. kuivata), kuivaella, kuivattaa; (*stryka torr*) pyyhkiä, (*hastigt*) pyyhkiästä.

Torka, f. (*torrhet*) kuivuus; (*torr väderlek*) pouta, poutasää l. -ilma.

Torkbotten, m. kuivuu- l. kuivinvava l. -parvi (-en); — **bräde**, n. kuivinvava; — **duk**, m. kuivinvava, pyyhkin l. pyyhkiä l. -vaate; — **hus**, n. kuivuu- l. kuivinvava; — **plats**, m. kuivuu- l. kuivaus- l. kuivinvava; — **ria**, f. kuivuvuori; — **stång**, f. (*åria*) ahdin-orsi l. -parsi, parsi, ahdin; — **ställe**, n. *es* Torkplats; — **trasa**, f. pyyhe- l. pyyhkiä l. -rätti; — **ugn**, m. kuivuu- l. kuivinvava; — **vind**, n. kuivinvava.

Torkning, f. (*aktivt*) kuivaus, kuivuu, kuivaminen, pyyhkiminen, pyyhintä; (*neutr.*) kuivaminen, kuivua.

Torn, m. (*å spånne*) paljain (-lkimen).

Torn, n. torni; — **byggnad**, m. tornin- l. tornirakennus; — **falk**, m. tornihaukka; — **formig**, a. tornimäen, torninmuotoinen; — **klocka**, f. tornin- l. tornikello; — **spets**, m. -spira, f. torninhuippu l. -pää; — **svala**, f. linna- l. terva- l. viiripääsky; — **ur**, n. torninkello; — **våktare**, m. torni- l. tulenvartija.

Torna, v. a. latoa l. pinota korkealle; — v. n. nousta l. kohota korkealle.

Torndyffel, *es* Thordyffel.

Tornera, v. a. olla heihäisillä, keihäisillä.

Tornerbana, f. -plats, m. keihäiskenttä, keihäis- l. keihästelypaikka; — **spel**, n. keihäiset (*pl.*), keihäispeilit (*pl.*).

Tornering, f. keihästely, keihäiset (*pl.*), keihäisillä olo.

Tornister, m. pääkontti l. -kopsa l. -pussi. **Törp**, n. torppa, mökki; — **ställe**, n. torppapaikka l. -tila.

Torpare, m. torppari, mökkilläinen.

Torparefolk, n. torpan- l. torppariväki; — **koja**, — **stång**, f. torppantupa l. -pirtti l. -töll, torppamökki.

Torr, n. kuiva; det t—s, kuiva maa, manner (-teren); t. bok, kuiva l. mehuton kirja; bli t., kuiveta (-nen), kuivua, kuivettua, kuivaa; göra t., kuivata, kuiventaa, kuivattaa; — **flak**, m. kapakala; — **hosta**, f. kuiva ysä, kahjayskä, köhä; — **lägga**, v. a. kuivattaa, kuivata; — **ländig**, a. kuivaperäinen; — **rolig**, a. lystimäinen, lystikäs, lystipuheinen; — **skodd**, a.; slippa t., päästä kuivin jaloin; — **vara**, f. kuiva kalua l. tavara; — **va-**

rumätt, a. kuivan kalun mitta; —
-ved, m. kuivat puut l. halot (*pl.*); —
-vulen, a. kuivakas, kuivamainen; —
-väder, n. pouta, poutasää l. -ilma,
 kuiva ilma l. sää; — **-år**, n. pouta-
 vuosi; — **-ögd**, a. kuivin silmin (oleva).
Torraka, f. torakka.
Torrhet, f. kuivuus.
Torrt, adv. *se* Tort.
Tors, m. (*byggn.*) torssi, kierto- l. kier-
 repatsas l. -pylväs.
Torsdag, m. *se* Thorsdag.
Torsk, m. turska.
Torsk, m. (*sjukdom*) sampaat (*pl.*); haf-
 va t., olla kieli sampailla.
Torso, m. torso, kuvarunko.
Tort, adv. kuivasti, kuivalla, kuivana;
 ligga t., maata kuivalla l. kuivana;
 skriva t., kirjoittaa kuivasti.
Torta, *se* Tårta.
Tortur, f. piinaus, kidutus, tunnustus-
 piinaus l. -kidutus.
Torvig, *se* Thorvig.
Tory, m. torypuoluealainen, ylimyspuo-
 lisen, tory.
Tosing, m. pökö, hölmö, hupsu.
Tossa, f. tallukka, töppönen; (*fig.*) tal-
 lukka, töllerö, lutus.
Toste, m. *se* Brakved.
Tota, v. n. kyhästä, kyhälistä; t. till,
 kyhäistä, ähräistä, töhräistä.
Total, a. yltäyleinen, kokonainen, täy-
 dellinen, perinpohjainen.
Totalitet, f. kokonaisuus, yltäyleisyys.
Totalt, adv. kokonansa, tykkänensä, pe-
 rin-pohjin.
Totte, m. kuontalo, tutti.
Toxikologi, f. myrkkytieto, myrkkyy-
 oppi, toksikologia.
Tracera, v. a. piirtää, urata.
Tradition, f. (*folksägen, folkminne*) mui-
 naistaru l. -muisto, kansantaru l. -ta-
 rina, muistotaru l. -juttu; (*formsed*)
 muistotapa l. -tieto.
Traditionel, a. mäistotarullinen l. -tie-
 dollinen, muistollinen, muinaistarulli-
 nen l. -muistollinen, polvesta polveen
 kulkeva.
Traditor, n. traditori, poisantaja.
Traf, n. ravi, ramu; köra i t., ajaa ra-
 via; komma, hjälpa på t—ven (*fig.*),
 päästä, auttaa, alkuun l. alulle l. uralle
 l. tielle l. liikkeelle.
Trafik, m. liikenne (-nteen), liike; kaup-
 paliike; person-, varutrafik-, ihm-
 mis-, tavaraliikenne; — **-chef**, m. lii-
 kennepäällikkö.

Trafkant, m. liikemies, kaupantoimitta-
 ja, keinoilija.
Trafkera, v. n. pitää liikennettä; v. a.
 pitää liikkeessä, olla liikenteessä, kulkea.
Trafva, v. n. ravata, karitella, nulkata;
 låta t., ravauttaa, antaa ravata.
Trafva, v. a. pinota.
Trafvare, m. ravuri, ravaaja.
Trafvarlapp, m. jalkoja, virkkuvares,
 koivettaja, ketteräjalka.
Trafve, m. pino.
Tragedi, f. tragedia, murhenäytelmä l.
 -kuvaus; murhe- l. surutapaus.
Tragiker, m. tragikus, murhenäytelmän-
 kirjoittaja l. -tekijä.
Tragikomedi, f. murhe-ilveily, tragi-
 komedia.
Tragikomisk, a. murhe-ilveilyinen.
Tragisk, a. tragillinen, murhenäytelmä-
 llinen l. -kuvallinen, surkea.
Tragöd, m. murhenäyttelijä; *se* Tragiker.
Train, m. juna, vaunujuuna; kuormasto.
Trakassera, v. a. o. n. rettelöitä (-tsen),
 koukuttaa, vänkäillä.
Trakasseri, n. rettelö, koukutteleminen.
Trakt, m. seutu, paikkakunta, tienoo, kul-
 ma, maisema; i t—en, seudulla, paikka-
 kunnassa, tienoolla l. tienoossa; i t—en
 af hjertat, sydämen senduilla l. pai-
 koilla l. seudussa; (*för huggning i*
skog) sarka, hakkuu-ala l. -sarka; —
-huggning, f. sarka- l. saranhakkuu,
 saroittainen hakkuu.
Trakta, v. n.; t. efter, väijyä, pyytää,
 pyytää saada, pyrkiä (jkin).
Traktamente, n. ruoka- l. muonarahaa,
 päiväraha l. -palkka, rahtamentti.
Traktan, f. pyrintö, harrastus, halu.
Traktat, m. liittokirja, väliliitto l. -suos-
 tunta; (*mindre afhandling*) kirjanen,
 kirjelmät. esitelmä.
Traktera, v. a. (*handtera*) käsitellä, kä-
 tellä, käytellä, pidellä, (*undfåga*) ra-
 vita (-tsen), kestittää (-tsen), rahtierata,
 tarjota.
Traktering, f. käyttely, käsitteleminen;
 kestitys, kestaas, nautteet (*pl.*), suun-
 avake.
Traktör, m. rahtyöri, ravintolainen, ra-
 vintomies; (*stället*) ravintola, rahtyöri.
Trall, n. (*skepp.*) tralli, liista- l. ristiki-
 koluukku.
Trall, m. ralli, rallatus, leiletys.
Tralla, v. a. o. n. rallattaa, rallitella, lei-
 letellä, liirutella.
Tramp, m. (*i väfvel, spinnrock*) poljin
 (-lkimen), polkunen; (*i schäsar*) pohja,

- ramppi; — n. *se* **Trampring**, — *-qvärn*, f. polkumylly; — *-rock*, m. pyörä- l. polkurukki.
- Trampa**, v. a. o. n. polkea, tallata, poljeksia, astua, sotkea, lamata; t. *sönder*, polkea l. astua l. tallata rikki; t. *väfstol*, orgsi, polkea kangaspuita, urkuja; t. *ned gräset*, lamata l. sotkea l. tallata ruoho.
- Trampa**, f. *se* **Tramp**.
- Trampare**, m. polkija.
- Trampring**, f. poljenta, polkeminen, tallaus, tallaaminen, lamaus.
- Trampolin**, m. polku- l. ponnahduslauta.
- Tran**, m. merirasva, traani.
- Trana**, f. kurki (-jen).
- Tranbär**, n. karpalo, kurjenmarja; — *-bärsris*, n. karpalonvarsi, karpalo; — *-vicker*, m., — *-ärt*, f. kurjenvirna l. -papu.
- Tranchée**, f. saarto- l. piirityskaivanto.
- Tranig**, a. merirasvainen, traaninen.
- Trankil**, a. hätällemätön, malttavainen.
- Trankilisera**, v. a. *se* **Lugua**.
- Transaktion**, f. asiain suostumus l. sopimus, hanke.
- Transatlantisk**, a. Atlantin takainen.
- Transitiv**, a. transitiivinen, uloskohtainen, kohteellinen.
- Transitogods**, n. kauttakulku- l. välikauppa-tavara; — *-handel*, m. välikauppa, läpikulku-kauppa; — *-tull*, m. välikauppa-tulli.
- Translation**, f. kielen kääntäminen l. -käännös. käännös.
- Translativ**, m. translatiivi, muuntantosija.
- Translator**, m. kielenkääntäjä, translaattori.
- Translokation**, f. siirräntä, muutto.
- Transmission**, f. muutos, siirto.
- Transparent**, m. kuitokuva l. -knauus.
- Transpiration**, f. hiestys, tuuhos, hiikkaaminen, hikeen-tulo.
- Transpirera**, v. n. hioksa, hiestää, hioita (-koan), tulla hikeen, tuuhua.
- Transport**, m. (*fortskaffande*) kuljetus, kuormankuljetus, veto; (*det transporterade*) kuormat, kuljettamat, kuormasto; (*förflytning*) siirto, muutto, siirtäminen; (*i räknenskaper*) siirto, siirto-summa, (*nera på en sida*) siirrettävä, siirto, (*uppe på andra sidan*) siirretty, siirto; (*öfverlåtelse*) siirto, siirräntä; — *-fartyg*, n. kuorma- f. kuljetuslaiva l. -alus; — *-kostnad*, m. kuljetusmaksu, vetokulunki; — *-sedel*, m. siirtoseteli, kuljetuskirja; — *-skjuts*, m. kuorma- l. kuljetuskyyti; — *-summa*, f. siirtosumma.
- Transportabel**, a. kuljettaa mahdollisen l. kelpaava, kuljetettava.
- Transportera**, v. a. kuljettaa, vetää; (*förflytta*) siirtää, muuttaa.
- Transportör**, m. transportööri, muutin, jälkimuutin.
- Transcendent**, **Transscendental**, a. perusaatteellinen; (*ibid.*) mailmasta ylöty, ylluonnollinen.
- Transsubstantiation**, f. aineenmuutunta, aineenmuuttuminen.
- Transsumera**, v. a. tehdä l. kirjoittaa (lyhennetty) ote l. ulosote.
- Transsumt**, n. lyhennysote, lyhennetty ote, transsumtti, ulos-ote.
- Transversal**, a. poikittainen, poikkikulkeva.
- Trapezium**, n. trapetsio, nelivino, epäkä; parallel t., puolisuunnikas l. -epäkäs, suuntais-epäkäs.
- Trapezoid**, m. trapetsoidi, epäneljunen, puolisuunnikas.
- Trapp**, m. trappi, kanakurki (-en); 2) trappi.
- Trappa**, f. rappu, raput (*pl.*), rappuset (*pl.*), portaat (*pl.*).
- Trappa**, v. n.; t. upp, nousta portaalta portaalle l. rapulta rapulle l. arvosta arvoon.
- Trappsopare**, m. rapun- l. portaitten lakkaisija; — *-steg*, n. astin l. astuin, rappunen, porras (-taan); — *-sten*, m. rappu- l. porraakivi; — *-vis*, adv. raputtain, rappuin l. portaitten tapaan l. tavalla; (*trappa för trappa*) porras portaalta, astin astimelta.
- Trasa**, f. riepu, rätti, ryysy, räsey, repale.
- Trasa**, v. a.; t. *sönder*, repiä l. raastaa siekeleiksi l. räpäleiksi l. ryysyiksi.
- Trashank**, -kusk, -varg, m. ryysy- l. poromekko, rehjana, rehjä, räysä.
- Trasig**, a. rikkiäinen, rikkiöin, repaleina l. siekeleina l. räseyinä (oleva); (*trasigt klädd*) ryysyinen, räseyinen, räpäleinen, ryysyissä l. räpäleissä (oleva).
- Trasighet**, f. repaleisuus, räpäleisyys, rikkinäisyys, ryysyisyys, räseyisyys.
- Trasigt**, adv.; t. *klädd*, ryysyihin l. räseyihin vaatetettu l. puettu, ryysyissä l. räseyissä l. repaleisaa oleva.
- Traska**, v. n. talsia, tallustaa, juntustaa, rämiä, kipata.
- Trass**, m. (*mineral.*) trassi, tulimöhkä; (*mek.*) trassi.

Trassat, m. (*handelt.*) vekselinsaja l. maksaja.
Trassel, n. rettelö, selkkaus.
Trassent, m. (*handelt.*) vekselin-antaja l. ulospantaja.
Trassera, v. a. o. n. ulospanna l. ottaa l. antaa vekseli.
Trassla, v. a. sekoittaa, selkata, hämentää; t—s, v. d. o. t. sig, v. r. sekautua, selkkautua, sotkeutua, mennä sekaannuksiin.
Trasselig, n. sekainen, selkkainen, sotkuinen, selkattu, selkkaantunut, sekauskaisessa l. sekaannuksissa (oleva).
Trasslighet, f. sekaisuus, selkkaisuus, sotkuisuus.
Trast, m. rastas.
Tratt, m. ratti, sippu, suppilo, tortto; — **formig**, — **lik**, a. ratin- l. sipun- tapainen l. kaltainen, rattimainen, suppilomainen.
Tratta, v. a.; t. i, kaataa ratilla l. sipulla; (*fig.*) kaataa l. ajaa l. mättää jkhuun, juottaa jkulle.
Tratta, v. n. töpsä, töpsäillä, teputtaa.
Tratta, f. tratta, ulospantu vekseli, panovexelsii.
Travers, m. poikkivarus l. -vallitus, traverssi.
Travestera, v. a. ivastella, pilkoin l. ilvein mukailla.
Travestering, f. ivamukailus, pilkkamukailus l. -toisinnos, ivastelma.
Tre, num. card. kolme; de voro t, niitä oli kolme; t. i sender, kolmittain, kolme erältänsä; — **armig**, a. kolmi- vartinen; — **bent**, a. kolmijalkainen; — **bladig**, a. kolmilehtinen; — **bland**, n. kolmiseksi; — **börding**, m. kolmilaita-vene, kolmilaita; — **de- la**, v. a. kolmittaa, jakaa l. panna kolmeen osaan; — **delt**, a. o. part. kolmi- jalkoinen l. -halkoinen; — **dubbel**, a. kolminainen, kolminkertainen, kol- min kerroin (oleva); — **dubbelt**, adv. kolminkertaisesti, kolme kertaa l. ver- taa, kolminaisesti, kolmin kerroin; — **dubbla**, v. a. kolmentaa; — **däckad**, a. kolmikantinen; — **däckare**, m. kolmikansio, kolmikansi-laiva; — **eg- gad**, a. kolmiteräinen; — **enig**, a. kolmiyhteinen, kolminainen; — **enig- het**, f. kolmiyhteisyys l. -yhteys, kolmi- naisuus; — **faldig**, a. *se* Tredub- bel, Treening; — **faldighetadag**, m. kolminaisuudenpäivä; — **for**, m. kol-

mijalka; (*skredskap*) padanjalat (*pl.*); — **forad**, a. kolmijalkainen; — **fär- gad**, a. kolmivärinen, kolmenkarvai- nen; — **grenig**, a. kolmihaarainen l. -haara; — **hundra**, num. card. kol- me sataa; — **hundra**, num. ord. kolmas sadas, kolmesadas; — **höfddad**, a. kolmipäinen; — **hörning**, **kant**, m. kolmio, kolmikulma l. -kanta l. -kulmio; — **kantig**, a. kolmitahkoi- nen l. -särmäinen, kolmikulmainen; — **klang**, m. kolmisävel l. -soinne; — **klufven**, a. kolmihalkoinen l. -haa- rainen; — **mastad**, a. kolmimasto- nen; — **mastare**, m. kolmimasto- laiva; — **männing**, m. kolmihetel- nen; — **punding**, m. (*kanon*) kol- minaula-kanuuna, kolminaulio; (*vigt*) kolmileiviskä; — **qvinnad**, a. kolmi- eminen; — **radig**, a. kolmirivinen l. -ratinen; — **roddarskepp**, n. kol- miteljo-laiva, kolmisouto-laiva; — **si- dig**, a. kolmisivainen; — **skifte**, n. kolmitjako; — **skiftesbruk**, n. kolmi- jako- l. kolmivuoro- viljelys; — **skäf- tad**, a. kolminiitinen; — **spann**, n. kolmivaljajako, kolmivetoiset; — **späud**, a. kolmivaljainen l. -vetoinen l. -hevosinen; — **staffig**, a. kolmi- tavainen; — **struken**, a. (*i musik*) kolmiviivainen; — **strängad**, a. kol- mikielinen; — **stämmig**, a. kolmi- ääninen; — **tal**, n. kolmiluku, kol- mikko; — **trädig**, a. kolmilankainen; — **ttio**, num. card. kolmekymmentä; — **ttiende**, num. ord. kolmas kym- menes, kolmekymmenes; — **ttioude- del**, m. kolmaakymmenes osa, kolme- kymmenes osa; — **ttioårig**, a. (*som varar trettio år*) kolmikymmen- vuoti- nen, kolmen kymmenen vuoden; (*tret- tio år gammal*) kolmikymmen- vuoti- nen l. -vuotinen; — **tusen**, num. card. kolmetuhatta; — **tusende**, num. ord. kolmetuhannes, kolmas tuhannes; — **udd**, m. kolmihaara l. -kärki; — **vink- lig**, a. kolmikulmainen l. -nurkkainen; — **vågamot**, n. kolmen tien haara l. ristiys, kolmitie-haara; — **årig**, a. a. kolmi- l. kolmenvuotinen, kolmivuotias.

Trea, f. kolmonen, kolmennumero; (*i kort*) kolmisilmä, kolmonen; (*sedel*) kolmonen.

Treding, m. kolmannes; bruka jorden till t—s, viljellä maata kolmijaossa l. kolminaisesti.

- Tredje**, num. ord. kolmas; — **-del**, m. kolmannes, kolmas osa.
- Tredsk**, a. niskoitteleva, uppiniskainen, vastahakoinen.
- Tredska**, f. uppiniskaisuus, niskoittelu, niskoittelevaisuus, kovakorvaisuus.
- Tredskas**, v. d. niskoitella, olla uppiniskainen l. vastahakoinen, jäykistellä.
- Tredskhet**, f. *se* **Tredska**.
- Tredskodom**, m. yksipuolinen tuomio, niskoittelutuomio.
- Treflig**, a. hupainen, hauska, rattoisa, rattainen, lysti, iloinen.
- Treflighet**, f. hupaisuus, hauskuus, rattoisuus, ratto.
- Trefligt**, adv. hupaisesti, hauskaasti, rattoisaasti, ratosti.
- Trefnad**, m. viihtymys, menestys, hupaisuus, hyvä olo.
- Trefva**, v. n. hapulla, kopeloita, hape-roita, kahnia, koplotella, tunnustella.
- Trefvare**, m. tunnustin, tunnussarvi, hapuin.
- Trefven**, a. *se* **Treflig** o. **Flitig**.
- Treggehanda**, a. kolmenlajinen, kolmea lajia.
- Tremulant**, m. pärrytin, pärryttäjä.
- Trenne**, num. card. kolme, kolmet (*pl.*).
- Trens**, m. liisto, lääkos, trenssi; (*i bet-sel*) suitsinauha; — **-betsel**, n. nauhasuitsat (*pl.*).
- Trensa**, v. a. (*sjöt.*) lääkätä, trenasätä.
- Trepan**, m. trepaani, kallon- l. päänpuhkaisin, puhkaisin.
- Trepanera**, v. a. trepanoita (-tsen), avata puhkaisimella.
- Tresk**, *se* **Tredsk**.
- Tress**, m. letti, letike, palmikko.
- Tressa**, v. a. letitä (-tsen), palmikoita.
- Tretton**, num. card. kolmetoista, kolme toista kymmentä; — **-dag**, m. loppipäinen, kolmen kunkinään päivä; — **-dagsafton**, m. loppiais-ilta; (*dagen förut*) loppiais-aatto; — **-tal**, n. kolmentoista luku, kolmitoista-luku; — **-årig**, a. kolmitoista-vuotias l. -vuotinen; (*som varar tretton år*) kolmitoista- l. kolmentoista-vuotinen.
- Trettonde**, num. ord. kolmastoista; — **-del**, m. kolmastoista oss.
- Triad**, f. kolmikko, kolmus.
- Triandria**, f. (*bot.*) kolmiheteiset, triandria.
- Triangel**, m. kolmio, kolmikulma l. -kanta; (*instrument*) kolmikas; — **-mätning**, f. kolmiomittaus.
- Triangulär**, f. kolmikulmainen l. -nur-
- kainen l. -kolkkainen, kolmikkamainen, kolmikulman- l. kolmion-kaltainen l. -muotoinen.
- Tribulera**, v. n. vinkkuroita.
- Tribun**, a. (*talarestol*) puhe-istuin; (*altan*) puhesola l. -parvi.
- Tribunal**, n. tuomio- i. oikeus-istuin.
- Tribut**, m. vero.
- Trichin**, m. trikiini, lihasiemen, vaar-nainen.
- Trick**, n. trikki, kaato, pisto.
- Tricolor**, m. trikolori, kolmiväriö.
- Tricot**, m. trikoo, neulekangas l. -vaate.
- Triennium**, n. vuosikolmikko l. -kolmus.
- Trifvas**, v. d. olla l. voida hyvin, viihtyä, menestyä, olla hyvä olla.
- Trigonometri**, f. kolmiomitanto, trigonometria; plan, sferisk t., tasa-pallo-kolmiomitanto.
- Trigonometrisk**, a. kolmiomitannollinen, trigonometrinen.
- Trilla**, v. n. vierä, pyöriä, kieritä; (*hastigt*) kierähtää, vierähtää; — v. a. vierittää, pyörittää, kierittää.
- Trilla**, f. rillat (*pl.*), rillavaunut.
- Trilling**, m.; t—ar, kolmoiset.
- Trillion**, m. triljoona.
- Trillval**, *se* **Trällval**.
- Trilogi**, f. trilogia, kolmilaku, kolmikko.
- Trilsk**, a. uppiniskainen, jäykistelevä, itsepintainen.
- Trind**, a. pyöreä, pyylevä, pullakka, turpea; — **-lagd**, a. pullokasvoinen l. -poskinen, pyöreä- l. ympyräiäiskasvoinen, pullakka; — **-snö**, m. sydän- l. raelumi; — **-säd**, m. hernevilja; — **-ved**, m. pyöröpuu.
- Trindhet**, f. pyöreys, pyylevyys, pullakkuus, turpeus.
- Trio**, n. trio, kolmus, kolmi-ääni l. -soitto, kolmiääninen soitto l. laulu; (*fig. om personer*) kolmikunta, kolmikko.
- Tripelallians**, m. kolmi- l. kolmisliitto, kolmen vallan liitto.
- Triplitera**, a. kolmistaa.
- Trippa**, v. n. teputtaa, teppailla, piipertää, tipsuttaa, sipsuttaa.
- Tripp trapp trull**; komma, vara t. tulla, olla yksi l. toisensa perään l. järki järjestään.
- Trissa**, f. kiekko; (*mek.*) kehrä, rilla, pyöräke, pyörä.
- Triumf**, m. (*segertåg*) riemu- l. voittosaatto l. -kulkua; (*segerglädje*) voittoriemu; (*lysande seger*) riemu- l. loistovoitto; — **-båge**, m. voittopatas, voit-

to- l. riemukaari l. -pörtti; — **-tåg**, n. voittoretki (*pl.*).

Triumfator, m. voitonriemunteija; (*segerherre*) riemuvoittaja.

Triumfera, v. n. pitää voitto- l. riemusaattoa, kulkea voittosaatossa, voittoriemuita; (*jubla*) riemuita, viettää voittoriemua.

Triumvir, m. triumviri, kolmikkomies.

Triumvirat, n. triumviri- l. kolmikunta, triumvirivalta, kolmikkomiehistö.

Trivial, a. jokapäiväinen, typerä; — **-skola**, f. triviaali- l. alkeiskoulu.

Tro, v. a. o. n. uskoa; (*lita på*) uskoa, uskoutua; (*förmena*) luulla, pitää; t. på Gud, uskoa Jumalan päälle l. Jumalaa l. (*med tillit*) Jumalaan; jag t—r (*på*) ett evigt lif, uskon iankaikkisen elämän; t. mig! usko minua! hvem t—r Ni mig vara, keksi minua luulette? det t—r jag nog, sen l. senpä kyllä luulen l. uskon; en t—ende kristen, uskovainen kristitty.

Tro, f. usko, uskominen; (*troslära*) usko, uskonto; (*tillit*) usko, luottamus; (*förmenande*) luulo; (*pålitlighet*) uskollisuus, luottamus; sätta t. till ngt, uskoa jotakin; det är en allmän t., (se) on yleinen luulo l. usko; på god t., hyvässä luottamuksessa, luottamuksen nojaan l. varalla; på t. och ära, kunnian ja arvon puolesta; t. och huldhet, uskollisuus ja kuullisuus.

Trofast, a. (*trogen*) uskollinen; (*stadig i tron*) vahva- l. lujasukoinen; — adv. uskollisesti; — **-fasthet**, f. uskollisuus; vahva-uskoisuus; — **-hjärtad**, a. luotto- l. uskomiellinen, uskova-sydaminen; — **-hjärtanhet**, f. luotto- l. uskomiellisyys, uskova mieli l. sydän; — **-lofning**, f. kihlaus; — **-lofningsfest**, m. kihlajaiset; — **-lofva**, v. a. kihlata; — **-lös**, a. uskonon, petollinen; — **-löshet**, f. uskottomuus, petollisuus; — **-löst**, adv. uskottomasti, petollisesti; — **-man**, m. luottamusmies, uskottu mies; — **-mansbefattning**, f. luottamusvirka; — **-mål**, n. se **Förtroende**; — **-pliktig**, a. uskollisvelvollinen; — **-tjenare**, m. (*om tjänstemän*) uskottu palvelija; (*om tjänstefolk*) uskollinen palvelija; — **-värdig**, a. uskottava, luotettava; — **-värdighet**, f. uskottavaisuus; — **-vär-**

dig, adv. uskottavasti, uskottavalla tavalla.

Trosartikel, m. uskonkappale l. -sääntö; — **-sbekännare**, m. uskolainen, uskontunnustaja; — **-sbekännelse**, f. uskontunnustus; — **-sdogm**, m. uskonsääntö; — **-sed**, m. uskonvala; — **-sfinde**, m. uskonvihollinen l. -vihaaja, uskon vihemies; — **-sformel**, m. uskon- l. uskontunnustus-sanat (*pl.*); — **-sfrihet**, f. uskon- l. uskontovapaus; — **-sförvandt**, m. yksi- l. samauskolainen l. -uskoinen, (jonkun) uskolainen; — **-sgrund**, m. uskonperustus; — **-slära**, f. uskonoppi; (*dogm*) uskonsääntö; — **-smening**, f. uskonajatus l. -arvelu; — **-smål**, n. uskonasia; i t., uskon asioissa; — **-snorm**, m. uskon-ohje l. -johto; — **-soffer**, n. uskon-uhri; — **-sömvändelse**, f. uskonmuutos; uskokääntymys; — **-sparti**, n. uskonpuolue, uskolaiskunta, uskunkunta l. -lahko; — **-sregel**, f. uskonohje; — **-ssak**, f. uskon-asia; — **-stväng**, n. uskonpakko.

Trofé, m. voitonmerkki, trofeija.

Trogen, a. uskollinen; de trogne, uskavaiset; (*noggrann*) tarkka.

Troget, adv. uskollisesti, (*nogrant*) tarkasti, uskollisesti; (*redligt*) rehellisesti.

Troglödyt, m. troglodyytti, luolalainen, maaluolalainen.

Trohet, f. uskollisuus; (*noggrannhet*) tarkkuus, tarkanteko, uskollisuus; — **-sed**, m. uskollisuuden vala; tro- och huldhet, uskollisuuden ja kuullisuuden vala.

Trokaisk, a. trokalainen, pitkälyhyinen.

Troké, m. trokaio, pitkälyhyt.

Trolig, a. uskottava, luultava; — **-tvis**, adv. se **Troligen**.

Troligen, adv. luultavasti, uskottavasti, tietysti, mukamasti; (*troget*) uskollisesti.

Trolighet, f. uskottavaisuus, luultavaisuus.

Troll, n. (*buse*) hiisi (-den), kouko; (*andeväsen*) kummitus, aave; — **-bär**, n. se **Qvesved**; konnanmarja; sudenmarja; — **-dryck**, m. tenho- l. loihujuoma; — **-flöjt**, m. taikahuilu; — **-formel**, m. loihutu- l. noitasanat, loihuteet; — **-gubbe**, m. taika- l. noitaukko; — **-gudinna**, f. tenhotar, loihutujumalatar; — **-karl**, m. velho, noita, velho- l. poppamies, noituri, loihutija; — **-knut**, m. noidan- l. noitu-

solmu; — **-kona**, f. *se Trollpacka*; — **-konst**, f. loihutu- l. noita- l. taika-keino l. -taito, noitu; — **-kraft**, f. tenhovoima, taika- l. lumousvoima; — **-krets**, m. noidan l. velhon piiri, loihutu- l. noitapiiri; (*fig.*) tenho- l. loihutu- piiri; — **-medel**, n. noita- l. loihutu- l. taika-keino l. -neuvo, luusa; — **-packa**, f. noita- l. noituri- l. velho- akka; — **-ring**, m. taika- l. loihutusor- mus; tenho- l. taikarengas; *se Troll- krets*; — **-saga**, f. noidan juttu l. satu, noitasatu; — **-skott**, n. (*sjuk- dom*) poikenluoma, lennos, lento, am- putauti; — **-slända**, f. sudenkorento; — **-smör**, n. paranvoi l. -paska; — **-spö**, n., — **-staf**, m. taikasauva l. -vapa, noitu- l. loihutausava; — **-sång**, m. loihuturuno, loitsu; — **-trumma**, f. noita- l. loihutuseula l. -rumpu, taika- rumpu.

Trolla, v. n. loihutia, noitua, velhota, taikaella, noiduskella; v. a. (*förtrolla*) tenhoa, lumoa, noitua.

Trolldom, m. loihuminen, loihimus, loihuta, noituminen, noitus, noitumus; (*vidskopelse*) taikausko.

Trolleri, n. *se Trolldom*; (*verkan af trolldom*) noitus, tenhous, loihuta, loihutima, rikheet (*pl.*).

Trolsk, a. (*som kan trolla*) loihutu- l. noitutaitoinen, noitua, loihutiva, loih- dullinen, lumoa; (*förtrollad*) noi- dattu, lumottu.

Trompet, *se* **Trumpet**.

Tron, m. valta- l. hallitus-istuin; — **-arvinge**, m. vallan- l. kruununperi- jä; — **-följare**, m. perintöruhtinaa, vallanseuraaja l. -perijä; — **-följd**, f. vallan l. hallituksen perimys l. perin- tö, vallanperimys-vuoro l. -järjestys; — **-himmel**, m. valtaistuimelta, val- ta-istuimen telta; — **-ledighet**, f. val- lan l. hallituksen avonaisuus, hallitus- l. valtaviili.

Trona, v. n. olla valta-istuimella, vallita (-sen), hallita.

Trop, m. trooppi, kuvapuhe l. -sana.

Tropik, m. käänne- l. palauspiiri, tro- piikki.

Tropisk, a. (*af trop*) trooppillinen, kuva- puheinen; (*af tropik*) tropiikkilinen, tropiikki- l. käännepiirillinen, kuuma- mainen, hellealainen.

Tropp, m. *se* **Trupp**.

Troppa, v. n. marssia, retketä; t. a. f.

lähtee marssimaan l. matkalle l. ret- kelle.

Tross, m. (*tåg*) trossi, touvi; (*välsig.*) kuormasto, kuormat (*pl.*), (*folket*) kuor- maväki l. -kunta; (*mängd*) rossi, jouk- ko; — **-häst**, m. kuormasto- l. kuor- mahevonen; — **-kusk**, m. kuorma- sotamies, kuorman-ajaja; — **-vagn**, m. kuormavaunut l. -ratat.

Trossbjelke, m. multihirai, multiainen, vuoliainen; — **-botten**. m. o. n. mul- ta- l. multipenkki, pohja-, multihir- ret, rossipermanto.

Trots, n. uhka, uhma, uppiniiskaisuus; jag gör det honom till t., hänelle kiusaksi l. hänen kiusallaankin sen- teen, sen minä teen hänen tahtoansa vastaan; till t. emot lagen, lain uhaksi, päin vastoin lakia; visa t. emot ngn, osottaa uhkaa l. uhmaa l. ynseyttä l. uppiniiskaisuutta jkulle; göra p å t., tehdä uhallansa l. uh- malla; i t. af hans gifna löfte, vastoin hänen lupaustansa, lupauksee- tansa huolimatta, hänen lupauksensa uhalla; jag gör det lika bra som t. någon, minä teen sen yhtä hyvin kuin suinkin kukaan l. jokaisen uhalla.

Trotsa, v. a. o. n. ei peljätä, uhmata, kiustata, kohdata uhalla, jäykistellä; t. lagen, kiustata l. uhmata lakia, olla laista huolimatta; t. en fiende, näyttää vihollista ei pelkkävänsä, u- hoitella viholliselle; t. p å sin rike- dom, uhoitella rikkauttansa.

Trotsande, **Trotsig**, a. ynseä, ynseite- levä, jäykistelevä, niskoitteleva, uh- maileva, uhkamielinen.

Trotsighet, f. ynseys, uhkamielisyys, jäy- kisteleväisyys, niskoittelevaisuus.

Trotsigt, adv. ynseästi, ynseitellen, nis- koitellen, uhalla, uhmalla.

Trottoar, m. katuvierusta l. -vierus l. -käytävä.

Trubba, v. a. tylypistää, typtää, tehdä tylypäki.

Trubbhörnig, a. tylyppä- l. tylsäkulmai- nen l. -nurkkainen; — **-näsa**, f. nykä- l. töppänenä; — **-vinklig**, a. tylsä- l. leveäkulmainen.

Trubbig, a. tylyppä, tylyppäinen, leveä, nykerä; t. vinkel, tylsä l. tylyppä kulma.

Trubbighet, f. tylyppyy, tylsyy, nyke- ryys.

Trubbigt, adv. tylypästi, nykerästi; (*fig.*) tylypästi, tylysti.

Trug, n. tyrkytys, pakotus; med t., pakolla, väkisin, (*till hälften*) puoliväkisin; — **smål**, n. *se* Trug.

Truga, v. a. tyrkyttää, tuputtaa, pakottaa, tunkea; t. sig på folk, tunggetella l. tunkea (itsensä) ihmisten päälle l. seuraan; t. sig på ngt, pakottaa l. ängertää jkin itsellensä.

Trulsa, f. pulsuksa, tyllerö.

Trumf, m. valtti; (*drifl*) puusti, läjäys.

Trumfa, v. n. valtata, pelata l. lyödä valttia; t. till (*fig.*), sivaltaa korvalle.

Trumhinna, f. (*i drat*) tärykalvo; — **hvirffel**, m. rumpuvirvell l. -pärrytys; — **håla**, f. (*i drat*) täry- l. rumpuloukko; — **pinne**, m. rumpukapula l. -palikka; — **slag**, n. rummunlyömä; — **slagare**, m. rummunlyöjä, rumpari; — **stake**, m. (*skepp.*) rumtanko.

Trumma, f. rumpu l. rumpu; (*å vdg*) rumpu.

Trumma, v. n. rammuttaa, lyödä rumpua.

Trumpe, a. juro, jäyhä, juromielinen, nyreä, yksitoinen, valju; se t. ut, jurotella, olla juron l. nyreän l. valjun näköinen,

Trumpehet, f. jurous, juromielisyys, yksitotivuus, nyreys.

Trumpet, adv. jurosti, jäyhästi, juromielisesti.

Trumpet, m. torvi (-en), räikkätorvi; — **skall**, n. torven kajahdus l. räikkinä.

Trumpeta, v. n. soittaa torvella, torvettaa, räikkyttää.

Trumpetare, m. torvensoittaja.

Trumpna, v. n. jurostua, nyreytyä, tulla l. käydä juroksl l. nyreäksi l. jurollensa.

Trupp, m. joukko, väestö, (*stock*) parvi (-en), lauma; t—er, joukot, sotaväki (-en) l. -väestö l. -joukot; — **afdelning**, f. väestö- l. joukko-osa, erillisjoukko; — **vis**, adv. joukko joukkoita, joukottain.

Trut, m. suu, turpa, monkki; stor i t—en, suurisuinen; (*en art mase*) lokki.

Try, n. kuusama, kuusain; af t., kuusaininen.

Tryck, n. (*tryckning*) paino, painaminen, puserrus; (*böcker*) painanta, paino, painaminen, prääntäys; (*det tryckta*), painos, painama; luftens t., ilman puserrus l. paino; lägga en bok under t—et, panna kirja painoon l. painettavaksi; — **-fel**, n. painovirhe; —

-fjäder, m. paino- l. ponsivieteri, ponnistin; — **-frihet**, f. painovapaus; — **-färdig**, a. valmis painaa l. painettavaksi, painovalmis; — **-papper**, n. painopaperi; — **-pinne**, m. liipasin, helppi; — **-press**, m. painin, kirjapainin; — **-svärta**, f. painomusta; — **-verk**, n. (*mek.*) paino- l. pakotuslaitos, pakotin.

Trycka, v. a. painaa, likistää, ahdistaa, pusertaa; t. ngn till sitt bröst, painaa l. likistää jkuta rintoihinsa; luften t—er, ilma pusertaa l. painaa; fjädern t—er, vieteri potkaisee l. ponnistaa; rocken t—er, takki ahdistaa l. likistää; det t—er mig öfver bröstet, rintaani pakottaa l. painaa; t. af ett gevär, lankaista pysäy; (*om böcker*) painaa, prääntää; (*om tyger*) kirjata, painokirjata; haren, fogeln t—er sig, jänis, lintu lymyilee l. käy lymyyn.

Tryckare, m. painaja, kirjanpainaja.

Tryckarlön, f. painajanpalkka, paino- l. painantapalkka.

Tryckbar, a. painettava, jonka voi l. saa painaa.

Trycke, n. liipasin, karkoitin, (*på klinka, o. d.*) painake, painatin.

Tryckeri, n. kirjapaino.

Tryckning, f. paino, painanta, painaminen, likistäminen, ahdistaminen, puserrus; boken är under t., kirja on painoksella l. painettavana; (*det tryckta*) paino, painama, prääntti; — **-skostnad**, m. painokustannus; — **-sort**, m. painopaikka; — **-spunkt**, m. paino- l. puserruskohta.

Tryffel, m. tryffeli, multasieni (-en).

Trygg, a. turvallinen, huoleton, vakava, vakainen.

Trygga, v. a. turvata, vakuuttaa, varjella, t. sig, v. r. turvautua, turvata, luottaautua.

Trygghet, f. turvallisuus, vakuus, huollettomuus.

Trygt, adv. turvallisesti, vakaasti, vakuudella, huoletta.

Trymån, n. trymoo, suurpelli, lattia- l. seinäpelli.

Tryne, n. kärsä.

Tryta, v. n. puuttaa, upua, olla vaajaalla l. vailla.

Trå, v. n. halata, ikävöitä.

Träckla, v. a. kursia, puntella.

Tråd, m. lanka, rihma; (*sytråd*) neule, lanka; (*i växter, kött*) syy, kinne (-teen); —

(fig.) lanka, juoni (-en); — **-band**, n. lankarihma l. nauha; — **-bar**, a. *se* Trådnött; — **-brott**, n. lapaus; — **-dragning**, f. langanvanutus, vnnunginteko; — **-knapp**, m. lanka- l. rihmanappi; — — **-lik**, a. lankamainen, rihmamainen, syyn- l. kinteen-tapainen; — **-nystan**, n. lankakerä; — **-nött**, a. hiukioin, hiuki kulunut l. oleva; — **-rät**, a. lankasuora l. -suorainen, langansuorinen l. mukainen; — **-rätt**, adv. pitkin lankaa, langan mukaan, lankasuoraan; — **-sliten**, a. *se* Trådnött; — **-sända**, f. langanpää l. -säije (-keen); — **-vis**, adv. langoitain, syittäin; — **-ämne**, n. rihmelö, kinne- l. syyaine.

Tråda, v. a. polkea.

Tråda, f. poljin (-kimen), polkunen.

Trådig, a. lankainen, rihmainen, syinen, kinteinen.

Tråg, n. allas (-ltaan), kaukalo, purtilo, ruuhi (-en).

Tråk, n. vaivannäkö, puuha, vastus.

Tråka, v. n. puuhata, rehkä, reutoa, nähdä vaivaa l. vastusta.

Tråkig, a. (*besvärlig*) vaikea, vaivaloinen; (*ledsam*) ikävä. •

Tråkighet, f. ikävyys, vaikeus, vastus.

Tråkigt, adv. ikävästi; hafva t., olla ikävä l. paha olla.

Tråna, v. n. kuihtua, riutua, näivettyä; (*långta*) ikävöitä.

Trånad, m. riutumus, kuihtumus, näivehdys; (*långtan*) ikävöitsemys.

Trånfeber, n. näivettäjäinen; — **-sjuk**, a. kuihtuvainen, raukeava, ikävöittävä, ikävissänsä (oleva); — **-sjuka**, f. ikävöitsemys, riutumus; *se* Tvinsöt.

Trång, a. ahdas (-taan); — **-bodd**, a. ahtaassa l. ahtaasti asuva; — **-bröstad**, a. ahdashenkinen l. -rintainen; (*fig.*) ahdashenkinen l. -mielinen; — **-bröstighet**, f. ahdashenkisyys l. -rintaisuus m. m., jmf Trångbröstad; — **-hofvad**, a. kaita- l. kapeakaviolinen; — **-mål**, n. ahdinko, ahdistus, pula, pinne (-nteen).

Trånghet, f. ahtaus.

Trångt, adv. ahtaasti, ahtaassa, ahtaalla.

Trä, n. puu, puuaine; af t., puinen, puusta, puuta; — **-aktig**, a. puutava, puumainen, puuntapainen l. -kaltainen; (*fig.*) pökökeläinen, jöröpää; blifva t., puutua, puuntua; — **-arbetare**, m. puuseppä, puusta-tekijä; — **-arbete**, n. puutyö l. -teos; — **-artad**, a. puunlaatuinen l. -tapainen; — **-beläte**, n.

puunkuva, puinen kuva, puunjumala; (*fig.*) puunjumala, pökökelö; — **-ben**, n. puujalka; — **-bild**, m. *se* Träbeläte; — **-bit**, m. puunkappale l. -palanen; — **-bock**, m. puuhepo, puinen pukki l. hepo; (*fig.*) puupökö, pökö- l. puupää; — **-bord**, n. puupöytä, puinen pöytä; — **-byggning**, f. puinen l. puupyntki l. -huoneus; — **-flaska**, f. purakka, lekkeri, putina; — **-fot**, m. puujalka; — **-handel**, m. puun- l. puukalu-kauppa; — **-harf**, f. puuäes l. -karhi, astuva, hara; — **-hufvad**, n. puupää, puinen pää; (*piphufvad*) puapesä, puinen pesä; (*fig.*) puu- l. pökökelö- l. lautapäjä; — **-hus**, n. puuhuone l. -huoneus l. -talo; — **-kol**, n. puunhiili; — **-käril**, n. puuastia puinen astia; — **-massa**, t. puuvan- ke; — **-mortel**, m. huumar; — **-nagel**, m. puunaula, vaarna; — **-olja**, l. puunöljy, terva; — **-pelare**, m. puupylväs l. -patsas; — **-pinne**, m. puunappula l. -puliikka; (*litet trästycke*) puunkappala l. -palikka; — **-sak**, f. puukalu l. -kappine; — **-sked**, f. puul- sikkä; — **-sko**, m. puukenkä, patina; — **-skomakare**, m. puukenkän-tekijä; — **-snidare**, m. puupiirtäjä l. -leikkaaja; — **-snitt**, n. puupiirros; — **-spade**, m. puulapio; (*mål.*) puulasta; — **-spån**, n. puunlastu; — **-stark**, a. puiseva, puulas; — **-sticka**, f. puu- l. puun- tikku l. tikkunen; — **-stock**, m. puu- tukki; (*ärder*) kosseli, sahrat (*pl.*); — **-stop**, n. puuntuoppi, haarikka; — **-tallrik**, m. lautanen, puulautanen; — **-vara**, f. puukalu l. -tavara; — **-virke**, n. puuaineet (*pl.*), tarve- l. ainepuut (*pl.*); — **-ämne**, n. puuaine; — **-ättika**, f. puuetikka l. -hape.

Träck, m. kura, sonta; (*smuts*) loka, lika, kura; — **-gödning**, f. tade- sonta- lannointus.

Träcka, v. n. sontia, kurata, liata (-kaan), ryvettä.

Träckig, a. sontainen, kurainen; lokai- nen, likainen.

Träd, a. puu; — **-bark**, m. puunkuori; — **-frukt**, m. puunhedelmä l. -marja; — **-frö**, n. puunsiemen; — **-gren**, f. puunhaara; — **-gård**, m. puutarha; (*kryddgård*) ryytimaa; — **-gårdsarbete**, n. puutarhan-työ; — **-gårdsfrukt**, m. puutarhan-hedelmä; — **-gårdsjord**, f. puutarha- l. ryytimaa- multa; — **-gårdskonst**, f. puutarhan-

l. puutarhurin-taito; — **-gårdsland**, n. puutarha-maa, ryytimaan-sarka; — **-gårdsloppa**, f. kaalikirppu; — **-gårds-mästare**, m. puutarhan-l. ryytimaan-hoitaja, puutarhuri; — **-gårdsplan**, m. ryytimaan-l. puutarhan-ala; — **-gårdsredskap**, n. puutarhan-l. ryytimaan-kalu; — **-gårdsaker**, f. pl. ryytimaan-kasvakset l. -tavara; — **-gårds-skötsel**, m. puutarhan-l. ryytimaan-hoitto; — **-gårdsångare**, m. lehtokerttu; — **-gårdsång**, f. ryytimaan-l. puutarhan-penkki l. -penger; — **-gårdstappa**, f. ryytimaan-tarha; — **-gårdsväxt**, m. puutarhu-kasvi; — **-krypare**, m. puunkiiپیج, varpuistikka; — **-laf**, m. naava, puunsammal; — **-lik**, a. puunnäköinen l. -kaltainen; — **-lus**, f. puuntäl, kirppu, punkki; — **-mossa**, f. luppa, naava, puunsammal; — **-plantering**, f. puun-istutus; — **-skola**, f. puun-istutus l. -tehdas; — **-skötsel**, m. puiden hoito l. rukko; — **-slag**, n. puulaji; — **-sliperi**, n. puunhöylämö; — **-stam**, m. puunrunko l. -vartalo; — **-stubbe**, m. kanto, puunkanto, (*murken*) pökkö; — **-svamp**, m. kääpä; — **-såg**, f. puun-saha; — **-topp**, m. puunlatva; — **-ätika**, *se* Träätika.

Träda, v. n. (*stiga*) astua, (*gå*) käydä; t. af, an, in, ut, o. s. v., *se* Af-träda, o. s. v.

Träda, v. a.; t. en & ker, kesätä l. kesannoita peltoa, kyntää l. ajaa kesantoa.

Träda, f. kesannon kyntö l. rikonta, pellon rikonta.

Träda, v. a. (*tråd*, o. d.) pujottaa, pistää, pistellä.

Träde, n. kesanto, halme; ligga i t., olla kesantona l. halmeena; — **-sbruk**, n. kesantoviljelys; — **-sfält**, n., -land, n., -åker, m. kesantopelto l. -maa, kesanto.

Träff, m. tapaama, osuma, kohtaama, sattuma, tammaus; skjuta t., ampua osaten l. paikalleen; — **-säker**, a. osuvainen.

Träffa, v. a. tavata (-paan), kohdata, osata, saavuttaa, löytää; — v. n. osua, osautua, sattua; t. ngn, tavata l. kohdata joku; t. mälet, osata l. tavata pilkkaan; skottet t—r, ampuna osuu l. sattuu; målaren har väl t—t honom, maalari on hyvin osannut l. tavannut hänen muotonsa; olyckan

t—r, onnettomuus kohtaa l. tapaa; lotten t—de mig, arpa osui l. sattui minulle l. tapasi minut; t. sanningen, tavata l. saavuttaa l. keksiä totuus; julen t—r på en söndag, joulua sattuu l. osuu l. osautuu sunnuntaipäiväksi l. sunnuntaille; t. in, käydä toteen, osautua, tapahtua; t. in på, sattua l. sopia l. käydä yhteen; t. anstalt, ruveta l. ryhtyä toimeen l. toimii; t. öfverenskom-melse, sopia, tehdä liitto l. sopimus; t—s, v. d. sattua l. tulla yhteen, yhtyä toisiinsa l. yhteen, tavata l. kohdata toisensa; t. sig, v. r. sattua, osua, osautua; t—nde, osava l. osava, sattuva; väl t—d, hyvin tarkka l. osattu l. osunut.

Träffning, f. ottelu, kohtelu.

Trägen, a. uttera, ahkera.

Trägenhet, f. utteruus, ahkeruus.

Träget, adv. utterasti, ahkerasti, ut-tertaan, ahkeraan.

Träig, a. puutava, puuntapainen, puinen.

Träl, m. orja, kasakka; — **-aktig**, a. orjallinen, orjallinen; — **-arbete**, n. orjantyo.

Träla, v. n. olla orjana, orjailla.

Träldom, m. orjuus.

Trälinna, f. orjatar, orjapiika.

Trälla, f. rälli, kierutin.

Trällval, m. rällipuu l. -kapula.

Trälsam, a. orjallinen, orjatoinen.

Trän, *se* Train.

Tränga, v. a. tunkea, pakottaa, ahdistaa, pakata, liikistää; v. n. o. t. sig, v. r. tunkeutua, tunkea, tunkea itsensä, tunkeilla, pakata itseänsä; nöden t—er, hätä käskää l. pakottaa; om det t—er, jos pakko on l. vaatii l. käskää; t—nde behof, pakkotarve, kipeä l. pakottava tarve; t—s, v. d. tunkeilla, tunkea toisiansa, tungeskella; t—s om ngt, kiistalla l. kilvalla pyytää jkin.

Trängning, f. (*trängande*) tunkeminen, tunko, tunkeuminen, pakotus; (*behof af att göra sitt tarf*) tarpeen hätä, tarpeenpakko l. -hätä.

Trängsel, m. ahdinko, ahtaus, ahdistus, tunko, tungos.

Trängta, v. n. halata, haluta, ikävöitä (-tsen), aavehtia.

Trängtan, f. ikävöiminen, aavehtimus, halajaminen, valtimus.

Träsk, n. lampi (-men), (*sjö*) järvi; (*mo-ras*) suo, hetteikkö.

Träskig, a. *se* **Morasig**.

Träta, v. n. torua, riidellä, toruilla; t. på ngn, torua jkuta.

Träta, f. tora, toruminen, riita.

Trätgirig, a. torainen, toruvainen, riitaisa, tora- l. riitamielinen, toran- l. riidanhimoinen; — **-girighet**, f. toraisuus, toruvaisuus, tora- l. riitamielisyys, toran l. riidan himo; — **-makare**, m., **-makerska**, f. torasuu l. -teeri, riitapukari; — **-sjuk**, a. *se* **Trätgirig**.

Trätoande, m. toran- l. riidanhenki; *se* **Trätmakare**; — **-broder**, m. riitavelli l. -kumppani; — **-frö**, **-äple**, n. riidan sihe l. sihe, riidan kauna, riitaomana.

Trätsam, a. *se* **Trätgirig**.

Trög, a. hidas (-taan), hitainen, vitkallinen, kankea, jäykkä, kova; t—t lås, kankea l. jäykkä l. kova lukko; t. gång, hidas l. vitkallinen käynti; en t. menniska, hidas l. hitainen l. vitkallinen ihminen; t. att fatta, kankea l. kova käsittämään; t—t hufvud, kova l. kankea pää; t—t före, kireä keli; bli t., hidastua, kangistua; — **-körd**, a. hidas- l. laiskakulkuinen; — **-lörd**, a. kova- l. kankea-oppinen; — **-läst**, a. (*bok*, *o. d.*) vaikea- l. kankealukuinen, vaikea lukea; (*om dörr*) kankea- l. jäykkä- l. kovalukkoinen, kankea l. jäykkä lukita; — **-smält**, a. vaikeasti l. hitaasti sulava; — **-tänkt**, a. hidasmielinen l. -järkinen, kankeasyinen, hitaasti ajatteleva; — **-vulen**, a. hitaan- l. hidasläntä, hidasteleva, vitkallinen; — **-växt**, a. vaivais- l. hidaskasvuinen, hitaasti kasvava.

Tröghet, f. hitaus, hitaisuus, vitkallisuus, kankeus, jäykkyys, kovuus; — **-skraft**, f. (*fys.*) hitaus- l. vastusvoima.

Trögt, adv. hitaasti, hitaisesti, vitkallisesti, kankeasti, jäykästi.

Tröja, f. röijy.

Tröjkrage, m. röijynkaulus l. -kauluri; — **-ärm**, f. röijynhiha.

Trösk, m. (*tröskning*) puinti; (*såd som tröskas*) puimiset, puitavat, (*redan tröskad*) puimat; — **-lag**, n. puija- l. puimakunta, riihi- l. puimamiehet; (*såduppeättning*) ahdos; — **-loge**, m. riihen luuva l. välinen, puimaluha; — **-maskin**, m. puima- l. puintikone; — **-tid**, m. riihi- l. puima- l. puinti-

aika; — **-verk**, n. puimalaivos l. -rakennus l. -kone.

Tröska, v. n. puida; t. såd, ria, puida l. tappaa eloa, riittä.

Tröskare, m. puija, riihenpuija l. -tappaja, puima- l. riihemies.

Tröskel, m. kynnyks.

Tröskning, f. puinti, puinta, puiminen, riihen tappo l. puinti.

Tröst, f. lohdutus; — **-efull**, a. lohdullinen, lohduttavainen, lohdutuksellinen; — **-emedel**, n. lohduke, lohdutin, lohdutuseuvo l. -keino; — **-erik**, a. *se* **Tröstefull**; — **-lös**, a. lohduton, lohtumaton, lohduttamaton; — **-löshet**, f. lohduttomuus, lohtumattomuus.

Trösta, v. a. o. n. lohduttaa, lohdutella; t. på ngt, luottaa jhkin; t. sig, v. r. lohduttaa, lohdutella, lohduttaa itseensä l. mieltänsä; t. dig (*sörj icke*), älä sure l. huoli, ole huolelti l. lohdullinen.

Tröstare, m. lohduttaja.

Tröstarinna, f. lohduttajatar.

Trött, a. väsynyt, ununut, väsyksissä l. uuvuksissa (oleva); jag känner mig t., minus väsyttää l. raukasee, tunnen itseäni väsyttävän.

Trötta, v. a. väsyttää, uuvuttaa; t—s, v. d. *se* **Tröttna**.

Trötthet, f. väsymys, uupumus, väsyksissä l. uuvuksissa olo, raukeus.

Tröttna, v. n. väsyä, unpuja; t. vid ngt, väsyä l. kyllästyä jhkin.

Tröttsam, a. väsyttävä, väsyttäväinen, uuvuttava, voivuttava.

Tröttsamhet, f. väsyttäväisyys, uuvuttavuus.

Tu, num. card. kaksi; i t., halki, kahtia; taga i t. med ngt, käydä jhkin l. ryhtyä käsiin; — **-delä**, v. a. panna l. jakaa kahtia l. kahdeksi, kahdata; t—d, kaksijakoinen l. -halkoinen.

Tua, f. *se* **Tväå**.

Tub, m. taubi, kaukolasi, näkötorri l. -putki, kiikari.

Tubba, v. a. viekotella, vietellä, houkuttella.

Tuberkel, m. pahkanyhermä, pahkula.

Tudda, v. a. rutistaa, mykertää.

Tuff, m. pata- l. karstakivi.

Tuffa, v. a. höyhentää, mukkilloita, mukittaa, tuiviloita.

Tufråg, m. typärulis; — **-skårare**, m. mätäs-aura.

Tufva, f. mätäs, (*svindre*) tyypä.

Tufvig, a. mättäinen, mättäällinen, tyyppäällinen; bli t., mättäytyä.
Tufvighet, f. mättäisyys, mättäällisyys.
Tugga, v. a. pureksia, pureskella, purustaa, matustaa.
Tugga, f. purus, puretus.
Tuggbuss, m. tupakkapurus l. -mälli, tupussi; — **tobak**, m. hammas l. purutupakka; — **yta**, f. (*på tand*) purupaikka l. -tilla.
Tukt, f. kuri, kurinpito, kuritus; i all t. och ära, kaikessa kunnossa l. kunniasa ja puhtaudessa; — **hus**, n. kuritushuone; — **hushjon**, n. kuritushuoneelainen; — **lös**, a. kuriton, kuritta (oleva); — **löshet**, f. kurittomuus; — **omästare**, m. kurittaja.
Tukta, v. a. kurittaa, rangaista; t. sten, viillä l. lohkoa kiviä.
Tuktan, f. kuritus, kurittaminen, kuri.
Tuktig, a. puhdas (-taan), siivo, nuhteeton.
Tuktighet, f. puhtaus, nuhteettomuus, siivous.
Tull, m. tulli; — **afgift**, f. tullimaksol. -raha; — **behandla**, v. a. tullittaa, käyttää tullissa, — **besökare**, m. tullisyökäri l. -katsoja; — **betjening**, f. tullipalvelijat l. -miehet; — **betjent**, m. tullipalvelija l. -mies; — **bevakning**, f. tullinvalvomos l. -katsomus, tullitarkastus; (*personalen*) tullivartijat l. -vartijasto; — **bom**, m. tullitanko l. -pun; — **direktion**, f. tullijohtokunta; general-tulldirektion, tullin-ylijohtokunta; — **distrikt**, n. tullipiiri; — **expedition**, f. tullitoimisto l. -toimituskunta; — **fri**, a. tulliton, tullivapaa, tullista vapaa; — **frihet**, f. tullivapaus, tullittomuus; — **fritt**, adv. tullitta, ilman tullitta, tullia maksamatta, tullimaksotta; — **förpacktare**, m. tullinvouraja; — **förpassning**, f. tullipassi l. -todistus; — **försmilning**, f. tullipetos, tullinkavallus; — **förvaltare**, m. tullinhoitaja; — **hus**, n. tullihuone; — **inkomster**, f. pl. -intrader, m. pl. tullitalot, tulliraha-tulot; — **intägt**, f. tullisaatavat; — **jakt**, f. tullisuus l. -jühti l. -vene; — **jurnal**, m. tulliluettelo l. -päiväkirja; — **kammare**, m. tullikamari; — **kappe**, m. tulli- l. mylykappa; — **medel**, n. pl. tullirahat l. -varat; — **när**, m. tullimies; — **ordning**, f. tullisääntö; — **plats**, m. tullipaikka; — **port**, m. tullipor-

ti; — **qvarn**, f. tullimylly; — **rättighet**, f. tullin- l. tullaus-oikeus; — **sats**, m. tullimäärä l. -erä; — **sedel**, m. tulliseteli l. -todistus; — **snok**, m. tullisyökäri l. -nuuskari; — **staten**, m. tullivirasto; — **station**, f. tullipaikka, tulliasema; — **styrelse**, f. tullihallitus; — **stämpel**, m. tullimerkki l. -leima; — **tariff**, m., -**taxa**, f. tullitaksa, tullihinnan-määrä; — **tjensteman**, m. tulli-virkamies; — **umgäld**, f. tullikustannus l. -makso; — **uppbörd**, f. tullin-ylöskanto, tullirahain keräys; — **uppsyningsman**, m. tullintarkastaja; — **vaktmästare**, m. tulli-vahtimestari; — **verk**, n. tullilaitos; — **väsendet**, n. tullitoimil. -asiat.

Tulla, v. a. tullata, tullita (-tsen), maksaa l. ottaa tullia.

Tullbar, a. tullattava, tullin-alainen.

Tulle, m. hanka, hankatappi, tulla.

Tulpan, m. tulpaani.

Tulta, v. n. tepsä, lyllertää, vaapertaa, käydä kulleroita l. lyllertää.

Tulubb, m. tuluppi, turkki.

Tum, m. tuuma; — **stock**, m. tuumasukki, tuumanmitta, tuumapuu; — **tals**, adv. tuumittain.

Tumla, v. n. kellahtaa, kellahtella, kukertua, tupertua, koikahtaa, kuppuroita, heittää kuppuraa; t. sig, piehtaraita (-tsen), tupperella; — v. a.; t. en häst, piehtaroiittaa hevosta, antaa hevosen piehtaraita; kelkuttella l. tepastuttaa hevosta.

Tumlare, m. pyöriäinen, merisika; (*pekal*) pikari.

Tumma, v. a. o. n. näpiä, näppiä, hypistellä.

Tumme, m. peukalo; — **liten**, m. penkaloilintu, penkaloinen; (*fig*) penkaloinen, kääpiö, maatiainen.

Tummel, n. kellahtelu, tupertelu, tuperrus; tepastus, tepastelu; — **plats**, m. tepastuspaikka l. -kenttä, taistelinenttä.

Tumult, n. meteli, melake, kamakka, jyrä; (*upplopp*) kapina, melake.

Tumultuarisk, a. metelinen, melakeinen; kapinallinen.

Tumvinkel, m. penkalo- l. peukalohanka.

Tunder, n. pakuri, (*fnöske*) taula.

Tung, a. raskas, painava; (*svår*) raskas, vaikea; t. sömn, sikeä l. raskas uni; jag är t. i hufvudet, päättäni painaa; jag känner mig t., minua raskittaa l. raskaisee; — **bröstad**, a.

raskashenkinen, ahdasrintainen; — **-fo-tad**, a. raskaajalkainen; — **-händ**, a. raskas- l. kömpelökätinen; — **-rodd**, a. raskasoutuinen; (*fig.*) kankea, kankeasanainen; — **-sint**, a. raskas- l. synkkämielinen; — **-sintet**, f. raskaamielisyys, mielen raskaus; — **-söfd**, a. raskas- l. sikeänninen.

Tunga, f. rasitus, kuorma.

Tunga, f. kieli (-en); jag har det l. det ligger mig på t—n, se pyörii l. kieppuu kielelläni; kommer på t—n, kerkkiä kielelle.

Tungband, n. kielenkannin (-timen); — **-ben**, n. kiellon; — **-bokstaf**, m. kieli-puustavi l. kirjain; — **-formig**, a. kie-lekkeinen, kielukainen; — **-häfta**, f. kielijänne (-teen); — **-muskel**, m. kie-lilihas l. jäntäre; — **-omål**, n. kieli, kielenparsi (-ren); — **-rot**, f. kielen juuri; — **-spen**, m. kitakieleke; — **-spets**, m. kielen kärki.

Tungt, adv. raskaasti, painavasti; t. la-stad, raskaalastinen; det kännes t., tuntuu raskaalta; sofva t., maata si-keästi l. raskaasti.

Tunik, f. tunikka, töppöhamme.

Tunn, a. ohut (-uen), ohkoinen, (*helt t.*) ohukainen; (*gles*) harva; (*om flytande ämnen*) veteliä, ohkoinen; — **-klädd**, a. ohuissa vaatteissa (oleva), ohut-vaateinen; — **-skalig**, a. ohutkuori-nen; — **-sädd**, a. harvaan kylvetty, harvakylvyinen; — **-tarm**, m. lope-l. -ohutsuoli.

Tunna, f. tynnyri.

Tunna, v. a. tynnyröitä (-teen).

Tunnband, n. vanne (-teen), astilavanne, tynnyrinvanne; — **-bindare**, m. astian- l. tynnyrintekijä, (*bandare*) vannehtija; — **-land**, n. tynnyrin-ala l. -maa; — **-staf**, m. tynnyrinlaita; — **-tals**, adv. tynnyrittäin; — **-tapp**, m. tynnyrintappi.

Tunnel, m. tunneli, maanalais-tie.

Tunnhet, f. ohuus, ohkaisuus; harvuus; vetelyys.

Tunt, adv. ohuesti, ohukaisesti, ohuessa; (*gles*) harvaan, harvassa.

Tupé, m. otsa- l. pystytukka.

Tupp, kukko; — **-fjät**, n. kukon as- kel; — **-gäll**, n. kukon laulu; — **-kam**, m. kukonharja; — **-kräs**, n. kukonhelttu l. -heltta; — **-kyckling**, m. kukkopoika l. -poikanen; — **-lur**, m. nukahdus, unahdus, lyhyt l. vä- hä uni.

Tur, m. (*gång*) kerta, (*resa*) matka; (*ord-ning*) vuoro; (*lycka*) onni, lycky; (*å dans*) vuoro; hvar i sin t., kukin vuoronsa l. vuorostaan; t. och be-fordringsrätt, vuoro ja ylennys-oi-keus; — **-vis**, adv. vuorottain, vuo-rotellen, vuoroin.

Tura, v. n. vuorotella.

Turban, m. turbaani, käärelakki.

Turbin, m. turbiini, kiepotin, vesihyrrä; — **-qvarn**, f. kiepotin- l. turbiini-myly.

Ture, m. hulvilli, veikko.

Turist, m. turisti, matkailija.

Turk, m. Turkkilainen, Turkki.

Turkinna, f. turkikko, turkkilaisvaimo.

Turkiak, a. turkkilainen, Turkin, Tur-kinmaan.

Turkiaka, f. turkinkieli.

Turkos, m. turkoosi, sinuskivi.

Turnare, m. voimistelija, turnari.

Turnikett, m. verensalpaaja.

Turnips, m. turnipsi, rehunaaris.

Turnyr, f. kierto; (*fig.*) asu, olento.

Turturdufva, f. turturikyvyhky, mettinen; (*fig.*) kyyhkysen poika.

Tusan; t. plätar! t. hakar! t. djef-lar! tuhat tulimaista! pahuus l. saa-keli olkoon l. vieköön! pahuuksissa! tuhat pentelettä!

Tusch, m. tussi, tussiväri.

Tuscha, v. a. maalata tussilla l. tussi-värillä, tussilla.

Tusen, num. card. tuhat (-nnen), tuhannen; t. sinom t., tuhansittain tuhansin, tuhannen tuhatta; — **-faldig**, a. tuhat-kertainen, tuhansinen; — **-faldt**, adv. tuhatkertaisesti, tuhansin, tuhansin ker-roin; — **-fot**, m. tuhatjalkainen l. -jalka; — **-konstnär**, m. silmäkään-täjä, tuhannen konstin tekijä; (*fig.*) monivirkainen; — **-skön**, f. satakano; arokärsämä; — **-tal**, n. tuhatlu-ku, tuhannen luku; — **-tals**, adv. tu-hansin, tuhansittain, tuhatmäärin; — **-årig**, a. tuhatvuotinen, tuhannen vuoden.

Tusende, num. ord. tuhannes; — **-del**, m. tuhannes osa.

Tuska, v. a. vaihtaa.

Tussa, v. a. (*en hund*) hututtaa, usut-taa; (*sofva*) mammia.

Tut, m. (*strut*) tuutti, törtö; (*å qvarn*) tuutti; (*spets*) huippu, pipu, sulppu; (*horn*) torvi (-en).

Tuta, f. sormitappo.

Tuta, v. n. o. a. toittottaa, torvettaa; (*fig.*) puhalttaa, parkaista.

Tutt, m.; hela t—en, koko joukko l. ryykkiö l. tukku.

Tutta, v. n.; t. på, pistää l. syyttää tuleen.

Tvaga, f. huisku, huostain.

Tvaga, v. a. *se* Två, v. a.

Tvagning, f. peseminen, pesentä.

Tvebett, a. kaksivetoinen l. -valjainen;

— **böte**, n. kaksinkertainen sakko;

— **drägt**, f. eripuraisuus, riitavälisyys, riitainen väli; — **eggad**, a. kaksiteräinen; — **faldig**, *se* Tvåfaldig; — **gifte**, n. kaksinnaiminen;

— **hogsen**, a. kahdamielinen l. -pänen, kahdenvaiheinen, epäilevä, eperöivä; vara t., olla kahdella päällä l. mielellä l. kahden vaiheella, arvella kahdanne l. kahdapäin; — **hogsenhet**, f. kahdamiellisyys l. -päisyys, kahdenvaiheisuus, eperöisyys; — **händig**, a. kaksikäsinen l. -kädellinen; — **höfdad**, a. kaksipäinen; — **kamp**, m. kaksoisistelu; — **klufven**, a. kaksihakoinen l. -haarainen, halkaistu; — **könad**, a. kaksineuvoinen; — **skifte**, n.; till t—s, kaksijakoon, taasan kahdelle, kahda, kahtia; *se* Tvåskiftesbruk; — **skiftesböter**, f. pl. kaksijako-sakko, kahtia jaettava l. tasattava sakko; — **talán**, f. kahdapuhe l. -puheisuus, ristii-puhuminen; — **talig**, a. kaksikielinen, kahda- l. risti-puheinen; — **tydig**, a. kaksil. umpimielinen, kahdaymmärtefen; (*tvifvelaktig*) epäarvoinen, epäiltävä; — **tydighet**, f. kaksimiellisyys, kahdaymmärteisyys o. s. v.; — **tydigt**, adv. umpimielisesti, arveluttavasti.

Tveggahanda, a. oböjl. kahdenlaatuinen l. -lajinen, kahta lajia, kahtalainen.

Tveka, v. n. epä, empiä, epäillä, olla kahdella päällä, arvella kahdanne l. kahdapäin.

Tvekan, f. epimys, epäileminen, epäily, arvelus.

Tveksam, a. epäväinen, empiä, epäilevä, arveleva.

Tvenne, num. card. kaksi.

Tvil int. yh! hyh! hyh!

Tvifla, v. n. epäillä; komma en att t., epäilyttää l. arveluttaa jkuta.

Tviflan, f. *se* Tvifvel.

Tviflare, m. epäilijä.

Tvifvel, n. epäily, epäileminen, epäarvelus; hysa t., olla epäilevä l. epä-

leväinen, epäillä; utan t., epäilemättä, epäilemättäkin; — **aktig**, a. epäiltävä, epäilyttävä, epäarveluinen; (*tviflande*) epäilevä, epäileväinen, epäarveluinen; — **aktighet**, f. epäiltäväsäisyys; (*tveksamhet*) epäileväisyys; — **aktigt**, adv. epäiltävästi, epäilyttävästi; — **smål**, n. epäily, epäileminen; draga i t., epäillä, ruveta epäilemään; — **sutan**, adv. epäilemättä, epäilemättäkin.

Tvilling, m.; t—ar, kaksoiset; — **s-bror**, m. kaksoisveli; t—bröder, kaksoisveljekset; — **ssyskon**, n. pl. kaksoislapsekset; — **ssyster**, f. kaksoislesar; t—syster, kaksoislesarekset.

Tvina, v. n. *se* Tyna.

Tving, n. pihti, pihdinki, puristin.

Tvinga, v. a. pakottaa, ajaa, ajaa l. vaatia väkisin, kovunuttaa; (*kufva*) hillitä, hallita (-tsen); nöden t—r, häätä kääkee l. pakottaa; t. in, pakottaa l. ajaa l. tunkea väkisin sisään; t. sig, v. r. pakottaa itseensä, tehdä väkisin l. vasten luontoansa; t—nde omständigheter, pakottavat asianhaarat, pakkoiseikat; tvungen, pakotettu, pakonperäinen, väkijäinen; jag är t., minun on pakko l. täytyminen l. pakkovala; t—et löje, väkijäinen l. pakollinen nauru; t—en ställning, epäluonteva l. väkijäinen asento.

Tvinna, v. a. kerrata (-taan), kiertää; t. upp, lieistyyttää, lievittää, päästää kertauksesta; hårdt t—d, kierrä; löst t—d, lievä.

Tvintråd, m. kerrattu lanka.

Tvinsjuk, a. *se* Trånsjuk; — **sot**, f. hivellys- l. näivetystauti, näivettäjäminen.

Tvist, f. riita, kiista; råka i t., riitautua; — **efrö**, n. riidan l. kiistan aine l. aihe, riidan kauna; — **emål**, n. riita-asia l. -juttu; — **ämne**, n. riidan aine.

Tvistä, v. n. riidellä, kiistellä.

Tvistig, a. riidan-alainen, riitainen.

Tvistighet, f. riidan-alaisuus, riitaisuus.

Tvungen, *se under* Tvinga.

Tvunget, adv. väkisin, väkijäisesti, pakolla, pakon perään, vasten luontoa l. mieltä; stå t., seisoa epäluontevasti.

Två, v. a. pestä, puhdistaa.

Två, num. card. kaksi (-hden); t. gånger, kahdesti, kaksi kertaa; t. och

t., kaksin, kaksittain, kaksi ja kaksi; — **-armad**, **-armig**, a. kaksikätkäinen l. -käsivartinen l. -haarainen; (*mek.*) kaksivartinen l. -puolinen; — **-bent**, a. kaksijalkainen l. -säärinen; — **-bladig**, a. kaksilehtinen; — **-bland**, n. kaksiseko; — **-blommig**, a. kaksikukkainen; — **-byggare**, m. (*bot.*) kaksikotinen; — **-delad**, *del*, a. kaksil. kahdajakoinen; (*bot.*) kaksijakoinen l. -osainen, jakopähinen; — **-dubbel**, a. kaksin- l. kahdenkertainen; — **-däckad**, a. kaksikätkäinen; — **-däckare**, m. kakakansi-laiva, kaksikätkäntinen alus; — **-faldig**, a. kahden- l. kaksinkertainen; — **-faldigt**, adv. kahden- l. kaksinkertaisesti, kaksi kertaa, kahdesti; — **-fingrad**, a. kaksisorminen; — **-flikig**, a. kaksiliuskainen, lovipäinen; — **-fota**, f. kaksijalka l. -koipi; — **-fotad**, a. kaksijalkainen; — **-färgad**, a. kaksivärinen l. -karvainen l. -karva; — **-grönig**, a. kaksivärisäinen; — **-hjulig**, a. kaksipyöräinen; — **-hornig**, a. kaksisarvinen; — **-hundra**, num. card. kaksi esataa; — **-hundrade**, num. ord. kahdes sadas, kaksisadas; — **-händ**, a. kaksikätkäinen; — **-hörnig**, a. kaksinurkkainen l. -kolkkainen l. -kulmainen; — **-kammarsystem**, n. kaksikamari-järjestelmä; — **-kamrig**, a. kaksikamarinen; — **-klufven**, a. kaksihakoinen, halkopäinen; — **-kullad**, **-kulle**, a. (*bot.*) kaksikuntainen; — **-könad**, a. (*bot.*) kaksinuvoinen; — **-läppig**, a. (*bot.*) parihuulinen; — **-mansäng**, f. kahden hengen l. kahden maattava sänky; — **-mastad**, a. kaksimastoinen; — **-mastare**, m. kaksimasto-laiva l. -alus; — **-männing**, m. (*bot.*) kaksiheteinen; — **-parig**, a. kaksil. kaksoisparinen; — **-pundig**, a. kaksinaulainen; — **-punding**, m. kaksinaulio; — **-qvinnad**, a. (*bot.*) kaksimäinen; — **-rädig**, a. kaksirivinen l. -ratinen; (*bot.*) kaksiratinen l. -kehäinen l. -tahkoinen l. -sarjainen; — **-rymmig**, a. (*bot.*) kaksipeäinen l. -lokeroinen; — **-sidig**, a. kaksisivuinen l. -puolinen; (*bot.*) kaksitahkoinen l. -puolinen, kahdapäinen, kahtaallinen; — **-sitsig**, a. kahdenistuttava, kaksistuininen; — **-skallig**, a. kaksikuorinen; — **-skiftesbruk**, n. kaksijakoinen viljelys, kaksivuoro- l. kaksisarka-viljelys; — **-aku-**

-ren, a. kahdesti leikattu l. keritty; — **-slagen**, a. kahden puolen veistetty; — **-spaltig**, a. kaksipalstainen; — **-spetsig**, a. kaksihuippuinen l. -kärkinen; — **-stafvig**, a. kaksitavuisen; — **-stjelig**, a. (*bot.*) kaksivartinen; — **-struken**, a. (*musik*) kaksiviivainen l. -kokkainen; — **-stämmig**, a. kaksisääninen; — **-taggig**, a. kaksipiikkinen l. -otainen; — **-tal**, n. kaksikko, kaksiluku; — **-tandad**, a. kaksihampainen; — **-trädig**, a. kaksilankainen l. -säikeinen; — **-tusen**, num. card. kaksituhatta; — **-tusende**, num. ord. kahdes tuhannes, kaksituhannes; — **-uddig**, a. kaksikätkäinen l. -haarainen; — **-valvig**, a. (*bot.*) kaksilaitainen; — **-vingad**, a. kaksisiipinen; t—e, kaksisiipijäiset l. -siipiset; — **-vinge**, m. kaksisiipi l. -siipijäinen; — **-väldig**, a. (*bot.*) kaksivaltijainen l. -valtijainen; — **-årig**, a. (*två år gammal*) kaksivuotijainen l. -vuotinen, kahden vuoden vanha; (*som varar två år*) kaksivuotinen, kahden vuoden; — **-örad**, a. kaksikorvainen.

Tvåa, f. kahdennumero l. -merkki, kakkonen, kaksikko; (*kort*) kakkonen, kaksisilmä.

Tvående l. **tvåendel**, m. kahdes osa, kahdennes.

Tvål, m. saippua; — **-aktig**, **-artad**, a. saippuamainen, saippuainen, saippuunatapainen l. -laatuinen; — **-ask**, m. saippua-astia; — **-kokeri**, n. saippuankeittäjä, saippuatehdas; — **-vatten**, n. saippuavesi.

Tvåla, v. a. saippuota (-teen), saippuutaa; t. ned, tehdä saippuaan l. saippuaiseksi.

Tvång, n. pakko, väkipakko, pakotus, täytymys; med t., väkisin, pakolla, väkipakolla; af t., pakosta, pakollisesti, väkisin; — **-lös**, a. pakoton, väkipakoton; — **-sarbete**, n. pakko l. kuritustyö; — **-slag**, m. pakko l. pakotuslaki; — **-slån**, n. pakkolain; — **-smagt**, f. väki- l. pakkovoima, väkipakko; — **-smedel**, n. pakotus l. pakkokeino l. -neuvo, pakotin; — **-smål**, n. pakko, täytymys; pakkotila; — **-split**, f. pakkovelvollisuus; — **-ströja**, f. pakko- l. pakotusröijy.

Tvär, a. poikkipolinen, poikittainen, poikkipäinen, poikittain (oleva); en t. hand bred, syrjäkämmentä levyinen, syrjäkämmentä leveä; på t — eu,

poikittain, poikkipäin l. -puolin; (*brant*) jyrkkä, äkkinäinen; (*trubbig*) tylppä, töppeä; (*ovänlig*) nurja, töykeä, ynseä, tily; — *-balk*, m. poikkipuu l. -laute; (*herald.*) poikkipanta l. -vyö; — *-hjelke*, m. poikkihirsi l. -piitta, ristihirsi; — *-bom*, m. poikkipuu l. -tanko; — *-brant*, a. äkkijyrkkä; — adv. äkkijyrkkään l. -jyrkästi; — *-bräde*, n. poikkilauta; — *-dal*, m. poikki- l. poikittaislaakso; — *-dike*, n. risti- l. poikkioja; — *-djup*, a. äkkisyvä; — *-dragon*, a. poikittainen, poikittelainen; — *-finger*, n. syrjä- sormi, sormen paksuus; ett t—s *bredd*, sormen leveys; — *-gata*, f. poikki- l. ristikatu; — *-gång*, m. risti- l. poikkikäytävä l. -tie; — *-hand*, f. syrjäkämmen; — *-hufvud*, n. (*met.*) risti- l. poikkipää; — *-liggande*, a. *se Tvärdragon*; — *-linie*, f. poikki- viiva l. -linja; — *-list*, f. poikkipiena l. -liista; — *-munnad*, a. poikkisuinen; — *-sida*, f. poikkipuoli l. -sivu, syrjäisvu; — *-sköppts*, adv. poikki- laivaa l. -laivaan l. -laivoiin, poikkipuo- lin laivaa, poikittelaa; — *-skuren*, a. poikittain l. poikkipäin leikattu; — *-slä*, f. poikki- l. ristipuu, poikkipiitta; — *-stanna*, v. n. pysähtyä l. seisattua äkkiä l. yht'äkkiä; — *-streck*, n. poikkiviiva; — *-säck*, m. kaksipää- l. haarapussi, kaksipäinen pussi; — *-säker*, a. ihan l. vallan varma l. vissi; det är t—t, se on viljanen vissi l. ihan varma; — *-söm*, m. poikki- l. ristiasuma; — *-trä*, n. poikki- puu; — *-tystna*, v. n. valetta (-kenen) yht'äkkiä l. äkisti; — *-vigg*, m. jörö, jörö- l. juropää, jörri, töy- keä; — *-vulen*, a. jörö, jörök, jörökä, jurnikas, kärtäskä; — *-väg*, m. poikkitie; — *-vägg*, f. kohti- l. poik- kiseinä; — *-yxa*, f. risti- l. kuokka- kirves.

Tvära, f. poikki- l. syrjäpuoli (-en), syrjä.

Tvära, v. a.; t. en äker, kyntää peltoa poikkivakoon l. ristiin.

Tvärhet, f. poikittaisuus, poikkipuoli- suus l. -päisyys, tylppyyt, töppeys, jyrkkyys, tilyys, nurjuus; jmfv **Tvär**.

Tvärs, adv. poikittain, poikkipäin l. -puolin; t. öfver, poikki, poikitse; t. igenom, halki, puhki; kors och t., härs och t., ristiin rastiin, risti- sä rastiin, ristin rastiin, riipin raapin.

Tvärt, adv. jyrkästi, äkkiä, yht'äkkiä, tilysti, töykeästi; gå t. af, katketa l. mennä vallan l. ihan poikki; t. emot lagarne, sanningen, päin vastoin l. ihan vastoin lakeja, totuutta; — *-om*, adv. päin l. perin vastoin, toisin päin, vastoin päin.

Tvätt, m. pesu, peso, pesentä, pesemi- nen; (*kläder under tvättning*) peseet, peso, pyykki, pesot, pesu- l. pyykki- vaatteet; — *-balja*, f. -*bunke*, m. pe- sinpunkka l. -pönttö, pesuastia; — *-fat*, n. pesu- l. pesinvati; — *-kan- na*, f. pesin- l. pesokannu; — *-klä- der*, n. pl. pesu- l. pyykki-vaatteet, peseet; — *-maskin*, pesin- l. pesu- kone; — *-nota*, f. pesulista; — *-tra- sa*, f. m. pesin- l. pesurätti l. -riepu; — *-vatten*, n. pesu- l. pesin- l. sil- mivesi.

Tvätta, v. a. pestä, peseskellä.

Tvätterska, f. pyykinpesijä, pesuakka, pesijä, pesijätär.

Tvättning, f. pesentä, pesu, peseminen.

Ty, konj. sillä; (*fördenskull*) sentähden, siis.

Tycka, v. a. pitää (jonakin), luulla (jok- sikin), olla l. tuntua l. näyttää jkusta l. jkun mielestä; (*tycka om*) mielel- länsä tehdä jkin; pitää l. pitää paljon jstkin, rakastaa; hvad tycker du derom, mitäs siitä pidät l. luulet, miten se on l. näyttää sinusta l. ei- nun mielestäsi? jag t—er mig höra, on l. minusta on kuin kuulisin, luulen kuulevani, mielestäni kuulen; om ni så t—er (*vill*), jos niin mielitte l. tahdotte, jos niin l. se mielenne on; t. illa vara, paheksi, pahastaa, panna l. ottaa pahaksi; t—s, v. d. näyttää, tuntua; det t—es mig, minusta on l. näyttää l. tuntuu, mi- nulle näyttää; han tycks vara nöjd, hän näyttää tyytyväiseltä l. olevan tyytyväinen; det tycks på hans tal, hänen puheestansa tuntuu; det kan så t—s, siltäpää se näyttääsi l. voi näyttää, niinpä sitä l. sen luulisi.

Tycke, n. mieli (-en), mielipito l. -pide, ar- velu; (*förmodan*) luulo, arvelu, (*öfjelse*, *behag*) mieli, luonto, mielipito, (*lust*) mieliteko; efter eget t., oman mie- lipitonsa l. mielensä mukaan; vinna ens t., saavuttaa l. saada jkun mie- lihyyvä l. mieli l. suosio, päästä jkun mielehiesksi; falla en i t—t, vara efter ens t., olla jkun mieleen l.

- mieleinen l. mielen mukainen; sonen har t. af sin far, poika vivahtaa isäänsä l. isänsä näköön, poika on isänsä näköä, pojalla on isänsä näkö l. muoto; det har t. af galenskap, se vähän tuntuu l. näyttää hullundelta l. vivahtaa hullundelle.
- Tyckmycken**, a. närkäs, närkki, itseensä ottava, arvelijas; blifva t., närkästyä, ottaa itseensä, suutahtaa.
- Tyda**, v. a. selittää; — v. n.; t. p & merkittä (-tsen), tietää.
- Tydare**, m. selittäjä.
- Tydlig**, a. selvä, selkeä.
- Tydligbet**, f. selvyys, selkeys.
- Tydligt**, adv. selvästi, selkeästi.
- Tydning**, f. selityä.
- Tyding**, m. *se* Lingon.
- Tyfon**, m. tyfoni, nujakka- l. ryöppytuuli.
- Tyfus**, m. lavantauti, polttotauti, poltto.
- Tyg**, n. (*väfnad*) kangas (-kaan), vaate; (*redskap*, *don*) kalut, värit, aseet; dumt t., tyhmä työ l. tekonen l. tepponen; — **-hus**, n. ase- l. aseistihuone, aseisto; — **-känga**, f. kangaskenkä; — **-mästare**, m. ase- l. aseisto mestari; — **-stycke**, n. kankaan l. vaateen kappale; — **-tryckare**, m. vaateen- l. kankaanpainaja.
- Tyga**, v. a.; t. till, *se* Tilltyga.
- Tygel**, m. ohjas (-ksen) ohjaja; hålla i t—n, pitää kurissa l. ohjissa; — **-fri**, a. ohjaton, ohjaksiton; — **-lös**, a. vallaton, hillitön, ohjiton, puoleton; — **-löshet**, f. vallattomuus, hillittömyys, puolettomuus; — **-löst**, adv. vallattomasti, hillittömästi, puolettomasti.
- Tygla**, v. a. ohjata, pitää ohjissa, pitää ohjista kiinni, hillittää l. hallita (-tsen).
- Tyll**, m. tylli, harsovaate.
- Tyna**, v. n. kuihtua, hivua, riutua, nuuttua.
- Tynga**, v. a. o. n. painaa, olla raskas l. painava; sömnen t—er, uni rasittaa l. raukaisee l. painaa.
- Tyngd**, f. paino, painavuus, raskaus; (*vigt*) paino; (*last*) paino, riippa, puntti, kuorma; — **-kraft**, f. painovoima, painavuus; — **-lag**, m. painon l. raskauden laki; — **-punkt**, m. painokeski (-en), painokohta.
- Typ**, m. (*förebild*) merkkikuva, esikuva, esimerkki; (*urbild*) perikuva; (*boktr.*) kirjasin, kirjain; (*gramm.*) kaava, tai-
vutuskäyttö; (*fig.*) luonto, luonne, luonnekuva, perikuva.
- Typisk**, a. merkki- l. perikuvallinen, esikuvallinen.
- Typograf**, m. kirjanpainaja.
- Typografi**, f. kirjanpaino, kirjanpainanta.
- Typografisk**, a. kirjapainollinen, painoon kuuluva, painosuhteinen.
- Tyrann**, m. (*fordom*) vallikko, tyranni; (*nu*) tyranni, hirmuvaltijas.
- Tyranni**, n. hirmuvalta l. -valtaisuus l. -hallitus, tyrannius, vallikkoisuus, tyrannivalta.
- Tyranniserä**, v. a. hallita l. kohdella julmasti l. hirmuisesti l. hirmulla, pitää hirmuvallassa, tyrannoita.
- Tyrannisk**, a. hirmuvaltainen, hirmullinen, hirmuinen, tyrannillinen.
- Tyre**, n. *se* Torrvéd.
- Tysk**, a. saksalainen, Saksan, Saksanmaan; subst. Saksalainen.
- Tyska**, f. (*tyak kvinna*) saksakko, saksalaisvaimo l. -nainen; (*språk*) saksankieli, saksa.
- Tyskhet**, f. saksalaisuus.
- Tyst**, a. hiljainen, äänetön, hiljaa l. äänettä l. vaiti oleva; (*hemlig*) salainen; vara t., olla hiljaa l. ääneti l. vaiti l. äänetön; — adv. hiljaa, hiljaisesti, äänettä, ääneti, vaiti; (*hemligt*) salaa; t. l. int. hiljaa! hiljaan! ääneti! vaiti! t. l. nu vet jag, oleppas l. annas olla, nyt sen tiedän.
- Tysta**, v. a. vaientaa, saattaa l. saada vaikeutamaan l. vaiti olemaan.
- Tysthet**, f. hiljaisuus, äänettömyys, vaitiolo l. vaittolo; (*hemlighet*) salaisuus; — **-slöfte**, n. äänettömyyden l. vaitiolon lupaus.
- Tystlåten**, a. puhumaton, vähä- l. harvapuheinen, vaittoleva.
- Tystlåtenhet**, f. puhumattomuus, vähäpuheisuus, vaittolevaisuus.
- Tystna**, v. n. vaieta (vaikenen), hiljettä, olla vaiti.
- Tystnad**, m. hiljaisuus, äänettömyys, vaitiolo, puhumattomuus, vaikeutus; bjuda t., kääntä vaiti l. ääneti olemaan l. vaikeutamaan.
- Tyvär!** int. valittavasti! sen pahempi!
- Tå**, f. varvas (-paan); gå på tå, käydä varpaillaan l. varpaisillaan; — **-gångare**, m. varvastelija, varpainsäijä; — **-hätta**, — **-kappa**, f. varpaansuoja l. -turva.
- Tåg**, n. touvi, köysi (-den); slå t., tehdä l. punoa touvia; — **-stamp**, m.

touvin l. köyden pää l. pätkä; — **virke**, n. touvit, köydet, touvisto, köysitys, touvi-aineet; — **ända**, f. touvin l. köyden pää.

Täg, n. (*tägande*) retki (-en), kulku; (*procession*) saatto, saattue, kulku, kulkujoukko; (*våg mellan gården*) kuoja, tanhua; — **ordning**, f. kulkujärjestys.

Täg, m. vihvilä, sarpaheinä.

Täga, v. n. retketä, retkeillä, kulkea, vaeltaa.

Täga, f. (*af lin o. hampa*) kuitu; (*i väster*) säije (-keen), kinne (-nteen).

Tägig, a. kuituinen, säikeinen, kintainen.

Täglig, a. pitkäveiteinen, pitkäpiimäinen.

Tägna, v. n. venyä, virua, venähtää.

Täla, v. a. (*lida*) kärsiä; t. köld och hunger, nähdä l. kärsiä vilua ja nälkää; (*fördraga, tillata*) kärsiä, suvaita (-tsen), sallia, kestää; det täl att tänka på, se sietää l. kannattaa ajattelemista, sitä kannattaa l. sietää l. kärsiä ajatella.

Tälamod, n. kärsivällisyys, kärsiväisyys, malttavaisuus.

Tälilig, a. kärsivällinen, kärsiväinen, malttavainen.

Tälighet, f. kärsivällisyys, kärsiväisyys.

Täligt, adv. kärsivällisesti, kärsiväisesti.

Tälmodig, a. kärsivällinen, kärsiväinen, suvaitseväinen, malttavainen.

Täls; ge sig till t., maltaa, maltaa itseänsä l. mieltänsä.

Tälsam, m. m. *se* **Tälmodig**, o. s. v.

Tång, f. pihdit (*pl.*), (*mindre*) atuimet (*pl.*), (*hoftång*) hohtimet (*pl.*).

Tång, m. haura, lieko; — **lake**, m. elaska, kivinuttinen.

Tåp, **Tåpig**, *se* **Våp**, **Våpig**.

Tår, m. kyynel, kyynele; (*droppe*) pisara, tilkka; fälla t—ar, vuodattaa kyyneliä; med t—ar i ögonen, kyynelsilmin, vesissä silmin, itkusilmin, kyynelleet silmissä; bada i t—r, olla kyynelten vallassa l. tulvissa l. kyynelvieruna; — **dränkt**, a. itkunvaltainen, kyyuelten vallassa (oleva), kyynelvieru; — **effod**, m. kyyneltulva l. -virta; — **ekälla**, f. itkun l. kyynelten lähde; — **full**, a. kyynelinen, itkuinen, itkullinen, itkua l. kyyneliä täysi, itkun-alainen; med t—a ögon, itkussa l. vesissä silmin, itku- l. kyynelsilmin; — **körtel**, m. kyynelriisa l. -rauhanen; — **lös**, a. kyynelötön, itkuton, itkemätön; — **säck**, m. kyy-

nelpussi; — **ögd**, a. itku- l. kyynel-silmäinen l. -silmä, itku- l. kyynelsilmin oleva.

Tåras, v. d. kyynellä, kyynelehtiä, itkeä, olla itkussa l. vesissä silmin, tulla vesi l. kyynel silmiin, vetistellä.

Tårig, a. *se* **Tårfull**.

Tårta, f. torttu.

Tårtdeg, m. torttutaikina.

Tåt, m. säije (-keen), sää; af tre t—ar, kolmisäinen l. -säikeinen.

Tåta, v. n., *se* **Tota**.

Tåtel, m. lauha, kastikainen.

Täck, a. ihana, kaunis; (*till behag*) otollinen, mielulinen.

Täckta, v. a. (*läggta tak*) kattaa; (*bestäcka*) peittää, verhoa; (*ett kort*) pistää.

Täckare, m. kattaja.

Täckas, v. d. (*behaga*) kelvata (-paan), olla otollinen, (*värdigas*) suvaita (-tsen), tahtoa; det täcktes E. Kejs. Majestät, että Teidän Keis. Majesteettinne suvaitaisi l. tahtois l. mahtaisi; (*ej blygas*) kehdata, rohjeta (-kenen).

Täcke, n. peitto, täkki; (*hästtücke*) loimi (-en).

Täckelig, a. otollinen, kelvollinen.

Täckelse, n. peite.

Täckdike, n. sala-, peitto-oja; — **fat**, n. kate- l. peitevati; — **fyäder**, m. peitehöyhen l. -sulka; — **gjord**, m. loimivyö; — **mantel**, m. peite, varjo; — **släde**, m. kuomi- l. kumureki; — **vagn**, m. kuomi- l. kattovaunu; — **vinge**, m. peite- l. katesiipi.

Täckhet, f. ihanuus, kaunous.

Täckning, f. peittäjä, peittäminen, (*ett tak*) kattaminen, katanta.

Täffa, v. n. kilpailla, kilvoitella, tehdä kilpaa l. kilvan.

Täffan, f. kilpailus, kilvoitus, kilpa, kilvoittelu.

Täffare, m. kilpailija.

Täffing, f. *se* **Täffan**; — **sskrift**, f. kilpakirjoitus; — **sviss**, adv. kilvoitellen, kilpailen, kilvalla.

Tälja, v. a. veistää, veistellä, vuolla, vuoleskella; (*räkna*) lukea; (*förtälja*) kertoa.

Täljare, m. (*i bråk*) osottaja.

Täljknif, m. puukko, puukkovertsi; — **sten**, m. vuolu- l. vuojokivi; — **yxä**, f. veistin- l. veistokirves.

Tält, n. teltti, maja; — **duk**, m. telttipaltti l. -kangas; — **lag**, n. telt-

tikunta; — **makare**, m. teltintekijä; — **säng**, f. teltti- l. kangassänky; — **tak**, n. teltin katto, teltti- l. huip-pukatto.

Tälta, v. n. panna teltti ylös; asua tel-tissä, telttiellä, telttiällä.

Tämja, v. a. kesyttää, taltuttaa, tastiut-taa; t. en häst (*vild*), kesyttää l. (*en bångstyrig*) taltuttaa l. tastiuttaa hevonen; *tämjas* (*blå tam*), kesyttyä, kesyä, talttua, tastiutua.

Tämjare, m. kesyttäjä.

Tända, v. a. sytyttää, virittää; t. eld på ngt, sytyttää jkin tuleen l. pala-maan; t—s, v. p. o. t. sig, v. r. syt-tyä, viritä (-län); mänen tändes, kuu syntyy.

Tändare, m. sytyttäjä, virittäjä; (*red-skap*) sytytin.

Tändö, n. sytyke, viri, sytytin.

Tändning, f. sytytys, sytyttäminen, vi-ritys, virittäminen; (*månens*) synty, syntyminen.

Tändsticka, f. tulitikku.

Tänja, v. a. venyttää.

Tänjbar, a. venyvä, venykkäinen.

Tänka, v. a. ajatella, aatella, miettiä, arvella; (*östyfta*) ajatella, aikoa, tar-koittaa; (*hälla före*) ajatella, arvella, luulla; (*dämma*) aikoa, mieliä, ajatella; tänk på mig, muista minua; hvad skall jag t. derom, mitäpä siltä luulenkaan l. ajattelenkaan? det ger honom att t. på, se antaa hänelle ajattelemista, se häntä ajatteluttaa; hvad tänker ni göra? mitä aiotte l. mietitte tehdä? tänk om han gif-ter sig, mitäpä l. entä l. ajattele-pä jos hän nai; kan t. hvad det är farligt, entäs kuin se l. kah se nyt muka on vaarallista; han har, kan t., icke råd, hänellä muka l. mukamasti ei ole varaa; kantänka! entäs sitä!

Tänkare, m. ajattelija.

Tänkbar, a. ajateltava, jonka voi aja-tella, ajatella mahdollinen.

Tänkbarhet, f. ajateltavuus.

Tänkespråk, n. mietelmä, miete- l. aja-tussana, sananlasku; — **sätt**, n. mie-len l. ajatuksen laatu, ajatustapa, mie-liala.

Tänkvärdig, a. mietittävä, mieleen pan-tava, ajateltava, merkittävä; — **vär-dighet**, f. mietittäväisyys, merkittä-väisyys, mieleen-pantavuus.

Täppa, v. a. tuketa (-kkeen), tukkia,

panna tukkeeseen l. tukkoon, ummis-taa; (*stänga*) sulkea, ummistaa, ai-data; t—s, v. p. o. d. tukkeutua, mennä tukkeeseen l. tukkoon, ummis-tua; täpt, umpinainen, umpi-, um-messa l. tukossa (oleva), takettu, tu-kittu.

Täppa, f. tarha, situus.

Tära, v. a. syödä, purra, kalvaa, kuluttaa, syövyttää; (*försvaga*) heikontaa, hi-vuttaa; t—s, v. d. o. t. sig, v. r. hivua, syöpyä, pureutua; det är på krafterna, se hivuttaa voimia; han täres af sorg, hän hivuu l. kulu-tuu surusta, suru kalvaa l. hivuttaa häntä; t. på kapitalet, kuluttaa l. syödä pääomaa, nauttia pääomasta; kamfer är sig, kanvertti syöppy; t—n de lem-mar, kuluttavat l. nauttivaiset jäsenet.

Tärfeber, m. hivutuskuume l. -tauti, hi-vellystauti; — **penning**, m. ruoka-rahak, nauteraha; — **sot**, f. *se* Tvinsot.

Täring, f. nautinto, nautteet, (*pl.*), syö-miset (*pl.*), ruoka.

Tärna, f. impi (-men), neito, neitonen; (*fogel*) tiira.

Tärning, m. (*till spel*) napu, kapu, ar-panapuu; (*kub*) kuutio; (*skuren bit*) pilppu, muru, lohko; — **ben**, n. nop-pa-, kapuluu; — **formig**, a. kuutio-mainen, kuutiomainen, napumainen; — **skast**, n. napun- l. kavunheitto; — **spel**, n. napu- l. kapu- l. arpapeli.

Tät, a. tiheä, taaja, tiivis, sakea; jer-net är en t. kropp, rauta on tiivis kappale; t. skog, tiheä l. sakea l. taaja metsä; tät tyg, tiheä l. taaja l. (*fast*) tiivis kangas; göra t— a be-sök, käydä tiheään l. useasti luona; — **hårig**, — **luden**, a. tihu- l. ti-heäkarvainen; — **mjolk**, f. pitkä piimä, siemenpiimä.

Täta, v. a. tiivistää, taajentaa.

Täthet, f. tiheys, taajuus, tiiveys, sa-keus.

Tätna, v. n. tihetä l. taajeta (-nen), taajistua, tiivistyä, saeta (-kenen), sakoa, (*krympa*) tiivistyä; mjöken t—r, maito piimä l. sakoo.

Tätt, adv. tiheästi, tiheään, tiheässä, taajasti, taajaan, taajassa, tiiviisti, tiiviasä, sakeaan, sakeassa; husen stä t., huoneukset ovat tiheässä l. taajassa; t. bebodd, tiheässä l. tiheästi asuttu; så t., kylvää tiheään l. taajaan l. tiheästi l. sakeasti; kärlet

håller ej t., astia ei ole tilvis l. vedentpitävä, astia ei pidä vettä; det står t. invid, se on l. seisoo ihan l. aivan vieressä; t. förbi, likeltä l. aivan ohitse; t. in på hålarne, kinteroisissa kiinni, kintuissa, kantapaisissa; t. öfver, likeltä l. tiukalta l. vallan päällitse; t. åt kroppen, tiukasti l. tarkasti ruumilla l. ruumiin mukaan.

Tätting, m. tiitinen.

Tö, n. suoja, lento l. suoja l. suvi ilma; **-aktig**, a. suojamainen, suojakas, nuoskea, suojan- l. leudontapainen; — **blåst**, m. suoja- l. suvituuli; — **vind**, m. suojan tuuli; — **väder**, n. suoja, suoja l. suoja l. penseä ilma.

Töa, v. n. o. imp. suojata, suveta, olla suoja, nädästäkä.

Töcken, n. usma l. usva, sumu; — **lik**, a. usmamainen, sumun- l. usmantapainen l. -kaltainen.

Töcknig, a. usmainen, utuinen, sumuinen.

Töcknighet, f. usmaisuus, sumuisuus.

Töfva, v. n. (*dröja*) viipyä, kestäkä; (*vänja*) odottaa, vuottaa.

Töja, v. a. venyttää, viruttaa; t. sig, v. r. venyä, venähtää, virua.

Töjd, f.; gifva t., antaa mukaan l. perään l. venyttää.

Tölp, m. moukka, pöllö, hölmö, ällö, tompelli.

Tölpaktig, a. moukkamainen, pöllömäinen, pöllönsekainen, pöllöpäinen l. -pää, hölmöinen,

Tölpaktighet, f. pöllömäisyys, hölmöisyys, m. m., *se föreg.*

Tölpaktigt, adv. pöllömäisesti, pöllökäesti, moukan l. pöllön tavalla, hölmömäisesti.

Töm, m. ohja, ohjas.

Tömma, v. a. tyhjentää.

Tör, v. aux. mahtaa, lienee, mahtanee, taitaa, voipi; återges äfven med modus concessivus; han tör l. torde veta det, hän tietänee sen, hän taitaa l. mahtaa l. mahtanee tietää sen; törhända, kuka- l. kentiesi, ehkä, ehkäpä.

Töras, v. d. tohtia, uskaltaa, rohjeta (-kenen), (*fä*) saada.

Törn, m. *se Stöt*: — **harf**, m. riulata.

Törna, v. n. tölmätä l. törmätä, tarata, törähtää (jkin l. jkin vastaan).

Törnbevåxt, a. orjantappurainen, orjantappuroilla täytetty; — **buske**, m. orjantappura-pensas; — **ros**, f. orjantappura- l. ruusunkukka, ruusu; — **skata**, f. lepinkäinen; — **tagg**, m. orjantappuran- l. tappuranpiikki.

Törne, n. orjantappura, orjantappuran piikki l. oas, tappuranpiikki, piikki, pistin; ingen ros utan t—en, ei ole ruusua piikitöntä; — **ekrona**, f. orjantappura-kruunu l. -seppele.

Törnig, a. orjantappurainen, tappuranpiikkinen, piikkinen; (*fig.*) ohdakkeinen, orjantappurainen.

Törst, m. jano; väcka t., janottaa; (*fig.*) jano, himo.

Törsta, v. n. janota; jag t—r, minua janottaa, minun l. minulla on jano; (*fig.*) janota, himota.

Törstig, a. janoinen, janoava; jag är t., minun l. minulla on jano, minua janottaa.

Törstighet, f. janoisuus, jano, janoavaisuus.

Tös, f. tyttö, tytöntynkä, pilka.

U.

Udd, m. kärki (-jen), nirkko, ota, (*att pådrifva dragare*) pistin; (*vid broderi*) nippu; du död, hvar är din u., kuolema, kussa on sinun otasi; spjerna emot u—en, potkia tutkainta vastaan; satirens u., pilkkauksen pisto l. tutka l. kärki; — **hvas**, a. pisto- l. teräväkärkinen; — **lös**, a. kärjetön.

Udda, v. a. teroittaa, nirkastaa, tehdä

teräväkärkiseksi l. kärjekkääksi; (*i broderi*) niputtaa.

Udda, a. oböjl. pariton, epätasa.

Udde, m. niemi (-en), (*mindre*) niemeke, kärki (-jen).

Uddig, a. kärjellinen, kärkinen, kärjeks, otainen, teräväpäinen l. -kärkinen; nippuinen; u—t svar. kärkevä l. pistävä l. terävä vaatus.

Uddighet, f. kärjellisyys, o. s. v.

Uf, m. huuhkaja, huuhkapöllö.

Uff! int. huh! uh!

Ugglä, f. pöllö, tarhapöllö.

Ugglefogel, m. pöllölintu; — **-slägtet**, n. pöllönsuku, — **-ved**, m. sinervä-l. pahkapinta.

Ugn, m. uuni, kinas (-kaan); — **-shvalf**, n. uuninholvi; — **-shäl**, n. uuninsuu; (*draghäl*) uunin l. kiukaan silmä; — **-shäll**, m. arina, uunin arina, uuninpaasi; — **-slock**, n. uuninlauta l. -ovi l. -luukku; — **-sqvast**, m. uuniluuta; — **-sraka**, f. uuninkola, uuninkoukku, hiilihanko, kohen-topuu; — **-srissla**, **-spade**, m. uuni-l. leipi l. leipälapio, piakka; — **-stake**, m. *se Ugnsraka*; — **-sten**, m. kiukaan l. uunin kivi, kiuaskivi; — **-stuga**, f. kiuaspirtti, pirtti.

Ukas, m. ukaasi, asetus.

Ulan, m. ulaan.

Ulf, m. hukka, susi (-den).

Ulfva, v. n. ulvoa, vonkua.

Ull, f. villa, villat (*pl.*); af u., villa-, villainen, villoista (tehty); — **-aktig**, a. villamainen, villattava, villainen; — **-beredning**, f. villan- l. villaturuokkous; — **-färgad**, a. villoina värjätty l. painettu; — **-färgare**, m. villanpainaja, villavärjäri; — **-garn**, n. villalanka, villainen lanka; — **-handel**, m. villankauppa; — **-kultur**, f. villan l. villain tuotto; — **-lik**, a. villamainen, villattava, villannäköinen l. -tapainen; — **-producent**, m. villantuottaja l. -laittaja; — **-produktion**, f. villantuotanto; — **-rik**, a. runsasvillainen, villava; — **-sax**, f. villasakset, kerätsimet; — **-sort**, m. villalaji; — **-strumpa**, f. villasukka, villainen sukka; — **-tapp**, m. villatukku; — **-vante**, m. tumppi, villatumpi.

Ullig, a. villainen, villallinen, villava.

Ullighet, f. villaisuus, villavuus, o. s. v.

Ulspegel, m. uuspeili, ilvehtijä.

Ultima, f. viimeinen tavu, lopputavu.

Ultimatum, n. loppuehto l. -ehdotus, viimeinen ehdotus.

Ultra, m.; pl. **ultras**, ylelliset, yltiölliset, yltiöpäiset, ylenmieliset l. -puoliset; — **-liberal**, a. ylellisvapaa, ylenvapaallinen; — **-marin**, n. ultramariini, kaunosini; — **-marinsk**, a. mentakainen; — **-montan**, m. ultramontaani, paavillaismielinen, paavinpuolueinen; — **-montansk**, a. vuortakainen; — **-revolutionär**, a. ultra-

revolutionoinen, ylenkomuksellinen; — **-rojalism**, m. ylenkuninkaallisuus, ultrarojaallisuus; — **-rojalistisk**, a. ultrarojaallinen, ylenkuninkaallinen, ylenyksinvaltainen.

Ultraism, m. ylellisyys, yltiöllisyys, ylenpuolisuus, ylenmääräisyys l. -paltisuus.

Ultraistisk, a. ylenmääräinen l. -paltinen, ylellinen, ylenmielinen, ylenpuolinen, yltiöpäinen.

Umbära, v. a. olla ilman l. vailla, kaivata (-paan).

Umbärande, n. ilman- l. vailla-olo, puute, puutteellisuus.

Umbärlig, a. tarpeeton, poisjoutuva, ilman jotta voi olla.

Umbärlighet, f. tarpeettomuus.

Umgå, v. n.; u. med ngt, tuumia l. aikoa l. miettiä jkin.

Umgå, v. d. (*pläga umgänge*) pitää seuraa l. kanssakäymistä l. keskuutta, seurustella; (*bemböta*) kohdella, pidellä; (*handtera*) käyttää, pidellä; *se Umgå*.

Umgålder, f. pl. kulut, kulungit, kustannukset.

Umgålla, v. a. maksaa, palkita (-tsen); u. med lifvet, maksaa l. sovittaa hengellensä.

Umgänge, n. kanssakäyminen, seurustus, seuranpito, keskuus; pläga u., pitää yhteyttä l. kanssakäymistä l. keskuutta; — **-slif**, n. keskuus- l. seura- l. seurallis-elämä; — **-sspråk**, n. seuralainen l. keskuudellinen puhetapa, keskuuspuhe, seurakieli; — **-ssätt**, n. keskuus- l. kanssakäymis-tapa; — **-svett**, n. seurallis- l. kanssakäymistaito; — **-svän**, m. seura- l. keskuus- ystävä l. -kumppani.

Umgångelse, f. *se Umgänge*.

Umgångsam, a. seuralainen, seuramielinen, seuranhaluinen.

Umgångsamhet, f. seuralisuus, seuramielisyys, seuralainen mieli l. halu.

Undan, adv. poissa, pois, erissä, syrjässä, syrjään, paossa, pakoon, tieltä (pois); det går u. för u., se käy yhä edellensä, työ käy käymistensä, jäpi järjestänsä; — int. pois! pois tieltä! — **-bedja**, v. a.; u. sig ngt, pyytää l. tahtoa olla vapaa l. päästä jstkin; — **-blåsa**, v. a. puhaltaa syrjään l. pois; — **-bringa**, v. a. viedä l. saattaa syrjään l. tieltä pois; — **-böja**, v. a. taivuttaa l. kääntää pois l. tieltä; (*fig.*) poistaa, torjua pois l. tieltä; — **-draga**, v. a. ottaa l. vetää pois, ei an-

taa, kieltää; u. sig, v. r. vetäytyä pois, välttää, kieltäytyä, olla tekemättä, välttäytyä; — *gümma*, v. a. piilottaa pois, piilottaa; vara u—md, olla pillossa, piillä; — *göra*, v. a. tehdä edeltäpäin l. valmiiksi; — *hålla*, v. a. pidättää, ei antaa; (*undandölja*) salata, ei näyttää l. antaa; u. sig, pillä, pitää salassa l. salata itsensä; — *rödja*, v. a. poistaa, raivata l. perata pois, karkottaa; — *skaffa*, v. a. laittaa l. viedä l. toimittaa pois l. syrjään l. tieltä pois; — *snilla*, v. a. salata l. kavaltaa itsellensä, solmia, hukata; — *stöka*, v. a. panna l. laittaa pois kulkemasta l. romuamasta; — *tag*, n. poikkeus, erotus; med u. af ngt, paitsi jkin; — *taga*, v. a. ottaa erillensä l. pois, erottaa; detta u—get, paitsi tätä, tämä pois erottaen; — *tagsfall*, n. poikkeuskohta l. -seikka l. -tla; — *tagslag*, m. poikkeuslaki; — *tagsvis*, adv. poiketen, poikkeavaisesti, poikkeuksen tapaan; (*allan*) harvoin, harvaan; — *tränga*, v. a. poistaa l. pakottaa l. tunkea syrjään, syrjäyttää.

Under, n. ihme, kumma; (*undrande*) ihmettely, ihme; det var intet u., ei ihme l. kumma ollut, ei ollut mikään l. ollenkaan ihme; ett u. af skönhet, ihmeen l. kumman l. ihmeeksi kaunis, kauneuden ihme; — *barn*, n. ihmelapsi; — *djur*, n. ihme-eläin, ihmeellinen l. kummallinen eläin l. elävä; — *görande*, a. ihmeitä tekevä, ihmetekoinen l. -töinen; — *görare*, m. ihmeitekiäjä; — *kur*, m. ihmeperaus; — *saga*, f. ihme l. kummasatu; — *skön*, a. ihmeen l. kumman kaunis l. ihana; — *syn*, f. ihmenäky, kummitus; — *verk*, n. ihmetyö, ihme; — *verld*, m. ihmemailma.

Under, prep. alla, alle; (*nedanom*) alempana, alemmaksi, alla, alle; (*lägre, mindre*) vähemmin, vähempään, vähemmällä, alle; återges äfven med adessiv, inessiv och elativ; u. det att l. u. det, konj. återges med andra infinitivus på -ssa, -ssä; u. namn af lag, lain nimellä l. nimeen l. nimellisenä; u. stormen, myrskyllä, myrskyn aikaan; u. en veckas tid, viikon ajalla l. kuluessa, viikkokautena; u. det vi äta l. äto, meidän syödessämme; u. Nikolais regering, Nikolain hallitessa, Nikolain hal-

ituksen aikana; u. allt detta, kaiken tämän ohessa l. aikana; u. § 10, 10:nnen §:n kohdalla l. alla.

Underafdela, v. a. alaosittaa.

Underafdelning, f. alaosa l. -osasto.

Underarm, m. kyynä- l. kyynärvarsi.

Underart, f. alalaji.

Underbalans, m. vajaus, vailinki, tappio, takavoitto; komma på n., tulla tappiolle l. takavoitolle.

Underbar, a. ihmeellinen, ihmeteltävä, kummallinen, eriskummainen l. -kummallinen.

Underbarligen o. **Underbart**, adv. ihmeellisesti, ihmeteltävästi, ihmeelliseksi l. kummallisella tavalla, kummasti.

Underbefäl, n. ali- l. ala-päälikkökunta, alipääliköt.

Underbefälhafvare, m. ali- l. alapäälikkö.

Underbinda, v. a. sitoa alta kiinni, panna siteeseen.

Underbindning, f. alta- l. allesidonta; aluside, siteet (*pl.*).

Underbjelke, m. alushirsi l. -malko.

Underbjuda, v. a.; u. ngn, tarjota jkuta vähemmän.

Underblåsa, v. a. (*fig.*) virtitellä, sytyttää, yllyttää.

Underbrandmästare, m. ali-palomestari.

Underbygga, v. a. rakentaa alle, panna alus- l. kenkkhirsä, kengittäk huonetta; han är väl, illa u—bygd, hänellä on hyvät, huonot perustukset l. alkeet, hän on hyvillä, huonoilla alkuperustuksilla l. pohjilla.

Underbyggare, m. alipuoolella-olija l. -asuja, alla-asuja.

Underbyggnad, m. perustus, kengitys, jalkaperustus; (*fig.*) alkuperustus, perustus, pohja.

Underbyxor, f. pl. alushousut.

Underbädda, v. a. alustaa, pohjustaa, laittaa pohja l. perustus.

Underdel, m. ala- l. alpuoli, alempi osa.

Underdikning, f. alus-, pohjaojitus.

Underdomare, m. alitnomari.

Underdomstol, m. ali-, alaoikeus l. -tuomioistuin.

Underdånig, a. alamainen; underdånigste tjenare, undersäte, almaisain l. nöyryn palvelija, nöyryn alamainen.

Underdånighet, f. alamaisuus; i djupaste u., nöyryimmässä l. syvimmässä alamaisuudessa.

Underånigt, adv. alamaisesti, alamaisuudessa, alamaisuudella; u—nigt, alamaisimmasti, kaikessa alamaisuudessa.

Underdäck, n. alakansi (-nen).

Underfall, n. alavesi l. -putous; —-shjul, n. alavesi-raatas.

Underförestå, v. a. ymmärtää l. käsittää jkun sanan l. lauseen alle l. alla.

Undergifven, a. kuulijainen, nöyrä, almainen.

Undergifvenhet, f. kuulijaisuus, nöyryys, alamaisuus.

Undergradig, a. vajaa-asteellinen.

Undergräfvä, v. a. syödä l. murtaa perustus, urtaa alta; (*fig.*) murtaa, turmella, urtaa; u. ens kredit, turmella l. pilata jkun luottamusta; hans helsa är u—fd, hänen terveytensä on pilalla l. turmeltunut l. murtunut.

Undergå, v. a. käydä, nähdä, kärsiä; u. examen, käydä l. seisoa tutkinto; u. straff, kärsiä l. saada rangaistus; u. förändring, muuttua, saada muutosta, joutua muutoksen alaiseksi, olla muutoksen alainen.

Undergång, m. perikato, kadotus, hukka, turmio; huset lutar till u., huoneus on rappiolla l. häviöllä joutumassa l. kukietumaisillansa.

Underhafvande, m. o. f. (*på gods*) alustalainen, alueelainen, aluskuntalainen; (*i allm.*) vallan-alainen, alustalainen.

Underhaltig, a. vajaa- l. ala-arvoinen; (*fig.*) vajaallinen, puutteellinen, vajaataitoinen, ala-arvoinen.

Underhaltighet, f. vajaa- l. ala-arvoisuus, vajaallisuus, puutteellisuus.

Underhand, adv. vähitellen, ajan kulu.

Underhandla, v. n. keskustella, ehdotella, hieroa sopimusta l. kauppaa, tehdä välipuheita.

Underhandling, f. keskustelu, ehdottelu, esiehto, välipuhe; stå i u., olla kauppoissa l. keskustelemuksissa.

Underhjelpa, v. a. auttaa, edesauttaa, kannattaa.

Underhus, n. alihuone.

Underhåll, n. eläke, elatus, ruokko; (*af byggnader o. d.*) ylläpito, voimasa-l. kunnossa-pito l. -pitäminen; —-skostnad, m. (*för byggnad o. d.*) ylläpito-kustannus; (*för uppehälle*) elatuskustannus; —-stigare, m. elatuksen- l. eläkkeennantaja l. -saaja.

Underhålla, v. a. (*att ngt eger bestånd*)

pitää voimassa l. kunnossa, ylläpitää; (*öbrja för ens uppehälle*) elättää, ylläpitää; (*roa*) hauskuttaa, huvittaa; u. sig, v. r. elättää l. ylläpitää itseensä; u—nde, huvittava, miellyttävä, huvillinen.

Underhållning, f. (*underhållande*) ylläpito, voimassa l. kunnossa pitäminen, elatus; huvittaminen; (*tillställning för att roa*) hanakutus, hauskuttelu.

Underifrån, adv. alta, altapäin.

Underjorden, f. manala, tuonela.

Underjordisk, a. maan-alainen l. -alinen l. -sisäinen; (*hörande till underjorden*) manalan, manalainen, tuonelainen.

Underkasta, v. a. tehdä l. saattaa l. panna jkun l. jonkin alaiseksi, lyödä l. saattaa l. panna jkun alle, alistaa; u. sig, v. r. antautua l. antaa itsensä l. heittäytyä jonkin l. jkun alaiseksi l. jkun vallan alle; myöntyä jhkin; u. ngt en sträng granskning, saattaa l. panna jkin ankan tarkastuksen alaiseksi, ottaa jkin kovasti tarkastuksensa l. tarkasti tutkittavaksensa; jag u—r det ert omdöme, jätän l. annan sen teidän arvostellaksenne l. arvosteltavaksenne l. arvostelunne alaiseksi; jag u—r mig vilkoren, minä myöntyn l. taivun ehtoihin, antaudun ehtojen alaiseksi; många svårigheter u—d, monen vastuksen l. vaikeuden alainen.

Underkastelse, f. myöntymys, alleantautuminen l. -heittäytyminen, vallan alle antautuminen.

Underkjöl, m. alushame.

Underkläder, m. pl. alusvaatteet.

Underkonung, m. ali- l. alakuningas.

Underkufva, v. a. valloittaa, vallata (-taan), panna valtansa alle.

Underkunnig, a. tietävä, tunteva, tiedon saanut; göra sig u. om ngt, tiedustella l. saattaa tietoonsa jkin, hakea l. hankkia tietoja l. tietoa jstkin.

Underkäft, -käke, m. ali- l. alaleuka, alinen leukapieli (-en).

Underkänna, v. a. halveksia, pitää liian halpana, kateoa l. arvata liian halvaksi; (*lagt.*) epuuttaa, polkea, (*upp-häfvä*) kumota.

Underlag, n. alus, alusta, alunen, alustus; —-shjelke, m. alus- l. alustahirsi; (*under golf*) vuoliainen, juoniainen, vuolihiri.

Underlif, n. vatsan-alus, kupeet, alaruho.

Underlig, a. kummallinen, ihmeellinen, erikummainen, kumma; det är u—t, se on ihmeellistä l. ihme l. kummallista l. kummaa.

Underliggande, a. alla oleva, alittainen, alimmainen, jonkin l. jonkun alainen, alle kuuluva.

Underlighet, f. kummallisuus, ihmeellisyys, erikummaisuus.

Underligt, adv. kummallisesti, kummasti, ihmeellisesti, erikummaisesti.

Underlyda, v. a. kuulua jonkin l. jkun alle.

Underlydande, a. alempi, alimmainen, alle kuuluva, alla oleva l. olevainen, jonkun alainen; hans u. tjenstemän, hänen alaisensa virkamiehet, häntä alemmat virkamiehet.

Underlåta, v. a. olla l. jättää tekemättä, heittää, jättää, laiminlyödä; jag kan ej u. att säga, en voi l. saata olla l. jättää sanomatta, en saa olluksi sanomatta.

Underlåtenhet, f. laiminlyöminen, huolimattomuus, tekemättä jättäminen l. oleminen; — -ssynd, f. jättämis- l. laiminlyömisensynti.

Underläder, n. alusnahka; (*på skodon*) pohja l. anturanahka.

Underlägga, v. a. panna alle; u. sig, panna l. lyödä allensa l. valtansa alle.

Underlägsen, a. heikompi, huonompi, alempi, vähempi; u. i styrka, vähempi l. heikompi-voimainen.

Underlägsenhet, f. huonomuus, heikomuus, alemmuus, vähemmys; u. i förtjenst, ansioiden vähemmys l. huonomuus, vähemmät l. alemmat ansiot.

Underläkare, m. alihäkäri.

Underläpp, m. ala- l. alihuuli, alinen huuli.

Underlärare, m. aliopettaja.

Underlätta, v. a. helpottaa, keventää, auttaa.

Underlöjtnant, m. aliluutnantti.

Underminera, v. a. kaivaa miinuja alle, alamiinoita (-teen); (*fig.*) turmella, kaiveltaa.

Undermål, n. mitan vajaus.

Undermålig, a. mitantäyttämätön, vajaamittainen.

Underofficer, m. alitupsieri.

Underordna, v. a. alistaa, asettaa l. lukea alle; u—d, alistettu, alempi, alhaisempi, vähempi; u—d person, käskyn-alainen l. alhaisempi l. alempi

henkilö; af u—d vigt, alempi l. vähempiarvoinen, vähemmän tärkeä.

Underpant, m. pantti, vakuus, vakuute, vastike.

Underplagg, n. alusvaate.

Underpris, n. polkuhinta.

Underpåla, v. a. paaluttaa alta, panna paaluja alle.

Underqvista, v. a. karsia aliset oksat, karsia ala- l. tyvipäästä.

Underrede, n. alus- l. alilaitos l. -värki, aliaasu; (*fig.*) alarajat, aliruumis l. -laitos.

Underrock, m. alustakki l. -nuttu.

Underrätt, m. alioikeus, alempi oikeus.

Underrätta, v. a. ilmoittaa, antaa tieto l. tietää l. tiedoksi; u. sig, v. r. hakea l. hankkia tietoa l. tietoja, tiedustella; du är illa u—d, olet saanut väärän tiedon l. väärä tietoja, sinulla on väärä tieto.

Underrättelse, f. ilmoitus, tieto, sanoma, sana, viesti.

Undersam, a.; stå u., seisoa ihmeissään l. ihmetellen.

Underskatta, v. a. arvata alhaalle l. alemmaksi, pitää huonona, huonoksi.

Underskjorta, f. alus- l. ihopaita.

Underskrifning, f. allekirjoittaminen.

Underskrift, f. allekirjoitus; lemna till u., antaa allekirjoitettavaksi.

Underskrifva, v. a. kirjoittaa alle, allekirjoittaa; underskrifven, allekirjoitettu, allekirjoittanut, allekirjoittaja.

Underslag, n. alusta, alushirret l. -palkit (*pl.*); (*i väf*) alilapaus.

Undersef, n. petos, kavallus, vilppi.

Underst, a. alin, alimmainen; ligga u., olla alinna l. alimmaisena; lägga u., panna alimmaksi l. alimmaiseksi; u. bittida, ani varhain.

Understioka, v. a. pistää alle; tuoda l. sukeltaa väkryydellä esiin; ett understucket testamente, dokument, vittne, valheellinen l. petokellinen testamentti, asiakirja, todistaja; u—stucket barn, luottilapsi.

Understiga, v. a. olla vähempi l. alempi, mennä alemmaksi l. vähemmäksi.

Understryka, v. a. alleviivata, pyyhkäistä alle, vetää viiva alle.

Understundom, adv. välistä, väliin, välimiten, joskus, aikaväliin l. -välistä.

Understyrman, m. ali-perämies.

Understå sig, v. r. uskaltaa, tohtia, rohjeta (-kenen).

Understålla, v. a. panna l. asettaa alle;

- (*fig.*) lykkätä l. jättää jkun tutkia l. tutkittavaksi l. tutkintoon l. tutkinnon alaiseksi l. tarkastettavaksi, alistaa jkulle.
- Underställning**, f. tutkintoonlykkäys, tarkastettavaksi l. tutkittavaksi jättäminen, alistus.
- Understöd**, n. apu, avunteko, avun-anto, apuraha; hans åsigt vann ej u., hänen mielipiteensä ei saanut kannatusta l. tukea l. puolustusta; — **-spunkt**, m. tuki- l. kannatuskohta l. -paikka.
- Understöda** l. **-stödja**, v. a. panna tukea, tukea; (*fig.*) auttaa, kannattaa, antaa tukea, puolustaa; (*fys.*) tukea; u. med penningar, auttaa rahalla; u. en åsigt, kannattaa l. puolustaa jkun mielipidettä, antaa tukea jkun ajatukselle.
- Undersåtare**, **Undersåte**, m. alamainen.
- Undersåttlig**, a. alamaisen, alamaisellinen; med djupaste u— a vördnad, trohet och nit, syvimmällä l. nöyryimmällä alamaisen kunnioituksella, uskollisuudella ja utterruudella l. innoilla.
- Undersåttig**, a. tanakka, matalainen, matala- l. lyhytkasvuinen, lyhyenjäntteriä l. -jänteriä.
- Undersåttighet**, f. tanakkuus, matalaisuus, lyhyenjäntteryyä.
- Undersöka**, v. a. tutkia, tutkistella, tarkastella.
- Undersökning**, f. tutkimus, tutkinto, tutkiminen, tarkastelu; — **-språk**, n. tutkimus-pöytäkirja.
- Undertag**, n. altaotto, alta kiinni käyminen.
- Underteckna**, v. a. *se* **Underskrifva**.
- Undertiden**, adv. sillä aikaa l. välillä, sillä aikaa, sillä välillä.
- Undertrycka**, v. a. polkea, alaspainaa, sortaa, tuhehuttaa.
- Undertröja**, f. alus- l. ihoröijy.
- Undervattenshjul**, n. alavesi-ratas.
- Underverlden**, f. manala, tuonela.
- Undervigt**, f. painon vajuus; (*underlägg-senhet*) vajaanpuolisuus, heikommuus, alemmuus.
- Undervigtig**, a. vajaapainoinen, painontäyttämätön; (*fig.*) vajaanpuolinen, heikompi.
- Undervisa**, v. a. opettaa, neuvoa; u. ngn i skrifning, opettaa jkuta kirjoittamaan; u. ngn till domaren, neuvoa jkuta tuomarin luoksi.
- Undervisning**, f. opetus; njuta u. af ngn, nauttia l. saada opetusta jkulta; u. till besvär, valituksen osotus l. neuvo; (*kamer.*) veron-osotus; — **-anstalt**, f. opetus- l. oppilaitos; — **-smaterial**, n. opetus-apineet (*pl.*); — **-ssätt**, n. opetustapa, opetuksen l. neuvomisen tapa; — **-sverket**, n. opetustoimi l. -järjestys, opetuksen hoito, opetuslaitokset.
- Underårm**, f. alushiha.
- Undfalla**, v. a. (*ej bemärkas*) ei käydä mieleen, jäädä tarkkaamatta l. mieltimättä l. huomaamatta; (*glömmas*) unhottua, mennä mielestä; (*ofrivilligt yttras*) päästä suusta, tulla sanotuksi.
- Undfallande**, a. välttäväinen, vältteellinen, karttava, myösperä, myöten antava.
- Undfallenhet**, f. vältteellisyys, välttäväisyys, karttavaisuus, myösperäisyys.
- Undfly**, v. a. paeta (-kenen), karttaa, välttää, kaihtaa.
- Undflykt**, f. pako, välte, karttamus; (*hållflykt*) pako- l. turvapaikka; (*förevändning*) välttely, välte, estely, estätely, veruke; göra u—er, vetää l. tehdä verukkeita, tehdä estelyksiä, estätellä, vältellä.
- Undfå**, v. a. (*få*) saada; (*emottaga*) ottaa vastaan.
- Undfånga**, v. a. kestitä (-tsen), kestitä, kestata, pitää hyvänä.
- Undfågnad**, m. kestan, kestitys.
- Undgå**, v. a. (*undslippa*) päästä, välttää, välttyä; (*undfålla*) jäädä tarkkaamatta l. huomaamatta; (*undvika*, *undvika*) välttää, jättää; u. faran, välttää vaara, päästä l. välttyä vaarasta; jag kan ej u. att säga, en voi välttää sanomista, en voi olla l. jättää sanomatta.
- Undkomma**, v. a. päästä pakoon, päästä, välttyä; u. faran, päästä vaaraa pakoon, päästä l. välttyä vaarasta l. vaaran tieltä.
- Undra**, v. n. ihmetellä, kummastella, kummeksia, oudostella; jag u—r, om han är hemma, tahtoisin ihmeekseni tietää, onko hän kotona.
- Undran**, f. *se* **Beundran**, **Förundran**; — **-svärd**, a. ihmeteltävä.
- Undre**, **Undra**, a. komp. alinen, alempi, ala-, alapuolinen.
- Undse sig**, v. r. (*för ngn*) hävetä (-peän) l. häpellä (jkuta).
- Undseende**, n. (*aktning*) kunnioitus, ar-

von-anto, häpelleminen; (*skonsamhet*) säästäminen, säällinen, armottelu.

Undskylla sig, v. r. *se* **Ürsäkta sig**.

Undskyllan, -else, -ning, f. (*ursäkt*) kaunistelu, kaunisteleminen, puolustelu; (*undflykt*) välttelys, estelys, veruke.

Undslippa, v. a. päästä pakoon l. tieltä pois, päästä, välttää; jmf **Undgå**, **Undkomma**.

Undstioka sig, v. r. lymytä, mennä piiloon, piillä.

Undsätta, v. a. auttaa, tulla avuksi l. apuun, tuoda apua l. apujoukkoja.

Undsättning, f. apu, avunkeho l. -hanke, auttaminen, avun lähetyks; (*hjälp-trupper*) apujoukot l. -lähetyks, apuväki (-en).

Undulation, f. aaltolleminen, väräjäminen, vapajaminen; — **steori**, f. väräjämisoppi.

Undulera, v. n. värätä, vivata (-pajan).

Undvara, v. a. olla ilman.

Undvika, v. a. välttää, karttaa, kierteää; ett u — nde svar, kiertelevä l. välttelevä l. karttava vaatatus.

Undviklig, a. vältettävä, kartettava, jonka voi välttää l. karttaa, vältteellinen.

Ung, a. nuori (-en); ungt folk, nuoriso, nuori kansa l. väki; i u — a år, nuorella ikällä l. ikää, nuorena; bli u., nuoreta, nuorentua, tulla nuoreksi; göra u., nuorentaa, nuoruttaa, tehdä nuoreksi; — **boskap**, m. nuori karja, hiehoekarja; — **far**, m. vastanainut; — **folk**, n. nuori väki l. kansa; (*nygifta*) nuori pari l. väki l. perekunta; — **herre**, m. nuori herra; — **karl**, m. nuori l. naimaton mies; — **karliff**, n. nuoren miehen elo l. elämä, nuorena miehenä olo; — **karlståndet**, n. naimattomain l. nuorten miesten sääty l. luokka, nuorena miehenä olo; — **mor**, f. nuorikko, äsken naitu, nuori muori; — **nöt**, n. hieho, mullikka, lähtemä; — **skog**, m. vesakko, vilta, nuori metsä.

Ungdom, m. nuoruus; (*de som äro i ungdomsåldern*) nuoriso; i min u., nuoruudessaani, nuorena ollessani, nuorena; — **sblomma**, f. nuoruuden kukkoistus l. hempeys; — **seld**, m. nuoruuden tuli l. hehku l. into; — **sfel**, n. nuoruuden vika; — **sfröjd**, f. nuoruuden riemu l. ilo; — **silver**, m. nuoruuden into l. kiikko; — **skamrat**, **svän**, m. nuoruuden kumppani l. ys-

tävä; — **skraft**, f. nuori l. veres voima, nuoruuden voima l. voimat (*pl.*); — **slif**, n. nuoruuden elo l. elämä; — **snöjen**, m. pl. nuoruuden huvit l. huvitukset; — **stid**, -sälder, m. nuoruuden aika l. ikä; — **sår**, n. nuoruuden l. nuoret vuodet.

Ungdomlig, a. nuoruuden, nuorellinen, nuorekas.

Unge, m. poikainen, poika, (*af rofdjur*) pentu, (*valp*) penikka; (*barn*) penikka, kakara, (*smekord*) vununna.

Ungefär, adv. noin, paikoin, paikoilla, paikoille, melkein, likipitään l. -määrin; der voro u. 100 personer, siellä oli noin 100 henkeä l. 100 henkilön paikoin l. paikoilla; vara nöjd med ett u., tyytyä umpimäärin.

Ungefärlig, a. liki- l. umpimääräinen, arviolta tehty l. otettu, arviolonmuksainen.

Ungefärligen, adv. *se* **Ungefär**.

Ungersven, m. nuori mies l. poika, poikamies, sulhomas.

Ungstinn, a. tšine, poikapakkoinen.

Union, n. yksinäis- l. ainoa kappale.

Uniform, a. yhtämuotoinen; — subst. m. univormu, virkapuku; — **sknapp**, m. univormu- l. virkapuvun-nappi.

Uniformitet, f. yhtämuotoisuus.

Union, f. uniooni, yhteys, liitto; (*i Nordamerika*) liittokunta, yhdysvalta; — **skonung**, m. unioonikuningas, yhdys- l. liittoajan kuningas; — **estaterna**, m. pl. liitto- l. yhdysvallat.

Unionist, m. liitto- l. yhdysvaltalainen; (*kyrkoh.*) yhdys-uskoinen.

Unipolär, a. (*fys.*); u. ledare, yksipuolinen l. -päinen johdattajainen.

Unison, a. yhden- l. yhtäääninen; — subst. m. yksiläisniisyys.

Unitarie, m. (*kyrkoh.*) unitari, yhtyyssuskoinen l. -lahkoinen; (*fys.*) yksinäisoppinen, yksiläkköisoppinen.

Unitarism, m. (*kyrkoh.*) unitarismus, yhtyyssusko l. -uskisuus.

Universalarvfvinge, m. kaikenperijä l. -perillinen, kokonais- l. kaikkinaisperillinen; — **igeni**, n. ylikkainnen äly, kaikkinais-äly; — **historia**, f. kaikkinais- l. yleinen l. ylikkainnen historia; — **medel**, n. ylikkainnen l. kaikinpuolinen keino l. neuvo; — **monarki**, f. yleis-valtakunta, ylikkainnen yksinvalta.

Universel, a. kaikkinaisen, kaikinpuolinen, yltäyleinen, ylikkainnen.

Universitet, n. universiteetti, yliopisto.
Universum, a. kaikkisuus, mailman-ava-
 ruus l. -kaikkisuus.
Unken, a. ummehtanut, tunkkainen,
 umpihenkinen, komuinen, lemehtynyt;
 lukta unket, haista l. tulla kom-
 multa l. ummehtaneelta.
Unkenhet, f. tunkkaisuus, komuisuus,
 ummehtunaisuus, umpihenkiyys.
Unkna, v. n. ummehtua, lemehtyä, ko-
 muuntua, tunkkautua, käydä umpihen-
 kiseksi l. komuiseksi.
Unna, v. a. suoda, sallia.
Uns, n. unssi, kaksi luotia.
Upp, adv. ylös; (*öppet*) auki; gå dit
 u., mene tuonne ylös l. ylhäälle; äta
 u., syödä suuhunsa l. loppuun l. kaik-
 ki; u. och ned, ylös-alaisin, nurin
 narin; grytan är u. och ned, pata
 on kumossa l. nurin l. ylös-alaisin;
 gå u. och ned, kävellä ylös ja alas
 l. edestakaisin; högre —, ylempiä
 l. ylempiä, ylempänä; — int. ylös!
 nouse! nouse!
Uppåka, v. a. purkaa, purkaa ylös.
Uppamma, v. a. imettää; (*fig.*) kasvattaa.
Upparbete, v. a. (*uppölla*) viljellä;
 (*uppöfva*) harjoittaa; (*förbättra*) edis-
 tää, parantaa, vaurastuttaa; u. sig,
 nousta l. kohota työnsä kautta, vau-
 rastua l. edistyä l. harjaantua työllä
 l. työn kautta, vaurastuttaa l. edis-
 tyytää itseänsä.
Uppassa, v. a. passata, tehdä käsipal-
 velusta.
Uppassare, m. passari, käsipalvelija.
Uppasserska, f. passarinainen l. -vai-
 mo, naispassari, käsiپیكا.
Uppbaka, v. a. leipoa kaikki l. loppuun.
Uppbetala, v. a. suitsettaa, panna suit-
 siin l. suitset suuhun.
Uppbjuda, v. a. (*till dans*) pyytää, pyyt-
 tää; (*på auktion*) huutaa myytäväksi,
 huutaa ylös; u. en egendom vid
 domstolen, huudattaa maatilaa oikeu-
 dessa l. laissa; u. alla sina krafter,
 koettaa l. pyytää kaikin voimin l.
 kaikilla voimin, panna l. ponnistaa
 kaikki voimansa.
Uppblanda, v. a. sekoittaa, panna se-
 kaisin.
Uppblicka, v. a. katsahtaa ylös.
Uppblomstra, v. n. kukoistua, alkaa ku-
 koistaa, elostua.
Uppblossa, v. n. leimahtaa, riekahtaa.
Uppblåsa, v. a. puhalttaa ylös l. ilmaa
 täyteen, pullistuttaa, pöhöttää, puhal-

taa l. panna pullollensa; u. sig, v.
 r. pöyhistyä, pöyhkeytyä, pöyhittää
 itseänsä l. itsensä; uppblåst, puhal-
 tunut, pulloinen, pullokaa, pullakka;
 (*högmådig*) pöyhkeä, röyhkeä, pöyh-
 istynyt, pöyhistelevä; vara u. öfver
 ngt, pöyhkeillä l. pöyhistelillä l. røy-
 histellä jtkin.

Uppblöta, v. a. liottaa, vetyttää.
Uppborra, v. a. purata auki l. puhki.
Uppborsta, v. a. harjata puhtaaksi l. si-
 leäksi; (*genom borstning uppresa*) har-
 jaamalla pörhöttää, harjata pörhöön.
Uppbragt, se Uppbringa.
Uppbringa, v. a. nostaa l. tuoda l. luo-
 da ylös; (*uppdrifva*) kohottaa, nos-
 tattaa; u. ett fartyg, ottaa laiva
 saalliksi l. kiinni, valloittaa l. ryöstää
 laiva; (*förarga*) kiivastuttaa, suutut-
 taa, vihasuttaa; (*uppegga*) yllyttää,
 kiivastuttaa; uppbragt, suutunut,
 vihastunut, kiivastunut; vara u., olla
 suutuksissansa l. vihoissansa l. äkis-
 sänsä; bli u., äkämystyä, vihasua.
 suuttua.
Uppbrinna, v. n. palaa, palaa kaikki l.
 loppuun l. poroksi.
Uppbrott, n. pois-l. matkaanlähtö, lähtö.
Uppbrusa, v. n. kuohahtaa ylös; (*fig.*)
 kiivastua, kuohahtaa vihasua.
Uppbryta, v. a. murtaa auki, murtaa l.
 kiskoa ylös; — v. n. lähtöä liikkeelle
 l. matkaan l. pois.
Uppbränna, v. a. polttaa, polttaa tu-
 haksi l. kaikki.
Uppbud, n. (*af fastighet*) huuto, huu-
 datus, laissa-huuto.
Uppbygga, v. a. rakentaa; (*fig.*) ylen-
 tää, ylentää mieltä l. sydäntä.
Uppbyggelse, f. mielen l. sielun ylen-
 nys.
Uppbyggelig, a. ylentäväinen, mieltä l.
 sydäntä ylentävä.
Uppbåd, n. kokoonkutsunta; (*till vapen*)
 kutsunta, nosto, väennosto; företa
 u—et, ensimmäinen kutsunta l. kut-
 suntasarja l. nosto; — -snämnd, n.
 kutsuntatoimisto; — -skreta, m. kut-
 suntapiiri l. -piirikunta; — -sområde,
 n. kutsunta-alue.
Uppbåda, v. a. kutsua l. kiskokä kokoon:
 (*till vapen*) kutsua, nostaa.
Uppbära, v. a. kantaa ylös; (*tjona till
 stöd*) kannattaa; (*omöttaga ngt som
 skall erläggas*) ylöskantaa, kantaa, koo-
 ta (-kään); (*umgålla*) kantaa, kärsiä,
 maksaa.

Uppbörd, f. ylöskanto, veronkanto, maksongeräys; — **-sbok**, f. ylöskanto-kirja; — **-sextrakt**, n. ylöskanto-tilintote; — **-smaa**, m. ylöskantaja, ylöskanto- l. kantomies; — **-smedel**, n. ylöskanto-rahat l. -varat; — **-sprocent**, m. ylöskanto-prosenti l. -palkkio; — **-sstämma**, f. ylöskanto-kokous, voudinluku.

Uppdaga, v. a. ilmaista, saattaa l. tuoda ilmi; u—s, tulla ilmi.

Uppdags, adv. ylösnousun aika, aika nousta.

Uppdebitera, v. a. panna velka- l. maksolaskuun, panna l. kirjoittaa vastattavaksi l. maksettavaksi l. velaksi.

Uppdikta, v. a. valhetella l. seipitä (-t-sen) kokoon.

Uppdrag, n. tehtävä, toimitus, toimi (-en); jag fick i u. att skriva det, minä sain sen kirjoittamisen toimitettavakseni l. tehtäväkseni l. toimekseni; uträdda sitt u., suorittaa toimituksensa l. toimensa, toimittaa tehtävänsä; han har i u., hänellä on toimensa l. toimituksena.

Uppdraga, v. a. (*draga upp l. uppåt*) vetää ylös; (*värda växter*) kasvattaa; (*gifva i uppdrag*) antaa toimeksi, toimitettavaksi l. tehtäväksi, pyytää toimittamaan; jag u—er dig omsorgen om barnen, minä annan huolepidon lapsista sinun toimeksesi l. asiaksesi.

Uppdricka, v. a. juoda, juoda suuhunsa l. kaikki l. tyhjiin.

Uppdrifva, v. a. ajaa ylös; (*om jagtkundar*) saada ylös l. ajolle; (*gifva skad drift*) enentää, suurentaa, laajentaa.

Uppduka, v. a. panna l. laittaa atrie l. ruoka pöytään; (*förtälja*) laatia l. ladella eteen, ladella (-telen).

Uppdyka, v. n. sulkeutaa ylös, nousta sukelluksista, nousta l. pullahtaa veden päälle; (*fig.*) tulla näkyviin, ilmaantua.

Uppdämma, v. a. sulkeuttaa l. salpauttaa vesi, sulkemalla nostaa vettä.

Uppdämning, f. vedennosto l. salpautus.

Uppé, adv. ylhäällä; u. i landet, ylä- l. ylimaassa l. -mailla; han är u. föredagern, hän on ylhäällä l. nousseena ennen päivää; hålla sig u., pysyä pystyssä l. seisomassa; (*öppnad*) auki.

Uppägga, v. a. yllyttää, kiihottaa.

Uppehåll, n. (*vistelse*) olo, olenta; (*afbrott*) seisahdus, pysähdys; (*dröjmad*) viipymys, viipuminen; viivytys; utan u., viipymättä, viivyttelemättä; — **-sort**, m. olin- l. olentapaikka.

Uppehålla, v. a. (*uppåra*) kannattaa, pitää ylhäällä l. pystyssä; (*vidmagthålla*) pitää voimassa, ylläpitää; (*lifnära*) elättää, pitää elossa, ylöspitää; (*fördärja*) viivyyttää, pidätellä; (*läta vänta*) odottaa; u. sig, v. r. oleksia, oleskella.

Uppehållare, m. kannattaja, ylläpitäjä.

Uppehållelse, f. ylläpitämys l. -pitäminen.

Uppehålle, n. elatus, ylöspito.

Uppehör, n. lakkaus, taukoaminen; utan u., taukoamatta, herkenemättä.

Uppfälda, v. a. lämmittää, kuumentaa; (*fig.*) kiihottaa, innostuttaa, kiihkaustuttaa; (*om vin*) kuumentaa, kiihottaa.

Uppenbar, a. ilmeinen, julkinen; (*klar*) selvä, suora; u. osanning, ilmeinen l. julkinen l. ilmiselvä l. selvä valhe; bli u., tulla ilmi l. julkiseksi, käydä selväksi; göra u., se **Uppenbara**.

Uppenbara, v. a. ilmaista, ilmoittaa, antaa l. saattaa ilmi l. julkisanteen, ilmoittaa l. -saattaa; u. sig, v. r. ilmestyä, antaa itsensä ilmi, tulla ilmi, ilmaista; u—d religion, ilmeistysuskonto; det u—de ordet, ilmoitettu l. ilmeistynyt sana.

Uppenbarande, n. ilmaiseminen, ilmoittaminen, ilmoittaminen l. -saattaminen.

Uppenbarelse, f. ilmeistys, ilmeistyminen, ilmaistaminen, ilmoitus l. -tuleminen; — **-boken**, f. ilmeistyskirja l. -raamattu.

Uppbarligen, **Uppenbart**, adv. ilmeisesti, selkeästi, selvästi, julkisesti, julki.

Uppfara, v. n. lähteä l. mennä l. kiihtää ylös.

Uppfart, f. ylösmeno l. -lähtö l. -kiito; (*våg*) ylösentävy, menotie.

Uppfatta, v. a. käsittää, ymmärtää.

Uppfattning, f. käsitys, käsittäminen, ymmärtäminen; — **-sförmåga**, **-sgåfva**, f. käsityksen l. käsitysvaiva l. -lahja, taju.

Uppfinna, v. a. keksiä.

Uppfinnare, m. keksijä.

Uppfinning, f. keksintö, keksimys; — **-srik**, a. kekselijäs, löytelijäs.

Uppfiska, v. a. saada pyydyksellä, pyytää l. etsiä vedestä; (*uppmappa*) onkia, ongittella.

Uppflamma, v. n. leimahtaa, leimahdella.

Uppflyta, v. n. nousta l. kohota veden päälle.

Uppflytta, v. a. muuttaa ylös; u. i högre klass, muuttaa l. laakea ylempään luokkaan, ylentää korkeampaan luokkaan.

Uppfläta, v. a. päästää l. hestyttää lehtistä l. palmikosta.

Uppfodra, v. a. syöttää rehu l. ruoka loppuun l. kaikki; 2) vuorittaa, alustaa; u—d å väf, kankaalla alustettu.

Uppfordra, v. a. (*upphämta*) nostaa, ylösnostaa, nostattaa; (*uppmåna*) vaatia, kehottaa; u. en fästning, vaatia linnaa antaumaan.

Uppfordran, f. vaatimus, kehoitus; antaamisen vaatimus.

Uppfordring, f. nosto, ylösnosto, nostama.

Uppfostra, v. a. kasvattaa.

Uppfostran, **Uppfostring**, f. kasvatusta, kasvattaminen.

Uppfostrare, m. kasvattaja.

Uppfostrarinna, f. kasvattaja, kasvattajatar (-ttaren).

Uppfostringsanstalt, f. kasvatustaitos; —sätt, n. kasvatustapa.

Uppfriska, v. a. virkistää, virvoittaa, elvyttää, raitistaa; bli u—d, virkistettyä, raitistua.

Uppfräta, v. a. syödä rikki.

Uppfylla, v. a. täyttää; u—s, v. d. täyttyä; (*gå i fullbordad*) käydä toteen, tulla täytetyksi.

Uppfyllelse, f. täyttäminen, -mys, täytäntö, toteen-käyminen.

Uppfånga, v. a. tavata (-paan) l. saada kiinni; taket u—r rök, katto ottaa savua itseensä l. vastaan; u. solstrålar, johtaa l. kerätä säilyyn auringon säteitä; (*uppmappa*) tavata, keksiä.

Uppfåra, v. a. vaottaa.

Uppfårga, v. a. painaa l. värjätä uudestansa l. uudaksi.

Uppföda, v. a. elättää, kasvattaa.

Uppför, prep. o. adv. ylöspäin, ylös jkin myöten; gå u. trappan, mennä rapusta l. rappuja ylös l. ylös rapuja myöten.

Uppföra, v. a. viedä ylös; (*uppbbygga*) rakentaa, tehdä; (*opsktakel o. d.*) pi-

tää, näyttää; (*uppbefrisva*) panna, panna ylös; u. på förslag, panna vaaliin l. vaaliehdolle; u. sig, v. r. käyttää, käyttää itseensä l. itsenä.

Uppförande, n. ylösvienti l. -vieminen, rakentaminen; (*beteende*) käyttö.

Uppföre, adv. o. prep. se **Uppför**; upp och utföre, ylös- ja alaspäin.

Uppgift, f. ilmoitus, osotus, tieto; enligt hans u., hänen ilmoituksensa l. sanansa mukaan; falsk u., väärä tieto l. ilmoitus; lemna allmänna u—er, antaa yleisiä tietoja l. osotuksia; (*ngt som bör göras*) tehtävä, teon-anto, toimimäärä, suoritettava.

Uppgifva, v. a. (*gifva ifrån sig*) päästää, heittää, antaa; (*afstå*) antaa l. heittää alttiiksi, luopua, ylen-antaa; (*meddela*) ilmoittaa, sanoa, osottaa, antaa ilmi; (*lemna till lösnig*) antaa selitettäväksi l. suoritettavaksi; u. ett högt rop, huudahtaa kovasti, päästää kova ääni; u. andan, heittää l. antaa henkensä; u. en fästning, antaa l. heittää linna alttiiksi; u. egendomen till uppskrifning, ilmoittaa l. ilmi antaa omaisuus kirjoitettavaksi; u. sin egendom ått borgenärerne, luovuttaa l. alttiiksi antaa l. ylen-antaa tavaransa velkojille; u. rätta orsaken, sanoa l. ilmoittaa l. osottaa oikea syy; u. allt hopp, luopua kaikesta toivosta, heittää l. jättää kaikki toivonsa; u—s, v. d. (*duka under*) unpuua, näöntyä.

Uppgillra, v. a. panna viireesen l. viireelle, virittää.

Uppgrunda, v. a. mataloittaa, madalluttaa, tehdä matalammaksi l. laidommaksi; u—s, v. d. mataloitua, madaltua.

Uppgå, v. n. mennä ylös, nousta, kohota; — v. a. käydä; månen u—r, kuu nousee l. kohoaa; summan u—r, summa nousee l. menee; u. en rå, käydä l. aukaista rajaa; se **Gå upp**.

Uppgång, m. ylösmeno, meno l. meneminen ylös; solens u., auringon nousu; vid solens u., auringon nousutessa; — (*stället för uppgång*) ylöspäisy, ylös mentävä, tie l. raput ylös; — -ställe, n. ylöspäisy-paikka.

Uppgåld, f. välikorko l. -raha, vaihtuspalkinto.

Uppgånga, v. a.; u. en skruf, laven-taa l. syventää ruuvin kierteitä.

Uppgöra, v. a. tehdä, valmistaa, sopia (jotkin), toimittaa, päättää; u. ett förslag, tehdä l. valmistaa ehdotus; u. en affär, sopia asioista l. kaupoista; u. en plan, päättää tuuma, tuumitella.

Upphandla, v. a. ostella.

Upphandlare, m. ostelija.

Upphota, v. a. kunmentaa, kihottaa; (*uppröta*) yllyttää, härsyttää.

Upphotta, v. a. kunmentaa, tulistaa, varistaa.

Upphinna, v. a. ehdittää, ennittää l. saada kiinni, päästä rinnalle l. kohdalle.

Upphjelpa, v. a. auttaa ylös l. pystyyn; (*diersålla, förbättra*) edesauttaa, laittaa kuntoon l. voimaan, toinnuttaa, nostattaa, parantaa.

Upphof, n. alku, alkuperä l. -syy, synty, juuri (-en), aihe; världens u., maailman synty l. alkuperä; u. till krig, sodan synty l. alku l. alkusyy; u. till ondt, pahan l. pahuuden juuri l. alku; — -smån, m. alkaja, synnyttäjä, tekijä, vaikuttaja, nostaja.

Upphugga, v. a. hakata (-kkaan), hakata auki, hakkaella.

Upphållsväder, n. pouta, pouta-ilma l. -sää.

Upphåvva, v. a. viskata, kohottaa ylös, korottaa; (*göra ogild, afbryta*) kumota, purkaa, peruuttaa; u. sin röst, korottaa äänensä; u. ett rop, nostaa l. päättää ääni; u. en belägring, peruuttaa l. lakkauttaa piiritys; u. ett utslag, kumota l. purkaa päätös; u. sig, v. r. kohottaita, nousta.

Upphålla, v. a. kaataa astioihin, kaataa.

Upphållning, f. astioihin kaataminen; vara pa u—en, olla kunkallansa l. kumarruksilla.

Upphånga, v. a. ripustaa ylös, panna riippumaan.

Upphöja, v. a. ylentää, korottaa, nostaa ylös, (*prisa*) ylistää; u.—jd, a. o. part. ylennetty, korotettu; (*höj*) korkea, ylevä; u.—dt arbete, kohoimen l. kohotyö, koholeikkauk.

Upphöjelse, f. ylennys, korotus; — tillstånd, n. (*teol.*) ylennystila.

Upphöjning, f. ylennys, korotus, korottaminen; ylistäminen; (*upphöjdt ställe*) töyry, yläanne (-nteen), korko- l. kohopaikka.

Upphöra, v. n. lakata (-kkaan), tauota (-koan), herjetä (-keän), loppua.

Uppifrån, adv. ylhäältä.

Uppigga, v. a. vilkastuttaa.

Uppjaga, v. a. ajaa ylös.

Uppkalla, v. a. kääskä l. kutsua ylös; (*uppropa vid namn*) huutaa, huutaa nimeltä; (*gifva dopnamn*) nimittää, antaa nimi.

Uppkasta, v. a. heittää l. viskata l. luoda l. -sjaa ylös; u. en graf, luoda l. kaivaa hauta l. kaivanto; (*framstålla*) tehdä, asettaa, esittää; (*uppträkas*) oksentaa, antaa ylös l. ylen.

Uppkastning, f. ylöviskaus l. -viskaaminen; ylösluominen, ajaminen, kaiminen; oksennus, ylen-anto.

Uppklippa, v. a. leikata auki.

Uppkläda, v. a. vaatettaa, pukea l. laittaa vaatteeseen.

Uppknyta, v. a. päättää l. avata solmusta l. solmu auki.

Uppknäppa, v. a. avata l. päättää napista l. napit auki.

Uppkok, n. keitos, keitto.

Uppkoka, v. a. kiehauttaa l. keittää uudellensa l. toistamiseen.

Uppkomling, m. nousukas, onnen kohottama.

Uppkomma, v. n. tulla l. nousta ylös; (*upptå, härflyta*) tulla, syntyä, saada alkunsa, nousta.

Uppkomst, f. ylöstulo, nouseminen; (*ursprung*) synty, alkuperä; (*framgång*) edestulo l. -pääsy, menestys.

Uppkorka, v. a. ottaa korkki l. tulppa auki, avata korkista.

Uppkäftig, a. räväksuinen l. -suu, suupaltti.

Uppköp, n. osto, ostelu, ostos; göra u., tehdä ostoksia, ostella.

Uppköpa, v. a. ostella, ostaa, ostaa kokoon l. varaksi.

Uppköpare, m. ostomies, ostelija, kokoon-ostaja.

Uppköra, v. a. vetää l. kuljettaa l. ajaa ylös; (*åker*) kyntää ylös; u—rda vägar, sjetut tiet.

Upplag, m. varasto, säilystö, tavarasto, tavara- l. kaluvarasto; (*byggm.*) kannatus-osa l. -kohta; — smagasin, n. varasto- l. tavaramakasiini; — -sort, m. varasto- l. tavarapaikka.

Uppläga, f. painos, ylöspano, laitos.

Uppläga, v. a. laittaa kuntoon l. uudellensa.

Uppland, n. yli- l. sydänmaa.

Upplandas, v. d. maastua.

Upplandning, f. maastuminen.

Upplasta, v. a. purkaa (lastia) ylös l. maalle.

Uppläfa, v. a. elää, eläessään l. eläen nähdä l. kokea; u. en hög ålder, elää korkeaan l. vanhaan ikään; jag u—er ej den dagen, sitä päivää en näe l. eläissänni näe l. saa nähdä; han u—fde den sorgen, hän sai (eläessään) kokea l. nähdä sen surun; — v. n. elpyä, virkistyä.

Upplifva, v. a. elähyttää, virkistää, vilkastuttaa; u. minnet af ngt, uudistaa l. verestää l. elvyttää muistia jatk. u—s, v. d. elpyä, virkistyä, vilkastua, viretä (-kenen).

Upplopp, n. melske, hälinä.

Uppluokra, v. a. kuohkentaa.

Upplupen, se Upplöpa.

Upplytta, v. a. nostaa (ylös), kohottaa, ylentää, korottaa; u. ögonen mot höjden, nostaa l. luoda l. ylentää silmänsä korkeuteen; en u—nde tanke, ylentävä l. mieltä ylentävä ajatus.

Upplysa, v. a. valaista, valistaa; (*förklara*) selittää; (*tillkännagifva*) ilmoittaa, antaa tietää; — u—yst, a. o. part. valaistu, valistunut; — adv. valistuneesti; u—st rum, valoinen l. valaistu huone.

Upplysare, m. valistaja.

Upplysning, f. valistus, (*belysning*) valo, valaistus; (*förklaring*, *uppgift*) tieto, ilmoitus, selitys, selike; folkets u., kansan valistus l. valistaminen; — svis, adv. selitykseksi, selikkeeksi, ilmoitukseksi, tiedon l. selityksen vuoksi.

Upplåga, v. n. leimahtaa, riemahtaa, syttä tuleen.

Upplåna, v. a. lainailla, lainata kokoon; se låna.

Upplåsa, se Upplåsa.

Upplåta, v. a. (*öppna*) avata, aukaista; (*öfverlåta*) antaa, luovuttaa, jättää.

Upplåtelse, f. luovutus, antamus, jättäminen; — -bref, n. luovutus- l. antamiskirja.

Uppläggga, v. a. panna ylös, ylösanna, panna varastoon l. varalle; u. en bok, ylösanna kirja, panna kirja painokselle; u. ett fartyg, riisua alus.

Upplåsa, v. a. (*med nyckel*) avata lukosta l. auki; (*läsa högt*) lukea julki l. ääneensä, julki lukea.

Upplåsende, n. julkilukeminen; lukosta avaaminen.

Upplöja, v. a. kyntää ylös.

Upplöpa, v. u. kulkea l. juosta ylös l. ylöspäin; upplupen maska, juosnut l. heltyneet silmät; u—en ränta, kasvanut l. juosnut l. maksettava korko.

Upplösa, v. a. päästää l. purkaa auki, kehittää; (*kom*) liuvottaa, liuventaa, (*smälta*) sulattaa; (*utreda*, *förklara*) selittää, suorittaa, arvata; u. en sammankomst, hajoittaa l. erottaa l. päästää kokous; u. ett äktenskap, purkaa avioliitto; — u. sig, v. r. (*om knut o. d.*) avautua, purkautua, keheätä (-hkeän), päästää, hajota; (*kom*) lueta (-kean l. -kenen), luota (-koan); sammankomsten u—ste sig, kokous hajosi l. erkaui.

Upplöslig, a. lukeneva; aukeneva, purkauva, pääsevä.

Upplösighet, f. lukenevaisuus, liukeus, m. m.

Upplösning, f. (*aktivt*) päästäminen, avaaaminen, purkaminen, selitys, suoritus; liuvotus; (*passivt*) avautuminen, purkautuminen, selveneminen; liukeneminen; — stillstånd, n. hajoamis- l. häviämystila; — produkt, m. liukenemistuote.

Uppmana, v. a. kehottaa, pyytää.

Uppmaning, f. kehotus.

Uppmjuka, v. a. pehmittää; — u—s, v. d. pehmittäjä, pehmetä (-nen).

Uppmudra, v. a. ruopata (-ppaan) l. perata (-kaan) syvemmäksi.

Uppmuntra, v. a. kehottaa, kiihottaa, yllyttää; (*göra munter*) ilahuttaa, ilottaa.

Uppmuntran, f. kehotus, miellyke.

Uppmynta, v. a. myntätä l. rahaksi lyödä kaikki.

Uppmärksam, a. tarkkaavainen, huomiollinen, huomaavainen, vaariin-ottava, tarkka; göra en u. på ngt, huomauttaa jkin jkulle, tarkkauttaa l. tarkistuttaa jkuta jhkin.

Uppmärksamhet, f. tarkkaavaisuus, huomio, huomaavaisuus, vaariin-ottavaisuus, tarkkuus; (*artighet*) huomaavaisuus; fösta ens u. på ngt, kääntää l. tarkistuttaa jkun huomiota jhkin, huomauttaa jkin jkulle, saattaa jkuta huomaamaan l. tarkkaamaan jkin; le mna utan u., jättää l. olla huomioonea ottamatta l. tarkkaamatta; med u., tarkkaavaisuudella, huomaavaisuudella.

la, tarkkaavaisesti, tarkaten, vaariin-
ottaen.

Uppmärksamma, v. a. huomata, tark-
kata (-kkaan), vaariin-ottaa.

Uppmärksamt, adv. tarkkaavaisesti, huo-
maavaisesti, vaariinottaen l. -pitäen,
tarkasti.

Uppnegociera, v. a. hankkia (lainaksi),
viljipuheilla hankkia l. toimittaa.

Uppnä, v. a. saavuttaa, päästä; u. mä-
let, päästä perille; u. sitt ändamål,
päästä tarkoituksensa perille, saavut-
taa tarkoituksensa; u. hemmet, pääs-
tä l. saapua kotiin, saavuttaa kotinsa;
u. en hög ålder, elää vanhaksi,
elää l. päästä korkeaan ikään; se
Upphinna.

Uppnämma, v. a. nimitellä, luetella ni-
met.

Uppnäsig, a. keikka- l. pystynenäinen
l. -nenä.

Uppodla, v. a. viljellä, viljellyttää, tehdä
viljamaaksi; (*fig.*) viljellä, muodostaa.

Uppodling, f. viljeleminen, viljelys, muo-
dostaminen; (*uppodlad jord*) viljelys-
l. viljamaa.

Uppoffra, v. a. uhrata, panna alttiiksi,
altistaa, menettää; u. penningar,
uhrata l. menettää l. kuluttaa rahaa;
u. sig, uhrantua, uhrata l. altistaa
itsensä, panna itsensä alttiiksi.

Uppoffring, f. uhraus, uhraaminen, alti-
iksi-pano, altistus, menettäminen;
(*af sig sjelf*) uhrautuminen.

Uppom, se Ofvanom.

Uppqvieka, v. a. virkistyttää, vilkas-
tuttaa.

Uppqvälla, v. n. pulputa (-ppuan) l.
lähteä ylös, uhkua.

Upprada, v. a. rivittää, rivitellä; (*på
Avarandra*) lotoa, ladella, (*fig.*) ladella.

Upprensa, v. a. perata (-kaan) l. kitkeä
auki l. puhtaaksi.

Uppropa, v. a. toistaa, toistella, mat-
kia, kerrata (-taan), kertoa, sanoa tois-
tamiseen; u—de gånger, monta ker-
taa toistamiseen l. undestaan, monet
l. useat kerrat.

Uppresa, v. a. nostaa seisomaan l. sei-
saalle l. pystyyn l. ylös, pystyttää; u.
en minnesvärd, pystyttää l. raken-
taa muistopatsaan; (*förmå till uppror*)
nostaa, nostaa kapinaan; — u. sig, v.
r. nousta seisomaan l. seisallensa l.
pystyyn l. ylös, kohottaa; (*göra upp-
ror*) nousta kapinaan.

Uppresa, f. ylösmatka.

Uppresning, f. ylösnosto, pystytys; (*ett
folks*) kapinaan-nousu, kapinannosto.

Uppreta, v. a. suuttuttaa, vihastuttaa,
kiivastuttaa.

Upprifva, v. a. repiä rikki l. auki; u.
en bro, purkaa l. repiä silta; u.
gamla sår, krryttää l. kihottaa van-
hoja haavoja.

Upprikstig, a. vilpiton, totinen, vakainen.

Upprikthet, f. vilpittömyys, totisuus,
vakaisuus.

Uppriktigt, adv. vilpittömästi, totisesti,
vakaisesti.

Upprinna, v. n. saada alkunsa, lähteä,
nousta; der u—er en källa, siitä
nousee l. kumpuaa lähde.

Upprinnelse, f. alkua, alkuperä, synty,
juuri (-en).

Upprita, v. a. piirustaa, kuvata; piirus-
taa undestaan.

Upprop, n. esiinhuuto, huuto; vid u.,
(esiin) huudettaessa.

Uppropa, v. a. huutaa (esiin), huutaa
nimeltä.

Uppror, n. kapina, meteli; (*fig.*) pauhu,
melske, raivo; göra u., nostaa ka-
pina, kapinoita (-tsen); — *sanda*, f.
kapinan henki l. mieli, kapinallisuus;
— *seld*, m., *-sackla*, f. kapinan
liekki l. tuli; — *-sstiftare* l. *-ma-
kare*, *-man*, m. kapinannostaja, ka-
pinoitsija, kapinamies.

Upprorisk, a. kapinallinen, kapinoitseva.

Upproriskt, adv. kapinallisesti, kapi-
noivasti, kapinoiden.

Upprulla, v. a. rullata l. vierittää ylös
l. auki; (*fig.*) kierittää l. avata eteen;
u—s, (*fig.*) avautua, levitä (-län).

Upprymd, a. riemastunut, ilmiellinen;
bli u., riemastua.

Upprymma, v. a. (*utrymma*) tyhjentää,
raivata auki; (*utvidga*) laajentaa, ison-
taa.

Upprågad, a. kukkurainen, kukkuralli-
nen, kukkurapä.

Uppräcka, v. a. ojentaa l. antaa ylös,
kurottaa.

Uppräkna, v. a. luetella, (*vid namn*)
nimitellä.

Upprånna, v. a. (*våf*) luoda.

Upprättning, f. luominen, luonnos; (*ut-
kast, plan*) luonnos, alku- l. pohja-
luonnos.

Upprätt, a. pystyinen, seisova, pystysuo-
ra; — adv. pystyessä, pystyyn, suorana;
— *-hålla*, v. a. pitää pystyessä l. voimas-
sa, ylläpitää, kannattaa; — *-hållare*, m.

- voimassa- l ylläpitäjä, kannattaja; —
 stände, a pystyinen, pysty-, pys-
 ysensä seisova l oleva.
- Upprätta**, v. a. (*upprea*) pystyttää; (*in-
 rätta, stifta*) perustaa, asettaa; (*för-
 fatta, göra*) tehdä, laatia; (*ngt förfal-
 let*) asettaa l panna voimaansa; u.
 skadan, korvata l hyvittää vahinko;
 u. de fallne, ylös-auttaa l nostaa
 langenneita.
- Upprättelse**, f. hyvitys; ylös-auttaminen,
 nostatus.
- Upprödja**, v. a. raivata l perata auki.
- Uppröra**, v. a. sekoittaa (ylös); liikut-
 taa, panna l saattaa liikkumaan l
 raivoon; (*fig.*) liikuttaa, kauhistaa, hir-
 mustuttaa; stormen u-rör hafvet,
 myrsky kuohuttaa meren l saattaa
 meren liikkumaan l kuohuun; den-
 na anblick u—rde alla, se näky
 kauhisti l hirvitti kaikkia; u. sinnet,
 saattaa l liikuttaa mieli kuohuun,
 kauhistaa mieltä; u—nde tanke, kau-
 histava l (mieltä) hirvittävä ajatus; vid
 u—rörd sinnestämning, kauhista-
 tuneella l raivoisella mielellä, kauhista-
 tuneena l kauhistuksissa l raivoisena
 ollen.
- Uppsamla**, v. a. koota (-koan), kerätä
 kokoon.
- Uppsats**, m. kirjoitus, kirjoitelma, esi-
 telmä; (*förteckning*) luettelo.
- Uppseende**, n. huhu, hälinä, kummas-
 tus; göra u., nostaa huhua l hälinää
 l suurta huomiota; se Uppsigt.
- Uppsigt**, f. silmällä- l vaarinpito; haf-
 va u. öfver ngt, pitää jtkin sil-
 mällä l vaarilla l silmänsä alla.
- Uppsjö**, m. vuokai (-en), vuoksi- l nou-
 su- l tulvavesi; (*fig.*) tulva.
- Uppskaka**, v. a. ravistaa l pudistaa
 ylös, (*fig.*) värisyttää, kauhistaa,
 kauhuttaa.
- Uppskatta**, v. a. se Värdera; (*kamer.*)
 korottaa l lisää manttaalia.
- Uppskjuta**, v. a. lykätä (-kkään) ylös;
 lykätä l jättää toistaiseksi l toiseksi
 kertaa; målet u—sköts till nästa
 ting, asia lykättiin ensi kärkeihin;
 — v. n. (*om växter*) lähtee, nousta.
- Uppskof**, n. toistaiseksi-lykkäys, ylöselyk-
 käys, toistaiseksi jättäminen, viivytys;
 målet tog u., asiassa tuli lykkäys
 toistaiseksi; utan u., viivymättä, vii-
 vytyksestä; (*anstånd*) odotus-aika; —
 sedom, m. lykkäyspäätös.

- Uppskotta**, v. a. luoda l lapioita (-teen)
 ylös l auki.
- Uppskrifning**, f. ylöskirjoitus, kirjaan-
 pano.
- Uppskrifva**, v. a. ylöskirjoittaa, kirjoit-
 taa, kirjoittaa l panna ylös l kirjaan.
- Uppskrämma**, v. a. säikäyttää, peljäs-
 tättää.
- Uppskära**, v. a. leikata (-kkaan) auki;
 (*skärda*) leikata, niittää.
- Uppskörta**, v. a. sonnustaa, kääriä l
 sitoa helmet ylös.
- Uppslag**, n. aukilyönti; (*i musik*) kei-
 kaus, ylennys; (*i prosodin*) alkutavu;
 (*på en ärm*) käänte (nteen), hihan-
 käännös, (*af skinn*) puuhka; (*af väderet*)
 kiekahdus, muutos; (*i handelen*)
 käänte, vaihe, muutos; (*af köp o. d.*)
 purkaus; upp- och afslag, nosto-
 ja laskuhuuto.
- Uppslamma**, v. a. täyttää l mataloittaa
 mudalla l lietteellä.
- Uppslippa**, v. n. päättää ylös l auki;
 uppsluppen, ylös- l aukipääsenyt;
 (*yttert munter*) rennolla mielin (ole-
 va), ylen l kovin iloinen, flottunut,
 riemastunut.
- Uppslita**, v. a. kuluttaa anki l rikki.
- Uppsluka**, v. a. niellä, nielaista, niellä
 sunhunsaa.
- Uppslå**, v. a. lyödä auki, avata, lyödä
 l panna ylös; u. soppan, kaataa
 soppa astiaan; u. ett köp, purkaa l
 peräyttää kauppa.
- Uppsnappa**, v. a. kääpätä (-ppään), kaa-
 pata (-ppaan), keksiä l tavata (-paan)
 tietämättä l äkisti, yllättää.
- Uppsnöra**, v. a. päästää nyörit l nyö-
 ristä.
- Uppsooken**, f. ylimaan pitäjäs (-ään),
 yläpitäjäs.
- Uppspelt**, a. se Upprymd o. Uppslup-
 pen.
- Uppspika**, v. a. naulata l naulita ylös
 l julki l jhkii.
- Uppspinna**, v. a. kehrätä kaikki l lop-
 puun; (*uppdräkt*) septä (-teen) l kie-
 toa l panna kokoon.
- Uppsporra**, v. a. (*fig.*) yllyttää, kiihot-
 taa, innostuttaa.
- Uppspringa**, v. n. juosta ylös; (*rusa
 upp*) karata (-rkaan) l kavahtaa l hy-
 pätä (-ppään) ylös; (*spruta upp*) kuo-
 hua l kummuta (-puan) ylös; (*hastigt
 oppnas*) ammahtaa l rävähtää auki.
- Uppspränga**, v. a. särkeä l murtaa au-
 ki, räjähyttää ilmaan l ylös.

Uppspåra, v. a. vainuta (-nan), nunsikia l. tunsia ylös, pyrkii jäljille.

Uppspåda, v. a. panna l. sekoittaa vettä sekaan.

Uppspårra, v. a.; u. munnen, ögonen, levittää l. ammottaa sunnsa, muljottaa l. levittää silmänsä.

Uppstad, m. maakaupunki; — *-sbo*, m. maakaupunkilainen.

Uppstalla, v. a. syöttää, lihoittaa.

Uppsticka, v. a. pistää auki, puhkaista; — v. n. (*om plantor*) nousta itselle, pistää l. pistäitä ylös.

Uppstiga, v. n. nousta, nousta l. astua ylös; u—nde led l. linie, takeneva l. ylöskohtainen l. ylenevä polvi.

Uppstigande, n. nouseminen, ylösnouseminen, nousu, ylösnousu, ylös-astuminen; vid u—t, noustessa.

Uppstigning, f. *se föreg. ord* och **Uppstötning**.

Uppstoppa, v. a. täyttää toppingilla, topenta (-ppaan).

Uppstrånga, v. a. undestansa kielittää.

Uppstudsig, a. niskoitteleva, uppinkainen, ynsistelevä.

Uppstufva, v. a. muhentaa l. laittaa undestansa; (*fig.*) muhentaa l. somentaa undestansa.

Uppstylvad, a. (*fig.*) pönkitetty, pönkkäinen.

Uppstå, v. n. nousta ylös, nousta; (*uppkomma*) nousta, syntyä, tulla.

Uppståndare, m. pystypuu l. -tanko l. -tuki.

Uppståndelse, f. ylösnouseminen l. -nousemus; (*öfverrasning, rörelse*) hälinä.

Uppställa, v. a. asettaa l. asetella l. panna ylös; (*framställa*) asettaa eteen, asettaa.

Uppställning, f. asettaminen, asettelu, ylöasetus; (*ställning*) asento; (*ordnande*) järjestäminen, järjestys, ylöasetus.

Uppståmma, v. a. (*ståmma högre*) virittää l. säveltää korkeammalle; (*börja musik*) veisata, ruveta (-pean) laulamaan l. soittamaan, virittää virsi l. soitanto.

Uppståta, v. a. työntää l. työkätä l. syöttää ylös l. auki; ajaa ylös.

Uppstötning, f. ylöstyökkäys l. -työntäys l. -synkäys; (*ur magen*) ylöstyökkäys, röyhkäys.

Uppsvinga, v. a. heilauttaa l. keikauttaa (ylös l. ilmaan); u. sig till höga embeten, kievahtaa l. keikah-

taa l. nostaa itsensä l. keikauttaa itsensä korkeihin virkoihin.

Uppsvåmma, v. n. paisu l. tulvia ylitse.

Uppsyn, f. katsanto, muoto; antaga en sträng u., ruveta l. käydä tuiמן l. ankaran näköiseksi l. muotoiseksi, muuttaa katsantonsa l. muotonsa tui-maksi l. ankaraksi.

Uppsying, f. peräänkatsomus, silmälläpito; — *-smån*, m. peräänkatsoja, päälly- l. katojamies, vartioltaja.

Uppsåt, n. aikomus, aie (-keen), tahto, ehto, tarkoitus; med u., tahallansa, ehdollaan, tahdollansa; utan u., aikomatta, aikomuksetta; i ond u., pahassa aikomuksessa l. tarkoituksessa, pahalla aikomisella.

Uppsätlig, a. tahallinen, aikeellinen, aikomuksellinen, ehdollinen.

Uppsätligen o. **Uppsätligt**, adv. tahallansa, ehdollansa, tahdollansa, mielen taiten, aikeellisesti.

Uppsåga, v. a. ylössanoa, ulos- l. irtisanoo; u. ett kontrakt, ylös- l. irtisanoo kontrahti, sanoo itsensä kontrahdistä irti; u. ett lån, ylössanoa lainaa; u. en hyresgäst, sanoo hyyryläinen ulos l. irti, ylössanoa hyyryläinen.

Uppsågbär, a. ylössanottava, jonka voi ylössanoa.

Uppsågning, f. ylös- l. irtisanominen l. -sanomus; — *-stid*, m. ylössanomis- l. irtisanomis-aika.

Uppsätta, v. a. panna ylös, ylöspanna; (*öppna*) panna auki; u. i ria, antaa riittä; u. priset, ylentää hintaa; (*skrifligen affatta*) ylös- l. kokoonpanna, kirjoittaa, tehdä; en högt uppsatt man, korkea-arvoinen l. ylhäinen mies.

Uppsättning, f. ylös- l. kokoonpano, kokoonpanos; (*i ria*) ahdos.

Uppåta, v. a. ottaa l. nostaa ylös, ylösoittaa, ottaa, nostaa; (*öppna*) ottaa l. l. päättää auki, avata; (*omåta*) ottaa, vastaanottaa; (*åta*) pitää, panna, ottaa; u. ett mål, ottaa asia varteen l. tutkittavaksi l. esille; u. ett hemman, ottaa talo viljeltäväkseen; u. åker, äng, raivata l. tehdä peltoa, niittyä; u. ngn i sitt hus, ottaa l. vastaanottaa jku huoneeseensa; han är öfverallt väl u—gen, hänet joka paikassa hyvin l. mielellään otetaan vastaan, hän on kaikkialla hyvin vastaan- l. ylösoitettu; rummet är u—get,

- huoneessa ollaan l. on väkeä, huone on käytettyä; min tyd är mycket u—gen, jag är mycket u—gen, minun aikani on ylen ahtaassa, työt l. toimet ottavat minulta paljon aikaa, minä olen paljon aikaa toimessa; u. illa, panna l. ottaa pahaksi, pahastua (jatkin), paheksia; u. i kontraktet, ottaa l. panna (ylös) kontraktiin.
- Upptakt**, m. tahti-isku.
- Uppte**, v. a. näyttää, tuoda, antaa l. tuoda esiin.
- Uppteckna**, v. a. kirjoittaa l. panna ylös l. kirjaan, ylöskirjoittaa.
- Upptill**, adv. ylipuolella l. -puolelta, yli-puolella l. -puolelta, ylhäällä, ylhäältä.
- Upptina**, v. n. huovettua, sulaa; — v. a. huovettaa, sulata.
- Upptinga**, v. a. tingata (-kaan) l. tilata valmiiksi l. ennakoita.
- Upptorka**, v. a. kuivattaa, kuivata; (*tor-ta bort*) kuivata, pyyhitä (-kiän); — v. n. kuivaa, kuivua.
- Uppträda**, v. n. astua ylös l. esiin, esiintyä, kulkea, liikkua; u. som skriftställare, esiintyä l. astua esiin kirjoittajana; u. som vittne, olla todistajana, ruveta l. nousta todistajaksi.
- Uppträda**, v. a. (*på spett, träd*) pujottaa, pujotella.
- Uppträdande**, n. esiin-astunto, ylös-astuminen; (*uppträdande*) käytös, käytösmäinen, olento.
- Uppträde**, n. ylös-astunto; (*scen, händelse*) kohtaus, tapaus, (*bullersamt*) meteli, melske (-een).
- Upptukta**, v. a. kurittaa, kasvattaa kurissa.
- Upptuktan** o. **Upptuktelse**, f. kurissa l. kurillinen kasvatus, kuritus.
- Upptvätta**, v. a. pestä pois l. puhtaaksi; pestä loppuun, pesemällä kuluttaa.
- Upptåg**, n. vehkeet (*pl.*), koirankuri; — *smakare*, m. vehkeellisiä, ilvehtijä.
- Upptäcka**, v. a. (*finna*) löytää, keksiä; (*blifva varse*) havaita (-tsen), huomata, keksiä; (*rbja*) antaa l. saattaa ilmi.
- Upptäckt**, f. löytö, keksintö; huomaus, havainto; ilmisaatto l. -anto; — *-sresa*, f. löytö- l. keksintömatka l. -retki.
- Upptänka**, v. a. miettiä, tuumia l. ajatella l. miettiä kokoon.
- Upptänklig**, a. jonka l. jota voi ajatella, (suinkin) ajateltava.
- Upptöa**, v. a. huiventaa, suvettaa, su-
- lattaa; — v. n. huoveta (-penen), suveta, sulaa.
- Uppvakna**, v. a. herätä, havahtua.
- Uppvakta**, v. a. (*passa upp*) palvelia; (*afägga besök*) käydä kunniamerkeillä l. kunniksilla l. tervehtimässä, tervehtii; u. vid domstol, olla läsnä tuomio-istuimessa.
- Uppvaktning**, f. palvelus; (*personerna*) palveluskunta, palvelushenkilöt; (*vård-nadsbesök*) kunniamerkehdys.
- Uppvid**, adv. *se* Upptill.
- Uppvigla**, v. a. yllyttää, yllyttää nousemaan, nostaa.
- Uppviglare**, m. yllyttäjä, kapinan-yllyttäjä l. -nostaja.
- Uppvisa**, v. a. näyttää, näyttää esiin.
- Uppväcka**, v. a. herättää; (*fig.*) herättää, nostaa, siittää.
- Uppvädra**, v. n. saada vainua (jatkin), päästä jäljille l. vainulle, tuusia.
- Uppväga**, v. a. punnita (-tsen), punnita ylös l. valmiiksi; (*lyfta upp*) painaa l. nostaa ylös; (*väga lika*) olla tasapainossa, vastata, nousta verroille.
- Uppväga**, v. a. (*göra vägad*) tehdä l. raivata tietä.
- Uppvälla**, v. n. kuohua; (*om källor*) kummuta (-puan), uhkua, pulputa (-ppuan).
- Uppvända**, v. a. kääntää ylös; *upp-och nedvänd*, kumossa oleva, (*fig.*) nurinpäinen, takaperoinen.
- Uppvärma**, v. a. lämmittää, (*änyo*) lämmittää uudestaan; u—s, v. p. lämmitä (-penen).
- Uppväxa**, v. n. kasvaa, kasvaa ylös; (*fig.*) nousta, kasvaa, syntyä.
- Uppå**, prep. *se* På.
- Uppånga**, v. n. nousta höyryä, höyryttä; — v. a. nostaa l. päästää höyryä.
- Uppåt**, adv. o. prep. ylöspäin, ylös — päin l. kohden; *han bor u. Österbotten*, hän asuu ylhäällä Pohjanmaan puolella l. Pohjanmaalla päin; *längre u.*, kauemmaksi ylöspäin, kauempana ylhäällä, ylempänä.
- Uppåta**, v. a. syödä kaikki l. suuhunsa l. loppuun.
- Uppöfva**, v. a. totuttaa, harjoittaa, harjaannuttaa; u. sig, v. r. harjoitellaita, totuttaa l. harjaannuttaa itseänsä.
- Uppöfver**, prep. o. adv. yli, ylitse, päälle.
- Ur**, n. kello, uuri; — *-fjäder*, m. kellovieteri l. -ponnin (-tinen); — *-ked, -kedja*, f. kellonvitjat l. -ketjut l. -perät (*pl.*); — *-makare*, m. kelloseppä, urimaakari; — *-makeri*, n. kellose-

pän-työ, kellonteko; — **-nyokel**, m. kellon avain (-imen); — **-taña**, f. kellontaulu; — **-verk**, n. kellonvärkki l. -laitos l. -rakennus; — **-visare**, m. kellon viisari l. osotin.

Ur, prep. återges med elativ; ur vägen, pois tieltä.

Uraktlata, v. a. laiminlyödä, jättää l. olla tekemättä.

Uraktlätelse, f. laiminlyöminen.

Uraktläten, a. huolimaton, laiminlyövä; laiminlyöty, tekemättä jätetty.

Uraktlätenshet, f. laiminlyöminen, huolimattomuus, laiminlyöväisyys.

Uraa, n. (*om metall*) uraani.

Urarfva, a. oböjl. perinnöstä luopunut, perinnön-luovuttanut; göra sig u., luopua perinnöstä, luovuttaa perintönsä; — **-förmon**, m. perinnönluovutus-oikeus l. -valta; — **-görelse**, f. perinnönluovutus; — **-mål**, n. perinnönluovutus-asia l. -juttu.

Urart, f. alku- l. juurilaji.

Urarta, v. n. huonota (-nen), paheta (-nen), ei olla laihinsa.

Urbanitet, f. sievyys, sievä l. taitava käytös.

Urat, n. uraatti, virtsajauhe.

Urberg, n. (*geol.*) alku- l. ikivuori.

Urbild, m. juuri- l. alku- l. perikuva.

Urbleka, v. a. valkaista (-aisen), vaalentaa; u—s, v. d. vaaletta (-nen), valjeta (-kenen).

Urbota, a. oböjl. sakolla pääsemätön l. sovittamaton.

Urfjäll, n. (*kamer.*) ulko- l. eräpalsta l. -sarka; (*öde bergstrakt*) erävuoristo l. -vuoret (*pl.*); — **-sång**, f. erkä- l. ulkoniitty.

Urgammal, a. ikivanha, päivänpolvinen.

Urgropa, v. a. kovertaa l. kaivaa ontoksi.

Urhälka, v. a. onsia, kovertaa ontoksi l. hotoksi.

Urhäkning, f. onsitus, koverrus; (*urhäkadt ställe*) ontopaikka, koverrus.

Urin, m. virtsa, vesimä, kusi (-en); — **-stämna**, f. vesilumpi; hafva u., olla vesiummella; — **-ämne**, n. kusi-aine, kuse (-een), virtse.

Urinera, v. n. virtsaata, heittää vettänsä.

Urinöföding, — **-invånare**, m. alku- l. perä-asujan (-men).

Urkraft, f. alkuvoima.

Urkund, m. (*skrifvet vittnesbörd*) todistus- l. perustuskirja; (*den äldsta skrift*) perustus- l. alkukirja, perustuskappale.

Urladda, v. a. ottaa l. purkaa latinki ulos; (*fys.*) laukaista l. päästää sähköä, laukoa.

Urladdare, m. (*fys.*) laukaisin (-imen).

Urlaka, v. a. (*kom.*) uuttaa, uuttaa suola pois.

Urminnes, a. oböjl. yllmuistoinen, ikivanha.

Urmodig, a. vanhan-aikainen l. -aikainen.

Urna, f. urna, ruukku.

Uroxe, m. metsähärkä.

Urringa, v. a. (*om klädning*) kaartaa, leikata (-kkaan) kaareen.

Ursaka, v. a. **se Ursäkt**.

Ursinnig, a. hurja, hurja- l. rajupäinen, rajainen, raivoinen, vimmainen, villitty; bli u., raivoutua, vimmastua, hurjentua; göra u., hurjentaa, raivouttaa.

Ursinnighet, f. hurjuus, hurjapäisyys, raivo, raivous, vimma.

Ursinnigt, adv. hurjasti, hurjapäisesti, rajusti, raivosti.

Urskilja, v. a. erottaa, selittää.

Urskiljning, f. erotus, välipito; tajullisuus, tajuvoima; utan u., erotusta tekemättä l. huomaamatta, väliä pitämättä.

Urskog, m. aarnio- l. erämettä.

Urskrift, f. alkukirjoitus l. -kirja.

Urskulda, v. a. puhdistaa, puhdistaa syytää, puolustella; u. sig, v. r. puolustellaita, selittää syynsä puhtaaksi.

Urskuldande, n. syytää puhdistas, puolusteleminen; **se Ursäkt**.

Ursprung, n. synty, alku, alkuperä; — **-sbevis**, n. tekopaikka-todistus; alkuperä-todistus; — **-sformler**, — **-ord**, pl. syntysanat.

Ursprunglig, a. alkuperäinen, alku-, alkunainen.

Ursprungligen, adv. alkuaan, alkujan- sa, alkuperäisesti l. -peräisin.

Urspråk, n. perus- l. alkunais- l. alkukieli.

Urständsätta, v. a. tehdä voimattomaksi l. kykenemättömäksi, ottaa voima l. tilaisuus pois; urständsett, kykenemätön, saattamaton.

Ursäkt, f. puolustus, puolustus, veruke (-kkeen), estelys, kaunistelu; (*förlätelse*) anteeksi-pyyntö; anföra som u., vetää puolustukseksi l. puolustussyyksi l. verukkeeksi; toma u—er, tyhjät verukkeet l. estelykset l. kaunistelut; bedja om u., pyytää l. anoa anteeksi; göra sin u., sanoa l. ilmoittaa estelyksensä l. anteeksi-pyyntönsä.

Ursäkta, v. a. puolustaa, puolustaa l. puhdistaa syyttä, kaunistella. antaa anteeksi; u. ngn, syyttä puhdistaa l. puolustella jkuta; u. ngt, puolustaa l. kaunistella jkin; u. mig, u., suokaa l. antakaa l. suo anteeksi; det kan ej u—s, sitä ei voi anteeksi antaa; u. sig med sjukdom, puolustella l. estellä taudilla, sanoa l. vetää sairautta syyksi l. puolustukseksi; han är u—d, häntä ei voi syyttää, hänelle ei voi syytä lukea, hänelle on anteeksi annettava; u. sig, v. r. puolustella, estellä, anna anteeksi.

Ursäktlig, a. anteeksi-annettava l. -suotava.

Urtid, f. alku- l. luomis-aika; (sav.) kellosika.

Urtima, a. oböjl.; väli-, väliaikainen; u. ting, välikäräjät.

Urtjuftva, a. oböjl.; göra sig u., puhdistaa itsensä varkaudesta l. varkaiden kanteesta.

Urval, n. valikoiminen, erotteleminen; (det bästa) valikoima, parhaat (pl.); utan u., valikoitsematta.

Urvaska, v. a. huuhtouttaa.

Urvattna, v. a. viruttaa l. valaa vedellä.

Urväder, n. se Yrväder.

Urvägenrödja, se Undanrödja.

Urväsande, n. peri- l. iki- l. alku-olento.

Urväxt, a. vähäksi käynyt.

Uräldrig, a. iki- l. perivanha, iän-ikuisen, päivänpolvinen.

Uräldrighet, f. iki- l. perivanhuus, iän-ikuisuus.

Urämne, n. alku- l. juuri- l. peri-aine.

Usch! int. hyi! yhi! äh! oh!

Usel, a. kurja, vihelijäinen, keho, huono, katala.

Uselhet, f. kurjuus, vihelijäisyys, kataluus o. s. v.

Uselt, a. kurjasti, vihelijäisesti, o. s. v. *jufr* Usel.

Usling, m. kurja, katala, vihelijäinen, rankka, vaivainen.

Usurpation, f. anastus, valtaus.

Usurpator, m. anastaja, valtaaja, laitton hallitsija.

Usurpera, v. a. anastaa, vallata (-taan).

Ut, adv. ulos, (*bort*) pois; dricka ut ett glas, juoda lasi loppuun l. tyhjiin; läsa ut en bok, lukea kirja loppuun l. kaikki; vända ut och in, kääntää nurin l. nurinpäin; veta hvarken ut eller in på sig, ei tietää sinne eikä tänne l. sitä eikä tätä.

Utaf, prep. se Af.

Utagera, v. a. (*ett mål*) ajaa (asia) loppuun, lopettaa (asian) tutkinto.

Utan, 1) prep. ilman, paitsi l. paitee, vailla l. vajaan; återgees ofta med blott abessiv; äfven med adjektiver på -ton (-tön); u. vidare, ilman sen enempiä; det är ej u., att jag blef rädd, en juuri ollut peljätymättä, minä mill'en peljästynyt; 2) adv. se Utantill; — konj. vaan; paitsi; ingen u. han har gjort, ei kukaan muu kuin l. paitsi hän ole tehnyt sitä; u. att, konj. återges med substantivus III på -tta (-ttä) eller jemte ilman; — -bräde, n. ulkolauta, (*bata*) pentalauta; — -dörr, f. ulko-ovi; — -etter, adv. pitkin ulkopuolta, ulkopuolitse; — -fönster, n. ulko-ikkuna; — -för, prep. ulkopuolella l. -puolelle; — -lexa, f. ulkoläksy; — -lock, n. päällis- l. ulkokansi; — -lås, n. etu- l. ulkolukko; — -läsning, f. ulkoa-lukeminen, ulkoluku; — -öm, se Utomkring; — -på, prep. o. adv. ulkopuolella l. -puolella l. -puolelle, ulkoa-päin, päällä l. päältä- l. päällepäin, päällä, päältä, päälle; — -skrift, f. päällekirjoitus; — -till, adv. ulkopuolelta, ulkoa, ulkoa-päin, päältä, päältä-päin, ulkopuolin; (*ur minnet*) ulkoa, ulkomuistilta; — -verk, n. ulkoverustus; — -vägg, f. ulko- l. päällyseinä.

Utandas, v. d. henkiä l. hengittää ulos; u. sin sista suck, vetää viimeinen henkäyksensä l. huokauksensa.

Utanordna, v. a. määrätä maksettavaksi, ulosmäärätä.

Utanordning, f. maksun- l. ulosmääräys, ulosannon-määräys.

Utarbeta, v. a. tehdä, valmistaa, teeskellä; u. sig, v. r. vaivantua l. rasittua työstä.

Utarbete, n. ulkotyö.

Utarma, v. a. köyhdyttää, hävittää.

Utarrendera, v. a. arennille l. vouralle panna l. antaa, vourata (jkulle).

Utbedja sig, v. a. pyytää l. anoa iteellensä, pyytää saada, rukoilla.

Utbegära, v. a. pyytää l. anoa ulos l. saadaksansa.

Utbe komma, v. a. saada ulos.

Utbilda, v. a. muodostaa, valmistuttaa, vaurastuttaa; u. sig, v. r. valmistuttaa iteensä, muodostua, vaurastua; en u—d sats, muodostettu l. läht-

ty lause; u—d sjukdom, kehitty-
nyt l. täysimuotoinen tauti.

Uthjuda, v. a. kutsua l. käskää ulos;
(*utmana*) vaatia; (*erbjuda till köps*,
o. d.) tarjota, tarjoilla, tarjota (-oan)
ulos l. kaupaksi, kaupitella.

Utblotta, v. a. paljastaa, tehdä tyhjäksi
l. paljaaksi; u—d, a. o. part. paljas-
tettu, paljastunut, paljas, tyhjä.

Utblåsa, v. a. puhaltaa sammuksiin l.
ulos; u. en landtdag, puhaltaa val-
tiopäivät sisään l. aljettaviksi.

Utborga, v. a. myydä l. antaa velaksi.

Utbreda, v. a. levittää, levitellä, hajoi-
taa, hajoitella, panna leveällensä; (*fig.*)
ladella (-telen), luetella; u. sig, v. r.
levitä (-iän), levetä (-nen), levittää it-
seänsä.

Utbringa, v. a. saattaa ulos; u. en skål
för ngn, esittää malja jkulle l. jkun
maljaa.

Utbrinna, v. n. palaa loppuun.

Utbrista, v. n. puhjeta (-kean), ratketa
(-kean); kriget utbrast, sota syt-
tyi l. leimahti l. puhkesi ilmi; u. i.
skratt, remahtaa l. purskahtaa nau-
ramaan; u. i gråt, puhjeta l. purs-
kahtaa itkuun; u. i ord, puhjeta l. rat-
keta puhumaan.

Utbrott, n. puhkeaminen, syttyminen;
krigeta u., sodan syttyminen l. nou-
su; u. af sjukdom, taudin syntymis-
minen l. alkaminen; Vesuvii u., Vesu-
vion syökseminen l. syöksy.

Utbryta, v. a. murtaa l. lohkaista ulos
l. irti; u. egor, erottaa l. lohkaista
l. murtaa ulos tiluksia; v. n. se **Ut-
brista**.

Utbränna, v. a. polttaa pois l. loppuun.

Utby, m. ulko- l. eräkylä.

Utbygga, v. a. rakentaa lisää l. ulospäin.

Utbyggnad, m. ulkoneva rakennus, ulos-
rakennus.

Utbyta, v. a. vaihettaa, muuttaa l. ot-
taa sijaan; u. mot ngt, vaihettaa l.
vaihtaa jhkin l. jnkin sijaan, ottaa l.
muuttaa jnkin sijaan l. jtkäin vastaan.

Utbyta, n. vaihetus, vaihto; sijaansa-
minen; (*vinst*) voitto, saalis (-iin).

Utbörding, m. ulkolainen, muukalainen.

Utdamma, v. a. puhdistaa tomusta l.
pölystä, tomuttaa.

Utdela, v. a. jaella (-kelen), annella (-te-
len), jakaa ulos.

Utdika, v. a. ojittaa, kuivata ojilla.

Utdrag, n. ulosveto; (*stycke af en skrift*)
ote (otteen); u. ur protokollet,

fördt — —, ote pöytäkirjasta, joka
tehtiin — —; — **ssoffa**, f. vetosoh-
va, ulosvedettävä sohva.

Utdraga, v. a. vetää ulos; (*förlänga*)
pitentää; (*utja*) venyttää; (*fördroja*)
pitkittää, viivyttää.

Utdricka, v. a. juoda kaikki l. loppuun
l. pois l. pohjaan l. tyhjiin.

Utdrägt, f. pitkitys, viivytyt.

Utdunsta, v. n. höytyä (-yän) ulos l.
l. pois, haihtua, höyrähtyä; — v. a.
hieestä, höyryttää ulos,

Utdunstning, f. höyryäminen, haihtu-
minen, hiestäminen.

Utdö, v. n. kuolla kaikki l. loppuun.

Utdöma, v. a. ulostuomita; tuomita kel-
vottomaksi l. hyljättäväksi.

Ute, adv. ulkona; tiden är ur, aika on
ohitaa l. loppunut; det är u. med
honom, hän on hukassa, hänen on
loppu tullut; vara illa u., olla pa-
haassa pulassa.

Uteblifva, v. n. jäädä pois l. tulematta.

Utefter, prep. pitkin, myöten.

Uteglömma, v. a. unohtaa pois.

Utegor, f. pl. ulkotilukset.

Utelemna, v. a. jättää pois.

Utelöpande, a. ulkona kulkeva l. oleva,
liikkeessä oleva.

Utesluta, v. a. sulkea ulos l. pois, pois-
taa, jättää l. heittää pois.

Uteslutande, part. o. a. yksin-omainen
l. -valtainen; — adv. yksin-omaisesti,
yksinänsä; — subst. n. ulos- l. pois-
sulkeminen.

Utestående, a. ulkona seisova; ulkona
l. saamatta l. maksamatta oleva, mak-
sujätteinen, saamaton.

Utestänga, v. a. ulos- l. poissulkea, ei
päästää l. laskea sisään.

Utevaro, f. poisjääminen, poissa-olo; —
-böter, f. pl. huutosakko, kaipaussakko.

Utexaminera, v. a. pitää loppu- l. pääs-
tötutkintoa; u—d, tutkintonsa suo-
rittanut l. käynyt, ulostutkittu.

Utfall, n. (*ur en fästning*) uloskarkaus
l. -hyökkäys; (*i fästning*) työkkäys,
karkaus; (*en fods*) laaku; (*i ord, i
skrift*) karkaus, isketys; — **-sdike**, n.
lasku- l. valtaaja, viemäri.

Utfalla, v. n. pudota (-toan) ulos; (*från
en fästning*) hyökätä (-kkään) l. kara-
ta (-kaan) ulos; (*i fästning*) työkkätä
(-kkään), työkkätä edes; (*om foder*) las-
kea, purkautua; (*om löner, o. d.*) läh-
teä, langeta (-kean) ulos; (*aföpa*) käy-
dä, osastua, päättää, utautua.

Utfara, v. n. lähteä ulos, lähteä ajelmaan l. merelle l. järvelle; u. mot ngt, karata, (-kaan) jkun päällä, mennä l. tulla jknn silmille.

Utfart, f. uloslähtö; matkanen, matka, pieni matka l. reisu.

Utfattig, a. periköyhä, tuiki köyhä.

Utflygt, f. ulos- l. poislento.

Utflykt, f. (*utfärd*) matkanen, pieni matka l. ajelu.

Utflytta, v. a. o. n. muuttaa ulos l. pois.

Utflytning, f. ulos- l. poismuutto; (*lagt*) majanmuutto; hemmans u., talon l. tilan muutto.

Utflöde, n. ulosjuoksu, lasku, suu, laskusuu; vid Nevans u. ur Ladoga, Nevajoen laskusuulla l. suulla Laatokasta.

Utfodra, v. a. ruokkia, syöttää.

Utfodring, f. ruokinto, ruokkiminen.

Utfordra, v. a. vaatia ulos; (*utmana*) vaatia.

Utforska, v. a. urkkia, ongittelaa, tutkia.

Utrusen, a. paleltunut.

Utfundera, v. a. miettiä l. ajatella kokoon, ulos-ajatella.

Utfå, v. a. saada ulos.

Utfärd, f. se **Utfart**.

Utfärda, v. a. antaa, antaa ulos.

Utfästa, v. a. määrätä, luvata (-paan); u. sig till ngt, lupautua l. sitoutua jhkin.

Utfästelse, f. lupautuminen, sitoutuminen; määrääminen, lupaaminen.

Utför, prep. alas, alas pitkin, alas myöten; gå u. trappan, mennä rapuista l. rappuja alas l. alas rappuja myöten l. pitkin.

Utföra, v. a. viedä ulos; (*verkställa*) toimittaa, tehdä, täyttää; u. ngns process, ajaa l. toimittaa jkun riitasiaa; (*uttrycka*) toimittaa, saattaa sanoiksi; (*utspida*) levittää, saattaa kuuluksi l. huutoon; (*i räkning*) panna, laakea.

Utförbar, a. mahdollinen, mahdollinen tehdä l. toimittaa, tekemähdöllinen.

Utföre, adv. alas, alaspäin.

Utförlig, a. juurta-jaksainen, lavea, laajasanainen, laaja.

Utförligt, adv. juurta-jaksain, laveasti, laajasanaisesti, laajasti.

Utförsel, m. ulos- l. maastavienti; —tull, m. ulosvienti-tulli.

Utförsägfa, f. saarnan- l. puheensaatto l. -lahja.

Utgallra, v. a. valikoita (-tsen), erotella; u. skog, harventaa metsää.

Utgammal, a. ikäloppu l. -heittä, vanhan-vatuinen.

Utgift, f. meno, makso, ulosmeno l. -makso; —skonto, n., —sräkning, f. menokonto l. -tilli, ulosmenojen lasku l. tili; —spost, m. menojakso l. -määrä l. -osa.

Utgifva, v. a. antaa ulos, antaa; u. ngt för ngt, sanoa jonkin olevan jkin.

Utgifvare, m. ulosantaja.

Utgjuta, v. a. vuodattaa, valaa, valattaa; u. vatten ur ett kärl, valattaa l. valaa l. vuodattaa vettä astiasta; u. blod, tårar, vuodattaa verta, kyyneleitä; u. sitt hjerta, tyhjentää sydämensä; u. sin vrede, ajaa l. tyhjentää l. vuodattaa vihansa.

Utgjutelse, f. vuodatus, valaminen, valatus.

Utgrena sig, v. r. haaroittua, haaroilla, käydä l. levitä (-län) haaroille l. haaroiksi; — u—d, haarainen, haaroittunut, haarolleva.

Utgrening, f. haaroittuminen, haaroilleminen; (*gren*) haara, sivuhaara, haaranne (-teen).

Utgrunda, v. a. (*undersöka*) miettiä, tutkia; (*utfinna*) keksiä, saada käsitetyksi l. keksityksi.

Utgrundas, v. d. mataloitua.

Utgå, v. n. käydä l. mennä ulos, lähteä; från hemmanet u. afgifter, talosta menee l. suoritetaan maksoja; att u. (*betala*), maksettavaksi, suoritettavaksi; (*utgå*) kuolla, loppua; upplagan är u—ngens, painos on loppunut l. loppuun myyty; färgen är u—ngens, väri on lähtenyt; året u—r, vuosi loppuu.

Utgående, n. ulosmeno l. -meneminen, uloskäyminen, lähteminen, meneminen, loppuminen; vid u—t ur kyrkan, kirkosta mennessä l. mentäessä l. lähteissä.

Utgång, m. ulosmeno l. -meneminen l. -käyminen, lähtenä; vid u—en, ulos mennessä l. mentäessä l. lähteissä; (*ställe för utgående*) ulospääsy l. -mentävä l. -käytävä; (*slut*) loppu, päätös; innan årets u., ennen vuoden loppua; saken fick en lycklig u., asialle tuli onnellinen loppu l. päätös, asia päättyi onnellisesti; —spålm, m. lähtövirsi; —spunkt, m. lähtökanta, alkukohta l. -paikka.

Utgöra, v. a. tehdä, olla; u. skatt, maksaa l. suorittaa veroa; själ och kropp u. menniskan, sielu ja ruumis tekevät ihmisen l. ovat ihminen; desse u. rådet, nämät ovat neuvoakuntana l. neuvosto; det utgör fem mark, se tekee viisi markkaa; direktionen utgöres af 5 personer, johtokuntana on l. johtokuntaan kuuluu 5 henkilöä.

Utgörömål, n. ulkotoimi l. -asakare (-een).

Uthamra, v. a. takoa l. nakutella leveysksi l. litteäksi, takomalla levittäksi l. latistaa.

Uthugga, v. a. hakkailla; u. skog, hakata metsä paljaksi l. auki.

Utholme, m. ulko- l. selkäsaari.

Uthuggning, f. hakkalleminen; (*uthuggget ställe*) aukihakkans.

Uthungra, v. a. näännyttää nälkällä l. nälkään, nälkäyttää.

Uthus, n. ulkokuone (-een) l. -huoneus.

Uthvilad, a. kylläksi l. tarpeeksensa levännyt l. levähtänyt.

Uthvissla, v. a. viheltää ulos.

Uthyra, v. a. hyyrätä l. vourata l. antaa hyyrille l. vouralle.

Uthälla, v. a. pitää ojennettuna l. suorana; se Uthärda,

Uthällande, a. o. part. herkenemätön, kestäväinen, pitkittävä.

Uthällning, f. (*i sång*)-pitkitys, venytys.

Uthändig, v. a. antaa ulos l. kädetänsä, antaa.

Uthärda, v. a. kestää, kärsiä, sietää.

Uti, prep. se l.

Utifran, adv. ulkoa, ulkoapäin.

Uttjord, f. ulkopalsta l. -tilus.

Utkant, m. syrjä, ulkoreuna l. -syrjä, syrjäviiva.

Utkast, n. luonnos, aihio, kyhe, suunnitelma, arimo, osapnuut.

Utkasta, v. a. viakata l. heittää ulos; (*göra utkast*) arimoita, suunnitella, luonnostaa, panna osapulle.

Utkik, m. (*sjöt.*) tähyestäjä; tähytys.

Utklarera, v. a. ulossuoria.

Utkläcka, se Kläcka.

Utkläda, v. a. pukea, ulosvaatettaa, vaatettaa, pukea valepukuun l. -vaatteisiin.

Utkoka, v. a. kiehittää, keittää ulos l. pois l. kuiviin.

Utkomma, v. n. tulla ulos; (*om skrifter*) tulla ulos, ilmestyä; vara illa u-me n, olla pabassa pulassa.

Utkomst, f. ulostulo l. -tuleminen; aikaan- l. toimeen-tulo.

Utkora, v. a. valita (-teen), ulosvalita.

Utkorelse, f. valitseminen.

Utkräfva, v. a. vaatia ulos, velkoa; u. hämnd af ngn för ngt, etsiä l. pyytää kostoa jstkin jkulle.

Utkyla, v. a. kylmentää, jäähdyttää; u—ld (*förkyld*), vilustunut, paleltunut.

Utköra, v. a. sjaa ulos; (*förderfva genom körning*) sjaa pilalle l. turmiolle.

Utlaga, f. ulosteko, vero.

Utlaka, v. a. uuttaa, vetistää, liottaa suola l. mehu pois; (*fig.*) voivuttaa; u—s, v. d. uutua, vetistyä.

Utländet, n. ulkomaal. -maat.

Utlede, a. (*vid ngt*) suuttunut l. kylästynyt (jhkin); bli u., suuttua, kylästyä, kyllämystyä, tukalustua.

Utledd, a. a. kyllästettyä, kyllämystyttää, suuttuttua.

Utlefvad, a. ikä- l. ikiloppu, ikänsä elänyt, elähtänyt.

Utlega, v. a. antaa vouralle, ulosvourata.

Utlekt, a. (*om fisk*) loppuun kutenut.

Utlemma, v. a. antaa l. jättää ulos.

Utle, v. a. haekella, etsiä, urkkia, tiedustella; (*Anna*) löytää.

Utleverera, v. a. antaa ulos.

Utligga, v. a. hantoa; utlegad, (*om ägg*) haudottu, (*fig.*) hantunut; u—nde, ulkoneva, ulos- l. esiinpiistävä.

Utliggare, m. (*byggn.*) nolva, hিরrennolva; (*vaktstopp*) vahti- l. vakojalava; (*spejare*) keisaaja, nuuskija, vahti; (*märke af sten*) osotus-, viittakivi.

Utlöfva, v. a. luvata (-paan).

Utlöpp, n. lasku, suu, laskusuu, ulosjuoksu.

Utlotta, v. a. pelata arvalla pois, ulosarpoa.

Utlöta, v. a. liottaa lipekä pois.

Utlösa, v. a. (*med ljus*) näyttää l. saattaa (joku) valkealla ulos; (*kungtra*) kuuluttaa, kuuluttaa pidettäväksi, julistaa.

Utlåna, v. a. antaa lainaksi, uloslainata, lainata.

Utlåning, f. uloslainaus.

Utlåta sig, v. r. sanoa l. lausua mielteensä l. ajatuksensa, antaa lauseensa l. lausunto.

Utlåtande, n. lausunto, lause.

Utlåtelse, f. puhe, lause.

Utlägga, v. a. panna ulos; (*göra vidare*) levittää; (*förklara*) selittää.

Utländing, m. ulkomaalainen, ulkomaanmies.

Utländsk, a. ulkomainen, l. -maalainen, ulkomaan.

Utländska, f. ulkomaan-nainen, ulkomaalainen.

Utlärd, a. täysioppinen, ulos-oppinut.

Utläring, m. kättiyyön- l. ammatin-oppinut, ulos-oppinut.

Utlöpa, v. n. juosta (-ksen) l. kipata (-ppaan) ulos; lähteä ulos; mennä l. käydä l. juosta loppuun; från bergsryggen u. armar, vuoriharjusta lähtee l. eroaa haaroja; berget u—er i hafvet, vuori ulkonee l. menee l. pistää mereen; tiden är utlupen, aika on vierinyt l. loppuun kulunut; utlupen vexel, loppunut vekseli.

Utlösa, v. a. lunastaa irti l. ulos.

Utlösen, se Lösen.

Utmagra, v. a. laihduttaa, laiennuttaa; — u—s, v. d. laihtua, laihtua.

Utmana, v. a. vaatia, haastaa; u. på värja, vaatia miekkaisille.

Utmaning, f. vaadinta, vaatimus, haasto.

Utmark, f. taka- l. salomaa, takalisto.

Utmatta, v. a. voituttaa, uuvuttaa, väsyttää; — u. sig, v. r. väsyttää l. uuvuttaa l. voituttaa itsensä; — u—s, v. d. väsäytyä, voipua, uupua.

Utmätning, f. (tillstånd) voivuksissa l. uuvuksissa olo, voipumus, uupumus; (utmätande) voivutus, uuvuttaminen, väsyttäminen.

Utmed, prep. o. adv. (bredvid) sivulla, vieressä; (längs efter) pitkin, myöten.

Utmergla, v. a. uuttaa, laihduttaa, uuvuttaa; — u—s, v. d. uuttua, laihtua, menehtyä.

Utminutera, v. a. myydä vähin erin l. vähittäin, jaeskella, kaupustella.

Utminutering, f. vähinmyyminen, jaeskelu, vähittäin-myynti.

Utmynta, v. a. lyödä rahaksi.

Utmål, n. kaivos-ala l. -piiri, nostoala.

Utmåla, v. a. maalata, kirjaella; (fig.) kuvata, maalata.

Utmångla, v. a. kaupitella, kaupustella.

Utmärka, v. a. (beteckna) merkkiä, merkitä (-tsen), (antya) osottaa, olla (jonkin) merkki l. merkinä; (visa ovanlig uppmärksamhet) merkitä ennen muita l. erittäin; — u. sig, v. r. oivastella, kunnostella itsensä, olla oivallinen l. uhallinen l. merkillinen; denna blomma u—er sig genom sin lukt, tämä kukka on merkillinen l. merkittävä hajustansa, tämän kukkan merkinä on omituinen hajunsa;

han ut—kte sig i kriget, hän kunnostutti itseänsä l. näytti kuntoansa sodassa; ett u—nde kännetecken, erittäin merkillinen l. omituinen tunnusmerkki.

Utmärkelse, f. (ovanlig uppmärksamhet) erimerkitseminen, erimerkitys; (utmärkt egenkap) mainioisuus, oivakuntoisuus, oivallisuus; (handling) oivakuntoisuus, mainio työ; för u. i tjänsten, virkakuntoisuudesta, virallisesta kunnosta; — -tecken, n. kunto- l. kunniamerkki.

Utmärkt, a. merkitty, merkillinen; (årdeles god) oivakuntoinen, oivallinen, uhallinen, mainio; — adv. oivallisesti, mainiosti, uhallisesti; (framför adj. o. adv.) uhallisen, mainion, erinomaisen.

Utmäta, v. a. mitata (-ttaan) ulos; (hos en gäldenär) ryöstää, ulos-ottaa, mitata ulos.

Utmätning, f. ulosotto, ulos-mittaus, ryöstö; i u—sväg, ulosotto-toimella l. -toimin; — -sdom, m. ryöstö- l. ulosotto-tuomio l. -päätös; — -sgill, a. a. ulosoton-alainen; — -svia, adv. ulos-oton kautta, ulos-ottamalla l. -ottaen.

Utmönstra, v. a. ulos- l. poismyönsträä katselmuksella erottaa; (fig.) sanoa l. julistaa kelvottomaksi, hylkiä.

Utmätna, v. a. nimittää, määrätä.

Utmänning, f. nimitys, virkaan-nimitys.

Utnöta, v. a. kuluttaa; utnött, kuluttettu, kulunut.

Utom, prep. ulkopuolella, ulkopuolelle, ulkona l. ulos jstkin; (undantagandes) paitsi; vara u. sig, olla innoissansa l. mielettömänän; — -dess, adv. paitsi sitä, ilman sitä; — -hus, adv. kotos poissa, ulkona; — -kring, adv. ympärillä, ympärillä; — -lands, adv. ulkomaalla l. -mailla l. -maalle; — -ordentlig, a. (mer än vanlig) erinomainen, uhallinen, oivallinen; (utom fastställd ordning) erinomainen, ylimääräinen, erittäinen; — -ordentligt, adv. erinomaisesti, uhallisesti; (framför adj. o. adv.) erinomaisen, uhallisen, oivan; — -skärs, adv. saariston ulkopuolella, ulkopuolella saaristoa.

Utopien, n. Utopia, Tyhjänperällä.

Utopisk, a. utopillinen, Tyhjänperäinen, tyhjänperäinen.

Utopist, m. utopisti, tyhjänperäinen.

Utpanta, v. a. pantata (-ttaan), ottaa pantiksi.

Utpoka, v. a. osottaa l. näyttää sormelansa, osottaa.

Utpiska, v. a. pieksää ulos; en u—d skäl'm, läpikorvennettu koira.

Utplatta, v. a. latistaa, litistää; — u—s, v. d. latistua, litistyä.

Utplundra, v. a. ryöstää tyhjäksi l. paljaaksi.

Utpläna, v. a. pyyhkiä l. kuluttaa l. hivuttaa pois; (*fig.*) hävittää, haihduttaa, poistaa; — u—s, v. d. lähteä, kulua, hävitä (-iän), haihtua.

Utpost, m. etuvartija, ukovartija l. vahti.

Utpostera, v. a. panna l. asettaa vahtiksi l. vahtiin.

Utpressa, v. a. puristaa l. pusertaa ulos; (*veck o. d.*) präsätä pois l. silleäksi; (*afvinga*) kiskoa.

Utpricka, v. a. pilkuttaa; u. en farled, viitoittaa l. merkitä l. rastia kuluväylä.

Utpränkla, v. a. kaupitella.

Utpränkla, v. a. lyödä rahaksi; (*fig.*) merkitä (-teen); en skarpt u—d karakter, jyrkkämuotoinen l. -tapainen l. tarkkamerkinen luonne.

Utpynta, se Tillpynta.

Utpäla, v. a. paaluttaa, merkitä paalulla.

Utransaka, v. a. tutkia, tuiki tutkia; mälet är u—dt, asia on loppunut tutkittu.

Utreda, v. a. selvittää, saada selville l. selvään, tehdä selvä; u. ett fartyg, varustaa l. suorittaa laiva.

Utredning, f. selvitys, selko, selvänteko l. -saanti l. -saaminen; (*ett fartygs*) varustus, suoritus; (*militärens*) varukset (*pl.*), varustus; — *-smän*, m. selvitys- l. suoritusmies; — *-spersedlar*, m. pl. varustimet, varustus-aineet l. -kapineet.

Utridare, m. kääkyn-ajaja, kivalteri.

Utrikes, a. oböjl. ulkomaan, ulkomainen; — adv. ulkomaille l. -maalla, ulkomaille l. -maalle; u. ifrån, ulkomailta l. -maalta; — *-handel*, n. ulkomais-kauppa; — *-ort*, m. ulkomaan paikka.

Utringa, se Urringa.

Utrop, n. hundahtus, hunto; gifva till ett u., hundahtaa; (*af auktion o. d.*) uloshuutaminen, huutaminen; — *-stecken*, n. hundahtus- l. huutomerkki.

Utropa, v. a. huuttaa ulos, huuttaa; (*med*

sinnestvæles yttre) hundahtaa, huuttaa; illa u—d, pahassa huudossa oleva.

Uttröta, v. a. repii juurinensa l. pois; juuria, hävittää perinjuurin l. perinpohjin l. juurinensa, hävittää.

Utrotningskrig, n. perikato- l. hävityssota.

Uttrusta, v. a. varustaa, varustella.

Uttrustning, f. varustaminen, varustus.

Utrymma, v. a. jättää l. heittää paikka l. tila jkulle l. jkun haltuun; u. landet, lähteä pois l. luopua maasta.

Utrymme, n. tila.

Uträkna, v. a. laskea, ottaa selvä, arvela, tuumia; u. ett problem, ottaa selvä tehtävästä, laskea tehtävä valmiiksi; u. en solförmörkelse, laskea selville l. laskea auringon pimeneminen; det var illa u—dt, se oli huonosti tunnettu l. aprikoittu.

Uträkning, f. laskeminen, laskento, selvänotto, tuuma, arvelu, arvio; det är all u. (vinst), att..., hyvä etu l. voitto on siitä, että...

Uträtta, v. a. toimittaa, tehdä, saada aikaan l. toimeen; u. ärenden, toimittaa l. ajaa asioita; u. ett uppdrag, tehdä l. toimittaa toimitettava; han har mycket att u., hänellä on paljo toimittamista l. toimitettavia; han har u—tatt det misslyckades, hän on toimeen l. aikaan saanut l. tehnyt, et'ei se onnistunut.

Utröna, v. a. tutkia, koetella, havaita (-tsen).

Utsaga, f. sana, puhe (-een), lause (-een), kertomus.

Utse, v. a. valita (-tsen), määrätä, ottaa.

Utseende, n. näkö, muoto, ulkomuoto l. -näkö, katsanto; känna en till u—t, tuntea joku ulkonäöltä l. muodolta; saken har fått ett annat u., asia on käynyt l. muuttunut toisennäköiseksi l. -muotoiseksi l. saanut toisen muodon.

Utsida, f. ulkopuoli.

Utsigt, f. katsanto, näköala; (*anledning till hopp*) toive (-een), toivon aihe (-een) l. syy; jag har u. åt fälet, minun on näkö- l. katsantoalani kedolle; rummet har en vacker u., huoneesta on kaunis näköala; u. af Tammerfors, Tampereen katsantokuva; han har säkra u—er till tjensten, hänellä on varmat toiveet l. toivon alat siihen virkaan.

Utsina, v. n. ehtyä, martua, tuiki ehtyä.

Utsira, v. a. koristaa, kaunistaa.
Utsitta, v. n. istua loppuun.
Utsjö, m. pakovesi, luode (-teen).
Utskeppa, v. a. laivata l. laivattaa ulos, viedä laivalla ulos.
Utskiaka, v. a. lähettää ulos; u—d, lähetetty, lähetti, lähettiläs (-ään).
Utskifta, v. a. jakaa, tasata.
Utskjuta, v. a. lykätä (-kkään) l. työntää ulos; ampuu ulos l. pois; — v. n. pistää l. pistältää ulos, ulota (ulkonen).
Utskog, m. takametsä.
Utskott, n. (*af en vara*) hylkykalu l. -tavara, hylky; (*fig. om menniskor*) hylky, hylkiö, hylkyläinen; (*på träd*) kylkivesi l. -oksa, kasvannainen; (*anat.*) kasvajainen; (*komité*) vallokunta; — *sbetänkande*, n. vallokunnan-mietintö; — *sbräden*, n. pl. hyllylaudat; — *spapper*, n. soka- l. hylky-paperi.
Utskratta, v. a. tehdä nauru jkusta l. joku nauruksi; hän blef u—d, hän tuli nauruksi l. tehtiin nauruksi.
Utskrifning, f. uloskirjoitus; u. af ett möte, kokouksen kutsumus l. kuulutus; u. af skatter, verojen vaatimus l. määräys; u. af krigsfolk, sotaväen otto.
Utskrifva, v. a. uloskirjoittaa; u. en riksdag, käskää l. kutsua valtiopäivät kokoon! u. soldater, ottaa l. määrätä sotamiehiä; u. skatter, panna l. antaa veron määräys.
Utskrika, v. a. saattaa huutoon, huutaa; u—ken, huudossa oleva, huutoon saatettu, kaikkialla huudettu.
Utskyld, f. ulosteko, makso.
Utskänna, v. a. saattaa häpeään l. häpeämään, hävältä; *se Förskänna*.
Utskänka, v. anniskella, antaa l. myydä ravintoa l. ruokaa; *se Utminutera*.
Utskänkning, f. anniskelu; *se Utminutering*; — *sbolag*, anniskelu-yhtiö.
Utskär, n. selkäluoto l. -saari, ulkosaari.
Utskära, v. a. leikata (-kkaan) ulos, leikata, nurtaa, piirtää; (*kastöra*) kuohita (-tsen), leikata.
Utskärning, f. ulosleikkaus, leikkaaminen, piirtäminen; kuohitseminen; (*figur i trä o. d.*) leikkaus, leikelmä, piirros; (*vattnets*) nurtaminen, (*stället*) uurros.
Utslag, n. (*utslående*) uloslyönti; (*på en väg*) kallistus; (*på huden*) rohtuma, korni, maahinen; (*beslut*) päätös; af-

kunna u., julistaa päätös; fölla u., antaa l. tehdä päätös; — *sartad*, a. rohtuman- l. kernin- l. maahisenta-painen; — *slösen*, m. päätöksen lu-nastus l. lunnat (*pl.*).
Utslipa, v. a. tahota (-koan) kuluneeksi l. hylkyksi.
Utslita, v. a. (*utrycka*) reväistä l. tem-maista ulos; (*utslita*) kuluttaa, pitää hajalle; u—ten rock, kulunut l. ku-luneeksi ptdetty l. hiukkinainen takki.
Utslockna, v. n. sammua, tuiki l. val-lan sammua.
Utslä, v. a. lyödä ulos l. rikki l. puhki; u. sitt hår, panna hiuksensa hajalle; u. vatten, kaataa vettä ulos; väx-ter u—r blommor, kasvista puh-keaa l. lähtee kukkia; — v. n. (*om växter*) puhjeta (-kean); fuktighe-ten u—r ur murarne, märkyy-s pur-kautuu l. nousee ulos muurista; med u—et hår, hajalla hiuksin l. hapsin, hiukset hajalla.
Utsläcka, v. a. sammuttaa.
Utsläcklig, a. sammuvninen, jonka voi sammuttaa.
Utsläppa, v. a. laskea l. päästää ulos; (*om kläder*) laskea l. päästää avaram-maksi, avaroittaa, avartaa.
Utsmida, v. a. takoa ulos l. laajemmaksi; (*smida till slut*) takoa loppuun.
Utsmycka, v. a. koristaa, kaunistaa, ko-ristella.
Utsöcknes, a. oböjl. nikopitäjän.
Utsot, f. vatsuri, kuratti; kava u., ol-la vatsurilla.
Utspana, v. a. tiedustella, vaania.
Utspeja, v. a. nuuskia ylös l. tietoonsa, vakoilla, vaania.
Utspel, n. ulospelaus; etukynsi (-nnen).
Utspinna, v. a. kehrätä ulos, kehrää-mällä vetää; kehrätä loppuun l. kalk-ki; deraf utspann sig en lång diskussion, siitä venyi pitkältä kes-kustelua.
Utspionera, *se Utspeja*.
Utspisa, v. a. ravittuttaa, jakaa ravintoa.
Utspising, f. ravittuttaminen, ravinnon- l. ruoan-anti l. -jako, ravinto, ravin-to- l. ruokajärjestys.
Utspricka, v. n. puhjeta (-kean), puh-jeta ulos.
Utsprida, v. a. levittää, levittää ulos; u. sig, v. r. o. u—s, v. d. levitä (-län).
Utspringa, v. n. juosta (-kean) ulos; (*utskjuta*) ulota (ulkonen), pistää ulos;

(*framrinna*) lähteä l. kuohua l. juosta ulos.

Utspång, n. (*på en byggnad*) ulkone-
ma, ulonnis, ulosrakennus.

Utspåda, v. a. laimistaa, miedontaa, se-
koittaa vedellä.

Utspärta, v. a. levittää, harittaa, sii-
rottaa.

Utspöka, v. a. vaatettaa kumman nä-
köiseksi l. naurulliseksi.

Utstaka, v. a. vaajoittaa, paaluttaa, ras-
tikoita (-tsen), viitoittaa, merkitä (-t-
sen); u. en rå, vaajoittaa l. paalut-
taa l. sanvoittaa raja; u. en väg,
merkitä l. viitoittaa l. rastikoita tie;
(*fig.*) viitoittaa, rastikoita, määrätä.

Utstakningsbevis, n. paalutustodistus.

Utsticka, v. a. pistää ulos l. puhki, puh-
kaista; pistellä, piirrellä (-telen); *se*
Brodera; u. dike, läger, urata l.
merkitä l. pistellä ojaa, leiriä.

Utsträcka, v. a. ojentaa, ojentaa ulos,
kurottaa; (*utvidga*) ulottaa, ulottuttaa,
laajentaa, levittää; u. sig, v. r. *se*
Sträcka sig.

Utsträckning, f. ojentaminen, kurottami-
nen; levittäminen, ulottaminen; (*vidd*)
laajuus, ulottuvaisuus, laveus, avaruus;
(*fy.*) ulottuvaisuus, tilantäyttävällisyys;
på en u. af tre mil, kolmen peni-
kulman alalla l. laajundella, kolmea
penikulmaa lavealla l. laajalla.

Utstudera, v. a. tutkia, tuiki l. perin l.
tarkoin tutkia; (*utstänka*) miettiä, tun-
malla; en u-d skäl, läpioppi-
nut l. perintaitoinen konna.

Utstyra, v. a. laitella koreaksi, huolit-
taa; (*gifva utstyrel*) antaa l. laittaa
myötäjäisiä.

Utstyrel, (*en bruds*) myötäjäiset (*pl.*),
kapiot (*pl.*); (*en boks*) asu, huolitus,
laitos.

Utstå, v. a. kärsiä, nähdä, sietää; u.
sitt straff, kärsiä rangaistuksensa;
han har u—tt mycket ondt, hän
on kärsinyt l. nähnyt paljon pahaa;
jag u—r icke längre, minä en sen
kauemmin voi sietää l. kestää l. kär-
siä; u—ende, sojottava, torrottava,
pullokas (-kkaan); u—nde kinder,
pulloposket; u—nde ögon, mulko-
silmmät.

Utstålla, v. a. asettaa l. panna ulos l.
eslin, panna näyttelille; u. vakter,
panna ulos l. asettaa vartijoita; u. ar-
tiklar, panna tavaroita näyttelille; u.
en vaxel, ulospanna l. ulos-antaa l.

asettaa vekseli; u. sig, v. r. *se* **Blott-
stålla sig**.

Utställare, m. näyttelille-panija; (*af se-
del*) antaja, ulospanija.

Utställning, f. näyttelille-pano; näytte-
lö; — *sbestyrelse*, f. näyttelön toimi-
kunta; — *sföremål*, n. näyttelöesine.

Utstämpla, v. a. (*om träd*) hakattavaksi
l. ulos merkitä (-tsen) l. leimata.

Utstötta, v. a. lykätä l. syöstä l. työn-
tää ulos; u. ett skri, kirkaista, par-
kaista; u. en suck, huokaista, huoh-
taa, päästää huokaus; u. förbannel-
se, syöstä l. purkaa kironksia; u.
ens öga, satuttaa l. lyödä silmä jkun
päästä.

Utsuga, v. a. imeä ulos l. pois; u. ett
land, nylkeä maata.

Utsvetta, v. n. o. **Utsvettas**, v. d. hiota
(-koan), hikoilla.

Utsväfning, f. irstalleminen, irstaans, irs-
taisuus, hurjenteleminen.

Utsväfva, v. n. irstailla, olla irstas, pi-
tää irstaasta elämää; u—de, irstaile-
va, irstas.

Utsvälta, v. a. näännyttää nälkään, näl-
käyttää; utsvulten, nälkäytynyt,
nälkäinen, laihnutainen.

Utsy, v. a. neuoa, kirjailla.

Utsyna, v. a. ulossyynätä, määrätä kat-
selmuksessa.

Utsyningsman, m. ulossyynäys- l. kat-
selmusmies.

Utsyssla, f. ulkotyö l. -askare (-een).

Utså, v. a. kylvää, kylvää maahan, kyl-
vellä.

Utsåde, n. siemen (-en), kylvösiemen,
kylvö; han har 5 tunnors u., hän-
nellä on 5 tynnyrin kylvö l. 5 tynny-
riä kylvössä; — *sråg*, m. siemenru-
kiit (*pl.*); — *sspannmål*, m. siemen-
jyvät (*pl.*).

Utsåga, v. a. ulospuhua l. -sanoo.

Utsälja, v. a. myydä kaikki l. loppuun.

Utsätta, v. a. panna ulos; (*bestämna*)
määrätä, asettaa, panna määrä; u. sitt
namn, panna (jihin) l. ilmoittaa ni-
mensä; u. sig för fara, heittäytyä
l. antautua l. mennä vaaralle alttiiksi
l. vaaran kaupolle l. vaaran suuhun;
på u—tt dag, määrättynä l. määrä-
päivänä; vara utsatt för fara, ola
vaaran alaisena l. vaaralle alttiana;
vara illa u., olla pahassa pulassa.

Utsöfd, a. tarpeeksensa l. kyllyksensä
maannut.

Utsöka, v. a. hakea l. etsiä ulos; (*uf-*

- välja*) valita (-tsen), valikoita (-tsen); utasökt (*utvald*), ulosvalittu, valio, oivallinen, erinomainen.
- Utsökning**, f. uloshaku, laissa- l. velanhakemus, ulos-otto; — *-sbalk*, m. ulos-otto-kaari; — *-smål*, n. velkomis- l. velanhakemus-asia l. -juttu.
- Utsökt**, adv. ulosvalittusti; (*framför adj. o. adv.*) oivan, oivallisen, erinomaisen.
- Uttaga**, v. a. ottaa ulos, ulosottaa; u. ett stycke på piano, ottaa pianolla selvä laulu l. soittokappaleesta.
- Uttal**, n. ulospuhunta, kääntäminen.
- Uttala**, v. a. ulospuhua, puhua l. sanoa ulos, ääntää; — v. n. puhua loppuun.
- Uttappa**, v. n. laskea; u. kärr, laskea l. kuivattaa soita.
- Uttaxera**, v. a. ulostakseerata l. taksoittaa l. -verottaa.
- Utter**, m. sauikko; — *-skinn*, n. saukonahka; af u., saukonahkainen.
- Uttjena**, v. a. palvelia loppuun l. ulos l. aikansa l. täyteen.
- Uttolka**, v. a. (*förklara*) selittää; (*öfverledta*) kääntää.
- Uttolkare**, m. selittäjä.
- Uttorka**, v. a. kuivattaa, kuivata; — v. n. kuivettua, kuivua.
- Uttrampa**, v. a. tallata l. polkea l. käydä ulos l. leveäksi.
- Uttryck**, n. osotus, osote, ilmaus; tunnon l. mielen ilmaus l. ilmeisyys, painokkuus; (*ordasätt*) lause (-een), sana; u. af känsla, tunteen osotus l. osote l. ilmaus; u. i blickar, silmäysten mielen-ilmeisyys l. tunteellisuus; val af u., sanain l. lauseiden valinta; — *-sfull*, a. mielen- l. tunnon-ilmeinen, selvästi kuvaallea, painokas, elelevä; u. läsning, painokas l. mielen-ilmeinen l. ponteva lukeminen; — *-slös*, a. mielen- l. tunnon-ilmeeton, painoton, ponneton.
- Uttrycka**, v. a. (*trycka ur*) likistää l. puristaa l. pusertaa ulos; (*genom tecken, ord o. s. v. framställa*) osottaa, sanoa, lausua, näyttää, selittää; han u — ker sig väl, hän sanoo l. lausuu sanansa hyvin.
- Uttrycklig**, a. nimen-omainen, selvään sanottu, selvä- l. jyrkkäsanainen; u. befallning, nimenomainen l. suora käsky; u — t vilkor, nimenomainen l. varsinainen ehto; lagen är deri u., laki on siinä selvä- l. jyrkkäsanainen, se on laissa selvään sanottuna.
- Uttryckligen** o. **Uttryckligt**, adv. ni-
- men-omaan, eritoten, ihan selvään l. selvästi.
- Uttränga**, v. a. tunkea l. syrjäyttää l. pakottaa ulos.
- Uttröska**, v. a. puida ulos l. puhtaaksi; — v. n. puida loppuun l. kaikki.
- Uttrötta**, v. a. väsyttää, uuvuttaa; vara u — d, olla väsyksissä l. uuvuksissa.
- Uttvätta**, v. a. pestä l. huuhtoa pois.
- Uttyda**, v. a. selittää.
- Uttydning**, f. selitys, selittäminen.
- Uttag**, n. ulos- l. matkaanlähtö, lähtö.
- Uttåga**, v. n. lähteä l. kulkea l. marssia ulos, lähteä matkaan.
- Uttänja**, v. a. venyttää, pitkittää; u — s, v. d. venyä, pitkittyä.
- Uttänjelig**, a. venyväinen, venyvä, venytettävä, viruva.
- Uttänka**, v. a. miettiä, tunmia, harkita (-tsen).
- Uttöja**, v. a. se **Uttänja**.
- Uttömlig**, a. tyhjentyvä, tyhjentyväinen, tyhjennettävä.
- Uttömma**, v. a. tyhjentää, huolluttaa; det u — er krafterna, se väsyttää l. tyhjentää voimat; u. sig, v. r. tyhjentyä; u. sig i gissningar, arvaella jos jotakin, tyhjentää kaiken arvaamisena.
- Uttömning**, f. tyhjennys, huollutus.
- Uttörstig**, a. tuiki janoinen.
- Utur**, prep. se **Ur**, prep.
- Utväld**, se **Utvälja**.
- Utvandra**, v. n. käydä l. kävellä ulos, lähteä kävelemään; (*till främmande land*) siirtyä l. vaeltaa pois l. ulos.
- Utvandrare**, m. ulossiirtynyt l. -vaeltaja, siirtolainen.
- Utvandring**, f. ulossiirtymys l. -vaellus.
- Utvatna**, v. a. vetyttää, hottaa l. unttaa pois.
- Utveckla**, v. a. levittää l. kehittää l. kiertää ulos, näyttää, osottaa; (*gifva tillväxt, utbilda*) kehittää, elvyttää, vaurastuttaa; u. sig, v. r. kehetä (-keän l. -kenen), tehontua, elpyä, vaurastua; u. en duk ur pappert, kehittää l. kiertää huivi ulos paperista; u. en fana, levittää l. avata lippu; u. vältalighet, levitellä l. edestua kaunopuheisuutta; u. stor lyx, osottaa l. näyttää suurta loistaisuutta; värmen u — r växterna, lämmin kehittää l. elvyttää l. valmistaa kasvit; u. förståndet, kehittää l. vaurastuttaa l. selvittää ymmärrystä; u. krafterna, kehittää l. kartuttaa

I. vaurastuttaa voimia; u. planen till ett arbete, selvittää l. osottaa työn tauma; blomman u—r sig ur knoppen, kukka kehkiää l. kehittyä l. elpyy nupusta; hans förstånd u—de sig hastigt, hänen ymmärryksensä tehontui l. vaurastui l. kehittyi pikaisesti; armén u—de sig på slätten, armeija leveni l. levisi lakendelle.

Utveckling, f. (aktivt) kehittäminen, kehitys, levittäminen, selvittäminen, elvyttäminen, vaurastuminen; (*refl.*) kehkeäminen, tehontuminen, selveneminen, elpyminen, vaurastuminen; kroppens u., ruumiin vaurastuminen l. varttuminen l. vaurastuttaminen l. vaurastus.

Utverka, v. a. hankkia, saada, vaikuttaa; u. sig tillstånd till ngt, hankkia l. toimittaa itsellensä lupa jhkin; u. ngt för en, vaikuttaa l. toimittaa l. hankkia jkin jkun eduksi l. hyväksi; u. en hof, vuolla kaviota.

Utvertes, a. oböjl. ulko-, ulkonainen, ulkopuolinen; — adv. ulkopuolelta, ulkonaisesti, ulkoa, ulkoapäin, ulkopuolin.

Utvelja, v. a. ulosvaihtaa l. vaihtettaa; u. fångar, vaihtettaa vankeja; (*mek.*) välittäk.

Utvelxling, f. ulosvaihto, vaihetus; (*mek.*) välitys.

Utvidga, v. a. laventaa, laajentaa, avartaa, avaroittaa, suurentaa, väljentää; u. sig, v. r. laajeta (-nen), suurentua, avaroitua, väljentyä.

Utvidgelig, a. laajeneva, avaroituva.

Utvidgelighet, f. laajenevaisuus, avaroituvaisuus.

Utvidgning, f. laajentaminen, avartaminen, laajennus, väljennys; laajentaminen, väljeneminen; (*större vid*) laajuus, laajennus, suurempi ala.

Utvisa, v. a. osottaa, näyttää; (*anvisa*) määrätä, osottaa; (*visa bort*) käskää l. neuvoa pois l. ulos.

Utvoja, v. a. käännöstää l. kääntää ulos.

Utväg, m. neuvo, keino, apu.

Utvälja, v. a. valita (-tsen), ulosvalita, valikoita (-tsen); utvald, valittu, ulosvalittu, valio.

Utvändig, a. ulkopuolinen, ulkopuolimmainen, ulkonainen.

Utvändigt, adv. ulkopuolelta, ulkopuolin, ulkoa-päin.

Utvårdshus, n. ulkoravintola.

Utvärka, v. n. särkeä l. pakottaa ulos.

Utvärtes, se Utvertes.

Utväxa, v. n. kasvaa l. kasvettua ulos.

Utväxt, f. liika, kasvajainen, kasvannainen, pakka.

Utådra, v. n. purkautua l. kuohua suonista ulos; — v. a. purkauttaa ulos suonista.

Utåt, adv. ulospäin, ulos; — prep. ulos — päin; (*ulefter*) pitkin, myöten.

Utång, f. ulko- l. takaniitty.

Utåta, v. a. syödä l. kalvaa ulos l. pois.

Utö, f. selkäsaari l. -luoto, ulkosaari.

Utöda, v. a. hävittää, lopettaa; u. skog, haaskata l. hävittää metsää.

Utöfning, f. harjoitus, toimitus, käytäntö, käyttäminen; u—en af ett yrke, elinkeinon harjoitus l. toimitus l. käyttäminen; u. af rättigheter, oikeuksien käyttäminen l. käytäntö; ställa, sätta ngt i u., panna l. saattaa jkin käytäntöön l. toimeen; komma i u. af ngt, päästä l. tulla jonkin käytäntöön l. harjoittamiseen l. jkin harjoittamaan; — *ssätt*, n. käytäntö- l. käyttämistapa.

Utöfva, v. a. harjoittaa, toimittaa, käyttää, tehdä; u. konstens regler, käyttää l. harjoittaa taiteen sääntöjä; u. en konst, harjoittaa l. toimitella taidetta; u. sin magt, käyttää l. panna toimeen l. harjoittaa valtaansa; u. våld, tehdä l. harjoittaa väkivaltaa; det u—r stort inflytande derpå, se tekee suurta vaikutusta l. vaikuttaa suuresti siihen.

Utöfver, prep. päälle, päällitse, ylitse; u. hvad han begärt, yli sen l. siitä päälle, minkä pyysi.

Utögd, a. mulkosilmäinen l. -silmä, mulisilmä.

Utöra, n. pysty- l. leveäkorva.

Utösa, v. a. kaataa l. viskata l. ajaa ulos; (*fig.*) ajaa, purkaa.

V.

- Vaccin**, m. vaksiini, rokkoaine (-een), rokkomärkä, istuke; — **-depot**, m. rokkoaine-varasto; — **-depottföreståndare**, m. rokkoaineen-säilyttäjä; — **-koppor**, f. pl. panenta- l. istutusrokko.
- Vaccinatör**, m. vaksinatööri, rokonpanija l. -istuttaja, rokottaja.
- Vaccinera**, v. a. rokottaa, istuttaa l. panna rokkoa.
- Vaccinering**, f. rokotus, rokonpano.
- Vacker**, a. kaunis (-iin), korea.
- Vackert**, adv. kauniisti, koreasti.
- Vackla**, v. n. horjua, hoippua, väikkyä, väpätellä; (*fig.*) horjua, väpätellä, olla epävakainen.
- Vacklande**, n. horjuminen, hoippuminen, o. s. v.
- Vacuum**, n. tyhjä l. ohut paikka l. tila; — **-meter**, n. ohennusmittari.
- Vad**, f. (*del af benet*) pohje (-hkeen), pohkea; — **-ben**, n. pohjeluu.
- Vad**, n. (*i ström*) lannas (-taan), kaalamo; — **-fogel**, m. kaalolintu, kaalajainen; — **-fötter**, m. pl. kaalausjalat; — **-hjul**, n. lannasratas (-ttaan).
- Vad**, n. (*vadslagning*) veto, velkka; hälla l. slå v., panna l. pitää l. lyödä vetoa; (*pant*) pant; (*vådjande*) vetominen, veto, vetoon-pano; — **-penningar**, m. pl. vetoma- l. vetousraha; — **-etalan**, f. vetokanne.
- Vad o. Vada**, f. vata; — **-lag**, n. vaatunkunta.
- Vada**, v. n. kaalata, kahlaa.
- Vadare**, m. *se* Vadfogel.
- Vadd**, m. vaddi, pumpulivanu, vanu.
- Vaddera**, v. a. vaddittaa, sisustaa l. varustaa vaddilla.
- Vadecuum**, n. myötäseurasjainen.
- Vadmal**, n. sarka; väfva v. (*en lek*), kutojaiset (*pl.*); — **-srock**, m. sarkatakki l. -nuttu.
- Vadning**, f. kaalamainen, kaalaus.
- Vagabond**, m. kulkulainen, irtolainen.
- Vagel**, m. (*i hänslus*) orsi (-rren), yöppuu; (*i ögat*) narannippa.
- Vagga**, f. kehto, kätkyt (-yen), vaku, tuutu.
- Vagga**, v. n. vaappua, kiikkua, vaarua, kellua; — v. a. tuutia, liekuttaa, kehdotta (-toan); v. sig, v. r. tuutia, tuudutella.
- Vaggbarn**, n. kehtolainen, tuutulainen, kehto- l. tuutulapsi; — **-sång**, m., — **-visa**, f. kehto- l. tuutulaulu.
- Vagn**, m. vaunu, vaunut (*pl.*); (*för körslor*) rattaat (*pl.*); — **-borg**, m. vaunuvarustus; — **-makare**, m. vaunumaakari; — **-mästare**, m. vaunumestari, vaunuri; — **-saxel**, m. vaununakseli; — **-sdörr**, f. vaunun-ovi; — **-shjul**, n. vaununpyörä; — **-shus**, n. vaununvaja l. -huone (-een); — **-shäst**, m. vaunuhevonen; — **-skorg**, n. vaununkoppa; — **-skur**, n. vaununkuomi; — **-slega**, f. vaunuraha, ratasmakso; — **-slider**, n. vaunulliteri l. -vaja; — **-steg**, n. vaunun-astuin; — **-stång**, m. vaununtanko l. -aisa, vehmaro.
- Vaja**, v. n. liehua, heilua, liepehtiä.
- Vak**, f. avanto, avento, (*sjöfman*) *uppkommen*) suivelo; hugga v., sytää avantoa.
- Vak**, n. valvominen, valvonta; — **-glugg**, m. vahtireikä.
- Vaka**, v. n. valvoa; v. öfv er ngt, pitää jkin vaarilla l. silmällä, valvoa jkin; vara vaken, olla valveilla l. valveella; (*sjöt.*) valvoa, nousta.
- Vaka**, f. valvominen, valvoma.
- Vaka**, f. *se* Sångtrast.
- Vakans**, f. vakanssi, viran auki olo, avonaisuus, avoin virka l. paikka; — **-afgift**, f. vakanssimakso.
- Vakant**, a. avoin (-imen), auki.
- Vakna**, v. n. herätä, havata, havahtua.
- Vaksam**, a. valpas (-ppaan); hafva v—t öga på ngn, pitää jkuta tarkalla vaarilla l. tarkasti silmällä.
- Vaksamhet**, f. valppaus.
- Vaksamt**, adv. valppaasti, vaarinpitäen.
- Vakt**, f. vahti, vahtiminen, vartiointiminen; (*en viss tid*) vahti, vartio, vahtiaika; (*våktare*) vahti, vartija, vahtimies; (*koll.*) vahdisto, vahti, vartio; hälla v. (*om ngt*), vartioita l. vahtia (jtkin), olla vahdissa l. vahtimassa; stå på v., olla l. seisoa vahtina l. vahdissa; göra v., käydä vahdissa l. vahtia; vara på sin v., pitää varansa, olla varullansa; stålla ut v., panna väkeä l. miehiä vahdiksi l. vartijoiksi, asettaa vartioita l. vahteja; — **-göring**, f. vahdinpito, vahdissa-olo l. -käynti, vahtiminen; — **-hafvande**, a. vahtia hoitava; s. vah-

dinhoitaja l. -päällikkö; — -hällning, f. vahdinpito, vahtiminen; — -karl, m. vahtimies; — -kontor, n. vahtikonktoori; — -kur, m. vahtikoju l. -koppi; — -mästare, m. vahtimestari; — -tora, n. vahti- l. vartijatorni.

Vakta, v. a. vahtia, vartioita (-tsen), kaitsea l. kaita (-tsen); (*bevvara*) varjella; v. boskap, vartioita l. paimentaa l. kaitsea karjaa; v. fångar, vartioita l. vahtia vankeja; v. sig för ngt, varjella itseensä jstkin, kavahtaa jkin.

Vaktare, m. vartija, vahti, vahtimies, vahtija.

Vaktel, m. pieni peltopyy, peltopyy.

Vaktorska, f. vartijatar (-taren), vaktidar (-ttaren), vartijavalmo.

Val, m. (80 stycken) 80 kappaletta, vaali.

Val, n. (*väljande*) vaali, valinta; jag har gjort mitt v., olen puolestani l. osaltani valinnut; jag lemnar det i edert v., jätän l. annan sen teidän valitaksenne, annan teidän valita mielenne mukaan; vara i v—et och qvalet, olla kahden (mielen) vaiheella; — -akt, m. vaalimenot, vaalinpito; — -berättigad, a. vaalioikeudellinen l. -valtainen; — -census, m. vaalivaraus; — -dag, m. vaalipäivä; — -distrikt, m., -krets, m. vaalipiiri; — -frihet, f. vaalivapaus; (*valrätt*) vaalioikeus; — -frändskap, m. valintatavumpuus; — -förrättare, m. vaalinpitäjä l. -toimittaja; — -förrättning, f. vaalinpito l. -toimitus; — -församling, f. vaali- l. valitsijakokous; — -kandidat, m. vaaliehdokas, vaalikokelas (-aan), vaalinyrkijä; — -lag, m. vaali- l. valintalaki; — -längd, f. vaaliluettelo; — -man, m. vaali- l. valimies, valitsija; — -rätt, m., — -rättighet, f. vaali- l. valintoikeus, vaalivalta; — -sedel, m. vaalilappu l. -lista; — -språk, n. valilause (-een) l. -sanat, miellilause; — -urna, f. vaaliruuna l. -laatikko.

Valbar, a. vaalinkelpaava.

Valbarhet, f. vaalinkelpaavaisuus.

Valborgsmessa, f. Wapunpäivä.

Valdhorn, n. vaskitorvi, torvi.

Valdhornist, m. vaskitorvensoittaja.

Valen, a. kohmettunut, köntistynyt.

Valhänd, a. kontta- l. kohmeksi l. -kätinen.

Validera, v. a. (*handels.*) päteä, olla pätevä.

Valk, m. (*halsduk*) valkki; (*på huden*) känsä, käsenä, (*veck*) laakos; (*på ranskor*) hamutsa, kaulapaita; — -ho, m. (*garf*) vanutus- l. paitouskankalo; — -qvarn, f. tamppi- l. vanutusmylly.

Valka, v. a. vanuttaa, vatvos; — v. n. vanua.

Valkeri, n. vanuttamo, vanutuspaikka.

Valknut, m. osmansolmu.

Vall, m. (*gräsval*) nurmi (-en), nurmikko, karje (-keen); (*betesmark*) laidun (-tumen); gå i v. (*vakta boskap*), käydä paimenessa l. karjassa, (*gå på bete*) käydä laitumella, mennä karjaan; — -barn, n. karja- l. paimenlapsi; — -brott, n. nurmirikko; — -gosse, n. paimen- l. karjapoika; — -gång, m. paimennus, paimenessa käynti, karjankäynti; — -hjon, n. karjanpaimen (-en), paimen; — -horn, n. luikuri, luikku, paimenen torvi l. sarvi; — -hund, m. karja- l. paimenkoira; — -läggning, f. nurmitus, nurmeksi paimeneminen; — -plöjning, f. nurmenkyntö.

Vall, m. (*förskansning*) valli; (*brant strand*) äyräs (-ään), töyräs; — -gata, f. vallikatu, -kuja; — -gräfvare, m. vallinkaivaja; — -gång, m. vallikäytävä.

Valla, v. a. paimentaa, kaita l. kaitsea (-tsen); — v. n. (*om blod m. m.*) kuuhua; v. sig, v. r. nurmettua, karjetua, ruohottua.

Vallack, m. valakka, ruuna.

Vallacka, v. a. valakoita (-tsen), kuuhita (-tsen).

Vallfart, färd, f. pyhiin-vaellus l. -matkustus, pyhissä-käynti, toivioretki.

Vallfärdas, v. d. vaeltaa l. matkustaa pyhiin, käydä pyhissä, tehdä pyhissä-vaellus, toivioretkiä.

Vallmo, m. unikko, unikukka, valmu.

Vallning, f. (*akt.*) paimennus, kaitseminen; (*neur.*) nurmettaminen, karjetuminen; (*blodets*) kuuhu.

Vallonsvide, n. sulatustaonta.

Valmar, se Vadmal.

Valnöt, f. valnötti, saksanpähkinä.

Valp, m. penikka, pentu; — -ajuka, f. penikratauti; — -stim, a. tiine.

Valpa, v. n. penikoita (-tsen), tehdä penikoita.

Valplats, m. sota- l. taistelukenttä, tapotanner (-nteren).

Vals, m. (*cylander*) valssi, tela; vinnari; (*dans*) valssi; — **-formig**, a. telamainen, valssimainen, telantapainen, valssinmuotoinen; — **-maskin**, m. tela- l. valssikone (-een); — **-verk**, n. valssil. telalaisto, telarakennus l. -kone (-een) l. -koneisto.

Valsa, v. a. valssata, vinnata, telalla l. valssilla latustaa l. levittää l. venyttää; — v. n. (*dansa vals*) valssata.

Valuta, f. arvoaine (-een), rahan l. rahsumman arvo, vastike; v. bekommen, rahat l. arvo on saatu.

Valvera, v. a. tutkia rahan arvoa, laskea rahan l. rahalajin suhta l. arvo.

Valör, f. arvo, rahan arvo.

Vampyr, m. vampyyri, veren-imiä.

Van, a. tottunut, harjaantunut; blifva v., tottua, harjaantua.

Vana, f. tottumus, tapa, totuttu tapa, harjaantumus; v. vid arbete, tottumus l. harjaantumus työhön; det kan bli en v., se voi tulla tavaksi; af gammal v., totuttua l. vanhaa tapansa, tottumuksesta.

Vanart, f. paha tapa, pahatapaisuus, pahan-alkisyys; — **-arta**, v. n. o. v—s, v. d. turmeiltua, pahentua, tulla pahoille tavoille l. pahantapaiseksi; — **-artig**, a. pahantapainen l. -alkinen l. -juoninen; — **-bördig**, a. (*ofrälse*) halpasukuinen l. -säätynen, epäskuinen; (*odäkt*) äpärs, sivusyntyinen; — **-börding**, m. (*ofrälse*) halpa- l. epäskuinen l. -säätynen; (*besläckare af sin egen börd*) sukunsa pahentaja l. halventaja; — **-fräjd**, f. epämaine (-een), huono l. paha maine l. huuto l. kuulu l. nimi; — **-fräjda**, v. a. saattaa pahaan l. huonoon huutoon l. maineesen, saattaa epämaineesen; v—d, pahassa huodossa l. maineessa (oleva), epämaineinen, paha- l. huonomainen l. -kuuluinen; — **-för**, a. saattamaton, viallinen, vaivainen, raajarikkoinen; — **-gömma**, f. oböjl. (*lagt*) huolimattomuus, huono hoito; — **-heder**, m. häpeä, epäkunnia; — **-hederlig**, a. häpeällinen, häpäisevä, epäkunnialainen; — **-hedra**, v. a. häväistä (-päisen), saattaa häpeään; v. sig, v. r. häväistä itsensä, tulla l. joutua häpeään; — **-helga**, v. a. se Ohelga; — **-häfd**, f. paha l. huono ruokko, rappio, viljelysrappio; — **-häfda**, v. a. pitää huonossa l. pahassa ruokossa,

heittää l. laskea rappiolle l. häväimään; — **-kant**, m. meteöskärmä, vajaa-kantti; — **-lottad**, a. kovaosainen l. -onninen, epäosallinen; — **-magt**, f. voimattomuus, epävoimaisuus, taintumus, raukeus, voipumus; falla i v., mennä miemoksiin l. tainnuksiin, taintus; — **-mägtig**, a. voimaton, epävoimainen, raukea, taintunut, taintoin (-imen); — **-mägtighet**, f. se Vanmagt; — **-pris**, n. polkuhinta, polku; — **-pryda**, v. a. se Misspryda; — **-rykt**, f. se Vanskötsel; — **-rykta**, v. a. se Vansköta; (*bringa i vanrykte*) saattaa pahaan l. huonoon huutoon l. maineesen; — **-rykte**, n. epämaine (-een), paha l. huono maine l. kuulu l. nimi; — **-sinne**, n. se Vansinnighet; — **-sinnig**, a. miellipuoli l. -puolinen, mieleton, hourupäinen; — **-sinnighet**, f. miellipuolisuus, mielettömyys, hourupäisyys; — **-sinnigt**, adv. mielettömästi, (*förvirfadt*) hurjasti; — **-skapa**, v. a. tehdä kuvattomaksi, rumentaa, rujostuttaa; — **-skaping**, m. se Missfoster; — **-skaplig**, a. kuvaton, ruma, rujostunut; bli v., rujostua; — **-skaplighet**, f. kuvattomuus, rumuus; — **-sköta**, v. a. hoitaa huonosti l. kehnosti, pitää huonossa l. kehnossa hoidossa l. ruokossa l. kunnossa; — **-skötsel**, m. huono l. keho l. huolimaton hoito l. ruokko, hoitamattomuus, epähoito; — **-slägtas**, v. d. ei tulla l. olla sukuunsa, olla sukuunsa pahempi l. huonompi; — **-ställa**, v. a. rumistaa, rumentaa, tehdä ruman- l. pahannäköiseksi, rujostaa; — **-trefnad**, m. menestymättömyys, epämenesty; (*om personer*) viihtymättömyys, ikävystymys; — **-trifvas**, v. d. ei menestyä l. viihtyä, viihtyä l. menestyä huonosti, ikävystyä; — **-tro**, f. epäusko; — **-trogen**, a. epäuskoinen; — **-trogenhet**, f. epäuskaisuus; — **-tyda**, v. a. se Miss tyda; — **-vett**, n. hulluus, mielettömyys, hurjuus; — **-vettig**, a. mieleton, hullupäinen, hurja; — **-vetting**, m. houkio, mieleton; — **-vård**, f., **-vårdnad**, m. huono l. keho hoito l. holhoisuus, epähoito l. -hoito, hoitamattomuus; — **-värda**, se Vansköta; — **-vördig**, a. ylenkatsoellinen, kunnioittamaton; — **-vördnad**, m. kunnioittamattomuus, epäkunnioitus, yneays, ylenkatsoisuus; — **-ära**,

f. epäkunnia, häpeä, häväistys; — ära, v. a. se Vanhedra.

Vand, a. o. part. totuttettu, totunut.

Vandalism, m. vandalisuus, raastolaisuus.

Vandel, m. elämä, käyttö, elämän vaellus l. käyttö; i handel ooh v., työssä ja toimessa.

Vandla, v. n.; handla och v., tehdä ja toimittaa.

Vandra, v. n. vaelttaa, kävellä, käyskennellä (-ntelen).

Vandrare, m. vaeltaja, kävelijä, matkamies.

Vandring, f. vaellus, vaeltaminen, matkustus, kulku, kävelys; — slopp, n. vaellusmatka, elämän juoksu l. vaellus; — smån, m. vaellus- l. matkamies, vaeltaja; — sstaf, m. matkail. vaellussauva.

Vanilj, m. vanilli.

Vank, m. vika, virhe (-een), vamma.

Vanka, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kävellä, letustella.

Vankas, v. d. saada, saadaan (*pass.*) koitua, puuttua, tulla.

Vankelmod, n. huikentelevaisuus, epävakaisuus, horjua l. huikenteleva mieli (-en); — modig, a. huikenteleva, epävakainen, horjumielinen.

Vanlig, a. tavallinen.

Vanligen, adv. tavallisesti.

Vanlighet, f. tavallisuus.

Vanligt, — vis, adv. tavallisesti.

Vanna, f. (*för rensning*) pohdin (-tinen), välppä; (*kom.*) vanna, kaasu- l. kaasunotto-astia.

Vanna, v. a. pohtaa, välppä.

Vanskelig, a. (*ombyttig*) epävakainen, pysymätön, (*tvifvelaktig, kinkig*) pettävä, tukala, turhan-alkainen, turha; v. lycka, epävakainen l. pysymätön l. pettävä onni; ett v—t företag, turha l. turhan-alkainen l. joutava l. pettävä yritys; det ser v—t ut, näyttää tukalalta l. turhalta.

Vansklighet, f. epävakaisuus, pysymättömyys, pettäväisyys, tukaluus, turhan-alkaisuus.

Vant, m. (*skopp.*) vantti, mastotouvi.

Vante, m. kinnas (-ntaan), kädyt, tumpi, (*virtad*) lapanen, (*fingervant*) sormikas (-kkaan), vanttu.

Vapen, n. ase (-een), sota-ase; gripa till v., tarttua l. käydä aseisin; vara l. stå under v., olla aseissa l. aseissaan; föra v., pitää l. käyttää

asetta l. aseita; (*vapenslag*) aselaji; (*sköldmärke*) vaakuna; — bok, f. vaakunakirja; — bragd, m. ase- l. sotiteko, aseitoimi (-en); — brak, -bullen, n. aseiden kalake l. kalke (-keen) l. ryminä; — broder, m. aseenvikko l. -toveri; — dragare, m. aseenkantaja; — för, a. asekuntonen l. -kykyinen; — gny, n. se Vapenbrak; — hus, n. asehuone; — hvila, f. sotilakko, väilirauha; — klädd, a. aseissa l. sota-asussa (oleva); — konst, f. vaakunaoppi; — lycka, f. aseonni; — lös, a. aseeton; — magt, f. asevoima, aseiden voima; — plata, m. suoja- l. turvalinna; — rock, m. ase- l. sotitakki; — rustning, f. varustus- l. sotiasu, asepuke; — sköld, m. vaakunakilpi (-ven); — slag, n. aselaji; — smed, m. aseseppä; — stillestånd, n. väilirauha, sotilakko; — styrka, f. ase- l. sotavoima l. -voimat (*pl.*); — sven, m. asepalvelija; — öfning, f. aseharjoitus.

Vapör, m. vapööri.

Var, n. (*öfverdrag*) vaaru, päälly, päällystä.

Var, n. (*ur sår*) märkä, (*blodig*) visva; v. i ögonen, silmäin räme (-een); — bildning, f. märkätulo l. teko, märille tulo; — blemma, f. märkkipää; — full, a. märkää l. visvaa täysi, märkäinen.

Var, a. varoisa, varuissansa l. varulla oleva, varanpitävä; — bygel, m. varal. varuskaari; — fogel, m. isompi lepinkäinen, lapinharakka; — hake, m. varahaka; — sko, v. a. (*varna*) varoittaa, varuuttaa, (*anmäla*) ilmoittaa; v. sig, v. r. varautua, pitää varansa; blifva v—dd, varautua, tulla varuillensa.

Vara, s.; taga v. på ngt, pitää l. ottaa vaari jstkin; taga sig till v., olla varuissansa l. varoillansa, kavahtaa; taga till v., se Tillvarataga.

Vara, f. tavara, kalu.

Vara, v. n. o. auxil, olla; v. till, olla olemassa; han är icke mera (*till*), häntä ei enää ole; om han icke varit (*funnit*), jos häntä ei olisi ollut; det är många, som tro, monta on, jotka uskovat; det är jag, som talar, minä se puhun, minä se olen, joka puhun; det kan så v., kan väl v., voipi l. saattaa niin olla, lie neepä niin; låt så vara, olkoonpa

- nin l. vain; vare sig rik eller fattig, olkoon l. olpa rikas tahi köyhä, joko rikas talkka köyhä; vare sig dermed huru som helst, olpa l. olkoon sen l. sen laita kuin ka hyvänsä; han är till Helsingfors, hän on Helsingissä, on mennyt Helsinkiin; jag ha varit der, olen käynyt l. ollut siellä; det gäller vara eller icke v., kysymys on, ollako vai ei olemassa, kysymys on olemisesta ja olemattomuudesta.
- Vara**, v. n. kestää, piisata, pysyä, pitää, seisoa, jatkuu.
- Vara sig**, v. r. merkiä, tulla l. käydä märkeille, tehdä l. ajaa märkeä.
- Varaktig**, a. kestävä, kestäväinen, pysyväinen, seisova.
- Varaktighet**, f. pysyväisyys, kestäväisyys.
- Varaktigt**, adv. pysyvästi, pysyväisesti, seisovasti.
- Varande**, n. oleminen, olemus.
- Varas**, v. d. se **Vara sig**.
- Varde**, v. n. tulla (joksikin).
- Varelse**, f. (*tillvarelse*) olemus, oleminen; (*väsände*) olento.
- Varf**, n. varvi, veistämö.
- Varg**, m. susi (-den), hukka; — **grop**, f. sudenhauta l. -kuoppa; — **gård**, m. sudentarha l. -aitaus l. -rita; — **hona**, f. naaras (-aan) susi, emäsusi; — **jagt**, f. sudenjahti l. -ajo; — **lo**, f. susi-ilves (-ksen); — **skinn**, n. sudennahka; — **skinnspels**, m. sudennahkainen l. sudennahka-turkki; — **unge**, m. sudenpentu.
- Vargering**, f. varaväki l. -väestö; — **skarl**, m. varaväen-mies, varaväestö-läinen, varamies.
- Varginna**, f. se **Varghona**; varg och v., koiras ja naaras susi.
- Varhet**, f. varoisuus.
- Variabel**, a. vaihteleva, monivaiheinen; (*alg.*) vaihtelijainen, vaiheluku.
- Variant**, m. toisinto, toisinnos.
- Variation**, f. muutos, muute (-tten), vaihtelu; (*i musik*) toisintelu, muuttelu, muute.
- Variera**, v. a. muuttella, vaihtella; — v. n. vaihtella, vaihtelettaa, toisintella (-ntelen).
- Varietet**, f. lajimuute (-tteen), toisintolaji, toisinnos.
- Varig**, a. merkkäinen, visvainen, (*om ögon*) rämeinen.
- Varkunna sig**, v. r. (*öfver ngn*) armah-taa l. sääliä (jkuu).
- Varlig**, m. m. se **Varsam**, o. s. v.
- Varm**, a. lämmin (-pimän), lämpöinen; (*fig.*) lämmin, harras (-rtaan); bli v., lämmitä (-piän), tulla l. käydä lämpimäksi; jag fick v—t, minun tuli lämmin l. vari; — **blodig**, a. lämmin-verinen; — **bänk**, m. lämpöpöytä, (*med dynga*) tadenpöytä; — **luftmaskin**, f. lämpöilma-kone; — **rum**, n. lämpöhuone (-een) l. -suoja.
- Varmt**, adv. lämpimästi, lämpöisesti; (*fig.*) hartaasti, lämpimästi.
- Varna**, v. a. varoitaa.
- Varnagel**, m. varoitus, varoitusmerkki, esimerkki.
- Varning**, f. varoitus.
- Varp**, n. (*notvarp*) apaja; (*sjöt.*) varppi, hilaköysi; se **Varphög**; — **ankare**, n. varppi- l. hila-ankkuri; — **hög**, m. (*bergv.*) haalimus, rouheläjä l. -kaea; (*slagghop*) kuottäläjä.
- Varp**, m. (*för väf*) luonnos; — **käpp**, m. käännpuu; — **trä**, n. luoma- l. loinpuut (*pl.*), kehäpuut.
- Varpa**, v. a. (*sjöt.*) varpata (-ppaan), hilata; (*väf*) luoda.
- Varpa**, f. o. **Varpor**, f. pl. luoma- l. loinpuut (*pl.*).
- Varsam**, a. varova, varovainen, varan-pitävä, varuista, varullinen.
- Varsamhet**, f. varovaisuus, varullisuus.
- Varsamt**, adv. varovasti, varuisesti.
- Varseblifva**, v. a. huomaita (-teen), ha-vaista (-teen), äkkä (—kkään).
- Varsel**, m. enne (-enteen), ennus- l. varomerkki.
- Varsna**, v. a. se **Varseblifva**.
- Varubyte**, n. tavaran l. tavarain vaihto; — **förråd**, n. tavaravarat (*pl.*), tavarasto; — **konto**, n. tavaratili, -konto; — **kunskap**, f., — **käändom**, m. tavarain tunteminen, tavaratieto; — **lager**, n. tavaravarasto, tavarasto; — **magasin**, n. tavara-aitta l. -makasiini; — **nederlag**, n. tavarasäilytys l. -varasto; — **pakett**, n. tavaramyyty l. -paketti; — **pris**, n. tavaran l. tavarain hinta.
- Varulf**, m. ihmiesusi (-den).
- Vas**, m. vaasi, maljakko.
- Vasall**, m. vasalli, läänimies.
- Vasallskap**, n. läänivelvollisuus.
- Vase**, m. (*öfversta i vatten*) tura; (*hörfve*) sidoin (-toimen), vihko; (*bjälke*) niskapuu, vaasu, vuollainen, ansas

(-aan), (*under golf*) multiain (-imen); (*pojke*) loppii.

Vaak, n., l. -**malm**, m. huuhtomalmi, huuhdottu malmi; — **-guld**, n. huuhtoma- l. huuhdinkulta; — **-tråg**, n. huuhto- l. huuhdinkaukalo l. -allas (-taan); — **-verk**, n. huuhto- l. huuhtomalaistos, malmihuuttamo.

Vaaka, v. a. huuhtoa.

Vaskare, m. huuhtoja.

Vasker, m. nuliikka, pampukka.

Vaskning, f. huuhtonta.

Vass, m. ruoko (-von); (*ställe, der vass växer*) ruovokko, ruovosto; — **-bevåxt**, a. ruovokkoinen, ruokoinen, ruovokko, ruoko; — **-pipa**, f. ruokopilli.

Vassbuk, m. *se* **Hvassbuk**.

Vasserra! int. *se* **Bevars**.

Vassla, f. hera.

Vassla sig, v. r. herautua.

Vasslig, a. herainen.

Vaterbord, n. (*sjötl.*) vaaterpuuri, parsa- laundat (*pl.*).

Vaterschout, m. vatersjoutti.

Vatikanen, m. vatikaani.

Vatten, n. vesi (-den); till lands och v., maalla ja merellä; sitta på v. och bröd, olla l. istua vedellä ja leivillä; fångelse vid v. och bröd, vesi- ja leipä-vankeus; — **-afledning**, f. vedenlasku; — **-aktig**, a. vesimäinen, vetinen; — **-behållning**, f. vesisäiliö l. -tyty; — **-blandad**, a. vedensekainen; — **-blom**, m. veden märkä l. kanahka l. kukoistus; — **-blomma**, f. vesikukka; — **-blåsa**, f. vesikupla l. -kello l. -rakko; — **-blåddra**, f. vesikello l. -herne (-een); (*ört*) vesisherne; — **-brist**, f. vedenpuute (-t-tehen); — **-bryn**, n. (*yta*) vedenkalvo l. -pinta; (*kant*) vedenreuna l. -paltta; — **-bubbla**, f. *se* **Vattenblåsa**; — **-byggnad**, m. vesirakennus; — **-djur**, n. vesieläin (-imen); — **-drag**, n. vedet (*pl.*), vesijakso, vesistö; — **-drift**, f. veden käyttäminen, vedenvoima; — **-dropp**, m. vesipisara; — **-drägt**, f. vesijoukko, vedensaatto, vedenkuljetus; — **-dränkt**, a. (*genomväd*) vettynyt, jäytä; (*öfverhöjd af vatten*) veden alla (oleva), vedenpeitteinen; — **-fall**, n. vesiputous, koski (-en), köngäs (-kään); — **-fattig**, a. vähävesinen, vedetön; — **-flod**, m., — **-flöde**, n. vedentalva l. -paisumus, veden vuoto l. juoksu; — **-fogel**, m.

vesilintu; — **-fång**, n. veden saanto; — **-fåra**, f. vesivako; — **-färg**, m. vesimaali l. -väri; — **-förande**, a. vesisuoninen; — **-gas**, m. vesikaasu; — **-gång**, m. (*skepp*) vedenraja; — **-halt**, m. vetisyys, vedenpito, veden määrä l. paljous; — **-haltig**, a. vedensekainen l. -pitoinen, vetinen; — **-hjul**, n. vesiratas; — **-hvirffel**, m. veden pyörre (-rteen) l. kurimus l. napa; — **-hål-lande**, a. vedenpysyttävä; — **-höjd**, m. veden korkeus; — **-kanna**, f. vesikannu; — **-klar**, a. vesikirjas (-kkaan) l. -selkeä; — **-konst**, f. vesikonsti l. -laitos; (*springbrunn*) suihkuri, vesisuihku l. -konsti; — **-koppor**, f. pl. vesi- l. laattarokko; — **-kur**, m. vesiparannus; — **-ledning**, f. vedenjohtaus, vesijohto; vesikalvanto; — **-linie**, f. vesiviiva, vedenraja; — **-lägg**, v. a. panna veteen l. liikoamaan, vetyttää; — **-lös**, a. vedetön; — **-man**, m. vesimies; — **-meteor**, m. vesi-ilmiö; — **-nyf**, f. vedenneito l. -neitonen, aallotar (-tta- ren); — **-pass**, n. vatupassi, luotilauta; — **-prof**, n. vesikoetus l. -vala; — **-qvarn**, f. vesimylly; — **-rall**, m. vesiralli; — **-rik**, a. vesinen, vedekäs (-kkään), vetevä; — **-rå**, n. vete- hinen; — **-råtta**, f. *se* **Vattensork**; — **-siktig**, a. vesitautinen; — **-sjuk**, a. vesiperäinen l. -perä, vetinen; — **-skott**, n. nälkä- l. liika- l. hyöty- oksa; — **-skräck**, m. vesikauhu; — **-skygg**, a. vettä pelkäävä, vesipelkuri; — **-sork**, m. vesimyyrä, oja- rotta; — **-sot**, f. vesitauti; — **-spe- gel**, m. vedenkalvo; — **-språng**, n. suihkuri, suihkuvesi; — **-stare**, m. *se* **Strömstare**; — **-stråle**, m. vesisuihku, veden suihkaus; — **-stånd**, n. veden korkeus; vid högt, lågt v., korkean, matalan veden ollessa l. aikana; — **-system**, n. vesistö, vesijakso; — **-tak**, n. vesikatto; — **-tät**, a. vettä l. veden pitävä, vuotamaton; — **-upp- fordringsverk**, n. vedennosto-laitos; — **-verk**, n. vesilaitos l. -laite (t-teen); — **-våg**, f. vesivaaka; — **-vätska**, f. vesineste (-een); — **-växt**, f. vesikasvi; — **-yta**, f. vedenpinta.

Vattig, a. vetinen, jäytä.

Vattkoppor, m. fl. *se* **Vattenkoppor**, o. s. v.

Vattna, v. a. (*boskap*) juottaa; (*vaxter, jord*) kastaa, kastella, vesittää, kos-

tuttaa; v—s, v. d.; ögonen v—s, silmät vettyvät, vesi tulee silmiin; han v—s l. det v—s honom i munnen, hänen valahtaa l. tulee vesi suuhunsa.

Vattnig, a. se **Vattig** o. **Vattenaktig**.

Vattra, v. a. vatrata, vipevöitä (-tsen), läikehtii.

Vattublåsa, m. fl. se **Vattenblåsa**, o. a. v.

Vaudeville, se **Vådevill**.

Vax, n. vaksi, vaha; (i *örat*) vaikka; — **-artad**, a. vaksin- l. vahanlaatuinen l. -tapainen; — **-duk**, m. vaksivaate (-tteen), vakstuunki; — **-färgad**, a. vaksin- l. vahankarvainen; — **-gul**, a. vahakeltainen; — **-kabinett**, n. vaksikuvasto; — **-kaka**, f. vahakakku; — **-läder**, n. vaksi- l. vahanahka; — **-papper**, n. vaksi- l. vahapaperi; — **-stapel**, m. vaksirulla; — **-taft**, n. vaha- l. vaksitahti l. -silkki.

Vaxa, v. a. vahata, vaksita (-ian).

Ve, int. voi! oli subst. n. onnettomuus, kova l. paha onni; — **-klagan**, f. voitotus, valkeroitseminen; — **-mod**, n. surku- l. synkkä- l. surumielisyys; — **-modig**, a. surku- l. suru- l. synkkämielinen.

Veck, n. (i *klädning* m. m.) poimu, laskos, kolto, (i *papper* o. d.) taite (-tteen), taive (-peen), käännös.

Vecka, v. a. laskostaa, poimuttaa, panna laskoksiin l. poimuille, taittaa, kääntää.

Vecka, f. viikko; (en *veckas tid*, *hel vecka*) viikkokausi; en gång i v—n, kerran l. kerta viikossa; mot slutet af v—n, lopulla viikkoa, viikon lopulla; nästa v., nouseva l. ensi viikko; en vecka gammal, viikon vanha, viikkoinen, viikkokautinen.

Veckig, a. poimuinen, laskoksinen, o. s. v.

Veckla, v. a. kääriä, kietoa.

Veckoarbete, n. viikkotyö, (som *varar en vecka*) viikon l. viikkoinen työ; — **blad**, n. viikkolehti l. -sanomat; — **-lön**, f., **-penning**, m. viikkopalkka l. -raha; — **-tals**, adv. viikottain, viikkokausin l. -kausia.

Ved, m. (*bränsle*) puut (*pl.*), halot (*pl.* af halko); (*trädämne*) puu, puuaine (-een); — **-bod**, f. puu- l. halkovaja; — **-brand**, m. polttopuut l. -halot (*pl.*); — **-börda**, f. (i *famnen*) puu- l. halkosylys, (*på ryggen*) puu- l. halkotaskka; — **-fång**, n. puiden l. puun-

saanto; (*famnabörda ved*) puu- l. halkosylys l. -kannos; — **-huggare**, m. puunhakkaaja, puiden l. halkojen hakkaaja; — **-kast**, m. puu- l. halkoläjä l. -koko, (*trafve*) puu- l. halkopino; — **-klabb**, m. puunlapu l. -kapale (-een); — **-lider**, n. puu- l. halkovaja; — **-läggare**, **-radare**, m. halonlatoja; — **-lös**, a. polttoputon, puuton; — **-pris**, n. halkohinta; — **-skuta**, f. halkovene; — **-trafva**, m. puu- l. halkopino; — **-trä**, n. halko; — **-yxa**, f. hakkukirves.

Vedelhö, n. nätkin (-imen).

Vederböra, v. n. tulla, pitää; med den aktning som vederbör, kaikella velvollisella kunnioituksella, kaikella kunnioituksella kuin tulee l. pitää; v—nde, asianomainen; — **-börlig**, a. asianomainen l. mukainen, velvollinen; — **-börligen**, adv. asianomaisesti, niinkuin tulee l. pitää, asianomaisesti; — **-deloman**, m. (*motståndare*) vastustaja; (*motpart*) riitaveli (-jen), vastuspuoli; — **-döpare**, m. uudesta- l. uudelleen-kastaja, kasteentoistaja; — **-faras**, v. d. kohdata (-taan), tulla, tulla osaksi; låta enom rättvisa v., antaa jkun saada l. jkulle tapahtua oikeutta, antaa oikeuden tulla jkun osaksi; — **-fående**, n. paraneminen, parantuminen, kostuminen, virkoaminen, tointuminen; — **-fäs**, v. d. (*illfriskna*) parantua, parata (-nen), kostua; (*quicksna vid*) toipua, tointua, virota (-koan), virkistyä; — **-gälla**, v. a. kostaa, palkita (-tsen); — **-gällare**, m. palkitsija, kostaja; — **-gällning**, f. palkitseminen, palkita, kostanto, kostaminen; — **-gällningsfätt**, m. kostanto- l. kostamis-oikeus; — **-häftig**, a. täysivarainen, kelvollinen, täyttävä; — **-häftighet**, f. täysivaraisuus, kelvollisuus; — **-lag**, n. korvaus, korvausmaksu, vastine (-een), palkinto; (*fyllnad*) täyte (-tteen); — **-lagshemman**, n. peruutus- l. korvaustila; — **-like**, m. vertainen; — **-lägg**, v. a. kumota (-oan), näyttää vääräksi; — **-läggning**, f. kumoaminen, kumous, vääräksi näyttäminen, vastaan väittäminen; — **-mäle**, n. osote (-tteen), merkki, todiste (-een); — **-möda**, f. vaiva, vastus, tuuska; — **-namn**, n. liikanimi; — **-part**, m. vastuspuoli; se **Motpart**; — **-quicks**, v. a. virvoittaa, virkistää; v. sig, v.

r. virvoittaita, virvoittaa l. virkistää itseänsä; — *-qviekelse*, f. virvoittaminen, virvoitus, virkiäisy; — *-saka*, v. a. (*förnaka*) vastustaa, kieltää; (*försaka*) kieltää itseltänsä; — *-sakare*, m. vastustaja; — *-stygglig*, a. ilettävä, rietas (-ttaan), ilkeä, ilkeän-l. pahannäköinen, inhottava; — *-stygglighet*, f. ilettäväisyys, inhottavaisuus; — *-taga*, v. a.; efter v—gen sed, niinkuin tavaksi on otettu, vanhan tavau mukaan; det är v—get bruk, se on otettu tavaksi; — *-vilja*, f. *se Motvilja*; — *-våga*, v. a. panna kaupolle l. altitiksi, usakalta, koettaa onneansa; — *-värdig*, a. inhottava, ilettävä, vastenluontoinen, mieltä kääntävä; — *-värdighet*, f. inhottavaisuus, ilettäväisyys; (*missöde*, *motgång*) vastuu, tukaluus; — *-värdigt*, adv.; det smakar v., *se* maistuu ilkeältä l. ilkeälle l. ilettävältä.

Vedett, m. etumies.

Vef, f. veivi, kampi, käännin; — *-mangel*, m. veivimankeli; — *-stake*, m. kamminsäippä; — *-stång*, f. veivintanko l. -puu.

Vefingar, m. pl. (*skopp*) väylingit.

Vefva, v. a. veivata, vääntää, kiertää.

Vefva, f. pöläkki; i samma v., yhdessä menossa l. pöläkässä.

Vegetabilier, n. pl. kasvit; (*växtfödoämnen*) kasvi-aineet.

Vegetabiliak, a. kasviaineinen, kasvillinen.

Vegetation, f. kasvuisuus, kasvillisuus, kasvu, kasvit (*pl.*).

Vegetativ, a. kasvullinen, kasvillinen, ravintopuolinen.

Vegetera, v. n. (*om växter*) kasvaa; (*om människor*) eloksa, elostella.

Vehikel, n. vaikutin (-ttimeu), edistin; (*jur.*) esitykirja.

Vek, a. (*vajak*) pehmeä; (*böjlig*) norea, nuortea, notkea, lauhea; (*åg.*) lauhea, lauhea, hento, vieno, hellä; v. i ryggen, notkea-l. noreaselkäinen; v—a lifvet, vyötäläet (*pl.*), kupeet (*pl.*); v—t hjerta, v—t sinne, hento l. hellä l. pehmeä sydän, lauhea l. vieno l. hellä mieli; göra v., pehmittää, notkentaa, hellyttää; blifva v., *se* **Vekna**.

Veka, v. a.; v. upp, pehmittää, pehmentää.

Veke, m. sydän (-men).

Vekhet, f. pehmeys, noreus, nuortuus,

notkeus, lauheus; hellyys, vienus, hentous.

Veklig, a. vennokas, vento, hento, vento-l. hentomielinen.

Veklighet, f. vennokkuus, ventous, vento-l. hentomielisyys.

Vekligt, adv. vennosti, vennokkaasti.

Vekling, m. vennokas (-kkaan), heitukka.

Vekna, v. n. pehmetä (-nen), pehmittää, notkeutua, notkistua; (*om sinnen*) heltyä, pehmetä.

Veld, *se* **Väld**.

Vele, m. tollo, kierre (-teen).

Velinpapper, n. vellini-l. sillipaperi.

Velociped, m. velocipedi, koivetin (-ttimeu).

Ven, m. veri-l. laskusuoni, laskimo.

Veneriak, a. kuppataudin, kuppainen, kuppataudillinen; v—a sjukau, kuppatauti, paha tauti.

Venster, a. vasen (-mman); — *-händ*, a. vasenkätinen, kurittu; — *-vriden*, a. löylynlyömä, kohelo, hupsu.

Ventil, m. venttiili, henkilöppä l. -reikä, ilmareikä, henki-l. ilma-l. palkeenkieli, tuhotin (-ttimeu); *se* **Vridhane**.

Ventilation, f. raittiin l. puhtaan ilman saanti l. tulo, ilmanvaihetus; (*pröfning*) tutkistelu, tarkastelu.

Ventilator, m. ilmatuhotin (-ttimeu), ilmanpuhdistin (-imenu).

Ventilera, v. a. (*pröfva*) tarkastella, tutkistella, keskustella; (*ett rum*) ilmoitella.

Vepa, f. vaippa.

Vepa, v. a. *se* **Svepa** o. **Linda**.

Veranda, f. veranda, pylväikkö, pylväskatos.

Verb, n. verbi, teonsana, lausukka; verba formalia, todelliset l. varsinaiset sanat.

Verbal, a. sananmukainen, sanasanainen; (*gram.*) verbillinen.

Verbotim, adv. sanasta sanau.

Verda! int. kuka l. ken siellä? mikä mies?

Verificera, v. a. vahvistaa, todistaa, vakuuttaa todeksi.

Verifikat, n. todiste (-een), vahviste (-een).

Verifikation, f. vahvistus, todistus, todenvakuutus.

Veritabel, a. todenperäinen, todellinen.

Verk, n. työ, teko, teos, toimi (-en); Guds v., Jumalan työt l. teot; hvems v. är detta? kenen tekemää l. työtä tämä on, kenen toimista tämä on?

sätta i v—et, panna toimeen; lägga hand vid v—et, ryhtyä l. puutua työhön, käydä työhön käsin l. käiksi; Schillers v., Schillerin teokset; i sjelfva v—et, toisiansa, toisiansakin, todellakin, oikeastansa; (*inrättning*) laitos, rakennus, värkki; virkalaitos l. -kunta; (*fabrik, bruk*) tehdas (-taan; (*fortif.*) varustuslaitos, varustus; — *bord*, n. työpöytä; — *bräde*, n. työ- l. leikkaus- l. polvilauta; — *gesäll*, m. työ- l. mesarisäili l. -kisälli; — *helgon*, n. tekopyhä l. -pyhimys; — *helig*, a. tekopyhä l. -pyhäinen, ansiopyhä; — *helighet*, f. tekopyhyys l. -pyhäisyys, ansiopyhyys; — *jern*, n. vuolinrauta, kaviörauta l. -veitsi; — *mätt*, n. tavallinen mitta, kalumitta; — *mästare*, m. työestari; — *stad*, m. verstaas (-aan), työhuone (-een) l. -paja; — *ställa*, v. a. panna toimeen, toimittaa, täyttää; *verkställande* magten, toimeenpanija, käyttäjävalta, toimeenpaneva valta, toimitusvalta; v—nde direktör, toimeenpaneva l. toimitusjohtaja; — *ställande*, n. toimeenpano, täyttämisen; — *ställare*, m. toimeenpanija; — *ställbar*, — *stälilig*, a. aikaan l. toimeen saatava, tekomahtollinen, mahdollinen; — *stälighet*, f. toimeenpano l. -paneminen, täytäntö; bringa i v., panna toimeen l. täytäntöön; gå i v., tulee täytetyksi l. toimeen pannuksi, pannaan toimeen l. täytäntöön; — *synd*, f. tekosynti; — *tum*, m. kalutuuma, tavallinen tuuma; — *tyg*, n. työkalu, kalu, kappine (-een); (*fig.*) välikappale (-een), vaikutin (-ttimen).

Verka, v. n. o. a. vaikuttaa, tehdä, toimittaa; medlet v—r, keino vaikuttaa; det v—de en stor förändring, se teki l. vaikutti suuren muutoksen; v. godt, vaikuttaa l. toimittaa hyvää; v. upp en hästhof, vuolla hevosen kaviota.

Verkan, f. vaikutus, teho; upphäffa till kraft och v., kumota voiman ja vaikutuksen puolesta l. voimalta ja vaikutukselta.

Verkelig, se Verklig.

Verklig, a. todellinen, varsinainen, olo- l. todenperäinen, tosi (-den), oikea; — *göra*, v. a. todelliantaa, toteuttaa, saattaa l. tehdä todeksi.

Verkligen, adv. todella, todellakin, to-

siansa, toden- l. oloperäisesti, todellisesti; (*i fråga, af förundran*) totta-ko? oikeinko? oikeinko totta? vai niin!

Verklighet, f. todellisuus, o. s. v.

Verkning, f. vaikutus, vaikuttaminen; — *-skrets*, m. vaikutuspiiri l. -ala, toimi- l. työala; — *-smedel*, n. vaikutuskeino, vaikutin (-ttimen).

Verksam, a. (*verkande, eftertrycklig*) toimesta (oleva); vaikuttava, tehokas, tehollinen; (*driftig*) toimekas (-kkaan), nerollinen, nerokas (-kkaan); han är alltid v., hän on aina toimesta l. toimivana l. vaikutuksessa.

Verksamhet, f. vaikutus, toimi (-en), toiminto, vaikutusvaisuus, nerokkuus, nerollisuus, tehoisuus, toimekkuus; skolan begynner sin v., koulu alkaa toimensa l. vaikutuksensa; komitens v., komitean toimi l. vaikutustoimi l. toiminto; medlets v., keinoon vaikuttavaisuus l. tehokkuus.

Verksamti, adv. vaikuttavasti, tehokkaasti, nerokkaasti, tehollisesti, toimekaasti.

Verld, f. mailma, maailma; aldrig i v—en, ei sinä ilmoisna ikänä, ei kuuna päivänä; hvad i all v—en, mitä ihmettä l. ihmettä? huru i all v—en, kuinka ikään l. ikäänsä, kuinka kummallisesti? ej i hela v—en, ei koko mailmassa l. maanpiirillä; den förnåma, stora v—en, isoisten l. ylhäisten mailma, suuri mailma, isoiset l. ylhäiset ihmiset; han har varit med i v—en, hän on mailmassa mukana ollut l. ihmisten parissa; förr i v—en, ennen mailmassa, ennen muinoin; han är en man af v., hän on mailman mies, hänellä on mailman taitoa; komma till v—en, tulla mailmaan l. näille ilmoille; här i v—en, tässä l. täällä mailmassa, tällä iällä, näillä ilmoilla; — *-salltet*, n. mailmankakkaus; — *-sande*, m. mailman henki l. sielu; — *-sbekant*, *-sberömd*, a. mailman mainio, ihmiskunnan kuuluisa; — *-sborgare*, m. mailmalainen, mailmanjäsen (-nen) l. -porvari; — *-sbygganden*, m. mailmanrakennus; — *-sdel*, m. maan-osa, mailman-osa; — *-shaf*, n. valta- l. mailmanmeri; — *-shistoria*, f. mailmanhistoria; — *-sklok*, a. mailmantaitoinen, mailmanviisas; — *-skropp*, m. mailman-kappale (-een); — *-skun-*

- nig, a. *se* Verldsbekant; (*som känner världen*) mailmaa tunteva, mailman-tunteva l. -tuntija; — *skunskap*, f., -skänedom, m. mailman taito l. tieto l. tunteminen; — *slopp*, n. mailman juoksu l. meno; — *smän*, m. mailmannies, mailmantaitaja; — *smenniska*, f. mailman-ihminen, mailmallis- l. mailmanmielinen; — *srymd*, f. mailman l. ilman avaruus; — *sajäl*, f. *se* Verldsande; — *teater*, m. mailman-näyttämö; — *strakt*, m. mailmanpieli l. -suunta; — *sutställning*, f. mailman-näyttelö; — *svis*, a. mailman- l. maalliviivas (-aan); — *s-ålder*, m. mailmankausi (-den), mailman aikakausi; — *såskådning*, f. mailman-sjatus.
- Verldslig**, a. mailmallinen, mailman, mailmanmielinen, (*jordisk*) maallinen.
- Verldslighet**, f. mailmallisuus, maallisuus, mailmanmielisyytä, maallinen mieli.
- Verldsligt**, adv. mailmallisesti, mailman tapaan l. mukaan; v. sinnad, mailman- l. mailmallis- l. maallismielinen.
- Vers**, m. (*versrad*) värsy, säle (säikeen); (*strof*) värsy, värsyistö, säikeistö; (*bunden stil*) runo, värsy; — *art*, f. runonlaji l. -laatu, värsylaji; — *byggnad*, m. runonpuku l. -rakennus, värsyn laite (-tteen); — *fot*, m. runonjalka l. -jalkaus; — *makare*, m. runostelijat, runo- l. värsyseppä, runon- l. vireusepustajat; — *makeri*, n. runosteleminen, runonsepustus l. -teko; — *mätt*, n. runomitta; — *rad*, f. värsyriivi, värsyysäle; — *slag*, n. *se* Versart.
- Versalbokstaf**, m. versaali- l. alkukirjain (-imen), suuri kirjain.
- Versifera**, v. a. tehdä l. laatia runoksi, runottaa.
- Versifikation**, f. runonlaadinta, runoksi tekeminen, runourakennus l. -laitelma.
- Version**, f. käänös.
- Verst**, m. virsta.
- Verte**, int. käännä (lehti)!
- Vertebral**, a. selkäpiinen l. -nikkamainen, selkäpiin l. -rangan l. -ruodon; — *system*, n. selkäpiin-rakennus.
- Vertebrerad**, a. selkäpiinlinen l. -ranganlinen.
- Vertikal**, a. pystönäinen, suorapysty, luotisuora; — *plan*, n. pystötasanne; — *vinkel*, m. risti- l. vastapäiskulma.
- Vesa**, f. aulu, kuohumas.
- Vessing**, m. ampiainen.
- Vessla**, f. lumikko, kärppä.
- Vest**, m. (*klädesplagg*) *se* Väst.
- Vest**, m. (*vester*) länsi (-nnen); — *nord-vest*, m. länsiluode (-teen), läntinen länsipohja; — *sydvest*, m. länsilouna, läntinen länsietelä; — *varts*, adv. länteen päin, länttä kohden, länsi-ilmalle l. -suuntaa.
- Vestal**, f. Vestan pappitar (-ttaren) l. neitsyt (-yen), vestaali.
- Vestan**, f. länsi (-nnen); (*vinden*) länsituuli; p. v — *ns vingar*, lännettären olkapäillä; — *vind*, m., -*väder*, n. länsituuli, länsi-ilma.
- Vester**, m. länsi (-nnen); i v., lännessä, länsi-ilmalla, lännessä pkin; gatan går i vester och öster, katu menee länsi- ja itäsuuntaa l. lännessä itään; — *landet*, n. länsi- l. länteismaat (*pl.*), läntiset maat; — *ländsk*, a. länsimainen, länsi- l. länteismaiden.
- Vestfinne**, n. Länsisuomalainen.
- Vestfinsk**, a. länsisuomalainen, Länsi-Suomen.
- Vestibul**, m. etehinen, porstua.
- Vestlig**, a. läntinen, länsi-.
- Vestligt**, adv. (*i vester*) lännessä, länsi-ilmalla; (*åt vester*) länteen, länsi-ilmalle; (*ifrån vester*) lännessä, lännen puolelta.
- Vestra**, a. *se* Vestlig; vestra Finland, läntinen Suomi, Länsi-Suomi.
- Veta**, v. a. o. n. tietää; Gud ved, Jumala tiesi; hvem vet, kukapa (sen) tietää l. tiesi; så mycket l. vidt jag vet, minun tietääkseni l. tieteni, mikäli minä l. niin paljon kuin minä tiedän; mindre v — *nde*, vähämielinen l. -tietoinen l. -järkinen.
- Vetande**, n. tietäminen, tieto; mot bättre v., vastoin parempaa tietoa l. tuntoa.
- Vetenskap**, f. tiede (-teen); — *sakademii*, f. tiedeakatemia; — *sidskare*, m. tieteenviljelijä; — *smän*, m. tiedemies, tietelijä; — *ssocietet*, f., -*ssällskap*, n. tiedeseura; — *sterm*, m. tiedesana l. -nimitys.
- Vetenskaplig**, a. tieteellinen.
- Vetenskapligt**, adv. tieteellisesti.
- Veteran**, m. vanhus.
- Veterinär läkare**, m. eläinlääkäri; — *vetenskap*, f. eläinlääkintä-oppi l. -tiede (-teen).
- Veterlig**, a. tietävä, tietty; göra v — t,

tehdä tiettäväksi; allom v., kaikille tietty l. tiettävä.

Veterligen, adv. tiettävästi; mig v., minun tieteni l. tietääkseni.

Vetgirig, a. tiedonhaluinen, tiedokas (-kkaan); — **girighet**, f. tiedonhalu; — **girigt**, adv. tiedonhaluisesti.

Veto, n. kiello.

Vetskap, f. tieto, tietäminen; med min v., minun tieteni; utan min v., (minun) tietämättäni.

Vett, n. mieli (-en), taito, äly, ymmärrys; han är från v—et, hän on mieltä vailla; naturligt v., luontainen äly l. ymmärrys; med v. och vilja, tietien taiten, ehdolla ja tahdolla; — **lös**, a. mieletön, ymmärtämätön, älytön; — **villing**, m. mieli- puoli (-en).

Vetta, v. n. antaa, langeta (-keän), olla.

Vettare o. **Vette**, m. vetta, uikukko; (i röse) viehka- l. johtokivi; se **Vårdkase**.

Vetterlig, **Vettgirig**, m. fl. se **Veterlig**, **Vetgirig**, o. s. v.

Vettig, a. järkevä, ymmärtäväinen, mielevä.

Vexa, se **Växa**.

Vexel, m. vekseli, vaihekirja l. -seteli; (i jordbruk) vuorotus; (å jernväg) vekseli, kiskonvaihto; (**jagttorn**) kulku-, muuttopaikka; draga v. på ngn, antaa l. asettaa vekseli jkun päälle l. nimelle; se **Vexling**; — **affär**, m. vekselitoimi l. -asia; — **bruk**, n. (**åkerbruksmetod**) vuoroviljelys; (i **vezelhandel**) vekselitapa; rent v., puhdas vuoroviljelys; v. i fyra — tio skiften, nell- kymmenlohkoinen vuorov.; — **giftvare**, m. vekselin- antaja; — **handel**, m. vekselikauppa; — **handlare**, m. vekselinkauppias (-aan); — **karl**, m. kiskonvaihtaja; — **kontor**, n. vekselikontoori; vaihetus- l. rahanvaihto-kontoori; — **kurs**, m. vekseli- l. vaihetuskurssi; — **mål**, n. vekseliasia l. -juttu; — **ryttare**, m. vekselipeijari; — **rätt**, m. vekselioikeus l. -laki; — **stadga**, f. vekselisääntö l. -asetus; — **tagare**, m. vekselinsaaaja; — **undervisning**, f. vuoro-opetus; — **verkan**, f. vuoro- l. kekuusvaikutus; — **vis**, adv. vuorottain, vuorotellen, vaihetellen.

Vexla, v. a. vaihettaa, vaihtaa; v. bref, vaihtaa l. vuorotella kirjeitä; v. pen-

ningar, vaihtaa l. (**till smätt**) särkää rahaa; — v. n. se **Omvevla**.

Vexlare, m. rahanvaihtaja, rahakauppias (-aan).

Vexling, f. vaihetus, vaihto, vaihtaminen, vaihe (-een); lyckans v—ar, onnen vaihtelut; lifvets v—ar, elämän vaiheet l. kohtalot.

Vext, m. fl. se **Växt**, o. s. v.

Vhig, m. vhiigi, kansamielinen.

Vi, pron. pers. pl. me; bevara oss, varjele meitä; gif oss, anna meille.

Wiborgare, **Wiborgens**, n. Wiipurilainen.

Wiborgsk, a. Wiipurin, wiipurilainen.

Vibration, f. värjäminen, värleily, värä.

Vibrera, v. n. värätä (-äjän), väräillä.

Vicariat, m. m. se **Vikariat**, o. s. v.

Vice, vara-, sijais-, nimi-, apu-, v. amiral, vara- l. ali-amiraali; v. häradshöfding, nimi- l. varatuomari; v. kansler, stjänskansleri; v. konsul, sijais- l. varakonsuli; v. pastor, nimipastori l. -kirkkoherra; v. ordförande, vara-puheenjohtaja, varasi- mies, esimiehen-sijainen.

Vicka, v. n. kiikkaa, keikkaa, hutjua, tuulia, heilua.

Vicker, m. virna, elovirna.

Vid, prep. luona, tykönä, vieressä, ääressä, ohessa, varrella; återges äfven endast med följande kasus: adessiv. inessiv, essiv, illativ, ablativ och elativ; v. bordet, pöydän ääressä l. vieressä l. luona; v. vägen, tien varrella l. (**brovid**) vieressä; v. brunnen, kaivolla l. kaivon luona; hänga v. en kedja, riippua ketjussa l. ketjusta; v. dörren, (**utanför**) ovelta, (**innanför**) oven suussa l. ääressä, ovipielessä; v. fötterna, jalkain juuressa, jaloissa; v. jorden, maassa kiinni, lähellä maata; v. universitetet, yliopistossa; blifva v. lif, jäädä eloon l. henkiin; v. middagstiden, puhepäivän aikaan l. ajoissa, puolessa päivin; v. den åldern, siinä iässä, sillä iällä l. ikää; v. namn, nimeltä; svära v. Gud, vannoa Jumalan kautta; v. Gud! totta Jumala! Jumal' autal förbjuda v. straff, kieltää rangaistuksen uhalla; läsa v. ljus, lukea kynttilällä l. valkealla l. valkean valolla; v. den frågan, sen asian suhteen; v. inträdet, sisään astuessa l. tullessa; v. tanken derpå, sitä ajatellessa l. ajateltaessa;

v. dessa ord, tätä sanottaessa, näihin sanoihin; vara v. helsan, olla terveenä; v. min heder! kunniani puolesta! blifva illa v. l. v. sig, hämmästyä l. säikähtyä kokonansa; taga illa v. sig, ottaa pahaksensa.

Vid, a. avara, väljä, aava, laaja, lavea; v—a hafvet, aava l. lavea meri; i hela v—a verlden, koko maailman laueudessa l. maan piirillä; det ligger i v—a fältet, se on tietymättömässä l. teillä tietämättömillä.

Vida, adv. *se* **Vidt**; (*långt*) kauas; (*mycket*) paljon, paljoa, aikaa; så v., konjos.

Vidare, a. komp. väljempi, avarampi, laajempi, laveampi; (*fortsatt*) enempi, muu; — adv. komp. enemmän, vielä, edespäin, edemmäksi, enää, muuta; utan v. uppskof, ilman (sen) enempää l. muuta viivytystä, sen enempää viivyttelemättä; utan v. omständigheter, utan v., ilman sen enemmättä l. mitäkään muuta, suorastaan vaan; läs v., lue eteenpäin l. enemmän l. vielä l. edemmäksi; innan vi gå v., ennenkuin menemme edemmäksi l. kauemmaksi; v. vill jag, att . . ., vielä l. siihen vielä l. vieläkin tahdon, että . . .; nå v. l. v. l. no vielä l. enemmän! vielä vielä! och så v. (o. s. v.) ja niin edespäin (j. n. e.); tills v., toistaiseksi, toiseen aikaan.

Vidbinda, v. a. sitoa jhkin, sitoa kiinni jhkin.

Vidblifva, v. a.; v. sitt beslut, sin mening, pysyä (kiinni) päätöksensä, ajatuksensa.

Vidbräna, v. a. polttaa pohjaan; v—s, v. d. palaa pohjaan; vidbränd, pohjaan-palanut.

Vidd, f. lavenus, laajuus, avaruus, väljyys; socknen håller i v. 10 mil, pitkäse on alaltansa l. laajuudeltaan l. laventansa 10 penikulmaa; af 10 alnars v., 10 kynnärän laajuinen l. levyinen.

Vide, n. paju; af v., paju-, pajuinen; — buske, m. pajupensas (-aan).

Viderboende, a. (*lagt*) osatalokas (-kkaan); — boenderätt, m. osatalokkaan-oikeus.

Videtar, n. *se* **Vitsord**.

Vidfoga, v. a. panna l. liittää oheen, liittää; v—d, ohellinen, oheen pantu.

Vidga, v. a. laajentaa, laventaa, väljen-

tää; avartaa, avaroitaa; v. sig, v. r. laajentua, laventua, laajeta (-nen), laveta (-nen), väljetä (-nen), väljentyä, avaroitua; mitt bröst v—s, rintani l. poveni nousee l. kohoilee.

Vidgå, v. a. myöntää, tunnustaa.

Vidgöra, v. a. *se* **Tillgöra**.

Vidhålla, v. a. pitää kiinni (jtkin), pysyä (kiinni) jsskin).

Vidhäfta, v. a. liittää l. nittoa (jhkin) kiinni l. yhteen; — v. n. olla kiinni (jsskin).

Vidhänga, v. a. ripustaa kiinni (jhkin) l. (jonkin) oheen l. yhteen (jonkin) kanssa; — v. n. rippua l. riippua kiinni (jsskin); ur med v—nde kedja, kello ohellisine l. kiinni riippuvine vitjoine.

Vidhängning, f. kiinniripustus l. -ripuminen; (*adhesion*) kiinnitarttuminen, tartunto.

Vidimera, v. a. todistaa l. vakuuttaa yhtäpitävääseksi l. oikeaksi, läpikatsoa.

Vidja, f. vitseksi (-keen), vitse, vipele (-een), raippa.

Vidkomma, v. a. tulla l. koskea jhkin; hvad den saken v—mer, mitä siihen asiaan tulee l. koskee; v—nde den omständigheten, mitä siihen seikkaan tulee l. koskee, sitä asianhaaraa koskein.

Vidkännande, n. myöntäminen, tunnustaminen.

Vidkännas, v. d. myöntää, tunnustaa; (*läda, få uppbara*) saada kärsiä, kärsiä, vastata.

Vidlyftig, a. lavea, laaja, leveä, suuri (-en), pitkä, hiallinen, laaja- l. -leveäpuhainen l. -sanainen; (*utsöfvande*) häilyväinen, yllellinen.

Vidlyftighet, f. laajuus, lavenus, laajapuhaisuus l. -sanaisuus o. s. v.

Vidlyftigt, adv. laajasti, laveasti, leveästi, laajasanaisesti o. s. v.

Vidlåda, v. a. olla l. rippua kiinni (jsskin); många brister v. den boken, sitä kirjaa haittaa l. siinä kirjassa on l. siihen kirjaan on tarttunut monta vikaa, se kirja on monen virheen alainen; v—nde orenlighet, kiinni puuttunut l. tarttunut l. ryytynyt lika.

Vidmagthålla, v. a. pitää voimassa l. kunnossa, ylläpitää.

Vidmagthållande, n. voimassa- l. kunnossa -pito, ylläpitäminen.

Vidrig, a. (*motsatt*) vastakkainen, vas-

- tallinen, muu, toinen; (*som är emot*) vastuksellinen, vastainen, vastoinkäypä, kamala; (*vedervändig*) vastenluontoinen, ilkeä, paha, tynpeä, inhottava; i v—t fall, muussa l. toisessa l. vastakkaisessa tapauksessa, asian toisin ollen; v—t öde, kova l. paha l. vastallinen onni l. kohtalo.
- Vidriighet**, f. (*ogynnsamhet*) vastallisuus, vastuksellisuus; (*obehaglighet*) vastenluontoisuus, tynpeys o. s. v.
- Vidrikt**, adv. vastallisesti, vastaisesti, vastoinpäin; ilkeästi, inhottavasti.
- Vidröra**, v. a. koskea l. kajota (-oan) (jokin), koskea jkin, liikuttaa.
- Vidskepelse**, f. taikausko.
- Vidskeplig**, a. taikauskoinen.
- Vidskeplighet**, f. taikauskoisuus.
- Vidskepligt**, adv. taikauskoisesti.
- Vidsträckt**, a. laaja, lavea, avara; adv. *se* Vidt o. Vida.
- Vidt**, adv. laajasti, laveasti, laajalta, laajalla, laamalta; v. utsträckt, laaja- l. lavea-alainen, laajalla oleva, laajalle l. lavealle ulottuva l. levitetty; så v. jag förstår, sen mukaan mitä l. niin paljon kuin l. mikäli minä ymmärrän, minun ymmärtääkseni; — **befaren**, **-berest**, a. paljon l. laajalta kulkenut l. matkustanut; — **bekant**, a. laajalta tunnettu, laajakuuluisuinen, maankuulu; — **berömd**, a. suurikuuluisuinen l. -maineinen, maanmainio; — **fräjdad**, a. koko kuuluisa, maanmainio l. -kuulu; — **lagfaren**, a. lainoppinein (-imman); — **omfattande**, a. laaja- l. lavea-alainen, laajalle ulottuva; — **utseende**, a. suurehki uhkaava, suurihankeinen.
- Vidtaga**, v. a. o. n. ruveta, (-pean), alkaa, alottaa, ottaa alkunsa; v. sin befatning, alottaa l. alkaa virkansa, ruveta virkaansa l. toimeensa; v. åtgärd, ryhtyä l. käydä l. ruveta toimeen l. toimiin; der v. mina egor, siitä minun tilukseni alkavat l. ottavat alkunsa.
- Vidtala**, v. a. puhutella.
- Vidunder**, n. hirmu, hirviö, kumma, kummitus.
- Vidunderlig**, a. kumman- l. hirmunnäköinen l. -tapainen, kummallinen, eriskummallinen.
- Vidlöppen**, a.; stå, ligga v., olla l. selsoa, maata selki selällänään.
- Vif**, n. puoliso; (*i kortspel*) pari, puoliso (*pl.*).
- Vift**, n. renttuaminen; på v., renttuamassa, mässäämässä.
- Vifta**, v. a. o. n. löyhittää, viuhuttaa viipottaa, heiluttaa; (*rumla*) luhjuttella, renttuella, mässäätä.
- Vifta**, f. löyhytin (-timen), viuhka.
- Vifva**, f. esikko, oriinpääkukka.
- Vifvel**, m. koppiaainen, napsuttajainen.
- Vig**, a. notkea, keveä; (*stink*) ketteriä; (*behändig*) sievä, mukava; v. att svära, vilkas l. sukkela l. keveä vastamaan.
- Viga**, v. a. vihkiä; låta v., vihittää, vihkiyttää.
- Vigg**, m. nalkki, kiila; (*åskvigg*) nuoli (-en); — **-formig**, a. kiilamainen, kiilan- l. nalkintapainen.
- Vighet**, f. notkeus, keveys, ketteryys, sievyys, mukavuus.
- Vigilans**, f. vilkas (-kkaan) hanke (-kkeen), kiehtominen, hankkiminen; vilkaus; — **-bref**, n. valvomuuskirja.
- Vigilant**, a. vilkas (-kkaan), vilpas (-p-paan).
- Vigilera**, v. n. vilkaasti hankkia, kiehtoa, hankiskella, vikullierata.
- Vigilör**, m. vikullieraaaja, kiehtoja.
- Vignett**, f. koristus, nimikoristus, alkuloppukuva.
- Vigning**, f. vihintä, vihkiminen; (*kalas tillfälle*) vihkiäjiset (*pl.*); under l. vid v—n, vihittäessä; — **sakt**, m. vihkiäjiset (*pl.*), vihkitilaisuus.
- Vigsel**, m. *se* Vigning; — **-formulär**, n. vihintäkaava, (*formeln*) vihkiäiset (*pl.*); — **-ring**, m. vihkiöormus.
- Vigt**, adv. notkeasti, keveästi, ketterästi, sievästi; jmf **Vig**.
- Vigt**, f. paino, painaminen; (*viglod*) punnus, paino; (*åtg.*) tärkeys, paino, painavuus; en sak af v., tärkeä l. tärkeäarvoinen l. painava asia; af föga v., vähäarvoinen l. -painoinen, vähäpätöinen; lägga v. på, fästa v. vid, pitää tärkeänä l. painavana l. tärkeitäänä, panna tärkelle l. painos; derpå ligger mycken v., se on hyvin l. varsin tärkeätä l. tärkeitäistä; — **lod**, n. punnus, paino, vihti; — **-mått**, m. painomitta; — **-senhet**, f. painoyksikkö; — **-sförlust**, f. painon vähennys; — **-skål**, f. vaakakuppi.
- Vigtig**, a. (*tung*) painava, (*af god vikt*) painoinen; (*åtg.*) tärkeä, painava, tärkellinen; (*om person*) mahtava, mahtillinen.

Vigtighet, f. painoisuus, painavuus; (*fig.*) tärkeys, painavuus, tähdellisyys; mah-tavuus.

Vigvatten, n. vihkivesi (-den), pyhä vesi.

Vik, f. lahti l. laksi (-hden); (*mindre*) poukama, lahdeke (-kkeen).

Vika, v. a. kääntää, taittaa, panna l. kääntää kahden kerran, panna kää-nökeeseen, kääriä; — v. n. välttää, väis-tää, erota, luopua, poiketa (-kkeen); v. ett papper, taittaa paperia, pan-na l. kääntää paperi kahden kerran l. poimeeseen; vik hädan, pakene l. väisty l. lähde täältä; vik af till höger, käännä l. poikkea oikealle; v. un'dan, kääntyä l. väistyä pois l. tieltä; vägen viker af, tie eroaa l. poikkeaa l. kääntyy; v. för öfver-magten, väistää l. välttää l. paeta suurempaa voimaa l. väkevämpäänsä; v. af sin tjenst, luopua l. paeta palveluksestansa; gifva v. för ngn, väistyä l. syrjäytyä jkun edestä, antaa jkulle perään.

Vikare (*sål*), m. vikari.

Vikariat, n. viransijaisuus, sijaisvirka, etulaisuus.

Vikarie, m. viransijainen, sijainen, etu-lainen.

Vikariera, v. n.; v. för ngn, olla jkun sijaisena l. etulaisena l. viransi-jaisena; v—nde lärare, sijais-opet-taja, opettajansijainen.

Viking, m. viikingi, retkeilijä, meriro-vo; — *atåg*, f. viikingi- l. meriroa-vous-retki.

Vikon, n. se Åkerbär.

Viktriel, se Vitriol.

Viktualiehandel, m. ruoaskauppa, ruoka-kalun kauppa; — *handlare*, m. ruoa-s-l. ruokakalun-kauppias (-aan); — *vigt*, f. ruokakalun painomitta.

Viktualier, m. pl. ruoaketset, ruokakalu l. -tavara, ravinto- l. ruoka-aineet.

Vild, a. villi, kesytön, metsä-; (*ödslig*) jylhä, autio; (*tygellös*) vallaton, raivokas (-kkaan), raivoinen, hurja; (*rasande, grym*) raivokas (-kkaan), julma, tul-ma; ett v—t träd, istuttamaton l. metsäpuu; växa v., kasvaa istuttamat-ta l. viljelemättä l. itsestäänsä; det har v. smak, se maistuu metsälle; vildt, n. se Vildbråd; — *and*, f. metsä-sorsa; — *basare*, m. huima- l. rajū-vari, julmapää, villiö, tuulihullu; — *bi*, n. metsämehiläinen, metsäinen;

— *bråd*, n. otus, metsän-otus l. -vil-ja l. -riista; — *djur*, n. peto, met-sän-eläin (-imen) l. -elävä; — *främ-mande*, a. umpimukalainen, varsin vie-ras; — *gås*, f. metsähanhi; — *hafre*, m. hukka- l. ukonkaura; — *hjerna*, f. se Vildbasare; — *honung*, m. met-sähunaja; — *kött*, n. paha l. liika l. kuollut liha; — *man*, m. metsäläi-nen, metsäläis- l. villimies; — *mark*, f. metsäantio, jylhikkö, sydän- l. salo-maa; — *rön*, m. peura, metsäpeura; — *sint*, a. rajū- l. raaka- l. julma- l. hurjamiellinen, rajū- l. raivo- l. raakaluontoinen; — *adv. rajū- l. hurja- l. raakamielisesti*; — *sinthet*, f. rajū- l. raaka- l. julma- l. hurjamielli-suus, rajū- l. raakaluontoisuus; — *svin*, n. metsä- l. metsäelä.

Vilde, m. metsäläinen, villikko, villi- l. metsä-ihminen.

Vildhet, f. kesyttömyys, villiyys; jylhyys; raivokkuus, raivaisuus, vallottomuus; julmuus, hurjuus, metsäläisyys, raaka-laisuus.

Vildinna, f. villi- l. metsäläisvaimo l. -nainen.

Vildt, *adv. rajusti, julmasti, hurjasti, raivokkaasti, vallattomasti*; v. *lefvan-de djur*, metsän- l. villi-eläimet l. kesyttämättömät eläimet; växa v., kasvaa itsestäänsä l. istuttamatta l. met-sässä l. viljelemättä.

Vilja, v. a. o. n. tahtoa, mieltä; han vill hafva det, hän tahtoo sitä, hän tahtoo l. mielitä sitä saada l. saadakseen; jag ville svimna, minä olin pyörtyä l. mennä pyörreksiin; det ville bli svart, oli ollakseen vai-keata, oli l. tahtoi käydä l. tulla vai-keaksi.

Vilja, f. l. Vilje, m. tahto, mieli (-en), ehto; med, af fri v., vapaasta tahdosta, vapaalla ehdolla l. tahdolla; han vill ha sin v. fram, hän tahtoo saada omaa mieltänsä myöten l. oman tah-tonsa mukaan; göra ngn till vil-jes, tehdä jkulle l. jkun mieliksi l. mielennoutteeksi; — *gerning*, a. eh-dollinen l. tahallinen työ l. teko; — *adráp*, n. ehdonsurma l. -tappo; — *elös*, a. tahdoton, ehdoton.

Vilkor, n. ehto; (*förbehåll*) välipuhe (-een); (*förmögenhetsomständigheter*) varat (*pl.*), tlla; med, på v., ehdolla, ehdoilla; han är i goda v., hänen

varainsa tila on hyvä, hän on hyvissä varoissa.

Vilkorlig, a. ehdollinen, ehdon-alainen.

Vilkorligen l. **Vilkorligt**, adv. ehdollisesti, ehdon-alaisesti, ehdoilla, välipuheella.

Vilkorlighet, f. ehdollisuus, ehdon-alaisuus.

Vill, a. (*vilsen*) eksynyt, eksesyksissä (oleva); (*rasande*) hurjistunut, vimmainen; fara v., harhalla, olla harhassa l. eksesyksissä; — *farande*, *se* **Vilsefarande**; — *farelse*, f. erhetys; hairaus, harhaus, eksesymys, harhaluulo; — *rådlig*, a. epäneuvoinen, neuvoton, mielenvaiheinen, kahdella päällä l. kahden vaiheella (oleva).

Villa, v. a. *se* **Förvilla**; v. sig, v. r. *se* **Irå sig**.

Villa, f. harha, harhaus, erhetys; (*vid väfning*) lapaus; (*i lås*) eksesytin (-ttimen).

Villa, f. (*landhus*) huvila, villa.

Villande, a. eksesyttävä; (*vid*) aukea, aava.

Villbasare, **Villbråd**, m. fl. *se* **Vildbasare**, o. s. v.

Villervalla, f. häiriö, hämmennys, sekaannus, sekameno l. -sorto.

Villfara, v. a. myönnyttää, noutaa (mieltä).

Villfarig, a. suostuvainen, myöntyväinen, mieltä noudattava, mielennotteinen.

Villig, a. mieluisa, kernas (-aan), nöyrä.

Villighet, f. mieluisuus, nöyryys, kernas.

Villigt, adv. mieluisasti, mielellänsä, nöyrästi, kernaasti.

Villkor, *se* **Vilkor**.

Villoande, m. villitsijä, häiritäjä, villityksen henki; — *lära*, f. harha l. erheoppi, villitys; — *mening*, f., — *sats*, n. harhaluulo l. -oppi, villitys; — *stig*, — *våg*, m. harha l. hairatie, väärä tie.

Villsam, a. eksesyttävä, harhallinen.

Villsamhet, f. eksesyttäväsyy, harhallisuus.

Villse, adv. gå, fara, köra v., menä, ajaa eksesyksiin, eksesyä; taga v., eksesyä.

Villsefara, v. n. eksesyä, mennä eksesyksiin; (*fig.*) erehtyä, pettyä, hairautua, olla eksesyksissä; v — n de får, eksesväliset l. eksesyneet l. erheelliset lampaat; — *föra*, -*leda*, v. a. eksesyttää, saatata l. viedä eksesyksiin, hairauttaa; —

-**kommen**, a. eksesynyt, eksesyksiin joutunut.

Villsen, a. eksesynyt, eksesyksissä oleva, harhaantunut.

Vimba, f. sulkava, vimpa.

Vimpel, m. viirike, lipuke, vimpelli.

Vin, n. viini, viina; — *-berg*, n. viinil. viinimäki; — *-bergning*, f. viinin korjuu l. korjaus; — *-blad*, n. viinapuun-lehti; — *-butelj*, m. viinipullo l. -puteli; — *-bär*, n. viinamarja; — *-bärsbuske*, m. viinamarja-pensas (-aan); — *-drufva*, f. viini-l. viinarypäle (-een); — *-gud*, m. viinanjumala; — *-fat*, n. viinittynnyri l. -aami; — *-gård*, m. viinitarha l. -maa, viinimäki; — *-gårdsmän*, m. työmies viinämässä, viinämönnömie; — *-handlare*, m. viinin- l. viinikauppias (-aan); — *-källare*, n. viinikellari; — *-kännare*, m. viinintuntija; — *-land*, n. viini- l. viinamaa l. -maakunta; — *-odling*, f. viininviljely l. -hoito; — *-plantering*, f. viinapuun-istutus; — *-ranka*, f. viiniköynnös; — *-skörd*, f. viiniasanto l. -korjuu; — *-skötsel*, m. *se* **Vinodling**; — *-sprit*, m. viinivina, väkiviini; — *-stark*, a. viininen, viinikas (-kkään); — *-sten*, m. viinikivi; — *-stook*, m. viinapuun kanto l. varsi; (*vinranka*) viiniköynnös; — *-syra*, f. viinihappo; — *-säd*, f. viinijyvät (*pl.*); — *-träd*, n. viinipuu; — *-ören*, n. pl. viinirahat l. -äyrit.

Vinch, m. vipusin, vintturi, haulia.

Vind, a. kiero; blifva v., käydä l. mennä keroon, kämmertyä; — *-ögd*, a. kerosilmäinen.

Vind, m. (*vindspel*) vintti, vipu, vintturi; — *-brunn*, m. vintti- l. vipukalvo; — *-brygga*, f. vipu- l. nostosilta; — *-spel*, n. vintturi, kinnunki, haulia, vipusin.

Vind, m. (*i byggnader*) yliset (*pl.*), ulakko, vinni; — *-sfönster*, n. vinnikkuna; — *-sglugg*, m. ullakonreikä; — *-skammare*, m. vinni- l. ylisetamari; — *-skappa*, f. ylislakka l. -katos, vinnilakka l. -loukko; — *-skupa*, f. ylistupa l. -huone (-een), vinniloukko; — *-stram*, n. ylis- l. vinnihuone (-een); — *-våning*, f. ylis- l. vinnikerta; — *-öga*, n. (*i pörte*) repänä, lakeinen, savureikä.

Vind, m. (*lustström*) tuuli (-en); — *-böj*

tel, n. vintti, huimapä; — **-fana**, f., — **-flöjel**, m. viiri, tuulikela; — **-fläkt**, m. tuulahdus, tuulenleyhke l. -viuhka; — **-fång**, m. (*på segel*) tuulen-ala; (*mek.*) tuuli- l. ilmavippa; (*i kakelugn*) tuulienhuoko l. -hormi, huoku- l. ilma-
torvi l. -hormi; *se* **Ventil**; — **-falle**, n. rytö, murto, rytö- l. murtopuu; (*med vindfällens botten till*) ryteikkö, murteikko; — **-kast**, n., — **-kul**, m. tuulenpuuska l. -pyörähdys; — **-lös**, a. tuuleton, tuulematon; — **-pust**, m. tuulen viuhka l. puuskaus; — **-rätt**, adv. (*sjöt.*) tuulen mukaan; — **-sida**, f. tuulen puoli; — **-anabb**, a. tuulen nopeinen l. -vauhtinen, niin nopea kuin tuuli; — **-stilla**, f. laimi (-en), tyyni (-en), tyven (-nen), tyyni l. tyven ilma; — **-stöt**, m. tuulen puuska l. puuskaus; — **-vak**, f. suivele, uhku, uhkureikä l. -avanto, tuulivanto, valvatus; — **-ägg**, n. nahka- l. tuuliais- l. vesimuna.

Vinda, v. a. o. n. vintata (-ttaan), hisata; v. sig, v. r. kiertyä.

Vinda, f. kieruruoho, pyöräkello.

Vindel, m. kieru, kierukka; — **-trappa**, f. kierto- l. kieruraput.

Vindicera, v. a. voittaa, saavuttaa; a-nastaa; puolustaa, kannattaa.

Vindthund, m. vintti- l. suakoira.

Vingad, a. siiviläinen, siipinen, siivekäs (-kkään); lätt v., kepeäsiipinen.

Vingben, n. siipikynkä, kyökkäluu; — **-bred**, a. leveäsiipinen, siivekäs (-kkään); (*fig.*) leventelevä, rehentelevä; — **-bruten**, a. siipirikkoinen, siippi-
puoli; — **-fjäder**, m. siipikynä l. -sulka, kynä; — **-fotad**, a. siipijalkainen; — **-skjuten**, a. siipeen ammuttu, (*utan vinge*) siippi-
puoli.

Vinge, m. siipi (-ven), (*post.*) lennin (-ntimen).

Vingla, v. n. (*dingla*) roikkua, häilyä, häilyä; (*fig.*) kieltoa, kievelettä, veijata, väkällä.

Vinglare, m. veijari, kieltoja, kievelettäjä.

Vink, m. (*med handens*) viittaus, vihjaus, merkki, (*med ögat*) niikkaus, silmänsäku.

Vinka, v. n. o. a. viitata (-ttaan), viittoa, vihjaista, antaa l. tehdä merkki; v. med ögonen, niikata l. iskeä silmää.

Vinkel, m. kulma, uurkka, soppi (-en); (*brökning*) polvi (-en), mutka; — **-hake**, m. kulmapuu, vinkkeli; — **-mått**,

n. nurkka- l. kulmamitta, vinkkeli; — **-rät**, a. kohtisuora; — **-rätt**, adv. kohtisuorassa l. -suoraan.

Vinklig, a. mutkainen, nurkkainen, kulmillinen, mutkikas (-kkaan), nurkikas (-kkaan), polvikas (-kkaan).

Vinn, n. oböj; lägga sig v., *se* — **-lägga sig**, v. r.; v. sig om ngt, ahkerotta (-teen) l. uurastaa l. harrastaa jkin.

Vinna, v. a. voittaa; (*erhålla*) saada, saavuttaa; (*gåra vinst*) voittaa, saada voittoa; v. en batalj, voittaa tappelus-
luse; v. en process, voittaa riita; v. seger öfver ngn, saada voitto jkusta; v. ens ynnest, saada l. saavuttaa jkun suosio; han vinner allas hjertan, hän saa puolelensa l. voittaa kaikkein sydämet; detta vin vinner vid jernförelse, muihin verrattaisissa tämä viini voittaa l. tuntuu paremmalta; denne yngling har vunnit mycket, sedan ---, tämä nuorukainen on paljon voitolle tullut l. edistynyt, sittenkuin ---.

Vinnande, n. voittaminen, saaminen; till v. af tid, ajan saamiseksi.

Vinning, f. voitto, saalis (-iin); — **-slysten**, a. voitonhimoinen l. -haluinen; — **-slystnad**, m. voiton himo l. halu l. pyyntö, voitonhimoisuus l. -haluisuus.

Vinst, f. voitto; komma på v., päätetä l. tulla voitolle; på v. och förlust, voiton ja tappion ehdolla l. uhalla, onnen toukoo; — **-gifvande**, a. voittoa tuottava, hyötyisä, edullinen, tuottolinen.

Vinter, m. talvi (-en); tillbringa v—n, olla talvea, talvitella; tre vintrar gammal, kolmitalvias; i vintras, viimeis-talvena; — **-aktig**, a. talvi-
mainen, talvellainen; — **-dag**, m. talvipäivä, talvinen päivä; — **-gata**, f. linnunrata; — **-gårde**, n. syys- l. talviaiskylös; — **-klädd**, a. talvi-
vaatteissa (oleva); — **-liggare**, m. talven-
pittäjä l. -olija; — **-lik**, a. talvi-
mainen, talventapainen l. -laatuinen; — **-Månad**, m. talvikuuksi (-den) l. -kuu; (*November*) Marraskuu; — **-natt**, m. talvi- l. talvis-yö, talvinen yö; — **-plagg**, n. talvi-
vaate (-tteen); — **-qvarter**, n. talvimaja; — **-råg**, m. talvi-
ruis (-kiin), talvikas (-kkaan); — **-solstånd**, n. talvinen päivänseisäus, talvi-
päivänseisäus; — **-säd**, f. talvikas (-kkaan), talvivilja, syystouko; — **-tid**,

m. talvis-aika, talven l. talvinen aika; — *våg*, m. talvitie.

Vinterlig, a. talvinen, talvellinen, talvis-, talven.

Vintra, v. n. o. **Vintrás**, v. d. talveta (-aan), talveilla, tehdä talvea; *se Öfvervintra*.

Viol, **Violin**, *se* **Fiol**.

Viol, — *blomma*, f. orvokki, orvonkukka, lemmonkukka.

Violet, a. punasinervä, sinipunerva.

Violoncell, m. violonselli, suuri viulu.

Violoncellist, m. violonsellinsoittaja.

Vipa, f. tiivi, sirriäinen; (*tofsvipa*) hyppä.

Vipp, m. vipu; han var på v — en att falla, hän oli pntoamaisillansa; — *galge*, m. vipu-hirsipuu; (*fogelmara*) vipu, vipuansa; — *gunga*, f. keikkul. hypinlanta; — *stjert*, m. *se* **Sädesår**; (*fg.*) löyhäkkö, heitukka; — *stång*, f. viputanko.

Vippa, v. a. (*med häfstång*) vivuta (-puan); (*sätta i rörelse upp och ned*) keikuttaa, keikahuttaa, keikahutella; (*läna*) työntää, lainata; — v. n. viippaa, keikua, heiskua, hetkua.

Vippa, f. røyhy, røyhelö, töyhtö.

Vips! int. yks kaks! kiekkie!

Vipärter, f. pl. linnunherne (-een).

Vira, v. a. kietoa, sepiä, kiertää.

Virka, v. a. virkata (-kkaan), solmustella, pujotella, kutoa.

Virke, n. tarvepuut (*pl.*), puu-aineet (*pl.*).

Virknål, f. virkkaus- l. kudim- l. solmusneula.

Virrig, a. sekapäinen.

Virrvarr, n. sekasoka l. -sotku l. -sorto; i v., hurinkurin, sekasokasin.

Virtuos, m. mestari, taituri.

Virtuositet, f. mestaruus, taituruus.

Vis, n. tapa, keino, muoto, kuri, laji; på det v — et, sillä tapaa l. tavalla l. tavoin l. keinoin l. muotoa l. lajilla l. kurin.

Vis, a. viisas (-aan).

Visa, f. laulu, viisu, virsi (-rren); *höga* v — n, korkea veisu.

Visa, v. a. näyttää, osottaa; (*undervisa*) neuvoa; v. ngn vägen, neuvoa l. näyttää tietä jkulle; v. ifrån sig ngt, kieltäytyä jkin ottamasta l. jstkin; v. ngn ifrån sig, på dörren, käsköä jku luotansa, ovesta ulos; det skall snart v. sig, kyllä se kohta näkyy l. näyttäksen l. on näkyvä; v. sig glad, näyttää itseänsä iloiseksi; v. sig, v. r. näyttältä, osottaista, näytt-

tää itseänsä l. itsensä, näyttäytyä, näkyä.

Visare, m. (*på ur*, o. d.) viisari, näyttäjä; (*vid rågång*) johdatuskivi.

Visartafla, f. viisaritaulu.

Vis-a-vis, prep. suhteen, katsoen; m. vastakumppani.

Visbok, f. laulu- l. viisukirja; — *melodi*, f. laulunnuotti l. -sävel (-en).

Visdom, m. viisaus; — *stand*, f. iännäyttäjä, ikähammas.

Vise, f. (*i bikupa*) emo, mehiläis-emo.

Visera, v. a. läpikatsoa, todistaa läpikatsoneensa; mitata, tähdätä.

Vishet, f. viisaus; — *alåra*, f. viisaustiede l. -oppi.

Visibel, a. näkyväinen, näkyvissä oleva.

Vision, f. (*andensyn*) näkemys, näky, mieli- l. hengennäkemyk; (*fantasibild*) mielokuva l. -kuvaelma.

Visionär, m. hengennäkiäjä, näkemysten näkiäjä, näkyinnäkiäjä.

Visir, m. visiiri.

Visir, n. kypärihäkki l. -silmiikka; (*på gevär*) tähtäin (-imen), tähtö; uppträda med öppet v. (*fg.*), näyttää itseänsä avosilmin l. -kasvoihin; — *linie*, f. tähtäys-, tähtölinja; — *staf*, m. astian-mittaussauva, tähtösaava.

Visit, m. etsikko; gå på v., mennä etsikolle, vieräifemaan l. vieraksi; *göra sin v. hos ngn*, käydä jkuta tervehtimässä l. jkun luona etsikolla, vieraisa; *besvara ens v.*, tehdä vuorokäyntinä jkun luona; — *kort*, n. käynti- l. tervehdykortti; — *låda*, f. käyntikortti-laatikko, etsikkolaatikko.

Visitation, f. syynäys, katselmus, katsastus.

Visitera, v. a. syynätä, katsastaa; — v. n. (*göra visiter*) vieraila, kyläillä, käydä vieraisa.

Viska, f. viuhka, huisku, (*för skurning*) huosio, huisku.

Viska, v. a. viuhkata, pyyhkiä l. puhdistaa huiskulla.

Viskare, m. (*artill.*) pyyhkäisin (-imen), huoslain (-imen).

Visligen, **Visligt**, adv. viisaasti, älykkäesti.

Vismakare, m. lauluntekiäjä l. -laatija, lauluseppä.

Vismut, m. vismutti.

Visna, *se* **Visna**.

Visp o. **Vispell**, m. vispiliä.

Vispa, v. a. vispiliötä (-tsen), vispata.

Visper, m. löyhäkkö, haitukka.
Vispig, a. löyhämäinen, haitukkainen; vellimäinen.
Viss, a. vissi, varma, tietty, tosi (-den); (*bestämd*) määrätty, vissi; inom v. tid, määrätyn l. määrä-ajan l. vissin ajan kuluessa; jag är v. derpå, minä olen varma l. vissi siitä; (*syn viss*) munan, eräs (-ään); på v—t sätt, eräällä tavalla, jokin.
Vissan, a. *se* **Vissnad** *under* **Vissna**.
Vissenhät, f. lakastunaisuus, kuitunaisuus.
Visserligen, adv. tosin, kaikei, totisesti; ja v., totta tosiansa, kaikeinkin.
Visshet, f. vissiys l. visseys, varmuus.
Vissna, v. n. lakastua, kuitua, surkastua, nuutua, kuolentua, kuolla; v—d, lakastunut, surkastunut o. a. v.
Visso; för v., totisesti, varmasti, vissisti; till yttermera v., paremmaksi l. enemmäksi vakuudeksi l. varmuudeksi.
Visst, adv. totisesti, tosin, todella, vissisti, vissiin, tietysti, varmaan, kaikei, kyllä; ja v., niin kyllä, niinpä niin, totta kaikei; jo v. också, v. ock, kyllä kai l. kaikei, jopa kai; v. icke, nej v. icke, ei suinkaan, ei maarin.
Vist, adv. viisaasti, älykkäästi.
Vist, m. visti.
Vista, v. n. vistata.
Vistande, n. *se* **Vistelse**.
Vistas, v. d. oleskella, oleksia, olla, pitää oloa l. asuntoa.
Vistelse, f. olo, oleskelu, olenta, oleminen, olekisminen; under hans v. der, hänen siellä ollessansa l. oleskellessansa; — **ort**, m. olin- l. olopaikka.
Visthus, n. aitta, ruoka-aitta.
Vita, v. a. todistaa, vakuuttaa.
Vital, a. elollinen, elinvoimainen.
Vitalitet, f. elo- l. elinvoima.
Vite, n. uhkasakko; vid v. l. vid förelagd v. af 10 mark, 10 markan uhalla l. sakon haastolla; förelägga v., määrätä l. panna uhkasakko l. sakon uhka; — **sbrott**, n. sakkorikos; sakon- l. uhkasakon-alainen rikos; — **sböter**, f. pl. uhkasakko; — **sförbud**, n. uhka- l. kieltouomio.
Vitrin, f. vitriini, lasikaappi, lasikko.
Vitriol, m. vihtrilli; — **olja**, f. vihtirilliölly.
Vits, m. kokkapuhe.
Vitsord, n. todistus, todistus- l. arvo-

sana; dessa protokoll ega v., sillä pöytäkirjoilla on todistava l. todistusvoima; han eger ej v., hänellä ei ole todistusvaltaa l. -voimaa; — **orda**, v. a. (*bedöma*) arvostella, (*be-krafta*) todistaa, vahvistaa.
Vitten, *se* **Hvitten**.
Vitter, a. kaunotaitoinen l. -taidollinen l. -kirjallinen, kaunotaitoa l. -kirjallisuutta harjoittava l. tunteva.
Vitterhet, f. kaunokirjallisuus l. -taito; — **sarbete**, n. kaunokirjallisto; — **sidskare**, m. kaunokirjoittaja, kaunokirjallisuuden harjoittaja.
Vittert, adv. kaunokirjallisesti l. -taidollisesti.
Vittja, v. a. kokea, kateoa.
Vittna, v. n. todistaa, olla vieraana miehenä l. todistajana.
Vittne, n. todistaja, vieras (-aan) mies; — **sberättelse**, f. todistajan l. vieraan miehen puhe (-een) l. kertomus; — **sbörd**, n. todistus, — **sed**, m. todistus- l. todistajanvala; — **sför**, — **sgill**, a. todistajaksi l. todistamaan kelpaava l. kelvollinen, todistuskelpo l. -kelpoinen; — **sförhör**, n. todistajankuulustelu; — **smål**, n. todistus, todistaminen.
Vittra, v. n. rapautua, mureta (-nen).
Vittring, f. rapautumus, rapautuminen; (*det som vittrat*) rapautuma.
Vivat! elikköön!
Vivre, n. ravinto, nautteet (*pl.*).
Vizir, *se* **Visir**.
Voj! int. voi! oih! voi!
Voja sig, v. r. voitottaa, voitotella, voihkaa.
Vojvod, m. voivoodi.
Vokal, m. (*gramm.*) ääntiö, vokaali; — **förändring**, f. (*gramm.*) ääntiönmuutos; — **harmoni**, f. (*gramm.*) ääntiönsointu; — **musik**, f. laulumusikki, laulanta.
Vokalisk, a. (*gramm.*) äänikäs, ääntyväinen, itse-ääntyvä.
Vokation, f. huuto, papinhuuto.
Vokativ, m. (*gramm.*) vokatiivi, puhuttelu- l. huudantosija.
Volant, m. (*för lek*) vanne (-nteen); (*på klädningar*) lenkutin (-ttiemen).
Volontär, m. tarjokas, vapaaehtolainen.
Volt, m. kievahdus, vikellys.
Voltigera, v. n. vikeltää, vikellä (liten), heiskua l. tanssia nuoralla.
Voltigör, m. vikeltäjä, nuoralla-tanssija l. -heiskuja.

Voluminös, a. ko'okas (-kkaan), isokoinen, kokoisia.

Volym, m. koko, tilavuus, laajuus; (*bookband*) nide (-teen), nidos; — *förhållande*, n. ko'on suhde.

Vomitiv, n. oksetin (-ttimen).

Vorden, part. o. adj. (*blifven*) tullut; (*som varit*) ollut, entinen; (*dävarande*) silloinen, sen-aikuinen.

Votera, v. n. äännöstää, ääntää, huutaa.

Votering, f. äännöstys, ääntö, huuto; — *-ssedel*, m. ääntölappu l. -seteli.

Votum, n. ääni (-en), huuto; lause (-een).

Vrak, n. hylky, rana, haaska; (*skeppvrak*) hylky, rytä, vesiroma l. -rytä; (*om människor*) hylky, hylkiö, haaska; — *-bräde*, n. raakki- l. hylkylanta; — *-fogel*, m. nukoskelo, röykkä; — *-gods*, n. hylkytavara l. -kalu, hylkysaalit (-iin), vesi-ajo l. -rytä.

Vred, n. kädensija, käsikoukka, kierrin, väännin.

Vred, a. vihainen, vihastunut, suuttunut; *blifva v.*, vihastua, suuttua.

Vrede, n. viha, vihastumus, suuttumus; — *-smöd*, n. vihapäisyys; i v., vihapäisissä, vihoisana.

Vredgas, v. d. vihastua, suuttua, tuimistua; *vredgad*, vihastunut, suuttuksissa.

Vredsam, **Vredsint**, a. äkäinen, kiukuinen, äkämielinen.

Vrensk, a. tammainen, kiimainen, karjas (-aksen), karjasa.

Vrenska, v. n. o. **Vrenskas**, v. d. hirnakoita (-teen), karjastaa, olla kiimoilansa.

Vresig, a. (*om träd*) kiero, kämpyrä, koukkelo, koukukas (-kkaan); (*fig. om människor*) äkeä, äksy, äkäinen, äreä, kätty, yrmeä, karmias (-aan).

Vresighet, f. kierous, kämpyräisyys, koukkelisuus; äkeys, äreys, yrmeys m. m. *se Vresig*.

Vresigt, adv. kierosti, kieroon; äreästi, äkeästi, yrmeästi.

Vresvärt, a. visainen.

Vricka, v. a. (*urida*) kiekuttaa, kieruttaa, pyörittää, väännellä (-ntelen); (*en båt*) meloa; v. foten, v. sig, nyrjäyttää l. niukahuttaa l. horjahuttaa jalkaansa; foten är v—d, jalka on nyrjähtänyt l. niukahtanut.

Vrida, v. a. vääntää, väännellä (-ntelen), kiertää, kääntää; v. sig, v. r. väännellä, vääntää l. väännellä l. käännellä itseänsä, vääntyä, kiertyä; vri-

den pelare, kieruinen l. kierupatsas; han är vriden, hän on kierolla l. kieropäinen l. hassukas.

Vridhane, m. väännin (-ntimen), kierrin (-rtimen), vääntitappi; — *-muskel*, m. väänti- l. väänninjäntäre (-een) l. -lihas.

Vrist, f. jalkarinta, rinta.

Vrå, f. nurkka, soppi (-en), loukko.

Vråk, f. rairo, rouko, raito.

Vråk, m. latvasipi (-en), hiirihaukka.

Vrål, n. *se Vrålände*.

Vråla, v. n. mylviä, möyrytä (-yän), mölätä, möllistää, karjua, luikata (-kkaan).

Vrålände, n. mylvinä, möyrynä, möllinä, karjuna.

Vrång, a. (*afvig*) nurja; (*orätt*) väärä; — *-oed*, m. puhtaan tunnon valo; — *-sint*, a. väärä- l. nurjamielinen, nurja; — *-strupe*, m. väärä kurkku; — *-vis*, a. väärä, väärämielinen, taballansa väärä, taballansa väärin tehty; — *-vishet*, f. vääräisyys, väärämielisyyttä.

Vrånghet, f. nurjuus, vääräisyys.

Vrångt, adv. nurjasti, väärästi.

Vråka, v. a. paiskata, syyttää, mättää, mättää (-ttään); viskata hylkyksi; (*afhysa*) ajaa pois, erottaa; (*jäfva*) polkea, sortaa; v. in (*lagt.*), ottaa talteen l. kiinni; — v. n.; hafvet v—ker, aallot ajelevat; skeppet v—ker, laiva on tuullajolla; han går och v—ker, hän vetelehti l. retkuttelee; ligga och v., maata loikoa l. lötköttää, lamoilla; sakerna ligga och v., kalut ovat siellä täällä ajelemassa; v. sig, v. r. paiskata l. rojahuttaa l. röt-kähyttää itseänsä.

Vråkare, m. sorto- l. runsimies, viskari.

Vråkling, m. retkale (-een), vetelys, hulttio, roittio, retvana, lomperi, lötkänkä.

Vråkning, f. paiskaaminen, paikaus, mättäys m. m.; hylkyksi viakaus; polkemus.

Vrånga, v. a. vääntää, väännellä (-telen), vääristellä.

Vrånga, f. kaari (-en), kaaripuu.

Vulen, a.; hur är det v—et? miten sen on laita l. asia?

Vulgär, a. alakansallinen, alhainen, jokapäiväinen.

Vulkan, m. vulkaani, tuli- l. suitsuvuori.

Vulkanisk, a. vulkaaninen, tulivuoren, tulivuorellinen; (*geol.*) suitsuperäinen.

Vurm, m. kiihko, vimma, hulluus, hullun-kiihko; (*person*) kiihkoilija, vimmallinen.

Vurma, v. n. kiihkoilla, hullutella, olla kiihko l. vimma.

Vurmig, a. hullunkiihkoinen, kiihkotteleva, vimmapäinen.

Vy, f. (*utsigt*) näky- l. näkö-ala, kat-santo; (*tafa af utsigt*) näköala- l. kat-santokuva, kuvaama.

Vyss! nuku! hys!

Vyssja, v. a. nukuttaa, hyssyttellä, viihdytellä, taudustella.

Våd, f. kaista, pidnsta.

Våda, f. tapaturma, vahinko; (*fara*) vaara; — **-bot**, f. (*lagt.*) tapaturma-sakko; — **-brott**, n. (*lagt.*) tapaturma-rikos; — **-dråp**, (*lagt.*) tapaturma- l. vahinkosurma.

Vådelid, m. valkeanvaara, tulipalo, vahinko- l. vaaravalkea.

Vådevill, m. laulunäytelmä l. -ilvelyys, vodevilli.

Vådlig, a. (*som sker af våda*) tapaturmainen; (*farlig*) vaarallinen, turmiol-linen.

Vådliggen, adv. tapaturmaisesti, tapaturmaa l. -turmassa.

Våfeljern, n. vohveliraudat.

Våfla, f. vohveli.

Våg, f. (*för vågning*) vaaka; — **-arm**, m. vas'an puoli l. varsi (-rren), vaakavarsi; — **-attest**, m. vaakatodistus; — **-balans**, **-balk**, m. vaaka- l. vas'anvipu l. -tan-ko; — **-hus**, n. vaakahuone (-een); — **-mästare**, m. vaakamestari; — **-plan**, n. vaakataso, vaakasuora ala l. pinta; — **-rät**, a. vaakasuora l. -suun-tainen, tasakorkea; — **-rätt**, adv. vaakasuorassa l. -suoraan; — **-skål**, f. vaakakuppi, vaaka; — **-stift**, n. vas'an-l. vaakanasta l. -kieli (-en); — **-stång**, f. vaakatanko; — **-tunga**, f. *se Våg-stift*.

Våg, f. (*i sjön*) laine (-een), aalto; — **-berg**, n. aallon l. laineen harja; — **-dal**, m. aallon l. laineen pohja; — **-form**, m. aallon muoto, lainemuoto; i v., *se Vågigt*; — **-formig**, a. aaltomainen, aallon- l. laineenmuotoinen l. -tapainen; — **-hål**, n. (*skopp*) vesireikä; — **-lik**, a. *se Vågig*; — **-rörelse**, f. aaltoliikunto, aaltoileminen; — **-vis**, adv. aaltollisen, salloissa.

Våga, v. a. uskaltaa, tohtia, hirvetä (-ään), rohjeta (-kenen l. -kean); v. sig i *fa-ror*, i en skog, uskaltaa l. tohtia (mennä) vaaroihin, metsään; v. sitt lif, uskaltaa henkensä; jag vågar anhålla, rohkenen l. uskallan anoa.

Våghals, m. uskaliikko, uskaltaja; — **-spel**, **-styecke**, n. uhka- l. vaararitys.

Vågig, a. aaltoileva, laineellinen, lainei-nen, aaltomainen.

Vågighet, f. aaltomaisuus, aaltoilevai-suus, laineellisuus.

Vågigt, adv. aallon l. aaltojen l. lainei-den tapaan l. lajilla, aaltomaisesti.

Vågning, f. aaltoileminen.

Vågsam, a. tohtellias (-aan), uskalijas (-aan); (*farlig och djörf*) vaarallinen, uskallettu.

Våld, n. valta, huoma, huosta; (*öfver-våld*) väkivalta l. -voima, ylläkkö; gifva sig i ens v., antautua jkun valtaan l. valtoihin l. (*vård*) huostaan; han har nycklarne i sitt v., hän-nellä en avaimet hallussansa l. huos-tassansa l. vallassansa; hafve v., ol-koon (jkualla) valta; bruka v., tehdä väkivaltaa; med v., väkisin, väkival-lalla; göra v. på sig, pakottaa it-seänsä väkisin; — **-föra**, v. a. väki-syttää, tehdä väkivaltaa l. ylläkköä, väkivallalla sortaa l. rikkoa; *se Våld-taga*; — **-gåsta**, v. a.; v. ngn, ma-jaella väkivallalla jkun luona; — **-gäst-ning**, f. väkivaltainen majalleminen, vä-kinäismajailus; — **-kräkta**, v. a. anas-taa, vallata (-ltaan), ottaa l. anastaa väkivallalla l. väkisin; — **-sgorning**, f. ylläkkö- l. väkinäistyö, väkivaltai-suus, väkivaltainen l. väkivallan työ l. teko; — **-srätt**, m. väkivallan l. väkivoiman oikeus; — **-sverkan**, f. väkivallan-teko, väkivaltaisuus — **-s-verkare**, m. väkivallan-tekijä; — **-ta-ga**, v. a. väkisin l. väkivallalla maata l. hävätä (-pälseen), väestää; — **-ta-gare**, m. väestäjä, väkisin-makaja; — **-tagning**, **-tägt**, f. väkisin-makaa-minen, väkivaltaus, naisen pillomus l. valtaus.

Våldsam, a. väkivaltainen, väkinäinen; (*häftig*) raju, väkevä, ankara.

Våldsamt, adv. väkivaltaisesti; (*häftigt*) rajusti, ankarasti.

Vålla, v. a. olla syy l. synnä l. syyppä, vaikuttaa, tuottaa, tehdä, antaa tilaa.

Vållande, n. syyllisyys, tilan-anto, syy, varomattomuus.

Vål, m. ruko, saatto.

Vålma, v. a. ru'ota (-koan), panna ru-koon l. ru'olle l. saattoon.

Vålrad, m. hahmu, haamu (*spöke*) aa-ve (-een).

Vämb, m. pötsä, mahalaukku.
Vända, f. tuska, vaiva, ahku, ahdistus.
Vändas, v. d. ahkailla, tuskalla, olla tuskassa l. tuskissa l. vaivoissa l. ahdistuksissa.
Vänge, n. (jög.) kehä, piiri.
Vänige, f. huone- l. asuinkerta, kerta; tre v—r, kolme kertaa l. huonekerta; tre v—r hög, kolmikertainen l. kolmen kerran korkuinen.
Vän, n. aihe, keino.
Väp, n. hölmö, hömmelö, hohko, tolakka.
Väpig, a. hölmöinen, hömmelöinen, hölmön- l. hohkonsekainen.
Vår, pron. poss.; återges med meidän (gen. af me), med suffixet -mme samt med meidän — -mme; v—t land, maamme, meidän maa; Vår Herre, Herra, Meidän Herramme; de våra, meikäläiset, meidän miehet l. väki l. seutulaiset.
Vår, m. kevät (-ään); i v—as, menneenä l. viimeis kevännä; v.—, kevät-, keväinen, kevään; — -brodd, m. kevät-oras (-aan); simake; — -dag, m. kevätpäivä, keväinen päivä; — -dagjemning, f. keväinen päivätasaus, kevätpäivätasaus; — -flod, m. kevättulva, keväinen tulva; — -lik, a. keväntapainen, keväinen; — -månad, m. kevätkuukausi (-den) l. -kuu; (Mars) Maaliskuu; — -råg, m. kevätruus; — -säd, m. kevättoukko, -kylvö; — -säd, m. kevät-, suvilija; — -såde, n. kevätkylvös, -touko, -vilja; — -tid, m. keväinen aika; (om) v—en, keväiseen aikaan, keväisin, keväisiltä.
Våra, v. imp.; det v—r, kevät tulee, kevästää.
Vård, f. hoito, holhous, haltu, huosta, suoja, vaarinpito; i l. under moderna v., äidin hoidossa l. hallussa l. vaaripidossa l. hoidettavana l. holhottavana; i Guds v., Jumalan huomassa l. suojaassa l. hoidossa; taga v. om något, pitää huoli l. vaari jstkin, pitää jkin hoidossaan, holhota jkin; lagarnes v., lakien hoito; gård och v., aita ja suojelus; se Grafvård, Minnesvård; — -kase, m. vartiorovio, (redan antänd) vartiovalkea l. -nuotio; — -slös, a. huolimaton, huoleton, huolenpitämätön, leväperäinen; — -slösa, v. a. olla huolimaton jstkin, heittää leväperään, tehdä l. pitää huolimattomasti; v. sig, v. r. olla

huolimaton itseensä kohtaan l. itsensä puolesta l. suhteen; — -slöshet, f. huolimattomuus, huolettomuus, huolenpitämättömyys; — -slöst, adv. huolimattomasti, huolettomasti, huolta pitämättä; — -tecken, n. merkki, tunnusmerkki, (vätsme) muistomerkki; — -torn, n. vartio- l. vahtitorni.
Vårda, v. a. hoitaa, holhota (-oan), hoidella (-telen), pitää huolta, suojella, varjella; Gud v—r sig l. låter sig v. om människans, Jumala suojelee varjelee l. holhoo ihmistä l. pitää huolta ihmisestä; han v—r sig ej att svara, hän ei huoli vastata l. pitää lukua vastaamisesta.
Vårdad, a. tarkkaholellinen, sievä.
Vårdare, m. hoitaja, holhoja, huolenpitäjä, suojelija.
Vårdarinna, f. hoitaja, holhoja, holhojatar, hoitajatar.
Vårdnad, m. huolenpito, hoito, holhous, hoitaminen.
Vårilig, a. keväinen, keväällinen.
Vårta, f. ruoppa, känä, syyli, nyster-mä; (bröstvårta) nänni, nunn.
Vårtbitare, m. kaskas (-ksen); — -ring, m. nänninkehä.
Vårtig, a. ruoppainen, käsnikäs, syyliäinen, nysterminen.
Våt, a. märkä, kostea; blifva v., kastua, tulla märäksi; — -aktig, a. märkäs (-kkään), märkäläntä; — -vara, f. veteliä tavara l. aine (-een); — -varumått, n. vetelän tavaran mitta; — -år, n. vesi- l. sadevuosi (-den).
Våtthet, f. märkyys, kosteus.
Våbel, m. väspeli.
Våcka, v. a. herättää, havauttaa; (jög.) herättää, nostaa, nostattaa; v. fråga, nostaa kysymys, saattaa puheiksi; v. törst, janottaa, tehdä janoiseksi; v. missnöje, nostaa l. synnyttää tyytymättömyyttä; v. uppmärksamhet, herättää l. nostaa l. nostattaa huomiota; v. vak på isen, v. isen, hakata (-kkaan) jäähän avanto.
Väckare, m. herättäjä, havauttaja; (ur) herätin (-ttinen).
Väckelse, f. herätys, heräte.
Väckert, a. o. part. herätetty, herännyt; (pielit) herännäinen, herännyt.
Väckur, n. herätyskello.
Vädd, f. partojuuri (-en).
Väder, n. (luft) ilma; (väderlek) ilma, sää; (vind) tuuli (-en), ilma; (luft i magen) henki (-en); (lukt) vainu, haju, vihi;

prata i vädret, puhua l. lörpötellä tyhjiä l. perättömiä l. tuulentuomia; hugga i vädret, pieksää tuulta l. tuuleen; — **biten**, a. ahavoitunut, tuulettunut, sieroitunut; — **blåsa**, f. henkirakko; — **by**, m. tuulen l. ilman puuka l. puuskas; — **drifven**, a. tuulen l. ilman ajama, tuulelta ajettu; — **flöjel**, m. tuulikela; — **hane**, m. viirikukko, viiri; (*fig. om menistor*) löyhäkkö, hepakka; — **hvirvel**, m. tuulis- l. tuulaispää, tuulen pyöriäinen l. pyörre (-rteen); — **il**, m., **ilning**, f. tuulen puuska l. puuskas; — **korn**, n. vainu, vainun tunto, halstin (-imen); — **lek**, m. ilma, sää, ilmanlaatu; — **leka**, f. tuulikela, vipperä; — **måne**, m. pilvikuu, kuunsappi; — **qvarn**, f. tuulimylly; — **ria**, f. tuuli- l. tuuletusrihi; — **skifte**, n. sään l. ilman muutos l. vaihe (-teen) l. murre (-rteen); — **söl**, f. auringon l. päivän sappi; — **spåman**, m. ilman-ennustaja; — **spänning**, f. mahan pöhötys l. puhallus; — **stinn**, a. puhaltanut, pöhöttynyt, mahapuhkuinen; — **streck**, n. ilman-suunta l. kulma, ilma; — **strupe**, m. henkikurkku l. -torvi (-en); — **tak**, n. lakka, katos; — **voxling**, f. *se Väderskifte*; — **torr**, a. ilma- l. tuuli- l. ulkokuiva.

Vädja, v. a. vedota (-toan), vetoa, panna vetoon, applierata; (*fig.*) vetoa, kääntyä.

Vädjemål, n. vedottu asia l. juttu, vetomus-asia.

Vädjoban, -bana, f. kilpa- l. kiista- l. juoksukenttä; (*fig.*) vaellus, elämän juoksu l. vaellus, kilvoitus.

Vädra, v. a. tuulettaa, tuulennuttaa, ilmata; gå ut och v, sig, lähteä ilmaillemaan; (*få väder af*) saada vainua (jtkin), tulla (jonkin) vainulle, haistaa l. vainuta l. vaania jkin.

Vädur, m. oinas (-aan), jääri.

Väf, m. kangas (-kaan); kutoma, kudelman, seitti; — **bom**, m. suvako, kangastukki; — **kam**, m. *se Väfsked*; — **klofve**, m. luhat (*pl.*), luha; — **knut**, m. kankaan- l. kynsisolmu; — **maskin**, n. kutomakone; — **skaff**, n. niisi (-den), niidet (*pl.*); — **sked**, f. kaide (-teen), pirta; — **skedsmakare**, m. kaituri, kaiteentekijä; — **stol**, m. kangaspunt (*pl.*); — **tråda**

f. (kangaspuiden) polkunen, poljin (-likimen).

Väfnad, m. (*väfvande*) kutominen, kudonta; (*väfdt tyg*) kangas (-kaan), vaate (-tteen); (*anat.*) kutoma, kutous.

Väfning, f. kudonta, kutominen, kutomus; vara under v., olla kuteilla.

Väft, m. kude (-teen).

Väfva, v. a. kutoa, kutoa kangasta.

Väfvare, m. kankuri, kutoja, kankaan-kutoja.

Väfveri, n. (*konsten att väfva*) kutominen, kutomistaito; (*fabrik*) kangas- l. kutomatehdas, kutimo.

Väferska, f. kankuri, kutoja.

Väg, m. tie; (*vägalängd*) matka; väg- och vattenkommunikation, tie- ja vesiyhdistys; på v—en, tiellä; under v—en, tien alla; tiellä, matkalla; vid v—en, tien ohessa l. varrella; bygga v., tehdä tietä; taga en annan v., lähteä toista tietä; hvart tar du v—en? minne nyt matkasi, mihin nyt (menet), minne nyt pitää, mihin sinua viedään? hvart skall jag taga v—en, minne nyt om meneminen l. pitää menemä? mihin nyt joudun l. olen joutuva? stå i v—en, olla tiellä; ur v—en! pois tieltä! tie aukil det vore ej ur vägen, se ei olisi haitaksi, ei häittäisi; han är på v. till staden, hän on matkalla kaupunkiin; dit är lång v., sinne on pitkä matka; i den v—en, siinä suhteessa l. kohden, sen puolesta; gå lagligt, varsamt till v—a, tehdä l. menetellä laillisesti, varovasti; bringa till v—a, *se Tillvägbringa*; rusa, flyga till vägs, lentää l. syöstä (-ksen) matkaansa; rödja ur v—en, poistaa (tieltä), karkottaa; gå sin v., mennä matkaansa l. tiehensä l. menojaansa; — **afrid**, m. tie- l. maantie-rauha; — **alag**, n. *se Väglag*; — **alängd**, f. matka, tiematka; — **amot**, n. *se Vägskilnad*; — **anläggning**, f., **arbete**, m., **byggnad**, m. tien- l. maantien teko l. tekeminen l. rakentaminen; — **byggnadskyldig**, a. tienteon-velvolinen; — **farande**, a. o. subst. matkustavainen, matkamies, tienkulkija; — **karta**, f. tiekartta; — **kors**, n. tien- l. tieristi; — **kost**, m. eväs (-vään), eväät (*pl.*); — **lag**, n. tien siivo l. kunto, keli; — **lagning**, f. tien korjaus l. laittaminen; — **leda**, v. a.

lietsata, opastaa; (*äg.*) johdattaa, opastaa, ohjata; v. sig, v. r. etsiä l. haakea tie itsellensä, orailta, urkkia; — **ledare**, m. johdattaja, ohjaaja, lietsari, opastaja; *se* **Vägvisare**; — **lott**, m. tie- l. tien-osa, tien osuus; — **mätt**, n. tien-, matkanmitta; — **möte**, n. tiellä tapaaminen l. yhtymys; *se* **Vägskilnad**; — **penningar**, m. pl. tie-raha, tienmako; — **skilnad**, m., **skäl**, n. tiehaara, tienhaara, tienristi l. -ristiys; — **sträcka**, f., **styoce**, matka, tiematka; (*väglott*) tieosa; — **visare**, m. (*person*) lietsari, opas (-p-paan), tien-opas l. -neuvoja l. -opastaja; (*något slags tecken*) tienviisari l. -viitta, viehka; (*titel å bok*) opas; — **visning**, f. tien neuvominen l. o-pastus.

äga, v. a. (*göra väg*) raivata l. tehdä tietä l. -tie.

Väga, v. a. (*med väg*) punnita (-teen), vaasata (-kaan), vaakita (-tsen); — v. n. (*hafva tyngd*) painaa; (*vackla*) kallistella, hoippua, horjua, olla tasan l. vaiheella l. puntaruksella.

Vägare, m. punnitelija.

Vägar, a. punnittava, jonka saattaa punnita (-tsen).

Vägg, f. seinä; (*rummet vid väggen utanför*) seinuus, seinusta; *bergets v—ar*, vuoren seinämät l. seinät; *vi bo v. i v., me asumme vaan seinä välillä l. seinä seinässä*; *det går l. bär upp åt väggarna*, se menee päin mentyyn l. pitkin seinä; *försedd med v., seinällinen, seinäinen, seinällä varustettu*; — **beklädnig**, f. **bonad**, m. seinänverho l. -peite (-tteen); — **fast**, a. seinäinen, seinässä kiinni (oleva); — **lus**, f. lude (-teen), luttikka; — **målning**, f. seinämaalauk; — **ohyra**, f. *se* **Vägglus**; — **skåp**, n. seinäkaappi; — **slå**, v. a. (*så*) laivittaa, lyödä seinään; — **smed**, m. seinäseppä, läsiläinen, juminkainen; — **springa**, f. seinän rako l. varo; — **sät**, n. seinän sauma l. varaus l. varo; — **ur**, n. seinäkello.

Vägnar, pl.; på ngs v., jonkun puolesta l. nimessä; *vida v. större*, aikaa l. hyvin paljoa isompi.

Vägning, f. punnitseminen, vaakaus, vaakitseminen; kallistelu.

Vägra, v. a. kieltää, evätä (-pään), ehkäistä, ei luvata (-paan), ei tahtoa,

olla vastaan; v. ngn ngt, kieltää l. evätä jkin jkulta.

Vägran, f. kieltö, kieltämys, epäys, ehkäiseminen, vastaan-olo.

Väja, v. a. väistää, välttää, kiertää, karttaa, väistyy.

Väkt, f. vartio, valve (-een).

Väktare, m. vartija; — **rop**, n. varti-janhuuto.

Väktarinna, f. vahditar, naisvartija.

Väl, adv. hyvin, hyvästi; *göra v. (godt)*, tehdä hyvää; *lukta, smaka v., haista*, maistua hyvälle l. hyvältä; — *konj. o. adv. kyllä, kaiketi, tosin; hvem skulle v. tro det, kukapa sitä uskoisi? Ni har v. sett det, liennettehän sen nähnyt, olettehan sen kai nähnyt; så v. — som, senk — että, niin l. niin hyvin — — kuin ...-kin; — int. kyllä, kaiketi, hyvin; ja v. l. niin kyllä! niin kaiketi! aivan niin; — subst. n. hyvä, paras (-aan), hyöty, etu; allmänt v., yhteinen hyvä, yleinen etu l. hyöty; — **aktad**, a. hyvin kunnioitettu; — **an!** int. no hyvä! hyvä se! — **artad**, a. hyvänluontoinen l. -tapainen, siivo; — **befinnande**, n. hyvinvoiminen, hyvä olo l. oleminen; — **begåfvad**, a. hyvälahjainen, lahjakas; — **behag**, n. (*tillfredsställelse, nöje*) mielihyvä, mielisuosio, hyvä mieli (-en); *ha v. för ngn*, mielityk jkuhun; (*godtycke*) mieli; — **behaglig**, a. suotuinen, otollinen, mielinen; — **behållen**, a. eheä, terve (-een); — **belägen**, a. hyvällä paikalla l. paikka (oleva), hyväasemallinen; — **bemäld**, a. hyvinmainittu; — **bestäld**, a. säällinen, hyvästi l. hyvin toimitettu l. järjestetty, täsmällinen, laadullinen; — **betrodd**, a. hyvin uskottu; — **betänkt**, a. hyvin ajateltu l. mietitty; — **bevågen**, a. a. suosiollinen, hyvä- l. mielisuosioallinen; — **bevågenhet**, f. suosiollisuus, hyvä- l. mielisuosioisuus, mielisuosio; — **bildad**, a. sokea, siro, sokea l. kaunisnotoinen, sirotekoinen l. -muotoinen, luonteva; — **boren**, a. vapaasukuinen; — **borenhet**, f. vapaasukuisuus; — **bördig**, a. hyvä- l. jalosukuinen; — **danad**, a. *se* **Välbildad**; — **fräjdad**, v. hyvämaininen l. -kuuluinen, nuhteeton; — **fånge**, a. oikein l. rekhellisesti saatu l. ansaittu; — **fånga**, v. a. pitää hyvänä, kestitä (-tsen), kestata, ravita*

(-teen) hyvästi; — **fågnad**, m. hyvänä pito l. pitäminen, kestitseminen, kestäus, kestitys, yöpito; — **färd**, f. onni (-en), onnellisuus, menestys, hyvä; statens v., valtakunnan menestys l. hyvä; — **förhållande**, n. hyvä käytös l. työ, hyvät työt; — **försedd**, a. hyvin varustettu, hyvä l. runsasvarainen; — **försäendes**, adv. hyvin ymmärtäen, tietysti, ymmärrettävästi; — **förståndig**, a. hyvin-ymmärtävä l. -ymmärtäväinen; — **förtjent**, a. (*om sak*) hyvin ansaittu, ansiollinen; (*om person*) hyvä- l. hyvin-ansiollinen; — adv. ansiollisesti, ansion mukaan; — **gerning**, f. hyvä työ l. teko; — **gerningsman**, m. hyväntekijä; — **grundad**, n. hyväperustainen l. -perusteellinen, hyvin perustettu; — **gång**, m. menestys, menestyminen, onni (-en); — **gångskål**, m. onnen- l. menestysmalja; — **görande**, a. (*om persons*) hyväntekeväinen l. -tekevä, hyvää tekevä; (*om sak*) hyvä, hyvää tekevä; — **görare**, m., **görarinna**, f. hyväntekijä; — **görenhet**, f. hyväntekeväisyys; — **görenhetsanstalt**, f. hyvänteon-laitos, — **klädd**, a. hyvissä vaatteissa (oleva), hyvin puettu; — **kommen**, a. tervetullut, suotuissa, mieleinen; v., min vän! terve tultua l. tultuaasi l. tulemastasi, ystäväni! helso ngn v., tervehtää jkuta tulemasta l. tervetulleeksi; — **komnad**, m. o. -**kommande**, n. tervetullijaiset (*pl.*), tervetuletus, tervehtäminen; — **komsthelsing**, f. tervetullijais- l. tulotervehdys, tervetullijaiset (*pl.*); — **komstsmål**, f. tervetullijais- l. tervehdysmalja; — **känd**, a. hyväksi tunnettu; — **lefnad**, m. hyvät päivät, hyvä elo l. elämä, hekkumallisuus; — **ljud**, n. hyvä äänne l. soitto, soinnollisuus; — **loftig**, a. hyväarvoinen l. -arvoinen, hyvinkunnioitettava; — **lukt**, f. hyvä haju l. lemu; — **lukande**, a. hyvähajuinen, hyvähajullinen; — **lust**, f. (*högre njutning*) ilo, mielihyvä; (*sirlig njutning*) hekkuma; — **lustig**, a. hekkumallinen; — **lusting**, m. hekkumallisuus; — **lärd**, a. hyvin-oppinut; — **magt**, f. hyvä voima, vauraus; — **menande**, a. hyvänsuopa, hyvää suopa l. tarkoittava; — **mening**, f. hyvänsuonto l. -suominen; — **ment**, a. hyvänsuontoinen l. -tahtoinen, hyvää

suopa l. tarkoittava; — adv. hyvänsuontoisesti; — **mående**, a. (*vid god halsa*) hyvin voipa, terve (-een), raittis (-tiin); (*i välstånd*) hyvinvoipa, varakas (-kkaan), hyvin toimeen tuleva; — **måga**, f. (*friskhet*) terveys, raittius, hyvin voiminen l. vointi; (*välstånd*) vauraus, hyvä toimeentulo; — **ordnad**, a. hyvin järjestetty, hyväkuntoinen l. -toiminen; — **plåga**, v. a. ravita (-teen) hyvin, kestitä (-teen), keštata, pitää hyvänä; — **plågning**, f. *se Välfågnad*; — **signa**, v. a. siunata; v. sig, v. r. siunata itsensä, (*af häpnad*) siunailia; — **signadt**, adv. siunatusti, siunatun; — **signelse**, siunaus; — **signelserik**, a. runsaasiunauksellinen, runsaasti siunattu l. siunaava; — **sinnad**, a. hyvänsuopa l. -suontoinen l. -tahtoinen; — **skapad**, a. soorea, siro, soorea- l. kauniskasvuinen, siromuotoinen; — **slutande**, a. tiivistä peittävä l. ummistava, tiivis; — **smakande** o. **smaklig**, a. hyvä- l. hyvänmakuinen, hyvälle maistuva; — **stånd**, u. vauraus, varallisuus, hyvä toimeentulo; — **talare**, m. kauno- l. sulopuhuja, puhetaitori; — **talig**, a. kaunopuheinen l. -puhelijas (-aan) l. -puheellinen, sulopuheinen, puhetaidollinen; — **talighet**, f. kaunopuheisuus l. -puhelijaisuus, sulopuheisuus, puhujataito; — **talighetskonst**, f. kaunopuheen-taito; — **taligt**, adv. kaunopuheljaasti; — **tänkande**, a. hyvin-ajatteleva; *se Välsinnad*; — **vilja**, f. hyväntahtoisuus l. -suonto l. -suominen, hyvä tahto; — **villig**, a. hyväntahtoinen l. -suopa l. -suontoinen; — **villighet**, f. *se Välvilja*; — **villigt**, adv. hyväntahtoisesti, hyvänsuontoisesti; — **vis**, a. hyvin-ymmärtäväinen l. viisas (-aan); (*iron.*) perin- l. perkiivias; — **våxt**, a. soorea- l. sirokasvuinen l. -vartinen, kaunis l. soorea vartaloltansa; — **ädel**, a. hyväarvoinen l. -sukuinen; — **ärevördig**, a. hyvin kunnioitettava, kunnian-arvoineu; — **önska**, v. a. toivottaa onnea; — **önskning**, f. onnentoivotus.

Väld, f. puoltavaisuus, puolenpito; utan v., puoltamatta.

Välde, n. valta.

Väldeliga o. **Väldeligen**, adv. ankarasti, ankanan, aika l. uhka tavalla, mahdotomasti, vahvasti.

Väldig, a. (*rådande*) vallallansa (oleva), valtava; (*mågtig*) mahtava, voimallinen, mahtikas (-kkaan), ankara; (*ansenligen stor*) väkisuuri, ankara, mahtoton, julman suuri l. iso.

Väldighet, f. mahtavuus, voimallisuus, valtavuus, valta.

Väldigt, adv. *se* **Väldeligen**.

Välja, v. a. valita (-tsen); v. emellan godt och ondt, valita hyvästä ja pahasta l. hyvän ja pahan vaiheelta; vald, valittu.

Väljare, m. valitsija.

Väll; taga v., juottua, uuttua, juottua l. kiehua yhteen; — *ugn*, n. keittol. juottonuuni.

Välla, v. n. kuohua, kiehua, kummuta (-puan); — v. a. (*jern*) keittää, uuttaa, juottaa.

Välling, m. velli, letku.

Vällning, f. (*af jern*) keittäntä, uuttaminen, juottaminen.

Välsk, a. Italialainen; v—t band, nahkaniskaiset kannet.

Vält, **Välterstock**, m. jyrä, jyrästukki, junkka.

Välta, v. a. (*med vält*) jyrästä, jyrätä, junkkata (-kkaan), ajaa jyrällä l. junkalla.

Välta, v. n. kellahtaa l. kaatua kumoon, kaatua, kumoutua; — v. a. kaataa kumoon, kumouttaa, kellahtuttaa; *se* **Vältra**.

Vältning, f. jyrästys.

Vältra, v. a. vierittää, vyöryttää, kierittää; v. sig, v. r. vierittää itseänsä, vieritellä, kieriellä, viereksiä, kellikoita (-tsen), (*om hästvr*) piehtarointa (-tsen), (*i smuts*) rypeä.

Vämjas, v. d.; jag v—jes dervid, se minua iljettää l. inhottaa, l. tynpeyttää.

Vämjelig, a. inhottava, iljettävä, tynpeä, inhokas (-kkaan).

Vämjelse, f. iljetys, inhotus, inho, tynpeys, inhokkuus.

Vän, a. (*älskelig*) sulo, suloinen, armas (-aan); (*älsk*) ihana, ihanainen, kaunoinen.

Vän, m. ystävä; de äro goda v—er, he ovat hyvät ystävykset l. ystävät; blifva v., ystävästyä, tulla ystäväksi; göra till v., tehdä l. saattaa ystäväksi, ystävyttää; — *fast*, a. luja l. uskollinen ystävydessä; — *fasthet*, f. luja l. vaka l. uskollinen ystävyys; — *säll*, a. moniystäväallinen l. -ystä-

vinen; — *sänja*, f. ystäväin sopu, ystäväkeskuus.

Vända, v. a. kääntää, (*ofta*) käännellä (-ntelen); — v. n. kääntyä, kääntää; v. sig, v. r. kääntyä, kääntäytyä, kääntä itsensä.

Vändarm, m. käänninpuu l. -tanko; — *bord*, n. pyörivä l. kääntöpöytä; — *fära*, f. kääntövakko; — *färdig*, a. (*om kläder*) käännettävä; — *kors*, n. ristiportti, kääntöristi; — *krete*, m. käänne- l. palaspiiri; — *punkt*, m. käänne- l. kääntymäkohta l. -paikka; — *skifva*, f. *se* **Plogfjöl** o. **Plogtilta**.

Vändning, f. (*då ngt vändes*) kääntäminen, kääntö; (*då ngt vänder sig*) kääntyminen, kääntymys, käänne (-nteen); (*ställe*) käänne, käännö, mutka, polvi (-en); saken fick en annan v., asia kääntyi toisanne päin l. toiselle tollalle; — *spunkt*, m. *se* **Vändpunkt**.

Vänga, v. a. (*jäg*) saartaa, piirittää.

Väninna, f. ystävä, ystävätkär.

Vänja, v. a. totuttaa, harjoittaa, taivuttaa; v. sig, v. r. totuttaa itseänsä l. itseänsä, tottua, totustua, harjautua.

Vänlig, a. ystäväallinen, leppeä.

Vänligen o. **Vänligt**, adv. ystäväällisesti, leppeästi.

Vänlighet, f. ystäväällisyys.

Vänskap, f. ystävyys; hysa v. för ngn, pitää ystävyyttä l. ajatella ystäväällisesti jkuta kohtaan; knyta v. med ngn, ruveta ystävyteen l. rakentaa ystävyyttä jkun kanssa; — *sbetygelse*, f. ystävyuden osotus; — *sfäl*, a. ystäväallinen, ystävyydellinen; — *sfullt*, adv. ystäväällisesti, ystävyydellä; — *sförbund*, n. ystävyuden liitto, ystävyysliitto; — *stjenst*, f. ystävä l. ystävyuden työ.

Vänskaplig, a. ystävyydellinen, ystäväallinen.

Vänskapligen, adv. ystäväällisesti, ystävyydellä.

Vänster, *se* **Venster**.

Vänta, v. a. o. n. odottaa, varrota (-rtoan), vartoa; låta v., odottaa, vartouttaa.

Väntan, f., **Väntande**, n., **Väntning**, f. odotus, odottaminen, vartous, vartoaminen.

Vänt- l. **Väntningslön**, f., **-pengar**, m. pl. odotus- l. odottajaisraha l. -palkka, odottajaiset (*pl.*).

Väpling, m. apila, apilas (-aan).

Väpna, v. a. aseittaa, varustaa aseilla, panna aseisiin; v. sig, v. r. varustautua l. varustaa aseilla, aseittaa itsensä, varustaita, varustaa itsensä; med v—d hand, ase kädessä l. varalla, aseena varassa l. varalla; v—d styrka, aseellinen l. asevoima; v—d, aseellinen, aseitettu; (bot.) varullinen.

Väpnande, n. aseilla varustaminen, aseihin paneminen l. pukeminen, aseitus.

Väpnare, m. aseenkantaja l. -pitäjä, asemies.

Vära, v. a. puolustaa, varjella.

Värbar, a. se Vapenför.

Värd, m. isäntä; — -sfolk, n. isäntä-l. isannuusväki, — -shus, n. ravintola, ravintohuone (-een), majatalo, vierasmaja; — -shusvärd, m. ravintolan- l. majatalon-isäntä.

Värd, a. (som har värde) arvoinen, arvollinen, maksava; (som förtjänar) ansaitseva, ansainnut; (aktningvärd) arvollinen, arvoisa, kallis (-iin); huru mycket är huset v—t, kuinka suuren l. minkä arvoisen l. minkä maksava on huoneus? arbetaren är sin lön v., työmies on palkkansa ansainnut; det är icke mödan v—t, se ei maksaa l. kannata vaivaa; det är v—t att se, se ansaitsee l. kannattaa näkemistä; det är ej v—t att tala om det, ei ole väärää l. tarvitsee puhua sitä, sitä ei ole puhumisen l. virkkaminen.

Värde, n. arvo, hinta; det är af stort v., se on suuren l. tärkeän arvoisen l. suuresta arvosta; — -full, a. arvokas (-kkaan), arvoisa, arvollinen, suuri l. kallis-arvoinen; — -mått, n. arvon mitta.

Värdeligen, adv. mahdollisesti, otollisesti.

Värdera, v. a. (äskta värde) arvata, panna hinta, pitää arviota; (akta, skita värde på) pitää arvossa; v. högt, pitää suuressa arvossa.

Värdering, f. arvaus, arvio, arvionpito, arvaaminen; — -sinstrument, n. arviokirja; — -smän, m. arviomies, arvaaja; — -spris, n. arvio- l. arvaushinta.

Värdes, se Värdigas,

Värdi, n. arvio- l. arvaushinta.

Värdig, a. (förtjent af) ansaitseva, ansiollinen, mahdollinen; (förtjent af aktning) arvokas (-kkaan), arvollinen;

(tilltändig, ädel) otollinen, mahdollinen, kelvollinen, arvollinen.

Värdigas, v. d. tehdä hyväätoisesti l. suosiollisesti; v. svära mig, olkoon teille otollinen l. kelvatkoon teille vastata l. suvaitkaa vastata minulle, vastattaa hyväätoisesti l. suosiollisesti.

Värdighet, f. (värdigt sätt, väsende) arvoisuus, arvokkuus, arvollisuus; (högt kall) arvo, arvoisuus; (egenskapen att vara värdig) mahdollisuus, otollisuus.

Värdigt, adv. arvollisesti, arvokkaasti, arvoisesti, mahdollisesti, kelvollisesti, otollisesti.

Värdinna, f. emäntä.

Värdskap, n. isannuus, isännöyys, isäntävalta, hallitus.

Värdskap, n. se Tidelag.

Värf, n. toimi (-en), toimitus, työ.

Värfning, f. pestaus, värväys, värvinki; — -sbref, n. pestaus-l. värväys-kirja, sotamiehen pestauskirja; — -spenningar, m. pl. pestaus- l. värvinki-raha, sotamiehen pesti.

Värfva, v. a. pestata, värvätä, pestata sotamieheksi; (fö.) palkata (-kkaan), pestata; v. röster, kerätä huutoja l. ääniä.

Värfvare, m. sotamiesten-pestaja, värväjä, värväri.

Värja, v. a. varjella, suojella, torjua; v. sig för ngt, varjella l. suojella itseänsä jltkin, torjua jkin päältänsä; de v—jde sig tappert, he puolustivat l. varjellivat itseänsä l. piti-vät puoliansa urhoollisesti; v. sig med ed, puhdistaa itsensä valalla.

Värja, f. miekka; utmana ngn på v., vaatia jkuta miekkaisille.

Värjbak, m. miekan hamara l. selkä; — -fäste, n. miekan kädensija l. kahva; — -gehäng, n. miekankannike; — -klinga, f. miekan siilä l. lappa; — -knopp, n. miekan ponsi (-nnen); — -styng, n., -stöt, m. miekan pistämä l. pisto l. haava.

Värjemål, n. puhdistus, puhdistautuminen, puolusteleminen; — -sed, m. puhdistusvala.

Värjo, f.; han har det i sin v., se on hänen huostassansa l. huomassansa l. hallussansa.

Värk, m. särky, kolotus, kivistys, vaiva, kipu, pakotus; — -bruten, a. taudin syömä l. särkemä; — -stillande, a. särkyä l. kipua huojentava l. helpottava.

Värka, v. n. särkeä, kolottaa, kivistää, pakottaa, vaivata.

Värma, f. *se* **Värme**.

Värma, v. a. lämmittää; v. sig, v. r. lämmitellä, lämmitteä l. lämmitellä itseänsä; v—s, lämmitä (-piän), lämmentä (-penen).

Värme, n. (*värmednne*) lämme (-mpeen), lämpö, lämmin (-mpimän); — m. lämmin, lämpimä, lämpimyys; med v., lämpimästi, hartaasti, — **apparät**; m. lämmitin, lämmityskone l. -laite; — **enhet**, f. lämpöyksio; — **grad**, m. lämpöaste; (*grad af värme*) lämpimyys, lämpimän l. lämmön suuruus l. paljous; — **kapacitet**, f. lämpimän tilavuus; — **ledare**, m. lämmön- l. lämpimänjohtaja; — **mätare**, m. lämmön- l. lämpimänmittari; — **strålning**, f. lämpimän l. lämmön säteilyminen; — **utveckling**, f. lämmön lähteminen; — **ämne**, n. lämpöaine, lämpö, lämme (-mpeen).

Värming, f. lämmittäminen, lämmitys; lämpiäminen.

Värn, n. turva, suoja, suojelus, varjelus, tukiturva; — **lös**, a. turvaton; — **löshet**, f. turvattomuus; — **epligt**, asevelvollisuus; — **epligtig**, a. asevelvollinen, ase-enalainen; — **eman**, m. nostomies.

Värna, v. a. suojella, turvata, varjella.

Värpa, v. a. munia, tehdä munia; ha att v., munittaa.

Värphöna, f. muniva kana; — **tid**, m. munima- l. munimis-aika, munimisen aika.

Värr; ty v., sen pahempi, valitettavasti.

Värré, a. komp. pahempi; (*sämre*) huonompi; — adv. pahemmin, pahemmasti, huonommin.

Värst, a. superl. pahin (-imman); (*sämst*) huonoin (-imman); — adv. pahimmin, pahimmasti.

Väsen l. **Väsende**, n. (*varelse*) olento, olemus; (*substans*) oloaine (-een), olento; (*sätt, stück*) olento, tapaisuus, käytös; (*buller, ovdäsen*) melu, hälinä, meteli, telme (-een), pauhu; (*det hela af en institution*) toimi (-en), asiasto, asiat, olento; — **senhet**, f. olento-l. olemus-yhteys, yksi olemus, olenon l. olemuksen yhteys.

Väsentlig, a. olennainen, järkinäinen, vasitainen, tapaisuudellinen, taktillainen, pääasiallinen.

Väsentligen o. **Väsentligt**, adv. olen-

naisesti, järkinäisesti, vasituiseati, taktillaisesti, pääasialliseksi.

Väsentlighet, f. olennaisuus, järkinäisyys, vasitusuus, taktillaisuus, pääasiallisuus.

Väska, f. laukku, salkku, väsky.

Väsna, v. d. telmää, pauhata, touhata, jyrtyä (-yän), meluta (-uan), reuhata, ryskää, pelmuta, teutaroida, elamoita (-tsen).

Väst, m. västi, liivi, liivit (*pl.*).

Väta, f. märkyys, märkä, kosteus; (*vät väderlek*) märkä l. nuoskea ilma.

Väta, v. a. o. n. kastaa, kastella, kostuttaa.

Väte, n. (*kem.*) vety; — **svafva**, f. vetyriikkiö; — **syra**, f. (*kem.*) vetyhappo.

Vätgas, m. (*kem.*) vety, vetykaasu.

Vätska, f. neste (-een), vesi (-den), märkyys; (*safi*) mehu, neste, hera.

Vätska sig, v. r. o. **Vätskas**, v. d. vetistetä, vetistellä, mehestää.

Vätakig, a. nesteinen, nesteellinen, vetinen, vetevä, märkä.

Vätte, m. menninkäinen, maahinen.

Vättja, v. a. *se* **Hväsä**.

Växa, v. n. kasvaa; (*fig.*) kasvaa, nouta, karttaa, yletä (-nen), enetä (-nen); v. i längd, kasvaa pituutta l. mittaa l. pituudelleen; v. ifrån sig, rumen-tua kasvaessansa; v. till sig, pulsketa (-nen) l. kaunistua kasvaessansa; han är illa v., hän on rumakasvui-nen l. vartaloinen; vuxen, kasvanut; (*fig.*) vätevä, päteellinen, voipa, pytyvä, kelvollinen; han är ej vuxen detta arbete, hänessä ei ole sen työn tekijää l. jaksajaa, hän ei ole sen työn voipa, hän ei siihen työhön pysty l. päde.

Växt, m. (*växande*) kasvu, kasvaminen, kasvanto; (*hvad som vuxit*) kasvu, kasvama; (*kropsform*) kasvu, kasvanto, vartalo, rumis (-iin), ruumiin muoto; — f. (*planta*) kasvi, kasvu; (*utväxt*) pakka, kasvajainen, kasvannainen; (*rösta*) kasvut (*pl.*), kasvu; — **anatomi**, f. kasvinrakennus- l. kasviosain-oppi; — **art**, m. kasvinlaji; — **del**, m. kasvin- l. kasvi-osa; — **djur**, n. kasvielvä; — **familj**, f. kasviheimo; — **fysiologi**, f. kasvitien-tiede (-teen) l. -oppi; — **följd**, f. kasvijärjestys, -vuoro; — **gifvande**, a. kasvu hyödyttävä l. edistävä; — **hus**, n. kasvi-huone (-een); — **kraft**, f. kasvu- l.

kasvamisvoima; — -lif, n. kasvin- l. kasvi-elo; — -lim, n. kasviliima; — -näring, m. kasvinravinto; — -omlopp, n. kasvikierto; — -riktet, n. kasvikuunta, (*flora*) kasvisto; — -system, n. kasviluokasto l. -järjestelmä; — -ämne, n. kasvi-aine (-een).

Växtbarhet, f. kasvavaisuus.

Växtlig, a. kasvattava, kasvava, kasvulinen, kasvuisa.

Växtlighet, f. kasvullisuus, kasvuisuus, kasvavaisuus, kasvaminen, kasvit (*pl.*).

Vörda, v. a. kunnioittaa, pitää kunniasa l. arvossa.

Vördig, a. arvokas (-kkaan), arvoisa, kunnioitettava, arvossa pidettävä, rehtava.

Vördighet, f. arvoisuus, arvokkuus, kunnioitettavuus, rehtavuus.

Vördigt, adv. arvoisesti, arvokkaasti, rehtavasti.

Vördnad, m. kunnioitus, kunnioittaminen, kunniasa pito; (*vördsam helssing*) kunniaintervehdys; — -sbetygelse, f. kunnian-osotus; — -sbjudande, a. kunnioitusta l. arvonn-antoa vaikuttava, arvokas, kunnian-arvoinen; — -sfull, a. kunnioittavainen, kunnioituskellinen, suuresti kunnioittava; — -sfullt, adv. kunnioittavaisesti, kunnioittamisella, suuresti kunnioittaen; — -svärd, a. kunnioitettava, kunnian-ansaitseva.

Vördsam, a. kunnioittava, kunnioittavainen, suuresti kunnioittava, nöyrä-kunnialnen.

Vördsammeligen o. **Vördsamt**, adv. kunnioituksella, kunnioittaen, suurella l. nöyrällä kunnioituksella.

Vört, m. vierre (-rteen); — -bröd, n. vierreleipä.

X.

(Förekommer såsom begynnelsebokstaf blott i främmande ord, af hvilka några anföras).

Xyloglyf, f. m. puunleikkaaja l. -veistäjä, xyloglyf.

Xylograf, m. puunpiirtäjä l. -piirustaja, xylograf.

Xylografi, f. xylografia, puunpiirräntä l. -piirtämys; (*verk*) puunpiirros.

Xylografisk, a. puunpiirräntällinen l. -piirroksellinen.

Xylolit, m. kivettynyt pun, puunkivet-tynäinen, xylolitti.

Y.

Yfva sig, v. r. o. **Yfvas**, v. d. pöyhisteillä, pöyhittää itseensä; (*fig.*) pöyhisteillä, pöyhkeillä, suurennella (-ntelen), uljailla, ylpellä.

Yfvig, a. tunhea, pöyheä, puuhkea, lehvaka.

Yfvigket, f. tunheus, o. s. v.

Yla, v. n. uhuta; *se* Tjuta.

Ylle, n. villavaate (-tteen) l. -kangas (-kaan), villainen; — a. villainen, villa-;

— -band, n. villainen nauha, villanauha l. -rihma; — -fabrik, m. villatehdas (-taan); — -handel, m. villatavaran kauppa; — -skjorta, f. villapaita; — -strumpa, f. villa- l. villainen sukka; — -tyg, n. villavaate (-tteen) l. -kangas (-kaan); — -väf, -väfnad, m. villakangas (-kaan); — -väfveri, n. villankutoma-tehdas (-taan), villatehdas.

Yllen, a. villainen.

Ymnig, a. runsas (-aan) yltäkyläinen, viljava.

Ymnighet, f. runsaus, yltäkyläisyys, kyllyys, viljavuus; i y., *se* **Ymnigt**: — **-shorn**, m. kyllyyden- l. runsauden saari.

Ymnigt, adv. runsaasti, yltäkyläisesti l. -kylin, kyllältä, kosolta, viljalta, laamatta.

Ymp, m. *se* **Ympqvist**; — **-koppor**, f. pl. panenta- l. pano- l. istutusrokko; — **-qvist**, m. pano- l. ymppi-oksia; — **-skola**, f. oksastus- l. ymppivesasto; — **-stäm**, m. ymppi- l. oksastusrunko l. -puu; — **-sår**, n. oksastushaava l. -lovi.

Ympa, v. a. ympätä (-ppään), oksastaa; y. koppor, istuttaa l. panna rokkoa.

Ympning, f. ympäys, oksastus, oksastaminen.

Yngel, n. siktöt, pojat, pennut; (*af fisk*) alveet, malmaiset.

Yngla, v. n. poikia, tehdä poikia l. poikasia.

Yngling, m. nuorukainen; — **-ålder**, m., — **-år**, n. nuorukais-ikä l. -vuodet, nuoruden ikä.

Yngre, **Yngst**, *se* **Ung**.

Ynka, **Ynklig**, m. fl. *se* **Ömka**, **Ömklig**, o. s. v.

Ynkrygg, m. *se* **Stackare**.

Ynnest, f. suosio, lempi (-men), armot (*pl.*); — **-full**, a. sosiollinen, lemellinen.

Yppa, v. a. ilmaista, ilmoittaa, saattaa l. antaa ilmi; y. sig, v. r. o. y—s, v. d. ilmautua, ilmaantua.

Ypperlig, a. oivallinen, oiva, uhallinen, aimollinen.

Ypperlighet, f. oivallisuus, uhallisuus, aimollisuus.

Ypperligt, adv. oivallisesti, uhallisesti, uhalli, aimollisesti.

Ypperst, a. superl. (*ypperligast*) oivallisin (-imman); (*förnämst*) paras, etevin, suurin.

Yppig, a. (*frodig*) rehevä, uhkea, uhallinen, runsas (-aan), hyötyinen; (*praktig*) uhkea, upea, loistava, hehkuva; (*praktisktände, slösande*) yltäinen, ylenpaltinen, ylellinen, loistelijas (-aan); y—a former, uhkea l. pyöreä l. turpea vartalo.

Yppighet, f. rehevyys, uhkeus, uhallisuus, runsaus, hyötyisyys, upeus, loistavuus, ylellisyys, loistelijaisuus o. s. v.

Yppigt, ad. rehevästi, uhkeasti, uhalli-

sesti, runsaasti; ylenpaltisesti, ylellisesti, loistelijaa.

Yr, a. (*förvirrad i hufvudet*) huumeuksissa l. pyörreksissä oleva, huumeutunut, huuma- l. pyörreppäinen; (*ytterst ostyrig*) vauhka- l. hullu- l. huimainen, hulma, vallaton; jag blef yr i hufvudet, alkoi pyörretä l. rupesi huimaamaan päästäni l. päästäni; — **-få**, n. mäkäräinen, hyönteinen; — **-hätta**, f. tuulihullu, leuhkana, lehakka; — **-sand**, m. tuisku- l. juoksuhieta; — **-snö**, m. tuiskuava l. pyryvä lumi, tuisku, pyry, ryöppy; — **-stål**, n. hauras (-aan) teräs (-ksen), rääkkäteräs; — **-vaken**, a. unen pyörreksissä l. huumeuksissa (oleva), puoliuninen, unimielinen; — **-väder**, n. pyry, tuisku, pyry- l. tuisku-ilma.

Yrä, f. huumetus, pyöritys, huumaus, vimma, hurjuus, houraus, houreet (*pl.*).

Yrä, v. n. (*om snö, sand*) ryöpytä (-pyyän), pyrytä (-yän), tuiskuta (-nan), tuiskuttaa, ryöpyttää, pölytä; (*om sjuka*) hourailla, houria, houreksia; (*fig.*) hourailla, houreksia.

Yrhet, f. huumetus, huumaus, pyöritys, pyörreksissä l. huumeuksissa olo; vauhkous, hullupäisyys.

Yrka, v. a. vaatia, kiistää, väittää.

Yrkan, f. o. **Yrkande**, n. vaatiminen, kiistäminen, kiisto, väittäminen, väittämys.

Yrke, n. ammatti, elatuskeino, elanto, virka; — **-sbröder**, m. ammatti- l. virkaveli; — **-sidkare**, m. ammattilainen, ammatinharjoittaja; — **-skunnig**, a. ammatissa l. ammatin-taitava.

Yrsel, m. houraus, houreet (*pl.*), huumetus, pyöritys.

Ysta, v. a. piimittää, juokuttaa, juokuttaa juustoksi; (*göra ost*) tehdä juustoa l. juustoksi; — v. n. l. y. sig, v. r. o. y—s, v. d. piimiä, piimittyy, juoksettaa, juostaa juustoksi l. piimäksi; y—d mjölk, piiminyt l. piimäinen l. juoksettanut maito.

Yste, n. juustomaito.

Yster, a. virma, hulma, raju, pilttoisa, äksy, räpökkö.

Ysterhet, f. virmuus, huimuus, rajuus.

Yta, f. pinta, pinta- l. ulkopuoli.

Ytattraktion, f. pintavetoisuus; — **-mått**, n. alaa- l. pintamitta; — **-vatten**, n. pintavesi.

Ytlig, a. pinnallinen, pinta- l. ulkopuolinen, päällittäinen.

Ytligt, adv. pintapuolisesti l. -puolin l. -puolelta, päällimmiten, päällittäin.
Ytterhud, f. orvaskei (-den) l. -kettu, marraakesi; — **-kant**, m. ääri (-en), ulkoreuna l. -syrjä; kasta y., heitelkättä ulkokaaroin, luistella ulkokaartoja; — **-mera**, adv. vieläkin, vielä sitte, sen lisäksi, siihen vielä; till y. visso, enemmän l. paremmaksi varmuudeksi l. vakuudeksi; — **-sida**, f. ulkopuoli l. -sivu.
Ytterlig, a. ylellinen, ylenpaltinen, ylenpuolinen l. -puoleton.
Ytterligare, a. komp. vielä tehty l. annettu; jmf **Vidare**; till y. säkerhet, paremmaksi l. vielä enemmän vakuudeksi l. varmuudeksi; — adv. vieläkin, vielä, vielä sitte, siihen vielä.
Ytterligen o. **Ytterligt**, adv. ylellisesti, ylen, lopen, puolettomasti.
Ytterlighet, f. ylellisyys, ylenpaltisuus, ylenpuolisuus.
Ytterst, a. superl. (*längst ut*) äärimmäinen, perimmäinen, uloimmainen; (*sist*) viimeinen, (*öfverst*) päällimmäinen, ylimmäinen, (*högst, störst*) suurin (-imman), ylimmäinen, äärimmäinen; drifva en till det y—a, pakottaa jku suurimpaan l. äärimmäiseen hätään l. viimeisillensä; drifva ngt till det

y—a, saattaa jkin ylimmillensä l. korkeimmillensä l. äärimmillensä; i det y—a, viimeiseen tippaan l. viimeisiin asti; — adv. lopen, peräti, ylenmäärin.

Yttra, v. a. lausua, sanoa, virkkaa; y. sig, v. r. lausua l. sanoa mielensä l. ajatuksensa; (*visa sig*) näyttää, näyttää itsensä, ilmautua.

Yttrande, n. lause (-een), sanat (*pl.*), puhe (-een), puheet (*pl.*), lausunto; — **-rätt**, m. sanan- l. lausevalta, puheen-oikeus.

Yttre, a. komp. ulkonainen, ulkopuolinen, ulko-; etummainen, etu-, päällimmäinen; det y., ulkopuoli l. -puolet (*pl.*), (*fig.*) ulko-asiat, ulkonaiset toimet l. asiat; i y. rummet, etummaisessa l. etuhuoneessa; i det y., ulkopuolelta l. -puolesta, ulkopuolen l. ulkoasiain suhteen.

Yttring, f. näyttäminen, ilmaus, ilmauma, osote.

Yttrium, n. (*kem.*) yttriumi.

Yxa, f. kirves (-een), (*stål*) kalso.

Yxhammare, m. kirveen tukka l. tallal. hamara, kirvespohja; — **-skäft**, n. kirvesvarsi (-rren), kirveen varsi.

Yxne, n. kämmekkä.

Z.

(Förekommer blott i lånade ord).

Zar, m. tsaari, ruhtinas (-aan).

Zarina, f. tsaaritar (-ttaren), ruhtinatar (-ttaren).

Zebaot, n. Sebaotti.

Zebra, f. seebra.

Zefir, f. lännetär (-ttären), länsituulonen, sefiri.

Zelot, m. selootti, kiikkoilija.

Zenit, m. tsenitti, yläkohta, keskitäivas (-aan).

Zibetkatt, m. sibetkikka.

Zickzack, adv. sinne tänne, polvitellen, sikinsokin; i z., vinkkurissa; — **-harf**, m. vinkkuhes; — **-linie**, f. vinkkuriviiva.

Zifra, *se* Sifra.

Zigenare, m. mustalainen.

Zink, m. sinkki.

Zion, n. Sioni.

Zira, **Zirat**, *se* Sira, **Sirat**.

Zobel, m. *se* Sobel.

Zodiak, m. sodiakki, tähti- l. eläinrata.

Zodiakal, a. tähti- l. eläinradallinen l. -radan.

Zon, m. ilmavyöhyke (-kkeen), ilman-ala.

Zoofyt, m. zoofyytti, eläinkasvi.

Zoografi, f. zoografia, eläinseletys l. -oppi.

Zoolit, m. eläinlivetynäinen, kivi-eläiväinen.

Zoolog, m. zoologi, eläinten- l. eläinopin-tutkija.

Zoologi, f. eläintiede (-teen) l. -opi, zoologia.

Zoologisk, a. eläintieteen l. -opin, eläinopillinen l. -tieteellinen, zoologillinen.

Å.

- Å**, f. joki (-en); — **backe**, m. jokiahde (-teen), joen äyräs (-ään) l. tölmä; — **bryn**, n., **brädd**, m. joen reuna l. kallas (-ltaan) l. äyräs, joen varsi (-ren); — **dal**, m. joennotko, jokilaakso; — **mun**, **myning**, f. joen suu; — **vatten**, n. jokivesi (-den), joen vesi.
- Å**, prep. *es* **På**; Å min sida, minun puolestani; Å rad, perättäin; Å nyo, uudestansa.
- Åberopa**, v. a. l. **Åberopa sig**, v. r. vetää l. ottaa l. mainita (-tsen) todistukseksi l. todisteeksi l. perustukseksi, mainita, huutaa; (*hånvisa till ngt*) viitata (jkin).
- Åberopande**, n. todistukseksi l. perustukseksi vetäminen l. ottaminen l. mainitseminen.
- Åbo**, m. asukas (-kkaan), tilan-asukas; — **rätt**, m. asunto- l. hallitus-oikeus; **åbo- och besittningsrätt**, asunto- ja nautinto-oikeus; — **skyldighet**, f. asukkaan velvollisuus.
- Åboskap**, n. asukas- l. hallitus-oikeus.
- Åbringa**, v. a. (ngn ngt), saattaa (jkin jkulle l. jkuta jhkin).
- Åbrodd**, m. aaprotti, koimaruna.
- Åbyggnad**, m. huoneet (*pl.*), huoneukset (*pl.*), kartano.
- Åbåke**, n. *es* **Obåke**.
- Åda**, f. haahka.
- Ådagalägga**, v. a. osottaa, näyttää, näyttää toteen.
- Åder**, f. suoni (-en); (*i jorden l. berg*) suoni, juoni (-en), juomu; (*i träd*) syy, juomu; — **bråk**, n. suonen venähdys l. pullistus; — **hinna**, f. suonikalvo; — **jern**, n. suonirauta, näppäri; — **låta**, v. a. iskeä l. avata suonta, iskeä; — **system**, n. suonisto, suonirakennus.
- Ådra**, f. *es* **Åder**.
- Ådra**, v. a. suonittaa, juonittaa, juovittaa; (*dåda genom ådrors öppnande*) suonia, tappaa suonten avauksella.
- Ådraga**, v. a. tuottaa, saattaa, vetää; Å sig, v. r. tuottaa l. saattaa päällensä, saada, saavuttaa.
- Ådrig**, a. (*om menniskokroppen*) suoninen, suonillinen; (*om sten, o. d.*) suoninen, juoninen, juovikas (-kkaan); (*om träd*) syinen, juomuinen.
- Ådöma**, v. a.; Å ngn ett straff, tuomita (-tsen) joku rangaistavaksi l. rangaistukseen.
- Åh!** int. oh! oi! hei! noi!
- Åhä**, int. *es* **Aha** o. **Hä**.
- Åhåga**, f. halu, mielihalu, mielenteko l. -pito.
- Åhöra**, a.; Å vittne, kuulotodistaja.
- Åhöra**, v. a. kuunnella (-ntelen), kuulla (-ltelen), kuulla.
- Åhörare**, m. kuultija, kuuntelija, (*prestens*) sanankuultija.
- Åhörarinna**, f. kuultijatar (-ttaren), kuuntelijatar (-ttaren).
- Åka**, v. n. ajaa, ajella; Å på skridskor, luistella; Å backe, laskea l. liukua mäkeä, liukuella.
- Åkalla**, v. a. rukoilla avuksi (jkuta) l. apua (jkulta), avuksi huutaa.
- Åkallan**, f., **Åkallande**, n. o. **Åkallelse**, f. avuksi huutaminen l. huuto, avuksi l. avun rukoileminen.
- Åkare**, m. ajuri.
- Åkarhäst**, m. ajurin hevonen; — **kär**, f. ajurin rattaat.
- Åkdon**, n. ajoneuvo l. -neuvot, ajoleike, ajokalut.
- Åker**, m. pelto; — **bruk**, n. pellonviljelys, (*jordbruk*) maanviljelys; — **brukare**, m. pellonviljelijä, peltomies, (*jordbrukare*) maanviljelijä; — **bruksredskap**, n. pellonviljelys-kalu; — **brukssystem**, n. pellonviljelys-järjestelmä; — **bär**, n. maamuurain (-men), mesimarja l. -mansikka; — **oirkulation**, f. peltokierto; — **fält**, n. vainio, pelto- l. viljavainio; — **hven**, f. luoho, kastikka, kastikainen; — **höna**, n. peltokana; — **jord**, f. (*jord till odling*) pelto- l. pellonmaa; (*brukad jord i åker*) ruoka- l. peltomulta; — **kål**, m. peltokaali, naraku; — **man**, m., peltomies; — **ren**, f. pienar (-ntaren), pyörtäno, pellon pienar l. pyörtäno; — **rätta**, f. peltoshiiri; — **skifte**, n. peltopalsta l. lohko; — **skrämma**, f., **spöke**, n. linnun pelätti l. pelotus l. pelko; — **teg**, m. sarka, pellon- l. peltosarka; — **täppa**, f. peltotarha l. -tarhanen l. -aitaus; — **ärter**, n. pl. peltokerne.
- Åkføre**, n. ajo-, rekikeli l. -tila.
- Åklaga**, v. a. *es* **Åtala**.

Åklagare, m. syyttäjä, päällekantaja, kantaja, kanteentekijä.

Åkning, f. ajo, ajaminen, ajelu.

Åkomma, f. vamma, vika, kipu, loukkaus.

Åkomma, v. n. *se* **Påkomma**.

Åkåra, v. n. *se* **Åtala**.

Ål, m. angerias (-aan); — **fiske**, **fånge**, n. ankeriaankalastus l. -pyytö; — **kista**, f. angerias-arkku.

Ålandsrot, f. oolanninjuuri.

Ålder, m. ikä; (**ålderdorn**) vanhuus; hög å., vanha l. suuri l. korkea ikä; upp nå en hög å., elää hyvin vanhaksi l. iälliseksi; vid mogen å., täydessä iässä, täydellä iällä l. ikää; af lika å., yhden- l. yksi-ikäinen; med å — n, vanhemmiten, vanhemmaksi l. ikkäämmäksi tultua; dö af å., koolla vanhuuttansa; af å., vanhastansa, vanhuudesta, entuudesta; verdens åldrar, maailman ikkäuudet; i vår å., meidän iässämmme l. iillämme l. ikkäuutenamme l. ikäpäivinämmme; — **bruten**, a. vanhuuttansa l. vanhuuden huono l. vaivainen, vanhuudesta sortunut; — **man**, m. ammatinvanhin (-imman), oltermanni; — **sman**, m. ikämies, vanhus (-ksen); — **stigen**, a. iällinen, iäkäs (-kkään), ikäpuoli (-en); — **sår**, n. ikävuosi (-den).

Ålderdorn, m. vanhuus, vanha ikä, iällisyys; (**fortid**) muinaisuus, muinaisaika; på sin å., vanhuudessaansa, vanhalla iällensä, vanhana, iällisenä; — **ssvag**, a. vanhuuttansa heikko, ikähuono; — **ssvagh**, f. vanhuuden heikkous.

Åldras, v. d. vanheta (-nen), vanhentua, iästyä.

Åldrig, a. iällinen, iäkäs (-kkään), ikä.

Åldrihet, f. iällisyys, ikkäuisyys.

Åldrar, m. ukko, vanhus, perheen vanhin (-imman); — **fru**, f. enikko, mummo; — **gesäll**, m. vanhin (-imman) sälli l. kisälli.

Ålliga, v. n.; honom åligger, hänen on velvollisuutensa, hän on velvollinen tulle; alla mig å — nde pligter, skyldigheter, kaikki minulla olevat l. minulle määrättyt l. kuuluvat l. minun täyttettäväni velvollisuudet l. tehtävät.

Åliggande, n. velvollisuus, tehtävä.

Ålägga, v. a. velvoittaa, määrätä, panna päälle l. määräksi, panna l. mää-

rätä tehtäväksi l. velvollisuudeksi, kääkeä.

Åläggande, n. velvoittaminen, velvoitus, määrääminen.

Åländing, a. Ahvenanmaalainen, Aalandilainen.

Åländsk, a. Ahvenanmaan, Aalandin, asiantilainen, ahvenanmaalainen.

Åm, m. saami; en å full, saamillinen.

Åminnelse, f. muisto, jälkimuisto; — **tecken**, n. muistomerkki, muiston merkki.

Åmning, f. (**stopp**) uppomitta.

Ånga, f. höyry, (**bad**) löyly; (**luft**) haaju, käry.

Ånga, v. n. o. imp. höyrytä (-yän); (**lukta**) haista, hajuta (-uan).

Ångare, m. höyrylaiva, höyry.

Ångbad, n. höyrykylpy l. -sauna, löylykylpy; — **båt**, m. höyryvene (-een); — **fartyg**, n. höyrylaiva l. -alus, tullaiva; — **kokning**, f. höyryllä keittäminen, höyrykeitto; — **kraft**, f. höyry- l. höyryvoima; — **mantel**, m. höyryverho; — **maskin**, m. höyrykone (-een) l. -masiina; — **panna**, f. höyrykatilla l. -pannu; — **press**, m. höyrypainin; — **såg**, m. höyrysaaha; — **tryck**, n. höyrypaino; — **vagn**, m. höyryvaunu.

Ånger, m. katumus; — **fri**, a. katumukseton; — **full**, a. katuvainen; — **köpt**, a. kauppaansa katuva, katuvainen, pahoitteleva.

Ångst, f. tuska, hätä; — **full**, a. tuskainen, tuskallinen, tuskissansa oleva; — **rop**, — **skri**, n. tuskanhunto; — **svett**, m. tuska- l. hätähiki.

Ångra, v. a. o. imp. katua; å sig, v. r. katua.

Ånyo, adv. uudestansa, uudesti, uudellensa, toistamiseen.

År, n. vuosi (-den), ajastaika, (**ett helt år igenom**) vuosikausi (-den); år 1878 den 6 December, vuonna 1878 Jouluun 6 p:nä; jag var der i 10 år l. 10 års tid, olin siellä 10 vuotta l. ajastaikaa l. 10 vuoden ajan l. 10 vuotta aikaa; året om, vuosikauden, kaiken vuotta, vuoden umpeen; under året, vuoden kuudessa, sillä vuodella, vuodella, vuoden mittaan l. pitkään; fram på året, myöhempään vuotta, vuoden päälle; här om året, joku vuosi sitte, tässä jonakin vuonna; år för år, från år till år, vuosi vuodelta, vuodesta vuoteen; år ut och

år in, vuosikansia, vuosi toisen perästä, vuotta vuotustansa; om ett år, vuoden päätäl. takaa; inom ett år, vuodessa, yhdessä vuodessa, vuoden kuluessa; inom år och dag, vuodessa ja päivässä, vuoden ja päivän kuluessa; 1879 års utskylder, 1879 vuoden ulosteot; för året, vuodelta; det året, se vuosi, sinä vuotena l. vuonna; tjena på år, palvella vuoden päälle l. vuosittain l. vuosimäärällä; i sin bästa år, parhaassa iässänsä, parhaalla ikällänsä l. ikäänsä; komment till åren, ikämies, vanhahko mies, ikäpuolinen, ikäpuolissa; med åren, vanhemmiten, vanhemmalla ikää, ajan pitkään, vuosta myöten; — gång, m. vuosikerta; — hundrade, n. vuosisata; — arbete, n. (arbete på år) vuosityö; (som varar, fordrar ett år, vuoden l. vuotinen työ; (som sker hvarje år) vuosityö, vuotuisen l. vuosinainen työ; — sbarn, n. vuosiknmppani; — sberättelse, f. vuosikertomus; — sdag, m. vuosipäivä; — sfest, m. vuosijuhla; — sföljd, f. vuosijärjestyks; (följd af flere år) vuosijakso; — förslag, n. vuosiarvio; — sgammal, a. vuoden vanha l. ikäinen, ajastalkainen, yksivuotias l. -vuotinen, vuosikuntainen; — slön, f. vuosipalkka, vuotinen l. vuoden palkka; — smarknad, m. vuosimarkkinat (pl.), vuotuiset markkinat; — sproklama, n. vuosiproklaama l. -haasto; — sring, m. syy, lusto; — sräkning, f. (räkning på år) vuosi- l. vuotuislasku, vuosirätinki; (redogörelse för år) vuositili l. -tillinteko; (räkning efter år) vuosittainen l. vuosien lasku; (årets beräkning) vuoden- l. vuosilasku l. -laskento; — sränta, f. vuosikorko l. -kasvut (pl.), vuoden l. vuotuisen korko; — stid, m. vuoden-aika; — sväxt, m. vuoden- l. vuositulo, vuosikasvu, vuoden sato; — tal, n. vuosiluku; — tusen, n. vuosituhannes (-ksen) l. -tuhat; — vis, adv. vuosin, vuosittain, vuositellen.

Åra, f. airo; med å försedd, airoilinen.

Årblad, n. airon- l. airolapa; — handtag, u. airon pyyly l. kädensija; — klamp, m. airo- l. soutuhanke; — ring, m. raksi, hanka- l. airovitaa, airopana; — tag, n. airon vetämä l. veto.

Årder, n. kosseli, sahrat.

Årlig, a. vuotuisen, vuotinen, vuosinainen, jokavuotinen.

Årligen, adv. vuosittain, vuotuisesti, joka vuosi l. vuonna; (för året) vuodelta, vuodessa.

Årta, f. vaaleasiipi-sorsa.

Ås, m. (på tak) harja, harja- l. harjuhirsii (-rren); (på åker) vaon harja; (mellan körr och vattendrag) särkkä, keidas (-taan); (bergås) harju, harjanne (-nteen), selänne (-nteen); — stång, f. harjapuu l. -orsi (-rren); — tak, n. harjakatto.

Åsamka, v. a. tuottaa, saattaa, saada, saavuttaa.

Åse, v. a. katsella.

Åsido, adv. syrjään, erikseenä, erillensä; — sätta, v. a. laiminlyödä, heittää l. jättää tekemättä l. huolimattomuuteen; — sättande, n. laiminlyöminen, tekemättä jättäminen.

Åsigt, f. miellipide (-tsen), ajatus, mieli (-en); jag är af den å, hyser den å, minä olen sitä mieltä l. ajatusta, minulla on se miellipide l. ajatus; af olika å, erimielinen, eri mieltä l. ajatusta.

Åska, f. ukkonen, pitkäinen, herranvoima; krigets åskor, sodan jyskeet.

Åska, v. imp.; det å—r, ukkonen l. isänen käy l. jyrisee, pitkäinen jyliisee.

Åskby, m. ukkosen kuuro; — dunder, n. ukkosen jyrinä l. jylinä, ukonjyrinä; — eld, m. ukkosen valkea, ukon- l. ukkoisvalkea l. -tuli; — knall, m. ukkosen paukua l. jyskäys l. jyrähdys; — ledare, m. ukkosenjohdattaja l. -johdatin, ukonsyötti; — moln, n. ukkois- l. ukonpilvi; — slag, n. ukkosen lyömä l. lyönti l. isku; — stråle, m. salama, ukon- l. ukkosenleimaus; — vigg, m. ukkosen nuoli l. vaaja, ukonkivi l. -nuoli; — väder, n. ukkois- l. ukon-ilma.

Åskåda, v. a. katsella, katsoa, nähdä, havaita (-tsen).

Åskådande, a. (pl.) havaitseva, näkevä; — subst. n. katseleminen, näkeminen; utsätta till allmänt å, panna kaikkien katseltavaksi l. nähtäväksi.

Åskådare, m. katsoja, katselija, näkijä.

Åskådlig, a. (tydlig för förståndet) selvästi nähtävä l. ymmärrettävä, selväymmärteinen l. -havainnollinen; (genom åskådning fördrifvad) selväym-

märteinen, havainnollinen; (*som kas skådas*) nähtävä, havainnollinen, katseltava; — -göra, v. a. tehdä nähtäväksi l. käsitettäväksi l. selväksi.

Åskådighet, f. havainnollisuus, nähtävyyttä, selvyys, selväymmärteisyys.

Åskådligt, adv. nähtävästi, selvästi, havainnollisesti.

Åskådning, f. *se* **Åskådande**; (*fl.*) havainto, havaitsema, näkemys; — **Sundervisning**, f. havainto- l. näkemysopetus.

Åsna, f. aasi; (*fig.*) tomppeli.

Åsnefirvare, m. aasin-ajaja l. -ajuri; — **kindebåge**, m. aasin leukaluu; — **skri**, n. aasin kiljunta l. kiljuminen.

Åsninna, f. asintamma.

Åstad, adv. matkaan, pois; gå fara å, lähteä menemään, lähteä l. mennä matkaansa; — **-komma**, v. a. saada aikaan l. toimeen, saattaa aikaan, vaikuttaa, toimittaa, tehdä, hankkia.

Åstunda, v. a. haluta (-uan), halata (-ajan), miellä, tehdä mieli, olla mieltä l. halu, haluttaa (jkuta).

Åstundan, f. halajaminen, haluamus, halu, mielenteko.

Åsyfta, v. a. tarkoittaa, tähdätä (-tään), olla tarkoitus l. tarkoituksena.

Åsyftning, f. tarkoitus, tarkoittaminen, tähtäminen.

Åsyn, f. näky, näkemä, näkeminen, silmät (*pl.*); vid hans å, häntä nähdessä, häntä nähtyä; gå ur min å, mene pois l. pakene silmistäni l. näkyvistäni l. nähtävistäni; å—en deraf, sen näkeminen l. näky; i allas å, kaikkein nähden l. aikana l. nähtävänä.

Åsyna, a. oböjl.; å vittne, nähnyt l. näkö-todistaja, omin silmin nähnyt l. näkevä todistaja.

Åsamjas, v. d. sopia, suostua, sopia l. suostua keskenään.

Åsätta, v. a. panna päälle, panna, määrätä; å märke, panna merkki (jkin l. jonkin päälle), panna (jkin) merkkiin.

Åt, prep.; såsom beteckningsord för dativ återges det med kasus allativ (-lle); (*rörelse till en ort, riktning åt ett håll*) kohti, kohden, päin; eller återges det genom kasus illativ (-h—n), eller allativ; åt alla håll, joka haaralle; det ligger åt norr, se on pohjoiseen päin l. pohjoista kohden l. pohjainen; gläd-

ja sig åt ngt, illoita jstkin; skratta åt ngn l. ngt, nauraa jkulle l. jllkin, nauraa jkuta l. jtkin; hvad går åt dig? mikä sinun on? mikä sinulle on tullut? mikä sinnun tulee? maka l. jemka åt sig, siirtää aijaa, tehdä tilaa; gå åt (*baktala*), panetella, (*förebörd*) nuhdella, soimata; (*förbrukas*) kulua, mennä; (*omkomma*) menehtyä; klämma, draga åt, puristaa, vetää kiinni l. kiinnemmäksi l. lujempaan.

Åtaga, v. a.; å sig ngt, ottaa päälleenä l. tehdeksensä l. toimeksensa, sitoutua l. ruveta (-pean) jhkin l. jkin tekemään.

Åtagande, n. päälleen-ottaminen, sitoutuminen; (*det åtagna*) tehtävä, toimittettava, sitouma, sitoumus.

Åtal, n. kanne (-nteen), syyte (-tteen), syytös (-tteen); väcka å, nostaa l. tehdä kanne l. syyte, panna kanteeseen; stålla under å, panna kanteen alle, tehdä l. saattaa kanteen l. syytteen alaiseksi.

Åtala, v. a. kantaa (jkuta) vastaan l. (jkun) päälle, panna kanteeseen, tehdä kanno (-nteen) l. syyte (jkusta l. jstkin); (*kländra*) valittaa, moittia, soimata.

Åtalan, f. *se* **Åtal**.

Åtalare, m. *se* **Åklagare**, **Anklagare**.

Åtanka, f. o. **Åtanke**, m. ajatus, muisto; vid å—n på detta, tätä ajattellessa (-ni) l. muistellessa (-ni); komma i gunstig å, tulla suosiolliseen muistoon l. suosiollisesti muistetuksi.

Åtbära, v. n. (*hända*) sattua, käydä, tapahtua; (*passa sig*) sopia.

Åtbörd, f. liikentö, ele, koikkaus.

Åteokna, v. a. *se* **Påteokna**.

Åtel, m. raato, haaska, (*lockmat*) syötti.

Åter, adv. (*tillbaka*) takaisin, jälleensä, jälleen; (*igen*) taas, jälleen; (*änyo*) uudellensa, uudestaan; (*öfrigt*) jäljellä l. jällellä, jälhillä; (*deromot*) taas.

Återbegära, v. a. pyytää l. anoa takaisin l. jälleen.

Återbekomma, v. a. saada takaisin l. jälleen.

Återbetala, v. a. maksaa takaisin.

Återbetalning, f. takaisinmaksu l. -maksaminen.

Återblick, m. takaisinkatsaus l. -silmäys.

Återbringa, v. a. tuoda l. saattaa takaisin.

Återbryta, v. a.; å dom, purkaa tuo-

mio; å ljusstrålarne, heijastaa l. murtaa takaisin valosäteet.

Återbud, n. kieltosana l. -sana, peruutus, takasana.

Återbära, v. a. kantaa takaisin; (*lagt.*) tuoda l. antaa l. maksaa l. toimittaa takaisin.

Återbörda, v. a. (*lagt.*) *se* Börda.

Återfall, n. jälleen- l. takaisinlankeaminen l. -lankeemus, uudistus, jälleenteko, palajaminen; å. i brott, palajaminen l. jälleentankeaminen rikokseen, rikoksen uudistus l. jälleenteko; å. af sjukdom, taudin uudistuminen l. palajaminen l. takaisintulo.

Återfälla, v. n. langeta (-kean) l. pudota (-toan) takaisin; (*fig.*) langeta takaisin l. jälleen l. uudestaan, palata; *se* Hemfälla.

Återfinna, v. a. löytää jälleensä l. jälleen, löytää, tavata (-paan).

Återfordra, v. a. vaatia takaisin.

Återfordran, f. takaisinvaadinta l. -vaatimus.

Återfrakt, f. palaukuorma, takarahti; få å., saada kuorma takaisin.

Återfå, v. a. saada takaisin l. jälleen.

Återfärd, f. paluu- l. palausmatka, takaisintulo, takamatka.

Återfärdas, v. d. kulkea l. matkata l. tulla takaisin.

Återföra, v. a. viedä takaisin, kuljettaa l. saattaa l. johdattaa takaisin, palauttaa.

Återförening, f. jälleen-yhdistys.

Återförvisa, v. a. palauttaa l. lykätä (-kkään) takaisin, lykätä uuteen tutkintoon.

Återförvisning, f. takaisinlykkäys, palautus.

Återförvänta, v. a. odottaa takaisin.

Återgifva, v. a. antaa takaisin l. jälleen; (*uttrycka, skildra*) osoittaa, sanoa, selittää, kertoa, (*öfversätta*) käänntää; (*i tryck*) kerrata (-taan).

Återglans, m. vasta- l. takaisinloiste (-een) l. -paiste (-een), loisteen heijastus, takaisinkuvastus l. -heijastus, kajanne (-nteen).

Återgoda, n. palaustavara l. -lasti l. -kuorma.

Återgå, v. n. mennä l. käydä takaisin, peräytyä, purkautua; å. till sitt förre lefnadssätt, mennä takaisin l. palautua entiseen elämäntahtoonsa; egendomen å—r till förre egaren, omaisuus peräytyy l. menee ta-

kaisin entiselle omistajalle; köpet å—r, kauppa peräytyy l. purkautuu.

Återgång, m. takaisinmeno l. -meneminen, palautuminen, peräytyminen, purkautuminen; — *sbyte*, n. vaihdon purkaus l. purkautuminen, purkaus- l. purkamakauppa; — *sed*, m. peräytyvä vala; — *svittne*, n. peräytyvä todistaja.

Återgålda, v. a. maksaa takaisin, maksaa; (*fig.*) palkita (-teen), maksaa.

Återhemta, v. a. tuoda takaisin; (*åter upprepa*) uudistaa, kertoa, kertoa l. sanoa uudestaan; å. krafter, voimistua uudestaan l. jälleensä, saada l. kerätä uusia voimia, tulla taas voimiinsa.

Återhåll, n. (*tillbakahållande*) pidätys, este (-een); (*upphörande*) lakkaus, lakkaaminen, herkeneminen, tankoaminen; *se* Återhållsamhet.

Återhålla, v. a. (*tillbakahålla*) pidättää, estää; (*qvarhålla*) pysyttää, pidättää; (*hejda*) pidättää, hillitä (-teen), estää; å. sig, v. r. pidättää l. pitää itseänsä.

Återhållsam, a. kohtuullinen, kohtuuden pitävä, kohtuullinen, nautinnonkieltoinen.

Återhållsamhet, f. kohtuullisuus, kohtuuden-pitäväisyys l. pito l. pitäminen, kohtuullisuus, nautinnonkieltoisuus.

Återigen, adv. taas, taaskin, vieläkin, taas uudestaan l. uudellensa, toistamiseen.

Återinlösa, v. a. lunastaa takaisin.

Återinsätta, v. a. panna l. asettaa l. asetuttaa takaisin l. uudellensa l. jälleen.

Återkalla, v. a. kutsua l. käskää takaisin; å. i minnet, muistuttaa mieleensä; (*ett löfte o. d.*) peräyttää, peruuttaa, epuuttaa, ottaa takaisin.

Återkallelig, a. peräytettävä, peräytyvä, peruutettava, epuutettava, takaisin-otettava, jonka voi takaisin ottaa l. peräyttää.

Återkallelse, f. peruutus, epuutus, takaisin-otto l. -ottaminen.

Återkasta, v. a. heittää l. viskata takaisin; (*åstadkomma en återstudning*) ammahuttaa l. kimmahuttaa l. heijastuttaa takaisin; å—s, v. d. ponnahuttaa l. heijastua takaisin.

Återkastning, f. takaisinviskaus l. -heitäminen; ammahuttaminen, ponnahuttaminen, heijastus o. s. v.; — *svinkel*, m. ponnahdus- l. heijastuskulma.

Återkomma, v. n. tulla takaisin l. jäl-

leen, palata (-ajan), palautua, uudistaa; ständigt å—nde fel, alati l. alinomaia sattuvat l. alinomaiaet l. alati uudistuvat l. uudelleen tehdyt virheet.

Återkomst, f. takaisintulo, palajaminen, palaus; vid å—en, palatessa, takaisin tullessa.

Återkänna, v. a. tuomita (-teen) takaisin.

Återlast, m. palaus- l. takalasti.

Återlemna, v. a. antaa l. tuoda takaisin.

Återlifva, v. a. jälleen l. uudellensa virkistää l. elähyttää, saattaa jälleen virkomaan l. virkistymään l. vireille.

Återljud, **Återljuda**, *se* **Genljud**, **Genljuda**.

Återlösa, v. a. lunastaa, lunastaa takaisin.

Återlösare, m. lunastaja.

Återlösning, f. lunastus, lunastaminen; —*avverk*, n. lunastustyö l. -toimi (-en).

Återmarsch, m. palausmarssi, palajaminen; under å—en, palausmatkalla, takaisin marssissa, palatessa.

Återresa, f. palaus- l. paluumatka, palajaminen, takaisintulo; under å—n, paluumatkalla, palatessa, takaisin tullessa l. matkatessa.

Återresa, v. n. matkata l. kulkea takaisin, palata (-ajan), palautua.

Återse, v. a. nähdä l. tavata (-paan) taas l. jälleen.

Återseende, n. jälleennäkeminen l. -ta paaminen.

Återskall, n. *se* **Genljud**.

Återsken, n. *se* **Återglans**.

Återskänka, v. a. lahjoittaa takaisin l. vastaan, antaa lahjaksi takaisin, antaa vastalahjaksi.

Återslag, n. takaisinlyömä l. -lyönti l. -hijähäys; *se* **Återstudning**.

Återslå, v. a. lyödä l. elähyttää takaisin, potkaista takaisin; *se* **Återstudså**.

Återspegla, v. a. kuvastaa.

Återsted, f. jäännös, jäte, loput (*pl.*), tähte (-teen).

Återstudså, v. n. ammahtaa l. ponnahtaa l. kimmahtaa l. potkaista takaisin.

Återstudning, f. ammahdus, ammahtaminen, kimmahdus, ponnahdus, ponnahtaminen.

Återstå, v. n. olla jäljellä, jäädä jäljelle, jäädä, olla jätteenä l. tähteenä; det å—r mig blott att tacka eder, minun nyt vaan enää tulee

teitä kiittää, minulla on vain jäljellä teitä kiittää l. kiittäminen.

Återstålla, v. a. asettaa l. panna takaisin; (*återbringa i dess förra stånd*) laittaa l. panna entiseen voimaan l. kuntoon, hankkia l. laittaa l. palauttaa entiseensä l. takaisin; (*återgiftva*) antaa l. tuoda takaisin; å. handlingar, palauttaa l. takaisin toimittaa l. laittaa asiakirjat; jag är nu alldeles å—ld, nyt olen entiseessä terveydessäni, nyt olen varsin parantunut l. terveyteni jälleen saanut, nyt olen jälleen voimiini tullut l. pääsnyt.

Återställande, n. takaisin-asettaminen l. -paneminen, entiseen voimaan l. kuntoon laittaminen l. saattaminen, takaisin antaminen l. hankkiminen.

Återstöt, m. takaisinsurvaus l. -potkaus l. -työntö, poukahdus, poukahtaminen.

Återstötta, v. a. survaista l. työntää l. potkaista l. ammaista l. poukahuttaa takaisin.

Återsvall, n. hyökky, maininki, vastahyökky l. -kuohu.

Återsvalla, v. n. hyökkyä l. kuohua takaisin.

Återsvar, n. vasta- l. jälleenvastaus, takaisinvastaaminen.

Återsvara, v. a. o. n. vastata, vastata takaisin.

Återsäga, v. a. matkia, sanoa undestansa, kertoa sanansa.

Återsända, v. a. lähettää takaisin l. jälleen.

Återtåga, v. a. ottaa takaisin, peruuttaa, paluuttaa, pyöräyttää; (*börja ånyo*) ruveta l. ryhtyä taas l. uudelleen; (*upprepa*) kerrata (-rtaan), tehdä uudelleen.

Återtagande, n. o. **Återtagning**, f. takaisin-otto l. -ottaminen, peruutus, peruuttaminen, palutus, pyöräyttäminen; (*upprepande*) taas l. uudellensa rupeaminen l. kertaaminen.

Återtjenst, f. vastapalvelus, vastavuoro, palkitseva apu l. hyvä työ; tjenster och å—er, hyvät työt ja hyväntehtäjät; huru kan jag vara er till å? miten voin minä vuoroni palvelulla teitä l. tehdä teille vastapalvelusta.

Återtåg, n. palausretki l. -matka l. -kulkku, palajaminen.

Återtåga, v. n. palata (-ajan) l. matkata l. retketä (-ään) l. kulkea takaisin.

- Återupplifva**, *se* **Återlifva**.
Återupprepa, v. a. uudellensa l. uudensansa kertoa l. matkia.
Återval, n. jälleenvallinta.
Återverka, v. a. vaikuttaa takaisin l. vastaan.
Återverkan, f. vastavaikutus, takaisinvaikutus.
Återvinna, v. a. voittoa l. saada takaisin l. jälleen.
Återvinning, f. takaisinvoitto, takaisinl. jälleensaanti.
Återväg, m. *se* **Återresa**.
Återvälja, v. a. valita (-tsen) uudellensa l. jälleen l. takaisin.
Återvända, v. n. palata (-ajan), palata l. tulla l. kääntyä takaisin, palautua.
Återvändo, f.; utan å, lakkaamatta, taukoamatta, herkenemättä; det har ingen å, se ei koskaan lakkaa l. taukoa.
Återvändsgränd, f. umpikatu.
Återvänta, v. a. odottaa takaisin l. jälleen.
Återväxt, m. jälleenkasvaminen, uusi kasvu.
Åtfölja, v. a. seurata, seurata l. olla muassa l. myötä; å—s, v. d. seurata toisiansa, olla toistensa muassa l. myötä.
Åtgå, v. n. mennä, kulua.
Åtgång, m. meno, menekki.
Åtgärd, f. toimi (-en), toimenpide (-teen), hanke (-kkeen), tekeminen; genom hans å, hänen toimestansa l. toimelansa l. hankkeestansa; saken beror på vidare å, asia riippuu enemmästä toimesta l. menettelystä, asia on vielä enempään tointen l. toimenpiteiden alainen.
Åtgöra, v. a. tehdä, toimittaa, vaikuttaa; i den saken har ännu ingenting åtgjorts, siinä asiassa l. sen asian suhteen ei ole vielä mitään tointa pidetty l. mitään toimitettu l. tehty l. vaikutettu.
Åtgörande, n. tekeminen, vaikutus, toimitus, toimenpito.
Åthälvor, f. pl. (*beteende*) käytös, olo, olento; *se* **Åtbörd**.
Åthäst, m. vasen (-mman) l. vasemmanpuolinen hevonen.
Åtkomlig, a. päästävä, luoksepäästävä, kiinni saatava l. päästävä, saatava, tavattava, johon l. jonka luokse l. johon kiinni voi päästä; han är å, hänen luoksensa pääsee, hän on luok-

- sepäästävä; häneen pystyy; allt som var å—t, kaikki mitä saatavissa l. saatavana l. tavattavana oli l. käsiin-sä sai, kaikki mihin vaan (kiinni) pääsi.
Åtkomma, v. a. saada (jkin) käsiinsä l. (-stkin) kiinni, tavata (-paan).
Åtkomst, f. saanti, saanto, saaminen, ta-paaminen; — handling, f. saantokirja.
Åtlyda, v. a. totella, kuulla, noudattaa, seurata.
Åtlydnad, m. kuuleminen, noudattami-nen, seuraaminen.
Åtlöje, n. nauru, pilkka, iva; göra sig till allas å, tehdä l. saattaa itsensä kaikkien nauruksi l. pilkaksi l. nau-rettavaksi l. ivattavaksi.
Åtminstone, adv. vähintäkin, vähim-mäksikin, ainakin; (*helst*) edes, kum-minkin; jag å vet icke, en aina-kaan l. kumminkaan l. suinkaan minä tiedä.
Åtnjuta, v. a. nauttia, saada, olla (jkulla).
Åtnjutande, n. nauttiminen, nautinto, saanti; vara i å af ngt, olla jon-kin nauttijana l. nautinnossa, nauttia jkin.
Åtnöja sig, v. r. o. **Åtnöjas**, v. d. (*med ngt*) tyytyä (jkin), olla (jkin) tyy-tväinen.
Åtra, v. a. purkaa, peräyttää, ottaa ta-kaisin, epuuttaa; å sig, v. r. ottaa l. peräyttää sanansa takaisin, ruveta (-pean) takatekoon, epiä.
Åträ, v. a. haluta (-uan), himota (-oan), himoita (-tsen), ikävöitä (-tsen), kai-vata (-paan).
Åträ, f. halu, himo, ikävä, himoaminen, haluaminen; han har en brinnande å att få resa, hänen mielensä hehkuu matkustuksiin l. saadaksansa matkustaa, hän hehkuvin mielin ha-luaa l. hänellä on hehkuva halu mat-koille.
Åtsida, f. (*framsida*) etupuoli; (*för körande*) vasen (-mman) puoli; (*på mynt o. d.*) etupuoli, oikea puoli.
Åtsitta, v. n.; å—nde rock, ruumiin mukainen l. kapoinen l. ruumista myö-ten oleva takki.
Åtskilja, v. a. erottaa, panna l. ottaa erillensä; (*frånskilja*) erottaa, erittää; å—s, v. d. eritä (-iän), erätä (-rke-nen), erata (-rkanen).
Åtskiljelig, a. eriyvä, erotettava, eril-lensä lähtevä l. pääsevä l. saatava.
Åtskillig, a. moni (-en), usea, useampi

(-mman), erityinen; &—a personer, useat l. useimmat henkilöt; &—a gånger, useat kerrat, monta erityistä kertaa.

Åtakilnad, m. erotus, väli, erilaisuus; det är stor å. mellan menniskor, ihmisissä l. ihmisillä on suuri väli l. erotus, ihmisten välillä on suuri erotus l. erilaisuus.

Åtskils, adv. erillään, erillensä, erikseen, erittäin.

Åtta, num. card. kahdeksan; — subst. f. (*sifvra*) kahdeksannumero l. -merkki, kahdeksa, kahdeksinen; (*kort*) kahdeksainen, kahdeksällmä; i dag å. dagar till, tästä päivästä viikon l. viikkokauden takaa l. päästä, tästä kahdeksan päivän takaa l. perästä; — **-dubbel**, — **-faldig**, a. kahdeksankertainen, kahdeksinen; — **-dubbla**, v. a. tehdä kahdeksankertaiseksi; — **-hundra**, num. card. kahdeksansataa; — **-hundrade**, num. ord. kahdeksas (-nnen) sadas (-nnen), kahdeksansadas; — **-hörning**, f. kahdeksikulmio; — **-manning**, f. kahdeksihetinen; — **-punding**, n. kahdeksannullo; — **-sidig**, a. kahdeksanviruinen; — **-stafvig**, a. kahdeksitavuinen; — **-tal**, n. kahdeksanluku, kahdeksikko; — **-tio**, num. card. kahdeksankymmentä; —

-tionde, num. ord. kahdeksas (-nnen) kymmenes (-nnen); — **-tiondedel**, m. kahdeksas kymmenes osa; — **-tiotal**, n.; han är på å—et, hän on kahdeksannella kymmenellä; — **-tioårig**, a. kahdeksankymmenen-vuotias (-aan) l. -vuotinen; — **-tusén**, num. card. kahdeksantuhatta; — **-tusende**, num. ord. kahdeksas (-nnen) tuhannes (-nnen); — **-årig**, a. kahdeksanvuotinen l. -vuotias (-aan).

Åtting, m. puolinelikko, kielo.

Åttkant, m. kahdeksikulmio; — **-kantig**, a. kahdeksantahkoinen l. -kulmainen.

Åttonde, num. ord. kahdeksas (-nnen); å. gången, kahdeksannesti, kahdeksas kerta, kahdeksannen kerran; för det å., kahdeksanneksi; — **-del**, m. kahdeksas (-nnen) osa, kahdeksannes (-ksen).

Åtvarna, v. a. *se* Varna.

Åverka, v. a. luvottomasti viljellä, haaskata, tehdä vahinkoa l. pahaa.

Återkan, f. luvaton viljelys, haakaus, vahingon- l. pahanteko; å. i skog, luvaton metsän viljelys, metsän varkaus l. haakaus; luftens å., ilman vahingoitus l. vahingoitseminen; utan yttre å., (ilman) ulkonaisesti loukkauksetta l. turmiotta.

Ä.

Äckel, n. iljetys, inho; jag känner å. dervid, se minua iljettää o. s. v. *se*

Äckla, v. a. o. imp. inhottaa, iljettää, tympeyttää, kääntää mieltä, äitelöittää.

Äcklig, a. iljettävä, tylkeä, tympeä, (*sötig*) äitelä, imelä.

Äcklighet, f. iljettäväisyys, tympeys, äiteläisyys, o. s. v.

Ädel, a. jalo, ylevä, jalo- l. ylevä-arvoinen l. -mielinen; ädla metaller, jalometallit, jalot l. puhtaat metallit; ädlare kroppsdelar, tärkeimmät l. arvoisimmat l. (*önnare*) hennoimmat ruumiin osat; ädlare växter, jalommat kasvit; — **-mod**, n. jalo- l. ylevämielisyys, jalo l. ylevä mieli, mielen jalous; — **-modig**, a. jalo- l. yle-

vämielinen, jalo; — **-modigt**, adv. jalo- l. ylevämielisesti; — **-sinnad**, a. *se* Ädelmodig; — **-sten**, m. jalokivi, kallis (-iin) kivi.

Ädelhet, f. jalous, yleveys, jalo- l. ylevämielisyys l. -arvoisuus.

Ädelt, adv. jalosti, jalomielisesti.

Ädling, m. yleväinen, jalosukuinen, aatellinen, aateliemies.

Äfja, f. *se* Dy. o. Gytta.

Äfan, f. o. **Äfande**, n. uurastaminen, uurastus, harrastaminen, ennättely.

Äflas, v. d. uurastaa, harrastaa, kilvoitella, ennättellä.

Äfsing, m. tutkain (-imen).

Äfven, konj. myös, myöskin, -kin; — **-ledes**, adv. niin myös, myöskin, niin ikään; — **-som**, konj. niin myös, kuin

myös; — **-sä**, adv. samoin, samate, niin myös, niin ikään; jag har sett ä. vackert, minä olen nähnyt yhtä kaunista l. sivan niin kaunista.

Äfventyr, n. seikka, seikkalluus; (*risk, ansvar*) vastaus, vaara, uhka; vid ä. af böter, sakon uhalla; till ä—s, se *Tilläfventyrs*.

Äfventyra, v. a. saattaa vaaraan l. vaaran alaiseksi l. alttiiksi, koettaa l. uskalttaa tappion l. vaaran uhalla; du ä—r lifvet der vid, siinä olet henkesi kaupolla l. uhalla l. vaarassa, siinä käyt l. menet henkesi uhalle, siinä saatat l. joudutat henkesi altaalle.

Äfventyrare, m. seikkailija, (*djurf*) uskalkko.

Äfventyrlig, a. seikkallinen, vaaran-alainen; vaaran-uhallinen.

Äga, m. fl. se *Ega* o. s. v.

Ägg, n. muna; lägga ä., munia, tehdä munia; — **-egula**, f. munanruskuainen l. -ruskoinen; — **-formig**, n. pukea, munanmuotoinen; — **-hinna**, f. muna, munankalvo; — **-hvita**, f. munanvalko l. -valkeainen; — **-läggande**, a. muniva; — **-läggnig**, f. muniminen; — **-rund**, a. munapyöreä; — **-röra**, f. munakokkeli l. -puuro l. -voi; — **-sjuk**, a. muniva, munapakoinen; — **-skal**, n. munankuori; — **-stock**, m. munasarja.

Ägga, v. n. tehdä munia; — v. a. munnittaa, ottaa munia.

Äkta, a. oböjl. puhdas (-taan), oikea, todellinen, varsinainen; ä. perla, altohelmi, puhdas l. oikea helmi; ä. färg, ehta l. aito väri, puhdas väri; (*genom giftermål förenad*) avio-, avioliinen; taga till ä., ottaa avioksensa l. puolisoksensa; ä. ständ, aviosääty; ä. barn, aviolapsi; född af ä. säng, aviovuoteesta l. avioliitossa syntynyt.

Äkta, v. a. naida, ottaa avioksensa l. vaimoksensa l. puolisoksensa.

Äktenskap, n. avioliitto l. -käsky; ingä ä., träda i ä., mennä l. ruveta (-pean) l. käydä avioliittoon, rakentaa avioliittoa; — **-sbrott**, n. avioliiton rikos l. rikkominen, aviorikos; — **-sbrytare**, m., -sbryterska, f. avioliiton l. -käsken rikkoja, aviorikkoja; — **-sförbindelse**, f., -sförbund, n. avioliitto l. -yhteys, aviosäädyllinen l. avioliinen liitto l. yhteys; — **-sfördrag**, -sförord, n. aviosuostumus l.

-suostunta, naimisen l. naimis-ehdot, naimiskauppa l. -kaupat; — **-skontrakt**, n. aviokontrakti l. -suostumus; — **-sled**, m. avio- l. naimapolvi (-en); — **-slöfte**, n. avioliiton lupaus, naimisen l. avio-ehto; — **-spligt**, f. aviovelvollisuus; — **-srätt**, m. avio-oikeus, avioliiton oikeus l. valta; — **-sskilnad**, m. avioero, avioliiton ero; — **-stiftare**, m. avioliiton l. naimisenrakentaja l. -asettaja; — **-stånd**, n. avio- l. aviokäsken-sääty; — **-stvist**, f. avio- l. naimarita, avioliiton l. naimisen riita; — **-styecke**, n. avio- l. naimayhtäläisyys.

Äktenskaplig, a. avioliinen, avioliiton.

Äkthet, f. todellisuus, oikeus, puhtaus.

Äldre, a. komp. vanhempi (-mman), (*mågot gammal*) vanhaak, vanhanpuolinen; i ä. tider, entisinä l. muinaisina l. vanhempina aikoina.

Äldst, a. superl. vanhin (-mman); i ä—a tider, muinaisimpina l. vanpina aikoina.

Älska, v. a. rakastaa, lempiä; mitt ä—de barn, rakas l. rakastettu lapseni, lapsi rakkaani!

Älskansvärd, a. rakastettava.

Älskare, m. rakastaja, armastelija, kulta.

Älskarinna, f. rakastajatar (-ttaren), armahinen, lemminki, kulta, rakastettu.

Älskelig o. **Älsklig**, a. (*älskad*) rakas (-kkaan), armas (-aan); (*älskvärd*) herttainen, armas, armahinen, lemmellinen.

Älskling, m. lemmikki, lemmetyinen, rakastettu, armahinen; — **-srätt**, m. himo- l. mieliruoka.

Älskog, m. rakkaus, rakkauden asiat l. kaupat.

Älskvärd, a. rakastettava, armahinen, herttainen; på ett ä—dt sätt, herttaisella l. hempeällä l. viehättävällä tavalla.

Älskvärdhet, f. armaus, armaisuus, hertaisuus.

Älta, f. horkka, vilutauti; (*af deg*) vahnuke (-kkeen).

Älta, v. a. sotkea, vanuttaa, vastata, vaivata.

Ämbar, n. sanko, ämpäri; ett ä. fullt, sangollinen, ämpärlinen.

Ämna, v. n. o. a. aikoa, käetä (-keän), yrittää; jag ä—r det ät honom, minä aion sen hänelle; ä. sig, aikoa, aikoa mennä, käetä; (*tildana*) alustella, kaavailla, ainehtia.

Ämne, n. aine (-een); (*föremät för skrift*,

m. m.) aine, asia; (*om persons duglighet till tjenst, o. d.*) alku; ä. till en träsko, till en prest, punkengän, papin alku; gifva ä. till skratt, antaa naurun alkua l. ainetta l. alhetta; — -sjörn, n. aine- l. kalurauta; — -svén, m. alottelija, alkulainen, alkuoppilas (-aan); — -trä, n. aine- l. tarvepuu.

Än, konj. kuin; vid komparativer äfven med kasus partitivus; t. ex. större än jag, minna suurempi, suurempi kuin minä; — adv. (*fortfarande af ngt*) vielä; (*förhöjning, medgifvande*) vielä, vaikka; (*fråga till fortättning, till invändning, till förtrytelse, o. d.*) entä, mitä, entä l. mitä sitte l. vielä; än — — än, milloin — — milloin, väliin — — väliin, välistä — — välistä; jag har ingen annan vän än er, minulla ei ole muuta ystävää kuin te l. paitsi teitä; hvem det än må vara, olipa vaikka kuka, jos vaikka kuka olisi; om han vore än så rik, jos hän vaikka kuinka l. kuinkakin rikas olisi; än mer, hvad än mera är, siihen l. sitte vielä, vielä sen lisäksi, mikä vielä enempi l. parempi on; än mindre du, saatikka sinä, vielä vähemmin sinä; än han då? entä hän sitte, entäpä hän? än sen då? entä l. entäs sitte, mitä sitte l. vielä? än här än der, milloin missäkin, väliin siellä väliin täällä, kulloin kussakin; — -dock, -då, konj. (*likväl*) kuitenkin, kumminkin, toki, kuitenkin, kumminkin; (*fastän*) vaikka, ehkä; — -nu, adv. vielä; — -skönt, konj. *se Ehuru.*

Ända, f. pää, nenä; (*slut*) loppu, pää; (*det yttersta, bak*) perä, ääri (-en); (*ändamål*) tarkoitus, hyvä; från ena ä—n af staden till den andra, päästä päähän kaupunkia, toisesta päästä kaupunkia toiseen; till verdens ä., maailman loppuun l. ääriin; stå på ända, seisaa pytyssä; falla öfver ända, kaatua nurin l. kumoon, kukistua; till hvad ä.? missä tarkoituksessa, miksi hyväksi? — -mål, n. tarkoitus, päämääri; vinna l. upp på ä—et, päästä tarkoituksen perille l. päämäärin, saavuttaa tarkoitus; — -målsenlig, a. tarkoituksen- l. tarpeenmukainen, sovelijas (-aan); — -lykt, m. loppu.

Ända, v. a. päättää, lopettaa; — v. n.,

o. ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. päättää, loppua; (*gramm.*) päättyy.

Ända, adv. aina, asti, saakka, hamaan, hamasta; ä. fram, perille l. päähän asti l. saakka; ä. från denna tid, aina siitä ajasta asti, hamasta siitä ajasta, aina siitä päivin.

Ända, m. *se Ända, f.*

Ändelse, f. pääte (-teen).

Ändlig, a. loppuvain, katoavain.

Ändlös, a. loputon, loppumaton, päätön, ääretön; — -punkt, m. loppupiste l. -paikka, loppupää l. -kohta, pää; — -tarm, m. peräsuoli.

Ändra, v. a. muuttaa, muuntaa, toisintaa, muuttaa l. tehdä toiseksi l. toisenlaisiksi l. toiseen tapaan l. muotoon; ä. sig, v. r. muuttaa, toisintaa, muuttaa itsensä, muuttaa l. tulla toiseksi; ä—s, v. d. muuttaa, muuntaa, toisintaa.

Ändring, f. muutos, muunnos, muute (-teen), muutanto, toiseksi l. toiseen muotoon teko l. tekeminen l. muuttaminen, muuttuminen; — -s-ansökning, f. muutoksen l. muunnos- l. muutoshakemus l. -anomus.

Ändtlig, a. lopullinen, viimeinen.

Ändtligen, adv. viimein, viimeinkin, vihdoin, perätkin, kerrankin; (*slutligen*) lopuksi, viimeiseksi; (*i sanning*) todellakin, ainakin.

Äng, f. niitty, nurmi (-en); — -kalle, m. nurmi-puntarpää, puntarpää-heinä; — -kampe, m. nurmitähkiö, hilrenhätä-heinä; — -sbacke, m. niittymäki, mäkiniiitty; — -scirkulation, f. niittyvuorotus; — -sknarr, m. *se Kornknarr*; — -smark, f. niittymaa; — -sakötsel, m. niityn hoito l. ruoko l. viljelys; — -sstycke, n. niittykappale (-een) l. -palsta; — -sull, f. niittyvilla, luikka, villapää; — -svall, m. niittynurmi, nurmikko; — -svättning, f. niityn veistys l. kastelu.

Ängd, f. sentu, paikkakunta.

Ängel, *se Engel.*

Ängsla, v. a. surettaa, huolettaa, huolestuttaa; ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. murhehtia, huolehtia, surra, tuskatella, tuskalla.

Ängslan, f. ahdistus, hätä, tuska, suru.

Ängslig, a. huolestanut, huolellinen, tuskallinen, surullinen, murheellinen; han är icke ä. af sig, hän ei ole

pelkuri l. hättäilevä l. hätyytyvä luonostansa.

Ängslighet, f. huolestumus, tuskallisuus, mielen ahdistus.

Ängsligt, adv. tuskallisesti, surullisesti, murheellisesti, huolellisesti; (*alltför noga*) ahtaasti, tuskallisesti.

Änne, n. otsa; — **-spann**, n. otsaripa l. -solki (-jen) l. -nauha.

Änterbila, f. entträys- l. valtaus- l. iskupillu; — **-gäst**, m. entträys- l. iskumies.

Äntra, v. a. (*sjöt.*) entträtä, iskeä l. tarttua l. iskeä kiinni laivaan, vallata (-taan) laiva.

Äntring, f. entträys, entträäminen, laivan-isku l. -valtaus.

Äppel, n. omena; — **-grön**, a. omenan-karvainen l. -viheriä; — **-kaka**, f. omenakakku; — **-kärna**, f. omenansiemen (-en); — **-skal**, n. omenan-kuori; — **-träd**, n. omenapuu; — **-vin**, n. omenaviini.

Äple, n. omena; — **-träd**, n. *se* Äppelträd.

Ära, f. kunnia; med ä, kunnialla; mista ä—n, menettää kunniansa; till ngns ä, jkun kunniaksi l. kunnioiksi; en man af ä, kunnian mies; på min ä, kunniani puolesta, toden totta; edert ord i all ä, teidän puhettanne kunnioittaen, kaikella arvolla teidän sanoillenne; inlägga ä, saavuttaa l. ansaita kunniaa; göra sig en ä af ngt, sätta sin ä i ngt, pitää jkin kunnianansa, lukea l. katsoa kunniaksensa; jag har, får ä—n nämna, minun on kunnia, minä saan kunnian mainita l. mainitakseni.

Ära, v. a. kunnioittaa, pitää kunniaassa l. arvossa.

Ärbar, a. kunniallinen, siveä, puhdas (-taan).

Ärbarhet, f. kunniallisuus, siveys, puhtaus.

Ärbart, adv. kunniallisesti, siveästi, puhtaasti, puhtaudessa.

Ärebetygelse, — **-bevisning**, f. kunnian-osotus; — **-full**, a. *se* Ärofull; — **-förgäten**, a. kunnia-pattoinen, kunniansa unohtanut, kunnian-muistamaton; — **-girig**, a. kunnianhimoinen l. -haluinen l. -pyyntöinen; — **-girighet**, f. kunnianhimo l. -halu l. -himoisuus, kunnian pyyntö; — **-girigt**,

adv. kunnianhimoisesti, kunnian himolla l. halulla l. pyynnöllä, kunnias himoten l. pyytäen; — **-kränkande**, a. kunniaa loukkaava; — **-kränkning**, f. kunnianloukkaus; — **-lysten**, a., — **-lystnad**, m. *se* Äregirig, Äregirighet; — **-lös**, a. kunniaton; — **-löshet**, f. kunniamattomuus; — **-minne**, n. kunniamuisto l. -puhe (-een), muistopuhe; — **-port**, m. kunnia-portti; — **-rik**, a. *se* Ärorik; — **-rörig**, a. kunniaa loukkaava, solvaiseva; — **-rörigt**, adv. kunniaa loukaten, solvaisevasti; — **-skändande**, a. kunniaa solvaiseva l. häpäisevä; — **-skänk**, m. kunnioitus- l. kunnialahja; — **-stod**, f. kunnia-patas (-aan); — **-straff**, n. kunnianrangaistus; — **-ställe**, n. kunnian- l. kunniasija, kunnia-paikka, arvopaikka l. -sija; — **-tecken**, n. kunnian- l. kunniamerkki; — **-titel**, m. kunnian-nimi l. -nimitys; — **-vördig**, a. kunnioitettava, kunnian-arvoinen; — **-vördighet**, f. kunnioitettavuus, kunnian-arvoisuus.

Ärende, n. asia; uträtta sitt ä, ajaa l. toimittaa asian; springa ä, juosta asialla; gå, uträtta ä—n, käydä asioilla l. asioita, toimittaa l. ajaa asioita; i dessa ä—n är han ej kunnig, näissä asioissa l. toimissa l. toimituksissa ei hän ole taitava.

Ärfdabalk, m. perintökaari; — **-gods**, n. peritty tila l. omaisuus, perimystila, perintöomaisuus.

Ärtelig o. **Ärtlig**, a. perimöinen, perintö-, perittävä, perinnöllinen.

Ärtlighet, f. perimöisyys, perittäväisyys.

Ärtligt, adv. perimöisesti, perittävästi.

Ärfva, v. a. periä; — v. n. (*om värter*) hyötyä, versoa.

Ärfving, m. saluva, odelmä, äpäraheinä.

Äril, m. arina, liesi (-den).

Äring, f. tulo, sato, vuodentulo.

Ärja, v. a. kyntää.

Ärjkrok, m. koukku, kynsi (-nnen).

Ärke, *se* Erke.

Ärla, f. västäräkki, toukolintu.

Ärlig, a. kunniallinen, rehellinen, rehti.

Ärlighet, f. kunniallisuus, rehellisyys.

Ärligt, adv. kunniallisesti, rehellisesti, kunnialla.

Ärm, f. hiha; — **-hål**, n. hihareikä; — **-knapp**, m. hihannappi.

Ärna, v. a. o. n., **Ärna sig**, v. r. *se*

Ämna o. **Ämna sig**.

Ärofull, a. suuri- l. jalo- l. runsaskunnialinen, kunniarikas (-kkaan); — **fullt**, adv. suurikunnialisesti, suurella l. jalolla kunnialla, kunnialla, kunniarikkaasti; — **rik**, a. *se* **Ärofull**.

Ärr, n. arpi (-ven), naarma.

Ärra sig, v. r. arvettua.

Ärrig, a. arpinen, naarmainen.

Ärt, f. herne (-een), papu, rista; — **-balja**, f. herne- l. herneenpalko l. -liako; — **-blomma**, f. herne- l. herneenkukka; — **-halm**, m. herne- l. herneenvarsi (-rren); — **-kase**, m. hernekeko; — **-land**, n. hernemaa l. -pelto; — **-skocka**, f. artisokka; — **-smyg**, m. hernehilpijä; — **-soppa**, f. hernekeitos; — **-vifvel**, m. hernekoppiainen; — **-växt**, f. hernekaavi; (*ärters växt*) herneenkaavu.

Ärta, f. *se* **Kricka**.

Ärta, v. a. härmätä, härsyttää, ärryttää.

Ärja, f. ahjo, liesi (-den).

Äska, v. a. vaatia, pyytää.

Äss, n. ässä.

Ästetik, m. m., *se* **Estetik**, o. s. v.

Äta, v. a. o. n. syödä; ä. sig, v. r. syödä itsensä, syöpyä; ä. ngt, syödä jotakin; ä. upp ngt, syödä jokin (jonkin), syödä (jkin) suuhunsa; ä.

upp sig, syödä itsensä terveeksi väkiä syömisestä; ä. sig mätt, syödä tarpeensa l. kylänää, syödä vatsansa täyteen l. itsensä kyläiseksi.

Äta, n. syöminen, syötävä.

Ätande, n. syöminen, syönti.

Ätare, m. syöjä, syömämies.

Ätbar, a. syötävä.

Ätdags, adv.; är det redan ä? onko jo syömisän aika l. aika syödä?

Ätlig, a. syötävä, syödä kelpaava; ä. svamp, syömäsieni.

Ätt, f. suku, heimo, sukuperä; af hög ä., korkeata l. suurta sukua l. heimoa, korkeasukuinen; — **-artafta**, f. *se* **Stamtafta**; — **-artal**, n. polviluku; *se* **Släktregister**; — **-efader**, m. *se* **Stamfader**; — **-ehög**, -**ekulle**, m. sukuhauta l. -kumpu; — **-estapa**, f. sukujyrkkämä l. -kallio; — **-led**, m. sukupolvi; — **-ledning**, f. sukuperä l. -johto, sukuperän johto; — **-lägg**, m. *se* **Ätting**; — **-längd**, f. sukuluettelo; — **-stor**, a. mainio- l. jalo- l. kuulusuukuinen.

Ättika, f. etikka.

Ättikberedning, f. etikanteko l. -valmistus; — **-bryggare**, m. etikantekijä l. -valmistaja; — **-syra**, f. (*tem.*) etikkahappo.

Ätting, m. polvelainen, jälkeläinen, sukuperäinen.

Ö.

Ö, f. saari (-en); — **-bo**, m. saarelainen saaren asujan (-men); — **-folk**, n. saarikansa, saaren kansa; — **-flock**, -**grupp**, m. saariryhmä l. joukko l. -kihermä, saaristo.

Öda, v. a. hävittää, menettää, haaskata, hukata (-kkaan).

Öda, f., **Ödande**, n. hävittäminen, hävitys, haaskaaminen, haaskio.

Öde, n. sallimus, kohtalo, onni, onnen kohtaus; tro på ö—t, uskoa sallimusta l. kohtaloa; ö—ts lag, onnen l. onnettaren l. sallimuksen laki; ö—ts skickelser, onnen sallimukset l. kohtalot; det var hans ö., se oli hänen kohtalonsa l. onnensa osa, se

oli hänelle sallittu, siihen oli hän luotu; ö—n (*lefnadsöden*), elämän vaiheet l. kohtalot.

Öde, a. autio, asumaton; (*tom*) tyhjä; — **-grufva**, f. autio l. jätetty kaivos, heitto- l. hylkykaivos; — **-jord**, f. — **-land**, n. antiomaa, autto, heittomaa; — **-lägga**, v. a. autioittaa, hävittää, tehdä l. hävittää l. lyödä autioksi; — **-läggelse**, f. autioittaminen, hävittäminen, autioksi tekeminen l. hävittäminen; — **-mark**, f. erä- l. salomaa, autio, synkiö; — **-shemman**, n. autiotila l. -talo, auttotila; — **-smål**, n. autius (-den); ligga i ö., olla autiona l. autiotilassa.

Ödkänd, a. yleiseen l. yleisesti tunnettu l. kuuluisa; (*illa känd*) pahoin tunnettu, pahakuuluinen.

Ödla, f. sisilisko.

Ödmjuk, a. nöyryä.

Ödmjuka, v. a. *se* Förödmjuka.

Ödmjukhet, f. nöyryys.

Ödmjukt, adv. nöyrästi; tackar ödmjukast, kiitän nöyrimmästi, suuri kiitos, paljon kiitoksia.

Ödsam, a. menettävä, tuhlaava.

Ödslig, a. kolkko, jylhä, kamala; (*enslig*) yksinäinen.

Ödslighet, f. kolkkaus, jylhyys; (*enslighet*) yksinäisyys.

Ödsligt, adv. kolkosti; slottet ligger ö., linna on kolkolla paikalla.

Öffig, a. tavallinen, tavaksi tullut.

Öffighet, f. tavallisuus.

Öfning, f. harjoitus; få l. vinna ö. i ngt, harjaantua l. tottua jhkin; han har mycken ö. deri, hänellä on suurta harjaantumista siinä, hän on siihen paljon harjaantunut.

Öfre, **Öfra**, a. kom. ylempi (-mmän), ylinen, ylä-, yli-.

Öfrig, a. (*återstående*) jäljellä oleva, jäljelle jäänyt, jäljellinen, yli oleva; (*annan*) muu; för ö-t, i ö-t, muuten, muutoin; blifva ö., jäädä jäljelle; hans ö—a lifstid, hänen jäljellä oleva l. jäljellinen l. loppu-l. muu ikänsä.

Öfva, v. a. harjoittaa; (*vänja*) totuttaa, harjaannuttaa; (*utöfva*) käyttää, toimittaa, harjoittaa, tehdä; det öfvar förståndet, se harjoittaa l. harjaannuttaa ymmärrystä; ö. en konst, harjoittaa l. toimittaa taidetta; ö. våld, harjoittaa l. tehdä väkivaltaa; ö. rättvisa, harjoittaa l. käyttää oikeutta; väl ö-d, hyvin harjaantunut; ö. sig, v. r. harjoittaa itseänsä, harjoitella, harjoittelaita.

Öfver, prep. o. adv. yli, yllä, ylitse, (*på*) päälle, päällä, ylipolella, ylipuolelle, päällitse; (*högre*) ylempänä, yleemmäksi; (*på, till andra sidan*) toisella puolella, toiselle puolelle, takana, taakse; (*förbi*) ohitsee, sivutsee; (*quar*) jäljellä, jäljelle, yli, ylitse; (*mer än o. d.*) enemmän kuin, päälle jstkin l. jonkin, jonkin yli, yli jstkin; (*om, angående, i anledning af*) tähden, vuoksi; återges i många fall med kasus partitivus, elativus, och illativus; herska ö. ett folk, hallita kansaa l. kansan

ylitse; beklaga sig ö. ngt, valittaa jtkin; skryta ö. sin tapperhet, kehua urhollisuuttansa, kerskata urhollisuudestaan; bli ond ö. ngt, suuttua jstkin l. jhkin; hålla tal ö. skalden, pitää puhetta runoilijasta l. runoilijan yli; spela ö., harjoitella näytelmää l. soitantoa, näytellä l. pelata harjoitukseksi.

Öfverallt, adv. joka paikassa, kaikkialla, joka paikkaan, kaikkialle, umpikanteen.

Öfveramiral, m. yli- l. pääamirali.

Öfveranstränga sig, v. r. ponnistaa l. puuhata yli voimainsa, vaivata itseänsä liiksi l. yli voimainsa.

Öfveransträngning, f. liika l. ylellinen ponnistus l. vaivaus.

Öfverantvarda, v. a. jättää, heittää, antaa l. heittää (jkun) valtaan l. käsiin.

Öfverarbete, n. liika-l. ylittey, ylimääräinen l. määränpuhallinen työ.

Öfverarm, m. kainalo- l. olkavarssi (-ren), käsivarren ylipuoli (-en).

Öfverauditor, m. yliauditööri l. -sotatuomari.

Öfverbalans, m. voite (-teen); taga ö., viipahtaa l. kelkahtaa alas l. kumoon ylipainosta; komma på ö., päästä voiton puolelle l. voitteelle.

Öfverbefolkning, f. ylikansoitus, liika kansoitus.

Öfverbefäl, n. ylipäällikkyyks; (*alla öfverbefälhafvare*) ylipäälliköt, ylipäällikkökunta, ylipäälliyset.

Öfverbefälhafvare, m. ylipäällikkö.

Öfverbetala, v. a.; ö. en vara, maksaa liika l. liiksi l. ylen paljon tarvasta.

Öfverbetalning; f. yli- l. liikamaksu.

Öfverbevisa, v. a. todistaa l. näyttää syylliseksi, todistuksilla l. syillä kumota (-oan) l. voittoa.

Öfverbinda, v. a. sitoa päälle, sitoa päältä kiinni, panna siteitä päälle.

Öfverbjuda, v. a.; ö. ngn, tarjota (-oan) enemmän l. korkeampi hinta kuin joku.

Öfverblick, m. yleinen silmäys l. katsaus, ylikatsaus, yleissilmäys.

Öfverblicka, v. a. katsahtaa l. silmätyä ylitse l. yltä-ylitse.

Öfverblifva, v. n. jäädä jäljelle l. yli.

Öfverbringa, v. a. tuoda, saattaa.

Öfverbringare, m. tuoja, saattaja.

Öfverbud, n. ylitarjo, yli- l. päälletarjoamus l. -tarjoama.

Öfverbygga, v. a. rakentaa päälle, rakentaa liikaa.

Öfverbyggare, m. päällä l. ylipuolella asuja l. olija.

Öfverbyggnad, m. päällys- l. päällerkennus; (*utöfver kontrakt, lag*) määränpäällinen l. liika rakennus.

Öfverdel, m. yli- l. yläpuoli.

Öfverdirektör, m. yli- l. pääjohtaja l. -tirehtööri.

Öfverdjöfval, m. pääperkele (-een) l. -piru.

Öfverdomare, m. ylituomari.

Öfverdomstol, m. ylioikeus l. -tuomioistuin, ylempi oikeus.

Öfverdrag, n. päällystä, päällystys, päällylys.

Öfverdraga, v. a. vetää päälle l. yli, päällystää; (*transportera*) siirtää.

Öfverdrift, f. liiallisuus, ylellisyys, ylenpaltisuus.

Öfverdrifva, v. a. liioitella, olla liiallinen l. ylellinen, tehdä liiallisesti l. ylellisesti.

Öfverdrifven, a. o. part. liiallinen, ylellinen, ylenpaltinen, ylenmääräinen.

Öfverdrifvet, adv. liiallisesti, ylellisesti, liioin, liaksi, liioitellen, ylenmäärin, ylenpaltisesti.

Öfverdåd, n. vallattomuus, ylellisyys, hurjuus.

Öfverdådig, a. vallaton, ylen-annettu, ylellinen, hurja.

Öfverdådighet, f. se **Öfverdåd**.

Öfverdådigt, adv. vallattomasti, ylellisesti, huimasti.

Öfverdäck, n. yli- l. päälliskansi (-nnen).

Öfverdämning, f. yli- l. päältäsalpaus l. -salpaaminen.

Öfverens, adv.; vara ö. med ngn, ajatella yhtä l. samoin kuin joku, olla samaa l. yhtä mieltä l. ajatusta kuin joku; — **-komma**, v. n. suostua l. sopia yhteen, (*förlikas*) sopia, tehdä sovinto; komma ö. med ngn om ngt, sopia l. suostua l. tehdä liitto jkun kanssa jstkin; — **-kommelse**, f. suostumus, sopimus, liitonteko, liitto; träffa ö., tehdä suostumus; — **-stämman**, v. n. olla l. pitää yhtä, olla yhtäpitävä, sopia l. soveltua yhteen; — **-stämmande**, a. yhtäpitävä l. -pitäväinen, yhteensopiva, yhtäläinen; — **-stämmelese**, f. yhtäpitävällisyys, yhtäläisyys; i ö. dermed, sen mukaisesti, sen kanssa yhtäpitäväisesti.

Öfverfall, n. ylä- l. painovesi (-den), päälleputous; (*anfäll*) päällekarkaus; (*i lock*) ylähaka; — **-shjul**, n. ylävestiratas, putousratas.

Öfverfälla, v. a. karata (-rkaan) l. syötä (-ksen) päälle, ahdistaa, yllättää; ö. ngn med hugg och slag, käydä l. karata jkun päälle l. ahdistaa jkuta lyöden ja hakaten; natten ö—er, yö yllättää l. tulee päälle.

Öfverfara, v. a. ajaa l. kulkea (jonkin) ylitse l. yli l. poikki; (*hastigt föra öfver ngt*) pyyhkiästä l. pyyhkiä ylitse l. päällitse.

Öfverfart, f. ylitsekulku l. -ajo; under ö—en, ylitse kulkeissa; (*ställe*) yli- l. ylityspäisy, ylimeno l. -mentävä, pääsy paikka, (*förja*) lauttapaikka; — **-sort**, m. ylimeno-paikka.

Öfverflyga, v. a. (*snitt*) ulottaa sivustan ympäri, kaartaa, sivustan puolelle; (*sig*) viedä voitto jkulta, puolentaa.

Öfverflytta, v. a. siirtää, muuttaa ylitse; (*öfverdratta*) kääntää, muuttaa; — v. n. muuttaa yli l. ylitse, siirtyä.

Öfverflöd, n. yltäkylläisyys, ylellisyys, ylenpaltisuus; han har ö. på allt, hänellä on yltäkyllin kaikkea; i ö., yltäkyllin, yltäkylläisesti; — **-sartikel**, m., — **-svara**, f. liialliskalu l. -tavara, liiallinen kalu l. kappale (-een).

Öfverflöda, v. n. vuotaa ylitse, olla ylitsevuotava, olla yltäkyllin l. ylenmäärin; han ö—r i mat och dryck, hän elää ylellisesti l. liioittelee l. on ylellinen ruoan ja juoman suhteen; ö—nde, yltäkylläinen, yltäkyllin oleva, ylitsevuotava.

Öfverflödigt, a. (*ymnigt*) runsas (-aan), yltäkylläinen; (*öfverdrifven, onödigt*) liiallinen, liikanainen, liika, ylellinen, ylenmääräinen.

Öfverforstmästare, m. yli-metsänhoitaja.

Öfverfull, a. täpötäysi, liian l. ylen l. täyden täysi l. täynnä.

Öfverfälttherre, m. yli-sotapäällikkö.

Öfverföra, v. a. viedä l. kuljettaa ylitse; (*flytta*) siirtää, muuttaa.

Öfvergeneral, m. pää- l. ylikenraali.

Öfvergevär, n. ampuase (-een), yläase.

Öfvergifva, v. a. jättää, heittää, hyljätä, lähteä l. luopua (jstkin); läkarne hafva ö—vit honom, läkäkrit ovat hänet heittäneet l. alttiiksi antaneet; ö—ven, a. o. part. heitetty, jätetty, hyljätty.

Öfvergjuta, v. a. valaa l. valella päälle, hoivata (päälle).

Öfverglänsa, v. n. loistaa ylitse, voittoa loistossa.

Öfvergud, m. ylijumala.

Öfvergå, v. n. mennä ylitse; ö. (*till*) (*förändring af tillstånd m. m.*), muuttua, ruveta (-pean); ö. från sorg till glädje, muuttua surullisesta iloiseksi; ö. till förruttnelse, ruveta mätänemään; ö. till annan religion, ruveta l. muuttaa l. mennä toiseen uskontoon; — v. a. käydä l. mennä yli l. ylitse; (*träffa*) kohdata (-taan); (*öfverträffa*) voittoa, mennä yli l. ylitse, olla parempi l. etevämpi; ö—ende, a. o. part. ohitse menevä, sikavälinen.

Öfvergång, m. ylikäynti l. -meno, ylitse käynti l. meneminen; (*förändring, o. d.*) muuttuminen, muutos, rupeaminen; (*flyttning*) muutto, siirtyminen; fästningens ö., linnan antautuminen; detta bildar ö—en, tämä on välikohtana l. -paikkana l. välinä; — -sberg, n. välitysvuori; — -skalk, m. välityskalkki; — -splan, m. siirtymiskaava l. -suunnitelma.

Öfvergåda, v. a. panna kattosontaa l. -lantaa, lannoittaa päältä.

Öfverhalning, f. (*sjöt.*) syrjillensä kalistuminen.

Öfverhalt, m. yliarvo l. -arvoisuus.

Öfverhaltig, a. yliarvoinen.

Öfverhand, f. valta, voitto, puolennus, vallitseemus; få ö. öfver ngn, saada valta l. voitto jkusta, puolentaa joku; det onda fick ö—en, pahuus l. paha päseä valtaan l. vallalle l. voitolle; behålla ö—en, pysyä voitolla l. voiton puolella, pitää voitto (omanansa); — -tagande, a. valtaan l. vallalle l. voitolle pääsevä, valtaava, enenevä, paisuva; — subst. n. valtaan. l. vallalle— pääsy, eneneminen, paisuminen.

Öfverharning, f. päältä—hestäminen, yli—hestys.

Öfverherde, n. yli- l. pääpaimen.

Öfverherre, m. pää- l. valtaherra.

Öfverherrskap, n. pää- l. valtaherruus, herruus- l. ylivalta.

Öfverhet, f. esivalta; — -sperson, m. esivallan-mies, esivaltalainen, hallitus-virkamies.

Öfverhetlig, a. esivallan, esivallallinen.

Öfverhetta, v. a. tulistaa.

Öfverhoppa, v. a. panna l. pakata (-kkaan) päälle, rasittaa l. antaa ylenmäärin l. yltä-kyllin; ö. ngn med välgerningar, tehdä jkulle ylenmäärin l. ylenpalttisia hyviä töitä.

Öfverhoppa, v. a. hypätä (-ppään) ylitse.

Öfverhud, f. marra- l. orvaakesi l. -ketto, närvi; (*bot.*) ketto.

Öfverhufvud, n. pää, pää- l. päällysmies.

Öfverhufvud o. **Öfverhufvudtaget**, adv. ylipäin l. -päiten l. -malkaan, yleiseen.

Öfverhus, n. yli- l. vallashuone (-een).

Öfverhänga, v. a. ripustaa päälle l. ylle l. yläpuolelle; — v. n. rippua päällä l. yläpuolella; ö—nde fara, uhkaava l. lähellä oleva vaara.

Öfverhöghet, f. ylivalta, herruus, päältä- l. -vallinto.

Öfverhölja, v. a. peittää.

Öfverila sig, v. r. pikaistua, tehdä pikaisuudessa l. äkkipikaisuudessa, ei malttaa mieltänsä; ö—d, a. o. part. pikainen, äkkipikainen, malttamaton.

Öfverilning, f. pikaistus, pikaisuus, äkkipikaisuus.

Öfverinseende, n. pää- l. ylijohdatus, ylihoito l. -valvonta.

Öfverinspektör, m. yli-inspektori, ylitarkastaja l. -kaitsija.

Öfverintendent, m. yli-intendentti.

Öfverjordisk, a. maasta yletty, ylenmaallinen l. -luonnollinen, taivainen.

Öfverkast, n.; sy med ö., ommella l. neuloa yllinuden l. yli vieren heittäen.

Öfverklaga, v. a. valittaa (jstkin); ö—d, valituksen alainen, valitettu.

Öfverklok, a. rikki- l. yliviisas.

Öfverkläda, v. a. päällystää, vaatehtia, peittää.

Öfverklädning, f. päällystys, päällystäminen, päällysvaateetus; (*klädning på en annan*) päällysleninki l. -vaate (-teen).

Öfverkomma, v. n. tulla yli l. ylitse; (*slippa öfver*) päästä yli l. ylitse; — v. a. tavata (-paan), saada käteensä, yllättää; en ryssing öfverkom honom, häntä rupesi pöyristyttämään, pöyristys l. hirvitys tuli hänen päälensä.

Öfverkommissarie, m. ylikomisarius.

Öfverkomplett, a. määränpäällinen, ylimääräinen.

Öfverkomst, f. ylitulo l. -pääsy; vid hans ö., hänen tullessansa yli l. ylitse.

Öfverkorsa, v. a. vetää risti päälle l. ylitse, ristittää ylitse.

Öfverkrigsdomstol, m. yli-sotaoikeus.

Öfverkänga, f. päällyskenkä.

Öfverköra, v. a. o. n. ajaa ylitse l. päällitse.

Öfverlandsvind, m. maanpäällinen tuuli, maatuuli.

Öfverlast, f. (*öfra lasten*) päälly- l. yllästä; (*för mycken last*) liikalaasti l. -kuorma, lastiliika, yllästä.

Öfverlasta, v. a. panna liikaa lastia l. kuormaa, täyttää ylläisesti; ö. sig, v. r. syödä l. juoda ylläisesti; vara i ö — dt tillstånd, olla juovuksissa l. juopuneessa tilassa l. viinapäissä.

Öfverlefva, v. a. elää jälkeen l. perään, jäädä eloon l. jkun jälkeen; jag ö — ver ej den dagen, minä en elä sen päivän yli, en näe eläessäni sitä päivää; ö — nde enka, jälkeen-jäänyt l. -elävä leski; han har ö — t många händelser, hän on elänyt l. eläessänsä l. iässänsä nähnyt monta tapusta.

Öfverlefva, f. se Qvarlefva.

Öfverlemna, v. a. antaa, jättää; ö. en fästning, heittää l. antaa linna; ö. åt ngn afgörande, antaa l. jättää jkun ratkaista l. päätettäväksi; ö. åt ngn att afgöra, antaa jkulle valta päättää, antaa jkun ratkaistavaksi; ö. sig, v. r. antautua, heittäytyä, antaa l. heittää itsensä.

Öfverlif, n. yläruumis (-iin) l. -ruho.

Öfverlista, v. a. voittaa kavaluudella l. sukkeluudella l. kavaluudessa l. sukkeluudessa.

Öfverljudd, a. suuri l. korkeääninen, äänekäs (-kkään), täysisuinen.

Öfverljuddt, adv. täyttää suuta, kohti kulkua, suurella l. korkealla äänellä, äännekkäästi.

Öfverlopp, n. liika; till ö — s, liiaksikin, ylenmäärin; ö. af folk, kansan tungos, suuri paljous kansaa; — sgerning, f. liikatyö, määränpäällinen työ; — sjord, f. liikamaa, liika maa.

Öfverlycklig, a. ylen-onnellinen.

Öfverläta, v. a. antaa, jättää, luovuttaa, luopua (jstkin); (*transportera*) siirtää.

Öfverlätare, m. luopumamies, luovuttaja, siirtäjä.

Öfverlätelse, f. luovutus, jättäminen, antaminen, siirtämys.

Öfverlätlig, a. luovutettava, jonka voi (toiselle) luovuttaa l. antaa l. siirtää.

Öfverläder, n. päällisnahka, päällinen.

Öfverlägg, v. a. panna päälle l. ylitse; — v. n. (*rådslä, eftertänka*) keskustella, neuvotella, tuumia; ö. med sig sjelf, tuumia l. miettiä itseksensä; öfverlagdt brott, mietitty l. tuumittu l. ehdollinen rikos.

Öfverläggning, f. ylitse-pano, päällepaneminen; (*rådplägning*) keskustelu, keskusteleminen, neuvottelu, neuvottelemine, tuumailu; taga i l. under ö., ottaa keskusteltavaksi l. neuvoteltavaksi l. keskustellaksensa l. miettiäksensä; med ö., tahdolla, ehdolla, täydestä tuumasta, miettimällä; — sämne, n. keskusteluaine (-een).

Öfverlägsen, a. etevämpi, mahtavampi, voimallisempi, suurempi, parempi.

Öfverlägsenhet, f. voimallisuutta, paremmuus, etevyys, etevämyys, suurempi l. parempi voima l. kyky.

Öfverläkare, m. ylläläkäri.

Öfverläpp, m. ylä- l. ylihuuli, ylinen huuli.

Öfverlärare, m. yliopettaja.

Öfverläsa, v. a. lukea, lukea ylitse l. osataksensa.

Öfverlöpa, v. n.; ö. till fiendens, karata (-rkaan) l. paeta (-kenen) vihollisen puolelle; — v. a.; jag är alldeles öfverlupen af tiggare och andra besökande, minun ympärilleni l. päälleni vallan pakkautuu l. tunkeilee joukottain kerjäläisiä ja muita kävijöitä.

Öfverlöpare, m. karkulainen, ylikarkaaaja.

Öfvermage, m. (*lagt*) alaikäinen, kalsu.

Öfvermagt, f. ylivoima, suurempi voima l. väki; vika för ö — en, välttää ylivoimaa l. väkevämpäänsä.

Öfverman, m. (*förman*) päälly- l. esimies; (*i ngt öfverlägsen*) väkevämpi, mahtavampi, etevämpi.

Öfvermanna, v. a. voittaa yli- l. väkivoimalla, puolentaa.

Öfvermasmästare, m. pää-maasmestari.

Öfvermenschlig, a. ylen-inhimillinen, ihmistä l. ihmisellistä ylempi l. voimallisempi.

Öfvermod, n. röyhkeys, kopeus, yli- l. uhkamielisyys.

Öfvermodig, a. röyhkeä, kopea, yli- l. uhkamielinen.

Öfvermodighet, f. se Öfvermod.

Öfvermodigt, adv. röyhykeästi, kopeasti, yli- l. uhkamielisesti.

Öfvermogen, a. liian l. ylen kypsä l. tulentunut, yliaikainen.

Öfvermorgen, m.; i ö., ylihuomenna.

Öfvermål, n. mitanliika, mitanpäällinen, liika mitta.

Öfvermåla, v. a. maalata ylitse.

Öfvermålig, a. mitanpäällinen, liikami-tallinen.

Öfvermått, n. liika- l. ylimäärä, ylelli-syys, ylenmääräisyys.

Öfvermåttan, adv. ylen- l. ylimäärin, lopen, mahdottoman.

Öfvermågtig, a. puolentava, voittava, väkevämpi; blifva ngn ö., puolenta-a jku, tulla l. päästä voitolle jkusta.

Öfvermåtig, a. se **Öfvermålig**.

Öfvermått, a. liian l. ylen kylläinen l. täysi l. täytynyt, ylen ravittu.

Öfvermåttä, v. a. ravita (-tsen) l. ruok-ia liiaksi l. ylellisesti; (*kom.*) ylen-kyllästyttää.

Öfvermåttnad, n. ylenkylläisyys, liika l. ylellinen kylläisyys l. kyllästyminen.

Öfvernaturlig, a. yli- l. ylenluonnollinen.

Öfvernog, adv. ylen-kyllä l. -kyllin, yltä-kyllin, ylen kylliksi.

Öfverofficer, m. ylipääläri.

Öfverombudsman, m. yli- l. pää-asiamies.

Öfverordna, v. a. asettaa ylitse, laskea l. panna ylhäisemmäksi; ö—d per-son, ylhäisempi l. ylempi-arvoinen mies.

Öfverplagg, n. päällysvaate (-tteen).

Öfverraska, v. a. heittää, tulla äkki-luulematta l. hoksaamatta, hämmäs-tyttää.

Öfverraskning, f. odottamaton l. äkki-luulematon tulo, odottamaton tapaus, hämmästys, heitatus.

Öfverresa, v. n. matkata l. matkustaa l. yli l. ylitse.

Öfverresa, f. ylimatkustus l. -matkaami-nen l. -meno; under ö—n, yli mat-kustaessa.

Öfverreta, v. a. liiaksi l. ylen kiihottaa.

Öfverretning, f. liika l. ylikiihotus.

Öfverrook, m. päällystakki l. -nuttu.

Öfverrumpla, v. a. karata (-rkaan) päälle äkiesti l. äkkiluulematta.

Öfverrumpling, f. äkkikarkaus.

Öfverräkna, v. a. laskea l. lukea yli-päiten l. yhteensä.

Öfverränta, f. lisäkorko.

Öfverrätt, m. yli- l. ylä-oikeus.

Öfverrösta, v. a. huudolla l. huutamalla

l. äänellensä voittaa l. hämmäntää; han ö—de hela sällskapet, här äänellensä voitti l. puolensä koko ser-ran, hänen äänensä l. huutonsa kuului koko seura kovemmin l. koko seuran yli; motpartiet blef ö—dt, vasta-puolue voitettiin l. puolennettiin ään-nöstyksessä, vastapuolueen äänet l. huudot voitettiin l. jäivät allepäin.

Öfverse, v. a. nähdä l. katsoa yli l. ylitse, yli- l. läpikatsoa, silmätä, kat-sahtaa; — v. n.; ö. med ngn och hans fel, heittää l. antaa jkulle ja hänen vikansa anteeksi.

Öfverseende, n. yli- l. läpikatsomus l. -katsaus l. -katsonta; anteeksi l. huoli-matta heittäminen; haf ö. med mig, kärsi minun vikojani l. erhetyskäni, älä pane virheitäni huoliaksesi, ar-moittele minua.

Öfversigt, f. yleiskatsaus l. -silmäys, yleinen silmäys.

Öfversigtlig, a. yleiskatsauksellinen l. -silmäyksellinen, ylinähtävä, helposti nähtävä, helpotajuinen.

Öfversilning, f. valutus, päällevalutus.

Öfversinlig, a. yliaistillinen, aistillista ylempi.

Öfversittare, m. päälläpäämäri, solven-taja, valtonkiihtäjä, ystäri.

Öfversittari, n. solvennus, solventami-nen, äytäröiminen.

Öfverskatta, v. a. arvata liian korkealle l. korkeaksi l. suureksi, suureksuo, antaa l. panna liian l. ylen suuri arvo.

Öfverskjuta, v. a. lykätä (-kkään) ylit-se; (*vara högre*) nousta l. pistää l. ulottua korkeammalle l. yleemmäksi, olla korkeampi; (*vara mera*) olla l. mennä l. nousta päälle l. yli jstkin l. yli jonkin, olla enemmän; utgifter-na ö. inkomsterna med 100 mark, menot ovat 100 markkaa suuremmat tuloja, menot nousevat l. menevät 100 markalla tulojen yli l. päälle tuloista, menoja on 100 markkaa enempi kuin tuloja.

Öfversko, m. päällyskenkä.

Öfverskott, n. ylijäämä, loput (*pl.*), jään-nös, liika, tähteet (*pl.*).

Öfverskrida, v. a. mennä l. astua l. kul-kea l. käydä yli; (*öfvertråda, bryta emot*) mennä l. käydä ylitse, ylitse-käydä.

Öfverskrift, f. päälle- l. ylikirjoitus.

Öfverskrifva, v. a. kirjoittaa ylipuolelle l. päälle.

Öfverskygga, v. a. varjota (-oan), suojustaa, siimestää, peittää varjollansa l. varjoonsa.

Öfverskyla, v. a. peittää, peitellä, sailla.

Öfverskåda, v. a. nähdä ylitse l. yltä ylitse.

Öfverskådlig, a. ylinähtävä.

Öfverskåra, v. a.; ö. kläde, keritä (-tsen) l. ylleikata (-kkaan) verkaa.

Öfverskärare, m. verankeritsijä, ylleikkaaja; (*fig.*) väkiveikele, pääpukari.

Öfverskölja, v. a. holvata, valaa, valella l. kaataa päälle l. ylitse.

Öfverslag, n. (*på väg*) kallistuma; (*fel i väf*) lapaus; (*beräkning*) arviolasku l. -luku, ylipäislasaku.

Öfverslä, v. a. kaataa päälle; (*beräkna*) laskea arviolta l. ylipäin.

Öfversmide, n. liikatakeet (*pl.*).

Öfversnöd, a. lumeen peittynyt l. peitetty, lumettunut.

Öfversockra, v. a. sokuroita (-tsen) päälle, riipoitella sokeria päälle.

Öfverspekulation, f. ylellinen keinottelu l. yrittely, ylellis -l. liika keinottelu.

Öfverspela. se under **Öfver**.

Öfverspola, v. a. (*sjöt.*) se **Öfverskölja**.

Öfverspänna, v. a. pingoittaa l. kiinnittää ylitse; (*spänna för hårdt*) kiristää l. pingottaa l. kiinnittää liiaksi; **öfverspänd** inbillningskraft, ylenmääräinen l. kiihottanut mielikuvatus.

Öfverspanning, f. ylellinen pingotus; (*öfverspända tänkesätt*) mielen kiihotus, ajatusten ylellisyys l. kiihotus.

Öfverst, a. superl. ylin (-mmän), ylimmäinen.

Öfverste, m. översti, evesti; — **löjtnant**, m. överstilutnantti; — **prest**, m. ylimmäinen pappi; — **presterlig**, a. ylimmäis- l. pääpapillinen; ö. **värdighet**, ylimmäisen papin arvo.

Öfversten, n. päällinen l. ylinen kivi, ylä- l. päällyskivi.

Öfverstiga, v. a. astua l. mennä yli f. ylitse, nousta l. kohota ylitse; **kostnaden** ö—ger 100 mark, kustannus nousee l. menee yli l. päälle 100 markan l. 100 markkaa ylemmäksi l. enemmäksi.

Öfverstiglig, a. ylipäätävä.

Öfverstinna, f. överstinrouva, överstinna.

Öfverstryka, v. a. vetää l. sivellä ylitse

l. päälle; (*om skrivt*) pyyhkiä ylitse, ylipyyhkiä.

Öfverstråla, v. a. loistaa enemmän l. kirkaammin, voittaa loistossa.

Öfverströ, v. a. kylvää l. riipoittaa päälle l. ylitse.

Öfverstyra, v. a. lähettää, toimittaa.

Öfverstyrelse, f. yllhallitus.

Öfverstyresman, m. yli- l. päähallitsija l. -vallitsija.

Öfverstyrman, m. yli-perämies.

Öfverstå, v. a. käydä, kärsiä, päästä, päästä ylitse, voittaa; ö—nden examen, päästy l. käyty tutkinto; **faran** är ö—nden, vaarasta on jo päästy, vaara on jo ohitsee l. voitettu.

Öfverståhållare, m. yli-maaherra.

Öfversvalla, v. a. o. n. kuohua l. tulvailla ylitse.

Öfversvinnande o. **Öfversvinnelig**, a. loppumaton, määrätön, yltäkyläinen.

Öfversvamma, v. a. o. n. tulvia, tulvata, tulvalla, paisua ylitse; **staden** ö—des af folk, kansaa tulvavil l. tulvasi yli koko kaupungin, kaupunki oli kansatulvan vallassa.

Öfversvämning, f. tulva, tulviminen, vedentulva l. -paisumus.

Öfversyra, f. (*kem.*) ylihapo.

Öfversälla, a. senloa päälle l. ylitse; (*fig.*) kylvää päälle, täyttää; ö—d med stjernor, täpötyyteen tähditetty.

Öfversäll, a. ylen-onnellinen l. -autuas.

Öfversända, v. a. lähettää ylitse, lähettää.

Öfversätta, v. a. luoda l. saattaa ylitse; (*fig.*) kääntää; ö. till finska, kääntää suomeksi, suomentaa; ö. till svenska, kääntää ruotsaksi, ruotsintaa.

Öfversättare, m. kääntäjä, kielenkääntäjä; ö. till finska, suomentaja.

Öfversättlig, a. käännettävä, kääntää mahdollinen.

Öfversättning, f. (*öfversättande*) kääntäminen; (*det öfversatta*) käännös; ö. till finska, suomeksi-kääntäminen, suomentaminen; suomalainen käännös, suomennos.

Öfvertag, n. (*i brotning o. d.*) päältä-käynti, päältä-paini; (*fig.*) se **Öfverhand**.

Öfvertaga, v. a. ottaa vastaan l. haltuunsa, ottaa päällensä l. toimittaksensa; ö. regeringen, ottaa hallitus

vastaan l. päällensä l. toimeksensa, ruveta hallitukseen.

Öfvertala, v. a. suostuttaa, ylitse-puhua, taiputtaa, houkuttaa, miellyttää.

Öfvertalan, f., -talande, n. *se* **Öfvertalning**.

Öfvertalare, m. ylitsepuhujia, suostuttaja, houkuttelija.

Öfvertalig, a. ylimääräinen l. -lukuinen, määränpäällinen, luovunpäällinen.

Öfvertalning, f. suostuttaminen, ylitsepuhuminen l. -puhunta, suostutus, houkutus; — **sförmåga**, -**sgåfva**, f. ylitsepuhumis- l. suostutusvoima l. -taito.

Öfvertro, f. takausko l. -uskoisuus, ylenuskoisuus.

Öfvertryck, n. (*boktr.*) ylipainos l. -painama, liikapainos; (*mek.*) pääältä-painamus, ylipuuserus.

Öfverträda, v. a. mennä l. käydä yli, rikkoa, ylitsikäydä.

Öfverträdare, m. rikkoja, ylitsikäyviä.

Öfverträdelse, f. ylitsikäyminen, rikkominen.

Öfverträffa, v. a. olla etevämpi l. parempi, voittaa.

Öfvertyg, n. päällystä, päällyys.

Öfvertyga, v. a. vakuuttaa, uskottaa, saada l. saattaa uskomaan; blifva ö—d, tulla vakutetuksi, saada vakuutusta, vakuuttaa; *se* **Öfverbevisa**.

Öfvertygelse, f. vakuutus, varma usko l. luulo; få ö., vakuuttua, saada vakuutus l. varma usko, tulla vakutukseen.

Öfvertåg, n. päällystä, päällinen.

Öfvertäcka, v. a. peittää, panna peitto (jonkin) päälle, panna (jkin) peittoon.

Öfvertänka, *se* **Öfverväga**.

Öfveruppsende, n., -**uppsigt**, f. yli- l. päahoito l. huolenpito.

Öfveruppsyningsman, m. yli-päällysmies, yli- l. pääkatoja l. -hoitomies.

Öfvervaka, v. a. valvoa, pitää silmällä.

Öfvervara, v. a. olla läsnä (jsskin).

Öfvervaro, f.; i min ö., minun aikanani l. läsnä ollessani.

Öfvervigt, f. liika l. suurempi paino, painoliika, painonpäällinen, ylipaino; voittopuoli (-en), voitonpuoli.

Öfvervigtig, a. yli- l. liikapainoinen l. -painollinen.

Öfvervinna, v. a. voittaa (jkin l. joku), saada voitto (jstkin l. jkusta), ylitsävoittaa.

Öfvervinnare, m. voittaja, voitonsaaja.

Öfvervinnelig, a. voitettava, voittaa mahdollinen.

Öfvervintra, v. n. talvehtia, olla l. pitää talvea, olla talven yli.

Öfverväld, n. väkivalta, ylläkkö.

Öfverväga, v. a. (*hafva öfvervigten*) olla painavampi l. raskaampi, painaa ylös l. enemmän; (*fig.*) olla etevämpi l. painavampi l. arvoisampi, voittaa.

Öfverväga, v. a. (*änka på*) miettiä, aprikoida, tutkia.

Öfvervägande, n. tutkiminen, miettiminen, tutkinto; taga i ö., ottaa tutkiaksensa l. tutkittavaksi l. mietittäväksi l. tutkintoon.

Öfvervälde, n. pää- l. ylivalta, ylimmäinen valta.

Öfverväldiga, v. a. yllättää, puolentaa, vallata (-taan).

Öfverväxa, v. a. kasvaa yhteen l. ylle l. päälle; grafven är ö—växt med gräs, hauta on ruohottunut.

Öfverårig, a. yli- l. liikavuotinen, yliaikainen.

Öfverända, adv. nurin, kumoon, nurin niskoin, ylös-alaisin; — **kasta**, v. a. kukistaa, kumota (-oan), kaata l. lyödä kumoon l. nurin.

Öfverärm, f. (*ärm på en annan*) päällyshiha; (*ärmens öfre del*) hihan yläpuoli, ylähiha.

Öfveröga, v. a. silmäta, silmäillä.

Öga, n. silmä; (*fig.*) silmä; med små, ljusa ögon, vähä- l. pienisilmäinen, vaaleasilmäinen; med egna ögon, omin silmin, omilla silmillänsä; med blotta ö—t, paljaalla silmällä, paljain silmin; lägga ögonen till, ummistaa silmänsä; jag fick stora ögon, silmäni suurenivat, minä ällistyin; ö. mot ö., silmästä silmään, silmitysten; få ögonen på ngt, saada jtkin silmiänsä; det faller väl i ö—t, se näyttää l. paistaa kauniilta l. hyvältä silmään; han har godt ö. dertill, hän pitää sitä hyvällä silmällä; mellan fyra ögon, kahden kesken; hafva ögat l. ögonen på ngt, pitää jkin silmällä l. silmänsä alla.

Ögla, f. silmus, silmukka, silmä, (*af metall*) rengas (-kaan).

Ögna, v. a. silmätä, silmäillä, silmiä; ö. på ngt, silmäillä l. katsella jkin.

Ögnablick, -**märke**, *se* **Ögonblick**, -**märke**.

Ögonbad, n. silmänhande (-teen); —

-blick, n. silmänröpäys, hetkinen, tuokio; i ett ö., silmänröpäyksessä, tuokiossa; i ö—et, tuossa paikassa, täällä hetkellä; — **blicklig**, a. silmänröpäyksellinen, silmänröpäyksen, silmänröpäykseen tapahtuva, hetken- l. tuokion- aikainen; — **blickligen**, adv. silmänröpäyksessä l. -röpäykeltä, sillä hetkellä; — **bryn**, n. silmä- l. kulmakarvat (*pl.*), silmäluomi (-en); — **fågna**, m. silmän herku l. huvitus, mieliteko; — **glob**, m. *se* **Ögonsten**; — **hiuna**, f. silmäkelmu l. -kesi (-den); — **håla**, f. silmäknoppa l. -loukko; — **hår**, n. silmäripset (*pl.*) l. -ripi; — **hast**, n. silmän- l. silmälinuonti, silmäys, vilkaus; — **klot**, n. *se* **Ögonsten**; — **lock**, n. silmälauta, silmäkansi (-nen); — **läkare**, m. silmä- lääkäri; — **muskel**, m. silmäjäntäre; — **mätt**, n. silmämärkä; efter ö., silmämaräätä; — **märke**, silmä- l. näkemämerkki, silmän-etu; (*fig.*) silmän-etu l. -märkä; — **nerf**, n. silmähermo; — **par**, n. silmät (*pl.*), silmäpari; — **punkt**, m. silmäpiste (-een), silmän- l. näkemäkohta; — **sigte**, n. *se* **Sigte**; taga i ö., katsella, katsoo, ottaa katsoaksensa; komma ur ö., kadota (-toan) l. hävitä (-län) silmistä l. näkyvistä; hålla i ö., pitää silmissä l. näkyvissä; — **sjuk**, a. silmäkipuinen l. -tautinen, silmistä kipeä; — **sjuka**, f., **sjukdom**, m. silmätauti l. -kipu; — **skenlig**, a. silminnähtävä; — **skenligen**, adv. silminnähtävästi l. -nähdän; — **skärm**, m. silmivarjo; — **språk**, n. silmän puhe (-een) l. kieli; — **sten**, m. silmä- l. silmämunna l. -munanen; (*fig.*) silmä- l. silmänterä, silmä; — **tand**, f. kulma- l. silmähammas (-paan); — **tjenare**, m. silmäinpalvelija, liukastelija; — **var**, n. räme (-een), silmän räme l. märkä; — **vatten**, n. silmävesi (-den); — **vittne**, n. näkijä, omin silmin näkevä l. nähnyt todistaja, silminnähtijä; — **vrå**, f. silmäpieli (-en) l. -kulma, silmän pieli l. nurkka.

Ögakena, f. (*skopp.*) silmäksko; — **sten**, m. *se* **Ögonsten**.

Ök, n. juhta; — **edagsverke**, n. juhtal. hevospäivätyö.

Öka, v. a. lisää, enentää, panna lisää, kartuttaa; ö. sig, v. r. o. ö—s, v.

d. Häytyä, enentyä, enetä (-nen), karttua.

Öken, f. erämaa, aavikko, korpi (-ven); — **bo**, m. erämaalainen.

Öknamn, n. haukkuma- l. haukunta- f. soimanimi; — **rämna**, v. a. haukkua, haukkua joksikin, antaa haukkumanimi.

Ökning, f. lisääminen, lisää, enentäminen.

Ökstock, *se* **Ekstock**.

Ökänd, a. *se* **Ödkänd**.

Öl, n. olut (-uen), olvi; brygga ö., panna l. tehdä olutta; — **bryggare**, m. oluenteijä l. -panija; (*egare af ölbryggeri*) oluttehtaan-isäntä, oluenteijä; — **bryggeri**, n. oluttehdas (-taan), oluenpanimo; (*brygning af öl*) oluen panenta; — **butelj**, m. olutpullo; — **drickare**, **drinkare**, m. oluenjuoja, olutjuomari; — **glas**, n. olutlasi; — **krog**, m. olutkapakka; — **ost**, m. olutjuusto; — **sinne**, n. juomapaik; hau har elakt ö., hän on paha humala- l. juomapaikassa l. juovuksissa; — **soppa**, **supa**, f. olutkeitto l. -keitos l. -säpikkä; — **stuga**, f. olut- maja; — **tunna**, f. oluttyynyri.

Öm, a. hellä, arka, hento, hempeä, lempeä; ö—ma tänder, arat l. vuoletuneet l. hellät hampaat; taga ngn på det ömma, koskea jkuta arkaan paikkaan l. kipeältä kohdalta; ömt hjerta, hellä l. lempeä sydän; öm om sin helse, arka terveydellensä; — **fotad**, a. arka- l. helläjalainen, jakojansa hellävä; — **hjerterad**, a. helläsydäminen; — **hjerterhet**, f. helläsydämys, hellä sydän; — **kyla sig**, v. r. paleltua l. viluttua araksi l. helläksi l. heltyneeksi; ömkyld, araksi l. helläksi paleltunut; — **sinnad**, a. arka- l. hellätuntoineu; — **sint**, a. hellämielinen l. -tuontoinen, lempeä, lempeätuntoineu; — **sinthet**, f. hellämielisyys l. -tuontoisuus, lempeys; — **tålig**, a. arka, hellä; (*i hög grad känslig*) arka- l. hellätuntoineu; ö. sak, kipeä l. arka l. arkaluontoinen asia; — **tåligt**, adv. arasti, arka- l. hellätuntoisesti; — **tänd**, a. hellähampainen; man blir ö., hampaat vuolettuvat l. heltyvät l. lyöttyvät.

Ömhet, f. hellyys, arkuus, lempeys, lempeä (-en); jag känner ö. i foten, jalkaani hivistää l. aristaa; hysa ö. för ngn, hellä l. armastella l. hem-

- piä jkuta; — **-sbevis**, n. hellyyden l. lemмен osotus.
- Ömka**, v. a. surkutella, säklliä, surkeilla.
- Ömkan**, f. surku, säkli, surkuttelemineen, säkliminen, säklimys; — **-svärd**, a. surkuteltava, surkea.
- Ömkelig** l. **Ömkelig**, a. surkea, kurja, surkuteltava, säkllittävä.
- Ömklighet**, f. surkeus, kurjuus, surkutelavaisuus.
- Ömkligt**, adv. surkeasti, kurjaasti, nolosti.
- Ömma**, v. n. (*på*) arastaa l. aristaa, helittää; *tänderna* ö., hampaita violettaa l. hellää, hampaat ovat violetuksissa; (*för*) hellii, hellellii, hellitellii; (*kämma medlidande*) surkutella, hellitellä, säkllii, (jkuta) surkuttaa l. säkllittää; ö — nde omständighet, säkllittävä seikka.
- Ömsa**, v. a. muuttaa; ö. om att vaka, valvoa vuorotellen.
- Ömse**, a.; *på* ö. sidor, molemmin puolin, kummallakin puolen; — adv. *se* **Ömsom**; — **-vis**, adv. *se* **Ömsom**.
- Ömsesidig**, a. keskinäinen, molemminpuolinen.
- Ömsesidighet**, f. keskinäisyys, molemminpuolisuus.
- Ömsesidigt**, adv. molemmin puolin, kahden puolen, molemmin- l. kahdenpuolisesti, kummaltakin puolen, vastavuoroa.
- Ömsom**, adv. (*veselvis*) vuorotellen, vuorottain, vuoroin; milloin; ö. — — ö., milloin — — milloin, vuoroin — — vuoroin.
- Ömt**, adv. hellästi, hellämielisesti, lempeästi.
- Önska**, v. a. haluta (-uan), toivoa, tahtoa, mieltä, suoda; (*tillönska*) toivottaa.
- Önskan**, f. toivomus, toivo, mieli (-en), halu, tahto, mielihalu, mielenteko; *efter* ö., mielen l. tahdon l. toivon mukaan; *gå ens* ö. *till* m^ötes, noutaa l. noudattaa jkun mieltä l. tahtoa, tehdä jkulle mieliksi l. jkun mielihalun mukaan; — **-svärd**, a. toivottava, suotava.
- Önskebarn**, n. miellilapsi, toivottu lapsi.
- Önskelig** o. **Önskelig**, a. suotava, toivottava.
- Önskning**, f. *se* **Önskan**; — **-smål**, n. toivotusperi, toivomus- l. toiveasia.
- Öppen**, a. avoin (-imen), avonainen, avo-, auki (oleva), aukea; (*ledig, fri*) avoin, auki, vapaa, altis (-iin); (*uppenbar*) julkinainen, avoin, julkinen; (*upprök-*

sig) avoin, julkittotinen, vilpiltön; ö — et dike, avo-oja; med öppna ögon, avoimin l. avosilmin; ö — et land, aukea maa; ö — et haf, aava l. aukea l. (*isfritt*) avoin l. sula meri; huset är ö — et för vindar, huone on altisna tuulelle l. tuulten suussa; vid l. för ö — na dörrar, avoimin ovin; ö. talan, avoin l. vapaa puheenvalta; det står dig ö — et, sinun l. sinulla on valta l. lupa l. avoin valta, on sinun vallassasi; de ligga i ö. fejd, he käyvät julkinaista l. julkista sotaa; — **-hjärtig**, a. avostyämäinen, julkittotinen, julkimielinen.

Öppenhet, f. julkittotisuus l. -suoruus.

Öppet, adv. suoraan, julki, julkisesti, julkinaisesti.

Öppna, v. a. avata, aukaista, panna l. ottaa auki, (*ofta*) aukoa; (*börja*) alkaa, ruveta (-pean), avata; ö. sig, v. r. sueta (-kenen), avautua, mennä l. lähtää auki; ö. en skola, avata koulu, alkaa koulua, panna koulu alkuun.

Öppning, f. (*öppnande*) avaaminen, avaus, aukaisu; (*öppet ställe*) aukko, aukio, aukeama; (*afföring*) tarpeenteko, ulostus; hafva ö., olla tarpeellansa, tehdä tarvettansa.

Ör, m. someri, somero, sora; (*sådana ställe*) somerikko, soreikko; — **-jord**, f. somerikko, sora- l. somermaa; — **-mage**, m. kivipiira, kupu.

Öra, n. korva; traken bakom ö — t, korvus, korvallinen, korvantasta l. -takuiainen; med långa öron, pitkäkorvainen; med nedhängande öron, lotka- l. luppakorvainen; yttre, inre ö — t, ulko-, sisäkorva; med egna öron, omin korvin, omilla korvillansa; spetsa öronen, heristää l. pysyttää korvansa; det kom till hans öron, se tuli hänen korvinsa l. korvillensa; det blef hett om öronen, rupe si korvia kuumentamaan; draga öronen åt sig, ruveta varomaan l. halstelemaan; (*gehör*) korva, korvakuulo; (*litet handtag*) korva.

Örbrosk, n. korvarusto; — **-fil**, m. korvapuusti; — **-flä**, v. a. antaa korvapusteja, antaa l. lyödä l. leipoa korville; — **-flståck**, a. kynsiä l. kämmeniä syyhyttävä; — **-flik**, m. korval. korvanlehti; — **-gång**, m. korvan sola l. -reikä l. -sisus; — **-hinna**, f. korvakalvo; — **-hänge**, n. korvaren-

gas (-kaan) l. -kellukka; — -lapp, m. (*örflik*) korvalehti; (*på mössor, betsel*) korvalappu, korvake (-kkeen); — -mandel, m. nikunen, nielurisa; — -mussla, f. ulkokorva; — -ring, m. korvarengas (-kaan); — -snibb, m. korvalehti l. -lipukka, korvan lehti; — -språng, n. korvain pakotus l. rokahdus; — -tipp, m. *se Örsnibb*; — -trumpet, m. korvatorvi; — -vax, n. vaiku, korvan vaikku; — -värk, m. korvan särky l. pakotus, korvatauti l. -kipu; jag har ö., korvaani l. korviani särkee l. pakottaa.

Öre, n. äyri; — -sland, n. äyrinmaa.

Örlax, m. *se* Laxöring.

Örlig o. Örlög, m. sota; krig o. ö., sota ja vaino.

Örlogsfartyg, n. sotalaiva l. -alus; — -flotta, f. sotalaivasto; — -man, m. sotalaivan kapteeni l. päällikkö, sotalaivuri; (*sjöt.*) sotalaiva; — -skepp, n. sotalaiva l. -alus.

Örn, m. kotka, kokko; — -klo, f. kotkankynsi (-nnen); — -näsa, f. konkol. könö- l. kyömanenä.

Örngott, *se* Örongott.

Öronbikt, f. korva- l. salarippi; — -gott, n. pään-alainen l. -alus; — -gottsvar, n. päänalaisen-päällyys, tyynympäällystä; — -sjukdom, m. korvatauti, korvankipu; — -susning, f. korvain huminna l. suhina l. soiminen; — -tasselare, m. kuiskuttelija, korvaan-kuiskuttelija l. -sopottaja.

Ört, f. yrtti, kasvi, ruoho; — -artad, a. yrttimäinen, yrttintapainen; — -ågård, m. yrttitarha; — -kunskap, f. kasvitieto l. -oppi; — -kännare, m. kasvintuntija l. -tietäjä; — -riket, n. kasvikunta, kasvisto; — -samling, f.

kasvikokoelma, kasvisto; — -stjelnk, m. ruohon- l. heinänavari (-rren).

Örtug, m. aurto, aurtua.

Ösa, v. a. ajaa, ammentaa, luoda, mättää; ö. vatten med slef, ajaa l. pistää vettä kauhalla; ö. vatten ur båten, ajaa l. luoda vettä veneestä; ö. vatten ur sån, ammentaa l. ajaa vettä korvosta; ö. ur rika källor, ammentaa runsaista lähteistä; ö. pengar på ngn, ajaa l. mättää rahaa jkun päälle.

Öst, *se* Öster.

Östan, f. itä, (*vind*) itätuuli; — adv. idästä, itään; — -offer, -ifrån, adv. idästä päin, idästä, idän kulmalta l. puolelta; — -om, prep. itäpuolella (jkin l. jstkin); — -vind, m., -väder, n. itätuuli, itäinen tuuli l. ilma.

Öster, m. itä; i ö. och vester, idästä länteen, itä- ja länsisuuntaa; åt ö., itään päin, itää kohti l. kohden; östern, itämaa l. -maat (*pl.*) l. -puolet (*pl.*); — -landet, n. itämaa l. -maat (*pl.*), itäiset maat, itäinen maa; — -om, adv. itäpuolella, idän puolella; — -ut, -ät, adv. itään päin, itää kohti l. kohden, itäsuuntaa l. -suunnalle l. -ilmoille.

Österbottning, a. Pohjalainen.

Österbottnisk, a. pohjanmaalainen, Pohjanmaan, pohjalainen.

Österlänning, m. itämaalainen, itäläinen.

Österländsk, a. itämainen, itämaiden, itämaan, itämaalainen.

Östlig, a. itäinen.

Östligt, adv. (*i öster*) idässä, idän puolella, (*åt öster*) itäänpäin, idän puolelle, (*österifrån*) idästä, idästä päin, idän puolelta.

Östra, a. oböjl. itäinen, itä-.

Inhemska ortsnamn.

Abborfors, Ahvenkoski.

Akka, Akaa.

Alavo, Alavus.

Andra, S:t, Antrea.

Artukais, Artukainen.

Artsjö, Artjärvi.

Aspö, Haapasaari.

Bagarla, Paakarla.

Bertil, S:t, Pertteli, Perttula.

Bertula, Perttula, Pärtylä.

Billnäs, Pinjainen.

Birkala, Pirkkala.

Bjerno, Perniö.

Björkö (i Wib. län), Koivisto.

Björkö (vid Torneå), Pirkkiö.

Björneborg, Pori.

Boegård, Hiihå.

Bomarsund, Bomarsundi.

Bromarf, Bromarvi.

Borgnäs, Porneesi.

Borgå, Porvoo.

Bottniska viken, Pohjanlahti.

Brahestad, Raahee, Brahenkaupunki.

Brunkala, Prunkkala.

Bräkylä, Rääkylä.

Bötom kapell, Karijoki.

Bötom berg, Pyhä vuori.

Davidstad, Taavetti.

Dickurshy, Tikkurila.

Dragsfjärd, Dragsfieri.

Ekenäs, Eikneesi, Tammisaari.

Elimå, Ellmäki, Elimä.

Enare, Inari.

Enontekis, Enontekinen.

Erstan, Airisto.

Esbo, Espoo.

Esse, Ähtävä.

Etseri, Ätsäri, Ähtäri.

Eurapää, Äyräpää.

Euraäminne, Eurajoki.

Evois, Evo.

Finland, Suomi, Suomenmaa; Egenti.

Finl., Varsinais-Suomi.

Finnström, Finströmi.

Finska viken, Suomenlahti.

Flegarö, Teikarsaari.

Frantsila, Rantsila.

Fredriksfors, Leineperä.

Fredrikshamn, Hamina.

Gestilä, Kestilä.

Geta, Geetta.

Gustaf-Adolfs socken, Hartola, Kustaus.

Gustafs kapell, Kustavin kappeli, Kivimaa.

Halso, Halsua.

Hangö, Hanko, Hankoniemi.

Hangöudd, Hankoniemi.

Helsinge, Helsingin pitäjäs.

Helsingfors, Helsinki, Helsingin kaupunki.

Hiitis (församling), Hiitti.

Hiitis (gård), Hiiden kartano, Hiitinen.

Hikie, Hikiä.

Himango, Himanka.

Hogland, Suursaari.

Honkilaks, Honkilahti.

Houtskär, Houtskari.

Hvittis, Huittinen.

Hvittisbofjerd, Ahlainen.

Hyvinge, Hyvinkä.

Högfors (vid Kymmene), Korkeakoski.

Högfors (i Wichtis), Karkkila.

Idensalmi, Isalmi, Idensalmi.

Ijo, Iin pitäjäs, Ii.

Ikalis, Ikalinen.

Ilmola, Ilmajoki.

Ilmes, Ilme.

Ilomants, Ilomantsi, Ilmantsi.

Impilaks, Impllahti.

Ingo, Inkoou.

Ithis, Iitti.

Jakimvara, Jaakkima.
Jakobstad, Pietarsaaren kaupunki.
Jeppo, Jepua.
Jockas, Juva.
Jockis, Jokioinen.
Johannias, St, Johanneksen pitäjäs, Ka-
kin pit.
Jorois, Joroinen.
Joutseno, Joutsenus.
Juga, Juuka.
Jyrängö, Jyränkö.
Jääskis, Jääski.

Maipiais, Kaipalainen.
Kajana, Kajaani.
Karelen, Karjala.
Karinais, Karinalnen.
Karins, St, Kaarina, Nummen pitäjäs.
Karis, Karja.
Karislojo, Karjalohja.
Karleby, Gamla, Kakkola.
Karleby, Ny, Uusi Kaarleby, Pohjan-
l Lapuan-joensuu.
Karl Gustaf I. Karungi, Karunki.
Karlö, Halluoto.
Kaustby, Kansti, Kaustisenkyliä.
Keltis, Keltinen.
Kelviä, Kälvii.
Kemiträsk, Kemijärvi.
Kervo, Kerava.
Kesälaks, Kesälahti.
Keuru, Keuruu.
Kexholm, Käkisalmi.
Kidelä, Kitilä.
Kides, Kide, Kiteen pitäjäs.
Kiikois, Kiikoinen.
Kimingi, Kliminki.
Kimitto, Kemiö.
Kirvus, Kirvu.
Kiskobol, Kiskon-kartano.
Kiukais, Kiukainen.
Kivinebb, Kivennapa.
Kjalo, Köyliö.
Kjulohelm, Köyliön kartano.
Klemis, Lemi.
Konevits, Kononsaari, Konevitsa.
Korsnäs, Korsnäsi.
Koskis, Koski.
Kristina, Bistinan pitäjäs, Bistiina.
Kristinestad, Bistinän kaupunki, Bisti-
tiina.
Kronoborg (socken), Kurkijoki.
Kronoborg (vid Tavastehus), Hämeen
linna, Kruunulinna.
Kronoby, Kruunuby.
Kroysserort, Bistiiniemi.
Kuhmalaks, Kuhmalahti.

Kuhmois, Kuhmoinen.
Kulla, Kullaa, Levanpelto.
Kumlinge, Kumlinki.
Kumo, Kokemäki.
Kumoelf, Kokemäen-joki.
Kuppis, Kupittaa.
Kustö, Kuusluoto, Kuusisto; (kappellet)
Kuusto.
Kymmene, Kymi.
Kymmene-elf, Kymijoki.
Kymmenegård, Kymenkartano.
Kyrkalätt, Kirkkonummi, Kyrkaletti.
Kyro, Kyrö.
Kyrosfors, Kyrökoski.
Kjällfjärd, Kellahti.
Kökar, Köökari.

Ladoga, Laatokka.
Lahtis, Lahti.
Laihela, Laihia.
Lampis, Lammi.
Lappfjärd, Lapvärtti.
Lappland, Lapinmaa.
Lappmark, Lappi.
Lappo (i Wasa län), Lapua.
Lappo (i Åbo län), Lapin pitäjäs, Lappi.
Lappträsk, Laptreski.
Lappvesi, Lappee, Lapvesi.
Lappvik, Lapviikki.
Larsmo, Luoto.
Laukas, Laukaa.
Lembois, Lempoinen.
Lemo, Lemu.
Lembala, Lempola.
Lempälä, Lempäälä.
Lemsjöholm, Lemminsaari.
Letala, Laitila.
Libelitz, Liperi.
Lielaks, Lielähti.
Lillkyro, Vähäkyrö.
Limingo, Liminka.
Littois, Littoinen.
Loimijoki, Loimaa.
Lochteå, Lohtaja.
Lojo, Lohja.
Lokalaks, Lokalähti.
Loppis, Loppi.
Lovisa, Loviisa.
Luhango, Luhanka.
Lundo, Lieto.
Luopiois, Luopioinen.
Långfors, Lankoski.
Löfö, Lehtisalo I. -saari.

Malax, Maalahti.
Malm, Malmi.
Maninga, Maaninka.

Marie, S:t, Maarian pitäjäs, Rantämäki.
 Mariefors, Kellokoski.
 Mariehamn, Maarianhamina.
 Maxmo, Maksamaa.
 Mennäs, Männäinen.
 Messuby, Messukylä, Kivikirkko.
 Mietois, Mietoinen.
 Mogenport, Munapirtti.
 Mohla, Muola, Pyhäristi.
 Monrepos, Vanha Wiipuri.
 Muldia, Multia.
 Märrens, S:t, Marttila.
 Mörskom, Myrskylä.

Nagu, Navo, Nauvo.
 Napo, Napue.
 Nedertorneå, Alatornio.
 Nedervetil, Alaveteli.
 Nerpes, Närpää, Närpiö.
 Nickby, Nikkilä.
 Norrmark, Noormarkku.
 Notajö, Nuutajärvi.
 Nousis, Nousiainen.
 Nummis, Nummi, Nummen kappeli.
 Nurmis (socken), Nurmes.
 Nurmis (station), Nurmi.
 Nyby, Usikylä.
 Nygård (i Wiborg), Kyllialä.
 Nykyrka, Uusi Kirkko.
 Nykyrko, Uudenkirkon pitäjäs.
 Nyland, Uusmaa.
 Nyslott, Savonlinna.
 Nystad, Uusi Kaupunki.
 Nädendal, Naantali.
 Näs (gård), Kytäjä.

• Ois, Oitenkylä, Oitti.
 Oravais, Oravainen.
 Orisberg, Orismala.
 Oulais, Oulainen.

Paattis, Paattinen.
 Pargas, Parainen.
 Pedersö, Pietarsaaren pitäjäs.
 Pelgjärvi, Pälkjärvi.
 Pellinge, Pelenki.
 Pelkäne, Pälkäne.
 Pemar, Palmio.
 Perno, Pernaja, Peerno.
 Petalaks, Petolahti.
 Pikis, Piikkiö.
 Pojo, Pobja.
 Puhios, Puhos.
 Pungalaitio, Punkalaidun.
 Puolango, Puolanko.
 Pyterlaks, Pyterlahti.
 Pyttis, Pyhtää.

Påmark, Pomarkku.
 Päjäne, Päjäne (nteen).
 Pörtöm, Pirttilä.
 Pöytis, Pöytyä.

• Qvarken, Merenkurkku, Kurkku.
 Qveflax, Koivulahti.
 Qvänland, Kainu, Kainunmaa.

Raikus, Raikua.
 Randua, Rantua.
 Rankö, Rankasaari.
 Raumo, Rauma.
 Rautus, Rautu.
 Rengo, Renko.
 Replot, Raippaluoto.
 Reso, Raisio.
 Revolaks, Revolanti.
 Rimitto, Rymättylä.
 Runsaala, Ruissalo.
 Ruokolaks, Ruokolahti.
 Räfsö, Reposaari, Repsiö.

Sagu, Savon pitäjäs, Sauvo.
 Sahalaks, Sahalahti.
 Saimen, Saimaa.
 Salmis, Salmi.
 Salo, Salo, Saloinen.
 Saltvik, Saltviikki.
 Sarflaks, Sarvalahti.
 Sastmola, Merikarvia, Sastamala.
 Satakunda, Satakunta.
 Savitaipal, Savitaipale.
 Savolaks, Savo, Savonmaa.
 Seitskär, Seiskari.
 Sibbo, Sipoo.
 Sievi, Sievi, Evijärvi.
 Siikais, Siikainen.
 Sjundo, Siuntio.
 Sjählö, Sieli.
 Skafvaböle, Hyrylä.
 Skiftet, Kihti.
 Solf, Sulva.
 Sommarnäs, Somerniemi, Sominainen.
 Sommarö, Someri.
 Sordavala, Sortavala.
 Stjernerund, Lepaa.
 Storkyro, Isokyrö.
 Storå, Isojoki.
 Stranda härad, Rannan kihlakunta.
 Strömfors, Strömforss, Ruotsin-Pyhtää.
 Strömsdal, Juvankoski.
 Sumiais, Sumiainen.
 Surlaks, Suurlahti.
 Svartå, Mustio.
 Sveaborg, Wiapori.
 Svensarö, Svantosaari.

Svensksund, Ruotsinsalmi.
 Systerbäck, Sesteroja, Rajajoki.
 Säminge, Sääminki.
 Sörnäs, Söörnääl.

Tammerfors (staden), Tampere; (for-
 sen) Tammerkoski.

Tana elf, Tenojoki.
 Tavastehus, Hämeenlinna.
 Tavastkyro, Hämeenkyrö.
 Tavastland, Häme, Hämeenmaa.
 Tenala, Tenhola.
 Terijärvi, Teeri- l. Tervajärvi.
 Thorsnäs, Tuornemi.
 Thusby, Tuusula.
 Tjock, Tiukka.
 Toby, Tuovila.
 Torneså, Tornio.
 Trångsund, Uuraansalmi, Uuraa.
 Träskända, Järvenpää.
 Tulois, Tuulos.
 Turengi, Turenki.
 Tykö, Tetjo.
 Tyrvis, Tyrväs.
 Tyrvändö, Tyrväntä.
 Tytterakär, Tytärsaari.
 Töfsala, Taivaasal.

U'guniemi, Uukuniemi.
 Uleå, Oulu, Oulun pitäjäs.
 Uleåborg, Oulu, Oulun kaupunki.
 Uleåelf, Oulujoki.
 Uleåsalö, Onlunsalo.
 Ulfsby, Ulvila.
 Urais (församling), Uurainen.
 Urais (bruk), Kuukkajärvi.
 Urdiala, Urjala.
 Uttis, Utti.

Wambula, Wampula.
 Wanda, Wantaa.
 Weckelaks, Wehkalahdi.
 Wederlaks, Wirolahdi.
 Wehmo, Wehmaa.
 Wesilaks, Westlahdi.
 Westanfjärd, Westanfieri.
 Wetil, Weteli.
 Wexiö (i Hollola), Wääksen virta.
 Wexiö (i Kangasala), Wääkay.
 Wiborg, Wiipuri.
 Wichtis, Wihti.
 Willmanstrand, Lappeenranta.
 Willmanstrands sooken, Lapvesi, Lappeen pitäjäs.
 Willnäs (gård), Louhisaari.
 Willnäs (kapell), Askainen.
 Wirdois, Wirtaa, Wirtain kappeli.
 Wirmo, Mynämäki.
 Wuojoki, Wuohijoki.
 Wona, Wanaja.
 Wuoxen, Wuoksi.

Åbo, Turku.
 Åland, Aalanti, Ahvenanmaa.
 Ålandshaf, Ahvenanmeri.

Ångajöhölm, Kaasla.

Öfverby, Yliakylä.
 Öfvertorneå, Ylitornio, Alkkula.
 Öfvervetil, Ylveteli.
 Österbotten, Pohjanmaa; nedre Ö., Suu-
 pohja; öfre Ö., Peräpohja.
 Östermark, Touva, Östermarkku.

Främmande orters namn.

Adriatiska hafvet, Adrian meri.
 Afrika, Afrikka.
 Algeriet, Algeria.
 Allentacken, Alantaus.
 Alten, Alattio.
 Amerika, Amerikka.
 Arabien, Arabia.
 Arkipelagen, Arkipelagi.
 Asien, Aasia.
 Asovskå sjön, Asovan meri.
 Athen, Ateena.
 Atlantiska' hafvet, Atlantint meri.
 Australien, Austraalia.

Baden, Baadi.
 Baiern, Baijeri.
 Baltischport, Paltiski.
 Belgien, Belgia.
 Biskopsö, Pitsaari.
 Brasilien, Brasilia.
 Bulgarien, Bulgaria.
 Böhmen, Pyömi.
 Bremen, Breemi.

Central-Amerika, Keski-Amerikka.

Dagö, Hiidenmaa.

Danmark, Tanska.
Donau, Donava, Tunai.
Dorpat, Tartu.
Dranischnikof, Haapaoja.
Duderhof, Tuuteri.
Düna, Wäinän- l. Toukojoki.
Dvina, Wienanjoki.
Egypten, Egypti.
Embach, Emäjoki.
England, Englanti.
Estland, Eestimaa, Wironmaa.
Europa, Eurooppa.
Fellin, Willanti.
Fickel, Wikkala.
Frankrike, Ranska, Ranskanmaa.
Förenta Staterna, Yhdys-Wallat.

Gatschina, Hatsina.
Goldenbek, Kullanmaa.
Gottland, Gotlanti.
Grekland, Kreikka.
Grönland, Grönlanti.

Hamburg, Hampuri.
Hanehl, Hannila.
Hapsal, Haapasalo.
Hessen, Hessi.
Hindostan, Hindusta.
Holstein, Holsteini.
Hvita hafvet, Wienan-meri.

Ilmen, Ilmajärvi.
Indien, India.
Indiska hafvet, Indian meri.
Ingeris, Inkerinkirkko.
Ingermanland, Inkerinmaa, Inkeri.
Irland, Irlanti.
Ishafvet, Jäämeri; (Norra I., Pohjois-
 J.; Södra I., Etelä- J.).
Island, Islanti.
Italien, Italia.

Jamburg, Jaama.
Japan, Jaapani.
Jeglecht, Joenlehtimaa.
Jerven, Järvenmaa.
Joniska öarne, Jonian saaret.
Jutland (Jylland), Juutinmaa (Jyllanti).
Jürgens, Jyrrinkirkko.
Jörden, Juro.

Kalixelf, Kainuun-joki.
Kardis, Kardin-hovi.
Kaspiska hafvet, Kaspien meri.
Kegel, Keila.

Keinis, Keina.
Keltia, Kelttu.
Kiev, Kiova.
Kina, Kiina.
Konstantinopel, Konstantinopoli.
Koporie, Kaprio.
Kosoh, Koskenkirkko.
Krakau, Krakova.
Krentz, Ristikirkko.
Kronstadt, Kruunstatti.
Kurland, Kuurinmaa.
Kusal, Kuusalo.
Kyrkostatén, Kirkkovalta.
Kärnthen, Käärntti.
Kölen, Kööli.
Köpenhamn, Kyöpenhamina.

Leal, Lihola.
Lettland, Lätinmaa.
Liffland, Liivinmaa.
Litthauen, Liettua.
Lodeinoepolie, Lotinapelto.
Lombardiet, Lombardia.
London, Lontoo.
Luga, Laukaanjoki.
Luleå, Luulaja.
Lybeck, Lyypekki.

Macedonien, Makedonia.
Maholm, Nikkola.
Mecklemburg, Meklempuri.
Medelhafvet, Wälimeri.
Meiningen, Meiningi.
Mitau, Miittava.
Moldau, Moldava.
Moloskovits, Walkiakirkko.
Moon, Muhonmaa.
Moskva, Muskova.
Mähren, Määri.

Nargö, Naisaari.
Nassau, Nassava.
Neapel, Napoli, Neapeli.
Nederländerna, Alankomaat.
Nord-Amerika, Pohjois-Amerikka.
Nordajön, Pohjanmeri.
Norge, Norja, Ruija.
Nöteborg, Pähkinälinna.

Öberpahlen, Potsamanlinna.
Oldenburg, Oldenpuri.
Odensholm, Osmusaari.
Olonetz, Aunus.
Onega, Ääninen.
Oranienbaum, Rampova, Kaarosti.
Osmanniska riket, Osmanin-valtakunta.
Ost-Indien, Itä-India.

Palaeestina, Palestina.
Paris, Pariisi.
Peensaar, Penisaari.
Peipus sjö, Peipsenjärvi.
Pernau, Pernoo.
Persien, Persia.
Peterhof, Pietarhovi, Kuusoja.
Petersburg, S:t, Pietari.
Petrosavodsk, Petroskoi.
Piteå, Piitime.
Pleskov, Pihkava.
Polen, Puola.
Polynesian, Polyneesia.
Pommern, Pommeri.
Portugal, Portukali.
Posen, Poosi.
Preussen, Preussi.

Reval, Rääveli, Tallinna.
Rhen, Reini.
Rhon, Rooni.
Riga, Riika.
Rom, Ruomi.
Rumänien, Rumania.
Runö, Runosaari.
Ryssland, Wenäjä.
Röda hafvet, Punainen meri.
Röthel, Ritala.

Sachsen, Saksi.
Sardinien, Sardinia.
Schlesien, Sleesia.
Schlesvig, Slesvigi.
Schlüsselburg, Pähkinälinna.
Schweiz, Sveitsi.
Serbien, Serbia.
Sibirien, Siperia.
Sicilien, Sicilia.
Siebenbürgen, Siibenpyri.
Skandinavien, Skandinavia.
Skottland, Skotlanti.
Skuorits, Wenjoki.
Sondershausen, Sondershausi.
Spanien, Espania, Hispania.
Spetsbergen, Huippuvuoret.

Stilla hafvet, Aava l. Tyyni meri.
Stockholm, Tukholmi.
Stor-Britannien, Iso-Britannia.
Strelna, Nuolijoki.
Svarta hafvet, Musta meri.
Sverige, Ruotsi.
Svir, Syväri.
Syd-Amerika, Etelä-Amerikka.
Söderhafvet, Etelämeri.

Tibet, Tiipetti.
Turgel, Tyrrinkirkko.
Turkiet, Turkinmaa.
Tyris, Tyrö.
Tyrolen, Tirooti.
Tyskland, Saksa, Saksanmaa.

Umeå, Uumaja.
Ungern, Unkari.

Wadsö, Wesisaari.
Walachiet, Walakkia.
Walk, Walkonlinna.
Warangerfjord, Warejenvuono.
Warschau, Warssova.
Weissenstein, Paiteenlinna.
Wenden, Wennonlinna.
Werro, Weron kaupunki.
Wesenberg, Rakoveri.
Westerbotten, Länsi-Pohja, Westerbotni.
West-Indien, Länsi-India.
Wiek, Lännenmaa.
Wierland, Wiro, Wironmaa.
Wohles, Wuoleenkirkko.
Wolchov, Welhojoki.
Wormsö, Hiidenruotsi.
Württemberg, Wyrtemperi.

Zarskoe-Selo, Tsaarien hovi.

Åland, Woionmaa, Ölanti.
Öresund, Juntinrauma.
Ösel, Saarenmaa, Kurensaari.
Österrike, Itävalta.
Östersjön, Itämeri.

SANAKIRJA.

ORDBOK.

SVENSK-FINSK
OCH
FINSK-SVENSK
O R D B O K,

UTARBETAD

AF

FERD. AHLMAN.

ANDRA, TILLÖKTA UPPLAGAN.

Senare delen: **Suomalais-Ruotsalainen.**

HELSINGFORS 1884.
G. W. EDLUND, Förläggare.

SUOMALAIS-RUOTSALAINEN

SANAKIRJA,

TEHNYT

FERD. AHLMAN.

TOINEN, LISÄTTY PAINOS.

HELSINGISSÄ 1884.

G. W. EDLUND, Kustantaja.

HELSINGISSÄ.

J. C. Frenckell'in ja Pojan kirjapainossa, 1884.

Alkulause.

Viitaten tämän sanakirja-teoksen viimeis vuonna ilmestyneen edellisen eli ruotsalais-suomalaisen osan alkulauseisin, joissa työn suunnitelma ja toimitustapa ovat selitettyinä, pyydän nyt saada sanoa pari sanaa erittäin tästä jälkimäisestä eli suomalais-ruotsalaisesta osasta.

Sanavarain määrä on melkoisesti enennetty, pääasiassa tietysti Lönnotin sanakirjan johdolla, mutta myös useampain nykyisessä sivistyneessä suomenkielessä sekä tarpeellisten että sopivain vieraskielisten sanain ottamisella. Paljon on myöskin lauseparsia sanain käyttämisen esimerkeiksi lisää pantu. Muunlaisia muutoksia ei suurin ole tehty. Ainoa tässä kohden mainitseminen ansaitseva seikka on se, että on nimisanain genetiivisijoja osotettu useampia kuin ensimmäisessä painoksessa, kun sanain vartalossa tapahtuvat ääntenmuutokset tahi genetiivipäätteen muodostamissäännöt ovat näyttäneet sen tarpeelliseksi. Valitettavasti täytyy kirjantekijän tunnustaa, että yhdenmukaisuus tässä katsannossa on jäänyt vaillinaiseksi; niinpä ei ole us (ys)-päätteestä aina sanottu, milloin siitä pitää saada uden (yden), milloin taas uksen (yksen), vaikk'ei siihen päätteeseen loppuvan johdannais-sanain kantasana, adjektiivi (tahi substantiivi) taikka verbi, ole niin lähellä näkyvissä, että lukija genetiivimuodon helposti keksisi sen säännön nojassa, että nimisanoista johdetuilla on genetiivissä päätte uden (yden) ja teonsanoista johtuneilla uksen (yksen), tahi vaikka puheena oleva sija muodostuu tästä säännöstä poiketen. Samoin on myös laita os (ös)-päätteisten sanain, joilla tosin useimmiten on genetiivissä oksen (öksen), mutta voipi myös olla oon (öön).

Ensimmäisen painoksen alkulauseessa on sanottu: „Silmään pistävä poikkeus sanakirjoissa tavallisesta menettelystä on toi-

sessa (nim. suomalais-ruotsalaisessa) osassa se seikka, ett'ei ole verbien infivitiivi ilmoitettuna, vaan sen sijaan indikatiivin preesensin yksikön 3:s persoona. Tästä oli kylläkin epäilystä, mutta kun ainakin täytyi tilaa säästää ja toinen molemmista suomalaisten verbien teemoille varsin tarpeellisista muodoista oli alttiiksi annettava, jätettiin infivitiivi pois, koskapa preesensin 3:nnen persoonan osottaminen on katsottava käytännöllisemmäksi ja sen johdolla tavallisemmasti helpommin saadaan muut taivutusmuodot. Kun tässä kohden niin usein vaikuttavain konsonantimuutoksien tähden on ollut aivan välttämätöntä, on muutamia infivitiivejäkin pantu, siihen muotoon viitaten, jonkamoisena verbi on etsittävä". Sillensä on tuo menettelytavan poikkeavaisuus tässä toisessakin painoksessa jäänyt, pääasiallisesti siitä syystä, että mielipiteeni sen suuresta käytännöllisyydestä on vakaantumistaan vakaantunut. Huomioon ottamatta ja punnitsematta en suinkaan ole jättänyt niitä perusteellisia muistutuksia tätä tapaa vastaan, jotka kunnioitettu ystäväni Aug. Ahlqvist, jonka mielipiteisiin suomenkieltä koskevissa asioissa luotan enemmän kuin kenenkään muun, vuonna 1874 Kielettären 6:nessa vihossa esiin toi teosta muuten kiittäen arvostellessansa. Tosi on, että verbien oikea vartalo tulee ilmi preesensin 3:nessa persoonassa ainoastaan „useimmin, vaan ei aina“; mutta kun todellakin, siihenkin katsoen, mitä tätä työtä tehdessäni yhä varmemmin olen havainnut, ne verbit ovat verraten harvat, — en voi käsittää, miksi herra A. tähän lukee tse-päätteellisetkin vartalot —, joissa ei vartalo ole selvänä preesensin 3:nessa persoonassa, niin ei infivitiivin poisjättäminen niissä kohdin suinkaan tee sanottavaa haittaa, sillä muistettakoon sekin, että teoksen suunnitelma ylipäin tarkoittaa ainoastaan johdatuksen antamista suomenkielisten kirjain lukemisessa. Senkin myönnän, että, kun johdonmukaisuus on vaatinut panemaan ruotsalaisetkin merkitykset preesensiin, se tuntuu oudolta tottuneelle sanakirjain käyttäjälle, mutta voidakseni sen suhteen täyttää parannuksen vaatimukset, olisi minun täytynyt tätä toista painosta varten tehdä muutoksia kaikkien verbien muodossa, ja semmoiset muuntelemiset eivät aina — niinkuin asian-ymmärtävä kyllä huomaa pitemmittäkin selityksittä — ripu tekijän omasta halusta yksistään, vaan on muitakin asianhaaroja niiden mahdollisuuteen vaikuttamassa.

Lopuksi mainittakoon oikeinkirjoituksessa tapahtuneen eräitä muutoksia, mutta tästäkin on minun tunnustaminen, että kirjaan on jäänyt epämukaisuuksia.

Helsingissä Maaliskuulla v. 1884.

Ferd. Ahlman.

Lisäyksiä ja ojennuksia.

Siv. 4. Lisätään: Aikeellinen, a. af-sigtlig, uppsätlig. " 7. Alempi sanan perään lisätään: alempana-asuja, underbyggare. " 8. Alistaa sanalla on myös merkitys: underställa, ja Alistus sanalla: underställning. " " Lisätään: Alkujohto, s. ingress. " " Alkuperä ja Alkuperäinen sanain oheen pannaan: alkuperä-todistus, ursprungsbevis, ja alkuperäis-rahasto, primitivfond. " " Alots sanalle myös merkitys: initiativ. " 10. Anomus sanan perään: anomuksentekijä, petitionär; oheen: anomus-ehdotus, petitionsförslag; anomus-esitys, petitionsmemorial. " " Antaja sanalle myös merkitys: utställare (af voxel). " " Apu sanan oheen lisätään: apujäsen, adjungerad ledamot; aputoimi, handräckning. " " Apulainen sanan perään: apulais-lääninsihteeri, vice-landsekreterare; ja oheen: apulaiskamreeri, biträdande kamererare; apulaislääkäri, assistentläkare. " 11. Lisätään: Arkisto, s. arkiv; — nhoitaja, arkivarie. " " Lisätään: Armahdus (-ksen), s. benådning; — -kirje, pardonsplakat; — -valta l. oikeus, benådningärätt. " " Armo sanan oheen: armovuosi, nådår. " " Armotus sanan oheen: armotuspäätös, benådningsbref.	Siv. 11. Arpa sanan oheen: arvanotto, lottdragning, lottning; arvanotto-alue, lottningsområde. " 12. Arvio sanan oheen: arvioimukainen, approximativ, arbiträr. " " Arvo sanan oheen: arvolause, vitsord; arvoluokka, rangklass; arvomitta, värdeåttare; arvomäärä, valör; arvonimi, titel; arvopaperi, värdepapper, fondpapper. " " Arvoton sanan perään: arvoton maa, impediment. " " Aseellinen sanalle myös merkitys: bevärad. " " Asema sanan oheen: asema-kaava, plan; asemakartta, plankarta; asemapaikka, station; asemapäällikkö, stationschef l. inspektör. " 18. Asia sanan oheen: asiakumppani, medpart; — luettelo, diarium; asian-yymmärtävä, sakkunnig; asiatoimi, affär. " " Aste sanan oheen: asteala, (rangaistuksien) latitud; astemitta, skala. " " Asteellinen sanalle myös merkitykset: latitudinär; relativ. " " Asukas sanan alla on väärin: oboskap; lue: äboskap. " " Lisätään: Asukkuus (-den), s. äboskap. " 15. Avio sanan oheen pannaan: avioehto, äktenskapsförord, paktum; avioero, äktenskaps-skilnad; avioliiton-este, äktenskaphinder l. -jäf; avio-lapsi, äkta barn; aviosääty, äkta stånd. " 16. Edeltä sanan perään: edeltä antaa l. maksaa, förskjuta.

- Siv. 17. *Ehdottomasti* on pantava oma-peräiseksi sanaksi *ehdottaa* sanan jälkeen.
- ” 18. *Elinkeino-lahi* sanan jälkeen lisätään: *elinkorke-laitos, Hfränteanstalt.*
- ” ” *Elaks* sanan oheen: *eläketallo, beneficiehemman.*
- ” 19. *Emä* sanan oheen: *emälippu, talong.*
- ” 20. *Ennakko* sanan oheen: *ennakko-osto, förköp.*
- ” 21. *Entinen* sanan perään: *entispäätös, prejudikat.*
- ” ” *Epä* sanan oheen: *epäoikeinen, orästvis; epäoikeisuus, oräktvisa.*
- ” 22. *Eri* sanan oheen: *erikohtainen, special, specifik; erivapautus, dispensa.*
- ” 23. *Eriyminen* sanan oheen: *erityiskartta, specialkarta; —yiskoulu, special- l. fackskola; —yisluettele, specififikation.*
- ” ” *Ero* sanan oheen: *erokatsastelu, afmönstring; erotodistus, afskedsbetyg.*
- ” ” Lisätään: *Erottaminen, s. skiljande, afsöndring; undantag (undantagande); —mis-etu, undantagsförmön (förmön att undantaga).*
- ” ” *Erä* sanalle myös merkitys: *rat; ja esimerkkeihin: tasaisin erin, i jemma rater.*
- ” 24. *Eteen* sanan perään: *eteen asettaa l. panna, förelägga; etespäädä, myös: företräde.*
- ” ” Lisätään: *Etsimiskuulutus, s. efterlysning.*
- ” ” *Etsintä*, myös: *visitation, ransakning.*
- ” ” *Etsikeleä*, myös: *efterspanar.*
- ” ” *Etä* sanan oheen: *etävaruste, bröstvärn.*
- ” 25. Lisätään: *Etuus (-den), s. företräde, prerogativ; —oikeus, företrädesrätt, prerogativ; —osake, prioritetsaktie.*
- ” 26. *Haaskio* sanan oheen; *haaskiesakko, äverkanbot.*
- ” 27. *Haja* sanan oheen: *hajatilat, strögöds.*
- ” 28. *Haku* sanan oheen: *hakukelpoinen l.-valtainen, kompetent; —kumppani, medsökande.*
- Siv. 28. *Hallinto* sanalle myös merkitys: *besittning; tulla l. käydä tilan hallintoon, tillträda en ligenhet; ja sen oheen: hallintoasia, förvaltningsärende; —oikeus, besittnings-, dispositionsrätt; —toimi, administrations- l. administrativ ätgärd; —virka, administrativ tienst l. befattning.*
- ” ” *Hallitus* sanalle myös merkitys: *besittning; sen oheen: hallituskartano, residenshus; —neuvosto, regeringskanselj; —toimi, regerings- l. styrelseätgärd.*
- ” 29. *Halventaa* sanan alla on: *förringar, lue: förringar.*
- ” 30. Lisätään: *Hankkiomaa, s. aflingejord.*
- ” 33. Lisätään: *Haveri, s. haveri.*
- ” 35. *Halpoteu* sanalle myös merkitys: *eftergift.*
- ” 36. *Henkilö* sanalle myös merkitykset: *hufvudtal, personal.*
- ” 39. *Hinta* sanan oheen: *hintatulu, tariff.*
- ” 41. *-Hoito* sanan oheen: *hoitomies, mälsman.*
- ” 42. *Holhoja* sanan oheen: *holhojamääräys, förmyndareförordnande; —nhoito, förmyndarevärd.*
- ” ” *Holhous* sanalle myös merkitys: *förmyndareinseende; sen oheen: holhous-asia, förmyndarskapemål l.-krende; —lautakunta, förmyndarenämnd.*
- ” 44. *Hovi* sanan oheen: *hovitila, hofväger.*
- ” 45. *Hullu* sanan oheen: *hulluinhoito, dårvärd.*
- ” 46. *Huoltaja* sanalle merkitys: *kurator.*
- ” ” Lisätään: *Huoltotoimi, s. kuratel.*
- ” 47. *-Huone* sanan oheen: *huoneetsintö, husransakan, -visitation; huonerappes, husröta.*
- ” ” *-Huono* sanan perään: *huono hoito, vanvärd; huono ruokko, vanhäfd.*
- ” 49. Lisätään sana: *Huhtamo, s. vaskeri.*

- Siv. 50. *Hyvä* sanan esimerkeissä: hyväkseen käyttöä, myös: tillgodogöra sig; lisä: hyväksi ottaa, antaga; hyväksittu, välkänd.
- ” 53. *Häiritseä* sanan perään: häiritsemättä, ostördt, oförtryckt, oqvåldt.
- ” 54. *Häpäiseä* sanalle myös merkitykset: skymfar, kränker; ja perään: häpäisevä, skymflig.
- ” ” *Hätä* sanan oheen: hätäsaatama, nödhamn.
- ” 55. Lisätään: *Häätö*, s. afhysning.
- ” 59. *Ikä* sanan oheen: ikäluokka, åldersklass.
- ” 62. *Insiööri* sanan oheen: insinööri, ingenjörkär.
- ” ” Lisätään: *Irtolaisuus*, s. lödrifveri.
- ” 63. *Istuntoaika* sanalle myös merkitys: rättegångstima; oheen: istuntokausi, sessionstermin l. tid, session.
- ” 64. *Isäntä* sanan oheen: isäntävalta, husbondevälde l. makt.
- ” ” *Itse* sanan oheen: itsekannattavainen, självbestående; itsensäkelättäminen, självförsörjning; itsensäsuojeleminen, självförvar; *itseperäinen* sanan jälkeen: itseperäinen tila, besuten lägenhet; itsevaikuttama, självförrådd; itseveroitus-oikeus, självbeskattningerrätt.
- ” 66. *Jahdi* sanan oheen: jahdinpito, skallgång.
- ” ” *Jako* sanan oheen: jako-osakas, skifteadelegare; — perustus, delningsgrund.
- ” 67. Lisätään: *Jalostus*, s. förädling; — *-laitos*, förädlingsverk.
- ” ” *Jaottaa* sanan perään: palkaksi jaotettu, indelt; jaotettu palkka, talonvero, indelt lön, hemmansränta.
- ” ” *Jatko* sanan oheen: jatkojalka, löpande fot.
- ” 68. *Johdatus* sanan oheen: johdatuskivi, ledare.
- ” 72. *Juokseä* sanan esimerkeihin: juokseva tili, löpande räkning.
- Siv. 74. *Juttulueto* on muutettava olemaan: juttujako; lisätään oheen: juttuluettelo, inskrifningelängd.
- ” 75. *Jyvä* sanan oheen: jyväluku, korntal; gradtal, grad.
- ” 76. Lisätään: *Jäljentäpaines*, s. aftryck.
- ” 77. *Jalki* sanan alle: jälkivaatimus, efterkräf.
- ” ” *Järjestys* sanan oheen: järjestyksiasia, ordnings- l. politiemål; — *-hoito*, politi; järjestyssääntö, ordningssatadga.
- ” 78. *Järvi* sanan oheen: järvimittaus, sjömätning; järvenlasaku, sjöfällning.
- ” 80. *Jäävi* sanan oheen: jäävinalainen, jäfvig; jäävimuistutus, jäfsanmärkning.
- ” ” Lisätään: *Jäävä*, v. jäfvar.
- ” 83. *Kaikki* sanan oheen: kaikkiyhteinen, soldariat.
- ” ” *Kaitseja* sanan oheen: kaitajamies, tillsynningaman.
- ” 84. *Kaksi* sanan oheen: kaksintaistelu, duell, envig, trekamp.
- ” ” Lisätään: *Kaksoiskappale*, s. duplett, duplettexemplar.
- ” 86. Lisätään: *Kannattavaisuus*, s. bestånd, besutenhet.
- ” ” *Kannetta* sanalle merkitys: klandertid.
- ” 90. *Kanta* sanan oheen: kanta-jenkkö, stamtrupp; kantatalo, stomhemman.
- ” ” Lisätään: *Kantavuus* (-den), s. drigtighet; — *-kirja*, mätebref.
- ” ” Lisätään: *Kantelu*, s. klagomål.
- ” 93. *Karjatalo* sanalle myös merkitys: ladugård; oheen: karjavero, boskapspenningar.
- ” 94. *Kartta* sanan oheen: kartalle-pano, affattning (ä kartta); karttamerkki, stämpelmärke; karttapaperi-makso, stämpelpappersafgift.
- ” 95. *Kassa* sanan oheen: kassakatsastus, kassainventering; kassatarkastus, revidering af kassan.
- ” ” Lisätään: *Kasvuttaa*, v. förrentar, gör fruktbärande l. rüntebärande.

- Stv. 96. *Katkaa* sanalle esimerkki: katkaa sahapölkkyjä, aftrummar sågblock.
- ” ” *Katsastelee* merkitsee myös: mönstrar.
- ” ” Lisätään: *Katsastein*, s. mönstring.
- ” ” *Katsastus* sanan oheen: — lista, besigtningarulla; — lääkäri, besigtningaläkare.
- ” ” Lisätään: *Katsaus* (-ksen), s. öfverblick, blick.
- ” ” *Katselmus* sanalle myös merkitys: besigtning.
- ” ” Lisätään: *Katsonta*, s. tillsyn, uppsigt; — mies, uppsynings- l. tillsyningsman.
- ” 97. *Kauppa* sanan oheen: kaupapito, köpenakap, handel; — -n-pito-kirja, handelsbok; — kauppaehto, köpevilkor; — kaari, handelsbalk; — -kumppani, kompanjon; — laiva, kofferdifartyg.
- ” 99. Lisätään: *Keksijä*, s. uppfinnare.
- ” ” Lisätään: *Kelpaava*, -vainen, s. antaglig, användbar; kompetent.
- ” 100. *Korta* sanan alle: kerrassaan, en gång för alla, på en gång; i ena bot; kerrallaan, i gången, i sender.
- ” ” *Kertainen* sanan jälkeen: ensi-, tois-kertainen varkaus, första, andra resan stöld.
- ” 101. *Kerää* sanan perään: kerää sisään, indrifer; kerää kääniä, värfver röster.
- ” ” *Keskittää* merkitsee: koncentrerar; mutta *keskittää*: centraliserar.
- ” ” *Keski* sanan oheen: keski-verohinta, medelmarkegång.
- ” 102. *Kielto* sanan oheen: kieltoperäinen, negativ.
- ” ” Lisätään: *Kieltäminen*, s. bestridande.
- ” ” *Kieltämys*, s. vägran.
- ” ” *Kieltäytyy*, v. afsäger sig, undandraget sig, vägrar.
- ” 103. *Kihla* sanan oheen: kihlakumppani, sistehjon.
- Stv. 104. *Kiinni* sanan perään: kiinni panna l. ottaa, häkta.
- ” ” *Kiinnitys* sanan oheen: — -asia, inteckningsärende; — -raaitus, gravation.
- ” ” *Kiinteistö* sanan sijaan: *Kiinteistö*.
- ” 105. *Kilpa* sanan oheen: kilpapakinto, täffingspris, pris.
- ” ” *Kirja* sanan oheen: kirjavihko, akt.
- ” 106. Lisätään: *Kirjeille*, v. skriftvexlar, korresponderar.
- ” ” *Kirkko* sanan oheen: kirkkoherran-saattavat, pastorsrättigheter, pastoraller; kirkkoherranviran-hoitaja, curam gerens; kirkkokuri, kyrkotakt; kirkkoon ottaa, kyrktager, inleder; kirkkokous, kyrkostämna; kirkonkäräjät, kyrkovisitation.
- ” 107. Lisätään: *Kliinikka*, s. klinik.
- ” 108. Lisätään: *Kohtaantuu*, v. sammanträffar.
- ” 109. *Kohtu* sanan oheen: kohtusurma, belgmord.
- ” 114. *Kone* sanan oheen: koneenkäyttäjät, maskinist.
- ” 115. Lisätään: *Kontrolli*, s. kontroll; — -leima, kontrollstämpel.
- ” *Kontrollitsee*, v. kontrollerar, kontrollstämplar.
- ” *Koori*, s. kör.
- ” 117. *Korollinen* sanalle myös merkitys: räntebärande.
- ” 119. *Koti* sanan oheen: kotietsintö, husransakan l. -visitation; kotitilukset, bol- l. hemgor; kotiylläkkö, hemgång; — *kotivarkaus* sanalle merkitys: hustjuftnad, ja *bedrägt* pois.
- ” 122. Lisätään: *Kriminaali*, a. j. s. kriminal, kriminel.
- ” ” *Kraunus* sanan oheen: kraunauontoisuus, krononatur; kraunnavankila, kronohäkete.
- ” 125. *Kulkea* sanan perään: kulkeva asia, velkakirja, löpande ärende, skuldsedel; sen oheen: kulkakauppa, landsköp; — -kunto, -tila, farbart skick; kulkusaari, flottholme.

- Siv. 129. *Kunnian-arvoinen* sanalle merkitys: högvördig; sen oheen: *kunnianhyvyitys*, rekonvention; *kunnianrangaistus*, ärestraff.
- ” 180. *Kuolema* sanan oheen: *kuolemanrikos*, dödsak.
- ” ” *Kuolin* sanan oheen: *kuolinpesä*, sterbhus.
- ” 181. Lisätään: *Kuponki*, s. kupong.
- ” 188. Lisätään: *Kurssi*, s. kurs; — *-määräys*, kursnotering.
- ” 186. *Kuulustaa* sanalle myös merkitys: afhör (vittnen); esim. *kuulustaa vastakkain*, konfrontera.
- ” 189. Lisätään: *Kuvernementsihteeri*, s. guvernementssekreterare.
- ” ” Lisätään: *Kuvernööri*, s. guvernör; — *-avirasto*, guvernörsembetet.
- ” 142. *Kynsi* sanan perään; *kynnönneuvoja*, ploginstruktör.
- ” 144. *Kyyditys* sanan oheen: *kyyditysvapaus-vero*, skjutsfärdspenningar.
- ” 145. *Kyyti* sanan oheen: *kyyttilahko*, skjutslag.
- ” 150. *Käskey* sanan oheen: *käskynalaisuus*, subordination.
- ” 151. Lisätään: *Käyrilliiste*, s. kelist.
- ” ” *Käyttö* sanan oheen: *käyttövalta*, dispositionsrätt; — *-varainen*, disponibel.
- ” 156. *Lahja* sanan oheen: *lahjeliike*, gratial; *lahjapalkkio*, gratifikation; — *-sopiimus*, gifvoaftal.
- ” 157. *Lain* sanan oheen: *lainkäsky*, lagbud; *lainsyrjäinen*, extrajudicel.
- ” ” *Lainvastainen*, lue: lainvastainen.
- ” 159. *Laki* sanan esimerkkeihin: *valvo laissa*, lagföljer; oheen: *lakisääde*, lagstiftningen (lagarne); *lakiteos*, lagverk; *lakitiede*; esim. *lakitiedettn tohtori*, juris utriusque doktor.
- ” ” *Lakkauttaa* sanalle myös merkitys: (*inställer* sanan jälkeen) nedlägger.
- Siv. 159. Lisätään: *Lakkautus(-ksen)*, s. hämmande; indragning j. n. e.; — *-palkka*, indragningstat.
- ” 168. *Lasku* sanan oheen: *laskuerhetys* l. *-virhe*, misräkning, räknefel; *laskuperustus*, beräkningsgrund; *laskuväylä*, nedfartsled.
- ” ” *Lasti* sanan oheen: *lastinlähettäjä*, lastafskändare, aflastare.
- ” 164. *Lauseima* sanalle myös merkitykset: anförande, andragande.
- ” 165. *Lehti* sanan oheen: *lehtisivu*, foliosida.
- ” 166. *Leima* sanan oheen: *leimasiida*, banderol.
- ” 167. *Lepo* sanan oheen: *lepoaika*, hvilostad.
- ” ” *Leski* sanan alle: *leski- ja orpokassa*, enke- och pupillkassa.
- ” 172. Lisätään: *Lievennys*, s. för mildring, mildring, leuteration; vrt. *Lieventää*.
- ” ” *Lieventää* sanalle myös merkitykset: för mildrar, mildrar, leutererar.
- ” 178. *Liika* sanan oheen: *liikasuoritus*, öfverleverering; *liikarakennus*, öfverloppebyggnad.
- ” 174. *Liibunto* sanalle myös merkitys: åtbörd.
- ” 177. *Linna* sanan oheen: *linnalääkäri*, slotteläkare; *linnatyö*, fästningsarbete.
- ” 181. *Lohko* sanan oheen: *lohko-sijoitus*, skiftesplacering.
- ” 184. *Loppu* sanan oheen: *loppukatselamus*, afsyning; *loppulause*, myös: slutpåstående.
- ” 188. *Luonnollinen* sanan oheen: *luonnollis-oikeus*, naturrätt.
- ” ” *Luonto* sanan esimerkkeihin: *luonnossa*, in natura, luonnossa-suorittaminen, naturaprestation.
- ” 189. *Luotamus* sanan oheen: *luotanspiiri*, lotsfördelning.
- ” ” *Luotsi* sanan oheen: *luotsivartous*, lotsuppassning.
- ” 191. *Lyhennys* sanan oheen: *lyhennysmaksu*, afbetalning; *-ote*, transsumt.

- Siv. 198. *Lähte* sanan oheen: **lähete-** viikko, remissakt l. -handlingar.
- ” 194. *Lähte* sanan esimerkkeihin: lähtee tilalta, afträder lägenheten.
- ” ” Lisätään: **Lähtijä**, s. afträddare.
- ” 196. *Lääkintö-ylihallitus* muutetaan olemaan: **lääkintöhallitus**, medicinalstyrelse; oheen pannaan: **lääkintölaillinen**, medikolegal.
- ” 197. Lisätään: **Löydös**, s. fynd, fyndighet.
- ” 198. *Löytö* sanan oheen: **löytöpaikka**, fyndort.
- ” ” Lisätään: **Maalu**, s. vankant.
- ” 199. *Maan-ist* sanan jälkeen: **maan-jako**, egodelning, jordskifte.
- ” ” *Maan* sanan oheen: **maanluovutus**, expropriation; **maanpalstaaminen**, jordskiftöndring l. -parcellering; **maanviljelyn-neuvoja**, agronom; **maanviljelys-opisto**, landtbruksinstitut; **maasta-vienti**, export.
- ” 201. *Majailu* sanalle myös merkitys: gästning.
- ” ” Lisätään: **Makauspäivät**, s. pl. liggedagar.
- ” 202. *Maksettava* sanan esimerkkeihin: panee maksettavaksi, debiterar, påför.
- ” ” *Malli* sanan oheen: **mallimitta**, normalmått.
- ” 205. Lisätään: **Meklata**, v. mäkla.
- ” ” ” **Melletuslaitos**, s. blästerverk.
- ” 206. *Meno* sanan oheen: **menoarvio**, utgiftsförelag; **menoerä**, utgiftspost; **meno- ja tulosaanto**, utgifts- och inkomststat.
- ” ” Lisätään: **Menouttaa**, v. kreditorar.
- ” 207. - *Meteli* sanalle merkitys: upplopp (ei: uppror).
- ” ” - *Metsä* sanan oheen: **metsäkaava** l. -mitta, skogsakala; **metsänhoito-alue**, forstrevier; **metsänhoito-neuvoja**, skogsinstruktör; **metsänjako**, skogskifte l. -delning; **metsänjaotus**, skogsindelning; **metsätalons**, skogshushållning; **metsävero**, skogsränta.

- Siv. 209. - *Mies* sanan oheen: **mieskok-**tainen, personlig, personel.
- ” ” *Ministeri* sanan oheen: **ministeri-valtiosihtööri**, ministerstatsekreterare.
- ” 210. *Mitta* sanan alle: mitan liika, öfvermå; mitan vajuus, undermå; mittainvakaaja, justerare; oheen: **mittajalka**, löpande fot; — **kaava**, skala; **mittatoltti**, reducerad tolt.
- ” 211. *Moite* sanan oheen: **moitekanne**, moitteenteko, klandertalan.
- ” ” Lisätään: **Monarkkia**, s. monarki.
- ” 212. ” **Muistine**, s. memoarial; not.
- ” 218. ” **Mukaileminen**, s. (setellen) efterapning.
- ” 217. - *Muutos* sanan oheen: **muutos-ehdotus**, ändringsförslag, amendement.
- ” 220. *Määräys* sanan oheen: **määräyskohta**, fixpunkt.
- ” ” Lisätään: **Määräämä**, a. j. s. order; vrt. **Määrää**.
- ” 226. - *Nimi* sanan oheen: **nimiluokka**, titel.
- ” 227. *Noja* sanan oheen: **nojapatsas**, pilaster.
- ” 229. *Nosto* sanalle myös merkitys: revision; ja oheen: **nostoasia**, revisionsmål.
- ” ” *Nouso* sanan oheen: **nousoväylä**, uppfartaled.
- ” ” *Nouto* sanalle myös merkitys: inställease; esim. noudon uhalli, vid hemtningsäfventyr; ja oheen: **noutokustannus**, inställeasekostnad.
- ” 285. *Näyte* sanan alle: pl. näytteet, proffver; bevis, bevisning.
- ” 287. *Oikaisu* sanan oheen: **oikaisuasia**, anmärkningsmål; — **keino**, korrektiv.
- ” ” - *Oikea* sanan oheen: **oikeantajuutta**, rättamedvetande; **oikeaperäinen**, autentisk.
- ” ” *Oikeudellinen* sanalle myös merkitykset: rättelig, judicial.

- Stv. 237. *Oikeus* sanan oheen: **oikeuden-omistaja** l. haltija, rätteinnehafvare; **oikeuden pitäjä** l. tekevä, rättvis; **oikeus alue**, juridiktion; **oikeus-aste**, rättsinstans, instans; *oikeus asia*, myös: justitiekrande; **oikeuskunta**, justitielestaten; **oikeus-olo** l. -suhde, rättsförhållande; **oikeustutkinto**, rättsexamen; **oikeusvaara**, rättsvåda; **oikeusvoimainen**, rättsgiltig.
- ” 239. *Olo* sanan oheen: **olekirja**, vistelsebiljett.
- ” ” *Oma* sanan oheen: **omaperäinen**, odal; **omavelkainen** (takaus), propre (borgen).
- ” 240. Lisätään: **Omaus** (-ksen), s. egande; — **oikeus**, eganderätt.
- ” 242. *Oppi* sanan perään: **opin näyte**, specimen.
- ” ” Lisätään: **Optaa**, v. opterar.
- ” ” *Osa* sanan oheen: **osapalkka**, tentieme; — **-summa**, partisumma; **osavilja**, landslott.
- ” 243. *Osakas* sanan oheen: **osakaajako**, intressent- l. klyfningsskifte.
- ” ” *Osake* sanan oheen: **osakikirjoitus**, osakkeen-otto, aktieteckning.
- ” ” Lisätään: **Osingoitsee**, v. afvittrar.
- ” ” *Osinko* sanalle myös merkitys: arfelott; oheen: **osinkojako**, afvittring.
- ” ” *Osoitus* sanalle myös merkitys: assignation; ja perään: osotuksen-antaja, assignant.
- ” ” *Ostohinta* sanalla on merkitys: köpspris; pitää olla: köpepris.
- ” 244. *Otto* sanan oheen: **otto-osa**, tagelott.
- ” 245. *Paalu* sanan oheen: **paaluväli**, pällängd.
- ” 247. *Paino* sanan oheen: **painorikos**, pressförbrytelse.
- ” ” Lisätään: **Painuma**, s. sätting.
- ” 248. *Pakko* sanan oheen: **pakkolanastus** l. -luovutus, expropriation; **pakkotila**, nödtillstånd.
- Stv. 251. *Palkkaus* sanan oheen: **palkkaussopimus**, legoaftal.
- ” ” Lisätään: **Palkkautuu**, v. låter lega sig, tager sold.
- ” ” *Palkollinen* sanalle myös merkitys: legohjon.
- ” ” *Palvelus* sanan oheen: **palvelus-ero**, orlof; **palvelustausi**, myös: stemnotid.
- ” 252. *Pankki* sanan oheen: **pankkiarvaus**, bankovärdering; **pankkiarvo**, myös: bankovärd.
- ” 258. *Pano* sanan oheen: **panotili**, uppskrifningsräkning; **panoja ottotili**, upp- och afskrifningsräkning.
- ” ” *Papillinen* sanalle myös merkitys: ecklesiastik; ja oheen: **papillisvuosi**, ecklesiastikår.
- ” ” *Pappi* sanan esimerkkeihin: **papiksi vihkiä**, prestviga, ordinera; **pappein kokous**, prest-, l. synodalmöte; **pappein verojyvät**, deputatspanmål.
- ” ” *Pappis-* sanan oheen: **pappiskunta**, kleresistaten.
- ” 254. *Parjaa* sanalle myös merkitykset: **oqvädar**, talar lasteligen.
- ” ” *Parjaus* sanalle myös merkitykset: **lastelligt tal**, oqväde, oqvädinsord.
- ” 255. *Passi* sanan oheen: **passikatselu**, passvisering.
- ” 257. *Pelto* sanan oheen: **pelto-mitta** l. -kaava, åkerskala.
- ” 258. *Periajatus* ensin ja sitte **perijäto**.
- ” ” Lisätään: **Periminen**, s. arfall, ärfvande.
- ” ” *Perintö* sanan oheen: **perintöluontoinen**, af skattematur; **perintöeste**, jf i arf; **perintökirja**, skattebref; **perintötilan-oikeus**, skattemanna- l. skatterätt.
- ” 259. *Perus* sanan oheen: **perussyy**, motiv.
- ” ” Lisätään: **Perustecton**, s. obefogad, ogrundad, grund- l. skällös.
- ” 260. Lisätään: **Peräytystodistaja**, s. återgångsvittne.

- Siv. 260. *Pestaa* sanalle myös merkitys: förhyr l. hyr (sjöfolk).
- ” ” *Pestaus* sanan oheen: *pestausaika*, *städjetid*.
- ” 261. *Pesä* sanan oheen: *pesäntila*, *pesäntilalasku*, *stat* (l. konkurs); *pesäyhteys*, *bolag*, *sambo*.
- ” ” *Pidauus* sanan perään: *palkan jkulta*, *innehåller lönen för ngn*.
- ” 263. *Piiri* sanalle myös merkitys; *distrikt*; oheen: *piirilääkäriin-alue*, *provinciaalikäredistrikt*; *piirin-esimieseri*, *distriktstabofficer*.
- ” 269. *Pituus* sanan oheen: *pituusjalka*, *löpande l. ströckfot*.
- ” 270. *Pohjakirja* sanalle myös merkitys: *memorialprotokoll*; oheen: *pohjaportti*, *bottenlucika*; — *-raha*, *grundkapital*; — *-rahasto*, *-varasto*, *grundfond*; — *-vero*, *grundränta*, *l. -skatt*.
- ” 271. *Pois* sanan oheen: *poiskirjoittaa*, *afskrifva*, *afkorta*; *pois lukea l. vetää*, *afdraga*; *afföra*; *poisluku*, *afföring*; *poissulkeminen*, *uteslutande*.
- ” 272. *Poltto* sanan oheen: *poltto-kaus*, *bränningstermin*.
- ” 275. *Puhe* sanan oheen: *puhemies-neuvosto*, *talmanakonferens*; sanalle *puhevalta* myös merkitys: *talun*.
- ” 279. *Puoli* sanan oheen: *puolivillelijä*, *häftenbrukare*.
- ” 281. *Purkaus* sanan oheen: *purkauspäätös*, *resningsutslag*.
- ” 286. Lisätään: *Pyyde* (-teen), *s. sträfande*, *önskningsmål*.
- ” 288. *Päivä* sanan oheen: *päiväpalkkio*, *dagtraktamente*; *päivämäärä*, *datum*.
- ” 289. *Pätevä* sanalle myös merkitys: *kompetent* (virkaan).
- ” 290. *Pää* sanan oheen: *pää-esikunta*, *hufvudstab*; *pääluokka*, *nimitys*, *hufvudtitel*.
- ” 291. *Päällys* sanan oheen: *päällysnimi*, *rubrik*; *päällyspaino*, *tara*.
- ” ” *Päällystyö* sanalle myös merkitys: *omslag*.
- Siv. 291. *Pääsy* sanan oheen: *pääsyero*, *orlof*.
- ” 292. Lisätään: *Päättäntö* l. *päättämis-oikeus* l. *-valta*, *s. beslutanderätt*.
- ” ” *Päätöksenvoipa*, *s. beslutför*.
- ” ” *Päätös* sanan oheen: *päätöslauselma*, (kokouksen) *resolution*; *päätösluettelo*, *domlängd*.
- ” 293. Lisätään: *Pörssi*, *s. börs*.
- ” 294. *Pöytä* sanalle esimerkki: *panna pöydälle*, *bordlägg*.
- ” 295. *Raha* sanan oheen: *rahasiällinen*, *financier*; *rahajärjestelmä*, *myntväsende* l. *-system*; *rahanpuhtaus*, *mynthalt*; *rahayksikkö*, *myntenhet*.
- ” 296. *Rahti* sanan oheen: *rahtikirja*, *fraktsedel*; *rahtisopimus*, *fraktaftal* l. *-slut*, *certeparti*.
- ” ” *Raippa* sanalle esimerkki: *saa l. kärsii raippoja*, *sliter apö*; oheen: *raipparangaistus*, *spöstraff*.
- ” ” Lisätään: *Raiskaus* (-ksen), *s. ohägn*.
- ” 298. *Rankaisu* sanan perään: *rangaistava*, *straffbar*; *delinquent*.
- ” ” *Rangaistus* sanan oheen: *rangaistusmäärä*, *straffmätt*.
- ” ” Lisätään: *Rankkuri*, *s. politiekarl*.
- ” ” *Ranta* sanan oheen: *ranta-matala*, *land* l. *strandgrund*.
- ” 299. Lisätään: *Rasite*, *s. servitut*.
- ” ” *Rasitus* sanalle myös merkitykset: *last*; *påläga*; *gravation*; oheen: *rasitustodiste*, *gravationsbevis*.
- ” 300. *Ratus* sanan oheen: *ratsunvarustus*, *rustning*, *berustning*; *ratsurasitus*, *rustningsbesvär*.
- ” ” *Rauha* sanan oheen: *rauhavala*, *edsöre*.
- ” ” *Relssi* sanan oheen: *relssiluontoinen*, *af frälsenatur*; *relssi-verotalo*, *frälseskattehemman*.
- ” 303. Lisätään: *Reviisori*, *s. revisor*.

- Siv. 305. *Riita* sanan esimerkkeihin: riidan valvoja, kurator ad litem.
- ” 306. - *Rikos* sanan oheen: rikosluontoinen, af kriminel natur; rikospaikka, gerningsort; rikostilasto, brottmålsstatistik.
- ” ” *Rintamaa* sanalle myös merkitys: bröstmärk.
- ” 309. Lisätään: Rosvoaminen, s. röfveri.
- ” 312. - *Ruoka* sanan oheen: ruoka-kauppias, hökare.
- ” ” *Ruokko* sanan oheen: ruokkovelvollisuus, häfdeskyldighet.
- ” 314. *Ruukki* sanan oheen: ruukki-liike, bruksrörelse, bruksdrift l. -handtering.
- ” ” - *Ruumis* sanan perään: ruumiin-avaus, liköppning, obduktion; ruumiinkatsastus, likbesigtning; ruumiinvamma, kroppsskada; ruumiinvika, kroppsfel l. -lyte; oheen: ruumismakso, likstol, likstolsafgift.
- ” 318. *Rästitortomus*; lue: rästitili l. -kertomus.
- ” 319. *Saantikirjat*; lue: saantokirjat.
- ” ” *Saantotodistus*; lue: saantitodistus.
- ” 320. Lisätään: Saapumispäivä, s. inställelsedag.
- ” ” ” Saatava, a. j. s. det som skall fås; fordran, tillgodohafvande; pl. saatavat, fordringar; rättigheter (aföning).
- ” ” - *Saattaa* sanan esimerkkeihin: saattaa edesvastaukseen, befordrar till ansvar; s. vahinkoa, tillfogar l. åstadkommer skada; s. loppuun, förhjelper l. befordrar till slut.
- ” 321. *Sairas* sanan oheen: sairastuoteen-korvaus, legosängs-afgift.
- ” ” *Sakko* sanan oheen: sakko-rahat, sakören, saköresmedel.
- Siv. 322. Lisätään: Salpaattaa, v. upp-dämmer.
- ” ” ” Sanottaa, v. låter säga, förestäfvär, dikterar.
- ” 325. - *Satama* sanan oheen: sataman-edusta, redd.
- ” ” *Satunnainen* sanan oheen: satunnaispalkinto, discretion.
- ” 326. - *Savu* sanan oheen: savuluku, rökta. l.
- ” ” Lisätään: Savuttain, adv. efter röktalet, röktales; savuttaismakso, röktalesafgift.
- ” 327. *Seiväs* sanan oheen: seiväsväli, stafvum.
- ” 328. *Selitys* sanan oheen: selityskirja, skriftlig förklaring; (valtioiden välillä) deklaration.
- ” ” - *Selkä* sanan oheen: selkälinja, baselinie; selkäsukui-nen, till rygga i ätten.
- ” 329. *Selvä* sanan perään: selvän-teko, redogörelse.
- ” 332. *Siirto* sanan oheen: siirtokirja, transport- l. öfverlä-telseafhandling l. -bref; siirtotili, balans, balanskonto.
- ” 338. *Sijoitus* sanalle myös merkitys: inrymning, immission.
- ” ” *Siko* sanan oheen: sikolaidun, svinavall.
- ” ” *Silpoo* sanan esimerkkeihin: s. jäsenik, lemlåtar.
- ” 335. Ensin *Sinettä* ja sitte *Sinetti*.
- ” 337. Lisätään: Sitouma, s. åtagande (det åtagna).
- ” ” *Sitoumus* sanan oheen: sitoumuskirja, förbindelse, förskrifning.
- ” ” *Sitoutus* sanalle myös merkitykset: fkläder l. åtager sig, utfäster sig.
- ” 338. *Sivu* sanan oheen: sivukarta, profilkarta; sivumeroitsee, paginerar; sivusu-kainen, å sidone i ätten.
- ” 342. *Sopimus* sanan oheen: sopimus-ehdotus, aokordsförslag; — -kamppani, kontrahent.
- ” ” *Sora* sanan oheen: sorapaikka, soran-otto, grustägt.
- ” 343. *Sota* sanan oheen: sotavaru-stus-vero, landtågsgrärd.

- Siv. 848. *Sotilas* sanan oheen: **sotilaskunta**, **krigsetat**; **sotilasvirasto**, **militiöstat**; **sotilaanpito**, **knektehall**.
- ” 844. *Sovinnollinen* sanalle myös merkitys: **godvillig**.
- ” ” *Sovittaa* sanalle esimerkki: **sovittaa työllä, attjenar med arbete**; **s. vankeudella, försonar med fängelse**.
- ” ” *Sovitus* sanan oheen: **sovitustodistus**, **försoningsbevis**.
- ” ” *Suku* sanan oheen: **sukneikeus**, **familjerätt**.
- ” ” Lisätään: **Suojeluton**, **a. försvarslös**.
- ” 851. ” **Suosimus (-ksen)**, **s. gynnande**.
- ” ” *Suosio* sanan esimerkkeihin: **suosiosta ja armosta, af gunst och nåd**.
- ” 852. *Suostumus* sanan oheen: **suostumusajvat**, **föreningspän-mål**.
- ” ” *Suostunta* sanan oheen: **suostuntakausi**, **bevillningsperi-od**; **suostuntaverollinen**, **bevillningsaktydig**; **suostuntavero-luokka**, **bevillningstitel**.
- ” 854. *Suuri* sanan esimerkkeihin: **suuri pahantekijä, grof brottaling**.
- ” 855. *Suvaitse* sanalle myös merkitys: **täckes**.
- ” ” Lisätään: **Synnyttäjä**, **s. barnföderaka**.
- ” 859. *Syypäs* sanalle esimerkiksi: **näyttää l. sitoa syy-pääksi, öfverbevisa, öfver-tyga, binda (till gerningen)**; **tuomita syy-pääksi, sak-fälla**; **syypääksi saatu l. todistettu, förvunnen**.
- ” ” *Syyte* sanan esimerkkeihin: **saattaa syytteeseen, beifra**.
- ” ” Lisätään: **Syyttäjä**, **s. an-klagare, åklagare**; **virallinen l. yleinen syyttäjä, aktor, allmän åklagare**.
- ” ” *Syyttää* sanalle myös merkitykset: **tilltalar**; **tillvitar**.
- ” 864. Lisätään: **Sääntönäistila**, **s. stadgalägenhet**.
- Siv. 864. *Sääty* sanan oheen: **säätyin-päätös**, **ständerbeslut**; **sääty-oikeus**, **ståndsprivilegium l. rättighet**.
- ” ” Lisätään: **Sääntönäinen**, **s. po-sitiv**.
- ” 865. *Tahallinen* sanan perään: **ta-hallinen tappo, viljadrap**.
- ” 868. Lisätään: **Takaantuu**, **v. går tillbaka, återgår**; **k. Takaau**.
- ” ” *Takaus* sanalle myös merki-kitys: **kaution**; oheen: **ta-kaussumma**, **kautionsumma**.
- ” ” Lisätään: **Taksoitus l. tak-soorans**, **s. taxering**; — **-lu-ettelo**, **taxeringalängd**.
- ” 869. *Talo* sanan oheen: **talon-mies**, **hemmansbrukare l. -bon-de**, **hemmansinnehafvare**.
- ” ” Lisätään: **Talonki**, **s. ta-long**.
- ” ” ” **Taloudellinen**, **a. ekonomisk**.
- ” ” *Talous* sanan oheen: **talous-jaosto**, **ekonomiedivision**; **ta-louskatselmus**, **ekonomisk be-riktning**; **talous-osasto**, **eko-nomiedepartement**; **talous-valiokunta**, **ekonomieutskott**.
- ” 870. Lisätään: **Talteamma**, **s. depo-situm**.
- ” 872. *Tarkastus* sanan oheen: **tar-kastuskertomus**, **revisionsberättelse**; — **-komitea**, **pröfningskomité**; **tarkastus-makso**, **rekognitionsegift**; **tarkastusrahat**, **observati-onsmedel**; **tarkastustoimi**, **rekognition**; — **-valiokunta**, **granskningsutskott**.
- ” ” Lisätään: **Tarkistus**, **s. ju-stering**.
- ” 873. *Tarkoitus* sanan perään: **tar-koituksen mukainen**, **ändamålsenlig**, **tjenlig**.
- ” ” *Tarpeomukainen*, myös: **ändamålsenlig**, **tjenlig**.
- ” ” *Tarve* sanan oheen: **tarve-aine**, **material**; **tarvemetsä**, **tarfskog**.
- ” 874. *Tasa* sanan oheen: **tasa-ar-voinen**, **jemngod**, **al pari**; **ta-sasukuinen**, **jemnskyld**.
- ” ” *Tasaus*, myös: **jemkning**.
- ” ” *Taulu* sanan oheen: **taulun-tapainen l. -muotoinen**, **tabellarisk**, **tabellformig**.

- Stv. 875. *Tavara* sanan oheen: *tavaranhankinta*, leverering; — *-nbankkija*, leverantör; *tavarantuovutus* cession.
- ” ” *Tehdastelija*; myös: manufakturist.
- ” 876. *Tekosyy*; myös: förevändning.
- ” ” Lisätään: *Telegraffaa*, v. telegraferar.
- ” 877. *Teloittaa*; myös: steglar.
- ” 878. *Terveys* sanan oheen: *terveyshoitokunta* l. *-lautakunta*, helsevårds- l. sundhetsnämnd.
- ” 879. Lisätään: *Testamenttaa*, s. testamenterar.
- ” ” *Tie* sanan oheen: *tien-osotaja* l. *-osotin*, vägvisare; *tienteko-lahko*, vägbyggnadslag; *tieosakas*, vägloftsegare.
- ” ” *Tieto* sanan esimerkkeihin: panna tiedoksi, anslå; saada tiedoksi, få del; antaa tiedoksi, delgifva, kommunicera.
- ” 880. *Tihuntä* sanan oheen: *tihunninmääräys*, tionsdesättning.
- ” 881. *Tila* sanan oheen: *tilanhaltija*, lägenhetsinnehafvare; — *-nkauppa*, fastighetaköp.
- ” ” Lisätään: *Tilitää*, s. redovisar.
- ” 882. *Tilus* sanan oheen: *tilus-ala* l. *-laveus*, egovidd; *tilusmittaus*, egomätning, refning; *tiluspalsta*, egoskifte, egolott; — *-piiri* l. *-alue*, egoområde; *tilusselitys*, egobeskrifning; — *-suoritus*, egolqväd.
- ” 888. Lisätään: *Todista*, s. bevis, intyg, attest, verifikat.
- ” ” *Toimi* sanan oheen: *toimeenpanija*, verkställare, exekutor; *toimeenpano-käskey*, exekutionsorder; *toimen-antaja*, kommittent; *toiminimi*, firma; *toimipaikka*, anställning.
- ” ” Lisätään: *Toimisto*, s. byrå; expedition; nämnd.
- ” 885. *Toisin* sanan oheen: *toisjärjestäminen*, omreglering.
- Stv. 890. *Tuli* sanan oheen: *talimajakka*, fyrbåk, fyr.
- ” 891. *Tullituslaitos* sanalle myös merkitys: fyrinrättning; oheen; — *-laite*, fyrapparat; — *-laiva*, fyrfartyg.
- ” ” *Tulli* sanan oheen: *tullileima*, tullstämpel; *tullin-alainen*, tullbar, tullpliktig; *tullin-ylijohdokunta*, generaltulldirektion; *tullipetos*, tullförsänllning; *tullitoimi*, tullväsende; *tullivartio-paikka*, tullbevakningsplats.
- ” ” *Tulo* sanan oheen: *tulokatselmus*, tillträdesösyn; *tuloluokka*, inkomsttitel; *tulovero*, inkomstskatt.
- ” ” Lisätään: *Tulouttaa*, v. debiterar.
- ” 892. *Tunnus* sanan oheen: *tunnustodiste*, vedermåle.
- ” 898. *Tuomari* sanan oheen: *tuomaritoimi*, domarebefattning.
- ” ” *Tuomio* sanan oheen: *tuomioalue* l. *-piiri*, domkrets l. *-värja*.
- ” ” Lisätään: *Tuomioittaa*, v. domfäster.
- ” ” *Tuotevero* ei ole ruotsiksi: ofrad, vaan: afrad.
- ” ” Lisätään: *Tuotteele*, v. producerar.
- ” ” ” *Tuottelu*, s. produktion.
- ” 895. *Turva* sanan oheen: *turvallus*, lejd.
- ” 896. *Tutkimus-pöytäkirja*, undersökningens- l. ransakningsprotokoll; — *-vanki*, ransakningsfänge.
- ” ” *Tutkinto* sanan esimerkkeihin: *tutkintoon* (l. *tutkitavaksi*) *lykkä*, underställa (ngna) pröfning, hemställa; oheen: *tutkintoon-lykkäys*, hemställan, hemställning, underställning.
- ” ” *Tutkistele* sanalle merkitys: visiterar.
- ” ” *Tutkistelu*, eikä *utkistelu*.
- ” ” Lisätään: *Tuulaaki*, s. tolg.
- ” 400. *Työ* sanan oheen: *työestari*, verkstare; *työajohdaja*, arbetsföreståndare.

- Siv. 403. *Täydennys* sanan oheen: **täydennysluettelo**, fyllnads-längd.
- " " *Täysi* sanan esimerkkeihin: **täydet** lapsekset, täydet veljet ja sisaret, helsyskon, samsyskon; oheen: **täysi-istunto**, plenum; **täysinkäypä**, fullgiltig; **täysi-sukuinen**, helskyld l. -slägt, samskyld.
- " " *Täyte* sanan oheen: **täytetäkaus**, fyllnadsborgern.
- " 405. *Ukka* sanan oheen: **uhkato-**ko, tilltag; — **-tuomio**, vitesdom.
- " 407. *Ulko* sanan oheen: **ulkotilukset**, utgor; — **-tilusta**, utjord.
- " " *Ulos* sanan oheen: **ulossano**, uppsäger.
- " 408. *Umpi* sanan esimerkkeihin: **umpeenlasku**, bokslut.
- " 410. *Usko* sanan oheen: **uskoonkäännitys**, proselytmakeri.
- " 411. *Uudesti* sanan oheen: **uudestijärjestäminen**, omreglering, om l. reorganisation; — **-mittaus**, nymätning.
- " " *Uudistus* sanan oheen: **uudistuskirja**, iterationskrift.
- " 418. *Vaaki* sanan oheen: **vaalilija**, förelagsrum.
- " 414. *Vaatii* sanan esimerkkeihin: **vaatia** edesvastaus-ta jkulle, påyrka ngn ansvar, yrka ansvar & ngn.
- " 415. *Vaihto* sanan oheen: **vaihtopalkkio**, vaxelprovision; **vaihtopoli** l. -ehto, alternativ.
- " 416. *Vailinki* sanan oheen: **vailinkiasia**, balansomål.
- " 417. *Vaivainen* sanan oheen: **vai-vaishoito-hallitus**, fattigvårdsstyrelse; **vaivaishoito-**piiri, fattigvårdsdistrikt; **vai-vaishoito-yhdyskunta**, fattigvårdsanhälle; **vaivaishoitola**inen, fattigjon.
- " " *Vaka* sanan oheen: **vakaa-**asunnollinen, bofast.
- " 418. *Vakuus* sanan perään: **va-**kuuden-antaja, assuradör.
- " " *Vakuute* sanan oheen: **Vä-**kuuterahasto, garantifond.
- Siv. 418. *Vala* sanan esimerkkeihin: **valalla** vaknuttaa, med ed vita, & ed försäkra.
- " 419. *Valinta* sanan oheen: **valin-**nan-alainen, valbar.
- " " *Valiomies* sanalle merkitys: **komiterad**; **deputerad**; oheen: **valio-oikeus**, kompromiss; **valio-uomari**, kompromissarie.
- " 421. *Valta* sanan oheen: **valta-**kunnan-oikeus, riksrätt; **val-**taväylä, kungädra; **vallaa-**nto, bemyndigande.
- " 422. *Valtaus* sanan oheen: **val-**tauskirja, mutsedel.
- " " *Valtio* sanan oheen: **valtio-**petos, hög- l. statsförräderi; **valtiopettäjä** l. -petturi, stats- l. högförrädare; **val-**tiosääntö, statsförfattning.
- " 423. *Valvovus* sanan oheen: **val-**vouskirja, viglansbref.
- " " *Vanhentuu* sanalle myös mer-
kitys: **preskriberas**.
- " " Lisätään: **Vanhentuminen**, s. Aldrande; **preskription**.
- " " *Vanki* sanan oheen: **vankin-**hoito-hallitus, fångvårdsstyrelse.
- " 425. *Varajoukko* sanalle myös mer-
kitys: **depotrupp**.
- " " *Varasto* sanan oheen: **va-**rastonhoitaja, förädsförvaltare; **varastotavara**, upp-lagegoda.
- " " *Varaa* sanan alla on: v. itsellensä määräjän; lue: v. its. asian ajan.
- " 426. *Varkaus* sanan oheen: **var-**kaudenrangaistus, tjufvabot.
- " " Lisätään: **Varmistuskirja**, s. certifikat.
- " " " **Varomattomuus** (-den), s. oförstigtighet, ovarsamhet, oaktsamhet; **varo-**mattomunden-syy, vållande.
- " 427. *Vartio* sanan oheen: **var-**tiolaiva, bevakningsfartyg, konvojskepp.
- " " Lisätään: **Vartoominen**, s. (luotin) uppsäning.
- " 428. *Varustaa* sanan esimerkkeihin: v. laivaa, reder i skepp.

- Siv. 428. *Varustus* sanalle myös merkitys: (sotaväen) utredning; oheen: varustuskappale, utredningspersedel.
- " " *Vasta* sanan oheen: **vastatakaus**, kontraborgen.
- " 429. *Vastaava* sanalle esimerkiksi: vastaaviin panna, kreditera.
- " 430. *Vastattava* sanalle esimerkiksi: panna vastattaviin, debitera, påföra.
- " " *Vastaus* sanalle myös merkitykset: svaromål; förklaring; antaa vastaus valitukseen, gifva förklaring å besvär; oheen: **vastausvaadinta-päätös**, kommunikationsresolution.
- " " *Vastuu* sanan oheen: **vastuunvapaus**, ansvarfrihet, decharge.
- " 432. *Vekseli* sanan oheen: **vekselinhyväksyjä**, vaxelgodkännare, acceptant, trassat; **vekselinhaltija**, vaxelinnehafvare; **vekselinkauppa**, vaxelslut.
- " " *Velka* sanan oheen: **velkakumppani**, medgäldenär; **velkavaatimus**, fordringsanspråk, skuldfordran.
- Siv. 433. **Lisätkään: Veloittaa**, v. belånar.
- " 435. *Vero* sanan oheen: **verohyky**, skattevrak; **veroluokka**, skattetitel; **veromaa**, skattejord, akatte; **veromaa-kirja**, skattebref; **veromaa-luontoinen**, af skattenatur; **veropalkan-saaja**, indelningshafvare; **verotalon-l**, veronluontoinen, af skattenatur; **verotoimi**, skatteväsende.
- " 435. *Veroittaa* on asetettava **Veroillinen** sanan edelle.
- " 443. *Viisi* sanan oheen: **viisivuotistaulu**, qvinqvennitabell.
- " " *Viitta* sanan perään: **meriviitta**, sjöprick.
- " 445. *Viljeleminen* sanan oheen: **viljelemismaa**, uppodlingsmark.
- " 447. *Virka* sanan oheen: **virkaapu**, handräckning; **virka-kirjelmä**, memorial, tjensteskrivelse; **virkamääräys**, konstitutorial; **virkasyytä**, aktion; **virkaalta** myös: embetsmyndighet; **virka-aylen**, befordran i tjensteväg; **virka-älitystoimi**, promotorialätgärd; **handräckningsätgärd**.

A.

- Aakkonen**, s. dim. tavall. pl. a—set, bokstäfver; alfabet.
- Aakkosellinen**, a. alfabetisk.
- Aalantilainen**, s. Åländing; — a. åländsk.
- Aallehtii**, v. svallar.
- Aallokas** l. aaltonen l. aaltoisa, a. vågig, böljande.
- Aallonkoste**, s. agg, dödsjö.
- Aallotar**, s. sjönymf, vågornas dotter, najad.
- Aalloton** (-ttoman), a. utan vågor, lugn.
- Aallottain**, adv. vågvis l. -likt.
- Aalto**, s. våg, bölja; dim. aaltonen.
- Aaltoosa**, v. böljar, svallar, häfver sig.
- Aaltoilee**, v. (*k. edell.*)
- Aaltoisuus**, a. vågighet.
- Aaltomainen**, a. våglik.
- Aaltopyörre** l. -rengas, s. vågring.
- Aaluva**, k. Aluva,
- Aami** s. äm.
- Aamiainen**, s. frukost.
- Aamiais-**, yhd. muoto edellisestä; **aamiaisruoka**, s. frukost.
- Aamillinen**, s. en äm full.
- Aamittain** l. aamittaisin, adv. ämtals.
- Aamu**, s. morgon.
- Aamu-ahkeroinen**, morgonsyssla; **aamu-ahkeroisissaan**, i morgonbestyr; — **-hame**, morgonkjortel; — **-hetki** (-hetken), morgonstund; — **-hämärä**, ljusning, dagning; — **-kausi** (-kauden), morgon, morgonstund l. -tid; — **-kello**, morgonringning l. -klocka; — **-nuttu**, morgonrock; — **-pala**, morgonkost, gruta; — **-puhde**, otta, ottemål, morgonstund vid eldsjus; — **-puku**, morgondragt; — **-puoli** (-en), morgonsida, -tid; — **-päivä**, förmiddag; — **-rusko**, morgonrodnad; — **-saarna**, ottesång; — **-torkku**, morgonblunder; — **-yöstä**, efter midnatt.
- Aamuinen**, a. hörande till morgonen, morgonlik. *aamukalste*
- Aamullinen**, a. om morgonen skeende, morgonens, morgon-.
- Aamnsti**, adv. vid l. om morgonen.
- Aana**, s. tecken till något förestående; hallan a., förebud till frost.
- Aapelus** l. aapinen l. aapiskirja, s. abc-bok.
- Aapisto**, s. alfabet.
- Aapistollinen**, a. alfabetisk.
- Aaprotti**, s. åbrodd.
- Aarne** l. aarni, s. (*myth.*) skattvaktare, gripe, gammalt stort träd, jätte.
- Aarnihauta**, s. nedgräfvnen skatt.
- Aarnio** = edell. ja aarni; — **-karhu**, slagbjörn; — **-koivu**, stor, urgammal björk; — **-metsä**, urskog; — **-puu**, storverksträd; — **-valkea**, irrbloss, lyktgubbe; vrt. **Virva**.
- Aarre** (aarteen), s. skatt.
- Aarteellinen**, a. rik på skatter.
- Aartehisto**, s. skattkammare.
- Aarteinen**, a. ht. skatter, rik på egodelar.
- Aartti**, s. lust, hog.
- Aasi** s. äsna; — **-hevonen**, mula; — **-härkä**, muloxe; — **-ntamma**, s. äsninna.
- Aasillinen**, a. ht. äsna, äsnelik.
- Aasimainen**, a. äsneaktig.
- Aastaika**, k. Ajastaika.
- Aataminpala**, s. adamsäpple, halsknöl.
- Aate** (aatteen), s. tanke, idé; — **-ala**, tankeområde, idékrets; — **-johdelma**, tankeslut; — **-johto**, tankeföljd; — **-kuva**, idé, föreställning; — **-kuvitus**, tanklek; — **-olento**, tankesynd, hjernspöke; — **-oppi**, tankelära, logik; — **-piiri** = aate-ala.
- Aateli** s. adel.
- Aatelin**, a. adlig.
- Aatelis-** (*yhd. muoto edellisestä*) adelsfrälse; — **-arvo**, adelsvärdighet; — **-kirja**, adelsbref; — **-mies**, adelsman; — **-nainen**, adelsdam; — **-suku**, adlig slägt l. börd; — **-säätty**, adelsstånd; — **-rustholji**, säterirusthäll.

Aatelisto, s. adelsstånd, adeln.
Aateliuus, s. adlig värdighet, adlighet.
Aatelma, s. tankefoster, tankeprodukt.
Aateloitsee, v. adlar.
Aateluns, s. adelskap, fräsestånd; (*kuu.*) adel.
Aatkela, a. bekymrad, sorgsen.
Aatos, k. Ajatus.
Aatra l. **atra**, k. **Aura**.
Aatteellinen, a. hörande till tanke, ideel.
Aatteellisuus, s. tankens tillhörighet, idealitet.
Aatteeton, a. meningslös.
Aatteinen l. **aattelijas**, a. utrustad med tankar, tankerik.
Aatteele, k. **Ajattellee**.
Aattelematon (-**toman**), a. tanklös.
Aattelemattomuus, s. tanklöshet.
Aattelevainen, a. tänkande. **Aattelevaisuus**, s. omtanke.
Aatteluttaa, k. **Ajatteluttaa**.
Aatto, s. dagen före en högtid, högtidsafton. *aatus = fest?*
Aava, a. vid, öppen, flack.
Aave, s. förebud, syn, spöke, aning.
Aaveellinen l. **aaveinen**, a. spöckfull, skrockfull.
Aavehtii, v. anar, trängtar.
Aaveilee, v. visar förebud l. tecken, spökar.
Aavikko, s. öppen fjärd, öken, stepp.
Aavistaa, -**telee**, v. förerbådar, anar, förutser.
Aavistaja, s. tecknatydare, spåman.
Aavistus, s. aning, förkänning.
Aavuus, s. vidsträckthet, flackhet.
Adjutantti, s. adjutant.
Ah, int. ack! ve!
Ahah, int. aha! ja så! rätt så!
Ahahtaa, v. ropar ack, jämrar sig.
Ahava, s. torr kylig värvind, värluft; dim. **ahavainen**.
Ahavoittaa, v. gör väderbiten l. solbränd.
Ahavoittuu, v. blir väderbiten, skorpnar (*i hullet*).
Ahdanta l. -**nto**, s. hopträngning, uppsättning.
Ahdas, a. trång, svår, knapp; — **-henkinen**, andtäpt, trångbröstad; — **-mielinen**, kortsynt, trångbröstad.
Ahdasläntä l. **-läntäinen**, a. något trång.
Ahde (-**teen**), s. hopträngd, uppsatt l. gillradt tillstånd; riihi on ahteessa, säden är uppsatt i rian; — 2) brant, sluttande strand, backe; vas-

ta- l. ylös-a., motbacke; myötäl. alas-a., nedförbacke; — **-niitty**, äng på hög strand; — **-pellava**, flugblomster, bonässla; — **-pelto**, högländ åker vid en strand l. backe.
Ahdin (ahtimen), s. gaffel för uppsättning, brass; verkon ahtimet, nätställningar; — **-lauta**, uppsättningsställning.
Ahdingoitsee, v. bringar i trångmål.
Ahdinki, s. intrång.
Ahdinko, s. trångt ställe, pass, trängsel, trångmål, nöd.
Ahdistaa, v. gör trång, tränger, stramar, klämmer; betrycker, ansätter, beklämmer, ängalar.
Ahdistamaton, a. oqvad, otvungen, oansatt.
Ahdistettu, a. beklämd, betryckt, ängslig.
Ahdistuu, v. blir trång, beklämd, j. n. e.
Ahdistus, s. trängsel, betryck, plåga, ängslan, vända.
Ahdos, s. rien uppsättning, gillring.
Ahera, a. styf och hård (*jordmon*).
Ahertaa, v. gör styf och hård; insmyger; tuuli ahertaa lumen, blåsten hoppackar snön.
Ahingas, s. ljusterjern, harpun.
Ahjo, s. äsja, härd.
Ahjohinen, a. i äsjan varande.
Ahjollinen, s. en äsja full; — a. försedd med äsja.
Ahkailee, v. (ahkaa) ropar ack, suckar, vändas.
Ahkera, a. flitig, idog, arbetsam.
Ahkeroitsee, v. befitar l. vinnlägger sig om, är nitisk, nitälskar.
Ahkeroitsemus, s. äfian, sträfvan, nitälskan.
Ahkeruus, s. flit, idoghet, nit.
Ahkiö, s. ackja, lappsläde; — a. fyllig, korpulent.
Ahkuaa, v. stormar, rusar; savu tulla ahkuaa, en väldig rök uppstår.
Ahma, s. jerf, filfras, storätare.
Ahmaa, -**ustaa**, v. äter glupekt, frassar, slukar.
Ahmaaja, s. frässare.
Ahmaisee, v. glupar l. slukar i sig.
Ahmalo, s. klöfver, väppling; ögonsvullnad.
Ahmatta l. -**tii**, s. frässare, glup. girgubuk.
Ahmo l. **ahmas**, s. snålvarg.
Ahnas, k. **Ahne**; **ahnastaa** = **ahnehtii**.

Ahne, a. girig, snål, sniken.
Ahneellinen, a. något girig, lysten.
Ahnehtii, v. snålas, fikar efter.
Ahneus (-den), s. snålhet, girighet, lystnad.
Aho, s. svedjefacka, svedjeland, lund; — **-jänis**, backhare; — **-lieve** = **ahovi**eri; — **-maa**, svedjemark, ungekogsfält; **-svaljord**; — **-sieni (-en)**, champignon; — **-vieri (-en)**, randen af aho.
Ahoinen, a. hörande till l. rik på aho.
Ahottuu, v. blir l. växer ungskog.
Ahrain (-rainen), k. Ahingas; — on ahraimella, ljustrar.
Ahtaa, v. tränger, fyller, uppställer (*såd till torkning i rian, nåt på ställningar*), gillrar.
Ahtaanlainen l. **-läntä**, a. något trång.
Ahtaja, s. uppsättare, gillrare.
Ahtaus (-uden), s. trängsel, nöd, förlägenhet, beklämning.
Ahteellinen l. **ahteinen**, a. backig, ojemn.
Ahtera, a. gall, ofruktsam, afsinad.
Ahti (-den), s. uppsättning, gyllring.
Ahti (-din), s. (*myt.*) sjögud; 2) akt; — **-saarna**, passionspredikan.
Ahtola, s. Ahtis hem och hufvud.
Ahtolainen, s. Ahtolas invånare; 2) backrä.
Ahva, k. Ahava.
Ahvas, v. hettar, bränner.
Ahvakas l. **ahvakka**, a. ifrig, trägen.
Ahvakko, s. väderbiten person.
Ahvas, s. solbränna.
Ahvattu, a. glupsk, snål, lysten (*efter nyt*).
Ahven (-onen), s. aborre; — **-lumme**, ålnate; — **-maima**, dim. **-maimanen**, lekaborre, aborrunge; — **-palku** l. **-rasu**, aborrunge; — **-ruoho**, aborrgräs, vattenranunkel.
Ahvenmaalainen, s. Åländing; — a. Åländsk.
Ahvenellinen l. **-ninen**, a. rik på aborrar, aborrik.
Ahvettaa, v. gör solbränd.
Ahvettuu, v. blir solbränd, brynes, spricker (*hullet*).
Ahvetus, s. solbränna, hullets sprickning.
Aidallinen, a. (aita) försedd med l. befinnande sig på gärdesgård.
Aidanpano, s. gärdning; — **-vitsa**, gärdesgårdsband.
Aidas (-ksen), s. gärdsel.
Aidastaa, v. skaffar gärdsel, binder l. ställer på gärdesgård.

Aidata, k. Aitas.

Aidaton, a. utan gärde l. stängsel, ogärdad, ohägnad.

Aidoittaa, v. förser med hägnad l. gärdesgård.

Aihe, s. anledning, grund, frö, orsak, föresats.

Aiheellinen, **aiheinen**, a. full med föresatser l. planer, ej utan grund.

Aiheeton, a. ogrundad.

Aihehtii, v. gör utkast, planlägger, ämnar.

Aihellee, v. ämnar, utfunderar, söker.

Aiheilias, s. fundering.

Aihelma, **aiho**, s. plan, utkast, eskis.

Aihkaa, **-ailee**, v. ropar aj, jämrar sig, pustar till.

Aie l. **aije (aikeen)**, s. afsigt, föresats, plan.

Aika (ajan), s. tid; (*gram.*) tempus; — a. indecl. fullmogen, stark, **dugtig**; — adv. **ganska**, **mycket**; — **ajan luonto**, tidsanda; ei ajoinkaan, icke sällan ens; saada aikaan l. aikoihin, få till stånd; aikaan saamaton, utförbar; tulla aikoihin, komma till rätta; ilman ajojaan, för ros skull; ei aikaakaan, det töfvar ej länge, inom kort; ajallansa, i tid; sen aikaa, så länge; aikaa sitte, aikaa päiviä, länge sedan, långt för detta; isoon l. pitkään aikaan, på länge, på lång tid; aikanansa, i sinom tid, i tiden; aikaa myöten, ajan pitkään, med tiden, i tidernas längd; hyvään aikaan, i god tid, i behörig tid; aika ajoin, tidtals, tid efter annan; aika mies, fullvuxen man; dugtig karl, kärnkarl; aika sievä, särdeles nätt.

Aikaansaamaton (-ttoman), a. overksam, overkställbar; — **saamattomuus**, s. overksamhet, däsighet; — **tulematon (-ttoman)**, a. som ej kan berga sig; — **-tulo**, s. utkomst, bergning.

Aikaantuu, v. kommer l. träffar på tiden, råkar.

Aikahtaa, **-telee**, v. ropar aj.

Aikailevainen, a. söaktig, sölig.

Aikailee, v. sölar, dröjer.

Aikailija, s. sölare.

Aikainen, a. tidig, förtidig, mogen. samtidig; a. peruna, brådpotatis.

Aikajakso, s. period; — **-kausi (-kauden)**, s. tidrymd, period; — **-kausinen** l. **-kautinen**, ht. tidrymd, periodisk; — **-kauskirja**, periodisk skrift; — **-kausittain**, periodiskt; — **-kirja**, krü-

nika; plur. aikakirjat, annaler; —
-kuuro, tidskof; aikakuuroin, skof-
tals; — -loma, mellantid; — -luku,
—mekus^{ti} tidräkning; — -määrä, tidsbestäm-
ning; — -määräinen, temporalis; —
-pää, skof; — -päästä, emellanåt;
— -tapa, tidsförhållande; — -tavas-
ta, tid efter annan, då och då; —
-väli = -loma; — -välinen, a. in-
termittent, periodisk, öfvergående.

Aikalainen, s. samtida person, samtig-
ding.

Aikautuu, k. **Aikaantuu**.

Aikeeton (-ttoman), a. (aie) afsigtlös,
oafsigtlig.

Aikeinen, a. som har föresats, afsigtlig;
hyvän-aikeinen, välment.

Aikeeton, a. afsigtlös, ouppstålig.

Aikomaton, a. icke ämnande, icke till-
ämnad, ouppstålig.

Aikoo, v. ämnar, ärnar, har för afsigt.

Aikomukseton, a. oafsigtlig.

Aikomus, s. afsigt, uppsåt, plan.

Aikuinen, k. **Aikainen**; — sen a., den
tidens; hänen aikuisensa, samtidig
med honom.

Ailahtaa, v. spritter till.

Ailahtelee, v. visar åtbörder af glädje;
— koira ailahtelee, hunden smilar.

Ailakoitsee, v. visar sig glad l. vänlig,
smeker.

Ailehtii, v. (= ajelehtii) vårdslösas,
vräkes.

Ailut, s. (*Kalev*) grubbel, plåga.

Aimo l. **aimollinen**, a. dugtig, präktig,
förträfflig.

Aimollisuus, s. förträfflighet.

Aina, s. teln, nättina; plur. **ainat**, nät-
ställningar.

Aina, adv. alltid, allt; — ainakin, åt-
minstone, i alla fall; jo ainakin,
dock redan, ändteligen; mikä ainaki-
n, hvem i all världen; aina suu-
rempi, allt större; aina siitä ajas-
ta, allt l. ända från den tiden.

Ainainen, a. ständig, oupphörlig, van-
lig; — **ainaisesti**, adv. ständigt.

Aine, s. ämne, anledning, materie, ma-
terial, virke; — -alennus, (rahoissa)
remedium; — -jakso, tirad; — -joh-
to, thema; — -lauselma, motto; —
-liitteellinen, fysikalisk, mekanisk; —
-luettelo, materialförteckning, sakre-
gister; — -muntunta, transsubstantia-
tion; — -olennollinen, real; — -puu,
ämnestrå, virke; — -sana, (*gram.*) no-
men materiale; pl. -sanat, ingångs-

språk; — -seollinen, kemisk; — -tie-
de (-teen), kemi; — -yhdistys, sam-
mansättning.

Aineellinen, s. materialist.

Aineellinen, a. materiel, real; — -lli-
suus, s. materialitet, realitet.

Aineeton (-ttoman), a. ämneslös, imma-
teriel.

Aineisto l. **ainehisto**, s. materialsam-
ling; innehåll, sakregister.

Aineke, s. skoband, gehäng.

Aines (-ksen), s. beståndsdel, element.

Ainiaan l. **ainian**, adv. alltid, evinner-
ligen.

Aino, k. **Aina**, s.

Ainoa l. **ainokainen**, a. ende, ensam,
utvald; — **ainoastansa** l. -sti, adv.
blott, endast; — **ainoisvimma**, mono-
mani.

Ainoaa, v. förser med teln, telnar.

Airo, s. års; — -kala l. **airokas**, ål;
— -laiva, galér; — -nhanka, år-
klamp och -tulle; — -nlapa, årblad;
— -npyyly l. -pyyry, årskaf, hand-
tag; — -ntullo, årtulle; — -nveto l.
-vetämä, årtag.

Airoinen, a. försedd med årar.

Airollinen, s. roddare; = **airoinen**.

Airoten (-ttoman), a. utan årar.

Airottaa, v. förser med årar.

Airut (**airuen**), s. sändebud, ambassa-
dör; (*Kalev*) budkafvel.

Aisa, s. fimmelstång; — panee aiso-
hin, spänner före; päästää aisois-
ta, spänner ur; — -hevonon, stång-
häst; — -nkannattaja, hanrej, rival.

Aisainen l. **aisallinen**, a. försedd med
fimmelstänger.

Aisas (**aisaksen**) = **aisapuu**, s. ämne-
trå till fimmelstång; pl. **aisakset**, ett
par fimmelstänger.

Aisaton (-ttoman), a. utan fimmelstän-
ger, tygellös.

Aisoittaa, v. förser med fimmelstänger,
förespänner.

Aistaitsee, v. blir varse.

Aiste (-een), s. intryck, förmimelse.

Aisteellinen, a. förmimbar.

Aisti, s. sinne, sinnesförmögenhet; —
-n-alainen, sinlig, förmimbar; —
-n-alaisuus, sinlighet, förmimbarhet;
— -peräinen, konkret.

Aistii, v. förmimmer, får intryck.

Aistillinen l. **aistinen**, a. sinlig; —
aistillisuus, s. sinlighet.

Aistimellinen, a. ht. l. försedd med sin-
nesorgan.

Aistimus, s. förnimmelse, sensation.

Aistin (-stimen), s. sinnesorgan, sinne.

Aistinto, s. varseblifning, förnimmelse.

Aistiton (-ttoman), a. sinneslös, slö; — **aistittomuus**, s. känalölöshet, slöhet.

Aisto, s. drift; instinkt; — **ajaa aistoansa**, följer sin drift; — **-päinen**, a. egensinnig, nyckfull.

Aistomainen, a. instinktlik.

Aita, s. gårdesgård, hägnad, stängsel; — **panee aittaa**, gårdar; **panee aitaan**, inhägnar; **hevonen menee aittaa**, hästen flöjer.

Aittaa, v. gårdar, hägnar, instänger.

Aitaamaton (-ttoman), a. ogärdad, oinhägnad.

Aitaaminen, s. gårdande.

Aitainen, a.; **risu-aitainen**, försedd med risgård.

Aitallinen, a. hörande till l. försedd med visthus; pl. **aitalliset**, gåfvor från visthus; — s. ett visthus fullt.

Aitaan-parvi (-ven), s. visthuskulle l. -vind, bodvind.

Aitau (-uksen), s. gårdning, inhägnad, hage; — **-velvollisuus**, hägnads- l. stängselskyldighet.

Aito, adv. aldeles, äkta.

Aitovieri l. **-vierus**, s. marken vid sidan af gårdesgården.

Aitonus, s. flöjare; flöjning.

Aitta, s. visthus, boda, magasin.

Aittaa, v. sätter i visthus, magasinerar.

Aitaamaton, a. omagasinerad.

Aittaus (-uksen), s. magasinering.

Aittuu, v. sväller till.

Aituri, s. flöjare.

Aituu l. **aituus** (-uuksen), k. **Aittaus**.

Aiva, a. idel, ren; — **-pappu**, böna, väsk böna.

Aivan, adv. aldeles, alltför, fullt, just.

Aivastaa, v. nyser.

Aivastus, s. nyseing, prustning; — **-juuri**, prustrot; — **-ruoho**, nysgräs.

Aivastuttaa, v. har l. bringar till att nysa; — **minua a.**, jag vill nysa.

Aivana, s. blårfritt lin l. hampa, finare linneväf.

Aivnainen, a. af linne l. lingarn.

Aivo, s. hjerna, tinning; tanke; — **-kerta**, hjernhvarf; — **-kesi**, hjernhinna;

— **-n-avaimet**, (*fig.*) koncepterna; — **-npolte**, hjernbrand.

Aivotus, k. **Aikonus**.

Ajaja, v. kör, drivver, åker, far; — a. **peltoa**, plöjer åker; a. **kaskea**, fäl-

ler sved; a. **partaa**, rakar; a. **asiaa**, uträttar ett ärende, utför l. drifver ett mål; a. **vettä veneestä**, öser vatten ur båten; a. **päähän**, inpluggar; skyl- ler på; **kättäni a.**, min hand värker; a. **takaisin l. vaiheeksi**, påstår vara osanning.

Ajaantuu, k. **Ajautuu**.

Ajaja, s. körare, kusk, drivver; — **paran-ajaja**, barberare; — **rahan-a.**, penningeindrifvare; — **veron-a.**, skatteuppbördsman; — **avun-a.**, hjälpsamlare.

Ajallinen, a. som sker i tiden, varar en tid, timlig, verldslig.

Ajallisuus, s. timlighet, det timliga lifvet.

Ajamaton (-ttoman), a. som icke kör l. kört; okörd, orakad j. n. e.

Ajamus, s. körning j. n. e.

Ajan-aikuinen, a. temporär, tillfällig; ur- gammal; — **-hukka**, tidsförlost; — **-kohta**, tidsförhållande; — **-kulu**, tidsfördrif; — **-käänte** (-teen), epok; — **-luku**, tideräkning, kronologi; — **-mukainen**, tidsenlig; — **-tieto**, kronika, kalender; — **-vaihe**, tidskifte; — **-vieste** l. **-vietto**, tidsfördrif.

Ajanta l. **ajanto**, s. körning, uppdrifning, svullnad.

Ajastaike, s. år, årsrymd.

Ajatar, a. skogspöke; mara.

Ajatella, inf. sanasta **ajattelee**.

Ajatelma s. mening, sats.

Ajatttava, a. tänkbar, betänklig, bryd- sam.

Ajaton (-ttoman), a. otidig, oläglig, för- tidig.

Ajattaa, v. (*ajaa*) låter köra, drifva j. n. e.

Ajattelee, v. tänker, öfverväger, ut- tänker.

Ajattelematon (-ttoman), a. obetänk- sam, tanklös; oförmödad, otänkar.

Ajatteleva, **-vainen**, a. tänkande, efter- tänksam, besinnande.

Ajatteliija, s. tänkare; — **tyhjän ajat- teliija**, grillfångare.

Ajattelu, s. eftertanke.

Ajatteluttaa, v. ger att tänka, förorsakar hufvudbry.

Ajattomuus, s. otidighet, oläglighet.

Ajatuksellinen, a. abstrakt, ideel, lo- gisk.

Ajatukseton, a. meningslös; tanklös.

Ajatuksinen, a. tankebegäfvad; **jalo- ajatuksinen**, ädelt tänkande.

Ajatus, s. tanke; — **-aika**, betänketid; — **-ala**, tankeområde; — **-haire**, tankevilla; — **-johdelma** l. — **-johto**, slutledning; dialektik; — **-johtoinen**, logisk, dialektisk; — **-juoksu**, tankegång; — **-kuva**, föreställning; — **-kuvitelma**, tankspel; — **-luoma**, tankebyggnad; — **-merkki**, tankstreck; — **-oppi**, logik; — **-peruste**, förnuftsgrund; — **-perusteinen**, dialektisk; — **-piiri**, idékrets, tankeområde; — **-tapa**, föreställningsätt.

Ajatuttaa, v. ger att tänka, oroar.
Ajautuu, v. köres, drifves, föses, hopar sig.

Ajava, s. skrake, vrakand.

Ajelee, v. åker, drifver, far omkring, vräkes, skräpar.

Ajelehtaa, v. kringdrifver, vräkes, lättjas.

Ajelo l. **ajelu**, s. åkning, färd, kringdrifvande tillstånd.

Ajettuu, v. svullnar, bulnar.

Ajetus, s. svullnad.

Ajo, s. körning, körsla, drifning, drift, hevosen a., körning af häst; suden a., vargjagt; voin a., smöruppbörd; — **-haukka**, jagtfalk; — **-hevonen**, kör- l. åkhäst; — **-hiekkä**, driftsand; — **-kalut** l. **-neuvot**, pl. körredskap, åkdon; — **-mies**, kus, åkare; — **-pilvi**, drifmoln; — **-reki**, körslåde; — **-tie**, kör- l. åkväg, farbar väg.

Ajoittain, adv. tidtals; aika a., emellanåt.

Ajos, s. svullnad, böld; 2) vildbråd.

Ajosheinä, s. johannisört.

Aju, s. tankekraft, intelligeus.

Ajusa, v. fattar, inser.

Ajuinen l. **ajukas**, a. förständig, snillrik.

Ajallinen, a. förständig, intelligent, intellektuel.

Ajallisuus, s. intelligens, skarpsinnighet.

Ajuri, s. forman, åkare, hyrkusk.

Ajuruoho, s. backtimjan.

Ajutantti, s. adjutant.

Ajuton, a. oförständig.

Akallinen, s. som har hustru.

Akana, s. agn; pl. agnar, sådor, stamp.

Akanainen, a. agnblandad; a. leipä, stampbröd.

Akastuu, v. blir qvinlig, veklig.

Akatemia, s. akademi.

Akatemiakunta, s. akademistat l. personal.

Akatemikko l. **akatemisti**, s. akademiker.

Akaton (-ttoman), s. som ej har hustru, ogift.

Akka, s. gumma, hustru; — **-valta**, qvinnovälde, toffelstyrelse.

Akkala, s. qvinnohem, käringnäste.

Akkamainen, a. qvinlig, käringaktig.

Akkamus, s. vekling.

Akkiloitsee, v. sköter, vårdar.

Akkuna, s. fönster; katso enemmän sanasta Ikkuna.

Akkunus, s. fönsterglugg.

Akoittuu, v. blir qvinlig; får sig hustru.

Akseli, s. axel; — **-nupuskin**, axelbox.

Akumentti, s. augment.

Akutin (akuttimen), s. fönsterjalusi; sänggardin.

Ala, s. stället inunder, ställe, areal, omfång, extensitet; — **tynnyrin** a. tunnland; **käden** a., så stor yta, som ryms under flata handen, handsbredd; **arkinkokoinen** a., folioformat; **tehdeä** alaansa myöten, göra efter sin förmåga; **siemen-a.**, sädeslag; **i sän-a.**, fadrens släkt; **käsi-a.**, händers verk, handskrift; **mieli-a.**, sinnestämning, plan; — (*yhdistyksissä*) under-, minder-, filial-, lyd-.

Alaa l. **alaha**, k. **Alhaa**.

Ala-arvoinen, a. underhaltig; — **-hauli**, underläpp; — **-ikäinen**, minderårig, öfvermage; **pupill**; — **-kartta**, plankarta; — **-kapteeni**, stabskapten; — **-kerta**, nedre våning; — **-kohta**, nadir; — **-kulma**, nedre l. undre kant l. hörn; nedslagen; — **-kuloinen**, nedslagen, misslynt, sorgsen; — **-kuloisuus**, nedslagenhet, melankoli; — **-kuu**, nedan (*af mänen*); — **-kärsä**, den som bär trynet l. nosen nedåt (*varg, svin o. s. v.*); — **-käsi** (-**käden**); olla alakädellä, vara under l. olycklig; — **-kätinen**, handfallen; a. ampuja, rädlös skytt; — **-lause**, undersats; — **-maa**, lågland; sluttande mark; — **-mäki** nedför, utförbacke; — **-oikeus** l. **-oikeusto**, underderrätt; — **-osa**, underlydande del; — **-osittaa**, underafdelar; — **-ositus**, underafdelning; — **-painoinen**, underdervigtig; — **-painoisuus**, underdervigt; — **-pell**, misère; — **-perä**, nedra delen; olla alaperiallä, ligga under, vara olycklig; — **perä-pelto**. åker med underliggande fast grund; — **-pinta**, bottenyta; — **-puoli**, nedre delen; alapuolella nedaanom, nedanføre. undertill; alapuolella asuva l. ole-

- va, underbyggare, nedanför belägen; — **-pää**, nedre ändan; — **-päälikkö**, underbefälhavare; — **-raaka** (**-raa'an**), (*meris.*) underrå; — **-rakennus**, underrede; — **-ruhtinen**, lydfurste; — **-saksa**, plattyska; — **-seurakunta**, filialförsamling; — **-sukunien**, af lägre börd, låg; pl. **alasukuiset**, lägre folk; — **-säätyinen**, tillhörande lägre ståndet; — **-upsieri**, underofficerare; — **-valta**, lydstat; — **-valtainen**, underlydande; — **-valtaisuu**s, vasallekap; — **-valtias**, vasall; — **-varustus**, undergevär; — **-vesi** (**veden**), underfall; lägvatten.
- Alainen**, a. under varande, underkastad, underlydande; innehållande viss rymd; — 2) = **alituinen**; 3) = **alhainen**; 4) s. det som är under l. nedtill; a. settaa **alaiseksi**, subordinerar; **kanteen** a., tilltalad, i anklagelsestillstånd; **puuteen** a., behöfvande; **kalliin** veron a., hög skatt underkastad; **hyvän toivon** a., med godt hopp om sig.
- Alaisin** (**-imen**), s. städ; — **-pölkky**, städskubb.
- Alaisuus**, s. egenak. af **alainen**; 1) lågt läge, hemfallenhet y. m.; 2) = **alhaisuus**.
- Alallinen**, a. ständig, stationär.
- Alamainen**, a. underdånig, ringa; — s. underlåte; — **-maisuu**s, s. underdånighet, subordination j. n. e.
- Alanen**, s. dim. (**ala**); **laiva tuopi** **alansensa aartehia**, skeppet hemtar skatter så mycket det inrymmer; — **paidan** a., nedre delen af särken.
- Alanko**, s. sänkning, dæld, slätt land; — **-maa**, lågland, lågländ mark; — **-niitty**, lågt l. nära under bostaden (**pellon alla**) liggande äng; sidvallsäng.
- Alanne** (**-teen**), s. dalsänkning.
- Alanteinen**, a. rik på dalsänknningar.
- Alas**, adv. ned, nedföre, under.
- Alas-ahde**, k. **Alasmäki**; — **-huuto**, afslag (*vid auktion*); — **-kaareva**, nedböjd; — **-kohta**, nadir; — **-käsini**, nedåt; — **-meno**, nedgång; — **-menoköysi** (**-köyden**), (*meris.*) falltåg; — **-mäki** (**mäen**), nedåt sluttande backe, nedförbacke; — **-painaa**, nedtrycker; — **-polkee**, förtrampar; — **-päin**, nedåt; — **-päinen**, a. nedåt böjd; — **-sulin**, **-suuten**, upp och ned, öfver ända; — **-viero** l. **-vieruinen**, nedsluttande.
- Alastaa**, v. gör naken, blottar, fäller (*loqs*).
- Alasti**, adv. naket; olla a., vara naken.
- Alastomuus**, s. nakenhet, kalhet.
- Alaston** (**-stoman**), a. naken, blottad, utblottad, kal.
- Alastuu**, v. blir naken l. utblottad.
- Alati**, adv. alltid, städe.
- Alatee**, postp. förbi undre delen af ngt, nedanom, undertill; **ajoi vuoren** a., åkte fram nedanom berget.
- Alatusten**, adv. under hvarandra.
- Alava**, a. låg, undergifven; **vid; alava verkko**, långt och djupt nät; a. **saapas**, vid stöfvel.
- Alavuus**, s. (större) dalsänkning.
- Alemma**, adv. (= **alemaksi**) lägre ned (*på frågan hvart?*)
- Alemmainen**, a. subaltern.
- Alempi** (**alemman**), *komp.* (af **ala** l. **ali**) lägre.
- Alenee**, v. blir lägre, sjunker, faller.
- Alennus**, s. fällning, nedsättning, förnedring, degradering.
- Alentaa**, v. gör lägre, nedsätter, fäller, förnedrar, degraderar; **nedätämmer**; a. **itsensä**, nedlåter l. förnedrar sig.
- Alentavainen**, a. nedsättande.
- Alentuainen**, a. nedlåten, nedlåtande.
- Alentuu**, v. blir lägre, sänker sig, nedlåter sig.
- Alhaa** l. **alaha**, s. lågt läge l. tillstånd; — **tuolla alhaalla**, der nere; **tuonne alhaalle**, dit ned; **alhaalta maasta**, nedtill från marken; **alhaitse**, lågt nere (*om rörelse*).
- Alhaahko**, a. något för låg.
- Alhainen** l. **alahainen**, a. låg, ringa, undergifven, nedlåten, nedslagen.
- Alhaisukuinen**, a. af ringa härkomst; — **-säätyinen**, af lägre stånd.
- Alhaiso** l. **alhaisto**, s. mobb, pöbel; — **-valta**, okokrati, pöbelvalde.
- Alhaisuus**, s. läghet, ringhet, undergifvenhet, nedlåtenhet.
- Alho**, s. låg dæld, sidländ mark.
- Ali** (**alen**), k. **Ala**; — **-aivo**, lilla hjernan; — **-hanka**, (*meris.*) babord; — **-kapteeni**, stabskapten; — **-meno**, nedgång; — **-muistutus**, not under texten; — **-ruoho**, undergräs; — **-upsieri**, underofficer. — **Vertaa Ala** ja sen **yhdistyksiä**.
- Ali**, adv. (= **alitse**) förbi under, under.
- Alimainen**, a. lågt varande, undertill belägen, undre.
- Alimma** l. **alimmaksi**, adv. lågst ned.

Alimmainen, a. underst, lägst, nederst.
Alin (alimman), *superl.* (sanasta ala l. ali) lägst, underst, nederst.
Alinen, a. undertill belägen.
Alinomaa, adv. ständigt; — **-omainen**, a. ständigt, oupphörlig, permanent, fortfarande.
Alistaa, v. gör låg, nedfäller; hemställer; subsumerar; underordnar.
Alistus, s. nedfällning; hemställning; — **-asia**, hemställt mål, hemställningsmål.
Alistuttaa, v. subordinerar.
Alistuu, v. underordnas.
Alitse, k. **Alatse**; soutu sillan a., rodde fram under bron.
Alituinen, k. **Alinomainen**. — **Alituis-**ten l. **alituisesti** = **alinomaa**.
Alje (alkeen), s. börjande tillstånd, grundämne, element, rudiment; — **tieteen alkeet**, vetenskapens elementer; on **alkeella** l. **alkeissa**, är i sin början, är påbegynt.
Aljo l. **alju**, a. tam.
Aljons (-uden), s. tamhet.
Alkaa, v. börjar, begynner.
Alkaja, s. begynnare, upphofsman; pl. **alkajaiset**, förspel.
Alkamaton (-ttoman), a. obörjad, hel.
Alkavainen, a. begynnande; — **vast-alkavainen**, nybörjare.
Alkea l. **alkia**, a. beqväm, tjenlig, lätt.
Alkeellinen, a. elementarisk.
Alkeinen, s. elementär.
Alkeiskirja, s. elementarbok; — **-koulu**, elementarskola; — **-opetus**, elementarundervisning; — **-oppi**, elementarlära; — **-tieto**, elementarbegrepp.
Alkainen, s. monad, atom.
Alkio, s. embryo.
Alku, s. begynnelse, början, ursprung, grund, ämne; hänessä on hyvä a., det är godt gry i honom; saa alkuun, får början gjord; saa alkunsa, uppstår; alkuansa, till sin början, ursprungligen; aluksi, till att börja med, till en början; — **-aika**, urtid; — **-aine**, grundämne; — **-arvo**, ursprungligt värde; — **-asuja** l. **-asukas**, urinföding; — **-kieli**, ur- och grundspråk; — **-kirjoitus**, original; — **-kuu**, ny-måne; — **-lause**, företal, förord; — **-maine**, prolog; — **-muodostuma**, urformation; — **-perä**, ursprung, härkomst, upphof, källa; — **-peräinen**, ursprunglig, original; — **-pitkä**, daktyl; — **-puustavi**, initial- l. begynnelsebokstaf; — **-sanat**, de ursprung-

liga orden; ingångspråk; — **-sointa**, alliteration; — **-syy**, grundorsak; — **-tieto**, grundbegrepp; — **-toimi**, förberedelse, förberedande åtgärd.
Alkulainen, s. begynnare, nybörjare.
Alkunainen, a. ursprunglig.
Alla, postp. under; alla päin, nere med hufvudet, d. o. nedtryckt till sinnet; olla allapäin l. allakäden, vara under, vara svagare; alla-asuja, underbyggare; on (aina) alla tuulen, är (alltid) i lä; vänder kappan efter vinden.
Allakka l. **almanakka**, s. almanack.
Allas (altaan), s. tråg, bål.
Alle, postp. undertill; — **-kirjoitelma**, subskription; — **-kirjoittaa**, underskriver; — **-kirjoitettu**, -ttanut, underskrifven, undertecknad; — **-kirjoittaja**, undertecknare, undertecknad.
Alli l. **allitelkkä**, s. alla, allfägel.
Allikko, s. vattenpöl, göl.
Almu, s. almösa; — **-kirja**, stambok.
Alokas, s. novis; nybörjare.
Alote, s. börjande tillstånd; medel att börja.
Alotelma, s. förberedelse, preludium, debut.
Alotin (-ttimen), s. medel l. verktyg, hvarmed något påbegynee.
Alottaa, -ttelea, v. påbörjar, vidtager.
Alottavainen, a. propedeutisk.
Alottelija, s. nybegynnare, nyläring.
Alottelu, k. **Alotelma**.
Alotus, s. början, företag; — **-tieto**, s. propedeutik.
Alta, postp. underifrån.
Altis (alttiin), a. villig, till tjenst, fal; prisgifven, utsatt för, blottställd; maa on altisna, jorden är öppen, till disposition; vaaralle a., blottställd för fara; panna henkensä alttiiksi, ge sitt lif till pris; antaa omaisuutensa alttiiksi, ger sin egendom till pris l. till spillo, afstår l. cederar sin egendom; — adv. alttiisti, benäget, fritt.
Altistaa, v. prisgifver, uppförrar.
Altтари, s. altare; — **-tarha**, altar-skrank, -ring; — **-väki**, nattvardsfolk.
Altti, s. alt; — **-kieli**, altsträng.
Altiiaksi-antaminen, s. prisgifning, uppoffring, sjelfuppföring, försakelse.
Alttius (-uden), s. benägenhet, falhet.
Alttiuttaa, v. cederar.
Alue, s. distrikt, område, krets, revier.
Aluke, s. ringa början.

alkeet

-juuri

Aluksellinen, s. skeppslast.

Alullinen, a. ursprunglig, preliminär.

Aluna, s. alun.

Alunen, s. dim. (*alu*) = *alanen*; keräalunen nystbotten; vatsan-aluset, bukull.

Alunoittaa, v. försätter med alun.

Alus, s. det som står under något annat, underlag, farkost, fastyy, mark, subjekt.

Alusin (*alusimen*), s. underlag, underbäddning.

Alushousut, s. pl. underbyxor, kalsonger; — **-kerta**, grundhvarf, subbase-ment; — **-kivi**, grundsten; — **-kunta**, underlydande distrikt l. folk, territorium; — **-lahti**, fartygsvik, hamn; — **-laitos**, underrede; — **-maat**, länder, biländer; — **-ojitus**, underdikning; — **-röijy**, under- l. liftröja; — **-sana**, subjekt; — **-vaattous**, underklädning.

Alusta, s. botten, fundament; område.

Alustaa, v. lägger grund, förbereder, konciperar; a. taikinaa, knådar l. tillblandar deg.

Alustalainen, s. underhafvande.

Alustelee, v. skitserar, konciperar, förbereder.

Alustelma, s. koncept.

Alustus, s. grundning, utkast; knådning, förberedning; — **-hakkaus**, förhuggning.

Aluttain, adv. i början.

Aluva, s. rotskott, ärfving; — **-oksa**, sidoskott.

Aluvoitsee, v. slår rotskott, uppspirar efter skörden.

Aluvoittaa, v. drifver rotskott.

Alve, s. springmask; fiskyngel, gli.

Ammaa, v. ammar, uppammar.

Ammahtaa, v. skjuter plöteligt, återstudsar, uppspringer.

Ammatti, a. yrke, kall, embete; — **-mies**, gerningsman; — **-kunta** l. **ammattisto**, skrä, gille; — **-pakko**, skrätvång.

Amme, s. kar; — **-kylpy** l. **-peso**, karbad.

Ammeellinen, försedd med kar; s. ett kar fullt.

Ammennus, s. ösning.

Ammentaa, v. öser (*uup*).

Ammo, s. urminnestid; ammon sitte, ammon aika, ammon, för mycket länge sedan.

Ammo, s. råmning; vidöppet tillstånd;

suu on ammollansa, munnen är vidöppen.

Ammoo, v. bölar, råmar.

Ammoinen, a. urgammal, urminnes.

Ammottaa, v. gapar, uppspärar munnen.

Ammunnainen, s. skott, trolskott.

Ammunta, s. skjutning, salva.

Ammus (**-ksen**), s. skott.

Ampainen, s. geting.

Ampu, s. skjutning; — **-ala**, skottvidd; — **-juonta**, skottlinje; — **-keino**, skjutmedel, -yrke; — **-keto**, **-rata**, skjutbana; — **-matka**, skotthåll, — **-metsä**, jagtpark; — **-neuvo**, skjutverktyg; — **-reikä**, skottglugg, -håll; — **-seura**, skjutgille; — **-tauti**, trolskott; — **-varat**, ammunition; — **-varoinen**, skottvar, skjutfärdig.

Ampuja, s. skytt.

Ampujaiset, s. pl. skjutfest.

Ampuma, s. skott; suora a., kärnskott; asettaa ampumille, skottställer; — **-raha**, skottpenningar.

Ampumus, s. skjutning, skott.

Ampuu, v. skjuter, fyrar af; ammutavissa, inom skotthåll.

Anastaa, v. tillvällar l. bemäktigar sig, tillgriper, inkräktar, eröfrar.

Anastus, s. tillgrepp, eröfring j. n. e.

Ane, s. begäran; 2) afat; pl. **aneet**, kommuniionsmedel; — **-kauppa**, afatskrämeri; — **-kirja**, afatsbref.

Anekki, s. afatsbref; (*jur.*) immission; införel.

Aneles, v. begär.

Anelijas, a. enträgen att begära, efterhängsen.

Angerias, s. ål.

Angerva, s. ängsruta; — a. svår.

Angervo, a. (*Kalev.*) hårdlottad.

Ani, adv. ganska, alldeles; a. varhain, underst bitida.

Aniisi, s. anis.

Ankara, a. väldig, sträng; — **ankaruus**, s. starkhet, stränghet.

Ankea, a. trång; svår; (*Kalev.*) hård, elak, gemen.

Ankeloinen, a. (*Kalev.*) elak, gemen.

Ankka, s. anka.

Ankkuri, s. ankare; mencee l. laskee ankkuriin, ankrar, går till ankars; a. viiniä, en ankare vin; — **-koura**, ankarfly; — **-kukko**, ankarboj; — **-merkki**, **-poiju**, boj, ankarboj; — **-nkynsi**, ankarklo; — **-nlapa**, ankararm; — **-paikka**, **-pohja**, ankargrund,

hällbotten; — **-solmu**, ankarstek; — **-vesi**, ankarplats.

Ankkuroitsee, v. fäller ankar; 2) ifyller en ankare.

Annakka, k. **Allakka**.

Annattaa, v. låter gifva.

Anne (-teen), s. gäfva, förlåtelse; antaa anteeksi, förlåter.

Anneksii, v. gifver smått, utdelar.

Annin (-timen), s. gäfva, afkastning.

Anniskelee, v. utskänker, utdelar.

Anniskelu, s. utskänkning; — **-yhtiö**, utskänkningsbolag.

Annokas, annollinen, a. gifvande, bördig, afkastande, produktiv; mächtig (malmisuonesta).

Annos (-ksen), a. portion.

Anoo, v. anhåller, begär, requirerar.

Anoja, s. supplikant; requirent.

Anomus, s. begäran, anhållan, petition; — **-asia**, supplikärende; petitionsfråga;

— **-kirja**, inlaga, supplik, ansökning;

— **-oikeus**, **-valta**, petitionsrätt.

Anoppi, s. svärmoder; anoppipuoli l. anopintima, styfsvärmoder.

Ansa, s. snara.

Ansaitsee, v. förtjenar.

Ansaitsematon, a. intet förjenande, oförtjent, ovärdig.

Ansari, s. orangeri.

Ansas (-saan), s. stödbjelke, vase.

Ansio, s. förtjenst, merit; — **-luettelo**, merit- l. tjänsteförteckning; — **-maa**, afingjord; — **-työ**, betingsarbete; arbete för pris; — **-vuosi**, tjänsteår.

Ansioinen, a.; suuri-ansioinen, högt förtjent.

Ansiollinen, a. förtjenstfull.

Ansioton, a. oförtjent, oföskylld; utan förtjenst.

Ansoittaa, v. förser med snaror.

Antaa, v. gifver, afgifver, lemnar, låter; a. tulla, låter komma; a. ylön, kastar l. gifver upp; a. eteen, serverar.

Antaja, s. gifvare, förlänare.

Antamaton, a. icke gifvande; a. maa, aine, otacksam jord, otacksamt ämne.

Antautuu, v. gifver sig, kapitulerar, slår sig på, öfverlemnar sig.

Antelijas, a. frikostig, gifmild.

Anti, s. gäfva, afkastning; karjan a., ladugårdsafkastning; metsän a., skogsfångst.

Antijas, k. **Antelijas**.

Anto, s. gifning, utgift, värde; omaisuusden alttiiksi a. velkojille, konkurs, egendomens afstående åt bor-

genärerne; — **-kernas**, **-mielinen**, spendersam, gifmild; — **-mies**, (**lakis.**) fångesman; — **-päivä**, utgiftsningdag, datum; — **-päivätön**, odaterad.

Antoinen, a.; runsas-antoinen, ymnigt gifvande,

Antura, s. sula; jernskoning under slädmeden; laivan a., köl; — **-nahka**, sulläder.

Anturoitsee, v. sular, jernskor medar.

Apaja, s. notvarp, varpställe.

Apattaa, v. gifver gruta, fodrar, matar.

Ape (appeuu), s. gruta, gröpe, resfoder.

Apea, a. sorgsen, bedröfvad, dystert.

Apes, s.; pl. **apekset**, svärfäderna sinsemellan.

Apila, s. (**trifolium**) väpling, klöfver;

— **-maa** l. **-pelto**, klöfverland; —

-vieras, klöfversnarrefva.

Apilisto, s. klöfverland.

Apina, s. apa.

Apinoitsee, v. efterapar.

Apintima, s. styfsvärfader.

Apostoli, s. apostel; a-inteot, apostlagerningar.

Appaa, v. rycker till sig, öser, äter frikt, slukar; a. syödä, äter begärligt; a. suuhunsa, öser i munnen.

Appi (-en), a. svärfader; appipuoli, styfsvärfar.

Aprakka, s. afgift, skatt, sportel.

Aprikoima, s. reflexion, begrundande.

Aprikoitsee, v. öfverväger, beräknar.

Apteekki, s. apotek.

Apu, s. hjälp, bidrag, undsättning; tekee apua, hjälper till, medverkar;

— **-aine**, surrogat; — **-aine**, **-keino**,

hjälpmedel; — **-joukko**, hjälptrupp;

— **-kamreeri**, kammarförvandt; —

-lanta, **-lannoitus-aine**, bigödnings-

ämne; — **-maksu**, contribution, bidrag;

— **-mies**, hjälpkarl, biträde; — **-opet-**

taja, biträdande lärare, monitör;

— **-pappi**, hjälpprest, komminister;

— **-pitäjäs**, annexsocken; — **-raha**,

l. **-vara**, stipendium, bidrag; — **-ra-**

halainen, stipendiat; — **-talo**, aug-

ments- l. annexhemman; — **-vero**, skat-

tebidrag, kontribution.

Apulainen, s. biträde, adjunkt.

Apuri, s. medhjelpare, handtlagare.

Arastaa, v. ömmar, är rädd om; arastuu, blir öm l. skygg.

Arastamaton, a. ogrannlaga.

Arastavainen, a. ömkänslig, grannlaga, skygg.

Arenti, s. arrende; antaa arennille,

- utarrendera; ottaa arenille, arrendera; — **-mies**, arrendator.
- Aresti**, s. arrest.
- Arestilainen**, s. arrestant, arresterad.
- Arimo**, s. utkast, plan.
- Arina**, s. ljusterjern, rost; unghäll, klippa.
- Aristaa**, v. förorsakar ömhet, gör skygg; jalkaani a., min fot kännes öm.
- Arju**, s. häftig sjögång.
- Arka**, a. rädd, känslig, öm; — **-mielen**, klenmodig; — **-tuntoinen**, känslig, nerfvag.
- Arki (-en)** l. arkio, s. söckendag; — **-leipä**, spisbröd; — **-päivä**, söckendag, hvardag, helgfri dag; — **-vaatteet**, hvardags- l. släpkläder.
- Arkki**, s. ark; 2) yhdistyksissä: erke; — **-piispa**, erkebiskop.
- Arkkitehti**, s. arkitekt.
- Arkku**, s. kista.
- Arkkunen**, s. skrin.
- Arkullinen**, a. försedd med kista; — s. en kista full; sain arkullisia, jag fick gåfva från kistan.
- Arkuus**, s. skygghet, ömhet, räddhet, räddhoga.
- Armahaton (-ttoman)**, a. som ej har ngn käresta.
- Armahikko**, s. älskling.
- Armahineu** l. **armainen**, a. älsklig, behaglig; armahiseni, min huldinna, min älskade, min käresta.
- Armahtaa**, s. förbarmar sig, försonar, har medlidande, efterskänker, benådar.
- Armahtaja**, s. förbarmare.
- Armahtamaton**, a. obarmhertig.
- Armaisuus**, s. älsklighet.
- Armaistee**, v. förbarmar sig, försonar, smeker.
- Armas**, a. älsklig, huld; a. aika, behaglig tid; a. äiti, huld moder; armaat veljet, käre bröder; armaani, min vän.
- Armaseksi**, s. öfverhud, epidermis.
- Armastaa**, **-stelee**, v. omhuldar, smeker, fjäsar; armasteltu, käräskelig.
- Armaus**, s. älsklighet, ljufhet, ömhet, bevägenhet.
- Armeliisuus**, s. medlidsamhet, mildhet.
- Armelijas**, **armias**, a. medlidsam, barmhertig, ömsint, mild, nådig; armelijat laitokset, milda stiftelser.
- Armo**, s. nåd, ynneest, medlidande; armossa, i nåder; armon tullen, på nåder; armosta, af nåd; antaa armoa, benådar, förlåter, efterskänker; minun tulee häntä armo (-ni), jag har medlidande med honom; Teidän Armonne, Eders Nåd; — **-kirja**, nådebref; — **-päättös**, nådeval; — **-välikappale**, nådemedel.
- Armoinen** l. **armollinen**, a. nådig, nådefull, barmhertig.
- Armon-alainen**, a. beroende af nåd; nådehjon; — **-ane** l. **-anonus**, nådeansökning; — **-anto**, benådning.
- Armotella**, v. hafva öfverseende, öfverse; ha medömkän.
- Armoton (-ttoman)**, a. onådig, obarmhertig; värnlös.
- Armottomuus**, s. obarmhertighet; värnlöshet.
- Armottaa**, v. benådar, har medömkän.
- Armottuu**, v. vinner nåd.
- Armotus**, s. benådning, undeende.
- Aro**, s. gräsbevuxet lågland, stepp; — **-luste**, axsvingel; — **-niitty**, sidländ äng.
- Arokaisu**, v. ömmar, känner smärta.
- Arosta**, v. är l. kännes öm (för vidröring).
- Arpa**, s. lott, budskap, slagruta; — panee l. heittää arpaa, kastar lott; ratkaisee arvalla, afgör genom lottning; — **-astia**, lotturna; — **-huvit**, lotteritillställning; — **-kapula**, budkade; — **-kirja**, kastbok; — **-kuutio**, speltärning; — **-lasku**, ostrakism; — **-mies**, lottdragare, spåman; — **-peli**, tärningsspel.
- Arpailee**, v. lottar, kastar lott.
- Arpajainen**, s.; pl. **arpajaiset**, lotteri.
- Arpi (arven)**, s. ärr; — **arpinen**, a. ärrig.
- Arpoo**, v. lottar, tekar.
- Arpominen**, s. lottdragning, lottning.
- Arso**, a. brådmogen, bråd.
- Artisokka**, s. ärtskocka.
- Artti**, s. tvist, träta.
- Arvaa**, v. gissar, förmodar, anser, värderar, taxerar, beräknar; a. hyväksi, anser god; a. rahassa, värderar i penningar; a. tavaran korkealle, uppskattar egendomen högt.
- Arvaaja**, s. gissare, värderingsman.
- Arvaamaton**, a. oberäknelig, olöslig; oeskattbar; oförmodad.
- Arvanheitto**, s. lottdragning, lottning.
- Arvattava**, a. förmodlig, naturlig.
- Arvattavasti**, adv. förmodligen, naturligtvis, följaktligen.
- Arvaus**, s. gissning, värdering, taxering; — **-kirja**, taxeringsinstrument.
- Arvauttaa**, v. låter gissa, låter värdera.

Arvelee, v. betänker, förmodar; mitä siitä arvelet, hvad menar du derom?
Arvelevainen, a. betänksam, skrupulös.
Arvellinen, a. som har ärr, ärrig (k. Arpi).
Arvelma, s. förmodan, hypotes.
Arvelo l. -lu, s. betänkande, förmodan, uppskattning; — -aika, betänketid, frist; — -n-alainen, tvehogsen, osäker, betänklig, kritisk.
Arveluttaa, v. gifver att tänka på, gör brydsam; — asia a., saken ger att tänka på, ger hufvudbry; häntä a. lähteä, han tvekar att begifva sig.
Arveluttamaton, a. otvetydig, som ej väcker betänkligheter.
Arveluttava, a. betänklig, brydsam; a. asia, betänklig sak, betänklighet.
Arvettuu, v. ärrar sig, blir ärrig (k. Arpi).
Arvio, s. uppskattning, värdering; arviolta, glesningsvis, förslagsvis; — -esitys, budget; — -hinta, värderingspris; — -kirja, värderingsinstrument; — -mies, värderingsman, mätsman; — -rupla, skatterubel, arviarubel.
Arvioitsee, v. a. recenserar, kriticerar, bedömer; taxerar, värderar.
Arviollinen, a. förslagsvis uppgjod; a. laaku, förslagaräkning.
Arviospiten l. -päiten, adv. på höft.
Arvo, s. värde, värdighet, anseende, rang; pitää arvossa, håller i anseende, hyser aktning för; majisterin a., magistergrad; — -aine, valuta; — -aste, grad, tjenstegrad; — -järjestys, rangordning; — kirja, diplom; — -merkki, insignium, utmärkelsetecken; — -n-anto, äktning; — -n-kunnioitus, rangvördnad; — -sana, vitsord; — -uhkea, imposant.
Arvoinen, a. värd, anedd, vigtig; niiden a., jemngod med dem; vähäarvoinen, af ringa värde l. betydighet; ajatukset on arvoisessa (iron.), tankarne äro ej mycket värda.
Arvoisa, a. aktad, ärad, hedervärd.
Arvoisuus, s. värdighet, anseende; auktoritet.
Arvoittelee, v. förelägger l. gissar gåtor.
Arvoitus, s. uppgift till gissning, gåta; — -värsy, charad.
Arvokas, a. värdefull, betydande, aktad, värdig.
Arvollainen, a. af tvifvelaktigt värde, fattig; — -laisuus, lumpenhet.

Arvollinen, a. af värde, anseelig, reputerlig, ärad, högaktad.
Arvollisuus, s. värdighet, anseende, reputation.
Arvostelee, v. uppskattar, bedömer, granskar, recenserar, kriticerar.
Arvostelma, arvostelu, s. omdöme, granskning, recension, kritik.
Arvostus, s. omdöme; — -taito, -kyky, omdömesförmåga.
Arvoton, a. värdelös, haltlös, oväsentlig, utan anseende.
Arvottomuus, s. värdelöshet, lumpenhet, oväsentlighet.
Ase, s. vapen, redskap; aseisin, till vapen; on aseissansa, är under vapen; panee hevosen aseihin, spänner hästen före; työase, arbetsredskap; lyömää, tillhugg; terä-a., eggjern, eggverktyg; — -enkan-taja, vapendragare, vapensven; — -huone, redskapshus, vapenhus; — -mies, beväringsskarl, vapensven; — -kapineet, beväringpersedlar; — -puku, beväring, mundering; — -vel/vollinen, beväringsskyldig, värnepligtig; — -yellvollisuus, värnepligt.
Aseellinen, a. försedd med redskap, beväpnad; mekanisk.
Aseeton, a. obeväpnad, obevärad.
Aseisto, s. vapensamling, vapendepot, rustkammare.
Aseittaa, s. väpnar, beväpnar.
Asema, s. läge, ställning, station, skick; talon a., gårdstomt, tomt; pysyy asemillansa, håller sig stilla, inom skrankorna; menee asemiltansa, kommer i olag l. oskick; — -kylä, s. bolby (emäkylä); — -sana, pronomen.
Asemo, s. pronomen.
Asen (asemen), s. ställe, ort; miehen, miekan asemesta, i stället för en man, ett svärd.
Asennoitsee, v. kamperar.
Asento, s. ställning, position, ståndpunkt, positur; — -paikka, stationsort; — -tila, situation.
Asestaa, v. beväpnar, bevärar.
Asestus, s. beväpning, beväring.
Asetin (-ttimen), a. ställ, bricka.
Asettaa, -telee, v. ställer; förordnar, stiftar, stillar; a. virkaan, besätter en tjänst, insätter i embetet; a. lain, stiftar en lag; a. kapinan, stillar upproret.
Asettaja, s. stiftare j. n. e.

Asettelu, s. anordning, disposition.

Asettun, v. ställer l. bosätter sig; stillas.

Asetus, s. förordning, författning; hejdande; — **-kokous**, författningssamling; — **-sanat**, instiktelseord; trollord för stillande.

Asetuttaa, v. stationerar.

Asia, s. sak, ärende, mål; monessa asiassa, i många saker l. mål; toimittaa asioita, uträttar ärenden; hoitaa asiansa, sköter sina angelägenheter; kyllä siinä on monta asiaa, nog är der många omständigheter; kunnan asiat, kommunens ärenden l. angelägenheter; — **-kirjat**, handlingar; — **-mies**, ombud, agent; — **-n-aika**, fatalitetid; — **-näjaja**, måldrifvare, sakkförrare, advokat; — **-n-antaja**, kommittent; — **-n-anto**, kommission; — **-nhaara**, omständighet; — **-nhaltija** l. **-omistaja**, sakenägare; — **-nlaita**, sakens beskaffenhet, förhållande; — **-mukainen**, sakenlig, behörig, vederbörlig; — **-nomainen**, a. vederbörande; s. sakenägare; — **-nosallinen**, part, medintressent; — **-nvalvoja**, sakkförrare, ombudsman; aktor; fullmäktig; — **-peräinen**, real.

Asialaisuus, s. realism.

Asiallinen, a. saklig, real; — s. sakenägare, part.

Asiallisuus, s. realitet.

Asiallistiedot, s. pl. realier.

Asiasto, s. väsande.

Asioima, s. affär.

Asioimisto, s. agentur.

Asioitsee, v. syssalar med en sak, bestyr, har affärer.

Asioitsija, s. agent, sysaloman, affärsman.

Askare, s. bestyr, hushållssyssla.

Askaroitsee, s. sysslar, bestyr.

Askarrus, s. sysselsättning.

Askel l. **askele**, s. steg, fotspår, grad; — **-menoinen**, successiv.

Askeleollisuus, s. grad- l. ordningsföljd, gradation.

Askelittain, adv. steg för steg, stegvis.

Askelma, s. steg, afsats, grad.

Askeloitsee, **-keltelee**, v. tager steg, skrider fram.

Aspi, s. hasp.

Asso, a. veklrig, klemig.

Astahtaa, v. stiger hastigt l. lätt.

Astaitsee, v. märker, varseblifver.

Astala l. **-lo**, s. staf, sällträd; (*Kalev.*) vapen, spjut.

Aste, a. steg, grad; — **-jako**, gradföljd.

Asteellinen, a. försedd med grader, stegvis skeende.

Asteikko, s. skala.

Asteisuus, s. gradföljd.

Astelee, v. spatserar.

Astelma l. **astelu**, s. promenad.

Asti, postp. ända till; kirkolle, lop-puun a., ända till kyrkan, slutet.

Astia, s. käril; — **-mitta**, vätvarumått, rymdmått, mål; — **-ntekijä**, tunnbindare; — **-nvalaja**, kannstöpare; — **-vesi**, diskvatten.

Astiallinen, a. försedd med käril; — s. ett käril fullt.

Astiasto, s. servis.

Astin (**astimen**), k. **Astuin**; astin-lauta, fotapall.

Astioitsee, v. inlägger i käril.

Astuin (**-imen**) s. trappsteg, steg; — **-rauta**, stigbygel.

Astuja, s. fotgångare; beskällare (*hingat*).

Astuminen, s. stigande, bestigande; talvaassen- a., himmelsfärd.

Astunta, **-to**, s. stigning, marsch.

Astuskelee, v. stiger smått, går lätt.

Astuttaa, v. låter stiga, har att bestigas.

Astuu, v. stiger, träder.

Astuva, s. harf af trädgrenar, svedjeharf.

Asu, s. skick, hållning, drägt.

Asuja l. **asujan** (**-men**), s. äbo, invånare.

Asujameton, a. obebodd, utan invånare.

Asuin l. **asun** (**asumen**), s. boning; — **-huone**, boningsrum, -hus; — **-huoneus**, boningshus; — **-kartano**, hufvudbyggnad; — **-oloinen**, immanent; — **-paikka**, boningsplats l. ort, bostad, logis; — **-tila**, bolstad.

Asuinen, a.; **hyvä-asuinen**, i godt skick.

Asukas, s. äbo, inbyggare; — **-oikeus**, oboskap, äborätt.

Asullinen, a. ordentlig, civiliserad.

Asuma, k. **Asunto**.

Asumaton, a. obebodd.

Asumus, s. bostad, herberge.

Asunnoitsee l. **asustaa**, v. logerar, bor.

Asunnoton, a. utan boningar, obebyggd.

Asunto, s. boning, hemvist; **pitä asuntoa**, vistas, håller hus; **undis-asunto**, koloni; — **-ero**, boskilnad; — **-linna**, residenslott; — **-merkki**, bomärke; — **-tuuli**, passadvind.

Asustun, v. bosätter sig, blir hemmastadd.

Asuton (**-ttoman**), a. ohyfsad, oordentlig; — s. lödrifvare.

Astuttaa, v. bebygger, befolkar, koloniserar.

Asuttava, a. beboelig.

Asuttuu, v. nedsätter sig att bo; blir koloniserad.

Asutus, s. befolkande, kolonisation.

Asuu, v. bor, vistas; a. maata, bebygger landet; a. taloa, bebod l. innehar hemmanet; a. märkänä, håller sig vät; asua kelpaamaton, obeboelig.

Asuuntuu, v. kommer i skick l. ordning.

Asuvainen, a. boende, inneboende, immanent.

Asteria l. **atria**, s. måltid, spisning.

Atriallinen, a. hörande till måltid; — a. som till en måltid behöfves.

Atrioitsee, v. intager l. håller måltid, spisar.

Atrioittaa, v. bespisar, trakterar.

Atu, s. fjun.

Atula, s.; pl. a-t, liten tång, pinsett.

Atuu, v. växer fjun, blir fjunig.

Auder l. **auer** (**auteren**), s. varm imma, solrök l. -badd.

Audertaa, v. är full med immor l. solrök.

Aueta, inf. sanoista aukeaa ja aukeene.

Auhto, s. sandblandad, lös jordmon; — **-hiekkä**, syrsand; — **-savi**, pöslera.

Ankaisee, v. öppnar, uppslår, löser.

Ankaisu, s. öppning, lösning.

Ankea, a. öppen, ledig, tom, flack.

Ankeaa, **-kenee**, v. öppnar sig, går upp.

Ankeama l. **aukeema**, s. öppning, remna.

Auki, a. indekl. öppen, ledig; asia jäi a., saken blef oafgjord; virka on a., tjensten är ledig; ottaa a., tager upp.

Aukinainen, a. varande öppen, otillsluten.

Aukio, s. öppet, öde fält.

Aukko, s. öppning, hål; fjärd.

Aukoo, v. öppnar ofta, utbreder.

Auli l. **aulis** (**-iin**), a. frikostig, slösande; adv. **aulisti**, frikostigt.

Aulu, a. pösig, sur; — s. vesa; — **-savi**, jäslera.

Auma, s. (sädes)stack.

Aumaa, v. stackar (säd).

Aumallinen, a. försedd med stackar; — s. en stackes belopp, stackmått.

Aura, s. plog; a-n aisa, plogtistel; a-n kurki, plogstjert, handveta; — a-n antura l. kenkä, plogsula, slit-sko; a-n hammeli l. jukkotanko, plogsvängel; a-n jutka l. laahotin, aurakontio, plogsläpa, plogbjörn; a-n multiain l. siipi, plogskifva; a-n luodin l. siipi l. lusikka, plogfjöl; a-n kädensijat l. perät

l. sarvet, ploghandtag, **-skacklor**; a-n ojas l. aisa l. selkä, plogås; a-n päitset, plogbeteel; a-n runko l. vartalo, plogkropp; a-n vannas l. kynsil. kärki, plogbill; a-n viilu l. turve, plogtilta, **-skifva**; a-n veit-si l. ruotikainen, plogrist, **-knif**.

Aurakko l. **aurankukka**, s. åkerros.

Aurea l. **auria**, a. förtorkad, läck, gistnad.

Auringollinen, a. solarisk, sol-.

Auringonalainen, a. solig, solbelyst; — **-nehä**, solring; — **-nkukka**, solros; — **-npiiri**, solcirkel; — **-nsappi**, bisol, vädersol.

Auringotar (**-ttaren**), s. solens dotter (*myt.*).

Aurinko, s. sol; a. nousee, laskee, solen går upp, ned; — **-kausi**, solcykel; — **-kunta**, solsystem; — **-varjus**, parasoll.

Auristaa, v. gör läck, gör gisten.

Auristuu, v. spricker i solvärmens, gistnar.

Anskari, s. öskar, kastskofvel.

Autanto, s. hjälpning, bistånd.

Autattaa, v. låter hjälpa, förhjelpa.

Autelma, s. bidrag, medverkan.

Auero, k. **Auder**.

Auteus, s. ödesmål, öde.

Aututtaa, v. gör öde, lägger i ödesmål, ödelägger.

Autia, a. öde, öfvergifven, obebodd.

Autio, a. öde, oppodlad; vild; — s. öde land l. ort; on autiona, ligger öde; — **-maa**, **-talo**, ödeshemman.

Auttaa, v. hjälper, bistår; går an, bítar.

Auttaja, s. hjälpare, medhjelpare.

Auttamaton, a. ohjelpsam, ohjelpig, obotlig, ohulpen.

Auttava, a. hjälpsam, behjelpig; adv. **auttavasti**, behjelpigen, försvarligen.

Auttelijas, a. färdig att hjälpa.

Autto, s. öde land; 2) bistånd; — **-kangas**, trädlös mo; — **-korpi**, ödemark.

Autuas l. **autuaallinen**, s. säll, salig; korkean a. högstsalig; autuaallisuus, sällhet.

Autuottaa l. **aututtaa**, v. saliggör; kanoniserar.

Autundetön, a. osalig.

Autuus, a. salighet.

Aututtaja, s. saliggörare.

Auvo, s. glädje, heder; auvoinen, fröjdefull, säll, vördad; auvoton, glädjelös, osäll.

Avaa, v. öppnar, uppläter, löser; a. ruumista, obducera ett lik. **avalla**
Avaantua l. **avautuu**, v. öppnar sig.
Avaamaton, a. öppnad; som ej kan öppnas, dyrkfri.
Avain (-imen), s. nyckel; a-n kieli, spindel i nyckelhål; a-n lehti, nyckelax; a-n putki, nyckelpipa; — **piika**, hushållerska.
Avanto l. **-ento**, s. vak.
Avara, a. vid, vidsträckt, rymlig, riklig; extensiv; a. armo, överfödande nåd.
Avartaa l. **avaroittaa**, v. gör rymlig l. vid, utvidgar.
Avaroittuu, v. vidgas, utvidgar sig.
Avaruus, s. vidd, rymlighet, rymd; tai-vaan a., himlarymden.
Avaus (-ksen), s. öppning, öppnande.
Avauu, -utuun, v. öppnar sig, lossnar, löses.
Aviisi, s. avisa, tidning.
Avio, a. öppen; äkta; — **käskey**, -liitto, äktenskap, äkta förbund; — **mies**, -vaimo, äkta man, hustru; — **puoliso**, äkta make l. maka; — **suos-tumus**, äktenskapsförord, paktum.
Avioittaa, v. legitimerar (*genom äkten-skap*).

Avioton, a. ogift, oäkta.
Aviottomuus, s. ogift stånd, celibat.
Avittaa, k. Auttaa.
Avo l. **avoim** (**avoimen**), a. öppen, bar, ledig; — **hiekkä**, lös sand; — **-jaloin**, barfots; — **-kenkä**, (låg) sko, toffel; — **-ojitus**, öppen afdikning; — **-pää**, tomskalle; — **-päin**, barhufvad, med bart hufud; — **-suinen**, med stor l. öppen mun, öppen; — **-suu**, pratmakare, skräflare; — **-sydäminen**, öppenhertig.
Avonainen, a. öppen; ledig, vakant.
Avonaisuus, s. öppet tillstånd; ledighet, vakans.
Avu, s. duglighet, dygd; hyvä avu, dygd, god egenskap; — **-noppi**, dygdelära.
Avuinen l. **avukas**, a. dugtig, dygderik.
Avuisuus, s. dygdighet
Avukka l. **-ko**, s. partikel.
Avulijas, a. hjälpsam; avulijaisuus, hjälpsamhet.
Avun-anto, s. bistånd; — **-nlähetys**, hjälpsändning; — **-ntarpeisuus**, Pan-perism.
Avuton (-ttoman), a. hjälplös; ohjelp-sam; oduglig.

B.

Ne suomenkielessä käytetyt sanat, jotka alkavat b:llä, ovat kaikki muukalaista syntyperää, päätyvät (nim. nominit) tavallisesti i:hin ja merkitsevät samaa, kuin ruotsinkieleen otettuina. Esimerkiksi pannaan seuraavat:
Babiani, s. babian.
Balkongi, s. balkong.
Balladi, s. ballad.

Balsameeraa, v. balsamerar.
Baptisti l. -a, s. baptist.
Barometri, s. barometer.
Beelsebubi, s. beelzebub.
Berylli, s. beryll.
Biljardi, s. biljard.
Botaniikka, s. botanik.
Briljantti, s. briljant.
Brutto, n. brutto.

C.

Ne sanat, jotka alkavat c:llä, ovat vieraista kielistä lainattuja ja niitä voidaan helposti ruotsinkielen tapaan käyttää. Esimerkkeinä olkoot:
Cederi, s. ceder.
Censori, s. censor.
Certepartia, s. certeparti.

Chaussea, s. chaussé.
Ciceromainen, a. ciceroniansk.
Circus (-uksen), s. circus.
Citadelli, s. citadell.
Citeeraa, v. citerar.
Cypressi, s. cypress.

D.

Ei mikään puhdas suomalainen sana ala d:llä, vaan ovat kaikki d:llä alkavat sanat vieraista kielistä otettuja, osittain alkuperäisen päätteen pysyen, osittain jonkin sovellijaan päätteen lisäämisellä, jona nomineissa tavallisesti on i. Merkitys on tietysti sama kuin muissakin sivistyneissä kielissä. Sentähden vaan muutama esimerkkiä:

Dadeli, s. dadel.

Daktyli, s. daktyl.

Daktylinen, a. daktylisk.

Damaskeeraa, v. damaskerar.

Decimaali, s. declmal.

Dediceeraa, v. dedicerar.

Dekaani, s. dekan, dekanus.

Deismi, s. deism.

Deklinatiooni, s. deklination.

Demokraatti, s. demokrat.

Demokratia, s. demokrati.

Demokraatillinen, a. demokratisk.

Diadeema, s. diadem.

Dialektinen, a. dialektisk.

Diariumi, s. diarium.

Dietetikka, a. dietetik.

Diftongi, s. diftong.

Diktaattori, s. diktator.

Diploomi, s. diplom.

Diskonnteeraa, v. diskonterar.

Divaaani, s. divan.

Dogmatiikka, s. dogmatik.

Dorilainen, a. doriak.

Dosenti, s. docent.

Draama, s. drama.

Draamallinen, a. dramatiak.

Duelli, s. duell.

Duelleeraa, s. duellerar.

Duuri, s. dur.

Dynamiikka, s. dynamik.

Dynaaminen, a. dynamisk.

E.

Edelle, adv. ja potp. (*allat.* sanasta esi), framom, före, framåt; edelleen, i fortsättning, framåt, fortfarande.

Edellimäinen, a. förre, föregående, nästföregående.

Edellinen, a. förra, föregående; tämän l. sen edellinen, nästföregående.

Edellisyys, s. egenskap att vara främre; (*metr.*) position.

Edellys, s. företräde; förutsättning.

Edellyttämä, -lytys, s. förutsättning.

Edellyttää, v. föredrager; förutsätter.

Edellä, adv. ja postp. (*adess.* sanasta esi), framför, förut; — **kävijä**, föregångare; — **mainittu**, **sanottu**, förenämnd, förbemäld; — **sanoja**, förestafvare.

Edeltä, adv. ja postp. (*ablat.* sanasta esi), framifrån, förut, på förhand; — **käsin** l. **kättä** l. **päin**, på förhand, förskottsvis; — **maksu**, förskott; — **ostaminen**, förköp; — **ratsastaja**, förridare.

Edeltäjä, s. föregångare.

Edeltää, v. är framför, öfverträffar, förbereder, förutsätter.

Edemmä l. -mä, adv. (= edemmäksi) längre fram.

Edempi, a. kompar. (sanasta esi) främre: — **edempää**, längre (fram) ifrån; — **edemmäksi**, längre fram l. bort.

Edentää, v. bringar framåt, befordrar.

Edes, adv. fram, framåt; åtminstone: tuo e., hemtar fram; anna e. vähän, gif helst l. åtminstone litet; — **antaja**, angifvare; — **auttaa**, framkaffar, befordrar; — **kantaa**, frambär; — **katsomus**, försyn; — **käsin**, **päin**, framåt, framdeles, framgent, vidare; — **käypä**, skaffare, marskalk; — **mennyt**, förliden, framliden; — **ottaa**, företager sig; — **takainen**, bakvänd, förvänd; — **takaisin**, bakfram, fram och tillbaka; — **tuota**, frambär, anför; — **vastaa**, ansvarar; — **vastaus** (-vastuu), ansvar; — **vastaukseton**, oansvarig.

Edessä, adv. ja postp. (*iness.* sanasta esi) före, för, inför.

Edestä, adv. ja postp. framifrån, för; mene pois edestäni, gå undan för mig; kuoli edestämme, dog för oss. Edettain l. edetysten, adv. för hvarandra.

Edetä, inf. sanasta Etenee.

Edin, a. superl. (esi) varande längst

borta l. framme; — **edimpänä** l. **edim-mäksi**, längst bort l. bort l. framåt.

Edistyminen, s. framåtgående, framsteg, utveckling.

Edistys, s. framsteg, befordran; — **-kanta**, utvecklingsgrad. — **-kirja**, promotorial.

Edistyttää, v. befrämjar, befordrar.

Edistyy, v. går framåt, gör framsteg, befrämjas, utvecklar sig.

Edistää, v. för framåt, befordrar, förkofrar.

Editse, postp. (*prolat.* sanasta esi) framom, förbl.

Edullinen, a. fördelaktig, förmonlig.

Edus, s. ställe framföre, framdel; — **-kunnallinen**, representativ; — **-kunta**, representation; — **-mies**, ställföreträdare, representant, ombud, målsman, deputerad, delegerad.

Edusta, s. framsida, platsen framför.

Edustaa, v. går framföre, representerar; förbereder.

Edustaja, s. representant; — **-kunta**, representationen.

Edusto, s. föreliggande trakt l. föremål; representantskap.

Edustus, s. förberedelse; representering; — **-oikeus**, representationsrätt.

Eduton (**-ttoman**), a. oförmonlig, onyttig.

Ehdastaa, v.; kun e., månen är i ny, lyser icke.

Ehdittää, v. påskyndar, får l. skaffar fram.

Ehdokas, s. kandidat.

Ehdoksi-tarjo, s. hembjudning.

Ehdolle-asetus l. **-pano**, s. förslag.

Ehdollinen, a. vilkorlig, uppsätlig, frivillig.

Ehdon-alainen, a. beroende af godtycke, vilkorlig; — **-valta**, valfrihet, godtycke; — **-valtainen**, oberoende, godtycklig; autokratisk.

Ehdoton (**-ttoman**), a. ovilkorlig, obetingad, absolut, kategorisk; viljelös; — **ehdottomasti**, adv. ovilkorligen, obetingadt.

Ehdottaa, **-telee**, a. uppgör vilkor, betingar, föreslår; e. itsellensä, förbehåller sig sjelf.

Ehdotus, s. förslag, projekt; vilkor.

Ehdys, s. afsiningsstillstånd; lehmä on ehdyksissä, kon står i sin.

Ehdyttää, v. låter afsina.

Ehdättää, v. förekommer, påskyndar; upphinner; sätter öfver (*lod, pass*).

Eheys, s. helhet, integritet.

Eheä, a. hel, oskadd, felfri, förträfflig; adv. **eheästi**, fullkomligen, prydigen.

Ehistry l. **ehjenee**, v. helnar, återställes.

Ehistää, **ehjentää**, v. helar, gör frisk, återställer.

Ehkentyy, v. afbrytes, afstannar.

Ehkä, adv. ja konj. kanske, ehuru, om ock; e. kyllä, ehuruväl, änskönt.

Ehkäisee, v. hämmar, afböjer, vägrar.

Ehkäistyy, v. hämmas, uppehålles.

Ehkäys, s. uppehåll, vägran.

Eho, a. (*Kalev.*) prydlig, skön, gunstig.

Ehta, s. nymåne; 2) a. äkta; e. posliini, äkta porslin; — **-puna**, högröd färg, purpur; — **-punainen**, högröd.

Ehtii, v. har tid, hinner, skyndar; luuletko vielä ehtiväsi kirkkoon, tror du dig ännu hinna (i tid) fram till kyrkan; e. avuksi, skyndar till hjälp.

Ehtiminen, s. hinnande; ehtimiseen, så mycket man hinner, af alla krafter, altjemnt.

Ehtiväinen, a. som hinner väl, påpasslig.

Ehto, s. vilkor, förbehåll, förord, fritt val, godtfinnande; on ehdon vallassa, beror på godtycke; se on ehdossasi, det står dig fritt; **teki ehdollansa**, gjorde med fitt; sillä ehdolla, med det vilkor; panee l. asettaa ehdolle, föreslår, uppställer på förslag; **ehdolla**, tahtolla, med vett och vilja; avioehto, äktenkapsförord; — **-aika**, bestämd l. utsatt tid, förfallotid.

Ehtoinen, a. ht. fritt val; vapaa-e., frivillig; oma-e., sjelfbestämmande.

Ehtoisa l. **ehtosa**, a. frivillig, benägen, gunstig.

Ehtoisiin, adv. om aftnarne.

Ehtone, s. middagshvila, qvällssida.

Ehtoo, s. afton, qväll; päivä on ehtoolla, dagen lider mot afton; — **-kirkko**, aftonsång; — **-puoli**, eftermiddag; — **-rukous**, aftonbön; — **-virsi**, aftonpsalm.

Ehtoollinen, s. qvällsvard; Herrane., Herrans nattvard; ehtoollisvieras, nattvardsgäst.

Ehtoontuu, v. blir afton, blir till afton.

Ehtyy, v. försinar, afsinar.

Ehyt (**ehyen**), k. **Eheä**; ehytlaitainen, helbräddad.

Ei, adv. icke, ej, nej; katso **Eä**; ei nyt ei nyt, eihän nyt eihän nyt, nej nej, nej hvad säger du!

Eidylli, s. idyll.

Eikä, konj. och icke; k. **En**.
Eileinen l. **eilinen**, a. gårdagens; yhd. muoto **eilis-** l. **eileis-**; — **ilta**, gårdagsafton, gårafton; — **-päivä**, gårdag, föregående dageen.
Eilen, adv. i går.
Eino, s. gruta, föda, kost, frukost; tulee **eineelle**, kommer till morgonvarden; ei **einettäkään**, icke en smula l. bit, ej det ringaste; — **-pala**, risp, tilltugg om morgonen.
Eineellinen l. **eineinen**, a. försedd med födande ämne, närande, grutad.
Eineetön, a. ofrukosterad, ogrutad, fastande.
Einehtii, v. grutar sig, tager till lifs, frukosterar.
Eistyy, (*Kalev*) katso **Edistyy**; lider framåt.
Eittää, v. nekar.
Eivät, k. **En**.
Eksymys, s. förirring, villfarelse.
Eksymätön, a. oförvillad.
Eksys, a. förvillelse, irring; on **eksykäissä**, har förvillat sig, är på villövägar.
Eksyttäjä, s. vilseledare, bedragare.
Ektyttämätön, a. icke vilseledande; icke vilseledd, oförvillad.
Eksyttäväinen, a. förvillande, vilseledande, vilksam.
Eksyttää, v. vilseleder, förirrar, förvillar.
Eksyväinen, a. vilsefarande.
Eksyy, v. far vilse, förvillas.
Elake, s. lifsupphälle, sytning, pension; — **-kirja**, pensionsbref; — **-maa**, sytningjord; — **-raha**, pension; — **-eella-olija**, sytningshjon; — **-eennauttia** l. **-saaja**, pensionstagare, sytningstagare.
Elamoitsee, v. för l. håller lefverne, rasar, väsnas, huserar.
Elannoitsee, v. drifver näring l. yrke; för ett obändigt lefverne, väsnas.
Elannoton, a. utan yrke l. näring, yrkeslös, proletär.
Elannottomuus, s. näringslöshet, pauperism, proletariat.
Elanto, s. lefverne, lefnadsätt, näring; **vuori-elanto**, bergshandtering; **ruumiin e.**, kroppens upphälle; — **-keino**, näringsfång, -gren; — **-laki**, näringslag; — **-tapa**, lefnadsätt.
Elaska, s. tänglake.
Elatas (-ksen), s. underhåll, upphälle, utkomst; **elatuksen murheet**, näringsbekymmer l. omsorger; — **-isä**, fosterfar; — **-keino**, födkrok, yrke,

näringsgren; — **-lapsi**, fosterbarn; — **-liitto**, sytningkontrakt; — **-pitäjäs**, prebendepastorat; — **-raha**, underhållsmedel, lifränta; — **-rehu**, underhålls-, lifnäringsfoder; — **-vanhemmat**, fosterföräldrar; — **-vero**, lifgeding.
Ele, s. lifs kraft, lefvande tillstånd; pl. **eleet**, egendomliga seder, åtbörder, gester.
Eleellinen, a. liflig, qvick.
Eleetön, a. saknande lif, utan lif, stel, uttryckslös.
Elehtelevä, a. liffull, lefnadsfrisk.
Elehtyy, v. upplifvas.
Elevhantti, s. elefant.
Elehyttää, v. upplifvar.
Eleksii, **elelee**, v. lefver i sakta mak, framlefter.
Eli, konj. eller.
Elikko, s. födkräk, kreatur.
Elimellinen, a. organisk.
Elimetön, a. oorganisk.
Elimistö, s. organism.
Elin (elimen), s. organ. (Yhdistyksissä \checkmark = **elo** l. **elämä**).
Elinaika, **-kausi** (-kauden), lifstid; — **-aikainen**, **-kautinen**, lifstids; — **-asia**, lifsfråga; — **-jäsen**, lifsorgan; — **-keino**, näring, näringsfång, lefnadsyrke; — **-keinolainen**, näringsidkare; — **-keino-laki**, väringelag; — **-omainen**, **-orja**, lifegen; — **-omaisuus**, **-orjuus**, lifgenskap; — **-rakennus**, organism; — **-taito**, lefnadsvett; — **-voima**, lifs kraft. *eljän*
Eliö, s. djur, kreatur; — **eliöllinen**, **elioperäinen**, animalisk.
Elki (eljen), s. lynne, kynne, nyck.
Elköön, k. **Älköön**.
Ellen, **ellet**, **ellei**, **ellemme**, **ellette**, **elleivät** (= jos en, jos et j. n. e.), ehdollisesti kielteinen apuverbi; om icke l. derest icke jag, du, han, vi, i, de.
Ellostaa, **-ttaa**, v. qväljer, äckler.
Elo, s. lif, lefnad; lifsmedel, mogen säd, skörd; on **elossa**, är vid lif; **joutuu** **hyville eloille**, kommer i goda lefnadsmständigheter; **leikkaa eloa**, skär åkern l. säden, skördar; — **-aika**, skördetid; — **-aitta**, sädesbod; — **-hiiri**, muskelhopning; — **-hopea**, qvicksilfver; — **-kuu**, Augusti månad; — **-mies**, skördeman; — **-n-aihe**, lifsprincip; — **-n-aika**, lifstid; — **-n-aine**, lifsmedel; — **-nkarvainen**, sädesgul; — **-nkorjuu**, sädens inbergning; —

-**leikkuu**, skörd, sädens afmejande; — **-lumerkki**, lifstecken; — **-pelto**, sädesfält, skördeåker; — **-puu**, ståndträd; — **-sidon**, sädesband; — **-talkoo**, skördeöl; — **-varat**, spanmålsförråd; — **-virna**, vicker; — **-väki**, skördefolk.

Eloinen l. **eloisa**, a. liflig; sädesrik; — **eloisuus**, s. lifighet, lif.

Eloka, a. k. **Eloinen**; — s. inbyggare; födkräk.

Eloksii, v. vegeterar, för ett lif utan värde.

Eloinenen, a. försedd med lif l. egodelar, sädesrik; organisk.

Elostaa, v. vistas, tillbringar sitt lif; väsnas.

Elostuu, v. kommer att lefva, uppblomstrar.

Eloton, a. liflös, oorganisk,

Elpyy, v. qvicknar till, lefver upp igen, upplifvas, utvecklar sig.

Eltaantuu, v. härsknar.

Eltoo, v.; minus e., det qväljer mig.

Elukka, s. födkräk, kreatur.

Elvyttää, v. upplifvar, utvecklar.

Elähinen, a. utlefvad, föräldrad, bedagad.

Elähtyy, v. upplifvas i hast; äldras.

Elähtää, v. upplifvas i hast, qvicknar till, spritter till.

Elähyttää, v. upplifvar, väcker till lifs.

Eläimellinen, v. djurisk, animalisk.

Eläimistö, s. fauna; djursamling; menageri.

(Eläin (eläimen), s. djur, kreatur, kräk, fänad; eläimen ruoka, kreatursfoder; — **-kasvi**, djurväxt, zoofyt; — **-kunta**, djurriket; — **-lääkäri**, veterinärläkare; — **-rata**, djurkretsen, zodiaken; — **-rutto**, boskapspest; — **-tarha**, djurgård; — **-tiede**, zoologi; **eläinten tutkija**, zoolog.

Eläjä, s. lefvande väsende, inbyggare, äbo; mies-eläjä, mansperson.

Eläke, k. **Elake**.

Eläkkiläinen, s. husfattig.

Eläminen, s. lefvande, subsistens, utkomst.

Elämä, s. lif, lefnad, lefverne, vandel; antaa elonsa ja elämänsä, gifver allt hvad han eger och har; pitää pahaa elämää, lefver oregeligt l. lastfullt; pitää hyvää elämää, lefver väl, njuter af vällefnad; pitää elämää, för l. gör oväsande; elää hiljaista elämää, för ett sakta l. stilla lefverne; — **-kerta**, lefnadslopp,

biografi; — **-njuoksu**, lefnadslopp; — **-nkertomus**, lefvernesbeskrifning, lefnadshistorie; — **-njärjestys**, lefnadsordning; — **-nkäytös**, vandel, fräjd; — **-n-ohje**, lefnadsregel; — **-ntyö**, lifsgerning; — **-nvaellus**, lefnadsvandel; — **-nvesi (veden)**, helsobrunn l. -vat-ten.

Elämöitsee, k. **Elamoitsee**.

Eläte, s. underhåll, sytning; olla elänteelle tingattuna, vara inackorderad.

Elätti, s. det som födes l. underhålles, fosterbarn, lifkalf; — **-vasikka**, påläggskalf, lifkalf.

Elättää, v. lifnär, underhåller, föder.

Elätys, s. underhållning, underhåll; vak, vräk.

Eläyttää, v. låter underhålla.

Elävyytsä, s. liflighet, eldighet; (*fig.*) kolorit.

Elävyyttää, v. gör liflig; ger kolorit.

Elävä, a. lefvande, liflig; — s. djur, ohyra; syö elävältään, uppäter Hslefvande; on elävissä, är vid lif; bar ohyra; e. hopea, qvicksilfver; e-n muotoinen, lik en lefvande, djurlik; — **-mielinen**, liflig, munter.

Eläväisyys, s. liflighet, pigghet.

Eläväinen, a. liflig, pigg; — s. småkräk, ohyra, insekt.

Elää, v. lefver, lifnär sig, uppför sig; lida, tål; eläessänsä, medan han lefver l. lefde; en eläissäni, aldrig i verden; mieli e. sinne, hogen leker dit; en elänyt olla semmoisessa löylyssä, jag kundo ej hårda ut med sådant bad.

Emannoitsee, j. n. e., k. **Emännöitsee**, y. m.

Emi, s. (*bot.*) pistill; — **-heteinen**, pistilliflorus; — **-kukka**, honblomma.

Emintimä, s. styfmoder.

Emisä, s. hona, so.

Emme, k. **En**.

Emo, k. **Emä**.

Empii, v. tvekar, hesiterar, krusar, vägrar.

Emys (-ksen), s. (*kem.*) bas.

Emä, s. moder (*till djur*), framalstrarinna; — **-elinkeino**, modernäring; — **-haara**, hufvudgren; — **-juuri**, hjertrot, pärtrot; — **-kieli**, stamspråk; — **-kirja**, hufvudskrift; — **-kirkko**, moderkyrka; — **-kohtu**, moderlif; — **-kylä**, bolby; — **-lause**, hufvudsats; — **-lehti**, bladskifva; — **-osasto**, centralafdelning; — **-pankki**, hufvudbank;

— **-pitäjäs**, moderförsamling; — **-purje**, storsegel; — **-puu**, stomme, köl; stamved; — **-rata**, stambana; — **-seurakunta**, moderförsamling; — **-sika**, sugga, so; — **-sääsäki**, harkrank; — **-talo**, stomhemman; sätesgård, hufvudgård.

Emäksimäinen, a. (*kom.*) basisk.

Emännyys, s. värdinneskap, matmoderskap, husmorsvälde.

Emännällinen, a. som har värdinna; husmoderlig.

Emännöitsee, v. förrättar en värdinnas sysslor, hushållar åt någon.

Emännöitsijä, s. hushållerska.

Emäntelee, k. **Emännöitsee**.

Emäntä, s. värdinna, husmoder, matmoder; — **-piika**, hushålljungfru l. -piga.

Emäs (-ksen), s. (*kem.*) bas.

Emätin (-ttimen), s. matstrupe; mahan e., magmyning; kohdun e., moder-
slida.

Emätön, a. moderlös, utan moder; grundlös; osyndig.

En, et, ei, emme, ette, eivät, kielt. verbi, icke jag, du, han, vi, i, de; — ei... **eikä**, hvarken... eller, ej heller.

Enemistö, s. pluralitet, majoritet.

Enemmiten l. **enemmittäin**, adv. merendels.

Enemmyys, s. majoritet, öfvervigt.

Enempi (-mmän), a. (*komp.* sanasta enä) mer, vidare; e. osa, större delen.

Enennys, s. förökelse, tillökning, tillväxt; — **-merkki**, plustecken.

Enenee, -ntyys, v. tillväxer, förökas.

Enentää, v. förmerar, förökar, förstorar.

Enetä, inf. sanasta **Enenee**.

Enimmistö, s. de flesta, pluralitet.

Enimmiten l. **enimmittäin**, adv. mestadels, förnämligast.

Enimmyys, s. mesta delen, maximum.

Enimmästi, adv. mest, isynnerhet.

Enin (enimmään), a. (*superl.* sanasta enä) mest, störst; enimmä, de flesta; enimmäkseen, enimmästään, för det mesta, till största delen; enintään, högst; 10 ja enintään 50 markkaa, från (och med) 10 till (och med) 50 mark.

Enkeli, s. engel; — **-nkaunoinen**, engelskön; — **-nmoinen**, engalisk.

Enkelillinen, a. engalisk, serafisk.

Ennako, s. försprång, förväg; ennakolta, på förhand; i förväg; — **-lulo**, fördom; — **-makso**, förskott.

Ennakoiten, a. preventiv.

Ennakoitsee, v. sträfvar i förväg; anticiperar.

Ennalta, adv. på förhand, förut.

Enne (enteen), s. förbud, omen, varsel, spöke.

Ennempi (komp. sanasta ensi), a. tidigare, förr skeende l. varande.

Ennen, adv. ja postp. förr, förut, hellre: e. vanhaan, fordomdags; e. itse menee, förr l. hellre går man själf; e. kaikkia, framför allt; e. pitkää, innan kort; — **-aikainen**, förtidig; — **-aikaisuus**, anakronism; — **-mainnuttu**, förenämnd, förbemäld; — **-muinaan** l. **-muinoin**, fordom, fordomtina.

Ennenkuin, konj. förrän, innan.

Ennestään, adv. förut, af gammalt; vrt.

Ensi.

Ennus, s. förbud; — **-merkki**, järkecken; prognos; — **-mies**, spåman; — **-paikka**, orakel; — **-pappi**, orakelprest.

Ennustaa, v. förerbådar, förutspår, profeterar.

Ennustaja, s. förerbådare, profet, spåman, teckentydare.

Ennuste, s. prognos; förbud.

Ennustus, s. förutsägelse, spådom, profetia, förbud, järkecken; — **-lahja**, spådomsgåfva; — **-raamattu**, profetiebok.

Ennättelee, v. påskyndar; ädas, täfvar.

Ennättää, v. förekommer, upphinner, medhinner, hinner.

Ennätys, s. upphinnande, täflan; e. näyttelykeltä, i förväg; — **-oikeus**, prioritettsrätt.

Eno, s. morbroder; vattenfall; **enokas**, full af vattenfall, brant (*fors*).

Ensi (ennen), a. först, näst, nästkommande; — s. det förra; ensi viikolla, nästa vecka; på första veckan; ensiksi, för det första, först; ensiksin, till en början, först och främst; ensin, först; e. kerta, första gången; e. kertainen, primär; e. luokkalainen, förstaklassist; e. ntuleva, nästkommande; — **-ääni**, prim, första stämman.

Ensimmäinen, a. den förste, främste.

Ensimmäinen, a. *superl.* först, främst; ensinää, allra först; ensimmäiltä, i förstone, i början.

Ensistä, adv. först, första gången.

Entinen, a. förre, forne, förutvarande; yhd. muoto; entis-; tulee entiselleen, kommer till sitt förra (*tillstånd*)

igen; parempi entistensä, bättre än förut; huono entisekseen, dålig mot hvad det förut varit; entiseltä, entiseltään, af förrigt, af gammalt, förut; entispäivänä, i förrgår.

Entisäyys, s. forntid, det förflutna.

Entuus, s. det förra tillståndet; entuudesta, entuudeltaan, af förrigt, af gammalt, från fordom.

Entä, konj. men, men om, än; e. jos, men om; e. sitte, än sen, hvad sedan (*då*).

Entää, v. hinner, ilar.

Enä, s. myckenhet, mer; ei enää l. enään, icke mer, ej mera; — **puoli**, större hälft.

Enää, v. ökar; enätty painos, tillökt upplaga.

Enääntyy l. enäytyy, k. Enentyy.

Epakko l. -tto, a. trög, oduglig; — s. odåga, idiot.

Epatoisuus, s. idiotism.

Epero, a. enfaldig, tafatt.

Epil, v. tvekar, vägrar; epimättä, utan prut.

Epuu, s. förbud, vägran, återkallelse.

Epuuttaa, v. återkallar, underkänner, upphäver, afskaffar.

Epuuttamaton, a. oåterkallelig, som ej återkallar l. återkallas.

Epä, s. någonting fåfängt, onyttigt; — **-alkuinen**, apokryfisk; — **-arvelija**, skeptiker; — **-arvo**, missaktning; — **-arvoinen**, missaktad; tveitydig; — **-hedelmä**, oäkta frukt; — **-huolellinen**, försumlig, vårdslös; — **-huomio**, oaktsamhet, distraktion, missförstånd; — **-hurskas**, orättfärdig; — **-jumala**, afgud; — **-järjellinen**, oförnuftig; — **-järjestys**, ordning; — **-kelpo**, odåga, oduglig; — **-keskellinen**, excentrisk; — **-kesko**, excenter; — **-kohta**, missförhållande, oegentlighet, abnormitet, störning; — **-kristillinen**, okristlig; — **-kunniaainen**, vanhederlig; — **-kunniallinen**, öarlig; — **-kunnioitava**, vanvördig; — **-kunnioitus**, vanvördnad, missaktning; — **-kunto**, oskick, olag; — **-kuntoinen**, oordentlig; oskicklig; — **-kuollut (kuolleen)**, skendöd; — **-kuulijainen**, ohörsam; — **-laji**, oart; — **-lallinen**, olaglig, olaga; — **-lause**, omening; — **-luonteva**, tvungen; — **-luku**, tallöshet, myriad.; — **-lukuinen**, tallös, oräknelig; — **-luonteus**, onatur; — **-luotollinen**, opålit-

lig, osäker; — **-luotto**, misstroende; — **-luottoinen**, misstrogen; — **-lunlo**, misstanke, svartejuka, misstroende, vantro; — **-lunlon-alainen**, miestänklig; — **-lunloinen**, misstänksam, misstrogen, svartejuk; — **-maine**, misskredit, vanrykte; — **-metalli**, metall; metalloid; — **-mielinen**, tveghogs, obeslutsam; — **-mukainen**, icke öfverensstämmande, inkonsequent, oegentlig, olikformig; — **-muotoinen**, oformlig, missbildad; — **-määräinen**, obestämd; irrationel; — **-neliö**, trapezium; — **-neuvo**, rådlöshet; — **-näytö**, missvisning; — **-oikea**, falsk, oriktig; — **-oikeudellinen**, orättmätig; orättvis; — **-oikeus**, orättvisa; — **-omainen**, **-peräinen**, apokryfisk, oäkta, oegentlig; — **-pyhitys**, vanhelgande; — **-pyöreä**, orund; — **-pätö**, oduglig, tafatt; — **-selvä**, oklar, öredig; — **-seurallinen**, osällskaplig, oumgängsam; — **-sievä**, obelievad; — **-siivo**, osnygg, oanständig; osnygghet; — **-siveellinen**, **-siveellinen**, osedlig, immoralisk; — **-siveä**, okysk; — **-sointo l. -tu**, missalud, disharmoni; — **-sointuinen**, oharmonisk; — **-sopu**, osämja, oenighet; — **-sopuinen**, osams, misshällig; — **-suhde l. -suhta**, missförhållande, disproportion, störing; — **-suhteinen**, oproportionerlig, irrationel; — **-sukuinen**, vanbördig; — **-suomalainen**, ofinsk; — **-suora**, ogen, oegentlig, indirekt; — **-suosiollinen**, obevågen, ogunstig; — **-suunta**, misstriktning; — **-suuruus**, negativ storhet; — **-sävelyinen**, ostämd; — **-sääntöinen**, oregelbunden, abnorm, irregulier; — **-säätyinen**, vanbördig; e. avio, mesallians; — **-tapainen**, negativ; — **-tasainen**, ojemn; — **-terveellinen**, ohelsosam, osund; — **-tieto**, ovetenhet, ovishet; — **-tietoinen**, ovias, osäker, tvifvelaktig; — **-toivo**, misströstan, hopplöshet, förtvifan; — **-totinen**, falsk, bedräglig; osannfärdig; — **-totuus**, sanningelöshet; — **-tunteisuus**, apati; — **-usko**, otro, vantro, vidskepelse; — **-vakainen**, ostadig, osäker, otillförlitlig, obeslutsam; — **-vapaa**, ofri; — **-vamma**, osäker; — **-volpa**, illamående, opasslig; — **-vääritös**, paradox.

Epäilee, v. tviflar, tvekar, misstror; misströstar; epäilemättä, utan betän-

kande, utan att tveka l. tvifla, utan tvifvel, otvifvelaktigt.

Epäilemätön, a. otvifvelaktig, ej tveksam.

Epäileväinen, a. misstrogen, tveksam.

Epäiltävä, a. part. tvifvelaktig, otillförlitlig, misstänklig.

Epälllys, s. tviflan, tvekan, tvifvelsmål, misströstan, förtviflan; epäilyksenalainen, underkastad misstanke, misstänkt; betänklig.

Epäilyttää, v. förorsakar tvifvel.

Epäkkö, s. (*geom.*) trapezoid.

Epäkäs, s. trapezium.

Epärö, s. obeslutsam menniska.

Epäröitsee, v. är tvehogsen, tviflar.

Epäys, s. afrådande, afstyrkan, vägran, afslag; tvehogsenhet; negering, negation.

Epäröivä, a. obeslutsam.

Epää, v. afråder, afstyrker, förvägrar, förbjuder, negerar.

Epäämätön, a. obestridlig, oneklig; ojäfaktig.

Epääväinen, a. afrådande, vägrande, negerande, negativ.

Erakko, s. afskildt ställe, eremitage.

Erakkolainen, s. ensling, enstöring, eremit.

Erähdyt, y. m., k. *Erhetys*, j. n. e. **Erhe**, a. misstag, villfarelse; — **oppi**, villolära.

Erheellinen, a. vilsefarande.

Erheetön (*-ttömän*), a. utan misstag, ofelbar.

Erheetti l. **erheellee**, v. förirrar sig.

Erhettymätön, a. ofelbar, infallibel.

Erhettyy, v. misstager sig, irrar.

Erhetys l. **erheys**, s. villfarelse, irring, misstag, felsteg; erhetyksestä, erhetyksissään, af misstag.

Erhetyttää, v. vilseleder, missleder.

Eri, a. indekl. skild, skiljaktig, olika, afskild; e. paikassa, på skildt ställe; e. seura, skildt sällskap; olla erillänäs l. erinänsä, vara skild; pääsee erilleen, blir fri från; istuvat erikseen l. erillään, de sitta hvar för sig l. afskildt; kukin erikseenä, hvar för sig; — **akuinen**, oliktidig; urtima; — **etu**, privilegium; — **kansainen**, af olika nation; — **kielinen**, af olika språk; — **kokoinen**, af olika storlek; — **laatu**, variant; — **laatuinen**, skiljaktig, heterogen; — **lahko**, egen sekt; — **lahkolainen**, sektanhängare; — **lainen**, olik; —

-laisuus, olikhet, kontrast; — **-lu** **kuinen**, af olika läsaart; — **-merki** **tyksellinen**, af olika betydelse, oliktydig; — **-mielinen**, af olika mening, stridig; — **-mielisyyt**, meningsskiljaktighet; — **-neuvoinen**, (*bot.*) skildkönad; — **-nkaltainen**, olika beskaffad, besynnerlig; — **-nomainen**, egenomlig, besynnerlig, synnerlig, utomordentlig; ei mitään erinomaista, ingenting särdeles; erinomaisen pitkä, särdeles lång; erinomaisen kaunis, utomordentligt vacker; — **-nomainen**, adv. synnerligen, i synnerhet, förnämligast, företrädesvis; — **-näköinen**, af olika l. skildt utseende, olik; — **-oikeudellinen**, privilegierad; — **-oikeudeton**, oprivilegierad; — **-oikeus**, privilegium; — **-osa**, skiftesandel; — **-purainen**, oenig, trätgirig; — **-puraisuus**, oenighet, tvedragt, söndring, misshällighet; — **-päättös** (*jur.*), bifafked; — **-seura**, sekt, anhang; — **-seuralainen**, partianhängare, sektiker; — **-suuntainen**, riktad åt olika håll; — **-uskoinen**, af olika religion, heterodox; — **-uskolainen**, bekännare af olika l. annan religion, dissenter; — **-uskolais-laki**, dissenterlag; — **-vieroinen**, heterodox, heretisk; — **-ääninen**, olikstämmig.

Erikkosoturi, s. partigångare, fribytare.

Erikoinen, a. enskild; yhd. muoto erikois-; e. asia, ensak; e. rauha, separاتفرد.

Erikäs, s. enstöring.

Erillinen, a. afskild, skild, fristående, strödd; yhd. muoto erillis-; — **-ajoukko**, detachment.

Erinäinen, a. särskild, skild, privat, speciel; yhd. muoto erinäis-; — **-skoula**, privatskola.

Erinäisyys, s. särskildhet, specialitet.

Eris, adv. (= eriksi) skildt, borta; — **-johdollinen**, abstrakt; — **-johtaus** l. **johto**, abstraktion; — **-kauppa**, monopodium; — **-kummainen**, besynnerlig, sällsam, märkvärdig; — **-kuntaisuus**, separatism; — **-merkintö**, utmärkelse; — **-tapainen**, egenartad, originel, kuriös.

Eristys, s. isolering; varietet.

Eristää, v. isolerar, abstraherar, varierar.

Erittäin l. **-ttäisin**, adv. särskildt, särdeles, enkom; erittäinkin, företrädesvis, i synnerhet.

Erittäinen, a. särskildt l. afsides l. enskildt varande, spridd.
Erittää, -stelee, v. skiljer, fränskiljer, analyserar; (*kom.*) reducerar.
Eriytyinen, a. särskild, speciel; — s. individ.
Eritys, s. särskiljande; (*kom.*) reduktion.
Eriämätön, a. oskiljaktig, oupplöslig, ofränskiljelig.
Eriäväinen, a. skiljbar, fränskiljelig, lossnande.
Eriää, v. skiljes, skiljer sig, fränskiljes, afsöndrar sig, lossnar.
Erkajaiset, s. pl. afskedskalas.
Erkaneon l. erkautuu, v. skiljer sig, afgår; kokous erkautuu, sammankomsten upplöser sig.
Erkanematon, a. oskiljaktig, som icke skiljer l. skilt sig.
Erkanevainen, a. åtskiljelig, afgående.
Ero, s. skilnad, skilsmessa, afgång, afsked; otti eron miehestänsä, skilde sig från sin man; ottaa eron virasta, tager afsked från tjensten; antaa eron, förfaskeदार; — **kirja**, skiljebetyg, afskedsbref, orlofsedel; — **käsä**, uppsägning; — **merkki**, skiljetecken; — **n-aika**, skilsmessans tid.
Eroaa, v. skiljer sig, är olika, frångår, afgår, aviker.
Eroavainen, a. afvikande, skiljaktig, olik; afgående.
Eroavaisuus, s. afvikelse, olikhet.
Eroilee, v. bjuder till att l. känner skiljas.
Erokas, s. ensling, eremit.
Erottaa, -tteele, v. skiljer, åt-, från-, sär-, urskiljer, utgallar, afsätter; ei-vät silmät erota, ögonen urskilja icke. — **oittaa**
Erottumaton, a. oskiljaktig; oafskiljelig; virasta e., oafsettlig.
Erotus, s. skilnad, åtskilnad, olikhet, differens, afsöndring, utgallring, förfaskeदारning; — **mies**, skiljeman.
Erouma, s. (*kom.*) afsättning, fällning.
Erouu, -utuu, v. undandrager l. skiljer sig; (*kom.*) afsättes.
Erä, s. aflägsen ort l. färd, fångst, afskild gång, andel, portion, post; (*Kalev.*) byte, fångst, färd; kuoleman erissä, på väg till döden; tällä erällä l. erällä, denna gång; yksi erältänsä, en i sender; vähin erin, litet i sender, i små portioner l. poster; toisen erän, för andra gången; ottaa eränsä, tager sin andel; laiva tuo erän-

sä, skeppet hemtar sin fångst; — **maa**, ödemark; — **metsä** l. -salo, jagtmark; — **mies**, jägare, fiskare; — **venhe**, båt för fiskfärder l. härnad; — **vuoristo**, urtjäll.
Eräinen, a.; kesken- l. puoli-eräin, halvgången l. -färdig; — s. resande, jägare.
Eräkäs, k. **Erokas**.
Eräs (erään), pron. någon, en viss.
Erätön, a. lottlös, tomhändt, utan fångst.
Esi (eden), s. stället framföre; on esissä l. esillä, är framme l. före, förhafves; kutsuu esiin l. esille, fram-, förekallar; tuo esiin, förebringar, företer, anför; — **astia**, förlag, recipient; — **ehto**, prellimär; — **-in-asettaja**, motionär; — **-inhauto**, opprop, framrop; — **-intuleva**, förekommande; — **-intulo-päivä**, inställelsedag; — **-in-veto**, framdragnig; — **-istuja**, preses; — **-isä**, stamfader; pl. förfäder; — **-kartano**, förgård; — **-kasvi**, förfrukt; — **-kunta**, stad; — **-kuva**, förebild, exempel; — **-kuvallinen**, exemplarisk; — **-kuvaus**, afbildning, målning; — **-käsite**, prenotation; — **-lause**, försats, premis; företal; — **-liina**, förkläde; — **-liite**, prefix; — **-lukija**, föreläsare; — **-illä-oleva**, förevarande; — **-merkki**, exempel; esimerkiksi (esim.), till exempel (t. ex.); — **-miehyys**, förmenskap, presidium, ordförandeskap; — **-mies**, förman, ordförande, preses; — **-munkki**, prior; — **-nanna**, priorinna; — **-oppi**, förkunskap; — **-pappi**, prelat, pastor; — **-piha**, förgård; — **-puhe**, företal, förord; — **-riippu**, förhänge, ridå, (*pipl.*) förlåt; — **-rukous**, förbön; — **-sana**, motto; (*gram.*) preposition; — **-taito**, förkunskap; — **-tieto**, propedeutik; — **-turva**, förmur, förskansning; — **-upseeri**, stabsofficer; — **-vaate**, förkläde; — **-valta**, öfverhet; — **-vanhemmat**, föräldrar; — **-vanhin**, stamfar.
Esiintyy, v. framskjuter, framträder, uppträder.
Esikko, s. förstling; förstuga; — **-oikeus**, förstfödalorätt.
Esikkö, s. gullivra.
Esikoinen, a. förstfödd; — s. förstling.
Esimmäinen, k. **Ensimmäinen**.
Esine, s. föremål, objekt.
Esineellinen, a. konkret.
Esineinen, a. objektiv.

Esite, s. framställning, proposition, motion.

Esitelmä, s. föredrag, framställning, afhandling.

Esittälee, v. framställer, föredrager; föreslår, proponerar.

Esittelijä, s. föredragande; — **-sihteeri**, referendariesekreterare.

Esittely, -lö, s. framställning, föredragning; esittelyllinen, akroamatisk.

Esittää, v. framställer, proponerar, presenterar.

Esitys, s. framställning, proposition, motion, föredrag, presentation; förslag; — **-kirja**, vehikel; — **-kyky**, framställningsförmåga; — **-laatu**, framställningsätt; — **-oikeus**, motionsrätt; initiativ.

Esityttää, v. låter föredraga, låter presentera.

Eskadroona, s. squadron.

Este, s. hinder, förevändning; jäf; lailinen e., laga förfall; tekee esteitä, gör svårigheter; esteen alainen, jäfvig.

Esteellinen, a. hinderlig; full med ursäkter; jäfvig.

Esteeton, a. hinderlös, förfalllös; ojäfvig; obehindrad.

Estelee, v. afhåller, afböjer; gör undanfyrter, urskuldar.

Estelemys l. **estelmys**, s. förevändning, ursäkt; jäfsanmärkning.

Estely, s. urskuldande, hinder.

Estin (**estimen**), s. det som hindrar, prohibitiv.

Esto, s. hindrande; — **-rinta**, kordong.

Estyy, v. förhindras, får hinder, är hindrad.

Estyttää, v. hämmar, gör hindrad, förekommer.

Estäke, -tyte, s. preservativ.

Estämätön, a. icke hindrande, obehindrad, ovägerlig.

Estättelee, v. söker hindra, gör förevändningar.

Estää, v. hindrar, förekommer, hämmar, afvänder; jäfvar.

Etana, s. snigel; (**kuu.**) strunt, slyngel.

Eteon, adv. ja postp. (**illat.** sanasta esi) framåt, för, före; menee herran e., går för herrn; tekee työtä asian e., arbetar för saken; — **-astunta**, framträdande; — **-kirjoitus**, förskrift; — **-kuvaus**, föreställning; — **-leikkaaja**, förskärare; — **-pantu**, förelagd; — **-päin**, framåt; — **-pääsy**, audiens.

Eteentyy, v. kommer fram l. före, framskrider.

Eteinen l. **etehinen**, a. framför varande, framtida, kommande; eteishuone, etehinen, förstuga, vestibul.

Etelä, s. söder; — **-kaakko**, sydydost; — **-louna**, sydydvest; — **-tuuli**, sunnanvind, sydlig vind.

Eteläinen, a. sydlig.

Etelämpi, a. komp. sydligare.

Etelästyy, v. n. gå öfver till syd.

Etenee, v. kommer längre fram, framskrider, framrycker.

Etenemys, s. progression; perspektiv.

Etenevä, -väinen, a. part. framåtgående; perspektivisk; e. kanta l. sukupolvi, nedstigande led.

Etevyys, s. framstående egenskap, företeelse.

Etevä, a. framstående, utmärkt; etevämpi, för mer, öfverlägsen; etevämyys, öfverlägsenhet.

Eteys, s. objekt.

Etikka, s. ättika; — **-happo**, ättiksyra.

Etinen, a. framtill varande, framtida; e. kansa, det kommande släktet.

Etsii, v. söker, letar, besöker, hemsöker.

Etsikko, s. besök vist; hemsökelse; Marian etsikkopäivä, Marie besökelsedag.

Etsinko l. **etsintä**, s. sökande, letning.

Etsiskelee, v. söker ofta, hemsöker.

Etso, s. sökning, efterletning.

Etsone, k. Ehtone.

Et, **ette**, k. En.

Että, konj. att; sekä...että, både ... och.

Etä, s. stället framför; fördel, intresse, förmon; lott; antaa etunsa ja elämänsä, uppoffrar allt hvad han eger; poikansa eduksi, till förmon för sin son; silmän e., ögnamärke; — **-anti**, förskott; — **-asia**, intresse; — **-hakkaus**, förhuggnung; — **-hammas**, framtand; — **-huone**, förrum; — **etu** l. **etuisjyvät**, slösäd; — **-jalka**, framfot; — **-joukko**, förtrupp; — **-koipi**, framben; — **-kertoja**, (**mat.**) koefficient; — **-kynsi**, förhand; olla etukynnessä, sitta i förhand; prevalera; — **-käsi**, förhand; saa etukädessä, får i främsta rummet; — **-loukko**, (teatterissa) oxöga; — **-mies**, vedett; — **-murros**, förhuggnung; — **-nenä**, första spetsen; on etunenässä, är i spetsen; — **-oikeudellinen**, prioriterad; — **-oikeudeton**, opriori-

terad; — **-oikeus**, förmons rätt, prerogativ, privilegium, prioritet; — **-osa**, brorslott; (*lagt.*) fördel; — **-puoli**, framdel l. -sida; on etupuolella, är frampå, framtill; — **-pää**, framända; etupäässä, i främsta rummet, företrädesvis; menee etupäässä, går främst l. i spetsen; — **-ruokko**, förbruk; — **-silta**, perrong, plattform; — **-sormi**, pekfinger; — **-vahä**, — **-vartio**, förpost; — **-vaunu**, tender; — **-voite**, försteg; framlas; — **-voiteinen**, framlastad, framåtlutande.

Etuinen l. **etuisa**, a. fördelaktig, förmonlig.

Etuisuus, s. fördelaktighet, företräde.

Etulainen, s. substitut.

Etäinen l. **etäinen**, a. fjerran varande, aflägsen.

Etäisyys, s. aflägsenhet, afstånd.

Etäytyy, v. aflägsnar sig.

Etää, s. långt aflägsen ort l. tid; on etäkällä, är fjerran, långt borta; tulee etäkältä, kommer långtifrån; — **-näköinen**, långsynt.

Etäällinen, k. **Etäinen**.

Eukko, s. gammal qvinna, gumma, matrona, mor; eukkoseni, mor lilla, kära mor.

Evankelinen, a. evangelisk.

Evankeliumi, s. evangelium.

Evelä, a. liflig, rörlig, qvick.

Eversti l. **evesti**, k. **Översti**.

Evitty, v. får fenor.

Evä, s. fena.

Eväinen, a. ht. fena, fenig.

Evällinen, a. försedd med fenor, fenig.

Eväs (**evään**), s. vägkost, proviant; —

-kontti, matväska; — **-laukku**, vägkostrensel; — **-pussi**, vägkostpåse; — **-voi**, ressmör.

Evästää, v. förser med vägkost, provianterar.

Evästys, s. proviantering.

Evätä, inf. sanasta **Epää**.

Evätön, a. fenlös.

Eväällinen, a. försedd med vägkost.

Eväätön, a. utan vägkost.

F.

Mitä edellä on sanottu d:stä sekä b:stä ja c:stä, sopii myös f:n suhteen.]

Fagotti, s. fagott.

Fajanssi, s. fajans.

Fajanssinen, a. af fajans.

Faktori, s. faktor.

Fantasia, s. fantasi.

Farisealainen, a. fariseisk.

Fariseus, s. farisé.

Fatalisti, s. fatalist.

Feminiini, a. o. s. feminin.

Fideikomissi, s. fideikommiss.

Filantroopia, s. filantropi.

Filantroopillinen, a. filantropisk.

Filologi, s. filolog.

Filosofi, s. filosof.

Filosofia, s. filosofi.

Filosofallinen, **filosofinen**, s. filosofisk.

Finanssit, s. pl. finanser.

Finaali, s. final.

Finni, s. finne (*på huden*).

Flaku, s. flagg; — **-vaate**, flaggduk; — **-laiva**, flaggskepp.

Floretti, v. florett.

Flyygeli, s. flygel.

Fosfori, s. fosfor.

Fotograafi, s. fotograf.

Fotografeeraa, v. fotograferar.

Fotografia, s. fotografi.

Fregatti, s. fregatt.

Fröökinä, s. fröken.

Fysiikka, s. fysik.

Fysiikallinen, a. fysikalisk.

Fysiologia, s. fysiologi.

Fysiologillinen, a. fysiologisk.

Förmyntäri, s. förmyndare.

G.

G:n on samoin laita, kuin b:n, o:n, dn ja f:n. Katso niistä.
Galaktiitti, s. galaktit.
Galvaninen, a. galvanisk.
Galvaniseeraa, v. galvaniserar.
Galvanismi, galvanisuus, s. galvanism.
Gangliot, s. pl. ganglier.
Gaselli, s. gazell.
Genia, s. geni.
Genetiivi, s. genitiv.
Geografia, s. geografi.
Geometria, s. geometri.
Geometrinen, a. geometrisk.
Germanilainen, a. germanisk.
Gneissi, s. gneiss.

Gootilainen, a. gothisk; — s. göte.
Gramatikka, s. grammatik.
Gramma, m. gramm (Ranskan paino-yksiö = kuutiollisen centimetrin l. sadesmetrin vesipaino).
Graniitti, s. granit.
Graveeraa, v. graverar.
Greikkalainen, a. grekisk.
Guano, m. guano.
Gummi, s. gummi.
Gurku, s. gurka.
Gymnaasi l. **gymnasiumi**, s. gymnasium.
Gymnastiikka, s. gymnastik.
Gööttiläinen, a. göthisk.

H.

Haa, int. hvad?
Haahka, s. eidergås, gudunge.
Haaksi (-hden), s. fartyg, farkost; —
 -rikko, skeppsbrott; — -rikkoinen,
 skeppsbruten.
Haalaa, v. a. halar.
Haalakka, a. ngt ljum; ngt black.
Haalea, a. black; ljum.
Haalii, a. rafsar l. skaffar ihop.
Haalistaa, v. ljummar.
Haalistumaton, a. obletri.
Haalistuu, v. blacknar, bleknar; blir
 ljum.
Haamottaa, v. skymtar, skymlar, skim-
 rar.
Haamu, s. skugga, vålnad.
Haapa, s. asp; — -näätä, stenmård.
Haapainen, a. af asp, asprik.
Haapio, s. ekstock af en aspstam, asp-
 julle.
Haappaa, v. griper tag, famlar.
Haara, s. gren; joka haaralta, från
 alla håll; — -osasto, filialafdelning;
 — -tie, skiljo- l. sidoväg. —
Haaraantuu, -autuu, v. grenar sig.
Haarainen, a. grenig; kaksahaarainen,
 tvågrenig.
Haarakas, a. grenrik, månggrenad.
Haarallinen, a. grenfördedd, grenad.
Haaranne, s. utgrening.
Haaraton, a. grenlös.

Haarikka, s. stänka (med två öron).
Haarniska, s. harnesk.
Haarniskallinen, a. harnesklädd.
Haaroo, -ilee, -ittuu, v. bildar grenar,
 utgrenar sig, afviker.
Haaroittaa, v. förser med grenar, utgrenar.
Haaru, -ukka, s. liten gren, hängare,
 gaffel.
Haasia, s. häsja.
Haasioitsee, v. häsjar.
Haaska, s. luder, as.
Haaskaa, v. förderfvar, förstör, öder,
 åverkar.
Haaskaantuu, v. förderfvas, blir för-
 störd; intrasslas.
Haaskaattaa, v. låter förstöra.
Haaskio, s. ohägn, förderfvadt tillstånd,
 förspillning; menee haaskioon, går
 förloradt, förspilles.
Haaso, s. släpig menniska, gås, drum-
 mel.
Haastaa, v. talar; stämmer (till rätta);
 hotar, utmanar.
Haastelijaa, a. meddelsam, pratsam.
Haasto, s. stämning (till rätta); hot;
 sakon h-lla, vid vite, vid äfventyr
 af vite.
Haastattaa, v. låter instämma; tilltalar.
Haasu, s. stackare, lanka.
Haava, s. sår; gång; yhtä h-aa, på
 en gång; tällä h-aa l. h-lla, denna
 gång, i detta ögonblick; — -kuume,

sårfeber; — lääkäri, kirurg; — sakko, sårabot.
Haavainen, a. sårig.
Haavaton, a. utan sår, sårfri; utan asp (haapa).
Haave, s. grill, fantasi.
Haaveksii, v. fantiserar, svärmar.
Haaveksija, s. fantast, grillfångare, svärmare.
Haavi, s. häf; haavillinen, en häf full.
Haavii, -itsee, v. häfvar.
Haavikko, -sto, s. asplund, -skog, -bestånd.
Haavoittaa, v. sårar; — ttuu, v. sårnar, såras.
Haavoittuvainen, a. sårbar.
Haavuri, m. kirurg, fältskär.
Haduton, a. utan fjun; k. Hatu.
Haen, k. Hakee.
Haettaa, v. låter söka, requirerar.
Hah, int. hvaba? hvad?
Hahahtaa, v. prassalar till; uppgifver ett gapskratt.
Hahka, k. Haahka.
Hahlot; s. pl. grythängare.
Hahmaisee, v. sväljer glupsakt.
Hahmii, -uaa, v. samlar l. trefvar efter; gör osäkert l. på måfå.
Hahmo, s. drag, kontur, gestalt; skugga, vålnad; — usko, skentro.
Hahmoilee, s. gör de yttre dragen, formar, skizerar, konstruerar.
Hahmoinen, a. af ngn form; ihmisen, kengän h., liknande menniska, sko.
Hahmoton, a. oformlig.
Hahottaa, v. kacklar, gapskrattar.
Hahti (-en), s. farkost, skepp.
Hahtu, s. fjun; fnas.
Hahtuva, s. ullfåga; lumi-h., snöfinga l. -flock.
Hai, k. Haji.
Haiduttaa, v. låter afdunsta, förflygtigar, förskingrar.
Haihtumaton, a. oafdunstad, ovansklig.
Haihtuu, v. förflyger, afdunstar, försvinner; haihtuva, flygtig.
Haika, s. svag obehaglig lukt, os; nys om ngt.
Haikahtaa, v. ropar hoj, qvinkar till.
Haikailee, v. qvider, pjunkar.
Haikara, s. häger; stork.
Haikesa, a. bitter, skarp, smärtsam.
Haikeasti, adv. bittert.
Haikeroitsee, v. oroa, är missmodig.
Haikens, s. bitterhet, missmod.
Haikentaa, v. förbittrar.

Haikentuu, v. blir bitter, bedröfvad.
Haiku, s. lukt, os; smärta.
Hailaantuu, v. förflyger, blir andfallen.
Haillea, a. ljum.
Hailentaa, v. ljummar; — entuu, ljummas.
Haili, s. strömming.
Haima, s. bimage.
Haimi, s. svag lukt, nys, aning.
Haira, s. iring; — sana, förflugt ord, missägning; — suunta, missriktning; — usko, villfarande tro, kätteri.
Hairaa, -ilee, v. tager felt, famlar.
Hairahtaa, -htuu, v. förirrar l. missstager sig, begår felsteg, felar.
Hairauu, -aantuu, v. missledes, går vilse.
Hairaus, -hdus, s. iring, felsteg, förseelse.
Hairauttaa, v. vilseleder, missleder, förvillar.
Haisee, v. luktar, stinker.
Haiseva, -vainen, a. luktande, stinkande.
Haisematon, a. icke luktande, stanklös, luktfri.
Haiskahtaa, v, ger lukt ifrån sig, stinker.
Haisko, s. ströhalm, strö, boss.
Haistaa, v. känner lukt, luktar på, vädrar, luktar.
Haisti, -o, s. lukt, luktning, luktsinne.
Haistin, s. luktorgan, luktrör, väderkorn.
Haisu, s. lukt, stank.
Haitallinen, a. hinderlig, oläglig, menlig, ogynnsam.
Haitta, s. men, hinder, förhinder, omak, olägenhet; avaimen h. l. h-rako, riffa l. inskärning i nyckelax.
Haittaa, v. förhindrar, skadar, generar; ei haittaa, skadar inte; haittaamatta, utan olägenhet, utan intrång.
Haittaamaton, a. icke hinderlig.
Haittaava, a. ogynnsam.
Haittantomaton, a. obesvårad.
Haittantuu, v. får olägenhet, förhindras, besvåras.
Haitu, -uva, s. fjun; 2) mjölkblanda.
Haitukka, s. ynkrygg, stackare.
Haivale, -one, s. glest hår, svagt hårstrå, kaluf.
Haiventaa, v. luggar.
Haja, s. utbredt tillstånd, krigspridning; on hajalla, är krigspridd, söndradt; menee hajalle, går i kras, sprider sig omkring; — aatteinen l. -mielinen, tankspridd; — paikkainen, sporadiak; — kylvö, bredsådd; — ääni, stänkkröst.

- Hajahtaa**, v. sprider hastig lukt, doftar.
- Hajallinen**, a. kringspridd.
- Hajanainen**, a. söndrig, i stycken.
- Hajauu**, -aantuu, v. sprides, utbredes, faller sönder.
- Haji**, s. haj.
- Hajoaa**, v. faller sönder, sprider l. upplöser sig; liitto h., förbundet blir upplöst.
- Hajoittaa**, v. kringströr, sprider, utbreder, nedriver, upplöser.
- Hajoitus**, s. kringspridning, upplösning.
- Hajous**, s. splittring, spridning.
- Haju**, s. lukt, doft; — **-aisti**, luktsinne; — **-inkauppias**, parfymör; — **-vesi**, luktvatten.
- Hajuaa**, -ilee, v. doftar.
- Hajuinen**, -llinen, a. som har lukt, lukande; hyvän-h., väluktande, doftande.
- Hajustaa**, v. parfymerar.
- Hajuton**, a. luktfri, utan doft.
- Haka**, s. hake, häkta; 2) hage.
- Hakaa**, v. hakar fast, fäster haken på; instänger i hage.
- Hakana**, s. skägglaf.
- Hakara**, s. gadd, tagg, retelse.
- Hakartaa**, v. sticker smått, retar.
- Hakee**, v. söker, uppsöker, ansöker.
- Hakemus**, s. ansökning; — **-kirja**, ansökningskrift, ansökan.
- Hakeminen**, s. sökning; uppsökande.
- Hakija**, s. sökare, sökande; viran h., tjänstsökande.
- Hakkaa**, v. hugger, bultar, basar; h. metsää, afverkar l. hugger skog; hakkattavaksi merkitä l. leimata, utstämpla.
- Hakkaus** l. **Hakkuu**, s. huggning, hygge, afverkning; — **-ala**, hyggesyta l. -period; — **-jaosto**, fackverk; — **-jako**, -vuoro, hyggesföljd; — **-kirves**, huggyxa; — **-palkka**, huggarlön.
- Hakkauttaa**, v. låter hugga.
- Hakkinen**, s. kaja.
- Hakkuri**, s. hackho.
- Hako**, s. barrqvist, granris, ruska; barr; — **-metsä**, granrisskog.
- Haku**, s. sökning; lagsökning.
- Halaa**, v. omfamnar, omarmar; åstundar.
- Halajaa**, v. har lust till, åstundar.
- Halava**, s. en videart, grönpl (?)
- Halaa y. m. k. Haalea j. n. e.**
- Haljakka**, s. vid rock (af vadmal).
- Haljennainen**, a. sprucken, remnig; — s. spricka, remna.
- Halkaisee**, v. klyfver, spränger.
- Halkaisija**, s. klyfware; diameter.
- Halkaisin**, s. klyfningsmedel, kil.
- Halkeaa**, v. remnar itu, klyfves, spricker; syö haljetakseen, äter sig sprängmätt.
- Halkeama**, -kein, s. remna, spricka, läcka.
- Halkeimeton**, a. sprickfri.
- Halkeinen**, -eellinen, a. sprucken, spjeltig, sprickfull.
- Halki**, adv. i tu, i klyf; — prep. tvärsöfver, tvärsigenom; asian h., rakt på saken; — **-kohtainen**, diametral.
- Halkinainen**, a. klufven, remnad.
- Halkio**, -kiöin, s. spricka, remna, springa.
- Halko**, s. kastved, vedträ, ved; — **-pino**, vedtraf; — **-syli**, vedfamn; — **-syllys**, vedbördä; — **-vaja**, vedliden l. -skjul; — **-vene**, vedskuta.
- Halkoo**, v. klyfver (*stora stycken*), spjeltker.
- Halla**, s. nattfrost, frost; halla on ruikiin pannut, frosten har ekadat rågen; ruis on hallan panema, rågen är frostbiten; arka hallalle l. hallan arka, frostöm; — **-maa** l. **-perä**, frostjord; — **-peräinen**, frostländig; — **-npesä**, frostnäste; — **-vuosi**, frostår; — **-yö**, frostnatt.
- Hallaantuu**, v. skadas af frost.
- Hallain (-imen)**, s. hallon.
- Hallainen**, a. frostig, frostöm.
- Hallava**, a. black, gråbrun.
- Halli**, s. ngt gråbrunt, gråbrun hund, gräsäl; — **-parta**, gråskäggig.
- Halliainen**, s. bröd af frostskadad säd; pl. halliaiset, frostbiten säd.
- Hallimerkki**, s. hallstämpel; — **-oikeus**, s. hallrätt.
- Hallinnollinen**, a. administrativ.
- Hallinto**, s. förvaltning, administration, disposition.
- Hallistuu**, v. blacknar, changerar.
- Hallitsee**, v. herrskar, regerar, beherrsakar, styr, besitter; h. maata, herrskar öfver ett land; besitter jord; h. taloa, besitter ett hemman, är äbo & hemmanet; Pietarin hallitessa, under Peters regering.
- Hallitsematon**, a. ohejdad, otyglad, ostyrlig, oreglerig.
- Hallitsija**, s. herrskare, herrskarinna, beherrskare, regent, regentinna; — **-suku**, dynasti.
- Hallitsijatar**, s. herrskarinna, regentinna.
- Hallitus**, s. styrelse, regering, förvaltning; — **-aika**, regeringstid; — **-kau-**

- punki**, residensstad; — **laitos**, -**kunta**, styrelse- l. embetsverk; — **mies**, styresman; — **muoto**, regeringsform; — **neuvosto**, regeringsråd l. -konselj; — **tapa** l. **meno**, regeringsätt; — **valta**, regeringsmakt; — **virka**, regerings- l. öfverhetskembete.
- Halme**, s. svedja; trädesåker.
- Halmehtii**, s. svedjar.
- Halonhakkaaja**, s. vedhuggare; — **latoja**, vedradare; — **myynti**, vedförsäljning.
- Halpa**, a. billig, af ringa värde, låg; h. hinta, billigt pris; halvat ajatukset, låga tankar; sain halvalla, jag fick för billigt pris; pidän halpana, jag ringaktar.
- Halpaus**, k. Halvaus.
- Halpenee**, v. blir billig, faller (i pris).
- Halpuus**, s. billighet, ringhet, låghet.
- Halstari**, s. halster.
- Haltija**, s. skyddsande, genius, patron, magthafvande, besittare, innehafvare; metsän h., skogsrå; huoneen h., husets föreståndare; talon h., innehafvare af hemman; kotohaltija, tomtgubbe; styresman i huset; mies on haltijoissaan, mannen är i ekstaas.
- Haltijat**, s. skyddsgudinna, -patronessa.
- Haltijoitsee**, v. är i ekstaas, idkar magi.
- Haltijokas**, a. ekstatisk, magisk.
- Haltu**, s. vård, skydd, värja, värde, våld; talo on hallussani, hemmanet är mitt våld l. uti min värjo, jag har hemmanet om händer; antaa vie-raan haltuun, ger i en främmandes våld l. värjo; jumalan haltuun! farväl! adjö!
- Halu**, s. lust, begär, åtrå, bøjelse; halulla, halun perästä, med begärlighet, med mycken lust; — **juoma**, favoritdryck; — **ruoka**, lifrätt; — **mie-linen**, beredvillig; — **npää**, intresse.
- Haluaa**, v. önskar, åstundar.
- Haluinen**, a. lysten, fiken, hugad, böjd för. — *aan*
- Halukas**, a. lysten, hugad, villig, begärlig.
- Halukkaasti**, adv. begärligt.
- Halullinen**, k. Haluinen; halulliset ottajat, hugade spekulanter.
- Halullisuus**, s. lystenhet, lystnad, lust, benägenhet.
- Haluttamaton**, a. oappetitlig.
- Haluton**, a. utan lust, obenägen, motvillig, ovillig.
- Haluttaa**, v. väcker längtan, gör lysten; minua h., jag har l. känner lust l. begär.
- Halvaa**, v. förlamar, gör slagrörd; hän halvattiin, han fick slag, blef förlamad; halvattu, slagrörd, förlamad.
- Halvaus**, s. slaganfall, slag, förlamning; — **vika**, slagrördhet.
- Halvauttaa**, v. gör förlamad.
- Halvautuu**, v. blir lam, får slag.
- Halveksii**, v. uppskattar lågt, ringaktar, förmår, missaktar.
- Halvennus**, s. prisnedsättning; nedsättning, förklening.
- Halventaa**, v. fäller priset, nedsätter, föringar, förklenar.
- Halventavainen**, a. förklenlig.
- Halventuu**, v. blir billigare, faller i värde, nedsättes.
- Hama**, s. det yttersta målet; hamaan kuolemaan asti, allt intill döden; hamasta mailman alusta, ända ifrån världens begynnelse.
- Hamara**, s. yxhammare, knifstrygg.
- Hame**, s. kjortel.
- Hameellinen**, a. kjortelförsedd l. -klädd.
- Hamehtii**, v. påkläder sig kjortel.
- Hameittaa**, v. förser med l. påkläder kjortel.
- Hamilas**, s.; pl. h-aat, höbår (af *tvenne störrar*).
- Hamina**, s. hamn; årtulle med vidja; (*Kalev*) susning, gnissling.
- Hamina-asetus**, j. n. e., k. *Satama-asetus* y. m.
- Haminoitsee**, v. hamnar; ligger i hamn.
- Hammas (-paan)**, s. tand, kugg; ham-masten kiristys, tandagnisslan; hampaitani särkee l. kolottaa, jag har tandverk; puree hammas-ta, skär tänder; etuhammas, framtand; takahammas, baktand; syö-mähammas, oxeltand, vishetstend; torahammas, beta; hampain l. hampailla, med tänderna; — **luu**, munstycke; — **harja**, tandborste; — **ratas**, kuggjul; — **sarja**, tandrad; — **tanti** l. **kipu**, tandvärk, -plåga; — **tikku**, tandpetare.
- Hammastaa**, v. förser med tänder l. kuggar, tandar, visar tänder, munhuges, brukar mun.
- Hampaallinen**, -mpainen, a. tandad, med tänder l. kuggar försedd.
- Hampaaton**, a. tandlös, utan kuggar.

Hampallee, v. tuggar, bites (*grålar*).
Hamppu, s. hampa; martohamppu, hanständ af hampa; — *lintu*, hämppling.
Hamppuinen, a. af hampa (*gjord*).
Hampsii, v. skyndar med långa steg; skrapar l. krafsar ihop.
Hamuaa, v. väsnas, stöjar; rafsar, trefvar; syö hamuaa, äter mumsande.
Hamukka, s. liten kjol, kolt.
Hamutsa, s. rankdyna, halsvalk (*för häst*).
Han (hän), enkl. part. ju, dock väl; otihan sinä, du tog ju; tottahan tulee, han kommer väl dock; kyl-lähän saan, jag får väl.
Hana, s. kran, tapp; (kiväärissä) hane; puolihanassa, i halfspänning; — *ntulppa*, krankike.
Hangas, s. läm, giller af nedböjdt träd, k. **Hanka**.
Hangaton, a. utan tullar.
Hangoittaa, *-ittelee*, v. förser med årtullar; röres klumpigt l. svängande, strettar emot, besvärar, rivaliserar; — *itteliija*, rival; hanrej.
Hanhi (-en), s. gås; hanhenkaura, losta; hanhenpoika, gåsunge; metsähänhi, vildgås.
Hanka, s. krok, årtulle; peukalohanka, tumvinkel; ylihanka, styrbord; alihanka, babord; — *purjeinen*, sidamedvind; — *vastainen*, sidamotvind; — *viitsa*, tullvidja.
Hankaas, v. skafver, gnider.
Hankain, s. tullvidja; skafjern.
Hankainen, a. försedd med tullar; kak-sihankainen vene, tvärroddig båt.
Hankala, a. obeqväm, besvärlig, hinderlig, ohandterlig.
Hankalasti, adv. besvärligt, med svårighet.
Hankaluus, s. besvärlighet, svårighet, ovighet.
Hankaus, s. skafning, friktion; — *rauta*, skafjern.
Hankautuu, v. skafves, skubbas, gnides.
Hankava, a. försedd med starka tullar, hållig.
Hanke, s. tillrustning, förberedelse, plan, företag; ollaan hankkeissa, man är i beråd, rustar sig till; pahat hankkeet, elaka planer; sodan hankkeet, krigerustningar; kaup-pahankkeet, handelsföretag.
Hanki (-gen), s. skare, drifva; h. kannattaa, skaren bär; hangella, på

drifvan l. skaren; hangessa, i drifvan l. snön; — *kannate*, skare.
Hankilas, s. vinterand, alfågel.
Hankinta, s. tillrustning, beredelse, anskaffning.
Hankki, s. hank; hängare.
Hankkii, v. tillrustar, föranstaltar, förskaffar, anskaffar, bereder sig, ämnar; h. häitä, rustar till bröllop; h. ruokaa, skaffar mat; h. takauksen, anskaffar borgen; h. tilaisuuden, bereder l. förskaffar tillfälle; h. matkalle, bereder l. ämnar sig på färd.
Hankkilus, s. bärrem, gehäng.
Hanko, s. tjuga, gaffel; hiili-h., eldgaffel; sian hangot, svinrankor l. -klofve.
Hankoo, v. kastar hö med tjuga.
Hansikka, s. handske. *hanssa*
Hantela, a. slagrörd på ens sidan, vacklande, ofärdig, osäker; k. **Hankala**.
Hantvärkki, s. handtverk.
Hantvärkkäri, s. handtverkare.
Haotaa, k. **Havuttaa**.
Hapahka, a. syrlig.
Hapan (happamen), a. sur.
Hapantuu, *-pattuu*, v. surnar, syrsättes.
Haparoitsee, v. famlar, grabblar.
Hapate, *-tin*, s. syrningsmedel l. ämne; jäsningsämne.
Hapaton, a. osyrad, syrfri.
Hapattaa, *-ntaa*, v. gör sur, syrar, låter surna.
Hapatus, s. syrnig; jäsnig; surdeg (*bibl.*); vattenblom.
Hape, s. syre; syrlighet; — *kaasu*, syrgas; — *rehu*, surfoder.
Hapettuma, s. oxidul.
Hapettuma, s. oxid.
Hapettuu, *-istuu*, v. syrsättes, oxiderar.
Hapera, a. spröd, skör.
Hapes, s. syrlighet.
Hapos, s. surnadt tillstånd; sur blandning.
Happanee, v. surnar; jäser.
Happanematon, a. icke surnande, osurnad, osyrad.
Happanevainen, a. surnande, benägen att surna.
Happi, k. **Hape**.
Happilo, s. oxidul.
Happo, s. syra.
Happoinen, a. syrsatt, syrblandad, syrlig.
Hapottaa, v. syrsätter, försätter med syra.
Hapottuma, s. oxid.

Hapottuu, v. syrättes, blandas med syra, oxiderar.

Hapsi (-en), s. hår (*långt och gles*); rottråd; hajalla hapsin, med utslaget hår; — *heinä*, hundtunga.

Hapsii, v. räfsar, berör det yttersta, gör vårdslöst.

Hapsu, s. fjesker, slams, hafa.

Hapuilee, v. famlar l. letar efter.

Hara, s. hacka, harf (*af qvistig gran*), qvistharf; — *knokka*, hacka, kratta; — *reisin*, skrefbent, med utbredda ben.

Haras, v. harfvar (*med qvistharf*).

Harakka, s. skata; — *mylly*, sqvalt-
qvarn; h-n marja l. mustikka, kråkbär, kråkfötter.

Harava, s. räfsa, kratta.

Haravoitsee, v. räfsar, krattar.

Harha, s.; menee h-an, går vilse; — *heitto*, felkast; — *kulku*, irrfärd; — *luulo*, villomening, fördom; illusion; — *oppi*, irrlära; — *tie*, villo-
väg.

Harhaa, -ilee, v. irrar sig, går vilse.

Harhaantuu, v. råkar vilse l. i villfarelse.

Harhaantumaton, a. oförrillad.

Harhainen, a. irrig, vilseledande.

Harhallinen, a. irrig, illusorisk.

Harhattaa, -auttaa, v. förvillar, vilseleder.

Harhaus, s. villfarelse, misstag; on har hauksissa, har förrirat sig, begår misstag.

Hari, s. utspärradt tillstånd; kynnet ovat harillansa, klorna äro utspärrade.

Harja, s. man, kam, ås, borste; (*maanvilj.*) drill, rygg, drillrygg; hevosen h., hästman; sian h., svinets ryggborst; kukon h., tuppkam; kalan h., fiskspol; huoneen l. katon h., takkam; kypärin h., hjälmbuske; vuoren h., bergets kam l. ås; vaon h., tilta l. drill vid fåran; — *hirsii*, takås; — *jyrä*, drillvält; — *kylvyö*, drillsådd; — *kannut* (*pl.*), köpskål vid hästhandel, manskål; — *lintu*, härfågel; — *ntekijä*, boretbindare; — *vako*, drillfåra; — *äes*, drillharf.

Harjaa, v. borstar.

Harjaaja, s. boretstare.

Harjaannuttaa, v. gör öfivad, inöfvar, exercerar in.

Harjaantuu, v. blifver van l. öfivad.

Harjaantumaton, a. öfivad, oefbaren.

Harjainen, a.; pystyharjainen, med uppstående man; liinaharjainen, gulmanig; tasaharjainen, jemnasad.

Harjaksinen, a. af borst, borstig.

Harjallinen, a. försedd med ås, man, kam; rygglagd; harjalliset, hästköpskalas.

Harjaane (-nteen), s. landtås, rygg; sandref.

Harjas (-ksen), s. borst, börst. *rajuista*

Harjoittaa, v. öfvar, utöfvar, idkar; h. oppilaita, öfvar l. inöfvar elever; h. elinkeinoa, idkar en näring; h. pahuutta, öfvar laster.

Harjoittaja, s. idkare, utöfware, inöfware.

Harjoittelee, v. öfvar (*småningom*); öfvar sig.

Harjoitus, s. öfning, utöfning, praktik; — *opettaja*, öfningalärare, exercitiemästare; — *tunti*, öfningstimme.

Harju, s. ås.

Harjuri, s. borstsamlare, borstbindare.

Harjus, -ustin, s. (*öfre*) rankrem; harjuslohi, laxöring l. forell.

Harkinto, s. pröfning; reflexion.

Harkitsee, v. funderar, uttänker, pröfvar; reflekterar.

Harkka (sana), s. stickord, snedt ord.

Harkki, s. dragg.

Harkkii, v. draggar.

Harkko, s. klump, tacka, grupp; — *rauta*, tackjern.

Harmaa, a. grå; — s. grålle; — *karvainen*, gråhårig; — *kivi*, gråsten; — *nkirjava*, gråspräcklig; — *nsininen*, blyfärgad, gråblå; — *parta*, gråskägg, gråskäggig; — *päinen*, gråhårig.

Harmaa, v. gråfärgar, gråmålar.

Harmaantuu, v. grånar.

Harmahtaa, v. skiftar i grått.

Harmaus, s. gråhet, grånad; gråfärgning.

Harmentaa, v. gör grå l. gråare, gråfärgar.

Harmentuu, v. blir grå, grånar.

Harmi, s. harm, förargelse, ledsamhet.

Harmikas, -illinen, a. förarglig, ledsam, förtretlig.

Harmistuu, v. förargas, ledsnar.

Harmittaa, v. förargar, förtretar; minua h., det förargar mig; harmittuva, harmful, förarglig, ledsam, obehaglig.

Haro, k. Hari.

Harppaa, v. skuttar, tager långt steg, gör ett språng.

Harppaus, s. skutt, språng.

Harppi, s. passare (*instr.*).

Harppu, s. harpa.

Harpuna, -puuni, s. harpun.

Harras (-rtaan), s. ihärdig, trägen, ifrig, andäktig, varm, intresserad; — **haluinen**, ifrigt längtande, lifigt intresserad; — **mielinen**, ifrig, nitisk, intresserad; — **oppinen**, begärlig efter lärdom.

Harrastaa, v. ifrar l. sträfvar för, nitälskar, omfattar.

Harrastaja, s. ifrare, nitälskare; amatör.

Harrastamaton, a. ointresserad.

Harrastavainen, a. nitälskande, tillgifven.

Harrastus, s. ifran, sträfvan, nitälskan, intresse.

Harrastuttaa, v. gör ifrig l. intresserad.

Harrastuu, v. blir ifrig l. intresserad.

Harri, s. harr.

Harsi, a. gles; skör; — **vaate**, flortyg.

Harsistaa, v. gör gles; blädar.

Harso, s. flor.

Harsti, s. slipsten, brynsten.

Hartaantuu, v. blir trägen l. andäktig.

Hartaasti, adv. tråget, ifrigt, varmt, andäktigt.

Hartaus, s. ihärdighet, ifver, värme, andakt; — **-kokous**, konventikel.

Harteva, a. axelbred.

Hartiat, s. pl. skuldror, axlar.

Hartiakas, a. bredaxlad.

Hartsaa, v. hartsar.

Hartsi, s. harts.

Harus (-nksen), s. stag, vant.

Harva, a. gles, otät, sällsynt, få; on harvassa, finnes glest l. sällan; astuu harvaa, stiger på långsamt; lyö harvaan, slår med uppehåll; harvassa asuttu, glest bebodd; harva ihminen l. harvat ihmiset, få människor; — **-kylvyinen**, tunn l. glessådd; — **-hammas**, gles-tandad; — **-lukuinen**, fåtalig; — **-puheinen**, **-sanainen**, fåordig, ordkarg; — **-invalta**, oligarki, fåvälde.

Harvenee, -ntuu, v. glesnar, blir färre.

Harventaa, v. gör glesare l. färre, gallrar.

Harvikas, a. akir.

Harvinainen, a. sällsynt, sällspord, rar.

Harvoin, adv. sällan; h. kuultu, sällspord; h. nähty, sällsynt; harvem-

min, mindre ofta, ännu mera sällan; harvemmasti, glesare.

Hasahtaa, v. susar till, ljnder has.

Hasertaa, v. rör sig (*susande*).

Hasittaa, v. hetsar; kasar bort.

Hasahtuu, v. blir något förryckt l. fänig.

Hassu, a. lurvig; fänig.

Hassukas, a. vriden, tassig.

Hassumainen, a. småtokig, fjoskig.

Hassuttaa, v. går lurvig; talar oreddigt; tokas; minua h., jag är som fänig.

Hatainen, a. löslig, porös.

Hatara, a. gles, otät, gissnad, läck, modrig; h. ovi, gles dörr; h. vene, gissnad båt; h. tie, modrig väg; h. t silmät, svaga, fuktiga ögon.

Hataroituu, v. glesnar, gissnar.

Hatikko, s. fjesker, hafser.

Hatistaa, v. kasar l. jagar bort l. efter.

Hatkahtaa, v. gör l. sker hastigt; poika hatkahti naapuriin, gossen slank in till granngården.

Hattara, s. slarfva; strömoln, molnfläck.

Hattu, s. hatt; — **-lahko**, **-puolue**, hattpartiet; — **-maakari**, hattmakare.

Hatu, s. fjun, rugg, fint hårstrå.

Hatuinen, a. finhårig, fjunig.

Hatullinen, a. hattegande; — s. en hatt full.

Hatuton, a. utan hatt, hattlös.

Haudattaa, v. låter begrafva.

Haude (-teen), s. baddning; omslag; vie haudetta lehmille, för baddning åt korna; kylmät hauteet, kalla omslag l. baddningar.

Haudikas, k. Hautikas.

Haudoittaa, v. fyller l. förser med grafvar.

Haudottaa, v. låter badda; vrt. **Hautoo**.

Haukahtaa, v. biter hastigt; ger till ett skall.

Hanki (-ven, -vin), s. gädda; hauvinkoukku, gäddkrok; hauenvita, gäddnate; — **-sulikka**, gäddsnpa.

Haukka, s. hög, falk.

Haukkaa, v. biter, biter af.

Haukkaisee, v. nafsar, biter hastigt.

Haukkaus, s. afbitning, munsbiter.

Haukkoo, v. biter af; h. henkeänsä, snappar efter andan, är i själfåget.

Haukku, s. skall; — **-sana**, skällsord.

Haukkuma, s. skall, skymfning; — **-miemi**, öknamn; — **-sana**, skymford.

Haukkuminen, s. skällande, skymfande.

Haukkuu, v. skäller, skymfar; h. minua häräksi, öknämner mig till oxen.

- Haukottaa**, v. har att öppna munnen, gör att man gäspar; minua h. l. haukotuttaa, jag besväras af gäspning.
- Haukottelee**, v. gäspar.
- Haukotus**, s. gäspning.
- Haukunta**, s. skall, skällande; — **nimi**, öknamn.
- Haukuttaa**, v. har l. lockar att skälla, lockar, förleder.
- Hauli**, s. hagel; — **-pyssy**, hagelbössa.
- Haulia**, s. vindspel, block.
- Haura**, s. tång, hafstång.
- Hauras**, a. skör, spröd, mör; okysk.
- Haurastuu**, v. blir skör; blir otuktig.
- Hauraus**, s. skörhet, mörhet.
- Haurca**, a. otuktig, okysk, liderlig.
- Haurcellinen**, **-relijas**, a. sköraktig, otuktig, okysk.
- Haurus**, s. skörlefnad, otukt.
- Hauristaa**, v. prostituerar.
- Hauska**, a. flyktig; rolig, treflig, angenäm.
- Hauskasti**, adv. trefligt, roligt; flyktigt.
- Hauskenee**, v. går åt; blir nöjsamt.
- Hauskuttaa**, v. förströr, underhåller.
- Hauskutus**, s. förströelse, rolighet.
- Hauskuus**, s. flyktighet; rolighet, nöje.
- Hautsa**, s. bäfvergåll.
- Hauta**, s. graf, grop; — **-kammio**, grift, grafkor; — **-lehmä**, likstolsko; — **-nauris**, hötda rofva; **naurishauta**, grop för rofstekning; — **-peruna**, hötda l. helkott potatis; — **-puhe**, liktal; — **-rakennus**, grafhus, mausolö; — **-rivi**, katakomb; — **-suoja**, sarkofag.
- Hautaa**, v. begrafvar, nedgräfver.
- Hautaus**, s. begrafning; — **-lehmä**, likstolsko; — **-maa**, begrafningsplats.
- Hautiaiset**, s. pl. graföl, begrafning; **hautiaiskustannus**, begrafningskostnad; — **-aislehmä**, likstolsko.
- Hautikas**, s. i grop stekt rotfrukt, hötda rofva, hötpotatis.
- Hautoo**, v. baddar, basar; lintu hautoo muniansa, fogeln ligger på äggen.
- Hautouu** l. **Hautuu**, v. blir baddad.
- Havaa**, **-vahtuu**, v. vaknar, blir väckt.
- Havainto**, s. förnimmelse, varseblifning, iakttagelse, observation; — **-peräläinen**, beroende på erfarenhet, empirisk, a. posteriori.
- Havaitsee**, v. förnimmer, varsnar, märker, finner.
- Havaitsematon**, a. ouppmärksam, omärklig.
- Havaitsevainen**, a. varsnande, uppmärksam.
- Havaittava**, a. part. förnimbar, märkbar.
- Havas** (**-paan**), s. ett stycke not eller ntt, notkers; **perähapaat**, notens bakre del; — **-lanka**, nästråd, notgarn.
- Havaus**, s. uppvaknande.
- Havauttaa**, v. väcker, gör uppmärksam.
- Haveksii**, v. eftersträfvär ifrigt; k. **Haveksii**.
- Haven** (**-penen**), s. hår, skägg; skäggglaf.
- Havi**, s. täflan, kapp; **tekee havilla**, gör gerna, med ifver; **päättä havin**, hals öfver hufvud.
- Havisee**, v. susar, hväser.
- Havu**, s. barr; **barrträdruska**; **kuusen h.**, granruska, granris; — **-maja**, (gran-) riskoja; — **-puu**, barrträd.
- Havuinen**, a. gjord af l. rik på (gran-) ris.
- Havuttaa**, v. granrisar, enrisar, beströr med barris.
- He** (**heidän**), pron. pers. de.
- He**, adv. interr. hvad? monne?
- Hede** (**-teen**), s. ståndare; — **-kukka**, hanblomster.
- Hedelmys**, s. fruktämne.
- Hedelmä**, s. frukt; sädesblom; — **-n-kaupustaja**, fruktmånglare; — **-oppi**, pomologi; — **-puu**, fruktträd, bärande träd; — **-tarha**, fruktträdgård.
- Hedelmällinen**, a. fruktbar, bördig, frukt-sam.
- Hedelmätön**, a. ofruktbar, ofruktsam.
- Hedelmäitsee**, v. blommar (*om säd*), bär frukt.
- Hedelmäittä**, v. befruktar, gör fruktbar.
- Hedelmäytyy**, v. får frukt, får blomma, befruktas.
- Heh**, int. se du! tag!
- Hehkava**, a. lågande, glänsande, yppig, blomstrand, briljant.
- Hehku**, s. glöd, låga.
- Hehkuu**, v. lågar, glöder; **mieleni h.**, jag brinner af begär.
- Hehkuvainen**, a. lågande, glödande, passionerad.
- Hei!** interj. hej! hejsan! topp.
- Heijaisee**, v. bländar.
- Heijastaa**, v. återkastar, reflekterar, skimrar.
- Heijastin** (**-imen**), s. reflektor.

Heijastus, s. reflexion, återsken; — -oppi, katoptrik; — -peilli, reflexionspegel.

Heijastuu, v. återkastas, studsar.

Heijastuvainen, a. reflexibel.

Heijattaa, v. ropar hej, öfverraskar.

Heikentyy, v. försvagas, saktar sig, lindras.

Heikentää, v. gör svagare, stillar, afmattar.

Heikko, a. svag, klen, späd; — -luontoinen, af svag natur; — -mielinen, -päinen, svagsint, afvita.

Heikkonee, v. försvagas, saktar sig.

Heikkonematon, a. oförsvagad.

Heikkous, s. svaghet, matthet.

Heikontaa, v. försvagar, förlamar.

Heikontuu, v. försvagas, blir svagare, afmattas.

Heikkäläinen, s. deras jemnlige.

Heilahtaa, v. svänger sig hastigt.

Heilari, s. oro (*i ur*).

Heilaus, s. svängning.

Heilauttaa, v. svänger hastigt, ger en svängning, kastar.

Heiluri, s. pendel, pendikel.

Heiluu, v. gungar, svajar, svänger sig.

Heiluttaa, v. bringar i gungning, svänger, viftar; h. lakkiansa, svänger mössan.

Heimo, s. slägt, stam, familj (*i naturrikt*); — -**kansa**, beslägtadt folk; — -**kieli**, beräktadt språk, systerspråk; — -**kunta**, hela släkten l. familjen.

Heimolainen, a. o. s. frände, förvandt, stamförvandt.

Heimokset, s. pl. samslägtingar.

Heimous, s. frändskap, skyldskap.

Heinettyy, v. tager höväxt, gräslöpes.

Heinikko, s. gräsbevuxen plats, gräslanda l. -vall.

Heinä, s. höstrå, gräs, hö; pl. h-t hö; tekee h-ä, bergar hö; — -**kuu**, Juli månad; — -**lana**, högrind; — -**npöyhötin**, hövärdare; — -**nsiemenet**, gräs, höfrö; — -**teko**, höbergning, slätter; — -**maa**, höbol, ängsmark; — -**mies**, slätterkarl; — -**pölkky**, höbom; — -**sirkka**, gräshoppa; — -**talkoo**, slätteröl; — -**vitaa**, hövega; — heinävuoroinen viljelys, koppelbruk; — -**väki**, höbergningsfolk.

Heisi s. band; olvon; — -**mato**, binkemaak; — -**puu**, hundtry, olvon.

Heiskuu, v. svänger; blänker.

Heite, s. kastning; slingring (*på väg*).

Heittiö, s. afskrap, vrak, utskott, fähund.

Heitos, s. kast, kastkropp.

Heitto, s. katning, kast, öfvergiftning; — -**kappale**, kastkropp, projektil; — -**kehäs**, kastspjut; — -**kuningas**, exkonung; — -**matka** l. -**väli**, kastvidd l. -**längd**; — -**viiva**, hyperbel, parabel.

Heittolainen, s. affälling.

Heittämätön, a. som icke kastar l. lemnar, enständig, energisk, oafbruten, ihållande.

Heittäytyy, v. kastar l. slänger sig; slår sig på; h. juomariksi, öfverlemnar sig åt dryckenskap.

Heittää, v. kastar, öfvergifver, lemnar; h. henkensä, uppger andan.

Heitukka, a. slank, vek; — s. vekling, fnasker; hejdkuk.

Heittäää, v. låter kasta; gör att det slänger.

Hekottaa, v. gapskrattar, kacklar.

Hekuma, s. välust, yppighet.

Hekumallinen, a. välustig, kräselig.

Hela, s. beslag, hålk; helapää veitsi, knif med beslaget skaft.

Hela, s. gammal värfest; — -**tuli** l. -**valkea**, lusteld, värld; — -**tuorstai**, Kristihimmelsfärdsdag.

Helaa, v. beslår.

Helauttaa, v. klingar till.

Helakka, a. klar, ljus, gladlynt.

Helettää, v. (*Kalev.*) springer snabbt.

Heleä, a. klar, gäll, klingande, bjert, pyrdlig.

Helinä, s. klingande, klang, pingel.

Helisee, v. klingar, ljuder.

Helistin, s. ringklocka, skallra.

Helistää, v. åstadkommer klingning, klingar, ringer, skallar, skramlar.

Helke, s. vaggning, guppning; pingel, skaller, skrämmel; glans.

Helkkari, s. knäffel, jäkel.

Helkkun l. -**kyy**, v. vaggar, guppar; skramlar, pinglar, klingar.

Helkuttaa, -**yttää**, v. sätter i vaggande rörelse, gungar; skramlar l. klingar med ngt.

Helkkää, v. klingar, pinglar; glänser.

Helle (-**teen**), s. hetta, qvalm; — -**alainen**, tropisk.

Hellii, v. ömmar för, fjäsar med, omhuldar.

Helliiko, s. akötebarn.

Hellitty, v. ger efter, lossnar; blir skör, öm.

Hellittämätön, a. som ej ger efter, oupphörlig, oafbruten, energisk, ihärdig.

Hellittää, v. släpper l. ger efter, lossar på; gör öm.

Helluu, v. gungar, svigtar, hänger lös.

Hellyttää, v. gör öm l. skär; bildkar.

Hellyys, s. ömhet; löshet.

Hellä, a. lös, rörlig; öm, varm; skär; on hellällään, är l. sitter lös; h. kiti, öm moder; h. rakkaua, varm, öm kärlek; — **-hampainen**, ömtänd; — **-hyppynen**, mjölkfinger; — **-luontoinen**, lättörd, ömsint, ömtällig; **-grannlaga**; — **-mielinen**, lättörd, blödig; — **-suinen**, lösmunt; — **-sydäminen**, öm- l. vekhjertad, hjertanpen; — **-tuntoinen**, känslöfull, öm, grannlaga, fin-känslig, sensibel.

Hellästi, adv. ömt; löst.

Hellä, v. ömmar på, klemar.

Helma, s. fäll, skört, sköte, famn; — **-lapsi**, skötebarn; — **-nuora**, Hk (*merisana*); — **-rakki**, knähund.

Helmallinen, a. en famn full; — a. med skört l. fäll.

Helmestää, v. fiskar perlor; — **-tys**, perlfiske.

Helmi (-en), s. perla; — **-kuu**, Februari; — **-neulonta**, perlestickeri; — **-seppä**, juvelerare; — **-vyö**, periband, perlebalte.

Helmittää, v. besätter l. pryder med perlor, perlbepryder.

Helottaa, v. glänser, skiner; sjunger l. talar klingande.

Helpeinen, a. med hinna försedd, fjällig.

Helpottaa, v. släpper efter, nedspänner, lindrar, underlättar.

Helpottavainen, l. lindrande, mildrande.

Helpotus, s. lättnad, lindring; nedspänning.

Helpontaa, v. underlättar, mildrar, för-enklar.

Helposti, adv. lindrigt, lätt.

Helppi s. tryckpinne; — **-hihna**, stropp.

Helppo, a. slapp, icke spänd, lindrig, lätt, eftergifven, billig (*hinnasta*); — **-liukeinen**, lättlöslig.

Helppous, s. slapphet, lindrighet, lätthet.

Helskää, k. **Helkkää**.

Helteinen, a. qvalmig, het.

Heltenee, -ltii, v. lossnar; blir lösare.

Helteä, a. lös, lösliggande l. -sittande.

Helttä, a. tupskägg, l. -slör.

Heltyy, v. blir öm l. skär; sydän h., hjertat röres l. veknar.

Heluntai, s. pingel.

Helve (-peen), s. växtfjäll, sädor, fnas.

Helvetti, s. helvete.

Hely, s. klingel, støj; skallar.

Helähtää, v. kilegar l. skallar till.

Heläjää, v. klingar, pinglar, skallar.

Hemmottelee, v. klemar; lever vekligt.

Hempeys, s. vekhet, finhet, fägring.

Hempeä, a. vek. öm, fin, behaglig, fager, blomstrande; on hempeimmäl-länsä, är som fagrat; är i sin mest blomstrande ålder l. fägring.

Hempii, v. är ngn huld, omhuldar.

Hempu, s. prydnad, älskling, vekling; kräslighet.

Hempukka, a. fint l. dajeligt fruntimmer. granlätad; huldinna.

Hempulainen, a. fin, prydlig, dajelig; — s. vekling.

Hengekäs, a. anderik.

Hengellinen, a. andlig, andelig.

Hengen-ahdistus, s. andtäppa; — **-asia**, lifsak; — **-elatus**, lifsuppehälle; — **-heitto**, -lähtö, sjuttäg, dödskamp; — **-kuolijas**, stendöd; — **-ottajaiset**, skottpenningar; — **-pitävä**, lufttät; — **-rangaistus**, lifstraff; — **-vakuutus**, lifförsäkring; — **-varjelus**, nödvärn; — **-veto**, andedrag, andedrägt; — **-vuoro**, andrum.

Hengetar, s. skyddsande, genius.

Hengeton, a. liflös, andelös.

Hengistö, a. personal.

Hengittimet, s. pl. andedräfts-, respirationsorganerna.

Hengittää, v. andas, drager andan, inandas.

Hengitys, s. andedrägt, inandning; — **-elin**, respirationsorgan.

Hengähtää, v. drager andan, andas ut, hemtar andan.

Hengästyttää, v.; minua h., jag har svårt att andas.

Hengästyä, v. blir andtruten.

Henki (-en), s. ande, anda, luft, lif; person; vetää henkeä, drager andan; pitää henkeä, håller andan; håller rätt; tuulen h., vinddrag; on hengissä, är vid lif; on hengillä, är mantalskrifven; hengen vaara, lifsfara; ihmisessä on h., människans har lif; ihmisellä on h., människan har ande; henkensä rikkonut, skyldig till döden, en som brutit lifvet; hengen rikos, lifsak; paha h., den onde anden; elak andedrägt; kolme henkeä, tre personer; — **-kirja**, mantalslängd; — **-kirjoittaja** l. **-herä**, häradeskrivare; — **-kirjoitus**, mantalskrifning; — **-kurku**, luftstrupe;

— **-luku**, antal personer; folkräkning; — **-läppä**, klappert, ventil; — **-lääkəri**, lifmedikus; — **-oppisuus**, spiritalism; — **-orjuus**, lifegenskap; — **-pää**, mantalskrifning, bolräkning; — **-pää**, sjeifmördare; — **-raha**, mantalspenning; — **-reikä**, and- l. lufthäl, draghäl; — **-tappi**, svicka; — **-torvi**, luftrör; luftstrupe; h-n haarat, bronchierna; — **-tukkoinen**, qväfvande, meftisk; — **-vero** l. **-maksu**, personliga utskyder; — **-vartiija**, lifvakt; — **-vartio**, lifgarde; — **-mailma**, andeverld.

Henkil, v. andas, utandas, utdunstar.

Henkilö, **henkilö**, s. person, individ; — **-kunta**, personal.

Henkinen, a. som har ande l. lif; andelig; **pahahenkinen**, med elak andedragt; **vähähenkinen**, med litet lif; **ahdashenkinen**, trångbröstad.

Henkäisee, v. drager andan, hemtar andan.

Henkäys, s. andedrag, andetag.

Henkseli l. **henskeili**, s. hängale.

Hennokas, **-linen**, a. öm, känelig, fin, rar.

Hennontaa, **-staa**, v. förtunnar, förmilddrar, förfinar, förvekligar, förlappar.

Hennottuu, **-stuu**, v. förtunnas, förfinas, förvekligas.

Hento, a. svag, tunn, fin, vek, böjlig; — **-maa**, finjord; — **-hermoinen**, sensibel, finkänslig nervsvag.

Hentoo, v. näns; en henno ottaa, jag näns ej taga.

Hentunen, s. älskling; pl. **hentuset**, bakelser, snack.

Hepakka, a. feyktig, lättsinnig.

Hepo, s. häst; bock (*af träd*); stall (*vesi-lussa*); — **-harakka**, latskrika; — **-hän-tä**, hästsvans; — **-eläin**, hästskreatur.

Heppi s. knapp l. knopp (*i ändan*).

Hepsäntaa, v. guppar, fladdrar.

Hepsu, s. silk, frans.

Hepäisee, v. (*Kalev*) hotar (*med något*), hötar.

Hera, s. vasela; vätska; — **-juusto**, mesost; — **-silmä**, glosöga.

Herahtaa, v. rinner l. droppar hastigt.

Herainen, a. vasselblandad.

Herassyötinki, s. härads höfding.

Herastuomari, s. häradsdomare.

Here, s. vaket tillstånd; on hereillä, är vaken.

Hereä, a. ymnig; ömtällig, otällig.

Herhiläinen, s. bälgeting; gultskel.

Heristyy, v. sväller till, utvecklas, upplifvas.

Herittää, v. hotar, hötar till; lagar sig i ordning; h. korviansa, spetsar örönen.

Herja, a. smädlig; — s. stackare, lymmel.

Herjaa, v. smädar, ogvädar, skymfar.

Herjans, s. skymfning, smädelse, ovet; — **-puhe** l. **-sana**, skymford, oqvädesord, hädiskt tal.

Herkenemätön, a. osäfatlig, oupphörig.

Herkeä, a. (*Kalev*) temmeligen stor, ymnig.

Herkeää, **-nee**, v. upphör, slutar.

Herkuu, s. läckerhet; — **-pala**, läckerbit; — **-suu**, läckermun, gurmänd.

Herkkuilee, v. njuter läckerheter, snackar, lever kräsligt.

Herkkyy, s. lättördhet, lätthet.

Herkkä, a. lättörd, känelig, nogräknad, lätt, slapp, färdig till; h. lukko, lätt öppnad lås; lehmä on h. lypsylleen, kon ger sin mjölk lätt, är lätt mjölkad; hänellä on h. sydän l. mieli, han har lättördt hjerta; — **-itkuinen**, grätmild; — **-luontoinen**, lättörd af naturen; — **-luuloinen**, lättrogen; — **-mielinen**, blödig, lättörd; — **-oppinen**, läsktig, lättjärd; — **-puheinen**, meddelsam; — **-sydäminen**, blöd- l. vekhjertad; — **-tuntoinen**, finkänslig, ömtällig; — **-unnen**, lättöfd; — **-uskoinen**, lätt l. godtrogen; — **-verinen**, sangviniak.

Herkullinen, a. kräslig, yppig; läcker, delikat.

Herkullisesti, adv. kräsligt.

Herkuttelee, v. lever kräsligt.

Herkästi, adv. lätt, lättörligt, med litet.

Herme, s. nerv.

Hermoinen, **hermokas**, a. nervstark.

Hermorakennus l. **hermosto**, a. nervsystem, nervbyggnad.

Hermostuu, a. blir nervstark, får nerver.

Hermoston, a. nervlös, vanmägtig.

Herne, s. ärt; **vesiherne**, vattendroppe l. -bubbla; — **-eenkasvu**, ärtväxt, ärters växande; — **-hiipijä**, ärtmyg; — **-kasvi**, ärtväxt l. -planta; — **-koko**, ärtkase; — **-koppiainen**, ärtvivel; — **-rokka**, ärtmat l. -soppa; — **-varsi**, ärtskatt l. -halm; — **-varti-nen**, ärtfärgad, ärtgul; — **-vilja**, trind-säd.

Hernä, s. salskrake.

Herra, s. herre; eletään herroiksi,

- man lever som herrar; palvelee herroissa, tjenar hos herrskap.
- Herrainpäivät**, s. pl. herredag; — **-luokka**, herreklass.
- Herran-ehtoollinen**, s. Herrans nattvard; — **-ehtoollisväki** l. **-vieraat**, nattvardsgästerna.
- Herramainen**, s. herraktig.
- Herrasmies**, s. herreman; — **-perhe**, herrskapshus l. **-familj**; — **-säätyiset**, ståndspersoner, hörande till herreståndet; — **-talo**, **-kartano**, herregård l. **-gods**; — **-väki**, herrskap, ståndspersoner.
- Herrastaa**, v. agerar herre, är herraktig, lever som herre, snobbar.
- Herrastuu**, v. blir herre l. herraktig.
- Herraus**, **-ruus**, s. herreväsande, herraktighet, herradöme, herravälde.
- Heraku**, s. gurmand, matväljare.
- Hertta**, s. hjertes; hjertformig prydnad, skylt.
- Herttainen**, a. hjertlig, angenäm, ljuftig.
- Herttua**, s. hertig; — **-kunta**, hertigdöme.
- Herttuallinen**, a. hertigtlig.
- Herttuatar**, s. hertiginna.
- Heruke**, **-tin**, s. medel till drypning l. mjölkning.
- Heruttaa**, v. har att drypa, låter rinna, mjölkar ut.
- Heruu**, v. dryper, rinner.
- Hervahdus**, s. vanmagt, afmattningstillstånd.
- Hervahtaa**, v. afmattas hastigt, afdomnar.
- Hervaisee**, **-vottaa**, v. förlamar, förslappar, afmattar.
- Hervostuu**, v. afmattas, förslappas.
- Hervoton**, a. vanmäktig, afmattad, afdomnad.
- Herännäinen**, s. väckt, pietist.
- Herätin**, s. väckare, väckur.
- Herätys**, s. väckelse; — **-kello**, väckur, väckare.
- Herättää**, v. väcker.
- Herää** l. **heräytyy**, v. vaknar. — *yää*
- Herääväinen**, a. vaknande, lättsöfd.
- Hetale**, s. fik, trasa.
- Hetara**, s. dopping.
- Hetas**, a. bråd, fiken, böjd för; h. u. sille, nyfiken; — **-uskoinen**, lättrogen.
- Hete** (**-tteen**), s. källåder l. **-språng**; göl, gungfly.
- Heteetön**, a. utan ståndare (*botan.*).
- Heteikkö**, s. göl, sump.
- Heteinen**, a.; **kaksiheteinen**, med två ståndare, diandrist.
- Heti**, adv. strax, genast.
- Hetkaa**, v. guppar, knycker.
- Hetkellinen**, a. momentan.
- Hetki** (**-en**), s. stund, ögonblik; **hetkinen**, liten stund.
- Hetkuttaa**, v. har att guppa, guppar på.
- Hettaus**, f. bråhet, fikenhet.
- Hetteetön**, a. fri från källsprång l. gölar.
- Hetteinen**, a. källådrig, källsjuk, sumpig.
- Hetule**, s. slarfva, frans.
- Hevi**, s. lätthet; ei hevillä, ei hevini, icke lätt, ej gerna.
- Hevonen** (**-sen**), s. häst; **hevosen kenkä**, hästsko; **hevosen vuota**, hästhud.
- Hevos-aasi**, s. muläsa; — **-hara**, hästhacka; — **-huijari**, hästmånglare; — **-kaakki**, hästkrake; — **-kauppa**, hästhandel; — **-loimi**, hästtacke; — **-markkinat**, pl. hästmarknad; — **-mies**, hästkarl, ryttare, kavaljerist; — **-päivätyö**, hästdagsverk; — **-sonta**, hästspilling; — **-varas**, hästtjuf; — **-voima**, hästkraft; — **-väki** (**-en**), kavaljeri, rytteri.
- Hiaisee**, v. slipar hastigt, drar upp, striglar. *hiasi lyyne*
- Hiasin** (**-imen**), s. strigel.
- Hidas** (**-taan**), a. trög, långsam.
- Hidastaa**, v. försenar, fördröjer; sinkar, dröjer. *steelce*
- Hidastuttaa**, v. hämmar, fördröjer, retarderar.
- Hidastuu**, v. blir trög, fördröjes.
- Hieho**, s. qviga, unguöt.
- Hiekka**, s. sand; — **-maa**, sandjord; — **-riutta**, sandbank.
- Hiekoittaa**, v. sandar, sandbeströr.
- Hiema**, s. ärm; **hieman**, adv. helt litet.
- Hienontää** y. m., k. **Hienontaa**, j. n. e.
- Hieno**, a. fin, len; — **-helma**, finfällad; — **-karvainen**, lenhårig.
- Hienoksuu**, v. anser för sin l. len.
- Hienontaa**, v. finstöter, förfinar.
- Hienontuu**, **-onee**, v. blir sin l. len, förfinas.
- Hienous**, s. finhet, lenhet.
- Hiepsukka**, a. veklig, vällustig (*Kalev.*).
- Hieronta**, s. gnidning, massage.
- Hierin** (**-imen**), s. kräkla, visp.
- Hierottaa**, v. låter gnida.
- Hieroo**, v. gnider, guggar; h. väriä, rifver färg; h. kauppa, köpslagar, underhandlar.

Hieroutuu, -aantuu, v. blir gnuggad l. skafvad.
Hierre (-teen), s. rulle, flaga, flocka.
Hiertää, v. gnider, rifver, omrör.
Hiestaa, v. skafvar, skubbar, rifver.
Hiestain, n. riftyg.
Hiesty (san. hiki), v. blir svettig, slår sig fuktig.
Hiesukka, s. (*Kalev.*) fin mull l. sand.
Hieta, s. sand; — **-kangas**, sandmo; — **-multa**, sandmylla.
Hietainen (-sen), a. sandig.
Hietikko, s. sandfält, sandtäkt.
Hiettä (san. hiki), v. bringar till svettning, drifver svett.
Hietön (san. hiki), a. svettlös, svettfri.
Hievahtaa, v. röres l. svänger sig hastigt och litet, rör sig.
Hieveri, s.; hengen h., lifshank.
Hiha, s. ärm; — **-nauha**, armbindel; chevron; — **-puoli**, med en ärm.
Hihallinen, a. med ärmar försedd.
Hihittä, v. säger hihi, flinar.
Hihna, s. rem, remtyg.
Hihnasto, s. remtyg.
Hihnnastaa, v. förser med rem, spänner före, sätter i redet; söljar.
Hihoittaa, v. förser med ärmar.
Hihtuu, v. kiknar, dignar.
Hiiaa, v. sviker, prånglar; hindrar.
Hiidenpesä, s. hiisis grotta.
Hiidhäntä, hiihto, s. skidlöpning.
Hihtomies, hiihtäjä, s. skidlöpare.
Hihtää, v. löper på skidor, skidar.
Hiilestyy, -ttyy, v. förvandlas till kol, blir kolig.
Hiili (-en), s. kol; — **-hanko** l. **-kola**, eldgaffel, ugnsraka; — **-happo**, kolsyra; — **-haponpitoinen**, kolsyrehaltig; — **-hauta**, kolmila; — **-kauha**, kolskyffel; — **-murska**, kolstybbe; — **-leupitoinen**, kolhaltig.
Hiilikka, s. på kol stekt rofva.
Hiilikko, s. kolhög, glödhop.
Hiillyttää, v. förkolar, kolar.
Hiille (-lteen), s. kole (*kol*), kolämne.
Hiilos, s. koleld, glödhög.
Hiiltyy, v. förkolnar.
Hiilus, s. kolbädd, kolhög.
Hiilustaa, v. omrör glöd.
Hiilustin (-imen), s. ugnsraka.
Hiiluttaa, v. blåser upp koleld.
Hiiluu, v. glimmar, glöder.
Hiipii, v. smyger.
Hiipoo, v. (*Kalev.*) drager, slätar.
Hiippa, v. hög mössa, biskopsmössa, mitra; — **-kunta**, stift, biskopestift.

Hiipsuttaa, v. röres sakta fram, trippar, smyger.
Hiipuu, v. öfverdrages med aska, falnar, slocknar.
Hiirenherne, s. kråkvicker; — **-lauta**, råttfälla; — **-poika**, råttunge.
Hiiri (-en), s. möse, råtta; kotohiiri, husråtta; noukkahiiri, näbbmus; hiiren syömä, musfrat; lehti on hiiren korvalla, löfven äro stora som musöron, nys utspruckna; hiiren karvainen, musblack.
Hiirikka, -ko, s. musblack häst, grälle.
Hiisi (-den), s. ond genius, bergärä; fan, hin; hiiden kansa, hiisis folk; hiiden kiukaat, pl. lappgrafvar l. -rösen; mene hiiteen, gå åt fanders.
Hiiskaus, s. knys, knystning.
Hiiskuu, v. knystar, muckar, hvisskar.
Hiistakka, s. stensqvätta.
Hiistää, v. prutar; förbereder.
Hiiva, s. utkokad humle, jäst; on hiivassa, är berusad.
Hiivaa, v. blandar jäst i brygd; berusar; (*meris.*) hifvar.
Hiivainen, a. jästblandad; rusig.
Hijoo, k. Hioo.
Hiki (-en), s. svett; on hiessä, är svettig; minun on, tulee hiki, jag är, blir svettig; — **-herne**, svettperla; — **-hukonen, -reikä**, svetthål, por; — **-löyly**, svettbad.
Hikinen, a. svettig, fuktig, kvalmig.
Hikka, s. hicka, snyftning.
Hikoaa, v. svettas. *nikoilles*
Hikoontuu, v. blir svettig.
Hikoovainen, a. som lätt svettas.
Hikottaa, k. Nikottaa.
Hila, s. spolgrind; pl. h—t, skacklar; grytjern; — **-reki**, skrinda, skackel-slåde; — **-portti**, gallerport.
Hilaa, v. släpar, halar, varpar, sträfvär efter.
Hilastelee, v. stimmar, rasar, skalkas.
Hile, s. iskorpa.
Hilja, s. det som är lugnt l. sentida; ole h—a, var tyst, stilla; juoksee hiljalleen l. hiljakseen l. hiljavoittoa, springer l. löper sakta, i sakta mak, småningom; tulit hiljaan, du kom för sent; hiljan, nys; sent; hiljem min, saktare; senare.
Hiljainen, a. saktlig, sakta, stilla; senfärdig, sentida.
Hiljaisuus l. **hiljaisu**, s. stillhet, saktlighet.
Hiljaisesti, adv. saktligt, sakta, stilla.

Hiljakoin, -ttain, adv. nyligen, nys.
Hiljastuu, v. blir sen, försenas.
Hiljensee, -ntyy, v. stillas, saktar sig, lugnas.
Hiljentää, v. stillar, saktar, lugnar, nedtystrar; fördröjer.
Hiljuu, v. gnäggar, vrenakas.
Hilke, s. klang, pingel.
Hilka, s. kråka (*lännehufva*).
Hilkkaa, v. klingar, ljuder gält.
Hilla, s. moget hjortron; mos, modder.
Hillantuu, v. öfvergår till mos.
Hilleri, s. hiller.
Hillike, s. hämsko, stärfemedel.
Hillikka, s. jungfrubär.
Hillintä, s. hejdande, dämpning.
Hillimätön l. **hillitön**, a. hejdlös, otyglad, oregerlig, obändig, själfväldig.
Hillitsee, v. stärfjar, hejdar, dämpar, tyglar.
Hillitys, s. hejdande, hejd, dämpning.
Hillo, s. bärmos, sylt; issörja.
Hilloaa, v. gör mos, syltar.
Hilpa, s. finga, flaga, fjun.
Hilpaisee, v. gör hastigt, skär till.
Hilpeentyy, v. blir liflig, kry, rask.
Hilpeys, s. liflighet, raskhet, munterhet.
Hilpeyttä, v. upplifvar, gör rask l. munter.
Hilpeä, a. liflig, hurtig, munter, rask; mies on hilpeimmällensä, mannen är vid sin raskaste ålder.
Hilpoo, v. gör med raska tag; sargar; glupar.
Hilpori, s. hillebard.
Hilppuaa, v. slänger, löper.
Hilse, s. flaga, fint fjäll, fint slagg.
Hilseilee, v. bildar flagor l. fjäll, fjällas.
Hilma, s. fjäll, fnas.
Hilti, s. mätta, hejd, reson.
Hilve, s. spillra, hinna, flaga, fnas.
Hilvistyy, v. muntras upp, blir kry; 2) får hinnor, bleknar.
Himahtaa, v. ger ett hastigt ljud, går l. springer af, lossnar.
Himarre (-rteen), s. lockelse, smek; bergsöta.
Himartaa, -telee, v. kittlar, lockar, tjuoar.
Himennyttä, v. gör fördunklad, fördunklar; gör försagd.
Himentymätön, a. ofördunklad.
Himentyy, v. fördunklas, blir skum l. matt, mattas.
Himentää, v. fördunklar, försvagar, mattar, matteslipar.
Himeä, a. dunkel, skum, matt.
Himmastuu, v. blir rådlös, baxnar.

Himmi, k. **Himeä**.

Himo, s. begärelse, lusta, passion, drift; — **hanta**, lustgrift (*biobl.*); — **ruoka**, lifrätt; — **puoli**, svag sida.

Himoinen, a. lysten, begärlig.

Himoitsee, **himoaa**, v. längtar efter, åtrår, har begär.

Himokas, a. lysten, lidelsefull, pickhogad.

Himollinen, a. lysten, begärlig, sinlig, retande, behaglig.

Himottaa, v. väcker lust l. begär, retar.

Hinaa, v. balar, släpar, bogserar. *hinta; kampa*

Hinkaa, v. skubbar; tillstöter.

Hinkaantuu, v. kiknar.

Hinkalo, s. spilta, bås; lår, bing.

Hinkaloitsee, v. sätter i bås, klaffbinder.

Hinkalollinen, s. en spilta l. lår full.

Hinkki, s. hink, lägel, trädfaska.

Hinku, s. kikhosta; heshet.

Hinnakas, (-kkaan), a. som har högt pris l. står högt.

Hinnallinen, a. som har l. angår pris, värderad.

Hinnasto, s. priskurant.

Hinnaton, a. som är utan pris, värdelös, som fås gratis.

Hinnoittaa, v. åsätter pris, värderar.

Hinnoitus, s. prissättning.

Hinta, s. pris, värde; halpa l. helppo h., billigt l. lågt pris; kallis l. suuri h., dyrt l. högt pris; myy hyvään hintaan, säljer för högt pris; alen-taa, nostaa hintaa, fäller, höjer priset; on hinnassa, står i pris; — **-lista**, **-luettelo**, **-määrä**, priskurant, tariff, taxa.

Hintainen, a.; minkä h., till hvad pris? kallishintainen, till dyrt pris, dyrbar.

Hioja, s. skärslipare.

Hioksi, v. transpirerar.

Hioo, v. slipar.

Hiomaton, a. oslipad.

Hios, a. svettbad; 2) slipning; — **-pulveri**, svettpulver.

Hiostaa, v. drifver svett, bringar till svettning.

Hiostavainen, a. svettdrifvande.

Hiostuu, v. blir svettig, transpirerar, slår sig fuktig l. immig.

Hiostuttaa, v. bringar till svettning, gör fuktig.

Hiottaa, v. låter slipa.

Hiottaa, **hiottuu**, k. **Hiostaa** j. n. e.

Hipale, **hipe**, s. smula, finga.

Hipiä, s. hy, hud, hull; tagg, gadd; —

-karva, hullhår; — -tauti, hudsjukdom.

Hippa, k. Hiippa.

Hippi, s. hufva, dok, slöja; — -kertunen, kungsfogel.

Hipsu, s. frans; hafsa.

Hipsuttaa, v. trippar, tassar.

Hipuu, v. guides; glider.

Hirmu, s. skräck, fasa, rysning; buse; — -hallitus, -valta, skräckvälde, tyranni; — -haltija, despot, tyrann; — -knolema, digerdöden; — -kuva, skräckbild; — -tapaus, skräckscen; — -työ, skräckgerning; nidningsverk; — -valtainen, tyrannisk; — -varkaus, nidingsstöld.

Hirminen, a. ryslig, förskräcklig, grym, tyrannisk.

Hirmulainen, s. omenniska, barbar, terrorist.

Hirmustuttaa, v. gör förgrymmad, bringar till raseri; förskräcker, upprör.

Hirmustuu, v. förgrymmas, blir förfärlig.

Hirmuttaa, v. injagar skräck l. fasa; minua h., jag ryser, fasar.

Hirmuttavainen, a. förfärande, gruffig, fasanvärd.

Hirnakoitsee, v. vrenskas.

Hirnuu, v. gnäggar, vrenskas.

Hirnuttaa, v. har l. retar att gnägga.

Hirsi (-ren), s. timmer, stock, bjelke; joutuu hirteen, kommer i galgen; — -kerta, bjelklag, stockvarf; — -metsä, timmer- l. stocksog; — -nuora, galgrep; — -puu, galge; — -solmu, timmerstek (*moris*).

Hirsinen, a. stockrik; af stock gjord.

Hirsikko, s. timmerskog; — -metsä, högsog.

Hirtehinen, a. galgfogel, spetsbof.

Hirttyy, v. blir hängande, blir strypt.

Hirttä, v. hänger upp (i galge).

Hirttäjä, s. hängare, bödel.

Hirtättää, v. låter hänga.

Hirvas, s. rentjur, elgoxe.

Hirvestää, v. jagar elgar.

Hirveä, a. faalig, gräslig, hisklig, förfärlig, rysvärd, ohygglig.

Hirveää, v. fördristar sig, vågar; en hirveä katsoa, jag törs ej se.

Hirvi (-en), s. elg, hjort; hirven nahka, elghud; hirven suku, hjortsläktet; hirven hihtäjä, elgskytt; hirvenjuuri, ålanderot; — -peura, dofhjort.

Hirvittäväinen, a. fasaväckande, vederstygglig.

Hirvittää, v. injagar fasa, väcker ry-

ning l. förfäran, upprör; minua h., jag ryser, hiesnar.

Hirviö, s. faalig sak, vederstygglig meniska, vidunder, odjur, afsky.

Hirviöllinen, a. vidunderlig.

Hissaa, v. hissar.

Hissuttaa, v. tasslar, tassar.

Historia, s. historie; historik; — -kirjat, häfdeböcker.

Historiallinen, a. historisk.

Historioitsija, s. historieskrifvare, häf-detectnare.

Hitaasti, adv. trögt, långsamt.

Hitainen, a. långsam.

Hitaus, s. tröghet, långsamhet.

Hitiä, s. stylda, trädben.

Hitkaisee, v. slukar, klunkar.

Hitkautelee, v. klunkar i sig.

Hitto, a. ond genius, fanken; h. tiesi, fanken vet; mene hitolle, drag åt fanders.

Hitu, s. fruktakal, frukthinna; liten bit, fnas; ei hituakaan, icke det minsta, ej ett grand.

Hituri, s. drömlare.

Hituroitsee, v. sölar, drönar, drar sig.

Hiude (-teen), s. finga.

Hiuduttaa, v. afmattar.

Hiukahtuu, v. föremäktar, dignar ned, förtvinar; jalka h., foten vrickas.

Hiukaisee, v. förorsakar qual, suger (i magen); minua l. vatsaani h., jag känner mig hungrig, det suger i magen.

Hiukaus, s. qual, sugning.

Hiuke (-keen), s. atom, molekyl.

Hiukesa, v. upplöses, slites, aftynar.

Hiuki, adv. alldeles; h. kulunut, trädsliten.

Hiukioin (-imen), a. trädsliten, gles af slitning.

Hiukka, s. litet grand, helt litet, partikel; ei hiukkaakaan, ej ett grand, icke det minsta; — -pala, slinkmål, lunch.

Hiukkainen, a. helt liten, obetydlig.

Hiukoo, k. Hiukaisee.

Hiuksellinen, a. hårförsedd, behårad.

Hiukseton, a. hårlös, utan hufvudhår.

Hiuksinen, a. gjord af hår, hårig; mustahiuksinen, med svart hår.

Hiukuu, v. förtvinar, aftynar, tränar.

Hius (-ksen), s. hårstrå (af hufvudhåret); pl. hiukset, hufvudhåret; — -harja, hårborste; — -huokonen, hårrör; — -karva, hårstrå; — -kiemura, hårbuckla; — -kutri, hårlock; — -marto, hårrot; — -neula, hårnål; —

-pihti, hårtång; — -rihma, hårband;
— -öljy, hårolja.
Hiuti, k. **Hiuki**.
Hiutuu, k. **Hiukun**.
Hiuvettaa, v. upplöser, bringar till slitning.
Hiuvottaa, v. förorsakar sugningar, väcker hunger.
Hivahtaa, v. rörs hastigt, hörs lätt.
Hivahus, s. lätt rörelse, sakta ljud, fläkt, knäpp.
Hivelee, v. stryker lätt; famlar på.
Hivellys, s. vrickning, försträckning; — -sanat, trollformel vid ledvrickning; — -tanti, lfsjuka.
Hivellyttää, v. vrickar, försträcker.
Hiveltyy, v. vrickas, försträcker, får verk, förtäres, förgås; hampaat hivettyvät, tänderna bli ömma.
Hiveltää, v. slätar; lismar; värker; suger.
Hiviä, k. **Hipiä**.
Hivoo, k. **Hioo**.
Hivutanti, s. tvinsjuka.
Hivuttaa, v. gnider, stryker, skafver, nöter, förtär, utmattar.
Hivutus, s. gnidning, nötning; förtvining; — -aine, frätmedel; — -kivi, gnidsten.
Hivuu, v. gnides, nötes; förtäres, afmagrar, förtvinar.
Hoboija, s. oboe.
Hode, s.; se on hoteissani, det är i min vård; ottaa hotelhinsa, tager i sin värjo.
Hoeksii, k. **Hokee**.
Hoh, int. hä! ack!
Hohahtaa, v. säger hoh af förundran, säsar hastigt, pöser hastigt.
Hohajaa, k. **Hohisee**.
Hohde (-teen), s. glans, skimmer, prakt; glöd, låga.
Hoheltuu, v. blir lös, svampig.
Hohina, s. susning, flåsning, dån, sorl.
Hohisee, v. susar, dånar, säsar.
Hohka l. **hohkainen**, a. svampig, pipig, lucker, ihålig; — -närho, -harakka, nötkrika; — -kivi, pimsten.
Hohkaa, -uu, v. flammar, lågar, lyser; utstrålar, glöder.
Hohkailee, v. fjeskar, pustar, flämtar; betar sig väpigt, fånas.
Hohkero l. **hohko**, s. våg, fjolla.
Hohku, s. flameld, låga, flamma.
Hohottaa, v. säsar, flämtar; susar; pratar.
Hohtaa, v. glöder, blänker, glimmar, skimrar, strålar, prunkar.

Hohtimet, s. pl. hoftång, kniptång.
Hohto, s. glans, skimmer, prakt; flor; — -kivi, briljant.
Hohu, s. susning, sorl, larm; löst rykte.
Hoi, int. hör hit! ohoi! ack!
Hoidanto, s. omvårdnad, skötande.
Hoidokas, s. skötebarn, klient.
Hoidoton, a. utan vård, handlös.
Hoihkaa l. **hoihottaa**, v. ropar hoih, pustar, suckar.
Hoijakka, s. fart; karnsell.
Hoi kahtuu, v. blir smal l. klen, afmattas.
Hoikentaa, v. gör smalare l. klenare.
Hoikentuu, v. blir smalare l. spensligare, afsmalnar.
Hoikka, s. smal, spenslig, smärt, klen, smäcker; — -kaulainen, smalhalsad; — -säärinen, smalbent; — -vartinen, smal om lifvet, smärt till växten, slank.
Hoikkalantä, a. något smal l. spenslig, mera smal, gänglig.
Hoikkaroitsee, v. går gängligt, stultar fram.
Hoikkenee, v. blir smal, smalnar, blir smärtare.
Hoikottaa, v. hojtar, ropar hoi.
Hoilaa l. **hoilottaa**, v. skralar, galar, ropar; vacklar, skakas.
Hoilakka, a. spenslig, gänglig; skrikhals; — s. skrik, rop.
Hoilauttaa, v. ger ett högt rop, galar till; skakar till, sqvalpar hastigt.
Hoilu, s. mjölkvaasla, sqval, sqvip.
Hoimi, k. **Hode** j. **Haltu**.
Hoito, sam. k. **Hoito** j. **Hoidanto**.
Hoiperrus, s. snafning, vackling.
Hoipertelee, v. raglar, staplar.
Hoipertuu, v. vacklar, snafvar.
Hoippuu, v. vacklar, svigtar.
Hoiska, s. räkel.
Hoitaa, v. sköter, vårdar; förestår, förvaltar, handhar.
Hoitaja, s. vårdare; förvaltare, föreståndare, kurator.
Hoitamaton, a. oskött, redlös.
Hoitelee, v. pysslar, sköter fortfarande.
Hoito, s. skötsel, vård, omvårdnad, ans; eftersyn, uppsigt, kuratel; förvaltning, ledning, administration; huono h., vanskötsel, vanhäfd; — -alue, revier, förvaltningsområde; — -kunta, nämnd, bestyrelse, kollegium; — -lapsi, fosterbarn; — -piiri, förvaltningsdistrikt; — -virasto, administration, administrativ myndighet.
Hoitolainen, s. den som är under skötsel l. omvårdnad, myndling, skyddseling.

Hoiva, s. lindring, lättnad, lisa, ro, hvila, hjälp.
Hoivaa, v. lindrar; hvilat sig; tillskyndar; föser på.
Hoivaus, s. lättnad, rekreation; släng.
Hojakka, s. sträck, fart.
Hojaus l. **Hojo**, s. strykare, koloss.
Hojottaa, v. sträcker ut, utbasunerar.
Hokaisee, v. glupar, slukar i sig.
Hokari, s. dumbomb, fåne, stoll.
Hokee, v. saggat, upprepar idkeligen; pratar, skräflar; berättar, glunkar om.
Hokistaa, v. pladdrar; utfordrar, pockar på.
Hokittaa, v. broddar (*håsten*); manar på.
Hokka, s. brodd (*på hästsko*); doppsko.
Hoksaas, v. varsnar, märker, erinrar sig, hittar på.
Hoksaavainen, **Hokselijas**, a. påhittig, fintlig.
Hoku, s. talämne, prat, glunk, rykte, sägen.
Holajaa, k. **Holisee**.
Holho, s. skydd, skötsel, vård, förmynderskap; holhon alainen, stald under annans vård, omyndig; — **hallitus**, förmyndareregering.
Holhoja, s. vårdare, vårdarinna, förmyndare, målsman.
Holholainen, s. pupill, myndling.
Holhoo, v. sköter, vårdar, försörjer.
Holhotar, s. beskyddarinna.
Holhoton, a. oförsörjd.
Holhottava, a. som skall vårdas; myndling, pupill, omyndig; hän on toisen holhottavana, han är under förmynderskap.
Holhous l. **Holhomus**, s. skötsel, vård, försörjning, kuratel.
Holhu, s. k. **Holho** j. **Holhous**; — **-kunta**, förmyndarenämnd; — **-lapsi**, fosterbarn, myndling, pupill; — **-mies**, förmyndare; — **-n-alainen**, omyndig; — **-toimi**, förmynderskap, förmyndarebetfättning.
Holisee, v. sorlar doft, squalar.
Holjamo, s. lång strykare.
Holjuu l. **Holkkuu**, v. är rankig, vacklar, svigtar, runkar, skramlar.
Holjuttaa l. **Holkuttaa**, v. gör att det vacklar j. n. e., runkar l. skakar på.
Holkki, s. lank; holk; präms.
Hollastaa, v. pladdrar hårdt l. högljudt, larmar.
Holli, s. håll, hålltur, hållskjuts; — **-hevonen**, hållhäst; — **-kyyti**, håll-

skjuts; — **-nteko**, utgörande af håll; — **-talo**, gästgifveri, poststation; — **-vapaa**, fri från hållskjutsning.
Holma l. **Holme**, a. skydd för vind, lä, lugnt ställe.
Holo, s. ihålighet, nisch; skräffel; — a. ihålig; dum.
Holottelee, v. talar l. sjunger groft l. doft, hojtar, skrälar, skräflar.
Holske, s. plaskande; slask.
Holskkuu, v. squalpar, plaskar.
Holskuttaa, v. omsqualpar.
Holtti, s. hållning, stadga, återhåll, hållhake, mätta.
Holvaa, v. öfveraköljer, begjuter, bortsköljer, förelöser; hvälfter; beslår, öfverdrager.
Holvi, s. hvalf; rökfång; — **-hauta**, grift, familjegraf; — **-kaari**, hvalfbåge; — **-katto**, hvälfdt tak, plafond.
Holvii, v. sköljer l. spolar bort; häcklar, förtalar; skräflar, sladdrar.
Holvittaa, v. förser med hvalf l. rökfång, hvälfter.
Home, s. mögel; ergoxid; mjöldagg (*kasveissa*); — **-jauho**, mjöldagg.
Homehduttaa, v. låter möglas, möglar.
Homehtuu, v. möglar, möglas; oxiderar.
Homeinen, a. möglig; af mögel!
Homma, s. bestyr, fläng, bråk.
Hommaa, v. bestyr, flänger, bråkar, påtänker, tillrustar.
Homppa, s. oskicklig, klumsig menniska.
Homppu, s. stampbröd.
Hompsii l. **Hompsottaa**, v. går klumsigt l. tafatt, hamsar, komlar.
Hongatar, a. furans genius, akogsnyf.
Hongikko, -sto, s. furuskog l. -lund, furubestånd.
Honisee, v. ljuder doft (*om näsan*), piper.
Honka, s. furu, mogen tall.
Honkainen, a. af furu; fururik.
Honkamainen, a. furulik.
Honkio, s. furuekstock.
Houottaa, v. talar i näsan, snöflar.
Hontelo, a. ihålig; vårdlös, obäklig.
Hontikka, s. luns, lunsä.
Honto, a. ihålig; murken.
Hopakka, s. fjolla, fåne, dumhufvud.
Hopea, s. silfver; hopeat, pl. silfverstycken, silfverpjeser; eläviä l. elohopea, quicksilfver; kolme naulaa hopeata, tre skålpund silfver; kolme markkaa hopeassa, tre mark i silfver; — **-aika**, silfverålder; — **-harkko**, silfverklimp l. -tacka; —

- hela, silfverbeslag; — -kaivos, silfvergrufva; — -kappale, silfverstycke l. -pjes, silfveralant; — -kalu, silfverpjes; — -kausi, silfverålder; — -kivi, silfvermalm l. -stuff; — -laaka, silfverskiva l. -plåt; — -laatta, silfverplåt l. -plants; — -levy, silfverbleck l. -plants; — -lusikka, silfversked; — -mitalji, silfvermedalj; — -n-arvo, silfvervärde; — -nauhus, silfvergalon; — -nharmaa, silfvergrå; — -nheleä, silfverklar; — -nhohtava, silfverhvit; — -nkarvainen, silfverfärgad; — -n-kirjattu l. -n-ommeltu, silfverbroderad; — -nkoetus, silfverprof; — -n-pito, silfverhalt; — -nsekainen, silfverblandad, -haltig; — -pajasto, silfververk l. -bruk; — -pelti, silfverplåt; — -raha, silfverpenning, -mynt; -rinta, silfverbröst; med silfverklingande stämma; — -seppä, silfverarbetare; — -varat, silfvertillgång.
- Hopeainen** l. **Hopeinen**, a. af silfver, silfverhaltig.
- Hopeilee**, -itsee, -ittaa, v. försilfrar, silfverbeslår.
- Hopeo**, s. dumhufvud, stoll.
- Hopia** y. m., k. **Hopea** j. n. e.
- Hopisee**, v. mumlar, pallrar.
- Hopittaa**, v. manar på, påskyndar, pådrifver.
- Hoppu**, s. hast, brådska, fjesk; ei h o - pulla, icke i hast; — -työ, hastverk.
- Hoppuinen**, a. fjeskig, skyndsam.
- Hopsahtaa**, v. rörs hastigt l. slamsigt.
- Hopsakka**, s. slamsa.
- Hopsakoitsee**, -sottelee, v. slamsar, flän-ger, fjeskar, betar sig fänigt.
- Horajaa**, v. kollrar, yrar, fantiserar.
- Horina**, -aus, s. sorl.
- Horii**, v. sörplar.
- Horisee**, v. sorlar, porlar.
- Horjahtaa**, -tuu, v. vacklar hastigt, snafvar, felar, alintar; vrickas; förgår sig.
- Horjahuttaa**, v. vrickar.
- Horjans**, s. stappling, snafning; felsteg.
- Horjuttaa**, v. låter vackla l. raggla, runkar.
- Horjuu**, v. vacklar, stapplar, svigtar, ragglar.
- Horjuva**, -vainen, a. vacklande, ragglande, rankig; h. mieli, vankelmod.
- Horkka**, s. frossa, älta, hångejuka; horkan setki, frossbrytning; — -kuume, frossfeber.
- Hormi**, a. spjällöppning, vindrör, kanal, rör, öppning.
- Horna**, s. slummer, snarkning; afgrund, förderf.
- Hornaa**, v. snarkar; snokar.
- Horros**, s. oredigt l. förvirradt tillstånd, slummer, dvala, extas.
- Horsaa**, v. frustar, gör flämtande, snarkar.
- Horsma**, s. råmjölkgräs, himmelsgräs.
- Horto**, s. slummer, dvala.
- Hosaisee**, v. rappar fill, daskar.
- Hosi**, s. brunst (*hos får*).
- Hoski**, s. lästfyllnad.
- Hossakarvainen**, a. lurfhårig.
- Hossinen**, a. lurfvig.
- Hosu** l. **Hosuma**, s. prygel, dask.
- Hosuja**, f. pryglare, risare, profoss.
- Hosuu**, v. basar, pryglar, slår.
- Hotaisee**, v. gör fjeskigt; slukar, gluf-sar; slår till.
- Hotikko**, s. slamsa, fjesker.
- Hotikkoinen**, a. slarfvig, fjeskig.
- Hotikoitsee**, v. fjeskar, fuskar, slarftar; glupar.
- Hotisee**, v. susar; talar löst, sladdrar.
- Hotkaus**, s. slukning.
- Hotkii**, v. glufsar, slukar.
- Hotko**, -koinen, a. glupsk, glupande.
- Hotkottaa**, v. rör sig klumsigt.
- Hoto**, a. ihålig, tom; glupsk, omåttlig.
- Hotottaa**, v. pladdrar, slamrar på.
- Hotti**, s. hylsa; buk, krås; ajaa hot-tiinsa, smörjer kråset.
- Hottinen**, s. groda; gräsparf.
- Houhattaa**, v. flåsar, stönar.
- Houhto**, a. svampaktig, pipig.
- Houkahtaa**, v. dummar sig, blir bort-blandad l. fänig.
- Houkentaa**, v. går fänig.
- Houkistuu**, v. blir förrykt, fänig.
- Houkka**, a. o. a. fänig, fäne, tok; — -mielinen, -päinen, vanvettig, fänig.
- Houkkio**, s. fäne, tok, dumhufvud.
- Houkuttaa**, -telee, v. narrar, lockar, tab-bar, förleder, frestar.
- Houkutus**, s. intalning, förledning, loc-kelse, frestelse.
- Houraa**, k. **Hourii**.
- Houraantuu**, v. faller i yrsel.
- Houras**, s. yrsel, yra; hjernspöke.
- Hourauttaa**, v. bringar i yrsel, bedårar.
- Hourii** l. **Hourallee**, v. yrar, talar i yrsel, fantiserar.
- Houru**, s. däre, fäne, galning; — a. tokig; — -huone, dårhus; — -inhoito, dår-vård; — -päinen, förryckt, tokig, vansinnig.
- Houruinen**, a. vansinnig.
- Housut**, s. pl. byxor, benkläder; h o u s u -

kangas, byxtyg; housunkaulus l. vyötärö, byxlinning; housuntas-ku, byxficka.

Housuton, a. byxlös, utan benkläder.

Hovi, s. hof; herregård; — her-ra, hofherre l. -man; — linna, pa-lats; — maalari, hofmålare; — neiti, hoffröken; — neuvos, hofråd; — nhaltija, -nherra, godsegare, egen-domsherre; — oikens, hofrätt; hovi-oikeuden-neuvos, hofrättsråd; — poika, page; — päällikkö, hofin-tendent; — seura, hofcirkel; — seurue, hofsvit; — talonpoika, fräl-sebonde.

Huh, int. usch! hui!

Huhdanviljelys, s. svedjebruk.

Huhdevesi, s. sköljvatten, skulor.

Huhdonta, s. sköljning, vaskning.

Huhdottaa, v. låter klappa, skölja.

Huhisee, v. susar, hviner, hviskar.

Huhka l. Huhkaja, s. uf; hornuggla; — pöllö, berguf.

Huhmaisee, v. slår l. dunkar till.

Huhmar, s. stampho, trädmortel.

Huhta, s. svedja, svedjeland; — sieni, murkla.

Huhtii, v. tillreder sved, svedjar.

Huhtikuu, s. April.

Huhtoo, v. anstränger sig; slår, klap-par; sköljer, tvättar, vaskar; huhto-allas, vasktråg; huhtokulta, vask-guld; huhtomalaitos, vaskverk.

Huhu l. Huhina, s. tassel; rykte, sqval-ler, prat; h. käy, det går ett rykte.

Huhuu, -ilee, v. tasslar, sqvallrar; hoj-tar, skriker.

Hui, int. tvi; uff! huj; hör hit!

Huijaa, v. prånglar, byter; skojar.

Huijahuttaa, v. ropar hastigt hui, upp-häfver ett gällt rop.

Huijari, s. prånglare, skojar.

Huikaisee, v. bländar, mattar, har att svindla.

Huikaa, a. häftig; bländande; skarp.

Huikenee, v. förevagas, mattas, bländas.

Huikentelee, v. är ostadig, flygtig.

Huikentelevainen, a. ostadig, obestän-dig, vankelmödig, lättfärdig, flygtig.

Huikkaa, v. ropar hui, ropar högt, skriar.

Huikki, -u, s. gunga; topp.

Huikkuu, v. gungar, skakar.

Huikuttaa, v. låter gunga, gungar på, slänger hit och dit.

Huilaa, v. far lätt, glider; slänger, sko-jar; blåser (med vallpipa); hvilat.

Huilans, s. lätt fart, skridning; vallherds-skrik, blåsljud.

Huilu, s. pipa, flöjt, skalmaja; — sä-vel, -nääni, flöjtton; — nsoittaja, flöjtblåsare.

Huiluttaa -elee, v. blåser på flöjt eller pipa.

Huima, a. yster, ostryg, yr, obändig, rasande, vild, vettlös; — päinen, bångstyrg, öfverdådig, öföfvägen; — ratas, svänghjul.

Huimaa, v. slår till, svänger, slänger; svindlar, gör yr.

Huimaisee, v. ger ett hastigt slag, slår l. hifvar till.

Huimaus, s. slag, rapp, släng; svindel, svindeltilstånd.

Huimautuu, v. får svindel, blir yr.

Huimauttaa, v. kommer ngn att svindla.

Huime, s. svindelattack.

Huimenee, -ntuu, -istuu, v. blir yster, vild.

Huimentaa, -istaa, v. gör yster, yr, rasande, förvillar.

Huimii, v. slår l. svingar omkring sig, dänger på, psakar.

Huimaus, s. ysterhet, yrhet, vettlöshet.

Huinalee, v. vråker sig, slentrar.

Huipistaa, v. tillspettar.

Huippaa, v. skuttar.

Huippari, s. skuttare, putsmakare, spe-fogel.

Huippu, s. spets, topp, spira (på torn); — lakki, pickelhufva.

Huippuinen, -ukas, a. spetsig, tillspet-sad, snipig.

Huipukka, s. yttersta spets, snibb, snärt.

Huis, int. hys!

Huiskaa, -kii, v. fläktar, viftar; skakar; stojar.

Huiskahtaa, v. röres, slänges, akakas hastigt; strittar, stänkes.

Huiskahuttaa l. Huiskaisee, v. rör l. runkar hastigt, svänger l. stänker till.

Huiskaus, s. viftning, svängning, kring-kastning.

Huiske, s. kringströdt tillstånd, sking-ring, oordning.

Huiskin (-imen), Huisku, s. viska, dam-borste, tvaga; huiskin haiskin, huller om buller, om hvartannat.

Huiskuttaa, v. skakar, runkar, rör hit och dit, svänger af och an, viftar.

Huiskuu, v. akakas, runkar.

Huittu, k. Huippu.

Huitu, s. mjölkblanda.

Huitukka, s. ynkrugg, stackare, fnaalund.

Huivi, s. duk.
Hujahtaa, v. hviner till, skallar.
Hujan hajan, adv. huller om buller, härs och tvärs, om hvartannat.
Hujaus, s. hvin, rop; sträcka (*våg*).
Hujauttaa, v. åstadkommer hvinande, skriker till, ropar gäkt, far hastigt, rappar till.
Hukka, s. 1) förderf, förloradt tillstånd, förlust; 2) varg; h. on edessä, förderfvet förestår; h. perii, det går illa till slut, är förloradt; ajan, rahan, hengen h., förlust af tid, pengar, lif; joutuu hukkaan, går förlorad, råkar i förderfvet; menee hukkaan, går förlorad, går åt förgäfves; tekee työtä hukkaan, arbetar förgäfves; tulee hukkaan, förkommer, går förlorad l. under, råkar illa ut; on hukassa, är förlorad l. borttappad, är utkommen, är ute med; — **kaura**, flyghafra; — **reisu**, onyttig l. fåfång resa; — **työ**, fåfångt arbete, förspild möda; — **vesi**, spillvatten; — **anmeno**, förspillning.
Hukkaa, v. tappar, mister, förgör, förverkar, förskingrar, förspiller, slöser.
Hukkaantuu, v. går förlorad, förloras (bort), förkommer, omkommer.
Hukkaus, s. förspillning, mistning, förlust, plotter.
Hukkuu, v. går förlorad, förkommer, tappas bort, förgås, omkommer, förluser, drunknar; kirja h., boken tappas l. förkommer; h. veteen, drunknar; laiva h., skeppet förluser l. går i qvaf.
Hukuttaa, v. ombringar, förgör, förverkar, fördränker.
Hukuttelee, v. förgör fortfarande; förleder, förför, lockar.
Hulahtaa, v. sorlar hastigt, plumsar till.
Hulikka, s. vattenaktigt, tunt ämne, squal, squip; bunke, bytta, tina.
Hulina, s. sorl, porl.
Hulisee, v. sorlar, squalpar.
Hulivill, s. putsmakare, sälle, spelevink.
Huljutas, s. skakning, squalpning.
Huljuu, v. är slankig, rörs af och an, runkar, squalpar.
Hulkkaa, k. Huljuu.
Hullu, a. galen, tokig, narraktig; — s. däre, galning; — **heinä**, bolmört; — **huone**, dårhus; — **huoneelainen**, dårhusbjon; — **npäiväinen**, narraktig, tokrolig; — **päinen**, tokig, vanvettig; — **pää**, galenpanna; vanvetting,

Hullulee, v. tokas, galnas.
Hullumainen, -kas, a. småtokig, tokrolig.
Hullusti, adv. galet, tokigt, på tok.
Hullustuu, v. blir galen.
Hulluttaa, v. gör galen, inbillar; mi-nua h., jag är fallen för dårakaper.
Hulluttelee, v. gör galen, narrar; betar sig tokigt, galnas.
Hulluttelija, s. galenpanna, gycklare, gäck.
Hulluus, s. galenskap, tokeri.
Hulmii, v. glupar, slukar.
Hulpakko, s. pratmakare, pladdrare.
Hulpattaa, v. pladdrar, pratar.
Hulpio, -ilo, s. stad, list, skoning; — **höylä**, kanthylvel.
Hulpioittaa, v. förser med list l. skoning.
Hulttio, s. slarf, odugling, vräkling.
Humahtaa, v. dånar till.
Humala, s. humle; rus, druckenhet; on humalassa, är drucken; tulee humalasaan, blir rusig; — **juurakko**, -rönsy, humlerot, -gös; — **käpy**, humlekoppa; — **salko**, humlestör; — **päässä**, i fyllan, i drucket tillstånd; — **tarha**, humlegård.
Humalainen, a. af humle, humlestark; rusig, drucken (= humalapäinen).
Humalikko, -sto, s. humlegård.
Humaloittaa, v. förser l. blandar med humle.
Humalluttaa, v. bernsar, gör rusig.
Humaltuu, v. berusaa, blir drucken.
Humaus, s. hastig susning, dån, doft ljud; klunk.
Humina, s. susning, dån, gny.
Humisee, s. susar, dånar, brusar.
Humma, s. häst (*lapsellisesti*).
Hummaa, v. rumlar, väsnas.
Humpukka, s. (*liet*) rus.
Humu, s. sus, dån, gny, sorl.
Hunaja, s. honung (*vertaa Mesi*).
Hunkaa, -gasta, v. stökar, tröakar.
Hunkala, k. Hankala.
Hunnakko, -ninko, s. värdslösadt tillstånd, lägervall; menee hunnakolle, bär till skogs; on hunningolla, är i lägervall, är vind för väg.
Hunnustaa, v. betäcker med hufva (huntu).
Huntio, k. Hulttio.
Huntu, s. hufva, slöja, hufvubindel.
Huoahtaa, v. drager hastigt andan, fåsar l. pustar ut, suckar till.
Huohmaa, k. Huomaa.
Huohottaa, v. fåsar, fåmtar, stånkar, stönar.

Huojennus, s. lättnad, lindring, eftergift.
Huojentaa, -jistaa, v. lättar, lindrar, alår ned (*priset*); (*kameral.*) förmedlar.
Huojentuu, -jistuu, v. lättas, lindras.
Huojuttaa, v. har att svaja l. vackla.
Huojuu, v. vacklar, svigtar, svajar.
Huokaa, v. suckar, pustar; hvilat, tar en lur.
Huokaus, s. suck, suckan, pust, anddrag.
Huokea, a. lätt, lindrig, billig; — **hinta-**ainen, billig; — **pito-**inen, lätthandterlig; — **rintainen**, lättbröstad; — **tajallinen**, lättfattlig; — **viljely-**inen, lättbrukad.
Huokeasti, adv. lätt, utan möda.
Huokenee, v. blir lätt, lindrigare.
Huokeus, a. lätthet, lindrighet.
Huoko, dim. huokonen, s. hål, öppning, draghål, por; — **-reikä**, drag-, andhål, por; — **-vesi**, källsprång.
Huokouen, a. full med hål l. rör, pipig, porös; — **isvoima**, **-isveto-voima**, härröskraft, kapillarattraktion.
Huokeisuus, s. porositet.
Huokoo, s. hvila, lur.
Huoku, s. utströmning, sippring; källsprång; lähte en h., källsprång l. -åder.
Huokuu, v. flöasar, inandas, utandas, utdunstar; andas l. pöser l. sjuder upp.
Huokuu, s. hvilande, hvila; — **-aika**, hvilotid; — **-tuoli**, hvilostol.
Huolain, huole, s. skåra, ingröpfung, ärr, skråma l. sår (*i träd*).
Huolee, v. giftes, tager man; sörjer.
Huolehtii, v. är l. går bekymrad; ömmar för.
Huoleinen, a. bedröfvad, sorgsen, misslynt; skårig.
Huolekas, a. sorgfull, sorgbunden.
Huolellinen, a. omsorgsfull, sorgfällig, mon (*om ngt*); bekymrad, ängslig.
Huolematon, a. ogift (*qvinn*).
Huolenalainen, a. ansvarefull, angelägen; sorgsen.
Huolenpito, s. omsorg, försorg, omvårdnad.
Huolenpitämätön, a. vårdlös, försumlig.
Huolentaa, v. sörjer för, ombesörjer.
Huolestuu, v. blir sorgsen, bedröfvad.
Huolestuttaa, v. gör sorgsen l. bedröfvad, bekymrar, gör ängslig.
Huolestuttava, a. part. bekymmersam.
Huoleti, adv. utan sorg l. bekymmer, sorglöst; ole h., var obekymrad, lugn.
Huoleton, a. vårdlös, ovårdad, försumlig, oaktsam; sorgfri, obekymrad.

Huolettaa, v. bedröfvar, oroar.
Huolettomuus, s. vårdlöshet, försumlighet, uraktlåtenhet, sorglöshet.
Huoli (-en), s. bekymmer, sorg; omsorg, vård, försorg; tarkka h., omsorgsfullhet; pitää huolta, bär omsorg om, drar försorg om; se on minun huoleni, det är min sorg, det är min sak l. omsorg; suurella huolella, med mycken omsorg; — **-puku**, sorgdrägt; — **-runo**, sorgqväde; — **-saatto**, sorgetag, procession; — **-sauva**, preataf; — **-sepalot**, plöröser.
Huolii, v. bekymrar l. bryr sig em, vill hafva, följer; sittä huolimatta, det oakadt.
Huolikas, a. omsorgsfull; sorgfull.
Huolimaton, a. vårdlös, ovårdad, försumlig, efterlästen, likgiltig.
Huolimattomasti, adv. vårdslöst.
Huolimattomuus, s. vårdlöshet, försumlighet.
Huolittaa, -telee, v. förmår att bry sig om, smeker; utsirar, pryder, bekläder; vårdar, besörjer.
Huolluke, s. purgativ.
Huolluttaa, v. löser, purgerar; gör öm.
Huollutus, s. lösnig; laxativ.
Huoltaa, v. gör skåror; tömmer, rensar, purgerar; aktar, sörjer för, sköter.
Huoltaja, s. förmyndare.
Huoltuu, v. blir skårad; tömmes, magrar; blir öm.
Huoma, s. beskydd, vård, uppsigt.
Huomaa, v. varseblifver, varsnar, märker, blir uppmärksam på; huomasmatta, oförmärkt; oförvarandes; huomattava on, är till märkandes; huomattava asia, förmärbar, tydlig sak; sak som bör observeras; huomattavat, observanda.
Huomaamaton, a. som ej märker, ouppmärksam, ovarsam, obemärkt.
Huomaantuu, v. blir bemärkt.
Huomaavainen, a. uppmärksam (*mot ngn*).
Huomaitsee, k. Huomaa.
Huomas, s. varseblifning, förnimmelse, observation; — **-voima**, observationsförmåga.
Huomauttaa, v. väcker l. fäster uppmärksamhet, gör uppmärksam på, framhåller, anmärker.
Huomen (-menen), s. morgondag, morgon, morgonetand; huomenna, imorgon; hyvä huomenta, god morgon! huomeneksi, till morgondagen;

huomenelta, huomenissa, bittida, på morgonstunden; — **aamu**, följande morgon; — **ilta**, morgonafon; — **kello**, morgonklocka; — **lahja**, morgongåfva; — **laulu**, morgonsång.

Huomeneltain, **huomeneksella**, adv. på morgonstunden, på morgonen, arla.

Huominen, **huomeninen**, a. som sker i morgon l. hör till morgondagen, morgon-, morgondags-; **huomiseen asti** till i morgon; **huomispäivä**, morgondagen; **huomis-ilta**, morgonafon.

Huomio, s. uppmärksamhet, akt, eftertanke; förtimleelse, varseblifning; **tarkkauttaa jkun huomiota jhkin**, fäster ngn's uppmärksamhet vid ngt; **luo l. kääntää huomionsa**, fäster l. riktar sin uppmärksamhet; **saattaa jkin jkun huomioon**, fästa ngn's uppmärksamhet vid ngt, göra ngn uppmärksam på ngt; **ottaa huomionsa**, fästa afseende.

Huono, s. rum, hus; **hushäll**, **husfolk**, slägt, hus; — **ala**, hustomt; — **jakso**, husrad; — **isäntä**, hyresvärd; — **jumalat**, husgudar, penater; — **kala**, husgeråd, möbel; — **kirkko**, huskappell; — **kunta**, famlji, hushäll; — **kuntainen**, inhyseehjon; — **kuvaus**, interiör; — **rakennus**, åbyggnad; — **tutkinto**, husevisitation; — **voura**, hus- l. rumhyra; — **enhalittas** hushällning; — **enhaltija**, hofmästare; — **entaulu**, hustafsa.

Huoneellinen, a. husegande; **huslig**; — s. ett rum l. hus fullt.

Huoneeton, a. utan hus l. rum, rumlös, husvill.

Huoneus, s. hus, byggnad, byggning; **h-ukset**, åbyggnad.

Huono, a. dålig, svag, klen, ringa; **hän on huono**, han är dålig; **hän on huonona**, han ligger dåligt sjuk, är i uselt tillstånd; **hän on huonoimillansa**, han är som skralast; **tu-lee huonoksi**, blir svag, magrar; **huonoa huonompi**, allt sämre; **under all kritik**; — **asuinen**, i dåligt skick; — **etäinen**, vanlottad; — **hampainen**, med dåliga tänder; — **henkinen**, med svagt lif, trångbröstad; — **juoksuinen**, som springer dåligt; — **kasvainen**, nödvuxen; — **kuuloinen**, lombörd; — **lahjainen**, svagt begåfvad; — **lukainen**, dåligt läsand, dålig läsare; — **maineinen**, vanfräjdad; — **muistinen**, med svagt

minne, glömak; — **niminen**, som har dåligt namn; — **näköinen**, med dålig syn, svagsynt; — **oppinen**, tröglärd; — **päinen**, med dåligt hufvud; — **silmäinen**, som har dåliga l. svaga ögon; — **tekoinen**, illa gjord l. tillredd; — **teräinen**, med dåligt bett; — **töinen**, som arbetar dåligt; — **varainen**, illa försedd, i knappa omständigheter; — **ääninen**, som har dålig röst l. dåligt ljud; — **n-arvoinen**, af ringa värde; — **nlaatuinen**, af dålig beskaffenhet, illa beskaffad; — **nlainen**, af sämre l. dålig art, sämre, ordinär; — **nnäköinen**, af dåligt utseende, som ser dålig l. ful ut; — **npuoleinen**, mera dålig, på sämre sidan; — **npäiväinen**, usel; — **nvärinen**, dålig till färgen,

Huonohko, **huonoinen**, **huonokas**, **huonoläntä**, **huonomainen** a. något dålig, mera skral, skraltig, mera dålig.

Huonoksuu, v. anser för dålig l. ringa, underskattar, försmär.

Huonomuus, s. sämre beskaffenhet, underlägsenhet.

Huoneee, v. blir dålig, svag, sämre, försämras, försvagas.

Huononnus, s. försämring, förvärring.

Huonontaa, v. gör sämre, dålig, svag, försämrar, försvagar.

Huonontuu, k. **Huoneee**.

Huonous, s. dålighet, svaghet, uselhet, underlägsenhet.

Huopa, s. flit, flithatt; — **hattu**, flithatt.

Huopaa (huovan), v. flitar, valkar.

Huopaa (huopaan), v. skåtar, myndar, hopar, stryker.

Huopainen, a. af flit.

Huopari, s. myndare, bakfäre.

Huopenee, v. valkas; mildras, lättas.

Huora, s. hora, sköka.

Huorin, adv.; **tekee h.**, gör hor, horar.

Huorintekijä, s. bolare, horkal.

Huoruus, s. horeri, hor; **yhden**-, **kahden puolinen h.**, enkelt, dubbelt hor.

Huosia, -lö, s. tvaga, viska; skurgräs.

Huosta, s. vård, beskydd, våld, värjo.

Huotra, s. allida, federal.

Huovaa, v. försöker, vågar.

Huovahtaa, k. **Huoahtaa**.

Huovallinen, a. hattegande; — s. en hatt full.

Huove (-peen), s. lättnad, förströelse; slummer.

Huoventaa, -ttaa, v. lindrar; upptinar.

Huovi, s. knekt, ryttare; — **-talo**, rusthåll.
Huovii, v. bländar; värmer.
Huovuntau, v. utdunstar.
Huovuttaa, v. flåsar, flämtar.
Hupa, a. förgänglig; slösaktig; nöjsam; — **-kätinen**, som gifer slösaktigt l. drygt; — **-matka**, lustfärd.
Hupaa, v. gör tiden kort, roar, förnöjer.
Hupainen, a. nöjsam, rolig, lustig.
Hupaisa, a. treflig; flyktig.
Hupaisesti, adv. roligt, lustigt, muntert.
Hupakko, -**pero**, s. fåne, dumhufvud.
Hupeltunut, a. part. afsigkommen.
Hupenee, v. förminskas, går ihop, försvinner.
Hupihaitto, s. elarf, roué.
Hupii, v. magrar, går till kost.
Hupilainen, s. sällskapare (till tidsfördrif); muntergök, lustig broder.
Huppelehtaa, v. tokas, yrar, sprittar, strittar.
Huppu, s. klädernas samling öfver hufvudet, inhukning; regntak.
Hupsa, -**su**, a. j. s. tokig, fång; tok, fåne, fjolla.
Hupsautau, v. blir ngt tokig, vriden,
Hupsuttaa, -**telee**, v. gör tokig, bedårar; betar sig fångt; fjeskar; mumlar.
Hupuus, s. flygtighet; slösaktighet; treflighet.
Hurahtaa, v. sorlar till, framsprutar.
Hurina, s. surr, sorlande.
Hurisee, v. sorlar, surrar.
Hurja, a. rasande, yr, yster, ursinnig; ildrig; — **-mielinen**, vildsint, ursinnig; lättsinnig; — **-pidot**, orgler; — **-päinen**, öfverdådlig, skengalen.
Hurjaa, v. gör rasande, vurmig.
Hurjailee, -**ehtii**, v. slentrar, rantar, skojar, rasar.
Hurjenee, v. blir vild, tilltar i yrhet.
Hurjistau, v. blir rasande, ursinnig.
Hurjuus, s. ursinnighet, raseri, vanvett, yra.
Hurmaa, v. tjusar, bedårar, förtrollar, förvillar.
Hurmaantau, v. blir bedårad, förvillad.
Hurmailee, v. bedårar; svärmar, fantiserar.
Hurmaus, s. dårande, förvirring, hänryckning, extas, förtrollning.
Hurme, s. blod (*stolnadt*).
Hurmos, s. bedåradt tillstånd, förvirring, hänryckning.
Hurra (= *huroo*), s. hurra; hurranhuuto, hurrarop.

Hurraa, v. hurrar; surrar,
Harri, s. lymmel, alyngel; tordmule; mjölk- l. vattenblanda.
Hurrikas, s. månglare; första besökare.
Hurskaasti, adv. rättfärdigt; öfverfödigt.
Hurskaa, a. rättakaffens, rättfärdig, rättfärdig, from, religiös; dugtig, rundlig; — **-mielinen**, religiöset sinnad, rättfärdig, rättakaffens.
Hurskaus, s. rättakaffenhöt, rättrådighet, fromhet.
Hursti, s. säckväf; (groft) lakan; palo-hursti, brandsegel.
Hurttä, s. stöfvere, hund; svinpels, akore; hurttan-korvat, hjertöron; mandlar.
Huruu, v. rullar, trillar, dryper; porlar.
Hurvio, s. slösare, fördömare.
Hurvittelen, v. slöser, huttlar.
Hus, interj. huoch! buss!
Hussaa, v. plottar, förepiller.
Hussuttaa, k. Hysyttä.
Husuttaa, v. hetsar, tussar på.
Hutera, s. vacklande, skral, bräcklig.
Hutikka, s. rus, dryckestillstånd.
Hutiloitsee, v. fuskar, klåpar; slöser, huttlar.
Hutilus, s. fuskare, klåpare.
Hutisee, v. darrar, skakas, susar.
Hutja, s. smalt spö. spragga.
Hutjuu, v. vickar, svajar, dinglar.
Hutkahtaa, v. rörs l. slänges hastigt.
Hutkii, v. piskar, basar, plaggar.
Hutkuu, v. akakas af och an, gungar.
Hutsu, s. slinka, frilla, luder.
Hutu, s. gröt; — a. svag, skral.
Hututtaa, v. hetsar, tussar på.
Huu, int. hu! uff!
Huudatus, s. hastigt rop, utrop; — **-merkki**, utropstecken; — **-sana**, interjektion.
Huudahtaa, v. ropar till, utropar.
Huudanta -**nto**, s. ropning, röstning.
Huudattaa, v. låter ropa; uppropar; h. laissa, lagfar; h. tilaa, låter uppbjuda (*utropa*) lägenheten.
Huudatus, s. upprop, uppbud, lagfart.
Huude (-**teen**), s. rimfrost, rim, sublimat.
Huudettau, v. betäckes med rimfrost.
Huudos, s. inrop.
Huuhdevesi (-**den**), s. sköljvatten, skulor.
Huuhdonta, s. sköljning, vaskning.
Huuhdottaa, v. låter skölja.
Huuhkaja, s. berguf.
Huuhottaa, v. frusar, flåsar; svallar, strömmar.

Huuhta, k. Huhta.

Huuhtelee, v. sköljer, tvättar.

Huuhdo, s. sköljning; — **-allas, vasktråg;**
— **-laitos, vaskverk;** — **-kulta, vask-**
guld.

Huuhtoo, v. sköljer, byker, baddar, vaskar.

Huuhouttaa (vedellä), v. afslammar.

Huuhuu, -huilee, v. ropar huuh, hojtar.

Huuleton, a. läpplös.

Huuleva, a. storläppig.

Huuli (-en), s. läpp; — **-harppu, mung-**
giga; — **-paarma, munklämma, kap-**
son; — **-parta, mustascher.**

Huulimainen, a. läppformig, -aktig.

Huulinen, a. läppig, flikig.

Huuma, v. gör yr, döfvar, förvirrar,
svindlar.

Huumaantuu, -mettuu, v. döfvas, blir
bedöfvad.

Huumaava, -vainen, a. döfvande, svind-

lande, narkotisk.

Huumaus, a. döfning, sinnessyra.

Huumaattaa, -metuttaa, v. bedöfvar.

Huume, s. döfning, förvirring, yrsl.

Huunpurema, s. leverfläck (sanasta
huu = spöke).

Huuppo, s. berguf; dumhufvud.

Huuroo, s. ångar; dryper.

Huurre (-rteen), k. Hunde.

Huuru, s. dunst, imma; rimfrost.

Huurumainen, a. dunstlik.

Huusa, v. kurerar, qvacksalfvar.

Huusari, s. qvacksalfvare.

Huusi, s. atråde.

Huutaa, v. ropar, skriker, ropar på l.
etter, upprop, inropar, röstar; hu-
dettiin kuninkaaksi, utropades
till konung; huudetaan rikkaaksi,
utropas som rik; huusivat pasto-
riksi, kallade till pastor.

Huutaja, s. ropare; spekulant (vid auk-
tion); röstare.

Huuteinen, a. rimfrostig, rimmig.

Huuti, int. hut; oh huuti, vet hut!

Huuto, s. rop, skrik; upprop, utrop, rykte;
omröstning; röst (*välröst*); nostaa
huudon, gör väsende; tulee hu-
utoon, kommer i rop; hänestä käy
se huuto, han har det rykte om
sig; — **-kauppa, auktion;** — **-kau-**
pan-pitäjä, auktionist, auktionsmäk-
lare; — **-merkki, utropstecken;** —
-nimi, uppropsnamn, firma; — **-sakko,**
absentie- l. utevaroböter; — **-sana,**
fältrop.

Huutari, s. ropare.

Huua, y. m., k. Huokaa, j. n. e.

Huventaa, v. förminskar, medtager.

Huvettaa, v. medtager, smälter l. dige-
rerar (*mat*); huvettava, smältande,
digestiv.

Huves, s. (Kalev), läder.

Huvi, s. nöje, lustbarhet; huviksi,
för ros skull, för nöje; — **-kävely,**
lustvandring; — **-linna, lustlott;** —
-maja, lusthus; — **-näytelmä, lust-**
spel; — **-päivä, fridag;** — **-tappelu,**
simulaker.

Huvila, s. lustgård, villa.

Huvillinen, a. nöjsam, lustig.

Huvite, s. nöjeamedel, nöje, tidsfördrif,
förlustelse.

Huviton, Huvittamaton, a. otreflig, oin-
tressant.

Huvittaa, v. förnöjer, roar, intresserar,
fägnar; huvittava kirja, roande,
underhållande, intressant bok.

Huvitus, s. förnöjande, förnöjeelse, fäg-
nad, förströelse, förlustelse, nöje; lait-
taa pienen huvituksen, ställer till
en liten rolighet.

Hye, s. dyning, svallväg.

Hyh, int. fy! hu!

Hyhmä, s. snösörja, issörja, stöp.

Hyhmäinen, a. stöpig, sörjig.

Hyi, int. fy! tvi! usch!

Hyinen, a. islupen, isig, rimfrostig.

Hykertää, v. gnider, gnuggar.

Hykyttää, v. skakar; bär tungt; hy-
kytti suutansa, drog sin mun i löje.

Hykähtää, v. spritter l. skakar till.

Hykähyttää, v. har att spritta upp;
drifter till skratt; minua hykähyt-
ti, jag hade lust att skratta.

Hylje (-keen), s. säl.

Hyljeksi, v. ratar, skrädar, förkastar.

Hyljättävä, a. förkastlig, fördömlig.

Hyljintä, s. förkastelse, förakt.

Hyljys, s. öfvergifvet l. förkastadt till-
stånd, vind för väg.

Hyljyy, v. skakas, gungar.

Hyljää, k. Hylkää.

Hylkeennahka, s. sälskinn; — **-pyytö,**
säl fångt l. -skytte; — **-rasva, säl-**
späck; — **-saalis, säl fångt.**

Hylkeet, s. pl. ratgods, afskräden.

Hylkii, v. förskjuter, ratar, föraktar,
afskyr, utmönstrar.

Hylkiö, s. utakött, vrak, afskum.

Hylkky, s. skakning, gungning; sqvalp,
bränning.

Hylkky, v. skakas, sqvalpar, guppar.

Hylky, s. förkastadt tillstånd, ratgods,
vrak, föraktlig människa; — **-kalu,**

ratgods; — **-lanta**, utskottsbräde; — **-maa**, impediment; — **-väki**, slödder.

Hylkyttää, v. skakar på, squalpar om.

Hylkäys, s. förkastelse, afslag.

Hylkää, v. öfvergifver, förskjuter; jäfvar, förkastar, afslår, föraktar; h. ta-kaisin, stöter tillbaka.

Hylly, s. hylla.

Hylly, s. gungning, gungfly; — **-savi**, pöslera; — **-maa**, lös l. gungande mark.

Hyllyy, v. gungar, pöser, svallar.

Hyminä, s. sus, surrande, mummel.

Hymisee, s. susar (**sakta**), mumlar.

Hympyrä, a. j. s. krok- l. snedbent.

Hymy, s. småleende, mysning, löje; hymyssä suin l. huulin, med småleendet l. löjet på läpparne; — **-huuli**, **-suu**, småleende (**menniska**),

Hymyilee, v. ler, småler, myser.

Hyngähtää, v. småler hastigt, myser till.

Hynisee, v. mumlar, gnolar.

Hypertää, v. rör, vänder, gnuggar.

Hypintä, s. hoppning; hypinlanta, hoppbräde.

Hypistää, v. fingrar, rör med fingerarne, tummar.

Hypittää, v. låter l. har att hoppa l. dansa, vagnar upp och ned.

Hyppelee, **Hyppii**, v. hoppar ofta l. fortfarande, dansar, skuttar.

Hyppy, s. hoppning, språng, dans; k. **Hypynen**.

Hyppylä, s. hypmel, backbrink.

Hypynen, s. fingerspets; nypa, pris.

Hypysellinen, s. en nypa full, pris.

Hyppäys, s. hoppning, språng, skutt.

Hyppäytyy, v. hoppar upp, studsar.

Hyppäyttää, v. låter l. har att hoppa l. studsa.

Hyppää, v. hoppar, skuttar, dansar.

Hypyttelee, v. vagnar, låter sakta hoppa.

Hypähtää, v. hoppar upp, skuttar, spritter till.

Hypäkkä, s. hypken; 2) kapriol (hyphdys).

Hyrinä, s. surring, murr.

Hyrisee, s. surrar, morrar.

Hyristää, v. har att surra, gnolar.

Hyrmi, v. brummar, gormar.

Hyrrä, s. snurra.

Hyrrää, v. surrar; kissa h., atten spinner.

Hyrsky, s. fräsande ljud, brusning, svall.

Hyrskyy, **-ää**, v. fräser, brusar, svallar.

Hyrskähtää, v. fräser l. prustar till.

Hyrtyilee, v. surrar l. gnolar sakta.

Hyryttää, v. har att surra; gnolar; snurrar l. rullar sakta.

Hyrähtää, v. surrar hastigt, murrar till, brister ut; h. itkun, brister i gråt.

Hyräilee, v. småsjunger, gnolar.

Hyräjää, v. surrar, gnolar, morrar.

Hyssyttää, v. löper sakta, lunkar; hys-sar, vvsjar.

Hytelö, s. gelé.

Hytisee, v. darrar, skälver.

Hytistyy, v. hukar sig ned.

Hytkey, **-kää**, v. guppar, skakas.

Hytkyttää, v. skakar af och an, har att guppa.

Hytkähtää, v. skakar l. knycker till; dimper.

Hytti, s. hytt; hytta.

Hytty, s. hytta; hytt; — **-uni**, hytt l. masugn.

Hyttynen, s. mygga; hyttyset survovat, myggorna dansa (oik. **trampa**).

Hytyri, **-rä**, s. hufva, mössa.

Hytyttää, v. eggar, retar, hetzar på.

Hytäjää, v. skälver, skakar.

Hyvä, s. dygd, god egenskap.

Hyveinen, a. dygdig.

Hyveksii, v. anser för god, godkänner, gillar.

Hyventää, v. gör god l. bättre, förbättrar.

Hyvike, s. ursäkt; godtgörelse.

Hyvin, adv. väl, ganska, mycket; — **-arvollinen**, vällofig; — **-kunnioittava**, välrövdig, vällofig; — **-maininta**, välbemäld; — **-oppinat**, välärd; — **-sointo**, välklang; — **-voipa**, välmående.

Hyvistyy, v. blir god, upptar väl.

Hyvite, s. recett, godtgörelse.

Hyvittää, v. välplägar, fagnar, hugnar; godtgör, ersätter, upprättar.

Hyvitys, s. fagnande, fagnad, godtgörelse, upprättelse.

Hyvyys, s. godhet, dygd, det goda, egendom, häfvor.

Hyvä, s. god, bra, gunstig; tjenlig, nyttig; — s. den gode, det goda, välfärd, bättnad, förmon; — int. väl; bra! skönt! hyvä työ, godt arbete l. verk; välgerning; hyvä herra, en god herre; gode herre! min herre! hän on hyvä siihen, han är dertill lämplig; hän on liian hyvä sikei, han är för god dertill; se on kyllä hyvä, det är nog godt l. väl; se on hyvä kyllä, että . . . det är vackert, att . . . ; hyvä sinun, väl dig;

valtios hyvä, statens fördel l. väl; kuka hyvänsä, hvem som helst; milloin l. koska hyvänsä l. hyvänsä, när som helst; tekee hyvä, gör godt; katsoo jonkun hyvä, jag ser någon till godo; hyvä huo-
menta, päivää, iltaa, yötä, god morgon, dag, afton, natt! näkee l. katsoo hyväksi, anser l. finner l. pröfvar godt; lukee hyväksi, räknar till godo; ottaa hyväksi, antager, godkänner; käyttää jotakin hyväksensä, betjenar sig af något; hyväksi tunnettu, välkänd; tulee hyväksi, blir god; tulee jonkun hyväksi, kommer ngn till godo; pitää hyvänä, håller af; välplägar; pitää hyvänsä, håller till godo; tuntuu, haisee hyvältä l. hyvälle, kännes, luktar bra; hyvällä, med godo, i godo, godvilligt; on hyvillänsä, är på godt humör; tulee hyvänsä mielen, blir vid godt lynne; hyvissä ajoin l. hyvään aikaan, i god tid; hyvän aikaa, en god l. lång tid.

Hyvä-aineinen, af godt ämne l. innehåll; — **-arvoinen**, värlöf, värdel; — **-hajainen**, väluktande; — **-juoksuinen**, som löper l. flyter bra; — **-kuntoinen**, välordnad; — **-laatuinen**, välartad, godlynt; — **-lahjainen**, välbegåfvad; — **-maineinen**, välfräjdad, välkänd; — **-muistinen**, minnesgod; — **-näköinen**, som har god syn; — **-onnikoinen**, lyckosam; — **-oppinen**, lärsaktig; — **-sanainen**, värtalig; — **-silmäinen**, som har godt öga l. goda ögon; — **-soinnollinen**, väklingande; — **-sopuinen**, förliklig, endragtig; — **-suhtainen**, proportionerlig; — **-sukuinen**, välboren, af god börd; välbeslägtad; — **-sydäminen**, godhjer-
tad; — **-sävelinen**, väljudande; — **-sävyinen**, foglig, beskedlig, godsint, godlynt; — **-toiminen**, välbestäld; — **-tekoinen**, som slöjdar bra; välgjord, välarbetad; — **-töinen**, som arbetar bra; — **-ymmärryksinen**, välförståndig; — **-ääninen**, väljudande.

Hyväkkö, a. något god.

Hyväilee, v. smeker, hyllar, fjäsar för.

Hyväily, s. smekning, kares; — **-sauna**, smekord.

Hyväiset, s. pl. (*jädhväiset*) afsked.

Hyväksyy, -ii, v. anser för god, godkänner, gillar, accepterar.

Hyväksymätön, a. ogillad, ogiltig.

Hyvällinen, a. duglig, antaglig.

Hyväläntä, a. temmeligen god.

Hyvämainen, a. något l. temligen god.

Hyvän-hajullinen, a. väluktande, doftande; — **-laatuinen**, -lainen, värlartad, af god beskaffenhet; — **-luonto-**toinen, af god natur, godsint; — **-näkö-**toinen, som ser bra l. god ut; — **-puoleinen**, som är på bättre sidan, öfver medelmåttan; — **-suominen**, välmening, välvilja; — **-suonto-**toinen, **-suopa**, välmeneande, välvillig, godhetsfull, bevågen; — **-tahtoinen**, välvillig, välsinnad, välmeneande, förekommande; — **-tapainen**, värlartad, dygdig, sedig; — **-tekeväinen**, välgörande; — **-tekijä**, välgörare; — **-te-**kijäiset, pl. belöning för välgerning l. välförhållande, verdgällning; — **-teko-**laitos, välgörenhetsinrättning; — **-värinen**, med god l. vacker färg.

Hyvästelee, v. säger farväl, tar afsked.

Hyvästi, adv. godt, bra, väl, dugtigt; elä h., lever godt; hänellä on rahaa h., han har godt om l. dugtigt pengar; aja h., kör raskt på; jättää h., tar afsked.

Hyvästi, int. farväl! adjö; jää h., farväl, lef väl!

Hyvästijättö, s. afskedstagning, afsked.

Hyvästy, v. upptager väl, låter sig behaga, blir intagen.

Hyy, s. isbeläggning; sörja; rimfrost; — **-astia**, kylfat, afkylare.

Hyyde (**-teen**), s. isbildning, isbark; issörja, stöp.

Hyydyntä, s. stelning, koagulering, lef-
ring (*veren*).

Hyydys, s. stelnadt tillstånd.

Hyydyttää, v. låter l. har att stelna.

Hyydänne (**-nteen**), s. isbeläggning.

Hyykistyy, v. krymper ihop, hukar sig.

Hyypiä, s. uf, berguf; nattuggla.

Hyyppyy, k. Hyytyy.

Hyyppä, s. tofsvipa; härfågel; spetsig mössa.

Hyyppytelee, v. trippar, är beställsam.

Hyyry, s. hyra; asuu hyyryllä, bor på hyra; — **-aika**, hyrestid; — **-rahat**, hyresmedel; — **-väki**, hyresfolk.

Hyyryläinen, s. hyresgäst, -man.

Hyyrää, v. hyr, förhyr.

Hyyräyttää, v. låter hyras.

Hyyskä, s. hybble, ruckel, krypin; af träde.

Hyysää, v. hyser (*varkaita j. n. e.*).

Hyyteinen, a. isakorpig, isig.
Hyytelö, s. stelnadt spad, gelé.
Hyytyy, v. blir stelfrusen, stelnar.
Hyyttää, v. gör stelnad, afkyler.
Hyytyväinen, a. stelnande.
Hyytyy, v. stelnar, koagulerar, lefrar sig (*veri*).
Hyyttää, v. blir isbelagd, tillfryser; gör stel.
Hyytökohta, -raja, s. fryspunkt.
Hyö, k. He.
Hyödykki, s. båtnad, nytta.
Hyödykäs, -llinen, a. nyttig, gagnelig; frodigt växande, tilltagande.
Hyödyttäväinen, a. gagnande, gagnelig.
Hyödyttää, v. gagnar, batar, är till nytta; befordrar växt.
Hyödytys, a. gagnande; nytta, vinat.
Hyödytön, a. onyttig, gagnlös.
Hyökkäys, s. anfall, öfverfall, bestormning; — -sota, anfällskrig.
Hyökkää, v. rusar, anfäller, störtar på.
Hyöky, s. dyning, svallgång; — -aalto, svallvåg.
Hyökylle, v. svallar, går i dyningar.
Hyökyttää, v. bringar i svallning; går svallande.
Hyökyy, -yää, v. fram- l. uppväller, svallar; fläktar.
Hyökähtää, v. svallar till hastigt; rusar in.
Hyökäisee, v. rusar hastigt, störtar.
Hyökää, v. rusar; kastar l. svallar tillbaka.
Hyömäisee, v. fattar l. nappar uti, rusar efter l. på, angriper.
Hyönteinen, s. insekt, yrff.
Hyönteis-koppa, s. insektpuppa; — -mato, larf (*af insekt*); — -oppi, -tieto, entomologi, insektlära.
Hyörii, v. är i fång, bestyr, sysalar, fjaskar, fjäser, fikar efter.
Hyöriiväinen, a. kringlöpande, bestyr-sam, beställsam.
Hyörähtää, v. gör en fångande rörelse, svänger.
Hyöstyy, v. tillväxer, förkofras.
Hyötelee, v. (*Kalov.*) utrustar sig.
Hyöty, s. nytta, gagn, båtnad, fördel, vinning; on, käyttää hyödyksi, är, använder till nytta; siitä ei ole mitään hyötyä, det gagnar till intet; omaa hyötyä katsomatta, oegennyttigt; — -kasvuinen, frod-växt; — -koivu, frodig björk; — -maa, värtlig jord; — -mansikka, jordgubbe;

— -oksa, vattenskott; — -puu, gagn-virke; — -vesa, rotakott.
Hyötyinen, a. fördelaktig, vinstgifvande; frodig.
Hyötyminen, s. dragande af nytta; förkofran, tillväxt.
Hyötyväinen, a. som får nytta; frodig, afvelsam.
Hyötyy, v. får l. har l. drar nytta, profiterar; förkofras, frodas, tager till.
Hyötää, v. skjuter fram, driver upp, driver.
Häidin-tullen, adv. i nödfall.
Häidin-tuskin, adv. med mycken möda, med nuggan nöd.
Hädittää, v. påskyndar.
Hädällinen, hädän-alainen, a. nödstäld, nödlidande.
Hädänmerkki, s. nödtecken, larmsignal.
Hädästytää, v. alarmerar.
Hädästyy, k. Hätätytyy,
Hädätön, a. som är utan nöd l. brådska.
Häh, hää, int. he? hvaba? hvasa?
Hähisee, hähyy, v. fräser, fnyser, mum-lar.
Häihtyy, k. Haihtuu.
Häijy, a. stygg, led, gemen, nedrig, dålig, usel; — -henkinen, med gemen andedrägt; — -mielinen, illasinnad, illvillig; — -päinen, som har elaka nycker, — -sisuinen, ilaken, ondekefull.
Häijyn-elkinen, a. vanartig, ilaken, arg-ligt, illparig; — -näköinen, stygg till utseendet, af gement utseende; — -tapainen, elakartad, osedig, med nedriga seder l. vanor.
Häijyyä, s. stygghet, elakhet, illvilja, gemenhet.
Häikenee, -kistyy, v. saktar l. hejdar sig; dämpas, skingras.
Häikis, int. ser du bara! rätt så!
Häikistelee, v. retar, begabbar.
Häikittää, v. stillar, hejdar, lugnar.
Häikkä, s. larm, oväsande; — -kello, larmklocka; — -laukaus, larmskott; — -merkki, larmsignal; — -rumpu, larmtrumma.
Häikäilee, v. hyser rädhåga l. betänkligheter.
Häikäisee, v. bländar, skimmrar för.
Häilyttää, v. rör af och an, svänger på, viftar med, skakar.
Häilyy, v. rörs af och an, svajar, fladdrar, skakar.
Häilähtää, v. svänger l. slänger sig; amyger l. alinker in.

Hällhyttää, v. gifver en (*hastigt*) svängande rörelse, viftar till med, svänger hastigt fram.

Hällökkä, s. fjesk, fjeskerska.

Hällää, k. Häilyy.

Häinen, a. hörande till bröllopp, bröllopsrik.

Häirityy, v. blir störd, förvirrad, ofredad, bortblandad.

Häiristyy, v. rubbas, förvirras, skrämmer sig.

Häiritsee, v. stör, oroar, oförklarad, förhindrar, förvirrar, bortblandar, uppvislar.

Häiritsejä, s. oroare, fredstörare, uppvislare.

Häiritys, s. störing, förvirring, villa, skandal.

Häiriö, s. störing, villa, irring; förvirring, villervalla; ofog.

Häiräntyy, -ää, v. rubbas hastigt; tar felsteg, förvillas, irrar.

Häiräys, s. rubbning, felsteg.

Häivä, s. hinna (*silmässä*); skynt; 2) gäddkrok.

Häkeltyy, v. kommer af sig, stakar sig.

Häkeltää, v. stapplar, stammar.

Häkellinen, a. försedd med häck; — s. en häck full.

Häkilä, s. häckla.

Häkilöitsee, v. häcklar.

Häki, s. häck, akrinda, bur, galler, skrank; hållare (*för ysa, skeälar*); — -rattaat, häckkärra; — -ovi, gallerdör; — -reki, skrinda, häcksläde.

Häkyrä, s. knagg.

Häkkäri, s. hållare, ställning.

Häkä, s. os; — -viina, förlänk.

Häkäinen, a. osig, stöckig.

Häkäyttää, v. qväfver, undertrycker.

Häkää, v. osar.

Häkääntyy, v. får os, qväfves.

Hälinä, s. larm, sorl, olät; uppeende.

Hälisee, v. larmar, sorlar, stöjar.

Hälppä, s. gaper, storskräflare.

Hälppää l. **hälpättää**, v. pladdrar, skrällar, chikanerar.

Hälvenee, v. stillar l. skingrar sig, förgrar, förskingras.

Hälventää, v. förskingrar.

Hälväisee, v. gör ett rapp l. en knäpp, skuffar till; chikanerar.

Häly, s. larm, akral, stöj.

Hälytys, s. alarm.

Hälyää, v. larmar, skrälalar, stimmar.

Hämi, s. bestörtning, förlägenhet; tulle hämille, förlorar kontanansen,

kommer af sig, blir förlägen; saattaa hämille, gör förlägen, förbryllar; on hämillä, är i bryderi, bortblandad l. förlägen.

Hämmekki, s. förvirring, störing, oreda, uppehåll.

Hämmennys, s. hopblandning, blandning, trassel, störing, oreda, rubbning, förhinder; on hämmennyksissä, är i oordning, villervalla, distraktion.

Hämmentyy, v. hopblandas, förblandas, intrasslas, förvirras; blir förvirrad l. brydd; hämmas.

Hämmentää, v. blandar, grumlar, förbortblandar, invecklar, distraherar, stör, hämmar, förhindrar.

Hämmästymätön, a. oförsagd, orädd, behjertad.

Hämmästys, s. häpnad, förvåning, bestörtning, förlägenhet.

Hämmästytää, v. gör häpen l. förlägen, förvirrar, förvånar, öfverraskar; minna h., jag känner häpenhet, blir öfverraskad.

Hämmästyy, v. häpnar, förvånas, blir bestört l. förlägen.

Hämmästymätön, a. oförsagd.

Hämy, s. skymning.

Hämyää, v. blir skumt, skymlar; 2) sysslar, stökar.

Hämähäkki, s. spindel.

Hämäläinen, s. Tavastlänning; — s. tavastländek.

Hämärtyy, v. blir skum, dunkel.

Hämärtää, v. skymmer, blir skymning, mörknar.

Hämärä, a. dunkel, skum; — s. skymning; — -silmäinen, skumögd.

Hän, adv. enclit. ju, dock, nog, visst; ethän sinä meno, icke går du ju, du går väl icke; syöthän, du äter väl; vrt. Han.

Hän, pron. han, hon; hänellä on, han l. hon har; minä hänenä, jag i hans l. hennes ställe.

Hännikäs, a. lång, tjocksvansad; — s. svanslikt föremål, repstump.

Hännittää, v. löper l. svansar efter; binder upp svansen, svansar, spänner svansremmen.

Hännysä, s. skört, släp; — **takki**, frack.

Hännällinen, a. besvansad.

Hännästelee, v. svansar efter, är efterhängsen.

Hännätön, s. svanslös, stjertlös.

Häntii, v. svansar.

Häntyri, s. påhäng, drabant; kroktafs.

Häntyy, v. får svans l. stjert.
Häntä, s. svans, stjert; släp; — **-län**, svansben; — **-sulka**, stjertfjäder; — **-vyö**, svansrem.
Häntä, adv. då, ju, dock.
Häntäinen, a. beavansad; pitkä-, mustahäntäinen, lång-, svartansad.
Häntävä, a. stor- l. långsvansad.
Häpeemätön, a. oblyg, skamlös, oförskämd, framfusig.
Häpeilee, v. är blyg, flatnar,
Häpeä, a. skam, nesa; hädelse; blygsel; häpeä sanoakseni, häpeällä sanoen, skam till sägandes; on häpeissänsä, skämmer, är skamflat l. snopen; meni häpeillänsä, gick för skams skull; joutuu häpeään, kommer på skam; saattaa häpeään, bringar l. kommer på skam, skämmer ut; — **-merkki** l. **-pilku**, skamfleck; — **-penkki**, skampall.
Häpeällinen, a. skamlig, neslig, skymflig; snöplig.
Häpeää (häpee), v. skäms, blyges, flatnar.
Häppä, s. dricka.
Häpsähtää, k. Säpsähtää.
Häpy, s. blygsel, försynthet, skam; blygd; **-merkki**, brännmärke.
Häpäisee, v. bringar på skam, skämmer ut, vanhedrar, skändar, vanhelgar, ohelgar, hädar.
Häpäät, s. pl. mank.
Härevä l. **häreä**, a. ansenlig, bastant, ymnig.
Härisee, v. morrar.
Häristää, v. höter åt, hotar med, mätar åt.
Härisyttää, k. Härsyttää.
Härkin (-imen), härkki, s. kräkla, visp; — **-mylly**, sqvaltqvarn.
Härkylä, s. bräken; ormräs.
Härkä, s. ox; — **-höylä**, skrubbfyvel; — **-jyvä**, mjöldruga; — **-lauma**, oxdrift; — **-mies**, oxdrifvare; hönsunge, d. ä. en som är första gången någonstädes; — **-papu**, hästböna; — **-puu**, oxelrönn; — **-pylly**, kullerbytta; — **-tynnyri**, oxhufvud; — **-viikko**, vecka utan helg.
Härme, s. rimsnö; sublimat.
Härmettyy, v. betäckes med rim.
Härmä, s. rimfrost, rim.
Härnää, v. retar, retas; brummar, träter.
Härppää, v. sörplar.
Härskä, s. kif, käbbel, gnabb.
Härski, a. härsk.
Härskiintyy, v. härsknar.

Härskyy, -ää, v. kifvas, käbblar, skrälar.
Härsyttää, v. retar, ärtar, upphetsar, tussar, hötar (*med nöj*).
Häränsilmä, s. oxöga; prestkrage (*kukka*).
Häränsuoro, -jura, s. oxpjäs.
Häsittää, v. jagar l. kasar efter.
Häsy, s. oväsande, buller; slarva.
Häsyttää, v. väcker buller; stillar buller, hindrar.
Hätelä, a. svag, matt; vattig.
Hätii, v. har brådt, fjeskar; förhastar, påskyndar.
Hätikkö, s. fjesk, hafsar; pultron.
Hätiköitsee, v. fjeskar, slarvar.
Hätimiten, adv. brådkande, som hastigast, i hast.
Hätistää, v. kasar bort l. efter, schasar, ansätter.
Hätikähtää, v. spritter l. knycker till, flatnar.
Hätäyttää, k. Hätäyttää.
Hätä, s. nöd, ängest; brådska, hast; suuri h., stor nöd; iso h., stor brådska; ei h. lakia lue, nöden har ingen lag; minun on h., jag är i nöd; minulla on h., jag har brådska; minulle tuli h., jag kom i nöd, blef ängslig; on hädässä, är i nöd; on hädissään, fjeskar; hätää, i hast, fort; hädin tullen, i nödfall; — **-ampuna**, nödkott; — **-housu**, hahjerta; fjeskare; — **-huuto**, nödrop; — **-hätä**, i största hast, helt hastigt; — **-kaste**, nöddop; — **-kello**, larmklocka; fjeskar; — **-leipä**, nödröd; — **-merkki**, nödsignal; — **-neuvo**, nödfallsutväg; — **-pakko**, nödtvång; — **-pelko**, panisk fruktan; — **-purje**, nödselg; — **-rumpu**, larmtrumma; — **-tala**, nödfall; — **-vara**, nödfallmedel l. förråd, nödhjelp; — **-varjelus**, västustus, nödvärn.
Hätäilee, v. brådskar, brådstörtar, fjeskar, ängslas, oroar sig.
Hätäinen, a. fjeskig, otålig; nödstäd.
Hätärä, a. svag, blöt, sur (*om ögat*); — **-silmäinen**, surögd.
Hätäyttää, v. förorsakar nöd l. brådska, strandsätter, ansätter, anfäktar, oroar, pressar, nödgar.
Hätäytyy, -ääntyy, v. råkar i nöd l. trångmål, blir rädlös l. ängslig l. otålig.
Hätäännyä, s.; hätäännyksissään, i sin nöd l. förtviflan.
Häveliäjä, a. blygsam, ärbar.

Häverikki, s. bankrutör, ruinerad.
Hävetää, v. skämmer ut, väcker blygsel; minua h., jag känner blygsel, blyges.
Hävettävä, s. skamlig, skandalös.
Hävinnyt, a. förfallen, bofällig, bankrutterad.
Hävintä, s. förfall, obestånd, förstörelse.
Hävittäminen, s. förstörande j. n. e.; — **missota**, utrotningsskrig.
Hävittää, v. förstör, ruinerar, förgör, härjar, utrotar, förlöser, öder; h. kaupungin, förstör staden; h. kansan, utrotar folket; h. paperia, öder papper.
Hävitys, s. förstöring, härjning, ödeläggelse, lösande; hävityksen kaunistus, förödelsens styggelse.
Hävittyttä, v. låter förstöra, utarma, försökra.
Häviytymätön, s. oföretörbar, outrotlig.
Häviytyy, v. förstöres, förfaller.
Hävityn, k. Hävytön.
Häviää, v. förfaller, råkar på obestånd, blir fattig l. nesel, försvinner, tappas, utplånas, dör ut; on häviämäisillensä, lutar till förfall, är nära att bankruttera; talo hävisi, hemmanet förföll; hävisi talosta, kom (för fattigdom) från hemmanet; förlorades l. försvann från hemmanet.
Häviämätön, s. outplånlig.
Häviö, s. förfall, lägervall, obestånd, ruin, förlust; joutuu häviöön l. häviölle, råkar i förfall, bakrutterar; siitä l. siinä hän tuli häviöön, derpå hade han förlust, det blef hans ruin; siitä se tuli häviölle, deraf råkade den på obestånd, i lägervall; on häviöllä, är i lägervall, på obestånd.
Hävyllinen, s. som blyges l. har blygsel.
Hävyttömyys, s. oblyghet, oförsynthet, skamlöshet, otidighet, grofhet.
Hävytön, s. skamlös, oförskämd, oblyg, ovettig, oanständig.
Hävähätä, v. skämmes hastigt, rodnar.
Häväisee, k. Häpäisee.
Häväistys, s. hädelse, skymf, vanherdande.
Hävältää, v. slukar snålt.
Häväs (-pään), s. mank.
Häyheltää häynii, v. hugger efter, bites.
Häyhättää, v. morrar till; rusar på.
Häyry, s. os.
Häyryttää l. **häyryää**, v. osar, gifver os, nedosar.
Hää, hvaba, hva sa?

Häädyyttää, v. sätter hinder i vägen, motar.
Häät, s. pl. bröllopp, förmålning; on häissä, är på bröllopp; häitä juodaan l. pidetään, brölloppet fräs.
Häähuone, s. brölloppshus l. -rum; — **joukko**, brölloppsskara; — **laulu**, brölloppsång l. -visa; — **pidot**, brölloppskalas; — **puku**, brölloppsskrud; — **rano**, brudskrift, brölloppsqväde; — **vaatteet**, brölloppskläder; — **viera**, brölloppsgäst; — **väki**, brölloppfolket.
Häili, v. löper bestyrasamt omkring, stöjar, fjäser.
Häiltyy, v. unknar, blir anfallen, förlegad, förskämd.
Häilyttää, k. Häilyttää.
Häilyy, v. vacklar, sväftar; k. Häilyy.
Häiri l. **häärää**, v. är på bestyr, springer hit och dit, fjekar.
Häytyy, v. avvärjes, hindras.
Häätä, v. avvärjer, afböjer, hämmar, motar, hindrar, fördrivar, afhyser.
Höhö, s. tortskratt; torrskrattare; pösigt tillstånd. : *höhoffia torrskratta*
Hökii, v. harklar, racklar.
Hökkeli, s. hybble, kyffe, ruckle.
Hökkä, s. lust, längtan.
Hökä, s. torr hosta, hackhosta, qvarka.
Hökäisee, v. hostar till, prustar till; brummar till, snäser.
Hölke, s. gupning, squalpning.
Hölkä, s. gupning, lunk, traf; — **vii-nassa**, temmeligen ankommen l. berusad.
Hölkää, -yy, v. guppar, squalpar.
Hölkyyttää, v. skakar, skumpar, omsqualpar; lunkar.
Hölkitys, s. skakning; lunk; en dans.
Höllenntii, v. går med lösa kläder, slamsar.
Höllentyy, v. blir lösare l. slakare.
Höllentää l. **höllittää**, v. gör lösare l. slakare, slapper efter (*pingotettua*).
Hölyys, s. löshet, slapphet; luckerhet.
Höllä, s. lös, slak, slapp; lucker; h. isäntä, slapp husbonde; lanka on höllä, garnet är löst, svagt; köysi on höllällä, repet är l. ligger löst; naula on höllässä, spiken sitter lös; — **koura**, **hyppyinen**, **kätinen**, slapphänd, mjölkfänger; — **mie-linen**, af slapp sinneart; — **pohjainen**, med lös grund; — **suinen**, sladderaktig; lösmundt.
Hölmä, s. myrmailm; tackjern; — a. dum, stollig; — **rauta**, myrjern.

Hölmäisee, v. dummar l. förplumpar, sig, kläcker fram en dumhet.

Hölmästyy, -ääntyy, v. blir dum, förvirras, baxnar, förplumpar sig.

Hölmö, s. stoll, tölp, dumhufvud.

Hölpä, s. vâp, fåne, narr, åsna, pladdrare, skrällare; — **-huulinen**, hängläppig, sladderaktig.

Hölpöttä, s. pladdrar, skrällar.

Hölske, s. sqvalp, alask, menföre.

Hölskyttä, v. sqvalpar (*om*).

Hölsakyy, -ää, v. sqvalpar, plaskar.

Hölsääntyy, v. blir omsqvalpad.

Höltenee, -ltyy, v. blir lösare l. slappare, slaknar, lossnar.

Hölteä, a. lös, slapp.

Hölvää, v. kluddar, besudlar, plumpar; öfvergjuter, sqvalar.

Höly, s. sorl, gny, oljud.

Hölöttä, v. skrällar, sladdrar.

Höminä, s. dunkelt ljud, mummel.

Hömmelö, s. stolle, tölp, stöfvel; — a. stollig, våpig.

Hömmä, s. halföppet tillstånd; huulet l. suu on hömmällänsä, munnen står halföppen.

Hömpsi, v. hamsar, famlar, betar sig fånigt.

Hömpöttä, v. springer guppande, lunkar.

Hömyri, s. stampbröd.

Hömöpää, a. åttaradig (*ax*).

Hönky, s. kätja, brunst.

Hönkyy, -yilee, v. brummar, snäser; brunstas.

Hönkä, s. luftdrag, vindskäkt.

Hönkällee, v. skäktar (*då och då*), är luftdrag.

Hönkäisee, v. skäktar l. pustar till; talar stönande, snäser till.

Hönköttä, v. lunkar, rör sig klumsigt l. vådelöst.

Höpelö, -rö, s. däre, tölp, fjosker, tafatt, konfus.

Höperehtä, v. är bortblandad, famlar ikring, går i yra.

Höpinä, s. mummel.

Höpiisee, v. mumlar, sladdrar.

Höplä, s. långläpp, skrälla.

Höpsä l. **höpsättä**, v. fjeskar, fjollas.

Höpöttä, v. pladdrar, snackar.

Hörhiläinen, k. Herhiläinen.

Hörhistä, v. vädrar (*med öronen*), spetsar öronen.

Hörhöttä, v. smågnäggar.

Hörinä, s. surr, brummande.

Hörisee, v. surrar, brummar, smågnäggar.

Höristä, v. har att surra.

Hörrää, -ilee, v. surrar.

Hörsakyy, v. frasar, knarrar.

Hörylee, v. (*Kalev.*) frustar (*smått*); lysnar.

Hössö, s. ngt lösligt, lunk.

Hössöttä, v. lunkar, lunsar.

Hösyttä, v. gör slarfvigt, fjeskar.

Hötisee, v. talar oredigt, sladdrar.

Hötke, s. vårdlös l. slamsig rörelse, lunk, skump.

Hötkey, -ää, v. skakas, skumpar.

Hötkäntä, v. guppar till, dimper, alintar.

Hötköttä, v. lunkar, skumpar; skratrar med afbrott, skrattar skakande.

Höty, s. flaga, fjun, dam.

Hötystä, -ttä, v. ruskar på, tufflar om; skakar af.

Hötöstä, v. hafsar, kläpar.

Höyde (-teen), s. fjun, fnas, flinga.

Höyhen (-enen), s. fjäder; täydessä höyhenessä, fullfjädrad; höyhenistänsä lintukin tunnetaan, som man är klädd, så blir man hädd; — **-kynä**, fjäderstjeln; — **-tapsu**, fjäderrots; — **-tyyny**, fjäderdyna; — **-töyhtö**, fjäderbuske, panasch; — **-vuode**, fjäderbädd.

Höyhenellinen, a. som har fjädrar, befjädrad.

Höyhenetön, a. ofjädrad.

Höyheninen, a. fjädrig, af fjäder.

Höyhenisty, v. befjädras, får fjädrar.

Höyhenittä, v. befjädrar.

Höyhenty, v. fjädrar sig, får fjäder.

Höyhentä, -telee, v. afplockar l. rycker fjädrarna, yfves, bröstas sig.

Höyhkeä, a. pösig, yvig.

Höyhtänä, s. fjolla, lättinnig person.

Höyhöttee, v. springer lätt l. sakta; luffar (*om en björn*).

Höyli, a. höfig.

Höyly, v. fladdrar.

Höylä, s. hyvel; — **-penkki**, hyvelbänk; — **-nlasta**, hyvelspan.

Höyläys, s. hyding.

Höyläyttä, v. låter hyllas.

Höylä, v. hyllar.

Höyläamätön, a. ohyllad; (fig.) oberstad.

Höyrehtii, v. ångar, dunstar.

Höyry, s. ånga, dunst, imma; ångare; — **-kattila**, ångpanna; — **-keitainen**, ångkokad; — **-kylpy**, imbad; — **-laiva**, ångartyg; — **-kone**, ångma-

skin; — **-käytin**, lokomobil; — **-paine**, ångtryck; — **-vaunu**, ångvagn; — **-veturi**, lokomotiv.

Höyrystyy, v. övergår i ånga.

Höyryttää, v. förser l. fyller med ånga.

[**Höyryy**, **-yää**, v. ångar, dunstar, utdunstar.

Höyrähtää, v. ångar hastigt, afdunstar.

Höyse, s. afskaf, fnas.

Höysi l. **höysimato**, s. binnikemask.

Höysipuu, s. hålstry; brakved.

Höyste, s. krydda; afredning; — **-juusto**, kryddost; — **-liha**, ragut; — **-tavara**, specerier.

Höysteeton, **höystimötön**, a. okryddad.

Höysteinen, a. kryddad; frodig.

Höystyttää, v. gör fet l. kraftig, kryddar, stufvar.

Höystyy, v. blir kryddad l. stufvad, blir kraftig, tager till.

Höystää, v. kryddar, afreder; gör fet, göder.

Höystö, s. pölsa; krydda.

Höyty, s. fjun, fnask, flinga; — **-puhe**, munväder, snömos.

Höytyeleo, v. spider fjun, kastar fingor.

Höytyvä l. **höytäle**, s. flocka, flaga, flinga.

I.

Idartaa, v. är njugg, knogar, gnider, snikas; ger litet, spar in.

Idä (iteen), s. groende tillstånd; värtämne.

Idempi, a. ostligare.

Iduton, a. groddlös, utan grodd,

Idänpuoli (-en), s. östra delen l. sidan; — **-puolinen**, a. ostlig, östra.

Idästy, v. blir ostlig.

Idättää, v. låter gro, mälta.

Ies, k. Ijes.

Iha, a. glad; — s. behag.

Ihaa, v. (*Kalev*) fagnar sig åt, betraktar.

Ihailee, v. fagnar l. förlustar sig åt, njuter af, beundrar.

Ihailtava, a. p. beundransvärd, pittoresk.

Ihala, a. sällsam, angenäm; blottad, naken.

[**Ihan**, adv. aldeles, rent af, just.

[**Ihana**, -ainen, a. behagfull, behaglig, täck, skön, herrlig, förtjusande; — s. det sköna.

Ihanne (-teen), s. täckt ting, förtjusning; ideal.

Ihannus, s. förljufning.

Ihannoitu, v. blir förtjusande, förökönas.

[**Ihantaa**, v. gör förtjusande, förljufvar; **ihantava**, intagande, romantisk, pittoresk.

[**Ihantelee**, v. förtjuses af, fröjdar sig öfver, njuter af; smeker.

[**Ihannus**, s. behaglighet, täckhet, fägring, skönhet.

Ihastelee, v. fagnar sig åt, beundrar.

Ihastua, s. förtjusning, beundran, hänförelse.

Ihastuttaa, v. gör förtjust, hänrycker l. -för, intager; **ihastuttava**, förtjusande, hänförande, beundransvärd, romantisk.

Ihastuu, y. blir förtjust l. intagen, hänryckes, hänföres.

Ihatar, s. behagens gudinna, gratie.

Ihka, a. idel; i. uusi, aldeles l. helt ny.

Ihkaa, v. snyftar, suckar, klagar.

Ihkaten, adv. fullkomligt, i allo, aldeles.

Ihme, s. under, underverk; **ihmeekseni**, till min förvåning; — **-parannus**, underkur; — **-teko** l. **-työ**, underverk; — **-tekoinen** (ihmeitä tekevä), undergörande.

Ihmeellinen, a. underlig, underbar, förunderlig.

Ihmeno, k. Ihminen.

Ihmestyy, v. blir förvånad.

Ihmetteleo, v. förundrar sig (*öfver*), förvånas, beundrar; **ihmeteltävä**, förundransvärd.

Ihmetyttää, v. väcker förvåning, imponerar.

Ihmikäs, a. folklik.

Ihminen (-sen), s. menniska; person; on ihmisissä l. ihmisten parissa, är ibland folk.

Ihmis-apu, s. människohjelp; — **-asunto**, människoboning; — **-haamu**, människogestalt; — **-henki**, människoande; — **-joukko**, folkhop; — **-järki**, men-

ihmettel

niskoförnuft; — **-kauppa**, mennisko-handel; — **-keksimät**, menniskofunder; — **-kerno**, tam; — **-kunta**, menniskoslägtet, -samfund, menkligheten; — **-käsi**, menniskohand; — **-käytös**, folkskick; — **-laji**, menniskoras; — **-liikenne**, persontrafik; — **-luonne**, menniskokarater; — **-mieli**, menniskosinne, -säl; — **-mielinen**, menniskoälskande; — **-muoto**, menniskoskepnad, -hamn; — **-papu**, bondböna; — **-parka**, stackars menniska; — **-polvi**, mansålder, generation; — **-rakas**, menniskokär l. älskande; — **-rakkaus**, menniskokärlek; — **-rotu**, menniskoras; — **-sielu**, menniskosäl; — **-suku**, menniskoslägte; — **-sydän**, menniskohjerta; — **-syöjä**, kannibal, menniskoätare; — **-tavat**, folkseder; — **-tunnoton**, omenaklig; — **-tieto**, -tuntemus, menniskokänne-dom; — **-uhri**, monniksoffer; — **-viha**, menniskohat; — **-voima**, menniskokraft l. -magt; — **-äly**, menniskovett l. -förstånd; — **-ääni**, menniskoröst.

Ihmisellinen, a. menklig, human.

Ihmisen-pää, a. menniskohufvud; — **-ruoka**, menniskoföda; — **-tapainen**, -näköinen, menniskolik, folklik; — **-sieni**, risikon.

Ihmisetön, a. menniskolös, folktom.

Ihmismäinen, a. folklik.

Ihmistyttää, v. humaniserar, hyfsar.

Ihmistyy, v. blir menniska l. folklik, folkar sig, hyfsas.

Ihmistää, v. gör folk af, folkar upp.

Ihmisyys, s. menklighet, menniskona-tur, humanitet, folklikhet.

Ihmisyttö, a. omenaklig.

Iho, s. hy, hull, hud; hieno i., fin hy; hyvä iho, godt hull (*att helna*); god tåga; — **-karva**, hullhår, fjun; — **-nkarva**, kött- l. lifhår; — **-nkarvainen**, lifvärgad; — **-paita**, liftröja, underakjorta; — **-puoli**, härsidan (*af läder*); — **-voide**, hudaalfva; — **-väri-ty**, karnation.

Ihoinen, a. hörande till hull, som har hull; tågig.

Ihokas, s. underklädnad l. -tröja.

Ihoo, v. får hudskaf, byter hud.

Ihottuma, s. hudakada, utslag.

Ihra, a. ister, fett, spök; — **-kupu**, isterbuk.

Ihraa, v. smörjer med ister.

Ihrainen, a. som har ister, bestående af ister, isterfull l. -smord.

Ihvi (-en), s. lödder; svettlukt; näfver-snugg; — **-sammal**, kärrmossa.

Iili, illimato, s. blodigel, igel.

Iiliskotti, s. igelkott.

Ijankaiken, adv. evigt, i evighet.

Ijankaikkinen, a. evig, evinnerlig.

Ijankaikkisesti, adv. evigt, evinnerli-gen.

Ijankaikkisuus, a. evighet.

Ijen (ikenen), s. tandkött; gäl.

Ijes (ikeen), a. ok; axel.

Ijestää, v. okar, lägger ok på, spänner i oket; stretar emot.

Ijäinen, a. evig, everdelig.

Ijäisyys, a. evighet.

Ijäisesti, adv. evigt, everdeligen.

Ijakäs, a. äldrig, bedagad.

Ijällinen, a. äldrig, älderstigen, gammal.

Ijän-ikuinen, a. så gammal som tiden, uräldrig, everdelig.

Ijänkaikkinen, k. Ijankaikkinen.

Ijästy, v. äldras, blir bedagad.

Ijäti, adv. evigt, evinnerligt.

Ikeellinen, a. som har ok.

Ikene, k. Ijen.

Iki, a. everdelig, beständig; — adv. för all-tid, alldeles; i. hyvä, särdeles god; i. ilo, evig l. omätlig fröjd; i. oma, fullkomligt egen; i. orja, lifegen; i. runoja, everdelig sångare; i. valo, urljus; i. päiviksi, för evigt, för all-tid; ei i. päivinä, aldrig i verlden; i. vanha, urgammal; i. muis-toinen, urminnes; i. muistettava, evigt minnesvärd.

Ikittä, v. hickar, snyftar, stammar.

Ikkuna, s. fönster; — **-hulpio**, fönster-list; — **-karmi**, fönsterkarm; — **-loukko**, fönsternisch; — **-pieli**, fönsterpost; — **-reikä**, fönsterluft; — **-uho**, fönsterdrag; — **-varjostin**, fönster-skärm; — **-n-alainen**, nedanför l. under fönstret varande.

Ikkunoittaa, v. förser med fönster.

Iku, k. Iki.

Ikuinen, a. evig, everdelig, evinnerlig; lifstids: i. rauha, beständig fred; i. vanki, lifstidsfänge.

Ikuistuttaa, v. förevigar, gör odödlig.

Ikuistuu, v. förevigas, blir evig.

Ikuisuus, a. everdelighet.

Ikä, s. ålder, lif, lifstid; tidsålder; nuori, vanha i., ungdom, ålderdom; pitkä i., lång lefnad; ei ikänäkä l. iäs-sänsä, icke i sin lifstid, ej under sin lefnad; täydeessä iässä, vid mō-gen ålder; hän on minun iälläni.

han är vid min ålder; iäksi päivää, för alltid, för evigt; ei ikänä, ei sinä ilmoisna ikänä, ei ikänään, aldrig i verden; eikinä, ingalunda; kuka ikänäsä l. ikänä, hvem som helst; missä ikinä l. ikänään, hvar som helst, hvar det vara må; ikään kuin, aldeles som; niin ikään, just så, äfvenledes; vast'ikään, helt nyligen; minulla ikään on semmoinen, äfvenså jag har en sådan; — -kausl, lefnadstid, Hfvet igenom; tidsålder; — -loppu, lastgammal, utlevad; — -mies, åldrig man, till åreh kommen; — -puoli, medelålders; ålderstigen; — -päivä, Hfs- l. lefnadsdag; — -veli, jemnåring; — -vuosi, åldersår.

Ikäinen, a. hörande till ålder, af viss ålder; kolmen päivän i., af tre dagars ålder; veljeni i., så gammal som min bror; minun ikäiseni, af min ålder; yhden l. yhtä l. yksi-ikäiset, af lika ålder, jemnåriga; ikäis-metsä, högskog.

Ikävystyttää, v. uttråkar, gör ledsen vid.

Ikävystyy, v. ledsnar vid, får tråkigt, anser tiden lång, långleds.

Ikävyys, s. ledsamhet, tråkighet, ledsnad, längtan.

Ikävä, a. ledsam, tråkig; — s. ledsamhet, längtan; minun on i., jag har ledsamt; onko sinun häntä i., har du ledsamt efter honom? minun l. minulle tulee i., jag får ledsamt; kuolee ikävään l. ikäviinsä, dör af ledsamhet, leds ihjel; on ikävissänsä, har ledsamt, går och leds.

Ikävöi l. **ikävöitsee**, v. tränar, har ledsamt, trångtar, längtar efter; ikävöitty, efterlängtdad.

Ikävöittää, v. gör att någon har ledsamt; minua i., jag känner ledsamhet, jag har ledsamt.

Ikääntyy, v. föråldras, mognar i åren.

Ilahtaa, v. spritter till af glädje.

Ilahtuu, v. blir hastigt glad, muntras upp, Hfvas.

Ilahuttaa, v. gör glad, gläder, fröjdar, fagnar, hugnar, muntrar, Hfvar; ilahuttava, glädjande, fagnesam, hugnellig.

Ilakoitsee, v. beter sig glädtigt, har glada upptåg l. lekar, hoppar af glädje, roar sig, glammar.

Ilettä, k. **Iljettä**.

Ilja, iljama, iljanne (-nteen), s. halka, det hala, slippriphet.

Iljakainen, a. slpprig, glansk.

Iljen (-onen), s. halka, isgata.

Iljettä, v. väcker afsky, äcklar, är vämjelig; se minua i., jag vämjies der- vid, det väcker leda hos mig, jag afskyr det.

Iljetys, s. afsky, leda, vämjelse; stygger, otäcking, styggelse.

Ilkailee, v. drifver gäck, gäckas, gycklar.

Ilkamainen, a. skälmaktig.

Ilkamoitsee, v. spektaklar, illfånas.

Ilkastelee, v. drifver gäck, begabbar; retas med någon; gör odygder, beter sig elakt, konstlar.

Ilkenee, k. **Ilkeää**.

Ilkeys, s. stygghet, gemenhet, vidrig- het, elakhet, illvilja.

Ilkeyttää, v. gör stygg l. gemen; k.

Iljettä.

Ilkeä, a. led, stygg, elak, otäck, vidrig, vämjelig; — -mielinen, nedrigt sinnad, nedrig; — -hajainen, vidrigt luktande; — -juoninen, illmarig, illistig; — -tapainen, med fula vanor, elakartad; — -nnäköinen, vederstygg- lig, af obehagligt utseende: — -ntä- painen, något elak.

Ilkeää, v. skyr icke, blygs icke, täcks, förmår, har mod, djervtes.

Ilki, adv. gement, illa; aldeles; i. alas- ti, aldeles l. spilt naken; — -laulu, nidvisa; — -mielinen, illasinnad; — -murha, nidingemord; — -pilainen, ill- parig; — -pintainen, förhärdad, ond- skefull, illstig; — -teko, -työ, nidinge- dåd, -verk; — -valta, okynne; — -val- tainen, okynnig, sjelfsväldig; — -var- kaus, nidingestöld.

Ilkimys l. **Ilkiö**, s. stygger, niding, otäcking, stygga, otäcka.

Ilkka, s. otäcka, stygga.

Ilkku, s. hän, spe, ironi; — -kirje, paskill; — -laulu, satir.

Ilkkuu, v. är stygg, hånar, gör narr, yttrar skadefröjd.

Ilkkuinen, a. spefull, satirisk, ironisk.

Ilkoinen, a. full af knep, spefull; il- koisillaan, på spjufveri.

Ilkoittaa, k. **Iljettä**.

Ilallinen, s. qvällsvard.

Illastaa, v. ger qvällsvard; äter afton- måltid; lider till qväll, qvällas.

Illastuu, v. blir afton, lider mot qvällen.

Illastu, s. qvällbesök, solrée.

Illestä, v. plitrar, ser enfaldigt.

Illittää, v. lipar.

Illuminoitsee, v. illuminerar.

Ilma, s. luft, väder, väderlek, atmosfer, klimat; verd; det toma; raitis i., friak luft; hyvää, paha i., vackert, fult väder; pitkää ilmaa, väntar tills vädret går öfver; i. nousee, oväder uppstår; tuota ilmaa l. tuolle ilmalle, åt detta väderstreck, håll; lentää ilmaan, flyger upp i luften; lentelee ilmassa, flyger uti luften; tuolla ilmalla, i detta väderstreck; tulee ilmoille, kommer i ljuset, i verden; ilman alla, under bar himmel; ilman ala, luftstreck, klimat; ulkoilmassa, i fria luften; ilmaanhosuja, spegelfäktare.

Ilmahappo, luftsyra; — **-haukka**, glada, sparfhök; — **-kehä**, atmosfer, luftkrets; — **-kehällinen**, atmosferiak; — **-kello**, luftklocka, recipient; — **-kerros**, luftlager; — **-kieli**, ventli, klappert; — **-kivi**, meteorsten; — **-kuluva**, vädertorr; — **-laiva**, luftkepp; — **-löyly**, luftbad; — **-merkki**, meteor, lufttecken; — **-merkillinen**, meteorologisk; — **-pallo**, luftballong; — **-punnari**, barometer; — **-purjehtija**, luftseglare, aëronaut; — **-torvi**, vindfång; — **-tuhotin**, ventilator; — **-tuli**, lufteld; — **-vaihe**, luftförändring; — **-virta**, luftström; — **-vyöhyke**, zon.

Ilmaantuu, v. yppas, blir synbar, visar sig, uppkommer, förekommer.

Ilmailee, v. vädrar sig, tar friak luft.

Ilmainen, a. luftig, luftartad; utan afgift, gratis; saa, antaa ilmaiseksi, får, ger gratis.

Ilmaisee, v. bringar i dagen, uppdragar, yppar, röjer, förräder.

Ilmallinen, a. luftformig.

Ilman, adv. för intet, gratis, annars; saa i., får för intet; syö leipää i., äter bröd utan (nät); on i., är utan, undvarar; umbär; jää i., blir utan; ilmankin, äfven annars; — prep. utan, förutan; i. rahatta, kirveettä, utan pengar, yxe; i. lapsia, utan barn; i. sitä, dessutom; i. mitään i. mitään, för intet; i. aikojaan, utan orsak, för ros skull.

Ilman-ala, klimat, luftstreck; — **-avaruus**, himlarymd; — **-ilmiö**, luftfenomen, -syn; — **-kanssi**, firmament, himlahvalf; — **-laatu**, temperatur, väderlek; — **-lämpö**, temperatur, luftvärme; — **-mittari**, aërometer; barome-

ter; — **-muutos**, väderskifte; luftvexling; — **-paine**, lufttryck; — **-raama**, meteor, luftfenomen; — **-ranta**, himlabryn, horisont; — **-suunta**, väderstreck; — **-tieto**, meteorologi; pneumatik; — **-vaihe**, vädervexling.

Ilmasto, s. klimat.

Ilmastollinen, a. klimatisk.

Ilmaton, a. lufttom.

Ilmauma l. ilmaus, s. fenomen, företeelse, uppenbarelse, yttring.

Ilmautuu, k. ilmaantuu.

Ilme; s. företeelse, fenomen, yttring, uttryck.

Ilmeinen, a. uppenbar, synlig, tydlig; i. valkea, i full låga brinnande eld.

Ilmestys, s. uppenbarelse; — **-kirja**, uppenbarelsesbok; — **-päivä**, bebdelsedag; — **-uskonto**, uppenbarad religion.

Ilmestyy, v. uppenbaras, blir synbar, visar sig, kommer fram i dagen, utkommer.

Ilmetty, a. lifselevande, alldeles lik.

Ilmi (-en), s. det synliga; antaa ilmi l. ilmiin, yppar, angifver; saa ilmi l. ilmiin, får reda på, uppletar; saattaa i., tuo i., lägger i dagen, uppenbarar, uppdragar; tulee ilmi l. ilmiin, kommer i dagen, uppdragas, blir känd; i. tuli, full eld, ljusan låga; i. työ, bar gerning; i. vesi, synligt l. bara vatten; — **-antaja**, angifvare; — **-auto**, angifvelse; — **-siitistö**, fanerogam.

Ilmiö, s. meteor, fenomen.

Ilmoinen, a. i verden varande; lifstids; uppenbar; ei sinä ilmoisna ikänä, ej i detta lifvet, aldrig i verden, aldrig under solen; i. jumala, den uppenbare guden; itkee ilmoisen ikänä, gråter hela sitt lif igenom.

Ilmoitin, s. signal.

Ilmoittaa, v. meddelar, uppgifver, tillkännagifver, anmäler, förkunnar, underrättar, rapporterar, delgifver, kommunicerar; i. itsensä, anmäler sig; i. tavaran, uppgifver egendomen; i. tahtonsa, meddelar sin vilja; i. asiaan, underrättar om saken; i. asiasta, anmäler om saken l. förhållandet; ilmoitettava, som bör l. kan meddelas, meddelbar.

Ilmoittelee, v., k. ilmoittaa; 2) vädrar, ventilerar, vädrar sig, tar friak luft.

Ilmoitus, s. tillkännagifvande, uppgift,

anmälan, annons, anslag, underrättelse, rapport; — **-kirja**, reversal; — **-kortti**, **-lista**, notifikationkort.

Ilo, s. glädje, fögnad, nöje, fröjd; i. nousi, glädje uppkom; monet ilot, många fröjder l. lustbarheter; iloksi, till glädje; ilolla, med glädje, fögnad; iloista, af glädje, fröjd; on iloissansa, är full af glädje; — **-ai-ka**, fröjdetid; — **-huuto**, glädjerop; — **-kivi**, glädjesten; — **-laulu**, glädje-, fröjdesång; — **-mieli**, förnöjelse, glädigt sinne; — **-mielinen**, glädlynt, upprymd; — **-pidot**, glädigt gästbud, lustbarhet; — **-runo**, fröjdesång, fögningsång; — **-silmäinen**, glädög; — **-tarha**, lustgård, paradis; — **-valkea**, lusteld; — **-virsi**, glädjesalm, -sång; — **-n-aika**, lekstund, tid för fröjder; — **-n-merkki**, fröjdetecken; — **-n-ootas**, glädjebetygelse; — **-npito**, glädje; fröjd, glam, förlustelse; — **-nviima**, glädjeyra.

Iloilee, v. roar l. förlustar sig.

Iloinen, a. glad, glädigt, munter, treflig, nöjsam.

Iloisa, a. glädigt; glädjerik.

Iloitsee, v. är glad, gläder l. fröjdar sig, fögnas, roar sig.

Ilokaa, a. glädigt, liflig.

Ilostelee, v. beter sig glädigt, förlustar sig, glamlar.

Ilostattaa, v. gör glad, muntrar upp; hänrycker.

Ilostuu, v. blir glad, muntras upp; ilo-
stunut, uppsluppen.

Iottaa, v. gläder, fögnar, hugnar, munt-
rar.

Iottelee, k. Iostelee.

Iotus, s. glädjande, fögnande; lustighet.

Ipo, k. Iika j. Iiki.

Iltä, s. afton, qväll; illalla, om aftonen; i qväll; tänk iltana, i qväll; sinä iltana, den aftonen; illaksi, till aftonen; illoilla, illoin, om aftnarne; illoin samuin, morgon och afton; — **-huvit**, soirée; — **-is-tunta**, aftongelag; — **-kausi**, hela qvällen; — **-kirkko**, aftonsång, guds-tjenst; — **-kokous**, aftonsammankomst, soirée; — **-pala**, sexa; — **-puhde**, aftonstund, qvist (*vid lyus*); — **-puoli**, eftermiddag; iltapuolen, mot qvällen; — **-päivä**, eftermiddag, afton-qvist; — **-ruoka**, aftonvard; — **-rus-ko**, aftonrodnad; — **-saarna**, afton-sång; — **-seura**, aftonsällskap; —

-virkuu, aftonpigg, qvälleöl; — **-yö**, qvällsidan af natten.

Iltantuu, v. blir afton, qvällas; blir till aftonen.

Iltaille, v. tillbringar aftonen.

Iltainen, n. afton tillhörig, afton-; — a. qvällsvard.

Iltama, **-me**, a. aftonstund, qvällqvist, soirée.

Iltanen, s. qväll, afton; iltasella, på aftonqvisten; iltasilla, iltasin, på qvällstunderna, om qvällarne.

Iltauu, k. Iltantua.

Iltti, s. plös, kängtunga.

Iive, s. pl. ilveet, upptåg, fukter, löjliga åtbörder, gyckleri; — **-laulu**, satir; — **-näytelmä**, lustspel, komedi.

Iiveellinen, a. lyckande, hänfull, komisk, burlesk.

Ivehtii, ilveille, v. gycklar, har puts l. upptåg för sig, drifver gäck, spektaklar.

Iveillys, s. gyckleri, komedi.

Iives (-ksen), s. lo, lodjur.

Iviö, s. spefegel, pajazzo, klovn.

Ivottaa, k. Iljettää.

Imannes (-nteen), a. sötaktig, söt, läcker, välsmakande; (*Kalev*) hel, vac-
ker, angenäm.

Imantelee, v. tycker om sötaaker, är
kräslig.

Imanteliija, s. läckermun, gurmand.

Imara l. **imarta**, a. sötaktig, söt, an-
genäm, behaglig.

Imarre (-teen), s. smicker; stensöta.

Imarrus, s. smicker; klemighet.

Imarrut (-nen), s. sötunge.

Imarteleo, v. gör sig söt, smeker, smick-
rar, liamar.

Imarteellinen, a. smickerfull, smickrande.

Imarus, **-tuus**, s. tückhet, behaglighet.

Imee, v. dir, suger in-, utsuger; i. irti l. itseensä, absorberar, suger i sig, upptager; imeväinen, diende, spon-
barn.

Imehne, **Imeinen**, k. Ihminen.

Imeksii, v. absorberar, suger.

Imellys, s. försötmande; mäkting.

Imeltyy, v. blir sötaktig, sötmar, miltas.

Imeltää, v. gör sötig, miltar.

Imellä, a. sötig, sötaktig, klifsig; äck-
lig; s. pl. imelät, malt; snack.

Imetin (-timen), s. sugpump, häfvert.

Imettäjä, s. amma.

Imettäjänen, a. daggande djur.

Imettää, v. låter suga, gifver di, däg-
gar, ammar.

Imetyttää, v. låter få di, låter få sugas.
Imeytyy, v. blir sugad, insugas, suger sig.
Imissä, a. af honkön; i. sika, sugga; i. kissa, katthona.
Impeys, a. jungfrudom.
Impi (-men), s. jungfru, mö, tärna.
Imuhuoko, sugrör; — **-mato**, blodigel; — **-paperi**, sugpapper; — **-sarvi**, dihorn; — **-torvi**, sugrör.
Imuke, a. sugspets, munstycke.
Imuri, s. sugare, sugapparat.
Inehmo, k. Ihminen.
Inha, a. elak, snöd, led, svår.
Inhimillinen, n. mensklig.
Inho, s. afsky, motvilja, vämjelse.
Inhoaa, v. känner l. hyser afsky l. afsmak för, vämjes vid.
Inhottaa, v. väcker afsky l. motvilja, plågar; se i. minua, det väcker min leda, är mig en styggelse l. vämjelse.
Inhottava, a. part. vidrig, motbjudande, vämjellig.
Inisee l. inkua, v. gnäller, piper.
Inkivääri, s. ingefära.
Innii, v. piper, hviner, surrar.
Innoitsee l. innottelee, v. visar själstyrka l. ifver, är hängifven l. entusiastisk.
Innokas, a. ifrig, entusiastisk, passionerad.
Innoksii, v. ifrar för; fantiserar.
Innollinen, a. ifrig, förifrad, het, patetisk.
Innos, s. affekt.
Innostaa l. innostuttaa, v. gör ifrig, uppeldar, entusiasmerar, inspirerar, bringar i ekstas.
Innostus, s. uppsporring, entusiasmen, inspiration, ekstas, passion.
Innostuu, v. blir ifrig l. entusiastisk, inspireras, kommer i ekstas.
Innoton, a. andefattig, själlös.
Innottaa, v. inspirerar.
Insinööri, s. ingenjör.
Inspektori, n. inspektör.
Inspehtööri, m. inspektör.
Intainen, a. kät, brunstig.
Into, s. själskraft, inre drift, ifver, hetta, pathos, passion, entusiasmen, ekstas; i. nousee, sinnet brusar upp; innossansa, i sin ifver l. entusiasmen; on innoissansa, är i ekstas l. hänryckning; innolla, med eftertryck, ifver; — **-himo**, passion; — **-himoinen**, passionerad; — **-mielinen**, patetisk; — **-mies**, schaman, besväjare, trollkarl.

Intoiloe, v. är ifrig l. i ekstas.
Intoinen, a. ifrig, passionerad, hänryckt.
Intoutun, k. Innostau.
Inträssi, s. intresse.
Inttää, v. stretar l. grälar emot, disputerar, påstår, bestrider.
Inuu, v. gnäller, piper, klagar.
Irjuu, v. knarrar, grinar.
Irki, k. Irti.
Irmastelee, v. grimaserar.
Irrallinen, a. lös, ledig; — s. kardialgi, mjeltsjuka, hypokondri.
Irrottaa, v. gör lös l. ledig, lossar, lösgör, afsöndrar.
Irroutuu, v. blir l. går lös, lossnar, afsöndras.
Irtallee, v. är lättfärdig l. öfverdådig, utsväfar.
Irtailija, s. öfverdådig, libertin.
Irtainen l. irstas, a. lättsinnig, lösaklig, öfverdådig, utsväfvande, osedlig.
Irtä (irran), s.; on irallaan l. irroillaan, är lös; päästää irralleen l. irroillensa, släpper lös l. flott.
Irtaimisto, s. lösegendom, lösörebo.
Irtain (-imen), a. lös, ledig; flyttbar; i. omaisuus l. tavara, lösegendom; i. kalu, lösören; i. pantti, lösörepan; i. väki, löst folk.
Irtanainen, k. Irtain.
Irtamaton, a. oskiljaktig.
Irtauttaa, v. gör lös, frigör.
Irtautuu, v. blir l. går lös, lossnar.
Irti, adv. löst, loss, flott; sanoo i., säger upp; — **-imeväisyys**, absorberande egenskap; — **-osa**, rapodi; — **-sanomus**, uppsägning.
Irtohiha, s. lösärm; — **-kaulus**, löskrage; — **-laukku**, lösväska.
Irtolainen, a. lösdrivare, -verska, vagabond.
Irtonainen, a. lös, ledig, obunden, fristående, flyttbar.
Irtonee, v. lossnar.
Irvi (-en), s.; panee l. vetää suunsa irviin, drar sin mun till grin; on irvissä l. irvellensä, är på grin l. halföppen; — **-hammas**, grinare, begabbare, gäck, spefogel; — **-kuva**, karrikatur; — **-suu**, grinolle, spefogel.
Irvistelee, v. grinar, begrinar, hånar, förlöjligar.
Irvistys, s. grin, begabberi, hånakratt; halföppning, spricka.
Irvistää, v. grinar, finar, begrinar; öppnar litet; i. hampaitansa, visar tänderna.

Irvitty, v. öppnar sig litet, går upp l. i remna, spricker.

Irvittä, v. halföppnar, öppnar på.

Irvio, s. grinolle.

Irvo, a. grinigt l. uppsprucket tillstånd; — s. klyka, kläffa.

Isaannus, k. Isännnyys.

Isintimä, s. styffader.

Iskee, v. slår hastigt, slår, hugger; i. suonta, åderläter; koira iski mies-tä jalkaan, hunden högg karlen i foten; i. mieltäni, slår l. griper mitt sinne; haukka iski kyntensä lintuun, höken slog l. spände sina klor i fogeln; i. silmänsä, spänner l. kastar blicken; i. silmää l. silmiä, blinkar l. vinkar med ögonen; i. tulta, slår eld; blixtrar, gnistrar.

Iskijä, s. den som slår, åderlätare.

Iskottaa, v. smetar fast, klibbar, klistrar.

Iskos, s. klibb, smet, klistar.

Isku, s. slag, hugg, öppning; arsis (i *metriken*); suonen i., åderlätning; tulen i., blixt; silmän i., blinkning, vink; — **haka**, änterhaka; — **hammas**, rof. l. huggtand; — **haukka**, slaghök.

Iso, a. stor, grof, anseelig; — s. (*Kalev.*) fader; i. mies, stor karl; i. aika, lång l. mycken tid; isot aikoja, långliga tider; i. päivä, stor dager, full dag; ison matkaa, ett godt stycke väg; — **herra**, storherren; — **isä**, far; far, morfar; — **jako**, storakifte; — **jäseninen**, grofemmad; — **kasvui-**nen, störväxt; — **nräköinen**, som ser stor ut, stor till utseendet; — **päinen**, med stort huvud l. skaft; — **risti**, storkors; — **ruusu**, stockros; — **rausullinen**, storrosig; — **silmäinen**, störögd; — **sormi**, stor l. mellanfinger; — **suinen**, med stor mun l. öppning; — **tillainen**, skrymmande; — **varvas**, stortä; — **yrtti**, odört; — **äiti** (= isäiti), farmor, mormor.

Isoaa, v. hungrar, fastar; isoova vatsa, fastande mage.

Isokko, a. något stor, dryg.

Isolle, v. är stor på sig, är dryg, yfves.

Isainen, a. stor, högfärdig, förnäm.

Isoisesti, adv. stort, på stor fot.

Isokas, a. anseelig.

Isoksuu, v. anser för stor.

Isollainen, **isonlainen**, a. anseelig, mera l. temmeligen stor.

Isoläntä, a. någorlunda stor, ovanlig.

Isomainen, a. något stor.

Isomainen, a. större, öfver medelmåttan.

Isonee, v. blir stor, tillväxer.

Isonnus, s. förstoring, tillväxt.

Isontaa, v. gör stor l. större, förstorar, utvidgar.

Isontuu, v. förstoras, blir större, tilltager, utvidgas.

Isoovainen, a. hungrande.

Isoppi, s. isop.

Isotelee, v. är stor på sig, yfves.

Isottelee, v. är stor på sig, gör sig stor, förhåfver sig, har stora fordringar, är anspråksfull.

Isottelematon, a. anspråklös.

Isotteleva, **-vainen**, a. anspråksfull, pretentiös.

Isous, s. storlek, vidd, dryghet.

Ispinä, s. pölsa; pastej, tårta.

Israelilainen, **israeliitta**, s. israelit.

Isiikka, s. byrkusk, ivostschick.

Istaantuu, v. sätter l. fäster sig, fastnar.

Istahtaa, v. sätter sig hastigt l. som hastigast; fastnar plötsligt.

Istua, s. sittande ställning; nousee istualtaan, stiger upp från att sitta; panee istualleen, ställer att sitta; ger en sittande ställning; ovat istuallansa, äro i sittande ställning.

Istuin (**-imen**), s. säte, sits, stol; tron; — **lauta**, sittbräde; — **palkka**, sittplats; — **tyyny**, sitsdyna.

Istuja, s. sittare, bisittare.

Istukas, s. sättplanta; adägg; — **lava**, plantafve, drifbänk; — **maa**, plantskola; — **vesa**, antitling.

Istuke, s. adägg; vaccin.

Istukka, s. moderkaka; fruktfäste; sättplanta.

Istuma, s. sittande; säte.

Istun, k. Istuin.

Istunta, -o, s. sittning, session, sammanträde; istunnon ja sanan valta, säte och stämman; pitää istunnoita, håller sessioner; — **aika**, sessionstid; — **huone**, sessionsrum; — **päivä**, sessions l. plenisdag; — **sali**, sessions l. plenisal; — **talo**, sätesgård; — **työ**, sittarbete.

Istuskelee, v. sätter sig då och då.

Istuttaa, v. planterar, inympar, inplanter; låter sitta l. fastna, har att sitta; i. taimia, sätter plantor; i. rokkoa, vaccinerar; istutti minut viereensä, bad mig att sitta bredvid sig.

Istutus, s. plantering, inympning; —

- oksa**, sättqvist; — **rokko**, ymp- l. vaccinkoppor; — **vesa**, afläggare.
- Istututtaa**, v. låter plantera.
- Istau**, v. sätter, sätter sig; håller session; fäster sig, fastnar; stannar; i. tuoililla, sätter på stolen; i. penkille, sätter sig på bänken; i. pöytään, sätter sig till bords; oikeus i., domstolen har session; pala i. kurkkuun, biten fastnar i halsen; mylly istui, qvarnen stannade; i. kiinni, sätter fast; i. keräjiä, håller ting; i. oikeutta, sätter till doms.
- Istutuu**, v. sätter sig, sätter ned.
- Istäti**, s. faster (*isäntä*).
- Isyys**, s. faderkap.
- Isä**, s. fader; on isäänsä, brås på sin far; — **heitto**, öfvergifven af sin far; — **kummi**, gufar, karlfadder; — **meitä**, fadervår; — **puoli**, styffar.
- Isällinen**, s. faderlig.
- Isän-isä**, s. farfar; — **maa**, fädernesland; — **maallinen**, fosterländsk, patriotisk; — **maan-mieletön**, **rakkauteton**, o-patriotisk; — **maan-mielinen**, patriotisk, fosterländskt sinnad; — **maan-rakastaja**, fosterlandsvän, patriot; — **maan-rakkaus**, fosterlandskärlek, patriotism; — **mainen**, fosterländsk; — **murha**, fademord; — **oikeus**, fadersrätt; — **perintö**, fädernesarf; — **puolinen**, fädernes-, på faderns sida; — **puoli**, svärdssida, fädernes; — **valtainen**, patriarkalisk; — **äiti**, farmor.
- Isänen**, s. far lilla; åska.
- Isännyys**, s. husbondekap, husbondevälde, värddskap; — **valta**, patronatsrätt.
- Isännoitsee**, v. utöfvar husbondeväldet, är husbonde, handhar värddskapet, disponerar.
- Isännoitsija**, s. disponent; sysloman.
- Isäntä**, s. husbonde, värdd, herre, principal, patron; talon i., hemmansvärd; hän on i. talossansa, han är herre i sitt hus; — **mies**, husbonde, dannelsman; — **renki**, drängfogde, öfverdräng; — **väki**, värdsfolk.
- Isätön**, s. faderlös.
- Isäys**, s. faderkap.
- Itara**, s. karg, njug, snål.
- Itaroitsee**, v. är karg, guider, knogar (*med*).
- Itikka**, s. kråk, insekt, mygga, mindre husdjur.
- Itisee**, v. piper, kinkar, lipar.
- Itiö**, s. spor, groddkorn.
- Itkee**, v. gråter, begråter, gråter öfver; on itkemäisillensä, är nära att gråta, är gråtfärdig.
- Itkeentynyt (-een)**, s. förgråten.
- Itkeillee**, v. gråter smått, då och då.
- Itkettää**, v. bringar att gråta; minua i., jag är gråtfärdig? *gråtfärdig*.
- Itkeväinen**, s. gråtmild, gråtig.
- Itkijä**, s. gråtare, gråteraka.
- Itku**, s. gråt; itkussa silmin, med tårar i ögonen; itkussa suin, med gråtfärdig min; — **leipä**, tårebrod; — **lun**, tårben; — **pisara**, tår; — **silmä**, gråtande öga; den tårögde; itkusilmin, med tårar i ögonen, med tårfulla ögon; — **sun**, en gråtande, lipare; on itkusuin, är gråtfärdig, hänger läpp; — **virsi**, gråteång, sorgesång.
- Itkuinen**, itkullinen, s. gråtig, gråtmild, gråtfull, tårfull.
- Itkustelee**, v. gråter smått, är gråtig.
- Itkuton**, s. gråtfri, tårlös.
- Itse**, pron. sjelf; isä i., fadern sjelf; i. isä, sjelfva fadern; hän on i. hyvyys, han är sjelfva godheten; ruhtinas i. on loukkaamaton, fursten sjelf l. furstens person är oantastelig; en tunne heitä itseä, jag känner dem ej personligen; oma itseni, mitt eget jag; hänen oma korkea itsensä, hans egen höga person; liikuttaa itseensä, rör på sig; tuon itse itselleni, jag hemtar sjelf åt mig; itsekseni, för mig sjelf; itseksensä, för sig sjelf l. sjelfva; antaa itseltänsä, gifver ifrån sig; antaa itsestensä, gifver af sig sjelf l. sjelfmant; hän oli vouden itsellään, han var ett år sin egen; mylly käy itsellään l. itsestään, qvarnen går af sig sjelf; itsensä puolesta, i och för sig sjelf; itse puolestansa (= omasta puolestansa), för egen del, för sin egen person; i. kohdastansa läsnä, personligen närvarande l. tillstädes; i. päällensä, på egen hand; — **arveinen**, absolut; — **hairsas**, sjelfförvillets; — **huomio**, sjelfmedvetande; — **hyväinen**, sjelfgod; — **kieltoinen**, sjelfförsakande; — **kohtainen**, personlig, subjektiv; reflexiv; — **kostaja**, sjelfhämnnare; — **kukin**, en hvar; — **kylläinen**, sjelftillräcklig; — **luottamus**, sjelfförtroende; — **miehinen**,

privat, enskild; — **-miehinen**, sjelf-behaglig, sjelfförmöjd; — **-mielinen**, egensinnig, egenvillig; — **-murha**, sjelfmord; — **-määrätty**, sjelfskrifven; — **-n-arvo**, sjelfaktning, sjelfkänala; — **-nhoito**, sjelfförsörjning; — **-nkiitos**, sjelfberöm; — **-nmääräys**, **itsensä-määräminen**, sjelfbestämning; — **-n-omainen**, personlig; — **-npuolustus**, sjelfförsvar; — **-surmaus**, sjelfspillan; — **-nsäsällytys**, sjelfbevarelse; — **-ntieto**, sjelfmedvetande; — **-ntuntemus**, sjelfkänedom; — **-ntunto**, sjelfkänala; — **-nvaikuttamaton**, oförfällad; — **-oikentettu**, sjelfskrifven l. berättigad; — **-olevainen**, som är l. lever för sig sjelf, oberoende; inhysing; — **-oloinen**, sjelfbestående, substantiel, oberoende; — **-oppinut**, sjelflärd; — **-ottama**, **-otoinen**, sjelftagen; — **-peräinen**, konkret; apriorisk; — **-pintainen**, egensinnig, envis; — **-puoleinen**, sjelfvisk, egennyttig; — **-puolinen**, subjektiv; — **-päinen**, envis, egensinnig; — **-päälinen**, sjelfrådande, sjelfständig, för sig sjelf varande l. bestående; — **-rakas**, sjelfkär, egenkär; egoist; — **-rakkaus**, sjelf- l. egenkärlek, egoism; — **-tajunta l. tietoisuus**, sjelfmedvetande; — **-tietoinen**, sjelfmedveten; — **-toiminto**, sjelfverksamhet; — **-toimiva**, sjelfverksam; — **-tytyväinen**, sjelfbelåten; — **-valaiseva**, sjelflysande; — **-valitsema**, sjelfvald; — **-valtainen**, egenmäktig, sjelffrädig, despotisk, sjelfherrskande; — **-valtijas**, sjelfherrakare; autokrat; despot; — **-varainen**, sjelfständig, oberoende; — **-vastoinen**, sjelfstridig, inkonsequent; — **-viisas**, sjelfklok; — **-viljava**, sjelfbördig; — **-ääntyyvä**, sjelfjudande.

Itseentyy, v. kommer till sig sjelf.
Itseikkö, s. egoist.
Itseinen, a. personlig.
Itsekkyys, s. sjelfviskhet, egoism.

Itsekäs, a. sjelfvisk; — s. egoist.
Itsellinen, a. subjektiv, individuel, oberoende; sin egen, inhysing; itsellismies, inhyseskarl.
Itselö, s. person, sjelfständig väsende.
Itsenäinen, a. sjelfständig, af sig sjelf beroende, egendomlig.
Itsenäisyys, s. sjelfständighet.
Itsetyinen, a. individuel, personlig; sjelfständig; — **-tyismies**, odalman; — **-mylly**, odalqvarn.
Itseys, s. sjelfhet, eget jag, jaget, subjektivitet.
Itsiö, s. person.
Itsiöllinen, a. personlig.
Itu, s. grodd; on idulla, är vid groddsprickning; — **-hiukka**, groddkorn; — **-silmiikka**, groddöga.
Ituinen, ituista, a. groende; full med grodd.
Itä, s. öster, ost; idästä, itään, från, till öster; — **-etelä**, sydost; — **-kaakko**, osteydost; — **-koillinen**, ostnordost; — **-maat**, orienten; — **-maallinen**, österländsk; österländing; — **-maallinen**, **-mainen**, österländsk, orientalsk; — **-pohja**, nordost; — **-puoli**, östra sidan; — **-puolella**, österom; — **-tuuli**, ostvind, östan.
Itäinen, a. ostlig, östra.
Itäläinen, a. österländsk; — s. österländing.
Itämätön, a. icke groende, ogrobar.
Itäväinen, a. groende, grobar.
Itää, v. gror.
Itääntyy, v. begynner gro.
Iva, s. spe, skämt, narri, ironi; — **-kirjoitus**, paskill; — **-mukailus**, travestering; — **-mukaus**, parodi; — **-puhe**, **-sana**, speord, speglosa.
Ivaa, v. gör spe, gäckar, gäckas, begabbar, hånar.
Ivainen, **ivallinen**, a. skämtsam, spefull.
Ivastelee, v. travesterar.
Iäinen, y. m., k. Ijäinen, j. n. e.

J.

(**Ja**, konj. och.
Jaa, adv. ja.
Jaa-ah, int. ja ja!

Jaahaa, v. säger ja, pladdrar; tvistar.
Jaakkura, s. klobb, kloss.
Jaala, s. jala, skuta.

Ja'anta, s. delning.

Jaarin, adv.; jurin jaarin, omständligen, vidt och bredt.

Jaarikka, s. kubb, större knopp; knubbig menniska.

Jaarittelee, v. pratar, snackar, pladdrar.

Jaaritus, s. pladder, prat, snack.

Jaelma, s. afdelning; utdelning; dividend.

Jaettava, a. som skall delas, delbar; dividend.

Jaha(h), int. ja! ja så!

Jahka, konj. så snart som, blott, bara; — adv. kanske.

Jahkaa, v. pratar; invänder; suckar.

Jahmaa, v. gnider emot, klifbar, fastnar.

Jahnaa, v. skräffar; traakar; stökar.

Jahtaa, v. jagar, jägtar; larmar.

Jahti, s. jagt, skall; (vene) jakt; —

-kalu, -kapine, jagtredskap, -tillbehör; — -koira, jagthund; — -lauku, jagt-, skjutväska; — -mestari, jägmästare; — -mies, jägare; — -palvelijat, jägerbetjening; — -vouti, skallfogde.

Jakaa, v. delar, af-, för-, in-, utdelar, skiftar; dividerar; j. luokkiin, delar i klasser; j. almuja, utdelar almosor; j. perintöä, skiftar arf; jaettu sotaväki, indelt militär.

Jakaantuu, v. delar sig, skiftas, sönderfaller, utgrenar sig.

Jakaiset l. **jakajaiset**, s. pl. delningstillfälle l. -kalas; färskbrygd.

Jakaja, s. delare, utdelare; divisor.

Jakamaton, a. odelad, oskiftad; odelbar.

Jakamaton, a. odelbar; oafdelad.

Jakaus, s. bena; fördelning.

Jakelee, v. utdelar, delar omkring.

Jakkara, s. pall.

Jakku, s. jacka, rock.

Jako, s. delning, skifte; — -kirja, skiftesinstrument; — -kunta, skifteslag, samfällighet; — -lasku, division; —

-luokka, afdelning; — -merkki, divisionstecken; kolon; — -osa, utdelning, dividend.

Jakoilee, v. sönderfaller i delar, sönderdelar sig; aine on jakoileva, materialet är delbar.

Jakouu, k. **Jakaantuu**.

Jakaaa, v. orkar, förmår, står sig, orkar med.

Jaksamaton, a. orklös, oförmögen, obetvingelig, obetvingad.

Jakso, s. förmåga; räcka, rad, serie, sammanhang, afdelning; ajan i., tidsafdelning; vuorten j., en sträcka af

berg; ensimmäinen j., första serien l. cykeln; yhdessä jaksossa, i ett sammanhang.

Jalaksinen, a. med medar försedd.

Jalallinen, a. med fot försedd; sädesband, fot för skyl.

Jalan-ala, s. fotbredd; — -alainen, som är under foten; hälla; — -alusta, fot-såla; — -astumaton, obetrudd; fot-fallen; — -liikkmaton, fotfallen; — -pidäke, fotfäste; — -päällinen, fotrygg; hängsjuka; — -rinta, fotvrist; — -sija, fotbredd; fotfäste.

Jalanne (-nteen), s. fotställning, piedestal.

Jalas (-ksen), s. mede; — -vaunu, kälkvagn.

Jalastaa, v. förser med medar; vandrar.

Jalaton, s. fotlös; fotfallen.

Jalava, s. alm; grönpil.

Jalavisto, s. almskog.

Jalje (-lkeen), s.; pääsee jalkeelle, kommer till fötters; on jalkeillaan, är till fötters, på stående fot.

Jaljin (-lkimen), s. tramp; fotplagg, skoplagg.

Jalka, s. fot, ben, sockel; stativ, ställ; kynttilän j., ljusstake; paneehousut, kengät jalkaansa, tar på sig byxor, kängor; saappaat ovat jalassa, stöfvarne äro på (foten); on jaloissa, ligger i fötterna; j. jalalta, fot för fot; pääsee jaloillensa, kommer på benen; kuivin jaloin, torrfofa; menee jalan, går till fots; — -elo, besparingsäd; —

-haude, fotbad l. -baddning; — -ihminen, fotgångare; — -juoni, fotbesvär, språngarbete; — -kivi, grundsten, piedestal; — -lapsi, frillebarn; —

-leini, podager; — -liepeinen, fot-sid; — -mies, fotgångare; — -mylly, sqvaltqvarn; — -patikka, gång till fots, färd med apostlahästar; — -pohja, fotsåla; — -puoli, enfotad, som förlorat andra foten; — -porras, klifstätta; — -puu, fotstock; — -päivä, fotdag, drängdagverk; — -pöytä, fotrygg, -blad; — -raudat, fotbojor; —

-rinta, vrist; — -soturi, infanterist; — -terä, fotblad; — -vaimo, frilla, mätress; — -väki, fotfolk, infanteri; fotgångare.

Jalkailee, v. rörs på fötterna, spateerar, motionerar sig.

Jalkain (-imen), s. stigbygel; strumpfot; fotbeklädnad.

Jalkainen, s. försedd med fötter, fotad; — s. fotgångare; fotsoaka; jalkaisin, till fots.

Jalkalainen, s. fotgångare.

Jalkava, s. storfotad; snällfotad.

Jalkine, s. fotplagg, fotbeklädnad, skodon.

Jalku, s. fotbänk.

Jalkoja, s. travfare, trafvarlapp.

Jalkopoli, -pää, s. fotsida, fotända (i säng).

Jalkuin (-imen), s. fotplagg.

Jalkuri, s. pedell; fotbalja.

Jalo, a. ädel, förträfflig, härlig, väldig, hög, storartad, ridderlig; j. mies, stor man; j. mieli, ädelt sinne, hög själ, ädelmod; jalot ajatukset, höga l. stora l. ädla tankar; — -ajatuksinen, högtänkande; — -arvoinen, högädel, ädel; — -avuinen, dygdädel; — -kivi, ädelsten, briljant; — -luontoinen, höghjertad, af ädel natur; — -maineinen, fräjdad; — -mielinen, ädelmodig, -sinnad, högsint, ridderlig; — -nnäköinen, ädel l. stor till utseendet; — -peura, lejon; — -sukuinen, ädelbördig, högboren; — -sydäminen, höghjertad; — -tapainen, nobel.

Jaloittaa, v. förser med fötter.

Jaloittelee, v. spatsjerar, motionerar sig, promenerar.

Jaloksutta, adv. skafföttes.

Jalontaa, -staa, v. förädlar.

Jalontuu, -stuu, v. blir ädel, förädlas, adlas.

Jalostumaton, a. oförädlad.

Jalostuttaa, v. förherrligar, förädlar, adlar.

Jalotuksin l. **jalotusten**, adv. fot mot fot, skafföttes.

Jalous, s. ädelhet, förträfflighet, höghet, storhet, ädelmod.

Jalouttaa, v. förädlar, gör stor.

Jalus (-ksen), s. fotplagg; akot.

Jalusta, s. ställning, fotställning, sockel, postament, stativ.

Jalustin (-imen), s. stigbygel; skidrem.

Jama, s. fogning; följd; remsa.

Jamaa, v. hopfogar, -binder, -knyter, förknippar; gnabbas, gnatar, tvistar.

Jamakka, s. stelnad l. klubbig massa; klimpig mjölk.

Jamautuu, v. blir hopfogad.

Jamautama, s. konglomerat.

Jamoo, v. hopfogar, -binder, snor, valkar.

Jana, s. rad, serie, kedja, ramsa.

Janhus, s. kådsidan l. hårda sidan af barrträd.

Janka, s. käbbel, gnabb, gnat, gräl; — -hammas, grälmakare.

Jankkaa, -kuttaa, v. gnatar, kältar, kixar.

Jankko, s. alf, bottenjord.

Jankkuri, s. alfuckrare.

Jano, s. törst; minun l. minulla on j., jag är törstig; kuulee janoon, törstar ihjel; on janoissansa, är törstig, lider af törst.

Janoilee, v. törstar (*allt efter litet*).

Janoinen, a. törstig, törstande.

Janoo, v. törstar, törstar efter.

Janostuu, v. förtörstar.

Janottaa, v. väcker törst; minua j., mig törstar, jag känner törst.

Janttaa, v. kältar, gnatar, käbblar.

Jantturi, s. knubbig l. undersätsig meniska; kältare, grälmakare.

Jantukka, s. flunsa; skopa.

Jaos, s. afdelning; delningspunkt.

Jaostaa, v. klassificerar.

Jaottaa, v. af-, indelar, sönderdelar.

Jaottuu, v. delar sig, sönderfaller.

Jarajaa l. **jarisee**, v. darrar, dallrar, knarrar, kirrar, marrar.

Jarka, a. klump; — -suola, bergsalt.

Jarnuttaa, v. gormar, marrar, kältar.

Jarru, s. hämhake, -sko, spärrhake.

Jaskuttelee, v. gör l. talar i sakta mak l. långsamt, snackar, smackar.

Jassakka, s. granristossa; hoptrassling; hinder, motstånd.

Jassoo, int. ja så! så!

Jata, s. rad, räcka, skede; (verkko) mocka; hammasjata, tandrad.

Jatkaa, v. skarivar, förlänger, fortsätter, fullföljer; afskalar (*barken*).

Jatkaantuu, v. fortsättes, förlänges, fortfarande, fortgår; jatkaantuvainen, kontinuerlig.

Jatkaus, s. tillfogning, fortsättning.

Jatke, s. skarf, fortsättning, bihang.

Jatko, s. skarvning, förlängning, fortsättning; fog, skarf; — -menoinen, kontinuerlig; — -räuta, barkjern; — -syli, sträckfamn.

Jatkoinen, a. som har fogningar l. skarv, afbruten, styckvis varande.

Jatkos, s. fogningsställ, fog, skarf.

Jatkuttaa, v. låter skarfa; låter fortgå; kältar.

Jatkuu, v. blir tillskarfvad, fortsättes, fortfarande, fortgår.

Jatustaa, v. släpar l. gör med möda, handkas med.

Jauhaa, v. malar.

Jauhattaa, v. låter mala l. malas, malar, förmalar.

Jauhatus, s. malning; mäld.

Jauhe, s. mäld; — **sonta**, pudrett.

Jauhentaa, a. finstöter, pulviserar.

Jauhenee, v. sönderfaller till pulver l. mjöl, blir fin, låter mala sig.

Jauhin (-imen), s. qvarn-, malningeredskap; — **-kivi**, rifsten, qvarnsten; — **-paasi**, rifhäll; — **-runo**, qvarnsång; — **-vuoro**, qvarn- l. mäldtur.

Jauho, s. pulver, mjöl; pl. jauhot, mjöl; on jauhoissa, är ibland mjölet; är mjölig; — **-hinkalo**, mjöllår; — **-kauppa**, mjölhandel; — **-leppä**, gråal; — **-mylly**, mjölqvarn; — **-n-kauppias**, mjölhandlare; — **-ntapainen**, mjölkaktig; — **-purnu**, mjöllår, -kista; — **-runo**, qvarnvisa; — **-seula**, mjölsikt; — **-säkki**, mjölsäck.

Jauhoinen, a. mjölig; af mjöl.

Jauhokas, a. mjölstark, mjölig.

Jauhomainen, a. mjölkaktig, mjölik, pulverformig.

Jauhottaa, jauho, v. mjölar, inmjölar, beströr l. blandar med mjöl.

Jauhottuu, v. mjölas, blir mjölad l. mjölbestänkt.

Jauhountuu, v. mjölar sig, blir till pulver, blir mjölig.

Jauhuri, s. löpare (för rifning).

Jee, jee, jesta, int. aj! aj! kors!

Jefreitteri, s. gefrejter.

Jesuitta, s. jesuit.

Jesus (-ksen), s. Jesus.

Jo, adv. redan.

Joeltaa, v. jodlar.

Joenhaltija, s. flodgd.

Joesto, s. flodsystem.

Joestar (-taren), s. flodnymf.

Johan, adv. redan ju.

Johdake, s. ledning, handledning.

Johdannainen, a. deriverad, härledd.

Johdanto, s. ledning, härledning, derivation; inledning.

Johdattaa, v. leder, handleder, länkar, inleder, anför; j. mieleen, erinrar, påminner, ingifver; j. mieleensä, erinrar sig, återför i minnet.

Johdattavainen, a. inledande, propeudentisk.

Johdatus, s. ledning, inledning, introduktion.

Johde (-teen), s. ledning, norm; ledare; vattengård; — **-mie**, marskalk.

Johdelma, s. resultat.

Johdonmukainen, a. konsekvent.

Johduttaa, v. har att komma l. ledas l. följa, härleder, afleder.

Johduttavainen, a. induktiv.

Johdutus, s. afledning; induktion.

Johon, adv. rel. hvart, dit.

Johonkin, adv. någonstädes hän.

Johtaa, v. leder, ledsagar; härleder, deriverar; leder, förestår, dirigerar, anför; styr, bringar.

Johtaja, s. ledare, anförare, föreståndare, direktör.

Johtajatar, s. föreståndarinna.

Johtamaton, a. icke ledande, oledande; oderiverad; oled.

Johtaus, s. ledning; derivation; följd, slutledning; konsekvens.

Johteellinen, a. normal.

Johto, s. ledning, anförande, befäl, föreståndarskap; **sen johdosta**, i anledning deraf; **asian johdosta**, af sakens innehåll; i följd af förhållandet; — **-kivi**, vettare; — **-kunta**, direktion; — **-lanka**, ledtråd; — **-lausse**, slutats; — **-merkki**, ledstjerna; — **-paikka**, -viiva, resulant; — **-pilli**, lockpipa; — **-pinta**, -taso, styrplan; — **-puhe**, prolog; — **-päättös**, slutledning, syllogism; resultat; — **-sana**, härledd ord; — **-syy**, motiv; — **-sääntö**, instruktion; — **-torni**, känningebåk; — **-vartijat**, eskort; — **-väki**, brudfölje.

Johturi, s. ledare (fys.).

Johtuu, v. råkar komma, råkar, kommer, inträffar, aföper; deriverar sig; följer; **kuinka asia j.**, huru saken aföper; j. mieleen, faller i sinnet, rinner i hogen; **siitä j.**, deraf följer.

Joikuu, v. låter entonigt, ljuder hårdt, dånar, hviner.

Joinkin, adv. på något sätt, någorledes, temmeligen.

Joka, a. indecl. hvarje, hvar och en, hvar; j. päivä, hvarje dag, alla dagar, dagligen; j. vuosi, årligen, alla år; j. ainoa (jok'ainoa), hvar enda, hvar enda en; j. toinen, kolmas, hvar annan, tredje; j. paikassa, öfverallt, allestädes; j. miehelle, åt hvar man; j. ikinen (jok'ikinen), hvar endaste en; — **-päiväinen**, a. hvardags; alldaglig, daglig; — **-vuotinen**, a. årlig; (bot.) enårig.

- Joka (jonka)**, pron. rel. hvilken, som; den som; jota myöten, hvarutmed; jota edemmäksi, framom hvilken, hvarutöfver; jota vastoin, hvar emot; jota paitsi, hvarutom, hvarförlutan; jota suurempi, sitä parempi, ju större, desto bättre; jonka jälkeen, hvarefter; jonka kautta, hvarigenom; jolla on, se antakoon, den som har, må gifva.
- Jokainen**, a. j. s. hvarje, en hvar; j. erikseen, hvar för sig.
- Jokeltaa**, v. jollrar.
- Joki (joen)**, a. å, flod, elf; joen varrella, vid floden; joen varsilla, på begge sidor om l. längs vid floden l. ån; joen suu, å- l. flodmynning; — **-alusta**, s. flodgäbit; åbacke; — **-haara**, flodgren; — **-maa**, flodtrakt; — **-parras**, åbrädd; — **-piiri**, flodområde; — **-vene**, flodskuta; — **-vesi**, å- l. flodvatten; — **-vedet** (*pl.*), elfdrag, åvattendrag.
- Jokin (jonkin)**, pron. indef. någon l. något, dock någon l. något; sai kuulla jos jotakin, fick höra både ett och annat, allt möjligt.
- Jokinen**, a. åfull, elfrik; — s. liten flod l. å.
- Joko**, adv. monne redan? redan då? joko sinä täällä olet, är du redan här? joko — taikka, antingen — eller.
- Jokseenkin, joksikin, joksensakin**, adv. någorlunda, temmeligen.
- Joku (jonkun)**, pron. indef. någon, en och annan; jonakuna päivänä, på någon dag; joitakuita miehiä, några karlar; juuri joku, få, några få; jokukin, några få helst.
- Jola**, s. skåra, ränna.
- Jolakka l. jolea**, a. kylig, fuktig.
- Jolisee**, v. sorlar (sakta, svagt).
- Jolkahtaa**, v. magrar hastigt, blir utmarglad l. glämlig.
- Jolkka**, a. mager, glupsk; — s. varg.
- Jolkkari**, s. lång strykare, stryker.
- Jolkuttaa**, v. lunkar, lufsar.
- Jollainen**, a. sådan som.
- Jollen, jollet, jollei**, j. n. e., om l. hvarom icke jag, du, han m. m., ifall icke.
- Jolloin l. jolloinka**, adv. på hvilken tid, då; jolloin-kulloin, då och då, understundom, någon gång.
- Jollottaa**, v. gråter, tjuter.
- Jolppi**, s. drummel, glop, stympare.
- Jolssa**, a. ful; oduglig.
- Joltinen**, a. passabel, temmelig, medelmättig, sådan der.
- Joluua**, v. skrider l. flyter fram.
- Jommainen**, a. sådan som.
- Jommainenkin**, a. temmelig, något så när, passabel, hjälplig.
- Jompi (jomman)**, pron. hvilkendera.
- Jompikumpi (jommankumman)**, pron. endera, någondera.
- Jonkailee**, v. slingrar sig fram, vrider sig, går vaggande l. vridande.
- Jonkele**, s. krokigt växande träd.
- Jonkinlainen**, a. något slags; hvarjehanda; kuulin jos jonkinlaista, jag hörde allt möjligt.
- Jonkinmoinen**, a. helst något slags l. någon sorts, af något slag, något slags.
- Jomkinnäköinen**, a. af helst något utseende, af temmeligt utseende.
- Jonkuu**, v. ljuder doft l. oredigt, dånar, ulfvar.
- Jonne l. jonneka**, adv. hvart, hvarthän, dit som, dit.
- Jonnekin**, adv. någonstädes hän.
- Jono**, s. rad, linie, räkka, ramsa.
- Jonottaa**, v. gör l. fortfar enformigt, fortsätter i rad.
- Jopa**, adv. redan ju, allaredan; ja, till och med; jopahan, ju dock redan; j. niin, ja visst, visserligen; jopakai, jo pytt, visst också; jopahan, allt annat, jo visst också.
- Jorina**, s. sorl, morr; nonsens, pladder.
- Jorisee**, v. sorlar, kurrar, knarrar, brummar, morrar, pladdrar.
- Joro**, s. tölp, lymmel.
- Jorotar**, s. lunska, tossa.
- Jorottaa**, v. gör något trögt l. makligt, sölar, vråker sig; gör brummande, låter sorla.
- Jorri**, s. drummel, lymmel, glop.
- Jorrittelee**, v. drumlar, slentrar.
- Joru**, s. sladder; mummel.
- Jorva**, s. lärstycke.
- Jos**, konj. om, i fall, såvida, derest; entä jos, hvad mer om, men om; jos kohta, om också, om än; jos vaikkakuka, ehö det vara må; jos vaan, om blott; jos kuinkin olkoon, huru det än vara må, i all händelse; jos jotakin, allt möjligt.
- Joshan**, konj. om då l. dock, i fall att.
- Joska**, adv. o att, om blott.
- Joskin l. jos...kin**, adv. om också.
- Josko**, konj. om, huruvida; om än.
- Joskokin**, konj. om också.
- Joskus**, adv. någon gång, stundom.

Jospa, konj. o. att, om blott.
Jossa, adv. hvarrest, hvar, der som.
Jossakin, adv. någonstädes.
Josta, adv. hvarifrån, derifrån (som); af hvilken orsak.
Jostakin, adv. någonstädes ifrån; af något skäl.
Joten, adv. på hvilket sätt, hvarigenom, hvadan.
Jotenkin, adv. på något sätt; någorlunda, något, temmeligen.
Jotenkuten, adv. på något sätt, något så när.
Jotkale, s. långt stycke; räkel, strykare.
Jotkeltuu, v. blir lång, tjocknar, löpnar, segnar.
Jotta, konj. att, så att, på det att.
Joudattaa, v. skaffar ledighet, gör skyndsamt.
Joude (-teen), s. ledigt tillstånd, ledighet.
Joudukas, a. skyndsam, snabb, expedit, fink, lidsam.
Joudukki, s. påskyndande medel, påskyndan; ledighet.
Jouduttaa, v. påskyndar, pådrifver; bereder skyndsamt.
Jouhettava, a. tagelaktig.
Jouheva, a. tagelrik, -full.
Jouhi (-en), s. tagel, tagelstrå; pl. jouhet, tagel (*kollektivt*); — **-koskelo**, pracka; småkrake; — **-lintu**, siden-svans; — **-mato**, tagelmaak; — **-mänty**, finfibrig tall, furu; — **-seula**, hårsikt; — **-sorsa**, stjertand, spjutand; — **-uiku**, silkesand.
Jouhinen, a. af tagel; tagelfull.
Joukahtaa, -nu, v. råkar, inträffar.
Joukkio, s. följe, kotteri, sällskap, skock.
Joukko, s. hop, skara, skock, trupp, antal, samling; kaatoi vettä maidon joukkoon, hælde vatten bland mjölken; ystäväkin joukossa, ibland vänner; — **-kunta**, kotteri, bunkalag.
Joukkoilee, v. samlar sig i hopar.
Joukottaa, v. gör hopar, grupperar, delar i skaror l. flocker.
Joulu, s. jul; joulun pyhinä, under julhelgen; — **-aatto**, dagen före jul, julafton; — **-juhla**, julhögtid; — **-kuu**, december, julmånad; — **-lahja**, julgåfa, -klapp; — **-päivä**, juldag; — **-virsi**, julpsalm.
Joululle, -ttelee, v. firar julen, jular.
Joulullinen, a. hörande till jul; se on joulullista juomaa, det är af samma dricka som man hade om julen;

han on täällä joululliselta, han är här allt sen julen.
Jouai (-sen), s. båge, skjutbåge, armborst, fjäder (*i lös o. d.*); (*fiol-*) stråke; — **-mies**, bågskytt.
Joustaa, v. fjädrar, är elastisk.
Jouta, v.; joutessa, under lediga stunder; olen jouten, jag är sysselsatt l. ledig; teen jouten, gör för ros skull.
Joutaa, v. har tid, hinner, medhinner; räcker till.
Joutava, a. fäffäng, onödig, onyttig, tom, vanaklig, likgiltig; j. puhe, onyttigt l. tomt tal l. prat; j. asia, likgiltig l. vanaklig sak; j. kysymys, onödig fråga; nyt puhut joutavia, nu pratar du strunt l. lumpenheter.
Joutilas, a. ledig, sysselsatt, overksam.
Joutiloitsee, v. skolkar.
Joutio, s. dagdrifvare, skolkare.
Jouto, s. ledighet, fristund; — **-aika**, ledig tid, ferier, mellantid; — **-hetki**, fri- l. mellanstund; — **-maa**, impediment, onyttig jord; — **-maanantai**, frimåndag; — **-mies**, ledig l. lös karl; — **-päivä**, fridag, ledig dag; — **-väki**, löst l. ledigt folk, försvarfolk.
Joutolainen, s. löshjon, lösdrifvare; — a. sysselsatt, försvarlös.
Joutsen (-enen), s. svan; — **-lammikko**, svandam; — **-parvi**, svanflock.
Joutu, s. skyndsamhet, hast; tee joutuun, gör skyndsamt.
Joutuinen, **joutuisa**, a. skyndsam, snabb.
Joutuu, v. hinner, hinner med; nalkas, kommer, hamnar, råkar; lider, skyndar, hastar; j. työhön, hinner l. skyndar till arbetet; työ j., arbetet lider; sauna j., bastun blir färdig; vilja j., säden mognar; j. pulaan, råkar i nöd; j. kurjuuteen, kommer i elände; mihin se nyt joutui, hvart tog det nu vägen? joutui sinne papiksi, råkade bli l. blef prest der; aika j., tiden lider l. tillstundar; joudu kotiin, skynda dig hem.
Juhannus, s. midsommardag, johannedag; — **-aatto**, midsommarafton; — **-yö**, midsommarnatt.
Juhkas, v. dunkar, bultar.
Juhkura, s. klump.
Juhla, s. högtid, helg, fest; — **-aatto**, högtidsafton; — **-hetki**, högtidsstund, högtidligt ögonblick; — **-kalku**, procession; — **-merot**, ceremonier, ce-

- remoniel; — -pidot, bankett, festligt gästabad; — -puku, högtidsdrägt, galadrägt, skrud, ornat; — -päivä, högtids- l. festdag; — -saatto, procession, högtidligt tåg; — -vaatteet, högtidskläder; — -vaunu, paradvagn; — -virsi, högtidspsalm.
- Juhlalee**, v. tillbringar högtiden, går omkring på fester.
- Juhlainen**, a. högtids; festrik, festlig.
- Juhlallinen**, a. högtidlig, festlig.
- Juhlallisuus**, s. högtidlighet, festivitet, fest.
- Juhlilii**, v. tillbringar högtiden (*hos någon*).
- Juhlittaa**, v. emottager l. förplägar under högtiden l. högtidligt, firar (*någon person*).
- Juhmii**, v. bultar, dunkar.
- Juhmuilee**, v. bullrar doft, bullrar.
- Juhmuri**, s. påkran; stort block.
- Juhnaa** l. **juhnustaa**, v. gör långsamt, sölar, vråker sig.
- Juhta**, s. ök, dragare, lastdjur; — -eläin, lastdjur, lastdragare; — -päivätyö, ökedagsverk.
- Juhti**, s. juft; — -parkitto, juftgarveri.
- Jukainen**, a. (*Kalev*) hård, knölig.
- Jukertaa**, v. arbetar l. gör groft, tillyxar; bråkar (*med ngt*).
- Jukeva**, a. oböjlig, stadig.
- Jukittaa**, v. manar l. drifver på, nödgar; kältar.
- Jukka**, s. snabb, träta; nappatag; draglina.
- Jukkaa**, v. gnabbas, tvistar, kältar.
- Jukko**, s. tufva; puckel.
- Juko**, s. dragträ, draglänk.
- Julahtaa**, v. låter gålt.
- Julehtuu**, v. kiknar, förlorar andan, storknar, förqväves.
- Julistaa**, v. förkunnar, kungör, afkunnar, afsäger (*en dom*), förklarar, promulgerar, proklamerar; j. avoimeksi, anslår ledig.
- Julistaja**, s. förkunnare, härold.
- Julistas**, s. förkunnande; kungörelse, förklaring, proklamation, promulgation, manifest; Keis. j., Kejs. kungörelse; s. o. d. j., krigsförklaring; — -kirje, manifest, plakat; — -mieh, härold.
- Julistuttaa**, v. låter kungöra l. utgå l. bli känd.
- Juljeton**, a. nedrig, slem.
- Julkahtaa**, v. k. Jolkahtaa.
- Julkaisee**, v. förkunnar, afkunnar, offentliggör, publicerar, uppenbarar, yppar.
- Julkaisuttaa**, v. låter publicera.
- Julkea**, a. oblyg, fräck, närvis, framfusig, förmäten, uppenbar, ansenlig.
- Julkeaa** l. **julkenee**, v. skyr l. skäms icke, täcka, djerfves, vågar.
- Julki**, adv. synligen, öppet, offentligt; sanoo j., säger rent ut, öppet; lukee j., uppläser; ilmoittaa l. naukaa j., anslår (*på tasan*); saattaa l. tuo j., lägger l. bringar i dagen; — -ilmoitus, anslag; — -juoppo, uppenbar drinkare; — -mielinen, oförbehållsam, öppenhjertig; — -naulans, anslag; — -näkyinen, ögonakenlig; — -puheinen, fritalig; — -suinen, frispråkig; — -suorasan, öppenhjertigt; — -totinen, öppenhjertigt.
- Julkkinainen**, a. uppenbar, omaskerad, oförtäckt.
- Julkinen**, a. offentlig, publik, uppenbar, synlig; j. kirjoitus, publik l. öppen skrifvelse; j. paikka, synligt l. publikt ställe; j. sota, öppen fejd; j. mies, ståtlig karl; julkiset silmät, frimodigt ansigte.
- Julkisesti**, adv. offentligt, öppet.
- Julkisuudellinen**, a. publicistisk.
- Julkisuus**, a. offentlighet, publicitet; uppenbarlighet; saattaa asian julkisuuteen, gifver offentlighet åt saken.
- Julka**, a. ful, vanskaplig; fräck.
- Julku**, s. lång stång; obäke, klump, räkel, huggare.
- Julma**, a. grym, vild, barsk, barbarisk, gruffig, stygg, ful; j. säk, häftigt väder; j. mieli, grymt l. vildt sinne; j. hevonen, farlig l. vild häst; julman suuri, rysligt stor; julman vaikea, fasligt svar; — -luontoinen, af grym natur; — -mielinen, vildsint; -pää, vildhjerna; — -vihainen, grym i vrede; — -näköinen, af grymt l. fult utseende.
- Julmonee** l. **julmentuu**, v. blir ful l. fulare l. hisklig.
- Julmentaa**, v. gör ful l. hisklig.
- Julmistaa**, v. gör grym l. vild.
- Julmistalee**, v. visar sig grym l. ond, beter sig grymt.
- Julmistuu**, v. förgrymmas, vredgas, blir rasande l. bister.
- Julmistuttaa**, v. gör förgrymmad.
- Julmus**, s. grym l. vild varels; yttre lagret på näfver.
- Julmuus**, s. grymhet, barbari; stygghet, fulhet.

Jumahtaa, v. dånar hastigt till.

Jumala, s. Gud, försynen; gudomlighet; suokoon J., Gud gifve; jos J. suo, om Gud vill; J. varjelkoon, Gud bevare, bevars; J. paratkoon l. nähköön, Gud bättre l. nåde; J. armah-takoon, Gud sig förbarme; J. antakoon (*vid svar på helening*), Gud gifve; Jumal'auta; vid Gud, Gud hjelpe; Jumal'avuks, Gud hjelpe, prosit; hyvä J., gode Gud, min Gud; J. tiesi, Gud vet; Jumalalle otolinen, Gudi behaglig; Jumalalle l. Jumalan kiitos, Gud ske lof; Jumalan haltuun, i Guds vård, adjö; mene Jumalan nimeen, gå i Guds namn; Jumalan tähden, för Guds skull; Jumalan armosta, med l. af Guds nåde; jumalten juoma, gudadryck, nektar; j-lten kieli, gudaspråk; j-lten huone, gudahus, gudarnes boning; jumalaa-pelkkää-vä, gudfruktig; — **-nhuone**, guds-l. gudahus; — **-nhylkkääjä**, guds-föraktare; — **-nkieltäjä**, gudsförnekare; — **-nkuva**, gudabild; — **-npalvelus**, gudstjenst, gudadyrkan; — **-npelko**, gudsfuktan, gudfruktighet; — **-npilkkäus**, gudsförsmädelse; — **-npuolustus**, teodeci, gudsförsvär; — **-ntanti**, af Gud tillskickad sjukdom; — **-nusko**, teism; — **-nvilja**, gudslån.

Jumalainen, a. gudaboren; — s. käre gud; — **jumalaisuutta**, myt; — **-sadusto**, mytologi; — **-tara**, gudamyt; — **-tiete**, teogoni; — **-vastaus**, orakelsvar.

Jumalallinen, a. gudomlig.

Jumalatar, s. gudinna.

Jumalaton, a. gudlös, ogudaktig, obeekedlig, själfsväldig, faalig, ofantlig.

Jumal-inhminen, s. gudamenniska; — **juoma**, nektar; — **-lapsi**, gudabarn; — **-oppi**, teogoni.

Jumalinen, a. gudlig, religiös, gudfruktig, from; j. olevinansa, j-sen näköinen, gudsnådig, lötsadt from.

Jumaliste, adv. vid Gud.

Jumalisto, s. panteon.

Jumalistus, s. deism.

Jumalisuus, s. gudlighet, gudfruktighet, religiositet, fromhet; j-den harjoitus, gudaktighets- l. andaktsöfning.

Jumalluttaa, v. förklarar för Gud.

Jumaloitsee, v. förgudar, tillber, afgudar.

Jumaloittaa, v. förser l. befolkar med gudar.

Jumaloppi, s. guda-lära, teogoni.

Jumaluskaisuus, s. teism.

Jumaluus, s. gudom, gudomlighet; — **-oppi** l. **-tiede**, teologi, guda-lära; — **-valta**, teokrati; — **-viisas**, teosof; — **-voima**, guda-makt.

Jumi, **juminkainen**, s. trädmal, timmerbagge.

Jumina, s. dån, sus.

Jumisee, v. dånar l. susar hårdt.

Jumistaa, v. har att dån, skakar med dån.

Jumittaa, v. står orörlig l. lat, sölar; bultar; värker.

Jumoo, v. hopdrager; hopkrymper; k. **Jamoo**.

Jumru, s. jumfru; jumpruttain, jumfruväs.

Jumu, s. dån, sus, buller.

Juna, s. trån, bantåg; rad, linie.

Junka, s. vält, välterstock.

Junkaa, v. kör med vält, välter.

Junkkari, s. junkare, junker; klumpigt föremål.

Junkkaroitsee, v. betar sig som en junkare, själfsväldigt.

Junkkaruus, s. junkeraktighet.

Junkki, s. kälrot.

Junnaa, v. gör tungt l. trögt, släpar på, bogserar.

Junta, s. pålkran l. maskin.

Juntaa, v. pålar med maskin; arbetar l. röres trögt l. klumsigt.

Juntti l. **junttura**, s. trög, klumpig varrelse, dröl.

Juo, v. dricker, super; häitä juodaan, man firar bröllopp; juoda kelpaamaton, odrickbar.

Juoha, a. jenn, lugn, modererad.

Juhtuu k. **Johtuu**.

Juoksahtaa, v. springer l. rinner hastigt, förlöper.

Juoksee, v. springer, löper, rinner, flyter; setelistä j. korkoa, sedeln löper med ränta; juokseva, juo-sut korko, löpande, upplupen ränta; vesi j., vattnet rinner; joki j., floden flyter; haavasta j. l. haava j. verta, såret blöder; j. kokoon, löp-nar.

Juoksentelee, v. springer l. löper hit och dit, flackar omkring.

Juoksetuu, v. löp-nar, skär sig, ystas, koagulerar.

Juoksija, s. springare, flackare; — **-tanti**, reumatism.

Juoksijain (-imen), s. kringstrykare.

Juoksa, s. springning, språng, lopp, flytning; ajan, elämän j., tidens, lifvets lopp; on juoksuillansa, är löpåk; maidon j., mjölkens rinnande; mjölkens löpnanne; — **-akkuna**, skottfönster; — **-hevonen**, trafikst, springare; — **-hieta**, flyg- l. qvicksand; — **-jalkaa**, i språng, i fullt lopp, springande; — **-kaivanto**, löpgraf; — **-karju**, fargalt; — **-kenttä**, vädjobana; — **-koira**, löphund; — **-lauta**, skottbräde; — **-mies**, pedell; — **-poika**, springgosse; — **-puhe**, glunk, sqvaller; — **-solmu**, löpknut, rännknut; — **-vesi**, rinnande vatten; springflod.

Juoksuke, s. löpe, bottenmjölk.

Juoksulainen, s. löpare, springpojke; kringstrykare, skojare.

Juoksuri, s. löpare; kringstrykare.

Juoksentia, s. löpe; häfvert.

Juoksentaa, v. har att springa, löpa, flyta, låter rinna, tappar; filtrerar; segrar (*metaller*); har att löpna, ystar.

Juolahtaa, v. tar en klunk; rinner; j. mieleen, rinner i hogen.

Juolas, s. drickeslysten, fylsig.

Juoles, s. lång, långvarig, tråkig; prydlig.

Juoleikko, s. stenör, oländig mark.

Juoleinen, s. oländig.

Juolens, s. (*Kalev.*) prydlighet, busighet.

Juoma, s. dryck, dricka; — **-astia**, dryckeskärl; — **-karkelot**, orgler; — **-lalli**, **-ratti**, fyllbult; — **-lasi**, dricksglas; — **-nlaskija**, munskänk; — **-pesä**, kroghål; — **-pää**, ölsinne; juomapäissä, i rusigt tillstånd; — **-raha**, drickspengar; — **-tavara**, dryckesvara; — **-uhri**, drickoffer, libation; — **-vesi**, dricksvatten.

Juomala, s. schweitzeri, konditori.

Juomari, s. drinkare, suput; — **-akka**, suplolla, fyllbytta.

Juomas (-ksen), s. drickse; jufver; rand.

Juomaton, s. som icke dricker l. super, nykter; som ej är utdrucken.

Juomina, s. drickning; dricka.

Juominki, s. dryckeslag, kalas.

Juomu, s. strimma, rand; skräma.

Juomus, s. drickning; vinternät; vattenring.

Juoni (-en), s. rand, linie, åder (*i berg*); pilfåra; intrig, ränker, knep, nyck, streck; — **-junkkari**, krängelmakare.

Juonainen, s. golvase, syll, trossbjelke.

Juonikas, **juonillinen**, s. intrigant, kränglig, konstig, nyckfull; strimmig.

Juonittaa, v. gillar; drager streck.

Juonnitteles, v. intrigerar, kränglar, brukar knep, kinkar, illfåna.

Juonne (-teen), s. rad, sträcka; linie, rand.

Juontaa, v. leder, härleder, deducerar.

Juonteellinen l. **juonteinen**, s. streckad, randig, strimmig.

Juonti, **juonto**, s. drickning; härledning, appkomst.

Juontuu, v. drager sig, härledes, härstammar.

Juopa, s. svalg; afoppsdike.

Juopotteles, v. rumlar, rucklar, rantar.

Juoppo, s. drinkare, suput, fyllbult, rant; — s. fylsig.

Juoppomainen, s. något supig l. rantig l. fylsig.

Juoppous, s. fylleri, supighet.

Juopumus, s. fylleri, dryckenskap.

Juopuu, v. blir rusig l. full; juopunut (-een), drucken, rusig, öfverlastad, full.

Juorottaa, v. gråter högljudd, jämrar sig.

Juoru, s. prat, struntprat, drafvel, glunk; j. käy, det skrockas l. pratas; — **-akka**, sqvallerkärning; — **-kontti**, sladdertaska, sqvallerbytta; — **-puhe**, sqvaller.

Juoruaa, -ilee, v. pratar strunt, sladdrar, snackar.

Juotava, part. som drickes, drickbar; — s. dricka, dryckesvara.

Juote (-teen), s. drickgifning; dekokt; lödningsställe, lödning, lödkorn, slaglod.

Juotin (-imen), s. medel att vattna l. gifva dricka, dricksho; lödkolf; — **-paikka**, vattningställe; — **-nuni**, lödugn.

Juotos, s. lödning; lödningsställe, lödkorn.

Juottaa, v. låter l. gifver dricka, vattnar (*elukoita*); fyller, super (*en*) full; gör törstig; löder, infattar; j. hevosta, vattnar hästen; j. miehet, fyller karlarne; j. vasikkaa, göder kalven; j. olutta jkulle, trattar öl i ngn; se ruoka j., den rätten gör törstig; j. kiinni, löder fast.

Juotti, s. kanal, kungsåder, rännil; strimma, streck.

Juotto, s. drickgifning, vattning; lödning;

-muna, fetägg; — -pilli, blås- l. löd-
ningsrör; — -vasikka, gödkalf.
Juottuu, v. blir vattnad l. full; lödes.
Juova, a. part. drickande; — s. ränna,
fåra, strimma.
Juovainen l. juovikas, a. fårad, refflad;
strimmig, randig.
Juovittaa, v. fårar, randar.
Juovukka, s. odon, utterbär.
Juovus, s. berusadt tillstånd, rus; on
juovuksissa, är rusig l. drucken;
tulee juovuksiin, blir öfverlastad
l. rusig; juottaa juovuksiin, su-
per en full.
Juovuttaa, v. berusar, gör drucken;
juovuttava, -vainen, berusande,
rusglifvande.
Jupakka, s. tvist, gräl.
Jupisee, s. grälar, knorrar, puttrar.
Juppa, s. framlutad ställning; pää on
jupassa, hufvudet är framlutadt,
nedsänkt.
Jupsahtaa, v. dimper ned, plumpsar.
Jurahtaa, v. brummar till.
Juruttaa, v. gnatar, smågrälar.
Juro, a. trumpen, butter, tvär, sträf,
kallsinnig, ogen; — -mielinen, trum-
pen; — -pää, tjurhufvud.
Jurottaa, -elee, v. tjuras, är trumpen,
beter sig sträff.
Jurakaa, v. kratschar, gniselar till; är
vresig l. kinkig.
Jussikka, s. stål- l. starrgräs.
Jutaa, v. framskrider trögt, stretar.
Jutka, s. dragrep, lina; släp; — -köysi,
släptåg.
Jutkahtaa, v. dimper ned.
Jutkailee, v. drar sig, drölar, slentrar.
Jutkaa, -uu, v. är i tung rörelse, gun-
gar, darrar.
Jutkuttaa, v. halar l. drager ryckvis,
arbetar l. drar mödosamt.
Jutta, s. okband, band, okrem; rygg-
streck.
Juttaa, v. (*Kalev.*) morrar, gnäller.
Juttelee, v. berättar, förtäljer, omordar,
språkar, pratar, samtalar.
Juttelijas (-aan), a. språkman.
Juttu, s. samtal, prat; berättelse, saga;
mål, rättegångssak; hän on juttu-
na, han är samtalsämne; panee jut-
tuun, gör anhängig, låter uppskrifva; —
-huuto, målinskrifning, målfördelning;
— -kirjat, handlingar; — -raha, in-
skrifningspengar; — -unpano, mål-
inskrifning.
Juttuaa, v. språkar, pratar, berättar.

Jutankävijä, s. processare.
Jutustaa, k. Juttuaa ja Jutkuttaa.
Juukeli, s. knäffel, fanken.
Juumoo l. juumottaa, v. värker, ilar,
bultar.
Juuraa, v. stretar, bråkar.
Juurakko, s. med rötter uppryckt stubbe,
rotstubbe, rotstock.
Juurehinen, a. vid roten befintlig.
Juurehtii l. juurellee, v. slår l. fattar
rötter.
Juureinen, s. rotråg; juureisjyvä,
rotrågsörn.
Juurekas, a. rotfull, rotstark.
Juureke, s. smårot, rottåga.
Juurellinen, a. rotagande; vid roten va-
rande.
Juurettuu, v. får l. slår rötter, rotar sig.
Juureva, a. rotstark, rotfast.
Juuri (-en), a. rot; fäste, fot; grund,
upphof; puun juurella l. juuressa,
vid roten af trädet, under trädet; vu-
oren juurella, vid foten af berget;
taikinan j., degblanda, degrot; juu-
rinensa, med rötterna; jalkain juu-
reen, inför ens fötter, till fota; juu-
rin jaarin, vid och bredt, omständli-
gen; perin juurin, grundligt, i grund;
juurta jaksain, helt och hållet, på
det nogaste, detaljeradt, grundligen; —
-haara, rotgren; — -hedelmä, rotfrukt;
— -kasvi, rotväxt, rotfrukt; — -kuva,
urbild, rätt beläte, ideal; — -luku,
rottal; — -sana, rotord; — -taimi,
rotplanta; — -vasu, rotkorg; — -ver-
so l. -vesa, rotakott, -qvist.
Juuri l. juurin, adv. just, precis, all-
deles, enkom; j. hänen tullessan-
sa, just som han kom; j. hyvä, all-
deles bra; j. kuin, just l. alldeles som.
Juurii, v. rothugger, utrotar, upprycker
rötterna; begrundar. *Juurikka*
Juurikas, a. rotfull; — s. beta, rotväxt.
Juurimainen, a. rotaktig, -artad.
Juurinen, a. af rötter (*gjord*), rotig, rot-
full.
Juuriska, s. kålrot, rotkål.
Juuritelee, v. utgrundar; insinuerar.
Juurittaa, v. förser med rötter; utrotar.
Juuruttaa, v. inrotar, inplanterar.
Juurtuu, v. rotar sig, slår rötter, fast-
rotar l. rotfäster sig, inrotar sig.
Juurus, s. rotråg.
Juusma, s. flöta.
Juusto, s. ost; — -aine, ostämne; —
-kähä, ostform, ostkar; — -maito,
mjök till ost; råmjök.

Juustoinen, a. ostig, ystad.
 Juustomainen, a. ostlik.
 Juustoutua, v. ystar sig.
 Juutalainen, s. jude; — a. judisk; —
 -istytty, judinna, judeflicka; — -is-
 vaimo, judinna, judeqvinnna.
 Juutalaisuus, s. judendom.
 Juuttasa, v. har att fastna; qväfver.
 Juuttuu, v. fastnar, klubbas fast; stork-
 nar, dignar. *juuttuu*
 Juveli, s. juvel.
 Juveloitsee, v. infattar i juveler.
 Juveloitsija, s. juvelerare.
 Jyhmiä, v. dunkar, dönar.
 Jykeä, jykevä, a. tjock, bastant, klum-
 sig, grof; — -luinen, grofemmad.
 Jylhenee, -histyy, v. fördystras, blir
 dystare.
 Jylhä, a. dyster, mörk, vild, ödalg.
 Jylhäkkö, -ikkö, s. tjock skog, vild-
 mark.
 Jylinä, s. dån, dunder, buller.
 Jylisee, v. dånar, mullrar, dundrar
 Jylkeä, a. ovanligt stor, ofantlig, faelig,
 hiskelig; ståtlig.
 Jylkkyv, v. skakas med buller.
 Jylkyttää, v. skakar med buller, dunkar.
 Jyllää, v. bullrar; vänder upp och ned,
 bökar, stökar.
 Jyliseä, a. sträf, akroffig; ogen.
 Jylähtää, v. dånar l. knallar till.
 Jymisee, v. dånar doft, mullrar.
 Jymy, -inä, s. dån, buller.
 Jyrea, a. grof, obearbetad; bastant.
 Jyrinä, s. starkt dån, dunder, buller.
 Jyrisee, v. dundrar, knallar, brakar.
 Jyristää, v. dundrar på, har att dundra
 l. braka.
 Jyrkentää, v. gör brantare, tvärare.
 Jyrkeä, a. kulrig, rund; bastant, grof,
 otymplig, ohysad.
 Jyrkistelee, v. envisas, sturakas.
 Jyrkistyy, v. blir grof; blir brant.
 Jyrkencee, v. blir brantare j. n. e.
 vert. Jyrkkä.
 Jyrkkyys, s. branthet, tvärhet, skarphet,
 envishet.
 Jyrkkä, a. brant, tvär, skarp, sturak,
 envis; j. erotus, skarp skilnad; j.
 sana, hårdt l. bestämdt ord; j. mies,
 tvär l. envis man; — s. stupa, brant;
 — lauseinen, -sanainen, uttrycklig;
 — luontoinen, af tvär l. styf natur;
 — perusteinen, rigorös; — ran-
 tainen, med branta stränder; — -syvä,
 bråddjup.

Jyrkkäys, jyrkänne, s. brant ställe,
 brant, sluttning.
 Jyrkkö, s. stort l. groft stycke, klump.
 Jyrkkästi, adv. brant, tvärt, skarpt.
 Jyrsii, v. gnagar.
 Jyrake, s. sträff ljud, kratsande, fru-
 stande.
 Jyrskii, -yy, v. kratsar, brakar.
 Jyry, s. dån, dunder, buller, larm, tu-
 mult, noja.
 Jyryää, v. bullrar, larmar, väsnas.
 Jyrä, s. brant böck; djup dal; 2) vält;
 — äee, rullharf.
 Jyrähdyä, s. hastigt dunder, dunderslag,
 knall.
 Jyrähtää, v. dundrar l. dånar till, knal-
 lar l. skräller till.
 Jyrähyttää, v. Åstadkommer dunder l.
 brak, ger en knall; låter välta.
 Jyräkkä, s. tumult, larm.
 Jyräs, s. vält, välterstock.
 Jyrästää, v. vältrar, jemnar med vält.
 Jyrää, v. vältrar; dundrar.
 Jyske, s. uthållande brak, buller, dun-
 der, dån, knak; sodan jyskeet,
 krigets åskor.
 Jyskii, v. bultar med brak, slår med
 dån; brakar, larmar, stampar.
 Jysky, s. brak, buller.
 Jyskyttää, v. Åstadkommer dån med
 bultning, har att bullra, bultar starkt.
 Jyskyy, -ää, dånar, bullrar, brakar.
 Jyskähdys, s. brak, akräll, dån.
 Jyskähtää, v. dundrar l. brakar till.
 Jytevä, a. bastant, dugtig.
 Jytisee, v. dånar, dunkar, bullrar.
 Jytinä, -ty, s. dån, dunder, buller.
 Jytikyy, v. guppar; brakar.
 Jytäjää, v. dånar, brakar, darrar.
 Jyvistyv, v. grynar sig; får korn.
 Jyvittää, v. förser med korn; graderar.
 Jyvää, s. korn, södeskorn, frökorn; pl.
 jyvät, spanmål, säd; ruis tekee
 jyvää l. tulee jyvälle, rågen mat-
 tas l. bildar korn; tulee jyvään,
 fröas, fröar sig; — -aitta, spanmåls-
 bod; — -hinta, södespris; — -kaup-
 pa, spanmålshandel; — -kymmenek-
 set, spanmålstonde; — -laina, span-
 målsådn; — -laji, södesart; — -ma-
 kasiini, södesmagasin; — -nteko,
 kornbildning, matning; — -purra,
 spanmålsår; — -terä, södesax; —
 -varat, spanmålstillgångar; — -vero,
 spanmålsåranta, afrad.
 Jyväinen, a. kornfull, kornig.
 Jyvänen, s. litet korn, grand, gryn.

Jyväsän, s. korn l. sigt (på bössa.)
Jyvästää, v. söker l. samlar spanmål; bildar säd.
Jyvästö, s. spanmålsfond l. -magasin; -nhoitaja, magasinäförvaltare.
Jyvää, v. renar l. rensar säd, vannar.
Jähdyke, -to, s. kylningsmedel.
Jähdytin, s. kylredskap l. -apparat, afkylare.
Jähdyttää, v. kyler, afkyler, afsvalar, svalkar.
Jähdytys, s. kylning, afkylning; — -astia, kylfat; — -kattila, kylkittel; — -uuni, kylugn.
Jähmettyy, v. blir styf, styfnar, stelnar, tjocknar, lefras.
Jähmeä, a. styf, stel, fast.
Jähmike, s. styfningamedel, stärkelse.
Jähmikkö, s. styf menniaka, drölar.
Jähmistää, v. gör styf l. stel, låter stelnar, har att styfna.
Jähmystää, -mäilee, v. betar sig trögt, drölar, sölar.
Jähti, s. jakt.
Jähtyy, v. blir afkyld l. sval, svalnar, kallnar.
Jäinen, a. af is, isig, isbelagd.
Jäisin, adv. öfver isen, isvägen, isledes.
Jäitty, v. blir ialupen.
Jäittää, v. förser med is; isbellgger.
Jäkertää, v. gör med ansträngning, krystar.
Jäkälikkö, s. ställe der lafvar växa, lafmo.
Jäkäläinen, a. lafvig, lafrik.
Jäkältyy, v. blir lafaktig, öfverdrages med laf.
Jäkälä, s. laf; — -jauhok, lafmjö; — -leipä, lafbröd.
Jäkälämäinen, a. lafik.
Jällelle, jälellä, jälessä, jälentää, y. m., k. Jäljelle, jäljellä, jäljessä, jäljentää, j. n. e.
Jälillä, jäljin, y. m., k. Jäljillä, jäljin, j. n. e.
Jäljste, s. efterrätt, dessert.
Jälitsyy, v. blir efter.
Jälittlee, v. eftergör, -bildar, efterapar, härmar; jälitellä mahdoton, jälittlemätön, oeftergörlig, oeftersämlig.
Jälitysten, adv. efter hvarandra.
Jäljekkäin, jäljeksyttä, adv. efter hvarandra.
Jäljelle, adv. efter, kvar, öfver; jää, jättää j., blir, lemnar kvar l. öfver.

Jäljellä, adv. kvar, öfver, efter; on j., är kvar. = *jälellä*
Jäljempi (-mmän), a. komp, mera efter varande, senare, längre efter; jää jäljemmäksi, blir mera efter l. efteråt; meni jäljemmäksi l. jäljemmä, gick och blef l. för att vara mera efter; on jäljempänä, är mera efter; vähää jäljemmin, kort efteråt.
Jäljennös, s. afskrift, kopia, aftryck, efterbildning.
Jäljentää, v. kopierar, afskrifver; för tillbaka l. efter.
Jäljessä, adv. j. postp. efter, bakefter, bakom.
Jäljestä, adv. j. postp. efter, efteråt, senare; — -päin, efteråt.
Jäljettäin, jäljettäisin, jäljetysten, adv. efter hvarandra.
Jäljetön, a. spärlos.
Jäljin (-immän), a. superl. mest l. längst efter varande, efterst, sist, senast; vrt. Jäljempi.
Jälillä l. jäljillä, jälissä l. jäljissä, y. m., k. Jäljellä, jäljessä, j. n. e.
Jälkeen, adv. j. postp. efter, efteråt, sedermera, enligt, jemlikt; jää, jättää j., blir, lemnar efter l. kvar; kuoleman j., efter döden, asian j., efter sakens förhållande; hänen puheensa j., efter l. enligt hans ord; lain j., enligt l. efter lag; — -päin, efteråt, sedermera; — -sääntös, testamente; — -tulevainen, efterkommande, -följande; — s. efterkommande, afkomling.
Jälkeinen, jälkeinen, a. efter kommande l. varande l. lefvande, efterföljande; tuon j., den som kommer l. följer efter denne; — s. efterträdare; afkomling; — jälkeiset, pl. efterbörd.
Jälkeilee, v. efterapar, afkopierar.
Jälkeläinen, s. efterträdare, ättling.
Jälkenee, v. blir efter.
Jälki (jäljen), s. spår, fjät, märke; yhdet jäljet, fotspår efter en, ett spårpar; hampaan j., spår l. märke efter tand; käy jonkun jälkiä, träder i ens fotspår; muista jälkeä, kom åter en annan gång; on hyvällä, huonolla jäljellä, är på god, dålig fot l. väg; peittää jälkensä, be-täcker sina spår; öfvertäcker sin aföring.
Jälki-aika, s. eftertid, framtid; — -joukko, eftertrupp; — -jätöinen, posthum; — -kirjoitus, postscriptum;

— **-kuvaselma**, efterspel; — **-lause**, eftersats; eftertal; — **-mailma**, efterverld; — **-maine**, epilog; — **-maksu**, eftergård; — **-menot**, efterbörd; — **-muisto**, äminneelse, eftertal; — **-muokkaus**, -ruokko, efterbruk; — **-mutin**, transportör; — **-niitto**, efterskörd; — **-sana**, -sijake, postposition; — **-painos**, eftertryck; — **-pyhä**, halfhelg, efterhelg; — **-ruoka**, efterrätt; — **-säännöllinen**, testamentarisk; — **-säännös**, testamente; — **-tippu**, efterlank; — **-tuntu**, efterkänning; — **-vesi**, kölvatten.

Jälkimäinen, a. senare, den senare.

Jälkäre, s. klump, klimp, block.

Jälleen l. **jällensä**, adv. åter, igen; — **-näkeminen**, återseende; — **-saanti**, återvinning; — **-teko**, iteration, återfall; — **-tulo**, återkomst, återfall (*perintö*); — **-yhdistys**, återförening.

Jälsi (-llen), s. saf, safva.

Jälttyy, v. safvar (*bildar safva*).

Jälttää, v. safvar (*tager safva*).

Jälä, s. slem; fågellim.

Jämeä, a. styf, stadig, fast, bastant.

Jäminä, s. buller; kif, gräl.

Jämistyy, v. styfnar, blir stadig.

Jämittää, v. är orörlig, betar sig styft.

Jämsi, s. skafknif, rasp.

Jämsä, s. klocksträng, -anöre.

Jämsää, v. raspar; talar oredigt l. styft; är långsam.

Jämähtää, v. bäfvar till, knallar.

Jänis (-ksen), s. hare; on jäniksesä, är på harjagt; — **-koira**, harhund; — **jäniksenkaali**, taklök, käringkål; — **-nkäpäälä**, hartass; åkerväppling; — **-nahka**, harakinn; — **-apolvi**, slingerbult.

Jäniksinen, a. harrik, harfull.

Jänistää, v. jagar l. fångar harar; springer som haren.

Jänkeä, a. styf, oböjlig, fast, ståndaktig.

Jänkyttää, v. talar styft, stammar; åter styft, mumsar.

Jänne (-nteen), s. sena, sensträng; bägsträng; ligament, fiber; chorda; fjäder (*lukossa y. m.*); stråke; jousi on jänteessä, bågen är spänd; — **-liha**, muskel.

Jännettää, v. förser med sträng, strängar.

Jännistää, v. gör spänstig; spänner på, fattar styrka.

Jännitin, s. spännare.

Jännittää, v. spänner, uppspänner; anstränger; j. purjetta, gigar seglet.

Jänteinen, a. senig; strängad.

Jäntevyvy, s. senighet, senfullhet, muskelkraft, spänstighet; — **-mittari**, manometer.

Jäntevä, a. senig, senfull, muskelstark, spänstig, elastisk.

Jäntterä, a. senstark, robust, knubbig, bastant, tjock, dugtig.

Jänttyrä, a. klumpig, drölig.

Jäntäre, s. muskelknippe, sena.

Jäpi; j. järjestänsä, undan för undan; alla efter hvarandra.

Jäpistyy, v. kroknar, styfnar.

Jäppi, a. jätte, rese.

Jäppä, s.; seisoo kintut jäpässä, står med knäna krokiga l. darrande.

Järellinen, **Järestys**, y. m., k. **Järjellinen**, **Järjestys**, j. n. e.

Järeä, a. grof, grofkornig; sträf; järeät takeet, grofsmide.

Järin, adv. alltför, för, alldeles.

Järinä, s. darrande rörelse, dallring, skälfnig, bäfnig.

Järisee, v. darrar, skakar, bäfvar, skälfrer.

Järistys, s. darning, bäfnig, skälfnig, skalf; åstadkommande af darning l. bäfnig.

Järistää l. **järistyttää**, v. har att darra, låter skälfa, skakar.

Järittää, v. afskr, stympar; skakar.

Järjellinen, a. förnuftig, förståndig, rationel.

Järjellisyys, s. förnuftighet.

Järjestelee, v. ordnar, anordnar, reglerar.

Järjestelmä, s. system; anordning.

Järjestin, s. regulator.

Järjestyksellinen, a. ordningsfull; systematisk, sammanhängande.

Järjestyksetön, a. oordnad, ordningslös.

Järjestys, s. ordning, följd, system, skick, organisation; — **-johto** l. **-vuoro**, ordningsföljd; — **-luku**, ordningstal; — **-mieh**, ordningsman; — **-muoto**, organisation; — **-oikeus**, ordningsrätt; — **-toimikunta**, disciplinskommission.

Järjestyttää, v. bringar i ordning, ordnar.

Järjestyty, v. ordnas, kommer i ordning, ordnar l. reder sig.

Järjestäjä, s. ordnare, rättare, regulator.

Järjestäminen, s. ordnande, organisation, reglering.

Järjestänsä l. **järjestään**, adv. i ordning, efter hvarandra, i rad, i en följd.

- Järjestää, v. ordnar, rangerar, organiserar, reglerar.
 Järjestö, s. system.
 Järjestöllinen, a. systematisk.
 Järjettömyys, s. oförnuft.
 Järjetön, a. oförnuftig; j. luontokappale, oakäligt djur.
 Järkeinen, a. förnuftslenig, rationel, förnuftig; — -keisperustus, förnuftsgrund; — -keis-nako, rationalism.
 Järkenänsä l. järkenään, adv. helt och hållet, alldeles, i grund.
 Järkevä, a. förnuftig, förståndig, själf-full, vettig.
 Järkeytyy, v. kommer till förnuft.
 Järkeä, k. Järeä.
 Järki, adv. alltför, för mycket, i grund, alldeles.
 Järki (-jen), s. förnuft, vett, reson; — -peräinen l. -perusteinen, rationel, förnuftslenig; — -jenvastoinen, irrationel, förnuftsstridig.
 Järkinen, a. som har förnuft; vähäjärkinen, mindre vetande, inkränkt; teräväjärkinen, skarpsinnig.
 Järkinäinen, a. väsendtlig; stadigvarande; allmän, vanlig.
 Järkinäisesti, adv. väsendtligen, i väsendtlig mon.
 Järkiänsä l. järkiään, adv. i ordning, å rad; helt och hållet; straxt.
 Järkki, -y, s. klump, kubb.
 Järkkyy, v. runkar, skakas, rörs.
 Järkyttää, v. har att runka l. röras, skakar på.
 Järkähtyy, v. kommer att röra sig, skakas, rubbas, vrickas.
 Järkähtämätön, a. orubblig, ståndaktig, jernfast, obeveklig.
 Järkähtää, v. rörs l. rubbas (från stället), skakas hastigt.
 Järkähyttää, v. rör l. skakar hastigt, rör på, rubbar l. runkar litet.
 Järkäle, s. stort (afångt) stycke, block, klump; rulle, kaffe.
 Järnystä, v. gronderar, kältar, marrar.
 Järnyttää, v. gnagar.
 Järnäkä, s. torr, envis, omedgörlig.
 Järssi, v. gnagar.
 Järskähtää, v. brakar l. skräller till.
 Järvenee, v. öfvergår till sjö.
 Järvetön, a. utan insjöar.
 Järvi (-en), s. insjö, sjö, träsk; on järvellä, är på sjön; on järvessä, är i sjön; — -kala, insjöfisk; — -malmi, sjömalms; — -vesi, sjövattnen; — -veden-kala, söttvattensfisk.

- Järvimäinen, a. sjölik, sjöaktig.
 Järvinen, a. sjörik.
 Järvistö, s. sjösystem, sjögrupp.
 Järähäys, s. skräll, knall.
 Järähtää, v. skräller l. knallar till, darrar l. skälver till.
 Järähyttää, v. gör en skräll l. knall.
 Järäjää, v. skräller, dallar.
 Jäsen (-enen), s. led, ledgång; lem, kroppsdel; medlem, ledamot; sormen j., fingerled; ruumiin j., kroppalem; johtokunnan j., ledamot i direktionen; seuran j., sällskapets medlem; — -kasvi, ledväxt; — -koi, fulslag; — -lääkäri, fältläkare; — -maksu, ledamotsavgift; — -puoli, lemlös, förlamad; — -rakennus, organism; — -rikko, ledbrött.
 Jäsenellinen, a. med led l. leder försedd, försedd med lemmar.
 Jäsenetön, a. ledlös, utan leder.
 Jäseninen, a. ledad, bestående af leder; kankea-jäseninen, styflemmad, ledstyf.
 Jäsenistö, s. kollegium, samling af ledamöter.
 Jäsenys (-ksen), s. bisittare.
 Jäsenyys (-den), s. ledamotskap.
 Jäsevä, a. frodig, stark.
 Jäskyy, y. m., k. Jyskyy.
 Jäskää, v. dimper.
 Jästi, s. jäst; — -leipä, jästbröd.
 Jäte (-tteen), s. lemning, kvarleva, återstod, rest.
 Jätisee, v. knakar; skakar.
 Jätitär, s. jättinna.
 Jätkyttelee, v. efterhärmar, efterapar; ontuggar, kältar; jätkytellä mahdoton, jätkyttelemätön, efterhärmlig.
 Jätkyy, v. röres, darrar.
 Jättiläinen, jätti, s. jätte, rese, titan.
 Jättiläis-hauta, jättegraf; — -kuva, jättebild, koloss; — -käärme, jätteorm; — -nainen, jättinna; — -raunio, jättekast; — -voima, jättestyrka.
 Jättäjäinen; hyvästi-jättäjäiset, afskedskalas.
 Jättäminen, s. lemmande; tekeminen ja j., görande och låtande; — -missynti, underlåtenhetssynd.
 Jättäyy, -ytyy, v. lemmar sig; blir åsidosatt.
 Jättää, v. lemnar, efterlemnar, kvarlemnar; afemnar, öfverlemnar; j. siksensä, lemnar dervid l. beroende, nedlägger; jätän asiani, jag lemnar

min sak; jätten asiani sinulle, jag öfverlemnar min sak åt dig; j. kuorman tielle, lemnar lasset qvar på vägen; j. pois, lemnar bort, utlemnar; j. anteeksi, efterakänker; j. hyvästi, tager afked, bjuder farväl; j. vaimonsa, öfvergifver sin hustru; j. vaimonsa kotiin, qvarlemnar sin hustru hemma; j. jkun tutkittavaksi, hemställer till ngns pröfning.

Jättö, s. lemnande, qvarlemnande j. n. e.; — **-maa**, öfvergifven odling.

Jätännäinen, s. det qvarblifna l. öfvergifna.

Jätättää, v. låter lemna, låter lemna sig efter, lemnar sig.

Jätös, s. lemning, återstod; efterlemnadt tillstånd; öfverlemning.

Jäyhä, v. trumpen, styfsint; fast, gedigen.

Jäyhää, v. väenas, kabblar.

Jäykentyä, v. blir styf l. oböjlig, styfnar.

Jäykentää, v. gör styf, uppstyfvar.

Jäykiste, s. kanfas, styfning.

Jäykistelee, v. trotsar, tredakas, är styfsint.

Jäykistyä, v. styfnar; blir trotsig.

Jäykkyys, s. styfhet, styfsinhet, hallstarrighet, trotsighet; kallsinnighet, lugn.

Jäykkä, a. styf, styfsint, oböjlig, trotsig; orörlig, ståndaktig, obeveklig, kallsinnig, lugn; j. luokki, styf loke; j. totuus, orubblig sanning; j. talvi, stadig vinter; j. puhumaan, omeddelsam; j. päätös, fast beslut; j. kieli, styf tunga; ovigt l. trögt språk; — **-jäseninen**, ledstyf; — **-luontoinen**, styfsint; — **-mielinen**, styfsinnad, envis; ståndaktig.

Jäytyä, v. blir vattendränk, sväller.

Jäytä, a. vattendränk, vattig, svullen af vatten, uppsvöld.

Jäytää, v. gör vattig l. vattenstinn, låter svälla; minua j., jag är däst, det suger mig; 2) tär, gnager, plågar.

Jää, s. is; pl. jäät, isar, isstycken; j. silmässä, henna l. starr i ögat; ajaa jäätä myöten l. jäätä, kör isvägen, öfver isen; järvi menee jäähän, sjön fryser till, blir isbelagd; meri on jäässä, hafvet ligger, är isbelagdt; mies putosi jäihin, mannen föll in (ut i isen); jäiden lähtö, islossning; — **-kallo**, isgata; — **-kalvo**, ishinna l. -skorpa; —

-kellari, iskällare; — **-kylmä**, iskall; — **-lohkare**, isstycke, isflake; — **-matka**, isväg; — **-meri**, ishafvet; — **-naula**, isbrodd; — **-n-aikainen**, glacial; — **-n-ajo**, isgång; — **-nhile**, isakorpa; — **-nkieli**, iskant; — **-nmurros**, isbrott; — **-npeittoinen**, isbetäckt; — **-ntapainen**, isaktig; — **-nuotta**, isnot; — **-nvieros**, isakred; — **-puikko**, ispig, -tapp; — **-slide** (-teen), isbark, isregn; — **-sorsa**, alfågel, isand, alla; — **-teli**, isblock, gletsch; — **-vuori**, isberg; — **-vyöryke**, glacier, lavin.

Jää, v. blifver, qvarblifver, förblifver, qvarstannar, blir öfrig, blir efter; työ j. tekemättä, arbetet blir ogjort; j. kotiin, blir hemma; j. jälkeen, blir qvar efter, öfverlifer; j. perään, blir efter l. efteråt; j. istumaan, sätter qvar; j. kiinni, blir fastsittande.

Jääde (-teen), s. isbildning; islupet ställe; — **-viiva**, fryspunkt.

Jäädyä, s. förfruset tillstånd.

Jäädyttää, v. låter frysa, har att tillfrysa, isar.

Jäädyttää, **Jäähtyä** y. m., k. **Jähdyttää**, **Jähtyä**, j. n. e.

Jäähyväinen, s.; pl. jäähyväiset, afsked; afskedsbesök.

Jääkeri, s. jägare.

Jääkkö, s. glacier.

Jääle, s. glace.

Jäämistö, s. qvarlätenskap.

Jäämä, s. rest.

Jäännös (-ksen), s. lemning, qvarlevfa, återstod, rest, ruin, reliq; — **-kirja**, restilängd.

Jääpyä, v. blir l. lemnar sig efter; jääpynyt työ, eftersatt l. efterblifvet arbete.

Jäärytteleä, v. härmar.

Jäära, s. bagge, gumse.

Jääteinen, a. islupen, isig.

Jäätelö, s. isbildning; glace.

Jäätikkö, s. isgata, glattis; isfjäll.

Jäättyä, v. öfvergår till is, blir isbelagd l. isig.

Jäättää, v. isbelägger, förvandlar till is.

Jäättyä, v. fryser till, blir isbelagd, isas, förfryser; j. umpeen, fryser igen; j. sisään, infryser.

Jäätää, v. bildar is, isar, islöper, fryser till; låter frysa, gör till is; jäätävän kylmä, isande köld; on jäätävä kylmä (ilma), är fryskallt.

Jääto, s. isbildning; isbeläggning; —
-kohta, fryspunkt.
Jäävi, s. jäf.
Jäävillinen, s. jäfvig.
Jäävitsee l. **jäävää**, v. jäfvar, vråker.
Jäävitön, a. ojäfvig.
Jöhmystää, k. Jähmystää.
Jökölö l. **jökö**, s. styf l. envis (*men-*
niska l. *djur*).
Jölli l. **jöllikkä**, s. lunsig varelse, luns.

Jönkyttää, v. skakar; guppar.
Jöntystää, v. rör sig klumpigt.
Jörea, k. Järeä.
Jörisee, v. ljuder groft, brummar (*urku-*
piippu), morrar, knarrar.
Jörri, a. enstöring; tvärvigg.
Jörähyttää, v.; sanoo j., säger med
grof röst.
Jörö, a. tvärvulen, butter; — s. tvär-
vigg; — päinen, tjuraktig.

K.

Kaadanta, s. fällning, hällning, stjelp-
ning.
Kaadattaa, v. låter falla l. hälla.
Kaade (-teen), s. sluttning, stupa; fall;
lya (*karhun*); (*geol.*) stupning.
Kaaderi, n. kader.
Kaadin, s. tillhörigare.
Kaadunta, s. fallande, fall.
Kaaduttaa, v. förorsakar stjelpning,
kommer en att falla.
Kaahattelee l. **kaahii**, v. löper omkring,
bestyr, är beställsam.
Kaahittaa, v. stojas, jagar efter.
Kaahottelee, v. betas sig fänigt.
Kaakeli, s. kakel.
Kaakertaa, v. retas till hostning; går
krokig l. svängande.
Kaakki, s. kåk, skampåle; krake (*huono*
hevonen); pieksää kaakissa l. kaa-
kin-puussa, kåkstryker.
Kaakko, s. sydost; 2) storlom.
Kaakku, s. kaka, limpa.
Kaakkuri, s. lom, storlom.
Kaakottaa, v. kacklar, skrockar; rör
sig som en gås.
Kaalaa, v. vadad.
Kaalaja, s. vadare.
Kaalaisee, v. rafsar ihop.
Kaalalta, adv. ungefärligt, ytligt, på
må få.
Kaalamo, s. vadställe, vad.
Kaali, s. kål; — **-kasvi**, kälväxt; —
-maa, källand; — **-mato**, kälmaak;
— **-perho**, kälffjäril; — **-tarha**, käl-
täppa; — **-nkanta**, kälstock; — **-nke-**
-rä l. **-nkupu**, kälhufvud; — **-ntaimi**,
kälplanta.
Kaalis (-ksen), s. kälväxt, grönsak.
Kaalo, s. ingröpfung, ihållighet.

Kaamaisee, v. griper blindt uti.
Kaan (-kään), enkl. part. ens, heller;
ei minullekaan, icke åt mig hel-
ler; ei vähääkään, icke ens litet;
ej det minsta; ei kukaan, ingen;
onko kukaan nähnyt, har någon
sett? ei mitäkään (mitään), intet;
oletko ketäkään (ketään) näh-
nyt, har du sett ngn?
Kaapaisee, v. griper efter, nappar i.
Kaape (-ppeen), s.; pl. kaappeet.
skafvor, skrapor.
Kaapeli, s. kabel.
Kaappii, k. **Kaappii**.
Kaapillinen, a. med skåp försedd; —
s. ett skåp fullt; skåpgåfva.
Kaappaa, v. rycker till sig, kapar l.
roffar åt sig.
Kaappari, s. kapare.
Kaappi, s. skåp.
Kaappiainen l. **kaappiaskakku**, s.
skrapbulla.
Kaappii, v. skrapar, krafvar.
Kaapsahtaa, v. slinker med, smyger
sig obemärkt, skuttar.
Kaapu, s. kåpa, mantel.
Kaapua, s. (*Kalev*) mantel, hölje.
Kaaputtaa, v. skrapar, skubbar, skafvar.
Kaarekkaan, adv. bågformigt.
Kaares (-ksen), s. spö, risqvist.
Kaareva, a. bågformig, hvalflik; båg-
stark.
Kaari (-en), s. båge, böjning; *taivaan*
l. *ukon* k., regnbåge; *veeneen* k.
båtvrånga, knä; *lain* k., lagbalk; —
-puu, spö, vrånga, krumholts; —
-pyssä, sprättbåge; — **-sarvi**, krum-
hornad.

- Kaarinen**, a. bågig, böjd; försedd med vrängor; kolmikaarinen, trevrängig.
- Kaarittaa**, v. försär med bäge l. vrängor; omringar.
- ♦ **Kaarna**, s. tall- l. granbark, flarn; — **-kynsi**, kartnagel; — **-pohja**, rakt norr.
- Kaarnainen**, a. af flarn, af bark.
- † **Kaarne**, s. korp.
- Kaarranne (-nteen)** l. **kaarre (-rteen)**, s. böjdt ställe, omväg, bugt.
- Kaarros (ksen)**, s. krökning, hvälfning.
- ♦ **Kaartaa**, v. bildar bäge, böjer, hvälfver; gör omväg, kringgår; urringar.
- Kaarto**, s. böjning, bugt, krogväg, omväg; ampuu kaartoon, skjuter bågskott; — **-ampuma**, bågskott.
- Kaartti**, s. garde.
- Kaartuu**, v. böjer sig, antar bågform.
- Kaase (-en)**, s. brudsäta, brudfräma.
- Kaasi**, s. aflöning, gage.
- Kaasu**, s. gas, ånga; töcken; — **-mittari**, gasometer; — **-säiliö**, gasreservoir; — **-valaistus**, gaslysning.
- Kaasuinen**, a. full med gas; dimmig.
- Kaasuinen** l. **kaasunsekainen**, s. gashaltig.
- ♦ **Kaataa**, v. fäller, stjelper, häller; stikker l. gör afspel.
- Kaateinen**, a. slutt, stjelpig, kullrig.
- Kaatio**, s. höftben; byxgren; pl. kaatio, underbyxor, vidbyxor.
- Kaato**, s. fällning, hällning; afspel; — **-ratat**, stupkärra.
- Kaatu**, s. skinnfäll, ulltücke.
- † **Kaattu**, v. faller omkull, stjelper, stupar, störtar, ramlar.
- Kaatuvinen**, a. fallande, epileptisk; — s. fallandesot, epilepsi.
- Kaava**, s. formulär, mönster, schema, plan; — **-kirjoitus**, föreskrift; — **-periainen**, planmessig.
- Kaavaa**, -ilee, v. formar, efterbildar, modellerar.
- Kaavallinen**, a. gjord efter form, plastisk; schematisk.
- Kaavanne (-nteen)**, s. formulär.
- Kaavaustaito**, s. modelleringskonst, plastik.
- Kaave (-peen)**, s. afskap, skafapån; — **-villat**, skafull.
- Kaavin (-pimen)**, s. skafjern; — **-kaaku**, skrapbulla.
- Kaavoittaa**, s. modellerar; formulerar; schematiserar.
- Kade (-teen)**, a. afundsjuk; — s. afund.
- Kade (-teen)**, a. försvunnet tillstånd; — on kateissa, är borttappad.
- Kadehtii**, v. afundas, missunnar; kuka sitä häneltä k., hvem afundas honom det?
- Kadehtivainen**, a. missunsam.
- Kados (-ksen)**, s. försvunnet tillstånd; joutuu kadoksiin, tappas bort.
- † **Kadottaa**, v. förlorar, mister; kadotettu, förlorad, förkommen, (bibl.) förtappad, fördömd.
- † **Kadotus**, s. mistning; förtappelse, fördömmelse.
- Kadunkulma**, s. gathörn.
- Kadunlaskija**, s. gatläggare.
- Kah!** int. se! kors!
- Kaha**, s. korg; säll; fogelkatas; låda; qvarnkar.
- Kahahtaa**, v. prasslar till.
- Kahakka**, s. tumult, handgemäng, skärmytelling; kynäk., pennfäkteri, polemik.
- Kahara**, y. m., k. Kähärä j. n. e.
- Kahaus**, s. prassel, sus.
- Kahda**, adv. i tu, halvågs; — jako, tudelning; — **-kesken**, på tu man hand; — **-kylvö**, hälftenbruk; — **-mielinen**, tvehogen; tve tydlig; — **-puhe**, tvetalan; — **-päin**, åt bägge sidor; — **-reisin**, grense; — **-tilallinen**, hälftenbonde; — **-viljelijä**, hälftenbrukare; — **-yymmärteinen**, tve tydlig.
- Kahdanne**, adv. åt två håll.
- Kahdeksa**, s. åtta (siffran).
- Kahdeksainen**, s. åtta (korttipelissä).
- Kahdeksaitaito**, s. oktavformat.
- † **Kahdeksan**, num. kard. åtta; — **-haarainen**, åttagrenig; — **-heteiset**, oktandria; — **-kertainen**, åttafaldig; — **-kultio**, åttahörning; — **-kymmentä**, åttatio; — **-luku**, åttatal, talet åtta; — **-merkki**, siffran åtta; — **-sataa**, åttahundra; — **-sivuinen**, åttasidig; — **-särmö**, oktaeder; — **-säräinen** l. **-tahoinen**, åttaradig, åttkantig; — **-taiteinen**, oktav-, i oktav format; — **-toista**, aderton; — **-tuhatta**, — åttatusen; — **-vuotias**, -vuotinen, åttårig.
- Kahdeksannes (-ksen)**, s. åttandedel.
- Kahdeksannus**, s. oktav.
- † **Kahdeksas (-nnen)**, num. ord. åttonde; — **-kymmeneä**, åttatonde; — **-toista**, adertonde.
- Kahdeksi**, yhdistyksissä = **Kahdeksan**.
- Kahdellainen** = **Kahdenlainen**.
- Kahden**, k. Kaksi.

Kahden-aseiset, a. pl. duell, envig; — **-aseis-sääntö**, duellisplakat; — **-istut-tava**, tvåsitsig; — **-kamppaus**, en-vigekamp, tvekamp. duell; — **-ker-tainen**, dubbel, tvåfaldig; — **-kes-ken**, på tumanhand, emellan fyra ögon; — **-keskinen**, konfidentiel; — **-laatuinen**, **-lainen**, två slags: — **-merkki**, tvåa (*siffran*); — **-miek-kaiset**, svärdsduell; — **-otelma**, duell; — **-puolinen**, ömsesidig; — **-taiste-lija**, duellant; — **-vertainen**, tvåfal-dig, dubbelt värd.

† **Kahdes** (-nnen), num. ord. den andra; — **-kymmenes**, den tjugonde; — **-toista**, den tolfte.

Kahdesti, adv. två gånger, tvefaldt.

Kahdistaa, v. fördubblar.

Kahe, s. prassel; rimfrost, isakorpa.

Kahila, s. säf, vaas, strandrör.

Kahilainen, a. af säf l. vaas, säfrik, vaasfull.

Kahilikko, -isto, s. vassa.

Kahina, s. prassel, rassel, fras, sus.

Kahisee, v. prassalar, rasselar, frasar.

Kahkii, v. famlar, bestyr.

Kahliaa, v. vadar, traskar.

Kahlamo, s. vadställe.

Kahle, s. boja, kedja; — **-koira**, band-hund.

Kahleeton, **kahlehtimaton**, a. ofjettrad, fri från bojor.

Kahlehtii l. **kahleittaa**, v. slår i bojor, fjotrtrar, binder, fastkedjar.

Kahlolintu, s. vadfågel, vadare.

Kahma, a. ngt frusen; — liten frost.

Kahmalo, s. dubbelgöpen, göpen.

Kahmaloittain, adv. med fulla händer, göpentale.

Kahmalollinen, s. en dubbelgöpen full.

Kahmaltaa, v. öser med fulla göpnar.

Kahmalus, **kahmaus**, s. ramtag.

Kahmusa, v. famlar l. griper efter.

Kahna, s. qvarnkupa l. -kar.

Kahnii, v. guider; sölar.

Kahtaa, v. tudelar.

Kahtaalla, adv. på två håll.

Kahtaalle, adv. åt två håll.

Kahtaallinen l. **kahtainen**, a. tvåsi-dig, dualistisk.

Kahtaalta, adv. från två håll.

Kahtalainen, a. två slags.

Kahtamo, s. dupplett.

Kahtamoinen, a. tvåfaldig.

Kahtaus, s. tudeining; — **-merkki**, dieresis.

Kahtia, adv. i tu, tveskiftes; k. päin, åt hvardera sidan.

Kahu, s. prassel; heshet; pl. kahut, slösäd, sädor.

Kahva, s. handtag, fäste; akära.

Kahveli, s. gaffel.

Kahvi, s. kaffe; — **-huone**, kaffe-hus, kafé; — **-kalut**, kaffeservis; — **-keitin**, kaffekokare; — **-kuppi**, kaffe-kopp; — **-leipä**, kaffebröd; — **-myl-ly**, kaffeqvarn; — **-nkarvainen**, kaffe-färgad; — **-nporo**, kaffesump; — **-nrauni**, kaffebrun; — **-paahdin**, kaf-febrännare; — **-papu**, kaffeböna; — **-pöytä**, kaffebord; — **-tarjoin**, kaf-febricka.

Kahvila, s. kafé.

Kai, k. **Kaiketi**.

Kaide (-teen), s. väfsked; ledstång; — **-puu**, väfklofve; ledstång.

Kaidentaa, v. gör smalare.

Kaidentuu, v. afsmalnar.

Kaideta, k. **Kaitenee**.

Kaihdin (-timen), s. skyggslapp.

Kaihe, a. skuggig, dyster; kulen; afund-sjuk; — s. missnöje, sorg.

Kaiheksuu, v. ser dunkelt, ser afvogt, misetror, missunnar.

Kaihelma, s. dunkel syn; groll.

Kaihentelee, v. uppklärnar.

Kaihi (-en), s. hinna (*för ögat*); starr; **-silmäinen**, starrblind.

Kaihku, k. **Kaiku**.

Kaiho, s. dunkel, skuggställe, gömma; saknad, grämelse.

Kaihoaa, v. sörfjer, saknar, grämer sig.

Kaihokas, -llinen, a. dyster, bedröflig.

Kaihostuu, v. blir nedslagen.

Kaihottaa, v. gör nedslagen; skymtar dunkelt.

Kaihtaa, -tii, v. skymmer undan, för-dunklar; undflyr, skyggar.

Kaija, s. fiskmåse; kaja.

Kaikale, s. stort stycke.

Kaikattaa, v. kacklar.

Kaikenlainen, -moinen, a. allehanda, allt slags, hvarjehanda, diverse.

Kaikennäköinen, af allehanda utseende, hvarjehanda.

Kaikenperijä, -perillinen, s. univer-salarvinge.

Kaikenpuolinen, a. allsidig, universel.

Kaikertelee, v. jemrar sig, qvider.

Kaiketi, adv. alldeles, i alla fall, väl, visserligen; kyllä k., totta k., helt visst, säkerligen; olit k. siellä, du var förmodligen der; olin k., ja visst;

- kaiketikin, i sanning, säkerligen, helt säkert.
- Kaikisten**, adv. allra.
- Kaikitenkin**, adv. i alla fall.
- Kaikkaa**, v. skallar.
- Kaikkeus**, s. allhet, altet.
- Kaikki (kaiken)**, a. all, hel, hel och hällen; kaikki päivät, alla dagarna; kaiket päivät l. päiväs, hela dagarna; kaiken päivää, hela dagen, dagen igenom; kaikeksi päivää, till hela dagen; yhtä kaikki, sak samma; kaikki tyynni, samt och synnerligen, allsamman, alldhop; ennen kaikkea, framför allt; kaikkia vielä, allt annat ännu; kaikin mokomin, för all del, nödvändigt; kaikella muotoa, för all del; kaikella tavalla, kaikin tavoin, på allt sätt l. vis; kaikin paikoin, allestädes; kaikin puolin, på alla sidor, i alla afseenden; kaikinpuolinen universal, allsidig; kaikkein enimmän, allra mest; kaikkein suurin, allra störst; kaikkein armollisin, allernådigt; kaikkein alaimaisin, allerunderdånigst; kaikkiansa, inalles; kaikkineen, med allt sitt, in summa, med allt hvad dertill hör; — **jumalaisuus**, s. panteism; — **näkevä**, allseende; — **tietävä**, allvetande; — **valta**, allmagt; — **valtijas**, allsmägtig; — **viisas**, allvis; — **voipa**, allt förmående, allvändig, allrådande.
- Kaikkia**, s. hvarje håll; k. päin, åt alla håll, i alla afseenden; kaikkialla, öfverallt, på alla håll; kaikkialle, åt alla håll, öfverallt; kaikkialta, från alla håll; kaikkiaistansa, inalles.
- Kaikkalainen**, a. allehanda, allt slags, universal.
- Kaikkisuus**, s. allhet, universum.
- Kaikottaa**, v. förfagar med rop.
- Kaiku**, s. skall, genljud, eko, efterklang; — **pohja**, resonansbotten.
- Kaikuinen**, a. långtjudande, klangfull.
- Kaikuna**, s. skall, genljud.
- Kaikuttaa**, v. låter skalla, åstadkommer klang.
- Kaikuu**, v. skallar, genljuder, ljuder, klingar.
- Kalla**, s. strimma, flöck.
- Kallinen** l. **kailava**, n. skäckig, strimmig, randig.
- Kailo**, s. skymmel, skäck.
- Kaima**, s. namne; kamrat; — **jäsen**, homolog term.
- Kaimaa**, v. (*Kalov.*) beledsagar, för.
- Kaimas (-ksen)**, s. namne (*bland flere*).
- Kaimistaa**, v. (*Kalov.*) gör sällskap, följer med, tränger på.
- Kaimo**, s. gryning, svagt ljus; dunkel erinran; skymt, hum, nys.
- Kaimoaa**, v. dagas, skymtar; drager sig till minnes; har nys om.
- Kainalo**, s. armhåla, armgrop; bugt, vinkel; menee kirja kainalossa, går med boken under armen; ottaa kainaloonsa, tager under sin arm; asuu niemen kainalossa, bor i bugten l. vinkeln af udden; — **hiki**, armsvett; — **kuoppa**, axelgrop; — **sauva**, krycka; — **varsi**, öfverarm.
- Kainalainen**, a. under armen befintlig, vid armen ledd.
- Kaino**, a. blyg, blygsam, försagd.
- Kainostelee**, v. är blyg, skäms.
- Kainosti**, adv. blygsamt.
- Kainous**, s. blyghet, blygsamhet.
- Kaipaa**, v. saknar, tarfvar, behöfver; anklagar, kärar.
- Kaipaus**, s. saknad, behof; — **sakko**, utevaroböter.
- Kaipoo**, v. saknar; beskyller; misstänker.
- Kaipuu**, k. Kaipaus.
- Kaira**, s. kil, svickla; borr, navare; on kairaa vailla, har en skruf borta.
- Kaiskaa**, v. smäller, skräller.
- Kaiskera**, a. smal, spinkig, klen, ranglig.
- Kaisku**, s. landtunga, udde, näs.
- Kaisla**, k. Kahila.
- Kaista**, s. väd, kil, fik. — *— paa, — paine*
- Kaistale**, s. fik, remsa.
- Kaita**, a. smal, snäf; — s. pass; — **kaivoinen**, trånghofvad; — **kinntu**, smalbent; — **läntä**, något smal.
- Kaiteenpii** l. **-piirto**, s. väfskedstinne.
- Kaiteentekijä**, s. väfskedsmakare.
- Kaitenee**, v. afsmalnar.
- Kaitsee**, v. vallar, vaktar, hägnar.
- Kaitsija**, s. vallare, vaktare; inspektör, indentent.
- Kaituri**, s. väfskedsmakare.
- Kaituus**, s. smalhet, snäfhets.
- Kaivaa**, v. gräfrer, petar; k. päättänsä, skrapar sig i hufvudet; minua l. mieltäni k., det grämer mig.
- Kaivanne (-nteen)**, s. urhålkning, färn.
- Kaivanto**, s. gräfning; kanal, graf; — **oja**, gräfdt dike.

- Kaivattaa**, v. låter gräva, utgräver.
Kaivautuu, v. gräver sig in.
Kaive (-peen), s. saknad, behof.
Kaiveksi l. **kaivelee**, v. gräver smått, gräftar, petar, urgröper; k. sydäntä, det grämer i hjertet.
Kaivertaa, v. petar, graverar.
Kaivo, s. brunn; — **-nkansi**, brunnslock; — **-nkatsoja**, utsynare l. finnare af brunnar; — **-nkehä**, brunnskar, brunnskista; — **-nvipu**, brunnsvängel; — **-vesi**, brunnsvatten.
Kaivollinen, a. försedd med brunn; — s. en brunn full.
Kaivos (-ksen), s. grufva, graf; — **-ala**, utmål; — **-lupa**, mutsedel; — **-mittari**, grufmätare, markscheider; — **-nyte**, **-salko**, pitprop.
Kajaa, v. skallar, genljuder; lyser, skiner.
Kajahtaa, v. skallar till, ekar, genljuder.
Kajakka, a. klar, lysande.
Kajanne (-nteen), s. återskall, återaken.
Kajastaa, v. blir klar, klarnar; skiner, hägrar.
Kajattaa, v. låter genljuda; skriker gött.
Kajuttaa, v. låter skalla till.
Kajava, s. återskallande; lysande; — s. fiskmåse.
Kaje, s. återskall; klang, klarhet, hägring.
Kaji, s. qual, kaj.
Kajoo, v. vidrör, tager på; klarnar.
Kajostaa, k. **Kajastaa**.
Kaju, k. **Kaje** ja **Kaiku**.
Kajunen, a. klangfull, klingande.
Kajuton, a. klanglös.
Kajutta, s. kajuta.
Kakahtelee, k. **Kaakottaa**.
Kakaisee, v. harklar upp, utspyr, harklar, racklar; harakka k., skatan sqvattrar.
Kakara, s. barnunge, kläpp.
Kakari, s. smått.
Kakertaa, v. smattrar.
Kakistaa, k. **Kakaisee**.
Kakara, s. jordkoka, klimp; kaka, bulla, bröd.
Kakko l. **kakku**, s. bulla, kaka, limpa.
Kakkonen, s. tua, tvåa.
Kakkula, s. skakel; oreda.
Kakkunen, s. iten bulla l. kaka.
Kakluuni, s. kakelugn.
Kako, k. **Kaakko**.
Kakoo, v. harklar, racklar.
Kakottaa, v. åstadkommer harkling, harklar; beter sig fjolligt.
Kaksi (kahden), num. card. två, tven-

ne; kahden, kahden kesken, kahden kahtustaan, på tu man hand, mellan fyra ögon, i enrum; kahden kerran l. kaksin kerroin, dubbelt; kahden puolen, på båda sidor; kahta suurempi, dubbelt större; kahdella pällillä, tvehogsen; kaksin, partals, två och två, två i sender; kaksin käsin, med båda händerna; kahdet saappaat, två par stöflar; — **haarainen**, a. tvågrenig; — **-jako**, tudelning; tvåskifte; — **-jakoviljelys**, tvåskiftesbruk; — **-jalkainen**, tvåfotad; — **kielinen**, med två tungor l. strängar, tvåsträngig, tve tungad, tvåspråkig; — **-kymmen**, (*talet*) tjugu; — **-kymmentä**, tjugu; — **-kätinen**, tvåhändt; — **-laitainen**, med två sidbröder, tvåbördig; — **lehtinen**, tvåbladig; — **-lohkoinen**, i två skiften; — **mastoinen**, tvåmastad; — **-mielinen**, tvehogsen, tveksam; tvelydig; — **-neuvoinen**, tvåkönad, hermafrodit; — **-nkertainen**, dubbel, tvåfaldig; — **-nnaiminen**, tvegifte; — **-piippunen**, med två pipor; — **-pittä**, sponne; — **-puolinen**, ömsesidig; dubbel; — **-päinen**, tvehöfdad; med två ändar; — **-säinen**, l. **-säikeinen**, tvåskäftad, tvåträdig; — **-talvias**, två vintrar gammal; — **-tahoinen**, tvåradig; — **-teräinen**, tveggad; — **-toiminen**, dubbelt verkande; — **-toista**, tolf; — **-vetoinen**, tvåbett, som drages af två; — **-vuoroinen**, tvåskiftes; — **-vuotinen**, **-vuotias**, tvåårig.

Kaksikko, s. dualis.

Kaksinainen, a. dubbel; två om två; kaksinaisena, in dupplo.

Kaksistaa, v. delar två om två; fördubblar, duplicerar.

Kaksittain, adv. två i sender, parvis.

Kaksoinen, s. tvilling.

Kaksoiskerake, s. dubbelkonsonant; — **-piste**, kolon; — **-ääntiö**, diftong.

Kala, s. fisk; on kalassa, är på fiske; menee kalaan, går att fiska; tulee kalaata, kommer från fiske; haisee kalalle l. kalalta, luktar af fisk. — **-arkku**, s. fiskkista, -sump; — **-haukka**, fiskljuse; — **-kaija**, **-lokki**, fiskmåse; — **-kauppa**, fiskhandel; — **-kukko**, fiskpirog l. -pastej; — **maja**, fiskarekoja; — **-mies**, fiskare; — **-nku-tu**, fisklek; — **-nliima**, husbloss; — **-nluu**, fiskben; — **-nmaksa**, fisklef-

ver; — **-npoika**, fiskyngel; — **-npyydys**, fiskbragd, fiskeredskap; — **-npyynti**, fiskfänge, fiske; — **-nrasva**, fisktran; — **-nsaalis**, fiskfångst; — **-parvi**, fisketim; — **-sääksi**, glada; fiskljuse; — **-tiira**, fisktärna; — **-vene**, fiskarebåt; — **-vesi**, fiskevatten.

Kalaa, v. är fiskgifvande, fiskar.

Kalahdus, s. akräll, skrammel.

Kalahntaa, v. ljuder hastigt, skallrar till.

Kalahuttaa, v. låter skramla till.

Kalainen, a. fiskrik; hörande till fisk.

Kalajaa, v. slamrar, skallrar.

Kalastaa, v. fiskar; är fiskgifvande.

Kalastimet, s. pl. fiskbragder.

Kalasto, s. fiskhop; fiskeläge.

Kalastus, s. fiske, fiskeri, fiskafänge; kalastusten-kalitsija l. tarkastaja, fiskeri-inspektör, inspektör för fiskerierna; — **-paikka**, fiskeläge, fiskeriplats.

Kalea, a. glatt, halkig, kal; kulen, kylig.

Kaleet, s. pl. agnfjäll, slösäd.

Kaleska, kaleissi, s. kalesch.

Kaleva, nom. pr. Kaleva; Kalevanmieikka, Orions bälte; kalevanvalkea, kornblirt.

Kalhu, s. högra fotens skida.

Kali, s. kali; — **-npito**, kalihalt.

Kalikka, s. käfing, kaffe.

Kalikoitsee, v. kastar l. slås med käflingar.

Kalina, s. slammer, skrammel.

Kalisee, v. slamrar, skallrar, skramlar.

Kalistaa, v. skallrar på, slamrar (*mea något*).

Kalistin (-imen), s. skallra.

Kalja, s. spisöl, svagdricka; — **-nsakka**, bottensats i spisöl; — **-tuoppi**, spisölestop; — **-tynnyri**, spisölestunna.

Kaljahtaa, v. slintar; k. pähän, faller i sinnet.

Kaljain (-imen), a. slipprig, glansk, glatt; — s. halka, slipprigt ställe.

Kaljama, s. halka, isgata.

Kaljas, s.; pl. kaljakset, spisölsmjöl.

Kaljehtau, v. blir anfallen l. smaklös.

Kalju, a. glatt, hal, halkig, slipprig, kal; — s. halka, isgata; — **-pää**, flintskalle; — **-päinen**, flintskallig.

Kaljuuni, s. galjon.

Kalkahtaa, v. slamrar l. klappar till.

Kalkas (-kkaan), s. ejdergå, gudunge.

Kalke (-kkeen), s. slammer, klapping, hamring; — **-käärme**, skallerorm.

Kalkenee, v. blir nykter.

Kalki l. kalkinen, a. olycklig, hårdlottad,

Kalkinpoltto, s. kalkbränning; — **-n-pitoinen**, **-sekainen**, kalkhaltig, -blandad.

Kalkitsee l. kalkittaa, v. kalkar, kalkslår, hvitlimmar.

Kalkitus, s. kalkrappning.

Kalkkaa, v. slamrar, klappar, klingar.

Kalkkala l. kalkkare, s. skallra, skramla, klingel.

Kalkki, s. kalk; kastettu k., slöckt kalk; syöpä k., kaustik kalk; — **-hautaa**, kalkugn; — **-kaivos**, kalkbrott; — **-karsta**, kalkstuf; — **-kivi**, kalksten; — **-peite**, kalkband; — **-seko**, kalkblandning, -bruk; — **-sora**, kalkbleke.

Kalkki, s. kalk (*pokal*).

Kalkkinen, a. af kalk, kalkig, kalkhaltig, kalkrik.

Kalkkisuus, s. kalkhalt, kalkighet.

Kalkkuna, s. slammer, klapping.

Kalkkuna (lintu), s. kalkon.

Kalkkuu, k. Kalkkaa.

Kalkuttaa, **-telee**, v. har att slamra l. klappa, klappar l. slamrar l. hamrar på; bannas, gnatar.

Kallahtelee, v. runkar, vaggar.

Kallallinen, a. lutande, sned, kursiv (*stil*).

Kallas (-ltaan), a. sluttande, lutande; — s. sluttning, brädd.

Kallattaa, v. snedar; sluttar sakta; kallattava, långslutt.

Kalle (-lteen), s. sluttning, slänga.

Kallellansa, k. Kalti.

Kalleri, s. galler.

Kallettuu, v. blir lutande, går på sned.

Kalleus, s. dyrhet, dyrbarhet.

Kallihikko, a. något dyr.

Kalliinnostaa, v. fördyrar.

Kalliintuu, v. fördyras.

Kalliisti, adv. dyrt, kostsam.

Kallio, s. hälleberg, berg, klippa; — **-jäkäliä**, klippflak; — **-nkieli**, bergsklint, klippudde; — **-nkirjous**, hällristning; — **-rinta**, bergvägg; — **-peräinen**, bergbunden; — **-seinä**, klippvägg.

Kalliainen, a. bestående af hälleberg, klippig, bergfull.

Kallis (-iin), s. dyr, dyrbar, kostbar, kostsam, k. kivi, ädelsten; k. kalu, kostbarhet, klenod; — **-arvoinen**, af högt värde, värdefull, dyrbar; — **-hin-**

tainen, dyrköpt; — -palkkainen, dyr-
legd.
Kallistaa, v. lutar, lutar l. böjer ned,
bringar att luta, ställer på sned l.
omkull; 2) fördyrar.
Kallistuu, v. blir lutande l. sned, lutar
på sidan, inklinerar, nedböjes, kränger;
2) fördyras.
Kallistuttaa, k. **Kallistaa**.
Kallitsee, v. kallhamrar, hamrar bre-
dare; härdar.
Kallius, k. **Kalleus**.
Kallo, s. skalle, hjässa; isgata.
Kalloinen, a. halkig, islupen.
Kallottelee, v. storgräter.
Kalluttelee, v. böjer sig åt sidorna.
Kalma, s. död; dödens genius; liklukt;
— -nhiki, dödsavett; — -nkarvainen,
likfärgad, dödsblek.
Kalmannos, s. efter faderns död född
person, posthumus.
Kalmaa, **kalmakka**, a. blek, gul- l. lik-
blek.
Kalmisto, s. begravningsplats.
Kalossi, s. galosch.
Kalpa, s. slagsvärd, glafsabel; skafjern;
— -veljet, svärdsbröderna.
Kalpea, a. blek, färglös; kylig; — -luon-
toinen, kalblodig.
Kalpenee, -eentuu, -istuu, v. blir ku-
len; blir blek, bleknar.
Kalppi, v. skafvar, skäktar.
Kalpistaa, v. drifver på, ger fart.
Kalpi (-ven), s. stut, ung ox; skugga.
Kalsea, a. sträf, grof, kärf; kylig; k.
vesi, hårdt vatten.
Kalseentuu, v. blir sträf l. kylig.
Kalseus, s. sträfhed; kylighet, kyla.
Kalsi, k. **Kalti**.
Kalsinoitsee, v. kalknerar.
Kalsistuu, v. blir sträf l. hård.
Kalskaa, v. slamrar, smattar.
Kalske, a. slammer; miekan k., svärds-
gny.
Kalso, a. slö; — s. slö yxa, bråtyxa.
Kalsongit, s. pl. kalsonger.
Kalsu, s. strumpbenling, benbeklädnad;
öfvermage.
Kalta, s. brant, brink, slutning; on
kallallansa, är sned l. lutande; —
-pöytä, pulpet.
Kalta, s. beskaffenhet, art, sätt.
Kaltaa, v. sluttar, doserar.
Kaltainen, a. af (*adon*) form l. egen-
skap; isänsä k., lik l. lika beskaf-
fad som sin far; ihmisen k., men-

niskolik; saman l. yhden k., lika-
dan, lika beskaffad.
Kaltaisuus, s. beskaffenhet, kvalitet.
Kaltautuu, v. blir sned l. lutande.
Kaltava, a. sluttande, butande, stjälpig.
Kaltavuus, s. lutning, slutning.
Kalteellinen, a. slingrig, stjälpig.
Kalti (-llen), s. snedhet; menee kal-
lellensa, går på sned, blir lutande;
on kallellansa, är på sned l. lutan-
de, stupar.
Kaltainen, s. osyradt bröd, kaka.
Kaltottaa, v. gör sned, afsluttar.
Kaltottuu, v. blir sned l. skef.
Kalttaa, v. skollar; skinnar.
Kalto, a. sned, slutt; kalton l. kal-
toin l. kaltossa, på sned; — -pää,
med snedt hufvud; vriden i hufvudet.
Kaltoisuus l. **kaltuus**, s. snedhet.
Kaltuu, v. blir sned, går i kull.
Kalu, s. redskap, verktyg, instrument,
ting, sak, pjes, gods, vara; pl. ka-
lut, redskap m. m., don, tyg, tillbe-
hör, effekter; suutarin kalut, sko-
makarens verktyg; talon k., husge-
rådsak, hushållsak; tarvis-k., nöd-
vändighetsartiklar, förnödenheter; hä-
nellä on paljo kalua, han har
mycket gods, egendom; hänellä on
paljo kaluja, han har mycket sa-
ker, effekter; tekee kaluksi, för-
ädlar, bearbetar (*rdammen*); lääkärin
kalu, medicinskt instrument; kalui-
neen kamsuineen, med pick och
pack; — -huone, redskapskåp l. rum;
— -inkatsastus, inventering; — -kir-
ja, inventarillängd; faktura; — -maa-
lari, slättmålare; — -nkirjoitus,
bouppteckning, inventering; — -nkirjoit-
us-kirja, bouppteckningsinstrument;
— -puoti, diversebod; — -puu, slöjd-
virke; — -seppä, klensmed, instru-
mentmakare; — -takeet, klensmide;
— -varat, varuföråd, inventarier.
Kalustaa, v. möblerar.
Kalusto, s. inventarium; bestick.
Kaluua, s. galon.
Kalvaa, v. gnagar, skafver, tär, fräter;
kalvava suru, tärande sorg; oma-
tunto kalvaa, samvetet aggar l.
gnagar.
Kalvaka, a. bleklagd.
Kalvasin, k. **Kalvoin**.
Kalve (-een), a. sval skugga, skugga.
Kalvea, a. skuggig, kylig, blek.
Kalveentuu, v. blir blek.
Kalvehtii, v. ger skugga, beskuggar.

Kalvehtivainen, a. skuggrik.
Kalveinen, a. skuggig, kylig; blek.
Kalvonee, kalvettu, v. bleknar.
Kalveskelee, v. gnagar smått l. idkeligen.
Kalvetus, s. blekaot.
Kalvin (-pimen), s. skaffjern, skäkknif; nätkaffe.
Kalvo, s. hinna; sydämen k., välikalvo, diafragma, mellangärdet; v. den k., vattenbryn.
Kalvoin (-imen), s. handlofve, -led; — nätkaffe, maskastock.
Kalvoiset, s. pl. pulsvärmare, muddar; manschetter.
Kama, s. kram, skräp; — **-kauppa**, kramhandel, diversehandel.
Kamahtaa, v. ljuder l. knallar doft, slår till.
Kamakka, a. dof, dyster; — s. tumult.
Kamala, a. hemsk, ödslig, sällsam; k. aavistus, sällsam l. hemsk aning; k. ääni, ängslig röst; k. seutu, ödslig trakt.
Kamaltuu, v. blir sällsam; mieli k., sinnet mulnar.
Kamaluus, s. hemskhet, sällsamhet.
Kamana, s. fals, fogning; tvärbalk; (*Kalev.*) öfre dörrpost, dörrfals.
Kamano, s. håla, grotta.
Kamanoitsee, v. falsar.
Kamara, s. svål; — **-aura**, skumplog; — **-veitsi**, skumrist.
Kamari, s. kammare; — **-herra**, kammarherre; — **-junkkari**, kammarjunkare; — **-kirjoittaja**, kammararkivare; — **-konttoori**, kammarkontor; — **-neiti**, kammarjungfru; — **-neuvos**, kammarråd; — **-oppinen**, kammarlär; — **-palvelija**, kammartjenare; — **-toimituskunta**, kammarexpedition; — **-virallinen**, kammarförvand.
Kamastuu, k. Kammostuu.
Kameeli, s. kamel.
Kameelikurki (-jen), s. struts; — **-paartti**, giraff.
Kameltu, v. krokmar, slår sig i bugter.
Kameraali, s. kameral; — **-lainoppi**, kamerallagfarenhet; — **-tutkinto**, kameralexamen.
Kameralilainen, s. kameralist.
Kamiini, a. kamin.
Kamisee, v. dånar, slamrar.
Kammahtaa, -stuu, v. ryser till, hisnar, förskräcker.
Kammahuttaa, v. injagar (*hastigt*) skräck,

kommer en att ryssa, väcker ryning l. skräck.
Kammanpiit, s. kamtand; — **-tekijä**, kammakare.
Kammelijas, s. flundra.
Kammeltu, v. blir sned, krokmar, bågmar, bugtar sig.
Kammeltelee, v. slingrar sig, kastar sig hit och dit.
Kammio, s. kammare, kabinet, skrub; grift; makuukammio, sofgemak l. -rum; lepokammio, hvillorum, grift; — **-kunta**, kammarlag, konvikt; — **-vankeus**, cellfångelse.
Kammita, s. tjuder, spränglina, fotband, boja.
Kammo, s. ryning, fasa, afsky, förfäran.
Kammoo, v. ryser l. bäfvar för, sky, undviker.
Kammokas, a. fasaväckande, afskräckande.
Kammokseuu, v. anser för ryslig, får afsky, faer för.
Kammottaa, v. väcker ryning, injagar fruktan l. fasa, förfärar, afskräcker; minna k., jag känner ryning.
Kammottavainen, a. faslig, fasaväckande, ryslig.
Kammovainen, a. lättekramd, skygg.
Kamo, k. Kammo.
Kampa, s. kam, hårkam.
Kampaa, v. kammar.
Kampela, a. vind, skef, krokig; — s. flundra; — **-kieli**, stammande.
Kampi, s. krokigt skaft l. handtag; klockarm; vef; rorkult; — **-minsäippä**, vefstake; — **-rauta**, vefjern.
Kampittaa, v. slår krokben.
Kamppalee, v. kämpar, fäktar.
Kamppaus, s. kamp, fäktning.
Kamppi, s. järf, filfras; k. Kampi.
Kampura, a. krumböjd, krokig; — **-jaloka**, krokben, snedben, klumpfotad.
Kampuroitsee, v. går krokben.
Kamreeri, s. kamrer.
Kamritsi, s. kambrick.
Kamsut, s. pl. effekter, kramas, floker.
Kamu, s. doft buller; rats, bagage; kras.
Kamusa, v. bullrar, dånar.
Kan (kän) l. kana (känä), k. Kaan.
Kana, s. höna; pl. kanat, hönor, höns; — **-hauka**, duvhök; — **-koppi**, höns; — **-kurki** (-rjen), trapp; — **-nkaali**, vinterkrasse; — **-nmuna**, hönsägg; — **-npoika**, kyckling; — **-npää**, höns huvud, höns hjerne; —

-nvaras, hönstjuf; — -tarha, höns-gård.

Kanahka, s. mögel, filka.

Kanahtuu, v. blir möglig l. filkig.

Kanarinlintu, s. kanariefogel.

Kanava, s. kanal; — -laitos, kanal-byggnad.

Kanavisto, s. kanalsystem.

Kandidaatti, s. kandidat.

Kaneli, s. kanel; — -kuori, kanelbark.

Kanerva, s. ljung; ormbunk.

Kanervikko, s. ljunghed, ljungmo.

Kanervisto, s. ljungsnår.

Kangas (-kaan), s. väf, väfnad, tyg; panee kangasta, sätter upp väf; on kankaalla, är till väfs, väfves; on kankailla, är under väfnad; sköter om väfvarna; housukangas, byxtyg; villakangas, ylleväfnad; — -kenkä, tygsko; — -pakka, väfrulle l. -bal; — -tehdas (-htaan), väfveri; — -puut, pl. väfstol.

Kangas (-kaan), s. mo, hed; — -jäkäli, islandsmossa; — -korte, skafgräs, skurfräken; — -kumina, bockrot, pimpinella; — -maa, mojord.

Kangastaa, v. är hedlik; synes upphöjd, hägrar, skullar.

Kangertaa, v. är trög, stapplar (i *läsning*); besvärar, generar; vrider, kränger; ovi k., dörren häftar vid, är trög; k. asiaa, vrider saken.

Kangistaa, v. gör styf, styfvar, stärker.

Kangistin (-imen), s. styfning.

Kangistuu, v. styfnar, stelnar, blir trög.

Kangottaa, v. bryter upp med stör, bänder; står styf, håller l. spänner emot.

Kani, s.; on kanissa, är på sned, är skef; — a. sned, skef.

Kani l. kaniini, s. kanin.

Kanii, v. (*Kalev*) ordnar, putsar.

Kankaalainen, a. mobo.

Kankaankutoja, s. väfvere, väfvereka.

Kankainen, a. af väf l. tyg; 2) moartad, hedlik.

Kankare, -l, s. sandmo, mo.

Kankea, a. styf, stel, trög; — -jalkainen, styfbent; — -karvainen, styfhärig; — -kielinen, med styf tunga; — -kulkuinen, trög i sin rörelse; — -lukkoinen, trögläst, med trögt lås; — -lukuinen, trögläst; — -luontoinen, med styf l. trög natur; — -niskainen, styfnackig; — -oppinen, trög-

lärd; — -puheinen, trögt talande; — -älyinen, trögtänt.

Kankeaa, v. bryter l. bänder upp (med *stäng*), vippar upp.

Kankenee, v. styfnar.

Kankera, a. trög, obäklig, besvärlig.

Kankeus, s. styfhet, tröghet.

Kanki (-gon), a. stång, spak, stake, stör; — -paja, stångjernsmidja; — -rauta, stångjern; — -rautaruukki, stångjernshammare; — -saparo, stångpiska.

Kankku, a. halt; — s. skänka; hästkrake; — -luu, heligbenet.

Kanko, s. stor stång, häfstång.

Kankuri, s. väfvere, väfvereka.

Kankuttaa, v. linkar, haltar.

Kannallinen, a. som har kanta (k. tätä sanaa).

Kannanta, s. bärning; — -vesi, buret vatten.

Kannantakainen, -taus, s. bakkappa, bakstycke l. -styfning.

Kannas (-ksen), s. näs, ås, ed; ändan af slämeden; seisoo kannaksilla, står på medarne.

Kannate (-teen), -tin (-ttimen), s. det som uppbär, understöd, tvärbjelke, hängrem, hängsele.

Kannaton, a. utan kanta (k. tätä).

Kannattaa, v. låter bära l. bäras; bär, uppbär, understödjer, garanterar; bär sig, renderar; jää k. miehen, isen bär enkari; pylväs k. rakennusta, pelaren uppbär byggnaden; k. ystävyyttä, underhåller vänskapen; ei se yritys kannata, det företaget bär sig icke; jos varat kannattavat, om tillgångarne medgifva.

Kannattaja, s. garant, understödjare.

Kannattamaton, a. icke bärande, icke lönande.

Kannattavainen, a. bärande, uppehållande; lönande, rentabel.

Kannatus, s. bärning, uppehållning, garanti, bestånd, börda; saa kannattusta, får medhåll l. understöd; — -hirsi, bär l. stödbjelke; — -hihna, hängrem; — -pääsas, stödpelare; — -rauta, bördjern; — -väli, bärridd.

Kanne (-teen), s. åtal, åklagan, käromål, påstående; tekee kannetta, panee kanteesen, åtalar, väcker åtal, gör anhängig; kanteen alainen, stald under åtal, tilltalad; — -aika, preskription; — -kirja, inläga, libell; klagoskrift; — -kohta, klagopunkt; —

-raha, inskrifningspengar (*vid domstol*);
— -viskaali, advokatfiskal.

Kannel, k. Kantele.

Kannellinen, a. med lock försedd; k. laiva, däckadt fartyg.

Kanneskelee, v. bär smått hit och dit; vrt. Kantaa.

Kanneton, a. utan lock; odäckad.

Kannettava, part.; a. som kan l. måste bäras, portativ.

Kannike, s. gehäng, hängsel, bärrem.

Kannikka, s. rand, kant, det yttersta af ngt; leivän k., brödkant; kuun k., månens horn; katoova k., den förevinnande randen (*Jorden*).

Kannin (-timen), s. bärrem, gehäng, *nost* hank, handtag; kielen k., tungband.

Kannoton, a. stubbfri.

Kanna, s. kanna; — -määrä, kanntal; — -nvetoinen, som inrymmer en kanna.

Kannuksellinen, a. med sporrar försedd.

Kannullinen, s. en kannaes rymd, en kanna (*full*), kannrymd.

Kannus (-ksen), s. sporre; — -ruoho, flugblomster, käpgräs.

Kannustaa, v. sporrar; ansätter, topp rider.

Kannuttain, adv. kanntals.

Kanoni, s. kanon.

Kansa, s. folk, nation; Suomen k., det finska folket; yhteinen k., allmoge, menige man; paljo kansaa, mycket folk; — -hallitus, folkregertag; — -heimo, folkslag, folkfamilj; — -jäsen, medborgare; — -koulu, folkskola; — -koulunopettaja, folkskolelärare; — -koulunopettaja-seminari, folkskollärare-seminarium; — -koulunopettajat, folkskollärarinna; — -kunnallinen, nationel, medborgerlig, civil; — -kunta, nation; folkalag, folkstam; — -lahko, folkstam; — -luokka, folkklass, samhällsklass; — -n-edustaja, folkrepresentant; — -nfjohtaja, folkledare, demagog; — -njuhla, folkfest; — -nlaulu, folksång, -visa; — -nlehti, folkblad; — -nluulo, folkstro; — -nmieleinen, populär; — -mieliton, impopulär; — -nmies, patriot; — -nnosto, folkbevärning; — -n-opettaja, folkklärare; — -n-opetus, folkundervisning; — -npuku, folkdrägt; — -nrano, folkdikt; — -nranois, folkpoesi; — -ntajuinen, populär; — -ntajuton, impopulär; — -ntapa, folksed; — -ntarina, folksaga, -sagen; — -nvaellus, folkvan-

dring; — -nvalistus, folkupplysning; — -nvaltijuaisuus, folksuveränitet; — -nvapaus, folkfrihet; — -n-ystävä, folkvän; — -oikeus, folkrätt; — -sota, folkkrig; — -tieto, etnografi; — -valta, folkvälde, demokrati; — -valtainen, demokratiak.

Kansainen, a. folkrik.

Kansainkeskeinen, -välinen, a. international.

Kansain-oikeus, s. folkrätt.

Kansaisliitto, s. samhällsfördrag.

Kansaisääty, s. civilstånd.

Kansaisuus, s. folkrikhet.

Kansais-yhteys, s. samhällsförening.

Kansalainen, a. medborgerlig; — s. medborgare.

Kansalaismieli, s. medborgerlighet.

Kansalais-oikeus, s. medborgarerätt.

Kansalaisuus, s. medborgerskap, medborgerlighet.

Kansallinen, a. folklig, nationel, national.

Kansallis-asia, s. nationalangelägenhet, nationalfråga; — -elämä, samhällslif;

— -henki, nationalanda; samhällsanda; — -juhla, nationalfest; — -luonne, nationalkaraktär; — -puku, nationaldrägt; — -teatteri, nationalteater; — -viha, nationalhat.

Kansallisetaa l. kansallistaa, v. nationaliserar.

Kansallistuu, v. nationaliseras.

Kansallisuus, s. nationalitet, folklighet, medborgaranda.

Kansasto, s. befolkning, folkstock.

Kansastuttaa, v. naturaliserar, nationaliserar.

Kansastuu, v. naturaliseras.

Kansaton, a. folktom, obefolkad.

Kansautuu, v. blir ett folk.

Kansava, a. folkrik.

Kanseli, k. Kanslia.

Kansi (-nnen), s. lock; laivan k., skeppdäck; kirjan k., bokperm; sillan k., brogång, brobotten; taivaan l. ilman k., himlahalf, firmament; — -päällinen, lockbetäckt.

Kansillinen, a. med permar försedd.

Kansiton, a. oinbunden.

Kansittaa, v. förser med permar l. lock; däckar.

Kansleri, s. kansler; — -nsijainen, prokansler, vicekansler.

Kanslia, s. kansli; — -neuvos, kansli-råd; — -toimi, kanslibestyr.

Kanslisti, s. kanslist.

Kansoittaa, v. befolkar, koloniserar.

Kansoittuu, v. befolkas.

Kanssa, postp. med, jemte; adv. äfven, också; hänen kanssansa, med honom; Jumalan kanssa, farväl! — **-asukas**, medåbo; — **-hallitsija**, medregent; — **-ihminen**, medmänniska; — **-kumppani**, medbroder, kamrat; — **-käyminen**, **-käynti**, umgänge, gemenskap; — **-perillinen**, medarvinge; — **-puhe**, samtal; — **-sisar**, medsyster; — **-veli**, medbroder.

Kanta, s. 1) bas, fot, fäste, grund, ståndpunkt, ställning, tillstånd; häl, 2) klack, knapp; (*suvussa*) stam, linie; kasvin k., växtens fäste l. stjelk; asian k., sakernas ställning; miehinen k., manliga linien; ovat samaa l. yhtä kantaa, höra till samma art l. ras; minun kannaltani katsoen, från min ståndpunkt l. synpunkt sedt; asetti asian sille kannalle, stälde saken på den foten l. ståndpunkten; on hyvällä kannalla, är på god fot, i godt tillstånd; vahvalla kannalla, på fast grund; samalla sivistyksen kannalla, på samma grad l. ståndpunkt af bildning; minun kannallani, i mitt predikament; sormuksen k., klack på en ring; on kannoilla, är på hälarne; är på medarne; kenkä meni kannallensa, skon blef nedkippad; naulan k., spikhufvud; sormuksen k., klack på ring; kuun k., månens horn l. kant; talven k., slutvintern; leivän k., brödkant; — **-heimoineu**, stamförvandt; — **-isä**, stamfader; — **-jyvät**, grundfond af spanmål; — **-kinner**, hälsena; — **-kirja**, stamtafa; koncept; memorialprotokoll; — **-kivi**, sockel, pelarfot; — **-luu**, hällben; — **-osa**, stamlott, linjelott; — **-pää**, häll, hällpets; — **-rahat**, grundkapital; — **-rauta**, klackjern; — **-sana**, stamord; — **-sormus**, klackring; — **-vanhemmat**, stamföräldrar; — **-väestö**, kader, stamtrupp; — **-äiti**, stammoder.

Kantaa, v. bär, för, bringar, frambär, kärar, klagar; vaimo k. lasta, hustrun bär ett barn l. går hafvande med ett barn; k. kiellä, löper med sqvaller; k. kohtua, går hafvande; k. edes, för l. bär fram; rikas varastaa ja köyhän pää k., den rike stjal och den fattige blir mistänkt l. bär hund-

hufvudet; hän k. naapuristansa sitä, han anklagar l. beskyller grannen för det; minä ätalar det l. kärar å det inför rätta; k. jonkun päälle, anklagar l. åklagar ngn för ngt; silmä, pyssy k., ögat, bössan bär; lehmä k., kon bär l. kalfvar; koira k., hundens valpar; kantanut lehmä, buren ko; kantava tamma, ett drägtigt sto.

Kantaja, s. bärare, bärarinna; åtalare, åklagare, kärande part; julkinen k., allmän åklagare; — **-kunta**, bärargille.

Kantajaiset, s. pl. bärarlön.

Kantamoinen, s. bördä; lifsfrukt; onnen k., lyckans skötebarn.

Kantamus, s. bördä; last; bärning; — **-kirja**, mätebref.

Kanteen y. m., k. Kanne.

Kantele, s. kantele, luta, harpa; soittaa kanteletta, spelar på kantele.

Kantelee, v. bär hit och dit, kringbär; sqvallrar; klagar.

Kantimeton, s. utan bärem; k. Kannin.

Kantinen, s. hörande till lock; rautakantinen, med jernlock; vrt. Kansin.

Kanto, s. stubbe; 2) bärning; häll; silmän k., synhäll, synvidd; pyssyn k., bösshäll, skotthäll; ylöskanto, uppörd; — **-korvo**, bärså; — **-lauku**, lösväska; — **-määrä**, drägtighet (*skepps*); stubbtal; — **-palkka**, bärarlön; — **-puut**, stubbved; — **-raha**, stubbhyra; — **-ruoka**, portörmat; — **-tuoli**, bärestol; — **-välli**, bär- l. skottvidd.

Kantoinen, s. stubbig; 2) ensikantoinen, som föder l. bär första gången.

Kantaa, v. kantar; 2) sjunger korsång.

Kantanspäivä, s. gångdag.

Kantansviikko, s. gångveckan, böneveckan.

Kanttori, s. kantor.

Kanttura, s. rotstubbe; — a. mångkrokg; — **-jalka**, krokcent.

Kantturoitsee, v. går krokcent l. krokryggig.

Kantuin, k. Kannin.

Kantustaa, v. spjerner l. stretar emot.

Kantäkki, s. skandöck.

Kanuuna, s. kanon; — **-nkuula** l. **-luoti**, kanonkula; — **-paja** l. **-valimo**, kanonguteri; — **-pursi**, kanonslup; — **-vene**, kanonbåt.

Kanvasti, s. kantas, styfning.

Kanvertti, s. kamfer.

- Kapa**, s. torkad, spicken; — **-hauki**, spickegädda; — **-kala**, torkad fisk, torr- l. klappfisk; — **-turska**, stockfisk, kabeljo.
- Kapaantuu**, v. blir torr l. spicken, spicknar, hårdnar.
- Kapakka**, s. krog; kapakan pito, krögeri; k — n pitäjä, krögare, källarmästare; — **-poika**, källarsven, kyrpare.
- Kapakoitsee**, v. krögar.
- Kapale**, s. träbit, klabb.
- Kapallinen**, a. en kappe full; 2) kappbärande, iklädd kapp.
- Kapalo**, s. linda, insvepning; kapalot, lindekläder; — **-lapsi**, lindebarn; — **-vaatteet**, lindekläder; — **-vyö**, lindeband.
- Kapaloitsee**, v. lindar, omlindar, insveper, förbindar.
- Kapalolainen**, s. lindebarn.
- Kapan**, k. Kappa.
- Kapea**, a. smal, trång; — **-vesi**, smalt farvatten, pass.
- Kapeentuu**, v. smalnar, blir trång.
- Kapelli**, s. kapell (*soittokunta*).
- Kapenee**, v. smalnar.
- Kapertaa**, v. knappar, täljer.
- Kapeus** (**-den**), s. smalhet; (skeppets) skarp.
- Kapi**, s. skabb; olla kavissa, vara skabbig; — **-pää** l. **-päinen**, med skabbigt huvud.
- Kapikka**, s. buller.
- Kapimainen**, s. skabbbart.
- Kapina**, s. buller, uppror, resning; nostaa l. tehdä k., göra uppror, revoltar; nostattaa l. yllyttää k-aan, uppvigla; — **-joukko**, insurgenthärl; — **-liitto**, sammanvärjning, myteri; — **-halu**, upprorsanda; — **-aannousu**, uppresning; — **-nostaja**, upprorsstiftare; — **-nnosto**, uppresning, insurrektion.
- Kapinallinen**, s. insurgent.
- Kapinallinen**, a. upprorisk, rebellisk; — s. rebell.
- Kapinallisuus**, s. upprorsanda, rebellism.
- Kapine**, s. småsak, redskap; pl. effekter; näyttää kapineelta, se ut för ngt.
- Kapinen**, a. skabbig.
- Kapinoitsee**, v. är upprorisk, gör uppror, revoltarar.
- Kapinoitaja**, s. upprorsstiftare, insurgent, rebell.
- Kapio**, s. hof.
- Kapiot**, s. pl. brudgäfvor åt brudgummens anförvänder, brudstyttsrel.
- Kapisee**, v. skramlar, bullrar.
- Kapistaa**, v. ästadkommer skrammel; ajaa k., kör med buller; k. maahan, slår ned.
- Kapistus**, s. skrammel.
- Kapistuu**, v. smalnar, blir ledsen.
- Kapittaa**, v. trippar.
- Kapituli**, s. kapitel; tuomiok., domkapitel.
- Kapia**, -as, s. slädfjettra, slädstolpe; kengän k., skoklack.
- Kaplaakki**, s. kaplake.
- Kaplainen**, a. försedd med fjettrar.
- Kaplastaa**, v. förser med fjettrar; träter, tvistar.
- Kapli**, s. skafjern.
- Kapo**, s. lefvande varelse, qvinna.
- Kapoinen**, a. något smal, åtsittande.
- Kapoittaa**, v. mäter kapptals; förser med kapp.
- Kapoitain** l. **-taisin**, adv. kappe för kappe, kapptals.
- Kappa**, s. kappe, kappmått; stäffa, ämbare; — **kapannitta**, kappmått; — **kapan-ala**, kappland; — **kapanvetoinen**, inrymmande en kappe; — **kappamaksu**, kappeavgift; — **kappamies**, kapptagare; — **kappateot**, kappeutskylder.
- Kappa**, s. kapp; — **kapankaulus**, kappkrage.
- Kappa**, s. (hjul), naf; — **-puu**, nafkubb.
- Kappalainen**, s. kapptagare; kapellan; — **kappalaisentila**, kapellansställe, sacellani; — **senpuustelli** l. **-talo**, kapellansboställe l. -bol; — **senpalkka**, kapellanslön; — **senvirka**, kapellans-tjenst.
- Kappale**, s. stycke, ting; kappale kappaleelta, stycke för stycke; pää-k., huvudstycke; uskon-k., trosartikel; kappaleen aikaa, en ansenlig tid; kappale matkaa, ett godt stycke väg; luonto-k., kreatur; vero-k., räntepersedel; — **-kalu**, styckegods; — **-työ**, styckarbete; — **-ennmittaus**, stereometri.
- Kappaleeton**, a. ostyckad.
- Kappaleinen**, a. bestående af stycken.
- Kappaleittain**, adv. styckewis l. -tals.
- Kappanen**, s. litet kappmått; liten kapp.
- Kappas**, interj. = **katsopas**.
- Kappeli**, s. kapell; — **-kunta**, kapellområde, kapellgäll.
- Kappelilainen**, s. kapellbo.

Kapraali, s. korporal; — **-kunta**, **kapraalisti**, korporalskap.
Kaprokki, s. kaprock.
kaprahinta **Kapsahdus** (-ksen), s. plöteligt slamarande.
Kapsahuttaa, v. åstadkommer hastigt slammer l. rassel.
Kapse, s. stampning; pl. hylsor; jalan k., ljudet vid gåendet, ljud af steg.
Kapsii, v. knarkar, klappar tätt, rassalar.
Kapsuuni, s. kapon.
Kapteeni, s. kapten.
Kapu, s. kägel, tärning; — **-mitta**, kubikmått; — **-peli**, damspel; — **-pyörä**, dambricka.
Kapuaa, v. klifver, klättrar, klänger; k. kaulaan, faller om halsen.
Kapuilee, v. klättrar, löper omkring.
Kapula, s. kaffe, käfting, sällträ; säldfjettra; panee kapulan kylään, sänder budkaffe i byn; hako-k., granrikäfting; väki-k., handkaffe; — **-siltä**, kaffebro.
Kapuloitsee, v. slår med käfting; lindar på en kaffe; k. rekeä, förser släden med fjettrar.
Kapusta, s. slef; väfråda; kål.
Kapusäkki, s. kappsäck.
Kaputtaa, v. gör ngt lätt; trippar; täljer.
Kapuuni, s. kapun.
Kapysi, s. kabyss.
Kara, s. ten, dubb, pinne, tagg; laivan k., bogspröt; malan k., takvedspinne; 2) ngt hårdt, torkad qvist; — **-kuusi**, gårgran.
Karaatti, s. karat; — **-arvo**, **-määrä**, **-hinta**, karathalt.
Karahdus, s. skrammel, prand, gnissel.
Karahka, s. ung gran; halftorkadt barrträd; ruska.
Karahtaa, v. skramlar l. knastrar hastigt; springer upp; bräcker.
Karanteeri, s. karakter, titel, heders-titel.
Karahuttaa, v. åstadkommer hastigt skrammel l. gnissel; ajaa k., kör med lätt skrammel l. hastigt.
Karalsee, v. härdar; graderar.
Karastuu, v. blir härdat.
Karastus, -isu, s. härkning; — **-pihti**, härkningstång; — **-kattila**, graderpanna.
Karanko, s. stång; furugran; — **-kuusi**, hård qvistlös gran.
Karanteeni, s. karantän.
Kare, s. fläkt; krusväg; prassel.
Karea, a. hård, sträf, modig; löpsk.

Karehtelee, v. röres med skrammel, svärmar.
Karehtii, v. krusas; svärmar, läser trollrunor; lefver vårdalöt; prassalar.
Karehtiija, s. svärmare, trollkarl; prassalare.
Karehtuu, v. krusas; berusas.
Karettelee, v. vandrar skyndsamt l. skramlande.
Karhe, s. sträng, hop; höet utbredd till torkning.
Karhea, a. sträf, grof; — **-ihoinen**, grofhylt; — **-karvainen**, sträfhårig; — **-villainen**, sträf-l. grofullig.
Karhenee, v. blir sträf.
Karhettaa, v. lägger i strängar.
Karheus (-den), s. sträfhet.
Karhi, s. harf; räfsa; (*Kalev.*) hösträng.
Karhii l. **karhitsee**, v. harfvar, räfsar; retar.
Karhin (-imen), k. **Karhi**.
Karhinta, s. harfning.
Karho, k. **Karhe**.
Karhu, s. björn; aljo-k., tam björn; — **-n-ajo**, björnjagt; — **-nkorju**, björnide; — **-nkämmen**, björnram; — **-nloukas**, björnfälla; — **-ntalja**, björnhud.
Karhustaa, v. är på björnjagt; björnar.
Kari, s. klippa, grund; joutuu l. käy l. ajaa karille, stöter l. fastnar på grund; — **-maa**, stenbunden mark; — **-särkkä**, klippref; — **-viöri**, stenrös.
Karikkeet, s. pl. affall.
Karikko, s. klippref, skär.
Karina, s. skrammel, knarr.
Karinen, a. klippig, grundrik, stenig.
Karinkaukalo, s. snöcka, mussla.
Karinpuu, s. qvarnleka.
Karisee, v. prassalar, knastrar, faller, epilles.
Karistaa, v. kratsar, skrapar; skakar ned, strör kring.
Karitsa, s. lam.
Karittelee, v. skramlar, bullrar.
Karja, s. boskap, hjord; käy ensimmäistä, toista karjaa, går första, andra sommaren på bete; on l. käy karjassa, går i vall; — **-huone**, fähus; k-**-eet**, ladugårdsbyggnader; — **-kansa**, nomadfolk; — **-kartano**, ladugård; — **-koira**, vallhund; — **-laidun** (-tumen), mulbete; — **-lauma**, boskapsjord; — **-maja**, fäbod, **äster**; — **-n-anti**, ladugårdsprodukt; — **-n-hoitto**, boskapskötsel; — **-nkello**,

skälla; — -nrehu, boskapsfoder; — -nrutto, boskapspest; — -nsonta, -n-lanta, stall- l. ladugårdspilling; — -paarma, fäbroms; — -paimen, vallhjon l. herde; — -polku, fästig; — -talo, afvelsgård; — -tarha, färgård, fäll.

Karjahtelee, v. skriker, vrenskas.

Karjakko, s. deja.

Karjalainen, s. boskapsherde.

Karjas (-ksen), a. löpsk, brunstig; — -pää, störtstjöv.

Karjasto, s. boskap, ladugård.

Karje (-rkeen), s. gräsväl, linda, brant strand; — -maa, svaljord.

Karjettuu, v. går i linda, blir gräslupen.

Karjoittaa, v. förser med boskap.

Karju, s. galt; hård menniska.

Karjuu, v. ryter, gnäggjar.

Karkaa, v. flyr, rymmer, springer bort, rusar, ränner; k. päälle, anfaller.

Karkaantuu, v. blir förjagad, flyktar bort.

Karkalee, v. springer fortfarande, rymmer, deserterar.

Karkaisee, v. härdar.

Karkas (-aan), a. sträf, besk, häkraken.

Karkaus, s. flykt, anfall, infall; ansats (*fart*); — -vuosi, skottår.

Karkea, a. grof, sträf, hård, kärf, bitter; — -hiuksinen, grof- l. styfhårig; — -nahkainen, af groft l. hårdt läder; — -kätinen, med grofva l. sträfva händer.

Karkelee, v. (*Kalev*.) löper af och an, leker, dansar.

Karkelu l. **karkelo**, s. lek, dans, glam.

Karkenee, v. blir torr, blir sträf.

Karkens (-den), s. grofhet, torrhet, sträfhhet.

Karkku, s. stapel, kista; eldstål.

Karkottaa, v. drifver på flykten, förjagar, afhysar, relegerar.

Karku, s. flykt, rymning; fart; täyttä karkua, i sporrstreck; — -raavas, driftä.

Karkulainen, s. rymmare, desertör, öfverlöpare, flykting; — a. förrymd.

Karkuri, s. rymmare, strättröfvare.

Karkuuttaa, v. påskyndar, pådrifver, kör i sporrstreck, spränger.

Karmanne, (-teen), s. skare, frusen anöskorpa.

Karnea, a. kärf, besk, vresig.

Karmi, s. karm.

Karmu, s. grämelse; sot, skarn.

Karnaa, -nuttaa, v. gnagar, hackar, kälter.

Karpaa, s. korg; båt (*som kan bäras*).

Karpalo l. **karpale**, s. tranbär; droppe, tår.

Karpeeton, a. laföa.

Karpio, s. karpio (*10 kappar*).

Karpistuu, v. härdnar, torkar.

Karppu, s. torr bark, flarn, gorm.

Karrettaa, v. gör hård; inkrusterar.

Karrettun, v. brännes till kol, får sot.

Karruttaa, v. gnagar, skrapar, rafflar.

Karsas, a. skef, sned; k. ajatus, skef föreställning; katsoo karsaasen, ser skeft, skelar; — -silmäinen, skef- l. skelögd.

Karsastaa, -telee, v. skefvar, skelar, snegjar, ser snedt på, afundas.

Karsaus (-den), s. skefhet, afund.

Karsi (-rren), s. afbränd veke, snopp, skarn, sot.

Karsii, v. qvistar, blädar, skrapar; stryker l. qvistar af.

Karsikko, s. afqvistad skog; aftoppad trädstam.

Karsina, s. kette; ● del af pörtet; sydämen k., hjertekammare, hjertats innersta.

Karsinoitsee, v. håller l. sätter i kette.

Karsittaa, v. orenar med sot, sotar ned.

Karskahtaa, v. kratschar l. brakar plötsligt, gnisslar.

Karski, a. rask, köck, kallblodig.

Karskuu, v. knastrar, brakar.

Karso, a. vind- l. skefögd.

Karsta, s. sot, smuts; 2) karda; — -kivi, kittelsten, tuff.

Karsti, a. hård; hårdt barrträd; — -kuusi, gårgran, furugran.

Kartano, s. gård; gods; emä-k., sätesgård; valta-k., domän; — -maan vero, tomtören; — -n-asema, bolstad; — -n-omistaja, gårds- l. godsegare; — -säännöt, hofartiklar; — -vero, frälseränta.

Kartanpiirustaja, s. karteritare; — -n-selitys, kartebeskrifning; — -ntekijä, karteutföfvare; karmakare.

Kartasto, s. kartsamling l. -verk, atlas; parti kardor.

Kartaton, a. utan karta; okarterad, ostämplad.

Karte (-tteen), s. undflyende, försigtighet, varnagel.

Kartiini, s. gardin.

Kartio, s. kägla, kon, pyramid; — -pat-sas, obelisk.

Kartoittaa, v. förser med kartestämpel, karterar, affattar på karta.

Karta, s. karda; karta; koncept; merik, sjökort; — **-kirja**, kartbok, atlas; — **-konttoori**, karta-sigillata-kontor; — **-maakari**, kardmakare; — **-paperi**, stämpladt papper.

Karttaa, v. (kartan) undviker, flyr, aktar; aggar, retar; (karttaan) karder; karterar.

Karttamaton, a. oaktsam; oundviklig.

Karttaus, s. kardning; kartering.

Karttavainen, a. undvikande, grannlaga. *karhtelee*

Kartti, k. Karsti.

Karttu, s. kaffe, kädning, sällträ, klappträ; tillväxt.

Karttuisa, a. tillväxande, lönande, rikt gifvande, riklig; k. raha, fruktbart kapital; k — t jauhot, svällande mjöl; k. vilja, strid säd; k. kauppa, indrächtig l. lönande handel.

Karttuu, v. blir sotig; 2) ökes, förökas, tilltager, samlas, tillflyter, inflyter; heiniä k. vähä, det blir ringa höskörd; karttunnet lahjat, infutna gåfvor.

Karttuva, -vainen, a. till- l. inflytande, tilltagande, progressiv.

Karttuuni, s. kattun.

Karttu, s. brännlukt.

Karttuani, s. karduan (*löder*).

Kartuttaa, v. låter samlas, samlar, öker, riktar, förkofrar, befrämjar.

Karttuasi, s. kardus.

Karu, s. prassel; skallra; skare; — a. oändig, stenbunden, steril, karg, ruskg, dålig; — **-ruoska**, skrammelpiske.

Karva, s. hår, hårstrå, ragg; färg, hårens färg; ei karvankaan vertaa, ej en hårmon; k-n luominen, hårfällning; kaksi-k., skimmel; takku-karva, raggig; — **-halli**, gråbrunt djur; — **-kangas**, hårduk, fris; — **-kinnas**, skinn- l. pelsvant; — **-kuuluinen**, luggeliten; — **-lakki**, skinn- l. pelsmössa; — **-kartta**, gröfre karda; — **-lanka**, hårgarn; — **-mansikka**, åkerbär; — **-marja**, krus- l. stickelbär; — **-nhalkous**, hårklyfveri; — **-puoli**, hår- l. narfsida; — **-suti**, hårpensel; — **-vieru**, luggeliten.

Karvaa, v. garfvar, karfvar.

Karvaan-makuinen, a. af besk l. bitter smak, besk till smaken.

Karvainen, a. hårig, luden, raggig; färgad; pitkäkarvainen, långhårig;

kullankarvainen, guldfärgad; saateen-k., regnbådande.

Karvari, s. garfware.

Karvas (-aan), a. besk, bitter; smärt-sam; — **-mielinen**, bedröfvad; — **-papu**, vargböna, lupin; — s. båt (*soom kan bäras*).

Karvastaa, -telee, v. svider, smärtar, grämer.

Karvastuttaa, v. förbittrar, åstadkommer smärta.

Karvaus (-den), s. beskhet j. n. e.; — garfning.

Karve (-peen), s. laf.

Karvettu, v. blir hårig l. luden, får hår, håras, luddar sig; växer moss.

Karvi, s. skafjern, skrapa.

Karvainen, s. krusbär.

Karvii, v. skrapar, filar, slätar.

Karvinpuu, s. skafbock.

Karvitsee, v. afskr., aflbladar.

Karvoittaa, v. förser med hår, hårar ned.

Karvoittuu, k. Karvettu.

Karvoo, v. hårar, tager bort hår.

Kas, int. si! se!

Karvuu, s. garfning; — **-tehdaa**, garfveri.

Kasa, s. hög, stapel; kirveen k., bakre hörnet af ett yxbett; — **-pukki**, gammal bock; — **-puu**, torr ved; — **-leipä**, tort bröd.

Kasaa, v. hopar, samlar, staplar; förvarar; kasattu siika, åregammalt svin; kasattu nainen, medelåldrig l. passerad qvinn.

Kasahuttaa, v. gör ngt hastigt, slår hastigt.

Kasakka, s. kosack; dräng, dagsverkare, legohjon; — **-mies**, arbetskarl; — **-pamppu**, kosackpiske.

Kasari, s. kopparmalm; kittel; — **-vaski**, garkoppar.

Kasarmi, s. kasern.

Kasarmitsee, -moittaa, v. kasermerar.

Kasartaa, v. garar (*koppar*).

Kasea, -eva, a. mustig, stark, frodig, yfvig.

Kasertuu, v. tjocknar, segnar.

Kasetti, s. kaskett.

Kasi, s. (*Kalev*) katt.

Kasieraa, v. kasserar, dömer ut.

Kaskas, s. bladlus.

Kaskeaa, kaskentaa, v. svedjar.

Kaski (-en), s. svedjefälle, sved; kasken poltto, svedjande; — **-kassara**, svedjeqvistya; — **-ruis**, svedjeråg; —

-sahra, svedjeplog; — -viljelys, svedjebbruk.

Kasku, s. berättelse, fabel.

Kaskuri, s. svedjeplog; 2) fabelberättare.

Kasoo, v. högar; tillväxer.

Kassa, s. kaasa; 2) härlockar; — -arkku, kassakista; — -lasku, kassaräkning; — -nhoitaja, kassör; — -pää, med yfvigt hår; — -ssästö, kassabehållning; — -verkko, härnät.

Kassara, s. qvistyxa, löfknif.

Kassi, s. kasse, nätpåse.

Kastaa, v. väter, vattnar, begjuter, bettar; doppar, döper; k. kalkkia, släcker kalk; k. kynttilöitä, stöper ljus; k. lasta, döper ett barn.

Kastake, s. säas.

Kastari, s. klockstapel; kajuta.

Kaste, s. dagg, väta; dop, döpelseakt; k. lankee, daggen faller, det daggar; — -helmi, -herne, daggdroppe; — -korsi, ett slags ogräs, fräken; — -vesi, dopvatten; — -enmenot, döpelseakt; — -onliitto, döpelseförbund; — -entodistus, dopattest; — -enundistaja, vederdöpare.

Kastelea, v. väter, vattnar, fuktat.

Kastikka, s. hven, tåtel.

Kastin (-imen), s. säas; — -kynttilä, stöpljus.

Kastuu, v. blir våt, fuktas.

Kasuu, k. Kasvaa.

Kasukka, s. messhake; fotsid klädnad.

Kasvaa, v. växer, tillväxer, förkofras, alstrar; k. paksuutta, växer till tjockleken; maa k. ruohoa, jorden bär l. frambringar gräs; k—va korko, löpande ränta; k—nut korko, upplupen ränta.

Kasvaantuu, v. växer ifrån sig.

Kasvain (-imen), s. växt, telnig.

Kasvajainen, s. utväxt, knöl.

Kasvake, s. växt; luu-k., spat.

Kasvamaton, a. ofruktbar.

Kasvannainen, a. af naturen danad; — s. utväxt, knöl.

Kasvanto, s. växt; kroppsform l. -ställning.

Kasvatkaa, v. odlat, alstrar, fostrar, uppfostrar, uppföder, uppdrager, uppammar.

Kasvatti, s. fosterbarn; — -koulu, pension, pensionsanstalt; — -poika, fostererson; — -vasikka, lifkalf.

Kasvattila, s. pension.

Kasvattilainen, s. pensionär.

Kasvatuksellinen, a. hörande till uppfostran, pedagogisk.

Kasvatus, s. växtbefordran, odling, uppfostran; — -isä, fosterfader; — -koulu, pension; — -lapsi, fosterbarn; — -maa, plantage; — -oppi, -tiede, pedagogik; — -opillinen l. -tieteellinen, pedagogisk; — -taito, uppfostringskonst; — -tieteilijä, pedagog; — -vanhemmat, fosterföräldrar.

Kasvettuu, v. växer af sig sjelft; förväxer; blir beväxt.

Kasvi, s. växt, ört; kerätä ja tutkia kasveja, botanisera; — -ainheet, vegetabilier; — -alkio, växtembryo; — -elo, växtlif; — -elon-tiede, växtfysiologi; — -heimo, växtfamilj; — -huone, växthus, orangeri; — -järjestys, -vuoro, växtföljd; — -kierto, växtomlopp, -cirkulation; — -kunta, växtrike, flora; — -laji, växtart; — -lava, driftbänk; — -lima, växtlim; — -luokasto, växtsystem; — -maa, plantage; — -ntutkija, botaniker; — -oppi, botanik; — -tarha, krydd- l. trädgård; — -syy, växtfiber.

Kasvavaisuus, s. växtbarhet.

Kasvikko, s. plantage, plantering.

Kasvillinen, a. vegetabilisk, vegetativ.

Kasvilo, s. polyp; — -varsi, korall.

Kasvio, s. botanik; flora.

Kasvin, s. medel till växt, växt; — -kumppani, fosterkamrat l. -bror; — -paikka, växtplats; fosterbygd; — -veljeys, fosterbrödralag; — -voima, växtkraft.

Kasvisto, s. växtsamling, herbarium; flora.

Kasvitar, s. flora, blomsternymf.

Kasvo, s. kind; enimm. plur. kasvot, ansigte, anletsdrag; — -luu, ansigtsben; — -inliikunto, min; — -inmerkitt l. -piirteet, anletsdrag; — -pöhö, ansigtsvullnad; — -pää, kindknöl.

Kasvos, s. bestånd.

Kasvu, -o, s. växt, alster, skörd, ränta; panee kasvulle, förräntar; — -noikous, ortopedi; — -suola, alkali.

Kasvuinen, -uisa, a. växande, växelig, afkastande; hätäkasvuinen, brådväxt.

Kasvullinen, a. fruktbar, räntebärande.

Kasvullisuus, s. växtlighet, vegetation.

Kasvuton, a. växtlös; ofruktbar.

Kata, s. pasman.

Kataja, s. en; — -nkuori, enbark; — -pensas, -pehko, enbuske.

Katajoitsee, v. enriear.
Katala, a. usel, eländig, olycklig, snöplig, stygg, full.
Katanta, s. betäckning, takläggning.
Kate, s. betäckning, lock, däck, kuvert; k. **Kade**, s.
Kateellinen, a. afundsam, afundsjuk.
Kateinen, a. missunsam, illvillig.
Kateus, a. afund, agg.
Katiska, s. katsa.
Katkaisee, v. afbryter, stympar, rycer sönder.
Katkeaa, v. brister, går af.
Katkeilee, v. brytes l. brister då och då.
Katkelma, s. ett afrutet stycke; vämjelse.
Katkera, a. bitter, vidrig.
Katkerointaa, v. förbittrar, gör bitter.
Katkismus, s. katekes.
Katko, s. afbrott; vämjeligt ämne; odört; krake; — **-merkki**, apostrof.
Katkoo, v. afbryter (*ofta*); vrider, qväljer.
Katku, s. brandlukt, os; miasm.
Kato, s. förlust, brist, förderf; — **-vuosi**, missväxtår.
Katoaa, v. försvinner.
Katoavainen, a. försvinnande, förgänglig.
Katoamaton, a. oförgänglig, ovansklig.
Katolilainen, a. katolik.
Katolinen, a. katolsk.
Katolisuus, **katolis-usko**, s. katolicism, katolsk tro.
Katollinen, a. med tak försedd, täckt.
Katoton, a. utan tak, taklös, otäckt.
Katos, s. skjul, lida; öfvergodning; efterstyng; **katos-alla**, under tak.
Katottaa, v. förser med tak, taklägger.
Katras, s. (*Kalev*) skock, hop.
Katsahtaa, v. blickar, beskådar hastigt.
Katsanto, s. blick, anblick, perspektiv, beskådning, afeende, eftersyn, utseende; — **-ala**, utsigt; — **-kanta**, synpunkt; — **-oppi**, perspektivlära.
Katsastaa, **-telee**, v. tager öfversigt, beser, besigtigar, granskar, inspekterar.
Katsastus, s. öfversigt, besigtning, inspektion.
Katse, s. blick, påseende; trollmedel, signadt läkemedel.
Katselee, v. skådar, beser, synar, betraktar, åser.
Katseimus (-ksen), s. beskådande, syn, mönstring; — **-kirja**, syne- l. besigtningssinstrument; — **-toimitus**, syneförrättning.
Katselo, **-u**, s. beskådning, iakttagelse.

Katsoo, v. ser, blickar, betraktar, åser, ser till, vårdar; läser trollformler; k. **asiaa**, betraktar l. pröfvar saken; k. **hyväksi**, finner l. anser för godt; k. **etuansa** l. **etuunsa**, åfer l. ser på sin fördel; k. **että on**, ser till att det fins l. är; k. **apulaisen itselleen**, utser sig en medhjelpare; k. **lasta**, ser efter l. sköter ett barn; k. **rysiä**, vittjar ryssor; k. **ylön**, föraktar; siihen **katsoen**, med afeende derå.
Katsoja, s. betraktare, åskådare, slare; skötare.
Katsomaton, a. obesedd.
Kattaa, v. taktäckar, höljer.
Katteini, s. kapten.
Katti, s. katt; — **-nkulta**, kattguld, glimmer.
Kattila, s. kittel, kastrull, panna; — **-kivi**, pannsten; — **-kunta**, matlag; — **-ranni**, usel kittel.
Katto, s. tak, skjul; **väli-k.**, mellan-tak; **katon raja**, takband l. -fot; **katon aineet**, takmaterial l. -virke; — **-hirsi**, takås; — **-siipi**, täckvinge; — **-lauta**, öfvergodning; — **-vuoli**, taksparre.
Katu, s. gata; **laskee katua**, stenlägger gata; — **-käytävä**, **-vierus**, trottoir; — **-melske**, gatkravall; — **-sulku**, barrikad.
Katumaton, a. obotfärdig.
Katumus (-ksen), s. ånger, bot; — **-vai-va**, ruelse.
Katuvaainen, a. ångerfull, botfärdig.
Katuu, v. ångrar.
Kauaan, adv. länge, långt.
Kauas, adv. långt, långt bort.
Kauha, s. slef, skopa.
Kauhea, a. faasansfull, förskräcklig, gräslig, oerhörd.
Kauheus (-den), s. faalighet, grufighet, vederstygglighet.
Kauhistaa, v. injagar skräck, väcker fasa, uppakkar.
Kauhistuu, v. faasar, ryser, hisnar, häpnar, afskyr.
Kauhistus (-ksen), s. fasa, förfäran; förvåning, afsky, styggelse.
Kauhoo, v. alevvar.
Kauhtaa, v. synes litet, akymtar.
Kauhtana, s. kaftan, mantel.
Kauhtuu, v. förgrymmas; ryser; bleknar, changerar.
Kauhu, s. fasa, förfäran, afsky.
Kauhuinen, a. skräckfull; upprörd (*mieli*).

Katso
katsoo

Kauka, s. afägsenhet, afstånd; mistä kaukaa tämä vieras on? hvarifrån är denne främling; kaukaa, adv. fjerran l. långt ifrån; ei kaukaan aikaan, icke på länge l. lång tid.

Kaukainen, a. afägsen, fjerran; långvarig.

Kaukalo, s. tråg, ho.

Kaukana, adv. långt borta, på långt håll, fjerran, afägs.

Kaukosilmä, s. fjerrglas.

Kaula, s. hals; smalt ställe; — **-kivi**, konsol; — **-käädyt**, halskedja; — **-paatsa**, rankdyna; — **-rauhanen**, halskörtel; — **-rusto**, halskota; — **-vyö**, halsband.

Kaulaa, v. halsar, omfamnar; kaflar, manglar; ringbockar.

Kaulain (-imen), s. koppel, klafve; kafletrö; diameterklafve.

Kauluri, s. linning, halsvalk; krage.

Kaulus (-ksen), s. krage; linning, gehäng; — **-hanhi**, prutgås.

Kauna, s. såda, agn; fjäll.

Kaunaa, v. klandrar, hackar på, afundas, retar.

Kaune, s. prydnad, granlåt; — **-tunto**, sköhetssinne; — **-värjäys**, skönfärgeri.

Kaunonee, v. blir vacker l. vackrare.

Kauneus (-den), s. sköhet, täckhet, färging, ädelhet, det sköna.

Kauniisti, adv. skönt, vackert.

Kaunis, a. vacker, fager, behaglig, skön; kauniin-näköinen, skön till utseendet; — **-silmäinen**, med vackra ögon.

Kaunistaa, v. gör vacker, förskönar, förherrligar; pryder, smyckar; kröner; rosar, ursäktar.

Kaunistelee, v. förskönar smått, förblommerar, ursäktar, krusar.

Kaunistelematon, a. osminkad, okonstlad, oförstald, okruiserlig.

Kaunistelevainen, a. kruiserlig, konstlad.

Kaunistin, s. skönhetsmedel; smycke.

Kaunistus (-ksen), f. försköning, prydnad.

Kauno, a. skön, fager; — s. prydnad; — **-kiikari**, kaleidoskop; — **-kirjallisuus**, vitterhet, skönlitteratur; — **-kirjoitus**, skönskrifning; — **-puheellinen**, vältalig, retorisk; — **-puhelija**, vältalare; — **-taide**, skön konst.

Kaunoinen, a. skön, däjelig, småtäck.

Kaunotar, s. sköhet (person).

Kaunottaa, v. förskönar; k—va, förskönande, kosmetisk.

Kaupitsee, -pittelee, v. utbjuder till salu, utprånglar, handlar, månglar.

Kauppa, s. handel, köp, försäljning; on, pitää kaupaksi, är, håller till salu; pitää k—aa, idka handel; tehdä k., sluta handel; hieroa k—aa, köpslaga; sisäkohtainen k., passiv handel; vastata k., stånda hemul; — **-asia**, handelsaffär; — **-hinta**, köpeskillning, -pris; — **-kalu**, handelsartikel; — **-kirja**, köpebref; — **-liike**, handelsrörelse; — **-mies**, handelsman, köpman; — **-neuvos**, kommerseråd; — **-suhde**, handelsrelation; konjunktur; — **-summa**, köpesumma; — **-todistus**, slutsedel; — **-vero**, kontingent; — **-nkäynti**, handelsrörelse; — **-npäällinen**, hvad som gifves på köpet; — **-ntekijä**, köpslagare, köpkontrahent; — **-nvastaja**, hemulsman.

Kauppa, -ilee, v. erbjuder l. utbjuder till salu.

Kauppi, s. krämare.

Kauppias (-aan), s. handlande; — **-seura**, handelsocietet.

Kaupunki (-gin), s. stad, köpstad; — **-laki**, stadslag; kaupungin-oikeus, stadsrätt; vrt. yhdistyksen Stad sanan alla ruotsalais-suomalaisessa osassa.

Kaupunkilainen, s. stadsbo.

Kaupustaa, -telee, v. småhandlar, månglar, schackrar, kommersar.

Kaura, s. hafre; — **-maa**, hafreland; — **-nnyvä**, hafrekorn; — **-vakka**, hafreskäppa.

Kauris (-iin), s. bock, getabock.

Kausi (-den), s. omgång, omlopp; säsong; aikak., tidrymd; päiväk., dagen om; kuuk., månad; vuorok., dygn.

Kautinen, a. (yhdist.); elink., varande hela lifvet, lifstids.

Kauto, s. öfverläder på skor; — **-kenkä**, lädersko, ryntsko.

Kautsu, s. kautschuk.

Kautta, postp. genom, medels; vannon Jumalan k., svär vid Gud; — prep. öfverallt uti; k. maan, öfver hela landet; — **-kulku**, transito.

Kauttaaltansa, -llensa, adv. öfverallt, helt och hållet, öfver glatta laget.

Kauvan, **Kauvas**, k. **Kauan**, **Kauas**.

Kavaa, v. klifver, far upp.

Kavahtaa, v. klättrar hastigt upp, hoppar upp hastigt, spritter, studsar, undflyr, aktar sig.

Kavahtamaton, a. oaktsam, oförsigtig.

Kavahuttaa, v. stöter med skrammel, gör hastigt, slår till.
Kavala, s. bakslug, listig, lömsk, svekfull, falsk.
Kavallus, s. förräderi, svek, försåt, försnillning.
Kavaltaa, v. är listig, lurar, förräder, bedrager; snillar.
Kavaluus, s. bakelighet, lömskhet, falskhet, list, svek, fiänd.
Kavastelee, v. snafvar, halkar.
Kave, s. moder, qvinna, kreatur; — a. ädel, hög.
Kaventaa, v. gör smal l. trång, smalar af.
Kaventuu, v. blir smal, smalnar.
Kaveri, s. krokig knif.
Kavertaa, v. urhållkar, gröper, gnagar, skafvar.
kehoille **Kavio**, s. hof, hästhof; — **rauta**, verkjern.
Kehdoka (-kkaan), s. vaggbarn.
Kehettyy, v. affaller, utmattas.
Kehoä, a. lös, snar, lötsinnig.
Kehii, v. hasplar, varpar.
Kehikko, s. ram, ring.
Kehittyy, k. **Kehkeä**.
Kehittää, v. löser, rispar upp; utvecklar; omgifver med ring.
Kehitys, s. lösnig, utveckling, befrielse.
Kehjo, s. vårdlös, oduglig person.
Kehkeyy, v. upplöses af sig sjelf, utvecklas, utvecklar sig.
Kehkeä, a. lös, pösig, mör, lättfärdig.
Kehkeää, v. blir lös, upptvinnas, går upp; utvecklas; blir lucker.
Kehkeäminen, s. upptvinning, utveckling.
Kehkeämä (*kankaassa*), s. rispa.
Kehkeämätön, a. oupplöst, oupplöslig; utvecklad.
Kehlo, a. bunke.
Kehne, -nä, s. fnas, fnugg, fnask.
Kehno, a. dålig, klen, usel, svag, blyg; — **laatuinen**, af dålig art.
Kehnonee, -ntuu, v. försämrar, försämlappas.
Kehnontaa, v. försämrar, gör oduglig.
Kehnostuu, v. kommer af sig.
Kehote, -tin, s. uppmuntringsmedel, driffjäder.
Kehottaa, v. uppmanar, tillstyrker, eggar, uppmuntrar, lifvar.
Kehotus, s. uppmuntran, uppmaning, inrådan, tillstyrkan.
Kehro, -nu, -oa, s. spånad, spinning; — **nuhnone**, spinnhus; — **palkka**, spinnarlön.
Kehrä, s. trissa; — **luu**, fotknöl; —

-**silmä**, rundöga; — **varsi**, slända; hjulspole.
Kehrää, v. spinner.
Kehräätä, s. spinneraka, spinnare; 2) nattakärta, -akräfva.
Kehtaa, v. blyges ej, tackes; ida.
Kehto, s. vagga; (*bot.*) holk; — **-lapsi**, vagg- l. lindebarn.
Kehu, s. skryt, beröm.
Kehuu, v. skryter, berömmar, berättar; ei kehu kauppaansa, rosar icke marknaden.
Kehys (-ksen), s. ram.
Kehä, s. stomme, timra; ram, form; hylle; ring, omkrets, rundel; haspel; — **-puut**, ränträ.
Kehäke, s. karkass.
Keidas (-taan), s. tufva; näs, bank.
Keihäs, s. spjut, handpik; — **-mies**, spjutkastare, pikenerare, lancier.
Keihäiset, s. pl. tornerospel.
Keihästelee, v. tornerar.
Keihästää, v. skafvar ett spjut; sticker med spjut.
Keijo, -unen, s. sylfid, elfva, alf.
Keikahtaa, v. böjes upp, vickar, faller hastigt omkull.
Keikahuttaa, v. vrider l. svänger upp l. omkull.
Keikari, s. sprätt, lejon.
Keikistää, v. böjer bakut; ratar upp.
Keikkaus, s. svängning, kupp.
Keikkelehtää, v. gungar, röres hit och dit.
Keikkeä, a. bakåt böjd, sprättaktig.
Keikko l. **keikka**, a. krum, böjd, rankig; — s. knep; gunga; kuperkeikka, kullerbytta; — **-lauta**, vippgunga l. -bräde; — **-nenäinen**, uppnäsig; — **-selkä**, svankrygg.
Keikkuu, v. gungar, svänger, löper af och an.
Keikuttaa, -telee, v. har att svänga, vippar på.
Keila, -li, s. kägla; notskalm; — **-rata**, kägelbana.
Keilamainen, a. kägellik, konisk.
Keimailee, v. är sjelfkar, sprättas, koketterar.
Keimeä, a. inbilsk, narraktig, tillgjord, kokett.
Keino, s. sätt, utväg, medel; intrig; hättäk., nödfallutväg; — **-kalu**, instrument; — **-koulu**, teknisk l. fackskola; — **-mies**, industrifackare; fackman; — **-taitoinen**, konstfaren; — **-tekoinen**, konstgjord, artificiell; —

- vireys, konst- l. näringsfitt; --- **-opllinen**, teknisk.
- Keinoilija**, s. industriidkare, trafikant; mekulant.
- Keinoliäs (-aan)**, a. närig; fintlig.
- Keinollinen**, a. som har yrke, konstfärdig, företagsam; teknisk.
- Keinollisuus**, s. konst- l. näringsfitt, industri.
- Keinottelee**, v. skaffar sig utvägar, spekulerar; intrigerar.
- Keinu**, s. gunga.
- Keinuu**, v. gunga.
- Keiretyinen**, a. oduglig, orklös.
- Keisa**, s. fulslag.
- Keisaa**, v. snappar, spionerar, förtalar.
- Keisari**, s. kejsare; --- **-kunta**, kejsardöme; --- **-nvaltakunta**, kejsarrike l. -stat.
- Keisarillinen**, a. kejsarlig, imperiel.
- Keisarinna**, s. kejsarinna.
- Keite**, s. kokningstillstånd, det som kokas, afkok, dekokt.
- Keitin**, s. ämne till kokning; kokapparat, kokare.
- Keito**, a. (*Kalou.*) lätt, arm, ringa.
- Keitos**, s. uppkok, kok; extrakt; välning.
- Keittiö**, s. kök, kokhus, bränneri.
- Keitto**, s. kokning, kok; --- **-huone**, kokhus; --- **-paikka**, sjuder; --- **-rauta**, färekjern; --- **-suola**, koksalt.
- Keittäjä**, s. sjuder.
- Keittää**, v. kokar, sjuder, väller; k. rautaa, färekar l. puddlar jern.
- Kekka**, s. upprätt ställning. *kelkka*
- Kekki**, s. rörlig, vig person.
- Kekkuli**, s. flur, skalk, viglör; upprymdhet.
- Keko**, s. stapel, stack; kon; unik, sjuosofvare.
- Kekomainen**, a. konisk.
- Kekri**, s. boskapens beskyddare (*myt.*); *kalas*.
- Kekselijäs**, a. fintlig, uppfinningsrik, sinnrik.
- Keksi**, s. båtshake, spak; gräfta.
- Keksiä**, v. söker med båtshake, spanar; finner, uppfinnar, varsnar, inser, fattar.
- Keksintö**, s. uppfinning.
- Kekäle**, s. brand, eldbrand.
- Kela**, s. haspel, bobin, härfvel.
- Kelho**, s. qvicke (*i horn*).
- Keli**, s. före, vägalag; --- **-rikkö**, menföre.
- Kelkka**, s. kälke.
- Kelkki**, s. tallstrunt l. -skott.
- Kelkkuu**, v. hänger som en klocka; klingar.
- Kellahtaa**, v. skiftar i gult; 2) faller hastigt omkull, tumlar.
- Kellari**, s. källare; --- **-npito**, källarörölse.
- Kellastuu**, v. gulnar.
- Kellertävä**, a. gulaktig, gulskiftande, stötande i gult.
- Kelles (-ksen)**, s. baka, spint, kantbräde; slaksida (*eläinten*).
- Kellettää**, v. ligger ssysalös, vräker sig.
- Kellistyy**, v. faller omkull l. ned, stupar.
- Kello**, s. klocka; ur; skälla; bubbla; k. käy kahta, viidettä, klockan går på l. till två, fem; k. kahden lyömältä, på slaget två, precis kl. två; --- **-nkieli**, klockkläpp; --- **-nkuori**, urboet; --- **-nsoitaja**, klockringare; --- **-ntekijä**, -seppä, urmakare; --- **-tapuli**, klockstapel.
- Kellukka**, s. ngt som hänger; berlock; bjellra.
- Kelluu**, v. svänger hängande; vaggas l. flyter på vattnet; sväftar. *kelvii*
- Kelmu**, s. hinna, membran; snarp, fäll.
- Keloilee**, v. spröttlar; mosar l. mojar sig.
- Kelpaa**, v. duger, anstår, tjenar, behagar.
- Kelpaamaton**, a. oduglig, oanvändbar, ogiltig, oantaglig.
- Kelpo**, a. duglig, förträfflig; k. mies, duglig l. präktig karl; --- adv. rätt, dugligt, dugtigt; --- **-laatuinen**, väl kvalificerad.
- Kelpuuttaa**, v. godkänner, gillar; akkrediterar.
- Kelta**, s. gulffärg; --- **-käärme**, esping; --- **-lumme**, gul näckros; --- **-multa**, gulockra; --- **-sirkka**, gulärla, grönsiska, steglitsa; --- **-tauti**, gulsot; --- **-vuokko**, guleppa.
- Keltainen**, a. gul, gulaktig; painaa keltaista l. keltaiseksi, färgar gult.
- Kelvoksi**, v. anser för duglig, gillar, godkänner.
- Kelvollinen**, a. duglig, förträfflig, gild, antaglig, brukbar.
- Kelvoton**, a. oduglig, ogiltig, onyttig j. n. e.; oföresvarlig.
- Kemia**, s. kemi.
- Kempi (-mmiin)**, a. dråpelig, utmärkt, stolt.
- Kemu**, s. kalas, bal, gästabud.
- Ken (kenen)**, pron. interrog., relat. j. indefinit. hvem, hvilken som, den som, någon.

- Kengittää**, v. skor, beslår, underbygger, stolar.
- Kengitys**, s. skoning; — **-punt**, nödspilta, skospilta.
- Kengän-antura**, s. skosula; — **-paikka**, skolapp; — **-suu**, kängmyrning.
- Kenki**, v. skor sig, påtager skor, förser med skor.
- Kenkki**, s. skänk.
- Kenkä**, s. känga, sko; doppsko; — **-harja**, skoborste; — **-kivi**, piedestal, postament; — **-lista**, fotlist; — **-raja**, skohäsa.
- Kenno**, s. honingscell, bikaka, bikupa.
- Kennäs**, s. liten ås.
- Keno**, s. styf l. tillbakaböjd ställning; — a. snedt uppböjd; — **-kaula**, nackhög; — **-selkä**, svankrygg.
- Kenottaa**, v. ställer snedt, tillbakaböjer, yfves.
- Kenraali**, s. general; — **-kuvernööri**, generalguvernör; — **-mies**, generalsperson.
- Kensti**, a. galant, nätt, behändig, förträfflig, stolt.
- Kentiesi**, adv. hvem vet, kanske.
- Kenttä**, s. mark, plan, fält; — **-harjotus**, fältmanöver; — **-lelli**, fältkittel, fältfaska; — **-olo**, bivnak; — **-varustus**, fältverk.
- Kepakko**, s. påk, käfing.
- Kepeä**, a. lätt, snäll, flink, lättfotad, kry.
- Kepittää**, v. förser med käppar; gifver käpprapp, pryglar.
- Kepp**, a. nätt, skälmsk, förslagen.
- Keppaa**, -ilee, v. trippar, svengar sig.
- Keppi**, s. käpp, spräte; — **-kerjäläinen**, (stadd) vid tiggargastafven; — **-rasva**, påkolja.
- Kepponen**, s. knep, spratt, skälmsstycke.
- Keppu**, s. korg; balja.
- Kepsahtaa**, v. kommer i hastig rörelse, trippar.
- Kera**, s. följe, sällskap; — **-keralla**, -lle, -ita, med, jemte; — **-istuja**, bisittare; — **-ääninen**, medljudande.
- Kerake**, s. konsonant.
- Kerettiläinen**, a. pietistisk; s. pietist.
- Kerho**, s. cykel, krets.
- Keri**, s. krets, rand; skrof; dverg.
- Kerii**, v. nystar; kaali k., kälen knyter sig.
- Kerin-jalka**, -nkanta, s. nystfot, nystträ; — **-pohja**, -kanta, nystbotten; — **-puikko**, nystpinne; — **-puut**, (pl.), nystfot.
- Keritsee**, v. afrundar; klipper, öfverskär.
- Keritsin**, s.; plur. keritsimet, fårsax.
- Kerittää**, v. låter klippa; 2) har att jäsa; utreder, påskyndar.
- Kerju**, -uu, s. tiggeri; — **-poika**, tiggargosse; — **-sauva**, tiggargastaf.
- Kerjäläinen**, s. tiggare, betlare; kerjäläis-lapsi, tiggarbarn.
- Kerjäläisyys**, s. tiggarsväsende.
- Kerjää**, v. tigger.
- Kerkeä**, a. färdig, hurtig, snabb, lätt; hän on k. kieleltänsä l. puheeltansa, han är lätt på tungan, har lätt att tala.
- Kerkiää**, v. jäser, mognar, lider; hinner, har tid.
- Kerkkä**, s. års- l. nyskott, tallstrunt; strålägg.
- Kerma**, s. grädde; — **-kannu**, gräddsnäcka.
- Kermoittuu**, v. öfverdrages med grädde, gräddar sig.
- Kermoo**, v. akummar, afskummar.
- Kernaasti**, adv. gerna, villigt.
- Kernas**, a. beredvillig, villig, benägen.
- Kero**, s. den som har håret afklipt; strupe; — **-pää**, med afklipt hår.
- Kerpo**, s. löfkärve.
- Kerpukki**, s. akörbjugg.
- Kerran**, adv. en gång; kerrankin, sent omsider, ändteligen en gång.
- Kerranto**, s. fördubbling, reduplikation; repetition.
- Kerroksellinen**, a. hvarfvig, hvarflagrad, skiktad.
- Kerronta**, s. multiplikation; reduplikation; förtäjlning, berättelse.
- Kerros**, s. hvarf, lager; — **-vuori**, flötsberg.
- Kerrostuma**, s. afslagring.
- Kerrottava**, part. a. som skall berättas; — s. multiplikand.
- Kerskaa**, -koittelee, v. skryter, talar skrytsamt, svassar, berömmar l. förhäver sig. — *K u u 30*
- Kerta**, s. hvarf, lager, schikt; våning; gång, tag, omgång, ombyte; vuosik., årgång; elämäk., levernesbeskrifning; — adv. engång, någon gång; — **-jauhot**, stampmjöl; — **-luku**, multipel.
- Kertaa**, -aalee, v. dubblerar; tvinnar, snor; upprepar, repeterar; omplöjer.
- Kertainen**, a. (yhdistyksissä); -dubbel, -faldig, -vånings; yksik., som har ett hvarf; yhdenk., enkel, envånings; yksink., enkel, enfaldig.
- Kertamus**, s. omgång (kläder) y. m.

Kertaus, s. upprepnig, repetition, tvinning; omväg; väning.
Kertoolee, v. talar, berättar.
Kerto, s. hvarf; parallelism; — **-jakso**, repris; — **-lasku**, multiplikation; — **-taulu**, (multipl.) tabula.
Kertoja, s. berättare, referent; multiplikator. *kertoolee*
Kertoelma, s. berättelse, recit, relation.
Kertoma, s. berättelse; — **-runo**, episk poesi, epos.
Kertomus, s. berättelse, referat, beskrifning; — **-laulu**, romans.
Kertoo, v. fördubblar, multiplicerar, upprepar; tvinnar, snor; efterstafvar; berättar, beskriver, omtalar.
Kerttu, s. sångfögel; leppäk., rödstjert, nyckelpiga; pajuk., löfsångare.
Kertymä, s. lagring.
Kerus, s. svalg, gap, matstrupe.
Keruu, s. samling; bud att samlas.
Kerä, s. nystan; kaalin k., kålhufvud; **-kaali**, hufvudkål; — **-pää**, med rundad topp.
Keräilee, v. samlar småningom, hop- l. insamlar, letar ut.
Keräjä, a.; plur. **keräjät**, offentlig sammankomst, ting, folksamling; — **-asia**, tingssak, process; — **-kartano**, tingsgård l. -stad; — **-kunta**, tingslag; — **-tupa**, tingsstuga.
Keräjöitsee, v. lagsöker, processar; tings- tar.
Keräys, s. samlande, samling.
Keräytyy, **-ääntyy**, v. samlas, samlar l. hopar sig, inflyter.
Kerää, v. samlar, insamlar, sammansejter, upphemtar.
Kesakko, s. sommarfödt lam; fräkn.
Kesannoitsee, v. trädar, plöjer träde.
Kesanto, s. trädesåker, träde; — **-viljelys**, trädesbruk.
Kesi (-den), s. hinna, membran, narf, öfverhud.
Kesii, v. fjällar af; afdrager.
Keskellinen, a. central.
Keskellisentää, v. centraliserar.
Keskellä, -lle, prep. j. adv. i l. på midten, emellan, midtemellan.
Keskeltä, adv. o. prep. midtifrån, på midten.
Kesken-eräinen, **-tekoinen**, a. halfärdig, halfgjord, ofulländad; halfgängen, ofullgängen.
Keskeyttää, v. lemnar i midten, afbryter, infaller, förhindrar.

Keskeytyy, v. stadnar i midten l. i förtid, afstagnar, afbrytes.
Keski (-en), s. midt, centrum, midja, hjer- ta; meidän keskessämme, i vår krets; meidän kesken, oss emellan; keskenänsä, sinsemellan; heräsi kesken untansa, vaknade i förtid; jättää työn kesken, lemnar arbetet halfärdigt, afbryter arbetet; kesken kypsyinen, brådmogen; — **-arvo**, medelvärde; — **-hakuinen** l. **-vetoi- nen**, centripetal; — **-vetois-voima**, centripetalkraft; — **-kohta**, centrum, midt; — **-kohdallinen**, central; — **-kuu**, medlet af månaden; — **-määrä**, medeltal; — **-osa**, midtelparti; — **-piste**, medelpunkt, centrum; — **-pa- koinen**, centrifugal; — **-suunta**, medelväg; — **-väli**, midt; medelafstånd; — **-viikko**, onsdag; — **-väylä**, kungs- åder; — **-yö**, midnatt; — **-maa**, det mellersta landet l. stället.
Keskimmäinen, a. den mellersta, inner- sta, mellanstående.
Keskinen, a. i midten varande, mellerst, medledels.
Keskinkertainen, a. medelmättig, med- del.
Keskinäinen, a. ömseidig, inbördes, inre, gemensam.
Keskistää, v. centraliserar.
Keskittää, v. koncentrerar.
Keskiö, s. centrum, medelpunkt.
Keskiöllinen, a. central, diametral.
Keskoinen, a. halfgängen, ofullgängen; ofulländad.
Kesku, k. **Keski**.
Keskus, **-sta**, s. midt, center, medel- punkt.
Keskustele, v. rådsår, öfverlägger, af- handlar, resonnerar, diskuterar, under- handlar.
Keskustelu, s. öfverläggning, förhand- ling, diskussion.
Keskuns, s. midt, inbördes förhållande, samqväm, umgänge, förbindelse, berö- ring; — **-liike**, samfärdsel.
Kesoittuu, v. blir väderbiten; blir träde.
Kestaa, **-itsee**, v. förplägar, undfägnar, trakterar.
Kesti, s. gästbud; gäst; inhysing; — **-kivari**, gästgiffvare; gästgiffveri; — **-kieveritalo**, gästgiffveri, gästgif- vargård.
Kestävä, a. bestående, fortfarande, hål- lig, ihärdig, fast, spissam, beständig, varaktig.

- Kestää**, v. håller ut, tål, består, varar, är varaktig, bär; räcker till; ei kestää kiittää, förtjenar ej att tacka.
- Kesu**, -y, a. tam, foglig, spak.
- Kesyttää**, v. tämjer, gör tillgifven.
- Kesä**, s. sommar; träde; — **-helle**, sommarhetta; — **-kuu**, Juni; — **-pelto**, trädessäker; — **-ruis**, sommar-, mid-sommarråg; — **-uuhi**, sommartacka.
- Kesäinen**, a. hörande till sommaren; sommar-; k. aika, sommartid; ke-säisin, om somrarne.
- Kesää**, v. bildar sommar, blir sommarlik; plöjer träde.
- Ketara**, s. slädfjötter.
- Ketinen**, a. betäckt med hinna.
- Ketistää**, v. aflår, skinnar.
- Ketjahtaa**, v. slintar, går hastigt.
- Ketju**, s. ked, kedja; — **-äes**, kedjeharf.
- Keto**, s. linda, gräsvall, fält, mark; — a. dålig, mager.
- Ketterä**, a. vig, qvick, flink, lätt, rask, färdig.
- Ketto**, s. fin hud, svål, bark.
- Kettu**, s. räf; fin hud; — **-nleipä**, räf-kaka; harsyra; — **-npesä**, räfkula; — **-nsangat**, **-raudat**, räfsax.
- Kettää**, v. afskalar, afflår.
- Keuhko**, s. lunga; — **-tauti**, lungsoth.
- Keula**, s. framstam, stäf, bog, fören; — **-kokka**, förtopp, förstäf; — **-purje**, fock, klyfvare.
- Kevenee**, -ntyy, v. blir lätt, lättas, lindras.
- Keveltyy**, v. passar (efter ngt).
- Keventää**, v. gör lätt, lättar, underlät-tar, lindrar, förenklar, afför.
- Keveä**, a. lätt, otvungen, vig, lindrig.
- Kevyäinen**, a. helt lätt, sylfidisk.
- Kevyt** (-yön), a. lätt; — **-mielinen**, lättsinning.
- Keväinen**, a. värlig, vär-; keväisin, om vårarne.
- Kevät** (-ään), s. vär; — **-kausi**, hela våren; — **-kylvös**, **-touko**, vårsädd; — **-puoli**, vårsidan; kevätpuoleen, emot våren; — **-vilja**, vårsädd.
- Ki**, kin, encl. part. ock, äfven.
- Kide** (-teen), s. snöfinga, kristall; droppsten.
- Kidus**, s. gäl.
- Kidustaa**, v. gälar.
- Kidutin**, s. pinoredskap l. -medel.
- Kiduttaa**, v. plågar, pinar, marterar.
- Kiedotus**, s. inveckling, trassel, vrängning.
- Kiehahtaa**, v. kokar hastigt, sjuder.

- Kiehittelee**, v. har ngt att koka l. fräsa, utkokar.
- Kiehkaa**, v. går omgring, flänger, fäktar, stojar.
- Kiehkä**, a. lös, lucker, bråd, lättfärdig; ansenlig.
- Kiehkura**, s. ring, krans, hårlock.
- Kiehtoo**, v. går omkring, hvirflar, eftersträfvär, viglar, snärjer, föleder.
- Kiehuttaa**, v. låter koka, lagar att sjuda, sjuder upp; svetsar.
- Kiehuu**, v. kokar, sjuder.
- Kiekahtaa**, v. svänger sig.
- Kiekailee**, v. svänger sig hit och dit, koketterar.
- Kiekkä**, s. trissa, kaastkifva; — a. lätt-rörlig, ostadig; — **-jyrä**, ringvält.
- Kiekkis**, int. vips.
- Kiekkuu**, v. gungar, svänger.
- Kiekura**, s. ringel, spiral, släng, (*här*) lock.
- Kielallee**, v. lismar, smilar.
- Kielas**, a. munvig, sqvalleraktig; fö-dande, strid.
- Kielastaa**, v. sladdrar, sqvallrar, baktalar.
- Kieleke**, s. liten tunga, klaff; enara.
- Kielellinen**, a. som har tunga l. sträng l. språk, språklig; — a. slösad.
- Kielenjänne**, s. tungband; — **-kanta**, **-kanto**, sqvaller, baktal; — **-kääntä-jä**, translator; — **-tutkija**, språk-forskare, linqvist.
- Kieletön**, a. tunglös, språklös, mällös.
- Kielevä**, a. munvig, pratujuk.
- Kieli** (-en), s. tunga, tungomål, språk; kläpp i klocka; sträng på instrument; klaff, ventil; udde; palkeen-k., flisa, fik; on kielessään, har i nocken; — **-asia**, språkfråga; — **-kello**, sqval-lertaska; — **-kerta**, mundtlig berättelse; — **-kirja**, språkbok, tolk; — **-lakkari**, sqvallerjägare; — **-murte**, dialekt; — **-oppi**, språklära, grammatik; — **-palku**, sladdrare; — **-tie-de**, filologi; — **-virhe**, språkfel.
- Kielinen**, a. försedd med tunga, språk j. n. e.; sammalk., läspande; sorak., akorrande; suomenk., finsk (till språket), finskatalande; täysikielinen, fullsträngad.
- Kielittelee**, **kielii**, v. är munvig, sladdrar, lismar, sqvallrar, förtalar.
- Kielittää**, v. strängar, förser med strängar.
- Kielitön**, a. osträngad.
- Kielo**, s. liten tunga; konvalje; 2) åtting.
- Kielto**, s. vägran, förbud, bestridande,

- afslag; — **aika**, oloflig tid; — **-sanna**, återbud, kontrabud.
- Kieltoinen**, a. innehållande nekning, nekande, negativ.
- Kieltämätön**, a. som icke nekar l. nekat l. nekas, obestridd, oneklig, obestriddlig, ovägerlig.
- Kieltää**, v. nekar, förbjuder, vägrar, afslår, bestrider, försakar.
- Kiema**, v. virar; snärtar, rappar; nappar, snappar, snyter.
- Kiemailee**, v. smilar, smeker.
- Kiemaitelee**, v. slingrar l. vrider sig, krälar, ringlar l. bucklar sig.
- Kiemura**, s. hopslingring, ringel, buckla, bugt.
- Kiemuroitsee**, -**urtelee**, v. slingrar, ringlar, knorlar, ringlar l. slingrar sig.
- Kieppoo**, -**ppuu**, v. går omkring, svänger l. vänder sig (*omkring*), snurrar, roterar.
- Kiepotin**, s. svängel.
- Kieppaa**, v. svänger, stojar; nappar, rycker.
- Kieppo**, s. leka.
- Kierii**, -**ielee**, v. rullar omkring l. framåt, trillar, vältar sig.
- Kierittää**, v. låter l. har att rulla, vältar l. vrider omkring.
- Kiero**, a. vriden, södd, krokig, sned, vind; — s. omlopp; halka; — **-silmä**, skel, vindögd. *kieppo*
- Kierre**, s. skruvgänga, spiral; (terässä) råegg; — **-nuotta**, pulanot.
- Kierrin** (-**timen**), s. sländskaf, vef; vridhane.
- Kierros**, s. böjning, omväg, bugt, slag; on kierroksissa, är hoptvinnad.
- Kierrättää**, -**ttelee**, v. har att vrida l. tvinna; kretsar l. slingrar sig, brukar omvägar l. omsvep.
- Kierteinen**, a. vriden, bugtig, skruf- l. spiralformig.
- Kiertelee**, v. kretsar, trillar, vankar omkring, undviker.
- Kierto**, s. vridning, omringande, omlopp; omväg; omsvep; — **-kirje**, cirkulär, rundbref; — **-koulu**, ambulatorisk skola; — **-puhe**, löst prat; omsvep; — **-pää**, tvärhufud; — **-tähti**, planet; — **-viljelys**, omloppsbruk.
- Kiertolainen**, s. drabant, planet; kringstrykare.
- Kiertyy**, v. blir vrider l. tvinnad, vrider l. snor l. snärjer sig.
- Kiittää**, v. vrider, tvinnar, svänger; vältrar, vänder; kringgår, cirkulerar, ambulerar, ringar; k. lankaa, tvinnar garn; k. lain, kringgår lagen; kiertävä koulu, ambulatorisk skola.
- Kierukka**, s. snäcklinie, snäckvridning; vindel; härlock l. -buckla.
- Kieruratas**, (kellossa), s. snäcka (*i tur*).
- Kierutin**, s. trälla.
- Kierä**, k. Kiero.
- Kiesi**, s. schäs.
- Kiesus**, a. Jesus; kies'avuks! prosit.
- Kietoo**, v. vecklar, omlindar, binder, snärjer, fångar, trassar.
- Kietoontuu**, v. blir inanärjd, intrassias; vecklar l. snärjer l. snor sig omkring.
- Kievahdus**, s. volt.
- Kievas**, a. snabb, rörlig, qvick, slug, listig.
- Kieveltää**, v. vinglar; snor sig ifrån.
- Kihahtaa**, v. fräser, sjuder upp, hvinar.
- Kihara**, a. krusig, knottrig; — a. krusig härlock, knorla.
- Kiharainen**, a. knottrig, knorlig, krusig.
- Kiharoitsee**, v. krusar, gör lockar.
- Kihartuu**, v. blir krusig l. lockig.
- Kihelmöitsee**, -**ltelee**, v. kittlar, kliar, svider.
- Kihinä**, s. hväsning, sjudning, hvimmel.
- Kihisee**, v. hväser, fräser, susar, hvimlar, kryper.
- Kihka**, **Kihkeä**, y. m., k. **Kiihko**, **Kiihkeä**, j. n. e.
- Kihla**, s. ked; vad, förbund, förlofning; — plur. **kihlät**, fästegäfvor; — **-kunta**, härad, domesaga; — **-kunnan-oikeus**, häradsrätt; — **-kunnan-tuomari**, häradshöfding; — **-sormus**, förlofnings- l. fästningaring; — **-tuorstai**, skärtorsdag.
- Kihlas**, a. förlofvar, fäster, trolofvar.
- Kihlaiset**, -**ajaiset**, s. pl. förlofningskalas, trolofningsfest.
- Kihlaus**, s. förlofning, trolofning, fästning.
- Kihnaa**, -**nuttaa**, v. guider, skafver, skubbar; äölar.
- Kihnutin**, s. riftyg, sickling.
- Kihnutus**, s. friktion, gnidning, gnuggning.
- Kihokivi**, s. sten, omgifven af fräsande vatten; — **kynsi**, kläfinger.
- Kihoilee**, v. sipprar; kliar.
- Kihtelys**, s. timmer (= 40 stycken).
- Kihti**, v. gikt.
- Kihveli**, s. skyffel.
- Kiiddättää**, v. flyger, ilar; har att ila.
- Kiihkamustuu**, k. **Kiihtyy**.
- Kiihkenevälisyys**, s. irritabilitet.

Kiihkeä, a. ifrig, eldig; besvärlig, svår.
Kiihkoilee, v. vurmar.
Kiihko, s. ifver, eldighet, passion, egelse, åtrå, tränad, man.
Kiihottaa, v. eggår, hetsar, retar, uppmanar, pådrifver.
Kiihtyy, v. eggas, retas, upphetsas, tilltager, blir ifrigare l. häftigare.
Kiikaa, v. kikar, bekikar; gigar.
Kiikahtaa, v. svänger l. vickar hastigt.
Kiikari, s. kikare.
Kiikkaa, v. vickar, runkar, svänger.
Kiikkerä, a. rankig, rank, ostadig.
Kiikku, s. gunga, vagga; gungning.
Kiikkuu, s. gungar, vaggar.
Kiikuttaa, v. sätter i gungning, vaggar, gungar, vickar på.
Kiikuttelee, v. rullar, svänges rundt omkring; k. **Kiikuttaa**.
Kiila, s. kil, vigg.
Kiilii, v. kesar, är brunstig.
Kiiliäinen, s. styng, broms, hästfluga.
Kiille (-lteen), s. glans, skimmer, glit-
 ter.
Kiillottaa, v. blankar, betsar, polerar.
Kiilto, s. glans, skimmer, glimmer; —
 -kivi, glimmer; ädelsten; — -mato,
 lysmask; — -voide, blanksmörja.
Kiiltävä, a. glänsande, blank, glansk.
Kiiltää, v. glänser, blänker, skimrar.
Kiiluu, v. glimmar, lyser.
 - **Kiima**, s. brunst, lektid.
Kiinne (-nteen), s. fast skick, fasta; —
 -kirja, fastebref. †
 - **Kiinni**, a. fast; adv. fast, fatt, igen, vid.
Kiinnike, s. fasta, styf, fastebref; in-teckning.
Kiinnittää, v. fäster, förenar, spänner,
 binder, inskärper, in-tecknar.
Kiinnitys, s. fastande, fastgöring j. n. e.;
 in-teckning.
Kiinnityttää, v. låter in-teckna; kiin-
 nityttämätön, ograverad.
Kiinteistö, s. fastighet, fast egendom.
Kiinteä, a. fast, styf, kompakt, spänd,
 orörlig, bestämd, ihärdig.
Kiinto, s. fast läge; — -kirjasiminen,
 stereotypisk; — -tähti, fixstjerna.
Kiintonainen, a. fast, grundfast, jord-
 fast; orörlig.
Kiintyy, v. fästes, fastnar.
Kiipeää, -ii, v. klifver, klättrar, klän-
 ger.
Kiippi, s. kasse, nätpåse.
Kiiras, a. bråd, häftig, ren och blank;
 — -tuli, skärseid.
Kiire, s. hjessa; 2) brådska.
Kiireellinen, a. bråd, brådskande.

Kiikki

-sitoo

Ki. G. E.

Kiirehtii, -ruhtaa, v. brådskar, skyn-
 dar, ilar; påskyndar, pådrifver.
Kiiru, s. brådska, skynsamhet; — a.
 skynsam, brådskande.
Kiiski, s. girs.
Kiisseli, s. kräm.
Kiista, s. tädan, kamp, kif, strid; kiis-
 toin, med tädan; — -kettä, vädjo-
 bana.
Kiistaa, -telee, v. täsar, kappas, tvistar,
 småträter, disputerar.
Kiistoittalee, v. rivaliserar.
Kiistämätön, a. obestridlig.
Kiistaa, v. tvistar, kämpar, bestrider,
 ordvexlar, hotar, utmanar; bortdrifver.
Kiisu, s. kis.
Kiitelee, v. ilar.
Kiitettävä, a. berömlig, berömvärd,
 prisvärd.
Kiitollinen, a. tacksam, erkänsam.
Kiitos, s. tack, erkänsla; lof, pris, be-
 röm; — -virsi, tacksägelsepsalm, lof-
 sång.
Kiittelee, v. tackar.
Kiittämätön, a. otacksam.
Kiittää, v. tackar; lofvar, prisar, be-
 römmer; rekommenderar.
Kiitää, v. svärfvar fram, ilar, kilar af,
 skenar.
Kiivan; k. kaavan, med njuggan nöd.
Kiivas, a. ifrig, ihärdig, häftig, redlig,
 passionerad.
Kiivastuu, v. blir ifrig, förfirar sig, upp-
 brusar, förargas; blir svartejuk.
Kiivaus, s. ifver, nit, häftighet, hetta,
 misstanke. -uden
Kiivoksii, k. **Kiipeää**.
Kiivoittalee, s. brinner af ifver, fikar
 efter, är hetsig, är svartejuk.
Kiivu, s. skifva.
Kikahtaa, -htuu, v. kiknar; kacklar l.
 skrattar till.
Kikkanokka, s. brådnäbb; snarstucken,
 snarretad person.
Kikkerä, k. **Kiikkerä**.
Kilahtaa, v. klingar hastigt, faller med
 klang, sjunker hastigt.
Kilä, a. klar, gäll; glimmande.
Kili, s. kid, killing, get.
Kilinä, s. fin o. klar klang, klingel.
Kilisee, v. klingar, pinglar.
Kiljahtaa, v. qvinkar l. gnäller till.
Kiljaisee, v. skriker, ryter hastigt, skarpt.
Kiljan kaljallansa, adv. vidöppet, upp
 och ned.
Kilju, s. rytande, skrik.
Kiljuu, v. skriar, ryter.

Kilkahtaa, k. **Kilahtaa**.
Killinki, s. skilling.
Kilkku, s. pingla.
Kilkuttaa, v. klinkar.
Kilkuttimet, s. pl. kastanjetter; pingel-
 verk.
Kilo, s. småfisk; kid; sken, reflex; —
 -haili, vassbuk.
Kilostaa, v. skimrar, bländar.
Kilpa, s. täflan, kapp: — -ajo, kapp-
 körning; — -juoksu, kapploppning; —
 -kyntö, täfings- l. propplöjning.
Kilpailee, v. täflar, kappas, konkurrerar.
Kilpi (-ven), s. sköld, värn; — -katto,
 stormtak; — -konna, sköldpadda.
Kilpistyy, v. återstudsar, slintar, blir
 efter.
Kilpiö, s. näckros, sjöblad.
Kilse, s. fnas, fint fjäll.
Kilstupa, s. gäldstuga.
Kiltoo, v. skenar.
Kiltti, a. snäll, god, hurtig.
Kilvallinen, a. täfande, täfings-, kon-
 kurrerande.
Kilvat, s. pl. täfingspris.
Kilvellinen, a. sköldbeväpnad.
Kilvoittelee, v. täflar, äflar; kämpar.
Kilvoitus, s. täflan, äflan; kamp.
Kimalainen, s. bi, humla; stensöta.
Kimaltaa, v. glänser, glimmar.
Kimeä, a. gäll, skarp, klingande.
Kimisee, v. ljuder l. klingar gällt, piper.
Kimmahduttaa, v. slår klingande upp.
Kimmahtaa, v. studsar, hoppar, riko-
 chetterar, gräsar.
Kimeltyy, v. krokmar, blir skef l. vind;
 studsar tillbaka.
Kimmeltäikse, v. svänger sig hastigt
 uppåt, spritter upp.
Kimmo, s. elasticitet, sprittning; flöte.
Kimmoke, s. rikochett.
Kimmoo, v. rusar tillbaka, är späntsig,
 studsar, eftersträfvär.
Kimo, a. stickelhårig.
Kimollee, v. känner smärta, svider.
Kimoittaa, v. glänser, skimrar.
Kimpelä, s. sned, skef.
Kimpeä, a. elastisk.
Kimpi, s. kim, staf. *lagan. art.*
Kimppu, s. knippa, bylte; käy kimp-
 puun, går i hopp med, anfäller.
Kimputtaa, v. sätter i knippor, delar
 knippvis.
Kimuroitsee, v. ringlar, kröker sig;
 krusar.
Kina, s. slem, dregel, fradga; spindel-
 väf; dispyt, träta; möda, svårighet.

Kinaa, v. släpar mödosamt, anstränger
 sig, stretar; träter.
Kinahmi (-en), s. skum, skummande
 fors, hvirvel.
Kinervoitsee, v. känner sveda efter
 köld, svider af köld.
Kingottaa, v. förser med knippor; bän-
 der, häfver upp; spänner till, stram-
 mar.
Kinka, s. knippa; kulle.
Kinkeri, s. folkförsamling, gille, läs-
 förhör; — -kunta, läs-, gingerlag.
Kinkku, s. skinka.
Kinko, s. knippa, plants.
Kinkuttaa, v. stultar, lunkar.
Kinnaa, -istää, v. spänner, sträcker, ha-
 lar, hissar, bråkar.
Kinnas (-taan), s. läderhandske, vante.
Kinner (-teren), s. baksenan på foten,
 bakhas. *Kinnarellie sträpaa*
Kinos, s. snödrifva. *kintha*
Kinttu, s. knäveck, has; visuk., gnidare.
Kinunki, s. gångspel, spel.
Kinuttaa, v. gör ngt med svårighet,
 stretar.
Kipakka, a. hastig, häftig.
Kipenä, s. gnista; bit, smula.
Kipertyy, v. blir krum l. böjd, krokmar,
 hoprullas.
Kiperä, a. krokig, krum, krullig, knott-
 rig.
Kipeä, a. sjuk, illamående; öm; häftig;
 — s. åkomma, smärta.
Kipenöitsee, v. gnistrar.
Kiplinki, kiplo, s. flerfärgad häst, skym-
 mel.
Kippa, s. språng, skutt; 2) litet trästop,
 liten stäfvä.
Kippaa, v. skuttar, trippar.
Kippari, s. skeppare. *Kipyo stäfvä*
Kippunta, s. skeppund.
Kippura, a. böjd, krum, knottig.
Kipsi, s. gips.
Kipu, s. smärta, qual, sjukdom.
Kipuaa, k. Kapuaa.
Kirahtaa, v. qvider hastigt.
Kireä, a. gnisslande, knarrig; sträng,
 spänd; k. keli, trögt före.
Kirisee, v. qvider, knarrar, fräser.
Kiristys, s. spännande, sträckning; —
 -penkki, sträckbänk.
Kiristää, v. har att qvida; spänner, pres-
 sar, kräfter, ansätter.
Kirja, s. bok, skrift; streck, fåra; bro-
 kig bild; — -kauppa, bokhandel; —
 -kinnas, brokig handske; — -kiista,
 polemik; — -korja, grann släde; —

- luettelo**, bokkatalog; — **-mies**, bokkarl l. -kännare; — **-niekka**, författare; — **-nimi**, firma; — **-painin**, tryckpress; — **-puoti**, boklåda; — **-paino**, boktryckeri; — **-tieto**, bokkunskap, beläsenhet; — **-vaate**, brokad; — **-viljas**, pedant; — **-nkunstantaja**, bokförläggare; — **-nnide**, bokband; — **-n-oppinut**, bok- l. skriftlär, litterat; — **-npito**, bokföring, bokhålleri; — **-nsitoja**, bokbindare; — **-ntekijä**, författare, litteratör.
- Kirjaa**, v. strecker, pryder, utsirar, färgar, broderar.
- Kirjailija**, s. utsirare; skriftställare, litteratör.
- Kirjaimisto**, s. alfabet.
- Kirjain (-men)**, s. bokstaf.
- Kirjallinen**, a. skriftlig, litterär, boklig.
- Kirjallisuus**, s. litteratur; — **-uuden-seura**, litteratursällskap.
- Kirjasin**, s. typ, bokstil.
- Kirjasto**, s. bibliotek; — **-nhoitaja**, bibliotekarie.
- Kirjava**, a. brokig, spräcklig.
- Kirje**, s. bref, skrift; — **-vaihto**, brevexling; — **-eensaaja**, adressat.
- Kirjelmä**, s. skrift, skrifvelse.
- Kirjo**, a. brokig; — **-kausi**, med brokigt lock; — **-lanka**, sefärgarn.
- Kirjoitsema**, s. uppsats; skribleri.
- Kirjoittaa**, v. skrifer, författar; utsirar.
- Kirjoittaja**, s. skrifvare, skribent, författare.
- Kirjoittelee**, v. skriblerar.
- Kirjoittelija**, s. skribler, skribent.
- Kirjoitus**, s. skrifning, inskrift, skrifvelse, afhandling, uppsats; — **-apu**, skrifvarhjelp; — **-kaava**, föreskrift; — **-kalut** l. **-neuvo**, skrifdon l. -tyg; — **-virhe**, skriffel, misskrifning.
- Kirjuri**, s. bokhållare, skrifvare.
- Kirkaisee**, v. skriker till.
- Kirkas**, a. klar, skär, blank, härlig.
- Kirkastaa**, v. gör klar l. blank, fejar, glansar, förklarar, förhårligar.
- Kirkastus**, s. klagörning, förklaring, förhårligande.
- Kirki**, s. hymen.
- Kirkkaus**, s. klarhet, glans, ljus, härlighet.
- Kirkko**, s. kyrka; gudstjenst; — **-herra**, kyrkoherde, pastor; — **-herrakunta**, pastorat; — **-herranrouva**, pastorska; — **-kunta**, kyrkogäll, församling; — **-laki**, kyrkolag; — **-maa**, **-piha**, kyrkogård, begravningsplats; — **-mies**, kyrkogångare; — **-säälntö**, kyrkoordning, kanon; — **-suostumus**, konkordat; — **-väki**, kyrkfolk; — **-nkirja**, kyrkobok; — **-nmies**, kyrkosexman; — **-nmeno**, gudstjenst; — **-nväki**, små andeväsanden, de dödas vålnader.
- Kirkollinen**, a. kyrklig, ekklesiastik; kyrksam; — **-liskokous**, kyrkomöte; — **-lisvirasto**, ekklesiastikstaten.
- Kirkottaa**, **-telee**, v. kyrktager; besöker kyrkan.
- Kirkuu**, v. skriker, skrånar.
- Kirmaa**, v. leker, kesar.
- Kirnu**, s. kerna; — **-maito**, kernmjölk; — **-nmäntä**, kernstaf.
- Kirnuua**, v. kernar.
- Kiro**, s. förbannelse, besvärjelse, svordom; — **-kave**, förbannad varelse.
- Kiroo**, **-oilee**, v. förbannar, svärjer, fördömer.
- Kirous**, s. svordom, förbannelse, fördömmelse.
- Kirpaa**, v. fjädrar, stöter tillbaka, hoppar.
- Kirpaisee**, v. svider, bränner, sticker.
- Kirpas**, a. liffig, hetsig, vresig.
- Kirpeä**, a. skarp, bitter, krisik.
- Kirpoo**, k. Kirvoo.
- Kirppa**, s. bladlus; vessla.
- Kirppu**, s. loppa. *lit. klick*
- Kirpula**, s. fräkne.
- Kirra**, **-reä**, a. qvidande, otällig, kintig.
- Kirraa**, v. kinkar, qvider.
- Kirri**, s. fisktärna, måse.
- Kirsahaa**, v. spritter till, skriker till, gnisslar.
- Kirsi (-ren)**, s. käle.
- Kirsikka**, s. körsbär.
- Kirskuu**, v. gnisslar, knarrar.
- Kirstu**, s. kiata.
- Kirttyy**, v. kälas, blir källig, får käle.
- Kirttää**, v. kälalar, bildar käle, gör källig.
- Kirvelee**, v. svider, smärtar.
- Kirves (-een)**, s. yxa, bila; — **-mies**, timmerman; — **-pohja**, **-tukka**, yxhammare l. -klack.
- Kirvestää**, v. tillyzar; rister, värker.
- Kirvottaa**, v. löser, befriar, rispar upp, faller.
- Kirvoo**, v. lossnar, sprättas upp, faller.
- Kisa**, s. lek, dans, larm; brunst.
- Kisaa**, v. leker, väanar.
- Kiskaisee**, **-kaltaa**, v. borttrycker hastigt, bryter, rycker, aliter lös.
- Kisko**, s. beslag, skena, skifva, plåt; flaga, spillra.
- Kiskoo**, v. rivter, rycker, spjelkar, klyfter; aftvingar, utkräver, skinnar.

Kiskottelee, v. sträcker sig; sträcker efter något.

Kissa, s. katt; — **-pöllö**, kattuggla.

Kisälli, s. gesäll.

Kita, s. gap, svalg, strupe; — **-kapula**, munkafe; — **-laki**, gomhvalf, gom.

Kitara, s. gitarr, cittra.

Kiteellinen, a. kristallinisk; full af snöflingor.

Kitetytyy, v. kristalliserar sig.

Kitinä, s. qvidande, gnällande, gnissel.

Kitisee, v. qvider, knarrar, gnisslar.

Kitistyy, v. skrumprar, hopdrages, krymper; blir knarrande.

Kitistyväsyyys, s. sammantryckbarhet.

Kitistää, v. trycker tillsammans, tillkrymper; pådrifver; har att knarra.

Kitka, s. gnidning, knarr; os.

Kitkee, v. rensar, handrensar.

Kitkuttaa, v. gnider, slipar; gnäller, gnisslar.

Kitsas, a. anål, nidsk, gnidaraktig.

Kitsastelee, v. knogar, gnider.

Kittaa, v. kittar.

Kitti, s. kitt; 2) gulärla.

Kitu, s. ngt napt, mödosamt lif, uselhet, krasslighet; gnissel; — **-kasvui-**
nen, nödvuxen; — **-pellava**, vildlin, lindodra.

Kitulijas, a. krasslig, sjuklig, hängejuk.

Kitunen, s. gäl.

Kituspiikki, s. spigg, skötspigg.

Kituu, v. för ett eländigt lif, krasslar, plågas, qvider.

Kinas (**-kaan**), s. ugn (*af sten*).

Kiuhtaa, v. skiftar (*i färger*).

Kiukaallinen, s. försedd med ugn.

Kiukka, a. bäftig, snabb, bråd.

Kiukka, s. vrede, bitterhet, hetta, arghet, ondska, ilska.

Kiukkuilee, v. ondskas, ilskas, illfänas.

Kiukkuinen, a. vresig, ondsamt, het, het-sig, arg, hätak.

Kiulakka, s. nypon.

Kiulu, s. stäfv.

Kiuru, s. lärka.

Kiusa, s. förtret, förargelse, plåga, pina; — **-pukki**, plågoande, plågar.

Kiusaa, v. förtretar, förargar, retar, frestar, plågar, anstränger.

Kiusallinen, a. förtretlig, förarglig, pinsam.

Kiusaus, s. frestelse, retning, förargelse.

Kivalteri, s. gevaldiger, onspännare.

Kivastaise, v. blir het, blir ifrig.

Kivekäs, s. stenkastare; partigångare.

Kivennäinen, s. mineral; — **-näis-aine**,

mineraliskt ämne; — **-näiskunta**, mineralriket; — **-näis-oppi**, mineralogi.

Kivennäisellinen, a. mineralisk.

Kivertalee, v. ringlar sig, hoprullas.

Kivertää, v. kröker, rullar; drillar, qvittrar.

Kiverä, a. krum, böjd, rullad.

Kives (**-ksen**), s. stensänke, sänksten.

Kivestää, v. förser med sänken.

Kivettymä, a. petrifikat.

Kivettynäinen, a. petrificerad; — s. petrifikat, stenvandling.

Kivettyy, v. förstenas, petrificeras.

Kivettää, **kiveää**, v. stenlägger; förvandlar till sten.

Kivi (**-en**), s. sten; kallis k., ädelsten; myllyn-k., qvarnsten; tiilik., tegelsten; viskunan-k., sveakonkärna; — **-harkko**, stenblock l. klump; — **-hiili**, stenkol; — **-iskos**, **-jauho**, cement; — **-kala**, stenspigg; — **-karhu**, släde för stenaläpning; — **-kerta**, ett lag af stenar; — **-kirjoitus**, lapidar, stenstil; — **-kova**, stenhård, stenfäst; **-kunta**, sten- l. mineralriket; — **-lohkare**, stenblock; — **-louhos**, stensbrott; — **-louhu**, stenrös; — **-moukari**, stenkloster; — **-paino**, stentryckeri; — **-perä**, stensbunden mark; — **-pihka**, asfalt, bergolja; — **-piira**, kräva, stensmage; — **-piirros**, stensristning, stenstetik; litografi; — **-raunio**, stenrös l. -hop; — **-riippa**, stensänke, stensbörd; — **-takka**, stensbörd; stenspis; — **-tauti**, stenspas-sion; — **-tiede**, mineralogi; — **-öljy**, stensolja, nafta; — **kiven-luska**, stensfisa; — **-npuu**, vridskäft i handqvarn; — **-veisto**, glyptik; — **-vuoliija**, stensnidare, stensuggare.

Kivikko, s. stenrös, stenshölster, stenigt ställe.

Kivinen, a. stenig, stensbunden; af sten (*gjord*).

Kivistää, v. svider, värker, plågar. — *stället*

Kivittää, v. stenar; stenslägger.

Kivuloinen, a. sjuklig.

Kivuttaa, v. plågar, marterar.

Kivääri, s. gevär; — **-tehdas**, gevärs-faktori.

Klaavi, s. klav.

Klahvi, s. klaff.

Klassillinen, a. klassisk.

Kleini, s. gikt, rylen.

Klihta, s. akäpta.

Klori, s. chlor.

Klossi, s. klots.

Klöntti

- Knaappi**, s. knape.
Knalli, s. knall.
Knihti, s. knekt.
Ko, adv. enclit. monne.
Kodikas, a. huslig.
Koditon, a. utan hem, husvill.
Kodittuu, v. kommer hem; blir husvan l. hemmastadd.
Koe (**kokeen**), s. rön, prof, försök; vitjning; kokeenmukainen, empirisk; — **-putki**, proberrör.
Koelma, s. försök (*det första profvet*).
Koete (**-teen**), s. prof, försök, experiment; koetteeksi, på prof.
Koetin, a. profvare; sond.
Koetteellinen, a. experimental.
Koettaa, v. försöker, bjuder till; undersöker, examinerar, utröner, erfar, frestar.
Koettelee, v. försöker m. m. småningom, experimenterar.
Koetus, s. försök, prof, rön; tentamen, erfarenhet; — **-aika**, profvotid; — **-mitta**, profmätt; — **-tuomiolt**, ordaller; — **-uuni**, proberugn; — **-vainio**, experimentalfält.
Kohaalee, v. susar, brusar.
Kohan, enkl. part. monne tilläfventyrs.
Kohauttaa, v. höjer upp, pöser.
Kohdakkoin, adv. snarligen, oförtöfvadt.
Kohdalla, **-lle**, postp. i riktning emot, i bredd med, i höjd med.
Kohdallinen, a. symmetrisk, passande, till saken hörande, på behörigt ställe, behörig, befogad.
Kohdaton, a. opasslig, obefogad, obehörig; osymmetrisk.
Kohde (**-teen**), s. objekt.
Kohden, adv. åt ... till.
Kohdistaa, v. anlägger, lägger an, sigtar.
Kohelo, a. tassig, venstervriden.
Kohentaa, v. uppreas, underötödjer, jemkar, förbättrar; k. kekäleitä, m. kar bränder.
Kohina, s. sus, brus, gny.
Kohisee, v. susar, brusar, sorlar, larmar.
Kohistanut, part. a. plussig.
Kohju, s. brock.
Kohka, s. oro; dästighet.
Kohlii, v. skakar och samlar tröskad halm, sammanskrapar.
Kohlu, s. slag; tröskad halm.
Kohma, k. Kohva.
Kohmeentuu, v. stelnar, styfnar, blir förvirrad.
Kohmelo, s. bakrus, krapula.

- Kohmii**, **-uaa**, v. handterar oaktsamt, snillar undan, åter glupakt.
Kohnii, v. gör ngt långsamt, skubbar sig.
Koho, s. pösighet; skum; flöte i not; — **-jää**, dubbels (på flödvatten); — **-kuorinen**, med pösigt skal; — **-kuva**, basrelief; — **-maa**, drag-, fryse-, jäsjord; — **-vesi**, flödvatten.
Kohoa, v. pöser, sväller, uppätiger, höjer l. häfver sig.
Kohoilee, v. pöser småningom, häfver sig, jäser, sväller.
Kohotin, s. pösmedel, jäst; vinge.
Kohottaa, v. uppdrifver, höjer, häfver, reser, lättar, uppflyftar.
Kohottuu, v. blir pösig, sväller.
Kohous, s. rearing.
Kohta, s. ställe, ort, trakt; ställning, läge, förhållande, hänsäende; moment, punkt; neljäs k., fjerde punkten l. momentet; miehen k., mannens ställning; asian k., sakens förhållande; tärkeä k., vigtig omständighet; joka kohdassa, i alla fall; kohdastansa, för sin del; rätt fram, direkte; kohdastaan, kohdasteen, genaast, omedelbart, direkte, på färsk gerning; asia on kohdallansa, saken är i ordning; kohdalleen sanottu, väl träffadt; — adv. genaast, straxt, snart.
Kohtaa, v. träffar, råkar, möter, drabbar, vederfares, händer.
Kohtaan, postp. emot, till.
Kohtaillee, v. syftar på, mättar, ämnar.
Kohtaisuus, s. objektivitet, sakädlighet.
Kohtalainen, a. medelmåttig, ordinar, lagom, måttlig, passabel; kohtalaista parempi, öfver medelmåttan.
Kohtalo, s. andel, lott, ödets skickelse, öde, tillfällighet.
Kohtaus, s. möte, scen, sjukdomsfall, anstöt, åkomma, händelse, slump; kova k., hårdt slag.
Kohteellinen, a. transitiv.
Kohteeton, a. intransitiv, neutral.
Kohtelee, v. bemöter, behandlar, umgås med; träffar ofta.
Kohtelijas, a. artig, höflig, belevad.
Kohtelu, s. möte, träffning; bemötande, behandling.
Kohti (**-en**), s. riktning emot ngt; det som är måttligt; käytetään enimmästi *postponitionina* ja merkitsee: åt .. till; — **-oikeus**, forum, laglig domstol; — **-päinen**, omedelbar, direkt; extemporal; impromptu; — **-suora**, lodrät, vinkelrät.

Kohtu, a. det som är måttligt; 2) qved, moderlif, sköte; — **-hinta**, lagomt l. moderat pris — **-dunhedelmä**, lifafrukt.

Kohtuudellinen, a. återhållsam.

Kohtuullinen, a. måttlig, lagom, billig, moderat, passelig, försvarlig, tillbörlig, skällig, tarflig.

Kohtuus, s. måttlighet, medelmåtta, måtta, billighet, reson; kohtuutta pitävä, återhållsam.

Kohtuuton, a. omåttlig, obillig, oskällig.

Kohu, s. sus, brus, sorl, prat, rykte.

Kohva, s. skorpa, isakorpa, svallis; — **-jää**, skrafvelis.

Koi, s. ljusstrimma, dagbräckning, gryning, öster; 2) mal, mott; qvesa, fulslag; — **-maruna**, åbrodd; — **-ntähti**, morgonstjerna; — **-ruoho**, malört.

Koikahuttaa, v. tar ett skutt, svänger l. vänder hastigt; astui koikahutti, steg raskt l. med ett skutt.

Koikeloitsee, v. tar långa steg, går med l. i svängningar, åbakar sig.

Koikeroitsee, **-kertelee**, v. slingrar sig, vrider sig som en mask.

Koikka, a. krokig, krok- och långbent.

Koikkaa, **-kailee**, v. tar långa steg, går svängande, kretsar; skuffar; gestikulerar.

Koikkaus, s. släng, luftsprång, gest.

Koikku, s. hängmatta, koj.

Koikkuu, v. går vaggande, svänger, flaxar; kraxar.

Koikottaa, **-telee**, v. röres vaggande l. kretsande; sträcker sig, masar sig; kraxar fortfarande.

Koillinen, a. nordostlig; s. nordost.

Koillis-pohja, s. nordnordost; — **-spuolinen**, nordostlig; — **-stuuli**, nordostlig vind.

Koinen, a. full med mal l. mott.

Koipeaa, **-pelee**, v. stiger på benen, brukar benen, lunkar l. stryker af, löper.

Koipertuu, v. får konvulsioner, stupar (af slag).

Koipi (-ven), s. ben, fot; benling.

Koipinen, a.; pitkäkoipinen, långbent; kolmikoipinen, af tre benlingar (gjord).

Koira, a. hund; skälm, kanalje, nöt, fåhund; naaras l. imisä k., hynda, tik; pitkä koirana, behandlar som en hund, hundsotterar; — **-koppeli**, hundkoppel; — **-nhaumas**, hundtand; spefogel, skälm, putsmakare; — **-nheisipuu**, olvon, hundtry; — **-nhinta**,

spottstyfver, rampris; — **-njuoni**, hundknepp, skurkstreck; — **-nkoppi**, hundkoja; — **-nkuono**, hundnos; björkticka; — **-nkuonolainen**, hundturk, kalmuck; — **-nkuri**, skälmstycke, narraktighet; — **-nkurinen**, illparig, skälmaktig; — **-nlenka**, hundhäk; spelorre, skalk; — **-nparinen**, hundaktig, hundisk, skalkaktig; — **-npenikka**, hundvalp; — **-nputki**, hundloka; — **-nrueho**, bundexing; — **-nsilmä**, hundöga; skalk, spefogel, spektakelmakare, gäck; — **-ntyö**, hundarbete; skälmstycke, skurkstreck; — **-pari**, ett koppel l. par hunder; — **-tarha**, hundgård.

Koiraillee, v. är konstig l. stygg, krånglar.

Koirain (-imen), s. ståndare (i väster).

Koirallinen l. **koiramainen**, a. hundaktig, hundfatt, nötaktig, stygg.

Koiras (-ksen), s. hane; — **-hanhi**, gåskarl; — **-höylä**, fals- l. spånthylv; — **-kettu**, räfhane; — **-puoli**, hankön l. -slägte.

Koirastaa, **-telee**, v. är hundisk.

Koirastuu, v. blir hundaktig l. stygg; blir förskämd, häreknar.

Koirikas, a. hundaktig; hundrik.

Koirii, v. bortplockar hanblomster, utväljer hanarne, rensar (lin).

Koirittelee, v. betar sig hundaktigt l. sjelfsväldigt, skalkas, krånglar.

Koirus, s. skalk, skälm.

Koirus, s. hundaktighet, tillgjordhet, stygghet, skälmaktighet, pojkestreck, skälm- l. bofstycke.

Koiska, s. släde (med sidbräder).

Koiskallee, v. sträcker sig; bannas.

Koiso, s. qvesa, fulslag; mal; malört, trollbär; — **-npuu**, qvesved.

Koistuu, v. blir full med mal.

Koitar, s. aurora, daggryning.

Koite, s. gryning, dagning; päivän k., daggryning l. -bräckning, dagning.

Koito, a. rå, kall; usel, eländig.

Koittaa, v. gryr, dagas; päivän koittaessa, vid dagbräckningen l. -gryningen.

Koittaa, **-ttelee**, y. m., k. Koettaa, j. n. e.

Koitto, s. gryning, dagning; stråleken, återglans.

Koittuu, v. lyser fram, uppgår, härleder sig, utvecklas; 2) hinner, kommer, verkar, vankas; mieleni k., jag känner lust, jag längtar; k. taudista, tillfrisknar; k. rannalle, slipper till

l. när stranden; se k. minulle, det blir mig till nytta, sådant vankas mig.

Koivahainen, s. (*Kalov.*) björk.

Koivellinen, a. försedd med ben l. fötter.

Koiveton, a. utan ben l. fötter.

Koivettaa, v. förser med ben, öfverdrager med bening; sätter med under en; brukar benen, kilar l. skalar l. gnor af.

Koivikas, a. med starka l. tjocka l. många ben; — s. handske l. sko af benlingar.

Koivikko, -sto, s. björkskog, björklund, björkbestånd.

Koivu, s. björk; aho- l. arokoivu, kort och tjock björk; hyötykoivu, lång och frodig björk; pahka- l. visakoivu, maasurbjörk; riippakoivu, hängbjörk; vaivaiskoivu, dvergbjörk; — -halko, björkved; — -lintu, grönsaka; — -metsä, björkskog; — -nhilli, björkkol; — -nkänsä, björkticka; — -npahka, björkknöl; — -n-terva, björktjära, näfverolja; — -puu, björkträd l. ved, björkvrake. — *ruus*

Koivuinen, a. af björk, björk-, björkrik.

Kojahtaa, v. ljuder doft, dimper.

Kojamo, s. stor hanlax; obåke.

Kojo, s. kallt luftdrag; groft föremål, obåke.

Kojottaa, v. kyler; går lång och rak, bröstar l. kromar sig.

Koju, s. koja, hydda, krype, marknadsstånd, skjul, hytt, kabyss; — -reki, kursläde.

Kokallinen, a. försedd med för, vid fören varande.

Kokalmus, s. hafstång; konstverk.

Kokar, k. **Kokkare**.

Kokartuu, v. blir klimpig l. kokig, klimpar sig.

Kokastelee, v. utsträcker halsen, tittar, gapar, höjer hufvudet, stoltserar.

Kokaton, a. utan för l. spets; vrt. **Kokka**,

Kokee, v. erfår, röner; försöker, söker (*att*), sträfvar; k. käydä, försöker gå; k. saada, söker att få; sai kokea, fick pröfva l. försöka l. erfara; k. verkkoja, vitjar n.ä.

Kokeellinen, a. empirisk; experimental.

Kokeilee, v. experimenterar.

Kokelas, s. kandidat.

Kokema, s. det försökta, rönta y. m.; försök, sträfvan, rön.

Kokematon, a. oefaren, oförfaren, obevandrad, obepröfvad; ovtjäd.

Kokemus, s. erfarenhet; försök; vitjning.

Kokenut (-een), a. part. erfaren, förfa-

ren, bevandrad, den som försökt l. pröfvat.

Kokittaa, v. kockar, hushållar, lagar mat; förser med för l. framstam.

Kokka, s. spets, ända, hufvud, framstam, fören; tapp, klimp; — -kerto-mus, anekdot; — -masto, förmast; — -puhe, infall, qvickhet, vits; — -puu, bogspröt; kroktrå.

Kokkaa, -ilee, v. spelar puts, blir skälmskt, ser snedt, går upprätt, stoltserar; 2) kockar, sysslar med kokning.

Kokkare, s. klimp, koka; — -äes, kok-harf.

Kokkareinen, -cellinen, a. klimpig, kokig.

Kokkaroitau, v. blir klimpig l. kokig, fylles med kokor.

Kokkeli, s. klimp; ystad mjölk; munn-kokkeli, ägröra.

[Kokki, s. tärna (*fogel*); 2) loft, balkong; 3) kook; — -kirja, kokbok; — -pötkä, kooks- l. kökspojke.

Kokko, s. kummel, hög, stapel, vårdkase; (*Kalov.*) örn (*kotka*); ruiskokko, rågsfyl; polttaa kokkoa, bränner lusteld l. kase; — -valkea, kaseld.

[Koko, s. hop, hög, helhet; dimensioner, storlek, volym, format; — a. indekl. hel, total, brutto; dugtig; — adv. helt, ganska, alldeles; k. ja arvo, skrot och korn; huoneen k., rummets storlek l. dimensioner; kirjan k., bokens format l. storlek; k. leipä, hela brödet l. kakan; k. mailma, hela världen, universum; sinäpä olet k. mies, du är ju en hel l. präktig karl; k. hyvä asia, helt l. särdeles god sak; — koossa, i en hop, ihop, tillhoppa, tillsammans; k. oltassa, under sammankomsten; — kokoon, till en hop, tillhoppa, tillsammans; ajaa k. driver tillsammans, föser ihop; käskäe k., sammankallar; menee k., går ihop, sammandrar sig; — koolla, koolle, tillhoppa; k. oltassa, under sammanvaron; panee k., lägger i en hop, samlar; — koolta, ymnigt; till formatet, till kroppsbyggnaden; — kokonansa l. kokonsan, hel och hällen, total, helt och hållet, helt, alldeles, i grund, rent af; k. paistunut, märkä, genomstekt, genomvät; syö k., äter hel och hällen l. såsom hel l. som den går och står; — -orja, lifegen; — -sisarukset, hel-syster l. -sykon; — -villainen, hel-

koine
(-juon)
ent. lin

ylle; — **-veljekset**, helbröder l. -sykon.

Kokoa, v. samlar, församlar, hopar, sammankjuter, lägger i hög, högar, inkasserar, inbergar; k. voimansa yhteen, koncentrerar sina krafter; hyvin koottu saarna, en väl hop-satt predikan.

Kokoaminen, s. samlande, insamling, j. n. e.

Kokoelma, s. samling.

Kokolle, v. samlar småningom, insamlar, plockar, hopskrapar; vrt. **Kokoa**.

Kokoilema, s. insamling.

Kokoilija, s. samlare.

Kokoinen, a. af viss storlek; jonkin k., af lika storlek som l. jernstor med ngn; elefantin k., af en elefants storlek; he ovat yhdenk., de äro af lika storlek l. dimensioner l. jernstora; kokoisensa, i kroppstorlek.

Kokoisa, a. något stor, fyllig, voluminös, storvärt, reslig.

Kokoisuudellinen, a. kvantitativ.

Kokoisuus, s. kvantitet; yhdenk., lika storlek, jernstorlek.

Kokonainen, a. hel, total, full, fullständig, massiv, hel och hällen, odelad; k. leipä, en hel kaka; k. päivä, en hel l. full dag, dagen igenom; sormus on k., ringen är massiv; sai kiven irti kokonaisenaan, fick stenen lös hel l. fullständig l. okrossad.

Kokonaisesti, adv. helt, fullständigt.

Kokonaisuus, s. helhet, totalitet, fullständighet; sammanhang; det hela, ett helt.

Kokoominen, k. **Kokoaminen**.

Kokoon-ajo, s. hopdrifning; — **-keräys**, insamling, sammanskott; — **-kutsumus**, sammankallelse, uppåd; — **-pano**, sammansättning, hopsättning, uppsättning, komposition, sammanskott; — **-saanti**, sammanskott, hopskaffning; — **-tulo**, sammankomst, sammanträde.

Kokoonnuttaa, v. låter samlas, församlar, sammankallar.

Kokoontuu, v. samlas, kommer tillsammans, sammanträder, hopar l. samlar sig.

Kokottaa, v. utsträcker; pekar; fram-ricker (med utsträckt hand); står och väntar, dröjer.

Kokountuu, k. **Kokoontuu**.

Kokous (-ksen), s. samling, församling, insamling, sammankomst, sammanträ-

de, möte, stämma, kongress; kunnan-, kirkonk., kommunal-, kyrkostämma; maanviljelys-k., landbruksmöte; johtokunnan k., direktionens sammanträde; kansan k., folksamling l. sammankomst; koulu k., skolmöte l. kongress; — **-huone**, sessionsrum, möteslokal; — **-kulut**, passivolans; — **-paikka**, samlingsplats, mötesort l. -plats; — **-päivä**, mötesdag, sessionsdag; inställeldag.

Kokoutuu, -ouu, k. **Kokountuu**.

Koksahtaa, v. dimper; skuttar.

Koksahuttaa, v. (*Kalev.*) slänger, dänger.

Koksantaa, v. (*Kalev.*) hoppar, skuttar, svänger sig upp.

Kola, s. stång, stake, käpp med tvärsål, ugnsraka, brandstake.

Kolaa, v. bullrar, skramlar, slamrar.

Kolahdus, s. hastigt buller l. slag, smäll, skräll, slag, kolf, olycksfall.

Kolahtaa, v. smäller l. skräller hastigt, bullrar l. dånar till.

Kolahuttaa, v. förorsakar l. ger en smäll l. kolf, smäller l. bultar till, förorsakar buller.

Kolakka, k. **Kolea**.

Kolari, s. kolare; den som begagnar kola; bullrare, stojare.

Kolea, a. doft l. groft ljudande; kylig, kulen; knagglig, gropig, ojemn.

Kolehti, s. kollekt.

Kolehtii, v. slamrar; trollar.

Koleikko, s. ojemn väg, stenhöster.

Koleinen, k. **Kolea** j. **Koluinen**.

Kolerinen, a. kolerisk.

Kolhaa, -ii, v. hugger groft, slår groft l. vårdalöst, hugger, stöter, bultar.

Kolho, s. söndrigt kärl, skrälle; (*kuv.*) skrälle, grobian, obåke, dummerjöns.

Koli, s.; panee kolin kolia, slamrar och skramlar, dånar och dunkar.

Koli, a. kal; s. halka; kolly.

Kolia, k. **Kolea**.

Kolikko, s. rubelstykke, slant, pluring. *Kolikko*

Kolina, s. skramlande, skrammel, slammer, buller, rammel.

Kolisee, v. skramlar, slamrar, bullrar, dånar.

Kolistaa, -elee, v. bullrar, bultar, skramlar, slamrar.

Kolistin, s. bultnings- l. skrammelverktyg l. -don; tandjern.

Kolistuttaa, -isuttaa, v. har att bullra l. bulta l. slamra, bullrar l. bultar med.

Kolistuu, v. blir ojemn l. skroflig; blir kylig; vrt. **Kolea**.

Kolja, s. kolja; jätte, rese.
Koljo, s. koloss, strykare, grobian; 2) (= kolju) sadelknapp.
Kolkahtaa, -eleä, v. smäller l. skräller till, bultar l. dånar till.
Kolkallinen, a. försedd med l. hörande till hörn l. kant, på hörnet varande; 2) skällbärande.
Kolkastaa, v. är dyster, fördystrar; 2) klubbar fisk under isen.
Kolke, s. klappning, klapper, bultning, smäll, dån.
Kolketa, sanasta **Kolkkenee**.
Kolkistaa, v. gör kantig; fördystrar.
Kolkistuu, v. blir kantig l. skarp l. oländig, blir ful l. kylig, fördystras.
Kolkka, s. hörn, kant; 2) kolf, stötel; qvarnklapp; 3) skälla; k. **Kolea** j. **Kolkko**.
Kolkkaa, v. klappar, bultar, klämtar, skramlar, smäller.
Kolkaalee, v. k. edell.; (*Kalev.*) talar vresigt, snäser.
Kolkkainen, a. hörande till hörn, kolf y. m.; kolmi-, neliskolkkainen, tre-, fyrbörnig.
Kolkkare, s. skramlande ting, skramla, klapp, skrammel- l. klapperverk.
Kolkkaroitsee, v. bullrar, stöflar, stökar, skolkar.
Kolkkaus, s. klappning, bultning, klämtning, skräll, smäll.
Kolkkenee, k. **Kolkkonee**.
Kolkkina, k. **Kolke**.
Kolko, a. dyster, hemsk, ödalig, tom, enslig, ovänlig, kall, kulen, kärf, oländig; k. maa, oländig l. stenig mark; dyster l. ödalig trakt; k. mies, dyster l. kärf l. trumpen karl; k. häni, dof l. hemsk röst; k. ilma, kylig l. dyster väderlek.
Kolko, s. fördjupning, grop.
Kolkkonee, v. blir dystrare l. dyster, blir kulnare j. n. e.; vrt. **Kolkko**.
Kolkkuu, v. dunkar, bultar, knakar, skramlar, runkar.
Kolkontuu, -stuu, v. blir dyster l. kulen, fördystras; kolkostuu oloansa, anser l. finner sitt lif dystert l. ensligt.
Kolkosti, adv. dystert, hemskt, kärt.
Kolkutin, s. klappholts l. -bult, (*port*) klapp.
Kolkuttaa, -teleä, v. bultar l. dunkar på, klappar l. klappar l. slamar på l. med ngt; runkar l. skakar på.
Kolkuttelu, -utus, s. klappning, bultning j. n. e.

Kollaa, -astaa, v. stöflar, bullrar, stökar, gör nattbesök.
Kollahtaa, v. faller undan, faller, försvinner; slår till.
Kollatioitsee, v. kollisionerar.
Kollegi, -io, s. collegium; — **nneuvos**, kollegiiråd.
Kollehta, s. kollekt (*rukous*).
Kolli, s. löpek katt l. hund, hankatt: kläpp, skrikhals.
Kollo, s. spets, hympel; hufvudsalle.
Kollottaa, -teleä, v. lunkar, stultar, går famlande, gör enförnigt l. orörligt: itkee k., gräter groft l. högljudt.
Kolmannesittain, adv. tertialiter.
Kolmannes, -us, s. tredjedel, treding, tertial; — **-jyvät**, tertialspanmål.
Kolmannesti, adv. för tredje gången.
Kolmas (-nnen), num. ord. tredje; pl. kolmannet, (*Kalev.*) tredjedelen: k. osa, tredjedel; k. kymmen. tredje tiotalet; — **-kertainen**, tertiar; för tredje gången; — **-kolmatta**, den tjugutredje; — **-kymmenes**, trettionde; — **-luokkainen**, tredjeklassist. tertian; — **-sadas**, den trehundra: — **-toista**, trettande.
Kolmasti, adv. tre gånger.
Kolme, num. card. tre, trenne; s. trea: k. kertaa, tre gånger, trefaldigt: kolmetansa, kolmen kesken. på tre man hand; kolmin kerroin, tredubbel, trefaldt; on kolmen keran, är tredubbel, ligger trefaldt; — **-kolmatta**, tjugutre; — **-kymmenes**, den trettionde; — **-kymmentä**, trettio; — **-nkertainen**, tredubbel, trefaldigt; — **-nlainen**, treggehand, af tre slag; — **-nmerkki**, trea, siffran tre; — **-sadas**, den trehundra; — **-toista**, tretton; — **-tuhannes**, den tretusende; — **-viidettä**, fyratiotre; — **-yhteys**, treenighet.
Kolmelta, k. **Kolmio**.
Kolmentaa, v. tredubblar.
Kolmesti, adv. tre gånger, trefaldt l. -dubbel.
Kolmia, s.; kolmiolla, på tre håll; i. tre delar; jakaa kolmiaksi l. kolmia, skiftar i tre delar, tredelar; — **-viljelys**, treskiftesbruk.
Kolmi-haara, s. treudd; — **-haarainen**, tregrenig; — **-hankainen**, med tre par årar; — **-jako**, treskifte, tredelning; — **-jakoinen**, tredelt, treskiftes; — **-jalka**, trefot; — **-kansinen**, tredäckad; — **-kanta**, trehörning, tre-

kart; — **-koipinen**, af tre benlingar gjord; — **-kolkainen**, triangulär, trehörnig; — **-kulma**, trekant l. -hörning, triangel; — **-kulmainen**, trekantig l. -vinklig; — **-kunta**, trio, triumvirat; — **-kymmenvuotias** l. **-vuotinen**, trettioårig; — **-laita**, treböring; — **-liitto**, trippellians; — **-lohkoinen**, i tre skiften; — **-luku**, tretal; trilogi; — **-lukuinen**, med tre kapitel l. lektioner; — **-lunun-lasku**, regula-de-tri; — **-miehistö**, triumvirat; — **-naulainen**, försedd med tre spikar; tre skålpunds; trepundig (*kanuuna*); — **-nkertainen**, tredubbel l. -faldig; — **-palstainen**, trespaltig; — **-päinen**, med tre ändar l. hufvuden, trehöfdad, trendig; — **-silmä**, trea (*i kort*); — **-solmuinen**, treledad; — **-sulka**, med tre fjädrar försedd, trefjädrad; — **-säinen**, -säikeinen, tresträngig; — **-talvias**, tre vintrar l. år gammal; — **-valjaikko**, trespann; — **-valjainen**, -vetoinen, trespänd; **-viivainen**, trestruken; — **-vuoroinen**, treskiftes; — **-vuotias**, -**vuotinen**, treårig; — **-väriö**, trikolor; — **-yhteinen**, treenig, trefaldig; — **-yh-teys**, treenighet, trefaldighet; — **-ääninen**, trestämmig; — **-öinen**, tre nätter gammal.

Kolmikas, s. triangel (*soitin*).

Kolmikko, s. trekant; tretal, trilogi, triad, trio; — **-mies**, triumvir.

Kolmin, adv. tre och tre, tre i sender.

Kolminainen, a. trefaldig l. -dubbel; treenig; — **-naisviljelys**, tredingsbruk.

Kolminaisuus, s. trefaldighet, treenighet; kolminaisuudenpäivä l. sunnuntai, trefaldighetsdag l. söndag.

Kolmio, s. triangel; trio; — **-mitanto**, trigonometri; — **-nnuotoinen**, triangulär, triangelformig.

Kolmisin, adv. på tremanhand.

Kolmislaulu, -**soitto**, s. trio, tersett.

Kolmistaa, v. triplicerar.

Kolmittaa, -**ttelee**, v. delar i hopar l. flockar om tre, lägger tre i sender, tredelar; gör trefaldig.

Kolmittain l. **kolmittaisin**, adv. tre i sender, tre och tre, tre om tre, tre tillsammans, i flockar af tre.

Kelmonen, -**unen**, s.; pl. kolmoset, trillingar.

Kolmus, s. triad, tretal.

Kelo, s. inskränning, ingröpfung, urhålk-

ning, ihållighet, håla, grop, klyfta, revfa, fodral, hylsa; on koloilla, har ihålligheter l. gropar, är hållig l. gropig; — **-puu**, bleckadt träd; — **-rauta**, katjern.

Koloinen, s. som har inskränningar l. hålligheter, hållig, full med hålör.

Kolonna, s. kolonn.

Kolonnisto, s. kolonnad.

Koloo, -**oilee**, v. gör inskränningar, urhållkar, bleckar, afskalas, katar, skrapar.

Kolottaa, v. bleckar, afskalas, skalar, gnagar; värker; påktäni k., jag har hufvudvärk, mitt hufvud värker.

Kolottaja, s. afskalare; värk, gikt.

Kolottuu, v. blir skafd l. gnagad, blir urhållad l. ihållig.

Kolotus, s. bleckning, afskalning; värk, giktvärk.

Kolountuu, v. afskalas, blir skafd.

Kolpaa, -**ii**, v. slår, pryglar.

Kolpakko, s. bögare, pokal, remmare, skål.

Kolpitsa, s. golfkällare.

Kolpus, s. söler, drönare, släper.

Kolskaa, -**uu**, v. skramlar l. rasslar hårdt.

Koltsu, s. (*Kalev*) ring, band.

Koltti, s. kolt; hödyna.

Koltto, s. ingröpfung, skrynkla, veck, fals; spratt.

Kolttu, -**tuska**, s. (*Kalev*) örhänge, grannlåt.

Kolu, s. stenköster; — a. dyster, unken, obehaglig.

Koluinen, a. stenig, oländig; dyster.

Koluuttaa, k. **Kolistaa**.

Kolvaa, v. klubbar, kolvvar.

Kolvi, s. kolf.

Komaa, -**ajaa**, v. ljuder doft l. ihålligt, dånar, skallar.

Komahtaa, -**elee**, v. skallar till doft, faller dunkande, smäller till.

Komakka, a. doft ljudande; stolt, prydlig.

Komaa, s. doft ljud l. skall; stöt, knuff.

Komea, s. ståtlig, präktig, dugtig, lysande; doft ljudande; (*Kalev*) grann, vacker.

Komeasti, adv. ståtligt, med ståt, förträffligt.

Komehikko, s. öde skog, kärrmark.

Komeilee, v. ståtar, prunkar, prälar.

Komelijantti, s. komediant.

Komendantti, s. komendant.

Komennus, s. kommando; försköning; — **-asia**, kommandomål; — **-kunta**, kommandering (*trupp*); — **-sana**, kommandoord.

Komentaa, v. kommenderar; on komennettavana, står under ens kommando; k. erilleen, afkommenderar; 2) gör ståtlig, förskönar.

Komentaja, s. kommandör.

Komento, s. kommando; kommendering; skick, ordning, bestyr; — **-sauva**, kommandostaf.

Komero, s. nisch, fack, gömme, låda, skåp, durk.

Komeus, s. ståtlig, ståt, prakt, prunk; dånande egenskap.

Komisari, -rjus, s. kommissarie.

Komisee, k. **Komajaa**.

Komisajooni s. kommission; — **-maanmittari**, s. kommissionslandtmätare; — **-tuomari**, egodelningsrättsordförande.

Komistaa, v. har att dånå l. ljuda; skakar bort (*med dån*); 2) gör ståtlig, förskönar.

Komitea, s. komité; — k. Suomen asioita varten, komitén för finska ärendena.

Komma, s. komma; 2) snäcka.

Komme (-mpeen), s. anstöt, ofärd; knep, stämpling; gömsle.

Kommelus, s. stöt, tillstöt, motgång, ofall.

Kommittaa, v. kommaterar.

Kommolukko, s. stocklås.

Komo, a. ihålig, tom; s. håla.

Kompa, k. **Komppa**.

Kompalee, v. är ränkfull, ställer för-såt; ger stickord.

Kompastus, s. snafvande, stupning, stöt, ofall; — **-kallio**, förgargelseklippa.

Kompastuu, v. snafvar l. staplar (*omot ngt*), stupar.

Kompe, k. **Komme**.

Kompelo, k. **Kömpelö**.

Kompil, v. kråler, kryper, traskar.

Komposti, s. kompost.

Kompotti, s. kompott.

Komppa, s. stöt; infall, glosa; liten upphöjning; — **-sana**, stickord, spe-glosa.

Komppaa, -ilee, v. staplar; ger stickord.

Komppania, s. kompani; — **-npäällik-kö**, kompanichef.

Kompromi, s. kompromis; — **-mies**, kompromissarie; — **-oikeus**, kompromis; egodelningsrätt.

Kompsahtaa, v. faller tungt l. med dån, stupar.

Kompsii, v. gräfrer i fickorna.

Kompsis, int. klums; hopp!

Kompsu, s. diverse saker, effekter, skräp-saker.

Kompuroitsee, v. går snafvande l. vacklande; stapplar, stomlar, stultar.

Komu, s. doft ljud l. buller; ståt, pomp; unkenhet, unken lukt; haisee l. tullee komulta, luktar unket; — **-pu-ku**, praktdrägt.

Komuinen, a. unken, möjlig.

Komullinen, a. pompös.

Komuuntuu, v. blir unken l. dammig l. möjlig.

Komuutti, s. kommod.

Konakko, s. kräfhåla, kryphål.

Kone, s. maskin; redskap, instrument; fint, knep; — **-menoinen**, mekanisk; — **-mies**, mekaniker; maskinist; — **-niekka**, -**taiturei**, mekaniker; — **-pa-ja**, maskinverkstad, mekanisk verkstad; — **-taito**, mekanik.

Koneellinen, a. försedd med maskin l. redskap, mekanisk, konstnäslig, maskinmässig; konstig, ränkfull.

Konehtii, -oilee, v. gör puts, spektaklar, konstlar; hägrar, skullar.

Koneikas, a. konstig, krånglig, burlesk.

Koneisto, s. maskineri.

Konelo, s. liten vik, vikbotten, djup in-skärning; larm, skrammel.

Konemoinen, a. mekanisk.

Kongeltaa, -rtaa, v. går l. gör ovigt l. tölpigt.

Koni, s. kamp, hästkrake.

Konka, k. **Konka**.

Konkari, s. gängare, klippare; — **-käynti**, passgång.

Konkaroitsee, v. slår slingerbultar, slingrar.

Konkelo, -ro, s. bugt på träd l. gren, knyla; vindfälla.

Konki, s. gång (esim. kirkossa); om-gång l. gång (*af hästskor*).

Konkinta, s. vacklande, stämpling, rultande.

Konkka, s. ro, höft; ngt uppstående; — **-luu**, höftben.

Konkkii, v. går vacklande l. trögt, stapp-lar fram, rultar.

Konkkuuttaa, v. drager mödosamt, släpar, konkar.

Konko, s. ngt uppstående; — **-nenä**, örnäsa, romersk näsa.

Konkottaa, v. lunkar, skumpar; k. **Konk-kuttaa**.

Konkuua, v. går trögt, kryper fram.

Konkurssi, s. konkurs; — **-pesä**, -**ta-**

- vara**, konkursmassa; — **-selvitys**, -snoritus, konkursliqvid, -utredning.
- Konna**, s. padda, groda, källfrö; skurk, bof, kanalje, skålm, -skalk, gycklare; — **-njuoni**, **-nkoukku**, skålmstycke, knep, kpris, intrig; — **-nkutu**, grodrom; — **-nparinen**, skålmaktig; — **-ntyö**, bofstreck, skålmstycke.
- Konnailee**, **-iftelee**, v. illparas, är skålmaktig, beter sig som en skålm.
- Konnallinen**, **konnainen**, a. skålmaktig, skåmlös, illparig.
- Konnikka**, s. (*Kalev*) groda, padda.
- Konnallinen**, a. hörande till hemman, egande hemman; — s. hemmans- l. fastighetsegare.
- Konnuton**, a. utan hemman, icke fastighet egande.
- Konnuus**, s. skurkaktighet, skålmeri.
- Kono**, k. **Konko**.
- Konsa**, k. **Koska**.
- Konsehti**, s. koncept.
- Konseli**, s. konselj.
- Konsistori**, s. konsistorium.
- Konsistorillinen**, a. konsistoriel.
- Konstallee**, v. konstlar, brukar konst, brukar knep.
- Konstelijaa**, a. konstig, krånglig.
- Konsti**, s. konst, konstgrepp, knep; tekee konsteja, gör konst; — **-kalu**, konstsak; — **-laitos**, konstapparat; — **-noppinut**, konstfaren; — **-teko**, konstarbete l. -verk; — **-tekoinen**, konstgjord.
- Konstikas** l. **konstillinen**, a. full af konst, konstig, krånglig, konstlad, konstnäslig.
- Konstittelee**, v. konstlar; konstiteltu, tillkonstlad.
- Konsuli**, s. konsul.
- Kontillinen**, a. som har kont l. näfverrensel; — s. en kont full.
- Kontinkantaja**, s. sqvallerbytt, sqvallrare, baktalare.
- Kontio**, s. björn, nalle. *kontio = konte*
- Kontistun**, v. blir stel l. styf af köld; skrupnar ihop.
- Kontitsee**, v. löper med svaller, sqvallrar, förtalar.
- Kontrahti**, s. kontrakt; — **-kunta**, kontrakt, prosteri; — **-dinmukainen**, kontraktseilig.
- Kontta**, s. stelhet (*af köld*); käd det ovat kontassa, händerna äro styfva l. stela af köld; k. **Kontti**: — **-käsi**, **-kätinen**, val- l. dvalhänd; — **-nuotta**, pulenot.
- Konttaa**, v. kryper.
- Konttantaa**, v. har att l. låter krypa; har att styfna.
- Kontti**, s. fot, skenben, ben; on konttillansa, ligger på knä.
- Kontti**, s. näfverrensel, rensel, kont; kanta konttia (*fig.*), löper med sqvaller; — **-mies**, man med kont, renselbärare; sqvallrare, baktalare; — **-porvari**, kalkborgare.
- Konttoori**, s. kontor.
- Konttun**, v. blir styf l. stel (*af köld*).
- Kontu**, s. hemman, jordlägenhet; kreaturafoder; roek. = *kuotto*.
- Konvehti**, s. konfekt.
- Kontustaa**, v. kryper.
- Kookas**, a. ansenlig, storväxt, realig, volunnös.
- Koolla**, k. **Koko**; — **-olo**, sammankomst.
- Koollinen**, a. kvantitativ.
- Koonta**, s. samlande, hopsamling.
- Koossa**, k. **Koko**; — **-olo**, sammankomst, sammanträde; — **-pysyntä**, koheesion, sammanhang, konsistens.
- Koossa**, s. namnsdagsförtäring.
- Koota**, sanasta **Kokoa**.
- Kopahtaa**, v. smäller till, dånar l. knallar hastigt.
- Kopahuttaa**, v. smäller l. slår till (*med något*).
- Kopajaa**, k. **Kopisee**.
- Kopakka**, s. slammer, buller, oväsande.
- Kopallinen**, a. försedd med korg; — s. en korg full.
- Kopea**, a. högfärdig, bål, förmäten, dryg.
- Kopeekka**, s. kopek.
- Kopeilee**, v. högfärdas, är stolt l. stor på sig, stoltserar, storas, poekar på.
- Kopelehtaa**, **-loitsee**, **-roitsee**, v. grabblar, famlar, trefvar, stökar, famlar efter.
- Kopelo**, **-ro**, s. oskicklig, tafatt; famlande; hög, hop.
- Kopera**, a. urgröpt, konkav, krokig, skruppen.
- Kopertaa**, **-rtelee**, v. urgröper; gör oskickligt.
- Kopertun**, v. blir krökt l. hopskruppen, krokmar; blir komlig l. tafatt.
- Kopens**, s. högfärd, bålhet, dryghet.
- Kopia**, s. afskrift, kopia.
- Kopina**, s. doft ljud, buller, bultning, slammer.
- Kopioiminen**, s. kopiering.
- Kopioitsee**, v. afskrifver, afskopierar.
- Kopisee**, v. ljuder doft l. ihålligt, bullrar, klappar, smäller, knackar.

- Kopistaa**, v. knacker på, knaprar, skakar bort.
- Kopittain**, adv. korgtals.
- Koplaa**, -ii, k. **Kopelehtaa**; 2) kopplar.
- Kopoltti**, s. kobolt.
- Koppa**, s. korg, kupa, huf; hatun k., hattkull; viulun k., fiolstomme; ravun k., kräftskal; — **kuoriainen**, skalbägge; — **-mato**, puppa; skalmaek; — **-sana**, stickord.
- Koppaa**, v. smäller, slår, slänger, knacker, knäpper; nappar, kniper, rycker.
- Koppeli**, s. litet rum, ruff, skjul, koja; koppel; — **-viljelys**, koppelbruk.
- Koppelo**, s. koja, hybble, skrub; 2) tjäderhona.
- Koppl**, s. litet rum, koja, cell; boll; kolran k., hundkoja; vesk., fängelse vid vatten och bröd; — **-vankous**, cellfängelse.
- Koppoo**, v. (**Kalev**) rycker till sig, nappar; dänger.
- Koppura**, a. skrofig; skrumpen; onk-sa., är skrynklig l. skrumpen, är stel och krokig; — **-kynsi**, kartnagel; med krogiga fingrar (**varande**).
- Kopra** y. m., k. **Koura** j. n. e.
- Kopru**, s. (**Kalev**) vattenfall, hvirvel.
- Kopsa**, s. korg, näfverkorg; — **-suu**, stormunt, pratmakare.
- Kopsahtaa**, v. ger ett matt l. slapt ljud, dimper ned.
- Kopsii**, -uttaa, v. klappar, klatschar, slår, stöter.
- Kopuli**, a. buller, träta, gräl; hop, binga; matokopuli, maskfull, maskäten.
- Kopura**, k. **Kopera** j. **Koppura**.
- Koputtaa**, -elee v. bultar sakta, bultar l. knacker på, klappar, knaprar, slampar.
- Koraali**, s. koral.
- Koraa**, -htaa, v. rosslar, harklar l. rosslar till.
- Kore**, k. **Koru**.
- Korea**, a. grann, vacker, galant, sirlig; grannlaga, matgrann.
- Koreellinen**, a. sirlig, prydlig; munter.
- Koreilee**, v. pryder; går grann, grannas, prunkar, statar; gör sig rar, krusar, är grannlaga.
- Koreilija**, s. den som pryder, statar m. m., grannlåtsdocka, sprätt.
- Koreileva**, a. part. fallen för prydnader, praktålskande, manerlig.
- Korentaa**, k. **Koristaa** j. **Korottaa**.
- Korento**, s. sästång, bästång, stång; trolleända.
- Koreta**, sanaa **Korkenee**.
- Koreus**, s. grannhet, prydlighet, prakt, ståt; grannlåt, smycke.
- Kori**, s. korg.
- Korilo**, s. ugnaraka, kara.
- Korisee**, v. rosslar, skorrar, harklar; vatsa k., magen kurrar l. bullrar.
- Koristaa**, -elee, v. gör grann, pryder, utsirar, smyckar, dekorerar, utstofferar; 2) har att rossla l. snarka.
- Koriste**, s. smycke, prydnad, sirat, ornament; — **-piirustus**, ornamentsteckning.
- Koristin**, s.; pl. koristimet, nipper, bjefs, krimakrans, grannlåter; — **-kauppias**, nipperhandlare.
- Koristus**, s. smyckande, prydnad; prydnad, sirat, ornament, dekoration; — **-maalari**, dekorationsmålare.
- Korittain**, adv. korgtals, korgvis.
- Korja**, s. korgalåde, slåde, slädkorg.
- Korjaa**, -ilee, v. bergar, tillvaratager, lägger i förvar, bevarar, vårdar, sköter, putsar, ordnar, lagar, reparerar, remonterar, korrigerar; k. pols, bergar bort, skaffar ur vägen l. bort, städar undan, lägger i förvar; k. eloa l. viljaa, inbergar l. inhöstar säd: k. ruoaa, pöydän, afdukar bordet, tager bort maten; kuolema k., döden tager bort; korjaa luusi, packa dig; k. sairaata, vårdar l. sköter en sjuk; k. karjaa, sköter boskapen; k. huonetta, städar rummet; reparerar l. omlagar ett rum l. hus; k. pesää, valkeata, rör l. lagar om elden; k. kirjoitusta, korrigerar l. rättar en skrift; k. kirjaa, förbättrar boken; k. hiuksiansa, ordnar l. laggar sitt hår.
- Korjaus**, s. bergning, borttagning, skötsel, reparation, remont, rättelse, korrigering, korrektur; vrt. **Korjaa**.
- Korjaantau**, -utau, v. blir upprättad, kommer i skick.
- Korjauttaa**, v. låter berga l. sköta l. reparera y. m.; vrt. **Korjaa**.
- Korju** l. **Korjuu**, s. bergning, inbergning, vård, skötsel, ans, rykt, städning, skick; ide, lysa; se on hyvässä korjussa, det är i godt förvar; är i godt skick, är väl skött l. häfadt (**om åker, hemman**); ottas korjustansa, tager derifrån dit man lagt, tager från sitt förvar l. sin gömma; vrt. **Korjaa**.

Korkea, a. hög, upphöjd; k-lla källä, med hög röst, ljudligt; k. arvo, högt värde l. anseende, hög rang; k-n esivallan luvalla, med högvederbörligt tillstånd; k-t ajatukses, höga l. upphöjda tankar; k-lla, högt (*uppe*); k-lle, högt (*upp*); k'-lta, högtifrån; från en höjd; neljä kyynärää korkeampi, fyra alnar högre; istuu k-mmalla, sitter högre; nousee k-mmalle, stiger högre (*upp*); korkein vuori, det högsta berg; korkeintansa l. korkeintaan, högst. på sin höjd, till det högsta; on korkeimmallansa, är på sin högsta höjd, kulminerar; tulee, nousee korkeimmalleen, uppnår sitt maximum, når sin höjd, stiger högst l. till sin höjdpunkt; — **aatteinen**, -ajatuksinen, högtänt, högstämmd; — **arvoinen**, höglöf, högvördig, högt uppsett; — **kasvainen**, högväxt; — **kunnainen**, högärevördig; — **mielinen**, högstämmd, anderik; — **muistoinen**, glörfördig; — **mpi-säätyinen**, af högre stånd; — **n-arvoinen**, af högt värde, höglöf; — **n-isoinen**, högtförmäm; — **nsuosiollisesti**, höggunetigt; — **opisto**, högskola; — **pontinen**, högstämmd; — **rantainen**, med höga stränder; — **rintainen**, högbröstad; — **sukuinen**, höggättad, högborn, förmäm; — **suo-siainen**, höggunetigt; — **ääninen**, med hög röst, högljud l. -stämmig.

Korkeasti, adv. högt, ganska; k. autuas, högtesalig; k. jalo, högädel; k. kunnioitettava, höglöf, högvördig, högärevördig; k. kunnioitettu, högtärad l. vördad, högtaktad; k. mainittu, högberömd, högtberörd; k. vapaasukuinen, högvälboren; k. ylistetty, högtlofvad l. -prisad; k. ylistettävä, höglöf.

Korkeimmiten, -mittain, adv. i l. till det högsta, på sin (högsta) höjd, högst.

Korkenee, v. blir högre l. hög, höjes, stegrar, höjer sig.

Korkoinen, a. så hög som, af viss höjd; kyynärän k., af en alns höjd, alns hög; polven k., räckande upp till knäet.

Korkeus, s. höjd, höghet; Keisarillinen Korkeus, Hans Kejsarliga Höghet; luo silmänsä korkeuteen, lyftar sina blickar mot höjden; — **panninta**, afvägning.

Korkitsee, -ttaa, v. korkar.

Korkiton, a. korklös, okorkad.

Korkki, s. kork; — **-ruuvi**, -väännin, korkskruv.

Korko, s. höjd, höjning; ränta, intresse; accent; klack; pään korolta, från hufvudets höjd; kasvaa korkoa, löper med l. bär ränta; alempi k., lägre accent l. ton; saappaan k., stöfvelklack; — **-erä**, räntesats; — **-kanta**, räntefot; — **-kuva**, relief; — **-lappu**, klacklapp; — **-lasku**, intresseräkning; — **-merkki**, accent l. tontecken; — **-määrä**, räntebelopp; räntefot; — **-nimi**, hedersnamn, titel, karakter; — **-seteli** l. **-lippu**, räntekuponng.

Korkoaa, -nee, v. blir hög, förhöjes.

Korkoinen, a. som har klack, beklackad; accentuerad; vrt. **Korko**.

Korkuinen l. **korkunainen**, k. **Korkeuinen**.

Korkuri, s. procentare, ockrare.

Korkuus, k. **Korkeus**.

Korlu, s. prydnad, bjefs, fitter.

Kormano, s. byxficka, ficka.

Kormu, s. rosk; foder; tadel.

Kormuttaa, v. förtalar, tadar, skymfar, gormar.

Kornaa, v. qväker; gnagar.

Kornuaa l. **kornuttaa**, v. gormar, brummar, begär envist, qväker (*samma-kosta*).

Koro, s. inskränning, skära, ränna, reffia, sicka.

Koroinen, a. skärig, refflad.

Koroke, s. förhöjningsmedel, förhöjning.

Korollinen, a. accentuerad, betonad; skärig, rännlad.

Koron-kiskominen, s. procenteri, ocker; — **-kiskuri**, ockrare, procentare; — **-lasku**, ränteberäkning; — **-maksaja**, räntebetalar l. -giftvare.

Koroppa, s. (*Kalev*) vacka, låda.

Korota, sanasta **Korkoaa**.

Koroton, a. accentlös, tonlös, oaccentuerad; räntefri, ofruktbar; klacklös.

Korottaa, v. höjer, gör högre, upphöjer, befordrar, förhöjer, stegrar, lyftar; accentuerar, betonar; klackar, klacklappar; gör skårar.

Korotus, s. förhöjning, upphöjelse, befordran, lyftning; accentuering; — **-määrä**, potens.

Korpelainen, s. ödemarksbo, skogsbo.

Korpi (-ven), s. skogskärr, kärr, vildskog, vildmark, öken; — **-kuisi**, myr-l.

gårgran; — **-metso**, rackelhane; — **-rastas**, björktrast, dubbelrast.
Korpinen, a. kärraktig, full af öde skogar l. ödemarker.
Korppi, s. korp; — **-kotka**, gam; — **-nuoka**, korpmat; spetsbof.
Korppu, s. skorpa; spratt.
Korpraali, s. korpral.
Korraa, v. qväker.
Korrellinen, a. med strå l. stängel försedd, stjelkbärande.
Korrettuu, k. Korttuu.
Korri, s. dopping.
Korrostaa, v. snarkar, knarkar, skrapar, gnagar.
Korsaa, -ilee, v. snarkar.
Korsi (-rren), s. strå, stjelk, halm, stängel; — **-vilja**, stråsed.
Korsii, v. samlar l. plockar strån.
Korsinen, a. stråfull, stjelkig.
Korskaa, k. **Korskun** j. **Kerskaa**.
Korskahtaa, v. frustar l. fräser till, kratschar.
Korskailee, -keilee, v. prålar, talar grant, skryter.
Korskea, a. grann, prålig, sirlig, bål, stolt, spotak.
Korskuu, v. prålar, bröstar sig, skryter; frustar, prustar, snarkar.
-Korsteeni, s. skorsten.
Korsu l. **korsua**, s. hybble, koja, krypin, lada, agnhus.
Korte, s. fråken.
Kortelkko, s. fråkenång l. -vik.
Korteva, a. med frodiga strån, till halmen frodig.
Kortteinen, a. fråkenbevåxt.
Kortteli, s. kvarter.
Kortteeri, s. kvarter, herberge, logi.
Kortti, s. kort; yhdet kortit, en kortlek; — **-peli**, kortspel.
Korttuu, v. bildar l. tar strå, växer till strå, uppvåxer, utvecklar sig.
Koru, s. smycke, grannlåt, paja, leksak; — **-kauppa**, nipper- l. galanterihandel; — **-maalari**, dekorationsmålare; — **-maalaus**, dekorationsmålning.
Korva, s. öra, gehör, handtag; stället invid; korvat humisevat, öronen susa; korvissani l. korviini kuuluu, jag tycker mig höra, det låter i mina öron; ottaa korviinsa, lyssnar till, lånar sina öron; jos se tulee hänen korviinsa l. korvillensa, om det kommer till hans öron; lyö korvalle l. korville, slår på örat, ger örfil; hyvät, tar-

kat korvat, goda, skarpa öron; hyvä l. tarkka korva, godt l. säkert öra l. gehör; saavin korva, öra l. handtag på en så; kosken korvalla, vid l. invid fosen, vid fallet; sillan korvalla, vid ändan l. hufvudet af bron, invid bron; — **-kolttu**, örhänge, örbuckla; — **-kuulo**, öra (*gehör*); hörsågen; — **-lehti**, örlapp l. -fik; hjertblad; — **-marja**, smållfikon; — **-nlehti**, örtipp l. -snibb; — **-nreikä**, hörselgång; — **-ntausta**, stället bakom örat; — **-parta**, polisonger; — **-punsti**, örfil, kindpust; — **-raha**, skottpenningar; — **-rengas**, örring, örhänge; — **-tillikka**, örfil.
Korvaa, v. ersätter, godtgör; lyssnar.
Korvainen, a. med öra l. handtag försedd; kaksikorvainen, tvåörad; pitkäk, långörad; kovak., halsstarvig, genstråfvig, ohörsam.
Korvake, s. litet öra, örlapp, snibb; stipel (*bot.*).
Korvallinen, a. försedd med öra l. handtag; nära l. invid belågen; — s. trakten bakom örat; örngott; kynsii korvallistansa, rifver l. klår sig bakom örat.
Korvaus, s. ersättning, godtgörande, godtgörelse, vederlag; — **-tila**, vederlagshemman.
Korventaa, v. sveder, afsveder, steker, skållar; rintaani k., jag känner sveda i bröstet, det bränner i mitt bröst.
Korventuu, v. blir svedd l. stekt.
Korvettuu, v. blir ödemark, öfverväxer med djup skog; blir svedd l. stekt.
Korvikas, a. snibbig, filkig.
Korvo, s. så; stop.
Korvus, s. stället invid örat; örlapp; örsnibb.
Kos, k. **Ko**.
Kosee, k. **Koskee**.
Kosi, s. frieri; käy kosissa, är l. går på frieri; — **-matka**, frierifärd.
Kosii, v. friar, giljar.
Kosija, s. friare, giljare; talman.
Kosio l. **kosjo**, s. friare, giljare, talman; — **-asia**, frierifärd; — **-mie**, friare, talman; — **-tuumat**, frieritankar l. -planer.
Koska, adv. interr. när? konj. när, då, emedan, när, därför att; k. tulet, när kommer du? koskaan, någonsin; ei koskaan, aldrig, icke någonsin; k. hän oli mennyt, när han hade

gått; k. hän sen tietää, då l. emedan l. efter han vet det.

Koskee, v. rör, vidrör, tangerar, stöter, gäller, angår; k. jotakin l. johonkin sormellansa, vidrör något med fingret; ällä koske häneen, rör icke vid honom; se ei koske häntä l. häneen, det rör l. angår icke honom, det verkar ej på honom (häneen); Suomi k. Venäjään, Finland gränsar l. stöter till Ryssland; se koskee sinuun, det gäller l. rör dig; se ei koske asiaan, det angår l. rör icke saken.

Koskellinen, a. vid l. i forsen varande.

Koskelo, s. skrake, pracka.

Koskema, s. vidröring, det vidrörda; — **-kohta**, **-paikka**, berörings- l. tangeringspunkt.

Koskematon, a. orörd, orubbad, oantastad, oantastelig.

Kosk'en, **kosk'et** j. n. e. = **koska en**, **koska et** j. n. e.

Kosken-haltija, s. strömkarl, forsrå; — **-korva**, stället vid forsen; — **-laskija**, forsfarare, forsstyrman; — **-niska**, sfället ofvanom forsen, strömfäll; — **-perkaus**, strömrrensning.

Koskenta, s. vidröring, beröring.

Kosketin, s. tangent.

Koskettaa, **-ttelee**, v. låter röra, rör, berör, kommer åt.

Koskeva, a. part. vidrörande, berörande, angående; närgående, kännbar, eftertrycklig.

Koski (-en), s. fors, fall; veri juoksi koskena, bloden forsåde; — **-harakka**, **-kara**, strömfare.

Koskinen, a. full af l. besvärad med forsar.

Kosku l. **koskus**, s. granbark.

Koso, a. ymnig, riklig; **kosolta**, ymnigt, rigligen, talrikt; — **-kauppa**, groshandel.

Kosotas, s. femårig ren.

Kosoa, s. häråta, korbelj; k. **Kassa**.

Kosseli, s. årder, trädstock.

Kostaa, v. hämnar, hämnas; vedergäller, gäldar; hindrar, afhåller, motar; kost' Jumala, Gud vedergälle l. löne; k. hyvää pahalla, vedergäller godt med ondt; k. jkulle, hämnas (på) ngn; k. jkulle jkin, hämnas l. tager hämnd på någon för ngt, utkräver hämnd; k. jkun edestä, hämnar ngn; paimen k. karjaa polul-

le, herden vänder l. leder boskapen på stigen.

Kostaja, s. hämnare, vedergällare.

Koste, s. agg, idvatten; fuktighet; förfriskning.

Kostea, a. fuktig, däfvnen, våt; lugn.

Kosteikko, s. oas.

Kosteus, s. fuktighet, fukt; — **-udenmittari**, hygrometer.

Kostentuu, v. fuktas, blir fuktig.

Kosti, s. blaggarn, säckväf, buldan; 2) visit; gäst.

Kositsee, v. undfagnar, herbergerar.

Kosto, s. hämnd, vedergällning; etsii l. pyytää kostoa jkulle jstakin, utkräver hämnd på ngn för ngt; — **-nhalu**, hämndlystnad; — **-nhimo**, hämndbegär, hämndgirighet; — **-nhimoinen**, hämndgirig, hämndlysten; — **-npyynti**, hämndbegär l. -lystnad; — **-sota**, hämndekrig.

Kostokset, s. pl. repressaller.

Kostuke, s. fuktningsmedel l. -ämne, läkemedel, dryck.

Kostumaton, a. som icke blir våt, som ej tar sig, ovederqvicklig.

Kostuttaa, v. fuktar, väter, förkofrar, vederqvicker, läskar.

Kostuu, v. blir fuktig l. däfvnen, fuktas, aväller till, tilltager, tager sig, förkofrar sig, blir bättre l. frisk; maa k., jorden blir fuktig l. bättre; vesi k., vattnet tilltager l. ökes; ei siittä kostu, man blir ej rik l. bättre l. fet deraf l. derpå; oras k., brodden tar sig; k. taudista, tar sig efter sjukdomen.

Kota, s. kåta, tjäll, hydda, kokhus, köl-na; gömme, kapsel.

Kotelo, s. fodral, kapsel, hölster, kupa, hylsa, omslag, snäcka; — **-ntekijä**, fodralmakare.

Kotentaa y. m., k. **Kotiuttaa** j. n. e.

Koti, s. hem, bo; k. ja kontu, hus och hem; menee kotiin l. kotiinsa, går hem l. till hemmet; kodissa, hemma, i hemmet; — **-elan-to**, **-elämä**, hemlif; — **-eläin**, husdjur; — **-kana**, hemhöna l. -duva; — **-kasvuinen**, hemvuxen; — **-kirkko**, huskapell; — **-kuri**, husaga; — **-kutoinen**, hemväfd; — **-köyhä**, husfattig; — **-lupa**, hemlof, permission; — **-lääkitys**, huskur; — **-maa**, hemland, fosterjord l. -bygd; — **-olo**, hemlif, husligt förhållande; — **-opettaja**, husläkare, informator; — **-panoinen**,

hembrygd; — **-palata**, **-pelto**, bol-åker, bolegor, hemakifte l. -åker; — **-pito**, husebehof, det som nyttjas l. hålles hemma; — **-tarve**, husebehof; — **-teollisuus**, hem- l. husslöjd; — **-työ**, hemarbete, hemuppgift; husslöjd; — **-varkaus**, bodrägt, hemstöld; — **-vävy**, hemmåg; vrt **Koto**.

→ **Kotia**, adv. hem; k. päin, hemåt.

) **Kotiin**, adv. hem; — **-kutsumus**, hemkallelse; — **-laskeminen**, hemförlofning; — **-lähetys**, hemsändning; — **-tulo**, hemkomst; — **-tulo-raha** l. **-vero**, hemkallsränta.

Kotilas, s. oastron.

Kotilo, s. snäckla, mussla.

Kotiuttaa, v. hemförlofvar; gör husvarm l. hemmastadd.

Kotiutus, s. hemförlofning.

Kotiutuu, v. kommer hem, blir hemma l. hemmastadd, blir husvarm.

→ **Kotka**, s. örn.

Kotkaa, v. nitar, nådar.

Kotkottaa, v. kacklar, snattrar.

Kotkärry, s. skottkärra.

~ **Koto**, s. hem, bo, hemvist; kodon kesken, inom hus, familjen l. grannarne emellan; on kotona, är hemma; kotonansa, hemma hos sig; — **-apteeke**, husapotek; — **-askare**, hemsyssla, hushållsyssla; — **-asukas**, inföding; — **-halu**, hemlängtan; — **-kasvuinen**, hemfödd, hemafvels, hemvuxen; — **-kylä**, hemby; — **-maa**, hemland, hembygd, fosterjord; — **-mainen**, inhemska, inländsk; — **-maalainen**, inhemska, inländsk; — **-mielinen**, hemkär, hemlängtande; — **-mies**, husvakt, hemkarl; — **-paikka**, hemort, hemvist, hembygd; — **-perä**, hemort, födelseort; (*fig.*) vagga; mistä olet k-ää, hvarifrån l. hvar är du hemma? — **-perä-todistus**, ursprungsbevis; — **-peräinen**, inhemska, hemmahörande; — **-rauha**, hus- l. hemfrid; — **-tekoinen**, hemgjord, hembakad l. -brygd; — **-työ**, hemgjörsmål l. -syssla, hemsöjd; — **-väki**, hemfolk, husefolk; vrt. **Koto**.

→ **Kotoa**, adv. hemifrån.

Kotoinen, a. hemmets, hem-, infödd; inhemska; hemegande, hemmavarande, husslig; on kotoisella, är hemma vid l. inomhus; on Suomesta kotoisin, är hemma från l. i Finland; se ei ole mistään kotoisin, det är föga bevändt därmed.

Kotolainen, s. hemmavarande, hemfödd; den som blir hemma, hem- l. husvakt; inföding, inländing.

Kotona, adv. hemma, inomhus.

Kotoolla, adv. hemma.

Kotoolle, adv. hem.

Kotoolta, adv. hemifrån.

Kotos, s. skjul, kyffe, koja, krypin.

Kottarainen, s. stare; gråsparf, tätting.

Kotti, s. hylsa, puppa; hälk.

Koturi, s. husman, inhysesshjon.

Kotus, k. **Kotos**.

Kotva, s. obestämd tid, stund; kotvan l. kotvasen (aikaa), en stund, någon tid, länge; ei kotvilleen, icke på lång tid.

Kouho, s. löst tillstånd; fåne; grobian, baddare; on kouhollaan, är pösigt, ligger pösigt.

Koukero, s. krok, krokjern, krokigt ting, krökning, böjning.

Koukertaa, -elee, v. kröker, gör krökningar, bugtar l. slingrar sig.

Koukistaa, v. kröker, böjer.

Koukistuu, v. krökes, kroknar, bugtar l. böjer sig.

Koukka, s. krok, krycka, hake.

Koukkaa, v. griper med krok, griper efter, hakar.

Koukkari, s. krokstång l. -staf, kara, raka, hållhake.

Koukkii, k. **Koukkaa** j. **Koukistaa**.

Koukku, s. krok, hake, eldgaffel; krökning, krumbugt, krokväg, knep, vingleri, intrig; (*eräs aura*) ärkrok; on koukussa, är i krok l. krökt l. krokigt; käy koukkun, blir krokig, kröker sig; tekee koukun, gör en krok l. omväg; on koukulla, är i bugt, är krökt; — **-leuka**, krokig hake; krokhakad; — **-nenäinen**, krok-näst; — **-polvi**, kroknä, krokben; — **-sana**, spetsfundighet, speglosa, stickord; — **-selkä**, -selkäinen, krokryggig, svankryggig; — **-äes**, krokharf.

Koukkuaa, v. kröker l. böjer sig.

Koukkulle, v. gör krokhar l. krumbugter, går krokvägar, slingrar sig, krånglar.

Koukkuinen, a. med l. i krökningar, krökt, bugtig, krånglig, knep- l. ränkfull.

Kouko, s. buse, spöke, vidunder, tomte-gubbe, ulf; bobba (*lus*).

Koukukas, -llinen, a. försedd med krok l. krokhar, krökt; konstig, nyckfull, krånglig, intrigant.

Koukuttaa, v. förser med krokur, krokar.

Koukuttelee, v. krumbugtar sig, gör krokur l. krumbugter, vinglar, konstlar, krånglar, intrigerar, trakasserar.

Koukuttelu, -eminen, s. krångleri, vingleri, intrig, trakasserier.

Koulu, s. skola; liksång; käy koulua, går i l. besöker skola; käy koulussa, går i l. besöker skolan; — -asetus, skolordning l. förordning; — -asia, skolfråga, skolangägenhet; — -huone, skolorum; skolhus; — -järjestys, skolordning l. disciplin; — -kunta, skolstat; — -laitos, skolnärättning, läroverk; skolväsende; — -luku, skolestudier; — -mestari, skolmästare; — -neuvosto, skolråd; — -nhoito, skolverket l. -väsendet; — -nkäymätön, ostuderad; — -nkäynti, skolgång; — -nkäynty, studerad, skollärd, uppskolad; — -n-opettaja, skollärare; — -ntapa, skolbruk; — -ntapainen, skolmässig l. -mästerlig, liknande en skola; — -n-ylihallitus, skolöverstyrelse; — -opetus, skolundervisning; — -oppi, skollärdom; — -todistus, skolbetyg; — -toimi, skolbestyr; skolväsende; -toimen ylihallitus, överstyrelsen för skolväsendet; — -toimitus, skolbestyr l. -göromål l. -syssla; — -virasto, skolverk, skolstat.

Koululainen, s. skolelev, skolaris, discipel, alum.

Koulusto, s. skolverket, skolan.

Kouluttaa, v. skolar upp, låter gå i skola, bekostar skola, håller skola.

Kouluttaja, s. skolmästare l. -lärare.

Koulutus, s. uppskolning, skolande, skolkällning, skolgång, undervisning; — -tapa, skolmetod.

Koura, s. näfve, hand, handgrop, göpen, handfull; k-n täysi, en näfve l. göpen full; täysin kourin, med fulla händer; vasaran k., hammarpen; tuulaan k., ljusterhalster.

Kouraa, v. tager l. fattar uti, känner på, griper, grabblar.

Kourainen, a. som har näfve; kovak., hårdhänt; lujak., handfast.

Kourallinen, a. försedd med koura; s. handfull, en näfve l. göpen full; kourallisittain, göpen- l. näftals, i göpnar.

Kouri, s. ruda.

Kourii, k. Kouraa.

Kouristaa, v. klämmer med näfvarne, kniper till, kramar, griper l. hugger

i, klämmer efter; 2) gör rännformig l. kupig, kröker.

Kouristaja, s. den som klämmer l. kramar; kramp, konvulsion.

Kouristau, v. böjer sig i rännform, blir kupig, krökes.

Kourittain, adv. göpen- l. näftals.

Kourtuu, k. Kovertuu.

Koura, s. rännformig, ingröpt, inbörd, skef; — s. ränna, hälk, — -lehti, groblad.

Kouruinen, -mainen, a. rännformig.

Kousa, s. akopa, öskärl; k. Koosa.

Kouto, k. Koito.

Kova, a. hård, fast, sträng, stark, skarp, omild, svår; k. maa, hård mark; k. pää, trögt l. dåligt hufvud; vatsa on kovalla, har hårdt lif, magen är hård; kovaksi keitetty, hårdkokt; k. isäntä, sträng husbonde; k. ihmisen, sträng l. omild l. kallsinnig menniska; k. kipu, svår l. häftig sjukdom; k. pakkanen, stark l. sträng l. skarp köld; k. onni, vidrig lycka, olycka, ofälle, fatalitet; kovaksi onneksi, olyckligtvis, till all olycka; k. ääni, stark röst; — -kiskoinen, hårdäint, hårdhertad; — -korvainen, ohörsam, halsstarrig, treskande; — -kuorimainen, skalbagge; — -luontoinen, som har karg l. hård natur, hårdhertad; ngt sträng; — -nlaatuinen, af hård l. sträng beskaffenhet; — -onninen, olycklig, osäll; — -oppinen, oläraktig; — -osainen, vnslottad; — -pintainen, hårdnackad; som har hård yta; — -pää, som har trögt l. dumt hufvud; — -suinen, styf- l. hårdmunt; — -sydäminen, hårdhertad, hjertlös.

Kovaa, v. härdar; härdnar.

Kovaisee, v. härdar, hväser, slipar.

Kovaisin l. kovasin, s. brynsten, slipsten, bryne.

Kovasti, adv. hårdt, strängt; puhu k., tala högt l. hårdt; itkee k., gråter högljudd; vrt. Kova.

Kovela, k. Kovera.

Koveli, s. krokknif, hälkjern, gröpalef.

Koveltaa, v. urhållkar, ingröper, skafvar.

Kovemmin, adv. hårdare; ei sen k., icke desto hårdare; icke vidare.

Kovempi, komp. sanasta Kova.

Kovenee, k. Koventuu j. Kovettuu.

Kovennus, s. härkning, skärpning; förhårdelse.

Koventaa, v. härdar, skärper, gör hård l. sträng, förhärdar.

Koventuu, v. hårdnar, blir strängare, skarpnar; förhårdas.
Kovera, a. urhålkad, ingröpt, konkav, inböjd.
Koveri, -o, k. **Koveli**.
Kovertaa, -elee, v. k. **Koveltaa**.
Kovertuu, v. blir urhålkad l. ingröpt, urhålkas, inböjes.
Kovettaa, k. **Koventaa**.
Kovettuma, s. hårdnad, skorpa.
Kovettunainen, s. hårdnad, tillhårdnad ställe.
Kovettuu, v. hårdnar, tillhårdnar.
Kovin, superl. sanasta **Kova**.
Kovin, adv. hårdt, strängt, skarpt, högeligen, ganaka mycket; (*adj:n edellä*) ganaka, för, alltför, högeligen, mycket.
Kovistaa, -ttaa, v. strängerar, ansätter hårdt, tuktar, agar, bannar.
Kovuinen, a. af viss hårdhet, så hård som.
Kovuus, s. hårdhet, stränghet, skarphet, skarpa, häftighet, omildhet j. n. e., vrt. **Kova**; kovuudella, strängt, med stränghet.
Kraaku, s. krage.
Kraappii, k. **Raappii**.
Kraastari, s. skräddare.
Kraji, s. krage.
Kramppi, s. krampa.
Krana, s. kran.
Kranatyöri, s. grenadier.
Kraniitti, s. granit.
Krapisee, s. smattrar, skramlar, knapprar; k. **Rapisee** j. **Rahisee**.
Krapu, s. skräfta; k. enemmän **Rapu**.
Krassi, s. krata; 2) krasse.
Kreikka, s. Grekland; grekiska; kreikan-usko, grekisk trosbekännelse.
Kreivi, s. grefve; — **kunta**, grefskap.
Kreivillinen, a. greffig.
Kreivinna, -itär, s. grefvinna.
Kreta, s. grädde.
Krihveli, s. griffel.
Kriikuna, s. krikon.
Kriimu, s. grimma; k. **Riimu**.
Kriitu, s. krita; k. **Liitu**.
Kristalli, s. kristall.
Kristallimainen, a. kristallinisk.
Kristikunta, s. kristenhet; — **sisar**, -veli, kristendomssystemer, -broder.
Kristillinen, a. kristlig, kristen.
Kristillisyytä, a. kristlighet, kristendom.
Kristinoppi, s. kristna läran, kristendom; — **usko**, kristendom, kristna tron l. läran; — **uskolainen**, kristen, bekännare af kristendomen; — **usko-**

maton, okristen, icke kristen; — **uskoton**, okristen; — **uskovainea**, kristtrogen.
Kristitty, s. kristen; k-n tavalla, kristligen.
Kristitön, a. okristlig, okristen.
Kristus, s. Kristus.
Kronii, v. petar, gräfver, grabblar.
Kropisee, k. **Ropisee**.
Krossi, s. gross.
Krouvaa, s. krögär.
Krouvari, s. krögare.
Krouvi, s. krog; — **npito**, krögeri.
Krouvi, a. grof.
Krunnaa, v. kröner; stämplär.
Krunnaus, s. kröning.
Kruunu, s. krona; kuninkaan k., konungakrona; (*regering*) kruunu; Suomen k., finska kronan; luopuu kruunustansa, afsäger sig l. nedlägger kronan; — **n-asia**, kronans ärende l. angelägenhet; — **n-etu**, regale; — **nkallendet**, kronjuveler. riksklenoder; — **nkyyti**, kronoskjuts; — **maksot**, kronoutskylder; — **nmies**, **npalvelija**, kronobetjent, kronoman; — **nperijä**, kronarvinge, tronföljare; — **nperintö**, danaarf; — **nrahat**, kronomedel; — **ntalo**, kronohemman; **ntalollinen**, kronobonde l. äbo; — **ntila**, kronolägenhet; — **nvaastija**, **pyytäjä**, kronpretendent; — **nvero**, kronoränta, kronoutskylder; — **n-yhteismaa**, kronoallmänning; — **nvoiti**, kronofogde.
Kruunullinen, a. krönt, bekrönt.
Kruunuton, a. okrönt, utan krona.
Kruusaa, v. krusar.
Kruusi, s. krus.
Kruuti, s. krut; k. **Ruuti**.
Kryssää, v. kryssar.
Kryyni, s. gryn; k. **Ryyni**.
Kryyti, s. krydda; k. **Ryyti**.
Kräätä, v. skräder.
Kräämi, s. kräm.
Ku, pron. rel. hvilken, som; interr. (= **kuka**) hvem, hvilken, hvad.
Kude (-teen), s. inalag, väft; kangas on kuteella, väfven är under arbete l. uppsatt; sukka on kuteella, strumpan är under stickning.
Kudettaa, v. låter fisken leka; fångar lekfish.
Kudin (-timen), s. väfnads- l. stickarbete, stickning; — **neula**, virknål; — **varras**, strumpsticka.

Kudonta, s. väfning, stickning, bindning.

Kudottaa, v. låter sticka l. väfva; vrt. **Kutoo**.

Kuha, s. gös.

Kuhahtaa, v. hväser l. surrar hastigt, fräser till.

Kuhajaa, k. **Kuhisee**.

Kuhankeittäjä, s. sommargylling, gul-trast.

Kuhertaa, v. kuttrar; jämrar.

Kuhila, -as, s. skyl, stack.

Kuhiloitsee, v. skylar, stackar.

Kuhina, s. susning, sus, hväsning, hvimmel.

Kuhisee, v. susar, hväser, hvimlar, stimmar; oli väkeä että kuhisi, det var folk så att det hvimlade l. kokade.

Kuhistaa, v. låter susa, har att susa l. hväsa l. surra.

Kuhjus, s. sölare, tölp, lymmel, lurk.

Kuhkii, -ailee, v. går och stökar.

Kuhlo, s. bulnad, bula, knöl.

Kuhmii, v. bultar.

Kuhmo, -u, s. bula, knöl, växt.

Kuhnaa, -ii, v. sölar, drönar, fnuskar, stökar. *kuhnaalee*.

Kuhnaus, -uri, s. söler, drönare, dröler, vräkling.

Kuhan, adv. hvart, dit.

Kuidukas, a. tågetark.

Kuiduttaa, v. utmärglar, har att förtvina l. aftyna.

Kuihtuu, v. går ut, förvisnar, aftynar, magrar, förtvinar.

Kuikahtaa, v. piper till.

Kuikertaa, -rtelee, v. piper, qvider, jämrar, klagar; kuttrar.

Kuikistaa, v. sträcker ut halsen, tittar fram, gluttar.

Kuikka, s. lom; spof.

Kuikuttaa, v. har att pipa l. qvida, piper, qvider, klagar, ger låte.

Kuilaisee, -istaa, -ii, v. slukar, sväljer, söplar.

Kuilu, s. svalg, vattenhvirvel; afgrund; källsprång.

Kuiluu, v. uppväller; uppslukar; slamrar.

Kuin, adv. än; som; huru; — konj. då, emedan; k. Kun j. **Kuinka**; niin hyvä k. sinäkin, så god som du; parempi k. toinen, bättre än en annan; k. suuri, huru stor? k. hän tuli, då han kom.

Kuinen, a. hörande till måne l. månad; jokakuinen, månatlig; nelik, fyra månaders.

Kuinka, adv. huru, huruledes, hurusom; k. hyvänsä l. tahansa, huru som helst; vaikka k., huru än; jos vaikka k. mielelläni tahtoisin, om jag än ville aldrig så gärna; oi k. onnellinen olenkaan, ack huru lycklig är jag icke; ei kuinkaan, ej på ngt sätt.

Kuinkahan, adv. huru monne?

Kuinkakin, adv. huru än, huru som helst.

Kuinkapa, adv. huru . . . väl l. då.

Kuinkas, k. **Kuinka**.

Kuinkin, adv. k. **Kuinkakin**; k uta k., på något sätt, temmeligen, ee och så.

Kuira, s. sim- l. fiakblåsa.

Kuiri, s. storspof; 2) vipa; sked.

Kuira, s. lång och smal båt.

Kuiskaa, -ilee, v. hviskar.

Kuiskahtaa, -isee, v. hviskar hastigt, hviskar en gång.

Kuisko, -ina, s. hviskning, tassel.

Kuiskuttaa, -tteele, v. hviskar, tasslar, tisslar.

Kuisma, s. blodböld, karbunkel; — -paise, etterböld.

Kuisti, a. förtaguqvist, trappa.

Kuitenkin, konj. likväl, dock, ändå, åtminstone, emellertid.

Kuittaa, v. qvitterar, qvitar.

Kuitti, a. qvitto, qvittens; — a. qvitt, fri; meidän välimme on k., det är qvitt oss emellan.

Kuitu, s. tåga; (*metall*) tråd, fan.

Kuituinen, a. tågig, trådig; hienokuituinen, med fin tåga, fintågig.

Kuiva, a. torr; on kuivin suin, är torrmtunt; juoksee kuiviin, förrinner; juo kuiviin l. kuivilleen, dricker ut, ända till botten; joki on kuivillaan, ån är uttorkad; syö leipää kuiviltaan, äter blott tortbröd (*utan sovel*).

Kuivaa, -ilee, v. blir torr, torkar, uttorkar; gör torr, torkar, upptorkar, borttorkar.

Kuivakas, a. torraktig, torrulen, saftlös.

Kuivas (-ksen), s. skelett (*af träd*).

Kuivattaa, v. låter torka, har att torka, gör torr, torkar, uttorkar, torrlägger.

Kuivaus, s. torkning, aftorkning; — unni, torkugn.

Kuiventaa, -ttaa, v. gör torr l. torrare; uttorkar.

Kuivettuu, v. förtorkar, borttorkar, förtvinar, förtorkas.

Kuivii, v. blir torr, torkar in.

Kuivin-huone, s. torkhus; — **-lava**, torkbotten; — **-uuni**, torkugn.

Kuivuu, v. blir torr, förtorkas, förtvinnar, försinar.

Kuivuu, s. torkning; — **-huone**, torkhus.

Kuivuus, s. torrhet, torka.

Kuja, s. gränd, smuga, tåg; skjul, fäll; — **-njuoksu**, gatlopp.

Kuje, s. upptåg, fyr, puts, skämt, fukter, intrig.

Kujeilee, v. gör upptåg, gycklar, skalakas, intrigerar.

Kujertaa, v. kuttrar; qvider, klagar.

Kuka, pron. inter. hvem, hvilken; k. tahansa l. hyväsä, hvem som helst; tuliko kukaan, kom någon? ei kukaan, ingen, icke någon.

Kukahtaa, v. galar l. ropar hastigt.

Kukallinen, a. blombarande.

Kukas (-kkaan), a. k. **Kukkaisa**.

Kukasto, s. blomsamling, blomsterfält.

Kukatari (-ttären), s. blomstergudinna.

Kukerrus, s. kutter.

Kukertaa, -telee, v. kuttrar.

Kukertuu, v. kullfaller, snafvar omkull, kullbyterar.

Kuki, int. kom hit! hör!

Kukin, pron. indef. hvarje, hvar och en, en hvar; k. (kumpikin) omasta ja toisensa puolesta, en för alla (*bägge*) och alla (*bägge*) för en.

Kukis l. Kuis, int. kasch, schas.

Kukistaa, v. förjagar foglar, kasar bort.

Kukistaa, v. vänder upp och ned, omstörtar, upphäver, kullkastar, kufvar, betvingar.

Kukistuu, v. nedrifves, faller öfver ända, förfaller, ramlar.

Kukistumaton, a. oomkullstötlig.

Kukittaa, v. förser l. beströr med blommor, blomsterströr, blommerar.

Kukka, s. blomma; — **-kiehkura**, blomkrans, blomstergirland; — **-kimppu**, blombukett; — **-köyanös**, **-köytös**, girland, feston, blomsterband; — **-latva**, blomtopp; blomtoppig; — **-sarka**, blomstersäng l. -parterr.

Kukkaisa, a. blomrik, blommig, blomstrande.

Kukkanen, s. dim. liten blomma.

Kukkaro, s. pung; — **-heinä**, penninggräs; — **-mies**, trollkarl.

Kukkaroinen, a. hörande till pung, försedd med pung.

Kukkarollinen, a. en pung full; — a. med pung försedd.

Kukka, a. blommig, blomstrande, ljufvig.

Kukkii, v. blommar, blomstrar; plockar blommor.

Kukko, s. tupp; k. laulaa, tuppen gal; kukonkannus, tuppaporre; (*kavri*) riddarsporre; kukon laulu, hanegäll, tuppens galande; verkon kukko, nätmärke l. -föte; — **-poika**, tuppkyckling.

Kukku, s. kägelformig topp, spets, råga på mått; on kukulla, är rågad.

Kukku, s. kukkurop, gökrop.

Kukkuaa, v. sätter råga på.

Kukkuja, s. kukkuropare, gök.

Kukkula, -ra, s. råga, topp, spets, kulle. klint; kukkurapää kappa, rågad kappe.

Kukulainen, -rainen, a. full med toppar l. kullar, rågad.

Kukkuu, -nilee, v. gal, ropar kukku.

Kukoistaa, -telee, v. blomstrar, blommar.

Kukoistus, s. blomstring.

Kukoistuu, v. blir blomstrande, uppblomstar; blommar ut.

Kukunta (-nnan), **-kunto (-nnon)**, s. kukkuropning, galande.

Kukuttaa, v. rågar, upprägar.

Kukuttaa, -ttelee, v. har att gala l. ropa kukku.

Kulaa, -lajaa, v. sorlar, porlar, plaskar, glötär.

Kulahka (-han), a. något glänsande.

Kulahtaa, v. gifver plöteligt sorlande ljud, squalpar.

Kulahuttaa, v. låter hastigt sorla l. porla, klunkar i sig.

Kulainen, -las (-aan), a. sorlande, flödande. *Kulauk*

Kulea, a. glänsande, ljusgul.

Kuleksii y. m., k. **Kuljeksii j. n. e.**

Kulha, -lho, s. fat (*mindre*), karott.

Kulhari, s. fatesvarfvare; gyckelmakare, taskspelare.

Kuli, s. vals, rulle, trissa; bjellra; 2) mjölmatta af bast.

Kulina, s. sorl, porl; 2) slösed.

Kulisee, k. **Kulaa**.

Kulje (**-keen**), s. tillstånd af rörelse framåt; on kulkeella l. kulkeilla. är på färd.

Kuljeksii, v. färdas l. vandrar hit och dit, kringstryker, flackar, drifver omkring.

Kuljeskelee, **-ljekselee**, v. färdas långsamt, flackar, stryker omkring, vankar.

Kuljetin (-ttimen), s. foralingsdon, befordringsmedel.

Kuljettaa, v. forslar, släpar, framför, fortskaffar.

Kuljettaja, s. forslare, förare, forman, kolportör.

Kuljetus, s. forsling, fortskaffning, transport; — **kirja**, forsedel; — **kyyti**, transportkajuts; — **palkka**, forlön, frakt.

Kuljetuttaa, v. låter forsla l. fortskaffa.

Kuljin (-ikimen), s. fordon, fortskaffningsmedel; ongen k., metrefölöte.

Kulju, s. djupt vatten, källäder, göl; — a. skallig; umpikulju, ställe utan aflopp.

Kuljuinen, a. full af vattengropar l. puttar, källejuk.

Kulkee, v. färdas, far, är i rörelse, går, vandrar, ströfvar.

Kulkematon, a. obefaren; ofarbar, icke gångbar.

Kulkeus (-uden), s. kringvandring, landstrykning.

Kulkeutu, v. blir forslad l. framförd, skrider l. far framåt.

Kulkeva, a. färdande, vandrande; k. vuosi, det löpande året; k. raha, gällande l. gångbart mgnt; k. velka-kirja, löpande skuldsedel.

Kulkija, s. vandringsman; maankulkija, landsstrykare.

Kulkijain (-aimen), s. kringstrykare, landsstrykare.

Kulkalleo, v. slenstrar, slår dank, skolkas.

Kulku, s. strupe; linknopp.

Kulku (-ulun), s. färd, vandring, rörelse, lopp; elämän kulku, lifslopp; — **auko**, (*meris.*) manhål; — **hinta**, gångbart pris (köypä hinta); — **järjestys**, tågordning; — **jää**, drifts; — **kauppias**, gårdfarhandlande; kolportör; — **laitos**, kommunikation, kommunikationsanstalt; — **laudat**, pl. gångbord (*meris.*); — **makso**, passage (afgift); — **neuvo**, fordon, åkdon; — **paikka**, passage, genomfart l. gång, infart, farled l. vatten; — **poika**, kringstrykande gosse, tiggargosse; — **puhe**, löst rykte; folkprat; juoksettaa kulkupuheita, löper med sqvaller; — **päivä**, resdag; — **retki**, ströftåg, ströfveri; — **suunta**, styrinle; — **sääntö**, tågordning; — **tauti**, farot, epidemii; kulkutaudin, farots, epidemii; — **tautinen**, epidemii; — **tie**, besökt väg, färväg; — **vahti**, patrull; käydä kulkuvah-

tia, patrullera; — **vesi**, skeppeled; — **voima**, drifkraft (på ångvagn l. -fartyg); — **väylä**, farled, farvatten; — **yhdistys**, kommunikation.

Kulkue (-een), s. procession.

Kulkuinen, a. hörande till rörelse; k. tie, farbar väg; hyväkulkuinen hevonen, häst med lidande lopp.

Kulkuisa, a. som har (lidande) lopp; on kulkuisalla l. kulkuisassa, är stadd på färd l. vandring l. tiggeri.

Kulkulainen, s. kringstrykare, lösdrifvare, vagabond, tiggare.

Kulkullinen, a. försedd med knoppar j. n. e., knopprik; som har strupe.

Kulkunen, s. (*dim.*) bjällra, liten ringklocka.

Kulkuri, s. kringvandrare l. -strykare.

Kulkuttaa, -ttelee, v. gurglar.

Kulkutus, s. gurgling; — **vesi**, gurgelvatten.

Kullahtava, a. guldläk.

Kullainen, k. Kultainen.

Kullainen, a. (**Ku**) hurudan?

Kullakas (-kkaan), -linen, a. försedd med guld.

Kullan-alkakausi (-den), s. gulddålder (*arkol.*); — **etsijä**, gulddletare; — **huuhdonta**, -huuhto, guldvaskning; **huuhtoja**, guldvaskare; — **huuhtopaikka**, guldvaskeri; — **jyvä**, guldkorn; — **kaivaja**, guldräfvare; — **karva**, guldfärg; guldgul; — **karvainen**, guldfärgad, guldgul; — **kehrääjä**, gulddragare; — **keltainen**, guldgul; — **kirjattu**, guldbroderad; — **liuvos**, guldlösning l. -solution (*kem.*); — **paino**, guldvigt (tyngd); — **paljous**, -pito, guldhalt; — **puhdistus**, guldedning; — **sekainen**, guldhaltig l. -blandad; — **sekaisuus**, guldhaltighet; — **takaja**, guldslagare l. -smed; — **takous**, -taonta, guldslageri; — **tekijä**, guldmakare, alkemist; — **teko**, guldmakeri, alkemi; — **teollinen**, alkemistisk; — **vaaka**, guldvåg, guldvigt; — **väri**, guldfärg.

Kullaton, a. utan guld j. n. e., k. Kultaa.

Kullattomuus, s. brist på guld.

Kullattu, k. Kultaa.

Kulle (-lteen), s. kolknät, djupt laxnät; — **kunta**, nätlag.

Kullero, a. rund, trind; — s. lätkörligt l. trillande ting, boll; rör, tut, vallhorn.

Kulleroi, -oitsee, -oitaa, v. trillar, rullar, går lätt och rörligt; tutar, blåser i horn.

Kullerrua, s. rullning, lätt och rörlig gång; tåtning, blåning i lur.

Kullervo, -voitsee, -voittaa, k. Kulleroi.

Kullitsee, -ittaa, v. förgyller.

Kulloin, adv. på hvilken tid? när; jolloin k., någon gång, någonsin; milloin k., då och då.

Kulloinen, a. till hvilken tid hörande? hvilken tids?

Kulloinkin, adv. på hvarje tid, på olika tider.

Kullottaa, -ttelee, v. tutar, blåser i lur.

Kulma, s. hörn, vinkel, kant, sida, trakt, håll, väderstreck; aidan k., gårdsgårdshörn; kadun, pöydän k., hörnet af en gata, ett bord; kiven k., hörnet af l. kanten på sten; otsa-l. silmäkulma, tinning; katsoo kulmain alta, sneglar, ser bistert l. surt; mustakulma, med svarta ögonbryn; pitäjän k., en afskild trakt af socken; ilmankulma, väderstreck; joka kulmalla, på alla kanter; tällä kulmalla, på denna trakt; idän kulmalla, på östra sidan; suurin kulmin, vinkelrätt; — **hammas**, ögon-tand; — **karvat**, pl. ögonbryn; — **kivi**, hörnsten; — **kunnittain**, adv. traktvis; — **kunta**, en afskild trakt, en hel trakt; — **luu**, tinningben; — **orsai**, gireparre; — **patsas** l. **pylväs**, hörnpelare l. -stolpe; — **puu**, vinkelhake.

Kulmainen, -allinen, a. hörande till hörn, sida l. trakt j. n. e.; hörnig, kantig y. m.; kaksi-, kolmi-, monikulmainen, två-, tre-, mångkantig l. hörnig; alakulmainen, bister; alakulmaisiet silmät, bister uppsyn.

Kulmanne (-nteen), s. hörn, vinkel, sida, fasad.

Kulmempi (-memman), a. komp. mera åt hörnet l. kanten j. n. e. belägen.

Kulmikas, k. Kulmillinen.

Kulmillinen, a. som har flere hörn, vinklar l. kanter j. n. e., hörnig, vinkel-, kantig.

Kulmin, adv. i vinkel, snedt.

Kulmin (-mimman), a. superl. närmast hörnet j. n. e. varande.

Kulmistaja, s. diagonal.

Kulmittain, -ttaisin, adv. hörn om l. vid hörn, hörnvis, diagonaliter.

Kulo, s. forna (fjölårigt stående gräs), smolk; kulonkarvainen, gulblå; —

-**harja**, gulaktig man, gulmanig; — **heinä**, förtorkadt gräs, fjölårigt hö; — **lintu** l. **rastas**, dubbeltrast; — **valkea**, eld i det fjölåriga gräset, löp- i. fareld, skogseld.

Kulokas, s. k. Kuloharja; kringstrykare, rymmare.

Kulokko, s. ställe bevuxet med fjölårigt gräs l. forna.

Kulottaa, v. antänder l. bränner fjölårigt gräs, antänder skog, gör skogseld.

Kulottuu, v. blir förbränd.

Kuloutuu, v. betäckes af l. öfverdrages med forna l. förtorkadt gräs; gulnar af fjölårigt gräs.

Kulppa, s. vattupöl; grop.

Kulppi, -ppo, s. skål, öskär, förläggare; kermakulppi, gräddkål; pl. kulpi, traktering på födelsedag.

Kulta (-llan), s. guld; nngntg dyrbart, godt l. skönt, gudsäl, gudogäfva; käresta, älskling, gulle; puhdas, hieno k., rent, fint guld; sekoitettu k., legeradt l. orent guld; levy- l. lehtikultra, bladguld; kirjakulta, bokguld; kiilo- l. kiiltokulta, blickguld; myntätä kultaa l. lyödä kultaa rahaksi, mynta guld; tehdä kultaa kaluksi, takoa kultaa, arbata i guld, bearbeta guld; ei kullaa valkeana, aldrig kullassa, i guld, guldbeklädd, -beslagen; kullalla kirjattu, guldbroderad, -stickad; ommella kullalla, brodera i guld; kullalla silata, förgylla; leipä kulta, det dyrbara brödet; ruoka kulta, den sköna maten; isä, äiti kulta, gulle l. söta far, mor; veli kulta, käre l. bästa bror; lapsi kultani, mitt älskade barn; — **astia**, guldkärl; — **harkko**, guldklimp l. -klump; — **hiekkä**, guldsand; — **hetule** l. **hipsu**, guldrans; — **hiukka** l. **jyvänen**, guldkorn; — **häät**, pl. guldröllopp; — **juoni** l. **suoni**, gulddrä l. -anledning; — **kahva**, guldhandtag l. -fäste; föresedd med guldhandtag l. -fäste; — **kaivanto** l. **kaivos**, guldrufva; — **kalu**, guldpjes l. -arbete; — **kanki** l. **kinko**, guldstång, -plants l. -tacka; — **kanteleinen**, som har guldkantele; — **kappale**, guldstycke l. -klimp; — **kanssi**, gulddälder; — **kello**, guldar (kultainen kello); — **kerttu**, rödhakesångare; — **ketjut** l. **kääty**, guldked;

— **-kieli** l. **-kielinen**, försedd med guldunga l. -sträng, guldsträngad; — **-kirja**, gyllene bok; guldbroderi l. -sirat; k. vyö, guldstickadt bälte; — **-kivi**, guldmalm; — **-koppa**, guldbagge l. -smed (*sool.*); — **-korva**, gulddöra l. -handtag; som har gulddöra l. -handtag; — **-kuoriainen**, k. **Kultakoppa**; — **-kutrinen**, guldockigt; — **-laita**, guldkant; som har gyllene kant l. brädd; — **-lehti**, guldblåd l. -glitt; guldspänne; — **-levy**, guldbleck; glitterguld; — **-ompelus**, guldbroderi; — **-paja**, guldslageri; — **-raha**, guldenning l. -mynt, dukat, imperial, gyllen; — **-seppä**, guldsmed l. -arbetare; guldbagge (*insekt*); — **-silau**, förgyllning; — **-sirku**, som margylling, gultraet; — **-sormus**, guldring (kultainen sormus); — **-suitsinen**, med gyllene betseltyg försedd; — **-suu**, med guldbroderad linning l. rand försedd (kultasuinen); — **-teos**, guldarbete; — **-terttu**, guldhöna; — **-vaippa**, guldstickadt täcke.

Kultaa, v. förgyller; förblommerar; kullaten, (*fig.*) förblommeradt.

Kultaaja, s. förgyllare.

Kultaamatton, a. oförgyld.

Kultainen, a. hörande till guld, af guld, gyllene, kostbar, dyrbar, dyr, älskad.

Kultamainen, -moinen, a. guldkattigt, guldläk.

Kultanen, s. dim, gulle, älskling, kärresta; kultaseni, min kärresta, min söta, gulle l. skatt; veli kultaseni, min käre l. käraste bror.

Kultaus, s. förgyllning.

Kultauu, -tautuu, v. blir förgyld, öfverdrages med guld.

Kultauttaa, v. låter förgylla; förgyller.

Kultu, s. sötunge; dim. **kultunen**.

Kulu, s. nötning, slitning; åtgång, kostnad, omkostnad, påkostnad; förlopp; ngntng utalitet, skrabba, vrak; o malla kululla, på egen bekostnad; ajan kulu, tidsförlost l. -fördrif, tidspillan; tehdä ajan kuluksi, göra till tidsfördrif; karvakulu, luggaliten; viikatokulu, utsliten lia, skräplia; hevokulu, hästkamp; sopenkulu, knutvrak l. -skräp; ei kulta kuluksi jouda, guldet får ej vrakas; — **-ai-ka**, förlopp.

Kuluinen, a. kostsam; föraktad, förkastad; k. mies, utlefvad karl.

Kuluisesti, adv. kostsamt.

Kuluisuus, s. förkastlighet; kostsamhet.

Kuluke (-kkeen), s. medel att företöra; hvad som förtäres l. åtgår, kostnad; ajankuluke, tidsfördrif.

Kulukki, k. **Kulunki**.

Kullinen, a. farbar.

Kulumatton, a. oslitbar, oslitlig, osliten.

Kulumattomuus, s. oslitlighet.

Kulminen, -mus, s. nötning, slitning, slitage (*meris.*); framskridande, förlopp.

Kulungiton, a. kostnadsfri.

Kulunki (-ngin), s. åtgång, kostnad; pl. kulungit, kostnader, expenser, umgälder; suurella kulungilla, med mycken kostnad; — **-arvio**, kostnadsförslag, stat (*årligt anslag*); — **-lasku**, kostnadsberäkning, statsförslag; — **-määräys** l. -**saantö**, stat (*årligt anslag*), utgiftstat.

Kulunnainen, s. skafvank; a. sliten.

Kulunta, -to, s. slitning, slitage (*meris.*); förlopp.

Kuluttaa, v. nöter, sliter, skafver, försliter, utaliter, medtager; förbrukar, konsumerar, tär, fräter; kostar på l. ut, påkostar, uppoffrar, förnöter, fördrifer, tillbringar; k. vaatteita, sliter kläder; k. karvan l. nukunpois, lugg- l. losliten; k. köyden poikki, afsliter repet; k. töihin, använder på arbete; k. rahaa, använder, lägger ned penningar; kulutti rahansa, förstörde l. tärde sina penningar; k. itsensä ostokilla, förköper sig; k. matkaa, påskyndar resan; k. aikaa, förnöter l. förspiller tid; kuluttavat jäsenet, tärande l. konsumerande lemmar.

Kuluttaja, s. förbrukare, j. n. e.

Kuluttamatton, a. som ej kan slitas l. nötas, oslitbar, osliten, onött.

Kuluttava, -vainen, a. tärande, frätande, kostsam.

Kuluttavasti, -vaisesti, adv. på tärande l. kostsamt sätt, tärande, kostsamt.

Kulutus, s. nötning, slitning, slitage, förbrukning l. -täring, frätning; om l. påkostnad, uppoffring, utgift, kostnad; ajan k., tidens fördrifvande, tidsfördrif; — **-tarpeet**, pl. expense-medel.

Kulututtaa, v. låter slita l. nöta, j. n. e.

Kuluu, -uuntuu, v. nötes, slites, går åt, blir sliten l. nött, förlider, förflyter, framskrider, löper; kengät, vaatteet kuluvat, skorna, kläderna nötas l. slitas; paperi on kulunut,

- pappret har nötte; kukkaro kuluu, börsen slites, (*kuv.*) blir tömd; aika kuluu, tiden lider, tiden förhalas; vuoden kulnessa, under årets lopp, under året, under förloppet af ett år; muntaman päivän kuluttua, efter några dagars förlopp; kuluva vuosi, löpande år, innevarande år.
- Kuluvainen**, a. slitbar, åtgående, j. n. e.
- Kulve**, -ehus, s. mindre drifva.
- Kuma**, a. blank, skimrande; s. hvalf.
- Kumaa**, -ajaa, v. susar, dånar, ljuder, skallar, återskallar, klämtar.
- Kumahdus**, -aus, s. hastigt dån l. ljud, klang, skall, puff, smäll.
- Kumahtaa**, v. dånar till, ljuder hastigt, skallar, klämtar; k. sisään, inestörtar.
- Kumahuttaa**, -mauttaa, v. åstadkommer hastigt dån, smäller till.
- Kumailee**, v. bullrar.
- Kumara**, -ro, s. bugande ställning; olla kumarassa, vara i bugande l. knäböjande ställning; olla kumarois-sansa, hålla på att buga.
- Kumarrus**, s. bugning, böjd ställning, lutning, tillbedjan.
- Kumartaa**, -telee, v. bugar, bockar, ärar, tillbeder.
- Kumartaja**, -telija, s. bugare, krypare.
- Kumartuu**, v. böjer sig framåt, fram-lutar, böjes, nedböjes.
- Kumea**, a. susande, dånande, ljudande, återskallande; blank, skimrande.
- Kumina**, s. dån, skall.
- Kumina**, s. kummin; ihmisen k., kryddkummin; koiran k., hundkummin; — juusto, kumminost; — viina, kumminbränvin.
- Kuminainen**, a. af kummin, blandad med kummin.
- Kumisee**, k. Kumaa.
- Kumma**, a. besynnerlig, underlig; — s. sällsamhet, under, förvåning; kumman kaunis, underskön, underbart vacker.
- Kummaa**, -ailee, v. förvånar.
- Kummaksuu**, v. anser för underligt, förvånas, häpnar, blir slagen af förvåning.
- Kummallinen**, a. underlig, märkvärdig, besynnerlig, sällsam.
- Kummaulainen**, k. Kummallinen.
- Kummastaa**, -telee, v. förvånas, undrar, förundrar sig.
- Kummasti**, adv. besynnerligt, sällsamt.
- Kummastus**, s. förvåning.
- Kummastuu**, v. förvånas, häpnar.

- Kummeksi**, k. Kummaksuu.
- Kummi**, s. fadder, gufar, gumor; — -lahja, faddergåfva; — -poika, gudson.
- Kumminkin**, konj. åtminstone, dock; ei kumminkaan, dock icke.
- Kummistuu**, k. Kummastuu.
- Kummitsee**, -mittaa, v. utspökar, gör underlig.
- Kummittelee**, v. betar sig besynnerligt, spökar, inbillar sig.
- Kummitus**, s. besynnerligt ting, spöke, gengångare; inbillning.
- Kummoinen**, a. huradan.
- Kummuras**, a. gumrickskorn.
- Kumo**, s. kullstjelt tillstånd; on kumossa, är i kull; kaataa kumoon, omstjelpar, stjelpar omkull.
- Kumoo**, v. kullstjelpar, omhvälfver, upphäver, vederlägger.
- Kumottaa**, v. blänker, skiner.
- Kumous**, s. kullstjelpning, upphäfnings. j. n. e.; vallaukumous, statsomhvälfning.
- Kumoutumaton**, a. oomkullstötlig, iverderlägglig.
- Kumoutuu**, v. faller omkull, stjelpar, störtar, ramlar.
- Kumpainen**, k. Kumpi.
- Kumpare**, -pele, s. hympel, kummel, kulle.
- Kumpi** (-mman), a. komp. hvilkendera af två; tuleeko kumpikaan, kommer någondera; ei kumpikaan, icke någondera, ingendera; kumpikin, båda två; vrt. Kukin.
- Kumppali**, -ni, s. kamrat, stallbroder, kompanjon; gemäl, (*äkt*) häft.
- Kumppanustelee**, v. kamperar (*tillsamman*).
- Kumppanuus**, s. kamratskap.
- Kumpu** (-mmun), s. holme i kärr, kulle, hympel, kummel, backe.
- Kumpuu**, v. uppväller, framqväller, pöser upp, höjer sig.
- Kumu**, s. dån, skall; (*slad*) kur; — -pohja, resonansbotten.
- Kun**, konj. då, när, emedan, medan; adv. än, som; kun vain, blott att; blott; etenkin l. varsinkin kun, så mycket hellre som, helst som, helst.
- Kunehtuu**, v. stelnar, domnar; försinar, förvisnar, blir slut.
- Kunhan**, konj. blott att, bara, om blott.
- Kuni**, part. säsom, såvida.
- Kuningas** (-nkaan), s. konung, kung; — -kunta, konungadöme, konunga-

rike; — -valta, konungavälde l. -styrelse; — -kaan-arvo, konungavärdighet; — -kaankartano, kungsgård; — -kaanvalta, konungamagt l. -välde; — -kaan-valtakunta, konungarike.

Kuningatar (-ttaren), s. drottning.

Kuninkaallinen, a. kunglig, konungalig.

Kuninkaallisesti, adv. konungalligt, kungligt.

Kuninkuus, s. konungavärdighet.

Kunnahinen, a. full med kullar.

Kunnakin, adv. åt hvarje sida.

Kunnallinen, a. kommunal; — -llisasetus, kommunalförfattning; — -llis-hallinto, kommunalförvaltning; — -llis-hallitus, kommunalstyrelse; — -llis-lis-kokous, kommunalstämma; — -llis-lautakunta, kommunalnämnd; — -llis-neuvos, kommunalråd; — -llis-porimestari, politieborgmästare.

Kunnallisuus, s. kommunalanda, gemensamhetsanda.

Kunnas (-aan), s. kulle, hympel.

Kunne, adv. hvarthän.

↳ **Kunnes**, konj. till dess, tills.

↳ **Kunnia**, s. heder, ära; kunnias loukkaava, ärekränkande, ärerörig; pitää kunniasa, osottaa kunniasa, högaktar, hedrar, vördar; tekee kunniasa, afgifver honnör; pitää kunnianansa, gör sig heder af, anser för sin ära; Teidän kunnianne, Ers reverens; — -jäsen, hedersledamot; — -merkki, hederstecken, utmärkelsestecken; — -n-arvoinen, värdärvdig, vällofig, vördnadsvärd; — -n-asia, hederssak; — -nhalu, -himo, ärelstnad, äregirighet; — -nhaluinen, -himoinen, äregirig, ärelysten, ambitiös; — -nloukkaus, ärekränkning, injurie; — -nteko, honnör; — -ntunto, hederskänsla; — -palkinto, pris, hedersbelöning; — -palkkio, honorarium; — -patsas, ärestod; — -portti, äreport; — -tervehdys, uppaktning; — -vartija, hedersvakt.

↳ **Kunniallinen**, a. hederlig, ärlig, ärbär.

↳ **Kunniallisesti**, adv. hederligt, ärofullt, ärbart.

↳ **Kunniallisuus**, s. ärbarhet, hederlighet.

↳ **Kunniaton**, a. ärelös.

↳ **Kunnioitettava**, s. vördnadsvärd, ärevärdig, lofvärd, respektiv.

↳ **Kunnioittaa**, -tsee, v. hedrar, ärar, vördar, hyllar; kunnioittaaen, vördsam, vördnadsfullt.

↳ **Kunnioitus**, s. hedersbevisning, högakt-

ning, aktning, vördnad; kunnioitukseella, med högaktning, högaktningfullt, vördsamt.

Kunnioituttaa, v. låter hedra l. ära, gör hedrad l. ärad.

Kunnittain, adv. kommunvis, efter kommuner l. samfund.

Kunnollinen, -nnokas (-nokkaan), a. duglig, ordentlig, redbar, dugtig, anseelig.

Kunnostaa, v. utmärker.

Kunnostuu, v. blir duglig.

Kunnoton, a. oduglig, oordentlig, oakicklig, oförmögen, dålig, strunt.

Kunta (-nnan), s. kommun, område, förening; kår; seurakunta, församling; kyläk., byalag; kirkkok., kyrkogäll; lautak., nämnd; kihlak., härad; perhek., familj; valtakunta, rike; kymmenkunta miestä, vid pass tio män; kunnan- l. kuntakokous, kommunalstämma; — -päälikkö, kårchef.

Kuntainen, k. Kunnallinen.

Kuntalainen, a. boende i kommun, kommunalmedlem.

Kunto (-nnon), s. duglighet, skick, förmåga, dugtighet; kunnan mies, en bra l. praktig karl; hedersman; kunnan eukko, hedersgumma; panee kuntoon, bringar i skick; pitää kunnossa, håller i skick, underhåller.

Kuntoinen, a. skicklig, förmögen, duglig.

Kuoha, s. testikel, kådd.

Kuohaa, -ailee, k. Kuohuu, Kuohuilee.

Kuohahtaa, v. pöser l. fräser till hastigt.

Kuohari, s. gällare, snöpare.

Kuohastaa, v. hägrar, skymtar.

Kuohaus, s. sjudning, hastig pösning.

Kuohilas (-aan), s. snöping, kastrat; — -kana, pulard; — -kukko, kapun.

Kuohina, s. pösning, fräsning.

Kuohitsee, v. gällar, snöper, kastrerar.

Kuohitsija, k. Kuohari.

Kuohituttaa, v. låter snöpa.

Kuohkea, a. lucker, pösig.

Kuohkenta, -keuttaa, v. uppluckrar, gör lucker.

Kuohku, s. fradga, bränning.

Kuohkuri, s. alfuckrare.

Kuohla, s. lödder, fradga.

Kuoho, s. kastrerad får, gälling.

Kuohu, s. ekum, fradga, bränning; — -lähde, springkälla; — -maa, drag, jäsejord; vesa; — -savi, pöslara; — -sammal, hvit- l. rödmossa.

- Kuohuilee**, v. pöser, sväller småningom, fradgar, skummar, svallar.
- Kuohuma**, s. stridaste stället i en fors, svall, brusning.
- Kuohunta**, -nto, s. pösning, skumning, fränsning.
- Kuohuttaa**, v. låter pösa l. sjuda, uppsjuder.
- Kuohuu**, v. pöser, sväller, svallar, fradgar, skummar, sjuder.
- Kuokinto**, s. gräftning.
- Kuokka**, s. gräfte, handhacka; — **-maa**, gräftland; — **-mies**, gräftare; — **-vieras**, golfståndare, snyltgäst.
- Kuokkaisee**, v. tager ett gräfteg, kraf-sar till hastigt.
- Kuokkii**, v. gräftar, hackar upp mark; är golfståndare, snuggar.
- Kuokos**, s. uppgräftadt tillstånd, gräftland.
- Kuola**, s. drägel, fradga; — **-suu**, drägeltrut.
- Kuolaa**, v. dräglar.
- Kuolain** (-ainen), s.; pl. kuolaimet, munlag i betsel.
- Kuolastaa**, v. neddräglar.
- Kuolee**, v. dör, affider; k. näkkään, dör i hunger, svälter i hjel; jalka k., foten domnar; sydän k., hjertat smärtas; ruoho k., gräset förvisnar; pakkani k., kölden slår sig; kuollut liha, dödkött; kuollut veri, under huden stelnad blod.
- Kuolema**, s. död, fränfälle; — **-nkamppaus**, dödskamp, sjäلتåg; — **-nkivut**, dödsqual; — **-nsanoma**, dödsbud; — **-ntapaus**, dödsfall; — **-rangaistus**, dödsstraff; — **-tuomio**, dödsdom.
- Kuolematon**, a. odödlig.
- Kuolettaa**, v. dödar, affifvar, amorterar.
- Kuolettuu**, -utuu, v. afdör, blir vanmäktig, domnar, visenar.
- Kuolettumaton**, a. oförvissnelig, ovissnad.
- Kuoletus**, s. amortering, dödande; — **-laina**, amorteringslån.
- Kuolevainen**, a. dödlig, döende.
- Kuolevaisuus**, s. dödlighet, mortalitet.
- Kuolijas** l. **kuoliija**, s. den som dör; lyö kuoliijaaksi, slår i hjel; on kuoliijaana, är död; kuoliijaaksi ampuminen, arkebusering, fusillering.
- Kuolin** (-imen), s. dödsnärhet; — **-haava**, döds- l. banesår; kuolinhaavoissaan, kuolinhaavan saanut, dödligt sårad; — **-huokaus**, döds-suck; — **-huone**, sorgelhus; — **-hetki**, dödsstund; — **-puhe**, parentation; — **-tauti**, dödesjukdom; — **-taulu**, mortalitetstabell; — **-uhri**, döds-offer; — **-vuode**, dödsbädd, sotsäng.
- Kuolo**, s. död, bane; — **-kertomus**, nekrolog; — **-nkello**, dödadlocka; — **-nmerkki**, dödsstecken; — **-rangaistus**, lifstraff; — **-tuomio**, dödsdom.
- Kuolus**, s. dödstillstånd; on kuolusissa, är död l. dödstillstånd; puolikuoluksissa l. puolikuolijana, halvdöd.
- Kuomentaa**, v. skakar ut säden ur halmen, väggalar säd.
- Kuomi**, s. kur; — **-reki**, kursläde.
- Kuona**, s. slagg; myrmalm; — **-malmi**, skraggemalm; — **-multa**, stampmull; — **-tamppijauho**, sinderstampmull.
- Kuonainen**, a. slaggig.
- Ku'onnuttaa**, k. **Ku'ottaa**.
- Kuonnuttaa**, v. uppjugar, oppväcker.
- Kuono**, s. nos, mule; — **-karvat**, murrhår; — **-kopsa**, noskorg; — **-vyö**, nosgrimma.
- Kuonoinen**, a. försedd med nos, nosig; pitkakuonoinen, långnosad.
- Kuonokas** (-kkaan), a. stornosig, högnosig.
- Kuonolainen**, s. menniska med utstående mun; Kalmuck.
- Ku'onta**, s. äckel, vämjelse, kräkning; 2) = **Kudonta**.
- Kuontalo**, s. totte.
- Kuontuu**, v. tillfriknar, uppstiger från bädden, vaknar; böjer sig.
- Ku'oo**, v. kräkes.
- Kuopa**, s. socka.
- Kuopaisee**, v. kraf-sar till en gång.
- Kuopallinen**, a. försedd med grop; — s. en grop full.
- Kuopanne** (-nteen), s. ingröpnig, fördjupning.
- Kuopitsée**, k. **Kuoppaa**.
- Kuoppa**, s. grop.
- Kuoppaa**, -ppailee, v. nedgräver, sätter i grop.
- Kuoppainen**, a. gropig.
- Kuoppaus**, s. nedgräfnig.
- Kuoppii**, v. gör gropar, kraf-sar i jorden, skubbar.
- Kuoputtaa**, v. kraf-sar i jorden; skubbar sig.
- Kuore** (-een), s. grädde; 2) nors; — **-kakkare**, gräddkaka; norspirog.
- Kuorellinen**, a. med skal l. bark l. boett försedd.
- Kuoreton**, a. skallös, barkfri; utan boett.

Kuorettuu, v. skorpnar, betäckes med skal l. skorpa.
Kuori, s. chor; — **-laulaja**, korist.
Kuori (-en), s. skal, bark, skorpa; boett; — **-aura**, skumplog; — **-kisko**, afbarkning; — **-kivi**, pannsten.
Kuoriainen, s. skalbagge.
Kuorii, v. skalar, afbarkar; utkläcker; skummar.
Kuorikko, s. skaldjur, mussla.
Kuorinen, s. skalig, barkig, skorpig; gräddig.
Kuorittaa, v. låter skala l. skumma.
Kuoriutuu, v. utkläcker.
Kuorma, s. lass, börda; fora, last; — **-kirja**, försedel; — **-laatikko**, packlåda; — **-satula**, packsadel.
Kuormaa, **-ailee**, v. lassar, sätter lass, pålassar, lastar.
Kuormallinen, a. med lass försedd; hafvande; — s. ett lass fullt.
Kuormasto, s. samling af lass, tross, transport.
Kuormava, a. skrymmande.
Kurmittaa, v. lassar, lassar på, lastar, delar lassvis; belastar.
Kuormittain, adv. lasstals.
Kuorssa, **-snaa**, v. snarkar, frustar.
Kuorskuu, **-rauu**, v. frustar, fryser, fåsar; utesippar.
Kuortoo, v. ratar, skrädar.
Kuortuu, v. bildar skal l. bark; skorpnar; gräddar sig.
Kuoru, s. urgröpnig, ränna.
Kuorus, s. puppa.
Kuorustaa, v. urgröper, urhållar.
Kuosi, s. form, mönster, fason, mode.
Kuosikas (-kkaan), a. välbildad, fasonerad.
Kuosio, s.; **tyttökuosio**, flicksnärta.
Kuosu, s. k. **Kousa**; ojan kuosu, upphöjning emellan plogfåror.
Kuotta, s. slam, äfja, slem, hinna; oansenligt ting.
Ku'ottaa, v. åklar, framkallar kräkning l. vämjelse.
Ku'otus, s. kräkning, vämjelse.
Kuotas, s. stackare, smuslare.
Kuovi, s. spof; vindspole.
Kuovii, k. **Kuoppii**.
Kupaa, **-ajaa**, v. slamrar, väsnas; kliar.
Kupari, s. koppar.
Kuparinen, a. af koppar.
Kuparoitsee, v. kopprar, förhyder (med koppar).
Kupastaa, **-telee**, v. slamrar, snokar omkring.

Kupea, a. kupig, hvälfd.
Kupera, a. kullrig, hvälfd, utåtböjdt gröpt, konvex; **kuperkeikka**, kullerbytta; backhumla.
Kuperehtaa, v. smyger fram (krokryggig), stular.
Kuperias (-aan), **-ainen**, k. **Kupera**.
Kupertaa, v. spänner bälte kring veka lifvet, högfärdas.
Kupertelee, v. tumlar om.
Kupertuu, v. blir yr l. fotfallen.
Kuperuus, s. kupighet, kullrighet.
Kupentuu, v. lägger sig på sidan (kuve); blir hvälfd, hvälfver sig (kupea).
Kupillinen, a. koppegande; — s. en kopp full.
Kupina, s. klåda; buller, rassel.
Kupisee, k. **Kupaa**.
Kupisuttaa, v. låter slamra l. åstadkomma buller.
Kupla, s. blåsa, blädra.
Kuplaka, a. full med blåsor; — **-sana**, qvickhet.
Kuplii, v. slår blädror; drifver (i *vattnet*).
Kuplistaa, v. åstadkommer blåsor l. blädror; höjer l. vältrar sig; plaskar.
Kuplu, s. blåsa, källäder; klabbkrok.
Kuplus, s. gangfly.
Kupo, s. kärve, band.
Kuppa, s. knöl, bula; fôte; — **-puu**, pockenholts; — **-tauti**, syfilis, venerisk smitta; — **-taudillinen**, syfilistisk, venerisk.
Kuppaa, v. koppar.
Kuppainen, a. knölig, full med knölar; syfilistisk.
Kuppakirves, **-rauta**, s. koppjern; — **-sarvi**, kopphorn.
Kuppari, s. koppare, -erska.
Kuppantaa, v. låter koppa.
Kuppelehtaa, **-pellehtaa**, v. guppar.
Kuppelo, **-ppeloinen**, s. liten knöl; — a. knölig.
Kuppi, s. kopp; bula.
Kuppo, **-ppu**, s. knöl, svalst; fôte.
Kupponen, s. liten kopp; bula, knöl.
Kuppuroitsee, v. slår kullerbytta, tumlar om.
Kupsahtaa, v. dimper ned, studsar.
Kupsaus, s. dimp, stöt.
Kupsu, s. fiskblåsa; spratt.
Kupsuttaa, v. låter stöta l. studsa; skrapar, skubbar.
Kupu, s. kräfva, buk (*hos djur*); **kap-pa** (*på en spis*); **kull** (*på hatt*); **bugt**, **hvalf**, **hvalfbåge**, **kupa**; **blomkalk**; **knöl**, **haleknöl**; **kaalin kupu**, **kålhufvud**;

laivan k., skeppsskrof; kupin k., kupiga sidan af en kopp; kouran k., innersta delen af fiata handen; murin k., hvalf i mur; sillan k., brohvalf; — -höylä, rundhyvel; — -kaali, hufvudkål; — -kaulainen, med knöl i växt på halsen; — -laki, hvalf, kupol; — -torni, dom (på kyrka).

Kupuinen, a. kupig, bukig, hvälfd; knölig.
Kupula, s. liten knöl, kula, buckla; kupulaselkä, puckelryggig.

Kupura, k. Kupera.

Kupuva, k. Kupuinen.

Kura, s. träck, äfja, lort; on kuralla, har diarrhé; — -käsi, venstra handen; vensterhäändt; — -tauti, diarrhé, utsot.

Kuraa, -ajaa, v. kurrar, porlar, bullrar; (sammakko) /sqväker.

Kurahdus, -rääs, s. hastigt porl l. buller, kurrning.

Kurahtaa, v. kurrar hastigt, framsprutar.

Kurahtelee, v. kurrar hastigt flere ggr; snarkar, knystrar.

Kurainen, a. träckig, lortig.

Kuras (-ksen), -asin (-simen), s. slagverktyg, klubba, stöt, svärd, knif.

Kurasee, v. rynkar l. träcklar hastigt, snörpar (kuroo).

Kuratti, s. diarrhé, utsot.

Kure (-een), s. rynka, skrynkla, tillsnörpning; — -liivi, snörlif; — -nuora, dragband, snörpband; — -suu, tillsnörpt mun, mynning med dragband.

Kureellinen, a. rynkad; konstig, nyckfull.

Kurehtuu, -eentuu, v. rynkas, skrynklas, sammanskrumpnar.

Kureinen, a. rynkig, skrynklig.

Kuren, k. Kurjen.

Kuri, s. sätt att handla, behandlingsätt, tukt, disciplin, aga; knep, puts; sida, kant; sillä kurilla l. kurin, på sådant sätt; monet kurit, många sätt, knep; pitää kurissa, håller i tukt; joka kurilta, från alla håll; — -npidoton, odisciplinerad; — -npito, disciplin.

Kurielee, v. beter sig nyckfullt, odygdas, nyttjar knep, krånglar.

Kurieri, s. kurir.

Kurikka, s. klubba, klappträd; poikakurikka, pojkknyffel.

Kurikoi, -oitsee, v. klubbar, bultar, klappar.

Kurimus, s. hvirvel (i ström), svalg.

Kurina, s. porl, kurrning.

Kurinen, a.; sen kurinen, så artad; pahankurinen, elakartad; hyvänk., välartad.

Kurisee, k. Kuraa.

Kuristaa, v. låter kurra l. porla; 2) stryper, knyter till, hopsnör, hoppresar.

Kuristus, s. strypning; — -tauti, strypsjuka.

Kuristuu, -stautuu, v. blir hoppresad, strypes, qväfves.

Kuriton, a. tuktlös, odisciplinerad, ostyrig, otyglad.

Kurittaa, v. tuktar, agar, näpser; k. ruumistansa, spåker sitt kött.

Kurittaja, s. agare, tuktomästare.

Kurittu, a. vensterhäändt.

Kuritus, s. tuktan, aga; — -huone, tukthus; — -keino, tuktomedel, sätt att aga.

Kurituttaa, v. låter aga l. tukta.

Kurja, s. usel, arm, eländig, ömklig, beklagansvärd.

Kurjallinen, a. eländig.

Kurjasti, adv. eländigt.

Kurjen, sanasta Kurki.

Kurjuns, s. elände, uselhet.

Kurki (-rjen), s. trana; auran k., handtaget i plogen, plogstjert; — -hirsi, kroppås; — -jenherne, tranvicker; — -jenmarja, tranbär; — -jenmieka, svärdsilja.

Kurkiainen, s. takås.

Kurkistaa, -telee, v. tittar ut, lurar, gluttar, kikar, kozar.

Kurkkio, s. stark fors.

Kurkku, s. strupe, svalg, gap, hals; 2) gurka; väärä k., vrångstrupe; huutaa täyttä kurkkua, skriker med full hals, gallsCRIKER; — -laki, gomhvalf; — -perä, svalg; — -tauti, halsejukdom; — -torvi, luftstrupe; — -vika, halsåkomma; — -nkanin, tungapen; — -npolte, halsebränna; — -nsolmu, strupknöl, adamsäpple.

Kurkkuinen, a. som har strupe l. hals; isokurkkuinen, storhalsad, storakrikare.

Kurko, s. ond ande, hin; k. hänen tiesi, knäveln vet.

Kurkottaa, k. Kurottaa.

Kurkullinen, a. med hals utrustad; — s. en hals full.

Kurkuttaa, -luttaa, v. gurglar.

Kurmistelee, v. morrar, gormar.

Kurmo, a. glupsk, matgirig; missnöjd, knarrig, grällig.

Kurmo, v. åter glupakt, slukar.

Kurmottaa, v. skrämmer bort, bortjagar; tuktar, agar.

Kurnaa, v. korlar, kurrar; knorrar, morrar, knotar, tigger; sliter; kissa kurnaa, katten spinner l. kurrar.

Kurnahtaa, v. kurrar till.

Kurnii, -itsee, k. Kurnaa.

Kurnu, s. morrande; — a. trötosam, kin-kig; on kurnullaan, är vresig l. murrig.

Kurnuttaa, v. marrar l. träter på, kin-kar, kältar, knarrar.

Kurnuttaja, s. kältring.

Kurnutus, s. marrande, knarrande, trätande, kältande.

Kuro, s. k. Kure; utsträckt l. gapande ställning; korva on kurolla, örat är utsträckt; katsoo kurolla, ser med framsträckt hufvud.

Kuroo, v. rynkar ihop, snörpar; träcklar.

Kurottaa, v. sträcker sig efter ngt, utsträcker, räcker efter.

Kurpistaa, v. skrynkla.

Kurppa, s. snäppa, beckasin; lehtok. l. mälik, morkulla; isok, dubbel beckasin; suokurppa, epof.

Kurpponen, s. luden sko (*af rå hud*); k. Upokas.

Kurppu, s. skrynka, skrynkla.

Kurri, s. den som tigger l. fordrar ngt; rahan k., penningtiggare.

Kurrittaa, v. piper, kväker.

Kursaa, -sailoo, -sastelee, v. krusar, är ceremonios; kursailematta, utan krus.

Kursastelematon, a. okruserlig.

Kursastelija, s. krusmakare.

Kursaus, s. krusande, ceremoni; grill, uppsåt; pl. kursaukset, krus (*fig.*); kaikista kursauksista huolimatta, utan alt krus.

Kursii, v. träcklar.

Kurskaa, v. fräser, squalpar.

Kurskii, -un, v. knastrar, spritter.

Kurskuttaa, v. knastrar på ngt, gnagar.

Kursao, s. sankt ställe, skogsanår.

Kurtikka, s. tröja, rock.

Kurtistuu, v. skrumprar, blir hopskrumpen l. snörpt.

Kurttaa, v. snörper ihop, drar ihop, rynkar, träcklar, skrynkla.

Kurttaantuu, v. skrynkla.

Kurttu, s. skrynka, rynka; iho on

kurtussa, hullet är i skrynklor; — a. rynkig, skrynklig.

Kurttuinen, -linen, a. skrynklig, hopskrynklad, rynkad; fårad, fårig.

Kurttuu, v. blir rynkig l. hopskrumpen l. snörpt, träcklas ihop.

Kurtuttaa, v. fräser med rynkor l. skrynklor, hopsnörpar, hopträcklar.

Kuru, s. djup fåra, bergsrefva; liten bugt, vik; öarum i båtens bakstam.

Kurvi, -vilo, s. spof; vindspole; nors.

Kusi (-en), s. piss, urin; tervankusi, tjärvatten, tjärlag; — -happo, urinsyra.

Kusiain, -ainen, s. ettermyra, röd myra; knäfva, mortåg; siipik., flygmyra; kusiaispesä l. -keko, myrstack; kusiaienokkonen, etternäsela.

Kuskaa, v. kuskar.

Kuski, s. kusk.

Kussa, adv. hvar, hvarest, hvaruti.

Kussakka, s. bälte, gördel.

Kustannus, s. kostnad, bekostnad, omkostnad, påkostnad; förlag; omalla kustannuksella, på egen bekostnad l. eget förlag; — -arvio, -ehdotus, kostnadsförslag; — -lasku, kostnadsberäkning; — -oikeus, förlagsrättighet.

Kustantaa, v. bekostar, påkostar, nedlägger kostnad; förlägger.

Kustantaja, s. bekostare, förläggare, förlagsman.

Kuta, konj. ju, så, om, ifall; kuta ennen sitä parempi, ju förr dess hellre; k. kuinkin, något så när, så godt man kan.

Kutaisee, v. väfver, sticker l. binder hastigt.

Kutajaa, v. klar; drar sig, sölar.

Kutale (-leen), s. trasa, palta, slarfva; alinka, snärta; tyttö k., flicksnärta.

Kutalehtaa, -htelee, v. slarfvar, vräkes.

Kutea, -ia, a. hopskrumpen, trång, snäf.

Kutee, v. leker (*om fisk*).

Kuteentuu, k. Kutistuu.

Kutehikko, s. tätt med löfskog och gräs bevuxet ställe.

Kuteinen, a. (sanasta kude) hörande till inlag; villakuteinen kangas, väf med ylle inlag.

Kutelehtaa, v. kittlar hastigt och litet.

Kuteloittaa, v. förorsakar-lindrigt kittlande.

Kuteminen, s. (*fiskens*) lekande.

Kuten, adv. såsom; huru, huruledes,

hurulunda; jotenk., på något sätt, på sätt och vis.

Kutenee, k. **Kutistuu**.

Kutertaa, v. sqvattrar.

Kuti, s. skott. (*5 trumm*) *stickning*

Kuti, int. utrop af kittlande l. smekande, lockande.

Kutiaa, -ii, v. kittlar, kliar, känner kittling; kylki k., sidan kliar.

Kutilla (-aan), s. trasa, slarfva; vräkling; 2) lekfiak.

Kutina, s. krypande l. surrande rörelse; kittling, klinging.

Kutinki, s. staket, plank.

Kutis, int. kas, schas.

Kutisee, v. kittlar, röres kittlande; surrar, bullrar; tasslar.

Kutistaa, v. kasar bort, bortdrifver, bortjagar; hopdrager, sammantrycker, hoptrycker, klämmer, pressar; tasslar.

Kutistuu, v. bortdrifves; sammanpressas, går ihop, sammandrages, torkar l. krymper in.

Kutisuttaa, v. har att kittla.

Kutiittaa, v. kittlar ngn, förorsakar kittling; 2) säger kutti åt ngn, retar ngn.

Kutja, -jakka, -jale (-een), -jana, s. slarf, slingel, skälms, sölare, vräkling.

Kutjahtaa, v. böjer sig hastigt, gifver efter, studsar.

Kutjehtii, -juileo, v. sölar, gör släpigt l. långsamt; slår dank, vråkas.

Kutju, s. gyngfly, fly; — -maa, gungande mark; — -saavi, gungande lera.

Kutjuttaa, v. låter gunga, gungar på fly.

Kutjuu, v. gungar (som en gyngfly).

Kutka, s. slinka; 2) kittling.

Kutkahdus, s. hastig knyck; hengen k., andetag, lifsknyck.

Kutkahtaa, v. knycker hastigt (*om inre rörelse*).

Kutkehtii, v. lunkar, skolkas.

Kutkelma, **kutku**, s. kittling, klinging; brånad, kåthet, kättja.

Kutkuua, -kuu, v. kliar, kittlar.

Kutkuinen, a. kittlig.

Kutkuttaa, v. kittlar, klår; 2) qväker, sqväker; kuttrar.

Kutkutus, s. kittling, kittlande; 2) qväkande, kuttrande.

Kutoja, s. väfvere, väfverska.

Kutojaiset, s. pl. väfva vadmal (*en lek*).

Kutoo, v. väfver, stickar, knyter, binder (*ndt*), bygger, vecklar.

Kutoma, s. det väfda, väfnad; — -taito, väfningskonst.

Kutous, s. väfning, stickning.

Kutouttaa, v. låter väfva l. sticka l. binda l. knyta.

Kutri, s. hårlock, lock.

Kutrinen, a. som har lockar, lockig; — s. liten lock.

Kutsu, s. kallelse, bjudning; pl. kutsut, bjudning (*kalus*); — -lintu, lockfogel; — -vieras, bjuden gäst.

Kutsuinen, a. bjuden, kallad.

Kutsuja, s. bjudare.

Kutsuaton, a. okallad, objuden.

Kutsumatta, inf. j. adv. obedd, i oträngd mål.

Kutsumus, s. kallelse, bjudning, inbjudning, kallande, kall (*yrke*); — -kirja, kallelsebref, inbjudning, program.

Kutsunta (-nnan), -to, s. bjudning, kallelse, uppåd; — -aine, uppådsområde; — -piiri, uppådskrete; — -toimisto, uppådsämnd.

Kutsuttaa, v. låter kalla, inviterar.

Kutsuu, v. kallar, inkallar, bjuder, inbjuder, bådär, nämner, benämner; — k. häntä nimeltä, nämner honom vid namn; k. luutnantiksi, titulerar till löjtnant.

Kutti, int. utrop af skadefröjd l. af förbråelse; k. parahiksi, just så, det var rätt; k. jopa sain, till din förargelse fick jag ändock.

Kuttu, s. get; olla l. käydä kutuisa, valla getter.

Kutu, s. fisklek, fiskrom; godrom; romlösning, romsättning; kalan k., fisklek; kalat ovat l. käyvät kudulla, fiskarne leka; — -aika, lektid; — -kala, lekfiak; — -paikka, (*skars*) lekställe; — -ruoho, godhår; — -verkko, lekfiaknät.

Kutuinen, a. ht fisklek.

Kutuninen, pron. hvilken; hurudan; voi k. kumma, o hvilket under, nå men i alla tider, nå i sanning förnnderligt.

Kutmisa, a.; k. kala, lekande fiak.

Kutallinen, a. som eger get l. getter.

Kuturi, s. siklöja, mujka; småfiak.

Kutus (-tuun), pron. hurudan.

Kutus, s. sölare, drörlare.

Kutusaa, -telee, v. sölar, är senfärdig.

Kutvahtaa, v. röres l. rör sig helt litet; ei niin paikalta kutvaha, rör sig ej ur fåcken.

Kutvara, -velo, s. trasa, slarfva; vräkling, lymmel; odåga.

Kuu, s. måne; månad; njure, talg, fett; ylä- l. unsik, nymåne, ny; alak,

nedan; tåysik., fullmåne; kuun korva l. vaihe, månakifte; k. kasvaa, månen tilltag; k. syntyy, månen tåndes; kuun synty, nytåndning; k. syödään l. pimenee, månen aftager, förmörkas; tåeså kuussa, i denna månad; 10 p:nå tåtkå kuuta, den 10 dennes, den 10 i denna l. innevarande månad; viimeis kuussa l. kuulla, under senaste månad; (fig.) ei kuuna kullaan valkeana l. ei kuuna kulloisana ikånå, åldrig i verden; ei kuuna päänå (påivånå), ej så länge måne och sol finnas, åldrig; kuun ikåsi, hela din lifstid; kuukisi päiväksi, för alltid, för evinnerliga tider; paljo kuuta, mycket talg; kuukupu, isterbuk; pl. kuut l. munaskuut, njurar, njurtalg; — hullu, månadsrasande; — tauti, månadsrening; månadsraseri; — valo, månen; — vuosi, månår; — vuosisisto, måncykel; k. Kuun-aika y. m.

Kuudan (-tamen), s. k. **Kuutama**.

Kuudenlainen, a. af sex slag.

Kuudenkertainen, a. sexdubbel.

Kuudenmerkki, s. sexa (siffran).

Kuudennes, s. en sjettede del.

Kuudennesti, adv. för sjettede gången.

Kuudennusmies, s. sexman.

Kuudes (-dennu), num. ord. den sjettede; kuudenneksi, för det sjettede; — kymmenes, den sextionde.

Kuudesti, adv. sex gånger.

Kuudikko, s. sexa; sextett.

Kuuhut (-uen), s. liten måne, måne lilla.

Kuujä, s. insjöläx.

Kuujanen, s. liten lax, laxöring.

Kuujas, s. forell.

Kuukahtaa, v. slintar, slinkar, stupar; slumrar in, blundar; maata kuukahti, tog sig en blund.

Kuukahtalee, v. stappar.

Kuukausi (-den), s. månad; — arvio, månadsförslag; — kirja, månadskrift; — lasku, månadsräkning.

Kuukausin, -sittain, adv. månadsvis, månatligen; i månadtal.

Kuukausinen, -kautinen, a. månads-gammal, pl. k-set, månadsrening.

Kuukistaa, -telee, v. böjer ned; — v. ref. kuukistaista.

Kuukistun, v. hukar sig.

Kuukka, s. halt; den som hoppar på en fot; fnuskare.

Kuukkaa, v. haltar, linkar; hoppar på en fot; letar efter, undersöker, snokar.

Kuukkelinen, a. underlig.

Kuukki, v. stollas, fnuskar, snokar; hukar sig ned.

Kuukko, a. månförmig; puolikuukko, halfmånförmig.

Kuukku, s. nedhukad ställning; kuukullaan, i nedhukad ställning (kyllään), nedhukad.

Kuukkuu, v. vacklar, blir halt, stupar, runkar.

Kuula, s. bula, böld, blåsa, blåddra, bubbla; kula; — ruisku, kulspruta, mitraljösa.

Kuulainen, a. blåsig, blåddrig, bulig.

Kuulakas (-kkaan), -kka, a. genomskinlig.

Kuulakkuus, s. genomskinlighet.

Kuulea, -ia, a. dunkelt skinande, genomskinlig.

Kuuleasti, adv. klart, tydligt.

Kuulee, v. hör, åhör (vitne, föreläsning); förnimmer, erfår; hörsammar, åtlyder; puhu kuullakseni, tala så att jag hör; kuulla jkuta, lyssna till ngn, åhöra ngn, höra ngt; ei koskaan ennen kuultu, åldrig förekommen, exempelös; kuulepas, hör hit, hör på; sitähän kuulla kelpaa, det låter höra sig; ottaa kuullaksensa, taga i öronen; kuulematta, utan att höra l. lyda.

Kuulematon, a. döf, hörsellös; ohörsam.

Kuulemattomuus, s. döfhet; ohörsamhet.

Kuulenta, -nto, s. hörande, hörsel.

Kuuleskelee, -kentelee, v. lyssnar, hör på, åt, efter; efterfrågar, efterspanar; förhör, examinerar.

Kuuleskelija, s. lyssnare.

Kuulettun, v. sväller till, svullnar, bulnar, får blåsor; blir öm l. svullen.

Kuuleus, s. dunkelt sken, genomskinlighet.

Kuulijainen, a. hörsam, lydig, undergiven, ödmjuk.

Kuulijaisuus, s. hörsamhet, undergivenhet, subordination; lydnad, lydaktighet, huldhet.

Kuulijas (-aan), k. **Kuulijainen**.

Kuulijaasti, adv. hörsamt, lydigt.

Kuulijaiset, s. pl. lyssningsakalasa.

Kuulin (-imen), s. hörselorgan, hörselverktyg.

Kuullinen, a. månatlig, ht. månad; pl. kuulliset, månadsrening, månadsregler.

Kuullottaa, v. skiner på afstånd, skymtar igenom.

Kuulo, s. hörsel; tarkka k., skarp hörsel; raskas k., svår hörsel; — **-aisti**, hörselsinne; — **-hermo**, hörselnerv; — **-oppi**, läran om hörseln, akustik.

Kuuloinen, a. hörande; vähän l. huonok., lomhörd; tarkkak. som har skarp hörsel; kova- l. raskask., tunghörd.

Kuuloittaa, v. förorsakar bula, avulst, ömhet; k. **Kuuluttaa**.

Kuuloittuu, k. **Kuulettuu**.

Kuuloton, a. utan hörsel, döf.

Kuulua, v. skymtar, skiner igenom; blänker, framlyser; fångar fik under lektiden.

Kuultamaton, a.; läpik., ogenomskinlig.

Kuultavainen, a. genomskinlig; 2) hörbar, förnimbar.

Kuultelee, v. hör på, lyssnar.

Kuultelija, s. lyssnare.

Kuulo -llon, s. genomskinlighet, glans.

Kuulu, s. det som höres; rykte, ryktbarhet; hörsägen; fräjd; — a. ryktbar; kórvan kuulussa, så vidt örat hör; paha k., eftertal; tulla pahaan kuulun, komma i vanrykte; — **-puhe**, sägen, tal, hörsägen.

Kuuluinen, a. långtljudande; ryktbar, namnkunnig, berömd, vidtfräjdad; pahak., vanfräjdad.

Kuuluisuus, s. ryktbarhet, namnkunnighet.

Kuuluma, s. rykte; hörsägen.

Kuulumaton, a. namnlös, ohörbar; icke hörande (*till nyt*), oafhängig.

Kuulumiset, s. pl. nyheter.

Kuuluisa, a. berömd, utmärkt, namnkunnig.

Kuulustaa, v. hör efter, efterforskar, förhör; gör berömd, namnkunnig l. berömd.

Kuulustaja, s. efterforskare, förhörare.

Kuulustelee, v. hör efter, förhör; hör åt, kunskapar, efterfrågar; hör l. frågar sig före; afhör (vittnen); k. yhdessä, konfronterar.

Kuulustelematon, a. oförhörd; oetterfrågad.

Kuulustelemus, s. förhör, efterfrågning.

Kuulustelija, s. förhörare, efterfrågare, kunskapare, spekulant.

Kuulustelu, s. förhör.

Kuulustus, s. förhör, efterforskning.

Kuuluton, a. oberyktad, namnlös (utan rykte); ohörbar.

Kuuluttaa, v. låter höra, gör bekant, afkunnar, kungör, pålyser, utlyser, efterlyser; gifver uppbud.

Kuuluttaja, s. kungörare, pålysare, härold.

Kuuluttomuus, s. namnlöshet (icke -ryktbarhet).

Kuulutus, s. kungörelse, lysning, efterlysning; uppbud; talonk., uppbud; — **-kirja**, lysningssedel till äktenskap; — **-todistus**, lysningsattest.

Kuulututtaa, v. låter kungöra l. lysa på l. afkunna.

Kuuluu, v. höres, ljuder, låter; hör l. lyder under, hör till, innefattar, hänför sig till, innebäres; sorterar under ngn; kello k., klockan höres; kylä k. pitäjään, byn hör till socken; kaikki mitä siihen k., hela dess innehåll, allt hvad dertill hör; sanat kuuluvat näin, orden lyda sålunda; seuraavalla tavalla kuulua, af följande lydelse.

Kuuluttaa, k. **Kuuluttaa**.

Kuuluva, **-ainen**, a. hörbar; hörande till, tillhörande.

Kuuluvaisuus, s. hörbarhet; tillhörighet.

Kuuma, a. het, glödande; hetsig, brännande; tulik., skollhet; kuumat kyyneleet, heta tårar; k. tauti, nervfeber; — **-hauras**, rödbräckt.

Kuumaa, v. gifver hetta ifrån sig; gör het, upphettar, uppeldar, upplödgar.

Kuumakas (**-kkaan**), **-kka**, a. något het, hetaktig.

Kuume (**-een**), s. hetta; feber; 2) sken, skimmer, matt glans, skymt; kuumeenpuuska, febersanfoll, feberbrytning; — **-tauti**, hetsig feber, feber.

Kuumeinen, a. feberaktig.

Kuumennus, s. upphettning, glödning.

Kuumennuttaa, v. låter upphetta.

Kuumentaa, v. upphettar, glödgar; eldar.

Kuumentamaton, a. oglödgd, oupphettad.

Kuumentuu, **-enee**, v. blir het, upphettas.

Kuumettaa, k. **Kuumottaa**.

Kuumos, s. hetta; äsja, smältugn.

Kuumottaa, v. åstadkommer hetta, utstrålar hetta; hettar, hettar upp; 2) gländrar, skimrar dunkelt, skymtar, skiner, lyser; hägrar; kasvot kuumottivat, ansigtet var upphettadt.

Kuumuu, k. **Kuumentuu**.

Kuumuus, s. hetta, glödhetta; hetsighet; inflammation.

Kuun-aika, s. månadetid; då månen ly-

ser; — **-ikuinen**, gammal som månen, urgammal; — **-jätkö**, månöka (*meris.*); — **-kehä**, mångård; — **-käänne**, månskifte; — **-menot**, pl. månadsrening; — **-muotoinen**, **-näköinen**, **-tapainen**, månformig; — **-päiväinen**, urgammal, urminnes; — **-sakarät**, månens spetsar l. horn; — **-sappi**, vädermåne, bimåne.

Kuunari, s. skonert, skonare; — **-priki**, skonertbrigg.

Kuuntelee, v. hör på, åhör, lyssnar; v. refl. kuunteleita, lyssna för sig; kuuntelihe käntelihe, han lyssnade vändande sig hit och dit.

Kuuntelija, s. åhörare, lyssnare.

Kuuntelo, -lu, s. lyssnande, åhörande, efterhörande, efterforskande.

Kuuntuu, v. domnar, mattas; blir stel, matt; vissnar; jalca k., foten vissnar; kukka k., blomman vissnar.

Kuupahtaa, v. snafvar, stupar hastigt.

Kuupakka, s. skumpande galopp.

Kuupakko, s. gångare; galopp.

Kuupakoitsee, v. galopperar, skumpar.

Kuupastuu, k. **Kuupistuu**.

Kuupias (-aan), a. vacklande; kupig, kullrig.

Kuupistuu, v. snafvar, stupar, stapplar.

Kuuppamainen, a. något snål.

Kuuppo, s. hösäte.

Kuuppuroi, -roitsée, v. lever motfärd, går sorgsen.

Kuura, s. rimfrost.

Kuuraa, v. polerar, gör glänsande, skurar.

Kuurainen, a. rimfrostig, rimfrusen, full med rimfrost.

Kuuraus, s. skurning; — **-palkka**, skurlön.

Kuurattaa, v. låter skura l. polera.

Kuurettuu, v. betäckes l. öfverdrages med rimfrost.

Kuuri, s. kur.

Kauristaa, v. nedböjer; lyssnar, spetsar öronen.

Kauristuu, v. böjer l. lutar l. hukar sig ned; blir krum, bågvar.

Kuurna, s. rosta; ränna, fåra, skåra; panna maltaita kuurnalle, lägga malt på rosta.

Kuurnaa, v. förser med ränna l. skåra; lägger i rosta; silar.

Kuurnainen, -allinen, a. färgig, skårad.

Kuurnamainen, a. liknande ränna l. fåra l. skåra, ränn- l. skårformig.

Kuurnan-muotoinen l. **-tapainen**, k. edell.

Kuurne, -nes (-een), a. döf; rikkoa kuurneeksi, åstadkomma döfhet.

Kuurnii, -itsee, v. silar, filtrerar, distillerar; rostar; pressar saft.

Kuurnittaa, v. refflar.

Kuuro, a. döf; — **-mykkä**, döfstum.

Kuuro, s. skof, skede; skur; pitää kuuroa, hålla uppskof; naurun k., skrattskof; moneen kuuroon, många gånger; iltak., huomenk., aften-, morgonstund; sateen k., regn-skur; sädek., slagregn.

Kuuroin, -ottain, adv. skoftals, understundom, ibland, emellanåt.

Kuuroinen, a. något döf; vähäk., lomhörd.

Kuurellinen, a. som har sina skof, skoftals skeende.

Kuuremainen, k. **Kuuroinen**.

Kuurottuu, v., k. **Kuurettu**; 2) blir döf, bedöfvas.

Kuurous, s. döfhet.

Kuurottuu, v. blir döf, förlorar hörseln.

Kuurtaa, v. gifver akt på; ei kuurra eikä kaarra koko asiaan, han bryr sig alldeles icke om, är helt och hållet likgiltig.

Kuuru, s. gömsle; nedhukad ställning; on kuurullansa, är nedhukad.

Kuuruinen, a. i gömsle varande, gömd; pl. kuuruiset, gömlek; olla kuuruisilla, leka gömlek.

Kuuruu, v. bugar sig, är i krökt ställning; kurar.

Kuusama, kuusan (-amen), s. benved, try.

Kuusaminen, a. af try l. benved.

Kuusankanärhi, s. lafsrika.

Kuusi (-sen), s. gran; honkak., hård, stor gran; kangask., mogran; karak. l. korpik., gårgran; karankok., gran med antingen kärnan l. toppen torr; saksank. l. lehtik., lärkträd; — **-puu**, granträd l. -stam.

Kuusi (-den), num. kard. sex; k. sadelta, sex procent; k. kertaa, sex gånger; — **-eminen**, sexqvinnad, hexagynist (*bot.*); — **-haarainen**, sexgrenig; — **-heteinen**, sexmanning, hexandriet (*bot.*); — **-jakoinen**, sexdelad; — **-kaari**, båt med sex vränger; — **-kielinen**, sexsträngad; — **-kuinen**, sex månader gammal; — **-kulma**, sexkant; — **-kulmainen**, sexkantig, sexhörnig, sexvinklig; — **-kulmio**, sexhörning; — **-kymmentä**, sex-

tio; — **-luku**, sextal; — **-mitta**, hexameter; — **-naulainen**, sexpundig; — **-naulio**, sexpunding; — **-pykälikkö**, sextant; — **-päiväinen**, som varar sex dagar; sex dagar gammal; — **-silmä**, sexa (i kort); — **-sivui-**
nön, sexsidig; — **-säräinen**, **-tah-**
koinen, sexradig l. **-kantig**; — **-tal-**
vinen, **-talvias**, sex vintrar gammal; — **-vuotinen**, **-vuotias**, sexårig; — **-öinen**, sex nätter gammal.
Kuusia, s. sex håll; kuusialle, åt sex håll; kuusialta, från sex håll.
Kuusianne, adv. åt sex håll.
Kuusikko, s. granskog, granlund, granbestånd.
Kuusin, adv. sex i sender, sexdubbelt, sex gånger; — **-kertainen**, sexdubbel.
Kuusinainen, a. sextaldig, sexdubbel.
Kuusinaisenta, v. sexdubblar.
Kuusinen, a. af gran, full med granar; kuusiset puut, granved.
Kuusisto, k. **Kuusikko**.
Kuusitellen, **-ittain**, adv. sex i sender l. i gången, sextals, sex och sex.
Kuutama, **-me**, **-mo**, månsken, månljus; kuutaman kujeet, månfaser.
Kuutar (**-taren**), s. mångudinna, månens dotter.
Kuutava, a. månluk.
Kuutiainen, a. sextaldig, sexårig; sjetedel; månadsgammal.
Kuutikko, k. **Kuudikko**.
Kuutilo, s. glimmer.
Kuutinen, a. sexa (**mältid**).
Kuutio, s. kub, tärning; — **-ala**, kubinnehall; — **-jalka**, kubikfot; — **-mitta**, kubikmått.
Kuutiomainen, a. tärninglik.
Kuuto, **-tonen**, s. sexa.
Kuuton, a. månlös; fettlös, mager; k. aika, yö, månlös tid, natt; k. kuve, mager ljumske.
Kuutti, s. sälunge, sjökalf; 2) liten båt, ekstock; 2) sexa.
Kuutto, s. skuta, båt.
Kuva, s. bild, afbild, beläte, skapnad, porträtt, form, figur, prägel; nyck, infall; vette (veälinnun-**pyydössä**); historiallinen k., historiemålning; ristinnauhitun k., krucifix; kuka hänen kaikki kuvansa tietäk, hvem känner alla hans nycker; — **-ihminen**, människofigur, mannequin; — **-kirja**, bilderbok; — **-kirjoitus**, hieroglyf, bilderbok; — **-kohta**, **-paikka**, spektrum; — **-lause**, allegori, meta-

for; — **-leikkaus**, **-leikkuu**, bildhuggeri, bildsnideri; — **-patsas**, bildstod, staty; — **-puhelma**, metafor; — **-puoli**, bildsida; — **-raamattu**, illustrerad bibel; — **-raaste**, bildstormning; — **-suuruus**, imaginär kvantitet; k. **Kuvanajalka** y. m.
Kuvaa, v. bildar, afbildar, porträtterar, formar, formerar; skildrar, utmålar.
Kuvaaja, s. formare, bildare j. n. e.
Kuvaamataide (**-teen**), s. afbildningskonst; pl. kuvaamataiteet, bildande konst.
Kuvaamaton, a. som icke kan afbildas l. formas; oformad.
Kuvaantuu, **-autuu**, v. afbildar sig, blir afbildad.
Kuvalee, k. **Kuvailee**.
Kuvalma, s. afbildning, skildring, föreställning, teckning, symbol, scen; dikt, målning.
Kuvahtaa, v. bildar hastigt, antager hastig form l. rörelse.
Kuvahtelee, v. rör sig hastigt.
Kuvahtuu, v. bildar sig hastigt; förfogar sig.
Kuvailee, v. afbildar, formar; föreställer, skildrar, diktar; förställer sig, agerar, förliknar, speglar sig; pryder, utslaar.
Kuvailematon, a. obeakrifig.
Kuvailema, k. **Kuvalma**.
Kuvailus, k. **Kuvaus**.
Kuvaistyö, s. figurarbete (rya, schal m. m.).
Kuvajainen, s. skugga, skuggbild, alagskugga.
Kuvajaiskuva, s. skuggporträtt.
Kuvajaispeli, s. skuggspel.
Kuvallinen, a. bildföredd, illustrerad; bildlig, typisk, figurlig; skaplig, ordentlig.
Kuvamainen, a. bildlik.
Kuvanajalka, **-kanta**, s. pedestal; — **-leikkaaja**, bildsnidare, bildhuggare; — **-jumaloitsemus**, bilddyrkan; — **-raastaja**, bildstormare; — **-tapainen**, **-muotoinen**, liknande en bild, bildlik; — **-valaja**, bildgjutare; — **-valanta**, **-nto**, bildgjuteri (handlingen); — **-valuu-**taide****, bildgjuterikonst; — **-valuu-**tehdas****, bildgjuterifabrik; — **-veiste**, bildhuggeri; — **-veistin**, bildhuggargarmejsel; — **-veisto-**taide****, bildhuggarkonst; — **-veistäjä**, bildhuggare.
Kuvanen, s. dim. liten bild; skugga af ngt föremål; kuvasessa, i skuggan.

Kuvas (-paan), s. nätföte.
Kuvasin (-imen), s. stämpel (verktyg, aftryck); — **-merkki**, stämpelmärke; — **-raha**, stämpelafgift.
Kuvastaa, -telee, v. återger bilden, åter speglar, hägrar, skullar.
Kuvaste (-een), -stin (-imen), s. spegel.
Kuvasto, s. bildergalleri, bilderkabinett, målningsgalleri.
Kuvastus, s. skullning, återaken.
Kuvastun, v. afspeglas, återspeglas, formas, afbildar sig.
Kuvattelee, v. afbildar; inbillar; gäckas, gycklar, agerar, spelar.
Kuvaton, a. oformlig, vanskaplig, missbildad, ofasonlig; ful, otäck, plump, otymplig; odygdig, öfverådälig, nyckfull.
Kuvattaa, v. låter bilda l. afbilda l. porträttera.
Kuvatteliija, s. gycklare, gyckelmakare.
Kuvattelu, s. spel, agering; afbildning; inbillning.
Kuvatti, s. fantasi.
Kuvattomasti, adv. oförlikneligen; gruffligt; öfverådäligt.
Kuvatus, s. afbildning, inbillning, fantasi, spöke; — **-lahja** fantasi.
Kuvauksellinen, a. symbolisk, figurlig.
Kuvas, s. afbildning, föreställning, inbillning, dikt, skilderi, liknelse, bild; puhuu kuvauksissa, talar i bilder; — **-aine**, ämne för en dikt; — **-puhe**, allegori.
Kuvauttaa, v. k. **Kuvattaa**.
Kuvautuu, v. bildar l. formar sig, blir afbildad.
Kuve (-peen), s. ljumake, veka lifvet, höft, slaksida (på djur), sida, flank, närhet; kupeella, invid, vid sidan; makaa kupeella, ligger vid sidan; vuoren kupeet, bergets sidor; — **-ase**, sidovapen, sidogevär; — **-liha**, köttet emellan rebenen och höften, slaksida; — **-suoni**, höftsena.
Kuveltaa, v. inekar, gör inskärningar, urgröper.
Kuvera, k. **Kupera**.
Kuveramainen, a. ngt urhålkad l. gröpt l. kupig.
Kuverrus, s. gröpning, kullring, rundning, hvälfnng.
Kuvertaa, v. urgröper, urhålkar, rundar inifrån, hvälfter, kullrar.
Kuvertuu, v. urgröpes, urhålkas, blir rundad l. hvälfd.

Kuves (-ksen), s. köttet i veka lifvet, slaksida.
Kuvettaa, k. **Ku'ottaa**.
Kuvikas (-kkaan), a. med bilder försedd, bildrik.
Kuvio, s. figur.
Kuvittellen, adv. figurligen.
Kuvitsee, v. fasonerar.
Kuvittaa, v. låter bilda l. belägga med bilder l. afbilda; förser med bilder, illustrerar, fasonerar.
Kuvittelee, v. afbildar smått, förblommerar; inbillar sig; spökar.
Kuvitus, s. fason, förblomning j. n. e., 'k. **Kuvittaa**.
Kuvoo, v. kräkes.
Kuvollinen, a. (kupo) med kärvar l. band försedd; en kärve full.
Kuvottaa, k. **Ku'ottaa**.
Kuvukas, k. **Kupuinen**.
Kuvukko, s. kupol.
Kuvunkaari (-en), s. hvalfbåge; — **-muotoinen**, **-tapainen**, hvalfdik, liknande hvalf; — **-täysi**, kräfvn full.
Kvartsi, s. kvarts.
Kvassilastut, s. pl. qvassia.
Kydentä (-nän), -ntö (-nnön), s. kytting, svedning.
Kydettaa, v. sveder, afkyttar, förbränner; kittlar, retar.
Kydys, s. en af svågarne; pl. kydykset, svågar.
Kydös, s. ställe med kyttande eid.
Kydöttää, k. **Kydettaa**.
Kyentä (-nän), -ntö (-nnön), s. föråga.
Kyhe (-een), -ä, s. utkast, tillstympelse; fuskerk.
Kyhermä, s. buckla, knotter, hårlock.
Kyhertää, v. kuttrar, trallar; gör ngt i sakta mak.
Kyhky, s. dufva; — **-haukka**, dufhök.
Kyhkyislakka l. -lymy, s. dufhus, dufslag.
Kyhkyläinen, s. dim. liten ålaktig dufva.
Kyhkynen, s. dufva.
Kyhkyttää, v. stönar, suckar.
Kyhmy y. m., k. Kuhma y. m.
Kyhnyttää y. m., k. Kihnuttaa, Kihnuttaa y. m.
Kyhnähtää, v. stupar, dignar.
Kyhyrä, a. krum, knotig; — **-hartioinen**, som har utstående axlar.
Kyhäilee, k. **Kyhää**.
Kyhästää, v. klåpar, fuskar.
Kyhäys, s. hopräsning, hopfogning; tillstympelse.

Kyhäytyy, v. blir hopradsad l. färdig.
Kyhää, v. hafsar l. rafsar ihop, fuskar, hopfuskar.
Kyinen, a. ht. huggorm l. gift, full med huggormar.
Kykenee, v. mäftar, orkar, förmår, gitter; ei kykene paikalta mihinkään, orkar ej ur stället.
Kykenemättömyys, s. orklöshet, oförmåga, inkapacitet, kraftlöshet; feighet.
Kykenemätön, a. oförmögen, inkapabel, orklös, kraftlös; handfallen, tafatt; feg.
Kykenevä, -väinen, a. i stånd till, förmögen till; työhön k., arbetsför.
Kykeneväisyys, s. förmåga, förmögenhet till ngt.
Kykerrys, s. nedhukad ställning.
Kykertelee, v. kuttrar då och då l. sakta.
Kykertyy, v. blir nedböjd, nedtryckes.
Kykertää, v. kuttrar; nedhukar, nedböjer, nedtrycker.
Kykistää y. m., k. **Kyykistää** y. m.
Kykittää, v. försöker, frestar, begynner; 2) gör stackar.
Kykkii y. m., k. **Kyykkii** y. m.
Kykkä, s. skyl, trinds kyl, stack; — -varpunen, kornsparf.
Kykkäre (-een), -rä, s. böjning; trasselig knut; liten upphöjning.
Kykkää, v. stackar, skylar.
Kyky (kyvyn), s. förmåga, kraft, skicklighet, duglighet, förmögenhet.
Kykyinen, a. förmående, kry, mächtig till l. af, skicklig.
Kykyttää y. m., k. **Kyykyttää** y. m.
Kykäre, -rä, s. k. **Kykkäre**.
Kyle, k. **Kyljes**.
Kyliikki, s. den som ej trifves hemma; bygåfva, bykaka.
Kyläi, -kallee, -leilee, v. ligger och vräkes.
Kylittäin, adv. byavis, by för by.
Kyljityston, -ttäin, adv. sida vid sida, sidlänges.
Kyljellinen, a. vid sidan belägen, sidig, ht. l. varande vid sidan.
Kyljes, s. en af sidorna, den ena sidan (t. ex. af en väg).
Kyljys, s. sida; tröskel.
Kylkoinen, a. vid sidan belägen; gjord af trädets hårda sida; — s. sidorum, sidobyggnad.
Kylki (kyljen), s. sida; sidostycke l. bringa (af slag); flank, breddsida (på fartyg); vinkelben; puun k., hårda sidan af trädet; minua pistää kyl-

keeni l. kyljestäni, jag har sting i sidan; maata kyljellänsä, ligga på sidan; kyljin, sidlänges; — -haara, sidogren; — -kappale, sidostycke; — -luu, rebben; — -oksa, sidoakott; — -paisti, rebbenspjell; — -pisto, sidostöt; — -rakennus, sidobyggnad, utsprång; — -varustus, sidoverk; — -voima, sidokraft (mek.).
Kylkiäinen, s. sidokamrat; sidorum, sidobyggnad.
Kyllin, adv. nog, nogsaamt, till fullo, till fylles; yltäk., öfvermåttan.
Kyllistyy y. m., k. **Kyllästyy**.
Kyllittää, v. mättar, förnöjer, tillfredsställer.
Kyllyys, s. tillräcklighet, mätthet, fullhet; öfverföd, ymnighet; sydämen k., hjertats fullhet.
Kyllä, s. ymnighet, tillräcklighet, lystmäte; syödä kyltänsä l. kyllickensä, äta sig mätt; on kylältä l. kyläksi l. kyllyksi, finnes rikligt, tillfylles, nog; kylältä, falleligen, tillfylles; komp. kyllempi, rikligare; on kyllemmältä, finnes mer; kysyn kyllemmältä, jag frågar nogare, vidare.
Kyllä, adv. nog, tillräckligt; ja väl, visst; on k. hyvä, är god nog; on k., finns nog; antaa k., gifver nog, gifver visat; k. minä tulen, nog kommer jag; k. minä tiedän mitä miehiä hän on, nog vet jag l. jag vet alltför väl hvad han går och galler för; k. kaiketi, ja väl, ja visst; kyllemmin, rikligare.
Kylläinen, a. nogsam, tillräcklig; mätt, mättad, fet.
Kylläisyys, s. öfverföd, ymnighet, mätthet.
Kylläksyy, v. anser öfverfödigt l. nog; blir mätt l. trött vid.
Kyllällinen, a. förnöjd, belåten.
Kyllällisesti, adv. mycket tillräckligt.
Kylläs, k. **Kylläinen**.
Kyllästymys, s. förtrutenhet, mättnad.
Kyllästymättömyys, s. oförtrutenhet, omättilighet.
Kyllästymätön, a. som ej får nog, omätlig; oförtruten.
Kyllästys, s. mätthet, leda, trötthet.
Kyllästytää, -lännyttää, v. gifver nog, tillfredsställer, mättar, gör öfvermätt; gör led l. ledsen vid l. utledsen.
Kyllästyy, -äytyy, v. får nog, blir

mätt, får leda, lednar vid, blir utleddsen.

Kylläymätön, a. som ej får nog, omätlig, oförnöjd.

Kyllöttää, k. Kyllittää.

Kylmenee, -ntyty, v. kallnar, afkyles; blir kallare.

Kylmennys, s. afkylning.

Kylmennyttä, v. låter afkyla l. afkylas.

Kylmentäjä, s. afkylare.

Kylmentämätön, a. oafkyld.

Kylmentää, v. afkyler, svalkar, gör kall l. kallare.

Kylmettyminen, s. förkylning.

Kylmettyy, v. förfryser, blir kall, kallnar, förkyler sig.

Kylmettää, v. låter kallna l. frysa, gör kall.

Kylmetyttää, v. förkyler.

Kylmistyy, v. afvalnar, blir kall, kallsinnig.

Kylmistää, v. gör kall l. kallsinnig.

Kylmyys, s. köld, kyla, kallsinnighet, känslolöshet, likgiltighet, liknöjdhet.

Kylmyy, k. Kylmää.

Kylmä, a. kall, kulen, kylig; känslolös, liknöjd, likgiltig, kallsinnig; takoa kylmiltänsä, kallhamra; kyntää kylmää maata, plöjer upp kall (oodlad) jord; jättää huoneen kylmilleen, lemnar rummet oeldadt; huoneet ovat kylmillänsä, rummen äro l. stå oeldade l. kalla; kylmikastin, kallskål; — s. köld, frost, kyla; yök., nattfrost; — -kiskoinen, kallsinnig, tvär, hårdhertad; — -mielinen, -sydäminen, kallblodig, kallsinnig; — -verinen, kallblodig, med kallt blod; — -nhuuru, frostimma l. -ånga; — -nvihat (pl.), kallbrand.

Kylmähkä, -hkö, -inen, a. ngt kall, kylig, ngt kulen.

Kylmähtää, v. fryser till litet.

Kylmäkäs, a. k. Kylmähkä.

Kylmää, v. kyler, gör kall, fryser bort l. af.

Kylpee, v. badar.

Kylpijä, s. badare, badgäst.

Kylpy, -ö, s. bad; kylmä k., kallt bad; ammek., karbad; höyryk., imbad; — -aika, badstuid, badtid; — -huone, badstuga, badhus; — -laitos, badinrättning; — -paikka, badort.

Kyltti, -ä, s. skylt.

Kyltyy, k. Kyllästyy.

Kylvelee, v. sår småningom, utsår, beströr, utströr.

Kylvettäjä, s. badare, baderska.

Kylvettä, v. låter bada, badar ngn; (fig.) pryglar.

Kylvin (-pimen), s. såningsverktyg; — -vakka, såningsakappa.

Kylvy, s. sånning, sädd; aitok., sädd med oblandadt utsäde; kevätk., vårsädd.

Kyivyinen, s. besädd; kevätk. pelto, med vårsädd besädd åker.

Kylväjä, s. såningsman.

Kylvämätön, s. obesädd.

Kylväntä, -ntö, s. sånning.

Kylvättää, v. låter så l. besä.

Kylväytyy, v. blir besädd, besås; utsår sig sjelf.

Kylvää, v. sår, utsår, besår, beströr, utströr.

Kylvö, s. sånning, sädd; säde, utsäde; pelto on kylvössä, åkern är sädd; — -heinä, odladt hö; — -kone, såningsmaskin; — -niitty, artificiell ång; — -nurmi, insädd vall; — -pelto, sådesåker.

Kylvös, s. besädd mark, sädd.

Kyly, s. bad, badhus.

Kylys, s. en af syskonbarnen; pl. kylykset, syslingar.

Kylä, s. by, bolby, granngård; olla kylässä, vara på besök i granngården l. i byn; — -asetus, -hallitus, -järjestys, byordning l. -styrelse; — -kunta, byalag; — -nuoksu, flackande l. rännande i byn; — -nkauppa, gårdfarhandel; — -nkello, sqvallerbytta; — -nkävijä, byskolkare l. -vandrare; — -nluku, läsförhör; — -nmies, granne, nabo, byaman; — -npuhe, folkprat, glunk; — -nvanhin, byäldste.

Kyläilee, v. gör besök i byn, besöker bekanta l. grannar, visiterar.

Kyläily, s. besök, visit.

Kyläinen, a. ht. by l. granngård; full med byar.

Kyläjäs (-ään), s. byalag.

Kylällinen, a. ht. samma by; som tillhör by; pl. kylälliset, bygför.

Kyläläinen, s. bybo, byaman.

Kylästää, k. Kyläilee.

Kymi (-en), s. flod, elf.

Kyminen, a. flodrik.

Kymmen (kymmenen), num. kard. tio; kymmenin, tio i sender, tio igången; — -jakoinen, tiodelt; — -kertainen, tiodubbel, -faldig; — -kulma, tiohörning; — -kulmainen, tiohörning; — -kunta, tiotal, vid pass tio; — -luku,

- tiotal, däck; decimaltal; — **murto-** luku, decimalbråk; — **-silmä**, tia (i kort); — **-vuotias**, **-vuotinen**, tioårig.
- Kymmenellinen**, a. decimal.
- Kymmeneninen**, a. tiofaldig, innehållande tio.
- Kymmenennes**, s. tionde del.
- Kymmenennesti**, adv. för tionde gången.
- Kymmenes (kymmeneksen)**, s. tionde del; kolme kymmenestä, tre tiondedelar; pl. kymmenekset, tionde.
- Kymmenes (kymmenennen)**, a. tionde; kymmenenneksi, för det tionde; — **-osa**, tiondedel.
- Kymmenesti**, adv. tiofaldt, tio gånger.
- Kymmenikkö**, s. tiotal.
- Kymmeninen**, a. tiofaldig, värd tio, decimal; — s. tiotal, däck; tio; vuosi kymmeninen, tio år, decennium, årtionde.
- Kymmenines**, k. **Kymmenys**.
- Kymmeniten**, adv. tiofaldt.
- Kymmenittäin**, adv. tiotals, tio i sender l. i gången.
- Kymmenittää**, v. delar i hopar af tio, decimerar.
- Kymmenys**, s. tionde (*afsisft*); decimal; **-asteikko**, decimalskala; — **-järjestys**, decimalsystem; — **-lasku**, tiondesättning; — **-mitta**, decimalmått; däck; — **-tuuma**, decimaltum.
- Kymmönen**, s. tia.
- Kymnaasi**, s. gymnasium.
- Kympyrä**, s. trög, tafatt, ovig, klumpig.
- Kymärrys y. m.**, k. Kumarrus y. m.
- Kynii**, v. plockar l. spritar fjädrar; rycker, ruggar, nopprar sig.
- Kynittää**, v. befjädrar, pryder med fjädrar; använder vingarne.
- Kynkkä**, s. kort spets, stump; arm; siipikynkkä, vingben; käsik., armbåge; piippuk., pipsnugga; — **-jalka**, fotstamp; — **-luu**, vingben.
- Kynne (-teen)**, s. plogfåra; plöjning; 2) fals.
- Kynnelaitainen**, a. bygd på klink (*om fartyg*).
- Kynnellinen**, k. Kynsinen.
- Kynnen-ajos** s. nagelböld; — **-juuri (-en)**, s. nagelband, -rot; — **-koiso**, nageltrång; — **-viha**; pl. kynnenvihä, inflammation l. ilaka efter klöening.
- Kynetön**, a. som saknar nagel l. klo.
- Kynnys (-ksen)**, s. tröskel.
- Kynnystää**, v. fastnar i tröskeln; förser med tröskel; qvistar af, springer ut.
- Kynnäppää**, s. alm.
- Kynnättää**, v. låter plöja, lär att plöja.
- Kynnös**, s. upplöjd mark l. teg, plöja.
- Kynsi (-nnen)**, s. nagel, klo, klöf; fals, klinkhake; hinna i ögat; soljen k., häkta i spänne; ongen k., hulling; sahran kynnet, ploggrenar; kynnen ajos, nageltrång, -böld; ylikynteen, överhufvud; joutuu alakynteen, blir underlägsen; kynsin ham-pain, med händer och tänder; — **-laukka**, hvitlök; — **-rauta**, merla, klinkhake; pl. **-raudat**, nageltång; — **-solmu**, väfknut; — **-äes**, klöeharf.
- Kynsii**, v. klöser, klär, skrapar med naglarne, skubbar.
- Kynsikäs (-kkään)**, a. med klo försedd; långfingrad, snattare.
- Kynsillinen**, a. med naglar l. klor försedd.
- Kynsinen**, a. med nagel l. klo försedd.
- Kynsiskelee**, v. klöser långsamt, vidrör med fingerspetsarne.
- Kynsitön**, a. utan klor l. naglar.
- Kynsyttää**, v. låter skubba sig.
- Kynsäisee**, v. klöser till l. skrapar plötsligt.
- Kynstelee**, v. plöjer fortfarande l. småningom.
- Kyntelöitsee**, **-löittää**, v. uppväcker nagelmärta, sticker af sveda, har ondt i naglarne.
- Kyntöytyy**, v. lider af sårad nagel l. klo l. hof; har nagelsprång l. -trång.
- Kyntinen**, k. Kynsinen.
- Kynttillä**, s. ljus; — **-haaru**, ljusarm; — **-jalka**, ljusstake; — **-kruunu**, ljuskrona; — **-sakset**, pl. ljussax; — **-karsi (-rren)**, ljusbrand, skarn; — **-nkastaja**, ljusstöpare; — **-nkäry**, ljusos; — **-npäivä**, kyndelmessa; — **-nsydän**, ljusveke; — **-nvalo**, ljussken; — **-nvarjostin**, ljuskärm.
- Kynttilöitsee**, **-löittää**, v. förser med ljus, ntställer ljus.
- Kynttää**, v. förser med fals, falsar.
- Kynttäjä**, s. plöjare, plogkarl.
- Kyntäytyy**, v. blir plöjd.
- Kyntää**, v. plöjer; k. maahan, in-nedplöjer, nedmyllar; k. hajalle, plöjer i sär.
- Kyntö (-nnön)**, s. plöjning; plöjd jord; — **-hevonen**, ploghäst; — **-maa**, plöjd mark; — **-mieh**, plöjare, plogkarl; — **-rastas**, sädesårla, dubbeltrast; — **-vako**, plogfåra.
- Kynyröi**, **-öitsee**, v. småsysslar, fubblar.

Kynä, s. penna, vingfjäder, fjäderstjolk; kort stump; silpik, vinge utan fjädrar; luutak., aliten qvaest; piippuk., pipanugga; myllynk., qvarnränna; kaivon k., brunnsko; vuolee kynällä, formerar penna; lintu on kynällensä, fogeln ruggar; — **jalava**, alm; — **kirjain**, skrifbokstaf; — **ko-telo**, pennfodral; — **nvuolin**, pennformerare; — **sota**, pennkrig; — **sotur**i, pennfäktare; — **veitsi**, pennknif.

Kynäelmä, s. skrifförsök, skribbleri.

Kynähtyy, -ää, v. styfnar, hårdnar.

Kynäleee, v. skriblerar, skrifer; befjädrar.

Kynäilijä, s. skrifvare, skribler, skribent.

Kynäinen, a. ht. penna, fjädrad.

Kynäisee, v. akrifer i hast; plockar i hast.

Kynällinen, a. försedd med fjäder l. penna.

Kynästelee, v. skriblerar, präntar.

Kynää, v. befjädrar, pryder med fjädrar; skrifer med penna.

Kynäys, s. penndrag; skribleri.

Kypene, -nä, s. gnista.

Kyppyrä, a. hopkrumpen, hoprullad.

Kypristyy, v. krymper ihop, blir hopskrumpen.

Kypsenee, -ttää, k. **Kypsyy**, **Kypsytää**.

Kypsi (kypsen), a. mogen, färdig, kokt, stekt; partit. kystä; k. marja, moget bär; k. leipä, gräddadt bröd; liha on kystä, köttet är fullkokt l. färdigstekt.

Kypsymys, s. mognad.

Kypsymätön, a. omogen, ogräddad j. n. e.

Kypsytää, v. gör mogen, låter mogna, bringar till mognad, gräddar, låter kokas l. stekas, garar.

Kypsytön, a. omogen, rå.

Kypsyy, s. mogenhet, mognad j. n. e.

Kypsyy, v. mognar, gräddas, blir mogen l. gräddad l. kokt l. stekt.

Kypäri, -ä, s. hjälm, hög mössa, topp, hatt; — **pää**, hjälmbärare; — **päi-nen**, med hjälm på hufvudet; — **töyhtö**, hjälmbuske, hjälmtofs, panasch; — **n-silmikko**, hjälmgaller.

Kypöo, v. springer snabbt.

Kyrmy, s. krum l. konvex böjning; — **niska**, som har kort, krokig nacke, krok-nacke.

Kyrry, s. olust, dufvenhet, vanmagt; — a. olustig, hopkrumpen.

Kyrsä, s. smet; bröd, kaka, bulla; smal

och skral båt; mence kyrsälleen, går på sned.

Kyrtty y. m., k. **Kurttu** j. n. e.

Kyrä, s. puckel; — a. krökt.

Kyrää, -räjää, v. kröker, vrider, tjuvar.

Kyselee, v. frågar efter, förhör, utforskar.

Kyselijäs, a. frågvis.

Kyselmyksellinen, a. kateketisk.

Kyselmys, s. efterfrågning, frågämne; opetus kyselmysillä, kateketisk undervisning; — **kirja**, frågobok, katekes; — **taito**, kateketik.

Kyselyttää, v.; minua kyselyttää, jag har lust att fråga, jag drives att fråga.

Kyssä, s. puckel, kuöl; — **niska**, krok-nacke; — **selkäinen**, puckelryggig.

Kysyjä, s. frågare, efterfrågare.

Kysyminen, s. efterfrågan, frågning.

Kysymyksellinen, a. problematisk, interrogativ.

Kysymys, s. fråga, spørsmål; problem (*algebraiskt*); panna kysymyksen, sätta i fråga; lainkysymys, lagfråga; pääk., hufvudfråga; mistä k. on, hvarom är fråga; kysymyksenä l. kysymyksessä oleva, ifrågavarande; — **merkki**, frågetecken; — **sana**, frågeord.

Kysymätän, s. öatspord, oetterfrågad.

Kysyntä (-nnän), s. frågning; talan.

Kysyttää, v. låter fråga, förelägger frågor.

Kysyy, v. frågar, hör efter, hör sig före, spörjer, anhåller om, fordrar, kräver; k. jkulta, frågar af ngn, gör ngn en fråga; k. jkuta morsiameksensa, anhåller om ngn till brud; ei sitä kukaan kysy, ingen bryr sig derom, det finnes ingen efterfrågan derpå; vielä hän k., hvilken fråga, det var nu fråga, att han frågar; k. neuvoa jkulta, inhemtar ngn's råd; k. perään, hör åt; k. oikeudessa, lagför, lagsöker; kärar; lagar, klandrar.

Kysäisee, v. frågar hastigt, infaller, framkastar en fråga.

Kytee, v. kyttar, byrar, glöder; kipe-nä k., gnistan kyttar; mieli k. kylän pojille, hjertat lågar för byns ungersvenner.

Kyterehtää, v. småkyttar, retar, kittlar.

Kytke, s. klafve, klafbundet tillstånd; on kytkeessä, är klafbunden.

Kytkee, v. klafvar, klafbinder, länkar, hopkopplar, förtöjer, inskränker.

Kysäisee

Kytkt (y-en), -kyin, s. klafve, koppel.
 Kytkyllinen, s. klafbunden.
 Kytkyttää, v. låter klafbinda.
 Kytkyy, -kyää, v. klafbinder; 2) gungar som fly.
 Kytåisee, v. rör hastigt, rycker till; skakar klafkedjan.
 Kytry, s. liten knös, hopkrumpen varrelse.
 Kyttärä, s. puckel; böjning uppåt; — a. böjd uppåt; — -selkä, -selkäinen, puckelryggig.
 Kyttä, s. skytt, jägare.
 Kyttää, v. sigtar, lurar, jagar.
 Kyttyräinen, s. puckelig.
 Kyty, s. svåger (mannens bror).
 Kytyy, k. Kytee.
 Kytåisee, v. löper som fared, smyger sig bort, flyr undan.
 Kytö, s. kytte, glöd, fördold eid; kyttland; — -maa, kyttland.
 Kyttölee, v. kytar smått l. fortfarande.
 Kyven (kypenen), s. gnista, fallaaka, sot.
 Kyventää, v. gnistrar, frambringar gnistor, förvandlar till fallaaka.
 Kyvettää y. m., k. Kydettää j. n. e.
 Kyvykäs, -linen, a. som har förmåga l. drift; k. Kyky.
 Kyvytön, a. utan kraft, oförmögen.
 Kyväisee, k. Kytåisee.
 Kyy, s. huggorm; mask; — -käärme, huggorm.
 Kyydinkäynti, -pito, s. skjutsningsbesvär, skjutshållning.
 Kyyditseminen, s. skjutsning.
 Kyyditsijä, s. den skjutsande, skjutsbonde, skjutskarl.
 Kyyditys, s. skjutsning.
 Kyydittäjä, s. som skjutsar, gifver skjuts.
 Kyydittäjä, -itsee, v. skjutsar, gifver skjuts, kör.
 Kyyditön, a. utan skjuts.
 Kyydäs (-tään), k. Kyyttiä.
 Kyyhky y. m., k. Kyhky.
 Kyyhä, k. Kyyseä.
 Kyyhättää, -tteele, v. går lutad, stökar, krafsar ihop.
 Kyyhää, k. edell. j. Kyhää.
 Kyykistyy, -kertyy, v. nedhukar sig, dignar.
 Kyykistää, -teele, v. nedböjer, nedhukar; hukar sig ned; refl. kyykistäksen, lutar l. hukar sig, trycker sig.
 Kyykky, -ynen, s. nedlutad ställning; istuu kyykylään l. kyykkysilään, sitter nedhukad.

Kyykkyinen, a. nedhukad.
 Kyykkä, k. Kyykky; — -niska, kramnacke, snedhals.
 Kyykkäilee, v. trippar nedhukad, hoppar hukande l. med båda knän, hoppar kråka.
 Kyykkää, v. hoppar l. trippar nedhukad l. med böjda knän, dansar kråka.
 Kyykyttää, v. nedhukar, är i nedhukad ställning; istua kyykytti, satt nedhukad.
 Kyykähtää, v. nedhukar sig hastigt, nedfaller.
 Kyykähyttää, v. böjer ned hastigt, nedböjer.
 Kyykäs, k. Kyyväs.
 Kyylyy, v. känner äckel, äcklas, kråkes, vämjös.
 Kyyneilee, -elehtää, v. tåras.
 Kyynele, -ele, s. tår; — -pesäke, tår-säck; — -risa, tårkörtel; — -silmä, tårögd; kyynelelmin, med tårar i ögonen, med tårfyllda ögon; — -tulva, -virta, tåröföd; — -vierus, tårögd, badande i tårar.
 Kyyneletön, a. tårlös.
 Kyynelikäs (-kkään), a. rik på tårar.
 Kyynelinen, a. tårfull, tårfyld.
 Kyyneliäs (-ään), a. gråtmild, gråtfärdig.
 Kyynelmä, s. tårutgjutning, tåröföd.
 Kyynelehtää, v. tåras; kyynelehtävät silmät, rinnande ögon.
 Kyynelöi, -tsee, v. faller tårar, tåras.
 Kyynelehtyy, v. blir tåruppfylld, börjar tåras.
 Kyynelehtää, v. föroresakar tårar, fyller med tårar.
 Kyyntää, k. Kyventää.
 Kyynty, s. ögats halföppna l. slutna tillstånd; — -silmä, halföppet öga, plirögd.
 Kyynä, k. Kyynä; — -lau, stora armpipan; — -puu, alnsticka; — -pää, armbåge; — -taive, armbågsvecket; — -varsi, framarm.
 Kyynäinen, a.; viisi k., fem alnar lång.
 Kyynärittäin, -rittäisin, adv. alntals.
 Kyynäri, s. aln; — -puu y. m., k. Kyynänpuu y. m.
 Kyynäriäinen, a. alnslång; k. Kyynäriäinen.
 Kyynäri, -tsee, v. afmåter i alnar, mäter med alnsticka, löper i alnar.
 Kyynä, y. m., k. Kyynä.
 Kyynäri, s. kypare.

Kyyristelee y. m., k. Kyykisteleo y. m.
 Kyyry, -ä, a. krumböjd ställning, huk;
 puckel; — a. pucklig, krokryggig; —
 -hammas, krok tand, krok tandad; —
 -hartainen, -selkä, kupryggig, puc-
 kelryggig.

Kyyryttää, v. är l. går i nedböjd ställ-
 ning.

Kyyssy, -ä, k. Kyyssä.

Kyyssä, s. ruckel, krypin, kyffe, hybble,
 kryphål.

! Kyyti, s. skjuts; fart; ajaa kyy-
 tiä l. kyydillä, åka med skjuts;
 olla kyydissä, vara för att skjutsa
 l. hålla skjuts; — -asetus, skjutsför-
 ordning; — -hevonen, skjutshäst; —
 -laitos, skjutsinrättning; — -matka,
 skjutsfärd; — -mies, skjutskarl, skjuts-
 bonde, skjutsare; — -poika, skjuts-
 gosse; — -raha, skjutslega, skjuts-
 penningar; — -rasitus, skjutsnings-
 besvär; — -ratat, pl. skjutskärra;
 — -talo, gästgifveri, skjutsgård; —
 -velvollinen, skjutsningskyldig; —
 -velvollisuus, skjutsningskyldighet l.
 -besvär; — -väli, skjutshåll.

! Kyytii, v. skjutsar.

Kyytiä, -ttiö, s. oxe l. ko med streck
 längsmed ryggen.

/ Kyyttö, a. krokig, krumböjd; svankryg-
 gig; — -selkä, svankryggig; — -sil-
 mä, vindögd, snedögd, smalögd.

Kyyttäiseo, v. kilar af, ilar.

! Kyyttö, s. streck l. strimma längsmed
 ryggen, på djur; vrt. Kyyttiä. -Selkä

Kyäs (-kään), k. Kykkä.

Kyästää, v. skylar (såd), gör skylar,
 stackar.

Kyätteleo, k. Kydetää.

Kyö, k. Kyöpelii.

Kyöhää, v. fjäsar, kurtiserar.

Kyökki, s. kök; — -kalut, köksred-
 skap l. -saker; — -piika, köksa,
 kökspiga; — -tarha, köksträdgård;
 — -aliesi, köksapis.

Kyökkä, s. trissa, snurra (kiekka); ned-
 böjd ställning.

Kyökkää, k. Kyylyy.

Kyömä, s. böjning utåt; — -nenä, örn-
 näsa, romerek näsa.

Kyönnyä, -nös, k. Köynnös.

Kyönkä, v. är framlutad; fäster sig vid,
 bryr sig om.

! Kyöpelii, s. spöke, akogará, bergará; —
 -nvuori, glasberg, samlings- l. fördö-
 melseort för gamla pigor.

Kyöri, -rä, s. klot, klump, akifva; liha-

kyörä, leipäkyörä, större kött
 stycke, brödstycke.

Kädellinen, k. Käsilinen.

Käden-anto y. m., k. Käsi.

Kädetön, k. Käsitön.

Kädys, s. vant, handske.

Käen-apilas (-aan) y. m., k. Käki.

Käes (-ksen), s. handnät, sköta.

Käestää, v. fleskar med handnät, pulsar,
 skrämmer fisken i nät.

Käetä, k. Käkeää.

Käherrys, s. krusning; — -rauta, krus-
 jern.

Kähertyy, v. blir krusig l. knottig,
 krusas, knottas; intrasslas.

Kähertää, v. krusar, knorlar, intrasslar;
 hänger efter, oroar; k. hiukset, fri-
 serar; k. tukkaa, koefferar.

Käherä, s. lock, hårlock, knorla; — a.
 krullig, krusig, knorlig (om hår); —

-tukkainen, med lockigt l. krusigt
 hår (försedd).

Käheräinen, a. krusig, knottig, lockig.

Käheröittä, k. Kähertää.

Käheä, -iä, s. hes.

Kähinä, s. best ljud, heshet, hväsning;
 sorl, väsende, träta.

Kähiseo, v. är hes, hväser, fräser; hvim-
 lar, sorlar.

Kähjä, s. hackhosta, heshosta.

Kähläs y. m., k. Kähmeä y. m.

Kähmerö, -mys, a. sölig l. trög l. drö-
 nig menniska.

Kähmeä, -iä, a. trög, drönig, sölaktig.

Kämhi, -mystää, v. trasslar. gör ngt
 oredigt; trefvar, är trög l. drönig, sin-
 kar; snattar, smusslar.

Kähmä, s. oredighet, dunkel; unen
 kähmässä, i sömnröseln; salakäh-
 mässä, smusslande, i hemlighet.

Kähneä y. m., k. Kähmeä y. m.

Kährys, s. qvistigt träd för upphäng-
 ning, hängare; gnatare.

Kährystää, v. är ogen l. motsträfvig,
 kränglar l. stretar emot.

Kähry, s., k. Kähinä; orngift, etter.

Kähä, s. hack- l. heshosta.

Kähähtää, v. hväser till.

Kähäjää, k. Kähiseo.

Kähäkkä, a. uppbrusande, snabb; — s.,
 k. Kabakka.

Kähäri, s. cylinder i väfstel, hvärpå
 väfven rullas, väfcylinder.

Kähärä y. m., k. Käherä.

Käistää, k. Käestää.

Käiverä, -värä, a. krokig, ringlande,
 krusig.

Käkertää, v. snattrar, pladdrar, sladdrar, skräfvar.

Käkeys, s. afsigt, plan, bemödande, försök, företag, föresats.

Käkeää, v. lofvar, ärnar, ämnar (*sig*), är i begrepp, fikar efter; hinner, stundar, instundar.

Käki (*käen*), s. gök, kuku, gucku; — **käenapilas**, gökmat, syrsälting; — **-enkukka**, gökblomster, vintergrön; — **ennisu**, gökråg, björnmossa; — **-enpiika**, göktyta.

Käkisee, v. talar l. hostar tort och oafbrutet; k. **Kähisee**.

Käkkärä, a. krokig, krusig; — s. papiljott, buckla.

Käkristyy y. m., k. **Käyristyy** y. m.

Käkättää, v. käkar, kältar, brummar på ngn, sqvatrar.

Käkö, **käkönen**, s. gök, gucku; (*fg.*) älska, dufva.

Kälkki, s. tallstrunt; strunt, lappri, uselhet.

Kälkkää y. m., k. **Kalkkaa** y. m.

Kälkö, s. trög l. dum l. torr l. mager menniska, rackare.

Källerö, s. rund, fyllig, trind, lättrörlig varelse.

Källeröitsee, v. rullar, trillar, röres lätt.

Källöttää, v. gör ngt värdsöet; istua, maata k., sitter, ligger och vräker sig.

Kälpeytyy, v. tränar, blir mager, torr l. glämig.

Kälpeä, **-lä**, a. bortirånad, förvissnad, mager, torr, glämig.

Kälpi, k. **Kälpeytyy**.

Kälseä y. m., k. **Kalsea** y. m.

Kälvehtyy y. m., k. **Kälpeytyy** y. m.

Käivetys, s. bleksot.

Kälvil, **-yy**, v. torkar, soltorkar, vädertorkar.

Käly, s. svägerska.

Kälys, s. en af svägerskorna.

Kämmekkäinen, a. (*bot.*) handformig.

Kämmelmys, s. fiathandesidan på en vant; spont; panna kämmelmysiin, sponta.

Kämmeltyy, k. **Kimmeltyy**.

Kämnen (**-nen**), s. fiata handen, handlaget, tass, labb, ram; karhun k., björnram; karhunkämnen, björnfloka; saada kämmenelle, få handplaggor; kämmenen levyinen, af en handsbredd, en tvärhand bred; kämmenen levyydeltä, till en handsbredd; — **-jalkainen**, hängångare (*luonn. hist.*); — **-kuoppa**, hand-

grop; — **-pää**, upphöjningen emellan kämmenpöytä och fingrarne; — **-pöytä**, handlag, inre sidan af fiata handen; — **-selkä**, yttre sidan af fiata handen.

Kämmennys, s. fals, falsning, infalsning.

Kämmentää, v. vidrör l. fattar med handen, gifver hand åt ngn; falsar.

Kämmonys, s. handsbredd; fals; k. **Kämmelmys**.

Kämmertyy, v. krokmar, blir vind, kastar sig, bugtar sig, bägnar.

Kämmärinoikeus, s. kämmersrätt.

Kämpelä, **-rä**, k. **Kampela** o. **Kampura**.

Kämpii, v. arbetar l. går långsamt l. trögt l. mödosamt, stretar med händer och fötter, kraflar, klättrar, klänger, trefvar; k. **lumessa**, arbetar sig fram i snön; lapsi k., barnet krälar l. kryper fram.

Kämpyrä, k. **Kampura**.

Kämpä, a. plump, grof, klunsig.

Kämpäle (**-een**), s. större stycke, kluns, klump.

Kämy, **-yrä**, s. knyte, bylte, börda, packning; linhäla, garnalingsa.

Kämähtää, **-telee**, v. stöjar plötligt, brakar, dånar.

Kämäjää, v. väsnas, stöjar, kifvas.

Kämärä, a. skrumpen; krökt; — s. skrumpenhet, krokigt trädstycke, lösa stubbe; vägens brytning.

Kängittää, v. grälar emot, är gensträfvig.

Känisee, **-ttää**, v. marrar, ilakas, går på med ngt.

Känkkyrä, s. mångbugtigt träd, krokväxt träd.

Känkyyttää, k. **Känisee**.

Kännelmä, k. **Kämmelmä**.

Kännä, s. spjuckig gullhöna, nyckelpiga.

Kännää, v. drager l. släpar efter sig, gör ngt långsamt, stretar emot.

Känsenee, **-ttyy**, v. blir svampig l. valkig.

Känsii, v. afskrä svamp från träen, samlar svamp; afskrä valkar l. liktornar.

Känsittää, v. gör svampaktig l. valkig.

Känsä, s. trädsvamp, svampticka, snöakticka; valk (*6 händer l. fötter*), dalk; koivun k., björkticka; maitok, sopp; varpaan k., liktorn; käden k., dalk.

Känsäinen, **-äkäs**, a. svampig, svampaktig; valkig, dalkig.

Känsästyy, -äytyy, v. blir svampig l. valkig l. dalkig.
Käntty, -yrä, a. ovig, obäklig, trög, senfärdig, gammal och krokig; — a. knöl i träd; kränglig l. flaken menniska.
Käntys, s. ovig l. styf vareelse.
Käntystää, v. gör ngt ovigt l. styft.
Känttää, k. Kähmi.
Känä, partik. = Kään (Kaan).
Känäjää, k. Käntsee.
Käpelehtää, k. Käpäilee.
Käpelä, a. qvick, liflig.
Käpertyy, v. blir hoprullad l. krökt, krullar sig, skrampar, böjer sig, ringlar, fastnar, intraselas.
Käpertää, v. hoprullar, kröker, ringlar, böjer, krullar.
Käperä, a. krökt, hoprullad, ringlad, krullad.
Käpeä, -lä, a. nätt, behändig; k. **Käpeä**.
Käplii, v. fingrerar, vidrör; tacklar (*meris.*)
Käppyrä, s. krökning, bugt, rulle; näfverföte; krum l. böjd ställning; sormet ovat käppyrässä, fingrarne äro krokiga; terä kääntyi käppyrään, bettet böjde sig i en krok; unen käppyrässä, förtyngd af sömn, ryntig l. plirig af sömn.
Käppyrä, -äinen, a. krokig, rullad, vecklad.
Käppyröi, -öitsee, v. rullar l. vecklar l. kröker sig.
Käppäjää, k. Käppää.
Käppää, v. slår l. smäller sakta, slår nätt, smäller i.
Käpristyy, v. blir hoprullad, rullar sig.
Käpristää, v. kröker, vider.
Käpry, s. näfverulle, nätföte.
Käprä, k. Käyrä.
Käpsii, v. fingrar, trefvar; tvekar, betänker sig.
Käpsähtää, v. rör sig hastigt l. lätt.
Käpsää, v. vidrör hastigt, knäpper, knappar.
Käpsäys, s. knäpp, knapper.
Käpy, a. kotte, hylsa, humlekopp; nät- l. knytnål; näfverulle, nätföte; ram, tass; ormetter; sydänk., hjertunge; kuusen k., grankett; ei taivaan käpyä, icke det ringaste; — -lauta, räfkilpa; tana; — -liha, det knöliga köttet under tassens; qvicke i hësthoft.
Käpyilee, k. Käpyää.
Käpyinen, a. full med kottar.

Käpyrehtää, v. slingrar l. vrider sig hit och dit.
Käpyää, v. träder på bindnål; vidrör med tassens.
Käpä, k. Kapa ja Käpälä.
Käpäilee, v. trefvar, famlar, känner efter med händerna, vidrör med handen l. tassens.
Käpäisee, v. gör som hastigast.
Käpäjää, v. stomlar, drörlar.
Käpäkkä, a. snäk, otillräcklig.
Käpäle, -lä, -lö, s. tass, ram, labb; vrt. **Kapale**; lähtee l. karkaa **käpälämäkeen**, tar till harpasset.
Käpälehtää, k. Käpäjää.
Käpälöitsee, v. löper på tassarna; kraf-sar, klöser, klår, skrapar med tassens l. ramen; löper, löper tassande.
Käpärtyy y. m., k. Käpertyy y. m.
Käpäis (käppään), a. lätt, villig, färdig, snäll, qvick.
Käpäytyy, -päntyy, v. blir mycket torr (*kapaantuu*).
Käreellinen y. m., k. Kärjellinen y. m.
Kärevä, a. liflig, ej slapp; vresig.
Käreys, a. heshet, sträfhet, knarrighet.
Käreä, a. hes, sträf, rosslig; vresig, knarrig.
Kärehtää, v. klänger, hakar sig fast, är påhängeen; begär enträget, pockar; retas, plågar; rör om (*eldon*).
Kärkeä, a. som hakar sig vid alt, retlig, trätgirig.
Kärhi (-en), s. klänge.
Kärhii, v. vidrör, griper uti, klänger.
Kärinä, a. hest ljud, sträf röst; brummande, fräsande, knarrande.
Kärisee, v. ljuder hest; fräser; rasalar, brummar, morrar, knorrar.
Käristyy, v. blir hes, hesnar; blir stekt l. svedd.
Käristää, v. åstadkommer hest l. sträff ljud; steker, bryner; begär enträget, nödgar.
Kärittää, v. bryner (*bettet på eggjern*); k. Käristää.
Kärjellinen, a. med udd l. spets försedd, uddig, spetsig; veitsen kärjellinen suolaa, en knifsudd salt.
Kärjestää, v. spetsar, tillspetsar, förser med udd.
Kärjetön, a. utan spets, uddlös, trubbig.
Kärkevä, a. uddstark, spetsig.
Kärkeä, -lä, k. Kärkää.
Kärki (kärjen), s. spets, udd, gadd; kolmik., trendd.

- Käskentä**, -ntö, s. befallning.
- Käskée**, v. befaller, anmodar, ber, uppmanar, bjuder, tillsäger, åligger, föreskrifver, påbjuder.
- Käskijä**, s. den som bjuder, befäller o. s. v.
- Käsky**, s. bud, befallning, påbud, föreskrift, order; kallelse, bjudning; kuninkaans käskystä, på konungens befallning; Jumalan kymmenen käskyä, tio Guds bud; — **-kirje**, order; reskript, missiv; — **-n-ajaja**, utridare; — **-n-alainen**, underordnad; — **-nhaltija**, befallningshafvande; kommandant; — **-aviejä**, budbärare.
- Käskyläinen**, -läs, s. uppvaktare, tjennare, ordonnans, betjent, budbärare; organ; pl. käskyläiset, betjente; — **-läis-upseeri**, ordonnansofficer.
- Käsnikäs** (-kkään), a. besatt med vartor, värtig, valkig.
- Käsnä**, s. valk (i händer l. fötter), dalk, värta, liktorn, knöl, utväxt.
- Käsnäinen**, k. Käsnikäs.
- Käsnäntyy**, v. blir valkig j. n. e.
- Kässä**, k. Kyssä j. Käsnä.
- Käsäs** (-ksen), s. halsvalk för ren, renrankor.
- Käsästää**, v. förespänner en ren.
- Käteliäs**, k. Kätevä.
- Kätevyys**, s. händighet, godt handslag; färdighet.
- Kätevä**, a. händig, slög, slöjdskunnig, snäll; behändig, färdig.
- Käteyttää**, v. gifver i hand, tillställer.
- Käteytyy**, v. kommer tillhanda, inhändigas.
- Kätילוін** (-imen), -lö, s. barnmorska, jordegumma.
- Kätine**, s. k. Käsi; armband.
- Kätinen**, a. ht. hand; i hand varande, till hands; omakätinen, egenhändig; omakätisesti, egenhändigt; hyväk., skicklig; vasenk., vensterhänt; helläk., ömhänt.
- Kätisee**, v. knarrar, gnäller, gnider, är orolig.
- Kätistyy**, k. Kutistua.
- Kätkee**, v. gömmer, döljer, förvarar, hyser, bevarar, hägnar; kätkeyty, förborgad, fördold, gömd.
- Kätkeyttä**, v. låter gömma.
- Kätkeytyy**, v. gömmer sig, gömmes, är dold.
- Kätkijä**, s. den som gömmer.
- Kätkylläinen**, s. vaggbarn.
- Kätkyt** (-yen), s. vaggas.

- Kätkyttää**, v. vaggas.
- Kätky**, v. undangömmes, blir gömd l. förvarad; ligger i vaggas, vaggas.
- Kätkö**, s. gömsle, förvar, förvaringsställe; pitää kätkössä, förvarar; panee kätköön, sätter i förvar.
- Kättelee**, v. slår l. skakar hand, gifver hand; handterar, handlägger, trakterar.
- Kättelys**, s. handslag, handskakning j. n. e.
- Kättyri**, s. enhänt människa.
- Kättäjaiset**, s. pl. öfverenskommelse, trolofning; förlofningskalas.
- Kättää**, v. gifver l. slår hand, tager i hand; öfverenskommer; trolofvar.
- Kättyri**, s. handtlångare.
- Kätö**, -nen, s. dim. liten hand.
- Kävelee**, v. går, spatserar, promenerar, vandrar, vankar.
- Kävely**, -lys, s. gång, vandring, spatsergång, promenad.
- Kävestyy**, v. går för sig, lyckas.
- Kävistää**, v. snattar, snillar undan.
- Kävijä**, s. besökare; gångare, vandrare; efterfrågare, spekulant.
- Kävys**, s. nätsticka; vrt. Käpy.
- Kävystää**, v. träder på bindnål, binder l. tillreder nät.
- Kävähyttää**, v. sätter hastigt i gång l. rörelse.
- Käväisee**, v. går som hastigast; sopar.
- Käy**, v. går, vandrar; besöker; passar, lämpar sig, har framgång; träffar (*ampuja muista aseitea*); blir; jäser; tillvägar, timar; mitenkä sen asian (kansa) käy, huru går det med den saken? se käy hyvästi, den går bra; sinulle l. sinun käy pahoin, det går olyckligt l. illa för dig; k. klauppa, idkar handel; k. sotaa, för krig; k. päinsä, går för sig, går an; k. tulta, vettä, går efter eld, vatten; mieli k. pahaksi, sinnet blir illtykt; k. sairaaksi, blir sjuk; k. kolmannella l. kolmatta, är på tredje året (*gammat*); k. kylässä, besöker byn; kenkä k. jalkaan, skon passar på foten; nuttu k. ruumista myöten, rocken sitter efter kroppen; k. itkemään, börjar att gråta; minun k., det går an för mig; minun k. säälliksi, jag känner medökan; ei minun k. sitä myyminen, jag kan icke sälja den; k. päälle, går på; juoma k., drickan jäser; k. rahasta l. rahana, gäller för mynt; tuuli k. idästä, det blåser från öster;

mylly k., qvarnen är i gång; hänen suunsa k., munnen går; k. kiinni jkuhun, fattar tag i ngt; k. pitkällensä l. makaamaan, lägger sig; k. väliin, lägger sig emellan; minusta se k. kamalasta, det är hemakt för mig; minusta k. ihmeeksi l. oudoksi, det väcker min förundran; k. sydämelle, går till hjertat; k. yhteen, hopstöter, öfverensstämmer, inträffar; k. päähän, elär i hufvudet (*om drycker*); k. halki, klyfver sig, klyfves; k. käyntiänsä, vandrar sin bana; k. käymistänsä, går opphörligt, går sin jenna gång; kalikka k. koiraan, käppen träffar hunden; kirves k. jalkaan, yxen tar i l. träffar foten.

Käykkä, a. utstående; — -leuka, med utstående, spetsig haka.

Käyminen, s. gående, gång, skridt; jäsnung.

Käymistö, s. promenadplats.

Käymys, s. gående tillstånd, gång.

Käymä, s. gång, spatsérgång, tur, slag; besök.

Käymänen, s. dim. kort besök; k. vi täällä käymäseltä l. käymäselitä, han var här som hastigast.

Käymäri, s. gångare; passgångare (*häst*).

Käymätön, a. obesökt; ogångbar (*mynt*); overksam, ovig; ojäst; ripillä k., icke skriftgången.

Käynti, s. gång, gående, skridt; besök; fart, gång; myllyn k., qvarnens gång; k. käyk. rättegång, process; laink., rättegång; lagfart; kylässä k., besök i byn; terveisillä k., besök; käynti- l. pitovaatteet, pl. gångkläder.

Käyntä, -ntö, k. edell.

Käypä, a. som går, gångbar, gängse, användbar, passande, lämplig; k. raha, hinta, gångbart mynt, pris; hengen päälle k. asia, på lifvet gående sak, lifsak l. fråga.

Käypäläinen, s. fotgångare; tiggare, kringstrykare.

Käyre, s. kupa.

Käyrentää, **Käyristää** y. m., k. **Käyristää** y. m.

Käyrä, a. krokig, buktig; — s. bjudt ting, fioleträke, hjullöt; — -nokka, kroknebb; — -sarvi, krumhornig; — -selkä, krokrygg.

Käyskelee, -skentelee, v. går, vankar, vandrar o. s. v. ofta l. fortfarande.

Käyssä, a. litet krökt.

Käyte (-tteen), s. ämne för rörelse; jäst; mald; k. **Käytös**.

Käytelmä, s. handtering; konjugation.

Käytettävä, a. som bör l. kan begagnas, brukbar, användbar.

Käytin (-ttimen), s. drifverktyg; jäst; — -ratas, drifhjul.

Käyttelee, a. behandlar, handlägger; konjugerar.

Käyttely, s. handtering, behandling.

Käyttäjä, s. den som sätter i gång l. använder l. brukar, förare, ledare, förvaltare, begagnare; laink., lagskipare.

Käyttämisen, s. brukande, användande, handterande, förvaltande.

Käyttämys, s. användning, bruk, praktik, procedur.

Käyttämätön, a. oanvänd, obegagnad; obrukbar; omalen.

Käyttää, v. låter gå, sätter i gång, leder; använder, brukar, begagnar, öfvar; sköter, förvaltar; låter jäsa; malar; k. hyväksensä, gör sig till godo; k. lakia, tillämpar lagen, skipar lag; k. myllyä, sätter l. håller qvarnen i gång; k. rahaa pahoin, använder penningar illa; k. itsensä, skickar sig, uppför sig; k. laissa, lagfar.

Käyttö, s. bruk; praxis; — -rahat, dispositionsmedel.

Käytännöllinen, a. praktisk.

Käytäntä, -ntö, s. användning, tillämpning, praktik, praxis, utöfning; malning.

Käytättää, v. låter gå l. sätta i gång, j. n. e., k. **Käyttää**.

Käytävä, a. som kan l. bör gås; — s. gång, korridor; läpik., genomgång, portgång.

Käytöksellinen, a. uppförandet beträffande, ceremonialisk.

Käytöksenkaanallinen, a. tongifvande (*fig.*); — -kanta, ton (*fig.*).

Käytöllinen, a. brukbar, bruklig, praktisk, användbar; formlig.

Käytös, s. uppförande, beteende, förhållande, hållning, framfart; sättande i i gång, behandling, användning, bruk; ceremoni, formalitet; jäsnung; väärä k. l. väärink, misbruk; hyvä k., godt uppförande; ruumiin k., hållning; laink., lagskipning; — -osotus, ceremoniel.

Käädy, k. **Kääty**.

Käähkänä, s. häkte, kurra.

-fara

käyttelys

Kääkistyy, v. förqväfves, blir strypt, dignar.
Kääkistää, v. upphostrar med svårighet; förqväfver, stryper.
Kääkkä, s. handtag i dörr, klinka.
Käämi, -y, s. väfspole; tehdä käämiä, spola; — -puu, väfklofve, väfstock, slagbom.
Käämiä, -ttää, v. spolar.
Käämaroittelee, v. går lunsigt, traskar fram.
Kään, enkl. part. k. Kaan.
Käänne (-teen), s. vändning, vändpunkt, kris, vägkrökning; invändning; invikning på kläder; — -kohta, vändpunkt; — -piiri, vändkrets; — -pää, vändning, kris, öfvergång (i sjukdom).
Kääneskelee, k. Kääntelee.
Käännin (-ntimen), s. vef, vändverktyg; vändpunkt, krökning, böjning; kielen k., tungsträng; sidan k., gårdsgårdshörn; — -puu, varpkäpp.
Käännynäinen, s. proselyt.
Käännytää, v. har att vända, omvänder, söker att omvända.
Käännytys, s. omvändning; — -kiihke, proselytmakeri.
Käännähdy, s. svängning, hastig vändning.
Käännähtää, v. vänder sig en gång, vänder hastigt.
Käännäksen, v. refl. vänder sig.
Käännäte, s. vändningsställe l. -punkt.
Käännättää, v. låter vända l. omvända, söker omvända; låter öfversätta.
Käännös, s. vändning, vändpunkt; öfversättning, öfversatt stycke; — -kohda, död punkt.
Kääntelee, v. vänder l. vrider ofta, förvränger; vrider l. vänder sig.
Kääntyminen, -mys, s. omkastning, krökning; omvändelse.
Kääntymätön, a. oomvänd, som ej låter l. kan omvända sig.
Kääntynyt, a. omvänd.
Kääntyväinen, a. som vänder sig; vridbar; ångerfull.
Kääntyy, v. vänder sig, kröker sig, vrider sig; slår om, böjes, vändes, blir omvänd, återvänder; blifver; k. tautiin l. sairaaksi, blir sjuk, insjuknar; ilma k. kaunlikei, vädret blir vackert; tuuli k. etelään, vinden går öfver till sydlig; k. jkuhun, vänder sig till l. anlitat ngn.
Kääntäjä, s. vändare, vrängare; öfversättare; silmän k., ögonvrängare, taak-

spelare; kielenk., uttolkare, translator, öfversättare.
Kääntäminen, s. vändande, krökande; öfversättande.
Kääntämätön, a. ovänd, okrökt, oböjd; öofversatt.
Kääntäytyy, v. vänder sig.
Kääntää, v. vänder, omvänder, förvänder, vränger, vrider, kröker, viker; öfversätter; k. jkin nurin narin, vänder in och ut på ngt; k. ylösäläsin, vänder upp och ned; k. syrjäilensä, kränger; k. tieltä pois, håller af vägen; k. silmät, förbindar, förvänder ögonen; k. mieltä, väcker åskel l. leda; k. myötästuuleen, kövänder; k. vastatuuleen, stagvänder; k. suomeksi l. suomen kielelle, öfversätter till finakan; refl. käännäksen, vänder sig.
Kääntö (-nön), s. vändning, viking, veck, slag (på kläder); uppelag; — -aura, sväng, vändplo; — -paikka, vändpunkt; — -pää-veitel, fällknif; — -vako, vändfara.
Kääperö, s. pysaling.
Kääperöä, -itse, v. pysalar; röres lätt, rultar; famlar, tumlar.
Kääpiö, s. dverg, pysaling.
Kääppää, v. griper med handen, griper l. fattar uti.
Kääpä, s. trädsvamp, tunder (med skal).
Kääre (-een), s. omalag, bindel; bandage, kompress, hopveckling, svepning; bylte; ref på segel; (koneissa) packning; — -kaha, packdoes; — -lakki, turban; — -liina, svepning, svepduk; — -nauha, refband (på segel); — -paperi, makulatur, omalagspapper.
Kääri (-en), k. edell.; — -lauta, väfbom.
Kääriä, -jalee, v. invecklar, hopvecklar, vecklar omkring, viker; lindar, inlindar, höljer, sveper; k. purjeen koon, bergar l. bealår ett segel; k. turkkiin, inpelsar; k. myttyyn, inbytar, inbuntar; k. yhteen, hopvecklar.
Kääritys, s. bindel, bandage.
Käärin (-imen), s. lindnings- l. svepningsmedel, svepning.
Kääritty, v. blir invecklad, insvepa.
Käärittä, v. låter inveckla l. insvepa.
Kääriyty, v. blir invecklad, insvepas, intrasalas, inenärjar sig.
Käärme y. m., k. Kärme y. m.

Kääry, -ö, s. bundt, rulle, knyte, bylte, packe, omslag.
Kääräytyy, v. lindar sig, insveper l. invecklar sig.
Kääsi l. (pl.) **Kääsit**, s. söhäs.
Kääty, s. ked, kedja; käädyntapainen, kedlik, kedformig.
Kääveröittalee, v. stultar, röres mödosamt.
Käävettyy, v. dignar; svampar sig.
Käävi y. m., k. **Jäävi** j. n. e.
Kö, enkl. part. monne?
Köhinä, s. hest ljud, rosaling, hes l. torr hostning, racklande.
Köhisee, v. rosslar, hostar hest l. tort, racklar.
Köhittää, v. retar till hes l. torr hosta, har att rackla.
Kökhä, s. torr hosta, qvarka.
Köhmeli, s. tölp, drummel.
Kömmettyy, v. blir tölpig, blir stel, stelnar.
Köhmeä, -iä, s. drölig, tölpig, styf, ovig, klumpig.
Kömmii, v. betar sig klumpigt, stökar, stöter på, handterar ovarsamt, slurfvar, drölar, drumlar.
Könnii, s. skubbar sig, bökar; röres trögt, drager sig.
Könnys, s. skubbare, trög l. klumpig l. ovig menniska.
Könnä, s. skabb, fnas, fnask; ajaa könnä, fnasar.
Könnäinen, s. skabbig, fnasig, fnaskig.
Könnää, v. skubbar sig, bökar.
Köhä, k. **Kökhä**.
Köhäjää, k. **Köhisee**.
Kökkäre, -rä, k. **Kökkäre**.
Köksähtää, v. faller l. dimper lätt.
Kökähtää, v. böjer sig hastigt.
Kököttää, v. sitter upprätt och orörlig, sitter som enstöring; dröjer, sölar.
Köli, s. köl.
Kölli, s. titel, karakter.
Köllähtää, v. faller handlöst, dimper ned l. omkull.
Köllöttää, v. vräker sig, drar sig, står och stollas.
Kölpys, s. kläpare, tölp.
Kölpystelee, v. kläpar.
Kölsä, s. skeppaköl, kölsvin.
Kölsä, s. hydda, koja, kyffe, hybble, vrak.
Költeri, s. kyller.
Költti, k. **Kölli**.
Kömpelys, -lö, s. staltare, snafvare,

hänglare, som rör sig komligt l. ovigt; — a. ovig, komlig.
Kömpelyys, s. kläpighet, tafatthet, komlighet, klumpighet.
Kömpellä, s. fnasig, klumsig, ovig, komlig, otympig.
Kömpelöityy, v. blir ovig l. kläpig l. komlig.
Kömpertyy, v. stultar ned, fastnar l. stadnar under.
Kömperei, -itsee, k. seur.
Kömpii, v. stultar, stomlar, kryper, raglar fram, kryper på alla fyra.
Kömpsähtää, v. snafvar, stomlar tungt.
Kömpsäkkä, k. **Kömpellä**.
Kömähtää, v. smäller till doft.
Köngäs (-nkään), s. vattenfall, fall, brant, brådjup. *köni?*
Könkkä, k. **Könkö**.
Könkyttää, v. gungar l. guppar med ngn, sätter i vaggande rörelse.
Könkyyy, v. gungar, vaggar.
Könkyää, v. rör sig vaggande, lunsigt; k. **Könkuua**.
Könkö, s. böjning upp- l. utåt, knöl, buckla; — -nenä, örnkäsa, romerak näsa; — -nenäinen, kroknäsig.
Könnäytää, v. bär sig ovigt l. komligt åt, stomlar.
Könnös, k. **Köynnös**.
Köntikäs, a. klumpig, obäklig.
Köntistyy, v. blir styf i lederna; blir ovig, trög l. stel.
Köntistää, v. gör styf, stel; släpar mödosamt.
Köntii, v. kräler, kryper, släpar sig fram.
Köntsähtää,* v. faller tungt l. lunsigt.
Köntti, -y, s. klump; styfhet i lederna.
Könttyrä, s. den som är styf i lederna, trög, ovig, klumpig.
Könttyy, k. **Köntistyy**.
Könttää, v. går styft l. lunsigt, går på alla fyra, kryper.
Köntäle, s. klump, block.
Könöttää, v. sitter upprätt, är orörlig, yfves, visar sig högragen.
Köpisee, v. ljuder doft, mumlar.
Köppä, s. hydda, koja.
Köppänä, s. enfaldig, tölpig; k. **Kömpellä**.
Köpsii, v. går gungande, akumpar.
Köpsähtää, v. ljuder l. smäller doft, dunar.
Köpäjää, k. **Köpisee**.
Köpöttää, v. stular, stultar, trulsar.
Körisee, k. **Köhisee**.

*könsiktä

Körnistyy, v. kroknar, somnar af.
Körny, -nä, s. vanmagt, liflöst tillstånd; mennä körnällensä, falla framstupa, dö knall och fall.
Körnähtää, v. går knall och fall, dör.
Körri, s. spöke, truls.
Körriäinen, s. hårig insektlarf.
Körtti, s. skörte; öfverrock.
Körttiläinen, s. som går med skörtkläder; separatist (keretttiläinen).
Kössi, s. bytte, börda; makaa kössinensä, ligger i full rustning l. med kläderna på.
Kökkä, -käle, s. kluns, klimp, klump, ellmsa.
Kökkähtää, v. kastar sig handlöst, kastar l. vräker sig vårdslöst.
Kötäisee, v. smäller till, slår hastigt; gör ngt oskickligt l. plump.
Kötöstää, v. gör l. hopfogar ngt oskickligt l. klumpigt.
Köydetön, a. utan rep l. tåg l. tross.
Köydyttää, v. gör fattig, utarmar.
Köyhimys, s. fattigman, proletär.
Köyhimystö, s. proletariat.
Köyhkeä, -kiä, a. lösa, lucker; lättfärdig, bråd.
Köyhtymys, s. fattigblifning, pauperism.
Köyhtynäisyys, s. pauperism, näringslöshet, proletariat.
Köyhtyy, v. blir fattig l. torftig, kommer af sig.
Köyhyys, s. fattigdom, torftighet, armod.
Köyhä, a. fattig, medellös, torftig, arm; k. rahasta, penningfattig; k. kansasta, folkfattig; köyhät, pl. de fattige; — **inhoito**, fattigvård; — **inhuone**, fattighus l. -stuga; — **inkoulu**, fattigskola; — **n-apu**, fattig-hjelp, allmosa; — **nkirja**, -ntodistus, fattigbevis, fattigdomsbevis.

Köyhäläntä, a. något fattig.
Köyhästi, adv. fattigt, torftigt, inekränkt.
Köyhästö, s. proletariat.
Köykeä, -iä, a. rask, kry; lätt.
Köykistyy y. m., k. Koukistuu j. n. e.
Köykkyinen, a. krokig.
Köykyttelee, v. guppar, trippar, går lätt.
Köykähtää, v. reser sig lätt, hoppar upp.
Köykäinen, a. lätt.
Köykälehtää, v. går och alokar, drifver ikring.
Köyntelee, v. slingrar sig kring (som ranka).
Köynnöksinen, a. refvig.
Köynnös, s. ranka, refva.
Köyrea, a. bugtig.
Köyri, k. Kekri.
Köyristyy, v. kröker l. böjer sig.
Köyristää, v. kröker, böjer.
Köyry, s. krokighet; on köyryllänsä, ligger krokig; nostaa selkänsä köyryyn, kröker sin rygg, skjuter rygg; — **selkäinen**, krokryggig, kutryggig; — **viiva**, kroklinie, våglinie.
Köysi (-den), s. rep, tåg, tross; — **a-hingas**, -ahrain, harpun; — **kähräys**, repslageri; — **purje**, krysssegel; — **denpää**, -pätkä, tågända, repstump; — **denpunoja**, repslagare.
Köysittää, v. förser med rep, tacklar (meris.).
Köysitys, s. tackling, tågverk.
Köyttää, v. binder fast med rep, består, fastsurrar; tvinnar, snor.
Köyttö, s. bindning, snoende; — **laaka**, segelgarn.
Köytös, s. bindning, surring; ngt ombundet, bunt; pl. **köytökset**, humle-
 refvor.
Kööpeli, k. Kyöpeli.

Laadella, inf. sanasta Laatelee.
Laadinta, s. lagning, görning; vrt. Laatii.
Laadullinen, a. ordentlig, passande, välbekämd, sedig, artig, hyfsad; kvalitativ.
Laaduton, a. oordentlig, ogrannlaga, ohyfsad, oformlig.
Laahas, v. släpar efter, släpar, hasar, skafvar, gnider; laddar.

Laahaantuu, -autuu, v. guides, skafvas.
Laahinki, k. Latinki.
Laahko, s. balk, plank.
Laaho, s. släp; tölp, drummel.
Laahottaa, -ustaa, v. släpar sig fram, betar sig vårdslöst, slackar, vankar.
Laaja, a. vid, vidsträckt, omfattande, vidlyftig, utförlig; olycklig, förstörd;

- laajalta, vidsträckt, utförligt; laajoin, alltför bredt l. högt; — **-pe-
räinen**, extensiv, omfattande; — **-sa-
nainen**, mångordig, vidlyftig.
- Laajasti**, adv. vidt och bredt.
- Laajenee**, -ntuu, v. blir bredare l. ut-
vidgad, utvidgar sig, utbreder sig.
- Laajenevaisuus**, s. bredbarhet, utvidge-
lighet.
- Laajentaa**, v. utvidgar, utbreder, gör
vidare l. vidsträcktare.
- Laajuinen**, a. af viss bredd l. vidd.
- Laajuudellinen**, a. extensiv.
- Laajuna**, s. vidd, bredd, omfång, dimen-
sion, utsträckning, volym.
- Laaka**, s. skifva, plåt, plants; — a.
platt, flat, låg.
- Laakea**, s. flat, platt, flack, lågrund.
- Laakeri**, s. lager; — **-nlehti**, lagerblad.
- Laakeroitsee**, v. lakerkröner.
- Laakko**, s. vräkling, odugling.
- Laakso**, s. dal, dæld.
- Laaksoinen**, a. dalrik, dældig, lågländ.
- Laaksolainen**, s. dalinvånare.
- Laama**, s. stor hop, ymnighet; laamal-
ta, ymnigt, vidt och bredt.
- Laamaa**, -isee, s. stryker, släter.
- Laamanni**, s. lagman; — **-n-oikeus**,
lagmansrätt.
- Laamoa**, v. krålar, släpar sig.
- Laantuu**, v. blir flat l. platt, blir jemn
l. släkt; börjar upphöra, saktar sig,
domnar, förklingar.
- Laapostaa**, -ttaa, v. släpar sig, hasar,
stöfnar, lunsar; skrädar.
- Laapotti**, s. toffel, näfversko; sladder;
sladdrare.
- Laappaa**, -ii, v. smetar, stryker.
- Laapustaa**, k. Laapostaa.
- Laapustin** (-imen), s. släpa.
- Laari**, s. lär, sudealår.
- Laarillinen**, a. med lär försedd; — s.
en lär full.
- Laarittain**, adv. lårtales, -vis.
- La'as** (-kaan), s.; pl. lakaat, skår, hö
på slag, hösträng, slagvidd, Heelag l.
-sträng.
- Laasi**, s. aglo, mellanglft.
- Laaska**, a. höflig, frikostig.
- Laasta**, k. Lakaisee.
- Laastaa**, v. öfverdrager med murbruk,
rappar.
- Laastain**, a. spatel.
- Laastari**, s. plåster.
- Laastaroitsee**, v. plåstrar, omplåstrar.
- Laasti**, s. murbruk.
- Laastukki**, s. laddstock.
- Laatelee**, v.; laateleksen, (*Kalov.*)
skifvar sig, flaxar, svajar; gör sig
färdig.
- Laatii**, v. danar, ordnar, lagar, förfat-
tar, komponerar, berättar; l. pöytä-
kirjaa, för protokoll; mieli l., har
lust.
- Laatija**, s. görare, förfärdigare, mästare.
- Laatikisto**, s. lädfakt.
- Laatikki**, s. byrå, dragkista.
- Laatikko**, s. låda, draglåda.
- Laatiuu**, -utuu, v. bereder sig, fogar
sig, lagar sig i ordning.
- Laatta**, s. plåt, plätt, beslag, plants.
- Laattaa**, v. beslår med metallplåt, sät-
ter en plätt på, smocker.
- Laattia**, k. Lattia.
- Laatu**, s. beskaffenhet, egenskap, qua-
litet, lynne, art; sätt, stil, bruk, form;
skick, ordning; asian l., sakens be-
skaffenhet; laadullansa, på sitt
sätt, enligt sin art l. sed; siihen
laatuun, ditåt, i den formen; ei käy
laatuun, går icke an, låter sig ej
göra; laatuun käymätön, ogörlig;
tekee laadulla, gör ordentligt; —
-kirjoittaja, stilist; — -luvut, sor-
ter; — -määräinen, kvalitativ; —
-sana, adjektiv, egenskapsord.
- Laatuinen**, a. kvalitativ, beskaffad, ar-
tad, ordentlig; monenlaatuinen, af
många slag l. mångahanda beskaffen-
het, mångahanda.
- Laatuissa**, a. lämplig, passande; k. Laa-
dullinen.
- Laava**, s. slem, slag; lava; rykte.
- Laavenee**, v. mojnar.
- Ladata**, **Ladella**, inf. sanoista **Lataa**,
Latelee.
- Lade** (-teen), s. rad, stapel, traf.
- Ladollinen**, a. ladegande; — s. en lada
full.
- Ladottaa**, v. låter rada.
- Laes**, k. La'as.
- Laeton**, a. utan inre tak; utan gom-
hvalf; utan rökglugg; vrt. laki (-en).
- Lahastuu**, v. halkar, slintar.
- Lahdeke**, -delma, s. liten vik, bugt.
- Lahdellinen**, a. full af vikar, bugtig,
vikig; — s. en vik full.
- Lahduttaa**, v. fuktar, gör däfven, lindrar.
- Lahe** l. lahje (-hkeen), s. byxben, byx-
fäll l. -mykning.
- Lahea**, a. len, mjuk, slät; fuktig; —
-karvainen, lenhårig.
- Lahelma**, (*Kalov.*) k. Lahdelma.

- Lahence**, -ntuu, v. blir mjukare l. lenare l. mildare, nppmjuknar.
- Lahentaa**, -istaa, v. gör lenare l. mildare, nppmjukar.
- Lahja**, s. gåfva, skänk, föräring, present; hänellä on hyvät lahjat, han har goda gåfvor; ottaa lahjoja, tager mutor l. skänker; saa lahjaksi, får till skänks; — **kirja**, gåfvobref; — **koira**, kontti, mutkolf.
- Lahjaa**, k. **Lahjoo**.
- Lahjainen**, a.; hyvälahjainen pappi, prest med goda gåfvor, välbegåfvad prest.
- Lahjakas**, a. välbegåfvad; som gernar gåfvor, gifmild.
- Lahjoittaa**, v. skänker, begåfvar, förärar, donerar, förlänar.
- Lahjoitus**, s. föräring, donation; — **kirja**, förlänings- l. gåfvobref; — **maa**, donationsgods; — **tilallinen**, donationsbonde.
- Lahjomaton**, a. omutlig; som ej gifvit skänker.
- Lahjoo**, v. mutar, beticker; öfverhopar med gåfvor, begåfvar.
- Lahju**, s. lanka.
- Lahjus**, s. muta, gåfvopersedel, skänk.
- Lahkea**, a. len, vänlig, huld.
- Lahko**, s. stam, släkt; parti, sekt, anhang, schism; k. **Laahko**; — **kunta**, partianhang; — **usko**, sekt, sekterism; — **uskolainen**, sektanhängare; dissident; — **viha**, partiagg.
- Lahkoisuus**, s. partilanda.
- Lahkolainen**, s. partigångare, separatist, sektanhängare, dissident.
- Lahkolaisuus**, s. partianhang, separatism, sekterism.
- Lahkoontuu**, v. separerar sig.
- Lahmaa**, v. gör hastigt; äter glupskt; bortblandar; beskyller.
- Lahna**, s. braxen; — **niisu**, **npartti**, braxenpanka, braxenfira, blicka.
- Lahnainen**, a. braxenrik.
- Laho**, a. murken, ruten; — s. murkenhet, röta; — **aine**, rötämne; — **raastas**, rödvingetrast, koltrast.
- Lahoa**, -uu, v. murknar, förmultnar, ruttnar, förfaller.
- Lahottaa**, v. låter murkna l. ruttna, röter.
- Lahtaa**, v. slagtar.
- Lahtari**, s. slagtare.
- Lahtea**, ä. fuktig, däfven, vek, lindrig.
- Lahtainen**, a. i vik varande.
- Lahtelainen**, s. åbo vid en vik, vikbo.
- Lahtema**, s. bugt, vik.
- Lahti** (-den), s. vik; 2) (-dia), slagt.
- Lahtinen**, a. vikig, bugtig; monilah-tinen, med många vikar.
- Lahto**, s. snara, dona.
- Lahtau**, v. blir fuktig, däfvar; lindras, slår sig.
- Lai**, k. **Laji**.
- Laidallinen**, a. vid sidan varande; — s. full sida, bredsida.
- Laidas** (-ksen), s. laggvirke, laggetäf.
- Laidatusten**, adv. sida vid sida.
- Laide** (-teen), s. sida, bord, brüdgång, bräm.
- Laidehtii**, v. far sidlänges; kryssar.
- Laidoittaa**, v. försrer med sidor l. bräm, försrer med stäfver l. kimmor, bordlägger (*skepp*).
- Laidoitus**, s. bordläggning; bräm.
- Laidun** (-tumen), s. betesmark, bete, mulbete; — **kasvi**, betesväxt.
- Laiha**, a. mager.
- Laihahko**, **laihäläntä**, a. något l. mera mager, magerlagd.
- Laihdunta**, s. afmagring.
- Laihduttaa**, v. låter magra, gör mager, utmagrar, utmargar.
- Laihence**, -ntuu, v. afmagrar.
- Laihentaa**, k. **Laihduttaa**.
- Laiho**, s. växande säd, sädesafält, gröda, skörd; — **pelto**, sädesåker.
- Laihoaa**, v. växer säd, tager brodd.
- Laihtunainen**, a. utsvulten.
- Laihtuu**, v. magrar, utmarglas.
- Laihuus**, s. magerhet.
- Laikahtaa**, v. förändrar hastigt ställning, squalpas, spilles; slår sig på l. lös, begynner, bryter ut.
- Laikahuttaa**, s. squalpar hastigt, spiller, häfver, uppdriver.
- Laikka**, s. spelke, spjele, flisa, stycke; fläck.
- Laikkaa**, v. rörs lätt l. hastigt, skri-der, glider; klunkar.
- Laikkoo**, v. spelker, spjelar, slår ut fisor, splittrar.
- Laikku**, s. fläck, flamma.
- Laikkuu**, k. **Laikkyy**, **Loikkaa**.
- Laikullinen**, a. fläckig, brokig.
- Lailattaa**, v. ljuder lätt, trallar; rörs lätt.
- Lailallinen**, a. laglig, lagenlig, behörig, legal, legitim, laga, lagtåma; l. saanto, laga fång; saada l. voima, vinna laga kraft; antaa l. voima, legalisera; tekee lailliseksi, legitimerar; laillia-aikainen, lagtåma.

Lailisesti, adv. lagligen, j. n. e.; l. saatu, lagfängen; l. peattattu, lagstadd; l. vedottu, lagvadd.

Laillistaa, v. legaliserar, legitimerar, lagföljer, lagfar, lagfäster; laillistunut, lagstånden.

Laillistus, s. lagfart; legitimation.

Lailisuus, s. laglighet, laggiltighet, behörighet, legalitet.

Lailisuuttaa, k. Lailistaa.

Laimoa, a. stilla, lugn, ljum, flat, eftergifven; neutral (*kem.*).

Laimenee, v. lugnas, stillas, blir ljum l. ljummare.

Laimentaa, v. lugnar, stillar, saktar, ljummar, utspäder, neutraliserar.

Laimentava, -vainen, a. utspädande, mildrande, lindrande, tempererande.

Laimi (-en), s. stiltje, vindstilla.

Laimi (-in), s.; menee laimin l. laimiin, går förlorad; lyö laimin l. laimiin, försummar, uraktlåter; gifver förlorad; — **nljö**, försummar, äsidosätter, underlåter, uraktlåter, försätter; — **nljönti**, försummelse; — **nljöpä** l. **nljövä**, försumlig, efterlåten; — **nljöväisyys**, försumlighet.

Laimiaki, s. lugnavatten.

Laimiska, s. vattenputt, spildt vatten, vattenplätt l. -sqvätt.

Laimistaa, v. gör anfallen l. kraftlös, förminskar kraften, lugnar, stillar, neutraliserar, utspäder.

Laimistuu, v. blir andfallen, förlorar kraften, försvagas, dufnar, afdunstar, alår sig.

Lain, gen. sanasta **Laki**; — **-alainen**, lagbunden; — **-alamainen**, laglydig; — **-asiat**, lagväsendet; rättgångsaker; — **-ehdotus**, lagförslag; — **-haku**, lagsökning; — **-haudatus**, lagfart; — **-huuto**, uppbud; — **-kiinne**, laga fast; — **-kohta**, lagrum; — **-kuulijainen**, laglydig; — **-käynti**, rättgång, process; — **-käyttäjä**, lagskipare; — **-käytös-toimi**, rättväsende; — **-luento**, lagtolkning; — **-mukainen**, lagenlig, laglikmätig, legal, rättgiltig; — **-opillinen**, juridisk, lagfaren; — **-oppi**, lagkunskap, juridik, lagfarenhet; — **-oppinut**, jurist, lagklok, lagfaren; — **-paikka**, lagrum; — **-suojaaton**, fredlös; — **-säädäntä**, lagstiftning; — **-sääntö**, lagbud; lagrum; — **-säätäjä**, lagstiftare; — **-tarkastus**, lagrevision; — **-tieto**, lagkunskap, lagkunnighet; — **-tunteva**,

lagkunnig; — **-vastainen**, lagstridig; — **-voimainen**, lagstånden, laggill.

Laina, s. lån; en lainassa, är på lån l. utlånad; antaa lainaksi, ger till låns, utlånar; ottaa lainaksi, lånar, tager till låns, låntager; — **-hövonen**, lejd häst; — **-jyvät**, lånespannål; — **-jyvästö**, lånemagasin; epanmäälälänefond; — **-kalu**, långods; — **-kirjasto**, lånebibliotek; — **-n-antaja**, långgivare; — **-nhakija**, lånsökande; — **-n-ottaja**, -nssaja, låntagare; — **-nutta**, lånad rock.

Lainaa, v. lånar, utlånar, låntager; 2) sväljer.

Lainaelee, v. upplånar, lånar ofta.

Lainaus, s. låning, lån, lånande; 2) klunk; — **-merkki**, citationstecken.

Laine, s. bölja, våg.

Lainehtii, v. avallar, böljar, går i vågor, vaggar.

Laineinen, a. vågig, böljande.

Lainen, a. beskaffad, lik; ei laisinkaan, aldeles icke; hyvänlainen, värlartad, snäll; jonkinlainen, något slags; monenlainen, många slags, mångahanda; uudenlainen, nymodig.

Lainoittaa, v. belånar.

Lainoo, -ksii, v. klunkar, nedsväljer; 2) lånar.

Laipio, s. mellantak, mellanvägg, afplankning, brädvägg, skrank.

Laipioin, s. mellantaksparre.

Laira, -o, s. vindvak, vråk, råka.

Laiska, a. lat; — s. lätting; läpilaiska, stocklat, genomlat; — **-lainen**, latvulen; — **-nkuerma**, latmansbörda; — **-npuolinen**, latvulen, lataktig.

Laiskaantuu, v. blir lat.

Laiskakas, -läntä, a. latvulen, ngt lat.

Laiskasti, adv. lätjefullt, trögt.

Laiskehtii, -nteleee, v. latas, lätjas.

Laiskehtivainen, laiskelijas, a. lätjefull.

Laiskentaa, v. gör lat l. latare.

Laiskenee, -istuu, v. blir lat l. latare.

Laiskistelee, -oittelee, v. latas, latas, -oittelee

Laiskoittaa, v.; minus l., jag bevärras af lätja, jag känner mig lat.

Laiskoittelija, s. skolkare, dagdrifvare, lätting.

Laiskuri, s. lätting, lathund; — **-n-elämä**, latmanellif, dagdrifveri.

Laiskuus, s. lätja, sysslolöshet.

Laista, k. Laikka j. Laos.

Laieto, s. lagsamling, lagverk.

Laietoo, v. speljar, spelkar.

Laita, s. sida, brädd, kant, bord, kim; kosa, led; skick, beskaffenhet, förhållande; meren l., hafsant; astian l., kärkim l. -staf; laitoja myöten, jemns med bräddarne l. kanterna; laiva on laidalla, skeppet håller kossan, går rätta farleden; istuu reen laidalla, sitter på slädkanten; asian l., sakens beskaffenhet l. sammanhang, förhållande; niin sen on l., så är förhållandet dermed; kuinka hänen on laita l. laitansa, huru står det till l. är det fatt med honom; — -kaari, bogträ, vrånga; — -puu, kim, kärstaf; — -tuuli, sidvind, bidevind.

Laita, a. indekl. duglig, ordentlig; onko se l. ihminen, är han en ordentlig l. vanlig menniska? ei se ole l. hinta, det är ej ett måttligt l. passabelt pris.

Laitainen, a; kolmilaitainen, trebördings; paksulaitainen, med tjocka sidbräder.

Laitattaa, v. låter göra j. n. e., beställer; vrt. **Laittaa**.

Laitte, s. apparat; preparat; 2) klander.

Laitelma, s. lagning, tillrustning, anläggning, inrättning.

Laitettava, part. a. som är att lagas, som kan lagas, reparabel; 2) klandervärd.

Laitio, s. resalåde, rack, korgalåde.

Laito, a. laggrund; — s. strandfoder.

Laitollinen, a. nedsättande, klandrande.

Laiton (-ttoman), a. olaglig, olaga, laglös, lagstridig, obehörig.

Laitos, a. inrättning, anstalt, verk, anläggning, inredning, institut, institution, anrättning, lagning, anskaffning; vrt. **Laittaa**; tekee suuria laitoksia, gör stora anläggningar, anlägger stora inrättningar; huoneiden l., rummens inredning; rummens reparation; ruokalaitokset, matanrättningar; valtion l., statsinrättning l. institution; koneellinen l., mekanisk apparat l. inrättning; tuukan l., härfrisur l. -putaning.

Laittaa, v. lagar, sätter i skick, inrättar, tillställer, anstaltar, omlagar, reparerar, förakaffar; skickar, sänder; 2) klandrar, tadlar; l. ruokaa, lagar l. anrättar mat; l. vaikka mistä, skaffar fast hvarifrån; lagar af hvad som helst; l. toisin, ordnar l. ställer på

annat sätt; l. koulun, inrättar l. anlägger en skola; l. tietä, omlagar vägen, lagar väg; laitto hakemaan, sände för att söka; hän l. muita, han tadlar andra.

Laitautuu, v. gör sig färdig, rustar sig, förfogar sig.

Laittelee, v. reder, tillagar, afjemkar, behandlar; k. **Laittaa**.

Laittelijas, a. tadelsejuk.

Laitto, s. lagning, reparation; anskaffning; klander.

Laitto, a. vidsträckt, rymlig; arm, eländig.

Laittomasti, adv. olagligt; vrt. **Laiton**.

Laittomuus, s. olaglighet, laglöshet, lagstridighet; vrt. **Laiton**.

Laitumeton, a. utan laidun (k. *laidun* sam.).

Laituri, s. landnings- l. strandbrygga, brygga, strandbro.

Laiun, (*Kalev*) k. **Laidun**.

Laiva, s. skepp, fartyg; vie ulos laivalla, utakeppar; nousee laivaan, stiger ombord; — -kapteeni, skeppkapten, sjökaptan; — -kirja, skeppdokument; — -kulku, skeppsfart; — -kulut, skeppsumgälder; — -liike, skeppsfart, sjötrafik; — -miehi, matros, båtsman; — -muona, skeppproviant; — -n-antura, skeppaköl; — -n-asioloitsija, superkarg, skeppsombudsman; — -nhaltija, -n-isäntä, skeppredare l. -egare; — -npäälystö, skeppbefäl; — -nsuorittaja, -nsäälijä, skeppklararare l. -mäklare; — -nva-rustus, skeppsrederi; sjörustning; — -puut, skeppsvirke; — -reitti, skeppled, farled; — -tehdas, skeppvarf; — -telakka, skeppsdocka; — -valkama, skeppstrand, anöppningsställe för fartyg; — -väestö, sjömanakap, skeppsbesättning; — -väki, skeppfolk, besättning; — -väylä, skeppled.

Laivas, v. skeppar, utakeppar, afakeppar.

Laivallinen, a. skeppsegande; — s. ett skepp l. fartyg fullt, skeppslast, fartygaladdning.

Laivas, s.; pl. laivakset, skeppsvirke.

Laivastö, s. flotta, sjömagt.

Laivattaa, v. skeppar, utakeppar, lastar fartyg, transporterar med skepp, inakeppar.

Laivanttaa, v. inakeppar.

Laivantuu, v. embarkerar, inakeppas.

Laivence, k. **Laimenee**.

Lairitsee, -taa, v. väggalår (*ädd*); gallrar ut; försonnar.
 Laivoittaa, v. försär med skepp.
 Laivoittain, adv. skepptals.
 Laivue, s. skeppsbesättning, ekipage.
 Laivuri, s. skeppare.
 Laivut (-nen), s. litet fartyg, farkost.
 Laji (l. lai), s. slag, art, sort, beskaffenhet, sätt; slägt, ras; kahta lajia, af två slag; sillä lailla, på sådant sätt l. vis; aika lailla, dugtigt, utmärkt; ulkomaan lajia, af utländsk art l. ras; — -perä, ätt, härkomst; — -virsi, stamsång, släktqväde.
 Lajittaa, -elee, v. sorterar.
 Lakahtaa, -uu, s. upphör hastigt l. litet för en stund.
 Lakaisee, -asee, v. sopar.
 Lakana, s. lakan.
 Lakastuu, v. vissnar, förvissnar, aftynar, förtvinar, förfaller, förklingar; viha l., vreden aftager l. går om intet.
 Lakastumaton, a. oförvissnellig, oförvissnad.
 Lakata, inf. sanasta Lakkaa.
 Lakattaa, k. Lakkauttaa.
 Lakea, a. öppen, slät, jemu; tam, from; — s. slätt, slättland, plan.
 Lakenee, v. blir slät, jemnas.
 Lakeeraa, v. lackerar.
 Lakeija, s. lakej.
 Lakeinen, s. rökhål l. -glugg; 2) alagbredd l. -sträng.
 Lakeri, s. lakrits.
 Lakous, s. slätt, flacka, fält; jemnhet; beskedlighet.
 Laki (laen), s. hvalftak, hvalf, inre tak; gom; suulaki, gom; päänl., hjessa; taivasi, himlahvalf; vuoren l., bergets topp l. hjessa; — -kivi, hvalfsten.
 Laki (lain), s. lag; menee lakiin, går till rätta; ei hätä lakia lue, nöden har ingen lag; huudattaa laissa, uppjuder, lagfar; käyttää lakia, skipar lag; säätää l. laatii lakia, stiftar lag; — -asia, rättegångsmål; lagfråga; — -ehdotus, lagförslag; — -hoito, rättsvård; — -invento, lagsökning; — -kirja, lagbok; kodioll; lagverk; — -kunta, lagsaga; jurisdiktion; — -lause, -sana, lagterm, juridikt uttryck; — -miehe, lagkarl, jurist; — -määräinen, lagtima; — -pöytä, tingsbord; — -saantoinen, lagfängen, lagvannen; — -tiede, lagfarenhet, juridik; — -tieteellinen, juridisk, rätta-

vetenskaplig; — -valiokunta, lagutakott; — -vastainen, lagstridig; — -viskaali, advokatfiskal; — -voimainen, laggil, till laga kraft kommen, lagtånden.
 Lakillinen, a. med mössa försedd; — s. en mössa full.
 Lakinen, a. hörande till lag; hörande till mellantak l. hvalf; vastenl., lagstridig.
 Lakiton, a. utan mössa, mösälös, barhufvad.
 Lakiuttaa, v. lagför.
 Lakka, s. takqvist, skärm- l. vädertak; vind, loft; 2) moget hjortron; 3) lack; — -palukka, -puikko, lackstång; — -puu, stödjepelare l. stolpe för takqvisten; — -pää, bredtoppig l. -kronig.
 Lakkaa, v. upphör, stadnar, slutar; lakkaamatta, oupphörligt, fortfarande, utan återvänder; 2) lackar, förseglar.
 Lakkaamaton, a. oafbruten, oupphörlig, idkellig; oförseglad.
 Lakkari, s. ficka, taaka; 2) belackare, baktalar; — -kello, fiokur.
 Lakkaus, s. upphörande, slut; 2) försegling (*med lack*).
 Lakkauttaa, v. låter l. har att upphöra l. stanna, hämmar; indrager, inställer; låter lacka, försegla.
 Lakkautuu, v. stadnar, upphör.
 Lakki, s. mössa, huiva, hatt (*på svamp*); panee lakin päähän, lägger mössan på (hufvudet), betäcker hufvudet; lakin lappu, mösskärm; — -pää, ngn med mössa på hufvudet, mössbetäckt; skumbetäckt (*om vägor*).
 Lakkii, k. Lakkii.
 Lakko, s. uppehåll, slut; sotilakko, vapenstillestånd.
 Lakkauttaa, k. Lakkauttaa.
 Lakla, s. skedgås; gräsand; 2) handtag i handqvarnen, qvarnhandtag.
 Laklattaa, v. kacklar, smattrar.
 Lako, s. sädens liggning; ruis on laossa l. mennyt lakoon, rågen ligger l. har lagt sig; — -vilja, liggsäd.
 Lakoaa, v. alår ned grödan l. växten; lägger sig; 2) sopar.
 Lakoinen, a. nedslagen, liggande.
 Lakoentuu, -ouu, v. (*om ädd*) blir nedslagen, lägger sig.
 Laksi (lahden), s. vik.
 Lakso, s. dal; k. Laakso.
 Laku, s. flagga.
 Lakuainen, k. Lakeinen.

Lakuttaa, v. smackar, läppjar.
Lallattaa, -ittaa, v. trallar; pladdrar; lallar, jollrar.
Lalli, s. struntkarl; juoppolalli, fyllhund l. -bult.
Lallottaa, v. lallar, slentrar, gråter klagande; k. Lallattaa.
Lallu, s. liten mjuk hög, hötapp; lallig karl, dröler, mes; karvalallu, hårtott, lurfver.
Lama, s. förfallet tillstånd, nedliggande; kaikki on lamallansa, allt är förfallet; ruoho on lamassa, gräset ligger l. är nedtrampadt; makaa lamana, ligger överksam l. orklös; menee lamaan, går om intet, blir nedlagd; lamanaan, lamaltaan, öfver en kam, öfver en bank.
Lamaa, v. nedelår, nedlägger l. -trampar, försvagar, utmattar, vråker ned, medtager.
Lamaantuu, -utu, v. blir nedslagen l. trampad l. liggande, blir lam l. svag, utmattas; asia l., saken blir nedlagd l. går om intet.
Lamainen, a. liggande, förfallen, utmerglad, svag.
Lamakka, a. något sluttande, lågländ.
Lammas (-mpaan), s. får; tacka; on l. käy lampaisaa, vallar får; — **-hoito**, fårskötsel, fåravel; — **-huone**, fårhus, fårahus; — **-lauma**, fårskock, fårhjord — **-moisio**, fårgård, schäferi; — **-raudat**, fårsax; — **-turkki**, fårpels; — **lampeen-hoito**, fårskötsel; — **-jalka, -kypälä**, fårbog l. -lår; — **-paisti**, fårstek; — **-ruho**, fårkropp; -villa, fårull.
Lammikko, s. putt, puss, sump.
Lamoo, -ilee, v. ligger, vråker l. massar sig, länar sig.
Lampi (-mmen l. -mmin), s. träsk (*mändre*), damm.
Lamppu, s. lamppa.
Lamputti, s. landbo l. -bonde.
Lampuri, s. fårherde, schäfer; — **-laitos** (= lampurilla), schäferi.
Lamu, s. stort fält, stor hop l. hög; skymning; — a. långaluttande.
Lamua, v. rinner, glider.
Lana, s. säcklik fiskbragd, lana, rysja; 2) snöplog; sladd; — **-kunta**, ploglag.
Lanaa, v. plogar, snöplogar; sladdar.
Lanetti, a. klarinett.
Langallinen, a. trådfull.
Langanpää, -säije, s. trädsända.
Langaton, a. garnlös, trådlös.

Langennuinen, a. (*Kalev*) fallen, fäld, sjunken, hängande.
Langennut (-neen), part. a. fallen, förfallen, kullfallen; l. ääni, heahet, hes röst.
Langeskelee, v. brukar falla, besväras af fallandesot.
Langetauti, s. epilepsi, fallandesot.
Langettaa, v. låter falla, fäller, kommer på fall, sörtar; l. sakkoon, faller till böter.
Langoittaa, v. förser med garn l. trådar.
Langos, s. en af svågarne; pl. langokset, svågarne inbördes; släkten.
Langostuu, v. besvägrar sig, blir besvägrad.
Langoton, a. utan svåger; 2) k. **Langaton**.
Lanka, s. garn, tråd; — **-kerä**, trådnystan; — **-nystermä** (hyönteisillä), spinnvärta; — **-suora**, snörrät trådrät; — **-vyhti**, garnhärva.
Lankainen, a. trådfull, trädig, gjord af tråd; kolmilankainen, tretredig.
Lankeaa, v. faller, stupar, störtar, sjunker, förfaller; förefaller, faller sig, blir; l. maahan, faller l. störtar till marken; l. polvilleen, faller l. sjunker på knä; l. kätensä, faller och stöter l. vrickar handen; ääni l., rösten blir hes; l. läylemmäksi (*Kalev*). förefaller l. blir svårare.
Lankeamus, s. fall, felande; syntiin l. syndafall.
Lankeavainen, a. fallande, felande; — s. fallandesjuka.
Lankeilee, v. faller l. stupar ofta.
Lankeuttaa, v. har att falla l. stupa l. sjunka.
Lankeutuu, v. faller omkull, ramlar, sjunker, förfaller.
Lanki, s. slang.
Lankkaa, v. blankar.
Lankkisaapas, s. blanklädersstövel.
Lankku, s. plank; plank; 2) hästkrake; lanka, lank; 3) mattighet.
Lanko, s. svåger; mäg, frände; — **-mies**, svåger; anförvandt.
Lankolainen, a. befryndad.
Lankous, s. svågerlag; frändskap; mäg-sämja.
Lankouttaa, v. besvägrar.
Lankoutuu, v. blir besvägrad l. befryndad.
Lannas (-ntaan), s. grund strand, vad. lagun.
Lanne (-nteen), s. länd, höft, ro, sida;

- sänkning; grop; — -luu, höftben; — -maa, lågland, dæld; — -nikama, ländkotsa.
- Lannistaa, -istuttaa, v.** kufvar, qväser, förödmjucar, undertrycker, förtrampar, kränker.
- Lannistumaton, a.** okufvelig.
- Lannistuu, v.** blir kufvad l. qväst l. undertryckt, förödmjukas.
- Lannoittaa, v.** gödalar, göder.
- Lannoitus, s.** gödning, gödning; — -aine, gödningsämne.
- Lannus, s.** utmattadt l. kraftlöst tillstånd; on lannuksissa, är l. ligger utmattad.
- Lannuttaa, v.** utmattar, försvagar.
- Lanta, s.** gödsel, gödning; — -jauho, pudrett; — -kuja, -säiliö, gödselstad, -behållare; — -savi, jælara, mergel; — -naahajoitus-kone, gödselspridningamaskin.
- Lantainen, a.** gödald; 2) grund; lågländ.
- Lantio, s.** bäckenet (*hos menniskan*).
- Lantti, s.** slant.
- Lantto, a.** lågländ, sumpig; — s. fördjupning, dæld.
- Lantu, s.** skärot; planta.
- Lantuu, v.** sjunker, blir kraftlös, dignar, förlorar modet.
- Laon = laden.**
- Laota, inf.** sanasta Lakoa.
- Laottaa, v.** slår ned (*grödan*).
- Lapa, s.** bog, skulderblad; airon l., årblad; rukin l., rockarm; haravan l., räfhufvud; hevonen on lavalansa, hästen är bogbruten; — -kinna, vant (*utan fingrar*); — -luu, axelblad, skulderblad; — -mato, binnikemask.
- Lapaantuu, k.** Lapautuu.
- Lapahtaa, v.** dryper, sqvalar.
- Lapakka, s.** stickad ullvant.
- Lapale, s.** räfsbörda l. räkstag (*hå*).
- Lapanen, a.** 1) liten bog; 2) yllvant; 3) trädbrott, skafvilla.
- Lapanta, s.** halning.
- Lapatta, s.** platt skifva, plåt; (*Kalev*) skafvhåla l. fäste (*vid handqvarn*).
- Lapattaa, v.** dinglar, hänger lös; pladdrar; 2) låter hala, halar ut.
- Lapatto, s.** rockarm.
- Lapaus, k.** Lapale j. Lapanen.
- Lapauttaa, v.** bogbryter, bogar, språnger (*en häst*).
- Lapautuu, v.** blir bogad l. bogbruten, bogas.
- Lape, s.** flata, bredd, flatsida; 2) nystan, tott; airon l., årblad; katon l., takslutning; miekan l., värjklings, värjans flatsida; panee lappeelleen, ställer på flata l. breddsidan; — -suoli, tunntarm.
- Lapertaa, -rtelee, v.** sladdrar, skräflar.
- Lapetti, s.** förfall; on lapetissa, är på förfall l. försummad; jäk lapettiin, blir på långbänken l. försummad.
- Lapikas, a.** pjexa, lappako.
- Lapio, s.** spade, skofvel; — -äes, skyffelharf.
- Lapioitsee, v.** akoflar, skyfflar, mokat.
- Lapioittain, adv.** spadtals.
- Lapioellinen, a.** spadegande; — s. spadtag, en spade full.
- Lapova, part. a.** (*Kalev*) hög, i högar gående.
- Lappa, s.** plåt, skifva; sölja.
- Lappaa, v.** halar, drager till sig, drager in, utdrager; l. sisäänsä, slukar l. pumpar i sig; väkeä tulla lappoi, det kom folk oafbrutet, det strömmade folk.
- Lappalainen, s.** Lapp; — a. lappsk; — -laisnainen, lappska.
- Lappautuu, v.** blir halad l. indragen; går åt l. bort.
- Lappea, a.** flat, bred, platt; — a. sida, flata, breddside.
- Lappio, s.** sida, flata, flatsida; slutning.
- Lappoo, k.** Lappaa.
- Lappopilli, s.** häfvert, sifon.
- Lappu, s.** lapp, plåt, fik.
- Lapseksa, a.** barnlig.
- Lapsellinen, a.** barnlig; barnegande.
- Lapsen-antaja y. m., k.** Lapsi sanan alta.
- Lapsentuu, -stuu, v.** blir barnlig.
- Lapses, s.** ett af barnen; pl. lapsekset, syskon.
- Lapseton, a.** barnlös, utan barn.
- Lapsestaa, -ttaa, v.** är barnlig, liknar barn; häntä lapettaa vielä, han är ännu barnlig, har för sig barnligheter.
- Lapsens, s.** barnskap.
- Lapsi (-en), s.** barn; katsoo l. hoittaa lasta, sköter l. vårdar ett barn; lapsena (lasna, lassa), såsom barn, i barndomen; ottaa lapseksi, adopterar; — -lentämä, styfbarn; — -löntäre, klumpigt l. tölpigt barn; — -mielinen, barnsligt sinnad; — -puoli, styfbarn; — -päivä, barndomsdag, barnår; — -vuode, barnsäng; — lap-

- sen-auttaja, förlosserska; — -nlapsi, barnbarn, — -nmurha, barnamord, -npäästö, barnförlossning; — -nrukka, barnmat l. -föda; — -nrukka, barnskötsel, barnföda l. underhåll; — -nsaaja, — -nsynnyttäjä, barnföderska, barnsängsqvinnna; — -lastenkoulu, barnskola; — -opettaja, barnlärare; — -riipityä, konfirmation; — -ämmä, barnmoraka.
- Lapsikas, -llinen, a. barnegande, barnrik; barnslig.
- Lapsimainen, a. barnlik, barnslig.
- Lapsintima, s. styfbarn.
- Lapsittelee, v. biter sig som barn, är barnslig; anser l. håller för barn.
- Lapsukainen, s. litet l. spädt barn, hjertunge; — -kaiskoulu, småbarnskola.
- Lapsuttaa, -ttelee, v. klafsar, slamsar.
- Lapsuus, s. barndom; lapsuuden aika, barndomstid; lapsuuden ikä, barndomsålder, barnsåren.
- Laru, s. pladder; pladdrare; slarf.
- Lasaretti, s. lasarett.
- Laseita = Laskeita, k. Laskeksen.
- Laseeri, -seraus, s. glaser.
- Laseroitsee, -rtaa, v. glaserar.
- Lasi, s. glas; fönster; — -astia, glaskärl; — -jauho, glaspulver; — -kaappi, glaskåp, vitrin; — -kirkas, kristallklar; — -levy, glaskifva l. -spjäll; — -maalaus, glasmålning, glasmåleri; — -ntahkoja, glasilipare; — -ntako, glasberedning; — -ruukki, -tehdas, glasbruk, glashytta.
- Lasillinen, a. som har glas; — s. ett glas fullt.
- Lasimainen, a. glasaktig.
- Lasinen, a. af glas, glaser.
- Lasistuu, v. förvandlas till glas, för-glasas.
- Lasittain, adv. glastals, -vis.
- Laskaa, v. laskar.
- Laskee, v. släpper efter, sätter, ställer, nedsläpper, fäller, sänker; går ned, sjunker; utfaller (*om flod*); tappar ut, intappar; räknar, beräknar; l. kädettään pöydälle, ställer l. lägger l. fäller från handen på bordet; l. huoneeseen, insläpper i rummet; l. kaljaa, tappar episöl; l. suonta, åderläter; vesi l. vattnet faller l. sänker sig; aurinko l. solen går ned l. sjunker; l. katua, lägger gata; sänker gatan; l. lukua, räknar, kalkylerar; l. kulujansa, beräknar l. uträk-
- nar sina kostnader; l. venettä, styrbåten; l. mäkeä, skurrar l. skrinner backe; l. leikkiä, skämtar; l. verkkoja, lägger ut nät; l. vitsaila, alår l. snårkar med pisen; l. hintaa l. hinnasta, nedsätter l. fäller priset.
- Laskeentuu, k. Laskeutuu.
- Laskeilee, v. lägger l. släpper j. n. e. småningom l. ofta; vrt. Laskee.
- Laskeksen, v. refl. sänker sig j. n. e.
- Laskeksi, s. det som blifvit släpt l. släppes; — -sija, styrplats, strandningsställe.
- Laskeus, s. sänkning, sjunkning j. n. e.; — -vara, sjunkningsmon.
- Laskento, s. fällning, sänkning, beräkning, kalkyl; vrt. Laskee.
- Laskettaa, -ttelee, v. låter falla l. släppa j. n. e., fäller, sänker, alår, slänger, kastar, skickar, hifvar.
- Laskettava, part. a.; käden l. akafferi, förvaringsställe.
- Laskeus, s. sjunket l. fallande tillstånd; vesi on laskeuksissa, vattnet håler på att falla l. är sjunket; känni on laskeuksissa, rösten är hes.
- Laskeuttaa, v. låter falla l. sjunka, fäller ned, sänker, släpper efter.
- Laskeutuu l. laskeuu, v. sjunker, nedgår, sänker l. lägger sig, skrinner ned, utfaller.
- Laskiainen, s. fastlag; pl. laskiaisit, utakjutningskalas; — -ais-ilot, karneval, fastlagsnöje; — -aistiistai, fetisdag, fastlagstisdag.
- Laskielee, k. Laskeilee.
- Laskija, s. fällare, sänkare, nedsättare, framsättare l. framsätteraka y. m.; juomani, munkänk; kadun l. gatiägare; luvun l. räknare; kosken l. forsstyrman, forsfarare.
- Laskimo, s. blodåder, ven.
- Laskin (-imen), s. verktyg för att släppa noten; stället l. vaken därför, sänkings- l. notrak; sänkningemedel; — -hana, aftappningskran; — -luoti, sänklod; — -varjo, fallekärm.
- Lasikos, s. veck, slag, valk; nättsättning.
- Laskostaa, v. veckar.
- Lasku, s. släppning, läggande, fällning, nedsättning; aflopp, utlopp; räkning, kalkyl, liquid; vrt. Laskee; päivän l. auringon l. solnedgång, solsättning; suonen l. åderlåtning; luvun l. räkning, räknenskap; veron l. skatt-

- läggning; yhteen l., addition, hopsummering; öfverlag; leikin l., gyc-
kel, gyckleri, skämtande; — **haara**,
afoppsgren; — **kirja**, räknebok; —
kone, räkne maskin; — **köysi**, fall-
rep; — **lohi**, nedgångalax; — **merk-
ki**, siffrä; — **oja**, aflednings- l. af-
loppsdikey; — **oppi**, räknelära, arit-
metik; — **paikka**, utföde, utlopps-
ställe, fall; — **puu**, fällbom; — **sa-
na**, räkneord; — **suoni**, ven, blod-
åder; — **tapa**, räknesätt; — **vesi**,
utföde, ebb.
- Laskuinen**, a. viken, äckad; likiläs-
kuinen, stälbakad, stälrandig.
- Laskullinen**, a. beräknelig; kalkylerad.
- Laskus**, k. **Laskos**.
- Lasta**, s. spjelka, spjåle; spatel, slef;
rintalasta, bröstben.
- Lastaa**, v. lastar (**fartyg**); 2) tadar,
förklenar, föraktar.
- Lastaaja**, s. lastare, inlastare.
- Lastaja**, s. klandrare, lastare.
- Lastaus**, s. lastning; — **paikka**, lasta-
geplats.
- Laste**, s. klander, tadel, förtal, smädel-
se, förakt.
- Lastenkoulu** y. m., k. **Lapsi**.
- Lasti**, s. last, skeppsladdning; on las-
tissa, är lastad; — **laiva**, last-
dragare, lastfartyg; — **npaikka**, **n-
suoja**, lastrum; — **vetoinen**, lastdryg.
- Lastikka**, s. planchett.
- Lastiton**, a. olastad.
- Lastu**, s. spån, spint; — **teos**, spån-
arbete.
- Lastuaa**, v. gör spån, spånar.
- Lastukko**, -sto, s. spånhög l. -samling,
stickbacke.
- Lastuu**, k. **Lastaus**.
- Lata**, s. sladd.
- Lataa**, v. sladdar; 2) laddar.
- Latailee**, v. sladdar l. laddar (**smått**);
bläddrar.
- Latat**, s. pl. tiller.
- Latelee**, v. uppradar, hoppradar, lagar,
bereder; l. **sanaja**, pratar, berättar,
utbreder sig.
- Latina**, s. latin; — **nkieli**, latinska
språket; — **nkielinen**, latinsk.
- Latinainen**, a. latinsk.
- Latinalainen**, a. latinsk; — s. latinare.
- Latinki**, s. laddning, skott.
- Latisee**, v. plaskar, sqvalpar.
- Latiska**, a. platt, flat, plättad.
- Latistaa**, v. afplattar, till- l. utplattar,
plättar.
- Latistuu**, v. blir afplattad, ut- l. ned-
plattas.
- Latjaa**, v. radar; inpassar.
- Latkaisee**, v. slukar, sväljer hastigt,
klunkar i sig.
- Latkii**, v. läppjar, slukar, slickar.
- Latku**, s. tunn, dålig mat l. dryck, slask,
sqvip, sqval, välling.
- Lato**, s. lada; — **kartano**, ladugård; —
pääsky, ladusvala.
- Latoja**, s. radare; sätare.
- Latoo**, v. radar, uppradar, uppstaplar,
stufvar; sätter (**boktryck**).
- Latsottaa**, v. hasar, tassar.
- Lattea**, s. platt, hopplattad.
- Lattia**, s. golf; — **matto**, golfmatta;
— **npesu**, golfskurning; — **ubo**,
golfdrag.
- Lattiallinen**, a. med golf försedd; —
s. ett golf fullt.
- Latu**, s. spår (*i smån*); gångstig.
- Latukka**, s. platta.
- Latuska**, -uskainen, a. platt.
- Latustaa**, v. afplattar; 2) tuggar som
en tandlös.
- Latva**, v. topp, krona, skate, spets, än-
da; joen latvat, flodens källarmer
l. öfversta lopp; — **pää**, lill- l. topp-
ända.
- Latvaa**, v. aftoppar, skatar, topphugger;
bildar topp.
- Latvahinen**, a. i toppen belägen.
- Latvainen**, -llinen, a. med topp; le-
veälurvainen, bredtoppig, med bred
topp l. krona.
- Latvakas**, a. med yfvig topp l. krona,
toppyfvig.
- Latvas -us**, s. toppstycke; kapital; —
-herne, kronärter.
- Latvii**, v. gör l. bildar topp.
- Latvistaa**, **latvoo**, v. topphugger, af-
toppar, toppar.
- Lauhaata**, v. brinner af, smäller till,
exploderar.
- Laudankappale**, s. brädlapp; — **pät-
kä** l. **pää**, brädstump, brädända.
- Laudas**, s. brädämne, brädstock; not-
föte.
- Laude (-teen)**, s. larve.
- Lauden**, adv. alldeles, öfveralt.
- Laudoittaa**, v. brädsår, brädfodrar, bräd-
lägger, panelar.
- Laudus**, s. notkråka, notföte.
- Laueta**, inf. sanasta **Laukeaa**.
- Lauha**, a. fuktig, len, mjuk, blid, ljum;
— s. tätel; gräs i allm.
- Lauhduataa**, v. gör len l. mjuk l. vek,

uppmjukar, lenar; l. vihan, mildrar vreden; vrt. Lauhtna.

Lauhea, v. len, mjuk, vek, blid, däfven, lindrig, stilla, säffig, beskedlig.

Lauhenee, v. förmildras, lindras, blir blidare l. vekare.

Lauhentaa, -istaa, v. mildrar, förmildrar, blidkar, tempererar, stillar.

Lauhkea, a. blid, tempererad; k. Lauhea; l. vesi, mjukt vatten.

Lauhtuu, v. blir däfven l. fuktig, blir len l. mjuk, veknar, slår sig, saktar sig, mildras; visnar; pakkanen l. kölden slår sig l. mildras; sydän l., hjertat veknar l. blidkas; vilja l., sköden blir fuktig; kukka l., blomman visnar l. eloknar.

Lauhuttaa, (Kalev.) k. Lauhduttaa.

Laukaisee, v. afskjuter, adyrar, adossar; släpper lös.

Laukaisin, s. urladdare.

Laukaus, s. skott, smäll.

Laukea, a. vek, böjlig; k. Lauhea.

Laukeaa, v. lossnar, faller af, slaknar, förvisnar; lossas, afskjutes, smäller af, afbrinner, går af, upplöses; pyssy l., bössan l. skottet brinner af l. afskjutes; valjaat laukesivat, redet gick l. sprang upp l. föll af; ilma l., vädret slår sig; kukka on lauenut, blomman har eloknat.

Laukailee, v. håller på att sluta sig (om ögonen).

Laukka, s. lök; kynsilaukka, hvitlök; ruohol., gräslök.

Laukka, a. galopp, fyrsprång; skutt; täytti laukkaa, i fullt galopp l. sporrstreck.

Laukkaa, v. galopperar, far i fyrsprång.

Laukki, s. bläs; bläshäst; — -pää, bläsanna.

Laukku, s. väska, rensel; kappsäck; 2) hål, öppning; — -ryssä, kontryss.

Laukoo, v. afskjuter l. lossar fortfarande, urladdar; l. kiviä, spränger sten.

Lauku, a. långelutt, långgrund, lutande.

Laukuilee, v. sväfvat i luften, fläktar, svajar; far l. flackar omkring.

Laukullinen, a. med väska försedd; — s. en väska full.

Laulaa, v. sjunger, qväder, besjunger; kukko l., tuppen gal.

Laulaja, s. sångare, besjungare; — -kunta, sångförening.

Laulajaiset, s. sångtillställning, vokalkonsert.

Laulajat, s. sångerska.

Laulanta, -o, s. sjungande, sång.

Laulattaa, v. låter sjunga, har att sjunga.

Laulelee, -ksii, v. sjunger smått, trallar.

Laulelma, a. sångstycke, sång.

Lauleskelee, v. sjunger smått, qväder.

Laulettava, a. part. som bör l. kan sjungas, sångbar.

Laulu, s. sång, visa, qvåde, poem; — -kerto, omqvåde; — -kertoma, recitativ; — -kunta, sångkör; sångförening l. -gille; — -lintu, sångfogel; — -nuotti, vismelodi; — -n-opettaja, sånglärare; — -näytelmä, sångspel, vaudeville; — -osa, rapedi; sångparti; — -paasi, sångarsten l. -häll; — -runous, lyrik, lyrisk poesi.

Laulullinen, a. sångbar; poetisk.

Lauma, a. hjord, skock, hop, drift.

Laumautuu, v. kommer l. blandas i hjorden; bildar hjord l. skock.

Laumoittaa, v. förser med hjordar, delar l. samlar i hjordar l. skockar.

Laumoittain, adv. jordvis, skockvis.

Launi l. launis, s. (stor) fiskrok.

Laupeus, -ius, s. barmhertighet, mildhet, miskund.

Laupias, a. barmhertig, mild, miskundsam, huld.

Laushtaa, v. yttrar hastigt.

Lausas, a. sädig, fromsint, mild.

Lause, s. sats, mening, yttrande, uttryck, ord, omdöme, utlåtande; — -jaksu, period; — -kerto, parallelism; — -kirja, globebok; — -oppi, satslära, syntaxis; — -selvitys, satsanalys; — -tapa, ordstäf; ordasätt.

Lauselikas, a. rik på uttryck.

Lauselma, s. yttrande, uttryck, sentens.

Lausumaton, a. osagd, osälig; som icke yttrar sig.

Lausunto, s. utlåtande, yttrande, påstående.

Lausuttalee, v. låter tala, tilltalar, spörjer.

Lausuu, v. yttrar, yttrar sig, säger, ordar, anför; talar, uttalar; l. kiitosta, uttrycker l. förklarar sin tacksamhet; l. vastaan, motsäger, reserverar sig.

Lauta, s. bräde; hylla; hiiren l. rättfälla; — -kunta, nämnd; — -kunnan-vanhin, häradshövding; — -miehen, nämndeman; — -tarha, brädgård.

Lautainen, a. af bräder (jord).

Lautallinen, a. som har färja l. flotta; — s. en färja l. flotta full.

Lautanen, s. tallrik; pl. lautaset, länd (på hästar).

Lautsa, s. bänk (väggfäst).

Lautta, s. flotta, färja; — **-hirsal**, flott-timmer; — **-mies**, stockfötare; färjkarl; — **-raha**, färjepennningar; — **-silta**, flottbro, pontonbrygga.

Lauttaa, v. förtar, flottar; för öfver med färja.

Lautturi, s. färjkarl.

Lautuu, v. utbreder l. förgrenar sig; vidgas; tillströmmar.

Lauvantai, s. lördag.

Lauvantainen, s. lördagens; lauvantaisin, om lördagarna.

Lauveta = **Laueta**.

Lava, s. lavfe, brits, bål, bädd; saunan l., bastulavfe; makuul., soffbrits; polttava lavalla, bränna på bål; taimil., drifbänk; mestausl., schavott.

Lavaa, v. stackar, staplar, lägger i hög.

Lavanne (-nteen), s. bryggspade, skofvel.

Lavantanti, s. nervfeber, tyfus.

Lavea, a. vid, vidsträckt, bred, utbredd, vidlyftig, utförlig; — **-suinen**, storordig l. -tallig, med stor mun.

Laveako, a. något vid, bred j. n. e.

Lavenee, -ntuu, v. utvidgas, blir bred l. vid l. vidare; sprider sig.

Lavennus, s. utvidgning.

Laventaa, v. utvidgar, gör vidare l. bredare l. vidlyftigare.

Laveri, s. brits, bädd (*på golf*); alad-drare, pladdrare.

Laveroitsee, -rtaa, -rtelee, v. pladdrar, aladdrar.

Laveta, inf. sanasta Lavenee.

Laveus, s. vidd, vidsträckthet, vidlyftighet, utförlighet; utsträckning, omfång, area.

Lavutuu, k. Lautuu j. Lavenee.

Laviina, -ni, s. lavin.

Lavitsa, s. bänk (*vägghast*).

Lavo, k. Lava.

Lavos, s. liten säte, räfstag.

Lee, s. lä.

Lehtaata, v. fladdrar upp, flyger l. svävar upp.

Lehakka, f. yrhätta.

Lehava, k. Lehevä.

Lehekäs, a. löfrik, bladfull.

Lehdellinen, a. med blad l. löf försedd.

Lehden, gen. sanasta Lehti.

Lehden-kanta, s. bladfäste; — **-lähtö**, löfällning; — **-puhkeaminen**, löfsprickning, bladbildning; — **-taitto**, löfbrott, löftägt.

Lehdes (-ksen), s. löfruska, löf, löfband.

Lehdestää, v. löfvar, blädar, bryter löf.

Lehdetön, a. bladlös, utan löf.

Lehdikko, s. lund, löfdunge.

Lehdintä, s. löfning.

Lehdittyy, v. bildar sig till löf.

Lehdistö, s. löfsemling; löfverk.

Lehditys, s. löfprydning, löfverk.

Lehdittyy, v. löfvas, får löf.

Lehdittää, v. löfströr, pryder med löf; löfvar, blädar, samlar l. bryter löf.

Lehdokas, a. med löfskog försedd; lummig.

Lehdykkä, s. litet blad, småblad.

Lehevä, a. löfrik, lummig.

Lehju, s. slamsa, hafa, kofsa.

Lehkuaa, v. upplägar; betar sig lättfärdigt.

Lehmi-karja, s. kodrift; — **-navetta**, kostall; — **-paimen**, koherde.

Lehmittömyys, -ityys, s. kobrist.

Lehmus (-ksen), s. lind.

Lehmä, s. ko, nöt; — **-n-anti**, mjölkafkastning; — **-nkello**, koakälla; bläcklocka; — **-nkieli**, kotunga; Hljekonvalje; — **-nsorkka**, koben; — **-rokko**, kokoppor, vaccin.

Lehmäinen, a. hörande till ko, koaktig; l. vasikka, kokalf.

Lehottaa, v. är löfvig l. yfvig, frodas; flamar.

Lehteri, s. läktare.

Lehtevä, a. löfrik, lummig, frodig.

Lehti (-den), s. blad, löf; blad i bok; tekee lehteä, bildar blad; bryter löf; tulee lehdelle, löfvas; on lehdessä, är på löfbrott, samlar löf, löfvar; — **-hanka**, blädveck; — **-kaali**, grönkål; — **-kerpo**, löfknippe l. -band; **-kulta**, bladguld; — **-kuusi**, lärkträd; — **-maja**, löfsal l. -hydda; — **-metsä**, löfskog; — **-ruoti**, bladskäft; — **-sato**, löfällning; — **-tina**, bladtenn, stanniol.

Lehtii, v. löfvar, blädar, bryter löf; be-löfvas; puu l., trädet får löf.

Lehtinen, s. löf- l. bladrik; löfvig, löfblandad; af löf gjord; — s. litet löf.

Lehto, s. lund, löfskog, park; löfträd; — **-kuja**, allé; — **-maa**, löfskogsmark; — **-rupsale**, -sammakko, löfgroda.

Lehtori, s. lektor; — **-nvirka**, lektorstjänst, lektorat.

Lehtää, v. susar; glimmar; svider.

Lehau, k. Liehu.

Lehavakka, a. lummig, yfvig, löf- l. bladrik.

Lehvä, s. bladgren, löfqvist, löfruska; barrqvist,

- Leihaa, -uu, v. stimmar, stöjar, sqvallrar.
- Leija, s. (*pappers*) drake.
- Leijaa, -ilee, v. sväfvar, fladdrar; far l. ränner omkring; lever kräsligt l. vekligt.
- Leijas, s. gungfly, äfja.
- Leijona, s. lejon; naaras l. lejoninna, lejonhona; — *nloula*, lejonkula.
- Leijukkaiset, s. pl. smågubbar.
- Leijuu, -ilee, v. sväfvar (i luften), gungar (som fly l. dy).
- Leikahtaa, v. flamma upp; leker smått.
- Leikari, s. föjare; putsmakare; sprätt.
- Leikelmä, s. något afskuret, bit, stycke; — *huone*, anatomisal.
- Leikkäa, -llinen, a. skämtsam, lekande, munter, humoristisk.
- Leikillisyytä, s. skämtsambhet, humor.
- Leikinlaskija y. m., k. Leikki.
- Leikitsee l. leikittölee, v. leker, glamar.
- Leikkaa, v. skär, upp- l. utskär, klipper, till- l. utklipper; skördar, skär; ristar, kniper.
- Leikkaaja, s. skärare, förskärare, till-skärare; fältskär, prosektor; skördeman.
- Leikkaus, s. skärning, klippning; snitt; cesur; skörd; — *huone*, anatomisal; operationsrum; — *mies*, prosektor; — *pöytä*, skärbord.
- Leikkauttaa, v. låter skära l. skörda y. m., vrt. Leikkaa.
- Leikkautuu, v. blir skuren, skär sig.
- Leikkelee, v. skär smått l. långsamt, kringkär, dissekerar.
- Leikkely, s. skärning, dissekering; — *nneuvoja*, anatomileprosektor.
- Leikki, s. lek, skämt; tekee l. laskee leikkiä, skämtar, lycklar; lyö leikkiä, leker, roar sig; leikillä, på lek l. skämt; — *kalu*, leksak, lekboll, spelverk; — *näytelmä*, komedi; fars; — *puhe*, skämtord; skämt, ordlek; — *tulitus*, fyrverkeri; — *leikinlaskija*, rolighetsmakare, skämtare, lycklare; — *nlasku*, skämt, cyckel; — *lyönti*, lek, lekande; — *nteko*, skämt, lekverk.
- Leikkii, v. leker, skämtar.
- Leikkinen l. leikkisä, a. skämtsam, lekande, lustig.
- Leikko, s. läderlapp, flädermus.
- Leikkoo, k. Leikkuu j. Leikkaa.
- Leikku, s. leksak.
- Leikkuu, s. skärning, skörd; — *aika*, skördetid, skördeand; — *huone*, ana-
- tomisal, obduktionshus; — *kone*, skördemaakin; — *väki*, skördefolk.
- Leikkuuttaa, k. Leikkauttaa.
- Leikuttölee, v. hoppar, gungar, dansar l. går gungande.
- Leilettää, -tölee, v. drillar, trallar, sjunger.
- Leili, s. lägel, trädfraska.
- Leilottaa, v. hojtar, sjunger högljudt.
- Leima, s. stämpel.
- Leimaa, v. stämpelar; lågar.
- Leimahdus, -maus, a. blixtr, låga, ljungeld.
- Leimahtaa, -elee, v. blixtrar, ljungar, lågar upp, rörs l. svänger sig hastigt, slår upp.
- Leimahuttaa, v. låter blixtra l. blänka, svänger l. slår med ngt blänkande.
- Leimasin, s. stamp, stämpel.
- Leimu, s. låga, flamma; strimma; — *valkea*, flamed.
- Leimuaa, -ilee, v. flamma, lågar, fladdrar, blossar, ljungar, blixtrar. = *leijua*.
- Leinaa, -akoitsee, v. betar sig flyktigt, är liflig, är behagajuk, koketterar.
- Leini, s. gikt, sien.
- Leino, a. sorgsen; olycklig.
- Leipi-lapio, s. bröd- l. ugnspade (*grissel*); — *varras*, brödspett.
- Leipoja, s. bagare, bakerska.
- Leipohuone, s. bageri.
- Leipoma, s. bakning; det bakade; — *uuni*, bakugn.
- Leipoo, v. bakar.
- Leipous, s. bakning.
- Leipuril, s. bagare, brödkrämare.
- Leipuus, s. matlag.
- Leipä, s. bröd, kaka; kost; reikä- l. sarvileipä, hålkaka; voileipä, smörgås; syö leipää, äter bröd; syö leivän, äter ett bröd l. en kaka; ovat yhdessä leivässä l. yhtä leipää, äro i samma matlag l. bröd; on toisen leivässä, är i en annans kost; — *kakku*, brödkaka; — *kulta*, brödföda, gudslån; — *kumppani*, spiel. bordskamrat, medtjenare; — *kunta*, mat- l. spialag, hushåll; — *pytky* l. *viili*, brödfäffa.
- Leipäläinen, s. kostgängare, den som är i ngnas kost.
- Leipäre l. leipäys, s. brödäta, brödkänne.
- Leipäytyy, v. kommer sig till l. får bröd; blir matad, grutar sig.
- Leipää, -äilee, v. söker sig bröd; bespisar sig.

Leiri, s. läger; asettaa leirinsä, slår läger; asettuu l. kokoutuu leiriin, lägrar sig.

Leiritää, v. försör med läger, förlägrer i läger, lägrar.

Leirityy, -iytyy, v. slår läger, lägrar sig.

Leisio, s. följe, hop.

Leiska, s. läga; yrhätta; hoppning.

Leiskaa, v. flyger fram och åter, hoppar, stöjar, stöjer; lägar.

Leiskahdus, s. svängning, sväng, hopp, skutt, krumsprång.

Leiskahtaa, v. svingar sig, hoppar hastigt; upplägar; blänker till. — *olee*

Leiskuu, v. hoppar, svänger; lägar; aalot leiskuvat, hafvet vråker, vågorna sqvalpa; laiva l., skeppet vråker l. gungar.

Leiskuttaa, v. har att hoppa l. guppa l. gunga, gungar, låter flyga l. fånga, låter blänka.

Leissaa, v. lägar, flammar, är ifrig, bestyr, stöjar.

Leitsaa, k. Lietsaa.

Leitsottaa, v. blomstrar, är präktig l. lysande, prälar.

Leive (-peen), s. bröddämne; baknings-tillbehör.

Leivin (-pimen), s. bakningsredakap; bakning; — -lauta, brödråde; — -nuni, bakugn.

Leiviskä, s. lispund, pund; — -upainoinen, af ett punds vigt.

Leivisköttäin, adv. lispundtals, pundvis.

Leivittäin, adv. bröd för bröd, brödväs, efter som brödet är.

Leivo, -onen, s. lärka.

Leivoin (-poimen), s. bak- l. degtråg.

Leivonta, s. bakning.

Leivos, s.; pl. leivokset, bakverk, bakelser.

Leivottaa, v. låter baka; 2) llar, springer starkt.

Leivällinen, a. brödegande.

Leivän-kannikka l. -kanta, s. brödkant, brödstycke; — -kappale l. -pala, brödstycke l. -bit; — -kuori, brödskorpa.

Leiväs (-ksen), s. brödmjöl, bröddämne.

Leivättömyys l. leivätyys, s. brödlöshet, brödbrist.

Leivätön, a. brödfattig, brödlös.

Lekahtaa, v. rörs hastigt, störtar plötagligt, spritter upp.

Leke (-kkeen), s. verktyg, don.

Lekertää, -elee, v. har små bestyr för sig, sysslar.

Lekeröitsee, v. legerar; k. edell. sanaa.

Lekka, s. flackande; klaff, kant; lyö lekkaa, lätjas.

Lekkaa, -ilee, v. rörs, svigtar, runkar.

Lekkeretää, v. slår dank; gör l. rörs beställsamt.

Lekkeri, s. kutting, lten ankare.

Lekki, s. säa, soppa, spad.

Lekko, s. solhetta l. -badd, stark värme; flameld.

Lekkuu, v. hänger, svänger, svigtar, gungar; flammar, lägar.

Lekottaa, v. hettar, baddar; flammar, lyser; masar l. gassar sig i värmen l. hettan.

Leksaa, -uu, v. är lös i fogningarna, klafsar, rasslar; flaxar, skuttar.

Lekuttaa, v. låter hänga l. hoppa, vagnar af och an, gläfsar, skäller.

Lekuttelee, v. k. edell.; fladdrar, svävar; lenteä lekuttelevi (*Kalev.*), flyger hoppande l. flaxande l. sväfvande; l. siipiänsä, rör på l. flaxar med vingarna.

Lelettää, v. jollrar; jämrar l. beklagar sig.

Lelettää, v. småsjunger; lever sorglöst l. makligt.

Lelli l. lellikki, s. morsgris, bortklemad barn, pyssling, gullgosse.

Lellikäs, a. klemig, pjåkig.

Lellittää, -elee, v. klemar, pjåkar, pysslar; kinkar.

Lellu, s. mjuk massa, gungfly; slapp l. veklig människa, vekling, klemer; fänta.

Lellumainen, a. veklig, klemig.

Lelluttaa, v. har att gunga, gungar, vagnar, pysslar, klemar.

Lelluu, v. gungar som fly, gungar, vagnar; liha l., köttet gungar l. hoppar.

Lein, s. leksak; 2) akalk.

Lemahtaa, v. sprider hastigt lukt, luktar smält; 2) upplägar.

Lemehtyy, v. unknar, blir andfallen.

Lemetä, s. stampbröd.

Lemmakas, a. fet, frodig, grott.

Lemme, k. Lempi.

Lemmellinen, -käs, a. kärlig, behaglig, kärleksfull, huld, blid, ynnestfull.

Lemmes, s. kärlekens gudomlighet.

Lemmetär, s. kärleksgudinna, huldgudinna; pl. lemmettäret, gratierna.

Lemmetön, a. utan kärlek l. godhet,

kärleklös, oblid, ogünstig, omild; utan behag l. skönhet.

Lemmikki, s. förgät-mig-øj.

Lemminki, s. älskling, akötebarn.

Lemmistyy, v. förälskar sig.

Lemmittelee, v. visar ömhet.

Lemmitty, s. gunstling, älskling; k. **Lempi**.

Lemmityinen, s. favorit, akötebarn, älskling, älskarinna.

Lempellee, k. **Lempi**.

Lempevä, s. kärleksfull; full af behag, täck.

Lempeys, s. mildhet, gunst, huldhet, ljufhet, behag.

Lempeä, s. mild, blid, gunstig, öm, kärleksfull, kärlig, huld, ömsint; — **-tuntoinen**, ömsint.

Lempi (-mmen), s. kärlek, älskog, välvilja, gunst, ynnest; behag, tjuvningsförmåga; kärlekens och behagens gudomlighet; on jkun lemmissä, står i gunst l. nåd hos ngn; nostaa lempeä, uppväcka kärlek; — **-lapsi**, akötebarn, smekunge; — **-luoto**, behagligt, bevakande ord; — **-lahti**, älskogs-vik; — **-lintu**, älsklingsfogel; — **-varainen**, gästvänlig; — **-vasta**, kärleksqvast; — **-vieras**, kär gäst; — **-viikot**, smekåmand; — **lemmenkukka**, violblomma, styfmorsblomma; — **-nlehti**, täckt löfblad; — **-nnosto**, kärleksväckelse.

Lempi, v. omfattar med kärlek l. ömhet, älskar, omhuldar, hyllar, håller af, tycker om.

Lempisä, s. kärleksfull.

Lempo, s. hin onde, fan; raggen; lemmon lailla, som sjelfva fan; l. tiesi, knäfveln vet.

Lemppaa, v. går l. rörs vårdelöst.

Lempsa, s. hängande l. löst tillstånd.

Lempukka, s. älskling, favorit.

Lemu, s. stark lukt, doft; stank.

Lemusa, s. luktar, doftar; stinker.

Lemäinen, s. starkt luktande, väluktande.

Lengottaa, v. är nedböjd; gläntar på.

Leninki, s. klädning.

Lenki, s. länkd, förteckning.

Lenka, k. **Lenko**.

Lenkkaa, v. runkar, vippar, svigtar, står ojemnt, klappar.

Lenkki, -u, s. länk, ringel; — **-äes**, länkharf.

Lenko, s. bugt, böjning, krokigt träd; — a. bugtlig, svankig; ovi on lengol-

la, dörren är på glänt l. halföppen; köysi kävi lenkoon l. lengolle, repet blef slapt; kasvaa lengossa l. lengoksi, växer krokig.

Lenkoaa, -ilee, v. bognar, bugtar sig, går i bugt l. bugter, slår sig slapp l. hängande.

Lenkä, s. utdunstning, drag, lukt.

Lenkää, v. utdunstar, sprider, drar (i ett rum).

Lennin (-timen), s. flygverktyg, vinge.

Lenninkäinen, s. nyckelpiga, guldhöna.

Lennollinen, s. flygande, flygfärdig, flygför.

Lenno (-ksen), s. flygande tillstånd, flygt; trollskott, hastigt åkommen sjukdom.

Lennyttää, v. inflammerar.

Lennättää, v. flyger hastigt, uppflyger.

Lennätin, s. hastigt framakaffningsmedel, telegraf; pl. lennättimet, snabba fötter, fart, skjuts; — **-sanoma**, telegram; ilbud.

Lennättää, v. låter flyga; för l. kastar illande l. med fart, far snabbt.

Lenseä, s. ljum.

Lentelee, v. flyger af och an.

Lento, s. flygt; frysprång; tähden l. stjernfall; — **-hepo**, pegasus; — **-kirja**, flygskrift; — **-käärme**, drake; — **-lähetti**, express, ilbud; — **-neuvo**, flygredskap, vinge; — **-rokko**, näselfeber; — **-sanoma**, flygblad; ilbud; — **-siipi**, flygvinge; — **-tähti**, meteor; — **-valmis**, flygfärdig.

Lentolainen, s. flygkråk, flygfå.

Lento, a. kraftlös, liflös.

Lentyy, v. infammeras.

Lentämä, s. flygande; tytär lentämä, styfdotter.

Lentää, v. flyger, flar; tyttö on lentämässä, flickan är på fläng; l. punaiseksi, rodnar, en rodnad stiger upp; silmäni lensivät mustaksi, det svartnade för mina ögon.

Lepakko, s. läderlapp, fläddermus; ?) fjeaker, pladdrare.

Leperehtää, v. är lätttrörlig l. ostadig.

Leperrys, s. kurtia.

Lepertää, -rtotee, v. springer lätt; pratar lätt, kurtiserar.

Lepemä, s. (*Kalev*) hviloställe.

Lepikko, s. älskog, aldunge l. bestånd.

Lepinko, s. hemgift, medföljd.

Lepinkäinen, s. törnakata; varfogel.

Lepistö, s. älskog.

Lepo, s. hvila, lugn, ro; käy levolle,

- går till hvila; on levossa, är i lugn l. ro; — **hetki**, hvilostand; — **kam-mie**, hvilorum; — **-päivä**, hvilodag; **-paikka**, **-väli**, hviloställe, hvilopunkt, rastställe; — **-sija**, hviloplate; — **-viikko**, frivecka.
- Loppeä**, **-piäs**, a. mild, blid, vänlig, fryntlig.
- Loppyinen**, **-iäs**, a. försonlig, mildaint, blid.
- Leppymätön**, a. oförsonlig, obildkelig.
- Leppyy**, v. blidkas, försonas, förlskar sig; blir god l. vänlig.
- Leppä**, s. al; blod; — **-kerttu**, rödstjertsångare; — **-lintu**, rödstjert; bo-fink, hämpling; — **-sieni**, gul riska.
- Leppäinen**, a. af al, alrik.
- Lepsaa**, v. dansar värdselöst, skumpar.
- Lepsu**, a. fladdrig, fladderaktig; lättsinnig, värdselös.
- Lepsähtää**, v. rörs lätt och hastigt, svänger sig.
- Lepuu**, s. hvila; k. **Lepo**.
- Lepuuttaa**, v. låter hvila, hvilas.
- Lepyttelee**, v. blidkar småntingom, intager, smeker, karesserar.
- Lepyttää**, v. blidkar, försonar, beveker, förlskar.
- Lepäys**, s. hvilande, hvila; — **-paikka**, hvilo- l. rastställe.
- Lepäyttää**, v. låter hvila, hvilas.
- Lepää**, v. hvilas, ligger, hvilas sig.
- Lerallee**, v. masar sig, mojar sig.
- Lerkahdus** l. **lerkkaus**, s. svängning; sekund.
- Lerkahtaa**, v. slinker hastigt, gör en hastig svängning.
- Lerkkaa**, **-nu**, v. hänger rörlig, dinglas, svänger, oscillerar.
- Lerkku**, s. svängel, pendel, perpendikel, kläpp.
- Lerkuttaa**, v. svänger l. rör af och an, svänger l. runkar på.
- Lerottaa**, v. pladdrar, slabbar.
- Lerpahtaa**, v. slinker, faller (slapp) ned.
- Lerppa**, s. slokigt l. hängande tillstånd; huuli on lerpassa l. lerpallansa, läppen hänger.
- Lerppa**, k. **Lerkku** j. **Lerppa**.
- Lerppuu**, v. hänger (lös l. slapp), slinker, dinglas.
- Lerputtaa**, v. svänger l. runkar på, runkar; lunkar; pladdrar.
- Leruillee**, **-ttaa**, v. är sysslolös, drifver, slår dank, roar sig.
- Lesee**, s.; pl. **lesoet**, **kl**, sädor.
- Lesee**, **-ii**, v. skräder, finmalar, siktar, rensar.
- Lesipää**, a.; l. öhra, stjernkorn, sexradigt korn; l. vehnä, kubb-, borrhvete.
- Lesiäinen**, s. timmerbagge, väggmed.
- Leskellinen**, a. varande hos enka; l. mies, gift med en enka.
- Leskeys**, s. enke- l. enklingstånd.
- Leski** (**-en**), s. enka, enkling; juoksee leskeä, springer enka, leker enkler; — **-mies**, enkling; — **-rouva**, enkefru; — **-vaimo**, enka; — **leskenjuoksu**, enkler; — **-enpaikka**, **-entila**, enkesäte; — **-keinkassa**, enkekassa.
- Leskinen**, a.; pl. **leskiset**, enkler.
- Lesäa**, v. gör trögt, är overksam; läspar.
- Lesä**, s. läst (**mätt**); stig (**mätt**).
- Lesä**, s. skrädt bröd; skräda.
- Lesä**, s. läst (**skoläst**).
- Lesy**, part. skrädd; **lestyleipä**, skrädbröd.
- Letike**, s. tress, fiäta.
- Letittä**, v. fiätas, tressar.
- Letka**, s. snärt, smållpiska; on letkassa, är slankig l. svigtande.
- Letkahtaa**, v. svigtas till.
- Letkailee**, v. skolkar, slår dank, drifver, slankar.
- Letkaisee**, v. snärtas till.
- Letkii**, v. läppjar, sliekar.
- Letku**, a. snärt; slang; länk; 2) tunn mat, välling, slaberjux; 3) sqvaller-taska.
- Letkuttaa**, v. har att svigta l. runka, runkar; snärtas; 2) sliekar, läppjar.
- Letkuu**, v. svigtas, är slankig.
- Letli**, s. fiäta; snärt, piska; — **-mato**, binnikemask.
- Lettiläinen**, s. Lett; a. lettisk.
- Letto**, a. sank; — s. gungfy, fottmossa.
- Letty**, s. jernögla; häkta.
- Letus**, s. sjäp, sjäpa, lätting.
- Letustaa**, v. sjäpar, går släpigt, tassar, smyger sig, skolkar.
- Leuhakas**, a. länghakig; käbbelig, ekivok, stickordig.
- Leudottaa**, v. gör blid, blidas, gör mild.
- Leuhahtaa**, v. flyger l. sväftar upp, flaxar l. fläktas till.
- Leuhakko**, s. fjesker.
- Leuhattaa**, **-ttelee**, v. är lätt l. flygtig, fladdrar, sväftar hit och dit, fjäsar.
- Leuhauttaa**, v. låter sväfta l. fladdras, svingar l. fläktas hurtigt; juosta l. springer så att kläderna fladdras.

Leuhkana, s. yrhätta.

Leuhuttaa, v. fäktar, viftar.

Leuhuu, v. fladdrar, svänger på sig, yfves.

Leuka (-uan l. -uvan), s. haka, käk, käft; vetää leukaa, skämtar, käbblar; — -luu, käkben, käk, underkäken; — -nanha, hakband; — -perät, bakdelen af underkäken; — -pieli, kindbåge, käkvinkel, käft.

Leukailee, v. pratar ekvokheter, skämtar, käbblar, flinar; mumsar.

Leukava, a. med starka l. stora käkar, käkstark, storkäftig.

Leuto, a. blid, lindrig, saktlig, mild; len; sorglös, fri.

Leutouu, -utu, v. blir blid l. mild l. blidare j. n. e., k. Leuto.

Leuvakas, k. Leuakas.

Levahtaa, v. länar l. lutar sig; 2) höjer sig; ilar.

Levahuttaa, v. utbreder hastigt, slår ut; har att röras.

Leve (-peen), s. flisa, flaga, flock; 2) vidt fält.

Levelee, v. utbreder sig, skryter, stoltserar.

Levenee, v. blir bredare, utbreder sig.

Levennys, s. utbredning, utvidgande, bredande; högfärdig person.

Leventyy, v. blir bred, utbreder sig, sprider l. utvidgar sig.

Leventää, v. utbreder, utvidgar, gör bredare; skingrar, strör, utsprider.

Leveys, s. bredd, utaträckning, vidd; — -ala, latitud.

Leveytyy, -ey, k. Leventyy.

Leveä, a. bred; trubbig; dryg; on leveällä, är utbredt l. spridt; — -harteinen, bredaxlad; — -latvainen, bredtoppig l. -spetsad; — -nenäinen, brednät, flatnäsig; — -puheinen, mångtalig, storiätig; — -raitainen l. -rautainen, bredrandig.

Leveää, k. Leventää.

Leveähkä, a. något bred.

Levitta, s. levit.

Levite, s. utbredningsmedel, tillökning på bredden.

Levittellee, v. utbreder småningom, kringströr, kringssprider.

Levittää, v. breder, utbreder, utvidgar, sprider, kringssprider, strör, skingrar; l. sormensa, utspärar fingrarna.

Levitys, s. utbredning, utvidgning, spridning.

Leviää, v. utbreder sig, vidgar sig, blir bred, sprider sig, griper omkrig sig.

Levollinen, a. lugn, stilla, ostörd, oqvald.

Levot, s. lugnande l. rogifvande medel.

Levoton, a. orolig, ofredlig, otällig.

Levottaa, v. lugnar, gifver ro.

Levottomasti, adv. oroligt.

Levottomuus, s. oro, orolighet.

Levy, s. plåt, skifva, remsa; flaga; bredd; paperilevy, pappersark; lyijyl. blyplåt; — -seppä, plåtsmed.

Levyinen, a. till bredden lika, så bred som ngt; sormen l., af ett fingers bredd, fingersbred.

Levykkäinen, a. skifvig, skiffrig.

Levyttää, v. förser med plåt l. skifvor, förhyder; fanerar.

Levyys, k. Leveys.

Levä, s. utbredt l. hvilande tillstånd; förakingring, oordning, läggervall; on levällään, är vidöppen; är i oordning l. läggervall; 2) fly, dy, äfja, mosse; 8) alg, sjögräs.

Levähdys, s. rastning, hvilande; paus; — -paikka, rastställe; haltpunkt; — -väli, hvilopunkt.

Levähdyttää, v. låter hvila; l. jalkojansa, hvilat sina ben.

Levähtyy, -ää, v. hvilat som hastigast, hvilat litet, gör halt, rastar, pustar ut, hemtar andan.

Leväinen, a. sumpig, gytzig; full af vattenväxter.

Levällinen, a. sent färdig, eftersatt, oafslutad; planlös, osammanhängande.

Leväperä, s. vårdslöst tillstånd; jättää leväperään, vårdslösar, efterlåter, lemnar eftersatt, försummar, negligerar.

Leväperäinen, a. efterlåten, senfärdig, vårdslös, slapp, lös.

Leväs, s. hviloställe.

Levätti, s. mantel, kåpa, kapprock, nattrock.

Levättää, -tyttää, v. låter hvila.

Leyhkeä, a. lätt, lös, porös; vild.

Leyhkä, s. vindfäkt l. -pust, pust, fäkt, drag.

Leyhkää, -ilee, v. pustar, fäktar, drar; rörs lätt och ledigt, sväftar; skryter.

Leyhyy, k. Leyhkää.

Liata, inf. sanasta Liikaa.

Lide (-teen), s. stapel, trafve.

Lidonta, s. radning, stapling.

Lieden, genit. sanasta Liesi.

Liedetön, a. utan härd l. spis.

- Liedos** l. **liedusta**, s. fördjupning framför ugnen; glödhög.
- Liedyttää**, v. gör slammig l. gytstig.
- Liedänne** (-nteen), s. stjälpningsställe.
- Lieha**, s. smicker, smekning.
- Liehaanta**, v. fiäktar, fiaddrar; smilar.
- Liehailee**, v. fiaddrar; smickrar, smilar, smeker.
- Liehakas**, a. smilande, inställsam.
- Liehakka**, a. lättainnig, ostadig.
- Liehakko**, s. smickrare, lissmare, svängare.
- Liehakoitsee**, v. smickrar, smilar, smeker, lissmar, kryper för ngn, fjäsar, karesseerar; l. hännällänkä, viftar l. svänger med svansen; l. itsensä suosioon, sätter sig i gunst, ställer sig in, lissmar sig till gunst.
- Liehakoitsija**, v. lissmare, smickrare, fuxsvansare.
- Liehaus**, s. fiaddring, hastig rörelse.
- Liehauttaa**, v. låter hastigt fiaddra, fiaddrar till med, gör i en blink.
- Liehe** l. **liehdin**, k. **Lietsin**.
- Liehe**, s. smil, småleende l. mysande min; utbredt tillstånd.
- Lieheä**, a. smilande, mysande, småleende; len, slät.
- Liehii**, -ittalee, k. **Liehakoitsee**.
- Lieho**, s. hilka, kråka.
- Liehottaa**, v. fiäsar, pustar, fjeskar; k. **Liehuttaa**.
- Liehtari**, k. **Lietsari**.
- Liehtoo**, v. pustar, fiäktar; uppblåser, påblåser; rinta l. bröstet häfver sig.
- Liehu**, s. svajning, fiadder, äflan, fjesk.
- Liehuin** (-imen), s. fiaddrande ting; (*Kalv.*) vidbyxor.
- Liehuttaa**, v. låter fiaddra l. svaja, gör fiaddrande l. fjeskande; vrt. seur. sanaa.
- Liehuu**, v. fiaddrar, svajar, fiäktar, svänger, sväfvar; äflan, fiäktar, fjeskar.
- Lieju**, s. sumpigt ställe, gungfly, äfja, gytsta, dy; — **-maa**, jäsjord; fräkenbotten; — **-pohja**, dybotten; — **-savi**, jäslera.
- Liejuinen**, a. pösig, rörlig som dy, gungande, sumpig, gytstig.
- Lieka**, s. päle, tjuder; panee liekaan, tjudrar.
- Liekaa**, v. tjudrar.
- Liekahtaa**, v. svänger hastigt, vaggar, rullar, sväfvar, glider, slintar; framlägar, uppblöasar.
- Liekaroitsee**, v. rörs hit och dit, är beställsam, smickrar, insinnerar sig.
- Liekauttaa**, v. låter tjudra; låter flamma l. upplåga.
- Lieke**, s. elektricitet.
- Liekehtii**, v. lågar l. fiaddrar upp emellanåt, gnistrar, elår eld, glänser, flammr.
- Liekitsee**, **liekkii**, v. flammr, lågar, blöasar.
- Liekki**, a. låga, flamma.
- Liekinen**, a. lågande, full af lågor; flammerad, flammig.
- Liekkiö**, s. gast, spöke, ond ande; lyktgubbe, irrbloss; yrhäkta; bof.
- Liekkö**, a. flat, utböjd; — s. låga.
- Liekku**, s. gunga, vagg.
- Liekkuu**, v. gungar, vagg.
- Lieko** s. låga (*vattendrängt träd*), sänkstock; lummer.
- Lieksuu**, v. fiaddrar, flammr, är i sväfvande rörelse; skimrar, tindrar.
- Liekuttaa**, -ttalee, v. gungar, vaggar, lullar, svänger, fiäktar.
- Liekuu**, -ullee, v. svajar, sväfvar.
- Lieமா஠ா**, k. **Leimahtaa**.
- Liemekää**, -llinen, a. med spad försedd, spädig, säsig.
- Liemen** (-enen), s. fjun, fnugg, hullhår, murrhår; tunt moln.
- Liementelee**, -ntyy, v. öfverdrages med tunt hår l. fin ull l. tunna moln.
- Liemetön**, a. utan spad.
- Liemi** (-en), s. spad, soppa; sä; — **-ruoka**, sopp l. kokmat.
- Liemu**, a. stilla vatten; 2) låga; 3) sommarskul (*i stogen*).
- Lienee** (lienen, lienet j. n. e.), v. lär l. torde vara, lär, tör.
- Lientelee**, k. **Liementelee** j. **Lientää**.
- Liennyttää**, v. gör len l. vek, lenar, lindrar, gör blöt.
- Lienteä**, a. len, blid, blöt, vek; småluden.
- Lientyy**, v. blir len, veknar, blidkas, blir blid l. lindrig; öfverdrages med moln.
- Lientää**, v. lenar, uppvekar, blidkar, lindrar, gör blid l. blöt.
- Liepehinen**, a. belågen l. varande vid kanten l. fällen.
- Liepehtii**, v. fiaddrar, lefver (*om segel*), vsjar.
- Liepeinen**, a. hörande till kanten l. fällen; pitkällepeinen, med långa fållar, långskörtad, fotsid.
- Liepeä**, k. **Lievä**.
- Lieppaa**, v. svänger, flackar.
- Lieppi**, k. **Lieve**.

Liepsahtaa, v. slintar, slinker, flyger l. springer hastigt.
Liepsuttaa, v. låter slinta l. svänga, svänger på, fläktar, skakar.
Lierakoitsee, v. svansar, liemar.
Liereä, a. cylindrisk, valsformig, trind.
Lieri, a. svängel, kläpp; 2) skygge, brätte.
Lierittää, v. svänger, trillar; drillar; liemar, fjäsar.
Lierityä, s. drill, rulad.
Lieriö, s. cylinder, vals.
Lieriömäinen, a. cylindrisk.
Liero, s. mask, metmask; krökning.
Lieru, s. viftande ställning; pendel; drill; jonglör, liemare; häntä on lierussa, svansen svänger; suu on lierussa, munnen är smilande.
Lieruttaa, v. trillar, viftar; drillar; liemar; l. häntäänsä, viftar med svansen; svänger med släpet.
Lieruu, v. svänger, trillar.
Liesi (-den), s. härd, spis; glödställe, äsja.
Liesikkö, s. spisåll; glödhög.
Liesikäs, s. i spisen stekt bröd.
Lieska, s. ugnslåga, eldslåga, låga, flamma; härd.
Lieskaa, v. lågar, blossar.
Liesso, s. stoj, buller.
Liestyttaa, v. gör löstvinnad l. lös, upptvinnar, återvrider, upplöser.
Liestyy, v. löstvinna, tvinna upp, upplöses, ger efter.
Liestää, v. löstvinna; 2) fällar.
Liete, s. uppsvämmad jord, tillandad strand, gytta, slam, dy; k. **Lieka**; — **lautta**, mudderpräm; — **selkä**, sandbank l. -ås, sandrefvel.
Lieto, a. gyttig, sank; flytande; lättsinnig; värnlös; vek, mild.
Lietos, s. härd, äsja; uppsvämmning.
Lietosa, v. visar väg, vägleder, ledsagar.
Lietsari, s. vägvisare, vägledare, lots, ciceron.
Lietse l. **lietsin**, s. pust, bälg.
Lietselkä, k. **Lieteselkä**.
Lietsoo, v. pustar (med bälg), fläktar.
Lietteenen, a. slammig, muddrig, gyttig.
Liettyy, v. blir slammig, slamma, uppblötes, fastnar i dyg; blir vidbränd.
Liettää, v. gör muddrig, slamma, uppblöter; 2) steker på glöd.
Lietynnäinen, a. gyttig; — **näismaa**, alluvialjord.
Lietyttää, v. afalammar.
Lieve (-peen), s. fäll, akört, brädd; kant,

fik; kantaa lievettä l. liepeitä, bära släpet; linnan liepeillä, på fästets bräddar l. slutningar, vid slotets fot; lehdon l. lundens rand l. bryn.
Lievehtii, v. rörs med l. släpar breda fällar.
Lievenee, -ntyy, v. blir löstvinnad l. lös, blir lösare l. lindrigare, lindras.
Lieventää, v. löstvinna, släpper tvinningen, löser, lindrar.
Lieveä, a. löstvinnad, lös, lindrig.
Lievike, -te, s. lindringamedel, lindring, lättnad.
Lievittää, v. löser, löstvinna, släpper tvinningen; lindrar, löser, mildrar, låtar, leutererar.
Lievittää, v. upplöses, blir upptvinnad, rivas, döfvas, lindras.
Lievä, a. lös, löslig; k. **Lieveä**.
Liha, s. kött; hull; paha l. kuollut l. vildkött, dödkött; sian l. säak; — **kalu**, köttvaror; — **keitos**, ett kok kött; köttträtt; — **keitto**, köttsoppa; — **liemi**, buljong, köttsoppa; — **makara**, metvurst, köttkorf; — **möykky**, köttbulla; frikadell; — **nhimo**, begär efter kött; köttligt begär; — **npala köttbit**; — **npuoli**, köttåda; köttföda; — **ntyvekäs**, fetlagd, mulig; — **ruoka**, köttmat, köttträtt; — **suoni**, muskel; — **väritys**, karnation, köttfärgning.
Lihaa, v. gör till kött, slagtar.
Lihainen, a. köttig, af kött, köttaktig.
Lihakas, a. köttrik l. -full, köttig, korpulent, fyllig.
Lihallinen, a. köttlig, sinnlig.
Lihallisuus, s. köttlighet, sinnlighet, djuriskhet.
Lihamainen, a. köttaktig.
Lihas (-ksen), s. muskel.
Lihaton, a. köttlös l. -fattig.
Lihava, a. fet, fyllig, frodig.
Lihavanlainen l. -läntä, a. fetlagd, något fet.
Lihavoituu, v. fetmar, blir fet l. frodig.
Lihavaus, s. fetma, fyllighet.
Lihoitaa, v. gör fet l. fyllig, göder, upp-göder.
Lihoo, v. blir fet, fetmar till, tager hull.
Lihostuu, v. låger på hullet.
Lihta, s. linakäcka, bråka.
Lihtaa, v. akäktar.
Liaksuu, v. anser för öfverfödig l. onödig.
Liallinen, a. öfverfödig, onödig, för

mycken, öfverdrifven, vidlyftig; on l. öfverdrifver; onko liiallista, är det någonting för mycket? ei mitään l—ista, ingenting särdeles.

Liian, adv. för mycket, öfvermåttan, altför, för.

Liiastrun, k. Liiaksun.

Liiaistenkin, adv. i synnerhet, åtminstone; l. kun, helst, helst l. särdeles som.

Liide (-teen), s. a. ingrigt ställe, halka.

Liidettä, v. snor l. kilar af.

Liiduitsee, v. kitar.

Liiempi, -mmäinen, a. komp. (sanasta Liika) något mer öfverekjutande; liiemmältäkin, till och med i öfverföd; on liiemmäksi, är nästan för mycket.

Liietä, inf. sanasta Liikenee.

Liiaha, s. rörligt l. ostadigt tillstånd; ostadig varelsen.

Liiaha, v. halkar, slintar, lmkar, är ostadig.

Liiehe, s. menföre.

Liiehteleee, v. smyger l. makar sig sakta, drager l. rör sig obemärkt fram.

Liiehtää, v. rör sakta, smyger, makar; liihennäksen liedokselle, makar sig åt eldstaden.

Liiehestyy, v. blir menföre.

Liiehtytää, -tteleee, v. sväfvär fram, framskrider sakta.

Liika, s. någonting öfverfödigt l. för mycket, öfverdrift; öfverskott, öfvermått l. mål; utväxt, svulst, knöl; ei liika mitään, ingenting särdeles l. ovanligt; puhuu liikoja, pratar persilja l. öfverdrifver; maksaa liikaa, betalar för mycket l. öfver höfvan; tekee liikaa, förörättar; l. otsassa, knöl l. växt i pannan; l. hyvä, för god; tuntuuko liialta l. liiaksi, kännes det för mycket? liiaksi, till öfverlopps, för l. altför mycket, öfvermåttan, öfverdrifvet.

Liika, a. öfverfödigt, för mycken, extra, öfverdrifven, obillig, onödig; l. vai-va, onödigt l. öfverdrifvet besvär; liiat maksot, extra l. öfverfödiga utgifter.

Liika-hammas, s. gigeltand, skifvertand; —-hiukset, löshår; —-kuorma, öfverlast, altför stort lass; —-lastinen, öfverlastad; —-liha, dödkött; —-maa, öfverloppsjord; —-makso, öfverloppsleverering, extra utgift l. betalning; —-maku, bismak; —-määrä, öfvermål l. -mått; —-nimi, tillnamn, bi-

namn; —-paino, öfvervigt; —-sainainen, pleonastisk; —-varvas, lmk-torn.

Liikahtaa, v. rörs hastigt l. en gång; älä liikahtaa paikastasi, rör dig icke ur fåcken.

Liikahtuu, v. kommer hastigt i rörelse, rubbas.

Liikahuttaa, v. rör hastigt, rör, svänger, rubbar.

Liikainen, a. full med utväxter, knölig; gjord af knöl; k. Liiallinen.

Liikamainen, a. något för mycket, öfverdrifven; hän on l., han öfverdrifver l. är öfverdrifven.

Liikanainen, a. öfverfödigt, onödig, ytterlig, skadlig.

Liikattaa, v. haltar.

Liike, s. rörelse, gång, trafik; hyvä l., god rörelse l. trafik l. omsättning; panee liikkeesen, sätter i omlopp l. i sin rörelse; pitää liikkeessä, håller i rörelsen; läter trafikera; panee liikkeelle, sätter i rörelse l. i gång; mobiliserar; on liikkeellä l. liikkeillä, är i rörelse; —-kanta, tillstånd af rörelse, mobiliseradt tillstånd; panee liikekannalle, mobiliserar; -mies, trafikant; —-neuvo, rörelseorgan; —-raha, rörelsekapital; —-suhde, konjunktur; —-voima, rörelse- l. drifkraft.

Liikehdys, s. rörelse; manöver; gest.

Liikehtiä, v. manövrerar.

Liikenee, v. är öfver, finnes till öfverlopps, röker till; liikeneekö teiltä rahoja, har ni penningar till öfverlopps l. att förströka?

Liikenevä, -väinen, a. tillräcklig, öfverfödigt, öfverlopps; disponibel.

Liikenne (-nteen), s. rörelse, trafik; —-päällikkö, trafikchef.

Liikentö, s. åtbörd, gest, rörelse.

Liikistyy, v. stelnar, fastnar.

Liikka, a. halt.

Liikkaa, v. haltar, lmkar.

Liikkauttaa, v. gör halt.

Liikkautuu, v. blir halt.

Liikkiö, s. svinsida, skinka, fläksida.

Liikkumaton, a. orörlig, orubblig; käns-
lölös.

Liikkuu, v. rörs, rör sig, är gängse; panee liikkumaan, sätter i rörelse l. gång; kuka tässä on liikkunut, hvem har här varit i rörelse l. framme? hvem har här fördats; sanoma l., ett rykte går l. är gängse; sydä-

meni liikkui, mitt hjerta röredes l. bevektes.

Liikuin (liikkuimen) l. liikuinjäsen, s. rörelseverktyg l. -organ.

Liikunta, -nto, s. rörelse, manöver.

Liikutettu, part. a. rörd, dryckesrörd, ankommen, betagen.

Liikutin (-ttimen), s. motor.

Liikuttaa, -eles, v. rör, sätter i rörelse, rubbar, vidrör, berör, angår; anslår, gör intryck; ei se sinua liikuta, det rör l. angår dig icke; sepä hantä liikutti, det rödde då l. bevektes l. analog honom, det gjorde intryck på honom; älä liikuta mitään, rubba ingenting, rör vid ingenting.

Liikuttamaton, a. orörd, orubbad; obeveklig.

Liikuttava, -ainen, a. bevekande, rörande, analående.

Liikutua, s. rörande, rörning, beröring; rörelse, intryck.

Liima, s. lim; — **-maali** l. -väri, limfärg; — **-nkeitto**, limkokning.

Liimaa, v. limmar.

Liimaantua, -ntuu, v. hopklibbas, klibbar sig, limmas ihop.

Liimauttaa, v. låter limma, har att klibba sig.

Liimainen, -kas, a. limmig, limaktig.

Liimans, s. limning, limfogning.

Liimottaa, v. skytmär.

Liina, s. linne, lärft, duk; lin; hampa (*Kalev.*); paitaliina, skjortlärft; kaulal., halsduk; ruumiin liinat, svepdukar; — **-harja**, hvit man, hvitmanig, häst med hvit man; — **-jänne**, bägeträng af hampa (*Kolev.*); — **-kangas**, linneväf, lärft; — **-lanka**, lingarn; — **-nauha**, linneband; — **-nkaave**, -nnöyhtä, linneskaf, charpie; — **-nuora**, hampenöre (*Kalev.*) — **-paita**, linneskjorta; — **-vaate**, linne, lärft, lärftplagg; pl. liinavaatteet, linnekläder.

Liinaa, v. sveper; bleker.

Liinainen, a. linne-, af lärft l. linne, af hampa l. lin; l. vaate, lärftplagg, linne.

Liinakko, -ikko, s. hvitmanig häst, hvitluggig pojke.

Liioin, adv. för mycket, alltför mycket, öfverfödigt, särdeles; ei l. vastaanut, svarade icke ens.

Liioitsee, -ittelee, v. öfverdrifver, går till öfverdrift, skarfvar till, gör omständigheter.

Liipahtaa, v. alintar hastigt, halkar, afslites; är bedräglig.

Liipaisee, v. är ostadig, slår fel; rycker l. kastar hastigt, trycker af.

Liipaisin, s. tryckpinne, trycke; klaff, klappert.

Liipanne (-nteen), liipe, s. slingrigt l. stjelpigt ställe, kullrighet.

Liipastaa, -uu, a. alintar, halkar, slinker, går lös, ger efter.

Liippii, v. alintar, halkar; slirar; bedrager.

Liipin, adv. utan ordning, på slarf, på höft; l. laapin, huller om buller; på må få.

Liipitsee, v. häfvar.

Liipoittalee, v. svärfvar fram, fladdrar omkring, flaxar, svänger.

Liipotin, s. oro (*hallossa*); leka.

Liippa, s. fiskhäf, sänkhäf; 2) slipeten, slipsticka.

Liippaa, v. slintar, halkar, slinker, glider, släpar, går lös; slår fel, bedrager; 2) fiskar med häf, häfvar; 3) slipar.

Liippi, s. häf, fiskhäf.

Liippii, -oo, v. häfvar, fiskar med häf.

Liirettää, -uttaa, -uttelee, v. drillar, qvintillerar, trallar.

Liiru, a. drill; 2) fisktärna.

Liisi, s. kli.

Liiska, s. mjölke; mjuk l. krossad massa; ovat liiskana, äro krossade till en plätt, ligga i en smet; mätänä liiskaksi, ruttnade till en massa l. smörja.

Liista l. **liistake**, s. spjele, spjelka; lamell; veran l. klädealist.

Liistakko (liistahäkki), s. spjelverk.

Liiste, s. liten l. tunn spjele, splitter; list, trens, infattning.

Liisteri, s. klistar.

Liisteröitsee, v. klistrar.

Liisto, s. spjelka, list, fissa; — **-aita**, stakett; — **-kivi**, skiffersten.

Liistoo, v. speljar, spjelker.

Liistoille, v. spjelker; spjelar l. fisar sig.

Liite, s. fogning, fog, förening, skarf, söm; bilaga, bihang; k. **Liide**; — **-asemo**, pronominalsuffix; — **-höylä**, foghyvel; — **-kirja**, bilaga, allegat; — **-sana**, enklitiskt ord.

Liiteellinen, a. full med halkiga l. slingriga ställen.

Liitelee, v. vänder sig ofta, svärfvar, skifvar sig; liitelevi laatelevi l. liiteleikse laateleikse l. lente-

levi liitelevi (*Kalev.*), flyger långsamt och skifvar sig, sväfvar och svajar.

Liiteri, s. lider.

Liiteää, k. Liitää.

Liitin l. liitinki, s. fogningsmedel, fogning, fog, skarf.

Liitistyy, k. Liitistyy.

Liitokainen, a. med fogningar l. leder försedd.

Liitollinen, a. hörande till förbund, förbundsenlig.

Liitos, s. fog, fogning, skarf, led, förning.

Liitta, s. slem, slemämne; äjja.

Liittelee, v. förenar, fogar ihop; fogar till, tillägger.

Liitto, s. förbund, fördrag, traktat, allians, konvention, liga, aftal, öfverenskommelse; fogning; tekee liiton, ingår förbund, kontraherar, öfverenskommer; rupee l. käy liittoon, förbinder l. förenar sig (*med*), confedererar; tulee liitolle, kommer på bestämd tid; onpa lintu liitosani, det fins en fogel i mitt sinne; päivä liitolle lipuvi, dagen skrider till slutet; — **-joukko**, koteri; förbundstrupp; — **-kirja**, kontrakt, traktat; — **-kumppani**, kontrahent; förbundsbroder; — **-kunta**, förbund af flere, bundsförvandskap, liga; edsförbund; — **-vallasto** l. **-valta**, förbundsstat, federativ stat; liittovalan kokous, förbundsöfversamling; — **-veli**, förbundsbroder; kontrahent; — **liiton arkki**, förbundsark; — **-nteko**, förbunds afslutande, öfverenskommelse, sammangaddning.

Liittolainen, s. bundsförvandt, allierad, förbunden.

Liittyy, v. fogas ihop, fogar sig, förenas, förenar l. förbinder sig; l. yhteen, biträder ett förbund, ingår förbund.

Liittäytyy, v. förenar sig, fogas ihop, sluter sig till, sammangaddar sig.

Liittää, v. hopfogar, förknippar, tillskarvar, bilägger, sammansluter, förenar.

Liitu, s. krita; — **-kaiivos** l. **-louhos**, kritbrott; — **-lanka**, kritsnöre; — **-väri**, pastell.

Liituaa, v. krita.

Liituinen, a. kritic, af krita.

Liityttää, v. låter hopfoga l. fogas, förknippar, förenar.

Liittätelee, v. låter foga l. foga sig, fogar hastigt ihop; lagar sig med hast.

Liitää, v. slingrar l. stjelper på halka, glider, sväfvar, illar, gnor.

Liiva, s. slemmig l. grötig massa, mos, gelé, kras; musertaa liivaksi, krossar till en mos l. smörja.

Liivainen l. **liivakas**, a. slemmig, smetig, gyttjig.

Liivastuu, v. blifver en smet l. smörja; slintar, halkar.

Liivi, s. lifstycke, lif, väst.

Liivii, k. Liippii.

Liivistelee, v. beter sig halt, drar sig undan, ryggar, står ej vid sina ord, vacklar.

Liivittää, v. har att slinta l. halka; spänner l. lossar af; l. itsensä, svingar l. kastar sig.

Lika, s. smuts, orenlighet, träck, slask, snusk; — **-pilkku**, smutsfläck; — **-silvoinen**, snuskig; — **-vesi**, slaskvatten; — **-viemäri**, kloak.

Likaa, v. smutsar, orenar, nedsölar, befäcker, kluddar.

Likaantuu, v. smutsas, nedsölas, blir smutsig l. oren.

Likainen, a. smutsig, oren, osnygg, snuskig.

Likaisee, v. orenar, nedsölar.

Likari, s. liggare (*meris.*).

Likantuu, k. **Likaantuu**.

Likeinen, a. som är nära l. i närheten, närbelägen, närskyld.

Likeiten, adv. nära förbi.

Likekkäin, adv. nära hvarandra.

Likeläinen, s. nära boende l. belägen.

Likemmäinen, a. närmare belägen.

Likempi, a. komp. (sanasta **Liki**) närmare; asuu likempänä l. likemmällä, bor närmare; tule likemmäksi, kom närmare!

Likenee, v. närmar sig, nalkas, stundar.

Likentelee, v. bringar nära; närmar sig.

Likentyy, k. **Likenee**.

Likentää, v. närmar, bringar närmare.

Liketen, adv. ungefärligen, approximativt, närmelsevis.

Liketyksin l. **liketysten**, adv. nära till hvarandra.

Liketyt, s.; **liкетtyellä**, på nära håll, i närheten.

Likeys, s. närhet; 2) blöthet.

Likeä, a. blöt.

Liki, adv. j. prep. nära, när, nära till; l. kirkkoa, nära till kyrkan; l. kuu-

si vuotta, nära sex år; l. pitää, föga fattas.

Liki, s. närhet; likellä l. likelle, på nära håll, nära till, inemot; likeltä, från närheten, nära ifrån; ampuu likeltä, skjuter på nära håll; ei likellenkään, på långt när icke; — **-laskuinen**, s. stälbakad; — **-maa**, nära ort; ei likimaillakaan, icke på nära nejder; ei likimaillakaan l. likimainkaan, på långt när icke, icke ditåt ens, långt ifrån; — **-määrin**, närmelsevis, approximativt, ungefärligen; — **-määräinen**, ungefärlig, approximativ; — **-paikka**, närbeläget ställe; likipaikoilla l. -paikoin, i närheten; — **-pitäen**, ungefärligen, nästan, inemot; — **-sattunut**, stälbakad; — **-seutu**, **-tienoo**, närhet, grannskap, närbelägen trakt.

Likimiten l. **likimittäin**, adv. närmast förbi; nästan, inemot, ungefärligen, till det närmaste.

Likimäinen, a. k. **Likin**.

Likin, a. superl. närmast; seisoo likinnä, står närmast; häntä likinä, närmast l. näst efter honom.

Likinen, a. närbelägen, närgränsande, nära stående, närskyld; likisin naapurin, närmaste granne.

Likinäinen, a. närstående, herad.

Likistyy, v. blir tryckt, klämmed, pressas; närmar sig.

Likistää, **-telee**, v. klämmer, trycker, kramar, pressar; omfamnar; närmar, hoppasär.

Likittäin, adv. nästan, ungefärligen, nägot så när.

Likittää, v. fladdrar, klappar; 2) närmar.

Likitysten, adv. nära hvarandra.

Likka, s. flicka.

Liko, s. blötning, blöt, blötningss- l. rötningssställe, blöte; pellavaliko, linröta; — **-allas**, blötbalja; — **-kala**, blöt fisk, lut fisk; — **-mato**, linäl; blötdjur, mollusk; — **-märkä**, genomblöt l. -vät.

Likoa, v. blötes, blir blöt, blöttnar, mjuknar.

Likoontuu l. **-outuu**, v. blöttnar, blir blöt l. mjuk.

Likouttaa, v. blöter, uppmjukar.

Likuttaa, v. läppjar.

Likviitti, v. likvid.

Lillittää, v. smeker barn; gör lätt och ledigt; 2) drillar, qvitrar.

Lilli, s. fiskunge.

Lilli, v. flyter (*på ytan*).

Lillu l. **lillukka**, s. jungfrubär, käringsbär; näckros.

Lima, s. slem, klubb, äfja, dy, gytjja; 2) pilört; flotagräs; — **-kalvo**, slemhinna; — **-koivu**, hängbjörk; — **-tauti**, slemfeber.

Limaa, v. klubbbar.

Limainen, a. slemmig, klubbig, slemaktig, slipprig, gytjig.

Limakka, **-ska**, s. slem, klubb, vattenblom, källmossa; 2) a. klubbig, slemmig, slipprig.

Limakoitsee, v. är slipprig, är falsk l. hal, mutar sig in, gör sig grön.

Limastuu, **-utuu**, v. blir slemmig, klubbbar sig.

Limauttaa, v. förelimmar, gör klubbig.

Limettyy, k. **Limastuu**.

Limi, s. klink, sneddad ända l. kant, fogning på hvarandra; — **-laitainen**, bygd på klink.

Limittäin l. **limitysten**, adv. med ändarna l. kanterna dubbelt öfver hvarandra, på klink.

Limo, s. ungt löfträd, maja, löfraska. **Limoittaa**, v. gör slemmig; 2) pryder med löfträd.

Limppaa, v. linkar, haltar.

Limppi, s. klimp.

Limppu, s. limpa.

Limpsahtaa, v. slintar, rörs hastigt.

Limsi l. **limslö**, s. flinta.

Lingertää, **-telee**, v. slingrar, rullar, vaggar, svigtar, går smygande.

Lingottaa, v. slungar.

Linja, s. linie; — **-joukot**, linietrupper; — **-rykmentti**, linierement; — **-väli**, kolumn.

Linjaa, v. linierar; utstakar, uppgår linie.

Linjaali, s. lineal.

Linjain (**-men**), s. lineal; tähtölinjain, dioptrilineal.

Linjautuu, v. kommer i linie, utstakas.

Linjoittaa, v. utstakar, uppgår linie; linierar, förser med linier.

Linkerä, a. slingrig, slingrande.

Linkerö, s. slinga, slingerbult, bukt.

Linkkaa, v. svigtar, går l. står ostadigt, linkar, haltar.

Linkku, s. klinka; — a. halt; — **-veitai**, fällknif.

Linko, s. slunga; slinga.

Linkoa, **-koo**, v. slungar.

Linkoille, v.; l. ympäri l. sinne tänne l. hajallensa, kringslungar, kringslungas.

Linkoontau, -koutau, v. blir slungad, slungas.

Linkottaa, -uttaa, v. linkar, lunkar.

Linkouttaa, v. har att slunga, låter slunga.

Linkullinen, a. försedd med klinka.

Linkura, a. afång och krum, hit och dit böjd.

Linkuton, a. utan klinka.

Linna, s. slott, fäste, fästning, borg; häkte, fängelse; — **-kunta**, slottsdomme, slottsbefolkning, garnison; — **-majuri**, placemajor; — **-pääsky**, tornsvala; — **-rakennus**, fästningsverk; — **-rinne**, slottsbacke, slottsvall; — **-vanki**, fästningsfänge; — **-vero**, slottshjelp; — **-väki**, fästningsbesättning, garnison.

Linnake, s. fäste.

Linnalainen, s. slottsbo, slottsinnvärnare.

Linnallinen, a. som har slott; — s. ett slott fullt.

Linnan-anto (aanon), s. kapitulation; — **-anto-sovinto**, kapitulationsvilkor; — **-apu**, slottshjelp; — **-edusta**, plan framför slottet; — **-haltija**, **-päällikkö**, kommandant, slottshöfding; — **-isäntä**, ståthållare; — **-kalvanto**, slottsgraf; — **-kirkko**, slotts kyrka; — **-liepeet**, slottets slutningar; — **-lääkäri**, slottsläkare; — **-oikeus**, slottsrätt; — **-piha**, borggård; — **-rakennus-apu**, slottsbyggnadshjelp; — **-rangaistus**, fästningsstraff; — **-saarnaaja**, slotts predikant; — **-seurakunta**, slotts församling; — **-työ**, fästningsarbete; — **-vartija**, slottsvakt; — **-vartiöväki**, garnison; — **-vouti**, slotts fogde.

Linnaton, a. utan slott j. n. e.

Linnikka, k. Lillukka.

Linnikko, s. slöja, flor; dok, hufva.

Linoittaa, v. förser med borg l. fäste, befäster, förekansar; linoitettu, befäst.

Linoittamaton, a. obefäst.

Linneitus, s. befästning, fäste, förekansning; borg, bålverk, citadell, fästningsverk; — **-oppi**, fortifikation, befästningskonst; — **-väki**, fortifikationsmanskap.

Linnue, -ove, s. (slotts) besättning.

Linnukas (-kaan), -llinen, a. fogelrik.

Linnun-herne (-een), s. kråkvicker, tranl. gökarter; — **-häkki**, fogelbur; — **-kiima**, fogellek; — **-koto**, foglars

hemvist, sydvest (dit *flyttfoglarnas fara*); — **-kotolainen**, dverg, pyssling, lilpeytt; — **-kukka**, viol; — **-laulu**, fogelsång; — **-lento**, fogelflygt; (*fig.*) vester, sydvest; — **-lossa**, **-loukku**, fogelfälla; — **-pelotus**, **-tin**, fogelskrämme, åkerspöke; — **-pesä**, fogelbo; — **-poika**, fogelunge; — **-pyytäjä**, fogelfångare; — **-rata**, vintergata; — **-pyytö**, fogelfänge; — **-sadin**, fogelsnara; — **-silmä**, ängsnejlika; violblomma, guldpudra; — **-tieltä**, fogelvägen.

Linnustaa, -telee, v. jagar, fångar l. skjuter foglar, idkar fågelfänge.

Linnustaja, s. fogelskytt, fågelfångare.

Linnustaminen, -tus, s. fogelfänge, fogelfångst, fogelskytte.

Linnuton, a. fogelfattig, utan fogel.

Linnuttomuus, s. fogelbrist.

Linssi, s. lins; linsen; — **-nkaltainen**, linsartad; — **-nmuotoinen**, linsformig.

Linta (-nnan), s. tjock mjölvälling, kalfdryck.

Lintikka, s. linda, bindel; k. Linnikko.

Lintta, s. fruntimmersklädning; 2) nedtryckt läge; kenkä on lintallaan, skon är nedkippad.

Lintti, s. hjortron.

Lintu (-nnaun), s. fogel; sydvest; piennial, kramsogel; matkal, flyttfogel; jounhil, ärtsångare, sidensvans; mesil, bi; höyhenistänsä lintu tunnetaan, som man går klädd blir man hädd; — **-haukka**, falk, jagtfalk; — **-kassi**, fogelkasse; — **-koira**, fogelhund, raphöhshund; — **-mies**, fogelfångare, fogelskytt; — **-oppi**, ornitologi; — **-parvi**, fogelsvärm; — **-verkko**, fogelnät.

Lintuinen, a. fogelrik.

Lintunen, s. liten fogel.

Likoaa, -koo, v. blötes, blir blöt, mjuknar, drager sig (*i vatskor*).

Liottaa, v. blöter, röter; stöper (*säd*); oppmjukar, utlakar, macererar.

Liottamaton, a. oblött.

Liottuu, v. blir blött, oppmjukad l. utlakad.

Liotus, s. blötning, oppmjukning; infusion; — **-aine**, blötningämne; — **-astia**, blötkärl; — **-vesi**, blötningsvatten.

Liottuttaa, v. låter blöta l. blötas.

Lipa, s. hal l. smilande varelse; — **-kieli**, -linen, som har hal tunga.

Lipaa, v. är hal, röres lätt, talar inställsamt, smilar; ljuger.

Lipain (lippaimen), k. **Lipas**.

Lipaisee, v. snuddar, vidrör lätt, skär lätt; slickar hastigt; häfvar, öser, slukar, klunkar; l. korvälle, ger hastigt en örfil; l. suuta, stjälar sig en kyss.

Lipajaa, v. röres qvickt, dallrar, glittrar, snattrar.

Lipakehtaa, v. figurerar, dansmästrerar.

Lipakka, a. slipprig, flygtig, smilig; qvick, — s. slipprig äfva, gyttja, halka; ostadig menniska, slinka; yölipakka, sädermus, läderlapp.

Lipakkaisuus, s. slipprighet, halhet; smilighet.

Lipakko, k. **Lipakka**.

Lipas (lippaan), s. koffert, skrin, kista, låda, skeppa.

Lipastaa, v. läppjar, sleker.

Lipattaa, k. **Lipottaa**.

Lipee, -peää, v. slintar, halkar, glider.

Lipeinen, a. lutig; slipprig.

Lipenee, -venee, v. blir hal, slipprig; slintar; snafvar.

Liperi, s. list, kant, prestkrage; svängare, opålitlig person.

Lipertää, -röitsee, v. smilar; pladdrar.

Lipettää, v. slintar, halkar; trippar, struttar.

Lipeys, s. slipprighet; qvickhet; rörlighet.

Lipeytyy, k. **Lipenee**.

Lipeä, -lä, a. hal, slipprig; listig; qvick; — s. lut; panna lipeään, luta, lutlägga; — **amme**, lutkar; — **kala**, lutfisk, blötfisk; — **kielinen**, smickrande, smilande, haltungad; — **suola**, alkali, lutsalt; — **vesi**, lutvatten.

Lipilaari, s. pladdrare, smilare, hal menniska.

Lipillinen, a. som har näfverslef; — s. en näfverslef full.

Lipisee, v. sorlar sakta; darrar, dallrar, tassalar.

Lipiäinen, k. **Lipeinen**.

Lipiöttää, -tsee, v. låter lutas, lutlägger.

Lipokas (-kkaan), s. qvinnooko (med söm blott i hälen).

Lipoo, v. läppjar, sleker, slukar, äter i hast.

Lipottaa, v. gör ngt lätt o. ledigt; talar fort och smickrande, pladdrar, ljuger; juosta l., qvistar af, springer tassandes.

Lippa, s. prestkrage; mösäckärm.

Lippaa, v. springer hastigt, kilar af, ilar, flänger, snor.

Lippaallinen, a. ett skrin fullt.

Lipperoinen, a. hal, smidig, skälmak, klipparaktig.

Lippi, s. näfverslef (att dricka med t. ex. *ur en källa*); näckblad, sjöblad.

Lippii, v. öser l. dricker med lippi, slefvar, läppjar.

Lippo, s. häf; fiskhäf; k. **Lippi**.

Lippoo, v. häfvar, slefvar; k. **Lippaa**.

Lippu, s. flagg, fana; skärm; biljett, sedel; laivanl., skeppflagga; hätäl., nödflagg; nostaa l. korottaa lippua, flaggar; paperil., papperslapp; pääsylv., entrebiljett; — **laiva**, flaggskepp; — **mies**, fanjunkare; — **puu**, -tanko, fanstång, flaggstång; — **päälyls**, flaggman; — **vaate**, flaggduk; — **nkantaja**, fanförare.

Lippuinen, k. **Lipullinen**.

Lippuu, v. fladdrar l. fiäktar för vinden; läppjar.

Liprakka, k. **Lipakka**.

Lipsaa, v. halkar, slintar.

Lipsu, s. linsekätta, linbråka.

Lipsuttaa, v. låter skäkta l. bråka lin; juosta, puhua l., springer, talar lätt och utan afbrott.

Lipsuu, v. skäkter l. bråkar lin; talar inställsamt, pladdrar.

Lipu, s. halka, halkande.

Lipuke, s. vimpel, flagg.

Lipullinen, a. som har fana l. skärm j. n. e.; — s. trupp med fana, sqvadron, fänika.

Liputon, a. utan flagga.

Liputtaa, v. fladdrar, fiäktar, viftar; ?) förser med flaggor, skärm j. n. e.

Lipuu, v. glider, slintar; skrider fram.

Lirahtaa, v. rinner l. flyter hastigt med sakta sorl, sqvättar.

Lirajaa, -isee, v. rinner sorlande, sorlar, porlar.

Lirauttaa, v. åstadkommer rinnande sorl, släpper en sqvätt.

Lirinä, s. sakta sorl, porl.

Liristää, -ttää, v. låter sakta porla.

Lisenee, -senty, k. **Lisäytyy**.

Lisensiaatti, s. lisentiat.

Liska, s. mårdfälla, mårdnät; smet, slem, klistar.

Liskainen, a. smetig, slemmig.

Liskin (-imen), s. skopa.

Lisko, s. skida, hylsa (på frukter); ödla; sisil., ormödla, ödla.

Listä, s. list, randlist; lista, längd; pol-

lett, lapp; veranl., klädeslist; nimmil., namnförteckning, subskriptionslista.

Liste (-een), s. list; apjele; suul., efterrätt, desert.

Listil, v. skär bort blast och rötter af kål o. rofvor; afekär rotblad; skräder, siktar.

Listin (-imen), s. kli; klacken af kolrot m. m.; bladknif; — **-leipä**, klibbröd.

Listoittaa, v. förser med l. insätter lister.

Lisu, s. braxenpanka, blicka.

Lisä, s. tillökning, tillväxt, fortsättning; tilläts, tillskott, påskning; antaa lisää, gifver till, gifver mera; kontribuerar, bidrager; sen lisäksi, derhos, dertill, derjemte; — **-aika**, prolongation; — **-joki**, biflod, tillflöde; — **-kirja**, bilaga, tillägg; — **-lehti**, bihang; bikronblad (bot.); — **-merkki**, additions- l. plustecken; — **-maksu**, öfverbetalning, extra betalning l. afgift; — **-nimi**, binamn; — **-sana**, biord, tilläggsord, adverb; — **-tila**, augmentshemman; mensalhemman; — **-tilan-oikeus**, mensalrättighet; — **-tulo**, sportel; — **-vero**, kontribution, bevilling; — **-vesi**, tillflöde.

Lisäilee, v. föröker l. tillägger småningom.

Lisäke (-kkeen), s. bihang, tillkott; utskott (bot.).

Lisällinen, a. additionel, tilläggs-, tillagd.

Lisänny, k. Lisäys.

Lisännäinen, a. tillsatt, supplementarisk.

Lisättää, v. låter förökas.

Lisäyminen, s. förökning, fortplantande, förökelse.

Lisäymätön, a. (*varande*) utan förökelse y. m.

Lisäyntyy, k. Lisäytyy.

Lisäys, s. tillägg, tillökning, tillskott, bidrag, fyllnad.

Lisäyttää, v. låter påöka y. m.

Lisäytyy, v. förökas, förmeras, förkofras, fortplantas; tilltager, tillväxer.

Lisää, v. öker, tillägger, förmerar, tillsätter; fortsätter, bifogar, bidrager.

Lisäämä, s. tilläts y. m.

Lisäämätön, a. oförökt.

Lisääntyminen, s. tillväxt, förökelse.

Lisääntymätön, a. som icke förökas l. föröker sig.

Lisäntyty, k. Lisäytyy.

Litinä, s. plaskning, sorl.

Litisee, v. sorlar, porlar, plaskar; knarrar.

Litistynyt, a. plattad; vidgad.

Litistys, s. hopplattning, sammantryckning, hopkramning.

Litistyy, v. blir hopplattad, utplattas; tryckes, krossas.

Litistää, v. klämmer, kramar ihop, tillplattar, utplattar.

Litka, k. Litska.

Litkaisee, v. slukar hastigt och glupskt.

Litkaus, s. hastigt slukande, klunk.

Litkoo, v. läppjar, klunkar.

Lito, s. knippa, bundt; trafve, stapel.

Litoo, v. lägger i knippor, staplar, radar upp.

Litsa, s. mårdfälla; litsa (*meris*).

Litsaa, v. klämmer, hoptrycker, kramar, stöter, kilar in.

Litsale, s. silmsa.

Litsattaa, v. smackar.

Litsautuu, v. blir klämd, krossad l. hopkramad; plattas, blir platt.

Litska, a. platt, hoptryckt, hopklämd; stålbakad (*bröd*).

Litsottaa, v. låter trycka l. klämmas, kramar, krossar.

Litta, k. Liitta.

Littenee, v. afplattas, plattas.

Litteä, a. platt, flat; — **-nenäinen**, plattnäsig.

Littu, a. platt; — s. nedtryckt läge; fruktskida.

Litu, s. platt ting; fik, rimsa; tunn ärtskida; näckrosblad, andmat; braxenpanka.

Litustelee, v. handterar ngntng mjukt l. vekt.

Liude (-teen), k. Liuta; — **-kuume**, nerffeber.

Liudin (-timen), s. nerv.

Liuduttaa, v. gör vek; förorsakar utmattning.

Liuha, a. hal, falsk; grundlös; — s. näfverslef, öskar.

Liuhahtaa, -telee, k. Livahtaa.

Liuhallee, v. vrider munnen och tralar, går sorglös omkring.

Liuhaisee, v. rifver l. klöser hastigt, rycker, sliter.

Liuhari, s. klippare, falsk människa.

Liuhastaa, -telee, v. smilar.

Liuhkaa, v. fladdrar, röres lätt.

Liuhto, s. solfjäder, fäkta; — a. rask, lifig.

Lihtoo, v. slår omkring sig, smäller till; fäktar.

Liuhuu (liuhua), k. Liehuu.

Liuhuu (liuhuta), v. rifves, klöses, slites i stycken l. sönder; förfaller, nötes.

Liuka, s. lösning, lös vätkaka.

Liukaa, v. upplöser (*vätskor*), skiljer; glider, slintar.

Liukahäns, s. slintning, halkning, ledvrickning.

Liukahtaa, -uu, v. slintar, halkar, slinkar, glider, snafvar hastigt; vrickar sig.

Liukahuttaa, v. gör hal, låter slinta l. halka hastigt, slänger med fart.

Liukaisee, v. upplöser hastigt.

Liukas (-kkaan), s. hal, glatt, slipprig, slingrig; smidig, listig, smilig; snabb, fink, snäll, qvick; — **-kielinen**, talför, munvig.

Liukastelee, v. halkar ofta; smilar, smickrar, lismar.

Liukastelija, s. lismare, smickrare, ögon-tjenare.

Liukastuu, v. halkar; blir hal.

Liukaus, s. upplösning; glidning.

Liukea, a. lös (*blöt*).

Liukeaa, -kenee, v. veknar, blir blöt, förmäktar; upplöses, skiljes åt, lossnar; blir hal.

Liukenematon, a. oupplöslig, olöslig, olösbar.

Liukeneva, a. löslig, lösbar.

Liukkaasti, adv. halt, snällt, qvickt; listigt.

Liukkaus, s. halhet, slipprighet; Hemeri.

Liukkoaa, -kkoo, v. ströfvar, vankar omkring, lunkar.

Liukoa, v. upplöses, upptinar.

Liukoja, s. skidlöpare.

Liukoo, v. skinner, skidar fram.

Liukahtaa y. m., k. **Liukahtaa** y. m. **Liuku** (-vun), s. skridsko, kälke; glidande; laskee liukua, åker på skridskor l. kälke, skinner.

Liukuu, v. glider (*på halka*), skrider, slintar; skinner, skurrar.

Liuma, k. Lauma.

Liuos y. m., k. **Liuvos** j. n. e.

Liуска, s. fik, skifva, skärfva, flinga, flisa; spjelke; — **-kalkki**, kalkskiffer; — **-kivi**, skiffersten, skiffer.

Liukahtaa, v. slintar l. slinker hastigt.

Liuskainen, a. flisig, fikig, skärfvig.

Liuskale, -nen, s. liten fik l. remsa.

Liuskio, s. skiffer.

Liuskoittaa, v. försrer med skifvor l. flisor l. remsar; skär i flisor l. remsar.

Liuskoo, v. skär remsar l. fikar, spjelkar, splittrar, skiffrar sig.

Liuskoittuu, v. skifvar l. flisar sig.

Liusu, k. **Luisu** j. **Liуска**.

Liuta, a. hal; ostadig; falsk, smilande:

— a. sena, nerv; stor hop.

Liutuu, k. **Liukeaa**.

Liuvahtaa, k. **Liivahtaa**.

Liuve (-keen), s. lösning.

Liuvannus, s. upplösning.

Liuvennuttaa, v. låter upplösa l. lösa. lösliggör, har att upplösa sig, sönderdelar (*kon.*).

Liuvantaa, -vettaa, v. löser, upplöser (*gör flytande*).

Liuventuu, -vettuu, v. upplöses, löser sig.

Liuvetas, s. lösning (*upplöst ämne*).

Liuvoin (-kolmen), s. snökida, skridsko, kälke.

Liuvos, s. lösning, solution.

Liuvotin (-ttimen), s. lösningsmedel.

Liuvuttaa, v. upplöser, upptinar; k. **Liuvuttaa**.

Liuvunta, -nto, s. skridning, skrinande.

Liuvuttaa, v. gör hal, låter slinta l. halka l. skrinna; fortskaffar; k. **Liuduttaa**.

Liiva, s. slem, mos, slipprighet.

Liivahäns, s. ögonblicklig framfart, halkande, glidning, hastig förbifart, flygt; nähä liivahänseltä, se skynten af l. som alra hastigast.

Liivahtaa, v. halkar fram l. igenom. ilar, fyr blixtsnabt, far fram hastigt.

Liivahuttaa, v. far l. ilar förbi; smäller l. klipper till.

Livainen, a. slemmig, slipprig.

Livakas, -kka, a. hal, slipprig, lätt stapplande; hastigt förbi ilande l. flygande.

Livakko, s. piaddrare, skräflare; slem-djur, blötdjur.

Livastaa y. m., k. **Liukahtaa** j. n. e.

Live (-peen), s. lut.

Liveri, s. livree; långt och smalt ting.

Liverrys, s. qvitter.

Livertalee l. **livertää**, v. qvitrar, drillar; kuttrar, pratar, snackar.

Livettämätön, a. olutad.

Livettävä, a. halkig.

Livettää, v. är slipprig l. hal, förorskar halkning; 2) lutar, luttlägger.

Livetä, inf. sanasta **Liipee**.

Livetyttää, v. låter slinta; låter luta.

Livistee, k. Liivistee.
 Livistyy y. m., k. Liukahtaa y. m.
 Livottaa, k. Liottaa j. Liuvottaa.
 Livuttaa, v. skrinner, glöder, gör lätt.
 Lohduke (-kseen), s. tröstgrund, tröstemedel, vederqvickelse, hugvalelse.
 Lohdullinen, a. hugnelig, tröstande, trösterik, vederqvickande.
 Lohdunta, -nto, s. vederqvickelse, hugvalelse.
 Lohduton, a. tröstlös, otröstlig.
 Lohduttaa, v. tröstar, hugvalar, lugnar; lugnar, vederqvicker, lättar.
 Lohduttaja, s. tröstare, hugvalare.
 Lohduttamaton, a. otröstad, tröstlös, otröstlig.
 Lohduttava, -vainen, a. hugnelig, tröstande.
 Lohduttelee, v. tröstar l. lugnar fortfarande, söker trösta.
 Lohduttomuus, s. tröstlöshet.
 Lohduttukseton, a. tröstlös, utan tröst; otröstlig.
 Lohdutus, s. tröst, hugnad, vederqvickelse.
 Lohennainen, k. Lohjennainen.
 Loheton, a. utan lax, laxfattig.
 Lohi (lohen), s. lax; nousul, uppgångslax; laskul, nedgångslax; jokil, forell; pikil, spickelax, rökt lax; harjusl, örlax; suomusl, grå lax, fjällax; nahkal, skimlax; meril, hafslax, blanklax; koukkul, laxhane; marjal, laxhona; — -käärme, drake; — -pato, laxpata; — -enpaukka, laxöring, forell; — -nyynnä, -pyytö, laxfiske, laxfänge; — -nsaalis, laxfängt.
 Lohina, s. sorl.
 Lohinen, a. ht. lax, af lax; laxrik.
 Lohisee, v. sorlar, plaakar.
 Lohistau, v. nedramlar (*till en del*).
 Lohjennainen, a. spröckt, lossnad; — a. lossnad stycke, fragment, bit; större spricka l. öppning.
 Lohkaisee, v. afskiljer, spräcker, spränger; utbryter (*jord*).
 Lohkaisetaton, a. oafskild, ospröckt, outbruten.
 Lohkale, -re, s. afskildt, afbrutet l. lösrückt stycke, klump, klots; sektor.
 Lohkeaa, -kenee, -keutuu, v. lossnar, faller i stycken; spränges, spräckes, spjelkas.
 Lohkeilee, v. spricker i många stycken, smulas, faller i stycken, rasar.
 Lohkeama, k. Lohjennainen.

Lohki, adv. löst ifrån, söndradt ifrån.
 Lohkain (-imen), s. brott (*efter brytning*); lossnad l. brutet stycke.
 Lohko, s. utbrutet större stycke; utbrytning, akifte, gårde, land; tärning; segment; jäänl, större isbit; vuorenl, utbrutet stycke af ett berg; pelto, åkerskifte l. -teg; — -jako, storakifte, egodelning, klyfning af jord; — -kunta, skifteslag, samfällighet; — -metsä, skiftad skog; — -oja, landdike.
 Lohkeilee, -kelee, v. utspränger l. utbryter flere stycken.
 Lohkomaton, a. ostyckad.
 Lohkominen, s. styckning, klyfning.
 Lohkoo, v. afskiljer, afbryter l. utbryter stycken, spräcker, klyfver, sönderstyckar, spjelar, afsöndrar; klyfver, styckar (*jord*); l. nauriita, puita, peltoa, styckar l. klyfver rotvor, ved, åker.
 Lokouttaa, v. låter utbryta stycken.
 Lohma, s. stort stycke, stor klump; vårdlös person; antaa, ssa lohmalta, gifver, får dugtigt l. mycket.
 Lohmero, s. klåpare, fuakare.
 Lohmii, v. går vårdalöst, alår, skär (*stora stycken*).
 Lohmustaa, v. vråkes, drölar.
 Lohnaa, v. skolka, slentrar, vråkes.
 Lohos, k. Lohko.
 Lohottaa, v. talar med vidöppen mun; går vårdalöst, fuakar; seisoa l. står och gapar.
 Lohtaa, v. lågar, lyser, blänker, värmer; fladdrar, skimrar, flammar.
 Lohtumaton, a. otröstlig, tröstlös.
 Lohtuu, v. vederqvickes, hugvalas, tröstat.
 Lohvaa, v. slukar, glupar.
 Loi, imperf. 8 pers. sanasta LÄO.
 Loihaa, v. flammar, blixtrar, glänser.
 Loihde (-teen), s. trollformel, trollång.
 Loihdollinen, a. förtrollande, förtrollad.
 Loihdollinen, a. trollak.
 Loihe, ref. imperf. 8 pers. sanasta LÄO.
 Loihoo, v. bär sig vårdalöst åt, slamsar.
 Loihtii, v. trollar, besvärjar, förhexar.
 Loihtija, s. besvärjare, trollkarl l. -qvinn, hexmästare.
 Loihtimaton, a. obesvuren, oförtrollad.
 Loihtimus, s. trolldom.
 Loihto, s. trolldom.
 Loihuu, s. trolldom, trolleri, trollord, magi, hexeri; — -juoma, trolldryck; — -keino, trollkonst, trollmedel; — -luku, trollord, trollformlar; — -ra-

no, -lailu, trollsång; — -taito, troll-domskonst; — -voima, trollkraft.
Loihtuinen, a. förhexande, ht. trolldom.
Loihturi, s. trollkarl.
Loihu, k. **Loihaa**.
Loikahdus, s. språng, skutt.
Loikahtaa, v. faller hastigt, gör skutt l. språng, skuttar, svänger sig hastigt; stupar.
Loikahuttaa, v.; sylkeä loikahutti, spottade ut en dugtig kluns.
Loikailee, v. gör ngt trögt l. långsamt.
Loikare, -i, s. lång vräkling l. strykare.
Loikastaa, k. **Loikahtaa**.
Loikertaa, -erehtaa, v. kråler l. skri-der fram, slingrar sig, går i bugter.
Loikistelee, k. **Loikoo**.
Loikka, a. långeluttande, lutande, slat-tande.
Loikkaa, v. skuttar, gör språng; svän-ger, viftar; spolar öfver.
Loikkari, k. **Loikari**.
Loikkaroi, -itse, v. skolkar, stryker i kring, slentrar.
Loikkaus, s. skref, skutt.
Loikki, s. slarfva, trasa; slemkluns.
Loikke, s. öskärl af näfver, rifva, näf-verrifva.
Loikkuu, v. hänger ned släpigt; spilles; röres af och an, svänger sig; krålar.
Loikoo, v. vråker sig, ligger raklång l. långsträckt.
Loikuri, s. prat, skräfvel; pratmakare, skräffare; laskee loikuria, pratar historier, skräfar.
Loilottaa, v. sjunger ovärdigt, sjunger med full hals, skrålar, hojtar.
Loilu, s. lullande sång, herdesång, slag-dånga.
Loilu, v. sjunger lullande, jollar, lullar.
Loimahtaa, v. lågar upp hastigt; rusar åstad, kastar l. störtar sig.
Loimellinen, a. försedd med hästtücke, vepa l. ränning.
Loimi (-en), s. ränning, uppränning; hästtücke, vepa; satulan l. ridtücke; — -lanka, ränningsgarn.
Loimikas (-kkaan), a. som har grof l. stark ränning.
Loimottaa, k. **Loimuaa**.
Loimu, s. stark låga.
Loimuaa, -uu, v. lågar l. flammar starkt.
Loimuttaa, v. låter flamma l. låga starkt, åstadkommer stark l. stor låga.
Loim (loimen), s.; loimpuut, pl. ränn-l. refrä.
Loimen (loisen), a. lättjefull, dålig; —

a. inhysing, inhysesjon, husman; — -skasvi, parasitväxt; — -smies, in-hysing.
Loira, s. lårigel; bom; fiolstall.
Loiraa, -uu, v. stökar, vråker sig, sling-rar sig.
Loirottaa, v. släpar l. hänger efter; vrå-ker sig, stryker lat omkring.
Loisi, k. **Loinen**.
Loisio, s. obåke, ofatt mängd l. massa; snyltgäst, parasit.
Loiskaa, -ii, v. plaskar, sqvalpar.
Loiskahtaa, v. plaskar till hastigt, fal-ler hastigt med dån, dimper, plump-sar; spolar (om vatnet).
Loiskaisee, v. kastar ikring, spolar stånker.
Loiskaus, -ke, s. plaskande, sqvalpning, sqvalp; loiskekivi, sqvalsten.
Loiskis, int. plumps, pladask.
Loiskuttaa, -elee, v. åstadkommer pla-skande l. sqvalpande, plaskar l. sqval-par på, sqvalpar ut.
Loistaa, v. lyser, skiner, glänser, strå-lar, prunkar; frodas, trives, går fram.
Loistava, a. lysande, skimrande, glän-sande, lyster y. m., k. **Loistaa**.
Loiste, s. glans, sken, eldeken.
Loisteinen, a. lysande, glansfull.
Loistelee, v. glänser, ståtar, prälar.
Loisteleva, loistelijas, a. praktåskande, yppig.
Loisto, s. glans, sken; lysande; skinan-de ljus; ståt; flor, välmåga, trefnad; — -painos, praktupplaga; — -teos, praktverk.
Loistoisa, loistollinen, a. lysande, prakt-full, glansfull, ståtlig; frodig.
Loistoton, a. utan prakt l. glans, prakt-lös.
Loistuu, v. antager glans; trives, lyc-kas, har framgång.
Loitto, s. vräkling, låtting.
Loitsii y. m., k. **Loihtii** y. m.
Loittii, v. väljer ur hopen; tadar, ned-sätter.
Loitto, a. något slutt, långeluttande; löst tvinnad.
Loitto, a. afågsen, långt borta varande; — s. afågsenhet, fjerran varande ort: loittoona, loitolla, långt borta, fjer-ran; loitoksi (supist. loitos), loi-tolle, långt bort; loittoon, loitolta, fjerran l. långt ifrån.
Loittoaa, -onee, v. afåganar sig, ut-sträcker sig.

- Loittoinen**, -oisa, a. sluttande; fjerran varande, afsågen.
- Loiva**, a. lågrund, långsluttande; vidlyftig; löstvinnad; pitkän l., långslutt; olla l., slutta; käydä loivalta, göra vidlyftig krok, vidt och bredt; antaa loivalta, gifva rundligen l. på förhand; puhua loivalle, tala vidt och bredt; loivalta otettu, rundligen tilltagen; loivallaan, på omväg.
- Loivaa**, v. gör-slutt, sluttar; gifver rundligen; öser på.
- Loivenee**, v. blir grundare l. mer långslutt.
- Lojahtaa**, v. faller l. kastar sig långsträckt.
- Lojo**, a. långsträckt liggande, trög, lat, loj; — s. vräkling.
- Lojottaa**, v. ligger långrak, masar l. mojar sig, vräker sig; maata l., ligger och vräker sig.
- Lojous**, s. lojhet, tröghet.
- Lojuu**, k. Lojottaa, skrålar, skrånar; svamlar, skrånar.
- Loka**, s. smuts, träck; — -kuu, oktober månad.
- Lokaa**, v. smutsar, träckar ned.
- Lokaa**, v. loggar (*meris*).
- Lokaantuu**, -autuu, v. blir smutsig l. trökig.
- Lokainen**, a. smutsig, trökig.
- Lokero**, s. gömale, vrå, hållighet, fack.
- Lokertaa**, v. skär, värker, gnagar, skafvar, fräter.
- Lokertti**, s. loggert.
- Loki**, s. logg (*meris*); — -kela, loggurulle, vojt; — -kirja, loggjournal; — -lasi, loggglas; — -liina l. -nuora, logglina.
- Lokki**, s. måse, fiskmåse, trut.
- Lokkii**, v. klunkar, slunkar.
- Lokko**, s. tofs, hänge.
- Loksahtaa**, v. ger ett klafsande ljud, klafsar till.
- Lelli**, -o, s. bortklemd människa, klemmer, tölp.
- Lollittaa**, -ottaa, -ottelee, v. klemmar, vaggar på armarne; gråter tjutande l. högljudt.
- Loma**, s. mellanrum; springa, inskränning, fals; mellantid, ledighet; sormet sormien lomahan, fingrar emellan fingrar; luoja sormien lomitse, genom skaparens fingrar; lomia myöten, efter fogningarne, i sin ordning; laakee lomalle, permitterar; aika-
- lomasta, understundom; — -aika, mellantid.
- Lomahtaa**, v. kommer plöteligt emellan, dunkar till.
- Lomainen**, a. falsad, urhållad, med springor.
- Lomajaa**, v. bullrar, ramlar på, talar högt.
- Lomakko** l. lome, s. håla, ingröpning, skåra.
- Lomatuksin**, -ttain, k. Lomitaksin.
- Lomistaa**, v. gör springor, urhållar, falsar.
- Lomistuu**, v. får springor, gissnar.
- Lomitaksin**, -ittain, adv. kant mot kant, fals vid fals.
- Lommaa**, -mpaa, v. tadar, baktalar, nedsätter, svärtar.
- Lommistaa**, v. gör en buckla, bucklar in, gör bulig l. gropig.
- Lommo**, s. buckla; on lommoissa, är inbucklad.
- Lommottaa**, v. öppnar, utbreder.
- Lompakko**, s. plånbok.
- Lomperi**, -pus, s. vräkling, lätting, drummel.
- Lomputtaa**, v. lunkar.
- Longahtaa**, v. lutar hastigt, går upp l. på sned, anafvar, knarkar till.
- Longertaa**, v. slingrar sig, krumbugtar.
- Longistaa**, v. öppnar litet, gläntar.
- Lonii**, v. tadar, nedsätter; väljer ur hopen, gör mannamon.
- Lonittaa**, v. skrånar, väsnas.
- Lonka**, s. något nedhängande l. klumpigt, hängmola, molttapp; sned ställning; halföppet läge; ovi on longallaan, dörren är på glänt l. halföppen; pöytä meni longalleen, bordet gick på sned; — -laine, lugn våg, dyning.
- Lonka**, s. långa (*fisk*).
- Lonkahtaa**, v. lutar hastigt på höften, blir snedhöftad l. haltande.
- Lonkahuttaa**, v. rycker på till glänt, slår på glänt.
- Lonkailee**, v. linkar, haltar smått på ena benet; vräker sig, hänger; går i bugter.
- Lonkero**, s. krökning, krumbugt, slinga, revva.
- Lonkka**, s. höft; k. Lonka; — -luu, höftben; — -puoli, lam på ena sidan l. höften.
- Lonkkaa**, -uu, v. linkar, haltar, skakas, vippar; hänger lös, är halföppen, klinkar, krenkar.

Lonkottaa, -uttelee, v. rycker af och an, öppnar och tillsluter, har att skaka l. vipa; går haltande, lufsar.

Lonsuu, v. skakas, rörs af och an.

Lontto, k. Lommo.

Lonttoinen, a. insjunken.

lorra = **Loota**, s. låda.

Lootu, s. plåt.

Lopakoitsee, v. gloppar; vadat i snöglopp.

Lopertaa, -isee, v. pladdrar, snackar.

Lopen, adv. ytterligt, helt och hållet, altför, öfvermåttan.

Lopettaa, v. gör slut, slutar, afslutar, fulländar; l. itsensä l. henkensä, gör slut på sig l. sitt lif.

Loppo, s. slant, plants.

Lopottaa, v. skriålar; blossar; gör väldigt.

Loppi (-en), s. hörn, knut.

Loppi (-in), a. slyngel, snyffel.

Loppiainen, s. trettondedag; pl. l—set, slutkalas l. -fröjd.

Loppu, s. slut, ände, utgång, ändalykt; on lopussa, är till ända, har tagit slut; lopuksi, till slut; lopulta, slutligen, till slut; — pl. loput, rest, lemningar, återstod; — aika, slutet l. resten af tiden, den återstående tiden; — lause, slutmening; — puoli, den senare hälften, återstående del l. hälft; loppupuolella, nära till l. mot slutet; — sointu, -vaste, slutrim, rimfall; — pää, slutända, stuf; — päätös, slutsats; — sanat, slutorden; replik; — viikko, slutet af veckan; sista veckan; — värsy, slutvers; — lopunteko, själtåg.

Loppumaton, a. som ej tar slut, ändlös, oändlig, utan slut, oupphörlig, öfversvinnelig.

Loppuu, a. blir l. tager slut, slutas, ändas, utgår, upphör; loppumatta, oupphörligt, utan en ände; aika on loppunut, tiden är ute; vuosi l., året utgår l. slutas.

Lopsahtaa, v. gläfsar l. smackar hastigt, lossnar slapt.

Lopsis, adv. pladaak.

Lopsuttaa, v. smackar, snackar, gläfsar, pladdrar.

Lopuke, s. slutfall, kadens.

Lopullinen, a. slutlig, definitiv.

Lopuska, s. rest, återstod.

Lopusti, adv. slutligen, till slut.

Loputon, a. utan slut, ändlös, oändlig.

Lorina, s. sorlande, sorling, porlande, sqval.

Lorisee, v. porlar, sorlar, sqvalar.

Lorittaa, v. har att porla l. sqvala l. rinna ned; 2) bannar, knotar.

Lorputtaa, k. Lerputtaa.

Lortti, s. kluns; kläpp (om barn); odugling, vräkling.

Loru, s. prat, snack, sladder; sori; saga, visa, tal; laskee loruja, sladdrar, skämtar; sjunger visor; — n-laru, sliddersladder.

Loruaa, -tielee, v. sladdrar, pladdrar, radoterar; sorlar, rinner.

Lorvi, k. Lortti.

Losa y. m., k. Lusa j. n. e.

Loskaa y. m., k. Louskaa y. m.

Lossi, s. färja, präm; — paikka, färjställe; — vene, färjbåt l. -präm.

Lossii, -itsee, v. färjar (öfver).

Losuaa, v. pladdrar, slabbrar.

Lotakko, s. vattputt.

Lotajaa, -isee, v. klafsar, raselar, skramlar, plaskar; lotasi rantoja, för klafsande långa stränderna.

Lotikko, s. ojemna l. stänglig mark; odugling, kläpare.

Lotja, s. lodja, lastbåt.

Lotka, -o, a. lös, löst hängande, ospänd; — s. hängande ställning; vräkling, slöker; korvat lotkossa, med öronen hängande l. slökande.

Lotkaisee, -kii, v. sväljer glupakt, glupar i sig, slafsar.

Lotkiutuu, v. blir lös l. slapp, föralappas, blir en vräkling.

Lotkottaa, -kastelee, v. går l. rörs lös l. slapp, slankar, är i svankig rörelse; syö l., äter glufsande l. slafsande.

Loude (-teen), s. skygd.

Louhi (-en), s. stor sten, klippa, klippberg.

Louhii, v. krossar, bryter, spränger, gnagar.

Louhikko, s. stenhölster l. -rös, gryt.

Louhos, s. stenbrott, brott; kalkkilouhos, kalkstensbrott.

Loukahtaa, -uu, v. stöter hastigt l. törnar emot, stötes hastigt, får en stöt, påkommer hastigt; ger ett doft ljud.

Loukahuttaa, v. stöter ihop med dan, slår l. skuffar ihop, akakar tillsammans.

Loukas, s. fälla; vrå; ide.

Louke, k. Loukkaus.

Loukero, s. håla, grotta; krökning.

Loukkaa, v. stöter, skadar, kränker, förnärmar, förolämpar; l. mielen, för-

törnär, förolämpar; kunniaa loukkaava, ärekränkande, ärerörig.

Loukkaama, s. stötning, skada, kroppsskada, skadat ställe.

Loukkaamaton, a. oskadad, okränkt; oantastelig; oanstötlig.

Loukkaava, -vainen, a. stötande, kränkande, anstötlig, förgriplig.

Loukkaus, s. stötning, stöt, anstöt, förökmpning, kränkning, förnärmelse; — -kivi, stötsten, förgelseklippa.

Loukkauttaa, v. låter stöta, stöter l. skuffar emot, förolämpar, förnärmar.

Loukkautuu, v. stöter sig, stötes, blir stött, blifver förolämpad, tager anstöt.

Loukko, s. vrå, hål, kavitet.

Loukku, s. bråka; fälla.

Loukkuu, v. klafsar (som en linbråka), bultar, skakas.

Loukuttaa, v. bråkar (lin l. hampa); (fig.) tufflar; snubbar opp. a

Louna l. **lounas**, s. sydvest, söder, middag, middagsmåltid; etelä l. sydvest; pitää lounaa, håller middagar; on lounailla, äter middag, är bjuden till middag; — -tuuli, sydvestvind; — -npoolinen, sydvestlig, sydvestra sidans, åt sydvest belägen.

Lounailee, -astaa, v. håller middagar, spisar middag.

Lounainen, a. sydvestlig, middags; lounainen l. lounaispuoli, sydvestra sidan.

Lounallinen, a. hörande till sydvest; syö lounallista, äter middag.

Louru, s. trängt ställe, bergspass, trångdal, långsmal vik.

Louskaa, -uu, v. klafsar, plaskar, smäller, skramlar.

Louskahtaa, v. plaskar l. klafsar till, skramlar till.

Louskuttaa, v. har att klafsa l. skramla, klafsar med.

Loutu, s. plåt.

Louve, s. hafstrut.

Lovenee, v. får skåra, förminskas, aftager.

Lovi (-en), s. skåra, fåra, inskärning, grop, hål; on lovissa, är i ekstas; — -ranta, puna.

Lovikas, -inen, -linen, a. full af skåror l. gropar, gropig, skårig, fårig.

Lovistaa, -elee, v. gör skåror l. inskärningar, gör gropig.

Lnaslautu, s. ungebråde.

Lude (-teen), s. vägglus.

Luen, k. Lukee.

Luento, a. läsning, föreläsning, lektion.

Luoskelee, v. läser l. räknar smått l. småningom, studerar, sysslar med läsning.

Luettää, v. förhör, har att läsa l. räkna, låter läsa; låter signa.

Luettelee, v. uppräknar, förtecknar.

Luettelo, s. förteckning, katalog, register, uppräknning, lista, längd.

Luha, s. loge.

Luha, l. pl. luhat, s. väfkläfve, lad, slagbom.

Luhistuu, v. krossas, går i kras, ramlar, rasar, förfaller.

Luhjaa, -ilee, v. går och stökar, traskar, drölar, slår dank.

Luhjus, s. dröl, tölp, vräkling, rant.

Luhjo, s. något krossadt; skada; hästkrake.

Luhka, s. starräng, våt l. lågländ äng, sidvallsäng; — -heinä, sidvalla l. starrhö.

Luhtainen, a. starrbeväxt, lågländt, sidländ.

Luhti, s. loft.

Luikkaa, k. Luikkaa.

Luihu, a. dolsk, hemalighetafull, lömsk, illparig.

Luijaa, v. sluttar, far nedåt; skådar nedåt.

Luikahtaa, v. slinker in, smyger (hastigt) fram, slintar; skriker till.

Luikahuttaa, v. gör ngt hastigt och lätt, stöter upp, skär l. ristar lätt upp.

Luikaltee, v. framsmyger, smyger l. kryper sakta och obemärkt omkring.

Luikari, s. spelevink; smyger.

Luikas, a. hal.

Luikastaa, -stelee, v. gör hal l. lätt; smyger, slintar; för oljud; hojtar.

Luikertaa, -rtelee, v. slingrar sig fram, skriker slingrande, smyger l. slinker omkring, slår slingerbultar.

Luikistelee, v. gluttar, smilar, betar sig listigt l. halt.

Luikka, s. kylig vind; 2) ängsull.

Luikkaa, -ilee, v. skriker, hojtar, ropar; 2) framsmyger.

Luikki, s. smygare, smilare, spjutver.

Luikkii, v. smyger, slinkar.

Luikkina, s. skrikaande, skrik, hojtande.

Luikkoo, -uttelee, k. Luikahuttaa.

Luikku, luikuri, s. lur, tut, valhorn.

Luikuttaa, -elee, v. blåser l. stöter i lur, tutar; rör lätt; glider, halkar.

Luimistaa, v. spetsar och vrider öronen, visar sig vresig, är arglistig.

- Laimu**, s. ngt nedböjdt l. slankigt; — a. slankig; lömsk.
- Lainen**, a. af ben, ben-, benig, benfull, knotig.
- Lairaillee**, v. kuschar, smyger, kryper.
- Laiseva**, a. knotig, benig.
- Luiskaa**, v. halkar, gilder.
- Luisakhtaa**, v. slintar, slinker.
- Luisakahuttaa**, v. har att slinta, låter slinta l. gilda.
- Luiistaa**, v. skinner, skrider, glider, löper; 2) åstadkommer benvärk, rister; afskalar huden.
- Luistelee**, -tii, v. åker l. löper på skridsko, skinner.
- Luistelija**, s. skridskolöpare l. -åkare.
- Luisti** l. **luistin** (-imen), s. skridsko; slid; — -mies, skridskolöpare; — -lupa, skrinlof; — -tanko, slidstång.
- Luiستuu**, v. halkar, slintar; glider undan.
- Luisu**, s. sluttande, sned; — s. sluttning, stup.
- Luituu**, v. blir ben, afmagrar, förfaller.
- Luja**, s. fast, stark, stadig, hållig, säker; l. mieli, fast l. kraftig vilja l. sinne; l. usko, fast l. stadig tro; köysl on lujassa, repet är stadigt fast; ajaa, puhuu lujaa, åker, talar hårdt; — -kourainen, handfast; — -mielinen, ståndaktig, med fast vilja; — -tuntoinen, stoisak.
- Lujusti**, adv. fast, stadigt; hårdt, dugtigt.
- Lujentaa**, -jistaa, v. gör stark l. fast, befäster, stadgar.
- Lujentuu**, -jistuu, v. blir fast l. stark l. stadig, befästes, stadgas.
- Lujuus**, s. fasthet, stadga, hållighet, säkerhet.
- Lukava**, a. förbehållsam, inbunden.
- Lukee**, v. läser, räknar, täljer, uppläser, beräknar, tillräknar, aktar, håller före, skattar; l. kirjaa l. kirjasta jkulle, läser en bok l. ur en bok för någon; pöytäkirja luettiin (*Julks*), protokollet upplästes; luki kaikkien kuullen, uppläste inför alla; l. rahoja, räknar penningar; l. hyväksensä, beräknar sig till godo; l. vyyksi, tillräknar l. anser såsom fel skuld; en lue sitä miksikään, jag aktar l. räknar det för ingenting; lukenut mies, staderad l. beläst karl; siihen lukein l. luettuna, deri inberäknadt, derunder inbegripet.
- Lukematon**, a. oräknelig, otalig; tal-
- lös; som ej läser; oläst, oräknad; oläslig; ostuderad, obeläst.
- Lukeminen**, -mus, s. läsning, lektyr, räknande j. n. e.; — -misharjoitus, läseöfning; — -missoura, läseckrel.
- Lukemisto**, s. krestomati, läsebok, läsebibliotek.
- Lukija**, s. läsare; räknare; — -kunta, läsande allmänhet, läsarekrets.
- Lukijatar**, s. läsare.
- Lukio**, s. gymnasium.
- Lukitsee**, -kkii, v. läser igen, tillläser l. -läser, förreglar, beseglar, förreglar; lukittuun ovien takana, inom lyckta dörrar.
- Lukkari**, s. klockare; — -ntalo, klockarebol l. -gård; — -nvirka, klockaretjenst l. -syssla.
- Lukki**, s. spindel; spårhund, spion, snok.
- Lukko**, s. lås; on lukossa, är tilläst l. i lås l. stängd; panee oven lukkoon, tillläser l. stänger dörren; lukon kara, låsten; lukon salpa l. loira, låskolf; lukon sisus, låsgång.
- Lukkoaa**, v. inläser; k. **Lukitsee**.
- Lukkoinen**, a. hörande till lås; kolmi- l., med tre lås (*försedd*); kankea- l., med trögt lås, trögläst.
- Luko**, s. djup, sank dæld; dam.
- Lukollinen**, a. med lås försedd, tilläst, som kan tillåas; kolmil., med tre lås (*försedd*).
- Lukottaa**, v. förser med lås, sätter lås på l. för.
- Luku**, (-vun), s. läsning, lektion, kapitel, artikel, räkning, antal, tal, räkenskap; numerus; trollformel; toinen l., andra lektionen, andra kapittlet; vähä l., litet l. ringa antal; ringa läsning; vähä l. siitä, stor sak i det; laskee lukua, räknar; pitää lukua, bryr sig om, tager i akt, aktar; ottaa lukuun, tager i betraktande l. i beräkningen, beräknar; tekee luvun, gör räkenskap l. reds; uusi, vanha l., den nya, gamla stilen l. tideräkningen; käärmee luvut, trollord mot ormbett, ormsignerier; — -aika, läsetid; — -halu, läslust; — -harjoitus, läseöfning; — -kassi l. -löysi, läsetermin; — -kelpoinen, läsebar, läseduglig; — -kirja, läsebok; — -kinkeri l. -sijat, läseförhör; — -kunta, läslag, nattbol; — -merkki, siffr; — -mies, läsekarl; — -määrä, antal; — -pappi, kateket; — -taito, lä-

- kunnighet; — **-yhteys**, läseförening; — **luvunlaaku**, räkning, beräkning, uträkning, aritmetik; — **-npito**, bokföring; afseende, uppmärksamhet; — **-npitämätön**, oaktam, försumlig, likgiltig; — **-nteke**, räknenskap, redogörelse, likvid.
- Lukuinen**, a. hörande till läsning l. antal; pl. lukuiset, läsförhör; hnonolukuinen, som läser dåligt; helpol., lättläst; kankeal., trögläst, svårkläst; kolmi l., med tre kapitel; monil l. suuril., mångtalig, tabrik; vaikea- l. työläsl., svårkläst.
- Lukuissa**, a. tabrik.
- Lumekas**, a. snörök.
- Lumessa**, -**outtaa**, v. nedsnöar, snögar in.
- Lumeton**, a. snöfri, utan snö, snölös.
- Lumettuu**, -**utuu**, v. blir nerensöad, öfversnöas, insnöas.
- Lumi (-en)**, s. snö; sataa lunta, det faller snö, det snögar; on lumessa, ligger i snön; är snöig; lumen läh-tö l. sulaminen, snösmältning; — **-aura** l. **-reki**, snöplog; — **-hahtava**, snöfloaka; — **-hiude**, snöflinga; — **-piiri**, snöregion; — **-pyry**, snöyra l. -glopp; — **-ranta** l. **-ailla**, snöslagg l. -slask; — **-sade**, snöfall, snöväder; — **-sohjo** l. **-snohka**, snösörja; — **-sotaiset**, snöbollning; — **-tirkka**, snömassa, snövessla; — **-sää**, snöväder; — **-valkoinen**, snöhvitt; — **-vierros** l. **-vyöry**, snöras, -lavin; — **lumenlähtö**, snösmältning; — **-n-peittoinen**, snöbetäck; — **-nsekainen**, snöblandad.
- Lumikka**, s. backsippa.
- Lumikki**, -o, s. amävessla, snövessla.
- Luminen**, a. snöig, nerensöad; snörök; pl. lumiset, snöbollning; l. ilma l. sää, snöväder; paksul., med djup l. tjock snö (*betäckt*).
- Lumittaa**, -**elee**, v. snögar, kastar snö; snöbollas.
- Lumme (-mpeen)**, a. näckblad; — **-kukka**, näckros.
- Lummehdus**, a. bedöfning, tillstånd af döfhet l. domning.
- Lummehtuu**, -**peutuu**, v. döfvas; qväfves, slocknar.
- Lumo**, s. öronsusning, döfhet; korvat ovat lumossa, öronen äro bedöfvade.
- Lumosa**, -**oo**, v. tjuasar, bedärar, förtrollar, förhexar, besvärjer; l. korvat, bedöfvar öronen.
- Lumous**, s. tjuasing, förtrollning, bedöfning; — **-kalu**, amulett; — **-usko**, tro på besvärjelser; — **-voima**, trollkraft.
- Lumouttaa**, v. gör döf, bedöfvar, förtrollar, bedärar.
- Lumontuu**, v. bedöfvas, bedäras, förtrollas, tjuusas.
- Lumpeikko**, s. ställe beväxt med näckblad l. näckrosor.
- Lumpeinen**, a. rik på l. full med näckblad.
- Lumpens**, s. döfhet, bedöfning.
- Lumpentaa**, v. gör döf, bedöfvar.
- Lumpi**, k. Lumo.
- Lumpio**, s. rund knopp, trissa; knäskål; fotknöl.
- Lumppu**, a. lump; — **-mie**, lumpsamlare.
- Lumppuri**, s. lumpsamlare.
- Lunastaa**, v. löser sig till ngt, löser, inlöser, utlöser, återlöser; l. asiakirjat, löser handlingarna; l. talon, tillöser sig l. inlöser hemmanet; l. perilliset, utlöser arvingarne; kristus on lunastanut, kristus har återlöst; l. lupauksensa, infriar l. inlöser sitt löfte; tarjoo lunastetavaksi, hembjuder, bjuder till inlösen.
- Lunastaja**, s. återlösare; utlösare.
- Lunastin (-imen)**, s. lösemedel, lösen.
- Lunastus**, s. utlösnig, tillösnig, återlösnig, lösen, utlösen; — **-hinta**, lösen, löseskilling; — **-tarjona**, hembud; — **-työ**, återlösningsverk.
- Lunkaa**, v. drifver på sjö; 2) lossnar lätt.
- Lunnas (-aan)**, s. lösen, lösepenning, lösningsmedel.
- Luntti**, s. lymmel, bängel. *luntti*
- Luo**, s. närhet, grannskap; luo l. luokse, till; luona, hos, vid, i närheten; luota, från, ifrån; luotansa, från sin närhet, bredvid sig; ifrån sig; luonakäynti, besök; luokse-pääsemätön, otillgänglig; luotaan-ay-sintä, repulsiön.
- LUO**, v. skapar; kastar, föser, hopar; Jumala loi mailman, Gud skapade världen; l. kokoon l. yhteen, föser l. kastar ihop; l. lunta, mockar l. skottar snö; l. ojaa, uppkastar öfke; l. veneen, miehen järven yli, för l. ror mannen, båten öfver sjön; l. silmänsä, riktar sin blick, kastar ögonen; l. varjoa, kastar l. slår skug-

ga; l. kangasta, ränner väf; l. verk-
koa, sukkaa, gör utkast l. början
till nät, strumpa; käärmä l. nah-
kansa, ormen afkastar sitt skinn;
lintu l. höyhenensä, fogeln släp-
per fjäderna; lehmä, hevonen l.,
kon, hästen kastar l. får missfall;
luotu, kastad, skapad, (*af ödet*) be-
stämd, medfödd; luome, luoksen, ref.
muoto (*imp. loime, loihen*), inrättar
sig, reder l. lagar sig, slår sig på, begyn-
ner; — luoden-kannettu l. -kan-
to, kastadt foster, missfoster; under-
stucket barn, bortbyting.

Luode (-teen), s. nordvest; 2) uppsjö,
flod; luode ja vuoksi (*ebb*), ebb och
flod; — länsi, vestnordvest; — oja,
tilllopsgraf; — pohja, nordnordvest;
— tuuli, nordvestlig vind; — vesi,
uppsjö, flod.

Luodillinen, a. med lod försedd; — s.
så mycket som går på ett lod.

Luodin (-timen), s. öskärl, skyffel, skof-
vel, plogfjöl, mullfösa.

Luodittain, adv. lodtala.

Luodollinen, a. holmräk, till holme hö-
rande; på l. vid holmen l. ön befintlig.

Luoja, s. skapare; rännerska (*af väf*);
färjkarl; vrt. **LUO**, v.

Luojaiset, s. pl. kalas vid bortläggning
l. afslutning.

Luokittaa, v. indelar i klasser, klassifi-
cerar, graderar.

Luokittain, adv. klassevis.

Luokka, s. klass; loka; — jako, klass-
indelning, klassifikation; — kunta,
hela klassen, klass; — luokan-esi-
mies, klassföreståndare; — nkaitija,
klassinspektör.

Luokkainen, a.; kolmil, med tre klas-
ser, treklassig.

Luokkalainen, a. klasskamrat, klass-
medlem.

Luokki, s. loka.

Luoko (-von), s. hö på slag, slaghö;
on luokona, ligger på skär l. slag
l. slaget; — päivä, hönuptagnings-
dag, vacker dag.

Luokoa, -ilee, v. räfsar efter slag.

Luokoutuu, v. blir uppräfsad; ligger
länge på slag, förderivas på slag.

Luola, s. håla, kula, grotta.

Luolakko, luolalainen, s. troglodyt.

Luolikko, s. ställe med många hålor l.
grottor, stenhöster.

Luoma, s. det skapade, skapelse; ngt
medfödt, födelsemärke; kastning, upp-

ränning, början; Jumalan l., af Gud
skapad; gudsåfva; luomani, af mig
gjord; — peräinen, medskapad; —
puut, ränträ, varpa; — päivä, ska-
pelse-dag; — vika, medfödt fel.

Luomaton, a. okastad; oakapad; orind.

Luomi (-en), s. födelsemärke; silmä-
luomi, ögonbryn; ögonlock.

Luominen, a. skapelse; det skapade;
kastning, uppräning, öfverföring; vrt.
LUO, v.; — luomis-työ l. -toimi, ska-
pelseverket; — misperäinen, med-
skapad.

Luonainkin, adv. i synnerhet, särdeles.

Luonna, k. Luontea.

Luonnaton, a. oformlig, missbildad; o-
passlig.

Luonne (-teen), s. karakter, lynne, na-
tur, naturel, beskaffenhet; öde; luon-
teenmoinen l. -tapainen, karak-
teristisk; luonteen osote l. merki,
karakterstrag; — kuvaelma, ka-
rakterakildring.

Luonnistaa, -uu, v. lämpar sig, lyckas,
har framgång.

Luonnikas, -okas, k. Luonteva.

Luonnollinen, a. naturlig.

Luonnon, genit. sanasta Luonto.

Luonnos, s. ränning, utkast, eskis, plan.

Luonnostaa, v. gör utkast l. eskis, ut-
kastar, skitseerar, konciperar.

Luonnotar, s. naturens dotter, natur-
gudinna, nymf.

Luonnoton, a. onaturlig, naturvidrig.

Luonnottaa, v. gör naturlig, naturali-
serar; luonnottuu, naturaliseras.

Luonnuttaa, -elee, v. lämpar l. passar
efter ngt; närmar smänningom.

Luonta, k. Luominen.

Luontainen, a. medfödd, medskapad, na-
turlig.

Luontea, a. naiv, otvungen, mild.

Luontainen, a. af ngn karakter l. be-
skaffenhet l. naturel.

Luontaisuus, s. sinnesart, temperament,
naturel.

Luontelea l. luonteleksaa, v. närmar
sig, naikas, skillar sig.

Luonteva, -tea, a. naturenlig, naturlig,
tjenlig, passande, lämplig.

Luonti, s. utkast, kast; silmän l., ögon-
kast.

Luonto, s. natur, naturenlig beskaffen-
het, lynne, art, beskaffenhet; skapel-
sen; koko l., hela skapelsen l. natu-
ren; l. nousee, trollomskaften blir
verksam, råkar i ekstr.; samaa l. yh-

- tä luoutoa, af samma art l. natur; hyvä l., godt lynne; godt kurage; paha l., elak natur l. art; vämjelse, leda; luonnon väärä, krokig af naturen, krokväxt; — **ihminen**, naturmänniska; — **kappale**, kreatur, djur; — **lähde**, naturlig källa; — **runo**, idyll; — **vika**, naturfel; — **ääninen**, onomatopojetisk; — **non-anti**, naturalster; — **non-esine**, naturföremål; — **nonhistoria**, naturalhistorie; — **nonilmaus** l. **ilme**, naturföreteelse l. fenomen; — **nonlaatu**, temperament, naturel, sinnesart; — **nonlahja**, naturgåfva, naturanlag; — **nonlaki**, naturlag; — **nonmukainen** l. **omainen**, naturenlig, naturlig; karaktéristisk; — **non-oppi**, naturlära; — **nontiede**, naturvetenskap; — **nontieto**, fysik; naturkunighet; — **non-tutkija**, naturforskare; — **nontutkinto**, naturforskning; — **non-uskonto**, naturreligion; — **non-uskolainen**, naturalist; — **nonvastainen**, naturvidrig; — **nonvietyitys**, instinkt; — **nonvoima**, naturkraft; — **non-ääninen**, onomatopojetisk.
- Luontoinen**, a. af viss art l. natur, artad, beskaffad; pahanl., elakartad, af ond beskaffenhet, med elakt lynne; heikkol., med svag natur.
- Luontau**, v. artar sig, böjer sig efter, lämpar sig; luontava, fallen l. böjd för.
- Luopio**, s. affälling, renegat.
- Luopuisa**, s. eftergifvande; behaglig, lämplig, passande (*Kalev*).
- Luopumaton**, a. som icke skilja, oskiljaktig; tillgifven; efserkängsen.
- Luopumus**, a. affall, afsägelse y. m., vrt. **Luopuu**; — **-etu**, cessionsförmon, urarvförmon.
- Luopuu**, v. skiljer sig, öfvergifver, aflägsnar sig, afstår ifrån, frångår, aflägger, affaller; l. talosta, afstår ifrån l. lemnar hemmanet; l. perinnöstä, gör sig urarfvä; l. omaisuusdestansa, cederr.
- Luosa**, -ska, a. smutsig, skamlig.
- Luostari**, s. kloster; — **-n-esimies**, klosterföreståndare, prior, arkimandrit; — **lupaus**, -vala, klosterlöfte, -ed.
- Luotaa**, v. lodar.
- Luotanen** (*Kalev*) s. närhet; 2) tallrik (= *lautanen*) s. närhet; luotaselta, från sin närhet.
- Luota**, -tteen, s. öde; trollord; 2) tillit.
- Luoteinen**, a. nordvestlig.
- Luotettava**, a. pålitlig, tillförlitlig, säker, trovärdig.
- Luoti**, s. lod (*vigt*); lod (*busslod*), kula; — **-arvo**, lödighet; — **-kaava**, kulform; — **-kello**, lodklocka; — **-köysi**, lodlina; — **-lauta**, vattenpass; — **-puntari**, lodbessman; — **-suora**, lodrät.
- Luotin**, k. **Luodin**.
- Luotinen**, a. lödig.
- Luoto**, s. klippa, grund, holme, ö.
- Luotolainen**, a. öbo, skärbo; (lintu) roska.
- Luotollinen**, a. tillförlitlig.
- Luotsaa**, -ii, v. lotsar.
- Luotsaus**, s. lotsning; — **-raha**, lotsavgift.
- Luotsi**, s. lots; luotsi- ja majakalaitos, lots- och fyrinrättning; — **-laitos**, lotsverk; — **-päälysmies**, lotsupplyningsman; — **-vanhin**, lotsälderman.
- Luottaa**, v. litar (*pä*), förlitar l. förtröstar (*sig*), sätter tillit l. förtröende, sätter sin förtröstan; stödjer sig på, lutar emot; 2) riktar, styr; luota minun, lita på mig, haf förtröende för mig.
- Luottamaton**, a. otillförlitlig, opålitlig, osäker, prekär.
- Luottamus**, s. tillit, förtröstan, förtröende, kredit; — **-kirja**, kreditbref; — **-mies**, förtröendeman; — **-virka**, förtröendepost, tromansbefattning.
- Luottauu**, v. stöder sig på l. vid, sluter sig till, sätter sin tillit, förtror sig åt.
- Luotti**, s. plogknif; knopp, märke (*pä pistillen*).
- Luottilas**, s. klient.
- Luotto**, s. tillit, förtröstan.
- Luottoisa**, a. tillitsfull, förtröstansfull.
- Luovaa**, -ii, v. lofvar, lofverar.
- Luovi**, s. lof, slag.
- Luovunta**, s. afstående, afträdande; vrt. **Luopuu**; — **-etu**, afträdesförmon.
- Luovuttaa**, v. afskiljer, aflägsnar, afskedar, afhänder sig, afträder, uppläter, afstår; l. virasta, suspenderar l. entledigar från tjensten; l. omaisuutensa, afstår sin egendom, gör cession; l. perinnön, gör sig urarfvä; l. sateeksi, bådard regn.
- Luovutus**, s. afskiljande, afstående, upplåtelse; perinnön l. urarfvagörelse; perinnönluovutus-asia, urarfvä-

mål; omålsuuden l., cession, egen-
doms afstående.

Lupa, s. lof, tillåtelse, tillstånd; löfte;
on l. mennä, det är tillåtet att gå;
antaa luvan, ger lof l. tillstånd, till-
låter; — **-aika**, ferietid, ferier, lof-
tid; — **-seteli**, frisedel.

Lupaa, v. lofvar, beviljar, utfäster, för-
binder sig; tillåter.

Lupallee, v. lofvar smått.

Lupattaa, v. hänger nedåt; pladdrar.

Lupaus, s. löfte, förbindelse.

Lupautuu, v. utfäster sig till, förbinder
sig till.

Luppa, s. hänge (på växt), trädmossa,
vide- l. hampknopp; korvat ovat lu-
passa, örönen hänga nedåt l. äro slo-
kiga; — **-huuli**, hängande läpp, häng-
läpp; — **-koira**, pudel; — **-korva** l.
-korpainen, med hängande öron.

Luppo, s. skägglaf.

Lupsahtaa, v. slintrar ut, faller ned.

Lupu, s. klubba, slaga.

Lurajaa, -isee, v. sorlar, porlar; drillar.

Lurjus, s. slyngel, lymmel, skurk, ka-
nalje, lurk.

Lurjustelee, v. betar sig slyngelaktigt,
dankar, gör skurkstreck.

Lurputtaa, v. löper vårdslöst, hänger
vårdslöst.

Lusa, s. förfallet l. utnött ting, vrak;
on lusaana l. lusassa, är i kras.

Lusahtaa, v. faller hastigt i hop, faller
ned mjukt, förfaller.

Lusii, v. gnagar, fräter.

Lusikallisuus, s. försedd med sked; —
s. en sked full, ett skedblad.

Lusikka, s. sked; lusikan pesä, sked-
blad; — **-häkki**, skedhållare; — **-puu**,
skedämne l. -virke; — **-ruoka**, sked-
l. supamat; — **-äes**, gåsfots-, skyf-
felharf.

Lusikoitsee, v. öser med sked, slevvar
i sig.

Luskaa, -ailee, -uu, v. klafsar, klatschar,
skallar, brakar, väsnas, fåktar; luut
luskaivat, benen braka l. knaka; ham-
paat luskaivat, tänderna skalla l.
klafsa; koira luskailee, hunden
gläfsar.

Luskuttaa, v. gläfsar, klafsar; har att
klafsa l. braka; k. edell. sanaa.

Luste, s. därrepe, svingel.

Lusto, s. trädffber, årsring.

Lusto, k. Lunsto.

Lusu, s. (*Kalev*) lätt, rörlig; k. Lusa.

Lutakko, s. pöl, putt.

Luteinen, a. full med vägglös l. vägg-
ohyra.

Lutherilainen, s. lutheran; — a. lu-
therak.

Lutherilaisuus, s. lutheranism.

Lutherinen, a. luthersk.

Lutikka, s. väggins.

Lutisee, v. är lös, slamarar, darrar.

Lutistaa, v. klämmer ihop, kramar, pres-
sar; har att darra.

Lutistuu, v. blir hopklämd, pressas, hop-
faller.

Lutjana, s. slamsa; halka.

Lutka, s. luder, slinka; halka.

Lutkailee, v. slinkar, slamsar, hasar,
danglar.

Lutkottaa, v. smackar.

Luto, a. ihålig, tom, ruten; — s. hål,
nisch.

Lutsu, s. sugga; slinka, luder.

Lutti, s. loft; dryckeslag.

Lutus, s. luns, tossa, slamsa.

Lutustaa, v. hasar, slamsar; betar sig
som ett vap.

Luu, s. ben; pellavan l. linned; ome-
nan l., äppelkärna; hammasluu,
munstycke; hampaan l., tandben,
tandemalj; sääril., bennipa; — **-ai-
ne**, bensubstans; — **-hedelmä**, sten-
frukt; — **-huone**, benhus; — **-kivet-
tymä**, osteolit; — **-kuiva**, skinntorr;
— **-liika**, benspatt l. -knöl; — **-mär-
kö**, benröta; — **-mätä**, benfrat l.
-röta; — **-nkolotus**, benvärk; — **-n-
tapainen**, benartad, benaktig; — **-n-
rakennus**, benstomme, benbyggnad;
— **-nriikko** l. **-taitto**, benbrott; —
-nsolmu (l. luunikama), benkno-
ta; — **-ranko**, skelett, benrangel; —
-siru, benskärta; — **-valo**, gikt, reu-
matism; — **-valollinen**, giktfull; —
-vika, benskada.

Ludas (-ksen), s. qvastämne, qvastris.

Luduttaa, v. bildar ben, låter hårdna
till ben, förbenar.

Luukka, a. halt, låghalt.

Luukkaa, v. linkar, håltar.

Luukku, s. lucka, klaff.

Luulee, v. menar, förmenar, anser, hål-
ler före, inbillar sig, tror, förmodar,
misstänker, är svartsjuk; minun luul-
teni l. luullakseni, enligt min tro l.
förmodan l. mitt förmenande, såsom jag
tror l. anser; mitä sinä luulet asi-
asta, hvad menar l. tror du om sa-
ken, hvad är din åsigt l. mening om
saken? l. hyväksi, tror l. anser l.

förmenar vara godt; l. olevansa ki-
peä, inbillar sig l. tror sig vara sjuk;
l. häntä, misstänker honom l. hen-
ne; l. valmoansa, är svartsjuk på
sin hustru.

Luulematon, a. icke misstänksam; oför-
modad, oförsedd.

Luuletus, s. inbillning, illusion.

Luulemus, s. misstanke, inbillning; k.
Luulo.

Luulettaa, -elee, v. gör troligt, inbil-
lar, bringar att tro, föregifver.

Luuleva, -vainen, a. misstänksam, svart-
sjuk; inbilsk.

Luulo, s. förmenande, mening, tycke,
förmodan, tro, inbillning, tanke; mis-
stanke; luuloa myöten, luulon mu-
kaan, enligt l. efter förmenande l.
antagande l. förmodan, enligt ens tan-
ke l. tro; kantaa luuloa l. pahaa
luuloa, misstänker, hyser misstankar;
epäluulo, misstanke, svartsjuka; —
-n-alainen, misstänkt, misstänklig; —
-kipeä, inbilskt l. inbillad sjuk; —
-kuva, inbillningsfoster, fantastbild.

Luuloinen, a. hörande till förmodan l.
tro, som har tro l. mening; fördoms-
full; inbilsk; svartsjuk; itseluuoi-
nen, inbilsk; förmäten; turhal, vid-
skeplig, fördomsfull.

Luulokas, a. misstänksam.

Luulomainen, a. inbillad, imaginär.

Luulos, **luulostus**, s. hypotes.

Luuloton, a. fördomsfri; icke misstänk-
sam.

Luulottaa, v. inbillar, öfvertalar (att
tro).

Luulottelee, -stelee, v. inbillar sig, upp-
kastar hypoteser.

Luultava, a. trolig, antaglig, förmodlig,
sannolik.

Luultavasti, adv. troligen, förmodligen,
antagligen, sannolikt.

Luultu, a. förmodad, inbillad, förment,
misstänkt.

Luumainen, a. benartad, benaktig.

Luumu, s. plommon.

Luuppi, s. slup.

Luurittaa, k. **Liiruttaa**.

Luuse, s. tjuvsingemedel, trollkonst, be-
stickningsmedel, muta.

Luusi, s. lots; k. edell. sanaa.

Luusii, v. tjuisar, bedärar, besticker, mu-
tar; 2) lotsar.

Luuska, s. kamp, krake; luder.

Luusto, a. benharneak; bensamling; ske-
lett.

Luusu, a. långseluttande.

Luuta, s. qvast, sopqvast.

Lutava, a. benhård, benartad.

Lutii, v. sopar, fejar.

Lutinki, s. spint, slutning, hållare.

Lutnantti, s. löjtnant.

Luton, a. benlös, benfri.

Lutuu, v. förbenas, blir benhård; af-
magrar.

Luuva l. luva, s. loge.

Luvallinen, a. loflig, tillåten, obetagen.

Luvaton, a. oloflig, otillåten, förbjuden;
l. metsän viljelys, skogsåverkan.

Luvattomasti, adv. olofligen, utan till-
stånd; l. viljellä, åverka, göra åver-
kan.

Luvattu, part. j. a. lofvad; l. maa, det
förlofvade landet.

Luvallinen, a. beräknelig; numerisk.

Luvunlasku y. m., k. **Luku**.

Lyhde (-teen), s. kärve, band.

Lyhempi, k. **Lyhyempi**.

Lyhenee, -ntyy, v. blir kort l. kortare,
förkortas.

Lyhennys, s. förkortning, abbreviation,
afkortning.

Lyhentää, v. förkortar, abbrevierar, af-
kortar, gör kort l. kortare.

Lyhimmiten, -mittäin, adv. i största
korthet, kort om godt, på det allra
kortaste.

Lyhin, k. **Lyhyin**.

Lyhkönen, k. **Lyhyt**.

Lyhmistyy, k. **Lyscopyy**.

Lyhteilee, lyhtii, v. binder kärfvor, sät-
ter i band.

Lyhty, s. lykta; 2) rockflykt.

Lyhy, k. **Lyhyt**.

Lyhyempi, a. komp. kortare.

Lyhyesti, lyhyeen, adv. korteligen, i
korthet.

Lyhyin, a. superl. kortast.

Lyhyimmiten, k. **Lyhimmiten**.

Lyhyinen l. lyhykäinen, a. helt kort.

Lyhyläntä, a. mera kort, något kort,
på kortare sidan.

Lyhyt (-yen), a. kort; — **-ikäinen**,
som lever kort tid, af kort varaktig-
het, kortlifvad; — **-karvainen**, kort-
hårig; — **-kasvainen**, kortväxt; —
-matkainen, kortväga; — **-mielinen**,
korttänkt, kortsynt; — **-näköinen**,
närsynt, kortsynt; — **-tukkainen**, med
kort hår, korthårig.

Lyhyys, s. korthet.

Lyijy, s. bly; — **-kivi**, blyerts; — **-ky-
nä**, blyertspenna; — **-mufa**, blyhvitt;

— **nsekainen**, blyhaltig; — **-nvala-** ja, blygintare; — **-skivi**, grafit.
Lyijyinen, a. af bly, bly-
Lyijyke, s. blyerts.
Lyijyttää l. **lyijyää**, v. blyar, plomberar.
Lykkii, v. skuffar l. knuffar ofta, framskuffar.
Lykky, s. lycka; kova l., olycka; — **-vaatteet**, lyckokläder, spenderdrägt.
Lykkäys, s. skuffning, stöt, framkjudning, uppskjutning, uppskof, hänskjutning, förvisning; toistaiseksi-lykkäys, uppskof; tutkinto on-l., hemställan; — **-päälös**, uppskofsdöm, interlokutorie-resolution.
Lykkäyttää, v. låter skuffa l. framskjuta, låter taga uppskof l. uppskjutas, inställer; hemställer.
Lykkäytyy, v. framskjutes, blir hänskjuten, tager uppskof.
Lykkää, v. skuffar, skjuter, stöter, framskjuter, hänskjuter, förvisar, uppskjuter; asia lykättiin toistaiseksi, målet tog uppskof, målet uppskötas tills vidare; lykkää tutkintoon l. tutkittavaksi, hemställer, hänskjuter till l. underställer pröfning; l. takaisin, skjuter tillbaka; återförvisar.
Lykyllinen, a. lyckosam, lycklig.
Lykyttelee, v.; (*Kalev.*) astua l., går trippande, går l. skrider lätt.
Lykästyy, -ää, v. lyckas.
Lyllertää, v. rultar, tultar.
Lyllerö, s. rulta, trulsa.
Lylleröinen, a. trind, knubbig.
Lyllyy, v. gungar, vaggar; 2) trallar, skramlar.
Lyly, s. den hårdare l. inre sidan i tall; venstra fotens skida; — **-kunsi**, hård gran, gårgran; — **-mänty**, hård tall, martall.
Lymy, s. gömställe, gömle; bakhåll; on lymyssä, är undangömd; är i bakhåll; — **-paikka**, gömställe, smygvrå; — **-reikä**, -loukko, kryphål.
Lymyilee, v. håller sig gömd, söker gömställen, gömmer sig, leker gömlek.
Lymyinen, s. gömle; pl. **lymyiset**, gömlek, kurragömma; ovat lymyisillä, leka gömlek l. kurragömma.
Lymyntyy, v. blir gömd, lägges i lönn; lägger sig i bakhåll.
Lymyttää, v. gömmer, förborgar, lönnlägger; lägger i bakhåll.
Lymyy l. **lymyää**, v. gömmer sig, är på lur l. i bakhåll.

Lyngistyy, -kistyy, v. nedböjes, blir nedböjd l. lutande, hukar sig.
Lynkä l. **lynkkä**, a. nedböjd, hukad; halt; — a. nedböjd ställning, nedböjdt träd, giller.
Lynnähtää, v. dånar till.
Lynnähyttää, -telee, v. åstadkommer dån (*genom slag*), slår med dån l. kraftigt.
Lypsin l. **lypsyin** (-imen), s. mjölkningssredskap; kohyra; — **-kiulu**, mjölketafva.
Lypsy, s. mjölkning; hyvä lypsyille, god att mjölka; — **-lehmä**, mjölkko, mjölkande ko; — **-lämmin**, spenvarm; — **-vene**, mjölk- l. mjölkningsbåt.
Lypsyä, s. mjölkningstid, mjölkningstillfälle; en mjölkning (*mjölkk*).
Lypsyttää, v. låter mjölka, urmjölkar.
Lypsämätön, a. omjölkad; icke mjölkande.
Lypsäntä, -intä, s. mjölkning.
Lypsättää, v. låter mjölka, lemnar att mjölkas.
Lypsäää, v. mjölkar, ger mjölk, mjölkar ut.
Lyseo, lyseumi, s. lyceum.
Lyseolainen, s. lyceist.
Lysmyy, v. brister, bräckes, krokmar.
Lysmä, s. bugt, böjning, brott; — **-polvi**, krokknä.
Lysmähtää, v. böjes (och bräckes), knäcker; svigtar.
Lysti, s. lust, nöje, förnöjelse, skämt; — a. munter, rolig, lustig; ajelee lystiä, åker för sitt nöje, gör lustfarter; tekee lystiksensä, gör för sitt nöjes skull l. för ros skull; katsee lystiksensä, ser med förnöjelset; siellä oli lystiä, der var roligt; ruokalysti, matlust; — **-ajot** l. **-matka**, lustfart, lustparti; — **-maja**, lusthus; — **-paikka**, förlusteställe.
Lystikäs, -llinen, a. lustig, rolig, skämtsam.
Lystäilee, v. lustvandrar; förlustar sig.
Lystäily l. **lystäys**, s. lustvandring, förlustelse, nöje; — **-matka**, lustfart l. resa; — **-paikka**, lust- l. förlusteställe.
Lystää, v. har lust, lyster, förmår.
Lytistää, k. **Lutistaa**.
Lyttyä ja **lätyt**, kreti och pleti.
Lyyertsi, s. blyerts.
Lyyhää, -ilee, v. haltar; går nedböjd.
Lyykistys, s. nigning; nedböjning, nedbukning.

Lyykistyy, v. hukar l. böjer sig ned, hopfaller.
Lyykistää, v. nedböjer; niger, hukar sig ned; l. polviansa, böjer sina knän, gör en nigning.
Lyykky, s. nedhukad l. lutande ställning; usei l. lutande hydda.
Lyyli, s. själsdrift; fart; — **-paikka**, offerplats; begravningsplats.
Lyylii, -ttää, v. anställer offer, offerar, blotar.
Lyyppähtää, v. skuttar bort, springer hoppande; undslipper.
Lyyrittää, v. löper sakta; drillar, gnolar.
Lyyry, -rä, s. lyra.
Lyyvitti, s. blyhvitt.
Lyö, v. slår; l. **leikkiä**, leker, skämtar; l. **leikkiä**, tager som skämt; l. maata, kastar sig att ligga; l. rahaa, myntar penningar, slår mynt; **lyökseen**, v. refl. (lyöme; imperf. 3 p. löihen) slår sig (på), gifver l. kastar sig (till), begynner.
Lyöjä, s. den som slår, slagare; leikin l., lekare, skämtare.
Lyökki, s. lök.
Lyökky, s. framstörtning; förlank.
Lyykkyy, v. störtar fram.
Lyömä, s. slagning, slag, det slagna; — **-kellö**, slagur; — **-miekka**, slagsvärd; — **-värkki**, slagverk.
Lyöminen, **lyönti** (-nnin), s. slående, slag, rapp, slagning.
Lyoppi, s. löpe.
Lyoppäri, s. löpare (för färgifning).
Lyoppää, v. slår löpe, blandar med löpe; förväller.
Lyöpä, a. part. den som slår, slående.
Lyötin l. **lyötti**, s. stamp, valk, slagjern l. -verk; — **-kivääri**, perkussionsgevä.
Lyöttöy l. **lyöttäytyy**, v. blir skär, skafvas, brytes; slår sig på ngt.
Lyöttämä, a. skafvad, bruten; — s. skafsår, brott.
Lyöttää, v. låter slå; gör skär l. öm, skafvar, bryter; kenkä l., skon skafvar; satula l., sadeln bryter l. skafvar; marjet lyöttävät hampaat, bären göra tänderna ömma.
Lyöttö, s. skafning, brytning, brott, skärhet; — **-haava**, skafsår.
Lyötynäinen, s. skafvank, skafsår.
Lyövä, k. **Lyöpä**.
Läädä, s. källmoosa.
Lähde (-teen), s. källa; — **-neito**, källnyf; — **-vesi**, källvatten; — **teen-**

huoko l. **-silmä**, källsprång; — **teen-suoni**, källäder.
Lähdentö, s. afresa, affärd, lossning; vrt. **Lähtee**.
Lähdettää, k. **Lähetää**.
Läheinen, -ellinen, a. närbelägen, nära, nära stående, kringliggande.
Lähekkäin l. **läheksyttä**, adv. nära hvarandra.
Lähellä y. m., k. **Lähi**.
Läheläinen, s. granne, närboende.
Lähempi, -mmäinen, a. närmare, mera närbelägen; **lähemmäksi**, närmare.
Lähenee, -ntyy, -nteleee, v. närmar sig, nalkas.
Lähentää, -nteleee, v. närmar, för till närheten, makar fram.
Lähentelevä, a. approximativ.
Lähestyy, v. nalkas, tillstundar, instundar.
Lähete, s. försändelse, försändning, remiss.
Lähetti, s. beskickning.
Lähetiläs, -läinen, s. utskickad, sändebud, gesandt, ambassadör, deputerad; — **-kunta**, deputation, ambassad.
Lähetää, v. skickar, sänder, afsänder, utsänder, insänder, tillskickar.
Lähetäjää, s. afsändare, insändare.
Lähetys, s. sändning, utsändning, afskickning, insändning, utsändning, mission; — **-kirja**, sändebref; missionskrift; — **-kirjoitus**, missionskrift; — **-koulu**, missionskola; — **-kunta**, deputation; — **-mies**, ambassadör; — **-palkka**, försändningelön; — **-pappi** l. **-saarnaaja**, missionsprest, missionär; — **-seura**, missionsällskap; — **-tavara**, afsänd vara; — **-toimi**, missionsverk l. -väsende.
Lähetystö, s. deputation.
Lähetyttää, v. låter skicka l. afsända.
Lähi (-on), s. närhet; **lähellä** l. **lähel-**le, på nära håll, nära; inemot; on **lähellä**, är nära; tulee **lähelle**, kommer nära; **lähtee läheltä**, går från närheten l. näraifrån; tulee **lähes**, kommer till närheten l. fram l. inför, infinner sig; **lähes**, nästan, nära nog; on **läsnä**, är tillstådes l. närvarande, är l. ligger nära; **tästä lähin**, här-efter, hädanefter, framdeles; **lähitse**, nära förbi; — **-aika**, närvarande tid; — **-maa**, närgränsande land; — **-paikka**, närbeläget ställe; — **-seutu** l. **-tienoo**, närhet, omnejd, närbelägen

l. närgränsade trakt l. ort; — -**sukulainen**, nära släktning, närbeslägtad.
Lähimmys, s. närmaste läge; perihelium.

Lähimmäinen, a. närmast; — s. nästa.
Lähin, a. superl. närmast, näst; seisoo lähinnä, står närmast.

Lähinäinen, a. närbelägen, närgränsande.
Lähistää, v. närmar, för nära.

Lähistö, s. närhet, granskap, omgifning, omnejd.

Lähte, v. begifver sig, afägsnar sig, utgår, afreser, uttågar, afgår, far, går; lossnar, går ut, försvinner; kommer, härflyter; l. kotiin, begifver sig l. går hem, afreser hem; l. matkaan, afreser, begynner resan; l. matkalle, begifver sig på resan; l. käymään, börjar att gå, afmarscherar; l. menemään, begifver sig af, afägsnar sig, gör sin affärd, aftroppar, afmarscherar; l. veroa, skatt l. utlaga utgår; l. seinästä, lossnar från väggen; väri l., färgen lossnar l. går ut; siitä l. paljon hyvää, deraf härflyter mycket godt; ei siitä mitään lähdä, deraf blir ingenting, det medför intet resultat; lähteissä, vid afresan l. affärden; siittä lähtein, från den tiden, sedan dess, derefter.

Lähteinen, a. full med källor; — s. liten källa.

Lähtemä, s. bortgång, afresa; ursprung; 2) qyga, ung ko.

Lähtemätön, a. ofrest; outplånlig.

Lähtevä, -väinen, a. den som afreser, afresande, bortgående, marschfärdig; lossnande, flyktig.

Lähtö, s. affärd, afresa, afgång, bortgång, uppbrott, afmarsch, hädanfärd; lossning; värin l., färgens utplåning l. lossning; hengen l., dödskamp; tekee lähtöä, rustar sig till afresa, gör sin hädanfärd, är döende; — **ai-ka** l. -päivä, fardag; — **ryyppy**, färdsup, ressup; — **saarna**, afskedspreddikan; — **syyni** l. -katselmas, afträdessyn; — **valmis**, resfärdig.

Läijää, v. smäller, bultar, dunkar.

Läike, s. skimring, skiftning, glans; squalp, sqvätt; — **-silkki**, vattrad silke, moiré.

Läikehti, v. skiftar, vattrar, flammor, glimmar.

Läikky, -ä, s. squalpning, squalp, svall; skimmer.

Läikky, -äyy, v. squalpas, spillas; går vågformigt; skimrar, glänser.

Läikyttää, -öttää, v. åstadkommer squalpning, squalpar på, squalpar l. spiller ut; skimrar.

Läikää, v. smäller, ljuder.

Läily, v. gungar, svajar.

Läimähtää, v. skiftar färg, uppblöasar; slår l. smäller till.

Läiske, s. plaskning, squalp.

Läiskii, v. klatschar.

Läiskis, interj. klatsch!

Läiskyttää, v. plaskar med, plaskar. klatschar, har att plaska.

Läiskyy, -ää, v. plaskar, rörs vågformigt, klatschar.

Läiskähtää, v. plaskar till, plaskar l. squalpar upp, klatschar till.

Läiskähyttää, v. plaskar l. plättar till. har att plaska, klatschar l. smäller till.

Läijttää, v. samlar i högar, hopar; läijitän, högtals, i högar.

Läjä, s. hög, hop, bing.

Läjähdys, s. smäll, slag, klatsch.

Läjähtää, s. smäller l. dånar till, slår, knallar, klatschar.

Läjähyttää, v. smäller l. slår till, åstadkommer smäll l. knall.

Läjäilee, **läjä**, v. lägger i hopar l. högar, hopar, staplar.

Läkki, s. bläck; 2) bleck; — **-astia**, bläckhorn; bleckkär; — **-läntti**, -pilkku, bläckplump, -fiäck; — **-seppä**, bleckslagare; — **-tuoppi**, bleckstop; — **-törttö**, bläckhorn.

Läkkiä, **läkkää**, v. bläckar, nedbläckar; öfverdrager med bleck.

Läksi, imp. sanasta **Lähtö**.

Läksijän, s. inhyssing, husman; uppsagd äbo.

Läksijaiset, s. pl. afskedskalas; hemföljd åt en brud, hemgåfva vid afresa.

Läksy, s. lex.

Läksyttää, v. lexar upp.

Läkä, s. fradga.

Läkähdys, **läkähtymys**, s. storkning; qväfning.

Läkähty, v. qväfves, storknar, kiknar; hämmas; försinar.

Läkähyttää, v. qväfver, förqväfver, hämmar.

Läkärtää, v. krälar, kryper.

Läkättää, v. talar oredigt, sladdrar.

Lällättää, v. talar blött, läspar.

Lämme (-mpeen), s. värmeämne, värme; uppvärmning.

Lämmike, -tö, s. ämne l. medel till

- värmning, värningsmedel, uppvärmning.
- Lämmin (-pimen), s. värme.
- Lämmin (-pimän), a. varm; — -verinen, varmblodig.
- Lämmitin (-ttimen), s. värme l. värningsapparat, värningsmedel.
- Lämmittalee, v. värmer småningom; värmer sig.
- Lämmittämätön, a. oppvärmad, oeldad; icke värmande.
- Lämmittää, v. värmer, uppvärmer; eldar (ett rum).
- Lämmittäjä, s. eldare, värmare, kalfaktor.
- Lämmitys, s. värmning, uppvärmning; eldning (af rum); — -riihi, eldria.
- Lämpenee, v. blir varm l. varmare, uppvärmas.
- Lämpeneminen, s. uppvärmning; — -miskyky, uppvärmningsförmåga.
- Lämpöys, s. värma, varmhät.
- Lämpimyytä, s. värmegrad, temperatur.
- Lämpimästi, adv. varmt.
- Lämpää, a. varm; — s. varm ort.
- Lämpää, v. uppvärmas, värmas, blir varm; eldas, eldar.
- Lämpsi l. lämsä, s. kastnara, lasso, ögla; klaff, byxlucka; tunt och bredt stycke, remsa, fik.
- Lämpsi, v. haasar, tassar.
- Lämpsä l. lämsä, s. klocksträng, drag-snöre l. -lina; vrt. Lämpsi.
- Lämpsä, v. hänger lös l. fikig, klappar; sqvallrar.
- Lämpyinen, -öinen, a. varm.
- Lämpymä, s. värme; on lämpymillä, är eldad l. värmd.
- Lämpymäinen, a. hörande till värme; pl. lämpymäiset, varmbröd, varmbrödsåfvor.
- Lämpö (-mmön), s. värme; — -aste, värmegrad; — -määrä, värmegrad, värmestyrka; — -yksiö, värmeenhet; — -mönmittari, värmemätare, termometer.
- Längellinen, a. som har l. bär rankor, med rankor försedd.
- Längistyä, v. vrider sig, blir vriden l. skef, går på sned.
- Längittää, v. påligger rankor, förser med rankor.
- Länkeilee, v. klänger, slingrar sig, går på sned, blir vriden.
- Länkeää, v. vettar (ät något håll); l. yhteen, konvergerar, löper l. lutar tillhopa.
- Länki (-gen), s. ranka, bogträ; yhdet länget, ett par rankor; — -luu, bogben; — -puu, rankämne, rankträ l. -virke.
- Länkä, s. krökt som ranka, krokig; — s. krokigt l. böjdt trä l. föremål; k. Lonka; — -papu, krypböna; — -puinen, af krokigt trä.
- Länkäleee, v. gör böjningar, svänger l. slingrar sig, kryper.
- Lännempi (-mmän), a. komp. vestligare, mera åt vester.
- Lännetar, s. zefir.
- Länsi (-nnen), s. vester, vest, vestan; — -etelä, sydvest; — -louna, vest-sydvest; — -luode, vestnordvest; — -maat, vesterländerna, occidenten; — -mainen, vesterländsk; — -pohja, nordvest; — -tuuli, vestavind, vestan.
- Länsisuomalainen, a. Vestfinne; — a. vestfinsk.
- Läntinen, a. vestlig, vestra.
- Läntsäkkä, a. kort och tjock, undersätsig, korpulent.
- Läntti, s. plump, fläck.
- Länttänä, s. slamsa, sjåp, dumling.
- Länttää, v. plumpar, fläckar; 2) lutar mot vester, blir afton.
- Läntystää, v. slår dank, slamsar, sjåpar.
- Läpensä, adv. igenom, allt igenom, helt och hållet, fortfarande.
- Läpi (-ven), s. hål; — adv., post. j. prep. igenom, genom; juoksee l. flyter igenom, springer igenom; genomlöper; kulkee l., far l. färdas igenom; käy l., går igenom; tunkee l., tränger igenom, genomtränger; seinnän l., hål i väggen; genom väggen; — -katsoo, genomser, genomskådar; — -katsoin, perspektiv (instrument); — -kotaisin, altigenom; — -kulku, genomfart; — -kulku-kauppa, transithandel; — -kää, genomgår; — -käytävä, förhus (vid kyrka), genomgångs- l. ingångsport; — -leikkaus, genomskärning; — -matka, genomresa l. -fart; — -mitta, genomskärning, diameter; — -märkä, genomvåt; — -näkyvä, genomskinlig; — -pääsemätön, ogenomtränglig; — -rauta l. -taltta, hälljern; — -tunkeva, genomträngande; — -tuultu, genombläst; — -öisin, genom natten.
- Läpimiten, adv. i genomskärning, i medeltal, här och der, ytligt.
- Läpinen, a. hålig; genomgående; suu-

- ril., med stor l. stora hål; kaksil., med två hål.
- Läpitse**, k. **Lävitse**.
- Läppiä**, k. **Lappea**.
- Läppä**, s. liten spade, skyffel; klaff, ventil; kläpp (i klocka); on läpällään, är utbredd.
- Läppää**, v. klämtar; smäcker, klappar.
- Läpsyttää**, v. gloppar.
- Läpsä**, s. smälla.
- Läpsähtää**, v. klafsar hastigt.
- Läpsähyttää**, v. ger en klafs l. smäll, smäcker l. smiskar till.
- Läpyttää**, v. klappar sakta, smacker, slickar, läppjar; fladdrar, klappar.
- Läpäisee**, v. släpper igenom; genomtränger; gör hål, genomborrar.
- Läpäisevä**, -väinen, s. genomtränglig; genomsläppande.
- Läpäisemätön**, a. ogenomtränglig; icke genomsläppande.
- Läpäisin**, s. durchslag.
- Läpäjää**, -ttää, v. fladdrar, lever, klappar; pladdrar.
- Lärppä**, s. sladdrare, slabbertaska, squalertaska.
- Lärpyttää**, v. stänker.
- Lärpättää**, -öttää, v. sladdrar, pladdrar, prällar, skrädar.
- Lärvittelee**, v. pjollar, pratat strunt.
- Läsii**, v. sjukas, är l. ligger sjuk, ligger l. masar sig.
- Läsiäinen**, s. väggsmed.
- Läsäki**, s. fiask.
- Läsä**, adv. tillstädes, vid, i närheten; on l., är tillstädes l. närvarande, biverstär; l. ollessa, i närvaro af; — -oleva, närvarande, tillstädes varande; — -olo, närvaro.
- Lässä**, k. **Läsä** j. **Lähellä**.
- Lässä**, a. lös, otät; — -kieli, läspande, läsper.
- Lässähtää**, -ttää, v. läspar; faller l. dimper klafsande l. löst.
- Lästi**, s. läst (*skepps*); — -luku, lästetal.
- Lästä**, k. **Läheltä**.
- Lätii**, v. krälar, kryper.
- Lätinkieli** (-en), s. lettiska.
- Lätisee**, v. plaskar, slaskar, sladdrar.
- Lätistyy**, v. plattas ihop, faller ihop.
- Lätistää**, v. plattar ihop.
- Lätkä**, s. smälla; k. **Letku**.
- Lätkää**, **lätsii**, v. plaskar, smäller (*med fata handen*).
- Lätsä**, a. flat, nedplattad, slokig; on lätsällään, ligger flat l. utbredd l. nedplattad; lakki l., platt mössa, mössplatta, lufva.
- Lätti**, s. svinstia, stia; 2) (= lätt) häkta, märla.
- Lättilainen**, s. Lett, Lettländare.
- Lätty**, s. plätt (*pannkaka*); 2) snörlänk häkta, hyska.
- Lättä**, s. platt; — -naula, plathufvud; — -nenä, plattnäsa.
- Lättäinen**, a. platt, hopplattad.
- Lätystää**, v. släpar, hasar; smutsar; kramar.
- Lätäkko**, s. pöl, putt, vattenpuse.
- Lätäsammal** (-en), s. källmossa.
- Lävellinen**, a. som har ett hål, med hål, hålig.
- Lävillinen**, a. full med hål, hålig, genomborrad, genombruten.
- Lävistää**, v. borrar hål, genomborrar, genombryter.
- Lävitse**, adv. j. prep. igenom, genom.
- Lävittäin**, -itellen, adv. hål för hål, igenom, i medeltal.
- Lävittää**, -yttää, v. gör hål, fyller med hål, genomborrar, spelar på klaffarna l. hålen.
- Lävättää**, v. hoppar till, spritter; glimmar; smäller, klatschar; sydämeni lävähti, det kläckte i mig.
- Lävähyttää**, v. ger en smäll l. klatsch. har att spritta; 2) läter hastigt gå igenom, sväljer hastigt.
- Läväisee**, k. **Läpäisee**.
- Läyhkä**, **Läyhyy**, k. **Löyhkä**, **Löyhyy**.
- Läykkyy** y. m., k. **Läikkyy** j. n. e.
- Läylentää**, v. gör olustig, uttråkar, besvärar, plågar, rister.
- Läyli** (-en), a. (*Kalev*) svar, besvärlig, tråkig, olustig.
- Läyhöttää**, v. flåsar, stänkar.
- Lääke**, s. läkemedel, medicin; — -aineet, läkemedel, medicinalier; — -kirja, farmakopé; — -lista, -määräys, recept; — -paino, medicinalvigt; — -tiede, medicin (*vetenskap*); — -varasto, medicinalfond; — -kokeenke, farmaci, farmakologi.
- Lääkintä**, -ö, s. läkning, botning; — -lainoppi, medicinallagfarenhet; — -oppi, -taito, läkekonst, medicin (*vetenskap*); — -toimi, medicinalverket; — -toimen-ylihallitus, medicinal-överstyrelse; — -virasto, medicinalstaten l. -verket.
- Lääkitsee**, v. läker, botar.
- Lääkistyy**, k. **Lyykistyy**.
- Lääkittämätön**, a. oläklig, obotlig.

Lääkitty, v. blir botad l. läkt.
Lääkittä, v. låter läka l. kureras.
Lääkitys, s. läkande, läkning, botning; bot, läkedom, läkemedel, medicin; — **-aine**, läkemedel, medicinal; — **-tapa**, kurmetod, läkemetod; — **-tiede**, läkarevetenskap.
Lääkkeellinen, a. medicinsk.
Lääkäri, s. läkare; — **-kirja**, läkarebok; — **-kunta**, läkarekår; — **-n-katsastus**, läkarebesigtning; laillinen l. medikolegal besigtning; — **-ntodistus**, läkarebevis; — **-ntaito**, läkarekonst.
Lääkäroittsee, v. agerar läkare, idkar läkareyrket, doktorerar, medicinerar.
Lääkö, s. trens, snodd, gans.
Läämä, s. ymnig, flytande; som ej kan tåga; läämältä, rundligen, vidsträckt, flödande; — **-vesi**, flödvatten.
Lääni, s. län, guvernement; distrikt, kontrakt; — **-herra**, länsherre; — **-mies**, länsinnehafvare; — **-nhallitus**, länestyrelse; — **-nkamreeri**, landskamererare; — **-nkanalia**, landskanali; — **-nkirjuri**, länebokhållare; — **-nkonttoori**, läne- l. landskontor; **-nlääkäri**, provincialläkare; — **-nmaanmittari**, länelandtmätare; — **-nmaanviljelyneuvoja**, läneagronom; — **-nprovasti**, kontraktsprost; — **-nrahas-to**, landtränteri; — **-ntoimisto**, länenämnd; — **-nsihtööri**, landssekreterare; — **-n-vankihuone**, länehäkte; — **-oikeus**, länsrätt; — **-vala**, länsed.
Läänii, v. delar i län; fördelar län; ordnar. sysslar.
Lääniläinen, s. länsinnevänaire; länsinnehafvare.
Läänittäin, adv. länsvis, länevis, efter län l. distrikt.
Läänittä, v. låter dela i län, delar i län, förser l. begåfvar med län, bortgifver län l. förlänning, förlänar.
Läänitys, s. länsfördelning, förlänning; — **-kirja**, läns- l. förläningsbref; — **-laitos**, länsväsende; — **-mies**, länsinnehafvare; — **-vero**, länsafgift.
Läätti, s. svinstia.
Läättää, v. smockar, plåtsar; sveder.
Läättää, v. rifver, värker.
Läävä, s. fähus, färhus; — a. vidöppen.
Löihen, k. Lyö.
Lökistyy, v. försvagas, förfaller.
Löksähtää, v. dimper, dunkar.
Lököttää, v. går vårdalöst, fladdrar, slankar.

Lölli, -y, s. vekling, mes.
Lönkyttää, v. lunkar, skumpar.
Löntti, s. kluns, plump.
Lönttäre l. **löntäre**, s. klump, luns, funsa.
Löntystää, v. lunsar, hasar.
Löpertää, löpisee, v. pladdrar, jollar.
Löpö, a. slapp, lös, funsig; — s. pladdrare.
Löpöttää, -elee, v. pladdrar, sladdrar; fladdrar.
Lörppö, s. pratmakare, pladderhans, pladdrare, gaper.
Lörpöttää, -elee, v. pladdrar, sladdrar, pratar i väder, pjollar.
Lörpötys, s. sladder, pladder, löst prat, munväder, pjoller.
Lötisee, k. Lotisee.
Lötistyy, v. blir genomblöt, mjuknar; faller ihop, nedplattas.
Lötkeyy, v. svigtar, är slankig, rör sig smidigt.
Lötkä, k. Lotka.
Lötkänä, lötkö, v. vräkling, vekling, lätting.
Lötköttää, -elee, v. vräker sig; skumpar, lunkar; k. Lotkottaa.
Löttö l. **löttönen**, s. näfversko.
Lötöstää, v. hasar, rörs maktigt, slarfvar fram, slarfvar, fuskar.
Löydäntö, s. hittande, upphittande, fynd.
Löyhentää, -ittä, v. gör lösare l. slappare, slapper efter, firar, löser på.
Löyhii, k. Löyhyy.
Löyhistä, v. gör lös, luckrar; lossar.
Löyhittyy, v. blir lös, blir fjollig.
Löyhkä, s. stank; fiäkt.
Löyhkä, a. lös, fjollig; — **-mielinen**, -päinen, fjollig, småfänig, fjoskig.
Löyhkää, v. stinker; fiäktar, drar; fladdrar.
Löyhtyy, v. blir lös l. slapp.
Löyhy, s. lätt och lös bit, fladdrande stycke, flaga, flinga; paperin l., pappersrima; lumen l., snöflinga.
Löyhytin, s. vifta, solfjäder.
Löyhyttää, -elee, v. gör lös l. lösare l. slappare, slapper efter; låter fladdra; pustar l. fiäktar på, gör fiäktande l. pustande.
Löyhyy, v. fladdrar, flyger.
Löyhä, a. lös, slapp, eftergifven, flat; löslig; on löyhäessä, är l. ligger lös; — **-päinen**, fjollig, fänig, tassig; — **-mielinen**, fladdraktig; lättsinig.
Löyhähtää, v. fiäktar hastigt, fiäktar till

- flyger l. rusar upp, svingar l. svänger sig upp.
- Löyhämäinen**, a. ostadig, något lös, fjollig, småaktig.
- Löyhäyttää**, v. svänger l. svingar hastigt, svingar sig upp; har att fladdra l. fläkta.
- Löyhö**, s. fjosker, fjolla; löst l. fladdrande tillstånd.
- Löyly**, s. bad, imma, imbad; heittää löylyä, kastar bad; löylyn lyömä, småtassig, litet vriden; haavan löylyt, inflammation i såret; sai siellä hyvän löylyn, fick der en god bastonad; — **kylpy**, im- l. ångbad.
- Löylyttää**, v. ger bad, palvar med bad, basar, tuktar, ger en bastonad.
- Löysi**, s. termin, gång, resa; myllyl, qvarntur; lukul, läsetermin; monta löysiä, många gånger, flere resor.
- Löysyys**, s. löshet; lösdrifveri.
- Löysä**, a. lös, slapp; försvarslös; — s. lösdrifvare.
- Löysäläinen**, s. lösdrifvare, försvarslös person.
- Löysää**, v. löser på, firar, löser.
- Löytelijäs**, a. fyndig, hittig, uppfinningsrik.
- Löytty** = löydetty (sanasta Löytää).
- Löytykäinen** l. löytyläinen, s. hitte-gods, hittadt föremål.
- Löytyminen**, a. befintlighet, existens.
- Löytyvä**, -väinen, a. befintlig; som kan hittas l. pånnas.
- Löytyy**, v. blir funnen l. hittad, hittas, finnes; semmoisia l. sådana finnas; kirja löytyi, boken blef funnen.
- Löytäjä**, s. hittare, finnare, upphittare. upptäckare, pånnare.
- Löytäjäiset**, s. pl. hittarlön.
- Löytää**, v. hittar, finner, upphittar, på-finner, upptäcker.
- Löytö**, s. finnande, fynd, hitt, påfund, påhitt, upptäckt; — **-kalu**, hitte-gods; — **-lapsi**, hittebarn; — **-matka**, upp-täcktarens; — **-palkka**, hittarlön.

M.

Ma = Minä.

Maa, s. jord, land, mark, fält; on maassa, är i landet l. i jorden l. på marken; on maalla, är på landet, på land; on maan päällä, är på l. ofvan jorden, på marken; putoo maahan, faller till marken; panee maahan, lägger ner; jordar; nousee maalle, landstiger; lähtee maasta, begifver sig från landet (*riket*); hänellä on paljo maata, han har vidsträckt mark; talon maat, hemmets marker eller egor; menee mail-lensa, går sina färde; on näillä mailla l. näin main, finnes på dessa nejder, i dessa bygder; kulkee maitse l. maata myöten, färdas till lands l. landvägen; maalla ja merellä, till lands och sjös; makaa paljaalla maalla, ligger på bara marken; lyö maahan, elår till marken; maassa maan tapa, hvarje land har sin sed; maan herra, landets herre; sula maa, bar l. kälfrl mark.

Maa-ala, s. jordområde, fält; — **-ar-**

meija, landtarné; — **-elämä** l. **-elan-to**, landtlif; landtmannarörelse; — **-emä**, (*Kalev*) jordgrund; — **-haltija**, tomte; — **-hedelmä**, jordfrukt; — **-herra**, landshöfding, guvernör; ståt-hällare; — **-hovi**, landtgods; — **-hevillainen**, landtjunker; — **-ilma**, verid. k. Mailma; — **-jyvät**, jordränta (*i spannmål*); — **-kaari**, jordabalk; — **-kansa**, landtfolk; — **-kartano**, landtgods, landtgård l. -egendom; — **-kauppias**, landthandlande; — **-kaupunki**, uppstad; — **-kerros**, jordlager; — **-kirja**, jordebok; — **-kivi**, jordfast sten; — **-kreivi**, landtgreffe; — **-kunta**, landskap, provins, trakt, ort; — **-laji**, jordart; — **-laki**, landslag; hä-radersätt; — **-marsalkki**, landtmarskalk; — **-matka**, landväg; landtres; — **-mies**, landtman; — **-miehen-ta-vara**, landtmannavara; — **-moukka**, landtkrabba; — **-muurain**, åkerbär; — **-omaisuus**, jordegendom, jordagods; — **-osa**, jordlott; — **-pallo**, jordklot l. -glob; — **-pääpi**, landtprest; — **-pih-ka**, asfalt, jordbeck, bitumen; — **-seu-**

tu, landsbygd; — -sota, landtkrig; — -sälpä, fältspat; — -tie, landväg; — -tila, jordlägenhet l. -egendom; — -tilan-pito, landthushållning; — -vero, jordränta, grundskatt; — -vesi, insjö; — -voima, landtmakt; — -veden-kala, sötvattensfisk.

Maan-anti, jordprodukt l. -alster; — -n-asuja, lands- l. landtbo; äbo; — -n-elo, landtlefnad; — -nhaltija, jord-innehafvare; — -njako, jordskifte; — -n-herra, landsherre; — -n-isä, landsfader; — -njako-oikens, egodelnings-rätt; — -njäristys, jordbäfning; — -nkamreeri, landskamrer; — -nkans-
lia, landskansli; — -nkirjat, hemmans-handlingar; — -nkonttoori, landskon-tor; — -kulkeus, landsflykt, landstry-keri; — -nmainio, rikskunnig; — -nlaatu, -nlaji, jordmon; — -nmies, landsman; — -nmiehyys, landsman-skap; — -nmittari, landtmätare; — -nmittaus, landtmäteri, jordrefning; — -nnapa, jordpol; — -n-omistaja, jordegare; — -nnosto, landstorm; — -n-osa, verldadel; — -npako l. -npako-laisuus, landsflykt; — -npakolainen, landsflyktig; — -npallo, jordglob; — -npetos, landsförräderi; — -npiiri, jord-krets, verldsränd; — -päälinen, öf-verlands; — -nsaanti, jordafång; — -nselkä, landthöjd l. -rygg; — -nseu-
tu, landsort; — -nsihteeri, landssekre-terare; — -nsäädty, landtständer; — -ntalo, landtställe, landtgård; — -ntie, landsväg; — -ntiede, geografi, jord-beskrifning; — -ntieto, jordkänne-dom, geografi; — -ntuote, jordpro-
dukt; — -ntutkinto, jordransakning; — -nvesi, jordvatten; — -nviljelijä, landt- l. jordbrukare, landthushållare; — -nviljelys, jord- l. landtbruk; — -nviljelys-koulu, jordbruksskola; — -nviljelys-oppi, jordbrukslära, agri-kultur; — -nviljelys-seura, landt-brukssällskap; — -maahan-karkaus, infall, invasion; — -hanlaskiais-leh-mä, likstolsko; — -hanpanijaiset, begrafning, jordfästning; — -han-pano, jordfästning; — -hantuonti, import; — -llekäynti, landgång; — -llemenö, landgång; landning, land-stigning; — -llenousu l. -tulo, land-stigning.

Maadunnainen, a. fossil.

Maadunta, a. tillandning, uppland-ning.

Maaduttaa, v. låter bli jord, har att tillandas; gör unken.

Maahinen, s. hudutslag, skabb; vätte, småande.

Maalaa, v. målar.

Maalainen, a. landtbo, landtman; — -lais-elinkeino, landtmannaning; — -laiskunta, landtkommun.

Maalari, s. målare.

Maalaus, s. målning, måleri; — -tai-de, målarekonst, måleri.

Maali, -nki, s. målning, färg; — -kuva, målning.

Maali, s. mål; pääm., mål; ändamål.

Maalima, k. Mailma.

Maalinen, a. färgbesudlad.

Maaliskuu, s. Mars månad.

Maallikko, s. lekman.

Maallinen, a. jordisk, verldslig, profan, timlig; muuttaa maalliseksi (maallista), sekulariserar; maallismie-linen, verldsligt sinnad; maallis-säätyinen, lekmanna-, af verldsligt stånd; maallisvalta, sekularitet.

Maammo, s. (*Kalev.*) moder.

Maanantai, s. måndag.

Maanii, -ittelee, v. lockar.

Maanto, s. skum.

Maaran (-amen), s. hallon.

Maaria, nom. pr. Maria; ei maarin, ingalunda; kyllä maarin l. maa-rian, nog i sanning; — -nkala, flun-dra; — -päivä, Mariedag.

Maata, inf. sanasta **Maaka**.

Maataa, v. (*Kalev.*) krålar.

Maata-pano, s. gående till sängs l. hvila.

Maatiainen, a. lågväxt; inhemsk; — s. pyssling.

Maatuma, s. till- l. upplandning.

Maatuu, v. blir jord, upplandas, landar, tillandar; blir förlegad.

Madaltaa, v. gör låg l. grund.

Madaltuu, v. blir lägre l. grund.

Made (-teen), s. lake.

Madoton, a. maskfri.

Maha, s. buk, mage; — -laukku, mag-säck; — -paita l. -kesi, bukhinna; — -pakko, indigestion; kolik.

Mahakas, s. bukgig; hafvande.

Mahdikas, -llinen, a. mäktig, väldig; inflytelserik.

Mahdollinen, a. möjlig, rimlig; tillbörlig; värdig (*äuglig*); mahdollisim-man vähällä kustannuksella, med minsta möjliga kostnad; mahdollistapa lienee, det lär visst vara möjligt.

- Mahdollisesti**, adv. möjligtvis, möjligen.
- Mahdollisuus**, s. möjlighet; värdighet; mahdollisuuksia myöten, efter möjligheten, så vidt möjligt är.
- Mahdoton**, a. omöjlig, orimlig, ogörlig; ofantlig; ovärdig; tekee, puhuu mahdollittomia, gör, talar orimligheter; m. selittää, oförklarlig; m. unhottaa l. unhottumaan, oförgätlig; m. havaita, oförnimbar.
- Mahdottomasti**, adv. ofantligt; omöjligt.
- Mahdottomuus**, s. omöjlighet j. n. e.
- Mahea**, s. murken, boken.
- Mahentaa**, v. röter; gör förlagad.
- Mahtuu**, v. blir förlagad, unknar; rötes.
- Mahiuu**, -istuu, s. murknar.
- Mahla**, s. lake (i träd); bulnad.
- Mahlaa**, -ii, v. bildar l. får lake; tappar lake.
- Mahle**, s. lemning af sjukdom, efterkänning.
- Maho**, a. gall; ofruktbar; — -lehmä, gallko.
- Mahomettilainen**, s. mohammedan; — a. mohammedansk.
- Mahonki** s. mahogany.
- Mahtaa**, v. förmår; må, torde; m. niin olla, lär l. torde vara så, det lär så vara; hän mahtaa l. mahtanee olla vanha, han torde l. måtte vara gammal; hän mahtoi käydä täällä, han torde hafva varit här; mahdoit itse mennä, du skulle hafva gått sjelf; mahdettakoon vain varoa, må man bara akta sig; mahtaako l. mahtaneeko se käydä laatuun, männe l. mäntro det går an?; mahtaisit teko sen tehdä, skulle ni (kunna) göra det?
- Mahtava**, a. mäktig, förmående, väldig; stor på sig, myndig; m—t, de store, de väldige, de högmögende; mahtavampi, öfverlägsen.
- Mahti**, s. makt, förmåga, styrka; — -pöntinen, väldig; — -työ, storverk.
- Mahtuu**, v. rymmes, får rum; huoneesen m., rummet inrymmer; m. päähän, rymmes i huvudet; går på huvudet.
- Maidollinen**, a. mjölkegande, i mjölk varande (ko).
- Mailsa**, s. sällträ, käfting.
- Mailanen**, s. luzern.
- Mailma**, s. värld; koko m—n edessä l. aikana, inför hela världen; kaik-

kina m—n aikoina, i alla världens tider; oppinut l. oppineiden m., den lärde världen; isoisten l. ylhäisten m., den stora l. förmåna världen; m—n meno, världens gång; m—n tapaan, på världsligt vis, världsligt; m—n viisauks, världslig vishet; m—n asiat, världsliga ting; — -**avaruus**, verdensrymden; — -**historia**, verldshistorie; — -**nkappale**, verdens kropp; — -**nkaikkisuus**, verdensaltet; — -**nmainio**, verdensbekant, verdenskunnig; — -**nmeri**, verdenshaf, ocean; — -**noppi**, kosmografi; — -**nrakennus**, verdensbyggnad, verdenssystem; — -**ntieto**, kosmologi.

Mailmalainen, s. verdensborgare, kosmopolit; — a. kosmopolitisk.

Mailmallinen, a. världslig, verdens; kosmisk; mailmallishuvitukset, världsliga nöjen; m—lismielinen, världsligt sinnad.

Mailuva, s. blemma, qvissla, blånad, fläck.

Maimanen, s. småfisk, gli, bete.

Maine, s. rykte, fräjd; (gram.) predikat; hänestä on hyvä m., hän on hyvässä maineessa, han har godt rykte om sig, är väl beryktad; urotöiden m., ryktet om bedrifter; — -**todistus**, fräjdbevis; — -**työ**, storverk, idrott.

Maineellinen, a. traditionel; fräjdad.

Maineeton, a. oberyktad, oomtalad, namnlös.

Mainehikas, a. fräjdstor, fräjdad, berömd.

Maineinen, a. af fräjd l. rykte; hyvä m., med god fräjd, välberytad; paham., med dålig fräjd, illa beryktad; suurim., fräjdstor.

Mainen, enklit.; vastaava ruots. *aktig*; koiramainen, hundaktig, hundlik; sikam., svinaktig; akkam., käringaktig; lapsim., barnslig; laiskam., något lat; kultam., guldlik; munam., äggformig.

Mainii, k. **Mainitsee**.

Maininki, s. dyning, svallning.

Mainio, a. ryktbar, berömd, förträfflig.

Mainioitsee, -oittaa, v. gör ryktbar l. utmärkt; m. itseänsä, utmärker sig.

Mainiollinen, a. utmärkt, notabel.

Mainitsee, v. nämner, förmäler, omtalar; mainittava, värd att omtala, som bör nämnas, anmärkningsvärd, ryktbar, notabel; mainittu, nämnd, om-

- nämnd, bemäld, berörd, anförd; ensinm., den förstnämnde.
- Mainos**, s. predikat.
- Maire**, a. söt, ljuf; maireet sanat, söta, smilande ord.
- Maireellinen**, a. smickrande, smekande.
- Mairittelee**, v. smickrar, smilar, smeker.
- Maisema**, s. trakt, landskap.
- Maisin**, adv. landvägen, till lands.
- Maiskahtaa**, v. smackar till, smackar, klatschar.
- Maiskii**, -kuttaa, v. smackar.
- Maistaa**, v. smakar, smakar på.
- Maistajaiset**, s. pl. libation.
- Maistattaa**, v. låter smaka.
- Maistellee**, v. smakar (ofta) på, smuttar, pimplar.
- Maisti**, s. smak, smaksinne.
- Maistiaiset**, maistimet, s. pl. litet att smaka på, smakbit.
- Maistin** (-inen), s. smakorgan.
- Maisto**, s. smakning; smak (sinse).
- Maistuu**, v. smakar; är smaklig; m. hyvältä l. hyvälle, smakar bra; ruoka ei maistu minulle, maten smakar mig icke.
- Maistumaton**, a. osmaklig, oaptitlig.
- Maistuva**, a. smaklig.
- Maiti**, s. mjölke; — kala, lekfish, mjölkfish.
- Maitiainen**, s. smörblomma, lefontand.
- Maitilas**, s. grädde, fil.
- Maitinen**, a. mjölkig, med mjölke.
- Maito**, s. mjölk; nuori, hapan m., söt (färsk), sur mjölk; — heinä, mjölkstiel; — hormi, mjölkkanal; — pakkoinen, mjölkstinn; — putki l. -suoni, mjölkgång l. -åder; — suu, mjölkmun, föl på första året; — tilkka, mjölktrå l. -droppe; — vasikka, mjölk- l. dikalf, gödkalf; — maidonheruke, mjölkdrifvande medel; — maidonkarvainen, mjölkfärgad; — maidonkoetin, mjölkprofvare; — maidontapainen, mjölkartad; — maidontuoja, mjölkbud.
- Maitoinen**, a. mjölkig, af mjölk, mjölkstark; hyvämaitoinen, med god mjölk, välmjölkannde; huonom., med dålig l. svag mjölk, svagt l. dåligt mjölkande.
- Maittaa**, v. smakar, har matlust; ruoka m. miua, maten smakar mig, jag har matlust.
- Maittamaton**, a. oaptitlig, osmaklig.
- Maittava**, a. aptitlig, smaklig.
- Maitti**, s. matlust, aptit.
- Maittuu**, v. blir smaklig; får matlust.
- Maiva**, k. Maimanen; siklöja.
- Maivallee**, maivii, v. slår (i vattnet), plaskar, leker.
- Maja**, s. hydda, herberge, logis; pitää majaa, håller hus; muuttaa majaa, flyttar bo; — mestari, kvartermästare; — mies, en som bor i herberge, kvartergäst; — talo, kvarter, gästgifveri, värdehus; — nmuutto, boflyttning.
- Majallee**, v. logerar, har bostad l. kvarter.
- Majailu**, s. logering; — paikka, ståndkvarter.
- Majakas**, s. gäst, husgäst, gästvän; — a. gästvänlig.
- Majakka**, s. båk, fyr.
- Majalainen**, s. hyddinnevärdare; gästvän.
- Majallinen**, a. som har hydda l. herberge, herbergerad.
- Majanne**, -la, s. herberge, hotel.
- Majari**, s. gästvärd, gästgifvare.
- Majastuu**, -utuu, v. tager kvarter, tager in, nedsätter sig.
- Majantaa**, v. låter nedsätta sig, in-kvarterar; (kamer.) inrymmer.
- Majava**, s. bäfver; — nhausta, bäfvergåll.
- Majesteetti**, s. majestät; Keisarillinen M., Hans Kejsersliga Majestät; Teidän Majesteettinne, Eders Majestät.
- Majesteetillinen**, a. majestätisk.
- Majisteri**, s. magister; — -nviikkijäiset, magisterpromotion.
- Majistraatti**, s. magistrat.
- Majoittaa**, v. in-kvarterar, herbergerar.
- Majoittaja**, s. kvarterier.
- Majoitus**, s. in-kvartering; — mestari, kvartermästare; — sääntö, in-kvarterings-reglemente.
- Majokas**, s. hyresgäst.
- Majuri**, s. major.
- Makaa**, v. ligger, soffer, är belägen; m. piian, lägrar en mö.
- Makadamitsee**, v. makadamiserar.
- Makanen**, s. pasman (i härfa).
- Makasiini**, s. magasin; — -nhoitaja, magasinförvaltare.
- Makasiinoitsee**, v. magasinerar.
- Makauttaa**, k. Makuuttaa.
- Makautuu**, v. blir förlegad.
- Makea**, a. söt; m. kieli, hal tunga.
- Makeinen**; pl. makeiset, sötsaker, smak, klifs.
- Makens**, s. sötma, söthet.

Makiainen, s.; kiven m., bergsöta, sten-söta.

Makkara, s. korf; — **-suoli**, korfskinn.

Makkarus, s. korfmat, korfmjöl.

Makki, s. afträde, latrin.

Mako, -onen, s. mage, buk, vämb; löpe.

Maksa, s. lever; — **-nkarvainen**, leverfärgad.

Maksaa, v. betalar, ut- l. inbetalar, ersätter, erlägger; kostar; m. työn, betalar arbetet; ei se maksa vaivaa, det lönar ej mödan; mitä m., hvad kostar det? kyllä tämä sen m., nog blir det härmed ersatt.

Maksainen, a. leverfull.

Maksaja, s. betalare, betalningskyldig.

Maksamaton, a. obetald, oerlagd, ogulden; icke betalande, icke kostsam.

Maksattaa, v. har en att betala, låter utbetala.

Maksavainen, a. kostsam, förenad med kostnader.

Maksettava, part. a. som bör l. kan betalas, upplupen, förfallen; käy l. joutuu maksettavaksi, förfaller (till betalning); määrää maksettavaksi, utanordnar.

Maksettu, part. a. betald; frankerad.

Makso, -u, s. betalning, ersättning, utgift, afgift, utlaga; kunnan maksot, kommunala utskylder; velan maksu, betalning af skuld; — **-aika**, betalnings- l. förfallotid; — **-lista**, -todistus, reversal; — **-nlasku** l. **-pano**, debitering; — **-nmääräys**, utanordning.

Makсутon, a. fri från afgift, gratis, kostnadsfri.

-Maku, s. smak; — **-pala**, läckerbit.

Makuinen, -isa, a. smaklig; hyvänmakuinen, välsmakande.

Makuri, s. kub; — **-mitta**, kubikmätt.

Makuu, s. liggning, sofning; on makuulla, håller på att ligga l. sofva; — **-aika**, liggstid, liggdags; — **-paikka**, sofställe; — **-sija**, liggställe, lägerstad, hvilobädd; — **-vaatteet**, sängkläder.

Makuttaa, v. låter ligga; söfver; minua m., jag känner lust att ligga, jag är sömnig.

-Malja, s. skål; bägare; — **-linen**, en skål full.

Maljakko, a. vas.

Malka, s. takved, takbjelke, bjelke; m. silmässä, bjelken i ögat; — **-silta**, kafebro.

Malkain, -kuri, s. bjelkborr, grof svängborr, navfare.

Malkki, s. fat, bunke.

Malkoo, v. betäcker med takved, hugger takbjelkar.

Mallas, v. formar, modellerar; gestaltar sig.

Mallas (-ltaan), s. o. pl. maltaat, malt; panee l. tekee maltaita, mältrar, bereder malt; — **-huone**, mälthus, kölna; — **-juoma**, maltdricka.

Malli, s. modell, mall, mönster, form; mallin mukaan, efter modell l. mönster; — **-koulu**, mönsterakola, normalskola; — **-nieikkaaja**, modellskärare; — **-npiiirustus**, mönsterritning.

Mallitsee, v. modellerar.

Mallitseminen, -litus, s. modellering.

Mallo, s. rankstopning, halvsk.

Malmi, s. malm; — **-juoni**, -suoni, malmgång l. -åder; — **-kenttä**, malmfält; — **-kivi**, malmstuf; — **-louhos**, malm-brott; — **-n-aihe**, -njohto, malmanledning; — **-npitoinen**, malmhaltig; — **-npitävä**, malmförande; — **-pata**, malmgryta.

Malminen, a. af malm, malm-; malmfyndig, malmförande; runsasmalmi-nen, malmrik.

Malmisuus, s. malmhalt, malmfyndighet.

Malo, s. remna, öppning. *maltaa* pl. mal-

Maltainen, a. maltig; pl. maltais^{pl.}, mältning.

Maltikas, -linen, a. lugn, återhållsam. tålig, med besinning l. måtta (varande), moderat.

Maltiton, a. otålig, obetänt, utan besinning.

Maltsa, s.; — **-heinä**, fogelgräs.

Maltaa, v. beherskar sig, nänns, kan vänta; m. mielenä, beherskar sig. hejdar sig, besinnar l. resignerar sig; malta vähän, vänta litet, gif dig litet till tåls; malta malta, vänta vänta! en malta lyödä, jag nänns ej slä; maltatko odottaa, kan l. täl du vänta?

Malttamaton, a. obetänksam, otålig, besinningslös.

Malttamus, s. sjelfbeherskning, tålamos, måtta.

Malttavainen, a. besinnande sig, försigtig, resignerad.

Malttavaisuus, s. resignation, betänksamhet.

Maltteellinen, malttelijas, a. moderat.

- Maltti**, a. besinning, sjelfbeherakning, tålmod, hejd, reson.
- Mamma**, s. moder; spene.
- Mammii**, v. tuttar, sofver.
- Mammoittaa**, v. ameker, klemar.
- Mamma**, s. mamma.
- Mamselli**, s. mamsell.
- Mana**, s. underjordens herre, döden.
- Manaa**, v. förbannar, svär, besvärjer; förmanar; stämmer, instämmer (*till rätta*).
- Manala**, s. underjorden, orkus.
- Manalainen**, s. underjordens herre; gengångare, vålnad.
- Manalatar**, s. underjordens värdinna l. herskarinna.
- Manaus**, r. förbannelse, besvärjelse; förmaning; instämning.
- Manattaa**, -*auttaa*, v. låter instämna.
- Maneitillinen**, a. magnetisk.
- Maneititsee**, v. magnetiserar.
- Maneitti**, s. magnet; — *-voima*, magnetism.
- Mankeli**, s. mangel.
- Mankelotitsee**, v. manglar.
- Mankii**, v. krälar, kryper.
- Mankuu**, v. gnäller, tigger.
- Manna**, s. manna.
- Manner (-teren)**, s. fast mark, fastland; mannekunnan liitto, kontinental-system; — *-maa*, fasta landet, kontinenten.
- Mansetti**, s. manschett.
- Mansikka**, s. smultron; lapseet ovat mansikkassa, barnen äro på smultronplockning.
- Manteli**, s. mandel; kuori-m., krakmandel.
- Mantereinen**, -*ellinen*, a. hörande till fastland, kontinental.
- Manto**, -u, s. saft, must; splint, hvitved; skum, fradga (*på dryck*).
- Mantaali**, s. mantal; vanha l. vähentämätön m., oförmedlad mantal; uusi l. vähennetty m., förmedlad mantal; — *-kirja*, mantalslängd.
- Manteli**, s. mantel.
- Mantu**, a. (*torr*) jord, jordgrund; manun eukko, jordens l. underjordens beherskarinna; 2) skum.
- Manuu**, s. stämning, instämning.
- Manuuttaa**, v. instämmer, låter stämna.
- Marakatti**, s. markatta.
- Maratti**, s. madra.
- Mare**, k. Martio.
- Marhaimet**, s. pl. ridbetsel, kapson.
- Marhaminta**, s. grimma.
- Marja**, s. bär; mence marjaan l. marjalle, går på bärplockning; on marjoissa, ligger i bär, är sölad med bär; — *-hillo*, bärmos; — *-kuusi*, idegran; — *-maa*, bärskog, bärställe; — *-neste*, vesi, bärsaft; — *-nvarsi*, bärstjerk l. -ris.
- Marjainen**, a. bärrik; af bär; sölad med bär, bärig.
- Marjake**, marje, s. piller.
- Marjikko**, s. bärställe l. -skog.
- Markenee**, v. vissnar, förfaller, blir andfallen, dufnar.
- Markka**, s. mark; viisi markkaa Suomen rahaa, fem mark finckt mynt; — *-uraha*, markstykke.
- Markki**, s. (spel) mark.
- Markkiisi**, s. markis.
- Markkina**, s. j. markkinat, pl. marknad; lähtee markkinoille, far till marknad; — *-koju*, marknadsstånd; — *-mie*, marknadafarare, marknads-gäst; — *-paikka*, marknadsplate.
- Markkonki**, s. markgång.
- Marmattaa**, -*nuaa*, -*rittaa*, v. marrar, marrar på, brummar, gnäller, tigger enträget.
- Marmori**, s. marmor; — *-lohkare*, marmorblock; — *-paasi*, marmorskifva.
- Marmorinen**, a. af marmor.
- Marmoritsee**, -*oitsee*, v. marmorerar.
- Marras (-taan)**, a. bräcklig, förkrossad, sinande; — *-kesi*, ytterhnd; — *-kivi*, skör sten; — *-kuu*, November månad.
- Marrastuu**, -*rskenee*, v. skörnar, förtvinar, försinar.
- Marssi**, s. marsch; — *-johto* l. *-johdin*, marschruta.
- Marssii**, v. marcherar, tågar.
- Martio**, s. narf (*på läder*).
- Marto**, a. bräcklig; ofruktbar; hiusmarto, hårtot; — *-hamppu*, hanhampa; — *-lehmä*, galkko; — *-tamma*, ofruktamt sto.
- Marttyri**, marttira, s. martyr.
- Martuu**, v. sinar; trånar.
- Maru**, s. (*Kalev*) fett, ister.
- Maruna**, s. malört.
- Maruttaa**, -*elee*, v. lirkar, liamar, hycklar.
- Masentaa**, v. spåker, qväser, kufvar, förödmjukar, dämpar, krossar.
- Masentumaton**, a. okufvelig.
- Masentuu**, v. qväses, blir spåkt, krossas, blir medtagen, hejdas.
- Masiina**, s. maskin.
- Masinisti**, s. maskinist.

Maskeraati, s. maskerad.
Maskieraa, v. maskerar.
Maski, s. mask.
Masmalo, s. tunn hud; ljumske; röd-
 väpling.
Massi, s. pung.
Masto, s. mast; — **-hirsi**, masttimmer;
 — **-reikä**, mastfisk, -hål.
Mastollinen, a. bemastad.
Mastoton, a. omastad.
Mastottaa, v. bemastar, förmastar.
Masuuni, s. maenugn.
Mataa, v. kryper, krälar.
Matala, a. låg, lågrund, kortväxt, un-
 dersätsig; — s. grundt ställe, lågvat-
 ten; on matalalla, ligger l. står lågt
 l. i lågvatten; — **-kasvuinen**, af kort
 l. låg växt, kortväxt; — **-ääninen**,
 som har låg l. svag röst l. stämma,
 lågmält; lågstämmig, lågstämd.
Matalikko, s. bank, grund.
Mataloittaa, v. gör låg l. lägre, upp-
 grundar.
Mataloittuu, v. blir lägre l. låg l. grun-
 dare, uppgrundas.
Mataluus, s. låghet.
Matami, s. madam.
Matara, s. färggräs, färgmåra; jungfru
 Marie sänghalm.
Matelee, v. kryper, krälar.
Matelevainen, a. krypande, krälände;
 (fig.) krypande.
Matelija, matelijainen, s. krypdjur, kry-
 pare, amfible.
Matikka, s. lake.
Matka, s. resa, väg, vägestycke, vägf-
 stånd, afstånd; matkalla, under re-
 san, på vägen; on matkalla l. mat-
 kassa, är på resa; kahden virstan
 matkalla tuesta, inom ett afstånd af
 två verst härifrån; lähtee matkal-
 le l. matkaan, begifver sig åstad l.
 till väge; pitkin matkaa, hela vä-
 gen, fortfarande, altigenom; paljo-
 ko matkaa kirkolle on, huru lång
 väg l. huru långt afstånd är det till
 kyrkan? matkan päässä, vid målet
 af resan; på långt afstånd l. håll;
 mene matkaasi, gå din väg; saa
 l. saattaa matkaan, åstadkommer;
 asia on matkassa, saken är på väg;
 — **-eväs** l. **-muona**, res- l. vägkoet;
-kustannus, resekostnad; — **-kerto-
 mus**, resebeskrifning; — **-kirja**, res-
 pass, resebetyg; — **-kuorma**, forä;
 — **-mies**, resande, vandringsman; —
-salkku, resväska; — **-kunta**, -seu-

ra, resällskap; — **-raha**, res- l. färd-
 penningar; resestipendium; — **-vaat-
 teet**, reskläder.
Matkaa, v. reser.
Matkaantuu, -stuu, v. blir restrött; vän-
 jer sig vid resan.
Matkailee, v. reser, är på resor, reser
 hit och dit.
Matkailija, s. turist, passagerare, rese-
 när.
Matkainen, a. hörande till resa; pit-
 käm-, långväga.
Matkalainen, s. resande, passagerare,
 resekamrat.
Matkanen, s. utfart, utflygt.
Matkannut, part. a. berest, bevandrad.
Matkautuu, v. kommer på resa, kommer
 till vägs l. på väg.
Matkii, -kaisee, v. upprepar l. härmar
 (ens ord); kältar, idielar; matkia
 mahdoton, matkimaton, oeffter-
 härmlig.
Matkue, -uus, s. resällskap, karavan,
 tåg.
Matkustaa, -telee, v. reser, är på re-
 sor, reser ofta.
Matkustaja, -vainen, s. resande, pas-
 sagerare.
Matkustos, s. resande, resa; — **-ohje-
 sääntö** l. **-sääntö**, resereglemente.
Mato, s. (dim. matonen), mask; ma-
 donsienem, maskfrö; madonsyö-
 mä l. -purema, maskfrat, masketyng;
 madon syömä l. panema, mask-
 stungen, maskäten.
Matoinen, a. maskfull, maskig.
Matrassi, s. madrass.
Matruusi, s. matros. *matti*
Matto, s. matta; 2) mellantak, vind.
Matustaa, v. tuggar, mumsar, smackar.
Matukas, a. smaklig, smakfull.
Maukku, s. romhylea; päse.
Mauallinen, a. smaklig, smakfull, väl-
 smakande.
Mauri, s. Mor.
Maurilainen, a. morisk.
Mauriainen, s. (Kalev.) gräfsvin.
Mauruaa, -utta, v. morrar, jämrar sig.
 gnäller.
Maus (-ksen), -ste, s. krydda, krydd-
 medel; — **-kauppa**, kryddhandel.
Mauskii, mausuaa, v. smackar, smakar.
Maustaa, -stelee, v. kryddar, gör smak-
 lig.
Mauton (-ttoman), a. smaklös.
Me, pers. pron. pl. vi.
Mehestyy, v. blir saftig, vätskas.

Mehestää l. mehtää, v. framsipprar.
Mehevä, a. saftig, mustig, frodig; smaklig.
Mehiläinen, s. bi.
Mehiläis-emä, s. biens wise; — -shoitto, biskötsel; — -skides l. -pölhö, bistock; — -spesä, bikupa.
Mehu, s. must, saft; — -maa, fet jord, matjord, humus.
Mehuinen, -uisa, -ukas, a. mustig, saftig, fet (om jord).
Mehuton, a. utan must, saftlös.
Mehuu, v. är saftig l. mustig, växer frodigt.
Meikäläinen, s. en af de våra, från vår ort, en sådan som vi, vår vederlike.
Meinaa, v. menar, ämnar.
Meininki, s. mening, afsigt.
Meiskaa, v. larmar, bullrar.
Meisti, s. modell, mönster.
Mekanikko, -kus, m. mekaniker.
Mekanillinen, a. mekanisk.
Mekko, s. linnerock, mecka.
Mekuaa, -kastaa, v. talar högljudd, larmar, väsnas.
Mela, s. styrblad, styråre.
Melailee, -astelee, meloo, v. for l. skjuter med styrbladet, vrickar.
Melkein l. melkeittäin, adv. nästan, nära på, inemot, ungefär.
Melkeä l. melkoinen, a. ansenlig, betydlig, temmelig; lagom.
Melkeästi, melkoisesti, adv. betydligt, ansenligt, temmeligen.
Melku, s. storkåre; ovig person.
Melkuttaa, v. gumpar.
Mellastaa, v. huserar, ragassar, stojar, väsnas, dobblar.
Mellehtii, -ikoitsee, v. stökar, är l. löper bestyrsm, väsnas.
Mellottaa, k. Meltouttaa.
Melskaa, v. stojar, larmar.
Melske, a. oväsande, upplopp, tumult, larm, stoj.
Melskeinen, a. tumultuarisk.
Melto, s. smälta; mjukt tillstånd; — a. mjuk; m. rauta, mjukt, smidbart jern, osmunda- l. färskjern; m. teräs, garfstäl, osmundstäl.
Meltouttaa, v. gör mjuk och seg, färskar (jern).
Melu, s. oljud, stoj, sorl, larm.
Meluaa, v. för oljud, stojar, larmar, sorlar.
Menee, v. går, far, afreser, åtgår; m. kirkkoon, går l. far till kyrkan; m. jalkaisin, går till fots; m. he-

vosella, veneellä, far med häst, båt; hän meni jo eilen, han gick, for, afreste redan i går; m. tie kaupunkiin, det går en väg till staden; kannuun menee neljä korttelia, på en kanna gå fyra kvarter; m. paljo rahaa, det åtgår mycket penningar; henki m., lifvet förgår l. mistes; m. pahaksi, blir dålig l. illa; viinaan menevä, begifven på bränvin l. dryckenskap, fylsig; mennyt vuosi, förlidet år, det förgångna året; olkoon menneeksi, må l. får gå, kör för det; hevosen mentävä paikka, ett ställe der en häst kan gå l. rymmas; on sinne mentävä, jag måste gå l. fara dit; ylösmentävä, uppgång; mennessänsä, medan l. då han går l. gick, under framresan; mentyämme, sedan vi gått, efter afresan; menneenvuotinen, fjolårig.
Menehdys, v. vanmakt, tillstånd af svaghet, dufning.
Menehtymätön, a. oförgänglig.
Menehtyy, v. förgås, försvagas, aftynar, afdånar, blir vanmäktig.
Menekillinen, a. förytterlig, säljbar.
Menekki, s. åtgång, afsättning.
Meneminen, s. gående, farande; ei sinne ole menemistä, det bär sig icke l. man bör ej gå dit.
Menemätön, a. som icke gått l. farit, oafrest; viralta m., oafsetlig; kaupaksi m., oafhändelig, oföryttbar, o-säljbar.
Meneskelee, v. går småningom; beter sig; faller i vanmakt (ofta).
Menestys, s. framgång, fortkomst, trefnad, välfärd.
Menestyttää, v. har att lyckas, befordrar.
Menestyy, v. har framgång, lyckas, triffes; asia m., saken lyckas; lehmä m., kon triffes.
Menettelee, v. beter sig, förfar, bemöter, behandlar; m. pahoin jkun kanssa, bemöter l. behandlar någon illa, far illa med någon; kuinka hän siinä menetteli, huru förfor l. betedde han sig dervid.
Menettely, s. förfarande, beteende, bemötande, behandling; — -tapa, förfaringssätt, metod.
Menettyy, meneyy, k. Menehtyy.
Menettää, v. låter gå, låter fara, förgör, öder, slösar, mister, förlorar, för-

verkar; m. rahaa, förlösar pengar; m. aikaansa, förnöter l. öder sin tid; m. henkensä, mister l. förlorar lifvet; förverkar lifvet; m. itsensä l. henkensä, gör af med sig, förgör sig.

Menetyä, s. förgörning, förlösande, mistning; betsende, förfarande.

Meneys, s. gående tillstånd; henki oli meneyksissä, han var på sitt yttersta, lifvet höll på att slockna.

Menijä, s. den som går, ditfarare.

Menninkäinen, s.; pl. menninkäiset, små andeväsenden, spöken, smågubbar, vättar.

Meno, s. gång, gående, farande, åtgång, utgift; pl. menot, utgifter; upptåg; ceremonier; veneen m., båtens fart l. rörelse; rikkimeno, söndergående, söndergång; on menossa, är på väg att gå; menee menojaan, går sina färde l. sin väg; menee menoansa, går sin gång; fortsättes; yhteinen meno, med ens, i ett sammanhang, i en fortsättning; rahan m., penningeåtgång; kirkon m., guds-tjenst; ritual; pitää (pahaa) menoa, för (gement) öfvaende; -matka, framresa, ditfärd; -määrä, utgiftspost; -portti, ingångsport; -venttiili, ådpsventil. *meno*

Mera, s. märr.

Mereinen, -hinen, a. i hafvet varande, hafs-

Merellinen, a. till hafvet hörande, vid l. i hafvet belägen; — s. skäl l. säl, tran.

Meren-ajo l. -hylky, s. hafsvrak; — -nheitto-maa, marschland; — -nkulku, sjöfart, navigation; — -nkulkukoulu, navigationsskola; — -nkäynti, sjögång; — -nlahti, hafsvik; — -luoto, hafsklippa, hafso; — -nneito, hafsnymf; — -npinta, hafsbryn; — -nrannikko, hafskust; — -nruko, spanskrör; — -ntakainen, tranemarinak; — -nvaha, sjöskum.

Meri (-en), s. haf, sjö; söder l. syd (*etol. Suom.*), vest l. vester (*pohj. Suom.*); on merellä, lähtee merelle, är ute på, far ut på hafvet; on merillä, menee merille, är, far till sjös; meren partaalla l. laidassa, vid hafskanten l. hafsbandet; meritse, öfver hafvet, hafsvägen, sjöledes; — -ajo, hafs- l. sjövrak; — -härkä, -pekka, sjögast; — -häätä, sjönöd;

— -kaija, hafstrut; — -kala, hafs-fisk, saltvattensfisk; — -kapteeni, sjökaptén; — -kartta, l. -kortti, sjökort (*karta*); — -kaapunki, stapelstad, sjöstad; — -koskelo, storskra-ke; — -koulu, sjöskola, navigations-skola; — -kulku, nauttk; — -kululinen, nautisk; — -laina, bodmerilän; — -laki, sjölag; — -maa, kustland, skärgård; — -made, tånglake; — -matka, sjöresa, hafsväg; — -metso, skarv; — -mieä, sjöman; — -miehuone, sjömanshus; — -mieh-luettelo, sjömanerulla; — -oikeus, sjörätt; — -pekka, sjögast; — -rasti, sjömärke; — -rasva, tran; — -retki, sjötåg l. -expedition; — -rosvo, sjöröfvere; — -sika, gräsik; — -sika, delfin; marsvin; — -sota, sjökrig; — -sotamies, -sotilas, sjösoldat, marinsoldat, båtsman; — -sotavoima, krigsmakt till sjös, sjömakt; — -sotaväki, marin-trupper; — -tiiro, sjövala, fiektärna; — -toimi, sjöväsende, nautik; — -talikamari, sjötullkammare; — -tuuli, hafs- l. sjövind; eydvind; vestvind; — -vahinko, haveri, sjöskada; — -vahingon-laskija, dispasschör; — -vahingon-selitys, sjöförklaring; — -valtakunta l. -valtio, sjöstat, sjömakt; — -vasikka, manet; — -vesi, hafsvat-ten; — -viitta, sjöprick, remmare; — -voima, sjöstyrka, sjömakt; — -väestö, skökepage; — -väki, sjöfolk, sjötrupper.

Meriläinen, s. kustbo, öbo, skärgårdsbo.

Merinen, a. hafsrök, i hafvet varande l. belägen, sydlig; merisin, sjöledes.

Merkeli, s. mergel.

Merkikäs, a. markerad.

Merkkillinen, a. märkelig, märkvärdig, utmärkt.

Merkintö, s. utmärkning, betecknande, betydelse.

Merkitin, s. markör.

Merkitseä, v. betecknar, betyder; utmärker, antecknar, annoterar.

Merkittävä, a. som bör utmärkas, märkelig, anmärkningsvärd.

Merkittää, -tteleä, v. förser med märke l. märken, tecknar, prickar, utmärker, signalerar.

Merkitys, s. betydelse, bemärkelse; beteckning, anteckning; laeassa, ah-taassa m.-ssä, i vidsträckt, inskränkt betydelse.

Merkkaa, v. märker (*länne*).

- Merkkaus**, s. märkning; — **-läksi**, märkbläck.
- ↳ **Merkki**, s. tecken, märke, signal, prick; sen merkiksi l. merkiksi siitä; till tecken derpå; — **-kirja**, märkrulla; — **-kirjoitus**, chifferskrift; — **-kuva**, typ, prägel; — **-puhe**, tecken-språk; — **-päivä**, märkedag; — **-rauta**, stämpeljern, märkjern.
- Merkki**, v. utmärker, betecknar, stämp-lar.
- ↳ **Merta**, s. mjärde.
- Meruaa**, **-uttaa**, v. skirar (*fett*).
- Mesi** (**-den**), s. honing, mjöd; — **-käm-men**, honingstass (*karhun liikanimi*); — **-leipä**, honingskaka; — **-makea**, honingsöt; — **-mansikka**, **-marja**, Åkerbär; — **-ruoste**, honingsdag.
- Mesijä**, s. (*Kalev*) honingsätare.
- ↳ **Mesiäinen**, **-ttiäinen**, s. honingsbi.
- ↳ **Messinki**, s. messing; — **-jalka**, mes-singstake; — **-levy**, messingsplåt.
- ↳ **Messinkinen**, a. af messing, messings-.
- ↳ **Messu**, s. messa; — **-kasukka**, mess-hake; — **-puku** l. **-vaatteet**, mess-skud.
- ↳ **Messuaa**, v. messar.
- Mestaa**, v. halshugger, afrättar.
- Mestaaaja**, s. skarprättare.
- Mestari**, s. mästare; virtuos; — **-kirja**, mästerbref; — **-näyte**, mästerprof; — **-teos**, mästerstycke.
- Mestarillinen**, a. mästerlig.
- Mestaroitsee**, v. fabricerar; bemästrar.
- Mestaruus**, s. mästerskap.
- Mestaus**, s. halshuggning, afrättning; — **-mies**, mesterman; — **-paikka**, afrättesplate; — **-piilu**, bödelstola; — **-pölkky**, stupstock.
- ↳ **Metalli**, a. metall; — **-ntieto**, **-oppi**, me-tallurgi; — **-seos**, legering.
- Metallinen**, a. metallisk; af metall.
- Meteli**, s. buller, allarm, uppror.
- Metelöitsee**, v. larmar, är upprorisk.
- Mestermann**, s. mästerman, skarprät-tare.
- Metinen**, a. af honing, honingsrik, ho-ningsöt.
- Metri**, s. meter.
- Metsä** (*yhdistyksissä*), k. Metsä.
- Metsikkö**, s. skogsdunge, skogsbestånd; park.
- Metsistyy**, **-itty**, s. blir skogig l. skog-beväxt; förvildas.
- Metsistö**, s. skogspark, skogstrakt.
- ↳ **Metsä**, s. tjäder; — **-nsoidin**, tjäder-spel l. -lek.
- Metsola**, s. skogsgård; k. Tapiola.
- Metsolainen**, s. skogsrå.
- Metsä**, s. skog; on m-ssä, är i skog-en; on m-llä, är på jagt l. till skogs; yhtelsmetsä, skogsallmän-ning; — **-autio**, vildmark; — **-eläin**, vild- l. skogsdjur; — **-hallinto**, forts-förvaltning; — **-hallitus**, fortsetyrelse; — **-hanhi**, vildgås; — **-herra**, forst-mästare; — **-hiiri**, skogsmus l. -rätta; — **-hiisi**, skogsrå; — **-ihminen**, vil-de, vildman; — **-kana** l. **-riekko**, dal-ripa, snöripa; — **-kauris**, råbock; — **-koira**, jagthund, spårhund; — **-kul-ma**, **-kunta**, skogstrakt; — **-kyyh-ky**, skogsdufva; — **-maa**, skogsmark, skogstrakt; — **-mies**, jägare; — **-n-ajo**, skallgång; — **-n-anti**, vildbråd; skogsprodukt; — **-nhaaskuu**, skogs-åverkan l. sköfång; — **-nhoidon-neuvo-ja**, skogsinstruktör; — **-nhoito**, skogs-hushållning, forstmästeri; — **-nhoi-taja**, forstmästare; — **-nhoito-halli-tus**, forsetyrelse; — **-nhoito-opisto**, **-opisto**, forstintitut; — **-nhoito-vi-rasto**, forststaden; — **-njärjestys-op-pi**, skogstaxation; — **-nkäynti**, skytte, jagt; — **-nnahat**, vildhudar, pelsva-ror; — **-n-otus** l. **-riista**, vildbråd; — **-ntuote**, skogsprodukt, skogsalster; — **-nvarkaus** l. **-varastus**, skogs-tjufnad, skogsåverkan; — **-närhi**, laf-ekrika; — **-päälyismies**, forstuppey-ningsman; — **-sarka**, skogslott; — **-sika**, vildvin; — **-toimi**, skogs- l. foreträsandet; — **-vuohi**, råget, sten-get.
- ↳ **Metsällijä**, s. forstman.
- ↳ **Metsäinen**, a. skogig, skogbevåxt; skog-rik (*metsäkkä*).
- Metsällinen**, a. skogsegande, skogbä-rande, skogbevåxt; i skogen varande.
- Metsäläinen**, s. skogsbo, vilde.
- Metsälö**, s. skogstrakt.
- Metsäs**, s. tjäder (*hane*).
- Metsästys**, s. jagt, djurfång.
- Metsästää**, v. jagar, idkar jagt.
- Metsättyy**, v. blir i skogen; k. **Met-sitty**. *Metsästä = metsän?*
- Mi**, pron. hvad, hvilken.
- Mie** = minä.
- Miedottaa**, **-ntaa**, v. gör svagare, för-tunnar.
- Miehekäs**, a. manlig; karlaktig, karla-vulen; giftvuxen.
- Miehellinen**, a. som har man, gift, man-bar.

- Miehelä**, s. mannens hem.
- Miehenpuoli (-en)**, s. manesida; man-kön.
- Miehentapainen**, a. karlavulen.
- Miehestyy, -istyy**, v. blir man l. manlig, växer till man.
- Miehetön**, a. (*som är*) utan man, ogift.
- Miehevä**, a. manstark, karlig, käck.
- Miehimys**, s. folkiläken häst l. tjur.
- ✓ **Miehistää**, v. gör manhaftig, stålsätter.
- Miehistelee**, v. är karlig.[†]
- Miehinen**, a.; m. henki, mansperson.
- ✓ **Miehistö**, s. manskap.
- ✓ **Miehitää**, v. bemannar, besätter (*med manskap*); ordnar man för man; miehittäin, man för man; i förhållande till karlarne.
- Miehuisa, -uullinen**, s. manhaftig, hjeltemodig, modig.
- Miehuusta**, s. lifvet l. bälén på kläder.
- Miehuus**, s. mandom, mod, käckhet; miehunden ikä, mannaålder.
- Miehuuton**, a. omanlig.
- Miekkaillee**, v. smilar, småler.
- Miekkallinen**, a. svärdförsedd, svärdbrände.
- Miekkä**, s. svärd, värja; m—n ponsi l. kahva, svärdfäste; m—n terä, svärdsegg; m—n kärki, värjseps; m—n isku l. lyönti, svärdslag; m—n pisto, värjstygn; — mies, med svärd beväpnad man, svärdbärare, svärds-kämpe; — nauha, portepé; — ruoho, svärdsilja; — vyö, värjehäng, bantler.
- Miekkaillee**, v. fäktar l. kämpar med svärd l. värja, duellerar (*på värja*); fäktar.
- Miekkailija**, s. svärds-kämpe; fäktare.
- Miekkailu**, s. svärds-kamp, duell på värja; fäktnig.
- Miekkainen**, a.; pl. miekkaiset, svärds-kap, svärdslek; ovat miekkaisilla, de kämpa med svärd, duellera på värja.
- Miekkoinen**, a. lycklig man; käre broder; — a. lycklig.
- Miekoitsee, -oittaa**, v. utrustar med svärd, beväpnar.
- Mielala (Kalev)**, k. Mieliala.
- Mielas**, a. lysten, beredvillig.
- Mielehinen, -einen**, a. behaglig, omtyckt, önskad.
- **Mielellinen**, a. förståndig, klok; intellektuel, psykisk; villig, förnöjsam.
- Mielen-hairaus** l. -hämmennys, sinnes-rubbning l. förvirring; — -nheik-

- kous** l. -sairaus, sinnessjukdom, sinnessvaghet; — -njuoksu, tankegång l. -riktning; fantasi; — -nkiikko, inspiration; — -nkiinto, intresse; — -nlaatu, sinnelag, temperament, naturel; karakter; — -nlepo, levellin mieli, sinnesslugg; — -nliikunto, sinnesörelse; — -n malti, själensärvaro; — -nmuutos, sinnesförändring; — -n tila, sinnes- l. själstillstånd; — -nvoima, själsförmögenhet l. -kraft; — -n voima l. vakuus l. lujuus, sinnesstyrka, själsstyrka; — -n ylevyys l. jalous, själstorhet, själsadel.
- Mielettömyys**, s. fäkunnighet, vanvett, oförnuft, nonsens.
- Mielettömästi**, adv. oförnuftigt, utan eftertanke.
- Mieletön**, a. vanvettig, oförståndig, oförnuftig, oklok, fäkunnig, tanklös, osjällig.
- Mielevä**, a. förnuftig, klok, vettig, tankediger, själfull.
- Mieli (-en)**, s. sinne, själ, hog, lust, vett, förstånd; mening, åsigt; panee mieleensä, lägger på minnet; pidä mieleessäsi, haf i åtanke, kom i hog; tulee l. joutuu l. juolahtaa mieleen, faller in; erinras; mieleni tekee, minun tekee mieltä, jag har lust; luo l. kääntää mieleensä, vänder sin hog; noutaa l. noudattaa mieltä, gör till viljes, efterkommer önskan; tekee mieliksi l. mieltä myöten, gör till viljes l. efter önskan l. i lag; mielen mukaan, mieltä l. mieltänsä myöten, mielin määrin, efter behag, önskan, godtycke, godfinnande; on mielin kielin, är till lags, smickrar, liemar; on hyvällä mielellä l. hyvillä mielin, är vid godt lynne, på godt humör; sillä mielellä, siinä mieleessä, i den åsigt, med det syfte; vid det sinnelag; hän on mielissään, han är förnöjd; mielellänsä, gerna; mielellämmiin, hellre; mieliltä mielin, uppsåtligen, med sit; pahoittaa mielen, gör illtyckt, förtörnar; on paha mieleessä, har ondt i sinnet; rikkoo mielen, förtörnar; kansan mieli l. mielet, folkets sinne l. sinnen; ei ole mieltä (päässä) har ej vett l. förstånd; mieltä vastoin, vasten mieltä, tvärtemot önskan, emot

ens vilja; mielensä perästä, med all lust; efter önskan; sanoo l. lausu mielensä, yttrar l. uttalar sin åsigt l. tanke, yttrar sig; mikä sinun on mielesi asiasta, hvad är din tanke om saken? niissä sanoissa ei ole se mieli, dessa ord hafva ej den betydelse l. sådant innehåll; hänessä l. hänellä ei ole kauneuden mieltä l. mieltä kauniisen, han har icke sinne för det sköna; suuret, pienet mielet, stora, små själar; kääntää mielet, vänder l. omvänder sinnena l. sjä-larna; iloinen mielessään, glad i själen l. hogen; — **ala**, sinnesstämning, mening, tänkesätt; — **arvio**, godtycklig l. ungefärlig uppskattning; — **etu**, intresse; — **halu**, lystmäte, lust; intresse; — **haluton**, ointresserad; — **harras**, tillgifven; — **hartaus**, ifver, lidigt begär l. intresse; tillgifvenhet; — **hyvä**, nöje, fägnad, tillfredsställelse; — **johde**, hugskott, infall; — **karvaus**, grämelse, harm; — **kuvatus**, stus, inbillning, fantasi; — **lapsi**, önskebarn; — **lausse**, valspråk; — **luulo**, föreställning, förmodan; — **näkemys**, vision; — **paha**, olust, illtyckthet, obehag, miss-hag; — **pide** l. **pito**, tycke, åsigt, mening; — **puoli**, vansinnig, sinnesrubbad; — **ruoka**, lifrätt; — **suo-sio**, gunst, bevägenhet, välbehag, fägnad; — **tehtoinen**, lysten, hugad; efterlängtd; — **teko**, lust, längtan, lystmäte; — **tekoinen**, lysten; omtyckt; — **tietty**, hjertklämma; — **työ**, kärt arbete; — **valta**, godtycke, sjelfsväld; — **valtainen**, godtycklig; — **vieras**, kär gäst.

Mieli, v. önskar, vill, vill hafva, ämnar, tänker.

Mielinen, a.; heikkomielinen, sinnessvag, svagsint; — jalom; ädel, högsint; kevytm., lättsinnig; itsem., egenvillig, envis; pitkäm., långmodig; vakaam., lugn, trygg, fast, af lugn l. fast karakter; suoram., rättfram, öppen, okonstlad.

Mielinkielinen, a. inställsam.

Mielistelee, v. gör gunstig l. bevägen, ställer sig in, lissmar.

Mielistelevä, a. part. inställsam, lissmande, koketterande.

Mielistyttää, v. gör bevägen l. villig, lockar, intager.

Mielistyy, v. får behag för l. lust till, blir intagen, intages, hänföres.

Mielittelee, v. gör gunstig, öfvertalar, lissmar; önskar, fikar efter.

Mielle (-lteen), s. föreställning.

Miellyke (-kkeen), s. lockelsemedel, lockelse; förnöjelse, nöje, uppmuntran.

Miellyttää, v. intager, hänför, gör gunstig, lockar, lirkar.

Mielynyt, a. part. hängifven, intagen, förälskad.

Mieltyy, v. får lust för, intages, fångas, fattar tycke; instämmer.

Mieltää, v. tänker på, beinnar.

Mieluinen, -uissa, a. behaglig, angenäm; hugad, villig.

Mielukas, a. behaglig, nöjsam, kär.

Miemos, s.; on miemoksissa, är i vanmakt l. dvala, är domnad l. vanmäktig.

Miero, s. visst område; (*Kalev.*) verld; käy l. kiertää miero a l. mierolla, tigger l. stryker omkring; on mierolla, är på kringvandring l. tiggeri; joutuu mierolle l. mieron tielle, kommer till tiggerstafven; — **sauva**, tiggerstaf; — **nkiertäjä** l. **kulkija**, kringstrykare, landstrykare; — **nkäviä**, tiggare, bettlare.

Mierolee, v. går omkring, tigger, bettlar.

Mierolainen, s. tiggare, stafkarl, bettlare.

Mies (miehen), s. man; karl; person; miehen puoli, mankön; mannens sida (*af släkten*); menee miehelle, tager man; mieheen, miestä päälle, på l. per man, till mans; miehissä, manstarkt, med samlade krafter, i ett gelag l. följe; mies mieheltä, man för man, man efter man; miehestä mieheen, från man till man; hänessä ei ole miestä siihen, hän ei ole mies siihen l. sen mies, det är han ioke karl till l. man för; tulee miehinensä, kommer med sin man l. sina män; kolmeen mieheen, miestä kolme, kolmessa miehessä, tre man högt l. starkt; uskottu mies (*lagt.*), god man; miehen työ, manlig gerning; mansarbete.

Mies-eläjä. -henki, -ihminen, mansperson; — **hukka**, manspillan; — **kuitta**, mannamon, anseende till personen; — **kunta**, förening l. trupp af män, manskap, manipel; — **kuntainen**, manbar; — **luku**, antal af

- män l. karlar, hufvudtal; mieslu-
vulta, per capita; — **-muistiin**, i
mannaminne; — **-opettaja**, manlig
lärare; — **-piha**, mangård, gårdsplan;
— **-polvi**, mansålder, generation; —
-puoli, mankön; mansperson; — **-tap-
po**, mansdråp; — **-tuten**, mangrant;
af mannamon; — **-voipa**, manstark;
— **-väki**, manfolk.
- Miestyttää**, v. gör bevågen (*åt en man*),
besofver (*en kvinna*).
- Miestyy**, v. blir (*en man*) bevågen.
- Miestää**, v. gör med mankraft.
- Miete** (**-tteen**), **-mietelmä**, s. tanke, mening,
åstigt, plan, reflexion, sats.
- Mietelmä**, s. sentens, tänkespråk.
- Mietintö**, s. eftertanke, öfverläggning;
betänkande; — **-voima**, reflexions-
förmåga.
- Miettimä**, s. fundering, reflexion; upp-
finning, upptäckt; — **-aika**, betänke-
tid.
- Miettimätön**, a. obetänksam, obetänkt,
öfverlagd.
- Mieto**, a. lindrig, svag, ljum; m. olut,
svagt öl; hän on hyvin m. siinä
asiassa, han är mycket ljum l. ef-
terlåten i den saken.
- Miittää**, **-iskelee**, v. eftertänker, begrun-
dar, reflekterar, funderar, grubblar;
mietittävä, tänkvärd.
- Mihin**, adv. hvart; k. **Mikä**.
- Miflu**, s. kolmila, mila.
- Millumies**, **millustaja**, s. kolare.
- Miinu**, s. mina.
- Miinaua**, **-uilee**, **-uttaa**, v. minerar, för-
ser med minor.
- Miinuri**, s. minör.
- Mikin**, pron. hvad det vara må, hvarje.
- Miksi**, adv. hvarföre; k. **Mikä**.
- Mikä** (**minkä**), pron. int. j. relat. hvil-
ken, hvad som; hän tietää mi-
tä puhuu, han vet hvad han säger;
mikä mies, hvilken l. hvad för en
karl? millä tavalla l. tavoin, på
hvad sätt? mitä? mikä? mikä on,
mitäs pitää? hvad behagas, hvad
skall det vara? ei mitään, ingen-
ting; ei missäkään l. missään pai-
kassa, på intet ställe, ingenstädes;
ei ollut milläänkään l. millän-
säkään siitä, brydde sig icke alls
derom; mikä itkee, mikä nauraa,
den ena gråter, den andra skrattar;
mikä mitäkin, det ena ett, den
andra annat.
- Mikäli**, adv. såvidt, så mycket som, alt
eftersom, enligt hvad.
- Miljardi**, s. miljard.
- Miljoona**, s. miljon; — **-mies**, mil-
lionär.
- Millainen**, a. hurudan, af hvad slag l.
art.
- Milloin** l. **milloinka**, adv. när; m. --
m. än, -- än; mitä milloinkin, än
ett, än annat; ei milloinkaan, al-
drig, icke någonsin.
- Millä**, adv. hvarmed; k. **Mikä**.
- Milt'ei**, adv. föga fattas att, nära på.
- Mimmainen**, a. hurudan.
- Mineraali**, s. mineral.
- Mineraalinen**, a. mineralisk.
- Ministeri**, s. minister; — **-kunta**, mi-
nister, ministerium.
- Ministerillinen**, a. ministeriel.
- Ministeristö**, s. ministér.
- Miniä**, s. svärdotter.
- Minkäläinen** l. **-lastainen**, a. af hvil-
ken art l. beskaffenhet, huru beska-
fad, hvad slags.
- Minkätähden**, **mintähden**, adv. hvar-
före.
- Minne**, **minnekä**, adv. hvart, hvarthän.
- Minttu**, s. mynta.
- Minuutti**, s. minut.
- Minä** (**minun**), pron. pers. jag.
- Missä**, adv. hvar, hvarest; ei missä-
kään (**missään**), ingenstädes; k.
Mikä.
- Mistä**, adv. hvarifrån; ei mistään, in-
genstädesifrån; k. **Mikä**.
- Mitalji**, s. medalj.
- Mitalinen**, a. mätbar; — s. ett mått
fullt.
- Mitan-päällinen**, a. öfvermålig, öfver-
mätlig; — s. öfvermål; — **-ntäyttämä-
tön**, undermålig; — **-ntäyttävä**, mål-
fyllig, fullvigtig; — **-nvajsaus**, un-
dermål.
- Mitanto**, s. mätning; — **-oppi**, geo-
metri.
- Miten**, **mitenkä**, adv. huru, huruledes,
hurulunda.
- Mitta**, s. mått, mål, skala; miehen m.,
en mans längd; mitantäyttävä, mål-
fyllig; astiamitta, vätvaramått; mål;
painomitta, vikt; siinä on mit-
taa, det har längd; vuoden mit-
taan, under årets lopp l. längd; —
-astia, målkärl; — **-kirje**, mätebref;
— **-malli**, likare; — **-mies**, mätare;
— **-puu**, **-määrä**, måttstock, mät-

stång; — -tynnyrinala, geometriskt tunnland.

Mittaa, -tailee, -telee, v. mäter, refer; afväger, beräknar; mitata mahdoton, omätbar, omätlig.

Mittaaaja l. mittari, s. mätare.

Mittainen, a. af ett visst mått; kynnärkn m., alnsång.

Mittanscellinen, a. mätning beträffande, geometrisk.

Mittaus, s. mätning, refning; afvägning; — -oppi, geometri; — -opillinen, geometrisk.

Mittauttaa, v. låter mäta.

Mittava, a. långsträckt, lång, reslig.

Mittavuus, s. långsträckthet; dimension.

Mittelö, s. mätning; miekan m., svärds-kamp, envig.

Mittumaari, s. midsommar.

Mittyinen, a. (*Kalev.*) hurudan.

Mitätön, a. utan värde, betydelselös, obetydlig, ogild, grundlös, oduglig, ringa.

Moillainen, s. morot; lång rofva.

Moinen, a. sådan, likadan, like, make; sen-moinen, min-moinen, kum-moinen, k. Semmoinen, Mimmoinen, Kummoinen.

Moisio, s. nyåker; nybygge; villa; herrgård, farm.

Moiskahtaa, v. klatschar, dunsar.

Moite (-teen), s. klander, tadel, anmärkning; moitteen-alainen, moitteellinen, klandervärd, tadelvärd.

Moitttava, a. tadelvärd, förkastelig.

Moitteeton, a. tadelfri, oklanderlig, utan anmärkning, oförvitlig.

Moittelijas, -ivainen, a. klandrande, tadelsluk.

Moittii, v. klandrar, tadar, lastar, qväljer (*dom*); moittimatta, klanderfritt, opåtaldt, utan anmärkning.

Moittimaton, a. oklandrad, oklanderlig, oförvitlig; icke tadlande.

Mojahntaa, v. smäller l. dånar till.

Mojottaa, v. värker, smärtar; vråkes.

Mokoma, a. sådan, sådan der, ansenlig, utmärkt, förträfflig; oduglig; sen m., dess like, en sådan; kaiken mokomin, för all del; mene m., gå din slyngel; m. mäki, ansenlig backe; mokomakin, kantänka en sådan.

Molemmat, a. bägge, båda; molemmiin, bägge tillsammans; molemmiin puoliin, på bägge sidor, ömsesidigt; molemmiin puolinen, ömsesidigt.

Molisee, v. sorlar, mumlar.

Molottaa, v. skräflar, mumlar.

Monellinen, k. Monenlainen.

Monenkaltainen, mångahanda, många slag; — -nkarvainen, mångfärgad; — -nkertainen, mångdubbel, fjerfaldig; — -nlaatuinen, af mångahanda beskaffenhet, fjerahanda; — -nlainen, mångahanda, af många slag; — -n-moinen, mångahanda, mycket; — -muotoinen, mångformig, af mångahanda utseende; — -nyuotinen, mångårig.

Mones; kuinka m., huru mångte, hvilken i ordningen.

Monesti, adv. många gånger, ofta.

Mongertaa, v. talar oredigt l. felaktigt, solkar.

Moni (-en), a. mången, många; m. (mie) tekee niin, mången (person) gör så; monta miestä tulee, många komma; monta kertaa, många gånger; monessa paikassa, på många ställen; hänellä on monta töitä, han har mångahanda arbeten; monin kerroin, fjerfaldiga gånger, mångdubbel; — -avioisuus, månggifte, polygami; — -jumalainen, polyteist; — -jumalallinen, polyteistisk; — -jumaluus, polyteism, mångguderi; — -kielinen, polyglott; mångspråkig; — -kantainen, mångtydig; — -kulmio, månghörning; — -luku, fjerstal; — -lukuinen, fjerotalig, talrik; — -merkkityksellinen, mångtydig; — -mielinen, nyckfull, ombytlig; — -mutkainen, med många bugter; sammansatt, invecklad, komplicerad; — -peräinen, sammansatt; — -puolinen, sammansatt; (*fig.*) mångsidig; — -päinen, månghöfdad; — -sivuinen, mångsidig; — -sivukas, polygon; — -särmikäs, polyeder; — -taidollinen, polyteknisk; — -tavuinen, fjerstafvig; — -tieteilijä, polyhistor; — -tietoinen, mångkunnig; — -valta l. -valtaisuus, mångvälde, polykrati; — -vuotias l. -vuotinen, mångårig, fjerårig; — -värinen, mångfärgad; — -yämärtäinen, mångtydig; — -ääninen, fjer- l. mångstämmig.

Monialla, adv. på flere håll; — -lle, åt flere håll l. sidor; — -lta, från många håll.

Monias, s. någon, en; pl. några, åttakiliga; — -sti, adv. en (*någon*) gång.

Monikko, s. fjerstal, pluralis.

Moninainen, -ituinen, a. mång- l. fier-faldig, mångdubbel, mångahanda.
Moninaisuus, monisuus, a. mångfald, mångfaldighet.
Monistaa, -telee, v. mångdubblar, mångfaldigar, multiplicerar, upprepar.
Monkki, s. trut, gap.
Morajuuri (-en), s. palsternacka.
Morakka, s. stäm.
Morina y. m., k. **Murina**.
Morkkaa, v. tadlar, klandrar, nedsätter.
Morrinkainen, s. surrande insekt; murmeldjur (?).
Morsian (-amen), s. brud, fästmo, fästevinna.
Morsius, s. brudstånd; — -lahja, brudgåva; — -pari, brudapar; — -pilka, brudtärna; — -tuoli, brudstol.
Morski, s. murka.
Mortteli, s. mortel.
Moska, s. röra, mischmasch.
Mosuaa, v. mumsar.
Mouhea, a. lucker, mör, lös.
Mouheet, s. pl. fiakynge.
Moukari, s. slägga, makare.
Mukka, s. tölp, lekman; maan m., landtkrabba, bondtupp.
Moukki, s. beta, alunlag.
Moukkii, v. betar (*skinn*).
Mua = minua.
Muassa, k. sanaa **Muka**.
Muata, k. **Mukaa**.
Muha, -eva, a. lucker, fet.
Muhentaa, v. stufvar; luckrar.
Muhkura, s. knöl, bulnad.
Muhkea, a. ståtlig, prydlig, präktig; fyllig, frodig.
Muhkeilee, v. ståtar, stoltserar, bröstar sig.
Muhoilee, -ottelee, v. myser, småler; pöser.
Muhvi, s. muff.
Muihe, s. etter, ormgift.
Muija, s. gumma.
Muikailee, v. vrider på kroppen l. mun, slänger sig.
Muika, a. syrlig, amper, kärf, motbjudande.
Muikistaa, -telee (suuta), v. vrider på munnen, gör sura miner.
Muikkaa, k. **Muiskaa**.
Muikku, s. mujka, siklöja.
Muikulainen, a. afångt rund, oval.
Muikuu, v. (*Kalev*) går uppenbart, tågar stolt.
Muin, adv. fordom; m. — m., dels — dels, än — än.

Muinainen, a. forndom varande, forne, antik, forntidens; — **muinais-aika**, forntid, fornålder, antiken; — -sjäänös, fornlemning; — -skalu, fornsak, antiqvitet; — -smaisto, fornminne; — -smaisto-yhteys, fornminnesförening; — -seatu, -tarina, fornsaga, -sagen, tradition; — -stutkija, fornforskare.

Muinaisuus, s. forntid, antik.

Muine, -elma, s. fornsak, fornlemning; antiqvitet; muineentutkija, fornforskare; muinetieto, fornkunskap; muineiskauppa, antiqvarisk handel, handel med antiqviteter.

Muinen l. **muinoin**, adv. fordom, fordomtima, fordomdags.

Muiskaa, v. (suuta). smäller l. ger en kyss.

Muiskaus l. **muisku**, s. kyss, smållykys.

Muistaa, v. minnes, kommer i hog, erinrar sig; muista minua, tänk på mig, haf mig i åtanke; minun muistaakseni, så vidt jag minnes.

Muistamaton, a. glömsk, minneslös, minnesslö, tanklös.

Muistavainen, a. minnesgod.

Muistele, v. påminner sig, erinrar sig, drar sig till minnes; vähän muistelen, jag vill påminna mig; äls itä enää muistele, tänk ej mera derpå.

Muistelma, -elo, s. minne, hogkomst, erinring; matkam., reseminne l. memoir.

Muistettava, a. part. minnesvärd, notabel, oförgätlig.

Muisti, s. minne (*minnet*), erinring; — -kirja, minnesbok; — -taito, minneskonst, mnemonik; — -tieto l. -oppi, minneskunskap l. -vetande.

Muistillinen, a. med minne försedd, minnesgod.

Muistin (-imen), a. nota, notabene, minnesmärke.

Muistinen, a.; hyvämuistinen l. tarkkam., minnesgod, med godt l. skert minne; huonom., minnesvag, minnesslö, med dåligt minne.

Muisto, s. minne; pane muistoon, lägg på minnet; monta muistoa, många minnen; muistoksi, till ett minne; teidän muistoanne, eder skål; matkam., reseminne; — -juhla, minnesfest; — -kertomus, minnesteckning; — -kirja, minnesbok, anteckningsbok; — -kirjoitukset, me-

moitret; — **-lahja**, svenir; — **-marja**, minnesbeta; — **-merkillinen**, monumental; — **-merkki**, minnesmärke, monument; — **-patsas**, minnesvärd; — **-raha**, skådepenning, minnesmedalj; — **-runo**, minnesqväde; — **-taifö**, minneskunskap; mnemonik; — **-toonpano**, anteckning, memoir.

Muistoinen, k. **Muistinen**; ylimuistoinen, urminnes.

Muistollinen, a. minnesvärd; traditionel.

Muistos, s. nota.

Muistuke, s. memorial.

Muistuttaa, a. påminner, erinrar, anmärker; hän muistutti minulle sitä asiaa, han erinrade mig derom; hän muistutti minua siitä, han gjorde mig en anmärkning l. anmärkte för mig derom.

Muistutus, s. erinran, påminnelse, anmärkning.

Muistuu, v. erinras, faller i minnet, kommer i åtanke l. tankarna; m. mieleen, faller i minnet, ihogkommes.

Mujakka, k. **Muikoa**.

Muje, k. **Mouhe** j. **Muikka**.

Muju, s. grus, grums; orngift, ormeter; (skarp) vätska.

Mujuinen, a. grusig; etterfull.

Muka, adv. nämligen; kantänka; niin m. sanottiin, så sades det nämligen; he olivat m. käskeneet, de hade nämligen l. mente de befalt; hän on m. olevinaan, han låtsar kantänka vara något.

Muka, s. närhet, likhet; kalut ovat mukana l. muassa, sakerna äro med; pane ruokaa mukaan, sätt mat med; lain mukaan, enligt lagen; mielen mukaan, efter önskan; Lönnrotin m., enligt l. efter L.; sen mukaan kuin, alt efter som; kyllä se menee mukiin, nog går det med, nog låter det göra sig, det afföper efter önskan; — **-selitys**, paraf.

Mukas, **-silee**, v. efterbildar, imiterar; formar; mukailamalla, genom omskrifning.

Mukaelma, a. imitation.

Mukahtaa, v. svarar hastigt; knystar, muckar.

Mukailmaton, **mukaila mabdoton**, a. oetterhärmlig; oetterbildad.

Mukaien, a. passlig, enligt öfverensstämmande; mielen m., enligt l. öfverensstämmande med tycket l. önskan;

asian m., enligt med förhållandet, behörig; tarpeen m., ändamålenlig, behörig; tavan m., öfverensstämmande med bruket; tappi on reiän m., tappen är passlig till hållet.

Mukaisesti, adv. enligt, i öfverensstämmelse; asetusten m., i enlighet l. öfverensstämmelse med författningarna.

Mukaisuus, s. enlighet j. n. e.

Mukuma, k. **Mokoma**.

Mukaus, s. efterbildning l. -göring; leuteration.

Mukauttaa, v. lämpar efter, jemkar, tillämpar på något; leutererar; har någon att ge efter, blidkar.

Mukautus, s. leuteration y. m.

Mukautuu l. **-aantuu**, v. fogar sig efter, eftergifver, går in på, blir blidkad, jemkar sig.

Mukautuva, **-vainen**, a. eftergifvande, foglig.

Mukava, a. beqväm, läglig, lämplig.

Mukeltaa, v. mumsar, muggar; k. **Sukeltaa**.

Mukittaa, **-kiloitsee**, **-ksuttaa**, v. bultar, tufflar, dunkar på.

Mukka, s. mocka.

Muksahtaa, v. dimper ned, faller med dån l. stöt.

Mukula, s. knöl; lapsi m., barnkläpp; — **-kivi**, klappersten.

Mulahtaa, v. plaskar l. plumpsar till.

Mulina, s. porl, forsanse, plask.

Mulisee, v. porlar, plaskar, forsar.

Mulistaa, **-stelee**, v. plaskar om, vältrar.

Muljahtaa, v. slintar igenom l. ned, faller öfverända.

Muljauttaa, **-jottaa**, v. vänder l. rullar hastigt omkring; m. silmiänsä, rullar l. vrider sina ögon.

Mulkkaa, **-kailee**, v. kastar om hvarannat, vänder upp och ned, rubbar, förvrider, omhvälfver.

Mulkkaus, s. rubbning, omkastning, omhvälfning, kupp.

Mulkkautuu, v. blir omkastad l. rubbad, omhvälfves.

Mulku, s.; pl. mulkut, testiklar, pungar; suolimulku, bräck.

Mulkolle, v. glor, blänger.

Mulko-silmä l. **-silmäinen**, a. med utstående ögon, glosögd.

Mullahtaa, k. **Mulkkautuu**.

Mullaton, a. utan mull, mullfri.

Mulleroitsee, k. **Mylleröitsee**. *mulleruis*

Mulli l. **mullikka**, s. ungnöt, stut, qvi-

ga; sinä m., du ditt nöt l. din stöfvel; — **-varsa**, årgammalt föl.

Mullikko, s. mullhög, jordhög.

Mullin (-timen), s. mullfösa.

Mullin mallin, adv. huller om buller, om hvartannat, upp och ned.

Mullistaa, -telee, v. omkastar, omhvälfver, omstörtar, vänder upp och ned.

Mullistus, s. omhvälfning, omstörtning, revolution.

Mullittaa, v. myllar, betäcker l. förser med mull, kupar.

Mullo (lohen m.), s. laxöring, forell.

Mullos, s. mullsamling, mullager, kupa; mullbänk, trossbotten; upplöjd åker.

Mullostaa, -telee, v. bökar; myllar, kupar.

Mulperipuu, s. mullbärsträd.

Multa, s. mull, mylla, jord; suomulta, kärmylla; ruokam., matjord; savim., lermylla, lerjord; luo multaa, uppkastar mull l. jord; on mullassa, är i mullen; är mullig (*sotad med mull*); mullan maku, jordsmak; multaa tekevä l. mullantekevä aine, mullbildande ämne; mullantapainen, jordartad; mullansekainen, -pitoinen, jord-l. mullblandad, mullhaltig; — **-kalkki**, bleke; — **-kerros**, jordlager; — **-laji**, jordart; — **-maa**, mylljord; — **-maja**, jordhydda; — **-penkki**, mullbänk; — **-pohdin**, mullskopa; — **-pääsky**, strandsvala; — **-sieni**, tryffel; — **-varustus**, jordverk.

Multaa, v. nedmyllar, betäcker med mull, inmyllar.

Multainen, a. af mull, mullrik, mullig, myllig.

Multava, a. mullstark, myllig.

Multain (-imen), s. golfvase; plogfjöl, mullfösa.

Multi-aura, s. myll-, kup-, drillplog; — **-hirsii**, golfvase, trossbotten; — **-äes**, myllharf, -kam.

Multii, v. myllar, uppkastar mull, kupar.

Multimus, s. mullbänk.

Multuri, s. myllplog; mullfösa, myllkam.

Mumisee, v. mumlar.

Mummo, s. mormor, farmor.

Muna, s. ägg; tekee l. munii munia, lägger l. värper ägg; munan ruska l. ruskuainen, äggögula; munan valko l. valkeainen, äggghvita; kana on munassa, hönan är äggstinn; silmän m. l. mununen, ögonglob; ögonsten; — **-kakku**, äggkaka, ma-

räng; — **-piiraa**, omelette; — **-kokkeli** l. **-pöperö**, äggörö; — **-pyöreä**, ägggrund; — **-sarja**, äggstock.

Munainen, a. af ägg, äggrik.

Munamainen, a. ägglik, äggformig, oval.

Munas l. **munaskuu**, s. njure.

Munasto, s. äggsamling.

Munii, v. värper, lägger ägg, häckar.

Munittaa, v. har l. förmar att värpa, låter värpa l. häcka, äggar.

Munitus, s. lockande att värpa, äggning; — **-muna**, lockägg.

Munkisto, s. munkorden.

Munkki, a. munk; — **-kunta**, munkorden.

Muntykki, s. munstycke.

Muode (-teen), s. format.

Muodikas, a. modern, efter modet.

Muodokas, a. vacker, nätt.

Muodollinen, a. formal, formel; temmelig.

Muodonne (-nteen), a. formel.

Muodostamaton, a. oformad.

Muodostaa, -telee, v. formar, danar, bildar, gestaltar, formulerar; modifierar.

Muodostuma, s. (*geol. y. m.*) formation.

Muodostumaton, a. utbildad, utvecklad.

Muodostus, -telu, s. gestaltning, formning, formation, formulering.

Muodostuu, s. gestaltar sig, formas, danas, utvecklar sig.

Muodoton, a. formlös, oformlig, ofasonlig, amorf (*kem.*).

Muokkaa, v. bearbetar, bereder; uppmjukar, brukar; m. maata, bereder l. bearbetar jorden; m. nahkoja, bereder l. betar skinn; m. itseänsä, putsar sig.

Muokkauttaa, v. låter bereda l. behandla.

Muona, s. kost, traktamente, proviant, stat (*i viktualier*), sytning; on muonalla, åtnjuter sytning; — **-kauppi**, marketentare; — **-mies**, statkarl l. -dräng; — **-raha**, kostpenningar, traktamente; — **-vaari** l. **-muori**, sytningehjon.

Muonittaa, v. provianterar; förser med sytning.

Muori, s. mor, gammelmor.

Muoti, s. mode; — **-aviisi**, modejournal; — **-ompelija**, modist.

Muotinen, a.; nusim., nymodig.

Muoto, s. form, utseende, gestalt, sätt; kaunis m., vackert utseende, skön form; kasvojen m., ansigtsdrag, uti

seende; monella muotoa l. muodolla, på många sätt; samalla muotoa, sammalunda, på samma sätt; niin muodoin, således, sålunda; kaikella muotoa, för all del; emillään muotoa, för ingen del, ingalunda; muodoksi l. muodon vuoksi, för akens skull, för formens skull, pro forma; muodon mukainen, formenlig; muodon-vaihos, -muutos, metamorfos; — -kuva, porträtt; — -oppi, formlära; — -peräinen, formlig; — -suhteinen, formel; — -tapa, formalitet; — -virhe, formfel.

Muotoilee, v. gestaltar, formar, modellerar.

Muotoinen, s. af något utseende; isän m., af faderns utseende, lik fadern; kauniin m., vacker till utseendet, af skön form l. gestalt; lehden m., bladformig; pöydän m., liknande ett bord; vasten m., formstridig; monen m., af mångahanda form.

Muotonee, -toutuu, v. får utseende, dans, gestaltar sig.

Muotti, s. gjutform, form.

Mura, s. grus, grusig dy, grums.

Murahtaa, v. morrar l. puttrar till.

Murajaa, k. **Murisee**.

Murakka, murea, a. mör, skör.

Muratti, s. murgröna.

Murenee, -ntuu, v. smulas, krossas, går l. faller i bitar, förvittrar.

Murentaa, v. krossar, smular, sönder-smular, bokar (*malm*).

Murha, s. mord; — -himo, mordbegär; — -himoinen, mordgirig; — -mieli, mordlust; — -mielinen, mordlysten; — -mies, mördare; — -nainen, mörderska; — -pelto, mordbrand; — -työ, mordgerning.

Murhaa, v. mördar.

Murhakas, -allinen, a. mordisk.

Murhe, s. bekymmer, sorg, omsorg; pitää murhetta l. murheen, har l. bär omsorg; on murheissansa, är bekymrad l. sorgsen; hänellä on monta murhetta, han har många bekymmer; — -laulu, sorgesång; — — -mielinen, sorgbunden; — -näytelmä, sorgspel, tragedi; — -vaatteet, sorgkläder; — -enlaakso, jämmerdal; — -enpito, omsorg.

Murheellinen, a. sorgsen, bekymrad, bedröfvad.

Murheeton, a. sorglös, obekymrad.

Murhehduttaa, v. gör sorgsen, bedröfvar.

Murhehtii, v. sörjer, är bekymrad, bekymrar sig.

Murhehtuu, v. bedröfvas, blir sorgsen; domnar.

Murheinen, a. bedröfvad, sorgfull, svärmodig; sorglig.

Murheksuu, v. finner sorgligt, bekymras, sörjer.

Murina, s. murrning, murr, putter, mummel.

Murisee, -telee, v. murrar, morrar, brummar, puttrar, mumlar.

Murjaani, s. morjan.

Murkina, s. frukost, frukostmiddag.

Murkinoitsee, v. frukosterar.

Murmatkaa, v. klagar, jemrar sig, qvin-kar, gnolar sorgset.

Murmeli, s. marmeldjur.

Muro, s. smula, rosk; småfisk.

Murrattaa, v. låter bryta l. falla.

Murre (-rteen), s. brytning; dialekt; kielimurre, munart, dialekt; taudin m., sjukdomskris; ilman m., vädervexling, omalag i väderlek; kasvojen murteet, anletsdrag; vilun murteet, frossbrytningar; — -kieli, dialektspråk.

Murrin (-rtimen), s. bräcka, murbräcka, kofot, bräckstör.

Murrokko, s. skog l. ställe med torkade träd l. vindfällan.

Murros, s. brott; brutet tillstånd; vindfällshop; förhuggning; murrokseessa, i brottet l. brottytan; vid förhuggningen.

Murras, s.; on murruksiassa, är bedröfvad l. vresig; tuli murruksiin, blef harmen l. nedstämd.

Murruttaa, v. har att brytas, gör att det brytas.

Murruttaa, -telee, v. brummar, knorrar, qvider.

Murka, s.; lyö murkakasi, slår i kras l. spillror; — a. skör, spröd.

Murkaa, v. slår i kras, krossar (*i spillror*), sönderstöter.

Murkahtaa, v. krossas l. går i spillror, går i kras.

Mursu, s. hvalross; — -ntuu, hvalrosben.

Murtaa, v. bryter, bräcker, krossar, böjer sönder; m. suuta, vrider på munnen; m. suomeksi, bryter på finaka.

Murtamaton, a. obruten, som ej bryter l. kan brytas, okrossbar.

Murtauu, -ntuu, v. utbrytes; gör inbrott.

- Murteellinen**, a. hörande till l. bestående af dialekt l. munarter; med brytningar.
- Murteinen**, a. innehållande dialekter; murteiskirja, dialektbok.
- Murteou**, v. får missfall.
- Murto**, s. brytning, bräckning, brott; inbrott; bråk; (*Kalev.*) ställe med vindfällan; — **-luku**, bråk; — **-puu**, vindfälla, kullfallet träd; — **-varkaus**, inbrottsstöld.
- Murtumaton**, a. okrossad, obruten, obräcklig.
- Murtuu**, v. bryter sig, brytes, krossas.
- Murtuvainen**, a. bräcklig, som lätt brytes.
- Muru**, -unen, s. smula, bit, skärfva.
- Musa**, s. groft grus; — **-kivi**, knappersten.
- Museo**, s. museum.
- Museroitaa**, v. belägger med stenflisor, makadamiserar.
- Musertaa**, v. krossar, knostrar, sönderkramar, förkrossar.
- Musertuu**, v. krossas, blir sönderkrossad, sönderbråkas.
- Museva**, a. svartaktig, mörk.
- Musiikki**, s. musik.
- Musketti**, s. musköt.
- Muskula**, s. (*Kalev.*) stycke, bit; köttbit, muskel.
- Musta**, a. svart, mörk; — s. svärta; mustankirjava, svartbrokig; m—n sininen, mörkblå; m—nverevä, mörklett, brunett; m—nvoipa, svartaktig; — **-ihoinen**, svarthylt, mörklett; — **-kulmainen**, med mörka ögonbryn, svartmuskig; — **-kuolema**, digerdöden; — **-pää**, med svart l. mörk ända l. hufvud; — **-siipinen**, svartvingad; — **-silmäinen**, svartögd; — **-sukkainen**, svartsjuk; — **-tikka**, svart hackspett, spillkråka; — **-tukainen**, svarthårig l. -uggig.
- Mustaa**, v. svärta; smutsar.
- Mustakas**, a. svartlagd, svartmuskig.
- Mustalainen**, s. zigenare; — **-lais-akka**, tatterska, zigenerska.
- Muste**, s. svärta; bläck, tusch.
- Mustelma**, s. svart l. mörk fläck, blånad.
- Mustenee**, -tettuu, v. svartnar, blir svart; smutsas.
- Mustikka**, s. blåbär.
- Mustokivi** (-en), s. hornblände; — **-noki** (-en), svartsof.
- Mustukainen**, s. något svart, svartrand.

- Mustuttaa**, v. åstadkommer svärta, gör svart, svärta.
- Mustuu**, v. svartnar; smutsas.
- Mustuus**, s. svarthet.
- Muta**, s. gyttja, dy, äfja, grums; — **-lossi**, mudderpräm.
- Mutainen**, a. gyttjig, dyig.
- Mutikoitsee**, v. slänger, bankar.
- Mutina**, s. mummel, tassel, putter.
- Mutisee**, v. mummlar, puttrar, tasslar.
- Mutka**, s. bugt, böjning, krökning, omsväp, knep; asiassa on monta mutkaa, saken har många omständigheter l. omvägar; paneel. tekee mutkia, gör krokur l. knep; köysi on mutkalla, repet bildar länk; tie on mutkalla, vägen är krökt, går i en böjning; muisti mutkan, hittade på en fint.
- Mutkaa**, v. bugtar, böjer, förvränger; gör en bugt.
- Mutkaantuu**, v. böjer l. kröker sig, viker af.
- Mutkainen**, -llinen, a. full med bugter l. krökningar, slingrande, krängig; monim., med många omvägar, kränglig, invecklad.
- Mutkaton**, a. utan bugter, okonstlad, enkel.
- Mutkii**, -ttelee, v. gör l. slår bugter l. krökningar, krumbugtar, går i bugter, slingrar sig, kränglar.
- Mutkistaa**, -telee, v. gör krökt, kröker, bugtar, gör l. slår bugter, slingrar sig, slår slingerbultar.
- Mutkistuu**, v. krokmar, bugtar l. kröker sig.
- Mutso**, s. (*Kalev.*) ungmor.
- Mutta**, konj. men.
- Mutteri**, s. mutter.
- Mutti**, s. rätt af mjöl och pölsa, surnad potatismos.
- Mustustaa**, v. muggar, tuggar.
- Muu**, a. annan, en annan.
- Muuan** (-taman) s. någon, en.
- Muualla**, adv. annanstädes, å annan ort.
- Muualle**, -anne, ad. annanstädes (*hän*). åt annat håll.
- Muualta**, adv. annanstädesifrån.
- Muukalainen**, a. j. s. främmande, främmling.
- Muukalaistuu**, v. blir främmande.
- Muuli**, s. mul, mulåsa.
- Muullainen** (= **muunlainen**), a. af annan beskaffenhet, annorlunda beskaffen, af annat slag.
- Muulloin**, adv. en annan gång.

Muunne, adv. k. Muualle.
Muunos, s. förvandling; ändring.
Muuntaa, v. förvandlar; förändrar, ändrar.
Muuntau, v. förvandlas, förändras; blir annorlunda beskaffad; domnar.
Muuraa, v. murar, uppmurar.
Muurahainen, s. myra; muurahaispesä, myrstack.
Muuran (-men), s. hjortron; maam., åkerbär.
Muurari, s. murare.
Muurehtuu, v. demnar, förlorar känslan; häreknar.
Muuri, s. mur, ugn; — **-mestari**, murmästare; — **-pata**, murgryta; — **-pääsky**, ladusvala.
Muurittaa, v. omger l. förser med mur, förskansar.
Muuruutti, s. morot.
Muutama, pron. en, någon; pl. muutammat, några, somliga.
Muutun, adv. annars, eljes, för öfrigt.
Muutin, s. transportör.
Muutoin, adv. eljes, annars, i annat fall.
Muutollinen, a. flyttbar; förändring underkastad.
Muutos, **-te**, s. förändring, ändring, ombyte, flyttning; variation; förvandling; reformering, reform; muutoksen tekijä, reformator.
Muuttaa, v. flyttar, ömsar, ändrar, förändrar, förbyter, förvandlar, reducerar; m. majaa, flyttar bo; m. pöis, afflyttar; m. vaatteita, ömsar l. ombyter kläder; m. asian, förändrar saken; m. kellon rahaksi, förbyter klockan i pengar, realiserar klockan.
Muuttamaton, n. oförändrad, orubbad, oflyttbar.
Muuttaminen, s. flyttning, förändring j. n. e.; — **-mislasku**, reduktionsräkning.
Muuttautuu, s. flyttar sig, mekar sig; förändrar l. förvandlar sig.
Muutteenen, **-eellinen**, a. föränderlig, ombytlig.
Muuttelee, v. förändrar, afvexlar, omvexlar l. förändrar sig.
Muuttelehtaa, v. vexlar; är ombytlig.
Muutto, s. flyttning, ändring; öfvergång; ombyte; majan m., bostytning; — **-aika**, flyttningstid; fardag; — **-kirja**, flyttningsbetyg; — **-lintu**, flyttfogel; — **-luku**, reduktionstal.
Muuttolainen, s. utflyttare, atvandrare, emigrant.

Muuttamaton, a. oföränderlig, oförändrad.
Muuttaminen, s. förändring, förvandling, metamorfos.
Muuttuu, v. förändrar sig, förändras, ombytes, slår om.
Muuttuvainen, a. föränderlig, ombytlig, vexlande.
Myhkyy, **-hisee**, v. tasslar.
Myhäilee, v. småler, myser.
Mykerry, **-kerä**, s. hopgyttring, hopskrynklung; on mykerryksissä, är hopskrynklad.
Mykertyy, v. skrynklas, hopvecklas.
Mykertää, v. skrynklar, hopgyttrar, tudar.
Mykevä, a. kupig, konvex.
Mykistyy, v. företummas, tvärtystnar.
Mykistää, v. försummar, tillstoppar munnen.
Mykiö, s. lins.
Mykki, **Mykkärä**, k. Mykerry.
Mykkä, a. stum.
Mykäisee, v. företummar, tystnar.
Myllertää, **-leröitsee**, **-leröittää**, v. bökar, uppbökar, föser l. rör om hvart annat, gräver l. rör upp l. thop, schaktar.
Mylly, s. qvarn; — **-paikka**, qvarnställe; — **-vere**, qvarnskatt; — **-nkahna**, qvarnkar; — **-nsulku**, qvarndam; — **-ntori**, **-ntuutti**, qvarnkupa l. **-tratt**.
Myllyttää, **myllyää**, v. förmalar, låter gå genom qvarnen.
Mylläri, s. mjölnare.
Myllää, **-stää**, v. bökar, uppbökar, omrör, hopföser.
Mylvii, v. bölar.
Mynjä, s. mönja.
Mynnähtyy, v. dufnar, unknar, får mögel.
Mynsteri, s. mönster.
Mynsteröitsee, v. mönstrar.
Myntti, s. mynt; — **-huone**, mynthus; — **-paja**, myntverk.
Mynttää, v. myntar, slår mynt.
Myreä, a. sur, syrlig.
Myrinä y. m., k. Murina j. n. e.
Myrkky, s. förgift, gift; — **-kasvi**, giftväxt; — **-malja**, giftbägare; — **-ruoho**, odört.
Myrkyinen, a. giftfull, förgiftad, giftblandad.
Myrkyllinen, a. giftig.
Myrkystyy, **-kistyy**, v. blir giftblandad, insuper gift.
Myrkyttää, v. förgiftar, förgifver.

Myrrys, s. qvidande, brummande tillstånd, magiak ekatas; — **-mies**, trollkarl, siare.

Myrsky, s. storm; m — llä, under storm; — **-lintu**, stormfogel.

Myrskynen, s. stormig, stormfull.

Myrskyää, v. stormar, rasar.

Myrtyy, **-tyy**, v. löpnar, tager syra, blir förskämd; blir vresig.

Myräjää, k. **Marisee**.

Myssy, s. mössa.

Mytistää, v. skrynklar l. klämmer ihop.

Mytty, s. bylte, knyte, pakett; on mytysää, är i bylte; bildar bylte; är hopskrinklad l. -plättad; panee myttyyn, lägger i pakett l. ihop; klämmer ihop; menee myttyyn, hopskrinklas, hopbyltas; asia meni myttyyn, saken l. målet gick om intet, det blef dervid.

Myy, v. säljer, försäljer, förytter, afsätter; myyden, myymällä, genom att sälja, med säljande; on myymätää, är osäld.

Myyjä, s. säljare.

Myykky, v. klump.

Myykyy, v. bölar.

Myymä, **-minen**, s. säljande, försäljning; — **-hinta**, försäljningspris; — **-mies**, försäljningsman; auktionist.

Myymätön, a. osäld; oförtytterlig; som icke säljer l. sålt.

Myynti (**-nin**), s. försäljning; — **-arvio**, saluvärdering; — **-paikka**, saluplats, afsättningsort; — **-tulli**, accis.

Myyrä, s. mullvad, sork.

Myyskelee, v. säljer smått, håller till salu.

Myyttää, v. låter försälja.

Myyttävä, v. som är till salu, säljbar, förtytterlig.

Myö v., y. m., k. **Myy j. n. e.**

Myö = Me.

Myöden, prep. k. **Myöten**.

Myödistryy, v. blir medgifvande l. foglig, fogar sig efter.

Myödittää, **-yttää**, v. medgifver, beviljar.

Myödytyä, s. medgifvande, eftergift.

Myöhentää, v. försinkar; prorogerar.

Myöhistelee, v. är senfärdig, sölar l. drar ut med.

Myöhistryy, k. **Myöhistryy**.

Myöhä, **myöhäinen**, a. sen, sentida; on jo m., det är redan sent; myöhään l. myöhäise en, sent, sentida; se on myöhäistä, det är för sent; — **-aikaisuus**, parakronism.

Myöhäksyy, v. anser för sentida.

Myöhästytää, v. gör sen, låter bli sen, sölar med, halar ut med, försinkar, uppehåller.

Myöhästyy, v. blir sen, blir efter, kommer för sent, försinkar sig.

Myönnyttää, v. böjer l. fogar efter något, villfar, samtycker, beviljar, medgifver.

Myönnytyä, a. medgifvande, samtycke, eftergift, beviljande.

Myönteinen, a. jakande.

Myöntymys, s. samtyckande, bifall, medgifvande, jaord.

Myöntymätön, a. omedgörlig, icke samtyckande, obenägen.

Myöntyväinen, a. medgörlig, eftergivande, samtyckande, benägen.

Myöntyy, v. går in på, fogar sig efter, samtycker, bifaller.

Myöntää, v. medgifver, erkänner, beviljar; vastaa myöntäen, svarar jakande.

Myös, **myöskin**, adv. äfven, jemväl, också; niin m., likaså, äfvenså; ei myöskään, icke heller.

Myöspäriä, a. benägen, böjd för, eftergifvande.

Myöteliäs, a. gynnsam, tjenlig.

Myöstyy, v. ger med sig.

Myöstytää, v. gör fogsam; återkallar; myndar (*ror baklänges*).

Myöstää, v. ger efter, fogar sig efter; åtrar.

Myöten, postp. långamed, utefter; i enlighet med, efter, enligt; miekka miestä m., svärdet efter mannen; sitä m. kuin, alt efter som; tietä m., längs vägen; maata m., landvägen, till lands; yötä m., genom natten; antaa m., gifver efter; käy m., har framgång; går för sig.

Myötä, adv. j. postp. med; on m., är med, är i följet; tuo myötänsä l.

myötänään, hemtar med sig; myötänsä, i en fortsättning; m. päivää,

med solen, medsols; — **-käyminen**, medgång; — **-maa**, nedför sluttande mark; — **-mielin**, efter önskan; —

-mielinen, medgörlig; — **-päivää**, medsols; — **-seuraava**, medföljande,

högående; — **-sulkaan** l. **-sukaan**, medföre, gynnsamt; — **-tuntoinen**,

sympatetisk; — **-tuntoisuus**, sympati; — **-tulli**, medvind, förlig vind; — **-vaikutus**, medverkan.

Myötäinen, a. gynnsam, gynnande, för-

llg; foglig, benägen; positiv; myötäiset l. myötäjäiset, hemgift, medgiftvor, utstyrel.

Myötää, v. håller med, är med.

Mä = Minä.

Mäditön, a. utan rom, romtom.

Mädänny, s. rötning, förruttelse.

Mädäntyy, k. Mätänee.

Mädäntää, -ttä, v. röter, gör rutten, låter ruttna l. murkna.

Mädätä, inf. sanasta Mätänee.

Mäen, k. Mäki.

Mähisee, v. pustar, stönar, stojar.

Mähkii, v. stänkar, etönar, obökar sig; m. syöä, äter och stänkar, föser i sig; kyllä kelpaa mähkiä, nog duger det att moja sig l. att bräka.

Mähkä, s. stön; bulnad; umpimähkään, på mäfä, på höft.

Mähnä, s. rom (i fisk).

Mäihii, -ää, v. safvar.

Mäihä, s. safva.

Mäikinä, s. skrik och larm, buller, oväsande.

Mäikyy, -ää, v. skallar af skrik, smäller.

Mäinen, enklit., vast. -aktig; härkämäinen, oxaktig; äijäm., gubbaktig; lehtim., bladlik; k. Mäinen.

Mäiskää, v. dunkar till, smäller, larmar.

Mäjähtää, v. smäller till.

Mäki (-en), s. backe, höjd, kulle; alal. myötämäki, utför- l. nedförbacke; vasta- l. yläm., mot- l. uppförbacke; mäen päällä, ofvanpå l. uppe på backen; laskee mäkeä, åker kälke, skrinne backe; — **kurppa**, morkulla; — **hihnat** l. **vyöt**, hindertyg; — **oja**, back-, laggdike; — **tupalainen**, backstuguhjon; — **vyö**, strykräm.

Mäkinen, a. backig, rik på höjder l. kullar, kuperad.

Mäkims j. mäkyri, s. skengalen (i backar).

Mäkä, -äinen, s. flygtä, yrä, mygga.

Mäkättää, v. bräker.

Mäläjää, v. sorlar, talar oredigt.

Mämmi, s. memma.

Mämmittelee, v. är veklig l. klemig; klemar bort, förvekligar.

Mänkki, s. stöt, buller; 2) skinberedningspress.

Mänkkö, -istö, s. talskog, tallbestånd, tallmo.

Mäntti, s. ment, mentläder.

Mänty, s. tall, fura; — **halot**, tallved.

Mäntyinen, a. af tall; tallbevuxen.

Mäntä, s. kernstake; pistong, pump-

stång; — **-nän-isku**, pistongslag; — **-nkuppi**, pistongkanna.

Mänttää, v. mentar, hvitgarfvar, bultar; proppar.

Märe j. märepala, s. tugg för idislan.

Märehtii, v. idialar, omtuggar.

Märjenty, -rkenee, v. blir våt.

Märjetyy, v. blir varig, bildar var.

Märkii, v. varas; suppurerar; (**vattmet**) blommar.

Märkyys, a. väthet, väta, syra, fuktighet.

Märkä, a. våt, fuktig, blöt, sur; — s. sqvätt; var; tulee märille, bildar var, öfvergår till supuration; ei märkääkään ole tuopissa, ej en droppe l. sqvätt finnes i stopet; — **-pää**, varblemma l. -böld.

Märkäinen, a. varig.

Märkänee, märkäytyy, v. blir våt l. blöt; tar röta; k. Mätänee.

Märsy, s. märs.

Märä, s. märr.

Märäntää, v. gör våt; bringar till supuration; k. Mädäntää.

Mäski, s. mäk.

Mäskää, v. mäskar.

Mässä, v. bullrar, stojar, dobblar, fräsar.

Mäti, s. rom (i fiskar); lyö mädiksi, slår till en smörja; — **-kala**, romfisk; — **maha**, isterbuk.

Mätikkö, a. rutten, murken, rött; k. **Mättäikkö**.

Mätinen, a. romfull; rombesudlad.

Mätii, v. dunkar på, klappar på.

Mätikäntää, v. dunkar l. smäller till; m. maahan, dimper till marken.

Mätkää, **mättää**, v. vräker, smäcker, slår l. kastar värdslöst.

Mättäikkö, a. tufvig mark.

Mättäinen, a. tufvig.

Mättäentyy, v. blir tufvig, tufvar sig.

Mätä, a. rutten, murken; — s. röta; — **haava**, rötsår; — **-kontti**, surt ben; med sura ben; — **-kuu**, rötmånad; — **-rutto**, blötröta.

Mätäinen, a. af röta angripen, rutten, rött, murken.

Mätänee, v. ruttnar, rötes, förmultnar, murknar.

Mätänemys, -minen, s. förruttelse, förmultning.

Mätänemätön, a. oförruttnad, oförruttelig.

Mätäneväinen, a. förruttelig.

Mätäs (-ttään), s. tufva; — **-aura**, tufskärare.

Mäyrä, s. gräfsvin, gräding.

Mäystin (-imen), s. hindertyg.

Määhnä, k. **Määnä**.

Määkii, -yy, v. bräker.

Määlii, v. garfvar, bereder läder.

Määlikki, s. garfware.

Määlikkä, s. garfveri; garfningsverktyg.

Määritin, s. markör, passare.

Määrittä, -telese, v. definierar, determinerar, fixerar, begränsar.

Määritys, s. bestämning, definition, fixering.

Määrly, s. märkla; krampa.

Määrä, s. mål, mått, bestämmelse; **belopp**, antal; panee **määrän**, sätter ett mål före; panee **määräksi**, lemnar till uppgift, geri uppdrag; **tulee määrän päähän**, kommer till målet; **määrältä**, efter mått; **se on ihmisen m.**, det är människans bestämmelse; **suuri m.**, högt belopp, stort antal; **suuressa määrässä**, i hög grad, i stor mängd l. mon; **johonkin määrään**, joiinkin määrin, till något antal; i någon mon; **nägorlunda**, temmeligen; **ylenmäärin**, öfvermåttan; **täysin määrin**, med fullt mått; **penikulman määrin**, milslånga sträckor; — **-aika**, viss tid, termin, fatalietid; — **-aikainen**, för viss l. bestämd tid; **m. virkero**, suspension; **m—set valtiopäivät**, periodiska landtdagar; — **-kausi**, preskription; — **-kuvaus**, projektion; — **-paikka**, bestämmelseort; — **-päivä**, utsatt termin, förfallodag; — **-n-alainen**, inskränkt, begränsad; — **-npällinen**, öfvertalig, öfverlopps.

Määräilee, v. reglerar, föreskrifer.

Määräinen, a.; **liikam.**, öfverskjutande målet l. måttet, öfvermålig; **alam.**, undermålig; **ylim.**, extra, utöfver antalet; **ylenm.**, öfverdrifven, öfverspänd.

Määrällinen, a. afmått, bestämd, begränsad; **quantitativ**.

Määräntö, s. resolution.

Määrätön, a. utan bestämning, bestämninglös, obegränsad, obestämd.

Määrätty, a. part. bestämd, förordnad; vrt. **Määrää**.

Määräys, s. bestämning, förordnande,

föreskrift, anslag; **ajan m.**, tidsbestämning; **rahan m.**, penninganlag; **kuvernöörin määräyksestä**, enligt guvernörens föreskrift l. förordnande.

Määräytymätön, a. obestämbar.

Määräytyy, v. blir bestämd, får begränning.

Määrää, v. bestämmer, föreskrifer, förordnar, anbefaller, fastställer, förelägger, anslår, anvisar; **m. ajan**, bestämmer tiden, utsätter en tid; **m. rahaa**, anslår medel; **m. virkaan**, förordnar l. utnämner till tjänsten; **kuvernööri on määrännyt**, guvernören har anbefalt l. bestämt l. förordnat; **m. sakon**, förelägger l. utsätter vite; **lääkäri m.**, läkaren ordinerar.

Määräämätön, a. obestämd.

Määräväinen, a. normativ, bestämande.

Möhjä, s. modd.

Möhjäinen, a. moddig, sofsig.

Möhkäle, s. klump.

Möhleä, a. dät, plussig.

Möhöttää, v. bräker hest; stollas.

Möinen, k. **Moinen**.

Mökeltää, v. tuggar långsamt, mumsar.

Mökki, s. koja, stuga; torp.

Mökkiläinen, s. backstuguhjon, inhyssing; torpare.

Möksähtää, v. dunkar, dimper, plump-sar.

Mökisee, -**köttää**, v. knorrar, mumlar, stappar på målet. — *—kottelee* —

Mölisee, -**äjää**, -**öttää**, v. böljar, vrålar, skrålar, väsnas.

Möllä, s. tjurhufvud; stoll.

Mölähtää, **möläyttää**, v. vrålar till, skrålar till, ropar till.

Möngerrys, s. rotvälaka.

Möngertää, v. säger knorrande l. ordligt, talar rotvälaka.

Mönkyy, v. ryter, vrålar.

Mörisee, v. brummar, morrar.

Mörkö, **mörri**, s. spöke, buse.

Mötkähtää, k. **Möksähtää**.

Möyheä, -**reä**, v. mör, lucker, lös.

Möyky, s. klimp; limpa; romhylsa.

Möyryää, v. vrålar, ryter.

Möyryä, -**ästää**, v. bökar l. uppbökar bölande l. vrålände; ryter, skrålar.

N.

Naakka, s. kaja.
Naalaillee, v. kråmar sig, koketterar.
Naalous, s. glupskhet, snålhet.
Naali, s. fjällräk, fjällracka; — a. glupsk, snål.
Naama, s. ansigte, snut, näsa; mask; — **-kava**, konterfej.
Naamallee, v. gapar, visar ansigtet.
Naamari, -mio, s. mask; — **-huvit**, maskerad.
Naamioiset, s. pl. maskerad.
Naamioitsee, s. maskerar.
Naappaa, v. fastnaglar; griper.
Naapuri, s. granne, nabo; — **-kunta**, grannskapet; — **-kylä**, grannby, närbelägen by; — **-oikeus**, naborätt.
Naapuristo, s. grannskap.
Naapurus, s. en af grannarne.
Naara, s. dragg; håf; — **-nnippa**, vagel.
Naaraa, v. draggar, lodar.
Naaras (-ksen l. -aan), s. hona; — **-hirvi**, elghona, elgko; — **-karhu**, björninna, björnhona; — **-puoli**, honkön; — **-teeri**, orrhona.
Naarma l. -rmi l. -rmu, s. skråma, rispa, sår, ärr.
Naarmainen, a. akramig.
Naasti, a. snygg, hyfsad; konstfärdig; — s. tacklage å fartyg.
Naatti, s. blast, blad och stängel på rotväxter; nauriin n., rofstjeln l. -blast.
Naattu, v. öfverdrages med hinna, förtorkas, intorkar.
Naava, s. trädmossa, laf.
Naavainen, a. lafvig.
Naavikko, s. lafrik skog.
Nahallinen, a. som har skinn l. läder.
Nahan-hapatus, s. hvitgarfveri; — **-luominen**, hudömsning; — **-muokkaus**, hudberedning; — **-teko**, läderberedning; — **-valmistus**, skinn- l. läderberedning.
Nahikoitsee, v. knystrar.
Nahina, s. tassel, fnystring.
Nahisee, v. småväsnas, fnyser.
Nahistuu, v. blir svampig.
Nahjaa, v. gnider, beter sig senfärdigt.
Nahjus, s. dröjare; — a. tafatt. *Nahju*.
Nahjustaa, -elee, v. sölar, drönar; beter sig dröligt.
Nahka, s. hud, skinn, läder; pl. nahat, pels; luo nahkansa, ömsar skinn; — **-hanhi**, pingvin; — **-hevonen**,

skinnkamp; — **-kansinen**, med läderpermar, i läderband; — **-kauppa**, läderhandel; — **-koni**, skinnkamp, skinkmärr; — **-muna**, vindägg; — **-nide**, läderband; — **-pilvi**, tunt moln; — **-siipi**, läderlapp; — **-varus**, läderharnesk, kyller.
Nahkainen, a. af skinn l. läder.
Nahkanen, s. dim. litet skinn; pl. -set, fäll, pels.
Nahkea, a. mjuk och seg, skinnaktig, svampig, fuktig.
Nahkeentuu, -kense, v. blir skinnaktig, svampig l. fuktig.
Nahkiainen, s. nejonöga.
Nahkuri, s. garfvare; körsnär, bundtmakare.
Nahoittaa, v. öfverdrager l. försrer (fodr) med skinn.
Nahoittuu, v. öfverdrages med hud.
Nahoitus, s. skinnfodring, foderverk.
Nahturi, s. sudd.
Nahuuttaa, k. Nahisee.
Nai, v. gifter sig, äktar, tager till äkta; naipa, giftvuxen man; naitava, giftvuxen qvinna; on naitavissa, är giftvuxen.
Naima, s. giftermål; — **-ikä**, giftasålder, giftotid; — **-ikäinen**, giftvuxen; — **-kiihko**, giftasjuk; — **-lupaus**, äktenskapslöfte; — **-mies**, friare; — **-oikeus l. -osa**, giftorätt; — **-sovinto**, äktenskapskontrakt.
Naimaton, a. ogift.
Naimattomuus, s. ogift tillstånd; celibat; n—den lupaus, kykhetalöfte.
Naiminen, s. gifte, giftermål; naimisen ehto, lupaus, äktenskapsförord, löfte.
Naimiskaari, s. giftermålsbalk; — **-kauppa**, giftermålsaftal, gifte.
Nainen, s. qvinna; hustru; naisten lempijä, fruntimmerskarl.
Naipa, a. giftvuxen (mas).
Naisekas (-kkaan), -linen, a. som har hustru, gift; qvinlig.
Nais-ihminen, s. qvinnserson, fruntimmer; — **-jumala**, gudinna; — **-laulaja**, sångerska; — **-opettaja**, lärarinna; — **-puoli**, qvinnokön; — **-rauha**, qvinnofrid; — **-väki**, qvinnfolk.
Naiskelee, v. friar.
Naitava, a. manbar, giftvuxen.
Naitio, s. manbar flicka.

Naittaa, v. bortgifter, förmåler.
Naittäja, s. gitoman; — *n-oikeus*, giftomannarätt.
Naittäjainen, s. bortgiftning; pl. *-set*, förmålnings- l. förlofningskalas, möqväll.
(naituu) **Naittälin** (*-aan*), a. giftvuxen; — s. friare.
nakeruus **Nakertaa**, v. gnagar, nafsar.
Nakertaja, *-jainen*, s. gnagare.
Nakka, s. liten hammare; kirveen n., yxhammare.
Nakkaa, v. kastar, slår.
Nakkaus, *-kkuu*, s. kastning.
Nakkauu, v. kastar sig, kastas.
Nakkelehtaa, v. kastar l. slänger sig hit och dit.
Naksaa, *-suttua*, v. knäpper, knapprar, smackar.
Naksii, v. snifsar.
Nakuherra, s. småherre, sprätt.
Nakuri, s. snyltgäst, golfståndare.
Nakuttaa, v. hamrar, knacker, pickar.
Nalikka, s. tapp; poikan., *pojkknyffel* l. *byting*.
Nalja, s. skämt; ei naljalla, icke ger na, svårligen; panen l. heitän n-aa, jag skämtar; — *-silmä*, plir- l. surögå; spefull, satirisk.
Naljailee, v. skämtar; slår dank.
Naljuu, v. är rörlig, runkar.
Nalkki, s. kil, vigg; poikan., *pojkknyffel* l. *byting*, glunt.
Nalkkii, *-kitsee*, v. kilar.
Nalkuttaa, v. knacker; käxar, kältar.
Namu, s. namnam, sötsak.
Napa, s. nade, medelpunkt; pol; maan n., jordpol; navanseutuinen, polar, polarisk; taivaan n., zenit; meren n., hafshvirvel; myllyyn n., qvarn- naf; nauriin n., rofrot; rataan l. pyörän n., hjul- l. kärnaf; vesin., källsprång; — *-kaira*, nafvare; — *-kivi*, hjertsten; — *-käänteisyys*, polaritet; — *-lehti*, hjertblad; — *-malje*, nafvelbråck; — *-piiri*, polarcirkel.
Naperoitsee, *-rtaa*, *-rtelee*, v. knapprar, gör smått arbete.
Napina, *napistus*, s. knarr, skrammel, knot.
Napin-kuosi, s. knappform; — *-reikä*, knapphål; — *-tekijä*, knappmakare.
Napisee, v. knarrar, knorrar, puttrar, kältar, skramlar.
Napittaa, v. förser med knapper; knäpper igen l. fast.
Napittamaton, a. oknäpt.

Nappaa, v. griper hastigt, nappar uti, är i handgemäng.
Nappaus, s. nappatag, handgemäng.
Nappi, s. knapp.
Nappimainen, a. knappformig.
Nappo, s. skopa, kopp.
Nappula, s. pinne, tapp, plugg; — *-taeli*, plinstol.
Napsaa, *-suttua*, v. knäpper.
Napsuttimet, s. pl. *kastanjetter*.
Napu, s. dambricka; — *-lauta*, damspel.
Napukka, a. liten och kort, knubbig; — s. tapp, plugg.
Napula, s. pjes, bricka (*shakkipelissä*).
Naputtaa, v. knacker, knapprar, klappar. *-telee*
Naraa, *-rajaa*, *-risee*, v. knarrar, knacker, knastrar.
Narina, s. knarrande, knarrning.
Narkuttaa, v. knarrar, brummar, knotar.
Narmi, k. *Naarma*.
Narraa, v. narrar, skämtar, bedrager.
Narri, s. narr, narri, göck; — *-nparta* l. *-nparinen*, skämtsam, raljerande; — *-ntyö*, skålmstycke.
Narrillinen, *narrimainen*, a. narraktig skalkaktig.
Narrittelee, v. tokas, galnas, gycklar, skalkas.
Narskaa, *-kuu*, v. knastrar, knarrar, qvisslar.
Narsku, s. knastring; 2) åkersenap.
Narsu, k. *Naaras*.
Narttu, s. tik, hynda, hona.
Narvi, s. narf.
Nasakka, a. fast, stark, svårörlig.
Naseva, a. tjenlig, passelig, behändig; stadig.
Nasia, *-ain* (*-imen*), *-ainen*, s. tibast, källarhalsbär.
Naskaa, v. smackar, slamrar; 2) laskar.
Naskali, *-lin* (*-imen*), s. syl; pl. *-imet*, laskverktyg, sylar m. m.
Naski, *-ku*, s. smackning; smackare; gris.
Naskii, *-kuttaa*, v. smackar.
Nassakka, s. kagge, liten ankare, kätting.
Nasta, s. buckla, spänne, nagel; korn (*pysyessä*).
Nasti, a. snygg, nätt, hygglig.
Nata, s. svingel.
Natisee, v. knastrar, knakar.
Nato, s. syågerska, mannens syster.
Natri, a. natron.
Natrio, a. natrium.

Nattaantuu, -ttauu, v. blir slemmig l. förlegad, far illa.

Natu, k. Narthu.

Natustaa, v. bringar att knarka, tufflar om.

Naudallinen, a. som har nötkreatur (*nauta*); nötköttig, djurisk.

/Naudan-liha, s. nötkött; — **-varkaus**, färfjfnad.

Nauha, s. band, snöre; — **-lakki**, bindmössa.

Nauhaa, v. slår med rem; n. poikki, slår af; n. korvalle, slår en örfil; syö n., äter glupakt.

Nauhaaja, s. pryglare; storätare.

Nauhainen, a. af band, af snöre.

Nauhmainen, a. bandformig.

Nauhoittaa, v. förser med band l. remmar.

Naukkaa, v. snapsar, knäpper.

-Naukku, s. snaps, knäpp.

Nauku, s. jamning.

Naukunjaiset, s. pl. kattserenad.

/Naukuu, v. jamar, gnäller.

(Naula, s. spik, nagel; 2) skålpund; n-n kanta, spikhufvud; n-n verta, ungefär ett skålpund; — **-paja**, spikmedja; — **-puu**, klädhängare.

(Naulaa, v. spikar, naglar; n. umpeen, förnaglar.

Naulainen, a. af spik, full med spikar; af skålpunds vigt.

Naulii, -litsee, v. spikar fast, fastnaglar; ristiin naulitsee, korsfäster.

Nauloittaa, v. förser l. fäster med spikar.

Nauloitain, adv. skålpundtals.

(Nauraa, v. skrattar, ler, beler; förderfvar, skändar (*Kalev*).

Naurattaa, -ruttaa, v. väcker l. förorsakar skratt, bringar att skratta; minua n., jag har skrattlust; naurattava, löjlig.

/Nauris (-iin), s. rofva; nauriin-hitu, rofskal; n-n naatti, rofblast l. -stjerk; n-n-napa, rofsträng.

#Nauru, -ro, s. skratt, löje; naurussa *juhl*juhlusuu, med leende m^{än} l. min; —

-kyhky, skrattdufva; — **-suinen**, skrattmild.

Nauruinen, a. skrattsjuk, löjlig.

Naurukas, a. skrattfull, skrattlysten.

Naurullinen, a. löjlig, skrattvärd.

/Nauskaa, v. nasear; klatschar, knakar.

Nauskuttaa, v. sqvattrar; träter.

(Nauta, s. nöt; sarvinaudat, hornboskap; — **-eläimet**, nötboskap, nötkreatur.

Naute, s. njutbar produkt, förfriskning, tärning.

Nautinto, s. njutning, bruk, nyttjande, besittning, häfd; ylimuistoinen n., urminnes häfd; — **-oikens**, besittnings- l. nyttjorätt; — **-peräinen**, häfdvunnen; — **-nnonkieltoinen**, återhållsam.

Nauttii, -titsee, v. njuter, nyttjar, brukar; besitter, häfdar.

Nauttio, s. njutning, nyttjande; vanha n., besittningarätt af häfd.

Navakka, a. kraftfull, häftig, stark, kärnfull.

Navallinen, a. vid polen belägen, polarisk, polar.

Navari, -veri, s. nafvare, borr.

Navertaa, v. borrar, gnagar.

Navetallinen, a. som har fähus; — s. ett fähus fullt.

Navetta, -tto, s. fähus; — **-ruokinto**, stallfodring.

Ne, pron. pl. sanasta Se; niillä paikoin, så vid lag, deromkring; niitä näitä, ett och annat, hvarjehanda.

Neekerä, s. neger.

Nehkeä, k. Nihkeä.

Neidyttaa, v. fuktar, gör fuktig.

Neilikka, s. nejlika.

Neiteä, a. fuktig, däfven.

(Neiti (-den), s. jungfru, fröken; — **-kammio**, jungfrubur.

Neito, s. flicka, jungfru, tärna, nymf.

Weitsy, -si (-sen), -yt (-yen), s. jungfru, fröken. — *väinen*

Neitsyllinen, a. jungfrullig.

Neitsyys, s. jungfrudom.

Neityy, v. blir däfven, fuktas.

Neivä, k. Näivä.

Neli, s. fyra; täyttä n-ä, i fullt galopp; — **-jako**, fyrskifte; fyrdelning; nelijako, -jakoinen viljelys, fyrskiftesbruk; — **-jalkainen**, fyrfotad; — **-kulma**, fyrhörning, fyrkant; — **-kulmainen**, fyrkantig; — **-kulmikas**, -kulmio, fyrhörning, tetragon; — **-kymmevuotinen**, fyrtioårig; — **-kätäinen**, fyrehändig; — **-luku**, fyrta; — **-lohkoinen**, i fyra skiften l. gården; — **-naulainen**, fyrepundig (*kanon*); — **-naulio**, fyrepundig; — **-niitinen**, fyrskäftad; — **-nkertainen**, fyrdubbel; — **-silmä**, fyra (i kortlek); — **-sivuinen**, fyrsidig; — **-tahkio**, tetraeder; — **-tahkoinen**, fyrkantig, fyrsidig; — **-taittoinen**, i kvartformat; — **-talvias**, fyra vintrar gammal; —

- teräinen**, fyrbladig (*såg*); — **-vuotinen** l. **-vuotias**, fyraårig; — **-ääninen**, fyrstämig.
- Nelikko**, s. fjerding.
- Neline**, s. romboid.
- Nelinen**, s. qvatern.
- Nelistää**, v. galopperar.
- Nelittelee**, **-ttää**, v. delar i hopar af fyra; nelitellen l. nelittäin, fyra i sender.
- Neliä**, s. fyra håll; tulla neliältä, komma från fyra håll.
- Neliö**, s. qvadrat; — **-mitta**, qvadratmätt; — **-tuuma**, qvadrattum.
- Neliöitsee**, v. qvadrerar.
- Neliöllinen**, a. qvadratisk.
- Neliömäinen**, a. qvadrangulär.
- Nelju**, **-jus**, s. romb.
- Neljä**, num. card. fyra; neljin, fyra i gången, fyra på en gång; — **-kymmentä**, fyratio; — **-n-istuttava**, fyrstigt; — **-nkaltainen**, fyrahanda; — **-sataa**, fyrahundra; — **-toista**, fjorton; — **-tuhatta**, fyratusen.
- Neljäkäs**, s. qvadrat; — **-juuri**, qvadratrot.
- Neljäkkö**, s. qvadrant; fyrting.
- Neljännes (-eksen)**, s. fjerdedel, quart, kvartal; — **-arvio**, kvartalsförslag.
- Neljäs (-nnen)**, num. ord. fjerde; neljänneksi, för det fjerde; — **-kymmenes**, **-sadas**, **-tuhannes**, den fyrtionde, fyrahundrade, fyratusende.
- Neljästi**, adv. fyra gånger.
- Neljöset**, s. pl. fyrtingar.
- Nelo**, **-lonen**, s. fyra (i kortlek).
- Nenisteleä**, **-nittelee**, v. gifver stickord, näsvisas, blandar sig uti, tager åt sig.
- Nenittää**, v. förser med för, spets, ända, näsa; n. saappaita, förskor stöflar.
- Nenustalee**, v. snokar, nosar, näsjar, utspionerar.
- Nenä**, s. näsa, ända, udde, spets; tarkka n., fin lukt; seipään n., störända; veneen n., förestäf; nenän tukko, anufva; — **-lasit**, brillor, glasögon; — **-liina**, näsduk; — **-npää**, nästipp; — **-nvuoto**, näsblod l. blödnig; — **-piuvi**, näsknäpp; — **-vastainen**, (*merts.*) stick i staf emot.
- Nenäkä** (**-kkään**), **-vä**, a. stornäst; näsvis, närgången, impertinent.
- Nenäallinen**, a. försedd med näsa; i ändan l. fören sittande.
- Nenätön**, a. näslös.

- Nenäytyy**, **-äyy**, v. möter, stöter emot, blir stött.
- Nenää**, **-ilee**, v. vidrör med näsan, sticker näsan l. närmar sig näsvis, är närgången; drager båtfören i land.
- Nepas (-paan)**, **-pain (-imen)**, s. sykonbarn, kusin.
- Nero**, s. skälkraft, insigt, omtanke; snille.
- Nerokas (-kkaan)**, **-ollinen**, **-oisa**, a. omtänksam, förständig, beslutsam; skarpsinnig, snilrik.
- Neroton**, a. oförständig, oomtänksam; obeslutsam; slö, nykter.
- Neste**, s. fukt, saft, vätska; — **-enpakkaus**, **-ensulku**, kongestion.
- Nesteellinen**, **-teinen**, a. fuktig, saftig.
- Nestyy**, v. blir fuktig, blir saftig.
- Nestää**, **-tyttää**, v. befuktar, gör saftig.
- Neula**, s. nål: silmän l. silmin., sy-nål; nuppin., knappnål; verkon n., nåtnål; kuusen n., granbarr; — **-kotta** l. **-kotelo**, nålfodral l. -bössa; — **-mies**, skräddare; — **-nsilmäys**, nålstråd; — **-paperi**, nålbref; — **-seppä**, nålmakare.
- Neulanan**, s. liten nål, barr.
- Neula**, s. sömarbete; sömtråd.
- Neuliainen**, s. geting; (*Kalev.*) igelkott.
- Neulikko**, s. nålhus l. -bössa, l. -dyna.
- Neuloo**, v. sömmar, sticker, syr.
- Neulomatyö**, s. stickeri, stick- l. syarbete. *neulomus*
- Neulos (-ksen)**, s. sömarbete.
- Neuloskelee**, v. sticker, broderar.
- Neutraalinen**, a. neutral.
- Neutri**, s. neutrum.
- Neuvo**, s. råd, anvisning, utväg, medel, redskap; pitää n-a, rådplägar; löytää n-n, hittar på en utväg; yksin l. yksissä neuvoin, i samråd; yhdessä neuvossa, i hemligt förstånd; kulkuneuvot, redskap att färdas med, fordon; kommunikationsmedel; juoma-, syömäneuvot, tillgång på dryck, mat; hyvät neuvot, goda redskap; goda utvägar l. råd; — **-n-antaja**, rådgivare; — **-kokous**, konferens; — **-npide**, rådslag, öfverenskommelse; — **-npito**, rådplägnig, förhandling, konferens.
- Neuveinen**, a. som har råd, utväg; epän., rådlös, tvehogaen; kaksin., hermafrodit.
- Neuvoja**, s. råddare, rådgivare, undervisare, instruktör.

Neuvokas (-kkaan), -ollinen, a. rådig, som har utvågar l. medel.

Neuvokki, s. anvisning, råd; klav.

Neuvoo, v. råder, undervisar, anvisar.

Neuvos, s. råd; kauppan., kommerseråd; salan., geheimeråd; valtion., stateråd; — huone- l. -kamari, rådkammare; — kunta, kollegium; konselj, råd; — mies, rådmän.

Neuvosto, s. råd, kollegium.

Neuvoton, a. rådlös, brydsam.

Neuvottelee, v. rådslår, rådpågar, öfverlägger, konsulterar.

Neuvottelu, s. rådpåging.

Neva, s. mosse, moras, mader.

Nevainen, a. sumpig, mossig.

Ni, part. alls; ei n. mitkän, alldeles intet.

Niake (-kkeen), k. Nietos.

Nide (-teen), s. band, häfte.

Niekaisee, -kkaisee, v. nickar (*med hufvudet*); soutaa niekaisee, ror och nickar, ror framlutad.

Niekka, s. mästare, konstnär; runon., skald; kirjan., bellst, lärd man; voitton., segervinnare; kielin., språkmästare; språksam; kansin., försedd med lock.

Niekottaa, -kuttaa, v. nickar fortfarande; (*Kalov.*) rör sig vigt.

Nielaisee, v. sväljer hastigt, slukar, klunkar.

Nielaisin (-imen), s. svalg.

Nielaus, s. hastig sväljning, klunk (*nielos*).

Nielee, v. sväljer, uppslukar.

Nielentä, -ntö, s. sväljning.

Niela, s. svalg, strupe, ingång (*i rysjor, njårdor*): — aika, tid då fisken tar på bete; — risa, gommandel.

Nieluke (-kkeen), -lunen, s. litet svalg, ingång (*i rysja*).

Niemeke (-kkeen), -mes (-oksen), s. liten landtunga, udde, kap.

Niemi (-en), s. udde, landtunga, näs; — maa, halfö.

Nieminen, a. full af uddar.

Nieri, -äinen, s. röding, insejölax.

Nietoä, a. fuktig, blid.

Nietos (-oksen), -te (-tteen), s. snödrifva.

Nietostaa, v. samlar l. bildar drifvor.

Nihka, -hku, s. utmattadt tillstånd; olla nihalla, vara utmattad.

Nihkaa, v. snyftar, begår snyftande.

Nihkaantuu, -aau, v. utmattas, blir trög, långsam l. däfven.

Nihkeä, a. utmattad, trög; däfven.

Nihki, adv. alldeles noga; trött; fuktigt.

Nihku, s. hicka, snyftning.

Nihkuu, -uttaa, v. snyftar, gråter hickande.

Nihti, s. knekt; vankin., fångknekt.

Niiasa, v. niger.

Niin, adv. (sanasta Se) så; ja; ei n. mitkän, alldeles intet; n. kyllä, ja väl l. visst; n. pian, så snart, så fort; n. pian kuin, så snart (*som*); n. muodoin, följaktligen, således; olkoon n., må så vara, välan; — kuin, såsom, som, liksom.

Niini (-en), s. bast; — puu, lind.

Niininen, a. af bast, bastrik.

Niippo, -pollinen, -pastuu, k. Nippo, y. m.

Niippu, k. Nippu.

Niisi (-den), s. väfskaft, solf.

Niisii, -ittää, v. träder i akraft.

Niisinen, -tinen, a. skaffig, skäftad; neliniitinen, fyrskäftad.

Niiska, s. mjölke.

Niiskuu, v. snyftar.

Niiskuttaa, v. åstadkommer snyftning; snyftar.

Niistin (-imen), s. snytverktyg; pl. -imet, ljussax; — liina, näsduk.

Niistää, v. snyter: n. kynttilää, tager af l. snoppar ljuset; n. ohria, skräder korn.

Niisu, k. Nirsu.

Niitinen, k. Niisinen.

Niitos (-oksen), s. slaget tillstånd, höslag, hö att slås.

Niitti, s. (*Kalov.*) tråd, band.

Niitto, -täntä, s. höslag, höslätter; skörd; — aika, slätter- l. skördetid; — kone, slättermaskin; — nurmi, slättervall; — talkoo, slätteröl.

Niittu, -ty, s. äng; — maa, ängemark; — nurmi, ängsvall; — palsta, ängskifte l. -stycke; — vuorotus, ängcirkulation.

Niittuinen, -tyninen, a. full af l. rik på ängar, till äng hörande.

Niittäjäinen, s.: pl. -set, slätteröl.

Niittää, v. slår (*hø*), mejar, skördar, uppskr.

Nikahtuu, v. kiknar, qväfves.

Nikama, s. buckla, knöl, kota.

Nikara, s. kaekad.

Nikertää, v. snider, karvar.

Nikistää, v. stryper, qväfver.

Nikka, s. hicka, snyftning.

Nikkari, s. snickare.

Nikkaroitsee, v. snickrar.

Nikottaa, -kuttaa, v. väcker hickning snyftning, hickar, snyftar.
Nikotus, -kutus, s. hickning, snyftning;
Nikotuttaa, v. låter hicka, har att snyfta minua n., jag har hicka.
Nikula, -li, s. ett par sammanbundna kornkärvar, kornband.
Nikunen, s. gommandel.
Nila, s. något slipprigt, slem; innanbark; koivun n., björksafva; n-n aika, saftid.
Nilja, s. slem, slipprighet.
Niljaantuu, -ahtuu, v. blir slipprig, halkar hastigt, vrickas.
Niljakas (-kkaan), -akka, a. alemmig slipprig, hal.
Niljastuu, v. slintar, halkar, vrickas.
Nilkahtaa, -htuu, v. haltar hastigt, vrickar hasleden, vrickas.
Nilkahuttaa, v. vrickar, låter halta l. vricka.
Nilkastuu, v. blir halt l. vrickad, vrickar, slintar.
Nilki (-en), s. skärhet; on nilellä, är skär l. skafvad.
Nilkka, s. fotknölsled, hasled, smalbent; — luu, fotknöl.
Nilkku, a. halt, hal, slipprig.
Nilko, a. blott, bar, utan hud l. bark: — adv.; aldes; — haava, liggsår.
Nilkoinen, a. slipprig, hal, bar.
Nilkonainen, -lkinen, s. liggsår, sårnad; — a. skär, naken, slipprig.
Nilkoo, v. affår narfven, afskafvar, skinnar.
Nilkuttaa, -kkuu, v. haltar, linkar.
Niioo, v. lossnar (*barken*).
Nilppu, -ppainen, -lvakka, a. slipprig, hal, glatt.
Nilvieläin, nilviäinen, s. blötdjur, mollusk.
Nimellinen, a. som har namn, ansedd; titulär; nominal.
Nimentö, s. nominativ.
Nimesin, s. stämpel, namnstämpel.
Nimetön, a. namnlös, anomym; — n. sormi, ringfinger.
Nimeää, v. namngifver, säger (uttryckeligen), yttrar, ordar.
Nimi (-en), s. namn, titel; ristimän., dopnamn; liikan., öknamn, tillnamn; sukun., tillnamn, familjenamn; nimen- l. nimin-omainen, enkom; uttrycklig; nimen-omaisesti l. o-ma an, enkannerligen, uttryckligen; — arvo, namnvärde; karakter; — hiimo, titelsjuka; — kauppias, kontin-

genthandlare; — kirjoitus, namnteckning; — kirja, matrikel; — kuulu, namnkunnig; — kuva, namnchiffer; — lehti, titelblad; — lippu, namnsedel; — luettelo, register, namnförteckning, rulla; — merkki, bomärke, signatur; — neuvos, titulärråd; — pastori l. kirkkoherra, vicepastor; — päivä, namnsdag; — runo l. -värsy, akrostikon; — sana, substantivum; — sisällys, register; — tuomari, vicehäradshöfding.
Nimikko, s. namne.
Nimikkö, s. nomen.
Niminen, a. med namn, benämnd; sen n., så benämnd.
Nimismies, s. länsman, befallningsman.
Nimistö, s. namnförteckning, register, nomenklatur.
Nimittelen, v. benämner fortfarande, gifter namn, öknämner.
Nimittäin, adv. nämligen; efter namn.
Nimittäjä, s. nämnare.
Nimittämätön, a. onämnd, obenämnd.
Nimittää, v. benämner; titulerar; utnämner; n. virkaan, utnämner l. befordrar till syssla; nimitetty mies, viss man; nimitetty mies tahi hänen määräämänsä, viss man eller order.
Nimitys, a. benämning, utnämning.
Niioo, k. Nitoo.
Nios (-ksen), s. band, tom, volym.
Nipastuu, v. blir snarsticken, harmsen, missnöjd.
Nipistää, v. nyper, kniper.
Nipollinen, a. ömtålig, grannlaga, snarsticken, missnöjd.
Nippa, -ppi, s. fingerspel; juoksevat nippaa, springa nata.
Nippo, s. snarstickenhet, harm; argbigga; — a. snarsticken.
Nippu, s. snibb, spets, tipp, udd.
Nipsaa, v. knifsar, snifsar.
Nirahtaa, v. porlar till hastigt, sprutar fram fint.
Nirhaa, -v, gnagar, skafvar.
Nirhain (-imen), s. skafverktyg, skrapa.
Nirhama, s. skrubbsår.
Nirisee, v. sorlar, porlar sakta, sipprar fram, qvider.
Nirkastuu, -kkamastuu, v. blir vresig.
Nirkka, a. spetsig, skarp, vresig; nirkoin, skarpt, vresigt.
Nirkko, a. udd, spets.
Nirpistää, v. snörpar, rynkar (*pä näsän*).
Nirppa, -pakka, a. misslynt.

Nirppa, s. småvessla.

Nirskaa, -kuu, v. gnisslar.

Nirso, -su, a. matgrann, matväljande, kräsmagad. *laggrann*

Nirsuttaa, -uttelee, v. är matgrann l. kräsmagad, äter litet och fint.

Niruu, k. Nirisee.

Niska, s. nacke; kirjan n., bokrygg; kosken n., stället närmast ofvan en fors; nurin niskoin l. ylenniskoin, hals öfver hufvud, hufvudstupa; on jkun niskoilla, ligger ngn till last l. öfver ngn; — **-hirsi**, spännbjelke; — **-luu**, nackben; — **-oja**, nack- l. laggdike; — **-tuuru**, nackgrop; — **-puut** l. niskat, åsar, vasar.

Niskaa, v. gör nacke, gör inskärning omkring något.

Niskainen, a. nackig, nackad; kankaan. l. jäykkän., styfnackig; paksun., tjocknackig; uppın., hårdnackad, halsstarrig.

Niskaisuus, s. nackens beskaffenhet; uppın., hårdnackenhets, halsstarrighet.

Niskallinen, a. med nacke försedd; nackstyf; ofvanom belägen.

Niskava, a. tjocknackig; halsstarrig.

Niskoittelee, -kuroitsee, -kuttelee, v. är halsstarrig, envisas, tredskar.

Niskoitleminen, -telu, s. tredska.

Niskoitleva, a. gensträfvig, tredsk, uppstudsig.

Niskuri, s. halsstarrig l. envis menniska; nackstyfhet (*sjukdom*).

Niskuristi, adv. halsstarrigt.

Niskuruus, s. halsstarrighet.

Nisu, s. hvete; — **-kaku**, hvetebröd; — **-leipä**, hvetebröd.

Nisunen, a. af hvete, hvete-

Nisä, s. spene, bröst, patt; — **-lapsi**, dibarn.

Nisäkäs (-kkään), -ällinen, a. som har spenar; — s. daggdjur.

Nitisee, v. gnisslar, knarrar.

Nitoo, v. häftar fast, binder.

Niuha, a. skarp, arg, vresig.

Niuhaa, -hottaa, v. hotar att bita, är argstint l. vresig, småser.

Niuka, s. kardialgi.

Niukahdus, s. vrickning.

Niukahtaa, v. vrickas, går ur led, försträcker.

Niukahuttaa, v. vrider, vrickar ur led, försträcker.

Niukallinen, -kallinen, a. något knapp, njugg.

Niukasti, adv. kargt, knapt, njugt.

Niukea, a. slapp, slak.

Niukee, k. Hiukee.

Niukentaa, v. förknappar, inskränker.

Niukka, a. karg, knapp, njugg; — s. knapphet, brist; — **-tukoinen**, qväfvefattig.

Niukkaa, -ailee, v. njuggar, knappar, är sparsam.

Niukkuus, s. njugghet.

Niukoo, -uvettaa, v. retar, qväljer, väcker smärta i hjertgropen.

Niuristelee, v. grimaserar.

Nivala, -vara, s. masur; — a. vriden, krusig.

Nivel, s. led; — **-eläin**, leddjur; — **-äes**, led-, länkhärf.

Nivelinen, a. ledfull, ledad.

Nivellys (-ksen), s. ledsträckning, ledvrickning.

Niveltyy, v. blir sträckt, vrickas, går ur led.

Niveltää, -lyyttää, v. sträcker leden.

Nivertää, v. genomborrar.

Nivo, s. matleda, äckel.

Nivoo, v. binder, häftar.

Nivus (-ksen), s. höft och ljumske; — **-liha**, slaksida.

No! noh! int. nå!

Noentolainen, s. (*Kalev*) egare af fiskarehydda.

Nohittaa, -hottaa, v. ropar noh, pådrifver.

Noikkaa, v. nickar på hufvudet.

Noin, adv. så der, ungefär, omkring, vid pass.

Noija, s. trollkarl, hexa; noidan nuoli, trollskott; meteor; noidan luvut, signerier, trollord l. -formler.

Noitumus, -tuus, s. trolldom, trollning, trolleri, hexeri.

Noituu, v. trollar, förtrollar, förbannar, svär.

Noja, s. lutande l. stödjande ställning, stöd; pöydän nojalla, stödd mot bordet; valtuuskirjan nojassa l. nojalla, i stöd l. på grund af fullmakt; oman onnensa nojassa, förtröstande på egen lycka; jättää onnen nojaan, lemnar åt sitt öde; — **-tuoli**, länstol.

Nojaa, -autuu, v. lutar l. stödjer sig mot, lutar på; lutar på, stöder sig på.

Nojaus, s. lutning, stödjande.

Nojo, s. lutning, böjning; on nojossa, är lutande.

Nojoo, -jottaa, -juu, v. lutar, stödjer sig mot, svigtar.

- Nokaisee, v. hackar, pickar.
 Nokare, s. klump, klump.
 Nokastelee, v. näbbas.
 Nokastelija, s. snushane, näbba,
 Nokeaa, v. bestrykar med sot, sotar
 ned; sotar, rensar från sot.
 Nokeutuu, v. blir sotig.
 Noki (-en), s. sot; brand; — **janho**,
 sotdagg; — **jyvä**, brandkorn; — **ko-**
lari, sotare; — **musta**, svart som
 sot, kolsvart; — **poika**, sotargosse;
 — **pää** l. **tähkä**, brandax, sotax; —
valkea, soteld.
 Nokija, s. sotare.
 Nokinen, a. sotig.
 Nokiskelee, v. plockar fortfarande med
 näbben.
 Nokisuus, s. sotighet.
 Nokittelee, v. näbbas, gnabbas, retas.
 Nokka, s. näbb, näsa, udde, spets; ve-
 neen n., framstam, förstäf; — **hiiri**,
 näbbmus; — **möhlö**, snushane; —
viisas, näsvis, försmädlig.
 Nokkaa, v. slår med näbben.
 Nokkaantuu, -**auu**, v. blir långnäbbig,
 blir stött, drar på näsan.
 Nokkainen, a. näbbig, näbbad; pit-
 kän, långnäbbig.
 Nokkava, a. långnäbbig; vresig.
 Nokkela, a. näbbig, qvick, klyftig, spets-
 fundig, snabb, fink.
 Nokkii, v. plockar med näbben, ploc-
 kar, hackar, pickar.
 Nokkonen, -**koinen**, s. näsala; kusais-
 l. rautan., etternäsala; — **ispalt-**
tina, nättelduk.
 Nokkuu, v. droppar, dryper.
 Noko; — **nokka**, lång näbb.
 Nokulainen, k. Nokkonen.
 Nokottaa, -**kuttaa**, v. låter droppa,
 drypa; 2) sitter med näbben lång,
 sitter och hänger näbb l. näsa.
 Nolo, a. tafatt, trög, snöplig; vrt. Nulo.
 Nolosti, adv. tafatt, bakvändt.
 Nomeni, **nomini**, s. nomen.
 Nopea, a. snabb, snäll, qvick.
 Nopeataa, -**pertelee**, v. knapprar, gör
 småsaker.
 Nopeasti, adv. snabbt.
 Nopeus, s. snabbhet.
 Noppa, s. droppe; tärning.
 Noppaa, -**ii**, v. droppar; plockar; knäp-
 per.
 Noppo, s. kägla; droppe.
 Nopsa, a. snabb, qvick.
 Noputtaa, -**puttelee**, v. klappar, knäp-
 per, knapprar.

- Noputus, s. klappande, klappning, knäpp
 ning.
 Noraa, -**raja**, -**risee**, v. flyter sakta,
 sorlar.
 Norahtaa, v. droppar hastigt ned, till-
 rar fram l. ned.
 Nore, s. (fallande) droppe, stänk.
 Norea, -**rja**, a. böjlig, smidig, vig; n.
 kynä, mjuk penna.
 Noreus, s. böjlighet, vighet.
 Nori, s. svalst; quarka; gikt; — **-kontti**,
 surbent; — **nuora**, hank (å hästar).
 Norisee, v. dryper; sorlar.
 Norja, s. Norge; — **-nkieli**, noraka.
 Norjalainen, a. norak; — a. Norrman.
 Norjonee, v. blir smidig l. böjlig.
 Norjistaa, v. gör smidig l. böjlig.
 Norke (-**kkeen**), s. snuggande, snyit-
 ning.
 Norkkii, -**kottaa**, v. snuggar, snålas,
 är snyitgäst. *norkkullee*
 Norkko l. Norko, s. snuggare, snyit-
 gäst.
 Noro, s. sumpig dæld, dæld, mader; rän-
 nil; juoksee noronansa, rinner
 som en bäck; — **kuusi**, myrgran; —
maa, sumpig l. sidländ mark; —
perä, full af fördjupningar; dæld.
 Noroinen, a. full med rännilar, sumpig,
 sank.
 Noronen, a. liten dæld; rännil; jään.,
 ispig.
 Norpe (-**peen**), k. Nerke.
 Norri, s. knorr, kaffeknorr.
 Norssi, s. nors.
 Norsu, s. valross; elefant; norsunluu,
 elfenben, valrossben.
 Noruu, v. dryper.
 Norvehtii, k. Norikka.
 Nostaa, v. lyftar, höjer, uppflyftar, upp-
 bär, uppbringar; n. verkkoja, vit-
 jar nät; n. hintaa, stegrar priset; n.
 vettä, uppfordrar vatten; uppdäm-
 mer vatten; n. huodon, sprider ut
 ett ryckte; upphäver ett rop; n. ka-
 pinan, uppväcker ett uppror; n. kan-
 saa, uppbadar folk; n. kysymyk-
 sen, väcker fråga.
 Nostajainen, s. lyftning, upphöjning;
 pl. — **-set**, lyftningstraktering l. -lön.
 Nostaltaa, v. uppflyftar lätt och hastigt,
 (*Kalev.*) uppflyftar kraftigt.
 Nostalmus, **nostannainen**, s. så myc-
 ket en för gången lyftar.
 Nostannus, a. notrak; uppflyftning.
 Nostattaa, **nostuttaa**, v. låter lyfta l.
 upphöja, har att jäsa, lyftar, höjer;

- nostatan jakkaani, jag lättar på foten.
- Nostalee**, v. lyftar småningom; n. sydäntä, retar, rör gallan.
- Nostin** (-imen), s. häfstång; taikinan n., jäsningemedel för deg, jät; nuotan n., notvak.
- Nosto**, **nostanto**, s. upplyftning, upphöjning; uppbåd; huudon n., ryktets utspridning; riidan n., väokande af tvist; nosto ja lasku-huuto, uppoch afslag; — **-lappu**, check; — **-lautta**, lyftbord; — **-lupa**, mutesedel; — **-mie**, värneman; — **-ovi**, fallucka; — **-väki**, uppbådadt folk; landtvärn; — **-väylä**, schakt.
- Notarius**, s. notarie; julkinen l. yleinen n., notarius publicus; ylin., protonotarie; notariuksenvirka l. -virasto, notariat.
- Notkea**, a. böjlig, vek, vig.
- Notkeus**, s. böjlighet, smidighet, vighet.
- Notkistaa**, v. böjer, gör böjlig.
- Notkistus**, s. böjning, böjande.
- Notkistau**, v. böjer sig, blir böjlig, bågner.
- Notko**, **-kelma**, s. böjning, bugt, dalsänkning, svacka; on notkossa l. notkolla, är inböjd.
- Notkoinen**, a. full med böjningar l. dælder.
- Notkottaa**, **-kuttaa**, v. har att svigta, svingar, vaggar, slänger.
- Notkotus**, **-kutus**, s. fortfarande böjning, svigt, svängande.
- Notkuu**, v. böjer sig l. svigtar l. gungar (fortfarande).
- Noudattaa**, v. låter afhemta; efterföljer, efterkommer, villfar; n. puhtautta, iakttagar renhet; n. mieltä, efterkommer ens vilja; jota asianomaiset alamaisuudessa noudattakoot, hvilket vederbörande till underdånig efterrättelse länder.
- Noudattaja**, s. efterföljare.
- Noudatus**, s. afhemtning; efterlofnad; mielen n., villfarighet.
- Noude** (-teen), s. afhemtning, villfarighet; mielen n., tillfredsställelse, villfarighet.
- Noukka**, s. näbb.
- Noukkaa**, v. plockar (en gång).
- Noukkaus**, s. (hastig) plockning, knackning (med näbben).
- Noukkeet**, s. pl. småplock.
- Noukkii**, v. plockar.
- Nousee**, v. uppstiger, uppgår, står upp, stiger, sväller; taikina n., degen jäser; kuu n., månen går upp; hinta n., priset stiger l. stegras; nousseva viikko, nästa vecka.
- Nouseille**, v. häfvar sig, svallar.
- Nousematon**, a. ouppgången, ouppstigen; ojäst.
- Nouso**, **-semus**, s. uppstigning, uppgång, höjning, jäsning.
- Nousu**, s. k. edell. sanaa; — **-kala**, uppgångsfisk; — **-vesi**, flödvatten, uppsjö.
- Nousukas**, s. uppkomling.
- Noutaa**, v. afhemtar, hemtar, går efter något, följer; n. mieltä, gör till viljes, villfar; n. käskyä, efterkommer befallningen.
- Nouto**, s. afhemtning; vrt. Noutaa.
- Novelli**, s. novell.
- Novertaa**, k. **Nopertaa**.
- Nuha**, s. hörn, snut; 2) snufva; — **-tanti**, qvarka, katarr.
- Nuhaelee**, v. (*Kalev.*) dras, släpar sig, smyger.
- Nuhainen**, a. full med snutar; plågad af snufva, katarraliak.
- Nuhajaa**, **-hisee**, v. fnyser, mumlar, snöflar.
- Nuhde** (-teen), s. tadel, förebråelse, bestraffning (*med ord*), tillrättavising; nuhteen-alainen, tadelvärd; saan, annan nuhteita, jag får, ger banner; — **-saarna**, straffpredikan.
- Nuhina**, s. fnyssning, mummel.
- Nuhjaa**, **justaa**, v. stökar, röres tölptigt, fumlar, drölar.
- Nuhju**, **-jus**, s. dröl, tafatt menniska, sölkorf.
- Nuhraa**, v. nedsölar, smutsar.
- Nuhrauu**, v. blir nedsölad, smutsas.
- Nuhteellinen**, a. tadelvärd, straffbar; tadlande.
- Nuhteeton**, a. ostrafflig, obrottslig, oklanderlig, oförvitlig, tuktig.
- Nuhtelee**, v. tadlar, förebrår, bestraffar l. näpser (*med ord*), tillrättavisar.
- Nuhtelus**, **-telo**, s. förebråelse, bestraffning, näpset.
- Nulja**, s. klubba, knoster; — **-sota**, klubbkrig; — **-nlyönti**, klubbslag.
- Nuijaa**, v. klubbar.
- Nuijii**, v. klubbar fortfarande, plutar på (med klubba), knostrar. *Nuijii* *siel*
- Nuijottaa**, v. betar sig kärft, är stött.
- Nuikuttaa**, k. **Nujuu** j. **Nujuaa**.
- Nuikuttaja**, s. (*Kalev.*) stojare, dragare.

Nuiskii, v. vädrar (*såsom hunden*), fryser.
 Nuistaa, v. gör sluttande l. skef, sneddar; afsnuddar, rundar.
 Nuitti, s. spets.
 Nuiva, a. biater, kärf, tvär, ogästvänlig, njugg.
 Nuivistuu, v. vissnar.
 Nujo, s. matleda; — a. aptilös.
 Nuju, s. buller, oväsande, storm.
 Nujuas, v. brakar, väsnas.
 Nujuu, v. är utan matlust, afmagrar.
 Nukahtaa, v. insomnar hastigt, tager en liten lur, slumrar.
 Nukallinen, a. försedel med lo l. lugg, luggig, nockig.
 Nukatton, a. utan lo, utan nock; (*Kalev.*) gräslös.
 Nukeroluu, s. svansben.
 Nukistuu, v. insomnar, dignar.
 Nukittaa, v. insyr l. inväfver hängande trådar l. flockar, nockar; bultar, pådrifver.
 Nukittuu, v. blif lofvig, flockar sig.
 Nukka, s. fjun, lo l. lugg, nock, rugg, tofs; nauriin n., rofrot; rugin n., krok l. nock i rockfykten; — *-verka*, plys; — *-vieru*, losliten.
 Nukkaantuu, v. blif lofvig, repar sig.
 Nukkainen, a. fjunig, lofvig, ruggig, noppig.
 Nukke, *-kki (-en)*, s. docka; nukenlehti, groblad.
 Nukkeri, s. nockadt täcke, rya, fris.
 Nukkeroi, v. (*Kalev.*) leker, tumlar om, stojar.
 Nukkeroinen, a. missnöjd, gnatig, kinkig, knarrig, qvidande.
 Nukkeroitsee, *-oi*, v. är missnöjd, gnatar, kinkar, knarrar, qvider.
 Nukkii, v. noppar; k. Nukittaa; n. nauriita, skär bort rötter och stjekar af rofvor.
 Nukkuu, v. sofver, insomnar.
 Nukulainen, *-liainen*, s. näsela; nukulaishumala, humlebinda, snarrefva.
 Nukus, s. sofvande tillstånd; on nukuksissa, är insomnad.
 Nukuttaa, v. söfver, insöfver.
 Nuikka, s. slyngel, knyffel.
 Nulja, a. sned, förviden: — s. slam, halka; silmät ovat nuljallaan, ögonen äro avfva.
 Nuljaa, v. slintar, halkar; låter halka, runkar.
 Nuljahtaa, v. halkar, slintar.

Nuljahttaa, v. försträcker (*om led*), låter hastigt slinta.
 Nuljakas (*-kkaan*), a. slipprig, hal.
 Nuljakka, *-jaska*, s. slem, slipprighet.
 Nuljo, *-ju*, a. slipprig, hal; — *-pää*, skallig, fintakallig.
 Nuljus, s. dröl, klåpare.
 Nuljustaa, *-telee*, v. drölar, betar sig tafatt, vankar omkring sysslolös.
 Nuljuttaa, *-telee*, v. skakar, runkar; vankar omkring.
 Nuljutus, s. skakning; vankning.
 Nuljuu, v. är rörlig, runkar, skakas.
 Nukka, s. lunk, traf.
 Nulkkas, *-ntas*, v. lunkar, trafvar.
 Nulkki, Nulli, k. Nulikka.
 Nulo, a. modstulen, nedslagen, hängsjuk, snopen; vrt. Nolo.
 Numero, s. nummer, siffra; — *-luku*, siffer- l. nummertal.
 Numeroitsee, *-oittaa*, v. numrerar.
 Numerollinen, a. försedd med nummer, numererad.
 Nummi (*-en*), s. hed, mo; — *-jäkälä*, islandsmossa.
 Numminen, s. liten mo l. hed; — a. full af moar l. hedar.
 Nunna, s. nunna; — *-luostari*, nunnekloster.
 Nunnisto, s. nunneorden.
 Nunnu, s. bröstvärta, spene; blomma; ruis- l. sinin., blåklint.
 Nuo, pl. (san. Tuo) de der.
 Nuode (*-teen*), s. sväger (*systers man*); (*Kalev.*) brudens följeslagare; — *-vaimo* l. *-mies*, brudens följeslagare.
 Nuoha, s. fnas, fnugg.
 Nuohaa, *-hoo*, v. gnuggar, gnider, fejar, sotar; fnasar.
 Nuohaantuu, v. blif fnasig, fnuggig.
 Nuohoja, s. fejare, sotare.
 Nuojuu, v. bugtar sig, kroknar.
 Nukahtaa, v. boekar hastigt, nickar, nuckar, blundar hastigt.
 Nuokka, s. nickning, blund; näbb.
 Nuokkaa, nuokaa, v. nickar; hackar med näbben.
 Nuokkii, v. hackar l. nickar fortfarande.
 Nuokkuu, v. är nickande, blundar, nickar, bugar, vaggar.
 Nuokuttaa, v. låter nicka, har att blunda; n. päätensä, runkar på hufvudet.
 Nuolaisee, s. aleker l. slicker hastigt.
 Nuolee, *-eskeles*, v. aleker, slicker.
 Nuoleton, a. utan plj; — *-liten*, utan pljar.

Nuoli (-en), s. pil; — **-kontti**, pilko-
ger; — **-enpää**, pilspets, kil.
Nuolin (-imen), s. sleke (för boskap).
Nuolittaa, v. förser med pilar.
Nuola, s. slickning, sleke; — **-sormi**,
pekfinger.
Nuopea, a. olustig, nedslagen, orklös.
Nuoppaa, v. nyper, ryoker.
Nuora, s. rep, lina, snöre, streck; —
-ntanssija, lindansare.
Nuoraa, **-rittaa**, v. snör, förser l. bin-
der med snöre l. rep.
Nuorainen, a. af rep, replik, snörrät.
Nuoraisesti, adv. snörrätt.
Nuorallinen, a. med snöre l. rep för-
sedd; — a. ett snöre l. rep fullt.
Nuorea, a. böjlig, smidig.
Nuorellinen, a. ungdomlig.
Nuorentaa, **-rennuttaa**, v. föryngrar,
uppriskar.
Nuorentuu, v. föryngras, blir ung.
Nuori (-en), a. ung; n. maito, färsk
l. söt mjölk; nuoreläntä, något
ung.
Nuorikko, s. ungmor.
Nuoriso, s. ungdom, ungt folk.
Nuorruttaa, v. uppriskar, uppmjukar.
Nuortea, a. böjlig, smidig.
Nuortuu, v. blir ung l. mjuk, föryng-
ras; ruoho n., (vissnad) gräs återfår
sin grönska; rauta n., jernet blir
mjukare.
Nuorukainen, s. yngling.
Nuoruns, s. ungdom, friskhet.
Nuoska, **-kea**, a. fuktig, duskig.
Nuoskaus, s. fuktighet, dusk.
Nuoskentaa, v. gör fuktig, fuktar.
Nuotallinen, a. notegande, notdragare;
— a. en not full.
Nuotens, s. svågerskap, befryndning.
Nuoti, s.; pl. nuodet, brudens för-
äldrar, svärföräldrar.
Nuotikas, a. melodisk.
Nuotillinen, a. tonisk; väljudande.
Nuotio, s. stockeld, bivuk.
Nuotta, s. not; mennä nuotalle, gå
på notdragning; nuotan reisi l.
siipi, sidostycket i noten; nuotan
perä, bakkien; nuotan paula,
notteln; kuteo nuottaa, binder not;
— **-apaja**, notvarp; — **-kunta**, not-
lag; — **-riuku l. -salko**, notstång.
Nuotti, s. not, ton, melodi; — **-jaksio**
l. **-viivat**, notsystem, notlinierna; —
-merkki, tontecken.
Nuottue, **nuotus**, s. notlag, notfolk.
Nuotustaa, v. drager mödosamt, släpar.

Nupero, s. svansben.
Nupisee, v. knotar, mumlar.
Nuppi, s. knopp; — **-neula**, knappål.
Nuppu, s. knopp, noppa, smula; hiuk-
set ovat nupulla, håret är uppsett.
Nuppuinen, a. full med knoppar l. nop-
por, noppig.
Nupukka, s. boll, litet klot, liten knopp,
näckros.
Nuraa, **-rajaa**, **-risee**, v. sorlar, mum-
lar, knotar.
Nurahtaa, **-rahuttaa**, v. sorlar hastigt,
mumlar till.
Nure, s. sorlande, knotande tillstånd;
on nureissansa, är misslynt, hän-
ger huvudet.
Nurea, k. Nurja.
Nureksii, **-reksuu**, v. knotar, knorrar,
klagar, är bedröfvad.
Nurin (olk. *nurjin*), adv. avigt, om-
vändt; nurin niskooin l. niskojan-
sa, öfverända; nurin narin, upp
och ned, huller om buller; nurin
puolin, avigt; nurin päin, åt
orätt håll, förvänt; silmät nurin,
ögonen avviga; menee nurin, går
omkull.
Nurina, s. sorl, knot, mummel.
Nuristaa, v. låter sorla, låter rinna till
sista droppen.
Nuristuu, v. blir ledsen, stött.
Nurja, a. avigt, förvänt, omvänd, ogin,
oblid; vrång; n. puoli, avrigaida,
fränsida; n. mieli, avfugt sinne,
ovilja; kantaa nurjaa kilpeä, bär
avfog aköld; n-t onnenvaiheet,
obliida öden; — **-mielinen**, ogin, vrång-
sint, ovillig, oblid.
Nurjahtaa, **-htuu**, v. slintar, vrickas.
Nurjus, s. ogin, vrång människa.
Nurjuss (-den), s. avfoghet, kärphet.
Nurkallinen, a. med hörn försedd; —
s. knuttimrare.
Nurkastuu, v. blir knotande, misslynt
l. missemodig.
Nurkittaa, v. förser med knutar l. hörn,
delar på hörnen l. knutarna; nurkit-
tain, hörnvis, knutvis, hörn mot hörn.
Nurkka, s. hörn, knut, vrå; meren n.,
hafsbugt; nurkantakainen, som
finnes bakom knuten; hemvuxen to-
bak; — **-kivi**, hörnsten; — **-mestari**,
bönhas; — **-mestaruus**, bönhaseri; —
-mies, knuttimrare; — **-saksa**, schack-
rare; — **-vieras l. -virri**, golfstän-
dare, snyltgäst; — **-väki**, inhysesfolk.
Nurkkainen, a. hörnad, hörnig.

nuoreiden

Nurkkaisin, s. qvadrant.
Nurkkala, s. kråkvinkel, knutstad.
Nurku, s. missnöjdhet, ovilja, knot; —
 -mieli, harm, missnöje.
Nurkuu, v. klandrar, tadlar, beklagar
 sig, knotar.
Nurmettun, v. blir gräslupen, bildar
 gräsvall, går i linda.
Nurmi (-en), s. gräsvall, vall, hårdvall,
 linda; äng; panee nurmeksi, in-
 lägger till vall; — **-apila**, rödklöf-
 ver l. -väpling; — **-kaura**, ängshafre;
 — **-niitty**, hårdvallsäng; — **-puntar-
 pää**, ängskäffe; — **-tatar**, mortäg; —
-tähtiö, timotei, ängkampe.
Nurmikas (-kkaan), s. tätel; ängfrö;
 — a. gräsbeväxt.
Nurmikko, s. gräsmatta l. -fält.
Nurminen, a. full med gräsvall, bestå-
 ende af hårdvall.
Nurpea, a. olustig, otålig, nedslagen.
Nurraa, -**rrutttaa**, v. marrar, qvider,
 tigger enträget.
Nurrua (-uksen), s. knarrigt tillstånd;
 näavis tiggare, on nurruksissa, är
 knarrig, missnöjd.
Nurrtuus, s. gnäll, enträget tiggeri.
Nurve (-rpeen), s. nedslagenhet; on
 nurpeissaansa, är nedslagen, miss-
 nöjd, harmen l. stött, tjuras.
Nuti, s. bentrissa i skjutbåge; — **-pää**,
 kalt hufvud; hornlös.
Nutisee, v. sorlar, knotar, mumlar.
Nutistaa, v. stryper, qväfver, kramar,
 qväser; släpar l. gör mödosamt.
Nutkahtaa, v. böjes hastigt, knycker
 till.
Nutkuttaa, v. knycker (*fortfarande*),
 rycker; ajaa n., åker i sakta lunk.
Nutraa, -**rajaa**, v. sorlar, brummar;
 krusar, knorlar, skrynklar.
Nutta, s. rock; palta.
Nuttura, s. knotrighet, upplagdt hår.
Nuturoitsee, v. knusslar, gör något
 sakta, lever stilla.
Nutustaa, -**tustelee**, v. knusslar, gör nå-
 got sakta.
Nuudus, s. utmattadt l. förvissnadt till-
 stånd; on nuuduksissa, är utmat-
 tad l. vissnad l. i sin, smäktar.
Nuuha, s. fjun, rugg, lo.
Nuukahtaa, v. nickar hastigt, blundar.
Nuukistuu, v. kröker sig l. faller ned-
 åt, krokmar.
Nuupahtuu, v. krokmar, dignar.
Nuuppea, a. vigtig, kraftig.
Nuuru, s. aftyning, tränad, klagan.

Nuurus, s.; nuuruksissa, trumpen,
 misslynt.
Nuuruu, v. tränar, aftynar, sjukas, kla-
 gar.
Nuuska, -**ku**, s. snus; — **-mies**, snu-
 sare; — **-tuosa**, snusdosa.
Nuuskaa, v. snusar, nosar.
Nuuskarl, -**uri**, s. snusare.
Nuuski, -**kuu**, v. vädrar, nosar, fnyser,
 snokar, näsjar, uppsnappar.
Nuuskiija, s. snokare, spion.
Nuusuttaa, -**kuttelee**, v. snokar, lä-
 ter snoka, snyftar.
Nuusutus, s. snyftning.
Nuutu, v. utmattas, aftynar, förviss-
 nar; lehmä n., kon sinar l. afmagrar.
Nyhermä, s. knöl, tuberkel.
Nyhermäinen, a. hörnig, kantig, akrof-
 lig, knölig.
Nyhisee, v. fnyser, mumlar, talar sakta
 genom näsan.
Nyhki, -**hkää**, v. knuffar, skuffar, rycker.
Nyhkäys, s. knuff, stöt, ryckning.
Nyhtää, v. upprycker, utplockar.
Nyhtö, s. uppryckning, utplockning.
Nyhä, k. Nuha.
Nykermä, k. Nykä.
Nykertyy, v. blir trubbig l. kort, hop-
 faller.
Nykertää, -**kertelee**, v. afnyper, sön-
 derplockar.
Nykeryys, s. trubbighet, stumpaktighet.
Nykerä, -**räinen**, -**rö**, a. trubbig, af-
 nupen, kort; — **-nenä**, kort och trub-
 big näsa, stubbnäsa; — **-päinen**, run-
 dadt trubbig.
Nykinä, -**tö**, s. plockning, ryckning.
Nykistyy, v. blir kramad l. tryckt, bö-
 jer sig ned.
Nykistää, v. kramar, trycker i hop.
Nykkii, v. rycker fortfarande, nappar,
 knycker; spritar (*fjäder*).
Nykkärä, k. Nuttura.
Nykkää, v. skuffar, knuffar.
Nyky, s. den närvarande tiden; tätä
 nykyä, nu för tillfället l. tiden; ny-
 kyään l. nykyään, för det när-
 varande; — **-aika**, nutid.
Nykyinen, a. nuvarande, innevarande;
 nykyisin, nyligen; nykyisempi-
 nä vuosina, under senare år; ny-
 kyisimmät tiedot, nyaste under-
 rättelser; — **-is-aikainen**, modern.
Nykyisesti, adv. för det närvarande.
Nykyisyys, s. den närvarande tiden,
 nutiden.
Nykä, -**ky**, s. stump, kort ända; —

-nenä, kort och trubbig näsa, stubbnäsa.
 Nykäisee, v. knycker fill, rycker en gång.
 Nyljentä, -lky, s. flåning, skinneri.
 Nyljettää, v. låter flå; afbarkar.
 Nyljin (-lkimen), s. flåarknif, näfver-
 rist.
 Nyljyy, k. Nuljuu.
 Nylkee, v. flår, skinnar, klår, afbarkar;
 n. maakuntaa, utsuger landskapet.
 Nylkijä, -lkyri, s. flåare, flåbuse, skin-
 nare, utugare.
 Nylkiö, s. skinnluder.
 Nyperä, -röinen, a. kort, trubbig, stump-
 aktig; n. ohra, trögt växande korn.
 Nypistää, v. kniper ihop, nyper.
 Nyply, s. fingrering; knyppling; —
 -tyyny, knyppeldyna.
 Nyplä, s. liten upphöjning, knopp, khapp.
 Nypplää, v. fingrar, knypplar.
 Nyppii, -ppelee, v. nappar l. plockar
 smått, nappar, nyper, knypplar.
 Nyppy, -ylä, s. blemma, knopp; kan-
 kaan nyppy, nopp på väfven; vuo-
 ren nyppylä, bergspets; — -kan-
 gas, piké; — -rauta, pikerjern.
 Nyppyinen, -yläinen, a. full med blem-
 mor, knoppar.
 Nyppylöitsee, v. slår ut blemmot; knypp-
 lar.
 Nyppäys, s. napping, napp.
 Nyppää, v. nappar.
 Nypyttää, v. uddar, pikerar.
 Nyreytyy, v. blir nedstämd, stannar
 i växten, aftynar.
 Nyreä, a. nedstämd, ängslig, slö.*
 Nyrhi, s. slö knif l. yxa.
 Nyrhi, -hää, v. täljer, hugger med slö
 knif, yxa.
 Nyrisee, k. Nuraa.
 Nyrjähtää, -tyy, k. Nurjahtaa.
 Nyrkittä, v. ger tecken med knyt-
 näfven; n. kättä, knyter näfven.
 Nyrkki, s. knytnäfve; — -laki, näf-
 rätt; — -ottelu l. -putikka, knytnäf-
 vekamp, boxering, näftag.
 Nyrkkinen, s.; olla nyrkkisillä,
 kämpa knytnävekamp, boxas, vara i
 näftag.
 Nyrkkä, a. brant, tvär, vresig.
 Nyrkästyy, -kähtää, v. blir vresig,
 blir stött, förgas.
 Nyrkäyttää, v. gör vresig, förgar.
 Nyrpeä, a. trumpen, tvär.
 Nyrpistää, v. snörpar, rynkar (i hop).

Nyrrya, s. nedslagenhet, missnöje.
 Nyrryttää, v. gör något tyst och trögt;
 qvider, begär enträget; försvagar; it-
 kee n., gråter sakta; käy n., går
 långsamt.
 Nyrskyttee, v. (Kalev.) försöker bry-
 ta, börjar så att det knarrar.
 Nyrsil, v. guagar, knappar.
 Nyrstyttää, v. snyftar.
 Nyrty, s. skrynkla, rynka.
 Nyrty, -yä, a. spenslig, svag; knarrig.
 Nyskyy y. m., k. Jyskyy j. n. e.
 Nystelmä, -termä, s. liten knöl, värta.
 Nystylä, -tyrä, -tö, s. knöl, bulnad,
 värta, bubbla.
 Nysä, s. snugga, stump.
 Nytt, adv. nu.
 Nyte (-teen), s. stöd, stylta, stötta.
 Nytisee, v. knotar, mumlar.
 Nytkii, v. rycker, knycker.
 Nytkyttää, -tteele, v. rycker ofta, tätt;
 sountaa n., ror ryckande; elää n.,
 lever sakteligen.
 Nytkytys, s. fortsatt ryckning, knyc-
 kande.
 Nytkyy, v. blir ryckt, gungar, svigtar.
 Nytty, s. stöd; bylte, docka.
 Nytyrä, a. vresig, trumpen.
 Nytykkä, s. bylte, knyte.
 Nytystelee, v. byltar; gör något lång-
 samt; kramar, qväser småningom.
 Nyykkii, -ää, v. nickar på hufvudet,
 knycker.
 Nyykkäys, s. nickning, nick.
 Nyyks, s. nickande, lutande ställning.
 Nyykkyttää, -kytteele, v. nickar, har
 att nicka, runkar.
 Nyylä, s. blemma, värta, knyl.
 Nyyril, v. röres långsamt.
 Nyyristy, v. drager sig tillsammans,
 krymper ihop, hukar sig ned.
 Nyyskätteele, v. nyser, fräser, frustar.
 Nyystää, v. nyser; snyter.
 Nyyti, s. knyte.
 Nyökkäys (-ksen), s. nick, nickning.
 Nyökkää, -kyttää, v. nickar; hackar.
 Nyöri, s. snöre; avaa l. purkaa nyö-
 rit, snör upp; — -liivi, snörlif; —
 -maakari, snörmakare.
 Nyörää, v. snör.
 Näästää, v. tår, faller fuktig snö.
 Näelmä, s. scen, utsigt.
 Näennäinen, a. skenbar, synbar.
 Nähjä, a. ombultad, uppjukad.
 Nähtävä, a. (part. pass.) synlig, märk-
 bar, påtaglig; silmin n., ögonken-
 lig; todeksi n., bevislig.

Nähtävästi, adv. synbarligen; silmin n., ögonskenligen.

Näin (näkimen), s. synorgan.

Näin, adv. så här, så.

Näivehtyy, -vettyy, v. slaknar, aftynar, förvissnar, förtvinar.

Näivettäjäinen, s. tvinsot.

Näivettää, v. låter aftyna, förtager krafterna.

Näivä, a. fuktig och slak, förvissnad, seg.

Näkeä, v. ser, åskådare; anser; erfar: n. hyväksi, anser i. finner för godt; n. vaivaa, har besvär; n. nälkää, vilua, erfar, lider hunger, köld; Jumala nähköön, Gud nåde, Gud bättre!

Näkemys, s. åskådning; vision.

Näkemä, s. det sedda, syn: (*Kalev.*) utseende; silmän n. det ögat ser, synhäll; näkemättä, obesed, obemärkt.

Näkemätön, a. som icke ser, blind.

Näkijä, s. ögonvittne; siare, spåman, andeskådare.

Näkki, s. necken; näkin kenkä i. kotta, snäcka, snäckskal.

Näkkileipä, s. knäckebröd.

Näky, s. syn, utseende; — **-harhaus**, synvilla; — **-kuvas**, prospekt; — **-leipä**, skådebröd.

Näkyisä, k. Näköisä.

Näkymys, s. synvilla, sken.

Näkymä, s. scen, taffa.

Näkymätön, a. osynlig, omärkbar.

Näkymö, s. scen.

Näkyväinen, a. synlig, synbar.

Näkyä, v. synes; tulee näkyviin, kommer till åsyn, blir synlig; miksi i. miltä se teistä n., hvad synes er derom, huru synes i. tyckes det er?

Näkämaa, s. pös-, frysjord.

Näkö, s. syn, utseende, utsigt; vaivan n., besvär; nälänn., lidandet af hunger; kaunis näöltänsä i. näköjänsä, skön till utseendet; — **-ala**, synvidd, utsigt; — **-kanta**, synpunkt; — **-oppi**, optik; — **-piiri**, horisont, synkrets; — **-pää**, (*Kalev.*) ansigte.

Näköinen, a. af utseende, liknande; veren n., till utseendet som blod; sen n., af sådant utseende; isän n., lik fadern.

Näköisä, a. synlig, anseelig; tulla näköisälle, komma till åskådning, komma fram, bli synlig.

Nälistöy, -lästöy, v. blir hungrig.

Nälittyy, v. blir uthungrad.

Nälittää, v. gör hungrig; minua n., mig hungrar, jag känner hunger.

Näljä, s. slem.

Näljäinen, -jäkäs (-kkään), a. slemmig, slipprig.

Näljämainen, a. slemaktig.

Näljästyä, v. blir slemmig.

Nälkä, s. hunger, svält; minun on n. olen nälissäni, jag är hungrig; nähdä nälkää, svälta, lida hunger; pitää nälällä, svältföda; — **-koi-vu**, mar-, dvergbjörk; — **-kurki**, struts; — **-parannus**, svältkur; — **-vuosi**, hungersår i. -nöd; — **-vyö**, svält-, svangrem.

Nälkäinen, -kähinen, a. hungrig, svulten.

Nälkäyttää, v. uthungrar, svälter ut.

Nälkäyry, v. blir hungrig, uthungras.

Nälventää, v. har matleda.

Nämä i. **Nämät**, pl. (sanasta Tämä), dessa, dessa, de här.

Nänni, -nä, s. bröstvärta, spene; svulst.

Näpe, näpillinen, s. pris, nypa.

Näpertää, k. Napertaa.

Näpeä, a. näpen, nätt, snäll, qvick; knapp.

Näpisti, adv. knapt; näpet.

Näpistely, -stäminen, s. snatteri.

Näpistää, -stelee, v. kniper, fingerar, snattar.

Näpitiin (-ttimen), s. kniptång.

Näpittää, -tteele, v. knäpper fortfarande, kniper.

Näplii, -ää, v. fingrar, tummar.

Näppi, a. fingerspets, nypa (*omellan två fingerspetsar*); lyön n—ä, jag spelar med fingerspetsarna, ger fingerknäpper.

Näppii, v. nyper, kniper, knäpper.

Näppy, -ylä, s. blemma, qvissla, finne.

Näppäimistö, s. klaviatur, manual.

Näppäin (-imen), s. tangent.

Näppäinen, **näppäkkä**, a. näpen; knapp.

Näppäri, s. snäppare.

Näppärä, -ppäräinen, a. behändig, färdig, qvick, inventös.

Näppäryys, s. färdighet, qvickhet.

Näppäys, s. knäppning, knipning.

Näppää, v. kniper, knäpper, nappar.

Näpsä, a. vig, snäll, qvick, behändig.

Näpähyvä, a. (*Kalev.*) stinn, fyllig.

Näpäisee, v. knäpper en gång, tuktar lindrigt.

Näre, s. ung gran i. tall; pl. näreet. gransnär.

Näreikkö, -eistö, s. gran- l. tallsnär, ung gran- l. tallskog.
 Närhi, s. nötskrika; hohkan., nötskrika; kuusankan., lafskrika; sinin., blåkråka.
 Närhil, -ää, v. gnagar, sargar; pladdrar.
 Närisee, v. knarrar, gnatar.
 Närkki, -kkä, a. snarsticken; qvick, lättfattlig.
 Närkkyyys, s. snarstickenhet, otålighet.
 Närkyyttää, v. brummar, kälter.
 Närkäs (-kkään), a. snarsticken, retlig, nogräknad, krepsek.
 Närkästys, s. förtrytelse, harm.
 Närkästyttää, v. förtryter, gör stött, harmar.
 Närkästyy, v. förtrytes, blir ond l. stött, harmas.
 Närte (-tteen), s. häsja, aflång stacke, långskyl.
 Närvi, s. narf, öfverhud.
 Närvä, a. snål; benägen.
 Närä, s. halsbränna: 2) kräfva.
 Närästää, v. v. åstadkommer halsbränna; minua n., jag har halsbränna.
 Näsiä, -äin (-imen), -äinen, s. källarhalsbucke, tibast: — marja, källarhalabär.
 Nästi, a. näpen, snygg, lifig, qvick att fatta.
 Nästy, s. blemma, blåsa.
 Nästää, v. stickar, broderar.
 Näsäkä, näsäviisas, a. näbbig, näsvis.
 Nätkin (-imen), -kelmä, s. vedelhö.
 Nätti, a. nätt; knapp.
 Nätty, s. slöja, hufva.
 Nätyttää, -telee, v. gör ngt mödosamt, tuggar mumsande, muggar.
 Nätä, s. töväder, fuktigt snöväder; — sammal, rödmossa.
 Näveri, -rin (-imen), s. näfvare, borrh.
 Näverrys (-ksen), s. borrhing; gnagning.
 Nävertää, v. borrh med näfvare; gnagar.
 Näyherä, a. rörlig osh rask, smidg.
 Näyheä, a. fuktig, däfven.
 Näyhii, -hää, v. slår, smäller till.
 Näykkii, -kkäilee, v. nafsar, nappar uti, rycker, naggar (*med tänderna*), bites; kana n., hönan plockar sig; näykkiväinen, kittelig.
 Näykkää, v. hugger i, fattar tag (*med tänderna, näbben*).
 Näyte (-tteen), näytti, s. prof; näyttelle-panija, utställare.
 Näytelmistö, s. repertoire, samling af teaterpjäser.
 Näytelmä, s. det förevisade, skådespel:

— -huone, teater; — -kirjoitus l. -teos, teaterpjäs; — -n-ohjaaja l. -järjestäjä, regissör; — -piljetti, teaterbiljett.

Näytelmällinen, a. teatralisk, dramatisk.
 Näytelmöitsijä, s. aktör.

Näyttelee, v. visar småningom l. fortfarande, förevisar, exponerar; spelar (*agerar*).

Näyttelijä, s. förevisare, utställare; aktör.

Näyttelijätär (-ttären), s. aktris.

Näyttelö, s. förevisning, expositioui, utställning.

Näyttäjä, s. visare, utställare.

Näyttämys, s. uppvisning, parad.

Näyttämö, s. scen.

Näyttää, v. låter se, visar, bevisar, ådagälägger; visar sig, synes, tyckes, ser ut; n. valkeata, håller ljus, lyser; n. todeksi, bevisar sanningen, bevisar; n. toteen, ådagälägger, bevisar; n. tielle, visar en på, till vägen; n. tietä, visar vägen; n. syylliseksi l. syyppäksi, öfverbevisar; n. pahalta, ser illa ut; niin n., så synes det, så ser det ut; niin n. minusta, så tyckes det mig.

Näyttö, s. förevisning, prof; parad; — kaava, prospekt; — kappale, profstycke; — lehti, profblad l. -ark.

Näytäntö, -tä, s. visning, framvisning; representation; toteen- l. todeksin-, bevisning.

Näytös, s. visning, bevisning; akt (*af skådespel*).

Näälä, s. sväger (hustruns broder).

Näännyys, s. vanmakt; olla näännyksissä, mennä näännyksiin, vara, falla i vanmakt.

Näännyttää, nääntää, v. låter digna l. försmäktas, utmattar.

Näännytyys, s. utmatande, utmattning.

Näännyminen, s. dignande, utmattning.

Näännytyy, v. dignar, försmäktar, förgås.

Näätä, a. mård; mäntyn-, skogs-mård; haapan-, stensmård.

Nöhdyttää, v. öfverdrager med fallaska l. fnas, fnaear.

Nöhdytyy, v. öfverdrages med fallaska l. fnas.

Nöhtä, -hkä, s. fallaska; fnas.

Nöhtäinen, a. full med fallaska l. fnas.

Nölkki, -kkäri, s. stump, kluns, knyffel, snyffel; nökkisaapas, halftöfvel.

Nöllä, s. pingla.

Nörkö, a. modstulen, olustig.
 Nöyhtä, k. Nöhtä.
 Nöyle, a. sömträd.
 Nöyrentyy, -ristyy, v. blir böjlig, förödmjucar sig, böjer sig, försvagas, förödmjukas.
 Nöyrentää, -ristää, -ryyttää, v. gör böjlig, förödmjucar, qväser.
 Nöyristelee, v. kryper (*för någon*), är inställsam.

Nöyristys, -ryytys, s. förödmjukelse.
 Nöyrtyy, v. blir böjlig, ödmjuk; ilma n., vädret slår sig.
 Nöyryys, a. böjlighet, ödmjukhet, beredvillighet.
 Nöyrä, a. böjlig, ödmjuk, villig; mild: n. ilma, mildt, fuktigt väder; — -pää, -päinen, svagaint.
 Nöyrästi, adv. ödmjukt, villigt.

O.

O! int. o!
 Oas (*okaan*), s. tagg, borst (*på ax*), gadd, hulling.
 Odas (*otaan*), k. Ota.
 Odelma, s. rotskott, ärfving.
 Odelmoitsee, v. slår rotskott, drifver ärfvingar, växer till efterslätter.
 Odottaa, v. väntar, afbidar, afvaktar, påräknar.
 Odottajainen, s.; pl. -set, väntningslön.
 Odottamaton, a. icke väntande, oväntad, oförmodad.
 Odotus, s. väntning, väntan; — -aika, väntningstid; anstånds- l. respittid.
 Odotuttaa, v. låter vänta.
 Oh! int. åh! hå!
 Ohamus, ohaus (-ksen), s. tinning.
 Ohdake (-kkeen), s. tistel.
 Ohdakkeinen, -kkeellinen, a. full med tistel.
 Ohdakisto, s. tistelbevuxet ställe.
 Ohelainen, -hilainen, s. sidogranne, sidokamrat.
 Ohellinen, a. belägen vid sidan, tillgränsande, bifogad.
 Ohenee, -ntuu, v. blir tunn, förtunnas.
 Ohennus, s. förtunning; — -mittari, vacuummeter.
 Ohentaa, v. gör tunn, förtunnar.
 Ohi (-en), s. yttre kanten l. randen, stället vid sidan, brädd; sen ohessa, derjemte; tien ohessa, vid vägen; panee ohseen, ställer invid, bifogar; — -heitto, felkast; — -kulku, förbifart; — -menevä, förbi- l. öfvergående.
 Ohimo, -moinen, s. sidan af kroppen, ljumske, veka lifvet, tinning.
 Ohitse, ohi, postp. förbi.
 Ohja, s. tygel, töm.

Ohjaa, v. styr med tyglar; styr, länkar, leder.
 Ohjaaja, s. ledare, konduktör.
 Ohjaavainen, a. ledande, normativ.
 Ohjain (-imen), -jake (-kkeen), s. rättsenöre, ledare.
 Ohjallinen, a. försedd med tyglar; — s. ledare, kusk.
 Ohjas (-ksen), s. en af tyglarna, tygel.
 Ohjaton, a. otyglad, tygellös, utan ledning (*varande*), redlös.
 Ohjaus, s. ledning, länkning.
 Ohje, s. ledning, norm, föreskrift, regel; — -kuvaus, projektion; — -säntö, reglemente; — -säännöllinen, reglementarisk.
 Ohjeellinen, a. normal, normativ.
 Ohjelma, s. program.
 Ohji, v. manövrerar, länkar.
 Ohjillinen, s. kusk.
 Ohkaa, -ilee, v. suckar, stönar, himlar sig.
 Ohkainen, a. tunn.
 Oho, ohoh, int. hå! åh! ack!
 Ohottaa, v. ropar oho, manar på hästen, himlar sig.
 Ohra, s. korn; bjugg; kaksitahoinen l. -säräinen o., tvåradigt k.; nelitahoinen l. -teräinen l. keripää o., fyrradigt k.; kuusitahoinen l. lesipää o., sexradigt k.; kahdeksantahoinen l. hömöpää o., åttaradigt k.; — -lintu, sädesärla; — -ajyyvä, bjuggkorn, kornfrö; — -saoraa, gräsand.
 Ohrainen, a. af korn; kornrik.
 Ohta, k. Otsa.
 Ohto, k. Otso.
 Ohut (-uen), a. tunn; ohukainen, helt tunn; — -kuorinen, tunnaktig; —

-**laitainen**, med tunna sidor; — **lau-tainen**, af tunna bröder.

Ohutläntä, a. något l. mera tunn.

Ohuttaa, k. **Ohentaa**.

Ohuus, s. tunnhet.

Ohvanen, k. **Ohamus**.

Oii! oi oi! oi voii! int. oi ack! hä! ve!
o ve!

Oih! int. ack! aj!

Oihkaa, v. jemrar sig, stönar.

Oijelmus, s. genväg, sträcka.

Oijeta, k. **Oikenee**.

Oijeti, -etis, adv. rakt, gint, genast.

Oijistaa, v. rätar, gör rak.

Oijottaa, v. klagar, jemrar sig.

Oijotus, s. veklagan.

Oikaisee, v. rättar, korrigerar, rätar, gifver riktning, ginar.

Oikaisu, s. rättelse, korrektion; — **-kel-lo**, proberur; — **-lukija**, korrektur-läsaare.

Oikea, a. rak, rät; rätt, riktig, äkta; rätt-vis, rättmätig; höger; o. puoli, rätta sidan; högra sidan; o. käsi, högra handen; o. tuomi, riktig l. rättvis dom; o. syy, rätta orsaken; o. perillinen, rättmätig l. legitim arvinge; o. kulta, äkta guld; makaa oikeana, ligger rak; on oikeassa, är på rätt, har rätt; oikeastaan l. oikeittain, med rätta, egentligen; — **-alkuinen**, autentisk; — **-avioisuus**, äkta börd, legitimitet; — **-mielinen**, rättsinnad; — **-oppinen** l. **-opilinen**, renlärig; — **-suhteinen**, proportionerlig; — **-uskoinen**, rättrogen, ortodox.

Oikeammin, **oikeammiten**, adv. rättare, egentligen; **oikeimmin**, **oikeimmiten**, rättast.

Oikeellinen, a. behörig, riktig.

Oikein, adv. rätt, riktigt, verkligt; — **-kirjoitus**, rättskrifning, ortografi.

Oikeinen, a. rättvis.

Oikeisuus, s. rättvisa.

Oikenee, **-keaa**, v. blir rak, blir utsträckt, rätar sig, raknar.

Oikeellinen, a. hörande till rätten; rättvis; rättmätig.

Oikeuden-asia, s. rättegångsak l. **-mä!**; — **-haltija** l. **-omistaja**, rättsinne-hafvare; — **-hoito**, rättsvård; — **-käyminen**, **-käynti**, rättegång, process; — **-käymis-kaari**, rättegångsbalk; — **-käymis-kulungit**, rättegångskostnad; — **-käymis-tapa**, rättegångsbruk l. **-ordning**; — **-käynti-järjestys**, rätte-

gångsordning; — **-mukainen**, rättsenlig, rättmätig, rättvis; — **-sorto**, rättskränkning; — **-tunto**, rättsmedvetande; — **-valvoja**, rättsbevakare, justitieombudsman; — **-vastainen**, rättstridig.

Oikeudesta, s. rätt, domstol.

Oikeudeton, a. rättlös; oberättigad, obehörig; orättvis.

Oikeus, s. rätt, rättvisa, rättighet, riktighet; raket, rätthet; domstol, instans; etu-o., förmonsrätt, företrädesrätt; siviili-o., civilrätt; yhdistynyt l. sekais-o., blandad rätt; alal. all-o., underrätt, lägre domstol; yksin-o., monopol; oikeudet, rättigheter; domstolar; menee oikeuteen, går för rätta; käy oikeutta, processar; istuu oikeutta, sätter till doms, håller rättegång; oikeus istuu, rätten sätter, domstolen sammanträder l. har session; syyttää oikeudessa, vetää oikeuteen, lagför; valvoo oikeuttansa, bevakar sin rätt; oikeudella, med rätta, rättmätigt; oikeudessa pysyvää, vidhållande det rätta, rättvis; tekee oikeutta, gör det rätta, låter rättvisa vederfaras; — **-asia**, rättsfråga; — **-kohta**, rättsinstans; — **-laitos**, rättsinstitut, rättegångsverk; — **-mielinen**, rättsinnad; — **-ohje**, rättnorm; — **-oppi**, rättslära; — **-osasto**, justitie-department; — **-paikka**, rättsinstans, forum; — **-piiri**, jurisdiktion; — **-porimestari**, justitieborgmästare; — **-sija**, forum; — **-sääntö**, rättsdogm; — **-tapa**, rättegångsbruk; — **-tiede**, rättsvetenskap; — **-toimi**, rättsväsendet; — **-tunto**, rättskänsla; — **-virasto**, justitiestaten; — **-voimainen**, rättegiltig.

Oikeuttaa, v. berättigar, legitimerar.

Oikku, s. nyck.

Oiko, **-koinen**, a. rak, rät, gen; oikoi-seen, rakt fram; — **-tie**, genväg; — **-pää**, genast, direkte; — **-matkoin**, genvägen; — **-syli**, sträckfamn.

Oikoo, v. rättar, räter, utsträcker; ligger utsträckt, vräker sig.

Oikullinen, a. nyckfull, kränglig.

Oinas (**-aan** l. **-aksen**), s. snöpt bagge, gumse, vädur.

Oinastelee, v. k. **Ounastaa**.

Oire, s. förkänning, symptom.

Oirii, v. har förkänning af sjukdom, är krasselig, är opasslig.

Oitis, adv. strax, genast.

Oiva, -vallinen, a. bra, dugtig, förträfflig, fin; oiva tavalla, dugtigt; — -kuntoinen, utmärkt, förträfflig.

Oivallus, s. fattning, observation.

Oivaltaa, v. fattar, begriper, varseblifver, observerar.

Oivottaa, v. ropar oi voi.

Oivukka, -ke (-kkeen), s. tistron, svart vinbär.

Oja, s. dike; bäck; ojasta allikkoon, ur aakan i elden; ojan varsi l. vierri, dikeskant; — -aura, dikesplog; — -koura, dikeskopa; — -mies, dikare; — -rotta, vattensork; — -petkel, dikesstöt.

Ojaa, k. Ojittaa.

Ojainen, a. full med diken l. bäckar; leveä-o., med breda diken.

Ojakka, s. try, brakved, benved.

Ojanto, -nnes (-nteen), -jelma, s. bäckrik, lågländ ort; flodbädd, strömfåra; rännil.

Ojas (-ksen), s. plogås l. -tistel, dragås.

Ojaton, a. odikad, utan diken.

Ojelmus, k. Oijelmus.

Ojelvoinen, a. rak, genande; (*Kalev*) s. stig, gångstig; ledträd.

Ojennus (-ksen), s. rättelse, beriktigande, rättning; rätande, utsträckning; — -huone l. -laitos, korrektionshus, -inrättning; — -kello, proberur; — -neuvo l. -keino, korrektiv; — -nuora, rättesnöre; — -rangaistus, korrektionstraff.

Ojentaa, v. gör rak, rätar, rättar, beriktigar, ginar; o. kätenäs, utsträcker sin hand; o. pyssynsä, lägger an med bössan; o. itsenä, rättar sig, rätar sig.

Ojentaja, s. rättare, korrektör.

Ojentolainen, s. korrektionist.

Ojentuu, ojenee, v. blir rak l. utsträckt, rätar sig, raknar.

Ojentumaton, s. som ej raknar; som ej rättar sig, oefferrättlig.

Ojittaa, v. dikar, affikar; o. pois, utdikar.

Ojittaja, s. dikare.

Ojitus, s. dikning, affdikning.

Ojituttaa, v. låter dika.

Ojukka, k. Oivukka.

Ojuri, s. dikare.

Ojustaa, v. går rakt framåt, ginar.

Oka, k. Oas.

Oksallinen, a. med spets l. hulling l. taggar försedd.

Okainen, a. taggig, full med spetsar l. borst, borestig.

Okinen, a. försedd med spetsar, mångspetsig, taggig, grenig.

Okkela, a. qvick, fintlig, hurtig.

Oksa, s. qvist; — -istukas, stöpel; — -tie, biväg.

Oksainen, a. qvistig.

Oksallinen, a. med qvist försedd.

Oksas, s. ympqvist.

Oksastaa, v. ympar, sugympar.

Oksastus, s. ympning; — -reikä, ymp-sår; — -vaha, ympvax.

Oksastuu, v. blir qvistig.

Oksaton, a. utan qvist l. qvistar, qvistfri.

Oksava, a. qvistrik l. -stark.

Okse, s. kräkning, spyor; ajaa okseelle, drifver till kräkning; — -jaaho, kräkpulver.

Oksennus, -sento, s. kräkning, spyning, uppkastning; — -aine, kräkmedel.

Oksennuttaa, -settaa, v. åstadkommer kräkning, har att kråkas, qväljer; minua o., jag känner qväljningar, jag vill kråkas.

Oksentaa, v. kråkas, spyr, kastar upp.

Oksetin (-ttimen), s. kräkmedel.

Oksetus, s. qväljning.

Oksii, v. qvistar, hamlar.

Oksikas (-kkaan), a. qvistrik.

Oksillinen, a. qvistig.

Oksiton, a. utan qvistar, qvistfri.

Oksittaa, v. låter qvistar; förser med qvistar.

Oksittuu, v. blir qvistig.

Oktaavi, s. oktav; — -arkki, oktarakt.

Ola, s. flinta; — -koivu, lång, qvistfri björk; oxel.

Olalainen, s. som har skuldra; som bäres på axeln; — s. axelbörda.

Olas (-aan l. -kaan), s. skåra under skidan, skidskåra.

Oleellinen, a. väsentlig.

Oleksii, v. brukar vara, uppehåller sig, dväljes, dröjer.

Oleksuu, v. förblifver, vänjer sig vid.

Olelma, s. vistelse, läge.

Olema, s. varande, tillvaro, belägenhet; on olemassa, existerar, har tillvaro, är till.

Olematon, a. som ej är till, obefäntlig, icke existerande.

Oleminen, s. varande, tillvaroläge, vistelse; olemassa o., tillvaro, existens, bestånd.

Olemus, s. väsende; tillvarelse; — -**muoto**, tillvarelsesätt, person.

Olenainen, a. väsentlig, integrerande.

Olennoitsee, v. personifierar.

Olenollinen, a. som har varelse, väsentlig, ontologisk.

Olen, k. On.

Olento, s. varelse, väsende; vistelse; skick, ställning.

Oleskelee, olekselse, v. vistas, dröjer, uppehåller sig.

Oleskelu, s. vistelse.

Olettaa, v. har att vara, ponerar, antager; bemöter.

Olettelee, v. är fortfarande, har sig; låter vara, bemöter; låtsar, föreställer sig.

Olettelematon, a. oförstald.

Oletus, s. antagande; bemötande.

Olentuu, oleentuu, v. qvarstadnar, stadnar för att vara, blir van att vara, inästar sig.

Oleva, part. j. a. befintlig; verklig; (*Kalev.*) ståndaktig; rundlig; vaatteissa o., klädd; täällä o., härvarande; poissa o., frånvarande; läsnä o., närvarande; rannalla o. talo, ett hemman på stranden; olevissa oloissa, under för handen varande l. bestående förhållanden.

Olevahko, a. som är nägorlunda, rundlig.

Olevainen, a. befintlig, existerande; olevaiset olot, bestående förhållanden.

Olija, s. den som är; itseo., inhysing.

Olin (-imen), s. k. Olo; — -**paikka** l. -**sija**, vistelseort.

Olio, s. (*gram.*) person; (*filos.*) ting.

Oliollinen, a. personlig, personel.

Olioton, a. opersonlig, impersonel.

Oljeton, a. utan halm (*varande*).

Oljittaa, v. halmar, förser med halm.

Olka, s. axel, skuldra; nacke, afsats; oisn takaa, af alla krafter; — -**kiivi**, konsol; — -**kuli** l. -**tikka**, axellapp; — -**lau** l. -**vitaa**, nyckelben; — -**pää**, axel; — -**varsi**, öfverarm; — -**vyö**, gehäng.

Olkaantuu, v. får axeln sjuk, bogas.

Olkain, s. hängale.

Olkainen, a. hörande till axeln; — s. epälett, axellapp.

Olkajes (-een), -**aus** (-auksen), s. axelbörda.

Olkenee, olkeaa, v. förfogar sig af en händelse, inträffar tillfälligtvis, försvinner oförmodadt.

Olki (oljen), s. halm, halmstrå; pl. ol-

jet, halm; — -**köysi**, halmrep; ett rep halm (*köysi olkia*); — -**lyhde**, halmkärve; — -**mitta** l. -**parmas**, halmparm l. -**mätt**; — -**vuode**, halm bädd.

Olkinen, a. af halm, halmrik, halmfärgad.

Olla, inf. sanasta On.

Ollenkaan, adv. alls.

Olletikin, ollenkin, adv. isynnerhet, enkannerligen.

Olo, s. vistelse; förhållande; k. Olut; läsnä-o., närvaro; poissa-o., frånvaro; on oloita l. oloksi, finnes rundligen, ymnigt; — -**aine**, beständedel; substans; — -**muoto**, aggregationsstillstånd, -form; — -**oppi**, ontologi; — -**paikka**, vistelseort; — -**peräinen**, verklig, faktisk; — -**sana**, substantiv; — -**suhde**, förhållande.

Oloinen, s. (*Kalev.*) k. Olut j. Olento.

Ollollinen, a. som har vistelse, som finnes l. är till; tillräcklig, rundlig; väsentlig.

Olova, s. rymlig; stadig.

Oltermanni, s. älderman.

Oluinen, a. af öl, ölrik, ölig.

Olus (-uksen), oluin (olkumen), s. axelband, hängsel.

Olut (-uen), plunen, s. öl; panna, tehdä, keittää olutta, brygga öl; laskee olutta, tappar öl; oluen pano, ölbrygd; — -**juusto**, ölost; — -**keitto** l. -**soppa**, ölsupa; — -**tehdas**, ölbryggeri; — -**tehtaan-isäntä**, ölbryggare (*egare af ölbryggeri*); — -**uenpanija**, ölbryggare; — -**uenpanimo**, ölbryggeri.

Oma, a. egen; toisen o., en annans tillhörighet; kadotuksen o., hemfallen åt förderfvet; pieksi kuoleman omaksi, piskade till döds, så att föga hopp om lifvet återstod; o. syy, eget fel, sjelföfvällande; omasta päästä, af eget hufvud, af egen drift; omin päin, på egen hand, på eget bevåg; omastakaa (omasta takaa), för egen räkning, på egen konto; omanpuolinen, sjelfvisk; omantakainen l. -takeinen, af eget förråd, som är för egen räkning; oafhängig; tulla omillensa, komma till de sina; få sitt igen, slå sig ut; panee omastansa, släpper till; oman käden oikeus, eganhandsrätt, sjelfpantning; on siihen oman, så l. omiansa, är dertill egnad; oman arvon anto, sjelfaktning; oma hal-

Oliva

olvi ol
olvi huusi
ka. ol. i.

- vennus, sjelfförnedring; oma kiitos, sjelfberöm; oma itse, ens eget jag; omasta kohden, för egen del, af sig sjelf; oma voitto, egen vinst; oman voiton pyyntö, egennyttä; — **-ehtoinen**, sjelfbestämmande, spontan; — **-hyväinen**, sjelfbelåten, inbilsk; — **-hyödytön**, oegennyttig; — **-kasvuinen**, hemväxt; — **-kätinen**, egenhändig; — **-päinen**, sjelffrädig; — **-rakkaus**, egenkärlek; — **-syyllinen**, sjelftilräknelig; — **-tahtoisuus**, sjelfbestämning; — **-tapainen**, originel; — **-tekoinen**, sjelfgjord; — **-tietoisuus**, sjelfmedvetande; — **-tunto**, samvete; — **-tuntoinen**, samvetsgrann; — **-vaikutteeton**, oförfälad; — **-valtainen**, egenmäktig, sjelffrådande, myndig; — **-valoinen**, sjelfflysande.
- † **Omaa**, v. eger, har.
- Omainen**, **-ahinen**, a. egen, förvandt; omaiseni, de mina.
- Omaisuus**, s. egendom, egenskap; — **-rangaistus**, förmögenhetsstraff.
- Omaksuu**, v. erkänner som egen l. sin.
- Omasto**, s. egendom, tillhörigheter.
- Omattaa**, **-mittaa**, v. tillegnar; anser för egen; hyllar.
- † **Omena**, s. äple, äppel; maao., potatis (*jordpäron*); tammen o., ekollon; — **-nsiemen**, äppelkärna; — **-puu**, äpleträd.
- Omenainen**, a. af äppel, äplerik, lik äppel.
- † **Ometto**, s. fähus. *ometta*
- Omii**, v. drager känsla på, tycker sig igenkänna; eger, har.
- Ominainen**, a. egen, egendomlig; specifk; o. takaus, proprie borgen; — **-aistallinen**, odalbonde; — **-aistila**, **-maa**, odal, odalgods.
- Ominaisuudellinen**, a. kvalitativ.
- Ominaisuus**, s. egenskap, egenhet.
- Omintakeinen**, a. substantiel; sjelfbestående, sjelfständig.
- Omistaa**, **-stelee**, v. tillegnar sig; tillagnar, tillförsäkrar; kännes vid; eger, besitter.
- Omistaja**, s. tillegnare; egare, innehafvare.
- Omistus**, s. tillegnan; egande; besittningstagande; — **-maa**, odaljord; — **-oikeus**, eganderätt.
- Omistuu**, v. blir egen, tillfaller.
- † **Omitainen**, a. egendomlig, säregen, specifk, particulier.
- Ommel** (**-mpelen**), s. söm.

- † **Ompelee**, v. syr, sömmar.
- Ompelu**, **-us**, s. sömnad, syarbete; — **-kalut**, sydon.
- Ompelija**, s. skräddare, sömmare, sömmerska.
- Ompelijatar** (**-ttaren**), s. sömmerska.
- Omuus**, s. tillhörighet, egendom.
- On** (**olen**), v. är, är till, finnes, ligger, befinner sig; on ihmisii, menniskor finnas; on kauniilla paikalla, ligger vackert; ei siitä ole, det duger icke; on ollen, är viast; niin ollen, vid sådant förhållande; ei ollenkaan, alle l. alldeles icke; minulla on kirja, jag har (*hos mig är*) bok; minun on nälkä, jag är hungrig; olen puhunut, jag har talat; olin luke- nut, jag hade läst; olen menevä, jag skall gå; se on pantava muistoon, det bör l. skall läggas på minnet; olkoon valta, stånde fritt; olkoon niinkin, lät så vara; mikä sinun on, hvad fattas dig? mitä l. mikä sinulla on, hvad har du? tuossa se nyt on, der är det nu, der har du det; onni on siinä, lyckan består deri; johtokuntana on viisi jäsentä, direktionen utgöres l. består af fem ledamöter; se on minusta kummallista, det förefaller mig underligt; Matti on hänestä huono mies, M. är i hans tycke dålig karl; se on hänelle kuniaksi, det ländar honom till beröm; ollaan, man är; hyvä oltava, godt att vara; olla muonalla, vara på stat, på sytning; on olevinansa, låtsar vara; on putoamisillansa, är nära l. i begrepp att falla.
- Onales** (**-een**), s. kläfve, klyka.
- Onca**, a. hemsk, dyster.
- Onelma**, s. däd, kjusa.
- Onerva**, **Onervoitsee**, k. **Odelma**, **Odelmoitsee**.
- Onge** (**onkeen**), s. luftdrag.
- Ongelma**, **-gelmoinen**, s. krökning; gäta, snärjord, konstord; — a. gätlik, gätartad, snärjande.
- Ongittelee**, v. är sysselsatt med metande; snärjer med ord, utforskar, fiakar efter, begynner gräl.
- Onkalo**, s. ihållighet, bergakrefva.
- Onkaloinen**, s. dim. liten ihållighet; — a. full med hålör.
- Onkeilee**, **-kielee**, **-ngiskelee**, v. metar fortfarande, fiakar efter, utforskar.
- Onki** (**ongen**), s. metredskap, fiakrok;

- ongen siima, metref; ongen vapa l. pahla, metepö; ongen koukku, metkrok; on ongella, är på mete; ottaa onkeen, tager på; tager i akt; — -mato l. -liero, metmask; — -mies, metare.
- Onkii**, v. metar; uppfiskar, utletar, utforskar.
- Onkija**, s. metare; utforskare.
- Onnahtaa**, v. snafvar, slintar, haltar litet, är låghalt.
- Onnastaa**, v. småhaltar.
- Onnela**, s. lyckans hem, elysé.
- Onnellinen**, -nelias (-aan), a. lycklig, lyckosam, lycksalig.
- Onnetar**, f. lyckans gudinna, norna, lyckan, ödet.
- Onneton**, a. olycklig, fatal; o. tapaus, olyckshändelse; o. osa l. kohtalo, olycksöde.
- Onnettomuus**, s. olycka, otur.
- Onni** (-en), s. öde, lycka; kova o., olycka; huono l. paha o., otur; onnen kohtaus, lyckkräff; onnen toivotus, lyckönskan, lyckönakning; onnen heitto, af lyckan öfvergifven, olycksfogel; onnen lakki, segerhufva; onnen kantamoinen, lyckans skötebarn; onneksi, kaikeksi onneksi, onneksensa, till all lycka; onneksi olkoon, onnea vaan, lycka till; heittäkö oleville onnilensa, lemnar åt sitt öde; — -nako, fatalism; — -nukolainen, fatalist.
- Onninen**, a. hörande till öde, lycka; kova-o., olycklig, vanlottad.
- Onnistaa**, v. lyckas; lyckönskar.
- Onnistamaton**, a. misslyckad.
- Onnistua**, s. lycka, framgång, medgång.
- Onnistuttua**, v. lyckliggör.
- Onnistuu**, v. lyckas, går väl; ei onnistu, lyckas ej, misslyckas.
- Onnittelee**, v. lyckönskar, gratulerar.
- Onnitelija**, s. gratulant.
- Onnunta**, s. håltning.
- Onnukelee**, v. haltar smått.
- Onsi** (onnen), a. ihällig; — a. ihällighet; djup dal; puu on onnella, trädet är ihälligt.
- Onsii**, -sittaa, v. urhålar.
- Onsinen**, -illinen, a. ihällig, full med ihälligheter.
- Onsistuu**, v. blir urgröpt l. ihällig.
- Ontelo**, a. ihällig; — s. ihällighet.
- Onteva**, a. urgröpt, konkav, fördjupad; — -vais-mykävä, konkav-konvex.
- Ontto**, a. ihällighet, tomrum.
- Onttuu**, v. blir urgröpt l. tom.
- Ontuu**, v. haltar; ontuva, halt.
- Opera**, s. opera.
- Opas** (oppaan), s. vägvisare, handledare.
- Opastaa**, -telee, v. visar väg, vägleder, handleder, instruerar.
- Opasto**, -stus, s. vägledning, handledning.
- Opastuu**, v. blir vägled, vänjer sig vid, lär sig; (*Kalev*) kunskapar, orienterar sig.
- Opettaa**, v. lär, undervisar; dresserar; o. varsa, inkör ett föl.
- Opettaja**, s. lärare; yli-o., öfverlärare; nais-o., lärarinna; — -näätä, lärostand; — -ntoimi, lärarekall l. -sysä; — -nvirka, läraretjenst l. -befattning.
- Opettajat**, s. lärarinna.
- Opettavainen**, a. lärorik.
- Opettelee**, v. lär fortfarande; lär sig, öfvar sig.
- Opetua**, s. undervisning, lärande; dressyr; — -laitos, undervisningsanstalt; — -lapsi, lärjunge; — -oppi, didaktik; — -sija, lärostol, läroplats; — -suunnitelma, läroplan; — -tapa l. -muto, lärometod l. -sätt; — -toimi, undervisningsväsende; — -virka, läroembete.
- Opetustele**, v. docerar.
- Opetuttua**, a. läter lära, har att undervisas.
- Opikas**, a. lärorik.
- Opillinen**, a. hörande till lära l. lärdom, lärdoms-, didaktisk, lärd; o. taito, lärd kunskap; o. arvo, lärdomsgrad; lärdt anseende; — -liiskoulu, lärdomsskola; — -llisarunous, didaktisk poesi.
- Opinto**, opiskelu, s. studium.
- Opiskelee**, v. studerar.
- Opisto**, a. undervisningsanstalt, läroverk l. -säte, institut; yli-o., högskola, universitet; maanviljelys-o., landbruksinstitut; alkeis-o., elementarläroverk; yli-opistolainen, akademiscus, student.
- Opiton**, a. olärd.
- Opittava**, part. som man skall lära sig; — s. pensum, uppgift.
- Opotta**, s. hage, gärde.
- Oppeennuttua**, v. inlär.
- Oppeentuu**, v. blir läkraktig, lär sig småningom, inlär (sig).
- Oppeinen**, a. läkraktig.
- Oppenee**, v. är läkraktig, lär sig.

- Oppenematon**, -eentumaton, a. oläraktig.
- Oppenevainen**, a. läkraktig.
- Oppi**, s. lära, lärdom; opinkirja, lärbref; opinhaluinen, lärgurig; opinkappale, lärostycke; opinkoulu, lärdomsskola; opinharjoitukset, studier; uskon-o., troslära, religion; — **isä**, lärofader l. -mästare; — **kieli**, konstspråk; — **kirja**, lärobok; — **kumppani**, medlärjunge, medlärning; — **kunta**, skola (*parti*); — **lahko**, sekt; — **laitos**, läroanstalt l. -verk; — **luento**, föreläsning; — **määrä**, lärokurs; — **poika**, lärogosse; — **sana**, konstterm; — **sääntö**, dogm; — **tunnustus**, konfession.
- Oppii**, v. lär sig, inhemtar, lär känna; erfar; försöker; oppinut, lär, litterat; hän on hyvä oppimaan, han har lätt att lära sig.
- Oppila**, s. läroinrättning, skola.
- Oppilainen**, oppilias (-aan), s. lärjunge, elev, lärling; yli-oppilainen l. -oppilias, student.
- Oppimaton**, a. som icke lär l. lärt sig, oläraktig, olärd, ostuderad.
- Oppinen**, a. lärd, som lär sig, lärig; hyvä- l. tarkka-o., läkraktig, lättlärd; kankea- l. kova-o., tröglärd; pika-o., lättlärd; väärä-o., orenlärig, kättersk.
- Oppivainen**, a. som lär sig, studerande, läkraktig.
- Oras**, s. borrh, svedjern; poltin-o., brännborr; — **pihlaja**, hagtorn; — **tuo-mi**, slån.
- Oralleo**, v. tatar till att göra något, försöker, stapplar (*viid läsinen*).
- Oras** (-aan l. -aksen), s. brodd; on oraalla, är i brodd; — **mato**, broddmask.
- Oras** (-aan), **orasa**, **oro**, s. hane; oras l. orosika, fargalt.
- Orastaa**, v. driver brodd.
- Orastaa**, v. sveder med jern.
- Orastuu**, v. tager brodd, blir broddbevuxen.
- Orava**, s. ekorre; (*fjördedels*) mantal, skattmark; lento- l. siipi-o., flygande ekorre.
- Oravainen**, s. dim. liten ekorre; — a. ekorrik; af ekorrskind.
- Oravas** (-aan), s. ett sädesmått, tolfte-dels tunna.
- Organillinen**, a. organisk.
- Organiton**, a. oorganisk.
- Orhittaleo**, v. pröfvar, känner efter; (*Kalev*) arbetar raskt.
- Ori** l. **oris** (-iin), s. hingst.
- Orja**, s. träl, slaf; — **piika**, slafvinna; — **ntappura**, törne, törn- l. njuponbuske.
- Orjaa**, -**jailee**, v. trälär, slafvar.
- Orjallinen**, a. slafvisk, trälaktig.
- Orjatar**, s. slafvinna.
- Orjuna** (-unden), s. träl, slafver.
- Orjuttaa**, v. föralafvar, gör till träl.
- Orjuttuu**, -**jistuu**, v. föralafvas, blir träl.
- Orkkii**, v. rasfar ihop.
- Orko**, s. fuktig dæld.
- Orkoinen**, a. full af fuktiga dällder, sank.
- Oro**, **oronen**, s. liten hane; liten hingst.
- Oroinen**, a. hörande till dæld; o. koi-vu, i sank dæld växande björk.
- Orpana**, s. syskonbar, kusin; on orpanoissa, är på besök l. kalas hos anhöriga.
- Orpanoitsee**, v. besöker syskonbarn l. anhöriga.
- Orpanus** (-uksen), s. en af syskonbar-nen l. kusinerna.
- Orpanuus** (-unden), s. kusinskap.
- Orpo**, a. fader- och moderlös, värnlös; — **huone**, barnasyl l. -hem.
- Orrellinen**, a. med sparrar försedd; — s. ett spett fullt, en ås full.
- Orreton**, a. utan ett spett l. en ås.
- Orsi** (**orren**), s. spett, ås, sparre; lihas on orressa, kött är på spettet; kukko on orrella, tuppen är på åsen.
- Orsillinen**, a. sparrförsedd.
- Orsinen**, a. rik på sparrar, full med åsar.
- Orsiton**, a. utan spett, åsar l. sparrar.
- Orsittaa**, v. förser med spett, åsar sparrar.
- Ortinen**, a.; kolmi-ortinen, med tre sparrar l. åsar.
- Orvas** (-aan), s. öfversta tunna huden; — **kesi** l. **ketto**, narf, öfverhud.
- Orvokki**, s. violblomma.
- Osa**, s. del, andel, lott; roll; osaksi, till en del, dels; tytyy osansa, är nöjd med sin lott; ottaa osaa, deltagar; tulee jkun osaksi, kommer l. bliver ngn till del; tulee osalle, faller l. kommer på ens lott; velaton o., behållen lott; — **asia** l. **soikka**, detalj; — **asiainen**, detaljerad; — **kumppani**, -**veli**, kon-sort; — **kunta**, afdelning; — **mies**, delegare; — **määrä**, qvot; bråddel;

- talokas (*lagt.*), viderboende; — viljelijä, hälftenbrukare.
- Osaa**, v. kan, träffar, råkar, hittar fram.
- Osaaja**, s. som kan, hittar, träffar, känner, den kunnige, kännare.
- Osaantuu**, v. råkar händelsevis; händer, faller sig, utfaller.
- Osaamaton**, a. okunnig, obevandrad.
- Osaava**, part. j. a. träffande, fyndig, skicklig.
- Osailee**, -ilee, v. bjuder till att träffa, försöker, efterapar.
- Osainen**, a. delad, bestående af delar; lottad; kolmi-o., tredelad; kova-o., vanlottad, olycklig.
- Osakas** (-kkaan), s. delegare, intressent; aktionär; — a. delaktig.
- Osake** (-kkeen), s. aktie; — kirja, aktiebref; — yhtio, aktiebolag; — kkeen-omistaja, aktieegare, aktionär.
- Osallinen**, a. delaktig; — s. delegare, intressent.
- Osallisuus**, s. delaktighet, gemenskap.
- Osanen**, s. liten del, partikel.
- Osanotto**, -ottavaisuus, s. deltagande.
- Osasto**, s. departement; sektion, division; oikeuso., justitie-departement; talouso., ekonomie-departement.
- Osaton**, a. odelaktig, lottlös, vanlottad, missbytt, kaputt.
- Osattaa**, -attelee, v. låter träffa, sigtar, mättar, eftersträfvär, når.
- Osaui** (-ksen), s. händelse, träff.
- Osauni**, v. råkar händelsevis, händer, timmar.
- Osii**, osittaa, osittelee, v. skiftar i delar, delar, styckar; repartiserar; osittaa pesä, afvittra ett bo; osittain l. ositellen, delvis, dels.
- Osinko**, s. andel, lott, medgift; — apu, kontingent.
- Osittainen**, a. partiel.
- Ositus**, s. delning; pesäno., afvittring; — kirja, afvittringsinstrument.
- Osma**, s. jerf, filfras; osmansolmu, valknut. *osuttou visa -to:8*
- Osote** (-tteen), s. betygelse, vedermäle; adress, anvisning.
- Osotelma**, s. mimisk framställning, härmning.
- Osoitin**, s. visare; bevis; — puikko, peksticka.
- Osottaa**, v. pekar, riktar, visar, utvisar, anvisar, betygar. — *oittaa*
- Osottelee**, v. pekar fortfarande; härmar.
- Osottelemus**, s. härmning, mimik.
- Osottelija**, s. härmare, mimiker.
- Osottellullinen**, a. mimisk, pantomimisk.
- Osotus**, s. uppgift; anvisning; betygelse; härmning; valitus-o., besvärsvandring; — kirja, anvisning, in-
visning; — merkki, hänvisnings- l. citationstecken.
- Ostaa**, v. köper.
- Ostaja**, s. köpare, kund.
- Ostamaton**, s. icke köpande, oköpt.
- Ostelee**, v. köper fortfarande, uppköper, inköper.
- Osto**, s. köp; — hinta, köps- l. inköpspris; — maa, köpt jord l. landsgods; — mies, uppköpare; — tavara, köpegods, inköpt egendom.
- Ostoisa**, a. fal, till salu.
- Ostos** (-ksen), s. uppköp; on ostoksella, måste köpas, fås genom att köpa.
- Osuma**, s. träff.
- Osuttaa**, v. riktar, anlägger, försöker att råka.
- Osuu**, v. träffar, råkar.
- Osuus** (-unden), s. lott, andel, dividend.
- Osviitta**, s. vägvisare, rättesnöre, handledning, kännetecken.
- Ota**, s. tagg, udd.
- Otainen**, a: taggig, uddig.
- Otakasu**, otaksii, v. anser böra tagas l. fattas, antager, förmodar, gillar; o. asian niin, tager l. fattar saken så, antager förhållandet sålunda.
- Otanta**, -nto, s. tagning; — mielinen, ostadig.
- Otattaa**, v. låter taga; försöker att taga.
- Otava**, s. laxnät; 2) stora björnens stjernbild, karlavagnen; vähä o., lilla björnen; o—n ohra, himmelskorn.
- Ote** (otteen), s. tag, grepp; utdrag; kolmeen otteeseen, i tre tag; monin ottein, i flere repriser; talen otteet, medel att uppfånga elden (*fniska m. m.*); hevosen otteet, lockmat för att fastaga häst; pöytäkirjan o., protokollsutdrag.
- Otelma**, s. kamp.
- Otin** (ottimen), s. medel att taga med; lockmat; gaffel.
- Ottolinen**, a. antaglig, giltig, behaglig; o. vieras, välkommen l. värdig gäst; Jumalalle o. Gudi behaglig.
- Ottolisuus**, s. antaglighet, giltighet, behaglighet.
- Otos**, s. tag, fångst; dosis; (*Kalev.*) nyrödjad mark.
- Otra**, k. Ohra.
- Otsa** s. panna; framsida, framkant; ta-

kan o., kakelugnakrans; otsipuoli, frontespis; — **-kulma**, tinning; — **-rako**, kronsm; — **-riipa**, diadem.

Otskahuttua, v. (*Kalev.*) krossar med skräll, kratschar.

Otso, s. bred panna; björn.

Ottaa, v. tager, antager, upptager, borttager; o. hyväksi, upptager väl, gillar, antager; o. vastaan, tager emot; o. yhteen, tager ihop, sammandrabbar; o. vaarin, tager iakt; o. veroa, upptager skatt; o. kartalle, affattar på karta; o. lapseksensa, adopterar; o. sijais-istujaksi, adjungerar; o. velaksi, tager på kredit; o. kirjoittaakseen, åtager sig att skriva; o. päällensä, tager på sig, åtager sig; o. viljeltäväksi, intager (*egor*); o. talteen, intager (*djur*).

Ottaja, s. tagare, kund; veron o., skattens uppbärare.

Ottaminen, s. tagande.

Ottamus (-uksen), s. tagning, kap.

Ottautu, **ottautuu**, v. blir tagen, fäster sig.

Ottelee, v. tager småningom, tages med hvarandra, kämpar.

Ottelu, **ottelus**, s. kamp, fäktning, träffning, drabning.

Otto, s. tagning, emottagning, uppbörd; lapseksi-o., adoptering; pois-o., beslag; veron o., skatteuppbörd; papin o., prestuppbörd; silmän otto, märk, så långt ögat kan se; — **-kykyinen**, mottaglig; — **-lapsi**, adoptiv- l. fosterbarn; — **-mies**, uppbördsman; — **-oikeus**, tagelott.

Otus (-uksen), s. byte, fångst; vildbråd, kråk.

Otustelee, v. jagar, fångar vildbråd.

Oudoksii, **-ksuu**, v. anser för främmande l. ovanligt, främmas; o. oloansa, känner sig främmande.

Oudoksuttaa, v. förefaller (ngn) främmande l. ovanlig.

Oudonlaatuinen l. -lainen, a. främmande artad, ovanlig; — **-nmakuinen**, af ovanlig smak, med bismak; — **-nnäköinen**, af ovanligt l. främmande utseende.

Oudos, s. obekantakap, bortkommenhet, ovana; teki oudokselta, gjorde af ovana.

Oudostaa, **-dostelee**, v. anser för främmande l. ovanlig, förvånas.

Oudosti, adv. på främmande sätt, ovanligt, oerfaret.

Oudostuu, v. blir främmande, känner sig främmande, främmas.

Oukkamastuu, **-mustuu**, v. studsar, häpnar, blir alagen af förvåning, förvånas.

Ounas (-aan), a. alug, listig.

Ounastaa, **-stelee**, v. har förkänningar, anar, upptänker.

Ouru, s. rännas, djup dæld, kjusa; — **-vesi**, flödvatten.

Outo, a. främmande, obekant, ovanlig; oerfaren, ovan; o. maku, främmande smak, bismak; o. tapaus, en sällsam händelse; olen täällä o., jag är obekant här; olen o. siihen, jag är ovan dervid; — **-sarainen**, med ovanliga ord.

Outos (-uden), s. obekantakap, ovanlighet.

Ovellinen, a. med dörr försedd.

Ovi (-en), s. dörr; oven pieli l. pielinen, dörrpost; oven suu, dörröppning, stället närmast innanför dörren; ovi on auki, kiinni, seljälkän, dörren är öppen, fast, på vid gatvel; seisoo ovella, står vid (*vämför*) dörren.

Ovittaa, v. förser med dörr.

Ovius (-uksen), s. dörr med tillbehör, dörrgång.

P.

Pa, liite-part. ju, dock; otanpa, jag tar dock, jag tar ju.

Paader (-teren), s. bred sten, häll.

Paaduttua, v. förhårdar, förstockar; låter fastna.

Paadutus, s. förhårdning, förstockning.

Paahdin (-timen), s. roste, halster.

Paahtaa, v. hettar, baddar, steker, bry-

ner, rostar (*på häll*); puddlar; saarnata p., predikar med stor iver.

Paahto-uuni, s. rostugn.

Paahtuu, v. blir brunt l. stekt.

Paakale (-sen), **-kie**, **-kku**, a. hopgyttad klump, klump, boll.

Paakioittuu, **-istuu**, v. sammangyttras, blir klimplig.

Paalikka y. m., k. **Palikka** j. n. e.
Paalu, s. päle; — moskuri, päkkiubba.
Paaluua, -luttaa, v. pälar, pallisade-
 rar, utastakar.
Paalutus s. päning, utetakning, pä-
 verk.
Paametti, s. omdömeskraft, snille.
Paanu, s. takpän; — -katto, spän-
 tak.
Paanuttaa, -ttelee, v. spänslär, spän-
 lägger.
Paanutus, s. spänslände, spänbelägg-
 ning.
Paapotin (-ttiimen), s. sladdertrut, gaper.
Paapottaa, -ttelee, v. pladdrar, sladd-
 rar, lamenterar.
Paari (-en), s.; pl. paaret, bär.
Paarma, s. stimm, tjog; 2) barm; sköte;
 8) broms; — -lintu, löfsångare.
Paarmaus, k. **Parmaus**.
Paarre (-rteen), s. fäll, kant.
Paartaa, v. fällar, kantar.
Paarva, s. förskinn.
Paasi (-den), s. bred sten, häll.
Paasi, s. bas.
Paasikas (-kkaan), s. på häll gräddad
 kaka.
Paasikko, s. af atenhällar uppfylld mark,
 stenhölder.
Paasto, s. fasta; puolip., midfasta; —
 -päivä, fastedag.
Paastoo, v. fastar.
Paastero, -tonen, s. liten häll.
Paatillinen, s. bätegande; — s. en båt
 full.
Paatinen, s. af häll l. sten.
Paatsa, s. seldyna, sadelputa.
Paatsain l. **paattain** (-amen), s. brak-
 ved.
Paatti, s. båt.
Paatu, k. Pato.
Paatumus, s. förstockning, förhärdelse.
Paatuu, v. förstockas, förhärdas; fast-
 nar; mylly p., qvarnen stadnar; paa-
 tunut, förhärdad, inbiten, inpskad.
Paavi, s. päfve; — -kunta, päfvedöme;
 — -n-usko, päfvelära, katolicism.
Paavilainen, s. papist, katolik.
Paavilaisuus, s. papisteri, papism, ka-
 tolicism.
Paavillinen, s. päfvig, papistisk.
Paavinen, s. päfvisk.
Padalinen, s. grytegande; — s. en
 gryta full.
Pade (-teen), s.; pl. pateet, vägar,
 stigar; tuli pateilleni, besökte mig;
 kävi pateillani, gjorde besök hos
 mig.

Paentaa, v. afägnar, makar undan,
 förflyttar.

Paentuu, s. afägnas, viker undan.

Paeta, k. **Pakenee**.

Paha, s. ond, elak, dålig, illa; p. luu-
 lo, misstanke; ond aning; p. maine,
 vanfräjd; p. tauti, venerisk sjukdom;
 p. henki, den onde, ond ande; teh-
 dä p'—aa, göra illa; minun tekee
 p—haa, jag känner obehag, äckel;
 käy pahoin, det går illa; panna
 pahaksi, tycka illa vara; on pa-
 hoilla mielin, är misslynt, på då-
 ligt humör; pahat, pl. (*Kalev.*) åkom-
 mor; komp. pahempi, sämre, värre;
 superl. pahin, sämst, värst; — -juo-
 ninen, illfundig, illistig, illmarig, ill-
 parig; — -juonisuus, illfundighet,
 ilska; — -maineinen, vanfräjdad; —
 -mielinen, misslynt; — -n-alainen
 (*Kalev.*), brottlös; — -n-elkinen, ok-
 ynnig, vanartig, illasinnad; pahan-
 elkinen* elkin, (*lakt.*) okynnesfä;
 — -n-elkisyys, illsinthet, okynne;
 — -nkurisuus, vanartighet, okynne; —
 -n-luontoinen, af elak natur, elakartad;
 — -nmakuinen, illa smakande; —
 -nnäköinen, ful, otäck; — -n-oloinen
 (*Kalev.*), dålig; — -n-päiväinen l. -n-
 kelpoinen, usel, jämmerlig; — -nsuo-
 pa, illvillig; — -ntapainen, illaartad,
 lastbar, osedlig; — -ntekijä, brott-
 ling, förbrytare, -erska, missadådare,
 -erska, ilgerningsman, missgernings-
 man; suuri pahantekijä, grof mis-
 gerningsman; — -nteko, förbrytelse,
 missgerning, ilgerning; — -siivol-
 nen, orenlig; — -sisuinen, illvillig,
 ilskan, ondskefull, ondsint.

Pahainen, s. något elak; oduglig; ei
 pahaista kalaa, icke så liten, oan-
 seelig fisk.

Pahaisesti, adv. knapt, svårligen, näp-
 peligen.

Pahaksuu, -hastuu, v. tager illa upp,
 misstycker, blir illtyckt.

Pahalainen, s. ondt väsende, elak va-
 relse, hin onde.

Pahan, pähän, enklit. part. men ju.

Pahastolija, s. pessimist.

Pahasti, adv. illa, dåligt.

Paho, s. last.

Paheellinen, päheen-alainen, s. lastbar.

Paheksi, v. misstycker, ogillar.

Pahemmuus, s. försämring.

- Pahenee**, -ntuu, v. blir dålig, försämras, förderivas, far illa.
- Pahennus**, s. försämring; anstöt, förargelse; (*Kalev*) afskyvärd varelse.
- Pahentaa**, v. försämrar, förderivar, skadar; p. mielen, förtörnar; förargar; p. lapsen, förderivar barnet; p. tunnon, kränker känslan.
- Pahentamaton**, a. som icke försämrar l. försämrats; onastötlig.
- Pahentava**, -vainen, a. försämrande, förderflig, anstötlig.
- Pahentumaton**, a. ej illafaren, oskänd.
- Pahentuvinen**, a. som lätt förskämmas l. far illa.
- Pahettaa**, v. försämrar.
- Pahettumus** (-uksen), s. försämring, (*i sjukdom*) recidiv,
- Pahka**, s. knöl, svulst, böld; verip., blodböld; visap., masurknöl; peräp., gump, arsklint; tulla pahkaa l. päätäpahkaa, komma bums, hufvudstupa, enkom; — **-koivu**, björk med masurknölar; — **-metsä**, urskog.
- Pahki**, adv. alldeles; p. paljas, alldeles bar.
- Pahkoo**, v. hugger med ansträngning, dänger, klyfver.
- Pahku**, s. mål.
- Pahku**, -kura, s. kort och tjock stump, klump, knöl, tuberkel.
- Pahkuu**, v. mättar, sigtar; 2) öser ur sig.
- Pahla**, -lain (-ainen), s. spö, metspö.
- Pahna**, s. strå, boss, strö under boskap; bås, svinstia; pahnan pohjimmalnen, (*Kalev*) sistfödd, sämst; joulupahnat, julhalm; — **-kunta**, en kull grisar.
- Pahnaa**, v. beströr med strå; trasslar l. trampar till boss.
- Pahnainen**, a. full med strå; lefvande i boss.
- Pahnoittaa**, v. beströr med strå, bossar, lägger julhalm.
- Pahnoitus**, s. bäsläggning, beströende med strå.
- Pahnus** (-uksen), s. en kull grisar, skock, ide.
- Paholainen**, k. **Pahalainen**.
- Pahoin**, adv. illa, dåligt (k. **Paha**); pidellä l. menetellä p. misshandla, illa medfara; p. minä pelkään, illa är jag rädd.
- Pahoo**, -hoilee, v. tycker illa vara, talar illa, misstänker.
- Pahoittaa**, v. gör illytyckt l. ledsen, utledsnar, förtörnar.

- Pahoittelee**, v. ondskas, ilakas; beklagar, beskärmar sig.
- Pahoittuu**, v. blir illytyckt.
- Pahoitus**, s. illytkhet, anstöt.
- Pahtaa** y. m., k. **Paahtaa** j. n. e.
- Pahtuu**, v. löpnar och jäser, blir skummig.
- Pahvi**, s. papp (*paff*); — **-nide**, **-kannet**, pappband.
- Pahuus**, s. ondska, elakhet, förderf, last; gök, fähund; elää pahuudessa, lefver i lasten; teki pahuuttansa l. pahuudesta, gjorde afl. på elakhet.
- Paidan-hiha**, s. skjortärm; — **-kaulus**, skjortkrage.
- Paidattaa**, k. **Paitattaa**.
- Paidoittaa**, v. försär med skjorta, päkläder skjorta.
- Paija**, s. leksak, omtyckt sak.
- Paijaa**, -ilee, v. smeker, pajar.
- Paikallinen**, a. lokal, ortlig, hörande till stället, orten; paikallistunto, lokalise.
- Paikallisentaa**, v. lokaliserar.
- Paikallisuus**, s. lokalitet.
- Paikaton**, a. utan ställe l. anställning; utan lapp.
- Paike** (-kkeen), s. nejd, trakt.
- Paikka**, s. ställe, plats, ort; lapp; tyg; paikalla, på stället; genast; panee p — n, påsätter lapp; panee paikallensa, lägger på sitt ställe; on kauniilla paikalla l. paikkaa, är vackert belägen, har ett skönt läge; tulee paikalle, infinner sig; pitää paikkansa, behåller sin plats; håller streck; kymmenen paikoilla, vid pass tio; tuossa paikassa, på fläcken, genast; hänellä on korkea p., han har en hög post; ruumiin paikat, kroppsdelar l. -partier; käsip., handduk; paikoin, paikka paikoin, ställvis, här och der; — **-kunta**, trakt, ort; — **-kunnallinen**, lokal; — **-lintu**, stannfogel.
- Paikkaa**, -ilee, v. lappar, flickar.
- Paikkaaja**, s. lappare, flickare.
- Paikkainen**, a. af lappar, lappig, fläckig; likipaikkaiset, närboende.
- Paikku**, s. fläck.
- Paikkulainen**, a. lappig, fläckig, olik till färgen; paikkulaispäinen, ojemn (*till västen*).
- Paikkulaisesti**, adv. fläckigt, ojemnt, här och der.
- Paikkuri**, k. **Paikkaaja**.
- Paikkuus**, k. **Paike**.

- Palkoittain, -koittaisin**, adv. ställvis, här och der.
- ✓ **Paimen (-menen)**, s. herde, vallhjon; on l. käy paimenessa, går i vall; — **-koira**, vallhund; — **-laulu** l. **-runo**, herdesång l. -dikt, vallvisa; — **-sauva**, herdestaf; — **-tyttö**, herdinna, vallficka.
- Paimenetar**, s. herdinna.
- Paimennus**, s. vallande, vällning, vallgång.
- Paimentaa**, v. vallar.
- Paimentelee, -enoitsee**, v. vallar, är herde, nomadiserar.
- Paimentolaiset**, s. pl. herdefolk, nomader.
- Paimo, paimonen**, k. Paimen.
- ✓ **Painaa**, v. är tung, väger, tynger; nedtynger; nedtrycker, trycker; färgar; p. päänsä, sänker sitt hufvud; paina pajusta joutsen, tryck ned (bög) af vide en bäge; p. verkaa, färgar kläde; p. kirjan, trycker en bok; p. pakoon, tar till flykten.
- Painaksen**, v. (*Kalev.*) skyndar sig.
- ✓ **Painaja**, s. tryckare.
- ✓ **Painajainen**, s. mara.
- Painalmaa**, v. trycker hastigt, böjer, bänder.
- Painannes (-nteen)**, s. böjning, sänkning, dalsänkning; intryck; (*tirjap.*) aftryck.
- Painanta, -nto**, s. tryckning, färgning; — **-kone**, tryckmaskin.
- Painatin (-ttimen)**, s. trycke, tryckfjäder.
- ✓ **Painattaa**, v. låter trycka, låter färga; påskyndar; sätter af.
- Painattaja**, s. förläggare.
- Painava**, a. vägande, vigtig, tung.
- Painavaisuus, -vuus**, s. vigtighet.
- Paine**, s. tryck, press; färg, färgämne; — **-kattila**, färgkittel, kyp; — **-mulla**, färgjord; — **-ruoho**, färggräs.
- Painelee, -neskelee**, v. väger l. trycker fortfarande; brottas.
- Painetti**, s. bajohett.
- ✓ **Paini**, s. tryck, färg; 2) brottning; sylip., brottning med tag om lifvet; lyöväät painia, de brottas; — **-nheitto**, brottning.
- ✓ **Painii**, v. brottas.
- Painin (-imen)**, s. böjningsverktyg; tryckpress, press; — **-puu**, böjningsstock.
- Paininen**, s.; pl. painiset, brottning; ovat p—silla, hålla på att brottas.

Painio, s. färgeri; tryckeri.

Paino, s. tyngd, vikt, tryck, tryckning, tryckeri; omantakeinen p., absolut vikt; omituinen p., specifikt vikt; ilman p., luftens tryck l. tyngd; kirjap., boktryckeri; tasap., jemmvtigt; vastap., motvigt; on painossa, är i press, under färgning; lähtee painosta, kommer ut från trycket, lemnar pressen; myy painolta, säljer efter vikt; — **-asia**, pressbudsman l. -mål; — **-asiamies**, pressbudsman; — **-hallitus**, pressstyrelse; — **-huone**, färgeri; — **-keski**, tyngdpunkt; — **-kohta**, tryckningspunkt; — **-korkeus**, presshöjd; — **-kustannus**, tryckningskostnad; — **-lasti**, barlast; — **-lupa**, tryckningstillstånd, imprimatur; — **-mitta**, vikt; — **-muste**, trycksvärta; — **-nlaki**, tyngdlag; — **-ntutkija**, censor; — **-ntutkinto**, censur; — **-npäällinen**, öfvervigt; — **-nvajaus**, undervigt; — **-oppi**, tyngdlära; — **-paikka**, tryckningsort; — **-palko**, (*Kalev.*) nätkaffe, maskstock l. -pinne; — **-vapaus**, tryckfrihet; — **-virhe**, tryckfel; — **-voima**, tyngdkraft.

Painoinen, a. af en viss vikt; naulan p., af ett skålpunds vikt.

Painollinen, a. som har vikt, vägbar.

Painos (-oksen), s. upplaga.

Painostaa, v. trycker, tynger.

Painoton, a. viktlös, ovägbar.

Painottaa, -nuttaa, v. låter trycka l. färga, nedtynger, har att böjas l. sjunka.

Painuri, s. färgare.

Painus, s. tryckt tillstånd; lattia on painuksissa, golvet är nedsjunket; ääneni meni painuksiin, jag blef hes, min röst blef hes.

Painuu, v. blir tryckt l. färgad, nedtryckes, sänker sig, böjes, sjunker; painunut ääni, hes l. ihålig röst; (*Kalev.*) sjunker; hastar.

Paipattaa, -pottelee, v. skriker fortfarande, sladdrar, gör ljud.

Paise, s. svulst, böld.

Paiskaa, v. kastar med kraft, dänger, slungar, slänger.

Paiskaus (-uksen), -ke, s. kastning, slungning, smäll.

Paiskelee, paiskoo, v. slänger, smäller.

Paiskelehtaa, v. slänger l. kastar sig; kastaa hit och dit.

Paistaa, v. steker, hettar; skiner (*med hetta*); p. kalaa, steker fisk; p. lei-

pik, gräddar bröd; p. lihaa, steker l. rostar kött; aurinko p., solen akiner.

Paihtamaton, a. ostekt; icke skinande.

Paiste, s. sken (*med hetta*); päivän l. auringon p., solaken.

Paisti, s. stek.

Paistikas (-kkaan), s. något stekt (*s. es. rofva*).

Paistin (-imen), s. stekningsverktyg; det som stekes; — **pannu**, stekpanna; — **-varras**, stekspett.

Paisto, -u, s. stekning; — **-auria**, stekrofva, hötrofva; — **-uuni**, stekugn.

Paisto, k. **Pajisto**.

Paistuu, v. stekes, blir stekt l. gräddad.

Paisu, -suma, s. svulst, böld; paisuroho, portlak.

Paisuus (-ksen), -sunta, s. uppsvällning, expansion; vedenpaisumus, öfversvämning, vattufod, (*Bibl.*) syndafod; — **-ntakone**, expansionsmaskin.

Paisuttaa, v. låter svälla, gör svällande, tillöcker; gör uppblåst, förhåfver; tieto p., kunskapen förhåfver.

Paisutus (-uksen), s. uppsvällning, tillökning.

Paisuainen, a. expensiv.

Paisu, v. sväller, förökes, yfves; sydän p., hjertat sväller (*af vrede, högmöd*); vesi p., vattnet stiger; astia on vedessä paisumassa, kärlet är lagdt i vatten för att tätna.

Paita, s. skjorta, linne, särk; miehen p., (mans) skjorta; naisen p., (qvinnos-) linne l. lintyg; rautap., jernharnesk, pansar; — **-ressu**, (*Kalev.*) klädd i slarvig, trasig skjorta.

Paitainen, a. hörande till skjorta; on paitaisillaan, är i bara skjortan l. linnet.

Paiite (-teen), s. brist; stämning; uhan paitteella, 'vid förelagdt vite; puheen paitteella, vid talans förlnet.

Paitse, -si, prep. förutan, utom, undantagande, förbi; p. häntä, sitä, utom l. förutan honom, det; astuu p., stiger förbi; p. että, undantagandes l. utom att.

Paittaa, v. stämmer till rätta; tvistar, ordvexlar.

Paittaus (-uksen), a. stämning.

Paitattaa, -tuuttaa, v. låter stämma.

Paittauu, v. blir beredd, betad.

Paitto, s. deg för beredning af fårskin,

beredning; penkkip., beredningsstället på en bänk.

Paitto, v. betar, bereder (*skinn, hudar, frön*).

Paitturi, s. betare, beredare.

Paitulainen, a. skjortklädd.

Paja, s. smedja, verkstad; konep., maskinverkstad.

Pajaa, v. har ljud, sjunger.

Pajahtaa, -jattaa, v. åstadkommer ljud, talar, sjunger.

Pajaisee, k. **Pakaisee**.

Pajallinen, a. smedjeogande, i smedja vistande; — s. en smedja full.

Pajari, s. rik och bål, bojar.

Pajasto, s. bruk, hammare, verkstad, fabriks; — **-laitos**, bruksanläggning.

Pajisto, s. videskog l. -snår.

Paju, s. vide, pill; videband, videbark; halap, grönpil, jolster; hanhenp., vitsap., korgpil; nahkap., grävvide; raitap., sälg; rinta- l. keulap., keskip., kanta- l. peräp., de tre tvärbanden af vide i slädar; nahka on pajussa, huden, skinnet är i (vide-)bark; — **-aita**, videhäck; — **-kerttu** l. **-lintu**, löfsångare; — **-nkuori**, videbark; — **-pehko**, videsnår; — **-vitsa**, videband.

Pajuinen, a. af vide, vidfull.

Pajukko, -justo, s. videskog.

Pajunetti, s. bajonett.

Pajuttaa, **pajussa**, v. förser med videband; garfvar (*med videbark*).

Pakaasi, s. bagage.

Pakahtaa, -tuu, v. spränger ut, remnar, spricker; stocknar; sydän p., hjertat brister.

Pakahtuma, s. spricka, remna.

Pakahuttaa, v. har att l. låter spricka l. remna; p. hevosen, spränger en häst.

Pakaisee, v. bränner, svider (*af böld*), kyler; 2) talar ut hastigt, ljuder plötsligt.

Pakana, s. hedning; — **-kansa**, hednafolk.

Pakanainen, s. dim. hedning; — a. hednick.

Pakanallinen, a. hednick, hedna.

Pakanallisuus, s. hedniskhet, hedendom.

Pakanuus, s. hedendom; pakanuuden aika, hednatid.

Pakara, s. klint, bakdel.

Pakari s. bagare; — **-tupa**, bagarstuga.

Pakarila, s. konditori.

Pakastaa, v. kyler starkt, håller stark köld, det fryser;
Pakas-talvi, s. kall vinter; — **-tiainen**, talgmes; vrt **Pakkanen**.
Pakastuu, v. blir stark köld.
Pakenee, v. flyr, flyktar, aflägnar sig.
Pakenija, s. flyktare, desertör.
Pakonuttaa, v. aflägnar.
Paketti, s. pakett.
Paki, adv. rakt, strax; p. parastaan, omedelbart, enkom.
Pakina, s. prat, tal, samtal; käy pakinoille, kommer till tals.
Pakinointee, v. pratar, samtalar.
Pakisee, v. pratar, talar.
Pakka, s. packe, kolla, bal; reisisp, tjockt lästyrcke; — **-huone**, packhus; — **-huoneen-hoitaja**, packhusinspektör; — **-laatikko**, packlåda.
Pakkaa, v. packar, stoppar, trugar.
Pakkaaja, s. packare, trugare.
Pakkaantuu, v. sammanpackas, packar sig.
Pakkanen, s. (stark) köld.
Pakkari, s. packare.
Pakkaus (-uksen), s. packning, trugning; — **-raha**, packarepenningar.
Pakkaau, -utuu, v. blir packad, hoppackas, stoppar sig, trugar sig, påtränger.
Pakkautus, s. hopträngning, kongestion.
Pakki, s. trängsel; 2) back.
Pakko, s. tvång, spänning, trängsel, tvångsmål, nöd, nödvändighet; plugg, fyllning; pakosta, af tvång; p. käske, nöden tvingar; minun on p., jag är tvungen; pakolla, med tvång l. trug; pakotta, utan tvångsmål l. nödvändighet; pakon-alainen, nödtvungen; rinnan p., bröstvärk (af mjölkens afstannande); — **-avisiointi** l. **-huutokauppa**, exekutiv auktion; — **-keino**, nödfallsväg; tvångsmedel; — **-laina**, tvångslån; — **-päivä**, svär dag, nödens dag; — **-sovinto**, kapitulation; — **-tarve**, trängande behof; — **-työ**, tvångsarbete; — **-valhe**, nödlögn; — **-vero**, brandskatt; — **-verottaa**, brandskattar; — **-voima**, tvångsmakt.
Pakkoinen, s. nödträngd, tvungen, stinn, värande, plågsam.
Pakkoo, v. trugar, nödgar, begär en-träget, tigger; p. päälle, rusar på; p. kotia, skyndar hem.
Pakkula, s. snöksvamp, tunder.

Pakkuu, v. (Kalev.) spricker, lossnar.
Pako, s. remna, spricka; on pacoilla, är sprucken, har remna.
Pako, s. flykt, tillflykt; menee l. lähtee miestä pakoon, flyr för mannen; maanp., landsflykt; — **-paikka** l. **-sija**, tillflyktsort; — **-vesi**, ebb, baksjö.
Pakoilee, v. får remnor, spricker småningom; 2) flyr, håller sig gömd.
Pakoisa, a.; on p-lla, är på flykten stadd.
Pakolainen, s. flykting, desertör, flyktig; maanp., landsflyktig, landsflykting.
Pakolaisuus, s. flykt; maanp., landsflykt; ajaa maanpakolaisuuteen, landsförvisar.
Pakollinen, a. tvungen, nödvändig, obligatorisk; stinn, värande.
Pakonen, s.; olla pakosilla, leka gömlek.
Pakoo, v. remnar, spricker, lossnar; 2) flyr, undkommer.
Pakoton, a. otvungen; smärtlös.
Pakottaa, v. tvingar, trugar, spänner på, värker; p. työhön, tvingar till arbete; päätäni p., mitt hufvud värker.
Pakotus (-uksen), -kote (-tteen), s. spänning, trugning, tvång, värk.
Paksu, a. tjock, grof; p. lumi, djup snö; — **-kaulainen**, tjockhalsad; — **-nahkainen**, med tjock hud; — **-suoli**, tjock- l. groftarm.
Paksuinen, a. af tjocklek; sormen p., af ett fingers tjocklek.
Paksuisuus, s. tjocklek.
Paksullainen, -uläntä, a. något tjock.
Paksuntaa, v. gör tjock, förtjockar.
Paksuntuu, -unee, v. blir tjock, tjocknar.
Paksus (-uksen), s. tjockt tillstånd, grosses.
Paksuus, (-uuden), s. tjockhet, tjocklek, grofek.
Pakura, k. Pakara.
Pakuri, k. Pakkula ja Pakolainen.
Pala, s. bit, stycke.
Palaa, v. brinner, uppbrinner; längtar häftigt, brinner.
Palaa, -lajaa, v. återvänder, vänder om, återgår, återfaller.
Palajaminen, s. återvändande; rikokseen p., återfall i brott.
Palamaton, a. obrunnen; obränd; oförbrännelig; tulessa p., eldfast.

pakettiin
 a ne⁹. u

- Palanen**, s. liten bit, smula; munbit, väggkost.
- Palannainen**, s. bränd; — s. brännakada l. -sår.
- Palanta**, s. brand, brinnande.
- Palasittain**, adv. bittals, styckevis.
- Palatsi**, s. palats.
- Palans** (-uksen), s. återkomst, återvändning; — -kulku l. -retki, återtag; — -matka, återfärd l. -resa; — -tavara, retourgods.
- Palauttaa**, -luuttaa, v. har att återvända, återbringa, återförvisar; återtager, återkallar.
- Palautus** (-uksen), s. återbringande, återförvisning.
- Palauu**, -lautuu, v. återvänder, återkommer.
- Palava**, a. brinnande, het; minun on p., jag har hett, är svettig; päivä on palavimmallansa, solen skiner som varmest; p—t silmät, eldiga ögon.
- Palavainen**, a. brinnande, brännbar, förbrännelig.
- Palavuus** (-uden), s. hetta, svettighet.
- Pale**, k. **Palje**.
- Palelee**, -lenee, v. fryser; förkyler; brinner.
- Palellus** (-uksen), s. förkylning, förfrysning; — -haava, kylsår.
- Palelluttaa**, v. förkyler, har att förfrysa, förfryser.
- Paleltaa**, v. förkyler, förfryser; jalkoja p., fötterna frysa.
- Paleltuma**, s. det förfrusna, kylsår l. -skada.
- Paleltuu**, v. förkyler sig, förfryser, fryser bort.
- Palhoo**, v. grofhugger, spjälkar.
- Palikka**, s. käfting, käpp, kaife, plugg.
- Palikoitse**, v. slår l. förföljer med käftingar.
- Palin**, k. **Paljin**.
- Palja**, s. slägga, knoster.
- Paljaasti**, adv. bart, naket.
- Paljas** (-aan), a. bar, blott, naken, kal, idel; p-ta vettä, bara l. idel vatten; paljain päin, med bart l. blottadt hufvud; paljain jaloin, barfota; paljaaltansa, bart, blott, ensamt; — -jalkainen, barfotad; — -pää, fiintskalle, fiintskallig.
- Paljastaa**, v. gör bar l. naken, blottar, utblottar; kalhugger; aftäcker.
- Paljastus** (-uksen), s. blottande, utblottande; kalhuggning; aftäckning.

- Paljastuu**, v. blir bar l. kal, blir blottad, utblottas.
- Paljaus** (-uden), s. barhet, kalhet, nakenhet.
- Palje** (-lkeen), s. bälg, blåsbälg; palkeen kieli, ventil, klaffen i blåsbälg; palkeen kielellä, på ventilen; i form af en ventil l. sik; potkapalkeet, pojkhyttingar.
- Paljin** (-ikimen), s. renbete om sommaren; 2) soljen p., soljetorn, nälen på sölja l. spänne.
- Paljo**, a. mycket; mycket; p. ystäviä, många vänner; paljon, paljolta, mycket, rundligt; ylen paljon, för mycket; komp. enempi, superl. enin (sanasta enä).
- Paljehko**, -johkainen, a. något för mycket, litet för rundlig.
- Paljokas** -kkaan, a. rundlig, något mycken; mycket fordrande l. önkande, anspråksfull.
- Paljoksii**, -jostuu, v. anser för mycket.
- Paljoudellinen**, a. kvantitativ.
- Paljous** (-uden), s. myckenhet, mängd, quantum, kvantitet.
- Palju**, s. balja.
- Palkallinen**; a. aflönad.
- Palkaton**, a. lönlös, utan lön, osflönad.
- Palke** (-kkeen), s. ersättning, godtgörelse, vederlag.
- Palkii**, v. går på bete, betar.
- Palkinen**, a. betande renhjord.
- Palkinnoton**, a. obelönt.
- Palkinto**, s. vedergällning, vederlag, ersättning, belöning, pris, premium, honorarium, recett; — -aine, prisämne; — -näytelmä, recett.
- Palkitsee**, v. belönar, ersätter, vedergäller, gäldar.
- Palkitsematon**, a. oersatt; obelönad.
- Palkka**, s. lön, lega, sold; palkan pidätyks, införsel i lön; palkan säästö, lönebesparing; verop., indelt lön; ruotu-sotamiehen palkanlisä, hemkällaränta; — -mie, legodräng, legohjon; — -neljännes, lönekvartal; — -piika, tjenstepiga; — -pitäjä, prebendepastorat; — -sääntö, aflöningsstat; — -tale, -tila, löningsprebendehemman; — -vero-tila, indelningshemman; — -väki, legofolk, besoldadt folk.
- Palkkaa**, v. aflönar, leger, besoldar.
- Palkkalainen**, s. daglönare, legohjon, löntagare.
- Palkkaus** (-uksen), s. aflönning, besold-

ning, legoafstal; — **-aika**, legostäm-
ma; — **-sääntö**, legostadga, tjenste-
hjonsstadga.

Palkki, s. balk, plank.

Palkkio, s. arfvode, ersättning, veder-
gällning.

Palkkiutumaton, a. oersättlig.

Palkkiutuva, a. ersättlig.

Palkku, s. block, kubb.

Palko, s. baja, skida; — **-herneet**,
släpärter, — **-kala**, elritza; — **-kas-
vi**, baljväxt.

Palkoinen, a. skidrik, skidfull.

Palkollinen, s. tjenstehjon, tjenare, tje-
narinna.

Palkouu, v. bildar skida, blir skidrik.

Palku, k. Palko; kielip., pladdertaska.

Palle (**-lteen**), s. fäll, skoning, kant-
ning.

Pallea, k. Pallia.

Pallero, s. boll, klot, kort och tjock
menniska.

Palleroinen, a. klotrund, kort och tjock,
korpulent.

Palli, s. boll; pall.

Pallia, **-io**, s. veka lifvet, sida, kant;
pallioliha, slaksida.

Pallikka, s. liten boll, klump.

Pallinen, s. boll; olla pallisilla, le-
ka bollspel.

Pallistaa, v. fällar, kantar, skor.

Pallo, s. klot, glob, boll; — **-kolmie-
mitanto**, sferisk trigonometri.

Palloilee, v. vältras som en boll, rul-
lar, går runkande.

Pallokka, s. sferoid.

Pallomainen, a. klotformig, sferisk.

Pallukka, s. litet klot, klump; knubbig
menniska; poikap., pojkytting; pl.
pallukat, kaddar.

Palmikko, s. fläta.

Palmikoitsee, v. sätar.

Palmu, s. palm; — **-sunnuntai**, palm-
söndag.

(**Palo**, s. brand; afbränd plats, svedja;

— **-apu**, brandhjelp, brandstod; —

-apu-yhdistys, brandstodsforening; —

-apu-yhtiö, brandstodsbolag; — **-ase-
tus**, brandordning; — **-haava**, bränn-
sår; — **-hanko** l. **-vanko**, brandhake;

— **-katselmus**, brandsyn; — **-kunta**,

brandkår; — **-kärki**, spillkråka, svart

hackspett; — **-maa**, svedjeland l. **-mark**;

— **-merkki**, brandsignal; — **-mies**,

svedjekarl; — **-nkärsinyt**, brandska-

dad; — **-ruisku**, brandspruta; — **-va-
hinko**, brandskada; — **-vakuuttaa**,

brandförsäkrar; — **-vakuutus**, brand-
försäkring; — **-vakuutus-yhtiö**, brand-
försäkringsbolag; — **-vartija**, brand-
vakt; — **-viina**, bränvin.

Paloo, **-loittaa**, v. delar i bitar, styc-
kar; paloittain, bittals, styckevis.

Paloittuu, v. går i bitar, sönderfaller.

Paloitus (**-uksen**), s. styckning.

Palpattaa, v. klappar, skallar.

Palsami, s. balsam.

Palsamieraa, **-moitsee**, v. balsamerar.

Palsta, **-to**, s. skifva, teg, skifte, gär-
de; spalt; rintap., bröstmark.

Palstake (**-kkeen**), s. kolumn.

Palstanno, s. parcell.

Palstata, v. parcellera.

Palstoittaa, v. skiftar, styckar, afsaltar.

Paltaantuu, v. hopar sig, hopgyttas,
stoppas.

Palte, s. randsöm, fäll; vrt. Palle.

Paltaannus, s. konglomerat.

Paltinen, a. för mycken; ylenp., öf-
verfödig, omätlig.

Paltaasilmä, s. utstående öga, klotöga,
rundöga.

Palta, **-o**, s. bergsluttning, terrass, brink;
linnan p., glaciis, slottsplan; kau-
pungin p., sluttning från staden utåt.

Palttaa, v. fällar, kantar, skor.

Paltti, a. för mycken, omätlig; suup.,
uppkäftig, nävis i ord.

Palttina, s. lärft, linne; — **-kangas**,
linne- l. lärftsväfnad; — **-paita**, lärfts-
skjorta; — **-tilkku**, linnelapp.

Palttinainen, a. af lärft.

Palttoo, s. paletå.

Palttu, s. palt, blodkaka.

Palturi, s. hemvuxen l. dålig tobak.

Palukka, s. stång, käpp.

Paluu, s. återkomst, återvändning; —
-matka, återfärd, återresa; — **-kortti**,

retourkort; vrt. **Paluus**.

Paluuttaa, v. har att återvända, åter-
sänder, återkallar l. -tager.

Paluuttamaton, a. oåterkallelig.

Palvaa, v. palfvar, röker.

Palvaantuu, v. blir palfvad l. stekt.

Palvelee, v. tjänar, dyrkar.

Palvelevainen, a. tjänande, tjenstvillig.

Palvelija, s. tjenare, betjent; dyrkare;

— **-munki**, tjänande munk.

Palvelus (**-uksen**), a. tjänat, dyrkan; —
-aika, tjenstetid, legostämna (*palkol-
listen*); — **-kausi**, kapitulation (*en
soldats*); — **-kelpoinen** l. **-kuntoi-
nen**, tjenstduglig, tjenstbar; — **-kump-
pani**, medtjenare, tjenstekamrat; —

- loma, permission; — -mies, tjänsteman; — -päikka, tjänareplate, kondition, anställning; — -toimitus, tjänstgöring; — -vala, tjänsteed; — -vellisuus (palveluksen-alaisuus), tjänstskyldighet; — -väki, tjänstefolk.
- Palveluttaa**, v. låter tjena, har att tjena; p. itseensä, låter betjena sig.
- Palvoinen**, a. ödmjukt bedjande, supplikant; ömklig, eländig.
- Palvoksii**, v. dyrkar, tillber.
- Palvoo**, v. tjänar ödmjukt, beder, tigger.
- Pamahdus**, -mans (-uksen), s. knall, smäll, detonation.
- Pamahduttaa**, -mahuttaa, -mauttaa, v. låter knalla l. smälla, aflossar skott.
- Pamahtaa**, v. knallar l. smäller till, detonerar.
- Pamajaa**, -misee, v. bullrar, dånar.
- Pamina**, -mu, s. buller, dån.
- Pamppu**, s. plit, svärd; knekt l. pamp (*horitipeliissä*); förlä, karbas, dagg.
- Pampuroitsee**, v. fiätar ihop flera trädar, traselar ihop.
- Panee**, v. sätter, lägger, ställer; p. kirjaan, upptecknar, antecknar; p. kirjoihin, bokför, inregistrerar; p. kartalle, affattar på karta; p. kiinni l. vankeuteen, inmanar i häkte, fängslar; p. pöydälle, lägger på bordet, bordlägger; p. riitaan, gör anhängig; p. hengille, mantalskrifver; p. asian kanteeseen, gör saken anhängig; p. talteen, sätter i förvar, deponerar; p. tilan kaupungin, säterin alle, afhyser ett hemman under stad, säteri; p. verolle, beskattar, skattlägger; p. viralta, afsätter från en syssla; p. hengeltä, afdagatager, afifvar; p. voimaan, gör gällande; p. eteen, sätter fram, serverar, förelägger; p. esille, framställer; p. alkuun, gör början, tager initiativ; p. vastaan, gör motstånd; p. maata, lägger sig till hvila; p. aita, uppför hägnad, gårdar; p. maahan, begrafver; p. sokeriin, sockrar in; p. ohraa, sår korn; p. rokkoa, vaccinerar; p. päällensä l. yllensä, klär på sig; p. munia, värper; p. poikia, penikoita, framföder ungar; p. pahaksi, tager illa upp; p. ihmeeksi, förundrar sig; p. omiansa, berättar egna dikter; p. olutta, taikinaa, viinaa, tillreder l. brygger öl, deg, brånvin; p. lukkoon, tilläser; halla p., frosten
- förderfvar, skadar; noita p., trollkarlen förderfvar (*genom magiska medel*); ukko p., åskan dånar; p. äätäni p., jag har hufvudvärk.
- Paneikse**, paneksen, v. (*Kalev*) träffar, händer; ikläder sig.
- Paneili**, s. panel.
- Panelee**, -eskelee, v. sätter fortfarande; baktalar, vanryktar.
- Panennainen**, a. af andra ingifven, påsatt, trollad, falsk.
- Panenta**, -nto, s. sättning, ställning; — -hammas, artificiell l. löstand; — -mieli, af andra ingifven l. inpluggad tanke; — -rokko, ympkoppor; — -tauti, påtrollad sjukdom.
- Panettaa**, v. låter sätta l. ställa; belägger, besår; påtrollar; p. vankiuteen, inmanar i häkte.
- Panettelee**, v. förtalar, baktalar.
- Panetteleikse**, -eksen, v. (*Kalev*) formar l. utstyr sig.
- Panettelu**, s. förtal.
- Panetus** (-uksen), s. sättning; förtrollning; förtal.
- Paneuttaa**, v. låter sätta; föresätter; förhexar; (*Kalev*) tager, väljer.
- Paneuu**, -utuu, v. lägger l. sätter sig; aföper.
- Panija**, s. sättare, insättare; kiinnip., beslagare; häktare.
- Panijainen**, s.; pl. — -set, sättningsl. tillredningskalas; maahan-panijaiset, graföl; oluen panijaiset, kalas vid ölbragd.
- Panki**, s. balja, bytta.
- Panka**, s. bytte, den tjockare delen af ngt; rintap., bröstsköttet hos foglar; sarkap., vadmalspacke.
- Pankki**, s. bank; — -arvo, banko; — -edusmies l. -valtuusmies, bankfullmäktig; — -komisarius, bankokommisarie; — -ntarkastus, bankorevision.)
- Pankkiiri**, s. bankir.
- Pankko**, s. ungebänk; bytte.
- Pankkoo**, s. banko.
- Pankrutti**, s. bankrutt.
- Panna**, s. bann, ötkommunikation; p. n. pannaan, bannlyser; pannaan-pano, bannlysning.
- Pannainen**, -nahinen, pannaan-alainen, a. bannlyst, förbannad.
- Panni**, s. spann (*tvätredjedels tunna*); — -n-ala, spannländ.
- Panna**, s. panna; — -kaku, pannkaka.
- Pannullinen**, a. egande panna; — s. en panna full.

Pano, s. sättning, ställning, tillredning; insats; rokon p., vaccination; aidan p., gürdning; maata p., gång till hvila; noidan p., trollskada; oinen p., ölbrygd; henkip., mantalskrifning; velaksi p., påföring, debitering; verolle p., beskattning, skattläggning; kiinnip., tillslutning; häktning; — **-oksa**, sättqvist; — **-rokko**, vaccin, ympkoppor.

Panos, s. insats, premium.

Panta, s. band; spänne.

Pantio, s. rundt stängsel, press; kalap., förvaring af fisk under tyngd; jäkäläp., hög af renmossa.

Pantioitsee, v. gürdar en pantio, lägger käl i förvar.

Panttaa, v. sätter i pant, pantsätter, förpantar, hypotiserar.

Panttaamaton, s. oförpantad.

Panttaus (-uksen), s. förpantning, pantsättning.

Pantteri, s. panter.

Pantti, s. pant, hypotek; ottaa pantiksi, panta; antaa l. panna pantiksi, lägga i pant, pantsätta, förpanta; kirjoittaa pantiksi, pantskrifva; — **-kirja**, pantbref, pantskrifning; — **-kalu**, **-tavara**, pantgods; — **-laina**, pant l. hypotekslån; — **-laina-laitos**, pantlänneinrättning; — **-oikeus**, panträtt, rättighet; — **-vanki**, gissalan; — **-in-antaja**, pantgivare, förpantare; — **-in-ottaja**, panttagare, pantare.

Pantturi, s. spant.

Panu, s. eld, låga.

Panninen, s. eldig, lågande.

Paota, k. Pakoe.

Papaltaa, v. vältrar, dansar; talar ordligt.

Papana, -pelo, s. liten kula, lort.

(Paperi, s. papper, handling (*skrif*); panna paperille, anteckna; — **-arkki**, pappersark; — **-leija**, pappersdrake; — **-nteko**, **-avalmistas**, papperstillverkning, beredning; — **-pallo**, papperspress; — **-raha**, pappersmynt; — **-tehdas**, pappersbruk; — **-vanake**, pappersmassa; papier-maché.

Paperinen, s. af papper, pappers-.

Paperoitsee, v. förser med papper, tapeterar.

Paperrus, s. papiljott.

Papillinen, s. presterlig.

Papiroosi, s. papyros.

Papisto, s. presterkap (*stämd*), kleresi.

Papitar, s. prestinna.

Papottaa, k. Puputtaa.

Pappaloitsee, k. Papaltaa.

Pappi, s. prest; papinkirja, -todistus, prestbetyg; papintila, -paikka, prestlänghet; papinsaatavat, -vaalut, prestarättigheter; papinalku, prestämne; papinotto-oikeus, patronatarrätt.

Pappilla, s. prestgård, prestabol.

Pappinen, s. prestrik, presterlig.

Pappis l. **papiskokous**, prestmöte; — **-mies**, prestman; — **-puolinen**, klerikal; — **-säätty**, prestantånd, presterskap, kleresi; — **-valta**, prestråde, hierarki.

Pappius l. **Pappens (-uden)**, s. prestavärdighet, presterskap (*egenkap*), prestadöme.

Papu, s. böna, ärt; härkäp., hästböna; is misp., bondböna.

Papainen, s. af bönor l. ärter, ärtrik.

Pupukaija, s. papegoja.

Papumus, s. fläck i hårbeklädnaden på djur, schäck; — **-ilves**, fläckig lo.

Papuri, s. svartfläckig ko.

Papurikko, s. fläckigt l. schäckigt djur.

Para, s. bjära, mjölkgenus; paran voi, trollsmör.

Paraati, s. parad.

Parahin, k. Parain.

Parahiten, paraiten, adv. bäst.

Parahtaa, v. tjuoter l. skriker till (*plötsligt*), utbrister.

Parahultainen, s. lagom, temmeligen god.

Par'-aikaa, adv. just som bäst.

Parain (-imman), s. superl. bäst.

Paranee, v. blir bättre, förbättras, läkes, tillfrisknar.

Paranematon, s. oförbätterlig, obotlig.

Paraneva, -vainen, s. förbätterlig, botlig, tillfrisknande, konvalescent.

Paranne (-nteen), s. botemedel; korrektiv.

Parannus (-uksen), s. förbättring, bättring, reparation, läkning, kur, tillfrisknande; — **-aine**, bote l. läkemedel; — **-taito**, läkekonst; — **-tapa**, kurmetod.

Parantaa, v. förbättrar, reparerar, botar, läker, kurerar.

Parantajainen, s.; pl. — **-set**, läkarelön; reparationakostnad.

Parantamaton, s. oafhulpen, oförbättrad, oläkt, oförbätterlig.

Parantaminen, -mus, s. förbättrande, reparation, läkning.

Parantelee, v. förbättrar småningom, plägar bota.

Parantumaton, a. obotlig.

Parantumus, s. bättre-blifning, tillfrisknande.

Parantuu, k. **Paraneo**.

Paras (-rahan, -raan, -rhaan). a. superl. bäst, ypperst, finast; parhaallansa l. parhaaltansa l. parhailaan, som bäst, bäst; parhain päin, till det bästa; paraasta päästä, parhaastansa, hufvudsakligen, förnämligast; parahiksi, till det bästa, lagom, till bästa tiden; sinun parhaaksesi, till ditt bästa; parhaallinen, af bästa slag.

Paratiisi, s. paradis.

Paras (-uden), s. bästa egenskap, företräde framför alla.

Parempi (-mman), a. komp. bättre; parempaansa löytämätön l. saamaton, öfverträfflig; — päinen, som har bättre huvud.

Paremmin, adv. bättre.

Paras (-uden) l. -remmus (-uden), s. bättre egenskap, företräde.

Parhailaan, k. **Paras**.

Parhaimmasti, adv. på bästa vis.

Parhaiten, parhaimmiten, adv. bäst, helst, allra bäst, förnämligast.

Parhain, superl. den allra bäste.

Pari, s. par; sällskap; tekee koiran paria, gör hundknep; ihmisten parissa, i sällskap med folk; — hevonon, parhäst; — kunta, äkta par, hjonelag; — luku, jemnt tal; — puoli, utan make, omaka.

Parila, s. halster (för ljusterelden), roste.

Parillinen, a. jemn (ej udda).

Parinen, a. hörande till par; paris-kunta, äkta par, hjonelag; koiran pariset, hundknep; pariseni, min kamrat, make.

Parisiekka, s. uppköpare, gårdfari-handlare, pradajare.

Pariton, a. utan par l. make, opar, omaka, udda.

Parittaa, v. delar parvis; parar, kopplar; parittain, parvis, partals, par om par.

Parittelee, v. ordnar par; parar sig.

Parjaa, v. förtalar, klandrar, föremädar, lastar; parjaten, lasteligen.

Parjaus (-uksen), s. föremädelse, lastande, skällsord.

Parka, s. stackare, stackars.

Parkaasi, s. barkass.

Parkaisee, v. skriker till, gallskriker.

Parkitsee, v. barkar, garfvar.

Parkka, s. bark, lodja, präms.

Parkki, s. bark; — -aine, garfämne; — -vesi, barklag.

Parkkilaiva, s. barkekepp.

Parkkumi, s. parkumsväf.

Parku, -rkuna, s. tjut, högljudd gråt, jammerskri.

Parkuja, s. skrikhals, tjutare.

Parkuu, v. tjuter, gråter högljudd, stor-skriker, skrånar.

Parma, s. broms; pamihaukka, natt-skärpa.

Parma l. **parmas** (-aan), s. bröst, barm, sköte.

Parmaa, v. parmar.

Parmas (-aan), s. parm; parmaanmittaaja, parmmätare.

Parmaus (-uksen), s. armbörda, parm, fång.

Parooni, s. baron, friherre.

Paroonitar, s. baronessa, friherrinna.

Parrakas (-kkaan), a. skäggit, med yfvigt skägg.

Parran-ajaja, s. barberare; — -ajo, rakning.

Parrallinen, a. som har skägg.

Parras (-rtaan), s. rand, kant, brädd; — puut l. -puolet, brädgång. trän vid fartygsrelingen.

Parrastaa, v. jemnar en kant, lagar om kanten; p. pelton, uppgräftar l. lagar om tegkanterna.

Parraton, a. skägglös.

Parreton, a. utan ås l. sparre.

Parroittaa, v. påkläder l. påhänger skägg, förser med skägg.

Parroittuu, v. blir skäggit l. skäggbelupen.

Parru, s. sparre.

Parrus (-uksen), s. sidoträ l. vandring å fartyg.

Parsaheinä, s. sparris.

Parvi (-rren), s. sparre, ås, tillja; sätt, mode; riihen parret, åsarne i rian; lattian p., golf tillja; työn p., arbetssätt; vaateen p., klädesmode; puheen p., talesätt, munart; virren p., sångart; sahan p., ordetätt, ordspråk.

Parsii, v. stoppar (med såd); (Ag.) lappar; p. jälkiänsä, gör om och förbättrar sitt förra arbete; p. jälkiä, går i spåren.

*Parasus
(Luksen)*

Parsikka, s. prånglare, hästbitytare.
Parsikko, s. sparrskog, timmerakog; grof sparre.
Parsin (-imen), s. stoppningsverktyg; — -neula, stoppnål,
Parsinta, s. stoppning.
Parsiton, s. utan åsar l. sparrar.
Parskuttaa, v. stänker på.
Parskuu, v. stänker, sprittar, fräser, frustar.
Parta, s. skägg; ajaa l. ajella partaa, raka; — -karva, skäggrå; — -suti, raksudd l. -borste; — -veitai, rakknif; — -suu, skäggig, skäggmunt.
Partainen, a. skäggig, af skägg.
Partainen, a. (*kala*) smärting.
Partio, s. ströftåg, ströfparti.
Partti, s. gräsand; braxenpanka.
Parturi, s. barberare.
Partuska, s. bardisan, stridsyx, hillebård.
Partuu, v. blir skäggig l. skäggbelupen.
Parunta, s. tjutning, högljudt gråtande.
Parutaa, v. har att tjuta l. storgråta.
Parveaa, -veilee, v. bildar svärm, går l. röres i stimm, stimmur.
Parvellinen, a. hörande till skara l. svärm, svärmbildande; med skulle försedd; å skullen befintlig; — s. en skulle l. lave full.
Parvi (-en), s. svärm, stimm, skara, skock, grupp; 2) skulle, vind, lafve, läktare, altan; — -pääsky, ladusvala; — -pöllö, kattuggla.
Parvittaa, v. grupperar, lägger l. ordnar i flockar.
Parvittain, adv. skarvis, skocktals.
Pas, päs, k. Pa, pä.
Pasaa, -bajaa, v. fräser, hväser, sjuder, plaskar.
Pasahtaa, v. fräser till hastigt.
Paseeri, s. passerläder, svart smorläder.
Pasi, s.; tekee pasikseen, gör utan anledning, af egen drift; itkee pasiaan, gråter utan skäl.
Pasikoi, v. plaskar.
Pasina, s. fränsing; 2) faschin.
Pasko, s. ögonfluss; — -närho, nötskrika.
Pasikka, s. baschlick.
Pasma, s. pasman.
Pasmaa, -moittaa, v. pasmar, delar l. skiljer i pasman; pasmoittaa, pasmantala, pasmetala.
Passaa, v. uppassar.
Passari, s. uppassare; passare.
Passevolanssi, s. passevolans.

Passi, s. pass; förpassning; — -toimituskunta, pass-expedition.
Passittaa, v. förpassar.
Passitus (-uksen), s. förpassning.
Pasteija, s. pastej.
Pastori, s. pastor.
Pasuuna, s. basun.
Pasuu, v. skallar, gifver klang.
Pata, s. gryta; (*korttipelissä*) spader; — -kivi, fältpat; — -lakkki, rundkullig skärmlös mössa, kalott; — -rani, söndrig gryta; — -rumpu, mka.
Patakka, s. buller, larm, oljud.
Pataljoona, s. bataljon; — -nkomentaja, bataljonskommendör; — -nlääkäri, bataljonsläkare; — -nsaarnaja, bataljonspredikant.
Patama, s. dam, uppdämd bäck, vattengöl.
Patentti, s. patent.
Patero, s. grop, fördjupning.
Patikka, s. fart; buller; jalkapattikassa, med apostlahästar.
Patistaa, v. ansätter, kräver.
Patja, s. bolster, dyna.
Pato, s. dam, pata.
Patoo, v. uppdämmer.
Patoutuu, -töu, v. uppdämnes.
Patroona, s. (*sotav.*) patron.
Patruuna, s. patron.
Patsas (-aan), s. pelare, stod, spiselständer; muistop., minnesvård.
Patteri, s. batteri.
Patti, s. spat; — -vala, kötted.
Patto, s. fel, fusck, förbrytelse; sanap., icke ordhällig, lögnare; valap., menedare; — -vala, mened.
Pattoinen, a. felande, fuskande; valap., menedig.
Pattolans (-unden), s. brottlighet; valap., menederi.
Patturi, s. fuskare; klåpare; valap., menedare.
Patukka, s. karbas, färta. = *patukias -kk. 221*
Patukoitee, v. karbasar, plaskar l. klappar upp.
Paturi, s. grytmed.
Patus (-uksen), s. bönhas, fuskare.
Patustaa, -stelee, v. bönhasar, fuskar, klapar.
Patusteleminen, -lu, s. bönhaseri.
Patvaska, s. (*Kalev.*) taiman.
Patvi (-en), s. masur.
Pauanne (-nteen), s. dundrare, dundergud.
Pauhaa, v. väsnar, larmar, dånar, dundrar.
Pauhu, -hina, s. larm, dån. *Tala hiejs*

- Paukaa, -kuu, v. dånar, klämtar.**
Paukahdus, -kans (-uksen), s. knall, smäll.
Paukattaa, v. smäller till (hastigt), knallar till.
Paukahuttaa, v. förorsakar hastig knall i smäll, smäller till med.
Pauke (-kkeen), s. smäll, knall.
Paukkaa, -kkuu, v. smäller, knallar.
Paukkina, s. fortfarande smällande, hamrande.
Paukko, s. knalle, skeppskorpa.
Paukuttaa, -kuttelee, v. förorsakar knallar, smäller, klappar, bultar.
Paukutus (-uksen), s. smällande, knallande, bultning; käsien p., handklappning, applåd.
Paula, s. snöre, streck, band, snara, dona; verkon p., nätteln; kengän p., skoband l. rem; on jonkun pauloissa, är i någons garn l. nät.
Paulaa, -oitsee, v. snärjer, fångar i snara, utlägger snaror.
Pauloittaa, v. snör, förser med teln.
Paanu, k. Paanu.
Pauskahtaa, v. kratschar, piumsar.
Pauva, s. knöl, bulnad.
Pedoittuu, v. förvildas.
Pedollinen, a. vild, rofgrig.
Peevelli, s. bödel.
Pehka, s. murkenhet; — -pinta, blåved, uggleved; — -puu, murket träd.
Pehkaannuttaa, v. har att murkna, syrfäller.
Pehkainen, a. murken, boken.
Pehkanta, v. gör murken, låter murkna.
Pehkani, -santuu, v. murknar, surnar.
Pehkiö, s. murken stubbe, klump.
Pehko, s. gammal tät buske, snår.
Pehkoo, -oilee, -ouu, v. blir buskaktig l. lummig, slår ut qvistar.
Pehku, s. strö, boss, affall.
Pehmenee, -ntyy, v. mjuknar, veknar, uppmjukas; förmildras.
Pehmennys (-yksen), s. uppmjukning, mjuknande; förmildring.
Pehmentää, v. gör mjuk, uppmjukar.
Pehmertää, v. tillreder någon röra; besuddlar, sölar, orenar.
Pehmerö, s. röra, degblandning.
Pehmeys (-yden), s. mjukhet.
Pehmeä, a. mjuk, lös, blöt, slö; p. ääntiö, vek l. mild vokal; p. kieli, hispande tunga; p. mies, alapp man; p. päh, dåligt l. blött hufvud.
Pehmittää, v. gör mjuk, uppmjukar; p. seikkä, mörbultar.
Pehmiää, v. mjuknar, veknar.
Pehmoinen, -myt (-yen), a. (nägot) mjuk, särdeles mjuk, len.
Pehna, s. strö, fnaak.
Pehtaroitsee, v. vältrar sig, tumlar.
Pehustaa, v. skakar ut strö, betäcker med strö l. fnaak.
Peiho, s. gömma, gömställe.
Peijaa, v. prejar, purrar, bedrager, beluxar.
Peijaiset, s. pl. begrafning, graföl; (peijainen, de dödes gud, hin onde).
Peijakas (-kkaan), s. fanken, hin onde, jäkel.
Peijari, s. pretjare, skölm.
Peijaus (-uksen), s. bedrägeri, beluxning.
Peikko, s. gast, spöke, buse.
Peilaa, v. speglar sig; pejlar.
Peili, s. spegel; — -kirkas, spegelklar l. -blank; — -kivi, spegelsten, selenit; — -tehdas, spegelfabrik.
Peipinen, s. plister; blindnäsala.
Peippo, -onen, s. bofink.
Peite (-teen), s. täckelse, betäckning, hölje, täcke; on peitteessä, är betäckt, är dold.
Peitelmä, s. palliativ.
Peitsi (-en), s. spjut, lana, pik; — -ruoho, kungsljus.
Peitsii, v. sticker med spjut.
Peitsikäs (-kkään), peitsimies, a. lansknekt.
Peittaa, -oo, v. betar, barkar, bereder (skinn, frö).
Peittelee, v. täcker småningom, förhemligar, förblommerar; p. sanojansa, talar förtäckta ord.
Peitteetön, a. obetäckt, oförtäckt.
Peittelemätön, a. oförtäckt, oförbehållsam, öppen.
Peitto, v. täckelse, betäckning, täcke; gömle; on peitossa, är betäckt l. hemlighållen; — -oja, täckdik; — -sana, mystiskt, förtäckt ord, insinuation.
Peitto, s. deg för skinnberedning, betvatten (paitto).
Peittoinen, a. sanasta peitto; on peittoisilla, leker gömlek.
Peitty, -ttäyy, r. blir täckt, förborgas, täcker sig, döljer sig.
Peittää, v. täcker, betäcker, döljer, förtäcker, skymmer bort.
Pelaa, v. spelar.
Pelaaja, pelari, s. spelare.

- Pelastaa**, v. befriar, förlössar, frälser, räddar, bergar.
- Pelastaja**, v. förlössare, räddare, befriare.
- Pelastus (-uksen)**, s. berelse, frälsning, räddning; — **-veno**, räddnings- l. bergningsbåt.
- Pelastun, -tautun**, v. blir befriad, räddas.
- Pelans (-uksen)**, s. spelning.
- Pelehtyy**, v. visnar, förvissnar, bleknar, gulnar.
- Peli**, s. spel; — **-kortti**, spelkort; — **-markka** l. **-merkki**, spelmark; — **-nukki**, marionett; — **-seura**, spelparti l. -klubb.
- Peljästy** (-yksen), s. skrämsel, förskräckelse, skräck; on peljästyksissä, är skrämnd l. förskräckt.
- Peljästymätön**, a. oförfärad.
- Peljästyttää**, v. injagar förskräckelse, uppskrämmer, afskräcker.
- Peljästyty**, v. blir skrämnd l. rädd, förskräcker, förfäras.
- Peljäte (-tteen)**, s. skrämna, skräckmedel, skrämakott.
- Peljättää**, v. förskräcker, afskräcker, skrämmer, gör rädd, injagar fruktan.
- Peljäty** (-ksen), s. skrämmande, fasa; skrämna.
- Pelkistää**, v. (*kom.*) reducerar.
- Pelkkyy**, s. gedigenbet, korn.
- Pelkkä**, a. idel, lutter, ren, oblandad, bar, gedigen.
- Pelko (-lon** l. **-lvon)**, s. fruktan, rädsla, räddhoga, skräck; — a. feg, rädd, försagd.
- Pelkuri**, s. pultron, rädd varelse.
- Pelkuroitsee**, v. beter sig som pultron.
- Pelkuruus, -kuus (-uuden)**, s. feghet, räddhåga, pultroneri, pultronmässighet.
- Pelkää**, v. fruktar, befarar, rädas; peljättävä, fruktansvärd.
- Pelkäämätön**, a. oförskräckt, orädd, oförsagd.
- Pelkääväinen**, a. fruktande, rädd, feg.
- Pellava**, s. lin; pellavan- l. pellaisiemen, linfrö; p-n-sylkky, linknopp; pellava- l. pellavas-kan gas, linneväf. — *tutti*
- Pellavainen**, a. af lin, linne.
- Pelmua**, v. väsnas, larmar.
- Pelmuuttaa**, v. störtar omkull, skakar l. lurftar om, tilltygar. *puoittaa*
- Pelokas (-kkaan)**, a. frej, klenmodig.
- Peloton**, a. orädd, utan fruktan.
- Pelottaa, k. Peljättää**; minua p., jag är rädd l. orolig.
- Pelputtaa, -puttee**, v. röres vaggande, svänger.
- Pelsin (-imen)**, s. tjock sparre l. äs, underäs.
- Pelti**, s. spill, plåt; — **-seppä**, plåtslagare.
- Pelto**, s. åker; tekee p-a, upptager åker; pellon piennar, åkerren; — **-apilas**, backklöver; — **-hatikka**, åkerspergel; — **-hiiri**, åkerrotta, lemmel; — **-kana, -raukka**, ljunpipare; — **-kierto**, åkerirkulation; — **-maa**, åkerjord; — **-mies**, åkerman l. -brukare; — **-pyy**, rapphöna, vaktel; — **-ruoho**, — **-lonvanha**, backhumla, millefoliiblomma; — **-varis**, råka; — **-viljelys**, åkerbruk; — **-viljelysjärjestelmä**, åkerbruksystem; — **-viljelys-tapa**, åkerbruksmedod; — **-äes**, åkerharf.
- Peltoinen**, a. hörande till åker, åkerrik.
- Pelu**, s.; pl. pelut, stamp, agnar, hækelse.
- Pelvollinen**, a. fruktande, rädd, fruktansvärd.
- Pelvoton, k. Pelkäämätön.**
- Pemaa, -mua**, v. stökar, väsnas, bullrar.
- Pemahtaa, -mahtee**, v. röres med hastigt stöj, rusar fram l. upp, flyger upp.
- Peminä, pemu**, s. stök, buller.
- Pemppu, k. Peppu.**
- Pengastaa**, v. snokar, bökar.
- Penger (-nkeren)**, s. afsats, brink, säng, terrass, kulle på stränder; pellon p., åkerren l. -slutning; uunin p., ugnbrits; pilven p., tjock molntapp; pohjan penkeret, nordens yttersta kuster l. utkanter.
- Peni, penikka**, s. valp, unge.
- Penikoitsee**, v. valpar.
- Penikulma l. -kuorma**, s. mil; penikulmittain, miltals.
- Penkaa**, v. bökar, uppmyllar, vräker omkull; befarar, småfruktar.
- Penkaantuu, -kauu**, v. blir uppbökad, vändes upp och ned.
- Penkeristö**, s. vall.
- Penkillinen**, a. bänkförsedd; — a. en bänk full.
- Penkittää**, v. förser med bänk; för ett stillasittande lif.
- Penkka**, s. brink; isbro; 2) sjöskum.
- Penkki**, s. bänk; säng.

Penni, s. penni; pennittäin, pennivis, pennitals, i penni.

Penniuki, s. penning.

Pensainen, -saallinen, a. buskig, buskrik.

Pensas (-aan), s. buske; — -aita, häck; — -kaavi, buskväxt; — -pyöri, gråsparf; kungsfogel.

Pensasto, -saikko, s. busksnår, buskage.

Pensastuu, v. blir buskbevåxt, buskar sig.

Penseä, a. ljum, likgiltig; yfvig, lummig; p. ilma, ljumt l. blidt väder.

Pensil, v. drifver skott och grenar, blir buskig.

Pensiooni, s. pension; — -kirja, pensionsbref.

Pensistyy, v. blir ljum l. liknöjd; blir buskig, lummig.

Pensittää, v. förser med skott l. buskar, har att drifva skott.

Pensoin (-imen), s. skott, telning.

Pentele (-een), s. hin, fanken, knäffel, jäkel.

Penteli, s. pendel.

Pentu, s. valp, unge, racka.

Penästää, v. gör motstånd, invänder.

Penää, v. varnar, förmanar, inskräpper; försäkrar.

Peperö, pepu, s. röra, deglik blandning.

Pepartelea, peppuroitsee, v. vältrar l. rullar sig, tumlar.

Peppu, s. stuss, säte, gump.

Perakko, s. stället bakom l. efter; efterlank.

Perannes, k. Perkiö.

Pere, k. Perhe.

Pere (-rkeen), s.; pl. perkeet, afskråde, sopor; efterbörd.

Perehtii, v. får familj l. hushåll.

Perehtyy, v. blir husvarm l. hemmastadd; blir tam; får fast fot.

Perempi, a. komp. bakre, som är mer efteråt l. bakom (vrt. Perä).

Perhana, k. Pentele.

Perhe (-een), s. familj, husfolk; — -elämä, familjelif; — -een-asia, familjeangelägenhet; — -een-emäntä, husl. familjemoder; — -een-isä l. -isäntä, hus- l. familjefader; — -eentupa, familjerum, folkatuga; — -kunta, familjen i sin helhet, familjekrets, släkt.

Perheellinen, a. som har familj, till familjen hörande, huslig; perheelli-

set olot l. suhteet, husliga l. familjeförhållanden.

Perho, -onen, s. fjärl.

Peri, s. det yttersta; — adv. i grund, alldeles; — -aate, grundtanke, idé; — -johto, motiv; — -ajatus, princip; — -juuri, grundstam; — -juurin, alldeles i grunden; — -juurinen, grundlig; — -kanta, bördaled, börd; — -kato l. -tarmio, total förlust, fullkomlig undergång; — -kokka, bakstam; — -kunta, samarfva, sterbhus; — -koto, urhem; stamhåll; — -kuva, urbild; — -köyhä, utfattig; — -lapsi, lyckans barn, söndagsbarn; — -mies, styrman; — -salo, den afågnaste skogen; — -sana, ursprungligt l. stamord; — -suku, slägtstam; — -suomalainen, ursprungligen finsk, urfinsk; — -synti, arfsynd; — -synty, första ursprung; — -tyhmä, stockdum; — -vanha, urgamal; — -vihollinen, arffinde.

Perii, v. ärfver; kommer till målet, når; hemtar; en peri mieltäsi, jag bryr mig ej om ditt tycke; kukin perii omansa; hvar och en tager sitt; karhu perii raadon, björnen återkommer till aset; peritty, ärfd, i arf gånge.

Perillinen, s. arfvinge, arftagare; rintap., bröstarfvinge; selkäp., bakarfvinge; sivup., sidoarfvinge; kanssap., medarfvinge; kanssaperilliset, samarfva; medarfvingar.

Perillä, -lle j. n. e., k. Perä.

Perimmäinen, a. bakerst, akterst.

Perimys, -yksen, s. arf; arfgods; — -maa, arfgods, arfvejord; vanha perimysmaa, odalgods, -jord.

Perin, k. Perä.

Perimöinen, a. ärftlig.

Perinne (-nteen), -nös, s. arfslott, arfvedel.

Perinnöllinen, a. ärftlig.

Perinnötön, a. arfös.

Perintö, s. arf, qvarlätenskap; skatte; suvuttoman p., danaarf; mennä l. tulla perintöön, gå i arf; perintönä jaettu, i arf gånge; rintap., bröstarf; selkäp., bakarf; sivup., sidoarf; perinnöksi, till skatte; perinnöksi-osto, skatteköp; perinnön luovutus, urarfavgörelse; luopua perinnöstä l. luovuttaa perintönsä, göra sig urarfva; perinnön jättäjä, arfåtare; p-n omie-

taja, arfsinnehafvare; p — n ositus, arfsdelning, afvittring; — **asia**, arfsangelägenhet; — **jako**, arfskifte; — **kaari**, ärfdabalk; — **liitto**, arfsfördrag; — **maa**, arfvejord; skattejord; — **maan-kirja**, skattebref; — **oikeus**, arfsrätt; — **omistusoikeus**, skatterätt, -rättighet; — **orja**, slaf, lifegen; — **osa**, arfslott; — **ruhtinas**, arfurste, tronföljare, kronarvinge; — **suostumus**, arfförening; — **talo** l. **-tila**, skattehemman l. -lägenhet; — **varkaus**, arfdrägt.

Periodi, s. period.

Periodillinen, a. periodisk.

Perittää, v. för till målet, släpar fram.

Periytyy, v. framkommer (till målet).

Perjantai, s. fredag.

Perjantainen, a. fredags.

Perkaa, -ilee, v. rödjar, upprödjar, rensar.

Perkaus, perkuu, s. rensning, rödning; — **maa**, stubbjord; — **suola**, af-rödningssalt.

Perkantu, v. blir rensad, rödjas, tömmas.

Perkele (-een), s. djefvul, fan.

Perkeleellinen, a. djelfvulsk.

Perki, adv. alldeles, i grund.

Perkiö, s. nyrödjad mark, nybrott; rensning.

Perkkaa, k. Perkaa.

Perma, s. Permien, Bjarmaland.

Permalainen, s. Permier; Bjarm; — a. permiak.

Permanto, s. golf.

Permi (-en), s. snara, giller.

Permu, s. skräpuk af broms i djurshud, styng, stynglarf, larf, knöl.

Perna, s. mjelte; — **ruoho**, dufvekäl; — **tauti**, mjeltsjuka, kardialgi.

Pernä, s. bast.

Peroittaa, k. Peruuttaa.

Persikka, f. persika.

Perso, a. snäl, lysten.

Persoilee, -ottelee, v. snålas.

Persta, a. murken, boken.

Perstantuu, v. murknar, blir skör af murkenhet, boknar.

Pertuska, s. rotyxa, qvistyxa; k. Partuska.

Peru, s. grund, botten; arf, qvarlåten-skap; — **kirja**, bouppteckningsinstrument; — **akirjoitus**, bouppteckning.

Perukka, s. traken vid yttersta ändan, utkant, vrå; lahden p., botten, ändan af viken.

Peruna, s. potatis; — **rotto**, potatis-sjuka. — *maa perutalis leinö*

Perus (-uksen), -usta, s. grund, botten; — **aate**, grundidé; — **aatteellinen**, transcendental; — **aine**, grundämne; tema; — **aines**, grundbeständsdel; — **johde**, grundsats, maxim; — **joukko**, grundmassa; — **lausse**, premias; — **karva**, bottenhår; — **lallinen**, -säännöllinen, konstitutionel; — **lähde**, urkälla; — **ohje**, grundregel, norm; — **piirre**, grundtkaat, planritning; — **sääntö**, konstitution; — **valta**, statsmakt; — **ääni**, grundljud.

Perustaa, v. grundar, grundlägger, anlägger, stiftar, bildar.

Perustautuu, v. grundar l. stöder sig på.

Peruste (-een), s. grund, skäl, grundval, premias, princip.

Perusteellinen, a. grundad; principiel.

Perustellee, v. grundar, motiverar; deducerar; spekulerar.

Perustelma, s. deduktion.

Perustelu, s. motivering; deduktion; spekulation.

Perustuksellinen, a. grundad, motiverad.

Perustus (-uksen), s. grund, skäl, grundval, fundament; grundsats; — **kirja**, fundamentsbref; urkund; — **laki**, grundlag, konstitution; — **lakia vastaan** (oleva), -lain-rikkova, grundlagsvidrig, inkonstitutionel; — **lain-mukainen**, -lallinen, grundlagsenlig, konstitutionel.

Perustuu, v. får grund, blir grundad, grundar l. fotar sig.

Peruukki, s. peruk.

Peruuttaa, v. återkallar; åtrar, ryggar; upphäver; p. kruunulle, reducerar.

Peruuttamaton, a. oåterkallelig, orygglig; som ej ryggar l. återkallats.

Peruutus, s. återkallelse, återbud, åtring, upphäfvande, reduktion (af gods).

Perä, s. det yttersta af något, mål, bakdel, akter, fond, grund, botten, styre; pitää perää, styr; ei, päättä ei perää, hvarken början eller slut; kylän, pohjan perillä, i yttersta ändan af byn, norden; pääsee perille, kommer till målet l. till grunden, begriper; maketaan perillä, betalas vid framkomsten; ei ole perää, saknar grund; kotoperä, hemort; savip., lergrund; maap. kivi, jord-

fast sten; käy perässä, går efter; on perässä, är efter, är för att hemta; menee perään, går till aktern, går efter; antaa perään, ger efter; astuu huoneen perälle, träder till fonden l. bakgrunden af rummet; perästäpäin, efteråt; vuoden perästä, efter ett år; pl. perät, halm, stamp; notkii; perin, i grund, fullkomligt; perin pohjin, perin juurin, alldeles i grund, i botten, grundligen, i detalj; perin pohjainen, grundlig, radikal, genomgripande, omständlig; perin väärä, grundfalsk; takaperin, tillbaka; peräänkatsoa, se efter, inspektera; peräänkuuluttaa, efterlysa; perin (immän), superl. längst bakom l. borta l. i botten belägen; — **huone**, inre rum; — **istuin**, baksäte; — **jurppu**, **-ruuvi**, svansskruf; — **keula**, akter, bakstam; — **kunta**, aflägsen trakt; — **lauta** l. **-teljo**, aktersits; — **mela**, stryblad l. -åre; — **mies**, styrman; — **paino**, bakl. akterlast; — **puoli**, baksida l. -del, akter; — **ruisku**, lävemang; — **seinä**, bakl. fondvägg; — **suoli**, ändtarm; — **tauti**, hemorrhoider; — **tuuli** l. **-ntakainen tuuli**, förlig vind; — **toukuri**, gäsmarsch; — **vanhas**, akterstäf; — **vieri**, bakklint; — **voitto**, baklutad l. -lastad; — **n varsi** l. **-puikko**, rorpinne, rorkult; — **-väänin**, ropell.

Perähdys (-yksen), s. hastig eftergift, återgång.

Perähtää, v. drager sig hastigt tillbaka; gifver efter; ryggar.

Peräin (-imen), s. boskapsklafve af vidja; urked, berlocker.

Peräinen, a. bakom l. aflägsen belägen; som har sin rot i något, vidfästad; full med stamp; p. tuuli, medvind, förlig vind; p. mies, följaktig, villig man; maaperäinen, jordfast; tosiperäinen, sannfärdig; mielen p., behaglig; ovat peräisin, äro efter hvarandra; sieltä kotoperäisin, hemma derifrån.

Peräkkäin, **-äkänää**, **-äksyttäin**, **-ätysten**, **-ätyksin**, adv. efter hvarandra, å rad, i en följd.

Peräkäs (-kkään), a. som har bred bakdel.

Perällinen, a. bakvarande; grundad.

Peräläinen, a. boende i aflägsen trakt; sittande bak i båten, styrman.

Peräsin (-imen), s. styre, roder; — **-varsi**, roderkult.

Peräti, adv. i grund, alldeles, helt och hållet, ytterst, ofatt.

Perätsin (-imen), s.; pl. perätsimet, stamp.

Perättää, v. har att tröda tillbaka, har att rygga, drager tillbaka; perättäin, efter hvarandra, i rad, successivt.

Perättäinen, a. successiv; ravis varande.

Perätys (-yksen), s. tillbakadragning.

Perätön, a. grundlös, grundnad, obefogad, ohemul; ändlös.

Peräyttää, v. låter retirera l. tröda tillbaka, drager l. stryker tillbaka, backar; åtrar, ryggar; återkallar; p. sukun, bördar.

Peräytyy, v. drager sig tillbaka, återgår, retirerar; gifver efter; peräytyvä todistaja, återgångsvittne.

Perää, **-räjää**, v. går efter; träder tillbaka; upprepar; bekräftar; eftertraktar.

Pese (-een), s. tvätt, hvad som tvättas.

Pesee, v. tvättar, diskar, skurar.

Pesemys (-yksen), **pesentä**, s. tvättning, skurning.

Pesetin (-ttimen), s. tvål, såpa.

Pesettää, v. låter tvätta, har att tvätta sig.

Pesii, v. bygger bo, häckar.

Pesin (-imen), s. tvättinstrument, tvättmaskin, tvättkärl; — **-astia**, tvättkärl, bykkr; — **riepu** l. **-rätti**, disktrasa; — **-vesi**, tvättvatten.

Pesintä, **-ntö**, s. bobyggnad, häckning.

Pesittää, v. låter bygga bo, förser med bo, holkar.

Peski, s. lappmudd, mudd.

Peso, **-su**, s. tvätt, bykning; — **-kaappi**, tvättkommod; — **-saavi**, byk-l. tvätt; — **-vaatteet**, tvättkläder, tvätt.

Pestaa, **-stää**, v. städalar, städjer, värfvar; laillisesti pestattu, lagstad.

Pestaamaton, a. ostädalad (**ostadd**), ovärfd.

Pestaus (-uksen), s. städning, värfning.

Pesti, s. stödsel; 2) fånglina; — **-raha**, städjpenning.

Pesuus, s. afkomma; kull; sterbhus.

Pesä, s. bo, näste, ide; spis, eldstad, mindre ugn; pitää pesää, håller hus, har sitt tillhåll l. näste; piipun p., piphufvud; hatun p., hattkulle; tuu-

-kanooletti

len p., väderkott, knut på björkar; kauhau, lusikan p., bladet på en alef, sked; kuolinp., sterbus; aviop., bolag makar emellan; jakamaton p., oskift bo; — -ero, boskildnad; — -kunta, kull af ungar; sterbus; — -njako, boskifte, afvittring; — -nkavallus, bodrägt; — -nkirjoiutus, bouptteckning; — -nositus, afvittring; — -nselvitys, boutredning, afvittring; — -nsuu, ugnsmynning; — -paikka, hufvudsäte l. -näste; häckningsplata.

Pesäke (-kkeen), s. litet bo, puppa; rymme, cell.

Pesällinen, a. försedd med näste, ugn; — s. ett näste fullt, en ugn full; piipun p., en pipa full.

Pete (-tteen), s. bedrägligt tillstånd, misstag, villfarelse.

Petinko, s. bedräglighet; förlust.

Petkele (-een) l. -kel (-en), s. stamp l. huggjern, böstel, stöt.

Peto, s. vilddjur, rofdjur, best.

Petoinen, a. rofdjurslik, rofgrig, bestialisk.

Petoksellinen, a. sviklig, förfalad.

Petokseton, a. sveklös, utan bedrägeri.

Petollinen, a. bedräglig, sviklig, förrädisk.

Petollisesti, adv. bedrägligt, förrädisk, falskeligen, svikeligen.

Petos (-oksen), s. bedrägeri, förräderi, svek, undersalef; maanp., förräderi, landsförräderi, högförräderi; valtakunnan-p., riksförräderi.

Petsaa, v. betsar.

Pettiö, s. bedrägeri, misstag; tulla pettiöön, blifva bedragen, misstaga sig.

Pettu, s. barkbröd, bark till bröd.

Petturi, s. bedragare, förrädare.

Petturoitsee, v. handlar bedrägligt, prejar.

Pettymätön, a. som ej misstager sig, obesviklig, oförvillad, ofelbar.

Pettyy, v. blir bedragen, bedrager sig, irrar sig, tager felt.

Pettäjä, s. bedragare, förrädare; maanl. isänmaan-p., förrädare, landsförrädare; valtakunnan-p., riksförrädare.

Pettäjäinen, s.; pl. -set, smörgåfvor vid kerning, kerningskalas.

Pettämatön, a. osviklig, ofelbar.

Pettää, v. bedrager, sviker, förräder; klickar, ger efter.

Pettäjäkkö, -jistö, s. tallskog.

Pettäjä, s. (hög, quistfri) tall; tallbark använd till nödröd.

Pettäjäinen, a. af tall; — s. barkbröd.

Peuhaa, k. Pauhaa ja Penkaa.

Penkalo, s. tumme; — -hanka, tumvinkel; — -lintu, tummeliten, gärdsmyg.

Peukaloinen, s. dim. liten tumme; tummeliten, gärdsmyg; — a. tumsläng.

Peukalollinen, a. med tumme försedd; — s. tumslängd.

Peura, s. ren, vildren; hjort; — -njäkälä l. -sammal, renlaf, renmossa; — -niha, ren- l. hjortkött.

Peuskaa, v. väsnas, larmar.

Peustaa, v. huserar, stökar, bökar, gräflar, rafistulerar.

Pi, enkl. part. ind. preesensin ja konsesiiivin 8 persoonan jälkeen.

Piakka, -kko, s. brödspade.

Piakko, a. snarlig; piakkoon l. piakkoin, snarligen.

Pian, adv. snart, nästan; vrt. Pika.

Piano, s. piano.

Pide (-teen), s. hållning; neuvon p., rådpälgning; mielip., mening.

Pidellys (-yksen), s. handtering, vidröring, bruk.

Pidelmä, s. det vidrörda; pihlien p., stället som tänger vidröra l. fatta.

Pidennys (-yksen), s. förlängning.

Pidentyy, v. blir längre, förlänges.

Pidentää, v. gör längre, förlänger, uttänjer.

Pideskelee, k. Pitelee.

Pidikko, -din (-tinen), s. medel att hålla l. underhålla, hållare, hållhake; klofve, band; hengen pitimeksi, till lifvets underhåll.

Pidistää, v. sammantrycker l. hindrar (med hållare).

Pidos (-ksen), s. håll.

Pidäke (-kkeen), s. hållbake, hinder; införel (af lön); — -rengas, ansatsring.

Pidäntä, -ntö, s. hållande, nyttjande; talon p., gårdshållning, hemmansbruk.

Pidätin (-ttimen), s. återhållsmedel, hållare, hållhake, hämkedja; skruf i kantele.

Pidättelee, v. återhåller småningom, hämmar då och då, stannar flera gånger.

Pidättyy, v. blir återhållen, hämmas, hejdas, stannar.

Pidättää, v. återhåller, afhåller, under-

- håller, förhåller, håller inne, hämmar, hejdar, hindrar.
- Pidätys (-yksen)**, s. återhåll, afstannande; hållare; införel; palkan p., införel i lön.
- Pidättyttää**, v. låter tillbakahålla l. hämma l. hejda.
- Piehtaroitsee, k. Pehtaroitsee.**
- Pieksee, -ksää**, v. piskar, plaggas, pryglar, slår; bultar, bereder; p. kieltä, låter tungan gå fitigt, sqvallrar; p. tuulta, slår i vädret, pladdrar om ingenting.
- Piekselee, -seskelee**, v. piskar smått.
- Piekselmä**, s. piskadt ställe l. ting.
- Pieksettää, -ksättää**, v. låter piska.
- Piekso**, s. piskning, bultning.
- Pieksu**, v. pjexa, halfstöfvel.
- Pieksäntö**, s. piskning, bultning.
- Pieles (-oksen)**, s. (*afång*) hö- l. sädestack.
- Pielestää**, v. stackar.
- Pieli (-en)**, s. stolpe, post; auman l. suovan p., stolpe midt i höstack; hahden pielpuu l. purjeen p., fartygs mast; oven, ikkunan p., dörr-, fönsterpost; — -väli, stafum.
- Pielistää**, v. uppreser en stolpe l. post.
- Pielos**, s. färbalk; post.
- Pieltää**, v. lutar l. röres åt sidan, väjer; käy pielten l. pieltäin, går längamed sidan, undvikande, väjande.
- Pielus (-uksen)**, s. kudde, dyna; k. Pielos.
- Piena**, s. trädlist, alå; pääpiena, hornlist.
- Pienaa**, v. förser med list l. alå.
- Pienohkö, -kkäinen**, a. något l. temmeligen liten, fin, klen.
- Pieneksyy, -styy**, v. anser för liten l. klen.
- Pienemmys (-yyden)**, s. större litenhet, öfvervägande finhet.
- Pienemäinen, -nelämpi**, a. mera liten l. klen.
- Pienempi**, a. komp. mindre, klenare, spädare, finare.
- Pienenee, -ntyy**, v. blir liten, förminskas, afsmalnar, finkrossas.
- Pienennys (-yksen)**, s. söndersmulning, söndermalning.
- Pientää**, v. gör liten l. fin, krossar till smått, finstöter.
- Pieneys (-yden)**, s. litenhet, finhet, klenhet.
- Pieni (-en)**, a. liten, klen, späd, fin; p. raha, skiljemynt; — -jyväinen kau-
- ra, ohra**, småhafre, småkorn; — -län-tä, något liten; — -pilkkäinen, små-
plockig.
- Pienin**, a. superl. minst, finast.
- Pieniäinen**, s. monad, atom.
- Pienoinen, -nokainen, -nyt (-yen)**, a. späd, klen, liten.
- Pientare (-oen), -nnar (-ntaren)**, s. åkerren l. -linda.
- Pienulainen**, a. lilput, pygmé.
- Pienuus (-uuden), -nyys (-yyden)**, s. litenhet, späd ålder; jo pienuudesta, redan ifrån späda åren.
- Pienykkäinen**, a. minutiös.
- Pietti**, s. bet (i kortspel).
- Piettimys, -tturi, -ttiö**, s. halfgälling, enbälling.
- Pietä, k. Pikeää.**
- Piia**, s. gårdsplan, gård; miesp., mangård; karjap., ladugård; hevosp., häststall; liunap., borggård; pihalle, ut på gården, ut; — -maa, gårdsplan l. -tomt.
- Pihata, k. Pihkaa.**
- Pihatto**, s. fähus.
- Pihdinki**, s. tving, klofva.
- Pihdistää, -telee**, v. kniper med tänger, klämmer, klämmer om.
- Pihinä**, s. hväsning.
- Pihisee, -hajaa**, v. hväser.
- Pihistää**, v. låter hväsa, förorsakar hväsning.
- Pihka**, s. kåda, harts; (barn-)beck; — -kivi, bernsten; — -sola, hartagång; — -maito, råmjölk.
- Pihkaa, -koittaa**, v. öfverdrager l. bestryker med kåda, hartsar.
- Pihkainen**, a. kådig.
- Pihkaau, -hkoittau**, v. blir kådig, öfverdrages med kåda.
- Pihku**, s. sippring.
- Pihkuu**, v. droppar långsamt, sipprar ut.
- Pihlaja**, s. rönn; reen pihlajat, tvärband af rönn i såda; — -liintu, sidensvans.
- Pihlajainen**, a. af rönn; — s. rönnkäpp.
- Pihlajatar (-taren)**, s. rönnens skyddafé.
- Pihlajikko, -jisto**, s. rönnskog.
- Pihhti (-en, -in)**, s. klyka, kläfve; pl. pihdit, tång; linnun p., fågelanara, tana; — -pieli l. -puoli, dörrpost; — -kontti l. -polvi l. -kinttu, krokobent, kobent; — -rengas, spannring.
- Pihhti**, v. sätter i kläfve.
- Pii**, s. flinta, kisel; pigg, tinne; selkëpii, ryggrad; riiehen p., ål i rias; kamman p., kamtinne; — -happo.

- kiselyra; — **kivi**, kiselaten, flinta; —
-kaltainen, flintartad; — **-pivo** l.
 -pio, flintnåge, hårdhänt.
Pifallinen, a. jungfrullig.
Piika, s. mö, flicka, piga; vanha p.,
 gammal piga; — **-kaaso**, brudtärna.
Piikainen, a. rik på flickor l. pigor; lik
 en flicka.
Piikillinen, a. försedd med taggar l.
 tinnar, taggig, tagg- l. spjutbevåpnad.
Piikittää, v. förser med taggar l. tin-
 nar; ger stickord, pikerar.
Piikki, s. tagg, tinne; piäne; spjut, pik;
 — **-jyrä**, piggvält; — **-kärkinen**, med
 pik i speten, taggspetsig; — **-nuija**,
 spikkubba; — **-lata**, pinnsladd. — **-ruu**
Piikkiäinen, s. strandskata.
Piikkinen, s. liten tagg; — a. taggig;
 pitkäp., med långa taggar; rantap.,
 med jerutaggar l. -pinnar.
Piikkiäinen, s. pigg- l. kärstistel.
Piikko, s. tvåskäftad väf, säckväf, grof
 väf.
Piikkoo, v. punkterar, prickar: vrt.
Piikkoo.
Piikuus (-uuden), s. mödom.
Piilee, -oilee, v. gömmer sig, undan-
 håller sig, ligger dold; piilevä läm-
 pö, latent värme.
Piilettää, v. gömmer, döljer.
Piili, s. pil (*nuoli*).
Piilipuu, s. pilträäd.
Piilo, s. gömma, gömme, gömsle; men-
 nä piiloon, gå i gömman, gömma
 sig; piilompi, komp. mer undan-
 skydd, mindre känd — **-huono**, lönn-
 rum, afträde; — **-paikka**, gömställe,
 lönnvrå; — **-reikä**, kryphål.
Piiloinen, s. gömd; olla piiloisilla,
 leka kurragömma.
Piilokas (-kkaan), a. full med gömslen;
 som gömmer sig.
Piilokkaasti, -okkali, adv. gömdt, doldt,
 hemligen.
Piiloo, -lottaa, k. Piilee, -littää.
Piilotus (-uksen), s. gömning, undan-
 döljning.
Piiloutuu, v. gömmer sig.
Piilu, s. bila: — **-kirja**, bilbref.
Piiluaa, v. bilar.
Piimenee, -mittyy, v. löpnar, segnar,
 ystas.
Piimii, v. tjocknar, segnar; leppä p.,
 alen blommar.
Piimittää, v. låter (*mjölkk*) surna, har
 att löpna.
Piimä, s. surmjölk, ystad mjölk; —

- juusto**, surmjölksost; — **-suu**, mjölk-
 mun, mjölkgräs.
Piimäinen, a. af surmjölk; rik på l. be-
 suddlad med surmjölk; pitkäp., ko
 som länge står i sin; långsam, sen-
 färdig.
Piina, s. pina, plåga; — **-viikko**, dym-
 mel- l. passionsvecka.
Piinaa, v. pinar, plågar.
Piinaus (-uksen), s. pinande.
Piintyy, k. Piityy, Pintyy.
Piipattaa, -peroittaa, -pittää, v. pi-
 per, qvider, qvittrar, gnäller.
Piipari, s. pipare.
Piipatus (-uksen), -pitys (-yksen), s.
 pipande, qvitter.
Piipertää, v. trippar.
Piipittää, v. framstår spetsig, uppspirar.
Piipottaa (-telee), v. springer hoppande
 l. trippande; qvittrar, piper.
Piippa, s. ihållig stjelk, strå; 2) pipa
 (*mätt*) — **-kaulus**, pipkrage; — **-lakki**,
 spetsig mössa.
Piippoo, v. skuttar, trippar.
Piippu, s. pipa, rör, takan p. skorsten.
Piippuinen, a. hörande till e. försedd med
 pipa l. rör; kaksipiippuinen pys-
 sy, dubbelbössa.
Piippuri, s. kylfat.
Piipullinen, a. försedd med pipa l. skor-
 sten; — s. en pipa full.
Piira, s. kräfva, mage.
Piirakainen, -rakka, -ras (-aan), s.
 pirog, pastej, pannkaka, kaka.
Piirahtaa, v. flyger förbi, förflyter.
Piiraisee, v. drager l. ristar ett streck.
Piirama, s. streck; blink, ögonblick,
 sekund; (*Kalev.*) vägstycke.
Piiri, s. krets, område, rund, omfång;
 kiertop., omloppsbanan; maan p.,
 jordkretsen, jorden rund; — **-kun-
 ta**, krets, distrikt; — **-lääkäri**, pro-
 vincialläkare, — **-maamittari**, kom-
 missionslandtmätare; — **-talo** l. -tila,
 rå- och rörschemma.
Piirii, v. omringar.
Piirikka, s. krets, rundel.
Piiritää, v. omgifver, omringar, kring-
 hvärfver, belägrar.
Piiritys (-yksen), s. omringning, be-
 lägring; — **-kaivantö**, löpgraf, ap-
 prosch.
Piironen, -roo, k. Piirakainen.
Piironki, s. byrå.
Piirre (-rteen), s. ristning, reffla, drag.
Piirrin (-rtimen), s. rist, grafstickel,
 griffel, stift.

Piirros (-oksen), s. inriktning; inriktadt arbete, gravyr, figur; — **-kuva**, plansch, gravyr.
Piirrosta, **piirrustaa**, v. ristar, inriktar, graverar, gör inskrifningar.
Piirrällyttää, v. (*Kalev.*) krafsar l. griper åt sig.
Piirrältää, v. inriktar som hastigast, inriktar lätt och litet; (*Kalev.*) färdas hastigt, stryker fram.
Piirrättelee, **-rrättää**, v. låter inriktas l. graveras; (*Kalev.*) färdas framåt, stryker fram.
Piirto, s. inriktadt streck, strimma; list; ribba, glana; — **-aita**, stakett; — **-pää**, bläs; — **-rauta** rist, sticket; — **-silkki**, reps.
Piirturi, s. rostral (rastral).
Piirtäjä, s. inriktare, graverare, gravör.
Piirtää, v. ristar, graverar, tecknar, omringar.
Piiru, s. streck, linie.
Piiruke (-kkeen), s. litet streck, liten linie.
Piirustaa, v. streckar, ritar, tecknar, ristar.
Piirustaja, s. ritare, tecknare.
Piirustin (-imen), s. ritstift.
Piirustus, s. ritning, ristning, — **-vihko**, rithäfte; — **-taito**, ritkonst.
Piiruttaa, a. streckar, linjerar.
Piisaa, v. spisar, förlär.
Piisi, s. spis, spisel.
Piiska, s. pisk; fåta; sqvätt, tår.
Piiskaa, v. piskar, risar.
Piiskahtaa, v. piper hastigt.
Piisku, s. hvisselpipa; liten tår; — **-lapsi**, spädt barn.
Piiskuinen, a. pipande; späd.
Piiskuri, s. risare, profoss.
Piiskuttaa, **-ttelee**, v. åstadkommer pipning, qvittrar.
Piiskuu, v. piper, qvittrar.
Piispa, s. biskop; — **-ARVO**, biskopsvärdighet; — **-N-ISTUIN** biskopstol; — **-Nkeräjät**, biskopsvisitation.
Piispallinen, a. biskoplig.
Piispas (-uden), s. biskopsvärdighet.
Piitta, s. stor tvärbjelke, bindträd, toft; klämma, press; pohjap., bottenbjelke i skepp.
Piittaa, v. fäster hufvudbjelke, fastspikar; utspänner; bryr sig om.
Piittyy, **piityy**, v. hårdnar, fastnar hårdt.
Piittää, v. förser med piggar, tinnar; risar, harfvar; hastrar.
Piitä, k. **Pikiää**.

Pika, a. snar; pian, snart, fort, nästan; tuota pikaa, på ögonblicket; niin pian kuin, så snart som; komp. pikempi, den snarare; pikemmin (*in-str.*), mera snart, snarare, fortare, mitä pikemmin sitä parempi, ju förr dess bättre; piämmiten l. piämästi, adv. snarligt, nästan; superl. pikin, den snaraste; pikimmiten l. pikimmältään, som hastigast; — **-juna**, il-l. snälltåg; — **-juotin**, snäll-lod; — **-kirjoittaja**, stenograf; — **-kirjoitus**, stenografi; — **-oikeus**, ståndrätt; — **-painin**, snällpress; — **-vihainen**, snar till vrede, hetlefrad.

Pikainen, a. snar, bråd, hastig; snarsticken, hetsig.

Pikaistus (-uksen), s. öfverilning, (*lakis.*) brådisklad, hastigt mod.

Pikaistuttaa, v. har att öfverila l. förfira sig, retar till öfverilning.

Pikaistuu, v. förfirar sig, öfverilar sig, blir ond l. het.

Pikaisuus (-uuden), s. snarhet, hastighet; (*lakis.*) brådisklad, öfverilning; snarstickenhet, hetsighet.

Pikanellä, s. pikanell.

Pikari, s. bägare, pokal.

Pikarillinen, s. en bägare full.

Piki (pien, pi'in), s. beck; — **-hiki**, beckoja; — **-lanka**, becktåd; — **-musta**, becks svart; — **-saumainen saapas**, becksömstövvel.

Pikeää, **-kiää**, v. beckar, öfverdrager med beck.

Pikiintyy, v. blir beckig l. becktard, blir nerbeckad.

Pikinen, a. beckig, af beck.

Pikka, s. jernstör; 2) ris.

Pikku, a. liten; — **-herra**, småherre, lillherre; — **-kauppa**, små-l. minuthandel; — **-pöllö**, sparfuggla; — **-sormi**, lillfinger; — **-tikka**, liten hackspett.

Pikkuinen, **-kkarainen**, a. mycket liten, helt liten, späd.

Pikoo, **-kouu**, v. remnar, spricker; k. **Pikkoo**, **-kouu**.

Pikuus, **-uuden**, s. snarhet; häftighet.

Pila, s. skämt, gäck, spe; akada, förderf; gycklare; — a. skygg; pilallansa l. piloillansa l. pilan vuoksi l. pilanpäiten, på skämt, för ros skull; meni pialle l. piloille, blef förderfvad, kom i olag; päästää piloista, befriar från förderf, från ränker; te-

- kee pilaa, drifver skämt, skämtar; tekee piloja, förderfvar; — **puhe**, skämt, skämtord, raljeri; — **sana**, speord, speglosa; — **säksi**, spefogel.
- Pilaa**, v. förderfvar, föräkämmer; skämtar, gör narr, gäckar.
- Pilallinen**, a. skämksam, gycklande, spefull.
- Pilari**, s. pelare; 2) skämtare.
- Pilaste** (-een), s. spillra, splittra.
- Pilasteri**, s. pilaster.
- Pilans** (-uksen), s. skämt, gäckeri; förderf, förderfvadt tillstånd.
- Pilantunaton**, a. oförderfvad, oskadd, bibehållen.
- Pilantuu**, v. förderfvas, förskämnes.
- Piletti**, s. biljett.
- Pilhoo**, v. hugger i små stycken.
- Pilistää**, -telee, v. hvisslar, piper.
- Piljaarti**, s. biljard.
- Pilkahdus** (-ksen), s. glimt, blink.
- Pilkahtaa**, v. gör en blink, blinkar l. glimtar fram.
- Pilkallinen**, a. skämksam, förämdlig, hånande, spefull, ironisk, satirisk; k. **Pilkullinen**.
- Pilkallisesti**, adv. skämksamt, förämdligt, ironiskt.
- Pilkallisuus** (-nuden), s. skämksamhet, förämdlighet.
- Pilkan-alainen**, a. löjlig.
- Pilkantekijä**, s. gycklare, hädare.
- Pilkanteko**, s. gäckelse, smädelse, hädelse.
- Pilke** (-kkeen), s. flisa, skärfva, spåna; blink; silmän pilkkeeksi, för syns skull.
- Pilkehtää**, v. skimrar, tindrar, lyser på afstånd.
- Pilkistelee**, v. tittar fortfarande, plirar; tindrar, glimtar.
- Pilkistää**, v. öppnar litet på ögat, tittar, lurar; blinkar, tindrar.
- Pilkka**, s. skämt, gäck, hån, spe, smädelse, begabberi, satir; tekee pilkkaa jkusta l. jkulle, begabbar l. hånar ngn, skämtar l. drifver med ngn; kantaa pilkkaa, lider för smädelse; tekee pilkoilla, gör på skämt; — **kirja**, smädekrift, pamflett; — **kirje**, smädebref. — **kirves**, begabbare, gyckelmakare; — **mukailus**, travestering; — **nauru**, hänskratt; — **otsa**, föremål för gäckeri; driftkuku; — **puhe**, skämksam tal, raljeri; — **sana**, spe l. skymford; — **suu**, gycklare, gäckdrifvare, satiriker.
- Pilkka**, s. fläck, märke, prick, mål; pilven p., molnfläck; ampua pilkkaan, skjuter till måls; — **otsa**, med stjerna i pannan; — **pääsky**, hus-svala; — **tie**, väg efter märken, utprickad väg.
- Pilkkaa**, v. gäckar, gäckas (med ngn), begabbar, gör narr af, hånar, förämdar, hädar.
- Pilkkaa**, v. fläckar, märker, bleckar, hugger märken (på träd); lyser, glänser; kuu on pilkattu, månen är i aftagande, i nedan (*liksom uthuggen*); pisarat pilkkavat pensaille, dropparna glänsa på buskarna.
- Pilkkaaja**, s. hånare, hädare, förämdare, bespottare.
- Pilkkaavainen**, a. gycklande, ironisk, förämdlig.
- Pilkkaus** (-uksen), s. förämdelse.
- Pilkkauu**, v. blir fläckig, prickig, får märken.
- Pilkkiä**, v. tindrar, blinkar.
- Pilkko**, -onen, a. bar, blott; pilkko pimeä l. pilkkosen pimeä, alldeles mörkt, sticlmörkt, kolmörkt.
- Pilkkaa**, v. slår märken, spjelker, klyfver, hugger i smått; p. tietä, märker vägen (medels inhuggningar i träden).
- Pilkkouu**, k. **Pilkkaun**.
- Pilkku**, s. fläck, märke, prick; komma.
- Pilkkuinen**, a. fläckig, prickig.
- Pilkkuu l. pilkkuaa**, k. **Pilkkaa**.
- Pilkkuu** (pilkuu), v. blir spjelkt, briter l. går i flisor.
- Pilkoittaa**, -koittelee, -kuttaa, v. slår märken i träd; punkterar; blinkar, glimtar, tindrar, sticker l. skymtar fram.
- Pilkoitus**, -kutus (-uksen), s. märkhuggning; blinkning.
- Pilkullinen**, a. fläckig, prickig.
- Pilla**, s. skada, förderf, äverkan, förstörelse; nidingsverk: lyö pillan päreiksi, slår i spillror.
- Pillaa**, v. spiller, slöser bort; förderfvar, skändar.
- Pillahtaa**, v. sprutar ut (såsom ur rör), spilles ut.
- Pillahtalee**, v. tindrar, blinkar; spilles ofta.
- Pillastus** (-uksen), s. raseri, tygellöshet, skengalenhet; nidingsåd.
- Pillastuu**, v. blir rasande, skenande, l. tygellös.
- Pilli**, s. mindre rör, pipa, flöjt; vasa,

- spolrör; juoksee pillinässä, rin-
ner utan afbrott (såsom ur ett rör)
— **-helmi**, stråperla; — **-niokka**, pi-
pare, flöjtblåsare; — **-ruoko**, rörvaas.
Pillike (-kkeen), **-iäinen**, s. blindnäs-
la, pipnäsula.
Pillikäs (-kkään), a. pipig, rörformig;
— s. blindnäsula, plister.
Pillittä, v. piper, blåser på flöjt: veri
juoksee p., blodet rinner med stråle.
Pillittäjä, s. pipare.
Pilloja, s. missadådare, våldsverkare.
Pillomus (-uksen), s. åverkan, illbragd;
åverkare; niding; skadedjur.
Piloo, v. åverkar, förstör, begår nidings-
verk, skändar.
Piloilee, v. skämtar, raljerar.
Pilpa, s. fröhus (*på humle m. fl. väx-
ter*): farnbit.
Pilpattaa, **-pattelee**, v. pinglar med små
stycken, qvillar.
Pilppa, **-ppu**, s. liten bit; filpa; lyö
pilppaa l. pilppua, slår filpa.
Pilppuinen, s.; olla pilppuisilla, leka
filpslagning.
Pilppuaa, **-pustelee**, v. skär i bitar,
sönderspintar.
Pilskaa, v. plaskar.
Pilsuma, s. fnas, fnasig fläck.
Pilsu, s. skafspåna, rosk.
Pilttari, s. bullerbas, vildhjerna.
Piltti, s. pilt, gosse.
Pilto, **-omus (-uksen)**, s. våldsverkare,
skändare, niding.
Piltoisa, a. oregerlig, yster.
Pilttoo, **-lttu**, s. spilta.
Pilttoui, v. blir yster, skyggar.
Pilu, s. flisa, spjele.
Pilva, s. barkbit, farn.
Pilvee, **-vellee**, **-vittelee**, v. mulnar
smånigom, håller på att mulna, blir
molnbetäckt.
Pilves (-ksen), s. skugga.
Pilvestyy, v. blir mulen, mulnar, moln-
bestros.
Pilvi (-en), s. moln, sky: pilven-kor-
kuinen l. -tasainen, skyhög; on
pilvessä, är mulen, molnbetäckt;
on pilvissä, är ibland molnen, sky-
högt: — **-lonka**, molnvägg; — **-pak-
kanen**, gråkalt; — **-patsas**, molnstod
l. -pelare, skydrag; — **-vaaru**, moln-
bädd; — **-sää**, mulet väder.
Pilvinen, a. mulen.
Pimajaa, v. hviner, klingar.
Pimenee, **-mentyy**, v. mörknar, förmör-
kas, fördunklas.

- Pimennys (-ksen)**, **-meneminen**, s. för-
mörkelse; fördunkling.
Pimento, **-ntö**, s. dunkel, mörker, skugga.
Pimentola, s. mörkrets hem.
Pimentymätön, a. ofördunklad.
Pimentää, **-mittää**, v. förmörkar, för-
dunklar, beskuggar.
Pimeys (-den), s. mörker, dunkelhet.
Pimeä, a. mörk, dunkel; — s. **mörker**; pi-
meät silmät, blinda ögon; pilk-
kosen l. umpi-p., stickmörk; pi-
meän päihin l. pimein päisin,
i mörkret, blindvis.
Pimikkö, s. ålkare af dunkel, mystiker.
Pimitys (-ksen), s. förmörkande, för-
blindelse.
Pingeltää, **-elee**, v. pinglar, qvintilerar.
Pingotin, s. spänninstrument, spännare
(i väf).
Pingottaa, v. spänner, utspänner, ut-
tänjer, spetar, anstränger.
Pinka, s. spänning, spändt läge, klofve.
spännhake.
Pinkka, s. hög, hop, bunt.
Pinkko, **-nko**, a. starkt spänd, trång;
— s. spänning.
Pinkoo, v. spänner på; p. tiehenä,
spänner l. rakar af.
Pinnallinen, a. ytlig, areal-, på ytan
liggande.
Pinne (-nteen), s. stark spänning, press,
klämma, trångmål.
Pinni, s. pinne, plugg; — **-antara**,
bindsula.
Pinneää, **-nnehtii**, v. spänner, ansträn-
ger, yrkar.
Pinnistys (-ksen), s. klämning, till-
spänning, klämma, trångmål.
Pinnistää, **-stelee**, v. klämmer, kniper.
pressar; spänner till.
Pino, s. vedtraf, vedkast.
Pinoaa, v. trafvar l. radar ved.
Pinollinen, a. som har vedtraf; till ved-
traf hörande; — s. en traf full.
Pinssi, s. mejsel, stamp.
Pinta, s. yta; pitää pintansa, håller
fast vid sitt beslut, envisas; — **-ala**,
ytinnehåll, areal; — **-laufa**, baka, yt-
bräde; — **-puoli**, utsida, yta; — **-puo-
lin**, **-lisesti**, ytliggen; — **-puolinen**,
ytlig, löslig; — **-puu**, splint; — **-vesi**,
slag, ytvatten; — **-vetoisuus**, ytt-
traktion; — **-äsa**, skorporaf.
Pintaa, v. afhugger ytan, belägger l.
bestryker ytan, skröder.
Pintainen, a. hörande till ytan, af ytan

gjord; itsep., envis; kovap., hårdnackad.
Pinteytyy, v. blir spänd; blir inbiten, inrotas.
Pintelli, s. bindel; hårband; 2) spindel (i ur).
Pintta, s. tvärbalk, mastbänk.
Pintuu, -ntyy, v. fastnar vid ytan, hårdnar (af smuts), ingror, blir trög l. smutsig; föremåktar; lehmä pintyy, kon sinar; pintunut lapsi, utmergladt barn.
Pio, k. Pivo.
Piparuntti, s. pepparrot.
Piipia, -ä, s. bibel; p—n historia, biblisk historia.
Pipolakki, s. rökmösa.
Pippa, -ppu, s. pipning; hönstipp.
Pippi, s.; pipit ja papit, prester och leviter.
Pippuri, s. peppar; — -nmarja, pepparkorn; — -polte, pepparbrand.
Pippuroitsee, -oitaa, v. pepprar, försätter med peppar.
Piraa, -rajas, v. dryper med prassel, flyter droppvis och porlande; kringströs i spillror, förgår, förflyter.
Pirahdus, -raus (-ksen), s. hastig droppning; sprickning; gnällning; litet kalas, risp.
Pirahtaa, v. droppar hastigt, strittar ut, kastar ut en splittra, kringströs, spricker med ljud (som glas), gnäller till.
Pirahuttaa, -rauttaa, v. låter hastigt droppa, sprittar ut.
Pirakka, a. skör, sprittande, friak, liffig, yster, kollrig.
Pirastaa, v. splittrar, smular.
Piraste (-een), s. spillra, spån.
Pirehtyy, v. spritter till.
Pireä, k. Pirteä.
Pirinä, s. porlande, prassel, gnällande, lipning.
Pirisee, v. flyter droppvis och prasselnde, sipprar; gnäller, piper, lipar.
Piristyy, v. kringtänkes, spilles; qvicknar till.
Piristää, -telee, v. låter porla och prassel, stänker smått.
Pirkaa, -rkalee, v. splittrar, slår spjelar, knäpper.
Pirkale (-een), s. spjela, splittra.
Pirkkeli, s. spristång.
Pirottaa, -ttee, v. låter droppa, kringströr, kringspider droppvis, stänker, splittrar; smuttar.

Pirpala, s. fränke, hudfäck.
Pirskaa, v. stänker, sprutar; prassel.
Pirskahtaa, v. strittar, stänker hastigt; springer sönder.
Pirske (-een), s. stänk, prassel.
Pirskottaa, -telee, v. kringtänker, bestänker, bespränger.
Pirsta, -te (-een), s. splittra, spillra, spint; menee pirstaksi, går i kras.
Pirstaa, -too, v. slår i kras l. spillror, krossar, smular, nedgör.
Pirstaantuu, -autuu, v. blir krossad l. splittrad, krossas, går i kras.
Pirta, s. väsked; pirran päällinen, väskedskläfve.
Pirteä, a. friak, klarvaken, pigg, qvick, liffig, nykter.
Pirtillinen, a. som har pörte; — s. ett pörte fullt.
Pirtistyy, -teytyy, v. blir klarvaken, qvicknar till, tillfrisknar, blir nykter.
Pirtistää, v. uppfriskar, upplifvar, uppiggjar.
Pirtti, s. pörte, rökstuga, stuga; — -porras, stugugris, sotsugga.
Piru, s. djefvul, fan; — -npaska, -pihka, dyffelsträck.
Pirulainen, s. djefvulens tjenare, satunge.
Pirullinen, a. djefvulsk, djeflig.
Pirusti, adv. djefligt, förbannadt.
Pisa, -sama, s. fränke, blemma.
Pisaa, -ailee, k. Pisoo.
Pisainen, -samainen, -samallinen, a. fränkg, blemmig.
Pisamoi, v. får fräknar l. blemmor; duggar.
Pisar (-ren), -ra, s. droppe.
Pisarainen, s. dim. liten droppe; — a. full af droppar.
Pisarittain, -oittain, adv. droppvis.
Pisaroitsee, -sartee, v. droppar, duggar, stänkgrenar.
Pisin (-immän), a. (superl. sanasta pitkä) längst.
Piskahuttaa, -kauttaa, v. låter kringströ l. stänka, kringströr l. stänker hastigt.
Pisku, s. liten fläck, prick, droppe; liten, lilla; — -kana, perlhöna.
Piskuinen, a. prickig, fläckig; liten, späd.
Piskukas (-kkaan), s. prickig, marmorerad.
Piskuttaa, v. bestänker, kringströr.
Piskuu, -kuilee, v. utalpprar, droppar, blir bestänkt med prickar, stänkes.

- Pisoo**, -oilee, -ottelee, v. utsipprar, tillrar; duggar.
- Pispa** y. m., k. Piispa j. n. e.
- Piste** (-een), s. något stucket, punkt; päle; stakett; — **-pilkku**, semikolon.
- Pistellee**, v. punkterar.
- Pistelineen**, a. punkterad, prickig.
- Pistellee**, v. sticker fortfarande, afsticker, pikar, ger stickord, naggar, retar.
- Pistelijäs** (-ään), a. stickande, satirisk.
- Pistelmä**, s. afstick.
- Pistike**, s. gadd.
- Pistin** (-timen), s. stickverktyg, bajonett, gadd, tagg, pigg; markör; — **-kauha**, förläggarslef.
- Pistiäinen**, s. törntag; stikel.
- / Pisto**, styng, stick; riihen p., rieupp-sättning; — **-aita**, stakett; — **-istutus**, dibbling; — **-neuvo**, stickverktyg; — **-puhe**, **-sana**, stickord, pik, sarksam; — **-tauti**, håll och styng.
- Pistooli**, -tuoli, s. pistol.
- Pistos** (-ksen), s. tillstånd af styng, stickning; pl. pistokset, håll och styng.
- Pistältää**, v. sticker hastigt och lätt, understicker.
- Pistäväinen**, a. stickande, bitande; tillräcklig.
- † Pistäyy**, -täytyy, v. sticket sig; blir stucken.
- / Pistää**, v. sticker, stinger, retar, förorsakar styng; sticker l. stoppar in, öser; spisar, rücker till; p. sikaa, sticker l. slagtar svin; kylikeäni p., jag har styng i sidan; p. riittä, uppsätter säd i rian; p. kortin, gör afspel på ett kort, tager öfver ett kort; p. ihmeeksi, väcker förundran; p. mieleen, pähän, rinner i hogen, faller in; p. kättä, ger hand; p. vetä, öser vatten.
- Pitaalinen**, a. spetelsk.
- Pitaalitanti**, s. spetelska.
- Pitelee**, v. håller fortfarande, handterar, behandlar, vidrör; p. pahoin, miss-handlar; p. oppilaita, behandlar l. bemöter eleverna.
- Pitely**, s. handtering, behandling, bruk, vidröring.
- Pitempi**, komp. (sanasta Pitkä) längre.
- Pitonee**, v. blir längre, förlänges.
- Pitentää**, v. förlänger.
- Piti!** int.; piti piti, rätt åt dig, det var lagom.
- Pitine**, s. hållande; firande; mielip., tycke, åsigt.
- Pitittää**, -tteele, v. ropar piti piti, retar, hänar.
- (Pitke** (-een), s. förlängning.
- Pitkin**, prep. längs, längs efter, långsmed; — adv. långsät, på längden, öfveralt; p. vuotta, året om l. igenom, under hela året; pitkinpäin, på längden, långsides.
- Pitkistyy**, v. blir längre, förlänges, fördröjes, rücker, fortfar.
- Pitkistää**, v. drager ut, förhalar, fördröjer, förlänger; fortfar, rücker.
- Pitkite** (-tteen), s. medel till förlängning l. uthalning.
- Pitkitty**, v. förlänges; fortsättes, fortfar, fortgår.
- Pitkittää**, -tteele, v. förlänger, fortsätter; rücker, fortfar; halar ut med tiden; pitkittäin, långsät, på längden; pitkitellen, sölande; pitkitävä, fortfarande, uthållande, kronisk.
- Pitkitys**, s. förlängning, fortgång, uthalning.
- Pitkulainen**, a. afång, långsträckt.
- Pitkä**, a. lång; komp. pitempi, superl. pisin; laskee pitkäksensä l. pitkällään, lägger sig utsträckt l. raklång; ennen pitkää, innan kort; vuoden pitkään, under årets lopp, året rundt; ajan pitkään, med tiden, under tidens längd; puhuu pitkältä, talar utförligt; pitemmältä, utförligare; — **-aikainen**, långvarig; — **-ikäinen**, långlifvad; — **-kynäinen**, med långa klor, långfingrad; — **-lyhyt**, troché; — **-mielinen**, långmodig; — **-nomainen**, långlagd, långsträckt; — **-npyöreä**, långgrund, elliptisk; — **-näköinen**, långsynt; — **-perjantai**, långfredag; — **-piikki-äen**, kultivator; — **-piimäinen**, långträdig, senfärdig; — **-puheinen**, vidlyftig i tal, mångordig; — **-puoli**, **-sivu**, långsida; — **-silmä**, fjerrglas, tub, kikare; — **-vartinen**, långskafad; högstammig; — **-veteinen**, utdragen, långdragen, åspig; — **-vihainen**, långsint.
- Pitkähkö**, -käläntä, a. något l. mera lång, långlagd.
- Pitkänen**, a. något lång; — s. ljungeid, åska.
- Pitkäksyy**, v. anser för lång, långledes, finner långträdig.
- Pitkääs**, a. något lång, långlagd.
- Pitkällinen**, a. långvarig.
- Pitkästyy**, v. anser för lång, långledes; blir lång l. ledsam.

Pitnilkka, s. rund mössa.

Pito, s. hållande, förrättande, frände; underhållning; brukande, behandling; pl. **pidot**, tillställning, gästabad, kallas; hyvä p., god behandling; kokouksen p., anställande l. förrättande af en stämma; huolen l. murheen p., försorg; — **huone**, gästbodarum; — **-paikka**, förvaringsställe; gästabudsställe; — **-vaatteet**, gängl. slittkläder.

Pitoinen, 'a. brukad, nyttjad; puolip., halfaliten; hyvänp., välhållen.

Pitsaa, v. betsar.

Pitsieraa, v. försäglar.

Pitsieri, s. pitschaft, pitscher, försegling.

Pitsi, s. spets.

Pituinen, a. så lång som, af en viss längd; sormen p., fingerslång; minun pituiseni, af min längd.

Pitulainen, a. affång, långströckt.

Pituus, s. längd; longitud; ajan pituuteen, under tidens längd, med tiden.

Pitäjä, s. hållare, förrättare, innehafvare.

Pitäjä, **-jäs (-ään)**, s. socken; ulkop., utsocken, främmande socken; — **-kunta**, socken i sin helhet; — **-n-aspulainen**, sockneadjunkt; — **-nkokous**, sockenstämma; — **-nmiehet**, socknemännen; — **-nsuutari**, sockenskomakare.

Pitäjäläinen, s. socknebo; ulkop., utsocknebo.

Pitämys (-yksen), s. hållande, bruk, häfd; frände.

Pitämä, s. det som hålles, fräs; käden p., handfäste, tag; märke efter hand.

Pitämätön, a. ohållbar; obegagnad, onyttjad; veden l. vettä p., otät, icke vantentät.

(**Pitää**, v. håller, behåller; innehar; häfdar, begagnar, brukar, för; förrättar, anställer, frir; anser, fäster afseende vid, iakttagar; — **impers**. man bör, skall, måste; p. lukua, håller, för räkning; bryr sig om; p. hyvänä, håller af förpliktar; p. hulluna, anser för galen; mitääs siitä pidät, hvad tycker du derom? p. hevostia, håller l. underkåller hästar; p. pahoin, håller, behandlar illa; p. neuvoa, håller råd, rådslår; p. häitä, frir bröllopp; p. silmällä, öfvervakar; p. kokousta, håller l. förrättar stämma l. sammantråde; p. katsastusta, inspekterar; inventerar; minun p., jag bör, måste; pitäköös

tupakkaa, skall det vara l. behagas det tobak? likipitäin, nära, inemot.

Piuhkaa, **piuhkoo**, k. **Piukkaa**, **piukkaa**, v. hviner hastigt, smäller till gällt.

Piukaata, v. hviner hastigt, smäller till gällt.

Piukasti, adv. spändt, trångt, knapt.

Piuke, s. spänning, klämma; hvin, gnäll, smäll.

Piukea, a. fast, hård; fin.

Piukka, a. strängt spänd, klämd, stram, trång, knapp; — s. klämma.

Piukkaa, **-ii**, **-uu**, v. ljuder gällt, hviner, gnäller, skräller; (piukkaa) tilldrager, klämmer.

Piukotin (-ttimen), s. spännare.

Piukottaa, v. tillspänner, tilldrager strängt, klämmer, strammar.

Piukuttaa, **-kuttelee**, v. tillspänner, klämmer; qvinkar, smäller, skräller.

Piuru, s. vaas-svingel.

Piusta, s. långt stycke, våd.

Piuvi, s. ett slags kortspel; nokka-piuvi, näsknäpp.

Pivo, a. näfve, göpen; umpip., knuten näfve; pivon ala, tvärhandsmått;

pivon täysi, en näfve l. göpen full.

Pivollinen, a. en näfve l. göpen full, kandknippe.

Pivoo, **-oilee**, v. trycker med näfven, knyter näfven; gifver hand; utdelar näftale.

Plaaastari, **Plakkari**, **Plankku**, k. **Laastari**, **Lakkari**, **Lankku**.

Plakaatti, s. plakat.

Planeetti, s. planet.

Plassimajuri, s. placemajor.

Pleeteri, s. pläter.

Pliiski, s. strandskata.

Plokki, s. block.

Plutoona, s. pluton.

Plyijy, s. bly (lyijy).

Plyysi, s. plys.

Pläkki, s. bläck; bleck (läkki).

Plörö, s. knorr, krånglare.

Pohahtaa, v. framstörtar susande, fräser upp hastigt.

Pohakas, **-kka**, a. stolt, bål.

Pohatta, a. förmögen, rik, af rikedom uppblåst; — s. rik bjesse.

Pohde (-hteen), s. dryftning; pl. poh-teet, lätt säd som faller från dryftan, slöskd.

Pohdin (-htimen), s. dryfta, vanna.

Pohja, s. botten, grund; alf; nord; pal-laa pohjaan, vidbrännes; kengän p., skosula; lakin p., hattkulle; sy-

dämen pohjasta, af hjertats grund, af innersta hjerta; — komp. pohjempi, närmare botten; mer nordlig; superl. pohjin, närmast botten; nordligast; — **-aalto**, grundsjö; — **-aura**, djup-plog; — **-kirja**, koncept; — **-lause**, premiss; — **-maali**, grundfärg; — **-märkyys**, bottensyra; — **-npohmit-täjä**, afluckrare; — **-ojitus**, grund-dikning; — **-tuuli**, nordan, nordan-vind; — **-vesi**, grundvatten.

Pohjaa, v. bottnar; förser med botten, sular.

Pohjainen, **-joinen**, a. hörande till bot-ten, belägen i botten; nordlig; — a. nordanvind; p. Suomi, norra Fin-land; pohjoismaat, norden, nordan-länderna; pohjaiskoillinen, nord-nordost; pohjaispuoli, nordliga l. norra sidan; kivip., med stenbotten; kaksip., med två bottnar, dubbelbott-nig; — **-nmaalainen**, österbottnisk; nordisk; — **-nperäinen**, hyperboreisk; — **-ntähti**, nordstjerna, polstjerna; — **-nvalkea**, norrsken; — **-sako**, bottensats.

Pohjalainen, a. Österbottning; — a. österbottnisk.

Pohjallinen, a. som har botten, botten-försedd; på botten varande.

Pohjanen, s. nord: p. palaa, det är norrsken; pohjasen palo, norrsken.

Pohjastaa, v. bottnar, kommer till l. finner l. när botten.

Pohjaton, a. bottenlös.

Pohje (**-hkeen**), s. vad; airon p., den tjocka delen af åran närmast handta-get.

Pohjii, v. gör botten, bildar bottensats.

Pohjitsee, **-jittaa**, v. förser med bot-ten l. sula.

Pohjolsainen, s. nordbo; — a. nordisk.

Pohjonen, s. nordan; norrsken.

Pohjuke, **-jukka**, s. botten, bottenvrå, innersta del, djup bugt.

Pohjuri, s. sladd.

Pohjus (**-uksen**), s. botten, fäste.

Pohjustaa, **-telee**, v. underbäddar; be-grundar, utforskar; lodar, pejlar.

Pohkia, **-io**, k. Pohje.

Pohmelo, s. krapula, rus.

Pohtaa, v. dryftar, vannar.

Pohti, k. Puhti.

Pohtii, v. skakar, vannar; pää p., huf-vudet darrar, runkar.

Pohvaa, **-stelee**, v. pöser npp, uppsju-der; prälar, stoltserar.

Pohvanne (**-nteen**), s. vråk l. råka i is, uppsjudande vatten, svallis; tomt präl.

Pojjes, adv. bort (pois).

Poiju, s. boj.

Poika (**pojan**), s. son, gosse, pojke; unge; kanan p., kyckling; — **-lapsi**, gossebarn; — **-mies**, untkari, ogift man; — **-nulikka**, pojkbtyting; — **-puoli**, styfson; — **-talvi**, förvinter.

Poikainen, a. manlig. maskulin; rik på gossar l. ungar.

Poikamas (**-aan**), **-kamainen**, a. pojkt-aktig.

Poikanen, s. dim. liten gosse l. pojke; unge.

Poikaus (**-uden**), s. kull (af ungar); sonahop.

Poike (**-kkeen**), a. tväreställning; från-varo; on polkkeella, är borta l. frånvarande.

Poikenluoma, s. förtrollad åkomma, o-lycklig tillstöt.

Poikii, v. lägger ungar, ynglar, kalftar, fölär j. n. e.

Poikimus (**-uksen**), s. ynglande, födan-de af ungar.

Poikistaa, v. viker på tvären, bildar vinkel; k. Poistaa.

Poikisteleä, v. viker på tvären l. bit och dit, slår krumbugter.

Poikistuu, v. böjer sig på tvären; af-lägsnar sig.

Poikittain, adv. på tvären.

Poikittainen, a. transversal.

Poikkeaa, **-kkoilee**, **-kkeituu**, v. viker af, åt sidan l. på tvären, afviker, vi-ker in; poikkeamatta, utan afvi-kelse l. undantag; poikettava, krypp-in, afväg.

Poikkensa, **-kkeemus** (**-ksen**), s. afvik-ning, afvikelse, invikning, vikning åt sidan, afsteg, undantag; (*fys.*) deklina-tion; — **-laki**, undantagalag.

Poikkeuttaa, v. har att vika af, afvägs-nar, skjuter undan.

Poikki (**-en**), a. tvär, bruten (af); tväraf, tvärsöfver; lyö puun p., slår trä-det af; poikessa (poissa), borta, frånvarande; joen poikki l. poikit-se, tvärsöfver floden; poikellansa, på tvären; poikkeen, bort; poikin, på tvären, tvärsöfver; poikempi, längre åt sidan l. mera afsides belä-gen; — **-kata**, tvärgata; — **-mitta**, diameter, tvärlängd; — **-mitallinen**, diametral; — **-muoto**, profil; — **-oja**, afskärnings- l. tvärdike; — **-puu**, tvär-

- trå; — -puolin, -pään, -telaan, -teloin, på tvären, tvärs; — -tie, tvärväg; — -tuuli, sidovind; — -varus, travers.
- Poikkinainen**, a. afbruten, fragmentarisk, osammanhängande.
- Poikue** (-een), s. kull (af *djurungar*); sonshop.
- Poikuus** (-uuden), s. gossålder, pojkar; svendom; kull.
- Poime**, k. Poimu.
- Poimehtaa**, v. röres plockvis, lunkar, trippar.
- Poimenta**, -minto, s. plockning; (*Kalev*.) snyting (af *sot*).
- Poimettelee**, v. trippar.
- Poimii**, -mee, v. plockar; knypplar; ryngkar, veckar, fällar.
- Poimittaa**, v. låter plocka.
- Poimu**, s. veck, fäll; plockning; — -housut, i linningen veckade byxor; — -lehti, daggsålar.
- Poimuaa**, v. lägger i veck, veckar, ryngkar.
- Poimuinen**, a. veckig, ryngad.
- Poimuttaa**, -tteele, v. låter vecka l. rynga, veckar, ryngkar.
- Pois**, adv. bort; borta; p. tieltä, ur vägen; — -ajaa, bortkör, bortjagar, afhyser; — -joutamaton, oumbärlig, omistlig, oföretterlig; — -joutava, umbärlig; — -kutaa, hädankalla, bortkalla; — -lähtö, affärd, frånfälle; — -olo, -oleminen, frånvaro, (*lakis.*) utevaro; — -ottaa, borttager, beröfvar, konfiskerar; — -otettava, konfiskabel; — -otto, beslag, konfiskation; — -oton-takijä, beslagare.
- Poissa**, adv. borta; — -olo, frånvaro, (*lakis.*) utevaro.
- Poistaa**, v. bortskaffar, aflägnar, afvärjer, fördrifver, utesluter.
- Poistamaton**, a. outplånad.
- Poistautuu**, **poistuu**, v. aflägnar sig, viker undan, förgår, utplånas.
- Poistumaton**, a. outplånlig. *poistuu*
- Pojaton**, a. utan son l. unge.
- Pojj** (kangas), s. boj.
- Pojjatima**, s. styfsön.
- Pojiton**, a. utan söner l. ungar.
- Pojittaa**, v. låter lägga ungar, har att yngla.
- Poju**, -jut (poikuen), s. liten gosse l. son.
- Pokkuroi**, -roitsee, v. bugar, bockar sig.
- Pokottaa**, v. värker.
- Pola**, s. brits, lafve.
- Polakka**, s. flöte.
- Poletti**, s. polett.
- Polliisi**, s. polis; — -asetus, polisförfattning; — -asia, polismål, ärende; — -kamari, poliskammare; — -komisarius, poliskommissarie; — -laitos l. -toimi, polisväsende; — -mestari, polismästare; — -palvelija l. -mies, polisbetjent; — -rikos, polleförbrytelse; — -säntö, polisordning; — -virka, polismyndighet.
- Polje** (-lkeen), s. jäf; tehdä l. ilmoittaa p., anmäla jäf; polkeenalainen, jäfvig.
- Poljento**, s. trampning; jäfvande; rytm.
- Poljeskele**, -jeksiil, v. trampar ofta l. fortfarande, förtrampar.
- Poljin** l. **polin** (-lkimen), s. tramp, pedal.
- Polkee**, v. tråmpar, nedtrampar, förtrampar, träder på; trådar, bestiger; förtrycker, nedsätter, nedtrycker; jäfvar, underkänner.
- Polkeeton**, **polkematon**, a. ojäfvig, ojäfaktig.
- Polkentuu**, s. förtrampas; faller i pris; blir jäfvad.
- Polkentumaton**, a. ojäfaktig.
- Polkija**, -lkuri, s. trampare, förtrampare; förtryckre.
- Polku**, s. trampning; jäfning; stig, spång, gångstig; — -avio, mesallians; — -hinta, vanpris, rampris, underpris; — -tarjous, missbud; — -tie, spång, gångstig.
- Polkuinen**, a. full med stigar; stående i vanpris.
- Polkunen**, s. dim. liten gångstig, liten ingång; trampa.
- Pollistaa**, **Pollistuu**, k. **Pullistaa**, **Pullistuu**.
- Polo**, s. flöte.
- Polo**, s. olycka, nöd; — -n-alainen, nödställd, beklagansvärd.
- Poloinen**, a. olycklig, eländig, usel, jämmerfull.
- Polottaa**, -tteele, v. jämrar sig, klagar; bringar i nöd.
- Polska**, s. polska.
- Polsku**, -ke (-een), s. plask, plaskande.
- Polskuu**, v. plaskar.
- Polsta**, -tu, s. slädtäcke, fotmantel.
- Polstari**, -teri, s. bolster.
- Poltanto**, s. bränning.
- Poltas**, -tos (-oksen), s. det som brännes, bränsele.

- Polte** (-tteen), s. bränning; hetsig feber, inflammation, brand.
- Poltin** (-ttimen), s. brännverktyg; — **-merkki**, brännmärke; — **-ora**, **-rauta**, brännborr; **-svedjern**; — **-puut**, bränsle.
- Polttaa**, v. bränner, sveder; p. tupakkaa, röker tobak; p. lavalla, bålbränner; pakkanen p. frosten sveder l. skadar: **vatsaa p.**, magen lider af häftig smärta, af inflammation.
- Polttaja**, s. brännare; **murhap.**, mordbrännare; **tupakan p.**, tobaksrökare.
- Polttajainen**, -ttiainen, s. brännäsla, etternässla.
- Polttama**, s. det brända: **putken p.** spikböld, hetblemma.
- Polttamaton**, o. obränd; örökbar.
- Polttimo**, s. bränneri.
- Poltto**, s. bränning; nervfeber; tyfus; **murhap.**, mordbrand; **vatsanp.** magref; — **-aine**, brännmaterial, bränsle; — **-jyvä**, brandkorn; — **-lava**, bål; — **-puut**, bränved, bränsle; — **-tauti**, hetsig feber, tyfus; — **-uhri**, brännoffer.
- Polttoinon**, a. brännande, hetsig, inflammationerisk.
- Poluin** (-lkumen), s. trampa; steg i trappor; spår.
- Polus** (-uksen), s. knäband, strumpeband; knäbetäckning.
- Polustaa**, v. förser med strumpeband, med knäbetäckning.
- Polustin** (-imen), s. stigbygel.
- Polveilee**, v. gör bugter l. krökningar slingrar sig, bugtar l. ormar sig; lofverar.
- Polveke** (-kkeen), s. liten krökning, bugt.
- Polvelainen**, s. ättling.
- Polves** (-öksen), s. generation, mansålder; **polveksehen Pohjolahan**, till det en mansålder (*att färdas*) af lägena Pohjola.
- Polventuu**, v. härleder sig ifrån, härstammar.
- Polvi** (-en), s. knä, krökning, led, slägtled; **lankee polvillensa**, faller på knä; **notkistaa polvensa**, böjer knä; **polvi polvelta**, led för led; **ei polvenansa**, aldrig i sitt lif; **miesp.**, mansålder; **sukup.**, slägtled, ätteled; **aleneva p.**, nedstigande led; **ylenevä p.**, uppstigande led; **puhki polveni**, genom min hela lifstid; **on polvin siellä asunut**, har en lång-
- re tid bott der; **jäl polvemaksi**, förblef en längre tid; — **-hihna**, knärem; **spannrem**; — **-juuri**, knäböjd rot; — **-kausi**, hela lifstiden; — **-kiverryä**, **polventaivuin**, knäveck; — **-kunta**, slägt, generation; — **-kunnan-viisaa**, sekulargeni; — **-luku**, ättelängd, slägtregister, genealogi; — **-luu l. -lumpio**, knäskål; — **-päivät**, everdellig tid; — **-rukous**, bön med knäfall, afbön.
- Polvii**, k. **Polveilee**.
- Polvikas**, a. ledfull, full med krökningar, bugtig.
- Polvinen**, -vuinen, a. ledfull; **knäbög**, lång till knäet; **en mansålder varande**, aldrig; **päivän polviset hopiat**, silfverpjeser gamla som solen.
- Polvistuu**, v. knäfaller, -böjer, svigtar på knäna.
- Polvittain**, -vittaisin, adv. led för led, ledvis.
- Polvittelee**, k. **Polveilee**.
- Polvus** (-uksen), s. ett knä; **knäband**; **pl. polvukset**, knäpar.
- Pomisee**, v. gifver doft tomt ljud, mumlar.
- Pommi l. pompi** s. bomb.
- Pommittaa**, v. bombarderar.
- Pommitus** (-uksen), s. bombardemang.
- Pompahtaa**, v. studsar.
- Pomppii**, v. korsar l. pickar sig.
- Ponka**, s. koja, hydda (*af bark*).
- Ponnahtaa**, v. studsar, gräsar, rikochetterar.
- Ponnellinen**, a. eftertrycklig, kraftig; **med knopp i ändan**; **irritabel**.
- Ponneton**, a. utan knopp i ändan, **ändlös**; **kraftlös**; **omättlig**.
- Pönnike**, s. fotstöd, fotspjern.
- Ponnin** (-timen), s. fjäder.
- Ponnistaa**, -telee, v. spänner upp, spårkar upp sig, stretar l. spjerner emot; **anstränger sig**, stretar.
- Ponnistin** (-imen), s. spännare, tryckfjäder, fotstöd.
- Ponnistus**, -telemus, s. upppeänning; **ansträngning**, **stretande**.
- Ponomari** s. klockare, kyrkväktare.
- Ponsi** (-nnon), s. knopp (*i ändan på skaff*); **styrka**, **kraft**; **kläm**; **ei pontta eikä perää**, icke den ringaste grund.
- Ponssi**, s. puns.
- Ponteva**, a. kraftfull, spänstig, elastisk.
- Pontinen**, a. med knopp föresedd, **mäktig**; **mahtip.**, **väldig**.
- Ponttaa**, v. spånar.

Popottaa, k. Puputtaa.
Poppa, poppamies, s. trollkarl, spåman.
Poppana, s. bobin.
Poppanoitsee, v. hobinar.
Poppaus, s. oförmodad händelse.
Populi s. iuhysing.
Pora, s. borr.
Poraa, v. skrånar, skriker, gråter högt;
 2) borrar, språnger.
Porahdus, -raus, s. hastigt skrån l. skrik; plötsligt porl.
Porahntaa, v. skriker l. vrålar till; porlar upp.
Porahntaa, -rauttaa, v. framkallar hastigt skrån; låter hastigt porla upp.
Porajaa, k. Porisee.
Porastaa, v. borrar.
Pore, s. bubbla: spricka. liten remna; on poreissa, är sprucken; är fradgande, bornerar; — **-jää, is** på flödvatten; — **-vesi, vatten** som porlar upp, flödvatten.
Poreeton, a. utan sprickor; utan bubblor l. fradga.
Porehtii, v. slår bubblor l. blåsor, fradgar, bornerar.
Poreilee, v. slår sprickor; slår bubblor, bornerar.
Poreinen, a. full med sprickor; bornerande.
Porimestari, s. borgmästare; oikeusp., justitieborgmästare; kunnallis- l. poliitiap., politieborgmästare.
Porina, s. porl, sorl, qvåkning.
Porisee, v. porlar, sorlar, qvåker, knorrar; slår bubblor.
Poristaa, -stelea, v. låter porla, har att sorla, gör skrån.
Porkka, a. stake (med knopp i ändan), puls; halesvulst (*hästajukdom*); sukseen p., skidstaf.
Porkkaa, -ii, v. framskjuter båt med stake, stakar; pulsar.
Porkkana, s. aflång rofva; morot; ärt-skocka; *ham ton*
Poron, s. glödska; askmörja, grums; värk; buller; spricka; klumpigt arbete; pään p., spricka i hufvud, hufvudvärk; kahvin p., kaffesump; raukee poroksi, sönderfaller i grus; — **-kello, kurirklocka**; pingla; — **-kynsi, kartnagel**; — **-penkalo, klåpare, fuskare**; — **-mekko, trasvarg**; — **-porvari, kalkborgare, bracka**; — **-seppä, fuskare, bönsas**; — **-työ, klåpararbete, fuskverk.**

Poroinen, a. full med aska l. grums, grumsig.
Poroo, -oilee, v. spricker, splittras.
Porottaa, v. låter spricka, spräcker; bränner starkt l. till aska; värker; pådrifver; klåpar; bullrar, brummar, kältar på; pohjanen kovin porotti, nordan braskade starkt; ajaa porottaa, kör så att gruset flyger.
Porotus (-uksen), s. spräckning; värk; buller; pådrifning.
Porras (-rtaan), s. trappsteg, trappa, spång, kafvelbro; — **-kivi, trappsten**; — **-silta, kafvelbro.**
Porrastaa, v. förser med trappa l. spång.
Porsaallinen, a. som har grisar.
Porsainen, a. rik på grisar; — **s.** liten gris.
Porsas (-aan), s. gris.
Porsii, v. grisar, föder grisar.
Porskuttaa, v. har att qvåka; stänker på, bestänker, pulsar.
Porskuu, v. qvåker; stänker.
Porstua, s. förstuga, farstu; — **-kamari, farstukammare.**
Portimo, s. hermelin.
Portlaakka, s. portlaka.
Portteri, s. porter.
Porttööri, s. portör.
Portti, s. port; — **-vaja, -käytävä, portgång** l. -skjul; — **-vartija, portvakt**; — **-ntolppa, portstolpe.**
Portto, s. sköka.
Poru, s. skrån, skrik, storgråt.
Poruttaa, v. har att vråla l. storgråta.
Poruu, k. Poraa.
Porvari, s. borgare; — **-nkirja, hurbref**; — **-noikeus, -etu, borgarerätt, burskap**; — **-nvala, borgareed**; — **-ssäty, borgarestånd.**
Porvarillinen, a. borgerlig.
Porvaristo, s. borgerskap (*stånd*).
Porvaruus, s. borgerskap, burskap.
Posahtaa, v. plaskar till hastigt, plump-sar.
Positiivi, s. positiv.
Poskeilee, v. stryker öfver kinderna, smeker; går åt sidorna.
Poskeinen, -kinen, a. hörande till kind; på sidan l. afsides belägen.
Poski (-ken), s. kind, kindben: sida; — **-luu, -pää, kindben, kindknota**; — **-maali, emink**; — **-parta, polisonger**; — **-pieli, kindbåge**; — **-tie, sidoväg, hiväg.**
Posliini, s. porslin; — **-tehdas, porslinsfabrik.**
Posliininen, a. af porslin, porslins-

Posteljooni, s. postiljon.
 Posti, s. post; — -asema, poststation; — konttoori, postkontor; — kulku, postgång; — -laitos, postverk; — -laukku, postväska; — -makso, postporto; — -maksoton, portofri; ofvankerad: — -mestari, postmästare; — -nhallitus, poststyrelse; — -nhoitaja, postförvaltare, — -njohtokunta, postdirektion; — -njohtaja, postförare, postiljon; — -nkuljetus, postföring; — -ntoimentaja, postexpeditör; — -paikka, poststation; — -paperi, postpapper; — -raha, postporto; maksaa p., betala porto, frankera; — -tie, postväg, allmän väg; — -toimi, postväsende; — -toimisto, postanstalt; — -toimitus, postexpedition; — -virasto, poststat.
 Postilla, s. postilla.
 Posuaa, v. plaskar.
 Potaatit, potakka, s. potatis; — -maa, potatisland.
 Potaska, s. pottaaska.
)Potee, v. är sjuk, sjukas.
 Potilas (-aan), s. sjukling, sjuk, patient.
 Potisee, v. pöser, pottrar.
 Potka, s. bakföt, skänka, benling; meni juoksupotkaa, begaf sig i lunk.
 Potkahtaa, v. sparkar till hastigt, studsar l. springer tillbaka.
 Potkaisee, v. sparkar till en gång, sparkar.
 Potkee, v. utlägger nät l. not.
 Potkiil, -ielee, v. sparkar fortfarande, sparkas.
 Potkittaa, v. har att sparka.
 Potko, s. spark, sparkning; sparkredskap; fjäder.
 Potkottaa, v. anfaller med fötterna, motspärrar fötterna; drager l. spänner upp en fjäder.
 Potku, s. spark; 2) ett slags nät; — -lauta, springbräde, trampolin.
 Potkuri, s. sparkare, propell.
 Potra, a. präktig, lustig.
 Potsottaa, v. sjuder, pottrar, porlar.
 Potti, s. flaska; krus, kruka.
 Pottu, s. potta; kruka, flaska; 2) potatis.
 Pönahuttaa, v. uppehåller, stadnar.
 Pöndettuu, -istuu, v. uppklarnar, blir upphällsväder, slår sig till torra.
 Pöndittelee, v. förtorkar, plågar med torra; k. edell.
 Pöndittuu, v. blir förderfvad af soltorka, lider af torra.
 Pönkahtaa, v. utspringer plöteligt, återstudsar hastigt, hoppar upp.

Pönkama, s. bugt, liten vik; djup mellan forsar.
 Pönkea, a. spänstig, sträng.
 Pönkka, s. utsprakad eldgnista: fart: nöd, klämna.
 Pönkkaa, v. nödgar, klämmer efter, ansätter; skuttar, hastar.
 Pönkkoo, -uu, v. sprakar l. ilar ut, återstudsar; smäller, bullrar.
 Pönkku, s. ansättning, våld; byke.
 Pönkottaa, -uttaa, v. har att återstudsa, låter illa; påskyndar, klämmer efter, behandlar våldsamt; bultar på, bykar.
 Pönuta, s. klar och torr väderlek, upphällsväder, torka; — -haukka, lärfalk; bivräk; — -ilma, upphälls- l. regnfritt väder; — -vuosi, torrår.
 Pönuntain, s. klar och torr, regnfri.
 Pöntii, v. är l. blir klar och torr; förtorkar; pöntiva pelto, af soltorka lidande åker.
 Pönvaa, pönvää, v. spår.
 Pönveilee, v. känner i barmen.
 Pövi (-en), s. barm, sköte; notkil.
 Praasu, s. brasa.
 Pramea, a. prunkande, prälig.
 Prameus, s. prunk, präil.
 Pramraaka, s. bramrå.
 Prassaa, v. brassar.
 Preilaa, v. präglar.
 Preili, s. prägel.
 Presidentti, s. president.
 Priiski, s. brisik.
 Prikaatti, s. brigad.
 Priitanko, s. spristång.
 Priikka, s. bricka.
 Priiskoittaa, -kuttaa, v. stänker, bestänker, spritsar.
 Priiskuu, v. stänkes, strittar.
 Prinsessa, s. prinsessa.
 Prinssi, s. prins.
 Profeetta, s. profet.
 Professori, s. professor; — -nrouva, professorska; — -nvirka, professors-tjenst, profession.
 Prokaatti, s. brokad.
 Prokuraatori, s. prokurator; — -n-apulainen, prokuratoradjoint; — -ntoimituskunta, prokuratorsexpedition.
 Promssi, s. brons.
 Pronssi, s. brons.
 Pronssinen, a. af brons, brons-
 Propelli, s. propell.
 Prosentti, s. procent.
 Prostina, s. blålgarnstyg, öfverrock af linne.

- Protestantti**, s. protestánt; — **-n-usko**, protestantiska läran, protestantismen.
- Protestanttilainen**, s. protestant.
- Protestantillinen**, **-ntinen**, a. protestantisk.
- Protestanttisuus**, s. protestantism.
- Protesti**, s. protest; tehdä l. ilmoittaa p., protestera; merip., sjöprotest.
- Protisee**, v. prottlar, mumlar.
- Protokolla**, s. protokoll.
- Provasti**, s. prost; — **-kunta**, **-nlääni**, prosteri; — **-nrouva**, prostinna.
- Proviisori**, s. provisor.
- Pränni**, s. bränneri.
- Pruukaa**, v. brukar.
- Pruustinna**, s. prostinna.
- Präntti**, s. boktryckeri; tryck, pränt.
- Präntää**, v. präntar, trycker.
- Prässi**, s. press, pers.
- Prässää**, v. pressar.
- Psalmi**, s. psalm.
- Psalmista**, s. psalmist.
- Psalttari**, s. psaltare.
- Ptraa**, int. ptra.
- Pudas (-taan)**, s. flodgren, flodbugt, flodkälla.
- Pudistaa**, **-telee**, v. skakar, utakakar, skuddar; anfordrar.
- Pudistuttaa**, v. låter skaka, förorsakar skakning.
- Pudistuu**, v. blir skakad, omskakas, utskakas.
- Pudoke** l. **pudote**, s. fall, vattenfall, stupa, stup, grop.
- Pudota**, k. Putoo.
- Pudottaa**, v. låter falla, fäller, släpper; håller l. bär icke.
- Pudretti**, a. pudrett.
- Pue (pukeen)**, s. drägt, klädnad; pukeen parsi, klädeamode.
- Puen**, k. Pukee.
- Pueskelee**, v. päkläder småningom.
- Puettaa**, **-telee**, v. päkläder, bekläder, sveper; k. Pujottaa.
- Puetas**, s. päklädnad, svepning, svepkläder.
- Puh!** int. puff!
- Puhahtaa**, v. stånkar till pöser upp.
- Puhajaa**, v. fnyser, stånkar, pöser.
- Puhakka**, a. upplåst, stinn.
- Puhallus**, s. blåning, flåkt; halt, rast; on puhalluksissa, är upplåst l. väderstinn. — *etc*
- Puhalluttaa**, v. låter blåsa l. pusta, vädrar, blåser upp, uppdriver, infamnerar.
- Puhaltaa**, v. blåser, flåsar, pustar. — *etc*
- Puhaltuu**, v. blir upplåst, däst l. plusig; bortblåses, vädras.
- Puhdas (-taan)**, a. ren, renlig, snygg; kysk, dygdig, tuktig; puhtaan p., ytterst ren; kirjoittaa puhtaaksi, skrifer rent; vannoo itsensä puhtaaksi, svär sig fri; puhtaan tunnon vala, vrångeod; p. voitto ren l. nettovinst; — **-oppinen**, renlärig; — **-uskolainen**, puritan; — **-verinen**, fullblodig.
- Puhde (-teen)**, s. otta, skymning, tiden för arbete vid eldsljus; — **-työ**, arbete vid eldsljus, morgon och aftonarbete; aamu-, iltap., morgon-, aftonstund l. -väkt.
- Puhdistaa**, **-distelee**, v. renar, rengör, rensar, putsar, garar, förädlar, rentvår, rättfärdigar; p. itsensä valalla, friar l. värjer sig med ed.
- Puhdistamaton**, a. orengjord, oputsad; oförädlad.
- Puhdistautuu**, v. renar l. rengör sig; rättfärdigar l. rentvår sig.
- Puhdistumaton**, a. omöjlig att rena l. rentvä.
- Puhdistus (-uksen)**, s. rening, rengöring, luterung; **uskonp.**, reformationen; — **-uuni**, garugn; — **-vala**, värjemåsed.
- Puhdistuu**, v. blir ren l. städad, rengöres.
- Puhe (-een)**, s. tal, yttrande, samtal, talar; pitää puheen, håller ett tal; tulee puheeksi, blir fråga l. tal om; puheena oleva, ifrågavarande: varande ämne l. föremål för tal l. sqvaller; käydä j. kun puheilla, mennä j. puheille, gå till tals med någon, komma för att samtala med någon; — **-eenalainen**, ifrågavarande; — **-eenjohtaja**, ordförande; **vara-puheenjohtaja**, vice-ordförande; — **-eenlasku**, målföre; — **-eenvuoro**, ordet, tur att tala; — **-eenparsi**, talesätt, ordstäf, munart; — **-huone**, konversationsrum; — **-istuin**, tribun; — **-lahja**, talemåfva; — **-mies**, talman; — **-tapa**, språkbruk; — **-taito**, retorik; — **-valta**, yttranderätt.
- Puheellinen**, a. som talar, talande; artikulerad; kaunop., vältalig.
- Puheinen**, a. talande, talig; kauno- l. sulop., vältalig; pitkä- l. laajap., mångordig; harvap., fåordig.
- Puhelee**, **-skelee**, v. talar fortfarande,

- pratar, språkar, ordar, konverserar; blåser.
- Puhelijaisuus** (-uuden), s. språksamhet, pratsamhet.
- Puhelijas** (-aan), a. språksam, meddel-sam, talför, värtalig.
- Puhelma**, -hella, s. samtal, konversation; haräng.
- Puhistaa**, -tuttaa, v. uppblåser, genom blåsing utspänner, görplussig l. stinn.
- Puhistus**, s. uppblåsthet.
- Puhistuu**, v. blir uppblåst, däst l. plussig.
- Puhjenta**, s. sprickning, utbrott.
- Puhka**, s. fåsning, flämtning; mödosamt arbete; nöd.
- Puhkaa**, -ailee, v. fåsar, pustar, stånkar; fåsar ut, hvilat.
- Puhkaisee**, v. sticker hål, utsticker, genomstluger; utkläcker.
- Puhkaistus**, puhkaisu, s. utstickning, genomborring l. stickning.
- Puhkeaa**, v. spricker, utspricker, knoppar, öppnar sig, briater, utbrister, utbryter; p. sanoiksi l. sanoihin l. puhumaan, utbristera (ord), faller in.
- Puhkeilee**, v. spricker småningom, utbryter.
- Puhkens** (-uksen), s. sprickning, utbrott.
- Puhki**, adv. tvärsigenom, igenom; puhuu p. korvani, blåser genom mitt öra, blåser l. talar så att mina öron vilja sprängas; p. polveni, all min lifstid igenom; se on. menee p., det är, blir genomborrat l. hål på.
- Puhkii**, v. fnyser, fåsar, flämtar, pöser.
- Puhkoo**, v. sticker flere hål, genomstinger, utsticker raskt, genombryter.
- Puhku**, s. fåsning, flämtning; fart; yhtä puhkua, med ett andetag, med ens, i en fart.
- Puhkuri**, s. pryl.
- Puhkun**, -uilee, v. fnyser, fåsar, flämtar; föser, flödar öfver.
- Puhlakka**, -hlea, a. uppblåst, plussig, fyllig, trind.
- Puhonta**, s. utstickning, genombrytning.
- Puhotin** (-ttimen), s. blåsbälg.
- Puhottaa**, -ttelee, v. utspricker, växer frodigt, florerar; stönar, fåsar.
- Puhtaallinen**, -htainen, a. renlig, snygg.
- Puhtaasti**, adv. rent, snygt; obehindradt, fullständigt, galant.
- Puhtaus**, s. renhet, renlighet, snygghet, renlefnad, dygd, kyskhet.
- Puhteinen**, a. skymningen l. morgonqvisten tillhörig; k. Puhde.
- Puhti**, s. fart, kraft; konstgrepp; inre åkomma; täyttä puhtia i full fart: yhteen puhtiin, med samma fart med ens: — rengas, ansatsring.
- Puhto**, puhtonen, k. Puhdas; — -sokeri, raffinadsocker.
- Puhuja**, s. talare; blåsare, blåseraka.
- Puhumaton**, a. mällös; som ej talar l. talat, tiggande.
- Puhuri**, s. blåsare; stark vind.
- Puhuttaa**, v. har att tala, låter tala, uppehåller med tal.
- Puhuttelee**, v. tilltalar, talar med någon, vidtalar, samtalar; miksi häntä puhutellaan, huru tituleras han.
- Puhuu**, v. talar, omtalar; blåser; p. valkeata, blåser upp eld; p. suunsa puhtaaksi, talar rent ut, sjunger ut.
- Puhuvainen**, a. talför, talande; blåsande.
- Pui**, v. tröskar; p. viljaa, riittää, tröskar säd, ria; p. nyrkkiä pöytään, slår knytnäven i bordet; p. silmiänsä, blinkar, klipper med ögonen.
- Puikahtaa**, v. sticker hastigt, slinker in l. undan, smyger sig in l. undan.
- Puikahuttaa**, v. har att slinka, slinker hastigt.
- Puikoa**, a. oval, tappformig, långsamt afsmalnande.
- Puikeltaa**, -kenta, k. Puikkii.
- Puikkaa**, v. sticker; träder upp (på nätticka).
- Puikkari**, s. tapp, nätticka.
- Puikkii**, v. sticker hastigt, slinker, smyger sig undan.
- Puikko**, -kku, s. sticka, tapp, stift, stans, plugg, pigg; jääp., ispigg; kerip., nystypinne; sukkap., strumpsticka; lakkap., lackstäng.
- Puikulainen**, a. lång och smal, adång, tillspetsad.
- Puikuttaa**, v. k. Puikkii; (Kalev.) låter rinna (mjölkar).
- Puima**, s. tröskning; det tröskade: — -kone, tröskverk: — -laitos l. -rakennus, tröskverk l. apparat.
- Puime**, s. tufva.
- Puiminen**, s. tröskning.
- Pu'in** (pukimen), s. klädesplagg, -perseedel, drägt, klädnad.
- Puinen**, a. af träd, trä-, trästark; — a. (Kalev.) sä.
- Puinta**, -inti, s. tröskning, slagning; — -aika, trösktid.
- Puiperoitsee**, -perta, v. piper.

Puipottelee, v. piper, qvitttrar; slinker undan.
Puiseva, a. trädbevuxen; trästark, klum-sigt gjord.
Puistaa = **pudistaa**, -telee, v. skakar; fordrar, begär.
Puistelehtaa, v. har ryckningar l. konvulsioner.
Puistikko, s. park, dunge, allé.
Puisto, s. park, gehäg, lund, trädgrupp; kruununp., kronopark.
Puistus (-uksen), s. skakning; fordran.
Puistuttaa, v. förorsakar skakning; puistuttaa, konvulsivisk.
Puistuttaja, s. kramp (*skakare*).
Puistutus, s. skakning, konvulsion.
Puistuus, s. trädaktighet, trädöfverföd; klumpighet.
Puite (-iteen), s. infattning, ram; pl. puitteet, ställningar, ram, ramar; kaivonp., brunskar.
Puittaa, v. låter tröska l. slå.
Puittaa, v. skakar; 2) smyger sig bort, slinker, klänger; 3) sätter träd.
Puja, k. **Pujahtaa**.
Pujahdus, -jaus, s. haetigt genomträdande; smyging, slinkning.
Pujahtaa, v. träder hastigt igenom; smyger, slintar, slinker fram.
Pujauttaa, v. låter arbeta sig igenom, kastar fram, träder l. sticker igenom.
Pujautuu, v. träder sig igenom, smyger hastigt, slinker fram.
Pujea k. **Puikaa**.
Pujo, a. snipig, långsamt afsmalnande, spetsig; — s. gråbo; — **parta**, pipekagg.
Pujoo, k. **Pujahtaa** j. **Pujottaa**.
Pujottaa, -telee, v. genomträder, på l. uppträder, smöjar, smyger igenom.
Pujottautuu, v. smyger sig fram, arbetar l. slingrar sig igenom.
Puka, s. buckla, knöl, puckel, bulnad; satulanp., sadelknapp; heinäp., liten höäte.
Pukaali, s. pokal.
Pukahtaa, v. rör sig hastigt, svänger sig; knystar.
Pukama, s. knöl, utväxt, spikböld, fistel.
Pukari, -re, s. bjesse, matador, kaxe; slyngel.
Pukarinen, -rainen, a. envis, motsträfvig; myndig, förmäten, högdragen.
Pukaroitsee v. envisa; stoltserar.
Pukee, v. kläder, påkläder, påträder, ekiperar, munderar.
Pukeltaa, v. träder l. slingrar igenom; 2) talar otydligt, sackar.

Pukematon, -eumaton; a. oklädd.
Pukemus, s. klädnad, mundering; påklädnad, beklädnad,
Pukeutuu, -keuu, v. kläder sig, blir klädd, på-, ikläder sig.
Pukija, s. den som kläder, påkläderska.
Pukina, k. **Uuttu**.
Pukine, s. beklädnad, klädespersedel.
Pukka, s. stöt, knuff, trots, pock; ottaa pukalla, tager med trots l. pock.
Pukkaa, -ailee, v. stöter, skuffar; pockar; böjer, bugar.
Pukkari, s. tränyckel till trälås.
Pukki, s. bock.
Pukkii, v. knuffar, stångar.
Pukkimainen, a. bockaktig.
Puksahdus, s. dimping.
Puksahtaa, v. nedfaller hastigt, dimper ned, plumear.
Puksahuttaa, v. nedstörtar; sqvättar.
Puksieraa, v. bogserar.
Puksis, int. pladask! plums!
Puksut, s. pl. (*Kalev*) byxor.
(Puku (-vun), -kuin (-kumen), s. drägt, klädnad, tzym, utstyrel; juhlap., högtidsdrägt, ornat.
Pukuri, k. **Pukari**.
Pula, s. hål i isen, vak; trångmål, nöd, klämma; rahap.peningenöd l. -brist; on pahassa pulassa, är i stor nöd, är illa daran l. utkommen.
Pulaa, -lajaa, v. porlar, plaskar, dyker; sörplar.
Pulahdus, -laus, s. plumening, hastig dykning, plask.
Pulahtaa, v. faller i vak, plumear ned, dyker l. plumear hastigt, plaskar.
Pulake (-kkeen), s. vattengöl.
Pulakka, k. **Pula**.
Pulakoitsee, v. plaskar. *puli = pula*?
Pulieraa, v. polerar.
Pulikka, s. träplugg, kaffe; nystpinne.
Pulikoitsee, -stelee, v. plaskar, sqvättar.
Pulisee, v. porlar, plaskar, dyker.
Pujahtaa, v. slinter, dimper.
Pulkitsee, v. pluggar, kilar; sätter i kläfvar.
Pulka, s. lapp l. renslåde, pulka; plugg, pinne, puls; — **reki**, snäckslåde.
Pulkaa, v. pulsear; pluggar.
Pukkii, v. förser med pluggar l. pinnar, pluggar.
Pulko, s. plugg; kagge.
Pulkotin (-ttimen), s. pinne; pulsare.
Pullahtaa, v. slår hastigt blåsa, väller l. trillar fram; uppdyker som en bubbla; p. itkemään, brister ut i gråt.

Pullea ✓
hulling
hulling

Pullakka, pullea, a. stinn, uppbläst, trind; — s. kagge (pullakko).
Pullerehtaa, v. tumlar om, trillar, rullar.
Pullerias (-aan), a. kupig. konvex, rundad.
Pullero, s. boll.
Pulli, s. burk, tumlare, flaska; silmät ovat pullillansa, ögonen äro utstående (som klot).
Pullikka, s. ankare, kutting.
Pullistaa, v. gör rund, stinn l. uppbläst, utspänner; uttömmar.
Pullistus (-uksen), s. uppblåsning, svällning; tömning.
Pullistuu, v. blir uppbläst, stinn, utstående l. fyllig, bognar, utdrifves, sväller.
Pullo, s. flaska; blåsa, bubbla; notfiöte af fiarn; propp; — **poski**, **naama**, (med) uppbläst kind, pussigt ansigte.
Pulloinen, a. försedd med fiöten.
Pullokas (-kkaan), a. kupig; pussig, uppsväld.
Pullollinen, a. försedd flaska; — s. en flaska full.
Pullottaa, v. läter korja l. proppa; är uppbläst l. trind.
Pullottain, adv. flasktals.
Pullous, s. kupighet; (laivan) spräng.
Pullus, s. luns, truls.
Pulma, s. åkomma, ofall, hinder; gåta, knut; oväsande.
Pulmaa, -mastaa, v. bullrar, stojär.
Pulmallinen, a. hinderlig; problematisk, gåtlik.
Pulmu l. pulmunen, s. snösparf; purnap., domherre.
Pulpetti, s. pulpet.
Pulppuaa, v. porlar l. kluckar upp, framqväller.
Pulpukka, s. näckros.
Pulputtaa, v. kluckar, klunkar; har att klucka.
Pulsakka, a. rundlagd, fyllig.
Pulsaka, -kea, a. ansenlig, prydlig, stolt, ståtlig, galant, grann; — **tolkkä l. -haahka**, praktjejjär.
Pulskaa, v. plaskar.
Pulskastuu, v. blir prydlig l. ståtlig, förakönas.
Pulskeus (-uden), s. prydlighet, ståtlig, ansenlighet, stolthet.
Pulsukka, a. fetlagd och slamsig; — s. trulsa, rulta.
Pultti, s. bunt, black.
Pulvana, s. perukstock, mösstock; bulvan.

Pulveri, s. pulver.
Pulveroitsee, v. pulveriserar.
Punisee, v. dånar, dunkar.
Pumeranssi, s. pomerans.
Pumppu, s. pump; pumpa; värtknopp; — **mäntä**, pistång, pumpkolf; — **tanko**, pumpstake l. -svängel; — **torvi**, pumpbrör.
Pumppuaa, v. pumpar.
Pumpula, s. blåsa, blåddra; värtknopp.
Pumpuli, s. bomull; — **teos**, bomullsfabrikat.
Pumpulinen, a. af bomull, bomulls-
Pumputtaa, v. låter pumpa, pumpar upp; tumlar på vatten.
Puna, s. rodnad, rödfärg, rödt; — **apila**, rödväpling; — **juoksu**, gyllenåder; — **juuri**, blodrot; — **juurikka**, rödbeta; — **kaulainen**, rödhalsad; — **kettu**, brandråf; — **kellervä**, röd l. brandgul; — **kiivi**, rödkrita, brusten; — **maali**, rödfärg l. -målning; — **multa l. maa**, rödmylla, rödfärgjord; — **parta**, **partainen**, rödekägg-
skäggig; — **poskinen**, rödbrusig, rödkindad; — **pulmunen**, **tuikka**, domherre; — **pää**, rödt hufvud, rödhufvad; — **rinta**, **rintainen**, rödbröstad; — **sinervä**, violett; — **tatti**, rödsot; — **tukka**, **tukkainen**, rödlugg, rödhårig; — **verinen**, rödlett, rödbrusig; — **väri**, rödfärg, mönja.
Punaa, v. gör röd, rödmålar, rödfärgar; sminkar.
Punahdus, s. hastig rodnad.
Punahtaa, v. rodnar hastigt; skiftar i rödt, är rödlett.
Punainen, a. röd; kasvot lensivät punaiseksi, en rodnad flög på ansigtet; tulip., eldröd; punaisen voipa, rödaktig; punaisen kirjava, rödbrokig.
Punakka, a. rödlett, rödbrusig, rödaktig.
Punaltaa, v. vrider, vänder om.
Punastaa, k. **Punaa**.
Punastus, s. rödfärgning, rodnande, rodnad.
Punastuttaa, v. gör röd, förorsakar rodnad, har att rodnad.
Punastuu, v. blir röd, rodnar.
Punava, a. starkt röd, blossande.
Pune (-een), s. rödfärg.
Pune (-een), s. snodd, snodt l. böjdt tillstånd.
Punehtii, v. synes röd, skiftar i rödt.
Punehtuu, v. rodnar, blir röd.

Puertaa, -roitsee, v. stöter l. skiftar i rödt, synes röd.
Punertava, -rva, a. rödaktig, rödekliftande; p. apila, alsikeklöfver.
Punertuu, v. blir rödekliftande.
Punetin (-timen), s. det som genomträdes, snöre, band (*till sko*).
Punettaa, v. vrider, snor, träder igenom (*ett snöre*); 2) gör röd.
Punettuu, v. blir röd; 2) blir vriden l. snodd.
Pungastaa, v. anstränger sig, bråkar, stretar.
Punistaa, k. Punastaa.
Punkka, s. bunke.
Punkki, s. trädlus, fästing.
Punnaa, -staa, v. bökar, försöker med all makt, bråkar.
Punnertaa, -telee, v. vippar, balanserar.
Punnikka, s. lod, tyngd, vikt, kula.
Punnitsee, v. väger, uppväger, afväger, öfverväger.
Punnitus, s. vägning; on punnituk-sella, håller på att vägas.
Punnituttaa, v. låter väga.
Punnuu (-uksen), s. vikt, tyngd, börd.
Punonnainen, s. snodd, snöre.
Punonta, s. snoende, tvinning.
Punoo, v. snor, tvinnar, drejar, vrider.
Punos (-oksen), s. snodd; on punok-sissa, är snodd l. drejad.
Punottaa, v. är l. synes röd, skiftar rödt, rodnar.
Punottuu, v. blir röd, rodnar.
Punssi, s. punsch.
Punta, s. tyngd; pund.
Puntari, s. betsman; — **-kalu**, pundvaror, viktualier; — **-pää**, ängkaffe.
Puntaa, v. spåntar; bultar.
Puntti, s. vikt (*lod i väggur*), bult; housun p., byxhäft l. -ben.
Puntu, s. balja, fjälning.
Puo, s. ars, stus.
Puchaa, v. stökar; bogserar.
Puhtaa, k. Pohtaa.
Puola, s. lingo; slarp., mjölon; hepop., smörbär, svinbär; — **-hera**, lingsaft; — **-hilla**, lingo-mos l. -gröt; — **-nvarsi**, lingo-nris.
Puola, s. spole; pinne (*i stoge*); ekra (*i hjul*); — **-kara**, spolten; — **-puu**, stegpinne; hjulekra.
Puolaa, v. spolar (*garn på spolar*); in-sätter l. lägger ekror.
Puolakka, k. Polska.
Puolalainen, s. Polack; — a. polsk.
Puoleinen, k. Puolinen.

Puolelainen, s. partiman, anhängare.
Puolellinen, a. som är på ens sida, till någon sida hörande.
Puolemmainen, a. mer åt någon sida belägen.
Puolenee, v. lider till hälften, förminskas (*till hälften*).
Puolentaa, v. borttager hälften; får l. tager öfverhand, inkräktar, kujonerar, tager lofven.
Puolestuu, v.; päivä p., det närmar sig till middagen.
Puoleton, a. utan hälft, utan make, utan medhåll l. försvar, hjälplös; opartisk; makalös; tygellös; oförsvarlig.
Puolettomuus, s. hjälplöshet, försvars-löshet, opartiskhet, tygellöshet.
Puoleus (-den), s. halfnet.
Puolestuu, v. går till en sida, tager parti för ngt; kulminerar (*astron.*).
Puolentumaton, v. indifferent.
Puoli (-en), s. hälft, midt; sida, del, kön, parti; — a. half; pl. puolet, halfva antalet, hälften; iskä-, äitip., styffader, -moder; poika-, tytärp., styfson, -dotter; veli-, sisarp., styfbroder, -syster, halfbroder, halfsyster; mies- l. miehenp., manligt kön; nais- l. vaimonp., qvinligt kön; käsip., enhänt; silmäp., enögd; mielip., vansinnig, vanvettig; aviop., äkta hälft, make, maka, gemål; leivänp., bröddelen af födan, brödföda; puolta l. puolen-pitämätön, o-väldig, opartisk, neutral; puolen-pitämättömyys, oväld, opartiskhet, neutralitet; puolta pitämättä, o-partiskt, med oväld; puolenpitäväinen, partisk; puolenpitävälisyyss l. -pito, partiskhet; puolen-pito, väld; puolta l. puolenpitäjä, förfäktare, försvarare; pitää kjun puolta, står på någons sida, försvarar någon; pitää puoltansa, står på sin kant; pitää puolensa, står på sig; antaa puolta, gifver medhåll; astia on puolellansa l. puolillaan vettä, kärlet är till hälften fylldt med vatten; puolesta, från l. å någons sida, på någons vägnar; för; i afseende å, i anseende till; kotopuolella, i hemtrakten; kotopuoleen, till hemtrakten; kahden puolen l. puolin, på båda l. ömse sidor; molemmiu puolin, på båda sidor, ömseedigt; kaikin, monin puolin, på alla, många sidor, i

alla, många afeenden, till alla, många delar; puoleksi l. puoliksi, till hälften; tästä puolen, härefter; — -alaston, halfnaken; — -autura, l. -pohja, halfsula; — -anturoitsee, -pohjaa, halfsular; — -eräinen, -kuntainen, halfgjord l. -färdig, halfgången; — -eräisyys, -kuntaisuus, halfhet, halfgångenhet; — -ikäinen, omogen till sin ålder, vid halfva åldern (*varande*); — -kattainen, halftäckt; — -kolmatta, två och en half; — -kuinen, half månad gammal; — -kukaan, halfmåne; — -kypsi, halfmogen, halfrå; — -orpana, småkusin; — -paasto, midfasta; — -paita, nattkappa; — -pallo, halfklot, hemisfer; — -piiste, semikolon; — -pitoinen, halfnyttjad, halfsalten; — -päivä (puolen päivän), middag; puolipäivän rinnassa, mot middagen; — -päiväläinen, middagsmåltid, middag; — -päivänpiiri, middagslinje, meridian; — -päiväsaarna, högmessopredikan, högmessan; — -purje, klyfware; — -saapas, halfstövel, bottu; — -suokainen, halfskyld, halfslägt; — -suolainen, rimsaltad, rimmad; — -tekoinen, halfgjord, -färdig; — -tie, -väli, halfva vägen; — -tlessä, halfvägs; — -toista, halfannan; — -tuoppi, halfstop; — -vede, halfspänning; — -vuosi, halfår; — -yö (puolen yön), midnatt.

Puoliainen, a. till sida hörande; pohjan p., åt norden belägen.

Puolikas (-kkaan), s. hälft, halfva, halfpart; sian p., svinsida.

Puolikko, s. halftunna, hälft.

Puolikoittaa, -koitsee, v. halfverar, delar i tu. delar i halftunnor; puolikoittain, halftunnsvis.

Puolimainen, a. halfgjord; åt sidan belägen.

Puolimiten, -mittain, adv. halft om halft, till hälften, halfvägs.

Puolimmainen, a. mest åt någon sida belägen.

Puolinainen, a. half, halfgjord, halffärdig, ofullständig.

Puolinaisuus (-uuden), s. halfhet, halfmesyr, halffärdighet.

Puolinaisesti, adv. till hälften, halfvägs, halfgjordt.

Puolinen, a. till hälft l. sida l. midt hörande; — s. middag; pahan l. huonou p., som är på dåliga l. sämre si-

dan, mera dålig. sämre; idän p., åt ostliga sidan belägen, östra; on puolisella, syö puolista, spisar, äter middag.

Puolisko, k. Puolikas.

Puoliso, s. äkta hälft, make, maka, gemål.

Puolistelee, v. spisar middag.

Puolittaa, -ttelee, v. halfverar, delar i tu l. i halfvor; puolittain l. puolittaisin l. puolitellen, till hälften, delvis.

Puolius, y. m. k. Puolus, j. n. e.

Puoltaa, v. gynnar, bistår, håller med, förfäktar, biträder, förordar; hevonen p., hästen stiger på sidan.

Puoltaja, s. gynnare, sekundant; efter-sångare.

Puoltamaton, a. oväldig, opartisk, neutral. Puoltamattomuus (-uuden), s. oväld, opartiskhet.

Puoltavainen, a. partisk.

Puoltavaisuus (-uuden), s. partiskhet.

Puolto, s. försvar, medhåll; — -sana, förord, rekommendation.

Puolttu, v. blir halfverad, itudelas; slår sig till ett parti.

Puolue (-een), s. parti, anhang.

Puolukka, s. lingon.

Puolus (-ksen), s. försvar; ersättning; — -kunta, parti, anhang; — -mies, medhållare, försvarare, sekundant.

Puolustaa, v. försvarar, biträder, tillstyrker, förfäktar, värjer, ursäktar; ersätter.

Puolustus, s. försvar, medhåll, ursäkt; — -kirja, försvarsskrift.

Puomi, s. bom, slagbom.

Puoshaka, s. båtslake.

Puoskari, -roitsija, s. qvacksalfvare.

Puoskaroi, -oitsee, -skii, v. qvacksalfvar.

Puosmanni, s. båtsman.

Puoti, s. bod; — -mies, bodkarl, -betjent; — -palvelija, bodbetjent.

Puotto, a. snål; — s. snåljåpa, -varg.

Pupisee, v. mumlar.

Puppu, s. tugga.

Pupu, s. harunge, hare.

Puputtaa, v. smacker, låter som haren; tuggar (*ät ngn*).

Purä, s. borr, stor syl; ispig.

Puraisin (-imen), puras (-aan), a. huggborr, huggjern; (*Kalev*) stor tand.

Puraa, -rästaa, v. hugger med borrhorrar.

Puraa, -rajaa, k. Purisee.

Purahtaa, v. porlar hastigt, frusar till; purahti itkuun, utbraet i gråt.

Puraisee, v. biter uti, hugger i med tänderna, tuggar hastigt; 2) borrar hastigt.

Purakka, -kko, s. pyts, flaska af trä l. näfver.

Pure (-een), s. bett, knipning; k. **Pore**.

Puree, v. biter, tuggar, kniper; vatsaa p., det kniper i magen; voides p. haavaa, såret svider af smörjan; p. hammasta, biter på tand; p. hampaitaan, skär tänder.

Purehtii, -ksii, -skelee, v. tuggar på, omtuggar, idislar, biter l. kniper fortfarande, bites; p. san oja, rider på ord, är hårklyfvare.

Purema, s. bett; bit, stycke; — a. som blifvit biten.

Pureminen, -nta, s. bitande, tuggning, knipande.

Purettaa, v. låter bita, tuggar åt någon, betar; p. lasta l. lapselle, ger barnet tuggor.

Purettelee, v. tuggar småningom, betar; (*Kalev.*) härdar (nuoleja).

Puretus (-uksen), s. tuggning, betning, tugga.

Purenu, v. biter sig (*i ngt*); förhärdas.

Purija, s. bitare, tuggare.

Purila, -las, s. handbår.

Purin (-imen), s. tand, beta.

Purina, s. porl, fräsning.

Purisee, v. porlar, fräser, prustar.

Puristaa, v. har att porla, förorsakar fräsning; pressar, krystar, trycker, klämmer, kramar; p. nyrrkkiänsä, knyter näfven. — *elle*

Puristin (-imen), s. klämma, klofve, krampa, tving, press.

Puristus, s. hopprensning, tryckning, kramning.

Puristuu, v. blir hopprensad, kramad, pressas l. klämmes ihop.

Purje (-een), s. segel; — *laita*, segelled; — *laiva*, segelfartyg; — *nielka*, (*Kalev.*) försedd med segel; — *palttina*, *vaate*, segelduk; — *pieli*, *puu*, mast; — *pintta*, mastbänk; — *raaka*, rå; — *tuuli*, förlig vind, medvind; — *vene*, slup, segelbåt; — *väylä*, segelled, farled; — *enpito*, segelföring.

Purjehdus (-uksen), s. segling, seglats; — *sääntö*, seglationsordning.

Purjehtii, v. seglar; purjehdittava, som bör l. kan seglas, segelbar.

Purjeinen, -jehinen, a. försedd med segel, segelklädd; gynnande, förlig (*vind*).

Purjuiaukka, s. purjo-, gräslök.

Purkaa, v. lossar, afossar, utlastar, tömmer, häfver, nedtager, nedriver, upphäfver, åtrar, bryter, upplöser; p. tuomion, upphäfver domen; p. kaupan, ryggar l. åtrar köpet: p. ylös, upp-packar.

Purkaantuu, -rkauu, v. afossas, uttömmes, strömmar; brytes, går tillbaka; joki p. Pohjanlahteen, floden utfaller, tömmer l. afördar sitt vatten i Bottniska viken.

Purkaalee, v. uttömmar småningom, lös-gör; (*Kalev.*) drillar.

Purkajainen, s.; pl. -set, ersättning vid köps ryggande.

Purkamaton, a. olossad; oupphäfd; o-löslig, orygglig.

Purkaminen, k. **Purkaus**.

Purkanmaton, a. orygglig, oupplöslig.

Purkaus (-uksen), s. lossning, afossning, tömning, åtrande, j. n. e.; tuomion l. päättöksen purkaus l. purku, resning (*af utslag, dom*).

Purhauttaa, v. låter utlasta l. tömma l. häfva j. n. e.

Purkki, s. burk.

Purku, s. afossning, nedtagning, tömning, upphäfnig.

Purkuu, v. yrar som snö.

Purmus, s. hög, bing, förvaringsställe.

Purmustaa, v. glupar i sig.

Purnu, s. lär, sädeslär, bing, schakt; pösande vattensjuk mark.

Purnullinen, a. försedd med lär; — s. en lär l. bing fall.

Purnuu, v. pöser l. fräser upp.

Puro, s. bäck; däld; reffla.

Purottaa, k. **Purettaa**.

Purpattaa, v. skräflar, puttrar.

Purppoo, v. sväller till.

Purppura, -rpura, s. purpur.

Purra, k. **Pursi**.

Purras, s. pigg, ispigg.

Purseentuu, v. sväller till, slår sig.

Pursi (-rren), s. farkost, båt, slup.

Pursii, k. **Pursuu**.

Purskaa, -uu, v. frusar l. sprutar ut, frustar, snyftar högt.

Purskahdus, -kaus, s. utfrustning, hastig utsprutning.

Purskahtaa, v. frustar hastigt, sprutar ut; purskahti nauruun, sprutade ut l. braet ut i skratt.

purkaa?
purtaa?

Purskuttaa, v. låter spruta, sprutar ut-hållande.
Pursto, k. Pyrstö.
Pursu, s. getpors, sqvatram; suop., sam. — **marja**, kråkbär.
Pursuttaa, v. låter frusta, har att fräsa l. drypa; snyter, fräser.
Pursuu, v. frustar, sprutar, fräser, dryper; vattenlägger; stöter linnekläder i tvätten.
Purtilo, s. ho, tråg, ekstock.
Purto, s. bete, beta; halt; yhteen purtoon, i ett bete l. skede; pitää purtoa, hvilar för att beta, håller rast; — **juuri**, vädd.
Puru, -rus (-uksen), s. tugga, tuggbuss; knipning, sveda; purutupakka, tuggtobak; tupakkapurus, tuggbuss; sahan puru, sågsån.
Pusaa, -sajaa, v. arbetar med ansträngning, bråkar.
Puserrin (-rtimen), s. press, klämma.
Puserrus, s. tryckning, pressning, kramning, klämning; on puserruksissa, är i press, är hoppressad; — **korkeus**, presshöjd.
Pusertaa, v. trycker, pressar, kramar, krystar, klämmer; p. küsiänsä, vrider sina händer.
Pusertuvaisuus, s. sammantryckbarhet.
Pusertuu, v. blir pressad, kramad l. klämd, kramas, pressas tillsammans.
Puska, s. det första ölet af en brygd; buska; k. **Puuska**.
Puskaisee, v. stångar till, stöter till med hornen.
Puskee, v. stångar, stångas; pickar hål i bröd.
Puskettaa, v. har l. retar att stänga.
Puskii, -iolee, v. stångar fortfarande, stångas.
Puskin (-imen), s. horn; box; bröd-picka.
Puskoo, v. pickar, naggar.
Pusku, s. stängning, knuff; noidan puskut, trollekott, trollkonster; k. **Puska**.
Puskuri, s. stångare; bröd-picka; stöd-stör (varaseiväs).
Puskuu, v. puffar, pustar.
Pussahtaa, -telee, v. bryter hastigt ut l. fram, släpper andan med doft ljud, puffar, frusar.
Pussi, s. påse; on pussillaan, är uppblåst l. uppsväld l. påsig; — **-eläin**, pungdjur; — **-housut**, mame-

lucker; — **-selkä**, med påse på ryggen; krokryggig.
Pussikka, -ssukka, s. liten påse, ridikyl, pirat.
Pussus (-uksen), s. påsaktighet, uppöst tillstånd, stinnhet; posket ovat pussuksissa, kinderna äro pösiga, uppblåsta.
Pusuttaa, v. busear, hetsar.
Puteli, s. butelj; — **-koppa**, flaskfoder, kantin.
Puterehtaa, v. stökar, sölar.
Putero, s. stökare, sölare; pöl.
Puti, a. dugtig, duglig; panee puti puhtaaksi, tömmer l. rensar alldeles, gör rent spel.
Putikko, s. vattensjukt ställe.
Putina, s. träffaska, lägel.
Putisee, v. affaller, faller bort l. ned, rasslar; puttrar.
Putistaa, v. har att nedfalla; k. **Putistaa**.
Putkaa, v. rör med kraft och skyndsamt, framdrifver, -stöter.
Putkahtaa, -kautuu, v. skjuter hastigt fram, sticker sig l. slinker in l. ut, spritter till; putkahtava siemen, uppspirande l. grobart frö.
Putkama, s. spikböld.
Putkauttaa, v. låter framskjuta, slänger fram, skjuter upp hastigt, åstadkommer sprittning.
Putki (-on), s. rör, ihållig stängel, cylinder, slida, kaliber; ohra on putkella, kornaxet är inom hylean; umpiputkessa, gömd i stängeln; koiranp., hundkummin, hundfloka; ukon l. karhunp., björnfloka; tulip., eldgap l. -rör; putken polttama, spikböld.
Putkii, v. sätter i väg, stryker af.
Putoaa l. **putoo**, v. faller, nedfaller.
Putoilee, v. faller altjemnt, faller en efter annan.
Putoovainen, a. fallande, som lätt faller.
Putous, s. fall, stupa, djup.
Putro, k. **Puuro**.
Putsaa, v. putsar.
Putta, s. hinder.
Putu, s. affall, sopor, orenlighet.
Putukka, s. strunt, slarfver.
Puu, s. träd, trä; pl. puut ved, bränsle; istua puulle, painaa puuta, sitta ned (*på träbänk l. stol*); hevonen on puissa, hästen står i redet, är förespänd; ei puusta pitkään, icke ur fiäcken; joutuu puille paljaille,

kommer på bara backen; — **-aine**, ved, lignin (*bot.*); trävirke; — **-antura-reki**, träskodd släde; — **-hepo**, träbock; — **-jalka**, träfot, stylda; **lavett**; — **-laji**, **-laatu**, trädslag; — **-metsä**, vedskog; — **n-öljy**, bomolja; — **-piirros**, träsnitt; — **-seppä**, snickare; — **-taimisto**, trädkola; — **-tarha**, trädgård; — **-tarhuri**, trädgårdsmästare; — **-vanuke**, trämassa; — **-villa**, bomull.

Puudus (-uksen), s. domning, domnings-tillstånd; **jalkani** on puuduksissa, min fot är domnad.

Puuha, s. bestyr, fjesk, bråk.

Puuhaa, **-hailee**, v. bestyr, bemödar sig, arbetar ifrigt, bråkar, fjeskar, pysslar.

Puuhka, s. skinnbräm, luden pelakrage, ludet ärmnypslag.

Puuhkea, a. ytvig, pösig, stolt.

Puuhkio, s. muff.

Puuhottaa, k. **Puhottaa**.

Puuhut (-uen), **-hunen**, s. litet träd.

Puujaa, **-ilee**, k. **Puuhaa**.

Puukhollari, s. bokhållare.

Puukka, a. rankig.

Puukko, s. täljknif, knif; — **-saha**, sticksåg; — **-äes**, knifharf.

Puukkoilee, **-kostelee**, v. knifvas.

Puukkonen, s. dim. liten täljknif, dolk; olla puukkosilla, vara i slagsmål med knif, knifvas.

Puulas (-aan), a. trästark, plump.

Puulea, **-leva**, a. fyllig, trind.

Puumerkki, s. bomärke.

Puunnuttaa, v. låter förträas; har att donna.

Puuntuu, v. förträas, blir träaktig; donnar, styfnar.

Puuppo, s. fästing.

Puurlaukka, s. purjolök.

Puuro, s. gröt.

Puuroinen, a. grötig.

Puuros (-oksen), s. gröttillbehör, gröt-mjöl.

Puurtaa, **-rtelee**, v. gör inskrifningar, gräver fåror, refflar; genomsöker, stökar.

Puuru, s. (*Kalev*) brunte.

Puuska, s. vindstöt, väderll, svöp; **attaak** (*sjukdoms*); hanrej, enkas man; skinnprydnad på rona; tuulen p., väderll; vihan p., anfall af vrede; kuoleman p., dödsattack; noidan puuskat, trollekott, häftiga sjukdoms-kompor; **kädet puuskassa**, händerna vid sidan.

Puuskaa, v. blåser l. anfaller häftigt med afbrott, utkastar l. uppskastar med afbrott.

Puuskahdus, **-kaus (-uksen)**, s. plötslig ill, vindkast, hastigt fall, stöt, puff.

Puuskahtaa, v. blåser l. pustar l. fnyser hastigt, plumpsear.

Puuskaainen, a. häftig, men afbruten; p. tauti, sjukdom med häftiga anfall; p. tuuli, illig vind.

Puuskuu, v. blåser med ilar, sveper, puffar, fnyser, fräser; p. vihassa, fräser af vrede.

Puusniekka, s. enkas man, styffader; hemmag.

Puustavi, s. bokstaf.

Puustavillinen, a. bokstafig.

Puustelli, s. boställe, bol; — **-ntarkastelija**, boställsinspektör.

Puusti, s. knuff, stöt, kindpust, vindstöt.

Puuta, s. pud.

Puutattaa, v. låter häkta l. häfta.

Puutava, a. trästark, plump; träig, träaktig.

Puute, s. brist, saknad, afsaknad, nöd; puutteen-alainen, nödstäld, behöfvande; bristfällig.

Puute, s. häftning, fastnande, hinder; verkko on puutteessa, nätet har fastnat.

Puutokas, s. fånge.

Puutollinen, a. bristfällig.

Puuton, a. trädlös, trälös.

Puutos, k. **Puute**.

Puuttaa, v. häktar, häftar, sammanfogar; fastnar.

Puuteellinen, a. bristfällig, bristande; häktad, fästad, full med hinder.

Puuteinen, a. bristfällig; monip., med många brister.

Puutelee, v. träcklar.

Puutto, s. häkte, häktning, fastnande; hinder.

Puutto, k. **Puute** brist; kuoli sukupuuttoon, dog så att dermed hela släktet utdog, dog ut.

Puutuilee, v. vill fattas l. brista.

Puuttumaton, a. icke bristande l. trytande, tillräcklig, oupphörlig, outtömlig.

Puuttamus (-uksen), s. brist, saknad; fastnade; k. **Puute**.

Puuttunainen, a. förträad, förhårdnad; som råkat fastna l. blifva.

Puuttuu, v. häftar vid, fastnar, fattar uti, tager i med; smittar; råkar, in-

- blandar sig; förträas, domnar; pursi p., båten fastnar; p. asiaan, tar l. inblandar i saken; p. työhön, börjar arbetet; käsi p., handen domnar; ei puntu siihen, befattar sig ej dermed; räcker, förslår icke dertill; puuttunut ruoho, förtorkadt gräs; puuttuminen, inblandning.
- †Puuttuu, v. fattas, saknas, tryter, brister; tager slut, upphör, förevinner; saknar; minulta puuttuu l. minä puutun, mig fattas, jag saknar; puuttumatta, utan brist, oafbrutet, oupphörligt.
- Puuttava, -vainen, a. bristande, bristfällig, otillräcklig, defekt; medellös.
- Puuttavaisuus, s. bristfällighet, otillräcklighet; medellöshet.
- Puutumus (-uksen), s. träblifning; domning.
- Puutus (uksen), k. Pundus.
- Puututtaa, v. fäster, har att fastna; låter förträas; har att domna; förorsakar brist.
- Puutuu, v. förträas, blir träaktig; domnar.
- Pyhe (-hkeen), k. Pyyhe.
- Pyheneo, v. blir helig l. heligare.
- Pyhentää, v. gör heligare, helgar, inviger.
- Pyhimys (-yksen), s. helgon.
- Pyhin, k. Pyyhin.
- Pyhitsee, v. helgar, inviger.
- Pyhittää, v. helgar, inviger, firar; afstänger; fridlyser; förbehåller sig; p. vainion, instänger ett gårde; p. minulta ohria, förbehåller sig korn af mig; p. lepopäivän, helgar hvildagen.
- Pyhitys (-yksen), s. helgande, invigning; bigt, skriftermål. *pyhkäminen*
- Pyhkii y. m., k. Pyyhkii j. n. e.
- Pyhyys, s. helighet, helgd, helgedom (rum); (Kalev.) helighet; kyskhet; pyhydenloiste, helgongloria, nimbus.
- Pyhyytön, -detön, a. ohelig, utan helighet, profan.
- Pyhä, a. helig; afstängd, särskild; (Kalev.) helig, from, kysk; — s. helgedag l. helgdag; helgon; pitää pyhä, håller i helgd; nyttjar på helgdag; Pyhäin l. Pyhäinmiesten-päivä, Allhelgonedag; pyhiin- l. pyhävaltaja, pyhissä-kävijä, pilgrim, valfärdare; — ilta, heldagsafton, söndagsafton; — n-aatto, heldagsafton; — njäännös, relik; — kuva, hel-

- gombild; — -ryöstö, helgerån; — -puku, l. -vaatteet, helgedags- l. söndagsdrägt; — -päivä, helgdag, söndag; — -tuomiot, ordalier.
- Pyhälle, v. drifver omkring på helgdag.
- Pyhäinen, a. helig, till helg hörande, helgdags.
- Pyhäkkö, s. heligt ting, helgedom, klenod.
- Pyhätön, a. profan, icke helig, utan helg, helgfrl.
- Pyhää, v. gör helig, helgar, inviger.
- Pyinen, a. hjerprick, af hjerpe.
- Pykii, v. skärar, gör inskärningar, bleckar (*hugger skårar i träden*); spricker.
- Pykimä, s. skåra, spricka (*på läppar, händer*).
- Pykälikkö, s. bleckkog, här och der afskalad skog; 2) skala, gradskifva; mättstock.
- Pykäittäin, adv. paragrafvis, paragraf för paragraf, punkt för punkt.
- Pykältää, k. Pyältää.
- Pykälä, -e, s. skåra, rand, trappsteg (*inhugget i en stock*); gradstreck, grad; paragraf, punkt, moment; kolmen pykälän pakkanen, tre graders köld; kolmannessa pykälässä, i tredje paragrafen; — -mitta, gradstegen; — -puu, karfstock; mättstock; — -sarvi, som har rand på hornet.
- Pykäläinen, a. som har skårar l. ränder, karfvad, skårad; bleckad; viisipykäläinen, med fem skårar; femgradig; med fem paragrafer.
- Pykälöitse, pykälöittää, v. gör skårar, bleckar, naggar; utmärker l. delar i grader, graderar.
- Pykää, v. spricker sönder; 2) bygger.
- Pykkä, -i, s. stolpe, stappa.
- Pyllistyttää, v. har att tumla l. kullra, skjuter fram bakén.
- Pyllistyy, v. tumlar omkull, går hufvudstupa.
- Pyllistää, -telee, v. skjuter fram bakdelén, kullrar, vänder upp och ned, ställer på lutning.
- Pyllý, s. bakdel, gump; framåtböjd l. upp- och nedvänd ställning; härkä l. häränp., kullbytta l. kullerbytta; menee pyllýllensä, faller hufvudstupa l. framstupa; menee pyllýä l. härkäpyllýä; kullbytterar, gör kullerbytta.
- Pyllýilee, v. tumlar, tumlar om.

Pyllykkä, a. rund och trind. klotformig; — s. trind varelse, truls.

Pyllähtää, v. tumlar hastigt om l. omkull, dimper.

Pylsy, s. põlsa.

Pylvii, v. råmar, bölar.

Pylväikkö, s. pelarrad, veranda.

Pylväkkö, s. skogbevuxen kulle.

Pylväs (-äü), s. stolpe, pelare, stötta, stylda; — **-katos**, veranda; — **-käytävä**, pelargång.

Pylvästää, v. förser med stolpar, styltar l. stöttar upp.

Pyntää, v. tillpyntar.

Pyntää, v. anstränger.

Pyre, k. Pore.

Pyrhistää, **-telee**, v. skakar vingarna, ruggar, ruskar sig.

Pyrintö, s. sträfvande.

Pyrisee, v. rör sig darrande, surrar; röres bestyrtsamt.

Pyristää, **-telee**, v. sätter i darrandel. surrande rörelse, ruskar, skakar, sprattlar.

Pyrittää, v. drifver på, hastar på.

Pyrkii, v. sträfvar, äfvas, hastar, vill komma söker sig, är aspirant; p. jonkun rinnalle, söker l. vill mäta sig med någon; pyri tiehesi, skynda dig bort.

Pyrkijä, s. som önskar blifva något, eftersträfvare, aspirant.

Pyrkiminen, **-kimys (-yksen)**, s. sträfvan. sträfvande.

Pyrkimätön, a. osträfsam.

Pyrkiväinen, a. sträfvande. sträfsam.

Pyrsähtää y. m., k. Purskahtaa j. n. e.

Pyrstö, s. stjert, gump; — **-tähti**, komet.

Pyry, s. snöyra, yrväder; yrande fart; — **-ilma**, yrväder.

Pyryttää, v. yr (**snögar**); låter yra; drifver med god fart; lumi pyrytti tien umpeen l. tukkoon, snön igenyrde vägen.

Pyryää, v. yr omkring.

Pyrähdys, **-räys (-ksen)**, s. plöteligt sakta skrån; hastig surrning.

Pyrähtää, v. surrar l. prasselar till, flyger upp med sakta prassel l. skrån, rusar l. flyger till.

Pyssy, s. bössa; p. laukee, skottet brinner af; — **-miehes**, skytt, jägare; — **-nkantama**, bösshäll, skotthäll; — **-nlaukaus**, bösskott; — **-npurkain**, plunderskruf; — **-nperä**, bösskolf.

Pysty, s. upprättstående ställning; —

a. upprätt, vertikal; on pystyssä, är upprättstående, står upprätt; nouseen pystyyn, jag reser mig upp; pystyssä silmin, med ögonen uppspårade; — **-metsä**, ståndskog; — **-nenäinen**, uppnäst; — **-puut**, resvirke; — **-pää**, upprätt hufvad; som bär hufvudet upprätt, rakstående; — **-rakennus**, resverk; — **-suora**, lodrät, perpendikulär; — **-valkea**, brasa af upprättstående trän; — **-viiva**, vertikallinie, perpendikel.

Pystyinen, a. npprättstående, lodrät, vertikal, perpendikulär.

Pystymätön, a. icke skärande, ohvass; (*fig.*) icke träffande l. begriplig.

Pystytin (-ttimen), s. ståndare, stativ.

Pystyttää, **-elee**, v. uppreser; p. lipun, planterar en fana; 2) låter hvässa, skärper.

Pystyväinen, a. skärande, hvass; träffande; förmögen, vuxen.

Pystyy, v. skär, biter på, tar på, gör intryck på, tager ihop med; kirves p. yxen skär, tar på; luku p. päähän, läsningen fastnar i minnet; ei pysty opetukseen, fattar ej undervisningen; kauneus pystyi silmiin, skönheten föll i ögonen; jalka pystyi, foten vrickades; työhön pystyvä, arbetsför, vuxen arbetet; järkeen pystyvä, för förståndet fattlig.

Pystyä, **-stö**, k. Pysty.

Pystös (-öksen), s. ståndare, stolpe; skjul af upprättstående trän.

Pysyminen, **-mys**, s. qvarblifning, förblifvande, bestånd.

Pysymätön, a. obeständig, ovaraktig, ostadig.

Pysyttelee, v. stillar fortfarande, bjuder till att qvarhålla; håller sig vid något.

Pysyttää, v. låter qvarstadna, qvarhållhåller, bibehåller; stillar.

Pysyväinen, a. varaktig, bestående, beständig, stadigvarande; gild.

Pysyväisyys, s. varaktighet, bestånd, beständighet.

Pysyy, v. hålles, qvarblifver, qvarstadnar, qvarstår, förblifver, framhärdar; står fast, består; p. **lujana**, står fast, ståndar; p. **voimassa**, hålles l. förblifver vid makt, förblifver gällande.

Pysähdys, s. hastigt stadnande, uppehåll, halt, paus.

Pysähdyttää, v. har att l. låter stadna

1. göra halt, återhåller, hämmar, stämmer, stoppar.
- Pysähtyy**, v. blir hastigt stående, stadnar, afstannar, gör halt.
- Pysähtää**, v. har att hastigt stadna, afbryter; stadnar plöteligt.
- Pysähtö**, **pysäkki**, s. haltpunkt.
- Pysättää**, **-säyttää**, **-sähyttää**, k. **Py-sähdyttää**.
- Pysäty**, **-säys** (**-yksen**), s. stadnande, halt, hämmande, stämmande, stillande; **pysäyssenat**, trollformel till att hämma blodflödet; **pysäyspaikka**, station.
- Pysäyy**, **-säantyy**, v. blir stående, stannar, hämmas.
- Pytipysty**, a. kapprak.
- Pytinki**, s. byggning.
- Pytkii**, v. skär i skifvor; drager sig undan (pötkii).
- Pytky**, **-kö**, s. adång bit, skifva.
- Pytkyliäinen**, **-yläinen**, a. adång, oval.
- Pytys**, s. pyta.
- Pytty**, s. bytta, bunke.
- Pyttyää**, **pytyttää**, v. lägger i bytta; förser med bytta.
- Pytyllinen**, a. egande bytta; — s. en bytta full.
- Pyty**, s. hjerpe; — **-pilli**, hjerppipa; — **-npaula**, hjerpsnara; mattegräs.
- Pyydys** (**-yksen**), s. fångstredskap, fisk-l. fogelbragd, bragd.
- Pyydäntä**, **-tö**, s. fångst; begäran, sträfvan.
- Pyydättää**, v. låter begära l. fånga.
- Pyydös**, s. fångst, fång; — **-oja**, fångdike; — **-puu**, fångträd.
- Pyöhe** (**-hkeen**), s. torkduk, handduk, servett.
- Pyöhin** (**-hkimen**), s. handduk, torktrasa; — **-liina**, tork- l. näsduk.
- Pyöhintä**, s. aftorkning, gnidning.
- Pyöhittä**, v. gnider, frotterar; låter aftorka. *nyrkille*
- Pyöhkii**, v. aftorkar, bestryker, gnider, frotterar; p. pois, torkar bort, stryker ut; p. sisään, gnider in.
- Pyöhkäisee**, v. aftorkar hastigt, stryker, bestryker, snuddar.
- Pyöhkäisin**, s. viskare.
- Pyöhyt** (**-yen**), s. liten hjerpe.
- Pyökitsee**, v. bykar, tvättar byke.
- Pyökittä**, v. afrosar, rörlägger.
- Pyökki**, s. rör, röse, råsten; rajap, råröse; rajat ja pyökit, rå och rör; 2) byke, tvätt.
- Pyökää**, v. vrålar, dundrar.
- Pyylevä**, **-leä**, a. trind, rund, knubbig, grof, ansenlig.
- Pyyllii**, **-lyy**, v. råmar, bölar.
- Pyöly**, s. kyffe, ide; knubbighet, tjockhet; tjockt ställe; kägla; — **-poika**, den knubbiga, trinde (*ep. för björn*); — **-vehnä**, kubbhvete.
- Pyönnös** (**-öksen**), s. fångst.
- Pyönti**, s. fångst, fånge; rahan p., förvärf.
- Pyöntö**, s. begäran, anmodan, åtrå, sträfvan; minun pyönnöstäni, på min begäran; koston p., hämnbegär l. lystnad; ei pyönnöllä eikä pakolla, hvarken med lock eller pock; — **-esitys**, petition.
- Pyöristää**, v. utspänner, utsträcker; sölar.
- Pyöry**, k. **Pyöly**.
- Pyöryä**, **-rö**, s. framstående, utspändt tillstånd; — **-silmä**, den med utstående, stirrande ögon (*ep. för haren*).
- Pyöte** (**-teen**), **pyöttö**, s. bjudning; stämning, instämning.
- Pyötelee**, v. fångar småningom, begär fortfarande.
- Pyötelee**, v. bjuder fortfarande; instämmer en efter annan.
- Pyöyttää**, v. bjuder; stämmer, instämmer.
- Pyöytäjä**, s. fångare, begärare.
- Pyöyttäjä**, v. låter bjuda l. stämma l. instämma.
- Pyöytää**, v. begär, beder, bjuder, kallar; sträfvär, söker, eftersträfvär; fångar; p. apua, begär l. söker hjälp; p. jämmään, ber att stanna kvar; p. kaloja, fångar fisk; p. metsää, idkar djurfänge i skog; p. aikaa, begär anstånd; p. polkea, kumota, söker jäfva, häfva. *nyrkille*
- Pyötö**, s. fånge, fångst; sträfvan; — **-paikka**, fångstplats.
- Pyötää**, v. skårar, skär skårer, karfvar, bleckar, märker.
- Pyökki**, s. bok (*träd*).
- Pyörenee**, **-ntyty**, v. blir rund, rundar sig, afrundas.
- Pyörens**, s. rundning; utringning.
- Pyörentää**, **-istä**, v. gör rund, afrundar; utringar.
- Pyöreys**, s. rundhet, trindhets.
- Pyöreä**, s. rund, trind, rullande.
- Pyörä**, v. rullar, roterar, löper l. går omkring; är bestyrsam, fjeakar; p. kielellä, leker på tungan.
- Pyörijäinen**, s. trissa, hvirvel; tmlare, delån; tuulen p., hvirvelvind.

Pyörikkä, s. rundel, klot.
Pyöriminen, -ntä, s. rullning, kringlöpning; bestyrksamhet.
Pyörittää, -telee, v. låter rulla, har att gå l. löpa omkring, kringrullar, kring-svänger, vefvar; 2) förser med hjul, sätter hjul på.
Pyörre (-rteen), s. hvirvel; — -virta, malström.
Pyörrys (-yksen), s. afdånadt l. afevimnadt tillstånd; on pyörriksissä, är afdånad l. afevimnad; menee pyörriksiin, afevimnar, afdånar.
Pyörryttää, v. förorsakar svindel; förvrider, förvillar; (*Kalev.*) vänder tillbaka, återkallar, tager tillbaka; minua l. päättäni l. päästäni p., det svindlar för mig, jag är yrihufvudet.
Pyörtyys, s. svindel, svindels framkallande.
Pyörättelee, -äyttelee, v. har flere gånger att vända, vänder sig omkring af och an.
Pyörättää, -äyttää, v. har att rulla, har att vända l. svänga om; återkallar; pyörättä sanasi, återkalla dina ord.
Pyörtymys (-yksen), s. afevimning, svindel, dånning.
Pyörtyy, v. svimmar, dånar.
Pyörtä, s. (hår)hvirvel.
Pyörtäjä, s. omvridare; pään p., svindel i hufvudet.
Pyörtämä, s. något vridet, hvirvel.
Pyörtäne, -tänö, s. åkerren; hvirvel; — -pöllö l. -kärsämö, millefolium, backhumla, rölleka.
Pyörtää, v. har att rulla, vrider omkring, vänder om; svarfvar; svindlar; k. **Pyörryttää** (*Kalev.*).
Pyörtö, -tönen, s. (hår)hvirvel.
Pyöry, s. rundel, cirkel, ringel; svindel; — -päinen, hvimmelkantig.
Pyörykkä, k. **Pyörikkä**.
Pyörykkö, s. rotunda.
Pyörylä, s. rosett, rundel.
Pyöryläinen, s. rundagd, afrundad; — s. ngt rullande l. vältrande, trissa, klot, ringel.
Pyörtyttää y. m., k. **Pyörittää**, j. n. e.
Pyörtyy, k. **Pyörii**.
Pyörä, s. hjul, rulle, trissa; rattaan p., kärrehjul; tuolin p., stoltrissa; airon p., århandtag; on pyörällä, rullar omkring; har hira l. svindel; — -kieru, hjullöt; — -nkappa l. -napa, hjulnaf; — -ntekijä, hjulmakare; —

-pää l. -päinen, vildhjerna; — -silmä, rullöga; — -tauti, svindel l. kringsjuka, hira; — -viiva, cykloid; — -vyö, triss- l. spännbälte.
Pyörähdys, -äys, s. svängning, piruett.
Pyörähtelee, -räyttelee, v. svänger flere gånger hastigt omkring; löper l. trissar af och an, är smått bestyrsam.
Pyörähtää, v. vrider sig hastigt omkring, vänder l. svänger sig hastigt om, slinker undan.
Pyörähyttää, -räyttää, v. vrider l. svänger hastigt omkring.
Pyöräinen, a. försedd med hjul l. trissa; nelip., fyrhjulig.
Pyöräke, s. litet hjul, trissa.
Pyörö, a. rund, rullande, hvirflande, svindlande; — s. cirkel, rundel, krets, ring; svindelsjuka; — -nmuotoinen, -ntapainen, cirkel- l. kretsformig; — -puu, trindved.
Pyötikkä, s. (*Kalev.*) djup grop.
Pyöveli, s. bödel; — -ruoka, galgefogel, bödelsoffer.
Pä, enkl. part. ju, dock (= pa).
Päe, k. **Päkeä**.
Pähkinä, s. nöt; — -hakkinen, nötkraka; — -nokkeli, nötväcka; — -puu, hassel, lind.
Pähkinäinen, a. af hasselträd; rik på nötter.
Päihdys (-yksen), s. rusigt tillstånd, rus, berusning.
Päihdyttää, v. berusar, gör drucken, gifver rus.
Päihtymys, s. berusning, druckenhet.
Päihtyy, v. blir rusig l. dryckesörd l. ankommen.
Päilyy, v. speglar sig, glittrar.
Päin, k. **Pää**.
Päinen, a. hufvad, höfdad; spetsad; is op., storhufvad; itse p., egensinnig, envis; heikkop., svagsint, rubbad till sina sinnen; kaksip., tvehöfdad; kovap., tjockhufvad; monip., månghöfdad; nyckfull; med många meningar; rautap., med jernspets försedd; vrt. **Pää**.
Päistikkaa, adv. hufvudetupa, hals öfver hufvad.
Päistär, -re, s. skäfva; — -karhu, gråaktig björn; — -karvainen, stickelhårig.
Päistäreinen, -inen, a. full med skäfvor, skäfvig; gråskäckig.
Päistärikkö, s. djur med hvitnande hår, skäck.

Päistärrikäs, a. full med skäfvor, skäfvig; skäckig, stickelhärig.

Päistää, v. påsätter grimma. betslar; förser med ända; plöjer tegändar.

Päisyys, vrt. Päinen.

Päitseet, -**simeet**, s. pl. hufvudlag, betsel; grimma.

Päittäin, **päittäisin**. adv. med hufvudet l. ändan förut, framstupa; med hufvuden l. ändarne mot hvarandra.

Päittää, v. fullbordar l. förfärdigar ändan. ändplöjer, begränsar.

Päivenee, v. blir dager, det dagas.

Päivetty, -**vitty**, v. blir solbränd, blir förskämd af solen; bleknar.

Päivinäinen, a. alldaglig.

Päivii, v. är öfver l. tillbringar dagen.

Päivittelee, v. solar sig; sölar bort en dag; beklagar l. beskärmar sig.

Päivittää, v. låter solbrännas l. förskämmas af solen; klagar, beklagar sig; päivittäin, päivittäisin, dagtals, dagligdags, dagligen.

Päivyinen, a. hörande till dag, en dags; — s. (*Kalev.*) vacker dag.

Päivys-upsieri, s. dejourofficer.

Päivystelee, -**tää**, v. dejourerar.

Päivystäjä, s. dejour.

Päivyt, s. dim. sanasta **Päivä**.

Päivä, s. dag; dagsljus; sol; söder: p. nousee, laskee. paistaa. solen uppgår, nedgår, skiner; p. koittaa. dagen gryr; sydänp. middag; tänä päivänä (tänä pänä) i dag, denna dag; päivällä, om dagen; päivä päivältä, dag i från l. efter dag; päivästä päivään, från den ena dagen till den andra: päivät päästensä. dagarna igenom; myötä päivää. med sols: toisna (toissa) päivänä, i förgår; toisena päivänä, (på) andra dagen; päiväksen l. päivää myöten, för dagen; päivän suussa l. kämmenessä, öppen för solen, i solbaddet: yötä ja päivää, öin päivin, natt och dag, nätter och dagar; otaa päiviltä, afdagatager; ei päivinänsä l. ikipäivinä. aldrig någonsin; olin päivissä l. pahemmessa kuin päivissä, jag var illa utkommen l. illa deran; joutuu päiviin, råkar i bryderi l. klämma l. på kneken; tekee päiviin, gör förfäres l. säfngt: vie miehen kalulnensa päivinensä. för mannen med alla hans saker och alt; — **kausi**, dagen om, hela dagen; — **kirja**, dag-

bok; diarium; jurnal; — **-kunta**, en dag gammal; — **-mie**s, dagakar. dagsverkare; — **-paiste**, solsken; — **-palkka**, daglön, dagspenning; dagtraktamente; — **-työ**, dagsarbete, dagsverk; — **-nkoitto** l. **-koite**, daggrynning, dagbräckning; — **-nlasku**, **-nnousu**, solnedgång, -uppgång; — **-npaiste**, solsken; — **-npaisteinen**, solbeglänt, solig; — **-npolvinen**, så gammal som solen; — **-brinta**, solbadds l. soligt ställe: — **-nsappi**, vadersol; — **-nseisuus**, **-npalasu**, solstånd; — **-ntasaaja**, dagjemningelinie, eqvator; — **-ntasaus**, dagjemning; — **-nvalo**, dagljus: — **-nvarjo** l. **-varjostin**, parasoll.

Päiväinen, a. hörande till dag. lif: kolmi- l. kolmen p., tre dagar gammal l. lång; jokap., hvardaglig. daglig: tämän päiväinen, denna dags: pahan p., jämmerlig, illa tilltygad: hyvän p., utmärkt, väl beskaffad: turhan p., fåfång, småaktig; p. rauta, uselt jern.

Päivällinen, a. hörande till dag; — s. middagsmåltid; syödä päivällistä l. olla päivällisellä, spisa middag.

Päivällistää, v. spisar middag.

Päiväläinen, s. dagakar, daglönare, legokarl.

Päivänee, v. det dagas, blir dag.

Päivänen, s. dim. sanasta **Päivä**.

Päivänne (-**nteen**), s. sol- l. daglikhet.

Päiväs, s. dagslängd; päiväässä, på en dag.

Päivästä, v. spisar middag.

Päivättää, v. daterar; bleker i solen.

Päivätär (-**ttären**), s. soldotter, dagens tjärna.

Päivätön, a. utan sol l. dag; p. pohja. den mörka (dag- l. sollösa) norden.

Päiväys (-**ksen**). s. dagsresa, dagmarsch; datering.

Päivää, v. dagas. blir dag; daterar.

Päivävy, k. **Päivetty**.

Päivönen, s. dim. sanasta **Päivä**.

Päkeä, s. den främre tjocka delen af fotsulan.

Päkähtää, v. röres ur fläcken, studsar; blir stående.

Päkärä, s. brunst; tjockt kött.

Pälke, s. spejle, flisa.

Pälkkii, v. slår ut en flisa, spelkar.

Pälkky, k. **Pälvi**.

Pälkähtää, v. splittras, slår flisor, fly-

- ger omkring; p. pähän, faller in i sinnet, får infall.
- Pälkäre**, s. splittra, fisa.
- Pällähtää**, -htyy, v. rusar hastigt ifrån, störtar.
- Pällähys** (-ksen), s. (*Kalov.*) pöaighet, pöstigt ting.
- Pälssi**, -lssy, pälssit (*pl.*), s. pels.
- Pälvi** (-en), s. obrunnen fläck på en sved; snöfri fläck om vintern och våren; bar tufva.
- Pälvi**, v. bildar fläckar, smälter snön fläcktals.
- Pälvinen**, a. fläckig, full med bara l. snöfria fläckar.
- Pälvy**, v. smilar, insinuerar; (*Kalov.*) stöjar, väsnas.
- Pälähtää**, k. Pälkähtää ja Pällähtää.
- Päläs** (-lkään), s. fotställe l. fotfäste (*pä skidan*); trångmål, kris; päästä tästä pälkähestä, befria från denna svåra ställning.
- Pälästää**, v. gör fotfäste.
- Pänni**, s. spänning.
- Pännä**, s. penna.
- Pännäri**, s. spännare.
- Pänttää**, v. pressar, bultar, gö med ansträngning.
- Päntä**, s. svärm, stimm.
- Päre**, a. perta; — -katto, pertak; — -orsä, pertäs; — -pihti, -jalka, pertklyka; — -koppa, -vasu, pertkorg; -puu, pertved, lathwood.
- Päreinen**, a. rik på pertor, af pertor.
- Pärinä**, s. surr, gnissel, skorning.
- Pärisee**, v. surrar, gnisslar, prustar, skorrar, stänker, fräser.
- Päristin** (-imen), s. skramla.
- Päristäjä**, s. surrare, gnisslare; ruovon p., (*bibl.*) pelikan.
- Päristää**, v. har att surra, låter gnisla, fräser, prustar, frustar.
- Pärittää**, v. sörlära.
- Pärmä**, s. skinn, pergament, skinnband, perm; — kirja, permbref.
- Pärriiti**, s. skramla; tremulant.
- Pärrä**, s. skramla; trissa; skrällare, en som skorrar.
- Pärrää**, -rryttää, s. skramlar, skrädar, skorrar, snarrar.
- Pärskii**, s. strittar, stänker, prustar ut.
- Pärsky**, s. frustning, prustning, stänkning; vuohi on pärskyltänsä, gotten är brunstig.
- Pärskyttää**, -ttee, v. stänker på, strittar, prustar.
- Pärskyy**, -ää, v. frustar, prustar, stänker, sprattlar.
- Pärskähtää**, v. frustar l. prustar till hastigt.
- Pärskähyttää** v. har att prusta l. stänka, stänker på.
- Pärsää**, v. nadar, nitar.
- Pärty**, -rtö, s. bråte, skräp; pärtöineen päivineen, med rubb och stubb.
- Pärähtää**, v. surrar l. skräller till; spricker, flyger upp.
- Päräjää**, -rää, k. Pärisee.
- Päsmäri**, s.; päälläpäsäri, öfversittare, kaxe.
- Päsä**, s. bäsa, gumse, bagge.
- Pätee**, v. duger, går an, förmår, galler; (*Kalov.*) duger; röcker till.
- Päteellinen**, a. duglig, kompetent, pälitlig.
- Pätemätön**, a. oduglig, ogiltig, inkompetent, oförmögen.
- Pätevä**, a. duglig, lämplig; giltig, kurant; stark, anseilig.
- Päteyy**, v. timar, räkar, träffar.
- Pätino**, s. (*K ov.*) grannlät.
- Pätkil**, v. ski i stumpar, stycker; plocskar (*humla*), upprycker.
- Pätkä**, s. stump; karbas.
- Pätsi**, s. ugn.
- Pättää**, k. Pätee.
- Pätö**, s. duglighet, förmåga; (*iron.*) uselhet; epäpätö, oduglighet; odugling; idiot.
- Pätöinen**, a. duglig, passabel, förträfflig; usel, ömklig, eländig; epäp., oduglig; idiot.
- Pää**, s. hufvud: ända, slut; spets, topp; lynne; sormen p., fingerspets; nenän p., nästipp; ohran p., kornax; veitsen p., knifskäft; pöydän p., bordsända; järvenp., träskända; istuu lakki päässä, sitter med mössan på hufvudet; on hyvällä, pahlalla päällä, är vid godt, elakt l. dåligt lynne: on kahdelta päällä, är tvöhogsen; tappaa l. etsii päätä, löskar hufvud; pystyy päähän, fastnar i minnet, blir uppfattad; menee päähän, fastnar i minnet; går i hufvudet, berusar; on päässänsä l. viinapäässä, är berusad l. full; tulee pähinsä, blir berusad l. full; käy pähinsä l. päinsä, går för sig, låter göra sig; kuin päähän lyöty, hänkärdig; ajattelee päänsä ympäri, begrundar efter yttersta

förmåga; pitää pitkin päätänsä, hvälfter i sitt hufvud, eftersinnar noga i sitt hufvud; pistää päähän, rinner i hogen; faller in; päästä päähän, ifrån ena ändan till den andra, från början till slut; parhaasta päästä, förnämligast, hufvudsakligen, för det mesta; omasta päästä, af eget hufvud, själfmant; päässä, päähän, i hufvudet; på spetsen; på ett afstånd af; päästä, från, på ett afstånd af; efter förloppet af, efter; päällä, ofvanpå, öfver, på; päällä-asuja, öfverbyggare; päältä, ofvanifrån, ifrån, af; kuulla päältä, höra på; päälle, på, öfver; päällekirjoittaa, påteckna, öfverskrifva, påskrifva; päällekirjoitus, påteckning, påskrift, öfverskrift; päälle-kantaja, åklagare; pukee päälle, påkläder; tuota päättä, genast; yhtä päättä, på en gång, med ens, altjemt; päättä-havin l. -pahkaa, hufvudstapa, Hals öfver hufvud; päältä iskein l. ylipäinsä l. ylipään, öfverhufvudtaget, summariskt; päennänsä, alldeles, helt och hållet; panee päättäni, klandrar mig; ajaa päähäni, beskyller mig, skyller på mig; minun pääni kantaa, mitt hufvud tål; jag bär hundhufvudet; päin, riktning från l. mot, vänd åt, mot, åt — till; minua päin, mot mig, åt mig till; sinnepäin, ditåt; loppumaan päin, lutande mot slutet; päältäpäin, ifrån ytan l. det öfversta, på förhand; paljain päin, med bart hufvud; omin päin l. omalla päällänsä, på egen hand, efter eget bevåg; pimein päin, i mörkret; alla päin, med hängande l. lutadt hufvud; — -ajatus, hufvud- l. grundtanke; — -asia, hufvudsak l. -fråga; — -asiallinen, hufvudsaklig; — -enkeli, erkeengel; — -hallitus, centralstyrelse; — -henki l. -henkilö, hufvudperson; — -johtaja, öfverdirektör, generaldirektör; — -joukko, förnämlig trupp; hufvudhär; — -kaitsija, öfverinspektör; — -kallo, -kasu, -kehä, hufvudskalle, hufvudskål; — -kappale, hufvudstycke; artikel; — -kartano, sätesgård, — -kaupunki, hufvudstad; — -kirja, hufvudbok; hufvudskrift, original; — -kohta, hufvudpunkt; — -konsuli, generalkonsul; — -koppa, mul- l. noskorg; — -kopsa

l. -pussi, tornister; — -koristus, -soma, (Kalev.) hufvudprydnad; — -kuvernööri, generalguvernör; — -kyliä, bolby; — -laki, hjesa; — -miehe, hufvudman, höfvidsman, anförare; — -munkki, abbe, abbot; — -nahka, hufvudsvål; — -notarius, protonotarie; — -nunnna, abbedissa; — -oma l. -velka, hufvudstol, kapital; — -osasto, hufvud- l. centralafdelning; — -pappi, primas, prelat; — -pappius, primat; — -pukari, öfverskrifvare; — -ripa, hufvudbindel, håruppläggning; -rivaton, utan bindel kring hufvudet; — -seinä, gafvel, gafvelvägg; — -talo, hufvudgård, sätesgård; — -tarcoitus, hufvudsyfte, hufvudändamål; — -tauti, qvarka; — -toimikunta, centralbestyrelse; — -vahti, högvakt; — -varas, erketjuf; — -velka, hufvudstol l. -län; — -vero, kopp- l. hufvudskatt; — -väri, grundfärg, hufvudfärg; — -pään-alus l. -alainen l. -alunen, hufvudkudde, hufvudgård; — -n läpi, hål för hufvudet, halshål; — -npakko, -kipu, -särky, hufvudvärk; — -n rako, söm i hufvudskålen; — -ntauti, hufvudvärk, qvarka.

Päähine, s. hufva, kapuschong, hufvudbonad.

Päähinen, s. grimma.

Päähyt (-yen), s. dtm. sanasta Pää.

Päakeä k. Pakeä.

Päakkö, -kkönen, s. yttersta ändan; hufvudstycke; gafvel; som har stort hufvud; — a. svindelsjuk.

Pääksi, -sy, s. kölsvin, skeppskölens akterända; stäf.

Pääkysyttäin, -ksytysten, adv. ända mot ända, hufvuden mot hvarandra, efter hvarandra, å rad.

Päälle, postp. på, ofvanpå; pukee päällänsä, påkläder sig; kantaa p., klagar, kärar; ottaa päällänsä, åtager sig; yön p., frampå natten; se käy hengen p., det gäller lifvet; miestä p., på l. per man; — -kantaja, klagande, kärande part; — -karkaus, anfall, angrepp; — -karkaava, -käypä, anfallande, offensiv; — -kirjoitus, påskrift, påteckning; utaneskrift; — -pano, påläggning, pålaga; — -pitävä, fortfarande, enständig; — -pääsemätön, obestiglig; — -valutus, öfversänning, -gjutning.

Päälleksyttä, -ekkään, -etysten, adv. öfver l. på hvarandra.

Päällikkyyys (-yyden), s. befäl, chefskap, förmanskap.

Päällikkö, s. chef, befälhafvare, prefekt, öfverman, anförare, kommandant; — **kunta**, befålet, befälspersonalen.

Päällimiten, adv. ytligt, öfverhufvudtaget.

Päällimmäinen, a. öfverst varande, öfverst, öfre.

Päällinen, a. öfre, yttre, på ytan varande; — s. öfvertåg, täcke; pirran p., väfskedskläfve; maidon p., gräde; kengän p., öfverläder till skor; rauta p., jernbeklädnad; jernbeklädd; tyynyn p., dynvar; kaupan päälliset, gåfva på köpet; hevosen päälliset, mellangift vid hästbyte; päälliseksi, till på köpet, till råga derpå, derutöver; päällishame, öfverkjortel; päällispuoli, öfra sidan, ytan; päällisvaate, öfverklädnad, ytterklädnad, öfverplagg.

Päällitysten, k. **Päälleksyttä** j. n. e.

Päällistää, v. öfverdrager, reveterar, lägger öfvertåg; gifver på köpet.

Päällitse, adv. j. postp. långsmed det öfversta, öfver; ytligt; lintu lensi kirkon p., en fogel flög öfver kyrkan.

Päällittää, v. lägger på hvarandra.

Päälllys (-yksen), s. öfversta delen af något, öfvertåg, omslag, konvolut, gräde; — **hame**, klädning, öfverkjortel;

— **kenkä**, öfversko, ytterkänga; — **kunta**, chefskap, befäl; — **mies**, uppsyningsman, förman, öfverman; ali-

päällismies, quartersman; — **päperi**, omslagspapper; — **takki**, öfverrock; — **vaate**, öfverklädnad, ytterklädnad, öfverplagg.

Päällystä, s. öfvertåg, öfverdrag, kuvert.

Päällystä, k. **Päällistää**.

Päällä, postp. på, ofvanpå; k. **Pää**; — **päsmäri**, öfverreittare.

Päärly, s. (*bibl.*) perla.

Päärme, -ä, s. fäll, bård; ärr.

Päärmaa, v. fällar, kantar.

Päärnä, s. päron.

Pääsee, v. slipper, undslipper, kommer ifrån, löskommer, befrias; upphör med, slutar; kommer l. slipper in, framkommer, hinner, får blifva, blifver; tänne ei pääsee, hit slipper man l. kommer man icke in; nuni p., eldningen är fulländad, ugnen är färdig att grädda; p. perille l. päähän, hinner l. slipper till målet, kommer fram; solmu p., knuten går upp l. lös; p. saar-

nasta, slutar att predika; p. vaapaaksi, slipper l. blir fri; p. maakuun, får smaken; p. korkeaan ikään, uppnår en hög ålder; p. jaloille, kommer sig upp, till fötters; p. menemästä, slipper att gå; häneltä p. nauru, han brister ut i skratt.

Pääsemys, -entö, s. undkomst, befrielse, utväg.

Pääsemätön, a. som icke slipper l. sluppit, bunden vid något; oslipplig, oeftergiffig, oundgänglig, ohjelpelig; ofarbar; on pääsemättömissä, är illa fast; luokse p., otillgänglig.

Pääsin, s. undkomstmedel, befrielse; — **päivä**, befrielsedag.

Pääsiäinen, s. påsk; — **äisjuhla**, påskhögtid; — **äisraha**, påskpenningar, -ören.

Pääsky, -ynen, s. svala; viiri l. ter vap., tornsvala; haara l. saksip., ladusvala; rästäsp., huesvala; ranta l. multap., strandsvala.

Päästelee, v. löser småningom, släpper en efter annan.

Päästin (-imen), s. löse l. befrielsemedel, lösen; — **avain**, lösenyckel.

Päästäjä, s. lösare, befriare.

Päästämätön, a. som ej slipper l. löser, oupplöslig; oeftergiffig, efterhängsen; luoksep., otillgänglig.

Päästättää, v. låter lösa l. lösgifva.

Päästää, v. släpper, in l. utsläpper, låter gå l. komma, släpper lös, lösgifver, löser, lossar, befriar; gifver ifrån sig; dimitterar, admitterar; förafse-

dar, afmönstrar (*sjöman*); p. äänen, uppgifver ett rop, ger ljud ifrån sig; p. auki, knyter upp, knäpper upp, löser; p. kotiin, hemförlofvar; p. käsistänsä, lemnar ifrån sig, låter gå sig ur händerna; p. kahleista, lossar ens bojor.

Päästö, s. lösning, lösgifning; afsked, afmönstring j. n. e., vrt. **Päästää**;

synniap., afösning, absolution; ripille p., admission till nattvarden;

— **katsastelu**, afmönstring; — **keino**, befrielsemedel; — **kirja**, orlofsedel, afskedspass; — **kuitti**, decharge; — **lupa**, afsked; — **n-avain**, lösenyckel; — **tutkinto**, dimissions-

examen, afgångspröfning.

Pääsy, -ö, s. undkomst, befrielse; tillträde; — **pilette**, entrébiljett, inträdeskort; — **makso**, inträdesafgift;

- **-sana**, lösen; — **-tutkinto**, inträdesexamen.
- Pääte (-tteen)**, s. afslutning; äudelse; nådning (*naulun*); grundsats; (*Kalev.*) åkomma; päivän päätteeksi, för att afsluta dagen; päälle päätteeksi, till på köpet.
- Päätelmä**, s. slutledning, omdöme.
- Päätimysten**, adv. hufvudstupa, hals öfver hufvud.
- Päätin (-ttimen)**, s. afslutningsverktyg; afslutning, slut; nådning.
- Päätine**, k. **Päähine**.
- Päättelee**, v. afslutar småningom, lägger sista hand vid; öfverväger; drager slutsatser.
- Päätteelijäs (-ään)**, s. beslutsam.
- Päätyy**, v. slutas, ändas, utfaller, kommer till afslutning.
- Päätämys**, s. omdöme.
- Päätämätön**, a. ofullbordad, oafslutad, oafgjord; onitad.
- Päättää**, v. ändrar, slutar, afslutar, fullbordar; beslutar, afgör, bestämmer, resolverar; drager slutsats, påstår; nådar, nitar (*naulaa*); p. asian, beslutar l. afgör saken; siitä päättäen, att sluta deraf; p. asioista, sluter af sakerna; päättivät tulla yhteen, de stämde möte; päätetyksi julistaa, afblåsa (*on riksdag l. landtdag*).
- Päättö**, s. nåd, nitning.
- Päätömyys**, s. hufvudlöshet, ändlöshet.
- Pääty**, s. gafvel; ända; päädyt l. päätyhirret, stockar till gafvelresning; — **-seinä**, gafvelvägg.
- Päätyksin, päätätysten**, adv. ända mot ända, hufvuden mot hvarandra.
- Päätyy**, v. råkar, hamnar, träffar komma, inträffar, sker, aflöper, slutas; miksi p., hvad blir slutet, huru aflöper det? päätyi näkemään, råkade se; päätyi käsiini, stånade i mina händer, föll mig i händerna.
- Päättö**, k. **Pääty**.
- Päätön**, a. hufvudlös, ändlös.
- Päätönen**, s. litet hufvud.
- Päätös (-öksen)**, s. afslutning, utgång; beslut, utslag, resolution, slutsats; kirjan l. tilinp., bokslut; välip., resolution; päätökseksi, till slut; tekee päätöksen, fattar beslut; väliler utslag; päätökseen purkamisen, resning; — **-laatu**, prejudikat; — **-lupa**, slutsätt; — **-valta**, beslutanderätt.
- Pöhellys**, k. **Pöhkö**.
- Pöhisee**, v. pöser, jäser, sväller.
- Pöhistelee**, v. låter småningom pösa.
- Pöhisty y. m., k. Pöhötty j. n. e.**
- Pöhkö, -nö**, s. stolle, tok, fåne.
- Pöhköilee**, v. betar sig därlikt, fånas, fjollas, tokas.
- Pöhköminen**, a. pjoskig, fjollig, stollig, småtassig.
- Pöhköyttää**, v. gör stollig l. tokig, bedärar.
- Pöhmerö**, s. lös mörja, mudder.
- Pöhnä**, s. rusigt tillstånd; olla pöhnässä, vara rusig, drucken.
- Pöhäntää**, v. pöser hastigt upp.
- Pöhö**, s. pösighet, svullnad; — **-piimä**, jäsmjolk; — **-tauti** l. **vesipöhö**, vattusot.
- Pöhöinen**, a. pösig, uppblåst, uppevald.
- Pöhötty, -höyy**, v. blir uppöst, pösig l. uppblåst, svullnar, sväller.
- Pöhöttää**, v. låter pösa l. svälla, gör pösig, svullen l. uppblåst; vräker sig.
- Pöhötyttää, -höyttää, k. Pöhöttää**.
- Pökeltty, -kertyy**, v. dignar ned, blir medvetlös, kommer af sig.
- Pökeltää**, v. talar oredigt, stapplar, mumlar
- Pökkö, pökkö**, s. torr l. murken stubbe; — **-pää**, pundhufvud; perukstock.
- Pökkii, -kkää**, v. stöter, slår med hornen, bökar.
- Pökkiintyy**, v. förhårdnar, förtorkar.
- Pökkärä**, s. koka, klimp.
- Pöksyt**, s. pl. byxor.
- Pöksä**, s. kyffe, hydda, koja.
- Pököttää**, v. står hård och torr; sitter orörlig.
- Pöhlö**, s. ihålig stubbe; kannas af ett urhålkadt träs; fåne; mehiläisp., bikupa.
- Pölikkä**, s. klots, klabb, block.
- Pölisee**, v. yr omkring.
- Pölistää**, v. uppvräcker yra af dam l. enö, har att yra l. damma.
- Pölkky, -ä**, s. block, stockända, stock, kubb; välterstock; — **-pää**, pundhufvud; tjurskalle.
- Pölkkyää**, v. afkubbar, aftrummar.
- Pölkäre**, s. klabb, kubb.
- Pöly**, k. **Pöly**.
- Pöllähtää, -llähyttää, -lläyttää**, v. flyger upp som dam l. yrsnö, rusar plöteligt upp, blossar; anländer oväntadt.
- Pöllästyy**, v. blir uppskränd, uppjagas hastigt.
- Pöllö**, s. ugglas, uf; fåne, tölp; tarha-

- l. kissap., nattuggla, kattuggla; tennurip., harfång, fjälluggla; varpui-p., sparfuggla; pöllömpi, fånigare.
- Pöllömainen**, a. ufaktig; tölpaktig, stollig, täpig.
- Pöllöttää**, -tteele, v. betar sig tölpaktigt, gapar och stollas.
- Pölvänä**, -västi, s. dumhufvud, stoll.
- Pöly**, s. dam, stoft, yrsnö; — **-hiekkä**, flygsand.
- Pölyttää**, v. upprör dam, dammar; bolmar, blossar.
- Pölykkö**, s. damhop.
- Pölystyy**, v. blir dammig, neddammad.
- Pölyy** l. **pölyää**, v. dammar, yr, hvirflar upp.
- Pölyyttää**, v. neddammad, gör dammig.
- Pölähtää**, k. **Pöllähtää**.
- Pölähyttää**, -läyttää, v. uppväcker hastigt yra (*af dam l. snö*), pudrar, skakar hastigt, bolmar; puhuu pöläyttää, talar obetänksamt, fäller ett öfverlagdt ord.
- Pöläjää**, v. yr omkring, dammar.
- Pöläkkä**, s. yra, vefva, bryderi.
- Pömpö**, s. ngt stint l. utstående.
- Pömpöttele**, v. går stinn, röres lunsigt.
- Pönkeä**, a. bukig, stinn.
- Pönkii**, v. sträfvad, tränger sig.
- Pönkittä**, **pönkkii**, v. stöttar, styltar, understödjer; (*fig.*) uppstyltar.
- Pönkkä**, -kkö, s. stötta, stylta; bom, regel; on pönkillä, är på styltor; virren p., sångens kraft; — **-hame**, styfkjortel, krinolin.
- Pönkkää**, v. stöttar, styltar, understödjer, tillbommar.
- Pönkäri**, k. Penger.
- Pönnistä**, k. Pönnistaa.
- Pönttällee**, v. stretar l. spänner l. puttrar emot, är motsträfvig.
- Pönttö**, s. bunke, balja, trämortel; predikstol.
- Pönäkkä**, a. högfärdig, stolt, elegant; — s. högdjur.
- Pöpertää**, -elee, -ltää, v. rör l. räddar ihop, knädar.
- Pöperö**, s. röra, rådd, mörja, hönsdeg.
- Pöperöinen**, s. rörig, mörjig, sofsig.
- Pöpisee**, v. mumlar.
- Pöppö**, **pöppö**, s. buse.
- Pöpöttää**, v. talar l. ljuder stammande l. oredigt, smackar.
- Pörhistyy**, -rhöttyy, k. **Pörröttyy**.
- Pörhistää**, v. lurfvad, ruggar, reser håren.
- Pörhä**, -ö, k. **Pörrö**.
- Pörhää**, v. är lurfvig, ruggig; hvirflar upp.
- Pörisee**, v. brummar, surrar, sorlar.
- Pörnyy**, v. dammar, hvirflar.
- Pörrinkäinen**, k. Perho j. **Pörröpää**.
- Pörrö**, s. lurf, lurfvighet, burr; spöke; — **-pää**, lurfhufvud; hiukset ovat pörröllänsä l. pörrössä, håret är lurfvigt l. burrigt.
- Pörröinen**, a. lurfvig, burrig.
- Pörröttyy**, v. blir lurfvig l. burrig, ruggas.
- Pörröttää**, v. gör lurfvig l. burrig, lurfvad, burrar upp, ruggar; flyger med ruggiga, utspärrade vingar, flyger surrande.
- Pötkii**, v. lunkar, skyndar; p. pakoon, tager till flykten.
- Pötty**, k. **Pytty**; tupakkap., cigarr; — **-tupakka**, rulltobak.
- Pötkähtää**, v. slinker fram, dimper ned, inträffar plötsligt.
- Pötkö**, s. vräkling, strykare.
- Pötsi**, s. vämb.
- Pöty**, s. kram, småsaker.
- Pöydällinen**, a. bordegande; — s. ett bord fullt.
- Pöydänne** (-nteen), s. disk.
- Pöyhe**, s. yfvighet, pösighet.
- Pöyheä**, a. yfvig, lurfvig, pösig; stolt, uppblåst.
- Pöyhii**, -entää, v. rör upp, bökar, uppöser, appluckrar.
- Pöyhistelee**, -nteele, v. yfves, betar sig högdraget, är uppblåst, stoltserar, krämar sig.
- Pöyhisty**, v. blir yfvig, pöser upp.
- Pöyhistä**, -stele, v. uppreser håren l. fjädrarna, gör pösig l. lurfvig, uppblåser; högfärdas.
- Pöyhitty**, v. blir pösig l. lucker.
- Pöyhittä**, v. uppöser, appluckrar.
- Pöyhkeä**, -hkä, a. pösig, yfvig; uppblåst, förmäten, bål, dryg.
- Pöyhkää**, -ii, v. pufar, skryter, svassar, bröstar sig.
- Pöyhkäri**, s. kaxe, storskrutare.
- Pöyhkäys**, s. puff.
- Pöyhää**, -ilee, v. är med håren l. fjädrar uppresta, yfves, larmar.
- Pöyhöttää**, -hötteele, k. **Pöyhistä**, -histelee.
- Pöykeä**, k. **Pöyhkeä**.
- Pöykiö**, s. fäne; hög, hop.
- Pöykkää**, v. bullrar, larmar, talar hårdt; högfärdas.
- Pöykähtää**, v. larmar till hastigt; slin-

ker fram (*obemärkt*); låter ett ord undfalla sig.
Pöykähyttää, -käyttää, v. väcker hastigt larm; faller ett öfverlagdt ord.
Pöylii, v. bölar.
Pöyristys, s. ruggning; rysning.
Pöyristyttää, v. har att ruggas, gör lurfvig; har håren att resa sig, väcker rysning.
Pöyristyy, v. blir lurfvig, ruggig; känner rysning.
Pöyristää, v. reser håren l. fjädrarna, ruggar; väcker rysning.
Pöyry, s. sotgnista (*pöyre*); lurfvighet (*pörrö*); on pöyryllänsä, är lurfvig.
Pöysti, s. skinka, lästycke.
Pöytyri, s. soppskål, terrin.
Pöytä, s. bord, taffel; jalkapöytä, bord med fot; fotblad; istuu pöydällä, sitter på bordet; istuu pöydässä, sitter till bords; istuu pöytään, sätter sig till bords; kattaa pöytää,

dakar ett bord; pöydän pää l. nenä, bordsända; pöydän jalka, bordsfot; pöydän kattaja, taffeltäckare; — **jako**, skiftesberedning, egodelning på karta; — **kalut**, bordtyg; — **kello**, bordsklocka; bordstudsare, pendyl; — **kirja**, protokoll; kirjoittaa pöytäkirjaa, föra protokollet; kirjoittaa l. panna pöytäkirjaan, inprotokollera; alus-pöytäkirja, memorialprotokoll; — **kirja-sihteeri**, protokollsekreterare; — **kirjuri**, protokollist; — **kunta**, bordsällskap; — **lasli**, taffelglas; — **lauta l. puolisko**, bordsaskiva; — **raha**, taffelpenningar; — **risti**, korsfötter till bord; — **vaate l. liina**, bordduk; — **veitsi**, bordsknif.
Pöytäinen, a. bordrik, hörande till bord; bordformig.
Pöökki, s. bok (pyökki).
Pööveii, s. bödel.

Q.

Q puustavilla, jota vanhimmissa suomenkielissä kirjoissa tavataan, ei nyt enää mitään perisuomalaista sanaa aljeta. Myöskin vierasta syntyperää olevissa sanoissa pannaan q:n sijaan tavallisesti k, tahi tehdään muunlainen muutos. Mutta kun kuitenkin semmoisia muokalaista sanoja sekä sopii että täytyy suomenkielessä käyttää, niiden puhdasta oikeinkirjoitusta säilyttämällä, otetaan tähän esimerkin vuoksi seuraavat:

Qvadraatti, s. kvadrat.
Qvaliteetti, s. kvalitet.
Qvantiteetillinen, s. kvantitativ.
Qvartaali, s. kvartal.
Qvarterooni, s. kvarteron.
Qvartetti, s. quartett.
Qvartsi, s. kvarts.
Qvingvenni, s. qvingvennum.
Qvinti, s. qvint.
Qvintiini, s. qvintin.
Qvootti, s. qvot.

R.

Raa'anta (= raadanta), s. (*Kalev*). verk, däd.
Raa'asti, adv. rätt, på rätt sätt.
Raadanta, s. arbetande, arbete; rödjning.
Raade (-teen), s. (*mödosamt*) arbete, rödjning, odling; svedjeland, odlingsmark, intaga; — **maa**, stubbjord.
Raadellus (-uksen), s. rifvande, slitning.
Raadisko, s. assamling, luderplats.
Raadollinen, a. asig, djurisk, eländig.
Raaentaa, -istaa, v. gör rå, förraar, förvildar.

Raaentuu, -istuu, v. blir rå, förvildas.
Raahaa, v. släpar, kånkar med.
Raahii, v. närnes, har hjerta till.
Raaja, s. extremitet, lem; — **rikke**, krympling, lemlytt, vanför.
Raajainen, a. hörande till lem; isoraajainen, groflemmad; eheär., med oskadade lemmar.
Raajallinen, a. med lemmar l. extremiteter försedd.
Raaju, k. Reila.
Raaka, a. rå; — s. rå (*å stepp*); s y ö

raakana l. raa'altansa, uppäter som rå l. otillredd; — -aine, råmne; — -purja, råegel; — -sydäminen, råhertad; oförskräckt.

Raakaa, v. rakar.

Raakalainen, s. vilde, barbar; — laistapa, vild, barbarisk l. ohyfsad plägsed.

Raakale, -kila, s. kart.

Raakkilauta, s. vrak- l. utskottsbräde.

Raakku, s. snäcka, mussla; spragga, torr qvist; grythällare.

Raakkuu, v. kraxar, skränar.

Raakuus (-uuden), s. råhet, barbari.

Raamaisee, k. Raappaisee.

Raamattu, s. bibel, skrift; raamatun selitys, bibelförklaring; exeges; raamatun lause, bibelspråk.

Raami, s. ram.

Raamu, s. skråma, streck.

Raamuttaa, v. gör skråma l. rispa.

Raana, s. meteor; luftstreck.

Raanta, k. Raas'anta.

Raantaa, v. utmengerlar, utnöter.

Raanto, k. Rantu.

Raapevoitsi, s. raderknif.

Raappaa, v. tillgriper, roffar.

Raappaisee, v. klöser, skrapar l. skråmar till; tillgriper.

Raapatikku, s. stryksticka.

Raappii, -uttaa, v. skrapar, skubbar, skafvar, krafsar, raderar.

Raappio, s. strykspån.

Raasi, s. häckla, karda, skrubla.

Raasii, v. häcklar, kardar, krafsar, rifver.

Raasiintuu, v. blir illa medfaren l. tilltygad, försältes, utmattas.

Raasta, s. rasp, krata, rifjern.

Raastaa, v. rifver, sliter, skrapar; sköflar; släpar, drager.

Raastin, s. rifjern, skrubla.

Raastolaisuus, s. vandalism.

Raastupa, s. rådstuga, rådhus; — van-oikeus, rådstufvurätt.

Raastaa, v. arbetar (*tungt*), rödjär, uppodlar, afsvedjar.

Raataja, s. arbetare, rödjare.

Raatari, s. skråddarc.

Raatelevainen, raatelijas, a. rofgirig, roflysten, gargande.

Raatelee, v. sargar, rifver, misshandlar.

Raati, s. råd; — huone, rådhus; — mies, rådmän.

Raatii, v. lagar, tillreder.

Raato, s. as, död kropp, vrak; (*Kalov.*) arbete.

Raatta, s. var, orenlighet.

Raattu = raadetta, k. Raataa.

Raastustaa, v. traskar, kläpar, gör mödosamt.

Raavaasti, adv. groft, dugtigt.

Raavas, s. nöt, få, kreatur; sarviravaat, hornboeckap; raavaskarja, nötkreaturen; raavaanliha, nötkött; — a. dugtig, grof.

Raaveltuukki, s. ravenduk.

Radake, s. vattenklöfver.

Radittain, adv. radvis.

Rae (-keen), s. hagel; korn, gryn; aataa rakeita, haglar, faller hagel; suolarae, saltkorn; — hauli, drufhagel; — sade, hagelakur; — lumi, trändsnö; — suola, grofkornigt salt.

Rahtii, v. haglar.

Raha, s. penning, penningar, mynt, slant; afgift; (*Kalov.*) skinn, vildbråd, fångst; miehelli on paljo rahaa l. rahojja, mannen har mycket penningar; hopearahat, silfvermynten, silfverslantarne; kultaraha, guldmynt, guldslant; Suomea r., finskt mynt; pieni r., skiljemynt, småpenningar; puhdas r., reda penningar, kontant; kova r., klingande mynt; käypä r., gångbart mynt; väärä r., falskt mynt; särkeä rahaa, vexla till smått; vaihtaa rahaa, vexla pengar; lyö rahaa, myntar; lyö rahaksi, utmyntar; maksaa (puhtaassa) rahassa, betalar kontant; lukee rahaa, räknar penningar; — -apu, penningbidrag l. -hjelp; — -arvo l. hinta, penningevärde; — -asia, penningeaffär l. -fråga; — -kanta, myntfot; — -kirje, penningebref; — -kuva, myntpregel; — -laatta l. -lopo, myntplatt l. -planta; — -laina, kontant lån, penningelån; — -liike, penningereelse; — -maksu, penningeutgift l. -afgift; — -mestari, myntmästare; — -mies, kapitalist, penningkarl; — -määrä, penningelopp; — -määräys, anslag; stat; — -raahneus l. -himo, penningegirighet; — -rakanta, myntfot; — -nkuva, mynttecken; — -nlaji, myntsort; — -nlasku, penningerräkning; — -nlyönti, myntning, myntpregling; — -nmaksu, penningebetaling; — -nmerkki, myntprägel; — -nnuutos, myntreform; — -npuula, penningenöd; — -npuute, penningebrist; — -ntulo, inflytning af penningar l. medel; — -nvaihto, penningevexling; — -nväärennys, myntför-

falskning; — **-paja**, mynthus, -verk; — **-palkka**, kontant lön; — **-saata-**
-vat, kontanta fordringar; — **-toimi**,
penningeväsende, drätsel; — **-toimi-**
kamari, drätselkammare; — **-tulo**,
penningeinkomet; — **-varat** (*pl.*), penningmedel, penningtillgångar; — **-varain-toimi**, finansoperation; — **-voitto**, kontant vinst.

Rahahtaa, v. rasslar l. skramlar till.
Rahakas, -llinen, a. penningrik, med medel försedd.

Rahasto, s. fond, kassa, skattkammare, ränteri; — **-nhoitaja**, kassör, räntmästare, skattmästare.

Rahattomuus, s. penningebrist, medellöshet.

Rahi, s. bänk (*vid ugnen*); vinternot.

Rahina, s. rassel, prassel.

Rahisee, v. rasslar, prasselar, skramlar.

Rahistaa, v. har att rassla, prasselar med; har att vissna.

Rahistuu, v. vissnar, förtvinar.

Rahje (-hkeen), s. rankrem, dragrem.

Rahjus, s. drölare, sölmakare, stackare.

Rahjustaa, -stelee, v. drölar, sölar, knogar sig fram.

Rahka, s. skum, drägg, lödder; r. tippuu, skummet dryper, svetten lackar; — **-maito**, jäsmjolk; — **-sammal**, hvitmossa; — **-suo**, torf-, hvitmosse.

Rahkainen, a. skummig, löddrig, dräggblandad, mossig.

Rahna, -u, s. splint; sår.

Rahnikko, s. hopgyttring, klump.

Rahnikoitsee, v. hopgyttrar, tvinnar l. flätar ihop.

Rahoittaa, v. förser med penningar.

Rahtaa, v. fraktar, befraktar.

Rahti, s. frakt; — **-palkka**, fraktlega, forlön.

Rahtu, s. smula, grand, skärf.

Rahustaa, v. anskaffar penningar, vigglerar.

Rahvas, s. folk, allmoge, pöbel; — a. dugtig; — **-vaankirja**, folkskrift; — **-valta**, pöbelvälde; oklokrati.

Raidakas, -llinen, a. randad, randig.

Raidittaa, v. bekläder med lakan (*raiti*).

Raidoittaa, v. randar, gör ränder.

Raihnalainen, s. invalid.

Raihnas, -ainen, a. krasslig, opasslig, skral, bräcklig.

Raihnaistaa, -stelee, v. sjukas, krasselar, skraltar.

Raihnauttaa, v. gör sjuklig l. krasslig, försvagar.

Raihnautuu, -stau, v. blir sjuklig l. krasslig.

Raihnistaa, v. enerverar, utmärglar.

Raihnistuu, v. förtvinar, utmärglas.

Raikahtaa, v. skriker till gällt, gifver ett gällt ansrki.

Raikas, a. frisk, klar, gäll; r. vesi, friskt vatten; r. maa, frisk l. kylig jord; r. ääni, klar l. gäll l. skallande röst.

Raikastaa, v. uppklarar, uppfriskar.

Raikastuu, v. uppklarnar, blir gäll l. frisk.

Raiku, s. skall, skallande.

Raikuu, v. ljuder gällt, skallar.

Raima, a. vildsint, yster, yr, raak, eldig.

Raina, a. knapp, njugg.

Rainaa, -staa, v. rifver, sårar; förderfvar, förstör.

Rainio, s. rifvet l. uselt tillstånd, vrak.

Raino, s. fragment, brott, remna.

Rainta, s. mjölkstäfva.

Raippa, s. spö, vidja; räcka, längd; — **-vitsa**, spö.

Raippoo, v. slår med spö, hudstryker.

Rairo, -u, s. vråk, råka, remna i isen.

Raiska, s. smolk, grand; stackare; *rais-*ka ja malka silmässä, grandet och bjelken i ögat; *maidossa on raiskoja*, det finnes smolk i mjölken; *lapsi raiskat*, de stackars barnen.

Raiskaa, v. förderfvar, förstör; åverkar; r. rahaa, förstör l. slöser pengar.

Raiskaantuu, v. far illa, blir försämd, förstöres.

Raiske, s. smolk, skräp, rat.

Raiskii, v. ström omkring, förskingrar, slöser, ratar.

Raiskio, s. förderfvadt l. förstördt tillstånd, förstörelse; åverkan; on *raiskiolla*, är förfallet, ligger för föfot.

Raistaa, v. rister, värmer.

Raisu, a. hurtig, raak, dugtig, stark.

Raita, s. rand, strimma.

Raita, s. sälj. pil.

Raitaa, -ilee, v. randar.

Raitainen, a. af sälj; 2) randig; *puna-*raitainen, rödrandig.

Raitava, a. randig, mångrandad; *sini-*sen r., blårandig.

Raiti, s. lakan.

Raitio, s. hjul l. slädepår, spår; *täg*, byväg (*Kalev.*); *rentäg*; — **-leveys**, spårvidd.

Raitis (-ttiin), s. sund, frisk, nykter. pigg; r. ilma, frisk luft, sund väderlek.

- Raitistaa, -istuttaa**, v. uppfriskar, upp-
lifvar, vederqvicker; desinficerar.
- Raitistuu**, v. blir sund l. nykter, blir
qvalmfri, uppfriskas.
- Raitio**, k. Rairo j. Raitio.
- Raitti**, s. bygata, tåg.
- Raittiuis**, s. sundhet, nykterhet, frisk-
het; raittiuden seura, nykterhets-
förening.
- Raiva**, -o, s. hufvudskål; takaraivo,
bakhufvudet.
- Raivaa**, v. rödjar l. röder, banar, odlar.
- Raivaamaton**, a. obanad, orödjad.
- Raivio**, s. nybrott, rödjad mark; raseri.
- Raivo**, s. raseri, vildhet; — a. rasande.
- Raivosa**, v. rasar.l
- Raivoisa**, -okas, a. rasande, ursinnig,
vild, stormig, fanatisk.
- Raivous**, -kkuus, s. raseri, vildhet, ur-
sinnighet, fanatism.
- Raivouttaa**, -ostaa, v. förvildar, upp-
hetsar, fanatiserar.
- Raivoutuu**, -ostuu, v. blir vild l. ursin-
nig, råkar i raseri.
- Raja**, s. gräns, rå; on rajalla, är vid
gränsen, gränsar till; on rajana,
koskee rajoillansa, gränsar till,
utgör gräns; käy rajaa, uppgår rå;
hiusten r., härfäste; katon r., tak-
bandet; — -aita, rähägnad; — -kivi,
rå- l. gränsesten; — -liitto, gräns-
traktat; — -merkki, rämärke, råskil-
nad; — -naapuri, rågranne; — -pii-
ri, egogräns, rå och rör; — -piiri-
talo (raja- ja pyykkitalo), rå- och rörs-
hemman; — -talo, närgränsande hem-
man; — -nkäynti, rågång, råläggning;
— -nkatselmus, gränssyn.
- Raja**, s. skohasa; kenkiraja, skohasa;
— -suutari, skoflickare.
- Rajaa**, v. går upp rå; begränsar, in-
skränker; utgör gräns.
- Rajaantuu**, k. Rajantuu.
- Rajalainen**, s. gränsbo; rågranne.
- Rajallinen**, a. vid gränsen liggande;
begränsad.
- Rajaton**, a. gränslös, obegränsad, oin-
skränkt.
- Rajatuksin**, -kkain, adv. gräns vid gräns,
gränsande till hvarandra.
- Rajans**, s. rågång, gränsskilnad.
- Rajauttaa**, v. inskränker.
- Rajautuu**, v. begränsar sig, gränsar emot,
blir inskränkt.
- Rajimmainen**, a. närmaast gränsen belä-
gen, nästgränsande.
- Rajoittaa**, v. begränsar, utstakar gräns,
inskränker.
- Rajoittamaton**, a. obegränsad, oin-
skränkt.
- Rajoittuu**, v. begränsas, inskränker sig.
- Rajoitus**, s. begränsning, inskränkning.
- Raju**, -llinen, s. våldsam, häftig, stor-
mig; väldig, rask; rajuilma, oväder,
stormväder; rajupää, vildhjerna; ra-
jupäinen, -sydäminen, oförvägen,
våldsam, hetlefrad.
- Rajuaa**, -ilee, v. rasar, stormar, yrar.
- Rakas** (-kkaan), s. kär, kärlig, älskad;
— s. älskling, käresta.
- Rakastaa**, v. älskar, tycker om.
- Rakastettava**, s. älskansvärd, älskvärd,
dyrkansvärd.
- Rakastuttaa**, v. intager, förtjusar, in-
giver kärlek.
- Rakastuu**, v. blir kär l. förälskad, för-
älskar sig; tyttöön rakastunut,
kär l. förälskad i flickan.
- Rakeilee**, v. haglar (*smått*).
- Rakeinen**, a. hagelblandad, haglande,
kornig, grymig.
- Rakenne** (-nteen), k. Rakennus.
- Rakennelma**, s. tillrustning.
- Rakennus**, s. byggnad, tillredning, or-
ganism, konstruktion; ruumiin r.,
kroppskonstitution; — -ainheet, bygg-
nadsvirke, materialier; — -kaari, bygg-
ningabalk; — -laatu, byggnadsstil;
— -mestari, byggmästare; — -taide,
byggnadskonst, arkitektur; — -tar-
peet, byggnadstillbehör, materialier.
- Rakennuttaa**, v. låter bygga l. uppföra.
- Rakentaa**, -nteleä, v. bygger, konstrue-
rar, uppför (*byggnad*), anlägger, bere-
der, tillrustar; r. rauhaa, stiftar fred;
r. avioliittoa, bereder l. ingår l.
stiftar äktenskap.
- Rakentaja**, s. byggare, byggmästare,
anläggare, stiftare.
- Rakentamaton**, a. obebyggt.
- Rakentuu**, v. blir bygd, uppbygges, be-
redes, stiftas, kommer till stånd.
- Raketti**, s. rakett.
- Rakentuu**, v. granulerar sig, bildar l.
går i korn l. gryn.
- Rakkaallinen**, a. kärleksfull, kärleks-
varm.
- Rakkaasti**, adv. kært, ömt; älskligt.
- Rakkahinen**, a. kärlekselig, älskelig;
kärleksrik.
- Rakkari**, s. rackare.
- Rakkandellinen**, a. erotiak.
- Rakkaus**, s. kärlek.

Rakki, s. racka; — **-koira**, knähund.
Rakkinen, s. ruckel, hyble.
Rakko, s. blåsa; — **-pilli**, säckpipa; — **-tauti**, bräck.
Rakkoinen, a. full med blåsor, af blåsa gjord.
Rakkula, s. qvissla.
Rako, s. springa, spricka; ovi on raol-lansa, dörren är på glänt.
Rakooa, -ilee, v. bildar sprickor l. springor, remnar, öppnas.
Rakoiittuu, v. får blåsor.
Rakollinen, a. försedd med blåsa; — s. en blåsa full.
Raksoa, v. knäpper, kratschar.
Raksahtaa, v. knäpper l. klickar till, kratschar till.
Raksi, s. årring, stropp, hank.
Raksii, v. släpar; 2) qvistar.
Rakuttaa, v. kratschar, knäpper, sqvatt-rar.
Rakuuna, s. dragon.
Rallattaa, -ttelee, v. trallar, drillar; 2) rultar, krafter.
Ramahtaa, v. skramlar till l. ned, skräller.
Ramaisee, v. utmattar, uttröttar.
Ramea, a. skrytsam, prälände.
Ramisee, v. skramlar, skräller, slamrar.
Rampa, -ainen, a. lam, ofärdig.
Rampaa, v. förlamar.
Rampaus, -eus, s. förlamning, lamhet.
Rampauttaa, -mennuttaa, v. förlamar, försvagar, gör ofärdig.
Rampautuu, -peutuu, -mmastuu, v. blir lam, förlamas, förfaller.
Ramppi, s. ramp; tramp; krampa.
Ramputtaa, v. klinkar l. trummar på.
Ramu, s. skräp; skrälle.
Ramustuu, v. blir skräpig, utnött l. för-fallen, kommer af sig.
Rana, s. påkran, kran.
Rangaistus, s. straff, bestraffning; — **-kaari**, straffbalk; — **-laitos**, straff-anstalt.
Rani, s. skrälle; patarani, gammal gryta, grytskrälle.
Ranii, v. utnötter, gnatar på, ratar.
Ranistuu, v. blir skräpig, förnötes, för-faller.
Ranka, s. långved, stam (*utan qvistar*); **seikäranka**, ryggrad.
Rankaisee, v. straffar, bestraffar, näp-ser, tuktar.
Rankaisu, -iseminen, s. bestraffning, bestraffande.
Ranki, s. rang; 2) tält.

Rankinen, s. (*Kalev*) sängtäkt, säng-himmel.
Rankka, a. kylig och fuktig, raskig, häftig; r. sade, hällregn, slagregn.
Rankki, s. drank.
Ranko, s. stam; lunranko, benrangel.
Rankoo, v. hugger långved; 2) straffar.
Rannallinen, a. vid l. på stranden va-rande.
Rannas, s. kaj.
Ranne (-nteen), s. handled, handlof; — **-rengas**, armband; — **-turva**, mudd, pulsvärmare.
Ranne (-nteen), s. rand, kant, brädd, strandslutning, kust.
Rannempi, a. närmare stranden belägen; on rannemalla, är närmare stranden.
Rannikko, -sto, s. kust.
Rannikkolainen, s. kustbo l. invånare.
Rannus, **rannustin** (-imen), s. pulsvär-mare, mudd, handlofsprydad.
Ransaa, a. krasslig, förfallen.
Ransii, v. traskar, bråkar; gör krasslig, medtager, förtrampar; afqvistar.
Ransistuu, v. blir krasslig l. förfallen, förfaller, aftynar.
Ranskalainen, a. fransysk; — s. frans-man.
Ranta, s. strand; seisoo rannalla, står på l. vid stranden; vene on rannassa, båten är i strand l. vid stranden; metsän r., skogsbryn l. -kant; taivaan r., himlabryn, horisont; — **-hauki**, gräsgädda; — **-kausa**, kust-befolkning; — **-kaupunki**, kuststad; — **-maa**, kustland; — **-oikeus**, strand-rätt; — **-penger**, strandvall; — **-pääs-ky**, strandsvala; — **-rauku**, strand-pipare; — **-silta**, strandbro, kaj; — **-yrtti**, strandklo.
Rantainen, a.; **syvärantainen**, med djupa stränder, djupstrandig.
Rantalainen, s. strand- l. kustbo.
Rantantuu, v. landar, lägger till (*vid strand*).
Ranti, s. rand (*på stor*).
Rantu, s. rand, strimma.
Rantuu, s. strandområde, kust.
Raottaa, v. öppnar litet, öppnar l. gör en springa; r. ovea, gläntar på dör-ren.
Raoton, s. utan springa l. spricka, sprickfri.
Rapa, s. draf, drägg, drank, mäk; on paljasaana rapana, utgöres af l. är i bara grus; — **-kalja** l. **-taari**, sän-

sta spisöl; — -kivi, sjelfräteten; —
 -kynsi, kartnagel; — -mänty, gårtall.
Rapahtaa, k. **Rapisee** j. **Ravahtaa**.
Rapahtuu, -autuu, v. upplöses, förvitt-
 rar, smälter till mäk; haava r., sä-
 ret börjar åter flyta.
Rapahuttaa, v. åstadkommer hastigt
 rassel, slår l. stöter till.
Rapain (-imen). s. (*Kalev*) squalpning.
Rapaisee, -auttaa, v. slår till, rycker;
 r. unen, stör l. afbryter sömnen; r.
 haavan, kommer såret att flyta, rub-
 bar sårets förbindning.
Rapajaa, -isee, v. smattrar, knappar,
 rasslar.
Rapakko, s. smutspöl, smuts, vattenputt.
Rapakoitsee, v. traskar l. vadar i smut-
 sen; bildar träckpölar.
Raparperi, s. rabarber.
Rapisee, v. rasslar, prasslar, smattrar,
 knappar.
Rapea, s. (*kivi*, *maa*) spröd, lucker;
 (*virta*) strid, häftig; (*vilja*) ymnig,
 strid.
Rapistaa, -telee, v. åstadkommer rassel
 l. knapring, knappar l. rasslar med
 något; skakar ned, kringströr.
Rapistuu, v. blir nedskakad; förfaller,
 kommer i olag; gästnar.
Rappaa, v. rappar.
Rappuus (-uden), s. förfallet skick, van-
 häfd.
Rappautuu, v. förfaller, kommer i olag,
 råkar i obestand l. lägervall.
Rappio, s. söndrig, förfallen; — s. obe-
 stand, förfallet skick, vanhäfd, läger-
 vall; talo on rappiolla, hemmanet
 är förfallet l. i lägervall; mies jou-
 tuu rappiolle, mannen kommer på
 obestand l. blir ruinerad; — -tilä,
 förfallet tillstånd, lägervall.
Rappu j. **raput** (pl.), s. trappa, stege.
Rappuaa, v. trappar upp.
Rapsaa, -uttaa, v. krafsar, flaxar, prass-
 lar, slår, smäller.
Rapsahtaa, v. krafsar l. flaxar till, knapp-
 rar l. prasslar till, dimper prasslande.
Rapsahuttaa, v. knäpper l. knappar l.
 krafsar till med något.
Rapu, s. kräfte; ravun saksi, kräft-
 klo; on ravussa, är på kräftning.
Rapuaa, k. **Kapuaa**.
Rasa, s. hasa, söndrig vant, slarva.
Rasahtaa, v. rasslar l. krafsar till.
Rasia, s. ask, akrin.
Rasiallinen, s. en ask full.
Rasittaa, v. besvärar, betungar, trycker,

belastar; minua r., jag känner mig
 tung l. utmattad.
Rasittamaton, a. icke besvärande l. be-
 svärad, obetungad.
Rasittavainen, a. betungande, besvärän-
 de, besvärlig, tryckande.
Rasittun, -iintuu, v. blir besvärad, be-
 tryckes, utmattas.
Rasitus, s. besvär, tunga, betryck, an-
 strängning.
Rasituttaa, v. låter besvära l. besväräs,
 gör betungad l. utmattad.
Raskas, s. tung, besvärlig, tryckande;
 hafvande; raskaalla mielellä, med
 tungt sinne; vaimo on raskaana,
 hustrun är hafvande l. i grossess; —
 -henkinen, tungbröttad, som andas
 tungt; — -miellinen, tungslint, svär-
 modig, hypokondrisk; — -soutunen,
 tungrodd; — -uninen, tungöfd.
Raskaus, s. tyngd, svårhet, besvärlig-
 het; hafvandeskap, grossess.
Raskauttaa, v. betungar, belastar, för-
 svårar; gör hafvande.
Raskautuu, -auntuu, s. blir tung, blir
 besvärad l. betryckt.
Raskii, -itsee, v. nännes.
Raskuu, v. skramlar, slamrar.
Raspaa, v. raspar.
Raspi, s. rasp.
Rastaa, v. rastar; 2) skär, sliter, rifver.
Rastaa, s. trast; kulo- l. korpiras-
 tas, dubbeltrast; kyntör., björktrast;
 laulu- l. korpir., sång- l. talltrast.
Rasti, **rastikka**, s. vägmärke, stake,
 prick, remmare; meri., sjömärke.
Rastii, -ikoitsee, v. utetakar, utprickar.
Rasu, k. **Rasa**.
Rasva, s. fett, flott, smörja; salfva; on
 rasvassa, är flottig l. nedsmord; te-
 kee rasvaan, nedsmörjer, gör flot-
 tig; — -makiainen, glycerin; — -nah-
 ka, smorläder; — -pilkku, flottfäck;
 — -tyyni, spegellugn.
Rasvaa, -oo, v. smörjer, bestryker med
 fett.
Rasvainen, a. fet, flottig, späckig; smör-
 jig, nedsmord.
Rasve, s. olein, fettämne.
Rasvoittaa, v. blandar upp l. förser
 med fett l. smörja, smörjer.
Rasvoittuu, v. blir flottig l. fet, blir
 fettblandad.
Rata, s. bana, stig; linnunrata, vin-
 tergata; rautar., jernbana; — -insi-
 nööri, baningslörd; — -leveys, spår-
 vidd; — -vahti, banvakt.

— nötköttig sligpö, ja ...
 so, u

Rataa, -telee, v. radar.

Ratas (-ttaan), s. hjul; pl. **rattaat**, kärra, vagn; **rataanpyörä**, kärrhjula; — **huone**, hjulhus; — **kala**, narhval; — **keli**, kärr- l. hjulföre; — **raha**, kärrpengar l. -lega.

Ratastaa, v. förser med hjul, hjular.

Rati, s. rad.

Ratina, s. knarr, knarkande.

Ratisee, v. knarrar, knarkar, knappar, rasslar, bullrar.

Ratkaisee, v. sprättar l. sliter upp hastigt; (*fig.*) afgör, skiljer, löser, sliter; r. asian, afgör saken; r. riitoja, sliter tvister.

Ratkaisematon, a. oafgjord.

Ratkaiseva, -vainen, a. afgörande, kritisk.

Ratkaisija, s. skiljoman.

Ratkeaa, -kentuun, v. spricker l. går upp, remnar; (*fig.*) slites, afgöres; blir, övergår.

Ratki, adv. alldeles; snart.

Ratko, -u, s. stor spricka l. remna; sprättning; drift; ei tule ratkua minulta, jag kommer mig icke dertill.

Ratkoo, v. sprättar, uppsprättar, afrifver; sliter, afslutar.

Ratkuuttaa, v. låter sprätta, slita l. afgöra.

Ratsahtaa, v.; nuora katkesi että ratsahti, snöret gick af så att det skrälde l. kratschade.

Ratsas, a. ridande; nousee ratsahille, sitter upp; menee ratsain, begifver sig ridande; — **hevonen**, ridhäst; — **huone**, manege; — **kalut**, ridtyg; — **kulku**, kavalkad; — **kunta**, sqvadron; — **mies**, man till häst, ryttare; — **satula**, ridsadel.

Ratsastaa, v. rider.

Ratsastaja, s. ryttare, ridare.

Ratsastin (-imen), s. ridtyg.

Ratsastus, s. ridt, ridning.

Ratsu, s. ridhäst; — **mies**, ryttare, kavalierist; — **palvelus**, rusttjenst; — **ruoska** l. **vitaa**, ridspö l. -piske; — **talo**, rusthåll; — **vaippa**, achabrak; — **velvollinen**, berustad, rustningskyldig; — **väki**, ryttari, kavalleri.

Ratsulainen, -uri, s. kavallerist, ryttare.

Ratsustaa, v. betslar; inrider.

Ratsustelee, v. berider.

Ratsustunut, a. part. inriden.

Ratsustuttaa, v. rider in, berider.

Rattaat, k. Ratas.

Ratto, s. munterhet, nöje, tidsfördrif; ratokseni, för ros skull.

Rattoinen, -isa, a. munter, rolig, treflig, nöjsam.

Ratus, s. trög människa, stackare.

Ratustaa, -elee, v. drager l. släpar tungt; drar l. släpar sig fram, traskar; lagar i ordning.

Rauhuttaa, v. (*Kalev.*) har att hvina l. skrälla.

Raueta, inf. sanasta **Raukeaa**.

Raudaton, a. utan jern.

Raudattomus, s. jernbrist, frihet från jern.

Raudettuu, v. jernvandlas, förvandlas till l. blir jern.

Raudikko, s. fuchshäst; — a. fuchsfärgad.

Raudoittaa, v. jernbeslår, jernskor, belägger l. förser med jern.

Rauha, s. fred, frid, lugn, ro; ole rauhassa, var lugn; makaa rauhassa, sof i fred l. i ro; mene rauhaan, gå i frid; rakentaa rauhaa, stiftar fred; tekee rauhan, ingår l. sluter fred; rikkoo rauhan, bryter freden; hieroo rauhaa, mäklar l. underhandlar om fred; rauhan kannalla, på fredsfot; — **kokous**, fredskongress; — **laki**, fridslag; — **liitto**, fredsförbund, fredsfördrag l. -traktat; — **mielinen**, fridsam; — **n-aika**, fredetid; — **n-alainen** l. **omainen**, fridlyst; — **n-ehto**, fredsvillkor; — **n-hieroja**, fredsmäklare; — **nriikko**, fredsbrytare; — **nsopimus**, fredspreliminär; — **nsortaja**, fredastörare; — **ntekijä** l. **rakentaja**, fredastiftare, fredshärold; — **nteko** l. **päättös**, fredsslut; — **nvälitys**, fredsbehandling; — **tuomari**, fredsdomare.

Rauhaantuu, k. **Rauhoittuu**.

Rauhainen, -isa, a. fridsam.

Rauhallinen, a. fredlig, fredälskande, stillsam, lugn.

Rauhallisesti, adv. fredligt, lugnt.

Rauhanen, s. körtel; pl. rauhaset. körtlar; ljumske.

Rauhaton, a. ofredlig; orolig; fridlös.

Rauhnaa, v. slår sönder, sönderbråkar, förderfvar.

Rauhoittaa, v. fredar, fridlyser; lugnar, ställer tillfreds.

Rauhoittuu, v. blir lugnad l. stillad, lugnar sig.

Rauhoitus, s. lugnande; fredande, frid-

lyaning; — -**sääntö**, fridlysningsstadga.

Raukaisee, v. utmattar, upplöser; minua r., jag känner mig matt l. sömnig l. tung.

Raukea, a. matt, utmattande.

Raukeaa, v. ramlar, förfaller, upplöses, förlappas, dignar; muuri r., muren ramlar l. förfaller; sydän r., hjertat dignar l. brister; ruumis r., kroppen neddignar; ehdotus r., förslaget förfaller; r. turhaan, går om intet; r. uneen, faller i sömn; rauta r., jernet raknar, brister.

Raukeus, s. matthet, utmattadt l. förfallet tillstånd, slapphet.

Raukka, s. stackare, arm; 2) strickla (*raukonen*); lapsi raukat, de arma l. stackars barnen.

Raukoittaa, v. beklagar, har medömkan; jämrar sig.

Raukottaa, -kuu, -kuilee, v. jämrar sig, klagar, qvider, skränner.

Rauma, s. sund; råka.

Raunio, s. röse, ruin; kivir., stenröse l. kummel; linnan r—t, slottets ruiner.

Raunioittaa, v. lägger i ruiner.

Rauska, a. skör; — s. spillra.

Rauskaa, -uu, v. brakar, kratschar, knastrar, knarkar.

Rauskahtaa, v. kratschar l. brakar l. skräller till.

Rauskis, int. kratsch.

Rauskoo, v. krossar l. slår i spillror, söndersplitrar.

Rausku, -ina, s. knarkning, kratschande.

Rausku, rauskukala, s. rocka.

Rauta, s. jern; pl. raudat, jernsaker, jernbeslag, fängseljern; räakkyrauta, skört jern; meltor., segt jern; kankir., atångjern; tulirauta, eldstål; reki on raudassa, släden är jernbeslagen; vanki pannaan rautoihin, fången slås i jern; raudan henki, magnetism; raudan-pito, jernhalt; raudan-ruoste, jernrost, jernoxid; raudan-syy l. -tuntu, jernanledning; raudan karvainen, jernfärgad; raudan kaltainen l. tapainen, jernartad, jernaktig; raudansekainen, -pitoinen, jernblandad, jernhaltig; — -aika, -kausi, jernålder; — -happilo, jernoxidul; — -harkko, jernsocka; — -jauho, smergel; — -johto, jernanledning; — -kaivos, jerngrufva; — -kala, spigg; — -ka-

lut, jernvaror l. -saker l. -redskap; — -kanki, jernstör, jernstång; — -kauppa, jernhandel; — -kisko, jernskolla, -skena, -beslag; — -lakki, hjälm; — -lehti, groblad; — -leppä, klippal; — -malmi, jernmalm; — -multa, jernockra l. -grus, myrmlalm; — -muna, vind- l. jernägg; — -nokkonen, etternässla; — -paita, pansarekjorta, jernbrynja; — -pajasto, jernverk; — -peltti, jernplåt l. -bleck, jernspjäll; — -rata, jernbana; — -ruukki, jernbruk; — -tehdas, jernbruk, -verk; — -tie, jernväg, -bana; — -tien-päällikkö, jernvägschef; — -tiili, jernbrändt tegel; — -vanne, jernband; — -veto, magnetism; — -yöt, jernnätterna.

Rautainen, a. af jern; jernrik, jernblandad; jernhård.

Rautiainen, a. jernparf.

Rautias, -io, a. jernfärgad, fuchs.

Rautio, s. jernsmed, grofsmed.

Rautu, a. forell.

Ravaa, v. träfvar.

Ravahtaa, v. springer l. svänger till; rasslar till.

Ravakka, a. rask, hurtig, rapp, flink, stark.

Ravi, s. traf; 2) dike.

Ravinnoton, a. utan näring l. föda, näringslös.

Ravinto, s. näring, föda, spis, förtäring; — -aine, näringsmedel; — -maja l. -paikka, spisquarter, näringsställe, restaurations; — -puolinen, vegetativ.

Ravintola, s. näringsställe, restaurations; värdsbue; — -n-isäntä, värdsbuevärd; — -npitäjä, restauratör.

Ravista, inf. sanasta **Rapisee**.

Ravistaa, v. skakar, nedskakar; 2) låter gistna, gör otät. — *cks*

Ravistus, s. gistning; skakning; on ravistuksissa, är gisten.

Ravistuttaa, v. har att l. låter gistna, gör otät; 2) har att falla ned, nedskakar.

Ravistuu, v. gistnar, blir otät.

Ravitsee, v. närer, föder, spisar, mättar, förplågar, undfågnar.

Ravituttaa, v. mättar, utspisar.

Ravustaa, v. kräftar. ?

Reaalikoulu, s. realskola.

Reelinki, s. reling.

Reellinen, s. en slåde full; — a. med slåde försedd.

Reenjätki, s. slådepar.

Registeri, s. register.

Registeröitsee, v. registrerar.
Registraattori, s. registrator.
Rehahtaa, k. Reimahtaa j. Remahtaa.
Rehellinen, a. redbar, redlig, hederlig, ärlig, öppen, uppriktig.
Rehellisesti, adv. redligen, uppriktigt, ärligt.
Rehelliisyys, s. redlighet, ärlighet; r. maan perii, redlighet varar långat.
Rehentelee, -eilee, v. bröstar sig, yfves, stoltserar.
Rehettää, v. frodas, trifies.
Rehevä, a. bredbröstad, stolt, frodig.
Rehjana, s. trashank, slusker.
Rehkii, -hmii, v. bråkar, släpar sig fram, tumlar, stojar.
Rehne (-een), s. skorf, skabb.
Rehottaa, v. frodas, växer frodigt, prunkar; ligger vidöppen; skrattar högljudt.
Rehtevä, a. duglig, rask, rapper.
Rehti, a. redlig, ärlig, duglig.
Rehto, s. räcka, sträcka; huonerahto, husrad; — -aita, råckgärde.
Rehtori, s. rektor; — -nvirka, rektorat, rektorstjenst.
Rehu, a. (kreaturs) foder, fourage; rafe, bäss; — -huone, -lato, foderlada, foderhus; — -kasvi, foderväxt.
Rehuua, v. samlar foder, fouragerar.
Rehvana, s. stoltser; lurk.
Rehvastaa, -telee, v. ällas, bröstar sig; stojar, huserar.
Reijittää, v. förser med hål, genombyter l. -borrar hål.
Reikii, -äilee, v. sticker l. borrar hål.
Reikä (reiän l. reijän), s. hål; — -leipä, hålbröd, -kaka; — -tuoli, gängstol.
Reikäinen, a. hålig, håfull.
Reila, s. ordning, skick, stånd.
Reima, -akas, a. förträfflig, hurtig, ståtlig, rask, stolt.
Reimahtaa, v. upplågar, flammar upp; visar l. breder sig hastigt.
Reimari, s. remmare, prick.
Reimastelee, v. visar sig hurtig, bröstar sig.
Reimastuu, v. blir hurtig l. eldig; upplågar.
Reimi, s. ref, långref.
Reinikka, s. båk, fyr.
Reipas, reippeä, a. hurtig, ogenerad; rask, ståtlig.
Reipastelee, v. stoltserar.
Reipastelija, s. snobb, stoltser.
Reisi (-den), s. lär; hajalla l. hajareisin, med utbredda lär; reiden

juuri, lärveck; kahdareisin, gränslé; nuotan r., notfygell. -arm; saksen s., saxskalm; — -luu, lärben l. pipa; — -varus, lärharnesk; — -verma, höftpanna.
Reiskaa, k. Rääskää.
Reistaa, v. frestar; ällas.
Reisu, s. resa.
Reisuaa, v. reser.
Reitikka, s. lärstycke; räkel.
Reitinen, a.: hajar, med utbredda lär; pitkär. nuotta, not med långa sidor l. armar.
Reitti, s. kosa, kurs, led.
Reivaa, v. refvar.
Reivas, s. dräll.
Reki (re'en), s. släde; — -ajot, släddparti; — -keli, slädföre: — -paju, slädband l. fjättra; — -rata, slädspår l. -väg; — -vaippa, slädfilt; — -veto, föl i andra året; — -väly, slädfäll.
Rekisteri, s. register.
Rekisteröitsee, v. registrerar.
Rekistraattori, s. registrator.
Rekko, a. bröstlapp; chemisett.
Rekryytti, s. rekryt.
Reissi, s. frälse; — -maa, frälsejord; — -talo, frälsehemman.
Reimahtaa, v. utbrister (i ljud), prustar ut (i skratt), fräser till, blossar upp.
Remakka, a. stojande, bullersam; — s. buller, larm.
Remastaa, v. glammar, skämtar.
Remeli, s. rem.
Remppa, s. oaskick, förfall.
Remputtaa, -ttelee, v. kånkar, bär tungt; l. släpande, går släpigt; sjunger slagdängor, slamrar.
Remputus, s. kånkande; slagdänga, slammer.
Remu, s. ras, stoj, glam, fröjd; skräm.
Remuaa, v. stojar, rasar, väsnas, stimmar, glammar.
Rengas (-kaan), s. ring, ögla, länk.
Rengastaa, v. förser med ring, ringar.
Rengonkieli, s. rotvälaka, busiska.
Rengottaa, v. spärrar ut, gläntar, öppnar, står öppen; vråker sig.
Renikka, s. prenika.
Renkula, s. krumelur.
Renkaallinen, a. med ring l. ringar försedd, ringbeslagen.
Renki, s. dräng; — -poika, dränggosse.
Renkku, s. pall; ställning.

Renkkuu, v. knarrar; vacklar.
Renkun-rankut, s. pl. krimskrams.
Renkuttaa, v. har ett knarra l. vaokla, knarrar på; prellar, trallar, sjunger dåligt.
Renkutus, s. knarrning; slagdänga.
Rensseli, s. renssel.
Rentale (-leen), s. slarfva, slarfver.
Rento, a. hållningslös, nedhängande; — s. slarfva, vrak; makaa rentonaan, ligger vidöppen; se menea rentonaan, det går l. rymd med hull och hår l. obehindradt; rennolla mie-lin, uppsluppen.
Renttu, s. slarf, vräkling, rant; — -her-ra, lumpen herre, knutherre; — -mies, karlsarf, trashank.
Renttuaa, -tustaa, v. går slarfvig, rantar, danglar.
Rentuuttaa, v. släpar vårdslöst, kånkar, gör slarfvigt.
Repale, s. slarfva, lump, trasa, palta.
Repalehtaa, v. slarfvar, hänger l. går i trasor.
Repaleinen, a. trasig, slarfvig.
Repeämä, s. remna, spricka.
Repeää, -eilee, v. spricker upp, remnar, brister; rifves upp.
Repii, v. rifver, slitter, sargar, nedrifver, raserar.
Repo, s. räf.
Reppu, s. rensel, väska; — -ryssä, kont-rysee.
Reppänä, s. rökhål l. -fång.
Repsahtaa, v. dimper ned.
Repsaus, s. skrälldus, kalas.
Repsuttaa, v. slår l. badar sakta; hänger vårdslöst, dinglar.
Repäisee, v. rifver hastigt, rycker, sliter.
Resehiti, s. recept; recept.
Reservi, s. reserv.
Resla l. reslat (pl.), s. slädhäck; krån-gel.
Ressu, s. lurf, luden l. lurfvig klump, knös; paitaressu, ett barn i bara skjortan.
Resuttaa, v. traskar, stultar, snor om-kring.
Reteli, s. galler, häck.
Reti, s. redd.
Retikka, s. rättika.
Retkahtaa, v. dimper.
Retkale, s. slarfva; vräkling, trashank, rant.
Retkalehtaa, v. slår dank, rantar.
Retkeilijä, s. vandrare, viking.

Retkeää, -ilee, v. tågar, vandrar.
Retki (-en), s. tåg, färd, biväg; pa-hoilla retkillä, på farliga vägar l. företag.
Retkottaa, -telee, -uttaa, v. hänglar, vräikes, slår dank; slänger, kånkar.
Retoriikka, s. retorik.
Rettelö, s. förveckling, krångel, oreda.
Rettelöitsee, v. krånglar, gör oreda, tra-kasserar.
Retu, s. berättelse, anekdot; 2) jord-loppa; — -kirja, roman, anekdotbok.
Rettuinen, retukas, a. slarfvig.
Retus (-ksen), s. snärta, slarfva.
Retustaa, -eilee, v. slarfvar, släpar, handakas. *vetämi*
Retvana, s. slarfhaus, slusk.
Reuhaa, v. väsnas, larmar.
Reuhakko, reuhtana, s. gast, bullerbas.
Reuhka, s. karpus, skinnmössa.
Reuhtoo, v. arbetar ifrigt, bråkar, ryc-ker; väsnas.
Reuna, s. brädd, kant, rand; on reu-noillaan, är bräddfull; — -kirjoit-tus, randskrift; — -piirre, kontur-teckning, kontur.
Reunaa, v. kanthugger, kantar; omgif-ver.
Reunahinen, a. i kanten varande, på brädden vistande.
Reunainen, a. med kant l. rand försedd, till kanten l. brädden hörande; ma-talareunainen, med låga bräddar; leveär-, bredkantad; lovir., med o-jemna l. inakurna kanter.
Reunallinen, a. vid randen l. kanten belägen.
Reunempi, a. närmare kanten l. bräd-den.
Reunimmainen, a. ytterst vid kanten varande.
Reunus, s. bräm, bård, list, kant.
Reunusta, s. marginal, bräm.
Reunustaa, v. kantar, garnerar, brämar.
Reunustus, -ste, s. garnering.
Reutoo, v. anstränger sig, bråkar; reu-oksen rekehön (*Kalev.*), arbetar sig l. slänger sig in i släden.
Reutoutuu, v. blir sönderbråkad, blir vräkt l. slängd.
Reutouttaa, -tuntuu, v. behandlar illa, utmattar, besvärar, låter bråka.
Revehtyy, v. rifves l. spricker hastigt; försträcker.
Revisioni, s. revision; — -raha, revi-sionssekkling.
Revontulet, s. pl. norrsken.

Reväistä, k. Repäisee.
 Reyhkää, v. (*Kalev.*) skriker.
 Ridantoimi, s. korndräll.
 Riehakka, a. bullersam, yster, yr; — s. yrhätta.
 Riehaa, v. bullrar, väsnas, rasar; slammar, blossar.
 Riehtilä, s. stekpanna.
 Riehuu, v. lågar, brusar, rasar, väsnas.
 Riehattää, v. skyndar med buller, framilar.
 Riekaale (-een), s. trasa, klut, palta.
 Riekkaa, v. larmar, skriar.
 Riekkö, s. snöripa, ripa.
 Riekuu, v. skriker, skrånar.
 Riemahdus, s. uppbrusning af fröjd, fröjderop; glädjesprång.
 Riemahntaa, -telee, v. brusar upp af fröjd, lågar l. yrar af fröjd; tuli r., elden flammar upp.
 Riemastus, s. glädjefullhet, upprymdhet, jubileum, förtjusning.
 Riemastuu, v. blir glad l. upprymd, jublar upp, drifves af fröjd.
 Riemu, s. fröjd, gamman, jubel; — juhla, jubelfest, jubileum; — kaari, -portti, triumfbåge; — kulku, triumftåg; glädjeprocession; — mais-teri, jubelmagister; — valkea, glädjeeld; — vietto, triumf; — vuosi, jubelår; klangår.
 Riemuaa, -uilee, v. fröjdas, jublar, triumferar.
 Riemuinen, a. jublande, glädjefull, glädjande.
 Riemukas, -ullinen, -uisa, a. fröjdefull, glädjeric, upprymd.
 Riemuitsee, v. fröjdas, jublar.
 Rienaa, v. smådar, hundfilar.
 Riennättää, v. påskyndar, framskaffar fort, för skyndsamt.
 Riento, s. hast, skyndsambhet; sträf-vande; — askel, stormsteg.
 Rientää, v. skyndar, hastar; sträfvär.
 Riepottaa, -uttaa, v. låter hänga i slarfvor; släpar ocb rycker, ratar.
 Riepsaa, v. rasfar, rycker, sliter.
 Riepsahtaa, v. dimper; slinker.
 Riepu, s. trasa, klut, slarfva; äijä riep-u, stackars gubben.
 Rieska, a. färek, osyrad; — s. osyradt bakverk l. bröd; sötmjök; (*Kalev.*) färekt l. mjukt bröd; — maito, söt mjök; — maa, nyodling.
 Riesoo, v. rispar l. skufvar sig.
 Riesuu, v. ilskas, inflammeras, blir skär; pöser, frusar.

Rietas (-ttaan), a. otäck, skändlig, smutsig, obscen, liderlig.
 Rietastelee, v. nedsmutsar; betar sig otäckt l. stygt.
 Rietta, s. smuts, osnygghet.
 Riettaasti, adv. smutsigt, lastfullt, liderligt.
 Riettaus, s. otäckhet, liderlighet, smutsighet.
 Riettautuu, v. blir smutsig, blir otäck l. liderlig.
 Rievullinen, a. trasig.
 Rievustaa, v. sliter i trasor.
 Rievä, a. osyrad, sötsur, söt; r. leipä, sötsurt l. osyradt bröd; r. suustansa, söt i munnen; — lanka, gillersnöre.
 Rihka, -kama, s. kram, plockgods, kramvaror; — kauppa, kramvaruhandel.
 Rihkamoitsee, v. handlar med kramvaror, månglar, drifver minuthandel.
 Rihla, s. reffa; — pyssy, reffelbössa.
 Rihlaa, v. refflar; 2) springer af och an, fjeskar.
 Rihma, a. band; tråd; punainen r., rödt band; oravarihma, ett timmer (*40 st.*) ekorrar; panee rihmoja, sätter ut snaror; — mato, binnikemaak.
 Rihmaa, -oo, v. binder l. knyter med band; träder på band l. snöre; förser med snaror.
 Rihmelö, s. tråddämne.
 Rihmoittaa, v. förser l. fyller med band l. snaror.
 Rihokas, s. nattkappa, chemisett.
 Riiaa, v. stöjar, bullrar.
 Riidakas, a. trätgirig, trätosam, tvist sökande.
 Riidallinen, a. tvistig, tvist underkastad, omtvistad.
 Riidaton, a. oomtvistad, ostridig, tvistefri; fri från gräl, icke trätande.
 Riihaton, a. oregelig, ostyrig.
 Riihilinen, a. rieogande; — s. en ria full, en rias rymd.
 Riiheää, v. riar, tröskar.
 Riihi (-en), s. ria; pui l. tappaa riihtä, tröskar ria; ahtaa l. panee riihtä, uppsätter säd i ria; — kuiva, ritorr.
 Riihinon, a. till ria hörande, rik på rior; r. maku, smak af ria.
 Riihittä, -tsee, v. riar, ritorkar.
 Riiki, s. rike; riikintalari, riksdaler; riikinraha, rikemynt; — nukko, påfogel.

Riimi, s. rim; — **-kronika**, rimkronika.
Riimisuolainen, k. Riivisuolainen.
Riimittelee, v. rimmar.
Riimu, s. streck, runbokstaf; 2) grim ma; — **-sauva**, runstaf.
Riipaisee, v. afrycker hastigt; 2) dra ger ett steck l. en skräma.
Riippi, -oo, v. afrycker, afläddar, repar; spritar (fjäder).
Riipottaa, v. bär hängande, slarfvar om kring.
Riippa, s. tyngd, sänke; (*Kalev.*) bör da; on riipassa l. riipallaan, är nedhängande; — **-koivu**, hängbjörk.
Riippi, s. bärlänk; hönät.
Riippuu, k. Rippuu.
Riipustaa, -ttaa, k. Rlpustaa.
Riipustaa, -telee, v. streckar, gör skrä mor, skrämar, rispar.
Riisi, s. rakis, engelska sjukan; skrof ler; — **-marja**, källarhalsbär.
Riisi, s. ris; — **-ryynit** l. **-suurimat**, risgryn.
Riiski, s. brisk.
Riiskuu, v. strittar, stänkes.
Riista, s. förråd af säd; spanmål, ärter; vildbråd; egodelar; riista-aitta, visthus, spanmålsbod; metsän r. vild bråd; viinanr., bränvinstillmäkning.
Riisto, s. löeryckning, roffning, plun dring.
Riistää, -elee, v. rycker l. sliter bort, löerycker, beröfvar, roffar, plundrar.
Riisuu, v. aflädder, aftager, beröfvar; utmåter; r. vaatteensa, afkastar l. afdrager kläderna, aflädder sig; r. he vosen, spänner hästen ur redet; r. aluksen, aftacklar fartyget; r. ve lasta, gör utmätning för skuld.
Riisuutuu, v. aflädder sig.
Riita, s. tvist, strid, process, träta, gräl; asia on riidassa, saken är anhäng ig; nostaa riidan, väcker tvist l. process; panee riitaan, klandrar, gör anhängig; panee riitaan ve lasta, lägger in på ngn; ovat riid oin, äro osams l. oense, tvista med hvarandra; riidanalainen, tvist underkastad, omtvistad, tvistig, stri dig, anhängig; riidanhimoinen, trätgrig, -lysten; — **-asia**, tvistemål, civilt mål; — **-kirjoitus**, polemik; — **-kumppani**, -puoli, -mies l. -veli, tvistebroder, vederdeloman, motpart, part; — **-mielinen**, trätgrig, oenig; — **-säkki**, ragata, grälmakeraka; —

-nakoisuus, schism; — **-välisyys**, missköllighet.
Riitaannuttaa, v. bringar i gräl l. tvist, gör oense, anstiftar oenighet.
Riittäinen, -isa, a. tvistig, stridig (*sak*), trätosam, grälig (*person*).
Riitautuu, v. blir tvistig, förvecklas, blir oense, råkar i tvist l. delo.
Riite (-teen). -tto, s. iskorpa, rim frost; (*Kalev.*) issörja, isvatten; säi den l. keliriite, menföre.
Riitelee, v. tvistar, strider, processar, träter, grälar.
Riitinki, s. ritning.
Riitta, s. rad, traf, hög.
Riittaa, v. påradar, lägger i hög, upp staplar; 2) ritar.
Riittyy, v. islägges, aflagrar sig, hård nar till; slocknar.
Riittämätön, a. otillräcklig.
Riittävä, a. part. tillräcklig, spissam.
Riittää, v. försär, räcker till, spisar.
Riivaa, v. förvirrar, förtrollar, gör be satt; r. temppelein, ohelgar templet; riivattu ihminen, rasande l. be satt menniska; sinä riivattu, du fördömd.
Riivautuu, v. blir besatt l. rasande.
Riivin (-pimen), s. rif- l. ryckverktyg; — **-lauta**, linbräkningsbänk; — **-rau ta**, rifjern.
Riivisuolainen, a. rimsaltad, rimmad spicken.
Riivio, s. besatt l. rasande menniska, sälle, kanalje, skurk.
Riija, s. ruskgärde; oordning, förfall.
Rijo, k. Rio.
Rikas (-kkaan), s. rik; — **-ainainen**, innehållsrik.
Rikastuttaa, v. riktar, gör rik.
Rikastuu, v. blir rik, riktar sig.
Rike, s. söndrighet; (*Kalev.*) ondt l. trollord, trollakada.
Rikenehen, (*Kalev.*) adv. skyndande, skyndsamt, hastigt.
Riki, s. rigg.
Rikittää, v. svaftar, insvaftar.
Rikka, s. smolk, roak, (*pl.*) sopor; r. silmässä, roak i ögat; kukko on rikoilla, tuppen står på sophögen; — **-ruoho**, ogräs.
Rikkaantuu, v. går sönder, söndras, brytes.
Rikkaasti, adv. rikt, rikligen.
Rikkaus (-den), s. rikedom.
Rikki, s. svafvel; — **-happo**, svafvel syra; — **-happoinen**, svafvelsyrad; —

härme, svafvelblomma; — **malmi**, svafvelkis.

Rikki, adv. sönder; vatsa on r., magen är lös; — **-viisas**, öfverklok, spränglärd.

Rikinäinen, **-kiöin (-imen)**, a. söndrig, söndrad.

Rikkö, s. svafva.

Rikko, s. söndrighet, brott, bresch; raajarik., lytt, oförvit, krympling; valar., edsbrytare, menedare; kelir., menföre; — **-kaura**, vallbrotts hafre; — **-kyntö**, trädesplöjning; — **-sana**, snedt ord, stickord, förolämpning.

Rikkonainen, a. söndrad, söndrig; — s. bräcka; (*Kalev.*) förtrollning.

Rikkomaton, a. obrottslig, okränk; okränkbar.

Rikkonus, s. förbrytelse.

Rikkoo, v. söndrar, bryter, förbryter; r. astian, söndrar kärlet; r. lain l. lakia vastaan, bryter emot l. öfverträder lagen; r. valansa, rauhan, bryter sin ed, freden; r. mielen, förtörnar; r. henkensä, oikeutensa, förverkar lifvet, sin rätt; r. vatsan, förorsakar diarrhé; r. kelin, förderfvar föret; r. peltoa, plöjer lunda l. träde; hevonen r., hästen alår in.

Rikkuu, **-outuu**, v. går sönder, söndras.

Rikoksellinen, a. brottslig; kriminel.

Rikokseton, a. obrottslig, utan brott.

Rikollinen, a. söndrig; brottslig.

Rikonta, s. söndrande; plöjning af lunda.

Rikos (-ksen), s. brott, förbrytelse; törkeä l. suuri r., groft brott; juuri rikoksessa, på bar l. färsk gerning; hengen r., lifssak; rikoksentekeijä, förbrytare gerningsman, brottsling; rikoksen alainen, förfallen till brottet, brottslig; — **-asia**, brottmål; — **-asiallinen**, kriminel, kriminal-, brottmåls-; — **-kaari**, missgerningsbak; — **-laki**, brottmåls- l. kriminallag; — **-työ**, brottslig handling; förbrytelse; — **-uhri**, skuldoffer.

Rikasa, v. knäpper, knastrar.

Riksi, s. riksdaler.

Rilla, s. trilla.

Rillaa, v. exercerar; drillar.

Rima, s. ribba.

Rimpi (-mmen), s. rörvass; rimmenpää, rörtofs; — **-alho**, sumpdkld.

Rinkeli, **-ilä**, s. kringla.

Rinki, s. ring, kreta.

Rinkiset, s. pl. ringlek, -dans.

Rinnakkain, **-ksuten**, **-ttain**, **-tusten**, adv. bredvid hvarandra, i bredd, parallelt, jemsides.

Rinnakkainen, a. parallel, stäld l. varande i bredd.

Rinnaksuttelee, **-tustelee**, v. sätter i bredd, anställer jemförelse.

Rinnallinen, a. som står l. kan ställas i bredd, jemförlig.

Rinnastuttaa, **-ttelee**, v. ställer i bredd; gör jemnbördig; koordinerar.

Rinne (-teen), s. brant, brink; vuoren r., bergets slutning; puolipäivän rinteessä, emot l. kort före middagen; päivän rinteessä, på ett soligt ställe, vänd emot solakenet.

Rinnoittelee, v. ställer sig i bredd; bröstas sig; går bröstgänges.

Rinnus (-ksen), s. bröstbetäckning; bröstrem.

Rinnusta, s. stället framför, slutning.

Rinnustaa, v. spänner till bröstremmen.

Rinnustelee, v. bröstas sig, går bröstgänges, är motsträfvig.

Rinnustin (-imen), s. bröstrem.

Rinta (-nnan), s. bröst, bringa; ett högre l. vid sidan beläget ställe; mäen r., backslutning; päivän rinta, för solen öppet ställe; sodan r., slagordning; juhlan r., tiden näst före helgen; seisoo rinnalla, står bredvid l. i bredd; sen rinnalla, i bredd l. jemförelse dermed; merkki rinnassa, tecken på bröstet; laskeel panee rinnalle l. rinnan, ställer i bredd; ett tule isänsä rinnalle, kommer ej i jemnbredd l. upp emot fadern; rinnalle pääsemätön, oupphinnelig; lapsi on äitinsä rinnolla, barnet ligger vid moderns bröst; lapsi on rinnassa, barnet är vid bröstet, dir ännu; puolipäivän rinnassa, inemot l. kort före middagen; käyväät rinnan l. rinnoin, gå jemte l. i bredd med hvarandra; rinta rinnoin, bröstet mot bröst; — **-kehä**, bröstorg; — **-kemo**, brösthåla, **-kavitet**; — **-kuva**, bröstbild; — **-lapsi**, spenbarn; — **-lasta**, bröstben; — **-liha**, bröstkött; — **-maa**, sluttande mark; — **-noja**, bröstkarn, **-vään**; — **-paita**, nattkappa, chemiset; — **-pelto**, bol, tomtåker; — **-perillinen**, bröstarfvinge; — **-pieli**, bröstuppslag; — **-rynnäkkö**, bestormning (bröstgänges); — **-solmu**, bröstkota; — **-tauti**, bröstsjukdom; —

-varjo, bröstbäckning; — **-nna-**
ahdistus, andtäppa; — **-nna-**
pano, jernförande, förliknande; — **-nna-**
polte, bröstinflammation; halsbränna.

Rintailee, v. bröstar sig.

Rintainen, a.; hyvär.. med godt bröst;
punar., rödbröstad; päivänr., so-
llig, i solen liggande.

Rintama, -mus, s. bröststycke, -trakt,
front.

Rintava, s. hög-, bredbröstad.

Rintainen, a. full af branter l. sluttain-
gar, sluttande.

Rio, s' hög, hop; sopor, strå.

Ripa, s. handtag, grepe, fäste; päär.,
hårklädsel; vyöripa, fäste på bäl-
tet; ripa- l. riporihmat, hårband,
hårfästning.

Ripahtaa, v. stänker l. stänkes hastigt,
stritter, strös, spilles.

Ripaisee, v. gör hastigt l. ryckande,
rafsar, griper, slår, skär.

Ripakka, s. diarrhé; — a. mör, skör.

Ripale, s. smula, trasa.

Ripe (-ppen), s. affall, stänk, lemning.

Ripeä, a. snäll, rörlig, rask; dugtig,
nätt, fin, prydlig.

Ripittä, v. skrifter, bigtar.

Ripityä, s. skriftande, skriftermål, bigt-
ning.

Riponen, s. klick, liten bit.

Ripoo, v. räcker till; fins råd på.

Ripottaa, -elee, v. kringströr, beströr,
kringstänker, fäller l. spiller omkring;
juoksee ripottaa, springer lätt l.
trippande; sataa ripottelee, reg-
nar smått l. droppande.

Rippi, s. skrift, skriftermål, bigt; käy
ripillä, begär nattvard; ripillä käy-
pää, skriftgången; menee l. käy ri-
pille, går till skrift l. nattvarden;
laskee ripille, låter gå till skrift,
konfirmerar; salarippi, enskildt
skriftermål: öronbigt; — **-isä**, skrifte-
fader, bigtfader; — **-kirkko**, skrif-
termål, nattvardsgång; — **-koulu**,
skriftekola; — **-lapsi**, skriftebarn, natt-
vards-, skriftkolebarn; — **-leipä**, natt-
vardsbröd, oblat; — **-saarna**, skrifte-
tal; — **-vieras**, kommunikant, natt-
vardsgäst; — **-viina**, kommunionsvin;
— **-väki**, skriffolk, kommunikanter.

Rippu, s. hänge; berlock; esirippu,
hängande, förlåt, ridå; — **-silta**, häng-
bro.

Rippumaton, a. (jostakin) oberoende
(af något).

Rippunen, s. bit, smula. *riippunen*

Rippuu, v. hänger; asia r. siittä, sa-
ken beror på det.

Rippuvainen, a. hängande, beroende.

Rippaa, v. slänger, svänger.

Ripsas, a. hurtig, rask: fink, snäll.

Ripsi (-en), -u, s. frans; silmäripsäet,
ögonhår.

Ripsuttaa, v. låter nedhänga; kring-
strör.

Ripuli, s. kråkfötter (*dålig skrift*).

Ripus (-ksen), s. hängande tillstånd l.
föremål; on ripuksissa, är ned-
hängande l. upphängd.

Ripustaa, v. upphänger.

Riputtaa, -ttelee, v. strör.

Risa, s. slarfva; körtel; on risana
är trasig: — **-tanti**, skrofer.

Risaa, v. slarfvar ihop; sargar; rantar.

Risahtaa, v. prasselar l. knäpper till.

Risainen, a. trasig; full med körtlar.

Risänen, s. körtel.

Riski l. riskilä, s. grisla.

Risottaa, v. strålar, glänser; snattrar,
skrattar.

Rista, s. ärt.

Ristellee, v. korsar; kryssar.

Risteys (ksen), s. korsläge, kors.

Risteyttää, v. kroiserar.

Risti, s. kors; klöfver (korteissa); pa-
nee ristiin l. ristille, lägger i
kors; panee kätensä ristiin, knäp-
per i hop händerna, lägger händerna
i kors; istuu kädet ristissä l.
ristissä käsin, sitter med händerna
i kors l. med korslagda händer; vie
lapsen ristille, för barnet till dop-
pet l. kristning; ristin rastin, härs
och tvärs, i kors och tvärs; puhuu
ristiin, talar i kors l. motsägende,
tvetalar; ristiin nautitsee, kors-
fäster; — **-isä**, dopfader; — **-kan-
gas**, stramalj; — **-katu**, kors-, tvär-
gata; — **-kohtaus**, konflikt; — **-lapsi**,
dopbarn; — **-luut**, ryggkorset, kors-
ryggen; — **-mitta**, kvadratmått; —
-nimi, dopnamn; — **-nkävijä**, kors-
fare; — **-nmerkki**, korstecken; —
-nokka, korsnåb; — **-apäivä**, kors-
messa; — **-pää**, tvärhufvud; — **-rai-
tainen**, korsrandig, rutig; — **-retki**,
korståg; — **-riita**, motsägelse; kon-
flikt, kollision; — **-riitainen**, mot-
stridig, motsägaude; — **-side**, kors-
band; — **-tytär**, guddotter.

Ristii, v. korsar; kristnar, döper.

Ristijä, s. döpare, kristnare.

Ristijäiset, s. pl. barnaöl.
Ristikko, s. korsverk, galler; korsläge, stapel.
Ristikkäin, -iksyttä, adv. korsvis.
Ristikkäinen, a. korsvis lagd.
Ristimä, -intä, a. kristning, dop; — -nimi, dopnamn.
Ristitsee, v. korsar; kristnar.
Ristittää, v. lägger i kors.
Risu, s. ris, ruska; — -lata, törnharf; -lätä, rishög.
Risuaa, v. samlar ris och ruskor; belägger med ruskor.
Risukko, s. rissnår, rishög.
Risuttaa, v. förser l. belägger med ris l. ruskor, risar.
Rita, s. fälla, snara; suden r., varvgård, varggrop.
Ritari, s. riddare; — -huone l. -huoneus, riddarhus; — -kunta, riddareorden; — -laitos, riddarväsende; — -n-arvo, riddarvärdighet; — -slyönti, riddarslag.
Ritaristo, s. ridderskap, (riddare-)orden.
Ritisee, v. brakar, sprakar.
Ritistää, v. har att l. låter braka.
Ritkahtaa, -telee, v. brakar till; r. poikki, går af med brak.
Ritkuu, v. knarkar, klirrar.
Ritva, v. löfqvist, spö.
Riuhuttaa, v. (Kalev.) förtröttar; skriker hastigt till.
Riuduttaa, v. förstör, försvagar, bringar till aftyning.
Riuhtoo, v. gör häftigt, slår, rifver, rycker; rappar.
Riukenee, v. aftynar, förfaller.
Riuku, s. spira, stång; gårdsel.
Riukuu, -uilee, v. skriker, skränar.
Riuottelee, v. (Kalev.) vräkes maktlös, lever uselt.
Riusa, s. (Kalev.) klubba, slaga.
Riuska, -sta, s. slaga.
Riuska, a. hurtig, rapper, modig, ostyrig.
Riuskaa, v. kratachar, brakar; stänker; fräser.
Riuskis, interj. ritsch, kratsch.
Riutoo, v. rycker, sliter.
Riutta, s. refvel, bank, lång rad.
Riutuu, v. blir matt, försvagas, aftynar, trånar, förfaller.
Riuuttelee, v. (Kalev.) påskyndar; k.
Riuduttaa.
Rivakka, k. Ravakka.
Rivaton, a. utan grepe l. handtag; utan hårbänd.

Rivestyy, v. (Kalev.) nedamutsas; blir bestänkt l. fuktig.
Riveä, s. (Kalev.) rapper, qvick.
Rivi, s. rad, led; rivissä, i en rad, i ledet; rivillä, på raden; — -lasku, kedjeräkning; — -kylvö, radaåning. -ädd.
Rivii, -ittää, v. radar, uppradar.
Rivittäin, adv. radvis; led för led.
Riviö, k. Riivio.
Rivo, a. otäck, smutsig, otuktig; puhuu rivoja, talar otäckheter.
Rivoilee, -stelee, v. talar otäckheter, betar sig oanständigt.
Riväärit, s. pl. reverer.
Rohdin (-timen), s. häckla; pl. rohtimet, blå; — -kangas, blågarnsväf, blaggarn; — -lanka, blågarn; — -tutti, blårtotte.
Rohdunnainen, s. fnassel, utslag.
Rohdus (-ksen), s. skorfvigt tillstånd, utslag.
Rohduttaa, v. åstadkommer utslag, gör skorfvig.
Rohisee, v. krasar, skrapar, rasslar, rosslar.
Rohjentuu, v. blir modig, uppmuntras.
Rohjeta, inf. sanasta Rohkenee.
Rohjo, s. rosk, skräp; slusk, grofnugare.
Rohka, s. linrepa, -kam, häckla.
Rohkaisee, v. gör modig l. djerf, inget mod, uppmuntrar; r. mielen, ingiver mod; r. mielensä l. itsensä, fattar l. repar mod.
Rohkea, a. djerf, dristig, modig.
Rohkenee, v. djerfves, vågar, fördristar sig.
Rohkenematon, a. modlös.
Rohkii, v. repar l. bråkar lin, afrifver l. knoppar, skrubbar, häcklar.
Rohtii, v. häcklar.
Rohtimet, s. pl. blå.
Rohtiminen, a. af blågarn; — s. blågarns- l. säckväf.
Rohto, s. läkemedel; krydda; — -pulle, dropp; medicinfaaka; — -viina, kryddbrännvin.
Rohtola, s. apotek.
Rohtuma, s. utslag, frisel.
Rohtuu, v. får utslag, blir utslagen. ö. verdrages med skorf l. fnas.
Rohtii, -huua, v. lågar, flammnar, blossar.
Rohtuu, s. låga, bloss, brasa.
Roikale, s. räkel, obäke, vräkling; hängande slarfva.

Roikelo, a. skranglig.
 Roikkaa, -kii, v. skuttar. slänger; sa-
 taa r., hällregnar.
 Roikkaus, s. skutt; regnskur.
 Roikkuu, v. dinglar, hänger; skriker.
 Roikuttaa, v. har att hänga, dinglar
 med något, bär hängande.
 Roikuu, v. skriker; genljuder.
 Roima, a. indekl. grof, rundlig, rask,
 tilltagsen; — -housut, vidbyxor; —
 -kädellä, med slösande hand, rund-
 ligen; — -työ, groft arbete.
 Roimaa, v. slänger, dänger, bankar;
 lefver yppigt, svivrar.
 Roimuaa, v. uppblössa, -flamma.
 Roipe, s. slarfva, ngt nedhängande.
 Roira, s. rigel, läskolf.
 Roiskaa, -aisee, v. slänger l. stänker
 på, slår med brak.
 Roiskahtaa, v. strittar, stänker till; ra-
 kar ned, dimper (med buller).
 Roisko, -u, s. stänkning, stänk, prassel,
 plask, strö, rosk.
 Roiskis, adv. pladaek, plumps.
 Roiskuu, v. stänker, strittar, plaskar.
 Roisto, s. rosk, skräp; slusk, skurk,
 krabat, fähund; — -väki, slödder,
 pack, patraek.
 Roittio, s. räkel, vräkling.
 Roitaa, -telee, v. bankar, daskar.
 Roitto, s. bäl, brasa; räcka.
 Roivaa, v. slänger, vräker bort.
 Roivas, s. ett band lin l. hampa.
 Rojahtaa, v. faller raklång (med bul-
 ler l. brak), rakar ned.
 Rojahuttaa, v.; lyö r., kaataa r., slår,
 faller ned så att det brakar.
 Rojottaa, -telee, v. skräftar; vräker sig.
 Roju, s. skräp, orenlighet; larm; skrälle.
 Rojuus, v. skräpar, vräkes.
 Rokautu, v.; korvat r., öronen be-
 döfvas l. sprängas; iho r., huden slår
 upp i blåsor.
 Rokka, s. ärt, ärtmat.
 Rokko, s. koppor; iso r., koppor, kopp-
 smitta; tuhkar., vihmär., messling;
 vesi- l. laattar, vattenkoppor; pan-
 nor., vaccin- l. ympkoppor; tuli- l.
 polter., skarlakansfeber; panee
 rokkoa l. rokoon, istuttaa rok-
 kooa, vaccinerar, ympar koppor; —
 -aine, vaccin.
 Rokonpano, s. vaccination.
 Rokonrikkoinen, -arpinen, a. koppärrig.
 Rokottaa, v. vaccinerar.
 Rokottaja, rokonpanija, s. vaccinator,
 vaccinatris.

Romahtaa, v. brakar l. skräller till;
 faller med buller.
 Romaani, s. roman.
 Romanttilainen, a. romantisk.
 Romeikko, s. skog med vindfällan, o-
 läändig mark.
 Romeinen, a. skroflig, stalpig.
 Rommi, s. rom.
 Rompottaa, v. rörs värdslost l. klum-
 pigt; skräftar.
 Romsi, s. skogseld; 2) båtstäng; —
 -köysi, fånglina; — -valkea, stock-
 eld.
 Romu, s. larm, skrammel; (Kalev.) skräl-
 le, tingest.
 Romu, romuska, s. skräp: — -kätkö,
 skräppömma.
 Romuinen, a. skräpig.
 Romulainen, a. skroflig.
 Romustaa, -uaa, v. skräpar.
 Ronkka, k. Lonkka.
 Ronkkaa, -uu, v. skakar, runkar; kna-
 kar; kraxar.
 Renkkaa, -ii, v. gräfver l. sticker i,
 gräfver l. sticker ut; r. sormillaan,
 gräfver l. petar med fingrarna; r. sil-
 mät, gräfver l. sticker ut ögonen.
 Rontti, s. luns, kluns.
 Roomalainen, a. romersk; — s. romare.
 Ropakko, s. göl, putt; träck.
 Ropeellinen, s. en rifva full.
 Ropisee, v. skramlar doft, knapprar,
 smattar, bullrar.
 Ropo, s. skärf, fyrk.
 Roppaa, s. palt, blodpalt.
 Roppi, s. dropp.
 Roppu, s. stropp.
 Ropsahtaa, v. faller hastigt l. dimper
 med skräll, dunsar.
 Ropsii, -uttaa, v. slår l. piskar kra-
 sande, basar; traskar.
 Roska, s. rosk, skräp; — -paperi, ma-
 kulatur, skräppapper; — -väki, skräp-
 folk, slödder.
 Roskaa, v. skräpar, orenar.
 Rosmo, k. Rosvo.
 Roso, s. skroflighet; klase.
 Rospunto, s. menföre. *roskain*
 Rossi, s. gross.
 Rostaa, v. ryktar; betar.
 Rosvil, v. ströfvar omkring, är på ströf-
 l. plundringståg.
 Rosvo, s. röfvere, bandit.
 Rosvoaa, -oilee, v. röfvar, plundrar,
 maroderar.
 Rotajaa, -isee, v. brakar, skallrar, knar-
 rar; skräftar.

Roteva, a. robust, starklemmad, stark, rask, tilltagen.
Rotkahtaa, v. brakar l. kratschar till, dimper l. faller med brak.
Rotkelma, s. ravin, skölgång.
Rotko, s. klyfta, skrefva, ravin; vräkling.
Rotkottelee, v. vankar omkring, vandrdrar sysslolös; skrockar.
Rotninki, s. drottning.
Rotta, s. rätta.
Rottinki, s. rotting.
Rotu, s. ras; (*Kalev.*) släkt, stam.
Roudettuu, v. blir krakig, tager kraka l. käle.
Roudikko, s. krakigt ställe.
Rouhe, s. krossning; pl. rouheet, krossade ting, grus, gröpe.
Rouhea, a. spröd; krossad.
Bouhenta, v. bråkar l. stöter sönder, smular.
Rouhin (-imen), s. krossverktyg; — *mylly*, krossqvarn, bokverk.
Rouhinta, s. krossning, sönderstötning.
Rouhii, v. krossar, stöter l. bråkar sönder, bokar, grofhugger.
Roukka, s. svärta, barklag; — *vesi*, förvällingsvatten.
Roukkaa, v. svärta (*nått o. d.*); förväller.
Roukkio, s. bråte, stor hög; kivir, stenhög, -kummel, stenhölster.
Roukku, s. slädbalk.
Roukku, j. pl. *roukut*, s. fäll, skinnpels.
Rouskii, v. tuggar knastrande, biter groft.
Rouskis, int kratsch! krack!
Rousko, -u, s. broek.
Rousku, -kina, s. knastring, brak.
Rouskuu, v. knastrar, krasar.
Routa, s. kraka, käle.
Routaa, v. käljar, har att tillfrysa, bildar kraka.
Routainen, a. krakig, kälfull, skroflig.
Routto, s. häsja.
Rouva, s. fru, dam.
Rouvas (-ksen), s. dam, fruntimmer; — *ihminen*, fruntimmer; — *kirjoitus*, fruntimmersstil; — *väki*, fruntimren.
Rouvi, a. grof; — s. krog.
Rovasti, s. prost; vrt. *Provasti*.
Rove (-peen), s. rifva.
Rove (-een), s. upplöst tillstånd, friskhet; *tuohi* on roveellaan, näfret lossnar; *hän* on roveillaan l. *hyvissä roveissa*, han är på godt humör, vid friskt mod.

Roveellinen, a. munter, frisk.
Rovikko; s. rifva, skäppa.
Rovitsee, v. samlar i hög, staplar i hög, barrikaderar.
Rovio, s. vedhög, bråte, bål.
Ruhdottuu, v. krossas, sönderbråkas.
Ruhjaa, -*justaa*, v. bråkar l. traskar med något, bemödar sig l. arbetar tungt, traskar.
Ruhjaisee, v. knostrar, krossar ned, ger en kontusion.
Ruhjevamma, s. kontusion.
Ruhjin (-imen), s. knoster, bräcka.
Ruhjoo, v. rådbråkar, krossar.
Ruhka, s. rosk, smolk; grums, drägg; — *-höylä*, skrubbyffel; — *-ruoho*, ogräs; — *-tauti*, utsot.
Ruhma, -o, s. block; stampo.
Ruho, s. bröstben (*hos foglar*); kroppsbål, kropp; koloss, obäke; — a. lytt.
Ruhtinaallinen, a. furstlig.
Ruhtinaallisuus, s. furstlighet.
Ruhtinas (-aan), s. furste, drott.; *suuriruhtinas*, storfurste.
Ruhtinaskunta, *ruhtinaanmaa*, s. furstendöme; *Suomen Suuriruhtinaanmaa*, Storfurstendömet Finland.
Ruhtinatar (-ttaren), s. furstinna.
Ruhtinuus, s. furstevärdighet.
Ruhtoo, v. krossar, slår i kras; bråkar, stampar.
Ruuhnaa, v. beklagar sig, tigger jämrande, gnäller.
Ruikahtaa, v. gnäller till; *afmagrar*.
Ruikkaa, -*kuttaa*, v. gnäller, lipar, jämrar sig, pjunkar, qvider.
Ruikutus, s. jemmerlåt, qvidan.
Ruinu, s. gnideri; smulgråt.
Ruis (-kiin), s. råg; rukiin korsii. rågstånd; rukiin jyvä, rågkorn; — *-halme*, rågsvedja; — *-kukka*, blåklint; — *-räökkä*, kornknarr.
Ruiskahtaa, v. sprutar l. stänker till, frustar ut, srittar.
Ruiskaa, -*ii*, -*uttaa*, v. sprutar, stänker, besprutar.
Ruiskahuttaa, v. åstadkommer hastig sprutning, har att spruta l. stritta, sprutar, stänker.
Ruiske, s. insprutning, klistir, lavemang.
Ruisku, s. spruta; — *-kaivo* l. *-lähde*, springbrunn; — *-kannu*, sprutkauna; — *-letku*, sprutslang; — *-mestari*, sprutmästare; — *-sauna*, duschbad.
Ruiskuaa, v. sprutar, stänker.

- Ruiskutin (-ttimen)**, s. sprutapparat, sprutkanna. *ruismato*
- Ruittu**, s. snöslak; stök.
- Rujo**, a. utnött, söndrig, krossad; lytt och lam.
- Rujokas (-kaan)**, s. krympling, missfoster.
- Rujostuu**, v. blir vanskaplig l. missbildad.
- Ruka**, s. harts, kåda.
- Rukiinen**, a. af råg, rågig; r. leipä, rågbröd.
- Rukka**, s. stackare, stackars; annan poika rukalle, jag ger åt den stackars gossen.
- Rukkanen**, s. skinnhandske; pl. rukaset; sai rukaset, fick korgen.
- Rukki**, s. spinnrock, rock; rukin lapa, spinnrocksarm.
- Ruko**, s. höeåte, -vålm, hög.
- Rukoaa**, v. sätter i sätar, går sätar.
- Rukoilee**, v. beder, bönfaller; r. apua jkulta, anropar l. bönfaller ngn om hjälp.
- Rukoilija**, s. bedjare, suppikant.
- Rukoiluttaa**, v. låter bedja.
- Rukous**, s. bön; pl. rukoukset, böner, bönestund; Isä meidän r., bönen Fader vår; pitää rukouksia, håller bön; kuulee rukouksen, bönhör; — **huone**, bönhus; — **kirja**, bönbok; böneskrift; — **nauha**, radband; — **päivä**, böndag.
- Rulla**, a. rulle, kaffe; — **kartiini**, rullgardin.
- Rullaa**, v. rullar, trillar.
- Ruma**, a. ful, vanskaplig; rumanlainen, mera ful, något ful.
- Rumaksuu**, -eksuu, v. anser för ful.
- Rumentaa**, -istaa, v. gör ful l. fulare, vanställer, misspryder, missklär.
- Rumentuu**, -istuu, v. blir ful l. vanstæld.
- Rummuttaa**, v. trummar.
- Rumpari**, s. trumslagare.
- Rumppi**, s. grodunge, pingla; padda.
- Rumpu (-mmun)**, s. trumma; rummunlyöjä, trumslagare; — **kalvo**, trumhinna; — **kapula**, trumpinne; — **majuri**, tamburmajor; — **pärtyys**, trumhvirvel.
- Rumuus**, s. fulhet.
- Runko**, s. stam, bål, skrof; — **oja**, stamdike.
- Runnahtaa**, v. krossas, bråkas, förfaller, neddignar.
- Runnikoitsee**, v. misshandlar, behandlar hårdt.
- Runnistaa**, v. klämmer, krossar, ansetter.
- Runo**, s. sång, dikt, qvåde; — **-kieli**, skalde-, diktspråk; — **-laulu**, skaldeqvåde; — **-mitta**, versmått, meter; — **-mitallinen**, metrisk; — **-nsepustus**, versmakeri, poetasteri; — **-ntekijä**, versmakare, poet; — **-suoni**, skaldeåder; — **-niekka**, -seppä, skald, diktare, runosångare; — **-taito**, dikt-konst, poesi; — **-teos**, skaldeverk.
- Runoaa**, v. diktar, sjunger.
- Runoelma**, s. dikt, poem.
- Runoilee**, v. diktar, sjunger, qvåder, besjunger.
- Runoileminen**, s. diktning, diktande, qvådande. *
- Runoilija**, s. skald, poet.
- Runoja**, s. sångare; iki r., everdelig sångare.
- Runojatar**, s. poetissa.
- Runollinen**, a. poetisk.
- Runostelee**, v. poetiserar, gör l. skrifer vers.
- Runostelija**, s. poetaster, småskald.
- Runostelma**, s. knittelvers.
- Runosto**, s. diktsamling.
- Runotar (-ttaren)**, s. sångmö, sånggudinna.
- Runoton**, a. prosaisk.
- Runottaa**, v. versiferar.
- Runsaasti**, adv. rikligen, rundligen, ymnigt; r. viisi kannua, dryga fem l. fem rundliga kannor.
- Runous**, s. poesi, diktning; — **-oppi** poetik, verslära.
- Runsaas (-aan)**, a. riklig, dryg, rik, ymnig, rundlig; — **-ajatuksinen**, rik på tankar, tankediger; — **-aineinen**, rikhaltig, ämnes-, innehållsrik; — **-mullainen**, multrik; — **-tuloinen**, indräktig; — **-tuotteinen**, produktiv; — **-verinen**, blodfull l. rik; — **-viljainen**, rik på säd, med ymnig säd.
- Runsaus**, s. riklighet, ymnighet; måktighet.
- Runsi**, s. spillfoder, skråde, bäss.
- Runsi**, v. spiller, skräder, vråker.
- Runsimies**, s. vråkare.
- Runtelee**, v. misshandlar, öfveranstränger, krossar, bråkar, rådråkar.
- Runteva**, a. korpulent, groflemmad.
- Runti**, s. sprund.
- Runto**, k. **Runko**.

Runtoo, v. förkrossar, söndertrycker, rådbråkar.

Runtu, s. dagen efter en helg, fridag; joulun runtuna, dagen efter julhelgen.

Ruoankannin (-ntimen), s. mathematare, portör; — **-laittaja**, matlagerska, kock; — **-pito**, kost- l. mathållning; — **-sulatin**, matsmåltningsorgan.

Ruoas (-ksen), s. lifamedel; rätt; — **-kauppi**, marketentare.

Ruoastaa, -telee, v. söker sig mat, provianterar, fouragerar.

Ruoaton (-ttoman), a. utan mat, fastande, som har matbrist.

Ruoattomuus, s. matbrist.

Ruode (-teen), s. ribba, takved, läkt; språte.

Ruodin (-timen), s. plogrist.

Ruodittaa, v. låter borttaga benen, låter bena (*fishen*).

Ruodollinen, a. benförsedd (*fish*).

Ruodoton, a. benfri, benlös.

Ruoduttaa, v. förser med rotor, sätter på rota.

Ruoduttain, adv. rotevis.

Ruohikko, s. gräsplan, -matta.

Ruohka k. Rohka.

Ruoho, s. gräs, ört; — **-kamara**, gräsvål; — **-kasvi**, gräsväxt; — **-kenttä**, gräsplan; — **-nkarvainen**, -npäinen, gräsfärgad, gräsgrön; — **-nkasvu**, gräsväxt; — **-nsiemenet**, gräs-, höfrö; — **-vaippa**, gräsmatta.

Ruohoinen, a. gräsig, gräsbetäckt, gräsbevuxen.

Ruohosto, s. gräsplan, -vall.

Ruohottuu, v. tager gräs, blir gräsig l. gräslupen, gräsbindes.

Ruohitii, v. (*Kalev*.) vågar, fördristar sig,

Ruohuu, v. innäslar sig, fastnar, smittar; anstickes, får utslag.

Ruoikko, s. vassa, vasstrand.

Ruoittaa, v. förser med mat, gifver mat, fouragerar.

Ruoja, s. slam, äfja; vrak, gök.

Ruoju, s. kängskaft; pjexa.

Ruoka, s. mat, spis, föda, rätt; lait-
taa ruokaa, lagar l. anrättar mat; on ruoalla, spisar; menee ruoalle, går till bords; pääsee ruoalta, slutar måltiden; omassa ruoassaan, omin ruokinsa, il. med egen kost; jokapäiväinen r., hvardagsmat, husmanskost; hyvät ruoat, goda

rätter; — **-aine**, födoämne, näringsmedel; — **-ateria**, ett mål mat; — **-halu**, appetit, matlust; — **-järjestys**, matordning, diet; — **-kamari**, handkammare, skafferi; — **-kasvi**, matnyttig växt, köksväxt; foderväxt; — **-kauppa**, viktualiehandel; hökarbod; — **-kunta**, matlag; — **-keho**, matbunke; — **-laji**, rätt, matsort; — **-lista**, matsedel; — **-luku**, bordsbön; — **-multa**, matjord; — **-mänty**, pinie; — **-paikka**, mat-, näringsställe, spisqvarter; — **-ryyppy**, måltids- l. aptitup; — **-uhri**, spisoffer; — **-varat**, mat- l. munförråd, lifamedel.

Ruokallea, v. spisar, bespisar sig; söker sig mat, fouragerar.

Ruokainen, a. födande, matnyttig; ma- stark; isoruokainen, matdryg, storätare; huonor., med dålig mat l. föda.

Ruokala, s. matställe, spisqvarter.

Ruokava, a. matrik, födande, närande, matnyttig, sofvksam.

Ruokinta, -nto, s. utfodring, matning.

Ruokittaa, v. låter mata; förser med mat.

Ruokkii, v. matar, fodrar, utfodrar. föder, närar, underhåller; r. lintuja, lapsia, matar foglar, barn; r. pereensä, föder l. underhåller sin fam-
milj.

Ruokkimaton, a. omata, ofodrad.

Ruokko, s. städning, putsning, ans, rykt. skötsel, häfd, vård; huone on hyvässä ruokossa, huoneessa on hyvä ruokko, rummet är väl städat; pelto on huonossa ruokossa, åkern är illa skött l. häfdad; hevosten r., hästans ansning l. rykt l. skötsel; lasten r., barnens skötsel l. vård l. ansning; lapsi on ruokolla, barnet är (*uljudet*) på underhåll; hakee ruokkoa l. lapsenruokkoa, söker barnföda; — **-lapsi**, underhållsbarn; — **-lehmä**, underhållsko.

Ruokkoa, v. städar, putsar, ansar, ren- sar, ryktar, hyfsar, häfdar, sköter; vt. **Ruokko**; r. maata, rensar jorden; sköter l. häfdar jorden; r. marjoja, rensar bär; r. peltoa, reder l. sköter åkern.

Ruokkoinen, a. städat, snygg, ansad j. n. e.; hyvär., välputsad, välfädd.

Ruokkolainen, s. som är på underhåll, underhållshjon.

Ruoko (ruo'on l. ruovon), s. rörvass, rör, vass; ruovonpää, rörtofs; ruovonpäristöjä, rördrum, pelkan (*bibl.*).

Ruokoinen, a. af rör l. vass, vassrik.

Ruokoton, a. osnygg, vanskött, snuskig, ohyfsad, otäck; puhuu ruokottomia, talar otäckheter.

Ruokotuttaa, v. låter rensa l. städa j. n. e.

Ruoma, s. drag- l. rankrem.

Ruopio, s. ten, pigg; utalitet ting.

Ruoppa, s. slam, gyttna, mudder.

Ruoppaa, -ii, -uttaa, v. krafsar, skrapar; muddrar.

Ruori, s. roder; — **-haka**, rohake, fingerling; — **-puikko**, rorpinne, -kult; — **-sarana**, rorögla, malja.

Ruoska, s. piske, gissel.

Ruoskii, -itsee, v. gisslar, piskar, hudflånger.

Ruoskittaa, v. låter piska.

Ruoste, s. rost, erg; brand (*i sad*); ruosteen syömä, rostskadad; rostfrat; ruosteenkarvainen, rostfärgad, -brun.

Ruosteinen, a. rostig, ergig; brandfull (*sad*).

Ruostuttaa, v. gör rostig, förrostar, ergar l. rostar ifrån sig; låter rostar.

Ruostuu, v. rostar, ergar, rostar, blir rostig, förrostar.

Ruoti, k. Ruotu.

Ruotii, v. kör med rist; 2) benar.

Ruotikainen, a. plogrist.

Ruoto, s. (*fisk*-)ben.

Ruotoinen, a. benig; af fiskben.

Ruotsakko, s. svenska (svensk qvinna).

Ruotsalainen, a. j. s. svensk.

Ruotsalaistuu, v. försvenskas.

Ruotsi, s. Sverige; svenska (*språket*); puhuu ruotsia, talar svenska; kirjoittaa, kääntää ruotsiksi, skriver på svenska, översätter till svenska; mitä se on ruotsiksi, huru är det på svenska; — **-kiihko** l. **-kiihkoisuus**, svekomani; — **-kiihkoinen**, svekoman; svekomansk; — **-nkieli**, svenska, svenska språket; — **-nmaa**, Sverige, svenska riket.

Ruotsinnos, -us, s. svensk översättning, försvenskning.

Ruotsintaa, v. försvenskar, översätter till svenskan.

Ruotsintuu, — **-stau**, v. försvenskas.

Ru'ottaa, v. låter lägga i sätar; lägger i sätar, välmar, sätar.

Ruotto, s. fiskbenshop, benrangel.

Ruotu, s. rota, rote; on ruodulla, är på rota; on ruodussaan, är i sin rote; — **-jako**, rotering, rotefördelning; — **-jakoinen**, roterings-, indelt; — **-jako-laitos**, roterings-l. indelningsverket; — **-palkan-lisä**, hemkallaränta; — **-sotamies**, rotesoldat, indelt soldat; — **-sotaväki**, indelta militären; — **-talo** l. **-tila**, knekte-, indelningshemman; — **-talollinen** l. **-tilallinen**, rotebonde, rotehållare; — **-vaivainen**, rotfattig, rotehjon.

Ruotulainen, ruoturi, rotehjon.

Ruotus, s. gemen menniska.

Ruotustaa, v. arbetar mödosamt, släpar l. bråkar med.

Ruovikko, -vosto, s. vassbevuxet ställe, vass-strand, vass.

Rupa, s. grummel, drägg, rosk; — **-reikä**, moddhål.

Rupattaa, v. pratar strunt.

Rupatus, s. struntprat; struntpratare.

Rupeaa, v. fattar l. griper uti, företager sig, börjar; r. minuun, fattar uti mig; r. työhön, börjar arbeta; r. vaivaan, åtager sig besväret; r. väkivaltaan, skrider till våld; r. yhteen l. liittoon, förbinder sig, associerar sig; r. toiseen uskoon, övergår till l. antager annan religion; r. puhumaan, syömään, börjar tala, äta; r. ruoalle, begynner spisa; r. sotamieheksi, går in vid militären, blir soldat.

Rupeama, s. vidhäftning, smitta; början, skede, gång, mål.

Rupi (-ven), s. skorf; on ruvessa l. ruvella, är skorfvig.

Rupinen, a. skorfvig, skabbig.

Rupisee, v. brummar, morrar.

Rupla, s. rubel.

Rupsaa, v. dänger, slånger.

Rupu, s. krubba.

Rupuli, s. koppor, smittkoppor; tuhkar-, mässing.

Rusahtaa, v. propsar, krasar.

Rusakka, s. kakerlack.

Rusama, s. (*Kalev*) näfve, labb.

Rusappa, -ava, a. röd-, brunaktig.

Ruse, s. rödaktig färg, smink.

Rusentaa, v. krossar, qväser.

Rusertaa, -ttaa, v. skiftar i rördt l. brunt, purprar.

Rusertuu, v. purprar,

Rusikka, s. knöl; knoge, knytknäfve.

- Rusikoitsee**, v. slår med knytnäfsvarne, boxas.
- Rusina**, s. russin.
- Ruska**, s. rodnad, brun färg, solbränna; — **-heinät**, brunhö.
- Ruskaa**, -uu, v. brakar, knastrar, dånar; väsnas, bannas.
- Ruskea**, a. rödbrun, kopparfärgad, ljusbrun, brandgul, rödlett; r. hevo-
nen, röd l. rödbrun häst; r. iho,
brun hudfärg; — **-nharmas**, brungrå;
— **-nverevä**, brunlett.
- Ruskettuu**, v. blir brun l. solbränd.
- Rusketuttaa**, v. gifver brun l. rödaktig färg, gör brun l. solbränd, låter solbrännas.
- Rusko**, **ruso**, s. rodnad, purpur.
- Ruskoainen**, -uainen, s.; munan r. äggegula.
- Ruskottaa**, **rusottaa**, v. åstadkommer rodnad; skiner rödaktig; päivä ruskottaa, dagen rodnar upp; posket ruskottavat, kinderna flamma l. äro rodnande.
- Ruskottuu**, -sottuu, v. öfverdrages med rodnad, blir röd, rodnar, purpuras.
- Rusku**, s. brak, kras; — **-leipä**, knäckebröd.
- Rusthollari**, s. rusthållare.
- Rustholli**, s. rusthåll.
- Rustialinen**, s. amfibie.
- Rustimestari**, s. rustmästare.
- Rusto**, -onen, s. knoge; broek.
- Ruta**, s. gyttja, dy; ruskor, vrak.
- Rutaisee**, v. krossar, knystar, kramar, bryter, slår till.
- Rutea**, a. bräcklig, krasslig, ruskig.
- Ruteva**, k. Roteva.
- Ruti**, adv.; lyö r., slår krossande; r. kuiva, kruttorr, genomtorr; r. hullu, stormgalen, rafgalen.
- Rutimo**, s. afgrund; gammalt och qvistigt träd; r. raita (*Kalev.*), afgrundsträdet, den väldiga, förbannade sälgen.
- Rutisee**, v. brakar, knakar, qvider.
- Rutistaa**, v. hoppessar, skrynklar, krossar.
- Rutistuu**, v. hopskrynklas, skrupnpar, krossas.
- Rutja**, **rutjale**, s. slarfva, vrak.
- Rutjustelee**, v. går och hänglar, slentrar.
- Rutjuu**, v. hänger ned, dinglar.
- Rutkahtaa**, v. brakar, kratschar, dun-
drar.
- Rutkale**, s. slarfhans, vräkling.
- Rutkuttaa**, v. skrockar (*som en häna*); är nedhasad.
- Rutosti**, adv. hastigt, häftigt.
- Rutsa** l. **sukurutsa**, s. blodskändare; sukurutso l. -rutsaus, blodskam.
- Ruttaa**, v. skrynklar, kramar ihop.
- Ruttantuu**, v. hopskrynklas, blir hopskramad,
- Rutto**, s. pest, farsot, sjuka, röta; — a. hastig; tuli ruttoon, inajuknade i pesten, blef pestmittad; on rutossa ligger i pesten; r. kuoloma, bräddöd; r. käynti, hastig gång; — **-salpaus**, -sulku, karantän.
- Ruttoinen**, a. epidemisk, förpestad; hastig.
- Ruttu**, s. skrynkla; on rutussa är hopskrynklad l. hopskramad.
- Ruttuinen**, a. skrynklig, skruppen.
- Rutustaa**, v. krusar, skrynklar.
- Ruuan-kannin** y. m., k. **Ruoaan-kannin** j. n. e.
- Ruudullinen**, a. rutig.
- Ruuhi** (-en), s. ekstock, eka, jolle; ho-
tråg.
- Ruuhka**, k. **Ruhka**.
- Ruukkaa**, v. brukar.
- Ruukki**, s. bruk; savir., murhruk; lerbruk; ruukin patruuna, bruksparon; ruukin isäntä l. haltija, bruksegare; ruukkipito, brukshandtering, bruksdrift.
- Ruukkilainen**, s. bruksinvånare; ruukkilaiset, bruksafolket.
- Ruukku**, s. kruka, krus; — **-maakari**, ruukuntekijä, krukmakare; — **-savi**, krukmakarlera.
- Ruuma**, s. rum (*i skepp*), skans.
- Ruumen** (-menen), s.; pl. ruumenet. agnar; — **-koppi**, agnhus.
- Ruumeninen**, a. agnblandad.
- Ruumiikas**, a. grott, karpulent, fyllig, groflemmad.
- Ruumiillinen**, a. kroppslig, lekamlig, fysisk, materiel.
- Ruumiillisentaa**, v. förkroppaligar.
- Ruumiinen**, a.; paksur., tjock till kroppen, korpulent.
- Ruumiiton**, a. okroppalig; utan kropp; utan lik.
- Ruumis** (-iin), s. kropp, lekamen; lik: ruumiinarkku, likkista; ruumiinharjoitus, kroppsöfning; ruumiin-koko, kroppstorlek; ruumiinm-kainen, afpassad efter kroppen, åtsittande; ruumiin muoto, kroppsbild-

ning; ruumiinrakennus, kroppsbyggnad, konstitution; ruumiinrangaistus, kroppsplikt, kroppsstraff; ruumiin- l. ruumissaatto, likfärd, likfölje l. -prosessjon; — -huone, likrum; — -oloinen, kroppsliq, förkroppsligad; — -oloton, okroppslig.

Ruumistuu, a. tager till i kroppen, blir grottare l. korpulentare.

Ruuna, s. vallack.

Ruunaa, v. kröner; 2) l. -nitsee, vallackar, kastrerar.

Ruuni, a. bran.

Ruunu, s. krona.

Ruuppa, s. värta; skabb.

Ruuppu, s. affall, afskräde; rosk: botstensats, grums.

Ruusaa, v. krusar.

Ruusi, s. krus.

Ruuska, s. (Kalev.) brudtärna.

Ruusti, s. riskon, riska.

Ruusui, s. ros; rosen; — -nkarvainen, -npunainen, rosenröd, -färgad; — -solmu, rosett; — -tarha, rosengård.

Ruusainen, -ullinen, a. rosig; behäftad med rosen.

Ruusuke (-kkeen), s. rosett.

Ruuta l. ruuttana, s. ruda.

Ruuti, s. krut; ruudin savu, krutrök; ruudinrikkoinen, krutbestäntk; — -aitta, kruthus; — -jyvänen, -rae, krutkorn; — -kamari l. -komoero, krutkammare, -durk; — -tehdas, krutbruk.

Ruutinen, a. krutblandad, krutbestäntk.

Ruuta, s. ruta; ruter.

Ruuvaa, s. skrufvar.

Ruuvi, s. skruf; — -n-emä, skrufmutter; — -kierre, skrufgänga; — -pihti, skrufstäd.

Ruuvimainen, a. skruiformig.

Ruveta, inf. sanasta Rupeaa.

Ruvettuu, v. blir skorfvig.

Ryhdyännäinen, s. utslag, smittasot.

Ryhdyttää, v. låter l. har att fastna l. gripa uti l. smitta.

Ryheä, a. yfvig, frodig.

Ryhelmä, s. klunga; utslag.

Ryhisee, v. sorlar, brusar.

Ryhmy, s. knöl, ojemnhet.

Ryhmyinen, -meläinen, a. knölig, skroflig, skrynklig.

Ryhmä, s. klunga, grupp.

Ryhti, s. hållning, stånd: ryhtinsä pitävä, pitämätön, hållbar, ohållbar.

Ryhtyy, v. fattar i, griper an, rör vid, inlåter sig på, företager sig; fäster sig, fastnar; r. toi meen, vidtager åtgärd; griper verket an.

Ryhä, s. puckel; — -selkäinen, puckelryckig, kutryggig.

Ryjy, s. rya.

Ryittää, v. retar till hostning.

Ryki, s. brygga; 2) brygd, bryggeri.

Rykii, v. hostar, harklar.

Rykmentti, s. regemente; — -tinpäällikkö, regementschef.

Rykä, s. hosta, harkling.

Rykäisee, v. hostar till, harklar upp.

Ryminä, -my, s. guy, buller, oväsande.

Rymisee, -yää, v. bullrar, mallrar, väsnas.

Ryнкää, v. stöter på, rystar; tränger på.

Rynnistää, v. anstränger sig, tränger l. stormar på.

Rynnäkkö, a. pågående bröstgänge, anfall, stormning: rynnäköllä l. väkiryynnäköllä, med storm, med våld.

Rynnäs (-ntään), s. bröstben, bröst; pl. ryntäät, bröstet.

Rynnättäin, -tysten, adv. bröstgänges.

Ryntevä, k. Runteva.

Ryntäys, s. bestormning, storm, häftigt anfall.

Ryntäytyy, k. seur.

Ryntää, v. stöter våldsamt, bestormar, går fram bröstgänges, tränger på l. in.

Rypee, v. sölar sig, vältrar sig, tumlar om.

Rypistyy, v. skrynklas, blir hopsnört, snörpar sig, skrupnar.

Rypistää, v. skrynklar, rynkar l. snörper ihop.

Ryppy, s. rynka, veck, skrynka; on rypysä, är skrynkad; on rypyllä, är i rynkor; — -kaali, kruskål.

Rypyllinen, a. rynkad.

Rypyttää, v. rynkar, veckar.

Rypäle, s. drufva, klase; viinar., vindruftva.

Rypäleinen, -leellinen, a. i klasar växande, klasig, drufrik.

Ryske, -kinä, s. brak, dån.

Ryskii, -yy, -ää, v. brakar, dånar, bullrar, väsnas. (Ryske s.)

Ryskyttää, v. brakar l. bullrar på, rystar, skakar.

Ryskähtää, v. brakar l. dånar till.

Ryssyttää, v. struttar, stultar.

Ryssä, s. rysse; ryska (språket).

Rystä, -föner, s. knoge: klase.
 Rysy, s. buller, stoj, kamp; käsiryssy, nappatag, handgemäng.
 Rysä, s. rysja.
 Rysähtää, v. dånar till, dimper, dunkar.
 Ryteikkö, s. bråte af vindfällan; risdam.
 Ryti, s. (*Kalev.*) rör, vass.
 Rytisee y. m., k. Rutisee j. n. e.
 Rytkii, -yy, -ää, v. knycker, -rycker, brakar, knakar.
 Rytkyttää, v. knycker l. rycker på, skakar på.
 Rytty y. m., k. Ruttu.
 Rytty, s. stoj, larm, dån, brak.
 Ryttyää, v. stojas, larmas.
 Rytä, s. (*strand-*) vrak.
 Rytö, s. vindfälle; — aita, qvistgårde.
 Ryve, -ös, s. smutsgöl.
 Ryveysii, k. Rypee.
 Ryvettyy, -östyy, v. sölas, smutsas, nedändlas.
 Ryvettää, -östää, v. sölar, smutsar, stånker (*smuts*), pluttar, nedsudlar.
 Rydyttää, v. låter stelna l. styfna, gör styf.
 Ryykky, s. strykning; — rauta, strykjern.
 Ryykkää, v. stryker.
 Ryyini, s. gryn; tekee ryyiniä, grynar.
 Ryypeksii, -iskelee, v. super fortfarande, pimplar, rucklar.
 Ryyppii, -ppelee, -päilee, v. super på, sörplar, smuttar, pimplar.
 Ryyppijä, ryyppäri, s. pimplare, supare.
 Ryyppy, s. sup, snaps; on ryyppysään, är drucken; — lasi, spetglas.
 Ryyppäisee, v. smuttar på.
 Ryyppäys, s. supning; klunk.
 Ryyppäyttää, v. har att supa.
 Ryyppää, v. super, pimplar.
 Ryystii, -ää, v. silar genom tänderna, sörplar; harklar; skrapar.
 Ryyssy, s. lump, trasa; käy ryyssyissä, går klädd i trasar; lasten ryyssyt, barnens paltor; — mekko, traskusk.
 Ryyti, s. krydda.
 Ryytistyy, v. blir stel l. styf, blir ruskig l. medtagen.
 Ryytty, v. stelnar (*af köld och väta*), stelnar l. styfnar (*af smuts*), ingrör, krymper ihop.

Ryöheä y. m., k. Røyheä j. n. e.
 Ryökii, v. rapar.
 Ryökinä, -käys, s. rapping.
 Ryökynä, -kkinä, s. fröken.
 Ryökäle, s. lymmel, vräkling.
 Ryökäyttää, v. retar till rapping.
 Ryömii, v. kryper.
 Ryömy, s. krypande ställning, på alla fyra.
 Ryömä, s. tass, labb; nelin ryömin, på alla fyra, fyrfota; — -aura, tassplog.
 Ryönä, s. modder, orenlighet, skorf.
 Ryönää, v. nedsmutsar, kluddar, plottarar.
 Ryöpeä, a. strid, häftig, sink.
 Ryöppy, s. yrande dam l. snö, yrväder, yrsnö, stänk.
 Ryöppyää, v. yrar, dammar, hvirflar, stånker.
 Ryöppä, s. (*strid*) bränning, hvirvel.
 Ryöppää, v. förvållar.
 Ryöpsähtää, v. gör ngt l. rörs med prassel, rusar upp, spritter till.
 Ryöpyttää, v. har att yra l. damma, yr l. dammar upp l. in; vråker l. slånger omkring.
 Ryöstäjä, s. plundrare, kapare; exekutor.
 Ryöstää, v. plundrar, rånar, röfvar, tager med våld; utmåter; r. vapaaksi, befriar med våld; r. aluksen, uppbringar l. kapar ett fartyg.
 Ryöstö, s. plundring, rof; utmätning; — -käsky, utmätningssorder; — -lailva, kaparfartyg; — -lintu, roffogel; — -avisiooni, exekutiv auktion; — -mies, utmätningssman, exekutor; — -retki, plundringståg; — -saalis, rof, byte.
 Ryöttä, s. smuts, snusk.
 Ryötys (-ksen), s. snusker, slusk.
 Ryöttää, k. Ryvettää.
 Ryöviö, -yy, -äys, s. röfning, röfveri, plundring, rofferi.
 Ryöväri, s. röfvere, bandit; — joukko, röfvarband.
 Ryövää, v. röfvar, rånar, roffar, plundrar.
 Rähinä, s. larm, skräl, morrande.
 Rähisee, v. för o ljud, skrälar, larmar; koira r., hunden morrar.
 Rähjä, rähjänä, s. trashank; smuts.
 Rähjä, v. smutsar; hasar, släpar; bråkar.
 Rähmii, -ää, v. traskar.
 Rähmys, s. luns.

Rähmä, s.; on rähmällään, ligger ned- l. påvräkt.
 Rähkää, räikää, v. bullrar, skallar; stimmel, stökar.
 Räkää, a. gäll, skallande, skrällande, smattrande.
 Räkkinä l. räikkä, s. smatter, skral, alarm, skrällande; — -torvi, trumpet.
 Räkky, -ää, v. smattrar, skräller, skallar; torvi r., trumpetens smattrar l. skallar.
 Räkkyttää, v. har att smattra l. skrälla (i trumpeten).
 Räkähntää, -äisee, v. smattrar l. skräller till, ropar gällt, ryter.
 Räkä(h)yttää, v. ger till en skräll l. trumpetstöt.
 Räkäys, s. trumpetstöt, hastigt skrällande.
 Räkmi, v. surrar l. drager till; klappar, bultar.
 Räkmi, s. rem.
 Räkke, räiskinä, s. stänk; sprak, brak.
 Räkky, -ää, v. stänker, spritsar; sprakar, brakar; vesi r., vattnet stänker l. strittar; tuli r., elden sprakar.
 Räkkyttää, v. stänker l. spritsar på; har att spraka.
 Räkähntää, v. strittar l. stänker till; sprakar l. brakar till.
 Räktyy, v. blir slemmig l. snorig.
 Räkivä, s. vrak, odugling, stackare; — a. sturek; upprörd.
 Räkivää, v. förderfvar; belackar; slår, dänger.
 Räkähdys, s. skräll, smäll, explosion.
 Räkähntää, v. smäller till, skräller till, exploderar, kreverar; linna räkähnti ilmaan, slottet sprang i luften.
 Räkähntää, v. låter l. har att skrälla l. smälla l. explodera.
 Räkii, v. hostar upp l. afsöndrar slem, slemmar.
 Räkisee, v. sqvattrar, skräflar.
 Räkittä, v. hettar, baddar.
 Räkki, s. hetta, badd, qvalm.
 Räkkaa, v. afakafvar; 2) räcker till.
 Räkää, v. räknar.
 Räkä, s. snor, slem (i bröstet); — -liina, nädduk; — -mäntty, martall; — -nokka, snorkilling; — -tauti, rots, slem-sjuka.
 Räkäisee, v. snyter (näsan).
 Räkättää, v. skrattar l. kraxar (som skatan); sprakar.
 Rälli, s. trälla.
 Rällähattu, s. slokhatt.

Rällättää, v. slabbrar, slamrar.
 Rälssi, k. Relssi.
 Rämä, rämeikkö, s. myra, moras, sumpmark; — -turve, myrtoft.
 Rämää, a. skrällande, skrällig.
 Rämäinen, a. sumpig, sank.
 Rämisee, v. skräller, skallar.
 Rämnen, rämäte, s. skägglaf.
 Rämpii, v. vadar, traskar.
 Rämpä, v. skrälle, skalla; — a. krossad, stympad; skallrande; — -kello, grof bjellra, skälla.
 Rämpättää, v. skallar l. skramlar på.
 Rämssä, s. slarfva, slamsa; slarfvig skick.
 Rämtyttää, v. skallar på.
 Rämtyy v. skramlar (doft), skallar, skräller.
 Rämä, s. skrälle, skräp; on rämänä, är i kras; lyö rämäksi, slår i kras; kello rämä. sprucken klocka, klockskrälle; r. kurkku, hes strupe.
 Rämähtää, s. skräller till, brakar till l. sönder.
 Rämäinen, a. skräpig. (usel).
 Rämäkkä, s. skrällande, skrammel; — a. skrällig, skrällande.
 Rämäyttää, v. kar att skrälla l. skramla till, slår l. dänger med skräll.
 Ränki, k. Länki.
 Ränni, s. ränna; 2) bränneri.
 Ränstyy, v. blir fuktig l. våt, blir svampig; vissnar, förfaller.
 Räntmestari, s. räntmästare.
 Räntteri, s. ränteri.
 Räntti, s. pränt.
 Räntä, s. snöslag.
 Räpelä, s. darrgräs.
 Räpistää, -elee, v. faxar, sprattlar, skakar.
 Räppänä, k. Reppänä.
 Räpsähtää, k. Röpähtää.
 Räpylä, s. (Kalev.) klo, simfot.
 Räpyttää, -elee, v. har att blinka, blinkar; skakar, faxar.
 Röpähtää, v. blinkar till, blinkar; knapprar l. sprattlar till.
 Röpäkkö, a. yr, otålig; — s. vattenputt; trasa, slarfva; tyttö r., flicksnärta.
 Röpäköitsee, v. sprattlar, tumlar (i gytija); är yster, faxar.
 Röpäle y. m., k. Repale.
 Röpäys, s. blink; silmänr., ögonblick.
 Röpäyttää, v. blinkar hastigt med (ögonen); har att knappa till.
 Rässä, s. press.
 Rässää, v. pressar, persar.

Rästi, s. rest; on rästinä, resterar; — **-kertomus**, restantierelation; — **-luettelo**, restlängd.
Rästallinen, a. retskyldig; resterande.
Rästäs, k. **Räystä**.
Räsy, a. spröd, svag.
Räsä, -äinen, a. skroflig.
Räsähtää, v. raselar l. brakar till, dunkar.
Räsäkkömetsä, s. marskog.
Rätinki, s. räkning.
Rätinä, s. sprakande, brak, skrällande, smatter.
Rätisee, v. sprakar, skramlar, brakar, smattrar.
Rätistyy, v. blir slarfvig l. slokig, blir skruppen, förvisenar.
Rätikähtää, k. Ritkahtaa j. Rotkah-taa.
Rätsi, s. särk.
Rätti, s. klut, trasa, lapp, slarfva; r. hattu, slokhatt; paitar., skjortslarfva; niitty., ängslapp.
Rättäri, s.; kyytir., skjuterättare.
Rävähätä, k. **Räjähtää**.
Rävähyttää, k. **Räpöyttää**.
Räyhä, s. skräfware, skrälare.
Räyhää, v. skralar, larmar, skräflar.
Räykeää, v. upptinar.
Räykyy, v. skriker, skränar.
Räyske, -kinä, s. brak, skall, ryt.
Räyskil, -yy, v. ryter, skräller, brakar.
Räyskä, a. spröd, skör.
▼ Räystä, s. takfot, takband, vädertak; — **-vesi**, **-vuoto**, takdropp.
Räysä, s. lufva; trashank.
Räytyy, v. fräser, stokes.
Räänkä, s. alt orent, otyg, last, synd.
Rääkky l. **rääky**, a. (*Kalev.*) hård, spröd; — **-rauta** sprödt l. bräckligt jern, skraggemalm; — **-teräs**, yrstäl.
Rääkkä, s. ängknarr.
Rääkkäys, s. misshandling; eläinten r., djurplågeri.
Rääkkää, v. misshandlar, pinar, plågar, marterar.
Rääkyy, v. skränar, skriker.
Rääkättää, v. sqvattrar, snattrar.
Räämi, s. kräm.
Rääme, -mä, s. var (*i ögat*); trasa, söndrigt ting l. tillstånd.
Rääpe o. pl. **rääpheet**, s. skrapor, qvarlevor.
Rääpii, v. räddar, skrapar l. krafsear uti l. på; traskar, krälar.
Rääpijäiset, s. pl. efterkalas.
Rääppää, v. förespiller, spiller ned.

Rääpys, s. siklöja, mujka; stackare. strunt.
Rääpäle, k. **Repale**.
Rääsy, s. trasa, lump; — **-maa** onyttig karrjörd.
Rääsyy, v. blir gemen, ilakas.
Räätikkä, s. kälot.
Räätti, s. rätt, maträtt.
Räättä, k. **Räämä**.
Räättää, k. **Rääkkää**.
Räätty, v. förfaller, förvisenar.
Räätystää, k. **Retustaa**.
Räätäli, s. skräddare.
Räätälöitsee, v. skräddrar.
Rääväys, s. ovelt, smädelse.
Rääväsuinen, a. uppkäftig.
Räävää, v. hädar, försäddar, hundflar.
Röhisee, k. **Rohisee** j. **Röhkii**.
Röhkii, v. grymtar; hostar hest.
Röhkä, s. katarr, hes hosta, qvarka bröstvärk.
Röhkäisee, v. grymtar l. hostar till.
Röhmyinen, a. skroflig, skrynklig.
Röhmystää, v. lunsar fram, går och traskar.
Röhnä, s. fnas, fnassel, skorf.
Röhöttää, v. sitter l. ligger maklig och pustande l. hostande.
Rökkä, s. brunst, brånad.
Rökäs (-**kkään**), s. girs.
Römisee, v. skräller, dånar.
Römpöttää, v. skräflar, pladdrar.
Römsy, s. snöslask.
Römyää, v. bullrar, stöjar.
Rönkyy, v. vrålar, ryter.
Rönsy, s. rotskott, telning.
Rönsyää, v. slår skott.
Röntti, s. klump.
Rönttää, v. kluddar, plottrar.
Rössö, s. palt.
Rösö, s. knöl: klase.
Rötikkö, s. dåligt arbete, fjeskverk.
Rötkyy, -ää, v. hänger slak.
Rötkä, s. slakt tillstånd; putosi röt-källeen, föll handlöst i kull.
Rötkähtää, v. dimper handlöst, faller långsträckt.
Rötkäle, s. vräkling, slarfahns; grobian. kroat.
Rötköttää, v. skänkar, vräker sig; m-kaa r., ligger och drar sig.
Röty, s. strunt, knaster.
Röyhe, s. rapning; 2) lurfvigt tillstånd.
Röyhelö, s. ngnting lurfvigt l. krusadt: kräs.
Röyheldää, -ntää, v. lurfvar upp, krusar.

Röyhentelee, v. lurftar på sig, är uppblåst.

Röyhoä, a. lurfvig, yfvig, pösig.

Röyhii, -hkii, v. rapar.

Röyhkeä, k. Röykeä.

Röyhistää, a. gör pösig, pöser upp.

Röyhkäisee, v. rapar till.

Röyhkäys, s. uppstötning, rapning.

Röyhy, s. blomvippa.

Röyhäntää, v. rapar till; harklar till.

Röyhää, k. Rähää.

Röyhö, s. löst l. pösigt tillstånd; on röyhöllään, ligger pösigt l. slarfvigt.

Röyhöttää, v. ligger oordnad l. lurfvigt; gör lurfvig l. pösig, lurftar upp.

Röyke (-kkeen), s. kraka.

Röykeä, a. stursk, spotsk, framfusig, uppblåst, högdragen.

Röykiö, s. uppblåst person, framfusing.

Röykiö, -kky, s. hög, hop.

Röykkäilee, v. sturskas, talar framfusigt, akryter, prålar.

Röykyttää, v. medfar illa, tilltygar, basar på.

Röyskii, k. Rouskii.

Röysteinen, a. skroffig, ojemn.

Röyteikkö, s. stenhölster.

Röytä, s. brätte; skärmtak; — -hattu, schäferhatt.

Röytäinen, a.: leveär., bredbrättad.

S.

Sa l. sä (sua, sun, sulla, sulta, sulle), pron. du (lyhenn. sanasta sinä, sinua j. n. e.).

Saa, v. får, erhåller, bekommer, vinner, skördar; förmår, kan; kommer, ankommer; börjar; blifver; gifver; s. tehdä, får göra; s. jkun tekemään, förmår ngn att göra; s. voitton, får vinsten, vinner ngn; s. puolelleen, får på sin sida, vinner för sig; saa aikaan l. toimeen, får till stånd, kan uträtta; saa matkaan, får i gång, åstadkommer, kan uträtta; saas l. saakaas tästä, skäll drick! sai kalan käteeni, fick (gaf) fisken mig i handen; tuli saapi semmoiset vahingot, elden medför sådana skador; karja saapi kotia, vullen kommes hem; sai itse sanelijaksi, begynte sjelf att orda; saa toteen, kan bevisa; en saa oluksi l. oltua, jag kan ej vara, utärda; saatava, fordran, rättighet, inkomst; olla saatavissa, -illa, vara att tillgå, stå att fås; pappi on saatavillansa, presten är på sin uppbörd; saaminen, erhållandet; fordran; minulla on saamista, jag har fordran l. att få; minun on saaminen, jag måste få; saamatta oleva, utestående; saama, det erhållna, fångst; saamapiletti, receptise, motagningsqvitto; saamamies, fordringsägare; saamani jälkeen, efter min förståga; pl. saamat, häfvar.

Saaja, s. emottagare, erhållare; verkställare, begynnare; brudtärna; palkansa, löntagare.

Saajainen, s. den som får; lapsen saajaisen sanat, trollformel för barnaföderskor; pl. saajaiset, barnbörd.

Saajanainen l. -jas (-aan), s. brudsäta, brudens uppasserska.

Saakeli, s. hin onde, raggen.

Saakka, adv. ända till, intill, ända ifrån.

Saakkuna, s. fabel, saga.

Saaksentelee, v. får ofta, brukar få.

Saalas (-aan), s. nyss framfödt barn, foster; samling, fångst.

Saaliiton, -liiton, a. utan fångst, utan byte.

Saaliillinen, a. fångstrik, gifvande, lönande.

Saalis (-iin), s. fångst, byte, rof; skörd, afkastning; förtjenst; tuomitsee saaliiksi, kondemnerar; — -iinhimoinen, rofysten, begärlig efter byte.

Saama, k. Saa.

Saamaton, a. som ej får l. förmår l. erhållita, oföretagsam, oförmögen, tafatt.

Saamistuttaa, v. debiterar (upp), upp för ss. fordran.

Saanti, s. fång, fångst, fånge, åtkomst; — -kirjat, åtkomsthandlingar.

Saanto, s. fång, fångst; — -mies, fångeman; — -todistus, emottagningsbevis.

- Saapas** (-ppaan), s. stöfvel; — **-pihti**, stöfvelknekt.
Saapastaa, -telee, v. går l. högfärdas i stöfvar; förser med stöfvar.
Saapikas (-kkaan), s. stöflett.
Saapostelee, v. efterfrågar, begär.
Saappaallinen, a. som har stöfvar; — s. en stöfvel full.
Saappaaton, a. utan stöfvar (*varande*).
Saappainen, a. bestöfdad, rik på stöfvar.
Saappainen, -put (-ppuen), s. liten stöfvel, stöflett.
Saapuu, v. inträffar, infinner sig, råkar, blir; saavuin sinne, jag inträffade der; saapui sotamieheksi, blef soldat; olla saapuvilla, vara tillstädes, uppvakta; tulla saapuville, infinna sig; olla saapuvissa, vara till hands.
Saarehinen, a. på ö varande.
Saareke (-kkeen), s. smal och lång ö; landtunga; åkerteg.
Saarelainen, s. öbo.
Saarellinen, a. försedd med l. hörande till ö, på ö varande, insulär, insularisk.
Saarema, s. öbildning.
Saarenne (-nteen), -nto (-nnon), s. halfö, landtunga.
Saarentuu, v. bildar holme, tillandar.
Saares (-eksen), s. liten ö, holme; (*Kalev.*) afskild skogstrakt, kärholm.
Saari (-en), s. ö, holme; högre fastare ställe i ett kärr; — **-maa**, öland; pl. saarimaat, öländer; skärgård.
Saarikko, -risto, s. skärgård, skär, öflock; — **-meri**, öhaf, arkipelag.
Saarinen, a. örik, full med öar l. holmar; hörande till ö.
Saaristolainen, s. skärgårdsbo.
Saarna, s. predikan; — **-kirja**, postilla; — **-mies**, predikant; — **-stuoli**, predikstol; — **-virka**, predikoembete.
Saarnaas, v. predikar, orerar.
Saarnaaja, s. predikant, predikare.
Saarni (-en), s. ask (träd).
Saarrattaa, v. låter omringa.
Saarros (-ksen), s. inneslutet tillstånd, omringning; snärjande konstgrepp; olla saarroksissa, vara instängd; insnärjd.
Saartaa, -telee, v. omgifver, omringar, innesluter, belägrar, kringränner, kringhvärfver.
Saarto, s. omringning, inneslutning; förskansning, circumvallation.
- Saasta**, s. orenlighet, smuts, styggelse, smitta; — **aine**, miasm, smittämne.
Saastaa, v. dricker till (= saas tästä).
Saastainen, a. oren, smutsig, besmittad, vederstygglig, smittosam.
Saastaisuus (-unden), -taus (-uden), s. orenlighet, smutsighet, smittosamhet.
Saastaton, a. obesmittad, ren.
Saastamaton, a. icke smittosam; ej förorenad.
Saastumus (-uksen), s. orenblifning, besmittelse, smitta.
Saastuttaa, v. orenar, smutsar, befäcker, besmittar, förpestar; skändar, ohelgar.
Saastuttamus, -tutus (-uksen), s. förorening, besmittelse.
Saastuu, v. blir oren, smutsas, förorenas, besmittas.
Saatanas, s. satan.
Saatanallinen, a. satanisk.
Saatanato, s. beledsagande, beledsagning, öfverbringande.
Saatattaa, v. låter ledsaga.
Saate l. **Saaten** ja
Saati l. **Saattikka**, adv. ända till; än mer, så mycket mer; — ei sanan jälkeen: än mindre, så mycket mindre.
Saattaa, -elee, v. gör att någon får: för, ledsagar, leder, befordrar, bringar, förmår, åstadkommer, kan; s. sanan l. sanaa, för ett budskap; s. ruumiin l. ruumista hautaan, beledsagar liket till grafven; s. puolaan l. tuskaan, bringar i nöd; s. tekemään, bringar l. förmår att göra: saatan tulla, jag kan komma; en saata sanoa, jag är ur stånd att säga, jag kan ej säga.
Saattaja, s. beledsagare; sanan s. budbärare.
Saattamaton, a. oförmögen, vanmäktig, oduglig.
Saatto, s. beledsagande, ledsagning, procession; svit, eskort, konvoj; drift, verksamhet; — **-kirje**, vehikel; — **-kulku**, -vaellus, procession; — **väki**, procession, följe.
Saatto, s. hövålm, höstack.
Saattolainen, s. drabant. *Saattumus*
Saavi, s. sä.
Saavillinen, a. som har sä; — s. en sä full.
Saavuttaa, v. har att komma tillstädes: när, uppnår, upphinner; tillvinner, ernår; påkommer; saavutti itsellensä taudin, ådrog sig sjukdom; kova onni saavutti, olyckan drabbade;

en saavuta sanoja, jag finner icke ord; s. jkun suosion, ernår l. vinner ngns gunst.

Saavuttamaton, a. oupphunen, ouppnådd: oupphinnelig.

Saavuttelee, v. bjuder till att upphinna, att uppnå.

Sadannes (-ksen), s. hundraedel, procent.

Sadas (-annen), num. ord. den hundraede.

Sadattaa, -tteele, v. förbannar, önskar ondt, belackar.

Sade (-teen), s. regn, nederbörd; sateen l. sadekuuro l. kuuro sade, regnskur; sateenvarjo, paraply; — aika, regntid; — päivä, regndag.

Sadin (-timen), s. fälla, giller, flaka, dona; satimen selkään, språten hvarvid fällan hänger; satimen ulku, stängen mot hvilken flakan uppgillas; satimen vihi, kort gärdesgård för att leda fogeln i fällan.

Sadoittain, -doittaisin, adv. hundraedel.

Saentaa, v. kondenserar, gör tjock l. tät, förtätar.

Saha, s. såg; — jauho, -npuru, sågspån; — laitos, sågverk, -inrättning; — nterä, sågblad.

Sahaa, v. sågar.

Sahauttaa, -nuttaa, v. låter såga.

Sahea, a. trögt flytande l. löpande; s. ääni, hes röst; s. tie, trög, moddig väg.

Sahi, s. grund, vad.

Sahisee, v. sorlar sakta, susar, fräser.

Sahuttaa, v. slabbrar, pladdrar.

Sahra, -rain (-aimen), s. gaffelplog, trästock.

Sahti, s. svagdricka, spisöl.

Sahuri, s. sågare.

Sahviaani, s. saffian.

Saikara, s. spö, vidja; krumelur.

Saikka, s. stång; 2) senda.

Saima, s. större båt, akuta.

Saine (-een), a. karg, snål, girig, njugg; sämrtaam, bitter.

Sainiainen, s. körtel, mandel.

Saipua, saipio, s. tvål; säpa: — kello, såpubble; — nkeitto, såpsjunding; — tehdas, tvålfabrik, -kokeri.

Saipuainen, a. tvålig, tvålhaltig; af tvål.

Saipuoitsee, -oittaa, v. tvålar.

Sairaallinen, -raaloinen, a. sjuklig, krasslig.

Sairas (-aan), a. j. s. sjuk; patient; — huone, sjukhus, hospital, lasarett; — aanhoitaja, sjukskötare, -aköteraka; — aanhoito, sjukvård; — aanriipitys, sockenbud, sjukbesök.

Sairastaa, v. är l. ligger sjuk, sjukas.

Sairastelee, v. sjukas smått, krasslar.

Sairastuu, v. blir sjuk, in sjuknar.

Sairaus (-uden), s. sjukdom.

Saita, a. girig, snål, nidsk, njugg; afundsjuk.

Saitta, s. stång, stör, notstake.

Saituri, s. gnidare, girigbuk.

Saituus (-nuden), s. girighet, snålhet, nidskhet, njugghet.

Saivar (-ren), -vare (-een), s. gnet, insektäg.

Saivartaa, v. synes gnetig l. full med gnetter; är snål; är petig.

Sakaa, v. blandar, gör tjockflytande; s. korttia, blandar kort.

Sakaantuu, k. Sakeutuu.

Sakara, -ri, s. utstående spets, tinne, yttre rand, båge; huoneen sakarat, tinnarne på huset; kuun sakarat, månens horn l. spetsar; sakarisormi, kllfinger.

Sakaristo, sakasti, s. sakristia.

Sakea, a. tjock, simmig, tät, grumlig.

Sakenee, -eutuu, v. blir tjockflytande l. simmig, blir tjock l. tät, tjocknar, kondenserar.

Sakens (-uden), s. tjockhet, täthet, grumlighet.

Sakeuttaa, v. gör tjock, blandar, kondenserar.

Sakeuttaja, s. kondensator.

Sakka, s. grums, bottensats, fällning, sump.

Sakkaa, -oo, v. gör grumlig, blandar, rör om; skäller, tadlar.

Sakko, s. bot, plikt, böter (pl.), sakören (pl.); uhkas, vite; sakon haastolla, vid bot l. vite; sakon alainen, bötfäld, dömd till böter; sakolla sovittamaton, urbota; saada l. vetää sakkoa, plikta, blifva bötfäld, böta; — korko, straffränta; — luettelo, saköreslängd; — rangaistus, bötesansvar, förmögenhetsstraff.

Sako, s. grummel, grums, drägg, bottensats, fällning.

Sakolisa, a. samsig; svällande: spissam.

Sakoo, -outuu; v. blir tjock, mosar l. samsar sig, blandas.

Sakottaa, v. pliktfuller, bötfäller, föler till böter.

Saksa, s. Tyskland; tyska språket; köpman, schackrare; — **-nkieli**, tykaspråket; — **-nkunsi**, lärkträd; — **-npalttina**, holländskt lärft; — **-npähkinä**, valnöt.

Saksakko, s. tyska (tysk qvinna).

Saksalainen, s. j. a. Tysk.

Saksantaa, v. förtystrar, öfvorsätter till tyskan.

Saksastaa, v. bryter på tyaka.

Saksi (-en), s.; pl. -set, sax; ravun saksi, kräftklo.

Sala, s. som är förborgadt, doldt, hemligt; **salaa**, hemligen, lönnligen; **vilkaisee salaa**, kastar en förstulen blick; **salassa**, i hemlighet: on salassa, är lönnlagd l. förborgadt; **salakättä**, **-kähmässä**, **-myhkää**, **-piten**, **-vihkaa**, hemligen, i tysthet, i mjugg, i löndom; — **-hanko**, hemlig stämpling; — **-kapakka**, lönnkrog; — **-kaivanto**, mina; — **-kapina**, myteri; — **-kari**, blindkär; — **-kavala**, lömsk, bakslag; — **-kuljettaja**, lurenrejure; — **-kuljetus**, lurenrejeri, smugling; — **-kähmäinen**, lönnlig, mysteriös; — **-laatikko**, lönnlada; — **-laipio**, blindbotten; — **-lause**, **-viitatus**, insinuation; — **-liitto**, komplott, sammansvärjning; — **-mielinen**, hemlighetsfull, mysteriös; — **-murha**, lönnmord; — **-neuvos**, geheimeråd; — **-oja**, täck-, grunddike; — **-ojittaa**, dränerar, underdskar; — **-ovi**, lönn dörr; — **-metsästys**, tjufskytte; — **-oppi**, **-opillisuus**, mystik; — **-pakkanen**, gråkallt; — **-peräinen**, mystisk; — **-poltto**, lönnbränning; — **-puustavi**, **-merkki**, chiffer, hemligt tecken; — **-pyhäisyys**, **-näköisyys**, mysticism; — **-rippi**, enskildt skriftermål; — **-siittiö**, kryptogam; — **-surma**, dulgadröp; — **-surma-sakko**, dulgaböter; — **-tie**, smyg-, krypväg; — **-vaarna**, dymling; — **-valmo**, konkubin, frilla; — **-vehkeet** l. **-vehkeys**, myteri; — **-vihainen**, lömsk, dolak; — **-vuotens**, lägersmål, lönskaläge.

Salaa, v. förhemligar, förborgar, döljer, gömmer, försnillar.

Salaamaton, a. ofördold, oförtogad; oförbehållsam.

Salaatti, a. sallat.

Salainen, a. hemlig, dold, förborgad, lönnlig; **salaisin**, hemligen, lönnligen.

Salaisundellinen, a. mysteriös, hemlighetsfull.

Salaisuus, s. hemlighet; **salaisuudet**, hemligheter; mysterier.

Salakka, s. löja; 2) dymling.

Salakkali, adv. hemligen.

Salama, s. blixt, ljungeld.

Salamoitsee, v. blixtar.

Salau (-uksen), s. fördöljning, döljande, förhemligande.

Salauu, v. döljer sig, fördöljes.

Salava, s. grönpil; blixt.

Sale (-een), s. spjåle, pertved.

Saleilee, v. spjålar l. spjålker sig, lossnar i fisor.

Sali, s. sal.

Salii, v. spjålar, gör spjålar, spjålker, klyfver pertved.

Salkkari, s. saltkar.

Salkki, s. löja; — 2) a. smärt.

Salkku, s. väska, portfölj.

Salko, s. (lång) stång.

Sallii, v. tillåter, tillstodjer, beviljar, tål, medgifver, unnar, beskär, låter.

Sallimaton, a. icke tålande, otålig, olidlig.

Sallimus (-uksen), **-inta**, s. tillåtelse, tillståndelse, skickelse, öda; **Jumalan s.**, Guds skickelse l. försyn; —

-usko, fatalism; — **-uskoja**, fatalitet.

Salmeke (-kkeen), **-inta**, s. långt smalt sund; (*Kalev.*) lång remsa.

Salmi (-en), s. sund; **salmen suu**, mynningen af ett sund.

Salminen, s. dim. Htet sund; — a. full af sund; till sund hörande.

Salo, s. skogbevuxen ö, skog, utmark. ödemark; **päivän s.**, ljusstrimma vid horisonten; **tuohi on salolla**, näfret löser sig.

Salolainen, s. skogsbebyggare; öbo.

Salpa, s. regel (regel), bom, stängsel.

Salpaa, v. regler, tillbommar, stänger, dämmer.

Salpaus, **-puu**, s. regling, tillbomning, dämning, stängsel, fördämning; —

-niitty, öfverdämning-, dämäng.

Salpauu, v. blir reglad l. stängd, tillbommas, dämnes; **henki a.**, andedrägten stockas.

Salpietari, s. salpeter; — **-happo**, salpetersyra.

Salpo, k. **Salvain**.

Saltii, **saltimus**, k. **Sallii**, **sallimus**.

Salva, s. salva.

Salvaa, v. timrar; 2) snöper.

Salvaa, v. verkar, tar på, inverkar; **salva** **salvasi sydämeen**, ordet icke

verkade på hjertet; työ salvaa, arbetet går undan för hand.

Salvaamaton, a. oförmögen, overksam, utan verkan.

Salvain (-ainen), s. hörn (*under timring*), hörnknut.

Salvaja, s. timrare; 2) gällare.

Salvakas (-kkaan), a. verksam, verkande; lidande.

Salvaton, a. oreglad, utan regel.

Salvin, s. krampa, sinka.

Salvee, v. kastrerar, snöper.

Salvio, -vikko, s. snöpt djur, snöping; eunuck.

Salvo, -vu, s. timring; jyväsälvo, sädealär; — -mies, timmerkarl, timrare; — -puu, timmerstock.

Salvo, -vu, s. snöpt djur, snöping; — -häikä, utskuren ox; — -kukko, kapun.

Salvoin, k. **Salvain**.

Salvos (oksen), a. påstående timring, timra (upptimradt hus), timrad knut, timmerfogning, mossspringa; 2) snöpt gumse.

Salvotin (-ttimen), s. stängselverktyg; klämklöfva.

Salvuri, s. snöpare, gällare.

Sama, pron. a. samme, samma; dito; samassa, i detsamma; samalla, med 1. i och med detsamma; samalla aikaa, samtidigt; samalla tavalla 1. tapaa 1. muodolla 1. muotoa, på samma sätt, sammalunda; — -keskinen, koncentrisk; — -mitallinen, kommensurabel; — -n-aikuisen, lik-samtidig; — -nkaltainen, -nlainen (**samallinen**), likadan, dylik, lik; — -nlainainen, likartad, lika beskaffad; — -nnielinen, likastnad, -tänkande; — -nmuotoinen, af lika 1. samma form, likformig, identisk; — -äitiset, samqvada; — -ääninen, lik-ljudande.

Samainen, a. densamma.

Samaska, -kainen, a. dimmig, mulen, disig, oklar, grumlig.

Samate 1. **samaton**, adv. sammaledes, sammalunda, likaledes, likaså, lika; s. kuin, likasom.

Samea, a. oklar, dunkel, skum.

Sametti, s. sammet.

Samettinen, a. af sammet.

Sammakko, -kka, a. groda, klossa; korpis, klockgroda; rupis, padda; sammakon kukka, kalfeka, kabbe-lök.

Sammal (-en), -le (-een), s. mossa; nättäs. 1. suden s. 1. karhun s., björn-mossa; rahka- 1. suo- 1. kuohua, hvit-, rödmossa; — -kieli, läspare; — -suo, mosse, mosskärr.

Sammaleinen, -linen, -likas (-kkaan), a. mossig, mossalupen, mossbevårt, mossfull.

Sammalikko, -isto, s. mossigt 1. mossbevåret ställe, mosse.

Sammaloitsee, v. myssjar, förser 1. drifver med mossa.

Sammaloituu, -altuu, v. blir mossig 1. mossalupen, mossar sig.

Sammaltaa, -ltaalee, v. myssjar, drifver med mossa; läspar, talar otydligt, stammar.

Sammias (-mpaan), s. råsten; 2) -mpaat torsk; olla sampailla 1. kieli sampailla, hafva toraken.

Sammio, s. kar, tina.

Sammuke (-kkeen), s. släckningsmedel.

Sammumaton, a. osläcklig; oslocknad.

Sammus (-uksen), s. utsläckt tillstånd; olla sammuksissa, vara utsläckt; mennä sammuksiin, blifva utsläckt, slockna.

Sammutin (-ttimen), s. släckningsredskap, släckare.

Sammuttaa, v. släcker.

Sammuttamaton, a. osläckt; outsläckt.

Sammutus (-uksen), s. släckning; — -kunta, släcknings- 1. brandkår.

Sammuu, -muntuu, v. slocknar, utslöcknar.

Samoin, -oiten, adv. sammaledes, likaledes, likaså, lika, dito.

Sameo, v. ilar, skyndar, tågar, traakar, sträfvär.

Sampainen, a. med torsk behäftad.

Sampani, -ppanja, s. champagne.

Sampi, s. stör (*fisk*).

Sampo, s. Sampo, ett mytiskt, lyckobringande redskap.

Samppinjo, s. champignon.

Samus (-den), s. identitet.

Sana, s. ord; bud, underrättelse; sanalla sanoen 1. sanottu, med ett ord (*sagdt*); sana sanasta 1. sanasta sanaan, sanain mukaan, ord för ord, ordagrant, efter orden; suusana, muntlig underrättelse; mndtligt ord; suusanalta, muntligen; pitää sanansa, pysyy sanassaan, står vid 1. håller sitt ord 1. löfte; syö 1. rikkoo sanansa, håller ej 1. bryter sitt ord; vie, lä-

hettää sanan, bringar, skickar bud; sanasta miestä, sarvesta härkkä, mans ord och mans ära; sanan alainen, utsatt för squaller, förtalad, lastad; pl. sanat, trollformler, magiska beväringningsformler; madon sana t, trollformel mot ormbett; — -jalka, ormbunke, ormräs; bräken; — -johto, ordledning l. -ställning; — -kirja, ordbok, lexikon; — -kirjallinen, lexikaliak; — -lipas, språklåda; — -luettelo, ordlista, -register, nomenklatur; — -muodostus, redaktion; — -njohto, ordhärledning; — -nkun- lija, åhörare; — -nläsku, ordspråk, ordstaf; — -nlennätin, telegraf; — -nmukainen, ordagrann; — -nparsi, ordasätt, talesätt, fras; — -nsaattaja, budbärare; — -nseulomas, ordklyfveri; — -nsija, talrum, tillfälle att tala; — -ntapa, ordstaf, ordasätt; — -oppi, etymologi; — -puku, ortografi; — -sanainen, ordagrann; — -tulva, ordsvall; — -sopu, ordföljd, syntax, ordkonstruktion; — -valta, talan, ytt- randerätt, ordet.

Sanaelee, k. Sanelee.

Sanainen, -naisia, -nakas (-kkaan), -nallinen, a. ordrik, till ord hörande, mundtlig; suusanallinen, mundtlig; monisanainen, mångordig; sanalinen ääni, artikuleradt ljud.

Sananen, a. litet ord; olla sanasilla, ordvexlas, träta.

Sanasto, s. ordlista, nomenklatur; terminologi; ordföräd.

Sanaton, a. utan ord, ordlös; oartiku- lerad; (*Kalev.*) obebodd (*hvarast men- nikkoord ej höres*).

Sanelee, -neskelee, v. ordar, talar, före- säger, dikterar.

Sanelija, s. ordare, trollkarl.

Sanelijas (-aan), a. ordrik, talför, prat- sam.

Sangen, adv. ganaka, högst.

Sangollinen, a. med ämbar försedd; — s. ett ämbare fullt.

Sanka, a. tjock, stark, väldig.

Sanka, s. bärhandtag, båge; ketun sangat, räfsax; lasisilmäin san- gat, glasögonskalmar.

Sankari, s. hjelte, heros.

Sankarillinen, a. heroisk, hjeltmodig.

Sankaritar, s. hjeltinna.

Sanke, k. Sanka, a.

Sankki, s. fängpanna; — -reikä l. -lä- pi, fänghål.

Sanko, s. ämbar.

Sannakas (-kkaan), a. sandstark, sand- haltig.

Sannoittaa, v. sandar.

Sanoelee, -noilee, k. Sanoo j. Sanelee.

Sanoillinen, a. med ord utrustad, ord- rik; artikulerad.

Sanoma, s. sägen, bud, budskap, under- rättelse; pl. sanomat, tidningar; — -kellot, själaringning; — -kirje, avis- bref; — -kirjallinen, publicistiak; — -lehden-kirjoittaja, tidningskrifvare, publicist; — -lehti, tidning, tidnings- blad; — -ntoimittaja, tidningsredak- tör; — -toimikunta, tidningsexpedi- tion.

Sanomaton, a. icke sägande; utsäglig, obeskriflig; sanomattoman, utsäglig- tigt.

Sanomattomasti, adv. utsägligen, obe- skrifligt.

Sanoo, v. säger, utsäger, yttrar; uttrycker sig; nämner, kallar, uppgifver; hänen sanotaan tulleen, han skall (säges) hafva kommit; s. syyksi, förebär, å- beropar som skäl; miksi häntä sanotaan, huru kallas l. tituleras han; niin sanottu (n. s.), så kallad (s. k.); sanottava, nämnevård, anmär- ningevård.

Santa, s. sand. — *juva*

Santainen, a. sandig.

Santarmi, s. gendarm.

Sanukka, s. litet ord, partikel.

Saottaa, v. gör tjock, blandar.

Sapa, s. svansstomme, svans; — -luu, svansben.

Saparo, s. kort svans; fiäta.

Sapatti, s. sabbat; sapatinrikos l. rikkominen, sabbatsbrott.

Sapeli, s. sabel.

Sapellinen, -ekas (-kkaan), a. full af galla, gallblandad, -stark.

Sapikas (-kkaan), a. (*Kalev.*) mört; liten sik.

Sapikka, s. stöfvel af renhud.

Sapikoitsee, v. sprattlar.

Sapila, -las (-aan), s. bärstång, höbår.

Sappeaa, -eutuu, v. blir gallblandad; får gallfeber; förbittras, vredgas.

Sappentaa, v. gallspränger; bringar till gallfeber.

Sappi (-on), s. galla; vrede; päivän s., vädersol.

Sappinen, s. liten galla; — a. gallhaltig, gallblandad, af galla.

Sanattaa.

Sapsa, -o, s. veka lifvet, ljumske; bog-muskel.

Sara, s. starr; **Lapin s.**, lappskogrä; mätäs. l. turves., tufstarr; vesil. villos., blåstarr; — **-heinä**, starrhö; — **-puu**, hassel.

Saraiikko, -ravikko, -ravisto, s. starräng, starrbeväxt ställe.

Sarana, -nto, s. gångjern.

Sarastaa, v. det dagas.

Sareke (-kkeen), s. kolumn.

Saristuu, v. glesnar, aftager.

Sarittaa, v. öfverlemnar.

Sarja, s. sträcka, ricka, serie, grupp, rad; kull, gren (*af en öst*); spjåle; munas., äggstock; alla i ett bo l. i en fortsättning värpta ägg; lapsia kahdesta sarjasta, barn af två kullar; hammass., tandrad; — **-hakkuu**, periodhygge.

Sarjaa, v. samlar i sträckor l. rader; inbjuder.

Sarka, s. tege; 2) vadmal; — **-hakkuu**, trakthuggning; — **-kynnärä**, qvadrat; — **-oija**, teg-, laandike; — **-takki**, vadmalsrock.

Sarkainen, a. teglagd; 2) af vadmal, vadmals.

Sarkoo, v. teglägger, delar i tegar; frodas.

Saroiittaa, v. teglägger.

Sarpa, -rpio, s. blom-, rörvass, svalting.

Sarssi, s. sars.

Sarvas (-aan), s. oskuren ren.

Sarvellinen, a. behornad; — s. ett horn fullt.

Sarvena, -nto, s. höftben, höft.

Sarvenee, v. blir hornaktig. *Sarveton*

Sarvi (-en), s. horn; spröte; samaata

sarvesta, lika mot lika; — **-hauki**, näbbgädda; — **-jaakko**, timmerbagge, ekoze; — **-karja** l. **-raavaat**, hornboskap; — **-kelmu**, hornhinna; — **-kuono**, nosörning; — **-leipä**, hälkaka; — **-puoli**, enhornad; — **-pää**, behornad; — **-pöllö**, hornuggla, skogsf; — **-valas**, narhval; — **-enlaattainen** l. **-kaltainen**, hornlik, hornaktig.

Sarvikko, s. ploghandtag, -veta; 2) vassrik ort.

Sarvimainen, a. hornaktig.

Sarvinen, s. litet horn; — a. behornad; af horn; yksis., enhörning; kaksis., tvåhornad.

Sarvinkainen, k. Sarviijaakko.

Sarvink

Sarvittaa, v. behornar, förser med horn; matar med horn.

Sasu, s. kind; hornqvicke; märg.

Sata, num. card. hundra; s. kertaa, hundra gånger; — **-kertainen**, hundrafaldig; — **-kerttu**, bladmage, mångfålla; — **-kieli**, näktergal; — **-lauta** (*Kalev.*), med hundra träfötten försedd (*not*); — **-luku**, hundratal; — **-määrin**, till hundradetal; — **-naulainen**, centner.

Sataa, v. det regnar; går l. brister af; s. lunta, det snöar; s. rakeita, det haglar.

Satain (-imen), s. ruggfogel.

Satainen, a. hundrafaldig, värd hundra; riklig.

Satakuntalainen, s. Satakundens.

Satama, s. hamn; — **-päälikkö**, hamnmästare, hamnkapten; — **-raha**, hamnpenningar; — **-säätä**, hamnordning; — **-tulli**, tolag.

Sateellinen, a. regnande, regnig.

Sateeton, a. utan regn, regnlös, regnfri.

Sateinen, a. regnig, regndiger.

Satelee, v. det regnar smätt, det fortfarande regna.

Satainen, s. fiatlus.

Satiminen, a. rik på fallor l. flakor (*sadin*).

Sato, s. äring, afkastning, skörd, gröda; ruggning; satolintu, ruggfogel; hyvä s., god äring; siipis. l. sulka., ruggning, fjäderfällning; lintu on sadolla, fogeln ruggar, är i ruggningstillstånd; lehtis., löffällning.

Satoinen, -oisa, a. äringrik, gifvande, fruktbar, bördig.

Satoo, v. frodas.

Satsi, s. sats, dosis.

Sattu, s. vidröring; likisattu l. likisattuinen leipä, stålbackadt bröd.

Sattuma, s. händelse, tillfällighet; sätumalta l. sattumoilta, händelsevis, tillfälligt.

Sattumoinen, a. träffande, händande, tillfällig; näin sattumoisilta, jag såg af en händelse l. händelsevis l. tillfälligtvis.

Sattumus (-uksen), s. stötning, träff, händelse, tillfällighet, slump; sattumuksesta l. sattumukselta, händelsevis, af en händelse l. slump; — **-peli**, hasard.

Sattunainen, a. tillfällig.

Sattuu, v. stöter, vidrör, träffar, händer; inträffar, förefaller, råkar, råkar komma,

sattui jalkaan, stötte mot l. träffade foten; jalka sattui, foten blef stött; sattui tulemaan, råkade komma; sattui kylään, kom kändelsevis till byn; niin asia sattui, så hände det; ei se asia satu minuun, den saken rör icke mig; satuuva tapaus, förekommande fall.

Satu, s. saga, fabel.

Satula, s. sadel; — -maskari, satuli, sadelmakare; — -vyö, sadeljord.

Satuloi, -loitsee, v. sadlar.

Satulus, s.; pl. satulukset, sadeltyg.

Satumainen, s. fabelaktig.

Satunnainen, s. tillfällig.

Satunnaisesti, adv. tillfälligtvis.

Satunto, s. vidröring, stötning, träff, händelse.

Satuttaa, v. låter vidröra, har att stöta, berör, stöter, skadar.

Sauhu k. Savu.

Saukko, s. utter.

Sauna, s. söm, fogning, nät; — -höylä, sponthyvel; — -ompelu, slätsöm; — -rauta, pressjern.

Saunaa, v. sammanfogar, sammansyr, sömmar ihop.

Sauna, s. badstuga; bad, badning; selkäsauna, stryk; — -jaakko l. -majja, gråsguga; — -kukka, kamomillblomma, sötblomster; — -vaimo, baderska; barnsängshustru.

Saunaa, v. badar (med qvast); piskar.

Saunaja, s. badare, baderska.

Saunallinen, a. som har badstuga; — s. en badstuga full.

Saunoittaa, v. låter bada, för i badstuga; badar.

Sauoin (-imen), Sauoo (*Kalev.*), k. Sauvoin, Sauvo.

Sauramo, s. färgkullor, guldkullor; ängsneglika, ringblomma.

Sauras (-aan), a. oförtruten, raak, flitig, ihärdig.

Saustuttaa, v. (*Kalev.*) eldar, röker (savustuttaa).

Sauttaa, k. Savuttaa.

Sauva, s. staf, käpp; — -mitta, -nväli, staftrum.

Sauvaa, v. framskjuter med stör; mäter l. pejlar med stör.

Sauvakas (-kkaan), a. som begagnar staf l. käpp, orklös, krympling.

Sauvakko, s. bärling; staf; skaftspjule i väfstol.

Sauvain (-imen), s. bärling, stake, stång, båtshake.

Sauvoittaa, v. utstakar.

Sauvo, k. Sauvaa.

Sauvu, k. Savu.

Saveaa, v. lerelår, bestryker l. rappar med lera, rappar.

Saverikko, s. draglänk (i älde).

Savettuu, v. blir lerig.

Savi (-en), s. lera; saven-otto, -saanti, lertigt; savensekainen, lerblandad; savenvalaja, kruk-, pottmakare; — -astia, lerkärl, krukmakarekärl; — -kotti, murbrukslår; — -lusikka, murslef; — -maa, lerjord; — -mylly, lerkran; — -perä, lergrund; — -puoli l. -pyörä, reform; — -pääsky, strandsvala; — -ruukki, -seko, ler-, murbruk.

Savike (-kkeen), s. molla.

Savikko, s. lerjord, lermark, lergrund; lerfärgad häst.

Savinen, a. lerig, af lera, lerhaltig.

Savitsee, v. häcklar, kardar; (*Kalev.*) klipper (*får*).

Savitsin (-imen), savitta, s. häckla, karda; fåraax.

Savittaa k. Saveaa.

Savolainen, s. Savolaksare; — a. savolaksisk; Savo-karjalainen, Savolaks-karelare.

Savotta, s. bruk, fabrik.

Savu, s. rök; pyhä s., rökelse; mies joka savulta, man ifrån hvarje rök (*matlag*); — -astia, rökelsekar; — -hormi, rökkång, -gång; — -piippa, skorsten; — -viina, förlank l. -droppar.

Savuaa, -uu, v. ryker, röker.

Savuinen, a. rökig, rökfull.

Savukka, s. förlank.

Savuttaa, -ttelee, -vustaa, -vustuttaa, v. röker, nedröker.

Savuttuu, -ustuu, v. blir nedrökt; (*Kalev.*) storknar af rök.

Se, pron. den, -det; pl. ne, de; sepä se, just det der, ja så, minnsann, kom! se vaan, blott den; nog af, nog sagdt; sen jälkeen, derefter; sen enempi, desto mera; sen tähden, därför; sentään, dock, ikväl; sen-aikuinen, den tidens, dåvarande; senkaltainen, senlaatuinen, sellainen (senlainen), semmoinen (semmoinen), sådan, dylik, sitk, så beskaffad; sitä (— jota, mitä, kuta), desto (— ju); jota pikemmin sitä parempi, ju förr desto bättre, hellre; sitä pätkä, genast, oförtöfvadt; si-

Saunoin

tä vasten l. varten, i och för det, derföre, fördenskull; se sitä, så mycket derom; siinä se on, deri består det, der har man (du) det; siinä kyllä, nog af, nog sagdt; sillä, derigenom, dermed; ty: sillä välin, deremellan, emellertid; on sillänsä l. sillään, är oförändrad; kohta sillään, straxt på stund; siltään, så utan vidare; jätti siltänsä, lemnade straxt; sillensä, l. detta skiok, derhän; jättäk sillänsä l. siksensä, lemnar i detta skiok, derhän l. dervid beroende, frångår, nedlägger; siksi, till dess; derföre; siksi kuin, till dess att; jää siksensä, blir dervid; pysyy sinänsä l. sillänsä, blir dervid l. såsom det är.

• **Sodätön**, a. utan farbror.
Sees, **Seesityttä**, **Seestyy**, k. **Seijas**, **Seijaatuttaa**, **Seijastuu**.

Seh, pl. **sekää**, imp. se der, tag, tagen.

Seijas (-aan), a. klar, molnfr.

Seijastaa, v. är l. gör klar l. molnfr.

Seijastus (-uksen), s. upplärning, klarande.

Seijastuttaa, v. låter klarna, gör klar.

Seijastuu, v. klarnar, upplärnar.

Seikallinen, a. kränglig, äfventyrlig,

• **Seikka**, s. omständighet, sak, ärende, affär, förhållande, detalj; spratt, äfventyr, bryderi; — **peräinen**, omständlig, detaljerad.

Seikkailee, v. kränglar; är på äfventyr; drifver affärer.

Seikkailija, -amus, s. äfventyrare.

Seikko, -kku, s. perthållare; ljusknekt.

Seilaa, v. seglar; 2) förseglar.

Seili, s. segel.

Seimi (en), s. krubba.

Seinus (-uksen), -usta, s. rummet vid väggen (*utanför*), sandvall vid väggen, mullbänk.

• **Seinä**, s. vägg; perä l. otsis, fondl. bakvägg; komp. **seinempi**, närmare väggen belägen; — **kello**, väggur; — **nrako**, **nvaraus**, väggspringa, -sät; — **paperi**, tapet; — **patsas**, väggpelare, pilaster; — **sola**, balkong.

Seinäinen, a. försedd med vägg, väggfast.

Seinällinen, a. försedd med vägg, vid väggen belägen.

Seinämä, s. väggelutning, vägg, slutning.

Seipi (-ven), s. stäm.

Seipäinen, s. dim. liten stör; — a. rik på störra.

Seisaa, s. stående tilletånd; nousi seisaallensa, reste sig upp att stå.

Seisaantuu, k. **Seisahtuu**.

Seisahdus, -saus, s. afstannande, stannande, stånd; — **-paikka**, haltpunkt.

Seisahduttaa, -sauttaa, v. har att stanna, hämmar, inställer.

Seisahtaa, v. stannar hastigt; gör halt.

Seisahtelee, v. stannar då och då hastigt.

Seisahtuu, v. stannar, afstannar, upphör, stagnerar, gör halt.

Seisakki, s. haltpunkt, station.

Seisattaa, v. har att stanna, stämmer, hämmar.

Seisattu, -saau, k. **Seisahtuu**.

Seisoa, k. **Seisaa**.

Seisomaton, s. icke stående, icke bestående l. beständande.

Seisomus, -onta, s. stående; — **-nta-oikeus**, ständrätt.

Seisoo, v. står, är stående; eger bestånd; seisova, beständande; lopussa kiitos s., ändan kröner verket.

Seisottaa, v. har att stå, ställer upp rätt l. att stå fastatäller: består.

Seisottuu, -seuu, v. blir stående, ställer sig att stå, upphöra.

Seisouttaa, v. har att stanna, inställer.

Seisovainen, a. stående, bestående; varaktig; gild.

Seistä, = **seisoa** (aanasta **Seison**).

Seitikko, -tonen, -tsemä, s. sju.

Seitsemäinen, s. antal af sju.

Seitsemän, -tsen, num. card. sju; — **-heteinen**, sjuväning; — **-kulma**, sjuhörning; — **-nsilmä**, sju (kortissa); — **-sivulinen**, sjuäsidig; **seitsentäh-tti**, sjustjernan.

Seitsemännessä, adv. för sjunde gången.

Seitsemäs (-nnen), num. ord. den sjunde; **seitsemänneksi**, för det sjunde.

Seitsemästi, adv. sju gånger.

Seitsemöitsee, v. sjudubblar.

Seitti, s. spindelväf; 2) sju.

Seiväs (-pään), s. stör, stake; — **-kykkä**, snes.

Seivästää, -stelee, v. störrar, förser med l. inslår störrar, genomborrar med stör, stödjer med stör.

• **Seka** (sean), s. något blandadt, blandning; seassa, sekaan, ibland; seoin, blandadt, hoprördt; — **-leipä**, blandbröd (*af Aero slags mjöl*); — **-lanta**, kompost; — **-meno**, villervalla, virrvarr; — **-mielinen**, rabbad; — **-mälää**, om hvartannat, huller om

buller; — -päinen, konfus, virrig, disträkt; — -sanomat, misceller; — -seura, blandadt sällskap; — -seurainen, förvirrad, oordentlig, oordnad; upprorisk; — -sikiö, bastard, bländning; — -sointu, missljud, dissonans; — -soka, mischmasch, sammelsurium; — -sotku l. -sorto, hopgyttring, oreda, virrvarr, abrakadabra; — -sortoinen, förvirrad, i oordning (*varande*); intrikat; — -vilja, blandsäd; — -värinen, -karvainen, melerad, af blandade färger.

Sekaa, v. blandar, förvirrar.

Sekaannus (-uksen), s. beblandelse; oreda, rubbning.

Sekaannuttaa, v. beblandar, förvirrar, stör.

Sekaantuu, v. blir blandad, inblandas, invecklas, kommer i oreda; intrasselas; inblandar sig; s. puheessa, kommer af sig, missäger sig; s. puheesen, inblandar sig l. faller in i samtalet.

Sekainen, a. blandad, oredig, invecklad, trasselig, grumlig; sekaisin, blandadt, hoprördt, i oreda, om hvartannat.

Sekaisuus, s. blandadt tillstånd, oredighet, oklarhet.

Sekalainen, -nainen, a. blandad, oklar, oredig.

Sekali, s. blandsäd, blandmat.

Sekalikko, s. bladning, röra.

Sekaus (-uksen), s. blandning, förvirring, oreda, virrvarr; on sekauksissa, är oredig, rubbad.

Sekauu, -kautuu, k. **Sekaantuu**.

Sekava, a. oredig, oklar, blandad, hoprörd.

Seko, s. blandning, grums.

Sekoittaa, -elee, v. blandar, hoprör, grumlar, rubbar, förvirrar, invecklar; s. nimet, förblandar namnen.

Sekoittautuu, -ttuu, v. blir hopblandad, inblandas, inblandar sig.

Sekoitus, s. blandning, hopröring, röra, förvirring.

Sekoituttaa, v. låter blanda.

Sekoo, v. grumlas, blandas.

Sekuli, s. blandsäd.

Sekunti, s. sekund.

Sekä, konj. samt; sekä — että, både — och, såväl — som; otan minä, sekä sinä, jag tar, huru mycket mer du.

Selalle, v. bläddrar, vänder om.

Selike, s. förklaring (eg. medel derför).

Selin, k. **Selkä**.

Selittäin, -ittäisin, adv. ryggkänges; rygg mot rygg.

Selittämätön, a. oförklarad, outredd; oförklarlig, utgrundlig.

Selittää, -elee, v. förklarar, utlägger, uttyder, utreder, tolkar; klaras; en selittää niin kunkaa, jag kan ej urskilja l. skönja på så långt håll; selittää mahdoton, oförklarlig.

Selitys (-yksen), s. förklaring, utredning, uttydning, beskrifning; kartans., kartebeskrifning; — -muistatus, kommentarie; — -sana, glossa.

Selitysten, adv. med ryggarna mot hvarandra.

Selja, s. fläder.

Seljainen, a. af fläder.

Seljäkäs (-kkään), **Seljällinen** y. m., k. **Seläkäs**, **Selällinen** j. n. e.

Selkenee, v. blir klar l. redig, klarar, reder sig, blir nykter.

Selkeys (-yden), s. klarhet, tydlighet, redighet.

Selkeyttää, v. klarar.

Selkeä, a. klar, tydlig, redig; tekee selkeän, gör klart, utreder.

Selki, part.; s. seljällensä, raklång på rygg; på vid gavel.

Selkiää, k. **Selkenee**.

Selkkaa, v. förvirrar, kluddar, talar oredigt.

Selkkainen, a. oredig, invecklad.

Selkkaus, s. förvirring, rubbning, oreda, trassel, krängel.

Selkkauu, v. förvirras, trasslas.

Selko, s. klarhet, reda; saada a., få rätt l. reda på, få utreddt.

Selkoimen, a. klar, tydlig, redig.

Selkä (-än l. -jän), s. rygg; äs; fjärd, öppna sjön; astua hevosen selkään, stiga till häst l. på hästryggen; yön selkään, mot natten; kaatua seljällensä, falla på rygg; ovi on seljällensä, dörren är på vid gavel; suu seljällensä, mun vid öppen; selin, med ryggen mot, ryggkänges; — komp. seljempi, närmare ryggen; längre ut på öppna sjön; — -aita, hägnad på (*högre*) långsidan; — -hevonen, ridhäst, packhäst; — -hirsä, öfversta takåsen; — -lauta, ryggstöd, karm; — -louva, hafstrut; — -luu l. -piii l. -ranka l. -ruoto, ryggrod; — -oja, långdik; — -perillinen, bakarvinge; — -perintö, bakar; — -puu, k. **Selkän**; —

- saari, ntolme, utskär, utö; — -sauna, riabastu, ett kok stryk; — -solmu, ryggkota; — -tauti, ryggmärgslidande; — -tuoli, karm-, ryggstol; — -tuuli, pålandsvind; — -väko, ryggfåra; — -vesi, öppna sjön; — -viikko, full arbetvecka, helgfri vecka.
- Selkän** (-imen), s. ryggstock, språten hvarvid en djurfälla hänger; nottorkningstång.
- Selkäinen**, a. ryggad, ryggig; s. puu, ryggformigt, uppåtböjdt träd; väärä-s., krokryggig.
- Selkämys** (-yksen), s. ryggbörd; ryggrem; ryggstycke.
- Selkämystä**, s. ryggstycke.
- Selkämä**, s. äs, landtrygg.
- Selkävä**, a. ryggstark, högrygig; svankig.
- Selkäytyy**, v. blir krokig; blir katt-ryggig.
- Selkää**, v. sladdar; ryggar.
- Sellinen**, = sen-lainen.
- Selus** (-uksen), s. eftertrupp; — -joukko, arriergarde.
- Selvenee**, -veyy, -vii, v. blir klar, redig l. qvitt, reder sig; blir nykter.
- Selvike** (-kkeen), s. klarning; utredning. klav.
- Selvittäy**, v. reder sig.
- Selvittää**, -elee, v. gör klar l. redig, reder, utreder, förtydligar.
- Selvitys** (-yksen), s. klargörning, utredning; — -miehe, utredningsman.
- Selvö**, s. reda; axiom.
- Selvyys** (-yyden), s. klarhet; nykterhet.
- Selvä**, a. klar, tydlig, redig, utredd; nykter; saada selville, utreda; epä-s., oklar, oredig; — s. klarhet, reda; -ymmärteinen l. -havainnollinen, åskådlig, (lätt) begriplig.
- Selvästi**, adv. tydligt, klart.
- Selläkäs** (-kkään), a. ryggstark, högrygig.
- Selällinen**, a. som har rygg; ute på fjärden belägen; s. saari, ö ute i öppna sjön.
- Selänne** (-nteen), -läke (-kkeen), s. äs, landtrygg.
- Seminari**, s. seminarium.
- Seminariainen**, s. seminarist.
- Semmenkin**, -mminkin, adv. isynnerhet, helst.
- Semmoinen** = sen-moinen.
- Senaatti**, s. senat; Keisarillinen Suomen S., Kejsarliga Senaten för Finland; Suomeen asetettu S., tillförordnad Senat för Finland.
- Senaattori**, s. senator.
- Senaatorillinen**, a. senatoriak.
- Senkki**, s. skänk, matskänk.
- Sensori**, s. censor.
- Sensuuri**, s. censur.
- Sentti**, s. dräll.
- Senttonaali**, s. centonal.
- Sentähden**, adv. derföre, fördenskull.
- Sentään**, adv. dock, likväl.
- Seoittaa** y. m., k. Sekoittaa, j. n. e.
- Sees** (-oksen), s. blandning.
- Sepakko**, s. dragrep.
- Sepäle**, s. rand kring halsen, spritt; liten bit, fik.
- Sepalus** (-uksen), s. bräm; öppning.
- Sepeltää**, v. läspar; tasslar.
- Sepi**, k. Sepä; — -käärme, lindorm.
- Sepii**, v. omvecklar, virar, nystar; s. auki, afvecklar, afnytar.
- Sepin** (-ppimen), s.; — -kalut, smedjeverktyg; — -työt, smidverk.
- Sepintä**, s. smidning, fabricering.
- Sepitsee**, v. smider, fabricerar, bildar, diktar.
- Sepittää**, v. låter smida, smider, tillverkar, bildar; hopsmider, diktar.
- Sepo**, part.; — -selvään, till fullkomlig klarhet; — -seljällänsä, raktång på rygg.
- Seppelä** (-een), s. krans; hårband.
- Seppelöi**, -öitsee, v. bekransar.
- Seppo**, -onen, k. Seppä.
- Seppä**, s. smed, mästare, konstnär; mennä seppile, gå till verkstad; kultas., guldsmed; puus., snickare; runo-s., skald; sanas., talare; tinaas., tenngjutare.
- Seppää**, -ii, v. smider, utarbetar, förfärdigar.
- Sepustaa**, -telee, v. inpackar i framändan af släden; jemkar, anordnar; 2) hopdiktar l. smider, tillbildar, till-smider.
- Sepä**, s. framdel af släde, slädnock.
- Sepästi**, adv. konstmässigt.
- Sepää**, -äelee, v. omarmar, omfamnar, slår om, omvecklar.
- Serenaati**, s. serenad.
- Serkku**, s. kusin, syskonbarn.
- Serkus** (uksen), s. en af kusinerna: olemme serkukset, vi äro kusiner.
- Sermi**, s. skärm.
- Sesteri**, s. dräll; 2) qvarnlykta.
- Seteli**, s. sedel; — -raha, sedelmynt.

- Setki** (-en), s. paroxysm, sjukdoms-anfall.
- Setä**, s. farbror.
- Seuhoo**, v. skakar, omrör, blandar, förvirrar.
- Seuhuu**, v. larmar, väsnas.
- Seula**, s. säll, sikt; kantaa vettä seullalla, kastar vatten på gåsen: harva, tiheä s., groft, fint säll.
- Seulainen**, -lajainen, a. sällik; s. pl. seulaiset, sjustjernen, plejaderna.
- Seulaisee**, v. sällar hastigt, låter hastigt gå genom sället; skakar l. strör hastigt.
- Seulallinen**, a. sällgande; s. ett säll fullt.
- Seuloo**, v. sällar, siktar; hyttysset seulovat, myggorna dansa; s. sanoja, klyfver ord.
- Seuna**, s. svedjestock.
- Seura**, s. sällskap, följe, anhang, lag; ihmisten seurassa, ibland l. i sällskap med folk; — **-elämä**, sällskaps-, umgängeslif; — **-huone**, societets-hus; — **-kumppani**, sällskapskamrat, följeslagare; — **-kunta**, församling; — **-kuntalainen**, församlingsbo; — **-nhaluinen**, sällskapslysten, umgängsam; — **-nmiies**, sällskapskarl.
- Seuraa**, -ilee, v. följer, efterföljer, beledsagar, ledsagar.
- Seuraaja**, s. följare, efterföljare, följeslagare, följeslagarinna.
- Seuraamus** (-uksen), a. följd, påföljd.
- Seuraisa**, a. sällkaplig.
- Seuralainen**, s. ledamot i sällskap l. parti, anhängare, följeslagare, medföljare.
- Seurallinen**, a. följaktig, sällskaplig, sällskaps-, umgängsam.
- Seurannollinen**, a. följdrik, följer medförande.
- Seuranto**, s. följd, efterföljd.
- Seurasto**, s. ett slutet sällskap, hela följet, possession.
- Seuraton**, a. utan följe (*varande*), sällskapslös.
- Seurattava**, part. a. som bör följas, efterföljansvärd, exemplarisk.
- Seuraus** (uksen), a. följande, beledsagande, följd, resultat.
- Seurio**, s. korollarium.
- Seurue** (een), -ruus (-unden), s. följe, svit, sällskap, anhang.
- Seuruelee**, -rustelee, v. sällskapar, gör följe, förföljer.
- Seurus** (-ksen), s. slutet sällskap; gille; — **-kunta**, gille.

- Seuruu**, v. förföljer; — s. sällskap.
- Seutu**, s. nejd, trakt, grannskap, närhet; juhlan s., högtidstiden; yön a., nattevågen; niillä seuduin, på de trakterna, deromkring.
- Seve** (-peen), s. lynga, bugt.
- Sia**, Sioittaa y. m., k. Sija, Sijoittaa j. n. e.
- Sian**, k. Sika.
- Side** (-teen), s. band, bindel, förband, boja; — **-kääre**, kompress; — **-sana**, konjunktion, bindeord.
- Sidoin** (-toimen), s. något bundet, band, kärve.
- Sidos** (-ksen), s. förband, bundet skick.
- Sidottaa**, v. låter binda.
- Sie** (siun), = sinä (sinun).
- Siekaa**, -kallee, v. dröjer, sölar, släntar.
- Siekale**, s. fik, flisa, slarfva.
- Siekla**, k. Seula.
- Sielikko**, s. veokig fruntimmersrock, kofta.
- Siellä**, adv. der, derstädes; siellä (ja) täällä, här och der; — **-olo**, der-varo; — **-päin**, deråt.
- Sieltä**, adv. derifrån, därån.
- Sielu**, s. själ; sielun-hoito, självård; sielun-paimen, själaherde, själsörjare; sielun-vaara, självådä; sielun tuska l. vaiva, själslidande, själsängest; — **-tiede**, psykologi.
- Sielullinen**, a. besjälad, psykisk; psykologisk.
- Sieluton**, a. själlös, obesjälad.
- Siemaus** (-uksen), s. klunk.
- Siemen** (-menen), s. frö, korn, utsäde; dynt; klunk (sieme); tulee siemeniin, går i frö: får dynt (om svin); hiedän s., sandkorn; — **-ala**, utsädesområde; — **-jyvä**, frökorn; — **-jyvät**, utsädespanmål; frökornen; — **-kato**, utsädesförlust, förloradt utsäde; — **-kotti**, frö-, kornhus; — **-pää**, ax, fröhylsa; — **-vakka**, sänngeläda; skålsvamp; — **-valke**, protein; — **-nensekoittaja**, inmyllnings-harf; — **-nenteke**, fröredning, bädning; — **-nenvuoto**, pollution, sädesflytning.
- Siemenellinen**, a. fröganda, med frö (försedd).
- Siemenetön** (-ttömän), a. utan frö l. utsäde, frölös; utan dynt.
- Siemeninen**, a. full med frö l. dynt, frög, kornig, dyntig.

Siemennys, s. sädd, befröande, besäning.

Siementyy, v. går i frö, sätter frö, befröar sig, fröas, befruktas.

Siementää, v. besår, sår, befröar, befruktar.

Siemenys (-yksen), s. frö-, fruktämne.

Sienetty, v. blir svampig l. övervuxen med svamp, svampar sig.

Sieni (-en), s. svamp; kanta- l. vuohen- l. huhtas., murkla; kärpösen- l. kärpäiss., flugsvamp; lehmän-s., kosvamp; ihmisen- l. ruokas., riska.

Siinenen, a. svamprik, svampig.

Siipale (-een), s. flisa, sik.

Siippaa, v. snappar, nappar, rappar, rycker, tillgriper; s. korvalle, rappar till på örat.

Siippalee, -ailee, v. rycker fortfarande, snappar; (*Kalev*) svingar l. svänger fortfarande.

Siipari, -ppo, s. tillgripare, undanmillare; siipposisi, snapphane, partigångare.

Siippaus, s. ryck, rapp, tillgrepp.

Siippeä, a. flink, snäll, behändig.

Siippura, s. skinnkrage, boa.

Siiera, s. alipeten, bryne.

Siierain (-aimen), s. näsborr.

Siierauu, -rouu, -rottuu, v. spricker, får sprickor, överdrages med skorpa, blir sår.

Siiero, s. spricka.

Sierotaa, -rouuttaa, v. gör hård, sprucken l. sårig.

Siestain (-aimen), siestarlainen, s. svart vinbär, tistron.

Siētämätön, a. odräglig; ofördragsam.

Siētää, v. täl, uthärdar, fördrager, medgifver, tillåter.

Sievakka, a. smånätt, småttäck.

Sieventyy, v. blir nätt, blir hyfsad.

Siētää, s. gör nätt, föräklar, förfinar, hyfsar; modifierar.

Sievesi (-den), s. skedvatten.

Sievistelee, v. gör smånätt, hyfsar, pryder; betet sig artigt, smickrar, komplimenterar.

Sievistys, s. hyfsning, prydnad.

Sievistää, v. gör nätt, hyfsar, pryder, putsar; förädlar.

Sievä, a. nätt, täck, vårdad, flink, behändig, hygglig; sievään, snällt, flinkt; — **suiinen**, snuttager; — **tekiinen**, vilskapad, formad, nätt gjord.

Sihahtaa, v. hväser; hviskar.

Siherää, v. hvisslar hväsande; kuttrar, qvittrar (*Kalev*) snyftar.

Sihiise, -hajaa, v. hväser, fräser.

Sihiistää, v. åstadkommer hväsning l. tassel, tasslar.

Sihtaa, v. siktar: 2) sigtar.

Sihteeri, s. sekreterare, siktör.

Sihti, a. sikt; 2) sigte.

Sihttaa, v. duggar.

Siide (-teen), s. isbark, snöslag, is-sörja.

Siika, s. sik.

Siikainen, s. axspets (*pä korva*), agn, borst; 2) liten sik.

Siikamas (-aan), -mainen, a. sikaktig; bakslug, klipparaktig.

Siilaa, v. sllar.

Siili, s. igelkott.

Siili, s. sll, mjölkst; myllyn s. qvarnstenskamp.

Siima, s. ref, snöre, snärt.

Siimaa, -mallee, v. förser med ref l. snärt; snärtar till.

Siimeksinen, a. skuggrik.

Siimes (-oksen), -meke, a. skugga, svalka, skygd.

Siimestää, v. beskuggar; skyddar.

Siinne (-nteen), -nto, s. skymt.

Siintyy, v. börjar synas dunkel, blir skymtande, blånar.

Siintyy, v. (*Kalev*) förvandlas, övergår: k. **Sikiin y y**.

Siintää, v. skymtar, synas oredigt l. blå, blånar; ser otydligt; ei silmä siinä, ögat urskiljer icke.

Siintö, k. **Siitoe**.

Siipi (-ven), s. vinge; rullan s., rullflygt; saa siipeensä, får sig på kolten l. på fracken: — **karja** l. **-eläin**, fjäderfå; — **-kynkä**, vingben, vingbrok: — **-orava**, flygande ekorre; — **-puoli**, envingad, vingbruten; — **-sato**, ruggning, fjäderkällning.

Siipinen, s. dim. liten vinge; — a. bevingad; kakais., försedd med två vingar, tvåvingad.

Siipiäinen, s. flygfå.

Siira, s. gråugga.

Siirappi, s. sirap.

Siiristää, v. spårar (*upp ögonen*), ser på långt håll.

Siirro, a. utstående, utspärrad; — s. utstående tillstånd; harja nousi siiroon, borsten l. ryggen reste sig; lehdet ovat siirrollansa, löfven kro i utspriokning; siirolla sil-

siippa

min, med utspärrade ögon; — **silmä**, glösga.

Siirros (-oksen), s. flyttning, transport: flyttsak.

Siirrottaa, v. utspärrar, utspriker.

Siirryttelee, v. har då och då att flytta, (*Kalev.*) försöker att flytta l. röra från stället.

Siirryttää, v. har att flytta, flyttar l. rör från stället.

Siirrähtää, v. flyttar hastigt.

Siirrähtää, v. flyttar lätt och raskt, flyttar smältt.

Siirrähtää, v. låter flytta.

Siirtelee, v. flyttar då och då l. småningom l. smått.

Siirto, s. flyttning, förflyttning, transport; balans; öfverlåtelse; — **-kunta**, **-maa**, koloni; — **-kylä**, afgärda by; — **-summa**, transport-, balanssumma.

Siirto, s. utstående spån, flisa, spjåle; k. Siiro.

Siirtoilee, v. spricker, flisar sig.

Siirtolainen, s. flyttande människa, utvandrare, emigrant, kolonist.

Siirtonainen, a. flyttbar.

Siirtymätön, s. som icke flyttat l. flyttar sig; oflyttbar.

Siirtyy, **-rtäytyy**, v. blir flyttad, flyttas, öfvergår, flyttar l. drager sig.

Siirtää, v. flyttar, förflyttar, rubbar, transporterar, öfverför, förlägger; öfverlåter.

Siis, adv. altså, således, så, fördenkskull, följaktligen.

Siisteys (-yden), s. snygghet, anständighet, nätthet.

Siisti, **-teä**, a. snygg, anständig, städad, nätt; — s. snygghet.

Siistii, v. uppsnyggar, städar, rengör, putsar; är snygg, är anständig.

Siistikäs (-kkään), a. sin, snygg.

Siistitön, a. osnygg, otäck, ohysad.

Siistyy, v. blir städad l. hyfsad.

Siite (-teen), s. befruktning; — **-osa**, könadel (bot.); — **-pöly**, frömjöl, pollen; — **-reikä**, groddhåll.

Siitin (-ttimen), s. födelodel, -lem, fröredningsdel; — **-luokasto**, **-järjestelmä**, sexualsystem.

Siitos (-oksen), **siitto**, **siitys**, s. af-ling, fortplantning, alstring; — **-eläin**, afvelsdjur; — **-eläin-maailio**, stamholländeri; — **-lampi**, planterdam.

Siittämys (-yksen), **siitäntö**, a. afding, fortplantning, afvelse.

Siittäväinen, a. afvelsam.

Siittää, **-ttelee**, v. afdar, föder, fortplantar, alstrar; s. kaloja, planterar fisk.

Siityy, v. steltnar, alår sig.

Siitä (si'tä), inf. sanasta Sikiää; 2) sanasta Se.

Siivekäs (-kkään), a. vingstark, bevingad.

Siivellinen, a. bevingad; försedd med vinge.

Siivetön (-ttömän), a. utan vinge l. vingar, vinglös.

Siivii, k. Siivilöitsee.

Siivillinen, a. bevingad, försedd med vingar, flygfärdig.

Siivilä, s. sil, duskalag.

Siivilöitsee, **-löl**, v. silar.

Siivitsee, v. silar, filtrerar.

Siivittyy, v. får vingar, blir bevingad.

Siivittää, v. förser med vingar, bevingar; höjer vingarna; flaxar, fläktar; kareserar.

Siivitys (-yksen), s. silning.

Siivitys (-yksen), s. bevingning; faxande; kares.

Siivo, s. ordning, skick, realighet, anständighet; — a. stilla, sedig, hofsam, beskedlig, ordentlig, värdad, snygg, anständig, taktig; s. mies, ordentlig l. beskedlig karl; s. elämä, tuktigt l. anständigt leverne; stilla leverne; rekis., slädföre.

Siivoilee, v. städar småningom, uppsnyggar.

Siivollinen, **-okas (-kkaan)**, a. anständig, sedesam, hofsam, ordentlig, snygg, värdad.

Siivoo, v. städar, ordnar, rengör, putsar, hyfsar, snyggar.

Siivoton, a. osnygg, orenlig, ostädad, oanständig, oordentlig.

Siivous (-uksen), s. anständighet, hofsamhet, moderation; hyfsande, putning, snyggande.

Siivouu, v. städas, hyfsar sig.

Sija, s. ställe, rum, plats; bädd, läger; (*gram.*) kasus; antaa rahaa leivän sijaan, gifver penningar i stället för bröd; on sijallani, är på min plats; on sijassani, är i mitt ställe; panee sijaansa, sätter i sitt ställe; tekee sijaa, bereder plats; bäddar; makuu, bädd, läger; yöa, nattqvarter; kuvernööriin s., säte för guvernör; — **-aine**, surrogat; — **-aana**, preposition, postposition.

Sijaa, **jaitsee**, v. har plats, är belägen, vistas, residerar.

- Sijahinen** ja **Sijainen**, s. j. a. plats-hafvande, tjänstförrättande, ställföreträdare, vikarie, substitut; sijais-konsuli, vice konsul; ottaa l. panna sijais-istujaksi, adjungera, taga till adjungerad ledamot.
- Sijaisee**, v. gör plats, tager plats, vistas.
- Sijaisuus** (-uuden), s. vikariat.
- Sijallinen**, s. platsbyvande, som har utrymme.
- Sijastuttaa**, v. låter taga plats, nedsätter på en plats, placerar, lokaliserar.
- Sijastuu**, v. nedsätter sig på en plats, tager plats, placerar sig.
- Sijava**, a. rymlig.
- Sijoitelma**, s. deklination.
- Sijoittaa**, v. gifver plats, ställer, ordnar, nedsätter, placerar, förlägger; s. itsensä, placerar sig, lägrar sig.
- Sijoittalee**, v. ställer fortfarande, ordnar, makar; (*gram.*) deklinerar.
- Sijoittumaton**, a. som ej kan placeras l. inpassas; (*gram.*) indeklinabel.
- Sijoittuu**, v. placerar sig, nedsätter sig, slår sig ned, lägrar sig.
- Sijoitus** (-uksen), s. placering, ordnande, lägrande, nedsättning, förläggning, dislokation.
- Sika** (*sian*), s. svin; sian liha, svin-kött, fläsk; sian liikkiö, svinsida, skinka; sian marja l. puola, mjölon; sian saksä, rotvälska.
- Sikainen**, a. svinrik; svinaktig.
- Sikamainen**, -mas (-aan), a. svinaktig, fläktig.
- Sikamaistuu**, -kastuu, v. blir svinaktig, förfäas.
- Sikari**, s. cigarr.
- Sikenee** k. **Sikiää**.
- Sikeri**, s. grupp.
- Sikertelee**, v. väsnas; qvittar.
- Sikää**, -keäinen, a. seg, djup l. tung (*ömn*).
- Siki**, adv. alldeles; silmät s. umpeen, ögonen alldeles fast; s. nukkunut, djupt insomnad; — **sokoa**, stockblind; — **soki**, blindvis; sikin sokin, kors och tvärs.
- Sikiintyy**, -iytyy, v. blir befruktad, alstras, uppstår, yppas.
- Sikijätön** (-ttömän), a. utan afvel, ofvelsam, ofruktsam.
- Sikiää**, **sikiä**, (*inf. si'itä*), v. afas, födes, alstras, fortplantas, tillväxer.
- Sikistyy**, v. segnar, töttnar, krymper ihop.
- Sikiävä**, a. afvelsam, fruktsam, produktiv.
- Sikiö**, s. afvel, yngel, unge, afkomma, foster; upphof; — **-eläin**, afvelsdjur.
- Sikiöitsee**, v. afar, föder ungar, fortplantar.
- Sikkara**, s. fnurra, rynka.
- Siko**, k. **Sika**; — **-pahna**, **-lätti**, svinstia, -boss.
- Sikoelee**, v. svinas, betar sig som svin.
- Sikoo**, v. hopgyttas, stockar sig.
- Sikuna**, s. bränvinslank, efterlank, finkel.
- Sikuri**, s. cikoria, vägvärda; 2) svinaherde.
- Sikä**, adv. stället, der, dit; komp. **sikempi**, mera ditåt belägen.
- Sikäli**, adv. den vägen, dit; alt efter som, så vidt, i den mon.
- Sikäläinen**, a. derboende, på den sidan varande; så beskaffad.
- Sila**, s. tunn skifva, lamell, flaga; prydnad, holk, beslag; pl. silat, sele, seltyg; — **-nappula**, selpinne.
- Silaa**, v. öfverdrager, belägger, beslår, pryder, folierar.
- Silakka**, s. strömming; — **-vene**, strömmings-, skötbåt.
- Silava**, s. späck, fläsk.
- Sile** (-een), s. fint slagg, flaga.
- Sileilee**, v. glättar, jemnar, slätar, stryker, bestryker.
- Silenee**, -entyy, v. blir slät, glattas.
- Silentää**, v. gör slät, slätar, glättar, polerar.
- Sileä**, a. slät, glatt, jemn.
- Sileähkä**, a. något slät.
- Sili**, a. slät, glatt; — **-maalaus**, slätmålning; — **-villi**, jemnt flytande; smickrare.
- Silitin**, s. slättningsredskap; — **-kivi**, polersten; — **-rauta**, stryk-, pressjern.
- Siliittää**, -ttelee, v. slätar, glättar, jemnar, stryker.
- Silkka**, a. idel, ren, obemängd; s. puu, qvistfritt träd; s. vesi, idel, rent vatten, isfritt vatten.
- Silkki**, s. silke, siden, silkes- l. sidenduk; silkinhoito, silkesodling; silkin kutoja, sidenväfvare; — **-hulvi**, sidenduk; — **-kotelo**, silkeshylea, kokong; — **-lanka**, silkestråd, silke; — **-mato**, silkesmask; — **-pää**, hufvud prydt med silke l. silkeslent hår; — **-tehdas**, sidenfabrik.
- Silkkinen**, a. af silke l. siden.
- Silkkäinen**, s. silkesmask, — **-äispuu**, mullbärstråd.

Silkko, s. rent barkbröd; — adv. aldeles; s. tyyni, aldeles noga.
Silkkoo, v. halkar, slinker.
Sillallinen, a. som har bro l. brygga, broegaade, till bro hörande.
Silli, s. sill.
Sillinen, a. sillrik, af sill.
Sillinen, a. sådan, sådan som; jättää silliseksi, lemnar sådant det är.
Silloin, adv. då, då för tiden; s. tälöin, då och då.
Silloinen, a. dätidens, dåvarande, den tidens.
Silloittaa, v. förser med bro l. brygga, broar, slår bro (öfver).
Silloitus (-uksen), s. broläggning, brobyggnad.
Sillä, konj. ty; k. sanaa Se.
Silma = sinua.
Silmi, k. Silmä; — -kanto, -näkö, synhäll, -vidd: — -neula, synål; — -vesi, tvättvatten.
Silmi, v. påögnar; förtrollar med ögonen.
Silmike, s. ögla.
Silmikko, -ö, s. slöja; hjelmgaller; knoppöga, knopp.
Silmitön (-ttömän), a. som är utan ögon, blind; hänsynlös.
Silmu, s. nejonöga, nättning.
Silmuke (-kkeen), -mukka, -musta, s. ögla, maska, lycka, löpknut, länk.
Silmus (uksen), s. ögla, maska, lycka; -kala, nejonöga.
Silmustaa, v. förser med öglor, knyter i lyckor l. länkar.
Silmyt (-yön), s. litet öga.
Silmä, s. öga, blick; ögla; maska; blad- l. blomknopp; pl. silmät, ögonpar; ansigte; liika l. varasilmät, glasögon; puuron s., smöröga i gröt; verkon s., nätmaska; kirveen s., yxöga; lähteen s., källäder; lehden s., bladknopp; silmästä silmäen, från öga till öga, öga mot öga, ansigte mot ansigte; silmä silmästä, öga för öga; vasten silmiä, midt (upp) i ansigtet; hiukset silmillä, luggen i ansigtet, på ögonen; antaa silmille, lexar upp, gifver påskrifvet; on silmissä, är i ögnasigte, i åsyn, under ögonen; saa silmiinsä, får sigte på, får i sigte; pois silmistäni, bort ur min åsyn; silmiin pistävä, påfallande, i ögonen fallande; iskee silmä, blinkar; pitää silmillä, gifver akt på, öf-

vervakar, håller uppsigt; silmälläpito, uppsigt, öfvervakning; silminnähtävä, ögonakenlig; silminnähden l. -nähtävästi, ögonakenligen; silmin-näkijä, ögnavitne; avosilmin, med öppna ögon; — -haven l. -karva, ögonhår; — -komo, -knopp, ögonhåla, -grop; — -kulma, tinning; — -lanka, sömtråd; — -lappu, ögonläder, skyggklapp; — -lasit, brillor, glasögon; — -luomi, ögonlock; ögonbryn; — -muna l. -munanen, ögonsten, ögonglob; — -lauta, ögonlock; — -määrä, ögonmärke; ögonmätt; — -neula, synål; — -n-eteinen, okulär, närmaast ögat; — -n-etu, ögonmål, ögonmärke; — -nherkku l. -huvitus, ögonfägnad; — -nkaihdin, skyggklapp; — -nkanto l. -kantama l. -kantamus, synhäll, synvidd; — -nkantamaton, ööferskådlig; — -nkääntäjä, taskapelare; — -niunne, min, ansigtentryck; — -niuntoni, ögonkast; — -nräpäys, ögonblick, blink; — -ntikku, nagel i ögat; — -pieli, ögonvrå; — -puoli, enögd; — -ripset, ögonhår; — -terä, ögonpupill; ögonsten, gullöga; — -tutkimus, okulär undersökning.

Silmähinen, s. sömtrådsända (för nål).

Silmähys, -ilys, s. ögonkast, påögning.

Silmäilee, v. ögnar på, genomögnar; blickar.

Silmäinen, a.; yksis., enögd; mustas-, mörkögd, svartögd.

Silmäke (-kkeen), s. grodd, fröar; källäder.

Silmäkkö, s. källäder, språng.

Silmällinen, a. som har ögon.

Silmänne (-nteen), s. bladöga.

Silmästä, v. okulera.

Silmätysten, adv. öga mot öga.

Silmätön (-ttömän), a. utan öga l. ögon, blind.

Silmäys (-yksen), -männös (-ökseen), s. blick, ögonkast, påögning; yleis., öfersigt; neulan silmäys, trådsända för en synål.

Silmää, v. ögnar på, genomögnar, blickar, beser; förtrollar.

Silo, s. släthet, glatthet; kaatui silolla, föll på halkan; — -pää, kalt huvud; — -sade, regn af snölagg; — -talvi, antöds vinter med halka.

Siloo, v. lägnser, blomstrar.

Silostaa, -stelee, v. slåtar, glattar, jemnar, stryker.

Silostin (-imen), s. slättningsverktyg, strykjern.

Silpa, s. näfverfnugg, fin bark, flaga, fnas.

Silpaa, -poo, v. afskalar barken, rifver bort hylsan; spritar (*ärter*); plockar (*foglar*); afhugger, lemlästar; blottar (*svärd, knif*); klänger, klättrar.

Silpare (-een), s. flisa, flaga.

Silpahuttaa, -paisee, v. skalar hastigt; afskär långa skifvor. skalar af (*springer*); klämmer till, dammar till (med något).

Silpii, v. afskalar, repar; s. lintuja, plockar foglar; s. herneitä, spritar ärter.

Silppu, s. hackelse, sörpa; — -kolo, sörpkärl; — -kone, -mylly, hackelsemaskin.

Silppuaa, v. sönderhackar, hugger till sörpa, sönderplitrar.

Silta, s. bro, brygga; golf; uppgång till hus; sillan korva l. pää, broända, -hufvud; — -raha, bropenningar, broafgift; — -varustus, broskans, -hufvud; — -vene, ponton; — -vouti, brofogde.

Siltä, konj. derföre; siltipä, just derföre.

Silu, s. flisa, spillra, affall; jääs, isflaga, isflisa; — -sade, regn af snöslag.

Silushöylä, s. slätthufvel; — -rauta, slät, glättjern, pressjern.

Silve (-lpeen), s. ytterbark, fnas.

Silvetto, -vikko, s. skog af rena farnlösa tallar.

Silvonta, v. skalning, huggning, vrt. Silpoo.

Sima, s. mjöd, honing, nektar; — -pilli, honingspipa; — -sukainen, medgörilig, välvillig, gunstig; — -suu, honingsmun, -tunga.

Simainen, -moinen, a. af honing, honingerik, söt.

Simeä, a. dunkel, oklar.

Simappu, s. simpa.

Simpsu, s. perla.

Simpsukka, -pukka, s. perlmusala, perla, snäcka, ostron; simpaukan kivi l. jyvä l. muna, perla; s. — -nkuori, muselskal, perlemor.

Sinappi, s. senap.

Sinelmä, -nelmä, s. blånad.

Sinertyy, v. blir blåaktig, börjar skifta blått, blånar.

Sinertää, v. skiftar blått.

Sinervä, -nerväinen, a. blåaktig, blåskiftande, violett; s. apila, alsikeklöfver; s. pinta, blåved, uggleved.

Sinetin (-tinen), s. pitschaft, sigilstamp.

Sinetti, s. sigill, insegel; signet, pitschaft, pitscher; lukitse sinetillä l. panee sinettiin, förseglar.

Sinetittää, a. förseglar, förser med sigill.

Sineys (-den), s. blåaktighet.

Sineää, v. färgar med blått, blånar.

Singahtaa, v. utspringer hastigt, lossnar, kringströs.

Singottaa, -gottelee, v. kringkastar, kringströr, åstadkommer kringspredning, utalungar.

Sini (-en), s. blå, blåfärg; — -kello, blålocka; — -huuli, blåläpp; blåläppig; — -kirjava, blåsprängd, -brokig; — -kivi, blåsten, kopparvitriol; — -kukka l. -kauno, blåklint; — -laki, det blå (*hualfvet*); — -maali, blå målning l. färg; — -marja, blånad (*efter slag l. söt*); — -nähti, blåkråka; — -paine, blåfärg, -tryck; — -punerva, gredelin; — -silmä, blåöga; blåögd; — -sirkkunen, förgätmigej; 2) skogensymf; — -väri, blåfärg, indigo.

Sini, adv. i den mon, så länge.

Sininen, a. blå.

Sinistyy, v. blir blå, blånas.

Sinistää, -nistyttää, -nittää, v. gör blå, blånar, färgar blå.

Siniäinen, s. smånoz, nors.

Siniää, v. gör blå, blånar.

Sinkahuttaa, -kauttaa, v. slungar ut omkring. kringströr hastigt, slänger med fart.

Sinkilä, -keli, s. klammer, krampa, merla, asp i lås.

Sinkkaa, v. slitsar, sinkar, falsar.

Sinkki, s. zink.

Sinkoo, -oilee, v. flyger omkring, kring-, utkastar.

Sinkula, s. spikborr, drilleborr.

Sinkuu, v. hviner, gnäller, snäser.

Sinne, adv. dit; s. päin, ditåt; s. tänne, hit och dit; ei tiedä sinne eikä tänne, vet hvarken ut eller in på sig; sinnempi, mera ditåt belägen.

Sinni, -nees, adv. så länge, så långt som.

Sintsa, -tsi, s. förstuga.

Sintu, k. Sinukka.

Sintyy, Sintää, k. Siintyy, Siintää.

Sinainen, a. lik dig, sådan som du.
Sinukka, s. dryck af vatten och surmjölk (*blåaktig*).
Sinus (-ksen), s. dubror, -syster; he ovat sinukset, de kalla hvarandra du, äro du l. dubroder.
Sinüttelee, v. kallar du, duar.
Sinuuperi, s. cinober.
Sinä (sinun), pron. du; sinunmalja, duskål; — -sisar, -veli, dusyster, -bror.
Sioni, s. Zion.
Sipaisee, v. slår till hastigt, slår sned, skär hastigt, vidrör i förbigående, snuddar till l. af.
Sipale, s. lapp, flisa, remsa.
Sipattaa, v. hviskar, tassalar.
Sipaus, k. Sivahdus.
Sipertelee, v. hviskar, tassalar; hismar; sprattlar.
Sipisee, v. läspar, tassalar.
Sipo, adv. alldeles; heitti s. silleen, lemnade alldeles derhän.
Sipoo, v. stryker, slätar; trippar, tassar.
Sippu, s. strut, tratt; panna suunsa sippuun, snörpa till l. spetsa sin mun.
Sippura, s. halfblundande l. halföppet tillstånd; — -silmä, kisöga, kisögd.
Sipru, s. flisa; skifva.
Sipsi, s. sax.
Sipsoo, v. stultar, hasar, släpar sig fram.
Sipsuttaa, v. tassar, trippar.
Sipuli, s. rödlök, lök.
Sipuu, k. Sivuu.
Siraa, -rajaa, k. Sirisee.
Sirahdus, -raus-(-uksen), s. sipprande; rassel; släng, slag.
Sirahtaa, v. sorlar l. sipprar hastigt, sprutar ut, rassalar till.
Sirettelee, v. sörplar, smuttar; sipprar; ristar.
Sirinä, s. sippring, sorl.
Sirisee, v. sipprar, flyter sorlande, frustar sakta.
Siristää, -ristelee, v. låter l. bringar att sorla, har att sippra.
Sirittää, v. slungar; frustar.
Sirkama, k. Sirkoma.
Sirkeä, a. rak, upprätt, pigg, nätt.
Sirkillä, s. cirkel.
Sirkilöitsee, v. eirklar.
Sirkistyy, v. blir rak l. nätt, uppiggas, blir liffig.
Sirkka, s. syrsa; hjertblad; fiskyngel; en barnlek; heinä, gräshoppa; vesis., en art dykare; kaali on

sirkalla, kålen har framskjutit hjertblad; — -lehti, hjertblad.
Sirkku, a. klar pigg; — s. sink, sparf; keltas., gulsparf; grönsiska; viheriäs., gröning.
Sirkkunen, s. siska; liten syster; keltasirkkunen, grönsiska; sirkkusen kello, Linnés-ört.
Sirkoma, s. spricka, skräma, särnad (med utsipprande blod, kåda m. m.)
Sirkoo, -stu, v. utströs, spricker, flisas, sipprar ut; röres sprittande.
Sirkottaa, -ttelee, v. låter som en syrsa knarrar. qvittrar.
Siro, a. munter, liffig; välväxt, nätt, sirlig; — -tekoinen, af sirligt arbete.
Siroillee, v. spricker l. sprakar smått; visar sig sirlig.
Sironen, s. liten skifva l. skärfva, sprakande gnista.
Siroo, v. sprakar, far fram hvinande. spricker, utströs; utsrar, kläder sig grann; sinisukkahan sirokseen, pryder sig med blåa strumpor.
Sirottaa, v. har att spraka, har att sippra, utströr; utsrar; (*Kalov.*) firdas rasslande.
Sirottelee, v. skär i små skärfvor l. skifvor; vrt. Sirottaa.
Sirouu, v. blir utsrad, siras; blir utströdd.
Sirpale (-een), s. skärfva, spillra.
Sirpillinen, a. med skära försedd; pl. sirpilliset, k. Sirppiset.
Sirppi, s. skära.
Sirppinen, a. dim. liten skära; pl. sirppiset, skördkalas, skördgåfvor.
Sirri, s. utspärradt tillstånd; småfisk; on sirrillänskä, är utspärrad.
Sirriäinen, s. vipa.
Siru, sirunen, s. bit, smula; flisa. skärfva, gnista.
Siruinen, a. nödvuxen, liten; skärfvig.
Siruu, v. spricker, smulas; sipprar. droppar.
Sisalisko l. **sisilisko**, s. ödla, ormöda.
Sisar (-en), s. syster; — -puoli, halfsyster, styfsyster.
Sisarellinen, a. systerlig.
Sisarus (-uksen), -res (-rekseen), s. en af systrarna, medsyster; — -kuuta, nunneorden.
Sisarus, s. systerskap.
Sisempi, -emmäinen, a. mera inåt varande, inre.
Sisimmäinen, a. innerst.
Sisko, -onen, s. syster, liten syster.

Sissi, s. partigångare, fribytare, snapphane, stråtröfvere.
Sissii, v. idkar stråtröfveri, snokar omkring, maroderar.
Sisu, s. inre sinnet, det inre, lynne, mod, ilska.
Sisuinen, a. af sinne l. lynne; pahas., ilsken, argisint.
Sisukas (-kkaan), a. ilsken, trilsk.
Sisus (-ksen), usta, s. det inre; innanrum, innanmäte, innandöme; foder; pl. **sisukset**, inelfvor; — **laitos**, innanrede, inredning; — **nahka**, foder-skinn, -verk; — **vallitus**, retranchement.
Sisustaa, v. inreder; fodrar.
Sisustus, s. inredning; fodring.
Sisuttelee, v. ilskas, trilskas.
Sisä, s. det inre; **sisässsä**, **sisällä**, inne, inne i, inom; **sisällä-pito**, innehåll; **sisästä**, **sisältä**, inifrån; invändigt; lukea **sisältä**, läsa innan till; **sisään**, **sisälle**, in, in i; — komp. **sisempi**, längre inåt varande: **superl. sisin**, innerst; — **luku l. sisältä-luku**, innanläsning; — **ruokinto**, **-syöttö**, stallfodring; — **maa**, det inre landet; — **piika**, inpiga, husa; — **puoli**, inre sidan; **-työ**, inarbete; — **sisäänkirjoittaa**, inakrifver, iregistrerar; — **nkirjoitusmakso**, inskrifningsafgift; — **maksu**, inbetalning, leverering; — **nmenijä**, inträdande, som inträder; **nmurto**, inbrott; — **npano**, insättning; — **npääsy**, inträde; — **ntulo**, inträde; inkomst, infäkt; — **ntuonti**, import.
Sisäinen, a. inre, invändig.
Sisälisko, s. ödla.
Sisällinen, a. inre, invärtes.
Sisällisesti, adv. invärtes, till det inre.
Sisällyks (-ksen), s. innehåll, omfång; innanmäte, innandöme; pl. **sisällykset**, inelfvor, innanmäte.
Sisälmys (-ksen), s. innanmäte, innandöme; pl. **sisälmykset**, inelfvor, inkrom.
Sisältyy, v. innehålles, ingår.
Sisältää, v. innehåller, inrymmer, inbefattar, omfattar.
Sisältö, s. innehåll, omfång.
Sisälö, s. det inre, innandöme.
Sisämäinen, **-näinen**, a. inre.
Sisär, k. Sisar.
Sisättäin, **sisätysten**, adv. Inom hvarandra.
Sisäyttää, v. innesluter, internerar.

Sisää, v. innehåller, innesluter; inreder, fodrar.
Sisääntyy, **-ytyy**, v. inkommer, går in, fördjupar sig.
Sitaisee, v. binder hastigt.
Sitelee, v. binder fortfarande l. småningom, hopbinder, knyter.
Siten, adv. sålunda, dymedels.
Sitkahtaa, v. flyger hastigt ut.
Sitkahuttaa, **-kauttaa**, v. kastar l. slungar omkring.
Sitkain (-imen), **-kama**, s. utstakning vid sådd, såningssträng.
Sitkentyy, **-nee**, v. blir seg, segnar.
Sitkeä, a. seg, karg, nidsk; s. lanta, lång l. späckig gödsel.
Sitkistytää, v. bringar att segna, knådar, valkar.
Sitkistyy, v. blir seg, segnar.
Sitkistää, **-ttää**, **-elee**, v. gör seg; gör trögt.
Sitkoittaa, v. utstakar såningssträng.
Sitku, s. klubb, klister.
Sitoele, k. Sitelee.
Sitoma, s. band, kärfve.
Sitomaton, a. obunden, oibunden.
Sitoo, v. binder, förbinder, knyter, inbinder.
Sitoumus (-ksen), s. förbindelse.
Sitoutuu, **-touu**, v. blir bunden, förbindes; förbinder sig.
Sitruuna, s. citron.
Sitta, s. lort; raudan s., jernslag.
Sitte l. sitten, adv. sedan, sedermera, derpå, då; **sittekin**, ändock, icke desto mindre; **ei sittekään**, icke sedan ens, ändå icke; **no mene s.**, gå då.
Sittemmin, adv. sedermera, senare.
Sittiäinen, **-ttinen**, s. thordyfel.
Sittyinen, **sitys**, a. sådan.
Sitön (-ttömän), a. utan sådan.
Siuhaa, **-ailee**, v. hviner, flyger hvinnande.
Siuhkaa, v. hviner, flaxar.
Siuhottaa, **-ottelee**, v. åstadkommer hvln, flaxar, flyger hvinnande.
Siukahtaa, v. framskyftar.
Siuki, k. Hiuki.
Siukku, **-kkunen**, s. syster; hjertunge, kusin, vän.
Siukuu, v. hviner, susar.
Siula, s. notarm: nätteln.
Siunaa, **-ilee**, v. välsignar, signar; **framtrollar**.
Siunaama, s. välsignande; det välsignade; **s—n aika**, en handvändning.

Siunaamaton, a. osignad, icke välsignande.
Siunauksellinen, a. välsignelseertik, -bringande.
Siunaus (-ksen), s. välsignelse.
Siunauttaa, v. låter välsigna.
Siuvahuttaa, -tteleä, v. åstadkommer hastigt hvin, danmar till, slänger, dänger.
Sivaa, v. snör, stryker, griper, rycker, slår.
Sivahdus (-ksen), s. hastigt napp, slag, ryck; förfärd.
Sivahtaa, v. gör ett ryck, ett slag; skymtar förbi.
Sivaisee, s. slår till en gång, griper plöteligt, bestryker med ett drag.
Sivakka, a. slät, hål; nätt; — s. högra fotens skida.
Sivallus (-ksen), s. (hastigt) ryck, slag, rapp.
Sivaltaa, s. rappar, rycker, slår till, skär till.
Sivahuttaa, v. vidrör hastigt, förorsakar hastigt ryckande l. slående; s. korvalle, klämmer till en örfil; s. halki, slår i klyf; juoksi sivahutti, sprang i hast, i en blink.
Sivaus, k. Sivahdus.
Sive, k. Siveys.
Siveellinen, k. Siveydellinen.
Siveetön, k. Siveydetön.
Sivelee, v. bestryker, slår; penslar; skär af sidan.
Sivellin (-timen), s. pensel, sudd.
Siventää, a. hyfsar, förädlar.
Sivertää, -rteleä, v. qvittrar; (*Kalev.*) vidrör, borrar.
Siveydellinen, -vyllinen, a. sedlig, moralisk.
Siveydellisyys, s. moralitet, sedlighet.
Siveydetön, -veytön, a. osedlig, omoralisk.
Siveys (-yden), s. sedighet, hyfsning, kyskhet, anständighet; sedlighet, moral, moralitet; — **-oppi**, sedelära, etik, moral.
Siveyttömyys (-yyden), s. osedlighet, råhet.
Siveyy, v. blir sedig, hyfsar sig.
Siveä, a. sedig, kysk, sedesam, sedlig, hyfsad.
Sivilli, a. civil; — **-laki**, civillag; — **-oikeus**, civilrätt; — **-toimituskunta**, civilexpedition; — **-virasto**, civilstat.
Sivistämätön, a. obildad, ohyfsad, ociviliserad.

Sivistys (-yksen), s. hyfsning, bildning, civilisation, kultur; — **-kieli**, kultur-aprak.
Sivistyttää, v. befordrar ngns bildning, bildar, civiliserar, odlar.
Sivistyy, v. blir hyfsad, bildad l. civiliserad, hyfsas, civiliseras, bildar sig; sivistynyt, bildad, civiliserad, hyfsad.
Sivistää, v. hyfsar, bildar, civiliserar; gör sedig.
Sivu, s. sida; flygel; menee sivutse, går förbi; siinä sivussa, i den sidan; derjemte, dervid; — **-asia**, bisak; — **-etu**, biförmon, adertinens; — **-laillinen, -oikeudellinen**, extrajudicial; — **-laji**, afart, varietet; — **-lankous**, svågerlag å sidone; — **-mennen**, i förbigående; — **-perillinen**, sidoarvinge; — **-perintö**, sidoarf; — **-puoli**, sida, sidodel; som har fel i ena sidan; — **-rakennus**, flygelbyggnad; — **-saatava, -tulo**, sportel, biinkomst; — **-seinä**, sidovägg; — **-suku**, skyldskap å sidone; — **-tie**, biväg, sidoväg.
Sivuaa, k. Sivuu.
Sivuinen, a. försedd med sida, från sidan tagen; smal, klen; oikeas., rakl. rättsidig.
Sivuja, s. tangent, berörare.
Sivuksutta, -ustuksin, adv. sida mot l. vid sida.
Sivullinen, a. med sida försedd, till sidan hörande, på sidan stående, obehörig; — s. sidokamrat, make; obehörig l. sidoperson; en sida full, glatta laget.
Sivus, s. flygel; — **-adjutantti**, flygeladjutant; — **-mies**, flygelman.
Sivusta, s. plats på sidan, flygel, sidoparti, sidodel.
Sivuton, a. utan sida, sidolam.
Sivuttaa, -uttelee, v. skjuter åt sidan, sätter å sido, lemnar, lemnar derhär, väjer, går förbi; sivuttamalla, i förbigående.
Sivuttain, -uttaisin, adv. sidlänges, på sida, från sidan.
Sivutus, s. skjutning åt sidan, förbigång.
Sivuu, v. vidrör sidan, går förbi, vidrör i förfärden, fattar uti, berör, bestryker, tangerar.
Sivuuttaa, k. Sivuttaa.
Sivy y. m., k. Siveys j. n. e.
Sjakk, s. schack.
Skolastillinen, a. skolastisk.

Soaistus (-ksen), s. smutsning, förorening, grumling, förbländning.

Soata, k. **Sokaa**.

Sodallinen, a. till krig hörande.

Sodittaa, v. bekrigar.

Soentaa, v. gör blind, förblindar, grumlar.

Soh! int. nog! stopp! se så!

Sohahtaa, v. fräser plötsligt, brusar, susar, krasar.

Sohauttaa, v. bringar att brusa l. krasa, hviskar starkt.

Sohii l. **sohii**, v. gör något blindvis, stöter på måfå.

Sohina, s. sorl, brus, sus.

Sohisee, v. fräser, sorlar, susar.

Sohju, -hka, s. stöp, våt snö.

Sohlo, s. hornqvicke; vårdslös menniska; skräp; 2) pl. **sohlot**, väfstol.

Sohmaa, v. fuskar, slarfvar ihop.

Sohmeri, s. fuskare.

Sohrii, v. roddar, blandar ihop, grölsar, tatar.

Sohn, k. **Sohina**.

Sohva, s. soffa.

Soi, v. ljuder, klingar, ringer, låter; kellost soivat, klockorna ringa; korvat soivat, det ringer i öronen; linnut soivat, foglarna spela; s. kauniilta, låter l. klingar vackert.

Soidin (-timen), s. fogellek l. -spel; — mies, fogelfångare.

Soihto, -u, s. bloss, fackla.

Soikale, s. lång remsa.

Soikea, a. lång och smal, aflång.

Soikelehtaa, -kerrehtaa, -kertelee, v. hänger l. röres lång och smal, går på höga och spinkiga ben, dinglar, vankar.

Soikenee, v. blir aflång, afsmalnar.

Soikentaa, v. gör lång och smal, gör, aflång.

Soikio, s. ellips, oval.

Soikko, s. aflångt kärl, bunke: — **pallo**, sferoid.

Soikottaa, v. är som lång och smal, rörs dinglande, vankar, ligger långtrak.

Soikulainen, a. något smal och lång, något aflång.

Soilentii, v. flammar, gnistrar.

Soilottaa, v. vaggar, skakas; låter sqvala; ajaa s., kör guppande.

Soilu, v. vaggar, gungar flammor flyger: sqvalar. ;

Soima, s. större båt, skuta.

Soima, k. **Soimaus**; — **sana**, skymf, smådeord, tillvitelse.

Soimaa, v. förebrår, förevidtar, tillvidtar, lastar, klandrar, beskyller, oqväder, skymfar, smädar, försmädar; verkar på afstånd; s. varkaaksi, beskyller för tjufnad: soimaten, lasteligen; meri s. tänne, hafvet verkar (*med sin fuktighet*) alt hit.

Soimaus, s. beskyllning, förebråelse, förevitelse, tillvitelse, smådelse; — **sana**, smådeord, oqvädsord, skymford.

Soimi (-en), s. krubba; spilta.

Soimii, k. **Soimaa**; 2) undansnillar, lu-rendrejar.

Soimu, s. beskyllning; 2) låga.

Soimuu, v. upplågar, flammar.

Soinen, a. kärrig, sumpig, sank.

Soinio, s. bloss.

Soinne (-nteen), s. ton, klang, melodi.

Soinnukas (-kkaan), a. klangfull, harmonisk.

Soinnustelee, v. rimmar.

Soinnuton, a. oharmonisk.

Soinnuttaa, v. har att harmoniera, bringar i harmoni, stämmer.

Sointi, -nto, s. spel, klang, ackord, ringning; fogellek: — **johto**, motlv.

Sointu, s. harmoni, tonfall, rim; alku-s., alliteration; loppus., slutrim.

Sointuinen, a. harmonisk.

Sointumaton, a. oharmonisk, disharmonisk, felstämd; orimmad.

Sointuu, v. harmonierar, sammanstämmer, ackorderar, rimmar.

Soipea, a. blid, ljum.

Soiro, s. lång och smal plank, battens; — tie, rak och lång väg.

Soitannollinen, a. musikalisk.

Soitanto, -nta, s. spelning, ringning, musik.

Soitattaa, -elee, v. har att spela, låter spela l. ringa l. klinga.

Soitelma, s. musikstycke; musikalisk tillställning; instrumentalkonsert.

Soitin (-ttimen), s. musikinstrument; — **kauppa**, musikaliehandel; — **seppä**, instrumentmakare.

Soitosto, s. orkester.

Soitsu, s. eldbloss, fackla.

Soittaa, v. bringar att ljuda, spelar, ringer, blåser (hullua y. m.); jagar, drifver på, störtar fram.

Soittaja, s. spelare, spelman, muskant, ringare.

Soittajainen, s.; pl. soittajaiset, (instrumental) konsert.

Soittajisto, s. muskkapell, orkester.

Soittamo, s. orkester.

Soittamus (-uksen), s. spel, ringning.
Soittelee, v. spelar l. ringer fortfarande, musicerar.

Soittelo, s. musik, spelning.

Soitto, s. spel, musik, ringning; jagande, drift, störtning; bloss; päretulis., pert-, eldbloss; yhtä soittoa, med samma fart, i en fart; — **-kalu, -neuvo,** musikinstrument; — **-kunta,** musikkapell, orkester; — **-niekka,** tonidkare; — **-näytelmä,** opera, sångspel; — **-taito,** tonkonst; — **-taituri,** tonkonstnär.

Soiva, part. a. klingande, välljudande.

Sojauttaa, k. Sujahuttaa.

Sojo, s. utskjutande ställning.

Sojottaa, v. är l. gör något i rak ställning; ajaa sojotti, åkte framilande.

Soka, s. smuts, affall, grums, fnask, smolk.

Sokaa, v. orenar, gör grumlig, grumlar.

Sokainen, a. smutsig, grumsig, grumlig, smolkig.

Sokaisee, v. besmutsar, sölar, orenar; gör blind, förblindar.

Sokaistus, k. Soaistus.

Sokara, s. grus, smula.

Sokari, s. orenare, sölare.

Sokea, a. blind; umpi- l. uppis., stenl. stockblind.

Sokee, -kenee, -keuu, v. blir blind, förblindas; blir grumlig.

Sokeltaa, v. läspar, sottrar.

Sokentaa, k. Soentaa.

Sokeri, s. socker; — **-jauho,** strösocker; — **-kohma,** sockerskum; — **-leipuri,** sockerbagare, konditor; — **-leivos,** konfekt; — **-akeitto,** sockersjuder; — **-tehdas,** sockerbruk.

Sokerinen, a. af socker, sockerhaltig, sockrad.

Sokeroitsee, v. sockrar; 2) slabbrar, sladdrar.

Sokeroittaa, v. slabbrar, gör blindvis.

Sokeroituu, v. sockrar sig.

Sokerrus (-uksen), s. blandning, gytt-ring, röra, oredigt tal.

Sokertaa, -telee, v. hoprör, -gyttrar, talar oredigt, vränger, rådbråkar (ett språk), sottrar.

Sokeus (-uden), s. blindhet, förblindelse.
Sokeuttaa, -kistaa, v. förblindar, gör blind.

Soki, adv. blindt; siki s., blindvis, huller om buller.

Sokka, s. ända af kåraxel; sprint; 2) myth. personlighet; soka linna,

jättegryta; — **-naula,** axelsprint, -pinno.

Sokkelo, s. mörk ort, labyrint.

Sokko, -kkonen, s. blindbock; olla sokkosilla, leka blindbock.

Sokuri, k. Sokeri.

Sola, s. smuga, smal gång emellan husgränd, pass; takutsprang, balkong, svale.

Solaa, -lajaa, v. skramlar, porlar, sorlar, sqvalar.

Solahattaa, v. skramlar till, sqvalar l. sqvalpar till, stryker af, dimper, slinter.
Solahuttaa, -lauttaa, v. låter skramla. l. sqvala l. slinta, slår till, dånget, skuffar.

Solakka, a. qvistfri, lång och smärtspenslig, smidig, välväxt; — s. litet ingröpt handspade.

Solakkainen, a. mycket smärt, tyfidisk.

Solea, -leva, a. rak och lång, smärtslank, spenslig, välväxt.

Solellinen, k. Soljellinen.

Solikoi, -oitsee, v. rör af och an, slamsar, bladdrar, plaskar.

Solina, s. skrammel, sorlande, sorl, potlande.

Solisee, v. skramlar, sorlar, porlar, sqvalar.

Solisluu, s. nyckelben.

Solistaa, -telee, v. åstadkommer potl. skrammel, slamar.

Solittaa, k. Soljittaa.

Soljahtaa, v. glider l. skakas hastigt, slinter, försträcker.

Soljellinen, a. som har spänne, med spänne l. sölja försedd.

Soljeton, a. utan spänne.

Soljittaa, -alee, v. förser med spänne l. sölja; spänner på (bälte) med spännen.

Soljuu, v. glider, slinter, skakas, skramlar.

Solkahtaa, k. Soljahtaa.

Solkeva, k. Solea.

Solki (-ljen), a. k. Solea; kaatuu solkenaan, stupar rakiang; tulee solkenansa, kommer raka väget fort, lätt; mahtuu solkenansa, rymmes obehindradt; solkenaan hullu, rent af galen; — **-keli,** slinkfört; — **-koivu,** lång qvistfri björk.

Solki (-ljen l. -len), s. spänne, sölja
Solkkaa, -kottaa, v. blandar, rör ihop, skakar ihop, solkar.

- Solkainen**, a. hoprörd, hopgyttrad, trasselig.
- Solkantuu**, v. hopröres, trasslas, bortblandas.
- Solku**, s. röra, oreda; — **-vesi**, diskvatten.
- Solkuttaa** -**telee**, v. diskar, sköljer, besköljer, sqvalpar på.
- Solmeaa** -**mii**, v. knyter, binder, snärjer.
- Solmenu**, v. knytes, knyter sig.
- Solmi (-en)**, k. Solmu.
- Solminen** -**muinen** -**mikas (-kkaan)**, a. knutig, full med knutar; kolmis., med tre knutar i leder.
- Solmittaa** -**mitattaa**, v. låter knyta.
- Solmu**, s. knut, knop; kota; ledknut; on solmussa, är knuten, har knut; vetos., löpknut; umpis., blindknut; osman-s., valknut: sanan-s., ordvändning; soiton-s., drill; öljens., led i halm; — **-väli**, knop.
- Solmullinen** -**mellinen**, a. knutförsedd, ledad.
- Solmus (-uksen)**, s. ögla, rännsnara.
- Solmustaa** -**telee**, v. öglar, virkar: knyter; knutar.
- Solottaa** -**uttaa** -**elee**, v. åstadkommer skrammel, sorlar, skakar nedåt.
- Solske**, s. slask, stöp.
- Solu** -**luke**, s. cell.
- Solukka** -**luke (-kkeen)**, s. smalt tåg, gränd, allé.
- Solukko** -**sto**, s. cellväf, cellsystem.
- Solus (-uksen)**, s. gång, smuga.
- Soluu**, v. röres med skrammel, skakas, glider ned.
- Solvaa** -**vaisee**, v. missfirmar, förlämpar, skymfar, kränker.
- Solvaavainen**, a. missfirmelig, förolämpande, skymflig.
- Solvakka**, k. Solea.
- Solvaus** -**vaistus**, s. missfirmelse, förolämpning, skymf, kränkning.
- Solventaa**, v. agerar öfversittare, kränker, förgriper sig; hoprör.
- Solventaja**, s. öfversittare.
- Soma** -**mas (-aan)**, a. nätt, prydlig; passlig, beqväm; — s. mängd.
- Somaa** -**ailee** -**astaa**, v. gör passlig i nätt, passar, lämpar till.
- Somaastuu**, v. blir läglig, passar sig.
- Somaton**, a. opasslig, obeqväm.
- Somer (-ren)** -**ri** -**ro**, s. grus, ör, småsten; — **-kivi**, klappersten.
- Somerikko**, a. s. klapperstensjord, -hop, ör- l. grusjord.
- Somerinen** -**oinen**, a. grusig, grusblandad, rik på klappersten.
- Somistaa** -**telee**, v. gör prydlig i nätt, pryder, förskönar.
- Somistauttaa**, v. passar till, lämpar till.
- Somistuu**, v. blir prydlig i nätt, uppfiffas; blir passlig, tjenlig.
- Somitaa** -**elee**, v. ordnar, vårdar, jemkar, tillpassar.
- Somlaa**, v. läspar, bråkar med ord, talar blött.
- Sommelo**, s. nystan, bundt.
- Sommertaa**, v. sottrar, pladdrar.
- Sommistuu**, v. passar sig, hampar sig.
- Sommittelee**, v. lägger i bundtar; försöker, hopsätter, passar, infiktar, fabrikerar, efterapar.
- Sompa**, s. trissa l. klump på skidstaf, på pulsstör m. m.; nätsänke.
- Sompelo**, s. trasselig knut, trassel.
- Somustaa**, v. putsar, pryder.
- Somustelija**, s. putsmakerska.
- Somuus (-unden)**, s. prydlighet, nätthet; passlighet.
- Sonaatti**, s. sonat.
- Sonetti**, s. sonett.
- Songertaa**, v. gör något ömkligt l. otympligt; petar, bökar, mumlar, läspar; laulaa s., sjunger dåligt.
- Songertuu**, v. hopkrymper, stannar i växten, blir nödvuxen.
- Sonkkaa** -**nkuttaa**, v. tadar, brummar, baktalar, sqvallrar.
- Sonnaton**, a. utan dynga, gödsel l. spillning, ogödselad.
- Sonni**, s. tjur.
- Sonnikko**, s. dyng-, gödsel- l. spillningshög, gödselstad.
- Sonnittaa**, v. gödslar, göder.
- Sonnitus**, s. gödsling, gödning.
- Sonnus (-uksen)**, s. skört, fäll.
- Sonnustaa** -**telee**, v. uppskörtar, påkläder sig, rustar sig.
- Sonsar (-ren)** -**ari**, s. loppa.
- Sonta**, s. dynga, gödsel, spillning, träck; — **-kivettymä**, koprolt; — **-lannoius**, träckgödning; — **-purilaa**, gödselbår; — **-ratat**, spillningskärra, gödselvagn; — **-säällö**, gödselbehållare; — **-tunkio**, gödselhög, dyngstad.
- Sontainen**, a. dyngig, full med dynga l. spillning, lortig, träckig.
- Sonttiainen**, a. torndyvel.
- Sontii**, v. lortar, träckar.
- Sopa**, s. skjorta, klädnad; sotis., strids-skjorta, pansar.
- Sopajaa**, k. Sopisee.

Sopakko, s. knutstrykare.

Sopeli, -oli, s. sobel.

Soperoitsee, -**pertaa**, v. talar oredigt, tasslar, läspar, stammar, sottrar, stappar.

Sopeuu, v. blir passlig l. läglig, lämpar sig, faller sig lägligt.

Sopeva, k. **Sopiva**.

Sopii, v. passar, är passlig, passar in på, lämpar sig; öfverenskommer, blir ense, kontraherar, försonas, förlikes; går an, anstår, höfves; minun s., det går an, är möjligt för mig, jag kan; tämä värsky s. häneen, denna vers kan lämpas på honom; s. hinnasta, kommer öfverens om priset.

Sopimaton, a. opasslig, olämplig; opassande, ohöfvisk, otillständig, oskicklig; oförsonlig.

Sopimmainen, a. närmast knuten belägen.

Sopimus, s. förening, öfverenskommelse, aftal, kontrakt, ackord.

Sopina, s. mummel.

Sopisee, v. mumlar, tasslar.

Sopiva, -**vainen**, a. passande, passlig, lämplig, förenlig, skicklig, höfvisk, försonlig.

Sopottaa, v. talar oredigt, rör ihop, hviskar.

Soppa, s. soppa; — **kanha**, förläggare.

Soppelo, s. skrubb.

Soppi (sopen), s. knut, vrå, vinkel, hörn; suojaksi sopen kululle, till skydd för knutstrykaren (*Kalev.*); — **seinä**, dörrvägg; — **tyrsky**, skratt i knuten l. i mjugg.

Sopsottaa, v. potttrar, sjuder, pratar, skrår.

Sopu, s. sämja, öfverensstämmelse, endragt, samstämmighet; (*Kalev.*) kamrat, brud; sanas., ordkonstruktion; — **sointu**, harmoni; — **suhtainen**, symmetrisk.

Sopuinen, -**puisa**, a. foglig, fördragsam, endragtig, enig.

Sopukka, s. liten knut l. vrå.

Sopuli, s. lemmel, fjällmus.

Sora, s. grof sand, grus; skorrande ljud; — **jouhi (-hen)**, s. (*Kalev.*) fagert tagel; a. med fagert tagel försedd; — **kalkki**, bleke; — **kieli**, skorrande tunga; en som skorrar; — **pilli**, rör l. halmpipa, skalmeja.

Soraa, -**rajaa**, v. skorrar, skrapar, brummar, sorlar.

Sorahtaa, v. skorrar till hastigt, skrapar fast.

Sorainen, a. grusig; skorrande.

Soramainen, a. grusaktig.

Sorattaa, v. har att skorra; voides läpi suonien sorata, lät salvan frusa genom ådrorna.

Sore, s. luftbläddra.

Sorea l. **soreva**, a. rak, reslig, fager, täck, nätt, prydlig.

Sorehtii, v. slår bläddror; 2) k. **Sorkehtii**.

Soreikko, s. grusfält.

Sorenee, v. förskönas, embellerar, blir fager; växer upp rak l. prydlig.

Sorentaa, v. gör prydlig, förskönar.

Sorina, s. sorl, missjud.

Sorisee, v. skorrar, brummar, sorlar.

Soristaa, v. försäcker skorning l. sorl.

Soristaa, -**telee**, v. rätar upp; pryder, uppsnyggar.

Sorittaa, v. droppar, dryper, porlar; blandar ihop, grölsar.

Sorjahtaa, v. halkar, slinter.

Sorkahtaa, v. vrickar hasleden, slintar, förfaller hastigt.

Sorkallinen, -**killinen**, a. som har klöf l. klöfvar, klöfotad.

Sorkaton, -**kiton**, a. utan klöf l. klöfvar.

Sorkehtii, v. går på klöfvar, vadat, traskar.

Sorkistaa, v. sträcker ut klöfvarna l. benen, kilar af.

Sorkka, s. klöf, ben, fot; vasaran s. öfra delen af hammaren; — **eläin**, klöfdjur; — **rauta**, bräckstång, kofot.

Sorkkainen, a. försedd med klöf. af klöf gjord; kaksis., tvåklöfvad.

Sorkkii, v. går på klöfvar, traskar; afdrager klöfvar; 2) sticker, räddar.

Sorkman, -**mannes (-ksen)**, s. häselin l. hamptest.

Sormeilee, k. **Sormii**.

Sormeton, -**iton**, a. finger saknande, fingerlös; ohändig.

Sormi (-en), s. finger; etus., pekfinger; keskis. långfinger; nimetön s., ringfinger; pikku l. sakaris. lillfinger; — **koukku**, fingerkrok; — **tuppo**, fingertuta.

Sormii, -**mittelee**, v. **fingerar**; **fingerar**.

Sormikas (-kkaan), s. fingervant, handske.

Sormillinen, a. fingerar hafvande, fingerad; fingerfärdig.

Sorminen, s. dim. litet finger; — a. försedd med finger, fingerad.

-ääni
mistijääd

Sormistin, s. fingerborg.
Sormus (-uksen), s. fingerring, ring.
Sormut (-uen), s. litet finger.
Soro, s. droppe, perla, gnista.
Soroo, v. gör rak, råtar, pryder, hyfsar.
Sorotaa, v. droppar, dryper, porlar, skorrar.
Sorranta, s. förtrampning, förtryck; skogfällning.
Sorre (-rteen), s. nedtryckt tillstånd, förtryck.
Sorriainen l. sorrinkainen, s. surrande insekt.
Sorros (-oksen), s. nedtryckning, förtryck; fäld skog, förhuggning.
Sorrus (-ksen), s. nedtryckt l. brutet tillstånd, lägervall; häni on sorrussa, rösten är hes.
Sorsa, s. and; vrt. **Suorsa**.
Sortaa, -**alee**, v. nedelår, nedtrycker, förtrycker, betrycker, undertrycker, dämpar, bryter, faller skog; s. kansan oikeuksia, förtrampar l. kränker folkets rättigheter; tuuli s. venettä, båten drifver af för vinden.
Sortaja, s. undertryckare, förtryckare; dämpare; skogsfällare.
Sortamaton, a. oförkränkt, oqvald; okränkbar.
Sorto, s. nedtryckning, förtryck, kränkning, intrång; skogsfällning, förhuggning, gårde af nedfälda trän, risgård (sorto-aita); 2) adrift; 3) blålgarnsväf; — **mies**, vråkare.
Sortoinen, a. förtryckande; gjord af nedfälda trän; af blålgarnsväf.
Sortolainen, s. paria, förtryckt person.
Sortta, s. svärta, svart gytta.
Sortti, s. svärta (lintu); 2) sort, slag.
Sortu, s. förtryck; nedfäldt träd med qvistar, ruska.
Sortuu, v. blir nedtryckt, undertryckes, går under, sjunker, stupar, störtar; blir bruten l. hes (äänestä).
Sorva, s. sarf.
Sorvaa, -**vailee**, v. svarfvar.
Sorvari, s. svarfvare.
Sorvattaa, -**vauttaa**, v. låter svarfva.
Sorvaus, s. svarfning; 2) skrodfighet l. gröppa på isar.
Sorvi, s. svarfning; svarf; gropighet; — **jää**, gropig is; — **rauta**, svarfjern; — **tuoli**, svarfstol.
Sose, -**u**, s. snösörja; snömos, mos.
Sosehtii, v. mosar sig.
Soseinen, a. sörjig, full med snömos.
Sosku, s. slask; 2) fiskräa.

Sota, s. krig, strid, fejd; käydä sota l. sotia, föra krig, draga i härnad, kriga; menee sotaan, går i fält; — **aika**, krigstid; — **apteekki**, fältapotek; — **ase**, krigsvapen, vapen; — **asetukset l. säännöt**, krigsartiklar; — **asiat**, krigsärenden, -väsendet; — **asiain-toimituskunta**, militie-expedition; — **herra**, officer; — **himo**, strids-, krigslystnad; — **huuto**, fältrop, härskri; — **joukko**, krigshär, härskara, trupp; — **kamreeri**, fältkamrer; — **kanta**, krigs-, fältfot; — **kauppi**, marketentare; — **keino**, krigskonst; — **kenttä l. tanner**, stridsfält; krigsteater; — **komisarius**, krigskommissarie; — **komisariaatti**, krigskommissariat; — **koulu**, krigs-, kadettkola; — **kuntainen**, stridsduglig; — **kuri**, krigetukt, -disciplin; — **laitos**, krigsväsende, härdning; — **laiva**, krigskepp, örlogsfartyg; — **laivasto**, örlogsflootta, eskader; — **laki**, krigslag; — **lasaretti**, fältlasarett, ambulans; — **leikki**, stridslek, bardalek; — **liikunto**, krigsrörelse, fältmanöver; — **lippu**, stridsfana; — **miehen-pito**, krigsmans-, knektehåll; — **miehistö**, gemenskap, soldatesk; — **mies**, soldat, krigsman, militär; — **mies-määrä**, kontingent (i soldater); — **mies-otto**, rekrytering, utskrifning; — **ministeri**, krigsminister; — **mittari**, fältmätare, topograf; — **nainen**, sköldmö; — **oikeus**, krigsrätt; — **opisto**, krigskola, kadettkorps; — **osasto**, krigsdepartement; — **palvelus**, krigs-, militärtjänst; — **pappi**, krigs-, fältprest; — **provasti**, fältprost; — **päällikkö**, krigsbefälhavare, härförare, fältherre; — **päällystö**, krigsbefäl; — **retki**, fälttåg, kampanj; — **rinta**, slagordning, slagtorning; — **sissi**, -**rosvo**, marodör; — **tappelu**, fältslag; — **toimi**, krigsföretag; krigsväsende; — **tuomari**, auditör; — **uros**, krigshjelte, -buss; — **varat**, krigsförråd, munition; — **vehe**, krigsoperation, — **vero**, krigsgärd; — **virkamies**, militärtjänsteman; — **voima**, krigsmakt, -styrka; stridskraft; — **väki**, krigsfolk, militär, här; menee sotaväkeen, går in vid militären; — **väen-otto**, kon-skription, soldatutskrifning; — **sodan-aika**, krigstid; — **danhalu l. himo**,

strids-, krigslystnad; — **-njohto**, strategi; — **-njulistus**, krigsförklaring.
Sotainen, **-aiaa**, a. krigisk, stridelysten.
Soti, k. **Sota**; — **-jalo** (*Kalev.*), krigshjelte; — **-kanta**, krigs-, fältfot; — **-lakko**, stillestånd; — **-paikka**, stridsplats; — **-sopa**, stridskjorta, harnesk; — **-teko**, krigsbragd.
Sotii, v. strider, krigar, för krig.
Sotija, s. stridsman, krigare.
Sotilaallinen, a. militärisk.
Sotilas (**-aan**), s. krigare, militär; — **-huone**, krigsmanshus; — **-puustelli** l. **sotilaan-virkatalo**, militiebooställe; — **-rahasto** l. **-varasto**, militiefond; — **-säätty**, krigar-, militärstånd; — **-aanvala**, krigsmannaed.
Sotimatton, a. icke krigande, neutral.
Sotivainen, a. stridande, krigförande, i krig invecklad.
Sotka, s. knipa.
Sotkee, v. trampar, trådar; knådar, åltar, hoprör, invecklar; bykar, klappar.
Sotkeuttu, v. blir trampad, hopknådas, intrasslas.
Sotkii, v. trampar l. knådar l. bykar fortfarande.
Sotku, s. trampning, knådning, bykning, byke; vaate on sotkussa, plagget är i byke; piika on sotkulla, flickan är på byke; tie on sotkuna, vägen är som mörja, djupt träckig; — **-kaukalo**, knådningstråg.
Sotkuu, k. **Sotkee**.
Soturi, s. krigare, kämpe, krigs-, stridsman; — **-nvala**, krigsmannaed.
Soudanta, s. rodd; vaggning.
Soudattaa, **-elee**, v. låter ro; vaggar; *somerinen soudatelkoon*, stenen (*i qvarnen*) må röras, vara i gång.
Soudin (**-timen**), s. roddverktyg, åre.
Soukenta, **-kistaa**, v. gör smal l. smalare, tager af.
Soukentu, **-kistuu**, **-kkenee**, v. blir smal, afsmalnar.
Soukero, s. smygvrå, vinkel.
Soukka, a. smal, trång; — s. gaffelplog; skopa.
Sourii, v. omrör, gräfver uti.
Soutaa, v. ror; s. kättyttä, lasta, vaggar barnet.
Soutaja, s. roddare.
Soutelee, v. ror smått, hit och dit, omkring.
Souto, **-tu**, s. rodd; — **-alus**, roddarfartyg; — **-mies**, roddare, båtkarl;

— **-neuvot**, roddverktyg; — **-teljo**, roddarbänk; — **-tuoli**, gungstol.
Sovaietus, k. **Soaietus**.
Sovelias, **-ainen**, a. lämplig, passlig, beqväm, tjenlig, läglig; foglig, fredlig.
Soveliaisuus, s. lämplighet, tjenlighet j. n. e.
Sovelluttaa, **soveltaa**, v. passar l. lämpar efter, tillämpar.
Soveltumaton, a. oförenlig, opasslig, otjenlig, otillämplig.
Soveltu, v. passar, lämpar sig, fogar sig, råkar.
Soveltuvainen, a. tjenlig, förenlig, tillämplig.
Sovinnainen, a. konventionel.
Sovinnollinen, a. endrättig, förliklig förenslig; öfverenskommen.
Sovinto, s. endrätt, sänja, försoning, förlikning, öfverenskommelse, förening, konvention; *sovinolla*, med l. i godo; — **-kirja**, konvention; förliknings-skrift; — **-kuolema**, försoningsdöd; — **-lähetti**, parlamentär; — **-oikeus**, kompromiss, fredsdomstol; — **-päättö**, förlikningsutslag; — **-tuomari**, fredsdomare, kompromissarie; — **-uhri**, försoningsoffer.
Sovistuu, v. blir passlig, läglig; fogar sig; hän sovistui tulemaan, han råkade komma.
Sovittaa, **-elee**, v. passar, lämpar, fogar i hop, inpassar, jemkar, försonar, förliker, godtgör, liqviderar; s. rikoksen, umgäller brottet.
Sovittaja, a. försonare, medlare, fredsmäklare.
Sovittajainen, s. försonare; pl. *sovittajaiset*, försoningsmedel, försoningsoffer.
Sovittamaton, a. som ej är passad l. lämpad, som ej låter lämpa sig l. kan afpassas; oförlikt, oförsonad; oliqviderad, ogulden; oförsonlig, oblidkelig.
Sovitus, **-ttelu**, s. inpassning, tillämpning, jemkning, modifikation, försoning, medling.
Spenaatti, s. spenat.
Spitaali, j. **-tauti**, s. spetelska.
Spitaalinen, a. spetelsk.
Statistiiikka, s. statistik.
Strutsi, s. struts.
Sua = **sinua**.
Suas (**-ksen**), s. borst.
Suaton, a. borstlös.
Suden-kuoppa y. m., k. **Susi**.

Suettaa, v. låter bilda l. bildas; upp-reser, upprättar.

Suhahtaa, -hauhtaa, v. hväser l. susar till, hviskar.

Suhattaa, k. Suhistaa.

Suhdallinen, a. som har måtta, modererad, mätlig, proportionerlig, symmetrisk.

Suhdallisesti, adv. modereradt, med lämpa, proportionerligt.

Suhdallisuus, s. moderation, hofsamhet, lämpa, proportionerlighet, symmetri.

Suhdaton, a. utan måtta, omätlig, o-motsvarig, oproportionerlig, som står i missförhållande, osymmetrisk.

Suhdattomasti, adv. omätligt, oproportionerligt, i missförhållande.

Suhdattomuus, a. omätlighet, missförhållande, diaproportion.

Suhde (-teen), s. afseende, förhållande, proportion; siinä suhteessa, i det afseendet l. förhållandet; suhteen, i förhållandet till, i anseende till, med afseende på; suhteen-mukaisesti, proportionsvis; — **luku**, proportional.

Suhdittaa, v. gör proportionerlig, proportionerar, modererar.

Suhina, suhke, s. hväsning, susning, sus, tassel.

Suhisee, v. hväser, susar, tasslar, gnyr.

Suhistaa, -olee, v. åstadkommer hväsning, hväser, tasslar

Suhottaa, k. Suhistaa

Suhta, s. måtta, lämpa, moderation, proportion, förhållande; työn ja palkan s., förhållandet emellan arbete och lön.

Suhtaa, v. modererar, propotionerar.

Suhtainen, a. som står i förhållande, mätlig, lämplig, proportionerlig, motsvarande, motsvarig, analog.

Suhteellinen, a. relativ; proportionerlig. **Suhteellisesti**, adv. relativt, jemförelsevis.

Suhteeton, a. som saknar måtta, som står i missförhållande, oproportionerlig, irrationel.

Suhtentuu, v. förhåller sig.

Suhu, s. hväsning, susning, sus; — **ke-rake**, hväskonsonant, spirant.

Suhuttaa, v. låter hväsa, hväser, tasslar, hviskar.

Suhuttelee, v. åstadkommer fortfarande hväsning; ajaa s., åker så att det susar l. hviner.

Suikkaa, v. hviner, flyger l. far hvinande, hväser; sprutar, gnistrar, flam-

mar, strålar; s. suunta, trycker hastigt en kyssa.

Suikkaasee, v. hviner till hastigt, hväser hastigt, säger en hviskning; snuddar till; sprutar.

Suikkattelee, -kauttaa, v. åstadkommer hvinande, låter fara så det hviner, skjuter hastigt, kastar, slänger.

Suikke (-een), -ku, s. hvin, hvinande rörelse; vattenstråle, uppsprutning; gnistrande, strålgans; — **kaivo**, -lähde, springbrunn, -källa; — **reikä**, spruthål. — **sauna**, slangbad, dusch.

Suikkii, -hkuu, v. hviner, sprutar, flammor, strålar; tuli s., elden flammor upp med hvin; harja s. savua, borsten l. manen utsprutar rök.

Suikkuri, s. springbrunn, vattenkonst.

Suikkahaus, -kaus (-nksen), s. plötslig rörelse l. framfart, handvändning, huj.

Suikahtaa, -htelee, v. skjuter hastigt fram, springer fram plötsligt.

Suikailee, v. drar sig, sölar.

Suikaisee, v. snuddar till, stryker fram, flar.

Suikale, s. remsa, flisa; tyttö s., flicka med smidig l. smärt kropp.

Suikaa, a. lång och smärt, smärt, smidig; lansettlik

Suikaasti, adv. smidigt; antoi suuta s., kysste behändigt.

Suikoo, -kenee, v. blir lång och smal l. smärt, smalnar; silmät suikeevat valosta, ögonen hopdragas (**bländas**) af ljussken.

Suikelo, s. spensligt, smidigt ting.

Suikera, a. lång och smidig, slingrig, krälände.

Suikerehtaa, v. slingrar sig sakta, krälar sig fram mödosamt.

Suikertelee, -kertaa, v. slingrar l. smyger sig fram.

Suikkaa, -kkajaa, -kkailee, v. gör något hastigt, springer fram plötsligt, smyger, vinglar; suikkasi sudeksi, förvandlade i en hast till varg; sille suuta suikkajaisin, åt den skulle jag smyga l. slänga en kyssa.

Suikkahuttaa, -kkauttaa, v. låter något hastigt framskjuta l. framspringa, kastar fram, skuffar.

Suikkari, s. vinglare, slingrare.

Suikkeli, s. svickla l. svickel.

Suikki, s. snok; k. Suiko.

Suikkii, v. stryker omkring, snokar; går omkring med traktering för att samla fisk, smörjar munnen.

Suiko, -kko, s. långt och böjligt ting; pellavas., lindhäsla (test).

Suikula, -ainen, a. aflång, lansettlik, spenslig.

Suila, k. **Suivelo**.

Suiluu, v. slinter, glider.

Suimastuu, -intuu, v. förtörnas.

Suimastaike, -mistaksen, v. (*Kalev.*) rusar med öppet gap, ämnar äta upp.

Su'in (-kimen), s. borste, skrapa.

Suin (= su'in), adv. (litteellä ki l. kin ja kaan); suinkin päivällä, isynnerhet om dagen; jos suinkin faksat, om du blott l. någonsin orkar; ei suinkaan, ingalunda, för ingen del.

Suinen, a. försedd med mun l. mynning; isos., stormunt.

Suinaa y. m., k. **Syyri** j. n. e.

Su'inta, s. skrapning, borstning; vrt. **Sukii**.

Suipistaa, -pottaa, v. tillspetsar.

Suippenee, -istuu, v. blir spetsig, tillspetsas.

Suippo, **suipukka**, a. spetsig, tillspetsad; kilformig.

Suippu, s. spets; — **lakki**, spetsmössa.

Suistaa, v. tyglar, betslar, styr, hämmar; stjelper öfver ända.

Suistamo, **suisto**, s. deltaland.

Suistuu, v. blir tyglad, hämmas; stupar (på munnen); förfaller.

Suitsee, v. ryker; yr, dammar.

Suitsettaa, v. betslar, förser med betsel.

Suitsi (-en), s.; pl. suitset, betsel, munlag.

Suitsiton, a. utan betsel, obetslad.

Suitsu, s. rök, rykande; rykande baddning åt kreatur; — **-astia** l. **-malja**, rökelsefat, -kar; — **-peräinen**, vulkanisk.

Suitsujainen, s. rökgubbe.

Suitsute, s. rökelse.

Suitsuttaa, -elee, v. har att ryka, rör l. hvirdlar upp, röker, bränner rökelse.

Suitsutus (-uksen), s. rökning, rökelsebränning, rökelse; — **-astia** l. **-malja**, rökelsefat, -kar; — **-uhri**, rökoffer.

Suitsuu, v. ryker, röker, yr.

Su'ittaa, v. låter borsta l. skrapa; vrt. **Sukii**.

Suittaa, v. spisar, räcker till; förmår; förnöjer, qvittar; 2) tör, lär; ei suita, hinner ej till, har ej förmåga till; sultan tulla, jag torde komma, kanske jag kommer; suittaa pilkalla koko asian, afspisar med hän

hela saken; suittava sade, måttligt, tillräckligt regn; suittava ilma, passabelt väder.

Suittamaton, a. vanmäktig; olidlig. outhärdlig; oqvittad.

Suivaa, v. väcker leda, äcklar; uttråkar; qväfver, förstoppar.

Suivelo, s. vindvak, vråk.

Suivero, s. lång stör (*hvarmed hösitär und-röskas*).

Sujahtaa, v. hviner till hastigt, ilar plötsligt förbi l. fram.

Sujahuttaa, -jauttaa, v. har att hvina l. ilar hastigt; sticker l. drifver (hastigt) fram.

Sujo, s. rak kosa l. riktning.

Sujuilee, s. skrider fram, glider.

Sujuttaa, -elee, v. böjer efter något. fogar l. lämpar till, afpassar; bringar att glida, drifver nedåt.

Sujuu, v. böjes efter något, lämpar l. fogar sig efter; går lätt l. raskt undan, skrider l. glider fram, lyckas: kieli s., språket går ledigt l. flytande: ei suju siihen, böjer sig ej der efter, lämpar sig ej dertill; sujuva, böjlig, smidig, afpassad; sujuva luku, flytande läening.

Sujuvaisuus, s. böjlighet, smidighet.

Sujuvasti, adv. flytande, ledigt, otvunget, lätt, raskt; lämpligt.

Suka, s. hästkrapa, borste; borst; fintlig l. klipsk person, klippare; — a. fink. fintlig; on aika s., är en stor klippare; myötä-sukaa, utföre, medföre. — **-pää**, den tväklufna ändan på borst: boretligt huvud; (*Kalev.*) släthärig.

Sukaa, v. borstar, bstryker.

Sukainen, a. borstig, borstlik; beskaffad: minkä s., hurudan; sen s., sådan: vastas. tuuli, motvind.

Sukaisee, v. borstar l. skrapar hastigt: gör något hastigt, t. ex. slår, åter. springer; s. sydäntä, träffar smärtamt hjertet; sukaisi korvalle. slog till en örfil; sukaisi pakoön. strök på foten.

Sukallinen, a. som har strumpa; — s. en strumpa full.

Sukamainen, a. borstaktig, -lik; klipsk. fiffig.

Sukatton, a. strumplös.

Sukaun, v. trives, har framgång, lyckas. inträffar; lagar sig färdig; sukausi pois, begaf sig bort; niin asia sukausi, så utföll saken.

- Sukava, sukea**, a. som trifves, duglig, välformad, passlig, finck, fintlig, färdig.
- Sukée**, v. frambringar, danar; k. **Sukenee**.
- Sukelahtaa, -keloitsee**, v. vinglar, reder sig igenom; dyker.
- Sukellus**, s. dykning; slingring, vingleri, krumbugt; — **kello**, dykarklocka; — **-yhtiö**, dykeribolag.
- Sukeltaa**, v. dyker; ställer sig in, är ränckfull; krånglar, vinglar, bemantlar sina afsigter; smygar l. smusslar in, inpraktiserar; slingrar sig ifrån.
- Sukeltaja**, s. dykare; vinglare.
- Sukeltalee**, v. dyker upp och ned, gör krumbugter, slingrar sig, ställer sig in, insinuerar sig.
- Sukenee, -kouu**, v. trifves, tillväxer, färvandlas, blir, bildas, inrättas.
- Sukentaa**, v. låter trifvas, gifver framgång, förvandlar, bildar, inrättar.
- Sukeus (-uden)**, s. duglighet, passlighet j. n. e.; vrt. **Sukea**.
- Sukertaa**, v. qvittrar, kuttrar.
- Sukeva**, k. **Sukava**.
- Sukii**, v. borstar, skrapar, bestryker; betar sig klipskt, drager upp, bedrager; s. selkään, ger stryk, basar på ryggen; s. suuta, smörjar om munnen; läksi sukimaan, strök af l. på foten.
- Sukittaa**, v. förser l. bekläder med strumpor.
- (**Sukka**, s. strumpa; kutoo l. neuloo sukkaa, sticker strumpa; on sukissa, har strumpor; on sukillaan, är i strumpfötterna l. strumplästen; kan kudin, stickstrumpa, strumpstickning; käy mustin sukin, går i svarta strumpor; är svartejuk; — **-jalka**, strumpfot; hvitfotig (*häst*); — **-mieli**, kärlekens gudinna; svart-sjuka; — **-nauha** l. **-rihma** l. **-side**, strumpeband; — **-puikko** l. **-varras**, strumpsticka.
- Sukkainen**, a. strumprik, strumpbeklädd; mustas, svartejuk.
- Sukkela**, a. qvick, behändig, finck, förslagen, slug, klyftig, fiffig; sukellaan, finckt, qvickt.
- Sukkelasti**, adv. behändigt, qvickt, fiffigt.
- Sukkelus (-uksen)**, s. slug l. klipsk person, klippare, skalk, qvickhufvud.
- Sukkeluus (-uuden)**, s. qvickhet, snabbhet, slughet, klyftighet.
- Sukkula, -lainen**, s. skottspole, väfskyttel.
- Suklaa, -aati**, s. chokolad.
- Sukoilee**, v. bemantlar, ser genom fingrarna, öfverser med någon l. något; klemar, smeker.
- Suks**, int. buss!
- Suksi (-en)**, s. skida; väftrampa; — **-miehe**, skidlöpare.
- Suksii**, v. löper på skidor; skidar.
- Suksuttaa**, v. hetsar, årtar.
- Suku (suvnn)**, s. börd, släkt, ätt; skyldskap, släktskap; slägte; kön; vapaa-s., adel; olla sukua, vara beslägtad; suurta sukua, af hög börd; ei sukuakaan, icke det ringaste; tulee sukuunsa, liknar l. brås på sin slägt; täysi, puoli s., hel, half skyldskap; sivu-s., skyldskap å sidone; ylenevä l. takeneva ja alenevä l. etenevä s., upp- och nedstigande skyldskap; taapäin suvussa, selkäauvussa, till rygga i ätten; peräyttää sukuun, bördar; suvusta sukuun, ifrån slägte till slägte; — komp. suvumpi, närmare beslägtad; — **-aati**, bördadel; — **-haara, -kanta**, släktgren, -linie: — **-hauta**, familjegraf; — **-hovi**, fideikommiss; — **-hyväisyys**, nepotism; — **-isä**, stam-l. ättfader; — **-kumpu**, ättehö; — **-kunnittain**, slägtvis, efter slägter; — **-kunta**, en slägt i dess helhet, slägtföljd, slägt; — **-luettelo**, slägtregister, genealogi; stamtäffa; — **-lunastaa**, bördar; — **-lunastetta**, bördlöst; — **-lunastaja**, bördeman; — **-lunastus**, bördlösen, börd; — **-lunastus-oikeus**, börderrätt; — **-maa**, bördköpt jord; — **-mielinen**, slägtkär; — **-nimi**, slägtnamn, tillnamn; — **-perä**, härkomst; ätt, stam, anor; on sukuperää l. sukuperäisin, härstammar, är bördig, är till härkomsten; — **-peräinen**, till släkten hörande, anoren; ättling; — **-polvi**, slägtled, generation; — **-puoleton**, könlös; neutrum; — **-puoli**, kön; — **-puu**, stamträd; — **-punto**, slägtets utrotning; kuolivat sukupuntoon, de dogo så att hela slägtet utdog; — **-rutsaaja** l. **-rutsas**, blodskändare; — **-rutsaus**, blodskam; — **-taulu**, stamtäffa; — **-tilus** l. **-kartano**, fideikommiss, familjegods; — **-urho**, ättman; — **-virsi**, slägtsång (*om slägtets bedrifter*); — **-ylpeä**, andryg.
- Sukuinen**, a. till släkten hörande, beslägtad; olla sukuisin, härstamma;

suuris., högtädd; vapaas., frihoren, adlig; tehdä vapaasukuseksi, adla.

Sukuisuus, s. släktförhållande; vapaas., adelskap, -frihet.

Sukulainen, a. släktling, skyldeman, frände, fränka, anförvandt; -- **-laisrakas**, släktkär.

Sukulaisuus, s. slägtenskap, skyldskap.

Sukuloitsee, v. besöker släktingar; anser såsom släktling.

Sula, a. ofrusen, smält, flytande; idel, klar, ren; -- s. isöppning; bar mark; s. armo, idel, blott nåd; s. mies, vig man; s. pelto, upptinad l. uppkörd åker; s. petos, idel l. rent bedrägeri; sulimmat kiitokset, hjertligaste, varmaste tacksägelse; ajaa sulaan, åker in (*å is*); matkustaa sulalla, reser på bar mark; -- **-talvi**, snölös l. bar vinter; -- **-vuosi**, år då marken är ofrusen, kälfrött år.

Sula = **sulo**, **suloinen**, eslm. **sulin** sin = **sulosuin**; **sula Jumala** = **sulo Jumala**.

Sulaa, v. smälter, gör flytande, låter upptina; s. peltoa kör upp åker; s. voita, skirar smör.

Sulaa, **-lauu**, v. smälter, tinar, smälter upp, blir flytande; sulava, smältbar; flytande; hjertlig, behaglig.

Sulaamaton, a. osmält, ouppsmält.

Sulallinen, a. pennor l. fjädrar hafvande, befjädrad.

Sulamaton, **-umaton**, a. osmält, osmältet; oupptinad; osmältlig, olöslig.

Sulatin, s. smältdegel; smältorgan.

Sulatto, s. smälthytta.

Sulattaa, v. uppsmälter, smälter, upplöser, löser, tinar.

Sulatus, **-os**, s. uppsmältning; smälta; -- **-ahjo**, smälthärd; -- **-paja**, smälthytta; -- **-taonta**, vallonsmide; -- **-nuni**, smält, garugn.

Sulaus, s. smältning; smält tillstånd.

Sulauttaa, v. uppsmälter, låter uppsmälta.

Sulhanen, **sulho**, s. ungar, ungersven; friare, fästman, brudgum.

Sulikko, s.; hau kis., gäddunge l. -snipa.

Sulittaa, **-elee**, v. befjädrar, förser med fjädrar.

Sulja, a. lättflytande, glatt, smidig.

Suljahtaa, v. slinter, halkar.

Suljahtaa, v. har att slinta.

Sulje (**-lkeen**), s. dämning, stängd tillstånd; on sulkeissa, är stängd, dämnd.

Suljettaa, v. låter tillstänga; cernerar.

Suljetus, s. instängning.

Suljin (**-lkimen**), s. dännings- l. stängningsmedel, damlucka.

Suljittaa, k. **Sulittaa**.

Sulju, s. blandning, mörja; jääs. is-sörja; kalan suljut, fiskaffall.

Suljuu, v. röres l. glider undan.

Sulka, s. penna, fjäder: kant; (*Kalev*)

fjäder: spjutjern; -- **-kaura**, plymhafre; -- **-neula**, kantig nål; -- **-pääohra**, tväradigt korn; -- **-sato**, fjäderfällning, ruggning; -- **-turkki**, (*Kalev*) fjäderbeklädnad.

Sulkainen, a. fjädrad, af fjädrar gjord, försedd med fjädrar: kantig; kolmi-s. neula, trekantig nål; pitkäs. försedd med långa fjädrar.

Sulkava, s. vimba; 2) landtudde; 3) a. skarp, spetsig, fjäderlik.

Sulkee, v. stänger, tillstänger, omhägnar, innesluter, dämmer, täpper, blockerar, cernerar; s. luvusta l. tilikirjoista, afför, afskrifver (*från räkning*).

Sulkens (**-ksen**), s. uppdämd l. stängd tillstånd l. läge; on sulkeuksissa, är uppdämd l. stängd l. cernerad.

Sulkeuttaa, v. uppdämmer, fördämmer; låter stänga l. dämna.

Sulkeutu, v. stänges, inneslutes, dämnes; stänger l. sluter sig in; s. jkuu suosioon, innesluter sig i ens yrust.

Sulkii, v. fjädrar, befjädrar, förser med fjädrar.

Sulkija, s. tillstängare, dämmare; 2) befjädrare.

Sulkuu, **sulkuinen**, k. **Silkki**, **silkinen**.

Sulku, s. fördämning, stängsel, damsluss; -- **-laitos**, slussverk, dambräktning; -- **-lauta**, damlucka; -- **-linnoitus**, redutt; -- **-merkki**, parentes, klammer; -- **-portti**, slussport; -- **-tauti**, andtäppa; -- **-väli**, mellanrum mellan slussar; parentesparentessats; -- **sulunkaitsija**, slussuppsyningsman.

Sullo, v. packar, trampar, stoppar, inpressar.

Sullouu, v. packas, blir packad, pressas, krossas.

Sulmaa, **-ii**, v. tillvitar, hädar, skymfar.

Sulo, s. ljufhet, behag; -- a. ljunf. mild: s. Jumala, mild Gud; -- **-iloinen**, **-oloinen**, idyllisk; -- **-puheinen** l.

-**sanainen**, ljufigt talande, värtalig;
— **-sanoma**, ljuf l. glad underrättelse;
— **-silmin**, med ljufva blickar; —
-suin, med ljuf mun, med söta l.
fagra ord.

Suloinen, a. ljuf, ljufdig, intagande, angenäm, behaglig.

Suloisuus, s. ljufighet, angenämhet, behaglighet, älskvärdhet.

Sulostaa, -**tuttaa**, v. förljufvar, försötmar.

Sulostuu, -**lontuu**, v. blir förljufvad, försötmas; förälskar sig.

Sulotar (-**taren**), s. huldinna.

Sulous, s. ljufhet, behag.

Sulttani, s. sultan.

Sulttanitar, s. sultaninna.

Sume (-**een**), s. dimma, duggregn.

Sumea, a. dunkel, mulen, dyster, ängalig.

Sumeinen, a. dimmig, töcknig.

Sumentaa, -**euttaa**, v. omtöcknar, fördunklar, grumlar, fördystrar, bedröfvar.

Summa, s. summa, belopp; antaa summalta, ger summevis, i stort; summassa, summin, i mängd, ofantligt; summevis; sulloo summaksi, stöter i kras, tillintetgör; — **kauppa**, entreprenad; handel en gros.

Summa, a. dunkel; s. veri, det mörka (hemska) blodet.

Summaa, v. fördunklar, gör vansklig l. kraftlös; 2) summerar.

Summaton, a. otalig, oräknelig, ofantlig.

Summittain, adv. summevis, summariskt, i klump.

Summittainen, a. summariskt.

Sumppu, s. sump, fiaksump.

Sumsa, s. skinnväska, rensel.

Sumu, s. dimma, töcken, mist.

Sumuinen, a. dimmig, töcknig.

Sumuu, -**muilee**, v. blir dimmig, bildar dimma, är dimmig.

Sun = **sinun**.

Sunnuntai, s. söndag; — **-aamu**, söndagsmorgon; — **-päivä**, söndag.

Sunnuntainen, a. till söndag hörande, söndags; sunnuntaisin, om söndagarne.

Suntias, **suntio**, s. kyrkoväktare, spögubbe, kyrkostöt.

Suntii, v. gör väckaretjenst, väcker med staf, näpser, förebrår, utakämmer, begabbar.

Suo, s. kärr, moras, myra; — **-apila**, kråkfötter; — **-kanerva** l. **-pursu**, getpors, sqvattram; — **-kukko**, brus-hane; — **-kurppa** l. **-kuikka**, stor-

apof; — **-maa**, kärrmark, jord; — **-malmi**, myrmark; — **-multa**, kärrmylla, jord; — **-petäjä**, myrtall; — **-puntarpää**, kärrkaffe; — **-sammal**, rödmossa.

Suo, v. unnar, förrunnar, beskär, förlänar, låter, önskar; suokoon Jumala, gifve Gud! suokaa anteeksi, förlåt, ursäkt: hyvän suova l. suopa, som önskar godt, välvillig; pahan suopa, som önskar ondt, illvillig, afundsman; suotu, unnad, önskad, välkommen; suotava, önskvärd, önskelig; suotavin terveys, högönskelig välmåga.

Suohka, s. stöp, mörja, sörja.

Suoja, s. skydd, skygd, hägn, värn; skjul, rum; blida; — a. blid; skyddande; — **-npuoli**, läsida, lä; — **-paikka**, skyddeplats, fristad; — **-päivä**, blid dag.

Suojaa, v. gifver skygd, skyler, beskyddar, försvarar, värnar, hägnar; det törar, är blida.

Suojainen, a. skyddande; blid.

Suojakas (-**kkaan**), a. något blid, töaktig.

Suojamainen, a. liknande skjul l. rum; något blid, töaktig.

Suojelee, v. skyddar, beskyddar, försvarar, hägnar, värnar, hyser; aidattu ja suojeltu, inom gård och vård.

Suojelija, s. beskyddare, skyddspatron; — **-pyhä**, skyddshegon.

Suojelus (-**uksen**), s. beskydd, försvar, hägn, värn, vård; laillinen s., laga försvar; aita ja s., gård och vård; — **-äyri**, friskilling.

Suojenee, v. blir blidare, slår sig till blida.

Suojus (-**nksen**), s. skjul, hydda, koja; granrisgårde (*i forsar*).

Suojustaa, v. gifver tak öfver hufvudet, öfverskyggar, skyler.

Suojuste, s. skjul, lider.

Suola, s. salt, sälta; panee suolaa, sätter salt, saltar på; panee suolaan, insaltar; — **-heinä** l. **-ruoho**, sältning; hästeyra, ängsseyra; — **-kaivo**, saltbrunn; — **-kaivos**, **-kaivanto**, saltgruva; — **-nkaivaja**, saltbrytare; — **-nkeittäjä**, saltjuderi; — **-nvalmistus**, saltberedning; — **-patsas**, saltstod, pelare; — **-kala**, insaltad l. salt fisk; — **-rae**, saltkorn; — **tehdas**, **-laitos**, saltbruk, -verk; —

- tolkki, saltkar, -burk; — -vesi, saltlake.
- Suolaa, v. saltar, insaltat.
- Suolaamaton, a. osaltad, graf.
- Suolaantuu, -utuu, v. bir saltig, tager sälta, saltas.
- Suolainen, a. salt, saltig.
- Suolaisuus (-unden), s. saltighet, salt-halt, sälta.
- Suolake (-kkeen), -lakas (-kkaan), s. hästeyra, ängseyra; sältning; — -hap-po, oxalsyra.
- Suolakko, s. saltkar.
- Suolaton, a. utan salt, saltlös, osaltad, graf.
- Suolauttaa, v. låter salta; gör saltig.
- Suoli (-en), s. tarm; midja; vyö suo-
lella l. suolissa, bälte om lifvet;
umpis, blindtarm; peräs, ändtarm;
-mulku l. -revenne, bräck; — -palle,
tarmvred; — -vyö, midjan, lifvet;
lifbälte, bantler.
- Suolii, v.; s. sanoja, rider på ord, är
härklyfvare.
- Suolikas (-kkaan), a. som har bräck;
tjock om lifvet.
- Suolikka, suolinkainen, s. spolmask,
springmask.
- Suolikko, s. tarmkanal; veka lifvet;
bälte.
- Suolinen, s. dim. liten tarm; — a. af
tarm (*gjord*), rik på tarmar; paksus.,
tjocktarmig.
- Suolisto, s. tarmkanal; 2) sältning; 3)
kärräng; 4) mellängång.
- Suollanta, s. (*Kalev*) utdragning l. bä-
rande (*af vedträn*).
- Suolluttaa, v. låter utfalla l. minska,
tömmer.
- Suoltaa, v. drager bort l. ut, plockar
ned, förspiller småningom; s. halko-
ja, tager ut l. bär bort vedträn; s.
heiniä, drager ned hö.
- Suoltuu, v. utfaller l. förminskas små-
ningom, blir tom; sumu s., dimman
förskingras.
- Suoma, s. det unnade; Jumalan suo-
masta, af Guds skickelse l. tillstäd-
jelse.
- Suomalainen, s. Finne; — a. finsk.
- Suomalaisuus, s. finskhet.
- Suomalaistuu, v. förfinskas.
- Suomaton, a. missunsam.
- Suomennos (-oksen), -mennus (-uksen),
s. förfinskning, översättning till finska.
- Suomennuttaa, v. låter förfinska l. öfver-
sätta till finska.
- Suomentaa, v. förfinskar, öfersätter
till finska.
- Suomentaja, s. öfersättare till finska.
finsk öfersättare.
- Suomestaa, v. bryter på finska.
- Suomestuu, -eutuu, v. förfinskas, bli-
finsk.
- Suomi (-men), s. Finland; finska språ-
ket, finska; Suomen, Finlands, finsk:
suomeksi, på finska; Suomen lah-
ti, Finska viken; Suomenmaa, Fin-
land; Suomen niemi, finsk halvö.
Suomen valta, finskans makt l. om-
råde; Suomen valtio, finska staten.
Suomenveden pohja, innersta del af
Wiborgska viken; s-nkieli, finsk
språket, finska; s-nkielinen, finsk-
språkig, finska talande, finsk.
- Suomii, v. pryglar, gisslar, piskar med
ris l. spö, hudstryker; fjällar; rensa.
- Suomikiikko l. -kiikkoisuus, s. feat-
mani.
- Suomikiikkoinen, s. fiennoman; — a.
fiennomanek.
- Suomistaa, v. förfinskar; 2) har
domna.
- Suomistuu, v. förfinskas; 2) domnar.
- Suomitsee, v. hudstryker, -flänger, pry-
lar, risar.
- Suomittaa, v. låter pryglar, piska l. h-
flänga.
- Suomu, -mus (-ksen), s. fjäll; — lobi
skinn- l. grälax.
- Suomuinen, -muksinen, a. fjällig, fjäl-
rik.
- Suomukas, -mullinen, a. fjällig, fjäll-
aktig, fjällbetäckt.
- Suomustaa, -muu, v. fjällar, affjällar.
- Suomuus (-unden), s. unsamhet, fr-
unnande; önskning.
- Suoneton, -iton, a. utan ådror l. sen-
senlös.
- Suoni (-en), s. åder, ena; avata l.
iskaä suonta, öppna l. slå åder.
Åderlåta; minun vetää suonta ja
lastani, jag har sendrag i foten.
lihas., muskel; liuta l. tuntos-
nerv; valtas., pulsåder; veris., blod-
åder; — -rauta, åderjern, snäppar.
— -sykkyrä, åderknippe l. -bunt;
-vyö, åderband; k. suolivyö; — -
veto, sendrag; kramp.
- Suonii, v. ådrar.
- Suonikas (-kkaan), a. åder-, senfa-
senig, senstark, muskulös.
- Suoninen, a. ådrig, senig, af senor gjord.
- Suoninkainen, s. spolmask.

Suonto, s. unnande, tillönskning: hyvän-, pahan-s. välvilja, illvilja.

Suontoinen, a. unnande: hyvän-, pahan-s., som unnar l. önskar en godt, ondt, välvillig, illvillig.

Suopa, s. såpa; — **kupla**, såpbubbla.

Suopa = **suova**, sanasta **Suo**, v.

Suopaa, v. såpar. bestryker med såpa.

Suopaisuus (-uuden), s.; hyvän-, pahan-s., välvilja, illvilja, väl-, illvilighet.

Suopea, a. blid, foglig. godmodig.

Suopeli, s. sobel.

Suopunki, s. kastnara, lasso.

Suopuu, v. sämjes.

Suora, a. rak, rät, direkt, rättfram, okonstlad, redig; s. tie, rak l. gen väg; s. kulma, rät vinkel; suoraan l. suorastaan l. suorastansa, rakt, rakt fram, direkt, rent, rent ut; yhtä suoraa, direkt, onpphörligt; suoraa päätä, direkt, rakt fram; suorasta päästänsä, extempore; — **kaike** l. **kulmio**, rektangel; — **kasvuinen**, rakväxt; — **kohtainen**, omedelbar, direkt; — **nenäinen**, som har rak näsa; — **puheinen**, oförbehållsam, rättfram; — **päinen**, extempore; omedelbar; — **sanainen**, prosaisk, obunden; — **sukainen**, rättfram; — **vartinen**, rakstammig.

Suoranainen, a. direkt, omedelbar, positiv.

Suoratain, adv. raka vägen, direkte, gerad.

Suorea, a. redbar, ordentlig, noggrann.

Suorenee, v. raknar; reder sig.

Suorentaa, v. gör rak, ratar.

Suorissa, -itsee, v. rustar sig, lagar sig; reder sig.

Suorii, v. reder, utreder, klarerar; beriktigar, rättar.

Suoriintuu, k. **Suoriutuu**.

Suorimmiten, -imittain, adv. räk te vägen, så rakt som möjligt.

Suoristaa, v. gör rak, ratar.

Suoristuu, v. raknar, blir rät. *Suoristetaan*

Suorittaa, v. klarerar, expedierar, utreder; afbetalar, erlägger, liqviderar; levererar; uträttar; s. sakon vankudella, afsitter böter med fängelse; s. tutkinnon, undergår l. absolverar examen; s. maksun, erlägger l. utgör afgift; s. menot, liqviderar l. bestrider utgifterna; s. luonnossa, erlägger, levererar, utgör in natura; s. velkansa, inbetalar l. liqviderar sin skuld; s. tehtäväänsä,

fullgör l. expedierar sin uppsgift; s. laivan, gör ett skepp klart, klarerar fartyget.

Suorittamaton, a. oliquiderad, oerlagd, obetald, outredd. *Suorit*

Suoritus, s. erläggande, liqid, liquidation, leverering, utredning; — **luku**, logaritm.

Suorintuu, v. reder l. rustar sig, utredes, reder l. utreder sig.

Suoro, s. frodlem; sonnig s., tjurpjes.

Suoroo, v. ratar l. sträcker ut; tillreder.

Suoruke, k. **Suortua**.

Suorsa, s. and; heinä- l. lauttas., gräsand; jouhi- l. piikkis., stjertand, spjutand; haapana- l. vius., bläsand; nurmi- l. lusikkas., leffel-and; räakkä- l. tavis., krickand, kricka; suorsan-leipä, andmat, notgräs.

Suorsainen, a. rik på änder.

Suortaa, v. ratar, utreder, ställer i ordning.

Suortua, -tuva, s. tapp af hår, lin, hö m. m., test, tofva, stripa.

Suortuvinen, a. hoptofvad, tofvig, testig, stripig.

Suoruus, s. raket, rättframhet j. n. e., vrt. **Suora**.

Suosii, v. gynnar, hyllar, favoriserar, omhuldar; sämjes.

Suosija, s. gynnare.

Suosikki, s. gunstling, favorit.

Suosio, s. gunst, ynnest, bevägenhet, bifall, minne (*samtycke*), villfarighet; sämja, endragt, sandragt; suosiolla, i godo, med godo; mielis., behag, ynnest; — **lahja**, förläning; gratifikation; suosiolahjaksi saanut palkkion, hognad med gratifikation.

Suosioitsee, -oittaa, v. rekommenderar, innealuter i ens ynnest.

Suosiollinen, a. ynnestfull, bevägen, gunstig, benägen, huld, välvillig, medgörlig, sämjesam.

Suosioton, a. ogunstig, oövägen; omedgörlig.

Suosittaa, v. gör välvillig l. bevägen, blidkar; gynnar, rekommenderar; bringar till endragt l. sämja; tämjer, smeker.

Suosittalee, v. gör förtrolig, smeker, smekes, lirkar, hyllar.

Suositus, s. bringande till välvilja l. endragt; rekommendation; smekning, tämjning; — **kirje**, rekommendation.

Suosiva, part. a. gynnande, gynsam, bevägen, välvillig, intagande.

Suosku, -ste (-een), s. fiskfjäll, afskråde, mörja.

Suostuma, s. bifallen l. öfverenskommen sak, öfverenskommelse.

Suostumus, s. samtycke, bifall, medgifvande; öfverenskommelse, aftal; — **-huuto**, bifallsrop.

Suostunta, s. öfverenskommelse; medgifvande; bevillning; — **-huuto**, acclamation; — **-varat**, bevillningsmedel; — **-vero**, bevillning, bevillings-skatt.

Suostuttaa, elee, v. gör begägen l. bevägen, förmår till bifall, öfvertalar, har att medgifva, smeker, lirkar.

Suostuu, v. gifver sitt bifall, bifaller, samtycker, går in på; aftalar, öfverenskommer; blir förtrolig l. tam; fattar tycke för.

Suostuva, -vainen, a. villfarig, ense om, medgörlig.

Suota, s. soda.

Suota, s. löpsk hop af ston; on suodilla l. suodalla, är löpsk.

Suotaa, v. slår igenom; filtrerar.

Suotava, k. sanaa Suo, v.

Suoti, s. kastanjebrun häst.

Suotii, v. är löpsk l. brunetig.

Suotta, adv. utan afsigt, för ros skull; utan orsak, fåfångt.

Suottailee, v. gör något utan orsak l. för ros skull, skämtar.

Suottainen, a. oafsigtlig, fåfång, obefogad.

Suotuinen, -tuissa, a. önskad, efterlängtad, välkommen, angenäm, behaglig; s. kuolo, ljuf död.

Suotuu, v. blir l. öfvergår till kär; 2) blir välvillig, blidkas.

Suova, s. höstack; luoda suovaa, stacka; suovan ala, stackvidd.

Suovaa, -ii, v. stackar (hå).

Suovaisuus, k. Suopaisuus.

Suoveri, s. sväger.

Suovero, s. föreningen af trissan (somp) och skidstafven; föreningen af spjutskafvet och bettet; fogningsbeslag, doppsko.

Suovuttaa, -elee, v. sämjer smånigom, förliker, gör tillgifven.

Supi, adv. alldeles; soi s., åt upp alt; s. tyyni, öfveralt; s. suora, snörrät.

Supisee, v. tasslar, hviskar.

Supistaa, v. snörper, hopdrager, gör trång, sammandrager, inskränker, kring-skar.

Supistuu, v. blir trång l. hopdragen. går ihop, sammandrages, inskränkes; supistuvat sanat, de sammandragna orden.

Suppa, s. kärppuss.

Suppea, a. trång, hopdragen, hoptryckt, hopklämd; s. merkitys, inskränkt bemärkelse.

Suppeentuu, -ppenee, v. blir hopdragen. hoptryckt l. hopklämd, hopsnörpes.

Suppilo, s. qvarntratt; strut.

Suppu, s. hopdraget l. hopträngdt l. förstoppadt tillstånd, stockning; vaa issörja (som tillstoppar forsar. Aoder m. m.); sörpa, baddning åt kreatur. marja on supussa, bäret är sig hylaa; marjas, bärhylaa; bärrifva; — **-suu**, hopsnörpt mun; hopdraget l. smalare mynning.

Suppuu, v. hopdrager, hopsnörper; hoppressas, stockas.

Suputtaa, v. hopsnörper, hoptränger. stockar, förstoppa; 2) tasslar.

Surahaa, v. surrar till hastigt.

Suree, v. sörjer, är bekymrad, känner smärta; värker.

Surettu, k. Surkastuu.

Sureille, -reksii, v. är sorgsen l. ångs-lig, sörjer, känner medlidande.

Surematon, a. icke sörjande, obekymrad, sorglös.

Surettaa, v. förorsakar l. tillfogar sorg l. smärta, bedröfvar, qväljer, tär på. minua s., jag är bekymrad l. sörjer. det smärtar mig.

Surettava, -tavainen, a. sorglig smärtande, smärtsam, nedslående.

Suriija, s. sörjare.

Surina, s. surring.

Surisee, -ajaa, v. surrar.

Surkahtaa, -htuu, v. vissnar plöteligt. förfaller hastigt.

Surkastuu, v. vissnar, förtvinar, bort-trånar, går ut, blir hopskrumpen. hopfaller, förfaller.

Surkea, a. bedröflig, beklaglig, sorglig. ömklig, eländig, jämmerlig.

Surkeus (-uden), s. bedröflighet, elände. jämmer, sorglighet, ömklighet.

Surkeuttaa, v. gör ömklig l. sorglig. bedröfvar.

Surko, -ku, s. medlidande, ömska; minun tulee s. häntä, jag känner l. har medlidande med honom.

Surkuton, a. utan medlidande l. förbarmande, obarmhertig, hårdhertig d.

Surkuttelee, -kuttaa, v. känner l. har medlidande (*mod ngn*), ömkar, ömkar sig (*öfver ngn*), beklagar.

Surmaa, s. bråddöd, död, dråp, bane, undergång; en surmakseni l. surmikseni, icke till min död; — **-silms**, rännnara; — **-solmu**, ränn- l. löpknut.

Surmaa, v. dräper, dödar, mördar, förgör, nedgör, förderfvar.

Surmaaja, s. dräpare, baneman.

Surmainen, -mallinen, a. dödlig, förderfig.

Surmauttaa, v. låter dräpa l. mörda, har att ombringa l. nedgöra.

Suru, s. sorg, bedröfvelse, ängslan, bekymmer, omsorg; pitää surua l. surun, har l. bär omsorg, drager försorg; — **-harso**, sorgflor; — **-mielinen**, sorgbunden, vemodig; — **-n-alainen**, nedslagen, sorgbunden; — **-päivä**, sorgedag; — **-sanoma**, sorgebudskap; — **-sauva**, prestat; — **-talo**, sorgehus; — **-vaatteet**, sorgdrägt; suruvaatteissa, sorgklädd; — **-väki**, sorgfolk l. -följe.

Suruinen, -rullinen, a. sorglig, sorgsen, bekymrad, sorgfull, bekymmersam, ängalig, bedröfvad, vemodig.

Surus (-uksen), s. sorgset tillstånd.

Surustaa, v. bedröfvar, ängslar.

Surustau, v. bedröfvas, ängslas sig, ängslas.

Suruti, adv. sorglöst, obekymradt, lugnt.

Suruton, a. sorgfri, sorglös, bekymmerfri, obekymrad.

Suruttomuus, s. sorglöshet, bekymmerlöshet; synnin s., syndasäkerhet.

Suruu, v. är sorgsen l. ängslig, bekymras, känner medlidande.

Survaa, v. vråker, skuffar, slår.

Survaisee, v. vråker hastigt, skuffar, slår l. stöter till, griper uti.

Survheet, s. pl. stampmjöl, gröpe.

Survijainen, s. dansande mygga, knott; 2) pl. survijaiset, stampningskalas; myggdans.

Survin (-imen), s. stamp- l. krossverktyg, stötel; — **-mylly**, krossqvarn; — **-ranta**, stampjern.

Survoo, s.; pl. survot, stamp, stampgods; — **-leipä**, stampbröd.

Survojainen, k. Survijainen.

Survonta, s. stampning.

Survoo, v. stampar, trampar, packar, stöter; (*Kalev.*) vråker, delar rundli-

gen; hyttiset survovat, myggorna dansa l. svärma. *Survottaa* *lelu* *stara* *ant* *istota*

Susi (suden), s. varg, ulf; — **-ilves**, varglo; — **-koira**, vindhund; — **-den-ajo**, vargskall, -jagt; — **-denkorento**, trollalända; — **-denkuoppa**, varggrop; — **-denmarja** l. **-silmä**, trollbär; — **-dentarha**, varggård.

Susimainen, susimas, a. vargaktig, varglik.

Sussii, s. tossa, slamsa, sussa.

Susuttaa, v. hysjar, vyejar.

Sutaa, v. suddar, beudalar; sotar.

Sutari, s. sotare; suddare.

Suteva, a. passelig, behändig.

Suti, s. sudd, pensel.

Sutii, v. suddar, bestryker.

Sutin -putin, adv. alldeles rent, totalt rent l. klart.

Sutka, a. qvick, slug, fiffig, putelustig; — s. puts, puffens.

Sutkahtaa, v. röres l. slinker hastigt.

Sutkaus (-ksen), s. puts, spratt; qvickhet, infall.

Sutkii, v. pliskar, basar; beger sig fort, skyndar.

Sutonen, s. liten varg.

Suttu, s. baddning (*ät kreatur*); mos.

Suu, s. mun, mynning, utlopp, öppning, ingång; s. kiinni; mun fast! tigi! suun täysi, en mun full; joen s., åmynning, åminne; kirveen s., yrbett; oven s., dörröppning; stället invid dörren; säkin s. säckmynning; tien s., vägens början, vägskäl; tuulen s., ett för blåsten utsatt l. öppet ställe; antaa suuta, kysser, avain on suulla, nyckeln är före; illan suussa, vid qvällens inbrott, mot qvällen; syödä suuhunsa, äta upp; sein päin l. sein silmin, hufvudstupa; suutasuksin l. suutasuksin, mun mot mun, ansigte mot ansigte, vara mot vara; suuta päin, ända mot ända, emot hvarandra; — **-huivi**, munduk; — **-laki**, gom; — **-liste**, desert; — **-malo**, munöppning; — **-n-anto**, kyssning; kyss; — **-nkaalo**, -nsisuus, munhåla; — **-nnilka**, -ntauti, munskölla; — **-pala**, munsbit; — **-paltti**, stor i mun, uppkäftig, stursk, föremädlig; — **-pieli**, mungipa, -vinkel; — **-puhe**, samtal, muntligt tal; munväder; — **-sana**, muntlig underrättelse, muntligt yttrande; suusanalla, suusanaisin, muntligen; — **-sanallinen**,

- muntlig; — **-vuoro**, tillfälle l. tur att tala; — **-tillikka**, munsk.
- Suude** (-teen), **suudin** (-tinen), s. kil, propp, plugg; pl. **suuteet**, spillfoder.
- Suudellus**, **-delmus** (-uksen), **-lma**, s. kyssning, kyss.
- Suuditsee**, v. kilar, pluggar, proppar, inkilar.
- Suukko**, s. stormun, stortalig människa.
- Suukkonen**, s. dim. liten mun, kyss.
- Suukostelee**, v. slätar l. stryker om munnen; kysser.
- Suukstusten**, adv. mun mot mun, med öppningarna mot hvarandra.
- Suula**, s. hampknopp.
- Suulas**, a. munvig, stor i mun, pratsam, talträngd.
- Suulastaa**, **-elee**, v. är munvig l. fritalig, bjebbbar.
- Suulastuu**, v. blir munvig.
- Suulittelee**, v. korkar, stoppar igen, nedtystar.
- Suullinen**, a. muntlig; — s. munnen full; propp; s. vala, liflig ed.
- Suullisesti**, adv. muntligen.
- Suunnallinen**, a. riktad, lämpad, ändamålsenlig; måttlig, hofsam.
- Suunnaton**, a. oändamålsenlig, olämplig; omåttlig, oformlig, oformligt stor, ofantlig, utan dimensioner, oerhörd.
- Suunnattomasti**, adv. olämpligen; oformligt, omåttligt, ofantligt.
- Suunnikas**, s. parallelogram.
- Suunnitelma**, s. plan, utkast, planering.
- Suunnittaa**, **-elee**, v. riktar, ordnar, formar, lämpar efter, planerar, utkastar.
- Suunta**, s. riktning, led, kosa, håll, väderstreck, mål; skick, hofsamhet, måtta; ilma- l. ilmans., väderstreck; siihen suuntaan, i den riktningen, derhän, på det sättet; on suunnilansa, är i skick; är på rätt kosa; sitä suuntaa, sille suunnalle, åt det hållet, i den riktningen; — **-jako**, solskifte.
- Suuntaa**, v. riktar, lämpar, reglerar.
- Suuntaaja**, s. regulator.
- Suuntainen**, a. riktad, vettande; hofsam; hyvän-, pahans., godartad, elakartad; yhdens., parallel.
- Suuntaus**, s. riktning; — **-ruuvi**, riktakruf; — **-viiva**, riktningslinje.
- Suuntauu**, v. blir riktad, riktas, lämpas, ordnar sig; inträffar.

- Suuntii**, v. riktar, sigtar, pejlar; försöker, bjuder till; efterapar.
- Suuntiotahokas**, a. parallellpiped.
- Suupuu**, v. förstoppas i mun l. mynning, stockar sig, förqväves; tråkar l. tröttrar ut sig; mylly a., qvarnen stannar l. stockas (*af undervatten*); s. veteen, stupar l. qväves i vatten; veri a. haavaan, blodet stockas i äret.
- Suure** (-een), a. storhet; — **-tiede**, matematik.
- Suurehko**, a. något l. någorlunda stor.
- Suurellee**, v. högfärdas, förhäfver sig.
- Suureksuu**, v. anser för stor, öfverskattar.
- Suurellinen**, a. något stor, högdragen, stormodig.
- Suurenee**, **-rentuu**, v. blir stor l. större, företoras, vidgas.
- Suurenlainen**, **-renmoinen**, a. storartad, mera l. temmeligen stor.
- Suurennus**, s. förstoring; — **-lasi**, förstoringsglas, mikroskop.
- Suurentaa**, v. gör stor, förstorar, vidgar.
- Suurentelee**, v. förstorar småningom; är stor på sig, yfves, förhäfver sig.
- Suuresti**, adv. storligen, stort, högeligen, betydligt, mycket.
- Suuri** (-en), a. stor, vid, hög, vigtig, förnäm; suuria puita, stora träd; grof ved; suuret puustavit, stora bokstäfver; hög stil; ei suurin, ej stort, ej särdeles; — **-arvoinen**, högansedd, högvördig; — **-herttua**, storhertig; — **-jyväinen ohra**, grof korn; — **-oppinen**, höglärd; — **-puheinen**, stor, högtalig; — **-ruhtinaallinen**, storfurstlig; — **-ruhtinaan-maa**, storfurstendöme; — **-ruhtinas**, storfurst; — **-ruhtinatar**, storfurstinna; — **-sakuinen**, högättad, högborn, förnäm; — **-valtainen**, **-valtiias**, stormäktig; — **-ääninen**, öfverljudd; högstämmig.
- Suurima**, s. gryn.
- Suurio**, s. storfaknot, laxnot.
- Suurtaa**, v. gynnar, grüpar.
- Suurunen**, a. så stor som, af en viss storlek.
- Suuruskellinen**, a. hörande till frukost l. afredning; grutad.
- Suurus** (-uksen), s. frukost; gruta; afredning (*i matlagning*); — **pala**, frukostbit; — **-päivissä**, frukostdaga.
- Suurustaa**, **-rustelee**, v. frukostrar, grutar sig; afreder (*maten*).
- Suuruus**, a. storlek, storhet.
- Suuta**, f. soda.

Suutaa, v. kilar, proppar, tillstoppar; skuffar; slipar mot eggen.

Suutahtaa, v. blir smått förargad, förargas haestigt.

Suutaksuttelee, v. ställer mun mot mun l. mot hvarandra, jämför, drar paralleler.

Suutamoinen, a. framstupa.

Suutari, s. skomakare; 2) lindare (kala).

Suutaroitsee, v. idkar skomakeri, skomakererar.

Suutasuksin, k. sanaa Suu.

Suutasusten, -**tatusten**, adv. mun mot mun, mot hvarandra.

Suute (-**tteen**), -**tin** (-**ttimen**), s. ratadt foder, spillfoder; k. Sunde.

Suutelee, v. kysser, kysses.

Suutelo, -**telus**. s. kyssning, kyssa.

Suutii, -**ttii**, k. Suutaa ja Suuditsee.

Suuton, a. munlös; tyst; utan mynning.

Suuttaa, v. stoppar i mun, fyller, matar; spisar, räcker till.

Suuttumaton, a. oförtruten; oförarglig, tålmodig.

Suuttumus, s. ledsnad, otålighet, förargelse, förtrytelse,

Suuttuu, v. ledsnar, blir otålig l. stött, förargas, vredgas.

Suutuke (-**kkeen**), s. anledning till förargelse.

Suutus (-**uksen**), s. förtrytelse, ledset l. förargadt tillstånd; olla suutuksissa, vara förargad; tulla suutuksin, blifva förargad.

Suutusten, adv. mun mot mun.

Suututtaa, v. gör ledsen, utledsnar, förargar, förtretar.

Suututtamaton, a. oförarglig.

Suuvus (-**uksen**), s. stockning, förstoppning, qväfnig, mattighet; olla suuvuksissa, tulla suuvuksiin, vara, blifva förstoppad, stockad.

Suuvuttaa, v. förstoppar, stockar, proppar, qväfver.

Suwaitsee, v. tål, medgifver, tillåter, förunnar, behagar.

Suwaitsematon, a. ofördragsam, intolerant.

Suvakko, -**valikko**, s. väfbom, ränningsstock.

Suvanto, s. stilla l. lugnvatten (emellan strömbädden), bakström, idvatten.

Suvantolainen, s. boende vid stillvatten (*Wäinmäinen*).

Suvattaa, v. låter behaga l. duga; suvattava, dräglig, passabel, duglig.

Suvee, -**eilee**, -**ettaa**, v. är blida, tåra, blir blidt, artar sig till sommar.

Suvellinen, k. Suvinen.

Suvi (-**en**), s. sommar; blida; söder; — a. blid, mild: sydäns., högsommar; sydänsuvena, suvisydännä, midt i sommaren; — **-aika** l. **suvis-aika**, sommardag; — **-kausi**, sommartiden, hela sommaren igenom; — **-kunta**, sommartiden: årgammalt föl; — **-laiho** l. **-vilja**, sommarsäd, vårsäd; — **-nenässä** (*Kalev.*), på södra sidan; — **-päivä**, sommardag; blid dag; Tiburtius, den 14 April.

Suvikas (-**kkaan**), s. sommarråg.

Suvikko, s. sommarkalf, sommarlam.

Suvinen, a. till sommar hörande; sommarvarm, blid; sydlig.

Suvuton, a. utan slägt (*varande*); neutrum; suvuttoman perintö, danar.

Sydetää, v. förkolar, kolar.

Sydetön, a. utan kol (*varande*); (*Kalev.*) sotfri, ren.

Sydämellinen, a. hjertlig, innerlig.

Sydämellisesti, adv. hjertligt.

Sydämellisyys, s. hjertlighet.

Sydämättömyys, s. hjertlöshet; klenmodighet.

Sydämättömästi, adv. hjertlöst; klenmodigt.

Sydämätön, a. hjertlös; klenmodig l. -hjärtad.

Sydämikkö, a. egensinnig, ilsken, ond-sint.

Sydämikäs (-**kkään**), a. behjärtad.

Sydäminen, a. till hjerta hörande; kovas. hårdhjärtad; hyväs., godhjärtad; hellä- l. herkkäs., vek-, blödhjärtad, blödig.

Sydämys (-**yksen**), s. det inre, Innandöme, inkrom, kärna (*i frukt*); tanke, längtan, passion.

Sydämyt (-**yen**), s. litet hjerta.

Sydän (-**ämen**), s. hjerta; midt, det inre, kärna; veke; a. sykyttää l. sykkii, hjertat klappar; a. pakah-tuu, hjertat brister: s. palaa (j. kun) perään, hjertat längtar l. trängtar efter (*nägot*); s. on vallallansa, har hysteri l. hypokondri; kääntää l. katkoo sydäntä, förorsakar äckel, vämjes; sydämen suru, vaiva, hjertesorg, hjertängslan; sydämen laatu, hjertelag; sydäntä vihlaiseva, hjertslitande; sydäntä kalvava l. pureva, hjertfrätande; sydä-

men pohjasta, af hjertans grund, af innersta hjerta; käy sydämelle, tar på hjertat; förorsakar äckel; on sydämiseään, illekas; kynttilän s., ljusveke; puun s., trädets kärna; — -ala, hjertgrop, maggrop; — -kalvo, mellangärde (*diaphragma*); — -kammiö, hjertkammare; — -karsina, hjertsäck; — -kesä l. -suvi, högsommar, midsommar; — -kesäinen l. -suvinen, hörande till högsommar, högsommar; — -kunt, vintermånaderna; — -käpy, hjertunge, hjertegryn; — -lauta, kärnbräde; — -maa, inre, (afägsnare) delen af ett land, vildmark; — -pölkky, hjertstock; — -päivä, middag, ljus dag; — -talvi, midvinter, högvinter; — -tauti, hypokondri, mjeltesjuka; — -vesi, det mellersta djupaste vattnet; — -yö, midnatt.

Sydännyksentää, v. gör passionerad, förargar, retar; vredgas.

Sydännys (-yksen), s. hjertildande; passion, sinnesörelse, vrede.

Sydäntyy, v. lägger på sinnet, blir passionerad, blir uppbragt, illekas, vredgas.

Sydäntää, v. förargar, retar.

Syhelmä, s. kläda.

Syhtää, v. skafver, skubbar.

Syhy, -ä, s. klining, kläda.

Syhyttää, -hyttelee, v. klär, skubbar, skrapar.

Syhyy, v. kliar; mennä syhymättä saunaan, löpa i ogjordt väder.

Syinen, a. fibrös, trädig; vrt. **Syy**.

Sykehtyy, v. rundar sig som en boll; 2) hopfaller, utlocknar.

Sykerrys (-yksen), s. fnurning, tvinning, linknäcka l. hässla.

Sykertyy, v. fnurrar sig, tvinnar sig, hoprullar sig.

Sykertää, -rtelee, v. gör fnurrig, hopvecklar, tvinnar.

Sykerö, s. klänge (*på växt*); korbelt, hoprullad härklädsel; k. **Sykyrä**.

: **Sykkii**, k. **Sykkää**.

Sykky, s. boll.

Sykyrä, -ärä, s. fnurra; bunt, hopveckladt l. trasseladt garn: on sykyrässä, är fnurrig; pelavas., linhässlal.-knäcka.

Sykyräinen, a. fnurrig, trasselad.

Sykkä, s. boll; — a. (*Kalev*). ryslig, illfundig.

: **Sykkää**, v. stöter, bultar, slår; klappar,

skakar; **sydän s.**, hjertat klappar l. slår; suoni s., pulsen slår.

Syksenee, a. blir höst l. höstligt, närmar l. artar sig till höst.

Syksy, s. höst; syksyllä, i höst; om l. på hösten; syksyin kevään, (om) höst och vår; syksyn puolella mot hösten; komp. syksympi, senare på l. mer mot hösten.

Syksyinen, -syllinen, a. hörande till hösten, höstlig, höst; syksyisin, om höstarna, höstetiden.

Sykyrä, k. **Sykyrä**.

Sykyttää, k. **Sykkää**.

Sykähtelee, v. klappar då och då, har konvulsioner.

Sykähtää, v. spritter l. klappar till.

Sylee, -leilee, v. omfamnar, famntagt: famnar.

Syleilyä, s. omfamning, famntag.

Syleellinen, s. en famn full; famnbörda, fång; — a. som har famn.

Sylenäinen, s. famnlängd; en famn full, famnbörda.

Sylennös (-öksen), s. famnsbörda.

Syli (-en, -in), s. famn; s. puuta. c. famn ved; s. vettä, famnsdjupt väten, s. heiniä, ett fång hö; istä: sylissä, sätter i famnen l. skötet: — -kummi, famnfadder; — -koira, knähund; — -luku, -määrä, famntal antal famnar; — -määrin, famntal: — -puu, famnstake.

Sylii, k. **Sylee**.

Sylinen, a. famnsläng, famnsdjup; kak sis., af två famnars längd.

Syllittää, v. mäter i famnar; sylittääin, famntals.

Sylitysten, adv. omfamnande hvarandra famn i famn.

Syljeksii, v. spottar l. bespottar fortfarande.

Syljettää, v. bringar att spotta, framkallar salivation; minua s., jag känner lust att spotta.

Sylkee, v. spottar.

Sylki (-ljen), s. spott, saliv; — -nestä, saliv; — -riisa, spottkörtel.

Sylkii, v. skakar; uppriver.

Sylkky, s. hampknopp, linknopp; ? squalp, skakning.

Sylkkyä, v. skakas, röres häftigt; squalpar; sukat sylkyväet, strumporna falla ihop l. i veck, haasa ned.

Sylky, s. bespottning; pitää sylkyä anser för spott och spe.

Sylkyttää, v. skakar; squalpar; squal-

pas, röres fram och åter; kenkä s., skon skafver l. klafsar.

Sylkäisee, v. spottar till, hastigt.

Sylkää, v. gör gropar i hjulspåret, skär in.

Sylkô, s. spottaing.

Syllittäm, adv. famntals.

Syltti, s. sylt; skylt.

Syltty, s. i veck hopfallet tillstånd; 2) sylta; sukat syltyssä, strumporna ihopfällna.

Sylttyinen, a. hopfällen, full med veck; 2) hörande till sylta.

Sylttyää, v. hopfäller, hopvecklas; 2) syltar, tillreder sylta.

Sylttä, s. skylt.

Sylttää, v. syltar, insyltar.

Syltyttää, v. har att hopfalla; 2) låter sylta.

Syltä (-llän), s. famnsmått, famn; vrt. Syli.

Syltäinen, a. famnslång, famnsdjup m. m.

Sylvänne (-nteen), s. grop l. ojemnhet på väg.

Sylyää, v. stöter, drifver, föser.

Sylys (-yksen), -ly, s. famnsböroda, fång.

Sympali, s. cymbal.

Synkeentyy, -kenee, -gistyy, v. blir dunkel l. dyster, fördunklas, fördystraa, mulnar, mörknar.

Synkeys, s. dunkel, dunkelhet, dysterhet, hemskhet.

Synkeyttää, v. gör dunkel l. dyster, fördystrar, fördunklar.

Synkeä, -kkä, a. dunkel, dyster, mulen, hemsk; s. metsä, djup, mörk skog.

Synkiö, s. ödemark.

Synnillinen, a. syndbelastad, syndfull, syndig.

Synniton, a. syndfri, syndlös.

Synnyinmaa, s. fosterland l. -jord, födelsebygd.

Synnynäinen, a. hörande till födelsen, medfödd; — s. födelsemärke.

Synnyntä, -ntö, s. födelse, börd, uppkomst; — -kyky, anlag.

Synnytin (-ttinen), s.; pl. synnyttimet, födelodelar.

Synnyttelee, v. föder l. alstrar småningom; synnytteleksen, uppkommer.

Synnyttää, v. föder, frambringar, alstrar, åstadkommer.

Synnytyt, s. födelse, framfödande, åstad-

kommande; — -alka, -hetki, födelsestund, -timme.

Synti, s. synd; tekee syntiä, begår synd, syndar; synnin- l. syntiinlankeemus, syndafall; synninorja, syndaträl; synnintekijä, syndare; synnin päästö, aflösning, absolution; synnintunnustus, syndabekännelse; — -uni, syndasömn; — -velka, syndaskuld.

Syntinen, a. syndig; — s. syndare, synderska; syntisraukka, arm syndare.

Synty, s. födelse, upphof, ursprung, uppkomst; syntyänsä, syntyjänsä, ursprungligen, med afseende å ursprunget, till börd; synnyttänsä, ifrån födelsen; syntyäänat l. synnyt, ursprungsord, trollord beskrifvande ett tings uppkomst; — -perä, härkomst, börd; — -peräinen, medfödd; infödd; — -todistus, ursprungsbevis.

Syntyinen, a. födelse angående; on syntyisin Ruotsista, är till bördens svensk l. hemma ifrån Sverige.

Syntyminen, -tymys (-yksen), s. födelse, uppkomst; undesta l. uusi syntyminen, nya födelsen.

Syntymä, a. födelse, födelse, börd, uppkomst; — -maa, fosterland; — -paikka, födelseort, -bygd; — -päivä, födelsedag; — -vuosi, födelseår.

Syntymätön, a. ofödd; som ej blir utaf.

Syntyväinen, a. som födes.

Syntyväisyys, s. nativitet.

Syntyy, v. födes, uppkommer, uppstår; blir af l. utaf, blir färdig; — impers. det går an.

Syplä, k. Syylä.

Sypressi, a. cypress.

Syrjii, v. kantar, kantstryker; gnagar på kanten; lutar sig på sidan.

Syrjittäin, adv. sidlänges, på sida l. kant.

Syrjä, s. kant, rand, sida; asuu syrjässä, bor afsidet l. skymundan; jättää syrjään l. syrjälle, lemnar å sido l. derhän, fränser; syrjin (*Kalv.*), hufvudstupa; syrjempi, närmare kanten liggande, afägsnare; syrjin l. syrjimäinen, mest åt kanten l. sidan varande; — -asia, bisak; — -joki, biflod; — -kuva, profil; — -kämmen, tvärhand, handelsbredd; — -lallinen l. oikeudellinen, extrajudicial; — -puolinen, si-

do-, på sidan varande; — **-seikka**, blomståndighet; — **-syy**, biorsak; — **-tie**, sido- l. biväg; — **-toimitus**, extra l. bibefattning l. -göromål; — **-tulo**, biinkomst, sportel; — **-vaikutus**, sidoinflytande; — **-vesa**, sido-skott.

Syrjähtyy, k. **Syrjästyy**.

Syrjällee, k. **Syrjää**.

Syrjäinen, **-jällinen**, a. kantad, med kant l. rand försedd; på sidan l. afsides varande l. belägen, icke till saken hörande, obehörig.

Syrjäisee, v. rödjer l. stöter åt sidan.

Syrjäläinen, s. på sidan l. afsides boende, ej till saken hörande, obehörig l. oinvgd person.

Syrjästyy, **-jäytyy**, v. kommer åt sidan l. kanten, viker l. går åt sidan, går förbi, felar målet.

Syrjätyksin, **-jätysten**, adv. sida mot sida, kant mot kant.

Syrjäyttää, v. undantränger, bringar l. för åt sidan.

Syrjää, v. kantar, bestryker l. hyflar kanten, kantstryker l. -hugger, skräder, fiänker; skjuter åt sidan, lemnar å sido; viker åt sidan: går sidlänges.

Sysi (**-den**), s. kol, sot; — **-hauta**, kolmila; — **-murska**, kolstybb; — **-musta**, kolsvart, svart som sot; — **-häkki**, **-retelit**, kolskrinda, -ryss; — **-metsä**, koltägt; — **-tähkä**, brand-, kolax.

Sysii, v. stöter l. framskjuter oafbrutet, gifver stöt på stöt.

Sysin, a. kolrik, af kol.

Sysittyy, v. förkolas, förkolnar.

Sysittää, **sysityttää**, v. förkolar, förbränner, bränner kol.

Sysäisee, v. stöter l. framskjuter hastigt, knuffar.

Sysäisin, s. injektor.

Sysäyntyy, **-säyy**, v. stötes, framskjutes.

Sysäys, s. stötning, stöt, knuff, framskjutning; — **-kone**, injektor.

Sysää, v. stöter, skuffar, framskjuter.

Syte (**-tteen**), s. tände.

Sytee, v. hugger (vak), hackar; värker häftigt.

Syinen, k. **Sysin**.

Syttiö, s. focus, brännpunkt.

Syttö, **-tyke** (**-kkeen**), **-tyte** (**-tteen**), s. tände, tändmedel, retmedel, egelse.

Syttymys (**-yksen**), s. tändning; utbrott.

Syttymätön, a. oantändbar, brandfri, eldfast.

Syttynäinen, a. antändbar, brännbar, eldfängd.

Syttyy, v. tändes, fattar eld; utbrister: s. tuleen, råkar i brand, antändes sota syntti, kriget upplögade l. utbröt; synttyvä, eldfängd, antändbar.

Syttö, s. eldfång.

Sytys (**-yksen**), s. tändt l. antändt: tillstånd; saada sytyksiin, få antänd.

Sytytin (**-tinen**), s. tände, skör-lunta.

Sytyttää, v. tänder, antänder, upptänder; s. tuleen, sticker i brand.

Sytytys, s. tändning; — **-aine**, tändämne.

Sytää, k. **Sysää**.

Syvneee, **-ventyy**, v. blir djup, fördjupas, fördjupar sig.

Syventää, v. gör djupare, fördjupar.

Syveri, k. **Syvänne**.

Syvyinen, a. så djup som; kyttärän s., af en alns djuplek.

Syvyys, s. djuphet, djuplek, djup, grund.

Syvä, a. djup; — s. djup; — **-ajatukainen**, djuptänt, djupsinnig, tankfull; — **-kulkuinen**, djupgående; — **-mitelin**, djupsinnig; sluten, inbunden; — **-mietteinen**, djupsinnig, -täntt eftertänksam, begrundande.

Syväinen, a. något l. temligen djup.

Syvällinen, a. djupsinnig, djupgående, grundlig.

Syvälti, **-västi**, adv. djupt.

Syvänne (**-nteen**), s. fördjupning (*djupställe*).

Syvättää, **-vää**, v. gör djup, fördjupar.

Syy, s. anledning, orsak, skäl, bevekelsegrund, skuld, vållande; 2) fiber, tråd, safrand, -ring; 3) gångstig, strå; ajaa l. lykätä syy (jkun) päälle, beskylla (*agn*), påbörda (*agn*) skulden; syyhyn saamaton l. voit-tamaton, oförvunnen; syystä, med skäl l. fog, med rätta; syyttä, utan orsak, saklöst; siitä syyttä, af sdan anledning, på grund deraf. for-denskull; se oli hänen syyksi hän var skulden dertill, det var hans fel: sanoo syyksi, anför som skäl l. orsak; tager till förevändning, för-bär; syyksi lukea, tillräkna: käy

l. puuttun syyhyn, blir förvunnen, förvinnes; syyhyn puuttumaton, oantastelig; — **-johtoinen**, pragmatisk; — **-n-alainen**, skyldig, brottelig; — **-ntakeinen**, tillräknelig; — **-pää**, saker, den skyldige; corpus delicti.

Syydättelee, v. häfver l. vräker småningom; (*Kalev.*) kältar.

Syyhelmä, -hy y. m., k. Syhelmä j. n. e.

Syykky, k. Kyykky.

Syylinki, -nkä, s. strumpfot, halfstrumpa, socka.

Syyllinen, a. skyldig, vållande, saker, brottelig; näyttää syylliseksi (lakisana), binda till saken; näytetty l. löydetty syylliseksi, (lakis.) förvunnen.

Syyllä, s. värta, svulst, knöl; safring; — **-juuri**, stenört.

Syyllättelee, v. gör smått knölig; skafver smått; föser, kastar.

Syyllättää, -lyttää, v. förorsakar värter, knölar; skafver (*om sko*).

Syymä, s. klåda.

Syymä, -mäille, v. jäfvar.

Syyni, s. syn, besigtning; — **-kirja**, syneinstrument; — **-mies**, syneförrättare, syneman.

Syynä, v. synar, besigtligar.

Syyts, supist. sanasta **syksy**, höst; — **-ilma**, höstväder; — **-kesä**, höstsommar; — **-kuu**, September; — **-kylvö**, höstsådd; — **-puolella**, -puoleen, närmare hösten, mot hösten, — **-pälväntaus**, höstdagjemning; — **-tauti**, angustifeber; — **-vilja**, höstsåd.

Syystää, y. gör l. medför höst; s. peltoa, höstplöjer åkern.

Syyte (-tteen), s. beskyllning; anklagelse, åtal, tilltal; virallinen l. viskaalin s., fiskalisk aktion; virkaa, aktion (*stallands under tilltal*); syytteen-alainen, anklagad, tilltalad.

Syytelee, v. häfver l. kastar l. föser l. vräker småningom.

Syytteellinen, a. akusatorisk.

Syyttää, v. anklagar, beskyller, åtalar; vällar, är orsak till; syytä itseäsi, skylldig dig själv.

Syyttää, k. Syhyttää.

Syyttömyys, s. skuldfrihet, oskuld, oskyldighet, grundlöshet.

Syyttömästi, adv. oskyldigt, oskyldigtvis, oförtjent, skällöst.

Syyttöntö, k. Syytös.

Syyttää, v. häfver, kastar l. föser hop-tals, vräker, schåar.

Syytön, a. skuldfri, oskyldig, icke saker, saklös; oförtjent, oförskyld; grundlös, skällös, oskällig.

Syytös (-ksen), s. beskyllning, anklagelse, åtal, tilltal, tillmäle; syytöksen korvaus l. palkinto, rekognition.

Syän, sydäntyy, k. Sydän, sydäntyy.

Syö, v. äter, uppäter, fräter; s. suuhunsa, äter upp; s. sanansa, bryter sitt ord; kenkä s. jalkaa, skon skafver foten; syövä l. syöpä, åtande, frätande, kaustik: kräfta, kallbrand; syötävä, ätbar; något att äta.

Syöjä, s. ätare, frätare; kallbrand; (*Kalev.*) tvinsot.

Syöjätär (-ttären), s. fräterska; (myt.) ormens moder, furie.

Syöksee, v. störtar, vräker, skjuter fram häftigt, ränner; rusar, störtar (*sig*); s. läpl, genomborrar.

Syökein (-imen), k. Syöstävä.

Syöksey, s. störtande, framrusning; förlank (*syöksyviina*).

Syökäy, v. störtar sig, rusar, framdrifves häftigt.

Syöksähtää, v. störtar l. rusar hastigt, ränner plöteligt.

Syöksää, k. Syöksee.

Syökäilee, v. gör bugter l. slängningar (*såsom framlastad båt*); 2) snokar efter.

Syökäri, s. snokare, snok.

Syökäys, s. snokning, ransakning; — **-tuomari**, inqvistor; — **-tutkinto**, inquisition.

Syöläs (-ään), a. matgirig, glupsk; öfvermått.

Syöme, -mi (-men), syömikkö, k. Sydän, sydämikkö.

Syöminen, s. ätning; mat, spis.

Syöminki, s. kalas; frässeri.

Syömys (-yksen), s. ätande tillstånd, dästhet; maträtt.

Syömyys (-yyden), s. ätning; ylön s. omätligt ätande, frässeri.

Syömä, s. mat, rätt; innanmäte, inkrom; makkaran s., inkrom i korf; — **-aika**, mattid; — **-hammas**, oxeltand; — **-sieni**, ätbar svamp.

Syömäri, s. storätare, frässare.

Syömättömyys, s. bristande matlust fastande.

Syömätön, a. icke ätande, fastande, östen; (*Kalev.*) oplundrad.
 Syön (-ömen), k. Sydän.
 Syönnös (-öksen), syönti, s. ätning, spisande; bete; betning; syöntiäika, mattid; syönnös- l. syöntimaa, mark som skall betas, betesmark.
 Syöntyy, k. Sydäntyy.
 Syöpyy, v. frätes, förtäres, lider; härkä s., oxen blir gödd; tie s., vägen får gropar; syöpynyt, anfrätt, inbiten.
 Syöpä, k. Syö.
 Syöpäläinen, s., pl. —läiset, frätande l. glupsk insekt, ohyra; magflen.
 Syöskelee, -skentelee, v. äter smått l. då och då; 2) störtar fortfarande.
 Syöskumi, s. sjöskum.
 Syöstäin (-men), -stävä, s. skotts pole, väfskyttel.
 Syöstäyy, -styy, v. störtar sig, rusar, framdrifves häftigt.
 Syöstää, k. Syöksee.
 Syöte -tteen, s. matning, betning, beta: gödning; foder, lockmat, agn.
 Syötin (-ttimen), k. Syöttö; —härkä, gödoxe; —lätti, gödstia; —paikka, beteställe.
 Syötti, s. bete, agn, lockmat, lockbete; 2) dagslända.
 Syöttiläs, -läinen, s. gödkräk, gödbo-skap; —sika, gödsvin.
 Syöttää, -elee, v. låter äta, matar, göder, betar, fodrar; s. ja juottaa, förplägar med mat och dryck; matar och vattnar.
 Syöttö, s. matning, betning, gödning, fodring; k. Syötin; —hana, matarkran; —maa, betes- l. hagmark; —nurmi, betesvall.
 Syötättää, v. låter mata l. beta.
 Syötävä, k. Syö.
 Syöveri, k. Syväne.
 Syövyttää, v. låter förtäras, etsar, fräter.
 Syövä, k. Syö.
 Sä (= sinä), du.
 Säde (-teen), s. stråle; radie; flygande gnista; —keski, brännpunkt; —kukkanen, strålblomma; —murto, refraktion, strålbrytning.
 Sädehtii, v. strålar, utstrålar, gnistrar; bestrålar.
 Sädestää, -östää, v. strålar, lyser, gryr.
 Sää l. säes (säkeen) s. veströf; 2) betäckt glödhög; gnista; (*Kalev.*)

pl. säkeet, klar himmel; vrt. säkeet, sanasta sees l. seijes.
 Sää (säkeen), s. manke; höjd på skulderna.
 Säehtii, v. gnistrar.
 Sääkäs (-kkään), s. skulderblad; —a bred l. tjock i manken.
 Säen (säkenen), s. gnista.
 Säestää, v. strålar, glimmar, gnistrar; blir klart, klarnar upp, gryr.
 Säheä, a. hes.
 Sähinä, s. fräsande, hväsande, susning, stön, stimmande.
 Sähisee, -hii, v. är hes, fräser, hväser, susar, stönar, stimmar.
 Sähkii, v. gnistrar, sprakar.
 Sähkö, s. gnistrande, sprakning; elektricitet; —kone, elektricitetsmaskin; —lennätin, elektrisk telegraf; —mittari, elektrometer.
 Sähköinen, a. elektrisk.
 Sähkötin, s. elektrofor.
 Sähköyttää, v. elektricerar.
 Sähähtää, -hähtelee, v. fräser l. susar till hastigt.
 Sähkyy, -kää, v. sprakar; gnistrar. blixtrar; löddrar,
 Sähäyttää, v. svänger, svingar, slungar.
 Säjje (-ikeen), säjjes (-öksen), s. trådsända (*efter nål*); tät; versrad, strof.
 Säjkeinen, a. af trådsändar l. tätar bestående, trådig; kolmis., af tre tätar, trefradig; trefradig.
 Säjky, s. skrämsel, skygghet; —a skygg, lättskrämd.
 Säjkkyy, v. blir skrämd l. skygg; är skygg l. skrämd, skyggar.
 Säjkkä, s. skramla; 2) sandrefvel, sandbank; rad, räcka.
 Säjkyte, -kytys, s. skrämma, skrämskott, uppskrämning.
 Säjkyttää, -elee, v. skrämmar, förskräcker, förfärrar.
 Säjkhähdys, -käys (-yksen), s. hastig skrämsel, skräck, förskräckelse; säikkyksissensä, i skrämseln; olla säikkyhdyksissä, vara uppskrämd, intagen af skräck.
 Säjkhähtää, -tyy, v. spritter till af skrämsel, blir skrämd, uppskrämmas, förskräckes, skyggar.
 Säjkhähtämätön, a. oförfärad, oförskräckt.
 Säjkhäyttää, -käyttää, v. uppskrämmer, skrämmar hastigt, förskräcker, injagar skrämsel.

- Säikäle**, s. afskildt stycke, fik, stump, spillra, splittra.
- Säilli**, v. värker, rister.
- Säiliö**, s. förvaringeställe, reservoir.
- Säily**, s. förvar, behåll, säkerhet; vesis., vattenreservoir; — **-aineet**, konserver; — **-paikka**, förvaringeställe.
- Säilyks (-yksen)**, s. förvaringestillstånd, förvaringeställe, -rum.
- Säilystö**, s. nederlag, upplag.
- Säilytin (-ttimen)**, s. förvaringsmedel.
- Säilyttää**, v. förvarar, bevarar, konserverar, bibehåller. — **ttelä**.
- Säilytys**, s. förvaring; — **-aine**, förvaringsmedel; — **-huone**, **-paikka**, förvaringshus, -ställe; — **-laitos**, förvaringsanstalt, konserveringsanstalt.
- Säilyy**, v. förvaras, bevaras, är i förvar i. i behåll, bibehåller sig.
- Säilä**, s. svärdsklinga, klinga.
- Säilähtää**, v. blänker hastigt, svänger, röres hastigt.
- Säilöstys (-yksen)**, s. ja — **-tauti**, reumatism; — **-tautinen**, reumatisk.
- Säilöstäjä**, s. reumatism.
- Säilöstävä**, a. reumatisk.
- Säinen**, a. af tåtar, trädig; väderlek beträffande; ordnad; kolmis., af tre tåtar, treträdig; hyväs. talvi, vinter med godt vägalag.
- Säippä**, s. spö, vidja; stake.
- Säippärä**, a. ranglig, spinkig.
- Säistäjä**, s. eftersångare, som upprepar orden af försångaren (puoltaja); repslagare.
- Säistää**, v. snor, tvinnar, alår rep; skarvar, upprepar (i **runosång**); invänder (i **tal**).
- Säisy**, k. Säyseä.
- Säke (-een)**, s. mal, malfik.
- Säkee**, k. Säkenee.
- Säkeentyy**, -kehtyy, v. fastnar, blir hastigt stående, stadnar.
- Säkeilee**, v. tindrar, glimmar, gnistrar, blir klart, klarnar upp.
- Säkeinen**, -kehinen, a. gnistrande, glimmande, gnistrig.
- Säkene (-een)**, s. gnista.
- Säkenee**, v. karar, samlar i hög (t. **ex. glöd**); betäcker (t. **ex. glöd med aska**), höljer, nedtystrar; glimmar, tindrar, blir stjernklart.
- Säkenöitsee**, v. gnistrar.
- Säkeyttää**, v. har att fastna, qvarhåller, fördröjer; följagar (**akrämmande**); betäcker kol.
- Säkeyy**, -keytyy, v. fastnar, utmattas och stadnar; smutsas.
- Säki (säen)**, -ä, s. manke; höjd på ekuldrorna (säe).
- Säkkillinen**, a. säckegande; — s. en säck full.
- Säkittä**, v. kälter, manar; kärar.
- Säkiä**, s. malfik (säke).
- Säkki**, s. säck; — **-pilli**, säckpipa; — **-sattula**, klöfsadel.
- Säkähtyy**, k. Säkeentyy.
- Säkättää**, v. sqvattrar, skrattar.
- Säkää**, v. gnistrar.
- Säkö**, s. hög, hop; panee säköön, karar, hoptäcker (**kolen**).
- Säle (-een)**, s. spjele, spillra; — **-häkki**, spalier.
- Säleilee**, v. spjelker sig; spjälker.
- Säleistö**, s. spalier.
- Sälii**, v. spjelker (**till spjelor.**)
- Sälinä**, s. skrammel, slammer.
- Sälisee**, v. skramlar, slamrar.
- Sälistä**, -elee, v. åstadkommer skrammel i, slammer, slamrar på i. med något.
- Sälkevä**, -lkö, s. tvåårigt föl.
- Sälli**, s. gesäll; 2) sälle.
- Sälpäkalkki**, s. kalkspat.
- Säly**, s. träskräp, skräp; börda.
- Sälyttää**, v. lastar på, belastar, påbördar, påhåfver.
- Sälähtää**, v. skramlar i, slamrar till hastigt.
- Säläjää**, s. skramlar, stojar.
- Sälö**, s. remna; spjele, spillra.
- Sälöilee**, v. spjelker sig, remnar.
- Sämpylä**, s. semla.
- Sämä**, s. något söndrigt, splittradt; lyödä sämäksi, slå i kras i spillror.
- Sängyllinen**, a. sängegande; — s. en säng full.
- Sänki (-ngen)**, s. stubb (af **skuren säd**, **hö**); parran s., skäggbotten; — **-maa**, stubbgärde; — **-pelto**, stubbåker.
- Sänkiäinen**, s. första sommarens kalf, gräskalf.
- Sänky**, s. säng; sängyn-jalka, sängfot; — **-vaatteet**, sängkläder.
- Säntillinen**, a. ordnad, bestämd, noggrann.
- Säntti**, s. ordving; 2) sända, slipsten; panna säntillensä, lägga i ordning; säntilleen, fixt, noggrant, punktligt.
- Säntystää**, v. ställer i ordning, utrustar.
- Säppi**, s. dörnhake, låsregel.

Säppii, v. tillreglar.
Säpsyttää, v. uppskrämmer; 2) k. **Siputttaa**.
Säpsä, v. hilka, hufva, kråka.
Säpsähtää, v. blir hastigt skrämnd, spritter till l. upp, studsar, skyggar.
Säpäle, s. spillra, elarfva, lump; lyöä säpäleiksi, slå i spillror l. i kras.
Säre, s. sprucket l. bräckt tillstånd; bräcka, spricka; spillra; ikkuna on säreissä, fönstret är sprucket, har sprickor.
Säreilee, v. spräckes småningom, får sprickor; dallrar smätt; rister, svider.
Särettelee, v. spritter, leker.
Särinä, s. dallring, skrällande.
Särisee, v. dallrar, skräller, skallrar, slamrar.
Särjeskelee, v. krossar smätt; värker fortfarande.
Särjin (-kimeu), s. bräcknings- l. sprängningsredskap.
Särkee, v. söndrar, krossar, bräcker, bryter, knäcker, spränger; ryggar; vexlar till mindre myntsort; värker; s. kaupaa, ryggar köpet; s. kiviä, krossar l. spränger stenar; s. liiton, bryter förbundet; s. luita, har torrvärk, gikt; s. päätä, hammasta, har hufvud-, tandvärk; s. rahaa, vexlar penningar till smätt; särjetty sydän, förkrossadt hjerta.
Särkelee, v. krossar l. söndrar smätt; värker fortfarande.
Särkemätön, a. icke söndrande l. krossad; värfri; oryggad; ovoxlad.
Särkeytyy, k. **Särkyy**.
Särki (-rjen, -ren), s. mört; — **jenverkko**, mörtvät.
Särkielee, k. **Särkelee**, **särjeskelee**.
Särkijä, s. söndrare, krossare; vexlare (till småmynt).
Särkkä, s. sandrefvel, sandås.
Särky, s. söndring, söndrande, förkrossning, knäck; ryggande; vexling; värk; vt. **Särkee**; — **jyrä**, krossvält; — **mylly**, bokverk, qvarn, — **vasara**, kross-, bokhammare; — **raha**, skiljemynt.
Särkyvä, -väinen, a. bräcklig.
Särkyväisyys, s. bräcklighet.
Särkyy, v. går sönder, krossas, spricker, bräcker; utvärker.
Särkö, k. **Särky**.
Särmii, v. gör kanter, kanthugger l. allpar skär l. bryter i flisor, splittrar.

Särmikä;s (-kkään), a. kantig, primitisk.
Särmiö, -mikkä, s. prisma.
Särmä, -mi, s. kant, fasett, rand; flisa, skärfva.
Särmäinen, -mäkäs (-kkään), a. kantig; kaksisärmäinen ohra, tvåridigt l. gumrike korn.
Särmää, v. lettrar, kanthugger.
Särpii -ppii, v. sörplar.
Särpikkä, s. soppa.
Särpimellinen, a. till soffel l. supamat tjenande, sofvksam, som har soffel.
Särppää, -rpää, v. sörplar, super.
Särpyy, v. blir sörplad, l. supen.
Särves, s. karnis, krans.
Särvi (-en), k. **Särmä**.
Särvikäs (-kkään), -villinen, a. soffelrik; sofvksam; k. **Särmikä**.
Särvin (-rpinen), s. soffel; supamat: — **kalu**, fetalievapor, viktualier.
Särvitön, a. utan soffel.
Särvähtää, v. sörplar hastigt.
Särvää, v. ristar, plågar.
Särähtää, -telee, v. dallrar, skallrar.
Säräjää, k. **Särisee**.
Säränä, a. gångjern.
Särö, säröilee, k. **Säre**, säröilee.
Säsäy, s. gelé, merg.
Säsäinen, a. mergig, af merg.
Säsymäinen, a. geléaktig, -artad, mergaktig.
Säsär (-ren), -rä, s. förtretlighet, besvärighet; — a. kinkig.
Säteilee, v. strålar, utstrålar, gnistrar, bestrålar; säteilevä, gnistrande, gnistrig, strålig.
Säteinen, -eninen, a. strålände, stråfull, strålig, gnistrande.
Sätelikkö, -tehikkö, s. focus, brännpunkt.
Sätene, s. stråle; gnista.
Sätenöitsee, v. strålar, gnistrar.
Säteri, s. säteri; — **kartano**, sätergård; — **ruutholli**, säterinställe, berustadt säteri; — **tila**, allodialsäteri.
Säteri, s. (*Kalev.*) satin, glanstaft, sidentyg.
Säterinen, a. (*Kalev.*) af något dyrbart ämne, af satin l. sidentyg; af cedertr.
Sätii, v. talar ifrigt, grålar på, bannas.
Sätittää, v. ger stickord, pikar; puhun, s., talar ifrigt l. fort.
Sätke, -ki, s. födalovärk; ryckning, konvulsion.

Sätkä, s. rad, ordning, serie; 2) en ögonsjukdom.

Sätkähtää, v. spritter till, blir skräm, **Sätkäisee**, -**kähyttää**, v. ger ett rapp, rappar l. trumfar till.

Sättii, v. klandrar, bannas, belackar, chikanerar, öknämner.

Sävel (-en), -**vele** (-een), -**ven** (-nen), s. stämma, ton, melodi; strof; — **puhelma**, melodiam,

Sävelikkö, s. tonskala.

Sävellin (-liten), s. stämgaffel.

Sävellys (-ksen), s. melodi; stämning.

Sävellyttää, v. stämmer, ställer i ton.

Säveltäjä, s. tonsättare, kompositör, sångare.

Säveltää, v. komponerar i musik, gifver ton, sjunger.

Säveentyy, v. blir foglig, blir spak.

Säveä, a. foglig, säffig, from.

Sävy, s. drag, åtbörd; lynne, humör, nyck; ton; hyvä s., godt lynne; god ton. *Sävyyttä's foglig, from.*

Sävyinen, -**vyisä**, a. foglig, säffig, saktmodig, tillgänglig; hyväns., med godt l. fogligt lynne, välartad, snäll.

Sävyylinen, a. foglig, human, hödig.

Sävytön, a. nyckfull, ostadig.

Sävähätä, v. sker i hast l. i blinken, rörs hastigt, blixtrar; k. **Säikähtää**.

Sävähys (-ksen), s. blink, handvändning; slag, rpap.

Sävähyttää, gör ngt hastigt l. i en blink, slår l. rappar till; uppskrämer.

Säyhyttää, -**olee**, v. skakar, omrör, skyfflar.

Säyly y. m., k. **Säily** j. n. e.

Säyää, -**läs** (-ään), s. språte, träpinne.

Säyilää, v. fäster med träpinnar, påsätter språter.

Säynäs, **säynävä**, s. id.

Säyseä, -**sy**, a. stilla, fridsam.

Sää, s. tät, tråd uti tvinning, snodd; 2) väderlek, väder; före, väglag; ordning; kolme säätä köydessä, tre tåtar uti repet; hyvän sään aikana, i god tid; pitää säätä, vänta på före l. bättre väderlek; säiden riite l. liihe, menföre; olla säällensä, vara i sin ordning; tulla säälle, komma i ordning; sääpuoli nuora, rep hvari en tät brister.

Sääde (-teen), s. trådsända, snodd; 2) ordning; stadgande.

Säädelmä, s. anordning; organisation,

system; stadgande, stadga, bestämning.

Säädyllinen, a. ordentlig, välordnad, välbestäld, hyfsad, belevvad, bildad, anständig.

Säädyllisesti, adv. ordentligen, hyfsadt, belevvad.

Säädyllisyys (-yyden), s. ordnad skick, ordentlighet, hyfsning, belevfvenhet.

Säädytymätön, a. ohyfsad, ociviliserad.

Säädytystyy, v. hyfsar sig, hyfsas; ordnas.

Säädyttää, v. hyfsar, bildar.

Säädyttään, adv. ständsvi.

Säädyttömyys, s. bristande ordning l. hyfsning, oordning, obelevfvenhet, oanständighet.

Säädyttömästi, adv. oordentligt, ohyfsadt, obelevvad.

Säädytön, a. oordentlig, oordnad, ordningslös, ohyfsad, obelevvad, oanständig, ohöfvsk.

Säädös (-ksen), s. stadgande.

Sääksi (-en), s. mygga; 2) glada.

Sääksii, v. ordnar, reglerar; kritiserar.

Sääli, s. medlidande, medömkan, ömkan; minun käy sääliksi l. on säälli, jag har medlidande; säälinalainen, medömkanvärd.

Säälii, v. ömmar för, skonar, sparas; utrustar, förbereder; säälimättä, utan skonsamhet l. medlidande.

Säälimättömyys, s. skonslöshet, omedlidsamhet, omildhet.

Säälimätön, a. skonslös, skoningslös, omild, omedlidsam, obarmhertig.

Säälittää, v. väcker medlidande l. deltagande, gör ondt; hyser medömkan; minua s.. jag har medlidande med, det gör mig ondt.

Sääliväinen, a. skonsam, medlidsam, deltagande.

Säällinen, a. ordentlig, välbestäld; tillbörlig; onko se nyt säällistä, är det skick och skäl?

Säämiskä, -**myskä**, s. sämsk, sämskskinn.

Säännelmä, s. anordning, stiftelse; reglemente.

Säännökäs, a. normal.

Säännöllinen, a. regelbunden, regulier, normal, reglementariak, reglerad, formlig; epä-s.. oregelbunden.

Säännös (-öksen), s. stadgande, bestämning, förordnande.

Säännöttömyys, s. oregelbundenhet, regellöshet.

- Säännötön**, a. oregelbunden, oreglerad, regellös, abnormal.
- Sääntelee**, v. ordnar, reglerar, stiftar; (*Kalev.*) uppstämmer (*toner*).
- Sääntyy**, v. ordnar sig, ordnas, fogar sig.
- Sääntäjä**, s. regulator.
- Sääntää**, k. Säättää.
- Sääntö**, s. regel, stadga, statut, förordning, påbud, reglemente; pl. säännöt, stadgar, statuter, reglemente; hallis-, hallordning; pa l k k a s., aföningsstat; palkkauss., legostadga: — **-kirje**, dekret, manifest; — **-palkka**, lön å stat; — **-perintö**, fideikommiss; — **-syli**, normalform.
- Sääpäle**, k. Söpäle.
- Sääri (-en)**, s. ben, smalben, skenben; sukan-s., strumpskäft; — **-luu** l. **-varsi**, l. **-sterä**, benpipa, skenben; — **-peite**, benbetäckning; — **-sukka**, damaska; — **-varu**, benharnesk, -brynja.
- Säärii**, v. springer lätt, skyndar i lopp.
- Säärinen**, a. med skenben försedd; hoikka- l. pienis-, smalbent; pitkäs., långbent.
- Säärys (-yksen)**, s. damaska, strumpskäft; sukan-s., strumpskäft.
- Säärystin (-timen)**, s. benbeklädnad l. -betäckning; damaska.
- Säärystää**, v. förser med benstrumpor går i damaskor.
- Sääski (-en)**, s. glada; 2) mygga.
- Säässy**, s. koja, hydda. *Säästälä*
- Säästelijäs (-ään)**, a. sparsam.
- Säästi**, k. Säästö.
- Säästymä**, s. det besparade, behållning.
- Säästymätön**, a. som ej besparas l. besparats, obehållen, obesparad, som går åt.
- Säästyttää**, v. låter besparas l. bli i behåll, håller i besparing, inbesparar.
- Säästyväinen**, a. som besparas, som bibehålles.
- Säästyv.** v. blir besparad, besparas, blir som behållning; saa säästymään, inbesparar; säästynyt, inbesparad, behållen.
- Säästämys**, **-töntö**, s. sparning, besparing, skoning.
- Säästämättömyys**, s. osparsamhet, miss-hushållning, skoningslöshet.
- Säästämättömästi**, adv. osparsamt, skoningslöst.
- Säästämätön**, a. osparsam, skoningslös.
- Säästäväinen**, a. sparsam, hushållsaktig; akonsam.
- Säästäväisesti**, adv. sparsamt, hushållsaktigt; skonsamt.
- Säästäväisyys**, s. sparsamhet, hushållsaktighet; skonsamhet.
- Säästää**, v. sparar, besparar; skonar; s. kokoon, insparar; hopsparar; säästämättä, utan sparsamhet; utan skonsamhet.
- Säästö**, s. besparing, behållning; — **-jyvät**, **-rahat**, besparad säd, besparade penningar; — **-pankki**, sparbank; — **-tölkki**, sparbössa.
- Sääteellinen**, a. systematisk.
- Säätehinen**, **sääteinen**, a. formlig.
- Säätelee**, v. ordnar l. anordnar l. förordnar småningom l. fortfarande.
- Säättää**, k. Säättää.
- Sääty**, s. stånd. pl. säädyt, ständerna. ständen; aateli- l. vapaas., adelsstånd, adelskap; korottaa vapaa-säätyyn, adlar; avios., äkta ståndet; papissa., prestestånd; porvariss., borgarstånd; talonpojan- l. talolliss., bondestånd; — **-erotus**, ständskillnad; — **-etu** l. **-oikeus**, ståndsprivilegium, ständsintresse; — **-henki** l. **-ihminen**, ståndsperson; — **-kokous**, ständerförsamling, parlament; — **-kunta** l. **-luokka**, ståndsklass; kast; — **-veli**, ståndbroder.
- Säätyinen**, a. till ståndet hörande; vapaas., adelig, till adelsståndet hörande.
- Säätyläinen**, s. ständsmedlem, ståndbroder; — **-läis-edut**, ständsintressen.
- Säätyy**, k. Sääntyy.
- Säättämä**, s. det ordnade l. förordnade. stiftelse; försyn.
- Säättää**, v. stadgar, förordnar, reglerar, bestämmer, påbjuder, stiftar, ordnar; laki s., lagen stadgar; s. lakia, stiftar lag.
- Säättö**, **-tös (-öksen)**, s. anordning, förordning, stiftelse; kärnföning (*i riä!*).
- Söyhii**, **söyrii**, v. omrör.

T.

- Taa** (taan), k. **Tämä**.
Taa, k. **Taakse**.
Taaja, a. tät; noggrann.
Taajasti, -jaan, adv. tätt.
Taajennus, s. förtätning.
Taajentaa, v. förtätar, gör tät.
Taajentuu, v. blir tät, förtätas, tätnar.
Taajuu, v. blir tät, förtätas; ei taaju, blir ej tät, lyckas ej, passar ej.
Taajuus, s. täthet.
Taakka, s. börda; — **-vitsa**, svega, hövidja.
Taakse, pöstp. j. adv. bakom, bakut; **taakse-päin**, bakåt, bakut.
Taalari, **talari**, s. daler.
Taale (-een), s. grädde; 2) strandis.
Taalehikko, s. gräddsäck.
Taaleinen, a. gräddig, af grädde.
Taaleri, s. thaler, daler.
Taampi (-mman) l. **taempi** (-emman), komp. (sanasta taka), längre bakom varande; on taampana, är längre bakom l. borta.
Taamu, s. fattningsgåfva, begrepp.
Taamuaa, v. fattar, begriper; eftersträvar: 2) tämjer.
Taannehtii, v. går fortfarande tillbaka, har retrogad rörelse, verkar retroaktivt (taka); taannehtiva, retroaktiv.
Taannoin, adv. nyligen, för en kort tid sedan.
Taannoinen, a. bakom varande; för en kort tid sedan l. nyligen skedd, förfluten.
Taantelee, v. skjuter tillbaka, ryggar.
Taantuminen, s. tillbakagående, reaktion.
Taantuu, v. blir efter, kommer bakut, drager sig l. går tillbaka.
Taanu, s. hydda, koja.
Taapi, s. stab; — **-kapteeni**, stabskapten.
Taarasti, s. starost, byfogde, byåldste.
Taari, s. spisöl; rapataari, grumligt, dåligt spisöl; — **vesi**, (*Kalev*) grutvatten, svagdricka.
Taas l. **taasen**, adv. åter, igen; edes ja t., fram och tillbaka; — **taas-päinen**, tillbakaböjd.
Taastuu, k. **Taantuu**.
Taata, inf. sanasta **Takaa**.
taase, prep. bak förbi.
taattava, part. a. pålitlig, säker.
taatto, s. fader.
taattola, s. fadershem.
- Taattu**, part. a. garanterad, säker.
Tade (-teen), s. dynga, träck.
Tadettaa, v. dyngar, gödslar.
Tadikko, s. dynggrepe, -gaffel.
Tadikoi, -itsee, v. skyfflar dynga (med tadikko).
Taemmainen, supist. **taammainen**, a. längre bakom varande.
Tae (-keen), s.; ei ole takeita, man kan ej vara säker på; sen takeen, fördenkull.
Tae (-keen), s. smide, jernaffall vid smide; jernspån; hienot takeet, finsmide.
Taha, s. vilja, uppsåt; tahallansa, afsigtligen, med uppsåt l. vilja; ken tahansa, hvem som helst; kuinka tahansa, huru som helst.
Tahallinen, a. afsigtlig, uppsätlig.
Tahas, -hdas (-taan), s. knådad deg, smet, klister.
Tahdastaa, v. smetar, kittar.
Tahdollinen, a. som har vilja, bestämd; beslutsam.
Tahdoton, a. viljelös; ouppesätlig.
Tahertaa, v. intrasslar, inmänger, fubblar.
Tahertuu, v. intrasslas.
Tahi, **tahikka**, sup. **taikka**, konj. eller; joko l. **taikka** . . . **taikka**, antingen . . . eller.
Tahistuu, v. blir klibbig, klibbar sig, klibbas.
Tahkaisee, v. slipar i hast.
Tahkimus, s. komlig, tafatt menniska.
Tahko, s. kant, sida; slipsten; joka taholta, från alla kanter; käsi-tahko, flyttbar slipsten.
Tahkoinen, -llinen, a. kantig; kuusi-tahkoinen ohra, sexradigt korn.
Tahkoo, v. slipar, gnider.
Tahma, -maska, s. klubb, slem.
Tahmaa, -ailee, v. gör slemmig l. klubbig, besudlar med segt ämne.
Tahmainen, -maskainen, -meä, a. med segt ämne öfverdragen, klubbig, smetig, slemmig.
Tahmautuu, -istuu, v. blir seg l. slemmig, klubbas, besudlas.
Tahnea, a. fuktig.
Tahra, s. smuts, orenlighet, fläck, smörja.
Tahraa, -railee, v. orenar, besudlar, suddar, smutsar, nedsölar.

- Tahra**inen, -roinen, a. besudlad, smutsad, smörjig, fläckig.
- Takraus**, s. suddning. besudling, smutsning, sudderi, kludderi.
- Tahrantaa**, -roitaa, v. låter sudda; besudlar, nedfläkar.
- Tahrantuu**, -raantuu, v. blir besudlad l. fläckig, nedsölas, häftar vid, klibbar sig fast.
- Tahre**, -ro, s. orenlighet, smuts.
- Tahrii** k. **Tahraa**.
- Tahrin** (-imen), s. sudd.
- Tahrn**, s. röra; magröra (*chymus*).
- Tahrns**, s. drölar; sudder.
- Tahrnstaa**, -telee, v. drölar, sölar, beter sig tafatt.
- Tahtainen**, a. smetig, degig.
- Tahtelee**, v. (*Kalev*) vill (smått), har lust att, är nära att.
- Tahti**, s. takt; — **puikko**, taktpinne.
- Tahto** (-don), s. vilja, önskan; kuka tahtonsa, hvem som helst; kuinka tahtonsa, huru som helst.
- Tahtoinen**, a. villig; hyvätahtoinen, välvillig.
- Tahtoja**, s. den som vill, den hugade.
- Tahtomaton**, s. icke viljande, obenägen.
- Tahtoo**, v. vill, önskar, vill hafva.
- Tahtovainen**, a. viljande, lysten.
- Tahtovaisuus**, s. lystenhet.
- Tai**, pron. denne; tainkaltainen, sådan här l. der, sådan, lik denne.
- Tai** konj. eller.
- Taidanto**, s. kunnande, kunnighet, kunskap, färdighet.
- Taide** (-teen), s. konst; — **niekka**, konstnär; — **teos**, konstverk; — **varasto**, konstskabinett.
- Taidollinen**, -dokas, a. kunnig, skicklig, konstmässig, konstfärdig, sinnrik.
- Taidoton**, a. okunnig, oskicklig.
- Taika** (-ian), s. förbud; fördom, vidskepelse, skrock; hemlig konst, trolldom, trollkonst; ohran taika, förbud l. tecken till kornväxt; — **pnssi**, trollpåse, amulett; — **sauva**, trollstaf, slagruta; — **usko**, vidskepelse, öfvertro; — **uskoinen**, vidskeplig, skrockfull.
- Taikka**, -allee, v. idkar svartkonster l. trolldom, tyder tecken, trollar smått, besvärjer.
- Taikainen**, a. magisk; vidskeplig, fördomsfull.
- Taikamainen**, a. hexlik; vidskeplig, skrockfull.
- Taikaus**, s. teckentydning, signeri, trolleri, spådom; trolldom, skrock.
- Taikina**, s. deg; — **juuri**, degspad; — **marja**, taikinainen, degbär, mabär.
- Taikinoi**, -oitsee, v. blir degig, degar sig, degnar.
- Taikka**, k. **Tahi**.
- Taikko**, k. **Tadikko**.
- Taikoo**, v. signar, trollar.
- Taikoja**, -kuri, s. förhexare, hexmästare, svartkonstnär, signare.
- Taimen**, s. taimen, röding.
- Taimetto**, -a, s. drif- l. plantbänk plantsäng.
- Taimi** (-en), s. planta. telning; on taimella, står i plantor: tulee taimelle, kommer upp; — **-lava**, drifbänk, plantlafve; — **-maa**, tarha, planteskola.
- Taimii**, v. skjuter planta l. skott.
- Tai'n** (-imman), superl. k. **Takin**.
- Taina**, k. **Taimi**.
- Taineus** (-uden), s. medvetlös, svimning.
- Tainuus**, -nnos, s. tillstånd af vana: l. svimning, dåning; on tainuussissa, är medvetlös a. i dual l. ad. dånad.
- Tainta** (-nna), s. ten, slända.
- Taintio**, s. vanmakt; — a. medvetlös sanslös.
- Taintuu**, v. faller i vanmakt, svimmar, dånar.
- Taipale**, s. näs; vägalängd, håll, afstånd.
- Taipuisa**, k. **Taipuvainen**.
- Taipumaton**, a. oböjlig, obändig, otveklig, utan hog l. böjelse, obenägen.
- Taipumus**, s. böjelse, fallenhet, benägenhet; disposition, frändskap (*benägenhet*); böjning.
- Taipuu**, v. böjes, ger efter, får böjelse för, blir begifven på l. benägen för: taipunut viinaan, begifven på bränvin.
- Taipuvainen**, a. böjlig, benägen, begifven, fallen.
- Taistelee**, v. kämpar, brottas, strider, fäktar.
- Taistelija**, s. kämpe, fäktare.
- Taistelu**, s. kamp, strid, fäktning; — **-koulu**, fäkteskola; — **-kenttä**, stridfält; — **-n-opettaja**, fäktnästare.
- Taisto**, -tu, k. **Taistelu**.
- Taistuu**, v. vänjes vid, förlorar skyddhet (*om barn, djur*).
- Taitaa**, v. kan, är skicklig till; t. niit

olla, lär l. kan så vara; taiten, skickligt.

Taitaja, s. kännare, kunnig, insigtfull.
Taitamaton, s. okunnig, oskicklig; t. lapsi, oförståndigt barn.

Taitamattomuus, s. okunnighet, oskicklighet, fäkunnighet.

Taitava, **-vainen**, a. kunnig, skicklig.
Taitavaisesti, **-vasti**, adv. kunnigt, skickligt.

Taitavaisuus, **-vuus**, s. kunnighet, skicklighet, färdighet.

Taite (**-teen**), s. brytning, brott, böjning, vikning, veck.

Taitainen, **-teellinen**, a. rörande konst, konstnärlig, konstfärdig, konsterefare, teknisk; — **-teis-opillinen**, teknologisk; — **-teis-oppi**, teknologi.

Taiteilee, v. idkar konst.

Taiteilija, v. konstidkande, konstnär, konstförvand.

Taitelee, v. kan smått, förmår.

Taitelija, s. konstförvand.

Taiti, s. talang; k. seur.

Taito, s. kunsak (*praktisk*), färdighet, skicklighet, insigt, konst, kännedom, erfarenhet; tulee taidolleen, kommer till sina sinnen; — **-sana**, konstord, term.

Taitos, s. brytning, brutet tillstånd, bugt.

Taittaa, v. bryter, böjer, viker.

Taitteinen, a. veckad, viken; nelit. koko, kvartformat.

Taittuma, s. afbrutet stycke, fragment, brottställe.

Taittunainen, a. afbruten, fragmentarisk; — s. afbrutet stycke.

Taittuu, v. brister, brytes, böjes.

Taituri, s. konstnär, artist, virtuos.

Taivaallinen, a. himmelsk; ei tään taivaallista, icke det minsta, ej ett grand.

Taivahatar, s. gudinna.

Taivahinen, **-vainen**, s. dim. himmel; — a. himmelsk, öfverjordisk.

Taival (**-palen**), k. Taipale.

Taivas (**-aan**), s. himmel; taivaan avaruus, himlarymd; taivaasen-astuminen, himmelsfärd; taivaas-alla, under bar himmel; — **-nkaari**, himlabåge, regnbåge; — **-nkansi**, **-nlaki**, himlahalf; — **-nkarvainen**, himmelsblå; — **-nnapa** (**-van**), himmelspol, zenith; — **-nrauta**, himlabryn, horisont; — **-nvaltakunta**, himmelrike; — **-nvuohi**, enkel beckasin, horsgök.

Taivastaa, v. gör ngt under bar himmel, blöter under bar himmel; gapar på himmeln; klarnar i luften.

Taive (**-peen**), s. böjning, bugt, veck; — **-kohta**, brytningspunkt.

Taivo, **-vonen**, s. dim. himmel.

Taivoittelee, v. himlar sig.

Taivuttaa, **-telee**, v. böjer, beveker, gör benågen, förmår till, söker öfvertala; dresserar.

Taivutus, s. böjning; — **-kaava**, paradigm.

Tajountuu, v. fogar sig efter, harmonierar.

Taju, s. fattningsförmåga; förstånd, intelligens; sansning; soiton tajut, böjningar l. samljud i musik.

Tajuaa, v. böjer l. skickar l. lämpar sig, fogar sig efter; begriper, fattar; soitto soitolle tajuu, spelet ger ett behagligt samljud, klingar harmoniskt.

Tajuttaa, v. fogar l. lämpar efter.

Taka (**ta'an**), s. det bakom varande; mene takani l. taakseni, gå bakom mig; katso takasi l. taaksesi, se bakom dig; pani rahat hänen takansa l. taaksensa, deponerade penningarna i förvar hos honom; hänellä on rahaa takana, han ligger inne med penningar; takanapäin sanotaan, man talar bakom ryggen, malisen päästä; tuli takaa l. takapäin, kom bakifrån; ajaa takaa, förföljer; voimasi takaa, af alla dina krafter; vuoden takaa, efter ett år; juoksi seinän takaan l. taakse (taan l. taa), sprang bakom väggen; on seinän takana, är bakom väggen; — **-hammas**, bak-oxeltand; — **-heitto**, (runossa) omkastning; — **-jalka**, bakfot l. -ben; — **-kuorma**, återfrakt; — **-maa**, utjord, utmark; — **-matka**, återfärd; — **-metsä**, utskog; — **-paju**, det bakersta vidjebandet på en slåde; olla takapajulla, vara på efterkälken; — **-perin**, baklänges; bakvändt; tillbaka; — **-peräinen** l. **-peroinen**, bakvänd, förvänd; eftersatt, resterande; retrograd; motsträfvig; — **-puoli**, bakdel l. -sida, frånsida; — **-raiva**, bakhufvudet, bakdelen af hufvudskälen; — **-reki**, bakkälke, stötting; — **-talvi**, eftervinter; — **-teko**, åtrande, bakelag; — **-tutkiija**, kritiker; — **-tunppari**, efterstickare; bakstötare;

- **-vara**, deponerad gods; reserv, ressur; — **-varikko**, förvar hos en annan, qvarstad, seqvester; paneetaka varikko on, belägger med qvarstad, seqvestrerar, konfiskerar; — **-voitto**, underbalans; bakåt lutande.
- Takaa**, v. borgar, går i borgen, garantrar, kaverar, går i god för, försäkrar; t. ostokalun, hemular ett köp.
- Takaaja**, s. borgensman, löftesman, garant, kautionist; ostokalun t., hemulsman.
- Takahtuu**, k. Takertuu.
- Takailee**, v. går i borgen, bedyrar.
- Takainen**, **-kuinen**, a. bakom varande, efterst, ytterst, bakre, fjärrare; kannantakainen, bakläder, bakstyfning (på skodon); lukontakainen, som är inläst; navetantakuiset, pl. hemvuxen tobak; meren t., bakom hafvet varande, ultramarin.
- Takaisee**, v. tillbakadrager, hämmar.
- Takaisin**, adv. tillbaka, åter; saa t., återfår, -vinner; antaal. tuo t., återhemtar, -bringar, återbär; tulee t., återkommer; hemfaller; återfaller; lykkää t., återförvisar, remitterar; edes takaisin, fram och tillbaka; bakfram; takaisin päin, bakåt; — **-vaikuttava**, tillbakaverkande, retroaktiv.
- Takala**, s. bakom beläget ställe l. bönning; bakhäll.
- Takalikko**, **-sto**, a. bakom belägen ort l. bygd; utmark; det eftersta, efterkälken.
- Takallinen**, a. som har eldstad; 2) s. en börd full.
- Takaltuu**, v. klibbas, fastnar, insnärjes, bortblandas.
- Takaus**, s. borgen, borgande, garanti; kaupan t., hemul; menee täyteen (ominaiseen) takaukseen, går i l. ikläder sig full (proprie) borgen; — **-kirja**, borgens- l. löfteskraft l. -förbindelse; — **-mies**, borgens- l. löftesman.
- Takauttaa**, v. har att gå tillbaka, drager tillbaka, hämmar.
- Takauu**, v. viker tillbaka, gifver vika l. efter, lindras.
- Takeloitsee**, v. tacklar.
- Takeltaa**, **-eltuu**, k. Takertaa, **-rtuu**.
- Takenee**, v. kommer bakut, blir efter; takeneva polvi l. kanta, uppstigande (slägt)led.

- Takerrus**, s. knådning, klubbning, insnärjning, förveckling.
- Takertaa**, v. knådar, gör klubbig, klubbbar, invecklar, innästlar.
- Takertuu**, v. knådas, klubbas, fastnar, stadnar vid, intrasslas.
- Taki**, adv. alldeles; taki tahallaan, med god flit, med vett och vilja; — **-tilainen**, väsentlig.
- Taki** l. **takia**, postp. för skull.
- Takiainen**, s. kardborre.
- Takimmainen**, a. längtet bakom varande, bakerst.
- Takin** (**-imman**), superl. (sanasta taku) längtet bakut belägen, bakerst.
- Takistaa**, v. vidfäster, klubbbar, hämmar; skakar, rycker.
- Takistelee**, v. fäster; klubbbar småningom; hakar sig fast; gnabbas, söker gräl.
- Takistuu**, v. fastnar, klubbas, snärjes; förvaras, nedtynges.
- Takka**, s. börd (taakka); 2) spis, härd, eldstad.
- Takkela**, a. tilltagseen, lifig.
- Takkeli**, s. tackel.
- Takki**, s. rock; 2) tackjern.
- Takkiainen**, s. kardborre.
- Takkinen**, a. af tackjern; 2) s. litet rock, jacka.
- Takku**, s. ragg, rugg; ajaa takku, faller hår; ruohon takku, tofvig fjolårigt gräs, forna; puun takku, asklaf; — **-ruoho** (sian takku), borstgräs; — **-varsa**, föl med raggigt hår, årgammalt föl; — **-villa**, grof hopgyttrad ull.
- Takkuinen**, s. raggig, grofhårig.
- Takkaa**, v. tacklar.
- Taklinki**, s. tackling.
- Takoja**, s. smidare, smed, huggare.
- Takoo**, v. smider, hamrar; t. kiveä, hugger sten.
- Takra**, s. krok; böjning.
- Taksa**, s. taxa.
- Takseeraa**, **-oittaa**, v. taxerar.
- Takuinen**, k. Takainen.
- Takallinen**, k. Takkuinen.
- Takuttuu**, v. blir raggig l. tofvig.
- Takuu**, s. borgen, garanti.
- Tala**, **-as**, s. skjul för båt, not l. löf; lafve i träd; 2) båtlapp.
- Talaa**, v. lappar båt; 2) leder. ●
- Talari**, s. daler.
- Tali**, s. talg; — **-tiinen** l. **-tiainen**, talgmes, talgoxe.

Talaa, -itsee, v. talgar, smörjer med talg.
Talintuu, -iutuu, v. blir talgig.
Talikko, k. **Tadikko**.
Talinen, a. talgig, af talg.
Talja, -jo, s. hårig hud, fällskinn, slädfäll l. -hud; 2) talja.
Talka (talan), s. köl; yxhammare; underlag för häfstång; — **-pohja**, kölbotten, kölsvin; lösbotten.
Talkaa, k. **Talaa**.
Talkki, s. talk.
Talkkuna, s. talkuna (ett slags mjölvrett af kokadt korn l. hafre); (fig.) nöd, klämma, bråk.
Talkoo, s. arbete med kalas; arbetskalas; heinät., slotteröl; elot., skördefest l. -kalas.
Talkous, s. hållandet af arbetskalas; — **-runo**, sång vid arbetskalas l. talkoo.
Talla, -as, s. skena, klots, skoning under slädmeden, brädlapp under båt, isklimp under hästhofven (tilsa); kirveen talla, yxhammare; vinlun t., fiolettall.
Tallaa, -ilee, v. trampar, trådar, nedtrampar, förtrampar.
Tallaus, s. trampning j. n. e.
Tallautuu, v. blir trampad, nedtrampas, förtrampas.
Talle, s. årgammalt svin, talle.
Talle, s. förvar, behåll; vrt. **Talsi**; — **-kalu**, gömgods, inlagsfä; — **-paikka**, göm-, förvaringsställe.
Tallero, -oinen, a. rundaktig, något rund, kort och knubbig; epit. för björn.
Tallettaa, -lteaa, v. förvarar, har i förvar, gömmer, undanhåller; deponerar, lägger i förvar.
Talletus, s. deponering, deposition, förvaring; — **-tili**, depositionsräkning.
alli, s. stall.
allitsee, -ittaa, k. **Tallettaa**.
alloittaa, v. förser med skena, skor, lappar båt; vrt. **Talla**. *tallus* "tus" ^(sax)
allu, **tallukka**, s. tossa; 2) spis.
allustaa, -elee, v. går i tassar, traskar fram, lunkar, hasar.
alma, -maska, s. rost, erg, slem, orenlighet; töcken, dimbölje, mist (*Kalev*).
almastuu, -ettuu, v. blir kläbbig, ergas, orenas, blir oklar l. dimmig.
alo, s. hemman, gård, hus; onko talossa, finns det i gården l. huset; pitää taloa, förvalta l. bruka ett hemman, hushålla; hålla hus; talon

poika, hemmansson; sonen i huset; — **-n-asema**, gårdstomt, boletad; — **-n-asukas**, gårdsbo, hemmansåbo; — **-nhallitus**, hemmansförvaltning; hushållning; — **-nhaltija**, hemmansinnehafvare; gårdsdisponent; husegare; — **-nhoitaja**, gårds-, hemmansförvaltare; — **-nhuudatus**, uppbud å fastighet, lagfart; — **-n-isäntä**, hemmansbonde l. -värd; husvärd; — **-nkalut**, husegård, bohag; — **-nkatselmus**, husesyn; — **-npito**, hemmansförvaltning, -bruk; hushållning; — **-npoika**, bonde; — **-npoikainen**, bondisk, bondaktig, bonde; — **-npojan-poika**, bondeson; — **-npojan-sääty**, bondestånd; — **-npojisto**, bondestånd l. -klass; allmog; — **-nrappuus**, husröta; — **-nrauha**, husfrid; — **-ntarve**, husbehof, hemmansbehof; — **-ntyö**, hushållsbestyr.
Taloilee, v. går gård ut och gård in, besöker gårdarne.
Taloinen, a. full af gårdar l. hemman; rörande gård; huslig.
Taloittuu, v. bosätter sig, blir bofast.
Talokas (-kkaan), a. gårds- l. hemmansegande; — s. bonde, gårdsegare.
Talolainen, s. gårdsbo.
Talollinen, a. bofast; ekonomisk; — s. hemmansegare, bonde; — **-llissäätty**, bondestånd.
Taloton, a. utan hemman l. gård, icke bofast, obesuten; obebodd.
Talous (-den) s. hushållning, hushåll, ekonomi; asettaa taloutta, anlägger hushåll; pitää taloutta, hushållar, sköter om ekonomin; — **-asia**, ekonomimål; — **-kaava**, **-ohjelma**, hushållningsplan; — **-seura**, hushållningssällskap; — **-den-asia**, ekonomisk l. huslig angelägenhet; — **-denhoitaja**, ekonom; — **-denhoito**, ekonomi, hushållning; — **-denpito**, **-hallitus**, handhafvande af hushållning l. ekonomi, hushållning.
Talreikki, s. tallrik.
Talsi l. **talti** (-lien), s. gömma, förvar, behåll; panee talteen l. tallelle, sätter i förvar; on tallessa l. tallella, är i förvar l. behåll; talteen-anto, inlag, lemmande i förvar, förvarande; talteen uskottu kalu, förtrodt gods, inlagsfä; — **-huone**, förvaringsrum.
Talsii, v. vadar, traskar: bilar med bottenyx, grofhugger.

Talso, s. botten- l. gröpyxa.
 Talteaa, k. Tallettaa.
 Talteentuu, v. kommer i förvar.
 Talteva, -evas, a. som sorgfälligt för-
 varar sitt; sorgfällig, aktsam, försigtig.
 Taltion (-imen), s. liggare.
 Taltta, s. mejsel, stamp.
 Talttaa, v. stampar (*håll*); hejdar, stil-
 lar, hämmar, saktar.
 Talttumus, -itumus, s. hejd, hämning,
 hejdning.
 Talttuu, v. hejdas, saktar sig, lugnas,
 mildras, tämjes; fastnar.
 Talutttaa, -tteele, v. låter hejda l.
 hämmas l. sakta, söker hejda, lugnar,
 tämjer.
 Taluaa, -uu, v. nalkas l. går långsamt;
 leder, drager.
 Talos (-ksen), s. sko, tossa.
 Taluttaa, v. leder (*vid handen*), hand-
 leder, för.
 Talvaa, k. Tallustaa j. Taluaa.
 Talvehtii, v. öfvervintrar.
 Talveaa, -eillee, v. bildar vinter, blir
 vinter; tillbringar vintern.
 Talvellainen, a. vinterlik.
 Talvellinen, a. vinter-, vinterlig; från
 vintern quarstående, fjolvintrig.
 Talvettaa, v. håller öfver vintern; öf-
 vervintrar.
 Talvettuu, -eutuu, v. vintrar, vintras;
 blir vintern öfver, öfvervintrar.
 Talvi (-ven), s. vinter; talvella, om
 vintern; pitää talvea, öfvervintrar;
 poikatalvi, förvinter, slyngelvinter;
 takatalvi, eftervinter; maitotalvi,
 första vintern för en häst; första snö-
 fallet; talven selkä, vintergata;
 midvintern; talvenpitäjä, vinter-
 liggare; talvin, vintrarne, vinterti-
 den; — *-kausi*, vintertid, -termin;
 hela vintern; — *-keli*, vinterföre; —
-leipä, moderkaka; — *-liha*, dödkött;
 — *-maja*, vinterkvarter; — *-tila*,
 vinterföre; — *-vara*, vinterförråd.
 Talvias (-aan), a. vintergamma; kol-
 mitalvias varsa, treårigt föl.
 Talvikko, a. född om vintern, om vin-
 tern till finnandes; s. — vintervarelse
 l. -rå; tomtorn.
 Talvimainen, a. vinterlik.
 Talvinen, a. vintrig, vinterlig, vinter-;
 talvisin, om vintrarne; nelitalvi-
 nen, fyra vintrars; — *-s-aamu*, vin-
 termorgon; — *-s-aika*, vintertid.
 Talvittelee, v. blir småningom vinter;
 tillbringar vintern.

Talvittuu, v. stannar till l. öfver vin-
 tern, tager vinterkvarter.
 Tamea, k. Tanea.
 Tamine (-een), s.; tamineet, pl. full
 rustning l. uniform, mundering.
 Tamma, s. sto; — *-hevonen*, stokra-
 tur; — *-varsa*, stoföl.
 Tammaa, v. inträffar, träffar, slår in.
 Tammi (-en), s. ek; axel; saksa
 tammi, bok; — *-kuu*, Januari må-
 nad; — *-pakkane*n, sträng köld; —
-menterho, ekollon.
 Tammi (-in), s. dam (*damspel*); dam
 (*stängsel*); — *-lauta*, dambräde.
 Tammikko, -sto, s. ekeskog, eklund.
 Tamminen, a. af ek, rik på ek.
 Tampistuu, v. styfnar, steinar.
 Tampmaa, v. stampar.
 Tamppi, s. tamp, spännrem; 2) stamp
 (*qvam*); — *-multa*, stampmull.
 Tamppu, s. stamp, agnar.
 Tamppuinen, a. af stamp, full med
 stamp.
 Tampuuri, s. tambur.
 Tamu, s. ordning, skick; mod.
 Tana, s. beredd ställning, beredskap.
 Tanakka, a. stark, bastant, starkbygd,
 fast, styf, pålitlig; ihärdig. *Tana*
 Tanea, a. stadig, bastant, styf.
 Taneutuu, v. stadgar sig; blir besked-
 lig l. stadig.
 Tangollinen, a. med stång försedd; —
 s. ett stångsmått, en stång full l. lång.
 Tangottaa, v. förser med stänger; mä-
 ter stångvis; utpalar.
 Tangottain, adv. stångvis.
 Tanhu, s. dans, lek.
 Tanhua, s. fätåg, tåg; boskaps- l. ö-
 gård, skjul, fäskjul.
 Tanhuua, -illee, v. dansar.
 Tanhuallinen, a. med tåg l. fägård för-
 sedd; — s. en boskapsgård full, en
 fäskjul fullt.
 Tanikka, s.; jalkatanikassa, till kta.
 med apostlahästar.
 Tankkaa, -kko, v. betar sig stett
 stapplar, stammar.
 Tankea, k. Tanea.
 Tankistaa, v. gör styf.
 Tankistuu, v. blir styf, styfnar.
 Tanko, s. stång; — *-aura*, stångploj.
 Tankuttaa, -tteele, v. stapplar, tals
 med afbrott l. svårighet.
 Tanner (-nteren), k. Tantere.
 Tannertaa, -telee, v. trampar, tumlar.
 trampar hård, makadamiserar; skyf-

lar bort gräsmattan; bränner för andra gången en sved.

Tannertuu, v. blir hård (*om marken*), blir gräslupen.

Tano, s. näfverremsa; — *-kontti*, väska af näfverremsor, näfverväska l. -rensel; — *-torvi*, näfverlur.

Tanokas(-kkaan), s. näfversko.

Tanottaa, -ttelee, v. omvirar med näfverremsa; uttänjer; längtar.

Tanssi, s. dans; — *-koulu*, danseskola; — *-kuva*, marionett; — *-n-opettaja*, danslärare; — *-pidot*, danstillställning, picknick, bal.

Tanssii, -ssaa, v. dansar.

Tanssija, s. dansör, dansant.

Tanssijaiset, s. pl. bal, danstillställning

Tanssijatar, s. dansös. *kanssittaa*

Tantere (-een), s. hård mark, mark, fält; tannermaa, hård mark; två gånger bränd svedjemark; sotat, stridfält; haistaa tanteretta, bita i gräset.

Tanttu, s. kolt; kjortel.

Tanu, s. (*hvit*) hufva, slöja.

Taallinen, a. smidbar.

Taonta, s. smidning, smidande.

Taoskelee, v. smider smått, smider hvarjehanda.

Taottaa, v. låter smida.

Tapa, s. sed, bruk, vana, sätt, maner;

händelse; tavat, sederna, bruken; moralen; tavallansa, på sitt sätt; tavasta, af vana; stundom; tava- taan, vanligen, i allmänhet; tällä tavalla l. tapaa l. tavoin, på detta sätt, sålunda; veneen taval- la, såsom en båt; tavan-taiten, obehindradt, noggrant; tavan ta- kaa, tid efter annan, tids och ofta;

tavan mukaan, enligt vanan l. bruket, såsom vanligt; aika tavasta, säl- lan; aikataavalla, dugtigt, i hög grad: minun l. minulla on tapa l. ta- pana, jag har för sed, jag plägar l. brukar; pahat tavat, laster, dåliga seder; — *-muoto*, karakter; — *-oppi*, sedelära; — *-turma*, slump, oförmod- dak händelse, ofall, våda, olycksfall;

teki tapaturmaa, gjorde oförvar- randes l. af en händelse; tapatur massa, tapaturmasta, oförvaran- des, af våda; oförmodadt; — *-turma- rikos*, vådabrott; — *-turma-sakko*, vådabot; — *-turmainen*, a. tillfällig, oförutsedd, utan föresats, af våda.

Tapaa, v. träffar, råkar, finner; griper efter; tapasi sanoa, råkade säga;

tapasi hänet, råkade l. träffade ho- nom; tapasi miekkaa, grep efter svärdet; tapaa sanoja, söker efter ord; t. jonkun teoksiltansa, ri- koksessa, ertappar l. beträder ngn på bar gerning, med brott.

Tapamaton, a. som ej träffar; som ej träffas, oätkomlig.

Tapautuma, -mus, s. händelse, tilldra- gelse.

Tapautuu, v. sker, tilldrager sig, förefal- ler, för sig går, inträffar, händer, egerrum.

Tapaillee, v. råkar fortfarande, träffar ofta, plägar träffa, famlar efter, för- söker att komma åt, jagar efter, sö- ker efter.

Tapainen, a. artad, beskaffad, liknande; minkä tapainen hän on? huru beskaffad är han? hyvätapainen, välartad; välfräjdad; epätapainen, ostadig, vansklig; veitsen t., lik- nande en knif, tillstymmelse till knif.

Tapaisuudellinen, a. kvalitativ; väsent- lig, karakteristisk.

Tapaisuus, s. beakaffenhet, kvalitet, väsende.

Tapanto (-nnon), s. tröskning; trösk- golf; dödande.

Tapattaa, v. låter döda l. slagta: låter tröska.

Tapaus (-ksen), s. händelse, tilldragel- se; träff; företeelse, fenomen; siinä tapauksessa, i den l. sådan hän- delse; kemiallinen t., kemisk pro- cess l. företeelse.

Tapautuu, v. infinner sig; råkar kom- ma; k. Tapautuu.

Tapetti, s. tapet.

Tapio, s. skogsgud, skogsrå.

Tapittaa, v. förser med tapp.

Taplikka y. m., k. Täplikkä j. n. e.

Tappaa, v. dödar, dräper, slagtar; trö- skar: 2) tappar, förlorar.

Tappaja, s. dräpare; tröskare.

Tappajaiset, s. pl. slagtkalas; trösk- ningekalas l. -lön.

Tappara, s. yxa, bila, pamp.

Tapparoitsee, v. nedsablar.

Tappelee, v. slåss.

Tappelijas (-aan), s. j. a. slagskämpe, slagsbulte, på slagsmål begifven.

Täppelu, -us, s. slagsmål; träffning, drabbning, (*fält*)slag; — *-kenttä*, slagfält; — *-paikka*, strids-, valplats.

Tappi, s. tapp; tappiniekka, försedd med tapp; tapin vääntäjä, äng- knarr; nattsjärva.

Tappio, s. förlust; miestappio, manspillan.

Tappo, -u, s. dräpning, dråp; miest., mandråp; 2) täppa; — **-raavas**, slagtkreatur; — **-raha**, skottpenningar; — **-tanner**, dråpfält, slagtfält, mordplats.

Tappura, s. blå; 2) törne; — **-lanka**, blålgarn; — **-marja**, njupon.

Tappuroitsee, **-roitaa**, v. drifver med blå.

Tappuroituu, v. blir som blå, blånar sig.

Tapsi, s. tafs.

Tapuin (-ppuimen), s. klappträ.

Tapuli, s. stapel; — **-kaupunki**, stapelstad.

Tapuloitsee, v. uppstaplar.

Taputtaa, v. klappar; t. käsiä, klappar med l. i händerna, applåderar.

Tarakka, s. hästbak, baksadel; medfölje; istuu tarakassa, sitter bakom sadeln.

Tarattaa, v. pratar, sladdrar.

Tare (-een), k. **Tarakka**.

Tarha, s. inhägnad, gårde, gård l. fälla (för boskap), ladugård; — **kaakko**, -pöllö, berguf; kattuggla; — **-kärme**, snok; ringorm; — **-latvainen**, tättoppig; — **-piika**, ladugårdspiga.

Tarhaa, -sillee, v. omgifver med hägnad, omhägnar, inhägnar.

Tarhanen, -hasin (-imen), s. dim. l. ten inhägnad l. gård; olla tarhasilla, leka gårdelek (med i ring satta stenar).

Tarhoittaa, -oitsee, v. fäller (boskap); k. **Tarhaa**.

Tarina, s. berättelse, historie, ämbel, anekdot.

Tarinallinen, a. berättande.

Tarinoi, -oitsee, v. berättar.

Tarinoima, s. berättelse, novell.

Taritsee, k. **Tarjoaa**.

Tarjeta, inf., k. **Tarkenee**.

Tarjin (-imen), s. bricka; — **-lauta**, presanterbricka, bricka.

Tarjo, s. anbud, tillbud, bud (på auktion); on tarjona, står till buds; är öfverhängande; panee tarjolle, föreslår; hembjuder.

Tarjoaa, -joo, v. erbjuder, bjuder, tillbjuder, hembjuder.

Tarjoilee, -oskelee, -ontelee, v. bjuder fortfarande l. då och då, kringbjuder.

Tarjoja, s. tillbjudare, bjudare, ropare (på auktion).

Tarjokas, s. volontär.

Tarjoomus, -jous, s. tillbudning, anbud, bud, hembud.

Tarjontuu, v. erbjuder sig, erbjudes.

Tarkallinen, a. uppmärksam.

Tarkastaa, -elee, v. granskar, besigtigar, undersöker, reviderar, inspekterar, justerar, kontrollerar, aktgifver, aktar på, observerar; t. kassaa, inventerar l. inspekterar kassan; t. tiliiä, reviderar l. granskar redovisning, t. kalastuksia, inspekterar l. besigtigar fiskerierna; t. ehdotusta granskar l. undersöker förslaget; t. pöytäkirjaa, justerar l. granskar protokollet; t. mittoja, justerar l. synar mått; t. väkeä, mönstrar folket.

Tarkastaja, -telija, s. granskare, revisor, kontrollör, inspektör, justeringsman, observator.

Tarkasti, adv. skarpt, noggrant, noga, presist, akkurat.

Tarkastus, -telu, s. undersökning, granskning, revision j. n. e.; — **-konttoon**, revisionskontor; — **-leima**, **-merkki**, kontrollstämpel; — **-raha**, revisionskilling.

Tarkastuu, v. blir noggrann, blir skarpsinnig.

Tarkenee, -ntuu, v. står ut i l. ut hårdar köld, fryser icke.

Tarkistaa, v. gör noggrannare, skärper, förbättrar, riktar, justerar; t. huomionsa, spänner l. riktar sin uppmärksamhet; t. pöytäkirjaa, justerar protokollet.

Tarkistuttaa, v. låter skärpa l. göra noggrann; gör uppmärksam.

Tarkistuu, v. blir noggrannare, skärper, blir uppmärksam (på).

Tarkka, a. skarp, noga, noggrant, punktlig, sorgfällig; sparsam; akksam, uppmärksam; tarkalla huolella, omsorgfull, tarkkaan l. tarkalleen l. tarkoin, k. **Tarkasti**: tarkkaan katsoen, noga taget; — **-ampuja**, skarpskytt; — **-huolinea**, omsorgfull; — **-mietteinen**, djupsinnig; — **-muistoinen**, minnesgod; — **-määräinen**, precis, preciserad, detaljerad; — **-näköinen**, skarp, granssynt; — **-päinen**, som har skarp hufvud, klyftig; — **-tekoinen**, omsorgfullt l. noggrant gjord; — **-tuntoinen**, med god urskilning l. smak.

Tarkkaa, v. aktgifver, observerar, beak-

Tappu Heles
Tarkka?

tar, undersöker, urskiljer; tarkatta-
vat, beaktansvärda, observanda.

Tarkkaaja, s. observator.

Tarkkaamaton, a. ouppmärksam.

Tarkkaavainen, a. uppmärksam, akt-
gifvande.

Tarkkaavaisuus, s. uppmärksamhet.

Tarkkampuja, s. skarpskytt; — pa-
taljoona, skarpskyttebataljon.

Tarkkaus, s. aktgifning; vrt. **Tarkkaa-**

Tarkkauttaa, s. gör uppmärksam, rik-
tar uppmärksamheten.

Tarkkuus, s. skarphet, noggrannhet,
punktlighet, ackurates, uppmärksam-
het, aktsamhet.

Tarkoitin (-ttimen), s. medel att syfta l.
sigt, sigt.

Tarkoittaa, v. afser, syftar, åsyftar,
menar, har för afsigt, har till ändamål;
sigtar, riktar, mättar.

Tarkoittamaton, a. oafsigtlig.

Tarkoituksellinen, a. tendensiös; teleo-
logisk.

Tarkoitus, s. ändamål, syfte, syftning,
tendens, afsigt, afseende; — **-perä**,
syftemål, mål.

Tarmo, s. känsla; kraft, raskhet; tar-
mon takaa, med yttersta kraft.

Farmokas (-kkaau), a. kraftfull.

Farmos s. kraftlöst tillstånd, vanmakt.

Farmoutuu, v. får krafter l. känsla,
kommer till sans.

Farnu, s. lapp (på kläder).

Farpa, s. stör, att framskjuta båt l.
drifva fisk i nät, pulsträ.

Farpaisee, v. slår l. hugger till, knycker
till en gång.

arpasin (-imen), k. **Tarpa**.

arpea, a. knapp, torftig.

arpeellinen, **-peinen**, a. behöflig, nö-
dig, erforderlig; monitarpeinen,
med många behof, till mycket be-
höflig.

arpeellisuus, s. behöflighet.

arpeeton, a. obehöflig, onödig, um-
bärlig; utan behof; tarpeettomassa
tillassa, i oträngdt mål.

arpeettomasti, adv. onödigvis.

arpeettomuus, s. obehöflighet.

rpo (-von), **-omus**, s. stötning, puls-
ning, plaskning, fiskdrifning i nät l.
lot; — **-verkko**, tarvinverkko, skott-
nät, pulsnät.

rpoov, v. skottar, skjuter fram båt med
tör l. stöter med stör, pulsar l. stö-
er för att drifva fisk i nät; plaskar
traskar i smutsen.

Tarraa, s. törnar; griper l.

Tarttuma, **tartuin**, s. det smittade,
smitta, utslag.

Tarttumaton, a. icke fastnande l. smit-
tande.

Tarttumus, s. vidhäftning, smitta; —
-aine, smittämne, miasm.

Tarttunainen, **-tunnainen**, a. smitto-
sam; — s. smitta, utslag.

Tarttuu, v. fastnar, häftar vid, smittar,
griper uti, fattar; tarttuva tauti,
smittosam sjukdom.

Tarttuvainen, a. fastnande, smittande,
smittosam.

Tarttuvaisuus, s. vidhäftande egeuskap,
smittosamhet.

Tartuttaa, v. låter fastna, häfta l. an-
sticka, besmittar, inympar.

Taru, s. fabel, saga, myt, berättelse,
historie, tradition; — **-nsekainen**,
mytisk; **fabellik**; — **-oppi**, mytologi.

Tarunainen, **-umainen**, a. fabelaktig, sa-
golik.

Tarullinen, a. mytisk.

Tarvas (-aan), s. stort djur, elg, hjort;
(*mammuthdjur?*).

Tarve (-peen) l. **tarvis**, s. behof, tarf;
nöd; on tarpeessa, är il. har behof;
saa tarpeensa, får nog l. tillfyller;
tarpeenteko, stolgång; t. vaatii,
behofvet påkallar; kengän tarpeet,
tillbehör l. materialier till skodon-
tarpeen-mukainen, nödortfittig; be-
hörig; tarpen-alainen, nödortfittig;
nödstäld; tarpeen vaatima, af be-
hofvet påkallad; tarpeen-vaatima-
ton, opåkallad; — **-asia**, angelägen-
het, intresse; — **-huone**, afträde;
— **-kalu**, behöfligt redskap, inven-
tarium; — **-pussi**, **-kotelo**, necessär;
— **-puu**, slöjdrävirke, ämnesträ; —
-rahat l. **-kulut**, expensemedel; —
-tilassa, då behof göres; — **-tuoli**,
nattstol.

Tarvitsee, v. behöfver, har af nöden,
tarftar, erfordrar; ei sinun tarvit-
se tulla, du behöfver ej komma;
tarvittava, erfordrerlig, nödortfittig.

Tarvitsevainen, a. behöfvande, nöd-
stäld.

Tarvitsevaisuus, s. nödstäld belägen-
het, ortfittighet.

Tarvoin (-poimen), k. **Tarpa**.

Tarvonta (-nnan), k. **Tarpo**.

Tasa, a. jemn, slät, plan; panna ta-
san, dela jemnt; lumi on aidan ta-
salla, snön är jemnhögt med gårdes-

gården; — **-arvo**, jemlikhet; pari; — **-jako**, jemn delning; — **-jakolainen**, kommunist; — **-jaollisuus**, socialism: — **-juoksuri**, passgångare; — **-kohta** l. **-kohdasto**, statik; — **-kokoinen**, jemnstor; — **-kylkiuen**, likbent; — **-käynti**, passgång; — **-lanko** l. **-polvineu**, jemnskyld; — **-luku**, jemnt l. rundt tal; — **-maa**, slättland, mark; — **-mielinen**, jemnsint; opartisk; — **-mukainen**, likformig, konform; — **-määrä**, proportion, analogi, symmetri; — **-paino**, jemvigt; statik; — **-sauma**, krael; — **-terä**, jemnt bett, bila, yxa; — **-valta**, republik; — **-valtainen**, republikansk; — **-valtainen**, republikan; — **-vino**, romb.

-voimant

Tasaa, **-ailee**, v. jemnar, delar jemnt, gör lika, jemkar.

Tasaja, s.; päiväntasaja, eqvator.

Tasainen, a. jemn, plan, platt; epätasainen, ojemn.

Tasaisesti, adv. jemnt; epätasaisesti, ojemnt.

Tasaisuus, s. jemnhet; epätasaisuus, ojemnhet.

Tasakka, a. jemn; tasakkaa, jemnt fördeladt.

Tasanko, s. slätt, jemn mark.

Tasanne (-nteen), s. plan; — **-kolmiotanto**, plan-trigonometri; — **-pinta**, plan yta, plan; — **-pintamitanto**, planimetri; — **-puolinen**, opartisk; liksidig; — **-pää**, jemn ända; jemn (strid); jemntoppig; **tasapäätä**, jemnt om jemnt.

Tasaus, s. jemning; päivän tasaus, dagjemning; — **-äes**, slätharf.

Tasantuu, **-aantuu**, v. blir jemn, jemnas, jemkar sig, lugnar sig.

Tasii, v. jemnar, fördelar, stadgar.

Taskin (-imen), s. krum yxa, gröpyxa.

Tasku, s. ficka, taska; — **-kello**, fickur; — **-kirja**, plånbok; — **-matti**, ficksimon; — **-varas**, ficktjuf.

Tasmakas, **-rainen**, a. jemntoppad, bredkronig; mullig.

Tasmea, a. stark, frisk, fyllig.

Taso, s. plan.

Tasoittaa, v. jemnar, utjemnar, gör jemn, planerar, jemkar, slätar; ersätter, godtgör, aplanar.

Tasoittuu, v. jemnas, jemkar sig, stadgas.

Tasoitus, s. jemning, planering, jemning, slätning; ersättning, godtgörelse; — **-höylä**, släthyvel; — **-äes**, slätharf.

Tassaa, **-ii**, v. går tassande, rör sig sakta hasande, trådar.

Tassukka, s. en som går och hasar, hasare.

Tassuttaa, **-uttelee**, v. åstadkommer sakta doft ljud, går tassande.

Tastii, v. hämmar, hedjar, tämjer, spöker.

Tastiuttaa, v. hejdar, gör tam, spöker.

Tastiutuu, **-untuu**, v. hejdar l. lugnar sig, blir spåkt l. tamd.

Tateinen, a. dyngig.

Tatio, k. **Tasainen**.

Tatjustaa, v. drölar.

Tattari, s. Zigenare.

Tattari, s. bohvete; siantattari, knoppax, mortåg.

Tatti, s. svamp.

Taudillinen, a. som har l. medför sjukdom, osund.

Taudillisuus, s. sjuklighet, osundhet.

Taudistuu, k. **Tautintuu**.

Tauko, s. tåg, rep; **tauko päästää**: tapoa, tag ett band från ditt hufvud.

Taukoaa, v. stannar, upphör; **taukomatta**, oupphörligen.

Taukons, s. afbrott, uppehåll.

Taukouttaa, v. låter stanna l. upphöra uppskjuter, fördröjer, förhalar; brow-sar.

Taukoutuu, v. afstannar.

Taula, s. fnöske; **takoo taulaa**, bereder fnöske; — **-kääpä**, fnöskticka; — **-pää**, färhufvud.

Taulainen, a. af fnöske, rik på fnöske.

Taulakas (-kkaan), a. trög, sölande.

Taulastaa, v. samlar fnöske; drölar.

Taulu, s. taffa; tabell; **tablä**; — **-kous**, tafvelsamling l. -galleri; — **-laitos**, tabellverk.

Tauluitsee, v. tabellariserar.

Taulullinen, a. tabellarisk.

Taulusto, s. tafvelsamling; tabellverk.

Taوتا, inf. sanasta **Taukoaa**.

Tautin, s. broms.

Tauottaa, v. har att stanna, bromsar.

Tauru, a. mör, mjuk; — s. oskald tjärved.

Tausta, **tans**, s. bakdel, bakom varande ställe; **kannan tans**, bakläder på skodon; **pellon tausta**, mark bakom åkern.

Tauti, s. sjukdom, sjuka; **kääntyy tautiin**, insjuknar; **tautiin kuo-lut**, sötöd; — **-oppi**, **-tieto**, patologi; — **-vuode**, sjukbädd, sjuk-käntyy tautivuoteelle, nedsjuk-

nar; — **-dinsätke** l. **-puuska**, paroxysm.

Tautinen, a. sjuklig, som sjukas, osund.

Tautisuus, s. sjuklighet j. n. e.

Tautitautu, v. insjuknar, blir sjuklig l. sjuk.

Tautta, postp. för skull, genom.

Tavaa, **-altee**, v. stafvar.

Tavallinen, a. vanlig, öffig, bruklig; ordinär, medelmåttig, passabel; t. ruoka, husmanskost.

Tavallisesti, adv. vanligen, vanligtvis.

Tavallisuus, s. vanlighet.

Tavanmukainen, a. sedvanlig, öffig, normal; — **-nteko**, alentrian.

Tavara, s. vara, gods, egendom; tavara, s. in natura; — **-aitta**, varumagasinet, förrådshus; — **-juna**, godståg; — **-kirja**, faktura; — **-nkatsastus**, inventering; — **-nlähetys**, expedition; — **-nnäyttelijä**, profvryttare; — **-ntuottaja**, producent; importör; — **-paikka**, nederlagsplats.

Tavarainen, a. rik på varor, förmögen.

Tavarasto, s. varulager.

Tavastaa, v. plägar.

Tavastus, s. plägsed, sedvana, rutin.

Tavastuu, v. n. blir van l. hemmastadd, orienterar sig.

Tavaton, a. ovanlig, oskicklig, otidig.

Tavattomasti, adv. ovanligt; oskickligt.

Tavattomuus, s. ovanlighet; oskicklighet.

Tavaus, s. stafning.

Tavi, s. krickand, årta; 2) staf.

Tavottaa, **-ottelee**, v. traktar efter, famlar efter, söker l. hugger efter;

— följer i spåren, efterapar, söker att uppnå; får tag i, uppnår; lakkia päästänsä tavotti, bjöd till att få mössan från sitt huvud; lasku tavotti tuhannen, resultatet af räkningen var ettusen.

Tavotus, s. eftertraktan, sträfvan, efterapning.

Tavoton, a. utan skick och seder, ostyrig, våldsam.

Tavu, s. stafvelse.

avuinen, a. stafvig; kaksitavuinen,

tvåstafvig; nelitavuinen, fyrstafvig.

avuu, s. stafning; stafvelse.

e (**teidän**), pron. (pl. sanasta Sinä) I, Ni.

eaatteri, a. teater.

ee, s. the; — **-keitin**, thekök.

e'e (**tekeen**), s. arbete; on tekeellä l. tekeillä, är under arbete, förehafva.

Teelmä, s. småverk, ofullständigt arbete; verkon teelmä, under arbete varande nät.

Teentö, **teentä** (**-nnän**), s. görning, arbete; veneen-teentärano, sång under båtarbetet.

Teeri (**-en**), s. orre; — **-metso**, rackelhane; — **-enpilkku**, fräkn.

Teeskeleö, **-entelee**, v. gör smått; gör sig till, låtsas, förställer sig, agerar, skrymtar.

Teeskelemys, s. förställning.

Teeskentelemätön, a. oförstäld, okonstlad.

Teeskentelevä, **-väinen**, a. tillgjord, hycklande, skrymtaktig.

Teetto, **teetäntö** (**-nnön**), s. föreställning.

Teettäjä, **teetättäjä**, s. som låter göra, arbetsgivare; arbetsfogde, uppsyningsman.

Teettää, **-ttelee**, **-tättää**, v. låter göra, beställer.

Tehdas (**-htaan**), s. verkstad, fabrik, bruk; karjan tehdas, boskapens hviloplatz; veneen tehdas, kölevin på båt; yrttitarhan tehdas, kryddgårdsbänk, rabatt; — **-elanto**, fabriksnärning; — **-leima**, fabriks-, hallstämpel.

Tehdastelee, v. idkar fabriksrörelse.

Tehdasteliija, s. fabrikant, industriidkare.

Tehdä, inf. sanasta Tekee.

Tehkeä, **-hkäisä**, a. trög, senfärdig; obegriplig.

Teho, s. kraft, lidighet, drift, framgång.

Tehollinen, **-okas** (**-kkaan**), **-oisa**, a. verksam, driftig; spissam.

Tehontuu, v. blir driftig, utvecklar sig; börjar att trifvas.

Tehoo, **-oitsee**, **-ottaa**, v. trifvas, är vid kraft, har framgång, utvecklar sig, skjuter skott; förslår.

Tehoton, a. kraftlös, overksam; otillräcklig.

Tehtaalainen, s. fabriksarbetare.

Tehtaallinen, a. fabriksmässig.

Tehtaan-isäntä, s. fabriksbruksegare; — **-npito**, fabriks-, bruksrörelse, bruksdrift.

Tehtailija, s. fabrikant, fabriksör.

Tehtaisto, s. fabriksort; manufaktur; **t-n johtokunta**, manufakturdirektion.

Tehto, k. Teho.

- Tehtävä**, a. ja part. det som bör göras; — s. göromål, uppgift, uppdrag, allgande; tekee tehtäväänsä, gör sin skyldighet, fullgör sitt allgande l. uppdrag, gör rätt för sig.
- Teijaa**, -jällee, v. går med lätta steg, trippar, sprättas; bullrar, väsnas.
- Teikari**, a. sprätt, lejon, matador.
- Teikarointsee**, s. sprättas, stoltserar.
- Teikki**, s. stång, stake; — -**kykkä**, snea.
- Teikäläinen**, a. hos eder boende, af eder art, af edert parti.
- Teilaa**, v. steglar.
- Teili**, s. stegel.
- Tein** (-**kimen**), s. instrument, verktyg.
- Teinen**, s. försedd med väg, rik på vägar.
- Teini**, s. djekne; — -**solmu**, valknet.
- Teiri**, k. Teeri,
- Teiskaa**, -kailee, -kuu, k. Teijaa.
- Teitittelee**, v. kallar ngn ni.
- Teivii**, v. skymmer ngn.
- Tekaisee**, v. gör hastigt.
- Tekee** (l:nen pers. teen), v. gör, handlar, begär, förfärdigar, tillverkar, utgör; t. työtä, arbetar; t. tietä, bygger väg; t. kirjan, författar en skrift l. bok; t. pahaa, gör illa l. ondt; t. pahoin, handlar illa; t. murhan, begär mord; tekee nokeen, sotar ned; t. vähemmäksi, gör mindre, förminskar; t. siniseksi, gör blå, färgar blått ifrån sig; t. ohraa, sår korn; t. peltoa, upptager åker; t. heinää, mejar l. bergar hö; t. lapsia, afar l. föder barn; t. veroa, utgör skatt; t. leikkiä, skämtar; t. pilkkaa, gör narr; t. sijaa, bäddar; on tekevinänsä, låtsar göra; t. itsensä sokeaksi, låtsar blindhet; elo t. jyviä, säden matas, bildar korn; leiviskä t. 20 nautaa, ett lispund utgör 20 skålpund; mieleni tekee, jag har lust, mig lyster.
- Tekelijäs**, a. verksam, arbetsam, produktiv.
- Tekeminen**, s. görande, göromål, tillverkande j. n. e.; t—set ja jättämiset, görande och låtande; ei ole mitään t—mistä, har ingenting att göra, har intet att skaffa.
- Tekemys**, s. handling.
- Tekemä**, s. verk.
- Tekeyy**, -eytyy, v. gör sig, blifver, förvandlar sig, vänjer sig, öfvergår (*till ngt*).

- Tekijä**, s. görare, görningsman, mästare, tillverkare, författare; (gram.) person; työntekijä, arbetare; kirjant., författare.
- Tekijäiset**, s. pl. betalning l. belöning för arbete; de ätbara inelfvorna af fisken; hyväntekijäiset, godtgörelse; belöning för välförhållande l. tjenst.
- Tekka**, s. strit, ett slags gräshoppa.
- Teko** (**teon**), s. gerning, verk, handling; förställning; hyvä t., godt arbete; god handling; hyvän t., välgörenhet, tjenst; työnteko, arbete; heinänteko, höslätter; — -**hammas**, artifiel l. lös tand; — -**hopea**, nysilver; — -**järjestys**, metod; — -**lanta**, -**sonta**, artifiel gödsel; — -**mahdollinen**, utförbar; — -**mieli**, tillgjordhet; — -**palkka**, arbetslön, arvode, honorar; — -**pyhä**, skenhelig; **skryntare**; — -**synti**, verksynd; — -**svy**, svepskäl; — -**tapa**, metod; — -**ta**, -**van-oppi**, metodik; — -**viisas**, tillgjordt vis.
- Tekoinen**, a. gjord; puolitekoinen, halfgjord; vahva t. starkt gjord.
- Tekonen**, s. dim. litet verk; spratt.
- Tekstaa**, v. textar.
- Teksti**, s. text.
- Telaa**, s. rullstock, kaffe, ställning; skada; poikkitelaa, på tvären; — -**lauta**, rullbräde; — -**nnuotoinen**, cylindrisk; — -**puu**, tillhugg, som medför ens bane; — -**punt**, ställningar (*under ngt*), rullstockar; — -**rattaat**, blockvagn; — -**silta**, -**tie**, kaffebro.
- Telaa**, v. skadar, förderfvar, förgör, bringar om lifvet.
- Telakka**, s. ställning, docka.
- Telautuu**, -**aantuu**, v. skadas, förderfvas, förloras, förgöres, får sin bane.
- Teli**, s. rulle; klump; jäteteli, iaklump.
- Teline** (-**een**), s. ställning.
- Telje** (-**keen**), s. tillbomadt skick: ?) axel.
- Teljän** (-**ikimen**), s. bom, rigel, stängsel.
- Teljittää**, v. förser med rigel l. bom.
- Teljo**, s. toft, roddarbänk; garnering (i båt).
- Telkaisee**, v. tillbommar hastigt.
- Telkee**, -**lkii**, v. tillbommar, regler, tillsluter, stänger.
- Telki** (-**ljan**), s. bom, regel, smäll (i lös); panna telkeen, tillbomma regla.

Telkin (-lkkimen), s. kil, vigg, plugg.
Telkinen, -lkeinen, a. med regel för-
sedd.

Telkkii, -lkitsee, -kittää, v. inkilar,
drifver med kil l. vigg l. plugg, in-
pluggar; stultar, vandrar.

Telkkä, s. vigg; 2) knipa, svärta.

Telkyttää, -ttelee, v. hackar, stöter.

Tellii, v. halsar, tufflar. *Tellukku*

Tellustaa, -telee, v. lunkar, raglar,
traskar fram.

Tellä, v. stampar, trampar, stöter l.
dänger till; ställer, lagar.

Telme, s. stoj, buller, gny.

Telmä, v. bullrar, stojas, knuffas, väs-
nas.

Teloittaa, v. afrättar, förgör, nedgör;
2) förser med kafar l. rullstockar l.
ställningar.

Teloittaja, s. skarprättare, förgörare.

Teloo, k. Telaa.

Telso, s. hálkyxa.

Telsoo, v. hugger med hálkyxa, grof-
hugger, tillhugger.

Telta (-llan, -ltan), s. himmel öfver
något, sänghimmel, sparlakan, pell,
brudhimmel, tält.

Teltain (-inen), s. markis.

Teltamoinen, s. som har eget tält; för-
mogen, lycklig, säll (*smakord*).

Telttä, -ti, s. tält.

Telturi, s. pellhållare l. -bärare.

Telus, k. Teline.

Temmaa, tempaa, v. rycker, borttrycker,
nappar, griper.

Temmeltää, v. nappas, stojas, väsnas,
tumlar. *temmellys* s. fr. *temer*

Temminkäinen, a. rensad, städad, nätt.

Temmotin (-ttimen), s. medel att rycka,
gripverktyg.

Tempaisee, v. rycker till hastigt.

Tempii, -oo, v. rycker fortfarande,
knycker.

Tempelli, s. tempel; 2) spännare l.
tempel (*för väf*).

Temppu, s. grepp, tag, knep, omständ-
ighet, takt.

Tempuinen, a. konstig, ränkfull, nyck-
full.

Tempullinen, -kas, a. konstig, inveck-
lad.

Tempustaa, -telee, v. har knep för sig.

Temuaa, -uu, v. bullrar, larmar, väsnas,
stimmar.

Temähtää, k. Fömähtää.

Tenhetar (-ttäen), s. tjuserska, troll-
gudinna, hexa.

Tenho, s. kraftyttring; förtrollning, för-
hexning; ei tule tenhoa, gör ej
verkan; tenhon päivällinen, för-
trollad, olycksbådande; — -piiri,
trollkrets; — -saava, trollspö; —
-teräs, godt, skärande stål; — -voi-
ma, troll-, tjusningskraft.

Tenhollinen, -oisa, a. kraftig, verkande,
bedärande, förtrollande, förderflig.

Tenhoo, v. förtrollar, förtjuser, intager,
förhexar.

Tenii, v. gör motstånd, stretar emot;
jyvä tenii pellossa, säden vill ej
komma upp l. slå brodd.

Tenka, s. penning; ränta.

Tenkä, s. hinder, motstånd.

Tenlikka, s. skospik, klackspik, nubb.

Tennuri, -ori, s. tenor.

Tenä, s. motstånd; tekee tenää, sät-
ter sig emot.

Tenästä, k. Tenii.

Tenäntyy, v. invecklas, bortblandas;
sätter sig på tvären.

Teollinen, a. industriel.

Teollisuus, s. industri; teollisuuden-
johtokunta, manufakturdirektion.

Teologia, f. teologi.

Teon-anto, s. uppdrag, uppgift; — -sa-
na, verbum, handlingsord.

Teos (-ksen), s. verk, arbete, produkt,
tillverkning, fabrikat; — -laina, för-
lagalån, förlag.

Teostaja, s. handtverkare.

Teosto, s. handverk.

Tepasee, v. tager korta steg, stiger
smått l. nätt.

Tepastaa, -telee, v. stojas, väsnas, sys-
lar ifrigt, tages med, tumlar, bråkar,
stampar.

Tepertyy, v. dignar.

Tepistelee, v. trippar, hoppar smått,
trafvar.

Teppaa, -ppailee, k. Tepistelee.

Teppo, s. tripp; — -vesi, degvatten.

Tepponen, s. dim. småtripp; tekee
tepposia, gör otyg, spelar spratt,
begär galenskap.

Tepsii, v. förelår, räcker till, stoppar;
akakar, går med lätta steg.

Tepsuttelee, v. strör, akakar, gör lätt.

Teputtaa, v. k. Taputtaa j. Tepiste-
lee.

Terhen (-nen), s. skjul, skygd, lä; dim-
ma, skugga.

Terhenellinen, -eninen, a. lugn, varm,
vek, lén; dimmig, skuggig.

Terhentäinen, s. mojnande vind, vindstillä.

Terhentää, v. gör lugn, stillar; skymmer; hotar, skrämmer; saari terhentää, holmen bildar lugnt vatten (på ändan), erbjuder lä; terhentää näköä, skymmer syn.

Terho, s. oilon; — a. frisk, välmående; lugn.

Terholainen, a. boende i lugn, välmående, säll.

Terittää, -ttelee, v. förer med spets l. udd, tillapetsar, försakar; bildar korn; väntar på kornets växt.

Teritys, s. hväsning, förskoning.

Termina, s. termin.

Termomeetteri, s. termometer.

Terne, -ni (-en), s. råmjölk; — -juusto, kalfdans; — -karva, mjölkhår; — -maito, råmjölk; — -pilvi, tunt moln.

Terminen, a. af råmjölk, råmjölkablandad.

Teroittaa, -ttelee, v. skärper, hväser; inskärper; t. kynää, formerar l. hväser pennan: t. mieleen, lägger på sinnet, inskärper, inpräglar.

Teroitus, s. skärpning, hväsning, inskärpning.

Teroittuu, v. blir hväset l. skärpt.

Tersistyy, v. blir kort l. trubbig l. nödvuxen.

Terssi, s. ters.

Tersuttelee, v. skakar, sällar.

Terttu, s. klase, hänge, tallestrunt, tofs på härband.

Teruke, -nen, s. (strump)socka.

Terva, s. tjära; on tervassa, är tjärrig l. nedtjärad; — -hanta, tjärdal; -kirnu, -putsi, tjärpyts; — -npoltto, tjärubrännning; — -pääsky, ringsvala; — -rinta, tjärbröst; — -vesi, -nkusi, tjärvatten, tjärlag.

Tervaa, v. tjärrar; förbittrar.

Tervainen, a. tjärrig.

Tervakka, s. tjärört, flugfånga.

Tervaksinen, a. af tjärved, rik på tjärved.

Tervas (-ksen), s. tjärved, tyre; — -leppä, -koivu, al, björk med klubbiga blad, klubbal, -björk.

Tervaus, s. tjärning.

Tervauttaa, v. låter tjära.

Terve (-een), frisk, sund, helbregda; terve tultua l. tervetultu, välkommen; terve, terve miehelle! hell! var helsad! — -sisuksinen,

kärnfrisk; — -tulijaiset, välkomöl; — -tullut, välkommen.

Terveellinen, a. helsosam, sund.

Terveellisesti, adv. helsosamt.

Terveellisyys, s. helsosamhet, sundhetstillstånd, sundhet.

Terveesti, adv. sundt.

Tervehdys, s. helsning, påhelsning, komplimang; — -kortti, visitkort.

Tervehtelee, v. helsar fortfarande, helsar på en efter annan, går på visiter.

Tervehtää, -tii, v. helsar, helsar på.

Tervehtyy, v. blir frisk, läkes, botas.

Terveinen, s.: pl. terveiset, helsningar, komplimang; sano l. vie (paljon) terveisiä minulta, framför min helsning, helsa (mycket) från mig; käy terveisillä, gör besök l. visit, besöker, helsar på.

Terveydellinen, a. hygienisk, sanitär.

Terveys (-den), s. helsa, sundhet, frikhet; terveydelle vahingollinen, skadlig för helsan, ohelosam, osund; terveydeksenne! väl bekommet! — -hoito, helsovård; — -lähde, helsobrunn; — -lähde-parannus, brunskur.

Terveyttää, eyttelee, v. låter helsa l. bota l. läka.

Terä, s. egg, bett, klinga; spets, udd; ax, skida; ruis tekee terää, rågen bildar ax; veitsen terä, knifbett, knifegg; päivän terä, solskifva, solstråle; silmän terä, ögonsten; sukkan, saappaan terä, foten af strumpan, stöfveln; sahan terät, gaffelplogens gafflar; airon terä, årblad; — -ase, -kalu, eggverktyg, eggjern; — -juuret, kronrötter; — -lehti, kronblad.

Teräinen, a. skarp, spetsig; kornfull j. n. e.; kaksiteräinen, tveeggad.

Teräisä, a. rik på ax, korn, skidor y. m.

Teräksellinen, a. som har stål, med stål försedd.

Teräksinen, a. af stål.

Teränen, s. dim. litet bett y. m.; teräset, pl. sockor,

Teräs (-ksen), s. stål; — -jää, kärnis; — -karanko, stålklump l. -stör; — -kynä, -pännä, stålpenna; — -porä försedd med stål i ändan.

Teräsin (-imen), s. skarpt verktyg, stampjern, stampstål.

Terästys, s. förvandling till stål, beläggning med stål, stålsättning.

Tersä?

Terästyy, v. förvandlas till stål, blir stålsatt, hårdas; terveys terästyy, helsan uppiggas l. hårdas.

Terästää, v. förser med stål, stålsätter, hårdar.

Terättömyys, s. slöhet; kärnlöshet.

Terätön, a. utan bett, slö; utan ax l. korn, omata.

Terävyys, s. skärpa, hvasshet, skarpheit; qvickhet.

Terävä, a. skarp, hvass, spetsig; qvick;

— **juoksuinen**, snabb att springa; — **kärkinen**, uddhvass, spetsig; — **mie-linen**, skarpsinnig, spirituel; — **päi-nen**, hvassuddig, spetsig; qvickt fat-tande, skarpsinnig, med skarpt huf-vud; — **ymmärryksinen**, med skarpt l. klart förstånd, klarsynt.

Terävästi, adv. skarpt, hvast, qvickt.

Terävöittä, v. blir hvass.

Terävöittää, v. hvassar.

Terää, v. förser med bett l. klinga; gör kornrik l. axrik.

Tesmä, s. ordning, skick; tesmällen-sä, på spiken, på punkten.

Testamentillinen, a. testamentarisk.

Testamenti, s. testamente; — **nsaa-ja**, testamentstagare, testamentarie; — **ntekijä**, testator, testamentsgifvare.

Petri, k. Teeri.

Tetunntaa, v. skakar.

Teuhaa, -ailee, v. fäjrstrar, larmar, stöjar.

Teuottaa, -ttelee, v. skakar, rycker, far fram ryckvis l. vaggande.

Teuras (-aan), s. slagtboskap, slagtkräk; — **härkä**, slagtoxe.

Teurastaa, v. slagtar; blotar, offerar.

Teurastaja, s. slagtare.

Teurastus, s. slagtning, slag.

Teurastuttaa, v. låter slagta.

Teutaroi, -oitsee, v. rör sig vårdslöst, svänger, vältrar sig, bestyr.

Teva, s. elghana.

Tevana, s. elghona; renkalf.

Tiainen, s. liten fogel, mes, fink; tallitainen, pakkaist, taloxe; mustat., svartmes; tupsut., tofsmes; pensast., kärmmes; sinit., blåmes.

Tie, s. väg, bana, kosa; on tiellä, är på väg; är i vägen (*ss. hinder*); mennä tiehensä, gå sin väg; pois tieltä, ur vägen l. hän on tiessän-sä, han är sin kos; yksin tein, på samma gång; tie- ja vesiyhdistys, väg- och vattenkommunikation; — **kirja**, väga-, lejdebref; — **nhaara**,

vägskilnad, skiljeväg; — **-nristeys**, korsväg, vägmöte; — **-nteko**, väg-byggnad; — **-ohi** l. **-vieri**, väkant; — **-osa**, väglott.

Tiede (-teen), s. vetenskap; — **-kunta**, fakultet; — **-mies** l. **-niekka**, vetenskapsidkare, vetenskapsman; — **-seura**, vetenskapsocietet.

Tiedoitsee, v. forskar, studerar.

Tiedokas (-kkaan), a. vetgirig, nyfiken; kunskaparik.

Tiedoksi-anto, s. delgifvande, kommunikation; — **-pano**, anslag, intimation.

Tiedollinen, a. som är föremål l. möjlig för vetande; teoretisk.

Tiedon-anto, s. underrättande, underrättelse, annons; delgifvande, kommunikation; — **haara**, kunskapsgren; — **haluinen**, vetgirig; — **-näyttö**, specimen.

Tiedos (-ksen), s. affisch.

Tiedoton, a. saknande kunskap l. underrättelse, oveten; oförfaren.

Tiedustaa, -telee, v. kunskapar, gör sig underrättad, utforskar, inhemtar, rekognoscerar, hör efter l. åt, spanar efter.

Tiehyke, s. gång, kanal.

Tienaa, v. tjänar, förtjänar.

Tienoo, s. nejd, bygd, omgivning; kyrkon tienoilla, i trakten af kyrkan; joulun tienoissa, vid jultiden; ei laske tienoollensa, lemnar ej tillträde till sig.

Tiera, s. snöklimp under hästhofven; stenmossa, färgmossa.

Tieroittaa, v. bildar snöklimp.

Tieroittuu, v. får snöklimp under foten.

Tierotin (-ttimen), s. boll, klimp.

Tieteellinen, a. vetenskaplig.

Tieteellisesti, adv. vetenskapligt, vetenskapligen.

Tieteilee, -teisteleee, -telee, v. idkar studier, studerar, kunskapar, teoretiserar.

Tieteilijä, tieteilijä, s. vetenskapsman, teoretiker.

Tieteinen, k. Tieteellinen; — **-teisoppi**, teori; — **-teis-opillinen**, teoretisk.

Tieto (-don), s. kunskap, vetande, insigt, kännedom, underrättelse, uppgift; antaa t. jatkun, meddela underrättelse om ngt, delgifva ngt; on tiedossa, är kunnigt; tulee tietoon, kommer till ens kunskap; tilastolliset tiedot, statistiska uppgifter;

— kirje, advisbref; — -kärkäs l. -haluinen, vetgrig; — -kukkaro, trollpung; — -mieh, kännare, siare; — -sanomat, -lehti, notisblad.

Tietoinen, a. kunnig, vetande; epätietoinen, ovis, tvivelaktig; vähätietoinen, fåkunnig.

Tietoisuus, s. kunnighet; epätietoisuus, ovlshet.

Tietoo, -oilee, k. Tiedustaa.

Tiettava, a. veterlig; k. Tietää.

Tiättävästi, adv. veterligen.

Tiättömyys, s. brist på väg.

Tietymänön, a. som ej kommer till kunskap, outgrundelig; katosi tietymättömiin, försvann i obekanta öden; on tietymätöntä l. tietymättömissä, står i vida fältet.

Tietysti, adv. välförståendes, naturligtvis; såsom bekant, veterligen.

Tietyy, v. blir bekant, kommer till kunskap, uppdagas; tulee tietuviin = tiettyy.

Tietäjä, s. kännare, spåman; trollkarl, siare; — -ämmä, s. spåkärning, klok gumma.

Tietäjätär, s. serska.

Tietämättömyys, s. ovetenhet, obekantskap, okunnighet.

Tietämätön, a. ovetande, obekant, osäker; omedveten.

Tietäväinen, a. insigtsfull.

Tietää, v. vet, känner, har kunskap; tulee tietämään, får veta, inhemtar; se tietää pahaa, det bebådar ondt l. betyder illa; olla tiettyillä l. tietyissä, vara på bekanta ställen, vara så att man vet utaf det; tulla tiettyihin, komma till kunskap, bli bekant; tieteni, mig veterligen, med min vetskap; tietäkseni, så vidt jag vet; till min kännedom; tietämättä, utan att veta, ovetande; tietävä, vetande; kaikkietävä, allvetande; tekee tiettäväksi (= tiedettäväksi), gör veterligt; tiedetty l. tietty, vetterlig, känd; se on tietty, det är kändt, naturligt; tietten taiten, med vett och vilja.

Tietön, a. utan väg, väglös, otillgänglig.

Tiheikkö, s. tät skog, snår.

Tiheneo, -ntyy, v. blir tät, förtätas.

Tihennys, s. förtätning.

Tihentää, v. gör tät, förtätar, diktar, sår tät.

Tihertää, -telee, v. gör i mjugg, smusslar.

Tiheys, s. täthet; karghet.

Tiheyttää, k. Tihentää.

Tiheytyy, k. Tiheneo.

Tiheä, a. tät; karg.

Tihinä, s. hväsning.

Tihiseo, v. hväser sakta.

Tiheästi, tiheässä, tiheään, adv. tät.

Tihittää, k. Tihentää.

Tihkaa, v. felas, brister.

Tihkaantuu, v. blir vid litet lif, dignar.

Tihkiä, k. Tiheä.

Tihku, s. dagg, sin fuktighet, sippring; — a. tät; knapp, nöjd med litet.

Tihkuu, v. genomsipprar, droppar, tåras.

Tihma, s. dugg, duggregn; — -silmä, rinnande öga, surögd.

Tihnu, s. dugg.

Tihnuttaa, v. duggar.

Tihoo, v. fräser, sjuder, framsipprar.

Tihru, s.; — -silmä, plirögd, surögd.

Tihruttaa, -telee, v. droppar, duggar; plirar, kisar.

Tihtä, k. Tiuhka.

Tihu, k. Tiheä, Tihka.

Tihuuti, s. tionde.

Tihuttaa, -ttelee, v. låter sippra, dryper, tåras, gräter sakta; astua tihuttelee, går trippande.

Tihutus, s. sippring, sakta gråt, snyftning.

Tiili (-en), s. tegel; tekee tiiliä, slår tegel; karkeaksi poltettu tiili, jernbrändt tegel; — -arkku, tegelbrukslåda; — -tehdas, tegelslageri l. -bruk; — -lentokijä, tegelslagare.

Tiilinen, a. af tegel, rik på tegel.

Tiilu, s. (boktryckar-) stål.

Tiima, s. timme; — -kello, ur; — -patas, solvisare.

Tiimainen, a. en timmes; tiimaisen l. tiiman työ, en timmes arbete; tiimaisen l. tiiman matka, en timmes väg. *timelys*

Tiine, a. drägtig, ungstinn.

Tiineys, s. drägtighet.

Tiinu, s. tina; tiinuttain, tinvis.

Tiinullinen, a. med tina försedd; — a. en tina fall.

Tiipertää, v. trippar; skuttar.

Tiipottaa, v. vippar, gifver efter, böjer sig.

Tiippoo, v. vippar.

Tiira, s. tärna; raukutiira, skrän-tärna; kalatiira, fisktärna; musta tiira, svart tärna.

Tiirikka, s. dyrk; tiirikalla avaa-maton, dyrkfri.

Tiirikoitsee, v. dyrkar upp.

Tiiruttaa, k. **Tiiruttaa** j. **Tirkistää**.

Tiisa, s. mal, ostmask.

Tiiski, a. njugg; — s. fat, kopp; (*Ka-lev.*) kniptång.

Tiistai, s. tisdag.

Tiistaallinen, a. tisdags gammal, tisdags.

Tiistainen, a. tisdags.

Tiisti, -stinen, s. valp, racka.

Tiiti, -inen, s. mes; tätting.

Tiivaa, v. bestrider; snäser.

Tiivenee, v. blir tät, förtätas; blir karg.

Tiiveys, s. täthet, fasthet, konsistens; karghet.

Tiivi, a. behändig, beqväm, nätt; — s. vipa.

Tiivis (-iin), a. tät, fast, kompakt: njugg, karg; koncls. *tiivis*

Tiivistelee, v. förtätar smätt; är karg, knogar.

Tiivistyy, k. **Tiivenee**.

Tiivistää, v. förtätar, packar, kondenserar.

Tika, s.: **tikapaut**, stège.

Tikahtaa, v. röres hastigt, knystar, muckar.

Tikahtuu, v. kiknar, qväfves.

Tikaisee, v. tilltalar kärft, snäser.

Tikari, s. dolk, stickert.

Tikas (-kkaan), s.; pl. tikk a a t, stège.

Tikittää, v. pickar, knäpper.

Tikka, s. hackspett; 2) stake.

Tikkaa, v. sticker; 2) hugger; skärper; 3) stelnlägger.

Tikkelä, a. syrlig, bitter.

Tikki, s. styng, stick.

Tikku, s. sticka; slipsticka.

Tikkuri, s. tiolet, däckar (*af kalfskinn*); 2) yllevant.

Tikliäinen, s. steglitsa.

Tiku, s. os.

Tikute, -tteen, s. band, hårfästning med band.

Tikuttaa, v. sticker i ögonen såsom os l. rök, lagar os; 2) fäster ihop (hår) med band; 3) fyller med stickor; hväser med slipsticka.

Tikuu, v. osar.

Tila, s. rum, utrymme, plats; lägenhet, hemman; läger, bädd; läge, belägenhet, ställning, tillstånd, tillfälle; före,

vägalag; napp, dihorn; ei ole tilaa, utrymme l. plats finnes ej; tekee tilaa, bereder rum; bäddar, tillreder bädd; oma tila, egen lägenhet; eget hemman; hyvässä tilaassa, i godt stånd; hyvällä tilalla, på en god lägenhet; vid godt före; kussakin tilaassa, i hvarje händelse; vid alla tillfällen; lapsi ei ota tilaa, barnet tager icke horn; — **-merkki**, bomärke; — **-nmies**, lägenhetsinnehafvare; — **-nteko**, bädning; — **-päinen**, tillfällig, temporär; — **-pää**, tillfälle; — **-riite**, menföre; — **-suuruus**, rymdstorhet.

Tilaa, v. beställer, requirerar, prenumererar, subskriberar; t. muualle l. toiselle, bortackorderar.

Tilaaaja, s. beställare, requirerent, prenumerant, subskribent.

Tilainen, a. hörande till rum, lägenhet l. före.

Tilaisuus, s. tillfälle, läglighet, tillstånd.

Tilallinen, s. lägenhetsinnehafvare, fastighetsegare; — a. bofast, besuten, fastighetsegande.

Tilasto, s. statistik; — **-tiede**, statistisk vetenskap, statistik.

Tilastollinen, a. statistisk.

Tilaton, a. utan lägenhet, obeuten, icke bofast,

Tilans, s. beställning, prenumeration.

Tilava, a. rymlig, lastdryg; solid (matem.).

Tilavuus, s. symlighet; volym.

Tilhi, s. sidensvans.

Tili, s. redogörelse, räkenskap, besked; räkning, konto; tehdä tiliä, göra redo l. räkenskap, redovisa; — **-kirjat**, -laskut, räkenskaper; — **-näläinen**, redovisningsskyldig; ansvarsfull; — **-npäätös**, bokslut; — **-ntarkastaja**, -ntutkija, revisor; — **-ntarkastus**, revision; — **-nteko**, redovisning, redogörelse, räkenskap; — **-nvajaus**, balans, kassabalans; — **-päästö**, -vapaus, decharge, ansvarsfrihet; — **-vuosi**, redovisningsår.

Tilka (-lan), s. lapp, fiik, kil.

Tilkahtaa, v. sqvättar till l. ned.

Tilkainen, a. lappig.

Tilkin (-kkimen), s. drifjern, stoppningskil.

Tilikka, s. droppe, sqvätt, tår.

Tilikkaa, v. sqvättar, droppar.

Tilkkii, -lkitsee, v. stoppar, drifver, diktar, kalfatrar.

Tilkku, s. lapp; sqvätt.
Tilkkuilee, v. klipper i lappar, går i bitar; droppar, dryper.
Tilkkuinen, a. lappig.
Tilkoittaa, -uttaa, v. lappar, hopficar.
Tilleri, s. snäppa.
Tillittä, v. piper, lipar.
Tillus, s. halfstrumpa, socka.
Tiloittaa, v. placerar, ställer, förlägger, makar, gifver rum.
Tiloittuu, v. bosätter l. nedsätter sig.
Tilisa, s. snöklimp under foten.
Tilus, s. (mindre) lägenhet; ega; pl. tilukset, egor; — **jako**, egoskifte; — **osa**, egolott; — **raja**, egoskilnad.
Timantti, s. diamant.
Timotei, s. timotej.
Timpermanni, s. timmerman.
Timppi, s. hårbindel.
Tina, s. tenn; — **-mestaroitsee**, kannstöper; — **-nvalaja**, tennjutare; — **-pää**, tennhufvud, skaft med tennprydnader; — **-rinta**, tennbröst, bröst med tennspanne; med tennfärgadt bröst, bröst med klingande röst; — **-savi**, hårdlera, blålera; — **-seppä**, tennjutare.
Tinaa, v. förtennar.
Tinainen, a. af tenn, tennrik.
Tinaus, s. förtenning.
Tingittää, v. låter pruta.
Tinka (-ngan), s. beting, prut; dagtingan.
Tinkaa, v. betingar, prutar; diktar, kilrar bräder.
Tinki, s. beting, ackord; — a. knapp, nidsk.
Tinkii, v. prutar; dagtingar.
Tinnertää, k. Tannertaa.
Tinnittää, -tteele, v. ljuder gällt ss. en klocka l. bjellra.
Tinttailee, v. smuttar.
Tintti, s. smutt, snaps; 2) mes.
Tipahdus, **tipaus**, s. hastig droppning, hastigt fallen droppe.
Tipahtaa, -telee, v. droppar hastigt.
Tipahuttaa, v. låter droppa l. drypa, dryper i.
Tipakoitsee, k. Tippaa.
Tipia, s. prick, punkt, fläck.
Tipo, -onen, s. styfver, hvitten; — adv. alldeles; **tipo** tyhjä, alldeles tom.
Tippa, s. droppe; — **-leipä**, strufva; — **-tauti**, strangurin, stämma.
Tippaa, v. droppar; trippar.

Tippo, **tipponen**; meni tippo l. tipposen tiehensä, gick sina färde; pani tipposen tyhjäksi, gjorde alldeles slut, tömde till sista droppen.
Tippu, s. droppe, dropp; jälkitippu, efterlank; — **-kivi**, droppsten, staktitt; — **-juoksu**, trippande språng l. lopp.
Tippuri, s. dröppel.
Tippuu, v. droppar, flyter droppvis, spilles.
Tipsuttelee, v. trippar; käydä tipputtelee, går trippandes.
Tipu, s. tippa, pulla, kyckling; tipu tipu! pull pull! tipp tipp!
Tiputtaa, -elee, v. låter droppa, dryper, kringapiller.
Tirahtaa, v. sipprar ut hastigt, ger ifrån sig fint sorl.
Tiraljööri, s. tiraljör.
Tirehtori, s. direktor.
Tirehtööri, s. direktör.
Tirheä, a. arg, grällig, munvig.
Tirisee, v. sipprar, sorlar fint.
Tirittää, v. plirar, kisar.
Tirkahtaa, v. tittar upp hastigt, gluttar.
Tirkatti, s. hufva, slöja.
Tirkeä, a. klar, plirande; pigg, flink.
Tirki-, **tirri-silmäinen**, -**silmä**, a. pirrögd.
Tirkistää, -telee, v. tittar, gluttar, lurar, kisar, plirar.
Tirkka, s. dyrk; 2) småvessla.
Tirkkaa, v. uppdyrkar.
Tirskahtaa, v. strittar, fnyser, gnisslar hastigt; **tirskanti** nauramaan. brast ut i skratt.
Tirске (-een), s. fnysing, sqvatter.
Tirskuu, v. fnyser, sqvatrar, qvittrar.
Tirso, s. långt utstående ända, lång näsa, snabel, snyte.
Tissukka, s. grinolle.
Tiski, s. disk; 2) skopa.
Tislaa, **tisleeraa**, v. distillerar.
Tisleeri, s. destillat.
Tislain, s. retort.
Tisma, k. **Tihma**, **Täsmä**.
Tissi, s. spene, tiss, patt.
Tisuttaa, -tteele, v. går lätt och mjukt l. sakta, tassar.
Titisee, v. piper, qvittrar.
Tituu, v. friknar, qvknar till.
Tiu, s. tjog.
Tiuha, k. **Tiheä**.

Tiuhä, s. kors i väfven; väfkam; oh-ran tiuhdat, kornagnar; — **-puikko**, väfpinne.

Tiuhä, s. spannhät.

Tiuhäntä, v. droppar hastigt.

Tiuhäntä, v. tillspänner, knappar in.

Tiukka, a. tät, spänd, trång; sparsam, njugg; raha on tiukassa, det är knapt om penningar; vetää ohjat tiukkaan l. tiukalleen, drager in l. spänner tyglarne.

Tiukkenee, v. tätnar; blir spänd.

Tiukku, s. droppe; kalas.

Tiukkau, v. droppar, dryper; roar sig.

Tiuku, s. pipning, pingling; bjellra, pingla.

Tiukuttaa, **-kuttelee**, v. droppar, häller droppvis.

Tiukuu, v. piper, pinglar.

Tiura, s. sotakorpa, slagg.

Tiuru, s. löja.

Tiuskaa, **-ailee**, v. snäser, ryter, talar snäsigt l. vresigt.

Tiuskaisee, v. snäser till (*en gång*), ryter till vresigt.

Tiuskas, s. afsnäsning.

Tiuskii, **-oo**, k. **Tiuskaa**.

Tiuvuttaa, v. pinglar.

Tivi, **tivis**, k. **Tiivis**.

Todellinen, **-nlainen**, a. sannolik.

Todellinen, a. verklig, veritabel, viss, äkta, reel.

Todellisimmys, s. probalatism.

Todellisuus, s. verklighet, visshet, äkthet.

Todellisentaa, v. förverkligar.

Toden-mukainen, a. sanningsenlig, sannolik; — **-muotoinen**, **-näköinen**, sannolik, antaglig, probabel; — **-peräinen**, sanningsenlig, veritabel, verklig, ordentlig, allvarlig; — **-teko**, allvar, verklighet.

Todentaa, v. bekräftar, bestyrker; förverkligar.

Todesti, adv. sannerligen.

Todeton, a. osann, sanningslös.

Todistaa, **-telee**, v. besannar, bestyrker, bevisar, betygar, intyggar, vittnar.

Todistaja, s. vittne.

Todistamaton, a. obevisad, obestyrkt; obevislig.

Todistettava, part. a. som skall l. kan bevisas, bevislig.

Todistettavasti, adv. bevisligen.

Todistin (-imen), **-e**, s. bevisningsmedel, intyg, bevis, verifikat.

Todistus, s. intyg, betyg, vittnesbörd, bevis, attest, vittnesmål; — **-kirja**, skriftligt intyg, certifikat, verifikat; — **-päätos**, prejudikat; — **-vala**, vittnesed; — **-voima**, bevisningskraft, vitsord.

Todistuttaa, v. bringar till evidens, ger bekräftelse, bekräftar.

Todistuu, v. besannas, bekräftar sig.

Toe (-keen), s. damm, stängsel i vatt-net för fiskbragder.

Tohero, s. ordningslös person, klåpare.

Tohisee, v. susar, sorlar, skrälar.

Tohistaa, v. åstadkommer susning l. skräl.

Tohittaa, v. ränner; k. edell.

Tohko, s. dumhufvud, fån; laivan tohko, bakstam.

Tohlaa, v. smutsar, nedsölar.

Tohlo, s. hornqvicke; fäne.

Tohlu, s. drölare, sölare; dröl, söl.

Tohmea, **-eroinen**, a. moddrig; tafatt.

Tohmero, s. modder; rådlöshet, dumhet.

Tohmertaa, v. går i modder, arbetar tafatt, fuskar.

Tohrii, v. stökar, tatar ihop.

Tohtaroitsee, v. kurerar, botar.

Tohtii, v. törs, vägar.

Tohtori, s. doktor; — **-n-arvo**, doktorsvärdighet; — **-rouva**, doktorinna.

Tohu, s. dån, sorl, buller; doft; dam.

Tohunen, a. susande; dammig; full af doft.

Tohuu, v. doftar; bullrar.

Tohvaa, v. gör ngt blindvis, rycker, slår, krossar.

Toi, pron. k. **Tuo**.

Toikkaa, **-kailee**, v. stöter på måfå, knuffar, sticker.

Toikkaroi, **-roitsee**, v. raglar, staplar, gör på måfå, fuskar.

Toikko, s. utstående l. utsträckt ställning.

Toikkoinen, a.; yksitoikkoinen, enstöring; enformig; enfaldig.

Toimelijaasti, **-mellisesti**, adv. bestyr-samt, verksamt, omtänksamt, driftigt, beställsamt.

Toimelijaisuus, **-mellisuus**, s. bestyr-samhet, verksamhet, omtänksamhet, beställsamhet.

Toimelijas, **-mellinen**, a. bestyr-sam, beställsamt, verksam, omtänksam, driftigt.

Toimentaja, **toimennusmies**, s. sysslo-man; agent.

Toimentuu, v. kommer till besinning.

Toimeton, a. obestyrksam, overksam j. n. e.

Toimettomasti, adv. overksam, oomtänksamt j. n. e.

Toimettomuus, s. overksamhet, hoglöshet.

Toimeva, k. Toimelijas.

Toimi (-en), s. trådarne i en fyrskäftad väfnad, uppräning; kangas on toimella, väfven är uppräand; 2) bestyr, förrättning, åtgärd, verkställighet, syssla, funktion; omtanke, drift; mies on toimessa, mannen är sysselsatt l. på bestyr; koulu on toimessa, skolan är i verksamhet; hänen toimellaan l. toimestansa, genom honom, genom hans åtgärd l. försorg; ei ole tointa, har ej bestyrksamhet l. drift; har ej ngn syssla l. verksamhet; saa toimeen, får i stånd; tulee täyteen toimeen, kommer till full verkställighet l. till stånd; tulla toimeen vähällä, slå sig ut l. komma till rätta med litet; panee toimeen, bringar i verkställighet, verkställer; pitää tointa, ryhtyy l. käy toimeen l. toimiin, vidtager åtgärd, går i författning, drager försorg (om ngt); saattaa l. laittaa toimeen, bringar till stånd l. i verkställighet, går i författning; saa toimeen, får till stånd l. uträttadt, går ut med; viiran-toimet, tjenstegörsmål l. verksamhet; koulutoimi, skolväsendet; — **kangas**, fyrskäftigt tyg; — **kunta**, bestyrelse, kommission, komité; expedition; — **mies**, kommissionär; — **määrä**, uppgift; — **ohje**, förhållningsregel; — **valta**, befogenhet, myndighet; — **vehe**, operation; — **men-anto**, uppdrag, kommission; — **menpito**, -pide, åtgärd, mått och steg; — **meenpano**, bringande i verkställighet, verkställande, exekution; införande, inrättande; — **meensamaton**, utförbar, overkställbar; — **meentulo**, utkomst, bergning.

Toimii, v. bestyr, är verksam, sysslar, handlar.

Toimimaton, a. overksam.

Toimielee, v. sysslar, opererar.

Toimikas (-kkaan), a. fyrskäftigt; bestyrksam; — s. fyrskäftigt tyg.

Toiminen, a. af fyrskäftigt tyg.

Toiminta, -to, s. sysslande, verksamhet; handling, aktion.

Toimiskelee, v. bestyr, sysslar.

Toimitsija, s. syssloman.

Toimittaa, -telee, v. uträttar, verkställer, utför, förrättar, besörjer, skaffar. bestyr; redigerar; t. virkaa, förrättar l. förestår en tjänst; t. rahaa, skaffar penningar; toimitettavat, kommissioner, uppdrag.

Toimittaja, s. förrättare, verkställare, kommissionär, skaffare; redaktör,

Toimittelija, s. kommissionär.

Toimitus, s. förrättning, akt, verkställighet, göromål, kommission; bestyrelse; redaktion; — **johtaja**, verkställande direktör; — **kirja**, expedition, instrument; — **konttoori**, kommissionsbyrå; — **kunta**, expedition: — **maamittari**, förrättningslandtmätare; — **mies**, förrättningsman, officiant; — **palkka**, kommissionärsarvode, provision; — **päällikkö**, expeditionsschef; — **valiokunta**, expeditionsskott; — **valta**, verkställandemakt.

Toinen, a. den andre, en annan; toiseksi, för det andra; kaksitoista (kymmentä), tolf; joka toinen, hvarannan; toisena (toisna, toisena, tois-) vuonna, under förra året; tois- l. toissapäivänä, i förgår; sanoivat toinen toisellensa, sade åt hvarandra; — **senlainen**, -senkaltainen, annorlunda beskaffad, af annan art, olik; — **toiskertainen**, sekundär; andra resan (gången) gjord; — **toismuotoinen**, metamorfisk.

Toinnus, s. tillstånd af vederqvickning från dvala.

Toinnuttaa, -ttelee, v. har att repo sig, bringar till sans, vederqvicker, befordrar uppkomst, upphjelp.

Tointumus, s. tillfrisknande, vederfående.

Tointuu, v. repar sig, hemtar sig, kommer sig före, qvicknar vid, blir redig; t. järjillensä, återkommer till sina sinnen.

Toipumus, k. Tointumus.

Toipuva, s. konvalescent.

Toipuu, k. Tointuu.

Toisa, -sia, s. annat ställe; toisa päin, åt annat håll; på annan sida l. led om; meni toisaalle l. toisialle, gick åt annat håll; tuli toisaalta l. toisialta, kom från annat håll l. annanstädes ifrån.

Toisanne, adv. åt annat håll.

Toisesti, adv. för andra gången.

Toisii, v. upprepar, gör om; berättar annorlunda.
Toisin, adv. annorlunda; — **-muodos-**tus, omformulering, omläggning.
Toisinaan, **toisinaan**, adv. understundom, emellanåt, då och då.
Toisintele, v. varierar.
Toisintaa, v. omarbetar.
Toisin (-imen), **-sinto** (-nnon), s. läsart, variant; varietet.
Toistaa, v. gör om l. andra gången, upprepar; **toistaa** peltoa, plöjer andra gången; **toistamiseen**, för andra gången, ånyo, upprepadt.
Toistainen, s. till annan tid hörande; **toistaiseksi**, tills vidare, till en annan gång; **lykkä toistaiseksi**, uppskjuta; — **toistaiseksi-lykkä**, uppskof.
Toiste, **-ten**, adv. en annan gång.
Toitahuttaa, v. stöter i lur.
Toitottaa, v. blåser i lur, tutar.
Toittaa, v. trivas, frodas; finner sig, fattar; 2) ropar.
Toive, s. förhoppning; utsigt; — **-asia**, önskningsmål.
Toiveikas, a. förhoppningsfull, rik på l. med goda utsigter, hoppgivande.
Toiviretki, s. pilgrimsfärd, valfart.
Toiviretkeläinen, s. pilgrim.
Toivo, s. hopp, önskan; olla **toivossa**, lysa hopp.
Toivoinen, a. som hoppas, hopfull.
Toivollinen, a. hoppgivande, hopfull.
Toivomus, s. förhoppning, önskning, önskningsmål.
Toivoo, v. hoppas, önskar.
Toivoton, a. hopplös.
Toivottaa, v. tillönskar, önskar.
Toivottaja, s.; onnen **toivottaja**, gratulant, lyckönskare.
Toivottava, part. a. önskelig, önskvärd.
Toivottelee, v. tillönskar fortfarande; lofvar (*Kalev*).
Toivottomasti, adv. hopplöst.
Toivottomuus, s. hopplöshet.
Toivotus, s. tillönskan; onnen **toivotus**, gratulation; — **-perä**, önskningsmål.
Toivuttaa, **-ttelee**, v. uppfriskar, vederqvicker.
Tojottaa, v. är utstående; uppsätter; **seistä tojottaa**, står upprätt l. rak.
Tokaa, **-aisee**, v. gör på måfå, tatar l. rappar till; t. vastaan, sticker l. stoppar emot.

Tokahtaa, **-tii**, v. varsnar, förmärker, erinrar sig.
Tokainen, a. försedd med damm l. stängsel.
Toki, adv. äfven, säkert, visst, dock; knapt, näppeligen; ei t., ingalunda; — **-otto**, rofferi; utnämning; — **-puheinen**, rättfram talande, frispråkig, fritalig.
Tokinainen, **-inen**, a. rättfram, djurf, fräck.
Tokka, s. bylte, knippe, docka, kardus; skock.
Tokkaa, v. sticker, stinger, pickar, hackar.
Tokkari, s. pickare, brödpigg.
Tokkii, v. pickar, naggar, sticker, hackar.
Tokkimus, s. brushane.
Tokko, adv. manne, manne väl, manne dock.
Tola, s. spår efter släde l. skida i snön, gångstig; olla **tolalla**, vara på spår; begripa.
Tolaa, v. gör spår i snön; 2) nedtrampar, smutsar.
Tolho, s. stor näsa l. trut; fåne.
Toljottaa, **-ttelee**, v. gör komligt, drölar; **seisoa toljottaa**, står och gapar, stollas.
Tolkki, s. ask; suolat, saltkar.
Tolkku, s. begrepp, reda.
Tolkkuu, **-kuitsee**, v. förstår, menar; utreder med ord, pratar.
Tolkkuu, v. runkar, vickar.
Tolkullinen, a. begriplig; förständig; artikulerad (*ljud*).
Tolkuton, a. obegriplig; oartikulerad (*ljud*).
Tolkuttomuus, s. nonsens.
Tollakka, s. fåne, dummerjöns, stolle ~
Tollero, s. rundt bylte; dumhufvud.
Tollo, s. rundt bylte; 2) bräckstut; 8) dumhufvud, lymmel: **tuohtollo**, näfverulle (till nätföte); on **tollossa**, är hoppyltad; **makaa tollollansa**, ligger och vräker sig på rygg; — **-nokka**, stabbnäsa.
Tollukka, **Tollustaa**, k. **Tallukka**, **Tallustaa**.
Tolppa, s. stolpe; 2) torp.
Tolppo, s. bläckhorn.
Toitti, s. toltt.
Toiva, s. rentraf; 2) tofskilling.
Tolvana, k. **Tollakka**.
Tomajaa, **-misee**, v. dånar, juder doft, dunkar.

Tomaktaa, v. dånar l. dunkar till.
Tomahuttaa, v. åstadkommer hastigt dån slår till dånande.
Tomina, s. dån, buller.
Tomistaa, v. åstadkommer fortfarande dån.
Tommoinea, k. Tuommoinea.
Tomppeli, s. pundhufvud, tölp, däre; — a. fåvitat, tölpig.
Tomppi, s. stomp.
Tomu, s. dam, stoft; — **-hiekkä**, stoftsand; — **-perhonen**, mal.
Tomuinen, a. dammig.
Tomuton, a. damfri.
Tomuttaa, -eleo, v. dammar upp l. bort; neddammar.
Tomuu l. tonnaa, v. dammar, flyger dam, sprider dam.
Tomuuntuu, -muttuu, v. neddammas, blir dammig.
Tomuuttaa, v. befriar från dam, dammar.
Tomuuttamaton, a. odammad.
Tonkii, v. bökar; gifver stickord, pikar.
Tonne, k. Tuonne.
Tontti, s. tomt; 2) toltt.
Tonttu, s. tomt; spöke.
Topelo, s. koffernagel, bult, pinne.
Topertan, v. kommer af sig.
Toppa, s. topp; kardus.
Toppaa, v. stoppar.
Toppinki, s. stoppning.
Toppu, s. kruka, potta.
Tora, s. träta, gräl, kif; skrapa, bannor; tekee toraa, framkallar träta; saa toria, får bannor; — **-hammas**, hörntand, roftand, huggtand, bete; gräl-makare; — **-jyvä**, mjöldryga; — **-kurkku**, ragata.
Toraa, -rajaa, v. kifvas, grälar, ban-nas; qvider, sorlar, knarrar.
Toraantu, -rentuu, v. råkar l. kom-mer i gräl l. tvist.
Torainen, a. grällig, trätosam.
Toraisa, }
Torakas, } k. Torainen.
Torakka, s. torakan, kakerlack.
Toraton, a. icke grällig, utan gräl.
Tore (-een), s.; pl. toreet, bannor.
Torelijas, a. grällig.
Tores (-een), s. slummer; hengen to-reet, själätåg.
Tori, s. torg; 2) vattenränna; qvarn-tratt; — **-päivä**, torgdag.
Torjuu, v. afvikjer, afvänder, fördrifver, föser bort.

Torkahtaa, v. nickar till af slummer, blundar; svigtar, vacklar, snafvar.
Torkahuttaa, v. har att hastigt nicka l. vackla; astua torkahutti, tog ett väldigt steg, steg värdslost.
Torkka, s. blund, nickning.
Torkkari, s. kyrkoväckare, -stöt.
Torkko, s. slant-, triangelkrok.
Torkkoo, v. pekar fram, räcker ut; slantar (*fisk*).
Torkku, s. blund, slummer.
Torkkuu, v. blundar, slumrar nickande, nuckar; svänger.
Torkotin (-ttimen), s. peksticka.
Torkottaa, v. pekar, visar med utsträckt hand l. redskap.
Torkunta, s. blundning.
Torkus, s. slumrande tillstånd.
Torkuttaa, v. har att nicka och blunda: tynger; går vacklande; minua t., det tynger mig, jag besväras af blundning, jag vill blunda.
Torni, s. torn; — **-niekka**, med torn försedd; — **-nkello**, tornur.
Toro, s. pip, ränna, qvarntratt; dumhufvud.
Torppa, -ppi, s. torp.
Torppari, s. torpare.
Torro, s. utstående ställning (*i dålig mening*); on torrollansa, är illa utstående l. med näsan i vädret.
Torrus, s. sömnyrsel, domnad tillstånd dvala.
Torskahtaa, v. sjunker hastigt t. ex. i smute; frustar l. prustar till.
Torstai, s. torsdag.
Tortto, s. tarta.
Torttu, s. tarta.
Toru, s. bannor, förebrådse.
Toruttaa, v. låter banna; gifver muntlig skrapa, upplexar.
Toruu, v. grälar, träter, kifvas, bannas tillrättavisar.
Torvettaa, v. blåser i lur l. basun, basun, trumpetar.
Torvi (-en), s. rör, pip, lur, horn, ut-basun, trumpet; kurkkut., luftstrupe; — **-oja**, rördike; — **-ensoittaja**, horn-blåsare.
Tosi (-den), a. sann, verklig; — s. sanning, allvar; puhuu totta, talar sanning; näyttää toteen l. todeksi, bevisar vara sant, styrker; totta tosiaansa, i sanning, verkligen; tosin, visserligen, väl; tehdä totta, göra skäl för sig; todenteko, allvar; todenteolla, på allvar; todes

totta, verkligen l. aldeles sant, sannfärdeligen; olla tosissansa, vara allvarsam; todesta l. todestaan l. todenperästä, på fullt allvar; — -seikka l. -asia, sann sak, faktum; — -tarve, verkligt behov; — -tieto, full visshet.

Totaa, v. totdar.

Toteen-näyte, -näytäntö, s. bevisning, bevis; — -näyttämätön, oestyrkt; — -saamaton, obeviast, outredd; obevislig; — -saatava, bevislig.

Toteentuu, -tentuu, v. bekräftar sig, besannas, slår in, går i fullbordan, förverkligas.

Totuttaa, v. bekräftar, besannar, leder i bevis, förverkligar.

Toti, s. toddy.

Totinainen, a. sann, sannfärdig, uppriktig, trovärdig.

Totinen, a. sannfärdig, sann, uppriktig, allvarlig, allvarsam; verklig, reel; t. tosi, verklig sanning.

Totisesti, adv. sannerligen; i sanning; allvarsamt, uppriktigt.

Totisuus, s. sannfärdighet; uppriktighet; allvarsamhet.

Totku, -unen, s. fiskaffal, fiskriis, afskräde.

Totollinen, a. med spisel försedd; — s. spiseln full.

Tottelee, v. hörsammar, lyder, bryr l. bekymrar sig om; tauti ei tottele rohtoja, sjukdomen gifver icke vika för läkemedel; se ou toteltava, det skall hörsammas l. efterlevas, det tjenar till efterrättelse.

Tottelematon, a. olydig, ohörsam, olydaktig, oefterrättlig.

Tottelemattomuus, a. olydnad.

Tottelemus, s. lydnad, hörsammande.

Tottelevainen, a. lydaktig, lydig, hörsam.

Tottelevaisesti, adv. lydigt, lydaktigt, hörsammeligen.

Tottelevaisuus, s. lydaktighet, lydnad, hörsamhet.

Totto, s. spisel, eldstad, härd.

Tottumatou, a. som ej vänjes l. vants vid, ovan, ovan vid (johonkin).

Tottumatomuus, s. brist på vana, ovana.

Tottumus, s. vana, rutin.

Tottunut, part. a. van, öfvad, förtrogen, rutinerad.

Tottuu, v. vänjer sig, blir van.

Totuttaa, v. vänjer, gör van, öfvar, inöfvar, dresserar; totuttu tapa, inrotad vana.

Totuus (-den), s. sanning; allvar.

Touhaa, v. stöjar, stökar.

Toukka, s. larf, trädmask.

Toukkaa, v. gör ngt blindvis, stöter, slår, stångar; bannar.

Touko (-n'ou l. -von), s. säde; sädd, säning, det sådda, utsäde; tekee toukkoa, förrättar sädd, sår; touvon teko, sädd; talvitonko, höstaädd; — -alka, tiden för vårsädd; — -härikä, majbagge, pingborre; — -kuu, Maj månad; — -lintu, ringärla; — -maa, vårsädesland; — -mettinen, skogsdufva; — -vilja, vårsädd.

Toukoo, v. gör sädd, bereder åkern till sädd.

Tourii, v. gräfvor, omrör.

Tousuttaa, v. har att gunga, låter gunga.

Tousuu, v. gungar (upp och ned).

Touta l. toutain (-imen), s. karp.

Touvi, s. tåg.

Toveri, s. kamrat, följeslagare.

Toveritsa, s. följeslagarinna.

Toverus, s. en af kamraterna.

Toveruus, s. kamratskap.

Tovi (-en l. -in), s. resa, gång; tåhän toviin, tällä tovilla, denna gången; toisella tovilla, andra gången.

Traani, s. tran.

Trahtööri, s. traktör.

Trelli, s. dräll; drillplog.

Trenki, s. dräng.

Trikoo, s. trikot.

Trilla, s. trilla.

Troppu, s. stropp.

Trykkää, v. trycker.

Trälli, s. trälla; dräll.

Tsaari, s. tsar.

Tue (takeen), s. stöd; understödt tillstånd.

Tueton, a. utan stöd, värlös.

Tuhajaa, v. susar, myser, flåser.

Tuhannestti, adv. tusende gången.

Tuhannes (-nennen), a. den tusende.

Tuhannesti, adv. tusen gånger.

Tuhansinen, -tinen, a. tusenfaldig.

Tuhansittain, adv. tusentals.

Tuhat l. tuhannen, a. tusen; t. miestä, tusen man; tuhannen miehen voima, tusen mans styrka; tuhannen tuhatta, miljon, tusen sinom tusen; tuhansin, tusentals; — -latva, tusenknopp.

- Tuhaton**, a. utan aska, asklös.
Tuhe (-een), s. stök, susning, sus, druckenhet.
Tuherrus, s. gnidning, stök.
Tuhertaa, v. gnider, stryker, stökar, klåpar, suddar.
Tuhertuu, v. gnides, gnuggas.
Tuhina, s. susning, fåsning.
Tuhisee, k. Tukajaa.
Tuhittaa, v. beströr med aska, aakar.
Tuhka, s. aska; — -lanta, askgödning; — -mato, brandmask; — -pesä, askfall, askrum; — -pää, brandax; — -rupuli, -rokko, messling.
Tuhkaa, -kii, v. nosar, snusar; 2) a-skar, gör till aska.
Tuhkainen, a. askig, askblandad, af aska; — s. messling.
Tuhkelo, tuhkinainen, s. bofist.
Tuhkimo, -kimus, s. askunge.
Tuhkuri, s. menk; 2) messling; bofist.
Tuhlaa, v. slöser, förlöser, skingrar, misshushållar.
Tuhlari, -aaja, s. slösare.
Tuhma, a. dum, oförståndig; bestört; — -nrohkea, dumdristik; — -n-ujjo, bondblyg.
Tuhmasti, adv. dumt.
Tuhmenee, -ntuu, v. blir dum l. bestört.
Tuhmentaa, v. gör dum l. bestört; undertrycker, hämmar.
Tuhmuus, s. dumhet.
Tuhni, v. bökar, stökar, nosar.
Tuhnio, s. uppökad hög l. hop, bofist; fnöksavamp, fnöske; drucken person, dröl.
Tuhnus, s. stökare, nosare, dröl.
Tuhnustaa, v. sölar, drölar, gör smut-sig.
Tuho, s. förderf, ofärd, undergång, skada; komp. tuhoppi, förderfigare, sämre; — -latinki, grundskott; — -työ, illbragd.
Tuhoinen, a. förderfig, skadlig; liten.
Tuhoittaa, k. Tuhittaa.
Tuhoo, -ottaa, v. förderfvar, förgör, förstör, tillintetgör.
Tuhoo, v. k. edell; lindras (*smärta*), kringeprides, kringströs (*för vinden*); uppblåses, sväller.
Tuhostaa, -ttaa, v. andas, pustar, fäm-tar.
Tuhostuu, v. blir andtruten, förlorar andan, kiknar.
Tuhotin (-ttimen), s. luftöppning i blåsbäl, klaff, pust.
- Tuhraa**, -ustaa, v. bökar i smutsen, vältrar sig i smuts; smutsar, besudlar, suddar.
Tuhrantuu, -raantuu, v. smutsar sig, blir smutsad, nedsölas.
Tuhre, s. uppökadt tillstånd, bökning.
Tuhril, -railee, v. bökar fortfarande, roddar, klåpar, suddar.
Tuhru, s. smuts; bökare, nedsölar; — -silmä, surögd.
Tuhrus, s. bökare, nedsölar.
Tuhruttaa, v. nedsölar, suddar, bestryker.
Tuhrutus, s. nedsölande, smutsande, bestrykning.
Tuhtalaudat, s. pl. tvärbräderna emellan gaffelplogens handtag; tofterna i en båt.
Tuhto, s. toft; tulle.
Tuhu, s. dugg, duggregn; susning, vindpust.
Tuhullee, v. duggar l. susar smätt l. fortfarande.
Tuhuttaa, v. duggar, åstadkommer susning.
Tuijottaa, v. tittar fram, ser skarpt, stirrar; drifver fram; ilar.
Tuikahtaa, v. stöter hastigt, stötter fram l. förbi, glimtar fram, flyger i hast.
Tuika, a. stickande, skarp, amper, stötande, vresig.
Tuiki, adv. alldeles, helt och hållet. menee t., går om intet; t. köyhä utfattig; t. märkä, genomvåt.
Tukka, a. stötande, häftig, skarp, vretig; — s. häftig människa. häftig vrede.
Tuikkaa, v. stöter (*ss. med tryne, horn*). skuffar hastigt, slår till oförmärkt, håller droppvis; tindrar, glimtar.
Tuikkailee, v. stöter då och då, droppar, ger stickord.
Tuikkainen, a. stötande, häftig, skarp, vresig.
Tuikkare, s. ngt utspringande, ss. gäst, spån m. m.
Tuikkari, s. stickverktyg, pry.
Tuikkii, k. Tuikkaa.
Tuikkinen, s. pigg, gil; pajut, löfsgare.
Tuikuttaa, v. stöter fortfarande, sticker; är vresig, bites.
Tuima, a. våldsam, häftig, skarp, bister; rå, saltlös, äcklig.
Tuimaa, v. qväljer (*ss. saltlös mat l. hunger*), plågar obehagligt, är häftig, skärper till.

Tuimasti, adv. våldsamt, häftigt, bistert.
Tuimelee, -**meltaa**, v. qvåljer smått l. fortfarande j. n. e.; vrt. **Tuimaa**.
Tuimenee, -**mentuu**, v. blir saltlös l. osmaklig, blir häftig.
Tuimeneton, a. oduglig, förderfvad, utan fast bestånd.
Tuimentaa, v. gör saltlös l. koklig.
Tuimisteleee, v. beter sig våldsamt, visar sig häftig, gör sura miner.
Tuimistuttaa, v. gör häftig.
Tuimistuu, v. blir häftig l. våldsamt, upplågar, förgrymmas.
Tuimuuus, v. häftighet, bisterhet; råhet, saltlöshet.
Tuiretuinen, a. osansenlig, obetydlig.
Tuiskaa, v. kastar omkring, strör hit och dit, skuffar, stöter.
Tuiskahtaa, v. kringkastas hastigt, faller handlöst, flyger.
Tuiske, s. kringkastadt tillstånd l. ting, virvarr.
Tuiskii, v. kastar fortfarande omkring j. n. e., slänger sig.
Tuiskina, -**kimus**, s. kringkastning, kringspredning, stötning, skuffning.
Tuisku, s. snöyra, snöfall, yrväder; — **-lumi**, yrsnö.
Tuiskuinen, a. full af kringkastade saker; snöyrande; t. ilma l. sää, yrväder.
Tuiskuttaa, v. har att kringströ, snöga l. yra; yrar igen; tulee tuiskuttain, kommer som en snöyra l. dammande.
Tuiskuu, -**uaa**, v. kringströs l. kringkastas, drifver, snögar, yrar.
Tuittaa, v. uppstödjer.
Tuittu, s. ryck; snarstickenhet, hetsighet; — **-päinen**, snarsticken, hetsig; nyckfull; — **-päisyys**, snarstickenhet, hetsighet.
Tuittuinen, a. nyckfull, häftig.
Tuivertaa, **tuiviloitsee**, v. stöcker, tufflar, rycker, slänger.
Tujahtaa, v. framstörter, ilar.
Tukaatti, s. dukat.
Tukahdus, s. förqväfning.
Tukahtuu, v. förqväfväs, storknar, dämpas.
Tukahuttaa, -**kauttaa**, v. qvåfver, hämmar. dämpar; tu kahuttava, -**vainen**, qvåfvande, mestisk.
ukala, a. svår, kinkig, besvärlig, tryckande, mödosam.
ukalustuu, v. utledsnar.
ukaluus, s. svårighet, kinkighet.

Tuke (-**kkeen**), s. igentäpt tillstånd; täppningsmedel, stoppa, dref, förband.
Tukee, v. stödjer, understödjer, upprätthåller, skyddar.
Tukehtuu y. m., k. **Tukahtuu**.
Tukeva, a. stödjande; stadig, fast, stark, pålitlig.
Tuki (**tuen**), s. stöd; pl. **tuet**, styltor; — **-selväs**, stödjestör, stötta; — **-toivo**, tillförlitligt hopp; — **-turva**, värn, skydd.
Tukistaa, v. luggar, hådrager.
Tukistus, s. luggning.
Tukitsee, k. **Tukkee**.
Tukittaa, v. låter tillstoppa l. täppa; 2) stockar.
Tukitus, s. tillstopning.
Tukituttaa, v. låter tillstoppa l. tillstoppas.
Tukka, s. lugg, hår; tukan raja, hår-fästet; kirveen t., yxhammare; — **-nuora** l. **nuotta** (= tukanveto), hårdragning; käyvät l. rupeavat tukkanuottaisille, komma i lufven på hvarandra, börja luggas.
Tukkallee, v. luggar, luggas.
Tukkainen, a. luggig.
Tukkamainen, a. lugglik, långhårig.
Tukkee, v. tillstoppar, täpper, drifver, fördämmer, stänger.
Tukkeentuu, -**eutuu**, v. blir tillstoppad, täppas, stockas; tränger l. stockar sig.
Tukki, s. stock, block, kubb, bom.
Tukkii, k. **Tukkee**.
Tukko, s. tapp, stoppa, bundt, förband; tie on tukossa, vägen är stängd; vägen är igenyrd; nenäni meni tukkoon, jag fick snufva; haavan t., sårbindel; heinät., höstoppa; vesit., vät trasa l. stoppa; — **-tauti**, andtätta.
Tukkeo, v. stoppar till (**raakti**); gör knippor, stackar (**sää**).
Tukku, s. knippa, bundt, packe, kolly; rahat, penningbundt; tukkunaan, altihop, rubb och stubb; helt och hållet; tukulta, en gross; i parti; tukummin, mer i hop, närmare hvarandra; tukuttain, bundtvis, partivis, i stort; — **-kauppa**, gross- l. partihandel; — **-kauppias**, grosshandlare, grossör, partihandlare.
Tukkuri, s. koefför, frisör.
Tukkuu, v. stoppar in, invecklar, gömmer; föser ihop, hopar, samlar, inpackar.

Tuko, s. qväfve; — **-pitoinen, -sekainen** (tukoinen), qväfvehaltig.

Tukos, s. tilltäpt l. tillstoppadt tillstånd.

Tukottaa, v. förser med bindel; delar i bundtar.

Tulee, v. kommer, anländer; uppkommer, blir utaf, blifver, mognar; kännes; tilfkommer, bör; beträffar; t. saapuville l. paikalle, kommer tillstädes, infinner sig; aika t., det kommer en tid; tiden tillstundar; t. aikaan l. toimeen, kommer till rätta; ei tule, jos ei ole tullakseen, kommer ej, om det icke så är af ödet bestämdt; t. tuloansa, kommer med ens l. fortfarande; on tulemassa, är i antågande; tullen mennin, gående och kommande, på ditfärden och återfärden; terve tultua, välkommen; minun t. ikävä, jag får ledsamt; tuho hänen tulevi, förderfvet öfvergår honom; t. hätkä käsiin, det blir nöd å färde; tuleva aika, den tillkommande tiden; ei siittä tule mitään, deraf blir intet; mistä se tuli, huru kom det till, hvaraf kom det sig? t. terveeksi, blir frisk; t. tautiin, sjuknarin; tuli sanoneeksi, han kom att säga l. yttra sig; t. puheiksi, kommer på tal, blir fråga om; ohra t., kornet mognar; t. kalalle l. kalalta, kännes som (*smakar l. luktar af*) fisk; minun t. saada, jag eger få, jag bör få; minun t. tehdä, mig tillkommer att l. jag bör göra; mitä siihen asiaan t., hvad den saken angår; minun ei tule siihen mitään, jag har dermed ingenting att skaffa; hän t. isäänsä, han brås på sin fader; pahoin tullut, illa utkommen, (*Kalev*) illa medfaren.

Tuleennuttaa, -lenttaa, v. bringar till mognad, låter mogna.

Tuleentuu, -lentuu, v. mognar.

Tulehdus l. tulehdus (-uksen), s. inflammation, infammeradt tillstånd.

Tulehma, s. glöd, brasa; inflammation; fiäkt.

Tulehtuu, -littuu v. blir het, eldig, inflammeras.

Tullellinen, a. som har eld.

Tulematon, a. som ej kommer l. kommit, uteblifven.

Tulemus, s. ankomst, tillkomst; taudin t. sjukdomsanfall.

Tulenno, -nnus, s. brasa, glöd; eldstad.

Tulentuu, k. Tulehtuu; tulentunut jyvä, brandskadadt sädeskorn.

Tuleskelee, v. kommer småningom l. ofta.

Tulestaa, v. eldar, gör eld.

Tulettaa, v. låter komma l. blifva, förvandlar; har att mogna.

Tulettelee, v. låter ofta komma, kommer tidt och ofta; ikävä t., lednaden påkommer tidt och ofta; tuletteleksen; närmar sig.

Tuleus, -leumus, s. mognande, mognad.

Tuleva, tulevainen, a. kommande, tillkommande, framtida, blifvande, förestående.

Tulevaisuus, s. framtid.

Tuli (-en), s. eld; fyr; tulee omille tulille, kommer till egen härd, eget hem; olen tulillani, jag är vid min härd, hemma; on tulissansa, är vred, upphetsad, blixtrande ond; kalevan t., kornblit; revontulet, pl. norrsken; tulen lento, reform, budutslag l. det som försäkrar utslag: tulen kestävä, eldfast; tulen jälkeinen, vulkanisk; tulen ottava, eldfängd; tulen ottamaton, eldfri; brandfri; tulta suitsuttava, eldsprutande; — **-astia**, fyrfat; — **-hanko**, eldgaffel; — **-jauho**, pyrofor; — **-kivi**, svafvel; t—en tohu, svafvelblomma; — **-kivinen**, af svafvel, svafvelaktig; — **-konna**, salamander; — **-kynnys**, eldbrygga; — **-kurkka**, eldgap; — **-kuuma**, glödhet; — **-lumainen**, plutonisk; — **-nuoli**, meteorit; — **-muju**, lava; — **-palo**, eldvåda, brand; — **-punainen**, eldröd; — **-rauta**, eldstål; — **-rokko**, skarlakansfeber; — **-vuori**, vulkan; — **-sija**, -pesä, eldstad, härd; — **-soitto**, bloss, fackla; — **-vala**, eldprof; — **-ölly**, skedvatten.

Tulija, s. den som kommer, ankommande, tillträdare.

Tulijainen, s.; pl. tulijaiset, ankomstgäfvor, hemkomstöl; — **-aispuhe** in-trädestal.

Tulimainen, a. eldlik.

Tulinen, a. eldig, het, hetlefrad, häftig.

Tulisesti, adv. eldigt, häftigt.

Tulistaa, v. upphettar, glödgar, öfverhettar.

Tulistuttaa, v. åstadkommer upphettning l. uppbrusning, gör eldig l. het, väcker vrede.

Tulistau, v. blir upphettad, uppglöd-
gas, uppeldas; blir het l. hetsad l.
häftig, uppbrusar.

Tulisuus, s. eldighet, hetsighet.

Tulittaa, v. svafnar, färgar eldröd, glöd-
gar, gör eldig.

Tulittuu, v. blir eldig l. eldröd, upp-
hettas, uppglödgas.

Tulitus, s. svafning; glödning; fyrning;
fyrverkeri; — **-laitos**, pyroteknik.

Tulkitse, v. tolkar.

Tulkitsija, s. uttolkare, tolk.

Tulka, s. mutter; hjulbössä.

Tulki, s. tolk.

Tulla, s. tulle.

Tullaa, -itsee, v. förtullar.

Tullaamaton, a. oförtullad.

Tullaantaa, v. låter förtulla.

Tulli, s. tull; — **-mies**, tullbetjent,
tullnär; — **-määrä**, tullsats; — **-nhoi-
taja**, tullförvaltare; — **-raha**, **-mak-
so**, tull, tullmedel, tullavgift.

Tulliton, a. tullfri; oförtullad.

Tullo, s. rulle, bytte.

Tulo, s. ankomst, inträde; inkomst, intägt,
inträd, afkastning, äring; tehdä tu-
loansa, intäga; olla tulossa l. tu-
lollansa, vara i antågande l. annal-
kande; tulot ja menot, inkomster
och utgifter; vuotiuen t., årlig in-
komst; vuodentulo, årsväxt, äring;
— **-aika**, futurnm; — **-ntekijä**, fak-
tor; — **-ryppy**, ankomstsup; —
-venttiili, tilloppsventil.

Tuloinen, -oisa a. rik på afkastning,
ymnig, inbringande, indräktig, vinst-
gifvande.

Tulokas (-kkaan), s. nykomling, till-
trädare.

Tulokki, s. intägt, inkomst, afkastning.

Tulos (-ksen), s. resultat, produkt; af-
kastning, inkomst.

Tulpitee, v. korkar, tilltapper.

Tulppa, s. plugg, propp, kork.

Tulppaa, v. inkflar, proppar, korkar,
pluggar.

Tulppo, s. sprund.

Tulus, s.; pl. tulukset, elddon: —
-kuppi, skörask.

Tulva, s. värföde, vattenflod; joki on
tulvillansa, än sädar öfver, öfver-
svämmar; (fig.) ström, uppsjö; —
-n-aika, flödtid; — **-vesi**, flödvatten.

Tulvaa, -ilee, v. öfversvämmar, sädar
öfver, strömmar, tillströmmar.

Tulvii, -vehtii, k. edell.

Tuma, s. kärna, cellkärna.

Tumakas, a. kärrik, -full.

Tumma, a. dunkel, mörklagd; tum-
man punainen, mörkröd.

Tummakka, a. något dunkel l. mörk-
lett.

Tummehtaa, v. fördunklar; (fig.) ned-
sätter, förklenar.

Tummehtuu, -enee, -ettuu, v. fördunk-
las; utlocknar, blir blek.

Tummentaa, v. fördunklar, förmörkar,
släcker, hämmar.

Tumppi, -u, s. vante.

Tumpuloitsee, v. tufflar, handskas.

Tumpura, k. Tumma, Tymperä; —
-noki, brunsot.

Tungentii, -itsee, v. tränger sig.

Tungeksii, v. tränger fortfarande, sö-
ker tränga sig.

Tungettaa, v. intränger, påtränger, på-
pockar.

Tungettelee, v. påtränger smått, är på-
hängsen.

Tungos, s. sammanträngdt tillstånd,
trängsel, stort tillopp.

Tunkee, v. tränger, intränger; påträn-
ger, pådrifver, trugar.

Tunkellee, -ngeskelee, v. tränger l. på-
drifver småningom, tränger sig, trän-
ges.

Tunkemus, s. påträngning, påpockning.

Tunkentuu, v. intränger sig, blir in-
trängd, påtränges.

Tunkija, s. påträngare, trugare.

Tunkio, s. dynghög, sophög.

Tunkka, s. unkenhet; 2) kagge.

Tunkkaantuu, v. unknar.

Tunkkainen, a. unken.

Tunke, -u, s. trängsel.

Tunkoinen, a. träng, hopträngd, träng-
sefull.

Tunne (-nteen), s. känsla.

Tunnehtii, v. känner, har känsla af.

Tannin (-ntimen), s. känselorgan.

Tunnistaa, v. igenkänner.

Tunnistamaton, a. oigenkännelig.

Tunnistuu, v. blir igenkänd, igenkän-
nes.

Tunnekas, a. känslofull, känelig; sam-
vetsgrann.

Tunnollinen, a. samvetsgrann; känelig;
sinnlig.

Tunnollisesti, adv. samvetsgrant.

Tunnollisuus, s. samvetsgrannhet; med-
känsla.

Tunnoton, a. känslolös, samvetslös, med-
vetlös.

Tunnottomasti, adv. känslööst, samvetlöst.

Tunnottomuus, s. känslööshet, samvetlöshet, medvetlöshet.

Tunnunnainen, s. igenkännelig, kännspak.

Tunnuus, s. kännemärke, kännetecken; — **merkki**, kännetecken, lösen; vedermerke; — **puustavi**, karaktersbokstaf; — **sana**, paroll; — **seteli**, **-kirja**, konnässement.

Tunnustaa, v. bekänner, tillstår, erkänner; känner på l. efter; märker.

Tunnustaja, s. bekänuare.

Tunnustelee, v. drager känsla af l. till något, tycker sig känna; känner sig före, känner efter.

Tunnustin (-imen), s. trefvare, spröt, antenn.

Tunnustus, s. bekännelse; — **-kirja**, bekännelseskraft, symbolisk bok; — **-oppi**, symbolik; — **-vanki**, bekännelsefänge.

Tuntee, v. känner, igenkänner; tunteakseni, såvidt jag känner; tunnettava, kännbar, igenkännelig, kännspak; tunnettu (tuttu), känd, bekant, beryktad; hyväksi tunnettu, välkänd.

Tunteellinen, **tuntehikas**, a. känslofull, känslosam, sensibel.

Tunteellisuus, s. sensibilitet, känslosamhet.

Tuntelee, **-nteilee**, v. känner smått, känner efter, får kännning af, igenkänner.

Tuntematon, a. icke kännande, omedveten; obekant, okänd, oigenkännelig.

Tuntemattomuus, s. obekantskap; brist på känsel l. känsla.

Tuntemus, s. kännning, känsla, känsel.

Tuntevainen, a. kännande.

Tunti, s. timme, stund; tunnittain, timtals, timvis; — **-kansi**, en hel timme, timtal; — **-kello**, ur; — **-opettaja**, timlärare.

Tuntija, s. kännare.

Tunto (-nnon), s. känsel, känsla, medvetande; on tunnollansa, har sitt medvetande; tunnon mies, samvettsgrann man; tunnon vaiva l. tuska, samvettsqual; oma t., samvete; tunnon l. omantunnon ahdistus l. epäily, samvettskrappel l. tvilvel; puhtaan tunnon valo, vrängoed; — **-merkki**, igenkänningstecken, kännemärke, karakteristiskt tecken;

— **-peräinen**, konkret; — **-sarvi**, antenn, trefvare, spröt.

Tuntoinen, a. känslig, kännande, medveten, samvettsgrann.

Tuntoisesti, adv. känsligt, medvetet, samvettsgrann.

Tuntoisuus, s. känslighet.

Tuntu, s. kännning, ton.

Tuntumaton, a. okännbar, omärklig.

Tuntumus, s. kännning.

Tunturi, s. fjäll, alp; — **-haukka**, jagtfalk; — **-pöllö**, fjälluggla; — **-vuohi**, alppet.

(Tuntuu, v. kännes, märkes; niin l. siltä se minusta t., så förekommer det mig.

Tuntuva, **-vainen**, a. kännbar, märkbar, eftertrycklig.

Tuo, pron. den der, denne, den; en pane tuokseni, bryr mig ej derom; tuota pikaa, straxt, genast; tuon pään, hals öfver hufvud, utan betänkande; tuon tuostakin, tid efter annan; tuon ikäni, all min lifstid; tuolla, der, der borta; tuollempaan, der längre bort; tuolta, derifrån; tuossa, der (så); tuosta, derifrån, deraf; derefter, sedan; tuohon, dit, dertill; tuollainen l. tuommainen, sådan der: tuonansa l. tuonaa, såsom sådan, i sitt nuvarande skick.

(Tuo l. tuopi, v. hemtar, bringar; t. esiin förete, hemtar fram.

(Tuohi (-en), s. näfver; — **-kontti**, näfverväska l. -rensel; — **-enterva**, näfverolja.

Tuohikas, **-hikka**, s. näfverako.

Tuohikko, s. näfverask.

Tuohinen, a. af näfver; — s. (näfver) riva.

Tuohittaa, v. belägger med näfver.

Tuohittuu, v. blir öfverdragen l. får näfver, blir näfverlik.

Tuohus, s. näfverbloss, bloss; fackla, ljus; ljusting; — **-kala**, ljusterfisk; — **-neuvot**, ljustingredskap.

Tuohustaa v. ljustar.

Tuoja, s. hemtare.

Tuokio, s. ögonblick, en stund.

Tuokiolinen, a. ett ögonblicks.

Tuokkonen, s. riva.

Tuoksahtaa, v. flyger (*hastigt*) omkring, yr, dammar; doftar.

Tuoksahuttaa, v. rör (*hastigt*) upp dam, rör så att det flyger.

Tuoksii, v. yr, fjeaktar.

Tuoksina, s. ifrig rörelse, fjeak.
Tuoksu, s. doft; yrande stoft, dam;
 kukau t., blommans doft; — **-härkä**,
 mysk- l. desmansoxe; — **-lumi**, yr-
 snö, lös snö; — **-perä**, myskdjur.
Tuoksuinen, a. doftfull; yrande, dam-
 mig.
Tuoksuttaa, v. rör upp dam, dammar,
 har att yra; sprider doft.
Tuoksuu, v. doftar; yr, dammar, flyger
 omkring, ryker.
Tuon, s. stol; — **-nselkänin**, stolkarm.
Tuollinen, a. hemtad; pl. tuolliset,
 hemkomstgäfvor, hemtning.
Tuolloin, **tuolloinen**, k. **Tuonaan**,
tuonainen.
Tuomari, s. domare, domhafvande; —
-kunta, domsaga; — **-n-istuin**, dom-
 säte, demarestol; — **-n-ohje**, domare-
 regel; — **-n-virka**, domareembete l.
 -syssla.
Tuomi (-en), s. hägg.
Tuomikas, a. rik på hägg; — a. häggbär.
Tuominen, a. af hägg; rik på hägg.
Tuominen, s. hemtande; pl. tuomiset,
 hemkomstgäfvor, gäfvor.
Tuomio, s. dom; viimeinen t., yt-
 tersta domen; langettaa t. fälla
 dom; tuomiolla vahvistaa (tu-
 mioittaa), domfästa; kumota t.,
 upphäva en dom; tuomion purku l.
 särky, domresning, resning; käydä
 tuomiolle, gå till doms, — **-istuin**,
 domstol; domsäte, tribunal; — **-ka-
 pituli**, domkapitel; — **-kunta**, dom-
 saga; — **-n-alainen**, dömd, fäld, för-
 dömd; — **-nperuste**, domskäl; —
-nteko, **-päätte**, domslut; — **-nvoipa**,
 domför; — **-päivä**, domedag; —
-valta, domsrätt; — **-virhe**, domvilla.
Tuomisto, **-mikko**, s. häggskog, hägg-
 lund.
Tuomitsee, v. dömer, fördömer.
Tuonaan, **tuonnoin**, adv. för en tid
 sedan, härom sistens; tuonaampi,
 för längre tid sedan.
Tuonainen, **-noinen**, a. för en tid se-
 dan varande l. skeende.
Tuonela, s. Tuonis hem, underjorden,
 dödsriket.
Tuoni (-en), s. dödsögd, död.
Tuonne, adv. dit; komp. tuonnempi,
 längre ditåt l. borta.
Tuonti, s. hemtning, införsel, import;
 afkastning; — **-tavarat**, import- l.
 införsvaror; — **-tulli**, import- l. inför-
 seltull.

Tuopillinen, s. som har stop; — s. ett
 stop fullt.
Tuoppi, s. stop; tuopittain, stopvis,
 stoptals.
Tuoppinen, a. dim. litet stop.
Tuore l. -es (-een), a. färsk, graf, fuk-
 tig, frisk; tuoreet puut, rå l. färsk
 ved; syö tuoreiltansa, äter som
 rå l. okokt; tuoreena, som färsk.
Tuoreesti, adv. färskt, friskt.
Tuorehtuu, **-reentuu**, **-reutuu**, v. blir
 färsk l. fuktig, uppfriskas.
Tuorentaa, **-rettaa**, **-reuttaa**, v. gör
 färsk l. frisk, fuktar.
Tuoreus, s. färskhet, friskhet.
Tuoro, s. torfva, gräsval.
Tuorstai, s. torsdag.
Tuorstainen, a. torsdags.
Tuortuu, k. Tuorehtuu.
Tuornustaa, **-telee**, v. fuktar smånin-
 gom, uppmjukar; 2) rifver.
Tuotanto, s. produktion; vrt. **Tuotta-
 minen**.
Tuote (-tteen), s. alster, produkt; af-
 kastning; — **-vero**, ofrad.
Tuotattaa, v. låter hemta l. inhemta,
 requirerar.
Tuottaa, v. låter hemta, inhemtar, im-
 porterar; alstrar, producerar; afkastar;
 t. kustannuksia, medför l. tillskyndar
 kostnader.
Tuottaja, s. som låter hemta, importör;
 producent.
Tuottaminen, s. inhemtning, require-
 ring; producering, produktion, al-
 string; — **-miskyky**, produktions-
 förmåga.
Tuottamus, s. inhemtning, import; pro-
 duktion; tillskyndelse.
Tuottava, **-vainen**, a. inbringande, in-
 drägtig, gifvande, lönande, produktiv.
Tuottelijas, a. produktiv.
Tuovus y. m., k. **Tuohus y. m.**
Tupa, s. stuga; — **-kärpänen**, husfuga.
Tupakka, **-kki**, s. tobak; polittaa tu-
 pakkaa, röker tobak; puree t—aa,
 tuggar tobak; — **-mie**, rökare, som
 nyttjar tobak; — **-tehdas**, tobaksfabrik.
Tupakoi, **-koitsee**, v. brukar tobak, rö-
 ker.
Tupanen, s. dim. liten stuga, sofrum.
Tupas, k. Typäs.
Tupehtuu y. m., k. **Takehtuu**.
Tupellinen, a. med slida försedd.
Tuperkeikka, **-mylly**, s. kullerbytta.

Tuperehtaa, -oitsee, v. slår kullerbyttan, tumlar, kullbyterar.
Tuperrus, s. tummel; förvirring, bedöfnng.
Tuperruttaa, v. har att tumla, bringar i förvirring, bedöfvar.
Tupertaa, -telee, v. gör kullerbyttor, vältrar sig med kullerbyttor, färdas på moddrig väg.
Tupertuu, k. **Tuperehtaa**.
Tupes (-ksen), s. slida med tillbehör.
Tupeton, s. utan slida.
Tupi, s. stubb.
Tupikas (-kkaan), s. slidförmig; — s. ett slags vante.
Tuppa, v. skuffar, stoppar, packar, tränger sig.
Tuppalee, v. stoppar smått, packar på, påtränger.
Tuppelo, s. kort slida, kort ting i allmänhet, kort och knubbig l. oansenlig människa.
Tuppero, s. modder.
Tuppi (-en), s. slida, balja, fodral; ohra on tupella, kornet är i slida, kornaxet håller på att framträda; siement., fröhus; — **-saksa**, gård-farihandlare; profryttare; — **-suu**, utstående l. tillsörpt l. tigande mun.
Tuppiloitsee, v. puffar, stöter.
Tuppinen, s. dim. liten slida; — a. försedd med slida.
Tuppo, s. stoppa, stoppning.
Tuppura, -ri, s. vindhvirvel, orkan; skrynka.
Tuprahtaa, v. hvirflar hastigt.
Tupru, s. rökpelare, hvirvel, rykning, yra, dunst.
Tupruttaa, -ttelee, v. låter hvirfla l. ryka, blossar, bolmar; röres fladdrande.
Tupruu, -uaa, v. hvirflar, bildar rökpelare, ryker; fladdrar, röres fladdrande.
Tupsahtaa, v. dimper, dunkar.
Tupsii, v. viftar fortfarande, svansar, borstar l. dammar med viska.
Tupsu, s. tofs; — **-hyökkä**, tofsvipa; — **-päinen**, som har tofs i ändan l. på huvudet.
Tupsuinen, a. tofsig, försedd med tofs.
Tupsullinen, a. försedd l. prydd med tofs.
Tupsuttaa, -ttelee, v. har att svaja l. fladdra, skakar, viftar; ajaa tupsuttelee, åker svajande, fladdrande.
Tupsuu, v. fladdrar, svajar.
Tupu, s. kyckling; k. **Tipu**.
Tuputtaa, v. stoppar, trugar.

Tura, -o, s. nedsänkta gran- och tallruskor för fiskled; — a. mjuk, sank, vattensjuk.
Turaa, -roo, v. lappar, stoppar.
Turahtaa, v. fräser l. surrar till.
Turajaa, k. **Turisee**.
Turakka, s. durrak; parit., par och påkörare.
Turha, a. fåfäng, onyttig, vanskelig, ogrundad; tekee turhaksi, tillintetgör; menee turhaan, går om intet; puhuu turhia, talar strunt; t. asia, småsak, lappr; t. puhe, haltlöst l. ogrundadt tal; t. valitus, obefogad l. opåkallad klagan; t. mie, oduglig l. struntkarl; t—n pieni, oansenligt liten; t—an, förgäfvad onödigt; — **-mielinen**, **-päinen**, fåfänglig; småaktig, inbilsk; — **-näkäinen**, vanskelig, onyttig; — **-näpäin**, **-päiten**, onödigtvis; — **-uskoinen**, inbilsk, fördomsfull; vantrogen.
Turhallo, v. är fåfäng, talar fåfängligheter,
Turhamainen, turhallinen, a. fåfänglig, fiärdfull, obetydlig, småaktig.
Turhasti, adv. fåfängligt, onyttigt.
Turhimus, s. pedant, skolfux.
Turhonen, s. oting, nolla.
Turhuus; s. fåfänga, fiärd, vansklighet, haltlöshet.
Turila, -las, s. ollonborre, majbagge; för växter skadlig ohyra.
Turina, s. gnissel, knarr.
Turisee, v. fräser, frustar, gnisslar, knarrar, marrar.
Turjuttaa, v. skakar, vaggar.
Turki, k. **Taiki**.
Turkillinen, a. bepelsad.
Turkin-hiha, s. pelsärm; — **-kaulus**, pelskrage.
Turkin-kieli, s. turkiska (*språket*); — **-pippuri**, spansk peppar; — **-vehnä**, majs.
Turkis (-ksen), s. pelsverk.
Turkittaa, v. pelsar på.
Turkka, a. eländig, skröplig, öfvergiven; — **-liha**, benlöst kött.
Turkkaa, -kkii, v. skuffar, stöter.
Turkkainen, a. eländig, usel, vanskelig; niinkuin t. tuli, såsom en blix, blixtnabt, såsom brinnande l. bitande eld.
Turkki, s. pels; 2) Turk; i hot., pelsrock. lispels; — **-kauppa**, peltterhandel; — **-nahat**, pelsverk, peltterier; — **-nahkuri**, buntmakare.

Turkkilainen, s. Turk; — a. turkisk.
Turkkuri, s. bundtmakare, körenär.
Turku (-run), s. torg; Åbo stad.
Turkulainen, a. från Åbo, Åbo; — s. Åbobo.
Turkuttaa, -ttelee, v. stöter på, squalpar; trugar.
Turma, a. oförsiktig, förvägen; — s. förvägenhet, förderf, ofärd, olycka, skada; tapat., oväntad l. oförmodad olycka, olycksfall; tapaturmaa, oförvarandes, af en händelse; — lintu, olycksfögel.
Turmainen, a. förvägen; förderlig, skadlig; tapat., tillfälligt l. oförmodadt olycklig.
Turmaisesti, adv. förväget, förderligt; tapat., oförvarandes.
Turmallinen, a. olycksbringande, olycksdiger, vådlig.
Turmasti, adv. oförsiktigt, förväget.
Turmelee, v. förderfvar, skadar, bortskämmer.
Turmelematon, a. oförderfvad, oförkränt; oangriplig.
Turmetmaton, a. oförderfvad; oakadd.
Turmelevainen, a. förderlig, skadlig.
Turmeltu, v. förderfvas, skadas, förstöres.
Turmelus, s. k. seur.
Turmio, s. förderf, skada, förödelse; on turmiolla, är förderfvad l. på obestånd; — ntuoja, olycksmenniska.
Turmiollinen, a. förderlig, skadlig, vådlig.
Turmuuli, s. tordmale.
Turnipsi, s. turnips.
Turna, s. lapp, fik, trasa.
Turo, k. Tura.
Turpa, s. nos, mule, trut; — -suitset, -vyö, nosgrimma; (fig.) munkafvel; kapson, nosgrimma.
Turpea, a. uppväld; avulstig, däst, fylig, fet, tjock; trind, frodig.
Turpeellinen, a. som har torf, torfvig.
Turpeentun, v. blir torfupen l. torfvig.
Turpeenpitoisuus, -sekaisuus, s. torfhalt.
Turpeeton, a. utan torf, torflös.
Turpehikko, -rveikko, s. torfmark; torfhög, torfbänk.
Turpeinen, a. torfvig; af torf.
Turpeoa, k. Turpoo.
Turpeus, s. fylighet, uppsväldt tillstånd, fetma.
Turpoo, -poutua, v. sväller, svullnar, bagnar ut, blir fylig l. fet.

Turppa, f. karp; asp.
Turri, s. lurf, pudel.
Turru, s. stelnadt l. styfnadt tillstånd, domning, kallbrand.
Turruksaa, v. döfver.
Tursaa, v. pöser upp, gör pösig.
Tursas, a. pösig; — s. hafsvidunder, krake.
Tursastuu, -sistuu, v. blir pösig, sväller.
Tursii, v. träcklar.
Turska, s. torsk; hafsdjur.
Turskuu y. m., k. Purskuu y. m.
Turta (-rran), a. stel, styf, känslöslös, halfmurken, sur.
Turtaantuu, -tautuu, v. stelnar, styfnar, domnar, förlorar känslan, blir murken l. sur.
Turtuu, k. Turtaantuu.
Turu, s. hörn i säck l. påse; qvarn, tratt.
Turva, s. beskydd, tillflykt, förtröstan, tillit; on minun turvissani, är i mitt hägn; panee turvansa Jumalaan, sätter sin förtröstan till Gud; — -ase, förarevapen; — -kirje, lejdebref; — -paikka, tillflyktsort, asyl; — -vilja, skyddsäd.
Turvaa, v. skyddar, värnar, betryggar; tager sin tillflykt till, tryggar sig vid; t. pakoon, söker sin räddning i flykten.
Turvailee, v. skyddar fortfarande l. då och då, j. n. e.
Turvainen, k. Turvallinen.
Turvako, -vikas, s. luden vant l. skinnhandske.
Turvallinen, a. beskyddad, värnad, säker, betryggad; förtröstansfull.
Turvallisesti, adv. säkert; pålitligt; förtröstansfullt.
Turvallisuus (-den), s. säkerhet.
Turvaton, a. värnlös, obeskyddad, skyddlös, oförsörd.
Turvatti, s. skyddning, klient.
Turvautuu, v. tager sin tillflykt, håller sig till, söker skydd; blir skyddad l. värnad.
Turve l. -ves (-rpeen), s. torfva, gräsväl; turpeen otto l. saanti, torftägt; turpeen alainen, under torfvan varande, begrafven, afliden; — -sara, tufstarr; — -suo, torfmosse; — -viili, plogtilta.
Turvetuu, v. blir torfupen l. torfvig, tager torf.

Turvottaa, -vuttaa, v. har att svälla, låter svullna l. tätna, gör fyllig l. tät.

Tusina, s. dussin; **tusinoittain, dusintals, -vis.**

Tuska, s. ångest, plåga, smärta, nöd, vedermöda; **tuskin, tuskalla, med möda, knapt; hädin tuskin, med njuggan nöd; töin tuskin, med möda, näppeligen; — -hiki, ångestsvett; — -pää, (Kalev.) plåga, smärta, attack.**

Tuskaantuu, -autuu, v. blir ångelig, kommer i nöd, blir utledsen, ledanar vid, blir otålig.

Tuskailee, v. vändas, ångelas, är otålig.

Tuskainen, a. ångestfull, qvalfull, ångslände, mödosam.

Tuskallinen, -aloinen, a. ångelig, pinsam, odräglig, besvärlig.

Tuskastuttaa, -auttaa, v. förorsakar ångest, gör utledsen; **tuskauttava, odräglig.**

Tuskastuu, -kistuu, k. Tuskaantuu.

Tuskittelee, v. ångslas, beklagar sig, är otålig.

Tussari, s. stussare.

Tussi, s. tusch.

Tuta = tuntea.

Tutina, s. darning, skakning.

Tutisee, v. darrar, skakar.

Tutisija, s. darrare, darrande.

Tutistaa, v. bringar att darra l. skaka.

Tutistus, s. skakning, darning.

Tutkaa, -ailee, v. utforskar, efterfrågar, questionerar, besöker.

Tutkain (-inen), s. udd; äfsing; potkia tutkainta vastaan, spjerna emot udden.

Tutkaisee, v. utforskar l. granskar l. frågar efter hastigt.

Tutkameton, a. utan udd l. äfsing, uddlös.

Tutka, s. undersökning, kritik.

Tutkelee, -leee, v. forskar fortfarande, granskar smått, tenerar.

Tutkelija, tutkamies, s. kritikast.

Tutkelma, s. forakning, undersökning; trollformel.

Tutkelmus, s. thema.

Tutkelo, s. undersökning, tentamen.

Tutkii, v. undersöker, forskar, ransakar, examinerar, granskar, pröfvar, utgrundar; ottaa tutkiaksensa, tager i öfvervägande l. under pröfning.

Tutkija, s. forskare, examinators, granskarer, pröfvarer; — -kunta, granskningsutskott.

Tutkimaton, a. opröfvad, oundersökt outransakelig, outgrundelig.

Tutkimus, s. forskning, undersökning, ransakning.

Tutkinto (-nnon), s. pröfning, examen, granskning, betraktelse, undersökning; käydä l. suorittaa t., aflägga l. andergå examen l. pröfning; tutkinon käymätön, oexaminerad; — -keräjät, råfseting.

Tutkistelee, v. skärskådar, undersöker, begrundar, betraktar.

Tutkisteleemus, s. undersökning, betraktelse.

Tutkistin, s. pröfvosten; sond.

Tutkittaa, v. låter pröfva j. n. e.

Tuttava, s. den som kännes, bekant, förtrogen.

Tuttavallinen, a. förtrogen, familier.

Tuttavasti, adv. på bekant sätt, förtroget, förtroligt.

Tuttavuus, s. bekantakap, förtrogenhet, förtrolighet.

Tutti, -inen, — s. totte; sughorn l. tutt för barn.

Tuttu, a. den som är känd, bekant; — s. bekant, kund.

Tutustaa, -stuttaa, v. gör bekant l. förtrogen, introducerar.

Tutustelee, v. formerar l. gör bekantskap.

Tutusti, adv. på bekant sätt, förtroligt.

Tutustuu, v. blir bekant l. förtrogen.

Tuudittaa, -elee, v. vaggar, söfver barn, skakar; invaggar.

Tuuduttaa, v. söfver, insöfver.

Tuudutus, s. insöfning.

Tuuhakka, s. yfvig; trasig, alarvig.

Tuuhaus, s. fiäkt.

Tuuhes, a. yfvig, lummig, tätt, pösig, ståtlig.

Tuuhens, s. yfvighet, tättet.

Tuuhes, v. pöser, fåsar, fiäktar, är ifrigt bestyrnad.

Tuuhottaa, v. låter pösa, har att fåsa; fåsar; tulla tuuhottaa, kommer fåsande.

Tuuhu, s. fiäkt, lukt, transpiration.

Tuuhuu, v. fiäktar, luktar, transpirerar.

Taukaa, v. dukar.

Tuuki, s. duk.

Tuukkaja, s. ugglas.

Tuulahtaa, v. fiäktar; k. Tuulettaa.

Tuulas (-aan), s. ljuster; olla tuulaalla, vara på ljustring; — -koura, ljusterhalster.

Tuulastaa, v. ljustrar.

tuskin
knapt

Tuulee, v. blåser.

Tuuleentuu, k. Tuulettaa.

Tuuleskelee, v. blåser smått.

Tuulettaa, -letuttaa, v. vädrar, låter blåsa på, renar l. torkar i blåst; kastar säd.

Tuulettelee, -luttelee, v. vädrar j. n. e. smått, vädrar sig, låter blåsa på sig, tager frisk luft.

Tuulettuu, -leutuu, v. blir vädrad, vädras, blir blåsig.

Tuuli (-en), s. vind, väder, blåst; t. käy l. puhaltaa, det blåser, vinden blåser; puhuu tuuleen, talar i vädret; tuulen käypä, luftig; tuulen tupa l. tupanen, luftslott; tuulen silmät l. silmäke (meris.), oxöga; tuulen nopeuinen, vindsnabb; tuulen huoko, drag, luftdrag; vindrör l. fång; tuulen lento, väderpust; hudntalag; tuulen pyörre, skydrag; tuulen pyörriäinen, väderhvirvel; tuulen pieksäjä, yrhättä, vildbasare; spegelfåktare; tuulen pesä l. koura, väderknut, hopgytring af trädgrenar; hän on hyvällä tuulella, han är vid godt lynne l. humör; — -kela, vindföjel; — -riihi, väderria; — -sää, blåsväder.

Tuulijainen, a. hvirvelvind; tuulilaismuna, vindägg; tuulijaispää, väderil, hvirvel, orkan; tuulijaiskoura, mindre ankare, dragg.

Tuulinen, a. blåsig, vindfull.

Tuulittaa y. m., k. Tuulettaa y. m.

Tuulonen, a. vindfåkt, fåkt.

Tuultuu, k. Tuulettaa.

Tuuma, s. plan, öfverläggning, tanke, afsigt, råd, rådelag; pitää tuumaa, rådelär; omin tuumin, på eget råd, själfmant; yksin tuumin, i samråd, gemensamt, enhälligt; mikä nyt t—ksi tulee, hvad råd blir det nu, hvad skall man nu taga till? tuumasta toimeen, sagdt og gjordt; — -johtoinen, planmåsig.

Tuuma, a. tum (mått); — -mitta, tummått l. -stock; — -mittainen, af en tums längd.

Tuumaa, -ilee, v. öfverlägger, funderar, tänker, betänker, utkastar plan, rådelär, spekulerar.

Tuumailu, s. öfverläggning, planering.

Tuumainen, a. rådig, rådgörande; 2) tums lång l. bred; yksit., enhälligt, ense; en tums; ruttot., hastig i beslut.

Tuumaisesti, adv. rådigt; yksit., enhälligt, gemensamt.

Tuumakas (-kkaan), a. rådig, fyndig, förslagen.

Tuumallinen, a. tumalängd; 2) a. planmessig.

Tuumaton, a. planlös; meningslös.

Tuumaus, s. rådpålgning, plananläggning, projekt.

Tuumen (-nen), s. jufver.

Tuuni, s. kärna.

Tuumii, -ittotee, k. Tuumaa.

Tuumivainen, a. förtänksam, spekulativ.

Tuupaa, -ii, v. skuffar, stöter.

Tuura, s. isbill; (*Kalev.*) spjut; — -kala, svärdfisk.

Tuurii, v. hugger med isbill.

Tuurikka, s. haspel, bobin.

Taurittaa, v. hugger med isbill, hugger, sticker.

Tuusii, v. vädrar, spårar; fruktar.

Tuusittelee, v. bekymrar sig, ängala s.

Tuutii, v. vaggar.

Tuutilainen, s. vaggbarn.

Tuntain, s. lindare.

Tuutti, s. strut, tut; myllyn t., quartratt; sokarit., sockertopp.

Tuutu, a. vagger, barnbädd.

Tuutuu, v. sofver (i vagger), vaggas, skakas.

Tuullinen, a. som eger stuga; — a. en stuga full.

Tydyke, s. medel att hämma l. stilla, medel att tillfredställa.

Tydyttämätön, a. otillfredsställande; otillfredsställbar, oförnöjsam.

Tydyttävä, a. tillfredsställande, nöjaktig.

Tydytys, s. dämning; förnöjande, tillfredsställande.

Tydyttää, v. dämmer, stillar; förnöjer, tillfredsställer, mättrar.

Tyhjenee, -ntyy, v. blir tom, tömmes; uttömmes.

Tyhjennys, s. tömning, uttömning, länsning.

Tyhjennyttää, v. låter tömma, tömmer.

Tyhjentymätön, a. outtömlig.

Tyhjentämätön, a. otömd.

Tyhjentäjä, s. tömmare, exhaustor.

Tyhjentää, v. tömmer, uttömmar, gör tom, länsar.

Tyhjykkä, s. nolla.

Tyhyyys, s. tomhet, ringhet.

Tyhjä, a. tom, utblottad; ringa, onyttig, värdelös, fåfång; naken, fattig; — a. tomhet; t. syy, lös grund;

tyhjäästä, af intet l. ingenting; tyhjää n, onödigttvis, fruktlost; menea tyhjään, går om intet; tekee tyhjäksi, gör om intet; tyhjäksi mennyt l. käynyt, felslagen; tyhjin toimien, med oförrättadt ärende; tyhjin käsin, med toma händer: t. viljasta, tom på säd; on tyhjillään, är tömd, står tom; tyhjän pysty, tom stående, tomhufvud, dumling; — -mielinen, andefattig; — -nalkainen, -n-arvoinen, -npäiväinen, fåfång, värdelös, af noll och intet värde; — -pelkuri, skuggrädd; — -ntoimi, -virka, snekur; — -ntoimitaja, dagdrifvare.

Tyhjämainen, a. somlik, fåfänglig.

Tyhjänen, -jönen, a. (dim.) tom; — s. oting, inbillningsfoster, noll, nullitet.

Tyhjästi, adv. tomt, förgäfvare.

Tyhmeliini, s. dumbom.

Tyhmenee, -ntyy, v. blir dum, bedåras, häpnar, förstummas.

Tyhmentää, v. bedårar, förstummar; hejdar.

Tyhmistys, s. försagdhed, häpenhet, förvåning, öfverräkning.

Tyhmistyy, v. blir försagd, häpnar, förbluffas.

Tyhmistää, -tyttää, v. gör häpen, förvånar, bringar ur koncepterna.

Tyhmyys, s. dumhet, enfald.

Tyhmä, a. dum, enfaldig, fåvite; — -nrohkea, framfusig.

Tyhmästi, adv. dumt, enfaldigt.

Tyhyttelee, v. betar sig trögt, gör långsamt.

Tykistö, s. artilleri; — -npäällikkö, fälttygmästare, artillerichef.

Tykittää, v. bestyckar.

Tykki, s. kanon; 2) stycke; — -alus, kanonslup; — -lakki, styck-, bindmössa; — -mies, artillerist, kanoner; — -telat, lavett; — -väki, artilleri.

Tykkii, v. pickar, klappar.

Tykky, -kkä, -kkö, s. stort stycke, block, stubbe; — a. större än vanligt, korpuslet, tjock; — adv. alldeles, helt och hållet (tyhkä); tykkänensä l. tykkönään, helt och hållet, alldeles, totalt; tyvenee tykkään, lugnar alldeles, hastigt; met-sä on tykössä, skogen är full med snö (ger intet återljöd); tykkä tyven, fallkomlig stiltje.

Tykkäys, s. klappning, slag.

Tykkyy, v. skakas, hoppar, guppar.

Tykkää, v. stöter sakta, skuffar, klappar; sydän t., hjertat klappar l. slår.

Tykyttää, v. bringar att hoppa l. skaka l. klappa; sydän t., hjertat klappar l. pickar.

Tykytys, s. klappning, slag.

Tykö, s. närhet; postp. till; tuli miehen tykö l. tyköhön, kom till mannen; meni tyköäni, gick ifrån mig; on tykönäni, är hos l. när mig; kirkon tykönä, i närheten af kyrkan.

Tyköinen, a. nära varande.

Tylkeä, a. tillbakastötande (ss. *istadihdas*); motjundande, öcklig, led.

Tylkii l. tylkkää, v. stöter tillbaka, stretar emot, uppstöter, äcklar.

Tylkistyy, v. blir motspänstig l. motjundande l. vidrig.

Tylkyttää, v. stöter fram och tillbaka, aqvalpar, vaggar.

Tylkäisee, v. stöter hastigt tillbaka, har uppstötning.

Tyllerö, s. kort och rundt ting, klot.

Tylleröinen, a. kort och trind, knutbig, klotformig.

Tylppä, a. trubbig; — -kulmainen, trubbvinklig.

Tylsenee, -ntyy, v. blir slö, förelöas.

Tylseä, a. stel, styf.

Tylsistyy, -lstyy, v. blir slö, förelöas.

Tylsymys, s. förelöning.

Tylsyttää, -styttää, v. förlöar, gör slö.

Tylsyy, v. blir slö, förelöas.

Tylsyys, s. slöhet.

Tylsä, a. slö, ohvas; — -mielinen, a. slö, slösint, idiot.

Tyly, a. kärft, kall, ogen, svar, sträng.

Tylysty, adv. kärft, strängt, ogent.

Tylystyy, v. blir kärft l. ogen, förgrymmas.

Tylyys, s. kärft, oblidhet.

Tymee, v. stämmer, hämmar.

Tymeä, a. led, ful; k. Tumma.

Tymperä, a. dunkelfärgad.

Tympeyttää, v. gör vämjelig; kännes vämjeligt l. äckligt.

Tympeytyy, -pistyy, v. får vämjelse, ledes vid; blir vämjelig.

Tympeä, a. vämjelig, öcklig; t. tnull-svar, obehaglig blåst.

Tympäilee, v. vämjer smått, äcklar.

Tympäisee, v. framkallar (hastig) vämjelse, väcker öckel.

Tymä, s. (väst-)lim.

Tymäkäs (-kkään), s. limmig, simmig, slemmig, vämjelig.
Tyngittää, v. låter sätta stöd l. uppstyta, sätter stöd.
Tynki (-ngen), -nkä (-ngän), s. afstympadt stycke, stump; stötta; veitsen t., knifstump; parran t., skäggstubb; sitoman t., tjockkändan af ett sädesband; aidan t., stötta för gärdesgård.
Tynkii, -ää, v. stödjer, sätter stöd för något, uppstöttar l. styttar.
Tynnyri, s. tunna; tynnyrittäin, tunnals, -vis; — **lintu**, gransångare; — **n-ala**, tunnland; — **ntekijä**, tunnbindare.
Tynnyrillinen, s. en tunna full, en tunnans rymd.
Tynnyröitsee, v. tunnar, fatar.
Type, k. **Typpi**.
Typerrikkö, s. idiot.
Typerryys, s. sanslöst tillstånd, afdäning; stymning; klåper.
Typertelee, v. klåpar, betar sig tafatt.
Typertyy, v. blir stympad l. tafatt, kommer af sig, förlöas; dånar.
Typertää, v. stympar, sammandrager; gör täpigt, klåpar.
Typerryys, s. enfaldighet, enfald, tafatt-het.
Typerä, -räinen, a. enfaldig, oklok, tafatt, fäkunnig, eländig; trumpen; stympad; — **pää**, slöghjerna, fårskalle.
Typi, adv. alldeles, fullkomligt.
Typistää, v. stubbar, stympar, afstympar.
Typpeä, **typäkkä**, a. stympad, stubbig.
Typpi, s. qväfve.
Typpi, -ppy, s. stump, skate, stabb, propp; hännän t., svanestump; typ-pyhäntä, stubbsvans.
Typpii, -ää, v. stympar, förser med stump, tillstoppar, proppar.
Typyrä, -räinen, a. kort och tjock, kortväxt, stackig.
Typäs (-ppään), s. liten tufva; — **-ruis**, tufvåg.
Typästävä, a. tufvig, tufvad.
Typö, -pösen, adv. alldeles.
Tyranni, s. tyran.
Tyraaninen, a. tyrannisk.
Tyraanius, s. tyranni.
Tyrehdys, -reys, s. stämning, afstannande, uppehör, hoptorkning.
Tyrehtyy, -reytyy, v. stämmes, stillas, stadnar, förtorkar.

Tyrehtyttää, -reyttää, k. seur.
Tyrettiää, v. stämmer, hämmar (loppet); har att hoptorka.
Tyrkkii, -ää, v. stöter, skuffar, knuffar, sticker.
Tyrkyttää, -ttee, v. stöter fortfarande efter, driver på, trugar, påtrugar.
Tyrmeytyy, v. stelnar, stelnar af häpnad l. förskräckelse, häpnar, baxnar, förlorar sansningen.
Tyrmeä, a. stel, oböjlig, ogen, halsstarrig, trög.
Tyrmistys, s. förestelning, sanslöshet, häpnad, förskräckelse.
Tyrmistää, v. har att stelna (af fasa), bringar i vanmakt.
Tyrmistyy, k. **Tyrmeytyy**.
Tyrmiäs, k. **Tyrmeä**.
Tyrmys, s. stelmadt l. medvetslöst tillstånd, dånig.
Tyrmä, a. stel, oböjlig; eländig; — s. häkte, arrest, torn; flytande blod; tyrmäluontoinen, hårdhertad, ogen; tyrmäksi lyöty, ihjelslagen.
Tyrmää, v. gör stel, slår emot.
Tyrskä, k. **Tyrsky**.
Tyrskii, k. **Tyrskyy**.
Tyrsky, s. svall, vågevall, frustning, prustning; gapskratt, stark snyftning.
Tyrskyttää, v. har att frusta l. sqvalpa, sqvalpar häftigt.
Tyrskyy, -ää, v. svalnar, sqvalpar, frustar, prustar, snyftar.
Tyrskähtää, v. brusar till, utbrister i snyftning, prustar till; t. itkemään, brister ut i häftigt gråt.
Tyrtyttää, -ttee, v. öfvermåttar, väcker matleda; stillar (*blod*).
Tyrtyyy, v. blir öfvermått, får leda för met; stillas, stannar.
Tyrä, s. testickel; pl. tyrät. brock; trollkuor, trollsokott; — **-ruoho**, vägört; — **-vyö**, brockband.
Tysevä, k. **Tukeva**.
Tyssää, v. afskär, stubbar, stäcker; gör uppstående, pöser upp.
Tytisee, k. **Tutisee**.
Tytty, s. runkning, pulserande rörelse; bulnad, sår.
Tytkyttää l. **tytkyy**, v. knycker, rycker; klappar, bultar, slår (*som pulsen, hjertat*).
Tytrintimä, s. stjufdotter.
Tytti, s. flicka, tös; docka. *Tyttä*
Tyttäreellinen, a. dotterlig.
Tyttärinen, a. hörande till dotter; rik på döttrar.

Tyttö, s. flicka, jungfru; — **-koulu**, flickskola; — **-lapsi**, flickbarn.

Tyttöinen, a. rik på flickor.

Tyttönen, s. liten flicka.

Tyttöys, s. flicklif, jungfrudom.

Tyty, s. damm, fylnad, hinder emot åfytning; vesit., vattenreservoir, liten damm.

Tytymys, s. fördämdt tillstånd; mätthet, förnöjdhet.

Tytymättömyys, s. missnöje, missbelåtenhet, oförnöjsamhet.

Tytymätön, a. missnöjd, missbelåten, oförnöjd, otillfredsställd.

Tytyväinen, a. nöjd, förnöjd, belåten, tillfredsställd.

Tytyväisesti, adv. förnöjsamt, förnöjdt, belåtet.

(Tyty), v. dämnes, hämmas; tillfredsställes, blir l. är nöjd, åtnöjer sig; t. onneensa, är nöjd med sin lott.

Tytär (-ttären), s. dotter; tyttären-t., dotterdotter; — **-puoli**, **-lentämä**, stufdotter.

Tyvekäs, a. tjock vid rotändan.

Tyven (-onen), a. lugn, stilla; — s. vindstilla, lugn, stiltje; tyvenen puoli, läsida, lä.

Tyvenee, -ntyy, v. blir lugn, stillas, blir stiltje, lugnar (*sig*).

Tyvenesti, adv. lugnt, stilla.

Tyventää, v. gör lugn, stillar, lugnar; 2) afskalar stammen på ett träd (*tyvi*).

Tyventö, a. vindstilla, stiltje.

Tyvi (-en), s. rotändan l. tjockändan på ett träd, nedra ändan af ett ting; istuu tyvem mälle, sätter sig närmare roten; — **-puoli**, nedre delen; — **-pää**, rot- l. tjockända.

Tyvii, v. blir tjock vid nedra delen af stammen; afbarkar tjockändan af ett träd.

Tyvinen, a. till rotända hörande; af rotändar gjord.

(Tydytys, -ttää y. m., k. Tydytys, -ttää j. n. e.

Tyyli, s. tygel; 2) stil.

Tyylii, v. styr, tyglar.

Tyynentää, -istää y. m., k. Tyynätä j. n. e.

Tyyneys, s. lugn, stillhet.

Tyyni (-en), s. lugn, stillhet, vindstilla; — a. lugn, stilla; tyynenpuoli, läsida, lä.

Tyynesti, adv. lugnt, stillsamt.

Tyynni, adv. noga, alldeles.

Tyynnyttää, v. lugnar.

Tyynnyy, v. lugnas, stillas, mojar.

Tyynntää, v. lugnar, saktar.

Tyyny, s. dyna, kudde; — **-vaaru**, dynvar.

Tyypää, v. tutar, trumpetar.

Tyyrksyy, v. anser för dyr.

Tyyris (-in), a. dyr.

Tyyristys, s. prisstegring.

Tyyristyy, v. blir dyr, fördyras, stiger i pris.

Tyyristää, -tyttää, v. fördyrar, stegrar priset.

Tyryys, -reys, s. dyrhet.

Tyrypuuri, s. styrbord.

Tyyskä, a. noga, noggrann, sparsam. (*Kalev.*) noga huggen; stark, bastant.

Tyysäija, s. uppehållsort, tillhåll.

Tyysti, -tä, a. noga, noggrann, sparsam, stilla, lugn; tyystin, noggrant noga; tyystin katsoen, noga taget.

Tyystyttää, v. lugnar, stillar, bringar till tystnad, tystar.

Tyystyy, v. stillas, lugnar, stadnar, tystnar.

Tyystyys, s. noggrannhet, sparsamhet.

Tyuty y. m., k. Tyty y. m.

Työ, s. arbete, verk, gerning, möda; hyvä t., godt arbete; god gerning. välgerning; suuri t., stor möda; t. ja toimi, handel och vandel; se oi hänen työtänsä, det är hans verk neuvolla ja työllä, med råd och dåd; tehdä työtä, arbeta; yksi työtänsä, utan uppehåll; työn takaa, med all möda; töin tuskin, med njungan nöd; työhön kykenevä, arbetsfö; — **-ala**, verksamhetsfält; — **-hevonen**, arbetshäst; — **-huone**, arbetshus; arbetarum, verkstad; — **-lakkko**, strike; — **-juhta**, lastdragare, arbetsök, släphäst; — **-kala**, arbetsredskap, verktyg; — **-kumppani**, arbetekamrat, medarbetare; — **-kyky**, arbetsförmåga; — **-kykyinen**, arbetsfö, förmögen af arbete; — **-mies**, arbetsskär, arbetare; — **-nansio**, arbetsförtjenst; — **-halu l. -into**, arbetslust l. -drift; — **-nkatsoja**, quartersman; — **-nteettäjä**, arbetagifvare; arbetaledare; — **-ntekevä l. -nvoipa**, arbetsfö, arbeteduglig; — **-ntokijä**, arbetare, arbetshjon; — **-nteko**, arbete, sysselsättning; — **-palkka**, arbetslön. -lega; arvode; — **-piiri**, verkningsskrets; — **-päivä**, arbetadag; — **-völ-**

ma, arbetskraft; arbetsstyrka; —
 -väki, arbetsfolk, arbetare (*pl*).
 Työhtyy, v. stannar i arbete.
 Työkkii, -kkää, v. skuffar, sticker,
 pickar. *työskentelee: -ti, -röskentää*
 Työkkäys, s. knuff, stöt.
 Työllinen, a. verklig, faktisk.
 Työläs, -läinen, a. arbetsdryg, mödo-
 sam, svår, besvärlig.
 Työlästyttää, v. utmattar genom arbe-
 te, försvårar.
 Työlästyy, -läytyy, v. utmattas af ar-
 bete, får arbeteleda, blir besvärlig l.
 svår.
 Työläys, -läisyys, s. besvärlighet, mö-
 dosamhet, svårighet.
 Työläästi, adv. svårligen, med möda.
 Työnnältää, s. stöter lätt l. hastigt,
 framskjuter behändigt.
 Työnnättää, -yttää, v. låter framdriva
 l. stöta på; skuffar, skjuter, affärdar.
 Työntölee, v. sträfvår l. framdrifver
 mödosamt, stöter l. skjuter fram.
 Työnti, -ntö, -nnäntä, s. skjutning,
 skuffning, stöt, framskjutning, beskick-
 ning; — -kärrt, skottkärra; —
 -lauta, -lunuku, skottlucka.
 Työntyy, v. blir framskjuten l. drifven,
 närmar sig, ger sig till, slår sig på.
 Työntää, v. framdrifver, stöter l. sku-
 ter fram; affärdar, skickar.
 Työsevä, k. Töisevä.
 Työsiö, s. intaga, nyplog, svedjeland.
 Työskentelee, v. sysslar med arbete,
 sysselsätter sig, sysslar, arbetar; bestyr.
 Työskentely, s. sysselsättning.
 Työteliäs (-ään), a. arbetsam, verksam.
 Työteliäisyys, s. arbetsamhet.
 Työttömyys, s. arbetslöshet, sysselölö-
 het, verksamhet.
 Työtön, a. arbetslös, syssellös, overk-
 sam.
 Tä = Tämä.
 Tähte (-teen), s. qvarlefva, återstod,
 öferskott; panee tähteelle l.
 tähteeksi, lägger i törvar: jäätäh-
 teeksi, blir öfrig (*till förvaring*);
 pitää tähteellä, håller i förvar;
 ruoan tähteet, lemningar efter mat.
 Tähdellinen, a. med stjerna l. märke
 försedd; maktpåliggande, högvigtig,
 angelägen.
 Tähdien, postp. för skull, för; k. Tähti;
 sinun tähtesi, för din skull.
 Tähdien-lento, s. stjernfall, -skott; —
 -palava, -pilkkava, stjernklar, -ljus;
 — -tietäjä, stjerntydare.

Tähdetön, a. stjernlös.
 Tähdistö, s. stjernbild, konstellation;
 2) orden.
 Tähdittää, v. bestjerner, beströr med
 stjernor, dekorerar.
 Tähdykkä, s. liten stjerna, asterisk.
 Tähdystää, k. Tähyystää.
 Tähkii, v. skjuter ax, går i ax.
 Tähkä (-kän l. -hän), s. ax; tekee
 tšhkää, drifver l. bildar ax; —
 -putki l. -tuppi, axhylsa; — -pää,
 ax; — -pää-helmä, ängkaffe.
 Tähkäinen, a. axrik, axbrände.
 Tähkällinen, a. axbrände, försedd med
 ax; — s. ett ax fullt.
 Tähkänen, s. litet ax.
 Tähne, s. prick, fläck.
 Tähteetön, a. som saknar qvarlefvor;
 tuli t. vieras, (*fig.*) den alt härjan-
 de elden.
 Tähtölee, v. bildar s jernor; blir stjern-
 klar.
 Tähteinen, a. som har qvarlefvor; i för-
 var lagd.
 Tähtein-katsoja, s. stjernkikare; —
 -oppi, stjernkunskap; — -selittäjä,
 stjerntydare, astrolog; — -tutkija,
 astronom.
 Tähti (-hden), s. stjerna; prick, tec-
 ken; taivas on tähdessä, himme-
 len är stjernklar; panna tähdelle,
 lägga märke till; lägga i förvar;
 tähti otsassa, fläck i pannan; poh-
 jant., nordstjernen; koint., morgon-
 stjernen; — -kansi, stjernhvalf; —
 -kunta, stjernsystem; — -ryhmä l.
 -ryvä, stjerngrupp; — -taivas,
 stjernehimmel; — -tiede, astronomi;
 — -usma, nebulosa.
 Tähtilö, s. asteroid; asterisk.
 Tähtinen, s. liten stjerna, asteroid; —
 a. stjernfull, bestjernerad.
 Tähtäin, s. sigte, diopter, visir.
 Tähtää, -ilee, v. mättar, sigtar; mär-
 ker, varnar.
 Tähtö, s. sigtning; — -linja, -suunta,
 sigtlinie; — -linjain, diopterlineal.
 Tähystin, s. kikare; sigt.
 Tähyystää l. tähyää, v. beser, bekikar,
 söker, varnar.
 Tähdällinen, k. Tähkällinen.
 Tähdän, adv. hit (*sä*).
 Täi, s. lus; tulee täihin, får löss.
 Täinen, a. lusig, full af löss.
 Täitelee, v. löskar.
 Täittää, v. nedlusar; söker löss.
 Täityy, v. får löss, nedlusas.

- Täkki**, s. täcke; däck.
Täky (-vyn) l. **täkö**, s. bete, agn.
Täkántää, v. rör sig litet.
Täkäli, adv. denna väg, i denna mon, på detta sätt, härigenom.
Täkäläinen, a. här eller l. hitåt boende l. varande, härvarande; 2) oskicklig, oduglig, olämplig.
Tälläinen, k. **Tämmöinen**.
Tällää, v. packar, trampar, stampar; ställer.
Tällöin, adv. vid den här tiden; denna gång, härvid; **silloin** t., då och då.
Tällöinen, a. denna tids.
Tämmöinen, a. sådan här, sådan, af detta slag, så beskaffad.
Tämä, pron. denna, detta, den l. det här; pl. nämät, desse, dessa, de här; tätä ennen, härförinnan; tämän kautta, härigenom, härmedels; tässä kuussa, i denna l. innevarande månad; tähän asti l. saakka, näihin asti, hittills, härintill; tähän liitetty, bifogad, bilagd; tällä, härmed, härigenom; on tällänsä l. tänänsä, är så här, är i detta tillstånd; on tässä, är här; tässä on, se här, här är l. fins; lähti tästä, begaf sig härifrån; tuli tähän, kom hit; tänä päivänä, denna dag, i dag; — **n-alkuinen**, nutids, denna tids; — **-vuotinen**, detta års.
Täni, adv. så här mycket.
Tänne, adv. hit, häråt; — **-päin**, hitåt; — **-tulo**, hitkomst.
Tännempi, komp. edellstä; tule tännemmäksi, kom närmare hit.
Tännin, **tännimmäinen**, a. superl. mest hitåt varande, främst (**hitåt**).
Tänäpäni l. **tänään**, adv. i dag, denna dag.
Täpe, s. dref.
Täpi, adv. alldeles; t. täynnä, bröddfull, smickfull.
Täpittää, v. diktar, drifver, proppar, fyller.
Täplikäs (-kkään), a. fläckig, spräcklig, apelkastad, tigrerad.
Täplinki, s. apelkastad häst.
Täplä l. **täppä**, s. fläck, prick.
Täppää, -ii, v. fyller, stoppar, packar, proppar; nappar.
Täpäriä, -räinen, a. vid yttersta randen varande, knapp, trång; seisoo täppärällä, står vid yttersta branten l. randen; t. aika, mot slutet li-dande tid, knapp l. angelägen tid; aika on täppärällä, on t. aika, det är hög tid; t. mieli, knapp omdömesförmåga, inskränkthet; täppärällä, knapt.
Täpäristi, -räissti, adv. jemnt vid randen, just jemnt.
Täpö, k. **Täpi**.
Tärinä, s. skallring, dallring, darrning, skakning, skalf.
Tärisee, k. **Täräjää**.
Täristää, -ttää, v. har att dallra, skaka l. skallra, skakar, skallrar med.
Tärkeys, s. viktighet; villighet.
Tärköä, a. vigtig, angelägen, böjd ft.
Tärkimmästi, adv. som nogast, påipitet villig.
Tärkisti, adv. knapp, noga, just jemnt.
Tärkkely, **tärkki**, s. stärkelse; — **-nsekaisuus**, stärkelsehalt. *las*
Tärkkeloitsee, **tärkkää**, s. stärker.
Tärkki, a. kort, knapp, noga; vigtig.
Tärppii, -ää, v. nappar; knycker, knäcker.
Tärppä, s. brödnagg; nappning.
Tärryttää, v. rister, värker.
Tärskii, -yy, v. stänker, frustar, fräsk; skakar, sprattlar.
Tärskyttää, v. stänker på, försäkrast frustning; skakar.
Tärskähtää, v. stänker l. frustar högt; skakar till.
Tärviö, s. förderfvadt skick, olag.
Tärvällee, -velee, v. förderfvar l. fortfvar fortvarande.
Tärväytyy, v. försämrar, förderfvar.
Tärvää, v. förderfvar, försämrar, talar förölämpar, skymfar.
Täry, k. **Tärinä**; — **-kalvo**, trumhåla; — **-rokka**, trumrocka.
Täryttää y. m., k. **Täristää** y. m.
Tärähdys, **täräys**, s. hastig dallring; skräll; knalleffekt.
Tärähtää, v. dallrar hastigt, skraller till, skakar till. — *eloc*
Tärähyttää, -räyttää, v. Åstadkommer dallring, skraller.
Täräjää, v. dallrar, skraller, darrar, skakar, skäliver.
Täsmä, s. kraft, ordning, noggrannhet (täsmä); tekee täsmälleen, gör till punkt och pricka; täsmälleen jemnt upp; täsmällä, jemnt till punkten, just så.
Tässä, adv. här, häri.
Tästä, adv. härifrån, häraf; — **-lähtiä**, hädanefter, härefter, framdeles.

Täti, s. faster, moster.

Täten, adv. härigenom, härmedels, härmed.

Tätillä, s. mosters l. fasters hem.

Tätys, k. Tämmöinen.

Tävystää, v. sätter bete l. agn (på kroken), betar; bereder.

Täydellinen, a. fullständig, fullkomlig, komplett. total.

Täydellisentyväisyys, s. perfektibilitet.

Täydellisentää, v. förfullkomnar, förfullständigar.

Täydellisesti, adv. fullkomligt, fullständigt, totalt.

Täydellisyys, s. fullständighet, fullkomlighet.

Täydempi, komp. sanasta täysi.

Täydennys, s. påfyllning, komplettering.

Täydentää, v. påfyller, kompletterar, förfullständigar.

Täydesti, adv. fullt, till fullo.

Täydyttää, v. låter fylla, gör tillräcklig; nödgar, tvingar.

(Täysi (-den)), v. full, uppfylld; — a. fullhet, rymd; astia on täysi l. täynnä (täytenä), kärlet är fullt: vatsan t., magen full, magbörda; laivat tuovat täytensä viljaa, fartygen hemta fulla laster säd; täysin käsin, med fulla händer; täydelleen, täysin, till fullo, fullt, tillfylles; niin täydellensä, fullkomligt så; tekee täyden, gör fullt; täyden käypä, fullgiltig; täyden painon kone, fulltrycksmaskin; täyden täysi, aldeles full, öfverfull; pane täyteen, sätt full; täysi mies, fullväxt man; täysi kuu, fullmåne; t. velli, köttalig broder; t. mieli, mogen förstånd; t. ikä, mogen l. myndig ålder; — **-alkainen**, fullbildad, fullången; — **-arvoinen**, fullhaltig; — **-ikäinen**, myndig, af mogen ålder; — **-jyväinen**, fullmatad; — **-kasvui-**nen, fullvuxen, fullbildad; — **-kokous**, plenum; — **-lukuinen**, **-määräinen**, fulltalig, fullsuten; — **-mittainen**, fullmålig; — **-oloinen**, konkret; — **-oppinen**, utlär; — **-npalvellut**, emeritus; — **-painoinen**, fullviktig, strid; — **-valtainen**, myndig, fullmyndig; plenipotentti, fullmäktig; — **-varainen**, vederhäftig; — **-vede**, **-vire**, halspänning; — **-voimainen**, som har full styrka, fullgiltig; — **-ääninen**, fulltonig, fullstämmig.

Täysiläs, a. fyld, fyllig.

Täysin, superl. fullast; k. Täysi.

Täysinäinen, a. full, fullständig, komplett; strid (*säd*).

Täysinäisesti, adv. fullt, fullständigt.

Täysittäin, adv. fullkomligt, aldeles.

Täyстää, k. Täyvystää.

Täyte, s. fyllning, fyllnad, supplement; stoppning; fullbordad.

Täyteläinen, a. fyllig, massiv.

Täyteys, s. fullhet; mognad.

Täyttyy, **täytenee**, v. fylles, blir full.

Täyttää, v. fyller, uppfyller, fullgör, fullbordar; mättar; stoppar; räcker till; strävar fram; tränger på, ansätter; t. väellä, bemannar, besätter; t. soralla, fyller med grus; t. velvollisuutensa, uppfyller l. fullgör sin pligt; t. itsensä, mättar sig; t. tuolin, stoppar en stol; ei se täyttä siihen, det räcker ej dertill; latva t. taivahalle, toppen strävar till himlen; t. päälle, rusar på, öfverfaller.

Täyttö, k. Täyte.

Täytymys, s. nödvändighet, tvång; fullblifning, fullbordad.

Täytymättömyys, s. omätlighet.

Täytymätön, a. som ej kan fyllas, omätlig, omätlig.

Täytyttää, v. låter fylla l. fullborda.

Täytyy, v. blir full, fylles, går i fullbordad; räcker till; 2) nödgas, måste; toivoni t., mitt hopp går i fullbordad; minun t. mennä, jag måste gå; miehen t. rahaa, mannen måste ha pengar.

Täytäntö, s. fyllande, fullbordad, verkställighet; saattaa t-ön, bringar i verkställighet.

Täytös, s. fyllningstillstånd, fyllning, fulländning.

Tää, k. Tämä.

Täällä, adv. här.

Täältä, adv. härifrån.

Töhertäjä, **töherö**, s. pottare, kludder.

Töhertää, v. pottar, petar.

Töhlää, v. slarfvar, gör värdslost, tatar till.

Töhlö, s. slarfver, hafsig menniska, fåne.

Töhrii, **-ää**, v. suddar, kluddar, pottar.

Töinen, a. ht. arbete, arbets- (työ); suunitöinen, arbetedryg.

Töisevä, a. arbetsam, arbetedryg.

Tökertää, v. tatar till, gör trubbig l. plump l. klumsig, påtar, stöcker värdslost, gräfver,

Tökkää, v. sticker, stöter, stoppar.

Tökähtää, v. stannar hästigt.
Tökäisee, v. stöter till, slår, sticker en gång.
Tökätty, v. stickes, hämmas, blir stående, stannar.
Tökötti, s. ryssolja, näfverolja.
Tölkeä, s. plump, grof.
Tölkki, s. stöt, stötel; burk.
Tölkki, v. stöter, skumpar, stultar.
Tölkö, s. burk, näfverkärl, saltkar, faaka.
Tölkttä, v. stöter, skakar.
Tölkäisee, v. stöter, knuffar.
Töll, s. backstuga, koja, torp.
Töllistää, -telee, v. betar sig fänigt, stollas, gapar, glor.
Töllyy, v. lossnar; uppsväller.
Töllähtää, v. dimper, gör l. rörs oväntadt.
Töllö, s. dummerjös, fåne.
Töllöttää, k. Töllistää.
Tölmä, s. högre brant, kulle, brink; påle, stöt; 2) a. slö.
Tölmästää, v. bullrar, väsnas.
Töl mäs, s. knuff, stöt.
Tölmää, v. stöter, knuffar; bullrar.
Tölpittä, v. plumpar.
Tölpä, s. trubbig; — s. plump.
Tölpänä, s. dumhufvud, tölp.
Tölä, v. sölar, smutsar; fuskar, blandar bort.
Töminä, s. stampning; dån, gny.
Tömisee, v. dånar, bullrar.
Tömistää, v. har att dån, bullrar l. dunkar på.
Tömistä, v. bultar, stampar.
Tömppe, k. Tomppeli.
Tömyri, s. lång lur, språkrör, ropare.
Tömähtää, v. dånar till, ger till ett dån.
Tömäjää, k. Tömisee.
Töngittä, -öttää, v. låter stöda l. uppstyta; uppstötter, sätter stöd för.
Töngötty, v. blir uppstyttad; stelnar, styfnar.
Tönkeä, s. stel, styf.
Tönki, v. bökar; skuffar.
Tönkistyy, v. stelnar, styfnar.
Tönkistä, v. gör stel l. styf.
Tönkittäin, adv. klumpvis.
Tönkki, s. klump, klunga; — **-maa**, mark full med kokor l. tuvor.
Tönkkä, -nkkö, k. Tönkeä; — s. klump, block; pilven t., molntapp, molnvägg.
Tönkä, -kö, s. stång för att stödja l. stänga, dörrstäng, stötta.

Tönkäle, s. klump.
Tönkää, v. sätter stöd för, stänger med stång, tillbommar.
Tönttö, k. Pönttö. — *Tönö = Toni!*
Töpertyy, v. blir handfallen l. bortblandad l. hufvudyr.
Töppittä, v. stympar, afstubbbar.
Töppi, -ppö, s. stump; — a. stympad.
Töppy, s. tofs, tapp; dåliga blå. dref.
Töppyinen, a. tofsig; af blå l. dref.
Töppä, s. trubbig, stubbad.
Töppönen, s.; pl. töppöset, fottraser; öfverstrumpor, tossor.
Töpsii, v. trattar, lunkar.
Töpyttää, v. diktar, kalfatrar.
Töpö, s. stump, stubb; tölp, täper; — **-hätä**, stubbsvans, -svansad; — **-su** hopsnört mun.
Töreikkö, **töreikkö**, s. sjögräs; mät full med vindfällen.
Törikkö, s. högt kärl; stel menniska.
Törisee, v. skräller, rosslar, orlar (*hörst* brummar.
Töristyy, v. stelnar; fastnar på.
Törkeä, s. plump, grof, ohysad, varskaplig; t. rikos, groft brott; — **-tapainen**, ohysad, obehövad, plump;
Törky, s. rosk, smolk, sopor. **-sä** (dåligt) kreatursfoder.
Törkyinen, a. roskig, osnygg.
Törmistyy, k. Tyrmistyy.
Törmä, s. brant, brink, slutning; — **-pääsky**, back-, strandsvala.
Törmää, v. stöter, skuffar, rusar fram; frusar; ger stickord.
Törröttää, v. står och gapar.
Törtevä, a. dryg, storaktig.
Törtty, s. smutshop.
Törtö (-rrön), s. strut, hylsa, omklädd burk.
Törö, s. tvär, käck l. bister menniska; buttert beteende.
Töröjöll, s. dummerjös; trumpe l. butter person.
Törottää, v. betar sig kärft l. tvär. **-s** surmulen, tjuras; **seistä t.**, står rak och bister.
Tötisee, k. Tutisee.
Töterö l. **töttö**, s. strut, bylte; **hösk** horn; — a. strutlik, hög och **spetsig**.
Tötöttää, v. rabblar, stammar, **munar** puttrar.
Töyhtö, s. tofs, plym; — **-hyppä** tofsvipa; — **-kaura**, plymhafre.
Töykeä, s. stel, tvär; — s. tvärvigt.
Töykky, s. klump, klimp.

10/11/11: lee

Töykkää, v. skuffar, stöter, skumpar, sticker, petar.
Töylikkä, s. svickhål.
Töyrii, -ristää, v. bökar, gräver upp, rotar.
Töyry, -äs, v. upphöjning, kullrighet, hypmel, klint, brink.
Töyskäisee (pois), v. (af)snäser.

Töyskää, v. är arg, snäser, bites, väsnas.
Töyssyy, v. skakas, skumpar.
Töyssäntää, v. får en hastig skakning l. stöt, studsar till, svänges hastigt.
Töyttää l. **töytä**, v. stöter på, rusar, störtar.

U.

Udar (-taren), s. jufer, spene.
Udella, inf. sanasta **Utelee**.
Udustaa, v. duggar, stänker.
Uduton, a. dunstfri; fjunlös.
Uh, int. usch! hu!
Uhallinen, a. hotfull, stolt; dugtig, präktig, förträfflig.
Uhari, s. liten borrh, spikborrh.
Uhea, k. **Uhkea**.
Uhertaa, v. borrar, gräver.
Uhitaa, k. **Ukittaa**.
Uhka, s. hot, trots, uppsåt; vite; uhka tavalla, utomordentligt; hengen uhallu, med fara för lifvet; vid äfventyr af lifvets förlust; sakon uhallu, uhan paitteella, vid förelagdt vite, vid äfventyr af böter; tekee uhallu. gör på trots l. uppsåtligt; vallan uhallu, ganska pryddigt; — **-kielto**, vitesförbud; — **-mielinen**, öfvermodig, trotsig; — **-sakko**, vite, vitesböter; — **-sana**, hotelsee.
Uhkaa, v. hotar; u. kostoa jkulle, hotar ngn med hämnd; tekee uhaten, gör hotande l. med öfvermod.
Uhkaa, s. hotelsee.
Uhkea, a. fyllig, frodig, ståtlig, präktig, ypperlig.
Uhkenee, v. frodas.
Uhkoo, v. stönar, stretar.
Uhku, s. issörja, stöp; vindvak; — **-jää**, svallis; — **-reikä**, viudvak; — **-vesi**, flödvatten.
Uhkuttaa, v. har att porla upp l. fram, låter svälla l. flöda.
Uhkuu, v. uppsväller, porlar upp, flödar öfver, är svällande; utarilla ukkuvilla, (*Kalev.*) med svällande, flödande jufer.
Uma, s. trots, förtret; — a. hurtig, fink.

Uhmaa, -ittelee, v. är dristig l. hurtig, trotsar, gör förtret.
Uhmastaa, v. är hurtig l. fink, gör l. arbetar raskt.
Uhmistaa, v. uppmuntrar, uppeggar, piggar upp.
Uho, s. luftdrag, drag; flödvatten; svärighet; u. käy raosta, det drar från springan; pahkaisen u., känning efter köld; oli suuressa uhossa, var i stor nöd l. svärighet; tuli semmoisella uhollla, kom med sådan brådska.
Uhoinen, a. dragig; 2) rik på flödvatten.
Uho, v. säger, påstår; 2) drager, är dragfull; 3) bestyr, ställer till.
Uhostaa, v. det drar, är luftdrag; bildar issörja.
Uhottaa, -ttelee, v. hotar, trotsar, lofvar förut, skryter; k. **Uhkuttaa**.
Uhraa, v. offerar, uppofferar.
Uhraus, -aaminen, s. offer, offerande, uppoffring.
Uhraaminen, s. sjelfuppoffring.
Uhrauttaa, v. låter offera, har att uppoffra.
Uhrautuu, v. uppofferar sig.
Uhri, s. offer; — **-arkku**, offerkista; — **-astia**, offerkäril; — **-leipä**, offerkaka; — **-menot**, offerförrättning, -tjenst; — **-sana**, lösen, magiskt ord; — **-teuras**, offerdjur.
Uhnaa, v. ylar, tjuter.
Uhvettuu, v. tröttnar; kiknar.
Ui, v. simmar, flyter.
Ui, int. uh; fy.
Uihkaa, -kuttaa, v. qvider, qvinkar, klagar.
Uija, s. simmare.
Uikahdus, s. klagorop l. -gråt, skri.

Uikahtaa, v. qvider l. piper till.
Uikelo, a. qvidande, eländig.
Uikki, s. brandgång.
Uikko l. **uiku**, s. dopping; bofink.
Uikukko, s. nätmärke; vette.
Uikutus, s. qvidande, vecklagan, klagolät.
Uima, s. simning; — **-huone**, sim-, badhus; — **-kalvo** l. **-nahka**, simhud; — **-ranta**, simstrand; — **-vieras**, badgäst.
Uimari, s. storsimmare, simmare.
Uimus, s. simfena, fena.
Uina, **-anen**, s. grand, smula, atom.
Uinaa, **-ailee**, v. slumrar, soffer, ligger i slummer l. dvala.
Uinahtaa, v. inslumar, slumrar som hastigast.
Uinastuu, v. blir sömning l. utmattad, går l. dukar under.
Uinostuu, v. afmattas, förfaller.
Uinti, s. simning, sjöbad.
Uinus, s. slummertillstånd; on uinuk-sissa, är inslumarad.
Uinuttaa, v. insöfver.
Uinuu, v. insomnar, soffer.
Uiskelee, **-skentelee**, v. simmar fortfarande, simmar hit och dit.
Uistaa, v. ror drag, fiskar med drag.
Uisti l. **uistin (-imen)**, s. fiskdrag, drag.
Uite (-tteen), s. vakstång.
Uitinpaikka, s. lög-, simningeställe.
Uittaa, v. låter simma; u. hevosia, lögar l. simmar hästar; u. tukkeja, flottar l. flötar höck.
Uittamo, s. lög- l. simningeställe.
Uitti, s. rännil, vattenledning.
Uittio, s. sluka.
Uitto, s. simning, flötning; simställe; — **-nuotta**, is-, vinternot.
Uivelo, s. sölare, tröger.
Ujakka, a. stark, mabb, dugtig, rask, häftig.
Ujeltaa, **-rtaa**, v. tjuer, klagar.
Ujo, a. blyg, försagd.
Ujoilee, **-ksuu**, **-stelee**, v. är blyg, beter sig blygt, blyges, är generad.
Ujostelematon, a. oförsagd, ogenerad, oblyg, frimodig.
Ukisee, v. jemrar sig, stånkar.
Ukittaa, v. drifver l. manar på.
Ukko, s. gubbe; öfvergud; åska.
Ukkoispilvi, s. åskmoln; — **-sade**, åskregn.
Ukkoainen, a. gubblik.
Ukonnen, s. liten gubbe, kär gubbe; åska; u. käy, åskan går, det åskar;

u. jyrisee, åskan dundrar; u-set ilma, paukaus, åskväder, åskknall.
Ukollinen, a. som har gubbe l. man.
Ukonjohdatin, s. åskledare; — **-kaari**, regnbåge; — **-kaura**, flyghafre; — **-kivi**, kvarts; — **-lyömä**, åskslag; — **-nuoli**, åskvigg; — **-tuli** l. **-valkea**, åskeld.
Uksi (-en), s. (*Kalev*) dörr. *ukuli*.
Ukura, s. grop; grotta.
Ulakka, a. något kylig; — s. kylig väderlek, kyla.
Ulappa, s. fält, fjärd, rynd.
Ulea, a. af lidande utseende, dystert blek; k. **Uljas**.
Ulettuu, k. **Uloittuu**.
Ulisee, v. jämrar sig, gnäller.
Uljas (-aan), a. stolt, ståtlig, nobel, rask, käck.
Uljailee, **-stelee**, v. prunkar, yfres stolteerar, sprättas, skryter.
Uljainen, a. stormodig, hurtig.
Uljakka, a. stolt, sturk.
Uljastelija, s. sprätt; skrytare.
Uljastuu, v. blir munter l. hurtig, oppmuntras, får mod.
Uljuus, s. stolhet, ståtlighet, nobles, hurtighet, hjeltomod.
Ulkuu, s. simp, ålka.
Ulko, s. det yttre af något; tuleen lolle, haisee ulolta, har uthusluk luktar unket l. fränt; — **-harras**, skenhelig; — **-huone**, uthus; — **-ilma**, yttre l. fria luften; — **-keltainen**, objektiv; — **-korva**, yttre örat; — **-kultainen** l. **-kullattu**, skrymtaktig, skenhelig, skrymtare; — **-kultaisuus**, skrymteri, skenhelighet; — **-kylä**, annan, främmande by; — **-luku**, utanläsning; — **-maa**, utlandet; — **-maalla**, i utlandet; — **-mailia**, utomlands, utrikes; — **-maalta**, utrikes ifrån; — **-maan-asia**, **-mais-asia**, utrikesärende; — **-mainen**, utländsk, utrikes; — **-maalainen**, utländsk; — **-muistilla**, utantill, ur minnet; — **-muoto**, yttre utseende l. sken; — **-näöltä**, efter utseendet, till det yttre; — **-palsta**, utjord, utjordskifte; — **-pitäjäs**, utsocken, främmande socken; — **-puoli**, utsidan, yttre sida; — **-puolelta**, till det yttre, utvärt; — **-puolella**, **-lle**, utanför, utanpå; — **-puollainen**, **-puolimainen**, yttre, utvärdig, utanför stående; — **-puolinen**, yttre, utvärtes, yttlig; — **-saari**, utö, utholme; — **-sarka**, utjord, ut

jordskifte; — **-tauti**, utsot, diarré.
— **-työ**, utarbete; — **-vartija** utpost; — **-varustus**, utanverk.

Ulkoa, adv. utifrån; lukea, osata u., läsa, kunna utan till; — **-päin**, utanpå, utifrån.

Ulkoinen, a. yttre, utom belägen, utvärtes.

Ulkolainen, s. utbörding.

Ulkona, adv. ute; u. maasta, utom landet; u. oleva, utestående; u. kulkeva, utelöpande.

Ulkonainen, a. yttre, utvändig, utvärtes.

Ulkonaisesti, adv. utvärtes, till det yttre, i yttre måtto.

Ulkonee, v. skjuter ut l. fram.

Ulkonema, s. utsprång.

Ulkoutuu, v. kommer ut, aflägsnar sig, sträcker sig, skjuter ut.

Ulku, s. gillerstång, stång.

Ullakko, s. vind, skulle.

Ullottaa, v. skriker, tjuter.

Uloin l. **uloimmainen**, a. längst ut varand l. belägen; uloimpana, uloimalla, längst l. mest ute l. borta.

Ulompi, **-mmainen**, a. kompar. ytterom l. längre utåt belägen; ulompana, längre borta l. ute, utom; ulomaksi, längre ut l. utåt, utom.

Ulostaa, v. utsträcker, utvidgar, utbreder.

Ulos, adv. ut; — **-antaa**, utgifver, utfärdar; utlemnar; — **-anto-määräys**, utanordning; — **-haku**, utsökning; — **-juoksu**, utföde; — **-kirjoitus**, utskrifning; — **-kohtainen**, utåt verkande, transitiv; — **-lainaa**, utlånar; — **-laivatus**, utskjoppning; — **-lähtö**, uttåg, utmarsch; — **-maksu**, utbetalning, utgift; — **-meno**, utgång; utgift; — **-mittaus**, utmätning; — **-määräys**, utanordning; — **-oppinut**, utläring, utlär; — **-ote**, transsumt; — **-otto**, utsökning, utmätning; — **-otto-kaari**, utsökningsbalk; — **-oton-alainen**, utmätningsgill; — **-otto-määräys**, exekutorial; — **-otto-toimella**, i utmätningssväg; — **-panija**, utställare; — **-puhuu**, uttalar, ut säger; — **-puhunta**, uttal; — **-paristaa**, utpressar; — **-päin**, utåt; — **-päästö**, dimission; — **-pääsy**, utgång; — **-rakennus**, utbyggnad; — **-seteli**, orlofsedel; — **-sulkee**, utsluter, utestänger; — **-tarjous**, utbudning; — **-teot**, utskylder, onera; — **-tutki**, utexaminerar; — **-vaatet-**

taa, utkläder; — **-vaatii**, utfordrar; — **-vaeltaja**, utvandrare; — **-valittu**, utvald, utsökt; — **-veto**, utdrag, extrakt; — **-vienti**, utförsel, export; — **-vienti-tavara**, utförs. l. exportvara l. artikel; — **-vouraa**, utleger, uthyr, utarrenderar.

Ulostaa, v. afför, laxerar; ulostava, laxerande.

Ulostin (**-men**), s. laxativ.

Ulostus, s. afföring, laxering; excrement; — **-aine**, laxermedel.

Ulostuttaa, v. bringar till afföring; ulostuttava, afförande.

Ulostau, v. går l. kommer ut.

Ulostaa, **-ttelee**, v. utsträcker; söker att räcka.

Ulostuu, v. sträcker sig, räcker, räcker l. hinner till, spisar.

Ulostumaton, a. otillräcklig.

Ulostava, **-vainen**, a. tillräcklig, spis-sam; som når till.

Ulostuvaisuus, s. tillräcklighet; (fys.) utsträckning.

Ulostuttaa, v. har att räcka l. sträcka sig, utsträcker, gör tillräcklig.

Ulpea, a. kulen, kylig, råkall.

Ulpukka, s. näckros.

Ulvaisee, **-htaa**, v. upphäver ett tjut, tjuter l. ryter till.

Ulvina, a. tjut.

Ulvoo, v. tjuter, ulfvar, skriker.

Ume, s. (*Kalev*) dimma, mist.

Umme (**-mpeen**) j. **ummetti**, s. förstoppning, obstruktion.

Ummehdus, s. tilltappning, förstoppning; unkenblifning, unkenhet.

Ummehduttaa, v. gör unken; förstoppar, förorsakar förstoppning.

Ummehdau, v. blir täpt l. tillsluten, blir unken, unknar; ummehtunut vilja, unken l. förlegad säd.

Ummikko, s. som kan blott ett språk; u. suomalainen, pur l. ren finne.

Ummiskenkä, s. snörako, känga.

Ummistaa, **-ttaa**, v. tillsluter, tilltapper; kringveper.

Ummistuu, **-ttuu**, v. tillslutes, går igen l. tillsamman, blir tilltäpt.

Ummottaa, v. gnisslar, bullrar.

Umpelee y. m., k. **Ompelee** j. n. e.

Umpeus, s. täpt l. slutet tillstånd, slutenhet; djup.

Umpeuttaa, v. tillsluter, täpper, tillstoppar.

Umpentuu, v. tillsluter sig, tillstoppas, går igen.

Umpi (-mmen), s. tilltäpt tillstånd; me-
nee umpeen, går fast l. igen, täp-
pes, rasar igen; hakemus-aika me-
nee umpeen, ansökningstiden går
till ända; teki vuoden umpeen,
gjorde året igenom l. året om; tie
on ummessa, vägen är igenyrd l.
tilltäpt; ummessa silmin, med till-
slutna ögon; oja on ummessa, di-
ket är tilltäpt l. igengrodt; kyntää
umpeen, plöjer igen; vuosi on jo
ummessa, ett år har redan tillända-
lutit; vatsa on ummella, magen li-
der af förstoppning; ummellensa
vuosi, ett år på dagen, fullt ett år;
— **-aita**, gårdesgård l. plank rundt-
omkring; kringgårdad täppa; on u-
dassa, är kringgårdad; — **-henkinen**,
tilltäpt, unken; — **-kari**, blindkär,
undervattensgrund; — **-katu**, åter-
vändsgränd; — **-kielinen**, blott ett
språk mäktig; — **-kuuro**, stendöf,
stockdöf; — **-laakso**, kitteldal; —
-laine, dödsjö, dyning; — **-lampi**,
träsk utan adopp; — **-lukko**, baklås;
— **-maho**, gall och afsinad; — **-mie-**
linen, inbunden, slutet, omeddelsam;
— **-muukalainen**, vildfrämmande; —
-mähkään, på mäfä, blindvis; —
-määräinen, ungefärlig, i rundt tal
beräknad; — **-perä**, i ändan tillslu-
ten, utan öppning; — **-pursi**, däckad
farkost; — **-päin**, på mäfä; — **-pää-**
hän, med hufvudet insänt; — **-ruot-**
salainen, som kan endast svenska,
pur svensk; — **-sana**, tvetydigt ord;
— **-silmin**, med tillslutna ögon, blindt;
-sokea, stockblind; — **-solmu**, blind-
knut, stenknut; — **-suoli**, blindtarm;
— **-suomalainen**, pur finne l. finsk,
endast finska talande, stockfinne; —
-tauti, förstoppning, obstruktion,
stämna; — **-tie**, obanad, igenyrd väg.

Umpinainen, a. täpt, tilltäpt, tillsluten,
omsluten; ungefärlig, summarisk, på
mäfä gjord; u. tavu, slutet stafvelse;
u. haju, unken lukt; u. uni, oaf-
bruten sömn.

Umppu, s. knopp, fröknopp.

Unehtuu, unehuttaa, k. Unhottaa j. n. e.

Uneilee, -eksii, v. drömmer.

Uneilema l. unelma, s. dröm, drömmeri.

Unekselee, v. går i sömnen.

Uneksima, s. dröm, drömbild, hjern-
spöke.

Unelijaisuus, s. sömnaktighet.

Unelijas, s. sömnaktig, sömning.

Uenhouraus, -horros, s. sömnræd: —
-nhuove, lätt sömn, slummer; —
-kävijä, sömngångare; — **-nnäkijä**,
drömmare; — **-näkö**, dröm, drömsyn
l. -bild; — **-nselittäjä**, drömtydare.

Unestuu, v. betungas af sömn, blir
sömnaktig l. duften.

Uneton, a. sömnlös.

Unettaa, v.; minua u., jag känner mig
l. jag är sömning, jag besväras af
sömn: lääke u., läkemedlet verkar
söfvande.

Unha, s. snufva.

Unho, unho, s. glömska, förgätenhet;
joutuu unheesen, faller i glömska,
blir förglömd.

Unhottaa, v. glömmar, förgäter.

Unhottamaton, a. minnesgod, långsint;
oförgätlig.

Unhottuvainen, a. glömsk.

Unhottumaton, a. oförgätlig.

Unhottuu, v. glömmes, förglömmes, för-
gätes.

Unhotus, s. glömska; unhotuksis-
saan, i sin glömska l. glömskhet, i
distraktion; on u-sissa, är l. ligger
(begravnen) i glömska, är förgäten l.
glömd; joutuu unhotuksiin, råkar
i glömska.

Unhotuttaa, v. haf att glömma, bringar
i glömska; låter falla ur minnet.

Uni (-en), s. sömn, dröm; on unessa
är insömnad; on unissaan, är söm-
ning; hänen l. hänellä on u., han
är sömning; näkee unta, drömmer;
näkee unessa l. unissaan, ser i
drömmen; selittää unia, tyda dröm-
mar; puhuu, kävelee unessa l.
unenpälissä l. unenpäin, talar, går
i sömnen; makea, sikeä u., sö-
djup sömn; unesta selvinnyt, morg-
nad; — **-jalkalainen**, sömngångare;
— **-keko**, sjuosofvare; — **-kirja**,
drömbok, — **-kukka**, valmo; —
-lukkari, kyrkostöt, kyrkovaktare;
— **-lun**, tinningsben; — **-mielinen**,
yrvaken; — **-myrky**, morfin; —
-tauti, sömnsjuka, letargi; — **-veä**,
sömntryck; — **-en-kävijä** l. **-essa-**
kävijä, sömngångare, sömngångerska;
— **-nkäynti** l. **-ssa-käveleminen**,
sömnvandring, sömnambulism.

Unikko, s. valmo; sofvare.

Uninen, a. sömning, yrvaken; herkkä-
u., lättöfd; sikeä- l. raskas-uni-
nen, tungöfd.

- Unittuu, v. blir sömning, tynges l. tryckes af sömn.
- Universiteetti, s. universitet.
- Univormu, s. uniform.
- Unkahtaa, v. kännes l. smakar unket.
- Unkarilainen, s. ungrare; — a. ungersk.
- Unkkainen, a. unken.
- Unkkantuu, v. unknar.
- Unnuttaa, v. försöfvar, bedöfvar, söfver.
- Unohattaa y. m., k. Unhottaa.
- Unssi, s. uns. *unohdus*
- Untelo, a. sömnaktig; lifös; — s. sömnaktig människa; tekee unteloksi, försöfvar.
- Untuu, v. blir sömning l. dufven, betungas af sömn.
- Untuva, a. sömnaktig; 2) s. fjun, dun.
- Uoma, s. fördjupning, däld.
- Upaja, s. fjord, lång vik.
- Uottaa, k. Odottaa.
- Upa, s. fällning, bottensats, grums.
- Upakko, s. göl, kärrpass.
- Upea, a. ypperlig, stolt, högdragen; praktfull; yster; eldig; — -mielinen, högdragen, styfsint; — -neminen, med klingande namn; — -pukuinen, ståtligt l. grant klädd.
- Upeilee, v. yfves, prunkar.
- Upera, a. trägen, uthållig.
- Upi, k. Uppi.
- Upittaa, v. drifver l. manar på, uppeggar.
- Upo, k. Uppo.
- Upokas (-kkaan), s. gjutform; degel; ett slags stöfvel.
- Upos, s. försjunket tillstånd; meni upoksiin, gick i sank; on upoksissa, är i sank, är försjunken l. försänkt, är neddränkt.
- Upottaa, v. försänker, nedsänker, dränker; u. kultaan, infattar i guld; tie u., vägen bryter l. slår igenom.
- Upotus, s. nedsänkning, försänkning.
- Uppa, k. Upa.
- Uppi, adv. alldeles, i grund; — -laiska, stocklat; — -niskainen, hårdnackad, halsstarrig, gensträfvig, trotsig.
- Uppio, s. försjunkning.
- Uppo, adv. i botten, i grund, alldeles; — s. försjunkning; bottensats, grums; — -lumi, djup snö; — -mitta, ämning, djupmätt; — -rikas, stenrik, bottenrik; — -talvi, snöig vinter, midvinter; — -uusi, splitterny; — -valkea, mjellhvit.
- Uppoo, v. sjunker, försjunker, nedsjunker, drunknar.
- Uppomus, s. nedsjunkning, drunkning; infattning.
- Upposa, a. sjunkande; on upposalla, är sjunken.
- Uppottaa, v. försänker, sänker.
- Uppoutuu, v. försjunker, drunknar.
- Upsieri, s. officer; — -kunta, uppsieristo, officerskår.
- Ura, s. fåra, skåra; stråt, väg, stig; tie on urilla, vägen är full med fåror; otan urani sinne, jag ställer kosan dit; oikealla uralla, på rätta stråten l. vägen; toiselle uralle, på en annan bana l. väg; karjan u., fästing.
- Uraatti, s. urat.
- Urahtaa, v. morrar l. mumlar till.
- Urailee, v. går fram på en stig, söker sig fram; gör skåror.
- Urainen, a. full med fåror l. skåror, fårad, refflad, gropig.
- Urajaa, k. Uriisee.
- Urakka, s. entreprenad, beting; tekee urakalla, gör på entreprenad; — -kauppa, entreprenad, betingsaftal; — -mies, entreprenör, betingsarbetare; — -työ, betingsarbete.
- Urakalainen, s. entreprenör.
- Uras, s. hjulspår.
- Urastaa, v. skårar, fårar, falsar, refflar; öppnar sig.
- Uraton, a. stiglös, obanad.
- Ureneo, v. kommer åstad, går bort, viker af, sträcker sig.
- Urhakka l. urhea, a. modig, hurtig, djerf, manhaftig, frimodig.
- Urhastaa, v. visar sig trotsig l. tapper, ådagaligger hjeltemed.
- Urhentuu, v. fattar mod, blir hurtig, upplifvas.
- Urhistaa, v. bemannar, lifvar, upfrisgar, uppeggar.
- Urho, s. man, hjelte, kämpe; — -mielinen, hjeltemedig, behjertad.
- Urhoinen, -hokas, a. rik på kämpar; manlig.
- Urhollinen, a. tapper, hjeltemedig, manhaftig, modig.
- Urhollisuus, s. tapperhet, hjeltemed, manhaftighet.
- Urhostelee, v. beter sig modigt; låtsar vara tapper.
- Urhottuu, v. blir modig.
- Urhous, s. manlighet, mandom, hjeltemed.
- Urimoi, -oitsee, v. leder l. letar sig fram, skrider trögt fram.

Urisee, v. morrar, brummar, mumlar, qvider.
 Uristaa, v. varnar, bannar, tillrättavisar.
 Urittaa, v. anbringar skåror; förser med stigar, banar l. bryter väg.
 Urkenee, v. (*Kalev.*) går bort, skiljes; k. Urenee.
 Urkkii, v. utletar, utforskar, fiaskar ut, snokar uti l. fram, samlar ihop.
 Urkovero, s. grundränta, ordinarie ränta.
 Urku, pl. urut, s. orgel; urkuinpoltkija, orgeltrampare; urkuinsoit-taja, orgelnist, orgelspelare; urku-jentekijä, orgelbyggare; — **piippu**, -pilli, orgelpipa; — **rakennus**, -laltos, orgelverk.
 Urkunisti, urkuri, s. orgelnist.
 Urme l. urmas, a. frodig; — s. bu-nad, brömslarf; urmaskettu, epider-mis, öfversta huden.
 Uro l. uros (-oon), s. hjelte, kämpe, man; — **työ**, hjeltedat, -bragd, bedrift.
 Uroinen, -llinen, a. rik på män l. hjel-tar; manlig.
 Urokas, uromainen, a. manlig, karla-vulen, grof, tapper.
 Uros (-ksen), a. maskulin; — s. han-kön; — **lintu**, hanfogel; — **poro**, renhane; — **puoli**, man l. hankön; — **puolinen**, maskulin; — **työ**, mandat, hjeltebragd, storverk.
 Urostuu, v. blir manlig, fattar mod.
 Urotar, s. sköldmö, amazon.
 Urous, s. mandom, manlighet.
 Urpa, -u, s. hänge (*på löftrad*), knopp; — **savi**, jäs- l. björklera.
 Urpiainen, s. gräsiska.
 Urut (-rkujen), s. pl. orgel, orgor.
 Us, int. tuss, buss.
 Usea, a. mången, flere; pl. useat, flere, många; komp. useampi, pl. useam-mat, flere, åtskilliga, mera; superl. usein, pl. useimmat, fleste; — **nlaatuinen**, flerfaldig, af åtskilliga slag.
 Useammasti, useammin, adv. oftare, mera ofta, merendels.
 Useammiten, adv. merendels.
 Useammisto, s. flertal, majoritet, plu-ralitet.
 Useasti j. usein, adv. ofta, mången gång.
 Useimmiten, adv. oftast, som oftast, för det mesta.
 Useus, s. flerhet, mängd.
 Usisee, v. (*Kalev.*) sipprar, fräser sakta, sjuder, hviner.

Usittaa, v. tussar, hetsar.
 Uskalias, a. dristig, tillitsfull, behjertad, tilltagsen; vågsam.
 Uskalikko, s. våghals, äfventyrare.
 Uskallus, s. tillit, förtröstan, förtroende; dristighet; — **laina**, bodmerilän.
 Uskaltaa, v. fördristar sig, vågar, djer-ves; förlitar sig l. litar på (*agt*), har förtroende till.
 Uskaltamaton, a. modlös, försagd.
 Usko, s. tro, religion, öfvertygelse, för-troende; on samaa uskoa, är af samma öfvertygelse, tillhör samma trobekännelse; oikea, vahva, elä-vä u., rätt, stark, lefvande tro; tur-ha u., fördom; luopua uskosta, affalla från tron; pakonsa kieltä-nyt, som förnekat sin tro, negar; ruveta toiseen uskoon, öfvergå till annan religion; — **kunta**, -**lähkö**, trosparti, trossamfund, konfession, kyrka; — **mielinen**, trohjertad; — **n-asia**, trossål, trossak; — **n-heittäri**, -**nhylkääjä**, affälling; — **n-into**, tros- l. religionsnit; — **nkappale**, trosartikel; — **n-ohje**, trosnorm; — **n-opillinen**, dogmatisk, teologisk, reli-giös, asketisk; — **n-oppi**, troslära, religion; — **npuolue**, tros- l. reli-gionsparti, sekt; — **nriitiä**, religions-tvist; — **nriitaisuus**, trosschiam; — **nsota**, troskamp; religionskrig; — **nsääntö**, trosregel, dogm; — **ntun-nustaja**, trobekännare; — **ntun-nustus**, religions- l. trobekännelse, konfession; — **ntunnustus-oppi**, sym-bolik; — **ntunnustus-sanat**, tros-formel; — **nvapaus**, trosfrihet; — **n-vihollinen**, trosfiende; — **tarina**, legend, myt.
 Uskoinen, a. som har tro; epäuskoi-nen, vantrogen; heikkouskoinen, kientrogen; lutherin-uskoinen, af lutherska bekvännelsen, lutheran.
 Uskoisesti, adv. på troende sätt.
 Uskolainen, s. trosförvandt, trobekän-nare; samauskolainen, af samma religion, trosförvandt.
 Uskollinen, a. trogen; trofast.
 Uskollisuus, s. trohet, trofasthet; us-kollisuuden ja kuulijaisuuden vala, tro- och huldhetssed.
 Uskomaton, a. icke troende, misstroende, otrogen; otrolig, osannolik.
 Uskomattomuus, s. otro, bristande tro; opällighet.
 Uskominen, -mus, s. troende.

Uskonnollinen, a. religiös.

Uskonto, s. religion, konfession, trosbekännelse: — **-rikos**, religionsbrott; — **-nnon-opettaja**, religionslärare; — **-nperustaja**, religionsstiftare; — **-n-vapaus**, religionsfrihet.

Uskoo, v. tror; förtror, anförtror, ombetror; u. asian, tror (på) saken; u. Jumalaan, tror på Gud; u. Jumalaa l. Jumalaa olevan, tror på en Gud, tror att en Gud finnes; u. asiansa jkulle, anförtror sin sak åt någon; u. sen työn hänelle, ombetror honom det arbetet l. göromålet, ger honom det uppdraget; uskottu mies, god man; troman; uttu palvelija, trotjenare; hänen uskottunsa, hennes förtrognä; salaa uskottu, konfidentiel.

Uskoton, a. trolös, utan tro, otrogen.

Uskottaa, -ttelee, v. har att tro, inbillar l. intalar (agn), öfvertalar att tro.

Uskottava, a. trovärdig, trolig.

Uskottavasti, adv. på trovärdigt sätt, trovärdigt, troligen.

Uskottomasti, adv. trolöst, otroget.

Uskottomuus, s. trolöshet, otrohet, otro.

Uskoutuu, v. betror l. anförtror sig, förlitar l. förtror sig.

Uskovainen, a. troende.

Uskovaisuus, s. troende sinnesart, religiositet.

Usma l. **usva**, s. dimma, tjocka, töcken, ånga.

Ussakka, s. (Kalev) bälte.

Ussuttaa, v. hetsar, tussar.

Ustri, s. ostron; — **-luoto**, ostronbank.

Utala, a. (Kalev.) bussig, dugtig, rask, fink.

Utare (-een), s. jufver, spene.

Utauu, v. råkar (ake), händer, inträffar; u. näkemään, råkar sé; u. rannalle, råkar komma på stranden; kuinka asia utausi, huru adopp saken; unhotti utaumasta, glömdes af en händelse.

Utelee, v. frågar (noga) efter, utforskar, forskar uti.

Utelijas, a. nyfiken; frågvis.

Utra, a. (Kalev.) dum, eländig, arm.

Utu, s. dunst, imma, dugg, fjun; — **-höyhen**, dun; — **-karva**, fjun, fjunhår; — **-paita**, sn och len särk; — **-pilvi**, dunstmoln, lätt moln; — **-saale**, duggregn.

Utainen, a. fjunig, fnhårig, af dun l. fjun; (Kalev.) dimmig, töcknig, dunstfull, molnig, mörk, sorgsen.

Utukka, s. snärta; liten fluga.

Undelleen, adv. ånyo, på nytt, åter, om.

Udempi (-mman), komp. sanasta **Uusi**.

Uuden-aikainen, a. modern, nymodig; — **-nlaatuinen**, af ny sort; — **-muotoinen**, **-näköinen**, af nytt utseende; som har utseende af ny.

Udennus, s. reform.

Uudentaa, v. reformerar.

Udestaan l. **undesti**, adv. på nytt, ånyo, från början; — **-syntyminen**, pånyttfödelse.

Uudin (-timen), s. sänggardin, paulun, omhänge, sparlakan, säng (med gardiner), hängmatta.

Uudis (sanasta **uutinen**); — **-asukas**, nybyggare, kolonist; — **-asunto**, koloni; — **-himo**, nyhetabegär, neoterism; — **-kynnös**, nyplög, nybrott; — **-maa**, nyodling; — **-muutos**, reform; — **-niekka**, nyhetskrämare; — **-paikka**, -tila, nybygge; — **-puuro**, nyrågsgröt; — **-rakennus**, nybyggnad; — **-talo**, nybyggeshemman; — **-tallallinen**, nybyggare; — **-uskoinen**, reformert; — **-viljelys**, nyodling.

Uudistaa, v. förnyar, upprepar; omsätter; remonterar; renoverar, reformerar.

Uudistaja, s. renovator, reformator.

Uudistuu, v. förnyas, blir ny.

Uudistuminen, s. förnyelse.

Uudistus, s. förnyelse, upprepning, omställning, omarbetning, reform, remont.

Uudistuu, v. förnyas, blir ny.

Uuduttaa, k. **Uuttaa**.

Uuhi (-en), **uukko**, s. tacka, får, lam.

Uukoskelo, s. vrakfogel, skrake.

Uulea, a. ofantlig, ytterlig.

Uumaa, v. utstrålar.

Uumen, s.; pl. maan uumenet, jordens inelvor l. innandöme.

Uuni, s. ugn; — **-kola**, ugnraka; — **-luuta**, ugnssopa; — **-nkonkku**, brandstake, ugnraka; — **-nlaki**, ugnshalf; — **-nlämmittäjä**, ugneldare; — **-npiippu**, skorsten; — **-nsuu**, ugnspöppning; — **-ntekijä**, kakelugnsmakare.

Uunillinen, a. med ugn försedd; — s. en ugn full.

Uupumaton, a. oförtröttad, outtröttlig, oförtruten.

Uupumus, s. utmattning, nedsjunkning; brist, saknad.

- Uupu**, v. tröttnas, dignar, sjunker ned; saknar; fattas, brister.
- Uuras (-aan)**, s. idog, driftig, sträfsam.
- Uurastaa**, v. befätar l. vinnlägger sig om, arbetar flitigt.
- Uuri**, s. ur; — **-seppä**, **-maakari**, urmakare.
- Uurna**, s. urna.
- Uurre (-teen)**, s. lagg; fåra; — **-saha**, lagsåg.
- Uurros (-ksen)**, s. laggskära; inskärning, urhåkning, fals.
- Uurtaa**, v. laggar, gör inskärning, sponstar, skär in, urhåkar; u. astiaa, laggar kärlet; vesi u. maata, vattnet skär l. underminerar marken.
- Urteellinen**, **-teinen**, a. med laggar försedd, laggad, fårad.
- Urto**, s. k. **Uurros**; 2) vildjagt.
- Uurtuu**, v. skåras, blir inskuren.
- Uusi (-den)**, a. ny; rå, okokt; u. kun, nymåne, ny; u. vuosi, nytt år, nyår; uuden vuoden -päivä, nyårsdag; u. aika, ny tid, nya tiden; u. luku, nya stilen; mitä uutta l. unsia, hvad nytt; syö lihaa uudelta, äter köttet rått; maistuu uudelle l. uudelta, smakar rå l. rått.
- Uusii**, v. förnyar; omsätter.
- Uusikko**, s. novis.
- Uusmaalainen**, a. nyländsk; — s. nyländing.
- Uutelijas**, a. nyfken.
- Uutelo**, s. novell.
- Uutinen**, a. ny; — s. nyhet, novitet, ny säd, förstling; syö uutista, äter af ny säd; pääsee uutiseen, hinner till nyskörden; puhuu uutisia, berättar nyheter; uutisen perso, fiken l. lysten efter nyheter, nyfiken.
- Uutisuus**, s. nyhet, färskhet.
- Uuton** (= uduuton), a. (*Kalev.*) saftlös, urlakad.
- Uutos (-ksen)**, s. urlakning; lödning.
- Uuttaa**, v. utmärglar, utlakar; svetsar, sammanlöder: vesi u. pellon, vattnet utmärglar åkern; u. metallia, svetsar metall.
- Uttera**, a. idog, flitig, driftig, nitisk.
- Utterasti**, adv. flitigt, tråget.
- Utteruus**, s. idoghet, flit, nit.
- Utto**, s. svetsning; urlakning.
- Utukainen**, a. alldeles ny; uuden u., splitterny.
- Uutuus**, s. nyhet; uutunden viehätyks, nyhetens behag.
- Uuve**, k. **Uve**.
- Uuvus (-ksen)**, s. utmattadt tillstånd: on nuvuksissa, är uttröttad l. utmattad.
- Uuvuttaa**, v. utmattar, uttröttar, förtröttar, försvagar; u. uneen, försöker i sömn.
- Uuvutus**, s. utmattning, försvagande.
- Uvanto** l. **uve**, s. vindvak; uvehärkä, tjur, ogällad tjur.
- Uvehtii**, k. **Upeilee**.

V.

- Vaadelma**, s. postulat.
- Vaadin (-timen)**, s. renko.
- Vaadinta**, s. fordran, yrkande, uppfordran, anmodan; vrt. **Vaatii**.
- Vaadittaa**, **-elee**, v. låter fordra j. n. e.; fordrar, utfordrar, tvingar; utforskar; k. **Vaatii**.
- Vaadittava**, part. a. som bör l. kan fordras l. påyrkas, erforderlig, nödvändig.
- Vaahdoton**, a. skumlös, utan fradga.
- Vaahdottaa**, v. har att skumma l. fradga, gör skummig.
- Vaahtaisee**, v. fradgar, löddrar; tuomi v., hæggen blommor.
- Vaakteva**, a. skummande, fradgande, högskummig.
- Vahti**, **-o**, s. skum, fradga, lödder; **-harjainen**, skumryggig, skumtoppig.
- Vahtinen**, **-oinen**, a. skummig, skumbetäckt, löddrig.
- Vahtiutuu**, **-outuu**, v. blir skummig, börjar fradga l. löddra.
- Vaahtoaa**, **-tuu**, v. skummar, fradgar, löddrar.
- Vaaja**, s. kil, vigg; päle; — **-pakkuri**, pälkran.
- Vaajaa**, **-oittaa**, v. pålar, afpålar; kilar.
- Vaaka**, s. våg; vågskål; — **-huone**, våghus; — **-kuppi**, vågskål; — **-lin-**

tu, stor, bred fogel; — **-mestari**, vågmästare; — **-suora**, vågrät, horisontel; — **-tanko** l. **-vipu**, vågbalans l. **-balk**; — **-taso**, vågplan; — **-varsi**, vågarm.

Vaakaa, v. väger.

Vaakailee, v. väger; balanserar.

Vaakitsee, **-ttaa**, v. afväger, nivellerar.

Vaakitsija, s. nivellör.

Vaakuu, v. krax ar, skränar.

✓ **Vaaksa**, s. spann; kvarter; vaaksainen l. vaaksanmittainen, spannlång, kvarterslång.

Vaaksoin, **vaaksoittain**, adv. spanntale, spannväs.

Vaakuna, s. vapen, vapensköld, sköldemärke; — **-kilpi**, vapensköld; — **-kirja**, vapenbok; sköldebref; — **-tieto**, vapenkunskap, heraldik.

Vaakuu, k. **Vaakuu**.

Vaalahka, a. något ljus l. blek, blekaktig, ljuslagd.

Vaalattaa, v. glimtar, skiner plötsligt, blänker.

Vaalastaa, v. skiner ljusst l. blekt, synes blek; gör blek.

Vaalastuu; k. **Vaalenee**.

Vaalea, a. blek, ljus; — **-nkeltainen**, blek- l. ljusgul; — **-nsininen**, ljusblå; — **-verinen**, ljuslett.

Vaalehtii, v. blänker, skimrar.

Vaalenee, **-ntuu**, **-istuu**, v. bleknar, blir blek l. blekare l. ljusare, förbleknar.

Vaalentaa, **-istaa**, v. bleker, gör blek l. ljusare, ljusnar.

Vaalens (**-uden**), s. blekhet.

Vaali, s. val, valförslag; papin v., prestval; panee vaaliin, uppför på förslag; on vaalissa, är på förslag; är vid valet; — **-ehdotus**, valförslag; — **-kokous**, valmöte, valförsamling; — **-lappu**, **-lippu**, valseedel; — **-lista** l. **-luettelo**, vallängd; — **-mies**, valman; elektor; — **-npito**, valförättning, valakt; — **-oikeus**, valrätt; — **-pappi**, profpredikant, valprest; vald prest; — **-piiri**, valdistrikt; — **-ruhtinas**, kurvalfurste; — **-saarna**, profpredikan; — **-valta**, valrättighet; — **-valtainen**, valberättigad; — **-valtakunta**, valrike; — **-vapaus**, valfrihet; — **-iinkelpaamaton**, ovalbar; — **-iinkelpaava**, valbar.

Vaalii, v. sköter, vårdar, ansar.

Vaaliija, s. sköterska, skötare, ansare.

Vaalu, s. skatt, ränta; census; papin vaalut, prestaträttigheter.

Vaaluva, s. (*Kalev*) skum, fradga.

✓ **Vaan**, konj. utan, men; dock; — adv. endast, blott, bara; tulee vaankin, kommer visat; kuka v., hvem helst.

Vaanii, v. lurar på, smyger sig på, kommer på spåren, vädrar upp, snokar, förföljer.

Vaapahtaa, **-uu**, v. slintar, snafvar, vacklar l. svänger hastigt.

Vaapahuttaa, v. har att slinta, svänger hastigt, ger en knyck, rör vid, knuffar.

Vaapottaa, **-elee**, **-pustaa**, v. vaggar, gungar, skakar, rör hit och dit; går l. rörs vacklande; lentää v., flyger vaggande l. långsamt.

Vaappera, a. rank, ostadig.

Vaappuu, v. runkar, är rank, kränger, svänger af och an.

Vaapsainen l. **vaapsiainen**, s. geting.

Vaapukka, s. hallon.

Vaara, s. berg, höjd; — **-maa**, bergland.

✓ **Vaara**, s. fara, våda; hengen vaarassa, i lifsfara; hengen vaaralla, med fara l. äfventyr för lifvet; — **-n-alainen**, fara underkastad, äfventyrlig, riskabel; — **-paikka**, farligt ställe.

Vaaraa, v. varskor, afvänder fara, bevarar.

Vaarain, s. hallon.

Vaarainen, a. bergig.

✓ **Vaarallinen**, **-loinen**, a. farlig, vådlig, äfventyrlig.

Vaarantaa, v. vidrör, angår, beträffar; befarar.

✓ **Vaaraton**, a. utan fara, ofarlig, fri från fara.

Vaari, s. gammelfar, farfar, morfar, far.

✓ **Vaari**, s. akt, vård; pitää vaaria, har omvårdnad, gifver akt, håller reda på; pitää vaarilla, håller tuga l. reda på, har eftersyn, gifver akt på, kontrollerar; ottaa vaarin l. vaariin, gifver akt, iakttaget, tager i akt; tager i vård; — **-iin-ottaa**, iakttaget, gifver akt, uppmärksammar; — **-iin-otto**, iakttagelse, observation; uppmärksamhet; — **-inpito**, aktgifvande, omvårdnad, eftersyn; kontroll; — **-inpitämätön**, oaktsam, opåpasslig, ouppmärksam; — **-inpitävä**, aktsam, mon, påpasslig, uppmärksam.

Vaarillinen, a. påpasslig.

Vaarna, s. plugg, trädnagel, trädpinne; knagg, hängare; salav., dymling.

Vaarniainen, -ningas, s. svinlus, trikin.

Vaartaa, v. lutar; nedlägg; (*Kalev.*) förbigår, förolämpar; 2) sigtar.

Vaaru, s. var, öfverdrag; 2) regnmoln, molnbädd.

Vaaruu, v. svigtar, kränger.

Vaasi, s. vas.

Vaasu, s. vase.

Vaate (-teen), s. duk, tyg, kläde, klädnad; pl. **vaatteet**, kläder, drägt; pöytävaate, bordduk; housuv., byxtyg; pitovaatteet, slit- l. gångkläder; pyhävaatteet, helgdagskläder l. -drägt; vaateen parsi, klädesmode; on hyvissä vaatteissa, är l. går väl klädd; on hyvissä vaatteessa, är väl försedd med kläder; — **-asu**, beklädnad; — **-haaru** l. **-naulakko**, klädhängare; — **-kaappi**, klädskåp; — **-kappale**, klädespersedel; — **-kerta**, en omgång kläder; — **-pankko**, klädespacke; — **-parsi**, klädesmode; — **-pussi**, nattsäck; — **-valkeinen**, hvit som lärt; — **-varpa**, (*Kalev.*) mast; — **-tteenlieve**, klädfäll; — **-tteenompelu**, klädsömnad; — **-tteenmäi**, klädlus.

Vaatehtii, v. bekläder, kläder, draperan, dukar.

Vaatehijas, a. anspråksfull, pretentiös.

Vaatettaa, v. kläder, påkläder, utkläder; dukar.

Vaatettamaton, a. oklädd.

Vaatetus, s. påklädnad, beklädnad, klädnad, klädsel.

Vaatii, v. fordrar, äskar, yrkar, kräfter, begär, uppfordrar, påkallar, frammanar, nödgar, tvingar; jos niin vaaditaan, om så fordras l. gäller; tarve vaatii, behovet påkallar l. kräver; vaadittaessa, vid anfordran.

Vaaitima, s. fordran, det fordrade; postulat.

Vaaitamaton, a. okrädd, anspråkslös.

Vaaitimukseton, a. anspråkslös.

Vaaitimus (-uksen), s. fordran, kraf, fordring, anspråk, nödgande, uppfordrande, tvång.

Vaatio, s. postulat.

Vaativainen, a. anspråksfull, pretentiös, pockande.

Vaatteellinen, a. med kläder försedd, klädd, beklädd.

Vaateeton, a. utan kläder, oklädd, utan duk,

Vaatteinen, s. k. **Vaatteellinen**; af tyg l. kläde; huonovaatteinen, i l. med dåliga kläder, dåligt klädd.

Vaatteus, s. klädsel, klädnad, drägt, kostym, garderob.

Vaava, k. **Vauva**.

Vaavittaa, v. öfvertalar, förleder, tubbar.

Vadillinen, a. som har fat; — s. ett fat fullt.

Vaellus, s. vandring, vandel.

Vaeltaa, v. vandrar, kringvandrar.

Vaha, s. klippta, håll; 2) vax; skum: meriv., sjöskum; — **-kuva**, vaxfigur. -bild; — **-kuvasto**, vaxkabinet: — **-nahka**, vaxläder.

Vahaa, v. vaxar, bonar; ältar.

Vahainen, a. af vax l. sjöskum; vaxrik; 2) stenig, klippig.

Vahder (-teren), s. lönn.

Vahdisto, s. vakt (vaktten).

Vahditar, s. vaktarinna, vakterska.

Vahingoitsee, -ittaa, v. skadar, förderfvar.

Vahingoittamaton, a. oskadad, oskadlig.

Vahingoittavainen, a. skadande, skadlig, förderlig.

Vahingoittamaton, a. oskadd.

Vahingoittuu, v. skadas, förderfvas, blir skadad.

Vahingollinen, a. skadlig; menlig, vådlig, medförande förlust.

Vahingoton, a. skadeslös.

Vahinko (-gon), s. skada, men, förlust. väda; saada vahinkoa, få l. lida skada; tulla l. joutua vahinkoon l. vahingolle, lida förlust l. skada; teki vahingossa l. vahingosta gjorde af väda l. oförvarandes; — rikos, vådabrott; — **-nkorvaus**, **-palkkio**, skadeersättning; — **-nvalkea**, vådeld.

Vahla, s. dregel, skum.

Vahtaa, v. vaktar, lurar.

Vahteri, -a, s. lönn.

Vahteristo, s. lönnskog.

Vahti (-din), s. vakt, post; käy vahtia l. vahdissa, går på vakt, har vaktgöring; seisoo vahdissa l. vahtina, står på vakt l. post; — **-koju**, l. **-koppi**, vaktkoja l. -kur, skyllerku; — **-mestari**, vaktmästare; — **-miehe**, vaktkarl, postkarl, vakt; — **-miehistö**, vaktmanskap, vakthafvande manskap; — **-päällikkö**, vakthafvande; — **-upsieri**, vakthafvande officer.

Vahti, -o, k. **Vahti**, -o.

- Vahtii**, v. vaktar, håller vakt, passar upp; kulkee vahtimassa, patrullerar.
- Vahva**, a. stark, hållbar, fast, stadig, kraftig; tjock, hafvande; vahvan näköinen, af starkt utseende, stark till utseende.
- Vahvasti**, adv. starkt, kraftigt, dugtigt, rikligt.
- Vahvenee**, -ntuu, v. blir stark l. tjock, tilltager i styrka l. tjocklek, blir fastare l. tjockare.
- Vahventaa**, v. förstärker, gör fast l. stadigare l. tjockare, stadgar.
- Vahvike**, s. förstärkningsmedel, förstärkning, stöd, bekräftelse, verifikat; kanfas, styfning.
- Vahvistaa**, v. stärker, förstärker, styrker, befäster; stadfäster, fastställer, bekräftar; ruoka v., maten stärker; v. linnaa, gör fäset starkare; v. päätöksen, fastställer l. stadfäster utslaget; v. nimellensä, bekräftar med sitt namn, kontrasignerar; v. valalla, fäster l. bekräftar med ed, beedigar. — *effaa*
- Vahvistus**, s. förstärkning, styrkande, befästning; stadfästelse, fastställelse, bekräftelse; — kirja, stadfästelsebref, fullmakt å tjenst.
- Vahvistuu**, v. blir stark, förstärkes, stadgar sig, repar sig, tilltager, tillväxer. *vahvite 6. s. 2.*
- Vahvuus**, a. starkhet, stadga, fasthet, styrka, tjocklek.
- Vai**, konj. (disjunktivisissa kysymyksissä) eller, eller ock; hänkö vai kuka tulee, kommer han eller hvem? tulee ko hän vai eikö, kommer han eller icke? teetkö vai —? gör du eller —? vaiko, eller? eller kanske? eller ock? v. meni hän sinne, så att han gick dit; vai niin, jäsä, så minsann; k. Vaiti.
- Vaientaa**, v. tystar, stillar, nedtystar.
- Vaieta**, inf. sanasta Vaikenee.
- Vaihde** (-teen), s. vaxel (å jernväg).
- Vaihokas**, s. bortbyting, bortbytt barn.
- Vaihollinen**, a. alternativ, omvexlande; till byte hörande.
- Vaihdos**, us (-ksen), s. tillstånd af byte l. vaxling; ovat vaihdoksissa, kro förbytta l. ombytta l. förvexlade.
- Vaihe**, s. vaxling; skifte, byte, akede; pl. vaiheet, öden, vaxlingar, skickelser; pellon ja niityn vaiheel-

- la, mellan åkern och ängen; kahden (mielen) vaiheella, i valet och qvalet; kylän vaiheella, i närheten l. neijden af vjn; tulee vaiheesta, kommer emellanåt l. vaxelvis; sen vaiheella, så l. der omkring, ungefär; ajan v., tidekifte, tidens vaxling; elämän vaiheet, lefnadsöden; — aika, mellantid; — mies, medlare; — een-alainen, vaxling underkastad, ombytlig, skiftande.
- Vaiheellinen**, a. mellanliggande; obeständig, ombytlig.
- Vaiheinen**, a. vaxlingsrik, omvexlande, ombytlig; som har skiften l. öden; monivaiheinen, skiftes- l. vaxlingsrik, med många öden l. vaxlingar; ofta ombytt.
- Vaihettaa**, **Vaihettaa**, k. **Vaihtaa**, **Vaihtuu**.
- Vaihetus**, k. **Vaihto**.
- Vaihokas**, k. **Vaihokas**.
- Vaihtaa**, v. byter, ombyter, utbyter, vaxlar; v. huonon parempaan, byter dåligt mot bättre; v. hopeaa kupariksi, vaxlar silfver till koppar.
- Vaihtelee**, -telehtaa, v. byter l. vaxlar fortfarande, omvaxlar, är skiftande l. ombytlig.
- Vaihtelo**, s. omvaxling.
- Vaihto**, s. byte, ombyte, vaxling; hevosen v., hästbyte; rahan v., penningevaxling; — kalu, bytesvara; — kauppa, byteshandel; — keskus, metacentrum; — konttori, vaxelkontor; — muotoinen, metamorfoserad; — nimi, psejonym, ombytt namn; — puolinen, alternativ; — suostunto, bytesaftal.
- Vaihtuu**, v. blir bytt l. ombytt, ombytes, förvexlas, förbytes.
- Vaijistaa**, v. försvårar, gör besvärlig l. mödosam.
- Vaikea**, a. svår, besvärlig, tung; smärtsam, jämmerlig; v. lukea, svårlikt; v. pidellä, svårhandterlig; — liukeinen, svåröslig; — lukuinen, svårlikt.
- Vaikeasti**, adv. svårt; jämmerligt; v. sulava, svårsmält.
- Vaikenee**, v. tystnar, stillas.
- Vaikeroinen**, a. jämrande, jämmerfull, eländig.
- Vaikeroitsee**, -ertelee, v. jämrar sig, klagar, qvider.
- Vaikeroitus** j. **vaikerrus**, a. jämmerklagan, qvidan.

Vaikous, s. svårighet; ömklighet.

Vaikentaa, k. **Vaijistaa**.

Vaikittaa, k. **Vaientaa**.

Vaikka, konj. fastän, ehuru, änskönt, oaktadt, om ock; v. kohta, om ock l. äfven; om också genast: v. koska l. milloin, när som helst; v. vaan l. vapaan, om fritt, om också; mä gä, välan dä.

Vaikkaa, -ilee, k. **Vaikeroitsee**.

Vaikkenee, k. **Vaikenee**.

Vaikko, -u, s. örvax; kåda.

Vaiko, k. **Vai**.

Vaikurus, a. tyet, lömsk, listig; — s. tystlåten l. bakslug menniska; sjukling.

Vaikute, -tin, s. verkande medel l. orsak, driffjäder, motiv; organ, faktor; (kem.) reagens.

Vaikuttaa, v. verkar, inverkar, gör intryck, har inflytande, beveker, förmår, förorsakar, åstadkommer, är verksam; ingifver, uppmanar.

Vaikuttamaton, a. utan verkan l. inflytande; overksam, passiv.

Vaikuttava, -vainen, a. verkande, inverkande, rörande, verksam, inflytelserik.

Vaikuttavaisesti, adv. verksamt, rörande, följdrikt.

Vaikutuksellinen, a. verkande, rik på verkningar, följdrikt, verksam, aktiv.

Vaikutukseton, a. overksam, resultatlös, fruktlös.

Vaikutus, s. verkan, inverkan, inflytande, verkning, verksamhet; ingifvelse; intryck, rörelse; — **-aineet**, reagentier; — **-ala** l. **-piiri**, verkningskrets; — **-toimi**, verksamhet; — **-voima**, verkningskraft; inflytande, verkande kraft.

Vailahtaa, -utuu, v. förminska hastigt, utspilles, blir bristfällig; lindras; blir anfallen.

Vailentaa, v. förminskar med en del, gör bristfällig, aftappar; afdrager, nedätter.

Vailinki, s. brist, balans.

Vailla = **vajaalla**, k. **Vajaa**.

Vaillinainen l. **vaihtainen**, a. bristfällig, bristande, icke full, ofullständig, defekt.

Vaillinaisuus, s. bristfällighet y. m.

Vaillinaisesti, adv. bristfälligt, ofullständigt.

Vaimenee, -ntau, v. stillas, lindras, upphör.

Vaimo, s. hustru; qvinna; vaimon rakkaus, en hustrus l. qvinlig kärlek; — **-ihminen**, qvinsperson; — **-npuolinen**, qvinlig; på hustruns sida; — **-npuoli**, qvinnokön; qvinsperson; — **-väki**, qvinfolk; vaimoväen työ, qvinnoarbete.

Vaimoinen, a. qvinlig, qvinno.

Vaimollinen, a. som har hustru, gift; qvinlig.

Vain l. vainen, adv. dock, i sanning; vielä v., hvad än, alt annat, jo visst: niin v., just, just så, så i sanning; k. **Vaan j. Vai**.

Vainaja, **vainaa**, a. j. s. afiden, afiderperson, salig; isä vainajaltani, min afidne fader; — **-nmuisto**, nekrolog.

Vainio, s. åkorfält, fält, gärde.

Vaino, s. förföljelse, fiendskap, hat, agg; sota ja v., krig och örlig; viha ja v., hat och förföljelse; — **-mies**, förföljare; — **-vaatteet**, krigsl. hämndedrätt.

Vainoaa, v. förföljer, ställer försät. lurar på, eftertraktar, oroar, hatar.

Vainokas, a. försätlig; fiendtlig, hatfull.

Vainomus, -ous, s. förföljelse, försät.

Vainonen l. **vainos**, s. hudryckning, hudkramp, spasm.

Vainu, s. väderkorn, instinkt, sparsaa vainua, tulee vainulle, för väderkorn, vädrar upp, uppspårar; — **-koira**, spårhund, stöfvere.

Vainuaa, v. vädrar upp, uppspårar.

Vainustaa, -telee, v. söker spår, uppspårar; minua v., jag har känning.

Vaippa, s. rya, täcke, mantel.

Vaipuu, v. sjunker, nedsjunker, försjunker, dignar.

Vaisto, s. instinkt.

Vaistomainen, a. instinktlik,

Vaisu, a. otillräcklig (*om värrne*), halfgräddad.

Vaitelee, v. saknar, efterlängtar, yttrar saknad, klagar; fordrar.

Vaitii, adv. tyst; ole v., var tyst, tigt — **-oleva**, tyst, stillatigande, tystlåten; — **-olo**, tystnad.

Vaiva, s. möda, besvär, omak, plåga, krampa, lidande; näkee vaivaa, har besvär; vaivan palkka, mödans löne; on vaivassa, är ansträngd l. arbete; är i ångest; on vaivoissa, är l. ligger i plågor; suuret vaivat, stora mödor l. besvär; svärs plä-

gor l. lidanden; on vaivoiksi, är till besvär l. hinders; vaivoin, med möda, knappast; — **nnäkö**, besvär; lön för besvär; — **npalkkio**, provision, ersättning för besvär l. möda; — **virka**, släpsyssa.

Vaivaa, -elee, v. besvärar, plågar; anstränger; knådar, bearbetar; mikä sinua vaivaa, hvad går åt dig?

Vaivainen, a. eländig, usel, olycklig, fattig; tryckt af besvär l. plågor; vanför, ofärdig, nödvuxen; — s. fattighjon, usling, krympling; pitäjän vaivaiset, socknens fattige; köyhä v., fattig stackare; — **vaisapu**, fattighjelp, -understöd; — **vaishoito** l. -holho, fattigvård, fattigförsörjning; — **shuone**, fattighus; — **skassa**, fattigkassa; — **skasvainen**, nödvuxen; — **skoivu**, dvergbjörk; — **smakso**, l. -rahat, fattigmedel l. -penningar, fattigafgift; — **smetsikkö**, marakog; — **stukki**, fattigbössa.

Vaivaisuus, s. elände, plågsamt tillstånd, pauperism, fattigdom; vanförhet, ofärdighet.

Vaivallinen, a. plågsam, besvärad, plågad; med möda förenad, besvärlig.

Vaivaloinen, a. besvärlig, mödosam, plågsam; bekymmersam.

Vaivaus, s. besvärande, ansträngning; knådning.

Vaivautmaton, a. obesvärad.

Vaivautuu, v. blir besvärad.

Vaiventuu, k. **Vaimenee**.

Vaiveroinen, a. eländig, arm, ömklig, qvidande.

Valvio, s. något hvarpå möda blifvit nedlagd, arbetsplats, odlingsfält, möda.

Vaivus (-ksen), a. sjunket l. utmattadt tillstånd, matthet; plågotillstånd; on vaivuksissa, är utmattad l. neddignad; är nedsjunken.

Vaivuttaa, s. har att sjunka, sänker, nedtrycker, utmattar.

Vaja, s. skjul, lider.

Vajaa, a. icke full, ofullständig; bristande; — s. det bristande, brist; se on v., den brister l. saknas ännu; astia on v. vettä, kärlet är icke fullt med vatten; on vajaata, finnes brist, det felas; on vettä vajaalla l. vailla, saknar l. är utan vatten; hän on mieltä vailla, han saknar l. är utan l. i saknad af vett l. förstånd; jätä vaille, lemna ofyld; neljää kuukautta vajaalle, på

fyra månader när; — **asteellinen**, undergradig; — **järkinen**, sinnesrubbad, oförnuftig; — **mittainen**, icke fyllande måttet, undermålig; — **muotoinen**, utbildad; — **särmä** l. **kantti**, vakant.

Vajaa, v. är icke full l. fullständig, brister, felar, har icke fullt; är ledig.

Vajaallinen l. **vajanainen** l. **-vainen**, a. icke fyld l. full, bristfällig, ofullständig, ofullkomlig.

Vajaaton, a. icke bristande, odelad.

Vajaus, s. ofullhet, brist, balans; mitan v., undermål; painon v., undervigt.

Vaje, k. **Vajaa**.

Vajenee, v. förminakas, aftager, blir bristfällig.

Vajentaa, v. gör bristande, förminakar; afdrager (*från nyt*).

Vajooa, -oo, v. sjunker, insjunker, nedsjunker, försjunker.

Vajottaa, -outtaa, v. har att sjunka, sänker, försänker; hanki v., drifvan ger efter l. sjunker under en.

Vajoutuu l. **vajuu**, v. sjunker, försjunker.

Vaka (va'an) l. **vakaa** (**vakaan**), a. fast, stadig, säker, lugn, trygg; v. mies, stadig l. trygg man; v. luottamus, fast l. lugn förtröstan; säkert förtroende; v. vaatimus, enträgen l. allvarlig begäran; v. mieli, lugnt l. stadigt sinne; — **luontoinen**, af lugn l. trygg natur, af stadigt lynne; — **mielinen**, allvarlig; ståndaktig, stadig; rätträdig; — **varainen**, solid, redbar.

Vakaa, v. bekräftar, betygar; försäkrar; justerar.

Vakaaja, s. justerare.

Vakaantuu, k. **Vakautuu**.

Vakaasti, adv. fast, säkert, lugnt, allvarligt.

Vakahainen, a. späd; oskyldig.

Vakainen, a. stadig, fast, säker, tillförlitlig, ståndaktig, rätträdig, allvarsam, fiärdfri, uppriktig.

Vakaisesti, adv. stadigt, tillförlitligt, uppriktigt, rätträdigt.

Vakaisuus, s. fasthet, stadga, allvar, ståndaktighet y. m.; k. **Vakainen**.

Vakallinen, s. en skäppa full; k. **Vakka**.

Vakanssi, s. vakans; — **makso**, vakansafgift.

Vakaus, s. justering; k. **Vakaa**.

-syt: 6

Vakauttaa, v. betryggar, säkerställer, gör säker l. beståndande, befäster, tillförsäkrar.

Vakautuu, v. stadgar sig, blir stadig l. beståndande l. säker, befästes.

Vakava, a. allvarlig, stadig, ståndaktig, redlig, fast, säker.

Vakavasti, adv. allvarligt, allvarsamt, ståndaktigt, fast.

Vakavuus, s. stadga, fasthet, säkerhet, allvar, allvarsamhet.

Vakiintuu, k. Vakautuu.

Vakinainen, a. stadig, ordinarie, aktiv, stadigvarande; väsentlig.

Vakinaisesti, adv. ordinariter; väsentligen.

Vakittaa, v. lugnar, stämmer, stillar.

Vakka, s. skäppa, ask, skrin; korg; on vakoillansa, är på uppörd.

Vakkuri, s. askmakare, skrinmakare l. försäljare.

Vako (vaon), s. fåra, plogfåra; — **härja**, drill; — **mies**, plöjare, plogkarl; — **mitta**, stadie (800 kynn.); — **veli**, hanrej.

Vakosa, -oileo, v. fårar, plöjer fåror; spejar, bespejar, regnoscerar, spionerar.

Vakoinen, a. full med fåror, fårad.

Vakoja, s. spejare, kunskapare, regnoscerare, spion.

Vakous, s. fårande; bespejning, spioneri.

Vaksi, s. vax.

Vaksiaa, v. vaxar, bonar.

Vaksiini, s. vaccin.

Vakuullisuus, s. modalitet; visshet, säkerhet.

Vaku (vaun), s. vagg.

Vakuus (-den), s. säkerhet, fasthet; garanti; bekräftelse; lainan vakuutena, såsom säkerhet l. underpant för lånet; vakundeksi, till l. såsom säkerhet; suuremmaksi l. enemmäksi vakundeksi, till större l. vidare säkerhet; till yttermera visso; pöytäkirjan vakundeksi, in fidem protocoll; — **kirja**, certifikat; säkerhetsakt; — **liitto**, certeparti; — **makso**, -**raha**, assurancesgift l. premie.

Vakuute, s. bekräftelse, stöd, verifikation; underpant.

Vakuuton, a. osäker, problematisk.

Vakuuttaa, v. försäkrar, bekräftar, tillförsäkrar, öfvertygar, assurerar; sen vakuntan sinulle, det försäkrar jag

dig; hän vakuutti minua siitä, han öfvertygade mig derom; v. omaisuutensa, försäkrar l. assurerar sin egendom; v. miehelle eläkkeen, tillförsäkrar mannen underhåll: v. pöytäkirjan oikeaksi, bekräftar l. bestyrker protokollets riktighet.

Vakuuttamaton, a. oassurerad.

Vakuutus (-uksen), s. försäkring, assurance, försäkran, bekräftelse; säkerhet; öfvertygelse; omaisuuden v., försäkring af egendom; pöytäkirjan v., bestyrkning af protokollet; ystäväyden v., försäkran om vänskap; se on varma vakuutukseni, det är min fasta öfvertygelse; — **arvo**, -**hinta**, försäkringsvärde; — **laitos**, försäkringsanstalt; — **kirja**, försäkrings- l. assurancesbref l. -polis; — **yhtiö**, försäkrings- l. assurancesbolag; — **ksen-antaja**, försäkringsgivare; — **ksen-ottaja** l. -**saaja**, försäkrings-tagare.

Vakuututtaa, v. låter försäkra.

Vakuuttuu, v. blir öfvertygad, öfvertygar sig, får öfvertygelse l. bekräftelse.

Vala, s. ed; tekee l. vannoo valaa, gör l. går l. afdigger ed; valan tennyt, som adagt ed; edsvuren; valvistaa valalla, beedigar, bekräftar med ed; väärikä v., pattov., mened: todistusv., vittnesed; puhdistusv., värjemålsed; valtijav., edsöre; valan ehto l. velvoitus, edaförpligtelse, edelig förpligtelse; — **mihistö**, jury; — **mies**, edgårdsmann, vittne (på ed); — **n-alainen**, edelig; — **n-alaisuus**, edelighet, edeförpligtelse; — **nkaava**, -**nsanat**, edsformulär; — **nrikkomus**, edebrott; — **nteko**, edgång; — **nyahvistaja**, edgårdsmann; — **-pattoinen** l. -**patturi**, menedare; — **-pattoisuus** l. -**pattous**, menederi.

Valaa, v. gjuter; v. vettä, gjuter l. håller l. spolar vatten; v. vedellä, begjuter l. öfverasköljer med vatten; v. tinaa, gjuter tenn; stöper tenn.

Valahtaa, v. lyser hastigt, blänker fram: 2) dryper l. glider hastigt, sjunker hastigt (*Kalev*.)

Valahuttaa, v. låter hastigt blixta fram, slår blixtraude, slår, kastar blixtenabt; 2) låter (*hastigt*) drypa.

Valainen, a. hörande till ed; edelig; väärikä v., menedig.

laisee, v. lyser, opplyser, belyser; vitlimmar, hvitmenar.
 laisematon, a. icke lysande; opplyst, obelyst.
 laistus, -aisu, s. belysning, opplysning.
 laja, s. gjutare; begjutare, sköljverka.
 lakka, a. något hvit, hvitaktig, leklagd; — s. hjortronkart.
 lakka, s. vallack.
 lakoitsee, v. gör till vallack, utskär en hingst).
 lallinen, a. beedigad, besvuren, eddig; — s. vittne (på ed).
 lamo, s. det gjutna, gjutgods; gjutning, besköljning; gjuteri; — -hieksä, gjutsand.
 annainen, a. gjuten; gjutbar; — s. jutigods.
 anne (-nteen), s. ngt som gjutes, jutigods; ngt som hälls, sköljning, egjutelse.
 anta, valaus, s. gjutning, sköljning; alanta-vaski, messing, gjutkoppar.
 as (-aan), s. hval; — -kala, hvalsk.
 atiu, s. gjutningsmedel, sköljvatten.
 aton, a. obeeidigad.
 attaa, v. låter gjuta l. skölja; låter har att drypa.
 e (-een), s. lögn, osanning; sken; saada valeesta kiinni, beslå med sanning; ajaa valeeksi, påstår va osanning, driver till lögn; — -auta, bisättningsgraf; — -ikkuna, indfönster; — -katto, provisionellt k; — -kauppa, låtsadt l. fingeradt ip; — -kristitty, sken- l. namnisten; — -kuollut, skendöd; — -uva, skenbild, irrbild; — -luule, usion, drömbild; — -nimi, falskt l. taget namn; — -neminen, psydom; — -puku, förklädnad; — -rikkus, skenrikedom.
 , k. Valanta.
 ellinen, a. lögnaktig, osannfärdig, sk, osann, skenbar.
 Intee, v. ljuger, talar osanning, rras; beljuger.
 Intelija, s. lögnare, ljugare.
 lee, v. begjuter, översköljer, spolar.
 e y. m., k. Vale, j. n. e.
 s. val, väljande; — -mies, elektor.
 kko, s. elit, ngt utvaldt.
 koitsee, v. utväljer, gör urval, sorsar, gallrar, sofrar.

Valimo, s. ngt ljus; 2) gjuteri.
 Valin (-imen), s. gjutverktyg; gjutform, degel; gjutgods; — -kauha, gjut- l. stöpslef; — -paja, gjuthus, gjuteri; — -teräs, gjutstål.
 Valinta, s. val, urval; — -oikeus, options- l. valrätt.
 Valio, a. utvald, utmärkt, elit; — -joukko, elitkår l. trupp; — -kunta, utskott; — -mies, kompromissarie.
 Valistaa, v. opplyser; belyser; illuminerar; civiliserar.
 Valistamaton, -tumaton, a. opplyst, obelyst.
 Valistunut, a. upplyst, civiliserad.
 Valistus, s. upplysning.
 Valistuu, v. opplyses, blir upplyst l. ljus, ljusnar.
 Valitettava, a. beklagensvärd, beklaglig.
 Valitettavasti, adv. beklagligtvis, ty värr.
 Valitsee (inf. valita), v. väljer, utser, utväljer; valitut, de utvalde.
 Valitsija, a. väljare, valman; — -mies, elektor.
 Valittaa, v. klagar, beklagar, klagar öfver, beklagar sig, jämrar, jämrar sig; (jur.) besvärar sig, öfverklagar, klagar; klandrar; sairaa v., den sjuke klagar l. jämrar sig; v. sitä asiaa, beklagar l. klagar öfver den saken; v. päätöksessä, besvärar sig öfver l. öfverklagar beslutet; v. testamenttia l. testamentista, klandrar testamentet.
 Valittaja, s. klagande, besvärande, öfverklagare.
 Valitus, s. klagan, jämmer, klagomål, besvär; tekee valituksen, anför besvär; — -asia, besvärs mål; — -hunto, klagorop; — -kirja, klago-skrift, besvärskrift, skriftliga besvär; — -osotas, besvärsanvisning; — -virsi, klagovisa.
 Valjaantuu, v. blir kulen; blir andfallen; bleknar.
 Valjahtaa, -uu, v. blir hastigt kulen l. trumpen, trumpnar; blir andfallen l. andlös.
 Valjakka, a. blek, ljuslett.
 Valjas (-aan), s.; valjaat, pl. rede, spann, seltg; panee valjaisiin, spänner före, sätter i redet; päätää valjaista, afspänner, spänner ur, släpper ur redet; on valjaisissa, är förespänd l. i redet.

Valjastaa, v. spänner före, förespänner, ställer i redet.

Valjastuttaa, v. låter förespänna,

Valjonee, -**jehtun**, v. blir kulen, bleknar; mulnar; blir andfallen.

Walju, a. kulen, kallsinnig, dyster, trumpan, butter, mulen, ovänlig, blek, arm.

Valkaisee, v. bleker, gör hastigt hvit l. ljus; hvitlimmar.

Valkaisu l. **valkaistus**, s. blekning, hvitgörning.

Valkaitsee, v. hvitmenar, hvitlimmar; k. **Valkaisee**

Valkama, s. båthamn, landningsplats, öfverfartsort.

Valke (-**kkeen**), s. lyse, lysämne.

Valkea, -**ia**, a. hvit, ljus; — s. eld, ljus, brasa; v. sammal, hvitmossa; tekee valkean, uppgör eld, lagar brasa; puhaltaa l. puhuu valkeaa, blåser på elden; näyttää valkeaa julle, lyser åt l. för ngn: munan v., ägghvita; valkean juoksu, hvitfluss: valkealla, vid eldsljus; med l. på eld; — **-apilas**, hvitväpling; — **-hiuksinen**, hvithårig; — **-kaali**, hvitkål; — **-nharmaa**, ljusgrå; — **-nvaara**, eldevåda, eldfara, vådeld; — **-puoli**, ljussidan; — **-pää**, hvithufvud; hvithufvad, hvittoppig; — **-soitto**, eldsbloss; — **-tukkainen**, hvithårig, ljushårig; — **-verinen**, ljuslett, blond.

Valkeaa, v. ljusnar, gryr.

Valkeainen, a. hvitaktig, hvitakimrande; — s. hvitan i ägg; eld (*liien*).

Valkeilee, v. illuminerar, bränner eldar; ljusnar, hvitnar.

Valkenee, v. ljusnar, blekes, blir blek l. ljus, hvitnar; päivä v., dagen ljusnar l. gryr, det dagas; kangas v., väfven blekes.

Valkeinen, a. hvitaktig; så hvit som ngt, af viss hvithet; lumen v., så hvit som snö.

Valkeus (-**uden**), s. ljushet, ljus, hvithet; tuo valkeuteen, bringar i ljuset l. i dagen; tulkuon v., varde ljus.

Valkimeinen, a. fosforisk.

Valkin (-**imen**), s. hvithet, bleke, hvita; fosfor.

Valkkaa, v. bultar, slår; pástár, försäkrar; 2) valkar.

Valkkain (-**imen**), s. stötel, slägga.

Valkki, s. valk; pák, stör.

Valkki, -**ku**, s. hvit häst; bläs.

Valko, s. hvita, hvitt ämne, det hvita, hvithet; — **-juurikkaa**, hvitbeta; —

-parkita, hvitgarva; — **-pää**, med hvitt hufvud, hvittoppig l. **-apetsig**; v. apilas, hvitväpling; — **-rasve**,

paraffin; — **-tukka** l. **-tukkainen**, ljushårig; hvithårig, hvitlaggig; —

-tähkä, hvitax. *rotki*

Valkoinen, a. hvit; — s. hvita.

Valkoo, -**oilee**, v. hvitmenar, gör hvit l. ljus, hvitlimmar.

Valkuainen, s. hvita, ägghvita, fröhvita.

Vallan, adv. aldeles, ganska, högelligen, mäkta, mycket; k. **Valta**.

Vallan-alainen y. m., k. **Valta**.

Vallas-nainen, s. fruntimmer; — **-puku**, statsdrägt; — **-säätty**, herrskap, herrskaps- l. ståndspersonsklass; —

-väki, herrskap, herrskapsfolk.

Vallasto, s. stats- l. rikskropp.

Vallaton, a. ostyrig, sjelfsväldig, orgerlig, tygellös; anarkisk, regeringslös; maktlös, vanmäktig.

Vallattomasti, adv. sjelfsväldigt, orgerligt; anarkiskt,

Vallattomuus, s. sjelfsväld, ofog, ostyrihet, oregerlighet; öfverväld; regeringlöshet, anarki.

Vallesmanni, s. befallningsman.

Valli, s. vall; — **-kaivanto**, vallgraf; — **-nkaivaja**, skansgräfvare, pionier.

Vallikko, s. tyrann; magnat.

Vallinto, s. politi; herraväld, herskande; — **-riikes**, politiförbyteelse.

Vallitsee, v. herskar, förherrskar, råder är gånge.

Vallittaa, v. försär med vall, försäkras.

Vallitus, s. försäkansning.

Valloillinen, a. lös, rörlig, flyttbar.

Valloittaa, v. eröfrar, intager, underkufvar, tager i besittning, bemäktigas sig.

Valloittaja, s. eröfrare.

Valloittamaton, a. ointagen, oeröfrad ointaglig.

Valloittaa, v. blir intagen.

Valloittumaton, a. ointaglig.

Valloitus, s. eröfring, intagning, besittningstagande, underkufvande; — **-maa** provins, eröfradt land; — **-retki** öfringståg.

Valmonee, v. fulländas, mögnar.

Valmens, k. **Valmius**.

Valmiisti, adv. beredvilligt, färdigt.

Valmis (-**iin**), a. färdig, beredd, tillredd, mogen, beredvillig; min ä oiet

v., jag är färdig l. beredd l. tillreds; hän oli kohta v., han var genaet färdig l. beredvillig; v. purjehtimaan, segelfärdig; siittä syntyy l. tulee valmistaa, det blir utaf; ei tule valmistaa, blir intet af, blir utan resultat.

Valmistaa, -telee, v. förfärdigar, bereder, tillverkar, utarbetar, tillreder, förbereder, tillrustar, förädlar, gör färdig, fulländar.

Valmistaja, s. tillverkare, beredare, mästare.

Valmistaksen l. valmistautuu, v. lagar l. gör sig färdig, bereder l. reder sig, rustar sig.

Valmistamaton, a. oförfärdigad.

Valmistamaton, a. oförberedd.

Valmiste, s. förberedelse; preparat.

Valmistus, s. förfärdigande, beredning, beredelse, tillredning, tillverkning, tillrustning.

Valmistuttaa, v. låter bereda l. förfärdiga, utbildar.

Valmistuu, v. blir färdig, tillredes, mognar.

Valmius (-uden), s. färdighet, mogenhet, beredvillighet, beredskap; — **tutkinto, maturitetsexamen.**

Valmu, s. vallmo.

Valo, s. ljus, sken, belysning, lyse; tulee valoon, kommer i dagen, blir uppdragad; varjot ja valot, skuggor och dagrar; — **-aine, lysämne, lyse;** — **-ilmiö, ljusfenomen;** — **-kaasu, lysegas;** — **-n-arka, ljusskygg;** — **-nheijastus-oppi, katoptrik, ljusreflexlära;** — **-npito, lyshållning, belysning;** — **-nmurto, ljusbrytning;** — **-nsäde, ljustråle;** — **-paikka, ljuspunkt;** — **-torni, fyrorn l. -bäk.**

Valo, s.; luvalo, gikt, torrvärk.

Valosa, v. lyser; illuminerar.

Valoinen, a. med ljus l. sken, lysande, ljus; kirkasv., med klart ljus l. sken; huonov., med dåligt sken, illa lysande, illa l. dåligt belyst, i dålig belysning.

Valoisa, a. ljus, ljusrik.

Valollinen, a. föredd med ljus, ljusgande, lysande; vrt. **Valoinen.**

Valokas (-kkaan), a. ljusrik, lysande, ljus; — **s. hjortron.**

Valostaa, v. lyser, är ljus; gifver l. sprider ljus, belyser, illuminerar.

Valoton, a. ljusfattig, ljuslöst; oupp-lyst; glanslös.

Valottaa, v. ger belysning l. dager, illuminerar.

Valpas (-ppaan), a. vaksam.

Valppaus, s. vaksamhet, vakenhet.

Valppautuu l. valpastuu, v. blir vaksam l. vaken, vaknar, blir lifvig; qvioknar.

Valssaa, v. valsar: 2) falsar.

Valssi, s. vals; 2) fals; — **-laitos, valsverk;** — **-ntahti, valstakt.**

Valta, s. välde, makt, våld, befogenhet; rike; pl. vallat, välden, riken; ståndspersoner, herrskap; hän on vallassansa, han har makten. han är i värdet; se on hänen vallassansa, det är i hans våld; det står i hans makt, det beror på honom, honom står fritt; hänellä on suuri v., han har stor makt l. stort välde; ylin l. korkein v., högsta väldet l. makten; on v. sanoa, har rättighet l. frihet att säga; on vallallaan l. valloillaan, är lös, är gängse, är i sin frihet; pääsee vallalleen l. valloilleen, slipper l. kommer lös, kommer på fri fot l. i sin frihet; saa valtaansa, får i sitt våld; pääsee valtaan l. saa valtaa, får öfverhand l. välde l. makt; kommer till väldet l. makten; hänestä ei saa valtaa, honom får man ej bugt på, honom har man ej makt med; Euroopan vallat, de europeiska makterna l. rikena; — **-herra, regeringsherre; drott, potentat;** — **-istuin, tron;** — **-isä, ättefader, stamfader;** — **-kieli, herakande språk;** — **-kirja, fullmakt;** — **-kokous, riksmöte, riksdag;** — **-kulunki-arvio, statsförslag;** — **-kunnallinen, riket rörande, politisk;** — **-kunta, rike, stat;** — **kunnan-pettäjä, riksförädare;** — **linja, baslinie;** — **-lupa, oktroj;** — **-lääke, panacé;** — **-maantie, allmän landsväg l. farväg;** — **-merkki, insegel;** — **-oikeus, höghetsrätt;** — **-meri, ocean, världshaf;** — **-mies, maktegande, statsman; fullmäktig;** — **-neuvos, riksråd; stateråd;** — **-oja, afloppadike, hufvuddike;** — **-paikka l. -sija, instans, myndighet;** — **-puku, statsdrägt;** — **-suoni, pulsåder;** — **-tie, allmän väg, stråkväg, kungsväg;** — **-valhe, idel lögn;** — **-vanhemmat, stamföräldrar;** — **-äiti, stam- l. ättmoder;** — **-llan-alainen, underkastad en annans välde, af ngn beroende, afhängig, osjelf-**

- ständig, omyndig; — **-llan-anastaja**, usurpator, våldkrätare; — **-llanhimo**, hersklystnad; maktbegär; — **-llanhimoinen**, hersklysten; — **-llankumooja** l. **-mullistaja**, revolutionist, revolutionsman; — **-llankumous**, revolution, statshvåfning; — **-llankumouksellinen**, revolutionär; — **-llanpitäjä**, maktegande, myndighet.
- Valtaa**, v. bemäktigar sig, inkräktar, usurperar, tillvällar sig, öfvervåldigar; inmutar (*grufva*); vållar; mikä v., hvad fattas l. går åt; hän valtasi mieleit, han intog l. bemäktigade sig sinnena.
- Valtaava**, part. a. öfvervåldigande, tryckande, mäktig, våldig.
- Valtakunta**, s. rike, stat; — **-nannaraja**, rikagräns, rikets gräns; — **-nannanpettjä**, riksförrädare.
- Valtaumaton**, a. obetvingelig.
- Valtaus (-uksen)**, s. besittningstagande, tillvällande, usurpation, förvållande; inmutning (*af grufva*); kenen valtauksesta, genom hvems förvållande?
- Valtias** l. **valtiainen**, a. mäktig, herskande; — s. maktegande, herskere, beherskare, suverän.
- Valtikas (-kkaan)**, s. potentat, magnat.
- Valtikka**, s. spira, scepter.
- Valtimo**, s. pulsåder.
- Valtimus (-uksen)**, s. drift, trängtan.
- Valtio**, s. stat, rike; — **-amiraali**, riksamiral; — **-apu**, statsbidrag; — **-arkisto**, stats-, riksarkiv; — **-arvio**, statsförslag; — **-asia**, stats- l. riksangelägenhet; — **-asiakirja**, statshandling; — **-edustaja**, riksfullmäktig; — **-hoidollinen**, riksvårdande; — **-järjestys**, statsförfattning; — **-kassa**, statskassa; — **-kiros**, riksakt; — **-kokous**, riksförsamling, riksmöte; kongress; — **-konttoori**, statskontor; — **-kotka**, riksrörn; — **-kunta**, rikskropp; — **-käytös**, politik; — **-laitos**, statsanstalt l. inrättning; — **-mies**, statsman, politiker, diplomat; — **-mulkkauk**, **-keikkauk**, statskup; — **-muoto**, statsform l. författning; — **-neuvos**, stateråd; — **-neuvoskunta** l. **-neuvosto**, rikskonselj, stateråd; — **-oikeus**, statsrätt; riksrätt; — **-petturi**, stats- l. riksförrädare; — **-päivät**, landtdag, riksdag; — **-päiväjärjestys**, landt- l. riksdagsordning; — **-päivämies**, landtdags- l. riksdags-
- man; — **-sali**, rikssal; — **-sihteeri**, statssekreterare; — **-sihteerin-virasto**, statssekretariat; — **-suostamus**, statsfördrag; — **-säätty**, riksstånd; valtiostäädty, ständerna; — **-taito**, statskonst l. -kunskap; politik, diplomati; — **-talous**, statsekonomi l. -hushållning; — **-tieto**, statskunskap; — **-uskonto**, statsreligion; — **-vaakuks**, riksvapen; — **-valiokunta**, statsutskott; — **-valta**, statsmakt; — **-varasto**, statsverket, -kassan; — **-varat**, finanser, statsmedel; — **-varain-toimituskunta**, finansexpedition; — **-varain-valiokunta**, finans- l. statsutskott; — **-viisailoe**, politiserar; — **-viisaa**, statsklok, diplomat, politiker; politik; — **-viisana**, politik statsklokhet; — **-virka**, statsembete; — **-voima**, statsmakt.
- Valtiollinen**, a. hörande till stat l. rike. politisk, statelig; v. tila, statstillstånd. politiskt läge.
- Valtoin (-imen)**, a. ledig, fri, lös.
- Valtaa**, v. trumfar.
- Valtti**, s. trumf.
- Valtaus**, s. fullmakt, oktroj; befogenhet; — **-kirja**, fullmakt; — **-kunta**, delegation; — **-mies**, fullmäktig, ombud, delegerad.
- Valtuuttaa**, v. befyllmäktigar, bemyndigar.
- Valuri**, s. gjutare.
- Valuttaa**, v. låter rinna l. flyta l. drypa utgjuter; öfversillar; segrar (metallia).
- Valuu**, v. rinner, dryper, läker, flyter, glider, sjunker; vesí v., vattnet dryper l. rinner; vaate v. pöydältä duken glider ned från bordet.
- Valvaantuu**, v. bleknar; 2) vakar morgnar sig.
- Valvake (-kkeen)** l. **valvanne (-nteen)**, s. öppning i isen, öppna, vindvak.
- Valvaka**, s. hvitaktig, blek.
- Valvas**, k. Valpas.
- Valvattaa**, v. håller isen öppen. vakar isen; har att vaka.
- Valvattelee**, **-stelee**, v. ligger vakar. lyssnar på ngn's ankomst, vakar väntande, efterlångtar.
- Valvatti**, s. vakunge, föremål för sömnlöshet, den efterlångtade, akötebarn.
- Valve**, s. vakande l. vaket tillstånd. väkt; on valveilla l. valveilla är vakar.

- Valvenne**, v. blir vaken l. vaksam, vaknar, morgnar sig.
- Valvoja**, s. vakare, bevakare; asian v., fullmäktigt, sakförare; ombudsman.
- Valvominen**, -onta, -ous, s. vakande, öfvervakning; — -ntapäivä, bevaknings- l. inställeledag.
- Valvoo**, v. vakar; bevakar, öfvervakar; undersöker.
- Valvottaa**, v. har att l. låter vaka; minna v., jag lider af sömnlöshet.
- Vamma l. vampa**, s. åkomma, sår, lyte, skada, svullnad.
- Vammaa**, v. sårar, skadar, förnärmar, kränker; stämmer (*blod*).
- Vammainen**, -llinen, a. bräcklig, behäftad med åkorn l. lyten.
- Vammatar** (-ttaren), s. plågornas l. smärtans gudinna.
- Vammauttaa**, v. tillfogar åkomma l. sår; hämmar, stämmer.
- Vamppu**, s. svamp.
- Vana**, s. spår (*efter släde l. fartyg*); ränna, fåra, streck; stjelk, skaft, stånd, stake.
- Vangas** (-kaan), s. ödla; orm.
- Vangitsee**, v. fängelar, gör l. håller fången, häktar; håller under toffeln; vangittu mies, fångelig l. fångelad karl.
- Vanguttaa**, v. har att gnälla, pinar till gnällning.
- [Vanha**, a. gammal, åldrig; v. luku, gamla stilen; v. poika, gammal ungkarl; vanhastaan, af gammalt, af ålder; on vanhallaan, är som förut, är vid det gamla; vanhoillansa, på gamla dagar, på ålderdomen; vanhalla-olija, konservativ; ennen vanhaan, i forna tider, fordomdags; — -n-aikainen l. -aikuinen, föräldrad, antik, gammaldags, gammalmodig; — -n-partinen l. -tapainen, gammalmodig, föräldrad; — -npitoinen, konservativ; — -nvatuinen, urgammal.
- Vanhaantuu**, k. Vanhentuu.
- Vanhahko**, -hakas, -haläntä, a. ngt gammal, gammalaktig, ålderstigen, gammalmodig.
- Vanhaksuu**, v. anser för gammal.
- Vanhattaa**, v.; minua v., jag känner mig gammal l. ålderstrött, jag börjar bli gammal, lutar till ålderdom.
- Vanhemmaton** a. föräldralös.
- Vanhemmuus**, s. förtråde i ålder, högre ålder.
- Vanhempi** (-mman), a. komp. äldre; s. en af föräldrarna; pl. vanhemmat, föräldrarna; vanhemman rakkaus, föräldrakärlek.
- Vanhenee**, v. åldras, föräldras, blir gammal l. äldre.
- Vanhentaa**, v. gör gammal, föräldrar; sköter gamla.
- Vanhentuu**, -ttuu, v. åldras, blir föräldrad l. gammalmodig.
- Vanhin** (-imman), a. superl. äldst; — s. en af föräldrarna; kylän v. bys äldste; kaupungin vanhimmat, stadens äldste.
- Vanhurskas** (-aan), a. rättfärdig; tekee vanhurskaaksi, rättfärdiggör.
- Vanhurskaus**, s. rättfärdighet.
- Vanhurskauttaa**, v. rättfärdiggör, gör rättfärdig.
- Vanhurskauttaminen**, -utus, s. rättfärdiggörelse.
- Vanhus** (-ksen), s. den gamle, åldring, veteran, gubbe, oldfar.
- Vanhuus** (-den), s. ålderdom; vanhuudesta, af ålder, af gammalt; vanhuuttansa heikko, ålderdomssvag.
- Vankasti**, adv. stadigt, fast; väldigt, eftertryckligt; ståtligt.
- Vanki** (-gin), s. fånge; ottaa vangiksi, tager till fånga; — -hoito, fångvård; — -huone, häkte, fångelse, fånghus; — -huoneellinen, fångelsehjon; — -nihti, fångknekt; — -n-kuljettaja, fångförare; — -n-vartija, fångvaktare.
- Vankius**, -keus, s. fångenskap, fångelse, häkte; panna vankiuteen, fångsla, häkta; insätta i fångelse; viedä vankiuteen, föra i fångenskap; — -rangaistus, fångelsestraff; — -yhdistys, fångelseförening.
- Vankka**, a. fast, stadig, stark, koncis, väldig, dugtig, stor, vid.
- Vankkaa**, v. håller i styr l. under toffeln.
- Vankkuri**, s. arbets- l. lastvagn.
- Vankkuns**, s. fasthet, stadighet, väldighet y. m.; vrt. Vankka.
- Vanko**, s. svedjestång l. -krok; brandhake; vrt. Hanko.
- Vankuu**, v. gnäller, gnisslar.
- Vannas**, s. plogbill, fartygsstäf; keula v., framstam; perä v., bakstam.
- Vanne** (-nteen), s. band (*på kär l. o. d.*), tunnband, kran, båge, strimma, bälte; — -hame, krinolîn; — -teentekijä, bandare.

Vannehtii, v. bandar; kransar.
Vannehtija, s. bandare, tunnbindare.
Vannikka, s. krans, karnis.
Vannin (-ntimen), s. bandämne, band.
Vannoja, s. edgångare, svärjare.
Vannomatton, a. som ej afagt ed; o-svuren.
Vannoo, v. svärjer, gör l. afägger ed; v. valan, afägger l. går ed; v. jkun kautta, svär vid ngn; vannonut, som afagt ed; edsvuren.
Vannottaa, v. har att svära, tager ed, förestafvar eden; beedigar; vannottettu; edsvuren.
Vannoutuu, v. förbinder sig med ed; vannoutuneet, de sammansvurne.
Vanoittaa, v. drager streck l. fårör.
Vanteinen, a. hörande till band; hva-vav., med starka band, starkt bandad.
Vanteellinen, a. bandad, med band försedd; med strimmor l. bälten, strim-mig.
Vantikki, s. lakej.
Vantitsee, v. står bak på medarne, är lakej; följer med, bildar släpet.
Vantti, s. bakåndan af slädmeden; (*meris.*) vant; seisoo, l. on vantilla, står på medarne; — **-mies**, lakej.
Vantu, vantus, s. vante.
Vanu, s. vadd.
Vanuke (-kkeen), s. tofva; valk; deg-älta, massa; tukka on vanukkeissa, håret har tofvat sig l. är tofvigt.
Vanukkeinen, a. tofvig; ältad; silthårig.
Vanunki, s. utdragen tråd (af metall), metalltråd.
Vanuttaa, v. valkar, upptofvar, knådar, ältar, bearbetar, bereder, svarfvar (*Kalev.*); v. huovaksi, filtvar.
Vanutus, s. valkning, ältning; bearbetning; — **-mylly**, valkvarn, valkverk; — **-paikka**, valkeri; — **-vesi**, valkbets.
Vanuu, v. valkar sig, valkar, blir tjock och tät, tätnar, klibbar.
Vaoton, a. utan fårör.
Vaottaa, v. fårör, uppfårör.
Vapa, s. spö.
Vapaa, v., k. Vapeilee.
Vapaa, a. fri, ledig; v. tahto, fri vilja; v. ehto, fri vilja, fritt val, godtycke; v. aikomus, berädt mod, fri uppsåt; päästä vapaaksi, blifva l. slippa fri; päästää l. laskea vapaaksi, frigifva, släppa fri; lunastaa vapaaksi, friköpa; — **-ajatuk-**

sinen, fritänkande; — **-ehtoinen**, frivillig; — **-ehtolainen**, volontär; — **-her-ra**, friherre; — **-herrallinen**, friherrlig; — **-herratar**, friherrinna; — **-maa**, odaljord, frälse; — **-maan-mylly**, odal- l. frälsevarn; — **-merkki**, frimärke; — **-mielinen**, frisinnad, liberal; — **-muurari**, frimurare; — **-mylly**, frälsevarn; — **-puheinen**, fritalig, frispråkig; — **-sukuinen**, **-syntyinen**, friborn, välborn, adelig; — **-säätty**, frälse- l. adelsstånd; — **-tahtoinen**, frivillig; — **-talollinen**, odal- l. frälseman; — **-tila**, fräselägenhet; — **-uskoja**, fritänkare; — **-valtio**, fristat; **-viikko**, frivecka.
Vapaasti, adv. fritt, saklöst.
Vapahdus (-ksen), s. frälsning, befrielse.
Vapahtaa, v. frälser, befriar, löser.
Vapahtaja, s. frälssare.
Vapahtuu, k. Vapautuu.
Vapandeton, a. ofri.
Vapaus (-den), s. frihet; ledighet; vapauden henki, frihetsände; vapauden halu, frihetsbegär; — **-aika**, frihetstid; fritid; — **-into**, **-kiikhe**, frihetstiver; — **-maa**, odaljord, odal; — **-rangaistus**, frihetsstraff; — **-vuosi**, frihetsår, friår.
Vapauttaa, v. befriar, frigör, frikallar, fritager, frikänner, löser; v. virasta, palveluksesta, entledigar från tjänst, förafskedar.
Vapautuu, v. blir l. går fri, frigör l. befriar sig, frälssas.
Vapeilee, v. upphänger på störor (*not l. not till torkning*).
Vapera, a. rank, ostadig, slipprig.
Vapisee, v. darrar, skälver, bäfvar; svigtar.
Vapisuttaa, k. Vavistuttaa.
Vapriikki, s. fabrik; — **-nhaltija**, **-isäntä**, fabriksseger, fabrikkör, fabrikant; — **-npitäjä**, fabriksidkare.
Vapsalainen, k. Vaapsainen.
Vapunpäivä, s. Valborgsmessa, första Maj.
Vara, s. förråd, tillgång, reserv, råd, stöd; varsamhet, aktsamhet; pl. varrat, tillgångar, medel, förmögenhet, kasvamisen v., växtmon; on see varalla l. varana, har vapen l. tillhugg i beredskap; on toinen mies, kirves varalla, har en annan karl, yxa i reserv l. beredskap; on sinun varallasi, står för din räkning; jättää omalle varalle, lemnar på e-

gen hand; pään varalle, för hufvudets l. lifvets räkning, med afseende på lifvet; antaa jonkun varalle, ger l. lemnar för någons räkning; talven varaksi, till vinterförråd; jonkun varaksi, för någons räkning, i förskott för någon; till stöd l. förråd för någon; pitää varansa, håller för sig sjelf l. för egen räkning; pitää varansa, tager sig i akt, är försigtig; onko vieraan varaa, finns det råd l. tillgång för främmande? hänellä on sauva varana, honom återstår blott stafven; vesi on varana, vattnet är till stöd l. underlag l. hjälp; huoneessa on varaa, i rummet finnes utrymme; on veden varassa, är i vattnets våld, har vattnet till stöd; istu melan varaan, sätt dig vid styråran, sätt och haf styråran till stöd l. hjälp; omilla varoilla, omin varoin, med egna medel l. tillgångar l. resurser; ei hänellä ole varoja l. varaa, han har ej råd l. tillgångar; hän on varoissaan, han är behållen l. förmögen; han är på sin vakt; varoilta valmis, på förhand färdig; varainsa jälkeen l. mukaan, efter sina tillgångar l. förmögenhetsvilkor; hän on hyvissä varoissa, han är i goda omständigheter l. förmögenhetsvilkor; ei vara venettä kaada, sidbord l. aktsamhet stjelper ej båten; — **-aita**, förrådshus, magasin; — **-amiraali**, viceamiral; — **-ankkuri**, reserv- l. nödankar; — **-huone**, förrådsrum l. -kammare; — **-häkki**, balustrad; — **-jonkko** reservtrupp; — **-jäsen**, suppleant; — **-kansleri**, vicekansler; — **-kivi**, skyddsten, afvisare; — **-laita**, -lauta, eqvättbord, brädgång; — **-maanmittari**, vicelandtmätare; — **-makasiini**, förrådmagasin; — **-mies**, reservkarl, reserv; suppleant, sekundant; — **-nimismies**, vicelänsman; — **-paikka**, -säily, nederlag; reservoir; — **-puheenjohtaja**, viceordförande; — **-rahasto**, reservfond; — **-rikko**, bankrutt; bankruttör; — **-seiväs**, stödatör, stötta; — **-silmit**, konserver, glasögon; — **-sotaväki**, vargering, reservmilitär; — **-taivas**, paraply; — **-tuomari**, vice-häradshöfding; biträdande domare; — **-virikainen**, adjungerad; — **-venttiili**, säkerhetsventil; — **-väestö**, reservman-

skap: depottrupp; — **-npide**, försigtighetsmått; — **-npitämätön**, oförsigtig.

Varaa, -ilee, v. förser, utrustar; varnar; justerar; ser för sig, aktar sig; reserverar, förbehåller, ger rum; är försigtig, fruktig; v. itsellensä määräjän, reserverar sina fataljer.

Varahin, k. **Varhain**.

Varainen, a.; epäv., af tvifvelaktiga tillgångar, mindre förmögen; oförsigtig; huonov., vähäv., med små l. snäva tillgångar, mindre bemedlad, torftig.

Varakas (-kkaan), a. förmögen, behållen; aktsam, försigtig.

Varake, s. artikel.

Varakuus, s. förmögenhet, tillgångar; aktsamhet.

Varallinen, a. förmögen, väl bemedlad.

Varallisuus, s. förmögenhet, väletånd.

Varas (-rkaan), s. tjuf; on varkaissa, är för att stjåla, är stadd på stöld; menee varkaisin, går att stjåla.

Varastaa, v. stjål.

Varastelee, v. stjål ofta l. smått, snattar.

Varasto, s. förrådseamling; fond, lager, upplag, nederlag, depot; — **-huone**, upplagsmagasin, depot; — **-oikeus**, nederlagsrätt.

Varaton (-toman), a. utan tillgångar, medellös, torftig, oförmögen; oaktsam, oberedd; värmlös.

Varattomuus, s. medellöshet; oförsigtighet.

Varaus (-ksen), s. utrustning, varning y. m.; vrt. **Varaa**; mosspringa (*i vägg*); määräjän varaus, reservation af fataljer; — **-kirja**, reservationskrift.

Varauttaa, v. varskor, gör varskodd, varnar.

Varantuu l. varauu, v. blir varskodd l. varnad, anar; blir försedd, förser l. utrustar sig.

Varava, a. rundlig, tillräcklig, rymlig; v. käsi, frikostig hand.

Vare, s.; pl. vareet, agnar, spillsäd, affall; — **-jyvät**, spillsäd.

Varhain, adv. tidigt, bittida; varhemmin, tidigare; varhaimmin l. varahimmin, tidigast.

Varhainen, a. tidig.

Vari, a. het, qvaf, varm; — **-s.hetta**, qvalm, sjudande l. kokhet vatten; — **-leipä**, sölsurt bröd; — **-makia**, sbitting, sirapsvatten.

- Varikko**, s. depot; k. **Takavarikko**.
Varikoinen, a. söteur; — s. sösurtt bröd, söstur välling.
Varis (-ksen), s. kråka; variksen marja l. varsi, kråkbär, kråkris.
Varisee, v. skakas af, faller af, strös, spilles, rinner.
Varistaa, -elee, v. nedskakar, afskakar, strör ned, kringströr, spiller.
Varistaa, -ttaa, v. upphettar.
Varistin (-imen), s. strösked.
Varistuu, k. **Varisee** ja **Ravistuu**.
Varietuttaa, -isuttaa, k. **Varistaa**.
Varje, s. skydd, beskärn.
Varjelee, v. bevarar, beskyddar, skyddar, värnar.
Varjelevainen, a. skyddande, bevarande.
Varjollija, s. beskyddare, bevarare, skyddsvärn.
Varjonus, s. bevarande, beskydd, beskärn, hägn; — **-aine**, skyddsmedel, preservativ; — **-ase**, försvars- l. skyddsvapen; — **-rokko**, skyddskoppor; — **-väki**, skyddsvakt, bevakning, konvoj.
Varjo, s. skugga, skydd, skjul, skärm, hägn; sken, förevändning; sateen v., skydd l. skjul för regn; reng-skärm; lain, rakkauden varjolla, under sken af lag, kärlek; lain varjon alla, i lagens skydd; näkee varjonsa vedessä, ser sin bild l. skugga i vattnet; — **-kuva**, skuggbild, silhuett; skenbild; — **-lasit**, konserver; — **-meno**, bländverk, humbug; — **-puoli**, skuggsida; läsida; — **-pyhä**, skenhelig.
Varjoaa l. varjoo, s. beskuggar, skymmer, skyddar, beskärmar.
Varjoilee, k. **Varjoaa** ja **Varjottaa**.
Vajoinen, -okas, s. skuggrik, beskuggad.
Varjollinen, a. som har l. ger skugga, skuggad, beskuggande.
Varjos (-ksen), s. skjul, skärm.
Varjostaa, k. **Varjottaa**.
Varjostin, s. skärm, solfjäder.
Varjoton, a. utan skugga l. skydd, skugglös, utan hägn.
Varjottaa, v. skuggar, schatterar, beskuggar.
Varjotus, s. skuggning, skugga, schattering.
Varkaallinen, a. tjufaktig, tjufsk.
Varkaan, genit, sanasta **Varas**; — **-kalu**, tjufgods; — **-kätkö l. -pesä**, tjufgömma l. -nöste; — **-kätöjä l. -suojelija**, tjufgömmare; l. -hysare, —

- sekainen, tjufaktig, tjufsk; — **-syy**, tjufsrätt.
Varkain, adv. stjälandes, hemligen, förstulet, i smyg.
Varkans (-nden), s. tjufnad, stöld, tjufveri; — **-asia**, tjufnads- l. stöldsmål; — **-kalu**, tjufgods l. -sak.
Varkki s. svärta (fogel).
Varma, a. säker, viss, sann; bestämd. stadig, stark; varmaan, säkert, med säkerhet, visst.
Varmasti, adv. säkert, visst, bestämd.
Varmentaa, -istaa, v. försäkrar, förvisar, bekräftar, kontraherar, betryggar.
Varmistuu, v. får stadga. blir stark. repar sig, förkofras.
Varmuus (-uuden), s. säkerhet, visshet.
Varo, s. förråd, stöd; aktsamhet; vt. **Vara**; varoin, försigtigt; — **-keino**, försigtighetsmått.
Varoaa, **varoo**, v. är aktsam, aktar på, varskor; befarar, misstänker.
Varollee, v. befarar; undviker; misstänker; förmanar.
Varoinen, -okas, a. aktsam, försiktig. misstänksam.
Varoittaa, v. varnar, förmanar; gör aktsam: aktar på.
Varoittuu, v. blir varnad l. varskodd.
Varoitus, s. varning, förmaning.
Varollinen, a. finansiell.
Varomaton, a. oförsiktig, oaktsam.
Varova, -vainen, a. försiktig, aktsam: förbehållsam.
Varpa (-van), s. bladlös qvist, qvistris; — **-laid**, sidbord, sidlist; — **-puu** (*Kalev*) mast.
Varpaallinen, a. med tår försedd, som har tår; fotrem på skidor.
Varpaaton, a. utan tår, tålös.
Varpainen, a. af ris l. qvistar gjord.
Varpainen l. varpahinen, a. med tår försedd; — s. liten tår; pl. varpaiset. barnsängsvisit; kävelee varpaisillaan; går på tåspetsarna; viisiv. med fem tår.
Varpanen, s. liten qvist, skott, liten ris.
Varpe (-ppeen), s. sidbord, sqvättbord: sidlist; ribba, spjåle, språte; varpelaitehilla, bräddfull; — **-kausi**, skandäck.
Varpehtii, v. förser med sidbord.
Varppi, s. varp.
Varpu (-vun), s. qvist, ris; spö; — **-lintu**, sparv, fink.

- (**Varpanen** l. **varpuinen**, s. sparf, fink; 2) liten qvist; **koviy**, gråsparf, hus-sparf; **varpuishaukka**, sparfhök; **varpuispöllö**, sparfuggla.
- Varras** (-riiaan), s. spett; panee var-taalle, hänger på spett; panee l. pujottaa vartaasen, träder på spett; sukkav., strumpstöka.
- Varrastaa**, v. träder på spett.
- Varrellinen**, a. skaftad, med stjelk l. skaft försedd; puhdasvarr., snygg till kroppen, ren till värten; joen v., långamed än befintlig.
- Varrestaa**, v. skaftar.
- Varreton**, a. utan skaft l. stjelk.
- Varrottaa**, s. låter vänta; vrt. **Vartoa**.
- Varssa**, s. föl, fåle.
- Varsallinen**, a. fölegande, med föl.
- Varsi** (**varren**), s. skaft, stjelk, bål, kropp, hållning, värt, brädd l. sida af ngt.; veitsen, saappaan v., knif, stöfvelskaft; perunan v., potatisstjelk l. -bläst; marjan varret, bärris, bär-stjelkar; ruumiin v., kroppsvärt, statur; kroppebål; joen v., Åstrand, flodstrand; joen, kadun varrella, vid ån, gatan; tien varrella, vid åidan af l. vid vägen; käy l. menee varteen, passer till skaftet; går i lås, går för sig, förverkligas; saa varteen, får i stånd, Åstadkommer; ottaa varteen, tager upp, föter afseende vid; panee asian varteen, sätter saken i gång, gör saken anhängig; varteen otettava, värd upp-märksamhet, beaktansvärd; — **-kuppi**, skopa; — **-lehti**, stjelklad; — **-työ**, kropparbete, tungt l. svårare arbete.
- Varsikko**, a. stam, bål.
- Varsin**, adv. aldeles, synnerligen, hö-geligen, ganska mycket, alltför; en-kom; v. varten, enkom; **varsin-kin**, i synnerhet, företrädesvis, särde-les: **varsinkin** kun l. kuin, helst som, i synnerhet som; ei **varsin-kaan**, icke så heller, alls icke.
- Varsinainen**, a. egentlig, äkta, vä-sentlig, verklig, bestämd, ordinarie; **Varsinais-Suomi**, Egentliga Fin-land; — **nais-kuva**, negativ bild; — **nais-suurus**, reel kvantitet.
- Varsinaisesti**, ad. enkannerligen, en-kom, egentligen, väsentligen.
- Varsinen**, k. **Vartinen**.
- Varsoo**, -oitsee, v. fölar.
- Varsta**, s. slaga.
- Varsuus**, s. följäder.
- Vartalo**, s. bål, värt; (*gram.*) stam; kaunis v. vacker värt; — **-kuva**, staty, bildstod.
- Vartavasten** l. **-vaseti**, adv. enkom, med flit, afsigtligen.
- Varten**, postp. för skull, för, till för-mon för; mitä v., hvarföre, hvarfäll, för hvilket ändamål? sitä v., därför, till den ändan, för det ändamål; hän-tä v., i och för honom, för hans räk-ning, till hans förmon.
- Vartouu**, k. **Vartuu**.
- Varteva**, a. med starkt l. groft skaft försedd, stark- l. grofskaftad, stark, långvärt, realig.
- Vartija**, s. vakt, väktare, vaktare; — **-joukko**, **-kunta**, eskort, vakt; — **-koira**, gårdsvard; — **-väki**, vaktman-skap; konvoj; garnison.
- Vartijasto**, s. vakt, vakttrupp.
- Vartinen**, a. skaftad, med skaft l. stjelk, kortskaftig, kortvärt; neliv., fyrskäft l. -skäftad.
- Vartio**, s. vakt, väkt; pikett, bevak-ning; toinen v., andra värten; on vartiolla, är på vakt; — **-tulli**, värd-kase; — **-vaha**, värden; — **-väki**, garde; garnison; bevakning.
- Vartioi**, -oitsee, v. vaktar, bevakar; li-tar till.
- Vartioitsija**, s. bevakare, vaktare, upp-syningsman.
- Vartioittaa**, v. låter bevaka; förser med bevakning.
- Vartoa** l. **vartoo**, v. väntar, afbida, afvaktar, vaktar, uppvaktar.
- Vartouttaa**, v. låter vänta y. m.
- Varttaa**, v. skaftar.
- Vartti**, s. blårgarnstyg, blagarn; takki on vartillaan, rocken är trädsiten,
- Vartinen**, a. blagarn; neliv., fyrskäft l. -skäftad.
- Varttaminen**, s. erhållande l. växande af stjelk, tilltagande i värt, tillväxt, utvecklig, förkofran.
- Vartuu**, v. får l. bildar tjelk l. stän-gel, tilltager till sin stam l. kroppe-växt, tillväxer, förkofras, utvecklas.
- Vartuttaa**, v. låter l. har att tillväxa l. utveckla sig, förkofrar.
- Varu**, s. beredskap; stöd; vrt. **Varaj**. **Varo**; on varulla, är i beredskap l. reserv; ole varullasi, var på din vakt, var beredd l. försigtig.
- Varullinen**, -uusa, s. varsam, försigtig, aktsam, grannlaga; **varullinen**, (*bot.*) väpnad.

Varus (-ksen), s. skyddsmedel, skydd; (bot.) svepe; varukset, beväringssersedlar, beväring; sotav., beväring, ammunition: säkriv., benbetäckning; — **huone**, rustkammare; — **mestari**, rustmästare.

Varusta, s. förråd, tillgång.

Varustaa, v. utrustar, försör, rustar till, befästar, förkansar, beväpnar; v. aseilla, beväpnar, försör med vapen.

Varustamon, a. outhustad, obefäst, obehäpnad, oförberedd.

Varustautuu, v. rustar l. utrustar sig, gör sig beredd.

Varuste, -tin, s. skydds- l. befästningsmedel, utrustning, rustning, beklädnad; skyddsvärn, skans, fäste; rustadt tillstånd; ovat varusteilla, äro utrustade l. behäpnade l. beredda, hålla på att rusta sig.

Varustelee, v. tillrustar j. n. e., k. **Varustaa**.

Varustelma, s. tillrustning, utrustning, förkansning, skyddsvärn, skans.

Varustus (-uksen), s. utrustning, befästning, förkansning, beväpning, förberedelse; sotav., krigarutrustning; etuv., bröstvärn, förkansning; — **kunta**, fortifikationshäär; — **laitos**, försvarsverk; — **oppi**, fortifikationslära.

Varustuu, v. blir försedd l. utrustad; kommer i ordning.

Varute, s. förråd, reserv; varutteeksi, till förråd; för säkerhets skull.

Varutin (-tinen), s. skyddsmedel; k. **Varuste**.

Varuton, a. utan stöd l. förråd, utan skydd l. skyddsvärn, oförberedd, oakt-sam, oförsigtig.

Varvaa, s. svarfvar.

Varvakas (-kkaan), s. sandal, toffel.

Varvas (-paan), s. tå; varpaillansa (l. varpaisillansa), på tå; varpaan suoja l. turva, tåkappa, tåhätta; **kenkä**, toffel, sandal; — **känsä**, lik-torn.

Varvastaa, -telee, v. går på tå, trippar, piruetterar.

Varvastian, s. tårem (på skida.)

Varve, k. **Varpe**.

Varvenee, -ntuu, v. afqvistar, glesnar, minskas, dämpas.

Varventaa, v. afqvistar, underqvistar, minskar, dämpar.

Varvi, s. varf; hvarf.

Varvikko, s. småskog (af löfträd), ris-skog, skogsdunge.

Varvattaa, v. försör med ris l. qvistar, risar.

Vasalli, s. vasall.

Vasama, s. pilknopp, pil.

Vasara, s. hammare; klubba; — **mies**, hammarkarl; auktionsmäklare; — **paja**, -pajasto, hammarmedja, -verk; — **-tae**, grofsmide; — **-vero**, hammar-skatt.

Vasaroitsee, **vasartaa**, v. hamrar; buktar, pluggar.

Vasen l. **vasempi** (-mman), a. venstra, venster; v. puoli, venstra sidan, venstern; vasemmalle kädelle l. vasemmalle, åt l. till venster l. vensterhand; vasemmankätinen, varande på vensterhand; vensterhäänd; vasemmanpuolinen, venstra, venstra sidans, på venstra sidan varande; — **-kätinen**, vensterhäänd.

Vaseti, adv. med flit, enkom; ej v., icke just, ej precis.

Vasikka, s. kalf; — **-haka**, kalfhage; — **-nkyljys**, kalfkotlett; — **-nnahta**, kalfkinn; korgen; — **-nnaikkain**, kalfkins-, af kalfkinn; — **-urinta**, kalfbringa; — **-paisti**, kalfstek.

Vasikoitsee, v. kalfvar.

Vasituinen, a. enkom gjord l. varande, egentlig, väsentlig, ordinarie, beständig, stadig. *vaska = vaski*^{K.A.}

Vaska, v. koppar.

Vaski (-en), s. koppar; valkea v., mes-sing; helisevä v., ljudande malm; — **-hattu**, kopparhatt; — **-hopea**, plä-ter; — **-kaivos**, koppargruva l. berg-verk; — **-kieli**, koppar- l. messing-sträng; — **-kianaa**, kopparvant; — **-kirja**, kopparirat; — **-kirves**, kopparys; — **-kärme**, ormslä; kopparorm; — **-lanka**, koppartråd; — **-levy**, kopparplåt; — **-piirros**, kopparstick; — **-raha**, kopparmynt; — **-rumpu**, puka; — **-seppä**, kopparlagare; — **-sontainen**, guldbagge; — **-sulatte**, kopparhytt; — **-vyö** l. **-vyöhyt**, kopparbälte; — **-äyri**, kopparöre; — **-enkarvainen**, kopparfärgad, kopparröd; — **-enruste**, kopparerg, spanskgroena; — **-ensekai-nen** l. **-pitoinen**, kopparhaltig; — **-enpiirtäjä**, kopparstickare.

Vaskimainen, a. kopparaktig l. -artad.

Vaskinen, a. koppar-, af koppar.

Vaskitaa, s. ormslä.

Vaskitsee l. **vaskittaa**, v. koppar. försör l. öfverdrar med koppar.

Vaspuunki, s. hvassbuk.

Vasta, s. qvast.

Vasta, adv. framdeles; nyss; först; v. alkavainen, nybörjare; v. tuleva, framdeles skeende, framtida, tillkommande; v. syntynyt, nyssfödd; v. mainittu, nyssberörd l. nämnd; nyt v., nu först; silloin v., då först; vastako (nyt) tulet, kommer du nu först? tuletko v., kommer du framdeles? vastakin, äfven framdeles; vast'ikään, helt nyss, just nu; vast' aika, först tid nu, det är så dags.

Vasta, s. det emotstående l. motsatta; vastassa, emot; till mötes; midtemot; vastaan, emot; pitää vastaan, håller emot; panee l. pistää vastaan, gör motstånd, sätter sig emot; motarbetar: vastasta, från det motsatta, från att ha varit emot l. till mötes; vasten, emot, åt; för, för — skull; vastoin, emot, tvärtemot; sitä vastaan, deremot, emot det; vastoin päin, tvärtom; i mot-satt riktning; — ehdotus, motförslag; — esitys, kontraposition; — haasto, mot- l. genstämning; — haka, motstridighet, motsägelse, motsats; vastahakaan, tvärtom; — hakainen, motsägande, motsatt, stridig; — hakoinen, motsträfvig l. spänstig, motvillig; — hakoisesti, motvilligt, ogerna; — jalkalainen, antipod; — kanne, gentalan; — karvaan, mothårs; tvärtom; — kielto, protest; — kirja, mot- l. kontrabok; — kirjoittaa, kontrasonera; — kohta, motsatt fall, motsats, kontrast; — kohtainen, konträr, motsatt; — kuva, negativ bild; — kynsi, motstånd; — käskey, kontraorder, motbefallning; — lahja, gengäfv l. skänk; — lappu, kontramärke; — lause, genmäle, motsaga; reservation; — maa l. mäki, motbacke, oppförbacke; — merkki, kontramark; — paino, motvigt, mottryck; — pin-tainen, gensträfvig, obstinat, motvillig; — puoli, motsats; motstycke; motsida; motpart; — puolue, motpart, oppositionen; — päin, framdeles; gentemot; — päinen, motsatt, motvänd; — päivään, motsols; — päätt, midt- l. gentemot; — rinta, motstånd, motvärn; — selitys, motförklaring, genmäle; — suin, man mot mun, emot hvarandra; — sukaan, mothårs; motstridigt; tvärtom;

— suuntainen, retrograd; — sää l. tuuli, motvind l. väder; — virta, motström; — vuoro, tur; gengäfv; genivar; — vuoroinen, turvis skeende, ömsesidig, reciprok, gensvarande; — vuoroisuus, reciprocitet; — väite, opposition, protest; — väittäjä, opponent; — vältös, motpåstående.

Vastaa, -aalee, a. svarar, besvarar, genmäler; motsvarar, svarar för, ansvarar; motar; knådar; v. kysymyksen, svarar på l. besvarar frågan; v. häntä l. hänelle, svarar l. besvarar honom; minä sen l. siitä vastaan, jag svarar för det l. därför; v. työstänsä l. työnsä, ansvarar l. svarar för sin handling; v. tarkoitusta, motsvarar ändamålet; v. karjaa, valkeata, motar kreaturen, elden; v. taikinaa, knådar l. ältar deg; v. ansioita, motsvarar l. uppväger förtjensterna.

Vastaaaja, s. svarande; ansvarare, garant.

Vastaamaton, a. som icke svarar l. motsvarar, svarslös, obesvarad; oknådad; vrt. **Vastaa**.

Vastaaan, postp. j. adv. katso **Vasta**; — laukuja, reservant; — ottaa, mottager, emottager, antager; — otoinen, mottaglig, receptiv; — paneva, motsräfvig; — pano l. pito, motstånd; — sanomaton, oemotsägande; obestridlig; — sanomatta, utan gensägelse; — sanomus l. väite, motsägande, gensägelse; — sanovainen, kontradiktorisk; motsägande; — seisomaton, oemotståndlig; — vaikutus, motverkan.

Vastaava, -vainen, a. motsvarande, motsvarig, homolog; vastaava, kredit.

Vastailce, k. **Vastaa**.

Vastainen, a. framdeles skeende, framtida, kommande; motstående, motsatt, motstridig, negativ; v. tuuli, motvind, ogynnsam vind; vastaiset ajat, ihmiset, kommande tider, framtida människor; vastaiseksi, till l. för framtiden.

Vastaisuus, s. framtid; motstridighet, motsats.

Vastakkain, -aksutta, adv. emot l. gentemot hvarandra.

Vastakkainen, a. motsatt, motstående, -liggande, motvänd.

- Vastakkaisuus**, s. motsatt l. motvänt förhållande.
- Vastallinen**, a. emot varande l. stående, konträr, motsatt, hindrande; 2) som har qvast.
- Vastanen**, s. motvind.
- Vastas (-ksen)**, s. qvastis, qvastämne.
- Vastattava**, part. som bör l. kan bevaras, för hvilket man bör ansvara; debet.
- Vastatuksin, vastatusten, vastattain**, adv. emot hvarandra, ihop.
- Vastaus (-uksen)**, s. svar, genmäle, bemötande; knådning; vrt. **Vastaa**.
- Vaste**, k. **Vastin** j. **Vastike**; rim; — **-selitys**, förklaring, motförklaring; **vasteensaamaton**, obesvarad.
- Vasten**, postp. j. prep. k. **Vasta**; — **-lakinen**, lagstridig l. -vidrig; — **-luontoinen, -mielinen, motvillig, motsträfvig**, motbjudande, missaglig, vidrig; — **-luontoisuus l. -mielisyys**, motvilja l. -villighet, vedervilja, motsträfvighet; — **-mielisesti**, ogerna, motvilligt; — **-tahtoinen**, ofrivillig.
- Vastike (-kkeen)**, s. motvarighet, make, vederlag, pant; k. **Vastin**.
- Vastin (-imen)**, s. motsättningsmedel, motsvarighet, motvigt; svar, svaromål; taikinan v., knådmjöl till deg; taikina on vastimella, degen är under knådning.
- Vastine**, s. motstycke, make; k. **Vastike**.
- Vastoin**, prep. j. postp. k. **Vasta**; — **-käyminen**, motgång; myötä- ja vastoinkäymisessä, i med- och motgång, i nöd och lust; — **-lakinen**, lagvidrig l. -stridig; — **-päin**, tvärtom; — **-päinen**, motsatt, motstridig, konträr; — **-sanovalainen**, kontradiktorisk.
- Vastuke**, s. protest, reservation.
- Vastuksellinen**, a. besvärlig, hinderlig, förtretlig, med motstånd l. olägenhet förenad; obehväm, motsträfvig.
- Vastuli**, s. brudfölje (till **mötes**).
- Vastas (-uksen)**, s. besvär, svårighet, besvärlighet, omak, olägenhet, hinder, motgång, motstånd; tekee vastusta, gör motstånd; gör svårigheter; är till besvär l. hinder; monta vastusta, monet vastukset, många l. mångahanda besvär l. olägenheter, många svårigheter l. motgångar; myrkyn v., motgift; — **-puoli**, mot- l. vederpart.
- Vastustaa**, -telee, v. motstår, står emot, gör motstånd, motarbetar, motverkar, sätter sig emot, gör svårigheter, strider emot, opponerar, motsäger; motar, emottager; aköter (**barra, sista**.)
- Vastustaja**, -telija, s. motståndare, motarbetare, vederpart, vederdeloman; opponent; vrt. edell. san.
- Vastustamaton**, a. oemotälgande; oemotståndlig; obestridlig.
- Vastustavainen**, o. motverkande, reaktionär, oerocitiv.
- Vastustelevalainen**, a. motsträfvig, motspänstig.
- Vastustus (-uksen)**, s. motstånd, motsägelse, motverkan j. n. e., — **-voima**, motståndskraft.
- Vastuu**, s. svarande; ansvar; vrt. **Vastaus**; — **-n-alainen**, ansvarig.
- Vasu**, s. korg; 2) kalff.
- Vata**, s. vad, dragnot l. -nät; fördämning.
- Vati**, s. fat: 2) vadd.
- Vatisee**, s. sqvattrar.
- Vatkaa**, -tkuttaa, v. valkar. knådar. gnuggar, mörbultar.
- Vatkuli**, s. kalops.
- Vatoo**, k. **Vatko** j. **Vatustaa**.
- Vatsa**, s. mage, buk; **vatsani** on rikki l. vetelällä, jag har lös mage l. diarré; **vatsani** on kovalla l. ummella, jag har förstoppning l. hård lif; **vatsaani** puree l. vihloo, jag har magknipningar l. -alittningar, det kniper i min mage; — **-kalvo l. -paita**, mag- l. bukhinna; — **-pakkoinen**, bukstinn; sprängmått; — **-rehdot**, magdroppar l. -medicin; — **-tsuti**, magsjukdom; diarré; — **-vyö**, buk-gjord; — **-n-alus**, underlif, ljumske; — **-aläike**, magmedel l. -medicin; — **-spuru**, magknipning; — **-nvaiva**, magplåga; — **-nvihle**, magaltnag.
- Vatsainen**, a. med mage l. buk; isov. storbukig.
- Vatsakas**, -ikas (-kkaan), s. bukig, tjock l. storbukig l. -magad.
- Vataistuu**, -ittuu, v. får stor buk, ligger sig till mage.
- Vatsuri**, s. diarré, löst lif.
- Vattu l. vataikka**, s. hallon; åkerbär.
- Vatupassi**, s. vattenpass.
- Vatustaa**, v. gör oakickligt, klåpar; handkas, knådar, gnider; traskar; mumsar.
- Vatvoo**, v. utplockar; blandar, traskar, valkar, gnuggar.

Vauhka, -o, a. skygg, lättkrämd, kollrig, rasande.
 Vauhti, s. fart; — -ratas l. -pyörä, svänghjul.
 Vaunu l. pl. vaunut, s. vagn; — -hevonen, vagnhäst; — -maakari, vagnmakare; — -raha, vagnpenningar, vagnalega; — -vaja, vagnslider l. hus; — -n-aiisa, vagnstång; — -n-akseli, vagnsaxel; — -nkoppa, vagnskorg; — -nkuomi, vagnskur, sufflett; — -ntekijä, vagnmakare.
 Vaunuri (*vaunumestari*), s. vagnmästare.
 Vauraasti, adv. raakt, friskt, drygt, ymnigt.
 Vauras (-aan), a. försigkommen, välmående, raak, stark, ymnig; friak, munter; återställd.
 Vaurastus (-ksen), s. förkofring, förkofran, utbildning, utveckling, tillväxt.
 Vaurastuttaa, v. bringar till utveckling, l. förkofran, utbildar, utvecklar, förkofrar.
 Vaurastuu, v. förkofras, utvecklar sig, blir starkare l. ymnigare; kommer till välstånd, kommer sig före, repar sig.
 Vauraus (-den), s. kraftfullhet, ymnighet, välstånd, förkofran, välmakt.
 Vaurio, s. ofall, olycka.
 Vauva, s. docka; litet l. bortklemadt barn; vagga.
 Vauvaa, v. vaggar, sköter l. klemar ett barn.
 Vavahdus l. vavaus (-uksen), s. ryckning, skakning, sprittning, skälfnig, darrning.
 Vavahduttaa, -huttaa, v. skakar l. rör hastigt, knycker; bringar att spritta l. skälffa till.
 Vavastaa, -uu, v. skälffer l. spritter till, hoppar upp (*af bäfvan*), skakas hastigt.
 Vavehtii, v. upphänger nät l. not på störrar (*till torkning*).
 Vave (-peen), s. nätgista, nätstör (med klyka).
 Vavista, k. Vapisee.
 Vavistuttaa, v. har att darra l. svigta, skakar l. ruskar på.
 Vede (-teen), s. dragning l. spänning (*af bäge*); jousi, pyssy on veteessä, bågen, bössan är uppdragen l. i spänning.
 Vedeäs, a. vattenaktig.
 Vedellä, k. Vetelee.
 Vedetty, k. Vetelöityy.

Veden, genit. sanasta vesi; — -alainnen, under vatten befintlig, undervattens; — -emo l. -emäntä, hafsfru, sjöfru; — -haltija, sjögud, necken; — -johtaus, vattenledning; — -jälkeinen, neptunisk; — -kalvo, vattenspegel; — -nelto, vattennymf, najad; — -nosto, vattenuppfordring; — -painsumus, öfvervämning; syndafoden; — -pinta, vattenbryn; — -pito, vattenhalt; vattentäthet; — -pitoinen, vattenhaltig; — -pitävä, vattentät; — -pyörre, vattenhvirvel, vattenström; — -sekainen, vattenblandad.

Vedetetty, k. Vettyy.

Vedettömyys (-yyden), s. vattenbrist.

Vedetön, a. utan vatten, vattentom, vattenfri.

Vedike (-kkeen), vedin (-timen), s. dragverktyg, handtag, tistelstång, draglina.

Vedältää, v. drager i hast, rycker.

Vedäntä, s. dragning, släppning.

Vedäperäinen, a. släpig, trög, långträdig, efterlåten; vrt. Leväperäinen.

Vedätti, s. handtag; draglänk.

Vedättää, v. låter släpa l. draga, befordrar fram.

Vehe (-hkeen), s. verktyg, medel; företag, konstgrepp, konst, manöver; sotavehkeet, krigsföretag l. -planer, krigsrörelser i. -manövrar.

Vehka, s. misne.

Vehkeilee, v. har planer l. konstgrepp, opererar, konstlar.

Vehmaro, s. tistelstång.

Vehmas (-aan), s. risskog, ungskog, lund, hage, landt gods.

Vehnä, s. hvete; — -ankeri, hveteäl. — *velli*

Vehnäinen, a. af hvete, hvete-; — s. hvetebröd.

Vehreä, k. Viheriä.

Veijaa, s. vinglar, bedrager; prejar; väsnas.

Veijari, s. vinglare, skojar, kanalje, lurifax.

Veijo, s. broder (*Kalevi*).

Veikaa, -ailee, v. sprättas, koketterar, bröstas sig, obäkar sig.

Veikari, s. sprätt, kavaljer.

Veikele, s. äfventyrare, skälm, kaxe.

Veikeä, a. ypperlig, dräpelig, prydlig; stolt, bål.

Veikka, s. täflan; vad.

Veikkaa, v. håller vad; täffar; veikaten, på vad, med täflan, på trots.

- Veikko** l. **veikkonen**, s. broder; kamrat, vän; **veikkosenä**, käre broder l. vän; — **-kunta**, broderlag.
- Veikkoinen**, a. broderlig.
- Veikkous (-den)**, s. broderskap.
- Veikostelee**, v. fraterniserar, förbrödras.
- Veikottelee**, v. kallar (*till*) bror, talar förtrolligt.
- Veinari**, s. slyngel, lymmel.
- Veisaa**, v. sjunger, afsjunger; qväder.
- Veisaaja**, s. sångare, föresjungare, klockare.
- Veisauttaa**, v. låter sjunga l. afsjunga.
- Veiste**, s. täljningstillstånd, täljning; on **veisteellä**, är under täljning l. slöjdning.
- Veistelee**, v. täljer, snidar, slöjdar.
- Veistin**, s. täljningsmedel, mejsel; — **-kirves**, täljyx, handyx.
- Veisto**, s. huggning, täljning, timrande, träslöjd; — **-aineet**, slöjdvirke; — **-kava**, skulptur, bildhuggeri; — **-tanner**, (*Kalev*) täljnings- l. timrings-plats, slöjdplats.
- Veistos (-ksen)**, s. täljarbete, snideri, skulptering; timring, timra; k. **Veiste**.
- Veistäjä**, s. timrare, täljare, snidare, slöjdare.
- Veistämä**, k. **Veistos**.
- Veistämö**, s. ställe för timring l. täljning, varf; bildhuggaratelier.
- Veistää**, v. täljer, hugger, tillhugger, timrar, bilar, tillplanckar.
- Veisu**, s. visa, sång.
- Veisuu**, s. sång, afsjungning.
- Veitikka**, s. skäl, skalk, sälle.
- Veitto**, k. **Veikko**.
- Veitsi (-en)**, s. knif; **veitsen terä** l. lape, knifblad, knifsegg, knifbett; **veitsen pää**, knifskäft; **veitsen kärki**, knifsudd; **veitsen kärjellinen suolaa**, en knifsudd med salt.
- Veivaa**, **-ailee**, **-ittelee**, v. vefvar; konstlar, krånglar, bedrager, nyttjar knep.
- Velvi**, s. vef; knep, konstgrepp.
- Vekara**, s. krok, krycka; spets; krokig gren, krokig klo j. n. e.
- Vekkuli**, s. skalk, spjufver; hafser, vräkling, släntrare.
- Vekkuloitsee** l. **vekkulehtii**, v. skalckas; hafsar, släntrar.
- Vekseli**, s. vaxel; — **-sääntö**, vaxelstadga; — **-nantaja** l. **-asettaja**, vaxelgifvare, trassent; — **-nmyyjä** l. **-siirtäjä**, vaxeldiskontör, endossent; — **-n-omistaja**, vaxelnehafvare, endossat; — **-n-ostaja**, **-n-ottaja**, vaxel-
- tagare, endossat, trassat; — **-ssaaja**, vaxeltagare, remittent.
- Vela**, s. långref; ngt långt.
- Velallinen**, a. skyldig, skuldsatt; — s. gäldenär.
- Velastuu**, k. **Velkaantuu**.
- Velaton**, a. skuld- l. gäldfri; v. osa, behållen lott.
- Velho**, s. trollkarl, besvärjare, hexa spåqvinna; — **mies**, magiker, trollkarl.
- Velhoja**, s. trollare, förhexare.
- Velhoo**, v. trollar, förhexar.
- Velhoutuu**, v. trollas, förhexas; blir trollkarl l. hexa.
- Veli (veljen)**, s. broder; v. kulta, gul- l. käre boder; **täysi v.**, sambroder, helbroder; — **-puoli**, styfbroder; — **-vaino**, broderhat; — **-jenpoika**, brorson; — **-jenrakkaus**, broderkärlek — **-jentytär**, brorsdotter.
- Velintimä**, s. styfbroder.
- Veljellinen**, a. broderlig.
- Veljes (-ksen)**, s. en af bröderna; k. ovat **veljekset**, de äro bröder; **veljesten lapset**, brorsbarn, kusiner på fäderna; — **-kunta**, brödrslag, brödraskap.
- Veljestyttää**, v. förbrödrar.
- Veljestyty**, **-ytyy**, v. förbrödras, blir broderskap, fraterniserar.
- Veljeys (-den)**, s. broderskap.
- Veljyt (-jen)**, s. bror (*lille*).
- Velka (velan)**, s. skuld, gäld, l. olen **velkaa** l. **velassa** hänellä jag är honom skyldig, står i skuld till honom; on **velassa**, är skuldsatt on **velkana**, står som skuld l. är utestående l. obetald; **ottaa velkaa velaksi**, tager, gifver på skuld l. kredit; **velan otto**, upptagande, lån; **velan alainen**, skuldsatt, skuld belastad; **velan teko**, skuldsättning; **velan antaja**, långgivare, borgen; **velan ottaja**, låntagare, gäldenär; **velan painamaton**, ograverad; — **-asia**, **-juttu**, skuldfordringsmål; — **-kauppa**, handel på skuld, kredithandel, kredittaystem; — **-kiinteistö**, graverad; — **-kirja**, skuldsedel, kvittens; — **-luottamus**, kredit, förtroende; — **-mies**, borgenär, kredit gäldenär; — **-pää**, skyldig, pligt förbunden, förpligtad; — **-rasitus**, skuldbörda, gravation; — **-setti**, obligation, kreditpapper; — **-vakuus**, lönsäkerhet, kreditiv; — **-vankuus**

bysättning; — **-vaankila**, bysättningshätte, gäldstuga.

Velkaantuu, **-antuu**, v. blir skuldeatt l. skyldig, skuldsättes, fördjupas i skulder.

Velkainen, a. skyldig, gäldbunden.

Velkoja, s. borgenär, kreditor, fordringsägare; indrifvare af skuld, debitor.

Velkomaton, a. okraft, odebiterad.

Velkomus (-ksen), s. skuldfordran, kraf; utsökning; debitering; — **-asia**, skuldfordringemål.

Velkoo, v. fordrar (*en skuld*), kräver, utöker, debiterar.

Velli, s. välling; 2) bror.

Velloo, v. sqvalpar, böljar; omsqvalpar, skakar, knådar.

Vellottaa, **-olee**, v. låter knåda, omsqvalpar, omskakor, grumlar; rycker hit och dit; betar sig trögt l. släpigt.

Velmettää, **velmi**, v. lever sorgfritt, lever i sus och dus, mojar sig.

Velonta, s. kraf, fordran.

Veltoستuttaa, v. förslappar, förlamar, förvekligar.

Veltoستuu, v. förslappas, förlamas, förvekligas, blir efterlåten.

Velto, a. slapp, lam, slak, trög, veklig, efterlåten; makaa veltoonansa, ligger löst l. slapt; — **-mielinen**, blöt, flepig; — **-peräinen**, efterlåten, eftergifven.

Velttomainen, a. veklig.

Velvoittaa, v. förpligtar, förbinder, ålägger.

Velvoittuu, v. blir skyldig l. pligtig, förpligtar l. förbinder sig.

Velvoitus, s. förpligtelse; förpligtande, åläggande, förbindande.

Velvollinen, a. skyldig, pligtig, förpligtad, förbunden; åläggande; tillbörlig, pligtskyldig.

Velvollisesti, adv. som sig bör, tillbörligen, pligtskyldigt.

Velvollisuus (-den), s. pligt, skyldighet, åläggande; miehen on v., mannen åligger, det är mannens skyldighet; velvollisuuden tunto, pligt-känsla.

Vemmel (-mpelen), s. loka; båge; stråke; ilman v., regnbåge, luftbåge.

Vemmelttää, v. böjer, kröker, kröker sig, linkar, går ostadigt.

Vempoo, v. rycker, drager ryckvis.

Venakka, s. ryss.

Venakko, s. ryssinna.

Vene (-een), s. båt; — **-kulku**, båtfart; — **-matka**, båtfärd; — **-sija**, båt-plats; — **-silta**, pontonbrygga; — **-valkama**, båthamn l. -plats; — **-väljälä**, båtled; — **-ennuotoinen**, båtlik, formad som en båt; — **-enteko**, båtbyggnad.

Veneellinen, a. bategande; — s. en båt full, båtlast.

Veneellinen, s. båtkari, till båten hörande, roddare.

Veneetön, a. utan båt, båtfattig.

Veneinen, a. båtlik, båtfull; beträffande båt.

Vengas (-kaan), a. krökt; ovig, oböklig.

Vengottaa, **-elee**, v. skrider l. rörs fram ovigt, svänger sig ovigt, far fram med stora tag, arbetar sig fram.

Venho y. m., k. **Vene** j. n. e.

Venkailee, v. böjer l. vrider sig; obäkar sig; kröker, förvrider.

Venkale, s. klump, obäke.

Venkkooli, s. fenkål.

Venno, s. kamrat, förtrogen.

Vennokas, s. vekling; — a. vek, veklig.

Vennontaa, **-staa**, v. förslappar, förvekligar, förkleamar.

Vennontuu, **-stuu**, v. förslappas, förvekligas.

Vennoo, **-ää**, v. släpar, drager långsamt; gnuggar, töjer, uppmjukar.

Vennä, s. bast.

Veno, s. tröger, söler; 2) båt (liten; **venonen**).

Vento (-nnon), a. ren, idel, mjuk, veklig; — adv. aldeles, helt och hållet; — s. sumpigt ställe; vento l. vennon vesi, idel vatten, öppen sjö; v. vieras, aldeles främmande, vildfrämmande; — **-mielinen**, veklig.

Venyjä, s. liggare, vräkling.

Venykäinen, a. töjbar, uttänjbar, elastisk.

Venymätön, a. otöjbar, uttänjelig, som ej tångnar.

Venyttaa, v. töjer, uttänjer, utsträcker, utspänner, förlänger.

Venyväinen, a. uttänjbar, uttänjelig, töjbar, sträckbar, tångande, som ger ut l. efter, elastisk.

Venyy, v. töjes, töjer sig, tångnar, låter töja sig, utsträcker, sträcker sig, ligger utsträckt, ligger, vräker sig, flyter.

Venähtyy, v. töjes l. utsträcker hastigt, försträcker; lägger sig hastigt.

Venähtää, v. töjer l. utspänner hastigt; k. **Venähtyy**.
Venäjä, s. Ryssland; ryska språket, ryska; murtaa venäjäksi, bryter på ryska; Venäjän, Rysslands, ryak; — **nkieli**, ryska, ryska språket; — **nmaa**, Ryssland.
Venäläinen, a. ryak; — s. ryase; **Venäläis-joukko**, hop l. skara af ryssar; — **-äissota**, ryekt krig.
Venäläistyy, v. förryskas.
Venät (-äen), k. **Venäjä**.
Veran, genit. sanaata **Verka**.
Verehtyy, v. får blod, blir frisk, återställes, repar sig; blir blodig.
Vereksyy (-den), s. färskhet, friskhet.
Verellinen, a. blodegande, blodfull; — s. blodsörvandt.
Veres (-ksen), a. färsk, frisk, ny, frodig, lifvig; v. liha, färskt kött; v. vesi, friskt l. nytt vatten; verekset sanomat, färska underrättelser; verekset kasvot, friskt l. lifvigt l. frodigt ansigte; syö verekseltä, äter i blodigt l. färskt tillstånd, äter som färsk (*otillredd*); verekseltä, -itänsä, på färsk l. bar gerning.
Verestymä, s. blodvite, blodådring, sugill.
Verestyy, v. blir blodig l. blodad, blir skär, blir ny l. färsk; blir, händer.
Verestää, k. **Veristää**.
Verestö, s. blodsamling l. förråd, blodmassa, blodsystem.
Veretön, a. blodlös.
Verevä, a. blodfull, rödbrusig, frisk, frodig, blomstrande, kraftfull; mustan-v., mörklett, brunett; valkean-v., ljuslett, blond; punav., rödlett, rödblommig l. brusig.
Verho, a. hölje, omhölje, täckelse, skycke, skärm, klädnad, plagg; skygd, skugga, gömställe; väli-v., mellangardin; ridä; — **-lehti**, skärm, foderblad.
Verhoaa, -oilee, -ottaa, v. höljer, skyler, betäcker, bekläder, kläder, skyddar.
Verhoinen, a. betäckt; skuggig.
(Veri (-en), s. blod; on veressä l. verissä, är nedblodad l. blodig; himoo l. janoo verta l. vertä, törstar efter blod; — **-haava**, blodsår, blodvite; — **-heimolainen**, blodsfrände, blodsörvandt; — **-koira**, blodhund, dogg; — **-korva**, lotlös; — **-leipä**, paltbröd; — **-mato**, blod-

igel; — **-naarma**, blodvite, blodrispa; — **-pakka**, blodböld; — **-punainen**, -ruskea, blodröd, blodfärgad; — **-sanna**, blodbad; — **-suoni**, blodåder, ven; — **-sylki**, blodspott; — **-tauti**, blodgång, gyllenåder; — **-tulva**, blodföde; — **-täyteläinen**, blodstinn; — **-valo**, blodvärk l. -föde; — **-vainolainen** l. **-vihollinen**, blodsfiende; — **-virta**, blodström; — **-enheitto**, blodpinkning; — **-enhimo**, blodtörst; — **-enjuoksu**, blodföde, blödning; — **-enkulku**, -kierto, blodomlopp; — **-enlasku**, blodtömning; — **-ensalpaaja**, blodstämmane, turnikett; — **-ensekainen**, blodblandad; — **-ensulkeutuminen**, blodstockning; — **-ensylky**, blodspottning; — **-entiehyke**, blodkär l. -kanal; — **-envuodatus**, blodsutgjutelse, blodspilla; — **-envuoto**, blodföde, blödning.
Verinen, a. blodig, af blod, blodfärgad, blodbestänt; mustan-v., brunett, mörklett; valkean-v., blond, ljuslett; kylmä-v., kallblodig.
Verisesti, adv. blodigt.
Veristyy, k. **Veretty**.
Veristää, v. nedblodar, sölär med blod, blodbestänker, ger blodsår, sårar, sår; synes blodröd; silmät veristäväät, ögonen äro blodsprängda.
Verisyys, s. blodighet j. n. e., vrt. **Verinen**.
Verittää, v. blodbestänker, nedblodar; förser med blod.
Verka (veran), s. kläde; — **-kauppa**, klädehandel; — **-nuttu** l. **-takki**, klädesrock; — **-panko**, -**pakka**, klädespacka; — **-tehdas**, -**vapriikki**, klädesfabrik; — **-ranhulpio**, klädehlst; — **-rankauppias**, klädehandlare; — **-ranvalmistus**, klädestillverkning.
Verkainen, a. af kläde, klädes-.
Verkallinen, a. saktlig, maktlig.
Verkastelee, v. skrider i sakta mak, sölär, lemnar sig efter.
Verkastuu, v. saktar sig, blir trög.
Verkka, a. långsam, trög; 2) stark, flitig; käy verkkaan l. verkalleen, går långsamt l. maktligt l. i sakta mak.
Verkkainen, a. långsam, maktlig, saktlig.
Verkko, a. nät; laskee l. potkee verkkoja, lägger ut nät; kokee l. nostaa verkkoja, vitjar nät; kutoo verkkoa, binder nät; — **-kalvu**, nätinna; — **-pussi**, nätpåse, kasee;

— -vene, skötbåt; — -onkalvain, nätkade; — -onkäpy, nätnål; — -onvave, nätgata l. -ställning.

Verkkomainen, a. nättlik.

Verkollinen, a. nätegende; — s. ett nät fullt.

Verma, a. stark; — s. grytring; reisi-verma, höftpanna; ljumske.

Vernissa, s. fernissa.

Vernukehtii, v. källtar, källar.

Vero, s. skatt, ränta, gärd, afgäld, utlaga; värde; måltid, mål; laskee l. panee verolle, beskattar, skattlägger, gör skattskyldig; laskee l. panee veroa, pålägger skatt l. ränta; maksaa l. vetää veroa, skattar, erlägger skatt l. ränta; veroa maksava, skattdragande; lähtee verolle, beger sig på uppbörd; kantaa veroa, uppbär skatt l. utlagor; koko veron maa, helt hemman, helt mantal, hel skattmark; vähä veroltansa, liten till mantalet l. skatten; ringa till sitt värde; käy miehen verosta, går l. gäller för en man; syö pettua leivän verosta, äter bark i stället för bröd; syö leivän verokseen, äter ett bröd i målet; ruokavero, måltid, mål; — -apu, skattebidrag; — -arvaus, skattevärdering; — -heinät, gårdehö, räntehö; — -hinta, -hinnan-määrä, markegång, markegångstaxa; — -jyvät, ränte- l. afradsspannmål; — -kappale, räntepersedel; — -kauppias, kontingent-handlare; — -kirja, skatt- l. mantalslängd; jordebok; — -kontrahti, räntekontrakt; — -kuorma, skattebörda; — -lista, -kuitti, debetsedel; — -maksu, skatteafgift, utskyld; — -mylly, skatteqvarn, skattlagd qvarn; — -palkka, indelt lön; — -raha, skattepenning; räntemedel: — -reissi, skattefrälse; — -talo, skattehemman; — -väli, tiden mellan måltiderna; — -äyri, skattöre; — -n-alainen, skattskyldig, skattdragande, beskattad, skattlagd; — -n-kannattava, skattbar; — -n-kanto, -nmakso, -n-otto, skatteuppbörd, ränteuppbörd; — -nkantaja l. -nkanto-mies, uppbördsman; — -nlasku l. -pano, skattläggning, beskattning, skattskrifning; skattevärdering; — -nmaksaja, skattdragare; skattebetalare; räntegifvare; — -n-ottaja l. -saaja, räntetagare; — -nvapaa, skattfri; v. mylly, odalqvarn; — -n-

vapaus, skattfrihet; — -nvähennys, skatteförmedling, skattenedsättning.

Veroinen, a.; suuriveroinen, högt beskattad; miehen v., manskild; tyhjän v., af intet l. föga värde.

Verollinen, a. skattdragande; skattbar; laskea verolliseksi, beskatta, göra skattskyldig.

Veroton, a. skattefri, obeskattad, räntefri.

Verottaa, v. skattlägger, beskattar.

Verottaa, v. förser l. öfverdrager med kläde.

Verottamaton, a. oskattlagd; obeskattad.

Verotus, s. skattläggning, beskattning; — -laatu l. -tapa, skattläggningsmetod.

Verrallinen, a. jemförlig, motsvarande, homolog; vrt. Vertainen.

Verrallisesti, adv. jemförelsevis.

Verrannainen, a. relativ.

Verrannollinen, a. proportionel.

Verranto, s. jemförelse; proportion.

Verraten, inf. sanaata Vertaa; jemförelsevis, i jemförelse med.

Verraton, a. som är utan like, makalö, oförliknelig, ojemförlig.

Verrattava, part. a. jemförlig; k. Vertaa.

Verrattomasti, adv. ojemförligen, oförlikneligt, makalöst.

Verrattomuus (-uuden), s. ojemförlighet, oförliknelighet.

Verronta, s. kollationering, jemförelse; komparation.

Verryttää, v. nedblodar; vrt. Vertyy.

Versa l. versas, s. klase.

Verso, s. skott, telning; buske.

Versoo, v. slår skott, frodas, tilltager, utvecklar sig.

Verstas (-aan), s. verkstad.

Verta (-rran), s. något jemförligt l. lika, motsvarighet, like, make, värde, pris, mon, belopp, antal; joku v., något litet; sen verta l. verran, så mycket; kaksi vertaa l. sen vertaa, dubbelt l. två gånger så mycket; minkä verran, huru mycket, så mycket som; saman l. yhden verran, (ungefär) lika mycket l. ett lika belopp, i samma mon; verta verrasta, lika mot lika; kouran v., ungefär en näfve (full); sormen v., en fingersmon; vetää vertaa l. vertoja, kommer upp emot, kan mäta sig med, är jemförlig med; ei verroinkaan, icke ditåt ens;

- verroille, i jernbredd, till jemförelse; monin verroin, mängdubbelt; ei löydä vertaansa, finner ej sin like l. motvarighet; ei liene vertaasi veistäjätä, det torde ej finnas din like till timrare l. täljare; — -veli, konsort.
- Vertaa, -allee, v. jemför, förliknar; komparerar; v. Suomea saareen, jemför Finland med en ö; v. Suomen saareksi, förliknar Finland vid en ö.
- Vertaaminen, -ailu, s. jemförelse, förliknande; komparation.
- Vertainen, a. jemnläk, jemförlig, lik, jemngod, vuxen; — s. like, vederlike, make; ei sen vertaista ole, deas like l. make finnes icke; isän v., en faders like, med fader jemförlig l. jemngod; vertaiseni, mina jemnläkar l. gelikar; kolmiv., tredubbel, tre gånger så stor l. mycken, af tredubbelt belopp; moniv., mängdubbel, mångfaldig, af många gånger lika belopp.
- Vertauksellinen, a. framsteld i liknelse, parabolisk, allegorisk, figurlig.
- Vertaus (-ksen), s. liknelse, parabel; jemförelse; vertauksen tapaan, liknelsevis; — -kuva, sinnebild, symbol; — -puhe, parabel.
- Vertauttaa, v. låter jemföra.
- Vertti, s. lönskaläge; — -elo, konkubin; — -mies, horkarl; — -vaimo, konkubin, frilla.
- Vertoo, v. jemför, kollationerar; komparerar.
- Vertyy, v. blir blodig, stelnar af blod; får blod, repar sig, blir varm, uppmykas.
- Veruke (-kkeen), s. ursäkt, förevändning, omsvep; stickord, pikande; vetää verukkeita, förebär ursäkter, ursäktar sig, brukar omsvep, gör omständigheter.
- Verukehtii, v. brukar omsvep, gör ursäkter, ursäktar sig.
- Veruttelee, v. ger stickord, går åt en.
- Veräjä, s. grind, port, led (*ä gårde*).
- Vesa, s. telning, skott, ungt träd; unge; — -metsä, lågskog; — -puinen, af ungt l. unga träd.
- Vesakko, s. skog l. snår af unga träd, ungekog, småskog.
- Vesi (veden), s. vatten; vattendrag; vätska, saft; tår; laajat vedet, vidströckta vattendrag; vedet silmissä,

- (med) tårar i ögonen; on l. kulkee veden päällä, flyter på vattnet; vedellä, med vatten; vesillä, på vattendragen, till sjö; vesitsee, vettä myöten, sjöledes; hukkuu l. kuolee veteen, drunknar; korkean veden ollessa l. veden korkealla ollessa, vid högt vattenstånd; vesi- ja leipä-vankous, fängelse vid vatten och bröd; — -ahma, fien, kardialgi; kärrskäfte; — -ajo, som vräkes l. drifves af vattnet, sjövrak; — -eläin, vattendjur; — -heinä, vattengräs; maltgräs; — -herne, vattendroppe l. perla l. blädtra; — -hiisi, vattenrä, sjörä; — -jakso, vattendrag; — -johto, vattenledning; — -jätti, tilländning; — -kaari, regnbåge; — -kalvanto, vattengraf; vattenledning; — -kauhu, vattuskräck; — -kello l. -kupla, vattenbubbla l. blåsa; — -kivi, vattensten, strandsten; — -kulku, sjöfart; — -laitos, vattenverk; vattenkonst; — -lintu, sjöfogel; — -lammainen, neptuniak, sedimentär; — -matka, sjöfärd l. resa; — -mies, vattumannen; — -myyrä, vattensork; — -napa, vattenhvirvel; — -paikka, vattenställe, vattentäkt; — -paju, korgpil; — -parannus, vattenkur; — -patsas, vattenkolonn; skydrag; — -peräinen, sumpig, vattensjuk; — -portti, vattenlucka, stigbord; — -pyörre, vattenhvirvel; — -raja, vattenlinie; vattengång (*på fartys*); — -rakennus, vattenbyggnad l. verk; — -sade, regn; — -sara, blåstar; vattenstarr; — -selvä, spiknykter; — -sipi, simsnappa; — -suihku, springbrunn, vattenkonst; — -suoninen, vattenförande; — -säiliö, vattenreservoir; — -tauti, vattsot; — -tautinen, vattensiktig; — -umpi, stragguri; — -uurros, sköl; ravin; — -vako, vattenfåra; — -varat, vattenförråd.
- Vesikko, s. vattenödda; menk; vattensjuk äng.
- Vesimäinen, a. vattenaktig.
- Vesinen, a. vattenrik, rik l. full med vattendrag; vattenhaltig.
- Vesistö, s. vattensamling, vattensystem; vattendrag.
- Vesittää, v. vattnar, bevattnar; k. Vetiää.
- Veskuna, s. sviskon.
- Vesosa, v. afskär telningar, befriar från skott; skjuter telningar.

Vesoin (-imen), s. löfakärra; krokig yxa, gröpyxa (*till urhållning*).

Vesoitau, v. slår ut skott l. telningar, frodas, ärfver sig.

Vesoo, k. **Vesoitau** j. **Vesooa**.

Vesu, s. vattendjur.

Vesuri, s. vattendjur; vattenqvarn; löfskärra.

Vetehinen, a. vattenrå l. -troll.

Vetelee, v. drager af och an, släpar; vrt. **Vetää**.

Vetelehtii, -htää, v. släpar sig fram, slår dank, släntrar, går och slokar; drager l. vräker sig.

Vetelys (-ksen), s. sloker, slamsor, vräkling, läkking.

Vetelyys (-den), s. vattenaktighet, flytbarhet, blöthet, slapphet, vårdslöshet.

Vetelä, a. vattenaktig, flytande, sank, blöt, lös, tunn; **vetelä aine**, flytande l. tunt ämne; on **vetelällä**, är på sankt ställe; har löst lif l. diarré; se **mies** on niin v., den karlen är så slapp l. blöt l. slamsig.

Vetelöitsee, -öittä, v. gör vattig l. tunn, förtunnar, utspäder.

Vetelöitty, v. blir vattig l. tunn l. flytande, förtunnas.

Vetevä, 2. vattenrik, vattensjuk, vät-sig.

Vetinen, a. vattig, vattensjuk, vattlagd, vattenaktig, blöt, sank; hörande till vatten, vatten-.

Vetistää, -telee, v. vattnas, vätakas, tåras, frambringar tårar, gråter; *it-keä vetistelevi* (*Kalev.*), gråter med tårar i ögonen l. med ymniga tårar; suuta v., det vattnas i mun.

Vetistyy, k. **Vettyy**.

Vetjustaa, -elee, v. släpar mödosamt, arbetar dröligt, traskar.

Vetkallee, -astalee, v. uttänjer, utdrager; drar l. släpar sig, slår dank.

Vetkallinen, a. maktig.

Vetkeä, a. seg, mjuk.

Vetkistyy, v. segnar, uppmjukas.

Vetke l. **vetkuri**, s. trög människa, häst j. n. e., lathund, slarfhans.

Veto l. **vetonen**, s. vatten.

Veto s. dragning, släpning, drag, dräktighet, utrymme, last; vad; kuorman v., släpning af lass; nuotan v., notdrägt; hengen v., dragning af andan, andedrägt; suonen v., sendrag, kramp; ihon v., spasem; laivau v., skeppets dräktighet l. last; astian v., kärlets rymd; reki veto

hevonen, häst på andra året, inkörd häst; lyö l. panee vetoa, slår l. håller vad; panee vetoon, vädjar, erlägger vad; — **-eläin** l. **-juhta**, dragare; — **-häikä**, dragoxe; — **-kanne**, vadetalan; — **-kirja**, vadelibell; — **-mies**, fraktkarl, forman; — **-mitta**, mål, rymdmätt; — **-määrä**, dräktighet; — **-palkka**, forlön; — **-raha**, vadepenningar; — **-solmu**, löpknut; — **-todistus**, vadebevis; — **-voima**, dragkraft; attraktion, dragningskraft.

Vetoinen, a. som drar l. inrymmer; kannun v., som drar en kanna, af en kannas rymd; paljou v., med stor dräktighet l. rymd.

Vetoo, v. vädjar, erlägger vad.

Vetous, **vetomus**, s. vädjande, vad.

Vetre, a. qvick, snabb, strid.

Vettyy, v. blir vattig l. vattendränkt, insuper vatten; silmät vettyvät, ögonen fuktas l. bli tårfulla; vettynyt, vattendränkt, tårdrängt.

Vettää, v. gör våt, blöter, är vatten- l. regnblida; k. **Vetistää**.

Vety, s. väte; — **-riikkiö**, vätesvafva.

Vetyttää, v. utvattnar, gör vattendränkt, vattenlägger.

Vetäisee, v. drager i hast; drar på sig.

Vetämys, s. dragning, draglass.

Vetäyy, **-ytyy**, v. drager sig.

Vetää, v. drager, släpar, framdrager, uppdrager; inrymmer; v. kuormaa, släpar l. drar ett lass; v. vetää si-skänsä, drar l. slukar l. super vatten i sig; se v. rahaa, det drar l. erfordrar penningar; v. veroa, erlägger skatt; v. suonta jalastani, jag har sendrag i foten; astia v. kannun, kärlet drar l. rymmer en kanna; v. kelloa, drar upp uret; v. oikeuteen, drager för rätta, anställer åtal; v. asian senaattiin, drager saken l. målet, vädjar till senaten; v. syyksi l. esteeksi, ursäktar l. undskyller sig med; v. perusteeksi, framdrager l. åberopar som skäl; v. jkuta korvalle, gifver l. smäller ngn en örfil.

Veuhka, a. ombytlig, lättsinning, fjeskig.

Veuho, a. sned, skuf; kuppi on v., koppen är skefrund; suu on v. l. veulossa, munnen är sned l. på sned (*dragon*).

Vi, k. **Pi**.

Viakas (-kkaan), a. felaktig, ofärdig, bräcklig, lytt.

Viallinen, a. felaktig, skyldig, vållande, saker (*till ngt*), skuldbelastad; lytt, ofärdig, felaktig.

Vialloinen, k. Viakas.

Vian, genit. sanaata **Vika**.

Viaata, v. ömmar; sjukas.

Viaton, a. felfri, utan fel, oskyldig, icke vållande, skuldfri l. -lös, oskällig.

Viattomasti, adv. oskyldigt, oskyldigtvis, utan orsak l. skäl.

Viattomuus, s. felfrihet, oskuld.

Vide (-teen), s. snedt tillstånd; vite eller l. viteesen, på sned l. snedden.

Vidin (-timen), s. skafknif.

Vie, v. för, bringar, leder, bortför, af-för; v. aikaa, rahaa, drar l. tar mycken tid, mycket pengar; v. köyhytteen, för l. leder till fattigdom; se v. voimat häneltä, det medtager hans krafter.

Viehde (-hteen) l. viehdäke, s. lockmat, lockelse; hvirvel.

Viehka, s. vägstake l. -visare; — -ki-vi, vettare.

Viehköä, a. svärmisk; hänförande.

Viehkoo, v. stakar väg.

Viehkuri, s. hvirvel, svärmare, vältrare.

Viehkuroitsee, v. vältrar l. rullar sig, hvirflar, svärmar.

Viehätin, a. lockmedel, bete, lockfogel.

Viehattyy, v. förledes, hänföres, förtjus-es, blir förtjust l. intagen l. betagen.

Viehattävä, a. intagande, hänförande, förtjusande, förförlisk, lockande.

Viehattää, v. lockar, förleder, hänför, intager, förtjusar.

Viehätyä (-yksen), s. hänförelse, förtjusning, lockelse; untunden v., nyhetens behag; — -voima, tjusningskraft.

Viekas (-kkaan), a. listig, falsk, bakslug, slug, förslagen, spetsfundig; — -mielinen, bakslug.

Viekastelee, -istelee, v. beter sig slugt, lismar, är bakslug l. bedräglig, bedrager, narrar, göckas, hycklar.

Viekastelematon, a. ohöckad, oskrymtad.

Vieikkaasti, adv. listigt, slugt, falskeligen, illparigt.

Vieikkaus (-den), s. listighet, list, bakslughet, falskhet, spetsfundighet.

Viekoittelee, v. lockar, förleder, narrar, tubbar, göckas.

Viekoittää, v. qväljer, äcklar.

Vielis (-iin), s. handgäfvä, förming.

Vielä, adv. ännu, än, vidare, ännu der-till; vieläkin, ännu, än vidare, yt-

terligare; vieläpä, ja, till och med; mitä v., hvad mer l. ännu, alt annat; v. vähemmin, än mindre.

Viemä, v. svindlar.

Vieminen, s. förande, bringande, förning: pl. viemisiet, handgäfvor, medgäfvor.

Viemistyy, v. svimmar, får svindel.

Viemistää, v. förorsakar svindel, svindlar, qväljer.

Viemä, s. förning, det förda; — -oja, afoppes- l. utfallsdike; — -palkka, förelingslön.

Viemäri, a. sluttaing; afoppedike, flod-fängdike.

Vieno l. viento, a. fin, tunn, stilla, sakta, mild, lindrig; — s. lugu; uue: v., slummer; — -mielinen, blödhjertad, försagd, klenmodig; — -sydäminen, vekhjertad, hjertnupen.

Vienti, -ntö, s. förning, förande, bringande; utförelse, export; maasta-v. utförelse, export; virran v., strömsättning; — -kalu l. -tavara, utförelsevaror; — -tulli, exporttull.

Vieppaa, k. Viippaa.

Vieppaa, -elee, v. släpar, slår, dänger, viftar, fräser.

Vieprahtaa, -elee, v. framförusar, slänger l. kastar sig, slintar.

Viepä, a. förande, ledande, sluttande — a. sluttning.

Vieraantuu, k. Vierastuu.

Vieraasti, adv. på främmande sätt, på främmande vis, obekant.

Vierahtaa, k. Vierähtää.

Vierailee, v. gästar, går på besök l. visit.

Vierainen, a. främmandaktig, främmande; käy vieraisilla, går på besök l. visiterar.

Vieraksuu, k. Vieroksuu.

Vieranto, s. sluttning, rand.

Vieras (-aan), a. främmande; — a. främmande, gäst, främpling; qveesa, kräfte v. mies, vittne, god man; främmande-karl; on vieraan vara, finnes rik l. tillgång för en främmande; käy vieraisa, går på besök l. visiter gör visiter, visiterar; on vieraisa, är på besök l. bjudning; mene vierasiksi l. vieraisiin, går på visit l. bjudning; v. sormessa, qveesa: fingret; — -huone, gästtrum; — -lahja, -aanlahja, gästskänk; — -maja, värdsalus; — -pito, gästbud, gästning; — -varainen, -aanvarainen.

gästvänlig, gästfri; — *-varalsuus*, gästfrihet, gästvänlighet.

Vierastaa, *-elee*, v. tar emot l. har främmande l. gäster; gästar, är gäst; anser främmande, främmas, skyr; misstänker.

Vierastuu, *-autuu*, v. blir främmande, afvändes, afvänjes.

Vierauttaa, v. gör främmande, afvänder.

Vieree, v. rullar, trillar, skrider, flyter, rasar ned; flyter i tårar; sluttar; *vierreet* ajat, framfarna tider.

Viereen, k. **Vieri**.

Viereinen, k. **Vierinen**.

Vierekkäin, *-reksyttä*, *-etysten*, adv. sida vid sida, i bredd, kant vid kant, bredvid hvarandra, jemnsides.

Vierellinen, a. vid sidan varande; med kanter försedd; — s. sidokamrat; sängkamrat.

Vierempi, a. komp. mera l. närmare på l. åt kanten l. sidan.

Vieremä, s. nedrasning, skred, rullning; trakten invid: flytställe, flodbädd; virran *vieremät*, strömmens stränder l. sluttningar.

Viereskelee, v. rullar l. trillar, tillrar; vältrar sig.

Vieressä, *vierestä*, k. **Vieri**.

Vierestyy, v. kommer vid sidan, lägger sig bredvid.

Vierettä, *-telee*, v. har att l. låter rulla, vältrar, rullar l. vältrar fram l. bort; sjunger, drillar, klagar.

Viereyy, *-ytyy*, v. kommer l. går till sidan, rullar, ramlar.

Vieri (*-en*), s. rand, brädd, kant, sida, det bredvid belägna; on *vieressä*, är bredvid, invid, vid sidan; on *vierellä*, är vid kanten, är invid l. i närheten; menee *viereen* l. *vierelle*, går bredvid l. vid sidan l. till sidan l. kanten; nousee *vierestäni*, stiger upp från min sida; *vieritse*, förbi sidan, långsmed kanten; *ylivieri*, öfre kant; *ompelee* l. *heittä* *ylivieren*, kastar öfver, syr med öfverkast; — *-kumppani*, sidokamrat; — *-maa*, sluttande mark, sidland.

Vierii, *-ielee*, v. rullar, trillar, skrider, flyter, rasar ned; vältrar sig.

Vierimmäinen, a. vid sidan l. närmast vid sidan l. kanten varande, den närmaste.

Vierin (*-imen*), s. rulle, kavel; — *-kivi*, rullsten.

Vierin (*-immäin*), a. superl. närmast belägen.

Vierinen, a. vid sidan l. kanten varande, med kant l. rand försedd, randad, kantad; ruohovierinen, med gräskanter, gräsrandad; kadun v., vid gatan belägen, åt gatan liggande.

Vieristö, s. ställe fullt med sluttningar l. jordras; trakten invid.

Vieritty, v. rullas, vältras, rullar l. vältrar sig.

Vierittää, k. **Vierettä**.

Vieritysten, k. **Vierekkäin**.

Vieriää, k. **Vierii**.

Viero, s. afsky; afvänjning.

Vieroksii, *-uu*, v. anser för främmande, är blyg, främmas, skyr, finner ovänligt, misstänker, befarar.

Vieroo, *-ilee*, v. skyr, betar sig som främmande, undviker ngt såsom främmande, afhåller sig l. aflägsnar sig ifrån; k. **Vieroksii**.

Vierottaa, *-outtaa*, v. afvånjer, afvänder, aflägsnar, afhänder, aballenerar.

Vierottuu, *-outuu*, v. blir afvänd, afvändes, skiljes.

Vierre (*-teen*), s. vört; — *-leipä*, vörtbröd.

Vierre (*-rteen*), s. rullning, sluttning, hvirvel; kant, brädd; bränd sved; veden v., vattenhvirvel; peräv., arsklint; virran *vierteet*, strömstränder l. sluttningar; kukkavierreet, blomsterkanter; *kesäv.*, sommarbränd sved.

Vierrin (*-rtimen*), s. rullstock, rullhake, rullkåse; k. **Vierre**.

Vierros (*-ksen*), s. ras, inrasadt ställe; svedja.

Vierräntä, s. vältring, rullning, svedjebränning.

Vierteinen, a. sluttande, med sluttningar, slingrig; full af hvirflar; 2) af vört.

Vierto, s. vältring, rullning, sluttning; — *-kangas*, (*Kalov.*) svedjemo l. -fält; — *-maa*, svedjeland; sluttland; — *-mies*, svedjebämnare; — *-tie*, chaussé.

Viertyy, k. **Vieritty**.

Viertää, *-elee*, v. vältrar, rullar fram; slutar; klagar, jämrar sig; v. kaskea l. paloa, afsvedjar l. bränner sved med stockvältring; maa v., marken sluttar l. är slutt.

Vieru, s. sluttning; ras; välterstock; *kyynelv.*, tåröde; tårögd; — *-maa*,

- sluttmark l. -land; — **pääsky**, strand-svala.
- Vieruelee**, **vieruu**, v. rasar ned.
- Vierus** (-ksen), **vierusta**, s. trakten vid något, sida, brädd, sluttning; ot-sav., tinning; katuv., trottoir.
- Vierähtelee**, v. rullar l. trillar ofta och lätt, rullar l. flyter af och an.
- Vierähtää**, v. vältrar l. trillar hastigt l. plöteligt, slintar, slingrar; skyndar, ilar; drillar, klagar.
- Vieska**, s. strömdrag, strömning; tau-din vieskat, sjukdomsattacker.
- Viesti**, s. budskap, bud, underrättelse; 2) fora; skatt.
- Viete** (-teen), s. förledelse, lock; ledning; tillbringning; slutning; ajan vietteeksi, till tidsfördrif; jälki-viete, spårledning; vrt. **Vietto**; — **lintu**, lockfogel; — **pilli**, lockpipa.
- Vieteri**, s. fjäder; — **kolo**, fjäderhus.
- Vietinki**, **vietos**, s. slutning; tillbringning, tidsfördrif.
- Vietteinen**, a. sluttande, slutt, med a. alingring; lätt att föra l. förleda.
- Viettelee**, v. förleder, förför, lockar; tillbringar.
- Vietteleväinen**, a. förledande, förförisk.
- Viettelijä**, s. förförare, förledare.
- Vietti**, s. drift.
- Vietto**, s. frande, tillbringning; slutning; k. **Viete**; ajan v., tidsfördrif; juhlan v., frande af högtid; — **maa**, sluttande l. sned mark.
- Viettyy**, v. föres, förledes; hänföres; förgår.
- Viettää**, v. låter föra; sluttar; firar, tillbringar, fördrifver (*tidem*); förleder; maa v., marken sluttar l. är sned; v. joulua, firar julen; v. aitta-an, låter föra i bodan.^e
- Vietäntä**, -ö, s. firning, firande, tillbringande.
- Vietättää**, v. låter föra l. leverera; sluttar.
- Vietävä**, s. sluttande, slutt, doserande, afhällig.
- Viha**, s. hat, vrede, ondska, agg; on vihoissaan, är vredgad l. förargad; on kuninkaan vihoissa, befinner sig i konungens onåd l. vrede; pi-tää vihaa, hyser agg l. hat; pi-stää vihaksi, förtryter, förargar; vi-hoiksi, till föremål för vrede, till förargelse; iso v., stora ofreden; vi-han kauna, groll; vihan lapset, vredens barn; haavan vihat, små
- blemnor kring sår, särinflammation; pakkasen vihat, särretning l. il-skenhet i följd. af köld; anöfin-gor genom stark köld; — **mie**, övan, fiende, afundsman; — **päisä**, i vredesmod; — **vuosi**, krigsår. —
- Vihaa**, v. hatar, hyser agg l. vrede. afskyr.
- Vihaaja**, s. hatare, fiende.
- Vihahtaa**, k. **Viuhahtaa**.
- Vihainen**, a. arg, vredgad, vred, ond, hätk, hatfull, fiendtlig; häftig, farlig; pitkäv., långsint.
- Vihakka**, k. **Vihava**. *vihalaine?*
- Vihallinen**, a. hatande, hatfull, hätk, fiendtlig.
- Vihannekset**, s. pl. grönsaker.
- Vihannus** (-ksen), s. frodigt l. grörs-kande tillstånd, grönska.
- Vihannuus** (-den), s. grönska, frodig-het, friskhet.
- Vihanta**, a. grönskande, grön, frisk, frodig; v.-na leikattava l. leika-tu, grönskördad; — **kasvit**, gröns-ker; — **lanta**, gröngödning; — **rehu**, grönfoder.
- Vihantaa**, -ntelee, -noitsee, v. grönskar, akiftar l. grönt, frodas.
- Vihantava**, a. grönskiftande, grönsak-tig, grönskande.
- Vihanto**, s. grönsakning, grönska.
- Vihantuu**, v. blir grön l. frodig.
- Vihastuttaa**, v. gör förargad l. vred-förargar, förtörnar, retar till vrede l. hat.
- Vihastuu**, v. blir ond l. arg l. upp-bragt, förtörnas, förargas.
- Vihava**, a. frodigt växande, eldig, häftig, bitter, ond, ilskan.
- Vihavoitsee**, v. frodas; svider, ilkas.
- Vihdas** (-ksen), s. löf till badqvast, qvastlöf; on vihdaksessa, är på löfbrytning till qvast.
- Vihdoin**, adv. slutligen, ändteligen; v. viimmein, sist och slutligen, ändteligen, sent omsider.
- Viheliäinen**, a. eländig, usel, arm, jäm-merlig.
- Viheliäisyys** (-den), s. elände, eländig-het, uselhet, proletariat.
- Vihellin** (-ltimen), s. hviselpipa, hvisla.
- Vihellys** (-ksen), s. hvisaling, pipning.
- Vivellyttä**, v. har att hvisla, låter hvisla l. pipa.
- Viheltää**, -telee, v. hvisalar, piper.

Viheriä, viheriäinen, a. grön; — -var-punen, grönsiaka; — -nkeltainen, gröngrul; — -nvoipa, grönaktig.

Viheroittasee, v. grönakar.

Vihertyy, v. blir grön l. grönskiftande, antager grön färg.

Vihertää, v. skiftar grön l. i grönt, lyser grönt.

Vihertää, v. hvisslar; kuttrar.

Viherrä, a. grön; 2) s. kruuvåg.

Vihi, s. riastängsel, ledtråd, tecken, nys; saa vihiä, får nys l. hum om; pääsee vihille, kommer på spåren, får i träden.

Vihintä, s. vigsel, vigning.

Vihinä, s. hvimmel, susning.

Vihisee, v. hvimlar, susar, kråler; qvitrar.

Vihittä, v. låter viga l. inviga.

Vihja, vihjans (-ksen), s. vink, antydning, anspelning, allusion.

Vihjas l. vihkaa, v. ger antydning l. vink, vinkar, antyder, anspelar, alluderar, insinuerar.

Vihki, s. vigsel; vigselvärde l. -gåfva; ovat vihillä, hålla på att viga, äro till l. under vigsel l. för att viga; — -hame, brudklädning; — -pari, brudpar; — -sanat, vigselformel l. -ord; — -sermus, vigselring; — -toimitus, vigselförättning, vigningsakt; — -tuoli, brudstol.

Vihkil, v. viger, iaviger, installerar, promoverar.

Vihkijä, s. vigare.

Vihkijaiset, s. pl. vigningsfest l. -akt, vigsel, förmälnings- l. invigningshögtid; majsterin-v. magisterpromotion; — -äisjuhla, invigningshögtid l. -fest; — -äispari, brudpar; — -äisraha, vigselfgift.

Vihkiminen, -imys (-ksen), s. vigande, vigsel, invigning, promovering, installation.

Vihko, s. häfte, band, knippe.

Vihkottain, adv. i häften l. band, häftevis, knippevis.

Vihlaa, v. skär en skifva, skär, spjeler; bedårar, tjnear.

Vihlaisee, v. skär l. rister till hastigt; sydäntä vihlaiseva, hjertalittande, -skärande.

Vihlaus (-ksen), vihle, s. skärning, ristning, knipning; sydämen v., ristning l. smärta i hjertet; vatsan v., magref l. -slitning.

Vihleke (-kkeen), s. skifva.

Vihloo, v. skär raekt l. groft, ristar, kniper, sliter.

Vihma, s. duggregn, dugg; dusch; — -rokko, mesaling; — -sade, duggregn.

Vihmaa, -oo, v. duggar, droppar, låter dugga l. droppa.

Vihne, s. agn, axborst, snärp; — -vehnä, borsthvete.

Vihneinen, a. full af agnar l. borst, borstig.

Viho, k. Viha; v. viimämeinen, den allra sista; v. virta, häftig ström.

Vihoolee, v. ilskas; frodas.

Vihoitaa, v. förtörnar, gör vred, retar; 2) frodas, grönsakar.

Vihoittelee, v. retar l. förtörnar fortfarande; visar sig arg l. ledsen, ilskas; frodas småningom.

Viholainen, s. ettermyra; atternäsala.

Vihollinen, s. fiende, ovän; — a. fiendtlig; — -ismielinen, fiendtligt sinnad.

Vihollisesti, adv. fiendtligt.

Vihollisuus (-den), s. fiendtlighet, fiendskap; ovänskap.

Vihottain k. Vihkottain.

Vihreä l. vihriäinen, a. grön.

Vihta, s. qvast, badqvast.

Vihti, s. vigt; k. Vyhti.

Vihtoo, v. badar med qvast, basar.

Vihtrilli, s. vitriol.

Vihu, s. dugg; suu vihussa, mör om mun.

Vihuri, s. vindpust l. -stöt, väderl (*på vattnet*), kruuvåg.

Vihvilä, s. kärrgräs, tåg.

Viidakko, s. lund, ung löfskog.

Viiden, gen. sanasta Viisi.

Viidennes (-ksen), s. femtedel.

Viidennesti, adv. för femte gången.

Viides (-nen), num. ord, den femte; viidenneksi, för det femte; — -kymmenes, den femtonde; — -sadas, den femhundrade; — -toista, den femtonde.

Viidesti, adv. fem gånger.

Viihdyke (-kkeen), s. stillningsmedel, trefnadsmedel.

Viihdyttää, v. lugnar, stillar, gör stilla l. tålig, bringa till ro.

Viihtii, k. Viitsii.

Viihtyy, v. blir stilla l. tålig, stillas, lugnas, trifves.

Viikaa, v. dröjer; fattas, felar.

Viikate (-teen), s. He.

Viikko, s. vecka; (Kalev.) en lägre tid; viivyin viikon jag dröjde en vecka l. (Kalev.) länge; viikoksi, för

l. på en vecka; för längre tid, för länge; viikossa, på l. inom en vecka; viikolla, under veckan; viikon päivät, veckans dagar; omkring en vecka; viikon päästä l. takaa l. perästä, efter en vecka; nousevalta viikolla l. viikkoa nästa l. kommande veckan, under nästa vecka; viikon vanha, veckas gammal; viikoksi, längre varande; viikokmaksii, för en längre tid; — -kausii, en veckas tid, hel vecka; — -lehti, veckoblad; — -palkka, veckopengning l. -lön; — -sanomat, veckotidning.

Viikkoineen, a. en veckas; långvarig; kaksi v., två veckor, gammal.

Viikkolainen, s. veckoarbetare.

Viikkollinen, a. en veckas; långvarig, dröjande; menneen-v., förra veckans, från förra veckan.

Viikos (-kkoon), s. en vecka, en veckas tid; kaksi riittä viikkoossa, två rior i veckan.

Viikostuu, v. stannar kvar längre tid.

Viikottain, adv. veckotals l. -vis, per vecka, en vecka i sender, i veckotal.

Viikottelee, v. fördelar i veckor; dröjer, sular.

Viiksi (-en), s. mustasch, knävelborr; — -huuli, mustaschbeprydd.

Viikuna, s. åkon; — -nlehti, åkonlöf.

Viila, s. fil; — -jauho, filspån.

Viilaa, v. filar.

Viilaisee, v. skär l. ristar till hastigt, ilar.

Viilee, k. Viiltää.

Viihke (-kkeen), s. lång skifva, hängsle, bärrem; plogtilta.

Viiheksi, -leskelee, v. skär skifvor, gör inskärningar, uppristar, ristar l. kniper (i magen).

Viihtin (-ttimen), s. redskap för klyfning l. ristning, styrblad.

Viihettä, -elee, v. låter upprista, har att klyfva, klyfter, styr (en båt), far l. snor med fart; vie v., för med fart.

Viiheä, a. sval, kylig, frisk, liflig.

Viili, s. rist; — -vannas, plogrist.

Viili, s. fil; — -kehlo, silbunke; — -maito, filmjök, silbunke.

Viihityy, v. blir sval, svalnar; blir frisk, qvicknar till.

Viihittää, v. gör sval l. frisk, kyler, svalkar; friskar upp.

Viihite (-iteen), s. lång inskärning, skära, skifva; — -veitsi, förskrärknif, trancherknif.

Viilten, adv. på sned, snedt öfver.

Viilto s. inskärning, skära, uppristning, snedhet.

Viiltäjä, s. skärare, uppristare, grubber; sekant.

Viiltää, -ltee, v. skär skåror, skåristar, uppristar, fläcker upp, skär i skifvor.

Viilu, s. skifva, klaff.

Viiluke, s. lamell, skifva.

Viima, s. drag, luftdrag; streck.

Viimaa, v. drager; svindlar; förleder.

Viimainen, a. dragig.

Viime y. m., k. Viimme j. n. e.

Viimme, a. sista, yttersta; sistaliden: v. viikolla under förra l. sistalidne månad; — -kuluu, sistaliden, sistärfutten; — -mainittu, sistnämnd, sistbemäld.

Viimmein, adv. slutligen, till slut, sist: viimmeinkin, omsider, ändteligen; vihdoin viimeinkin, sent omsider.

Viimmeinen, a. sist, den sista, senast, ytterst; v. päivä, tuomio, yttersta, sista dagen, domen; viimmeiseksi, för det sista, till sist; viimmeistä l. viimmeistäänkin, senast; ämirstone; viimmeiseltä, mot l. på slutet, slutligen; viimmeisilläänä, på sitt sista l. yttersta; viimmeiser edellinen, näst den sista, näst sista; penultima; — -eiskerta, förra l. senaste gången; — -eis-viikka, senaste l. sista veckan.

Viimmeistä, -elee, v. lägger sista hand vid, avslutar; dödar.

Viimmeksi, adv. till sist, senast; — -kuluu, -mennyt, sistaliden, sistärfutten; — -mainittu, — -sanotta, sistnämnd, sistbemäld l. -berörd.

Viimnen, adv. senast, förra gången; Viimnen, adv. senast, här om sistes, här om dagen.

Viimneen, v. blir sist färdig, blir l. dröjer till sist.

Viina, s. vin, bränvin; palov., bränvin; on viinassa, är drucken l. berusad; viinaan menevä, fylig, begifven på starka drycker, fallen för dryckenskap; ulkomaan viinat, utländska viner; — -kota, brännhus, bränneri; — -leipä, tilltugg, bränvinbröd; — -marja, vinbär; drufva; — -mäki, vinberg; vingård; — -nkeitä, bränvinbränning; — -polttimo, bränneri; — -niskija, munskänk; — -npoitto, bränvinbränning; — -pa-

nu, bränvinspanna; — -pullo, bränvinsflaska l. -butelj; vinbutelj; — -puu, vinträd; — -päissä, i berusadt tillstånd; — -rypäle, vindrufva; — -ryppy, bränvinsupp; — -tarha, vingård.

Viinainen, a. full med vin l. -bränvin, vin- l. -bränvinsblandad, försatt med l. luktande af bränvin; drucken.

Viine (-een), s. sprit, alkohol.

Viini (-en), s. koger.

Viini (-in), s. vin; — -jyvät, vinsäd; — -kauppa, vinhandel; — -kellari, vinkällare; — -köynnös, vinranka; — -maa, vinland; vingård; — -njuonti, vindrickning; — -nkauppias, vinhandlare; — -nviljely, vinodling; — -pullo, -puteli, vinfaska l. -butelj; — -puu, vinträd; — -rahat, vinören; — -rypäle, vindrufva; — -tarha, vingård l. -plantering.

Viinikäs, viininen, a. vinstark.

Viinuri, a. kypare.

Viipahtaa, v. vippar till, slungas hastigt, blir slängd l. kastad.

Viipahuttaa, v. vippar till, vippar l. slänger upp.

Viipale, s. skifva, filk, remsa.

Viiperä, a. lättörlig.

Viipotin, a. svängel.

Viipottaa, v. har att svinga l. vifta, svingar l. viftar omkring; för på sned.

Viippaa, v. slänger, svingar; snuddar; vippar, rörs af och an.

Viippapuu, s. balanserstång.

Viipperä, a. vippande, rank; k. Viiperä.

Viippoo, v. går l. svänger omkring, viftar; svänger ofta och raskt.

Viippu, s. vågbalans; hoppbräde.

Viippuu, v. balanserar.

Viipsi, s. häravel, härträ; — -npuu, härträ.

Viipsii, v. härflar, hasplar.

Viipurilainen, a. Viborgsk; — s. Viborgebo.

Viipymys (-ksen), s. dröjsmål, uppskof.

Viipyy, v. dröjer, qvardröjer; viipymättä, utan dröjsmål, oförtöfvadt.

Viiraa, v. förfelar målet, bommar, går miste, svindlar; 2) firar.

Viiri, s. flagga, flöjel; — -kangas, flaggduk; — -köysi, sejfall, flaggtåg; — -nsalko l. -varsi, flaggstång; — -pääsky, tornsvala.

Viiriko, s. vimpel, flagg.

Viira, s. streck, rand, akrama; viirut, broderier, stickningar; — -naama, färdt ansigte.

Viiruttaa, -ustelee, v. streckar, skärar, randar.

Viisaasti, adv. klokt, vist.

Viisakas (-kkaan), a. vislig, smävis, förnumstig, klok.

Viisari, s. visare.

Viisas (-aan), a. klok, vis, slug; rik-kiviisaa, öfvervis, spränglärd.

Viisastelee, v. är klyftig l. spetsfundig, visar sig vis l. klok, låtsar klokhet, sofistcerar.

Viisastelemus, s. spetsfundighet, härklyfveri, sofistert.

Viisasteleva, a. o. part. spetsfundig, klyftig, sofistak.

Viisastelija, s. härklyfvare, spetsfundig l. klyftig person, sofist.

Viisastelma, s. sofist.

Viisastuu, v. blir klok l. vis, blir klokare l. visare.

Viisaus (-den), s. vishet, visdom, klokhet; viisauden oppi, vishetlära, metafysik; — -tiede, filosofi.

Viisi (-den), num. card. fem; — -haarainen, femgrenig; — -jakoinen, femskiftes; femdeligt; — -kolmatta, tjugufem; — -kymmentä, femtio; — -kymmen-vuotias, femtioårig; — -lehtinen, fembladig; — -lohkoinen, i fem skiften; — -loppinen, femhörning; — -lukuinen, femtalig; med fem kapitel; — -mitta-runo, pentameter; — -sataa, femhundra; — -sivainen, femsidig; — -soppinen, femhörning; — -toista, femton; — -tuhatta, femtusen; — -vuotias l. -vuotinen, femårig; — -denkertainen, femdubbel, femfaldig; — -denlainen, fem slags; — -denvuotinen, femårig.

Viisikko, a. femma, femtal, qvintern; hafreskyl af fem band.

Viisinäinen, a. femdubbel l. -faldig, femhanda.

Viisittäin, adv. fem isender, fem och fem.

Viisiä, s. femkant; viisiälle, åt fem håll l. sidor.

Viiso, s. spetsfundig l. klyftig människa.

Viisto, a. sned, vind; on viistossa, är på sned; menec viistoon, går på sned; — -kulmainen, snedhörnig; -purje, klyfvare.

Viistokas, a. snedaktig; — s. snedruta, romboid.

Viistää, -elee, v. snedar, snuddar, skrapar.
Viisu, s. visa; 2) ledning, kunskap.
Viita, s. ung löfakog, dunge, hult.
Viitake, s. lie.
Viitinen, a. innehållande fem, femtalig; viitislaulu, -soitto, qvintett.
Viitiseikse, v. refl. (Kalev.) kläder sig i fem kjolar l. drägter.
Viitonen, s. femma; qvintin.
Viitoittaa, v. stakar (en väg), ger tecken.
Viitsii, v. ids, beqvämar sig till, bryr l. vårdar sig om; tacks, skyr icke.
Viitta, s. vägstake, vägvisare, tecken, not; 2) öfverrock, kapprock, kappa, mantel.
Viittaa, -oo, v. vinkar (med hand), ger tecken, pekar, påpekar, antydar, hänvisar, stakar (väg).
Viittaus (-uksen), s. vinkning, vink, tecken, antydning.
Viittoja, s. vinkare, jalonör.
Viittomapuhe, s. teckenspråk.
Viiva, s. linie, streck.
Viivaa, -oo, v. linierar, steckar, tecknar.
Viivain (-imen), s. lineal; linierstift.
Viivainen, a. streckad, full med linier; kolmiv., trestreckad, trestruken; pak-suv., med tjocka linier.
Viivanto, s. linearteckning, ritning.
Viivoitin (-ttimen), s. linierstift; lineal.
Viivoittaa, v. finierar, steckar.
Viivuri, s. lineal; lathund, transparent.
Viivykki, -yke, -yte, s. medel att fördröja, fördröjning, uppehåll, dröjsmål, uppskof.
Viivytyys (-ksen), s. fördröjning, uppskof.
Viivyttölee, v. har att dröja, dröjer, sölar, uppehåller sig.
Viivyttää, v. har att dröja, fördröjer, uppehåller, drar ut på tiden, uppskjuter.
Viivähdyys (-ksen), s. hastigt dröjsmål, kort uppehåll l. uppskof.
Viivähtää, v. dröjer litet, dröjer en stund.
Viivästyy, -ähtyy, v. kommer att dröja, kommer l. gör för sent, försinkar sig.
Vika (vian), s. fel, lyte, skada, skuld; ruumiin v., kroppalyte; on vialla, är felaktig l. skadad, är i olag; —pää, skyldig, saker; —uhri, skuldoffer; —an-alainen, felaktig, felande; skyldig.

Vikaa, v. skadar, förderfvar.
Vikahde, vikate, s. lie.
Vikanainen, a. felaktig, bristfällig.
Vikauttaa, v. sätter l. bringar i olag, gör felaktig, skadar, gör ett sår l. märke.
Vikautumaton, a. oskadad, oförderfvad.
Vikautuu, v. får fel l. lyte, tager skada, råkar i olag.
Vikeittäjä, s. voltigör.
Vikeittää, v. slingrar fram, röra lös. hastar, voltigerar, balanserar; är listig.
Vikevä, a. dugtig, häftig, rask.
Vikisee, v. piper, gnäller.
Vihkeli, s. svickla.
Vikkelä, s. snabb, qvick, lifig.
Vikla, s. snäppa; en som ständigt upprepar samma sak.
Vikoittaa, v. skadar, förderfvar; gör skyldig, beskyller.
Vikoo, v. känner fel l. smärta; får fel, misstänker, befarar.
Viksari, s. lucifer, lurifax.
Vikuri, a. istadig, vrensk.
Vikuroitsee, v. vrenskas, är istadig l. motopänstig.
Vikuuttaa, k. Vikauttaa.
Vilaa, v. glimmar, glimtar, glindrar; ilar, flyter lätt.
Vilahdus l. vilaus (-ksen), s. hastig glimtning, blink, skymt; yhdessä vilauksessa, i en blink; näin hänen vilahdukselta, jag såg honom som hastigast, i en blink l. i blincken, såg skymten af honom.
Vilautaa, -aisee, v. glimmar hastig, glimtar, glimtar l. skymtar förbi.
Vilahutta, -auttaa, v. visar en glimt l. skymt, gör i en blink; vilahutti mennä ohitse, for blitzenabt l. i en blink förbi.
Vilajaa, k. Vilisee.
Vilettää, -ittää, s. snor (af), kilar, springer flinkt.
Vileä, k. Villeä.
Vilhaisee, k. Vilkaisee.
Vilhuu, v. kastar ögonen hit och dit, blånger; klipper med öronen; leker, stöjar; k. Vilkuu.
Vilinä, s. hvimmel, sorl, kling.
Vilisee, v. hvimlar, sorlar, klingar.
Vilistää, v. har att sorla l. klinga, hvimlar.
Vilja, s. säd, säde, produkt, afkastning, vildbråd, boskap, häfvor, ymnighet; metsän v., vildbråd, skogens häfvor; viljalta, viljoin, rikligen, ymnigt;

— **-kasvi**, sädesväxt; — **-kato**, missväxt; — **-laji**, sädeslag; — **-maa**, odlings- l. sädelfält; odlingsmark; — **-kasvatus**, **-viljelys**, sädesodling; — **-nkylvökone**, sädesåsningsmaskin; — **-tuutti**, **-tori**, sädeskruf; — **-vuosi**, ymnigt år.

Viljainen, **viljava**, a. sädesrik, riklig, ymnig, frodig, gifvande, bördig.

Viljallinen, a. säd växande, i växt stående; *katsa odell. sanaa.*

Viljelce, v. odlar, bebrukar, uppodlar, använder, begagnar, idkar; v. luvatomasti, åverkar; viljellä kelpaamaton, obrukbar.

Viljeleminen, **viljelemys**, k. Viljely.

Viljelemätön, a. oodlad, ouppodlad, obegagnad.

Viljelijä, s. odlare, bebrukare, idkare, begagnare.

Viljeltävä, part. a. odlingsbar, användbar; som bör odlas.

Viljely, **-ys** (**-ksen**), s. odling, odlande, bebrukning, bruk, kultur, användning, begagnade; — **-kasvi**, kulturväxt, odlad växt; — **-maa**, odlingsmark; — **-menettely**, kulturmetod; — **-ruoho**, fodergräs; — **-tapa**, odlings-, brukningsätt, -metod.

Viljelöitsee, v. kultiverar, odlar.

Viljempi (**-mmän**), komp. (sanasta **Vilja**) ymnigare; viljemmältä l. viljemmin, i rikare mått, rikligare, ymnigare, frikostigare.

Viljo, a. förträfflig, ypperlig.

Viljun, v. hvislar, piper.

Vilkahtaa, k. **Vilahtaa**.

Vilkaisee, v. kastar en blick, blickar l. blinkar hastigt; v. silmä, ger tecken med ögonen; v. salaa, kastar en förstulen blick.

Vilkas (**-kkaan**), a. lifig, munter, rörlig, snabb, qvick, pigg.

Vilkahtuu, v. upplifvas, blir pigg.

Vilkastuttaa, v. uppiggas, upplifvar.

Vilkaus (**-ksen**), s. ögonkast.

Vilka, s. krusvåg, vattenkrusning; 2) lifjekonvalj; perävilkaa, i hamn och häl.

Vilkaa, v. glimtar, tindrar, glindrar, rör sig lifigt.

Vilkaasti, adv. lifigt, qvickt.

Vilkaus (**-den**), s. lifighet, lif, rörlig het.

Vilkkutuli, **-valkea**, s. blänkfyr.

Vilkuu, v. glimtar, glindrar, tindrar, skimrar.

Vilkuri, s. bligare, flur.

Vilkuttaa, v. bar att glimta l. blänka, blinkar l. glimtar med; blänker, glimtar, blinkar; v. silmänsä, blinkar l. bligar med ögonen.

Vilkun, v. blinkar, bligar, kastar blickar, sneglar; spelar med ögonen.

Villa, s. ull; — **-häntä**, ullsvansig; — **-koira**, pudel; — **-nkarikkeet**, ullaffall; — **-npainaja**, ullfärgare; — **-paita**, ylleskjorta; — **-vaippa**, ylltäcke l. -mantel.

Villainen, a. ullig, af ull, ylle.

Villautuu, v. blir ullrik l. ullig.

Villava, a. ullrik, rikullig, ullstark.

Villi, a. vild, rasande; — s. vilde; raseri; tulee villiin, blir ursinnig; — **-ihminen**, vilde, vild menniska; — **-kissa**, vild katt; **-nurra**; — **-pää**, rasande, ursinning; vildbasare l. -hjerna.

Villiintyy, v. förvildas; blir vild l. rasande, bedärar.

Villikko, s. vildbasare, vilde.

Villitsee, **-ittää**, v. gör vild l. rasande, förvildar, förvillar, bedärar, förleder, uppiggas.

Villitöijä, s. villoande, förledare, demagog, uppiggare.

Villittyy, v. blir förvildad l. förvirrad, bedärar.

Villitys (**-ksen**), s. förvildning, förledning, bedärande, förvirring, förvilless, villa, ursinnighet.

Villiys (**-den**), s. vildhet, vildt tillstånd, raseri, förvildning.

Villuri, s. ulligt djar, pudel.

Vilpas (**-ppaan**), a. sval, frisk; snabb, sink, lifig.

Vilpastaa, v. gör sval, svalkar, uppfriskar, upplifvar.

Vilpastelee, v. svalkar, svalkar sig; upplifvar, beter sig lifigt l. muntert.

Vilpastuttaa, v. upplifvar, vederqvicker.

Vilpastuu, v. blir sval, blir frisk, upplifvas, qvicknar till.

Vilpeys (**-den**), s. svalka, svalhet.

Vilpeä, a. sval, kylig, frisk; — s. svalka.

Vilpillinen, a. svekfull, ohederlig, oredlig, trolös.

Vilpistelee, v. beter sig svekfullt l. oakrligt, sviker, skrymtar.

Vilpistymätön, a. osviklig.

Vilpistyy, v. öfvergifver svekfullt, affaller, blir svekfull l. oredlig.

Vilpittömyys (**-den**), s. sveklöshet, oppriktighet, redbarhet, menlöshet.

- Vilpittömästi**, adv. sveklöst, utan svek l. list, redbart, ärligt, obrottsligt, uppriktigt.
- (Vilpitön (-töman)**, a. sveklös, ärlig, redbar, uppriktig, oskrymsad, oskyldig, menlös.
- Vilpoinen**, a. sval.
- Vilpoittelee**, k. Vilpastelee.
- Vilppaasti**, adv. lifigt, finkt.
- Vilppaantuu**, k. Vilpastuu.
- Vilppaus (-den)**, s. svalhet, friskhet, lifighet, fincket.
- Vilppi**, s. svek, list, knep.
- Vilskahtaa**, v. slintar.
- Vilskuu**, v. glimtar, hvimlar.
- Viltiö**, s. raseri; spe; rasande menniska, barbar, vildhjerna.
- Viltti**, s. filt, fäll.
- Vilu**, s. köld, frost, kyla, kall väderlek; — a. kall, kulen; minun l. minulla on v., jag fryser l. har kallt; v. paanee, kölden l. frosten skadar; v. ilma, kall luft; — -kala, sjurygg; — -kukka, sippa; — -kuume, frossfeber; — -vääre, frossbrytning; — -tauti, frossa, älta; — -tautinen, frosspatient; af frossa lidande.
- Viluhinen l. viluinen**, a. kall, kulen, frostig; frysende, frusen af sig.
- Vilukka**, s. sippa.
- Vilustaa**, v. afkyler, kyler.
- Vilustuu**, -ttuu, v. blir kall l. förkyld, förkyler sig; vilustunut, frusen, förkyld, genomfrusen.
- Viluttaa**, v. låter frysa, afkyler; minua v., jag har kallt, fryser, har frossa.
- Viluttaminen**, s. fryning, frossbrytning.
- Vilvakka**, a. sval, kylaktig.
- Vilvas y. m.**, k. Vilpas.
- Vilvoittaa**, v. kyler, afkyler, svalkar, låter svalna.
- Vimma**, s. raseri, ursinnighet, förvirring, yra, vanvett, extas; tulee l. joutuu vimmaan, faller l. råkar i raseri, blir rasande l. ursinnig; vihan v., vredesmod, rasande vrede; rakkauden v., kärleksyra, -rus; — -päinen, rasande, ursinnig, vildslut, förvirrad.
- Vimmaa**, v. gör rasande, förvirrar, bedårar, bringar ur fattningen, upphetsar; vimmaten, besatt, förryckt.
- Vimmaaja**, s. upphetsare, uppviglare.
- Vimmainen**, a. rasande, förryckt, ursinnes, fanatisk, exalterad.
- Vimmastuttaa**, v. bringar i raseri, upphetsar, uppretar, uppviglar.
- Vimmastuu**, v. blir rasande l. ursinnig råkar i raseri. *vimmata*
- Vimpa**, s. vimba.
- Vine**, s. vinddrag, drag.
- Vingahtaa**, v. gnäller l. qvinkar till hviner hastigt.
- Vingertää**, v. gör l. går i bugter.
- Vinguttaa**, v. har att gnälla l. hvina plågar till qvinkning; v. viulua, grader på fiolen.
- Vinha**, -hakka, a. skarp, häftig, snabb, förträfflig, rundlig.
- Vinkaisee**, v. gnäller l. qvinkar till.
- Vinkalo**, s. remna, skrefva.
- Vinkerä**, a. skarp, amper, bäsk, vidrig. — s. stark lukt l. ånga.
- Vinkeä**, a. häftig; driftig; hvinande.
- Vinkka**, a. hastig; hvinande; — glänna, klarhet l. rand vid horisonten; luftdrag.
- Vinkuroitsee**, v. går i bugter l. zickzack, slingrar sig, gör bugter l. slägerbultar, tribulerar.
- Vinkku**, vinkkura, s. bugt, svängning, zickzack; — -äes, zicksackharf.
- Vinku**, vinkuna, s. hvin, gnäll.
- Vinkuu**, s. hviner, piper, gnäller, qvinkar, tjuter, ylar.
- Vinnaa**, v. vindar, uppvidar: valsa, bereder, mäntar.
- Vinnari**, s. vindare; — -naukka, mäntläder.
- Vinni**, k. Vintti.
- Vino**, a. sned, skof, vind; vinoon vinoon, på sned, snedt; — -kaidet romboid; — -kulmainen, snedvinklig. — -nelju, romb; — -silmäinea, vindög.
- Vinoaa**, -ilee, v. gör sned, snedar, förvider, gör snedsprång.
- Vinottuu**, -utuu, v. blir sned l. skett, går på sned.
- Vinsuu**, v. brinner dåligt, kyttar.
- Vinti**, k. Vintti.
- Vintilä**, s. borrh, drillborr.
- Vintiö**, s. vindböjtel, lymmel.
- Vinttaa**, v. vindar, uppvidar.
- Vintti**, s. vind, svängel, vals; 2) vindskulle; — -kaivo, vindbrunn; — -kamari, vindskammare; — -koina, vindthund; — -loukko, vindskupa; — -nraput, vindstrappa.
- Vinturi**, s. vindspel; jalat lyövät vintturia, benen slå klöfver.
- Vinturoitsee**, v. slår klöfver, raglar, går raglande.
- Vioittaa**, v. skadar, sårar; beaklylar.

ioittuu, v. får fel, blir skadad; blir - beskyld.

iolonselli, s. violoncell.

ioitus (-ksen), s. skadande; — **-sakko**, lytesbot.

ipaa, -**ajaa**, v. dallrar, darrar, skiftar, (färg), rörs omkring.

ipale, s. skifva, remsa.

ipauttaa, v. svänger hastigt omkring, sätter i dallring.

ipele, s. spö, vidja, spragga.

ipevä, a. skiftande, vattrig.

ipevöitsee, v. vattrar, skiftar.

ipla, s. skifva.

ippelehtää, v. trippar, skuttar, polkerar.

ippely, s. polka.

ippelä, s. prydnad, band, bindel; ett slags härväf.

ipperä, a. snabb, ilande; rank; — s. leka, väderleka.

ipsi, k. Viipsi.

ipsu, s. tofs, vippa, frans.

ipu, s. gillerstång, giller, häftyg, häfstång, svängel, hisverk, vindspel, vågbalk l. -balans; kaivon v. brunnsvängel l. -vind; ankkurin v., ankarspel, vindspel; — **-ansa**, ränn- l. vippanara; — **-aura**, svängplog; — **-kaivo**, vindbrunn; — **-kone**, -laitos, häftyg, domkraft, hisverk; — **-ruuvi**, domkraft; — **-silta**, vindbrygga.

ipuaa l. vipuu, v. hissar, vindar, häfver (*uup*), lyftar l. vippar med häftyg.

ipusin (-imen), s. häftyg, häfstång.

irallinen, a. officiell, hörande till embete l. tjänst, embets-, administrativ, som har tjänst l. befattning; — s. funktionär.

irallisesti, adv. officiellt, ex officio, i embetsväg.

Iran, genit. sanasta Virka.

irantelee, v. går och vräker; k. Virkailee.

Virasto, s. embetsverk, myndighet; stat.

Viraton, a. tjänstlös, utan syssla l. befattning, syssellös, otjänstbar, oduglig.

Viire, s. uppspänt l. gillradt läge l. tillstånd; sporre, drifkraft, tände; 2) krusväg; on viirellä, är uppgillrad l. spänd; är vid lif l. vaken; viireessä, i spänning l. stämd; asia on viireessä, målet är anhängigt, saken är i gång, saken är å bane; — **-varpu**, gillerpinne.

Virenee, k. Viriää.

Viireys (-den), s. drift, driftighet, rörlighet, liflighet, lif, flit.

Vireä, a. driftig, rörlig, liflig, flitig, verksam.

Virhe, s. fel, lyte, brist, vank.

Virheellinen, a. felaktig, bristfällig, ofullkomlig, behäftad med fel l. vankar, lytt.

Virheetön, a. felfri, utan fel l. lyte l. vank, ofelbar.

Virhi, k. Virhe.

Viri, virike, s. tände, sporre.

Virii, k. Viriää.

Virittäjä, s. gillrare, stämmare, antändare, antänderska y. m.

Virittää, -**alee**, v. påtänder, upptänder, tänder; uppspänner, gillar; stämmer, uppstämmer; upptager, öppnar.

Virä, k. Vireä.

Viriää, v. tändes, upptändes, blir liflig l. rörlig, lifvas; uppstämnes.

Virjetä, k. Virkenee.

Virka (viran), s. tjänst, embete, befattning, kall, syssla; viran puolesta, på tjänstens vägnar, ex officio; pitää virkaa, on virassa, innehar tjänst, tjänstgör; toimittaa l. tekee virkaa, förrättar l. sköter tjänst l. syssla; tjänstgör; pannaan viralta, afsättes från tjänsten; erotetaan virasta, skiljes från tjänsten, entledigas, suspenderas; virasta erottamaton, viralta panematon, ofsättlig; icke afsatt; viralta menemätön, virasta erottumaton, ofsäktlig; viran avonaisuus, vakans, ledighet (en sysslas); virasta vapaa, tjänstledig; — **-aika**, tjänstetid; — **-aryo**, rang, karakter; — **-asia**, embets- l. tjänstökende; — **-askare**, tjänstegörsmål, sysslande; — **-aste**, tjänstegrad; — **-ero**, afsked; — **-heitto**, afsatt l. afdankad tjänsteman, tjänstlösning; — **-kirje**, embetsbref l. -skrifvelse; — **-kunta**, embetsverk, myndighet, korporation; — **-lepo**, -**loma**, semester, permission, ferier; — **-lomainen**, -**välinen**, tjänstfri, permitterad; — **-matka**, embetersesa; — **-miehistö**, embets- l. tjänstemannakar; — **-mies**, embets- l. tjänsteman; — **-nappi**, embets- l. uniformsknapp; — **-puku**, uniform, embetsdrägt; — **-sinetti**, embetssigill; **-takki**, uniformrock; — **-talo**, boställe; — **-tie**, tjänste- l. embetsväg; tjänstemannabana; — **-toimi**, -**toimitus**, -**työ**, embets- l. tjänstegörsmål l.

-förrättning, tjänstevärf; — -**vala**, embets- l. tjänsteed; — **valta**, byråkrat, embetsmannavälde; — **va-paus**, tjänstledighet; — **veli**, embetsbror, kollega, yrkesbror; — **vuo-si**, tjänsteår; — **aa-tekövä**, **-toimit-tava**, tjänstförrättande, tjänstgörande; — **-nomainen**, myndighet, funktionär; — **-aapito**, **-nteko**, **-ntoimitus**, embetsförrättning, tjänstförrättning, tjänstgöring; — **-nsijainen**, vikarie; — **-nsijaisuus**, vikariat; — **-anvai-hetus**, tjänstebyte; — **-aanvahvistas**, konstitutorial.

Virkahtaa, v. ytrar hastigt, knyser.

Virkaillee, v. sysalar, officierar, funge-rar, bestyr.

Virkailija, s. officiant, funktionär.

Virkainen, a. till tjänst hörande; offi-cios; tjänstgörande, sysalsatt; mo-niv., som har många befattningar.

Virkenee, **-eää**, v. uppriskas, återstäl-les, blir vederqvickt.

Virkeä, a. liflig, rörlig, fink, hurtig, kry, vederqvickt, återställd.

Virkistys (**-ksen**), s. upplifning, upp-friskning, rekreation, vederqvickelse, vederfående.

Virkistytää, v. upplifvar.

Virkistyy, v. blir återställd l. veder-qvickt l. uppriskad, vederfås, repar sig, upplifvas, lifvas.

Virkistää, v. uppriskar, upplifvar, åter-ställer, ger lif, vederqvicker.

Virkkaa, v. ytrar, säger, nämner, or-dar, knyser.

Virkku, a. fink, qvick, rörlig, rask, vaksam; — s. klippare, pony; — **-var-sa**, trafvarlapp.

Virkkuu, v. blir liflig l. fink.

Virkkaa, v. vederqvickes, qvicknar till, vederfås, repar sig, kommer sig.

Virkustuu, v. blir fink l. rask; får lif l. lust; k. **Virkistyy**.

Virkuttaa, v. gör snabbare, raskar l. drifver på; k. **Virvoittaa**, **Virkis-tää**.

Virma, a. eldig, yster; snabb; — s. fel, lyte, åkomma.

Virmainen, a. yster, eldig, häftig; koll-rig.

Virmaantaa, v. blir yster; får anstöt.

Virna, s. vicker, kikärt.

Virnahtelee, **-nistelee**, v. vrider på munnen, gör miner, grimasserar, grin-nar, flinar.

Virnailee, v. koketterar, står och yfs.

Virnakka, s. kokett; grinolle.

Virvoittaa, v. förser med tjänst, be-fordrar.

Virolainen, s. Est, Estländare; — a. est-nisk, estländak.

Vironkieli, viro, s. estniska språket, estniska.

Virottaa, k. **Virvottaa**.

Virpi (**-ven**), s. lång och smal stam l. qvist, spö, ris, rör.

Virpoo, v. slår med ris, piskar.

Virri l. **nurkkavirri**, s. snyltgäst, golf-ståndare.

Virroitain, adv. strömvis, i strömmar.

Virsi (**-rren**), s. psalm, sång; — **-ka-tele**, psalmodikon; — **-kirja**, psalm-bok; — **-lipas**, sångkrin; — **-seppä**, **-rrentekijä**, psalmist, psalmförfattare; diktare.

Virsaikäs, **-inen**, a. rik på psalmer l. sånger, sångrik l. försedd, af psalmer l. sånger bestående.

Virsta, s. verst; fjerdingväg; — **-ntuk-ki**, verstatolpe.

Virstainen, a. beträffande verst; en verst lång; kaksiv., två verst lång.

Virsu, s. näfversko l. sandal.

Virta, a. ström, elf; myötävirtaa med strömmen; vastavirtaa, motströmmen; — **-hepo**, flodhäst; — **-paikka**, strömdrag; strömsättning; — **-vesi**, strömvatten l. -sättning; — **-rranjuova** l. **-vuo**, strömfåra; — **-rrankoste**, motström, idvatten, stillvatten i ström; — **-rranvienti**, strömsättning.

Virtaa, **-ilee**, v. strömmar.

Virtainen l. **virtava**, a. strömmig, ström-strömfull.

Virtaa, s. urin; gödselvatten; — **-jah-he**, urat.

Virtsaa, v. kastar sitt vatten, afläter urin, stallar, urinerar.

Virtyy, v. förlorar färgen, changerar, blötes ut.

Virüttaa, v. tänjer l. töjer ut; aköljer, tvättar.

Virutukset, **virutteen**, s. pl akulor.

Viruu, v. ligger rak l. utsträckt, ligger, drar sig, dväljes; töjes, låter uttänjas sig.

Virva, **virvatuli**, s. irrblosa, lyktgub-be, lufteld.

Virveli, s. trumhvirvel; 2) vicker ref-gräs.

Virvillä, s. lina, vicker.

Virvokki, -ote, s. medel för uppfriskning l. upplifning, vederqvickelse, läskmedel, förfriknings.

Virvottaa, v. uppfriskar, vederqvicker, upplifvar, läskar.

Virvotus (-ksen), s. uppfriskning, vederqvickelse; förfriknings, förtärning, läskmedel; — **juoma**, läskdryck, förfriknings.

Visa, s. masur; — **pahka**, masurknöl.

Visaa, visauttaa, v. masurerar.

Visainen, a. af masur, masurstark; vresväxt.

Visakas (-kkaan), a. masurrik l. -stark; — s. masurbjörk.

Visaan, v. blir masurlik, får masur.

Visa, s. duggregn.

Viserrys (-ksen), s. qvitter, drillande.

Visertää, -telee, v. qvitrar; drillar.

Viskaa, v. kastar, slungar, slänger, vräker, föser.

Viskaali, s. fiskal; viskaalin syyte, fiskalisk auktion.

Viskain l. viskin (-imen), a. kastakofvel, öskar.

Viskanne (-nteen), s. kastkropp, projektil.

Viskauttaa, v. låter kasta l. vräka.

Viskautuu, v. blir kastad, slungas, kastar sig.

Viskelee, v. kastar fortfarande, slänger.

Viskoo, v. dänger, slänger, vräker.

Viskottelee, v. slänger sig hit och dft, slänger efter.

Viskuri, s. kastverktyg, kastmaskin, kastare, vräkare.

Viskuu, s. kastning; — **kone**, kastmaskin.

Viskuu, -uttaa, v. tassalar, hviskar, knystrar.

vispaa, vispilöitsee, v. vispar.

vispillä, s. vispel.

visseys (-den), s. visshet, säkerhet.

visseyttää, -sittää, v. förvissar, försäkrar.

visseytyy, v. förvissas, blir förvissad l. säker.

vissi, a. viss, säker, bestämd.

vissiisti, vissiin, adv. säkert, visst, bestämdt.

visu, a. noga, noggrann, sparsam, karg; tät; ota v. vaari, gif noga akt; visuu n, tätt; noga; — **kinttu**, guidare, snälling.

visuilee, v. gnider, är nidek, knusslar.

visusti, adv. noga, sparsamt; tät; noggrant, grannelligen.

Visuus (-den), s. noggrannhet, sparsamhet.

Visva, s. varvatten, var; — **nyvetäjä**, fontanell.

Visvainen, a. serös, varig.

Visvoo, v. varas, väskas.

Vita, a. sned; — s. braxengräs; 2) nätvätte; vitahan (*Kalev.*), på sned.

Vitain (-imen), s. skafknif.

Vitainen, a. sned; 2) full med braxengräs.

Vitaisee, v. stryker på snedden; skär en skifva.

Vitas, k. Vitsas.

Viti, s. färsk l. fin snö, spårnsö; — **keli**, svårt l. trögt före.

Vitii, s. skafvar med skafknif, skäktar, rensar (*lin*, *hampa*); skär skifvor; stryker fram.

Vitinä, s. gnissel, qvidan, pipning.

Vitisee, v. gnisslar, qvider, pipar.

Vitiö, s. skafning; — **veitsi**, skaf- l. skätknif.

Vitja l. pl. vitjat, s. ked, kedja, kettling; — **rippu**, berlock.

Vitjastaa, v. fäster med kedja, fastkedjar.

Vitkaan l. vitkalleen, adv. långsamt, senfärdigt.

Vitkainen, -llinen, a. långsam, senfärdig.

Vitkastelee, v. är senfärdig, gör långsamt, sölar.

Vitoo, k. Vitii.

Vitsa, s. ris, qviat, spö, vidja, gårdsgårdsband; antaa, saa vitsaa, gifver, får ris; saa vitsoja, sliter ris; aidan v., gårdgårdsband; vitsan varpa (*Kalev.*), spöets qviat, den veka rankan; — **Mies**, risare, profoes; **-väli**, afståndet emellan gårdsgårdsbanden.

Vitsaa, -ille, k. Vitsoo.

Vitsas (-ksen), s. ris l. gren till band, vidjeband, gårdsgårdsband.

Vitsastaa, v. förser med vidjeband, binder (gårdsgård).

Vitsaus (-ksen), s. risning, tuktan, plägoria, gissel, hemsökelse.

Vitsikko, s. riseskog l. -mark, vidjeskog, ung löfskog, risbuske.

Vitsoo, v. risar, hudstryker, ger spö, basar, tuktar.

Viuh l. viuh, int. åu, hvinande ljud.

Viuhuttaa, v. har att l. låter hvina l. ljuda till, ropar gällt.

Viuhahtaa, v. hviner hastigt, ljuder l. gnäller till.

Viuhina, s. hvin, hvinande.

Viuhka, s. vindfläkt, hvinande vind, vinddrag; vifta, viska, solfjäder; plogrist; tyttöv., fläckenmärta, yrhätta.

Viuhkaa, v. hviner, rörs hvinande; skär upp med plogrist.

Viuhkain, s. solfjäder.

Viuhkale, s. lång skifva, fläta.

Viuhkana, s. yrhätta; vipser; fläkt; vinge.

Viuhtoo, v. viftar, fläktar.

Viuhu, s. hvin, hvinande.

Viuhuttaa, v. har att hvinna l. svänga, viftar.

Viuhuu, v. hviner, rörs hvinande.

Viukale, s. skifva, klimp.

Viukelo, s. klyfta, skrefva.

Viulu, s. fiol, violin; — **-niekka**, fiolspelare; — **-niekeli**, fiolsträng; — **-nsioittaja**, fiolspelare, violinist; — **-vinguttaja**, birrflare.

Viuru, s. sned, förviden.

Vivahdus (-ksen), s. hastig glimtning, glimt, skymt; litet tycke; vipp; näin hänet vivahdukselta, jag såg en skymt af honom, såg i en blink l. som hastigast.

Vivahtaa, v. glimtar förbi, har tycke af något; hviner till; vippar till hastigt; v. punaiselta, skifter i rött; v. veljeensä, har smått tycke af sin bror; v. sivutse, går förbi med en glimt, skymtar förbi.

Vivahuttaa, v. rör så att det glimtar l. skymtar af ngt, låter ghmta l. skymta; viftar l. vippar hastigt; slår så att det hviner.

Vivustaa, -ttaa, v. låter vinda l. hissa l. vippa upp, upphissar, uppvindar.

Vivustin, k. Vipusin.

Vivuta, inf. sanasta Vipuaa.

Vohkaa, -ailee, v. fåser, stånkar, pu-star, stönar.

Vohkuu, vohottaa, k. Vohkaa.

Vohla, s. kid, killing.

Vohlii, v. kidlar, föder kid.

Vohveli, s. väfva; — **-randat**, väfveljerna.

Vol, int. ack, o, ve.

Voi, s. smör; tekee voihiin, smörar ned; on voissa, är uti smör; är nedsmörad; — **-kirpale**, smörklick; — **-kukka**, smörblomma; — **-leipä**, smörgås; — **-nökki**, smörbut; — **-ora**, smörprofvare; — **-rasia**, smörask; — **-saatavat**, smörinkomst l. -tionde; —

-sieni, smörrevamp; — **-skaappias**, smörhandlare; — **-teke**, smörberedning l. -tillverkning.

Vol, v. kan, förmår, orkar, gitter; besänner sig, mår; kufvar, betvingar; kuinka voit, huru mår du, huru står det till? en voi saada, jag kan ej l. är icke i stånd att få; v. niin olla, kan så vara; miten parhaiten v., bäst han gitter l. förmår; en sille mitään voi, jag rår ej derför.

Voide (-teen), s. smörja, smörjelse, salva, balsam.

Voidella, inf. sanasta Voitelee.

Voikkaa l. **voikkaa**, v. uppger jämmerrop, jämnar sig, ropar ack och ve, klagar.

Voikahtaa, v. uppger ett jämmerrop, gnäller l. qvinlar till.

Voikertaa, k. Voikkaa.

Voikko, -onen, s. smör; smörgul l. isaballfärgad häst.

Voikkoinen, a. smörfärgad, gulaktig.

Voilakka, a. smörfärgad, smörblack.

Voiluke, s. halsdyna.

Voima, s. kraft, styrka, förmåga; makt, värde; kaikin voimin, voimainsa perestä l. takaa, af alla krafter, så vidt man förmår, efter yttersta förmåga; voimiensa mukaan, voimiansa myöten, i mon af l. efter förmåga l. sina krafter; panee kaiken voimansa, uppbyder all sin kraft; hyvä v., välmakt; god l. stor styrka; asetuksen voimaista, i kraft l. förmåge af förordningen; tulee l. pääsee voimaan, blir gällande, får gällande kraft, genomföres; tulee voimiinsa, får krafter, stärkes; panee l. saattaa voimaan, gör gällande, ger gällande kraft; bringar till stånd, försätter i skick; on voimassa, gäller, är gällande; pitää voimassa, upprätthåller, vidmakthåller, underhåller; voimissa, vid makt; Herran v., åska; — **-määrä**, -perä, intensjon; — **-peräinen**, intensiv; — **-sana**, kraftord; — **-n-osotus**, kraft l. makttyttring; — **-ssa-pito**, vidmakthållande, underhåll.

Voimainen, a. egande kraft, intensiv; suuriv., med stor kraft, stormäktig; lakiv., lagligen gällande, laga kraft, egande.

Voimakas (-kkaan), a. kraftig, kraftfull, stark, energisk, mäktig, förmäktig; välmående.

Voimakkaasti, adv. kraftigt, med styrka l. kraft, mäktigt.

Voimakkuus (-den), s. kraftighet, styrka; välmåga.

Voimallinen, a. stark, mäktig, kraftig, eftertrycklig.

Voimallisuus (-den), s. öfverlägsenhet.

Voimallisesti, adv. starkt, kraftigt, med styrka, mäktigt.

Voimallisuus (-den), s. starkhet, styrka, kraftfullhet, intensitet.

Voimaton, a. kraftlös, maktlös, vanmäktig, oförmögen; ogiltig; okufvelig, obetvinglig.

Voimattomasti, adv. kraftlöst, vanmäktigt j. n. e.

Voimattomuus (-den), s. kraftlöshet, vanmakt j. n. e.

Voimenee, v. får styrka, förkofrar sig, repar sig.

Voimike, s. styrkemedel.

Voimistaa, v. ger styrka l. krafter, stärker, förkofrar.

Voimistele, v. gymnastiserar, uppöfvar sina krafter.

Voimistelu, s. gymnastik.

Voimistin, s. styrkemedel, styrkedryck.

Voimistuu, v. får l. hemtar krafter, tar l. repar sig, förkofrar sig, kommer på fötter.

Voimus (-ksen), s. öfvermakt, vinst, öfverhand.

Voimuudellinen, a. intensiv, energisk.

Voimus (-den), s. intensiv, energisk.

Vointi (-nnin), s. förmåga, styrka; tillstånd, befinnande; hyvä v., hyvin v., välbefinnande, välmåga, välstånd.

Vointinen, k. Voipa.

Vointuu, v. får krafter, repar sig.

Voipa, part. a. förmögen, förmående; hyvin v., välmående, som mår l. befinner sig väl; pahoin v., illamående; punaisen v., stötande i rödt, rödaktig, rödaktigande.

Voipumus (-ksen), s. utmattning, mattighet.

Voipuu, v. utmattas, dignar, afmattas; får litet krafter.

Voite (-teen), s. öfvervunnet tillstånd; öfverbalans, vinstsida, tyngre sida; on unen voitteessa, är i sömnigt tillstånd, är något sömnig; on etuvoitteella, är framlutande, är framlastad.

Voiteinen, a. smörjlig, smord.

Voitelee, v. smörjer, besmörjer, bestryker.

Voitiko, -ikko, s. djur af smörgul färg, smörgul l. isabellfärgad häst.

Voitollinen, a. fördelaktig, vinstgifvande; segraende, vinnande, segersäll; öfverlägsen.

Voiton, a. utan smör, smörfattig, smörlös.

Voitotar (-ttaren), s. segergudinna.

Voitoton, a. utan vinst l. fördel.

Voittaa, v. vinner, öfvervinner, besegrar, öfverträffar, är öfverlägsen; v. tappelussa, vinner en batalj l. ett slag, segrar i kampen; v. pelissä, asiassa, vinner i spelet, målet; v. maan, besegrar l. eröfrar landet; v. aikaa, vinner tid; aikaa voitain, med tiden; edeltä voitain, på förhand.

Voittaja, s. besegrare, segrare, vinnare, öfvervinnare, öfverman, vinnande part.

Voittamaton, a. obesegrad, öfvervunnen; öfvervinnelig, öfverträfflig; den som ej vinner l. vunnit l. segrat.

Voittantuu, v. blir öfvervunnen, besegras.

Voittava, part. a. vinnande, segrade, öfverträffande; voittavampi, öfverträffande, öfverlägsen, öfverman.

Voitelee, v. kämpar, mäter sina krafter, täflar (i styrka).

Voittelu, -u, s. täflingskamp, täflan, bardalek.

Voitto, s. vinst, vinning, seger; saa voiton, vinner en seger, får segern; får vinsten; öfverträffar; saa voittoa, får vinst; vie voiton, får vinsten, får öfvertaget, öfverträffar; on voitolla, är på vinst; har öfvertaget; pääsee l. tulee voitolle, kommer på vinst l. öfverhand, får öfverhand, tillkämpar sig segern; tuottaa voittoa, gifver l. medför vinst l. fördel; likeä v., slem vinning; oma v., egen vinst l. vinning; oman voiton pyynti, egennyttä, begär efter vinning; on unen voitossa, är något sömnig; harvan v., mera gles, på glesare sidan; etuv., framlastad, framåt lutande; takav., baklastad, bakåt lutande; — **laulu**, segersång; — **maa**, eröfradt land, provins; — — **mielinen**, segervan; — **puoli**, öfvervigt; — **retki**, seger- l. triumftåg; — **riemu**, segerglädje, triumf; — **saalis**, byte, segerbyte; — **saatto**, triumftåg, triumf; — **nhalu**,

- nhimo**, vinstbegär, vinningslystnad, snikenhet; — **-nhalunen**, **-nhimoinen**, vinningslysten, sniken; begärlig efter seger; — **-nhuuto**, segerrop; — **-njuhla**, segerfest; — **-nkiskominen**, okker; — **-nmerkki**, segertecken, trofé; — **-npyyntö**, vinningslystnad; — **-nsaaja**, segervinnare, segerherre; — **-nsaanti**, segervinning; vinning; — **-nsankari**, segerhelte.
- Voittoinen**, a., k. **Voitollinen**; **monivoittoinen**, som har l. medför många vinster; **etuv.**, framlastad, framåt lutande; **takav.**, bak- l. akterlastad, bakåt lutande.
- Voittoisa**, a. segerrik, segersäll; vinstgifvande, fördelaktig.
- Voittomuus**, s. smörbrist.
- Voittonen**, s.; **pl. voitokset**, kamp, bardalek, täflan.
- Voituu**, v. försvagas (*af sjukdom*).
- Voivottaa**, v. jämrar sig, klagar, veklagar.
- Voivotus** (-ksen), s. veklagan, klagan, klagolåt, jämmerrop.
- Voivus** (-ksen), s. utmattadt tillstånd, tillstånd af utmattning, utmattning; **on voivuksissa**, är utmattad l. undertryckt, ligger nere.
- Voivuttaa**, v. utmattar, undertrycker, nedtrycker, försvagar.
- Vokisee**, v. mumlar.
- Vokki**, s. spinnrock.
- Volo**, s. lång akära l. remna.
- Volottaa**, v. tjuver; slabbrar.
- Volppana**, s. alamsa.
- Vonkero**, s. matador, maffe, lejon.
- Vonkii**, v. kryper, kräler.
- Vonkuu**, v. tjuver, hviner.
- Voolme**, s. attack, sjukdomsanfall.
- Vormu**, s. form; 2) elggräs; — **-ruoho**, millefolium, elggräs.
- Voro**, s. röfvar, bandit.
- Voruu**, v. röfvar, stjäla, bedrager.
- Votka**, s. vräkling, lättning.
- Votsahtaa**, v. dimper, plumpsar.
- Voura**, s. arrende, hyra, lega, frakt; — **-aika**, **-kausi**, legostämna, arrende- l. hyrestid; — **-hevonon**, hyrd l. legd häst; — **-mies**, arrendator; fraktkari; hyresman; — **-sopimus**, legoafal; — **-talo**, **-tila**, arrendehemman; **landboskap**, — **-talollinen**, **-tilallinen**, arrendator; **landbonde**; — **-väki**, hyresfolk; legdt folk.
- Vouraa**, v. hyr, leger, förpaktar, arrenderar, befraktar.
- Vouraa**, s. arrendator, förpaktare; hyresvärd; befraktare.
- Vouralainen**, s. hyresägare.
- Vouraus**, s. legning, förhyrning, arrendering, faktning; — **-laiva**, fraktskepp.
- Vouti**, s. fogde; kronofogde; — **-kunta**, **-din-aluo**, fögderi, härad; — **-iluku**, uppördastämna, bolräkning.
- Vulmahti**, s. fullmakt; fullmäktig, advokat.
- Vunukka**, s. barnugge, snyffel, snut.
- Vuo**, r. strömfåra, ström.
- Vuodattaa**, -elee, v. utgjuter, gjuter, ingjuter.
- Vuodatus**, s. utgjutelse, ut- l. ingjutting; **veren v.**, blodutgjutelse.
- Vuode** (-teen), s. bädd, läger; tekee **vuodetta**, bäddar; **vuoteen oma sängliggande**; **käyd ä l. mennä vuoteelle**, gå till säng; **vuode- ja asuntoero**, skilnad till säng och säte; — **-peitto**, sängtäcke; — **-yhteyts**, sänglag; — **-teenteko**, bäddning.
- Vuoden**, genit. sanasta **Vuosi**.
- Vuohi** (-en), s. get; — **-enukka**, hrisippa; — **-ensilmä**, prestkrage; — **-envillat**, gethår; — **-peura**, rådjur.
- Vuohinea**, s. liten get; — a. getrik.
- Vuohinen**, **-hiainen**, **-junen**, s. haled: **vuohiskarvat**, hofskägg.
- Vuojukivi**, s. tälgesten.
- Vuoka**, s. skätt, form.
- Vuokka**, s. sippa; 2) skof; humör.
- Vuokra**, k. **Voura**.
- Vuoksi** (-en), s. flod, ström; **luode ja v.**, ebb och flod.
- Vuoksi**, postp. för — **skull**, för, i anseende till; **sen v.**, derföre, i anseende dertill.
- Vuolaisee**, v. skär till (*skifva*).
- Vuolas** (-aan), a. flytande, strid, starkt strömmande, ymnig; **fyllig**; **glatt**, **slät**.
- Vuolee**, v. väljer, skär; **glattar**; **v. kynä**, skär l. hvässer pennan; **vuoltta kivi**, glatt huggen sten; **v. kaviota** afverkar en hof.
- Vuolehtuu**, v.; **hampaat vuolehtuvat**, tänderna bli ömma (*af syre*).
- Vuoleke** (-kkeen), s. skifva, remspint.
- Vuoleksii**, **-eakelee**, v. skär till i skifvor, utskär l. drar skifvor.
- Vuoli** l. **vuoliainen**, s. taksparre, vase; **syll**; **trossbjelke**.
- Vuolin** (-imen), s. skafjern, häkknif; — **-rauta**, verkjern.

Vuolle (-lteen), s. strömdrag,
Vuoles (-ksen), s. täljning, skärning,
 snitt.

Vuoltaa, v. strömmar starkt, rycker
 med sig i strömmen.

Vuolu, s. täljning, skärning; glattning;
 skifva; — **kalkki**, kalkspat; — **ki-
 vi**, täljsten.

Vuolunen, a. skiktad.

Vuoma, s. stort kärr, kärrflacka.

Vuona, s. lam, kid.

Vuonii, v. lammar, kidlar.

Vuonilo, s. års gammal renko.

Vuonna, k. Vuosi.

Vuono, s. fjord.

Vuoraa, v. fodrar, betäcker, öfverdra-
 ger, reveterar, förhyder.

Vuorelainen, a. bergsbo; vuorelaiset,
 bergfolket.

Vuoretar, s. bergsnymf, oread.

Vuoretan, a. utan berg, bergtri, berg-
 lösa.

Vuori (-en), s. berg; — **ammatti**,
 bergshandtering; — **asukas**, bergsbo,
 bergslagsman; — **elanto**, **elinkeino**,
 bergshandtering, bergverksrörelse; —
hallitus, bergsstyrelse; — **harjanne**,
 bergskedja; — **harju**, bergås; —
insinööri, bergsingeniör; — **jakso**,
 bergsträcka; — **kaivos**, grufva, berg-
 verk; — **kansa**, bergfolk; — **kun-
 ta**, bergslag; — **laji**, bergart; —
maa, bergland; fjäll- l. bergsbygd;
 — **maalainen**, bergsbo; berglandsbo;
 — **mestari**, bergmästare; — **mies**,
 bergsiddare, bergsman; — **neuvos**,
 bergsråd; — **paino**, bergsvigt; — **pe-
 räinen**, bergfast; — **ryhmä**, bergs-
 knut, bergmassa; — **saarna**, bergs-
 predikan; — **selänne**, bergsrygg,
 -sträcka; — **seutu**, **tieneo**, bergs-
 trakt l. -bygd; — **tilla**, bergsmans-
 hemman; — **tillallinen**, bergsman;
 — **tutkija**, bergsprobator; — **työ**,
 bergsbruk l. -drift, grufarbete; — **työ-
 nön-toimi**, bergverksrörelse; — **vi-
 rasto**, bergstat; — **väki**, bergsfolk;
 — **en-ahdinko**, **ensola**, bergspass;
 — **en-anti**, **tuote**, bergsprodukt; —
enhaltija, bergsrå; — **enharja**,
 bergskam, fjällrygg; — **enhoito**,
 bergshushållning; — **enneito**, bergs-
 nymf, oread; — **enpuhdas**, bergfin;
 — **enrinne**, bergsluttning; — **enviljely**,
 bergsbruk; — **enväki**, bergstroll,
 bergresar.

Vuori (-in), s. foder; — **kangas**, fo-
 dertyg; — **lauta**, foderbräde.

Vuorinen, a. bergrik, bergig.

Vuoristo, s. bergsystem, bergmassa,
 bergslag.

Vuoriton, a. ofodrad, utan foder.

Vuorittaa, v. förser med foder, fodrar.

Vuoro, s. tur, skifte, vaxling; hyra;
 pyytää puheen l. känen vuoroa,
 anhåller om ordet; ei saa suun l.
 sanan vuoroa, får icke tur l. till-
 fälle att tala; vuorostaan, vuor-
 onsa, i sin tur; vuoroin, turvis;
 on vuorolla, är på hyra l. utlegd;
 — **kansi**, dygn; — **kansittain**,
 dygnatal, dygnvis; — **laulu**, **virsi**,
 vaxelsång; — **opetus**, vaxelunder-
 visning; — **vaikutus**, vaxelverkan;
 — **vesi**, tidvatten; — **viljelys**, vaxel-
 l. skiftesbruk; nelilohkoinen,
 kymmenlohkoinen v., vaxelbruk i
 fyra, tio skiften.

Vuorosa, v. hyr, heger, förpaktar.

Vuoroilee, **ottelee**, v. turar om, alter-
 nerar, omvexlar.

Vuorottaa, v. gör skifte- l. turvis,
 omvexlar, ombyter, aflöser.

Vuorottain, **vuorotellen**, a. turvis,
 vaxelvis, ömsom.

Vuorottainen, a. alternativ, alterne-
 rande, vaxelvis skeende, omvexlande.

Vuorotus, a. vaxel, vaxling; aflösnig
 (af vakt).

Vuosi (vuoden), s. år; vuonna (=
 vuotena) 1874, år 1874; tänä vuon-
 na, i år, detta år; tällä vuodella,
 under detta år, i år; vuoden ku-
 luessa, under årets lopp, under året,
 inom ett år; vuodessa, inom ett år,
 på ett år; ensi l. tulevana vuonna,
 nästa år; mennyt l. viimeis v.,
 sistlidet år; vuoden pitkään l.
 mittaen, under årets lopp, under
 året; v. vuodelta, år för år, år från
 år; vuodesta vuoteen, från det
 ena året till det andra, år från år;
 vuoden päästä l. takaa, efter ett
 år; vuodelta, för året, om året, per
 år; joka v., hvart år, alla år, årligen;
-arvio, årsförslag; — **haasto**, års-
 proklama; — **jakso**, **järjestys**, års-
 följd; — **juhla**, årstest, årsdag;
 — **kausi**, ett års tid, ett helt år, året
 igenom; — **kerta**, årgång; — **kerto-
 mus**, årsberättelse; — **kokous**, års-
 möte; — **kolmikko**, **kolmus**, trien-
 nium; — **kulunki-arvio**, årsförslag

- l. -budget; — **kuntainen**, årgammal; — **-kumppani**, årsbarn; — **-kyrmen**, -kymmeninen, årtionde, decennium; — **-luku**, årtal; — **-makso**, årsavgift; premium; — **-neljannes**, kvartal; fjerdedels år; — **-otto** (laskettu), stat; — **-palkka**, årslön; — **-puoliske**, half-år; — **-sadoittainen**, sekularisk; — **-sata**, århundrade, sekel; — **tahat** l. **-tuhannes**, årtusen; — **-tulo**, åring, årsväxt l. -afkastning; — **-viiden**-nys, qvinqvennium, femårsperiod; — **-den-aika**, årtid; — **-dentulo**, årsafkastning; — **-denvaihe**, årsakifte.
- Vuosinainen**, a. hvarje år skeende, årlig, enårig.
- Vuosittain**, -tellen, adv. årligen.
- Vuota**, s. hud (rå).
- Vuotaa**, v. flyter, läker, läskar.
- Vuotainen**, a. af hud; rik på hudar.
- Vuotama**, s. läckage, läcka.
- Vuotamaton**, a. vattentät, icke läckande.
- Vuotava**, a. läck, läckande, otät, flytande; 2) hudstark.
- Vuoteellinen**, a. sängliggande; försedd med bädd.
- Vuoteisuus** l. **vuoteus** (-den), s. sänglag.
- Vuotias**, -tiainen, a. års gammal, årig; kaksiv., tvåårig, två år gammal.
- Vuotinen**, a. årlig, årig; kolmi-, kolmen v., treårig, som varar tre år; moni-, monen v., mångårig.
- Vuoto**, s. flytning, dropp, läkning; läcka; — **-jyvät**, -vilja, spillsäd; — **-kivi**, droppsten, stalaktik; — **-määrä**, läckage; — **-ränni**, stupränna.
- Vuottaa**, v. k. **Odottaa**; 2) följer efter, går efter spår.
- Vuotainen**, a. årlig, som varar ett år, som sker hvarje år.
- Vuotuisesti**, adv. årligen.
- Vuotuus**, s. året i sin helhet; årsväxt l. -gröda.
- Vuovaa**, v. vägar; försöker, stretar.
- Vuoveri**, s. svåger.
- Vuurmanni**, s. forman.
- Vyhdiä** (-timen), s. härfvel, haspel; — **-punn**, härfträ.
- Vyhdyttää**, k. **Viihdyttää**.
- Vyhti** (-den, -in), s. härfva.
- Vyhtii**, -ee, v. härfvar.
- Vyriisee**, **vyrrää**, v. surrar, snurrar.
- Vyrrä**, s. snurra.
- Vyyry**, s. fyr.
- Vyö**, s. bälte, gördel; kårband; band (bindel); kroppens midja; miekka vyössä, svärdet i l. vid bältet; miekka vyöllä, svärdet vid l. i sidan; v. on vyölläni, jag är omgjordad; — **-käärme**, lindorm; — **liina**, förkläde; — **-riipa**, bältefäste; — **-tökijä**, gördelmakare.
- Vyöhyt** (-yen), **vyöhyke**, s. dlm. bälte, gördel, akärp; zon.
- Vyöllinä**, s. förkläde.
- Vyöllinen**, a. gördlad, bandad; — a. förkläde; — **-lisvitjat**, gördelkedja.
- Vyöllistö**, s. linning (*bring midjan*).
- Vyörii**, -yy, v. vältrar sig, rullar, trillar, rasar, hvirftar.
- Vyörittää**, -yttää, v. vältrar, rullar. har att rasa.
- Vyörrös** (-ksen), s. ras, skred.
- Vyörtää**, v. rasar, faller.
- Vyöry**, s. vältring, hvirfvel; (jord)ras, skred, slutt l. kullrigt ställe (*på vägar*).
- Vyöryke**, s. rullande ting, rulle; l. miv., snöras, lavin.
- Vyörys** (-ksen), s. rullning, rullande tillstånd, omhvirvning.
- Vyörähtää**, v. rullar l. rasar hastigt, hvälfves en gång.
- Vyörähyttää**, v. vältrar, rullar, har att vältras l. rulla.
- Vyöti**, s. band, ring; — **-kaula**, ringhalsad, — **-käärme**, ringorm.
- Vyötin** (-timen), s. medal för gjordning l. bandning, gördel, akärp, bandage.
- Vyötiäinen**, s. bälta.
- Vyöttyy**, v. blir omgjordad, ombunden l. bandad.
- Vyöttää**, -elee, v. förses med bälte, omgjordar, gördlar, ombinder, omlindar, omaluter, bandar.
- Vyötäin**, **vyötäiset**, s. midjan, veltä l. l. fvet, korsryggen.
- Vyötäntä**, **vyötös**, s. omgjordning, lindning y. m.
- Vyötäryä**, -ystä, s. lif (*på kläder*) midja.
- Vyötärä**, -ö, s. linning.
- Vyötön**, a. utan bälte l. gördel, bandlös, obandad.
- Väekäs** (-kkään), a. folkrik; kraftig, intensiv, kraftfull, mustig.
- Väellinen**, a. kraftfull.
- Väen**, genit sanasta **Väki**.
- Väestää**, v. väldför, väldtager; be-folkar.

Väikkyy, -ppyy, v. sväftar, rör sig, vaggar, vacklar, bestyr, svärmar.
Vällyy, v. gungar, svajar.
Välläntyy, v. försvinner, upphör; juoma v., drycken blir andfallen.
Väinää, v. anstränger sig, bråkar.
Väipäs, a. spinkig, spenslig.
Väipästelee, v. raglar, vacklar, raglar l. vacklar fram, sviohar.
Väistekivi (-en), s. afvisare (sten), hörnståndare.
Väistyy, v. viker l. går undan l. åt sidan, drar sig bort, flyr.
Väistäytyy, v. k. edell. sanaa.
Väistää, v. väjer, parerar, makar åt sidan, viker l. går undan för, undviker.
Väite (-tten), s. påstående, thes, invändning, inkast.
Väittelee, v. disputerar.
Väittely, s. disputation.
Väittäminen, s. obestriddig.
Väittää, v. påstår, invänder; v. todeksi, påstår sanningen (af sgt), bevisar; v. vastaan, bestrider, disputerar emot, protesterar, gör invändning.
Väittä, s. k. Väite; — -peräinen, affirmativ.
Väitös, k. Väite; — -kirja, disputation.
Väive, s. kreaturslus, gnet.
Väkevyys (-den), s. styrka, starhet, mustighet.
Väkevä, a. stark, mäktig, mustig, skarp; väldig.
Väkevästi, adv. starkt, kraftigt, väldigt.
Väkevoitsee, v. gör stark; (kem.) koncentrerar.
Väkeytyy, v. blir stark, blir folkrik, får styrka l. must.
Väki (väen), s. kraft, styrka, must, makt; folk, manskap, besättning; sonnan v., gödselmust; vatsan v., foster; talon v., gårdsfolket; husfolket; linnan, laivan v., slottets, fartygets besättning l. manskap; tule n väessä, i eldens makt l. våld; vihan väessä, i vredesmod; tule n väkeensä, kommer till l. återfår sina krafter; — -hammas, visdomsstand; — -joukko, folkhop; — -kapula, -kartsu, handkatvel; — -luku, folk-mängd; — -multa, humus, matjord; — -pakko, nödtvång, nödtvungenhet, våld; — -pala, maktbit, ökten lemnad brödbit; — -puoli, halfstark, kraftlös, svag; halfolk, täl; —

-punkko, dolk; — -puuska, väldig vindstöt; — -rehu, kraftfoder; — -rikas, folkrik; — -rynnäkö, stormning, storm; — -suuri, öfvermåttan stor, väldig; — -valta, våld, öfvervåld; — -valtaa, våldtager; — -valtaus, våldtäkt; — -valtainen, våldsam, som gör våld l. öfvervåld; tvungen, nödtvungen; — -vasara, slägga; — -veikele, öfverakkrare, öfversittare, matador; — -viina, sprit; — -vipu, domkraft; — -voima, öfvervåld, våld, våldsambet; — -onlasku, folkräkning; — -enlissännys, folkökning; — -enpaljous, stor folkmängd; — -eatapa, folkstuga.

Väkii, v. får styrka l. krafter, tilltager.
Väkinen, a. med styrka försedd, kraftig; våldsam, tvungen; folkrik; vähäv., med ringa l. svaga krafter, kraftlös; med liten l. gles befolkning, folkfattig; ovat väkisillä, leka natt-hugg; käy väkisille, använder våld.
Väkinäinen, a. tvungen, nödtvungen, ofrivillig; våldsam, egenmäktig; tekee väkinäistä, begår våldsambet; gör våld.

Väkinäin, väkisten, adv. med våld, tvunget, motvilligt.

Väkisyyttä, v. väldför.

Väkä, s. hulling; — -keihäs, harpun; — -rauta, jern med hulling, hullingsjerna l. -krok.

Väleen l. välehen, adv. snart, fort, snabbt.

Välemmin, adv. adv. fortare, snarare.

Välhö, s. mellantid, andrum, — -aika, respittid.

Väli, s. mellanrum, afstånd, håll, distans, mellantid, mellangift, åtkilnad, inbördes förhållande; siinä on pitkä v., der är ett stort mellanrum. ett stort afstånd l. håll; juoksee kyläin väliä, springer emellan byarne; on virsta taloin väliä, det är en verst emellan gårdarna, afståndet emellan gårdarne utgör en verst; pitää väliä, håller upp emellan, håller mellantid; on suuri v., är stor åtkilnad; heillä on paha v., heidän välinsä on paha, förhållandet dem emellan är dåligt; suorittavat välinsä, göra upp likvid l. qvitta sinsemellan; ei pidä väliä, bryr sig icke om, låtsar ej om, gör ej afseende; ei ole väliä, det är l. darvid är ingen åkilnad, det är detsam-

ma; saa, antaa väliä, får, ger emellan; l. mellangift; välillä, välissä j. n. e., k. Välillä j. n. e.; — **-ai-ka**, mellantid l. -stund; — **-aikainen**, interimistiak, interims; provisionel; — **-ajan-saarnaaja**, interimspredikant; — **-aine**, medium; — **-ehto**, klausul; — **-hanka**, mellanhand, dilemma; — **-hadata**, bisätta; — **-jako**, intressentskifte; — **-kanssi**, mellan-däck; — **-kappale**, medel, hjälpmedel; — **-kauppa**, mellanhandel; transi-tohandel; — **-kauppias**, mäklare, handelsförmedlare; — **-kirja**, afhand-ling (emellan personer), kontrakt; — **-kohtainen**, medelbar; — **-korke**, uppgäld, agio; — **-maa**, mellanrum; — **-käräjät**, urtima ting; — **-merkki**, skiljetecken, interpunktion; — **-käsi**, **-kynsi**, mellanhand; — **-laulu**, kup-lett; — **-lehdittä**, interfolierar; — **-mie**, skiljoman, medlare; impressa-rio; — **-apitänätön**, liggligt, hän-synelös, ogrannilaga; — **-pala**, mel-lanmål; — **-pappi**, interimspredikant; — **-puhe**, aftal, förbehåll, stipulation; — **-pää**, mellankof, intervall; — **-päättö**, resolution; — **-raha**, mellan-gift; — **-raja**, gräns-l. ego-skilnad; — **-rauha**, stillestånd; — **-rivinen**, mel-lanradig; — **-seinä**, mellanvägg, mel-lanbalk; — **-tapaus**, episod, interme-zo; — **-varainen**, provisionel; — **-virkaus**, suspension.

Välin, postp. emellan, mellan; adv. stundom, äm.

Välike, s. mellanlänk.

Välikkö, s. tistelstäng; mellanting.

Väliköinen, s. mellanmål.

Väkilinen, a. medelbar, indirekt.

Väkilisesti, adv. medelbart.

Välillä, -lle, postp. emellan; adv. der-emellan; sillä v., deremellan, emel-lerlid.

Välimiten, **välimmittain**, adv. emel-lanät, stundom, ibland.

Välimmäinen, a. mellanst, emellan va-rande l. stående.

Välin, adv. stundom; sillä v., emeller-tid, deremellan.

Välin (-imen), s. föreningsband, mel-lanlänk.

Välinen, a. mellanvarande; — s. mellan-balk; medelting, mellanlänk; mies-ten v. riita, tvisten emellan män-nen.

Välittäminen, a. emellan varande l. skeen-de; temporär, interimistiak, interloku-torial; inbördes, ömsesidig.

Välissä, postp. emellan, midtemellan.

Välästi, adv. emellanät.

Välistä, adv. (*fram*) emellan; adv. stundom, ibland, emellanät.

Välite (-tteen), s. mellangift; mellan-slag; övergång.

Välittäin, adv. emellanät, tid efter an-nan.

Välittäjä, s. medlare, be-, förmedlare.

Välittä, v. medlar, förmedlar, bemedlar.

Välittömästi, adv. omedelbart.

Välitys (-ksen), s. för-, bemedling; — **-aine**, medium; — **-kalkki**, över-gångskalk.

Välitön, a. omedelbar.

Välityy, v. kommer l. träder emellan, faller in på talet, gör inkast, afbryter.

Väljensee, v. blir vid l. rymlig, utvid-gas.

Väljentää, v. gör vidare l. rymligare, utvidgar.

Väljennyskakkaus (-ksen), s. ljushugg-ning.

Väljyys, s. rymlighet, svängrum.

Väljä, välkeä, a. rymlig, vid.

Väljähtää, v. förflyger, står sig; blir andfallen; domnar.

Välke, s. glans, glimmer, emalj.

Välkky, -ää, v. blänker, glimmar, skimrar, glänser, vattrar.

Välkyttää, -elee, v. låter framskimra, svänger något blankt.

Välkähtää, v. blänker till, glimtar, glimmar l. skimrar hastigt, ljungar.

Välkähyttää, k. Välkyttää.

Välly, s. fall.

Välppi, a. felp.

Välppä, a. groft säll, vanna, rissel; — a. grof, stor.

Välppää, v. varnar, harpar, sällar; af-skiljer.

Välskäri, s. fältakär.

Välte (-tteen), s. undvikande, undan-flykt, flykt, undskyllan.

Välteellinen, a. undviklig; undvikan-de, undfallande.

Välteetön, a. oandviklig.

Vältelee, v. gör undanflykter.

Vältti, a. vändplog, trädesstock l. -vält, vält.

Vältyy, v. undgår, undslipper, går förbi l. åt sidan.

Välttäminen, -mys, s. undvikande y. m., vrt. Välttää.

Vältämättä, adv. k. Vältämättömästi ja Välttää.
 Välttämättömyys (-den), s. oondviklig-
 het, oondgänglighet, oombärlighet,
 nödvändighet.
 Vältämättömästi, adv. oondvikligen,
 oondgängligt, nödvändigt, ovilkorligt,
 absolut.
 Vältämätön, a. oondviklig, oondgäng-
 lig, nödvändig, oombärlig, obligato-
 risk, absolut.
 Välttävä, -väinen, a. försvarlig, pas-
 sabel, brukbar, duglig; undfallande,
 försigtig; vrt. Välttää.
 Välttää, v. undviker, väjer för, und-
 flyr, undgår; går an, duger någorlun-
 lunda, passerar; v. rangastuksen,
 undgår straffet; v. muita, undviker
 l. undflyr andra; kyllä se v., nog
 går det an; anna v., låt gå, låt stå
 (med det).
 Välttää, v. plöjer upp lunda; vältar.
 Vältväpeli, s. fältväbel.
 Välys (-ksen), s. mellanrum, mellan-
 balk, medel.
 Välähtää, k. Valkähtää.
 Välähyttää, v. gör i en blink; k. Väk-
 kähyttää.
 Välöttää, v. blänker, lyser, flammar.
 Vängyttää, v. håller styft på en sak,
 omtungar, gnatar.
 Vängästää, v. stretar, anstränger sig;
 k. Vänkää.
 Vänskeä, a. oböjlig, styf, stark.
 Vänkäilee, v. böjs hit och dit, rörs
 stekt, går i bugter, gör krumbugter.
 Vänkää, v. böjer trögt l. med ansträng-
 ning, drar mödosamt, stretar; oppo-
 nerar.
 Vänrikki, s. fänrik.
 Vänthyä, s. trög, tölpig person.
 Vänttä, v. slår starkt, dammar till;
 byttar på; stretar åt sidan.
 Vänää, v. gnäller; brottas.
 Väre (-een), s. lindrig darning, dall-
 ring; vilun väreet, froesbrytningar;
 veden väreet, vattnets krusning l.
 krusvägor.
 Väreilee, värehtii, v. darrar l. rörs
 lindrigt, dallrar, krusas.
 Väri, s. färg; huivista lähtee v.,
 dukea färgar ifrån sig; — -aine, färg-
 stoft l. -ämne; — -huone, färghus,
 färgeri; — -lautanen, palett; —
 -omenä, galläpple; — -paine, färg-
 tryck; — -pata, färgkittel l. -kyp;
 — -tuntu, färgton.

Värinen, a. af ugn färg; färgig; sa-
 man v., af lika färg; kullannv., guld-
 färgad.
 Värinä, s. darning, dallring.
 Värisee, s. darrar, skölfer, bäfvar,
 ryser, dallrar.
 Väristys (-ksen), s. darning, bäfvan.
 Väristyttää, -isyttää, v. framkallar
 darning l. ryssning, skakar.
 Väristää, -telee, v. har att darra l.
 skölfa, skakar.
 Värittä, v. kolorerar, färglägger.
 Väritön, a. färglös, ofärgad.
 Värjyy, v. darrar, skakas, rör sig.
 Värjäntää, -htelee, v. skakas, rubbas,
 rörs, sprittar, sprattlar.
 Värjäri, a. färgare.
 Värjättelee, v. dröjer, håller sig un-
 dan, vistar, dväljes; rör sig, vankar.
 kamperar.
 Värjäs (-ksen), s. färgning; — -huo-
 ne, färgeri.
 Värjäyttää, v. låter färga.
 Värjää, v. färgar.
 Värkki, s. verk, verktyg, don, tillbe-
 hör; tyg, stoff.
 Värsy, s. vers; värsyllä, värsyillä,
 på vers.
 Värsyinen, a. bestående af vers; kol-
 niv., med tre verser, tre versera.
 Värsyttäin, adv. versvis, -tala.
 Värtinä, s. slända, ten; spole, hjul-
 ekrä; — -luku, lilla armpipan.
 Värve, värväinen, s. ryckning, spasem.
 Värveellinen, -yllinen, a. spasmodisk.
 Värvi, -yy, v. darrar, hoppar, rycker
 till.
 Värvyttää, v. har att darra, åstadkom-
 mer darningar l. ryckningar.
 Värvähtää, v. darrar l. rycker l. sprit-
 ter till.
 Värvähyttää, v. åstadkommer hastig
 darning l. sprittning, ger en ryck-
 ning, skakar hastigt.
 Värvä, v. värfver.
 Värähtää, -telee, v. darrar till, sköl-
 ver, dallrar, spritter till.
 Värähyttää, v. framkallar darning l.
 dallring, skakar, ger en ryck l.
 ryckning.
 Väräjää, v. dallrar, vibrerar; k. Väri-
 see.
 Väsenee, -entyy, v. utmattas.
 Väsentää, v. utmattar.
 Väsky, s. väska.
 Väskyllinen, a. egande väska; — a. en
 väska full.

Väskynä, s. sviakon.

Västi, s. fäste (på värja); 2) väst.

Västäräkki, s. sädesärla, qulecksjert; liten fogel.

Väsämys (-ksen), s. trötthet, matthet.

Väsämätön, s. outröttlig, oförtuten, rastlös, enträgen.

Väsänyt, part. a. trött, utmattad.

Väsäys, s. trötthetstillstånd; on väsyksissä, är trött l. utmattad l. matt.

Väsäyttävä, -väinen, s. tröttande, tröttsam, påkostande.

Väsäyttää, v. gör trött, tröttar, uttröttar, utmattar; minua v., jag känner mig trött.

Väsäytyä, s. uttrötning, utmattning.

Väsäy, v. tröttnar, blir trött, förtrottas; väsymättä, utan att tröttna, outröttligt, rastlöst.

Väsähtyy, -ää, v. blir hastigt och litet trött, mattas, blir matt; afstadnar, sinar; skakas, knyokes.

Väsäyttää, v. tröttar något, mattar, förminakar.

Väsäytyy, -äyy, v. blir något trött l. matt, mattas, aftager, aftynar, förminskas, blir slut.

Vätjästele, v. drar sig, elentrar, slår dank.

Vätkyttele, -kistelee, -kylöitse, v. kastar sig hit och dit, slår slingerbultar; rörs långsamt.

Vätkyttää, v. tuffar, handskas.

Vätkäntää, v. slungas hastigt, dimper, skakas, kastas till marken.

Vätkä, v. slungar, störtar, skakar, kastar, slår.

Vätystää, k. Vätkyttää.

Vävy, s. svårn, mäg.

Vävähäys (-ksen), s. konvulsion.

Vävähtää, -talee, v. skakar, skälfrer, spritter till.

Väylä, s. farled, kungsådra. *vääyää*

Väänte (-nteen), s. vridning, vändning, bugt; plåga, pina; vatsan väänteet, magref l. -plågor.

Väänteeksi, k. Vääntelee.

Vääntelijäs, s. klängande, gående i spiral; — s. ranka, klänge.

Vääntä (-ntimen), s. borr, skruf, vridhane; hvirvel.

Vääntä, s. vridet tillstånd; vända, qval; on väännyksissä, är vriden l. skrufvad; är domnad.

Vääntää, -näntää, v. låter vrida, har att vrida sig, kringvrider, förvrider.

Vääntää, v. vrider l. vrides hastigt, vriokas.

Vääntäntö l. vääntö, s. vridning, förvridning.

Vääntätele, v. (Kalev). pådrifver; trycker.

Vääntele, v. vrider fortfarande, vrider sig, slingrar sig, klänger; förvränger, förvrider.

Vääntä, -iö, s. borr, navare; skruf; — -tappi, vridhane.

Vääntyy, v. vrides, vrider sig, blir vriden, förvrides.

Vääntää, v. vrider, kringvrider, förvrider, vänder, vefvar, drifvar omkring; v. vatsaa, magen kniper; v. mieltä, qväljer; v. itkua, frampressar tårar.

Väepeli, s. fältväbel, väbel.

Väerenee, v. blir krokig, krokmar.

Väerentäjä, s. förfalskare.

Väerennys (-ksen), förfalskning.

Väerentää, v. förfalskar; kröker.

Väärin, adv. orätt, oriktigt, skeft, falekt; orättvist; käyttää v., missbrukar; tekee v., handlar oriktigt, gör orätt; vanno v., svär falskt; v. saatu, orätt fången; ottaa v., tager miste; — käytös, -pito, missbruk; — päätös, paralogism; — tekevä, orättträdig, orättvis; — teko, -tekeväisyys, orättvisa, orättträdighet; öfverträdelse; — tuntematon, omiskännelig; — ymmärtäminen, missförstånd.

Vääristelee, v. kröker fortfarande l. hit och dit, förvränger; kröker l. slingrar sig hit och dit.

Vääristö, v. krökes, blir krokig, krokmar, kröker sig.

Vääristö, v. kröker, böjer, vränger, förvränger, förtyder, förfalskar.

Väärtti, s. värd, värdig.

Vääryydellinen, s. orättvis, orättträdig.

Vääryys (-den), s. krokighet; orätt, oriktighet, skefhet; orättvisa, orättträdighet; pl. vääryydet, oförrätter, orättvisor; tekee vääryyttä, gör orätt, begår orättvisa, förörättar, förfördelar; vääryyden teko, förfördelande; vääryyttä kärsinyt, förörättad; vääryydellä, med orätt l. orättvisa, orättvist; asian v., sakans skefhet l. oriktighet.

Vääryyttää, v. förörättar, behandlar orättvist.

Vääryytys, s. oförrätt.

Väärä, a. krokig, vrång, skef, falsk, orätt, oriktig, orättvis, orättrådig, orättmätigt; — a. krok, ömväg; on väärässä, är krokig; har orätt; menee väärään, blir krokig l. skef, går i krok, gör krokväg; går vilse l. mista: tekee vääräksi, gör krokig, gör falsk l. skef, förfalskar, förvränger; v. päätös, orätt l. orättvist utslag l. beslut; oriktig l. skef satsats; v. puoli, oriktig l. avvig sida; väärin päin l. puolin, åt orätt led l. sida, avigt, skeft, förvändt; v. raha, falskt mynt; v. vala, mened, falsk ed; v. todistus, falskt vittnesbörd; — **-kärkinen**, krokspetsad; — **-oppinen**, irrikrig, kättersk; — **-selkainen**, krokryggig; — **-säälri**, krokben, krok-

bent; — **-uskelainen**, kättare; — **-viivainen**, kroklinig.

Väärästi, adv. orätt, oriktigt, orättvist, orättmätigt.

Väässä = väentässä.

Väätti, s. vidja, vidjelänk; skruf.

Vääty = väännetty.

Väätytää, v. handekas med; rörlängsamt, släpar.

Vöinen, a. hörande till bälte, gördlad bandad; kaksiv., med två bälten l. band; punav., med rödt bälte.

Völehtii, v. går med lösa kläder l. vidöppen, slamsar.

Vönkäle, s. något klumpigt, klumpobäke.

Vönöttää, v. vråker sig (orörlig).

X.

X on alkupuustavina ainoastaan vierankielisissä sanoissa. Esim.

Xerxes, n. propr. Xerxes.

Xylografi, s. xylograf.

Xylografi, a. xylografi.

Xylografinen, a. xylografiak.

Xyloliitti, s. xylolit.

Y.

Ydelmä, s. märe; fruktsaft.

Ydin (-timen), s. märe, kärna.

Yh, int. fy! tvil

Yhdeksinen, -äinen, a. niofaldig; — s. nia.

Yhdeksialle, adv. åt nio håll.

Yhdeksä, s. nia, siffran nio.

Yhdeksän, num. kard. nio; — **-kertainen**, niofaldig, niodubbel; — **-kymmentä**, nittio; — **-merkki**, nia, siffran nio: — **-sataa**, niohundra; — **-sivuinen**, nioaldig; — **-toista**, nittion; — **-tuhatta**, niotusen; — **-vuotinen**, nioårig.

Yhdeksännes (-ksen), s. niondedel.

Yhdeksännessä, adv. för nionde gången.

Yhdeksäs (-nnen), num. ord. den nionde: y. osa en niondedel; — **-kymmenes**, den nittionde; — **-sadas**, den niohundra; — **-toista**, den nittionde.

Yhdeksästi, adv. nio gånger.

Yhdelmys (-ksen), s. sammanträffning, kamp.

Yhden-aikainen, a. samtidig; — **-ikäinen**, jernårig; — **-istuttava**, ensitsig; — **-kaltainen**, -lainen, enahanda, likadan, af lika beskaffenhet; — **-kertainen**, enkel; envånings; — **-moisuus**, -muotoisuus, likformighet, konformitet; — **-mukainen**, kongruent; konsekvent; — **-näköisyys**, likhet till utseendet; — **-selitys**, monografi; — **-vertainen**, jemngod, jemnbördig, jemförlig, likställig.

Yhdeskolmatta, num. ord. den tjuguförsta; — **-toista**, den elfte, j. n. e.

Yhdessä, adv. tillsammans; y. tämäns kanssa, i sammanhang härmed; y. elittää, sammanafar; y. eläminen, sammanlefna.

Yhdisperillinen, s. samarfvinge; —
-viljelijä, sambrukare; — -ääni,
samjud.

Yhdiste, s. sammanfattning, komplex.

Yhdistin (-men), s. föreningsband.

Yhdistymä, s. förening (esim. kem.).

Yhdistys (-ksen), s. förening, förbindelse, association, sammanfogning, sammanställning; samband, sammanhang; kasvatusopillinen y., pedagogiska föreningen: — -rata, sammanbindningsbana; yhdistys- ja vakuuskirja, förenings- och säkerhetsakt.

Yhdistyttää, v. låter förenas, sammanför, sammanbinder, koncentrerar, sammanfattar.

Yhdistyvää, yhdistyväinen, a. som förenar sig, förenlig.

Yhdistyy, v. förenas, förenar sig, associerar sig, koncentreras.

Yhdistämys, s. sammanfattning.

Yhdistää, v. förenar, förbinder, sammanfogar, sammansätter, kombinerar.

Yhdyke, s. föreningsämne, -medel.

Yhdyntä, s. sammanträffning, förening.

Yhdys, s. tillstånd af förening; ovat yhdyksissä, äro förenade; — -asento, konjunktion (*astr.*) — -elo, sammanlefnad; — -hallitsija, samregent; — -kunta, samfund, menighet, korporation; — -mies, bolagsman, kompanjon; — -pesä, sambo, bolag; — -päivä, stämmedag; — -uskoinen, unionist; — -vallat, förenta stater; — -viljelys, sambruk; — -voima, kohesionskraft.

Yhdystö, s. korporation.

Yhdytin, s. kopula.

Yhdyttää, v. låter träffa l. beröra l. förenas, sammanfattar; y. talon, inlägger ett hemman.

Yhdänne, adv. åt ett håll.

Yhdäpäin, adv. åt samma håll.

Yhkii, -yy, v. suckar, qvider.

Yhteellinen, a. kongruent.

Yhteen, adv. tillsammans, samman; pe-
nee y., sammanlägger, sammanslår;
juoksee y., sammanflyter; tulevat
y., de sammankomma, sammanträffa;
solmeaa y., sammanknyter; — -kuu-
luva, sammanhörig; — -laskettava,
som bör sammanräknas, addend; —
-lasku, hopräknande; addition; öf-
verslag; — -luetta, inberäknad; —
-pääo, sammanskjutning, tillskjutning;
— -sopimaton, oförenlig; — -sopi-
va, förenlig, enlig; — -talo, samman-

komst, möte; — -veto, sammandrag;
— -vetoisuus, irritabilitet.

Yhteensä, adv. inalles, in summa.

Yhteinen, a. gemensam, samfärd; all-
män; y. hyvä l. paras, det allmän-
na bästa; y. kansa, allmoge, geme-
ne man.

**Yhteis-
elämä**, s. samfundslif, samhälls-
lif; — -henki, samfundsanda; —
-järjestys, samhällsordning; — -kun-
nallinen, samhällelig, borgerlig, social,
samfunds-, samhälls-; — -kunta, sam-
hälle, samfund; — -kuntalainen, sam-
hällsmedlem, medborgare; — -laukaus,
salva; — -maa, allmänning; samfällig-
het; — -mieli, allmän anda; associa-
tionsanda; — -tila, samhällstillstånd;
— -vaunut, omnibus.

Yhteisesti, adv. gemensamt, samfärdt;
kaikki y., alla samteligen; yhtei-
sesti ja kumpikin (kukin) toi-
sensa puolesta, en för begge (al-
la) och begge (alla) för en.

Yhteisyys, s. gemensamhet, samfärd-
het.

Yhteisö, s. samfund, korporation.

Yhtenäinen, a. fortlöpande, oafbruten,
sammanhängande.

Yhtenänsä l. yhtenään, adv. altjemnt,
oafbrutat, med ens.

Yhteydellinen, a. sammanhängande.

Yhteys (-den), s. förbindelse, gemenskap,
samband, sammanhang, enhet; on yh-
teydessä, är l. står i sammanhang;
heillä ei ole mitään yhteyttä,
de hafva l. stå uti ingen förbindelse
l. intet umgänge, de hafva ej ngn
gemenskap; pitää yhteyttä, har
umgänge med, lever med; siinä
on hyvä y., deri är god enhet l.
godt sammanhang; ottaa seurakun-
nan yhteyteen, upptager i försam-
lingen gemenskap.

Yhteystö, s. koporation.

Yhtiö, s. bolag; association; — -ko-
kous, bolagstämma; — -osakas,
bolagsman, intressent i bolaget.

Yhtiöläinen, s. bolagsman.

Yhtyläinen, s. anhängare.

Yhtymä, -mys, s. förening, sammanträff-
fande, möte; — -elämä, bolagsskap;
-kohta, föreningspunkt; — -paikka,
samlingsställe, mötesplats; förenings-
punkt; — -viljelys, sambruk.

Yhtyy, v. förenar sig, sammanträffar,
möter, berör; yhtyvät yhteen,
komma l. råka l. träffa tillsammans;

yhtyi tulemaan, råkade komma; förenade sig om att komma; y. seuran, ingår i sällskapet; y. puheesen, blandar sig i samtalen.

Yhtyy (den), s. enhet; — -uskoinen, unitarie.

Yhtä, adv. lika; ovat y. äro lika; y. suuri, kaunis, lika stor, vacker; y. hyvin, lika väl; yhtähyvin, likväl, lika fullt; y. kaikki, sak samma, lika godt; k. **Yksi**; — -aikainen (yhtäaikainen), liktidig, samtidig; — -kuuluva, likalydande; — -mielisyys, sympati; — -peräinen, fortgående, kontinuerlig; — -mukainen, konsequent, likformig; — -muotoinen, uniform; — -pitävä, öfverensstämmande, samstämmig, enlig med; — -sanalsuus, tautologi; — -sivainen, liksidig; — -sointuinen, likstämmig; — -suunnikas, parallelogram; — -sukupuinen, jemuakylid; — -vertainen, likställig, jämförlig, jemngod.

Yhtäkkiä, adv. plöteligt.

Yhtäläinen, a. likadan, lika, enahanda, enlig, öfverensstämmande, likformig.

Yhtäläisyys, s. likhet, enlighet, likformighet.

Yhtälö, s. eqvation.

Yhtäälle, adv. åt ett l. samma håll.

Yhtäällä, adv. på samma l. ett håll.

Yhtäältä, adv. från ett l. samma håll.

Yhä l. yhäti, adv. ständigt, altjemt, fortfarande; y. edellensä, fortfarande; y. paremmin, alt bättre; y. vaan, alt fortfarande, med ens.

Ykkönen, s. etta, enhet.

Ykseys (den), s. enhet, egenskapen af ett, endragt.

Yksi (yhden), num. kard. en, ett; samma; hän puhuu yhtä asiaa, han talar om en sak; he puhuvat yhtä asiaa, de tala om samma sak; yhtä l. yht' aikaa, haavaa, samtidigt; på en gång; y. perää, i en fortsättning; y. päätä, altjemt, med ens; pitää yhtä, håller ett l. tillsammans; är öfverensstämmande, stämmer tillsammans; sopivat yhteen, passa tillsammans; yhteen suuhun, i samma mun; med en mun; elävät yhdessä, lefva tillsammans; yhdessä kohden, på ett håll, på samma ställe l. håll, i samma trakt; on yhdellänsä, är vid det gamla, står på samma fot; yhdeltä puolen, från en sida, från

ett håll; yhdet rattaast, en kärä; ajavat yksillä rattailla, åka på samma kärä; yhdet saappaat, ett par stöfar; käyvät yksiä jalkia, gå i samma spår; yksin l. yksissä neuvoin, i samråd; yksin mielin, enstämmigt, endragtigt; ei yksikään, ingen enda; ei yhtään l. yhtäkään, ingenting, alls intet. — -avioisuus, monogami, engifte; — -jakoinen, (viljelys) ensädes-, enskiftes (bruk); — -jumalainen, monoteist; -kolmatta, tjuuet; — -lehtinen, enbladig; — -luontolainen, monofysit; — -mielinen, enhällig, enig, ense; — -muotoinen, enformig, af en form; — -neljättä, trestioett; — -peräinen, enkel; — -pintainen, -päinen, envis, egenvillig; — -puolinen, ensidig; y. tuomio, tredakodom; — -taktolainen, monoteist; — -tavuinen, enstavig; — -tolkkoinen, enformig; rättfram, enstöring; — -toista, elfva; -totinen, allvarsam; — -vakainen, allvarlig, allvarsam; — -vetoinen, enbets-; — -votinen, enärig; jemuakylid; — -äitiset, samqvoda.

Yksikkö, s. ental, singularia.

Yksilö, s. individ.

Yksilöllinen, a. individual.

Yksin, adv. ensam, allena, ensamt; minä olen yksin l. yksinäni, jag är ensam; hän menee yksin l. yksinänsä, han går allena; yksin hänkin oli siellä, till och med han var der; y. oma, fullt egen; — -hallitus, enväldsmakt; — -kaappa, monopol; — -kertainen, enkel, enfaldig; — -oikeus, monopol, patent; — -omainen, uteslutande; säregen, singularier; — -omais-sakko, ensaksböter; — -omaisesti, uteslutande, endast och allena; — -puhe, monolog; — -valta, enväld, monarki; — -valtainen, monarkiak, enväldig; — -valtalainen, monarkist; — -valtiain, monark, enväldsherre, suverän.

Yksinäinen, a. ensam, enstaka, enlig; y. ihminen, ensam person, enskild individ; y. tslo, enstaka hemman; — -näispäätös, interlokutorialbealut l. -resolution.

Yksinänsä l. yksinään, yksinäni, -äsi, j. n. e. adv. allena, allena, ensamt; hänelle y., åt honom allena.

Yksissä, adv. tillsammans, i förening; y. neuvoin, i samråd.

Ykaištansä (-ni, -mme, j. n. e.), adv. ensamt, allena; meni y., gick ensam l. allena.

Yksittä, -ttelee, v. delar en om en, ger en i gången; yksittäin l. yksitellen, en i sender, en om en.

Yksityinen, a. j. s. enskild, privat; — **-tyishenkilö**, -mies, privatperson, -man; — **-tyis-oppilas**, privatelev, privatist.

Yksiö, s. enhet; monom; mittayksiö, måttenhet.

Yleensä, adv. öfverhufvud, i allmänhet, allmänt.

Yleinen, a. allmän, allmännellig; yleis-asiallinen, -perusteellinen, objektiiv; — **yleis-esikunta**, generalstab; -karta, generalkarta; — **-lasku**, algebra; — **-silmäys**, öfversigt; — **-valta**, universalvälde.

Yleisesti l. **yleiseen**, adv. allmänt, i allmänhet; y. kelvollinen, allmängiltig.

Yleisyys, s. allmänhet, allmännelighet.

Yleiso, s. allmänhet, publik, menige man; det allmänna.

Ylellinen, a. för mycken, ytterlig, öfverdrifven, omätlig; öfverfödig; öfvervärdig.

Ylellisesti, adv. öfvermåttan, omätligt, altför mycket.

Ylellisyys, a. öfverföd, öfvermått, omättilighet, ytterlighet, lyx.

Ylemmyys, a. högre läge, öfverlägsenhet.

Ylempi (-mmän), a. komp. öfre, högre; on ylempänä, är högre (upp); menee yleemmäksi, går högre upp; ylemmät luokat, de öfre l. högre klasserna.

Ylen, adv. altför, för, ganska, utomordentligt; y. suuri, för stor; y. paljon, altför mycket; y. hyvä, altför l. utomordentligt god; antaa y., gifver l. kastar upp; — **-annettu**, öfvervärdig; öfvergifven; — **-inhimmillinen**, öfvermenschlig; — **-juominen**, svalg, öfverföd i dryck; — **-katse**, förakt, missaktning, vanvördnad; — **-katsoo**, föraktar, missaktar; — **-kyläinen**, öfvermått; — **-luonnollinen**, öfvernaturlig; — **-määrin**, öfver höfvan; — **-määräinen**, öfver höfvan, öfverspänd; — **-niakoin**, hale öfverhufvud; — **-paltinen**, öfverdrifven, öfver måttan, omätlig, ultra; — **-paltisuus**, öfverdrifvenhet, öfver-

föd, yppighet; — **-puolinen**, ytterlig, ultra; — **-syöminen**, fräseri, öfverföd i mat; — **-valtiainen**, öfverväldig; enväldsherrakande.

Ylenee, v. stiger (högre), upphöjes, förhöjes, avancerar; kuu y., månen går upp; y. virassa, avancerar l. har befordran i tjensten.

Yleensä (-ksen), s. upphöjelse, förhöjning, befordran, avancemang; elevation; sielun y., själens uppbyggelse; hinnan y., prisets stegring; — **-kulma**, elevationsvinkel.

Ylentyy, k. Ylenee.

Ylentäväinen, a. upphöjande, uppbyggelig.

Ylentää, v. upphöjer, förhöjer, stegrar, befordrar (i tjenst), uppbygger.

Ylettyy, k. Ulottuu.

Ylettää, v. när, räcker upp, kommer åt.

Ylevyys, s. upphöjdhet, höghet, högsinnet, högtämdhet.

Ylevä, a. hög, upphöjd, sublim, hög-sint, ädel, högtämd; högländt; — **-mielinen**, högsinnad, högtämd, ädelmodig.

Yleväinen, s. ädling.

Yleys, s. höghet.

Yleä, a. högre, högländt; förträfflig.

Ylhäinen, a. upphöjd, hög, föräkm; högländ.

Ylhäisyys, s. förnämhet; Hänen Ylhäisyytensä, Hans Excellens.

Ylhäiso, s. gräddan, de föräma, aristokratien.

Ylhäisäläinen, s. patricier.

Ylhäälle, adv. upp, högt upp.

Ylhäällä, adv. uppe, högt uppe.

Ylhäältä, adv. uppifrån; upptill.

Yli, s. det öfra, det ofvan belägna; ja postp. öfver; y. ympäri, rundt omkring; — **-aikainen**, öfverårig; preskriberad; — **-aistillinen**, öfversinnlig; — **-alkeiskoulu**, högre elementarskola; — **-arvoinen**, öfverhaltig; — **-hallitus**, öfverstyrelse; — **-hoito**, öfveruppsigt, öfverinsende; — **-huone**, öfvermorgen; — **-huone**, öfverhus; — **-ikäinen**, öfverårig; öfvermogen; — **-inspektori**, -kantsija, öfverinspektör; — **-johdatus**, öfverinsende; — **-jumala**, öfvergud; — **-jäämä**, rest, öfverskott; — **-kaikkinen**, universal; — **-kanteen**, i allmänhet, öfverhufvud; — **-karkaaja**, öfverlöpare; — **-katsaus**, öfverblick; — **-katoja**, öfveruppsyningsman; —

-kerta, öfre våning; — -kirjoitus, öfverskrift; — -kultu, öfverfart; — -luokka, öfre l. högre klass; — -maa, uppländet, det inre landet; — -maaherra, öfverståthållare, generalguvernör; — -maalainen, upplandsbo; — -malkaan, öfverhufvud; — -malkainen, öfverhufvud tagen, öfversigtlig, summarisk; — -meno-paikka, öfverfartsort; — -mennä, öfvergå, öfverskrida; — -mentävä, som bör l. kan öfvergå; öfvergångsställe, öfverfart; — -mielinen, öfvermodig; — -mistoinen, urminnes; — -määrä, öfvermått; — -määräinen, öfver måttan; öfvertallig, extra; — -nähtävä, öfverskådlig; — -oikeus, öfverdomstol, öfverrätt; — -opettaja, öfverlärare; — -opisto, högskola, universitet; — -opistolainen, oppilas, student; — -paino, öfvervigt; — -painos, -painama, öfvertryck; — -puoli, öfre sida, öfre del; — -puolella, upptill, å öfre sidan, ofvanom; y. asuva l. oleva, öfverbyggare, ofvanföre belägen; — -pään l. -pään, öfverhufvud, i allmänhet; — -päislasaku, öfverslag; — -päällikkyys, öfverbefäl; — -päällikkö, öfverbefälhafvare; — -pääsemätön, öfverstiglig; — -päästävä, öfverstiglig; — -pääsy, öfverfarts- l. öfvergångsställe; — -upseeri, öfverofficer; — -tarkasteliija, öfverinspektör; — -valta, öfvervalde, öfvermakt, öfverherrskap; — -valvonta, öfverinseende; — -vuotinen, öfverårig; — -äestys, öfverharfning.

Ylimmiten, adv. öfverhufvudtaget.

Ylimmyys (-den), s. maximum.

Ylimmäinen, a. högst l. öfverst belägen l. varande, öfverst, högst; y. pappi, öfverstepräst; — ylimmäispapillinen, öfverstepræsterlig.

Ylimys (-ksen), s. högre stående, koryfé, aristokrat, högdjur; pl. ylimykset, de högre, de förnämste, de högmögende, aristokraterna; — -valta, aristokrati.

Ylin (-män), a. superl. öfverst, högst; on ylinä, är högst uppe; on ylimmällänsä, är på sin högsta punkt l. vid sitt maximum; y. määrä, högsta beloppet, maximum.

Ylinen, a. öfre, öfver l. öfverst belägen; — s. öfre del; huoneen y., vindrum, skulle; paidan y., linnets öfre del; ylistupa, vindrum.

Ylistettävä, a. prisvärd; lofvärd, höglöflig.

Ylistys (-ksen), a. upphöjelse, pris, lof; — -puhe, loftal, panegyrik; — -virsi, lofpsalm, hymn.

Ylistäjä, s. lofprissare, loftalare, berömmare.

Ylistää, v. upphöjer, prisar, lofvar, lofsjunger.

Ylisyy (-den), s. primat.

Ylitse, postp. öfver; — -käynti, öfvergång; öfverträdelse; — -puuhu, öfvertalar.

Ylityinen, a. allmän, öfvertal varande l. skeende.

Ylkä, s. brudgum.

Ylle, adv. j. postp.: panee yllensä sätter på sig l. öfver sig.

Yllyke l. yllyte, s. retmedel, retelse, sporre, driffjäder.

Yllyttää, v. uppeggar, uppviglar, sporrar, retar, förmår, inråder, intalar, anstiftar.

Yllytys, s. eggelse, retelse, uppvigling, inrådan, anstiftan.

Yllä, adv.; hänellä on vaatteet: l. l. yllänsä, han har kläder på sig; — -maininta, -sanotta, ofvannämnd, be-mäld, -anförd; — -pito, underhåll, vidmakthållande; — -pitää, underhåller, uppehåller.

Ylläinen, a. öfvermodig, öfverhödig.

Ylläkkö, s. öfverväld, väld.

Yllättää, v. hinser upp, öfverrädigar, öfverraskar, öfverkommer.

Ylläyttää, v. öfverlastar, betangar.

Ylpeice, v. högmödas, stoltserar, yfves.

Ylpeys, s. högfärd, högmod, stolthet.

Ylpeä, s. högfärdig, högmodig, stolt, bäl.

Yltiöinen, a. fanatisk.

Yltiöllinen, a. j. s. radikal.

Ylty, s. retelse, uppeggelse.

Yltymys (-ksen), a. eggelse, retelse, uppsvällning.

Yltyy, v. uppeggas, retas, tager öfverhand, stiger; viha y., vreden stiger l. höjes l. tager öfverhand; y. vihaan, uppeggas till vrede; vasti y., vattnet stiger l. tager öfverhand.

Yltä, adv. j. post. öfver-, ofvanifrån: riisuu vaatteet yltänsä, kläder af sig, aftager sina kläder; y. yli öfvertal; y. ympäri, rundtomkring; — -jumalainoin, panteist; — -kyllin, öfvernog, rundligen, i öfverföd; — -kylläinen, öfvermått, öfver måttan.

öfverfödande, öfversvinnelig; —
-yleinen, universal, universal, öfver-
alt förekommande.

Yltäinen, a. öfverfödande, yppig; våld-
sam, kränkande.

Yltää, v. röker l. hinner upp, uppnår,
når, får fast; är fram.

Ylivästelee, v. är bål, yves, stoltserar.

Ylä, k. Yli; —kohta, senith; —kuu,
nymåne, ny; —maa, -mäki, upp-
förbacke; högländ; —saksa, högtyska;
—tasanko, höglätt, platå.

Yläinen, a. högländ; k. Ylinen; —
-islaakso, höglätt; —-ismaa, hög-
land.

Ylänkö, s. höjdstreckning, höjd, hög-
land.

Ylänköläinen, s. högländare.

Yläne (-nteen), s. mindre höjd, rygg;
—-seutu, högländ trakt.

Ylävä, a. högländ, något hög; k. Ylä-
vä.

Yläälle y. m., k. Ylhäälle j. n. e.

Ylö, Ylöllinen, Ylön y. m., k. Yli,
Ylellinen, Ylen j. n. e.

Ylös, adv. upp; panee y., sätter l.
tecknar upp; y. ja alas, y. alas,
upp och ned; —-alaisin, upp och
nedvändt, upp och ned, öfverända; —
-astuminen, uppstigande, uppåt; —
-kantaa, uppbar; —-kantaja, kan-
to-mies, uppbordekan; —-kanto, upp-
börd; —-kanto-kirja, uppbordekländ;
—-kirjoittaa, uppskrifver; —-men-
tävä, uppgång; —-nosto, uppflyt-
ning, uppföring; —-nousu, upp-
stigning; —-nousemus, uppståndel-
se (*de dödas*); —-pito, uppehälle,
underhåll; —-pitää, uppehåller, un-
derhåller; —-purkaa, upppackar: —
-päin, uppåt, uppför; —-sanomus,
uppsägning.

Ymmä, s.; tuli ymmälle, visete ej ut
eller in på sig, blef villrådlig; on
ymmällä, är villrådlig, är handfallen.

Ymmärre (-teen), s. begrepp.

Ymmärrettävä, a. begriplig, fattlig.

Ymmärrettävästi, adv. begripligen, be-
gripligtvis, välförståendes.

Ymmärryksellinen, a. intellektuel.

Ymmärrys (-ksen), s. förstånd, insigt;
sanain y., ordens betydelse; —-us-
ko, rationalism.

Ymmärtämätön, a. oförståndig, oför-
stådd, obegriplig.

Ymmärtäväinen, a. förståndig, klok,
vislig.

Ymmärtää, v. förstår, inser.

Ymppää, v. ympar.

Ymppioksa, s. ympqvist.

Ympyräinen, a. rund.

Ympyrä, s. cirkel, rundel; —-nkaari,
cirkelbåge; —-nleikkale, cirkel-
segment; —-lohkare, cirkelsektor.

Ympäri, adv. j. postp. omkring; y.
huonetta, omkring l. hit och dit i
rummet; huoneen y., omkring l.
rundtomkring rummet; paase puun
y. l. ympärille, lägger omkring
trädet; seisovat y. l. ympärillä,
stå omkring; ottaa ympäriltä, ta-
ger bort kringifrån; menee ympä-
ritse, går rundtom l. omkring; kai-
vaa y., kringgräver; viskaa y.,
kringkastar; kulkee y., kringår, far
omkring; sitoo y., ombinder, kring-
binder; y. mitaten, i omkrete;
ympärillä oleva, kringliggande;
—-kulkeminen, -kulku, cirkula-
tion, kretslopp; —-kirjoitus, om-
skrift; —-käynti, kringgående;
—-leikkaus, omskärelse; —-pur-
jehdus, kringsegling.

Ympäristö, s. omnejd, omgifning, trak-
ten rundtomkring, kringliggande nejd.

Ympärys (-ksen), s. krets, omkrete,
periferi; omslag; —-kirjoitus, kring-
skrifning, omskrift; —-mauri, ring-
mur; —-raja, omkreterå.

Ympärystä, s. trakten l. platsen rundt-
omkring, omgifning, omslag.

Ympäri l. -öitsee, v. omgifver, om-
ringar, kringgår, kringränner, kring-
flyter; omskrifver (*geom.*).

Yniil, ynisee, v. gnäller (*svagt*), bölar
sint.

Ynnä, adv. tillika med, jemte, tillsam-
mans.

Ynseys, s. sidovördnad, sturskhet.

Ynseä, a. motsträfvig, snäsigg, stursk,
genvördig.

Ynsistelee, v. sturskas, visar sidovörd-
nad, tredskas.

Ynähtää, v. gnäller l. qvider till.

Ypykkä, s. kulle, knubb.

Ypö, adv.; y. yksin, helt allena.

Yröä l. yrheä, a. knarrig, vresig, otä-
lig, trötsig.

Yrhiil, v. talar vresigt, sturskas.

Yrisee, v. knarrar, morrar, talar trotsigt.

Yritteliäs, a. tilltagsen, företagsam.

Yrittää, v. försöker, företager sig, bemödar sig, ärnar, är i begrepp att; y. sanomaan l. sanoa, försöker l. är i beråd att säga; y. tuiskuksi, laggar sig till yrväder.

Yritys, s. företag, försök, bemödande, afsigt, plan; tulipalon y., tillbud till eldsvåda.

Yrki (yren), s. liten stund.

Yrkä l. yrkö, s. brudgum; (*Kalev.*) ungersven, man.

Yrmeä l. yrmy, a. vresig, snäsig, knarrig, motvillig, ledsen.

Yrmiä l. yrmylle, v. är l. går vresig l. knarrig, knorrar, knotar; y. ruokaa, knorrar öfver l. klandrar maten; käy y., går vresig l. knotande omkring.

Yrrii, -stelee, v. brummar, betar sig knarrigt.

Yrtti, s. ört, kryddväxt; — **-tarha**, örtagård; kryddgård.

Yrättää, v. ryter till, brummar l. morrar till.

Yskii, v. hostar.

Yskinä, s. hostning.

Yskittää, v. retar till hostning, framkallar hosta; minus y., jag måste hosta, jag besväras af hosta.

Yskä, s. hosta, qvarka; (*Kalev.*) bröst; minä olen yskässä l. minussa on yskää, jag lider af l. har hosta.

Yskäinen, a. hostig, hostande.

Yskäisee, v. hostar till.

Ystävyys (-ksen), a. en af vännerna; ystävykset, vänner sinsemellan.

Ystävystelee, v. fraterniserar, betar sig vänligt.

Ystävyystyy, -ytyy, v. blir vän, fraterniserar.

Ystävyttää, v. gör till vän; fraterniserar.

Ystävyydellinen, a. vänskaplig, vänskapsfull.

Ystävydetön, a. ovänlig.

Ystävyys (-den), s. vänskap.

Ystävä, s. vän; väninna; — **-ntyö**, vänskapstjenst.

Ystävällinen, a. vänlig, vänskaplig, förtrolig, familier.

Ystävällisesti, adv. vänligt, vänligen, vänskapligt.

Ystävällisyys (-den), s. vänlighet, vänskaplighet, förtrollighet.

Ystäväton, a. utan vän, vänlös; ovänlig.

Ystäväittelee, k. Ystävystelee.

Ytelä, a. sötaktig, äcklig.

Ytimellinen, -käs, a. märgrik, kärnfull, saftig.

Ytimetön, a. utan märg, utan kärna, märglös, saftlös.

Yty = Ydin.

Ytymäinen, a. märgaktig.

Yö, s. natt; yöllä, om natten; on l. pitää yötä, är öfver natten, tillbringar natten; jää yöksi, blir till l. öfver natten; myöhään yöhön, sent l. långt in på natten; hyvä yötä, god natt; yön sentaau l. seudussa, under nattens lopp; lähti yön selkään, begaf sig ut emot l. på natten; yöt päivät, nätter och dagar (*igenom*); öin päivin, natt och dag, både nätter och dagar; vuodessa ja yössä, inom natt och år; yön aika l. sentu, nattetid; yöa vanha, nattgammal; puoliyö, keskiyö, sydänyö, midnatt; — **-astia**, nattkärl; — **-jalkalainen**, **-juoksija**, nattlöpare, nattvärmare; — **-kausi**, hela natten, natten igenom, nattetid; — **-kautinen**, hela natten varande, nattlång; — **-kenkä**, nattsko; ei käy yökenkässä, är på nattvärmari; — **-korttieri**, nattqvarter, nattherberge; — **-kunta**, nattbol; — **-kylmä**, nattfrost; — **-leikko** l. **-lepäkö**, nattlapp, flädermus; nattuggla; — **-lelläkkä**, nattkärra, **-skräffa**; — **-maja**, nattlogis, qvarter; — **-raaha**, nattro; — **-ruoka**, nattfoder; — **-sija**, nattläger; nattqvarter; — **-sydän**, midnatt; — **-vanteet**, nattyg, nattkläder; — **-vartija**, nattvakt; — **-vartio**, nattvakt; — **-vieras**, nattgäst, nattfrämmande.

Yödyttää, v. håller l. lemnar qvar öfver natten, hyser till natten, gör att ngn blir öfver natten.

Yökkö, s. flädermus, nattlapp; nattuggla.

Yökkii, v. kastar upp, spyr.

Yöksyy, v. förvillas.

Yöllinen, a. nattlig, nattetid skeende, nattständer, nattgammal; — s. nattfoder, qvällsvard.

Yönen, k. Öinen.

Yöppy, -tyy, v. blir öfver natten, tager nattqvarter.

Yötelee, v. tillbringar natten, håller natt.

Yötinen, a. nattlig, hela natten varande, nattlång

Yöttelee, v. hyser öfver natten; tillbringar natten.
Yöttää, v. gifver nattquarter, hyser öfver natten.

Yöttää, v. ödelägger, förstör.
Yötyri, a. nattstrykare l. -svärmare; nattvandrare; nattgäst.

Z.

Z on alkupuustavina ainoastaan vieras-kielisiä sanoissa. Esimerkkeinä olkoot seuraavat.
Zebaotti, s. zebaot.

Zenitti, s. zenit.
Zodiakki, s. zodiak.
Zodiakillinen, a. zodiakal.
Zoologia, s. zoologi.

Ä.

Ä alkaa ainoastaan skandinavilaisia nomina propria.

Ä.

Äes (äkeen), a. harf.
Äestää, v. harivar.
Äh, int. oh, ah; fy.
Ähisee, v. stönar, pustar.
Ähky, s. stön; kolik, bukref.
Ähkyy, -ää, v. pustar, stänkar.
Ähkäytyy, v. blir stönande, blir andtruten; blir förstoppad.
Ähmii, v. stönar, suckar, arbetar sä-sande.
Ähmä, a. pustning; harm, förargelse, förtret.
Ähmäröinen, a. sä-sande (af väder), stönande (af kolik), väderstinn, däst.
Ähril, v. är trög, stökar; räddar.
Ähriö, -imys, s. stökare; räddare, kläpare.
Ähä(h), int. ahah.
Ähähtää, v. ropar ähä, säsar l. pustar till.
Äidillinen, a. moderlig; som har moder.
Äidintimä, s. styfmoder.
Äiditön, a. moderlös.
Äijä, s. gubbe; — a. mycken, stor; äijäseni, gubbe lilla; äijä l. äijältä matkaa, aikka, mycken l. lång

sträcka, tid; — -nparta, näfrumpor, gubbegräs.
Äijämäinen, a. gubblig.
Äikeä, a. häftig, skarp, duktig.
Äikis, int. se den, ser du.
Äikistelee, v. begabbar, retar, förebrår.
Äikkä, s. larm; skygghet, skyggning; — -päinen, akyggande.
Äikähtää, v. ropar till af (af skräck), spritter till, skyggar.
Äillehtii, v. glänsar, skimrar; svider.
Äimentyy, -isty, v. blir orörlig, föstummas, förlorar medvetandet, förbluffas.
Äimeröinen, a. dåsig; orörlig.
Äimys, a. orörligt l. dåsig tillstånd; on äimyksissä, är känalölös l. i dvala.
Äimä, a. gröfre synål, stoppnål, segelnål; 2) a. stel; lyö äimäksi, slår till orörlig l. stum.
Äitelä, a. äcklig, sötig, fadd.
Äitelöittä, v. gör äcklig; känner öckel.
Äiti, s. moder; on äitiinsä, bräs på l. liknar sin mor; — -kummi, gumor; -muori, morsgumma; — -puoli, styf-mor; — -din-isä, morfader; — -din-

kieli, modersmål; — **-dinperintö**, modernearf; — **-diipaolinen**, moderne, på modernet; — **-dinäiti**, mor-mor.

Äittelee, v. är ledden l. stucken, visar sig ondsint, sturskas.

Äityy, v. eggas, retas, blir ifrig, får krafter.

Äkeellinen, a. som har harf, med harf försedd; 2) vresig, retlig.

Äkeys (-den), s. häftighet, arghet, akärpa, snarstiokenhet.

Äkeytyy, v. blir häftig l. vresig; kommer hastigt, hastar.

Äkoä, a. häftig, skarp, arg, retsam, snarsticken: ä. koira, arg hund; ä. koski, strid l. häftig fors; on äkeissään, är förargad l. förtretad; — **-suolainen**, akarpsaltad.

Äkillinen, a. plötelig, hastig, brådstörtad; häftig, momentan.

Äkimys (-ksen), s. istadig häst; vresig menniska, brushufvud.

Äkisti, adv. hastigt, plöteligt.

Äkittää, v. staplar, stammar, hackar.

Äkki, a. plötelig; — **-arvaamatta**, alldeles oförmodadt; — **-karkaus**, öfrumpling; — **-jyrkkä**, tvärbrant; — **-kuolema**, bråddöd; — **-pikaisuus**, brådekilnad; — **-päinön**, häftig, besinningslös; istadig; — **-päätä**, hufvudstupa, plöteligt; — **-syvä**, bråddjup, brant; — **-väärä**, tvärböjd.

Äkkinäinen, a. brant, brådstört; het-sig, häftig; okunnig, ovan, obekant.

Äkkiä, adv. hastigt; yht'äkkiä, plöteligt, helt hastigt.

Äkkäytyy, v. blir varnad, igenkännes hastigt.

Äkkää, v. varsnar, bemärker.

Äksieraa, v. exercerar.

Äksy, a. istadig, obändig; vresig, snarsticken.

Äkä, s. groll, agg; on äissään, är vredgad; — **-pussi**, **-tuppi**, argbigga, argseppa.

Äkäilee, v. beter sig vresigt, är vresig l. arg, är istadig.

Äkäinen, a. ondsint, vresig, häftig, otålig, istadig, hårdnackad.

Äkältelee, v. är vresig l. istadig; förlorar andan, kiknar; känner äckel.

Äkämys, k. Äkimys.

Äkämysty, v. blir vresig l. häftig l. vredgad; häpnar.

Äkämä, s. karbunkel, spikböjd.

Äkäyttää, v. gör vresig l. istadig, gör vredgad, uppretar, förtörnar; har att häpna, bryr; minus ä, jag är ledden l. förargad, det förtretar mig.

Äkäytyy, v. blir förtretad l. vred, blir istadig, blir halsstarrig; häpnar.

Äköittää, k. Äkäyttää.

Äleä, a. gull, gnällande.

Älinä, s. olät, larm.

Älisee, v. larmar, gnäller.

Älkää, katso Älä.

Älköön, älkööt, katso Älä.

Älli, s. nyck, grill; tölp, gaper. *Ällei*

Ällistelee, v. står och gapar, glor, står tölpig.

Ällistys (-ksen), a. häpenhet, häpnad.

Ällistytää, v. gör häpen l. försagd, slår med häpnad, förvirrar, förstummar.

Ällistyy, v. blir förbluffad, förstummas, hisnar, öfverfaller af blygeal.

Ällähtää, v. baxnar, förvirras.

Älläilee, v. står och gapar, står häpen; 2) är nyckfull, envisas.

Ällämystyy, v. baxnar, häpnar, slår med häpnad, förvirras.

Ällämöitsee, v. gapar af häpenhet, är och gapar; beter sig afvita l. tölpig.

Ällös, k. Älä.

Älppi, s. mening, gissning.

Älväisee, v. undertrycker, qväfver.

Älvänä, s. dumhufvud, stoll.

Äly, s. snille, skarpsinne, vett, förstånd, slughet: ei ole älyä, har ej vett; on oikealla älyllä, är vid sitt fulla förstånd; — **-mies**, **-miekkä**, snille, snillrik menniska; — **-niahja**, snillegäfva.

Älyinen, **-käs**, **-llinen**, a. snillrik, skarpsinnig, insigtsfull, förståndig, fintlig, slug.

Älytön, a. fäkunnig, oförståndig, oförnuftig.

Älyää, v. begriper, fattar; erinrar sig.

Älä, älköön, älkäämme, älkää l. älkääte, älkööt, kieltainen imperativi; älä mene, gå icke; älkäämme tehkö, låtom oss ej göra; älkää olko, varen icke; älköön menkö, han må ej gå.

Älähtää, v. gnäller till.

Äläjää, v. gnäller, skriker, gråter, jämrar sig.

Ämmä, s. gumma, kiring; lasten ämmä, barnmorska, jordegumma; — **-lauri**, man som står under toffeln; — **-nhilukka** l. **-niilukka**, kiringbär.

jungfrubär; — -nheimä l. -ruis, vin-
terkrasse.
Ämmäs, -mäinen, a. käringaktig,
gummaktig.
Ämmällinen, a. som har gumma; kä-
ringaktig.
Ämpäri, s. ämbar; ämpärillinen, ett
ämbar fullt.
Ämyri, s. trädlur.
Änge (-keen), s. trängning, trängmål,
plåga.
Ängertää, -ästää, v. tränger på, trän-
ger, fordrar l. påstår trotsigt.
Änisee, v. gnäller, piper.
Änkeä, a. svår, trång, tjock, stor.
Änkistyy, v. blir inakränk.
Änkä, a. stammande.
Änkää, -yttää, v. stammar.
Änkä, v. tränger, trycker, pockar,
fordrar l. påstår trotsigt.
Äntti, s. skick; saa änttiin, får till
stånd, får gjordt.
Äpärä, a. senfödd, senväxt; oäkta; led,
vrång; — s. efterslätter; — -heimä, ef-
tergräs, ärfving; — -lapsi, oäkta
barn; — -sukulainen, oäkta blods-
förvandt.
Äpäroitsee, v. slår ut skott efter slät-
tern l. skörden.
Äpö l. **äpönen,** s. senfödt lam: kle-
madt barn, morsgris.
Äreys (-den), s. vresighet, knarrighet.
Äreä, a. vresig, knarrig, retlig.
Ärhäkkä, a. häftig, kitselig; rask, mo-
dig.
Ärisee, v. morrar, brummar.
Äristää, ärisyttää, v. har att morra,
retar, ärtar.
Ärjy, s. ryt, skri, tjut, häftig vind,
storm, stormväg.
Ärjyy, -yilee, v. ryter, tjuter, stormar.
Ärjäntää, -isee, v. ryter till, anfaller
(i vredesmod).
Ärjäs, a. rytande, vresig.
Ärjästelee, v. talar rytande l. vresigt,
ryter fortfarande.
Ärmii, v. jollrar; tåtar till.
Ärmätti, s. lymmel, slyngel: grinolle;
stackare.
Ärryttää l. **ärsyttää,** v. retar, hetsar,
tussar.
Ärty, s. retelse; saa ärtyä, retas till,
får eggelse, förvärras, tilltager.
Ärtyväinen, a. retlig.
Ärtyy, v. retas, upptändes af vrede;
tauti ä., sjukdomen förvärras: ärty-
nyt haava, inflammeradt sår.

Ärähtää, v. morrar till, brummar till.
Äskoinen, a. nyligen skedd, nysfördu-
ten.

Äsken, adv. nyligen, nys; först sedan,
då först; ä. syntynyt, nyfödd; ä.
mainittu, nysberörd; vasta ä., först
nyligen; ä. annan, (*Kalev.*) då först
ger jag.

Äskettäin, adv. helt nys, nyligen.

Ässä, s. äss.

Ätyräs, a. tafatt, täpig.

Ätyroitsee, v. betar sig tafatt, stular
som ett barn.

Ätö, s. vekling, lätting.

Äverias, a. penningedryg, dryg, hög-
dragen; — s. magnat, bjesse.

Äyheä, a. yfvig; svällande.

Äyhkeä, a. vresig, snäsigt.

Äyhkii, -ää, v. snäser, fräser, ryter,
pustar (af vrede), vändas.

Äyhky, s. snäsning, fräsning, vredes-
mod; meren ä., hafesvall, dyning.

Äyhkäisee, v. fräser l. snäser till.

Äyri, s. öre, styfver.

Äyriäinen, s. kräfta.

Äyräs, s. äbrant, brant.

Äyrällinen, a. brantig, full med bran-
ter, till äbranten hörande, på äbran-
ten belägen.

Äyskyy, -ää, v. skriker, är stor i mun,
snäser.

Äyskäri, s. öskar.

Äytäri, s. vresig, knarrig; — s. kaxe.

Äytäroitsee, v. tilltalar vresigt; är öf-
versittare.

Ääliö, s. dumhufvud, slöbjerna.

Äälä, a. tafatt, oförmögen.

Ääläkkä, s. klagan, jämmer.

Äänekäs, -liäs, a. ljudlig, ljudstark,
högljudd, ljudande, klingande.

Äänellinen, a. som har ljud l. röst,
ljudande, ljudig; röstegande.

Äänellisyy, s. ljudighet, ljudande
egenskap; saman-ä., af lika ljud,
likaljudighet.

Äänestää, v. gifver ljud, väsnas, lar-
mar; omröstar.

Ääneti, adv. ljudlöst, tyst, sakta; ole
ä., var tyst.

Äänettömyys, s. ljudlöshet, tystnad.

Äänetön, a. ljudlös, utan röst l. stäm-
ma, mällös, tyst.

Ääni (-on), s. ljud, röst, läte, stäm-
ma, klang; hänellä on hyvä ä., han har
god röst l. vacker stäm-
ma; kellossa on
huono ä., klockan har dåligt ljud l.
dålig klang; paha ä., missljud; kor-

pin ä., korpens läte l. röst; ä. lap-
kee, röstens blir hes; puhuu ää-
neensä, talar ljudeligen l. högt; nel-
jälle äänelle, för fyra stämmor:
yhteen ääneen, med en röst l.
mun, på en gång; pitää ääntä, vä-
naa, larmar; antaa ääntä, ljuder,
läter; antaa äänensä, ger sin röst;
sai kymmenen ääntä, fick tio rö-
ster; äänen valta, röststrättighet;
hänellä on istunnan ja äänen
valta, han har sätte och stämma; —
-astelkko, röstskala; — -jakso, ton-
följd; — -kerta, register; — -koppa,
resonansbotten; — -laine, ljudväg;
— -luettelo, röstlängd; — -oppi, ljud-
lära, prosodi; — -valta, röststrättighet;
— -valtainen, röstberättigad.

Äänike, s. vokal.

Ääninen, a. som har ljud l. röst; kau-
nis-ääninen, med vacker röst l.
vackert ljud; neliään., fyrstämmig,
kvartett; yksi l. yhden-ä., en-
stämmig.

Äänittelee, v. gifver ljud, larmar, vä-
naa.

Äänne (-nteen), s. ljud, ton; — -oppi,
prosodi.

Äänin (-ntimen), s. ljudorgan, talor-
gan; sträng (*på instrument*).

Äännähtää, v. ljuder i hast l. litet,
ger ljud ifrån sig.

Äännös (-sen), s. uttal, röst (*votum*);
— -oikeus, röststrätt.

Äännöstys (-ksen), s. omröstning, vo-
tering; julkinen ä., öppen omröst-
ning; — -esitys, omröstningsproposi-
tion; — -pöytäkirja, voteringspro-
tokoll.

Äännöstää, v. omröstar, röstar, voterar.

Äännötön, a. tyst; ä. yhtis, tyst l.
kommanditbolag.

Äänitelee, v. gifver ljud, ljuder, klin-
gar; uttalar, söker att uttala.

Ääntiö, s. vokal.

Ääntyväinen, a. ljudande; vokalisk.

Ääntyy, v. ljuder, uttalar.

Ääntäminen, a. uttal, prononciation;
röstande.

Ääntää, v. uttalar, pronocerar; röstar,
voterar.

Ääntö, s. uttal; omröstning; — -lippu,
voteringsedel; — -oikeus, -valta,
röststrätt; — -valtainen, röstberätti-
gad.

Ääreän, postp. katso Ääri.

Ääreinen l. ääreinen, a. vid gränsen
belligen, angränsande.

Ääreellinen, a. som har rand l. kant:
vid kanten l. bredvid varande.

Äärempi, a. komp. närmare kanten l.
sidan varande; aflägsnare; on ää-
remmällä, ligger närmare l. mera
åt kanten l. sidan; mene äärem-
mäksi l. ääremmälle, gå längre åt
sidan l. längre bort.

Ääressä, äärestä, postp. k. Ääri.

Äärettömyys (-den), s. gränslöshet,
oändlighet, ändlöshet, omätlighet.

Äärettömästi, adv. gränslöst, oändli-
gen, ofantligt.

Ääretön (-ttömen), a. gränslös, oänd-
lig, ändlös, omätlig, ofantlig; ääret-
tömen suuri, ofantligt stor.

Ääri (-en), s. rand, kant, gröna, ände;
maan l. mailman ääriin asti,
till världens ända, till jordens ytt-
sta gränser; linnan äärellä, i när-
heten l. omgifningen af slottet; ie-
tuu pöydän, valkean, putelin
ääressä, sitter vid l. bredvid bor-
det, elden, buteljen; menee takan
ääreen, går till l. bredvid ugnen;
lähtee pöydän äärestä, kommer
bort från bordet; ääriin vierin,
bräddfull, bräddfullt; — -puoli, gröns-
kant, kant, sida; jää ääripuoleen,
blir på sidan, blir äsidosatt.

Äärimäinen, a. ytterst, ytterst l.
längst på l. åt kanten l. gränsen; ri-
vin ä.; den siste l. yttersta i raden;
ä. hätä, yttersta nöd.

Äärinen, a. som har kant l. gröna, till
kanten l. randen hörande.

Äärrös (-ksen), s. randhist.

Äärtyy, v. utbreder sig vid kanten.
vidgas; räcker ända till randen l.
brädden.

Äärtää, v. förser med kant l. list l.
bård, kantar.

Ö.

Öh, int. huh, hoh.

Öhkyä, -ää, v. stönar, pustar, flåsar.

Öhähtää, v. pustar till.

Öinen, a. nattlig; kolmiöinen, tre nätter gammal, tre nätter; yksiöinen, en natt gammal; öikta; öiseen aikaan, på nattlig tid, nattetiden; öisin, om nätterna.

Öistämö, -öinen, a. nattvärmare; on öistämöiseä, är på nattsvärmeri.

Öitsii, v. nattvandrar, är på nattsvärmeri l. nattliga äfventyr, besöker om natten.

Öittelee, k. Yöttelee.

Ökisee, v. mumlar, puttrar.

Ökötää, v. är butter, tjuras; stammar.

Ölly, s. olja; on öljyssä, är i olja; är oljig; — -astia, oljesäcka, oljekruka; — -kaku, oljekaka; — -kivi, oljosten; — -marja, oliv; — -mylly, oljeslageri; — -mäki, oljeborg; oljoberget; — -korjuu, oljeskörd; — -kaltainen, oljaktig; — -paperi, kalkerpapper; — -puu, olivträd, oljoträd; — -puun-öksä, olivqvist; — -sokeri, oljesocker, glycerin; — -väri, oljefärg.

Öljyinen, a. oljig, oljad, af olja, oljaktig.

Öljymäinen, a. oljaktig.

Öljystyy, -ttyy, v. blir oljig.

Öljyä, v. oljar.

Öllerö, -iskö, s. dumhufvud.

Öllistelee, k. Ällistelee.

Önnähtyy, -ää, a. stapplar l. viker hastigt, studsar, baxnar, flatnar, häpnar.

Örisee, v. morrar, rosabar.

Örrättää, v. qväfves, storknar.

Ötköttää, v. vräker sig.

Överstii, s. öfverste; — -luutnatti, öfverstelöjtnant.

Öyhkeä l. öykkeä, a. uppblåst, skrytsam, öfvermodig, pockande.

Öyhkäilee l. öykkäilee, v. skryter; stoltserar; har uppstötningar.

Öyhkäisee, v. ryter till; fordrar l. yrkar spotakt.

Öyhkäri, s. storskrytare, uppblåst menniska, skrikhals.

Öyhkäys (-ksen), s. skryt, öfvermodigt fordrande; rykning.

Öyhkäyttää, v. gör uppblåst; åstadkommer kräkning; minus ö., jag har uppstötningar.

Öyhkää, v. skryter, prälar; fordrar l. yrkar spotakt l. öfvermodigt, ryter.

Öylätti, s. oblat, — -rasia, oblataek.

Öynästelee, v. eftersparar, snokar; k. Önnastelee.

Suomenmaan paikannimejä.

- Åalanti** l. **Ahvenanmaa**, Åland.
Ahvenkoski, Abborfors.
Ahlainen, Hvittisbofjärd.
Airisto, Erstan.
Akaa, Akkas.
Alatornio, Nedertorneå.
Alaveteli, Nedervetil.
Alavuus, Alavo.
Alkkula, Öfvertorneå.
Antrea l. **Antrein pitäjäs**, S:t Andrä.
Artjärvi, Artejö.
Artukainen, Artukais.
Askainen, Willnäs kapell.
- Bergöö**, Bergö.
Bomarsundi, Bomarsund.
Bromarvi, Bromarf.
- Degerbyy**, Degerby.
Dragsfjärdi, Dragsfjärd.
- Eikneesi**, Ekenäs.
Elimäki, Elimä.
Enontekinen, Enontekis.
Espoo, Esbo.
Eurajoki, Euraminne.
Evijärvi, Sievi.
Evo, Evois.
- Finbyy**, Finnby.
Finströmi, Finnström.
- Göeta**, Geta.
- Haaapasaari**, Aspö.
Hailuoto, Kariö.
Halsua, Halsö.
Hamina, Fredrikshamn.
Hanko l. **Hankoniemi**, Hangö.
Hankoniemi, Hangöudd, Hangö.
Hartola, Gustaf Adolfs socken.
Helsinki l. **Helsingin kaup.**, Helsingfors.
Hiiden kartano l. **Hiitinen**, Hiitis (gård).
Hiitti, Hiitis (strömling).
Houtskari, Houtskär.
Huittinen, Hvittis.
- Hyrylä**, Skafvaböle.
Häihä, Boegård.
Häme l. **Hämeenmaa**, Tavastland.
Hämeenkyrö, Tavastkyrö.
Hämeenlinna, Tavastehus.
- Ein pitäjäs** l. **Ii**, Ijo.
Ikainen, Ikalis.
Ilmajoki, Ilmola.
Ilmantsi, Ilmants.
Inari, Enare.
Inkoo, Ingo.
Isojoki, Storå.
Iso-Kyrö, Storkyrö.
- Jaakkima**, Jakimvara.
Jepua, Jeppo.
Johanneksen pitäjäs, S:t Johanna.
Jokioinen, Jockis.
Joroinen, Jorois.
Juuka, Juga.
Juva, Jockas.
Juvankoski, Strömsdal.
Järvenpää, Träskända.
- Määrina**, S:t Karina.
Kainuu l. **Kainunmaa**, Qvänland.
Kaipainen, Kaipais.
Kajaani, Kajana.
Kakin pitäjäs, Kakkis l. S:t Johanna.
Kallankirkko, Kholajärvi.
Karijoki, Bötom kapell.
Karinainen, Karinals.
Karja, Karis.
Karjala, Karelen.
Karjalohja, Karislojo.
Karkkila, Högfors (i Wäts).
Karunki, Karl Gustaf.
Kaskinen, Kaskö.
Kassila, Ångsjöholm.
Kausti, Kaustby.
Kellahti, Källfjärd.
Kellokoski, Mariefors.
Keltinen l. **Kelttu**, Keltis.
Kemijärvi, Kemiträsk.
Kemiö, Kimitto.
Kerava, Kervo.
Kestilä, Gestilä.

Keuruu, Keuru.
 Kihti, Skiftet.
 Kiikoinen, Kiikois.
 Kirkkonummi, Kyrkslätt.
 Kiskonkartano, Kiskobol.
 Kitilä, Kidelä.
 Kiukainen, Kinkais.
 Kivennapa, Kivinebb.
 Kivikirkko, Messuby.
 Kivimaa l. Kustavi, Gustafs kapell.
 Koivisto, Björkö (i *Wib. län*).
 Kokemäki, Kumo; Kokemäenjoki, Kumoelf.

Kokkola, Gamla Karleby.
 Kononsaari, Konevits.
 Korkeakoski, Högfors (*vid Kymmene*).
 Korsnäsi, Korsnä.
 Kruunubyy, Kronoby.
 Kuhmoinen, Kuhmois.
 Kullaa, Kulla.
 Kupittaa, Kuppis.
 Kurkijoki, Kronoborg.
 Kurkku, Qvarken.
 Kustaus, Gustaf Adolfs socken.
 Kuusluoto l. Kuusisto, Kustö.
 Kyllialä, Nygård (i *Wib. socken*).
 Kymi, Kymmene: Kymenjoki, Kymmene-elf; Kymenkartano, Kymmenegård.
 Kyrksletti, Kyrkslätt.
 Kyröskoski, Kyröfors.
 Kytäjä, Nä.
 Käkisalmi, Kexholm.
 Kälviö, Kelviä.
 Köyliö, Kjulö.
 Köyliön kartano, Kjuloholm.
 Köökari, Kökar.

Maatokka, Ladoga.
 Laihia, Laihela.
 Laitila, Letala.
 Lankoski, Långfors.
 Lapinmaa, Lappland.
 Lapin pitäjäs, Lappo (i *Åbo län*).
 Lappeenranta, Willmanstrand.
 Lappeen pitäjäs l. Lapvesi, Lappvesi l. Willmanstrands socken.
 Lappi, Lappmark.
 Laptreski, Lappträsk.
 Lapua, Lappo (i *Wasa län*).
 Lapuan-Joensuu, Ny-Karleby.
 Lapviikki, Lappvik.
 Lapväärtti, Lappjärd.
 Laukaa, Laukas.
 Lehtisalo, -saari, Löfö.
 Leinoperä, Fredriksfors (*bruk*).
 Lemi, Klemis.
 Lempisaari, Lemsjöholm.

Lempainen, Lempois.
 Lepaa, Stjernerund.
 Levanpelto, Kulla.
 Lieto, Lundo.
 Liperi, Libelits.
 Littonen, Littois.
 Loija, Lojo.
 Lohtaja, Lohted.
 Loimaa, Loimijoki.
 Lonhisaari, Willnäs (*gård*).
 Loviisa, Lovisa.
 Luopioinen, Luopiois.
 Luoto, Laramo.

Maarianhamina, Mariehamn.
 Maarianpitäjäs, St Marie.
 Maksamaa, Maxmo.
 Malmi, Malm.
 Marttila, St Märten.
 Merenkurkku, Qvarken.
 Merikarvia, Sastmola.
 Messukylä, Messuby.
 Mietoinen, Mietois.
 Munapirtti, Mogenport.
 Muola, Mohla.
 Mustio, Svartå.
 Mynämäki, Wirmo.
 Myrskylä, Mörskom.
 Männäinen, Mennäs.

Naantali, Nädendal.
 Napuo, Napo.
 Navo l. Nauvo, Nagu.
 Nikkilä, Nickby.
 Noormarkku, Norrmark.
 Nousiainen, Nousis.
 Nummi l. Nummen kappeli, Nummis.
 Nummen pitäjäs, St Karins.
 Nurmi, Nurmis (station).
 Nurmes, Nurmis (socken).
 Nuutajarvi, Notajö.
 Närpiö l. Närpää, Nerpes.

Oitenkylä l. Oitti, Ois.
 Oravainen, Oravals.
 Orismala, Orisberg.
 Oulainen, Oulais.
 Oulu, Uleå, Uleåborg.
 Oulujoki, Uleåelf.
 Oulunkylä, Ägelby.
 Oulunsalo, Uleåsalö.
 Paakarila, Bagaria.
 Paattinen l. Pattiskorpi, Paattis.
 Paimio, Pemas.
 Parainen, Pargas.
 Peerno l. Pernaja, Perno.

Pelenki, Pellinge.
 Perniö, Bjerno.
 Pertteli, S:t Bertil.
 Perttula l. Pärttylä, Bertala.
 Peräpohja, Öfre Österbotten.
 Pielinen, Pielis.
 Pietarsaaren kaupunki l. Pietarsaari,
 Jakobstad.
 Pietarsaaren pitäjäs, Pedersö.
 Piikkiö, Piikis.
 Pinjainen l. Pinlainen, Billnäs.
 Pirkkala, Birkala.
 Pirkkiö, Björkö (*vid Torneå*).
 Pirttilä l. Pirttikylä, Pörtom.
 Pohja l. Pohjan pitäjäs, Pojo.
 Pohjanlahti, Bottniska viken.
 Pohjanmaa, Österbotten.
 Pomarkku, Pämärk.
 Pori, Björneborg.
 Porneesi, Borgnäs.
 Porvoo, Borgå.
 Prunkkala, Brunkala.
 Pyhtää, Pyttis.
 Pyhäristi, Mohla.
 Pyhävuori, Bötomberget.
 Pöytyä, Pöytis.

 Raahes, Brahestad.
 Raisio, Reso.
 Raippaluoto, Replot.
 Rajajoki, Systerbäck.
 Rankasaari, Rankö.
 Rannan kihlakunta, Stranda härad.
 Ranttila, Frantsila.
 Rauma, Raumo.
 Reposaari l. Repsiö, Räsö.
 Ristiina(n kaupunki), Kristinestad.
 Ristiinan pitäjäs, Kristina.
 Ristiniemi, Kreysserort.
 Ruissalo, Runsal.
 Ruotsin-Pyhtää, Strömfors.
 Ruotsinsalmi, Svensksund.
 Ruununlinna, Kronoberg.
 Rymättylä, Rimtto.
 Rantämäki, S:t Marie.
 Rääkylä, Bräkylä.

 Saimaa, Salmen.
 Saloinen, Salo.
 Saltviikki, Saltvik.
 Sarviahti, Sarfiaks.
 Sastamala, Sastmola.
 Savo l. Savonmaa, Savolaks.
 Savonlinna, Nyalott.
 Savon l. Savon pitäjäs, Sagu.
 Seiskari, Seiskär.
 Sesteroja, Systerbäck.

Sieli, Sjöhlö.
 Siikainen, Siikais.
 Sipoo, Sibbo.
 Siuntio, Sjunö.
 Someri, Sommarö.
 Somerniemi l. Somnainen, Sommarnäs.
 Sortavala, Sordavala.
 Strömforsai, Strömfors.
 Sulva, Solf.
 Sumiainen, Sumlais.
 Suomi l. Suomenmaa, Finland; War-
 sinais-Suomi, Egenti. Finland.
 Suomenlahti, Finska viken.
 Suupohja, Nedre Österbotten.
 Suursaari, Hogland.
 Suvantoosaari, Svensarö.
 Söörnäsi, Sörnäs.

Taavetti, Davidstad.
 Taivassalo, Töfsala.
 Tammerkoski, Tammerfors (*fors*).
 Tammisaari, Ekenäs.
 Tampere, Tammerfors (*stad*).
 Teijo, Tykö.
 Teikarsaari, Flegersö.
 Tenojoki, Tanaef.
 Tenhola, Tenala.
 Teuva, Östermark.
 Tikkurila, Dickursby.
 Tiukka, Tjöck.
 Tornio, Torneå.
 Tuovila, Toby.
 Tuorsniemi, Thorsnäs.
 Turku, Åbo.
 Tuulos, Tulois.
 Tuusula, Thusby.
 Tyrvää, Tyrvis.
 Tyrö, Tyris.
 Tytärsaari, Tytterskär.

Ulvila, Ulfsby.
 Uraansalmi, Trångsund.
 Uurainen, Urais.
 Uudenkirkon pitäjäs, Nykyrko.
 Uusi Kaarlebyy, Nykarleby.
 Uusi Kaupunki, Nystad.
 Uusi Kirkko, Nykyrka.
 Uusi kylä, Nyby.
 Uusmaa l. Uusi maa, Nyland.

Wanaja, Wonä.
 Wanha Wiipuri, Monrepos.
 Wantaa, Wanda.
 Wehmaa, Wehmo.
 Welkua, Palva.
 Westanferdi, Westanfjärd.
 Weteli, Wetil.

Wiapori, Sveaborg.
 Wihti, Wichtis.
 Wiipuri, Wiborg.
 Wirtaa l. Wirtain kappeli, Wirdois.
 Wordöö, Wärdö.
 Wuohijoki, Wuojoki.
 Wuoksi, Wuoxen.
 Wähä Kyrö, Lillkyrö.
 Wöyri, Wörä.

Wliskylä, Öfverby.
 Ylitornio, Öfvertorneå.
 Yläveteli, Öfvervetli.

Ähtäri l. Ätsäri, Etsäri.
 Ähtävä, Esse.

Östermarkku, Östermark.

Ulkomaan paikannimejä.

Aasia, Asien.
 Aava meri, Stilla hafvet.
 Adrian meri, Adriatiska hafvet.
 Alankomaat, Nederländerna.
 Alantaus, Allentacken.
 Alattio, Alten.
 Algeria, Algeriet.
 Anhaltti, Anhalt.
 Arabia, Arabien.
 Arkipelagi, Arkipelagen.
 Asovan meri, Asovaka sjön.
 Ateena, Athen.
 Atlantin meri, Atlantiska hafvet.
 Aunus, Olonets.
 Australia, Australien.

Baadi, Baden.
 Baieri, Batern.
 Belgia, Belgien.
 Brasilia, Brasilien.
 Breemi, Bremen.
 Bulgaria, Bulgarian.

Donava, Donau.

Eestimaa, Estland.
 Egypti, Egypten.
 Emäjoki, Embach.
 Englanti, England.
 Espanja, Spanien.
 Etelä-Amerika, Syd-Amerika.
 Etelämeri, Söderhafvet.
 Eurooppa, Europa.

Gotlanti, Gottland.
 Grönlanti, Grönland.

Haapaoja, Dranschnikof.
 Haapasalo, Hapsal.
 Hampuri, Hamburg.
 Hannila, Hanehl.
 Hatsina, Gatschina.

Hessi, Hessen.
 Hiidenmaa, Dagö.
 Hiidenruotsi, Wormsö.
 Hindusta, Hindostan.
 Hispania, Spanien.
 Holsteini, Holstein.
 Huippuvuoret, Spetsbergen.

Ilmajärvi, Imen.
 India, Indien.
 Indian meri, Indiska hafvet.
 Inkeri l. Inkerinmaa, Ingermanland.
 Inkerinkirkko, Ingeris.
 Irlanti, Irland.
 Islanti, Island.
 Iso-Britannia, Stor-Britannien.
 Italia, Italien.
 Itä-India, Ost-Indien.
 Itämeri, Östersjön.
 Itävalta, Österrike.

Jaama, Jamburg.
 Joenlehtimaa, Jeglecht.
 Jonian saaret, Joniska öarne.
 Juro, Jörden.
 Juntinmaa, Jutland, Jylland.
 Juntinrauma, Öresund.
 Jyrrinkirkko, Jürgens.
 Järvenmaa, Jerven.
 Jäämeri, Ishafvet; Pohjois-Jäämeri,
 Norra Ishafvet, Etelä-J., Södra I.

Maarosti, Oranienbaum.
 Kainuunjoki, Kalix-elf.
 Kaprio, Koporie.
 Kardin hovi, Kardis.
 Kaspien meri, Kaspiiska hafvet.
 Keila, Kegel.
 Keina, Keinis.
 Kelttu, Keltis.
 Keski-Amerika, Central-Amerika.
 Kiina, Kiina.

Kiova, Kiev.
 Kirkkovalta, Kyrkostaten.
 Konstantinopoli, Konstantinopel.
 Koskenkirkko, Kosch.
 Krakova, Krakau.
 Kreikka, Grekland.
 Kruunstatti, Kronstadt.
 Kullanaa, Goldenbeck.
 Kurensaari, Ösel.
 Kuurinmaa, Kurland.
 Kunsalo, Kusal.
 Kunesja, Peterhof.
 Kyöpenhamina, Köpenhamn.
 Kärntti, Kärnten.
 Kööli, Kölen.

Laukaanjoki, Luga.
 Lempola, Lembala.
 Liettua, Litthauen.
 Lihois, Leal.
 Liivinmaa, Lifland.
 Lombardia, Lombardiet.
 Lontoo, London.
 Luulaja, Luleå.
 Lyypekki, Lybeck.
 Lännenmaa, Wiek.
 Länsi-India, Westindien.
 Länsi-pohja, Westerbotten.
 Lätinmaa, Lettland.

Makedonia, Macadonien.
 Meiningi, Meiningen.
 Meklenpuri, Mecklenburg.
 Miittava, Mitau.
 Moldava, Moldau.
 Moskova, Moskva.
 Muhonmaa, Moon.
 Musta meri, Svarta hafvet.
 Määri, Mähren.

Naisaari, Nargö.
 Nassava, Nassau.
 Napoli i. Neapeli, Neapel.
 Nikkola, Maholm.
 Norja, Norge.
 Nuolijoki, Strelna.

Oldenpuri, Oldenburg.
 Osmanin-valta, Osmaniska riket.
 Osmussaari, Odensholm.

Paiteenlinna, Weissenstein.
 Palestina, Palæstina.
 Paltiski, Baltischport.
 Pariisi, Paris.
 Peipsonjärvi, Peipus.
 Penisaari, Pensaar.

Pernoo, Pernau.
 Persia, Persien.
 Petroskoi, Petrosavodsk.
 Pietarhovi, Peterhof.
 Pietari, S:t Petersburg.
 Pihkava, Pleskov.
 Piisaari, Biakopö.
 Piitime, Piteå.
 Pohjanmeri, Nordsjön.
 Pohjois-Amerika, Nord-Amerika.
 Polynesia, Polynesian.
 Pommeri, Pommern.
 Poosi, Posen.
 Portugal, Portugal.
 Potsamanlinna, Oberpahlen.
 Preussi, Preussen.
 Punainen meri, Röda hafvet.
 Puola, Pohlen.
 Pyömi, Böhmen.

Rakoveri, Wesenberg.
 Rampova, Oranienbaum.
 Ranska i. Ranskanmaa, Frankrike.
 Reini, Rhen.
 Riika, Riga.
 Ristikirkko, Kreutz.
 Ritala, Röthel.
 Rooni, Rhon.
 Ruija, Finmarken (i Norge); Norge.
 Rumania, Rumänien.
 Runosaari, Runö.
 Ruomi, Rom.
 Ruotsi, Sverige.
 Rääveli, Reval.

Saarenmaa, Ösel.
 Saksa i. Saksanmaa, Tyskland.
 Saksi, Sachsen.
 Sardinia, Sardinien.
 Serbia, Serbien.
 Sicilia, Sicilien.
 Siepenpyri, Siebenbürgen.
 Siperia, Sibirien.
 Skandinavia, Skandinavien.
 Skotlantti, Skottland.
 Sleesia, Schlesien.
 Slesvigi, Schlesvig.
 Sondershausi, Sondershausen.
 Sweitsi, Schweiz.
 Syväri, Svir.

Tallinna, Reval.
 Tanska i. Tanskanmaa, Danmark.
 Tarto i. Tartolinna, Dorpat.
 Tiipetti, Tibet.
 Tirooli, Tyrolen.
 Toukojoki, Düna.

Tsaarien-Hovi, Zarskoje-Selo.
Tukholmi, Stockholm.
Tunai, Donau.
Turja, Norge, Lappland.
Turkinmaa, Turkki, Turkiet.
Tauteri, Duderhof.
Tyrrinkirkko, Turgel.
Tyyni meri, Stilla hafvet.

Uinkari, Ungern.
Uumaja, Umeå.

Walakkia, Walachiet.
Walkiakirkko, Moloskovits.
Walonlinna, Walk.
Warssova, Warschau.
Welhojoki, Wolchow.
Wenjoki, Slavanka.
Wennonlinna, Wenden.
Wenäjä, Byssland.

Weron kaup., Werro.
Wesisaari, Wadsö.
Westerbotni, Westerbotten.
Wienanjoki, Dvina.
Wienanmeri, Hvita hafvet.
Wikkala, Fikkel.
Willanti, Fellin.
Wiro, Wironmaa, Wierland, Ketland.
Woionmaa, Öland.
Worejanvuono, Warangerfjord.
Wuoleenkirkko, Wohles.
Wyrtemperi, Württemberg.
Wäinäjoki, Düna.
Wälimeri, Medelhafvet.

Whdys-Wallat, Förenta Staterna.

Ääninen, Onega.

Ölanti, Öland.

